GRAECUM

LEXICON MANUALE,

PRIMUM

A *BENIAMINE HEDERICO*

INSTITUTUM,

POST REPETITAS *SAM. PATRICII* CURAS,

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM,

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM, PLURIMISQUE NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM

CURA

IO. AUGUSTI ERNESTI,

NUNC DENUO

RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE

PARTE AUCTUM

A *T. MORELL*, S. T. P. THESAURI

GRAECAE POESEOS, nuper editi,

AUTORE.

LONDINI:

Excudit H. WOODFALL,

Impensis, H. WOODFALL, J. BEECROFT, C. BATHURST, J. RIVINGTON, J. POTE, J. HINTON, R. BALDWIN, L. HAWES, W. CLARKE & R. COLLINS, R. HORSFIELD, W. JOHNSTON, E. JOHNSON, T. CASLON, J. CROWDER, T. LONGMAN, B. LAW, J. FLETCHER & Co. C. CORBETT, R. WARE, W. GIDEON, T. CADELL, & M. RICHARDSON.

M. DCC. LXVI.

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI

EPISCOPI DE *OSNABURG*,

NOVA HÆC LEXICI *HEDERICIANI* EDITIO,

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST,

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

M. BENJ. HEDERICI

PRAEFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quo juventuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, ut vides, illud eſt, et, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum anniſus: ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Graecas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum utilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus, et, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur idemtidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſua uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, qua laborant, ſaepius deſtituunt paullo ſerius literis Graecis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguae adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus praepediti non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primaque adeo illa, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omnino putavi. Certe, quae ex ingenti Henrici Stephani Theſauro volumine ſatis etiam grandi Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam ſuppeditavi. Quin immo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribuſque ſimilibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate ſuis fere diſtinxi numeris, clarius ita ordinatiuſque, ut ſpero, ſe oblaturas cuique: ſic Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatae primigeniis, compoſitae ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque dilaudent bene multi; ſed non aeque tamen intricatus hic alter eſt, longeque omnino facilius linguae nondum ſatis peritis Vocabula, quae inquirunt ipſi, ſubgerit. Et, ſi omnino ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem momenti maximi eſt, noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo iſto, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme praecipuam habere ſolent.

Veluti autem haec primae Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticae ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quae difficultatibus ſuis, ſive a Dialecto aliqua, ſive aliunde ſubortis ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certe eadem haec opera, quae liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviae potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod haec à penitiori Grammatices ſtudio, ad quod tamen potiſſimum ſolidior linguae cognitio redit, ea ipſa plerumque avocetur: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium a labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiae ſuae, vel etiam, quod ſaepius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguae pulcherrimae ſtudium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, etiam hac in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quae Schrevelius ex appendice Scapulae Lexico ſubnexa, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque hujus commatis operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: ſed ea quoque ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Graecorum Poëmatis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Graeco ex omnibus

bus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis, paſſim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dedignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet, adjutuſque a Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis; hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi; qui, niſi me omnia fallunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facile pati, vel iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quae ſunt hujus generis alia, fruſtra hic quaeſiveris. Praeterquam enim quod magna eorum pars ipſa civitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Graece eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσᾴδουσαν, et *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo haec talia a Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto juſtius eorum me omiſſione peperciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque ſuum paene excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quae ipſa quoque facile Graece efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quae literarum utriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima praecipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maxime ipſe ſuppetiviſſet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtincte copioſeque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Graeci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facile largior, quum Graece ſcripturus utique non ſolum de Vocis, qua uſurus eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, qua gaudet eadem, ratione certus eſſe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod ſi tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnumquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem praeſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo a me neglectus eſt, quod Regulas ille notiſſimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latina communes ſequatur.

Atque haec fere ea ſunt, *Lector benevole*, quae te ſcire, e re tua, immo et mea eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damna, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

Expoſitio Notarum, quae in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Gloſſaria Veterum a Labbeo edita.
Ph. Philoxenus, Gloſſographorum facile princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Graeci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ. Heſychius, Alexandrinus.
Suid. Suidas.
Etym. Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suic. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum e contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quae alibi non facile ſunt obviae.

LECTORI

LECTORI salutem SAM. PATRICK.

DE operis ſui natura et uſu auctor jam ſatis, ut opinor, dixit; quae autem a me praeſtita fuerint, paucis accipe. Cum multi typographorum errores in peregrinam irrepſiſſent editionem, id mihi in primis curae fuit, ut quam emendatiſſime haec excuderetur. Quandoquidem autem auctor in tres partes librum ſuum diviſerit, in harum prima multas locutiones Graecas, quibus ineſſe aliqua difficultas videretur, non ſolum adjeci, ſed, quanta licuit brevitate, etiam explicui. Praeterea Verborum conſtructionem, eorum ſaltem quae frequentiori ſunt in uſu, optimorum ſcriptorum teſtimoniis confirmavi, ipſis auctorum locis, poëtarum praecipue, quantum ratio operis ſinebat, indicatis. Et quamvis auſim affirmare hunc librum antea tum copia verborum, tum accurata eorum interpretatione, longe omnes alios ejuſdem molis praeſtitiſſe; ſeptingenta tamen nova ad minimum addidi, quorum pleraque vix in aliis lexicis occurrunt. Horum autem maximam partem Longinus, Ariſtophanes, Lucianus, et Marcus Antoninus; nonnulla vero Sophocles, Euripides, Lycophron, et alii ſuppeditavere. Secundam partem plurimis vocibus cum apud Schrevelium, tum apud noſtrum, omiſſis, ex Homero praecipue locupletavi. Denique, in tertia parte, cum hoc omnibus aliis Lexicis adhuc in lucem emiſſis, non verborum tantum, ſed et locutionum copia antecellat, pauca admodum, nonnulla tamen, quae mihi inſigniora viſa ſunt, adjeci. Quanquam autem additiones ſupra memoratae, ut forma libri mutaretur, neceſſarium fecerint; *Manualis* tamen retinui titulum, ne novo nomine novum opus edendi laudem potius affectaſſe, quam ſuam auctori conſervandi propoſitum habuiſſe viderer.

Haec ſunt, quae de priori noſtra editione habui dicenda; quae autem in hac altera praeſtiterim, jam breviter oſtendam. Cum viri quidam eruditi, ludorum moderatores, de priori hujus operis in tres partes diviſione querebantur, quod ea imperitioribus eſſet impedimento, dum in una diverſas alicujus vocabuli ſignificationes, in altera vero reſolutionem ejus grammaticam petere cogerentur; nunc duae priores partes conjunctim diſcentium gratia exhibentur.

EX PRAEFATIONE
IO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguae graecae vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſaepe numero vel prorſus alienae verbis tribuuntur, vel parum accurate diſtincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte latinis vocabulis exprimuntur graeca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Quod fit maxime, hanc ob cauſſam, quod interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodatur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex praepoſitione una pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur, item ex εὖ, φίλος aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiiſque cum

* In praef. ad Plutarch. Briani.

cum plena ſint Lexica vulgaria, quae ſunt in tironum manibus, nec ultra ea plerique ſapiant, qui in Scholis literas graecas docent, mirum eſſe non poteſt, ſi tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus conſequuntur plerique, quam ut graecorum ſcriptorum orationem poſſint ad verbum, ſcilicet e ſui quiſque Lexici praeſcripto, latine interpretari, h. e. ut non modo nihil intelligant, cum interea ſe credant intelligere, ſed etiam ipſos ſcriptores graecos ſtultiſſimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantam malum potuiſſet caveri, ſi ab initio viri excellenti graecarum literarum ſcientia praediti, voluiſſent ſe demittere ad hanc curam, ut tironibus in eo genere conſulerent, nec eos imperitis hominibus per talia Lexica corrumpendos permitterent. Sed dum ii hujus laboris moleſtiam defugiunt, eumque nec ſua doctrina dignum, nec ſatis ſibi honeſtum putant, invadunt eam provinciam homines imperiti, inſcitiaque ſua plus nocent literis, quam illi deinde exquiſita ſua doctrina prodeſſe poſſunt. In quo graeca lingua inprimis iniqua fortuna uſa eſt. Nam latinae quidem literae cum inſtaurari coepiſſent, ſummi homines, Eraſmi, Camerarii, Melanchthones, aliique, non dubitarunt cauſſam ſuſcipere tironum, et plures libellos edere, quibus ii, vel ad intelligendum latine, vel ad ſcribendum adjuvarentur: neque ea res ipſis dedecori, ſed inprimis honeſta, juventuti autem maxime utilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: ſi quis vel iſtorum, vel ex eo ordine, pari cura complexus graeca, Lexicon in tironum uſum confeciſſet, in quo graeca verba primum accurate, deinde perſpicue, hoc eſt, bene latine (neque enim ullo modo perſpicuitas eſſe poteſt interpretationis ſine puritate ſermonis ejus, quo in interpretando utaris, ſemperque ſub illa ad verbum, ſive potius ad etymologiam verborum, facta male latina interpretatione latet inſcitia ſenſus), denique ex uſu loquendi optimorum ſcriptorum, non e verborum notatione, ſi quis ergo hoc facere ſuſtinuiſſet, non dicam plus gloriae conſecutus eſſet, ſed multo plus literis graecis profuiſſet, quam doctiſſimis in quemvis ſcriptorem commentariis, quos non niſi doctiores legerent, quibus pleraque dudum ipſis nota ſatis et perſpecta fuerant. Etenim, in omni genere diſciplinae, quis neſcit, quantum referat, ſtatim ab initio veris et accuratis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, ut male percepta dediſcendi facultas detur, ſed quam pauci eo ſunt vel ingenio ut facile poſſint, vel animo, ut velint, falſa et prava dediſcere. Nimis firmiter coaleſcunt teneris inſita animis, nec facile avelli poſſunt, et quae pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, ut nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe moleſtiae exhauriendum fuit in expugnandis male ſuſceptis prima pueritia opinionibus, dedocendiſque ac detrahendis perverſis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus eſſem, ut Hedericiani Lexici Graeci, quod nunc maxime verſatur in manibus tironum, putaturque eſſe in hoc compendiario genere optimum, ejus igitur ut recencenſendi curam ſuſciperem; eam provinciam, quanquam duram et taedii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, ſaepe doluiſſem, iiſque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum diſcentibus putarem. Non is ego ſum, cui aut jucundum, aut adeo opus ſit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod praeſens inſtitutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laborioſum, ſed graece doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum ſatis a lectione graecorum ſcriptorum inſtructum non fuiſſe. Totus ille, id quod per totum opus obſervare licuit, e Scapula aliiſque vulgaribus Lexicis pendebat, tot praeclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poſt Stephanum et Scapulam, obſervationes ignorabat, nec ipſe e lectione ipſorum ſcriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in ſuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perſpicuas, ſed ſubinde etiam ne affecutus quidem eſt ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiiſque operarum ſe decipi paſſus eſt: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, ſed haec apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu eſt, quam ſaepe, quam abſurde interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex ἀμφὶ, ἐκ, ζὺν, παρὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has praepoſitiones e vulgari ſignificatione, non ex uſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλότιμητος eſt ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; ſed id ineptius vertitur in Scapulae Lexico *ſectionis amans, inciſione gaudens*, ſequaci Hederico. Similterque peccatur in verbis compoſitis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter factum erat, ut ſignificationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et

media, eorumque ſignificatio, itemque temporum ſignificatio diverſa, cum v. c. praeſens activam, aor. 2. neutram vim habet, &c. non diſcerneretur; quod hodie in Lexicis ferri non poteſt, cum ſit ad accuratam linguae graecae ſcientiam ſcriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero haec et alia omnia correcta ſperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholae Carthuſianae apud Londinenſes Hypodidaſcali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud ſuos (vid. Scott. praef. ad Append. Steph.) etiam apud exteros tulit: praeſertim qui in praefatione dicat, ſe diligenter hoc opus correxiſſe, vivatque in inſula ea, quae ſibi graecarum literarum principatum vindicare videtur, in qua graece doctiſſimi homines paene naſci videantur: adeo mature ibi omnes graecos ſcriptores vel difficillimos intelligunt et emendare poſſunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexique, Patricium Britannum non plus in Graecis poſſe Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia ſanctiſſime conſervata ſunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremuſque, ſi quid parum vel recte, vel accurate, vel perſpicue ſcriptum eſſet in ſignificationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta eſt a ratione ipſa talis Lexici, in quo ſingula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, ſeparatim commode explicari non poſſunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi ſolent. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex uſu optimorum ſcriptorum, diſtingueremus, deinde ut ſignificationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri poſſet, a propria et prima ſignificatione quomodo ceterae ducerentur, ipſo ordine indicaremus, v. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκὸς, τίθημι, ὕβρις, δημιοργὸς, προτείνω. Auximus etiam priorem ſignificationum numerum e noſtris aliorumque obſervatis, qui veteres ſcriptores græcos illuſtraverunt. Sed maxime in hac parte laboravimus hoc, ut accurate exponeremus verba e praepoſitionibus compoſita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum ſtultitia accuſanda eſt, tribuentium interdum praepoſitionibus aliquam vim, ubi ex uſu loquendi veterum nullam habent, aut falſam adeo, aut ita exprimentium, ſcilicet e vulgatiſſima cujuſque ſignificatione, ut nemo intelligere poſſit. Nos in omnibus uſum ſecuti ſumus, comparandis, ubi non ſtatim vera ſignificatio ſuccurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et ſubinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare praepoſitionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid ſignificationis. Quaedam tamen, ſed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura ſequenda eſſet, quod nullum exemplum veteris ſcriptoris vel ipſi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus ſi forte aberravimus, nobis ut ignoſcatur, rogamus. Atque pari ratione uſi ſumus in aliis compoſitorum generibus, ut e φίλος, χαίρω &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quae e. c. poſuimus, noſtra cum ſuperioribus velit comparare. Denique ipſis verbis locupletare hoc Lexicon ſtuduimus. Et, quia Patricius primum verba ſeptingenta, deinde hoc ipſo majorem numerum ſe addidiſſe profeſſus eſt, dedimus alicui hoc negotii, ut ſecundae editionis Patricianae exemplum cum Lipſienſi editione compararet, notaretque verba non prodita ab Hederico. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quaedam vitioſe poſita eſſe, ſed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Unde orta nobis ſuſpicio, numerata ab eo eſſe etiam ea, quibus partem ſecundam auxiſſet, quae ſane numeranda non erant. Sed id accuratius exquirere, quando parum referebat, inſuper habuimus. Poſthaec addidimus ea, quae e noſtris lectionibus notata permulta habebamus, item quaecunque viros doctos ſubinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita eſſe, quae et ipſa non pauca erant, plurima etiam in Reimari, V. Cel. in Dionem Caſſium indice notata, ut nondum relata in Lexica: cujus Viri exemplum utinam imitentur poſthaec, quicunque ſcriptorem graecum recoquent. Denique adhibuimus Dan. Scotti, V. C. Appendicem ad Theſaurum Stephani, Londini, 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus acceſſit. *(ſequuntur quaedam ad illud opus caſtigationes, quas itidem hic miſſas feci.)*———Atque etiam ea verba vel ab Scotto vel ab aliis poſita omiſimus, quae reperiuntur quidem vel in Gloſſariis antiquis, ut Heſychio, vel in ſcriptore aliquo vetere, ceterum manifeſte corrupta ſunt, nec ullum alium auctorem idoneum habent, quod genus verborum ſi admittere voluiſſemus, exemplo Stephani et aliorum, haud probando, haud parvus numerus verborum acceſſiſſet. Sed vel ſic decem millium ſummam explevimus. Nec nunc ſpicilegium, idque magnum deeſt, et poſt multa alia ſupplementa, tamen plurimum ſupererit, quod addatur: adeo non modo inexhauſtae ſunt Graecorum

in

in verbis divitiae, ſed difficile eſt omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec forte opus eſſet omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Doruillius, niſi de eorum ſignificatione, inprimis Attica, ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſaepe non obſcurorum, et nihil inſolentis, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, ut difficile ſit, omnia obſervare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis eſſent, ut praetermitterem quaedam, quia non ſuſpicabar, a Lexicis abeſſe. Nominatim in Joſepho id mihi uſu veniſſe vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipſe non notaviſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, quae illum effugiſſent, ut ἐμποδιστὴς, ἐμπόδισμα, προσκαινουργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix ſperandum eſt, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, niſi paullatim omnes graeci ſcriptores indicibus inſtruantur plenis et Reimariano, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et haec fere ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari a tironibus poſſet. Unum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſua ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω eſſe ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes, acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſua ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur iſta ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane ſublatam voluit Erneſti, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe). Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

LEXICI MANUALIS GRAECI PARS PRIMA.

A, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola inferne posita, *mille*; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

A, in compositione est (1) στερητικὸν; *privativum*, ut ex α & βέβαιος, *stabilis*, fit ἀβέβαιος, *instabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui α præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος, *divitiæ*; ἀνόλβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τὸ ν carent, ut ἄοσμος, ἄοικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἀδὺς, ἀνδὺς: ex γραφὴ, ἄγραφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνωμὴ, ἀγνώμων. Tale est & α, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α & φυὴ *ἀμαθὴς, indoctus*, vel parum doctus, ab α & μανθάνω, pro δυς etiam, ut ἄβατος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν significat, ut ἀκέρδης, ἄβολος, ἄδαρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄϋλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀσχὴς, i. e. πολυσχὴς, ap. *Apoll.* ἀχανὴς in immensum hians. *Hes.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἅπας; & vicinâ significatione pro ἅμα vel ὁμῶ, ut ἀδελφὸς, ἀκοίτις, ἄλοχος, &c. (4.) Πλεονασμικὸν, *abundans, supervacaneum*, ut ἀσάχνης, ἀσεροπὴ, ἀάσχετος, &c.

A, Ah! ἀ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἄ. ἄ, vel ἀ, ἆ, Ha, ha, ridentis.

A, Ah! O! Oh! Ἄ, ᾶ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

A, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

ᾇ, *cui*, dativ. sing. f. g. artic. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

Ἄ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

Ἀάατος, ος, ὁ ἡ ἤ, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερσερητικὸν. *Eustath.* sc.) Ab α pr. & ἄατος, *innoxius*. (2.) innoxius. Ab α pr. & ἄτη (vel ἀάτη) *noxa*. (vid. Thes. Gr. P.)

Ἀαγὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἄγω, *frango*. (ib. de quant.)

Ἀαδὲς, (pro ἥδὲς, *Schrev.*) 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, non placere, ingratum esse. (Ab α pr. & ἀδεῖν, *placere*. *Steph.*) Exp. etiam (2) molestare, contristare, vel contristari, &, injuria afficì. (3) inopia laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex α int. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδὴν, ex α priv. & ἡδὺς, *jucundus*. (f. Ab ἀαδα, *Laconice* pro ἐυδέια. *Steph.*)

Ἀ Α′ Ζ Ω, f. ἀσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀαζω lædo f. violo. *Dawes.*)

Ἀάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἤθη, ab ἄω, *decipio*.

Ἀάθικτος, ος, ὁ ἡ ἤ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

Ἀ Α′ Μ Ι Ν Σ, θος, ἡ, instrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἀανὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, qui perfici nequit. Ex α priv. & (ανω poet. pro) ἀνύω, *perficio*.

Ἀάομαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116. hinc ἀάτη.

Ἀαπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inaccessus; Ex α pr. & ἁπτομαι, *tango*. 3. illæsus, lædi nescius. Ex α int.—vel (4) qui valdè potest lædere. Ex α pr. & ἀπτω, *noceo*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Montanus*.

Ἀασα, *læsi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *per Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσκω, f. ἀσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α pleon. & ἀτάω, (*al.* ασω.) *noceo*.

Ἀασμὸς, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσθην, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab ασω.

Ἄᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάχετος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) insuperabilis. Ex α pleon. & ἄχετος. idem.

Ἀαται, 3. sing. præs. in pass. ἀαμαι.

Ἀατος, ος, ὁ ἡ ἤ, innoxius. Ab α pr. (2) valdè noxius. Ab α int. & ἄτη, *noxa*. (3) insatiabilis ab α pr. & ἄσαι, *satiasse*.

Ἀάτω, f. ἀσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω.

Ἀβαδδὼν, perditio, vastatio. Nom. Heb. indecl.

Ἀβαζος, ος, ὁ ἡ ἤ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω. præclare agere.

Ἀβαθὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἥβαι, ab ἥβη.

Ἄβαμον, parvum, exiguum. Ex α pl. & βαμὸν.

Ἄβακα, *abacum*, acc. sing. ab ἄβαξ, *abacus*.

Ἀβακέω, f. ήσω, fileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβακέως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακὴς.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, mutus; (2) insultus. Ab ἀβακέω.

Ἀβακὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo; (2) quietus sum. Ab ἀβακὴς.

Ἄβακιον, ε, τὸ, abaculus, tabula, cui vasa quælibet imponuntur; (2) mensa, s. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent; (4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ε, ὁ, tessella pavimenti. Ab eodem.

Ἀβάκχευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Thes. Gr. P.) Ab α priv. & βακχεύω, *bacchor*.

Ἀ Β Α′ Α Ε, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Hes.* (2) heu, phy! Ep.

Ἄ Β Α Ξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ἡ ἤ, id. quod ἀβακὴς. *Eustath.*

Ἀβάπιστον, ε, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex α pr. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, immersabilis, qui mergi non potest; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἀβαπτος, ε, ὁ ἡ ἤ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex α pr. & βάπτω, *tingo*.

Ἄ Β Α Ρ, ερος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, non onerosus. *Met.* non molestus. Ex α priv. & βάρος, *onus*.

Ἀβαρὶς, ίδος, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. & βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non est navis.

Ἀβας, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβάσας, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, qui non punitur. *Hes.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex α priv. & βασανίζω, *exploro, torqueo*.

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, rege carens, regi non subditus. Ex α pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαντος, ε, ὁ ἡ ἤ, invidia vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ε, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ε, ὁ ἡ ἤ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infascinabilis. Ex iisd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκανως. idem.

Ἀβαστακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex α priv. & βαστάζω, *porto*.

ΑΒΑΤΟΝ, ε, τὸ, adytum. Ab ἄβατος.

Ἄβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) iacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus. (4.) ὡραῖνε ἄβατε; sic & ἵππες ἄβατες. sc. quæ non conscenduntur. *Lucian.* Ex α pr. & βαίνω. Hinc

Ἀβατόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

Ἄβαφος, ε, ὁ ἡ ἡ, non tinctus. Ex α pr. & βάπτω, *tingo*.

ΑΒΒΑ, pater. Nomen Syr. indecl.

Ἄββαλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel etiam ἀνέβαλε, ab ἀποβάλλω, vel ἀναβάλλω.

Ἀβδέλυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non exsecrabilis.

Ἀβέβαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. instabilitas. Ab iisd.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconstanter.

Ἀβέβηλος, ε, ὁ, ἡ, non profanus, facer, sacrosanctus, quem non fas est adire.

Ἀβέλ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas.*

Ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel Ἀβελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀβέλτερος.

Ἀβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, stultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, *cuculus*.

Ἀβέλτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. V. stolidus.

Ἀβέρβηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, incompositus, vel idem quod Ἀβύρβηλος. Hes. Suid.

Ἀβιά, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus est Dominus.*

Ἀβιάβαρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. ind. *Pater excellens.*

Ἀβίαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, ε, libertas. Ex α priv. & βιάζω, *cogo*.

Ἀβιάστως, *Adv.* sine violentia, libere, non coacte. Ab ἀβίαστος.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Asia.

Ἄβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui non suppetit victus, *Hom. Il.* 13, 6. Ex α pr. & βίος, i. e. βίοτος, *victus*. (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. & βίος, *vita*. (4) inermis. Ex α pr. & βιὸς, *arcus*. (5) valdè robustus. Ex α int. & βία, *vis*. (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

Ἀβιοὺδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris* seu *Decus patris*.

Ἀβίωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus. ἀβίωτον & ὠβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

Ἀβιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ. Ab ἀβίωτος.

Ἀβλάβεια, ας, ἡ. incolumitas; (2) innocentia. Ab ἄβλαβης.

Ἀβλαβίως, & Ἀβλαβῶς, *Adv.* innoxie, *pass.* citra noxam, illæse. Ab

Ἀβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α pr. & βλάπτω.

Ἄβλαπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iisd.

Ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Ex α priv. & βλαστέω, seu βλαστάνω.

Ἀβλαστὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iisd.

Ἄβλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem ex iisd.

Ἀβλεμὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, audacia carens, imbellis, iners. Ex α pr. & βλεμαίνω, a βλέμμα. *Eustath.* (vid. Thes. Gr. P.) Hinc

Ἀβλεμέως, *Adv.* imbeciliter, ignavè, *al.* negligenter. Ex α priv. & μέλει, *curæ est*, pro ἀμελέως.

Ἀβλεπὴς, έος, ε, ὁ ἡ ἡ, despectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α pr. & βλέπω, *video*.

Ἀβλεπέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iisd. Hinc

Ἀβλέπημα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsiderantia. Ex α pr. & βλέπω.

Ἄβλης, ητος, ὁ ἡ ἡ, nondum jactus, *Hom. Il.* 4. 117. (malè jactus, E.M.) Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex iisd.

Ἀβληχρὸς, ὸς, ὸν ὁ ἡ ἡ, al. ἀβλήχρος, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α pr. vel pleon. & βληχρὸς, *debilis*.

Ἀβλίματος, ὁ ἡ ἡ, (ἀβλίσμ. vulgo) intactus. Ab α pr. & βλιμάζω, *tango*.

Ἀβλόει, *sacrifica*, 2. sing. præs. imper. act. *contracte* pro ἀβλόεε, a verbo ἀβλόεω.

Ἀβοητὶ, *Adv.* sine clamore, sine pugna. Ab α pr. & βοὴ.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθέω, *auxilior*.

Ἀβοήθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.

Ἄβολησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀβόλησα, a verbo ἀβολέω, *occurro*.

Ἄβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. & βόσκω, *pasco*.

Ἀβουκόλητος, ὁ ἡ ἡ, injucundus, (vid. Thes. Gr. P.) fastidiosus, repudiandus, *Ern.* Ex α pr. & βουκολέω, *demulceo*.

Ἀβουλεὶ, *Adv.* inconsulte, temere. Ex α priv. & βουλὴ, *consilium*.

Ἀβουλεύτως, *Adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex α priv. & βουλεύω, *consulto*.

Ἀβουλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. & βουλὴ, *consilium*.

Ἄβουλος, έος, ὁ ἡ ἡ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α pr. & βούλομαι, vel βουλή.

Ἀβουλοσία, ας, ἡ, nolentia. Ex α pr. & βέλομαι. Potius ex ἀβουλέω. Et hinc

Ἀβούλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

Ἀβουλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

Ἀβουλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. & βουλή.

Ἄβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, consilii expers; (2) stultus, Gl. V. incogitans, inconsultus. id. quod δύσβουλος. *Soph.*—vel κακόβουλος. *Thucyd.*

Ἀβουλότατα, *Adv.* Inconsultissime, inconsideratissime. *Herodot.*

Ἀβούλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione. Ab ἄβουλος.

Ἀβύτεω, g. f. *Ion.* pro ἀβύτου, ab

Ἄβυτης, ε, ὁ, bobus carens. Ex α & βοῦς, *bos. al.* egenus. Ex α pr. & βοτὸν, *pecus*. E. M.

ΑΒΡΑ, vel ἄβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

Ἀβραὰμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelsus* vel *Pater multitudinis*.

Ἀβράκησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβράκησαν, ab ἀβρακέω.

Ἄβραχε, 3. sing. imperf. ind. act, *Ion.* pro ἤβραχε, ab ἀβράχω, *sono*.

Ἄβρεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α pr. & βρέχω.

Ἀβρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἄβρος.

Ἀβρίζω, f. ίξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. & βρίζω.

Ἀβριθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, fine pondere, levis. Ex α pr. & βρίθω, *sum gravis*.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. v. ἀβρίζω.

Ἄβρικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, insomnis, vigil; (2) surdaster, ex parte tantum audiens. Ab ἀβρίζω.

Ἀβροβάτης, ε, ὁ, molli incessu utens. Ex ἄβρος, & βαίνω.

Ἀβρόβιος, ὁ ἡ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus, ἀβροβίων Ἀράβων γένος, *Dionys.* 968.

Ἀβροβόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, molles gemitus edens.

Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago. Ex ἄβρος & διαιτάω.

Ἀβροδίαιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. V. ἀβροδίαιτον, delicatum.

Ἀβροείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, delicate vestitus, Ex ἄβρος & ἕννυμι, *vestio*.

Ἀβρόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, molles & delicatos fructus ferens. Ex ἄβρος, & καρπός.

Ἀβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli coma sum; (3) deliciosus sum. Ex κόμη.

Ἀβροκόμης, *Dor.* ἀβροκόμας, ε, ὁ, qui molli & delicata coma est. Ex iisd.

Ἀβρόκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd. Suic.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμι, ε, ὁ ἡ ἡ, abstinens a vino, abstemius.

Ἄβρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Hom. Il.* 13, 41. Ex α int. & βρόμος, *strepitus*.

Ἀβρόπλοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἄβρος, & πλοκὸς, *tela*.

Ἀβρόπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, molli & opulento ornatu condecoratus.

Ἄβρος, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

Ἀβροσαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἄβρος, & σάζω, *stillo*.

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollites, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἄβρος.

Ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox*.

Ἀβροτέω, nocte occurro, (2) pecco. Ab eod.

ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, *Hom. Il.* 14, 78.) Quasi ex α priv. & βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent & nox illis qs. caret.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἁβροτέω.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἄβρος.

Ἀβρότιμος, ὁ ἡ ἡ, delicatus, pretiosus. Ex ἄβρος & τιμὴ, *decus, pretium*.

Ἀβροτόνιτος, ἴνη, ινον, confectus ex abrotono.

Ἀβροτονίτης, ε, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ε, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* Southernwood.

Ἄβροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, immortalis, incorruptus, divinus. *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—Sensu non præditus, *Suid.*—inhumanus. *Hes.*

Ἀβροχαίτης, ε, ὁ, *Dor.* ἀβροχαίτας, qui tenera & molli coma est. Ex ἄβρος, & χαίτη.

Ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus. Ab

Ἄβροχος, ε, ὁ ἡ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*.

Ἀβροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, molli tunica indutus.

Ἀβρόχως, *Adv.* sine pluvia.

ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora. (f. ab ἄβρος. *Steph.*)

Ἀβρυόω, ἀβρυόμαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἄβρος.

Ἄβρωμος, ὁ ἡ ἡ, sine fœtore, sine salsugine. Ex α pr. & βρῶμος, *fœtor*.

Ἀβρῶς, *Adv.* molliter, delicate. Ab eod.

Ἀβρῶς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, idem quod.

Ἄβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non voratus, non exesus; (2) cariem non sentiens; (3) esui ineptus. Gl. V. ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro, edo*.

ΑΒΥΡΒΗΛΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, Hes. Suid.

Ἄβυθος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Ἄβυσσος, *Adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed & substantivè

Ἄβυσσος, ε, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) gehenna, infernus; (3) adfluentia rerum. Ex α pr. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθός.

Ἀγάαδζ, præs. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι ab ἀγαμαι.

Ἄγαβος, ε, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάγας, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, & hoc *Att.* pro ἀγὼν, ab ἄγω.

Ἀγαγὲν, *duxisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

Ἀγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

Ἀγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

Ἀγαγῶ, *ducam*, f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀγῶ.

Ἀγάζηλος, ε, ὁ ἡ ἤ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Stepb.* Ex ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, admiror, ſuſpicio; (2) veneror; (3) indignor, ſuccenſeo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. Ἀγάζομαί σε τὸ φρόνημα, σὲ τὲ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀριστῆς, ἀγαθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium.*

Ἀγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, & θεωρέω, *contemplor.*

Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus proſequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαθικὸς, ἡ, όν, probus; (2) recte & cum virtute factus. Ab eod.

ΑΓΑΘΙΣ, ίδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδότης, ε, ὁ, bonorum dator. (Et Ἀγαθοδότις, ἡ. Fem. *Steph.*)

Ἀγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iiſd.

Ἀγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio ſive voluntas, adfectus eligendi bona. Ex θέλω.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene rectèque ago; (2) beneficio adficio; (3) proſum.

Ἀγαθοποιία, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

Ἀγαθοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἤ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

Ἀγαθοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω.

Ἀγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benigne.

ΑΓΑΘΟΣ, ἡ, όν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, ſecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) ſervit & ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auſpicato, item bono conſilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res ſecundæ; (3) virtutes. Hinc

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

Ἀγαθοτέλης, ές, ὁ ἡ ἤ, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς, & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθὸς.

Ἀγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθουργὸς

Ἀγαθουργὸς, beneficus. Ex ἀγαθὸς, & ἔργον.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθουργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ἡ, όν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἤ, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, natura, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυή. Hinc

Ἀγαθοφυία, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.

Ἀγαθωθεὶς, *gaviſus*, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀγαθωίω, f. ωῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθωίομαι, bene adfectus ſum.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide.

Ἀγαθώσυνη, ης, ἡ, bonitas; (2) adfectus ad benefaciendum proximo. Ab eod.

Ἀγαθωτάτῳ, *optimo*, dat. ſing. ab ἀγαθώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαίεται, 3. ſ. præſ. med. v. ἀγαίομαι.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*, (potius ab ἄγη. *Heſ.* E. M.)

Ἀγαίω, & quod uſitatius, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ΑΓΑΙΩΝ, ονος, ὁ, Sol.

Ἀγακλὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἄγαν, & κλέος, *gloria.* Hinc

Ἀγακλέας, ſtudio gloriæ. *Ern.* celeberrime, valde glorioſè, *Hipp.*

Ἀγακλειτὸς, ὴ, όν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Hom. Il.* 2, 564.

Ἀγακλυτὸς, ὴ, όν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris.*

Ἀγακλίζω, bene condo, perf. p. ἀγακλισμένη, vel ἀγακλιμένη πολις, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex ἀγαν & κλίζω.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, ſ. qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ὁμᾶ, & γάλα, *lac.*

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ὸς, ὁ ἡ ἤ, lacte carens. Ex iiſd.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. collactatio.

Ἀγαλλητὸν, ᾶ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Heſ. ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia. Gl. V.

Ἀγαλλιᾶδε, *exſultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάσθε, ab

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ΑΓΑΛΛΟΧΟΝ, ε, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu auſteriori.

ΑΓΑΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio, facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto, a. 1. ἠγλάϊσα, decorare.

Ἄγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornatu, ut victima ſertis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ε, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματογλύφος, ε, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύφω, *ſculpo.*

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, ſtatuas conficio. Hinc

Ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, όν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas.

Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, ars conficiendi ſtatuas. Ab

Ἀγαλματοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἤ, ſtatuarum & ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas & ſimulacra. Hinc

Ἀγαλματουργικὸς, ἡ, όν, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab

Ἀγαλματουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἤ, ſtatuarius. Ex ἔργον.

Ἀγαλματοφορέομαι, ούμαι, quaſi ſimulacrum geſtor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, inſigniri. *Heſ.*

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſtatuam verto; (2) ſimulacrum, ſtatuam facio. Ab ἄγαλμα.

Ἄγαμαι, admiror, *Hom. Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τόδε, σὲ τόδε, τ' ἀριστῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμένως, *Adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, part. ἀγάμενος.

Ἀγάμητος, ε, ὁ ἡ ἤ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo.*

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

Ἀγάμιον, ε, τὸ, id. & ab eod.

Ἄγαμος, ε, ὁ ἡ ἤ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus eſt cælebs.

Ἄγαν, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde vehementer, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φόβον.) *Plut.*

ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, πρός τινα, κατά τινος. Hinc

Ἀγανάκησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.

Ἀγανακητὸς, ὴ, όν, indigne ferendus, querendus. Ab eod.

Ἀγανακτικὸς, ἡ, όν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos. Ab eod.

Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.

Ἀγανὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. & γάνος, *lætitia.*

Ἀγανῆσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς.

Ἀγάννιφος, ε, ὁ ἡ ἤ, valde nivoſus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, & νίφομαι.

Ἀγανοβλέφαρος, ε, ὁ ἡ ἤ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ.*

Ἀγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγλώορας, ab ἀγλώωρ.

Ἄγανος, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω frango.

Ἀγανὸς, ἡ, όν, mitis, placidus, blandus, *Hom. Il.* 2, 164. (2) deſiderabilis. Ex α int. & γάνος.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ἡ ἤ, mitis, blandus, manſuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρὴν.

Ἀγανώπης, ε, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, & ὤψ. Hinc

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens.

Ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, ab

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

ΑΓΑΠΑΩ, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero; (5) contentus ſum, adquieſco, probo, ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χάραν ἀδήωτον διαφυλάττειν. Xenoph. hiſt. 3. contentus erat ſi modò regionem a direptione immunem ſervare poſſet. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπησεῖς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾷν τὰ χρήματα, ἀντὶ, ſ. πρὸ ἐκείνε, μᾶλλον ἢ præferre; τοῖς παροῦσι, ſorte contentus eſſe.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, ſ. perſona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπλώωρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπάω & ἠνορέη *fortitudo.*

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπησμὸς, ὸ, ὁ, dilectio. Ab eod.

Ἀγαπητέον, ſc. ἐστὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.

Ἀγαπητὸς, ὴ, όν, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ὴ, όν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevole.

Ἀγαπητὸς, ὴ, όν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſ. unigenitus; (3) virgo cum diaconiſſa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis; (4) ἀγαπητόν ἐστι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *Adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) ſatis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus eſſe. *Herodian.*) (4) vix ægre. *Ern.*

Ἀγαπήω, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῴμι.

Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab

Ἀγαπώμενος, ὸς, ὁ, amaſius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπὼν, p. part. act. c. pro ἀγαπάων.

Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπάοντας.

Ἄγαρ, ἡ, Agar. Nomen ſervæ Hebr. indeclinabile. *Peregrina*, ſive *Timida.*

ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ε, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάρρητος, ε, ὁ ἡ ἤ, valde ingratus, & inviſus. *Phav.* Ex ἄγαν & ἄρρητος, (5.)

Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥους, ε, ὁ ἡ ἤ, celeriter fluens, æſtuoſus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo.*

Ἀγασαίμλω, *admiratus ſim*, a. 1. opt. med.

Ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἄγαμαι.

Ἀγαστὸς, ὴ, όν, inclitus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἀγαῦ, præſ. inf. med. verbi ἄγαμαι.

Ἀγαυθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ.

Ἄγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγασσάμβος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμβος.

Ἀγάσσονες, ες, ὁ ἡ ἤ, multum gemens, valde ſuſpirans; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν, & σόος.

Ἀγασσὶς, ἡ, ὁν, admirandus; (2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror*.
Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) conſanguineus. Ex α notante ὁμῶ, & γαστὴρ, *venter*.
ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.
Ἀγαυέομαι, admiror. Ab ἀγάω.
Ἀγαυὸς, ἡ, όν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.
Ἀγαυρίαμα, τος, τὸ, elevatio animi. Ab
Ἀγαυρίω, ῶ, valde inſolesco. A ſeq.
Ἀγαυροῦ, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγαυρέ.
Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. & γαῦρος, *ſuperbus*.
Ἀγάφθεγκτος, ὁ, ἡ, ὁ, valde ſonans. Ex ἄγαν, & φθέγγομαι, *ſono*.
ΑΓΑΩ, ῶ, & ἄμαι, ῶμαι, *uſitatius*, demiror, ſtupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἀγάσθαί τινος τὴν φρόνησιν.
Ἄγγαρα, ων, τὰ, manſiones, ſ. ſtationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto die penſo, divertebant. Ab ἄγγαρος.
Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ſervitus coacta & invita, miniſterium, officium expreſſum, Ph. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.
Ἀγγαρεῖον, ου, τὸ, curſus angarorum. Ab eod.
Ἀγγαρδυτὴς, ῆ, ὁ, qui alium cogit ad curſum aut aliud ſervitium præſtandum. Ab eod.
Ἀγγαρεύω, angario, cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; (2) adigo, impello. Ab
ΑΓΓΑΡΟΣ, ου, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſua poſitus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; ſervus, miniſter, operarius.
Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.
Ἀγγεῖδιον, ου, τὸ, vaſculum. Dim. ab ἀγγεῖον.
Ἀγγειολεγέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*, & λέγω, *lego*. Hinc
Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi.
Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγγος.
Ἀγγειόσπερμος, & ἀγγειοσπέρματος, ου, ὁ, ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα, *ſemen*.
Ἀγγειώδης, ες, ὁ, ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.
Ἀγγελέουσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι, ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελέων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν.
Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, *nuncio*. Hinc
Ἀγγελίας, ου, ὁ, nuncius; *Hom. Il.* 3. 206.
Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, nuncius, tabellarius. Gl. V. famiger. Ab ἀγγελία, & φέρω.
Ἀγγελιαφορέω, tabellarius ſum, nuncio (*Sch. ad Æſch.* Pr. 965.)
Ἀγγελιζομαι, nuncio.
Ἀγγελίη, *res quæ nunciatur*, item, *poteſtas renunciandi oracula*, *Ion.* pro ἀγγελία.
Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſalutatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελικὸς, ἡ, όν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.
Ἀγγελόντων, g. pl. part. pr. act. qui *Attice* etiam poni ſolet pro 3. pl. præſ. imp. act. ab
ΑΓΓΕΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio, a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, νικᾶν εἰς τὴν φύλην, τινὶ φέρει τιν.
Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.
Ἄγγελος, ου, ὁ, ἡ, nuncius, nuncia; *Hom. Il.* 1, 333. (2) angelus, ſ. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.
Ἄγγεσιν, *vaſis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἄγγος.
Ἀγγήϊον, *vas*, *Ion.* pro ἀγγεῖον.
Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vaſorum; (2) capſa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη.
Ἀγγοπιδῶν, ῶν, αἱ, favi, ſeu cellæ apum, *Heſ. Suid.* Ex ἄγγος, & πιδύη, *tela*, quia in modum telæ ſtructæ ſunt. Unde
Ἀγγοπιδία, ων, τὰ, idem, *Heſ. Suid.*
Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. *Hom. Il.* 2, 471.
ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, cucumis.
Ἄγγουον, ου, τὸ, idem.
ΑΓΓΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, placentæ genus.
Ἀγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab
ΑΓΓΡΙΣ, ιδος, ἡ, dolor. *Heſ. Var.*
Ἀγγρισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio. Gl. V. Ab ἀγγρίζω.
Ἀγγριστὴς, οῦ, ὁ, irritator. Gl. V. Ab eod.
ΑΓΓΥΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (f. ἀγκύλη, *Steph.*)
Ἄγε, *Adv. hortantis*, age, agedum, ageſis, eja, *Hom. Il.* 1, 61. Ab ἄγω.
Ἀγέοχα, perf. ind. act. *Bœot.* pro ἀγήοχα, ab ἄγω.
Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤγειραν, ab ἀγείρω.
Ἀγέρατος, ὁ, ἡ, ὁ, inhonoratus; (2) valde honoratus, R. Ex α pr. vel int. & γέρας.
ΑΓΕΙΡΩ. f. ερῶ, p. ἤγερκα. *Att.* ἀγήγερκα. paſſ. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor victoriæ, aut alius rei cauſa. Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῆς πόλεως, τῷ δυνάμιν.
Ἀγειρατος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſuggrunda non inſtructus. Ex α priv. & γείσον, *ſuggrunda*.
ΑΓΕΙΤΗΣ, ου, ὁ, injurius. *Heſ.* Etym.
Ἀγεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *contr.* pro ἠγέετο, ab ἄγομαι, *duco*.
Ἀγείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinum non habens.
Ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex*.
Ἀγελαιοκομικὸς, ὴ, όν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, & κομέω, *curo*.
Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui eſt e grege. Gl. V. gregarius, gregalis; *Hom. Il.* 11, 728. (2) congregabilis, ſocialis; (3) e trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.
Ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, *Ern.* gregaria nutritio. *Plat.*
Ἀγελαιοτροφικὸς, pecuarius, *Ern.* qui gregariè ali ſolit. ib.
Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntur armenta. Ab eod.
Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, & ἀρχὴ, *principatus*.
Ἀγελάρχης, ου, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux. Ex iiſdem.
Ἀγέλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem, *Suic.*
Ἀγελαρχῆσα, part. præſ. act. ἀγελαρχέουσα, ab ἀγελαρχέω.
Ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α priv. & γελάω, *rideo*.
ΑΓΕΛΑΣΤΗΣ, ου, ὁ, anguilla, *Heſ.*
Ἀγελαστὶ, *Adv.* ſine riſu, citra riſum, ſerio. Ab ἀγέλαστος.
Ἀγελασία, ας, ἡ, riſus abſtinentia; (2) vultus tetricus. Ab eod.
Ἀγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, riſu non dignus; (2) riſus expers, non ridens; (3) tetricus, ſeverus. Ex α priv. & γελάω.
Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel quæ prædam ducit; *Hom. Il.* 4, 128. Gl. V. Ex ἄγω, & λαὸς, vel etiam ex ἄγω, & λεία, *præda*, qs. prædatrix.
ΑΓΕΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. *Hom. Il.* 2, 480.
Ἀγεληδὸν, *Adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.
Ἀγέληθεν, *Adv.* ex armento, e grege. Ab eod.
Ἀγελητὶς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.
Ἀγελήτης, ου, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt.
Ἀγέλας, ωτος, ὁ, ἡ, ὁ, non ridens, ſeverus. Ab α pr. & γελάω, *rideo*.
Ἀγέμεν, *ducere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν.
Ἀγεμονεύειν, pr. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν.
Ἀγεμόνει, dat. ſ. *Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.
Ἄγεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.
Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſine genealogia, ſine ſerie generis; vel cujus proſapia enarrari non poteſt.
Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενὴς.
Ἀγένειος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, imberbis. Ex α pr. & γένειον, *barba*.
Ἀγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generoſus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui eſt ſine prole. Ex α & γένος.
Ἀγέννητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.
Ἀγέννεια, (ſive ἀγεννία, *Suid.*) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀνανδρία, *Ern.* Ab
Ἀγεννὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, ignobilis, idem quod ἀγενὴς. Ex α pr. & γεννάω.
Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, orbitas. Ex α pr. & γέννησις, *generatio*.
Ἀγέννητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, non genitus, non creatus. Ex α priv. & γεννάω, *genero*.
Ἀγέννως, *Adv.* ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννὴς.
Ἄγεο, *duc*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἧγεσο, ab ἡγέομαι.
Ἄγεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἄγω.
Ἀγέομμοι, *qui ducuntur*, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ἡγεόμμοι, ab ἡγέομαι.
Ἀγέρας, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fine munere, præmio carens, *Hom. Il.* 1, 118. Ex α pr. & γέρας.
Ἀγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.
Ἀγέρεσθ, præſ. inf. paſſ. *Att.* pro ἀγείρεσθ, ab ἀγείρω.
Ἀγέρθεν, *congregati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.
Ἀγέρθλω, 1. ſing. a. 1. *Ion.* pro ἠγέρθλω.
Ἀγερμὸς, ῆ, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμὸς, (3) *Sylb.*
Ἀγέροντο, *congregati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἠγέροντο.
Ἀγέρρω, *congrego*, *Æol.* pro ἀγείρω.
Ἀγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.
Ἀγερώσατο, *neglexit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, ab ἀγερώομαι.
Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) ſtrenuitas. Ab
ΑΓΕΡΩΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſuperbus, ferox, *Hom. Il.* 2, 654. Gl. V. protervus, inſolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) χέρας ἔχων, *Euſtath.* ἀγείρων ὀχήν, *Heſ.* ἄγαν αὐχεῖν, vel γερωχεῖν. E. M. Hinc
Ἀγερώχως, *Adv.* ſuperbe, ferociter.
Ἄγες, 2. ſ. pr. ind. *Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.
Ἀγεσθ, *duci*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.
Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, *populus*.
Ἀγεσίλας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ἀγέστρατος, ου, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω, & στρατὸς.
Ἄγισκεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *cum* ν ἐφελκ. pro ἦγε.
Ἀγέτης, ου, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco*.
Ἀγετοὶ, admirabiles, *Heſ.* Ab. ἀγάω, *admiror*.
Ἀγέτρια, ας, ἡ, obſtetrix, *Heſ.* Ab ἀγέτης.
Ἀγδυσία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab
Ἀγδυστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. V. inſipidus; (2) qui non guſtavit. Gl. V. impaſtus, jejunus. Ex α pr. & γεύομαι, *guſto*.
Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, Geometriæ ignarus. Ex α priv. & γεωμετρία, *Geometria*.
Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. & γεωργέω, *agrum colo*. Unde
Ἀγεώργητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, incultus, deſertus.
Ἀγη, ης, ἡ, admiratio cum ſtupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio; (6) ſtupor. Ab ἀγάω.
Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contuſio; (2) littus; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω.
Ἀγη, *fractus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤγη, ab ἄγνυμι.
Ἀγηγέρατα, *Hom. Il.* 4, 211. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Ἀγήνεγκα, perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro ἤνεγκα.
Ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγέλλω.
ΑΓΗΛΑΖΩ, ſervo, *Heſ.* Etym.
Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος. Unde
Ἀγηλατίζω, f. ίσω, perſequor, fugo, abigo.
Ἀγήλατος, ε, ὁ ἡ ἤ, valde manu impulſus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν, & ἐλαύνω.
Ἀγήλειος, ε, ὁ, prædator, *Heſ.* Ex ἄγα, & λεία, *præda.*
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) ſtupor. Gl. V. ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.
Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco.
Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, ſtrenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il.* 9, 696. Ab
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, ſtrenuus, fortiſſimus; (2) audax, præfidens; (3) ſuperbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, & ἀνήρ.
Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98. *duxiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, ab ἄγω.
Ἀγήρατος, ε, ὁ ἡ ἤ, ſenectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. inſeneſcibilis; (2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *ſenectus.*
Ἀγήρατος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſdem.
Ἄγηρατον, ε, τὸ. Dioſcor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84. c. 4. Angl. Wauntin tanſie. Ex iiſdem.
Ἀγήρως, ω, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀγήραος.
ΑΓΗΣ, έος, ὁ ἡ ἤ, ſceleſtus, frequentius εναγὴς. Ab ἄγος.
Ἀγήσανδρος, ε, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, ſ. viros. Ab ἄγω, & ἀνήρ.
Ἀγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἠγήσασθαι, ab ἠγέομαι.
Ἄγησι, 3. ſ. pr. ind. act. v. ἄγνυμι.
Ἀγησίλαος, ε, ὁ, idem quod Ἀγείσιλαος.
Ἀγησίχορος, ε, ὁ ἡ ἤ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, & χορός.
Ἀγητὴρ, *dux, ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.
Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἀγάω, *admiror.*
Ἁγιάζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro; (2) veneror; (3) Deo ſacrificio & ſancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγίασμα, γιάσματος, τὸ, ſanctificatio, purificatio; (2) ſanctimonia; (3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.
Ἁγιασμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Ἁγιαστήριον, ε, τὸ, ſanctuarium. Ab eod.
Ἁγιαστία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.
Ἁγιάζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro; (2) adoleo, ſancte uro. Ab ἅγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἀγινέω, ago, duco; *Il.* 18, 692. Ab ἄγω.
Ἀγίνω, idem & ab eod.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta ſancta, pars ſacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω.
Ἁγιόγραφος, ε, ὁ ἡ ἤ, ſancte ſcriptus. Ex iiſd.
Ἅγιον, ε, τὸ, ſanctuarium. Ab ἅγιος.
Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, ſanctis conveniens, Ex ἅγιος, & πρέπω.
Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter ſanctis.
Ἅγιος, ία, ιον, ſanctus, ſacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctifico, ſanctum reddo.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, cerimoniæ. Ab
Ἁγιστεύω, f. εύσω, ſanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγος.
Ἁγνεύω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἁγιστὴς, ἦ, ὁ, rixator, contumelioſus, *Heſ.*
Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.
Ἁγίως, *Adv.* ſancte. Ab ἅγιος.
Ἁγιασωὴν, ης, ἡ, aliis ἁγιοσωὴν, quod vide.
Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſumo. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.
ΑΓΚΑΙ, ῶν, αἱ, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 378.
Ἀγκαλέω, *Poet.* pro ἀνακαλέω, *revoco.*
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαλιάζω, idem quod ἀγκάζω. E. M.
Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, ſ. faſciculos veho. Ab
Ἀγκαλιδαγωγὸς, ὁ ἡ ἤ, qui manipulos, ſ. faſciculos navigio, aut ſuper jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, & ἄγω.
Ἀγκαλιδοπάλης, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.
Ἀγκαλιδοφορέω, ω, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. Ab
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui manipulos, ſ. faſciculos portat; (2) bajulos. Ex ἀγκαλὶς, & φέρω.
Ἀγκαλίζω, uſitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλικὰς, *Adv.* ulnatim, amplexabunde.
Ἀγκαλὶς, ἰδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, faſciculus. Ab ἀγκαλίζω. Unde
Ἀγκάλισμα, καλίσματος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus, quantum complecti ulnis poſſumus.
Ἄγκαλος, ε, ὁ, faſciculos. Ab ἀγκάλη.
ΑΓΚΑΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Heſ.*
Ἀγκὰς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκαί.
Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.
Ἄγκεισαι, *recubas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀνάκεισαι, ab ἀνάκειμαι.
Ἀγκεφάτεσι, *ſupra cornua*, *Poet.* pro ἀνακράτεσι, & ἀναφάτεσι, pro ἀνάκρατοι, quod eſt ex ἀνὰ, *ſupra*, & κέρας, *cornu.*
ΑΓΚΗΘΗΣ, έος, ὁ ἡ ἤ, innoxius, *Heſ.*
ΑΓΚΗΣ, έος, ὁ ἡ ἤ, reſonans, *Heſ.*
Ἀγκίον, ε, τὸ, vallis parva, Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρευτὴς, ἠ, ὁ, hamiota, piſcator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρευτικὸς, ὴ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab eod.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, ineſco, allicio. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Heſ.* Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστριώδης, έος, ὁ ἡ ἤ, hamatilis. Gl. V.
Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, hamates, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος.
ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.
Ἄγκιστρος, ε, ὁ, idem.
Ἀγκιστροφάγος, ε, ὁ ἡ ἤ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, & φάγω, *vorax.*
Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστραμένος, hamo captus; perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν, hamatus, hami formam habens; (2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.
Ἀγκλειτὸν, pro ἀνάκλειτον, *jactabundum.*
ΑΓΚΛΕΤΩ, ſervo, *Varin.*
Ἄγκλιμα, ατος, τὸ, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab
Ἀγκλίνω, *Poet.* pro ἀνακλίνω.
ΑΓΚΛΟΣ, ὴ, ὸν, obliquus, tortuoſus, *Heſ.* (f. pro ἀγκύλος, *Steph.*)
ΑΓΚΟΙΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen uſitatius in plurali eſt; *Hom. Il.* 14, 213. Unde
Ἀγκοινίζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*
Ἀγκομίζειν, *Poet.* pro ἀνακομίζειν.
Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe in opere verſor, opus accelero. Ex ἀνὰ, & κονέω, *moveo.*
Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, miniſtra, ſerva. V. Lex. Ab
Ἄγκων, ος, ὁ, miniſter, famulus, *Heſ.* Ab ἀγκονέω.
ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.
Ἀγκρεμάννυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura.
Ἀγκρίνει, *Poet.* pro ἀνακρίνει.
Ἀγκρέσομαι, *Poet.* pro ἀνακρέσομαι, ab ἀνακρέω.
Ἀγκταλιάζω, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo, *Heſ.* Ab Ἄγχω, *ango.*
Ἄγκτηρ, ῆρος, ὁ, id quo conſtringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit ſuffocatio. Ab eod. Hinc
Ἀγκτηρίζω, f. ίσω, ancte e conſtringo.
Ἀγκτηρισμὸς, ὁ, conſtrictio per ancterem.
Ἀγκυλέσμαι, ἔσμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab
ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Phil.* poples; (5) genus poculi; (6) adſtrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.
Ἀγκυλιδωτὸν, ε, τὸ, anſulatum, vel anſulam habens. A præc.
Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde
Ἀγκύλιος, ε, τὸ, hamus, ſ. annulus catenæ; (2) genus ſcuti, ancile; (3) vitium linguæ.
Ἀγκυλιστὴς, ἦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.
Ἀγκυλοβλέφαρον, ε, τὸ, palpebrarum commiſſura. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebræ.*
Ἀγκυλόγλωσσον, ε, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua.*
Ἀγκυλόγλωσσος, ε, ὁ ἡ ἤ, præpeditam habens linguam. Ex iiſd.
Ἀγκυλοειδὴς, ἐς, cavus, depreſſus & ſimul tortuoſus, de *locis*, *vallibus.*
Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*
Ἀγκυλομήτεω, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab
Ἀγκυλομήτης, ης, ὁ, doloſis conſiliis utens, verſipellis, verſutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva conſilia. Ex ἀγκύλος, & μῆτις, *conſilium.* Hinc
Ἀγκυλομήτις, ιδος, ἡ, quæ obliqua agitat conſilia, verſuta, vafra.
Ἀγκυλόομαι, ώμαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίῳ, morbo, ſ. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκυλόπους, οδος, ὁ, curulis ſella, *Phil.*
ΑΓΚΥΛΟΣ, ὴ, ὸν, curvus, aduncus, tortuoſus.
Ἀγκυλοτόμον, ε, τὸ, inſtrumentum, chirurgicum, quo ἀγκύλη. ſ. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *ſeco.*
Ἀγκυλότοξος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens roſtrum. Ex χεῖλος.
Ἀγκυλόχειλος, ε, ὁ ἡ ἤ, habens curvum labrum. Gl. V. Ex iiſd.
Ἀγκυλοχήλαι, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχήλης, ε, ὁ, habens curvas chelas, curvos ungues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *chela.*
Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuoſum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus, perf. part. paſſ. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκύλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος ἢ κατόπιν ἀγκύλει τ' ἄνθρωπον, *Aret.* 1, 6.
Ἀγκύλως, *Adv.* aduncе, tortuoſe. Ab ἀγκύλος.
Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.
Ἀγκυλωτὸς, ὴ, ὸν, incurvus. Ab eod.
ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præſidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκύριον, ε, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.
Ἀγκύρισμα, ματος, τὸ, ſupplantatio, genus artificii in luctâ; (2) inſtrumentum, quo ficus capiuntur. Ab ἀγκυρίζω.
Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio; (2) infero ita, ut tenaciter hæreat.
Ἀγκυροβόλιον, ε, τὸ, ancora, ſ. inſtrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα, & βολέω.
Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος.
Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, ſ. uncus.
Ἀγκυρηχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἔχω.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. άσω, ancora firmo. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκυρωτὸς, ὴ, ὸν, ancoris firmatus, fundatus.
ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii; *Hom. Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ.
Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, ſinuor. Ab ἀγκὼν.
Ἀγκωνίσκος, ε, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commiſſura; (3) inſtrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.
Ἀγκωνόδεσμος, ε, ὁ, cubitale. Gl. V. Ex ἀγκὼν.
Ἀγκωνόδουσος, ε, ὁ ἡ ἤ, ſplendidam comam habens. Ex ἄγλαος, & ἐθείρα, *coma.*

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἴγλαός.

Ἀγλαϊάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαϊῶν, ab ἀγλαία.

Ἀγλαϊεϊδῆ, *Hom. Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαΐσεσθαι, ab

Ἀγλαΐζω, f. ἴσω, illustro, splendidum reddo; (2) honesto, decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror; (3) splendeo, splendesco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc

Ἀγλαίσμα, λαίσματος, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαϊσμός, ᾶ, ὁ, ornatus, splendor.

Ἀγλαϊστός, ἡ, όν, optabilis, pretiosus.

Ἀγλαόγυιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἴγλαός, & γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, quod pulchras fert arbores. Ex ἀγλαός, & δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθηλής, ές, ὁ ἡ ὄ, tener. Ex ἀγλαός, & τέθηλα, à θάλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, splendida sede residens.

Ἀγλαόθωκος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, pulchram sedem, vel splendidum solium habens.

Ἀγλαόκαρπος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus.

Ἀγλαόκοιτος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, pulchram ducens choream; (2) qui ornat & decorat comitatum aliquem.

Ἀγλαομήτης, ᾰ, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγλαός, & μῆτις, *consilium*.

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, consilio clara.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illustre consilium, magnus senatus. Ex iisd.

Ἀγλαόμορφος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, conspicuus forma, splendidam formam habens. Ex ἀγλαός, & μορφή.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὄ, pulchros pueros, aut liberos habens.

Ἀγλαόπιστος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, præclare fidelis.

ΑΓΛΑΟΣ, ᾰ, ὁ, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.

Ἀγλαότιμος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, valde honoratus. Ex ἀγλαός, & τιμή, *honor*.

Ἀγλαοτριαίνης, ᾰ, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*

Ἀγλαόφημος, præclarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαός, & φωνή, *vox*.

ΑΓΛΑΡΟΣ, ρά, ρόν, stultus. *Hes.*

ΑΓΛΑΣΙΝΟΣ, ή, όν, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*

Ἄγλαυρος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαός, & αὔρα, *aura*.

Ἀγλάφυρος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, inelegans, invenustus.

Ἀγλαφύρως, *Adv.* ineleganter, invenuste.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαός, & ὤψ, *oculus*.

Ἀγλαῶς, splendidè, liberaliter. Ab ἀγλαός.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ ἡ ὄ, adspectu splendidus, pulchros oculos habens. Ex iisd.

Ἀγλεῦκής, ές, ὁ ἡ ὄ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α priv. & γλεῦκος, *mustum*.

Ἄγλευκος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisdem.

Ἄγληνος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, pupillas non habens; cæcus. Ex α pr. & γλήνη, *pupilla oculi*.

Ἀγλίδια, ων, τὰ, spicarum divisiones in allio. Ab

ΑΓΛΙΔΙΟΝ, ᾰ, τὸ, allium.

ΑΓΛΙΗ, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis.

Ἀγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, s. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἀγλιχρος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, non lentus, non viscosus.

Ἀγλυκής, έος, ὁ ἡ ὄ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. & γλυκύς, *dulcis*.

Ἀγλύομαι, lædor, offendor, *Hes.*

Ἄγλυφος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, non sculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. & γλύφω, *sculpo*.

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lacero conviciis, maledico.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inopia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλῶσσα.

Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.

ΑΓΜΕΙΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, s. tumores in inguinibus, *Hes.*

ΑΓΜΗ, ῆς, ἡ, focus, *Hes.*

ΑΓΜΗΡΟΣ, ρά, ρόν, quietus, *Hes.*

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἄγμος, ᾶ, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango*.

Ἀγνᾶ, *castæ*, dat. sing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ.

Ἀγναῖος, αία, αῖον, purus, castus, *Hes.* Ab ἁγνός.

Ἀγναμπλοπόλεμος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex *Hes.*

Ἄγναμπλος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.

Ἄγναπλος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. & γνάπλω.

Ἀγναφος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, idem. Ph. rudis. Ex iisd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνεύω.

Ἄγνυμα, ματος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ᾰ, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium. Gl. V.

Ἁγνευτικὸς, ἡ, όν, castitatem servans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἀγνήκαμμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æolic.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνός. Hinc

Ἁγνισμα, ματος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio, Ph. ἁγνίσματα, piacula; (2) combustio in sacris.

Ἁγνισμὸς, ᾶ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁγνιστήριον, ᾰ, τὸ, locus, ubi fit expiatio, s. lustratio. Ab eodem.

Ἁγνιστὴς, ᾶ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνιστικὸς, ἡ, όν, expiandi vim habens.

Ἁγνίτης, ᾱ, ὁ, expiatus a scelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνόδικος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, justum ignorans, *Hes.* Ex ἀγνοέω, & δίκη.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω, *intelligo*.

Ἄγνόημα, νοήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum. Ab ἀγνοέω.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοιέω, *Hom. Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοίω.

Ἀγνοίησιν, *ignoret*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀγνοιῇ, ab ἀγνοιέω.

Ἀγνοῦν, præs. part. act. pro ἀγνοέον.

Ἁγνοποιὸς, ᾶ, ὁ ἡ ὄ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς, & ποιέω.

Ἁγνοπόλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, purus. Ex πολέω, *versor*.

Ἁγνόρροος, pure fluens.

ΑΓΝΟΣ, ή, όν, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus; *cum Gen.* ut ἁγνὸς χάμων, ἁγνὸς φονὰ.

ΑΓΝΟΣ, ᾰ, ἡ, vitex, salix amerina, agnus castus; (2) piscis quidam; (3) avis, *Suid.*

Ἁγνοτελὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, absolutè purus. Ab ἁγνὸς & τέλος.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.

ΑΓΝΤΘΕΣ, ων, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, f. ἀγνύω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἐάγλω. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ ἡ ὄ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago; (2) inique & improbe ago; (3) ingrate me gero. Gl. V. ἀγνωμονῶ, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur. Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde

Ἀγνωμονίνω, idem ap. *Plut.* (si vera Lectio. *Ern.*)

Ἀγνωμόνως, *Adv.* stulte; (2) ingrate.

Ἄγνωμος, ὁ ἡ ὄ, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α & γνώμη.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers; (2) stoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti, Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, mente & consilio carens, stolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoscens debitum, ingratus; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, annosus; (6) sententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη. (7) Qui est ejusdem sententiæ. *Hes.* ubi α pro ὁμᾶ.)

Ἀγναρίζω, f. ίσω, ignoro, (vox suspecta. *Steph.*) Ex α pr. & γνωρίζω, *cognosco*. Hinc

Ἀγνώριστος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.

Ἀγνώσασκε, 3. sing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.

Ἄγνωτος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, insicius. Ex α pr. & γιγνώσκω.

Ἁγνῶς, *Adv.* pure, caste, sancte. Ab ἁγνός.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀγνωσάσκω, ignoro; supponitur propter ἀγνώσασκε, (f. rectiùs ἀγνώσεσκε,) quod est imperf. *Ion.* Ab

Ἀγνώσκω, ignoro, nescio. Ex α priv. & γιγνώσκω, *cognosco*.

Ἄγνωστος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.

Ἀγνώστως, ignobiliter, inglorie. *Steph.*

Ἄγνωτος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, idem. Ex

Ἀγόγγυστος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, non murmurans, non mussans, *Suic.* Ex α pr. & γογγύζω.

Ἀγοήτευτος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, qui fascinari non potest. Ex α priv. & γοητεύω. Hinc

Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præstigias & fucum.

Ἄγοι, 3. sing. præs. opt. act. v. ἄγω.

Ἄγοιατο, 3. pl. pr. opt. pass. *Ion.* pro ἄγοιντο.

Ἀγόμφωτος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.

Ἀγόνατος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ.

Ἄγον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum. Ex α priv. & γόνος.

Ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἄγονος.

Ἀγονόμοχθος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, mulus, seu mula, *Hes.* Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam sterile animal.

Ἄγονος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, non natus, *Hom. Il.* 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) *Exp.* malè genitus, ap. Soph.) *cum Gen.* ut ἄγονος κακῶν. Ex α pr. & γόνος.

Ἄγοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.

Ἄγος, ὁ ἡ ὄ, indefletus. Ab α priv. & γος, *luctus*.

ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio congregata; (3) concio, s. oratio, quæ habetur in foro; (4) forum rerum venalium; (5) annona, commeatus; (6) emptio; (7) idem quod ἀγορητὺς, *Il.* ζ. 370.)

Ἀγοράασθε, præs. inf. med. *Poet.* pro ἀγοράεσθε, ab ἀγοράομαι, *Hom. Il.* 1, 72.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor; (2) consulto, delibero, ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. pass. ἀγορασθεῖσα ematur, Ph. a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur; (3) patronus causarum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subrostranus, concionalis.

Ἀγόραιος, ᾰ, ὁ ἡ ὄ, (sub ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus & artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc

Ἀγο-

Ἀγοράως, *Adv.* circumforaneorum modo; (2) ſcurriliter, non graviter.
Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem exerceo, præfectum fori, ſ. annonæ ago.
Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.
Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.
Ἀγορανόμιον, τὸ, id. quod ἀγορανομία. Ab
Ἀγορανόμος, ε, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ, & νέμω, *diſtribuo.*
Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.
Ἀγοράσδειν, *Dor.* pro ἀγορᾶζειν, ab ἀγοράζω.
Ἀγοράσειω, empturio, emere cupio. Ab eod.
Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
Ἀγόρασμα, γορᾶσματος, τὸ, res venalis; (2) res, quæ empta eſt. Ab eod.
Ἀγορασμὸς, ῆ, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.
Ἀγοράσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.
Ἀγόρασον, *eme*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.
Ἀγοραστὴς, ῆ, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω. Hinc
Ἀγοραστικὸς, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens.
Ἀγορασὸς, ἡ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V.
Ἀγορήτρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.
Ἀγορεῦμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab
Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, liquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινὶ, ὕστερ, ſ. ὡς τινος. Ἐγὼ τὰς τοιάτας κακᾶς ἠγόρευον, Luc. *vituperabam.* Ἀγορὰς ἀγόρευον, *conciones habebant*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.
Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem. Uſitatum in compoſitis.
Ἀγορέων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.
Ἀγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.
Ἀγορῆθεν, *Adv.* e foro, e concione.
Ἀγορῆνδε, *Adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.
Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορησάτο, ab ἀγοράω.
Ἀγορητὴς, ᾶ, ὁ, orator, concionator, *Hom. Il.* 1. 247. Ab ἀγορέω.
Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.
Ἀγορὸς, ε, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionatur, R. Ab ἀγορά.
ΑΓΟΣ, ε͡ος, τὸ, veneratio; (2) res ſacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.
Ἀγὸς, ᾶ, ὁ ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.
Ἀγοστέω, ῶ, f. ήσω, immundus ſum, ſordibus inquinatus ſum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀκοστήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.
ΑΓΟΣΤΟΣ, ὰ, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Hom. Il.* λ. v. 425.
ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.
Ἀγραῖ͡ος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.
Ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab
Ἀγράμματ͡ος, ε, ὁ ἡ, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα.
Ἀγραπτ͡ος, ε, ὁ ἡ, non ſcriptus.
Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, ſeu in agro pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item, vigilo. Ab ἄγραυλ͡ος.
Ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.
Ἄγραυλ͡ος, ε, ὁ ἡ, in agro ſtabulans, *Hom. Il.* 10, 155. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *ſtabulum.*
Ἀγραυλῶντες, nom. pl. part. præſ. pro ἀγραυλίοντες, ab ἀγραυλέω.
Ἀγράφιον; ἀγράφις δίκη, lis non ſcripti aut deleti nominis. Vid. *Poll.* A ſeq.
Ἄγραφ͡ος, ε, ὁ ἡ, non ſcriptus, ut lex non ſcripta, ut crimen ἄγραφον: ſtellionatus; quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio eſt, cujus delatio eſt εισαγγελία; (2) quod ſine ſcriptura ac litteris fit ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio. Gl. V. item qui nondum adſcriptus eſt alicui numero, ſocietati, &c. Ex α pr. & γράφω, ſ. γραφὴ, *ſcriptura.* Hinc
Ἀγράφως, *Adv.* extra ſcripturam, ſine ſcripto.
Ἄγρει, *Hom. Il.* 5, 765. & in pl. ἄγρεῖτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age ageſis, agite. Ab ἀγρέω.
Ἀγρεῖ͡ος, εία εῖον, ruſticus. Ab ἀγρός.
Ἀγρειτάω, ῶ, ſum violentus, R. Ab ἀγρέω.
ΑΓΡΕΙΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum, *Suid.*
Ἀγρέμ͡ων, ε, ὁ ἡ, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.
Ἀγρεμὼν, όν͡ος, ὁ, vel ἀγρέμων, ον͡ος, venator, *Heſ. Suid.* Ab ἄγρα.
Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.
Ἄγρευμα, ματ͡ος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium; (4) rete, reticulum, *Æſch.* Ab ἀγρεύω.
Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.
Ἀγρεύσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.
Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. *Heſ.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτὴς.
Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.
Ἀγρευτὴς, ᾶ, ὁ, idem & ab eodem.
Ἀγρευτικὸς, ἡ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.
Ἄγρευτος, ὁ ἡ, venationis ſtudioſus. *Sch. ap. Ariſt.*
Ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.
Ἄγρια, τὰ, (*ſub* ζῶα) feræ; (2) pro ἀγριότητα, Il. ω. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.
Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς ὁ ὕδρωσε, ipſe captus cepit. Ab ἄγρα.
Ἀγρία, ῶν, idem & ab eodem.
Ἄγριανθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.
Ἄγριων, acc. ſing. *Ion.* pro ἄγριαν.
Ἄγριων, ε, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab ἄγρα.
Ἀγριάζω, ferus ſum, efferor, *Heſ.* Ab ἄγριος.
Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreſte reddo; (2) effero, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum, ἀγριαίνομαι, ferocio, ſævio. Gl. V. Ἀγριανθήσε͡ται βασιλεὺς τὸ Νότε, Dan. 11. 11. Ab eod.
Ἀγριάμπελος, ε, ἡ, labruſca, Ph.
Ἀγριαμπη, ἡ, bryonia herba, *Heſ.*
Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἄγριος. Unde
Ἀγριδιον, ε, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.
Ἀγριελαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter.
Ἀγρίελαιος, ε, ὁ ἡ, ἡ, oleaſter; (2) ex agreſti oliva, ſ. oleaſtro confectus. Ex iiſdem.
Ἀγρίευς, ὁ, ruſticus, *Heſ.*
Ἀγριζομαι, irritor, ferocio, aſperè ago.
Ἀγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.
Ἀγριμέλισσα, ἡ, apis ſylveſtris, *Heſ.*
Ἀγριόεις, εσσα, εν, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.
Ἀγριόθυμος, ε, ὁ ἡ, fero animo præditus.
Ἀγριοκάρδαμον, ε, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis.
Ἀγριοκάρυον, τὸ, nux ſylveſtris, *Heſ.*
Ἀγριοκήπιον, ε, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *hortus.*
Ἀγριόμηλα, ων, τὰ, mala ſylveſtria.
Ἀγριόμορφος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui adſpectu agreſti & truculento eſt, ferinam faciem habens. Ex μορφὴ.
Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agreſtis.
Ἀγριόμορος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ferociter, ruſticè ſtultus, *Suic.* Ex ἄγριος, & μωρὸς, *ſtultus.*
Ἀγριοπηδοὶ, ὰν, οἱ, carpentarii, plauſtrorum artifices; (2) ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος, & πήγνυμι.
Ἀγριοποιὲς, ε, ὁ ἡ, ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitioſus, immanis. Ex ἄγριος, & ποιέω.
Ἀγριορεῖλανος, ε, ὁ, origanum ſilveſtre.
Ἀγριόρνιθες, ων, αι, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.
Ἀγριόρριδον, ε, τὸ, ſaliunca.
Ἄγρι͡ος, ια, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox, immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pæderaſta. Ab ἀγρός.
Ἀγριοσέλινον, ε, τὸ, apium ſilveſtre.
Ἀγριοσαφυλὶς, ίδος, & ἀγριοσάφυλις, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſ. ſilveſtris.
Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſævitia. Ab ἄγριος.
Ἀγριότης, ητ͡ος, ἡ, idem & ab eodem.
Ἀγριότης, ε, ὁ, agricola, R. Ab ἄγρι͡ος.
Ἀγριόφρων, ον͡ος, ὁ ἡ, ἡ, mente ferox. Ex φρὴν.
Ἀγριόφυλλον, ε, τὸ, peucedanum.
Ἀγριόφων͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγρι͡ος, & φωνὴ.
Ἀγριοχωάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex ἄγριος, & χὴν.
Ἀγριόψυχ͡ος, ὁ ἡ, ἡ, ferox, ſævus.
Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ψώρα.
Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero. ἠγριωμέν͡ος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἄγρός.
Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.
ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ε, oliva ſilveſtris, oleaſter.
ΑΓΡΙΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, raſtrum, *Suid.*
Ἀγριῳδὴς, ε͡ος, ὁ ἡ, ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγρι͡ος.
Ἀγριωπὸς, ὸ, ὁ ἡ, ἡ, qui vultu fero eſt; (2) impudens; (3) inſolens; (4) ſalvus, horribilis, *Ern.* Ex ἄγρι͡ος, & ὤψ, *vultus.*
Ἀγρίως, *Adv.* fere, immaniter, duriter, aſpere. Ab ἄγρι͡ος.
Ἀγριώτης, ε, ὁ, agricola.
Ἀγριωτὲς, ὴ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.
Ἀγροβότης, ε, ὁ, qui in agris paſcit. Ex ἀγρὸς, & βόω, *paſco.*
Ἀγρογείτων, ον͡ος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γείτων.
Ἀγρογενὴς, ε͡ος, ὁ ἡ, ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γίνομαι.
Ἀγροδιαιτ͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V. agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἀγρὸς, & διαιτα, *vitæ ratio.*
Ἀγροδότης, ε, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα.
Ἀγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρός.
Ἀγροθι, *Adv.* ruri, in agro. Ab eodem.
Ἀγροικίζομαι, f. ίσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγροικ͡ος.
Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas. Ab ἀγρός.
Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſtice ago, vel loquor; (2) ineptio; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.
Ἀγροικικὸς, ἡ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.
Ἄγροικ͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, & Attice ἀγροῖκ͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ruri, ſ. in agro habitans; (2) ruſticus; (3) imperitus, illepidus, inurbanus; (4) ſævus. Ab ἀγρός.
Ἀγροικοτέρως, ſubruſtice.
Ἀγροίκως, *Adv.* ruſtice; (2) imperite.
Ἀγροιώτης, ε, ὁ, homo ruſticus, *Hom. Il.* 11, 548. Ab οἶος.
Ἀγροκόμ͡ος, ε, ὁ, villicus. Ab ἄγρ͡ος & κόμέω, *curo.*
Ἀγροκύδοιμ͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui in agris tumultuatur.
Ἀγρολέπτυρα, ἡ, quæ agrum perdidit. *Heſ.*
Ἀγρομαι, congrego, ſ. congregor.
Ἀγρομβῆσιν, ε, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Heſ.* Ex ἀγρὸς, & μβῆω, *maneo.*
Ἀγρομβήσιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregatis*, dat. plur. f. g. part. præſ. *Ion.* pro ἀγρομβήαις, per *Syncop.* pro ἀγειρομβήαις, ab ἀγείρω.
Ἀγρόνδε, *Adv.* in agrum. Ex ἀγρὸς.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ab
Ἀγρονόμ͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς, & νέμω, *paſco.*
Ἀγρονόμ͡ος, ε, ὁ ἡ, ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus;

(2) magiſtratus adminiſtrans, quæ ad rura ſuburbana pertinent. Ex iiſdem.

Ἄγρος, ου, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; (3) ruſticitas.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, ruſticus, agreſtis, *Hom. Il.* 2, 852. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ου, ὁ, ruſticus.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas.

Ἀγροτὶς, ίδος, ruſtica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγροφος, montanus, *Suid. Phav.*

Ἀγρυλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius.

Ἀγρόω, id. quod ἀγρίνω. *Steph.*

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, *biſco.*

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, inſomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attenta mente obſervo, lucubro, Gl. V. Ἀγρυπνεῖν τὰ νύκτα, τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος. Unde

Ἀγρυπνητὴς, ου, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V.

Ἀγρυπνητικὸς, ὴ, όν, vigil, inſomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

Ἀγρυπνὶς, ίδος, ἡ, feſtum quoddam Bacchi.

Ἄγρυπνος, ου, ὁ ἡ ὴ, inſomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, inſertiſque per Epenthefin literis γρ, pro ἀΰπνος.

Ἀγρυπνώδης, ες, vigilias afferens.

Ἀγρωνὺς, έως, ὁ, ruſticus, *Heſ.* Ab ἀγρὸς.

Ἀγρώσαω, venor, in venatu capio, dicitur & de piſcatu. Ab eod.

Ἀγρώστης, ου, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eodem.

Ἀγρωστῖνος, η, ὁ, venator; (2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρὸς.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρὸς.

Ἀγρώσωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ου, id. quod ἀγρότης.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc, urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt urbanis. Ab ἀγυιὰ.

Ἀγυιάτις, ίδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, ſc. ara. Ab eod.

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ante foribus, ſacra Apollini viarum in urbe præfidi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præeſſe credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de avibus; v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ & πλάστης, *fictor.*

Ἄγυιος, ου, ὁ ἡ ὴ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

Ἀγυία, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, excertitationis omiſſio, defectus; (2) inertia, deſidia.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ἡ ὴ, inexercitatus; (2) qui non eſt adſuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Heſ.* Ex α priv. vel int. & γυμνάζω.

Ἀγυμνάστως, *Adv.* inexercitate, imperite.

Ἀγύναικος, ου, qui uxore caret. Ex α priv. & γυνὴ, *mulier.*

Ἀγυῖος, ου, ὁ, idem.

Ἀγυιώτιος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀγυιώς, ὼ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Heſ.*

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab

ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, ῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμὸς, ῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) ſtrepitus; (3) circuitio colligendæ ſtipis cauſſa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, *Hom.* Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præſtigiæ, impoſturæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator & præſtigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui ſtipem colligi; (4) jactus quidam teſſerarius; (5) confuſaneus. Ab ἄγυρις. Hinc

Ἀγυρτέω, id. quod ἀγυρμὸν. Ap. *Ath.*

Ἀγυρτικὸς, ὴ, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτὸς, ῦ, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

Ἀγύρτρια, ὰ, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτωδὴς, εος, ὁ ἡ ὴ, confuſaneus. Ab eod.

Ἄγυτα ζῇ, *Poet.* pro ἀνάγκαζε, ab ἀναγκάζω, *recedo.*

Ἀγχαλάω, *relaxo, Poet.* pro ἀναχαλάω.

Ἀγχασδε, *recede*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, ab ἀγχάζω, pro ἀναχάζω.

Ἀγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinoſum, diluculum, crepuſculum, *Suid.* Ex ἄγχι, & αὔρα.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab Ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ου, ὁ ἡ ὴ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

ΑΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχιάλη, ου, ὁ ἡ ὴ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι, & ἅλς, *mare.*

Ἀγχιβαθὴς, έη, ὁ ἡ ὴ, vicinus profundo, qui prope fundum eſt; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, prærultus, Gl. V. (Ἀγχιβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, & βάθος.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iiſd.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχιβέβακα, *prope acceſſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

Ἀγχίγειος, ου, ὁ ἡ ὴ, terræ noſtræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inuſ. γέα, *terra.*

Ἀγχιγείτων, ονος, vicinus.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ ἡ ὴ, arvis noſtris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, & γύα, *arvum.*

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλατος, ου, ὁ ἡ ὴ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

Ἀγχίθανὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, morti vicinus, ſemimortuus. Ex ἄγχι, & inuſ. θανέω, *morior.*

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ἡ ὴ, propinquus ſimilis Deo.

Ἀγχίθρονος, ὁ ἡ ὴ, ſedem alteri propinquam habens.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ ἡ ὴ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui prope viam eſt.

Ἀγχιμαχητὴς, ου, ὁ, cominus pugnans; *Hom. Il.* 2, 604. (2) in pugna ſtataria præſtans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iiſd.

Ἀγχίμολον, *Adv.* e propinquo, prope; (2) confeſtim. Ab

Ἀγχίμολος, ου, ὁ ἡ ὴ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, & μολέω, f. μολῶ, *venio.*

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes.*

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ingenii acumen, ſagacitas. Ab

Ἀγχίνους, *contr.* ἀγχίνους, ου, ὁ ἡ ὴ, qui qs. mentem in propinquo habet, ingenioſus, perſpicax, ſolers, ſagax. Hinc

Ἀγχινόως, *Adv.* ſolerter, ſagaciter, ingenioſe.

Ἀγχίνοως, herba quædam.

Ἀγχίπλους, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ ἡ ὴ, prope navigans, brevis, non longinquus.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ ἡ ὴ, prope accedens; (2) propinquus.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ ἡ ὴ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.

Ἀγχίπτολις, ιος, ὁ ἡ ὴ, urbi propinquus.

Ἀγχίῤῥους, *cont.* ἀγχίῤῥους, ου, ὁ ἡ ὴ, cujus fluenta prope ſunt, vicina fluenta habens.

Ἀγχίσαο, *Æol.* pro Ἀγχίσω, ab Ἀγχίσης.

Ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex *Varin.*

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ ἡ ὴ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, & σπόρος, *ſatio, ſemen.*

Ἄγχιστα, *Adv.* proxime; (2) maxime; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεῖα, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus ſucceſſionis legitimæ; jus ſuccedendi ab teſtato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus ſum; (2) propinquitatis jure ſuccedo; (3) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεὺς.

Ἀγχιστιῶν, ιῶνος, prope ſtans; (2) denſus. Ex ἀγχι, & ἱστάναι, *ſtare.*

Ἀγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* cauſa. *vid.* Theſ. Gr. P.)

Ἀγχιστικὸς, ὴ, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab Ἄγχιστα.

Ἀγχιστίνδην, *Adv.* ſecundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eodem.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, & ἵστημι.

Ἄγχιστος, ου, ὁ ἡ ὴ, proximus, propinquiſſimus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, *Adv.* celeriter. Ab

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ ἡ ὴ, converſioni mutationique propinquus; (2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis; (3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconſtantia. Ex ἄγχι, & στρέφω, *verto.*

Ἀγχιστρόφως, *Adv.* ſubita & repentina converſione ſeu mutatione. Ab Ἀγχίστροφος.

Ἀγχιτέλεστος, ου, ὁ ἡ ὴ, appropinquans, cujus eventus prope eſt. Ex ἄγχι, & τέλος.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ ἡ ὴ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, & τίκτω, *pario.*

Ἀγχιφανὴς, ὁ ἡ ὴ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

Ἀγχίων, ονος, ὁ ἡ ὴ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, *Adv.* cominus, e propinquo.

Ἀγχόθι, *Adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco; (2) ſuſpendo.

Ἀγχόνειος, ſtrangulans, ad ſtrangulandum comparatus. *Epith.* Laquei. Ab

Ἀγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) laqueus, funis, reſtis; (3) ſuſpendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi, (rejicit hanc diſtinctionem, *Steph.*)

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens. *Steph.*

Ἀγχονιστὴς, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſſet *ſtrangulo.*

Ἄγχορος, ου, ὁ ἡ ὴ, conterminus. Ab ὅρος.

Ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, *Adv.* proxime. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχοῦ, *Adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.

Ἄγχυ, 2. f. pr. imper. paſſ. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

Ἀγχυσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens. Gl. V. Ebulum, vaccinium, *Arg.* Alkanet. Ab ἄγχω.

Ἀγχυσίζω, f. ίσω, anchuſa inficio, anchuſa colero. Ab ἄγχυσα.

ΑΓΧΩ, f, ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) conſtringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æqua vi. Ab

Ἀγχώμαλος, ὁ ἡ ὴ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλὸς. Hinc

Ἀγχωμάλως, *Adv.* ferme æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγεν, detulit, *Philox.* ἀχθεὶς, perductus, *Philox.* aor. 1. part. paſſ. ago; (2) æſtimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, auferro rapio, abigo. Ἄγειν πένθος, lugere; εἰρήνην, quieſcere; ἀπαξίαν, jejunare; γέλωτα, ridere;

dere; ὅπι τῷ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἐντιμῇ, æstimare; διὰ φροντίδος curare; διὰ μνήμης, mandare; δι' ὀχῆς, optare; δι' αἰδῆς, venerari; παρ' ἄδην, παρὰ πολὺ nihili, plurimi facere; ἄξιον ἀγέσθαι τὸν πολεμίους, *Isocrat. in Archid.* agitare & diripere; ἐπ' ἀγκυρῶν, in ancoris stare. Ἄγομαι, *duco, ducor*; ἀγεσθῆ φόνῳ, accusari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorari; γυναῖκα πρὸς γάμον, despondere; differt etiam act. et med. ἄγω νυμφην et ἄγομαι, hoc de sponsa, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἀγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo usitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγαλεύς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) sensus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) institutio, educatio, disciplina, secta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum & arborum; (13) contextus & structura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab. *ἄγω, duco.*

Ἀγώγιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari potest, vel solet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus est prehensionis. (5) Qui a creditore domum, velut in servitutem ductus est. Ab ἀγωγή.

Ἄγωγιον, ου τὸ, onus, quod plaustro vehitur.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, lenocinium, illecebræ.

Ἀγωγὸς, ὁ ἡ ὁ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Subst.* aquæ ductus. Ἀγωγότερος, *Aret.* Χρον. 1, 2.

Ἀγόμβρος, *demirans*, præs. part. med. *contr.* pro ἀγαομβρος, Ab ἀγάομαι.

ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; *Hom. Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen spectantium; *Hom. Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen; *Hom. Il.* 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forensis; (7) cum quis reus est. (8) periculum, discrimen; (9) molestia; (10) templum; *Hom. Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωναρχης, ε, ὁ, qui ludis & certaminibus præest, præses certaminis, agonotheta. Ex ἀγων, & ἄρχων, *princeps.*

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæstra. (3) Sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) trepidator. Ab

Ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius sum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιῶντα, suspensum, Phil. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιδῦ, *Hom. Il.* 12, 431. 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠγωνισμένοι εἰσί, ab ἀγανίζω.

Ἀγωνίδυμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀγανιᾶμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγωνίσομαι.

Ἀγωνίζομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, causam dico. (4) in aliqua re tritura versatus sum. Ἀγωνιζεδῦ μάχλω, κίνδυνον, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῷ, τῦτο πρός τινα, πρεῖ, s. ὑπὲρ δόξης ὀπιτάφιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος, ε, ὁ ἡ ν, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, s. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis. Ab eod.

Ἀγώνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, angulo carens. Ex α priv. & γωνία, *angulus.*

Ἀγωνίσαι, *certavisse*, a. 1. inf. act.

Ἀγώνισαι, *certato*, 2. sing. a. 1. imperat. med.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, νίσματος, τὸ, certamen; (2) præmium certaminis; propositum, omninoque præmium alicujus rei ut virtutis; (3) studium, diligentia; (4) quicquid ostentandæ artis ingenitve causa fit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res qua quis maxime in certamine confidit, argumentum gravissimum. Ab eod.

Ἀγωνισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, *Phil.* Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ε, τὸ, locus certaminis; (2) quod datur certatoribus. Ab eod.

Ἀγωνιστὴς, ῦ, ὁ, certator, pugil, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, histrio, actor scenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatorie, certatorum more.

Ἀγωνοδικης, ε, ὁ, designator, judex certaminis. Ex ἀγών, & δίκη.

Ἀγωνοδεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγών, & τίθημι.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum; (2) certamina, s. ludos instituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor sum alicujus rei. Ab

Ἀγωνοθέτης, ε, ὁ, certaminum arbiter, s. moderator, agonotheta, qui præest ludis scenicis. Gl. V. munerarius. Ex ἀγών, & θέτης.

Ἀγώνυμος, id. quod φερώνυμος. *Hes.*

Ἄδα, *orco*, dat. sing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab ᾅδης *orcus.*

Ἀδαγμὸς, ε, ὁ, pruritus. *Hes.* Ab αδαξω.

Ἀδαδῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, tædam non habens. Ex. α pr. & δᾶς, *tæda.*

Ἀδαδύχητῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, cui fax prælata non est. Ex α priv. δᾶς, & ἔχω.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab

Ἀδαήμων, ονῶ, ὁ ἡ ἡ, imperitus, indoctus, insicius; *Hom. Il.* 5, 634.

Ἀδαὴς, έῶ, ὁ ἡ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α priv, & δαίω, *scio.*

Ἀδάητῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, incognitus. Ex iisd.

Ἀδαίδαλτῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens, Ex α priv. & δαιδάλλω, *variego.*

Ἀδαίστος, ὁ ἡ ἡ, indivisus, integer. Ab α pr. et δαιω, *divido.*

Ἀδαΐζω, f. ίσω, exclamo, ingemo. Ex α priv. & δαΐζω. Hinc

Ἀδάϊκλῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non dilaceratus, *Hes.* ἀδάϊκλον, purum, mundum.

Ἀδάϊῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, qui bello devastatus non est; (2) injucundus, ignavus.

Ἀδαΐος, ε, ὁ ἡ ἡ, non divisus; (2) largus. Ex α priv. & δαΐζω.

Ἀδαΐῶ, αία, αῖον, qui satiat, abundans, largus, satietatem adducens. Ab ἄδω; (2) non ustus, ex α priv. & δαίω, *uro.*

Ἀδαΐστι, *Adv.* imperite. Ex α priv. & δαΐῶ, *peritus.*

Ἄδαιτος, ὁ ἡ ἡ, qui non solet. *Ern.* non epulandus. Ab α pr. & δαὶς. (Vid. *Thes.* Gr. P.)

Ἀδαίτρῦτῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, indivisus. Ex. α priv. & δαιτρεύω, *divido.*

Ἄδαίτρῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non distributus, non indivisus. *Hes.* Ex α pr. & δαίω, *divido.*

Ἄδακρυς, ῦν, ὁ ἡ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui sine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ.

Ἀδακρυτὶ, *Adv.* sine lacrimis. Ab ἄδακρυς.

Ἀδάκρυτῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non lacrimans. Gl. V. illacrimabilis, infletus; (2) multum lacrimans, multis lacrimis dignus. Ab eod.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæsus, integer. *Ern.* Sanus, innocuus. *Hes. Phav.*

Ἀδάμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis, Hebr. indeclinabile. *Homo.*

Ἀδαμάντινῶ, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validissimus, firmissimus, (3) solidissimus, durissimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, & δέω, *ligo.*

Ἀδάμας, αντῶ, ὁ, adamas lapis durissimus, ferrum. Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμαστὶ, *Adv.* indomite, effrænatè. *Ern.* Ex iisd.

Ἀδάμαστῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est; indomabilis, Gl. V. *Hom. Il.* 9, 159. (2) ἡ, quæ nondum nupsit, non compressa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α priv. & δαμάζω.

Ἀδάματῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, indomitus (2) refractarius, *Hesych.* Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμνὴς, έῶ, ὁ ἡ ἡ, fortis, robustus, validus, durus. Ex iisd.

Ἀδαξίω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

Ἀδαξήπαι, *prurire*, a. 1. inf. act.

Ἀδάξω, & ἀδάζομαι, ἀδακλῶ. *Hes.* prurio, appeto, cupio. Ab eod.

Ἀδαπάνητῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, inexhaustus, inconsumptus. Ex α pr. & δαπανάω.

Ἀδάπανῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, sumptum non faciens; (2) sine sumptu. Ex iisdem.

Ἀδαπάνως, *Adv.* sine sumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἄδαπῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, qui dilaniatus non est; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) apella. Ex α pr. & δαπῶ.

ΑΔΑΡΚΗΣ, ε, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata seu concreta.

Ἄδαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, flagris non examinatus. Gl. V. incæsus. Ex α pr. & δέρω, *flagris cædo.*

Ἀδασμῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, tributum non solvens.

Ἀδασῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non divisus. Ex α pr. & δαΐζω.

ΑΔΑΧΈΩ, ῶ, pruriginem excito, titillo, scabo.

Ἀδδεὲς, *audax*, *Poet.* pro ἀδεὲς, ab ἄδης.

Ἀδδηκότες, *Hom. Il.* 10, 98. *qui laboribus defessi fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.

ΑΔΔΗΛΟΣ, ε, ὁ, sinus, *Hesych.*

Ἄδδλω, affatim, multum, *Poet* pro ἄδλω.

Ἀδδοφάγῶ, pro ἀδηφάγος, quod vide.

Ἀδδὶ, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. *Viator.*

ΑΔΔΙΞ, mensura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδε, *huc Dor.* pro ᾧδε.

ΑΔΕΆΖΩ, suspiro, succlamo. Ex *Hes.*

Ἀδειέστερον, *Adv.* securius, tutius. Ab

Ἀδεὴς, έῶ, ὁ ἡ ἡ, metu carens, metus expers; (2) periculo carens; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, securus. Ex α priv. & δέῶ, *metus.*

Ἀδέητῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non indigus, cui omnia suppetunt. Ab ἀδεὴς.

ᾄδῃ, *cantat*, 3. sing. præs. ind. act. verb ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *canto.*

Ἀδεῖ, *dulci*, dat. sing. *Dor.* pro ἡδεῖ, ab ἡδυς.

Ἀδεια, ας, ἡ, metus vacuitas, securitas, fiducia; (2) libertas, immunitas, licentia, facultas; (3) vacatio. Ab ἀδεὴς.

Ἀδεὶς, *Hom. Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδεὴς.

Ἀδείμαντῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, impavidus, intrepidus; (2) spectris liber, terriculamentorum expers, Ex α priv. & δεῖμα, *metus.* Hinc

Ἀδειμάντως, impavidè.

Ἀδείμῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀδεῖν, *placere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἀδέειν, ab ἀδέω, *placeo*, vel *placuisse*, a. 2. inf. act. ab ἄδω, immo etiam ab eod.

Ἀδειπνῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, incœnatus. Ex α priv. & δεῖπνον, *cœna.*

Ἀδεισιδαιμονία, ἡ, fine superstitione. *Hipp.*

Ἀδέκαστῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & δεκάζω,

Ἀδεκάστως, *Adv.* incorrupte, sincere; (2) sine ulla participatione.

Ἀδεκάτευτῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non decimatus. Ex α priv. & δεκατεύω *decimo.*

Ἀδεκτῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, non acceptus, non admissus; (2) qui non accepit; (3) expers; (4) incredibilis. Ex α pr. & δέχομαι.

Ἀδελφεοκλόνῶ, fratricida. Ex κλείνω.

Ἀδελφεὸς, *Hom. Il.* 2, 409. & ἀδελφειὸς, *id. ib.* 5, 21. frater, pro ἀδελφός,

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, soror, germana; (2) *Adject.* similis, congrua. Ab. ἀδελφός.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφιδίον, ε, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδοῦς, contr. quod usitatius, ἀδελφιδεὸς. ε, ὁ, filius fratris, vel sororis, nepos ex fratre vel sorore; (2) patruelis, Gl. V. ἀδελφιδεῖς, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.
Ἀδελφικός, ή, όν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab. eod.
Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne.
Ἀδελφιξις, ιως, ἡ, fraterna communio & societas, fraternitas, germanitas. Ab. ἀδελφός.
Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, f. Chriſti. Cognomen D. Jacobi.
Ἀδελφοθύρος, ου, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.
Ἀδελφοκτονέω, ῶ f. ήσω, fratrem occido.
Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, fororicidium, Gl. V. Ab
Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ ἡ ή, fratricida. Ex ἀδελφος, & κτείνω.
Ἀδελφόπαις, ιδος, ὁ ἡ ή, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Gl. V. fratris filius.
Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, Suic. Ex ἀδελφός, & ποιέω, *facio.*
Ἀδελφοποιός, ὁ ἡ ή, fratres faciens. *Epith. Amoris.*
Ἀδελφὸρ, *frater Æol.* pro ἀδελφός.
ΑΔΕΛΦΟΣ, ου, ὁ, frater; (2) cognatus, conſanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Chriſtianus; (5) popularis; (6) qui ejuſdem eſt ſectæ; (7) *Adject.* ός, ή, όν, geminus; (8) ſimilis, congruens; τετέων ἀδελφεή, & τέτοις ἀδελφεή, his ſimilia; (9) germanus. Hinc
Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) congregatio ſeu cœtus fratrum.
Ἀδέματος, ον, ὁ ἡ ή, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus.*
ἀδέμεν, *canere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν.
Ἀδέμνιος, ου, ὁ ἡ ή, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον *lectus.*
Ἄδενδρος, ου, ὁ, ἡ ή, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον.
Ἀδενώδης, & ἀδενοειδής, ους, ὁ ἡ ή, glandulosus. Ab ἀδήν.
Ἀδέξιος, ου, ὁ ἡ ή, minime, ſeu parum dexter; (2) incivilis. Ex α pr. & δεξιά.
Ἀδεξιώτως, *Adv.* ſine dexterarum apprehenſione, ſine ulla blanda ſalutatione. Ex iiſd.
Ἀδέρκης, ους, ὁ ἡ ή, non videns; (2) inviſibilis, obſcurus. Ex α priv. & δέρκω.
Ἀδερκής, ους, ὁ ἡ ή, idem & ex iiſd.
Ἀδέρκλως, *Adv.* limis & conniventibus ſc. averſis oculis.
Ἀδεσμος, ου, ὁ ἡ ή, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. & δέσμιος, *ligatus.*
Ἄδεσμος, ου, ὁ ἡ ή, idem.
Ἀδεσποτος, ου, ὁ ἡ ή, ſine domino. Gl. V. indominabilis; (2) ſine auctore. Ab α priv. & δεσπότης, *herus.* Hinc
Ἀδεσπότως, *Adv.* ſine hero.
Ἄδετος, ου, ὁ ἡ ή, non ligatus.
Ἀδδικης, έος, ὁ ἡ ή, amarus; (2) inopinatus. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo.*
Ἀλέψητος, ου, ὁ ἡ ή, inelaboratus, rudis, crudus. Ex α priv. & δεψέω.
ΑΔΕΩ. ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν θανατός μοι ἀδεῖν κακὸς, *Hom. Il.* 3, 173.
Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοὶ μὲν καμόντω ἀδδηκότες, ἠδὲ ἡ ὑπνω. *Il.* 10, 98. Ab ἄδω.
Ἀδεῶς, *Adv.* ſine metu; (2) tuto; (3) impune, licenter. Gl. V. (4) imprudenter. Ab ἀδεής.
Ἄδη, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἀδέω, *placeo.*
Ἀδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerunt*, nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἠδηκότες, ab ἀδέω,
Ἀδηκτος, ου, ὁ ἡ ή, non morſus, immorſus, Gl. V. (2) cariem non ſentiens; (3) non mordax. *Dioſc.* Ἀδηκτότατη, *Heſiod.* Ἔργ. 418. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo.*
Ἀδήκτως, *Adv.* ſine morſu, ſine ægritudine.
Ἀδήλητος, ου, ὁ ἡ ή, illæſus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. & δηλέω, *lædo.*
Ἀδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab
Ἄδηλος, ου, ὁ ἡ ή, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc
Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obſcuritas.
Ἀδηλοφλεβος, ου, ὁ ἡ ή, habens venas obſcuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλὲψ, *vena.*
Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.
Ἀδήλως, *Adv.* obſcure, non manifeſte; (2) incerto.
Ἀδημιούργητος, ὁ ἡ ή, rudis, imperfectus. Ex α, & δημιουργέω.
Ἀδημοκράντητος, ὁ ἡ ή, a ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.
ΑΔΗΜΟΝΕΩ, ῶ f. ήσω, graviſſime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor, terrefio, paveſco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς, Xen.
Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, ſollicitudo. Gl. V. angor, tædium. Ab ἀδημονέω.
Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.
Ἄδημος, ου, ὁ ἡ ή, abſens a populo, ſeu patria, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος.
Ἀδημοσίευτος, ου, non publicatus.
ΑΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abunde, largiter; (2) ad ſatietatem uſque; (3) vehementer.
ΑΔΗΝ, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.
Ἀδιάκης, *Adv.* ſine conſilio; (2) ſimpliciter, citra dolum; 3) negligenter, incurioſe; (4) ſine moleſtia. Ab
Ἄδιδως, έος, ὁ ἡ ή, qui eſt ſine conſilio. Ex α pr. & δίδως, *conſilium.*
Ἄδικρις, non contentioſus, contentione carens; (2) non controverſus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α priv. & δῆρις, *contentio.*
Ἀδίκριτος, ου, ὁ ἡ ή, idem & ex iiſdem.
Ἀδιρίτως, *Adv.* ſine contentione; (2) ſine controverſia, ſine dubio.
ΑΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) ſepulchrum. Φεύγουσι γὰρ τοι χ' οἱ δρασεις, ὅταν πέλας ἤδη ᾍδου εἰσορῶσιτε βίᾳ, Soph. Antig. 586.
Ἀδὴς, έος, ὁ ἡ ή, injucundus, inſuavis. Ex α pr. & ἡδὺς, *ſuavis.*
Ἀδήσεις, 2. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀνδάνω.
Ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.
Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad ſatietatem uſque comedo; (2) vorax ſum.
Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi aviditas, (2) eſus ad ſatietatem uſque. Ab
Ἀδηφάγος, ὁ ἡ ή, ad ſatietatem comedens, edax, cibo ſe ingurgitans, guloſus, vorax; (2) in quem magni erogantur ſumptus; (3) inſatiabilis. Gl. V. edax. Ex ἄδω, & φαγεῖν.
Ἀδήωτος, ου, ὁ ἡ ή, non vaſtatus. Ex α pr. & δηόω, *vaſto.*
ΑΔΙΑ, ας, ἡ, dolor; (2) focus, ara, *Heſych.*
Ἀδιάβατος, ου, ὁ ἡ ή, inacceſſus; (2) qui tranſiri, ſ. trajici, nequit. Ex α priv. & διαβαίνω.
Ἀδιαβλητος, ου, ὁ ἡ ή, irreprehenſiblis, omnis calumniæ expers. Ex α pr & διαβαλλω.
Ἀδιαβλήτως, ſine reprehenſione, infamiâ.
Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ ἡ ή, idem & ex iiſdem.
Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ ἡ ή, ad dignoſcendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignoſco.*
Ἀδιάδοχος, ου, ὁ ἡ ή, jugis, perpetuus, *proprie* ſucceſſoribus carens. Ex α & διάδοχος.
Ἀδιάδρατος, ου, ὁ ἡ ή, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio.*
Ἀδιάθετος, ου, ὁ ἡ ή, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; (2) inteſtatus. Ex α priv. & διατίθημι, *diſpono.*
Ἀδιαθέτως, ab inteſtato, Gl. V. A præc.
Ἀδιαίρετος, ου, ὁ ἡ ή, indiſcretus, indiviſus, inſeparabilis, individuus, partium expers.
Ἀδιάκριτος, ὁ ἡ ή, alienus, infuetus. *Suid.* Ab α pr. et διαιτάομαι.
Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ ἡ ή, non intercluſus. Ex α priv. & διακλείω, *intercludo.*
Ἀδιακόντος, ου, cui non obeditur, paretur,
Ἀδιακόνιστος, ου, ſpiſſus, craſſus, et propterea ſtupidus, item invulnerabilis. Ex α et διακονίζω.
Ἀδιάκοπος, ου, ὁ ἡ ή, indiſcretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α pr. & διακόπλω.
Ἀδιακόπως, *Adv.* ſine diviſione, non interrupte.
Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ ἡ ή, inordinatus, qui compoſite diſtinctus non eſt. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino.*
Ἀδιακρισία, ἡ, malum judicium, confuſio rerum.
Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui diſcerni, ſ. diſtingui non poteſt; (2) indiſtinctus, indiſcretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui eſt ſine diſceptatione; (4) qui neſcit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, ſtultus. Ex α pr. & διακρίνω.
Ἀδιακρίτως, *Adv.* non diſtincte, promiſcue, ſine judicio, perperam.
Ἀδιαλείπλος, ου, ὁ ἡ ή, non intermiſſus, indefinens, aſſiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto.*
Ἀδιαλείπλως, *Adv.* ſine intermiſſione, jugiter, indefinenter.
Ἀδιάλλακλος, ου, ὁ ἡ ή, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt; inexorabilis, Philox. Ex α priv. & διαλλάττω.
Ἀδιαλλάκλως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.
Ἀδιάλυτος, ὁ ἡ ή, indiſſolubilis, Ph. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω.
Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ ἡ ή, non mutilatus, illæſus. Ex α pr. & διαλωβάω.
Ἀδιαμέριστος, ον, indiviſus.
Ἀδιανέμητος, ου, ὁ ἡ ή, non diſſectus; (2) indiviſus. Ex α priv. & διανέμω.
Ἀδιανόητος, ου, ὁ ἡ ή, non intelligendus; (2) ſtultus, inſulſus. Ex α priv. & διανέομαι, *cogito.*
Ἀδιανοήτως, obſcurè; (2) ſtultè, imperitè.
Ἀδίαντον, ου, τό, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδιάντος, *non adſperſus*, quia folium ejus aqua perfuſum non madeſcit. *Angl.* Maiden-hair.
Ἀδίαντος, ου, ὁ ἡ ή, non humectatus, ſiccus. Ex α pr. & διαίνω, *humecto.*
Ἀδιάνυτος, ὁ ἡ ή, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non poteſt. Ab α pr. & διανύω.
Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ ἡ ή, non deſinens. Ex α pr. & διαπαύομαι, *ceſſo.*
Ἀδιαπαύστως, *Adv.* indefinenter, ſubinde, ſine intermiſſione.
Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ ἡ ή, nondum formatus, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω.
Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid ſine reſpiratione facit, aſſiduus. Ex α & διάπνέω, *reſpiro.*
Ἀδιαπνεύστως, ſine reſpiratione, aſſiduè.
Ἀδιαπλασια, ἡ, vacuitas ab errore.
Ἀδιάπλωτος, ου, ὁ ἡ ή, qui non labitur; (2) ſtabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπλω, *intercido.*
Ἀδιαπλώτως, *Adv.* ſine lapſu & errore.
Ἀδίαρθρος, ου, ὁ ἡ ή, inarticulatus, articulis & nodis non diſtinctus; (2) non perſpicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*
Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ ἡ ή, idem. Ex α priv. & διαρθρόω, *articulatim diſcerno.*
Ἀδιαρθρώτως, confuſè, obſcurè.
Ἀδιαρρίπιστος, ον, propriè, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, ſtultus. Ab α & διαρριπίζω, *perflo.*
Ἀδιασεισος, ου, ὁ ἡ ή, inconcuſſus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio.*
Ἀδιασκέδαστος, ον, non diſſipatus.
Ἀδιάσκευος, ου, ὁ ἡ ή, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α priv. & διασκευω.
Ἀδιασπαστος, ου, ὁ ἡ ή, indiſtractus, indivulſus. Ex α priv. & διασπάομαι, *diſtrabo.*
Ἀδιασπάστως, indiſtracte, ſine divulſione.
Ἀδιάστατος, ου, ὁ ἡ ή, nullis intervallis diſcretus, nondum diſtinctus, indivulſus; (2) dimenſione carens. Ex α pr. & διάστατος.
Ἀδιαστάτως, *Adv.* ſine intervallo; (2) ſine controverſia.
Ἀδιαστίκτως, indiſtincte, Gl. V.
Ἀδιάστολος, ου, confuſus, obſcurus. Ab α pr. & διαστέλλω.
Ἀδιάστροφος, ου, ὁ ἡ ή, non diſtortus, non perverſus; (2) inconcuſſus.
Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcuſſè.
Ἀδιάστιχτος, ου, ὁ ἡ ή, non diſſiſſus, indiviſus. Ex α priv. & διαχίζω, *diſſindo.*

Ἀδιάτακτος,

Ἀδιάτακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, confuſus. Ex α pr. & διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non diſſectus, indiviſus; (2) inſecabilis. Ex α pr. & διατέμνω, *diſſeco.*

Ἀδιάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀδιάτρεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmiſſime, conſtanter.

Ἀδιατρεψία, ἡ, conſtantia, firmitas in propoſito tenendo; (2) pervicacia; (3) nullius reverentia.

Ἀδιατύπωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α priv. & διαφθείρω.

Ἄδιαφθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iiſd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθόρως, incorruptè.

Ἀδιάφθορος, ε, ὁ ἡ ἡ, incorruptus, integer; inviolatus, Ph. Ex iiſd.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo; (2) non ſtudioſus ſum in aliqua re, neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, medius, promiſcuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens & diſcrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indifferenter; (2) licentius, promiſcue, Ph.

Ἀδιαφραξίος, ε, ὁ ἡ ἡ, non interſeptus, non ſeptus. Ex α pr. & διαφράσσω, *interſepio.*

Ἀδιαφράξιος, *Adv.* ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non diffunditur, qui non diſſolvitur. Ex α pr. & διαχύω.

Ἀδιαχώριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſeparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *ſeparo.*

Ἀδιάψευστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) a ſe ipſo doctus.

Ἀδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδεκδίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, indefenſus. Ex α priv. & δικδικέω, *defendo.*

Ἀδικδύτως, *Adv.* ſine tergiverſatione. Ex α priv. & δικδύνω, *elabor.*

Ἀδιεξέτας, ε, ὁ ἡ ἡ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξετάζω.

Ἀδιεξίτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui percurſus non eſt, tranſitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι.

Ἀδιεξόδευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, R. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo, per.*

Ἀδιέξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, qua tranſiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος.

Ἀδιέργας, ε, ὁ ἡ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro.*

Ἀδιερεύνης, ές, ὁ ἡ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, impervеſtigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. & διερευνάω, *perveſtigo.*

Ἀδιερεύνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, imperveſtigatus, imperſcrutabilis. Ex iiſd.

Ἀδιευκρίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, indiſtinctus. Ex α pr. & διευκρίνω, *bene ſecerno.*

Ἀδιήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis, Ex α pr. & διηγέομαι, *enarro.*

Ἀδιήθητος, ον, non colatus. Ab α & διηθέω, *percolo.*

Ἀδικαίαρχος, ε, ὁ ἡ ἡ, injuſtus magiſtratus. Ex α pr. & δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, vel injuſte ago, R. Ex α pr. & δικαιοπραγέω. Hinc

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio, R.

Ἄδικας, ε, ὁ ἡ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco.*

Ἀδικίαν, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, a verbo

Ἀδικέω, ω, f. ήσω, injuſte ago, contra fas ac jus ago, ſcelus admitto, injuria adficio, injurius ſum in aliquem, lædo, noceo, ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Ph. pr. part. paſſ. ἠδικημένος, injuriam paſſus, p. part. paſſ. ἀδικηθείς, idem, a. 1. part. paſſ. Ἀδικῶ τοῦτό σε, σε εἰς τοῦτο, ὦ Ζεῦ σε, ὠφελῶ τοὺς θεούς· πάνθ' ὅτα ἠδίκησέ με, *Dem.* Οἱ γέ μ' πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν, Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

Ἀδίκημα, ματος, injuſta actio, ſcelus, maleficium; (2) injuria; læſio, Gl. V.

Ἀδικητικὸς, ή, ὸν, injurius, injurioſus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἄδικητος, ον, idem.

Ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia, injuria, iniquitas, Ph. Ex Ἄδικος.

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, abſurdum convitium, injuſta maledicentia, *Suid.* Ex ἄδικος, *injuſtus,* & δόξα, *gloria.*

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuſte, inique ago. Ex α pr. δίκη, *jus,* & πραγέω, pro πράττω.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio.

Ἄδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, injuſtus, iniquus, *tam de re, quam de homine,* improbus, injurius. ἀδικωτατος, periniquus, iniquiſſimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη.

Ἀδίκως, injuſte, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

ΑΔΙΝΟΣ, ή, όν, confertus, denſus, multus, frequens; *Hom. Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermiſſus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Hom. Od.* 1, 99. (5) miſerabilis, gemitu dignus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miſerabiliter; (3) ſenſim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *Adv.* miſerabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύτος, *pervius.*

Ἀδιοίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, nondum conſtitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω.

Ἄδιον, *ſuavius, Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς, *ſuavis.*

Ἀδιοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens. Ex α pr. & διέπω.

Ἀδιόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo*

Ἀδιόριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, indiſtinctus, promiſcuus. Ex α pr. & διορίζω, *diſtermino.*

Ἀδιορίστως, indiſtinctè, promiſcuè.

Ἀδίσακλος, ε, ὁ ἡ ἡ, indubitatus, certus. Ex α pr. & δισάζω, *dubito.*

Ἀδισάκτως, haud dubiè, Gl. V. aliquando activè, ſine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ε, ὁ ἡ ἡ, non ſitiens; (2) ſitim extinguens. Ex α pr. & δίψα, *ſitis.*

Ἄδμης, μητος, ὁ ἡ ἡ, indomitus, non ſubactus; *Od.* 4, 637. Ex α pr. & δαμάω.

Ἀδμήτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum ſubacta; *Hom. Il.* 23, 655. (2) nondum a viro compreſſa, *Suid.* Ex iiſdem.

Ἄδμητος, ε, ὁ ἡ ἡ; idem quod ἄδμης.

Ἀδοίμι, *placuerim,* a. 2. optat. act. verbi ἀδέω.

Ἀδόκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inopinatus, improviſus; (2) qui exſpectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *videor.*

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviſo.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. *Heſ.*

Ἀδοκίμαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo.*

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorato.

Ἀδόκιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, deblatero, garrio; (2) meditor. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολεσχης, ε, ὁ, nugator, garrulus; (2) ſophiſta; (3) fabuloſus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ἡ, intempeſtiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. argutia. (2) aſſidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab eod.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ε, ὁ ἡ ἡ, garrulus, loquax, qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; verboſus, Gl. V. Ab ἀδος, *ſatietas,* & λέχη, *ſermocinatio.*

Ἀδολος, ε, ὁ ἡ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus. Ex α pr. & δόλος,

Ἀδόλως, *Adv.* ſincere, candidè, ſine dolo, incorruptè. Ph. ſedulo.

Ἄδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦδον, ab ἄδω, *cano.*

Ἀδονὰ, *voluptas, Dor.* pro ἡδονή.

Ἀδόνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inconcuſſus, immobilis. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἄδοντος, ε, ὁ, ἡ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἀδοξαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſperatus; (2) nihil opinans. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor.*

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius ſum, ignobilis ſum; (2) malæ ſum famæ, male audio; (3) non honeſtum puto; (4) non habeo in pretio, non probo, Ἠδόξεν ἀναιμωτὶ φάγειν, *Joſeph.* Ex α pr. & δόξα, *opinio.*

Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. Ab

Ἄδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominioſe, probroſe.

Ἀδοραπία, ας, ἡ, ceſſatio, ſive vacatio a bello & armis; (2) ignavia, ſocordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *haſta.*

Ἀδορεὶ, ſine excoriatione. Ex α pr. & δέρος.

Ἄδορος, ὁ ἡ ἡ, non excoriatus. Ex iiſd.

Ἀδορύληπτος, ὁ ἡ ἡ, qui haſta capi nequit; (2) haſta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ, & λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſatellitibus haſtatis non ſtipatus. Ex α pr. & δορυφορέω.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἄδος, ε, ὁ, ſatietas; (2) defatigatio, faſtidium; *Hom. Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *ſatio.*

Ἄδος, ε, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, *placeo.*

Ἀδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, indotatus, cui nihil datum eſt. Ex α pr. & δίδωμι.

Ἀδούλευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii, *Heſ.* Ex α pr. & δουλεύω.

Ἀδουλία, ας, ἡ, ſervorum inopia, quum quis ſervum non habet. Ab

Ἄδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſervos non habens, Gl. V. ſine ſervo.

Ἀδούλωτος, ὁ, ἡ ἡ, non redactus in ſervitutem; (2) invictus; (3) ſervitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω.

Ἀδύπητος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers ſtrepitus. Ex α pr. & δύπος, *ſonitus.*

Ἀδρακὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cœcus; (2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, ſocordia, *Ph.* Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum, langueo. Ab

Ἀδρανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, infirmus, imbecillus. *Ph.* ſegnis, inefficax, ſocors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δραίνω, *facio.*

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemeſis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ε, ὁ ἡ ἡ, a fuga alienus; (2) infectus, irritus, inevitabilis, Gl. V. Ex α pr. & δράω, *fugio, facio.*

ΑΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni ſimilis.

Ἀδρέπανος, ε, ὁ ἡ ἡ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx.*

Ἀδρεπιβόλος, & ἀδρεπίβολος, ὁ ἡ ἡ, felix in aſſequendis rebus magnis. Ex ἀδρὸς & ἐπιβολος.

Ἀδρεπὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω,

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem vigoremque perduco. Unde ἠδρηκὼς, adultus. Ab ἀδρὸς, *multus.*

Ἀδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἀδρησις, εως, ἡ, deſidia, Varin. Ex α priv. & δράω.

Ἀδρήσεια, *Nemeſis, Adraſtea, Ion.* pro ἀδράστεια.

Ἄδρηστος, *minime fugitivus. Ion,* pro ἄδραστος.

Ἀδρίας, ε, ὁ, Adria, *mare Adriaticum.*

Ἀδριμυς, εος, ὁ ἡ ὑ, minime acerbus, non amarus.
Ἀδροβατικὸς, ἡ, ὀν, terram, ſ. ſolum calcans, Ex ἄδρος, & βαίνω.
Ἀδρόβαλος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui craſſis, ſeu grandibus glebis eſt; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἄδρος, & βῶλος.
Ἀδρομερὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, craſſis particulis conſtans, craſſus. Ex ἄδρος, & μέρος, *pars*.
Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit; velut meretrices deviæ.
ΑΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, craſſus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. *Ph.* grandis, gravis.
Ἀδροσία, inopia roris, ſiccitas.
Ἀδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur (3) proceritas; (4) craſſitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρός.
Ἀδρότης, ητος, idem & ab eod.
Ἀδροτέρως, copioſius.
Ἀδροχώρος, vel Ἀδροχῶρος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui uberem regionem habitat.
Ἀδρόω, ad maturitatem perduco; ἀδρόομαι, ὤμαι, ad maturitatem pervenio, adoleſco. Βλαστάνει τε καὶ ἀδρᾶται, *Plat.* Ab ἀδρός.
Ἀδρωσις, εως, ἡ, craſſatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab
Ἀδρώω, f. ωῶ, craſſum reddo; (2) in juſtam magnitudinem adduco; ἀδρώομαι, craſſeſco, turgeſco; (2) ſuperbio. Ἀδρωῖ τὸν ὄγκον, ἢ καρπὸν, *Theophr.* Ab ἄδρος.
Ἄδρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, carens arboribus.
Ἀδρύφακλος, ε, ὁ ἡ ὑ, non circumſeptus, cancellis non circumdatus; (2) incuſtoditus; (3) carens judicio. Ex α pr. & δρύφακτος.
Ἀδὺ, *dulce*, nom. ſing. n. g. *Dor.* pro ἡδύ.
Ἀδυλέως, *dulce ridens*, *Dor.* pro ἡδυγέλως.
Ἀδύλλωσος, *dulcilinguis*, *Dor.* pro ἡδυλλωσος.
Ἀδυεπὴς, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδυεπὴς.
Ἀδυλόϊος, *ſuaviloquus*, *Dor.* pro ἡδυλόϊος.
Ἀδυμελὴς, *dulciſonus*, *Dor.* pro ἡδυμελὴς.
Ἀδυώμαι, non poſſum.
Ἀδυωμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; (3) impotentia. Ex α pr. & δυώμις.
Ἀδυωμίη, *impoſſibilitas*, *Ion.* pro ἀδυωμία.
Ἀδυώμος, ε, ὁ ἡ ὑ, imbecillis, viribus defectus. Ex iiſd.
Ἀδυωσία, & ἀδυναστία, ας, ἡ, imbecillitas.
Ἀδυωσὶ, *Adv.* impoſſibiliter, invalide.
Ἀδυωτέω, ῶ, f. ήσω, non poſſum. Gl. V. ἀδυωτεῖ, nequit. Ἀδυωτῶ γράφειν. ὐδὲν ἀδυωτήσῃ ὑμῖν, *Matt.* 17, 20. Ab eod.
Ἀδυώτος, ε, ὁ ἡ ὑ, non potens, invalidus ad aliquid, impoſſibilis, impotens; infirmus, *Ph.* Al. Gl. V. inops. Imprimis Athenis ſic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de causâ ſtipendium publicè, obolum in dies accipiebant; unde patres Gr. ſic vocant viduas, pupillos aliosque publicè alendos. *Ern.* (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit. Ex α pr. & δυωτὸς, *potens*.
Ἀδυώτως, *Adv.* impoſſibiliter; (2) invalide, ſine viribus; (3) inſcitè, ineptè.
Ἄδυσμος, *ſuaviter olens*, *Dor.* pro ἡδύσμος.
Ἄδυτγος, *dulce ſpirans*, *Dor.* pro ἡδύπνοος.
Ἀδὺς, *ſuavis*, *Dor.* pro ἡδὺς.
Ἀδυσάπητος, ε, ὁ ἡ ὑ, impudens; (2) inexorabilis, *Ph.* Ex α pr. & δυσωπέω, *pudore adficio*.
Ἀδυσωπήτως, *Adv.* ſine pudore, inverecunde.
Ἄδυτον, ε, τὸ, adytum, ſacrarium, Gl. V. Ab
Ἄδυτος, ε, ὁ ἡ ὑ, ad quem non patet ingreſſus. (2) non occidens. Ex α pr. & δυάω, vel δύω, *fulco*.
Ἀδύτῳ, *adyto*, dat. ſing. ab. ἄδυτον, *adytum*.
ΑΔΩ, f. άσω, a. 1. inf. ᾆσαι, imperat. m. ᾆσαι, fatio, expleo.
ᾄδω, f. ᾄσω, p. act. ᾖκα, p. paſſ. ᾖσμαι, cano, canto; (2) celebro; ᾄδειν τὴν φωνὴν, τὰ ἐλεγεῖα, τῷ Διΐ, ἀρχῆα ἄσματα. Pro ἀείδω.
Ἀδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἀνδάνω ſive ἄδω, *placeo*.
Ἀδώμητος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui ſtructus non eſt. Ex α pr. & δωμάω, *exſtruo*.
Ἀδὼν, *qui placuit*, a. 2. part. act. verbi ἄδω.
Ἀδωνεία, *Adonici*, gen. ſing. ab Ἀδώνειος.
Ἀδωνιάζω, ſacra *Adonidis*, celebro.
Ἄδωνιν, *Adonim*, acc. ſing. ab Ἄδωνις, *Adonis*.
Ἀδώρητος, ε, ὁ ἡ ὑ, indonatus. Ab ἄδωρος.
Ἀδαρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi ſe non ſinit, iintegritas. Ab eod.
Ἀδωροδόκητος, ὁ ἡ ὑ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. & δωροδοκέω, *muneribus corrumpo*.
Ἀδωροδοκήτως, integre, incorrupte.
Ἀδωροξοδονία, ἡ, abſtinentia a donis accipiendis, integritas.
Ἀδωρόλητος, ὁ ἡ ὑ, incorruptus donis.
Ἄδωρος, ε, ὁ ἡ ὑ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali & inauſpicati. Ex α pr. & δῶρον, *munus*.
Ἀδώρως, *Adv.* gratis, ſine præmio; (2) incorrupte.
Ἀδώτιτος, ε, ὁ ἡ ὑ, muneribus non corruptus, *Heſ.* Ex α priv. & δόσις, *donatio*.
Ἀδώτη, ῃ, *qui nihil dat*, dat. ſing. ab
Ἀδώτης, ε, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. & δώτης, *dator*.
Ἄεδνος, ε, ὁ ἡ ὑ, dotis expers; (2) multa dotatus, *Heſ.* Ex α pr. vel intenſ. & ἔδνα *dos*. Hinc
Ἀέδνατος, ε, ὁ ἡ ὑ, indotatus; (2) innupta.
Ἀεθλοθετὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab
Ἀεθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλεύειν βασιλῆι, πρὸ ἄνακτος. Ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνα ἀεθλεύσουσιν, *Heſiod.* Θεογ. 435. Ab ἄεθλος.
Ἀεθλεύσουσιν, *colluctentur*, 3. pl. pref. conjunct.
Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.
Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.
Ἀεθλητὴς, ε, ὁ, idem & ab eod.
Ἀέθλιον, ε, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipſum. Ab eod.
Ἀέθλιος, ε, ὁ ἡ ὑ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.
Ἀεθλοθέτης, ε, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen*, & τιθημι, *pono*.
Ἄεθλον, ε, τὸ, præmium certaminis, (2) labor. Ab ἄεθλος.
Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, R. Ex. ἀεθλον, & νίκη, *victoria*.
ΑΕΘΛΟΣ, ε, ὁ, certamen; (2) labor.
Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miſeria. Ab ἄεθλος.
Ἀεθλοφόρος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω.
ΑΕΙ, *Adv.* ſemper, perpetuo; *Hom. Il.* 1, 51; (2) ſine intermiſſione; (3) uſque ad, donec; (4) ſubinde; (5) perpetua quadam ſucceſſione. Hinc ὁ ἀεὶ, ſc. ὤν, qui ſemper eſt; ἀείποτε, ſemper; ἐς ἀεὶ, idem; δόζῳ ἀεὶ, huc uſque. In compoſitione interdum abjicitur, ut ἀένναος, pro ἀείναος.
Ἀειβλαστέω, f. ήσω, ſemper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, *germino*. Unde
Ἀειβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſemper germinans.
Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.
Ἀειβλύω, ſemper adfluo, perpetuo ſcaturio, *Heſ.* Ex ἀεὶ, & βλύω, *ſcaturio*.
Ἀειβρυὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſemper ſcaturiens; (2) ſemper germinans. Ex ἀεὶ, & βρύω.
Ἀειγενετάων, *ſempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab
Ἀειγενέτης, ε, ὁ, ſempiternus. Ex ἀεὶ, & γενέτης, *genitor*.
Ἀειγενὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, qui ſemper fuit & erit, ſempiternus. Ex ἀεὶ, & γινομαι, *fum, fio*.
Ἀείγνητος, ὁ ἡ ὑ, idem.
Ἀείδελος, ε, ὁ, ἡ ὑ, inconſpicuus, qui non cernitur; (2) obſcurus. Ex α priv. & εἶδω. (3) α int. valde conſpicuus, *Steph.* Ex Nic.
Ἀείδειν, *canere*, præſ. inf. *Dor.* pro ἀείδειν.
Ἀείδεο, *cane*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, a verbo eod.
Ἀειδὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, qui non videtur, qui cerni non poteſt, obſcurus, tenebricoſus; (2) deformis. Ex α pr. & εἶδος, *ſpecies*.
Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, *Suid.* Ex iiſd.
Ἀειδίνητος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper in vorticem, ſeu gyrum actus, qui ſemper circumagitur. Ex ἀεὶ, & δινέω, *gyro*.
Ἀείδιος, ία, ον, ſempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεὶ.
Ἀειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. V. A præc.
Ἀείδοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀείδουσα.
Ἄειδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤειδον.
Ἀείδοντι, *Dor.* pro ἀείδουσι, ab ἀείδω.
Ἀειδαλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. Ex ἀεὶ, & δᾶλος, *ſervus*.
ΑΕΙΔΩ, f. είσω, cano, canto, carmine celebro.
Ἀειδὰ, ὁος, ἡ, ſempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ, & ἐστὶ, *eſt*, vel ἑστάναι, *ſtare*.
Ἀειζωΐα, ας, ἡ vitæ ſempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶν & ζωὴ, *vita*.
Ἄειζων, ε, τὸ, ſedum, *Ph. Angl.* Sengreen.
Ἀείζωος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper vivens. Ex ἀεὶ, & ζωὸς, *vivus*.
Ἀείζωστος, ὁ ἡ ὑ, ſemper cinctus, ſemper paratus, pro ἀειζωστος. Ex ἀει & ζωννυμι.
Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, ſemper vireo. Ab
Ἀειθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſemper virens, ſemper florens. Ex ἀεὶ, & θαλέω, ſ. θάλλω.
Ἀειθερὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſemper calidus, ſ. calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, *æſtas*.
Ἀείκαρπος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper fructificans, ſemper fructus habens. Ex ἀεὶ, & καρπὸς.
Ἀεικέα, *durum*, acc. ſing. ab ἀεικὴς, *durus*.
Ἀεικεία, ας, ἡ, indecentia (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικὴς.
Ἀεικείη, *indignitas*, *Ion.* pro ἀείκεια.
Ἀεικέλιος, ε, ὁ ἡ ὑ, indecorus, *Hom. Il.* 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.
Ἀεικελίως, *Adv.* indecenter, indigne.
Ἀεικὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, non conſentaneus, indecens, indecorus; *Hom. Il.* 1, 340. (2) fœdus; *Hom. Il.* 10, 453. (3) indignus; (4) durus, aſper. Ex α pr. & εἰκω, *ſimilis ſum*.
Ἀεικία, ας, ἡ, idem quod ἀείκεια.
Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; *Hom. Il.* 3, 546. (2) contumelia adficio. Ἀεικίζειν ἐ νεκρὸν, τὸν γλῶ. Ὡς ὁ μὴ Ἕκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων, *Il.* 24, 22. Ab ἀεικὴς.
Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus ſempiternus. Ex ἀεὶ & κίνησις, *motus*.
Ἀεικίνητος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue movetur. Ex ἀεὶ, & κινητὸς.
Ἀεικινήτως, *Adv.* cum perpetuo motu.
Ἀεικῶς, *Adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens*.
Ἀείλαλος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλέω, *loquor*.
Ἀειλαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſemper lucens, & ſplendens. Ex ἀεὶ, & λάμπω, *luceo*.
Ἀειλιβὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſemper diſtillans & defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, & λείβω.
Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, ſemper loquor. Ex ἀεὶ, & λόγος, *ſermo*. Unde
Ἀειλογία, ας, ἡ, verboſitas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis ſemper rei geſtæ vel gerendæ rationes in promptu habet.
Ἀειλὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, ſole carens, opacus. Ex α priv. & ἥλη, *ſolis ſplendor*.
Ἀείμβω, *ſpirare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀείμβειν, & hoc *Dor.* pro ἄειν a verbo ἄω.
Ἀειμνημόνητος, ον, immortalis memoriæ.
Ἀειμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, ſemper memor.
Ἀείμνηστος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.
Ἀειμνήστως, immortaliter.
Ἀειναόντων, gen. pl. ab. ἀειναόων.
Ἀείναος, ε, ὁ ἡ ὑ, ſemper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & νάω, *fluo*.
Ἀείναος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.
Ἀειναῦται, ων, οἱ, ſemper nautæ, magiſtratus quidam Mileſiorum. Ex ἀεὶ, & ναῦτης.

Ἀειρεσίς,

Ἀειηρίς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti. Etym. Ex ἀεὶ, & νίφος, *nubes*.

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

Ἀειπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεὶ, & πάθος.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo, *Suic.*

Ἀειπαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, & πάλος, *vibratio*.

Ἀειπαρθένος, ε, ἡ, semper virgo.

Ἀειπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ, & πλάνης.

Ἀείπλαξ, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἄειρα, *fuscepi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦειρα, a verbo ἀείρω, *fuscipio*.

Ἄειραι, *fuscepisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Ἄειρον, *fuscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Ἀείῤῥοος, *contr.* ἀεῤῥέης, ε, ὁ ἡ ἡ, semper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ, & ῥέω, *fluo*.

Ἀειῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἄειρω, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν πάχεα, θάρσος, οἶνόν τινι· ἀείρειδε πώλεμον τῷ βαρζάρῳ, *inferre*.

Ἀείς, *flans*, præs. part. act. verbi ἄημι, *flo*.

Ἀείσατ' pro ἀείσατο, *cecinit*, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano*.

Ἄείσατε, *canite*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀείσης, *cecineris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act.

Ἀεισθενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεὶ, & σθένος, *robur*.

Ἄεισιν, *spirant*, *Æol.* & *cum* ν ἐφελκ. pro ἄεισι.

Ἀείσιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Pritaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, & σίτος, *cibus*.

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, & σκώψ, *noctua*.

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, *cano*.

Ἀεισώος, ε, ὁ ἡ ὁ, semper servans. Ex ἀεὶ, & σάω, *servo*.

Ἀειστρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεὶ, & στρέφω, *verto*.

Ἀείσυρος ε, ὁ ἡ ἡ, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεὶ, & σύρω, *traho*.

Ἀείυπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, semper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ, & ὕπνος, *somnus*.

Ἀεισφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεὶ, & φάινομαι.

Ἀεισφλεγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, semper ardens. Ex ἀεὶ, & φλέγω, *uro*.

Ἀεισφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex ἀεὶ, & φέρω, *fero*.

Ἀεισφρήτος, ε, ὁ ἡ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ, & φρουέω.

Ἀείφρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.

Ἀειφυΐα, ας, ἡ, perpetuum exsilium. Ex ἀεὶ, & φεύγω, *fugio*.

Ἀειφυλλὶς, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab

Ἀειφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, semper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεὶ, & φύλλον, *folium*.

Ἀείχλωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, semper virens.

Ἀείχρηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεὶ, & χρηστὸς, *utilis*.

Ἀεκαζόμβιος, *invitus*, præs. part. pass. Ab

Ἀεκάζω, cogo. Πόλ' ἀεκαζομβίη, *Il.* 6, 458. Ex α priv. & ἑκὼν.

Ἀεκέλιος, ε, idem quod ἀεικέλιος, *Suid. Steph.* al. *Hes. Eustath. Il.* 6, 77.

Ἀεκητι, *Adv.* invito, Gl. V. ἀεκήτι, ingratis, *Hom. Il.* 11, 636. Ab eisdem.

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. ab ἀέκων, ὄντος.

Ἀεκούσιος, ε, ὁ ἡ ὁ, invitus; (2) invito factus, coactus. Ex α priv. & ἑκούσιος, *voluntarius*.

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus, *Hom. Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκὼν.

Ἀελίοιο, g. s. *Dor. Poet.* & *Ion.* pro ἡλίου.

Ἀελλα, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, α, ον, procellosus, rapidus.

Ἀελλάω, ῶ, f. ήσω, convolvo, vario. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλοθρὶξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, densos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, & θρὶξ, *capillus*.

Ἀέλλομαι, flo, spiro, Etym. Ab ἄελλα.

Ἀελλόμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα, & μάχη, *pugna*.

Ἀελλόποδες, *Hom. Hymn.* in Vener. *veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπους, *velox*, *celeripes*.

Ἀέλλοπος, ὁ ἡ ἡ, velox tanquam procella, *Hom. Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, & πους, *pes*.

Ἀελλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀελλὼ, όος, ους, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quasi *procellosa*. Unde

Ἀελλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, procellosus; (2) velox.

Ἀελπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, insperatus, præter spem.

Ἀελπος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀελπτέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.

Ἀελπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτία, ας, ἡ, desperatio. Ab eod.

Ἄελπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ex α priv. & ἐλπὶς, *spes*.

Ἀέλπτως, *Adv.* insperato, præter spem.

Ἀέλπω, non spero, despero. Καὶ ῥ' ἦγον πρωτὶ ἄεσυ, ἀέλποντες ζόον ἔσθαι, *Il.* 7, 310. Ex α priv. & ἐλπίς, *spes*.

Ἄεμμα, ατος, τὸ, nervus arcus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἄμμα, ab ἅπτω, *necto*.

Ἀέναος, *perpetuo fluens*, Poet. pro ἀείναος.

Ἀέναος, vel ἀέννaος, ε, ὁ ἡ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. V. idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεί.

Ἀενάως, jugiter. A præc.

Ἀεννάδαι, *perfundi*, præs. inf. pass. *Poet.* pro ἀενναίζαι, a verbo ἀεννάομαι, *perfundor*.

Ἀενήνοτος, ον, inopinatus, inexpectatus.

Ἀέντων, *flantium*, gen. pl. part. præs. act. verbi ἄημι, *flo*.

Ἄεξε, *augebat*, *Ion.* pro ἤυξε, ab ἀέξω.

Ἀεξίλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, membra augens; (2) robustius reddens. Ex ἀέξω, *augeo*, & λυτὸν.

Ἀεξιτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, & τόκος.

Ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens.

Ἀεξίφυτος, ὁ ἡ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, & φυτὸν.

Ἀέξω, augeo, accumulo, *Hom. Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; ἀέξομαι, cresco. Ἄδηλον ἀέξει, extollit, *Hesiod.* Ἔργ. 6. Ποίη πωεσὶν ὑπὸ ῥαδινῇσιν ἀέξετο, Id.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior; (2) sum deses, piger.

Ἀργηλός, λὴ, λὸν, iners, otiosus, negotiis vacuus. Ab

Ἀργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. & ἔργον, *opus*. Hinc

Ἀέργατος, ον, idem.

Ἀργία, ας, ἡ, cessatio ab opere, inertia, desidia, pigritia, cessatio ab aratione terræ.

Ἀργίῃ, *otio*, dat. sing. *Ion.* pro ἀργίᾳ.

Ἀργὸς, ὴ, όν, idem quod ἀργὴς.

Ἀέρδω, *Adv.* portando. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀρέδω, tollo, *Hom. Il.* 2, 449. (2) suspendo; ἀέρδομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι πωλίχρυσοι ἠρέδοντο, *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀρθεὶς, *evectus*, a. 1. part. pass. verbi seq.

Ἄρθεν, *Hom. Il.* 8, 74. *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo ἀείρω, *tollo*.

Ἀρθιος, ε, ὁ ἡ ὁ, aërius; multus, immensus. Ab ἀὴρ, *aër*. Unde

Ἀρία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.

Ἀρίζω, f. ίσω, aërius sum, aëria natura præditus sum. Ἀρίζων ἀτμὸς, Diosc. Ab ἀέριος.

Ἀρίοικος, ον, aërius.

Ἀέριος, ε, ὁ ἡ ὁ, aërius, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.

Ἀερὶς, ίδος, ἡ, apis, *Hes.*

Ἀρίδδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab ἀέριος.

Ἄρῖος, α, ὁ ἡ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, *septum*.

Ἀροβατέω, ῶ, f. ήσω, proprie, incedo, vel ambulo per aërem, nugas sublimes capto, superbio. Ἀροβατῶ ἡ πτερογονῶ τ' ἠλιον, *Arist. Nub.* 225. Ex ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀροβάτης, ε, ὁ, res sublimes & inanes tractans, superbus, alta petens.

Ἀροδόνητος, ον, volans, ales. Ab ἀὴρ, & δονέω, *agito*.

Ἀροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ, & inus. δρέμω, *curro*.

Ἀρόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀὴρ, *aër*.

Ἀροειδὴς, ὲς, idem, item aërius.

Ἀρολέσχης, ες, ὁ ἡ ἡ, sublimis in dicendo, inflato sermone utens; (2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnificè loquitur. Ex ἀὴρ, & λέσχη, *sermocinatio*.

Ἀρομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

Ἀρομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria.

Ἀρόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum esse putant. Ex ἀὴρ, & μέλι, *mel*.

Ἀρομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes & captum humanum transcendentes consector. Ex ἀὴρ, & μετρέω, *metior*.

Ἀρομιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ, & μίγνυμι, *miscco*.

Ἀρόμορφος, ον, aërius, *aeriformis*.

Ἀρονηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, per aërem, sive in aëre natans. Ex ἀὴρ, & νήχω, *nato*.

Ἀρονομέω, de saltatore, cum pedibus in aere velut suspensus est. Ex ἀὴρ, & νόμος, ut χειρονομέω.

Ἀροπετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ex aëre delapsus. Ex ἀὴρ, & πίπτω, *cado*.

Ἀροπέτης, ες, ὁ ἡ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ, & πέτομαι, *volo*.

Ἀροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

Ἀροπόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ, & πόρος, *transitus*.

Ἀροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀὴρ, & σκοπὸς.

Ἀροτόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, aërem secans & findens. Ex ἀὴρ, & τέμνω, *seco*.

Ἀροφέγγης, ὁ ἡ ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab ἀὴρ, & φέγγος, *lumen*.

Ἀροφοίτης, ε, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex ἀὴρ, & φοιτάω, *ventito*.

Ἀρόχρως, *contr.* ἀῤόχρως, ε, ὁ ἡ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ, & χρόα, *color*.

Ἄρσα, *ros*, *Dor.* pro ἔρσα.

Ἀρσίλιος, ε, ὁ, conum habens altum & sublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. *Æol.* ἄιρσω, & λόφος.

Ἀρσίνοος, *contr.* ἀῤσίνους, ε, ὁ ἡ ἡ, attollens mentem, superbus. Ab ἄειρω, & νοῦς.

Ἀερσιπνους, ὁ ἡ ἡ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω & πνοὴ, *spiritus*.

Ἀρσίποδες, *coleres*, nom. pl. ab ἀρσίπους, οδος.

Ἀρσιπότης, ε, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo*.

Ἀρσιπέτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω, & πετάομαι, *volo*.

Ἀρσίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedes in currendo, f. saltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, *Hom. Il.* 3, 327. Ex ἀείρω, *tollo*, & πους, *pes*.

Ἄερσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀρῶ, a verbo ἀείρω, *tollo*. Unde

Ἀρτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἥρταζε κάρη ἑπωμαδὸν, *Apoll.*

Ἀρτάω, idem & ab eod.

Ἀρώδης, ὁ ἡ ἡ, obscurus caliginosus.

Ἀΐσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. ab ἄεω, *spiro*.

Ἀσαίμαινα, ης, ἡ, (ut, θαλασσα, mare) ventis, agitatum, inquietum. Ex ἄω, *flo*, & μαίνομαι, *furo*.

Ἀσιφρονα, *stolidum*, acc. sing. ab ἀσίφρων.

Ἀσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. Ab

Ἀσιφρων,

Ἀησίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ventosa mente præditus, levis, inconstans; (2) stultus, temerarius. Ex ἄω, flo, & φρὴν, mens.

Ἀήτειος, α, ὁ ἡ ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς.

Ἀετιδεύς, έος, ὁ, pullus aquilæ. ἀετιδεῖς, aquilæ pulli. Ab eod.

Ἀετίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, aëtites lapis. Ab

ΑΕΤΟΣ, ου, ὁ, aquila; (2) fastigium ædificiorum triangulari forma supra tectum elevatum; (3) uniuscujusque radii in rota ferramentum; (4) omen ut οἰωνός.

Ἀετοφόρος, ὁ, aquilifer, signifer. Ab ἀετὸς, & φέρω, fero.

Ἀετώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, aquila.

Ἀέτωμα, ατος, τὸ, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. Gl. V. fastigium. Vide ἀετός.

Ἀεχλοῦσι, ων, οι, pauperes, Hes. Ex ἀεί, semper, & χαίνω, inhio, appeto.

ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine, squalor; (3) reliquiæ, v. c. lactis in vase, arefactæ.

Ἀζαίνω, ficco, exsicco. Ab ἄζω. Hinc

Ἀζάλεος, ὁ ἡ ἡ, aridus, siccus.

Ἀζαλέοιο, aridi, gen. sing. Ion. pro ἀζαλέου.

Ἀζαλέος, έα, έον, Hom. Il. 7, 239. idem.

Ἀζάνω, arefacio, sicco. Ab eod.

Ἀζαχής, ές, ὁ ἡ ἡ, magnum sonum edens, Dor. pro ἀζηχής. Ex α intens. & ἠχος.

Ἀζῇ, siccat, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἄζω.

Ἀζεσίθω, ferveo, Suid. Ex α intens. & ζέω.

Ἀζευρέω, ῶ, ficco, Hes. Ab ἀζάνω.

Ἀζειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α priv. & ζειρός.

Ἄζεο, cole, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro ἄζεσο, seu ἄζῃ, a verbo ἄζομαι, colo.

Ἄζεῦ, cole, 2. sing. præs. ejusd. sed Dorice.

Ἄζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. & ζεύγνυμι, jungo.

ΑΖΗΚΗΣ, ές, ὁ ἡ ἡ, aridus, Hom. Il. 15, 25. (2) difficilis, gravis. Hinc ἀζηχὲς, Adv. Il. 4, 435. magno cum clamore, vel indefinenter.

Ἀζηλία, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab

Ἄζηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, s. zelotypia, non ducitur. Ex α priv. & ζῆλος, zelus.

Ἀζηλοτύπητος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet. Ab

Ἀζηλότυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, zelotypia & invidia carens, a suspicione alienus. Ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percussus.

Ἀζήμιωτος, ον, præter modum magnus, & supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus. Ern.

Ἀζήμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. & ζημία, damnum.

Ἀζημίως, Adv. sine damno; (2) impune.

ΑΖΗΝ, ένος, barba. Etymol.

Ἀζήτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, indiscussus, de quo quæstio non est habita. Ex α priv. & ζητέω, inquiro.

Ἀζητός, ὴ, όν, augustus, venerandus, Suid. Ab ἄζω, veneror.

Ἀζηχής, ές, ὁ ἡ ἡ, magnum sonum edens; (2) durus & aridus; (3) indefinens, continuus, perpetuus, qui fit sine intermissione. Ex α intens. & ἠχος, sonus.

ΑΖΟΙ, ων, οἱ ἡ αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

Ἄζυγής, ές, ὁ ἡ ἡ, injugatus, cælebs. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Ἄζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. Phil. impar, dispar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, festum apud Judæos, quo a fermentatis abstinebant. Ab

Ἄζυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, non fermentatus, fermenti expers; (2) sincerus. Ex α priv. & ζύμη, fermentum.

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, usus panis insermentati, Suic. Ex ἄζυμος, & φαγεῖν.

Ἄζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, qui non est sub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) singularis, cum alio non junctus. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

ΑΖΩ, ficco, arefacio, unde & ἄζομαι, aresco. Κεφαλὴ δὲ γένατα Σείριος ἄζει, Hesiod. Ἔργ. 585.

ΑΖΩ, veneror, colo, Hom. Il. 1, 20. Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱὸν. Hesiod. Θεογ. 532.

ΑΖΩΔΕΩ, ῶ, irascor, Hes.

Ἄζωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sine zona est, discinctus. Ex α priv. & ζώνη, zona.

Ἄζωος, ος, ὁ ἡ ἡ, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α priv. & ζῶον, animal, vel ζάω, vita.

Ἀζὼρ, Nomen proprium viri Hebr. indecl.

Ἄζωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, merus.

Ἄζωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non est cinctus. Gl. V. discinctus. Ex α priv. & ζωννύω, cingo.

Ἄζωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἂη, spirabat, 3. s. imp. ind. act. v. ἄημι.

Ἀηδέω, ῶ, tædio afficior, fastidio. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδικότες, tædio adfecti, laboribus defessi, nom. plur. perf. part. act. Poet. pro ἠηδικότες.

Ἀηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, injucundus, insuavis, tædiosus, odiosus, Phil. Ex α priv. & ἡδυς.

Ἀηδία, ας, ἡ, insuavitas, injucunditas, molestia, tædium. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, fastidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζεσθαι τῷ ξένῳ, a novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

Ἀήδιζον, infistabant, 3. plur. imperf. indic. act. Ionice pro ἠήδιζον, a verbo ἀηδίζω.

Ἀηδόνειος, ος, ὁ ἡ ἡ, & ἀηδόνιος, cantui luscinæ similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, luscinia.

Ἀηδονιδεύς, έος, ὁ, luscinæ pullus; pl. ἀηδονιεῖς. Ab eod.

Ἀηδονιῆες, nom. pl. Ion. pro ἀηδονιέες.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luscinia; (2) luscinia. Dim.

Ἀηδὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

ΑΗΔΩΝ, όνος, ἡ, luscinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδῶς, Adv. insuaviter, injucunde; tædiose, Gl. V. (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδὴς.

Ἀήθεια, ας, ἡ, insolentia, insueta novitas; desuetudo, Gl. V. Ab ἀηθὴς.

Ἀηθείη, insolentia, Ion. pro ἀηθεία.

Ἀήθεσκον, Hom. Il. 10, 493. insuetus eram, 1. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἠήθεσκον, ab

Ἀηθέσκω, insuetus sum. Ἀήθεσκον γὰρ ἔτ' ἐντῷ, Il. 10, 493. Ab ἀηθὴς.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

Ἀήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, insuetus, insolens; (2) qui non format & instituit mores. Ex α priv. & ἦθος, mos.

Ἀηθίζομαι, desuesco, Gl. V. non fero propter insolentiam, ap. Strab. Ab ἀήθης.

Ἀήθως, Adv. præter morem; (2) inexperte.

Ἀήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, acie m non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α priv. & ἀκὴ.

Ἄημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, s. ἄημι, spiro.

Ἀημῦναι, præs. inf. med. Dor. pro ἀλεῦαι. Ab

Ἄημι, flo, spiro. ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀείτω, spirans, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Τῶν ἀπ' εἴδν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης. Hesiod. Ἀσπ. 8. Ab ἄω, spiro.

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis & immansueta animi adfectio. Ex α priv. & ἥμερος, mitis.

ΑΗΡ, έρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebrosus.

Ἄησις, ίος, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, flo.

Ἀήσσατος, ος, ὁ ἡ ἡ, invictus; (2) incomparabilis, Dor. pro ἀήττητος, ἀήττητος. Ex α priv. & ἡσσάομαι, vincor.

ΑΗΣΤΑΟΣ, ύλη, υλον, molestus; (2) iniquus, injustus, Hom. Il. 5, 876.

Ἀήσυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) sublimis, in sublimi agens, qui in aëre suspensus fertur. Ex ἀὴρ, aër, & σύρω.

Ἀήτας, accus. plur. ab ἀήτης, ας, flatus.

Ἀητέομαι, volo. Ab ἀήτης, avis.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, flo.

Ἀήτης, ας, ὁ, idem & ab eod. item avis, ap. Arat.

Ἄητο, spirabat, 3. sing. imp. med. verbi ἄημαι, flo, spiro.

Ἀητόρρους, ος, ὁ ἡ ἡ, contr. ἀητόρρους, ου, ὁ ἡ ἡ, ventis fluens. s. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἀήτη, ventus, & ῥέω, fluo.

Ἄητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expositus, Hom. Il. 18, 410. (2) insatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, flo.

Ἀήττητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis; (2) qui nulli labori succumbit. Ex α priv. & ἡττάομαι, vincor.

Ἀηχὶ, ος, ὁ ἡ ἡ, sine voce. Ἀηχὶ φωνὴ, Aret. De causis & signis diut. morb. 1, 11. Ab α priv. & ἠχος, sonus, vox.

Ἀθ' pro ἄτ', ob sequentem adspiratam, & ἀτ' pro ἄτε, quippe.

Ἀθάλασσος, s. ἀθάλαττος, ος, ὁ ἡ ἡ, maris expers. Ex α priv. & θάλασσα. Unde

Ἀθαλάσσωτος, s. ἀθαλάττωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi.

Ἀθαλλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non virens, aridus. Ex α priv. & θάλλω, vireo.

Ἀθαλπέως, Adv. sine calore, seu æstu. Ex α priv. & θάλπω, calefacio.

Ἀθαμβεῖ, Adv. intrepide, impavide. Ab

Ἀθαμβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui stupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, stupor. Unde

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

Ἄθαμβος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀθαμβὴς.

Ἀθάνα, Minerva, Dor. pro Ἀθηνᾶ.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτησι, dat. pl. f. g. Ion. pro ἀθανάταις.

Ἀθανάταν, acc. sing. f. g. Dor. pro ἀθανάτων.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

Ἀθανατισμὸς, ος, immortalitas.

Ἀθάνατος, ος, ὁ ἡ ἡ, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; & in plurali οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo ipsorum semper constaret sibi. Ex α priv. & θάνατος, mors.

Ἄθαπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α priv. & θάπτω, sepelio.

ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus.

Ἀθαρσὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, fiduciæ expers, timidus, trepidus. Ex α priv. & θάρσος, fiducia.

Ἀθαυμασία, ἡ, & ἀθαυμαξία, vacuitas ab admiratione. Ab

Ἀθαύμαστος, ος, ον, expers admirationis. Ab α pr. & θαυμάζω, miror. Hinc

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυματεὶ, Adv. citra admirationem.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui non spectat. Ex α priv. & θεάομαι, spectо. Unde

Ἀθέατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.

Ἀθεεὶ, Adv. sine Deo, sine numine. Ex α priv. & Θεὸς, Deus.

Ἀθέητα, nom. pl. n. g. Ion. pro ἀθέατα, ab ἀθέατος.

Ἀθηησίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀθηησία, copia videndi adempta, Aret. De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. & θεάομαι, spectо. Unde curat.

Ἀθεία, ας, ἡ, impietas. Ex ἄθεος.

Ἀθείαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

ΑΘΕΙΡΗΣ, vel ἀθηρὴς, vel ἀθηρὴς, accuratus, exquisitus; (2) contemptus, vilis, Hes.

Ἀθέλ-

ἈΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fugo.
ἈΘέλητος, ε, ὁ ἡ, qui præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.
ἈΘελήτως, *Adv.* involuntarié.
ἈΘελκ⟨Θ⟩, ον, immitis, implacabilis. Ab α pr. & θέλγω. *Lenio.*
ἈΘελξις, εως, ἡ, attractio. Ab ἀθέλγω.
ἈΘέλω, f. θελήσω, nolo. Ex α pr. & θέλω.
ἈΘΕΜΒΕΩ, ῶ, lascivio. *Hes.*
ἈΘεμέλιος, ε, ὁ ἡ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιον.
ἈΘέμιλος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
ἈΘεμις, ιδος, ὁ ἡ, illicitus, nefastus.
ἈΘεμίσιος, ε, ὁ ἡ, injustus. Ex α pr. & θέμις, *jus.*
ἈΘέμιστος, ε, ὁ ἡ, injustus, nefarius.
ἈΘεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος, & ἔργον, *opus.*
ἈΘεμιτογαμέω, f. αθεμιστογαμεω, incestas nuptias celebro. *Pseudo-Clem.* ap. *Euseb.*
ἈΘεμιτογαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ.*
ἈΘεμιτόγαμ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, qui incestas init nuptias, Suic. Ex iisd.
ἈΘεμιτοποιὸς, ὁ ἡ, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιῶ.
ἈΘέμιτ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Phil.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ε, nefas. Ex α pr. & θεμιτός.
ἈΘεμιτυργίω, ῶ, nefanda patro, Suic. Ex ἀθέμιτος, & ἔργον, *opus.*
ἌΘε⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, qui fine Deo est, deum tollit, impius. Ex α pr. & Θεος. Hinc
ἈΘεότης, ητ⟨Θ⟩, ἡ, ignorantia Dei, impietas.
ἈΘεραπευσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus malè habetur; (2) neglectus, contemptus, sc. ejus, quem colere, curare, tueri debebamus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo.*
ἈΘεράπευτ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto est; (2) neglectus; (3) immedicabilis, insanabilis. Ex iisd.
ἈΘερειγενὴς, έ⟨Θ⟩, ὁ ἡ, spicas, seu aristas habens, vel generans. Ex ἀθήρ, & γείνομαι.
ἈΘερίγενης, έ⟨Θ⟩, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
ἈΘερὴς, έ⟨Θ⟩, ὁ ἡ, inspicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθήρ, *spica, arista.*
ἈΘέριζον, *parvi penderunt*, 3, pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, a verbo
ἈΘερίζω, f. ίσω, sperno, rejicio, contemno, sc. velut spicas degeneres. Ανδράσιν ὡμίλησα, κοὐ ποτέ μ' εἶγ' ἀθέριζον, *Il.* 1, 261. Ab ἀθήρ, *spica.*
ἈΘέρινη, ης, ἡ, atherina piscis. Ab eod.
ἈΘέριξ, ικ⟨Θ⟩, ὁ, arista, cuspis spicæ. Ab eod.
ἈΘερίσσω, f. ιξω, idem quod ἀθερίζω.
ἈΘέριστ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non demessus, qui est adhuc in spica; neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α pr. & θέρ⟨Θ⟩, *messis.*
ἈΘερμαντ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. & θέρμαντ⟨Θ⟩
ἈΘερμ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, calore vacans. Ab α pr. & θερμὸς, *calidus.*
ἈΘερολέγ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex αθηρ, & λεγω.
ἈΘερώδης, έ⟨Θ⟩, ὁ ἡ, aristatus, aristas habens. Ab αθήρ.
ἈΘήραμα, αἴ⟨Θ⟩, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, cui subest aliquid humoris. Ab αθήρα.
ἈΘεσία, ας ἡ, inconstantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. & θέσις, *positio.*
ἈΘεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus.
ἈΘέσμι⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est posita; (3) illicitus, iniquus.
ἈΘεσμόβ⟨Θ⟩ος, ον, improbus, nullis legibus obediens.
ἈΘεσμόλεκτρος, ον, in incesto matrimonio vivens.
ἈΘεσμ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, idem, quod ἀθέσμιος. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex.*
ἈΘέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges.
ἈΘέσφατος, ε, ὁ ἡ, ineffabilis, ingens, *Hom. Il.* 3, 3. Ex α pr. & θέσφα⟨Θ⟩, *à Dor. pronunciatus.*
ἈΘελεῖ, *rejicit*, 3. sing. præs. pro ἀθελέει, ab
ἈΘελέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumelioſe tracto; (5) prævaricor. *Phil.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθέτει, refellit, decipit, idem; ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, *Phil.* aor. 1. ἠθελημέν⟨Θ⟩, abrogatus, perf. part. pass. Ἀθετεῖν τὸν χάριν τῆς Θεῖς, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησεν αὐτὸν ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. Ex α pr. & θελ⟨Θ⟩ός *positus.* Hinc
ἈΘέτημα, αἴ⟨Θ⟩, τὸ, abrogatio, improbatio.
ἈΘέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.
ἌΘελ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *positus.*
ἈΘέτως, *Adv.* scelerate, impie. Ab ἄθε⟨Θ⟩.
ἈΘεωρησια, ἡ, negligentia, in spectando, considerando.
ἈΘεωρητὶ, *Adv.* sine contemplatione. Ab
ἈΘεώρη⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non spectabilis, in adspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α pr. & θεωρητὸς, *spectabilis.*
ἈΘεωρήτως, *Adv.* non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligenter, temerè.
ἈΘέως, *Adv.* impie, scelerate, sine Deo.
ἈΘηλ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non perspicuus, non visus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀθέλος.
ἈΘηλ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, uberibus insuetus, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α pr. & θηλὴ, *papilla.*
ἈΘήλυλος, ε, ὁ ἡ, non femineus, non effeminatus, virilis, indomitus, durus. Ex α pr. & θῆλυς, *femineus.*
ἈΘηλυς, εως, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
ΑΘΗΝΑ, ας, ἡ, Minerva, Pallas.
ἈΘηλάζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθηλῶαι.
ἈΘηλῶαι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.
ἈΘηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, *Ionic.*
ἈΘηναῖος, ε, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.
ἈΘηναῖ⟨Θ⟩, αία, αῖον, Athenienſis.
ἈΘήνη, ης, ἡ, Minerva Pallas, poëtice.
ἈΘηνόθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens.*
ἈΘήνησι, *Adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.
ἈΘηνογήραν, ωος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex Ἀθηνᾶ, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, & γέρων, *senex.*
ΑΘΗΡ, έρ⟨Θ⟩, ὁ, arista, pars spicæ acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii.
ἈΘήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθέρα.
ἈΘήρευ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
ἈΘηρηλοιγὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθὴρ, & λοιγὸς.
ἈΘηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.
ἈΘηρόβρηλον, ε, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *arista*, vel ἀθήρα, *puls*, & βεράσκω, *comedo.*
ἌΘηρ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, feris, seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α pr. & θὴρ, *fera.*
ἈΘήρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.
ἈΘησαύριστος, ε, ὁ ἡ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi & adservari nequit; (3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α pr. & θησαυρίζω.
ἈΘητεύ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede servio.*
ἈΘίγγαν⟨Θ⟩, ν, ὁ ἡ, abhorrens à tangendo. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango.*
ἈΘιγὴς, έ⟨Θ⟩, ὁ ἡ, intactus. Ex α pr. & θιγγω, *tango.*
ἈΘικτος, ε, ὁ ἡ, *intactus*; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab iisd.
ἈΘίλαρ, ος⟨Θ⟩, ὁ, idem & ex iisd. *Hes.*
ἈΘλεύσω, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἄθλ⟨Θ⟩, *certamen.*
ἈΘλέω, ῶ, f. ήσω, *Hom. Il.* 7, 453, idem & ab eod. Ἐὰν δέ τις ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.
ἈΘλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.
ἈΘλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, seu certatio quævis. Ab eod.
ἈΘλητὴρ, ῆρ⟨Θ⟩, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
ἈΘλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
ἈΘλητ.κὸς, ἡ, όν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens; (2) robustus ac firmus. Ab ἀθλητὴς.
ἈΘλητικῶς, *Adv.* athleticè, athletarum more.
ἈΘλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητὴς.
ἈΘλι⟨Θ⟩, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἄθλ⟨Θ⟩. Hinc
ἈΘλιότης, ητ⟨Θ⟩, ἡ, miseria, ærumna.
ἈΘλίως, *Adv.* misere, ærumnosè, infeliciter.
ἈΘλοθεσία, ας ἡ, præmii propositio; ipsum munus & officium athlothetarum. *Steph.*
ἈΘλοθελέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἄθλον, & τίθημι, *pono.*
ἈΘλοθετης, ε, ὁ, munerarius certaminis, s. qui præmium certaminis constituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.
ἈΘλον, ε, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces sceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄεθλ⟨Θ⟩.
ἈΘλ⟨Θ⟩, ε, ὁ, certamen; (2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.
ἈΘλοφόρ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat, *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἄθλον, & φέρω, *fero, reporto.*
ἈΘολ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς.
ἈΘολωτ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo.*
ἈΘόρύβωτ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non pertubatus; (2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος.
ἈΘόρυβ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, idem & iisd.
ἈΘορύβως, *Adv.* fine tumultu, tranquille.
ΑΘΡΑΓΕΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.
ἈΘραυς⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, infractus, inquassatus; (2) integer, non vulneratus, aut minutus. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis.*
ἈΘρεπτ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, non nutritus. Ab α pr. & θρεπτὸς, *nutritus.*
ΑΘΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) dispicio, considero, perpendo; (3) circumspicio & cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς· ὡς, σώτερον, μὴ τι γένηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρᾶ, *Eur. Hec.* 674.
ἈΘρήμαλα, τα, τὰ, munera à cognatis novis sponsis missa, quum se primum conspiciendas præbebant, *Hes.* Ab ἀθρέω.
ΑΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*
ἈΘρηνεῖ, *Adv.* fine luctu, fine lacrimis. Ex α pr. & θρῆνος, *luctus.*
ἈΘρίγγωτος, ὁ ἡ, non septus, loricatus. Ab α, pr. & θρίγγος. *Septum, lorica.*
ἈΘρικλος, ον, illæsus, indeceptus. *Ern.*
ἈΘριξ, τριχὸς, ὁ ἡ, capillis, five pilis carens, glaber, *Arist.* Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*
ἈΘριπὴδες⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, à vermibus non arrosus, five exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἔδεσος, *edulis*, ab ἔδω, *edo.*
ἈΘροίζω, f. ίσω, congrego, colligo, coacervo; & (2) *in passivo*, sum apud me. Ἀθροιζειν εἰς ἓνα τόπον, πολλὰς πολίτας· ἀθροιζεσθ' εἰς ἑαυτὸν, apud se esse. Ἀλλ⟨Θ⟩ ὁ Κάδμος λαὸν ὧδ' ἀθροίζετο, *Soph. Oed. Tyr.* 143. Πολλὰ ἀθρίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.
ἈΘροίσασα, *quæ congregavit*, par. f. aor. 1.
ἈΘροίσιμ⟨Θ⟩, ε, ὁ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inserviens. Ab ἀθροίζω.
ἈΘροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus, *Phil.* Ab ἀθροίζω.
ἈΘροισμα, ατ⟨Θ⟩, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Phil.* globus, caterva. Ab eod.
ἈΘροισμᾶτικὸς, ἡ, όν, congregativus, collectivus. Ab ἀθροισμα, *collectio.*

Ἀθροισμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.
Ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus.
Ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector.
Ἀθροιστικὸς, ἡ, ὸν, vim congregandi habens; collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego*.
Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. V.
Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.
ΑΘΡΟΌΣ, ὰ, όν, *contr.* ἄθρους, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) universus, simul totus; Ἀθρόον, ᾗ ἠδύν, ᾗ γνήσιον ὕπνον ἐδέξατο, *Chrysost.m. Hom.* 2. ad pop. *Antioch. Hom. Il.* 22, 270. (3) frequens, densus. Comp. ἀθρέστερος, έρα, -ερον.
Ἄθρος, ος, ὁ ἡ ἥ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρόος.
Ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἀθρόος.
Ἀθρόως, *Adv.* confertim; (2) universe, summatim; (3) confestim, celeriter. Ab ἀθρόος.
Ἀθρυπτὸς, ὸς, ὁ ἡ ἥ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπλω, *frango*.
Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate; (2) viriliter.
Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παρεῦσι πράγμασι, ὅτι τύτοις τλῶ τελευτῶν· ἀθυμῶ ὅπιχειρήσειν. Τοῖς ἀυτῷ νεκροῖς ἀθυμοῦντες, ob cædem suorum. Plut. Ab ἄθυμος. Hinc
Ἀθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus.
Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) tristitia; (3) anxietas; (4) desperatio. Ab ἄθυμος.
Ἀθυμίλω, acc, sing. *Ion.* pro ἀθυμίαν.
Ἄθυμος, ὰ, ὸν ᾗ ἡ ἥ, qui animo est dejecto; (2) anxius; (3) mœstus, tristis; (4) pusillanimus, non animosus, Ex α pr. & θυμὸς, *animus*.
Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie.
Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, lusito; (2) saltito. Ab ἀθύρω.
Ἀθυρέω, f. ήσω, idem & ex iisdem.
Ἀθυρίδελος, ος, ὁ ἡ ἥ, fenestris destitutus. Ex α pr. & θυρὶς. *fenestra*.
Ἄθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum, *Hom. Il.* 15, 363. Ab ἀθύρω
Ἀθυρμάτιον, ὰ, τὸ, idem, sed diminutive.
Ἀθυρολογέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, item, petulanter loquor, linguæ non tempero. Suic. Ex ἄθυρος, *incontinens*, & λῶσα.
Ἀθυρολογία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciviendi. Ab
Ἀθυρόλογος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui lingua est effreni, loquax, garrulus.
Ἀθυρομάχης, ου, ὁ ἡ ἥ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, & μάχη, *lex*.
Ἄθυρος, ος, ὁ ἡ ἥ, janua carens, janua non clausus; (2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua*.
Ἀθυροστομέω, id quod ἀθυρολογοπλέω.
Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris incontinentia & petulantia. Ab
Ἀθυρόστομος, ος, ὁ ἡ ἥ, cujus os apertum est; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, *os*.
ΑΘΥΡΩ, ludo, lusito. Ἀλλ ἄυτις σωίχευε πᾶσιν ἡ χερσὶν, ἀθύρων, *Iliad* 15, 364.
Ἄθυρτος, ος, ὁ ἡ ἥ, janua carens, nullis foribus clausus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi nescit. Ab ἄθυρος.
Ἄθυτος, ος, ὁ ἡ ὸ, non sacrificatus, non immolatus; (2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α pr. & θύω, *sacrifico*.
Ἀθῴητος, ος, ὁ ἡ ἥ, cui mulcta imposita non est, impunis. Ab
Ἀθῷος, ος, ὁ ἡ ἥ, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, *mulcta*.
Ἀθῳόω, ῶ, f. ώσω, absolvo mulcta seu pœna libero; (2) innoxium declaro, probo. Ἀθῳῶν τινα τῇ ἐγκλήματος, τὸ φόνε. Ab ἀθῷος.
Ἀθῴπευτος, & ἀθῴπευλος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers, incorruptus, qui adulatione & blanditiis, &c. capi non potest. Ex α pr. & θωπεύω, *adulor*.
Ἀθωράκιστος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui thoracatus, aut loricatus non est; (2) inermis. Ex α pr. & θωρακίζομαι, *lorica munior*.
Ἀθώρηκτος, ος, ὁ ἡ ἥ, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. & θωρήσσομαι, *poto*.
Ἀθώως, *Adv.* citra mulctam & damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῷος.
Ἀθῴωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθῳόω, *absolvo*.
ΑΙ, heu! hei! eheu! (2) utinam!
Αἰ, ῖ, *Dor.* pro εἰ.
Αἶ, heu! eheu! *Interject.*
Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, *Hom.*
Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus gemitus. Ab
Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ἐμοὶ ϗ τὸν ἐμὸν δαίμον' ἀιάζειν πάρα. *Eur. Med.* 1350. Ab αἴ, *heu!*
Αἰαλοὶ, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent. *Ern.*
Αἰακίδαο, *Ion.* pro Αἰακίδε, ab Αἰακίδης.
Αἰακλὸς, ὴ, όν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. Ab αἰάζω, *lugeo*.
Αἴαν, *Ajax*, voc. sing. ab Αἴας, ντος.
ΑΙΆΝΗΣ, έος, ὁ ἡ ἥ, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus.
Αἰανὸς, ὴ, όν, idem.
Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.
Αἴαντε, *Ajaces duo*, Telamonius & Oilei, nom. dual. ab Αἴας.
ΑΙ'ΒΟΙ, *vox dolentis seu indignantis*, heu! hei! (2) *admirantis*, papæ!
Αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.
Αἰγάγρι & αἰγαγρος, ος, ὁ, capra vel caper silvestris. Ex αἴξ, *capra*, & ἄγριος.
Αἰγάθεν, ab *Ægis*. *Dor.* pro Αἰγῶθεν.
ΑΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, *Ion.* αἰγανέη, jaculum, spiculum, tragula, *Hom. Il.* 2. 774.
Αἰγδὸν, *Adv.* subito; (2) impetuose. Ab αἴσσω, *ruo, cum impetu feror*.
Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγεῖος, ος, ὁ ἡ ἥ, vel ειος, εία, ειον, caprinus, *Hom. Il.* 3, 247. Ab eodem.
Αἰγείπυρος, ος, ὁ, herbæ nomen, quasi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra*, & πυρὸς, *triticum*.
Αἰγείρινον, τὸ, unguentum populeum, *Reb.* Ab
ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ος, ὁ, populus, alnus, *Phil.*
Αἰγειροτόμος, ος populorum succisor. *Steph.* Ab ἄγειρος, & τέμνω, *cædo*.
Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ, & ἐλαω, vel ἐλαύνω.
Αἴγεος, idem quod αἰγείος.
Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς.
Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc
Αἰγιαλίτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.
ΑΙΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, littus, ora maritima, *Hom. Il.* 2, 210. Hinc.
Αἰγιαλώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, littoreus.
Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *pasco*.
Αἰγίβοτος, ος, ὁ ἡ ἥ, capras pascens, capris pascendis aptus. Ex iisd.
Αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc. s. ab αἰγὶς.
Αἰγίδιον, ου, το, capella, hœdus, *Dim.* Ab αἴξ.
Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra*, &c.
ΑΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam; (2) certa herba; (3) quoddam saltationis genus.
ΑΙΓΙΘΟ'Σ, ὸς, ὁ, salus, avis quædam.
Αἰγίκναμος, *Dor.* pro
Αἰγίκνημος, ος, ὁ ἡ ἥ, capricrus, crura caprina habens. Ex αἴξ *capra*, & κνήμη, *crus*.
Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras satiat, & pascit; (2) cujusvis pecoris pastor; *usitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Athenienſium. Ex αἴξ, *capra*, & κορέω, *satio*.
Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ ἡ ἥ, præaltus. Ex αἴξ *capra*, & λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant*; *sive*. Ex αἴξ, procella, Hes. *quem fluctus & procellæ* attingere nequeunt.
Αἴγιλος, ὰ, ὁ, herba quædam capris grata, Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγίλω, *Ægili* sive *Capratiæ*, genit. sing. *Dor.* pro Αἰγίλε. ab Αἴγιλος, Ægilus, *insula maris Ligustici*.
Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) festuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat: (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*.
Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ.
Αἰγιόχοιο, *Ion.* pro αἰγιόχε, ab
Αἰγίοχος, ος, ὁ ἡ ἥ, ægida gestans, seu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. *Hom. Il.* 1. 201. Ex αἰγὶς, *ægis*, & ἔχω, *habeo*, vel etiam ex αἴξ, *capra*, & ὀχὴ, *cibus*.
Αἰγίπαν, ανος, ὁ, capripan, semicaper Pan, qui sic dicitur, quod caprino fuisse corpore fingitur. Gl. V. semicaper. Ex αἴξ, *caprà* & Πὰν, *Pan*.
Αἰγιπέδης, ου, ὁ, capripes. Ab αἰγίπους.
Αἰγίπους, οδος, ὁ ἡ ἥ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ, & πῶς, *pes*.
Αἰγίπυρος, ος, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis, hœdus. *Dim.*
ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.
Αἰγλᾶντα, *Dor.* & *contr.* pro αἰγλήεντα, ab
Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus coruscus, *Hom. Il.* 1, 531. Ab αἴγλη.
Αἰγοβοσιὰς, ᾶ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *pasco*.
Αἰγοβότας, *Dor.* pro
Αἰγοβότης, ου, ὁ, idem ac αἰγοβοσκός.
Αἰγογενὴς, έος, ὁ ἡ ἥ, caprigenus, Gl. V. Ex αἴξ, & γίνομαι, *nascor*.
Αἰγοδίκης, capras persequens. Ex αἴξ, *capra*, & δίωκω, *persequor*.
Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ, & θηλὴ, *mamma*.
Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, sic dictum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ, & κέρας, *cornu*.
Αἰγοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iisd.
Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Ex iisd.
Αἰγοκέφαλος, ος, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, *capra*, & κεφαλὴ, *caput*.
Αἰγόλεθρος, ος, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ, & ὄλεθρος, *perditio*.
Αἰγομελὴς, pastor caprarum. Ab αἴξ & μέλει.
Αἰγονομεὺς, έως, ὁ, caprarius, pastor caprarum.
Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ex
Αἰγονόμος, ος, ὁ, caprarius; (2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἴξ, & νέμω.
Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ἡ ἥ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, & ὄνυξ, *ungula*.
Αἰγοπόδης, ος, ὁ, capripes. Ex αἴξ, & πῶς.
Αἰγοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ἥ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ, & πρόσωπον, *facies*.
Αἰγὸς, *capræ*, gen. sing. ab αἴξ, *capra*.
Αἰγοτριχέω, ῶ, caprarum in morem hirtus sum, *Suic.* Ex αἴξ, & θρὶξ, *pilus*.
Αἰγοφάγος, ος, ὁ ἡ ἥ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ, & φαγεῖν, *comedere*.
Αἰγόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ἥ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.
ΑΙΓΥΠΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, vultur; *Hom. Il.* 7.
Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) vafre me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.
Αἰγυπτιος, ία, ιον, Ægyptius.
Αἰγυπτιστὶ, dolose, more Ægyptiorum. Ab
ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus, regio Africæ percelebris; (2) Nilus.
ΑΙΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, ulula.
Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγωπὸς,

Αἰγωπὸς, ὑ, ὲ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*.
Αἴδαο, *Æol.* pro Ἄϊδυ, ab Αἴδης.
Αἰδε, *quæ*, nom. pl. a masc. sing. ὅδε.
Αἰδεῖσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, ab
Αἰδέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, & ησομαι, p. ᾔδεσμαι, veneror, revereor, *Hom. Il.* 1, 22. (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. pass. veritus sum. Αἰδεῖδ τὲς πρισζυτέρυς, Θεὲς δ' ἀιδεῖμαι τάδε, *pudet*. Ἀλλ' αἰδέσαι μὴ σαλέρα ἢ σὸν, ὃν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων, *Soph.* Aj. 506. Ab αἰδώς.
Αἴδης, *obscurum*, neutr. ab ἀϊδὴς, *obscurus*.
Αἰδάσθεν, *Hom. Il.* 7, 93. 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bæot.* pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.
Αἰδέσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, venerabilis, reverentia dignus; honestus, Gl. V. observabilis, Gl. V. (2) dignus qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc
Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.
Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (3) misericordia. Ab αἰδέομαι.
Αἰδεσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἰδεσαι, a verbo eod.
Αἰδεσικὸς, ἡ, όν, pudicus, *Pb.* Ab αἰδέομαι.
Αἰδεσικῶς, pudenter, *Pb.* A præc.
Αἰδεσὸς, ὴ, όν, reverentia dignus. Ab eod.
Αἰδεύμεθα, *reveremur*. 1. plur. præs. ind. med. *Dor.* pro αἰδέμεθα, vel αἰδόμεθα.
Αἰδέω, *Ion.* pro Αἴδυ, ab Αἴδης.
Αἰδῃ, *inferno, Orco*, dat. sing. ab eod.
Αἰδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricosus; (2) arcanus; (3) inexspectatus, *Hom. Il.* 2, 456. (4) e conspectu tollens, exitialis. Ab ἀϊδὴς, vel ex α pr. & δῆλος, *manifestus*.
Αἰδήλως, *Adv.* obscure, ut conspectus adimatur, exitiose. Ab ἀϊδηλος.
Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.
Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab αἰδήμων.
Αἰδημόνως, *Adv.* verecunde, pudenter. Ab
Αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, verecundus; pudicus, Gl. V. Ab αἰδὼς.
Αἰδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. & εἴδω, *video*.
Αἴδης, ου, ὁ, orcus; (2) mors; (3) sepulchrum; (4) inferi.
Αἰδίζω, perpetuo, Gl. V. A seq.
Αἴδιος, ος, ὁ ἡ ὁν, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *semper*.
Αἰδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab αἴδιος.
Αἴδιως, *Adv.* sempiterne, in perpetuum.
Αἰδνῆς, *tenebricosis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰδναῖς, ab αἰδνὸς, quod est fem. ab αἰδνος.
Αἰδνὸς, & αἰδνὸς, ὴ, όν, tenebricosus. Ex α pr. & ἰδεῖν, *videre*.
Αἰδοῦ, *contr.* pro αἰδόει, ab αἰδὰς, ός.
Αἰδοιέσταλος, *maxime venerandus*, superl. *Poet.* pro αἰδοσόταλος, ab αἰδοῖος, *venerandus*.
Αἰδοίνος, gen. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.
Αἰδοικὸς, ὴ, όν, ad inguen pertinens. Ab
Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδὼς.
Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, *Hom. Il.* 2, 514. Ab eodem.
Αἰδοιώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.
Αἰδοίως, *Adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.
Αἴδομαι, revereor. Αἰδομένων τ' ανδρῶν αλέονες σσοι, *Hom. Il.* 5, 531. Ab αἰδὼς,
Αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος.
Ἄϊδος, *Orci*, gen. sing. ab. ἄϊς, *Orcus*.
Αἶδος, ους, τὸ, idem quod αἰδὼς,
Αἰδῶ, *reverere*, 2. sing. præs. imp. med. *contr.* pro αἰδέω, ab αἰδέομαι.
Αἰδῶς, gen. f. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδὼς.
Ἄϊδυ, *Orci*, gen. sing. ab. Ἄϊδης, ὲ, *Orcus*.
Αἰδοφοίτης, ὲ, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀϊδης, *orcus, inferi*, & φοιτάω, *ventito*.
Αἰδοφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, verecundam mentem habens, verecundus. Ex αἰδὼς, & φρὴν.
Αἰδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρία, inscitia, imprudentia, *Hom. Od.* 12, 41. Ex α pr. & ἰδρεία, *scientia*.
Αἰδρείησι, dat. pl. *Ion.* pro αἰδρείαις.
Αἰδρείης, gen. sing. *Ion.* pro αἰδρείας.
Αἴδρηεις, ήεσσα, ῆεν, inscius, imprudens.
Ἄϊδρις, ιος, & *Poet.* ιδος, ὁ, ἡ ἡ, ignarus inscius, imperitus. Ἄϊδρὲ φωῖ ἐοικὼς, *Hom. Il.* 3, 219. Ex α pr. & ἴδρις, *sciens*.
Αἰδρόδικος, ον, propriè justitiæ nescius, 2. pernicios us, sævus.
Ἀϊδρυῖος, ὑ, ὁ ἡ ὶ, instabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, *fundatus*.
Αἰδρῶς, *Adv.* imperite; (2) perspicue. Ab ἄϊδρις.
Αἴ Δ Τ Λ Ο Σ, ύλη, υλον, audax, *Hesych. Suid. Etym.*
Αἰδὼ, acc. f. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδὼς.
Αἰδωνεὺς, έος, ὁ, Pluto, Orcus, *Hom. Il.* 5, 190. Ab ἀϊδὴς.
Αἰδωνῆος, gen. f. *Ion.* pro αἰδωνέος,
Α Ι Δ Ω Σ, όος, *contr.* ους, ὴ, pudor, verecundia; (2) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.
Ἀϊδὼς, *Adv.* invisibiliter (2) modo incomprehensibili. Ab ἀϊδὴς.
Αἰεὶ, *semper*, Poet. pro ἀεί.
Αἰειγενετάων, *Hom. Il.* 1, 400. gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.
Αἰέλιοι, οἱ, iidem qui ἀιαλοί.
Αἴετον, *Hom. Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετόν.
Αἰζηῖος, ε, ὁ, juvenilis. Ab
Α Ι Ζ Η Ο Σ, ε, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Hom. Il.* 2, 660.
Αἰνὲς, έος, dirum, lamentabile; (2) grave valde & molestum; (3) æternum. Ab αἰ.
Αἰνης, *Hom. Il.* 2, 162. *Ion.* pro ἀίης.
Αἰήτεω, *Æol.* pro Αἰήτυ, ab Αἰήτης, υ.
Αἰθ', ob seq. literam aspiratam pro αἰτ', & hoc pro αἴτε, nom. pl. ab ἥτε, *quæ*.
Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, sc. color. A seq.
Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro*.
Αἰθαλὴς, ὲς, splendidus, illustris. *Ern.*
Αἰθαλὶς, ὶ, splendida.
Αἰθαλίτης, υ, ὁ, fumosus, fuliginosus, R.
Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens.
Αἰθαλόεις, εσσα, όεν, ardens, *Hom. Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα κεραυνὸν, *Hesiod.* Θεογ. 73, & 504. Ab αἰθάλη.
Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπέω, *jacto*.
Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ab αἰθάλη. Hinc
Αἰθαλωδὴς, ες, ὁ ἡ ὲς, fuliginosus, fumeus, obscurus; (2) in favillas conversus.
Αἰθαλωτὸς, ὴ, όν, ustus, combustus.
Αἰθᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὴς, *nigra*, quod ab αἰθὸς.
Αἴθε, utinam, *Hom. Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.
Αἰθερεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per ætherem incedo. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. βατέω, *vado*.
Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther*.
Αἰθέριος, vel αἰθέρειος, ία, ιον, ætherius. Ab eod. Hinc
Αἰθερίως, pure, instar aëris, *Steph.*
Αἰθεριώδης, (& αἰθερώδης, *Steph.*) εως, ὁ ἡ ὲς, idem.
Αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθερεμβατέω.
Αἰθεροδρόμος, ε, ὁ ἡ ὸν, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. δρέμω, *curro*.
Αἰθεροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ, & εἶδος, *forma*.
Αἰθερονόμος, ε, ὁ, qui in aëre, aut in altis locis pascitur.
Αἰθερόπλαγκτος, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. Ex πλάζω, *erro*.
Αἰθύεις, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἴθω.
Α Ι Θ Η Ρ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, deorum domicilium; *Hom. Il.* 2, 412. (4) inflammatio.
Αἴθεσος, ε, ὁ ἡ ὸν, aptus comburi, quod facile comburitur. *Etym.* Ab αἴθω, *uro*.
Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ.
Αἰθίοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπέας, ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*.
Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops, *Hom. Il.* 1, 422. (2) fuscus. Ex αἴθω, *uro*, & ὤψ, *facies*.
Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.
Αἰθιοπικὸς, ὴ, όν, Æthiopicus.
Αἰθιόπις, ιδος, ἡ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.
Αἴθοκες, ων, *Hes.* αἰθόλικες, *Suid.* pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.
Αἰθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένω, ab αἴθομαι.
Αἴθοπα, *ardentem*, acc. sing. ab αἴθοψ, *ardens*.
Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis flamma. Ab eod.
Αἰθὸς, ὴ, όν, niger, in carbonem redactus. *Etym.* Ab eod.
Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, *Hom. Il.* 6, 244.
Αἰθούσῃ, dat. f. præs. part. ab αἴθω.
Αἴθοψ, οπος, ὁ ἡ ὸν, niger; *Hom. Il.* 1. 461. (2) rutilus; (3) calidus; (4) splendidus. Ex αἴθω, *uro*, & ὤψις, *facies*.
Α Ι Θ Ρ Α, ας, ἡ, aëris serenitas, suda tempestas, *Hom. Il.* 17, 64.
Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procella. Ab αἴθρα.
Αἰθρηγενέτης, ὲ, ὁ, frigus & pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, & γίνομαι, *nascor*. Unde
Αἰθρηγάτης, έος, ὁ ἡ ὲς, *Hom. Il.* 15, 170.
Αἰθρης, æthræ, gen. f. *Ion.* pro αἴθρας.
Αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum; (2) serenum nocturnum; (3) dium, ut ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.
Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco; (2) in sereno cœlo versor. Αἰθριάζειν ἢ ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.
Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, nocturno sereno expono, sub dio per noctem expono. Ab eod.
Αἰθρινὸς, ὴ, όν, matutinus. Ab eod.
Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἰθρία, & κοίτη, *cubile*.
Αἴθριος, ος, ὁ ἡ ὸν, serenus, sudus; apricus, clarus, Gl. V. (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἴθρα, *serenitas*; (3) frigidus. Ab αἴθρη, *frigus*.
Αἰθριόω, sereno, Gl. V. Ab αἴθρα.
Αἰθροβάτης, ε, ὁ, qui in aere ambulat.
Αἰθρὸς, ὴ, ὁ, pruina, frigus matutinum.
Αἰθρὸς, ὴ, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab αἴθρα.
Α Ι Θ Τ Ι Α, ας, ἡ, mergus, fulica.
Αἰθυγμα, ατος, τὸ, fomes, fuscitabulum; (2) incitamentum.
Αἰθυιόθρεπτος, ον, Epith. piscatoris, qui perpetuo in mari versatur, & e mari victum quærit, ut mergi, ex ἀἴθυια, & τρεφομαι, *alor*.
Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ἡ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω.
Αἰθυλικώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλικες, quod idem est ac αἰθόλικες.
Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo; (2) calefacio; (3) fuscito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἰθύσσων λιπαρὸς ἄνδρὸς ὑπερθε κόμης, *Ep.* Ab
Α Ι Θ Ω, uro, accendo; cremo, Gl. V. (2) fulgeo, splendeo; (3) ardeo. Σέλας δὲ ῳὐρὸς αἰθομένοιο ἐσάσθ' ὑπὸ δίφρου, *Hesiod.* Ἀσπ. 60. Αἰθειν ἱερὰ, sacra facere, *Soph. Phil.* 1025.
Αἴθω, exspiro. Ab ἄϊω.
Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seu rutilus. Ab αἴθω.
Αἰκ' vel αἴκεν, *Hom. Il.* 1, 66. pro αἴκα, αἴκε, *si quidem*, *Dor.* pro εἰκὲ.
Α Ι Κ Α Λ Λ Ω, blandior, adsentior, adulor. Τὰ μὴ λόγοι αἰκάλλῃ μὲ, *Arist.* Eq. 211. Hinc
Αἰκάλ Ω, ὲ, ὁ, adulator, adsentator.
Αἰκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, *Hom. Il.* 15, 708. Ab ἀίσσω, *ruo*.

ΑΙΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.

Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulso, contumelioſe tracto, mutilo; **αἰκίζει**, cruciat, *Ph.* **αἰκίζομαί σε**, verbero, affligo te, mulcto te; **αἰκίζομαι ὑπὸ σου**, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo ſe ipſi malè tractant. **Καὶ νὺν κατ' οἶκους συνδίτους αἰκίζεται**, *Soph.* Aj. 65. **Ἤ τις τυράννων ἑστίαν ἡκισμένην, χαίρεις κλύουσα**; *Eur. Med.* 1133. A præc.

Αἰκίον, ου, τὸ, læſio, damnum. Ab **αἰκία**.

Αἴκισμα, ατος, τὸ, idem quod

Αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, verbera, pulſatio, plaga, flagellatio. Ab **αἰκίζω**.

Αἰκιστικὸς, ἡ, ὸν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eod.

Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulſat. Ab eod.

Αἴκλον, ου, τὸ, veſpertina cœna; (2) poſtcœnium. Ab

ΑΙΚΛΟΣ, η, ον, veſpertinus, *Heſ.*

Ἄϊκτος, ου, ὁ, inacceſſus; (2) ingens. Ex α pr. & **ικνέομαι**, *venio.*

Αἴκως, *Adv.* indecenter, turpiter, contumelioſe, *Hom. Il.* 22, 335. Ab **αἰκία**, vel etiam pro **ἀεικῶς**, quod ſuo loco videndum.

Αἰλινα, *Adv.* lugubriter.

Αἰλινος, miſer, lamentabilis.

Αἰλουρίδιον, ου, ὁ, radix quædam, qua cati utuntur. Ab **αἴλουρος**.

Αἰλουρόμορφος, ου, ὁ ἡ, cati ſeu felis formam habens, R. Ex **αἴλουρος**, & **μορφὴ**.

ΑΙΛΟΤΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, felis, catus; (2) piſcis quidam.

ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, ſanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) conſanguinitas; (4) genus, nati, poſteri.

Αἱμακορία, & **αἱμακυρίαι**, parentatio, inferiæ. Ex **αἷμα**, & **κορέω**, *ſatio.*

Αἱμακτὸς, ἡ, όν, ſanguinolentus. Ab **αἷμα**.

Αἱμαλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Αἱμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color ſanguinem præ ſe ferens. A ſeq.

Αἱμαλωψ, ῶπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; (2) cui oculi ſunt cruentati. Item adjective, ſanguineus, ut **χυμὸν αἱμάλωπα**, Aret. Ex **αἱμαλής**, & **ὤψ**.

Αἱμόξασα, aor. 1. part. act. f. verbi **αἱμόσσω**.

Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, *Hom. Od.* 18. 358. ſepes, proprie quæ ſpinas habet, maceria, ſeptum murale. Ab **αἷμα**, *ſanguis*, quia **αἱμάττονται**, vel per **αἱμοσσιὰν** ingrediuntur. Hinc

Αἱμασιώδης, ες, ὁ ἡ, maceria e lapidibus temerè congeſtis ſine luto aut calce ſtructa, *Ern.*

Αἱμάσσω, vel **αἱμάττω**, fut. ξω, cruento, vellicando ſanguinem elicio; (2) ſanguinem fundo, cruentus ſum; **ἡμαγμένος**, cruentatus, perf. part. paſſ. **Ὡς σ' οἱ τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βροτοῖς**, *Soph.* Aj. 453. **Κρᾶτ' ἐνὸς τῶν αὐτικα πέτρα πέτρας ἀνάδην αἱμάξω πεσών**, *Id. Phil.* 994. Ab **αἷμα**.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio. Ex **αἷμα**, & **ἔκχυσις**, *effuſio.*

Αἱματη, ης, ἡ, enſis, gladius, Etym. Ab **αἷμα**.

Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanguinolentus, cruentus.

Αἱματηφόρος, ον, idem.

Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis uſitatum. Ab eod.

Αἱματίζω, f. ίσω, ſanguinem elicio. Ab eod.

Αἱματικὸς, ἡ, όν, ſanguineus. Ab eod.

Αἱματίνος, η, ὁ ἡ, idem & ab eod.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, exiguus ſanguis. *Dim.* ab **αἷμα**.

Αἱματίτης, ὁ, λίθος, hæmitites lapis. Hinc

Αἱματῖτις, ιδος, ἡ, ſanguinaria.

Αἱματόεις, εσσα, εν, cruentus; (2) purpureus. Ab **αἷμα**.

Αἱματίεσσαι, nom. plur. fem. gen. ab **αἱματοεις**.

Αἱματολιχὲς, ὁ, ſanguinem lambens. Ab **αἷμα** & **λειχα**, *lambo.*

Αἱματοποιητικὸς, ἡ, όν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus. Ex **αἷμα**, & **ποιέω**.

Αἱματοποτίω, ῶ, ſanguinem poto. Ab

Αἱματοπότης, ου, ὁ, ſanguinem bibens. Ex **αἷμα**, & **πότης**, *potator.*

Αἱματορροέω, ſanguine fluo.

Αἱματορρόφος, ὁ ἡ, ſanguinem ſorbens, ab **αἷμα** & **ῥοφέω**, *ſorbeo.*

Αἱματόρρυτος, ου, ὁ ἡ, ſanguine fluens. Ex **αἷμα**, & **ῥυτὸς**, *fluidus.*

Αἱματοσταγὴς, ές, ὁ ἡ, ſanguine diſtillans. Ex **αἷμα**, & **στάζω**, *ſtillo.*

Αἱματοσφαγὴς, ές, ὁ ἡ, ſanguinolente jugulatus. Ex **αἷμα**, & **σφάζω**, *jugulo.*

Αἱματοφλεβοτμήσεις, αἱ, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex **αἷμα**, *ſanguis*, **φλὲψ**, *vena*, & **τμῆσις**, *ſtatio.*

Αἱματόφυρτος, ου, ὁ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex **αἷμα**, & **φύρω**.

Αἱματοχαρὴς, έος, ὁ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex **αἷμα**, & **χαίρω**, *gaudeo.*

Αἱματόω, ῶ, futur. **ώσω**, cruento, cruore ſeu ſanguine inficio, ſanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. **Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὴ ἂν, κατέδυκε ὃ ἡματωμένα ὅπα ὧιτο τὸν πάππον ὄψεσθ'**, Xen. Cyr. 1, 17. Ab **αἷμα**.

Αἱματώδης, ες, ὁ ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

Αἱματωπὸς, ῆ, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex **αἷμα**, & **ὤψ**, *oculus.*

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguificatio. Ab **Αἱματόω**.

Αἱμευτὴς, οῦ, ὁ, ſalgamarius. Ab **αἷμα**.

Αἱμηπότης, ου, ὁ, ſanguinis potor. Ex **αἷμα**, & **πότης**, *potator*, ſ. *potor.*

Αἱμηρὸς, ά, όν, idem, quod **ἁιματηρὸς**.

Αἱμιαῖον, ου, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab **αἷμα**.

Αἱμιβαφὴς, ές, ὁ ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex **αἷμα**, & **βαφὴ**, *tinctura.*

Αἱμιβόρος, ου, ὁ ἡ, ſanguivorus. Ex **αἷμα**, & **βορὰ**, *pabulum, cibus.*

Αἱμοδιψὴς, ες, ὁ ἡ, ſanguinem ſitiens, R. Ex **αἷμα**, & **δίψος**, *ſitis.*

Αἱμοδόχος, ος, ὁ ἡ, ſanguinem recipiens. Ex **αἷμα**, & **δέχομαι**, *recipio.*

Αἱμόδωρον, ου, τὸ, genus herbæ.

Αἱμόκερχνον, ου, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio inducit **κέρχνον**, Ex **αἷμα**, & **κέρχνος**.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex **αἷμα**, & **μικτὸς**, *miſtus.*

Αἱμοσα, acc. ſing. per *Aphæreſin* pro **δαίμονα**, ab **ἄιμων** pro **δαίμων**, *ſciens.*

Αἱμοπότης, ου, ὁ, ſanguinarius, ſanguinarius ſerpens, Gl. V. idem quod **αἱματοπότης**.

Αἱμοπτυϊκὸς, ἡ, όν, ſanguinem exſpuens. Ex **αἷμα**, & **πτύω**, *exſpuo.*

Αἱμορρήξω, ῶ, f. ήσω, ſanguinem effundo, vel emitto. Ex **αἷμα**, & **ῥήγνυμι**.

Αἱμορραγὴς, έος, ὁ ἡ, ſanguinis eruptione oppreſſus, adflictus, *Soph. Phil.* 825.

Αἱμορραγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμορραγικὸς, ἡ, όν, idem quod **αἱμορραγὴς**.

Αἱμόρραντος, ου, ὁ ἡ, ſanguine conſperſus. Ex **αἷμα**, & **ῥαντὸς**, *adſperſus.*

Αἱμορρέω, ῶ, f. ήσω. ſanguinis profluvio laboro. **Γυνὴ αἱμορροοῦσα**, *Mat.* 9, 20. Ex **αἷμα**, & **ῥόος**, *fluxus.*

Αἱμορρία, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium.

Αἱμορρὶς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani; (2) genus quoddam ſerpentum.

Αἱμορρωϊκὸς, ἡ, όν, idem qui

Αἱμορρόος, *contr.* **αἱμόρρους**, ου, ὁ ἡ, profluvio ſanguinis laborans; (2) ἡ femina menſtruum patiens. Ex **αἷμα**, & **ῥέω**.

Αἱμορραδὴς, ες, idem.

Αἱμορρυγχία, ας, ἡ, roſtri cruentatio. Ex **αἷμα**, & **ῥυγχὸς**, *roſtrum.*

Αἱμοσυρία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Αἱμόσσα, ης, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab **αἷμα**.

Αἱμισταγὴς, ὲς, ſanguine ſtillans. Ab **αἷμα**, & **σταζω**, *ſtillo.*

Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμοφόρητος, ου, ὁ ἡ, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex **αἷμα**, & **φόβος**, *metus.*

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ἡ, ſanguine inquinatus. Ex **αἷμα**, & **φορύσσω**, *polluo.*

Αἱμόφυρτος, ου, ὁ ἡ, id. q. **αἱματόφυρτος**.

Αἱμόχαρὴς, έος, ὁ ἡ, id. q. **αἱματοχαρὴς**.

Αἱμόχροος, *contr.* **αἱμόχρους**, ου, ὁ ἡ, ſanguineo colore infectus. Ex **αἷμα**, & **χρόα**.

Αἱμόω, id. quod **ἁιματοω**. *Heſ.*

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas, lepor.

Αἱμύλιος, ου, ὁ ἡ, idem quod **αἱμύλος**.

Αἱμύλλω, decipio. Ab

ΑΙΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, blandus feſtivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμωδία, ᾶς, f. ήσω, dentium dolore obſtupeſco; (2) obſtupeo. Ex **αἷμα**, & **ὀδὰξ**.

Αἱμώδης, εος, ὁ ἡ, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus; (2) ſanguineus, ſanguine præditus. Ab **αἷμα**.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium dolor, ſtupor. Ex **αἷμα**, & **ὀδὰξ**, *dens.*

Αἱμωδιασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱμωδιάω, id. quod **ἁιμωδίω**.

Αἱμων, ονος, ὁ ἡ, *Hom. Il.* 5, 49, peritus, gnarus, *Heſ.* (2) cruentus. Vel pro **δαίμων**, *peritus*, vel ab **αἷμα**, *ſanguis.*

Αἱμωπὸς, ῆ, ὁ ἡ, idem quod **αἱματωπὸς**.

Αἰνά, infeliciter, graviter, malo fato, *Hom. Il.* 1, 414.

Αἰναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab **αἰνὸς**, ή.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus gravis eſt & perniciosa, *Hom. Il.* 16, 31. Ex **αἰνὸς**, *infelix*, & **ἀρετὴ**, *virtus.*

Αἰνεῖτε, *contr.* pro **αἰνέετε**, ab **αἰνέω**, *laudo.*

Αἰνεσία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ab **αἴνεσις**. Unde

Αἰνέσιμος, ου, ὁ ἡ, laudabilis, laude dignus.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adſenſus. Ab **αἰνέω**, *laudo.*

Αἰνέτης, ου, ὁ, laudator.

Αἰνετὸς, ῆ, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adſentior; (4) renuo, recuſo. **Αἰνέω σε φρεσθυμίας σοι**, aſſentior. **Αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη**, *Soph.* Aj. 526. **Ἀλλ' ἴνεσ' ἀνδρὶ πάντα**, *Eur. Med.* 1160. **Ἃ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἅμῆς θιγὼν, ταῦτά μοι πράξου**, promiſiſti, *Soph. Phil.* 1388. Ab **αἶνος**.

Αἴνη, ης, ἡ, laus. Ab **αἴνος**.

Αἰνήθεστος, f. **αἰνόθεστος**, ον, precibus non facilè placandus, *Heſ.* ex **αἶνος**, & **θέσομαι**, *colo.*

Αἰνησ' pro **ἄινησε**, & hoc *Ion.* pro **ἤνησε**, ab **αἰνέω**.

Αἰνῆσιν, *gravibus* dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ, pro **αἰναῖς**, quod ab **αἰνὸς**.

Αἰνήσειε, *laudaverim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro **αἰνήσαιμι**, a verbo **αἰνέω**.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei, Gl. V. quæſtio, prodigium. Ab **αἰνίσσομαι**.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obſcuro ſermone utor. Ab **αἴνιγμα**. Unde

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, ſermone ænigmatico utens.

Αἰνιγματώδης, ες, ὁ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus. Gl. V. monſtroſus. Ab **αἴνιγμα**.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata.

Αἰνιγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod **ἄινιγμα**.

Αἰνίζομαι, f. **ίσομαι**, laudo, admiror; *Hom. Il.* 13, 374. (2) obſcure ſignifico. Ab **αἶνος**.

Αἰνικτήριος, ου, ὁ ἡ, ænigmaticus, obſcure dictus. Ab **αἰνίζομαι**.

Αἰνικτηρίως, *Adv.* ænigmatice, obſcure.

Αἰνικτὸς, ἡ, όν, ænigmaticus, obſcurus. Ab

Αἰνίσσομαι, vel **αἰνίττομαι**, f. ίξομαι, obſcure ſignifico, occulte, ſ. ænigmatice innuo; (2) alludo ad aliquid etiam ſenſu reprehendendi & irridendi. **ἠνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης**

ποιητικῶς τὸ δικαιον ὁ ἴπν, *Plat.* de Rep. 1. Ab αἶνος, *oratio obscura*.

Αἰνοβάκχευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βακχεύω, *bacchor*.

Αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ης, ὁ, immani robore & vi præditus; (2) fortis, ſtrenuus. Ex αἰνὸς, & βία.

Αἰνογαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelici, item inceſto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, *infelix*, & γάμος, *nuptiæ*.

Αἰνογένειος, ος, ὁ, ἡ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, ſævus. Ex αἰνὸς, *terribilis*, & γένειον, *mentum*.

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & δότειρα, *datrix*.

Αἰνόθεν, *Adv.* à re gravi; *Hom. Il.* 7, 97. Ab αἰνὸς.

Αἰνόθρυπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, & θρύπτομαι.

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens.

Αἰνόλεκτρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολαχὴς, ὲς, idem.

Αἰνολέτης, ου, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & ὄλλυμι, *perdo*.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & λέων, *leo*.

Αἰνόλυκος, ος, ὁ, horrendus ac ſævus lupus. Ex αἰνὸς, & λύκος, *lupus*.

Αἰνομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, & μαίνομαι.

Αἰνόμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix, miſerandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *gravis*, & μόρος, *fatum, infortunium*.

Αἰνοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & πάσχω, *patior*.

Αἰνοπάτηρ, ερος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde monſtroſus, immanis. Ex αἰνὸς, & πέλωρος.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήσσω, *percutio*.

Αἰνόποτμος, ον, infelix, ſævi fati homo.

ΑΙΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adſenſio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ΑΙΝΟΣ, η, ον, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab αἰνός.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ duriter peperit, mater infelix, R. Ab αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iiſd.

Αἰνοτύραννος, ος, ὁ, gravis horrendus tyrannus, *Steph.*

Αἰνύντων, gen. plur. part. *contr.* pro αἰνεόντων, a verbo αἰνέω, *laudo*.

ΑΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero; *Hom. Il.* 4, 531. Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος ἄϊνυτο ποιμένα λαῶν, *Heſiod.* Ἀσπ. 41.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter; (2) horrende; (3) valde.

ΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) ſignum cœleſte.

Αἶξ. ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctus, Ab αἴσσω, *ruo*.

Αἴξας, nom. ſ. part. a. 1. act. verbi αἴσσω.

Αἰξὶν, *capris*, dat. plur. cum γ ἐφελκ. ab αἴξ.

Αἰξωνὸς, ἔως, ὁ, caprarum emptor, *Suid.* Ex αἴξ, & ὠνέομαι, *emo*.

Αἴοισα, *audiens*, part. *Dor.* pro ἀΐουσα, ab ἀΐω.

Αἰολάω, ῶ, vagor, erro. Ab αἰόλος, *varius*.

Αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verſo, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰολὶς, *Æolica*, Poet. pro Αἰολίς.

Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. ſing. ab Αἰολὶς.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variege; (2) verſute ago. Ab eod.

Αἰόλλω, idem quod αἰολίζω. Ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται, mutant colorem, *Heſiod.* Ἀσπ' 399.

Αἰολόβυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, varius & verſutus in conſiliis. Ex αἰόλος, & βυλὴ, *conſilium*.

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, R. Ex αἰόλος, & βροντὴ.

Αἰολόδειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, verſicolorem cervicem habens. Ab αἰόλος, & δειρὴ, *cervix*.

Αἰολόδρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, variam habens cutem, i. pellem. Ex αἰόλος, & δέρμα.

Αἰολόδικος, ὁ ἡ ἡ, Epith. ſolis. Ex αἰόλος, & δικάω, *jacio*.

Αἰολόδωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, varia donans. Ex αἰόλος, & δῶρον, *donum*.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, vario thorace indutus. Ex αἰόλος, & θώραξ, *thorax*.

Αἰολομήτας, *Dor.* pro

Αἰολομήτης, ης, ὁ, varius conſiliis, aſtutus. Ex αἰόλος, & μῆτις, *conſilium*.

Αἰολομῆτις, ἡ, callida.

Αἰολομίτρης, ος, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Hom. Il.* 5, 708. Ex αἰόλος, & μίτρα, *mitra*.

Αἰολόμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, multiformis, Ex αἰόλος, & μορφὴ, *forma*.

Αἰολόνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, variegatum tergum habens. Ex αἰόλος, & νῶτον, *tergum*.

Αἰόλοπωλος, ος, ὁ ἡ ἡ, velocem equum habens vel maculoſum; (2) benè equitans, *Hom. Il* 3, 185. Ex αἰόλος, & πῶλος, *pullus equinus*.

ΑΙΟΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subſt.* ſpecies ſcari piſcis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum Æolus.

Αἰολόστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obſcurus, perplexa loquens. Ex αἰόλος, & στόμα, *os*.

Αἰολόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, varie ſonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, & φωνὴ, *vox*.

Αἰολοχαίτης, ος, ὁ, varium capillum habens. Ex αἰόλος, & χαίτη, *capillus, coma*.

Αἴων, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤιον, ab ἀΐω.

ΑΙΟΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, adſpergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾶν. Gal.

Αἰόνησις, εως, ἡ, perfuſio. Ab αἰονάω.

Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, excelſus, in edito loco poſitus, *Hom. Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus*.

Αἶπῦ, *ubi*, *Dor.* pro ἧπερ.

Αἰπήεις, ήεσα, ήεν, altus. Ab αἰπὺς.

Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, ſum paſtor caprarum; (2) verſor inter capras. Αἰ δέ τι λῖς με κ' αὐτὸν ἅμ' αἰπολίοντα διδάξαι, Theoc. Id. 8, 85. Ab αἴξ, *capra*, & πωλέω, *verſor*.

Αἰπολικὸς, ὴ, ὸν caprariis uſitatus, utilis. 2. paſtoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, paſtor caprarum, *Hom. Il.* 2, 474. Ex αἴξ, *capra*, & πολέω

Αἶπος, ους, τὸ, altitudo, celſitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus*.

Αἰπὸς, ὴ, ὸν, altus. Ab αἰπύς.

Αἰπόω, valde noceo. Ab α int. & ἴπλω. *noceo*.

Αἰπύδμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, alte exſtructus. Ex αἰπὺς, & δομέω, *ædifico, exſtruo*.

Αἰπύκαρας, ω, ὁ ἡ ἡ, cornua alta gerens. Ex αἰπὺς, & κέρας, *cornu*.

Αἰπυμήτης, ης, ὁ, conſilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς, & μῆτις, *conſilium*.

Αἰπυωνοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, excelſum tergum habens; (2) altus, excelſus. Ex αἰπὺς, & νῶτον, *tergum*.

ΑΙΠΥΣ, εῖα, ὺ, altus, excelſus, in alto poſitus, *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

Αἰπύτιος, ία, ιον, altus. Ab αἰπύς.

ΑΙΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) ſecuris; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* Darnell.

Αἶρας, nom. ſ. a. 1. part. act. ab ἄϊρω.

Αἶρει, *capiebat*, 3. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤρει, a verbo αἱρέω, *capio*.

Αἱρεθέωσι, *capti ſint*, *Ion.* pro αἱρεθῶσι, ab eodem.

Αἱρέθη, *captus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἡρέθη.

Αἱρεθήσομαι, *capiar*, f. 1. ind. paſſ.

Αἱρεθήτι, *capiaris*, 2. ſing, a. 1. imperat. paſſ.

Αἱρεῖ, 3. f. præſ. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.

Αἱρεῖς, *contr.* αἱρέεις, a verbo eod.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum auctor ſectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ες, ὁ, ſectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, & ἀρχὸς, *princeps*.

Αἱρεσίαρχος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.

Αἱρεσιμάχος, ος, ὁ, ἡ ἡ, hæreſeos, ſ. ſectæ propugnator, qui pro ſecta pugnat; (2) qui ſectas impugnat. Ex αἵρεσις, & μάχομαι, *pugno*.

Αἱρέσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui capi poteſt, capi aptus. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propoſitum; (5) ſecta, dogma; (6) inſtitutum, vitæ ratio. Ab αἱρέω, *capio, eligo*.

Αἱρεσιώτης, ος, ὁ, hæreticus. Ab eod.

Αἱρεσιώτις, ιδος, ἡ, hæretica. Ab αἱρεσιώτης.

Αἱρετέος, έα, έον, eligendus. Ab αἱρετός.

Αἱρέτης, ου, ὁ, electror. Ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *eliget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, a verbo ſeq.

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) ſectæ hæreticorum adhæreo, Ἐξελίξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν Pſal. 132, 13. Ab αἵρεσις.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.

Αἱρετισὴς, οῦ, ὁ, qui ſectam aliquam ſuſcepit; (2) ſectator, etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.

Αἱρετὸς, ὴ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; αἱρετώτερον, potius. Ab αἱρέω.

Αἱρῆν, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* pro ἄειρε, ab ἄειρω.

ΑΙΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, ſubigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc; (8) capeſſo, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, cenſeo; (12) ſectam aliquam confector; ἠρημμένοι optati, Gl. V. p. paſſ. part. Αἱρεῖν τῷ ἀρχῷ, πόλιν· τῷ δίκῃ, γράφῃ, vincere judicio; τί παρά τινος· αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἱρεῖς ὕπνον, Cicer. ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον περὶ εἰρήνης, ζωὴν θανάτου μᾶλλον; ὅτι τῷ ἀρχῷ eligere; αἱρεθεὶς ἀρχῇ, evectus ad Τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, prodiderunt, Soph. El. 209. Πόθῳ τ' ἀοιδμύτᾳ κόρης αἱρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρῇ, *capiat*, vel *capiat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act *contr.* pro αἱρεῃ, a verbo αἱρέω.

Αἱρησιτείχης, εος, ὁ ἡ ἡ, murorum captor. Ex αἱρέω, *capio*, & τεῖχος, *murus*.

Αἱρήσω, *capiam*, f. 1. ind. act. verbi αἱρέω.

Αἱρικὸς, ὴ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.

Αἴρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Αἱρόπινον, ου, τὸ, cribrum rarum, Etym. Ex ἀείρω, *tollo*, & πίνος, *ſordes*.

Αἴρος, ου, ὁ, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & Ἶρος, *Irus*.

Αἱρύμεθα, *contract.* pro αἱρεόμεθα, a verbo αἱρέω.

ΑΙΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, ſurſum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, ſumo; (4) tollo e medio, ſubverto; (5) moveo, ſolvo, proficiſcor, abeo: Et præterea αἴρομαι (6) erigo; (7) porto, geſto; (8) ſuſcipio, aggredior; (9) fero, reporto. Αἶρεν φορτίον ὅτι ἦν ὠμὸν, κλίνε, ſ. δέξαν, θάρσος· ναῦν ſolvere; ὄγκον, ſuperbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, ſupplicis ritu extendere; ἀοιδὴν δίκας παρὰ τὴν φονεύσαντα, ψυχὴν, μισθὸν, πόλεμον, κίνδυνον· ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι.

Αἰρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lolio plenus, ſive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.

Αις, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α priv. & ἴς, *virtus*, vel ex α priv. & ϝείδω, *video*.

Αις, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὅς, *qui*.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præſes; *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) inſania. Servit etiam periphraſi ut, ἦματος αἶσα, *dies*.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Heſ.* Etym.

ΑΙΣΑΛΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.

Αἰσθομαι, *canam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀείσομαι, & hoc pro ᾄσομαι, ab ἄδω.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, ſentio, proprie ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ἠσθόμην, ſenſi, a. 2. ἤσθημαι, ſenſi, p. paſſ. Αἰσθάνεσθ' ψύχης, κραυγῆς, φωνῆς. τῇ ἀκοῇ. ἡ ψόφου, φωνῆς, ἀεί τινος. Πολλὰς μὲν θρηίων ἀδὰς, πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθης, Soph. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤσθετ' ἠδικημένην, lædi, *Eurip. Med.* 26.

Αἴσθημα, ατος, τό, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio, vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθήσομαι, *ſentiam*, 1. ſing. f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Αἰσθητήριον, ου, τό, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) inſtrumentum cujuſvis ſenſus; (4) intelligendi & judicandi facultas. Gl. V. αἰσθητήριος, ſenſificus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, ſenſibiliter, ut ſentias.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, *Adv.* ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab αἰσθητός.

Αἴσθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.

Αἴσθω, audio; (2) exſpiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἀίσθε καὶ ἤρυγεν, *Hom. Il.* 20, 403. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰτιῶν, ab αἰσία, fem. ab αἴσιος, *fauſtus*.

Αἰσίῃσι, *fauſtis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίαις.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde

Αἰσίμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, *Hom. Il.* 8, 72. (2) decens; (3) bonus, utilis, *Hom. Il.* 6, 62.

ΑΙΣΙΜΟΩ, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

Αἰσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Αἰσιοποιῶ, obſecundo, ſecundo, proſpere facio, Gl. V. αἰσιοποιηθήσεται, proſperabitur, Gl. V. f. 1. paſſ. Ex αἴσιος, & ποιῶ.

Αἴσιος, α, ὁ καὶ ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. Ab αἶσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum, ſ. fauſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αἰσιώμενοι τὸ χοιρίον. Ab αἴσιος.

Αἴσιως, *Adv.* fauſte, auſpicate, proſpere; (2) decenter.

Αἴσιος, ον, inæqualis, impar. Ex α priv. & ἴσος, *æqualis*.

Αἴσσονδε, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

ΑΙΣΣΩ, vel αἴσσω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proſilio; (3) feſtino; (4) vagor; (5) impellor. Αἴσσειν κατ' ἴχνος, τοῖς ὅπλοις, ὅπου τινα. Ἀμφὶ δὲ χάλκεαι ὦμοις αἴσσουται, *Hom. Il.* 6, 510.

Αἴσω, vel αἴσσω, f. ξω, irruo; (2) laboro. aor. 1. ἦξα. Ab αἴσσω.

Αἰσὼρ, ῥος, ὁ, torris, titio; (2) incenſor, qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Αἴσων, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus, *Hom. Il.* 14, 258. Ex α priv. & ἴσημι, *ſcio*.

Αἰσόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo, ſimpliciter. Σὸ γὰρ μὰ κἀλῆδ' ἠΐσωσας δορί, *Soph. Aj.* 516. Ex iiſdem.

Αἴσωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἴσωρ, *peritus*.

Αἰσώθω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠΐσώθω, ab αἰσόω, *Hom. Od.* 10, 259.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, *Hom. Il.* 24, 347. adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illucve movetur. Ex α intenſ. & σύω, *ruo*, vel ab αἶσα, *officium*, vel ab αἴσσω, *ruo*.

Αἰσυνήτης, ου, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

Αἰσυλεργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

ΑΙΣΥΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel αἴσυλος, ύλη, ύλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

ΑΙΣΥΜΝΑΩ, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὅς αἰσυμνᾶ χθονὸς, *Eurip. Med.* 19.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) rex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἰχεσι, dat. plur. ab αἶχος, εος.

Αἰχεσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰχέω, ῶ, f. έσω, dedecoro, infamo. Ab αἶχος, *turpitudo*.

Αἰχίστη, η, ον, turpiſſimus; αἴσχιων, turpior. Ab αἰχρός.

ΑΙΣΧΟΣ, εος, τό, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰχραυδράποδα, famoſa mancipia, Gl. V. Ex αἰχρός & ἀνδράποδον, *mancipium*.

Αἰχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpis. Ab αἰχρὸς.

Αἰχροεπέω, turpia loquor. *Steph.*

Αἰχροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*.

Αἰχροεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex αἰχρὸς, *turpis*, & ἔργον, *opus*.

Αἰχροκέρδεια, ας, ἡ, turpis lucri comparatio. Ex αἰχρὸς, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰχροκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpi-lucris.

Αἰχροκέρδια, ας, ἡ, ſordidi quæſtus aviditas.

Αἰχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, ſtudio turpis lucri.

Αἰχρολογέω, ῶ, f. ήσω, turpia loquor.

Αἰχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus.

Αἰχρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obſcœnus. Ex αἰχρὸς, & λόγος.

Αἰχρόμητις, turpia conſilia capiens, ad turpia conſilia deſcendens.

Αἰχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰχρὸς, & ποιέω, *facio*.

Αἰχροποΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitioſum facinus. Ab

Αἰχροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator; *Ph.* obſcœnus.

Αἰχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰχρὸς, & πράττω, *ago*. Hinc

Αἰχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰχρορρημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

Αἰχρορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex αἰχρὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰχρὸς, ά, όν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhoneſtus, probroſus. Compar. αἰχροτερος, & αἰχίων. Superlat. αἰχρότατος, & αἴχιστος, turpiſſimus, fœdiſſimus. Αἰχρὸν φαίνεσθαι, turpe viſu. Ab αἶχος.

Αἰχροτης, ήτος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcœnitas, dedecus. Ab αἰχρὸς, *turpis*.

Αἰχρουργέω, ῶ, f. ήσω, fœde & turpiter ago.

Αἰχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab

Αἰχρουργὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, fœda patrans. Ex αἰχρὸς, & ἔργον, *opus*.

Αἰχρῶς, *Adv.* turpiter. Ab αἰχρὸς.

Αἰχυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro αἰχύνειν.

Αἰχύνεο, *fac te pudeat*, 2. ſingul. imperat. paſſ. *Ion.* pro αἰχύνεσο, ab αἰχύνω.

Αἰχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus, dehoneſtamentum; (3) pudenda. Ab αἶχος, *pudor*.

Αἰχυνθείην, 1. ſing. aor. 1. opt. paſſ.

Αἰχυνθήμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro αἰχυνθῆναι. Ab

Αἰχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ᾐχύνθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. Αἰχύνομαι γράφειν, γράφων, τοῖς αἰχροῖς· τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ὅτι τινι, ἐν τοῖς ἔργοις· ἢ Θεόν, revereor.

Αἰχυνομένως, *Adv.* reverenter, *Suic.*

Αἰχυνὲον, verecundandum eſt. Ab αἰχύνω.

Αἰχυνηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab

Αἰχυντηλὸς, ὴ, όν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰχύνη, *pudor*.

Αἰχυντὴρ, ῆρος, ὁ, impudentia perpetrans, ut adulter, &c.

Αἰχυνήρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰχύνω.

Αἰχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

Αἰχυντὸς, ὴ, ον, pudendus. Ab αἰχύνη, *pudor*.

Αἰχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudere facio; (2) infamo, dedecore adficio, *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, ſtupro. Hinc αἰχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰχύνειν πρόσωπον, γένος, ἐυνήν. Αἰχύνομαι τὰς ἐμαυτῆ ξυμφορὰς, Ariſt. Plut. 773. Αἰχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις, Id. Eq. 1351. Ab αἶχος, *pudor*.

Αἶτας, *Dorice*, pro αἴτης.

Αἶτε, *ſive*, *vel. Dor.* pro εἴτε.

Αἶτες, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Αἰτεῦ, *pete*, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτῶ

Αἰτεύμενος, præſ. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος, ab

ΑΙΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco. αἰτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum; (2) poſtulo. Αἰτεῖν τὸς θεὸς τἀγαθὰ, τῦτο παρὰ σοῦ, θυγατέρα πρὸς γάμον· αἰτῶ λαβεῖν, σὲ τῶν γνώμην· αἰτεῖσθ δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Αἰτήσομαι ὄ σ' ὀ μακρὸν χέρας λαβεῖν, Soph.

Αἴτημα, ατος, τό, petitio; (2) poſtulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἰτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, ſocius, qui amatur libidinoſe. Ab ἄω, *flo*.

Αἰτῆς, *petas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέῃς, a verbo αἰτεω, *peto*.

Αἰτῆσαι, *petere*, *ſeu petiviſſe*, aor. 1. infin. act.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, poſtulatio.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator.

Αἰτητικὸς, ὴ, όν, qui non veretur petere.

Αἰτητὸς, ὴ, όν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab αἰτέω, *peto*.

ΑΙΤΙΑ, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen; (3) accuſatio; (4) controverſia, lis. Alia præterea ſignificat cum certis verbis junctum, quæ ſimpliciter verbo tribui non poſſunt.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuſo, culpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, ατος, τό, criminatio, accuſatio. Ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, cauſſam attribuo, adſigno, imputo, acceptum fero, cauſſor, Gl. V. *Hom. Il.* 10, 220. αἰτιῶμαι, crimineor, accuſo, culpo, incuſo. Αἰτιᾶσθ τινα ὕβρεως, ἑαυτὸν συμβεβηκότων, αὐτὸν θ' κακίας· τῶν θεῶν, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de ſuperbia. Τί τάυτα τὸς λόγους αἰτιώμεθα; accuſamus, *Ariſt. Acb.* 519. Κἀκ αἰτιωμαι κεῖνον ὡς τὸς ἐν τέλει, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτιασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. Gl. V. conqueſtio, incuſatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſſa tribuenda. Ab αἰτιῶμαι.

Αἰτιατικὸς, ὴ, όν, criminatorius, accuſatorius, accuſativus; αἰτιατικὴ, ſc. πῶσις, accuſativus, ſcil. caſus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accuſatoriè, in accuſativo.

Αἰτιατὸς, ὴ, όν, ex alio tamquam ex cauſſa procedens; (2) qui pro cauſſa, ſ. ratione adfertur. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτίης,

Αἰτίης, *causſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας.
Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἴτιος.
Αἰτιολογία, ῶ, f. ήσω, rationem, ſc. cauſſam reddo; αἰτιολογοῦμαι, idem.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.
Αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſativus, juridicialis, *Pb.* Ab
Αἰτιολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cauſſam, ſ. rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa*, & λόγος, *ſermo*, vel λέγω, *dico*.
Αἴτιον, ε, τὸ, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa. Ab αἰτία.
Αἴτιος, ία, ον, qui in cauſſa eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία.
Αἰτιώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, cauſſalis. Ab eod.
Αἰτιῶντο, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιόοιντο, ab αἰτιάομαι.
Αἴτνα, *Ætna*, *Dor.* pro Αἶτνη.
Αἰτῶντι, *petenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, a verbo αἰτέω, *peto*.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. conjunct. *contr.* pro αἰτέωμεν.
Αἴφνης, *Adv.* repente, ſubito. Ab ἄφνω, *repente*.
Αἰφνίδιον, *Adv.* idem. Ab αἴφνης.
Αἰφνίδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſo adveniens. Ab eod.
Αἰφνιδίως, *Adv.* repente, ſtatim, ex improviſo.
Αἰχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Hom. Il.* 4, 324. Ἡ ἡ ὥρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χεῖρα; Soph. Aj. 97. Ab αἰχμή.
Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἅλωσις, *captura*.
Αἰχμαλωτίω, f. ίσω, captivum duco. Αἰχμαλωτίοντες τὰ γυναικάρια, 2 Tim. 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπω ἕτερον νόμον ——αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.
Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.
Αἰχμαλωτίσθλω, *captivus abductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠχμαλωτίσθλω.
Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.
Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captivus, ap. *Eur.*
Αἰχμάλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἁλωτὸς, *captus*.
Αἰχμάσω, idem quod αἰχμάζω.
Αἰχμητὰ, *bellator*, *Dor.* pro αἰχμητὴς.
ΑΙΧΜΗ, ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma.
Αἰχμήεις, ὁ, bellicoſus.
Αἰχμητὰ, *bellator*, voc. ſing. ab αἰχμητὴς.
Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.
Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.
Αἰχμητὴς, ε, ὁ, bellator, bellicoſus; *Hom. Il.* 1, 150. Ab αἰχμή.
Αἰχμητὶς, ίδος, ἡ, bellattix, perita haſtæ.
Αἰχμίον, ε, τὸ, haſtile, telum, haſta, *Heſ. D.m.* Ab αἰχμή.
Αἰχμοδετὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ, & δέω, *vincio*.
Αἰχμοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſatelles. Ex αἰχμὴ, & φέρω.
ΑΙΨΑ, *Adv.* ſtatim, continuo, cito, celeriter, *Hom. Il.* 1, 303.
Αἰψηροκέλευθος, ε, ὁ ἡ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα, & κέλευθος, *via*.
Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.
ΑΙΩ, audio; *Hom. Il.* 10, 160. (2) efflo; (3) intelligo, ſcio.
ΑΙΩΝ, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum, Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; *Hom. Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines; (4) ſpinæ medulla.
Αἰὼν, *littus*, *Dor.* pro ἠιών.
Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.
Αἰωνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.
Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum. Ab αἰώνιος.
Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (2) geſtatio, ſ. penſilis exercitamenti genus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.
Αἰωρέομαι, imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠωρέομην.
ΑΙΩΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; & ad hæc αἰωρᾶμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆ κεφαλῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, ἐλπίσι αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggreſſus. Hinc
Αἴωρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio.
Αἰώρητις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Αἰώρητο, *evectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠώρητο, a verbo αἰωρέω.
Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἰώρα.
Ἀκᾶ, *tacite*, *Dor.* pro ἀκῆ.
Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, locus quidam publicus Athenis. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.
Ἀκαδημαϊκὸς, ἡ, ὸν, Academicus, pertinens, ad Academiam; (2) Philoſophus Academicus.
Ἀκείζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies*.
Ἀκαὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & καίω, *uro*.
Ἀκαθαίρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis, qui everti ſeu dirui non poteſt. Ex α priv. & καθαιρέω, *everto*.
Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. & καθαίρω.
Ἀκαθαρότης, ητος, ἡ, immunditia, R. Ex iiſd.
Ἀκάθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus.
Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtura, *Suic.* Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.
Ἀκάθεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & κατέχω, *contineo*.
Ἀκαθέκτως, *Adv.* incontinenter.
Ἀκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, *acies*.
Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. Ἐφ' ᾧ ἡ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε ὤ, *Phil.* 4, 10. Ab ἄκαιρος.
Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodicitas. Ab eod.
Ἀκαίριμος, η, ον, intempeſtivus.
Ἀκαιροβόας, ε, ὁ, intempeſtive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, & βόης.
Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio. Ex ἄκαιρος, & λόγος, *ſermo*.
Ἄκαιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α priv. & καιρὸς, *tempus opportunum*.
Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtive, non opportune; (2) immodice.
ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, femen fruticis Ægyptiaci.
Ἀκακέμφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire deſiit. Ex α priv. & κακέμφατος, *male audiens*.
Ἀκάκης, ες, ὁ ἡ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.
Ἀκακήσιος, (ἀκάκητος, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe ſ. monte, ubi cultus. *Ern.*
Ἀκακήτης, ε, ὁ, nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.
Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
Ἄκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, minime malus, ab omni malo remotus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus. Ex α priv. & κακὸς, *malus*.
Ἀκακούργητος, ε, ὁ ἡ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læſus aut depravatus. Ex α priv. & κακουργέω, *maleficus ſum*.
Ἀκακουργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ innocens, a maleficio vacuus, *Suic.* Ex α priv. & κακὸεργος.
Ἀκακόφρων, ὁ, bonæ, innoxiæ mentis homo; innocens.
Ἀκάκως, *Adv.* pure, ſimpliciter, ſine fraude.
Ἀκάκωτος, ὁ ἡ ἡ, non affectus malo; moleſtiæ expers. *Heſ.*
ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis avis; (2) canis.
Ἀκαλαρρεῖτο, *quiete fluentis*, gen. ſing. *Æo.* pro ἀκαλαρρείτε, ab
Ἀκαλαρρείτης, ε, ὁ, placide & quiete fluens, *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλὸς, & ῥέω.
Ἀκαλήφη, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.
Ἀκαλλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. & κάλλος, *pulchritudo*.
Ἀκαλλιέρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non litavit. Ex α priv. & καλλιερέω, *ſecunda ſacra facio*.
Ἀκαλλώπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex α priv. & καλλωπίζω, *culturæ nimium ſtudioſus*.
ΑΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, quietus.
Ἀκάλυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & καλυπτὸς, *tectus*.
Ἀκαλυψεις, acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψεις, ab
Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.
Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, ſine ſtrepitu.
Ἀκάμαντι, *indefeſſo*, dat. ſing. ab ἀκάμας.
Ἀκαμαντολογχὴς, οῦ, infatigabilis haſta, ſ. fortiſſimus bellator.
Ἀκαμαντομάχης, ε, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex ἀκάμας, & μάχομαι.
Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui pedes habet indefeſſos. Ex ἀκάμας, *indefeſſus*, πῦς, *pes*.
Ἀκάμας, αντος, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor*.
Ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάτοις, ab
Ἀκάματος, ε, ὁ ἡ ἡ, labore carens, laborem non ſentiens; (2) infatigabilis, indefeſſus; *Hom. Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκάματα, indefeſſe, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.
Ἀκαματοχάρμης, ε, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάρμη, *bellum*.
Ἀκαμάτως, *Adv.* indefatigabiliter, indefeſſe.
Ἀκάμμυος, ε, ὁ ἡ ἡ, non connivens. Ex α priv. & καμμύω, *conniveo*.
Ἀκαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & κάμπω, *flecto*.
Ἀκαμπὴς, ε, ὁ, qui recta currit. Ex iiſdem.
Ἀκαμπὶς, ε, ὁ ἡ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.
Ἀκαμπὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, inflexus, curvari neſcius. Ex iiſd. Unde
Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.
ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ.
Ἀκανθεών, ῶνος, ἡ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum. Ab ἄκανθα.
Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.
Ἀκανθίας, ε, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, eo quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eodem.
Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.
Ἀκανθικὸς, ἡ, όν, ſpinoſus. Ab eod.
Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, ſpineus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.
Ἀκάνθιον, ε, ſpina.
Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.
Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus. *Gal.*
Ἀκανθοβάτης, ε, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, ſpinigradus. Ex ἄκανθα, *ſpina*, & inuſ. βατέω, *gradior*, *vado*.
Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per ſpinas incedit.
Ἀκανθοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex ἄκανθα, & βολέω, *jacio*.
Ἀκανθολέγος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſpinas colligens, ſpinarum collector, vel collectrix. Ex ἄκανθα, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.
Ἀκανθόνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dorſum ſpinis horrena habens; (2) echinus. Ex ἄκανθα, & νῶτον.

Ἀκανθο-

Ἀκανθοπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ, a ſpina, vel ſtimulo ictus. Ex ἄκανθα, & πλήττω, *percutio.*

Ἄκανθος, ου, ὁ, acanthus, frutex, *Angl.* Brank-Urſine, or Bearsbreech (2) ὁ, echinus, ericaceus. Ab ἄκανθα, *ſpina.*

Ἀκανθος, ὁ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.

Ἀκανθοστεφὴς, ές, ὁ ἡ, ſpinis cinctus. Ex ἄκανθα, & στέφω, *cingo.*

Ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. *Steph.*

Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ ἡ, ſpinis veſcens. Ex ακανθα, & φάγος, *edax.*

Ἀκανθοφέρω, f. φορήσω, ſpinas fero. Ex ἄκανθα, & φέρω, *fero.* Hinc

Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ ἡ, ſpiniger, ſpinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, ſpinas produco. Ex ἄκανθα, & φύω, *gigno, profero.*

Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ ἡ, ſpinoſa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus ſpinis horrens, i. e. echinus terreſtris. Ex ακανθα, & χοῖρος.

Ἀκανθόω, ſpinoſum reddo. *Steph.*

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθώδης, ες, ὁ ἡ, ſpinoſus, ſentoſus, ſentus, Gl. V. *Metaph.* moleſtiis plenus, id. Ab ἄκανθα. Unde

Ἀκανθών, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani ſpeciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ὴ, όν, acanicus, qui acani eſt.

Ἀκάνιον, ου, τὸ, ſpinula. *Dim.* Ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. & κανὼν.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canonem & regulam, *Suic.*

Ἄκανος, ου, ὁ ἡ, acanus, ſpinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, ſimplex, ſincerus, non adulteratus. Ex α priv. & καπηλεύω.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ ἡ, caupone carens. Ex α priv. & κάπηλος, *caupo.*

Ἀκάπνιστος, ον, *Epith.* mellis, idem quod ἄκαπνος, acapnum. ap. *Plin.*

Ἄκαπνος, ου, ὁ ἡ, ſine fumo; (2) incruentus, cum eſt, *Epith.* ſacrificii. Ex α priv. & καπνὸς, *fumus.*

Ἀκάρδιος, ου, ὁ ἡ, vecors, ſine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor.*

Ἀκαρεὶ, *Adv.* puncto temporis, momento.

Ἀκαρέως, *Adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *Adv.* breviſſimo tempore, puncto temporis. Ab

Ἀκαρὴς, ές, ὁ ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens ſpatium, Gl. V. momentarius; ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. (4) ferè, propè. Ex α priv. & κεῖραι, *ſecare.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἀκαρι, animal minutiſſimum, quale innaſcitur ceræ, caſeis, & cuti hominum. Ex iiſd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκαριδεὺς, ῆος, ὁ ἡ, idem & ab eod.

ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρὸς, cerebrum; (2) caput, Etym. Ex α pleon. & κάρη, *caput.*

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, ſine fructu ſum, ſterilis ſum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, ſterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod

Ἄκαρπος, ου, ὁ ἡ, infructuoſus, fructus expers, ſterilis; (2) inutilis. Ex α priv. & καρπὸς, *fructus.*

Ἀκάρπως, ſine fructu; (2) ſine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπωτος, ου, ὁ ἡ, infructuoſus. Ex α priv. & καρπῶμαι, *fruiſcor.*

Ἀκαρτέρητος, ου, ὁ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερέω, *tolero.*

Ἄκαρτος, ου, ὁ ἡ, intonſus. Ex α priv. & κείρω, *tonſus.*

Ἀκαρφὴς, ές, ὁ ἡ, qui arefactus non eſt, nec ſucco plane privatus. Ex α priv. & κάρφω, *ſicco.*

Ἀκαρῶς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim, *Etym. Euſt.* Ab ἀκλὼ, *tacite.*

Ἀκασκεῦος, ον, valde ornatus, ap. *Æſch.*

Ἀκασόφρων, ονος, ὁ ἡ, prudens, acuta mente præditus, *Heſ.* Ex ακαζω, & φρὴν.

Ἀκαταίαστος, ου, ὁ ἡ, non coactus, *Suic.* Ex α priv. καί, & βιάζω, *cogo.*

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ ἡ, qui dejici non poteſt; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. & καταβάλλω, *dejicio.*

Ἀκατάγγελτος, ὁ ἡ, non denunciatus, ſine denunciatione illatus.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehenſio non cadit. Ex α priv. & καταγινώσκω, *damno.*

Ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ ἡ, inexpugnabilis. Ex α priv. & καταγωνίζω, *certamine vinco.*

Ἀκαταδίκαστος, ου, ὁ ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, *condemno.*

Ἀκατάθυμος, ου, ὁ ἡ, qui animo non eſt ingratus. Ex α pr. & κατάθυμος.

Ἀκαταιτίατος, ου, ὁ ἡ, non accuſabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. & καταιτιάομαι, *accuſo.*

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ου, ὁ ἡ, inexornatus, indiſpoſitus. Ex α priv. & κατακοσμέω, *orno.*

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ ἡ, non damnatus, Ph. indemnatus; (2) cui indicta cauſſa pœna infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, *damno.*

Ἀκατακρίτως, *Adv.* ſine judicio, indicta cauſſa.

Ἀκατάλημπτος, ου, ὁ ἡ, non ceſſans, non deſinens. Ex α pr. & καταλήγω, *deſino.*

Ἀκαταλήκτως, *Adv.* indeſinenter.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non poteſt, *de locis*; (2) quem aſſequi quocunque modo non licet; (3) *philoſophis*, incomprehenſibilis. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταλλάσσω, *placo.*

Ἀκαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter.

Ἀκατάλληλος, ου, ὁ ἡ, incongruus, abſonus, Gl. V. præpoſterus, mutabilis. Ex α pr. & κατάλληλος, *congruus.*

Ἀκαταλλήλως, *Adv.* incongrue, inconcinne.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ἡ, indiſſolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *diſſolvo.*

Ἀκαταμαθητος, ου, qui diſci, intelligi non poteſt.

Ἀκατάμακτος, ου, qui propter duritiem contundi aut molliri non poteſt.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ἡ. inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi poteſt; ineluctabilis, Ph. Ex α pr. & καταμάχομαι.

Ἀκαταμέτρητος, ου, ὁ ἡ, immenſus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior.*

Ἀκατανόητος, ου, ὁ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit, Gl. V. inconſideratus, item immenſus. Ex α pr. & κατανοέω *intelligo.*

Ἀκαταπάλαιστος, ου, ὁ ἡ, ineluctabilis, inſuperabilis, lucta non ſuperandus. Gl. V. inextricabilis. Ex α pr. & καταπαλαίομαι, *lucta vinco.*

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ ἡ, irrequietus, ceſſare neſcius, finem non habens; (2) qui ſedari, ſeu cohiberi nequit. Ex α pr. & καταπαύω, *ſedo.*

Ἀκαπαύστως, *Adv.* irrequiete, ſine quiete; (2) ſine fine.

Ἀκατάπληκτος, ου, ὁ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α pr. & καταπλήττω.

Ἀκαταπλήκτως, *Adv.* intrepide.

Ἀκατάπονητος, ου, ὁ ἡ, infatigabilis, invictus, implacabilis. Ex α pr. & καταπονέω, *fatigo.*

Ἀκατάποτος, ου, ὁ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *abſorbeo, deglutio.*

Ἀκαταπλόητος, ου, qui terreri non poteſt.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ ἡ, qui ſedari & deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραΰνω, *delinio, placo.*

Ἀκατάρδυτος, ου, ὁ ἡ, non rigatus, ſiccus. Ex α pr. & ἀρδύω, *rigo.*

Ἀκατάσειστος, ου, ὁ ἡ, qui decuti, ſeu deturbari non poteſt, firmus, inconcuſſus. Ex α pr. & κατασείομαι, *decutio.*

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ ἡ, qui non eſt obſignatus. Ex α pr. & κατασημαίνω.

Ἀκατασκεπτος, ου, ὁ ἡ, inconſideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *conſidero.*

Ἀκατασκέπτως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompoſitus, Gl. V. Ex α pr. & κατασκεύαστος, *exſtructus, conditus.*

Ἀκατασκευάστως, *Adv.* incondite, incompoſite.

Ἀκατάσκευος, ου, ὁ ἡ, ſolutus, incompoſitus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino ſimplex, ſine apparatu, magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. & κατασκευὴ.

Ἀκατασκεύως, *Adv.* ſine ulla arte.

Ἀκατάσκιος, ου, ὁ ἡ, non opacus, non umbroſus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος, *umbroſus.*

Ἀκατάσκοπος, ου, ὁ ἡ, inconſideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπέω.

Ἀκατάσκωπος, ου, ὁ ἡ, calumniæ non obnoxius, Suic. Ex α priv. & κατασκώπτω.

Ἀκαταςασία, ας, ἡ, turba, tumultus, ſeditio. Ex α pr. & καθίςημι, *conſiſto.*

Ἀκατασατος, ου, ὁ ἡ, inconſtans, incertus, infirmus. Ex iiſd.

Ἀκαταςατως, *Adv.* incompoſite, confuſe.

Ἀκατάστροφος, ον, finem, exitum non habens.

Ἀκατάχετος, ου, ὁ ἡ, qui coërceri nequit. Ex α pr. & κατέχω, ſeu κατάχετος.

Ἀκαταχέτως, *Adv.* incontinenter.

Ἀκατάτριπτος, ου, ὁ ἡ, qui abſumi non poteſt, Suic. Ex α pr. & καταπρίζω.

Ἀκατάφρακτος, ου, ὁ ἡ, qui non eſt cataphractus. Ex α pr. & κατάφρακτος.

Ἀκαταφρόνητος, ου, ὁ ἡ, non contemnendus, ſatis v. c. fortis, doctus. Ex α pr. & καταφρονέω, *contemno.*

Ἀκατάψεκτος, ου, ὁ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, Suic. Ex α priv. καί, & ψεκτὸς, *reprehenſibilis.*

Ἀκαταψέκτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀκατάψευς, ευος, ὁ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex α pr. καί, & ψεύδω, *mentior.*

Ἀκατέργαστος, ου, ὁ ἡ, incompoſitus, rudis, impolitus, Gl. V. infectus. Ex α pr. & κατεργάζομαι, *conficio, compono.*

Ἀκατεύνας, ου, ὁ ἡ, inſomnis, vigilans. Ex α pr. & κατευνάζω, *ſedo, quieſco.*

Ἀκατηγόρητος, ου, ὁ ἡ, accuſationi non obnoxius, irreprehenſibilis. Ex α priv. & κατηγορέω, *accuſo.*

Ἀκατηγορήτως, *Adv.* irreprehenſibiliter, citra reprehenſionem, vel accuſationem, Suic.

Ἀκατήχητος, ου, ὁ ἡ, qui prima religionis Chriſtianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. & κατηχέω.

Ἀκάτιον, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piſcatoriæ; Gl. V. cymba. Dim. Ab.

ΑΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ἡ, vel ὴ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

Ἀκατονόμαστος, ου, ὁ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obſcurus, ignobilis. Ex α pr. καί, & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἄκαυλος, ου, ὁ ἡ, qui ſine caule eſt, caulis expers. Ex α pr. & καυλὸς, *caulis.*

Ἀκαυσηριάτος (& ας) non ſignatus cauſterio.

Ἄκαυστος, ου, ὁ ἡ, non uſtus, inuſtus; (2) qui aduri nequit. Ex α pr. & καυστὸς.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ vitatio, non jactantia, Suic. Ex α pr. & καυχέω.

Ἀκαχίατο, *triſtati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκάχητο, ab.

Ἀκαχίω, ῶ, f. ήσω, & ἀκήχημι, triſtitia afficio. Hinc ἀκαχήμενος, triſtis. Κραδίην ἀκαχήμενος,

ἀκαχήμενος, Hesiod. Theog. 99. Ex α pleon. & ἄχος, *triſtitia.*

Ἀκαχμένος, *Hom. Il.* 5, 24. *animo dolens,* præſ. part. paſſ. verbi ἀκάχημι.

Ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα.

Ἀκαχῆσθαι, perf. infi. paſſ, *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, triſtitia adficio. Δαιμονίη, μή μοί τι κίλω ἀκαχίζεο θυμῷ, *Hom. Il.* 6, 486. Ab eod.

Ἀκαχμένος, perf. part. paſſ. *Ion. & per Syncop.* pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημι.

Ἀκαχμίω, ῶ, fut. ήσω, acuo. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, *Hom. Od.* 1, 99. Ab ἀχμή, *acies.*

Ἀκάχω, dolore, mœſtitia, triſtitia adficio. Δῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν, *Heſ. Theog.* 868. Ex α pleon. & ἄχος.

Ἀκέαν, υ, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κέω, *findo.*

Ἀκέαστος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui frangi, findi, aut diſſolvi nequit. Ex α pr. & κεάζω, *findo.*

Ἀκεόμενος, *ſanans,* part. preſſ. med. *Ion. & Poet.* pro ἀκεόμενος, a verbo ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, *intonſus, Dorice* pro ἀκερεκόμης.

Ἀκειροκόμης, ου, ὁ, non tonſus. Ex α pr. κείρω, *tondeo,* & κόμη, *coma.*

Ἀκειρόκομος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iiſd.

Ἀκιλδαμὰ, ager ſanguinis. Vox Syriaca, indecl.

Ἀκίλευθος, ου, invius. Ex α pr. & κέλευθος.

Ἀκίλευστος, ος, ὁ ἡ ἦ, injuſſus. Ex α pr. & κελεύω, *jubeo.*

Ἀκίλυφος, ος, ὁ ἡ ἦ, nullo putamine tectus. Ex α pr. & κέλυφος.

Ἀκινοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ. Ex α pr. & κενοδοξία.

Ἀκινόδοξος, ος, ὁ ἡ ἦ, vanæ gloriæ non appetens, carens oſtentatione.

Ἀκινόσπευδος, ος, ὁ ἡ ἦ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α pr. κενὸς, & σπουδὴ, *ſtudium gloriæ.*

Ἀκέντητος, ου, ὁ ἡ ἦ, ſtimulo, ſeu aculeo non ictus. Ex α pr. & κεντέω, *ſtimulo.*

Ἀκέντρος, ος, ὁ ἡ ἦ, ſtimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α pr. & κέντρον.

Ἀκένωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, non evacuatus. Ex α pr. & κενόω, *vacuo.*

ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. έσομαι, & ήσομαι, ſano, medeor, medicor; (2) medeo, *metaphor.* expio, ſarcio, reſarcio, revoco, retracto. Ἀκεῖσθ' ἕλκος, δίψαν, τὰ διῤῥωγότα, ὑποδήματα, Θυσίαις ἀδικήματα, Ἀπορίας τῶν φίλων τὰς δι' ἄγνοιαν ἐπειρᾶτο γνώμῃ ἀκεῖσθαι. Xenoph.

Ἀκέραιος, ος, ὁ ἡ ἦ, immiſtus, ſincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, *miſceo.* Hinc

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, integritas.

Ἀκεραίως, *Adv.* ſincere, Phil. Ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, ος, ὁ ἡ ἦ, cornibus vacans. Ex α pr. & κέρας, *cornu.*

Ἀκεραύνωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α pr. & κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκερδὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, non lucroſus; (2) damnoſus. Ex α pr. & κέρδος, *lucrum.*

Ἀκερκος, ος, ὁ ἡ ἦ, cauda carens. Ex α pr. & κέρκος, *cauda.*

Ἀκερμία, ας ἡ, rei pecuniariæ ſumma inopia. Ex α pr. & κέρμα, *nummus.*

Ἄκερος, ος, ὁ ἡ ἦ, cornua non habens, cornuum expers. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonſus, *Hom. Il.* 20, 39. Ex α pr. κείρω, *tondeo,* & κόμη, *coma.*

Ἀκερσίκομος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iiſd.

Ἀκέρχυρος, ος, ὁ ἡ ἦ, aſperitatis expers. Φάρμακον ἄρτηρίη ἀκέρχυρον, Aret. Ab α pr. & κέρχυρος.

Ἀκέρως, ω, ὁ ἡ ἦ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α pr. & κέρας, *cornu.*

Ἀκισάμην, α. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠκεσάμην.

Ἀκίσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκίστος, ος, ὁ ἡ ἦ, mortales ſanans. Ex ἀκέομαι, *ſano,* & βροτὸς, *mortalis.*

Ἀκέσιμος, ος, ὁ ἡ ἦ, medicabilis, ſanabilis; (2) valens ad ſanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσιος, ος, ὁ ἡ ἦ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσίπονος, ος, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος.

Ἄκεσις, εως, ἡ, ſanatio, medela.

Ἄκισμα, ατος, τὸ, idem; (2) ſanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσμιος, ος, ὁ ἡ ἦ, ſanabilis, medicabilis.

Ἄκεσμος, ου, ὁ, idem quod ἄκισμα.

Ἀκεσάμην, *Poetice,* idem quod ἀκεσάμην.

Ἀκεσήριος, ος, ὁ ἡ ἦ, ſanans. Ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, ῆρος, idem quod

Ἀκεστὴς, ῆ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2) ſartor. Ab eod.

Ἀκεστικὸς, ὴ, όν, ad ſarciendum aptus, ſarciendi peritus. Ab ἀκεστὴς.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus *Dioſc.*

Ἀκεστορία, ας, ἡ, *Ionice* ἀκεσορίη, medicina, ars medicinæ. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστορικὸς, ὴ, όν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστὸς, ὴ, όν, ſanabilis, medicabilis, ſanatu facilis. Ab ἀκέομαι, *ſano.*

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) ſartrix. Gl. V. ſarcinatrix. Ab eod.

Ἀκέστριον, το, idem quod ακιστρα. *Etymol.*

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, medicatrix. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *ſano.*

Ἀκεσφόρος, ος, ὁ ἡ ἦ, remedium adferens, ſalutaris. Ex ἄκεσις, & φέρω, *fero.*

Ἀκεσώδυνος, ος, ὁ ἡ ἦ, dolores ſanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, & ὀδύνη, *dolor.*

Ἄκευμα, τος, τὸ, idem quod ἄκισμα.

Ἀκεύμενος, *audiens,* part præſ. med. *Æol. & Dor.* pro ἀκούμενος, a verbo ἀκύω, *audio.*

Ἀκέφαλος, ος, ὁ ἡ ἦ, caput non habens, Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui ſine auctore certo eſt; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α pr. & κεφαλή.

Ἀκεφάλως, *Adv.* ſine capite; (2) ſine exordio.

Ἀκέων, υσα, tacitus, ne hiſcens quidem; *Hom. Il.* 1, 33. Ex α pr. & χαίνω, *hiſco.*

Ἀκέων, *Adv.* tacite. Ex iiſd.

ΑΚΗ', ῆς, ῆ, acies ferri; (2) cuſpis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδὴς.

Ἀκηδεμόνευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, quem nemo curat, neglectus. Ex α pr. & κηδεμονεύω, *curo.*

Ἀκήδεστος, ος, ὁ ἡ ἦ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) infuneratus, inſepultus, inhumatus; *Hom. Il.* 6, 60. Ex α pr. & κηδέω, *curo.*

Ἀκηδέως, *Adv.* ſine ulla cura, temere; (2) ſine miſericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, inhumatus. Ex α pr & κηδεύω, *funero.*

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων ἄ τις ἓν ἀκήδησ', ubi ἓν pro ἕο vel ἑ ponitur, h. e. αὐτῆ, Hom. Il. 14, 127. Ab

Ἀκηδὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non eſt; (3) inhumatus, inſepultus; (4) triſtitia vacuus; (5) ſecurus; *Hom. Il.* 21, 123. Ex α priv. vel intenſ. & κῆδος, *cura.* Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mœroris; (2) mœroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) triſtitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, futur. άσω, negligenter ago; (2) animo conticio; (3) mœrore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσαμεν ὥρης τὰ παρόντα, Baſil. Ab eod.

Ἀκηδῶς, *Adv.* ſine ſepultura. Ab ἀκηδὴς.

Ἀκήκοα, *audivi,* 1. ſing. perf. med. *Attice* pro ἤκουα, a verbo ἀκούω.

Ἀκήλητος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui decipi nequit; (2) immutabilis; (3) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, *mulceo.*

Ἀκηλίδωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α pr. & κηλιδόω, *maculo.*

Ἄκημα, ατος, τὸ, ſanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἀκέομαι, *ſano.*

Ἀκῆν, *Adv.* tacite, quiete; *Hom. Il.* 3, 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α pr. & χαίνω, *hiſco.*

Ἄκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ος, ὁ ἡ ἦ, purus, incorruptus; (2) illæſus; (3) immortalis. Ex α pr. & κεράω, *miſceo.*

Ἀκήρατος, ος, ὁ ἡ ἦ, *Hom. Il.* 15, 497. idem.

Ἀκήριος, ος, ὁ ἡ ἦ, exanimis, cor non habens; *Hom. Il.* 5, 199. ex α pr. & Κῆρ, cor. (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæſus, (4) *act.* non lethifer. Sch. ap. *Nic.* Ex α pr. & κῆρ, *fatum.*

Ἀκηροφανὴς, ὲς, id. quod ἀκηριφὴς.

Ἀκηρυκτεὶ, *Adv.* nullo feciali miſſo; (2) implacabiliter. Ab

Ἀκήρυκτος, ος, ὁ ἡ ὐ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. *Steph.* Ex α pr. & κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, *Adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ab α pr. & Κηρὸς, *cera.*

Ἀκηχίατο, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται, ab ἀκαχέω.

Ἀκηχέατο, *tr ſtia adfecti erant,* 3 plural. pluſq. ind. paſſ. *Ionice* pro ἀκήχηντο.

Ἀκηχέδαται, *Hom. Il.* 17, 636. ſ. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται.

Ἀκηχεδών, όνος, ὁ, dolor, triſtitia.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἄχεσι, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, *mœror.*

Ἀκιβδήλευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, non adulteratus, ſincerus, incorruptus. Ex α pr. & κιβδηλεύω, *adulterc.*

Ἀκίβδηλος, ος, ὁ ἡ ἦ, cui ſcoria nulla admixta eſt; (2) purus, ſincerus. Ex α pr. & κιβδηλος, *cui ſcoria admixta ſt.*

Ἀκιβδήλως, *Adv.* ſine ſcoria; (2) ſincere, pure. Ph. ſedule.

Ἀκιδνὸς, ὴ, όν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt. Ex α pr. & κιδέω, *moveo.*

Ἀκιδώδης, ους, ὁ ἡ ἦ, cuſpidatus, acuminatus in modum cuſpidis. Ab ἀκὶς.

Ἀκιδωτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἦ, idem & ab eodem.

Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἀκίκυς, υος, ὁ ἡ ἦ, impotens, imbecillis; (2) qui non eſt velox. Ex α pr. & κίκυς.

Ἀκίναγμα, ατος, τὸ, concuſſio complosio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, *quatio,* mutatio ſc. τ in κ.

Ἀκίναιδος, ος, ὁ, pudicus, caſtus, qui cinædus non eſt, *Suid.* Ex α pr. & κινέω, *moveo,* & αἰδὼς, *membrum virile.*

ΑΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνεὶ, *Adv.* citra periculum, ſine periculo.

Ἀκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ἦ, ſine periculo, liber, extra periculum conſtitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, *periculum*

Ἀκινδυνάδης, άδες, idem.

Ἀκινδύνως, *Adv.* ſine periculo, ſecure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α pr. & κίνησις, *motio.*

Ἀκινήτα, *Dor.* pro ἀκίνητα, ab ἀκίνητος.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis ſum.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, immotus ſto, caveo ne movear, quieſcere cupio. Ab

Ἀκίνητος, ος, ὁ ἡ ἦ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) ſegnis. Ex α pr. & κινέω, *moveo.*

Ἀκινήτως, *Adv.* ſine motu, citra motionem.

ΑΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἄκιος, ος, ὁ ἡ ἦ, vermibus non obnoxius, a vermibus non corroſus; (2) incorruptus. Ex α pr. & κὶς, *vermis.* Ἀκιάτατοι ἰσοβάσεις, Heſiod. Ἔργ. 43.

Ἄκιρος, ὰ, όν, ignavus, nihil agens; (2) Boreas, Aquilo. *Ern.*

Ἀκὶ ᾶς, remiſſe, ſine motu. *Heſ.*

Ἀκὶς, ίδος ἡ, acies; ſpiculum, Cl. V. metapn. dolor acutus. Dim. ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκίχλη, *Hom. Il.* 17, 75. pro ακιχήνας *ſtruthus.*

fruſtra; cum aliquem ſequimur & non aſſequimur.

Ἀκίχητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quem non poſſumus adſequi, qui comprehendi nequit; (2) inacceſſus; (3) quem mente & cogitatione comprehendere non poſſumus. Ex α pr. & κίχημι, *comprehendo.*

Ἀκίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, *columna.*

Ἀκιώτατοι, *firmiſſimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἄκιος.

Ἀκκίζομαι, f. ἰσομαι, ſimulare recuſe. Ab Ἀκκώ, muliere, quæ ſimulate recuſabat, quod maxime cupiebat. Μικρὰ μὲν ἦν ἠκκίσαντο παραιτεόμενοι, Plut. Hinc.

Ἀκκισμος, ᾰ, ὁ, ſimulata recuſatio.

Ἀκλαιὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, illacrimabilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo.*

Ἀκλάρωτος, *exſors*, *Dorice* pro ἀ'κλήρωτος.

Ἀκλὰς, ἄδος, ἡ, cui ſarmenta non ſunt fracta. Ex α pr. & κλάω, *frango.* Unde

Ἀκλαστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, non fractus, infractus.

Ἀκλαυσὶ, ſ. ἀκλαυστεὶ, *Adv.* ſine fletu. Ab ἄκλαυστος.

Ἀκλαυστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. V. indeflebilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo.*

Ἄκλαυτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, inglorius. Ex α pr. & κλέος, *gloria.*

Ἀκλεία, ας, ἡ, ſ. ακλεΐα, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκλεὶης, ίος, ὁ, ἡ ἡ. *Poët.* pro ἀκλεὴς.

Ἄκλειστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ non clauſus. Ex α pr. & κλειστὸς, *clauſus.*

Ἀκλειῶς, Poët. *Adv.* ſine gloria. Ab ἀκλεὴς.

Ἄκλεπτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α pr. & κλέπτω.

Ἀκλεῶς, *Adv.* inglorie. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκλῃδονίστως, *Adv.* ſine gloria, fama. Ab α pr. & κλῃδὼν, *fama.*

Ἀκλῄιστος, ſ. ακλῃστος, id. quod ἄκλειστος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, ſum exſors, miſeriis adfligor. Ex α pr. & κλῆρος, *ſors.* Hinc

Ἀκλήρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egeſtas, infelicitas. Ab

Ἄκληρος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, exſors; (2) pauper, egenus. Ex α pr. & κλῆρος, *ſors.*

Ἀκληρωτεὶ, *Adv.* citra ſortem.

Ἀκληρωτὶ, *Adv.* Idem, ab

Ἀκλήρωτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, ſorte non lectus; (2) exſors, expers. Ex α pr. & κληρόω, *ſorte lego.*

Ἀκλητὶ, *Adv.* ſine vocatione. Ab

Ἄκλητος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Ex α pr. & κλητὸς.

Ἀκλήτως, *Adv.* ſine invocatione, vel invitatione. *Stepl.*

Ἀκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit; Ph. durus. Ex α pr. & κλίνω. Unde

Ἄκλιτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, qui non declinatur.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, ſine declinatione.

Ἀκλόνητος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcuſſus. Ex α pr. & κλονέω.

Ἄκλονος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α pr. & κλόνος, *motus.*

Ἄκλοπος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, furúm injuriæ non expoſitus non deceptus; (2) non furtivus. Ex α pr. & κλοπὴ, *furtum.*

Ἀκλυδώνιστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor.*

Ἀκλυδωνίστως, *Adv.* ſine fluctibus.

Ἄκλυστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex α priv. & κλύζω, *abluo.*

Ἀκλώωντος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, ramulis carens. Ex α pr. & κλάω, *ramulus.*

Ἄκλωστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, nendo non ductus, tortus, ſeu connexus. Ex α pr. & κλώθω, *neo.*

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate ſum firma; (2) ſum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo, adoleſco, pubeſco, vireſco, vireo, ἀκμάζων, vegetus, vigens, Phil. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Phil. Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, νεότητι πολλῇ, πλούτῳ, χρήμασι, πεζῇ στρατιᾷ, πρὸς δύναμιν· ἀκμάζων σῖτος, maturus, μῆλα· πόλεμος, ἀκμάζουσα ἡμέρα, νύξ, θέρος, medius. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis; adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempeſtivus; (5) vigoris plenus; Ph. (6) opportunus; (7) qui in ipſo temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *Adv.* florenter, vegete; (2) mature.

Ἀκμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμή.

Ἀκμασὴς, ᾶ, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus. Ab ἀκμάζω.

ΑΚΜΗ, ῆς, ἡ, cuſpis, acies, *Hom. Il.* 10, 173. (2) vigor, maturitas ſeu flos ætatis; firma ætas, juventus; (3) punctum, ſeu articulus temporis, quo aliquid agi debet; (4) varus.

Ἀκμὴν, *Adv.* adhuc, etiam nunc; (2) ſedulo, ſtrenue; (3) eo tempore; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ὴ, ὸν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

ΑΚΜΗΝΟΣ, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, jejunus, qui non guſtavit, item, qui non bibit, ſiccus.

Ἄκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defeſſus, recens, integer. Ex α pr. & κάμνω, *defatigo.*

Ἀκμήτης, ᾰ, ὁ, idem.

Ἀκμητὶ, *Adv.* ſine laſſitudine. Ab ἀκμὴς.

Ἄκμητος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, & ἄκμητος, ἡ, ον, idem.

Ἀκμόθετον, ᾰ, τὸ, incudis repoſitorium, *Hom. Il.* 18, 410. Ex ἄκμων, & τίθημι.

Ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἀκμών.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro Ἀκμονίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Hom. Il.* 15, 19. Ex α pr. & κάμνω, *fatigor.*

Ἀκναμπτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto.*

Ἄκναπτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, fullonem non expertus a fullone non purgatus, ſubactus. Ex α pr. & κνάπτω.

Ἄκναφος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex iiſd.

Ἄκνημος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens, qui non habet ſuras. Ex α pr. & κνήμη, *tibia, crus.*

Ἄκνησις, ιδος, ἡ, ſpina dorſi. Ex α pr. & κνάω, *ſcalpo*, ſeu *ſcabo*, quia animalia eam ſcabere non poſſunt.

Ἄκνιαρος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, inſulſus, inſipidus; proprie nidoris expers. Ex α pr. & κνίαρ.

Ἀκνίασαρος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, vacuus a nidore, expers ſacrificiorum.

Ἀκοᾶς, *auditus*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, ſermo; (3) auris. Ab ἀκούω, *audio.*

Ἄκοιλος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, qui cavus non eſt, in quo eſt nihil cavum, cavitatis expers. Ex α pr. & κοῖλος, *cavus.*

Ἀκοιμήλος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, inſomnis, non dormiens. pervigil. Ex α pr. & κοιμάω.

Ἀκοιμήτων, *inſomnium*, gen. plur. ab ἀκοίμητος.

Ἄκοινος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α pr. & κοινὸς, *communis.*

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, nullum commercium; (2) excommunicatio. Ex α pr. & κοινωνέω.

Ἀκοινώνητος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, incommunicabilis; (2) ſine ſocietate, inſociabilis; (3) parcus, tenax. Ex iiſd.

Ἀκοινωνήτως, *Adv.* inſociabiliter.

Ἀκοίτης, ᾰ, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus. Ex α pro ὁμοῦ, & κοίτη.

Ἀκοιτὶς, ίδος, ἡ, uxor, marita. A præc.

Ἄκοιτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, ſine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἄκοιτον, eſt mel ſedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, qui adulationibus capi nequit. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor.*

Ἀκόλακος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α pr. & κόλαξ, *adulator.*

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere, Gl. V. protervia. Ex α priv. & κόλασις.

Ἀκολασαίνω, intemperanter, ſeu petulanter ago; (2) proterve & libidinoſe vivo. Gl. V. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

Ἀκολαστέω, ῶ, idem & ab eod. Hinc

Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) ſcelus; (3) ſtuprum per proterviam illatum.

Ἀκόλαστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, intemperans, protervus, laſcivus, libidinoſus, flagitioſus; (2) non punitus; (3) qui peccatis frena laxat; (4) audax; (5) injurioſus; (6) caſtigatione dignus. Ex α pr. & κολάζω, *punio.*

Ἀκολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter. Gl. V. impune.

Ἀκόλλητος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, inglutinatus, Gl. V. qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α pr. & κολλῶ, *glutino.*

Ἄκολλος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit, incoibilis. Ex α pr. & κόλλα, *gluten.*

Ἄκολος, ᾰ, ὁ, fruſtrum panis, parva buccella; (2) cibus. Ex α ex parte pr. & κόλον, *cibus.*

Ἀκολουθέω, ῶ, fut. ήσω, ſequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, ſimilis fio; (3) obſequor, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· τῷ λόγῳ, animo aſſequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, conſequentia; (2) adſectatio, conſectatio. Ab ἀκολουθέω.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολουθητικὸς, ὴ, όν, ſequax, proclivis ad ſequendum. Ab eod.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, adſectatio, comitatus; (2) ſeries, cohærentia; nexus, conſequentia, Gl. V. (3) convenientia, congruentia; (4) officium (5) cærimonia, ritus ſacer. Ab

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, pediſſequus, vel pediſſequa, aſſecla, comes, adſectator; (2) conſequens, conſentaneus, conveniens, congruens, ſimilis; (3) genus miniſtri. *Eccleſ.*

Ἀκολουθοῦσιν, *ſequentibus*, dat. plural. præſ. part.

Ἀκολούθως, *Adv.* conſequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκόλυμβος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, natandi inſcius. Ex α pr. & κολυμβάω, *nato.*

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. Ab ἄκομος.

Ἀκομισία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab

Ἀκόμιστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura neceſſaria. Ex α pr. & κομίζω.

Ἄκομος, ᾰ, ὁ ἡ ὁ, cui nulla eſt coma, qui comatus non eſt. Ex α pr. & κόμη.

Ἀκόμπαστος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, alienus a jactantia, alienus ab oſtentatione. Ex α pr. & κομπὸς, *jactator.*

Ἄκομπος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκόμψευτος, ον, non curioſe ornatus.

Ἄκομψος, ᾰ ὁ ἡ ἡ, inelegans, non feſtivus; (2) vilis, ſimplex (ineptus, *Steph.*) Ex α pr. & κομψὸς, *ſcitus, elegans.*

Ἀκόμψως, *Adv.* ineleganter, illepide.

Ἀκονᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀκονέειν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κέρυνὸν ἀκονήσαντες, Luc. Ex ἀκόνη, *cos.*

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κονδύλη.

ΑΚΟΝΗ, ης, ἡ, *cos.*

Ἀκόνημα, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητὴς, ᾶ, ὁ, qui acuit. Ph. cotiarius.

Ἀκόνιον, ᾰ, τὸ, coticula, Dim. Ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *Adv.* ſine pulvere; (2) ſine pugna, citra laborem, facile. Ex α pr. & κόνις.

Ἀκονιτικὸς, ὴ, όν, ex aconito confectus. Ab

Ἄκονιτον, ᾰ τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, ſeu cautibus naſcitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.

Ἀκόνιτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, pulveris expers; (2) qui ſine pulvere fit; (3) non illitus calce, opere tectorio

rectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτως, *Adv.* sine pulvere; (2) sine difficultate.

Ἄκοντε, *invitti*, nominat. du. l. ab ἄκων.

Ἀκοντι, *Adv.* invite, coactè. Ex α pr. & ἑκοντί, *sponte.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) *in plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκοντίον. Unde

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὰ φεύγοντα, ἐις τοῦτον, τινὰ ἐγχεῖ. τινός. Ἀκόντισε δορὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496.

Ἀκοντικὸν, ου, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκόντων, f. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντιον, ου, το, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκων, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστὴς, οῦ, idem. Hinc

Ἀκοντιστικὸς, ἡ, όν, jaculandi peritus.

Ἀκοντισὺς, ὑος, ἡ, jaculatio, *Hom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *observo.*

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, & φέρω, *fero.*

Ἀκόντως, *Adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπητὶ, sine labore, ac molestia. Ab α pr. & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem & laborem nullum adferens. Ex α pr. & κοπιάω *laboro.*

Ἀκοπιάστως, *Adv.* sine labore.

Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. & κόπος, *labor.*

Ἀκόπρικος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non est stercoratus, cui fimus non est ingestus. Ex α pr. & κόπρος, *stercus.*

Ἀκοπρίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀκοπρώδης, ους, purus a stercore.

Ἀκόπως, *Adv.* sine lassitudine; (2) sine vermium noxa.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex α pr. & κορέω, *satio.*

Ἀκορέστως, sine satietate.

Ἀκόρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Hom. Il.* 7, 117. idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.

Ἀκρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acervo confectum. Ab ἄκορον.

ΑΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam.

ΑΚΟΡΟΝ, ου, το, acorum, herba sive radix quædam medica. *Virgil.* The sweet smelling flag, or Calamus.

Ἀκορὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυμβος, ου, ὁ ἡ ὁ, verticem, seu fastigium non habens. Ex α pr. & κορυμβὸς, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Hom. Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite mego; (2) improbus sum. Κελεύσασι τὰς ἀκοσμοῦντας, Ιλιακ. Ex α pr. & κοσμέω, *orno.*

Ἀκοσμήτειρα, ειρα, ειρον, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Ἀκοσμήτως, confuse, sine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompositæ; dedecus, Plu. Ab eod.

Ἄκοσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompositus; incomptus, inhonestus, Gl. V. Ex α priv. & κόσμος.

Ἀκόσμως, *Adv.* turpiter.

Ἀκοστέω, ῶ, futur. ήσω, abundo esu hordei, pascor hordeo. Ἀκοστήσας ὅππ φάτνῃ, *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ΑΚΟΣΤΗ ης, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἀκοῦ, ους, ὁ ἡ ὁ, qui simultates non alit. Ex α pr. & κότος.

Ἀκουάζω, audio; (2) invocor. Πρώτῳ γὰρ ἡμῖν δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο, Il. 4, 343. Ab ἀκούω.

Ἀκουέμεν, *audire*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀκουειν.

Ἀκουέτω, *audiat*, 3. sing. præs. imper. act.

Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἀκουκα, 1. s. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουα.

Ἀκούοντα, *audientem*, acc. sing. præs. part. act.

Ἀκούουσι, dat. pl. part. præs. *Ionice & Poet.* pro ἀκούσι.

Ἀκούουσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀκούσι.

Ἀκουρεύτος, ου, ὁ, intonsus. Gl. V. Ex α pr. & κουρεύω, *tondeo.*

Ἄκουρος, ου, ὁ ἡ ὁ, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex α pr. & κείρω, vel κόρος.

Ἀκυες, ουτος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκύσαιεν, *audiverint*, 3. plur. aor. 1. opt.

Ἀκύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

Ἀκυσας, *qui audivit*, vide antecedens ἀκύσαις.

Ἀκυσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imp. act.

Ἀκύσεαι, *audies*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀκούσεαι, vel ἀκύσῃ.

Ἀκυσίζω, cogo. Ab ἀκύσιος.

Ἀκυσίβεος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκυσις, & Θεός, *Deus.*

Ἀκύσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἀκύσιος, ία, ον, prim. prod. non voluntarius, coactus, invitus, Gl. V. Ex α pr. & ἑκών, *sponte.*

Ἄκυσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκύω, *audio.*

Ἀκυσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.

Ἀκυσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκύω, *audio.*

Ἀκυσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula, Dim. Ab ἄκυσμα.

Ἀκυστὴς, ου, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκύω. Hinc

Ἀκυστικὸς, paratus sum ad audiendum

Ἀκυστικὸς, ἡ, όν, ad auditum pertinens.

Ἀκυστικῶς, attente, ad audiendum paratè.

Ἀκυστὸς, ἡ, όν, sub auditum cadens. Ab ἀκύω.

Ἀκύουσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκυστίεις, *audire facies*, 2 sing. f. 1. indic. act. *Attice* pro ἀκυστίσεις. Ab

Ἀκυστίζω, f. ίσω, audire facio. Ab

ΑΚΟΥΩ, fut. ούσω, audio, auribus percipio, auiculto; (2) auditor, s. discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *εῦ ubi verti potest*, lego: ducta inde significatione, quod olim anagnostis uterentur. *Exx.* Ἀκούειν τινος, θεράπων τινος τοῦτο παρά σου, πῶς σε, ex; ταῦτα πῶς σου, πρὸς τὰ πράγματος σὺ πρὸς τοῦτον, σὲ ὄντα. ἐῦ λέγος, κακῶς, appellor; εὖ ἀκούειν λέγῃ, ὦ, πρός τινος, laudari; κακῶς vituperari. ἄκουμαι ὑπό σου audior. Λόγος δ' ἀκούσω, ὃς ἔκω φέρει. Soph. Phil. 1255.

Ἀκοὰ, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.

Ἀκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus. Ex α pr. & κράαινω, *efficio.*

Ἀκραγὴς, ὲς, mutus. Ab α pr. & κράζω.

Ἀκρᾶβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & κραδαίνομαι, *meum concutior.*

Ἀκραὶς, ίος, ὁ ἡ ὁ, fians in superficie, vehemens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἄω, *flo.*

Ἀκραῖος, ου, ὁ, summus; (2) qui est in arce; (3) qui præest arci (unde Ἀκραία, Venus. vid. *Tiefi. M.*) Ex ἄκρος, *summus*, vel ἄκρα, *arx.*

Ἀκραιπαλὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, non sentiens crapulam; (2) alienus a crapula; (3) arcens cragulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula.*

Ἀκραιφὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκίρα, & φαίνομαι.

Ἀκραιφνῶς, *Adv.* sincere. Ab ἀκραιφνὴς.

Ἀκραντος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus; (2) irritus, *ut promissum*, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio.*

Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις. Hinc

Ἀκράσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατὴς.

Ἀκρατευτικὸς, ὴ, όν, incontinens.

Ἀκρατὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit, Ex α pr. & κρατός.

Ἀκράτητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui contineri & cohiberi nequit. Ex α pr. & κρατέω, *cohibeo.*

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α pr. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α pr. & κρατίζω, vel α int. & κράτος.

Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κεράννυμι, *misceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, & ποτέω, *poto.*

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perspicuus. Ex α pr. & κεράω, *misceo*, vel α intens. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ακρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui meracum fert; qui ad ferendum meracum aptus est, nomen vasis vinarii. Ex ἄκρατος, & φέρω, *fero.*

Ἀκράταρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α pr. & κράτος.

Ἀκρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

Ἀκράτως, *Adv.* mere, pure, sine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina & levi de causa. Ab

Ἀκράχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκρεμονικὲς, ὴ, έν, ramos grandes habens. Ab

ΑΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἀκρεὸς, ὰ, ὁ ἡ ὁ, vel ἄκρεος, έα, εον, non carneus, excernis. Ex α pr. & κρέας, *caro.*

Ἀκρίστιον, *Adv.* summa vespera, extreme vespere. Ab

Ἀκρεσπερος, ου, ὁ ἡ ὁ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἑσπέρα, *vespera.*

Ἀκρη, *summa*, *Ion.* pro ἄκρα.

Ἀκρίδες, ες, ὁ ἡ ὁ, valde juvenis. Ex ἄκρος, & ἥδη, *etas.*

Ἀκρὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀκροτόχολος, idem quod ἀκρόχολος. *Hipp.*

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρα.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκρίβης, *accuratus.* Hinc

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquisitum examen.

Ἀκριβαστὴς, οῦ, ὁ, diligens explorator, exquisitor. Gl. V. scrupulosus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia; χαλεπὰς ἔφυς τὴν τῶν σοφῶν ἀκρίβειαν, ὀλίσχρα ἢ καὶ μικρὰ αὐτῷ χορηγοῦσα. Plut. in Pericle, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma exinia. Ab

Ἀκριβής, ἐος, ὁ, ἡ ἐς, certus, accuratus, ſubtilis, exquiſitus, diligens, ſcrupuloſus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, juſtus, copioſus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Appl.* dic. **an exact man.**

Ἀκριβοδίκαιος, α, ὁ, ἡ ἁ, ſummo jure utens, ſ. agens. Hinc τὸ **ἀκριβοδίκαιον**, ου, jus ſummum. Ex ἄκρος, *ſummus*, & δίκη, *jus*.

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata diſcuſſio, & examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ου, ὁ, ἡ ον, accurata & curioſa diligentia utens; (2) accurato ſermone utens. Ex ἀκριβής, & λόγος, *ſermo*.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognoſco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) ſumma cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis fit accuratus, & exquiſitus. Ἀκριβὲν λέγω, τὰς τάξεις, τὰς ἀιδήσεις, δικαιοσύνην, εἴ τι ἠκριβωμένη σύνεσις, Ἠκριβασι παρ' αὐτῶν τὸ χρόνον τὸ φαινομένη ἀστέρος, Matt. ω, 7. Ab ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquiſite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) ſummo jure; (4) ſevere, parcè.

Ἀκρίβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, locuſtula. Dim. Ab ἀκρις.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locuſtas. Ab ἀκρις, & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ου, ὁ, ἡ ον, qui locuſtis victitat, locuſtas comedens. Ex ἀκρις, & φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo; (2) ſummis pedibus ambulo; (3) ſumma cædo. Ab ἄκρις, *ſummitas*.

ΑΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locuſta.

Ἄκρις, ιος, ἡ ſummitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *ſummus*.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconſiderantia; (2) res controverſa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confuſio, tumultus rerum ſtatus. Ex α pr. & κρίσις.

Ἀκριτί, *Adv.* injudicato, indicta cauſſa; (2) nullo judicio, ſine judicio, ſine delectu; (3) indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, ἡ ον, qui loquitur inconſiderate & ſine judicio. Ex ἄκριτος, & μύθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ ον, injudicatus, indemnatus; (2) confuſus, indiſcretus; (3) anceps; (4) qui in controverſiam non cadit; (5) qui componi aut decerni non poteſt; (6) ſine ratione & judicio factus, inconſideratus; (7) immodicus, immenſus, innumerabilis. Ex α priv. & κριτὸς, *judicatus*.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ, ἡ ον, frondes habens indiſcretas; (2) frondoſus; multis arboribus conſitus, ita ut folia arborum diſcerni nequeant; (4) umbroſus. Ex ἄκριτος, & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυρτος, ον, ὁ, ἡ ον, confertus, miſcellaneus Ex ἄκριτος, & φύρω, *miſceo*.

Ἀκριτόφωνος, ου, ὁ, ἡ ον, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, το, acroama, quod auditur; (2) ipſa perſona, quæ auditur. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ὴ, όν, ad auditionem pertinens; (2) in auditione, ſ. nuda ſcientia et contemplatione poſitum.

ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio diſcendi cauſſa; (3) dicto ſum audiens, pareo. Ἀκροᾶς τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων, ἐπαΐειν· τῶν ἀρχόντων, τὰ προστάττοντος, parere. Ἀκρατέειν ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio; (2) recitatio. Ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, aud.torium; (2) locus in quo judices ad cognoſcendam cauſſam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, diſcipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod.

Ἀκροατικὸς, ὴ, όν, auditorius, ad auditionem pertinens. Ab ἀκροατής.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ ων, erectus in ſummos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex ἄκρος, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, in digitos pedum erigo, ſuſpenſus incedo. Ex ἄκρος, & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, ές, ὁ, ἡ ές, ſumma parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, & βάπτω, *mergo*.

Ἀκροβελὴς, ές, ὁ, ἡ ές, acutam cuſpidem habens. Ex ἄκρος, & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iiſd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα.

Ἀκροβλαστὴς, ές, ὁ, ἡ ές, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολέω, ῶ, futur. ήσω, e ſummo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, & βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ἀκροβολίζομαι, quacunque jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis & certamen laceſſo. Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἵπποις, τοῖς λίθοις. Ab ἀκροβολία. Hinc

Ἀκροβόλισις, ἡ, idem quod

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque miſſilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολὸς, ου, ὁ, jaculator, ſagittarius.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumciſæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, ἡ ον, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in ſummo angulo eſt; (2) imus. Ex ακρος, & γωνία, *angulus*.

Ἀκροδακτύλιον, ου, τὸ, ſumma pars digiti. Ex ἄκρος, & δάκτυλος, *digitus*.

Ἀκρόδετος, ου, ὁ, ἡ ον, in ſummo ligatus. Ex ἄκρος, & δετὸς, *ligatus*.

Ἀκροδικαιον, ου, τὸ, ſummum jus. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus*.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignoſum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρυς.

Ἀκροζέστος, ου, ὁ, ἡ ον, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζεστὸς.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, inſtita, Ph. Ex ἄκρος, & ζώνη, *zona*.

Ἀκρόθαλπτος, ου, ὁ, ἡ ον, in ſummo calefactus & toſtus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio*.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo. Ex ἄκρος, *ſummus*, & θιγγάνω, *tango*.

Ἀκροθιγῶς, ſummis digitis. Gl. V. ſummatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινιάζω, futur. άσω, ſummam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium optimum. *In med.* deligo mihi, mea cauſſa. Ab

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & quod uſitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, ſpolia. Ex ἄκρος, *ſummus*, & θὶν, θινὸς, *acervus*, quod primitiæ a ſummitate acervi ſumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ, ἡ ακος, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θωρήσσω, *inebrio*.

Ἀκρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ ον, in ſummitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in ſummo, vel ſuperficie nigrico, ſ. ater ſum. Hinc ἀκροκελαινίαν pro ἀκροκελαινιᾶν. Ex ἄκρος, & κελαινὸς.

Ἀκροκέρατα, ων, τὰ, extremitatès, ſ. cornua antemnarum. Ex ἄκρος, & κέρας.

Ἀκρομήκιον, ου, τὸ, ſumma, ſeu extrema columnæ pars, faſtigium columnæ. Ex ἄκρος, & κίων, *columna*.

Ἀκροκνίφαιος, ου, ὁ, ἡ ον, veſpertinus. Ex ἄκρος, & κνέφας, *tenebræ, caligo*.

Ἀκροκνεφὴς, ές, ὁ, ἡ ές, idem & ex iiſdem.

Ἀκροκόμης, ου, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκόμος, ου, ὁ, ἡ ον, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, ſummus. Ex ἄκρος, & κορυφὴ, *fiſtigium*.

Ἀκροκυματόω, ῶ, ſummis innato fluctibus. Ex ἄκρος, & κυματόω, *undis agito*.

Ἀκρωκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inſeruntur. Ex ἄκρος, & κῶλον, *membrum*.

Ἀκρόλειον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, ſ. prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος, & λεία, *præda*.

Ἀκρόλιθος, ου, ὁ, ἡ ον, in ſummitate lapidis poſitus; (2) ſummus lapis, ſ. ſummitas lapidis. Ex ἄκρος, & λίθος, *lapis*.

Ἀκρολίπαρος, ου, ὁ, ἡ ον, per ſumma pinguis, in ſuperficie pinguis. Ex ἄκρος, *ſummus*, & λιπαρὸς, *pinguis*.

Ἀκρολογία, ας, ἡ, in ſummitate lego, ſeu carpo, ſumma lego. Ex ἄκρος, & λέγω.

Ἀκρολόγος, ου, ὁ, ἡ ον, ſumma colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, ſummitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ου, ὁ, qui in ſummitatibus collium & tumulis verſatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ου, ὁ, ſummitas collis, cacumen tumuli, ſ. montis. Ex ἄκρος, & λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ου, ὁ, ἡ ον, ſumme villoſus. Ex ἄκρος, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀκρομανὴς, ές, ὁ, ἡ ές, ſumme inſanus, extrema inſania laborans. Ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομάστιον, ου, τὸ, papilla, Ph. Ex ἄκρος, & μαστὸς, *mamma*.

Ἀκρομέθυσος, planè plenus, depoſitus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema ſeu ima ſui parte habens. Ex ἄκρος, & μόλιβδος, *plumbum*.

Ἀκρομφάλιον, ου, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἀκρόμφαλον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρον, ου, τὸ, apex, ſummum cacumen, faſtigium, culmen; (2) crepido, margo. Gl. V. Ab ἄκρος.

Ἀκρόνηον, ου, τὸ, ſumma, ſeu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, *Ion. νηῦς, navis*.

Ἀκρονύκλιον, ου, τὸ, prima noctis pars. A ſeq.

Ἀκρόνυκλος, ου, ὁ, ἡ ον, veſpertinus. A ſeq.

Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νύξ, *nox*.

Ἀκρόνυχος, ου, ὁ, ἡ ον, veſpertinus.

Ἀκροπαγὴς, ές, ὁ, ἡ ές, in ſummo fixus. Ex ἄκρος, & πήγνυμι, *figo*.

Ἀκρόπαθης, ες, ὁ, ἡ ες, in ſumma parte adfectus. Ex ἄκρος, & πάθος, *adfectus*.

Ἀκρόπαστος, ου, ὁ, ἡ ον, per ſumma conſperſus. Gl. V. ἀκρόπαστον, parce ſalſum, Ex ἄκρος, & πάσσω, *conſpergo*.

Ἀκροπενθὴς, ές, ſummè triſtis.

Ἀκρόπηλος, ου, ὁ, ἡ ον, valde cœnoſus, lutulentus. Ex ἄκρος, & πηλὸς, *lutum*.

Ἀκροποδητὶ, al. ſcrib. ἀκροποδιτὶ. *Adv.* ſummis pedibus inſiſtendo, ſummis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν σκανθῶν ἐστιβαίνοντες ἀκροποδητὶ, *Lucian. D.al. Mort.* Ex ἄκρος, & ποὺς, ποδὸς, *pes*.

Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod ſummum eſt. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs*.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, ἡ ον, altiſſimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ, ἡ ον, extrema parte acutus. Ex ἄκρος, & πείρω, *tranſadigo, infigo*.

Ἀκροπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ ον, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens, purpura prætextus. Ex ἄκρος, & πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & πόσθη,

Ἀκροποσθίων, ου, ὁ, idem & ex iſd.

Ἀκρόπρωρον, τὸ, ſumma pars proræ.

Ἀκροῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ ον, in ſuperficie habens radicem.

dicem, leviter irradicatus. Ex ἄκρ-, & ῥίζα, *radix.*

'Ακροῤῥίνιον, ε, τὸ, tota naſi ſummitas, totus ambitus naſi. Ex ἄκρ-, & ῥὶν, *naſus.*

'Ακροῤῥύμιον, ε, τὸ, ſummus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρ-, & ῥυμὸς, *temo.*

'ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, ſummus, extremus; (2) ſummus, i. e. ſupremus; (3) ſummum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præſtantiſſimus, ſingularis.

'Ακροσαπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui in ſuperficie putreſcit; (2) qui leviter putreſcere & mutari cœpit. Ex ἄκρ-, & σήπω, *putrefacio.*

'Ακρόσοφος, impenſè ſapiens, peritus.

'Ακροσπάδια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate coſtarum ſita ſint. Ex ἄκρ-, & σπάθαι, *coſtarum oſſa.*

'Ακροστήθιον, ε, τὸ, ſumma pars pectoris. Ex ἄκρ-, & στῆθ-, *pectus.*

'Ακροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium verſus; (2) carmen, in quo deinceps e primis verſuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρ-, & στίχ-, *verſus.*

'Ακρόστιχον, ε, τὸ, idem & ex iiſd.

'Ακροστόλιον, ε, τὸ, ſummitas vel ora navis. Ex ἄκρ-, & στόλος, *pars navis.*

'Ακροσφαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, proclivis ad lapſum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρ-, & σφάλλομαι, *labor.*

'Ακρόσφυρον, ε, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex ἄκρος, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

'Ακροχιδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, in cacumine diviſus. Ex ἄκρ-, & χίδη, *fiſſura.*

'Ακροτελεύτιον, ε, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis. Ex ἄκρ-, & τελευτὴ, *finis.*

'Ακρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas, apex, faſtigium. Ab ἄκρ-.

'Ακρότητος, ὁ ἡ ἡ, non pulſatus; (2) non congruens ad numeros, Ex α pr. & κρότος.

'Ακροτομίω, ῶ, f. ήσω, ſummas partes amputo. 'Ακροτομεῖν Φ Σίτον, de meſſoribus, *Xen.* Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

'Ακρότομος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; (2) durus; (3) excelſus; (4) aſper & tranſitu difficilis. Ex ἄκρ-, & τέμνω, *ſeco.*

'Ακρότονος, ε, ὁ ἡ ἡ, in ſummo tentus; (2) qui extremas partes, ſc. manus & brachia ſumma vi intendit. Ex ἄκρ-, & τείνω.

'Ακρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, plauſu carens, cui non applauditur. Ex α priv. & κρότος, *ſtrepitus.*

'Ακρυανία, ας, ἡ, ſummitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, & ὐρανὸς, *cœlum.*

'Ακροφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſummo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρ-, & φαίνομαι, *appareo.*

'Ακρυφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in cacumine proveniens, in ſummo naſcens; (2) excelſa indole præditus. Ex ἄκρ-, & φυὴ, *natura.*

'Ακροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx*, & φύλαξ, *cuſtos.*

'Ακρόφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, in ſummitate folia habens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & φύλλον, *folium.*

'Ακροφύσιον, ε, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immititur. Ex ἄκρος, & φῦσα, *follis.*

'Ακρόχαλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum laxatus; (2) ebrius. Ex ἄκρος, & χάλιξ, *vinum.*

'Ακροχανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in ſummo vel extremo hians, apertus; (2) immani vaſtus hiatu. Ex ἄκρ-, & χαίνω, *hiſco.*

Ακροχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, a cubito ad extremos uſque digitos.

'Ακροχειρία, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμός.

'Ακροχειριαστὴς, έ, idem.

'Ακροχείρισις, εως, ἡ, idem.

'Ακροχειρίζομαι, ſumma manu capto, & quidem proprie, velut pancratiaſtæ ſolent. Ex ἄκρος, & χειρ, *manus.* Hinc

'Ακροχειρισμὸς, ε, ὁ, exercitatio pancratiaſtarum, qua alter alterum manu captat.

'Ακροχειριστὴς, ε, ὁ, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

'Ακροχλωίσκος, ου, οἱ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος, & χλωίσκος, *anſerculus.*

'Ακροχλιαρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, valdè tepidus.

'Ακροχλιάρας, valdè tepide.

'Ακροχολέω, ῶ, f. ήσω, ſubito iraſcor, repente ad iram concitor. Ab ἀκρόχολος,

'Ακροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab

'Ακρόχολος, ε, ὁ ἡ ἡ, iracundus, proclivis ad iram; (2) qui leviter iraſcitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

'Ακροχορδόνιον, ε, τὸ, verruca, Ph. A ſeq.

'Ακροχορδονώδης, ώδες, verrucoſus. Cognomen Fabii Maximi.

'Ακροχῶδὼν, όνος, ὁ, verruca rotunda & calloſa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, *chorda*, eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt reſectæ chordæ ſecundum extremitatem.

'Ακρόχαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, valdè claudus.

'Ακρόψιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, in ſummo nudus.

'Ακρόψαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Ex ἄκρος, & ψαλός.

'Ακροῶντ' pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *contr.* pro ἀκροώνται.

'Ακρω, *ſummi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄκρου.

'Ακρυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non occultus; incelatus, Gl. V. Ex α priv. & κρυπτὸς, *occultus.*

'Ακρύσταλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil cryſtallinum habens. Ex α priv. & κρύσταλλος, *glacies, cryſtallus.*

'Ακρωθελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀθελίας dicitur. Ex ἄκρος, & ὀθελίας.

'Ακρωλένιον, ε, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus.*

'Ακρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel ſummitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, & ὦμος, *humerus.*

'Ακρώμιον, ε, τὸ, idem & ex iiſd.

'Ακρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

'Ακρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

'Ακρώνυξ, υχος, ὁ, qui ſummis fit, ſeu imprimitur unguibus; (2) ſumma unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, *unguis.*

'Ακρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

'Ακρώνυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Ph. ἀκρώνυχον, articulare.

'Ακρώρεια, ας, ἡ, ſummitas, ſive ſumma pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Ph. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons.*

'Ακρως, ſumme, excellenter, eximie, Ph.

'Ακρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Ph. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Ph. perf. part. paſſ. 'Ακρωτηριάζειν τὸ πρόσωπον, τὰς ῥίνας, τὰς ὠρώρας τῶν ὠτῶν, τὰς τρίχας· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

'Ακρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

'Ακρωτηριασμὸς, ὁ, idem.

'Ακρωτηριάσμα, ατος, τὸ, quod reſecatur ab extremo corpore.

'Ακρωτήριον, ε, τὸ, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex ſpeciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus, pedes*, &c. (4) roſtrum navis; (5) pinnæ murorum; (6) ſimulacra, vexilla & ſimilia in faſtigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venti indicandi cauſa imponuntur.

'Ακτάζω, vel ἀκταΐζω, in littore genio indulgeo; *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 4. (2) alacri ſum animo, elevo me. Ab ἀκτὴ.

'Ακταια, ας, ἡ, ſambucus, Gl. V. Ab ἀκτὴ.

'Ακταῖ-ος, αία, αῖον, littoralis, maritimus.

'Ακταιαρέω, ῶ, f. ήσω, littora cuſtodio. Ab

'Ακταίαρ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ἄρος, *cuſtos.*

'Ακτέανος, ε, ὁ ἡ ἡ, nihil poſſeſſionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτέανον.

'Ακτένιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, impexus. Ex α pr. & κτένις, ενὸς, *pecten.*

'Ακτερέιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, infuneratus, cui non parentatum eſt, nec juſta facta ſunt. Ex α priv. & κτέρεα, *exſequiæ.*

'Ακτίριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

'ΑΚΤΗ, ης, ἡ, littus; *Hom. Il.* 2, 395. (2) fruges; *Hom. Il.* 11, 630. (3) ſambucus; *Dioſcor.* 4. *Angl.* Elder.

'Ακτημοσύνη, ης, ἡ, poſſeſſionum inopia, paupertas. Ab

'Ακτήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. & κτάομαι, *poſſideo.*

'Ακτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iiſd.

'Ακτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non poſſeſſus; (2) qui adquiri non poteſt. Ex iiſd.

'ΑΚΤΙΝ, ῖνος, ἡ, radius ſolis, *Hom. Il.* 19, 537. (2) radius fulminis; *Luc. in Timon.*

'Ακτινηδὸν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτὶν.

'Ακτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολεῖσθαι, radiate.

'Ακτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

'Ακτινοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, *radius*, & βάλλω, *jacio, jaculor.*

'Ακτινοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν, & εἶδος, *ſpecies.*

'Ακτινοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, radiatus, *Ph.* Ex ἀκτὶν, & φέρω, *fero.*

'Ακτινωτὸς, ὴ, ὸν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.

'Ακτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis. Ab ἀκτὴ, *littus.*

'Ακτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) ſambucus; (3) vas, in quo conjiciuntur oboli. Ab ἀκτὶν.

'Ακτιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non creatus, increatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτιστὸς.

'Ακτίτης, ε, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus.*

'Ακτίτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non ædificatus. Ex α priv. & κτίζω, *condo, ædifico.*

'Ακτωρ, ορος, ὁ, ductor; (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

'Ακτωρέω, ῶ, ago cuſtodem littorum. Ab

'Ακτωρὸς, ε, ὁ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ὄρος, *cuſtos.*

'Ακυβέρνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω, *guberno.*

'Ακυητήριον, ε, τὸ, medicamentum conceptum impediens. Ex α priv. & κυέω. Unde

'Ακυθος, ε, ὁ, ἡ, quæ non concipit, ſterilis.

'Ακύκλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ambitum diſciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. & κύκλιος, *circularis.*

'Ακύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

'Ακύλιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non volvitur; (2) immotus, ſtabilis, rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo.*

'ΑΚΥΛΟΣ, ε, ὁ, ἡ, glans ilicis.

'Ακύμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) ſedatus, tranquillus. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus.* (3) fœtu carens, ſterilis. Ex α pr. & κυμὸς, *fœtus.*

'Ακυμάντως, ſine fluctu, tranquillè, placidè.

'Ακύματος, ον, id. quod ἀκύμαντος.

'Ακυμος, *Eurip. Herc. fur.* 698. (ſi vera ſit lectio) pro

'Ακύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ακυπρος, ε, ὁ ἡ ἡ, Veneris expers, *Heſ.* Ex α priv. & Κύπρις, *Venus*, quæ ita dicitur ab inſula Cypro, in qua educata & in primis culta fuit.

'Ακύρημα, ατος, τὸ, infortunium, quo nihil adquiritur. Ab ἀκυρὴς.

'Ακυρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κύρω, *nanciſcor.*

'Ακυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

'Ακυρίδυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, nullius dominio ſubjectus. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor.*

'Ακυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

'Ακυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

'Ακυρολογία, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas, & abſurditas. Ab

'Ακυρολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος, & λόγος, *ſermo.*

'Ακυρολόγως, valdè impropriè.

'Ακυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, auctoritate privatus, jus & poteſtatem non habens; (2) irritus; (3) improprius;

improprius; (4) obſcletus; (5) incertus. Ex α priv. & κῦρις, *auctoritas*. Hinc

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ *Matt.* 15.

Ἀκύρωσις, εος, ἡ, antiquatio, abrogatio.

Ἄκυρος, ον, non firmatus, ſancitus; irritus.

Ἀκυτήριον, ε, τὸ, idem quod ἀκυτήριον.

Ἄκυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui exploratus non eſt. Ex α pr. & κωδωνίζω, *tintinnabuli ſono & ſtrepitu exploro*, veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen, *Hom. Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκὴ.

Ἀκώλιστος, membro aliquo carens, vel truncatus.

Ἄκωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, membris truncus; (2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον.

Ἀκώλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, *impedio*.

Ἀκωλύτως, improhibito, licenter, Gl. V.

Ἀκωμωδήτως, ſine ludibrio. A α pr. & κωμῳδέω.

ΑΚΩΝ, οντος, ὁ, pen. corr. jaculum, ſpiculum, telum, *Hom. Il.* 4, 137.

Ἄκων, ουσα, ὁ ἄκοντα, ης, ἡ, pen. prod. invitus, a. Ex α priv. & ἑκών.

Ἄκωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, cono & faſtigio carens. Ex α priv. & κῶνος, *conus*.

Ἄκωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus*.

Ἄλα, *mare*, acc. ſing. ab ἅλς, *mare*.

Ἀλαβα, atramentum. Vox Cypria.

Ἀλαβάρχης, (& αλάβαρχος) alabarcha, propriè magiſter ſcripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

Ἀλαβαρχία, (ſ. αλαβαρχεῖα, *Poët.*) principatus ſc. Ethnarchæ.

Ἀλαβαρχία, ſum alabarcha. Quidam autem volunt αραβ. in his omnibus. *Ern.*

Ἀλάβαστος, et αλάβαστρος, id. quod αλαβαστρον.

Ἀλαβαστροειδὴς, ὲς, alabaſtri ſpeciem referens.

Ἀλαβάστριον, ε, τὸ, parvus alabaſter. *Dim.*

Ἀλαβαστρίτης, ε, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabaſtra reponuntur. Ex ἀλαβάστριον, & θήκη.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, alabaſtrum; (2) genus vaſis unguentarii (ex alabaſtro) ſine anſis, myrotheca lapidea; lecythus.

Ἀλάβαστρος, ε, ὁ, vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, alabaſtra ferens.

Ἄλαβος, εος, ὁ ἡ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſcu manubrio carens; (2) qui prehendi nequit. Ex α priv. & λαβὴ, *prehenſio*.

Ἀλαδ', per *Apoſtr.* pro ἄλαδε, *Adv.* ad mare.

Ἀλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνθυμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) facinus inſolens. Ab

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior; (2) mentior. Τᾶ ἀλαζονεύεσθ ὑποτρέσειν τὲς ζώοντας, *Xenoph.* τὰ ἔθη, *Ariſt.*.

Ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸν, ad oſtentationem pertinens, compoſitus; (2) oſtentator, jactator. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικῶς, jactanter, glorioſè.

Ἀλαζονοχαυωφλύαρος, ε, ὁ, oſtentator, animo tamen remiſſo & nugax. Ex ἀλαζὼν, *jactator*, χαυῖνος, *laxus*, & φλύαρος, *ineptiæ*.

ΑΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ἡ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

Ἀλάθεια, *veritas*, *Dor.* pro ἀλήθεια.

Ἀλαθεῖν, a. 1. part. paſſ. verbi ἀλάω, ſive ἄλημι, *vagor*, *erro*.

Ἀλάθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non poteſt; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, *lateo*.

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαῖος, αῖα, αῖον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαιὸς, antiquus. A παλαιὸς.

Ἀλακάτα, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.

Ἀλάκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α priv. & λακέω, *ſono*, *ſtrepo*.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat.

Ἀλαλαχὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tollo clamorem triſtem, ululo; (4) tinnio. Gl. V. ululo, tintinno; ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζον. 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλά.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, *Hom. Il.* 23, 73. *erravi*. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλάλημαι, a verbo ἀλάομαι.

Ἀλάλημι, vagor, erro. Ἄλλα ἦ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται, *Heſiod.* Ἔργ. 100.

Ἀλαλητέω, idem.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλὴ; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Ab ἀλαλὴ.

Ἀλάλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis, *Hom. Il.* 2, 149. Ex α priv. & λαλητὸς.

Ἀλαλκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.

Ἀλαλκέσθαι, *arcere*, præſ. idem, ſed *Dorice*.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. Τῷ μὴ ἐγὼ σειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα, *Hom. Il.* 19, 30. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομβρυὶς, ιδος, ἡ, auxiliatrix, Epitheton Minervæ, *Hom. Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvo*, & μβρὺς, *robur*.

Ἀλαλκομένιος, nomen menſis, *ap. Bœot.*

Ἄλαλκον, 1 ſ. imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλαλκον.

Ἀλαλκτῆριον, ε, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, *auxiliator*.

Ἀλαλκὼ, depello, arceo. Ἀλλὰ κύων μὴ' ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ, *Il.* 23, 185. Τρώεσσι δ' λοιγὸν ἀλάλκοι, a Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, ὁ ἡ ἡ, qui loqui non poteſt, mutus. Ex α pr. & λαλέω, vel λάλος.

Ἀλαλύκημαι, erro; (2) moleſte fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, *Hom. Il.* 10, 94. Ab ἀλύσκω.

Ἀλάμπετος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus. Ab

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & λάμπω, *luceo*, *ſplendeo*.

Ἀλάμπεος, α, ον, idem.

ΑΛΑΌΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro; (2) incertus ſum. Ἦτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἷος ἀλᾶτο, *Hom. Il.* 6, 201.

ΑΛΑΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, non videns, cæcus; (2) obſcurus, caligineſus, *Steph.*

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Hom. Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπίη, cæca ſpeculatio. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, *ſpeculor*.

Ἀλαοτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς. & τίκτω.

Ἀλαὸω, ῶ, f. άσω, cæco; (2) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος—ὀφθαλμῶ ἀλάωσεν, *Hom. Od.* 9, 516. Ab ἀλαὸς.

Ἀλαπαδνὸς, ὴ, ὸν, vaſtatu facilis, imbecillis, *Hom. Il.* 2, 675. Ab

Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo. Νέων οἳ ἀλάπαξε φαλάγγας, *Hom. Il.* 11, 503. Ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν, *Hom. Il.* 5, 166. Ex α pl. & λαπάζω, *vaſto*.

Ἀλάπαξ' pro ἀλάπαξα, *diſſipavi*, vel ἀλάπαξε, *diſſipavit*, a. 1. indicat. act.

Ἅλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.

Ἀλασαίνω, crucior, mœrore adficior. Ab

Ἀλασέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλασήσας ἔπος ἠυδα, *Il.* 12, 163. Ab ἄλασος, *gravis*.

Ἀλασορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia; (2) diræ.

Ἄλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria, *Hom. Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Hom. Il.* 22, 266.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda; (2) ſceleſtus, exſecrandus; (3) dæmon acerbus & ſanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀλᾶτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάσατο, ab ἀλάομαι.

Ἄλατο, *ſaltit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἅλατο, a verbo ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἁλατοπωλία, ας, ἡ, ſalis venditio; (2) arbitrium vendendi ſalis. Ex ἅλς, *ſal*, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλάχανος, ε, ὁ ἡ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, *olus*.

Ἀλαωπὶς, ίδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαὸς, & ὄψ, *oculus*.

Ἀλαωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, cæcus, obſcurus.

Ἀλώσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. Ab ἀλαὸς, *cæcus*.

Ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, & ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλγεινῶς, moleſte, cum dolore.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo & de corpore. Ἀλγεῖν παιδὸς τοῖς κακοῖς, ὅτι τοῖς κακοῖς σῷ φίλαν, θάνατον τιν' τῷ κεφαλῇ, ἢ δάκτυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἔτ' ἐξειργασμένοις; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

Ἀλγηδὼν, όν, ὁ, dolor, cruciatus.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, moleſtus.

Ἀλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

Ἀλγήσις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγητικὸς, ὴ, ὸν, dolori exprimendo aptus; (2) dolorem afferens.

Ἀλγινόεις, εσσα, εν, moleſtus, acerbus. Ab

ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, *Hom. Il.* 1, 2, dolor; (2) mœror, triſtitia; (3) moleſtia; (4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιστος, moleſtior, moleſtiſſimus.

Ἀλγῆσα, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέσα.

Ἀλγύντιον, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀλγύθη, a verbo ἀλγύω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τοῖσδε σ' ἐγὼ ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ σίεργον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις, idem, *Trach.* 489. Τέμον ἀλγύνει κίαρ, *Eur. Med.* 398. Ab ἄλγος.

Ἀλδαίνω, augeo. Ἀδλιὴν ἄγχι παρισαμβρὸν μέλε' ἤλδανε ποιμὴν λαῶν, *Od.* 18, 69. Ab

ΑΛΔΕΩ, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, *foveo*.

Ἀλδησάσκω, idem.

Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, creſco, incrementum capio. Ὡσεί τε θαλὸς ἀναβλάστησεν ἐέρσῃ λιπὼν ἀλδήσκοντος, *Il.* 23, 599.

ΑΛΕΑ, ας, ἡ, calor, f. tepor, qui eſt ex ſole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium.

Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.

Ἀλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.

Ἀλεάσῃς *Hom. Il.* 13, 436. *vitare*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀλθάσῃς, a verbo ἀλθάω

Ἀλεγεινὸς, ὴ, ὸν, curæ plenus, moleſtus, *Hom. Il.* 2, 787. (2) triſtis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γε δυσωνύμου ὐκ ἀλεγίζω, *Heſ.* Θεογ. 171. Ab ἀλέγω.

Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὅπιν ὐκ ἀλέγοντες, *Il.* 16, 388. & *Heſ.* Ἔργ. 249. Οὐ γάρ ἐγωγε Κυκλωπὸς ἀλέγω, *Il.* 8, 483.

Ἀλέεινεν, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλέεινεν.

Ἀλεεινὸς, ὴ, ὸν, tepidus, calidus; (2) æſtivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

Ἀλεέω, effugio, declino, evito. Ἐπεβήσαμεν

ἀλεώμεθα, 1. pl. præf. conj. med.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio; *Hesiod.* (2) munimentum, tutamen. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *Adv.* confertim. Ab ἄλις, *satis, abunde.*

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω.

Ἀληθάργης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui lethargo, seu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus.*

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λήθω, *oblivio.*

Ἀληθείη, *veritas, Ion.* pro ἀληθεια.

Ἀληθὲς, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικος, ἡ, ὸν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εὑσω, vera loquor; (2) verus sum; (3) integer, sincerus sum, non fucatus; (4) verum esse doceo, pro vero probo.

Ἀληθεύω σοι τῦτο, ἀληθεύομαι, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, ές, ὁ ἡ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθινολογία, ἡ, veritas, ap. Plat.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθοεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, *dico.*

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, & μάντις, *vates.*

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus.*

Ἀλήϊος, ος, ὁ ἡ ἡ, segetes non habens; (2) sine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *seges,* vel λήϊα, *præda.*

Ἀλήϊς, ος, ὁ ἡ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & λῃς, *prædo.*

Ἀληκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, indefinens, qui nunquam cessat. Ex α priv. & λήγω, *desino.*

Ἀληχὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, communis, sorte non divisus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *sortior.*

Ἀλήλιμαι, *molui,* 1 f. perf. ind. act. *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλεσμαι, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor.* perf. pass. indic. *Æol.* pro ἄλημαι, vel *erravi, Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 1. f. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμφαι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἀλήμι, erro, congrego. Ἀργείους ἐκέλευσας ἀλήμφαι σεθένδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ἡ, error vagatio; (2) peritia regionum e pergrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum esse,* aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶναι, *capio.*

Ἀληπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehensibilis; (4) incomprehensibilis. Ex α priv. & ληπτὸς, *captus.*

Ἀλήπτως, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

Ἀλης, ές, ὁ ἡ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim.*

Ἀλήσιον, quidquid moli potest. Ab ἀλήσω.

Ἀλησις, ἡ, id. quod ἄλη, ap. *Arat.*

Ἀλήστευτος, ον, latronibus non obnoxius. Ex α pr. & ληστεύω, *prædor.*

Ἀληστεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἀλης, ος, ὁ ἡ ἡ, idem, quod ἄλαστος.

Ἄλησαι, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἀλάομαι, *fallo.*

Ἀλήτας, *vagus, Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητόω, f. ώσω, vagor, erro.

ΑΛΕΊΩ, ῶ, futur. ἴσω, vel ἠσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλέσαν, *Arist. Nub.* 1361.

Ἀλεώμεθα, 1. pl. præs. conj. med.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio; *Hesiod.* (2) munimentum, tutamen. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *Adv.* confertim. Ab ἄλις, *satis, abunde.*

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω.

Ἀληθάργης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui lethargo, seu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus.*

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λήθω, *oblivio.*

Ἀληθείη, *veritas, Ion.* pro ἀληθεια.

Ἀληθὲς, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικος, ἡ, ὸν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εὑσω, vera loquor; (2) verus sum; (3) integer, sincerus sum, non fucatus; (4) verum esse doceo, pro vero probo.

Ἀληθεύω σοι τῦτο, ἀληθεύομαι, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, ές, ὁ ἡ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθινολογία, ἡ, veritas, ap. Plat.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθοεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, *dico.*

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, & μάντις, *vates.*

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus.*

Ἀλήϊος, ος, ὁ ἡ ἡ, segetes non habens; (2) sine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *seges,* vel λήϊα, *præda.*

Ἀλήϊς, ος, ὁ ἡ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & λῃς, *prædo.*

Ἀληκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, indefinens, qui nunquam cessat. Ex α priv. & λήγω, *desino.*

Ἀληχὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, communis, sorte non divisus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *sortior.*

Ἀλήλιμαι, *molui,* 1 f. perf. ind. act. *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλεσμαι, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor.* perf. pass. indic. *Æol.* pro ἄλημαι, vel *erravi, Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 1. f. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμφαι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἀλήμι, erro, congrego. Ἀργείους ἐκέλευσας ἀλήμφαι σεθένδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ἡ, error vagatio; (2) peritia regionum e pergrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum esse,* aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶναι, *capio.*

Ἀληπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehensibilis; (4) incomprehensibilis. Ex α priv. & ληπτὸς, *captus.*

Ἀλήπτως, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

Ἀλης, ές, ὁ ἡ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim.*

Ἀλήσιον, quidquid moli potest. Ab ἀλήσω.

Ἀλησις, ἡ, id. quod ἄλη, ap. *Arat.*

Ἀλήστευτος, ον, latronibus non obnoxius. Ex α pr. & ληστεύω, *prædor.*

Ἀληστεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἀλης, ος, ὁ ἡ ἡ, idem, quod ἄλαστος.

Ἄλησαι, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἀλάομαι, *fallo.*

Ἀλήτας, *vagus, Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητόω, f. ώσω, vagor, erro.

Ἀλεῖναν, *Hesiod.* Ἔργ. v. ult. πατὸν ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. Ab ἀλέομαι.

Ἀλείς, in unum congregati; (2) frequentes, multi simul. Ab ἄλις.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito.*

Ἀλεία, ᾶς, ἡ, piscatus, ut ἀλιεία.

Ἀλεία, ἡ, peregrinatio.

Ἀλείαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo.*

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina, Ab ἀλέω, *molo.*

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλεινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεεινὸς,

Ἀλειπλήριον, ος, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.

Ἀλείπλης, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina instruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἀλειπλον, ου, τὸ, suffitus præparatus. Ab eod.

Ἀλεὶς, præs. part. act. verbi ἄλημι.

ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum, *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.

Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *Hom. Il.* 3, 28.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. & λειτουργέω.

Ἀλειτούργητος, ος, ὁ ἡ ἡ, immunis, Gl. V.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω.

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἀλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

ΑΛΕΊΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ· τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἤγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, *Il.* 14, 175.

Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείψωσιν, *ungerent,* 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἑφελκ. a verbo ἀλείφω.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulsator, per Syncop. pro ἀλεξητὴρ. Ab ἀλέξω, *arceo.*

Ἀλεκτόρειος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus.*

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτρύαινα, ἡ, idem.

Ἀλεκτορόλοφος, ος, ὁ ἡ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus,* & λόφος, *crista.*

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus,* & φωνὴ, *cantus.*

Ἀλεκτὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis, non dicendus, celandus. Ex α pr. & λέγω, *dico.*

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iisd.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, gallus, gallina. Ab

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus,* quia cantu suo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἀλίκλωρ, αρος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel privat. & λέκτρον, *lectus.*

Ἅλεν, *Hom. Il.* 22, 11. pro ἅλισαν, *concluſi sunt,* aor. 2. pass. *Ion.* verbi ἁλίσκω, *capio.*

Ἁλέσαι, *juvisse,* a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, f. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος. Hinc

Ἀλεξανδρεὺς, έος, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo,* & ἀνὴρ, *vir,* quasi *fortis auxiliator.*

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo,* & ἄνεμος, *ventus.*

Ἀλέξαθ, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξεῖν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.

Ἀλεξέμμεναι, pr. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν.

Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω.

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήσειε, *avertisset,* 3. singul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio; (2) defensio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήσω, *Hom. Il.* 6, 109, *juvabo,* futur. 1. indic. act. verbi ἀλεξέω, pro ἀλεξέω, *juvo.*

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator; (2) defensor, auxiliator. Ab ἀλεξέω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, propulsatorius; (2) defensorius; (3) remedium præstans.

Ἀλεξητικὸς, ἡ, ὸν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητὴρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo,* & ἀρὰ, *imprecatio, diræ.*

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, imprecationum depulsor.

Ἀλεξιέλεμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Ex ἀλέξω, & βέλος, *sagitta.*

Ἀλεξίκακος, ος, ὁ ἡ ἡ, arcens, seu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui a vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακὸν.

Ἀλεξίλογος, ον, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hostilem.

Ἀλεξίμβροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, propulsans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, sc. κακὰ, & βροτὸς, *homo.*

Ἀλεξίμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, & μόρος, *mors.*

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præsidium. Ab

Ἀλεξιφάρμακος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, *venenum.*

ΑΛΕΞΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 1, 589. (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀλλήλοις, *Iliad.* 3, 9.

Ἀλεὸς, ᾶ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα.

Ἀλέσεις, ιος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego.*

Ἀλεόφρων, ον, ὁ ἡ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς, pro ἠλεὸς, *stolidus,* & φρὴν, *mens.*

Ἀλέπαδος, ος, ὁ ἡ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λέπαδνα, *lora lata.*

Ἀλεπίδωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α priv. & λεπιδωτὸς.

Ἀλέπιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non decorticatus. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico.*

Ἀλεσέον, molendum est. Ab ἀλέω.

Ἀλεσέος, έα, έον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεσὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεσὴς, ες, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω. Unde

Ἄλεσις, ε, ὁ, ipsa molendi actio, molitura.

Ἀλετρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετριζάνος, ος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἀλέω, *molo,* & τρίζω, *tero.*

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἀλιτὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμενος, *devitans,* aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito.*

Ἀλεῦμαι, *vitor,* vel *vito,* præs. indic. pass. vel med. *Dorice,* pro ἀλεῦμαι, a verbo ἀλέω, *vito.*

Ἀλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, & μάντις, *vates.*

Ἄλευρον, ου, τό, farina. Ab ἀλέω.

Ἀλευροποιέα, ῶ, futur. ήσω, farinam facio, pinso, molo. Ex ἄλευρον, & ποιέω, *facio.*

Ἀλευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat, unde et quidam interpretantur *Pollen.*

Ἀλευσάμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν ἄυτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι (γρ. ἄλευε) χάλκεον, *Il.* 22, 285. Ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab ἀλέω.

δόσιν ἀλητεύῃ κ᾽ δῶμα, mendicantium more vagatur, Odyſſ. 17, 501. Ab

ᾰλήτης, ου, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι. Hinc

ᾰλῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.

ᾰλητοειδής, ὲς, farinæ ſimilis. *Hipp.* Ab

ᾰλητον, το, farina.

ᾰλθαία, & *Ionice* ᾰλθαίη, ας, ἡ, malvæ ſilveſtris genus. Ab ᾰλθω, *ſano.*

ᾰλθαίνω, medeor. Ab eod.

ᾰλθαξις, εως, ἡ, ſanatio. Ab eod.

ᾰλθετο, *ſanabatur*, 3. ſ. imp. paſſ. *Ion.* pro ἤλθετο. *Il.* 5, 425.

ᾰλθευς, έως, ὁ, medicus. Ab

ᾰλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod.

ᾰλθήεις, εσσα, ῆεν, ſanitati utilis, ſaluber. Ab eod.

ᾰλθήσκω, f. θήσω, ſano, medeor. Ab eod.

ᾰλθητήριον, ου, τὸ, medela, remedium.

ᾰλθτὸς, ός, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum. Ab

ΑΛΘΩ, ſano; (2) augeo.

ᾰλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, conſilium. Ab ἄλις, *ſatis, abunde.*

ᾰλία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *ſal.*

ᾰλιάετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & αετὸς, *aquila.*

ᾰλιαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, per mare ſtans. Ex ἅλς, *mare*, & ἵημι, *ſto.*

ᾰλιαιετὸς, ου, ὁ, idem, quod ἁλιάετος.

ᾰλίαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.

ᾰλιας, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piſcatrix. Ab eod.

ᾰλίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inevitabilis, *Hom. Il.* 2, 797. (2) vehemens; (3) non deſinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero, agito, exeo.*

ᾰλιβάνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus. Ex α priv. & λιβανωτὸς, *thus.*

ᾰλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quaſi vinum mortuum; ἁλιβανῆς, anni. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quaſi expers vitalis humoris.

ᾰλίβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, marigradus. Ex ἅλς, *mare*, & inuſ. βατέω, *gradior.* Unde

ᾰλίβατος, altus, *Dor.* pro ἁλίβατος, q. v.

ᾰλιβδύω, futur. ύσω, ſubmergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & δύω, *mergo.*

ᾰλίβρεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, & βρέχω. Unde

ᾰλίβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui a mari abluitur.

ᾰλίβρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, marinum quemdam fremitum edens, quaſi marifremus. Ex ἅλς, *mare*, & βρίμω, *fremo.*

ᾰλίβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſalem comedens; (2) a mari exeſus. Ex ἅλς, *ſal*, vel *mare*, & βρώσκω, *comedo.*

ᾰλιγείτων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, & γείτων, *vicinus.*

ᾰλιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γείνομαι, *naſcor.*

ΑΛΙΓΚΙΟΣ, α, ὁ, ſimilis.

ᾰλιδινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, & δίνη.

ᾰλιδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro.*

ᾰλιδύω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς. & δύω.

ᾰλιεία, ας, ἡ, piſcatio, p ſcatus. Ab ἁλιεὺς.

ᾰλιεῖς, pro ἁλιεῖς vel ἁλιέας, *piſcatores*, nom. vel accuſat. plural. ab ἁλιεὺς, έως.

ᾰλιερὴς, ὲς, in mari laborans, piſcator; (2) purpureus, quaſi e mari factus.

ᾰλιερκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *ſepimen.*

ᾰλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio. Ab ἁλιεύω.

ᾰλιεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare.*

ᾰλιεύτης, ου, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

ᾰλιευτικὸς, ὴ, όν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars piſcatoria.

ᾰλιευτικῶς, *Adv.* more piſcatorio.

ᾰλιεύω, f. εύσω, piſcor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεὺς.

ᾰλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) ſale condio, conſpergo. Ἁλίζειν, σρατὸν, ἁλι ἁλισθήσεται, ſale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *ſal*, vel ἄλις, *ſatis, coacervatim.*

ᾰλιζωνὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo.*

ᾰλιήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, & ἐρέσσω, *remigo.*

ᾰλιήτης, ου, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, *mare.*

ᾰλιηχέα, *marisonum*, accuſ. ſing. ab ἁλιηχὴς.

ᾰλιηχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἠχὼ, *ſonus.*

ᾰλίθυτος, *ſtultus*, *Dor.* pro. ἠλιθίως.

ᾰλιθὼς, ώς, ὁ ἡ ἡ, minime lapidoſus. Ex α priv. & λίθος, *lapis.*

ᾰλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, ſalſugo. Ab ἅλς.

ᾰλίκλυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari ſitus eſt, ut inſulæ. Ex ἅλς, & κλύζω, *alluo.*

ᾰλικὸς, ὴ, όν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*

ᾰλίκος, *quantus*, *Dorice* pro ἡλίκος.

ᾰλίκρας, αντος, ὁ ἡ ἡ, mari, ſ. ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς, & κράω, *miſceo.*

ᾰλικρείων, ονος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς, & κρεῖαν, *regnans.*

ᾰλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, & κρηπὶς.

ᾰλικρόκαλος, ου, marinis calculis obſitus. Ex ἅλς, & κροκάλη, *lapillus litoralis.*

ᾰλίκτυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus; (2) ventus, quia in mari ſtrepitum excitat; eſt et *Epith.* maris ipſius. Ex ἅλς, & κλυπέω.

ᾰλικὼδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικὶς.

ᾰλιμίδων, ονος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, & μίδω, *regno.*

ᾰλίμπλους, ους, ὁ ἡ ἡ, portu carens. Gl. V. importuoſus. Ex α priv. & λιμὴν, *portus.*

ᾰλιμπρωτος, ου, idem. *Heſ.*

ᾰλιμηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in mari agitans conſilia, ſollicitus in mari. Ex ἅλς, & μῆδος.

ᾰλίμικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, mari permiſtus. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *miſceo.*

ᾰλιμὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare.*

ᾰλιπρὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames.*

ᾰλιμυρὴις, εσσα, ῆεν, in mare cum ſonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, & μύρω.

ᾰλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίω.

ᾰλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.

ᾰλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab ἁλινδέω.

ᾰλινέω, & ἁλείνω, ungo.

ᾰλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato.* Unde

ᾰλινηχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in mari natans.

ᾰλίνιτρον, ου, τὸ, ſalpetrum, ſal-petræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum.*

ᾰλινὸς, ὴ, ὸν, ex ſale confectus. Ex ἅλς.

ᾰλιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. & λίνον, *rete.*

ᾰλινὸς, ὴ, όν, venuſtus, lepidus.

ᾰλιξ, *ſtatura*, *Dor.* pro ἡλιξ.

ᾰλιοιο, *Ion.* pro ἁλιὸς, ab ἅλιος.

ᾰλιόκαυστος, *ſole toſtus*. *Dor.* pro ἡλιόκαυστος.

ᾰλις, *ſol*, *Dor.* pro ἥλιος.

ᾰλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare.*

ᾰλιοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio.*

ᾰλίον, f. άσω, vanum, ſeu irritum reddo. Οὐδ᾽ ἁλίωσε βέλος, fruſtra miſit, *Il.* 16. 737. Ab ἅλς, *mare.*

ᾰλίπαινα, ων, τὰ quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἁλιπὴς.

ᾰλιπαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſqualidus; (2) ſupplex. Ab eod.

ᾰλίπας, ος, ὁ ἡ ἡ, ſale conſperſus; (2) mari, ſeu unda marina conſperſus. Ex ἅλς, *mare*, ſeu *ſal*, & πάσσω, *conſpergo.*

ᾰλίπεδον, ου, τὸ, ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus.*

ᾰλιπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pinguedine carens; (2) macilentus; (3) ſiccus, aridus. Ex α priv. & λίπος, *pinguedo.*

ᾰλίπλαγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & πλαγκτὸς, *vagus.*

ᾰλιπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἅλς, & πλάομαι, *erro, vagus.* Hinc

ᾰλιπλανία, ας, ἡ, erratio, ſeu vagatio in mari.

ᾰλίπλοος, *Hom. Il.* 12, 26, *contr.* ἁλίπλους, ους, ὁ ἡ ἡ, per mare navigans, ſeu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio.*

ᾰλίπνους, ους, ὁ ἡ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mare flans. Ex ἅλς, & πνέω, *ſpiro.*

ᾰλιπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρα, *purpura.*

ᾰλιρρόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus.

ᾰλιρρόθιος, ου, marinus. Ab

ᾰλιρρόθος, ος, ὁ ἡ ἡ, marifluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subſt.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

ᾰλίρροος, *contr.* ἁλίρρους, ους, ὁ ἡ ἡ. marifluus, circa mare, ad mare, in mare fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo.*

ᾰλίρρυτος, ου, marinus, quod mari alluitur.

ΑΛΙΣ, *Adv.* ſatis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim.

ᾰλις, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἁλς, *ſal.*

ᾰλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.

ΑΛΙΣΓΕΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8.

ᾰλίσγημα, ατος, τὸ, cóntaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. Ab ἁλισγέω.

ΑΛΙΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus eſt, Gl. V. a. 2. Ἁλίσκειν τὴν πόλιν ἁλᾶναι τ᾽ κόρης ἕρατι, ὀθνείακεσσι ἐργοις, *maxime*, ἀτάταις, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδομάρτυρος, convinci; τῷ γραφὴν, damnari; ὑπὸ τῶν λῃσῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνέπονθο αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ σκυλεύματα, καὶ ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos ſequebantur, omnes captæ ſunt. Pueri quoque & præda omnis abducta, *Arrian.* 1, 1. Ἀσεβῶν ἥττος ἥλωκε, convictus eſt impietatis, *Dem.*

ᾰλισις, εως, ἡ, ſalitura, Gl. V. Ab ἁλίζω.

ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, aliſma, planta.

ᾰλισμὸς, ῦ, ὁ, ſalitura, ipſe actus ſaliendi. Ab ἁλίζω, *ſalio.* Unde

ᾰλισθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. ἁλίζω.

ᾰλισπαρτὸς, ὸ ἡ ἡ, ſale conſperſus, (per contumeliam;) (2) graviter per injuriam verberatus, et vix ſanabilia vulnera inde habens; ap. *Com.* Ern.

ᾰλισφὴς, ὲς, mari cinctus.

ᾰλίσων, ουσα, ον, a maris allapſu ſtrepens, reſonans.

ᾰλισὸς, ὴ, όν, ſalitus, ſale conditus.

ᾰλίσρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi ſe volutant animalia. Ab ἁλίω, *voluto.*

ᾰλίσρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & σρέφω, *verto.*

ᾰλίσρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

ᾰλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἁλινδέω, pro ἁλίω, *volvo.*

ᾰλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἁλιτέω.

ᾰλιτάνβυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſupplicari non poteſt; (2) qui ſupplicando exorari non poteſt, inexorabilis. Ex α priv. & λιτανεύω, *ſupplico.*

ᾰλιτενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mari adjacens; maritimus; (2) demiſſus, humilis; (3) vadoſus Ex ἅλς. *mare*, & τείνω, *tendo.*

ᾰλιτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mari finitimus, ſeu conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus.*

ᾰλιτρέω, fut. βήσω, pecco. Ab

ΑΛΙΤΕΩ. ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) ſcelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἁλιτήμων, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ᾽ ἁλίτηται ἐφετμὰς, *Il.* 24, 586. Hinc

Ἁλίτημα,

Ἁλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.

Ἁλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ἁλιτημύμενος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἡλιτημένος.

Ἁλιτήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

Ἁλιτόμαρ, al. ἁλιτήμορ, ος, ὁ ἡ ἡ, mente captus, stultus. Ex ἁλιτέω, & μαρός.

Ἁλιτήριος, ος, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.

Ἁλιτηριώδης, ες, ὁ, ἡ, exsecrabilis, exitiosus. Ab ἁλιτήριος.

Ἁλιτηρὸς, οῦ, ὁ, sceleratus, fœdus. Ab ἁλιτέω.

Ἁλιτόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἁλιτέω, & καρπὸς, *fructus.*

Ἁλίτοντο, *offendebant*, 3 pl. imperf. indic. pass. *Ionice* pro ἠλίτοντο, a verbo ἁλίτομαι.

Ἁλιτόξενος, ον, qui hospitem violavit.

Ἁλιτραίνω, pecco, sceleratè ago. Ὡς τέ τω ἀφραδίῃς ἁλιτραίνεται ὄρφανα τέκνα, *Hesiod.* Ἔργ. 328. Ab ἁλιτρός.

Ἁλιτρία, ας, ἡ, scelus. Ab eod.

Ἁλιτρόζειος, ος, ὁ ἡ ἡ, improbè vivens. Ab ἁλιτρὸς, & βίος, *vita.*

Ἁλιτρόνοος, ος, ὁ ἡ ἡ, mente peccans, peccator. Ex ἁλιτρὸς, & νόος, *mens.*

Ἁλίτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, & τρίπω, *verto.*

Ἁλιτρὸς, ος, ὁ, peccator, sceleratus, *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἁλιτέω.

Ἁλιτροσύνη, ης, ἡ, peccatum. Ab ἁλιτρὸς.

Ἁλίτροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel esu piscium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, & τρέφω, *nutrio.*

Ἁλίτρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo.*

Ἁλίτυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, a mari percussus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio, verbero.*

Ἁλίτυπτος, idem & ex iisd.

Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Ionice* ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab

Ἁλιφθόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo.*

Ἁλιφλοιός, ος, ὁ ἡ ἡ, quasi mari-cortex, seu sali-cortex, species quercus. Ex ἅλς, & φλοιὸς, *cortex.*

Ἁλίχλαινος, ος, ὁ ἡ ἡ, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna.*

Ἁλίω, fut. ἰσω, volvo, voluto.

Ἄλιος, *Adverb.* frustra. Ab ἄλις, *irritus.*

Ἀλκὴ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

Ἀλκάζω, fortiter ago, pugno, *Etym.*

Ἄλκαρ, ος, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere solet; item cæterorum animalium. Ab eod.

Ἀλκαίειο, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλκαίου.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ silvestris genus.

Ἀλκείδαο, *Alcidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules.*

Ἀλκίω, ῶ, fut. ἰσω, arceo, auxilior. Ab

ἈΛΚΗ, ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conseruntur manus; quia tum res venit ad vim pugnantium. *Etym.*

Ἀλκήεις, ήεσα, ῆεν, robustus; (2) fortis, strenuus. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκὶ, *robori*, dat. sing. ab ἄλξ, *robur.*

Ἀλκιόη ἴδιος, herba quæ tam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.

ΑΛΚΙΎΒΙΟΣ, idem

Ἄλκιμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἀλκιμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλκὴ, & μάχομαι.

Ἀλκιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *Hom. Il.* 5, 338. vel ἀλκιμος, η, ον, robustus, fortis. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκιφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, fortis & prudens. Ex ἀλκὴ, & φρὴν, *mens.*

Ἀλκμαιονίδαι, *Alcmæonidæ*, nom. pl. ab Ἀλκμαιονίδης, *Alcmæonides*, *filius vel unus ex posteris Alcmæonis.*

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator, *Hom. Il.* 14, 435. Ab ἀλκὴ. Hinc

Ἀλκτήριον, ος, τὸ, auxilium, remedium.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida fum*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἀλκύονειον, sive ἀλκυόνιον, ος, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis.

Ἀλκυόνειος, ος, ὁ ἡ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδὼν & (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies, quæ Halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς, & κύω. vide ἀλκυδών.

Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, id. quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, sed, ast, at, quin, ἀλλὰ γὰ, quin, *Ph.* ast enim, ἀλλὰ δὴ ἡ, quinimo, Gl. V. sed &; ἀλλ' ἐπεὶδὴ, quoniam vero, *Ph.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Ph.* imo, vero, sed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, *Ph.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) manfio iter facientium. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, όν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. Ab eod.

Ἀλλακτὸν, οῦ, τὸ, lignum quo gestabantur onera. Sic dictum a permutatione gestationis ex humero in humerum. Ab ἀλλάσσω.

Ἀλλάλοισι, *Dor.* & *Ion.* pro ἀλλήλοις.

Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio.*

Ἀλλαντοπώλιον, vendo farcimina.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλλὰξ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο, 3. s. a. 1. optat. med. v. ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ΑΛΛΑ̃Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ΑΛΛΑΤΤΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάχθη, mutatus est, a. 2. pass. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσὸν ἄργυριον, τὸ ἑαυτῆ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χρυσὸν· ἀλλάσσεσθαι δίνον σίτου, νόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τῆς δικαιοσύνης· ἐλευθερίαν τὴ σφαγῆς, cæde redimere; τοσοῦτον ἄλλακτος ὑπὸ τῆς δεινῶν, *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde. Ab eod.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi. Ab eod.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorsum, alium in locum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχῇ, *Adv.* alibi, alio. Ab eod.

Ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* & *Ionice* pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλέες, *Poët.* pro ἀολλέες, ab ἀολλὴς.

Ἀλλέξαι, *congregasse*, a. 1. infin. act. *Poët.* pro ἀνελέξαι, a verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ε, ὁ ἡ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ὅτε, & ἀλλήλων.

Ἄλλη, *Adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορέω, ῶ, fut. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορεύω, *prædico.* Hinc

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab

Ἀλληγορητὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud intelligitur. Hinc

Ἀλληγορικὸς, ὴ, όν, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορικῶς, *Adverb.* allegorice.

Ἀλληγορούμενα, nom. pl. præs. part. pass. n. g. ab ἀλληγορέω.

Ἄλληκτος, *non cessans*, *Æol.* pro ἄληκτος.

Ἀλληλέγγυοι, αν, οἱ, qui mutua fidejubent, fatisdant. Ex ἀλλήλων, & ἐγγύη, *sponsio.* Hinc

Ἀλληλέγγυον, ος, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, *Adv.* cum mutua fidejussione.

Ἀλλήλησι, *Ionice* pro ἀλλήλοις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico, *Hes.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suic.* Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor.*

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιάδοχος, ὁ ἡ ἡ, continua serie succedens. Ab ἀλλήλων, & διάδοχος, *successor.*

Ἀλληλοδαῶται, οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἐδαδὴ, *cibus.*

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλων, & κτείνω.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων, & μάχομαι, *pugno.* Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo seco. Ex ἀλλήλων, & τέμνω, *seco.*

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, & τυπέω, *ferio, verbero.* Hinc

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλοχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, coaduno.

Ἀλληλοχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab

Ἀλληλοῦχος, ος, ὁ ἡ ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo.*

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare. Ex ἀλλήλων, & φαγεῖν, *comedere.* Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ ἡ αἱ, mutuo se devorantes.

Ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων, & φθορὰ, *perditio.*

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua consumptio, mutua perditio. Ex iisd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλόφονος, ον, οἱ ἡ αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων, & φόνος, *cædes.*

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῆν, οἱ ἡ αἱ, ex se invicem enascentes, mutuum ortum habentes. Ex ἀλλήλων, & φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor.*

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλους, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius.*

Ἀλλήλως, mutuo, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorsum; ἄλλην ἡ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

Ἀλλογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος, & γένος.

Ἀλλόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἀλλογνώων, desipiens, delirans. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognosco.*

Ἀλλόγνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γνωτὸς, *notus.*

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, externus, extraneus, peregrinus, *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, *alius*, & δᾶπεδον, *solum.*

Ἀλλοδημία, ἡ, peregrinatio. Ab ἄλλος, & δῆμος.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor, quam verum est. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio.* Hinc

Ἀλλοδοξία,

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοεθνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, & ἔθνος, *gens.*
Ἀλλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, *forma.*
Ἀλλόθεν, *Adv.* aliunde. Ab ἄλλος.
Ἀλλοθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eodem.
Ἀλλόθροος, ος, ὁ ἡ ἡ, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θρόος, *vox.*
Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, *vinum.*
Ἀλλοιόθετος, ος, ὁ ἡ ἡ, varie positus. Ex ἀλλοῖος, *varius*, & τιθημι, *pono.*
Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab
Ἀλλοιότροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, *mores.*
Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ῶμαι, mutor. Ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνάμας, *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.
Ἀλλοιώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, mutabilis.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.
Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, όν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab
Ἀλλοιωτὸς, ἡ, ὸς, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.
Ἀλλόκοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τόκος, *partus.*
ΑΛΛΟΜΑΙ, futur. ᾶμαι, salio, salto; ἅλατο, a. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἅλοιτο, *Xen.* Ἀνήρετ' ἐφύλλαν ὁπόσας ἅλλοιτο τὰς αὐτῆς ᾠόδας, scil. ᾠδή, *Arist. Nub.* 145.
Ἀλλοτρόσαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, *Epith.* Martis, sc. fortunæ bellicæ, Gl. V. verspell'is, *Hom. Il.* 5, 831. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, *alius.*
ΑΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.
Ἄλλοσι, *Adv.* alio, alium in locum.
Ἄλλοτε, *Adv.* alias, alio in tempore.
Ἀλλοτερρής, *alienus*, *Æol.* pro ἀλλότριος.
Ἄλλοτι, *Adv.* utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλοτι ἢ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἢ; quid aliud, quam? Ἄλλοτι ἢ ᾠδὲ πωλεῖσθε ποιεῖ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἐσονται, id est, *nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi?* quasi esset, τί ἄλλ' ἢ ᾠδὲ πωλεῖσθε ποιεῖ ἢ, *quid aliud, nisi plurimi facis?*
Ἀλλοτριόγαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui alienum sectatur torum, *Suic.* Ex ἀλλότριος, & γάμος.
Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis & nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότριος, & ἐπίσκοπος, *inspector.*
Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομερφοδιαίτος, ον, aliam semper speciem habens. *Epith.* Naturæ.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, *lex.*
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, desciscо a fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότριος, & πράσσω, *ago.*
Ἀλλότριος, ια, ον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.
Ἀλλοτριούσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, diversæ naturæ, *Suic.* Ex ἀλλότριος, & οὐσία.
Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, aliena comedo.
Ἀλλοτριοφάγος, ος, ὁ ἡ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος, & φάγος, *vorax.*
Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis invideo.
Ἀλλοτριοφρονέω, diversa sentio diversas partes sequor; item, alieno sum animo.
Ἀλλοτριόχωρος, ον, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, *Ph.* a. 1. part. pass. Ἀλλοτριωθέντες σωμάτων τῇ πόλει, evacuantes, *Thuc.* Ab ἀλλότριος. Unde
Ἀλλοτρίως, *Adv.* aliene.
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλο ρυτέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & τρέπω, *verto.*
Ἀλλοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui alius & diversus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, *appareo.*
Ἀλλοφάσω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος, & φάσω, *dico.*
Ἀλλόφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φάω, *occido.*
Ἀλλοφράζω, aliter dico, pronuncio.
Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, f. in animo habeo; *Hom. Il.* 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, & φρὴν, *mens.*
Ἀλλοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui alius naturæ est.
Ἀλλοφυλισμὸς, ᾶ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab
Ἀλλόφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ, Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλὴ, *tribus.*
Ἀλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.
Ἀλλόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, & φωνὴ, *vox.*
Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. Ab
Ἀλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρως, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur, *Ph.* ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος, & χρόα, *color.*
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος, & χρόα, vel χρώς.
Ἀλλυδὶς, *Adv.* alibi; (2) alio; (3) aliorsum, *Hom. Il.* 11, 486. Ab ἄλλος.
Ἀλλύεσκε, *resolvebat*, *Poëtice* pro ἀνέλυε.
Ἄλλυτος, *insolubilis*, *Poët.* pro ἀνάλυτος.
Ἄλλως, *Adv.* aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
Ἄλλωστε, *Adv.* ἄλλως τε, præsertim, Gl. V. præsertim cum, *Ph.* Ab eod.
Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, *salio.*
Ἁλμῴω, *saltans*, præsens part. med. *per Syncop.* pro ἁλλόμενος, a verbo ἅλλομαι.
Ἅλμβυσις, εως, ἡ, muria; (2) actio servandi in muria. Ab ἁλμύω.
Ἁλμβυτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
Ἁλμύω, f. ύσω, muria condio, in muria servo. Ab ἅλμη.
Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Ab ἅλς, *mare.* Hinc
Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus.
Ἁλμυπότις, ἡ, maribiba, muriam bibens.
Ἁλμυρίζω, salsus sum.
Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, salsus. Ab ἅλμη.
Ἁλμυρότης, ἡ, salsugo.
Ἁλμυρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἁλμυρὸς.
Ἁλμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eodem.
Ἅλξ, ἁλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἁλκὶ, robur.
Ἁλοαθεὶς, *tritus*, a. 1. part. pass. ab ἁλοάω.
ΑΛΟΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo, (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἁλοῶντα, 1 *Corinth.* 9, 9. Αἱ Θυιὰς ἁλοῶν τινα, *Ælian.*
Ἁλοᾶς, ος, ὁ ἡ ἡ, non habens λοβόν. *Epith.* victimæ, cujus extra, velut jecur, cor, non habent caput, *Ern.* Ex α priv. & λοβός.
Ἀλογάομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde
Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligo, non curo; ἀλογοῦμαι, ratione destituor.
Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium.
Ἀλογιστὶ, *Adv.* sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.
Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab
Ἀλογιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, sine ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, *rationem ineo.*
Ἀλογίστως, *Adv.* inconsiderate, incogitanter.
Ἀλογοθέτητον, indiscussum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, *ratiocinor*, *discutio.*
Ἄλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, rationis expers; (2) *in neut.* a ratione alienum; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) *in neut.* incommodum, molestum, ap. *Plat.* Ex α priv. & λόγος.
Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον.
Ἀλόγως, *Adv.* sine ratione; immerito, *Ph.* (2) brutorum more; (3) absurde.
ΑΛΟΗ, ης, ἡ, Aloë, herba.
Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.
Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, *Ph.* Ab ἀλοᾶν.
Ἀλοητος, ου, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, *tritura.*
Ἀλόθεν, *Adv.* e mari. Ab ἅλς, *mare.*
Ἀλοία, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠλοίας, ab
Ἀλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία, *Iliad.* 9, 564. Ab ἀλοάω.
Ἀλοιδόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, *convicior.*
Ἀλοιδορήτως, sine conviciis.
Ἀλοίδορος, ον, idem.
Ἁλοίην, *captus sim*, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶν, *capio.*
Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Ab ἀλοιάω.
Ἁλοίμαν, *saliverim*, 1. sing. aor. 2. optat. med. *Dor.* pro ἡλόμην, a verbo ἅλλομαι.
Ἁλοιμὸς, ὸν, ὁ, tectorium parietum, *Eust.* Ab ἀλείφω.
Ἀλοΐτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.
Ἁλοιτὸς, ὸν, ὁ, peccator. Ab ἁλιτέω, *pecco.*
Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. *Hom. Il.* 9, 208. Ab ἀλείφω, *ungo.*
Ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἄλοξ.
Ἁλόντε, *capti*, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόν, *capio.*
Ἄλοξ, οκος, ὁ, sulcus; vulnus, *Eurip. Herc. Fur.* 164. Idem quod αὖλαξ.
Ἁλοπήγια, ων, τὸ, salinæ, locus, in quibus sal concrescit. Ab
Ἁλοπηγὸς, ὸς, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, *sal*, & πήγνυμι, *compingo.*
Ἄλοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, cortice carens; (2) squamarum expers. Ex α priv. & λέπος.
Ἅλος, *clavus*, *Dor.* pro ἧλος.
Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, *mare*, & ἀχνὴ, *spuma.*
Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Hom. Il.* 20, 207. Ex ἅλς, *mare*, & ὕδωρ, *aqua.*
Ἁλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand.
Ἁλοτρίψ, ίβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, *sal*, & τρίβω, *tero.*
Ἁλουργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον, *opus.*
Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem.
Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iisd.
Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.
Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν, & πωλέω, *vendo.* Hinc
Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vendendi purpuram.
Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλυργὸς, ἡ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον.
Ἁλὰς, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.
Ἀλσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λέω, *lavo*.
Ἀλυτέω, ῶ, f. ήσω, illotus ſum, abſtineo a lotionibus.
Ἄλυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, illotus. Ex α priv. & λέω, *lavo*.
Ἄλοφος, ος, ὁ ἡ ἦ, criſtam non habens, *Hom. Il.* 10, 258. Ex α priv. & λόφος, *criſta*.
Ἀλόχευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario*.
Ἄλοχος, ος, ὁ, ſterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμὸς, & λέχος, *lectus*.
Ἄλοω, f. ώσω, capio, inuſitatum; unde ἁλίσκω ſumit tempora quædam.
Ἀλόω, *erra*, 2. ſing. imperat. med. *Poëtice* pro ἀλῶ, ex ἀλάω, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.
Ἀλπνὸς, ἡ, ὸν, ſuavis; ἄλπνις, *ſuperl.* pro ἀλπνίστατος, *Pind.*
Ἅλς, ἁλὸς, ſal, mare; ἅλες, ſales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινωνήσαμεν, eodem convictu uſi ſumus, *Luc. Aſin.* in princip.
Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenſes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.
Ἀλσηΐτιδες, αἱ, idem.
Ἀλσίνη, ης, ἡ, alſine, herba in lucis naſci ſolita. *Angl.* Chickweed. Ab eod.
Ἄλσις, vel ἅλσις, εως, ἡ, ſaltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.
Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad ſaltuarios. Ab
Ἀλσοκόμος, ος, ὁ, qui luci curam gerit, luci cuſtos, ſaltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω.
Ἄλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, ſaltus.
Ἀλσώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, nemoroſus, frondoſus.
Ἀλτῆρις, ων, οἱ, halteres, inſtrumenta exercitii gymnaſtici. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.
Ἀλτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, ad ſaltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subſt.* ſaltator, Gl. V. ἀλτικοί, ſaltatores. Ab eodem.
Ἄλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ionice & per Syncop.* pro ἥλατο.
Ἄλυγος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui ſine flagello eſt, *Heſ.* Ex α priv. & λύγος, *flagellum*.
Ἀλύζω, jactor, hæſito.
Ἄλη, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ſtiva.
Ἀλυκὶς, ίδος, ἡ, ſalſula aqua.
Ἀλυκὸς, ἡ, ὸν, ſalſus. Ab ἅλς, *ſal*. Hinc
Ἀλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſalſedo.
Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem ſolvendi me non invenio; (2) metuo, anxius ſum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto ſum*.
Ἀλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non ſum quietus. Ab ἄλυκτος.
Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indiſſolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, pedica.
Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπέδαις.
Ἄλυκτος, ος, ὁ ἡ ἦ, inſolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς.
Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.
Ἀλύμαντος, ος, ὁ ἡ ἦ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. & λυμαίνω.
Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.
Ἀλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσκω.
Ἀλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἀλύσκω.
Ἀλύπητος, ος, ὁ ἡ ἦ, triſtitia non adfectus; (2) qui triſtitia adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *triſtitia adficio*.
Ἀλυπήτως, *Adv.* citra dolorem.
Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.
Ἄλυπος, ος, ὁ ἡ ἦ, doloris & triſtitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *triſtitia*.
Ἀλύπως, *Adverb.* ſine dolore & moleſtia, abſque animi ægritudine.
Ἄλυρος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui ſine lyra eſt. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.
Ἄλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) ſollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.
Ἀλυσθαίνω, viribus deſtituor; (2) dolore adficior, ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.
Ἀλυσθένω, idem.
Ἀλυσθμαίνω, idem & ab eod.
Ἀλυσθενεία, ἡ, imbecillitas.
Ἀλυσιδετος, ος, ὁ ἡ ἦ, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.
Ἀλυσιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem hamatus.
Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἅλυσις.
Ἅλυσις, vel ἄλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *ſolvo*.
Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.
Ἀλυσιτελεία, ἡ, incommodum. Ab
Ἀλυσιτελὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, inutilis, quaſi qui non ſolvit vectigalia. Ex α pr. λύω, & τέλος.
Ἀλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελὴς.
Ἀλυσκάζω, id. quod ἀλυσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.
Ἀλύσκω, fut. ύξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος ἐκ ἀλύξειτον μόρον κακιστον, *Soph. Antig.* 494. Θράσος τόδ' ἐκ ἀλύξεις, *Id. El.* 629. Ἀλύξεται ἄσθμα λιμὸν, *Heſiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλέομαι.
Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω. Hinc
Ἀλυσμώδης, ος, ὁ ἡ ἦ, anxius, mœſtus.
Ἄλυσσον, ου, τὸ, *Dioſcor.* 3, 105. Alyſſon, nomen accepit quod a cane commorſos rabiem ſentire non patitur, potus ex aceto adalligatuſque, *Plin.* 24. §. 57. c. 11. *Angl.* Madwort.
Ἀλύσσω, fut. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Οἱ κ' ἐμὲν ἅμα πάντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἀλύω.
Ἀλυσσαίνω, imbecillus ſum. Ab eod.
Ἄλυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, indiſſolubilis, inſolutus, inexplicatus. Ex α & λυω.
Ἀλύτως, *Adverb.* indiſſolubiliter.
ΑΛΤΩ, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, hincque adeo ſollicito, mœſto ſum, item ad deſperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus ſum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo ſum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας ἢ ἀλήτην; exultas, *Odyſſ.* 18, 332. Ab ἄλυς.
Ἀλυώδης, ώδες, amœnus. *Epith.* loci ap. *Hiſp.*
ΑΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.
Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.
Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.
Ἀλφαίω, idem & ab eod.
Ἀλφάνω, idem & ab eodem. Φθόνον πορὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι δυσμῆνι, ſibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.
Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αι, virgines, quæ propter formam ſponſos invenerunt, atque ab his boves dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφέω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.
Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.
Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc
Ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam.
Ἀλφηστῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφησταῖς.
Ἄλφι, τὸ, indecl. farina, *Heſ. Suid.* Ab ἄλφιτον.
Ἀλφιτάμοιξος, ου, ὁ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, & ἀμείβω, *permuto*.
Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.
Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eodem.
Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius, Gl. V.
Ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca ſervandæ farinæ.
Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.
ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) ad victum neceſſarium.
Ἀλφιτοπολία, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars confriciendi pultem. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *facio*.
Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *vendo*.
Ἀλφιτοπώλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.
Ἀλφιτοσκόπος, ου, τὸ, farinæ inſpector, ſeu vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σκοπέω, *inſpicio*.
Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἦ, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον, & χρόα, *color*.
ΑΛΦΟΣ, ὸς, ὸν, albus, *Heſ.*
Ἀλφὸς, οῦ, ὁ, ſpecies albæ vitiligines; impetigo, Gl. V. Ab ἀλφὸς, *albus*.
Ἄλφω, invenio, *Hom. Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.
Ἀλῶ, *ceperim*, 1. ſ. a. 2. conj. act. v. ἁλίσκω.
Ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus conſitus, arbuſtum, arboretum, vinea; *Hom. Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) ſeges, ſata. Ab ἅλως.
Ἀλῶα, ων, τὰ, feſtum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum. Ab eod.
Ἀλωαῖος, α, ον, &
Ἀλωὰς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* Cereris.
Ἀλώβητος, ος, ὁ ἡ ἦ, illæſus, nullâ injuria adfectus. Ex α priv. & λαβέω.
Ἀλωεινὸς, ἡ, ὸν, arealis, idem quod ἀλωϊος.
Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἅλως.
Ἀλῴη, *Hom. Il.* 9, 588. *capius ſit*, *capiatur*, 3. ſingul. a. 2. opt. act. *Dor.* & *Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.
Ἀλωὴ, *Aloëi*, *Ion.* pro Ἀλωεύς, ab Ἀλωεὺς.
Ἄλωθι, 2. ſ. a. 2. imp. paſſ. v. ἅλωμι.
Ἀλώϊος, ος, ὁ ἡ ἦ, arealis, cujus uſus eſt ad areas. Ab ἅλως.
Ἄλωκα, *Ionice* pro ἥλωκα, ab ἅλωμι.
Ἅλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.
Ἀλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἅλωμι.
Ἀλωνεύομαι, trituro frumentum in area, *Suid.*
Ἀλώνητος, ος, ὁ ἡ ἦ, ſale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant. Ex ἅλς, *ſal*, & ὠνέομαι, *emo*.
Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.
Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area verſor, ſeu commoror. Ab eod.
Ἀλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex area eſt. Gl. V. ἀλάνιον, area. Ab eod.
Ἀλωπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.
Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλώπηξ, *vulpes*.
Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, ſeu cavernula. Ab eod.
Ἀλωπεκίας, α, ὁ, vulpinaris; (2) piſcis quidam. Ab eod.
Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.
Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, aſtute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν πρὸς ἀμφοτέρους γίγνεσθαι φίλον, *Ariſtoph. Veſp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.
Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. *Dim.*
Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.
Ἀλωπέκουρος, ος, ὁ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ, & οὐρὰ, *cauda*. *Angl.* Fortail.
Ἀλωπεκώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis utens. Ab
ΑΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſaltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes muſculoſæ circa clunes, vel etiam interiores muſculi lumborum.
Ἀλωπόχρως, *contract.* ἀλωπόχρους, ὁ ἡ ἦ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, & χρόα, *color*.
ΑΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, ſeu circulus ſiderum; (3) circulus lucidus, circa ſolem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Ἀλώσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile capi, vel expugnari poteſt. Ab ἅλωσις.
Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλόω.
Ἁλωσεμφύγης, *expugnandæ* ſeu *expugnaturæ*, gen. ſ. part. fut. 1. indic. act. v. ἁλόω.
Ἁλωτος, ἡ, ὸν, idem quod ἁλώσιμος.
Ἀλώφητος, ε, ὁ ἡ ἡ, indefinens, jugis, aſſiduus. Ex α priv. & λωφάω, *reſpiro*.
Ἅμα, *Adverb.* una cum, ſimul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδεῖχθῆναι. *Herod.* 3, 2.
Ἀμαγδάνευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, mangonio carens; (2) purus, ſincerus. Ex α priv. & μαγδανεύω, *præſtigiis utor*.
Ἁμαδρυάδες, ων, αι, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus naſci & interire credebantur. Ex ἅμα, *ſimul cum*, & δρῦς, *quercus, arbor*.
Ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor, indoctus ſum. Ἀμαθαίνειν ταῦτα ſeu ἐς ταῦτα, *Plat.* Ab ἀμαθής.
Ἀμαθεῖ, *Adv.* ſine diſciplina, ſine doctrina.
Ἀμάθεια, ας, ἡ, inſcitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) ruſticitas; (3) imprudentia, inconſiderantia; (4) ſtupiditas. Ab
Ἀμαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, indoctus, literarum rudis; (2) ruſticus; (3) imperitus, ignarus, neſcius; (4) inſuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. Ex α priv. vel μειωτ. & μαθέω, *diſco*.
Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.
Ἀμαθιτίδες, ων, αι, gaudentes arena littorea. *Epith.* quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.
Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenoſus, *Hom. Il.* 2, 76.
Ἄμαθος, ου, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ψαμμος, vel ψάμαθος, *arena*.
Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, deſtruo. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνῃ, *Il.* 9, 589. Ab ἄμαθος.
Ἀμαθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arenoſus. Ab eodem.
Ἀμαθῶς, *Adv.* inſcite, imperite, indocte; (2) ruſtice, more hominis imperiti.
Ἀμαίωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Ex α priv. & μαῖα *obſtetrix*.
ΑΜΑΙΜΑΧΕΤΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; *Hom. Il.* 6, 179. (2) qui animo in prælia prono eſt; (3) immenſus.
Ἀμαλακισία, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.
Ἀμάλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάττω.
Ἀμαλάττω, perdo, corrumpo, deſtruo. Οὐ ποτε χαίθοις Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων, ſcil. cetus, *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.
Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, ut molle; (2) demolior, everto, ſolo æquo; (3) deleo, oblittero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Iliad.* 12, 18. ἀμαλδύνηται, *Iliad.* 7, 463. Ab eod.
ΑΜΑΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe dicitur.
Ἀμαλθεύω, dito, *Heſ.* Ab ἀμάλθεια.
ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, faſciculus manipulorum. *Plut. in Public.* Hinc
Ἀμαλλόω, fut. ώσω, in manipulos colligo.
Ἀμάλλιον, ε, τὸ, funis ad ligandos manipulos.
Ἀμαλλοδέτηρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator, *Hom. Il.* 18, 552. Ex ἄμαλλα, & δέω, *ligo*.
Ἀμαλλοδέτης, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Ἀμαλλοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, manipulos ferens.
ΑΜΑΛΟΣ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.
Ἁμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.
Ἀμαλῶς, *Adv.* molliter; (2) imbecille.
ΑΜΑΜΥΞ, υκος, ſive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.
Ἀμᾶν, *contr.* pro ἀμάειν, ab ἀμάω.
ΑΜΑΝΙΤΑΙ, fungi.
Ἀμάντοντος, ε, ο ἡ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur. Ex α priv. & μαντεύω, *vaticinor*.
ΑΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plauſtrum; (2) ſeptemtriones, a figura plauſtri.
Ἀμαξεία, ας, ἡ, currus, *Ionic.* Ab ἅμαξα.
Ἀμαξάριον, ε, τὸ, parvus currus, *Dim.*
Ἀμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.
Ἀμαξεύω, fut. εύσω, plauſtrum duco, aurigor. Ab eod.
Ἀμαξήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via. Ex ἅμαξα, & ἐλαύνω.
Ἀμαξίποδες, αν, οι, idem, quod ἀμαξόποδες, quod uſitatius.
Ἀμαξήρης, ές, ὁ ἡ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis. Ab ἅμαξα.
Ἀμαξητὸς, ή, ὸν, via vehicularis. Ab eod.
Ἀμαξηφόρητος, ον, qui in plauſtris fertur.
Ἀμαξία, ας, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via, qua plauſtrum agitur. Ab eod.
Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plauſtralis, plauſtrum implens. Ab eod.
Ἀμαξιεύς, έως, ὁ, auriga, aurigator.
Ἀμαξικὸς, ἡ, ὸν, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens.
Ἀμάξιον, ε, τὸ, plauſtellum, *Dim.* Ab ἅμαξα.
Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Unde
Ἀμαξίτης, ε, ὁ, plauſtralis, curulis.
Ἀμαξιτὸς, ή, ὸν, via vehicularis, ſeu plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus, ſeu plauſtrum; (2) via publica.
Ἀμαξόβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, in plauſtro vivens. Ex ἅμαξα, & βίος, *vita*.
Ἀμαξοδίτης, ε, ὁ, idem, & ex iiſdem.
Ἀμάξοικοι, ων, οι, in curribus degentes. Ex ἅμαξα, & οἰκέω, *dego, habito*.
Ἀμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quaſi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, & κυλίω, *volvo*.
Ἀμαξοποιέω, ῶ, plauſtra fabricor. Et
Ἀμαξοποιία, ἡ, plauſtrorum fabricatio. Ab
Ἀμαξοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα, & ποίημι, *fabricor*.
Ἀμαξοπλήθης, ές, ὁ ἡ ἡ, plauſtrum implens, magnus. Ex ἅμαξα, & πλήθω.
Ἀμαξόποδες, αν, οι, quaſi d. plauſtripedes, arbuſculæ, in quibus verſantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, & πούς, *pes*.
Ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, & τροχὸς, *orbita*.
Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plauſtri fabricatio. Ab
Ἀμαξουργὸς, ὸς, ὁ, plauſtrorum fabricator. Ex ἅμαξα, & ἔργον, *opus*.
Ἄμαρ, *dies, Dor.* pro ἦμαρ.
ΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, ſulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ cauſſa; (2) cloaca, meatus ſubterraneus; (3) foſſa.
Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.
Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco ſimilis. Ab
ΑΜΑΡΑΚΟΝ, ε, τὸ, & ἀμάρακος, ε, ὁ, antepen. prod. amaracum, amaracus, herba, *Angl.* Marjerome.
Ἀμαραντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, *marceſco*.
Ἀμάραντος, ε, ὁ ἡ ἡ, immarceſcibilis; (2) amarantus, flos. *Plin.* veneria, *Angl.* Flower Gentle.
Ἀμαργαρος, ε, ὁ ἡ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.
Ἀμάρυμα, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum, aut cloacam defluunt. Ab
Ἀμαρύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur.
Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.
Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios ſulcos influit. Ab ἀμάρα.
Ἄμαρις, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.
ΑΜΑΡΤΑΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inuſitat. ἁμαρτέω, aberro, proprie a ſcopo, vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἡμάρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τ' ὀδὲ, πανὸς δικαίᾳ, τ' πράξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν πολέμῳ· εἰς τὰς χρείας, ὡς τοῦτο ἁμαρτανόμενα ὡς τῷ πόλιν, τῇ τῷ ἀρχῇ ἁκαιρία, depravata. Οὐ γὰρ εἰκὸς ἄτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτο γ', ὥστ' ὑμᾶς ἐμὲ, non conſequi, *Soph. Peril.* 240.
Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. Ab ἁμαρτάνω
Ἁμαρτεν, *erravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.
Ἁμαρτηθὲν, *peccatum*, a. 1. part. paſſ. n. g.
Ἁμάρτημα, ατος, τὸ. peccatum, erratum, lapſus. Ab eod.
Ἁμαρτηρὸς, ρά, ρὸν, erroneus. Ab eod.
Ἁμαρτήσω, *peccabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act.
Ἁμαρτητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſæpe offendit in aliqua re; offenſator, Gl. V. Ab eod.
Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.
Ἁμαρτίνοος, ε, ὁ ἡ ἡ, mente errans, cujus mens eſt prava; (2) furioſus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος.
Ἁμαρτοεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, & ἔπος, *verbum*.
Ἁμαρτόλογος, ον, idem.
Ἀμαρτύρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, carens teſtibus, Gl. V. inteſtabilis. Ex α priv. & μαρτυρέω, *teſtor*.
Ἀμάρτυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & μάρτυρ, *teſtis*.
Ἀμαρτύρως, *Adv.* ſine teſtimonio.
Ἁμαρτωλὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus eſt, noxius. Ab ἁμαρτάνω.
Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor emicans.
Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
ΑΜΑΡΤΣΣΩ ſplendeo, fulgeo. Τῆ ὁρρύσι πῦρ ἀμάρυσσε, *Heſiod. Oper.* 827.
Ἁμᾶς, *nos, Dor.* pro ἡμᾶς.
ΑΜΑΣ, άδος, ἡ, navis, *Etym.*
Ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto*.
Ἀμάστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non manſus. Ex α priv. & μαστάομαι, *mando, manduco*.
Ἀμᾶσθαι, inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι.
Ἀμαστίγωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv, & μαστιγόω, *flagello*.
Ἀμασυκάδες, ων, αἱ, mala, ſeu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, *ſimul*, & συκῆ, *ficus*.
Ἀμάσυκον μῆλον, malum ſimul cum ficu florens. Ex iiſd.
Ἁματροχάω, ῶ, ſimul curro. Ex ἅμα, *ſimul*, & τρέχω, *curro*. Hinc
Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concurſus.
Ἀμαυρόβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, otioſe, molliter, adeoque obſcurè vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, *vita*.
Ἀμαυρόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς, *fructus*.
ΑΜΑΥΡΟΣ, ρά, ρὸν, obſcurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; obſoletus, Gl. V.
Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obſcuratio. Ab eod.
Ἀμαυρωθείη, *interierit*, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ἀμαυρόω.
Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, obfuſco, oblittero, & tantum non extinguo; deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυρῶμαι, evaneſco, diſpareo. Ἀμαυρᾶν τὸν φράξιν τινὸς, ὑπὸ πλήθους ἡμαυρωμένου τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φόρτ' ἀμαυρωθείη, *Heſiod.* Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρὸς.
Ἀμαυρᾶς, *Adv.* obſcure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.
Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obfcuratio; (2) hebetatio, obtuſio. Ab ἀμαυρόω.
Ἀμαυρωτικὸς, ἡ, ὸν, obſcurandi vim habens, obſcurans, hebetans. Ab eod.
Ἀμαχανία, *diffidentias, Dor.* pro ἀμηχανία.
Ἀμαχεῖ, *Adv.* ſine pugna, ſine controverſia. Ex α priv. & μάχη, *pugna*.
Ἀμαχητὶ, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἀμαχί, idem.
Ἀμάχητος, pro ἀμάχητος, idem quod (2) Ἄμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari poteſt, qui difficulter fieri poteſt. Ex α priv. & μάχη.
ΑΜΑΩ, ῶ, fut. ήσω. meto; (2) colligo, accumulo; (3) abſcindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμᾶν θέρος ἀλλότριον ἀμᾶδι καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σωτέρῳ γαστέρα, immittere. Ἰδὲ, ὁ ναιδες τῷ ἐργατᾶν τῷ ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, *Jac.* 5, 4.
Ἀμβαίνειν, *Poët.* pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλευ

Ἀμβάλεν, *differ, fac diſtuleris*, 2. ſ. a. 2. imp. med. *Ion. & Poët.* pro ἀναβάλε. Ab Ἀμβάλλομαι, *differo, Poët.* pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβ. σε, *impulit in*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor. & Poët.* pro ἀνέβησε.

Ἀμβαση, *aſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Poët. & Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

Ἄμβασις & ἀμβάτης *vid.* ἀναβ.

ΑΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, ſupercilioſa prominentia petræ, crepido.

ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.

Ἀμβλήδην, interruptè, velut alternis, aut cum ſingultu, de lamentante et plorante, unde et vehementer explicant; item cum proœmio. *Vid.* ἀναβαλλω.

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς, *Plut.*

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἠμβλωκα, obtundo & hebeto; (2) abortior; abortum pario. Ἀμβλῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Ἀμβλυγώνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, obtuſum angulum habens. Ex ἀμβλύς, & γωνία, *angulus.*

Ἀμβλυντικὸς, ἡ, ὸν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμβλύνω.

Ἀμβλύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebeſco, Gl. V. Ἀμβλύειν τὴν δύναμιν, *Plut.* τὴν ὄρεξιν, τὴν ἄλγησιν, *Aret.* Ab

ΑΜΒΛΥΣ, εῖα, ὺ, *Genit.* έος, είας, έος, obtuſus, hebes, cujus acies eſt obtuſa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtuſa eſt; (3) languidus, remiſſus.

Ἀμβλυτέρως, obtuſius; (2) remiſſius, negligentius, minus cupidè.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inſcitia; (3) remiſſio animi, ignavia. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλυαγμὸς, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυωπέω.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλύς, & ὤψ.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, viſus obtuſus, hebes oculorum acies. Ab

Ἀμβλυωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλύς, & ὤψ, *viſus.*

Ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcutio, obtuſum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλαθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀμβλόω.

Ἀμβλωθρίδιον, ὸς, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Heſ.*

Ἀμβλωπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus eſt oculis. Ex ἀμβλύς, & ὤψ.

Ἀμβλώσῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.

Ἀμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio, abortus. *Aret.*

Ἀμβολάδην, *vid.* ἀναβολάδην & ἀμβλάδην.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναβολὴ.

Ἀμβολιῤῥὸς, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολὴ, & ἔργον.

Ἀμβολὶη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολὴ.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambroſia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

Ἀμβροσιῶν, *ambroſiarum*, gen. plur. *Dorice* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία, *ambroſia, ſive cibus Deorum.*

Ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) placidus. Ab eod.

Ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη.

Ἄμβροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*, inſerto μ.

Ἀμβρότη, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inſerto μ.

Ἀμβωμῦσι, *Poët. & Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς,

ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano protuberat (2) acclivitas & faſtigium montis; (3) pulpitum, ſuggeſtus, cathedra.

Ἀμείσας, a. 1. part. act. *Poët. & Ion.* pro ἀναβήσας, ab ἀναβαίνω.

Ἀμὲ, *me, Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego.*

Ἀμεγαρτος, ος, ὁ ἡ ον, immenſus, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus. Ex α & μέγας, vel μεγαίρω, *invideo.*

Ἀμεγέθης, εος, ὁ ἡ ἡ, magnitudine carens, non magnus. Ex α priv. & μέγεθος.

Ἀμεθέκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non tactus, non communis, cujus quis non poteſt fieri particeps. *Suic.* Ex α priv. & μεθεκτὸς, *particeps.*

Ἀμεθέκτως, *Adv.* citra participationem, *Suic.*

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, qu. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suic.* Ex α priv. & μέθεξις.

Ἀμέθοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, via & compendio carens. Ex α priv. & μέθοδος, *via.*

Ἀμέθυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati reſiſtens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio.*

Ἀμέθυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμείβετο, 3. ſ. imp. ind. med. verbi

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) ſuccedo; (4) prætereo, tranſeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) reſpondeo; ἀμείβομαι σε, rependo tibi, *Ph.* Ἀμείβειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος, χεῖμα, χεῖμα· γόνυ γενὸς ἀλλήλοις· τῷ ὁδὸν ἴσα ἴσοις, τίνα τ' φιλίας· ἀμείβεται φόνος, viciſſim ſit cædes; τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, *Herodot.* reſpondit; χρησοῖσι τινα, gratiam referre. ἄμειψον δώματα τάδε, domos has exi, *Eur. El.* 750. Hinc

Ἀμείβον, οντος, ὁ, trabs ædificium ſuſtinens.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, triſtis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω, *ſubrideo.*

Ἀμείδητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείλικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, implacabilis, aſper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείνων, ὁ ἡ ἡ, ὸ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *diſtribuo.*

Ἀμείφθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠμείφθην.

Ἀμείψεται, *tranſibit*, 3. ſ. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀμειψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compenſatio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui poteſt. Ex α priv. & μείωσις, *minor.*

Ἀμέλγες, *Dor.* pro ἀμέλγεις. Ab

ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγεις ὥς ξένων τὰς καρπίμους, *Ariſt. Eq.* 326. Μυρίαις ἐτήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λεύκον, *Il.* 4, 434.

Ἀμέλᾳ, *ne cura*, 2. ſing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλει, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *Adv.* certe, profecto, utique, plane, ſane, omnino, Gl. V. etenim, nimirum. Unde

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *meditor.*

Ἀμελέτητος, ος, ὁ α ἡ, non exercitatus, Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, ſuperſedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τ' ὑγιείας, ὧδέ τινος. Πῶς δὴ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τὰ ὀργίζεσθαι, miſſam facio, *Xen.* Ab ἀμελὴς.

Ἀμεληθέντος, *neglectus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠμεληθέντος, a verbo ἀμελέω.

Ἀμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλω, *curæ eſt.*

Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab ἀμελέω.

Ἀμεληθέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

Ἀμεληθέος, έα, έον, negligendus, contemnendus. Ab eod.

Ἀμελητὶ, *Adv.* negligenter, ſine cura & ſtudio. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητὶ, ſine mora, ſine cunctatione. Ab

Ἀμέλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus ſum.*

Ἀμελήτως, *Adv.* ſine mora,

Ἀμέλξης, 2. ſ. a. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.

Ἀμελξις, εως, ἡ, mulſio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adv.* ſine cura & ſtudio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελὴς.

Ἀμεμπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis; (2) non querulus. Ex α priv. & μέμφομαι, *queror.*

Ἀμεμπτὶ, *Adv.* inculpate, ita, ut queri nemo poſſit; (2) ſine querelis.

Ἀμεμφὴς, ὁ ἡ ἡ, id. quod ἄμεμπτος. Hinc

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla quærela, probri aut ſceleris immunitas, factum, quod reprehenſione caret.

Ἀμέμφως, ſine querela.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*, vel μένω, *maneo.* Hinc

Ἀμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillem reddo, debilito. Ἀμενήνασεν δέ οἱ αἰχμὴν κυάνοχαῖτα Ποσειδάων, *Iliad.* 13, 562.

Ἀμενητὶ, *Adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενὴς.

Ἀμέρα, *dies, Dor.* pro ἡμέρα.

Ἀμέραισι, dat. pl. *Dor. & Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμερσὲς, έος, τὸ, nox intempeſta. Ab ἀμορσὸς.

ΑΜΕΡΓΩ, f. ξω, exſugo, proprie amurcam exprimo; (2) ſtringo.

Ἀμέρδω, fut. σω, privo viſu, excæco; (2) obſcuro; (3) obtundo. Κύκνον γλυκερῆς ἀίδῳ ἀμέρσης, ſpoliaveris, *Heſiod.* Ἀσπ. 331. Αὐτὸς ὃ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς, *Iliad.* 22, 58. Ex α priv. & μέρδω, *intueor.*

Ἀμερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, individuus; (2) indiviſus, partes non habens. Ex α priv. & μέρος, *pars.*

Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi poteſt. Ab ἀμερὴς.

Ἀμεριμνέω, ῶ, f. ήσω, ſecurus ſum, animo ſum libero. Ab ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab eod.

Ἀμέριμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſecurus, vacuus curis. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*

Ἀμέρίμνως, *Adv.* ſine cura, ſecure.

Ἀμέρις, ος, ὁ ἡ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indiviſus. Ex α priv. & μερίζω.

Ἀμερμηρεὶ, *Adv.* citra curam & ſollicitudinem. Ex α priv. & μέρμηρα, *cura.*

Ἀμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.

Ἀμέρσης, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀμερσίνοος, ος, ὁ ἡ ἡ, mente privans. Ex ἀμείρω, *privo*, & νόος, *mens.*

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, id. (2) noxius, *Heſ.*

Ἀμερσὶς, *Adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερὴς.

Ἀμερσαις, *qui manſuefecit*, a. 1. part. act. *Dor. & Æol.* pro ἡμερώσας, ab ἡμερόω.

Ἄμμες, *nos, Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego.*

Ἀμεσος, ος, ὁ ἡ ἡ, medio carens, immediatus. Ex α priv. & μέσος, *medius.*

Ἀμέσως, *Adv.* ſine medio, immediate.

Ἀμεταβατικὸς, ἡ, ὸν, intranſitivus. Ex α priv. & μεταβαίνω, *tranſeo.*

Ἀμεταβάτως, *Adv.* intranſitive.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.

Ἀμεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, immutabilis.

Ἀμεταβόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμετάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, *Ph.* qui ſententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγινάσκω, *ſententiam muto.*

Ἀμεταδόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nihil impertiter, immunificus, avarus. Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono.*

Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μετατίθημι.

Ἀμετακίνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, immotus, conſtans, certus. Ex α priv. & μετακινέω, *commoveo.*

Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter.

Ἀμετάκλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μετακαλέω.

Ἀμεταλλακτος, ον, ὁ ἡ ἡ, cujus expositio adferri non potest. Ex α priv. & μεταλλακτός.
Ἀμεταμελήτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλομαι.
Ἀμεταμελήτως, *Adv.* sine ulla pœnitentia.
Ἀμετανόητος, ος, ὁ ἡ ἡ, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. & μετανοέω, *respiscо.*
Ἀμετανοήτως, *Adverb.* sine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, firma sententia.
Ἀμετάπειστος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui aliquid persuaderi non potest. Ex α priv. & μεταπείθω.
Ἀμεταπείστως, *Adv.* pertinaciter, contumaciter.
Ἀμετάπλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo.*
Ἀμεταπόητος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutabilis. Ex α priv. & μεταποιέω, *muto.*
Ἀμετάπτωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cadere, sc. offendere nequit; (2) constans; immutabilis. Ex α priv. μή, & πτῶσις, *labor.*
Ἀμετάπλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. & μεταπλάσσω.
Ἀμεταπλώτως, *Adv.* sine lapsu.
Ἀμετάσαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv. & μεθίστημι, *muto.*
Ἀμεταστρεπτεί, *Adv.* sine conversione. Oculo irretorto, *Plat.* de *Legg.* 10. Ex α priv. & μεταστρέφω.
Ἀμεταστρεπτί, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἀμετάτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.
Ἀμετάτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, mutationis, seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μεταπέπω, *converto.*
Ἀμετάφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω.
Ἀμεταχείριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, *tracto.*
Ἀμετέρα, *nostra, Dor.* pro ἡμετέρα.
Ἀμετεώριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non evagatur, *Suic.* Ex α priv. & μετεωρίζω.
Ἀμέτοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, non particeps, expers. Ex α priv. & μετέχω, *habeo cum aliquo.*
Ἀμέτρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, immensus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, *mensuro, metior.*
Ἀμετρήτως, sine mensura, sine modo.
Ἀμετρί, *Adv.* sine mensura, supra modum.
Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.
Ἀμετροβαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, immense profundus. Ex ἄμετρος, & βάθος.
Ἀμετροεπής, ές, ὁ ἡ ἡ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρος, & ἔπω, *loquor.*
Ἀμετρόκακος, ος, ὁ ἡ ἡ, immense malus, qui est malitia immensa. Ex ἄμετρος, & κακὸς, *malus.*
Ἄμετρος, ος, ὁ ἡ ἡ, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον.
Ἀμέτρως, *Adv.* immodice. Ab ἄμετρος.
Ἀμβυσιεπής, ές, ὁ ἡ ἡ, respondens, verbis, seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμβύω, & ἔπω, *dico.*
Ἀμβύσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμβύω.
Ἀμβυσιπόρος, ὁ ἡ ἡ, gressus repetens. Ex ἀμβύω, & πόρος, *transitus.*
ΑΜΕΤΩ, fut. ἄσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto.
Ἄμη, ης, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, *meto.*
Ἀμῆχε, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἄμος.
Ἀμηχέπη, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἀμηχέποι, *Adv.* quemcumque ad locum.
Ἀμηχέπης, *Adv.* ubique, ubivis. Ab eod.
Ἀμηχέπως, *Adv.* aliquo modo. Ab eod.
Ἀμήν, *Adv.* Hebr. vere. Gl. V. certe.
Ἀμήνιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. & μῆνις, *irascor.*

Ἀμενίστως, *Adv.* sine ira, animo placido.
Ἀμήρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. & μηρύω, *revolvo, filum deduco.*
ΑΜΗΣ, ητος, & ος, ὁ, genus placentæ lacteæ.
Ἀμήσεις, 2. s. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde
Ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, messor; (2) deletor.
Ἀμητίσκος, ος, ὁ, parvus ἄμης. *Dim.*
Ἄμητος, ος, ὁ, messis, collectio frugum; (2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, *meto.*
Ἄμητος, ος, ὁ, messis tempus. Ab eod.
Ἀμήτωρ, ορος, ἡ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam, seu negligentem habens; (3) obscura & sordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. Ex α priv. & μήτηρ, *mater.*
Ἀμηχανέω, ῶ, fut. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi; (2) non possum. Ἀμηχανεῖν τῷ ἔρατι, ᾧτινος, τοῦτο. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος ἐδενές, *Herodot.* Ab
Ἀμήχανος, ος, ὁ ἡ ἡ, inops consilii, anxius.
Ἀμηχάνητος, ον, invictus.
Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia; (2) difficultas & angustiæ rerum.
Ἀμηχανίη, *Ion.* pro ἀμηχανία.
Ἀμηχανοποιέεσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιός, *machinarum fabricator.*
Ἀμήχανος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, stupidus, minime solers; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans et irrita reddens; (3) cujus magnitudo & præstantia æstimari non potest, inæstimabilis, singularis; (4) impossibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv, vel κακὸν, notante, & μηχανὴ, *machina.*
Ἀμηχάνως, *Adv.* impossibiliter.
ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis genus.
Ἀμίαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, immaculatus, impollutus. Ex α priv. & μιαίνω, *polluo.*
Ἀμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, *misceo.*
Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. V. citra mixturam, pure. A præc.
Ἀμίθεος, *semideus. Dor.* pro ἡμίθεος.
Ἀμιθρεῖν, *per Metath.* pro ἀριθμεῖν.
Ἄμικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu.
Ἀμίλλας, *Adv.* sine mistura, pure, sincere.
ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) studium.
Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. Ἀμιλλᾶσθαι πρός τινα, τινί ᾧτινος, τόνδε λόγον, πρὸς τιὸ τύχην, ὅτι τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, ᾧτινι δόξης, ἵπποις. Τόνδ' ἀμιλλάσθαι λόγον, *Eur. Hec.* 277. Ab ἄμιλλα. Hinc
Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
Ἀμιλλητήρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.
Ἀμιλλητήριον, ος, τὸ, locus, in quo certatur.
Ἀμιμητόβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, *vita.*
Ἀμίμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inimitabilis. Ex α priv. & μιμητὸς, *imitabilis.*
Ἀμῖν, *nobis*, dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν.
Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. Ex α priv. & μίξις, *mistio.*
Ἄμιππος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui simul cum equis est, equis adjunctus; & in *Plur.* ἄμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii; (3) equites desultorii. Ex ἅμα, *simul*, & ἵππος, *equus.*
ΑΜΙΣ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.
Ἀμίσαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis & morosus. *Etymol.* Ex α priv. μίσγω, *misceo*, & ἅλμος, *alius*, quasi qui aliis non misceatur.
Ἄμισθος, ος, ὁ ἡ ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. & μῖσος, *odium.*
Ἀμισθεί, *Adv.* gratis, sine mercede.
Ἀμισθί, *Adv.* idem. Ab
Ἀμίσθος, ος, ὁ ἡ ἡ, sine mercede, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθὸς.
Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.
Ἀμίστυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nondum sectus est in frusta. Ex α priv. & μιστύλλω.
Ἀμιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, carens pediculo, sive caule. Ex α priv. & μίσχος, *pediculus.*
Ἄμιτρος, ος, ὁ ἡ ἡ, mitram, seu zonam non habens. *Epith.* virginis immaturæ. Ex α priv. & μίτρα.
Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex α pr. μίτρα, & χιτών.
Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, importuosus. Ex ἄμιχλος, & ἅλς, *mare.*
Ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto.*
Ἄμμας, *nos*, acc. plur. *Æolice* pro ἡμᾶς.
Ἄμμε, *nos*, accus. plur. *Poët.* pro ἡμᾶς.
Ἀμμέγα, *permagnum, Poët.* pro ἀνὰ μέγα.
Ἀμμείνας, *qui exspectavit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμείνας, a verbo ἀναμένω.
Ἄμμεναι, *fatum esse*, præs. infin. pass. *Dor.* pro ἆσθαι, a verbo ἄω.
Ἄμμενος, pr. part. med. *Dor.* pro ἴμενος, ab ἵημι.
Ἀμμένομεν, 1. plur. præs. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro ἀναμένομεν.
Ἀμμέσον, *in medio, Poët.* pro ἀνὰ μέσον.
Ἀμμέων, gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν.
ΑΜΜΙ, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. *Angl.* Bishopsweed.
Ἄμμιγα, *Adv.* simul, una cum, qs. permixtim. Qs. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, *misceo.*
Ἀμίγδην, *Adv. Poët.* pro ἀναμιγδὸν.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν.
ΑΜΜΙΟΝ, ος, τὸ, minium.
Ἀμμίξας, *qui miscuit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.
Ἀμμοβάτης, ος, ὁ, per arenam incedens; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo.*
Ἀμμοδύτης, ος, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. Gl. V. arenarius serpens. Ex ἄμμος, & δύω, *subeo.*
Ἀμμοδυώτης, ος, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
Ἄμμοιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, *Hes.* Ex α priv. & μοῖρα, *pars*, item *fatum.*
Ἀμμόνιτρον, ος, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος, & νίτρον, *nitrum.*
Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
Ἄμμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers; (2) infelix. Ex α priv. & μορος, *portio, fatum.*
Ἄμμος, ος, ἡ, arena, fabulum. A ψάμμος.
Ἀμμόχρυσος, ος, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος, & χρυσὸς, *aurum.*
Ἀμμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arenosus, fabulosus. Ab ἄμμος.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, ut vulgo creditur.
ΑΜΝΑΜΟΣ, ος, ὁ, nepos, *Suid. Etymolog.* (2) omninoque proles, filius.
Ἀμνάμων, *immemor. Dor.* pro ἀμνήμων.
Ἀμνάσῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἀναμνήσῃ.
Ἀμνάς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, *agnus.*
Ἄμνας, *ignotus, Dor.* pro ἄμνης.
Ἀμνειος, εία, ειον, agninus. Ab eod.
Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna.
Ἀμνημόνευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab
Ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio, obliviscor. Ἀμνημονεύειν τὰ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.
Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. & μνημοσύνη, *memoria.*
Ἀμνημόνως, *Adv.* sine recordatione. Ab
Ἀμνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, immemor, obliviosus. Ab α, & μνάω.
Ἀμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ obliviscor; (2) non ulciscor.

Ἀμνησικακίᾱ, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab
Ἀμνησίκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, injuriæ immemor, *Suic.* (2) vindictæ non ſtudioſus. Ex *α* priv. & μνησίκακος.
Ἀμνησικάκως, *Adv.* ſine illatæ injuriæ memoria, *Suic.* (2) abſque vindictæ ſtudio.
Ἀμνησία, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνηστος.
Ἄμνηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, innuptus, a. Ex *α* priv. & μνηστεύω, nuptias ambio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Phil. Idem quod ἀμνηστεία.
Ἄμνηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, oblivione deletus. Ex *α* priv. & μιμνήσκομαι, *recordor.*
ΑΜΝΙΟΝ, ε, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.
Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.
Ἀμνοκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, paſtor, ſeu tonſor ovium. Ex ἀμνὸς, & κόπτω, *ſeco.*
Ἀμνοκῶν, ῶνος, ὁ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus. Ex ἀμνὸς, & κέω, pro νοέω, *intelligo.*
ΑΜΝΟΣ, ε, ὁ, agnus.
Ἀμνοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνὸς, & φέρω, *fero.*
Ἀμογητί, *Adverb.* ſine labore. Ab
Ἀμόγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus R. Ex *α* priv. & μόγος, *labor, ærumna.*
Ἀμόθεν, unde? (2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.
Ἀμοθί, idem.
Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.
Ἀμοιβαδὶς, *Adverb.* viciſſim, alternatim. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.
Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V.
Ἀμοιβάς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) viciſſitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβήδην, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβηδὶ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀμοιβηδὶν, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀμοιβός, ὸ, ὁ ἡ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τ' ἀληθείας, συμφορῆς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.
Ἀμοίρυμα, ατος, τὸ, quando quis exſors eſt rei; (2) infortunium. Ab eod.
Ἄμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, carens. Ex *α* priv. & μοῖρα, *ſors.*
Ἀμολγάω, meridior, *Heſ.* Ab ἀμολγός.
Ἀμολγαίος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo.*
Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.
Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.
Ἀμόλυντος, ε, ὁ ἡ ὐ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex *α* priv. & μολύνω, *polluo.*
Ἀμομφήτος, ον, &
Ἄμομφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab *α*, & μεμφομαι.
Ἀμὸν, *noſtrum, Dor.* pro ἡμέτερον.
ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, ſimilago cocta cum melle.
Ἀμορβαῖος, ε, ὁ ἡ ὐ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορβός. Unde
Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.
Ἀμορβεὺς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax.
Ἀμορβόω, f. ώσω, ſequor, adſector, comitor.
Ἀμορβὸς, & ἀμφορβὸς, media nox, *Etym.* Ex *α* intenſ. & ὀρφνὴ, quaſi ἀμορφνὰς.
Ἀμόρβιος, ε, ὁ ἡ ὐ, tenebricoſus. Ab
ΑΜΟΡΒΟΣ, ὐ, ὸν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, adſecla, ſectator.
Ἀμορβεύς, έως, ὁ, qui exſugit oleas; (2) qui exprimit amurcam. Ab
Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo.*
Ἀμοργίδιον, ε, τὸ, veſtimentum ex amorgide.
Ἀμόργινος, ε, ὁ ἡ ὐ, purpureus, ruber.
Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.
Ἀμοργὸς, ὸ, ὁν, qui exſugit; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.
Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ἅμα, *ſimul,* & ὅρος, *terminus.*
Ἀμορίτης, ε, ὁ, panis mellitus, & dulciarius. Ab ἀμόρα.
Ἀμορμύω, idem quod ἀμορβεύω.
Ἄμορος, ε, ὁ ἡ ὐ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex *α* priv. & μόρος, *portio, fatum.*
Ἀμορφέστερος, deformior. Ab ἄμορφος.
Ἀμορφία, ας, ἡ, abſentia formæ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab
Ἄμορφος, ε, ὁ ἡ ὐ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex *α* priv. & μορφὴ, *forma.*
Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.
Ἀμόρφωτος, ε, ὁ ἡ ὐ, qui formatus non eſt, formam non habens. Ex *α* priv. & μορφόω, *formo.*
Ἄμος, *per Sync.* pro ἄμαθος, arena.
ΑΜΟΣ, ὅ, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.
Ἄμοτον, *Adv.* inſatiabiliter. Ab ἄμοτος.
Ἄμοτος, ε, ὁ ἡ ὐ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis. Ex *α* priv. & μοτός.
Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.
Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμουσος, & λόγος, *oratio.*
Ἄμουσος, ε, ὁ ἡ ὐ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex *α* priv. & μοῦσα, *Muſa.*
Ἀμούσως, *Adv.* imperite, inſcite, illepide.
Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.
Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἄμοχθος, ε, ὁ ἡ ὐ, labore carens, laboris expers. Ex *α* priv. & μόχθος, *labor.*
Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, & παιανίζω, *pæanem canto.*
Ἀμπαῖδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, & παῖδες, *pueri.*
Ἀμπαλος, *reſortitio, Poët.* pro ἀνάπαλος.
Ἀμπαλὼν, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναπαλων.
Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ανὰ. Ἀμπαύεσθαι τῆς κλίνης, *Herodot.*
Ἀμπεδίον, *per campum, Poët.* pro ἀνὰ πεδίον.
Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.
Ἀμπέλεως, ε, ὁ ἡ ὐ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος. Unde
Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμπελικὸς, ὴ, ὸν, vinearius, Gl. V.
Ἄμπελος, ε, ὁ ἡ ὐ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.
Ἀμπέλιον, ε, τὸ, viticula, *Dim.*
Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis. Ab eod.
Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ ἡ ὐ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, & γίνομαι, *naſcor.*
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.
Ἀμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελουργὸς, ὸν, ὁ ἡ ὐ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus.*
Ἀμπελόκαρπον, ε, τὸ, herba quædam; (quæ & ἀπαρίνη, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, & καρπὸς, *fructus.*
Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo.*
Ἀμπελόπρασον, ε, τὸ, porrum in vite naſcens, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; Species allii. Ex ἄμπελος, & πράσον, *porrum. Angl.* Vine Leeke.
ΑΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis; (2) vinea.
Ἀμπελουργεῖον, τὸ, vinea.
Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accuſ.* Ἀμπελουργοῦσί τινες ἡμῶν ἀστοί, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium.
Ἀμπελούργημα, ατος, τὸ, vitium cultura.
Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab
Ἀμπελουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὐ, vinitor.
Ἀμπελοφάγος, ὁ ἡ ὐ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοφόρος, ε, ὁ ἡ ὐ, vitifer, vini ferax. Ex ἄμπελος, & φέρω, *fero.*
Ἀμπελοφύτης, ε, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φύω, *fero.*
Ἀμπελόφυτος, ε, ὁ ἡ ὐ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, & φύτος, *ſatus.*
Ἀμπελοφυτωρ, ορος, ὁ, vitium Sator. Ab ἀμπελος, & φυτωρ, Sator.
Ἀμπελώδης, εος, ὁ ἡ ὐ, vinealis, Gl. V.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.
Ἀμπέλως, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.
Ἄμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέπεμψας, a verbo ἀναπέμπω.
Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans,* a. 2. part. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.
Ἀμπίσαι, induiſſe, *Lac.* vel *Æol.* pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφίεννυμι.
Ἄμπισαν, *fac explicueris,* 2. ſ. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀνάπτασον, ab ἀναπετάζω.
Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum.
Ἀμπίχυσις, ε, τὸ, indumentum. Ab
Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Ἀμπέχεσθαι τινα τριβώνιον, μέλαιναν pullatam veſtem; ἀλουργίδα. Πέπλους ποικίλους ἠμπέχετο, induit, *Eur. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo.*
Ἀμπιχυέμαι, idem. Ex ἀμφὶ, & ἴχω, pro ἔχω.
Ἀμπίχω, idem & ex iiſd.
Ἀμπλακέω, erro, pecco. Hinc
Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.
Ἀμπλάκιον, τὸ, idem.
Ἀμπλάκητος, ε, ὁ ἡ ὐ, non aberrans.
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poët.* pro ἀναπλακία.
Ἄμπλακὴς, ε, ὁ ἡ ὐ, peccato carens, juſtus. Ex *α* priv. & πλακία, *error, peccatum.*
Ἀμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.
Ἀμπνεύθη, *reſpiravit,* 3. ſing. a. 1. ind paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνεύθη, a verbo ἄμπνυμαι.
Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολέειν, ab ἀναπολέω.
Ἀμπόλιν, *per urbem, Ionice* pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπρώσω, f. ὥσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab
ΑΜΠΡΟΝ, ε, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.
Ἀμπλάρθαι, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπλάμενος, ab ἀνίπλαμαι, *revolo.*
Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.
Ἀμπυκίζω, f. ίσω, antias & capronas religo &: adſtrictas teneo. Ab eod.
Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis.
Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. V. gurges. Ex ἀνὰ, & ὠθέω pro ὠθίνω.
Ἀμπωτίζω, f. ίσω, reſorbeo. Ab
Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, reciprocatio æſtus marini. Ab ἄμπωσις.
ΑΜΥΓΔΑΛΗ, ας, *contr.* ἀμυγδαλὴ, ῆς, ἡ, amygdala, ſ. amygdalus arbor. Hinc
Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
Ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, ſ. amygdalum, fructus. Ab eod.
Ἀμυγδαλίτης, ε, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo.
Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὐ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος.
Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.
Ἀμυγδαλοκατάκτης, ε, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & ἀγνύω, *frango.*
Ἀμύγδαλος, ε, τὸ, amygdalum, fructus.

Ἀμύγδαλος,

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.
Ἀμυγδαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, amygdalæ ſimilis.
Ἄμυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulſio capillorum. Ab ἀμύσσω.
Ἄμυδι, *Adv.* ſimul, cum. Ab ἅμα.
Ἀμυδρίεις, ίεσσα, ίεν, idem quod primitivum
ΑΜΥΔΡΟΣ, ά, όν, ſubobſcurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis. Hinc
Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, hebeto.
Ἀμυδρῶς, *Adv.* obſcure; (2) ex liter.
Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obſcuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.
Ἀμύελος, ος, ὁ ἡ ἡ, carens medulla. Ex α priv. & μυελὸς, *medulla.*
Ἀμύζω, f. ύσω, fugo; (2) lac premo; (3) ſicco. Ex α pleon. & μύζω, *fugo.*
Ἀμύητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Ph.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, *initio.*
Ἀμύθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, *dico.*
Ἄμυθος, ος, ὁ ἡ ἡ, fabularum expers, in quo ſunt nullæ fabuloſæ narrationes. Ex α priv. & μῦθος, *fabula.*
Ἀμυκαλαί, ῶν, αἱ, cuſpides jaculorum, *Heſiod.* Ab ἀμύσσω.
Ἀμύκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers mugitus. Ex α priv. & μυκάω, *mugio.*
Ἀμυκλαΐσδειν, *Laconice loqui*, præſ. infinit. act. *Dorice* pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice, ſive ut Amyclæi, loquor.*
Ἄμυκλις, ῐδος, ὁ, naſo carens, ap. *Strab.*
Ἀμυκλικὸς, ἡ, όν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυκλικῶς, *Adv.* vellicatim, diſcerptim.
Ἀμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus. Ab ἄμυλος, *non molitus.*
Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea ſine mola facta. Ab
Ἄμυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola.*
ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, laudatiſſimus, celeber, præclarus; (3) egregius, ſtrenuus; (4) elegans; (5) fauſtus.
Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio, vindicta, injuriæ propulſatio. *Ph.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.
Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.
Ἄμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.
Ἀμυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.
Ἀμυνέμμαι, *auxiliari*, præſens idem, ſed *Dorice.*
Ἀμυνεῦσι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.
Ἀμύνη, *ultio*, *Ion.* pro ἄμυνα.
Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; vindictæ cupidus.
Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Ph.* A ſeq.
Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulſator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.
Ἀμυντήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, auxiliatorius, propulſatorius, expulſorius. Ab ἀμυντήρ.
Ἀμυντικὸς, ἡ, όν, ad injuriam propulſandam aptus. Ab ἀμύνω.
Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab
ΑΜΥΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciſcor: & adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) reſiſto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, ὡς σε τεθνηκότος, Ἀμύνεσθαι ὡς, ὦ ἄνερ, περὶ πατρίδος, pugnare pro; τὰς ἀδικοῦντας. τινὰ ὑπὲρ τούτου, τινὰ τούτου. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Oed.* Col. 1228. Ὅτι περ ἔργ' ἀμύνεσιν κακὰ, *Id. Ph.* 603. Ἕως ἠμύναντο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, *Joſuae* 13, 13. *Ph.* ἀμύνεται, ulciſcitur, refutat.
Ἀμυξ, *Adv.* vellicatim, diſcerptim.
Ἀμυξὶς, ιχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.
Ἀμυξις, εως, ἡ, idem, ſcarificatio. Ab
ΑΜΥΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, diſcerpo; (2) lancino, ſcarifico, exulcero animum, faucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χώμῳ, *Iliad.* 1, 243. Τὴν γνάμψιν ἀμύξει, *Æſchin.*
Ἀμυσηγώγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, myſteria, ſeu ſacra non edoctus. Ex α priv. & μυσαγωγέω.
Ἀμυσαρίασος, ὁ ἡ ἡ, non initiatus. *Sch.* ap. *Theoc.*
Ἀμυσὶ, *Adv.* raptim, ſine labiorum compreſſu, patente ore. Ex α priv. & μύω.
Ἀμυσίζω, f. ίσω, hiante ore & largo hauſtu bibo. Ab
Ἄμυσις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυσὶ, ſive ſine reſpiratione & labiorum compreſſione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rheſ.* 419. Ab ἀμυσὶ.
Ἄμυστος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, idem quod αμυητος.
Ἀμυχρὸς, ὰ, όν, nullo contaminatus ſcelere & piaculo. *Etym.* (pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.*) Ex α priv. & μύσος.
Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo ſumma tantum cutis perſtringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc
Ἀμυχηδὸν, *Adverb.* primoribus digitis, ſummis digitis; (2) vellicatim, diſcerptim.
Ἀμυχὶ, *Adverb.* cum vellicatione, ſuperficialiter, quaſi radendo ſummam cutem.
Ἀμυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſimilis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.
Ἀμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*
Ἀμφαγαπάζω, amice habeo, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω, *diligo.*
Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex iiſd.
Ἀμφαγείρω, fut. ερῶ, congrego circa aliquem, *in paſſ.* coeo ad vel circa aliquem. Θεοὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, *Il.* 18, 37.
Ἀμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)
Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι.
Ἀμφαδίην, *Adverb.* palam. Ab ἀμφάδιος.
Ἀμφάδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, manifeſtus. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, *appareo.*
Ἀμφαδὸν, *Adv.* palam, manifeſte, *per Syncop.* pro ἀναφανδόν.
Ἀμφανε, *oſtendit*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.
Ἀμφάκης, *utrimque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης.
Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, ſervi apud Cretenſes indigenæ, ſed tamen bello capti.
Ἄμφανε, *oſtendit*, 3. ſingul. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἀνίφανε, a verbo ἀναφαίνω, *oſtendo.*
Ἀμφαξουέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus, in utrumque latus vergit, & non recte hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, *axis.*
Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε, *Il.* 21, 408.
Ἀμφαραβίζω, idem, Ἅρματα δ' ἐυποίητα κὴ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, *Heſiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἀράβος, *ſtrepitus.*
Ἀμφαρισερὸς, ρὰ, ρὸν, lævus utraque manu, qui dextra ut ſiniſtra utitur; (2) ſiniſter, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀρισερὸς, *ſiniſter.*
Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus abietis poſt ramos reciſos. Ex ἀμφὶ, & ἄυξω.
Ἀμφαύω, circumſono, *Heſ.* Ex ἀμφὶ, & αὔω.
Ἀμφαφάσδω, *circum tractari*, præſ. infin. paſſ. pro ἀμφαφᾶδῆ, a verbo ſeq.
Ἀμφαφάω, & ἀμφαφόομαι, contrecto; ἀμφαφόων. *Ion.* & *Poët.* pro ἀμφαφῶν, ἀμφαφάων. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι. Ἕκτορ, *Iliad.* 22, 273. Ex ἀμφὶ, & ἁφάω, *tango.*
Ἀμφεπίτο, *fovebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*
Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, ſeu *circumſonſus*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἀμφικείρω.
Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc
Ἀμφελικλος, ον, circumvolutus, convolutus.
Ἀμφέλκω, fut ἕλξω, circumquaque traho.
Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, & ἔλυτρον, *involucrum.*
Ἀμφελυτρασις, ἡ, involutio.
Ἀμφέξω, *induam*, f. 1 ind. act. verbi ἀμπέχω.
Ἀμφιπονήθη, *conſumpſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀμφιπονέομαι, *conſumo.*
Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, verſor circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) perſequor. Ὡς ὄχλος νιν ὑσέρω ποσὶ πανοπλος ἀμφέπῃ, *Eur. Ph.* 150. Τὰς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὔτμὴ Τιτῆνας χθονίους, *Heſiod.* Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἔπω, *curo.*
Ἀμφέρεδε, *rejicere*, præſ. infin. med. *Poëtice* pro ἀναφέρεδε, a verbo ἀναφέρω, *rejicio.*
Ἀμφέσσω *circumſteti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίστημι, *circumcolloco.*
Ἀμφετήτυμος, verus, ut *ſimplex* ἐτήτυμος.
Ἀμφεφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, a verbo ἀμφεφοβέω.
Ἀμφέφυγες, *evaſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado.*
Ἀμφέχυτο, *circumfuſus erat*, 3. f. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχύω.
Ἀμφήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *mucro, cuſpis.*
Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, & ἡλικία.
Ἀμφημερινὸς, ὴ, όν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, *dies.*
Ἀμφήμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀμφηρεφέα, accuſ. ſing. ab
Ἀμφηρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, *tego.*
Ἀμφήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, utrimque inſtructus remis, a cujus utraque parte remigari poteſt; (2) utrimque inſtructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω.
Ἀμφηρικὸς, ὴ, όν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.
Ἀμφήρις, ες, ὁ ἡ ἡ, anceps, controverſus. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, *contentio.*
ΑΜΦΙ, Præpoſitio, circa, circum, circiter, am-, juxta; *aliquando* propter, præ, οἱ ἀμφὶ Σωκράτεα, Socratici. οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accuſ.* circa, ad.
Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν στολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφίαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrimque mare habens. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, *mare.*
Ἀμφιάναξες, ανων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφὶ μοι αὖθις ἄναξα——vel etiam Ἀμφὶ μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ, & ἄναξ, *rex.*
Ἀμφιαναπλίζω, fut ίσω, proœmio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, in primis verſum Terpandri: Ἀμφὶ μοι αὐλὸν Ἀνακτ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.
ΑΜΦΙΑΣ, ος, ὁ, vinum moderatum, *Heſ.*
Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, veſtis. Ab ἀμφιάζω, *induo.*
Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἀμφιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumſono. Ex ἀμφὶ, & ἰάχω, *ſono.*
Ἀμφιάχω, idem & ab eod.
Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, luſtro. Ἀμφιβαίνει μοι θράσος, πανος φρένας. Ὅς Χρύσῃ ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.
Ἀμφιβάλῃ, *circumjecerit*, 3. ſingul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.
Ἀμφιβάλλω, fut. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Ph.* Ἀμφιβαλοῦσα κάρα συγεοὶν δκλοσύνῃσι, τὸ ξιφος. Ἀμφιβαλὲ μαστὸν ἀλίνασι μαῆρες, *Eur. Ph.* 313.
Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.
Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defenſio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et
Ἀμφιβασις, εως, ἡ, circumventio, (3) protectio, defenſio; (3) contentio, altercatio.
Ἀμφιβεβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, βαίνω, *vado, eo.*
Ἀμφιβέβηκας, *circumſiſti*, 2. ſingul. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.
Ἀμφίβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, in terra & in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita.*
Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.
Ἀμφιβληστρικὸς, ὴ, όν, retiformis, retis vim & uſum præſtans. Ab

Ἀμφίβληστρον,

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, & βοάω, clamo.

Ἀμφιβολεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab

Ἀμφίβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβόσκομαι, depasco. Ex ἀμφὶ, & βοσκω.

Ἀμφίβολος, ου, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonsillas.

Ἀμφίβραχυς, υς, ὁ, utrimque brevis, ab initio & a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys. Ex ἀμφὶ, & βραχὺς, brevis.

Ἀμφίβροτος, ος, ὁ ἡ ὄν, circa hominem tegens undique; (2) hominem undique tegens.

Ἀμφίβροχος, ος, ὁ ἡ ὄν, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, & βρέχω.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγέγηθε, circum oblectatus est, 3. sing. perf. ind. med. verbi seq.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, fut. ήσω, & ἀμφιγήθω, valde gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, futur. ήσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. Ἵνα πρὸ ἓν ἂν ἀμφιγνῶσι, ἔχῃς τὰς συνδοκιμάζοντας, Isocr. Ex ἀμφὶ, & νοέω, intelligo.

Ἀμφίγυος, ος, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφὶ, & γίνομαι, nascor.

Ἀμφιγύήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani. Pb. Mulciber. Ex ἀμφὶ, & γυῖος, claudus.

Ἀμφίγυος, υς, ὁ ἡ ὑ, utrimque acutus, fortis, robustus. Ex ἀμφὶ, & γύιος, sive γυῖον, membrum.

Ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, & γυιόω.

Ἀμφιδαὴς, ές, ὁ ἡ ές, utrimque secans. Ex ἀμφὶ, δαίω, seco, divido.

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Σέω δ' ἕνεκ' ἀὐτή τε, πολύμος τε ἄσυ τόδ' ἀμφιδέδηε, Il. 6, 329.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuosus.

Ἀμφιδάσεαν, acc. sing. f. g. ab

Ἀμφίδασυς, δάσεια, δασυ, utrimque hirsutus; (2) ubique hirsutus; (3) valdè hirsutus.

Ἀμφίδια, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, & δέω.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides. Ex iisd.

Ἀμφιδέδηε, 1. s. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli. Ex ἀμφὶ, & δέω.

Ἀμφιδεὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, admodum meticulosus. Ex ἀμφὶ, & δέος, metus.

Ἀμφίδεμα, circum ædificio. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδεμαῦλο, Joseph. Ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ος, ὁ ἡ ὸν, ambidexter. Gl. V. æquimanus. Ex ἀμφὶ, & δεξιὸ, dextra.

Ἀμφιδέξιως, Adv. admodum dextre & apte.

Ἀμφιδέρκομαι, & ἀμφιδέρκω, circumspicio.

Ἀμφιδέρχθης, circumspectus es, 2. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἀμφεδέρχθης.

Ἀμφιδετος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque ligatus, circumligatus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ος, ὁ ἡ ὸν, postremus; (2) minutissimus. Ex ἀμφὶ, & δεύτατος.

Ἀμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδηριόωμαι, ῶμαι, dcerto, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ος, ὁ ἡ ὸν, anceps, dubius; (2) æqualis. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, pugna.

Ἀμφιδιαίνω, circum irrigo, madefacio.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo.

Ἀμφιδίνεο, idem, ὣ πέρι χεῖμα ἑαυτῇ κασιγνήτοιο ἀμφιδεδινῆ, Il. 23, 562.

Ἀμφιδοκέω, f. σω, circum observo, observo capiendi caussa, insidior.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, utrimque commoveo, seu agito. Ex ἀμφὶ, & δονέω, agito.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

Ἀμφίδοξος, ος, ὁ ἡ ὸν, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, & δόξα, opinio.

Ἀμφίδορος, ος, ὁ ἡ ὸν, pelle undique tectus; (2) utrimque excoriatus, seu cui circumquaque detracta pellis est. Ex ἀμφὶ, & δορὰ, vel δέρμα, pellis.

Ἀμφίδυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, natus quoque parente servo & ipse servus. Ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

Ἀμφίδρομος, ος, ὁ ἡ ὸν, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, & δρόμος, cursus.

Ἀμφίδρυπτος, υς, ὁ ἡ ὑ, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, & δρύπτω, lacero.

Ἀμφιδρυὴς, έος, ὁ ἡ ές, idem & ex iisd.

Ἀμφίδρυφος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Ἀμφίδυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, & δύω, subeo.

Ἀμφιδὺς, a. 2. part. act verbi

Ἀμφιδύω, fut. ύσω, circumquaque induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν πείνῃ σφαγισθεὶς ἀμφιδύσεται χρεί, Soph. Trach. 614.

Ἀμφίεσμαι, perfect. indic. pass. &

Ἀμφίεσμμαι, part. verbi ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέλικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, circumvolubilis, circumquaque volubilis.

Ἀμφιέλισσω, fut. ξω, circumvolvo, circumquaque volvo, circumplico.

Ἀμφιέμαι, induor. Ab

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ἠμφίεσε ἐκεῖνον ἐξ ἑαυτῆ χιτῶνα, Xen. Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τοῦτον. Aristph. Plut. 934. Στολὴ γυναικὸς ἠμφιεσμένον, id. Θεσμ. 98.

Ἀμφιέπουλες, præs. part. act. verbi

Ἀμφιέπω, circumtracto; (2) circa quidpiam versor, curo; (3) persequor. Ὡς ὅτε δ' ἀμφιέπουσι τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, Il. 24, 804. Ex ἀμφὶ, & ἔπω, ago, operor.

Ἀμφιέρρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cæleſtibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Ex ἀμφὶ, & ἔργον, opus.

Ἀμφιεσάμενος, a 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεση, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Ἀμφίεσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεσρὶς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum, stragulum. Ab eod.

Ἀμφιέσω, induam, fut. 1. ind. act.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, & ἔτος. Unde

Ἀμφιετεὶ, Adv. quotannis, unoquoque anno.

Ἀμφιέτεες, Adv. idem & ex iisd.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis sacrificio. Ex iisd.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιέτηρος, ον, annuus, anniversarius: item cui quotannis, certa die sacra sunt, Ern.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ ἡ ές, idem.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, circumsedeo. Νεκλαρίῳ ὃ χιτῶνι μελαιν' ἀμφίζανε τέφρη, Il. 18, 25. Ex ἀμφὶ, & ἰζάνω, sedeo.

Ἀμφίζυγος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, & ζευγνύω, jungo.

Ἀμφιήκης, ος, ὁ ἡ ες, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, acies.

Ἀμφιθάλαμος, ος, ὁ ἡ ὸν, amphithalamus, utrimque thalamos habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλατλος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, & θάλασσα, mare.

Ἀμφιθαλὴς, ές, ὁ ἡ ές, circumfloridus, circumvirens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus & matrimus. Ab

Ἀμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, planè floreo; ἀμφιτέθηλα; perf. med.

Ἀμφιθέατρον, ος, τὸ, Amphitheatrum, locus, in quo undique spectari possunt, quæ in ipso fiunt. Ex ἀμφὶ, & θέατρον, quod est a θεάομαι, spectio.

Ἀμφίθετος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui utrimque poni potest, qui ex omni parte potest statui. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, pono.

Ἀμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ον, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, θήγω, acuo.

Ἀμφιθλαδεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.

Ἀμφιθλασις, ἡ, contusio undique facta. Ab

Ἀμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab ἀμφὶ, & θλάω, frango.

Ἀμφιθορέω, undique assulto.

Ἀμφιθρεπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, circum concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ, & τρέφω.

Ἀμφίθρυπτος, υς, ὁ ἡ ὑ, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ, & θρύπτω.

Ἀμφίθυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque januam habens, fores anticas & posticas habens. Ex ἀμφὶ, & θύρα, janua.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. Μήτηλέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ, Hesiod. Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, & καλύπτω.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. conj.

Ἀμφικεφάλος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, & κάρηνον, caput.

Ἀμφικαρὴς, ές, ὁ ἡ ές, idem; (2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ, & κάρη, caput.

Ἀμφίκαρπος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens.

Ἀμφικεάζω, fut. άσω, circumcirca findo, circumscindo, divido. Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας, Odyss. 14. 12. Ex ἀμφὶ & κεάζω.

Ἀμφικεάσας, aor. 1. part. act. Poët. pro ἀμφικεάσας.

Ἀμφικεῖμαι, jaceo.

Ἀμφικείρω, f. ρῶ, circumtondeo.

Ἀμφικέλευθος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ. & κέλευθος, via.

Ἀμφικόθω, fut. θσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ, & κοθω.

Ἀμφικέφαλος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, caput.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, passim queror. Ex ἀμφὶ, & κινύρομαι.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, & κίων, columna.

Ἀμφίκλαστος, ος, ὁ ἡ ὸν, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, & κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ubique fletur, Rob. Ex ἀμφὶ, & κλαίω, fleo.

Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, abluo.

Ἀμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens.

Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ ἡ ές, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis septus. Ex ἀμφὶ, & κνέφος, caligo.

Ἀμφίκοιλος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque cavus.

Ἀμφίκοιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, & κοίτη, lectus.

Ἀμφικολλος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex ἀμφὶ, & κόλλα, gluten.

Ἀμφικομέω, curo, orno, ut simplex.

Ἀμφίκομος, ος, ὁ ἡ ὸν, undique comas habens; (2) late comans, undique frondosus. Ex ἀμφὶ, & κόμη, coma.

Ἀμφίκοπος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ, & κόπτω, scindo.

Ἀμφίκορος, ος, ὁ ἡ ὸν, medius inter tres fratres, Hes. Suid. Ex ἀμφὶ, & κόρος, puer.

Ἀμφίκυρτος, ος, ὁ ἡ ὸν, circumquaque rasus; (2) ὴ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, κεῖρω, vel κύρτος, puer.

Ἀμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quasso.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ος, ὁ ἡ ὸν, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ, & κρανον.

Ἀμφικρίμαμαι, futur. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ, & κρέμαω, pendeo. Unde

Ἀμφι-

Ἀμφικρεμὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, utrimque pendens.
Ἀμφικρημνος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrimque præcipitium habens, circum præceps.
Ἀμφικλίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, *habito*.
Ἀμφικλύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum convenientes.
Ἀμφικλυονὶς, ἰδος, *Epith.* civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.
Ἀμφικλυονία, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.
Ἀμφικυλίσασις, aor. 1. part. act. *Æol. & Poët.* pro ἀμφικυλίσας, ab
Ἀμφικυλίω, fut. ἰσω, circumvolvo.
Ἀμφικύπελλον, ε, τὸ, poculum rotundum & utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, & κύπελλον, *poculum, cyathus*.
Ἀμφίκυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque declivis, gibbosus, utlana apparet nondum semiplena. Ex ἀμφὶ, & κυρτὸς.
Ἀμφίξαλὴς, ὲς, ambiguus.
Ἀμφίλαῖος, utraque manu lævus.
Ἀμφίλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, loquax.
Ἀμφιλαμβάνω, undique accipio, amplector.
Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia. Ab
Ἀμφιλαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus; (4) cingens. Ex ἀμφὶ, & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς, *qui utraque manu prehendi potest*.
Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* ample, abunde. Ab eod.
Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.
Ἀμφιλέγω, fut. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, disputo, contendo; (2) dubito, ambigo. Hinc
Ἀμφίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dubius, anceps.
Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.
Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.
Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio, Gl. V. altercatio. Ab
Ἀμφίλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, & λόγος, *ratio*.
Ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.
Ἀμφίλοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque obliquus.
Ἀμφίλοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, & λόφος, *crista*, vel *collis*.
Ἀμφιλύκη, νύξ, subtristris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, & λύκη, *lux prima*.
Ἀμφίλυκος, antelucanus, Gl. V.
Ἀμφίμακρος, ε, ὁ ἡ ἡ, Pes prosodicus ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.
Ἀμφίμαλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque villosus & hirsutus. Ex ἀμφὶ, & μαλλὸς, *vellus*.
Ἀμφιμάρπω, prenso.
Ἀμφιμάχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, & μαχάλη, *axilla*.
Ἀμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.
Ἀμφιμάχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est, excellens. Ab
Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, R. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἕκτυθι νηῶν, *Il.* 15, 391.
Ἀμφιμάχωμαι, 1. sing. præs. conj. med.
Ἀμφιμέλαιναι, omnino nigræ, nom. plur. f. g. Ab ἀμφὶ, & μέλας, *niger*.
Ἀμφιμέμυκα, *circummugii*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.
Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.
Ἀμφιμήτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ, & μήτρα, *matrix*.
Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre.
Ἀμφιμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, benè, varie mixtus. Ex ἀμφὶ, & μίγνυμι, *misceo*.
Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.
Ἀμφινεικὴς, &
Ἀμφινείκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Ex ἀμφὶ, & νεῖκος, *rixa*. Hinc
Ἀμφίνεικος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo est contentio.
Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, *Il.* 18, 186. Ex ἀμφὶ, & νέμω.
Ἀμφινοέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, consîdero, refero, *Soph. Antig.* 382. Ex ἀμφὶ, & νοέω.
Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde
Ἀμφίξος, *contr.* ἀμφίξυς, ε, ὁ ἡ ἡ, utraque parte radens; (2) bene delans, vel poliens.
Ἀμφίον, ε, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ, & ὅρκος.
Ἀμφιπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, & πήγνυμι, *compingo*.
Ἀμφίπαλτος, ε, ὁ ἡ ἡ, peltis densus, R. Ex ἀμφὶ, & πάλτὸν, *jaculi genus*.
Ἀμφιπαλύνω, undique conspergo.
Ἀμφιπατάσσω, assiduè, crebro percutio.
Ἀμφιπάτορες, οἱ ἡ αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati. Ex ἀμφὶ, & πατὴρ.
Ἀμφίπεδος, ε, ὁ ἡ ἡ, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, & πέδον, *solum, terra*.
Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis Ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, *securis*.
Ἀμφιπέλεκος, ε, ὁ, capulus securis, bipennis, manubrium. Ex iisd.
Ἀμφιπέλομαι, adsum, exsisto.
Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum in aliquâ re. Τὸν μὴ Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο, *Il.* 13, 656.
Ἀμφίπεσικλάω, ᾶ, fut. άσω, circumvibro.
Ἀμφιπεσίκλιονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, & κλίζω, *condo*.
Ἀμφιπερικτίσι, Vicinis, dat. pl.
Ἀμφιπεπλάζω, oberro.
Ἀμφιπεπλίγδην, circumplexè, ita ut circumplectantur, &c.
Ἀμφιπεπλίσσω, fut. ψω, circumverto, converto. Ex ἀμφὶ, & πεπλίσσω, *converto*.
Ἀμφιπεπλίσσω, *circumvertebat*, 3. s. imp. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἀμφιπεπλίσσε. Ab
Ἀμφιπεπλόω, circumverto. Ab ἀμφιπεπλίσσω.
Ἀμφιπερθίζω, vel ἀμφιπερθύζω, f. σω, vel ξω, circumstrideo.
Ἀμφιπερφύω, planè corrumpor & pereo.
Ἀμφιπεσόντες, *amplexæ*, gen. fing. acr. 2. part. act. f. g. a verbo ἀμφιπίπτω.
Ἀμφίπηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ, & πηρὸς, *mancus*.
Ἀμφιπιάζω, f. άσω, circumcirca premo, vel constringo. Τραχὺς δ' χαλαις ἀμφιπίαξε λύκος, *Theoc. Ep.* 6, 4.
Ἀμφιπίπλω, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς ὃ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, *Odyss.* 8, 523.
Ἀμφιπιτνέω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.
Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus.
Ἀμφίπλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab
Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.
Ἀμφιπλήκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque percutiens, vel ferien; (2) qui utrimque percutitur. Ex ἀμφὶ, & πλήσσω, *percutio*.
Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀμφιπλὶξ, pedibus alternatim motis. Ab
Ἀμφιπλίσσω, circumeo.
Ἀμφιπλύνω, benè eluo, vel abluo, vel subigo.
Ἀμφίπνευμα, τὸ, respiratio fortis, & difficilis.
Ἀμφίποκος, ε, ὁ ἡ ἡ, lanatus, seu villosus. Ex ἀμφὶ, & πώκος, *vellus*.
Ἀμφιπολάω, f. ήσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam seu famulus. Ἐν πέμπτῃ γὰρ φασιν Ἐριννὺας ἀμφιπολεύειν, *Hesiod.* Ἡμερ. 39.
Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, versor circum; (2) obeo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Θείαις ἀμφιπολᾶν τιθήναις, *Soph. Oed. Col.* 672. Ex ἀμφὶ, & πολέω, *versor*. Unde
Ἀμφίπολος, ε, ὁ ἡ ἡ, famulus, famula.
Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, satago, occupor in aliqua re; (2) absumo. Τὸν μὴ Τυδείδης δεικηλίδης ἀμφιπονεῖτο, *Iliad.* 23, 681.
Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφεπόλᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, *Iliad.* 2, 315. Ex ἀμφὶ, & πέτομαι, *volo*.
Ἀμφίπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, sine ephippiis vehuntur, atque ex uno in alterum transiliunt, si usus requirat. Ex ἀμφὶ, & ἵππος, *equus*.
Ἀμφιππόβοξοται, ῶν, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον, *arcus*.
Ἀμφιπροβδάω, undique promineo, seu propendeo, R.
Ἀμφιπρόσυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ab anteriore & posteriore parte columnas habens. Ex ἀμφὶ, & πρόσυλος,
Ἀμφιπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, *facies*.
Ἀμφιπρυμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque puppim habens. Ex ἀμφὶ, & πρυμνὸς, *puppis*.
Ἀμφίπλαμαι, futur. πλέσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ, & ἵπλαμαι, *volo*.
Ἀμφίπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ, & πύλη, *porta*.
Ἀμφίπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, undique ardens, totus in igne. Ex ἀμφὶ, & πῦρ.
Ἀμφιῤῥεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ῥίπω, *propendeo*.
Ἀμῤῥήδης, ές, ὁ ἡ ἡ, undique adspersus, probè irrigatus. Ex ἀμφὶ, & ῥάζω, *adspergo*.
Ἀμφίῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, *fluo*.
Ἀμφιῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, undiquaque ruptus. Ex ἀμφὶ, & ῥαξ, *fissura*.
Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφίῤῥυτος.
Ἀμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) in medio; (3) fine, seorsum, extra. Ab ἀμφὶ.
Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quasi utrinquegrada, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.
Ἀμφίσβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, controversus, ambiguus, quasi de quo in utramque partem itur, *Hesych. Suid.* Ex ἀμφὶ, & βαίνω.
Ἀμφισβησία, ας, ἡ, *Ion.* ἀμφισβησίη, controversia, contentio. Ab
ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φαινομένοις, τοῦτο, τοῦτο, τοῦ ἰσότητα τῇ πράγμασι· σοὶ ἀρχῆς, tecum de; ἀμφὶ γένεσ, πρὸς ἀλλήλας.
Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur; (2) quæstio; (3) dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.
Ἀμφισβητήσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, controversus, dubius. Ab eod.
Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.
Ἀμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, contentionibus deditus. Ab eod.
Ἀμφίσγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, diverso semine genitus. Ex ἀμφὶ, & γόνος, *generatio*.
Ἀμφίσμαινα, ης, ἡ, serpentis genus, idemque quod ἀμφίσβαινα, *Etym.*
Ἀμφισκίος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque umbram habens. Ex ἀμφὶ, & σκιὰ, *umbra*.
Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant. *Hesych.* Ex ἀμφὶ, & κώμη, *pagus*.
Ἀμφίσσαμαι, undique circumsto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίσσαντο δῆν, *Iliad.* 11, 732. Ex ἀμφὶ, & ἵσαμαι, *sto*.
Ἀμφίσαυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, bifurcatus, Gl. V.
Ἀμφισειλάμβος, aor. 1. part. med. ab
Ἀμφισέλλω, circumcirca amicio, vel orno; (2) circumcirca adstringo, cohibeo. Κἀμφισειλαμένα τὰν ζυσίδα τᾶς Κλεαρίσας, *Theocr. Id.* 2, 74. Ex ἀμφὶ, & σέλλω.
Ἀμφισεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo innexus. Ex ἀμφὶ, & σέφω, *corono*.

Ἀμφίσμος,

Ἀμφίσομος, ος, ὁ ἡ ὄν, verſipellis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ἀμφί, & σόμα, os, acies.

Ἀμφισφόγγυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, undique rotundus.

Ἀμφισωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, undique conſpicuus & patens. Ex ἀμφὶ, & ὠπ, oculus.

Ἀμφιτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque libratus. Ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάμνω, feco, v. c. vomere agrum, &c. Ern.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, tapes utrimque villoſus. Ex ἀμφὶ, & τάπης, tapes.

Ἀμφιτάπις, ιδος, idem & ex iiſdem.

Ἀμφίταπος, ος, ὁ, idem; (2) ὁ ἡ ὄν, tapetibus circumdatus. Ex iiſd.

Ἀμφιταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab. ἀμφιτείνω.

Ἀμφιταρβὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, timor.

Ἀμφιτείνω, circum extendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ ἡ ὄν, mœnia circumdans, obſidens.

Ἀμφιτέμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, & τέμνω.

Ἀμφιτίθει, circumpone, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi inuſ. ἀμφιτιθέω, pro

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις, Eur. Hec. 434. Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτιθεῖσα, Il. 10, 271.

Ἀμφιτινάσσω, fut. άξω, utrimque quatio.

Ἀμφιτομος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque ſcindens, anceps; (2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ, & τέμνω, ſeco.

Ἀμφίτορνος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque tornatus, utrimque tornando excavatus.

Ἀμφιτόρνωτος, ον, idem.

Ἀμφιτρέμω, undiquaque tremo. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε, Il. 21, 507.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὄν, Eurip. Cycl. 703. utrimque perforatus, utraque parte pertuſus. Ex ἀμφὶ, & τρύω, foro.

Ἀμφίτρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, & τρίζω, ſono.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, fut. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, & τρομέω, tremo.

Ἀμφιτρυγὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, undique attritus. Ex ἀμφὶ, & τρύω, tero.

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ἀμφιφαὴς, έος, ος, ὁ ἡ ὄν, plenam ubique lucem habens. Ex ἀμφὶ, & φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, circumcirca ornatus clavis ſeu cuneolis. Ex ἀμφὶ, & φαλός.

Ἀμφιφανὴς, id. quod ἀμφιφαὴς, de aſtris, eſt ſtella mane et veſperi conſpicua.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis.

Ἀμφίφλεξ, ογος, ὁ ἡ ὄν, dubiæ & ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, & φλὲξ, flamma.

Ἀμφιφορὰς, έως, ὁ, amphora, ſ. vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex ἄμφὶ, & φέρω, fero.

Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφὼν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχάινω, inhio; (2) abſorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ, & χαίνω, hio.

Ἀμφίχαιτος, ὁ ἡ ὄν, utrimque comatus.

Ἀμφιχαλκιφάλαρος, ὁ ἡ ὄν, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. Ariſtoph. Ex ἀμφὶ, χάλκος, & φαλαρα, phaleræ.

Ἀμφιχίαι, aor. 1. inf. act. Poët. pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo ſeq.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, ſeu ſpargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ, Heſiod. Ἔργ. 65.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

Ἀμφίχρους, ος, contr. ἀμφίχρως, ως, ὁ ἡ ὄν, utrimque coloratus; (2) bicolor. Ex ἀμφὶ, & χρὼς, color.

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφιχυθεῖσα, circumfuſa, a 1. part. paſſ. f. g. verbi ἀμφιχύω.

Ἀμφίχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, circumfuſus; (2) terra adgeſta utrimque munitus. A ſeq.

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.

Ἀμφίχωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, & χωλὸς, claudus.

Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magiſter pagi, Ph. Ex ἄμφοδον, & ἄρχω, impero.

Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, Ph. Dim. ab

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, Ph. Ab

Ἄμφοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, via.

Ἀμφόδους, οντος, ὁ ἡ ὄν, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, dens.

Ἀμφοῖ, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, per cædem, Poët. pro ἀνὰ φόνον.

Ἀμφορεαφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω, fero.

Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vaſculum teſtaceum vinarium, Dim.

Ἀμφοτεράκις, Adv. utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde

Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.

Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ατλος, ος, ὁ ἡ ὄν, in utramque parte diſputans; (2) callidus, acutus in diſputando. Ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτερόδεξις, ος, ὁ ἡ ὄν, ambidexter, qui ſiniſtra pro dextra utitur, & hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

Ἀμφοτερόπλους, contr. ἀμφοτερόπλους, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ab utraque parte navigari poteſt. Ex ἀμφότερος, & πλόος, navigatio.

Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, Adv. utrimque.

Ἀμφοτέρωθι, Adv. utrobique. Ab eodem.

Ἀμφοτέρως, Adv. utroque modo. Ab eodem.

Ἀμφοτέρωσε, Adv. utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφυδὶς, Adv. in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & ὖδος, ſolum, humus.

Ἀμφοράναιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. Poët. pro ἀναφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

Ἀμφύω, fut. σω, undique adnaſcor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ, & φύω, naſcor.

ΑΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Accuſ. ἄμφω.

Ἀμφώβολα, ων, τὰ, vaticinia ex inſpectione viſcerum. Ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, veru.

Ἀμφώβολος, miſſile. Ab ἄμφω, & βολή.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ἡ ὄν, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδὼς, dens.

Ἀμφώης, ους, ὁ ἡ ὄν, utrimque aures habens; (2) utrimque anſatus. Ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, auris.

Ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ἀμφὶ, & ὠλένη, ulna.

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præſtatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, juro.

Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, poculi genus, utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & οὖς, auris.

Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (2) auris, ſeu anſa vaſis. Ex iiſd.

Ἄμφωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque anſatus.

Ἀμωμήτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inculpatus, irreprehenſibilis. Ex α priv. & μωμέομαι, culpo.

Ἀμωμήτως, Adv. inculpate, irreprehenſibiliter.

Ἄμωμις, ίδος, ἡ, herba quædam amomo ſimilis. Ab ἄμωμον.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum ſimilitudine aliqua referens. Ab eod.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fruticis.

Ἄμωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, maculæ expers, irreprehenſibilis. Ph. immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, dedecus, probrum.

Ἀμῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. contr. pro ἀμύονται, a verbo ἀμύω, meto.

Ἀμῶς, metas, 2. ſing. præſ. opt. act. contr. pro ἀμάοις, a verbo eod.

Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, unus.

Ἀμωσγέπως, Adv. quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. Plut. in Pericle. Ex ἀμὸς, γε, & πως.

ΑΜΩΤΑ, ων, τὰ, caſtanæ.

ΑΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoriſtis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ſi.

ΑΝΑ, Præpoſ. per, re- P. ſus- Gl. V. apud Poëtas, ſuper, in, cum; ἀνὰ μέρος, viciſſim, alternis, Ph. ἀνὰ πέντε, quini, Phil.

Ἄνα, ſurrexit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. per Apocopen. pro ἀνέστα, quod Ionice dicitur ἀνέστη, a verbo ἀνίστημι, ſurgere facio. Ἄνα, pro ἀνάστηθι, ſurge, Hom. Il. 6, 331. 9, 247. Eurip. Troad. 98.

Ἀνάβα, aſcende, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. per Apocopen, pro ἀνάβαθι, ſive ἀνάβηθι, a verbo ἀναβαίνω, aſcendo.

Ἀναβάδην, Adv. pedibus in altum extenſis, ſeu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδον, Adv. ſcanſim. Ab eod.

Ἀναβαθμικὸς, ὴ, όν, gradualis, gradatim factus. Et

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſcalæ. Ab

Ἀναβαθμὸς, ὸς, ὁ, adſcenſus; (2) gradus ſcalæ; (3) ſedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβαθρα, τὰ, ἡ, ſcalæ navis. Ab eodem.

Ἀνάβαθρον, ος, τὸ, ſcala; (2) pulpitum; (3) ſubſellium. Ab eod.

Ἀναβαίνω, fut. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adſcendo, conſcendo; (2) emergo; (3) ſuccreſco; ἀνάβα, adſcende, Gl. V. pro ἀνάβαθι, ἀναβήθι, quaſi ab ἀνάβημι. Ἀναβαίνειν δεῖ ἢ ἵππον, δεῖ δένδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαι, Marc. 4, 7. Ex ἀνὰ, & βαίνω, gradior, incedo, eo.

Ἀναβακχεύω, valde bacchor.

Ἀναβάλλεσθαι, differri, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror; reſupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino, Ph. (2) præludo, Gl. V. ἀναβαλλέσθαι, præfari, Gl. V. Ἀναβάλλειν τινὰ ὀπὶ ἢ ἵππον, ſuſtollere; τινὰ remorari; κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀναβάλλει, Callim. Ἀναβάλλεσθαι τινα δίκην, μάχας· (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.

Ἀναβάντες, aſcendentes, nom. pl. maſc. aor. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptiſmum itero. Hinc

Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptiſmi, Suic.

Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem, Suic.

Ἀναβαπτισμὸς, idem & ab eodem, Suic.

Ἀναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qs. d. rebaptizator, qui baptiſmum iterat. Ab eod.

Ἀναβᾶς, nom. ſ. a. 2. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ubi aſcendere poſſumus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβασις, εως, ἡ, adſcenſio, adſcenſus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.

Ἀναβασμὸς, οῦ, ὁ, adſcenſus. Ab eodem.

Ἀναβάσομαι, conſcendam, 1. fut. 1. ind. med. Dor. pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασταζω, fut. άσω, tollo in altum ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι ἢ ἀντίπαλον, Luc. Ex ἀνὰ, & βαστάζω, porto.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, quicquam conſcendit, Gl. V. admiſſarius equus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, ὴ, όν, propriè, equos conſcendendi peritus, qui celeriter & facilè ſe in equum conjicere poteſt.

Ἀναβατὸς, ὸς, ὁ, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis. Ab eod.

Ἀναβέβηκεν, 3. ſing. perf. ind. act. v. ejuſd.

Ἀναβεβιωκὼς, perf. part. act. v. ἀναβιόω.

Ἀναβέβρυκεν, ſcatuit, 3. ſing. perf. ind. act. cum v ἐφελκ. a verbo ἀναβρύω, ſcateo.

Ἀνάβηθι, 2. ſing. a. 2. imp. act. v. ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, tuſſio; (2) tuſſiendo exſpuo; (3) exſcreo; (4) rejicio.

Ἀναβιβάζω, fut. άσω, adſcendere facio, impono, ſubduco, proveho, eveho, Ph. ſubrigo,

rigo. Ἀναβιβάζειν ἐφ' ἅρμα, τὲς παῖδας ὅπ ἵππες, εἰς τιμήν. Ὑπὲρ αὐτὸν ἢ ὑρανὸν ἀναβιβάζεις τὼ γυναῖκα, extollis, *Luc.*

Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναβιοῖην, *reviviſcam*, 1. ſing. præſ. optat. act. *Att.* pro ἀναβιῶμι, a verbo

Ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, reviviſco.

Ἀναβιωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio. Ab ἀναβιόω.

Ἀναβιώσκομαι, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

Ἀναβλαστάνω, fut. ἀναβλαστήσω, repullulo, regermino, renaſcor; (2) germino; (3) *act.* edo, profero de terrâ. Ὅταν ὁ κοπῇ, μὴ τρίτον ἔτος ἐυθὺς ἀναβλάστησε, *Theophr.* Ex ἀνὰ, & βλαστάνω.

Ἀναβλαστέω, idem. Hinc

Ἀναβλάστημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur.

Ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

Ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. Ἀναβλέπειν εἰς ἢ ὑρανὸν, εἰς τινα, πρὸς τινα. Ἀνέβλεψεν πρὸς αὐτὸν χορτὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſæve, *Dion.*

Ἀναβλέψασαι, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Ab ἀναβλέπω.

Ἀναβλήδον, *Adv.* amictim, in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω. Unde

Ἀναβλησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio.

Ἀναβλητικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναβλύζω, fut. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, *Ariſtot.* Ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀνάβλυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναβλύζω.

Ἀναβοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναβοῆσαν, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio.

Ἀναβοθρύω, effodio, effodiendo egero, *Heſ.*

Ἀναβολάδην, idem quod ἀναβλητικῶς.

Ἀναβόλαιον, ὁ, τὸ, amictus, *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβολεύς, έως, ὁ, id, in quod impoſito pede adſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

Ἀναβολή, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) terra egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) procœmium carminis. Ab eod.

Ἀναβολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναβορβορύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναβράζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio, de mari, v. c. ſpumam. Hinc

Ἀναβρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναβράσσω, vel τω, idem quod ἀναβράζω.

Ἀνάβρασ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, fervefactus, elixus.

Ἀναβρέχω, f. ξω, madefacio.

Ἀναβρόξειε, *reſorbuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναβρόξαιμι, ab

Ἀναβρόχω, f. ξω, reſorbeo. Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Odyſſ.* 12, 240. Ex ἀνὰ, & βρόχω, *ſorbeo.*

Ἀναβρυαζω, vocifero, exclamo. Ex βρυαζω, *lætor, præ lætitia exclamo.*

Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναβρύχω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Ὅθ' ἅλις ἀναβρύξειεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

Ἀναβρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & βρύω.

Ἀναβρωθεὶς, ῆσα, ἐν, undique corroſus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναβράσκω.

Ἀνάβρασις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab

Ἀναβ-άσκω, f. άσω, corrodo, exedo.

Ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, corroſivus, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναβωλακία, ἡ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, & βῶλαξ, *gleba.*

ΑΝΑΓΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *Dioſcor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. §. 92. c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* Brook lime, *pimpernel.*

Ἀναγαργαρίζω, fut. ίσω, gargarizo, fauces colluo. Ex ἀνὰ, & γαργαρίζω.

Ἀναγαργάρισον, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγείλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναγείλον, 2. ſing. a. 2. imp. act.

Ἀναγείλει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi

Ἀναγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγέλλειν τινί τι, περὶ τίνος. Ἀνηγέλθη τεθνεὼς αὐτὸς, ipſum cecidiſſe, *Plut.* Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγελ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus eſt. Ex α priv. & ἀγγέλ-ος, *nuncius.*

Ἀναγεῖδω, *narrare*, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγέεδω, a verbo ἀνηγέομαι.

Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμας εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 13.

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio. Ab ἀναγεννάω.

Ἀναγεύω, f. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo. Ex ἀνὰ, & γεύω, *guſto.*

Ἀναγής, ές-, ὁ ἡ ἡ, impurus. Ex α priv. & ἅγος, *veneratio.*

Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco; recognoſco, Gl. V. (2) lego; (3) impello, induco; ἀνέγνων, legi, a. 2. Ἀναγινώσκειν βιβλος, τὰ γράμματα. ἢ ἐκεῖνον μεταβελεύσεσθαι, a ſententia revocare; ἀναγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus. *Herodot.*

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τὲς μαθητὰς αὐτὸ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαία, ας, , neceſſitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ν, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab

Ἀναγκαῖ-ος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ος, ὁ ἡ ἡ, neceſſarius, neceſſario eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Ab ἀνάγκη. Hinc

Ἀναγκαιότης, ητ-ος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, v. ἀναγκοφ.

Ἀναγκαίως, *Adv.* neceſſario. Θανεῖν ἀναγκαίως ἔχει, *Eurip. Hcrc. Fur.* 502. mori neceſſe eſt.

Ἀνάγκασον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ἀναγκάζω. *compello.*

Ἀναγκαστήρι-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, όν, coactus, non voluntarius.

Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coacte.

ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio; (5) miſeriæ e tormentis aliiſque vexationibus; (6) quivis caſus adverſus.

Ἀναγκοστιστέω, idem quod ἀναγκοφαγέω; (2) invitus aliquem alo. *Crates* ap. Ath.

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφαγ-ος; (2) qui invitus aliquem alit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ingratis veſcor; (2) neceſſitate coactus me nutrio. Ex ἀνάγκη, & τρέφω, *nutrio.*

Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo; copioſore victu uti cogor, ut athletæ, moleſtiam aliquam devorare cogor.

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, comedendi neceſſitas; (2) victus athleticus. Ab

Ἀναγκοφάγ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη, & φάγ-ος, *edax.*

Ἀναγκοφορέω, ῶ, neceſſitate coactus perfero. Ex ἀνάγκη, & φέρω, *fero.*

Ἀναγκυλ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.

Ἀναγλυκαθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi præc.

Ἀνάγλυπ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſculptus, cælatus, ſculpturis cælaturiſque aſper.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, cælatura, ſignum cælatum.

Ἀνάγλυφ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab

Ἀναγλύφω, futur. ψω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, Il. 3, 348.

Ἀναγνεία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἀναγνὸς.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnoſco.*

Ἀναγν-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex α priv. & ἁγνὸς, *purus.*

Ἀναγνωρίζω, fut. ίσω, recognoſco, agnoſco. Ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῦ, Act. 7, 13. Ex ἀνὰ, & γνωρίζω, *cognoſco.*

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ.

Ἀναγναρισμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eodem.

Ἀναγνώρισμα, ατ-ος, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.

Ἀναγνασείω, lecturio, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ν, τὸ, lectorium, locus in quo legitur. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ν, ὁ, lector, cujus munus eſt legere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικὸς, ἡ, όν, ad legendum aptus.

Ἄναγον, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἄνηγον, a verbo ἀνάγω, *reduco.*

Ἀναγοράν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγοράν.

Ἀναγόρδυσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renuntiatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab

Ἀναγορδύω, fut. ύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) ſaluto, declaro, renuncio, ut conſulem, imperatorem. Ἀναγορδύειν ἐκ τῦ θεάτρω τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορδύετο, viciſſe, Dem. Σεβαζὸν τε ἀναγορδύει, ἢ πατέρα καλεῖ, Herod. Ex ἀνὰ, & ἀγορδύω, *concionor, dico.*

Ἀνάγραμμα, ατ-ος, τὸ, literarum trajectio & tranſpoſitio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (& diverſum ſignificans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μυθ-ος, θυμὸς, &c. Ex ἀνὰ, & γράμμα, *litera.* Unde

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero & dico. Hinc

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀναγραπτ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta relatus. Ab ἀναγράφω. Unde

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perſcriptor, ſcriba.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcriptio, acta. Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribo, propono; (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς ἢ τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγρίνομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus non venandi. Ex α priv. & ἄγρα, *venatio.*

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, mutio. Ex ἀνὰ, & γρύζω, *grunnio, hiſco.*

Ἀναγυνόω, ῶ, f. ώσω. nudo.

ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ος, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) refero, defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; (14) idem quod ſimplex ἄγω, ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, ſubductus, evectus, aor. 1. part. paſſ. Ἀνάγειν τὰς ἵππους πρὸς ἢ ἰσθμὸν, per pelagus deducere, καταγειν, ad terram appellere; εἰς θεὸς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ὀπὶ πόδα, ἔξω βέλος, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτῦ, narrare. Ἀνάγεσθαι ἀπὸ

πόπω, solvi, ναυσὶ ἐς τόπον. Κιεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κανάγει κάρα, Soph. Phil. 868.

'Αναγαγὼς, ἴους, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam. Ab ἀνάγω.

'Αναγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eodem.

'Αναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγειθαι) creditur.

'Αναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio; (2) vita dissoluta, animus indomitus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναγωγικὸς, ἡ, ὸν, subvectivus, subvectitius; (2) mysticus, qui à sensibus subvehit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.

'Αναγωγικῶς, *Adv.* mystice.

'Αναγωγὸς, ὦ, ὁ ἡ ἡ, in sublime evehens in theol. mystica. (2) vim alliciendi, attollendi habens.

'Ανάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui institutus non est; (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναγώγως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injurioſe, contumelioſe; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem & certum nexum.

'Αναγώνιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. & ἀγὼν, *certamen*.

'Αναδάζομαι, fut. άσομαι, & act. ἀναδάζω, divido. 'Αναδασάμψος τὴν χώραν, *Plut.*

'Αναδαίω, divido.

'Αναδαίρετον, perspicué, apud Aristoph.

'Αναδάκνω, f. δάξω, remordeo; (2) mordeo.

'Αναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.

'Αναδάρχης, ες, idem qui ἀδερκής. Ern.

'Αναδασμὸς, οῦ, ὁ, divisio. Ab ἀναδάζομαι.

'Ανάδασος, ος, ὁ ἡ ἡ, divisus, distributus; (2) viritim æqua portione divisus; (3) rescissus. Ab eod.

'Αναδάσως, inequaliter, nulla portione.

'Αναδίδρομα, *percurri*, 1. sing. perfect. ind. med. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω.

'Αναδέδρομμαι, *sursum cucurrimus*, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμαι.

'Αναδείγματα, τὰ, figilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur; (2) lora seu habenæ circa æquorum colla. Ab

'Αναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo; (2) designo, creo; (3) edo; (4) dico, consecro; (5) instituo, constituo; (6) pando, *de portis*. Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτὸν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβασῷ· τὰς φύλας τινί. Μετὰ ὃ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ἑτέρους ἑβδομήκοντα, Luc. 10, 1.

'Αναδεῖξαι, *ostendisse*, a. 1. inf. act. Hinc

'Αναδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio de qua etiam Scriptoribus Eccles. dicitur in Eucharistia.

'Αναδείπνια, ων, τὰ, postcœnia, mensa secunda, bellaria. Ex ἀνὰ, & δεῖπνον, *cœna*.

'Αναδέκεσθαι, *recipere*, præs. inf. med. *Ionice* pro ἀναδέχεσθαι, a verbo ἀναδέχομαι.

'Ανάδελφος, ος, ὁ ἡ ἡ, fratre carens. Ex α priv. & ἀδελφὸς, *frater*.

'Αναδέμα, ædificium instauro.

'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arborem conscendens; labrusca, Ph. (2) locus vitibus consitus; (3) arbustum. Ex ἀνὰ, & δένδρον, *arbor*.

'Αναδὲ δρίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbustiva. Ab ἀναδενδράς.

'Αναδενδρομαλόχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species malvæ silvestris.

'Αναδέξαι, *ostendisse*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a verbo ἀναδείκνυμι, *ostendo*.

'Αναδέχομαι, suspicio; (2) adipiscio.

'Αναδέω, fut. ήσω, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico, differo, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, & δέρω, *excorio*.

'Αναδίωσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc

'Αναδεσμεύω, fut. εύσω, religo.

'Αναδεσμέω, idem:

'Αναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, rediculum, simile quidpiam diademati:

'Αναδεδεμένος, ου, ὁ ἡ ἡ, religatus, revinctus.

'Αναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, misceo, subigo. 'Αναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμους, Plut. Ex ἀνὰ, & δεύω, *irrigo*.

'Αναδέχομαι, fut. ξομαι, suscipio, recipio, excipio; (2) suscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor sc. me præstiturum; (4) recipio in me sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) exspecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. 'Αναδέχεσθαι τίνα φιλοφρόνως, τινὰ δὴ τῶν νέων, ἢ παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐφ' ἑμαυτόν τι δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare. Ex ἀνὰ, & δέχομαι.

'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. 'Αναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δᾷδας πρὸς ἕκαστον κέρας· εἰς θεὸν, referre. Λήρους ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, Aristoph. Plut. v. 588. Ex ἀνὰ, & δέω, *vincio*. Hinc

'Ανάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona.

'Αναδῆσαι, *religasse*, aor. 1. inf. act.

'Αναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo*. Unde

'Ανάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio.

'Αναδιδάσκω, fut. άξω, doceo, (2) meliora edoceo. Τῷ Θεῷ τὸ χρησμὸν ἀναδίδαξον ἀῤῥον, ὡς ἔχει, Arist. Eq. 153.

'Αναδίδωμι, fut. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. 'Αναδιδόναι καρπὸν, ὁσμὴν, τὴν πίστιν, ἐπιστολὴν· φῆφον, permittere ut sententiam dicat. Ex ἀνὰ, & δικάζω.

'Αναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem sed irrita. Ab

'Ανάδικος, ος, ὁ ἡ ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus, lis*.

'Αναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, seu gyrum revolvo. Ex ἀνὰ, & δίνη, *vortex*.

'Αναδιπλασιάζω, fut. άσω, reduplico. Hinc

'Αναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, reduplicatio.

'Αναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

'Αναδοθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδίδωμι.

'Αναδοιδυκάζω, fut. άσω, commisceo, confundo, proprie pistillo in mortario. Ex ἀνὰ, & δοιδυξ, *pistillum*.

'Αναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.

'Αναδόσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ sursum versus fit; (3) scaturigo, pullulatio; (4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.

'Αναδοτικὸς, ἡ, ὸν, distributivus. Ab eod.

'Ανάδοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, reddendus. Ab eod.

'Ανάδος, *redde*, aor. 2. imp. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a verbo ἀναδίδωμι.

'Αναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, s. retractio in servitutem. Ex ἀνὰ, & δουλόω, *in servitutem redigo*.

'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.

'Αναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) sponsio, repromissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.

'Ανάδοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor, Ph. præs, redhibitor; (3) susceptor in baptismo. Ab eodem.

'Αναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adscensio, adscensus. Ab ἀνατρέχω.

'Αναδυμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detrecto; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuso. Ἀνέδυ πολλὰς ὀλὲς, Il. 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emersit, Ib. 406. ἀναδύεσθε τὰς σωτηρίας· εἰς τόπον. Πολλὰ δ' ἔχον ἐίπειν, ἀναδύομαι, *Non*. Ex ἀνὰ, & δύω, *fugio*. Hinc

'Αναδυσις, εως, ἡ, emersio; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emersio in baptismo.

'Αναδύω, vide ἀναδῦμι.

'Ανάεδνος, ος, ὁ ἡ ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἔδνα, *d. s.*

'Αναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, & ἀείρω, *tollo*.

'Ανάελπτα, *insperata*, nom. plur. n. g. ab

'Ανάελπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, insperatus. Ex α priv. & ἄελπτος, *insperatus*.

'Αναερτάζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

'Αναζάω, ῶ, fut. ήσω, reviviſco, ad vitam redeo; (2) respiro ab improba vita; (3) innovor. Ἐλθόσης δ' ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, Rom. 7, 9. Ex ἀνὰ, & ζάω.

'Αναζεύγνυμι, vel ἀναζυγνύω, f. ζεύξω, equos rursum jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo; (5) reduco. 'Αναζεύγνυειν δια τόπου, εἰς τόπον, ἐπ' οἶκους, ἐπ' οἴκους τὰς νῆας, solvere; τὸν στρατὸν, abducere. Ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, *jungo*.

'Αναζεύξαι, aor. 1. inf. act.

'Αναζεύξις, εως, ἡ, castrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

'Ανάζεμα, τος, τὸ, Ebullitio. Ab

'Αναζέω, ῶ, futur. έσω, effervco, ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζέομαι, scaturio, effundo. Ab ἀνὰ, & ζέω, *effervco*.

'Αναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. 'Αναζήτων αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, Luc. 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀναζητικὰς, Plat. Hinc

'Αναζήτησις, ἡ, inquisitio.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, mutatio castrorum.

'Αναζυγόω, ῶ, jugo exsolvo; (2) aperio, reſero, pando. Ab ἀναζευγνυμι.

'Αναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo.

'Αναζωγρέω, ῶ, fut. ήσω, in vitam revoco, exsuscito; (2) instauro.

'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, succingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13.

'Αναζωοποιέω, ω, f. ήσω, in vitam revoco.

'Αναζόω, ῶ, f. ώσω, refocillo, recreo.

'Αναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. 'Αναζωπυρεῖ ἐν τρόφῃ τινὶ ὄφιν, Plut. τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 Tim. 1, 6.

'Αναζωπύρησις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

'Αναζωσάμενος, *qui succinxit*, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω.

'Αναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillandi vim habens. Ab ἀναζώω.

'Αναθαλέω, ῶ, idem quod

'Αναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, vigesco, vires reparo; (3) revirescere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναθαλλῶν ξύλον ξηρὸν, Ezek. 17, 24.

'Αναθάλπω, f. ψω, resoveo, refocillo.

'Αναθαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, fiduciam resumo, animum recipio. Ex ἀνὰ, & θαῤῥέω.

'Αναθαῤῥύνω, fut. υνῶ, fiduciam, s. spem, animum reddo, erigo. 'Αναθαῤῥύναμεν τοὺς ἄνδρας, Xen.

'Αναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

'Αναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

'Αναθεῖην, *retulerim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *refero*. Unde

'Ανάθεμα, ατος, τὸ, exsecratio; (2) separatio, alienatio; (3) segregatio a communi usu ad usum sacrum; (4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus. Ph. domum.

'Αναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, ditis devoveo, anathema declaro. Ποιήσαντες τινες τοῦ Ἰουδαίων συστρέψωσι, ἀναθεματίσαν ἑαυτοὺς, Act. 23, 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc

'Αναθεματισμὸς, οῦ, ὁ, exsecratio, anathematismus.

'Αναθέμεν, *imponere*, aor. 2. inf. act. *Ionice* pro ἀναθεῖναι, a verbo ἀνατίθημι, *impono*.

'Αναθερμαίνω, recalefacio, calefacio.

'Ανάθεσις, εος, ἡ, dicatio, consecratio; (2) dilatio, cunctatio, attributio h. e. cum alicui aliquid velut culpam, tribuimus, ad id quem

auctorem, ad cauſam referimus. *Ern.* Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, fut. θέσομαι, ſurſum curro; (2) recurro; (3) curſito. Ex ἀνά, & θέω.

Ἀναθεωρέω, ῶ, attente contemplor, diligenter conſidero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, Act. 17, 23. Hinc

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens conſideratio, contemplatio.

Ἀναθεωρισμὸς, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eodem.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, Heſ.

Ἀναθηλίω, revireſco. A θάλλω, *vireo.*

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθήσουσι, *ſeponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀναθλίσκω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.

Ἀναθλος, ος, ὁ ἡ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἆθλος, *certamen.*

Ἀναθολόω, ῶ, fut. ώσω, perturbo, infuſco.

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio, obſcuratio. Ab ἀναθολόω.

Ἀναθορέω, ᾶ, exſilio; (2) proſilio; (3) reſilio. Ἀναθορεῖν τῷ σκίμποδος, ἐκ τ' εἰδάδος. Ἀναθορόντες ἔφυγον, Syneſ.

Ἀναθορυνόω, irruo, *Ern.*

Ἀναθορυβέω, ῶ, tumultuor; (2) rebello.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, & θρέμμα, *quod alitur.*

Ἀνάθρεπτος, ὁ ἡ ἡ, alumnus. Ab ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perſpicio, attente conſidero. Ex α intenſ. & ἀθρέω, *video.*

Ἀναθρώσκω, f. θρώσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ὦτψι τ' ἀναθρώσκων πωτέεται, Il. 13, 140.

Ἀναθύω, ῶ, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & θύω, *macto.*

Ἀναθυμιάζω, futur. άσω, vaporo, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo.

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) reſpiratio. Ab

Ἀναθυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶσι ἐκ τ' θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, & ἄθυρμα, *luſus.*

Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

Ἀναθύω, f. ύσω, opus intermiſſum reſumo; (2) exſultim ludo, laſcivio.

Ἀναθωύσσω, vociferor, exclamo.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιδείῃφι, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ionice & per Paragogen* τῇ φι, ab ἀναίδεια.

Ἀναιδέομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* ſine ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

Ἀναίδην, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς ές, inverecundia. Ex α priv. & αἰδὼς, *pudor.*

Ἀναιδῶς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, & αἰθύσσω.

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, & αἴθω, *uro.*

Ἀναίκλισις, ſeu ἀναίκλεια, ας, τὸ, incœnia, Heſ. Ex α priv. & αἴκλον, *cœna veſpertina.*

Ἀναιμακτὶ, ſine ſanguine, incruente. Ab

Ἀναίμακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non cruentus, incruentus. Ex α priv. & αἱμακτὸς.

Ἀναιμία, ας, ἡ, ſanguinis privatio, defectus. Ab

Ἀναιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, exſanguis. Ex α pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex α priv. αἷμα, & σὰρξ, *caro.*

Ἀναιμόχρως, *contr.* ἀναιμόχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, qui eſt colore exſangui, pallidus. R. Ex α priv. αἷμα, & χρόα, *color.*

Ἀναίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, exſanguis. Ex α pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμωτεὶ, *Adv.* ſine cruore. Ex iiſdem

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. indic. Ab

ΑΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) inficior; (3) reſpuo, repudio. Οὐδ' οἷον τ' ἀνήνασθ' ὑπόστιν, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

Ἀναΐξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀναίρω.

Ἀναίρεμα, το, præda, ſpolium.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde

Ἀναιρέτης, ης, ὁ, ablator, ſublator; (2) everſor; (3) interfector, interemptor.

Ἀναιρετικὸς, ὴ, όν, exitiabilis, lethalis, mortifer.

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; & *in Medio*; (8) tollo, *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τ' πόλιος, πόλεις, νόμης, ἑαυτόν· ἀναιρεῖσθαι τῷ συγγραφῷ, expungere; παῖδας, tollere; τὸς νεκρὸς, efferre ad ſepult. πόλεμον, ἔχθρας, πόνης, ſuſcipere. Ab ἀνὰ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀναίρω, tollo, ſurſum tollo.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor, ſtupiditas; (2) ſtoliditas, dementia. Ex α priv. & αἴσθησις, *ſenſio.*

Ἀναισθητέομαι, idem, quod

Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπιπείσιμόν δ' ὥσπερ ἐμαυτῷ, τυχὸν μὴ ἀναισθητῶν, Dem. Ab

Ἀναίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex α priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis.*

Ἀναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu; (2) ſtupide, ſtolide; (3) lentè, patienter.

Ἀναισιμᾶν, *impendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo

Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo. Ἀναισιμώθη ἐκ τῆ τάφυ ἡ γῆ. *Her.* Hinc

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus.

Ἀναΐσσω, fut. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷας Ἀχαιῶν, Il. 4, 114. Ex ἀνὰ, & αἴσσω, *ruo.*

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago. Τί ἂν ἔτι σοὶ πρὸς ταῦτα τις, ὅτε τοιαῦτα ποιῶν ὧδ' ἀναισχυντεῖς; Ariſt. Θεσμ. 715.

Ἀναισχύντημα, τὸ, facinus impudens.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab

Ἀναίσχυντος, ος, ὁ ἡ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. & αἰσχύνω.

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.

Ἀναιτιολόγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex α priv. & αἰτιολογέω.

Ἀναιτία, ἡ, innocentia.

Ἀναιτιολόγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt.

Ἀναίτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid fiat. (2) innocens. Ex α priv. & αἰτία.

Ἀναιτίως, *Adv.* ſine cauſſa. Ab ἀναίτιος.

Ἀνακαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuſe rideo. Ἀκάσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, Plut.

Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc

Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.

Ἀνακαθαρτικὸς, ὴ, όν, purgativus. Ab eod.

Ἀνακάθημαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo.

Ἀνακαθίζω, f. σω, reſideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, Luc. 7, 15.

Ἀνακαινίζω, fut. ίσω, innovo, inſtauro. Ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τ γῆς, Pſal. 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνακαινισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνακαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τ νέον, τ ἀνακαινούμενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocration.

Ἀνακαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαύσωσιν τὸ πῦρ, *Herodot.*

Ἀνακαλέω, ῶ, fut. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) farcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τ ἐνεργέτεω, ἀγαθὸν ἀνακαλεῖσθαι τῷ σλπιγι τὲς γράτιώτας, τὲς ἐν ὑστερρίαις· τλῶ γάσιν, labantem reparare.

Ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo.

Ἀνακαλυπτήρια, dies, quo ſponſa facie retecta prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die a viro aliiſque dabatur. Ab

Ἀνακάλυπτρα, τα, id. quod præc. (2) Ab

Ἀνακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀνακαλύπτειν μυςήρια· λόγως, aperte loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ πρωσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίυ κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18.

Ἀνακαλύψις, εως, ἡ, revelatio.

Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν ὑ ἀνακάμψω πρὸς ὑμας, Act. 18, 21.

Ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.

Ἀνακάμψερας, ίρως, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, *redeo*, & ἔρως.

Ἀνακαμψίπτους, ους, ὁ ἡ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, & πνους, *flatus.*

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſpinis, ſeu aculeis carens. Ex α priv. & ἄκανθα, *ſpina.*

Ἀνακάπλειν, *deglutire*, præſ. ind. act. verbi ſeq.

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, abſorbeo.

Ἀνάκαρ, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & κὰρ, pro κάρα, *caput.*

Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνὰ, & καρδία, *cor.*

Ἀνάκαρδος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀνακαίω, *incendo.*

Ἀνακαχλάζω, ebullio, efferveſco, ut *ſimplex*

Ἀνακάχλασις, ὁ, Ebullitio.

Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

Ἀνακεάζω, f. άσω, findo.

Ἀνακέαται, *dicati ſunt*, 3, plur. præſ. indic. med. Ion. pro ἀνάκειται, a verbo ἀνάκειμαι.

Ἀνάκεια, ων, τὰ, feſtum Dioſcurorum, Caſtoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, poſitus ſum; (5) tribuor, adſcribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγυς, ὅτι σοι, καὶ ἐς σὲ τοῖς βιβλίοις, συμτοσίοις, incumbere; τῷ θεῷ· ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio.*

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, lacero. Ex ἀνὰ, & κείρω, *tondeo.*

Ἀνακεκαλυμμένως, *Adv.* revelate, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακιχρὰς, part. perf. act. v. ἀνακιχράω.
Ἀνακλάω, ſtrepo, garrio. Ab
Ἀνακίλαψ, ὁ, ſuſurrus.
Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακερά̃ω, commiſceo, permiſceo; (2) tempero. Ἀνακραθέντων καιναῖς ὀπταμίαις τῷ γενῶν, Plut.
Ἄνακες, ων, οἱ, Dioſcuri, Caſtor & Pollux. Ab ἄναξ, unde ἀνακῶς, ſedulo, quod Athenienſibus credebantur conſulere.
Ἀνάκεσ, ος, ὁ ἡ, ἡ, immedicabilis, inſanabilis. Ex α priv. & ἀκέομαι, ſano, medeor.
Ἀνακεφαλαιῶται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. contr. pro ἀνακεφαλαιόεται.
Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριϛῷ, Eph. 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λογῳ ἀνακεφαλαιῶται, Rom. 1, 13. Hinc
Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio.
Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, όν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.
Ἀνακκίω, ſurſum feror, erumpo, profilio, ſubſilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν θρῶσιν κεράσατο πολὺς ἀνακκιζ ἱδρώς, Il. 13, 705.
Ἀνακήρυκ, ὁ ἡ, ἡ, præconis voce renunciatus, deſignatus. Et
Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, declaratio per præconem.
Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι γενικικῶς, Luc. Ex ἀνὰ, & κηρύττω, prædico.
Ἀνακινδυνθλεῦν, præſ. inf. act. verbi
Ἀνακινδυνθλέω, fut. θλέσω, iterum periclitor, vel periculum adeo. Ἀνακινδυνθλέω συμβάλλων ναυμαχίᾳ.
Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. e. produco. Ex ἀνὰ, & κινέω, *moveo*. Hinc
Ἀνακίνημα, idem quod
Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio.
Ἀνακίρναμαι, permiſceo. Ex ἀνὰ, & κιρνάω.
Ἀνακλάζω, fut. άξω, clango, clamo.
Ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo; (4) *in medio* ploratum incipio, quem deinde alii ſequuntur. Ἀνακλαίομαι παρῦσι τοῖς εἰωθόσιν, Soph. Phil. 933.
Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω. Unde
Ἀνακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio.
Ἀνάκλασ, ος, ὁ ἡ, ἡ, reflexus. Ab eod.
Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
Ἀνακλαυσμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.
Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, & κλάω, *frango*.
Ἀνακλέπτομαι, retrocedo.
Ἀνάκλημα, ατ, τὸ, idem quòd ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio & invocatio in auxilium; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.
Ἀνακλητικὸν, οῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) ſignum receptus. Ab eodem.
Ἀνακλητικὸς, ἡ, όν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.
Ἀνάκλητ, ος, ὁ ἡ, ἡ, revocatorius. Ab eod.
Ἀνακλιθῆναι, *repoſitum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
Ἀνακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ.
Ἀνακλῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.
Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu. Ab
Ἀνακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶν, ὅπ δεῖπνω, ὠ τῇ φατνῃ. Ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραὰμ, Matt. 8, 11. Hinc
Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.
Ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.
Ἀνακλιτικὸς, ἡ, όν, diſcubitorius, reclinatorius. Ab eod.
Ἀνάκλιτ, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem &
Ἀνάκλιτον, τὸ, ſubſt. ſella, quæ habet in quod reclinari dorſum poſſit: recubitorium.
Ἀνάκλύζω, fut. ύσω, abluo.
Ἀνακλῶθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca.
Ἀνάκλασμα, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (ſi lectio vera, *Ern.*)
Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio.
Ἀνακογχυλίζω, f. άσω, os, f. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον. Hinc
Ἀνακογχυλισμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio, oris colluvio. Et
Ἀνακογχυλιαϛὸς, ὴ, όν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt.
Ἀνακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc
Ἀνακογχυλισμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio.
Ἀνακοὶ, ὧν, οἱ, idem quod ἄνακες.
Ἀνάκοιλ, ος, ὁ ἡ, ἡ, cavus.
Ἀνακόιλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.
Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
Ἀνακοίνοι, *communica*, 2. ſing. præſ. imp. verbi
Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθε, communicate, Ph. Ἀνακοινῶν τι τῷ φίλῳ, ᾧ τιν, μετὰ τιν, τινί. Βελίσασθε, ὁ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, Ariſt. Lyſ. 1181.
Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.
Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, obeo.
Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino aliquid fluens, glutine adſtringo & contineo. Hinc
Ἀνακόλλημα, ατ, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur.
Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.
Ἀνακολεθία, ας, ἡ, conſequentiæ defectus, quum ſequentia prioribus non reſpondent. Et
Ἀνακόλεθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat. Ab
Ἀνακόλεθ, ος, ὁ ἡ, ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non conſentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκόλεθ.
Ἀνακλέθως, neglecta conſecutione legitima; (2) parum convenienter.
Ἀνακολπίζω, ſuccingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Ariſtoph.* E κολπίζω, nam κολπάζω, non reperitur.
Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adfero.
Ἀνακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloreſco.
Ἀνακομιδὴ, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab
Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. Ἀνεκομίσαντο τὸν βασιλέαν, receperunt, Plut. Τὰ ὅπλα εἰς τὸν ἀκρόπολιν, Xen.
Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.
Ἀνάκο, *Dor.* pro ἀνήκο.
Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab
Ἀνακόπλω, futur. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulſo; (3) elido. Ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὲ τ' ὁρμῆς, τὲς ὀφθαλμές. Οὔτε μὲν ἀνεκόπην τ' ὀργῆς, Luc. Τὶς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, Gal. 5, 7. Ex ἀνὰ, & κοπλω.
Ἀνάκης, ος, ὁ ἡ, ἡ, audibilis, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ, & ἀκης, *audibilis*.
Ἀνακουίζω, f. ίσω, ſublevo. Ἐς βραχὺ ἀνεκαρδίσησαν, Aret. Hinc
Ἀνακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio.
Ἀνακούφισμα, τὸ, idem.
Ἀνακύω, inaudio, auſculto. Θίλεις μέθ' ἡμῖν αὐτῇ, κανακύσομεν χόαν; Soph. El. 87.
Ἀνακραγλαίνω, ſucclamo, Heſ. Ab ἀνακράζω.
Ἀνακραδαίνω, vibro, quatio, quaſſo.
Ἀνακραδάω, ῶ, idem.
Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. Ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4.
Ἀνακραθεὶς, *permixtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακράω, *permiſceo*.
Ἄνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immiſceo*.
Ἀνακράτ, *Adv.* totis viribus, omni ſtudio. Ex ἀνὰ, & κρα, *vis*.
Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρέκω, *pectine pulſo*.
Ἀνακρέμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.
Ἀνεκρέμασαν, *ſuſpenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.
Ἀνακρεμάω, ῶ, vel
Ἀνακρεμάννυμι, vel
Ἀνακρεμαννύω, vel
Ἀναρέμνημι, ſuſpendo, in altum; (2) ſpe ſuſpendo. Ἀνακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν, Herodot. Ἀνακρεμάσας ὑπὸ τῇ ἐλπίδων, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω.
Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. Ἀνακρίνειν τὰ σπιδαῖα τῇ πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς, Iſocr. Ἀνακρίνεϛ ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Hinc
Ἀνακρίσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus.
Ἀνακριτικὸς, ἡ, όν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut ſeq.
Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plauſum, plauſu comprobo, complodo; (2) celebro.
Ἀνάκρυσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab
Ἀνακρύω, fut. ύσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. Ἀνακρύσθ τὸν ναῦν εἰς πέλαγ, τὸ σῶμα τῇ ἵππ· ἀπ' αὐτὸν λόγον, exordiri.
Ἄνακλα, *regem*, acc. ſing. ab ἄναξ, *rex*.
Ἀνακλάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. Ἀνακλάσθ τὸν ἀρχὴν, τὸν δύναμιν τῷ σώματ, ἀνέκλησατο τὸς πολίτας.
Ἀνακλέον, reducendum, ſubvehendum, ab ἀνάγω.
Ἀνακλήσασθ, a. 1. inf. med. verbi ἀνακλάομαι. Hinc
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ.
Ἀνακτητικὸς, ἡ, όν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recreatorius, refocillatorius. Ab eod.
Ἀνακλίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ, & κλίζω, *creo*.
Ἀνάκλισις, ἡ, inſtauratio.
Ἀνακλίτης, ὁ, gemma, quæ alias γαλακλίτης. Ab ἀνακλᾶς, *Dii*.
Ἀνακλορία, ας, ἡ, imperium, regnum, dominatus. Ab ἀνάκλωρ.
Ἀνακλόρι, ος, ὁ ἡ, ἡ, f. ἀνακλόρι, ία, ον, herilis. Ab eod.
Ἀνάκλορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioſcurorum. Ab eod.
Ἀνακλοτελέσαι & ἀνακλοτέλεσται, Sacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum.
Ἀνάκλωρ, ορ, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.
Ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω.
Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. Ἀνακυκῶν τὸ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 302.
Ἀνακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
Ἀνακυκλισμὸς, ὁ, idem.
Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.
Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumactio, circulatio. A præc.
Ἀνακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, converſio. Ab
Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) rurſum volvo. Ex ἀνὰ, & κυλίω, *volvo*.

Ἀναμεμ-

Ἀνακυμβαλίζω, cum ſonitu everto.
Ἀνακυπτόω, everto. Et
Ἀνάκυπτόω, ῶ, f. ώσω, ſubverto, in dorſum reclino & reſupino, Heſ. Ab
Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes ſolent; (2) exſiſto, emergo; propriè & tropicè ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) ſpe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11.
Ἀνακυρίασις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Ex ἀνὰ, & κυρόω, *auctoritatem do.*
Ἀνάκυρτος, ος, ὁ, ἡ ἤ, repandus, Gl. V. Ex ἀνὰ, & κυρτὸς, *incurvus.*
Ἀνακύψατε, *ſuſpicite*, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, *ſuſpicio.*
Ἀνακωκύω, fut. ύσω, deploro, defleo.
Ἀνάκωλος, ος, ὁ, ἡ ἤ, breviſſimus. Ex ἀνὰ, & κῶλον, *membrum.*
Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo. Ex ἀνὰ, & κωλύω.
Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto vel dico; (2) comice taxo.
Ἀνακῶς, *Adv.* ſedulo, rigide. Ex ἄνᾰξ.
Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, ſurdum reddo.
Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀνακωχόω, f. όσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.
Ἀνακωχέω, idem. Heſ. Ab
Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, eſt, cum naves in ſalo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur ſcopulis; receſſio navium a litore verſus altum in tempeſtate; (2) induciæ; ſed in hoc ſenſu ſcribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνοκέχω, *Ern.*
Ἀναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.
Ἀναλάζομαι, fut. άσομαι, rurſum capio.
Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, inſtauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) aſſumo; (5) excipio, ſc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. Ἀναλαμβάνειν τι ἔκ τινος, τόπον τινὶ εἰς μνήμην, εἰς τὼ διάνοιαν· τὼ ἰσχύν, ἐνειλόν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου. τινὰ ὅπλῳ τὼ ἁρμάμαξαν, τινὰ ἱστίοισι κὴ θοῇς κίνδυνον, ſuſcipere; τὸν ἵππον, ſiſtere; αἰτίαν τινὼ ἐπεκθέσαν, culpam objectam delere; τὼ ἀρχὴν, recuperare; τὼ διασκεδασθεῖσαν δύναμιν, reſumere. Τὴν ἁμαρτίαν οἰόχρην ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι, *Soph. Philoct.* 5, 123. reſarcire.
Ἀναλαλάζω, ululo, acclamo.
Ἀναλάμπω, futur. ψω, reſplendeo, reluceo; (2) illuſtro. Ex ἀνὰ, & λάμπω, *luceo.*
Ἀνάλγησις, ίος, ὁ, ἡ ἤ, doloris expers. Ex α priv. & ἄλγος, *dolor*, Hinc
Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia:
Ἀνάλγητος, ος, ὁ, ἡ ἤ, ſine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore miſericordia tangitur; (3) multorum dolorum auctor.
Ἀναλγήτως, *Adv.* inhumaniter; (2) ſine doloris ſenſu, absque moleſtia.
Ἀναλδαίνω, augeo, eo incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδέω, *augeo.*
Ἀναλδὴς, ίος, ὁ, ἡ ἤ, non creſcens, incrementum non capiens. Ex iiſd.
Ἀναλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Ab ἀναλδὴς.
Ἀναλειόω, contero. Ex ἀνὰ, & λειόω.
Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. pr. paſſ. verbi
Ἀναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. V. Ἀναλέγειν τὰ φάντα εἰς ἑαυτὸν, *Philo.* Ἀναλέγεσθαι τὸς βίβλους ἢ χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βιβλιοφυλάκων, ſupputare.
Ἀνάλειπτος, ον, non unctus.
Ἀναλειφὶν, cum quis non ungitur. Ex α priv. & ἀλείφω.
Ἀναλείχω, fut. ξω, lambo, delingo.
Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa. Ab
Ἀνάλεκτος, ος, ὁ, ἡ ἤ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo.*
Ἀνάλήθης, ες, falſus.
Ἀνάληθος, falſo.
Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito eſt, ut horti penſiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναληπτικὸς, ὴ, όν, recuperatorius; (2) reſocillatorius, recreatorius. Ab eod.
Ἀναληπτικῶς, *Adv.* refocillatorie, apte ad refocillandum corpus.
Ἀνάληψις, εως, ἡ, reſumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvaleſcentia; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀνάλθὴς, ές, ὁ, ἡ ἤ, inſanabilis, incurabilis. Ex α priv. & ἀλθέω, *ſano.*
Ἀνάλικος, ος, ὁ, ἡ ἤ, diſſimilis. Ex α priv. & ἀλίκιος, *ſimilis.*
Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.
Ἀναλιχμάομαι, lambo.
Ἀνάλιπος, *diſcalceatus*, *Dor.* pro ἀνύλιπος.
Ἀναλίσκησα, *Dor.* pro ἀναλίσκωσα, ab
Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, abſumo, inſumo, impendo; (2) mercedem do, impenſas ſuppedito; (3) conſumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγως ὅπῃ τινι· τὰ χρήματα εἰς τὰς στρατιώτας, τινὶ ἀργύριον· κάλλος, Iſoc. Ταχὺ ὃ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνήλωκε, Xen. Pæd. 1. Τινος χάριν τοσοῦδ' ἀνήλωσας λόγου; Soph. Aj. 1068. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, Gal. 5, 15. Ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, *capio.*
Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. & ἀλκὴ, *robur.*
Ἀναλκίη, ας, ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀναλκίδας, *impotentes*, acc. pl. ab ἀναλκὶς.
Ἀναλκίη, *ignaviæ*, *Ion.* pro ἀναλκία.
Ἄναλκις, ἴδος, ὁ, ἡ ἤ, impotens. Ex iiſd.
Ἀνάλλακτος, immutabilis.
Ἀναλλαγόρητος, ον, propriè, & ſine allegoria dictus.
Ἀναλλέξας, *qui collegit*, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναλέξας, a verbo ἀναλέγω, *colligo.*
Ἀναλογῶσα, *quæ ſimilis eſt*, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογέουσα, ab ἀναλογέω.
Ἀναλλοίωτος, ος, ὁ, ἡ ἤ, immutabilis; (2) qui ægre mutatur. Ex α priv. & ἀλλοιωτὸς.
Ἀνάλλομαι, aſſilio, inſilio.
Ἄναλμος, ος, ὁ, ἡ ἤ, ſalſuginis expers. Ex ἅλμη.
Ἀναλογάδην, *Adv.* ſecundum proportionem. Ex ἀνάλογος.
Ἀναλογεῖον, ος, τὸ, locus in quo reponuntur libri, ſc. rationum. Ab eod.
Ἀναλογῶ, ῶ, f. ήσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum. Ab eod.
Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio:
Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. Ἀναλογίζεσθαι τὸς χρόνους, τὰς τόκους. Ἀναλογίσασθε γδ, &c. Hebr. 12, 3.
Ἀναλογικὸς, ὴ, όν, proportionalis. Ab eod.
Ἀναλόγισμον, τὸ, idem quod
Ἀναλογισμὸς, ὁ, ratiocinatio, ſubductio; (2) cogitatio.
Ἀναλογιστικὰς, probabiliter, per conjecturam.
Ἀνάλογος, ος, ὁ, ἡ ἤ, conſentaneus. Ex ἀνὰ, & λόγος, *ratio.*
Ἀναλόγως, *Adv.* convenienter, congruè.
Ἄναλος, ος, ὁ, ἡ ἤ, inſulſus, non ſalitus. Ex α priv. & ἅλς, *ſal.*
Ἀναλτος, ος, ὁ, ἡ ἤ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) non augeſcens; (3) non ſalitus. Ex α priv. & ἅλις, *ſatis*, vel ἄλδω, *augeo*, vel ἅλς, *ſal.*
Ἀναλυέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω.
Ἀναλύζω, ingemiſco, ſingultio.
Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio, ſolutio alicujus compoſiti; (2) abrogatio, remiſſio; (3) migratio, diſceſſus, abitus; (4) explicatio; (5) modorum ex figura in figuram reſolutio. Ab ἀναλύω.
Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.
Ἀναλυτικὸς, ὴ, όν, reſolutorius.
Ἀναλυτρωτὸν, redimendum concedo, redemtum reddo. *In med.* redimo.
Ἀναλύω, f. ύσω, reſolvo, diſſolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, diſcedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γενόμενα, irrita facere; οἴκαδε, reverti. Πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, Luc. 12, 36.
Ἀναλφάβητος, ος, ὁ, ἡ ἤ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, & βῆτα.
Ἀνάλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.
Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa. Ab
Ἀνάλῶσαι, *conſumpſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.
Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumptio, inſumptio, et
Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, impenſor. Ab eod.
Ἀναλωτικὸς, ὴ, όν, abſumptivus, conſumptivus. Ab
Ἀνάλωτος, ος, ὁ, ἡ ἤ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἁλωτὸς, *expugnabilis.*
Ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, iterum reſpiro, interquieſco, *Hom. Odyſſ.* 9, 460.
Ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu furſum deorſum feror, furo. Ἀναμαιμάει σῦρ, Il. 20, 490. Ex ἀνὰ, & μαιμάω.
Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. άξω, remollio, de integro mollio, ſubigo.
Ἀναμαθήσομαι, fut. θήσομαι, de integro diſco; (2) diſco, attendo.
Ἀναμαντένομαι, augurium capio, vaticinor. E μαντεύομαι.
Ἀναμάξδυτος, ος, ὁ, ἡ ἤ, qui nullis plauſtris permeari poteſt. Ex α priv. & ἅμαξα.
Ἀναμαρμαίρω, ſplendeſco.
Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, innocentia. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, *pecco.*
Ἀναμάρτητος, ος, ὁ, ἡ ἤ, peccati expers, qui ſine peccato eſt; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex iiſd.
Ἀναμαρτήτως, *Adv.* ſine peccato, juſte & recte.
Ἀναμαρτοεπὴς, ές, ὁ, ἡ ἤ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit, Suic. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, *pecco*, & ἔπος, *verbum.*
Ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum, iterumque cogito, exploro.
Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f, ξω, pinſo, ſubigo farinam; (2) abſtergo; (3) luo, de pœna, et *in med.* (4) exprimo, imitor. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτῆ κεφαλὴν, in periculum ſe inferre. Ἐν ὑγείᾳ γροῦλῃ ἀναμάττετο, mortario rotundo ſubigebat, Ariſtoph. Nub. v. 676.
Ἀναμασῶμαι, f. ήσομαι, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perveſtigo.
Ἀναμαχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μαχάλη, *axilla.*
Ἀνάματος, ος, ὁ, ἡ ἤ, fluentis carens. Ex α priv. & νᾶμα *fluentum.*
Ἀναμάχεσθαι, præſ. infin. med. v.
Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rurſum, ſeu denuo pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem reſtituo, cladem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὼ φθορᾶς, compenſat, Ariſtot. Ex ἀνὰ, & μάχομαι.
Ἀνάμβατος, ος, ὁ, ἡ ἤ, inaſcenſus, qui conſcendi non poteſt. Ex α priv. & ἀμβατὸς, pro ἀναβατὸς, *ſcanſilis.*
Ἀναμέλγητος, ος, ὁ, ἡ ἤ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. & ἀμέλγω.
Ἀνάμελκτος, ον, idem.
Ἀναμέλπω, f. ψω, decanto, cano, celebro cantu; (2) exordior hymnum. Ex ἀνὰ, & μέλπω, *cano.*
Ἀναμεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiſcuè. Ab ἀναμεμιγμένος.
Ἀναμεμίχαται, *permixti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, a verbo ἀναμείγνυμι, *permiſceo.*
Ἀναμένω, f. ενῶ, exſpecto; (2) permaneo, conſtans maneo; (3) maneo aliquem. Ἀναμένειν τὼ ὥραν, ἐν τοῖς ἤθεσι κενδυνοι ἕτερες ἀναμένουσι. Ἀναμένειν ἐν ὑγιεῖ αὐτὸ ἐν τῇ ἀρετῇ, 1 Theſſ. 1, 10.
Ἀναμέρος pro ἀνὰ μέρος, *Adv.* viciſſim.

Ἀνάμεσος

Ἀνάμεσος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est medius aliquo in loco. Ex ἀνὰ, & μέσος, *medius.*

Ἀνάμεστος, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Ἀναμεστόω, ῶ f. ώσω, repleo. Κατ' ἐκ τύτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματίων ἀναμεστώθη, Arist. Ran. 1202.

Ἀναμετρέω, ῶ f. ήσω, metior, ; (2) denuo metior, remetior ; (3) denuo iter per locum facio ; (4) narro, commemoro, *in med.* ferè eadem notat. item per mensuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χαρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς ὁδοιπορίας ἀναμετρεῖσθαι τὰς κυδωνίας· Τί ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ ; Eur. Or. 14. Hinc

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, (quæ fit de integro.)

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando. Ἀναμηρυκάμενος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα, Luc.

Ἀναμηρύομαι, f. ρύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia fuso circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι rursum machinor, ; rursus molior.

Ἀναμίξδην, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμίγνυσι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλους.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non controversus ; (2) non contentiosus. Ex α priv. & ἅμιλλα.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τινος, τ' παιδείας. Ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδὸς μου, 1 Cor. 4. 17. Ἀναμιμνήσκεσθε ἡ τὰς πρότερον ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνὰ, & μνάομαι, *recordor.*

Ἀναμίμνω, maneo. Ex ἀνὰ, & μίμνω, *maneo.*

Ἀναμινυρίζω, f. ισω, cantillo, parva sc. & querula voce.

Ἀναμίξ, *Adv.* promiscue, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio.

Ἀναμίσγω, permisceo, remisceo.

Ἀναμισθαρνία, ῶ mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces,* & ἄρνυμαι, *capio.*

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum ; (2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo.*

Ἀνάμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv. & ἄμμα.

Ἀναμμένος, *amictus,* part. perf. pass. *Ion.* pro ἀμπεμμένος, a verbo ἀναπέμομαι, *induo.*

Ἀναμνάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνησθεὶς τὰς τῦ πατρὸς προαιρέσεις, πρεί τινος.

Ἀναμνησθώμεθα, *recordemur,* sive *recordati simus,* 1. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, *recordor.* Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio ; (2) commonefactio.

Ἀναμνηστικὸς, ἡ, όν, qui reminiscentia valet ; (2) facile reminiscens. Ab eod.

Ἀναμονὴ ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo.*

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, inuro.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Πᾶσ' ἀναμορμύρουσα κυκωμένη, Odyss. 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, amolior ; (2) tollo, submoveo. Τί τάσδε κλισὶς κἀνομοχλεύεις πύλας ; Eur. Med.

Ἀναμπέχονος, ε, ὁ ἡ ἡ, non habens ἀμπεχόνιον, f. certum vestitum ; (2) non togatus, seu lænatus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη, *cultus, seu vestitus corporis.*

Ἀναμπλάκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ, & ἀμπλακεῖν.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. & ἄμπυξ, *cutena.* vel *vitta aurata.*

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, semel in baptismo unctum denuo chrismate inungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, reunctio.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo ; (2) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, visum recipio. Ex ἀνὰ, & μύω, *connivco.*

Ἀναμφίρριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίρριστος.

Ἀναμφισβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφίσβολος, sine dubitatione.

Ἀναμφιδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, minime dubius. Ex α priv. & ἀμφίδοξος, *dubius.*

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* proculdubio, indubie ; (2) omnium consensu.

Ἀναμφίεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non indutus, nudus, Suic. Ex α priv. & ἀμφιέννυμι, *induo.*

Ἀναμφιέστως, *Adv.* nude, sine vestibus, Suic.

Ἀναμφίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος, *in controversia positus.*

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφίλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, non dubius, certus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίλογος.

Ἀναμφισβήτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non ambiguus, non controversus, qui constat & convenit. Ex ἀνὰ, & ἀμφισβητέω, *controversor.*

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* sine controversia, proculdubio.

Ἀνανάγκαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv. & ἀνάγκαζω.

Ἀναυδρία, ας, ἡ, ignavia. Ab ἀνανδρος.

Ἀναυδριεῖς, οἱ, Eunuchi, ap. Hipp.

Ἀνανδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis ; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir.* Hinc

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.

Ἀνάνδρως, *Adv.* non viriliter, ignave.

Ἀνάνδρωτος, ε, ἡ, viro viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, instauro ; ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν ζαυτὸν αἰεὶ, Arist. Ran. 602.

Ἀνανέμω, recenseo ; (2) distribuo. Ἀνανεμέντο τ' μητρος τὰς μητέρας, Herodot. quæ lectio suspecta est.

Ἀνανεῶδαι, pr. inf. pass. *contr.* pro ἀνανεόεσθαι. Ab

Ἀνανεόω, ῶ, ώσω, renovo instauro. Ἀνανεώσαδε τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μάχλην, Ἀνανεῶδαι ἡ τῷ πνεύματι τὸ νοὸς ὑμῶν, Ephes. 4, 23. Ex ἀνὰ, & νεόω, *novo.*

Ἀνάνεος, ε, ὁ ἡ ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἄνεος.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa, (2) elevatio capitis et oculorum, requies a malis, ac liberatio.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto ; (2) suspicio, oculos & caput attollo ; (3) emergo, respiro ab ærumnis. Ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ, Od. 9, 468.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀνανέωμι, *renovo.*

Ἀνανηπιεύομαι, repuerasco.

Ἀνανήφω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate ; (2) respiscо ; (3) cum εκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo ; item (4) desino. Καὶ ἀνανήψασιν ἐκ τ τῦ διαβόλυ παγίδος, 2 Tim. 2, 26.

Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, supernato, enato, emergo ; (2) recreor e calamitate.

Ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco. Ab

Ἀνανθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, flore carens ; (2) infirmus. Ex α priv. & ἄνθος, *flos.*

Ἀνανίας, ε, ὁ, Dominus commiseratus est, Nomen viri.

Ἀνάνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, mœrore carens ; (2) innocuus, innoxius ; (3) superbus. Ex α priv. & ἀνία, *mœror.* Hinc

Ἀνανίως, *Adv.* sine dolore & molestia, indolenter.

Ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, distributio ; (2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, *distribuo.*

Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido, remorbesco. Ex ἀνὰ, & νοσέω, *ægroto.*

Ἀνανται, acclivia.

Ἀναντιαγώνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀνταγωνίζομαι, *depugno.*

Ἀναντιπόδοτον, ε, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, *reddo.*

Ἀνάντης, εος, ὁ ἡ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens ; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω.

Ἀναντίβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire. Ex α priv. & ἀντιβλέπω, *contra aspicio.*

Ἀναντίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιλεκτός.

Ἀναντιλέκτως, *Adv.* citra controversiam.

Ἀναντιῤῥητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem contra dici nequit. Ex α priv. & ἀντιῤῥητος.

Ἀναντιῤῥήτως, *Adv.* citra contradictionem.

Ἀναντιφωνήτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui nihil respondetur ; (2) quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *respondeo.*

Ἀνάνυτα, *inutiliter, Dor.* pro ἀνήνυτα.

ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ rex, ἡ regina ; (2) herus, dominus ; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

Ἄναξα, *regnavi,* 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno.*

Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino ; (2) iterum discerpo, lacero.

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, ficco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, resiccatio ; (2) siccatio.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *submitto,* & δῶρον, *munus.*

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior ; (2) indignum duco, repudio, contemno. Ex ἀναξιος, & πάσχω.

Ἀναξιοπάθα, idem et ex iisdem.

Ἀναξιοπαθήσα, a. 1. part. act. f. g.

Ἀνάξιος, ε, ὁ ἡ ἡ, indignus ; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἄξιος, *dignus.*

Ἀναξιφόρμιγξ, γος, ὁ ἡ ἡ, in cithara regnans. Ex ἀνάσσω, & φόρμιγξ.

Ἀναξίως, *Adv.* indigne, immerito.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca ; in *Piur.* ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, rursus instituo.

Ἀνάπαιστος, ε, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breves, tertiam longam habens ; (2) versus Anapæsticus, Ab ἀναπαίω, *repercutio.*

Ἀναπειρίδες, ων, αι, mallei fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, referio.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo ; (2) pugnam reparo, instauro. Ex ἀνὰ & παλαίω, *luctor.*

Ἀναπάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, & ἀπαλείφω, *deleo, delungo.*

Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis. Ex ἀνὰ, & πάλη, *luctа,*

Ἀνάπαλιν, *Adv.* e contrario, in vice.

Ἀναπάλινδρομέω, ῶ, recurro.

Ἀναπάλλομαι, exsilio. Ἀναπάλλεσ' ἰχθῦς ἔπι φυκιόεντι, Il. 23, 692. *Poet.* pro ἀναφάλλομαι. Ab ἀνὸ, ὅπ, & ἅλλομαι, *salio.*

Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro ; (2) percutio, τὰ κᾶλά τ' ἀμπάλλετε, pro ἀνὰ — Arist. Ran. 1486. Hinc

Ἀναπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio.

Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ, & Πάριος, *Parius.*

Ἀναπάρτισος, ον, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, ασα, αν, Gen. αντος, άσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ & πᾶς, *omnis.*

Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo ; (2) affero, addo alicui rei ; item edo.

Ἀναπατάσω, f. άξω, repulso, iteram pulso.

Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior.

Ἀναπαύδητος, ε, ὁ ἡ ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigor.*

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies ; (2) cessatio ; (3) diversorium, locus quietis ; (4) finis periodi, ap. *rhetores* ; (5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυλις, idem & ab eod.

Ἀνάπαυμα

Ἀνάπαυμα, ατος, τό requies, intermissio a labore. Ab eod.

Ἀναπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castra metanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἀναπαύω, f. αύσω, requiescere facio, sedo, do requiem, seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν σαυτον, τὸ στράτευμα, τὰς ἱππέας τᾷ βαδίζειν· ἀναπαύσθ τῆν πόνων, ἐκ καματε· τᾷ βίε, mori. Ἀνάπαυσόν μετὰ σπλάγχνα ἐν Κυριω, Philem. 20. Ἀναπέπαυ τὸ πνεῦμα αὐτῆ ἀπὸ πάντων ὑμῶν, 2 Cor. 7, 13.

Ἀναπείθω, f. είσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. Τὰς ἄνδρας ἀναπέπεικεν ἐκ ἔτη δεδε, Arist. Θεσμ. 458. Παρὰ τ νόμον ὅτ· ἀναπείθ τὰς ἀνθρώπυς σίβεσθ τ Θεὸν, Act. 18, 13.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum. Ex ἀνὰ & πεῖρα, *experimentum*.

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento (2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. ερῶ transfadigo, tranfigo, transfodio.

Ἀναπεισμα, ατ·, τὸ funis, quo aliquid religatur, & præsertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπεισήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστ·, ου, ὁ ἡ ἡ, palam factus, manifestatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino. Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τῳ παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν, Luc. Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῆ Lyc. 9.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τιν·, δυσωδίαν. Ἐπὶ ᾧ τῖδε τὸδ' ἀνέπεμψεν ἱερὸν, Arist. Θεσμ. 1054.

Ἀναπεπλήρανται, *completæ sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo*.

Ἀναπεπλαμέ·, part. perf. pass., *per Sync*, pro ἀναπεπεστασμέν·. Ab ἀναπετάζω.

Ἀναπέσω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπεπλωκὼς, *qui discubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπλόω.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπλω, pro ἀναπέτω.

Ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. infin. act.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱστία λευκα, τὰς θυρας, τὸ συνιζηκὸς ἦῆ πόρων. Ἦν ἅπασιν ἀναπεταση τὰ ὦτα, Luc. Ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας, Odyss. 10, 506. Ex ἀνὰ, & πετάω, *pando*.

Ἀναπεταννύω, idem & ex iisd.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iisd.

Ἀναπέτομαι, f. ἀνιπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπίπλω, recoquo

Ἀνάπεφνα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo*.

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & scaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, fut. ήξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴ ἀνὰ σκολοπεσι, Il. 18, 177.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subfilio, sursum salio; (2) profilio, exfilio; (3) refilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾶν ὅπ τ ἵππου, ὀρος τ πάπου, ἐκ μέσων. Ἐπὶ τῳ κατήλιφ' ἐνθὺς ἀναπηδήσαμεν, Arist. Ran. 575. Hinc

Ἀναπήδησις, ἡ exsultatio, procursio.

Ἀναπηλίζω, f. ίσω, filo circumacto recolligo.

Ἀνάπηρία, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, læsio, membri alicujus artium, s. vitiatio. Ab

Ἀνάπηρ·, ου, ὁ ἡ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus ut cæcus, claudus; &c. Ex ἀνὰ, & πηρὸς, *mutilus*. Hinc

Ἀναπηρόω, ῶ f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδυε, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

Ἀναπιέζω, f. σω, iterum premo. Ἀναπιεζει φλεγμονας, Aret.

Ἀναπιμπλάναι, præs. inf. act. verbi

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλήσειν τινα φοβε, φιλίαν ἀπιςίας.

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, resorbeo, *Hippocr.*

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπλω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo in mensa; (3) supinus sum, (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam muto. Ἀναπίπλειν ὅπ τῳ γῆν, ὅπ τ γῆς, παρά τινα· Νικάμβυσι ἐπ' ἐλάχιςον ἀναπίπλσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τ ἔσχατον τόπον, Luc. 14, 10.

Ἀναπιςεύω, f. εύσω, confido, spero, bono animo esse incipio.

Ἀναπιτναμψ, præf. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπιτνάναι, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίττω, *supinus jacio*.

Ἀναπιτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ, & πετάω, *pando*.

Ἀναπλάκητος, ον, *poet.* pro ἀναμαγλ.

Ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀνάπλασω, *formo, fingo*.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ fictio seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατ·, τὸ figmentum id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμὸς, ῦ, ὁ q. d. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, s. ipsa fingendi actio; (4) fictio rerum, quæ non sunt, aut esse possunt. Ab

Ἀναπλάσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω. denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσειν τῳ οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκυς.

Ἀναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἀνπλέκσι, Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio. Ex ἀνὰ & πλέκω, *plico*.

Ἀναπλεύσεσθε, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀνάπλεως, ῦ, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & πλέ·, *plenus*.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo. Ἐς Τροίλω νήεσσιν ἀναπλεύσεσθ ἐμελλον, Il. 11. 22.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινά τιν·· κακὴν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονλαι, Il. 8, 35. Ex ἀνὰ, & πλήθω.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. άσω, expleo, suppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑςέρημα ἦτοι ἀνεπλήρωσαν, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληρῆ ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία, Matt. 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατ·, τὸ, supplementum, explementum.

Ἀναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν. expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀνάπλησις, εως, ἡ, expletio, suppletio.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω.

Ἀναπλησικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, impletivus. Ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλο·, *contr. usitatius*, ἀνάπλους, ῦ, ὁ, navigatio ejus qui solvit e portu; renavigatio. Ex ἀνὰ & πλο·, *navigatio*.

Ἀναπλόω, ῶ f. άσω, expando, explico.

Ἀνάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ eluo, iterum lavo. Hinc

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ ablutio, elotio.

Ἀναπλώειν, *solvere porta*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλέω.

Ἀναπλώω, f. όσω, idem quod ἀναπλέω,

Ἀναπνέειν, præs. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπνευστικος, ἡ, ὸν, respirativus, vi respirandi præditus, respirationi serviens. Ab eod.

Ἀνάπευσ·, ου, ὁ ἡ ἡ, qui respirare non potest; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & πνευς·.

Ἀναπνέω, f. εύσω, respiro; (2) recreor, relaxo animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid; (4) in mente habeo. Ἀνέπνευσε τ νόσε, Soph. Aj. 274. Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι ὗες Ἀχαιῶν, Il. 11. 799. Ex ἀνὰ, & πνέω, *spiro*. Hinc

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητ·, ου, ὁ ἡ έ, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non potest, aut debet. Ex α priv. & ἀποβάλλω, *rejicio*.

Ἀναπόγραφ·, ου, ὁ ἡ ἡ, a publicano non recensus nec scriptus, non census, non inscriptus. Ex α priv. & ἀπογράφω, *censeo*.

Ἀναπόδειπ·, ου, ὁ ἡ ἡ, improbabilis, quasi indemonstrabilis. Ex α priv. & ἀποδείκτος.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* sine probatione vel demonstratione.

Ἀναπόδεκ·, ου, ὁ ἡ ἡ, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter expendo, exacte perpendo, excutio. Ἀναποδίζειν εἰς τύυπίσω, τὰ γραμματία. Hinc

Ἀναπόδισις, ἡ, remeatio, retrocessio.

Ἀναποδισμὸς, ῦ, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.

Ἀναπόδοτος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, non redditus, non reddendus, gratuitus. Ex α priv. & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀναπόδραστ· ου, ὁ ἡ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio*.

Ἀνάποινος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, non redemtus pretio. Ex α priv. & ἄποινον, *pretium redemptionis*.

Ἀναπόινως, gratis.

Ἀναπόκριτος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, cui non respondetur, seu cui non responsum est. Ex α priv. & ἀποκρίνω, *respondeo*.

Ἀναπόλαυστος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo non frui licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀναπολεμέω, bellum infero.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Δὶς ταῦτα βέλ ἡ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; repetere, Soph. Phil. 1267.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολιτικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, instauro.

Ἀναπολόγητος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, inexcusabilis; (2) indefensus. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuso*.

Ἀνάπολυτος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, non absolutus, indissolutus; (2) indissolubilis. Ex α priv. & ἀπολύω, *solvo*.

Ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, sursum missio; (2) effossio. Ex ἀνὰ & πίμπω, *mitto*.

Ἀναπόμπιμ·, ου, ὁ ἡ ἡ, qui remittitur.

Ἀναπομπὸς, ἡ, ὸν, qui mittit ad superos.

Ἀναπόνιπ·, ου, ὁ ἡ ἡ, illotus, qui se non abluit. Ex α priv. & ἀπονίπτω, *abluo*.

Ἀναπορέυομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀναπόσβεστος, inextinctus, semper lucens. Ex α, & ἀποσβαννυμι.

Ἀναπόσατ·, ου, ὁ ἡ ἡ, qui desciscere nequit. Ex α priv. & ἀφιημι, *deficio*.

Ἀναπόταμαι, avolo.

Ἀναποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπ·, ου, ὁ ἡ ἡ, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. & ἀποτρίβω.

Ἀνάπρασις, έως, ἡ, q. d. revenditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo*. Unde

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui sibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, posco, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο ὑποσχέσεις τῳ μὴ βαλόμ·· ἀναπράξειν, τῳ δ' αὐτὸς δῶναι, Thuc.

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δακρυ ἀναπρήσας, Il. 9. 433.

Ἀναπτε-

Ἀναπλαις-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. & ἀπλαις-ος.

Ἀναπλᾶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀναπλάμαι, contract. pro ἀναπλερόειν. Ab

Ἀναπληρῶν, animum addere, præs. inf. act.

Ἀναπληρόω, ῶ f. ώσω, alatum facio, pennis, seu alis instruo ; (2) excito, instigo, animum addo, in spem erigo. Ἀναπληρῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Arist. Lys. 672. Ex ἀνα, & πλερὸν, ala.

Ἀνάπλημι, sursum volo. Ex ἀνα, & πλῆμι, volo.

Ἀναπλῆναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

Ἀναπλοίομαι, οῦμαι, consternor, pavefio, perterreor ; ἀναπλόημαι, spe erigor & animo, perf. pass.

Ἀναπλομβίοιο, Ion. pro ἀναπλομένου. Ab ἀνάπλω.

Ἀνάπλ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, intactus ; (2) suspensus et nexus per fibulam. Epith. vestis. Ex α priv. & ἅπτομαι, tango.

Ἀναπλύξας, a. 1. part. act. v. ἀναπλύσας.

Ἀνάπλυξις, εως, ἡ, expansio, apertio ; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico ; (2) aperio ; (3) explano, expono ; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Ex ἀνὰ, & πτύσσω, plico. Hinc

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expositio.

Ἀνάπτυχ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, apertilis, seu adapertilis ; (2) apertus ; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio. Gl. V. sputo ; (2) despuo, conspuo ; (3) contemno. Ex ἀνὰ, & πτύω, spuo.

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad ; (2) circumpono, appono ; ἀναπτόμαι, induo. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τῷ χάριν. Ex ἀνα, & ἅπτω, necto.

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. pass. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. Metaph. incendo, suscito. Ἀνάπτειν ὕλην, πυράν. Ἐγὼ δ' ὅτι ζωὸς πυρὸς ἀνῆψα φως νόμιμον ἐς γάμους, Eur. Ph. 346. Νέφ-ος ὑιμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψῃ μείζονι θυμῷ, Id. Med. 107. Ἥδη ἀνήφθη (τὸ πῦρ) Luc. 12, 49. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, incendo.

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio ; (2) resupinatio ; (3) animi remissio. Ab ἀναπίπτω.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, quæro. Hinc

Ἀνάπυστος, ὁ ἡ, ἡ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρόω, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo.

Ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, discessus & reciprocatio maris ; quasi ἀνάπτωσις, quia resorbetur. Reperitur & ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναραίζω, f. ίσω, convalesco, ex morbo receror. Ex ἀνὰ & ῥαίζω, convalesco.

Ἀναραιρικὼς, qui sustulit, perf. part. act. Att. pro ἀνηρικὼς, a verbo ἀναιρέω, tollo.

Ἀναράομαι, ῶμαι, imprecationem, aut votum factum revoco. Ex ἀνα, & ἀράομαι, precor.

Ἀναρδύλ-ος, ος, ον, discalceatus.

Ἀνάργυρ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, argento carens, pecunia destitutus ; (2) qui largitionibus non corrumpitur ; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α priv. & ἄργυρ-ος, argentum.

Ἀνάρδυτ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non irriguus, siccus. Ex α priv. & ἀρδύω, irrigo.

Ἄναρθρ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. & ἄρθρον, articulus.

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. V. ἀναριθμεῖ renumerat.

Ἀναρίθμητ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, innumerabilis ; (2) immensus ; (3) ignobilis, Eurip. Helen. 1695. Ex α priv. & ἀριθμητὸς, numerabilis.

Ἀνάριθμ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, innumerus (2) qui in nullo numero est, vilis. Ex α priv. & ἀριθμὸς, numerus.

Ἀναρισαω, ῶ, non prandeo ; unde ἀνηρισηκὰς, impransus. p. pass. part. Ab ἀνάριστος.

Ἀνάριστ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, impransus.

Ἀνάρισ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, impransus, non pransus ; (2) prandio carens. Ex α priv. & ὄρισον prandium.

Ἀνάρμοστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, nullius imperio subjectus ; (2) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, impero ; vel ἄρχομαι, incipio.

Ἀναρμόδι-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ex α priv. & ἁρμόδι-ος, aptus.

Ἀναρμοδίως, non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Πρεσζυτέρῳ τῷ πρεσζυτέραν ἀναρμόσας, Dion.

Ἀναρμοσέω, ῶ, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοσία, ας, ἡ incongruentia, inconvenientia ; (2) ineptiæ. Ab

Ἀνάρμοστ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, incongruus, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, Ph. ἀνάρμοστον, absonum, absurdum. Ex α priv. & ἁρμοστὸς, aptus.

Ἀναρμόστως, Adv. incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμοῦτω, idem quod ἀναρμοσέω.

Ἀναρροδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo.

Ἀναρπάζδην, cum impetu, vi. Ab

Ἀναρπάζω, f. άσω, sursum rapio, abripio ; (2) subito e medio tollo ; (3) ad pœnam rapio ; (4) e sede evello ; (5) diripio ; (6) vi opprimo. Ἀνηρπασμέν-ος εἰς Θεὸς πρὸ ὥρας, morte præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα, Odyss. 23, 316.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

Ἀναρπάξανδρος, ὁ ἡ, ἡ, homines devorans.

Ἀνάρπαξ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, abreptus, sursum raptus ; (2) repente raptus ; (3) oppressus. Gl. V. abreptitius.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, f. 2. inf. pass. v. ἀαῤῥήγνυμι.

Ἀναῤῥαικὼς, qui sustulit, perf. part. act. Ion. pro ἀνηρικὼς, a verbo ἀναιρέω, tollo.

Ἀναῤῥάπλω, f. ψω, resarcio, reconcinno ; (2) consuo, consarcino. Ex ἀνὰ, & ῥάπλω, suo.

Ἀναῤῥαψῳδέω, rhapsodi more decanto.

Ἀναῤῥέω, refluo, sursum fluo.

Ἀναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo ; ἀναῤῥήγνυμαι, diffringor ; (2) erumpo, consero sc. pugnam ; ἀνέῤῥαγη, erupit, a. 2. ἀνερῥωγὼς, passus, patens, Gl. V. Τεῖχ-ος ἀναῤῥῆξας, Il. 7, 461.

Ἀνῤῥήγνύω, idem & ex iisd.

Ἀναῤῥήκτως, Adv. fine disruptione, Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἀναῤῥήκτως ἔχῃ, rata sint, Arist. Lys. 182.

Ἀνάῤῥημα, ατ-ος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥῆξειν, f. 1. inf. act. v. ἀναῤῥήσσω.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ disruptio, discissio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio ; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥῆτω, disrumpo, discerpo.

Ἀνάῤῥινον, ου, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, & ῥὶν, nasus.

Ἀναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu resuscito ; (2) accendo, suscito, exsuscito. Ἀναῤῥιπίζειν πόλεμον, Chrys.

Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum jacio, sublime jaculor ; (2) temere & præcipitanter adeo ; (3) adeo, suscipio ; (4) pœnitet me, muto consilium. Ἀναῤῥιπτεῖν τὰ κίνδυνον, μάχλω, κύβον. Ἀναῤῥιπτεῖν ἄλλα πανδῷ, remis percutere, Odyss. 7, 328. Ex

Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, id. Gl. V. subacto, jacto.

Ἀναῤῥιχόομαι, ώμαι, f. χήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor.

Ἀναῤῥίχομαι, idem & ex iisd.

Ἀνάῤῥιψις, εως, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi. Ab ἀναῤῥίπτω.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo ; (2) absorbeo. Δῖα Χαρυβδὶς ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ, Odyss. 12, 104. Hinc

Ἀναῤῥοιβδησις, εως, ἡ, absorptio, vel ejaculatio aquarum.

Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, τὸ, sursum vergere ; acclivitas. Ab ἀναῤῥοπ-ος.

Ἀναῤῥοπ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, sursum vergens ; (2) retro cedens, retro fugiens. Ex ἀνα, & ῥέπω, vergo.

Ἀναῤῥύς, υς, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥῦς, fluxus.

Ἀναῤῥυφέω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo ; (2) absorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥοφέω, sorbeo.

Ἀναῤῥύσις, εως, ἡ, redemptio ; (2) sacrificium ; (3) libertas. Ab

Ἀνάῤῥυσ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, hostis implacabilis ; (2) intolerabilis, iniquus. Ex α priv. & ἄῤῥω, apto.

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo ; ἀναρτῶμαι, suspendor ; suspensus sum, pendeo ; (2) concilio mihi, adscisco ; Gl. V. devincio. Ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ ἑαυτὸν εἰς τινα, præfidium in eo locare ; ἀναρτᾶσθαι ἐλπισιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τῆ νθματός τι-ος, ἑαυτὸς εἰς ἃ δῆμος, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ ὃ τὲς πατέρας αὐτὴ ἀνήρτητο, Xen. Hinc

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio ; (2) obstrictio, devinctio.

Ἀνάρτι-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, impar. Ex α priv. & ἄρτι-ος, par.

Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.

Ἀναρύκα, arbor eadem quæ φιλλοδρυς.

Ἀναρυσὴρ, ῆρ-ος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύτω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, status eorum qui domino carent, ubi nullus est magistratus ; (2) soluta licentia. Ab ἀναρχ-ος.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior.

Ἄναρχ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, principium, seu principatus.

Ἀνασαλδίω, f. δύσω, concutio, quasso, agito ; succutio, Gl. V. Ex ἀνὰ, & Ϛαλδίω.

Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho, catena ; (2) retraho, revoco, averto ; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & Ϛειρὰ, catena.

Ἀνασεισιφαλ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, & φαλλὸς.

Ἀνασεισμὸς, ὃ ὁ, conquassatio, concussio. Ab

Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio ; (2) incito, concito. Ph. ἀνασείᾳ, solicitat, concitat. Ἀρχιερῆς ἀνέσεισαν τὸ ὄχλον, Marc. 15, 11. Αἰγιδ' ἀνασείσασα, Hes. 344.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ, & ἀσελγέω, petulanter ago.

Ἀνασεσυρμέν-ος, perf. part. pass. verbi ἀνασύρω.

Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deest ; (2) ad equabilitatem libro ; (3) par pari refero, rependo, resarcio.

Ἀνασημαίνω, significo.

Ἀνάσιλλ-ος, ος, ὁ, et

Ἀνάσιλ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens : quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμ-ος, ος, ὁ ἡ, ἡ, resimus, repandus ; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ & Ϛιμὸς.

Ἀνασιμόω, ῶ, resimo, resimum facio ; (2) odoror, Ern.

Ἀνασκαλδία, f. δύσω, sarculo laxo, refodio, effodio ; (2) exsuscito ; (3) scrutor, scrutando eruo. Ex ἀνὰ, & Ϛκαλδάω, fodio.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio ; (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, & Ϛκάπτω, fodio.

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, destruo ; (2) reædifico, instauro, reparo ; (3) refuto. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24.

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ & Σκεῦος, *instrumentum*.

Ἀνασκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀνάσκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iisd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* sine exercitio.

Ἀνασκιδνάμαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex ἀνὰ & Σκεδάω.

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασκινδαλεύομαι, in crucem seu palum tollor, suspensor. Ex ἀνὰ, & σχίζω, *findo*.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exilio, exsultim ludo, lascivio, exsiliendo; (2) prosilio; (3) resilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, suspendo. Ἀνασκολοπίζειν, ὅτι ξύλα, Luc. Ex ἀνὰ, & Σκολοπίζω, *cruci adfigo*.

Ἀνασκολύπλειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, respicio; (2) meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλᾶς, Arist. Θεσμ. 673. Ex ἀνὰ & Σκοπέω, *video*.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lentè absumo vel corrumpo, sive idem quod σμυχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. Διαμηχανάμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσει με, Plat.

Ἀνασπαράσσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, ἡ, exscidium; (2) contractio.

Ἀνασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

Ἀνάσπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) cui provincia adimitur & successor mittitur. Ab

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, exscindo; (2) attollo ut supercilia; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur imprimis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur, *Ern.* Ἀνασπάσῃ αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τίλος δ' ἐπαίξας διὰ θυρῶν Σκιᾶ τινι λόγχῃ ἀνέσπα, prolixe locutus est, Soph. Ai. 301.

Ἀνασπογγίζω, spongia detergo.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quavis dearum, *vid.* Eurip. Androm. 934. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσατοι, *invicti*, *Dor.* pro ἀνήκητοι.

Ἀνασσείσασα, a. 1. part. act. f. g. *Poët.* pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασείω, *quatio*.

Ἀνασσέμεν, *Ion.* pro ἀνάσσειν.

Ἄνασσον, *regnabam*, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον.

Ἀνάσυντος, ον, revulsus, sursum vadens, ruens.

Ἀνάσσω, f. άξω, regno impero, regno imperio potior. Ἀνάσσειν τινὸς, τινί· ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ δὲ τριτάλαισιν ἄνασσεν. Il. 1. 252. Ἀνάσσῃ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur Odyss. 4, 177. Ab ἀναξ.

Ἀνάσσα, *fuge*, a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι. Unde

Ἀναστὰδὸν, *Adv.* stando desuper, consurgendo.

Ἀναστάλμενος, *sublatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀνεσταλμένος, a verbo ἀναστέλλω.

Ἀναστατικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

Ἀναστὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι.

Ἀναστὰς, ἄδος, ἡ, porticus, ap. Ap. Rh.

Ἀναστασιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, resuscitandi vim habens. Ab

Ἀνάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e somno; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) eversio; (5) expulsio e sede, evocatio; (6) erectio, exstructio; prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio. Ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστάτηρ, ῆρος, , eversor, vastator. Ab eod.

Ἀναστατήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναστάτης, ὁ, eversor,

Ἀναστατικὸς, ἡ ὸν, idem quod ἀναστάσιμος.

Ἀναστατικῶς, seditiose. A præc.

Ἀνάστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, eversus, vastatus; (2) sede expulsus. Ab eod. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ f. ώσω. everto, vasto; (2) sede pello; (3) conturbo, seditionem, tumultum excito. Οἳ τὼ οἰκυμβόλω ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, eversio; conturbatio.

Ἀναστανρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. Ἀναστανροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Heb. 6, 6.

Ἀναστανρώσεως, εως, ἡ, suspendium, Gl. V.

Ἀναστάχύω, spicas emitto, & crescо, surgo, de segete.

Ἀναστε, 2. plur. a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, ab ἀνίστημι,

Ἀναστενόω, ῶ, f. ώσω, adstringo.

Ἀναστείλασα, aor. 1. part. act. f. g.

Ἀναστέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) sursum tollo; ἀναστέλλεσθαι, tergiversari, Gl. V, item distinctulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεσταλμένος, altricinctus, Gl. V. p. pass. part. Ἀνεστάλησαν, εἰς τὰς Ἄλπεις, se receperunt, Plut.

Ἀναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco; suspiro, Ph. (2) vehementer deploro. Ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ Marc. 8, 12.

Ἀναστενάχω, graviter suspiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοὶ, Il. 23, 211.

Ἀναστένω, gemo, gemitus & suspiria duco.

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναστῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

Ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλώσας, Plut.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio; (3) quod adsurgit in altum; (3) statura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστῆναι, *surrexisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Ἀναστήσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.*

Ἀναστήσεται, 3. sing. f. 1. indic. med.

Ἀνάστητε, *surgitote*, 2. plur. a. 2. imp. act.

Ἀναστίζω, rursum compungo; (2) pungo.

Ἀναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) resolvo, quasi in elementa; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον *principium*, *elementum*. Hinc

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis; (2) resolutio qu. in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

Ἀναστόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, apertus, laxus, debiscens. Ex ἀνὰ, & στόμα, ος. Hinc

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio; (2) arcto, angusto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus. Ἀναστομοῦν τὸ χεῖλος, τὰς τόρρας.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compressio in fauces; (3) exacutio palati.

Ἀναστοματήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Ἀναστοματικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀναστομόω.

Ἀναστραγαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, talo, seu talis carens. Ex α priv. & ἀστράγαλος, *talus*.

Ἀναστρατεύομαι, rursus militiam sequor.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum motio. Ab

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertor, Ph. ἀναστρέφομαι, invertor; (2) versor; ἀνεστραμμένον, contortum, Ph. p. pass. part. Ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, τὰς στρατιώτας ἀπὸ τοῦ νομοῦ· τὸν λογον, perpendere; ἀναστρέφεσθαι, τῷ γλῶ, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, πρός τι versari. Επ' ἀμ ἀνάστρεφ' ἐυρυθμα ποδί, Arist. Θεσμ. 994. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, Joan. 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι, Heb. 13, 18.

Ἀναστρολόγιστος, ον, expers astronomiæ.

Ἀναστροφάδὸν, *Adv.* inverse, præposterе, ordine inverso. Ab ἀναστροφὴ.

Ἀναστρωφᾶν, *convertere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναστροφάειν.

Ἀναστρωφάω, ῶ, verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντη ἀναστρωφᾶν ἡ ἀρηγέμεν, ὡς κε δύνηαι, Hesiod. Ἀσπ. 121. Ab

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio, commoratio, tempus, mora. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census, cognitio, census iterum habitus. Ab

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognosco census, iterum constituo census. Ex ἀνὰ, σὺν, & τάσσω, *ordino*.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab

Ἀνασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda; (2) detego, quod latet.

Ἀνασφαδάζω, f. άσω, resilio, recalcitro, exsilio. Ex ἀνὰ, & Σφαδάζω, *pedes agito*.

Ἀνασφαλλε, resurgo ex lapsu, vel morbo, ἀνισφηλε, convaluit, a. 1.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

Ἀναχέθω, attollo, erigo. Ex ἀνα, & χέθω.

Ἀνάχεσο, *suffer*, *Ion.* pro ἀνάσχεσο, seu ἀνάσχου, a verbo ἀνάχεω, *patior*.

Ἀνάχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia.

Ἀναχετὸς, ὴ, όν, tolerabilis. Ab

Ἀναχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀναχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo; (2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ, & χέω, pro ἔχω.

Ἀναχίζω, f. ίσω, discindo, seco, dissecо. Hinc

Ἀναχινδυλέομαι, f. έσομαι, in palum, seu in crucem tollor.

Ἀναχοίμην, 1. sing. a. 2. optat. med.

Ἀναχών, a. 2. part. act. verbi ανεχω.

Ἀνασώζω, f. ώσω, servo, salvum præsto; (2) recupero. Ἀνασώζειν τινὰ φονεύσαντα τῷ πατρώαν δόξαν, στρατηγήματα τὰς ἐν παρατάξεως ἐλαπτώσεις. Ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, restitutus, Diod.

Ἀνασώσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀναταράσσω, vel ἀνταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν ἄυδις ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράττεσθαι, Plut.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extensio. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) colloco, ordino. Ἀνατάξασθαι διηγήσιν, Luc. 1, 1, τὰ μαθήματα, Plut.

Ἀνατατικὸς, ἡ, όν, extensus; (2) aptus ad extendendum sursum; (3) vehemens, gravis. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, *Adv.* cum extensione quadam elato quodam modo; (2) rigide, imperiose.

Ἀνατὲ, *Adv.* sine damno, impune. Ex α priv. & ἀτη, *noxa*.

Ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. sing. part. a. 1. act verbi ἀνατέλλω, *exorior*.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. c. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ pignus; (4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum fatentis se victum, *Ern.* Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεῖνος μὴν οὐδὲν ἔσχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν, Dem.

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, reædifico muros, instauro mœnia. Hinc

Ἀνατειχισμὸς, ος, ὁ, instauratio & refectio murorum.

Ἀνατελεῖ, 3. sing. f. ind. act. verbi

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, oriri facio, exsistere facio, produco, emitto; (2) enascor, exsisto, germino, orior, ut sol, luna; ἀνατείλας, ortus, Ph. a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει, Matt. 5, 45. Conf. Eurip. Herc. fur. 1596. Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14. Ex ἀνὰ, & τέλλω, *orior facio*.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, dissecо, incido.

Ἀνατέταλκα

Ἀνατέταλκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.
Ἀνατιταμένως, valdè, magna vi.
Ἀνατετμημμένος, *diſſectus*, perf. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *diſſeco*.
Ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, conſumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, & τήκω, *liquo*.
Ἀνατὶ, *Adv.* idem quod ἀνατεί.
Ἀνατιθίασι, *transferunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθέᾶσι, a verbo ἀνατίθημι.
Ἀνατιθίτω, *reponito*, 3. ſing. præſ. imp. act.
Ἀνατίθημι, f. ήσω, ſurſum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adſcribo; (6) dedico, conſecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in craſtinum, retracto, revoco. Ἀνατιθέναι δὴ κρημνὸν τινα, σκὼν τινι, τινὶ τὰ πράγματα, τοῦτο δίνοιε θαῶν, ὅσπιδας πρὸς ἢ καινὸν νεῶν, εἰς τὸ Ἡραῖον ἀνατίθεσθ τῷ πρᾶξιν τινι, committere, τα κατηγορημμένα, revocare. Ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, Gal. 2, 2.
Ἀνατιμᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab
Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, ſupra modum magni facio. Ex ἀνὰ, & τιμὴ, *pretium*.
Ἀνατιναγμὸς, ῦ, ὁ, concuſſio, motio e loco ſuo in alium. Ab
Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.
Ἀνατιτάινω, idem quod ἀνατείνω.
Ἀνατίτραίνω, perforo, terebro.
Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῆς σκαλήκων, Dioſc.
Ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλῆμι pro
Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν πόνον, Xen. τὰ φερμακα, Odyſſ. 10, 327. ἐιπης ὀπτόθεν ἐστὶ, ἢ ὀπτίσα κήδε' ἀνέτλης, ibid. 14, 47. Ex ἀνὰ, & τλάω. Hinc
Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia.
Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.
Ἀνατμηθεὶς, *ſectione apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *ſectione aperio*.
Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος.
Ἀνατοκίζω, f. ίσω, uſuram renovo. Ex ἀνὰ, & τόκος, *uſura, fœnus*. Hinc
Ἀνατοκισμὸς, ῦ, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria.
Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.
Ἀνατολικὸς, ὴ, όν, orientalis. Ab ἀνατολὴ.
Ἀνατολμάω, ω, f. ήσω, audeo.
Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, diſſectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *diſſeco*.
Ἀνατομικὸς, ὴ, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.
Ἀνάτονος, ὁ, ὁ ἡ, ſurſum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.
Ἀνατος, ὁ, ὁ ἡ, illæſus; (2) innocuus. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.
Ἀνατρεπτικὸς, ὴ, όν, ſubverſorius, evertendi vim habens. Ab
Ἀνατρέπω, f. ψω, ſubverto, everto, proſterno; ἀνετράπη, ſublatus eſt, Ph. a. 2. paſſ. diruo, tollo, labefacto, confuto, Ph. Ἀνατρέπειν τὸ πολίτευμα, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς πολεις. Ἀνατρέπεσι τὴν τινων πίστιν, 2 Tim. 2, 18. Ἀνατρέψεις ἔτι τὸ πόλιν, ad ἐγείρω ῥοπὰς, quæ vergit ad ruinam, Ariſt. Veſp. 1227.
Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱὸν, Act. 7, 21.
Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor in altum, erigor, creſco; (3) augere, v. c. divitiis. Ἀνατρέχειν δὴ τὴν πορίκασιν ἢ δαπανήσεως, πρὸς ἢ ἐρανὸν τοῖς χρόνοις, altius repetere.
Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio. Ab ἀνατράω, *perforo*. Unde
Ἀνατρητὸς, ὴ, ὁ ἡ, perforatus, pertuſus.
Ἀνατριαίνω, vel potius ἀνατριαίνω, permiſceo, perturbo. Ἀ τριαίνα, *fuſcina*.
Ἀνατρίζω, f. ψω, contero, frico; (2) miſceo. Hinc
Ἀνάτριμμ, ατος, τὸ, ἡ ἡ, attritus.
Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, *fricatio*. Ab eodem.
Ἀνατροπὸς, ἁος, ὁ, ſubverſor, everſor. Ab ἀνατρίπτω, *everto*.
Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, ſubverſio. Ab eod.
Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio*.
Ἀνατρογάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.
Ἀνατυλίττω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verſo, reglomero.
Ἀνατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imàginor. Hinc
Ἀνατύπωμα, τὸ, ſpecies rei, figura.
Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.
Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὰς, Ariſt. Eq. 310.
Ἀναύγητος, ὁ, ἡ ἡ ὁ, ater, obſcurus, non ſplendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux*.
Ἀναυδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, *vox*. Hinc
Ἀναυδητος, ὁ, ἡ ἡ, idem.
Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ loqui non poſſe.
Ἄναυδος, ὁ, ἡ ἡ, idem quod ἀναυδὴς.
Ἀναύδως, *Adv.* ſine voce ulla.
Ἀναυλεὶ, *Adv.* ſine naulo. Ex α priv. & ναῦλον, *naulum*.
Ἀναυλος, ὁ, ἡ ἡ, tibiarum expers, ſine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α priv. & αὐλὸς, *tibia*.
Ἀναυλόχητος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* navis parvæ, quæ in iis quæ in portu ſunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur.
Ἀναυμάχιον, ὁ, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. & ναυμαχία.
Ἀναυξὴς, ὁ ἡ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω. Hinc
Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, R.
Ἀναύξητος, ὁ, ἡ ἡ, qui non augetur.
Ἀναύξω, increſco, multum augeo. Ex α intenſ. & αὔξω, *creſco*.
Ἄναυος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vocis expers. Ex α priv. & αὐω, *clamo*.
Ἄναυρος, ὁ, ἡ ἡ, qui eſt ſine aura; (2) torrens. Ex α priv. & αὔρα, *aura*, vel α intenſ. & ῥάω, *fluo*.
Ἀνάυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήυσαν, a verbo ἀναύω, *acclamo*.
Ἀναύξης, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.
Ἀναύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, cervice carens. Ex α priv. & αὐχὴν, *cervix*.
Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ, & αὔω, *arefacio*.
Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, & αὔω, *clamo*.
Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifeſto, oſtendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conſpicuus fio, manifeſtus reddor; ἀναφαίνεται, extat, Ph. ἀνεφύην, exorta eſt, apparuit, Ph. a. 2. ἀναφανιόμενος, extans, Ph. Ἀναφαίνειν ἔχειν, habere; γράφειν, ſcribere. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τῶτο, κυμβότερον ἢ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφλωκεν, Ariſt. Θεσμ. 467.
Ἀναφαιρετος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui auferri non poteſt. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero*.
Ἀναφαλαντίας, ὁ, ὁ, calvus, recalvus, recalvaſter. Ab
ἈΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem. Hinc
Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in ſuperciliis; (2) calvities omnino.
Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.
Ἀναφανδὰ, *Adv.* aperte, manifeſte, palam. Ab ἀναφαίνω.
Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀναφανέντες, a. 2. part. paſſ. verbi ἀναφαίνω.
Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantaſia adficio.
Ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, ſurſum fero, ſuſtollo, ſubveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad ſenatum; (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficio me, colligo me, convaleſco. Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τὰς ὀντας, θυσίας τῷ Θιῷ, τιὼ τῦ γένυς διαδοχὼ εἰς τινα, τὶ πρὸς τὼ Σύγκλητον, εἰς τὼ Σύγκλητον πρέι τινος, τὸ πρᾶγμα πρὸς τινα, τὼ αἰτίαν ἐπ' ἄλλον· ἐκ τ' ἀρχσίας, πλήνης, μέθης. Ex ἀνὰ, & φέρω, *fero*.
Ἀναφεύγω, f. φεύξομαι, ſurſum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ἕλεθρον ἀνάσσειν, effugere. Ex ἀνὰ, & φεύγω, *fugio*.
Ἀναφὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, intactilis; intactus, non tactus. Ex α priv. & ἁφὴ, *tactus*.
Ἀναφθέγξομαι, f. ξομαι, reclamo, reſpondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγξασθαι χρησμὲς, Plut. ex ἀνὰ, & φθέγξομαι.
Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.
Ἀναφθὲς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνάπλω.
Ἀναφλασμὸς, ῦ, ὁ, maſturbatio. Ab
Ἀναφλάω, f. άσω, maſturbo. Ex ἀνὰ, & φλάω.
Ἀναφλεγμαίνω, rurſus ardeo, vel æſtuo; (2) rurſum intumeſco. Ex ἀνὰ, & φλεγμαίνω.
Ἀναφλέγω, f. ξω, rurſum incendo; rurſum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγεμαι, exardeo ira.
Ἀναφλογίζω, incendo.
Ἀναφλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ.
Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rurſum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ φλύζω, *ferveo*.
Ἀναφλυκταίνω, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ex quo puſtulæ non erupere, nec erumpunt, R. Ex α priv. & φλύκταινα, *puſtula*.
Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat.
Ἀναφοβέω, terreo, minor.
Ἀναφοιβάζω, f. άσω, r pu go.
Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rurſum eo, redeo, repeto. Εἰς ὑρανὲς ἀνεφοίτησεν, Herodot.
Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ latio ſurſum verſ s, ſubvectio, emerſio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præſidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde
Ἀναφορὶς, ίας, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid geſtat:
Ἀναφορίω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, adſcendere facio, ſurſum impono. Ab eod.
Ἀναφορικὸς, ὴ, όν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta e pectore extuſſit. *Dioſc.*
Ἀναφορικῶς, relative. Ab ἀναφορὰ.
Ἀνάφορον, ὁ, τὸ, fulcimentum doſſuarium, ſeu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.
Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, ſubigo in modum farinæ; (2) commiſceo.
Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obſtipo, occludo; (2) aperio, explico, quod ſepto clauſum erat. Ex ἀνὰ, & φράσσω, *ſepio*.
Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo. Ex ἀνὰ, & φρίσσω.
Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; (2) invenuſtas, inelegantia. Ex α priv. & Ἀφροδίτη, *Venus*. Unde
Ἀναφρόδιτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, non venereus, a re venerea alienus; (2) invenuſtus.
Ἀναφυάω, ῶ, reſpiro.
Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.
Ἄναφρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ſpumæ expers, non ſpumans, non ſpumoſus. Ex α priv. & ἀφρὸς.
Ἀνάφυμι, idem quod ἀναφύω.
Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio*.
Ἀναφυράω, ω, idem quod ἀναφόσαω.
Ἀναφύρω, commiſceo, permiſceo, confundo; (2) inquino, fœdo. Ex ἀνὰ, & φύρω.
Ἀνάφυσαω, ῶ, ſurſum flo; (2) ſuſflo, inflo; (3) clatum reddo, ſuperbire facio. Hinc
Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, ſpiraculum:
Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) ſpiraculum:
Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀ αφυσ ωντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιόντες.
Ἀναφυτεύω, refero, Gl. V.
Ἀναφύω, f. υσω, renaſci facio; produco, emitto;

to; ἀναρύομαι, recrefco, Gl. V. ἀνεφύη, orta eft, Gl. V. a. 2. Ex ἀνὰ, & φύω.

Ἀναφανέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, greffum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443. Ex ἀνὰ, & χάζω, *recedo.*

Ἀναχαίνω, hifco, dehifco. Ex ἀνὰ, & χαίνω.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eurip. Bach.* 1070. Ex ἀνὰ, & χαίτη, *juba.*

Ἀναχαλασμὸς, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab

Ἀναχαλάω, ῶ, f. ήσω, relaxo.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo fculpo, rurfum incido.

Ἀναχάσκω, hifco.

Ἀναχάσασθαι, *receffiffe*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχάσασθε, a verbo ἀναχάζω.

Ἀναχειρίζομαι, impedio. Ex ἀνὰ, & χειρίζομαι, *tracto.*

Ἀναχελύσομαι, exfcreo, extuffio.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, veftio. Ex ἀνὰ, & χλαῖνα, *læna.*

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obfitus fum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, & χνόος, *lanugo.*

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refufio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, falto, choreas ago; celebro cantu & choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congefta extruo. Τῷ ὁδὸν ἀνακεχωκότες, Dem.

Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχρ.

Ἀναχριαίνω, rurfum ungo.

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo.

Ἀναχρωννύω, idem. Hinc

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium.

Ἀναχύρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, non paleatus, paleis non mixtus, non aceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, *paleis admifceo.*

Ἀναχυθεὶς, a. 1. part. paff. verbi ἀναχύω.

Ἀναχύσις, εως, ἡ, refufio; (2) maris æftuarium navigabile; (3) confufio; (4) animi viriumque exfolutio, mollities. Ab

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀναχωματισμὸς, οῦ, ὁ, agger. Ex ἀνὰ, & χῶμα, *agger.*

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, confto; (2) refundo. Ex ἀνὰ, & χωνεύω, *confto.*

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus fum a via; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐς φυλὰ ἀπ' ἴσης, ἐκ τοῦ. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀναπαυστικὸν, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στρατόπεδον, receptui canere, Diod. Hinc

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, receffus; feceffus; (2) locus, qui eft in feceffu.

Ἀναχωρησάντων, *digrefforum*, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, receffus, feceffus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna & periculo; (4) locus femotus, folitudo; (5) locus refugii, refugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, receffor, feceffor; (2) qui in folitudine vivit, eremita, anachoreta.

Ἀναχορίζω, f. ίσω, feparo, fecerno; (2) facio reverti, aut fecedere, in locum reduco, fuæ terræ reftituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτοὺς ἀνεχώρισεν, Xen.

Ἀναψαλάσσω, contundo, retundo.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo & excipio.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) inveftigatio, indagatio.

Ἀνάψης, *adfigas*, five *adfixeris*, 2. fing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo.*

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rurfus in fuffragio mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio fuffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

Ἀναψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

Ἀνάψις, εως, ἡ, accenfio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreans.

Ἀναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigeratorius, Gl. V.

Ἀναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:

Ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abftergo, deficco; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νέας, reficere; τινὰ σιτῷ καὶ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νηυσὶ δοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 13.

Ἀνγνοίη, *agnoverit*, 3. fing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀγνοίη, a verbo ἀνγινώσκω, *agnofco.*

ΑΝΔΑΝΩ, placeo. Ἀλλ' ὅτι Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, Il. 1, 24, & 378. Δίχα δέ σφίσιν ἤνδανε βουλὴ, Il. 18, 510.

Ἀνδεῖδτ, *coronari*, præf. inf. paff. *Dor.* pro ἀναδεῖσθαι, a verbo ἀναδέω, *corono.*

Ἄνδεμα, *vitta*, Poët. pro ἀνάδεμα.

ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, fummitas, cacumen; (2) fluviorum labra, f. agger, Hef.

Ἀνδησάμην, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Dor.* pro ἀναδησάμην, a verbo ἀναδέω.

Ἀνδικλης, *laqueus*, Poët. pro ἀναδικλης.

Ἀνδιχα, diviſim, inter. Ex ἀνὰ, & διχα.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, feu ſtrenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ, *vir*, & ἀγαθὸς, *bonus, fortis.* Hinc

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare geſta, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V.

Ἀνδραγαθητὴς, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter ſe gerens:

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præſto.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, ſpolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, & ἄγρα, *præda, ſpolium.*

Ἀνδραγχὴς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, qui viros ſtrangulat. Euſt. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, *ſtrangulo.*

Ἀνδραγχὴς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſdem.

Ἀνδράδελφος, ου, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, *frater.*

Ἀνδρακὰς, *Adv.* viritim. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδραποδιοῦνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδοῦνται, quod *Attice* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, ab

Ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) ſervum alteri furor & meum facio; (3) ſubjugo, in poteſtatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδροπίδον. Hinc

Ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, redactio in ſervitutem, eo, quo de ἀνδραποδιστῇ, dictum eſt, modo; (2) plagium.

Ἀνδραποδίσις, εως, ἡ, idem.

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui liberum furatur & in ſervitutem redigit, vel legitimo domino furatur & ſuum facit. Gl. V. plagiarius. Ab eodem.

Ἀνδραποδιστήριος, α, ον, plagio ſerviens, aptus.

Ἀνδραποδιστικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex ἀνδράποδον, & κάπηλος, *inſtitor, propola.*

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium. Ex ἀνὴρ, & πούς, *pes.* Hinc

Ἀνδραποδώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, ad mancipium pertinens; (2) illiberalis, ſervilis ingenii, degener, voluptatibus & cupiditatibus ſerviens, Gl. V.

Ἀναδραποδωδία, ας, ἡ, ſervilis turpitudo, viliſtas mancipii. Ab eod.

Ἀνδραποδωδῶς, *Adv.* ſerviliter.

Ἀνδράριον, ου, τὸ, homuncio, vir exiguus. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδραχθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, viro ponderoſus, viro gravis, virum gravans, ſeu onerans, ſufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, *pondus.*

ΑΝΔΡΑΧΑΗ, ης, ἡ, ſcabellum muliebre, foramen habens & ſubjectos carbones.

ΑΝΔΡΑΧΑΟΣ, herba quædam.

ΑΝΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, *herba*, Angl. Purſlain.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) viriliſtas; fortitudo. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδρείκελον, ου, τὸ, ſimulacrum, ſtatua. Ab

Ἀνδρείκελος, ου, ὁ ἡ ὄν, viro ſ. homini ſimilis. Ex ἀνὴρ, & εἰκελος, *ſimilis.*

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ου, τὸ, viriſe robur, fortitudo. Ab

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρειοφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido.*

Ἀνδρείας, *Adv.* viriliter, ſtrenue. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεράστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράστρια, *amatrix.*

Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρόμμος, ος, ὁ ἡ ὄν, præſ. part. paff. *Dor.* pro ἀνδρύμμος, quod eſt *contr.* ex ἀνδροόμμος, a verbo ἀνδρόω.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρεὼν; (2) domus magna.

Ἀνδρῶν, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρων.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exſilium pello, in exſilium mitto. Ex ἀνὴρ, & ἐλαύνω.

Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenſes, ad quæ ſoli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριάς. Unde

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva ſtatua. Dimin.

Ἀνδριαντόγλυφος, ὁ, idem quod

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, ſtatuarius. Ab ἀνδριὰς, & πλάστης, *fictor.* Hinc

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars fingendi ſtatuas.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſtatuas facio. Ex ἀνδριὰς, & ποιέω, *facio.* Hinc

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi ſtatuas.

Ἀνδριαντοποίησις, εως, ἡ, ſtatuarum confectio, ipſa actio faciendi ſtatuas; (2) ars ſtatuaria. Ab

Ἀνδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιέω.

Ἀνδριαντουργέω, ſtatuas facio.

Ἀνδιὰς, άντος, ὁ, ſtatua, cippus, Gl. V.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari, Luc.

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, ſtrenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρικῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, ſtrenue; (2) valide, robuſte; (3) vehementer.

Ἀνδρίον, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.

Ἀνδρισὶ, *Adv.* viriliter, fortiter, ſtrenue.

Ἀνδρίφιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, & φίλος, *amicus.*

Ἀνδριφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδρύβαρὴς, ὲς, viros gravans.

Ἀνδρόδασμος, ου, ὁ, via anguſta, quæ uni tantum homini ſufficit, Heſ. Ex ἀνὴρ, & βαίω, *vado, eo.*

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris ſc. puenis conſuefco, rem habeo, amore ſc. nefando. Ex ἀνὴρ, & βατέω.

Ἀνδροβόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βόρος, *vorax.*

Ἀνδρόβουλος, ὁ ἡ ὄν, virilis conſilii, fortis, ſ. viris inſidians.

Ἀνδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, *edo.*

Ἀνδρο-

Ἀνδρόβρωτος, idem.
Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros succeſſio generis. Ex ἀνὴρ, & γένος, *genus*.
Ἀνδρογίγας, gigas.
Ἀνδρογόνος, ος, ον, virum generans, virum gignens, vivipara. Ex ἀνὴρ, & γένομαι, a γείνομαι, *naſcor*.
Ἀνδρογυιώνης, ου, ὁ, idem quod
Ἀνδρογυνος, ου, ὁ, androgynus, ſemimas, ſemifemina, ſemivir, Gl. V. (2) caſtratus; debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) ſocors, parum ſtrenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ, *femina*.
Ἀνδροδαΐκτης, ου, ὁ ἢ ἡ, viros ſ. homines perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, *occido*.
Ἀνδροδάμαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀνδροδάμων.
Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, & ἀνδροδάμων, ωνος, ὁ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, & δαμάω, *domo*.
Ἀνδροδόμος, ου, triclinium, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & δόμος, *domus*.
Ἀνδροθεν, *Adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδροθνὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, idem quod
Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, a viro intefectus; (2) homines perdens, vexans. Ex ἀνὴρ, & κάμνω. Unde
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, ab homine laboratus, ſeu factus; (2) in quo vir jacet.
Ἀνδροκόβαλος, ου, ὁ, homo maleficus, nequam veterator, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & κόβαλος.
Ἀνδροκλασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκλασίη, cædes virorum.
Ἀνδροκλονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροκλόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κλείνω, *occido*.
Ἀνδρολέτειρα, ἡ, viros perdens.
Ἀνδρολέμη, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, Heſ. Ex ἀνὴρ, & λῆμα.
Ἀνδρολημψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo ſcil. Athenienſes, ſi civis extra Atticam interfectus eſſet, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, niſi ipſe criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, *prehendo*.
Ἀνδρολήϊον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.
Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, & λέγω, *lego*, i. e. *deligo*. Hinc
Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.
Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
Ἀνδρομανὴς, ής, ὁ ἢ ἡ, viris inſaniens, virorum amore inſaniens, viros inſane appetens. Ex ἀνὴρ, & μαίνομαι, *inſanio*. Hinc
Ἀνδρομανία, ας, ἡ, inſanus virorum amor.
Ἀνδρομάχη, ης, ὁ ἢ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, *pugno*.
Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis; (2) humanus.
Ἀνδρομήκης, ες, ὁ ἢ ἡ, ad ſtaturam & altitudinem viri adſurgens. Ex ἀνὴρ, & μῆκος.
Ἀνδρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem adſumo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* ſtupro fœminam; ἀνδρωθεὶς, adultus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem, viriliter ſentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ, & παῖς, *puer*.
Ἀνδροπλαστία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ, & πλάσσω, *formo*.
Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, ſeu conventus. Ex ἀνὴρ, & πλῆθος.
Ἀνδροπορνος, ὁ, ſcortum maſculinum.
Ἀνδροπρεπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, *decet*.
Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens, *in neut.* humana facies. Ex ἀνὴρ, & πρῶρα, prora, metaph. *facies*.
Ἀνδροσάθης, ες, ὁ ἢ ἡ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ, & Σάθη, *pudendum virile*.
Ἀνδροσάθων, ονος, ὁ, idem & ex iiſd.
Ἀνδροσαιμον, ου, τὸ, Dioſcorid. 3, 173. ruta ſilveſtris, *Plin.* 17, c. 4. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, *ſanguis*, quia herba hæc digitis trita ſanguineo ſucco fluit, *Angl.* St. Johns wort.
Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ἀνδρόσιτις, ιδος, ὁ ἢ ἡ, hominibus noxius, peſtifer. Ex ἀνὴρ, & σίνω, *noceo*.
Ἀνδρόσφιγξ, γος, ὁ, ſtatua, quæ viri & Sphingis figuram habet. Ex ἀνὴρ, & Σφίγξ.
Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
Ἀνδρωθῆναι, *fieri virum*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio*.
Ἀνδροτυχὴς, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor. Ab
Ἀνδροφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, humana carne veſcens.
Ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, ſum homicida; (2) occido:
Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, ſicarius; ἀνδροφόνος, ου, ἡ, interfectrix viri. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido*.
Ἀνδροφόντης, ου, homicida.
Ἀνδροφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνὴρ, & φωνὴ, *vox*.
Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur ſubminiſtro. Ab ἀνὴρ. Hinc
Ἀνδρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
Ἀνδρωδῶς, *Adv.* viriliter, fortiter.
Ἀνδρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνδρόω.
Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus, in qua viri a mulieribus ſeorſim agunt; (2) exponitur etiam ſchola, ubi ſtudioſi ſapientiæ eruditur. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀνδρῶος, ώα, ῶον, virilis, ad virum pertinens.
Ἀνδύεται, 3. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἀναδύεται.
Ἄνδωκε, *reddidit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo*.
Ἀνέβη, *conſcendit, adſcendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω, *conſcendo, adſcendo*.
Ἀνεβόρυξαν, *exclamarunt*, 3. plur. a. ind. act. verbi ἀναβορύζω, *exclamo*.
Ἀνέβραχε, *inſonuit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀναβρέχω, *inſono*.
Ἀνέβησε, *clamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, a verbo ἀναβοάω, *clamo*.
Ἀνεγυάω, ῶ, f. ήσω, fide jubeo.
Ἀνέγυος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſine ſponſione actus; ἀνέγυος, ον, non deſponſa. Ex α priv. & ἐγγύη, *ſatis dationi obnoxius*.
Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, reſurgo, Gl. V. evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc
Ἀνέγερτος, ου, ὁ ἢ ἡ, inexpergiſcibilis, inexperrectus.
Ἀνεγέρτως, *Adv.* citra reſtitutionem vitæ.
Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, inculpatus, irreprehenſus, Gl. V. inacculſabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, *culpo*.
Ἀνεγκλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem, inculpate.
Ἀνέγκυος, ου, ὁ ἢ ἡ, quæ uterum non fert, quæ non eſt gravida. Ex α priv. & ἔγκυος.
Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α pr. & ἐγκώμιον, *laus*.
Ἀνεγκαμπτοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. ἀναγκαμπτω.
Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus eſt*, 3. ſing a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio*.
Ἀνέγνωσμαι, *lectus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναγινώσκω pro ἀναγνόω, *lego*.
Ἀνέγνωτε, *legiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἀνέγρετο, *concitabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, a verbo
Ἀνέγρομαι, expergiſcor, *per Syn.* pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐγχωρέω, *admitto*.
Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui pavitus non eſt, qui ſolo æquatus non eſt. Ex α priv. & ἐδαφίζω, *pavio, ſolo æquo*.
Ἀνεδέγμεθα, *ſuſcepti eramus*, 1. pl. plusq. ind. paſſ. *per Syn.* pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.
Ἀνεδέξατο, *ſuſcepit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἀνέδειξεν, *demonſtravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι pro ἀναδείκω.
ΑΝΕΔΗΝ, *Adv.* licenter, impune; (2) effuſe; (3) promiſcue; (4) palam, aperte; Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὰν βάλωνται εἰς πᾶρ' αὐτοὺς ξυγγενέσθαι σοφιστάς. Lacedæmonii vero quotieſcunque voiunt licentius cum ſuis ſophiſtis verſari, *Plat.* in *Protag.* pag. 342.
Ἀνέδρακον, *ſuſpexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω.
Ἀνέδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδράμω, *curro*.
Ἀνέδρας, ου, non ſtabilis. Ab α & ἕδρα, *baſis*.
Ἀνέδυ, *prodiit*, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀναδύω.
Ἀνεδύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, *emergo*.
Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo*.
Ἀνέζυξεν, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγω, *diſcedo*.
Ἀνέζω, f. ίσω, ſubl.tum in ſede collocо & pono. Ἐς δίφρον δ' ἀνίσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἵζω, *colloco*.
Ἀνεθελησία, ας, ἡ, cum quis non vult, Suic. Ex α priv. & ἐθέλω, *volo*.
Ἀνεθέλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, coactus; invitus; (2) inexſpectatus; (3) triſtis, adverſus. Ex iiſd.
Ἀνεζήτευν, *requirebant*, 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτεον, ab ἀναζητέω.
Ἀνεζωπύρησε, *revixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviſco*.
Ἀνέηκαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto*.
Ἀνεθάλετε, *reviruiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *revireſco*.
Ἀνεθεὶς, *remiſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνίημι, *remitto*.
Ἀνέθης, ου, non adſuefactus.
Ἀνέθηκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *repono*.
Ἀνέθη, *laxatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo*.
Ἀνεθρεψάμην, *nutrivi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio*.
Ἀνείδεος, ου, ὁ ἢ ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, *forma*.
Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem & imaginem fingo, animo propono.
Ἀνειδωλοποσία, ἡ, imaginum efficio in animo.
Ἀνείκαστος, ὁ ἢ ἡ, qui nulla imagine exprimi poteſt, quem nulla conjectura adſequi poſſis. Ph. inexiſtimabilis. Ex α priv. & εἰκάζω, *adſimilo*.
Ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non poteſt, ut Deus.
Ἀνειλείθυια, ſ. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta eſt. Ex α priv. & Εἰλείθυια, Lucina, parturientium Dea.
Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνὰ, & εἰλέω, *involvo*. Hinc
Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.
Ἀνείλημμαι, *contractum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήβω.
Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, Aret.
Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.
Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.
Ἀνεῖλον, *ſuſtuli*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo*.
Ἀνειμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀνίημι.
Ἀνειμένως, *Adv.* remiſſe, ſolute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.
Ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.
Ἀνείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, non veſtitus, nudus; (2) male veſtitus. Ex α pr. & εἷμα, *veſtis*.
Ἀνειν, *conficere*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνύειν, a verbo ἀνύω, *confício*.
Ἀνεῖναι, *remiſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνειπεῖν,

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, propello, inhibeo. Ex ἀνὰ, & εἴργω, *cohibeo*.

Ἀνείρεαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσαι, a verbo ἀνείρομαι.

Ἀνειρξις, εως, ἡ, inhibitio, Ab ἀνείργω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab

Ἀνειρύω, f. ύσω, ſurſum traho. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram ſubducere, Herodot. Ab ἀνὰ, & ἐ ύω, *traho*.

Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἴρω, *necto*.

Ἀνεῖσαν, *aſcenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἄνειμι.

Ἀνειῦαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀνίημι.

Ἀνείσοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus, ad quem non patet ingreſſus. R. Ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφορία, ἡ, immunitas a tributo.

Ἀνείσφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, inmunis, qui tributum non ſolvit. Ex α pr. & εἰσφορὰ, *tributum*.

Ἀνεῖχον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.

Ἀνείω, *remitto*, præſ. ind. act. *Poët.* pro ἀνίημι, ſive ἀνίημι.

Ἄνεκαθεν, *Adv.* deſuper, e loco alto; (2) ab origine generis & juxta ſeriem priſcorum, quibus quis ortus eſt. Ab

Ἄνακες, *Adv.* ſurſum, ſuperne, eminus. Ex ἀνὰ, & ἄκας, *procul*.

Ἀνέκβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, ex quo non eſt egreſſus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exco*.

Ἀνεκβίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω.

Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter.

Ἀνεκδαρτὶ, *Adv.* ſine excoriatione.

Ἀνέκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. & δέρω, *excorio*.

Ἀνεκδήμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor*.

Ἀνεκδιήγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inerrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ, & διήγεομαι, *enarro*.

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.

Ἀνεκδίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inultus, indefenſus. Ex α priv. & ἐκδικέω, *ulciſcor*.

Ἀνέκδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata. Ex α priv. & ἔκδοτος, *editus*.

Ἀνέκδρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, excurſum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & ἔκδρομος, *excurſio*.

Ἀνεκθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui calefieri non poteſt, caloris expers. Ex α priv. & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.

Ἀνέκθυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio*.

Ἀνεκλαγον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάζω.

Ἀνεκκλεσίαστος, ον, cætu populi carens, inanis.

Ἀνεκλάλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀνέκλειπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non deficiens (2) perpetuus; (3) inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκλείπω, *deficio, ceſſo*.

Ἀνεκλείπτως, perpetuo, ſemper inexhauſtè.

Ἀνέκλιεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.

Ἀνεκλιπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, indeficiens, indefinitus. Ex α priv. & ἐκλιπὴς, *deficiens*.

Ἀνεκλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, ſine ratione, ſine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ον, elotu difficilis. Ab α priv. & ἐκνίπτω, *lavo*.

Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.

Ἀνεκόπη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀνακόπτω.

Ἀνεκπόδιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, manifeſtus, exauditus; (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἐκπυστος, *exauditus*.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non obſtupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. & ἐκπλήσσομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* imperterrite, impavide, intrepide.

Ἀνεκπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπληρῶ, *expleo*.

Ἀνέκπλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλυνω, *eluo*.

Ἀνεκτόλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli. Ex α priv. & ἐκποιέω.

Ἀνεκπύητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inſuppurabilis, qui ad ſuppurationem perduci non poteſt. Ἀνεκπύητος ἕλκος, *Aret.* Ex α priv. & ἐκπυέω.

Ἀνέκπυστος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.

Ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακράζω.

Ἀνεκρίζωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non radicitus evulſus. Ex α priv. & ἐκριζόω, *eradico*.

Ἀνεκτικὸς, ἡ, όν, patiens, qui tolerare poteſt. Ab ἀνέχομαι.

Ἀνεκτὸς, ὴ, όν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, *tolero*.

Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode.

Ἀνεκλιπὴς, ον, qui deleri, deteri non poteſt.

Ἀνεκφεύκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem nemo effugere poteſt; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. & ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἀνεκφοίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. & ἐκφοιτάω.

Ἀνέκφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, quod efferre non licet. Ex α priv. & ἐκφέρω, *effero*.

Ἀνέκφραστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, *eloquor*.

Ἀνεκφώνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ineffabilis, inexpreſſus. Ex α priv. & ἐκφωνέω, *exclamo*.

Ἀνέλαιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſine oleo. Ex α priv. ἔλαιον, *oleum*.

Ἀνέλεγκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, irreprehenſibilis; (2) qui refelli non poteſt, aut non convinci; (3) manifeſtus. Ex α priv. & ἐλέγκω, *arguo, convinco*.

Ἀνελέγκτως, *Adv.* ſine reprehenſione; (2) ſine probatione.

Ἀνελέγχω, arguo, convinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, immiſericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter, immiſericorditer.

Ἀνελεὴς, ὲς, immiſericors.

Ἀνελιὰς, ſine miſericordia,

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελευθερία, αἱ, ἡ, illiberalitas, illiberalis, moroſitas; (2) avaritia, ſordities.

Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab

Ἀνελεύθερος, ος, ὁ ἡ ὁ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhoneſtus, indecens. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liberalis*.

Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter; (2) ſordide.

Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἀνέλιγμα, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.

Ἀνέλλην, ὁ ἡ ὁ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνελινύω, tempus, tero, otior.

Ἀνέλιξις, ιος, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.

Ἀνέλιπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *verſo*, & πούς, *pes*.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) explico, aperio. Ἀνέλισσεν, τὰ βιβλία, ἱστορίας.

Ἀνελκὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui trahi non poteſt.

Ἀνελκύω, f. υσω, idem quod

Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν, ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὁ ὃ τόξα πῆχυν ἀνέλκει, Il. 11, 377, & 13, 583. Ex ἀνὰ, & ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non ulceratus, qui ulcus non ſenſit. Ex α priv. & ἑλκόω.

Ἀνελλήνιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, helleniſmum non recipiens, alienus a Græca conſuetudine. Ex α priv. & ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*.

Ἀνελλιπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, cui nihil deeſt, non deficiens; (2) cui nihil detrahi poteſt. Ex α priv. & ἐλλείπω, *deficio*.

Ἀνελόντα, acc. ſing. a. 2. part. act.

Ἀνέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελπιστέω, ſpei expers ſum.

Ἀνελπίσῃς, *deſperes*, ſeu *deſperaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *deſpero*.

Ἀνελπιστία, ἡ, vacuitas ſpei, deſperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπὶς.

Ἀνελπίστως, *Adv.* ſine ſpe, citra ſpem, præter ſpem, inſperato.

Ἀνέλυτρος, ος, ὁ ἡ ὁ, non involutus, ſine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἔλυτρον, *involucrum*.

Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνέμβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus, invius. Ex α priv. & ἐμβαίνω, *accedo*.

Ἀνέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ος, ὁ ἡ ὁ, carens invidia, non inviſus. Ex α priv. & νεμεσάω.

Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam.

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, & ἐμέω.

Ἀνέμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, indiviſus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ος, ὁ ἡ ὁ, vel ἀνεμαιος, εία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνεμίδιον, ος, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνιμαῖος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρεινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπίζομένῳ, Jac. 1, 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμαῖος.

Ἀνεμινθάω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, ος, ὁ, curſor, qui a ventis impellitur, curſor, qui cum ventis currit. Ex ἄνεμος, & δρόμος, *curſus*.

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus, vento plenus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex ἄνεμος, & κοῖτος, *cubile*.

ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοσκέπης, ες, ὁ ἡ ὁ, a vento tegens, ventum arcens. Ex ἄνεμος, & σκέπω, *tego*.

Ἀνεμόστροφος, ον, a vento agitatus.

Ἀνεμοσφάραγος, ος, ὁ ἡ ὁ, vento perſtrepens, R. Ex ἄνεμος, & σφάραγος.

Ἀνεμοτραφὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, inſperatus, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀνεμοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio quæ fit a vento. Ab

Ἀνεμόφθορος, ος, ὁ ἡ ὁ, vento periens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμυφόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, a ventis diſjectus, a ventis in diverſas partes latus. Ex ἄνεμος, & φορέω, *fero, porto*.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. & ἐμπλήσσω.

Ἀνέμπλοος, ος, ὁ ἡ ὁ, non navigans, quieſcens. Ex α priv. & ἐμπλέω, *navigo*.

Ἀνεμπόδιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui nihil impedimento eſt, liber ab obſtaculo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedes implico*.

Ἀνεμποδίστως, *Adv.* ſine impedimento & obſtaculo.

Ἀνέμπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui incidere non poteſt; (2) irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπλω, *incido*.

Ἀνέμφαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐμφαίνω, *oſtendo*. Unde

Ἀνέμφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, carens efficacia; (2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſa; (3) luculentam ſpeciem non præbens.

Ἀνεμφάτως, *Adv.* ſine efficacia; (2) non expreſſe.

Ἀνεμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, vento plenus, ventoſus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμωκὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, venti celeritatem habens.

bens. *Eurip. Phœniſſ.* 166. Ex ἄνεμος, & ὠκύς, *celer.*

Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, futilis, ventoſus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, ſaliuncula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventum perniciosum ſedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεὴς, *indigus.*

Ἀνένδεικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, alienus ab oſtentatione. R. Ex α priv. & ἔνδειξις.

Ἀνένδεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui fieri nequit, nunquam contingens, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐνδέχομαι, *fieri poſſum.*

Ἀνενδεῶς, *Adv.* ſine neceſſitate ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεὴς.

Ἀνενδοίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, indubitatilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito.*

Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.

Ἀνένδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non remiſſus, non languidus; (2) in quo non eſt remiſſio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remiſſior fio.*

Ἀνενδότως, *Adv.* non remiſſe, non languide, non perfunctorie.

Ἀνένδυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non indutus. Gl. V. inveſtis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, *induor.*

Ἀνενίκαμεν, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, *emiſit.* 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion. & Poët.* pro ἀνηνείκατο, a verbo eod.

Ἀνένθυσεν, *renuit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνενεργὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργὴς, *efficax.*

Ἀνενέργητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργῶ, *operor.*

Ἀνενηνοχυῖα, *erumpens, quæ erupit*, part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω.

Ἀνενθουσίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ἀνενόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor eſt; (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. & ἐνοέω, *cogito.*

Ἀνενόχλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non adfabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis, moroſus, difficilis, ſuperbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor.*

Ἀνεντρεχὴς, ὲς, tardus, non velox.

Ἀνέντροπος, ος, ὁ ἡ ὁ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *revereor.*

Ἀνεξάλειπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo.*

Ἀνεξάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, invariabilis, conſtans, Suic. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto.*

Ἀνεξάντλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexhauſtus. Ab α priv. & ἐξαντλάω, *exhaurio.*

Ἀνεξαπάτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α priv. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀνεξελεγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος.

Ἀνεξδιήνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, imperſcrutabilis. Ex α priv. & ἐξδιανάω, *perſcrutor.*

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέτασος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconſultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine; (2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. ἐξευρίσκω, *invenio.*

Ἀνεξήγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico.*

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

Ἀνεξίκακος, ος, ὁ ἡ ὁ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακὸς, *malus.*

Ἀνεξικάκως, cum incommodo.

Ἀνεξίκμαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exſiccari non poteſt; (2) qui exſiccatus non eſt; (3) non exſuccus. Ex α priv. & ἰκμάζω, *humecto.*

Ἀνεξίλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἐξιλάσκομαι, *propitio.*

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo.*

Ἀνεξιχνίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo.*

Ἀνέξοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδος, *exitus.*

Ἀνεξοιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνεῶνται, *laxati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνειῶνται, a verbo, ἀνίημι, *laxo.*

Ἀνεόρτας, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ος, ὁ ἡ ὁ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. V. profeſtus. Ex α priv. & ἑορτὴ, *feſtum.*

Ἀνεός, mutus, tacitus, vocis expers, Heſ. Ex α priv. & αὐω, *clamo.*

Ἀνεπάγγελτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio.*

Ἀνεπαίσθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non ſentitur. Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, *ſentio.*

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

Ἀνεπαίσιος, ος, ὁ ἡ ὁ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. & ἐπαίω.

Ἀνεπαίσχυντος, ος, ὁ ἡ ὁ, inverecundus, impudens. Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι, *erubeſco.*

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non alternans, ſeriem continuam habens; (2) cui ſunt dentes continui. Ex α priv. & ἐπαλλάττω.

Ἀνεπάλμενος, *reſiliens*, Poët. & per Sync. pro ἀνεφαλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, *reſilio.*

Ἀνέπαλτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro ἀνεφήλατο. Ab eod.

Ἀνεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui corrigi aut emendari non poteſt, non emendabilis; (2) inemendatus. Ex α priv. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ος, ὁ ἡ ὁ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) ſincerus, purus. Ex α priv. & ἅπτομαι, *attingo.*

Ἀνεπαρόδιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſine venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, *venuſtus.*

Ἀνεπαχθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, non moleſtus; (2) non invidioſus, nullam invidiam faciens. Ex α priv. & ἐπαχθὴς, *oneroſus.*

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate.

Ἀνέπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

Ἀνεπέλυς, ον, non redux. Ab α priv. & ἐπέρχομαι.

Ἀνεπέμφα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.

Ἀνεπηδησε, 3 ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπηδάω.

Ἀνεπηρέαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inoffenſus, injuriæ immunis. Ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, nihil dicens, mutus, Heſ. Etym. Ex α priv. & ἐπος, *verbum.*

Ἀνεπίβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus, impervius, Ex α priv. & ἐπιβαίνω, *accedo.*

Ἀνεπιβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus. Ex α priv. & ἐπιβουλεύω.

Ἀνεπίγραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, titulo carens, carens inſcriptione. Ex α priv. & ἐπιγραφὴ.

Ἀνεπιδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. & ἐπιδεὴς.

Ἀνεπίδεικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀνεπιδεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt; (2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio.*

Ἀνεπίδετος, ος, ὁ ἡ ὁ, non obligatus. Ex α priv. & ἐπιδέω, *obligatus.*

Ἀνεπίδηκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, minime mordens. Ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, *mordeo.*

Ἀνεπίδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. Ex α priv. & ἐπίδικος, *controverſus.*

Ἀνεπίδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, nihil proficiens, qui proficere nequit Ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

Ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, durus, immitis, iniquus, ſævus. Ex α priv. & ἐπιεικὴς.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, vacuus concupiſcentia, Suic. Ex α priv. & ἐπιθυμέω.

Ἀνεπικαλύπτως, ſine tegmine, nudè; (2) apertè, palam.

Ἀνεπίκαυς, ος, ὁ ἡ ὁ, aduſtione carens, non aduſtus. Ex α priv. & ἐπικαύω, *aduro.*

Ἀνεπικαύτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀνεπίκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo.*

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, auxilio deſtitutus, cui nemo ferat opem. Ex α priv. & ἐπικουρέω, *auxilior.*

Ἀνεπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconſultus, temerarius, inconſulte & temerarie factus. Ex α priv. & ἐπικρίνω, *comprobo.*

Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, ſine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

Ἀνεπίληπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, ſine reprehenſione, culpa.

Ἀνεπίλης, ος, ὁ ἡ ὁ, inoblitus, ſine oblivione; (2) non abſconditus. Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor.*

Ἀνεπιλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconſideratus. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀνεπιμέλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, incuriosus, qui nullam curam habet; incuratus, Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμέλομαι, *curo.*

Ἀνεπίμικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non permixtus; (2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* non admittendo permiſtione.

Ἀνεπίμονος, ος, ὁ ἡ ὁ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπιμένω, *permaneo.*

Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ ἡ ὁ, inculpabilis. Ab α priv. & ἐπιμωμος, *culpabilis.*

Ἀνεπινόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconſideratus; (2) improviſus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. & ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεις, ος, ὁ ἡ ὁ, impolitus, imperfectus. Ex α priv. & ἐπιξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, nulla ſimulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino.*

Ἀνεπίπλεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui aliis non permiſcetur, R. Ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ἐπιπλήττω. Hinc

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* ſine reprehenſione.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehenſione.

Ἀνεπίρρικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, nondum confectus, vel libatus. Ex α priv. & ἐπιῤῥίζω, *conficio.*

Ἀνε-

Ἀνεπισήμαντος, ε, ὁ ἡ ἤ, non notabilis, nulla nota infignitus; (2) inglorius, obſcurus. Ex α priv. & ἐπισημαίνω, *noto*.

Ἀνεπισημείωτος, ον, non notatus, ſ. explicatus.

Ἀνεπίσκεπτος, ε, ὁ ἡ ἤ, inconſideratus; (2) inexplicatus. Ex α priv. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconſiderate, inexplorate.

Ἀνεπισκεύαστος, ε, ὁ ἡ ἤ, irreparabilis. Ex α priv. & ἐπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκοπησία, ε, ὁ ἡ ἤ, rectore & inſpectore carens, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοπέω, *inſpectorem ago*.

Ἀνεπισκότητος, ε, ὁ ἡ ἤ, cui tenebræ non offunduntur, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοτέω, *tenebras offundo*.

Ἀνεπισάθμευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, a copiarii & parochi munere immunis. Ex α priv. & ἐπισαθμεύω.

Ἀνεπισασία, ας, ἡ, inconſiderantia, incogitantia. Ex α priv. & ἐφίστημι, *conſidero*.

Ἀνεπισάτητος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui ſine curatore eſt, incuſtoditus, inobſervatus. Ex α pr. & ἐπισατέω, *præſum, præfectu ſum*.

Ἀνεπίσατος, ε, ὁ ἡ ἤ, cui animum non advertimus, nulla diligentia conſideratus. Ex α priv. & ἐφίστημι, *conſidero*.

Ἀνεπισάτως, *Adv.* ſine animadverſione, inconſiderate.

Ἀνεπισημόνως, *Adv.* imperite, inſcite, inepte.

Ἀνεπισημοσύνη, ης, ἡ, inſcitia, imperitia. Ab

Ἀνεπίσημων, ον, ὁ ἡ ἤ, inſciens, ignarus, neſcius; (2) inſcius, indoctus, imperitus. Ex α priv. & ἐπίσημων, *ſciens, gnarus*.

Ἀνεπισταλεί, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπιστρεπτί, *Adv.* ſine reditu, ſine reverſione. Ab

Ἀνεπιστρεπτος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α priv. & ἐπιστρέφω, *converto*.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφής, ές, ὁ ἡ ἤ, ſecurus; (2) negligens, v. c. ſcelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti neſcius. Ex α priv. & ἐπιστρέφω, *converto*.

Ἀνεπιστροφος, ε, ο ἡ ἤ, idem; (2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* ſine retrogreſſu; (2) incurioſe.

Ἀνεπιστροφία, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίσχετος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α priv. & ἐπέχω, *contineo*.

Ἀνεπισχέτως, ſine remiſſione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ε, ὁ ἡ ἤ, injuſſu aliquid agens; (2) invictus, fortis. Ex α priv. & ἐπιτάττω.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injuſſu.

Ἀνεπίτατος, ε, ὁ ἡ ἤ, expers intentionis, qui intendi non poteſt. Ex α priv. & ἐπιτείνω.

Ἀνεπίτευκτος, ον, infelix, non conſequens petita.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* ſine arte; (2) inconſulto, non ex induſtria. Ex α priv. & ἐπιτέχνητος, *arte factus*.

Ἀνεπιτήδειος, ε, ὁ ἡ ἤ, non idoneus, ineptus, Gl. V. incongruus, inhabilis, Ph. importunus; (2) diſſentiens, alienus; (3) non cognatus. Ex α priv. & ἐπιτήδειος, *idoneus, aptus*. Hinc

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas, ineptudo.

Ἀνεπιτήδευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, non accuratus, incompoſitus. Ex α priv. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accurate, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ε, ὁ ἡ ἤ, irreprehenſus, non increpandus. Ex α priv. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ε, ὁ ἡ ἤ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπιφανής, ές, obſcurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conſpicuus.

Ἀνεπιφθόντως, ſine oſtentatione.

Ἀνεπίφθονος, ε, ὁ ἡ ἤ, non invidendus, minime invidioſus, Gl. V. ſine invidia; (2) non reprehenſus; reprehenſioni non obnoxius. Ex α priv. & ἐπίφθονος, *invidiæ expoſitus*.

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidioſe; (2) citra reprehenſionem.

Ἀνεπιχείρητος, ε, ὁ ἡ ἤ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo adſequaris. Ex α priv. & ἐπιχειρέω, *manum admoveo*.

Ἀνεπόπτευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui non inſpexit, proprie ſc. myſteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, *inſpicio*.

Ἀνεπόψιος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui non videtur, inadſpectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι, *inſpicio*.

Ἀνεπτάμαν, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτάμην, ab ἀνίπταμαι.

Ἀνεπλοίντο, *obſtupuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀναπτοιόομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνέρας, ε, ὁ ἡ ἤ, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. & ἐράω, *amo*.

Ἀνήργας, ε, ὁ ἡ ἤ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, ſeu fabrefactus non fuit, Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐργάζομαι.

Ἀνδεθίζω, f. ίσω, inſtigo, irrito. Παντὶ ᾧ τρόπῳ, ἀνηρέθισο ἢ πόλις, Thuc. ἐς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, Xen.

Ἀνέρεικτος, ε, ὁ ἡ ἤ, non freſus, ſ. fractus, mola ſc. aut piſtillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non poteſt. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνδείπτω, f. ψω, rapio, corripio. Τὸν ἡ ἀνηρείψαντο Διὸς Διΐ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234.

Ἀνδειφαμμη, part. a. 1. med. f. g.

Ἀνδόγω, f. ξω, eructo, emitto, Ἀνδόγεσθ εἰς ἅλα, Apoll.

Ἀνδευιώω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, ſcrutor, invenio.

Ἀνδίνας, ε, ὁ ἡ ἤ, incaprificatus, cui non ſunt admoti fructus caprifici, ut maturefcat. Ex α priv. & ἐρινός, *caprificus*.

Ἀνέριτος, ε, ὁ ἡ ἤ, de quo non contenditur. Ex α priv. & ἐρίζω, *contendo*.

Ἀνδμάριτος, ε, ὁ ἡ ἤ, non ſaburratus, ſaburra non ſtabilitus; (2) non ſtabilitus; non firmatus. Ex α priv. & ἐρματίζω.

Ἀνδμύϊστος, ε, ὁ ἡ ἤ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. & ἐρμύω.

Ἀνέρομαι, interrogo; rogito, percontor, Gl. V.

Ἀνδπύζω, f. ύσω, ſurſum ſerpo; (2) adrepo; (3) eo.

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνα, & ἕρπω, *ſerpo*.

Ἀνερρᾴγλω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω.

Ἀνῤῥήμμένος, *conſutus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀναῤῥαμμένος, verbi ἀναῤάπτω, *conſuo*.

Ἀνερρωγε, *reſciſſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγα, *reſcindo*.

Ἀνερυθριάω, erubeſco.

Ἀνέρύω, f. ύσω, ſurſum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες, Odyſſ. 9, 77.

Ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adſcendo, ſcando, conſcendo. Gl. V. ſubeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἰδσόλυμα, Gal. 1, 17.

Ἀνδωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) ſæpe rogo. Καὶ μιν ἀνηρώτων, Odyſſ. 4, 251.

Ἄνες, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. v. ἀνίζω.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, Ph. requies, remiſſio, otium, imprimis diebus feſtis; (2) voluptas, et voluptarium vitæ genus; (3) immodica libertas, laſcivia; (4) condonatio, v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ον, otioſus.

Ἀνέσπερος, ος, ὁ ἡ ἤ, veſpere carens. Ex α priv. & ἕσπερος, *veſpera*.

Ἀνέσυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. per *Metath.* pro ἀνασείσυτο, ab ἀνασύω.

Ἀνέσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνεστάσι, *reſurrexerunt*, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνεστήκασι, a verbo ἀνίστημι.

Ἀνέστω, *ſurrexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀνέστος, ε, ὁ ἡ ἤ, domo et ſede propria carens. Ex α priv. & ἑστία, *domus*.

Ἀνεσταμμένως, *Adv.* perverſe, præpoſtere. Ab ἀνάστροφα, *verto*.

Ἀνέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.

Ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. Ἀνέσησαν, ἀπ' αὐτῆ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. Ἐκέλευσεν — μάστιξιν, ἀνετάζεσθ αὐτὸν, ibid. 24.

Ἀνέταιρος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui nullos habet amicos, carens ſodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος, *ſodalis*.

Ἀνέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἀνετός, ἐα, ἐον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoſcendus. Ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνετρόπητος, ε, ὁ ἡ ἤ, immutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. & ἐτρόπωσα, *muto*.

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀνατίθημι. Unde

Ἀνετικός, ἡ, όν, vim habens remittendi, reſolvens; (2) remiſſionem indicans.

Ἀνέτοιμος, ε, ὁ ἡ ἤ, imparatus. Ex α priv. & ἕτοιμος, *paratus*.

Ἄνετος, ε, ὁ ἡ ἤ, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remiſſus, diſſolutus; (4) ſolutus omni imperio; Gl. V. otioſus; ἀνετώτεροι, omiſſiores, Ph. ἀνετώτερον, remiſſius, Gloſſ. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέτως, *Adv.* ſolute, laxe, remiſſe, licenter; otioſe.

Ἄνευ, *Adv.* abſque, ſine, præter, citra; (2) injuſſu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, & ἐυάζω, idem.

Ἀνευδε, *Adv.* abſque, ſine. Ab ἄνευ.

Ἀνευθεν, *Adv.* idem & ab eod. Ἀνευθεν ἐὼν, *quanquam abſens ſit*, Hom. Il. 2, 64. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθ σολεμίζειν Τρωσι φιλοπτολέμοισιν, Id. 16, 89.

Ἀνεύθετος, ε, ὁ ἡ ἤ, non appoſitus. Ex α priv. & ἐυθετος, *appoſitus*.

Ἀνευθυμία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab

Ἀνεύθυνος, ε, ὁ ἡ ἤ, crimine carens, ſine pœna, non obnoxius, noxa ſolutus. Gl. V. inſons, innocens. Ex α priv. & εὔθυνα.

Ἀνευθύνως, *Adv.* ſine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

Ἄνευκτος, ε, ὁ ἡ ἤ, non optabilis, non optandus; (2) non optans, non petens. Ex α priv. & εὔχομαι, *opto*.

Ἀνδλαβής, ές, ὁ ἡ ἤ, irreligioſus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumſpectus. Ex α priv. & εὐλαβής.

Ἀνευπαράδεκτος, ὁ ἡ ἤ, non acceptus, non admiſſus, ingratus, Suic. Ex α pr. & διαπαράδεκτος, *acceptus*.

Ἀνδρισις, εως, ἡ, inventio, adinventio.

Ἀνδρετος, ε, ὁ ἡ ἤ, non inventus, incompertus, irrepertus, quod inveniri, ſ. excogitari, nequit. Ab

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνῶς τε ποικίλας λόγας ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένας, Ariſt. Θεσμ. 445.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἄνευρος, ε, ὁ ἡ ἤ, enervis, non nervoſus; (2) debilis, infirmus, fine vi. Ex α priv. & νεῦρον, *nervus*.

Ἀνευρύω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

Ἀνευρυσμός, ε, ὁ ἡ ἤ, dilatatio.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro fauſtis ominibus proſequens; (2) lamenta edo ſeu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. & βοφημέω, *celebro*.

Ἀνεύφραντος, ον, non lactabilis, moleſtus.

Ἀνευφωνέω, ῶ, cum planctu & gemitu ejulo; R. Ex α priv. & εὐφωνος, *canorus*.

Ἀνδύχομαι, deprecor, R.

Ἀνεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνεφάλλομαι, reſilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀνεφάνατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνέφαπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, intactus. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo*.
Ἀνέφελος, ε, ὁ ἡ ἡ, non nubilus, serenus.
Ἀνέφικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, incomprehensibilis; intactus, Ph. inaccessus, quo perveniri nequit. Ex α priv. & ἐφικτός.
Ἀνεφῶνησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀναφωνέω.
Ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. s. imp. ind med. v. ἀναχάζω.
Ἀνεχθέντος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. a verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.
Ἀνεχοίμαν, *sustineam*, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνέχω.
Ἀνίχοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
Ἀνεχώρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναχωρέω.
Ἀνέχω, f. ἀνέξω, s. ἀναχήσω. p. ἀνέχηκα, sursum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, sustineo, tolero, fero; (2) suscipio. Ἀνέχειν χεῖρας, τὰς ἑαυτῶν ναῦς τῷ πολέμῳ, cessare. Ἀνέχ' ἦ δυσερῆ, πολλὰ κακὰ, ψύχη, θάλπη ἐν ἀνέχομαι ζωῆ, ἀνέχε τὸ ἴσον ἔχειν. Ἀνέχου Ζεῦ φάος, *Servatorium*, attuli Eur. Med. 482. Ex ἀνὰ, & ἔχω, *habeo*.
Ἀνέψητος, ε, ὁ ἡ ἡ, incoctilis. Ex α priv. & ἕψω, *coquo*.
Ἄνεψος, ε, ὁ ἡ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex iisd.
Ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis.
Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitini.
Ἀνεψιαδῆς, ῆ, ὁ, sobrinus, Ph. Ab
ΑΝΕΨΙΟΣ, ῶ, ὁ, Ph. consobrinus, sobrinus, adfinis, frater, patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, sobrini, consobrini, Gl. V. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus sororibus*, amitini, Gl. V.
Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, patruelitas, propinquitas, ἀνεψιῶν, Gl. V. consobrinitas, sobrinitas. Ab ἀνεψιός.
Ἀνέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.
Ἀνεω, *Adv.* mute, tacite. Ab ἄνεως.
Ἀνέωγα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀνῴγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio*.
Ἀνέῳγμαι, *apertus sum*, perf. ind. pass.
Ἀνεῳγμένους, *apertos*, acc. plur. part. perf. pass.
Ἀνεῳγότως, *Adv.* patule, Gl. V. Ab ἀνέῳγε, patet. Ab ἀνοίγω, *aperio*.
Ἀνέωνται, *dimissi sunt*, 3, plur. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι.
Ἀνέῳξα, *aperui*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, *aperio*.
Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus. Ex α priv. & αὔω, *clamo*.
Ἀνέωχα, 1. s. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα.
Ἀνεῳχθησαν, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠνοίχθησαν, a verbo eod.
Ἀνή, ῆς, ἡ, perfectio, absolutio; *Æschyl. in Sept.* 724. (2) factum. Ab ἄνω, *perficio*.
Ἀνῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίημι.
Ἀνηβᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.
Ἀνηβάσκω, idem quod
Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubesco; (2) pubesco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, Arist. Lys. 671.
Ἀνηβητήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, repubescens, revigescens. Ab ἀνηβάω.
Ἄνηβος, ε, ὁ ἡ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam f. justam pervenit ætatem. Ex α priv. & ἥβη.
Ἀνήγαγον, *subduxi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἀνήγαγον, ab ἀνάγω.
Ἀνηγγείλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγγέλλω.
Ἀνηγεμόνευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, duce & rectore carens. Ex α priv. & ἡγεμονεύω, *duco*.
Ἀνήγερτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. &, ἔγειρω, *excito*.
Ἀνήδυος, ε, ὁ ἡ ἡ, illætabilis, injucundus, insuavis, gravis, molestus. Ex α priv. & ἡδονὴ, *voluptas*.
Ἀνήδυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, insuavis, insulsus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω.
Ἀνήδυς, ε, ὁ ἡ ἡ, idem ex iisd.
Ἀνηδῶς, *Adv.* molestè, R. Ex α priv. & ἡδὺς.
Ἀνήεσαν, *redierant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀνῆεσαν, a verbo ἀνίημι, *redeo*.
Ἀνεῖν, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Poët.* pro ἀνῇ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.
Ἀνηθίκευτος, *Adv.* mores non bene exprimens, servans, *de poeta*. Ab α priv. & ἠθικός.
Ἀνηθινος, ίνη, ινον, anethinus, anetho confectus. Ab
ΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba, *Angl.* Dill.
Ἀνηθοποίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non moratus, citra decorum; (2) non instructus bonis moribus. Ex α priv. & ἠθοποιέω.
Ἀνήϊξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναΐσσω.
Ἀνῆκα, *adscendi*, perf. ind. act. verbi ἀνήκω.
Ἄνηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀνίημι.
Ἀνήκεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, insanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. & ἀκέομαι, *sano*.
Ἀνηκέστως, *Adv.* insanabiliter, atrociter, nullo pœnitentiæ loco relicto.
Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis carentia; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab
Ἀνήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκούω, *audio*.
Ἀνηκουέω, ῶ, f. ήσα, non audio; (2) non obtempero, non sum dicto audiens. Ἀνηκούειν τοῖς στρατηγοῖς. Οὐδ' ἄρα φαιτὸς ἀνηκούσησεν Ἀπόλλων, Il 15, 236, & 16, 676.
Ἀνηκουσία, ας, ἡ, contumacia, dedignatio aurem præbendi. Ab
Ἀνήκουστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit. Ex α priv. & ἀκούω, *audio*.
Ἀνηκόως, *Adv.* sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνήκοος.
Ἀνήκω, convenio, Ph. ἀνήκῃ, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, idem; (2) ascendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Ἓστο ἐς ὕδὸν ἀνήκῃ, nullius est momenti; ἐς τοῦτο θρασος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς πάρι· χρήμασι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores. Ex ἀνὰ, & ἵκω, *accedo*.
Ἀνήκων, ουσα, ον, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.
Ἀνηλδακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. & ἠλακάτη.
Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀναλλομαι.
Ἀνήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & ἐλαύνω.
Ἀνηλεγέως, *Adv.* contemptim. Ab
Ἀνηλεγής, ές, ὁ ἡ ἡ, non curans; (2) neglectus. Ex α priv. & ἀλέγω, *curo*.
Ἀνηλεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, immisericors, crudelis, immitis. Ex α pleon. & νηλεὴς.
Ἀνηλέητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non miserandus. Ex α priv & ἐλεέω, *misereor*.
Ἀνήλειφος & ἀνήλιφος, ὁ ἡ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus.
Ἀνηλειψία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea, & unctionem. Ab ἀνηλιφὴς.
Ἀνηλεῶς, *Adv.* immisericorditer, crudeliter.
Ἀνῆλθεν, *redit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀνῆλυθε, ab ἀ.έρχομαι.
Ἀνηλιάζω, άσω, soli expono.
Ἀνήλιξ, impuber.
Ἀνήλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, opacus, sine sole. Ex α priv. & ἥλιος, *sol*.
Ἀνήλιπος, ε, ὁ ἡ ἡ, excalceatus, discalceatus, sine calceis. Ex α priv. & ἠλιφ, *calceus*.
Ἀνηλιφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & ἀλείφω, *ungo*.
Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adscensus, Ab ἀνέρχομαι.
Ἀνηλώθην, *absumptus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *absumo*.
Ἀνῆλωκα, *insumpsi*, 1. sing. perf. ind. act.
Ἀνῆμμαι, *dimissus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνέμμαι, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto*.
Ἀνήμελκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & ἀμέλγω, *mulgeo*.
Ἀνήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis*. Hinc
Ἀνημερότης, ητος, ἡ, inclementia, Gl. V.
Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσα, mansuefacio, cicuro.
Ἀνημιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, valens pretium semiboli. Ab
Ἀνημιωβόλιον, ε, τὸ, semiobolus. Ex ἀνὰ, & ἡμιωβόλιον.
Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas. Ab ἀνήνεμος.
Ἀνῆν, *relaxavi*, 1. sing. a. 2. verbi ἀνίημι.
Ἀνῆναξ, a. 1. inf. med. verbi ἀναίνομαι.
Ἀνήνηκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.
Ἀνηνέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἀνήνυε, 3. sing. perf. ind. pas. v. ἀναινέω.
Ἀνήνυθα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* & *per Epenthes.* τῦ ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω.
Ἀνήνορα, *inertem*, accus. singul. ab ἀνήνωρ, *iners*.
Ἀνήνεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α priv. & ἄνεμος, *ventus*.
Ἀνήνυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & ἀνύω, *perficio*.
Ἀνήνυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. & ἀνὴρ.
Ἀνῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνάπτω.
ΑΝΗΡ, ἀνέρος, per Syncop. ἀνδρὸς, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipse.
Ἀνηρέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀναιρέω.
Ἀνήρεικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango*.
Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνηρείπτομαι.
Ἀνηρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω.
Ἀνηρικὼς, part. perf. act. verbi ἀναιρέω.
Ἀνήριθμος, ον, idem quod ἀνάριθμος.
Ἀνηριθμησάμην, *enumeravi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero*.
Ἀνήροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, *aro*, Hom. Od. 9, 110.
Ἀνήρπασε, *rapuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναρπάζω, *rapio*.
Ἀνηρώτων, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνηρώτων, a verbo ἀνερωτάω, *interrogo*.
Ἀνησιδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δάω, *munus*.
Ἀνησίδωρος, ώρα, ωρον, idem.
Ἀνήσυτος, vel ἀνήτιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. & ἡσσάομαι.
Ἄνηστις, εως, ὁ ἡ ἡ, jejunus; (2) non jejunus, R. Ex α pleon. vel priv. & νῆστις.
Ἀνήσω, 1. sing. f. 1. ind act. verbi ἀνίημι.
Ἀνήφαις, ον, ignis expers, qui sit fine igni.
Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. Ἀνήχεε μολπὴ, Epigr. Ex ἀνὰ, ἠχέω, *sono*.
Ἀνηφθίω, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάπτω.
Ἀνήχθιω, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάγω.
Ἀνὴω, 1, sing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro Ionico ἀνέω, & hoc pro ἀνῶ, ab v. ἀνίημι.
Ἀνθαιρέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς σέφανον ἀνθαιρήσεται, Eur. Hec. 655. Ex ἀντὶ, & αἱρέομαι, *capio*.
Ἀνθαλισκομαι, contra, vicissim damnor. Ex ἀντὶ, & ἁλίσκομαι.
Ἀνθάμιλλος, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ & ἅμιλλα, *certamen*.
Ἀνθάπλομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) e contrario attingo; (3) præsto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνθάπλεσθαι πολέμῳ, ἔργῳ, suscipere; ἀνθάπλεσθαι κακοῖς, afflictare; τὰ πράγματα, res publicas administrare. Ἀνθάπλου Παραγμὸς ἀντὶ πανδημονὶ ἀνθάπτατο,

ἅψατο, Soph. Trac. 790. Ταχὺς βαδισὴς περμόναν ἀνθήπτετο, attigit, Eur. Med. 1185. Τὰς σὰς καρδ ας ἀνθαπλόμιν, fauciavi, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, *tango.*

Ἀνθέψω, 2. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀνθάψασο, ab ἀνθάπλομαι.

Ἀνθεῖ, 3. fing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀνθέϊ, ab ἀνθέω.

Ἀνθείλαντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω.

Ἀνθεινὸς, ἡ, ὀν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, conſequendum, vendicandum, reſiſtendum eſt. Ab ἀντέχομαι, *amplector*, &c.

Ἀνθελιγμὸς, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo.*

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, ſ. κόγχη eſt. Ex ἀντὶ, & ἕλιξ.

Ἀνθελκόντως, *Adv.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκειν, quod eſt ab

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diverſum traho; (2) manum diſtineo; (3) diſtineo; remoror; (4) reſiſto. Ἀνθέλκειν πρὸς αὐτὸν τῷ δύναμιν ἕκαστον τοῖς ἄλλοις νόμοις, reſiſtere. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, *traho.*

Ἀνθέμμενος, *qui repulit*, c. 2. part. med. *Poët.* pro ἀνθέμενος, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila, *Angl.* Camomel. Gl. V. ἄνθεμις, liguſtrum. Ab eodem.

Ἀνθεμίεις, ίεσσα, ίεν, floridus. Ab eod.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

Ἀνθεμὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab eod.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ὴ, ὁ, ἡ, a flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, *fluo.*

Ἀνθεμουργὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ex floribus opus ſuum conficiens, ut apis. R. Ex ἄνθεμον, & ἔργον.

Ἀνθεμώδης, ες, ὁ, ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos.*

Ἀνθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo.*

Ἀνθέξομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

Ἄνθες, *depone*, 2. fing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνάθεσο, a verbo ἀναστίθημι.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum ab ἄνθος.

ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ὁ, aſphodeli fructus, ſ. caulis; (2) albacum. Hinc

Ἀνθερικώδης, ες, ὁ, ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθέρικς, ικος, ἡ, ariſta. Ab ἀνθὴρ.

Ἄνθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθεσαν, ab ἀνατίθημι.

Ἀνθέσηκα, 1. fing. perf. ind. act. v. ἀνθίσημι.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ foralia, ſ. feſta Bacchi, Dionyſia. Ab ἄνθος, *flos.* Hinc

Ἀνθεστηριὼν, ῶνος, ὁ, Antheſterion, octavus anni menſis, Dionyſo. ſ. Baccho ſacer.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, viciſſim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quòd Pluto Deam dictam flores legentem rapuerat.

Ἀνθεσφόρος, ον, florea ſerta gerens.

Ἄνθετο, *ſuperpoſuit*, 3. fing. a. 2. ind. med. *Poët.* pro ἀνάθετο, a verbo ἀναστίθημι.

Ἀνθεῦσαν, *florentem*, acc. fing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθοῦσαν, a verbo ἀνθέω.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀνθοῦσι.

Ἀνθίω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, velut artes florent; (3) ſcateo, exubero. Ὥστε ἥρπασε μὲν χαλκῷ, ἦνθε δ' ἁιμάτοισι πᾶσα ἠπείρατος, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνθεῖν πᾶσι τοῖς ἀγρίοις ἐπιθυμίαις, Luc. Πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰάλλειν ἀνθῆσαι, Odyſſ. 11, 319, Ab ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos, floreſcentia. Ab eod.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis, Gl. V. veſpa. Ex ἄνθος, & ἔδω, *edo.*

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanoſus flos panici, milii & ſimilium.

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floſculus, Dim. Ab ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος, ος, ὁ, ἡ, ſoli obvertus, vel oppoſitus, *Sophocl. in Ajac.* 2. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφανὴς θεῶν, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum oſtendit faciem ſolis inſtar ſplendentem.

Ἄνθημα ατος, τὸ, florum productio. Ab ἀνθέω.

Ἀνθημάτικὸς, ὴ, ὸν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride ſcribo.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθηρῶς, floridè.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, ipſa florendi actio. Ab eod.

Ἀνθηττάομαι, ώμαι, viciſſim vincor, viciſſim ſuccumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, & ἡττάομαι.

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, ad florendum aptus; (2) florendi vim habens; (3) floridus, fœcundus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθηφόρος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, floriger.

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim conſecro, R. Ex ἀντὶ, & ἱερόω, *ſacro.*

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno; (2) coloro, variego. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decurſio equeſtris.

Ἀνθιππάω, f. άσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιππάειν ἀλλήλοις, Xen. Ex ἀντὶ, & ἱππάω, *equito.*

Ἀνθισάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνθίσημι.

Ἀνθίστατο, *reſiſtebat*, 3. ſing. imperf. act.

Ἀνθίσημι, f. ἀντιστήσω, reſiſto, repugno; ἀντίστη, obſtitit, reſtitit, Ph. a. 2. τῷ βελήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; Rom. 9. 19. Ἀνθέστασαν τρόπαιον, *Thuc.* e regione ſtatuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, *ſtatuo.*

Ἀνθοβαφὴς, ὶς, pulchrè coloratus.

Ἀνθοβάφος, ος, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, & βάπτω, *tingo.*

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, flores ſpargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθοβόλος, ος, ὁ, ἡ, flores jaciens, vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος, *flos*, & βάλλω, *jacio.*

Ἀνθοβόσκον, flores alens, Heſ. Ex ἄνθος, *flos*, & βόσκω, *alo, paſco.*

Ἀνθόδμον, ος, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος, *flos*, & ὀζω, *oleo.*

Ἀνθοκομέω, flores edo.

Ἀνθοκόμος, ὁ, ἡ, floriger.

Ἀνθοκρασέω, floribus abundo.

Ἀνθόκροκος, ὁ, ἡ, ſubtemen habens, quod flores varii coloris exprimit. *Epith.* veſtis pictæ. Ex ἄνθος, & κρόκη.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem, libramentum & contralibramentum; (2) repugnandi ſtudium. Ex ἀντὶ, & ἕλκω.

Ἀνθολυμαίνω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀνθολόγος, ος, ὁ, ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, & λέγω.

Ἀνθομιλέω, verſor cum aliquo.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciſcor, conventum & pactum ineo; (2) laudo, celebro; (3) gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο, τῷ Κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινί. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, *confiteor.* Hinc

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, laus, celebratio.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromiſſio, Gl. V.

Ἀνθορύμος, ὁ, ἡ, flores depaſcens.

Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo. Ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, *armo.*

Ἀνθοποιὸς, ὸς, ὁ, florificus, flores procreans. Ex ἄνθος, *flos*, & ποιέω, *facio.*

Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

Ἄνθορε, *exſiliit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀναθορίω, *exſilio.*

Ἀνθοτίζω, f. ίσω, contrarium, definitionem facio, contrario modo definio Ph. ἀνθορίζω, reſtipulat. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, *definio.*

Ἀνθορισμὸς, ὁ, reſtipulatio, Ph. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, ſto contra inſtatione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc. Ex ἀντὶ, & ὁρμέω, *ſto in ſtatione.*

ΑΝΘΟΣ, ους, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venuſtus.

Ἀνθοσμίας, ας, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem ſuavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος, & ὀσμὴ, *odor.*

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόριον, ου, τὸ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab

Ἀνθοφόρος, ος, ὁ, ἡ, floriger, florifer. Ex ἄνθος, & φέρω, *fero.*

Ἀνθοφυὴς, ὲς, ὁ, ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, *gigno, produco.*

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. Ἀπειλέοντας ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, Ariſt. Lyſ. 342.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθρακίη, *Ion.* pro ἀνθρακιὰ.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, ſ. carbunculi ſpeciem habeo.

Ἀνθρακόω, ῶ, ὁ, ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congeſtis carbonibus.

Ἀνθρακόεις, όεσσα, όεν, e carbonibus factus.

Ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ, & πωλέω, *vendo.*

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακὶς.

Ἀνθρακώδης, ες, ὁ, ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) ſpecies piſcis.

ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa.

Ἀνθρηνίον, ου, τὸ, favus veſpæ. Ab ἀνθρὴν.

Ἄνθρωπ', *homo*, pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, ſtudium placendi hominibus. Ab

Ἀνθρωπάρεσκος, ος, ὁ, ἡ, qui ſtudet hominibus placere, qui auram captat popularem, placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, *homo*, & ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀνθρωπάριον, ου, τὸ, homulus, homuncio. Dim.

Ἀνθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ humana pelis.

Ἀνθρώπειος, εια, ειον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

Ἀνθρωπίομαι, ώμαι, f. ήσομαι, homo fio.

Ἀνθρωπίομαι, humano more ago, ea quæ hominis ſunt uſurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώπισις, ιος, ἡ, incarnatio, Suic. Ab ἀνθρωπίομαι.

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & *in Paſſ.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώτινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.

Ἀνθρώτιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, idem & ab. eod.

Ἀνθρωπισμὸς, ου, ὁ, humanitas, humani & compoſiti mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποβορίω, ῶ, f. ήσω, homines voro. Ab

Ἀνθροποβόρος, ος, ὁ, ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, & βορὰ, *cibus.*

Ἀνθρωπόβρωτος, ος, ὁ, ἡ, ab hominibus devoratus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & βρώσκω.

Ἀνθρω-

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel ἀνθρωπόγλωττος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀνθρωπογυναῖον, ου, τὸ, balneum, Suic. Ex ἄνθρωπος, & γυναῖον, *officina fullonis*.

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, & γονὴ, *generatio*.

Ἀνθρωποθαύμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, &, δαίμων.

Ἀνθρωπόδηκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνθρωπόδιδακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ab homine doctus, Suic. Ex ἄνθρωπος, διδάσκω, *docco*.

Ἀνθρωποειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, *forma*.

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humana specie.

Ἀνθρωποθυμὴς, ος, ὁ ἡ ὄν, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, & θυμὸς.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

Ἀνθρωποθύω, f. θύσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex ἄνθρωπος, & θύω, *sacrifico*.

Ἀνθρωποθυτέω, idem.

Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθρωποκτόνος, ος, ὁ ἡ ὄν, hominem vel homines occidens, homicida. Ex Ἄνθρωπος, & κτείνω, *occido*.

Ἀνθρωπολατρεια, ας, ἡ, hominum cultus, Suic.

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suic.

Ἀνθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex ἄνθρωπος, & λάτρις, *servus*.

Ἀνθρωπόλιθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, homicida; (2) homini perniciosus. Ex ἄνθρωπος, & ὄλεθρος.

Ἀνθρωπολόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, & λέγω, *dico*.

Ἀνθρωπομορφίανοι, ων, οἱ, hæretici. Deo humanam formam tribuentes, Suic.

Ἀνθρωπομόρφιται, ων, οἱ, idem & ab

Ἀνθρωπομορφος, ος, ὁ ἡ ὄν, humanam formam habens, Suic. Ex ἄνθρωπος, & μορφὴ.

Ἀνθρωπομορφέω, ῶ f. ώσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὴ, όν, ad homines pascendos pertinens, R. Ex ἄνθρωπος, & νέμω.

Ἀνθρωπόομαι, ωμαι, homo fio; (2) homo sum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

Ἀνθρωποπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, & πάθος.

Ἀνθρωποπαθῶς. *Adv.* humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθρωποποιία, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, hominum, f. humanarum formarum fictor. Ex ἄνθρωπος, & ποιέω, *facio*.

Ἀνθρωποπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, hominem decens, homini conveniens, Ex ἄνθρωπος, & πρέπει, *decet, convenit*.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ἡ ὄν, homo.

Ἀνθρωπότης, ητος, ητι, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποτόκος, ος, ὄν, quæ hominem peperit, hominipara, Suic. Ex ἄνθρωπος, & τίκτω.

Ἀνθρωποτρεμία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποτρεμὸς, ου, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.

Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab

Ἀνθρωποφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens. Ex ἄνθρωπος, & φάγος, *vorax*.

Ἀνθρωποφυὴς, ὲος, ὁ ἡ ὄν, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, & φυὴ, *natura*.

Ἀνθρωποφὼδης, ες, ὁ ἡ ὄν, humanus. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθυβρίζω, f. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, *contumelia adficio*.

Ἀνθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, & ὑλακτέω, *latro*.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, salsola, herba.

Ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

Ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuso*.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, & ὑπαλλάττω, *commuto*.

Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Γαλλίωνος ὄντος ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, Act. 18, 12.

Ἀνθύπατικὸς, ὴ, όν, proconsularis. Ab

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ, & ὕπατος, *consul*.

Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ, & ὑπείκω, *cedo*. Hinc

Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, exlequium.

Ἀνθυπερβάλλω, invicem supero.

Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.

Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obsecutus est, vicissim obsequor, obsequium reddo. Ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, *obsequor*.

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, *subjicio*.

Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίστημι.

Ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, *simulo*.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo præstito juramento, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι.

Ἀνθυποπλεύω, f. εύσω, vicissim suspicio, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ, & ὑποπλέω.

Ἀνθυποστρέφω, revertor.

Ἀνθυπότακτος, subjunct. modus, ap. Gramm.

Ἀνθυποτιμέομαι, mulctam tertio loco æstimo, v. ὑποτιμέομαι.

Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω. Hinc

Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium.

Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, *subjicio*. Hinc

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, f. quæ objectioni opponitur subjectio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, *sensim redeo*.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quæ opponitur Prolepsi. Ex ἀντὶ & ὑφαίρεω, *subtraho*.

Ἀνθυφίσαμαι, pariter sustineo, vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ, & ὀφίσαμαι.

Ἀνθάδης, ες, ὁ ἡ ὄν, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθωμολογεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογεετο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor*.

Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, *decoro*.

ΑΝΙΑ, ας, ἡ, tristitia, mœror.

Ἀνιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. Τρώων δ' ὃς κλειτὸς ἀνιάζει ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνία.

Ἀνιάκω, oleo, *Phav*.

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus, comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρίστερος. Ab eod.

Ἀνιαρῶς, *Adv.* molestè, acerbe, cum mœrore, misere,

Ἀνιαθῶ, a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω.

Ἀνιᾶσι, *sursum jaciunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἀνιᾶσι, a verbo ἀνίημι.

Ἀνίατος, ος, ὁ ἡ ὄν, insanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰάομαι, *medeor*.

Ἀνιάτρευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non sanabilis (2) non sanatus. Ex α priv. & ἰάομαι, *sano*.

Ἀνιατρολόγητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ignarus eorum, quæ de medicina disseruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογέω.

Ἀνιάτως, *Adv.* insanabiliter. Ab ἀνίατος.

Ἀνιαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, streperus, resonans, tumultuosus. Ab

Ἀνιάχω, & ἀνιαχέω, resono, clamo; (2) alta voce celebro, de poetis. Ex ἀνὰ, & ἰάχω, *clamo*.

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιῶμαι, mœreo, discrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιᾶδ τῷ πράγματι, διὰ τι. Ἡμας ᾗ τὰς φρονοῦντας ἀνία ξυνὰν, Soph. Aj. 273.

Ἀνιγρὸς, ὰ, όν, molestus, contristans, malus; pro ἀνιαρός.

Ἀνιδιος, ὁ ἡ ὄν, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, *proprius*.

Ἀνιδριτὶ, & ἀνιδιτὶ, *Adv.* sine sudore, sine labore. Ex ἀνὰ, & ἰδίω, *sudo*, vel ἱδρὼς.

Ἀνιδρος, ον, sudoris expers.

Ἀνιδρόω, ῶ, f. άσω, resudo, denuo sudorem emitto. Ex ἀνὰ, & ἰδρόω, *sudo*.

Ἀνίδρυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non fixus, instabilis, sine fundamento. Ex α priv. & ἱδρύω.

Ἀνιδρωτὶ, *Adv.* sine sudore vel labore, *Herodian*. 2, 14. Ex α priv. & ἱδρόω, *sudo*.

Ἀνιδρωλος, ον, qui non sudavit.

Ἀνίεμαι, vid ἀνίημι.

Ἀνιεὶς, *relaxans*, præs. part. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνιερος, ος, ὁ ἡ ὄν, profanus, pollutus. Ex α priv. & ἱερὸς, *sacer*.

Ἀνιερόω, ῶ, f. άσω, sacrum facio, consecro, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, *sacro*. Hinc

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo*.

Ἀνιεῦνται, *relaxantur*, 3. pl. pr. ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνιῶνται, ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνίη, *mœror*, *Ion.* pro ἀνία.

Ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. passiv. v. ἀνιάω.

Ἀνιημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνιέναι τὼ ψυχὼ, τὰ σώματα ὅθ' ῥαδιεργίαν, τ' φιλονεικίαι· τὸ πρόσωπον, exprrigere; τὸ φιλονεικίαι, τ' δργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τῆ προσευχεσθαι, desistere; δύσθυμον δῆμον, excitare; τὰ σήματρα, obsignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη, Act. 16, 26. Νὺν γὰρ ἅπας ἐνδάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, versatur, Arist. Nub. 953. Ex ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*.

Ἀνίλυν, *tristitiam*, acc. sing. *Ion.* pro ἀνίαν.

Ἀνιηρὰ, *tristia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρά.

Ἀνιήσειε, *molestet*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνιῆσαι, a verbo ἀνιάω, *molesto*.

Ἀνίησι, 3. sing. pr. ind. act. v. ἀνίημι.

Ἀνίκα, *quando*, *Dor.* pro ὁπότε.

Ἀνίκατος, *invictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.

Ἀνικεὶ, *Adv.* sine certamine, atq; adeo sine parta victoria.

Ἀνικέτευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui supplicatum non est; (2) non supplex. Ex α priv. & ἱκετεύω, *supplico*.

Ἀνίκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, invictus, insuperabilis. Ex α priv. & νικάω, *vinco*.

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab

Ἀνικμος, ος, ὁ ἡ ὄν, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὸς.

Ἀνίλαος, ον, non placatus.

Ἀνίλεως, ω, ὁ ἡ ὄν, immisericors. Ex α priv. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *misericors*.

Ἀνίλλομαι, dedignor, despicio, Suid. Ex ἀνὰ, & ἴλλω, *oculis conniveo*. Unde

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, *Poll*.

Ἀνίμας, ος, ὁ ἡ ὄν, loro non cæsus. Ex α priv. & ἱμάσσω, *loris cædo*.

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune sursum traho, extraho, haurio; (2) elevo, sustollo, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλήλας τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ὀριτδᾶ, τὸ ἀγκύριον, τῶν ἀληθειαν. Ἀνιμάσθω ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, *lorum*.

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

Ἀνίον, *babena*, *Dor.* pro ἡνίον.

Ἀνίολος, ος, ὁ ἡ ὄν, impubes. Ex α priv. & ἴουλος, *prima lanugo pubescentium*.

Ἀνίοχος, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.

Ἀνιππίνω, equito, equos ago.

Ἀνίππος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est sine equo. Ex α priv. & ἵππος, *equus*.

Ἀνίπλημαι, f. πλήσομαι, ſurſum volo. Ex ἀνὰ, & ἵπλαμαι, *volo.*

Ἀνιπλόπους, οδος, ὁ ἡ ἥ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπλω, *abluo*, & πῶς, *pes.*

Ἄνιπλος, ος, ὁ ἡ ἥ, illotus. Ex α priv. & νίπλω, *abluo.*

Ἄνις, *Adv.* ſine, abſque. Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenſo, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, *æquo.*

Ἀνισόμετρος, ος, ὁ ἡ ἥ, ſine juſta, *vel* æquali menſura. Πολυπουσίη ἀνισόμετρος, *Aret.* Ab α priv. ἴσος, *æqualis*, & μέτρον, *menſura.*

Ἀνισοειδὴς, ὲς, q. d. inæqualiformis, qui diſparem formam habere videtur.

Ἀνισασμὸς, ὁ, compenſatio, remuneratio.

ΑΝΙΣΟΝ, ος, τὸ, aniſum.

Ἄνισος, ος, ὁ ἡ ἥ, inæqualis, impar, diverſus, ſuperior. Ex α priv. & ἴσος. Hinc

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.

Ἀνισότιμος, ος, ὁ ἡ ἥ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ἰσότιμος, *æqualis dignitatis*, quod eſt ex ἴσος, *æqualis*, & τιμὴ.

Ἀνισοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, diſſimilis naturæ. Ex α priv ἴσος, *æqualis*, & φυὴ, *natura.*

Ἀνισόω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀνισόζω, Ἀνισωθεὶς πλήθῃ, Herodot.

Ἀνιστάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνίστημι.

Ἀνίστη, 3. ſing. imperf. ind. act. Ab

Ἀνίστημι, f. ήσω, ſurgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, ſubverto; (3) exſtruo, ædifico; (4) excito, exſtimulo; ἀνίσταμαι, ſurgo, reſurgo, exſurgo; ἀνέστη, ſurrexit, a. 2, Ἀνιστάναι πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex ſuis ſedibus ejicere; ἐς τὸ ἀρχεῖον, promovere; τὸ στρατόπεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ſubmovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ' ἤτοι μὲν γ' ἐξ οἴδα παγκοίνῳ λίμνας πατέρ' ἀνεστάσεις, ὅτε χόλοιο, ὦ Λιταῖς, Soph. El. 136. Ἐπὶ τῷ χύτραν τῷ τ' ἀθάρης ἀνίσαμαι, Ariſt. Plut. 682. Ex ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, ſciſcitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιστόρεν μακρὰν, Soph. Trach. 321. Ex α priv. & ἱστορέω.

Ἀνιστορησία, ας, ἡ, hiſtoriam ignoratio. Ex α priv. & ἱστορία, *hiſtoria.*

Ἀνιστόρητος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui hiſtorias non novit; (2) cujus nulla in hiſtoria fit mentio. Ex α priv. & ἱστορέω, *memoriæ trado.*

Ἀνιστορήτως, *Adv.* ſine cognitione hiſtoriæ.

Ἀνίστω, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imp. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἀνίστασο, ab ἀνίστημι.

Ἀνίσχε, *ſuſtine*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro ἀνίσχεσο, a verbo ἀνίσχω, *erigo.*

Ἀνίχι, ος, ὁ ἡ ἥ, clunium tumore vacans. Ex α priv. & ἴσχις, *lumbus.*

Ἀνίσχυρος, ος, ὁ ἡ ἥ, invalidus, infirmus. Ex α priv. & ἰσχυρὸς, *validus.*

Ἀνισχὺς, ύος, ὁ ἡ ἥ, infirmus. Ex α priv. & ἰσχὺς, *robur.*

Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) ſuſtineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνισχόντες, Il. 8, 347. Ἂν δ' ἴσχαν τελαμῶνα, Il. 5, 798. Ex ἀνὰ, & ἴσχω.

Ἀνίσως, *Adv.* inæqualiter. Ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *adæquo.*

Ἀνιχθὺς, ύος, ὁ ἡ ἥ, qui eſt ſine piſcibus. Ex α priv. & ἰχθὺς, *piſcis.*

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, perveſtigo, indago, perſequor. Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέεν ἔμπεδον, ὄφρα κεν ἕυρῃ, Il. 22, 192. Διὰ χῆς ἡ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω.

Ἀνίχνευτος, idem quod

Ἀνιχνιάστος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἰχνιάζω.

Ἀνιώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, moleſtus, gravis. Ab ἀνία, *moleſtia.*

Ἀνιώμεσθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀνιάω.

Ἀνιῶν, *triſtitiarum*, genit. pl. ab ἀνία.

Ἀνίωτος, ος, ὁ ἡ ἥ, rubiginem non ſentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰὸς, *rubigo.*

Ἀνιῶτο, *mæſtum reddat*, 3. ſingul. præſ. optat. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω.

Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris. Hebr. *Gratioſa.*

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri. Hebr. *Gratioſus.*

Ἄνυειν, *perficere*, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἄνευε, a verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio.*

Ἀνυέφελος, *ſine nubibus*, *Poët.* pro ἀνέφελος.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. & ὁδὸς, *via.*

Ἄνοδμος, ος, ὁ ἡ ἥ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα ἕρα, *Aret.* Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄνοδος, ος, ὁ ἡ ἥ, invius; (2) ἡ, via ſurſum ferens, adſcenſus. Ex α priv. vel ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*

Ἀνόδους, ουτος, ὁ ἡ ἥ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδὼς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro. Ἀνοδύρεσθαι τῷ συμφορὰν, Suid. Ex ἀνὰ, ὀδύρομαι.

Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

Ἄνοζος, ος, ὁ ἡ ἥ, enodis, ſine nodo. Ex α priv. & ὄζος, *nodus.*

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ἡ ἥν, non compos mentis; ſtultus, inſipiens. Ex α priv. & νοήμων.

Ἀνοησία, ας, ἡ, inſipientia. Ex α priv. & νόησις, *cogitatio.*

Ἀνοηταίνω, deſipio, inſipiens ſum, imprudenter & temere ago:

Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem. Ab

Ἀνόητος, ος, ὁ ἡ ἥ, demens, inſipiens, mente carens, ſtultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. & νοητὸς, *intelligibilis.*

Ἀνοήτως, *Adv.* imprudenter, ſtulte.

Ἀνόθευτος, ος, ὁ ἡ ἥ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius. Ex α priv. & νοθεύω, *nothum reddo, adulteror.*

Ἄνοια, ας, ἡ, & *Ion.* ἀνοίη, amentia, ſtultitia. Ab ἄνους, *amens.*

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio.

Ἀνοιγύω, idem quod

Ἀνοίγω, f. ξω, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, aperio, reſero, pando, expando, pateſacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, pateſco, Gl. V. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. V. perf. paſſ. Πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον, Eur. Med. 1316. Ἀνεῴχθη ὃ τὸ στόμα αὐτῶν παραχρῆμα, Luc. 1, 64. Ἀνῷξα ὃ βύβλιον αὐτοῖς, relevi, Theoc. 14, 15. Ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio.*

Ἀνοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumeſco. Ab

Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumeſco, turgeo; (2) iraſcor. Ἀνοιδέει θυμὸς, Herodot. Ex ἀνὰ, & οἰδέω, *tumeo.*

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος, εία, ειον, & ἀνοίκεος, ος, ὁ ἡ ἥ, non familiaris, non domeſticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. & οἰκεῖος, *familiaris, aptus.* Hinc

Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.

Ἀνοίκητος, ος, ὁ ἡ ἥ, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, *habita.*

Ἀνοικίζω, f. ήσω, inſtauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσαι δὲ ἐς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἄνοικος.

Ἀνοικισμὸς, ῦ, ὁ, inſtauratio. Ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inſtauro ædificium. Ἀνοικοδομέω τῷ σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω.

Ἀνοικονόμητος, ος, ὁ ἡ ἥ, prodigus; (2) male diſpoſitus. Ex α priv. & οἰκονομέω.

Ἄνοικος, ος, ὁ ἡ ἥ, extorris, ſine domo.

Ἀνοικτείρμων, ὁ ἡ ἥ, immiſericors.

Ἀνοικτὸς, ὴ, όν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἀνοικτος, ος, ὁ ἡ ἥ, immiſericors. Ex α priv. & οἶκτος, *miſericordia.*

Ἀνοικτρος, ος, ὁ ἡ ἥ, non miſerandus, immiſerabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miſeranduſ.*

Ἀνοίκλως, *Adv.* immiſericorditer. Ab ἀνοίκλος.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω, *fleo.* Hinc

Ἀνοιμωκλεί, f. ἀνοιμωκλὶ, ſine fletu.

Ἀνοίμωκλος, ον, indefletus.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio; (2) oſtium. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνοισις, ωος, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero.*

Ἀνοισ-έον, referendum eſt. Ab eod.

Ἀνοισ-έω, ῶ, f. ήσω, incito, ſtimulo.

Ἀνοίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνοκωχὴ, inducia. Ab ὀκωχὴ.

Ἀνολβία, ας, ἡ, miſeria:

Ἀνόλβιος, ος, ὁ ἡ ἥ, infelix, miſer. Ab

Ἄνολβος, ος, ὁ ἡ ἥ, idem. Ex α priv. & ὄλβος.

Ἀνόλεθρος, ος, ὁ ἡ ἥ, ab exitio & damno immunis, *Hom. Il.* 13, 761. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio.*

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit ſurſum verſus. Ab ἀνέλκω, *ſurſum traho.* Hinc

Ἀνολκητὸν, οῦ, τὸ, id, quo aliquid ſurſum trahitur.

Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε τὴν νεανίαν, Soph. El.

Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

Ἄνομαι, *perficio*, *Poët.* pro ἀνύομαι.

Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) ſcaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.

Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluvioſus:

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum penuria. Ab

Ἄνομβρος, ος, ὁ ἡ ἥ, imbribus carens. Ex α priv. & ὄμβρος, *pluvia.*

Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges tranſgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἴδρν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.

Ἀνομιλέω, verſor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

Ἀνομίλητος, ος, ὁ ἡ ἥ, inſociabilis. Ex α priv. & ὁμιλέω, *converſor.*

Ἀνόμιμος, ος, ὁ ἡ ἥ, illegitimus. Ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, ος, ὁ ἡ ἥ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. & ὁμίχλη, *nebula.*

Ἀνόμματος, ος, ὁ ἡ ἥ, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, *oculus.*

Ἀνομοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, qui eſt diverſæ ſpeciei, ſpecie diſſimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς.

Ἀνομοθέτητος, ος, ὁ ἡ ἥ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus conſtitutus. Ex α priv. & νομοθετέω, *legibus conſtituo.*

Ἀνομογενῶς, e diverſis generibus.

Ἀνομοιομερὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, partibus diſſimilibus conſtans. Ex α priv. & ὁμοιομερὴς.

Ἀνομοιόπλατος, ον, diſſimiliter definens.

Ἀνόμοιος, ος, ὁ ἡ ἥ, diſſimilis, abſimilis, diſpar. Ex α priv. & ὅμοιος, *ſimilis.* Unde

Ἀνομοιόσχρωος, ον, e diſſimilibus compoſitus ac mixtus:

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo:

Ἀνομοιόχρονος, ον, diſparem quantitatem habens; *de ſyllabis.*

Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio.

Ἀνομοίως, *Adv.* inæqualiter, non perinde, non æqualiter.

Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo.

Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior; (2) concedo. Ἀνομολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, Philo.

Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) diſſenſio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. & ὁμολογία, *conſentiens.*

Ἄνομος, ος, ὁ ἡ ἥ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. & νόμος, *lex.*

Ἀνόνητος, ος, ὁ ἡ ἥ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. & ὀνίνημι, *juvo.*

Ἀνονόμαστος, ον, obſcurus, ignobilis.

Ἄνους, *conſtitutus*, ἄνους, ους, ὁ ἡ ἥ, amens. [illegible] v. & νόος *mens.*

Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

Ἄνοπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνά, & ὀπίσω, *retro.*

Ἄνοπλος, ος, ὁ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἀνόπλους, fine armis.

Ἄνοπτος, ος, ὁ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὀπτομαι, *video.*

Ἀνόρατος, ον, idem.

Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exſilio.

Ἀνόργανος, ος, ὁ ἡ, inſtrumentorum expers. Ex α priv. & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis origiis ſ. ſacris non eſt initiatus, Ex α priv. & ὄργια.

Ἀνοργίας, ος, ὁ ἡ, ſacris non initiatus.

Ἀνόργος, ος, ὁ ἡ, ira carens. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἀνδρεία. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. Ab

Ἀνορέκτος, ος, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α priv. & ὀρέγομαι, *appeto.*

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſpuit, faſtidium cibi. Ex iiſd.

Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. Ἀνορθώσω αὐτὸν, Act. 15, 16. Παραχρῆμα ἀνωρθώθη, Luc. 13, 15.

Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror.

Ἄνορμος, ος, ὁ ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α priv. & ὅρμος, *ſtatio navium, portus.*

Ἀνόρρυμι, excito.

Ἀνόρωσε, *ſurrexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνόρωσε, ab

Ἀνορύω, f. ὔσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρυσε, Hom. Il. 10, 162. Ὁ δ' ἄρ ἐκ λίμνης ἀνορύσας, Il. 21, 246.

Ἀνορροπύγος, ος, ὁ ἡ, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. & ὀρρόπυγιον.

Ἀνόροφος, ον, tecto carens, non tectus.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri, Ariſt. Eq. 1340.

Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi

Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo e terra; (2) exſtirpo, ſubverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τὰς νεκρὰς ἀνορύξαντες ἐξέῤῥιψαν ὑπὲρ τὰς ὁρας, Plut. Τὰς ὑδρίας ἀνορύττω, Ariſt. Av. 609.

Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio; (2) ſalto.

Ἄνορχος, ον, teſticulis carens. Ex ὄρχις.

Ἀνόρω, excito.

Ἀνόσητος, ος, ὁ ἡ, non ægrotus. Ex α priv. & νοσέω, *ægroto.*

Ἀνόσιος, ος, ὁ ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. & ὅσιος, *ſanctus.*

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. Ab ἀνόσιος.

Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc

Ἀνοσιούργημα, τὸ, idem. Ab

Ἀνοσιουργὸς, ὸς, ὁ ἡ, impium factum, ſcelerata actio.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσιος, *ſceleratus, impius,* & ἔργον, *opus.*

Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerate. Ab ἀνόσιος.

Ἄνοσμος, ος, ὁ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἄνοσος, ος, ὁ ἡ, immunis a morbis. Ex α priv. & νόσος, *morbus.*

Ἀνόσως, ſine morbo.

Ἀνόστεος, ος, ὁ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόστεος ἁρτηρία, *Arter.* Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ, reditus expers. Ex α priv. & νόστος, *reditus.*

Ἀνόστιμος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἀνότιστος, ος, ὁ ἡ, ficcus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto.*

Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e ſono lamentantis.

Ἀνουθέτητος, ος, ὁ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. & νουθετέω, *admoneo.*

Ἄνους, ους, ὁ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu, al. Gl. V. Ex α priv. & νοῦς, *mens.*

Ἀνύσιος, ος, ὁ ἡ, carens ſubſtantia. Ex α priv. & ὑσία, *ſubſtantia.*

Ἀνύτατος, ος, ὁ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. & ὑτάω, *vulnero.*

Ἀνυτητὶ, *Adv.* ſine vulnere.

Ἀνόχευτος, ος, ὁ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coëo.*

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, *tolero.*

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.

Ἄνοχλος, ος, ὁ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtia adfectus, turba, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὀχλος, *turba.*

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ, & ὀχμάζω.

Ἀνοχύρωτος, ον, non munitus.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſoniii penuria. Ab ἄνοψος.

Ἄνοψος, ος, ὁ ἡ, opſonio carens. Ex α priv. & ὄψον, *opſonium.*

Ἄνσα, 2. ſing. a. 2. imp. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἄναξηθι, a verbo ἀνίσημι.

Ἀνσὰς, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναξὰς.

Ἀνσήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀναξῆναι.

Ἀνσήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνασήτην.

Ἀνσρέφεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀνασρέφεται, ab ἀναστρέφω.

Ἀνσχεθέειν, *emergere*, præſ. inf. act. verbi ἀνσχεθέω, quod *Poët.* dicitur pro ἀνέχω, *emergo.*

Ἀνσχέο, *tolera*, 2. ſing. a. 2. imp. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſ. ἀνόσχυ, ab ἀναχέω ſive ἀνάσχημι, pro ἀνέχω, *ſuſtineo.*

Ἀνσχήσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχήσεσθαι.

Ἀνσχοιτο, *toleraret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάσχοιτο.

Ἄντα, *Adv.* coram, e regione, *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo; (2) permuto.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, liti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντί, & ἀγορεύω.

Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγανίζόμενοι, Hebr. 12, 4. Hinc

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, adverſatio, obſtaculum, Suic.

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cùm aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.

Ἀνταγωνιστῶς, more adverſantium.

Ἀνταδελφος, ος, ὁ, qui eſt loco fratris. Ex ἀντὶ, & ἀδελφὸς, *frater.*

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria adficio.

Ἀνταδω, ccino; (2) cantu provoco, cantu reſpondeo. Ex ἀντὶ, & ᾄδω.

Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖρας τινὶ, πολέμου βασιλεῖ, πρός τινα. Ex ἀντὶ, & ἀείρω, pro αἴρω.

Ἀνταέις, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντίεις.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) Gl. V. rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omninoque (4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτέω, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.

Ἀνταιτίαμαι, contra accuſo.

Ἀνταικολαθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀνταικολαθία, ἡ, mutuus comitatus.

Ἀνταικοντίζω, contra jaculor.

Ἀνταικύω, f. ύσω, viciſſim audio.

Ἀνταικραόμαι, idem.

Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀνταλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ δικαιοσύνῃ τὴν ὁμοίαν ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, Plut. Τὴν δὲ ταῖς λοιδορίαις ἡδονὴν καὶ χάριτος, τὸ τῶν πολέως συμφέρον ἀνταλλαττόμενοι, Dem.

Ἀνταμείβετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείβετο, ab

Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.

Ἀνταμείβω, ſubmuto, Gl. V. Σὺ δὴ ἀντάμειψαι μ', Eur. Ph. 293. Ἀθέοις ἔργοις δ' ἀνταμειψόμεθα σ', ἅσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶν δὲ, Ariſt. Θεσμ. 728.

Ἀνταμοιβὴ, ἧς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιβὸς, ὁ ἡ, remuneratorius.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor. Ex ἀντὶ, & ἀμύνω, *auxilior.*

Ἀνταμφοδεύω, obviam iens oberro. Ex ἀντὶ, & ἀμφοδος, *bivium, circuitus.*

Ἀνταναβιβάζω, viciſſim impono.

Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego; (2) relego. Hinc

Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.

Ἀνταναγω, & ἀνταναέρομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo. Ἀνταγῆγον ναυσὶ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀνάγω.

Ἀνταναδίδαμι, remitto, ut in reciprocatione ferræ.

Ἀνταναιρέομαι, ἔμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀνταναίρεσις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo.*

Ἀνταπάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio; (2) motio reciproca & refracta; (3) figura rhetorica:

Ἀνταπακλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀνταπακλαστικὸς, ὴ, ὸν, recciprocus. Ab

Ἀνταπακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀνακλάω, *refringo.*

Ἀνταπαχὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. Ab

Ἀνταπαχέω, repercutio.

Ἀνταπαλίσκω, viciſſim conſumo.

Ἀνταπαμφω, viciſſim exſpecto.

Ἀνταπαπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo. Ἀνταπαπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῆς θλίψεως τῆς Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.

Ἀνταπαπλήθω, idem.

Ἀνταπασῶσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνταπίσημι.

Ἀνταπαφίεω, refero.

Ἀνταπανδρος, ος, ὁ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ.

Ἀνταπανίσημι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀνταπῆν αὐτῷ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀνίσημι.

Ἀνταπίσημι, e regione excito.

Ἀνταπίσαμαι, f. ἀνταπασήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀνταπασῆναι ἔρατι, Plut.

Ἀνταπορνυμι, orior, contra exorior.

Ἀνταπόσαμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, & ἀπίσόω, *æquo.*

Ἀνταξ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντὶ.

Ἀνταξιος, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii, *Hom. Il.* 1, 135. Ex ἀντὶ, & ἄξιος, *dignus.* Hinc

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.

Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulgero, ex adverſo fulgero, fulgero adverſus fulgurantem. Ex ἀντὶ, & ἀπαστράπτω, *refulguro.*

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.

Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *ap. philoſophos.* Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσεταί γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, Luc. 14, 14. Hinc

Ἀνταποδοθήσομαι, 1. ſing. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio.

Ἀνταπο-

Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, consecutive, in consequente.
Ἀνταποδύομαι, vicissim me accingo, contra aliquem accingor.
Ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποκρίνομαι, respondeo; (2) altercor. Καὶ ὃν ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Hinc
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, responsio.
Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, Dem.
Ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.
Ἀνταπολογοῦμαι, vicissim mutuo excuso, defendo.
Ἀνταποπέμπω, vicissim dimitto, seu amando.
Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.
Ἀνταποσείλω, vicissim emitto, remitto.
Ἀνταποστροφὴ, ἡ, digressus, divortium duarum rerum in diversas partes situs.
Ἀνταποταφρεύω, vicissim vallo includo.
Ἀνταποτειχίζω, vicissim obstruo.
Ἀνταποτίω, f. ίσω, vicissim solvo, rependo.
Ἀνταποφαίνω, vicissim ostendo, demonstro.
Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, scriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat. Ex ἀντὶ, & ἀποχή.
Ἀνταπτέος, capessere, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.
Ἀνταπωθέω, ῶ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulsio, renixus, relisio.
Ἀνταράτης, ου, ὁ, conjuratus.
Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, septemtrionali oppositus. Ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, *septemtrionalis*.
Ἄνταρσις, εως, ἡ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*. Unde
Ἀντόρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.
Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω.
Ἀνταυγάζω, resplendeo. Hinc
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, s. splendoris reflexio, Gl. V. reluminatio:
Ἀνταυγίω, ῶ, lucem, seu splendorem reflecto.
Ἀνταυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lucis seu splendoris reflexionem habens. Ex ἀντὶ, & αὐγὴ.
Ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.
Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, s. succini species bituminosa. Ex ἀντὶ, & ἀχάτης.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, pati; τινός, consequi. Μή σοι γέ πω δύσπνοος ἀντήσας θάνοι, Soph. Aj. 533. Ab ἀντὶ, vel ἔντα.
Ἀντεβόλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀντιβολέω, *occurro*.
Ἀντεγγράφω, rescribo in locum ejus, quod deletum est; (2) in aliorum loco sufficio. Ex ἐγγράφω, in literas refero.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuso culpam alicujus. Ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, vicissim trado.
Ἀντεικάζω, f. άσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντέκασ' αὐτὸν ὠδῖνοι, Arist. Vesp. 1300.
Ἀντειλας, 2. sing. a. 1. ind. act *Poët.* pro ἀντειλας, ab ἀνατέλλω.
Ἀντειπον, 2. sing. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀνάτειπον, ab ἀναιτέω.

Ἀντειπεῖν, *contradicere*, sive *contradixisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέρω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινὶ, πρὸς τὸς λόγως τινος. Οὐ βούλομαι τ' μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065.
Ἀντείρεδς, præs. infin. med. verbi
Ἀντείρομαι, vicissim interrogo item; (2) contradico, fut. ἀντερήσομαι. Ex ἀντὶ, & εἴρω, *interrogo*.
Ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τινὰ ἑαυτῷ γνώμην, Naz. Hinc
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum; Ph. subrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. c. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, Naz.
Ἀντεισδραμέντες, a. 2. part. act. v. ἀνεισδρέχω.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim excindo.
Ἀντέκλινεν, *adverso innuebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω.
Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
Ἀντεκκλέπτω, vicissim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rursus effero.
Ἀντεκπέμπω, vicissim emitto.
Ἀντεκπλέω, classe exeo, obviam navigantibus obnato.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, vicissim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta. Ab
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio & educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, sc. in hostes.
Ἀντεκφέρω, vicissim effero & exporto.
Ἀντελατῆμαι, vicissim vincor.
Ἀντέλεγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω.
Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, conversio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.
Ἀντέλλοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, a verbo ἀντέλλω, *orior*.
Ἀντελοιδόρη, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρει, ab ἀντελοιδορέω.
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντὶ, & ἐλπίζω.
Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.
Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, vicissim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτῷ ἀντεμπλήσαντες τῆς ὕβριτηδείων, Xen.
Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντεμφασις, εως, ἡ, diversitas apparitionis, sive speciei externæ.
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio; (2) mutua acculatio. Ex ἀντὶ, & ἐναγωγὴ.
Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις, *pugnantia*.
Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Hinc
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti & agitati diremptio.
Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuo insidiæ. Ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, *insidiæ*.
Ἀντενεδρεύω, contra insidior.
Ἀντενέχυρον, τὸ, pignus, quod contradatur, vel accipitur.
Ἀντενεχυράζομαι, contra pignus capio.

Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργῶ, efficacem vim habere contra aliquid; operari adversus aliquid. Ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, *operor*.
Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo; (2) resisto, repugno. Ἀντεξῆγον τὸς Ρωμαίους οἱ ὕπατοι, Plut.
Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco,
Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἑαυτὸς ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, Plut.
Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverso examino, vicissim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad causam accurro, judicio me sisto, adversor. Hinc
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio. Hinc
Ἀντεξορμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursus.
Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. reduco in aciem, adversus aliquem; contra eo.
Ἀντεπάδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.
Ἀντεπανάγω, vicissim reduco, e contrario reveho, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, vicissim seu e contrario introduco.
Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, & εἴσοδος, *ingressus*.
Ἀντεπεισφέρω, vicissim adfero vel addo.
Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior; (2) in occursum ruo; invadenti hostiliter occurro.
Ἀντεπέξειμι, idem.
Ἀντεπεξελαύνω, idem.
Ἀντεπεξέρχομαι, idem.
Ἀντεπεξέεσαν, *ierant*, 3. plur. pluſq. ind. med, *Att.* pro ἀντεπεξήεισαν, ab ἀντεπέξειμι.
Ἀντεπέξοδος, eruptio in hostes irruentes. Ex ἀντὶ, & ἐπέξοδος, hostilis aggressio.
Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. V.
Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, restipulatio, Gl. V.
Ἀντεπερωτῶ, restipulor, Gl. V.
Ἀντεπηχέω, ῶ, vicissim resono.
Ἀντεπιβαίνω, contra adscendo; (2) adversor.
Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
Ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. c. nomen, inscribo.
Ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
Ἀντεπίθεσις, ἡ, insidiæ vicissim factæ.
Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμᾶμαι, contra cupio, rivalis, competitor sum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι τ' ἐξουσίας, Xen.
Ἀντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.
Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, vicissim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.
Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, vicissim curam gero.
Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito & comminiscor.
Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.
Ἀντεπιῤῥέω, vicissim adfluo.
Ἀντεπίῤῥημα, pars parabaseos chori, respondens ἐπιῤῥήματι.
Ἀντεπισκώπλω, repungo dicterio.
Ἀντεπιστέλλω, per epistolam rescribo, respondeo.
Ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contrà converto.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπι-

'Αντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono.
'Αντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.
'Αντεπιτίθημι, viciſſim vel contra aliquid impono; (2) reſcribo, contra do mandata alicui ad aliquem.
'Αντεπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. V.
'Αντεπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.
'Αντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
'Αντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.
'Αντέπνεεν, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum ν ἑφελκ. a verbo ἀντιπνέω.
Αντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur.
'Αντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.
'Αντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐράστρια, *amatrix*.
'Αντερῶ, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor.
'Αντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.
'Αντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. 'Αντερειδὲ νῦν βασιν σῷ, ſiſte, Soph. Phil. 1394.
'Αντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντερίειν, ἀντῆκα, *contradixi*.
'Αντερείσαις, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, a verbo ἀντερείδω. Unde
'Αντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
'Αντέρεισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
'Αντεριδαίνω, contra contendo.
'Αντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
'Αντερις, ἰδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ, & ἔρις, *contentio*.
'Αντέρομαι, viciſſim interrogo. 'Εγώ σε ἀντερήσομαι. Naz.
'Αντερύσαδε, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
'Αντέρως, ατος, ὁ, amor mutuus.
'Αντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor.
'Αντερώτησις, ήσεως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit viciſſim.
'Αντεσθῆ, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι.
'Αντέστω, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντίστημι.
'Αντεστραμμένως, *in contrariam verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιστρέφω. Hinc
'Αντεστραμμένως, *Adv.* vice verſa.
'Αντέτακται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Poët.* pro ἀνατέτακται, ab ἀνατείνω.
'Αντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
'Αντετόρησεν, Il. 5, 327, *transfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.
'Αντετέτυξο, Hom. Il. 8, 163. *ſimilis eras* ſeu *fueras*, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀντιτεύχω.
'Αντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Hinc
'Αντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
'Αντευεργετικὸς, ἡ, όν, beneficium reddens, ſeu referens.
'Αντεύκρατος, ου, ὁ, ἡ, temperato oppoſitus. Ex ἀντὶ, & ἔυκρατος, *temperatus*.
'Αντεύνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum.
'Αντευπάχω, viciſſim beneficium accipio.
'Αντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
'Αντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀντιφέρω.
'Αντεφιλέω, ῶ, viciſſim convivio accipio.
'Αντεφίλασε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
'Αντεφοδιάζω, & αντιφοδιάζομαι, ingruo, irruo. Ab ἀντὶ, & φοδιάζω.
'Αντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.
'Αντέχρησε, 3. ſing. a, 1. ind. act. v. ἀντεχράω.
'Αντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, ſufficio, Gl. V. vendico; ſufficio; ἀντίχειν, inhibuit, Ph. 'Αντέχειν τοῦ πόνου, ſuſtinere; τί τινι, ſuppeditare; τοῦ πολεμίου, reſiſtere; ἀντέχεσθαί, τινος, προθύματος, adhærere. Ἔρως με ἀντέλυσε, καὶ οὐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς δεινὸν, Luc. 'Αντέχεσθε τῆς καλῆς, 1 Theſſ. 5, 14.
'Αντέω, Il. 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντὶ.
'Αντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀντημείβομαι,
'Αντημοιβὸς, ὁ, ἡ, remuneratorius.
'Αντίω, *Adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſte, aperte. Ab ἀντὶ.
'Αντῆρις, ιδος, ὁ, ἡ, ſtructura lapidea, utrimque editiora ædificia fulciens; ἀντήρίδες, tibicines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.
'Αντήρισε, 3. ſ. a. 1. ind act. v. ἀντερίζω.
'Αντησις, εως, ἡ, occurſus, ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.
'Αντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.
'Αντηχήσης, g. ſ. præſ. part. act. v. ἀντηχέω.
'ΑΝΤΙ', Pro, re-- Ph. contra; in Comp. reviciſſim, & quandoque parilitatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par.
'Αντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντὶος.
'Αντιάασθε, 2. plur. imp. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἠντιάσθε, ab ἀντιάω.
'Αντιάχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans & reſiſtens; (2) tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω, *ſuffoco*.
'Αντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. 'Αντιάζειν ἀ ςρατον, occurrere. Καὶ σ' ἀνιάζω πρός τ' ἐφετίου Διὸς, Soph. Aj. 492. 'Αλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντίος.
'Αντιαμοιβὸς, id. quod ἀνταμ.
'Αντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom. Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.
'Αντιαξὶ, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσῃ, a ἀντιάω.
'Αντιαξὼν, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) aura auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ, & ἄξων, *axis*.
'Αντιάομαι, interſum, *Hom. Il.* 24, 62.
'Αντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην.
'Αντιάς, άδος, ἡ, tonſilla. Ab ἀντίος.
'Αντιάσας, *qui occurrit*, vel *affectus eſt*, Hom. Il. 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoriſtis & futuris longa eſt.
'Αντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act.
'Αντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico.
'Αντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adſequor, conſequor; (3) precor, ſupplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μέρoινα ἀντιάων, Il. 13, 215. Ab ἀντὶ.
'Αντιβάδην, obnixè, contra nitendo.
'Αντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto.
'Αντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſ. Ex ἀντὶ, & βάλανος, *glans*.
'Αντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo. Gl. V. confero, recognoſco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17.
'Αντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hiſt. Rom.* interrex.
'Αντίβασις, εως, ἡ, contra itio, occurſus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
'Αντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eod.
'Αντιβατικὸς, ἡ, όν obvius. Ab eod.
'Αντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.
'Αντιβία, *Adv.* contra, e contrario, ex adverſo; (2) coram, in conſpectu. *Dativus fæm.* ab ἀντίβιος.
'Αντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto.
'Αντιβιβρώσκω, viciſſim comedo.
'Αντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβία.
'Αντιβίην, *Adv.* idem quod ἀντιβίην.
'Αντίβιον, *Adv.* idem. Ab
'Αντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ, ἡ, *contrarius*, adverſus. Ex ἀντὶ, & βία, *vis*.
'Αντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo, lædo, lædo.
'Αντιβλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor; (2) adverſis oculis adſpicio; (3) renitor, obſiſto.
'Αντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.
'Αντιβοάω, ω, reclamo. Ex ἀντὶ, & βοάω.
'Αντιβοηθέω, f. ήσω, viciſſim auxilior.
'Αντίβοος, ου, ὁ, ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, & βοῦς, *bos*.
'Αντιβολεῖν, præſ. inf. act. verbi
'Αντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum; (2) ſupplico, oro, Gl. V. ἀντιβολῶ, oro, quæſo, precor, ſodes, obſecro, obteſtor. Μάχης καυσειρῆς ἀντιβολῆσαι, Il. 4, 342. Ἴθί μοι παράκηθ', ἀντιβολῶ πρὸς θεῶν, Ariſt. Veſp. 1377. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio*.
'Αντιβολὴ, ῆς, ἡ, occurſus; (2) conflictus (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
'Αντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιβόλησα, ab ἀντιβολέω. Unde
Αντιβόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio.
'Αντιβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.
'Αντιβρεκολέω, lenibus verbis demulceo, ſc. illudentem.
'Αντιβραδύνω, viciſſim cunctor.
'Αντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono.
'Αντιγεγωνίω, ῶ, reclamo.
'Αντιγενιαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverſo progeniem recenſeo.
'Αντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo.
'Αντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. Ab
'Αντιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη.
'Αντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum; (2) litera alia ſibi reſpondens.
'Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, exſcriptio, deſcriptio, Gl. V. reſcriptum. ἀντιγραφαὶ, conſtitutiones, Ph. item accuſatio ejus, a quo ante reus factus fis; denique lites, controverſiæ.
'Αντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.
'Αντίγραφος, ου, ὁ, ἡ, ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus. Ab
'Αντιγράφω, f. ψω, reſcribo, ſcripto reſpondeo.
'Αντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
'Αντίδειπνος, ου, ὁ, ἡ, vicarius alicujus in ſumenda cœna, alterius loco in cœna ſuffectus. Ex ἀντὶ, & δεῖπνον, *cœna*.
'Αντιδεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, viciſſim amice excipio, viciſſim dextram porrigo, item viciſſim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
'Αντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσκηθαυτλεν, *Ern.*
'Αντιδήχομαι, f. ξομαι, viciſſim accipio.
'Αντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio, R.
'Αντιδημιργέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim (ſimile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, Suic.
'Αντιδιαβαίνω, viciſſim tranſeo mare.
'Αντιδιαβάλλω, viciſſim criminor.
'Αντιδιαίρεσις, εως, ἡ, diviſio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab
'Αντιδιαιρέω, ῶ, in oppoſita divido, oppono.
'Αντιδιάκονος, ου, ὁ, ἡ, viciſſim ſerviens. Ex ἀντὶ, & διακονέω, *ſervio*.
'Αντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.
'Αντιδιαπλέκω, contra involvo; metaph. replico, obtexo.
'Αντιδιαστέλλω, diſtinguo. Hinc
'Αντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, diſcrimen, differentia, diſtinctio.
'Αντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra ſtatuo, ſeu decerno.
'Αντιδιατίθεμαι, *contrario animo adfectus*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιδιατίθημι.
'Αντιδιατίθημι, contrarie diſpono, repello, ulciſcor. Hinc ἀντιδιατιθέμενος, reſiſtens, contra-

trario animo adfectus. Ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 Tim. 2, 25.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

Ἀντιδιίξειμι, contra enarro, differo.

Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.

Ἀντιδιίστημι, diſtinguo in contraria.

Ἀντιδίδυτᾳ, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

Ἀντιδίδωμι, f. δώσω, do viciſſim, rependo; (2) mutuo dare, cum ſc. uterque dat. (3) offero permutationem fortunarum. v. ἀντίδοσις. Α δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτεύσης ἐμοῦ, ἄκκεον, Eur. Hec. 278. Τῷ θεσμοφόρᾳ δ' ἡμῖν ἀγαθὼ τέτραν χάριν ἀντιδίτω, Ariſt. Θεσμ. ult.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adverſatio, Gl. V. A præc.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad cauſam occurro, judicio me iſto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικῶ, adverſor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. V.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppoſitio litigantium inter ſe. Ab

Ἀντίδικος, ὁ, ἡ, adverſarius in lite, litigans, contra aliquem; (2) hoſtis, adverſarius. Ex ἀντὶ, & δικη, *lis*.

Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ ſum, contrarium dogma foveo; (2) glorifico.

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, contrariam ſententiam habeo, vel ſequor; (2) refragor. Ab

Ἀντίδοξος, ὁ, ἡ, qui eſt contrariæ ſectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ. & δόξα *opinio*.

Ἀντίδορον, ὁ, τὸ, cuticula, quæ ſubjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ, & δέρας, *pellis*.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forenſe actionis, qua is qui recuſat tributum vel munus impoſitum, propterea, quod id ſuas facultates ſuperet, defert alium, qui cenſum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris ſe cum illo facturum promittit. Sic eſt hæc vox accipienda in *Iſocratis* orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Ern.* Ab ἀντιδίδομαι. Unde

Ἀντίδοτον, ὁ, τὸ, remedium, medicamentum, quod adverſus malum aliquod datur.

Ἀντίδοτος, ὁ, ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.

Ἀντίδοτος, ὁ, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντιδουλέω, viciſſim ſervio.

Ἀντίδουλος, ὁ, ἡ, qui loco ſervi eſt; (2) viciſſim ſerviens, ſeu miniſtrans.

Ἀντίδυπος, ὁ, ἡ, contra ſonans. Ex ἀντὶ, & δῦπος, *ſonus*.

Ἀντιδράω, f. άσω, viciſſim facio; (2) rependo.

Ἀντιδυσχεραίνω, contra iraſcor.

Ἀντιδωρεά, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio. Ex ἀντὶ, & δῶρον, *donum*.

Ἀντίδωρον, ὁ, τὸ, idem & ex iiſd. ſcriptores eccl. de eulogiis utuntur.

Ἀντιδωρέομαι, remuneror.

Ἀντιζηλήμων, æmulor.

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem.

Ἀντιζώδς, *caſtra caſtris oppoſita habere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθιζώδς, a verbo ἀνθίζω.

Ἀντίζυγος, ὁ, ἡ, ex adverſo reſpondens; (2) adverſus, oppoſitus, Ex ἀντὶ, & ζυγὸς.

Ἀντιζυγόω, renitor.

Ἀντιθάλπω, viciſſim mutuo foveo.

Ἀντίη, *adverſa*, *Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος.

Ἀντίθεος, ὁ, ἡ, æquiparandus Deo, ſimilis Deo, divinus, ſemideus, *Il.* 1, 262.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, viciſſim colo & obſervo, mutua obſervantia colo.

Ἀντιθέρμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppoſitio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ὁ, ἡ, contra poſitus, oppoſitus. Ab eod.

Ἀντιθλασόμβος, *qui contra aliquem ſit curſurus*, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, viciſſim premo, contra premo.

Ἀντίθρονος, ὁ, ἡ, ex oppoſito ſedens. Ex ἀντὶ, & θρόνος, *thronus, ſedile*.

Ἀντίθροος, ὁ, ἡ, viciſſim, vel contra ſonans. Ex ἀντὶ, & θρόος, *clamor, tumultus*.

Ἀντιθύρετρος, ὁ, ἡ, vicem januæ præſtans. Ex ἀντὶ, & θυρὰ, *janua*.

Ἀντίθυρος, ὁ, ἡ, januæ oppoſitus, januæ obverſus. Ex iiſd.

Ἀντικαθέζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conſpectu hoſtium caſtra habeo; caſtra caſtris oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverſo colloco; (2) *in med.* ex adverſo ſedeo; (3) caſtra caſtris oppoſita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, oppono; (2) ſubſtituo, ſufficio in locum alterius; ſubrogo, Gl. V. ἀντικαθίστησι, repræſentat Ph. ἀντικαθίσαμαι, ſuffero, ſufficio, Gl. V. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. V. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, Heb. 12, 4.

Ἀντικακουργέω, ῶ, viciſſim malum infero, Suic.

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, viciſſim voco, invito. Μήποτε αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12.

Ἀντικανονίζω, contra canones conſtituo, vel decerno, Suic. Ex ἀντὶ, & κανὼν, *canon*.

Ἀντικάρδιον, ὁ, τὸ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque os ventris. Ex ἀντὶ, & καρδία, *cor*.

Ἀντικαρτερέω, reſiſto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικαταλαμβάνω, e regione occupo.

Ἀντικαταλέγω, lego in locum aliorum; *de militibus*.

Ἀντικαταλείπω, viciſſim relinquo v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A ſeq.

Ἀντικατάλλαγμα, τὸ remuneratio, compenſatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto.

Ἀντικαλλάσσω, permuto, Gl. V.

Ἀντικαταμύω, contra ſ. viciſſim conniveo.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.

Ἀντικαταπλήττω, viciſſim perterrefacio.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contraſtatio. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, caſtra caſtris oppono.

Ἀντικαθέχισις, εως, ἡ retentio. Ex ἀντὶ, & καθαχίω, *retineo*.

Ἀντικατείνω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικατατρίχω, viciſſim incurſionibus infeſto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ω, f. ήσω, viciſſim accuſo. Hinc

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accuſatio, recriminatio.

Ἀντικάτηδζ, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθηδαι, a verbo ἀντικάθημαι.

Ἀντικαθίζεδζ, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεδαι, a verbo ἀντικαθίζω.

Ἀντίκειμαι, f. εἴσομαι, ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum, oppoſitus ſum; obſto, refragor, officio, Gl. V. ἀντικειμένη, obeſt, Gl. V. ἀντικείμενος, adverſarius, obtrectator, objectus, adverſus, Gl. V. ἀντικεῖδζ, obeſſe, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 Tim. 1, 10.

Ἀντικειμήλιος, *Adv.* more eorum, quæ oppoſita ſunt, ex oppoſito.

Ἀντικέλευθος, ὁ, ἡ, obvius; (2) adverſus, oppoſitus. Ex ἀντὶ, & κέλευθος.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, viciſſim jubeo; (2) contraria jubeo.

Ἀντίκεντρον, τὸ, par ſtimulo, ſtimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικήδομαι, rurſus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, viciſſim moveo.

Ἀντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem viciſſim edo.

Ἀντικλάω, contra, viciſſim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, *de radiis ſolis*.

Ἀντικλειθρον, ὁ, τὸ, adulterina clavis, Gl. V. Ex ἀντὶ, & κλεῖθρον, *clauſtrum*.

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio; (2) ex adverſo adnuo.

Ἀντικνήμιον, ὁ, τὸ, pars ſuræ oppoſita, pars cruris anterior. Ph. tibia. Ex ἀντὶ, & κνήμη, *tibia*.

Ἀντικολάζω, viciſſim punio (2) contra ſupplicio adficio, ſc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, viciſſim adulor, adſentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim reporto; viciſſim recipio. Ex ἀντὶ, & κομίζω, *fero*.

Ἀντικομπάζω, contra, viciſſim me jacto.

Ἀντικόντασις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ, & κοντὸς, *contus*.

Ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus; (2) conflictatio, colliſio. Ab

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulſo.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντὶ, & κορύσσω, *galea armo*.

Ἀντικοσμέω, ῶ, viciſſim orno; (2) contra orno, inſtruo, apparo. Hinc

Ἀντικόσμησις, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντίκρισις, εως, ἡ, repulſus, impulſus contrarius, ſeu in contrariam partem; (2) obſtaculum. Ab

Ἀντικρόω, f. υσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) reſiſto, repugno, diſſentio; (4) occupo, præter opinionem evenio.

Ἀντικρύ, *Adv.* e regione contra; *Hom. Il.* 3, 359. (2) penitus; (3) aperte. Οὐ περιπλοκὰς οὐδὲ παραγωγὰς ἀλλ' ἀντικρυς ἐφη, Plut. Fab. Max. c. 3. Ab ἀντὶ.

Ἀντικτάομαι, ώμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτερίζω, contra, vel viciſſim funero.

Ἀντικτόνος, ον, viciſſim interficiens.

Ἀντικτυπέω, contra fragorem, ſtrepitum edo.

Ἀντίκτυπος, ὁ, ἡ, obſtrepens, contra ſonans. Ex ἀντὶ, & κτύπος, *ſonitus*.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor, contra aliquid. Ex ἀντὶ, & κυμαίνω, *fluctuo*.

Ἀντικυρία, ας, ἡ, poteſtas oppoſita. Ex ἀντὶ, & κῦρος, *auctoritas*.

Ἀντικύρικον, ὁ, τὸ, helleborus, ſic dictus ab Anticyra.

Ἀντικύρσας, a. 1. part. act. verbi

Ἀντικύσω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo. Ex ἀντὶ, & κύρω, *incido*.

Ἀντικωλύω, impedio.

Ἀντιλαβὶς, έως, ὁ, ſcuti fibula, vel uncus ſcuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω. Unde

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio; (2) apprehenſionis anſa; (3) ſententia brevis hemiſtichio potiſſimum comprehenſa.

Ἀντιλάβοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, reſortior, vel viciſſim ſortior; (2) denuo judicio experior in eadem cauſa.

Ἀντιλάζομαι, prehendo.

Ἀντιλακίζω, f. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, viciſſim accipio; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo ſenſu uſitatius eſt med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea ſignificat* (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capeſſo. Gl. V. ſuſcipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7)

opitulor, ſuſtineo cadentem, *cum genit.* Ἀντιλαμβάνεσθε τῶν πραγμάτων. *Dem.* Κώπῃσιτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τῆς θρόνης, Ariſt. Ran. 795. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, Luc. 1, 54.

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario, ſplendeo, ſ. fulgeo; (2) ſplendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

Ἀντιλεγόμενον, acc. part. præſ. paſſ. ab

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuſo; (3) ambigo; (4) altercor, diſſentio, reclamo, Gl. V. Καὶγὼ βέλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷδε Μελανίωνι, contra hunc narrare, Ariſt. Lyſ. 809. Hinc

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, ſuntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*

Ἀντίλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, controverſus, dubius.

Ἀντιλέων, ὁ, ſimilis leoni.

Ἀντιλιχαίνω, oggannio, adverſus aliquem effutire aliquid.

Ἀντιληκλικὸς, eſt genus verſus Iambici, ap. *Ariſtoph.*

Ἀντίληξις, εως, ἡ, qu. reſortitio, cum in cauſa ea, in qua v. c. ob vadimonium ante defertum, damnatus ſis, iterum adverſus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.

Ἀντιληπτέος, ία, έον, ſuſcipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ἡ, όν, ſuſceptivus, apprehenſivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehenſibilis; (3) ſuſtinendo, ſ. opitulando aptus.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adjutor, propugnator. Ab eod.

Ἀντιληψις, εως, ἡ, apprehenſio; (2) opitulatio, ſubſidium, patrocinium; (3) reprehenſio, objectio; (4) perceptio ſementis; (5) perceptio alicujus, commodi.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppoſitus, Ex ἀντὶ, & Λίβανος.

Ἀντιλιλαβόω, viciſſim ſupplico, R.

Ἀντιλοβιον, ου, τὸ, pars auris contra poſita λοβῷ. Ex ἀντὶ, & λοβὸς, quod vide.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιλογικὸς, id. quod ἀντιλογικὸς, *Phav.*

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, diſputatio doctorum hominum, ſ. altercatio, convicium. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim, vel rurſum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars contentioſa & concertatoria Sophiſtarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ὴ, όν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.

Ἀντιλογικῶς, contra dicendi cauſa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντιλοιδόρει, 1 Pet. 2, 23.

Ἀντιλυπέω, ῶ, ήσω, viciſſim moleſtus ſum, viciſſim negotium faceſſo. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia, quæ viciſſim alicui exhibetur.

Ἀντίλυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, lyræ reſpondens, lyræ conſonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, *lyra.*

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Ex ἀντὶ, & λύτρον, quod idem ſignificat. Hinc

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adverſor.

Ἀντιμανθάνω, contra diſco; viciſſim diſco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium teſtor; (2) reclamo; (3) palam atteſtor. Ἀντιμαρτυρῶ παρὸς αἰδῶσιν, Plut.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adverſus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

Ἀντιμάχομαι, pugno adverſus aliquem; repugno, reluctor, adverſor. Ἀντιμάχεται τῇ κράσει, τέτω.

Ἀντιμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pugnat adverſus aliquem; adverſarius. Ex iiſd.

Ἀντιμεθίλκω, f. ἕλξω, in contrariam partem traho. Τῇ ἡ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθιλκόμενος, ſcil. βίος, Epigramm.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem tranſfero; (2) viciſſim loco moveo; ἀντιμεθίσταμαι, in locum diſcentis ſubeo. Ψηφίσματα ἡ νόμον ζητῶ ἀντιμεθίστασθαι, Ariſt. Θεσμ. 369.

Ἀντιμειρακεύομαι, f. εύσομαι, viciſſim erga aliquem juveniliter, vel adoleſcentis more ago.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλπω, contra cunctor, viciſſim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, viciſſim queror & expoſtulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo reſiſtendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro alia poſitio. Ex ἀντὶ, & μέρος, *pars.*

Ἀντιμεσομφαλίον, ου, in oppoſito cœli umbilico ſum.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in tranſitu. Ex ἀντὶ, & μεταβαίνω, *tranſeo.*

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ, & μεταβάλλω, *tranſmuto.*

Ἀντιμεταλαμβάνω, viciſſim accipio; (2) ſuſcipio, velut odium. Hinc

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ viciſſim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, id. quod ἀντιδιορυττῶ.

Ἀντιμεταρρέω, refluo.

Ἀντιμεταστρέφω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem tranſlatio, ſeu tranſmutatio. Ab ἀντιμετίθημι, *in contrariam partem tranſfero.*

Ἀντιμετατάσσομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετέρχομαι, viciſſim ſeu contra ambio.

Ἀντίμετρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38.

Ἀντιμετρηθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remenſio.

Ἀντιμέτωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, oppoſitam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, *frons.*

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor.

Ἀντιμηχανάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

Ἀντιμεχάνημα, remedium adverſus vim, fraudes, inſidias, machinationes.

Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hoſtium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

Ἀντίμιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) ſimilis. Ex ἀντὶ, & μιμέω, *imitor.*

Ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κεῖνος ὑμῶν ἀντιμίσει τὰς πονηρὰς ἄνδρας ἀεὶ, Ariſt. Lyſ. 820.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis reſpondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio. Ex ἀντὶ, & μισθὸς, *merces.*

Ἀντιμισθωτὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui eſt vice mercenarii, qui pro alio mercede eſt conductus. Ex iiſd.

Ἀντιμοιρέω, viciſſim ſortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo.

Ἀντίμολπος, ος, ὁ ἡ ἡ, contrarius in cantu, diverſi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπή.

Ἀντίμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, adverſam formam imitans, *veluti ſpeculum.*

Ἀντιμυκάομαι, viciſſim mugio.

Ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo, viciſſim naſo ſuſpendo.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra ſeu viciſſim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

Ἀντινόσομαι, nato contra, ſeu adverſum.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adverſus legem repugnantia, legum inter ſe pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀντινομικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem feco adverſum.

Ἀντινομοθέτης, ου, ὁ, viciſſim admoneo.

Ἀντίνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, oppoſitum tergum habens. Ex ἀντὶ, & νῶτος, *tergum.*

Ἀντιξοεῖν, contrarium eſſe. A ſeq.

Ἀντίξοος, ος, *contr.* ἀντίξους, ους, ὁ ἡ ἡ, oppoſitus, adverſus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω, *rado, polio.*

Ἀντιξύω, f. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo.

Ἀντίον, *Adv.* ex adverſo, e regione, contra. Ab ἀντὶ.

Ἀντίον, ου, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, Gl. V. inſubulum, inſubula; (2) magnus malus, nauticus. Ab eod.

Ἀντιόομαι, ώμαι, obſiſto, adverſor. Ἀντιῶσι τοῖς τινος πράγμασι, τινὶ ὡς μάχιμοι. Ἀντιώμαι ὡς βάρβαρον, Herodot. Ab

Ἀντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu; (2) obvius.

Ἀντιῶσι, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἀντιόω, ῶ, adverſor, repugno. Ab ἀντίος.

Ἀντιόων, præſ. part. act.

Ἀντιπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, e contrario compactus, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſenſio & repugnantia. Ab

Ἀντιπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, ές, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντὶ, & παθὸς, *adfectus.*

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) viciſſim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis, Gl. V. pueraſter, juvenis. Ex ἀντὶ, & παῖς, *puer.*

Ἀντιπαίω, f. αίσω, contra percutio, viciſſim percutio, repercutio.

Ἀντιπαλαιστὴς, οῦ, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, obluctator, adverſarius in lucta; (2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppoſitus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, & πάλη, *lucta.*

Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo, Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, Plut. Hinc

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, ſeu denunciationem de gravitate ex ipſo negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejuſque profeſſio, denunciatio, *Ern.* Ab

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελία contradico; (2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti; (3) denuncio, ſc. arma capere contra hoſtes.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio, Gl. V. replicatio, proſcriptio, perſcriptio. Ab

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, Ph. remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo; (2) hoſtium exercitum captans, cum exercitu ipſe adequito. Hinc

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; (2) obtrectatio ſecundæ fortunæ.

Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.
Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, qua aliquid cum alio contendimus, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι.
Ἀντιπαραινέω, viciſſim cohortor.
Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrarium hortor, contra hortor.
Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo.
Ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.
Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio.
Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens præternavigo.
Ἀντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.
Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, παρὰ, & σκευὴ.
Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra inſtructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. *Ern.* Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *ſiſto*.
Ἀντιπαραστατικὸς, ἡ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligenti explicatione ac demonſtratione.
Ἀντιπαρατάσσω, contra caſtra pono.
Ἀντιπαραχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρίχω, pro ἀντιπαραχέω, *retribuo*.
Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.
Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo: unde in voce med. apud Thucyd. lib. 1. οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντιπαρετάξαντο ὡς κωλύσοντες.
Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab
Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo.
Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τι ἡμέρας τὰς τοῦ βιου τῷ ἑαυτῷ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*
Ἀνλιπαραχωρέω, ῶ, alicui iuvicem cedo, Gl. V. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.
Ἀντιπάρειμι, contra eo.
Ἀντιπαρέκτασις, ιως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.
Ἀντιπαρεκτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. c. murorum, aciei.
Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco*.
Ἀντιπαρίξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito; (2) decedo invicem via alicui; (3) adverſor; (4) perſequor; (5) ſubinde me oppono.
Ἀντιπαρεξετάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.
Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10, 31.
Ἀντιπαρέχω, reſero, retribuo.
Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor, allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum.
Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρήκει ὃ τοῖς εἰρημένοις ὁ τόνος, Ariſtot. de mundo.
Ἀντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo*.
Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.
Ἀντιπαρίστημι, repræſento, Ph.
Ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim liberè loquor.
Ἀντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio, adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπαχειν ταῖς δυσὶμιαις. *Dioſc.*
Ἀντιπατάγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo.
Ἀντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.
Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & πελαργὸς, *ciconia*, quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc
Ἀντιπελάργησις, ιως, ἡ, idem quod
Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.
Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμπουσι ταῖς φωτάῖς ἦχον.
Ἀντιπεπονθὸς, ὁτ, τὸ, æquale repenſum, æqualitas viciſſitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.
Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* oppoſite. Ab eod.
Ἀντιπέραι, εία, εῖον, ex adverſo ſitus. Οἱ δ' ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντίπέραι ἐνέμοντο, Hom. Il. 2, 635. Ex ἀντὶ, & πέραν *trans*.
Ἀνλιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverſo, tranſ.
Ἀντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.
Ἀντιπέρηθεν, idem.
Ἀντιπερίάγω, in contrarium converto, in diverſum circumago.
Ἀντιπερίβάλλω, viciſſim amplector.
Ἀντιπερίσπασμα, ατ, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab
Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revoco; (2) retracto; (3) in contrariam partem vim convertere cogo.
Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.
Ἀντιπεριστρέφω, contrario, circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc
Ἀντιπεριστροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.
Ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hoſtem, circumeo a tergo.
Ἀντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſ. refrigero.
Ἀντιπερικωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc
Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio.
Ἀντιπεφάδαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφαω, *occido pro altero*.
Ἀντίπετρος, ον, valde durus ut ſaxum; ſaxi locum tenens.
Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio.
Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. Ion.* 19, & 1338. & 1391. Ex ἀντὶ, & πηγνυμι.
Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.
Ἀντιπιέζω, f. έσω, viciſſim premo, prementem premo.
Ἀντιπίμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.
Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo. viciſſim uro.
Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Τμεῖς ἀεὶ τῷ πνθμάτι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51. Ex ἀντὶ, & πίπτω, *ruo*.
Ἀντίπλας, ος, ὁ ἡ ὸν, ſimiliter, ſ. e ſimili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & πλάσσω, *fingo*.
Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. V.
Ἀντίπλευρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui eſt contra latus, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & πλευρὰ.
Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.
Ἀντιπλεκλίζω, contra percutio.
Ἀντιπλὴξ, ὁ ἡ ὸν, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.
Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo quod deeſt.
Ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ξω, repercutio, referio.
Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo*, ſ. πλοῦς, *navigatio*.
Ἀντιπνεῖν, præſ. inf. act. verbi
Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. Ἀντιπνεῖν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & πνέω, *flo*. Unde
Ἀντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.
Ἀντίπνοια, ας, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.
Ἀντίπνους, *contr.* ἀντίπνους, ους, ὁ ἡ ὸν, ſpirans adverſus, reflans.
Ἀντιπνόως, *Adv.* in contrarium.
Ἀντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph. Ab ἀντίπους.
Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.
Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; ἀντιποιοῦμαι, vendico, mihi attribuo, adfecto, adſequi conor. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τ' ἀρχῆς, τ' τιμῆς, arrogare.
Ἀντιπούσιος, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀριτῆς.
Ἀντιποιούμενος, præſ. part. paſſ.
Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, *pœna*.
Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus, bello laceſſitus viciſſim bello infeſto.
Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ ἡ ὸν, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex ἀντὶ, & πόλεμος, *bellum*.
Ἀντιπόλεως, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.
Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex
Ἀντίπολις, urbs urbi oppoſita & æmula.
Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, a quo obſidebar antea.
Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. adminiſtratione; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, Ph. Ex ἀντὶ, & πολιτεία.
Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.
Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor.
Ἀντιπορέω, idem.
Ἀνλιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.
Ἀντιπορθμος, ος, ὁ ἡ ὸν, oppoſitus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, & πορθμὸς.
Ἀντίπορος, ος, ὁ ἡ ὸν, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ, & πόρος.
Ἀντίπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πὸς, *pes*.
Ἀντιπραχτικὸς, adverſarius, inimicus.
Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia. Ab
Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra ſeu contraria facio, in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor, Gl. V. officio.
Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & πρέσβυς. Hinc
Ἀντιπρεσβυτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. V.
Ἀντιπρήσειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσειν, a verbo ἀντιπράσσω.
Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Ex ἀντὶ, & προβάλλω.
Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum. A præc.
Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſ. progredior.
Ἀντιπροΐεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροείσαν.
Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vicecuro.
Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & προῖκα, *fine mercede*.
Ἀντιπροΐχω, viciſſim do, retribuo. Heſ.
Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari. Hinc
Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti.
Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino.
Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.
Ἀντιπροσαμύνομαι, ῦμαι, e contrario adgero.
Ἀντιπροσιλάνω, e contrario parte adequito.
Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte, adcurro, accedo.
Ἀντιπροσεῖπεῖν, ref. Iutare.
Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.
Ἀντιπροσρέω, reſaluto.

Ἀντὶ-

Ἀντιπροσειμι, contra in aciem eo.
Ἀντιπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, *facies*.
Ἀντιπρότασις, ἡ, oppositio propositio. Ab
Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.
Ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. c. edicta.
Ἀντιπρῳρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui proram habet in aliquem conversam; (2) adversus alicui, s. faciem obversam alicui habens. Ex ἀντὶ, & πρῷρα.
Ἀντίπλωσις, εως, ἡ, figura, quum Casus pro Casu ponitur. Hinc
Ἀντιπτωικῶς, casuum permutatione.
Ἀντίπυγος, ὁ ἡ ὄν, adversas clunes habens.
Ἀντιπυκλεύω, repugno, adversor, obluctor.
Ἀντίπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositam januam, s. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.
Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.
Ἀντίπυργος, ος, ὁ ἡ ὄν, quod turri opponi & comparari potest. Ex ἀντὶ, & πύργος.
Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.
Ἀντιρητορέυω, contra concionor.
Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.
Ἀντιρρῆθῆναι, contradici.
Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio, responsio contradicens alicui; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controversia. A præc.
Ἀντιρρητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex iisd.
Ἀντίρρινον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ, & ῥὶν, *nasus*. *Angl.* **Calves-snout, Snap-dragon.**
Ἀντιρροπία, *Ion.* ἀντιρροπίη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.
Ἀντίρροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, seu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, *vergo*.
Ἀντιρρόπως, *Adv.* æquipollenter.
Ἀντισάζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, *æquo*.
Ἀντισέβομαι, vicissim colo.
Ἀντισεμνυόμαι, f. ὔσομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; (2) vicissim glorior & me jactito.
Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc
Ἀντισήκωμα, τὸ, contrapondium; remuneratio.
Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repensio, remuneratio.
Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.
Ἀντισιωπάω, alternis silere, ut & alius loqui possit.
Ἀντισκώπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ, & σκώπτω, *cavillor*.
Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, Sophismatis certo contra, Sophismatis contra Sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc
Ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra Sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui sapienter oppugnat.
Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, *æquo*.
Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum: revulsionem medici vocant in arte suâ.
Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, causa diffidii vel discordiæ; (2) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententia mutet, adversatio, *Ern.*
Ἀντισπαστικὸς, ἡ, ὸν, Antispastis constans:
Ἀντίσπαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, in contrarium abstractus; (2) contra nitens; (3) Pes Prosodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi constans. Ab
Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, seu vello, in diversum averto; (2) contrarius fum, repugno; (3) reprehendo. Ἀντίσπασι φώτρης ἔκιξ, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & σπάω, *traho*.
Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.
Ἀντισποδος, ος, ὁ ἡ ὄν, cineris vicem præstans, qui est pro cinerula, s. spodio. Ex ἀντὶ, & σποδὸς, *cinis*.
Ἀντισποδάζω, obtrecto, Ph. (2) contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.
Ἀντισταθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς.
Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, in æquilibrio repono, Gl. V. repenso. Ab
Ἀντισταθμος, ος, ὁ ἡ ὄν, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, *libra*, *statera*.
Ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίστημι.
Ἀντιστασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor. Ex ἀντὶ, & στάσις, *factio*. Hinc
Ἀντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis:
Ἀντιστάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ejusdem ponderis par.
Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, qui est contrariæ factionis.
Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc
Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.
Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adversarius.
Ἀντιστατικὸς, ἡ, ὸν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.
Ἀντίστερνον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & στέρνον, *pectus*.
Ἀντιστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀνθίστημι.
Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum contra quidpiam. Ab
Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.
Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione:
Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. Ab
Ἀντίστοιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, e regione oppositus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & στοῖχος, *ordo*.
Ἀντιστοίχως, *Adv.* oppositæ serie.
Ἀντίστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ, & στόμα, *os*.
Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem; (2) adversor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. V. Βλέπω ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23.
Ἀντιστρατηγία, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) sum hostium dux. Ab
Ἀντιστράτηγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.
Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra ex adverso metor.
Ἀντιστρατοπέδευσις, ἡ, castrametatio adversus castra hostium.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorsus ago, seu repello. Hinc
Ἀντιστροφὴ, ἧς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars.
Ἀντίστροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.
Ἀντιστρόφως, *Adv.* converso, reciproce; (2) contrario modo.
Ἀντισυγκρίνω, comparo.
Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogismo refuto. Hinc
Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogismus contrarius.
Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio accipio.
Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, vicissim consentio.
Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.
Ἀντισφάττω, vicissim occido.
Ἀντιχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc
Ἀντιχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.
Ἀντίχειν, pr. inf. act. v. ἀντίχω.
Ἀντιχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, seu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ ἢ ἀντιχυρίζειν πρὸς ἀμφότερα, Plut.
Ἀντιχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.
Ἀντίχω, teneo ante, oppono. Ἀντίχεσθε τραπεζάς ἰῶν ὠκυμόρων, Odyss. 22, 74.
Ἀντισωζώ, f. άσω, vicissim servo; (2) instauro.
Ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.
Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, qui declinat, adversatur.
Ἀντιταλαλέω, f. ήσω, rependo, æquali pondere retribuo.
Ἀντιτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui paris, seu æqualis est ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον.
Ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. Ὃυς ὁ γλαυκὸς αὐτὸς ἔχων ἀντίταλλεν ἐϋξέσῃ ὄφρ' φάτνῃ, Il. 24, 280. *Ion.* pro ἀντιθάλλω.
Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæstor.
Ἀντίτασις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem; (2) repugnantia. Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.
Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obsistentia. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. ξω, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς κἀγαθοῖς, τινὶ ἢ τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.
Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppositus sum. Ἀντιτείνειν τινι, τι ἀντί τινος, πρός τι.
Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, *munio*. Hinc
Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri opposita.
Ἀντιτέρπω, f. ψω, vicissim delecto, vicissim delectationem adfero.
Ἀντίτευχος, ος, ὁ ἡ ὄν, contrarius. Ex ἀντὶ, & τεύχος, *instrumentum*.
Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.
Ἀντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἀντίτεχνος.
Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc
Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:
Ἀντίτεχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, adversarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τέχνη, *ars*.
Ἀντιτίειν, *luere*, præs. inf. act. verbi ἀντιτίω.
Ἀντιτίθημι, ex adverso pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθος ἀντὶ τοῦ λίθου. Ex ἀντὶ, & τίθημι, *pono*.
Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro; (2) contra æstimo. Ἀντιτιμῆσαι τινα ἀξίοις τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ ἢ τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc
Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit, multa, quam reus sibi contra actorem statuit.
Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντίτιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. Ab ἀντίτιω.
Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Ἀντιτινάσσω, viciſſim percutio. concutio.
Ἀντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo:
Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:
Ἀντίτιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, viciſſim punitus, viciſſim pœnam paſſus. Ab
Ἀντιτίω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo; (2) *in Paſſ.* viciſſim pœnas luo.
Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adverſor alicui ſumpta audacia, audacter obſiſto.
Ἀντίτολυς, υ, adverſarius.
Ἀντίτονος, ος, ὁ ἡ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτοξεύω, contra ſagittas mitto.
Ἀντιτορίω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶδαρ ὃ δόρυ χρὸς ἀντετόρησεν, Il. 5, 337.
Ἄντιτος pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, viciſſim punitus. Τοτ' ἀντίτα ἔργα γένοιτο παιδὸς ἐμῆ, Hom. Il. 24, 213.
Ἀντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem.
Ἀντιτριταινύω, rependo, compenſo.
Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor. Γεωικὸς ἄρ' ἀντιτέτυξο, Il. 8, 163.
Ἀντιτυπίω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, reſiſto:
Ἀντιτυπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, aſperitas; (3) contrarietas, Ph. repercuſſio:
Ἀντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus, & figura; (2) exemplum ex alio expreſſum. Ab
Ἀντίτυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, aſper; (3) contrarius, adverſarius; (4) eandem formam & figuram habens, ſimilis. Ex
Ἀντιτύπωσις, repercutio, Gl. V.
Ἀντιτύπως, *Adv.* repercuſſione, cum repercuſſione; (2) cum renixu; (3) dure, aſpere.
Ἀντιτύχοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτεύχω, *conſequor.*
Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum, quod venenis reſiſtit; Ph. remedium. Ex ἀντὶ, & φάρμακον, *venenum.*
Ἀντίφασις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντίφημι.
Ἀντιφατικὸς, ὴ, όν, contradictorius. Ab eod.
Ἀντιφαω, f. άσω, occido loco alterius. Τρεῖς ἐνὶς ἀντιφάᾳτ, Il. 17, 447. Ἀιδ' ἅμα πάντες Ἕκτορ' ὀφέλετ' ἀντὶ θοῆς ὅθι νηυσὶ φιφάᾳτ, Il. 24, 254.
Ἀντιφερίζω, obviam me offero; (3) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἥφαιστ', ἔτις Σοί γε θεῶν δώατ' ἀντιφερίζειν, Il. 21, 357. Τῷ ὄ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐθλῷ ἀντιφερίζῃ, Heſiod. Θεογ. 609.
Ἀντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe*, a. 1. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀντιφέρισαι.
Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ viciſſim a marito ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φερνή.
Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. V. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto. Οὔτε ποτ' ἀντιφέροντο μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, reſiſti, Il. 1, 589.
Ἀντιφερίζω, idem; (2) par ſum ut ἰσοφ.
Ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.
Ἀντίημι, contradico.
Ἀντίφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) viciſſim ſonum edo; Gl. V. reſpondeo, reclamo.
Ἀντίφθεγμα, τὸ, Echo.
Ἀντίφθογγος, ος, ὁ ἡ ἡ, viciſſim ſonum edens; (2) contrarium ſonum edens. Ex ἀντὶ, & φθόγγος, *ſonus.*
Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, viciſſim amo.
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χούσεοι πάλαι ἄνδρες, ἐκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς, Theoc. 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξήσαντες οἱ τῷ ἐλεφάνταν ὑπεράνω πρὸς τὴ Ἀσδρύβαν, Polyb. Ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω.
Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, ex adverſo contendo; (2) pertinaciter & contentioſe reſiſto.
Ἀντιφιλοσοφέω, contraria ſtatuo, doceo, contrariæ ſectæ addictus ſum.
Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, ſecta philoſ. alteri contraria. Ab
Ἀντιφιλόσοφος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſecta contrariæ addictus, philoſophus alteri contraria defendens.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, ούμαι, invicem certo, ſeu contendo; (2) ex adverſo largior; (3) munificentia cum aliquo certo.
Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim amanter complector.
Ἀντιφλίγω, viciſſim illuſtro, R.
Ἀντιφονεύω, viciſſim interficio.
Ἀντίφονος, ος, ὁ ἡ ἡ, cædem compenſans; (2) qui pro cæde rependitur. Ex ἀντὶ, & φόνος, *cædes.*
Ἀντιφορικῶς, idem quod ἀντιφρακτικῶς.
Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum abſporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero.*
Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc
Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio; Ph. adverſitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario dicitur.
Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obſtructio, oppoſitio. Ab
Ἀντιφράσσω, vel ἀντίφλω, f. ξω, contra obſtruo, obſtructioni obſtructionem oppono; (2) obſtruo; (3) oppono. Ἐκλειπεῖ ἡ Σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὸν γιὸν αὐτῇ, Alex. Aphr.
Ἀντίφρουρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt loco cuſtodis; (2) contrariam, aut æqualem cuſtodiam habens. Ex ἀντὶ, & φρουρὸς, *cuſtos.*
Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua cuſtodia, cuſtodia quæ fit ex altera parte.
Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel viciſſim cuſtodio; ἀντιφυλάσσομαι, viciſſim caveo.
Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, viciſſim gigno.
Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) reſpondeo; (5) conſtituo me ſoluturum, expromitto. Hinc
Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) ſonus contrarius; (3) expromiſſio; pecunia conſtituta, Ph.
Ἀντιφωνία, ας, ἡ, reſponſio; (2) ſonus contrarius:
Ἀντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Pſalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua ſacerdoti chorus reſpondet. Ab
Ἀντίφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, contra ſonans; (2) reſpondens; (3) qui eſt contrariæ vocis, diſſonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox.*
Ἀντιφωτισμός, οῦ, ὁ, adverſum lumen, i. e. quod ſit ante oculos poſitum.
Ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
Ἀντιχαλιπαίνω, obſævio, contra ſævio; (2) viciſſim ſuccenſeo.
Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab
Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio. Ex ἀντὶ, & χάρις, *gratia.*
Ἀντιχασμάομαι, ώμαι, viciſſim oſcito.
Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χειρ, *manus*, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, ſ. quod oppoſitus eſt & adverſus manui.
Ἀντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria ſcifco ſuffragia ferendo, refragor. Hinc
Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, ſuffragatio contraria.
Ἀντίχθων, ονος, ἡ, oppoſita pedibus noſtris terra, terra antipodum. Ex ἀντὶ, & χθών.
Ἀντίχορδος, ος, ὁ ἡ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium ſonum chordis edens; (2) contrarius; (3) conſonus, reſpondens. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda.*
Ἀντιχορηγέω, ῶ, ſum antichoragus, in choragio certo.
Ἀντιχόρηγος, ος, ὁ ἡ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio choragio, ſive choragi aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt ſuo ſumtu. *Etym.* Ex ἀντὶ, & χορηγός.
Ἀντιχορία, ας, ἡ, oppoſita chori pars; (2) quod oppoſita chori pars canit. Ex ἀντὶ, & χορὸς, *chorus.*
Ἀντιχρᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *ſufficio.* Unde
Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.
Ἀντίχρις, ος, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.
Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore poſitio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus.*
Ἀντιχρονισμός, οῦ, ὁ, idem & ex iiſdem.
Ἀντιψάλλω, pſallo viciſſim; (2) alteri in pſallendo reſpondeo; (3) plaudo viciſſim. Τοῖς σοῖς ἑλέγοις ἀντιψάλλων ἑλεφαντόδετον φόρμιγγα, Ariſt. Av. 225. Hinc
Ἀντίψαλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui viciſſim canitur, ex adverſo reſpondens carmini.
Ἀντιψίγω, viciſſim invideo.
Ἀντίψηφος, adverſarius, qui alteri refragatur.
Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra ſtatuo, ſeu ſciſco; Gl. V. refragor.
Ἀντίψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, vicem animæ præſtans, qui pro altero ſe devovet & mori cupit; (2) qui pro anima, ſ. vita datur. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, *anima.*
Ἀντιψύχω, f. ξω, viciſſim refrigero.
Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι.
Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῴαν κλῆσιν Ἀιγιδος δόμων ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.
Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfuſio. Ab ἀντλέω.
Ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.
Ἀντλήσαντες, *qui hauſerunt*, nom. pl. part.
Ἄντλησις, εως, ἡ, hauſtus, actio hauriendi.
Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, hauſtrum. Ab eod.
Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, hauſtor. Ab eod.
Ἀντλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντλία, ας, ἡ, ſentina; (2) miniſterium & pœna hauriendi ſentinam; Gl. V. hauſtus:
Ἀντλίον, ου, τὸ, hauſtrum:
Ἄντλον, ου, τὸ, ſentina. Ab
ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, ſentina; (2) mare; (3) manipulorum acervus.
Ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, ſi vel collapſum ſit, vel periculum ſit ne diruatur, v. c. murus in obſidione.
Ἀντοικοδομία, extructio muri talis.
Ἄντοικος, ος, ὁ ἡ ἡ, ex adverſo habitans.
Ἀντοικτίζω, f. ίσω, e diverſo, vel viciſſim miſereor.
Ἀντοικτίρω, idem.
Ἀντοίομαι, contra aliter opinor.
Ἀντολὴ, *ortus, Poët.* pro ἀνατολή.
Ἀντομαι, occurro, obvius fio; (2) ſupplico. Ἑρμῆ τε Νόμιον ἀντομαι, Ariſt. Θεσμ. 986. Διπλόος ὠΐτιτο θώρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.
Ἀντομματέω, ῶ, obnitor, obſiſto, Suic. Ex ἀντὶ, & ὄμμα, *oculus, adſpectus.*
Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro, juro viciſſim, propriè de juramento calumniæ.
Ἀντομνύω, idem. Hinc
Ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſatoris.
Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro viciſſim, adhortor. Ex ἀντὶ, & ὀμόω, *juro.*
Ἀντονομάζω, f. άσω, tranſnomino, nomen commuto; (2) contra alium nomino. Hinc
Ἀντωνομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
Ἀντοργίζομαι, viciſſim iraſcor.
Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra fodio; (2) e diverſo, vel contrario fodio.
Ἀντορχίομαι, καιμαι, f. ήσομαι, viciſſim vel contra alto, ſaltationem alterius imitor, ut ſimiæ faciunt. Ex ἀντὶ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Ἀντο-

Ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, seu οφλήσω, p. αφείληκα, seu ἄφληκα, viciſſim debeo, debitor ſum alicui ob acceptum aliquod officium.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, contra intueor; (2) oblu&tor, obnitor, audacter contra eo, non timeo. Ἀντοφθαλμειν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15.

Ἀντόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ἤ, adverſis oculis intuens, obtuens; (2) oppoſitus oculis. Ex ιίſd.

Ἀντοχή, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω.

Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

Ἀντρᾶος, αία, αῖον, cavernoſus. Ab ἄντρον.

Ἀντρώδης, ες, ὁ ἡ ές, antris plenus, cavernoſus. Ab ἄντρον.

Ἄντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.

Ἀντυγωτὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab ἀντυγόω, *illo modo colligo.*

ΑΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus ſummæ ſellæ currûs, e quo habenæ ſuſpendi poſſunt, ſi currus ſiſtendus ſit, *Ern.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. Ph. ἄντυγες, clitellæ.

Ἀντυπηρετεῖν, *viciſſim inſervire*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπηρετέειν.

Ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἀντα.

Ἀντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri reſpondens. Ex ἀντὶ, & ᾠδή.

Ἀντῳδὸς, ὸς, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, *cantor.*

Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.

Ἀντωμισία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

Ἀντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, viciſſim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, & ὄνομα, *nomen.* Hinc

Ἀντωνυμικὸς, ὴ, όν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur & ἀντωνυμιακός.

Ἀντωνυμικῶς, uſu Pronominis, pronominaliter.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor:

Ἀντώπιος, ος, ὁ ἡ ὸν, obtuens; (2) adverſus:

Ἀντωπὸν, *Adv.* adverſa facie, e regione, ex adverſo. Ab

Ἀντωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, ex adverſo intuens; (2) ſplendidus. Ex ἀντὶ, & ὤψ, *oculus.*

Ἄντασις, εως, ἡ, occurſus; (2) repulſus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντωθέω, *repello.*

Ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

Ἀνύβριστος, ος, ὁ ἡ ὸν, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕβρις, *contumelia.*

Ἀνυβρίστος, ος, ὁ ἡ ὸν, inſanabilis. Ab α priv. & ὑγιαζομαι.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio.*

Ἀνυδάομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ, & ὕδρία, *aquor.*

Ἀνύδρευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non rigatus. Ex α priv. & ὑδρεύω, *rigo.*

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

Ἄνυδρος, ος, ὁ ἡ ὸν, aridus, ſiccus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua.*

Ἀνύδρων, *aventium*, gen. plur. ab ἄνυδρος.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.

Ἀνύκλιπος, ος, ὁ ἡ ὸν, non caliginoſus, Suic. Ex α priv. & νύκλιπος, *nocturnus.*

Ἄνυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſilva carens, non ſilvoſus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia, ſilva.*

Ἀνυμέναιος, ος, ὁ ἡ ὸν, carens honoribus nuptialibus, inſtos hymenees non paſſa. Ex α priv. & ὑμέναιος.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, 1. pl. imp. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.

Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, & ὑμνέω, *celebro hymno.*

Ἀνύμφευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, innupta. Ex a priv. & νυμφεύω, *nubo.*

Ἄνυμφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſponſam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. & νύμφη.

Ἀνυπαίτιος, ος, ὁ ἡ ὸν, inſons, innocens. Ex α priv. & ὑπαίτιος, *noxius, ſons.*

Ἀνύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non exiſtens, commentitius; (2) qui in rerum natura eſſe nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *exiſto.* Unde

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio.

Ἀνύπεικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, immitis, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio.*

Ἀνυπεξαίρετως, ſine exceptione.

Ἀνυπέρβλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, inſuperabilis; inexſuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερβάλλω, *ſupero.*

Ἀνυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, ſummopere, vehementiſſime.

Ἀνυπερήφανος, ος, ὁ ἡ ὸν, minime ſuperbus, R. Ex α priv. & ὑπερήφανος, *ſuperbus.*

Ἀνυπέρθετος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui differri & procraſtinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι, *differo.* Hinc

Ἀνυπερθέτως, *Adv.* ſine mora, abſque dilatione & cunctatione. Gl. V. incunctanter.

Ἀνυπεύθυνος, ος, ὁ ἡ ὸν, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus.*

Ἀνυπευθύνως, *Adv.* cum ſummâ libertate agendi, quæ velis, ut rationi reddere nemini cogare, ita ut non ſis obnoxius; (2) libere quaſi nemini ſis obnoxius.

Ἀνυπήκοος, ος, ὁ ἡ ὸν, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος, *obediens.*

Ἀνύπηνος, ος, ὁ, imberbis. Ex α priv. & ὑπήνη, *barba.*

Ἀνυπηρέτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, miniſtris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *miniſter.*

Ἀνυπόδατος, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas:

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, non ſum calceatus. Ab

Ἀνυπόδητος, ος, ὁ ἡ ὸν, non calceatus, qui eſt nudis pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω.

Ἀνυπόθετος, ος, ὁ ἡ ὸν, non ſuggeſtus; (2) non ſuppoſitus, non ſpurius. Ex α priv. & ὑποτίθημι, *ſuppono.*

Ἀνύποιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & οἶστος.

Ἀνυποίστως, *Adv.* ita ut ſufferri nequeat, intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ος, ὁ ἡ ὸν, minime ſimulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, ſincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *ſimulo.*

Ἀνυποκρίτως, ſine ſimulatione.

Ἀνυπομψίητος, ος, ὁ ἡ ὸν, intolerabilis, Gl. V.

Ἀνυπομόνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſuſtineri nequit, intolerabilis, it. impatiens. Ex α priv. & ὑπομένω.

Ἀνυποπτήτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non ſuſpicans; (2) non ſuſpectus; non proviſus.

Ἀνυποψιάστως, *Adv.* non ſuſpicioſe; (2) non ſuſpecte; inopinato & inſperato.

Ἀνυπόπτευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans. Ex α priv. & ὑπόπτομαι.

Ἀνύποπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem, & *act.* nihil mali de aliquo cogitans.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra ſuſpicionem.

Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus.

Ἀνυπόστατος, ος, ὁ ἡ ὸν, intolerabilis; (2) cujus impetus ſuſtineri nequit; (3) Theologis, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens. Ex α priv. & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Ἀνυπόστολος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui in dicendo nihil timet, aut veretur, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποστέλλομαι.

Ἀνυποστόλως, *Adv.* ſine timore, liberè; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

Ἀνυπόστροφος, ον, idem quod

Ἀνυπόστρεπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, irreconcilabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποστρέφω, *reverto.*

Ἀνυπόταχτος, ος, ὁ ἡ ὸν, refractarius, Gl. V. indomitus. Ex α priv. & ὑποτάκτος.

Ἀνυποτίμητος, ος, ὁ ἡ ὸν, non cenſus, non æſtimatus; (2) cui lis æſtimata non eſt, mulcta, vel pœna non æſtimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, v. c. inſolentia, impietas. Ex α priv. & ὑποτιμάω, *cenſeo, æſtimo.*

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impune; (2) licenter, liberè.

Ἀνύπουλος, ος, ὁ ἡ ὸν, non ſimulatus, ſincerus; ſine ſuſpicione; ſine vitio occulto; proprie ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος.

Ἀνυπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, qui pedibus celeriter confecit, Heſ. Ex ἀνύω, *perficio*, & πούς.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.

Ἀνύσας, *qui perficit*, a. 1. part. act.

Ἄνυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

Ἀνυσίεργος, ος, ὁ ἡ ὸν, laborioſus, R. Ab ἄνυσις, & ἔργον.

Ἀνύσιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio.*

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, ſtrenue, perfecte.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. *Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.

Ἀνύσας, qui *perfecit*, *Poët.* pro ἀνύσας.

Ἀνυσέων, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυστικὸς, ὴ, όν, efficax, effectum magnum habens. Ab eod.

Ἀνυστὸς, ὴ, όν, qui effici poteſt, facilis, promptus. Ab eod.

Ἄνυτο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio.*

Ἀνύτω, & ἀνύτλω, idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. V. Ex ἀνὰ, & ὑφαίνω.

Ἀνύφαντος, ος, ὁ ἡ ὸν, rudis, non textus, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντὸς, *textus.*

Ἀνύφαμμος, ος, ὁ ἡ ὸν, non arenoſus. Ex α priv. & ὕφαμμος, *arenoſus.*

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, ſublevo. Ex ἀνὰ, & ὑψόω, *erigo.*

ΑΝΤΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prorſum, confero; (3) impleo; (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, conſumo, *in med.* feſtino; (2) impetro; (3) conſequor, lucror. Σιγῇ τᾶμὲν ἔργον ἤνυτον, Soph. Trach. 323. Τᾶδ' ἐυφημοσύνα κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλες ἀραὰν, id. Phil. 1135. Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἔστ' ἄνευθεν τάδε ἔργα, perfectum iri, Odyſſ. 16, 373.

ΑΝΩ, *Adv.* ſurſum, ſupra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, ſuperior ſuperius; ἄνω τε καὶ κάτω, ſurſum & deorſum. *Eurip. Bacch.* 740.

Ἀνῶ, *deferam*, f. *deferuerim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *defero.*

Ἄναγα, 1. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤναγα, a verbo ἀνάω.

Ἀναγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀγειν.

Ἀνάγειον, ος, & ἀνάγεων, ωος, τὸ, cœnaculum. Ab

Ἀνάγεος, ω, ὁ ἡ ὸν, qui ſupra terram eſt. Ex ἀνὰ, & γῆ, *terra.*

Ἀναγέω, ſuadeo. Ab

Ἀναγὴ, ἡ, juſſum, adhortatio. Ab ἀνάγω.

Ἀνάγηθι, 2. ſing. pr. imp. act. v. ἀνάγνημι.

Ἀνᾶγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀνάγω.

Ἀναγεν, *jubebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠνάγεον, a verbo ἀναγέω.

ΑΝΩΓΩ, jubeo, hortor, ſuadeo, inſtigo. Τί δῆτ' ἀναγκας; Soph. Phil. 53. Σιωπᾶν λαὸν ἀνάγκ, Il. 2, 280.

Ἀνάγων, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠνάγων.

Ἄναδος, non canens, *Epith.* avis.

Ἀνώδυνος, ος, ὁ ἡ ὸν, partus dolorem non ſentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδὶν.

Ἀναδυσία, ας, ἡ, doloris carentia. Ab

Ἀνώδυνος, ος, ὁ ἡ ὸν, doloris expers; (2) ἡ quæ dolores partus non ſentit, ſine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex α priv. & ὀδύνη, *dolor.*

Ἀναδῶς, *Adv.* ſine dolore. Ab ἀνώδυνος.

Ἀναδύ-

Ἀνωθεν, *Adv.* desuper ſuperne, e loco ſuperiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Ὅι μὴ ἀνώσαντες πολέον ἐς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τινὰ πόλιν, objectare, Thuc. Ex ἀνὰ, & ὠθέω, *pello*. Hinc

Ἀνάθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio.

Ἀναῖσι, *Adv.* clam, inopinato, inſperato. Λάθρη, ἀναῖσι, δόλῳ, ἁλομένης ἀλόχοιο, *Hom. Od.* 4, 92. Ab

Ἀναίς, ῆ, ὁ, ἡ, inopinatus, improviſus. Τῷ δ' ἄρ' ἀναίσιον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς, *Hom. Il.* 21, 39. Ex α priv. & αἴσιμος.

Ἀναίτως, *Adv.* inopinato, præter opinionem.

Ἀναίχθιν, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Dialyſin* pro ἀνῴχθην, ab ἀνοίγω.

Ἀνᾶκλα, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀνάλεθρος, ος, ὁ, ἡ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio*.

Ἀναλόφυρτος, ον, indefletus. Ab α priv. & ὀλοφύρομαι.

Ἀνωμαλὴς, ές, ὁ, ἡ, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. & ὁμαλὸς, *planus*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas; (2) inæqualitas; (3) inconſtantia.

Ἀνώμαλος, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀνωμαλὴς.

Ἀνωμαλότης, ητος, id. quod ἀνωμαλία.

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſe; (2) inæqualiter, inæquabiliter.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio.

Ἄνωμος, ος, ὁ, ἡ, humero carens. Ex α priv. & ὦμος, *humerus*.

Ἀνωμοτὶ, *Adv.* ſine jurejurando. Ab

Ἀνώμοτος, ος, ὁ, ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α priv. & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀναν, præſ. part. act. v. ἄνω, pro ἀνύω.

Ἄνανις, Dioſcorid. anonis, herbæ genus, *Angl.* **Reſt-harrow**, or **Camock**.

Ἀνωνόμαστος, ος, ὁ, ἡ, quaſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt. Ex α priv. & ὀνομάζω, *nomino*.

Ἀνωνυμὶ, & ἀνωνυμεὶ, *Adv.* ſine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ος, ὁ, ἡ, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris; ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium ἀνώνυμον. Ex α priv. & ὄνομα, *nomen*.

Ἄνωξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀνύω.

Ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior & a conſpectu ſemotus. Ex α priv. & ὤψ, *oculus*.

Ἀνορθάθλιν, *in altum erectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνορθόω, *ſurrigo*.

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas. Ab ἄνωρος.

Ἄνωρος, ος, ὁ, ἡ, intempeſtivus; (2) immaturus, precox. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*.

Ἀνώροφος, ὁ, ἡ, tectum non habens. Ab α pr. & ὄροφος, *tectum*.

Ἀνώρροθία, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex ἄνω, & ῥόθος.

Ἀνωρρωπὸς, ος, ὁ, ἡ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex ἄνω, & ῥοπὴ, *inclinatio*.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἀνὰ, & ὠρύομαι, *ululo*.

Ἀνασάμβρος, part. a. 1. med. v. ἀνωθέω, pro ἀνώσας, *propello*.

Ἀνῶσαι, *retuliſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, a verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*.

Ἀνώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. V.

Ἀνατάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab ἄνω.

Ἀνωτερικὸς, ὴ, ὸν, ſupernus, Ph. al. Gl. V. ſuperans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab ἄνω.

Ἀνωΐτερος, ſuperius. Ab ἀνώτερος.

Ἀναφελὴς, ές, ὁ, ἡ, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. ἀναφελῆ, irrita, Ph. (2) damnoſum. Ex α priv. & ὠφελέω, *juvo*.

Ἀνωφέλητος, ος, ὁ, ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutileter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, ές, ὁ, ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex ἄνω, & φέρω.

Ἀνώροιτος, ος, ὁ, ἡ, ſurſum tendens. Ex ἄνω, & ροιτάω, *eo*.

Ἀνωφορέω, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀναφερὴς.

Ἄνωχα, 1. ſing. perf. indic. act. v. ἀνοίγω.

Ἄνωχθε, *jubete*, pro ἀνώχθητε, *Eurip. Herc. fur.* 241. A verbo ἀνώγω, *jubeo*.

Ἄνωχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro ἀνώγηθι, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνώχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imper. act. *per Sync.* pro ἀνώγηθι, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ος, ὁ, ἡ, non munitus, intutus, indefenſus. Ex α priv. & ὀχυρός.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*.

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἄξε, *age*, pr. imp. v. poëtici ἄξω pro ἄγω.

Ἄξειαν, *fregerim*, 1. ſing. a. opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι, a verbo ἄγω, *frango*.

Ἄξεινος, *ſine hoſpite*, *Poët.* pro ἄξενος.

Ἀξεναγώνητος, ος, ὁ, ἡ, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex α priv. & ξεναγωγέω, *hoſpitor*.

Ἀξενία, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ος, ὁ, ἡ, ſine hoſpite; (2) inhoſpitalis; (3) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur. Ex α priv. & ξένος, *hoſpes*.

Ἄξεστος, ος, ὁ, ἡ, radendo non politus. Ex α priv. & ξεστὸς, *raſus*.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab ἄξιος.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus.

Ἀξιάγαστος, ος, ὁ, ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile, Gl. V. Ex ἄξιος, & ἄγαστὸς, *admirabilis*.

Ἀξιάκουστος, ος, ὁ, ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀκούω, *audio*.

Ἀξιακρόατος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἄξιος, & ἀκροάομαι, *audio*.

Ἀξιαφήητος, ος, ὁ, ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀφήγησις.

Ἀξιεπαίνετος, ος, ὁ, ἡ, dignus laude. Ex ἄξιος, & ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ος, ὁ, ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἄξιος, & ἐπιθυμέω, *deſidero*.

Ἀξιέρατος, ος, ὁ, ἡ, dignus amore, amabilis. Ex ἄξιος, & ἐράω, *amo*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum cenſeo*, 1. ſ. pr. indic. med. *Dor.* pro ἀξιοῦμαι, ab ἀξιόομαι.

Ἀξινάριον, ῳ, τὸ, parva aſcia; Gl. V. dolabella. Dim. ab

Ἀξίνη, ης, ἡ, aſcia, dolabra, ſecuris. Ἐλελὸ καλὴν ἀξίνην ἐΰχαλκον, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Hom. Il.* 12, 612.

Ἀξινίδιον, ου, τὸ, aſcia parva. Dim. ab ἀξίνη.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures. Ex ἀξίνη, & μαντεία, *divinatio*.

Ἀξιοβίωτον, dignum vivere. Ex ἄξιος, & βιωτὸς, *vitalis*.

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, deplorandus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetitione, ſtudio dignus, amabilis.

Ἀξιόεργος, ον, pretio dignus aliquo.

Ἀξιόζηλος, ος, ὁ, ἡ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione; (2) optabilis. Ex ἄξιος, & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἄξιος, & ζηλόω, *æmulor*.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ος, ὁ, ἡ, dignus admiratione. Ex ἄξιος, & θαυμάζω, *admiror*.

Ἀξιοθέατος, ος, ὁ, ἡ, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex ἄξιος, & θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀξιοθέητος, *Ion.* pro ἀξιοθέατος.

Ἀξιοθρήνητος, ος, ὁ, ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex ἄξιος, & θρῆνος.

Ἀξιοκοινώνητος, ος, ὁ, ἡ, dignus quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex ἄξιος, & κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ος, ὁ, ἡ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex ἄξιος, & κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ος, ὁ, ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος, & λέγω, *dico*. Unde

Ἀξιόλογος, ος, ὁ, ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; ἀξιόλογον, operæ pretium. Gl. V. ἀξιολογώτατος, digniſſimus, perfectiſſimus, Ph.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ος, ὁ, ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex ἄξιος, & μακάριστος, *beatus*.

Ἀξιόμαχος, ος, ὁ, ἡ, qui alicui pugnando reſiſtere poteſt, par viribus. Ex ἄξιος, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ, ἡ, odio dignus:

Ἀξιομισητος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἄξιος, & μισῶ, *odi*.

Ἀξιομνημονδυτος, ος, ὁ, ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex ἄξιος, & μνημονεύω, *memoro*.

Ἀξιόνικος, ος, ὁ, ἡ, victoria dignus. Gl. V. ἀξιόνικον, palmarium. ἀξιονικότερος, *Herodot.* Ab ἄξιος, & νίκη, *victoria*.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verifimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab

Ἀξιόπιστος, ος, ὁ, ἡ, fide dignus, gravis; (2) verifimilis, haud impar fidei, certus, Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex ἄξιος, & πίστις, *fides*.

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόποινος, ος, ὁ, ἡ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex ἄξιος, & ποινὴ.

Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeſtarum ſuſceptio, actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἀξιοπρεπὴς.

Ἀξιοπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex ἄξιος, & πρέπω, *convenio*.

Ἀξιοπρεπῶς, digne, decore.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

Ἄξιος, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιοσκεπὴς, ος, ὁ, ἡ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione, conſiderandus. Ex ἄξιος, & σκέπτομαι, *conſidero*.

Ἀξιοσπούδαστος, ος, ὁ, ἡ, dignus ſtudio, dignus quem ſtudioſe ſectemur. Ex ἄξιος, & σπουδάζω, *ſtudeo*.

Ἀξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικὸς, ον, ὁ, ἡ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, idem.

Ἀξιοτέκμαρτος, ος, ὁ, ἡ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex ἄξιος, & τεκμαίρω.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

Ἀξιοτίμητος, ος, ὁ, ἡ, pretioſus, Ph. Ex ἄξιος, & τιμάω, *æſtimo*.

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ, ἡ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus. Ex ἄξιος, & χρέος, *debitum*, *munus*, &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenſeo, dignor; (2) peto, poſtulo; (3) exiſtimo, puto; (4) ſtatuo, inſtituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιοῦν, opinio; ἀξιοῦμαι, mereo, Gl. V. dignus habeor; ἀξιωθῇ meruerit, Ph. Ἀξιόμβρου θυγατρὸς τὸ σῶς, τὸ βελτίς, τιμαρίας, τῷ ὑπακοῦσαι, πάντων πρὸς σῦ βελτιόμασιν. Οὐκ ἠξίωσαν ἅλις Ἀχιλλείων ὅπλων, Soph. Phil. 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν, Luc. 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης ὑπὸ παρὰ Μωσῆν ἠξίωσ, Heb. 3, 3. Ab ἄξιος. Hinc

Ἀξίωμα, ατος, τὸ dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio,

effatum, pronunciatum ; (3) voluntas ; (4) supplex oratio, preces.

Ἀξιωματικός, ἡ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus ; (2) dignatione & majestate venerandus ; honorarius, Gl. V. in precibus consumtus, sc. sermo, &c. *Ern.*

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate ; (2) pro axiomate, axiomatice.

Ἀξίως, *Adv.* merito, digne, prout dignum est ; (2) satis levi & salubri pretio. Ab ἄξιος.

Ἀξίωσεια, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ἀξιόω. Unde

Ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, postulatio, desiderium, rogatio, postulatum, Gl. V. (2) dignatio, prærogativa, Gl. V. (3) opinio, imprimis de se, virtutibusque suis ; (4) significatio, vis verborum ; (5) salutatio honorifica, omninque honos, qui alteri habetur.

Ἄξιφος, ense carens, quod sine gladio peragitur.

Ἀξόανος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, sculptili imagine carens. Ex α priv. & ξόανον, *sculptum, politum.*

Ἄξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.

Ἄξον, 2. sing. a. 1. imp. act.

Ἀξυήλατος, ον, agitatus. Ex ἄξων, & ἐλαύνω.

Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, ὁ, ἡ ϰῆ ἥ, non politus. Ex α priv. & ξέω, *rado, polio.*

Ἀξυγκρότητος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, qui conflatus, seu coactus non est ; (2) qui conflari, seu cogi nequit. Ex α priv. & συγκρότεω.

Ἀξύλωτος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. & ξυλόω, *lignor.*

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

Ἀξύλιστος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab

Ἄξυλος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, non lignosus, ligno carens ; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, *Hom. Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intens. & ξύλον, *lignum.*

Ἀξύμβλητος, ον, ὁ ϰῆ ἡ, non conferendus ; (2) quod intelligi non potest, de quo nemo potest conjecturam facere. Ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Trach. 707. Ab α priv. & συμβλητός, vel ξυμβλητός.

Ἄξύνετος, vid. Ἀσύνετος.

Ἄξυρος, ὁ, ἡ, irrasus, Gl. V. intonsus, Ex α. priv. & ξύρομαι, *rador.*

Ἄξυστος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, irrasus, Gl. V. rudis. Ex α priv. & ζύω, *rado.*

Ἄξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.

Ἀοδμος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἀοζος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, qui est sine nodis, enodis ; (2) ramosus, plenus ramorum ; (3) nodosus ; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intens. & ὄζος, *nodus arboris.*

Ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

Ἀοιδή, ῆς, ἡ, cantus ; (2) carmen ; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀοιδιαω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάᾳ, Odyss. 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάασ' ὁτὶ ϰαλὴ, Odyss. 5, 61. Ab eod. Unde

Ἀοίδιμος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδοθέτης, ὁ, ὁ, poëta, qui componit cantilenas, Ex ἀοιδὴ, & τίθημι, *pono.*

Ἀοιδομάχος, ὁ, qui cantando certat.

Ἀοιδοπόλος, ὁ, ὁ, qui versatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, *carmen,* & πολέω.

Ἀοιδός, ὁ, ὁ, cantor ; (2) poëta ; (3) cantus peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

Ἀοίϰητος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, inhabitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab

Ἀοίϰος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, domo carens ; (2) exoris ; (3) pauper. Ex α priv. & οἶϰος.

Ἀοίμος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, invius, vagus. Ex α priv. & ὁῖμη, *via.*

Ἀοινέω, vino abstineo, non utor.

Ἀοινία, ἡ, abstinentia a vino.

Ἄοινος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, vino carens ; (2) abstemius. Ex α priv. & οἶνος, *vinum.*

Ἀοκία, ἡ, strenuitas.

Ἄοκνος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, impiger ; (2) intrepidus ; indefessus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος.

Ἀόκνως, *Adv.* impigre. Ab ἄοκνος.

Ἀολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἄρ' ἀόλλησαν (alii ἀόλλισαν) ϰῆ ἄσυ γεραιὰς, Il. 6, 287.

Ἀολλίδιον, *Adv.* confertim, simul. Ab

Ἀολλὴς, ές, ὁ ϰῆ ἡ, confertus, congregatus ; ἀολλέες, conferti, densi.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίδησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 54.

Ἄοπλος, ὁ, ἡ ϰῆ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄοπος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus ; (2) invisibilis. Ex α priv. & ὄψ.

Ἀοπτος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, invisibilis. Ex α priv. & ὀπτομαι *video.*

Ἄορ, ἡ. ἄορ, ορος, τὸ, ensis, Gl. V. spatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α priv. & ὁράω.

Ἀόρατος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, invisibilis ; (2) quem nefas est videre ; (3) *act.* qui non videt.

Ἀοράτως, *Adv.* invisibiliter. Ab ἀόρατος.

Ἀοργησία, ας, ἡ, vacuitas ab iracundia, lenitudo. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἄόργητος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, qui non irascitur, aut irasci solet. Ex iisd.

Ἀοργήτως, *Adv.* sine ira, lente, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres ; (2) tripodes.

Ἀοριστάινω, hæsito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, indefinitus sum.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικός, ἡ, ὸν, indefinitus. Ab eod.

Ἀόριστος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ὁ, ἡ ϰῆ ὄ, avibus carens ; (2) Avernus, lacus. Ex α priv. & ὄρνις, *avis.*

ΑΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur.

Ἀορτηδὸν, suspensus, appensus, affixus, a. 1. pass. ab ἀορτεῖδζ, *suspendi.*

ΑΟΡΤΗΡ, ὁ, lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

Ἀορτὴρ, τὸ, pars pulmonis utrimque suspensa.

Ἄορτο, *sublatus erat,* 3. sing. pluſq. ind pass. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀορχὴς, ὁ, cui testiculi exsecti sunt, Eunuchus. Ex α priv. & ὄρχις.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris carentia, odor nullus ; (2) odor malus, fætor. Ab

Ἄοσμος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, odoris omnis expers ; (2) odore gravis & fœtidus ; (3) *Subst.* ὁ idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμὴ.

Ἀουσέω, auxilior, *Steph.* Unde

Ἀουσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνευ οὐσης, nec omine, nec augurio aliquo impulsus, sed sponte.

Ἄυτος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, illæsus. Ex α priv. & αὐτάω.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. & ὀχλος, *turba.*

Ἀόχλητος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, qui turba & molestia vacat. Ex iisd.

Ἄοψ, οπος, ὁ ϰῆ ἡ, visus, expers, cæcus. Ex α priv. & ὀπτομαι, *video.*

Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπάγγειλατε, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio ; (2) recitatio, quæ fit memoriter ; (3) phrasis ; (4) oratio ; (5) notatio, explicatio. Ab

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro ; (2) pronuncio ; (3) enuncio ; (4) memoriter recito ; (5) salutem nuncio ab aliquo ; ἀπήγγειλεν, retulit, Ph. a. ἀπεγγέλθη, relatum est, Ph. a. 1. pass. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω *nuncio.* Hinc

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

Ἀπαγγελτικὸν, ὸ, τὸ, enunciatio. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, renunciativus, enunciativus, commemorans, explicans.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apagesis ; (2) aufer ; (3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγε.

Ἀπαγὴς, ές, ὁ ϰῆ ἡ, qui compactus non est. Ex α priv. & ἐπάγω a πηγνυμι.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία, ἀργύριον, φόρον, pendere tributum, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκαλαι.

Ἀπαγκυλόω, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, & ἄγκων, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, dehonesto. Ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, *illustro.*

Ἀπαγόρδυμα, ατος, τὸ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium.

Ἀπαγόρδυσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio.

Ἀπαγορδυτικὸς, prohibitorius, vetans.

Ἀπαγορδύω, f. δύσω, abdico, interdico, renuncio, succumbo, Gl. V. ἀπαγορδύῃ, exsecrat, Ph. ἀπηγορδυμμένον, interdictum, Ph. ἀπηγορδυμμένος, intestabilis, Ph. Ἀπαγορδεύειν τινὶ φόνον· πρὸς τὰς πόνους, abhorrere ; μὴ ζεφανεῖν. Καπαγορδεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψαι ἀλῶναι, Arist. Thesm. 797.

Ἀπαγρέω, eripio, aufero, propriè quidem venatione.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exaspero ; ἀπαγριῶμαι, efferor, exasperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agrestis.* Hinc

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos reducor.

Ἄπαγρος, ὁ, ὁ, infelix & infortunatus venator, Hes. Ex ἀπὸ, & ἄγρα, *venatio.*

Ἀπαγχονέω, et

Ἀπαγχονίζω, f. ίσω, strangulo, suffoco.

Ἀπάγχω, f. άγξω, idem. *in med.* strangulare se, laqueo sibi gulam frangere ; (2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὁ μὲν λάς περὶ ϰρὸν ἀπάγχων, Odyss. 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Ἄπαγω, f. ἄξω, abduco, avoco ; (2) abduco in carcerem, ad supplicium ; (3) reduco ; (4) pendo, solvo. Ἀπάγειν τινὰ ὅθ' ἡλιῶ βαλῶ, deducere in senatum ; τινὰ τ' ἐπιθυμίας, abducere ; φόρον, δασμὸν, pendere ; οἰϰαδε, reducere. Κλαύσετ' ἄρα ὅστις σ' ἀπάξῃ, τυπτόμενον τῇ λαμπάδι, Arist. Thesm. 924. Εἰ μ' ὑπὸ σῶν ἀπαξῇ βία, Soph. Phil. 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐπ' ἐμοῦ χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24. 7. Ex ἀπὸ. & ἄγω, *duco.* Hinc

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio ; (2) abductio in carcerem ; (3) reductio ; (4) pensio tributi ; (5) reductio, ut reductio ad impossibile, ad absurdum ; (6) libellus, quo quis magistratui aperit, aliquem in judicium esse rapiendum.

Ἀπαγωγὸς, ὁ, ὁ, expulsor, abductor.

Ἀπαδεῖν, *displicere,* f. *displicuisse,* a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

Ἀπαδὶς, ἡ. vis mentis, provideatia, ap. Pind.

Ἀπαδὼ, in cantu discrepo ; (2) dissentio, discrepo ; ἀπάδῃ abhorret, discrepat, ἀπάδων, abhorrens, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἄδω, *cano.*

Ἀπαειρόμενον, *discedens,* part. præs. med. verbi ἀπαείρω, *discedo.*

Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* discedo. Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως ϖοδίονδε νοήσῃ, Il. 21, 563. Ab ἀπὸ, & ἀείρω.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. Ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, *reddo immortalem.*

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, consecratio, relatio in deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas ; (2) indolentia ; (3) stupor. Ab ἀπαθὴς.

Ἀπαθὴς, ές, ὁ ϰῆ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens passionum & adfectuum animi perturbatione, unde & placidus, lenis, velut ἔρως ἀπαθὴς ; (2) illæsus ; (3) nullis malis obnoxius ; (4) expers, & immunis alicujus rei ; (5) non commotus. Ex α priv. & παθὴς, *adfectus animi.* Hinc

Ἀπαθὴτος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, q. impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius.

Ἀπαθῶς, *Adv.* sine ulla passione, f. adfectu ut ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi ejusquam videas.

Ἀπαὶ, *Præpos. Poët.* a, ab. pro ἀπὸ.

Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab ἄιγειρος.

Ἀπαιδαγώγητος, ὁ ϰῆ ἡ, qui regi nequit ; (2) indocilis, intractabilis ; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγέω.

Ἀπαι-

Ἀπαδαγωγός, ὁ, ἡ, idem.
Ἀπαιδαγώγητος, Adv. sine institutione; (2) indocte, imperite.
Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, insicitia, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, *instituo*. Unde
Ἀπαίδευτος, ος, ὁ, ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.
Ἀπαιδεύτως, Adv. imperite, indocte.
Ἀπαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.
Ἀπαιδοτρίβητος, ος, ὁ, ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, *puer*, & τρίβω, *exerceo*.
Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.
Ἀπαιθριάζω, f. άσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπὸ, & αἴθριος,
Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi causa.
Ἀπαίνυμαι, aufero. Τίσιν δ' ὡς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος, θεοειδὴς τόδε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, Il. 11, 582. Κῦδος ἀπαινυτο, Il. 15, 595. Ex ἀπὸ, *abinumai*, *capio*.
Ἀπαιολάω, & ἐω, decipio, fraudo, Eur. I, 549. Ab ἄιολος.
Ἀπαιόλη, ης, ἡ fraus. *Aristoph. Nub.* 1144.
Ἀπαιόλημα, τὸ, idem.
Ἀπαιόλησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.
Ἀπαιρεθέω, 1. sing. a. 1. conj. pass. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ, a verbo ἀφαιρέω.
Ἀπαιρεμβόμοι, *fraudati*, nom. plural. partic. perf. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἀφῃρημένοι.
Ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, discedo navi; (3) morior. Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν αὐγὴν, discedimus, Eur. Med. 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τ' αὐτῶν ἀπάραντας, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35.
Ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. Ex α priv. & παῖς, *puer*.
Ἀπαίσιος, ος, ὁ, ἡ, infaustus, inauspicatus, mali auguris, obscœnus, Ph. Ex ἀπὸ, & αἶσα, *sors*, *fatum*.
Ἀπαισίως, infaustè.
Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio cum impetu; (2) abeo. Καὶ μὴ τόδ' ἔμμα μὴ φρένες διασποροι γνώμας ἀπῆξαν τ' ἐμᾶς, resiluerunt, Soph. Aj. 447. Ex ἀπὸ, & ἀΐσσω, *prosilio*.
Ἀπαιχύνομαι, pudorem exuo.
Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, postulo, exigo. Ἀπαιτεῖν τι παρά τινος, τινὰ ἀργύριον. Τοῦθ' ὅπλ' ἀπήτεν τῷ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν, Soph. Phil. 361. Εἰ καί νύ κεν ὄικοθεν ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Hinc
Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.
Ἀπαιτητέος, ία, έον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.
Ἀπαιτητικὸς, ἡ, όν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.
Ἀπαιτίζω, f. ισω, postulo. exigo. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη, Odyss. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.
Ἀπαιφάω, ῶ, ἀπαιωρῶμαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἔτι ὄ ζώουσι δράκοντε δεινὼ ἀπαφρευντ', Hesiod. Ἄσπ. 234. Ex ἀπὸ, & ἀιφάω, pro αἴρω, *tollo*.
Ἀπακοντίζω, f, ίσω, jaculor.
Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studiosè exquiro; (3) exactè respondeo. Ex ἀπὸ, & ἀκριβὴς, *accuratus*.
Ἀπακλέω, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco*. Unde.
Ἀπακλος, ος, ὁ, ἡ, ablatus; abductus.
Ἀπαλα, *mollis*, *Dor.* pro ἁπαλὴ, ab ἁπαλός.
Ἀπάλαιστος, ος, ὁ, ἡ, lucta invictus, insuperabilis, R. Ex α priv. & παλαιστὴς.
Ἀπαλαιστος, ος, ὁ, ἡ, palæstræ imperitus. Ex α priv. & παλαίστρα, *palæstra*.
Ἀπαλαλκέμεν, *Dor.* pro ἀπαλαλεῖν.
Ἀπαλάλκοι, 3. sing. a. 1. opt. act. Ab Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ὡς ἂν ἔθ', ὡς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι, Il. 22, 345.
Ἀπάλαμνος, ος, ὁ, ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α priv. & παλάμη, *ars*, *via*.
Ἀπαλάομαι, ῶμαι, decrro, vagor, Αὐτὸς δ' ἀπαλήσας ἄλλη χάρμ ἄεθλος ἐσθ', Hesiod. Ἄσπ. 400. Ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, *erro*.
Ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum desipondeo. Οἵτινες ἀπηλγηκοτες ἑαυτὲς παρίδακαν τῇ ἀσελγείᾳ, Eph. 4, 19.
Ἀπαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.
Ἀπάλειφον, 2. f. a. 1. imp. act. Ab
Ἀπαλείφω, f. ψω, deungo; (2) deleo, oblitero. Δίκην δ' ἀπαλειφον ἄμυναν, Phocyl.
Ἀπαλεξικακὸς, ος, ὁ, ἡ, a quo malum depelli non potest, Ex ἀπὸ, ἀλέξω, *depello*, & κακὸν, *malum*.
Ἀπαλέξω, paopulso, repello; (2) auxilior. Ἀλλα κεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, Il. 24, 371. Ex ἀπὸ, & ἀλέξω, *depello*.
Ἀπαλδύομαι, devito, evito, effugio. Ex ἀπὸ, & ἀλέυω, *vito*.
Ἀπαληθεύω, f. εύσω, vera prædico.
Ἀπαλήσεῖ, 3. f. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάομαι.
Ἀπαληθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης ἐκτελλομένοιο ἐνιαυτὸς ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀπὸ, & ἀληθέω, *curo*.
Ἀπαλίας, ας, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἁπαλὸς, *mollis*, *tener*.
Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, discessus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio.
Ἀπαλλακτικὸς, ἡ, όν, liberandi vim habens, salutaris.
Ἀπαλλακτικῶς, ἔχειν, liberari, defungi velle.
Ἀπαλλὰξ, *Adv.* vicissim.
Ἀπαλλαξεῖω, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a fut. 1. verbi ἀπαλλάσω, *discedo*. Ἀπαλλαξείοντες τῆς Μηδικῆς πολεμοῦ, Thuc.
Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas. Ab
Ἀπαλλάσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo e medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo; ἀπηλλαγμένος, liberatus, perf. part. pass. ἀπηλλαγη, discessit, a. 2. pass. Ἀπαλλάττειν ἀπό τινος, discedere; ἐκ τ' χώρης, τινὰ τ' ὀφθαλμῶν· ἀπαλλάττεσθαι δεινοσύνης, τῆν κακῶν, ἐς τὰ οἰκία. Δίκαιος εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph. Antig. 496. Μηδέ σ' ἐκγόνων ποτὲ τῆν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί, Id. El. 294. Ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῶνδε, quod ad hanc ibid, 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντα τῆν μακρῶν λόγων, omissis, ibid. 1349.
Ἀπαλλοτοιόω, ῶ, f. άσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. V. p. part. pass.
Ἀπηλλοτριωμένοι τ' πολιτείας τῆς Ἰσραὴλ, Ephes. 1, 12. Hinc
Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.
Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, mollem comam habens.
Ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, idem quod sequens ἀπαλοιόω. Ex ἀπὸ, & ἀλοάω, *tritura*.
Ἀπαλοιόω, ῶ f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, tritura. Ἀμφοτέρω ὄ τέλοντε κῆ ὀσέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησεν, Il. 4, 522. Ex ἀπὸ, & ἀλοιάω, *tero*, *tritura*.
Ἀπαλοιὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.
Ἀ Π Α Λ Ο Σ, ὴ, όν, tener, mollis, delicatus.
Ἀπαλόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex ἁπαλὸς, & σάρξ, *caro*.
Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἁπαλὸς.
Ἀπαλοτρεφὴς, ής, ος, ὁ, ἡ, delicate nutritus, faginatus. Ex ἁπαλὸς, & τρέφω.
Ἀπαλοφόρος, ον, delicatis vestibus utens.
Ἀπαλόφρων, molli animo præditus. Ab ἁπαλὸς, & φρὴν.
Ἀπαλόχροος, contr. ἀπαλόχρως, ως, ὁ, ἡ, cute tenera, & molli præditus. Ex ἁπαλὸς, & χρόα, *cutis*.
Ἀπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio, Gl. V. mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, mollesco, Gl. V. Ab ἁπαλὸς.
Ἀπαλῶς, *Adv.* molliter; (2) delicate.
Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, solo æquo.
Ἀπαμαύρόω, ῶ, f. άσω, tenebras offundo.
Ἀπαμάω, f. ήσω, meto, abscindo. Ἀπ' ἔκτα πηλεῖ χαλκῷ ῥίνές τ' ἀμήσαντες, Odyss. 21, 300. Ab ἀπὸ, & ἀμάω, *meto*.
Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo. Ὧν ἄρη μοῦ ἀπαμβλύνοι, Hom. Hymn. ad sacerd. Samiam, v. 4. Ex ἀπὸ, & ἀμβλύνω.
Ἀπαμβρότω, aberro, deerro. Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μοῦ ἀπήμβροτε δεξιὸν ὦμον, Il. 16, 466. Ex ἀπὸ, & ἀμβρότω, pro ἁβροτέω.
Ἀπαμείβετο, 3. sing. imp. ind. med. verbi
Ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, respondeo. Τὸν δ' αὖτ' Ἀινείας ἀπαμείβετο, φώνησέντε, Il. 20, 199. Ex ἀπὸ, & ἀμείβω, *respondeo*.
Ἀπαμείρω, separo, privo, aufero, *pass.* privor; (2) expers sum, careo. Ἐννέατες ὄ θεῶν ἀπαμείρομ' αἰὲν ἐόντων, Hes. Θ. 801.
Ἀπαμιλέω, ῶ, negligo, prorsus negligo.
Ἀπαμερδω, privo.
Ἀπαμμένος, *suspensus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφαμμένος, a verbo ἀφάπτω.
Ἀπαμπίχω, exuo.
Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) resisto. Ὡς ὁ μὲν Αἰταλίδην ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμυνόμενος τὸν πενίαν, Herodot. Ὅ σφ' ἐκ ἀπαμύνετο χθόνι, Odyss. 11, 578.
Ἀπαμφιάζω, vestimenta detraho, nudo, spolio.
Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.
Ἀπαμφίσκω, idem. Ex ἀπὸ, & ἀμφίσκω.
Ἀπαναίνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀπανήνατο.
Ἀπανήναθαι, a. 1. inf. med. Ab
Ἀπαναίνομαι, respuo, renuo, recuso, rejicio; ἀπαναίνεται, aspernatur, Ph. Ῥηΐδιον δὴ ἀπαλιάσθαι, παρά σ' ἔργα βέουσιν, Hesiod. Ἔργ. 452. Θεῶ δ' οὐκ ἀπανήνατο Odyss. 10, 297.
Ἀπαναισχύμομαι, impudenter attento; ἀπηναισχύντησε, depuduit, Ph. a. 1.
Ἀπαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor.
Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, absumo, detero, erogo. Ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω. Hinc
Ἀπαναλωσις, ἡ, consumtio.
Ἀναναίσασις, εως, ἡ, migratio, transmigratio. Ab ἀπανίστημι.
Ἀπανδρόω, ῶ, f. άσω, virilem reddo; ἀπανδρῶμαι, virilitatem, seu viriles annos adsumo.
Ἀπανδρωθε, *Adv.* sine, procul, seorsim. Ex ἀπὸ, & ἀνὴρ, *sine*.
Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarcesco, florem amitto, flore exuor. Hinc
Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio; (2) florum marcor & fluxus.
Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc
Ἀπανθισμὸς, ῦ, ὁ, linea subtilis & visum effugiens.
Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, assо; (3) anthracas, f. pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ, & ἄνθραξ, *carbo*, f. *piscis genus*. Hinc
Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piscis genus cui convenit assatio; (2) placentæ, seu lagani genus.
Ἀπανθράκισμα, ατος, τὸ, quidvis tostum in prunis.
Ἀπανθρακόω, ῶ, f. άσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.
Ἀπανθραπόομαι, inhumaniter, vel crudeliter ago.
Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab
Ἀπανθρωπος, ος, ὁ, ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens.
Ἀπανθρώπως, *Adv.* inhumaniter, crudeliter.
Ἀπανισαμβώης, *discedentis*, pr. part. med. f. g.
Ἀπανισάω, ῶ, idem quod
Ἀπανίσημι, f. ήσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσαμαι, surgo, exsurgo, discedo, migro. Ἀπανίσαμαι ἀπὸ τ' πολος, Herodot. Ex ἀπὸ & ἀνίσημι.
Ἀπάνυρος, ον, tenuis, non exquisitus.
Ἀπάνυρως, simpliciter, tenuiter, sine arte multa.
Ἀπαντᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω.
Ἀπανταχῆ, *Adv* ubique, passim. Ab ἅπας.
Ἀπανταχῆθεν, *Adv.* undique, undiquaque, quaquaversum. Ab eod.
Ἀπανταχόθι, *Adv.* idem quod ἀπανταχῆ.
Ἀπανταχόσε, *Adv.* quaquaversum.
Ἀπανταχῶ, *Adv.* in omnem partem, quoquoversum; ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαν-

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere.

Ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, εἰς ἃ ἀγῶνα· εἰς τιμὴν τιμησιν, deprecari; πρός σε, ὅπῃ τιμὴ μνησείαν· πρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς εἰρημένοις. Ex ἀπό, & ἀντάω.

Ἀπάνση, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τό, occursus, congressus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus.

Ἀπαντικρύ, *Adv.* e regione.

Ἀπαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπό, & ἀντί.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαντλεῖν βάρος ψυχῆς, Eur.

Ἀπάντωμαι, resisto. Ab ἀπαντάω.

ΑΠΑΞ, *Adv.* semel; (2) omnino, prorsus.

Ἀπαξάπας, ασα, άπαν, simul omnis, universus, cunctus. Ex ἅπαξ, & ἅπας, *omnis.*

Ἁπαξαπλῶς, *Adv.* universe, in universum, omnino. Ex ἅπαξ, & ἁπλῶς.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab ἀπάξιος.

Ἀπάξιος, ος, ὁ ἡ ὁ, indignus. Hinc

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. Οὐδ' αὐτῷ τῷ καλλίστῳ ἀπηξίωσε, Aristot. Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia.

Ἀπόρος, *remotus, Dor.* pro ἀπήνορος,

Ἀπαπτος, ον, non cognatus, alienus.

Ἀπαράβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. c. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπό, & παραβαίνω.

Ἀπαραβάτως, *Adv.* citra transgressionem.

Ἀπαράβλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, nullam sobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. & παραβλαστάνω, *circumpullulo.*

Ἀπαράβλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis. Ex α priv. & παράβλητος, *comparabilis.*

Ἀπαραγγέλτως, *Adv.* injussu. Ex α priv. & παραγγέλλω, *jubeo.*

Ἀπαράγωγος, ον, perpetuus, constans. Ab α priv. & παράγω, *prætereo.*

Ἀπαράδεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non receptus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex α priv. & παραδέχομαι, *recipio.*

Ἀπάραθτος, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; ap. *Diog. L.* Ex α priv. & παρατίθεμαι.

Ἀπᾶραι, *sustulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρημμένος, part. perf. pass. *Ion.* & *per reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexcusabilis; (2) implacabilis, indeprecabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus. Ex α priv. & παραιτέομαι, *deprecor.*

Ἀπαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat.

Ἀπαρακάλυπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non occultatus, apertus, manifestus. Ex α priv. & παρακαλύπτω, *occulo.*

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeste, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

Ἀπαρακολουθήτως, temere, sine consilio.

Ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus. Ex α priv. & παρακαλέω, *consolar, advoco.*

Ἀπαράλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλλάκτως, *Adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non conflictus ad decipiendum. Ex α priv. & παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

Ἀπαράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, incomparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α priv. παρά, & ἀμιλλάομαι, *contendo.*

Ἀπαραμύθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferus; (2) inconsolabilis. Ex α priv. & παραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαραπόδιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. & παραποδίζω, *pedes implico.*

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* sine impedimento.

Ἀπαραποίητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α priv. & παραποιέω, *falso adsimilo, adultero.*

Ἀπαραποιήτως, *Adv.* non adulterate, genuine.

Ἀπάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus, firmus. Ex α priv. & παρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *Adv.* instar rei inconcussæ.

Ἀπαράσημαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, non designatus; (2) incelebris. Ex α priv. & παρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non insignitus, non adnotatus. Ex α priv. & παρασημειόω, *insignio.*

Ἀπαράσημος, ος, ὁ ἡ ὁ, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. & παράσημος.

Ἀπαρασκευασία, ἡ, negligentia.

Ἀπαρασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, imparatus. Ex α priv. & παρασκευάζω, *paro.*

Ἀπαράσκευος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem, item simplex, tenuis, de genere vitæ. Ex α priv. & παρασκευή, *apparatus.*

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparate, sine præmeditatione.

Ἀπαράσπειστος, ον, implacabilis. Ab α, παρά, & σπένδω.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. ξω, abscindo, amputo; (2) depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε, Il. 16, 116. Ἀπήραξεν ἐχαμάζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίᾳ θέλει μολὼν τῇ συγερῇ, Soph. Trach. 1032. Ex ἀπό, & ἀράσσω.

Ἀπαραχρημάτιστος, ον, qui mutari non potest.

Ἀπαρατήρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inobservatus; (2) inobservabilis. Ex ἀπό, & παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *Adv.* sine observatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπό, & παρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπό, & ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indeclinatus; (2) indeclinabilis; (3) non declinans, nec oblique faciens. Ex α priv. & παρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, *Adv.* recta nullo diverticulo.

Ἀπαράφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, incorruptus, Suic. Ex α priv. & παραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adm.* incaute. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *observo.*

Ἀπαραχάρακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non perperam signatus; (2) non adulterinus; (3) illæsus, inviolatus. Ex α priv. & παραχαράσσω.

Ἀπαράχυτος, ον, merus. *Epith.* vini.

Ἀπαραχώρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. & παραχωρέω, *cedo.*

Ἀπαραχωρήτως, pertinaciter, constanter.

Ἀπαρεγχείρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexpugnabilis, Suic. Ex α priv. & παρεγχειρέω.

ΑΠΑΡΓΙΑ, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπαρχμα, ατος, τό, primitiæ. Ex ἀπό, & ἀρχή, *initium.*

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὸν οἶνον καὶ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζαν, Themist. Ex ἀπό, & ἄργυρος, *argentum.* Hinc

Ἀπαργυρισμός, ῦ, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυρῶσθαι, in argentum verti.

Ἀπαρεγχείρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inviolabilis, non movendus, vel mutandus.

Ἀπαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; ap. *Diod. Sic.*

Ἀπαρέγχυτος, ον, id. quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α priv. & παρεμποδίζω, *impedio.*

Ἀπαρέμφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. minime declarativus, cui nulla subest declaratio, indefinitus; infinitivus; ἀπαρέμφατον, infinitivus, Gl. V. Ex α priv. & παρέμφαίνω.

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum.

Ἀπαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans.

Ἀπαρενθυμήτως, diligenter, cogitate.

Ἀπαρενόχλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, minime perturbatus. Ex α priv. & παρενοχλέω, *perturbo.*

Ἀπαρίσκω, f. ρέσω, displiceo, improbor; (2) improbo, repudio; & (3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero. Ἀπαρέσκει μοι τοῦτο γράφειν. Ἐν μύθοις με τοῖς ῥηθέντων ἀπαρέσκει, Plat. Hinc

Ἀπάρεσος, ος, ὁ ἡ ὁ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρηγόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconsolabilis. Ex α priv. & παρηγορέω, *consolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαρήγω, f. ξω. juvo, auxiliando propulso.

Ἀπαρθένευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non decens virginem. Ex α priv. & παρθενεύω.

Ἀπάρθενος, ος, ὁ ἡ ὁ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. & πάρθενος.

Ἀπαρθρόω, sejungo, ut fit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαρθῶ, 1. sing. a. 1 conj. pass. v. ἀπαίρω.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαριθμησάμην ἅπαν τὸ στράτευμα, Xen.

Ἀπαριθμήσας, a. 1. part. act. v.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ΑΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Ang.* Cleavers, Goose-grass.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

Ἀπαρκης, ές, ὁ ἡ ὁ, sufficiens. Ex iisd.

Ἀπαρκτίας, ας, ὁ, ventus septemtrionalis. Ex ἀπό, & ἄρκτος, *septemtrio.*

Ἀπαρνέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Hinc

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V.

Ἀπαρνητής, οῦ, ὁ, abnegator, Gl. V.

Ἀπαρνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui pernegat.

Ἀπάρνυμαι, aufero.

Ἀπαρόδευτος, ον, non accessus, per quem via non datur, non munita est, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἀπάρον, 2. sing. a. 2. imp. act. v. ἀπαίρω.

Ἀπαρόρμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α priv. & παρορμάω, *incito.*

Ἀπαρρενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo.

Ἀπαρρησίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit. Ex α priv. & παρρησιάζω.

Ἀπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ex ἀπό & αἴρω, *tollo, sc. farcinam.*

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; (2) dirimo, sejungo, seorsim suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor. Ἀπαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἐκ τινος, Luc. ἀπαρτῶμαι, separor, disto. Hinc

Ἀπόρτησις, εως, ἡ, appensio.

Ἀπάρτι, *Adv.* plane, omnino *al.* ab hoc tempore, *nullo idonco auctore.* Ex ἀπό, & ἄρτι, *nunc.*

Ἀπαρτί, *Adv.* plene, omnino. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, suppellex, qua se instruunt pru-

proficiſcentes ; (2) profectio. Ex ἀπὸ & αἴρω, *tollo*.

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* abſolute & perfecte, conſummato & completo numero. Ab

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo ; (2) quadro, æquiparo, adæquo ; (3) in jure antiquo, tranſigo ; (4) divido, diſjungo ; (5) deſino, finiór ; Gl. V. perficio, conſumo ; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μίγεσθαι καὶ τὸ ἄξιωμα τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος.

Ἀπαρτιλογέω, planè, perſpicué loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, & λόγος.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, ᾶ, ὁ, conſummatio. Ab eod.

Ἀπαρτισικὸς, ἡ ὸν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte.

Ἀπαρύτω, idem quod

Ἀπαρύτλω, f. ξω, idem quod

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo ; (2) antiquo nomine appello ; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio ; ἀπαρχαιοῦμαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀπάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ.

Ἀπάρχημα, τὸ, idem. Qs. Ab ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *Adv.* ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. ἀρξομαι, primitias ſolvo & decerpo ; (2) libamenta facio ; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλει, Odyſſ. 14, 442. Ex iiſd.

Ἀπαρχὼν, όνος, ὁ, dux, præfectus, ap. *Æſch.*

Ἅπας, ασα, αν, Gen. αντος, άσης, αντος, omnis, omnino, univerſus ; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς, *omnis*.

Ἀπασβολόομαι, ῶμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσβολὴ, *fuligo*.

Ἀπασέων, gen. pl. *Ion.* pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto ; (2) exſilio gaudio.

Ἀπασπαίρω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex*.

Ἀπαξὶ, *Adv.* jejune. Ab ἀπαξ.

Ἀπαξία, αι ἡ, jejunium, Ab eod.

Ἀπαξ, ξος, ὁ, ἡ, ξ, qui non guſtavit ; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto*.

Ἀπασράπλω, f. ψω, fulguro, corruſco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo ; (2) impedio, occupo, abſtraho.

Ἀπασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex*.

Ἀπατᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

Ἀπαταλὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu. Ex α priv. & πάταγος, *ſtrepitus*.

Ἀπατάτω, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἀπαταέτω. Ab

ΑΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono, ſeduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1, Tim. 2, 14.

Ἀπάτρδε, & ἀπάτρδεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἄτρ, *ſine*.

Ἀπατεὼν, ὠνος, ὁ, decipior, veterator. Ab

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατηθλίαι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἀπατηλιος, ος, ὁ, ἡ, ον, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

Ἀπατηλὸς, ὴ. όν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus. Ab ἀπατάω

Ἀπατεωρ, ορος, ὁ, ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀπατήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

Ἀπάτητος, ος, ὁ, ἡ, inculcatus, non calcatus ; (2) inculcabilis, qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω, *calco*.

Ἀπατιμάζω, et

Ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὐνεκ' ἀπτιμησε ποδώκεα Πηλείωνα, Il. 13, 113.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ορ, ſine patre natus ; (2) patre, orbatus ; (3) poſthumus ; (4) abdicatus a patre aut neglectus ; (5) ſpurius extra matrimonium natus ; (6) obſcuro, ſordido patre natus ; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor*. Hinc

Ἀπαυγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor.

Ἀπαυγασμὸς, ᾶ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ſplendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *fulgor*.

Ἀπαυδᾶν, pr. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio ; (2) veto, interdico, prohibeo ; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ σ' ἀπαυδῶ γ' ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν, τῶ τη ζύμπαντος στρατῦ, Soph. Phil. 1282. Τὸ λιμῶ τριῶν ἐξῆς ἡμδῶν ἀπηυδηκὼς, Luc.

Ἀπαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero ; (2) pertinaci contumacia utor.

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ισομαι, idem.

Ἀπαυθαδίζω, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι. Ab

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ισομαι, idem.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum*.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo ; (2) ſeorſim pernocto. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

Ἀπαυλισήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαυλία.

Ἀπαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans, *Steph.*

Ἀπαυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido ; (2) aufero, eripio. Μελίφρονα θυμὸν ἀπαύρα, Heſiod. Ἀσπ. 428. Ex ἀπὸ, & αὔρα, *aura*. Hinc

Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor.

Ἀπαυστὶ, *Adv.* indeſinenter, inceſſanter. Ab

Ἀπαυστος, ος, ὁ, ἡ, ον, indefinens, non ceſſans, irrequietus ; (2) fine carens, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio*.

Ἀπαυτίκα, ſtatim, illico.

Ἀπαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro. Ex ἀπὸ, & αὐτόματος, *ſpontaneus*.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, auſugio, transfugio, perfuga fum.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango ; contumaciter reluctor ; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι ζεὺ Πρστεφονεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκῃ, Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma*.

ΑΠΑΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν, Odyſſ. 23, 216.

Ἀπαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀπάγω.

Ἀπαχλυόμμος, ος, ὁ, ἡ, caligine offuſcatus, *Abret.* Ex ἀπὸ, & ἄχλυς, *caligo*.

Ἀπαχρειοῦμαι, obſoleſco, inutilis fio. Ab ἀχρεῖος, *inutilis*.

Ἀπάψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, a verbo ἀφάπλω, *necto*.

Ἀπέβα, *ſucceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, a verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.

Ἀπέβαλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

Ἀπέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

Ἀπεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεγελασπλίθλω, f. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογελαπλίζω, *ablacto*.

Ἀπέγονος, ος, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos*.

Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo*.

Ἀπεγνακότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero*. Unde

Ἀπεγνώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεδανὸς, ὴ, ὸν ἡ, ὴν, pro ἠπεδανὸς, *Steph.*

Ἀπεδάσατο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεδάσασο, ſ. ἀπεδάσω. Ab ἀποδάζομαι.

Ἀπέδειξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπεδειροτόμησεν, 3. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo*.

Ἀπεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, *recipit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀπεδήμησα, *peregre profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

Ἀπεδίδε, 2. ſing. imp. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδίδεν, 3. pl. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

Ἀπέδιλος, ος, ὁ, ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & πέδιλον, *calceus*.

Ἀπεδοκιμασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo*.

Ἀπέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδὸς, ὸς, ὁ, ἡ, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμὸς, & πέδον, *Steph.*

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, *aufugi*, a. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio*.

Ἀπεδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

Ἀπέδω, abedo, inuſ. ſed hinc ἀπαδέσθη, a. 1. paſſ. Βρύκες ἀπέδεσθαι φησί μιν τὴς δακτύλους, Ariſt. av. 26.

Ἀπέδωχ' ob ſeq. adſpiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέειπεν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖπεν, a verbo ἀπέπω, *nego*.

Ἀπέεργεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεῖργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo*.

Ἀπεζος, ος, ον, pedem non habens.

Ἀπεζασμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώνυμι, *exauctoro*.

Ἀπέῃσι, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆε, a verbo ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέθανον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀπέθετο, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθλε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποθέλλω.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio ; ἀπεθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ.

Ἄπει, *abi*, 2. ſ. præſ. imp. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.

Ἀπειθαρχία, ἡ, in obedientia. Ex α priv. & πειθαρχέω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθὴς.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo ; (2) incredulus ſum. Ὁ δ' ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, Joann. 3. 36. Ab eod.

Ἀπειθὴ, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπειθὴς, ές, ὁ, ἡ, contumax, inobediens ; (2) incredulus. Ex α pr. & πείθω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia ; (2) incredulitas ; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθὴς.

Ἀπείθως, non obedienter, &c.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimilo ; (2) comparo. Ὡς κὴ θεὸς αὐτῶ ἀπεικάζειν, Luc. Ἀπεικάζεσθαι τοῖς μέρεσι, Plat. Hinc

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimiliata & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀναγκη πρὸς τὸ ὑπερπονηρὸν τὸ διχόμυθον ἀπεικονίζειν, Philo. Hinc

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar ; (2) effigies ; ſpecimen, ſimulacrum, Gl. V.

Ἀπείκων, ονος, ὁ, ἡ, ὀν, ὸς, abſimilis, ſurdus, incongruus. Ab ἐοικα.

Ἀπειλείσα, part. pr. act. *Poët.* pro ἀπειλέουσα. Ab

ΑΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor,

terminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior. Ἀπειλεῖν θάνατόν τινι, τινι εἰ μὴ, κατά τινος. Ἦρ' ἀπειλῆσί γε νῷν, Arist. Av. 315. Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν καὶ τῷ μὴ ὑπακούσαντος, Plut. Hinc

Ἀπειλή, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio.

Ἀπείλημα, τό, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, comminatrix. Ab ἀπειλητήρ.

Ἀπειλήτην, minati sunt, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἀπειλησάτην.

Ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήριος, ία, ον, minax. Ab eod.

Ἀπειλητικός, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειληφόρος, ον, minax.

Ἀπειλήφασιν, receperunt, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμβάνω.

Ἄπειμι, f. ἔσομαι, absum. Ex ἀπὸ, & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiscor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, *vado, eo.*

Ἀπειπάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἀπεῖπε, *abdicavit*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. Ab

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare se magistratu; (3) repudio; (4) deficio, despero; (5) nego alicui; (6) dissuadeo. Ἀπείπασθαι παῖδας, τὴν παρόσοδον, τὴν ὄψιν, ὅπλα, ῥήτορα. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τὰ χάρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, Arist. Av. 564. Ex ἀπὸ, & εἰπεῖν.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, & ἀγαθός, *bonus.*

Ἀπειραγάθως, imperitè.

Ἀπειρακις, *Adv.* infinitis modis s. vicibus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείραντος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitus. Ab eod.

Ἀπείρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω.

Ἀπείρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non est factum. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἀπειργε, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo. Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπέργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, Arist. Vesp. 465.

Ἀπειρέσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

Ἀπειρημένος, fessus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρημόω, interdictus, Gl. V.

Ἀπείρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀπείρατος; intentatus, inexpertus. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *specimen, experimentum.*

Ἀπειρίδητος, ος, ὁ ἡ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. & πέρας, *terminus.*

Ἀπειρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitus. Ex iisd.

Ἀπείρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπείργω.

Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulsio, cohibitio. Ab ἀπείργω.

Ἀπερόγαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος.

Ἀπειρόδακους, sine fine & modo plorans.

Ἀπειροδυνάμως, ως, ὁ ἡ ἡ, infinitam habens potestatem, Suic. Ex ἄπειρος, & δυνάμις.

Ἀπειρόζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers jugi, Suic.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ος, ὁ ἡ ἡ, maris seu navigandi inexpertus. Ex ἄπειρος, & θάλασσα, *mare.*

Ἀπειροκακίω, ῶ, f. ήσω, malitia non utor, simplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ος, ὁ ἡ ἡ, malorum inexpertus; (2) minime malus, simplex. Ex ἄπειρος, & κακός, *malum.*

Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique. Gl. V. insolentia, infirmitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ἡ ἡ, decori ignarus, ineptus; insolens, Ph. Ex ἄπειρος, & καλός.

Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum.

Ἀπειρολεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος, & λέχος, *lectus.*

Ἀπειρομάχης, ες, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii, R. Ex ἄπειρος, & μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immensus.

Ἀπείρονα, *infinitum*, acc. sing. ab ἀπείρων.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, immensitas perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus, s. molestiis. Ab

Ἀπειροπαθὴς, έως, ὁ ἡ ἡ, immensitati perturbationum obnoxius; (2) vacuus a turbatis animi, a molestiis. Ex ἄπειρος, & πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitiplex; (2) multiplex. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπειρόπλους, ος, ὁ ἡ ἡ, navigatione non expertus, navigationis imperitus. Ex ἄπειρος, & πλοῦς, *navigatio.*

Ἀπειροπόλεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, rei militaris imperitus. Ex ἄπειρος, & πόλεμος, *bellum.*

Ἀπειροπολέμως, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.*

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, insscitia. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρότοκος, ος, ὁ ἡ ἡ, quæ non peperit, sterilis, Suic. Ex ἄπειρος, & τίκτω, *pario.*

Ἀπειρωδίν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta. Ex ἄπειρος, & ὠδίν.

Ἄπειρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* imperite. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* infinite, immense. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læsæ majestatis, (eadem putatur esse quæ εἰσαγγελία, *Ern.*)

Ἄπεισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπειςέω, ῶ, f. ήσω, non pareo, incredulus sum. Ab ἄπειθος.

Ἀπειςον, ος, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἀπειθος, ος, ὁ ἡ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. Ex α priv. & πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλέω.

Ἀπεκάλυψε, 3. s. a. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ος, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ, & ἔκγονος, *nepos.*

Ἀπεκδέχομαι, f. ἔξομαι, exspecto. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Ex ἀπο, ἐκ, & δέχομαι, *capio.* Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exspectatio.

Ἀπεκδυσα & δυμι, fut. υσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qu. depositis vestibus. Ex ἀπὸ, & ἐκδυσα. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipse exuendi actus.

Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imp. pass. v. ἀποκλαίω.

Ἀπεκλανθανον, obliviscor. Ex ἀπὸ, ἐκ, & λαυθάνω, *lateo.*

Ἀπέκλασε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. *Poët.* & *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, ab ἀπεκλανθάνω.

Ἀπεκλογὴ, ἡ, reprobatio.

Ἀπεκλύω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo absterge. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *eluo.*

Ἀπεκλύω, f. ύσω, resolvo; (2) debilito; (3) libero. Ex ἀπο, & ἐκλύω, *resolvo.*

Ἀπέκοψε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.

Ἀπεκρίθη, *respondit*, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἀπεκρίνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκροφέω, exhaurio, exsorbeo.

Ἀπεκρυψάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπέκλανεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποκλείνω.

Ἀπεκλείνω, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπεκλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, impexus. Ex α priv. & πεκλέω, *pecto.*

Ἄπεκλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. A πέκω, *pecto.*

Ἀπελάζω, concionor, quod & ἀπελλάζω, scribitur, & vocabulum Laconicum est.

Ἀπελλόμπετο, 3. sing. imp. ind. med. v. ἀπελλάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio, Hes. Ex ἀπελαύνω.

Ἀπήλατος, ος, ὁ ἡ ἡ, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex α priv. & πέλας, *prope.*

Ἀπελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, Ph. Ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαυσα, 1. s. a. 1. ind. act. ab ἀπολάω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην φρὸς τῆν ἐμαυτῆς σπερμάτων, a mea sobole, Soph. Oed. Col. 591.

Ἀπελαρρωῶ, sublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρός.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio:

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, refutatio, redargutio; (2) probrum.

Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξαι τινα ψευδόμυθον, Chrys.

Ἀπέλεθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, immensus. Ex α priv. & πέλεθρον, *jugerum.*

Ἀπελέκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priv. & πελεκῦς, *securis.*

Ἀπελέσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, adsertio in libertatem, Vulg. Lex:

Ἀπελευθερικὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, libertinus:

Ἀπελευθέριος, ος, ὁ, idem. Ab

Ἀπελεύθερος, ος, ὁ ἡ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio.

Ἀπελευθερωτὴς, ῆ, ὁ, manumissor.

Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.

Ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπέλεγεν, 3. s. imp. ind. act. v. ἀπολέγω.

Ἀπελήλακε, 3. s. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπήλακε, a verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω.

Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. s. pluſq. ind. pass.

Ἀπελήλυθε, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. & Ἀπελθὲ, *abi*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελήλυθα, *abeo.*

Ἀπελιπον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελλάζω, vide ἀπελαζω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana; (2) conciones, Hes.

Ἀπελόμβοι, *qui eripuerunt*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμβοι, a verbo ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ος, ὁ, ulcus, vulnus.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, inde spero; (2) desspero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.

Ἀπελπίσας, *qui vicissim sperarit*, a. 1. part. act.

Ἀπελπισμὸς, ῦ, ὁ, desperatio.

Ἀπελύθη, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.

Ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imp. ind. pass. v. ἀπολυμαίνω.

Ἀπέλυσε, *abscidit, dimisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπελαβήθη, *contumeliam accepit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπολαβάω.

Ἀπέμαθον, *dedidici*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομαθέω. *dedisco.*

Ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπομαράινω.

Ἀπέμεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεμεσε, ab

Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, *vomo.*

Ἀπεμύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομύομαι.

Ἀπεμόργνυ, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀπομόργνυμι.
Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod
Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (2) ut emptum abduco, seu rapio. Ἀπεμπόλησε τὰς μὴ ὅπῃ πωλῶν, ἐνίας ὃ μνᾶς Ἀττικῆς, Luc. Hinc
Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.
Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.
Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor.
Ἀπεμυθόμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθέω.
Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum. Hinc
Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio, R.
Ἀπεμφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dissimilis, absimilis. Ex ἀπὸ, & ἐμφερὴς, *similis*.
Ἀπεναντί, *Adv.* coram; (2) e regione, contra. Ex ἀπὸ, & ἔναντι, *coram*.
Ἀπεναντίον, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἀπεναντίως, contra.
Ἀπενέγκαδε, *abstulisse*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω pro ἀπενέγκω, *aufero*.
Ἀπενεγκοῦσα, part. a. 2. fem. gen.
Ἀπένεγθεὶς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπενέχθεὶς.
Ἀπενείχθη, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀπενέχθη.
Ἀπενέπω, f. ἀπεννέπω, interdico; (2) adversor.
Ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀποφέρω.
Ἀπενθεῖν, *abiisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελθῶ.
Ἄπενθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, luctu carens. Ex α priv. & πένθος, *luctus*. Hinc
Ἀπένθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.
Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτὸς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, *annus*. Hinc
Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exsilium s. omnino absentia & discessus in unum annum.
Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.
Ἀπενόσφισεν, *separavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπονοσφίζω, *separo*.
Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.
Ἀπεξεδυσόμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.
Ἀπεξελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω.
Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.
Ἀπεξηραμμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.
Ἀπέοικα, absimilis, & dissimilis sum; p. med. Ex ἀπὸ, & ἔοικα, *similis sum*. Hinc
Ἀπεοικότως, *Adv.* absimili modo, diversimode; (2) non verisimiliter, absurde:
Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.
Ἀπέοντα, acc. s. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπὼν, *absens*.
Ἀπεπλάγχθη, *resilit, aberravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.
Ἀπέπαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πέπαίνω, *coquo*.
Ἀπέπειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω.
Ἀπέπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, peplo carens. Ex α priv. & πέπλος, *peplum*.
Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλεύω.
Ἀπέπνει, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.
Ἀπέπνευσε, *exspiravit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἀπένιξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποπνίγω.
Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, *dico*.
Ἀπεπλάμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀφίημαι.
Ἀπέπλω, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἀπεπτέω, ῶ, cibum non concoquo. Ab
Ἄπεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέπτω.
Ἀπέπλως, crudè.
Ἀπλαντολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas. Ab
Ἀπλαντολόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verbosus, loquax. Ex ἀπέραντος, & λόγος, *sermo*.
Ἄπλάντος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitus. Ex α priv. & πέρας, *terminus*.
Ἀπλάντως, *Adv.* infinite.
Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab α & ἐράω, *fundo, vomo*.
Ἀπέρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui transiri nequit, impervius. Ex α priv. & πέρας, *finis*, vel πλάω, *transeo*.
Ἀπεράτωτος, ος, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. & περατόω.
Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio, fingo. Τὰ ξύλινα τῷ τείχει τίνες ἀπειργάσαντ'; Arist. Av. 1159. Hinc
Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.
Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus.
Ἀπεργαστικὸς, ἡ, όν, operosus, efficax.
Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operose.
Ἀπέργειν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.
Ἄπεργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἀπέργω, id. quod ἀπείργω.
Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. Ἀπηρεισάμην τῷ ὄψει ἐς τὸ ἀτενὲς, Luc. Ἀπερείδοιτο ὅπῃ τὰς τελευταίας ζωθήκας, Polyb.
Ἀπερείσαδε, *effudisse*, a. 1. inf. med.
Ἀπερείσι pro ἀπερείσια, & hoc *per Metathesin*. pro ἀπειρέσια. Ab
Ἀπερείσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.
Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.
Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, sursum ructo; (2) emitto, *de fluviis*.
Ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret*.
Ἀπερέω, inusitatum; sed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; tam de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus, cum deesse cæperunt; ἀπείρημαι, p. pass. interdictum est; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. z. quod *Ionice* ἀπερέω. Vid. ἀπειρηκώς.
Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio; ἀπερημοῦμαι, desolor, Gl. V.
Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo.
Ἀπερίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non circumspectus; (2) cujus non facilis circumspectus, qui non facilè cavetur. Ex α priv. & περισκέπτω, *circumspicio*.
Ἀπερίστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, non circumvestitus, purus, nudus. Ex α priv. & περιστέλλω.
Ἀπερίγενητος, ον, insuperabilis. A περιγίνομαι, *vinco*.
Ἀπεριγραπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non circumscriptus; (2) incomprehensibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. & περιγράφω, *circumscribo*.
Ἀπεριγράπτως, *Adv.* incircumscripte, Suic.
Ἀπεριγράφος, ος, ὁ ἡ ἡ, incircumscriptus.
Ἀπεριγράφως, idem quod ἀπεριγράπτως.
Ἀπέριεργος, ος, ὁ ἡ ἡ, non exquisitus; (2) non superfluus, non supervacaneus; (3) non curiosus. Ex α priv. & περίεργος.
Ἀπεριέργως, *Adv.* non exquisite, non curiose.
Ἀπερίζητος, ον, non explicatus.
Ἀπερίηχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.
Ἀπερικάθαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & περικαθαίρω.
Ἀπερικάλυπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione. Ab α priv. περὶ, & καλυπτὸς, *tectus*.
Ἀπερικλύπτως, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀπερικάλυπτος.
Ἀπερικόπως, sine molestia, nemine impediente.
Ἀπερίλαλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, infans, fari nescius; (2) quem non facile verbis compescas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ, & λαλέω, *loquor*.
Ἀπερίληπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullo loco, vel tempore circumscriptus nec comprehensus, Gl. V. incomplexus, item finem non habiturus, sc. de oratione, ap. *Jos.* Ex α priv. & περιλαμβάνω, *comprehendo*.
Ἀπερεμέριμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.
Ἀπερεμερίμνως, *Adv.* inconsiderate.
Ἀπερινόητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & περινοέω.
Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconsiderate.
Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus.
Ἀπερίοπτος, negligens.
Ἀπερίοπτως, negligenter.
Ἀπερίορίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & περιορίζω.
Ἀπερίπλυτος, non tectus, obvolutus.
Ἀπερίπλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui talis est, ut non incidat. Ex α priv. & περιπίπτω.
Ἀπερισάλπιγκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. & περισαλπίζομαι, *tubæ sonitu excitor*.
Ἀπερίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α priv. & περισκέπτομαι, *circumspicio*.
Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, imprudenter; incaute, Gl. V.
Ἀπερισκεψία, ἡ, negligentia, imprudentia.
Ἀπερισκόπτος, & ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίσκεπτος.
Ἀπερίσπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis. Ex α priv. & περισπάω, *distrahe*.
Ἀπερισπάστως, *Adv.* sine ulla distractione, s. cura, otiosè, tranquillè, constanter.
Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat. Ex α priv. & περισσὸς, *abundans, superfluus*.
Ἀπερισσόχρονος, ος, ὁ ἡ ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens*, & χρόνος, *tempus*.
Ἀπερίστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem nihil circumstat; (2) desertus, derelictus. Ex α priv. & περιΐστημι, *circumsto*.
Ἀπερίστρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & περιστρέφω, *circumago*.
Ἀπερίτμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non circumcisus. Ex α priv. & περιτέμνω, *circumcido*.
Ἀπερίτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. & περιτρέπτω, *circumago*.
Ἀπερίτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀπερίτμητος, vel ἀπέριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, supervacaneum nil habens; (2) luxu carens; (3) simplex, elegans; (4) negligenter factus. Ex α pr. & περιττὸς.
Ἀπερίττως, negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi, vel ornandi.
Ἀπερίττωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.
Ἀπερισφερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. & περισφέρω, *circumfero*.
Ἀπέρξας, a. 1. part. act. v. ἀπορρήγνυμι.
Ἄπερρε, *abi in malum rem*, 2. sing. præs. imper. act. verbi ἀπέρρω, *Æol.* pro ἀπείρω.
Ἀπερρῶ, abeo, facesso in malam rem.
Ἀπερρωγὼς, perf. part. med. v. ἀπορρήγνυμι.
Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, non erubesco, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν ἐνθδε τοτε ἀπερυθριάσαι μᾶλλον, ἢ χεῖν πράγματα, Arist. Nub. 1218. Ex ἀπὸ, & ἐρυθριάω, *erubesco*, ab ἐρυθρὸς, *ruber*.
Ἀπερυκόμην, *prohibens*, pr. part. med. Ab
Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo. Ἀπερύκειν τὰς λύκους ἀπὸ τῆς πρυμνήσεως, Xen. τινος τὸς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ βελέων ἀπερυκοι ἑρωὴ, Il 4, 542.
Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubiginem consumo; ἀπερυσιβῶμαι, rubiginem sentio. Ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, ῶ.
Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detrahio. Ῥινὸν ἀπ' ὀστέφιν ἐρύσας, Odyss. 14, 134.
Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, discedo.

discedo; (2) morior. Ἀπιλθεῖν πρὸ ὅικοι, abesse a domesticis; τῷ λόγῳ, omittere; τῷ βίῳ, mori; ἐκ τ' ἐκκλησίας, ἐς τλὼ πτολιν, πρός τινα.

Ἀπερωκὶς, ίδος, ὁ, qui impetum alicujus impedit, s. inhibet. Ab

Ἀπιρωέω, ῶ, cohibeo; (2) discedo. Τῷ κε συγερῶς πτολέμυ ἀπερωήσειας, Il. 16, 723.

Ἀπερωήσειας, 2. sing. a. 1. opt. *Æol.* act.

Ἀπέρωτος, ον, durus, asper, immitis. Ab α priv. & ἔρως.

Ἄπες, *dimitte*, 2. sing. a. 2. imp. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπέσαξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσάττω.

Ἀπέσας, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσῃς, ab ἀποσβέννυμι pro ἀποσβέω.

Ἀπέσβεσε, *exstinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπεδίω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπεσκίμφθαι, a. 1. inf. pass. v. ἀποσκίμπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύπτομαι.

Ἀπέσομαι, 1. s. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπεσπασα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπέσυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* vel *Bœot.* & *Poët.* pro ἀπεσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπέσυστο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Poët.* pro ἀπεσέσυτο.

Ἀπεσφάλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφέλλω.

Ἀπέσταλκε, *misit*, 3. sing. perf. ind. act.

Ἀπεσταλμένοι, *missi*. perf. part. pass.

Ἀπέστασαν, *defluerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέστησαν, a verbo ἀφίστημι.

Ἀπέστειλε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποστέλλω.

Ἀπεστέρησε, 3. s. a. 1. ind. act. ἀποστερέω.

Ἀπέστιχον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποστείχω.

Ἀπέστολε, 3. s. perf. ind. med. v. ἀποστέλλω.

Ἀπεστραμμένος, perf. part. pass. v. ἀποστρέφω.

Ἀπέστραφον, *averti*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπέστρεψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπέστω, *abſit*, 3. s. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπεστώ, ῶς, οῦ, ἡ, absentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπεσφάλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπέγνκα, *abfui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπέχω pro ἀποχέω, *abſtineo*.

Ἀπέχων, *abſtinui*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπέταμον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποτέμνω.

Ἀπετίθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέτηλος, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, fine foliis. Ex α priv. & πέταλον, *folium*.

Ἀπετίννυον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποτινύω.

Ἀπέτραγον, 1. s. a. 2. ind. v. ἀποτρώγω.

Ἀπέτρωπῶντο, *non audebant*, 3. pl. imp. ind. pass. *contr.* pro ἀπετραπόοντο, ab ἀποτραπάω.

Ἀπευδιασμὸς, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπο, & εὐδία.

Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.

Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex ἀπὸ, & εὐθάνατος, *bene & honeste moriens*.

Ἀπευθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Ex ἀπὸ, & πυνθάνομαι, *audio*.

Ἀπευθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀπευθύνω, adæquo; (2) rego, dispono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀπευθύνειν τλὼ πτόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὲ τ' τὰς χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, πρόσμολεῖν καλῶ, id. Aj. 72.

Ἄπευκτος, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. & πεύκη, *tæda*.

Ἀπευκταῖος, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Ἀπευκτὸς, ὴ, ὸν, abominandus, exsecrandus; (2) vitandus, aversandus. Ab ἀπεύχομαι.

Ἀπευνάζω, f. άσω, sopio.

Ἄπευς, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, inauditus. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio*.

Ἀπευταικλέω, id. quod εὐταικλέω.

Ἀπευχετος, ον, idem quod ἀπευχτὸς.

Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire; (2) abominor, exsecror. Τᾶτο μήτοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι, Arist. Θεσμ. 721.

Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπο, & εὐωνος, *vilis*.

Ἀπεφόβυνον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποφοβύνω.

Ἀπεφυνάμην, *ostendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

Ἀπέφυνε, *ostendit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπεφθαρμένος, perf. part. pass. v. ἀποφθείρω.

Ἀπεφθέγξατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἀποφθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἀπεφθὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ, sæpe coctus, ut ἄπεφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεψὸς, decoctus.

Ἀπέφυγον, 1. s. a. 2. ind. act. pass. v. ἀποφεύγω.

Ἀπέχει, *sufficit*, imp. alias 3. sing. præs. ind. act. v. ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀπέχθαίρω, f. αρῶ, odio prosequor; (2) invisum reddo. Τὼς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίκησα, Il. 3, 415.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, invisus sum, odio sum; (2) odi, infensus sum. Ὅσις ὦ δύσλω', ἀπήχθη πᾶσι ἢ τοῖς γείτοσιν, Arist. Lys. 702.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, simultas. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπεχθέμεναι, *odio prosequi*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν, a verbo ἀπέχθω.

Ἀπεχθῆαι, *odio sis*, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ἀπέχθησαι, s. ἀπέχθη.

Ἀπέχθημα, τὸ, res odiosa & invisa.

Ἀπεχθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, invisus, infensus. Ex ἀπὸ, & ἔχθος, *invidia, odium*.

Ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio sum*.

Ἀπεχθητικὸς, ὴ, όν, qui in hominum odia solet incurrere. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπέχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) sum hostis; (3) tristor; (4) odio sum; ἀπέχθημαι, idem. Κρεῖσσον δὲ μοι τῦν ὥρυς σ' ἀπέχθεσθ, Eur. Med. 290. Ὅταν τοὶ ἀπέχθωνθ' ὧδε κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

Ἀπεχθόμην, 1. s. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην.

Ἀπεχθὼς, *Adv.* odiose, invise. Ab eod.

Ἀπεχρέετο, *satis erat*, imperf. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἄποχρη, *satis est*.

Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio.

Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abstineo; (2) disto, absum, differo; (3) recipio, reporto; (4) satis sum, sufficio; ἀπέχομαι, abstineo. Οἵνε τ' ἀπέχι ἢ γυμνασίων, abstineas, Arist. Nub. 416. Τοσῦτον ἀπέχετο τῶ τι καταπράξαθ ὧν ἐβέλετο, tantum abfuit, ut conficeret, Them. Οὐδ' ἀπείχοντο ὧδ' ἀπὸ τῆδ φίλων, Plut. τῷ λέγειν, id. Ex ἀπὸ, & ἔχω.

Ἀπέψια, ας, ἡ, indigestio. Ex α priv. & πέψις, *coctio*.

Ἀπεψύχοντο, 3. s. imp. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπέψω, decoquo, coquo.

Ἀπέων, *absens*, *Ion.* pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπέωσε, *repulit*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπωσε, a verbo ἀπωθέω, *repello*.

Ἀπῆ, *abſit*, 3. sing. præs. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπήγαγεν, 3. s. a. 1. ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσατο, *narrasse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηξάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo. Ex ἀπὸ, & ἀγορέω, *concionor*. Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. & πηδάλιον, *gubernaculum*.

Ἀπῆειν, 1. s. pluſq. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἴθω. Hinc

Ἀπίθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum est.

Ἀπῆκεν, *dimisit*, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριβωμένως, *Adv.* absolute, ad amussim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod est ab ἀποκριβόω.

Ἀπηκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & πηγνύω, *compingo*.

Ἀπήλακε, *abegit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, *abigo*.

Ἀπήλασα, *abegi*, 1. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλαυον, 1. s. imp. ind. act. v. ἀπελαύω.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno:

Ἀπηλεγέως, *Adv.* sæve, intrepide, atrociter. Ab

Ἀπηλεγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω, *non curo*.

Ἀπῆλθον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλιαστὴς, οῦ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, seu causis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. & ἠλιαία, *quod erat forum certum Athenis*.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo.

Ἀπῆλιώτης, ου, ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *sol*.

Ἀπηλλάγη, 3. s. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.

Ἀπηλλοτρίωκε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.

Ἀπηλοιησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀπηλοιάω.

Ἀπηλπικε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπελπίζω.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, illæsus. Ex α priv. & πημαίνω, *lædo, damnum adfero*.

Ἀπήμαρτεν, 3. s. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἀφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, perf. part. pass. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim. Ab ἀπημελημένος, *neglectus*, quod est ab ἀπαμελέω.

Ἀπῆμῳ, 1. pl. pluſq. ind. act. *per Sync.* pro ἀπήειμεν, a verbo ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

Ἀπήμυνεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, nullo damno adfectus, illæsus, salvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. & πῆμα, *damnum*.

Ἀπὶω, 1. sing. imp. ind. verbi ἄπειμι.

Ἀπήνεικε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποφέρω.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπηνὴς.

Ἀπήνεμος, ος, ὁ ἢ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀπηνέος, *atrocis*, gen. sing. ab ἀπηνὴς, *atrox*.

Ἀπηνεώθη, *obstupefactus est*, 3. s. a. 1. Dan. cap. 4, 19. ind. med. v. ἀπηνέομαι.

Ἀπηνηναμίλω, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.

ΑΠΗΝΗ, ης, ἡ, rheda, curriculum viatorium.

ΑΠΗΝΗΣ, ές, ὁ ἢ ἡ, crudelis, immitis, sævus; durus, trux, Gl. V.

Ἀπῆνυθεν, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.

Ἀπηνῶς, inclementer, Gl. V. A præc.

Ἀπηόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, desuper impendens; (2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἀπήορος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisd. item distans, remotus.

Ἀπήραξεν, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.

Ἀπηρεισάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω.

Ἀπηρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α priv. & πηρος, *mutilus*.

Ἀπήρθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀπαίρω.

Ἄπηρος, ος, ὁ ἢ ἡ, pera carens, saceo destitutus. Ex α priv. & πήρα, *pera*.

Ἄπηρος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀπηρὴς.

Ἀπηρτημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρτάω.

Ἀπήρτισμαι, 1. s. perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.

Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριασμένως, *Adv.* impudenter, depositio pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριασμένος, quod est ab ἀπερυθριάω.

Ἀπήρυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α priv. & πηρός.

Ἀπήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραε, a verbo ἀπαυράω, *aufero*.

Ἀπηύρας.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *conir.* pro ἀπηύρας, a verbo ἀπαυράω, *aufero.*
Ἀπῆυρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπηύρησα.
Ἀπηύων, 3. pl. imp. ind. act. *contr.* pro ἀπηύων ον.
Ἀπηχέω, ω, f. ήσω, diſſono, abſono; (2) reſono. Ab α pr. & ἠχέω. Hinc
Ἀπήχημα, ατος, τὸ, reſonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu ſono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
Ἀπηχής, ές, ὁ ἡ ἤ, abſonus; (2) ingratus, odioſus. Ex ἀπὸ, & ἦχος, *ſonus.*
Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.
Ἀπήχθετο, 3. ſ. imp. ind. paſſ. v. ἀπάχθομαι ſive ἀπεχθάνομαι.
Ἀπηχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. paſſ.
Ἀπήχθην, *abductus fui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω, *abduco.*
Ἀπήχθηρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθαίρω.
Ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. vid. ἀπήχθετο.
Ἀπηωρεῦντ', *ſuſpenſi erant*, pro ἀπηωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀπηωρέοντο, *contr.* ex ἀπηωρέετο, a verbo ἀπαιωρέω.
Ἀπηωρ, ορος, ὁ ἡ ἦ, ſuſpenſus, elevatus; (2) diſtans. Ex ἀπο, & αἰωρέω, *ſuſpendo.*
Ἀπίασι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἄπεισι, ab ἄπειμι.
Ἀπίδω, 1. ſing. a. 2. conj. v. ἀπείδω.
Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, a verbo ἀφίημι.
Ἀπίεναι, *abire*, præſ. inf. act. verbi ἄπειμι.
Ἀπίενται, *emittunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, a verbo ἀφίημι, *emitto.*
Ἀπίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.
Ἀπίῃς, *abeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act.
Ἀπίθανος, ος, ὁ ἡ ὁ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur, Gl. V. ineptus. Ex α priv. & πιθανός. Hinc
Ἀπιθανότης, ητος, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in ſuadendo, jubendo.
Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter; (2) inſcite, abſurde.
Ἀπιθεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν.
Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens ſum, non obtempero. Ἀπιθεῖν τῷ ἄρχοντι, Xen. Ex α priv. & πείθω, *perſuadeo.*
Ἀπίθησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.
Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. V. Ἀπιθύνειν τ' ὄφις τὰ διάτροφα, *Aet.*
Ἀπίκαθ, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφίκαθ, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.
Ἀπίκηι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.
Ἀπικνεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνέεσθαι.
Ἀπικόμην, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.
Ἄπικρος, ος, ὁ ἡ ὁν, non amarus, amaritudinis expers. Ex α priv. & πικρὸς, *amarus.*
Ἀπικρόχολος, ος, ὁ ἡ ὁν, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α priv. & πικρὸς, & χολή.
Ἀπικλήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ἀπικλέω.
Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & ἴλλω, *oculus.*
Ἀπιμελης, ες, ὁ ἡ ὁν, pinguedinis expers. Ex α priv. & πιμελὴ, *pinguedo.*
Ἀπίμελος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iiſd.
Ἀπινὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, purus a ſordibus. Ex α priv. & πίνος, *ſordes.*
Ἀπινύσω, deſipio; (2) effio. Κῆρ' ἀπινύσων, Il. 15, 10. Δοκέεις δὲ μοι ἐκ ἀπινύσειν, Odyſſ. 6, 258. Ex α priv. & πινύσω.
Ἀπίξεαι, *venies*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεαι, ab ἀφικνέομαι.
Ἄπιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.
Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Ab ἄπιος.
Ἄπιος, ου, ὁ, pirus; (2) Apios, Thymalli ſpecies. *Angl.* Knobbed Spurge.
Ἀπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπὸ.
Ἀπισόω, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἶτα δείσειεν ἀπισώσαι αὐτὸς, Luc.
Ἀπίασατος, ος, ὁ ἡ ὁν, non picatus. Ex α priv. & πίσσα, *pix.*
Ἀπισάναι, *diſcedere*, pr. inf. act. v. ἀφίσημι.
Ἀπισέαται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφέσαγ), ab eodem.
Ἀπισέω, ω, f. ήσω, diffido. Οὔτι σοῖς ἀπισήσω λόγοις, Eur. Med. 927. Πῶς ἀπισήσω λόγοις τοῖς σοῖς δ', ὅς ἐυνὴς ὢν ἐμοὶ παρήνεσεν; Soph. Phil. 1339. Ab ἀπιστος.
Ἀπίσημι, *ad defectionem ſolicito*, *Ion.* pro ἀφίσημι.
Ἀπιστικὸς, ὴ, όν, incredulus.
Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.
Ἄπιστος, ος, ὁ ἡ ὁν, incredulus, infidelis, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α priv. & πίστις, *fides.*
Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. Ab ἄπιστος.
Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.
Ἀπιχναίνω, emacio, extenuo.
Ἀπίχνεω, idem.
Ἀπιχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) denego acrius, abnuo, pernego.
Ἀπίχω, abſtineo; (2) averſum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴχω, *habeo.*
Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.
Ἄπιτ' pro ἄπιτε, 2. pl. pr. imp. act. v. ἄπειμι.
Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum.*
Ἀπίτλωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod ἀπίασατος.
Ἀπιχθυς, υος, ὁ ἡ ὁν, qui non veſcitur piſcibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, *piſcis.*
Ἀπίων, ονος, ὁ ἡ ὁν, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis.*
Ἀπλύκητος, ὁ ἡ ὁν, qui nihil peccat, *Heſ.* e *Soph.* (*niſi verum eſt* ἀμπλ.) Ab α & πλαζομαι, *Ern.*
Ἀπλανέια, ας, ἡ, ſtabilitas, vacuitas ab errore. Ab
Ἀπλανὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. & πλάνη, *error.*
Ἀπλάνητος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iiſd. Suic.
Ἀπλανῶς, ſine errore.
Ἀπλεονέκλητος, ον, non fraudatus.
Ἄπλαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, informis, ineffigiatus; (2) ſimplex. Gl. V. infictus. Ex α priv. & πλαστὸς, *fictus.*
Ἀπλάστως, *Adv.* ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter.
Ἀπλατὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, latitudine carens. Ex α priv. & πλατὺς, *latitudo.*
Ἄπλατος, ος, ὁ ἡ ὁν, inacceſſus. Ex α priv. & πλάω pro πελάω, *appropinquo.*
Ἄπλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.
Ἀπλετομεγέθης, ες, immenſus.
Ἄπλευρος, ος, ὁ ἡ ὁν, cui latus non eſt ſtipatum. Ex α priv. & πλευρὰ, *latus.*
Ἄπλευστος, ον, innavigabilis.
Ἀπλήγιος, ος, ὁ ἡ ὁν, ſimplex, innocens, innocuus. Ab
Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.
Ἀπλήθὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, non plenus; (2) ſtrigoſus, R. Ex α priv. & πλῆθος, *plenitudo.*
Ἄπληκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, non percuſſus. Ex α priv. & πλήττω, *percutio.*
Ἀπλημμελὴς, ές, delicti expers, inſons. Ab α priv. & πλημμελίω.
Ἀπλήμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, inexplebilis. Ex α priv. & πλέος, *plenus.*
Ἄπληξ, γος, ὁ ἡ ὁν, non percuſſus, non læſus. Ex α priv. & πλήξ, *percuſſor.*
Ἀπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, inexpletus, non completus. Gl. V. incomplebilis, infatiabilis. Ex α priv. & πληρόω, *impleo.*
Ἀπληράτως, infatiabiliter.
Ἀπλησθόμαι, f. θόμαι, ſum inſatiabilis; (2) ſum avidus. Ab ἄπλητος.
Ἀπλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas. Ph. avaritia; (2) immenſitas. Ab eodem.
Ἀπλήσοινος, ον, inſatiabilis vini.
Ἄπλητος, ος, ὁ ἡ ὁν, inexplebilis, inſatiabilis; (2) immenſus. Ex α priv. & πλήθω.
Ἀπλήτως, *Adv.* inexplebiliter, inſatiabiliter, avare, Gl. V. (2) immenſe.
Ἄπλητος, ος, ὁ ἡ ὁν, inacceſſus; (2) immenſus. *Poët.* ἄπλετος. Ab eod.
Ἀπλέη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.
Ἁπλόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, qui promiſſum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro eſt capillitio. Gl. V. recto capillo. Ex ἁπλόος, & θρίξ, *capillus.*
Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non poteſt. Ex α priv. & πλόος, *navigatio.*
Ἁπλοϊζομαι, f. ίσομαι, ſimplicitate utor. Ἁπλοϊζεσθαι πρός τινα, Xen. Ab ἁπλόος.
Ἁπλοϊκὸς, ὴ, όν, ſimplex, non verſutus; (2) inadfectatus. Ab eod.
Ἁπλοϊκῶς, *Adv.* ſimpliciter, citra dolum.
Ἁπλοῖς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.
Ἁπλοκος, ος, ὁ ἡ ὁν, non plicatus. Ex α priv. & πλέκω, *plico.*
Ἀπλοκύων, ὁ, Cynicus veriſſimus. Ex ἁπλόος, & κύων, *canis.*
ΑΠΛΟΟΣ, όη, όον, uſitate, ἁπλῆς, ῆ, ῆν, ſimplex; (2) candidus, ingenuus; ſincerus, Gl. V. (3) ſtultus; (4) plane verus & extra controverſiam poſitus.
Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ ἡ ὁν, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α priv. & πλόος, *navigatio.*
Ἁπλοχίμαν, eandem ſimplicem ſpeciem habens.
Ἁπλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.
Ἁπλεστέρως, ſimplicius.
Ἄπλουτος, ος, ὁ ἡ ὁν, divitiis carens, pauper. Ex α priv. & πλοῦτος, *divitiæ.*
Ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἁπλῶμαι, pandor. Gl. V. ἁπλῶσθαι, porrigi, Ph. ἁπλωμένος, patulus, Gl. V. perf. part. paſſ. ἄπλωσον, expande, Gl. V. a. 1. Ab ἁπλόος.
Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) ſpongia, quæ elui nequit. Ex α priv. & πλύνω, *lavo.* Unde
Ἄπλυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, illotus, immundus.
Ἄπλωμα, τος, τὸ, expanſio, dilatatio.
Ἁπλῶς, *Adv.* ſimpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, fruſtra; (4) uno modo; (5) omnino, prorſus; (6) ingenue, candide; (7) neceſſario. Ab ἁπλόος.
Ἄπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, innavigabilis. Ex α priv. & πλώω, *navigo.*
Ἀπνεὴς, έος, ὁ, ἡ ὁν, valde ſpirans; (2) non ſpirans, flatu deſtitutus. Ex α intenſ. vel priv. & πνέω, *ſpiro.*
Ἀπνοΐματος, ος, ὁ ἡ ὁν, a vento non perflatus. Ex α priv. & πνεῦμα, *ſpiritus.*
Ἀπνοὶ, *Adv.* uno ſpiritu, ſine reſpiratione; (2) confertim; (3) ſine labore.
Ἀπνοὶα, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio. Ab ἄπνους. Hinc
Ἀπνοὶάζω, f. άσω, ſpiritum reprimo & contineo.
Ἄπνους, ος, ὁ ἡ ὁν, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *ſpiro.*
Ἄπνοια ας, ἡ, ubi nullus eſt flatus; (2) ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab
Ἄπνοος, όη, *contr.* ἄπνους, ος, ὁ ἡ ὁν, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *ſpiro.*
Ἄπνυν, *mortuum*, acc. ſing. *contr.* pro ἄπνοον.
ΑΠΟ', Præpoſ. a, ab, abs, de, e, re-dis-Ph. Soli Gen. jungitur.
Ἄπο, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπὸ.
Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, Il. 13, 262. Θεὸς δ' ἀποαίνυτο, νόον, Odyſſ. 12, 419.
Ἀποαιρεῖσι, pr. inf. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρέεσθαι.
Ἀποαίρεο, *aufer*, 2. ſ. pr. imp. med. *Ion.* pro ἀφαίρισο, ſeu ἀφαίρυ. Ab
Ἀποαιρίομαι, ῶμαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, Il. 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὲς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κάλλει, ibid, 275. Ex ἀπο, & αἱρέομαι.
Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, diſcedo.
Ἀποβάθρα, ας, ἡ, ſcala navalis. Ex
Ἀποβαίνω, deſcendo; (2) diſcedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀποβὰν, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποβὰς, digreſſus, Ph. part.

a. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τ' νήσε, παρά τινος, τῷ ἵππε, ἀπὸ τοῦ πλοίου. Τρῶες φεύγειν ἀπέβησαν, Eur. Hec. 143. Ἄριστοι φεύγειν ἀπέβησαν, evadunt, fiunt, Luc. Ἄνδρες ἀποβαίνετε, evadunt, fiunt, Luc. Τοιόνδ' ἀπίθη τόδε πρᾶγμα, Eur. Med. 1422.

Ἀποβάντε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio ; (2) amitto ; (3) repudio, rejicio ; ἀποβληθείς, repulsus, Ph. a. 1. part. pass. ἀποβληθέισα, explosa, Ph. Ἀποβάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθά, τὰ πατρῷα, γρατόν. Μὴ ἀποβάλητε ἓν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, Heb. 10, 35.

Ἀποβάπλω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus, Ph. digreſſio ; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβασάζω, deporto, Ph. ἀποβασαχθείς, devectus, Ph. a. 1. part. pass.

Ἀποβεβληκότων, eorum, qui abjicerunt, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβιῶναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβιόω, deſcendo.

Ἀποβήσομαι, deſcendam, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσω, vel ἀποβήτω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo ; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, Xen.

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio ; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. Ἐς τὴν Ταγάραν ἀπεβίβασαν αὐτούς, Thuc.

Ἀποβιῶναι, mori, pr. inf. act. v. ἀποβίωμι. Ab

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior ; ἀποβιώσας, defunctus, Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βίος, vita. Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπλω, f. ψω, lædo ; (2) privo. Ἀποβλαφθῶμεν φίλε, Soph.

Ἀποβλαστάνω, f. στήσω, germino, egermino.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen ; (2) proles. A præc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαφθείς, a. 1. part. pass. v. ἀποβλάπλω.

Ἀποβλημα, ατος, τὸ, adſpectus ; (2) reſpectus.

Ἀποβλεπτος, ὴ, ὸν ἡ, conſpicuus ; (2) celeber ; (3) venerandus. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio ; (2) ſuſpicio, admiror, colo ; (3) rationem habeo ; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν εἰς τινα, πρὸς τινα. Εἰς σὲ πάντες ἀποβλέψονται, Luc.

Ἀποβληθείς, a. 1 part. pass. v. ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικός, ὴ, όν, qui abjecit, vel amiſit ; (2) qui abjiciendo eſt. Ab

Ἀπόβλητος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, Ph. rejectus, amotus ; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίτλω, f. σω, exprimendo aufero, detero. Οὐδ' ἀπέβλισε θυμάτιον μου, Ariſt. Av. 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas ; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν νηπίῃ ἀλιγείῃ, Il. 9, 487. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβολεύς, έως, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω. Unde

Ἀποβολή, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph.

Ἀποβολιμαῖος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, rejectaneus, Gl. V. rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβροσίαν μελέαν ἀπεβόσκετο, Ariſt. Av. 755. Ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco.

Ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege ab duco ; (2) aberrare facio, decipio. Τῷ δυνατρὶ τὸ παιδὸ τινος ἀποβουκολήσαι, Xen. Μὴ ἀποβουκολῆς, Luc. Hinc

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio ; (2) impoſtura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, id. quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo ; (2) exæſtuo, deferveſco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma ; (2) furfur tritici.

Ἀποβρέανω, vel ἀποβράτλω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum ; (2) aqua, qua quid perfuſum eſt. Ab

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio ; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβριξάντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo ; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχή, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ, & βρόχθος, guttur, fauces.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ, & βρόχος, laqueus.

Ἀποβρύκω, f. υξω, demordeo, abeo.

Ἀποβρωθείς, a. 1. part. pass. verbi

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.

Ἀπόβωμιος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui non in altari peragitur, ſed in terra, ſc. (2) impius, contemtor deorum. Ex ἀπὸ, & βωμὸς, altare.

Ἀπόβωμος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

Ἀπογαιον, ου, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, a terra remotus, terreſtris, Gl. V. Ex ἀπο, & γαῖα, terra.

Ἀπογαιόω, f. ώσω, in terram verti. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ, γάλα, lac. Hinc

Ἀπογαλακτισμός, οῦ, ὁ. ablactatio.

Ἀπογείη, ας, ἡ, ventus, qui e terra ortus, in mare fertur.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in littore, Ph. ἀπόγεια, retinacula ; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima a terra diſtantia. Ab

Ἀπόγειος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, a terra remotus. Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ, terra.

Ἀπογεισόω, ῶ, f. άσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ, & γεῖσον, ſuggrunda.

Ἀπογεμίζω, impleo.

Ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. Heſ. Ex ἀπὸ, & γέμω, impleo.

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco, Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, τὸ, proles, fœtus.

Ἀπογεννησις, ἡ, idem.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, deguſto.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. άσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ, & γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσκοντας, acc. pl. pr. part. act. Ab

Ἀπογηράσκω, f. ράσω, conſenefco.

Ἀπογίγνομαι, f. ἀπογίνομαι, abſum ; (2) decedo ; (3) morior.

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio ; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum ; (3) abſolvo ; (4) deſpero ; ἀπεγνωσμένος, perditus, Ph. perf. part. pass. Ἀπογινώσκειν τὴν γραφὴν, τὴν ἔνδειξιν τινὶ τῆς ἐγκλήματος, abſolvere ; ἑαυτῶν, τ' πατρίδος, τὴν σωτηρίαν, deſperare.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. άσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλαυκὸς, cæſius. Hinc

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. A præc.

Ἀπόγλυτος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, qui exiguus eſt clunibus, depygis. Ex ἀπο, & γλυτὸς, clunis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco ; γλυκαίνεσθαι, dulceſcere.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπὸ, & γλωττα, lingua.

Ἀπογυμῶ, exonero, Gl. V. Ex ἀπο, & γυμόω, onero.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui dentes ætatis indices amiſit. Ab eod.

Ἀπογνώς, 2. ſing. a. 2. conj act. v. ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio ; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, deſperator. Ab eod.

Ἀπογονή, ης, ἡ, ſoboles, proles, progenies, propago ; poſteritas, Ph. Ab

Ἀπόγονος, ου, ὁ ἡ ὴ, nepos, et qui longius diſtant, unde ἀπόγονος τριτος, pronepos ; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἀπογραφή, ῆς, ἡ, deſcriptio ; (2) cenſus ; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

Ἀπογραφος, ου, ὁ ἡ ὴ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, ſ. effictus. Ab

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo ; (2) in tabulas refero ; (3) depingo ; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de cauſa, in primis in cenſu. Πρὸς τὴν γραπείαν ἀπογράφεσθαι, Diod. Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, Heb. 12, 23.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον.

Ἀπογυμιάζομαι, execrceor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνίωρα θείη, Odyſſ. 10, 301.

Ἀπογυμνωθείς, a. 1. part. pass.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effæminatio. Ex ἀπὸ, & γυνὴ, *fœmina*.

Ἀπογωνιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνία, *angulus*.

Ἀπόδα, *pedibus carentem*, acc. ſing. Ab ἄπους.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμενος τ' σρατιῆς μοῖραν, Herodot. Ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς ἀλλ' ἀποδάσεσθαι, Il. 22. 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, *divido*.

Ἀποδαιμαίζω, f. ίσω, furo, inſanio. Ex ἀπὸ, & δαίμων, *dæmon*.

Ἀποδακνάω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prodo ; (2) illacrimo ; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo.

Ἀποδαμεῖν, *peregre proficiſci*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω.

Ἀποδάπτω, demordeo, perfece.

Ἀποδάσμιος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui tributum pendit. Ab

Ἀπόδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio, partitio ; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido*.

Ἀποδασύς, ύος, ἡ, idem.

Ἀπόδασασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo ; (2) contundo. Ex ἀπὸ, & δαυλὸς, *titio*.

Ἀποδέδεγμαι, 1. f. perf. ind. pass. v. ἀποδέχομαι.

Ἀποδεδεγμένος, *receptus*, part. perf. ejuſd.

Ἀποδεδειλιακότας, *Adv.* timide, meticuloſe, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδεδειλιακώς, quod eſt ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδιδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀπέδρα.

Ἀπόδεης, έος, ὁ ἡ ὴ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deeſt. Ab ἀποδέω, *abſum*.

Ἀποδειδίσσομαι, vel ἀποδειδίττομαι, imperf. ἀποδειδισσόμην, deterreo, abſterreo. Ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τόξῳ ἰύμεν, Il. 12, 53.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtro, rationibus probo ; (2) efficio, reddo ; (3) creo, deſigno, mando ; (4) edo, pario, *de fœmina* ; ἀποδεικμένην, probatum. Gl. V. item quod ad certos uſus deſtinatum & accommodatum eſt. Ὁ Θεὸς τὰς ἀποστόλους ἔσχατους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 Cor. 4, 9. Hinc

Ἀποδεικτικὸς

Ἀποδεικτικός, ή, όν, demonstrativus.
Ἀποδεικτικως, *Adv.* demonstrative.
Ἀποδεικτός, ή, ὁ ἡ ἡ, demonstrabilis, probabilis.
Ἀποδειλίασις, ή, timor. Ab
Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido ; præ timore refugio. Προς τ θάνατον ἀποδειλιᾶς. Luc.
Ἀποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.
Ἀπόδειξις, εως, ή, demonstratio, declaratio, probatio ; (2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.
Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percœnare, Gl. V.
Ἀποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus.
Ἀποδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est ; (2) cœnæ expers. Ex ἀπὸ, & δεῖπνον, *cœna.*
Ἀποδείρειν, *excoriare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio.*
Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. Τῆς δ' ὁτι δὴ Πρσθὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, Hesiod. Theog. 280. Ἀποδειροτομήσω τράων ὐγλαὰ τέκνα, Il. 18, 336.
Ἀποδειχθεις, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.
Ἀποδεκάτθυσις, ή, edecumatio, Gl. V. Ab
Ἀποδεκατθύω, ἀποδεκατθύονται, decimantur, Ph.
Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio ; (2) decimas do. Gl. V. edecumo. Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατῶν τ λαὸν κτ νομον, Heb. 7. 5. Hinc
Ἀποδεκάτωσις, εως, ή, decimatio, decimarum exactio.
Ἀποδέκεσθ, pr. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθ, a verbo ἀποδέχομαι.
Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταυτ' ἐστὶν ὅμως, Arist. Lys. 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc
Ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ἀποδεκτής, ε, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.
Ἀποδεκτός, ε, ὁ ἡ ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur ; (2) acceptus, gratus, probatus.
Ἀποδέκτως, gratè, jucundè, rectè.
Ἀποδενδρόομαι, ῶμαι, arboresco.
Ἀποδέξαι, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.
Ἀποδεξις, *demonstratio*, pro ἀπόδειξις.
Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis, detracta ; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc
Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho.
Ἀποδέρω, f. ῥῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Κἀδ' ὅτ' ἀπεδειρόμὴν Arist. Vesp.
Ἀπόδεσις, εως, ή, religatio. Ab ἀποδέω.
Ἀποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio.
Ἀποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab
Ἀπόδεσμος, ε, ὁ, fasciculus, linteum ; (2) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, Gl. V. alligamen. Ab ἀποδέω.
Ἀποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀπόδεσμος.
Ἀποδεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi
Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto ; (2) probo, approbo ; (3) commendo, laudo. Ἀποδεξασθ χαίρω χρησιμωτάτῳ, dare ; λαμπρον ἔργον, edere ; στρατείαν, expeditionem facere ; ἐμοὶ ἡ ψῆφ οὐάφ ἀποδίκεται, a me sententia dicta est ; ἐς τὰς ὑπηκόους εὐδυσίας, conferre.
Ἀποδέχε, *recipe*, 2. sing. præs. imper. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο.
Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto. Ex ἀπὸ, & δέω, *ligo.*
Ἀποδέω, absum, ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀποδέω τῶ δεδοικέναι τ θάνατον, ὡστε ἤδη μ ἔχειν αὐτῶ ἔρεσθ, tantum abest, ut extimescam, Plat. Ex ἀπὸ, & δεω, *desicio.*
Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro.
Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre profiscor. Πάσαισιν ἠμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, Arist. Lys. 101. Ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, Luc. 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc
Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.
Ἀποδημητικός, ή, όν, peregrinari solitus.
Ἀποδημία, ας, ή, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ab
Ἀπόδημος, ε, ὁ μ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπὸ, & δῆμος.
Ἀποδία, ας, ή, pedum carentia. Ex α priv. & ωὖς, *pes.*
Ἀποδιαιρέομαι, divido, disjungo.
Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. Ἀποδιαιτᾶν τινος τὸν δίκον, Dem. Ex ἀπὸ, & δίαιτα, *arbitrium.*
Ἀποδιαφέλλω, disfesco, intersepio, divido.
Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.
Ἀποδιδασκω, f. ξω, dedoceo.
Ἀποδιδόειν, pr. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.
Ἀποδιδόντες, *retaliantes*, nom. pl. pr. part. act.
Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.
Ἀποδιδωμι, f. ώσω, reddo ; (2) attribuo, adsigno ; (3) permitto, concedo ; (4) explico, narro, definio ; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio ; (6) *in med.* vendo ; ἀποδῦναι, dependere, Ph, a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ Ζῶμα τῆ γῆ, χάριν, ὅρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον ἐς τ δημον, deferre ; τ' ἀξίας ἀποδιδοῦς, vendi ; ἑκάστῳ τῶ ἰδίω, τινὶ τὼ ὁμοίαν, referre. Ὅσις ἀποδόσεται (f. ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τὼ ψῆφον, Luc. Ἀναχ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ Σκῆπτρον τῷ Δρακολάπῃ, Arist. Av. 486.
Ἀποδιΐζημι, dirimo, distinguo ; ἀποδιΐσαμαι, disto, intervallo sejungor.
Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo ; abjudico, Gl. V.
Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, caussam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, *jus.*
Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.
Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo.
Ἀποδίομαι, idem quod simplex δίω, expello.
Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, ῆμαι, ablego, procul amando ; (2) abjicio ; (3) expurgo, expio, lustro ; (4) invocando Jove depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, & πέμπω, *mitto.* Hinc
Ἀποδιοπόμπησις, εως, ή, sacrum piaculare, piamentum.
Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus ; (2) separo. Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτὸς, Judæ, 19.
Ἀποδισκάω, discum dejicio ; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ, & δίσκος, *discus.*
Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, sive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος.
Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ή, conflatio in diphthongum.
Ἀποδιαθέω, expello, extrudo.
Ἀποδίωκτρια, ή, expultrix, propulsatrix.
Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc
Ἀποδίωξις, εως, ή, expulsio.
Ἀποδοθεις, 2. s. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδοθῆναι, *redditum esse*, a. 1. inf. pass.
Ἀποδοκεῖ, non videtur ; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex
Ἀποδοκέω, ῶ, displiceo, R. Ex ἀπὸ, & δοκέω.
Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio ; reprobo, Gl. V. ἀποδοκιμάζεσθ, refutari Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Hinc
Ἀποδοκιμασία, ας, ή, improbatio, rejectio ; repulsio, repulsa, Gl. V.
Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.
Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, abjicio, R. Ab
Ἀποδόκιμος, ε, ὁ μ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ, & δόκιμος, *probus.*
Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.
Ἀποδόμενος, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδόντωσις, εως, ή, sordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὀδὼς, *dens.*
Ἀποδόσιμος, ε, ὁ μ ἡ, qui reddi, aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδοσις, εως, ή, redditio, retributio, persolutio ; (2) enarratio, explicatio ; (3) propositio πρωτάσ -respondens. Ab eod.
Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor, R. ab eod.
Ἀπόδουλος, ε, ὁ μ ἡ, *ex* servo genitus. Ex ἀπὸ, & δοῦλος, *servus.*
Ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.
Ἀπόδος, *redde*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Ἀποδοχεῖον, ε, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.
Ἀποδοχὴ, ῆς, ή, receptio, admissio ; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur ; (3) approbatio. Ab eod.
Ἀποδοχεύω, recipio, exigo, vectigal sc. *ap. Jos. e lectione C. Vat. autem est.*
Ἀποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.
Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyss. 9, 372.
Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.
Ἀποδραθεῖν, *dormisse*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω.
Ἀπόδραθι, 2. 1. a. 2. imp. act. v. ἀπόδρημι.
Ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω.
Ἀποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀποδρημι.
Ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.
Ἀπόδρασις, εως, ή, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.
Ἀποδράττω, & ἀποδράττομαι, decerpo.
Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ Ζὸν ὄμμ' ἀπέδραν, Soph. Aj. 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς καθμὸν, Odyss. 16, 65.
Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀπεδρέπετ, decerpit.
Ἀποδρῆναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδρομὴ, ἡ, perfugium.
Ἀπόδρομος, ε, ὁ μ ἡ, qui recurrit, cursu revertens ; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *potius*, δρέμω, *curro.*
Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Ἀποδρύψασι ζ πάντα, Odyss. 17, 480.
Ἀποδρύφω, f. ψω, idem.
Ἀποδρῶμι, *aufugerem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀποδράμοιμι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδυρμὸς, οῦ, ὁ, deploratio, Gl. V. A seq.
Ἀποδύρομαι, f. δυρῶμαι, lamentor, graviter conqueror ; defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονζ, queruntur, Ph.
Ἀποδὺς, pr. part. act. v. ἀποδῦμι.
Ἀπόδυσις, εως, ή, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.
Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor ; (2) renitor, refisto, difficulter cedo. Hinc
Ἀποδυσπέτησις, εως, ή, stomachatio in rebus adversis, impatientia.
Ἀποδυτήριον, ε, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur. Gl. V. spoliarium, conclave. Ab
Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, spolio, despolio, detraho, *in med.* exuo me ; (2) amoveo, repudio ; (3) accingor, aggredior. Ἀποδύτας καταράτους ἐμβαδας, Arist. Vesp. 1151. Ὑπ' ὀργὴς γὰ φωνῆσε μ ταυτὶ (ἐξωικίδα) ἀπέδυσα ἐγω, id. Lys. 1024. Ἀπέδυσας μὲ τὸ παιδίον τωὰτο ὤν, id. Thesm. 751.
Ἀποδῶ 1. s. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδῴμι, 1. s. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίμι.
Ἀποδωσέμαι, id. quod simplex.
Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Ἀποδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.
Ἀποειπ pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀποέπω, *refuto.*
Ἀποένυμι, exuo, spolio. Ex ἀπὸ, & ἐνυμι.

Ἀπορῑάθω, ſeparo, prohibeo, coërceo. Ab
Ἀπούρᾱω, arceo, *Poët.* pro ἀπείργω, ſeu ἀπείργω. Ὀθι κλιτὺς ἀπούρᾱ ἀυχένα τε σῆθός τε, Il. 8, 325. Ex ἀπό, & ἔργω, *arceo.*
Ἀπόῤῥω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα μὲ κῦμ' ἀπόερσε, Il. 6, 348.
Ἀπόερσα, 1. ſing. a. 1. ind. act, *Poët.* & *Æol.*
Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago ; inf. ἀποζῆν.
Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζυγνύω, f. ὔξω, diſjungo, ſejungo, ſeparo, divido ; ἀπεζευγμένον, ſejunctum, Ph.
Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab
Ἀποζέω, ῶ, f. ἑσω, fervefacio.
Ἀποζυγόω, dejugo, Gl. V.
Ἀποζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω, *oleo.*
Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, Ph. Ἀποζωγραφεῖ, depingit.
Ἀποζώννυμι, f. ἀποζωννύω, f. ζώσω, diſcingo, zonam aufero ; (2) exauctoro. Gl. V. decingo. Ph. ἀπέζωσεν, diſcinxit, a. 1.
Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ.
Ἀποθάλλω, defloreſco.
Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.
Ἀποθανεῦσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα.
Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.
Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.
Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, ſuſpicio. Ἄφαρ σῇ' ἀπεθαύμαζον ὄνειρον, Odyſſ. 6, 49.
Ἀποθεάομαι, ῶμαι, deſpecto ex alto.
Ἀποθειάζω, numine divino adflor.
Ἀποθεμελιόω, ῶ, funditus everto.
Ἀποθέμενος, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀπόθεν, *Adv.* longe, ſeorſim, eminus, extra, procul ; unde ὁ, ἡ, τὸ ἀπόθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.
Ἄπόθεος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſine Deo eſt ; (2) impius. Ex ἀπὸ, & θεὸς, *Deus.*
Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, conſecro, divinos honores tribuo. Gl. V, divino, deum facio ; ἀποθεοῦμαι, deus fio, ad deos abeo. Ex iiſd.
Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio ; (2) cura poſt remedia vehementiora ; (3) cura poſt exercitationem adhibita. Ab
Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, ſano ; (2) colo.
Ἀποθεράπευσις, ἡ, curatio.
Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto ; (2) abſcindo, ſuccido,
Ἀποθερμος, ος, ὁ ἡ ὄν, caloris expers, *Aret.* Ex ἀπὸ, & θερμὸς, *calidus.*
Ἀποθέσθαι, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.
Ἀποθέσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, repoſitus, reconditus.
Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, abjectio ; (2) expoſitio partus ; (3) finis, *vox grammaticorum.* Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.
Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.
Ἀποθεος, ος, ὁ ἡ ὄν, deteſtabilis, abominandus contemtus. Ex ἀπὸ, & θεσμὸς, *deſidero.*
Ἀπόθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui reponi ſolet in apothecis ; (2) repoſitus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθεσπίζω, f. 1. part. med. verbi
Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.
Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe proſpecto ; (2) ſpeculor, exploro ; (3) diligenter animadverto.
Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, ſ. divos, conſecratio. Ab ἀποθεόω.
Ἀποθήκη, ης, ἡ, repoſitorium, reconditorium ; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθηλασμὸς, ὁ, ὁ exſuctio, ſuctus, qu. ex ἀποθηλάζω.
Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.
Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, ſeu crudelitatem incito.
Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro theſauro. Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19.
Ἀποθησαυρισμὸς, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei.
Ἀποθήσομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀποθητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non concupitus, qui non deſideratur, Gl. V. inamabilis. Ex α priv. & ποθέω, *deſidero, concupiſco.*
Ἀποθηνόω, ῶ, f. ώσω cumulo, ; (2) aggere obſtruo ; (3) exaggero. Ex ἀπὸ, & θὶς.
Ἀποθλασμὸς, ὁ, fractio, fractura. A ſeq.
Ἀποθλάω, extundo ; Gl. V. defringo.
Ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo ; (2) elido ; (3) adfligo vehementer ; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνίχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, Luc. 8, 45. Hinc
Ἀποθλιμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.
Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expreſſio ; eliſio ; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.
Ἀποθνήσκοι, 3. ſ. pr. opt. verbi
Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior ; ἀποθανεῖν. emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀποθνήσκει, decedit, Ph.
Ἀποθορεῖν pr. inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν. Ab
Ἀποθορέω, ῶ, deſilio. Ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod. Ex ἀπὸ, & θορέω, *ſalio.*
Ἀποθῶνται, 3. pl. pr. ind. paſſ. v. ἀποθέω.
Ἀποθρασύνω, f. νῶ, *μαι*, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum ſumo.
Ἀπόθρανσις, εως, ἡ, fractura, perfractio ; (2) friatura, comminutio. Ab
Ἀπόθρανσμα, τὸ, fragmentum. Ab
Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo ; (2) frio.
Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.
Ἀποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo ; (2) aufero. Ex ἀπὸ, & θρίον, *folium fici.*
Ἀπόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὄν, impubes ; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *pilus.*
Ἀποθρισμα, τος, τὸ, fruſtum, ſegmentum.
Ἀποθρομεῖν, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμβος, *grumus.*
Ἀπόθρονος, ος, ὁ ἡ ὄν, a throno veniens, a ſede emanans. Ex ἀπὸ, & θρόνος, *thronus.*
Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis.
Ἀποθρώσκασιν, 3. pl. pr. conj. verbi
Ἀποθρωσκω, deſilio ; (2) reſilio ; (3) exſilio.
Ἀποθυμέω, ῶ, animum deſpondeo. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus.*
Ἀποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab
Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo ; (2) odorem cieo.
Ἀποθύμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ingratus animo, inviſus, moleſtus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus.*
Ἀπόθυμος, ος, remiſſus, negligens.
Ἀποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.
Ἀποθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύραι, *valvæ*, Gl. V.
Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio.
Ἀποθυσάνιον, ος, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ, & θυσία, *ſacrificium*, quod ejus in hoc uſus.
Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in ſacrificium abſumo ; (2) offero. Δεκάτην τῷ ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, Xen.
Ἀποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.
Ἀποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, & οἰδέω.
Ἀποίητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſine arte factus. Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & ποιέω, *facio.*
Ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio ; (2) migro in coloniam ; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακράν. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.* Unde
Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, tranſmigratio.
Ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco ; (2) migrare amando, facio, procul habitare facio. Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπωκισμένος Συγγένειαν, adoptatus, Plut. Ex ἀπὸ, & οἰκίζω.
Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam miſſa.
Ἀποικισμὸς, ὁ, coloniæ deductio ; (2) deportatio ; (3) migratio. Ab Ἀποικίζω.
Ἀπέικιλος, ος, ον, ſimplex.
Ἀποίκιλτος, ος, ον, non variegatus.
Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obſtruo ; (2) deſtruo, demolior. Ἀποικοδομεῖν τὰς ὁδούς, Thuc.
Ἀποικονομέω, ῶ, f. ήσω, ab adminiſtratione, ſeu diſpenſatione removeo ; (2) removeo.
Ἄποικος, ος, ὁ ἡ ὄν, *propriè* domo abſens, aut domo emiſſus, ejectus ; (2) colonus, in coloniam miſſus ; (3) peregrinus, externus. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.*
Ἀποικτίζω, f. ίσω, miſeror, defleo, defleo miſerabiliter ; (2) conqueror.
Ἀπόιμαντος, ος, ον, carens pabulo, ſ. paſcuis, ſ. paſtore.
Ἀποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor ; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὐτὸν πατρὶ ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. Ἦ οἰ ἀποιμῶξαι (δοκεῖς) καλά ; Soph. Phil. 277.
Ἀποινᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab
Ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, debitæ pœnæ eximo ; (2) redimo ; (3) pecuniam exigo. Ab
Ἄποινον, ος, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ſ. quo pœna debita penſatur ; (2) pœna ; (3) pecunia, cujus uſus eſt in recompenſatione rerum. Ex ἀπὸ, & ποινὴ, *pœna.*
Ἀποινεὶ, ſine pœna.
Ἀποίνητος, ος, impunitus.
Ἀποινόδικος, ος, ον, ultor, ultrix.
Ἄποιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ποῖος, *qualis.*
Ἀποίσετον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.
Ἀποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ, & οἰστέον, *ferendum.*
Ἀποισῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, a verbo ἀποφέρω.
Ἀποιωνίζομαι, abominor, Gl. V.
Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, diſcedo.
Ἀποιχόμενος, præſ. part. med.
Ἀποκαθαίρω, expurgo, abſtergo.
Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suic. Hinc
Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum ; (2) piaculum, piamentum.
Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio ; (2) expiatio, luſtratio.
Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, όν, purgatorius, expurgativus, purgandi vim habens ; (2) expiatorius. Ab eod.
Ἀποκαθέζομαι, reſideo, Gl. V. ἀποκαθέζεται abſidet, Ph.
Ἀποκαθεύδω, f. εύδήσω, ſeorſim dormio, ſecubo ; (2) obdormio.
Ἀποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc
Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio.
Ἀποκάθημαι, deſes ſum, deſideo ; (2) languidus ſum ; (3) ſeorſim ſedeo ; ἀποκαθήμενος, ſeſſilis, reſes, Gl. V.
Ἀποκαθίζομαι, ſedem repeto ; ſeorſim ſedeo.
Ἀποκαθιζᾶ, *reſtituit*, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιζάῃ, a verbo ἀποκαθιζάω.
Ἀποκαθιζάνω, et
Ἀποκαθιζάω, idem quod ἀποκαθίζημι, Ph. ἀποκαθιζῶ, remancipo, refarcio ; ἀποκαθιζᾶν, repræſentare, Ph. ἀποκατασῆσαι, repræſentare, Ph. a. 1. inf.
Ἀποκαθίζημι, reddo, Ph. reſtituo, repræſento, redintegro ; ἀποκαθίζησιν, exhibet, redintegrat, Ph.
Ἀποκαθίζων, *reſtituebam*, vel *reſtituebant*, 1. ſ. vel 3. pl. imper. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίζαον, a verbo ἀποκαθιζάω.
Ἀποκαίνυμαι, vinco, ſupero, Τῇ σῇ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο παντας ἀρίστους, Odyſſ. 8, 127.
Ἀποκαίριος, ος, ὁ ἡ ὄν, intempeſtivus ; (2) abſurdus. Ex ἀπὸ, & καιρὸς, *tempus.*
Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.
Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, ſuccumbo malo ; (2) ſuccumbo ; (3) male me habeo ; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, *malum*, vel κακὴ, *ignavia.* Unde
Ἀποκακίζω, malus fio, degenero.
Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, Gl. V. ſevoco ; (2) invoco ; (3) interdico, veto ; ἀποκαλεῖσθαι, devoco, Gl. V. Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεοὺς μήκιστ' γε τῶν ἐμῶν διαπε-

ρᾶν πολιν, clamando vetuimus, Arist. Av. 1267.

'Αποκαλωπίζω, ornatu privo.

'Αποκαλύπτικός, ἡ, ὸν, qui revelare, seu patefacere solet, aut potest. Ab

'Αποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα, οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, Matt. 16, 17. 'Αποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ, Rom. 1, 18.

'Αποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio.

'Αποκάμνω, f. αμοῦμαι, defatigor, deficio, fatisco; ἀποκάμοῦσα, lassa, defessa, Ph. a. 2. part.

'Αποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me a recto cursu, Ph. ἀποκάμψαι, degenerare. Ex ἀπὸ, & κάμπτω, flecto. Hinc

'Απόκαμψις, εως, ἡ, deflexus.

'Αποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo. Hinc

'Αποκαπνισμὸς, ὁ, exceptio rei suffitæ per infundibulum sive arundinem.

'Αποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, solicite & quasi exserto capite exspecto. Hinc

'Αποκαραδοκία, ας, ἡ, solicita & anxia exspectatio.

'Αποκαρατομίω, caput abscindo.

'Απόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo resecatur. Ab ἀποκείρω, detondeo.

'Αποκαρτόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

'Απόκαρσις, εως, ἡ, tonsura. Ab ἀποκείρω.

'Αποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis oppetitio per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

'Αποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, seu festucas alicunde lego.

'Αποκαταβαίνω, descendo.

'Αποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάτλω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20.

'Αποκατάστασις, εως, ἡ, circuitus solis, lunæ, & aliarum stellarum errantium anno vertente in eodem signo; (2) restitutio in pristinam formam, vel statum, Gl. V. restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

'Αποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, Ph. abstentio. Ab ἀποκατέχω.

'Αποκατίσνται, resident, 3. pl. pr. ind. med. Ion. pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκαθημαι.

'Αποκατιζάθω, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀποκαθίστημι.

'Αποκατατίθημι, depono.

'Αποκαταφαίνω, de speculo, figuram reddente rei objectæ, insipientis.

'Αποκατέχω, detineo, Ph. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Ph.

'Αποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

'Αποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amissio & abjectio, extirpatio.

'Αποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello una cum caule. 'Αποκαύλιζε τὸ προέχον τοῦ ἐμβολῆς, eludebat, Thuc. Ex ἀπὸ, & καυλὸς, caulis. Unde

'Απόκαυλος, ὁ, ἡ, ὁ, caule recisо non germinans.

'Αποκαυσις, εως, ἡ, exustio. Ab ἀποκαίω.

'Απόκειμαι, f. κείσομαι, ſponor, reponor; (2) statutus sum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται) depositum est, Gl. V. ἀποκείμενος, conditus, repositus, condititius, Gl. V. ἀποκείμενον, reconditum Ph. 'Απόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, Heb. 9, 27.

'Αποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abscindo; (3) privo, spolio, imminuo; ἀποκείρειν τὸ πρόβατα τὰς κεφαλάς. Στὰς ἀπάνθυθε πυρῆς ξανθὼ ἀπεκείρατο χαίτην, Il. 23, 141.

'Αποκεκαλυμμένως, Adv. aperte palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος. Ab ἀποκαλύπτω.

'Αποκεκλέατο, 3. pl. pluſq. ind pass. Ion. pro ἀποκέκλειντο. Ab ἀποκλείω.

'Αποκεκλεισμένους, acc. pl. part. perf. pass.

'Αποκεκληρωμένως, distributè, discretè.

'Αποκεκρυμμένως, occultè.

'Αποκεκρυμμένων, occultatorum, gen. plur. part. perf. pass. verbi ἀποκρύπτω, occulto.

'Αποκεκύλισαι, 3. f. perf. ind. pass. v. ἀποκυλίω.

'Αποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

'Απόκενος, ος, ὁ ἡ, ὁ, vacuus, inanis. Hinc

'Αποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo.

'Αποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V.

'Αποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compugno, transfigo.

'Αποκερδάνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

'Αποκερματίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates dissipo.

'Αποκέρσω, detondebo, 1. sing. f. 1. ind. act. Æol. pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω.

'Αποκεφαλίζω, ίσω, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. 'Ιωάννου ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, Luc. 9, 9. Ex ἀπὸ, & κεφαλὴ.

'Αποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) sordes, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

'Αποκεφαλισμὸς, ὁ, capitis amputatio.

'Αποκηδεύω, et

'Αποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ, & κηδος, cura.

'Αποκήρυκτος, ος, ὁ ἡ, ὁ, abdicatus, excommunicatus.

'Αποκήρυγμα, τος, το, et

'Αποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proscriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab

'Αποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proscribo: (3) abdico; (4) finibus expello, in exsilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. 'Αποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πατρῷα, τῆς παιηγύρεως. Πόσα τούτων ἀποκηρύττεις; Luc.

'Αποκίδνημι, dissipo.

'Αποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

'Αποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam subeo. 'Αποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα.

'Αποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, (verius demoveo) summoveo; ἀποκινηθεὶς, amotus, Ph. ἀποκινηθέντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῆναι, Ph. a. 1. pass. Hinc

'Αποκινήσασκε, submovisset, 3, sing. a. 1. indic. act. Ion. & Poët. pro ἀπεκίνησε.

'Αποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Ph.

'Απόκινος, ος, ὁ, recessus, discessus, fuga; (2) genus saltationis. 'Αλλ' ἴυρέ τιν' ἀπόκινον ὑπὸ τῦ δεσπότυ; Arist. Eq. 20.

'Αποκισσοῦμαι, οῦμαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ, & κισσὸς.

'Αποκλάζω, f. άξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

'Αποκλαίω, f. αύσω, defleo.

'Αποκλάξας, qui excluſit, a. 1. part. act. Dor. pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, excludo.

'Αποκλαξον, exclude, 2. sing. a. 1. imper. act. Dor. pro ἀποκλεισον, a verbo eod.

'Απόκλαρος, exsors, Dor. pro ἀπόκληρος.

'Απόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio. Ab

'Αποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo; ἀποκλᾷ, præfringit, Gl. V.

'Απόκλεισις, εως, ἡ, exclusio, interclusio.

'Απόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur; (2) res, qua aliquid includitur; (3) carcer.

'Απόκλειστος, ος, ὁ ἡ, ὁ, inclusus. Ab

'Αποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudo. 'Αποκλείδῃ τὰ ὀδοῦ, τῦ ἄστεος, τὴν ὄψιν. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῆς πυλῶν, Arist. Lys. 426.

'Αποκλέπτω, f. ψω, furor, furripio.

'Αποκληρονόμος, ος, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

'Απόκληρος, ος, ὁ ἡ, ὁ, idem; (2) exsors, expers, liber. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, hæreditas. Hinc

'Αποκληρόω, ῶ, f. ώσω, sortior, sorte lego; (2) sorte distribuo; (3) segrego, sorte privo, exhæredo. Τοῖς ὃ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὰ, Plut.

'Αποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes; delegatio, deputatio, Ph.

'Απόκλητος, ος, ὁ ἡ, ὁ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, evoco.

'Απόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

'Αποκλινθείς, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθείς. Ab

'Αποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνῃ, devertit, Ph. 'Αποκλινειν πρὸς τὰ ἥτλω, εἰς εἰρωνίω, τὸ ῥᾳθυμεῖν· ἀποκλίνειν εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθω.

'Απόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. Ab ἀποκλίνω.

'Αποκλύζω, f. ύσω, eluo. abluo; deluo, Gl. V. 'Αποκλύζεται τὰ νοσώδη, Aristot.

'Απόκναισις, εως, ἡ, molestatio, vexatio. Ab

'Αποκναίω, tædio adficio, adfligo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὃ ἂν ἔρως τῆς γυναικὸς ἐκ μητρίως ἀποκναίῃ με, Luc.

'Αποκναόω, ῶ, f. ήσω, scalpo, abrado.

'Αποκνέω, ῶ, f. ήσω, pigror, metu ab aliquo deterreor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuso.

'Αποκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. Ab ἀποκνέω.

'Αποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abscindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

'Απόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abscissio, quæ fit ungue.

'Απόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum; (2) segmentum.

'Αποκογχίζω, f. ίσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ, & κόγχη, concha.

'Αποκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, seorsim dormio, secubo, seorsim cubo; (2) dormio.

'Αποκοιμίζω, idem quod

'Αποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, secubo, obnocto; emaneo, Gl. V. Ab

'Απόκοιτος, ος, ὁ ἡ, ὁ, secubans, seorsim dormiens. Ph. emanens; discretus lectus, Ph. ἀπόκοιτοι, emansores, Gl. V. emansiones, Ph. Ex ἀπὸ, & κοίτη, cubile.

'Αποκολακεύω, eblandior, Gl. V.

'Αποκολάπτω, f. ψω, tundendo aufero; pertundo; (3) insculpo.

'Αποκολεύω, f. εύσω, detrunco, mutilo; (2) infringo.

'Αποκολπόω, ῶ, f. ώσω, sinuo, in sinus excavo.

'Αποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

'Αποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ, & κόμη, coma.

'Αποκομιδὴ, ῆς, ἡ, asportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab

'Αποκομίζω, f. ίσω, asporto, porto, deporto; aufero, Gl. V. ἀποκομισθεὶς, latus, Ph. ablatus, a. 1. part. pass. Κόσμον εἰς τὸ ἱρὸν ἀποκομίζειν, Aristot. 'Απεκομίζαντο πέμπτῳ μηνὶ τὰς ἐκ τῆς φρυρίυ, Xen.

'Απόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum; ἀποκόμματα, segmenta, præsegmina, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

'Αποκομπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel jacto.

'Αποκοπείσης, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. ἀποκόπτω.

'Αποκοπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio; præfectio, defectio, Gl. V. (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.

'Απόκοπος, ος, ὁ ἡ, ὁ, abscissus; (2) spado, debilis, imbecillis; Ph. eviratus; castratus, Gl. V. Ab

'Αποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho. 'Απέκοψεν αὐτῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν, Joan. 18, 10.

'Αποκορέννυμι, obsaturo, Gl. V.

'Αποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

'Αποκορυφὴν, pr. inf. act. contr. pro ἀποκορυφοῦν. Ab

'Αποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ, & κορυφὴ.

'Αποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornatu privo; omnino-

que privo, *sed re pulcra, ut regno, &c.* Ἀποκοσμοῦσι, dedecorant, Ph. Ex ἀπό, & κόσμος, *ornatus.*

Ἀποκόσμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu s. monasterio vivit. Ex ἀπό, & κόσμος, *mundus.*

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc

Ἀποκοτταβισμός, ῆ, ὁ, certamen illud potorum, quo postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.

Ἀποκυρέω, detondeo.

Ἀποκυρὴ, ἡ, tonsura.

Ἀποκύριμος, ον, tonsus, vel tondendus.

Ἀποκωφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν παθέων ἀποκωφίζεσ', Eur. Hec. 105. Ἀποκωφίζων πολυπραγμοσύνας ὄχλος τὴν πόλιν, Plut.

Ἀποκώφιν, f. 1. inf. act. v. ἀποκοπτω. Unde

Ἀποκώφιμον, succidaneum, Gl. V.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπό, & κράδη, *ramus ficulneus.*

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς ἀποκραιπαλήσας, Plut. in Anton. *cap.* 30.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπό, & κραιπάλη, *crapula.* Unde

Ἀποκραιπαλισμός, ῆ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad sobrietatem.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo & resecо. Ex κάρη, & κράνον, *caput.*

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco; (2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo; ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. V.

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπό, & κρέας, *Att.* κρέως.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, carnisprivium, tempus, quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀποκρημνῶν, ος, ὁ ἡ ὁ, abruptus, præruptus, præceps; ἀποκρημνον, præceps, Ph. abruptum, præcipitium, Gl. V. Ex ἀπό, & κρημνός, *præcipitium.*

Ἀποκριδὸν, *Adv.* selectim, separatim:

Ἀποκριθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθῆναι, *respondisse*, aor. 1. inf. pass.

Ἀποκριθύνω, f. υνῶ, secerno, excerno:

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio, responsum; (2) condemnatio; sententia.

Ἀποκρίνασθαι, *respondisse*, a. 1. inf. med.

Ἀποκρινθέντες, *semoti*, nom. dual. part. a. 1. pass. *Poët.* pro ἀποκριθέντε, ab

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo; (2) incerno, excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἓν δυοῖν κακοῖν· Ἀποκρίνεσθαί τί τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀποκρίναί μοι τόδε, Arist. Θεσμ. 747. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, convertebantur, Thuc. Hinc

Ἀποκρισιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, excretivus. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito:

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digiterum concrepitatio. Ab

Ἀπόκροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπό, & κρότος, *pulsus.*

Ἀποκρύβδην, præs. inf. med. v. ἀποκρύω.

Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio:

Ἀποκρουστικὸς, ἡ, ὸν, repulsivus, depulsivus, vim depellendi habens:

Ἀπόκρουστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab

Ἀποκρύω, f. ύσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρύομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρύειν τί τινος. ἀποκρύεσθαι τῷ ἵππῳ, Xen.

Ἀπεκρύπτακτε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate & præstantia supero, vinco; ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo, Gl. V. ἀποκεκρυμμένον, abditum, abstrusum, absconsum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τίνα, παρά τινος. Ex ἀπό, & κρύπτω, *abscondo.* Hinc

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum.

Ἀπόκρυφος, ος, ὁ ἡ ὁ, occultus, absconditus; ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, Ph. obscurum, Gl. V.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio, Gl. V. latitatio.

Ἀποκρυσταλλῶμαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκτάμψω, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκταναθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτάσθαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, a dominio meo emitto, emancipo.

Ἀπόκλητος, ον, alienus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit*, a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐζήτεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτεννύω, idem.

Ἀποκτενέσσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτένω, idem.

Ἀποκτίννυμι, & ἀποκτιννύω, idem.

Ἀποκτιννύντα, acc. s. præs. part.

Ἀποκτονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀπόκλισις, ῆ, colonia. Ab ἀπὸ, & κλίζω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυβεύω, aleam tento, fortunæ casum subeo.

Ἀποκυδισάω, desilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυίσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπὸ, & κύω, *in utero gesto.*

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσῃ ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσῃ, 3. s. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίζω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, undis agito, R. Ex ἀπὸ, & κῦμα, *fluctus.*

Ἀπόκυνον, ος, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ, & κύων, *canis.* *Ang.* Doggsbane.

Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῦν, abroget, Ph. Ex ἀπὸ, & κυρόω, *auctoritatem do.* Hinc

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. V.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκυω, flendo conficio.

Ἀπόκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀπόκωλυσις, ῆ, impeditio.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) exsurdo, surdum reddo.

Ἀπολάβωμεν, 1. pl. 2. a. conj. act. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, fortior. Ἀπολαγχανειν τῆς κτημάτων, τῆς γῆς, τὸ μέρος τινος.

Ἀπολαιμοτομία, ῶ, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula incisa est.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc

Ἀπολακτισμὸς, ῆ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, sermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recipit, Ph. ἀπολάβωσιν, consequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν τῶν ἀρχῶν, τὸ μισθὸν, τὰς ὕρκους, τι παρά τινος· τὸ πρὸς λόγον, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro. *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ παντα χῇ ἀκτῖνες ἀπολαμπωσιν, Arist. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ, Il. 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπολῃφθέντες, qu. a. fut. λάμψω, pro pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio:

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab

Ἀπολαυστὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, ad voluptatem pertinens. Ab

Ἀπολαύω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem*, damnum capio, punior. Φίλων ἥδιστης καὶ σωθεντοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, Philo. Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαγραφήσομαι; Arist. Av. 178.

Ἀπολαφθέντες, *Dor.* pro ἀπολῃφθέντες.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.

Ἀπολίγω, f. ξω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολέγειν τῶν ἐν τῇ ψυχῇ δυσχέρειαν· ἀπολέγεσθαι τῶν δεινῶν, πόνων· τῶν ψυχῶν, despondere.

Ἀπολεῖ, *peribis*, f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*

Ἀπολείβω, distillo, fundo. Καιροσέων δ' ὀθονίων ἀπολείβῃ ὑγρὸν ἔλαιον, Odyss. 7, 107.

Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *elegantiæ cum particip.* (5) absum, *in formulâ*, parum abest, *cum gen. & infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ σῶσαι, ἀπολείπεσθαι τῆς κυρίας, vadimonium deserere; τῆς ὁπλοκλίας, abesse. Ἵππε σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; Arist. Plut. 832. Ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150.

Ἀπολεῖς, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολεῖσθε, *peribitis*, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lingendo, s. lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ, Luc. 16, 21.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, negligenter.

Ἀπολελαμμένος, part. perf. pass. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολέλαυκα, 1. s. perf. ind. act. v. ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo.*

Ἀπολελυμένος, perf. part. pass. v. ἀπολύω.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* solute, absolute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab

Ἀπόλεμος, ος, ὁ ἡ ὁ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnaciter & instanter.

Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. Ab ἀπὸ, & λέπω. Unde

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex resectus, item minutæ partes clerum, plantarum resectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσομαι, pereo; quasi hinc sit ἀπόλεσκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* est pro ἀπώλετο, ab ὄλλυμι.

Ἀπολέσῃ, a. 2. infin. med.

Ἀπόλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὄλεσαν.

Ἀπολέσω, *perdam*, 1. sing. f. 1. ind. act.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. Ex ἀπὸ, & λευκὸς, *albus*.

Ἀπολήγει, *desinat*, 3. sing. præs. opt. verbi

Ἀπολήγω, desino. Ἀλλά τε καὶ περὶ δυρὶ πατρομήτι ἐκ ἀπολήγῃ ἀλκῆς, Il. 21, 577.

Ἀπολικνέω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀπολικνιζω, f. ίσω, detraho λικνίθιον, seu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clausula.

Ἀπολιπέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόλῃ, 3. s. a. 2. conjunct. med. v. ὄλλυμι.

Ἀπολῃφθείς, part. a. 1. pass. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) intercluſio, ſuppreſſio.

Ἀπολιάνομαι, liveſco.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκις· ἀπολέμιζε; Ariſt. Av. 1473. Ab ἀπολείβω, *deſtillo*.

Ἀπολιχμάω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἦν δ' ἀπολιχμάῃ, τὰς ἀγορανόμους καλῶ, Ariſt. Arch. 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθοῦμαι, lapideſco. Ex ἀπὸ, & λίθος, *lapis*. Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπαίνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio proprie quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἀπολις, ιδος, ὁ ἡ ἦ, extorris, patria pulſus. Ex α priv. & πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco.

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me propripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπὸ, & λίτη, *janua*, & ἀργὸς, *celer*.

Ἀπολίτευτος, ε, ὁ ἡ ἦ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politia. Ex α priv. & πολιτεύω, *verſor in republica*.

Ἀπολίτης, ε, ὁ, qui civis eſſe deſiit; alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris*.

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὸν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήσουσ' ἀκηδέες, Il. 21, 123.

Ἀπολλήγω, *deſino*, *Poët.* pro ἀπολήγω.

Ἀπόλλυμι, f. ἀπολλύω, perdo, vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπάλετο, perit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὴ ζῶζ τὰς πόλεις ἢ τἆλλα πάντα, τὸ ἢ ἀπόλυσι ἢ ἀνατρέπῃ, Plat. Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπάλεσεν, Soph. El. 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπάλλυς, ibid. 1376.

Ἀπόλλυ, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπολογαρισμὸς, ὅ, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογεῖ, 3. ſ. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέει, ab

Ἀπολογέομαι, ἤμαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖζ πρὸς τὰ ἐγκλήματα, πρὸς τινος, πρὸ δήμου, ὑπέρτινος. Εὐθυμότερον τὰ πρὸς ἐμαυτὸν ἀπολογοῦμαι, Act. 24, 10. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*. Hinc

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὸν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio; excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) imputo, impenſum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τάλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, Xen. Hinc

Ἀπολογισμὸς, ὅ, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expoſitio rei qua apparet, rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ε, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*.

Ἀπόλοιπος, ε, ὁ ἡ ἦ, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat*. 3. ſ. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπολιάμαι, f. 2. ind. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπόλυμα, τὸ, lavacrum, ſ. quod lavando abluitur, ſordes e lotione.

Ἀπόλυσις, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολύω, f. ύσω, abluo. Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βρότον εἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, Act. 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, ὦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαὸς ὃ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσκε ἄνωγεν, Il. 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens. Ἀπολυπραγμονήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ε, ὁ ἡ ἦ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum. Ab eod.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imperf. act.

Ἀπολύσασι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπόλυτος, ε, ὁ ἡ ἦ, ſolutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων ἢ Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolute, libere; (2) abſolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero dato pretio redemptionis; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν ζαυτὸν αἰτίας, ἢ φονέα, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης ἢ ὀπωπελείας, Xen. Ἀπολύεσθε τὰς διαβολὰς, Plat.

Ἀπολαβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia laceſſo. Μανίαι γὰρ ἄλλαι ἡμῖν ὁ κλεπὸς. Νύκτωρ Αἴας ἀπολαβήσεται, Soph. Aj. 216.

Ἀπόλαλα, 1. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπύλα.

Ἀπολαλεῖ, 3. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀπαλεῖ.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.

Ἀπολελεκέναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολελὸς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολελῖτα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολαπίζω, f. ίσω, veſte exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, avello, more eorum, quî lotum carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολαφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſ. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo*. Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abſtergimentum, ſive id, quod ex abſtergione colligitur.

Ἀπομαδάρόω, tondeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus:

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dediſco*.

Ἀπομαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νοῦμαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abſterſor. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακύομαι, idem.

Ἀπομανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὥστε ἀπέμαθον ἐγὼ ταῦτα, ἃ πρότερ' ὡμην εἰδέναι, Plat.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξῃ, *abſterges*, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάσσω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, abſterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficiis defixum & devotum libero. Καὶ ἢ κονιορτὸν ἢ κολληθέντα ἡμῖν ἐν τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, Luc. 10, 11.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo; item, arceo *ſimpliciter*.

Ἀπόμαχος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη, *pugna*.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrius eſſe deſino, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. ρέμαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠὼς γὰρ τ' ἔργοισι τρίτῳ ἀπομείρεῖ αἶσαν, Heſiod. Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ, & μείωσις, quod idem ſignificat.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum. Ex ἀπὸ, & μέλι, *mel*.

Ἀπομέμαρμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμαχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομβίαν θ' ἑτέρων αὐτὸν δεῖ ταῖς παραβάσεσι τῆς ὅρκου, Plut.

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κῆν ἀπομένωσι, ſi convaleſcant a morbo, *Aret*.

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & μερίζω.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior, Gl. V. demetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, longum facio, produco.

Ἀπομηνίσαντος, g. ſ. a. 1. part. act. v. ab

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, Il. 2, 772. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira*.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, ὦμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθαι βροντὰς καὶ κεραυνούς, Plut. Hinc

Ἀπόμιμημα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπόμιμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομι-

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο κῆ ἀ θανάτοιο πέρ αἶσης, Il. 24, 428. Ab ἀπομένομαι.

Ἀπόμιξις, ἡ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπομισθ-ός, ὁ, ἡ, ὄν, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ, & μισθὸς, merces. Hinc

Ἀπομισθόω, f. ώσω, eloco mercede conductâ, eloco; (2) conduco:

Ἀπομίσθωμα, ατ-ος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me ostendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ, ulciscendo. Ex ἀπὸ, & μνάομαι, memini.

Ἀπομνημόνευμα, ατ-ος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, historia; (3) commentarii rerum gestarum:

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiscor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).

Ἀπόμνησαι, 2. s. a. 1. imp. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ; (2) non sum memor injuriæ.

Ἀπόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro, ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπόμοσ' ἀγνῇ ζωὸς ὕψιστον Ζέβας, Soph. Phil. 1278.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio, pars reditus, ab agro, v. c. decimæ. Ex ἀπὸ, & μοῖρα, portio.

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, desero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendo, v. c. studere.

Ἀπόμοργμα, ατ-ος, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo expressum.

Ἀπομόργνυμι, f. ἀπομορξνύω, f. ξω, exprimo; (2) absterge; (3) lacrimor. Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρξω, Il. 18, 414. Hinc

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, absersio; (2) expressio.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.

Ἀπομοτικῶς, ejurandi sensu.

Ἀπόμουσ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, Musis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μοῦσα, Musa.

Ἀπομούσως, indoctè.

Ἀπόμυγμα, τ-ος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύσσω.

Ἀπομύζηρις, ιδ-ος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ, & μύζηρις.

Ἀπομυδάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehortor, dissuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπεμυθεόμην, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μῦθ-ος, verbum.

Ἀπόμυι-ος, ος, ὁ, abactor muscarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, musca.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυκτηρίζω, subsannando repudio.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλλὸς, curvus.

Ἀπμυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τινὰ ῥὶν' τῇ χειρί, Epigr.

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.

Ἀπομωλύνωτ-ος, ος, ὁ, ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α priv. & μωμφολυγάω, bullo.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ, & μωρὸς, stultus, fatuus.

Ἀπομωσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπομωτικὸς, ἡ, ὸν, abjurativus. Ab eod.

Ἀπόμωτ-ος, ος, ὁ, ἡ, q. d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.

Ἀποναίω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀποήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδέ ποτ' ἀλλοίας ἀποναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δ' ἦφι δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, fruor.

Ἀπόναιτο, 3. plur. imperf. ind. med.

Ἀπονάρκάω, & ῶω, torpesco, torpeo, piger sum.

Ἀπονάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. Poët. pro ἀπονάσσωσι, ab

Ἀπονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ πεδίοιο καλλέα κύριον ἄψ ἀπονάσωσιν, Il. 16.

Ἀπονέεσθαι, redire, pr. inf. med. v. ἀπονέομαι.

Ἀπονέκρομαι, emorior, item obrigeo (frigore) & emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, distributio; attributio, adsignatio, deputatio, Ph:

Ἀπονεμητικὸς, ἡ, ὸν, distributivus.

Ἀπονεμητὴς, οῦ, ὁ, distributor, Gl. V. Ab

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, disputatus, Ph. a. 1. part. pass. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. pass. Ἀπονέμειν χάριν τινι, agere gratias; εὐσεβείαν, referre; ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, Συγγνώμην τινὶ, tribuere. Εἶτ' ἀπένεμον ἐκταθθα τὰ ψηφίσματα, Arist. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, 1 Pet. 3, 7.

Ἀπονενοημένος, part. perf. pass. v. ἀπονοέομαι.

Ἀπονενοημόνως, Adv. dementer, fastuose. Ab ἀπονοέω.

Ἀπονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ, & νέω.

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; nidificationem relinquo.

Ἀπόνευμα, τὸ, declivitas.

Ἀπονεύρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, averso; (2) nuto, ad ruinam inclino, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς ἠϊθέρα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δ' ἦφι δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvo.

Ἀπόνηρ-ος, ος, ὁ, ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens. Ex α priv. & πονηρὸς, malus.

Ἀπονηστίζομαι, jejunium finio.

Ἀπονητί, Adv. facile, sine labore, Xenoph. Κυρ. Παίδ. 2, 9. Ab

Ἀπόνητ-ος, ος, ὁ, ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, Plut.

Ἀπονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, absterge. Τὼ ἀπονίζουσα φρασάμην, agnovi, Odyss. 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἰδρῷ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἑσσάμενοι, Il. 10, 572.

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, supero.

Ἀπονενιπεῖν, a. 1. inf. act.

Ἀπόνιμμα, ατ-ος, τὸ, malluvium:

Ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀπονίπτω, f. ψω, absterge, abluo. Ἀλλὰ μὲν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, Odyss. 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων, ἀπονίψομαι, Arist. Av. 1168.

Ἀπονοέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, nihil pensi habeo, mentem & rationem abjicio; (2) insolesco, vesana quadam mente efferor; dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbè, incestare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, Ern. ἀπονενοημένος, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπὸ, & νόος, mens.

Ἀπονοέω, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπονοῶ, amento.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia; (2) vesania, confidentia, insolentia & animi elatio; contumacia, Ph. Ex ἄνους.

Ἀπονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, ος, ὁ, ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facilis. Ἀπονώτερος, Comp. legitur apud Thucyd. & ἀπονώτατος, apud Aretum. Ex α priv. & πόνος, labor.

Ἀπονοσήσας, part. a. 1. act. Dor. pro ἀπονοσήσας, ab

Ἀπονοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μή σ' ἀπὸ δυσφήμοιο τόφρ' ἀπονοστήσαντα, Hesiod. Ἔργ. 733. Ἀψ ἀπονοστήσειν πρὸς Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Il. 8, 499.

Ἀπονοστήσας, qui aliunde redit, a. 1. part. act.

Ἀπονοστήσειν, rediturum esse, f. 1. inf. act.

Ἀπονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus.

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, separo, sejungo; (2) (2) privo. Ὁ ξυλλαβών με, καπονοσφίσας ὄπλων, Soph. Phil. 970.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto.

Ἀπονύμφιος, ος, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:

Ἀπονυμφ-ος, ος, ὁ, idem, & ex ἀπὸ, & νυμφη.

Ἀπονυσταζω, f. άξω, obdormisco, dormito; (2) negligenter ago; (3) secubo, foris cubo.

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues resco. Hinc

Ἀπονυχισμα, ματ-ος, τὸ, unguium resegmen.

Ἀπόνως, Adv. facile, sine labore. Ab ἄπονος.

Ἀπονωτίζω, exdorsuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, & νῶτ-ον, dorsum.

Ἀπόξεν-ος, ος, ὁ, ἡ, inhospitalis, inhospitus. Ex ἀπὸ, & ξένος, hospes. Hinc

Ἀποξενίζω, idem quod

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) facio exsulem, in exsilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico, ἀπεξενόομαι, ῶμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me simulo. Ἀπεξενῶντο πολὺν χρόνον ἔξω τ' οἰκίας, Aristot. Hinc

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam.

Ἀποξεστέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus, Aret. Ab eod.

Ἀποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.

Ἀποξηραίνω, exsicco, arefacio; ἀποξηραίνομαι, exaresco, Gl. V.

Ἀποξιφίζω, idem quod simplex.

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est ligneum detraho; (2) ligno spolio.

Ἀποξυόω, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξυώμεθα, acesco. Ἀποξυώσιν ἐπετμὰ, Odyss. 6, 269.

Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.

Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον, Arist. Θεσμ. 1052.

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀπόξυρ-ος, ος, ὁ, ἡ, abrasus; (2) exesus. Ex ἀπὸ, & ξυρὸς, acutus, aptus ad radendum.

Ἄποξυς, εως, ὁ, ἡ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπὸ, & ὀξὺς, acutus.

Ἀποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

Ἀπόξυσμα, ατ-ος, τὸ, quod abrasum est, ramentum:

Ἀποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, aciem aufero. Ab

Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) destringo; (3) absergo; (4) lævigo; (5) detraho; in med. exuo, depono.

Ἀποπαγήσομαι, concrescam, 1. sing. f. 2. ind. pass. verb. ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.

Ἀποπαίζω, f. ξω & ζω, ludo, lusito; (2) ludere desino.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀποπάλλω, evibro, jaculor. Ὄφεα τὰ χιονίδα, ἄλλοτε μὲν πρὸς φυμβλῷ ἐς πολίτ-ην τὸν ἀρανῆ, ἄλλοτε δ' ἀποπαλλομένῳ ῥιπῇ ἀνέμου, Aret.

Ἀπόπαππ-ος, ος, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ, & πάππος, avus.

Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto.

Ἀποπαπταίνω, circumspicio.

Ἀποπαρθενεύω, f. εύσω, idem quod

Ἀποπα-

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginate privo. Ex ἀπὸ, & παρθένος, *virgo.*

Ἀπόπας, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non guſtavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & πάω, *guſto.*

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Hinc

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum eſt, merda:

Ἀπόπατος, ε, ὁ, feceſſus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

Ἀποπαύε, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσο, f. ἀποπαύσο.

Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, finis, ceſſatio, vel deceſſio, *Aret.*

Ἀποπαύστωρ, ορος, ὁ, finem, requiem afferens. Ab

Ἀποπαύω, f. αύσω, ceſſare facio, compeſco, cohibeo; ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino. Ἦ μὲν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμιδιλίας, Odyſſ. 12, 126. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, ceſſabo, Soph. El. 233.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ, & πείρα. Hinc

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. Ἀποπειράζοντας τῆδ' ἀγραυλεύντων, Ariſt.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor. Ἀποπειρᾶδε γνώμης τινος, τῶν μαντείων, τόπε. Τοδὶ σ' αὖθις ἀποπειράσομαι, Ariſt. Ran. 667. Ἀποπειρᾶσαι ταῖς ναυσὶν ἐξέλοντο, Thuc. Ab eod.

Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.

Ἀποπελεκάω. ῶ, f. ήσω, ſecuri aufero; (2) ſecuri dolo & complano. Πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς ὠύλας, Ariſt.

Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem perſolvo. Ex ἀπὸ, & πεμπτος, *quinta pars.*

Ἀπόπεμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dimiſſus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab

Ἀποπέμπω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exſilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnoſco. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς ἄ τόπιν, ἐξ ὀφθαλμῶν· τὰ ἀῤῥητ' ἐκ τόπε, evulgare, Ariſt. Ran. 361. Κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, ἡ τὸ πᾶν φράσω, hac de cauſa, Soph. El. 682.

Ἀποπεμπτέῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπέμψει.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.

Ἀποπευθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.

Ἀποπεπλάνηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλάναω.

Ἀποπέπλοκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἀποπέπνιχας, 2. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπνίγω.

Ἀποπέπλακε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπίπτω pro ἀποπλόω, *decido.*

Ἀποπερδύνα, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio, perago.

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποπεράω, ω, trajicio alicunde.

Ἀποπέρδω, f. 2. ἀποπορδῶ, crepitum ventris emitto.

Ἀποπεριστάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abſtraho.

Ἀποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς ταπὶ Θράκης ἀποπέτης, κἀκεῖ μάχῃ, Ariſt. Av. 1375. Οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα, id. Pace, 719. Ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον, ibid. 1135.

Ἀποπεφασμένως, *Adv.* palam, manifeſte. Ab ἀποπεφασμένος, quod eſt ab ἀποφαίνω.

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι ταὐτοκνήμια, Ariſt. Ran. 126.

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio; (2) refilio; (3) aufugio, celeriter abſcedo. Ἀποπηδᾷ ἀπὸ τῆ πυελος, Theophr.

Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo. Hinc

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum, fraces.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) ſatio, ſaturo.

Ἀποπινόω, ῶ, f. άσω, ſordibus emaculo; (2) ſordibus inquino.

Ἀποπίπλω, decido. Ἐπεὶ κὲ τις ἀποπέσῃσιν ὁρμαθὸς ἐκ πέτρης, Odyſſ. 24, 7.

Ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, f. γξω, a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἡ μὴ ἀποπλάγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε, Il. 13, 578.

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾶν τ' ὑποθέσεως, ἀπὸ τ' ὑποθέσεως. Ἀποπλανᾶν ἐβουλόμην τὸν λόγον, Luc. Ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τ' πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Hinc

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) Figura certa rhetorica.

Ἀπόπλανος, ε, ὁ, impoſtor. Ex ἀπὸ, & πλάνος.

Ἀποπλεῖεν, pr. inf. act. *Poët.* pro ἀποπλέειν, ab

Ἀποπλέω, f. εύσω, navi diſcedo, ſolvo.

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) ſaturo, ſatio.

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, όν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab

Ἀπόπληκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui laborat apoplexia; (2) infanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*

Ἀποπλήκτως, *Adv.* inſane, ſtupide, ſtolide.

Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præſto; (3) expleo, ſatio, ſaturo. Hinc

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

Ἀποπληρωτὴς, ε, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exſecutor. Ab eod.

Ἀποπλῆσαι, vel ἀποπλῆτλω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.

Ἀποπλίσομαι, vel ἀποπλίσθομαι, f. ξομαι, abfilio, faltu me proripio, ſeu aufugio. Ex ἀπὸ, & πλίσω, *gradior.*

Ἀπόπλους, *contr.* υſtatius ἀπόπλους, ε, ὁ, diſceſſus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo. Ex ἀπὸ, & πλοῦτος, *divitiæ.*

Ἀπόπλυμα, τος, τὸ, aqua ſordida, in qua aliquid lavamus. Ab

Ἀποπλυίω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δ' ἁλεῖς ἀποξάντες ἀπ' αὐτῆδ' ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, Luc. 5, 2.

Ἀποπλώειν, *renavigare*, præſ. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλαω pro ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, *reſpirans*, præſ. part. act. fem. g. *Poët.* pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio. Ab

Ἀποπνέω, f. εύσω, effio, exhalo, ſpiro. Gl. V. redoleo, proſpiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μῆλος αἰθομένοιο, Heſiod. Θεογ. 324. Θυμὸν ἀποπνείων, Il. 4, 524.

Ἀποπνιγησόμενος, part. f. 2. paſſ. Ab

Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo; (2) vexo, diſcrucio. Ὃς ἔτοσί με νὺν ἀποπνίζαι βέλεται, Ariſt. Veſp. 1128.

Ἀποπνίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio. Gl. V. ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Ex ἀπὸ, & ποιέω, *facio.* Hinc

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

Ἀποπομπαῖος, εία, αῖον, depulſorius, ad pellendum aptus; (2) depulſor malorum; (2) emiſſarius, de hirco *Levit.* xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut depulſio prodigii, ſceleris; (6) ſtatus dies, quo ſacrificabatur.

Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare deſino. Ἀλλ' ὡς ἔτ' ἐδὲν πρᾶγμα Ζοι, τὰ πλεῖσ' γὰρ ἀποπεπόνηκας, Ariſt. Θεσμ. 252.

Ἀποποντόω, in mari ſubmergo.

Ἀποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo.*

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus; (2) reditus, reverſio. Ab

Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo, tranſeo. Ἀποπορεύεσθε πρὸς τὲς ἑαυτῶν, Ariſt. Hinc

Ἀποπορευτέον, abeundum eſt.

Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta in legatione expono.

Ἀποπρίαμαι, emo. Ex ἀπὸ, & πρίαμαι, *emo.*

Ἀπόπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, ſcobis, Gl. V. Ab

Ἀποπρίω, f. ίσω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo.

Ἀποπρὸ, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & πρό.

Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.

Ἀποπροέηκε, 3. ſ. a. 1. ind. v. ἀποπρίημι.

Ἀποπρομημένα, τὰ, rejecta, poſtpoſita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunæ; opponuntur προηγμένα.

Ἀπόπροθε, f. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus; (2) fine. Ab ἀποπρό.

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longe. Ab eod.

Ἀποπροθέω, procul, longè fugio.

Ἀποπροΐημι, emitto. Τὸν ᾧ τέταρτον ἀποπροέηκε φόλινδε, Odyſſ. 14, 26. Τὸν ἀποπρὸ εἷς βάλε σῆθος παρὰ μαζὸν, ib. 22, 82.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe.

Ἀποπροσωσφίζω, f. ίσω, ſeparo a.

Ἀποπροσποιοῦμαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

Ἀποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo. Ex ἀπὸ, & πρόσωπον, *facies.*

Ἀποπρυτέμνω, f. μῶ, abſcindo. Νῶτε (υἱὸς) ἀποπρυτάμων, Odyſſ. 8, 475.

Ἀποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀποπλαμαι pro ἀφίπταμαι, *avolo.*

Ἀποπτάνω, circumſpicio.

Ἀποπτανέεσι, *Ion.* pro ἀποπτάνεσι.

Ἀποπτερίζω, f. ίσω, calce peto. Ex ἀπὸ, & πτέρνα, *calcaneus.*

Ἀποπτερύσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio.

Ἀποπτῶμαι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτης, ε, ὁ, ſpectator, qui ex editore loco aliquid ſpectat. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτήσομαι, *avolabo*, f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.

Ἀποπτοέω, ῶ, exterrefacio, obſtupefacio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, extorris, exſul. Ex ἀπὸ, & πόλις, *urbs.*

Ἀπόπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio.

Ἀποπτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, qui ſpectari ex alto poteſt; (2) qui videri alicunde poteſt; (3) qui eminus conſpicitur. Ab ἀποπτομαι.

Ἀποπτύρω, abſterreo, deterreo, Gl. V.

Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor:

Ἀπόπτυστος, ὁ ἡ ἡ, aſpernandus, averſandus; deteſtandus. Ab

Ἀποπτύω, ſpuo, exſpuo; (2) reſpuo, averſor. Ἀποπτύει σ' ἀλὸς ἄχνῃ, Il. 4, 426.

Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀποπυδαρίζω, ſaltare nates calce feriendo. Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, Ariſt. Eq. 694.

Ἀποπυητικὸς, ἡ, όν, purulentus. Ex ἀπὸ, & πύος, *pus.*

Ἀποπυΐσκομαι, purulentus fio.

Ἀποπωθάνομαι, f. πώσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo.

Ἀποπυργίζω, in modum turris exſtruo.

Ἀποπυ-

'Αποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ & πῦρ, *ignis.*

'Αποπυρίδες, ων, αι, piſces quidam. Ex iiſd.

'Αποπυρίζω, f. ίσω, aſſo, igni torreo. Ex iiſd.

'Αποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρόομαι, ῶμαι, igneſco. Ex iiſd.

'Αποπυτίζω, f. ίσω, reſpuo, ſpuendo ejicio vel eructo. 'Αποπυτίζει τὴν θάλασσαν, Ariſt. Ab ἀποπτύω.

'Αποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intruſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ, & ῥαφανίδωσις, raphano in anum immiſſo cruciari, a ῥάφανος, *raphanus.*

'Αποργής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, iracundus. Ex ἀπὸ, & ὀργή, *ira.*

'Αποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, iraſcor. Ex iiſd.

'Απορέγχω, f. γξω, deſerto.

'Απορεῖ, 3. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro ἀπορέϊ. Ab ἀπορέω.

'Απορέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus ſum. 'Απορεύμεθα ἢ ἐγὼ εἰς τὴν ἀεὶ τότε ζήτησιν, Act. 25, 20. Ex α priv. & πόρος, *ratio excogitata efficiendi aliquid.*

Απόρευτος, ε, ὁ ἡ ὐ, qua iter non eſt, invius. Ex α priv. & πορεύομαι, *eo.*

'Απορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito; (2) dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam; (3) nequeo, non poſſum; (4) egeo, deſtitutus ſum. 'Απορεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν τινὲς, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, Iſocr. Μήτιν' ἀπορήσειν γλαῶν, Heſiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

'Απόρημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

'Απορηματικὸς, ἡ, όν, dubitandi vim habens.

'Απορηματικῶς, vi dubitandi.

'Απορητικὸς, ἡ, όν, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator. Ab eod.

'Απόρθητος, ε, ὁ ἡ ὐ, inexpugnabilis, incolumis. Ex ἀπὸ, & πέρθω, *diruo, everto.*

'Απορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπὸ, & ὀρθόω, *erigo.*

'Απόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

'Απορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas; (2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

'Απορνεόω, ῶ, f. ώσω, avem reddo. Ex ἀπὸ, & ὄρνις, *avis.*

'Απορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd. Hinc

'Απορνίθωσις, εως, ἡ, converſio ſeu transformatio in avem.

'Απορνύμαι, nom. pl. pr. part. paſſ. f. g. Ab

'Απόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτεόν με ὤσσαν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, Il. 5, 105.

'Απορος, ε, ὁ ἡ ὐ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) conſilii inops, ſtupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, *via, tranſitus.*

'Απόρσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. Ab

'Απορύω, f. ύσω, profilio, erumpo; (2) diſcedo. 'Ιδαῖος δ' ἀπόρσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, Il. 5, 20.

'Απορραγείμι, 1. ſ. a. 2. optat. paſſ. v. ἀπορρήγνυμι.

'Απορραθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignavia impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam.

'Απορραίνω, ſpargo, adſpergo, irroro. 'Απορραίνειν τῇ θοῇ, Herodot. τὴν ὑγρότητα, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ῥαίνω, *perfundo.*

'Απορραίω, deſtruo; (2) careo. Μὴ γὰρ ὄλ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅτις εἰκοντα βιῳ Κτήματ' ἀπορραίσει, Odyſſ. 1, 404. Τὸν δ' ἐθέλον φθίσαι, ἢ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ, Odyſſ. 16, 428.

'Απορραξ, id, quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀπορράσσω.

'Απόρραξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, quo hæc fortiter ſolo alliſa ei remittebatur, qui miſerat. Ab eod.

'Απορράπιζω, obturo, obſtruo.

'Απορραπτειν, præſ. inf. act. verbi

'Απορράπτω, f. ψω, confuo, conſuendo obſtruo. 'Απορράπτειν τὸ βαλάντιον, Plut. τὸ στόμα, Æſchin.

'Απορράσσω, vel ἀπορράττω, f. ξω, amputo, revello.

'Απορραψῳδέω, ῶ, f. ησω, metro dico, recito, canto.

'Απορρέμβομαι, latius evagor, aberro.

'Απορρέω, f. ὑσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φάσας ὃ ἀπορρεῖν φῦλα πᾶσι στεφάνων, Dem. Οτι δὴ ἀπορρεῖ μνήσις εὖ πεποιθότος, beneficii, Soph. Aj. 523.

'Απορρέω, veto. Ex ἀπὸ, & ῥέω, inuſ. dico.

'Απόρρημα, ατος, τὸ, ſegmentum, fragmentum avulſum, *Heſych.*

'Απορρήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (2) erumpo. Δεσμὸν ἀπορρῆξαι θείῃ πεδίοιο κραίνων, Il. 6. 507. 'Απορρήξαι τ' ἐρίηνης τὴν Ζυμμαχίαν, Æſch. Τὸν βίον, Eur.

'Απορρηθὲν, *vetitum*, eſt, ἀπορρηθὲς, vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀπορρηθήσεσθαι, diſſolvi, de induciis ap. *Lyſ.*

'Απορρῆμα, το, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπὸ, & ῥεω, *dico*, inus.

'Απορρήξας, a. 2. part. act. v. ἀπορρήγνυμι. Unde

'Απορρῆξις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, eruptio, *Aret.*

'Απόρρησις, έως, ἡ, interdictio, (2) renunciatio; (3) inopia, *Heſ.* ſed videtur eſſe debere ἀπόρησις; (4) defatigatio, *Ern.*

'Απορρήσσω, vel ἀπορρήτω, f. ξω, idem quod ἀπορρήγνυμι.

'Απόρρητος, ε, ὁ ἡ ὐ, vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumelioſus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorem; (5) nefandus; ἀπόῤῥητον, penetrale, ſecretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπόῤῥητα, ſacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (idque maximè) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥιψασπις, &c. Ab ἀπόῤῥεω.

'Απορρήτως, *Adv.* clam, ſecreto; (2) ita ut dici nequeat, ſ. non debet.

'Απορριγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimeſco. Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι, Odyſſ. 2. 52.

'Απορριζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ, & ῥίζα, *radix.*

'Απόρριμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀπορρίπτω.

'Απορρινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ, & ῥίνη, *lima.* Hinc

'Απορρινημα, τὸ, limatura.

'Απορριπίζω, f. ίσω, flatu diſcutio, depello, abigo.

'Απορρίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur & ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus, ἀπερρίμμενος, abjectus, deſpectus, ſpretus, Gl. V. perfect. part. paſſ. Μνιθμὸν ἀπορρίψαι, Il. 16, 282. 'Απωσὸς γῆς απορριφθησομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

'Απορρίψαντα, acc. ſ. a. 1. part. act.

'Απόρριψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

'Απορρὼξ, ῆγος, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) ſuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo.*

'Απόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

'Απορροιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto.

'Απόῤῥος, *contr. uſitatius*, ἀπόῤῥους, ε, ὁ ἡ ὐ, profluens, manans, emanans. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo.*

'Απορροφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, abſorbeo, exhaurio.

'Απορρυάττω, f. ψω, abluo, ſordibus, expurgo.

'Απόῤῥυτος, ὁ ἡ ὐ, effluens, defluens. Ab

'Απορρύω, f. ύσω, effluo, defluo.

'Απορρωγὰς, ἀδος, ἡ, rupta, ſeu ruptura avulſa. Ab ἀπορρήγνυμι.

'Απορρωξ, ῶγος, ὁ ἡ ὐ, abruptus, præruptus; *Subſtant.* fragmentum avulſum, pars, portio, emanatio, ſtillamentum, latex, rivus. 'Απορρῶγες τῆς σπλάγχνης, *Aret.* Ab eod.

'Απορύσσω, ſ. ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

'Απόρυψις, ἡ, deterſio, ut ſimplex.

'Απορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. 'Απορφανισθέντες, ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. 2, 17. Ex ἀπὸ, & ὀρφανός.

'Απόρφυρος, ε, ὁ ἡ ὐ, nulla purpura inſignis. Ex α priv. & πορφύρα, *purpura.*

'Απορχέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, deſulto, id eſt, imperite ſaltando perdo. 'Απορχήσαο τὸν γάμον, Herodot.

'Απόρως, *Adv.* perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

'ΑΠΟΣ, εος, τὸ, labor, laſſitudo.

'Απισαλεύω, f. εύσω, e portu in alium proveho; (2) in ſalo ſto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυρᾶς; (3) me ſtabilio. 'Αποσαλεύσας ἡμέραν ἢ νύκτα ὑπὲρ τῆς γραμμοπέδας, Thuc.

'Αποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concreſcere facio; ἀποσαρκόομαι, ῶμαι, in carnem concreſco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates ſector. Ex ἀπὸ, & σὰρξ, *caro.*

'Αποσάτλω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

'Αποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, ſignifico, oſtendo. Ex ἀπὸ, & σαφὴς, *clarus, manifeſtus.*

'Αποσβέννυμι, & ἀποσβέω, f. σβέσω, exſtinguo, ceſſare facio. Hinc

'Απόσβεσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, extinctio. Ἡν ὃ Ζευγμοὶ πρὸς ὑπόσβεσιν ἔῶσι, *Aret.*

'Αποσβέσασι, 3. pl. a. 1. conj. *Poet.* pro ἀποσβέσωσι. Ab ἀποσβέννυμι.

'Αποσειραμβῶ, a. 1. part. med. v. ἀποσείω.

'Απόσεισις, εως, ἡ, excuſſio; (2) ſaltatio quædam impudica. Ab

'Αποσείω, f. είσω, excutio, concutiendo a me repello; (2) amolior, ablego; (3) de medio tollo. 'Αποσείσασθαι τὸ χάρας, Ariſt. Lyſ. 673.

'Αποσεμνύνω, magnifice celebro; (2) *in med.* jacto me, oſtendo, vendito, arrogans ſum.

'Αποσθῶ, idem quod ἀποσύω, quod vide.

'Αποσήθω, excutio cribro.

'Αποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in ſtabulo includo, includo tanquam in ſtabulo. Ex ἀπὸ, & σηκὸς, *ſtabulum.*

'Αποσημαίνεσθαι, *deſignare*, præſ. inf. med. verbi

'Αποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico; ἀποσημαίνομαι, annoto.

'Αποσηπω, f. ψω, putrefacio.

'Αποσηψις, ἡ, putrefactio.

'Απόσιγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.

'Αποσιμόω, ῶ, ſimum reddo; (2) a loco cavo elevo ſurſum; (3) extollo, effero.

'Αποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, *Ern.*) a cibo abſtineo. Ab ἄσιτος.

'Αποσιτία, ας, ἡ, abſtinentia a cibo, inedia; (2) cibi faſtidium. Ab eod.

'Αποσιτικὸς, ἡ, όν, abſtinentiam a cibo inducens. Ab eod.

'Απόσιτος, ε, ὁ ἡ ὐ, a cibo abſtinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ, & σῖτος, *cibus.*

'Αποσιαπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo; (2) reticeſco, conticeſco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀποσιώπα, ἢ διέλειπε, Plut. Hinc

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

'Αποσκάπλω, defodio, fodiendo detraho.

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in averſum jacto; (2) palpitans animam efflo, Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinnum tollo. 'Αποσκαριῶ ἐγὼ γελωτὶ τήμερον, Menand.

'Αποσκεδάζω, ſ. ἀποσκεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpello. Ὡς εἰπὼν, ἄλλης μὲν ἀπεσκέδασαν βασιλῆας, Il. 19, 300. 'Αλλ' αὐτὸς αὖτῳ τῶν ἀποσκεδῶ μύσος, Soph. Oed. Tyr. 137.

'Απο-

Ἀποσκεδάννυμι, f. ἀποσκεδανῶ, idem.
Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. V. ἀπέσκεπασμένα, detecta, Ph.
Ἀποσκεπαρνισμός, ῦ, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, & Σκεπαρνίζω, *ascia percutio.*
Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.
Ἀποσκέπω, detego. Ex ἀπὸ, & σκέπω, *tego.*
Ἀποσκευάζω, f. άσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, & Σκεύη.
Ἀποσκευή, ῆς, ἡ, vasa viatoria & sarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, & ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisd.
Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab
Ἀποσκηπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκηπτω.
Ἀπόσκηνος, ος, ὁ ἡ ὁν, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, & Σκηνή.
Ἀποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
Ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. Ἀποσκήψαντος εἰς φλαῦρον, *Herodot.* 33, 10.
Ἀποσκήψας, a. 1. part. act.
Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, decubitus, eruptio, Hippocr. Ab ἀποσκήπτω.
Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc
Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.
Ἀποσκιασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀποσκίδναμαι, dispor. Μυρμιδόνες δ' ὣς εἶα ἀποσκίδναδε Ἀχιλῆος Il. 23, 4.
Ἀποσκίμπτω, fulcio.
Ἀποσκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκιρρᾶδες, occallescere. Hinc
Ἀποσκίρρωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit.
Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
Ἀποσκλῆμι, exarefco; (2) morior; (3) tabefio; (4) obdurefco; ἀπεσκληκώς, tabidus, Gl. V. perf. part. pass. Ex ἀπὸ, & Σκλέω.
Ἀποσκλῆναι, *emortuum esse*, a. 2. inf. act.
Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρᾶμαι, obdurefco, indurefco.
Ἀποσκληρύνω, induro; præduro, Gl. V. ἀποσκληρύνομαι, indurefco.
Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.
Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, diligenter confidero & intueor, contemplor.
Ἀποσκοπέω, f. ήσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, Gl. V. speculor, *pro* ignoro *Jos.* Ab
Ἀπόσκοπος, ος, ὁ, eminus intuens. Ex ἀπὸ, & Σκέπτομαι, *speculor.*
Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, abeo, ad corves abire jubeo, contumelioſe repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc
Ἀποσκορακισμός, ῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumelioſa repulſio; (2) increpatio.
Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obſcuro; (2) tenebras ſubmoveo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro, Ph. ἀποσκοτόω, obſto, obſum. Ex ἀπὸ, & Σκότος, *umbra.*
Ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.
Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. Ἦρη, μὴ δὴ σφάμπαν ἀποσκύδμαινε θεῇσιν, Il. 24, 64.
Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito.
Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumelioſa tonſura illudo.
Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando.
Ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem.
Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irriſio per ſcomma. Ab
Ἀποσκώπτω, f. ψω, ſcommata jacio, ſcommate inceſſo. Ἀποσκώπτειν ἐς τοὺς φιλοσόφους, Luc.
Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abſtergo. Ἀποσμᾶν τὸ ῥυπόν, Luc.
Ἀπόσμημμα, ατος, τὸ, retrimentum, Ab
Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, Luc.
Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνῃ, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον, Luc. pro imag.
Ἀποσμίλευμα, τὸ, ſegmen ſcalpello factum, quod ſcalpello undique reſecatur. Ab
Ἀποσμιλεύω, εύσω, ſcalpello amputo, ſeu reſeco; (2) ſcalpro purgo; (3) polio, expolio.
Ἀποσμύχω, f. ξω, igni latente abſumo; (2) lenta tabe abſumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
Ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello. Ἀποσοβῆσαι τὸ γέλων, Ariſt. Ran. 45. Οὐκ ἀποσοβῆσεις; ὡς ταχέως, εὐράξ, σατάξ; id. Av. 1263.
Ἀπόσος, ος, ὁ ἡ ὁν, quantitatis expers. Ex α priv. & πόσος, *quantus.*
Ἀποσπάδιον, ῦ, τὸ, excerptum, decerptum. Ab ἀποσπάω, *extrabo, evello.*
Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui teſticuli ſunt avulſi, vel exſecti. Ab eod.
Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.
Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſcia exſolvo.
Ἀποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulſo. Ex ἀπὸ, & Σπαίρω, *palpito.*
Ἀπόσπασις, εως, & *Ion.* ιος, avulſio, evulſio, *Aret.* Ab ἀποσπάω. Unde
Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulſa; (2) evulſio, Gl. V. lacinia; fragmentum.
Ἀποσπασμός, ῦ, ὁ, idem.
Ἀποσπασμάτιον, ῦ, τὸ, particula excerpta, ſeu avulſa, Dim. ab ἀπόσπασμα.
Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abſtraho, avello, ab aliquâ re, impr. uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. Ἀποσπᾶδε τῆς μνήμης ἐμέ. Basil. Πῶς σ' ἀποσπάσω πικρᾶς ταύδ' ἀϊδλης κυνώδους τος; Soph. Aj. 1043. ἀποσπασθεὶς, avulſus, item regreſſus, Gl. V. a. 1. part. paſſ.
Ἀποσπείρω, diſſemino.
Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo, Ph. delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δὴ Ἀθήνῃ ἔυχετ' ἀποσπένδων, Odyſſ. 3. 394.
Ἀποσπερμαίνω, ſemino, ſemen jacio.
Ἀποσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto, ſemine genitali polluor.
Ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινὲς ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, Thuc.
Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia abſtergo, ſeu detergo. Hinc
Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ.
Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) e medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὀνυχας ὑπὸ δακτύλων, attriviſſe, Av. 8.
Ἀπόσπονδος, ος, ὁ ἡ ὁν, alienus & excludendus a libationibus, impius, profanus. Ex ἀπὸ, & Σπονδὴ.
Ἀπόσπορος, ος, ὁ ἡ ὁν, ſatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *ſemino.*
Ἀποσπουδάζω, f. άσω, ſtudioſus alicujus rei eſſe deſino; (2) negligo, contemno, repudio. Ἀποσπουδάζειν τῆς κοινῆς Philoſt.
Ἀπόσυντος, ος, ὁ ἡ ὁν, excitatus. Ab ἀποσύομαι.
Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; diſtillatio; (3) ſtiria, ſtilla. Ab ἀποστάζω.
Ἀποσταδὰ, *Adv.* eminus. Ab ἀφίστημι.
Ἀποσταδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo, ſtillatim fundo. Ἀποστάζῃ λόγων αὐτῶν χρυσὸς, Luc.
Ἀποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appenſum trado.
Ἀποσταλάζω, deſtillo. Ab ἀποστάζω.
Ἀποσταλάω, ῶ, idem & ab eod.
Ἀποσταξις, ῆ, ſtillatio, diſtillatio. Ab eod.
Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, diſceſſio, diſcidium, Gl. V.
Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio juſti domini, unde ἀποστατιὸν δικη.
Ἀπόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio; rebellio, ſegregatio, abitus, diſcidium, prævaricatio, Ph. venditio per libram. Ab ἀφίστημι.
Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt. Ab ἀφίσταμαι.
Ἀποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adſum, non præſto ſum; (2) deficio, defero. Οὐτοσὶ πάλαι φάρμακ, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων, Ariſt. Av. 320. Ab ἀποστάτης.
Ἀποστάτης, ου, ὁ, qui deficit, qui ſeceſſionem facit; (2) retractator, faciens deſiſtere. Ab ἀφίσταμαι. Unde
Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, deſertor; (2) rebellis; (3) religionis Chriſtianæ deſertor.
Ἀποστατικὸς, ὴ, όν, rebellis, contumax, Gl. V. ſuppuratorius. Ab ἀποστάτης.
Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix.
Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, ſeu palis ligneis in terram depactis munio ſeu cingo; (2) adfigo cruci.
Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Ex ἀπὸ, & σταφὶς, *uva.*
Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio. Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπῃ ἦν, Marc, 2, 4.
Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.
Ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulſo.
Ἀποστείχω, abeo.
Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, diſcedo. Ὅπως ἀποστείχειν, Odyſſ. 11, 131.
Ἀποστελεῖ, 3. f. f. 1. ind. act.
Ἀποστελίγισμα, τὸ, ſtrigmentum.
Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi ſubmoveo, *ap. Thuc.* ἀποστελλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, *paſſ. etiam dicuntur*, quos abeuntes proſequuntur; ἀποστάλεις, directus, Ph. a. 2. part. paſſ. Τίνος μ' ἑκατι γῆς ἀποστέλλεις; Eur. Med. 282. Φυγὰς ἀποστελεῖς ὁμαίμους λώβα, id. Ph. 323. Ex ἀπὸ, & στέλλω, *mitto.*
Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, anguſtum reddo. Ex ἀπὸ, & στενὸς, *anguſtus.*
Ἀποστενωτικὸς, ὴ, όν, ad brevitatem in pauca redigens ſententiam.
Ἀποστεπτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, *adimo coronam.*
Ἀποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, deſino amare; (2) ſuſtineo, tolero. Suid.
Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποστερεῖ, inficiatur, Ph. Ἀποστερεῖν τινα τὰ χρήματα, τῶν χρημάτων, ἀποστερεῖς Σωστυχίας τινος. Ἀποστέρημαι τοῦ βίου τὰ τόξ' ἐλών, Soph. Phil. 954. Τῶ μόνα τεκνα μεθοσίῳ ἀποστερεῖν; Ariſt. Θεσμ. 705. Ἀποστερεῖς τοῦ πατέρα τὸ τυραννίδος; id. Av. 1611. Hinc
Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.
Ἀποστερητὴς, ῆ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.
Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix.
Ἀποστερητικὸς, ὴ, όν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.
Ἀποστερίζω, & ρίσκω, privo.
Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo; ἀποστεφανῶμαι, corona privor. med. coronam depono.
Ἀποστέφω, f. ψω, idem. Ex ἀπὸ, & στέφω.
Ἀποστῆ, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.
Ἀποστηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor. Ex ἀπὸ, & στῆθος.
Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abſceſſus, apoſtema.

Gl.

Gl. V. vomica, ſuppuratio, ulcus; (2) ſpatium & intervallum, quo abſiſtimus; (3) locus remotior ac ſecretior. Ab ἀφίσημι. Hinc

'Αποσηματίας, ου, ὁ. qui abſceſſu, ſeu apoſtemate laborat.

'Αποσηματίζω, reſiſto, ſubſiſto. Ab eod.

'Αποσηματικός, ἡ, όν, ſeparativus. Ab eod.

'Αποσημάτιον, ου, τὸ, parvum apoſtema, parvus abſceſſus, Dim. Ab eod.

'Αποσημάτ⟨ῶ⟩, ίᾳ, ον, apoſtemate laborans.

'Αποσηματώδης, ε⟨ς⟩, ὁ, ἡ, ἡ, apoſtematis, ſeu abſceſſus naturam habens. Ab eodem.

'Αποσῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίσημι.

'Αποσηρίζω, f. ξω, fulcio, ſuſtento. Τοῖς ζυλέοισι τὰς μηρὰς ἀποσηριζόμβους, Ariſtot.

'Αποσῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίσημι.

'Αποσησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

'Αποστιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.

'Αποστίλβω, f. ψω, ſplendeo, niteo, rutilo, illuſtro, ſplendorem emitto. 'Αποστίλβοντες ἀλείφατ⟨ι⟩, Odyſſ. 3, 408. Gl. V. renideo.

'Αποστιχε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἀποστείχω.

'Αποστλεγίζω, deſtringo, abrado. Hinc

'Αποστλεγισμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, ſtrigmentum.

'Αποστολίς, ίδος, ὁ, qui claſſi præeſt, magiſtratus rei nauticæ præfectus.

'Αποστολή, ῆς, ἡ, miſſio; (2) dimiſſio; (3) remiſſio; (4) profectio navi; (5) munus apoſtollicum.

'Αποστολικ⟨ός⟩, ἡ, όν, ad apoſtolos pertinens; (2) apoſtolos decens; (3) ab apoſtolis profectus.

'Αποστολιμαῖ⟨ος⟩, αία, αῖον, miſſitius, emiſſitius.

'Απόστολ⟨ος⟩, ου, ὁ, apparatus claſſium & expeditio maritima; claſſis, Gl. V. (2) imperator claſſis; (3) literæ dimiſſoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) Apoſtolus; & (6) *Adjective* ὁ, ἡ, ἡ, qui huc illuve mitti ſolet; Gl. V. miſſus. Ab ἀποστέλλω.

'Αποσματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. "Ηρξαντο οἱ γραμματεῖς ——— ἀποσματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, Luc. 11, 53, Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & σῶμα, os.

'Αποσομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obſtruo; (3) aciem retundo, hebeto. Πελέκιον λαβὼν ἀποσομισμένον τὸ πλαγίον, Philoſtr. Ex iiſdem.

'Αποσομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; ore facto aperio. Hinc

'Αποσόμωσις, εως, ἡ, apertio facto oſtio; (2) apertura, patefactio.

'Απόσορ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. & σορή, *amor*.

'Αποσορώζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego.

'Αποσοράκόω, f. ώσω, in teſtam muto; (2) induro in teſtæ modum.

'Αποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror; ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

'Αποστράτηγ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

'Αποστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo, caſtris motis revertor.

'Αποστραφείς, 2. ſ. a. 2. op. paſſ. v. ἀποστρέφω.

'Αποστραφῶ, *averſor*, a. 2. conjunct.

'Αποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

'Αποστρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) diſcedo, alio iter flecto; ἀποστρέφομαι, devertor, avertor, averſor, abhorreſco, faſtidio, Gl. V. ἀπεστραμμέν⟨ος⟩, averſus, Ph. part. perf. paſſ. 'Αποστρέφοντα ⟨τὸ⟩ λαὸν, Luc. 23, 14. 'Αποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες ἂν ὀρνιθομανῆσαι, Ariſt. Av. 1289. 'Αποστρέφει ⟨τὸ⟩ δῆμον, averſa refugit, id. Pace, 681. Hinc

'Αποστρέψας, a. 1. part. act.

'Αποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio, averſatio; (2) perfugium. receptus, unde v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, ratio vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulſio, purgatio; (5) Figura rhetorica.

'Αποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris hominis ab inconceſſa libidine avertentis. Ab

'Απόστροφ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, averſus, abhorrens. *Subſtant.ve* eſt Figura grammatica, literæ abjectæ nota.

'Αποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. 'Αποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, Rom. 12, 9.

'Αποστυγοῦντες, nom. pl. part. pr. act.

'Αποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν 'Απόλλων, Il. 16, 703.

'Αποστύφω, f. ψω, adſtringo.

'Αποσῶ, *diſceſſerim*, 1. ſ. a. 2. conj. act. v. ἀφίσημι.

'Αποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum, qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.

'Αποσυλῆσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab

'Αποσυλάω, ῶ, f. ήσω, deſpolio, deprædor, depeculor, ſpoliando aufero, eripio, Gl. V. ἀποσυλῶ, expilo.

'Αποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ, & Συμβάλλω, εῶ.

'Αποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, diſſuadeo.

'Αποσυρίσσω, diſgrego, diſpello.

'Αποσυρίττω⟨ν⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſynagoga motus, cui interdictum eſt ſynagoga. Ex ἀπὸ, & Συναγωγὴ, *ſynagoga*.

'Αποσύραξ⟨ιν⟩, ινος, idem.

'Αποσυρομαι, erumpo, profilio, exſilio. Ex ἀπὸ, & Σεύω, *cieo, agito*.

'Αποσυρίζω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam converto; ἀποσυρίζομαι, in fiſtulam verti.

'Αποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto.

'Αποσυρίσσω, ſive ἀποσυρίττω, f. ξω, exſibilo, ſibilis ejicio.

'Απόσυρμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, id, quod detractum, ſeu abraſum eſt, fruſtum alicunde, abraſum, evulſum, excuſſum; (2) locus deſquamatus. Ab

'Αποσύρω, detraho, retraho; abſtraho, ſubtrahio, ſubduco, Gl. V.

'Αποσυσιτέω, ῶ, deſum ſodalitati, abſum a ſodalitio, ſeu convivio.

'Αποσύσσασις, ἡ, deſtructio.

'Αποσφαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. Σφάζω.

'Απόσφαγμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt. Ab

'Αποσφάζω, ſ. Σφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. "Αυτη δ' ἀποσφαγήσεται μᾶλ' αὐτίκα, Ariſt. Θεσμ. 757.

'Αποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor & pilam repello; (2) retorqueo & relido in modum pilæ.

'Αποσφαίρισις, ἡ, excuſſio.

'Αποσφαιρόω, in globi formam redigo.

'Απόσφακελίζω, f. ίσω, infeſtor, ſ. laboro Σφακέλῳ, ſive membri inflammationem paſſi mortificatione; (2) Σφάκελον induco; (3) debilito, putrefacio.

'Αποσφαλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi

'Αποσφάλλω, ſubverto, peſſumdo; (2) a via aberrare facio, ſeduco; (3) facio excidere ab incepto, impedio. 'Αποσφαλεὶς τ' ὀδὸν, τ' ἐλπίδ⟨ων⟩. Μέγα δέ Σφας ἀποσφήλειε πόνοιο. Il. 5, 567.

'Αποσφαλμέω, ῶ, collabor, concido. Ὁ ἵππ⟨ος⟩ ἀπὸ τ' πλαγίης ἀποσφαλμήσας, Polyb.

'Αποσφάξ, άγ⟨ος⟩, ἡ, excelſum præcipitium, præcipitium in rupibus a ſe divulſis. Ab

'Αποσφάξειν, f. 1. inf. act. verbi

'Αποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφαττόμ⟨ενος⟩, enecat, Ph.

'Αποσφενδονάω, ῶ, f. ἀποσφενδονήσω, ῶ, f. ησω, funda torqueo, funda tortum emitto. 'Αποσφενδονῶντες ἀλλήλοις, Luc. Hinc

'Αποσφενδόνητ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, funda emiſſus; (2) funda repulſus.

'Αποσφενδονίζω, id. quod ἀποσφενδονάω.

'Αποσφηνέω, in cunei formam redigo.

'Αποσφήλαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro 'Αποσφήλαι. Ab ἀποσφάλλω.

'Αποσφίγγω, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto, reſtringo, Gl. V. Ὅις μὲ τὰς ζιαγόνας ἀπεσφίγξατε, Luc.

'Αποσφίγξις, ἡ, conſtrictio.

'Αποσφραγίζω, f. ίσω, reſigno; (2) ſigno; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὲ ταῦτο τὰ θεραπόντια ἀποσφράγισε, Diog. Laert. Hinc

'Αποσφράγισμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

'Αποσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, reſignator, Gl. V.

'Αποσφραίνομαι, odoror, olfacio.

'Αποσχάζω, f. άσω, ſcarifico, venam aperio. Τῷ φλέβα ἀποσχάσαι, *Hippocr.*

'Αποσχαλιδόω, ῶ plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & σχαλὶς, *furcula, qua attolluntur retia*.

'Αποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

'Αποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere & inconſulte ago.

'Αποσχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχέω.

'Απόσχεο, *abſtine*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, ſeu *Attice* ἀπὸ σχοῦ.

'Απόσχεσις, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab

'Αποσχέω, abſtineo. Ab ἀπέχω.

'Αποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.

'Αποσχίζω, f. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu avello, abrumpo. 'Αποσχίζειν τινὰ τῆ λόγῳ, Ariſt. Hinc

'Απόσχισις, ἰδ⟨ος⟩, ἡ, *Aret.* (propago, *Ern.*) id. quod

'Απόσχισις εως, ἡ, abſciſſio, avulſio, quæ ſcindendo, aut findendo fit.

'Αποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcriptum ſejungo; (2) ſejungo, ſeparo. Ex ἀπὸ, & σχοινίζω, *fune circumſcribo*.

'Αποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

'Απὸσχόμβρ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, a. 2. part. med. v. ἀποσχέω.

'Αποσώζω, f. ώσω, ſervo, ſanitati reſtituo. Πρὸς τὴς μὴ ἔν Σέ τλῶ δέτ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγος, κἀποσώζοντας νόσε, Soph. Phil. 1369.

'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

'Αποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσω.

'Αποτάδην, *Adv.* prolixe. Ab ἀποτείνω.

'Αποταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

'Αποτακεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποτήκω.

'Απότακτ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Ab ἀποτάσσω.

'Αποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

'Αποτάμνω, *Ionice* pro ἀποτέμνω, quod vide.

'Απότασις εως, ἡ, extenſio; (2) conſilium; propoſitum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

'Αποτάσσω, ſ. ἀποτάττω, f. ξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno; (2) centurio, in ſtationibus certis pono; (3) deſtino, deſpondeo; ἀποτάσσομαι, renuntio, jubeo valere, a me ſubmoveo, abſtineo; (2) vale dico, de abeunte. Τὰς δ' λοιπὰς ζυμμαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάξει, Polyb. 'Επίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τ' οἰκόν μου, Luc. 9, 61.

'Αποτάτου, *Adv.* longiſſime. Ab ἀπὸ, *a*.

'Απόταυρ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, tauro carens.

'Αποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio; & ἀποταυρῶμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καί τοι τοκάδ⟨ων⟩ δέρμα λεαίνης ἀποταυρεῖ δρωσὶν, Eur. Med. 188.

'Απόταφ⟨ος⟩, ου, ὁ, ἡ, ἡ, privatus ſepulchro; (2) ſeorſum ab aliis ſepultus. Ex ἀπὸ, & τάφ⟨ος⟩, *ſepulchrum*.

'Αποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio, Ab

'Αποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. 'Ελεῖν ἢ ἀ δυνάμεν⟨ος⟩, ἀπετάφρευε, Appian.

'Αποτεθεῖεν, *reſerventur*, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.

'Αποτείνω, extendo, produco in longum, v. c. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, Gl. V. 'Οι δ' ἔτι τούτων μακρωτέρῃς ἀποτείνεσι μισθὸς παρὰ θεῶν, Plat.

'Αποτεκνωθῶ, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀποτεκνόω.

'Αποτειχίζω, f. ίσω, muro obſtruo, muro in-

terſepio ; (2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo, adverſus aliquem, urbem circumvallo. Ἀπετείχισε τὰς καταδρομὰς τῆς Θρᾳκῶν, Plut. Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum ; (2) murorum ablatio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμὸς, ου, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto ; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτελείω, ω, perficio ; (2) confecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus ; (2) effectus ſtellarum ; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens ; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effective.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino ; (2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præſto ; conſummo, Gl. V. Ἀποτελεῖν τὰ νομιζόμενα· ἢ καρπὸν, producere ; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15.

Ἀποτέμνω, f. τεμῶ, abſcindo ; deſeco, recido, reſeco, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κὴ ἄρθρα τεμῶ χερὶ, Soph. Phil. 1198.

Ἀποτετυᾶν, f. 1, part. act.

Ἀποτέτυξεδ, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino ; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμὸς, ὅ, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ, & τέρμα, *terminus*.

Ἀποτετμβ, perf. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτέτμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτθυμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi ſententiam ſucceſſit ; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor*.

Ἀποτθυκτικὸς, ἡ, ὸ, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.

Ἀπότθυξις, εως, ἡ, repulſa, finiſter & infelix ſucceſſus ; Gl. V. offenſatio. Ab eodem.

Ἀποτιφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτιγανίζω, f. ίσω, e ſartagine comedo.

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo ; (2) macero, tabefacio, conſumo.

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῆλε.

Ἀποτηξις, εως, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. ſing. f. 1, ind. act. *Att.* pro ἀποτισῇ. Ab ἀποτίω, *luo*.

Ἀποτιθημι, depono, repono, Gl. V. ἀποτιθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίθεδε τῷ ἀρχῷ, ἐχθραν, ὀργὴν, ἐπ' ἀνθράκων, εις ἀγέλειον.

Ἀποτίκτω, partum emitto ; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum.

Ἀποτιμὲν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo ; (2) æſtimatum do ; (3) pignus conductionis domus do, at Ἀποτιμάομαι, pignus ejuſmodi accipio ; (4) ignominia adficio, Gl. V. ἀποτιμῶμαι, cenſeor. Ἀποτιμήσαδε τὸ χωρίον, Dem. Hinc

Ἀπότιμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur ; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus. Gl. V. æſtimatio ; (2) vectigal, tributum.

Ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit. Gl. V. cenſor.

Ἀποτιμος, ου, ὁ κὴ ἡ, honore carens, inhonoratus ; (2) oppignoratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

Ἀποτιναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur, ſeu excutitur. Ab

Ἀποτινάξαδε, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάτλω, f. ξω, excutio, decutio ; (2) ἀποτίναξεν, decuſſit, Ph a, 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῆς ποδῶν ἀποτινάξατε, Luc. 9, 5.

Ἀποτιννύμος, pr. part. med. verbi

Ἀποτίννυμι, pœnas ſumo. Ἦ ἑὰς ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυ' ἀυτῶν, Heſiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτιννύω, perſolvo, luo, Gl. V.

Ἀποτίνω, luo pœnas, ſolvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύω δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, Plut.

Ἀποτισάμβ, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτίσῃ, *luet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. V. Ab eod.

Ἀπότιτθος, ε, ὁ κὴ ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ, & τιτθὸς, *mamma*.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio ; (2) perſolvo, luo, dependo, reddo ; ἀπίτισεν, luit, Ph. Ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὤφλον, Dem. Τὰ παράνομα τάτ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνει, Ariſt. Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ καιπάλης, h. e. poſt id. Veſp. 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Πολλὰς ἦ κλειτὸς τότ' ἀποτμήγεσι χαράδρας, Il. 16, 390.

Ἀποτμὴξ, ηγος, ὁ κὴ ἡ, abſciſſus, abruptus. Ab ἀποτμήσω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, profectio, abſciſſio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσω, abſcindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ε, ὁ κὴ ἡ, miſer, infelix. Ex α priv. & πότμος, *ſors*.

Ἀπότοκος, ε, ὁ κὴ ἡ, enaſcens, enatus. Τοιγαροῦν τὰ ἀπότοκα τῶδε νοσήματα ἄφυκτα γίγνεδ', *Aret.* Ab ἀπόλλυμι.

Ἀποτολμαω, ῶ, f ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior ; facinoroſe audeo. Ἡτοίμας δὲ ἀποτολμ[illegible]om. 10, 20.

Ἀπότολμος, ε, ὁ κὴ ἡ, audax. Ex ἀπὸ, & τόλμα, *audacia*.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abſciſſa ; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομὸς, ὸος, ἡ, abſciſſor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura ; profectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abſciſſo, inciſio ; (2) nimius rigor, ſeveritas nimia, qua res omnes ad vivum reſecantur ; Ph. crudelitas. al. Gl. V. temeritas, ſeveritas, acerbitas.

Ἀπότομος, ε, ὁ κὴ ἡ, abſciſſus, abruptus, præruptus ; (2) durus, rigidus, ſeverus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus ; ἀποτομώτατος, duriſſimus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτόμως, *Adv.* abſciſſe, abrupte ; (2) ſevere, rigide ; (3) plane, præciſe, temere.

Ἀποτοξάω, f. ὐσω, ſagitta appeto ; (2) ſagitta arceo, propulſo.

Ἀποτορνόω, f. ώσω, detorno ; (2) expolio, elaboro, exorno ; (3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ε, ὁ κὴ ἡ, qui fine potu vivit ; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ, & πίνω, *bibo*.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτράγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος, *collum*.

Ἀποτραχύνω, exaſpero ; (2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, avertendi, f. depellendi vim habens ; (2) diſſuaſorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto ; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor ; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto ; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τῆ γάμε, τῆς ἁμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀτιδικὰν δικὴν ; Ariſt. Nub. 774. Οὐδὲν τάτων ἀπίτρεπέ ζε, μὴ ἐχὶ πίνειν παρ' αὐτῶ, prohibuit, quo minus, Luc. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re ; ἐκ ἀποτ. non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, ἡ, averſio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo ; (2) vinco, ſupero ; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero ; (2) aboleo, expello ; (3) fricta ſeu tritu abſtergo ; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo ; (2) ſubmoveo, amolior. Gl. V. Ἀποτρίψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψασι, Odyſſ. 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς, Diod. Sic. Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. V. retrimentum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f, ώσω, ad tertiam partem redigo. Ph. Ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ κὴ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus*. Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἶδετε πρὸ ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας, Eur.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, deterſio ; tritura, Ph. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπαίδη, pr. inf. med. v. ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ε, ὁ κὴ ἡ, malorum depulſor ; (2) averruncus ; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπὴ.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, averſor, declino. Ex ἀπὸ, & τροπάω, *verto*.

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς σὲν μὲν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσω αὐτόθεν, Il. 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio ; (2) amolitio, depulſio ; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto*.

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro ; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπὴ. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, ſacrificium quod fit malorum avertendorum cauſſa, piaculum, piamentum, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averruncatio iræ deorum ; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ου, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ε, ὁ κὴ ἡ, averſandus, abominandus, refugiendus ; (2) ſeparatus ac quaſi exterminatus ; (3) depulſor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

Ἀπότροφος, ε, ὁ κὴ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit ; (2) peregrinus ; (3) qui philoſophiæ non eſt alumnus. Ex ἀπὸ, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτὲς, Plut.

Ἀποτρύω, f. ὐσω, detero, attero ; (2) abjicio ; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ ἐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χιλίωαι σι, Soph. Trach. 126.

Ἀποτράω, f. ξομαι, abedo, avello morſu ; dentibus exſcindo.

Ἀπότρωκτος, ον, demorſus, reſectus ; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor ; (2) fruſtror ; (3) perdo, amitto ; & (4) ex voto non ſuccedo, præter ſpem evenio ; repulſam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τῆ ζκήπτε, τ' ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco ; Ἀποτυλῶμαι, occalleo, Gl. V. Ἀποτυλῶδαι, callefcere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido ; (2) tympanis & fidiculis extendo ; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. άσω, effingo, exprimo, Gl. V. ἀποτυπῶ, effingo, ἀποτυποῖ, effingit, Ph. Ποὸς τὸν τῆ παραδείγματος ἀποτυπούμενον φύσιν, Plat.

Ἀποτύπτεδαι, præſ. inf. med. verbi

Ἀπο-

Ἀποτύπτω, f. ψω, verberare desino, *in med.* verberare me desino, plangere desino.
Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, feneſtram.
Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium. Ab ἀποτυγχάνω. Unde
Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa.
Ἀποτυχίζω, a lapide affulas & cementa malleo roſtrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ, & τύχος, ſeu τύκος, quod v.
Ἀποτυχόντως, *Adv.* præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.
Ἀποτυχων, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.
Ἀπυλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ, & ὐλέω, *cicatricem duco.* Hinc
Ἀπύλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.
Ἀπυλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt cicatricem inducendi.
Ἀπυραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ, & ὐραγέω.
Ἀπυρανόθεν,, cælitus.
Ἀπυράρθρος, a. 2. part. med. *per Sync.* pro ἀπυρισάρθρος. Ab ἀπυρίζω, pro ἀφορίζω. *desinio.*
Ἀπύρας, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἀπυρίσας, a verbo eod.
Ἀπυρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ, & ὐρέω, *urinam mitto.*
Ἀπυρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo. Ἄλλοι γάρ οἱ ἀπυρίσασθαι ἀρώρας, Il. 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*
Ἀπύρησις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, ipſa actio mingendi, vel urinam reddendi. Ἀπυρησιος πρόθυμίη, *Aret.*
Ἄπυρος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui abeſt a terminis. Ex ἀπὸ, & ὅρος, *terminus.*
Ἀπυρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, adverſo vento utor. Ex ἀπὸ, & ὐρος.
Ἄπυς, οδος, ὁ ἡ ἥ, pedibus carens.
Ἀπὼν, *abſens*, præſ. part. f. g. verbi ἄπειμι.
Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia; (2) detrimentum. Ab ἄπειμι, *abſum.*
Ἀπουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ, & οὐσία, *bona, facultates.*
Ἀποφάγω, comedo.
Ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περί τινος, τὴν διαθήκην, τί χρὴ τὸ δημόσιον εἰς τὸ κοινόν. Hinc
Ἀποφανῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανοῦμεν, ab ἀποφαίνω.
Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio; (2) ſententia, breve dictum; (3) rei quæſitæ probatio; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.
Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans, ſive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντὸς.
Ἀποφαντικῶς, *Adv.* enunciative, more eorum qui de aliquid pronunciant.
Ἀπόφαντος, ὴ, ὸν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.
Ἀπόφασθε, 2. pl. a. 2. imp. med. v. ἀπόφημι.
Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio; (2) deſcriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.
Ἀποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω.
Ἀποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans.
Ἀποφατικῶς, *Adv.* negative.
Ἀποφυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio.
Ἀποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φέρβω, *alo.*
Ἀποφθιατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφθίοιντο. Ab
Ἀποφθίω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, perſolvo; (4) adtero; (5) renuncio, denego, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφίομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet. Ἀποφέρειν τὸ φόρον, ſolvere; νόσος ἀπώλεκε αὐτὸν, necavit; παραιόμων γραφὴν κατὰ τινος, accuſare. Ἀπόφερε τὰ Ζακύν λαβὼν ταυτὶ πάλιν, Ariſt. Pace. 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κἀκ ἀποχρῆν, reddere idem, Conc. 449.
Ἀποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) abſolvor. Ἀποφεύγειν τὸ τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν τὸ ἐγκλημα, δικὴν, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γὼδι, ὅτι ζοὶ κῆρα τανὸ' ἀποφεύξεῖν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα, Ariſt. Av. 938. Hinc
Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.
Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium, evaſio.
Ἀποφλυκίζω, decerpo, ſeu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ, & φλυκὶς, *ficus immatura.*
Ἀπόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, effero; (4) cenſeo, autumo; (5) declaro; (6) demonſtro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἀρχεῖθε, μὴ ἀγγελίαν ἀποφάθαι, Il. 9. 645.
Ἀπόφημος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen.*
Ἀποφθάνω, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.
Ἀπόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*
Ἀποφθέγξομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententioſe dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτῆς, μὴ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Hinc
Ἀπόφθεγτος, ος, ὁ ἡ ἥ, a ſermone remotus & ſeparatus, indignus quem alloquamur.
Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum ſententioſum & breve. Hinc
Ἀποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apothegmatis loquendis gaudet.
Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. Ἀποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, Hippocr.
Ἀποφθίμβος, part. pr. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμβος. Ab ἀποφθίω.
Ἀποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθουσι ὄϊ λαοὶ, Il. 5, 643.
Ἀποφθίνω, intereo, pereo; (2) corrumpo, perdo. Οὔτ' ἀνδρὸς ἀποφθίσειε θάλασσα, Heſiod. Ἔργ. 664. Ex ἀπὸ, & φθίνω.
Ἀποφθίσειε, *perdiderit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. v.
Ἀποφθίσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθίσθω. Ab
Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio; pereo, ἀποφθίμβος, perditus, interfectus, mortuus. Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιον ἑταῖροι ἑταῖροι, Odyſſ. 5, 110. Ex ἀπὸ, & φθίω.
Ἀποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.
Ἀποχαιρίσω, ῶ, f. άσω, fiſcella capiſtro; (2) os obturo.
Ἀποχαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averſor.
Ἀποχλαυξάσα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποχλαυρίσασα. Ab ἀποχλαυρίζω.
Ἀποχλιμαίνω, ardere, ſeu æſtuare deſino, inflammari tumore deſino, tumorem depono.
Ἀποχλιμματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα. Hinc
Ἀποχλιμματισμὸς, ος, ὁ, purgatio a pituita; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.
Ἀποχλοιάω, ῶ, f. ώσω, decortico. Ex ἀπὸ, & φλοιὸς, *cortex.*
Ἀποχλύζω, efflo, ebullio.
Ἀποφοβίζω, expurgo; (2) oracula reddo.
Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, refilio, recedo; (2) non frequento; (3) renuncio; (4) morior. Ἀπιοῖτα τῆς ἐκκλησίας, Philoſtr. Hinc
Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus.
Ἀπόφονος, φόνου, injuſta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ, & φόνος, *cædes.*
Ἀποχρὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) penſio, penſitatio; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*
Ἀποφόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivii data.
Ἀπόφορος, ος, ὁ ἡ ἥ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.
Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον, Act. 21, 3. Ex ἀπὸ, & φόρτος, *onus.*
Ἀποφράγνυμι, ſive ἀποφραγνύω, obſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, & φράσσω, *ſepio.*
Ἀπόφραξις, ἡ, obturatio, obſtructio.
Ἄποφρας, άδος, ἡ, nefaſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus; ἀποφράδες, nefaſti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & φράζω, *loquor.*
Ἀποφράσσω, ſive ἀποφράττω, f. άξω, obſtruo, obturo, inſepio. Ἀποφράσσειν τὸ στόμα.
Ἀπόφρικος, ὁ ἡ ἥ, inhorreſcens, exteritus, *Aret.* Ex ἀπὸ, & φρικὸς, *horrendus.*
Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.
Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde
Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.
Ἀπόφυλος, ος, ὁ ἡ ἥ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ, & φυλὴ, *tribus.*
Ἀποφυλλίζω, folia, ſeu frondes, amputo, Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον. Hinc
Ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
Ἀποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio; (4) reſpuo. Ἀποφυσᾶζ πολίτας, μεγέθει, Philo.
Ἀποφύσια, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab
Ἀπόφυσις, εως, ἡ, excreſcentia, pars ab alia enata & procedens; (2) pars oſſis extuberans. Ab ἀποφύω.
Ἀποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quum ſtolo evulſus feritur. Ab
Ἀποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum fero; (2) tranſplanto.
Ἀποφύω, emitto ſurculum; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, abnaſcor; (2) adnaſcor.
Ἀπρηνίς, ος, ὁ ἡ ἥ, vanus, irritus; (2) monſtroſus, prodigioſus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φαλεὶς, *luſtrum, in quo feræ latent.*
Ἀποχεύω, f. άσω, abſcedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζου βόθρου, Odyſſ. 11, 94.
Ἀποχαλασμὸς, ὁ, relaxatio. Ab
Ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. Ἀποχαλᾶν τινὶ φροντίδα.
Ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. Gl. V. refreno.
Ἀποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego; (2) fabricor.
Ἀποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio.
Ἀποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſeu aggere includo.
Ἀποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab
Ἀποχαράσσω, f. ἀποχαράττω, f. ξω, ſcarifico, derado; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel noto.
Ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.
Ἀποχειμάζει, hiems deſinit, defæviit. Ex ἀπὸ, & χειμάζω, *hiemo.*
Ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.
Ἀπόχειρος, ος, ὁ ἡ ἥ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exercens. Ex ἀπὸ, & χειρὸς.
Ἀποχειροβίωτος, ος, ὁ ἡ ἥ, idem, Gl. V. mechanicus.
Ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiſcito abſolvo. Ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Ariſt. Pace, 665. Τὰ πραγμάτα ἀκύρως ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε Μειδίᾳ, Dem. Hinc
Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit ſuffragio; (2) abrogatio.
Ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium

Ἀνδρὸς τῆδ' ἀπώσαντες κράτη, Soph. Aj. 446. Αὐθαδία φίλυς ἀπωθῆ, Eur. Med. 622. Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκλυ χθονὸς, id. Ph. 76. Σὺ μὲν πολέμιος ἀπωσαμένη μετ' ἐμᾶ τᾶ φίλα χόρδυσιν, Arist. Pace 776.

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulsus.

Ἀπωκισμένος, perf. part. pass. v. ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amissio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπαίδευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari eruditique solent. Ex α priv. & παιδεύω, *pullos equinos domo*.

Ἀπάλεσα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπαλόμην, a. 2. ind. med.

Ἀπόλοντο, *extincti sunt*, 3. plur. a. ejusd.

Ἀπαματικῶς, abjurative.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro*.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοτικος, ε, ο ἡ ἡ, abjurativus.

Ἀπόμοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.

Ἀπὼν, *absens*, part. præs. verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀπάρξ, υγος, ὁ, canalis sub terra fossus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) scissura, fissura. Ab ἀποράσσω, *defodio*.

Ἀπαρχήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπαρχήσασο vel ἀπαρχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπάτωρ, ε, ὁ ἡ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. & πῶρος, *callus*.

Ἀπασάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπωθέω.

Ἀπασις, εως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, *pello*.

Ἀπασμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπωθέω.

Ἀπασικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi:

Ἀπατὸς, ἡ, ὸν, expulsus, detrusus. Ab eod.

Ἀπώτερος, ἑρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, ἀτη, ατον, remotissimus. Ab ἄπο, *procul*.

Ἀπωτέρω, *Adv.* remotius, & ἀπατάτω, remotissime. Ab ἀπώτερος, & ἀπώτατος.

Ἀπόχωντο, 3. pl. imp. ind. med. v. ἀποίχομαι.

Ἄ Ρ', apud *Poëtas* pro ἄρα, ergo, utique, certe.

ΑΡΑ, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, *Adjectio*, ut quis *nam?* (5) igitur, ergo, cum γε, vel ἦν, ut ἄραγε, ἆρα ἦν, *igitur, quamobrem?*

Ἆρα, *Adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ἦν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' οὐκ, nonne? ἆρ' οὖν ου, nonne.

ΑΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces supplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἀραδος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est sine virga, seu baculo. Ex α priv. & ῥάβδος, *virga*.

Ἀραβεῦσαι, *concutientes non sine strepitu*, nom. pl. part. pr. act. *Dor.* p.o ἀραβεύσαι, ab

Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, strepitum, seu fragorem edo. Ἀδικὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας, Hesiod. Ἀσπ. 249. Ab ἀραβος.

Ἀράβησε, *insonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραβικὸς, ἡ, όν, Arabicus; (2) repentinus & procellosus. Ab ἄραβος.

Ἄραβις, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) Arabs.

ΑΡΑΒΟΣ, ε, ὁ, strepitus, stridor dentium in frigore aut consternatione.

Ἄραγμα, τος, το, &

Ἀραγμὸς, ὁ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράττω, *pulso*.

ΑΡΑΔΟΣ, ε, ὁ, pulsus cordis post vehemens exercitium.

Ἆσαι, *insultâsse*, a. 1. inf. act. verbi ἄειρω.

Ἀραία, ας, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀραιότης. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, meatus, seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, & πόρος.

ΑΡΑΙΟΣ, ὰ, όν, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἀραιόσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, raram, seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & σάρξ, *caro*.

Ἀραιόστημος, ον, rarum stamen habens.

Ἀραιόστυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς, & στύλος, *columna*.

Ἀραιοσύγκριτοι, quibus corpus est laxe concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς, & συγκρίνομαι, *concresco*.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἠρημένος, a verbo αἱρέω, *capio*.

Ἀραιῶς, *Adv.* rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, rarefio, rarefio. Ab eod. Hinc

Ἀράϊσμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio.

Ἀραιωτικὸς, ἡ, όν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακίδες, species leguminis.

Ἄρακος, ε, ὁ, species leguminis.

ΑΡΑΚΤΟΝ, ῆ, τὸ, atramenti sutorii species.

Ἀράμμην, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἀραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, *amputo*.

Ἀραξῆι, 3. s. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξῃ.

Ἀρασο, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἤρασο, a verbo ἔραμαι.

Ἀράομαι, ώμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾷ ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρὰ, *preces*.

Ἄραρα, *me accommodavi*, 1. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἦρα, a verbo ἄρω, *apto*.

Ἀράρισκε, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀράρισκα, ab

Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρίσατο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Att.* & *Ion.* pro ἄραντο, a verbo ἄρω.

Ἄραρον, 1. s. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦρον.

Ἄράρω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρότως & ἀρηρότως, aptè, commodè.

Ἀραρὼς, idem.

Ἀραρὼς, *qui se accommodavit, qui placuit*, perf. part. med. *Att.* pro ἠρὼς, a verbo ἄρω.

Ἄρας, *qui sustulit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, exsecrandus, detestalis. Ab ἀράομαι.

Ἄρασθαι, *solvisse*, a. 1. inf. med. verbi αἴρω.

ΑΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido. Ὀνείδεσιν ἤραξαν ἔνθεν κάνθεν, Soph. Aj. 736. Ἤραξαν κακοῖς τοῖς σοῖσιν, ibid. 373. Πρώτιν ἀράξας νᾶσαν ὡς πίτνος δρομάς, Lyc. 15.

Ἀρᾷ, 3. s. pr. ind. med. *contr.* pro ἀράῃ, ab ἀράομαι.

Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum feto. Ex ἄρατρον, *aratrum*, & φορέω, *fero*.

Ἄράτω, 3. sing. a. 1. imp. ind. v. αἴρω.

ΑΡΑΚΙΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνεος, εία, εον, idem & ab eod.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea. Ab

ΑΡΑΧΝΗΣ, ε, ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ἡ, όν, idem quod ἀραχναῖος.

Ἀράχνιον, ε, τὸ, araneæ tela; (2) araneus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, ώμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) araneæ speciem imitans. Ab eod.

ΑΡΑΨ, άβος, ὁ, Arabs.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ε, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ΑΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλοπάτηρ, ε, ὁ ἡ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, & πτερὸν, *ala*.

Ἀργαίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quasi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter.

ΑΡΓΑΣ, αντος, ὁ, f. ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) qui callidioris, quam pro ætate, est ingenii; (3) qui ferinis & violentis moribus est.

Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργείης, ε, ὁ, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀργεϊκὸς, ἡ, όν, ἕων, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργειφόντης, ε, ὁ, Argi occisor, epitheton Mercurii. Ab Ἄργος, & φόντης, pro φονεύς, *occisor*.

Ἀργέλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργὸς.

Ἄργεμον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Ἄργεμος, ε, ον, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ἡ, όν, albus. Ab eod.

Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus:

Ἀργεστὸς, ἡ, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.

Ἀργέτι, *albo*, dat. sing. ab ἀργὲς, pro ἀργῆς.

Ἀργέω, cesso, ferior, pigresco, Gl. V.

Ἀργέων, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus sum, cesso, vaco. Ὅις τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖ τῶν πραπίδων δεσμῶν, Xen. Ab ἀργὸς, *otiosus*.

Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀργῆς, s. Ἄργης, vide Ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur. Ab ἀργὸς, *otiosus*.

Ἀργικέραυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, albicans, s. lucidum. Ex ἀργὸς, *albus*, & κεραυνὸς, *fulmen*.

ΑΡΓΙΛΛΟΣ, s. ἄργιλος, ε, ὁ, argilla, terra alba & pura. Hinc

Ἀργιλώδης, s. ἀργιλλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, argillosus, argillaceus; (2) sordidus.

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς, & ὀδὰς, *dens*.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀργίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄρχμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχμὸς, ὁ, ὁ, *qui cœpit, qui inceptus est*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἠρχμὸς, ab ἄρχομαι.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa & supervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & supervacuus.

Ἀργοναύτης, ε, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργὼ, *Argo navis*, & ναύτης, *nauta*.

Ἀργοπόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otiosus*, & πορέω.

ΑΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde & pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) ε, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio demum occisus.

ΑΡΓΟΣ, ὴ, όν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, Gl. V. segnis, desidiosus, socors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæso.

Ἀργοτροφέομαι, otiose & molliter vivo.

Ἀργοφάγος, inutilis homo fruges consumere natus.

Ἀργυρύγχη, ης, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος, *argentum*, & ἄγχω, *suffoco*.

Ἀργυραμοιβικῶς, *Adv.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est ab

Ἀργυραμοιβὸς, ε, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam minutiorem vel æream argentea permutat. Ab ἄργυρος, *argentum*, & ἀμείβω, *muto*.

Ἀργύρα-

Ἀργύριστις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἀργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum.*

Ἀργύρεος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.

Ἀργυρίς, ίδος, *contr.* ἀργυρᾶς, ᾶ, ᾶ, idem.

Ἀργύρις, idem.

Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eodem.

Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenticufor. Ex ἀργυρος, & ἐλαύνω.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.

Ἀργυρικος, ὴ, όν, pecuniarius. Ab eod.

Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, argenti, ſeu pecuniæ theca. Ex ἀργυρος, & θήκη.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, argenticufor; (2) argentarius. Ex ἀργυρος, & κοπὴ, *fectio.*

Ἀργύριον, ου, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.

Ἀρχυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum conſectatio, quæſtus, pecunia capta. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecunia abundat.

Ἀργυρῖτις, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat.

Ἀργυρόβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, arcum argenteum habens. Ex ἀργυρος, & βιὸς, *arcus.*

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, argenti ſpectator, ſive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος, & γνώμων.

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteos, i. e. limpidos ac claros habens vortices. Ab ἄργυρος, & δίνη, *vortex.*

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, argenti ſpeciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, argenteis clavis confixum. Ex ἄργυρος, & ἦλος, *clavus.*

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca, repoſitorium.*

Ἀργυροκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος, & κάπηλος.

Ἀργυροκοπεῖον, ου, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum ſigno. Ab

Ἀργυρυκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, argentarius, argenti ſignator; monetarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & κόπτω, *cudo, cædo, ferio, tundo.*

Ἀργυροκοπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam poſco & exigo. Ab ἀργυρολόγος.

Ἀργυρολόγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad pecuniam colligendam inſtitutus. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, & λέγω, *colligo.*

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formoſos habet. Ex ἄργυρος, & πούς.

Ἀργυρόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, qui pedes argento ſimiles habet. Ex iiſd.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, argenteis pedibus præditus, ſive inſtructus. Ex ἄργυρος, & πούς, *pes.*

Ἀργυροπράκλης, ου, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος, & πράκλω, *facio.*

Ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, argentaria, ſc. ars. Ab

Ἀργυροπρακτικὸς, ὴ, όν, ad argentum elaborandum faciens, ſ. pertinens. Ex ἄργυρος, & πράκτω, *facio.*

Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος, & πράτης, *venditor.*

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος, & πωλέω, *vendo.*

Ἀργυρόῤῥυτης, ου, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος, & ῥύω, *fluo.*

Ἄργυρος, ου, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vaſa argentea.

Ἀργυροσῦλης, ου, fur ex. Ex ἀργ. & σεύω.

Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος, & τόξον, *arcus.*

Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, menſa argentaria; (2) menſa argentea.

Ἀργυροῦν, *argenteum*, nom. ſing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυρους.

Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, argenteis phaleris inſignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα.

Ἀργυροφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, inſtar argenti ſplendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *ſplendeo.*

Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, argento ſplendens. Ex ἄργυρος, & φέγγος, *ſplendor.*

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ἀργυροχάλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος, & χαλινὸς, *frenum.*

Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel confio, de vaſculariis. Ab

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fuſor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo.*

Ἀργυρόω, ῶ, deargento. Ab ἄργυρος. Hinc

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, argento emptus, ſervus. Ex ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo.*

Ἀργυφὶς, dat. ſing. ab ἀργυφὴς.

Ἀργύφεος, ου, ὁ ἡ ἡ, albus propter texturam, ex alba textura conſtans; (2) albus. Ex ἀργὸς, *albus*, & ὑφὴ, *textura.*

Ἀργυφὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄργυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

ΑΡΓΩ, ὁος, ἡ, Argo, navis Jaſonis; (2) fidus quoddam.

Ἀργὼς, *Adv.* otioſe, ſegniter; (2) temere, fruſtra. Ab ἀργὸς, *otioſus.*

Ἄρδα, inquinamentum. Hinc

Ἄρδαλος, ὁ ἡ ἡ, immundus. Hinc

Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

Ἀρδάνιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo ſe adſpergerent introeuntes. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, ſ. e pluvia, ſ. e rivis. Ab eod.

Ἀρδεῖν, pr. inf. act. *Att.* & *Dor.* pro ἄρδειν.

Ἄρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδεύμματα τοῖς ψυχροῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.

Ἄρδην, *Adv.* funditus, plane, omnino. Εἰ δυνηθεῖεν τὴς ἐχθρὰς ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. cap. 82. Ab αἴρω, *tollo.*

ΑΡΔΙΣ, εως, ἡ, cuſpis teli; (2) arma, quibus cominus pugnabant.

Ἀρδμὸς, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio.

Ἄρδοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι. Ab

ΑΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τὲς κήπους, ἵππον. Ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνα χοᾶ, ἣ νᾶν ἵν' ἄρδω, Ariſt. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλασάνης, id. Lyſ. 387.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρετὴ, minæ. Ab ἀρά.

Ἀρειθύσανος, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεικὸς, ὴ, όν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.

Ἀρεμανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Marte furens, bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρεμάνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀρειομανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Arianus, Arii ſtudio furens. Ab Ἄρειος, *Arius*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρειομανίτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, ſenator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, ſeverus & taciturnus. Ab

Ἀρειοπάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, *Mars*, & πάγος, *collis.*

Ἄρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, Martius; (2) Marti ſacer, ſ. ad Martem pertinens; (3) bellicoſus. Ab Ἄρης.

Ἀρειότολμος, ου, ὁ ἡ ἡ, Marte audaciam ſumens, Martius; (2) bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars*, & τόλμα, *audacia.*

Ἀρείω, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. αἴρω.

Ἀρείφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, Martius, bellicoſus, fortis, proprie in bello, ſive a Marte interemptus. Ex Ἄρης, *Mars*, & φάω.

Ἀρείων, ων, ὁ ἡ ἡ, ἡ, τὸ ἄρειον, præſtantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præſtantior. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέμβατος, immotus, conſtans. Ab α priv. & ῥέμβαζω.

Ἄρεος, *Martis*, gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἄρεσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, 1. ſ. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρέσαντο.

Ἀρέσειε, 1. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι.

Ἀρέσθαι, *ſuſtulſſe*, a. 2. inf. med. verbi αἴρω.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adſentatrix, lepos in ſermone, facetoſa urbanitas, blanditia. Gl. V. venuſtas. Ab ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab

Ἀρεσκόλομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρεσκολεῖσθαί τινα τῇ κρίσει, τοῖς παρᾶσι. Θεὸς ἱερεῦς, Xen.

Ἀρεσκόντως, *Adv.* grate.

Ἄρεσκος, ίσκη, ίσκον, blandus, placendi ſtudioſus, gratiæ occupator. Ab

ΑΡΕΣΚΩ, f. έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquieſco, placet conditio, ſatis ſit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj. ἀρέσαν, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσκῃ, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σὲ δ' ταῦτ' ἀρέσκει; Ariſt. Ran. 103. Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' ἐκ ἀρέσκῃ τ' κόρης, Ariſt. Θεσμ. 412. Οἱ δ' ἐν Ζαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι δ' δύναν'; Rom. 8, 8.

Ἀρέσομαι, *placebo*, 1. fing. f. 1. ind. med. verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo.*

Ἀρεσσάμβυος, a. 1. med. *Poët.* pro ἀρεσαμβυος.

Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεστήριον, ου, τὸ, ſacrificium gratum.

Ἀρεστὸν, οῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ὴ, όν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ab eod.

Ἀρεστῶς, *Adv.* grate.

Ἀρεταίνω, idem quod ἀρτάω.

Ἀρετ' pro ἄρετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, a verbo αἴρω, *tollo.*

Ἀρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. v. ἄρω.

Ἀρετᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀρετῶν.

Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adſequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis ſtudioſus ſum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyſſ. 8, 329. Ab

ΑΡΕΤΗ, ῆς, ἡ, virtus; induſtria, fortitudo, navitas, Gl. V.

Ἄρευς, *Martis*, gen. ſing. *Dor.* pro Ἄρεος, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν.

Ἀρη', pro Ἄρηα, *Martem*, acc. ſing. ab Ἄρης.

Ἀρηαί, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἄρῃ.

Ἀρηγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.

Ἀρήγοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα.

ΑΡΗΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello; ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τέ μιν φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521.

Ἀρηγὼν ονος, ὁ ἡ ἡ, auxiliator; (2) defenſor. Ab ἀρήγω.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellicoſus, proprie agilis in prælio. Ex Ἄρης, *Mars*, & θοὸς, *velox.*

Ἀρήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄρειος.

Ἀρηΐφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars eſt carus, bellator. Ex Ἄρης, *Mars*, & φίλος, *amicus.*

Ἀρλὼ, ut hinc fit ἀρνὶς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, ex Syncop. pro ἀρένες, &c. agnus, agna.

Ἄρλω, *Martem*, acc. ſing. ab Ἄρης, Ἄρνος.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. med. v. ἀρήγω.

Ἀρῆξις, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἄρπαξ,

Ἄρηρα, 1. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἦρα. Ab ἄρω.
Ἀρήρειν, 1. s. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν.
ΑΡΗΣ, εος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga; (5) cædes; (6) ferrum.
Ἀρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro ἄρεως.
Ἀρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀράομαι.
Ἀρῆϊ 3. ſing. a. 2. conj. v. ἄεῖρω.
Ἀρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos. Ab ἀρά, *preces.*
Ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) ſacerdos. Ab eodem.
Ἀρητίς, ίδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρητός, ή, όν, funeſtus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*
Ἀρηφαίνων, *Martem præ ſe ferens*, qs. part. præſ. act. ab ἀρηφαίνω, ex Ἄρης, & φαίνω, *oſtendo.*
Ἀρθείς, *ſublatus*, a. 1. part. paſſ. verbi αἴρω.
Ἄρθεν, *ſublati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.
Ἄρθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρθης.
Ἀρθήσονʼ, *ſurgent*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ.
Ἄρθητι, *ſublatus eſto*, 2. ſ. a. 1. imp. paſſ.
Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' ἄρτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἀρθμός.
Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.
Ἀρθμιος, ε, ὁ, amicus. Ab eod.
Ἀρθμός, ἔ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, & θυμός.
Ἀρθρικός, ἡ, όν, articularis, articulis quadrans & conveniens; (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis.
Ἀρθριτικός, ἡ, όν, idem.
Ἀρθρῖτις, ίδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab
ΑΡΘΡΟΝ, υ, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages; copula, Gl. V. (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc
Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.
Ἀρθρώσαι, *formaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act.
Ἀρθρώδης, ες, ὁ, ἡ, articuloſus.
ΑΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile, ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifeſtus.
ΑΡΙΑ, ας, ἡ, arbor quædam ſero florens. *Angl.* The white Beam tree.
Ἀρίγνωτος, ε, ὁ, ἡ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. Ex ἄρι, *valde*, & γινώσκω, *noſco.*
Ἀριδάκρυς, ος, ὁ, ἡ, multum lacrimans, propenſus ad lacrimandum. Ex ἄρι, & δάκρυ, *lachrymæ.*
Ἀρίδακρυς, ος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ἀριδείκετος, ε, ὁ, ἡ, præclarus, valde inclitus. Ex ἄρι, & δείκνυμι, *oſtendo.*
Ἀρίδηλος, ε, ὁ, ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifeſtus. Ex ἄρι, & δῆλος.
Ἀριδήλως, *Adv.* manifeſte.
Ἀρίζηλος, ε, ὁ, ἡ, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifeſtus, ζ poſito pro δ. Ex ἄρι, & ζῆλος, *æmulatio.*
Ἀριζήλως, *Adv.* clare, manifeſte; (2) ſtudioſe.
Ἀριζήλωτος, ε, ὁ, ἡ, valde æmulandus. Ex ἄρι, & ζηλόω, *æmulor.*
Ἀρίηκος, ε, ὁ, ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἄρι, & ἀκήω.
Ἀριθμεῦνʼ, 3. pl. pr. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμέονται. Ab
Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, Odyſſ. 13, 215. Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc
Ἀριθμηθήμεναι, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.
Ἀρίθμημα, τὸ, numerus.
Ἀριθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.
Ἀριθμητική, ſc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab
Ἀριθμητικός, ἡ όν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.
Ἀριθμητικῶς, modo numerandi. Ab
Ἀριθμητός, ή, όν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.
ΑΡΙΘΜΟΣ, ἔ, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.
Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda, Ex ἄρι, & κύω.
Ἄριν, ινος, ὁ, ἡ, naſo, ſeu naribus carens; (2) non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*
Ἄριν, ι, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀριοβαρζάνης, ε, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.
Ἀρίπικρος, ον, valde amarus.
Ἀριπρεπέες, nom. pl. ab. ἀριπρεπής.
Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.
Ἀριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab
Ἀριπρεπής, ές, ὁ, ἡ, valde decorus; (2) valde illuſtris & excellens. Ex ἄρι, *valde*, & πρέπω, *decorus ſum, convenio.*
Ἄρις, ινος, ὁ, ἡ, idem quod ἄριν.
ΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* Friers-cowl.
Ἀρίσαμος, *bello clarus*, *Dor.* pro ἀρίσημος.
Ἀρίσημος, ε, ὁ, ἡ, clarus, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis. Ex ἄρι, *valde*, & σῆμα, *ſignum.*
Ἀρισθάρματος, victor certamine curuli.
Ἀρισκυδής, ές, ὁ, ἡ, valde indignans, ſeu iracundus, Etymol. Ex ἄρι, & Κυδοιμός.
Ἄριστα, *Adv.* optime, Gl. V. Ab ἄριστος.
Ἀρίσταθλος, ε, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄριστος, *optimus*, & ἆθλος, *certamen.*
Ἀριστάρχειον, τὸ, templum Dianæ ſacrum. Ab
Ἀριστάρχεω, ῶ, optime impero, optime gero magiſtratum. Ex ἄριστος, & ἄρχω, *impero.*
Ἀριστάφυλος, ον, abundans uvis.
Ἀριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἡρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ, Luc. 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*
Ἀριστεία, ας ἡ, fortitudo, ſtrenuitas; ἀριστεῖα, fortia facta, Gl. V. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀριστεῖον, υ, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.
Ἀριστερὰ, ας, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra ſc. manus. Ph. ſcæva. Ab
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) infauſtus; (3) ſtultus.
Ἀριστεροστάτης, ε, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Ex ἀριστερὰ, & σατὸς, *qui ſtetit.*
Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui tantum ſiniſtram habet; (2) qui ſola ſiniſtra utitur, R. Ex ἀριστερὰ, & χεὶρ, *manus.*
Ἀριστεύεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀριστεύω.
Ἀρίστευμα, τος, το, præclarum facinus.
Ἀριστεύοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριστεύουσα.
Ἀριστεύς, έος, ὁ, princeps; (2) omnium fortiſſimus. Ab ἀριστεύω.
Ἀριστεύσασα, a. 1. part. act. fem. g.
Ἀριστευτικός, ἡ, όν, qui quaſi a natura ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſime ſe gerat; (2) ſtrenuus. Ab
Ἀριστεύω, f. εύσω, fortiſſime me gero; (2) ſtrenuum me præſto; fortiter facio, Gl. V. (3) excello; (4) dominor. Τὰ πρῶτα κυλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατῷ, nactus ſumma præmia, Soph. Aj. 435. Ab ἄριστος.
Ἀριστῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀριστέες, ab ἀριστεύς.
Ἀριστητής, οῦ, ὁ, pranſor, qui prandere ſolet.
Ἀριστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. & med.* Ab ἄριστον.
Ἀριστιδόλως, *Adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.
Ἀριστόβουλος, ε, ὁ, ἡ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριστος, & βουλή, *conſilium.*
Ἀριστογένεθλος, ε, ὁ, ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριστος, & γενέθλη, *origo, ortus.*
Ἀριστογόνος, ε, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος, & γόνος, *ſoboles.*
Ἀριστόδειπνος, ε, ὁ, ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum. Ex ἄριστον, & δεῖπνον.
Ἀριστοπέω, recte loquor, dico.
Ἀριστοπὴς, ὲς, recte loquens.
Ἄριστοι, αν, οἱ, optimates, primores, ſummates, proceres, viri præcipui ac præſtantiſſimi. Ab ἄριστος.
Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστος, & κρατέω, *impero.*
Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & (2) ἀριστοκρατέομαι, ούμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριστοκρατεῖσθ' ὅλως εἴ τι ζητῶν, Ariſt. Av. 123. Ex iiſd.
Ἀριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκρατεια.
Ἀριστοκρατικός, ἡ, όν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.
Ἀριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.
Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχὸς, *gravida.* Angl. Birthwort.
Ἀριστόμαντις, εως, ὁ, ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Ex ἄριστος, & μάντις.
Ἀριστόμαχος, ε, ὁ, ἡ, præſtantiſſimus in prælio. Ex ἄριστος, & μάχη, *prælium.*
ΑΡΙΣΤΟΝ, υ, τὸ, prandium.
Ἀριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex ἄριστος, & νομὸς, *præfectura.*
Ἀριστόνους, υ, ὁ, ἡ, benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριστος, & νοῦς, *contr.* νόος.
Ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀριστοποιέομαι, ῶμαι, prandeo. Ex ἄριστον, & ποιέω, *facio.*
Ἀριστοπόνος, ε, ὁ, ἡ, optime laborans. Ex ἄριστος, & πόνος, *labor.*
Ἄριστος, ίση, ιστον, optimus, præſtantiſſimus, proprie Marte, ſive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀριστοσαλπιγκλὴς, ῆ, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Ex ἄριστος, & Σαλπιγκλής.
Ἀριστοτέχνης, ε, ὁ, optimus & præſtantiſſimus artifex. Ex ἄριστος, & τέχνη, *ars.*
Ἀριστοτόκος, ε, ὁ, ἡ, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος, & τίκτω, *pario.*
Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ex ἄριστος, & χεὶρ, *manus.*
Ἀριστωτὸς, ῆ, ὁ, tempus prandii, Heſ. Ab ἄριστον.
Ἀρίσφαλὴς, ές, ὁ, ἡ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, & σφάλλω, *decipio.*
Ἀρίφραδὴς, ές, ὁ, ἡ, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι, & φραδὴς, *prudens.*
Ἀριφραδῶς, valde perſpicue.
Ἀριφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex ἄρι, & φρὴν *mens.*
Ἀρκεῖ, *ſufficit*, 3. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro ἀρκέϊ. Ab ἀρκέω,
Ἄρκειον, υ, τὸ, perſonata, *Plin.* l. 25, § 58. c. 9. herba quædam paluſtris, *Angl.* Burdock. Ab ἄρκτειον.
Ἄρκειος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκτος.
Ἀρκέϊσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.
Ἀρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1, plur. f. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα.
Ἀρκεσίγυιος, roborans membra. Ex ἄρκεω, & γυῖον.
Ἀρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium.
Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, ſufficiens. Ab ἀρκέω.
Ἀρκετῶς, *Adv.* ſufficienter.
Ἀρκεύθις, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens, Gl. V. juniperus, juniperum. Ab
ΑΡΚΕΤΘΟΣ, υ, ἡ, juniperus, arbor & fructus.
ΑΡΚΕΩ, ῶ, f. ἴσω, propulſo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſufficio, ſatis ſum, (4) par ſum; (5) contentus ſum, adquieſco; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, Ph. ἀρκείτω, contenti eſtote, Gl. V. imperat. ἀρκείσθω, contentus eſto, Ph. a. 1. imp. paſſ. Πέφυκεν ἐσθλὸς, ὡς' ἀρκεῖν φίλοις, Soph. El. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκίσας ἐμῆς,

conficiens, idem, Aj. 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἀρκῆς, ές, ὁ ἡ ἤ, sufficiens; (2) satis dignus, ab ἀρκέω; (3) septentrionalis. Ab

Ἄρκτος, ursa, pro Ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκέων, quod est ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἀρκτεῖος, εια, εῖον, ursinus. Ab Ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω.

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Ab Ἄρκτος.

Ἀρκτικός, ἡ, όν, septemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκτομυς, ὸς, ὁ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedit, R. Ex Ἄρκτος, *ursus*, & μῦς, *mus*.

ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἤ, ursus, ursa; (2) signum cœleste; (3) piscis quidam; (4) pars orbis septemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. Ex Ἄρκτος, & οὐρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, Sidus quod & Bootes. Ex Ἄρκτος, & φύλαξ.

Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, septemtrionalis. Ab Ἄρκτος.

Ἄρκυον, ου, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασία, ἡ, retium tentio. Ex ἄρκυς, & ἵστασις.

ΑΡΚΤΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, casses, Gl. V.

Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς, & ἵστασις, *statio*.

Ἀρκύστατα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur. Ex ἄρκυς, & ἵστημι, *qui stat*.

Ἀρκύστατος, ου, ὁ ἡ ἤ, q. d. retium tentor.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, retia custodio, sto ad retia, f. ad indaginem. Ab

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, retiarius, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς, & ὄρος, *custos*.

ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ; (2) pondus, onus.

Ἀρμαλιὰ, f. *Ionice*, ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *adapto*.

Ἀρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum, paulo commodius quam ἅρμα. Ab ἅρμα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. Oreſt. Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vehicularius. Ex iisd.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum, Gl. V. curriculus, Dim. ab ἅρμα. Unde

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigales, bigarii.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, & δρόμος, *cursus*.

Ἁρματόδρομος, curru certans auriga.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα, & μάχομαι, *pugno*.

Ἁρματοποιέω, ῶ, currus fabricor. Ab

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἤ, curruum fabricator, plaustrorum compactor. Ex ἅρμα, & πήγνυμι, *compingo*.

Ἁρματοτοιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἤ, curruum fabricator. Ex ἅρμα, & ποιέω, *facio*.

Ἁρματροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, & τρέφω, *alo*.

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisd.

Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τρόχος, *rota*.

Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica Ariſtophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία, & ἁμαρτωλία, peccatum.

Ἄρμενα, nom. vel. acc. pl. pr. part. paſſ. n. g. *per Sync.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω.

Ἁρμηνίζω, velifico, Gl. V. A ſeq.

Ἄρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbaſus; (2) inſtrumentum; armamentum, Gl. V. Ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμός, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commiſſura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμίως, *Adv.* confeſtim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμοδίαις, dat. pl. f. g. ab

Ἁρμοδὸς, ία, ὸν, aptus, concinnus, idoneus, Ph. adfabilis; ἁρμόδιον, congruum, Gl. V. Ab eod.

Ἁρμοδίως, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμόζουσα, pr. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, congruenter.

Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζειν τὰς νόμους τοῖς πολίταις. Ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νυν χρόνῳ, Ζήμιαν', Soph. El. 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 Cor. 11, 2. Ab ἁρμός.

Ἁρμοῖ, *Adv.* modo, nuper.

Ἁρμοῖ, convenienter, congruenter. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἡρμολόγησε τάφον, *Epigr.*

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio. Gl. V.

Ἁρμολογία, ἡ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Ph. Ex ἁρμὸς, & λέγω, *eligo*.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus, harmonia. Ab ἁρμός.

Ἁρμονίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἁρμονίας.

Ἁρμονικὸς, ἡ, όν, ad harmoniam pertinens; (2) Muſicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ ἡ ἤ, conveniens. Ab ἁρμονία.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, compages, articulus. Ab ἅρω, *apto*.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω. Hinc

Ἁρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἁρμοσμα, τος, τὸ, idem.

Ἁρμόσαω, vel ἁρμοτίω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσειν τινι, πρός τι. Τόδε πρὸς τὰς ζωκσίας ἁρμοτίει, Iſoc. Ab ἁρμός.

Ἁρμοσαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥρμοσαι.

Ἁρμοστὴρ, ῆρος, ὁ, moderator, magiſtratus, gubernator. Ab eod.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. aptator.

Ἁρμοστικὸς, ἡ, όν, ſponſalis, Gl. V. Ab

Ἁρμόστος, ἡ, όν. conveniens, congruens, Gl. V. aptus, habilis; ἁρμοστὴ, ſponſa. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, id. qui ἁρμοστὴρ.

Ἁρμόσωσι, moderatores, apud Laced.

Ἁρμόσωσιν, 3. pl. pr. opt. act. v. ἁρμόσω.

Ἁρμοτίοντως, aptè.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana; Ph. pellis lanata. Ab ἄρν.

Ἄρνας, *agnos*, accuſ. plur. ab ἀρὴς, ἀρνὸς.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, Heſ. Ab eod.

Ἀρνεῖος, εία, ειον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. Ab eod.

Ἀρνεῖσθαι, pr. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεοθοίνης, ου, ὁ, agnis veſcens. Ex ἀρὴς, & θοίνη, *convivium*.

Ἀρνοδύτης, ου, ὁ, urinator. Ab ἀρὴς, *agnus*, ad cujus imitationem urinator in caput deſilire ſolet.

ΑΡΝΕΟΜΑΙ, ήσομαι, f. ήσομαι, recuſo, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνησω τὸ ὄνομά μου, Apoc. 3. 8.

Ἀρνησάμβροι, a. 1. part. med.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀρνησιθεος, ου, ὁ ἡ ἤ, Deum negans, infidelis. Ex ἀρνέομαι, *nego*, & Θεὸς, *Deus*.

Ἀρνησις, εως, ἡ, negatio, recuſatio. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται, 3. ſ. præſ. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.

Ἀρνητικὸς, ἡ, όν, negativus. Ab eod.

Ἀρνιον, ου, τὸ, agnellus. Dim. ab ἀρὴς, *agnus*.

Ἀριογλάσσου, ου, τὸ, plantago, ſeu lingua agnina. Ex ἀρὴς, & γλῶσσα, *lingua*. Angl. Plantain.

Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. ſing. ab ἀρὴς, *agnus*.

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἀρὴς, & φάγος, *edax*.

Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agni folium, cytiſus, herba, qua agni delectantur. Ex ἀρὴς, & φύλλον, *folium*.

ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, conſequor, recipio. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον, ὅτ' ἐκέτ' ἀρκεῖ, τλὼ μάθησιν ἄρνυμαι, cum nil prodeſt, Soph. Trach. 724. Καιρὸς—πολὺ πλεῖστ' ἀνδρὸς κράτος ἄρνυσ', ſuppeditat, id. Phil. 833.

Ἀρνύδωμι, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠρνύθησαν.

Ἀρνῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propoſitus eſt præmium. Ex ἀρὴς, & ᾄδω, *cano*.

Ἀρνὸν, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. V. Ab ἀρὴς.

Ἀρξάμβρος, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

Ἀρξάμην, *incipiam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἄρξομαι.

Ἀρὸης, 2. ſ. pr. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀροίμαν, 1. ſ. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην, Ab αἴρω.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med.

Ἄροιο, *tuleris*, 2. ſing. a. ejuſd.

Ἀρόμμεναι, pr. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀρόειν.

ΑΡΟΝ, ου, τὸ, arum, herba, *Angl.* Cuckow-pintle, Wake-Robin.

Ἆρον, *tolle*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi αἴρω.

Ἄροντο, *tulerint*, 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἄρος, utilitas, apud Æſchylum.

Ἀρόσης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ἡ ἤ, arabilis, ſegetibus acciendis aptus. Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ ἡ ἤ, arabilis. Ab eodem.

Ἀροτήσιος, ου, ὁ ἡ ἤ, ad arationem pertinens. Ab eod.

Ἀρότοιο, *arationis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀρότου.

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio, Gl. V. ſeges, ſementis; (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὸς, ὴ, όν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρᾶς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρυτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρύω, f. ύσω, aro. Ab ἀροτρᾶς.

Ἀροτρητὴς, οῦ, ὁ, ruſticus.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, έως, ἡ, aratio, aratura, Ph.

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem & ab eodem. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλῃ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀρότριος, ruſticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίωμα, τὸ, ager aratus.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριόω.

Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτροπόνος, ου, ὁ ἡ ἤ, aratro laborans. Ex ἄροτρον, & πόνος, *labor*.

Ἀρῶσι, *tollent*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

ΑΡΟΩ, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τρόπαις ἀρόῃς χθόνα δῖαν, Heſ. E. 477.

Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγέντα, acc. ſ. a. 2. part. paſſ. v. ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipſa rapiendi actio; rapina. Ab eod.

Ἁρπάγη, ἡ, harpago, harpix, inſtrumentum, quo e puteis attolluntur vaſa aquaria.

Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod

Ἁρπαγίμος, ου, ὁ ἡ ἤ, rapto quæſitus.

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph.
Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum eſt, rapina, præda rapta. Ab eod.
Ἁρπαγμὸς, ου, ὁ, ipſa rapiendi actio, raptus.
Ἁρπάζοντε, n. dual. part. præſ. act. v.
ΑΡΠΑΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio; prædor, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. paſſ. Ἐκ μέσων, ὡς ἕπος εἰπεῖν, τοῦ κόλπου ἥρπασαν, Luc. Καὶ οὐδεὶς δυνήσεται ἁρπάσειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου, Joan. 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Apoc. 12, 5. Πεῖραν ἐχθρων ἁρπάσαι, Soph. Aj. 2. hoſtium conſilia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Hinc
Ἁρπάκτειρα, ἡ, raptrix.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.
Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, idem. Hinc
Ἁρπακτικὸς, ἡ, όν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapaciter; (2) raptim.
Ἁρπακτὸς. ἡ, όν, ereptus. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπακτὸς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.
Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer. Ab eod.
Ἁρπαλέως, *Adv.* rapide; (2) raptim.
Ἁρπάλιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, deſideratus; (2) qui rapitur. Ab eod.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.
Ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f. g.
Ἁρπαξίβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, rapto vivens. Ex ἅρπαξ, & βιος, *vita, victus.*
Ἁρπαξῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάζω.
Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπασικὸς, ἡ, όν, rapax. Ab eod.
Ἁρπασίον, ου, τὸ, harpaſtum, genus pilæ grandioris. Ab
Ἁρπασὸς, ἡ, όν, raptitius. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπεδὲς, ſolo æquale, planum. Ex ἅρω, & πέδον, *ſolum.* Hinc
Ἁρπεδίζω, ſolo æquo, complano, pavio, Heſ.
Ἁρπεδέεις, έεσσα, έεν, planus. Ab eod.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἁρπεδών.
Ἁρπεδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo. Ab ἁρπεδόνη.
Ἁρπεδών, όνος, ὁ, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπιζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, & πούς, *pes.*
Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eod.
Ἅρπις, ſ. ἅρπις, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus, A ῥαπίζω. *ſuo*, quaſi ῥαπίς.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monſtrum rapax fictitium; procella. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπυς, υος, ὁ, amor, Heſ. Ab eod.
Ἀῤῥάβδωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non virgatus. Ex α pr. & ῥάβδωτὸς.
Ἀ῾ΡΡΑΒΩ῾Ν, ῶνος, ἡ, arrhabo, arrha, pignus.
Ἄῤῥαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non fractus, infragilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*
Ἀῤῥαδιέργαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non temerarius. Ex α priv. & ῥᾳδιεργέω.
Ἄῤῥαιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαιστος, *corruptus.*
Ἀῤῥαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, Ab ἀράσσω.
Ἀῤῥαφος, ος, ὁ ἡ ἡ, inſutilis, inconſutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *ſuo.*
Ἀῤῥαφὴς, ὲς, idem.
Ἀῤῥεκὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. & ῥέζω, *facio.*
Ἀῤῥενικὸς, ἡ, όν, maſculinus. Ab ἄῤῥην, *mas.*
Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* maſculine, maſculino genere apud Grammaticos.
Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, maſculorum generatio; ſeu procreatio; virilis ſexus, Ph. A ſeq.
Ἀῤῥενογόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, & γείνομαι, *genero.*
Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ ἡ ἡ, generis, mas & femina, incerti ſ. ambigui. Ex ἄῤῥην, & θῆλυς.
Ἀῤῥενοκοίτης, ης, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, & κοίτη, *cubile.*
Ἀῤῥενοκυέω, prolem maſculam edo.
Ἀῤῥενομανέω. ῶ, f. ήσω, maſculos depereo, Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *inſanio.*
Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum ſexus virilis edo. Ab
Ἀῤῥενοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, maſculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην, & τίκτω, *pario.*
Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, maſculos corrumpo, Suic. Ex ἄῤῥην, & φθείρω, *corrumpo.*
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ήσω, maſculum reddo; ἀῤῥενωθῆς, maſculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc
Ἀῤῥενωδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, maſculus, fortis.
Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* maſculo, fortiter.
Ἀῤῥενωνυμέω, maſculino nomine appello.
Ἀῤῥενωπὸν, οῦ, τὸ, maſcula facies; (2) animus virilis & generoſus. Ab
Ἀῤῥενωπὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui virili facie eſt; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, & ὤψ.
Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, maſcule.
Ἀῤῥεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino, vergo.*
Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem.
Ἀῤῥέψια, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω.
Ἄῤῥηκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*
Ἀῤῥήκτως, firme, ſtabiliter.
Ἀῤῥήκτοισι, dat. pl. *Poët.* pro ἀῤῥήκτοις.
Ἀῤῥήκτου, gen. ſing. *Dor.* pro ἀῤῥήκτου.
Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab
Ἄῤῥημων, ονος, ὁ ἡ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum.*
Ἄ῾ΡΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, maſculus; (2) ὁ ἡ ἡ, fortis, virilis.
Ἀῤῥησία, ας, ἡ, ſilentium. Ex α priv. & ῥέω.
Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab
Ἀῤῥητοποιὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, *nefandus*, & ποιέω, *facio.*
Ἄῤῥητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefaſtus, Gl. V. (5) fœdus, odioſus. Ex α & ῥέω.
Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος, & ἔργον, *opus.*
Ἀῤῥήτως, *Adv.* infande, ineffabiliter, arcane.
Ἀῤῥηφορέω, ῶ, ſacra arcana fero.
Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum geſtatio. Ab
Ἀῤῥηφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, nefanda & arcana geſtans. Ex ἄῤῥητος, & φέρω, *fero.*
Ἀῤῥηχος, ος, ὁ ἡ ἡ, admodum aptus ſepimentis. Ex α intenſ. & ῥῆχος, *ſepimentum.*
Ἀῤῥίγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, exhorreſcere neſcius, impavidus. Ab
Ἀῤῥιγος, ος, ὁ ἡ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥῖγος, *frigus.*
Ἀῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix.*
Ἀῤῥίζωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & ῥιζόω, *radices ago.*
Ἄῤῥιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, naſo, aut naribus carens; (2) malum habens naſum, non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*
Ἄῤῥις, ινος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀ῾ΡΡΙΧΑ῾ΣΘΑΙ, manibus & pedibus ſurſum tendere, Heſ. alias ἀναῤῥιχᾶσθ.
Ἄ῾ΡΡΙΧΟΣ, ος, ὁ ἡ ἡ, cophinus, vas vimineum.
Ἀῤῥοια, ας, ἡ, retentio menſium, ſ. menſtrui, Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus.*
Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.
Ἀῤῥυθμοπότης, ος, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & menſuram, ſed plenis poculis & ſine ordine. Ex ἀῤῥυθμος, & πίνω, *bibo.*
Ἄῤῥυθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς.
Ἀῤῥύθμως, *Adv.* ſine numeris, inconcinne.
Ἀῤῥύπαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, non ſordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος. Unde
Ἀῤῥύπαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, non ſordidus
Ἀῤῥύπωτος, ον, idem.
Ἀῤῥυσίας, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pignori opponi non poteſt. Ex α priv. & ῥυσιάζω.
Ἀῤῥύσονται, *hauriunt*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἀναρύσονται, a verbo ἀναρύω.
Ἀῤῥυτίδωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui rugas non habet. Ex α priv. & ῥυτιδόω, *corrugo.*
Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. ſed *Herod.* dixit pro ὀῤῥωδέω.
Ἀῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, non fractus, non ſciſſus. Ex α priv. & ῥαξ, *fiſſura.*
Ἀῤῥωσέω, ῶ, f. ήσω, infirmus ſum, adverſa valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωσῶ, ægroto, langueſco. Ex α priv. & ῥώννυμι.
Ἀῤῥώσημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.
Ἀῤῥωσία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V.
Ἄῤῥωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, infirmus, ægrotus. Ab eod.
ΑΡΣ, ἀρνὸς, ὅ, agnus.
Ἀρσάμενος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἁρσάμενος.
Ἄρσαντες, nom. pl. a. 1. part. a&. *Æol.* pro ἄραντες. Ab ἄρω.
Ἀρσενικὸς, ἡ, όν, maſculinus; ἀρσενικὸν, maſculinum, auripigmentum, Gl. V.
Ἀρσενογενὴς, ὲς, maſculini generis.
Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.
Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.
Ἀρσενόμορφος, ον, maſculina facie præditus.
Ἀρσενόπαις, cui maſculus eſt filius. Ex ἄρσην, & παῖς, *filius.*
Ἀρσενοπληθὴς, ές, plenus maribus.
Ἄρσην, Attice idem eſt quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia ſub ἄῤῥην videnda ſunt.
Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, ſubvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo.*
Ἄρσον, a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἄρον. Ab ἄρω.
Ἄρσω, 1. ſing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἄρω.
ΑΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, genus menſuræ Perſicæ ſive Medicæ medimnum Atticum capiens.
Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſtra; (2) trucido. Ab
ΑΡΤΑΜΟΣ, ος, ὁ, lanius; (2) coquus.
Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) ſuſpendium. Ab
ΑΡΤΑ῾Ω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, appendo; & (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo.
Ἄρτεμέα, *integrum*, acc. ſing. ab ἄρτεμής.
Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis ſum, valeo, ſum integris viribus. Ab
ΑΡΤΕΜΗ῾Σ, ές, ὁ ἡ ἡ, incolumis, integer, ſanus, ſalvus. Hinc
Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas.
Ἀρτεμιδόβλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, a Diana, ſive Luna percuſſus, lunaticus, lymphaticus, R. Ex Ἄρτεμις, *Diana*, & βλητός.
Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana, qs. ab ἀρτεμὴς, quod puerperas ſervet.
ΑΡΤΕΜΙΣΙ῾Α, ας, ἡ, Artemiſia, herba. *Angl.* Mugwort.
Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ ſtatua, aut templum, urbs Dianæ ſacra. Ab Ἄρτεμις.
ΑΡΤΕ῾ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus.
Ἀρτεπίβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, pani inſidians; nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος, *panis*, & βάλλω, *inſidiator.*
Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτος.
Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco ſuſpenſum, appenſum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quaſi ſuſpenſum eſt. Ab ἀρτάω.
Ἄ῾ΡΤΗ῾Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) inſtrumentum bajulorum.
ΑΡΤΗΡΙ῾Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritus ſemita, ſpiritus conceptaculum, Gl. Vet. vena vitalis.
Ἀρτηριακὸς, ἡ, όν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) rancus. Ab ἀρτηρία.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, *ſeco.*

Ἀρτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arterioſus.

ΑΡΤΙ. *Adv.* modo paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἑως ἄρτι, huc uſque; ἀπ' ἄρτι, f. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ Φρύγονες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Ariſt. Plut. 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιδικις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eod.

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens germinans. Ex ἄρτι, & βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτιβρεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo.*

Ἀρτιγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀρτιγένεθλος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι, & γενέθλη.

Ἀρτιγένειος, ε, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* lanuginis. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba.*

Ἀρτιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι, & γείνομαι, *nascor.*

Ἀρτιγέννητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἄρτι, & γεννάω, *genero, gigno.*

Ἀρτιγόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *generatio.*

Ἀρτιγραφὴς, ὲς, modo ſcriptus.

Ἀρτιδακὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper diſcere cœpit; (3) qui nuper cognitus & mente perceptus eſt. Ex ἄρτι, & δαίω, *dijco.*

Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, qui modo lachrymavit. Ex ἄρτι, & δάκρυ, *lachrymæ.*

Ἀρτιδακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι, & διδάσκω, *doceo.*

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exſtruo.*

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi ſtudium.

Ἀρτιεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus & conſummatæ loquacitatis; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, & ἔπω, *dico.*

Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, inſtruo. Ἤδατι δ' ἐν μέσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωὴ, *vita.*

Ἀρτιθαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, & θάλλω.

Ἀρτιθανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, modo mortuus, recens mortuus. Eq ἄρτι, & θνήσκω, *morior.*

Ἀρτίκολλος, ον, recens, f. accurate conglutinatus. Ab ἄρτι, & κόλλα.

Ἀρτιμαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus eſt. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *diſco.*

Ἀρτιμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος, & μέλος.

Ἀοτινος, ὁ ἡ ἡ, cui mens eſt ſana.

Ἀρτιοπέριαρος, ε, ὁ ἡ ἡ, par impar. Ex ἄρτιος, & περισσὸς, *impar.*

Ἄρτιος, ε, ἡ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus pleneque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπάγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πηγνύω.

Ἄρτιπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι, & παις, *puer.*

Ἀρτίπλουτος, ον, recens ditatus.

Ἄρτιπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens. Ex ἄρτι, & πὼς, *pes.*

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτισκαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, & σκαπτω, *fodio.*

Ἀρτίσκος, ε, ὁ, parvus panis, paſtillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτισμόω, ῶ, f. ήσω, expedite & articulate loquor. Ab

Ἀρτίσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui diſtincte, plane, & perfecte verba pronunciat, minime blæſus; (2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, & σῶμα, *os.*

Ἀρτισπράτευτος, ον, tiro.

Ἀρτισυζυγία, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τέλη, *myſteria.*

Ἀρτιτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper natus. Ὡὰ ἐκ ζώων ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι, & τίκτω.

Ἀρτιτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iiſd.

Ἀρτίτομος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, & τέμνω, *ſeco.*

Ἀρτιτόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit; (2) qui nunc ſecat. Ex iiſd.

Ἀρτίτροφὴς, ὲς, *Epith.* infantis.

Ἀρτίτροπος, puerilem ætatem vix egreſſus.

Ἀρτίτυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι, & τύπος, *forma, figura.*

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ab ἀρτὶ, ὑπὸ, & ὠχρὸς.

Ἀρτιφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, *lux.*

Ἀρτιφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω, *in lucrm profero.*

Ἀρτιφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι, & φάω, *interficio.*

Ἀρτιφρονέω, ſana mente præditus ſum. Ab

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mente integra, ſana præditus. Ex ἄρτι, & φρὴν.

Ἀρτιφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι, & φύω, *neſcor.*

Ἀρτιφυτος, υ, ὁ ἡ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.

Ἀρτιφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui vox eſt integra & perfecta; (2) qui verba accurate & integre pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνὴ, *vox.*

Ἀρτιχανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, *biſco.*

Ἀρτιχάρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω.

Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, cui manus ſunt integræ & perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι, & χεὶρ, *manus.*

Ἀρτιχόρευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω, *choros agito.*

Ἀρτίχριος, ον, recens unctus.

Ἀρτίχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens fuſus. Ex ἄρτι, & χύω, *fundo.*

Ἀρτίως, *Adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, proiſus; (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & δεῖγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, *do.*

Ἀρτοζώτης, cibum quærens, ad cibum veniens.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponinitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη.

Ἀρτοκοπεῖον, ε, τὸ, piſtrinum. Ex ἄρτος, & κόπτω, *conſicio.*

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinum exerceo.

Ἀρτοκοπικὸς, ὴ, όν, ad piſtrinum pertinens. Gl. V. piſtrinicus, Cerealis.

Ἀρτοκόπιον, ε, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

Ἀρτόκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, *ſcindo, pinſo.*

Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne conſtans. Ph. viſceratio. Ex ἄρτος, & κρέας, *caro.*

Ἀρτολάγανον, ε, τὸ, panis genus delicatum. Ex ἄρτος, & λάγανον, *laganum.*

Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λάγυνος, *lagena.*

Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem piſtoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιὸς. Hinc

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, panificium, piſtura.

Ἀρτοποιϊκὸς, & ἀρτοποιητικὸς, ἡ, όν, ad piſtoriam, f. piſtrinum, pertinens, piſtorius.

Ἀρτοποιεῖον, ε, τὸ, panificium, Gl. Vet. Ab

Ἀρτοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, unde panis coquitur; (2) piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, & ποιέω, *facio.*

Ἀρτοπλεῖον, ε, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & ὁπλάω, *coquo.*

Ἀρτόπλης, ε, ὁ, qui panes coquit. Ex iiſd.

Ἀρτοπωλεῖον, ε, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, *vendo.*

Ἀρτοπώλης, ε, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius. Ex iiſdem.

Ἀρτοπώλιον, ε, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex iiſd.

Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.

ΑΡΤΟΣ, ε, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & σιτέω, *nutrio.*

Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, *alo.*

Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vrſcor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, *edere.* Hinc

Ἀρτοφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, panivorus, qui pane veſcitur.

Ἀρτοφόρον, ε, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω, *fero.*

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χάρις, *gratia.*

ΑΡΤΤΑΙΑ, ας, ἡ, teſtamentum, Heſ.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω. Hinc

Ἀρτυματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, in condiendis cibis uſum habens.

Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τλὼ ὄπιθεν ἁλώ, parare, Herodot. Οἱ δέ τε πυργηδὸν Φρεσὶ αυτὸς ἀρτύναντες, Il. 12, 43.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipſa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab eod.

Ἀρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.

Ἀρτυτικὸν, conditaneum, Gloſſ. Vet. Ab

Ἀρτυτὸς, ὴ, όν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex ἀρτύω.

ΑΡΤΤΩ, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμμένον, conditum, Gl. V. perf. part. paſſ.

Ἀρύβαλλος, ε, ὁ, marſupium quoddam plexile, quod trahendo clauditur, & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, & βάλλω, *jacio.*

Ἀρυσάμβυξ, a, i. part. med. v. ἀρύω.

Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

Ἄρυσὶρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum.

Ἀρύτω, idem quod ſequens ἀρύω.

ΑΡΤΩ, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, Gl. V. ἀρύεται, exantlat, Ph. *in med.* eſt etiam deſtringo, extraho, ſc. gladium, item orior, de ſole & ſtellis.

Ἀρχάγελος, ε, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων, & ἄγελος, *angelus.*

Ἀρχαγέτας, *dux, Dor.* pro ἀρχηγέτης.

Ἀρχᾶθεν, *antiquitus, Dor.* pro ἀρχῆθεν.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ. Ab ἀρχὴ, *initium.*

Ἀρχαίζω, f. ίσω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor, antiquo, Gl. V. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, όν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus; (2) ſtultus, ſimplex. Ab eod.

Ἀρχαϊκῶς, *Adv.* antiquo more loquendi & vivendi.

Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gl. V. origo originalis. Ab

Ἀρχαιόγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & γνάμη, *naſcor.*

Ἀρχαιογράφος, ε, ὁ, antiquarius, Ph. Ex ἀρχαῖος, & γράφω, *ſcribo.*

Ἀρχαιοειδὴς, ες, antiquitatem redolens.

Ἀρχαιόθεν, antiquitus, Gl. V.

Ἀρχαιολογέω, ω, f. ήσω, de rebus antiquis differo, (2) antiquo ſermone utor.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria, de rebus antiquis Gl. V. origo, *veluſtas*, origines, antiquitates.

Ἀρχαιολογικός, ἡ, ὸν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab
Ἀρχαιολόγος, ὁ ἡ, de rebus antiquis diſſerens; (2) antiquo ſermone utens. Ph. ἀρχαιολογοί, Attellani. Ex ἀρχαῖος, & λόγος.
Ἀρχαῖον, ου, τὸ, fors uſurarum; (2) bonum avitum, bona, unde pro ſorte & capite fructus & reditus manat. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαιοπινής, ἐς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος, & πίνος.
Ἀρχαιόπλουτος, ος, ὁ ἡ, jam inde a majoribus dives. Ex ἀρχαῖος, & πλοῦτος, *divitiæ*.
Ἀρχαῖος, αία, αῖον, priſtinus, antiquus, vetuſtus; (2) ſtultus, ineptus, fatuus, ſimplex; (3) ruſticus. Hinc
Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetuſtas.
Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, priſca vivendi ratio. Ab
Ἀρχαιότροπος, ος, ὁ ἡ, antiquis moribus præditus, ap. *Thuc. ſed in contumeliam.* Ex ἀρχαῖος, & τρόπος. *mos.*
Ἀρχαιότροπως, more antiquo. A præc.
Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio ſeu creatio; (2) magiſtratuum eligendorum tempus; (3) magiſtratus electi. Gl. V. ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ, & αἵρεσις.
Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia conſularia. Gl. V. comitia. Ex iiſdem. Unde &
Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magiſtratus creandos convenio, magiſtratum creo; (2) magiſtratum peto, (quo ſenſu & *in med.* dicitur); (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.
Ἀρχαιρεσιακός, ἡ, όν, comitialis, Gl. V.
Ἀρχαΐσμὸς, οῦ, ὁ, veterum, ſeu priſcorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. Ph. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.
Ἀρχαΐως, *Adv.* antique, antiquo more; (2) ſtulte. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχάριος, ου, ὁ, tiro, novellus, incipiens, Suic. Ab ἄρχομαι.
Ἀρχᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἀρχῆς.
Ἀρχέγονος, ος, ὁ ἡ, primogenius, prior natu; (2) priſcus. Gl. V. primævus; (3) auctor generis; item cauſa genitrix, cauſa gignendi. Ex ἀρχὴ & γονος.
Ἀρχεδίκης, ὁ, proprie, auctor juris, juſtus poſſeſſor.
Ἀρχεῖον, ου, τὸ, magiſtratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.
Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priſcus.
Ἀρχέκακος, ος, ὁ ἡ, auctor, ſeu origo malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, *malus*.
Ἀρχέλαος, ου, ὁ ἡ, populi rector; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς, *populus*.
Ἀρχέναυς, ωος, ὁ ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ἀρχὴ, & ναῦς, *navis*.
Ἀρχίπλυτος, ος, ὁ ἡ, penes quem adminiſtrandarum ac diſpenſandarum divitiarum poteſtas eſt; (2) dominus divitiarum & priſtinæ fortunæ reſtituendus. Ex ἀρχὴ, & πλοῦτος, *divitiæ*.
Ἀρχέπολις, εως, ὁ ἡ, civitati imperans, R. Ex ἀρχὴ, & πόλις, *civitas*.
Ἀρχεσίμολπος, ος, ὁ ἡ, qui cantui præeſt. Ex ἀρχὴ, & μολπὴ, *cantus*.
Ἀρχέσπορος, ος, ὁ ἡ, veſperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ, & ἕσπερος.
Ἄρχετο, 3. ſ. imp. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο.
Ἀρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; Ph. principale. Ab
Ἀρχέτυπος, ος, ὁ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος.
Ἄρχθω, imp. med. *Dor.* pro ἄρχου.
Ἀρχθίω, f. ευσω, impero. Ab ἀρχή.
Ἀρχέχορος, ος, ὁ ἡ, qui præeſt choro, choragus. Ex ἀρχὴ, & χορὸς.
ΑΡΧΗ, ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magiſtratus; (3) cauſa, origo. *in Accuſ. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis, primo, ſtatim. *in plur.* Angeli.
Ἀρχηγενὴς, ὁ ἡ, auctor.
Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auſpicor, incipio. Ab
Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, præſes, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.
Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, princeps, dux femina.
Ἀρχηγικὸς, ἡ, όν, principalis, præcipuus. Ab
Ἀρχηγὸς, ὸς, ὁ ἡ, præſes, dux, auctor, magiſter, inventor, cauſa rei. Ex ἀρχὴ, & ἡγεομαι, *dux ſum, præeo*.
Ἀρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo. Ph. Ab ἀρχή.
Ἀρχθέντα, acc. ſ. a. 1. part. paſſ. v. ἄρχω.
Ἀρχίατρος, ος, ὁ, medicorum princeps primarius inter medicos. Gl. V. archiater. Ex ἀρχὴ, & ἰατρὸς, *medicus*.
Ἀρχιβούκολος, ου, ὁ ἡ, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ, & βουκόλος, *bubulcus*.
Ἀρχίβουλος, ου, ὁ ἡ, princeps conſilii.
Ἀρχιγένεθλος, ὁ ἡ, auctor vitæ.
Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus, inter ſcribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.
Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos & princeps, ſ. præfectus carceris.
Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem, Suic.
Ἀρχιδιάκονος, ου, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ, & διάκονος.
Ἀρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, præſes, ſeu præfectus judicum. Ex ἀρχὴ, & δικαστὴς, *judex*.
Ἀρχίδικος, ος, ὁ ἡ, præſes judicii, qui exercet judicium, judex quæſtionis. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus*.
Ἀρχίδιον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magiſtratus. Dim. ab ἀρχὴ.
Ἀρχιερεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἄρχη, & ἐρεσία.
Ἀρχιζαομαι, ῶμαι, ſummus ſacerdos ſum, ſummo ſacerdotio fungor.
Ἀρχιζαπτίω, ίσω, idem.
Ἀρχιζατικὸς, ἡ, όν, pontificius, ad ſummum ſacerdotem pertinens. Ab ἀρχιζόομαι.
Ἀρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.
Ἀρχιεζὸς, έως, ὁ, ſummus pontifex, ſummus ſacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱζὸς. Hinc
Ἀρχιέρεως, *nomin.* idem.
Ἀρχιζασύνη, ης, ἡ, ſummum ſacerdotium. Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιζὸς.
Ἀρχιεταῖρος, ος, ὁ, princeps ſodalium.
Ἀρχιθυνῆχος, ος, ὁ, eunuchorum præfectus, ſeu princeps. Ex ἀρχὴ, & θυνῆχος, *eunuchus*.
Ἀρχίζαος, ος, ὁ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita*.
Ἀρχιθέωρος, ος, ὁ ἡ, præfectus eorum, qui conſcitatum oracula mittebantur.
Ἀρχιθιασίτης, ὁ, Dux chori Bacchici, *in ant. inſcript.*
Ἀρχικεραυνος, ὁ ἡ, auctor fulminis.
Ἀρχικυβερνήτης, ου, præfectus ſummus.
Ἀρχικὸς, ἡ, όν, primarius, princeps, Gl. V. principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.
Ἀρχικυνηγὸς, ὁ, magiſter rei venaticæ.
Ἀρχιλῃστὴς, οῦ, ὁ, princeps prædonum, ſ. latronum. Ex ἀρχὴ, & λῃστὴς, *latro, prædo*.
Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, ſeu magiſter coquorum. Ex ἀρχὴ, & μάγειρος, *coquus*.
Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα.
Ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ, abbatiſſa, Gl. V. præfecta cœnobii.
Ἀρχίμιμος, ος, ὁ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps hiſtrionum.
Ἀρχιοινοχοεία, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. Ab
Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pocillatorum.
Ἀρχιπατριῶται, principes familiarum.
Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, piratarum princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ, & πειρατὴς.
Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps.
Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις, *potio*.
Ἀρχιπρισβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.
Ἀρχιραβδοῦχος, ου, ὁ, lictor primus, ſummus lictor, Ph. Ex ἀρχὴ, & ῥαβδοῦχος.
Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, piſtorum princeps; (2) piſtor. Ex ἀρχὴ, σῖτος, & ποιέω.
Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, ſummus imperator.
Ἀρχισύμβολον, ου, τὸ, inter Symbola princeps, Suic. Ex ἀρχὴ, & Σύμβολον, *Symbolum*.
Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, princeps Synagogæ.
Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis.
Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.
Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. Ab ἀρχιτεκτονέω.
Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.
Ἀρχιτεκτονικὴ, ſc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab
Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab
Ἀρχιτεκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator.
Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, magiſter publicanorum.
Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio.
Ἀρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps ſatellitum.
Ἀρχίφυλοι, præfecti, ſ. principes tribuum.
Ἀρχιφώρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magiſtratus, ap. *Diodor.*
Ἀρχίφωτος, ος, ὁ ἡ, princeps, ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen*.
Ἀρχωμένος, pr. part. paſſ. *per Sync.* pro ἀρχόμενος.
Ἀρχολυπλάδης, ου, ὁ, magiſtratus ambiens. Etym. Euſt. Ex ἀρχὴ, & γλύφω, *ſculpo*.
Ἀρχοειδὴς, ίος, ὁ ἡ, principii formam habens; (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & εἶδος, *forma, ſpecies*.
Ἀρχολάβος, ου, ὁ ἡ, magiſtratuum hoſpes, ſuſceptor. Ex ἀρχὴ, & λάμβανω.
Ἀρχιλίπαρος, ος, ὁ ἡ, magiſtratum ambiens; (2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex ἀρχὴ, & λιπαρὴς, ſtudioſus, vel λιπαρὸς, *pinguis*.
Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. V. ἀρχόμην, ineuntis, Ph. ἠρξάμην, orſus ſum, cœpi, inchoavi, Gl. V. ἀρξάμην, orſus, exorſus, Gl. V. Ἄρχεσθαί τινος, ἔκ τινος, ὑπό τινος, τῷ ἀρχίῳ, τῷ γράφειν.
Ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio, Suic. Ab ἄρχων.
Ἀρχοντικὸς, ἡ, όν, ad magiſtratum pertinens.
Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, inteſtinum rectum. Ab
Ἄρχω, f. ξω, perf. paſſ. ἦργμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo ſum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum; (5) magiſtratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (2) ſum ſub dominatu, ſum ſubditus, pareo, obtempero; ἀρχομένων, ſubjectorum, Ph. Ἄρχειν τῆ μάχης, τῆ διαφορᾶς, τῶν ἀρχήν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo poteſt bene imperare, niſi ipſe ſub imperio fuerit, Ariſtot. Ab ἀρχή.
Ἀρχώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.
Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps, Ph. præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. Ab ἄρχω.
ΑΡΩ, f. ὁρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νὴ ἄρσας ἱμερτῆσιν ἐκάστιν, Odyſſ. 1, 280.
Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.
Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, ſive fautor. Ex ἀρωγὸς, & ναύτης, *nauta*.
Ἀρωγὸς, ὸς, ὁ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defenſor. Item *Adj.* ut Πυρὶ μὴ ὧν καίειν τὸ σάθος ἀρωγὸν, *Aret.* Ab ἀρήγω.
ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, ſuavitas odorum, Gl. V. ἀρώματα, odores, Ph.

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata refipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα. Unde
Ἀρωματικὸς, ὴ, όν, aromaticus, odoratus:
Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, & aromatibus confectus. Ab eod.
Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica.
Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πωλῶ.
Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab
Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aromata ferens. Ex ἄρωμα, & φέρω, *fero*.
Ἀρωραῖος, pro ἀρουραῖος.
Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.
Ἄρως, *heros*, *Dor.* pro ἥρως.
Ἅς, *quas*, acc. pl. artic. poſtpoſ. ὅς, *qui*.
Ἆσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἦσα, ab ἄτω.
Ἄσα, *cecini*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω.
Ἀσαγήθυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, nondum captus, Suic. Ex α priv. & Ζαγηνεύω, *irretio*, *capio*.
Ἄσαγος, ους, ὁ ἡ ὁ, oneribus ferendis non aſſuetus, Suic. Ex α priv. & Ζάγη.
Ἀσάζω, faſtidio, nauſeo; (2) triſtor. Ab ἄση.
Ἄσαι, *ſatiaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *ſatio*. ſed ἄσαι eſt ab ἄδω, *cano*.
Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.
Ἄσαλος, ε, ὁ ἡ ὁ, non conculcatus, non oneratus. Ex α priv. & Ζάλλω, *conculco*, *onero*.
Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritiſſimi.
Ἀσαλεία, ας, ἡ, tranquillitas, ſecuritas; (2) incogitantia, Etym. Ab ἀσαλής.
Ἀσάλευτος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcuſſus, immotus, inquaſſatus. Ex α priv. & Ζαλεύω.
Ἀσαλεύτως, *Adv.* intrepide, conſtanter.
Ἀσαλής, ές, ὁ ἡ ὁ, tranquillus, cura vacuus, Etym. Ex α priv. & Ζάλη, *cura*.
Ἀσαλπιγκτί, ου, ὁ ἡ ὁ, tuba non proclamatus. Ex α priv. & Ζάλπιγξ, *tuba*.
ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lavabant, balneis nondum repertis.
Ἄσᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀσάειν, ab ἀσάω, *faſtidio adficio*.
Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſandalis carens. Ex α priv. & σανδάλιον, *ſandalium*.
Ἄσαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, non ablandiens, ſc. more canum caudam agitantium, Heſ. Ex α priv. & Ζαίνω, *agito*.
Ἀσάομαι, ώμαι, nauſeo, faſtidio. Ab ἄση.
Ἄσαπτος, ὁ ἡ ὁ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & Ζήπω.
Ἀσαρίτης, οἶνος, aſarites, ſ. vinum ex aſaro herba confectum. Ab ἄσαρον.
Ἀσαρκίω, gracilis, ſ. macilentus ſum.
Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab
Ἄσαρκος, ου, ὁ ἡ ὁ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & Ζάρξ, *caro*.
Ἀσαρκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem. *Aret.*
ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, aſarum, nardus ſilveſtris. *Angl.* Aſarabacca.
Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α & σαρόω.
ἆσας, 2. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦσας, ab ἄδω.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. Ab
Ἄσαφης, ους, ὁ ἡ ὁ, obſcurus; (2) incertus.
Ἀσαφῶς, *Adv.* obſcure.
Ἄσβεστος, η, ον, & ἀσβέστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inextinguibilis, inexſtinctus, nunquam ceſſans. Ph. calx. Ex α priv. & Ζβέννυμι.
Ἀσβολαίνω, fuſco. Gl. V. ἀσβολαίνεται, fuſcatur. Ab
ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc
Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus.
Ἀσβολος, ου, ἡ, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc
Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.
Ἀσβολώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀσβολόεις.
Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβής.
Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligioſus & impius ſum, impie ago; impie tracto aliquem; *in paſſ.* impiè tractari, & impiè fieri. Ἐξελέγξαι — περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod.
Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas. Ab ἀσεβέω.
Ἀσεβὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, irreligioſus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & Ζέβω, *colo*.
Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria. Ab ἀσεβέω.
Ἀσεβῶς, impie, Ph. Ab ἀσεβὴς.
Ἄσειρος, ου, ὁ ἡ ὁ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & Ζεῖρα, *catena*.
Ἀσείρωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Ἄσεισος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcuſſus, immotus, non quaſſatus. Gl. V. inquaſſatus; (2) qui quaſſari & concuti nequit. Ex α priv. & Ζείω, *quatio*.
Ἀσελγαίνω, petulanter & laſcive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) potervæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, Dem. Gl. V. laſcivio:
Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, laſcivia, luxus, impudentia:
Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, quod idem ἀσελγαίνω:
Ἀσελγέως, *Adv.* proterve, petulanter, improbe, libidinoſe. Ab
ΑΣΕΛΓΗΣ, ές, ὁ ἡ ὁ, petulans, inſolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) laſcivus. Ph. ganearius, libidinoſus, luxurioſus, impudica; obſcœnus, flagitioſus, impudicus, inceſtus, al. Gl. V.
Ἀσελῆνόκερως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, cornibus laſciviens, item magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς, & κέρας, *cornu*.
Ἀσελγομανέω, ῶ, per laſciviam inſanio, inſana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, *inſanio*.
Ἀσελγὼς, idem quod ἀσελγέως.
Ἀσέληνος, ου, ὁ ἡ ὁ, illunis; (2) obſcurus. Ex α priv. & Ζελήνη, *luna*.
Ἄσεμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incaſtus, impudicus, Gl. V.
Ἀσεμνῶς, parum decorè.
Ἀσεπλέω, impius ſum.
Ἄσεπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, impius, irreligioſus. Ex α priv. & Ζέβω, *colo*.
ἀσιδήσομαι, *canam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀσομαι, a verbo ἄδω, *cano*.
Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; (2) moleſtia animi; (3) ſordes; (4) dolor. Ex ἄδω, *ſatio*.
ἀσῆ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἄσῃ, ab ἄδω.
Ἀσηθείλω, 1. ſ. a. 1. opt. paſſ. v. ἀσάομαι.
Ἀσηθῇς, 2. ſ. a. 1. conj. paſſ.
Ἀσήμαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, non ſignatus, nullo ſigillo obſignatus; (2) incuſtoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. Ab ἄσημος.
Ἀσημείωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; (2) obſcurus; (3) qui nihil ſignificat. Ex α priv. & Ζῆμα.
Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.
Ἀσήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἄσημος.
Ἀσήμως, *Adv.* obſcure; (2) ignobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, *Aret.*
Ἄσηπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. & Ζήπω, *putrefacio*.
Ἄσηρὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, faſtidium adferens, moleſtus; (2) impurus; (3) nullus habens vermes, Suid. Ab ἄση.
Ἀσηρῶς, *Adv.* moleſte. Ab ἀσηρός.
Ἀσήσω, 2. ſing. a. 1. conj. med. v. ἀσάομαι.
ἀσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἄδω.
Ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas; ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. V.
Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis, infirmis ſum, langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, Rom. 4, 19.
Ἀσθενήσις, ὴ, idem quod ἀσθένεια.
Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.
Ἀσθενὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. V. Ex α priv. & σθένος, *robur*.
Ἀσθενικὸς, ὴ, όν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθενὴς.
Ἀσθενοποιὸς, όν, languidum faciens.
Ἀσθενόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ὁ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς, & ῥίζα, *radix*.
Ἀσθενούντων, gen. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ἀσθενεόντων, ab ἀσθενέω.
Ἀσθενόψυχος, ου, imbecillis animo.
Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur vireſque alicujus frango. Ab ἀσθενὴς.
Ἀσθενῶς, *Adv.* imbecilliter, invalide.
Ἄσθη, *detrimentum paſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤσθη, a verbo ἄω.
ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio; (2) reſpiratio difficilior, ſuſpirium.
Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἆσθμα. Hinc
Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι καὶ ὕδατι, *Aret.*:
Ἀσθματικὸς, ὴ, όν, ad anhelationem, ſeu reſpirationem pertinens; (2) ſuſpiriosus, difficulter ſpirans. Gl. V. anhelator.
Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen regionis.
Ἀσιανὸς, ὅν, ὁ, Aſianus. Ab Ἀσία.
Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Aſiarcha, princeps Aſiæ. Ex Ἀσία, & ἄρχων, *princeps*.
Ἀσιατογενὴς, ὲς, Aſiaticus.
Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. & σιγάω, *taceo*.
Ἀσίγητος, non tacens, non ſilens, tacere non valens, garrulus. Ex iiſd.
Ἄσιγμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſtridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex α priv. & Ζιγμὸς, *ſtridor*, vel Ζῖγμα, ſigma.
Ἀσίδηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſine ferro eſt; (2) qui ſine enſe eſt.
Ἀσίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἀσίας, ab Ἄσιος.
Ἄσικχος, ου, ὁ ἡ ὁ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus.
ΑΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædem aliis ſeſe implicans.
Ἀσινὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, illæſus, nullo malo adfectus, innocuus, Æſchyl. Agam. 1530. Gl. V. ſine vitio. Ex α priv. & Ζίνω, *noceo*.
Ἀσινῶς, *Adv.* innocue, innoxie, ſine noxa.
Ἄσιος, ία, ιον, limoſus. Ab ἄσις, *limus*.
ΑΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locuſtæ genus, carens pinnis.
ΑΣΙΣ, εως, ἡ, limus, ſordes, cœnum.
Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abſtineo a cibo, panem non comedo:
Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, eſuries, jejunium, abſtinentia a cibo; (2) inopia frumenti ſ. commeatus. Ab
Ἄσιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cibum non ſumpſit, jejunus, impaſtus. Ex α priv. & Ζῖτος.
Ἀσίτως, jejunè.
ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtellio, animalculum lacertæ ſimile.
Ἀσκαλαξώτης, ου, ὁ, idem.
ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen.
Ἀσκάλαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde durus. Ex ἀσκαλὸς, & ἀφὴ, Suid.
Ἀσκάλευτος, ὁ ἡ ὁ, non foſſus, non circumfoſſus, ſeu ſarritus. Ex α pr. & Σκαλεύω.
Ἄσκαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & Σκάλλω, *fodio*.
Ἄσκαλτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
ΑΣΚΑΛΩΠΑΣ, ου, ὁ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.
Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.
ΑΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus, lectus non habens floream, grabbatus; (2) ſcamnum, ſellæ genus.
Ἀσκαρδαμυκεὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, *Adv.* oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris.
Ἀσκαρδαμυκίω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis & immotis oculis intucor. Ab
Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non nictans, non connivens. Ex α priv. & Σκαρδαμύσσω.
Ἀσκαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, non exſultans, non palpitans. Ex α priv. & Σκαίρω, *ſalto*.
Ἀσκαρθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Ἀσκαριδάεις, ᾶντος, ὁ ἡ ὁ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis. Ab ἀσκαρὶς.

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, ſalio, exſulto. Ex α pleon. & Σκαρίζω, *ſalio.*
ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.
ἀσκάρδης, ες, ὁ ἡ ἤ, non ſaliens, non exſultans. Ab ἀσκαρής.
ΑΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus, ex Heſ. (2) genus quoddam crepitaculi, Pollux.
Ἄσκαφος, ος, ὁ ἡ ἤ, non foſſus. Ex α priv. & Σκάπτω, *fodio.*
Ἀσκεθής, ές, ὁ ἡ ἤ, illæſus, incolumis. Ex α priv. & ἔχθω, *habeo.*
Ἀσκεία, ἡ, id. quod ἄσκησις.
Ἀσκεῖον, idem quod ἄσκιον.
Ἀσκελές, *Adv.* dure, graviter. Ab ἀσκελής.
Ἀσκελέως, *Adv.* duriter; (2) aſſidue; (3) graviter; (4) ſine cruribus; (5) pari menſura. Ab
Ἀσκελής, ές, ὁ ἡ ἤ, qui non obduruit; (2) qui ſupra modum exaruit, vel obduruit, p æ durus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adſiduus, indefinens. Ex α priv. vel intenſ. & Σκέλλω, vel Σκέλος, *crus.*
Ἀσκέπαρνος, ος, ὁ ἡ ἤ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exaſciatus, ſecuri non tactus. Ex α priv. & Σκεπάρνον.
Ἀσκέπαστος, ος, ὁ ἡ ἤ, Ph. intectus. Ex α priv. & Σκεπάζω, *tego.*
Ἄσκεπαστος, ὁ ἡ ἤ, qui tectus non eſt, operimento carens. Ex α pr. & Σκέπαστον.
Ἀσκεπής, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex α & Σκέπη.
Ἄσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſd.
Ἀσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, inconſideratus, non circumſpectus; inconſultus, incognitus, Gl. V. Ex α priv. & Σκέπτομαι, *contemplor.*
Ἀσκέπτως, *Adv.* inconſiderate, temerarie, inconſulto, temere.
ΑΣΚΕΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirſutum erat & commodum tempori hiemali.
Ἀσκευικόν, τὸ, idem.
Ἀσκεύης, ους, ὁ ἡ ἤ, imparatus.
Ἄσκευος, ος, ὁ ἡ ἤ, vaſis utenſilibuſque carens, omni inſtrumento ac ſupellectile carens, non inſtructus, inops; (2) ſimplex & omni apparatu carens. Ex α & σκεῦος.
Ἀσκεψώρητος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus. Ex α priv. & Σκεψωρέω, *perſcrutor.*
ΑΣΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἀσκέμμι, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημμένος, politus, Ph. p. part. paſſ. Ἀσκεῖν ἀνδρείαν, ἀληθείαν· ἢ υἱὸν ἢ ὀπωχάριον τρόπον, *Ariſtoph. Plut.* 47. Ἐν τωτῳ ᾧ αὐτὸς ἀσκᾶ, ſcil. ἑαυτὸν, Act. 24, 16. Σὺν ἀρετῶ (Εὐτελίη) τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκῶσιν, Epigr.
Ἄσκηθής, ές, ὁ ἡ ἤ, non læſus, incolumis.
Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, inſtitutum. Ab ἀσκέω.
Ἄσκηνος, ος, ὁ ἡ ἤ, tentorio ſive tabernaculo carens; (2) ſubdialis, ſub dio poſitus; (3) non fictus. Ex α priv. & Σκηνὴ, *ſcena, tentorium.*
Ἀσκηνῶς, *Adv.* non ficte.
Ἄσκησις, εως, ὁ, exercitatio, inſtitutio, induſtria, cultus. Gl. V. ſtudium; (2) vita monaſtica. Ab ἀσκέω.
Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.
Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio inſtituitur, gymnaſium; (2) cœnobium, monaſterium. Ab eod.
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. V. curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione ſe exercet. Ph. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc
Ἀσκητικὸς, ἡ, όν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi ſacræ incumbens; (4) diſcendi cupidus, ſapientiæ ſtudioſus.
Ἀσκητὸς, ἡ, όν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac diſci poteſt ac debet. Ab ἀσκέω.
Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, ſeu quævis mulier meditationibus ſacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, ſanctimoniales. Ab ἀσκητὴς.
Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non poteſt.
Ἀσκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκὸς.
Ἀσκίον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἄσκιος, ος, ὁ ἡ ἤ, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, Gl. V. Ex α int. vel pr. & Σκιά.
Ἀσκίπων, ωνος, ὁ ἡ ἤ, ſcipione non nitens, qui ſine baculo incedit, qui adhuc vegeta eſt ſenecta. Ex α priv. & Σκίπων.
Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, ſpecies aquæ intercutis, ſive hydropis, in quo humor aquoſus cum exiguo ſpiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & inteſtina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκὸς.
Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιὸς.
Ἀσκληπιὸς, οῦ, ὁ, Æſculapius.
Ἀσκοκήλης, ου, ὁ, herniоſus, Gl. V. Ex ἀσκὸς, & κήλη, *hernia.*
Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marſupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς, & πήρα, *pera.*
Ἄσκοπος, ος, ὁ ἡ ἤ, inconſideratus, non circumſpectus; (2) mente & cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens ſcopum. Ex α priv. & Σκοπέω, *conſidero.*
Ἀσκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς, & πατίνη, *lagena.*
Ἀσκόπως. *Adv.* inconſiderate; (2) inopinate.
Ἀσκορδίνατος, ος, ὁ ἡ ἤ, non agitans membra. Ex α priv. & Σκορδινάομαι, *pandiculor.*
ΑΣΚΟΣ, ου, ὁ, uter, utris, pellis; follis, culeus, Gl. V.
Ἀσκοτεινὸς, όν, non tenebroſus.
Ἀσκυρῶτις, ης, ἡ, urſa minor.
Ἄσκωσες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἀσκέομεν, ab ἀσκέω.
Ἀσκοφόρος, ος, ὁ ἡ ἤ, utrem ferens. Ex ἀσκὸς, & φέρω, *fero.*
Ἀσκύλευτος, ος, ὁ ἡ ἤ, inſpoliatus, non ſpoliatus. Ex α priv. & Σκυλεύω, *ſpolio.*
Ἀσκυλτος, ος, ὁ ἡ ἤ, infatigabilis, Gl. V. Ex α priv. & Σκύλλω, *fatigo.*
Ἀσκύλτως, *Adv.* ita, ut non vexeris, aut fatigeris. Ex α priv. & Σκύλλω, *vexo.*
ΑΣΚΤΡΟΝ, ου, τὸ, hyberici genus, herba. *Angl.* St. Peter's wort.
Ἀσκωλία, ων, τὰ, Aſcolia, feſtum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia ſuper ἀσκοὺς, unico pede ſaltabant, ut lapſi riſum excitarent. Hinc
Ἀσκωλιάζω, f. άσω, ſuper utrem ſalio; (2) ſalto unico pede innitendo; (3) claudico. Hinc
Ἀσκωλιασμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio ἀσκωλιαζόντων.
Ἄσκαμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte ſcalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab ἀσκὸς.
Ἄσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, *cano.*
Ἀσμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula Dim. ab ᾆσμα.
Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum inflexor, qui variis carminum inflexibus utitur, velut poëtæ Dithyrambici ſolent; vox Ariſtophanica. Ex ᾆσμα, & κάμπτω.
Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens ſuſcipio, comiter accipio; (2) adquieſco. Ab ἄσμενος.
[Ἀσμενίσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.
ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris. Gl. V. ultroneus, libens.
Ἀσμένως, *Adv.* cum gaudio, libenter; jucunde, Gl. V.
Ἀσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, *canc.*
Ἀσολοικίστως, ſine ſoloecismo.
Ἀσολοικος, ος, ὁ ἡ ἤ, vitio carens, non ſolœcus, non barbarus.
Ἀσολοίκως, *Adv.* ſine vitio; (2) ſimpliciter.
Ἀσοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia. Ab
Ἄσοφος, ος, ὁ ἡ ἤ, inſipens, imperitus.
Ἀσόφως, *Adv.* inſipienter, ſtulte. Ab ἄσοφος.
ΑΣΠΑΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, ſaluto, complector, cupide apprehendo; ἀσπασαι, ſaluta, Gl. V. a. 1. imp. m. Καὶ μ' ἐυθὺς ὠ κύκλω ϛρατὸς ἐυδάντα πᾶς ἠσπάζετο, Soph. Phil. 355. Μηδένα κῆ τλω ὁδὸν ἀσπάσεσθε, Luc. 10, 4.
Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & Σπαίρω, *palpito.*
ΑΣΠΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.
ΑΣΠΑΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.
Ἀσπαλιεία & ἀσπαλεία, ἡ, piſcatus, (*pro quo vitioſe vulgo* ἀσπαλια, *Ern.*) Unde
Ἀσπαλιεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἀσπαλος.
Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piſcor. Hinc
Ἀσπαλιευτὴς, οῦ, ὁ, piſcator.
Ἄσπαλος, ος, ὁ, piſcis, Heſ. Ex α priv. Σπάω, *trabo*, & ἁλς, *mare.*
Ἀσπαραγία, ας, ἡ, aſparagi plantarium. Ab
ΑΣΠΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, aſparagus.
Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.
Ἄσπαρτος, ος, ὁ ἡ ἤ, non ſatus, non ſeminatus, inſeminatus; (2) cui ſemen non committitur, qui non ſeminatur. Ex α priv. & Σπείρω, *ſemino.*
Ἀσπάρτος, *Adv.* ſemente non facta, citra ſationem.
Ἄσπασαι, 2. ſ. a. 1. imp. med. v. ἀσπάζομαι.
Ἀσπάσασθαι, *ſalutaviſſe*, a. 1. inf. med.
Ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.
Ἀσπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, α, ὁ ἡ ἤ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπασίως, *Adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter.
Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, amplexatio, amplexus; ſalutatio. Ab eod.
Ἀσπασικὸν, οῦ, τὸ, ſalutatorium, quod erat locus extra baſilicam, ubi peregrini excipiebantur:
Ἀσπασικὸς, ἡ, όν, ſalutatorius, Gl. V. Ab
Ἄσπαστος, ος, ὁ, ἡ, όν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam ſpeciem præ ſe ferens:
Ἀσπασὺς, ύος, ἡ, ſalutatio. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπαστῶς, *Adv.* lubenter. Ab ἄσπαστος.
Ἀσπειστος, ος, ὁ ἡ ἤ, irreconciliabilis, implacabilis. Ex α priv. & Σπένδω, *fœdus ineo.*
Ἄσπερμος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſine ſemine & prole, ſemine carens. Ex α pr. & Σπέρμα, *ſemen.*
Ἀσπερχὲς, *Adv.* ſedulo, ſtudioſe, ſine ceſſatione, diligenter, continue. Ex α intenſ. & Σπέρχω, *urgeo.*
Ἄσπετος, ὁ ἡ ἤ, quem adſequi nequeas; (2) multus, immenſus. Ex α pr. & ἔπομαι.
Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aſpidem, ſive clypeum abjecit, defertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & ἀποβάλλω, *abjicio.*
Ἀσπίδης, ες, ὁ ἡ ἤ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπὶς.
Ἀσπιδηρόρος, ου, idem quod
Ἀσπιδηφόρος, ος, ὁ ἡ ἤ, clypeum ferens, ſcutatus, ſcutiger. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*
Ἀσπιδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, ſcutulum. Dim. ab ἀσπὶς.
Ἀσπιδισκάριον, ου, τὸ, parma. Gl. V. parmula. Ab
Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Heſ.
Ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἀσπιδιώτας, *Dor.* pro
Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens.
Ἀσπιδόδηκτος, ος, ὁ ἡ ἤ, ab aſpide morſus, ſive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, *mordeo.*
Ἀσπιδόδυπος, ος, ſcutum pulſans, item ſcutatus. Ex ἀσπὶς, & δῦπος.
Ἀσπιδόεις, όεσσα, όεν, ſcutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπὶς.
Ἀσπιδοειδὴς, ὲς, idem.
Ἀσπιδοθρέμμων, ονος, bello vivens, bellicoſus.
Ἀσπιδὸν, *Adv.* clypeatim, teſtudine facta, Suid. Ab eod.

Ἀσπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.
Ἀσπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἀσπιδοπηγός, οῦ, ὁ, clypeorum compactor, ſeu fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*
Ἀσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab
Ἀσπιδοποιός, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. ſcutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω, *facio,*
Ἀσπιδοτρόφος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui veſcitur aſpidibus, ſive ſerpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω.
Ἀσπιδοῦχος, ος, ὁ ἡ ὄ, clypeum tenens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & ἔχω.
Ἀσπιδοφέρβαν, ανος, ὁ ἡ ὄ, qui clypeo ſe alit, qui bello vivit, bellicoſus. Ex ἀσπὶς, & φέρβω, *alo.*
Ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*
Ἀσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπὶς.
Ἄσπιλος, ος, ὁ ἡ ὄ, immaculatus, intemeratus, ſine macula. Ex α priv. & σπῖλος.
Ἄσπίλωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſd.
Ἀ Σ Π Ι Σ, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, clypeatorum agmen; (2) aſpis, ſerpentis genus.
Ἄσπισάων, g. n. pl. *Æol.* pro ἀπιστῶν, ab
Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπὶς.
Ἄσπίσαρ, ορος, ὁ, idem.
Ἀσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ὄ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. V. immiſericors. Ex α priv. & σπλάγχνον, *viſcera.*
Ἄσπλωνον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab
Ἄσπλωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *ſplen.*
Ἀσπονδεῖ, *Adv.* ſine amicitia; (2) ſine ſacrificio, ſine libationibus:
Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ſervo; (2) fœdus non admitto. Ab
Ἄσπονδος, ος, ὁ ἡ ὄ, fœderis, ſeu induciarum expers; (2) qui eſt ſine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*
Ἄσπορος, ος, ὁ ἡ ὄ, non ſeminatus, inſeminatus; (2) ſeminis expers. Ex α priv. & σπείρω, *ſemino.*
Ἀσπούδαστος, ὁ ἡ ὄ, neglectus, Gl. V. inſedulus, improperatus. Ex α priv. & σπουδή.
Ἀσπουδεῖ, *Adv.* ſine cura, ſine ſtudio, negligenter. Ex iiſd.
Ἀσπουδῇ, *Adv.* ſine moleſtia. Ex iiſd.
Ἄ Σ Π Ρ Ο Σ, ος, ἡ, quercus ſpecies.
Ἀσσάριον, ου, τὸ, aſſarium, aſſis, quarta pars unciæ. Vox Lat.
Ἄσσομαι, idem quod ἀσσόμαι. *Aret.*
Ἄ Σ Σ Ο Ν, *Adv.* prope, propius. Item, *Adj.* prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἄσσόν μοι πρόσθεν γεγράφαται, *Aret.* Hinc ἀσσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.
Ἀσσότατος, η, ον, proximus. Ab ἄσσον.
Ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.
Ἀσσυρία, ας, ἡ, Aſſyria. Nomen regionis.
Ἀσσύτερον, *propius, Æol.* pro ἀσσότερον, comp. ab ἄσσον, *prope.*
Ἀσσῶδης, idem quod ἀσώδης.
Ἀσταγὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, non ſtillatus, vel ſtillativus, non deſtillans, ſed copioſe fluens. Ex α priv. & στάζω, *ſtillo.*
Ἀσταθὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, inſtabilis. Ex a priv. & ἵστημι, *ſiſto.*
Ἀσταθμεύτος, ος, ὁ ἡ ὄ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret caſtris. Ex α priv. & σταθμεύω.
Ἀσταθμητὸς, ος, ὁ ἡ ὄ, inſtabilis, incertus; (2) improvilus, inopinatus, Gl. V. inconſideratus; (3) a quo nemini cautum eſt, quod omnibus accidere poteſt. Ex α priv. & σταθμητός.
Ἀ Σ Τ Α Κ Ο Σ, ου, ὁ ἡ ὄ, aſtacus, cancer marinus. Gl. V. locuſta, ſquilla.
Ἀσταλεῖ, *Adv.* non ſtillatim; (2) affatim; (3) cum multis lachrymis. Ab
Ἄσταλος, ος, ὁ ἡ ὄ, non deſtillans. Ex a priv. & στάζω, *deſtillo.* Unde
Ἀσταλαῖος, ος, ὁ ἡ ὄ, non ſtillatus, non ſtillativus, non deſtillans.
Ἀσταλὴς, ὁ ἡ ὄ, non inſtructus, veſtimentis non indutus. Ex α pr. & στέλλω.
Ἀ Σ Τ Α Ν Δ Η Σ, ου, ὁ, nuntius, ſ. tabellarius Perſicus, Angarus.
Ἀστασία, ας, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia. Ex α priv. & στάσις, *ſtatio.*
Ἀστασίαστος, ὁ ἡ ὄ, ſeditione carens, nullis ſeditionibus turbatus. Ex iiſd.
Ἀστατέω, ῶ, f. ήσω, inconſtans ſum, vacillo; (2) incertis ſedibus vagor, 1 Cor. 4. Ab
Ἄστατος, ος, ὁ ἡ ὄ, inſtabilis, inconſtans.
Ἀστάτως, *Adv.* inconſtanter. Ab ἄστατος.
Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa. Ex α pleon. & σταφὶς.
Ἀσταφύλινος, ου, ὁ, paſtinaca herba; (2) genus quoddam inſecti. Ex α pleon. & σταφυλῖνος, quod idem ſignificat.
Ἀστάφυλος, ον, uvis carens.
Ἄσταχυς, υος, ὁ, ſpica; ariſta, culmus, Gl. V. Ex α pleon. & στάχυς, *ſpica.*
Ἀστέγαστος, ος, ὁ ἡ ὄ, non tectus, non co-opertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus.*
Ἄστεγος, ος, ὁ ἡ ὄ, non tectus; (2) multis tectis clauſus. Ex α priv. vel intenſ. & στέγω, *tego.*
Ἄστεγος, ος, ὁ ἡ ὄ, tecto ædibuſque deſtitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & στέγω, *tego.*
Ἀστεΐζομαι, ισομαι, urbanitate ſermonis utor, feſtivus ſum, jocor. Ab ἄστυ.
Ἀστειολόγος, ος, ὁ ἡ ὄ, eloquens, diſertus, Ph. Ex ἀστεῖος, & λέγω, *dico.*
Ἀστειολογία, ἡ, urbanitas, lepos orationis.
Ἀστειορημονέω, lepore orationis utor.
Ἀστεῖος, ος, ὁ ἡ ὄ, urbanus, feſtivus, lepidus, comis, venuſtus, elegans, honeſtus, bellus. Ab ἄστυ. Hinc
Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) feſtivitas:
Ἀστειότης, ητος, ἡ, feſtivitas, elegantia, ſales, facetiæ, Gl. V.
Ἀστεισμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas; (2) feſtivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀστεΐζομαι.
Ἀστείως, *Adv.* feſtive, urbane. Ab ἀστεῖος.
Ἄστεμπλος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἄστεγος. Hinc
Ἀστέμπλως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.
Ἀστελέχης, εος, ὁ ἡ ὄ, caudice, trunco carens. Ex α priv. & στέλεχος.
Ἀστέλεχος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſd.
Ἀστέμβακλα, lamentabiliter, flebiliter. Ab
Ἀστέμβακλος, ος, ὁ ἡ ὄ, contumeliis probriſque carens; (2) firmus, ſtabilis. Ex α priv. & στέμβω, *contumelia adficio, moveo.*
Ἀστεμβὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, ſtupore non attonitus, metu non perculſus. Ex iiſd.
Ἀστεμφὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſd.
Ἀστεμφῶς, *Adv.* immote, rigide, firmiter.
Ἀστεναχεῖ, *Adv.* ſine gemitu:
Ἀστεναχῖ, *Adv.* idem. Ab
Ἀστέναχτος, ος, ὁ ἡ ὄ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & στένω, *gemo.*
Ἀστεναχτως, *Adv.* ſine gemitu, ita, ut non ingemiſcas.
Ἄστεπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, item, cultus. Ex α, & στέφω.
Ἀστεργάναρ, ορος, ἡ, non grata marito.
Ἀστεργὴς, ὁ ἡ ὄ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr, & στέργω.
Ἀστέρεως, ος, ὁ ἡ ὄ, ſtellans, ſidereus. Ab ἀστὴρ.
Ἀστέριας, ου, ὁ, ſtellarius. Ab eod.
Ἀστερίζω, f. ίσω, in ſtellam verto. Ab eod.
Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium. Ab eod.
Ἀστέριος. ος, ὁ ἡ ὄ, ſtellans. Ab eod.
Ἀστερίσκος, ου, ὁ, ſtellula, aſteriſcus; (2) herba quædam. Dim. ab ἀστὴρ.
Ἀστεροειδὴς, ὲς, ſtellatus.
Ἀστερόμματος, ον, *Epith.* noctis, ſtellata, *proprie,* oculorum loco ſtellas habens.
Ἀστρόεις, εσσα, όεν, ſtellatus, ſtellis diſtinctus & ornatus. Gl. V. ſidereus. Ab eod.
Ἀστροπᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro ἀστροπῇ.
Ἀστροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω. Hinc
Ἀστροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator.
Ἀστροσκόπος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſtellarum contemplator. Ex ἀστὴρ, & σκοπὸς, *ſpectator.*
Ἀστροφεγγὴς, ὲς, ſtellis fulgens.
Ἀστρωπὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄ, ſtellarum faciem habens, ſtellatus. Ex ἀστὴρ, & ὤψ, *facies.*
Ἀστέφανος, ος, ὁ ἡ ὄ, coronam non habens, corona non redimitus.
Ἀστεφάνωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἄστυ.
Ἄστηλος, ος, ὁ ἡ ὄ, cippum non habens, *Epith.* ſepulti vel ſepulcri. Ex α priv. & στήλη, *cippus.*
Ἀστλῶ, λῶος, ὁ ἡ ὄ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, qui nullam ſtationem nec ſedem habet, Heſ. Ex α priv. & στλῶαι, *ſtare.*
Ἄστλωος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſd. Heſ.
Ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.
Ἀστήρικτος, ος, ὁ ἡ ὄ, inſtabilis, infirmis. Ex α priv. & στηρίζω, *ſtabilio.*
Ἀστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ἄδω, *cano.*
Ἀστιβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & στείβω, *calco.*
Ἀστικὸς, ὴ, όν, canorus, Gl. V. Ab ἀστὴς.
Ἀστικὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, ſcitus, feſtivus; (3) prudens, circumſpectus. Ab ἄστυ, *urbs.*
Ἀστικῶς, *Adv.* feſtive, urbane, prudenter.
Ἀστικτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui punctus non eſt; (2) nullo ſtigmate ſignatus. &Ex α priv. & στικτὸς, *punctus.*
Ἀστιχος, ος, vas rotundum, quod infuſa pice, ſulphure, & ſtuppa, injectoque igne ejaculabatur, Heſ.
Ἀστοιχείωτος, ον, *prop.* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex α priv. & στοιχεῖα.
Ἄστοιχος, ος, ὁ ἡ ὄ, in quo verſus ſeu ordines nulli ſunt. Ex α priv. & στοῖχος, *ordo, verſus.*
Ἄστομος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate deſtitutus eſt; (3) cui parvum eſt os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & στόμα, *os.*
Ἀστόμωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui exacutus non eſt; (2) qui non tinctus eſt, poſtquam candefactus fuit. Ex α priv. & στομόω.
Ἄστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde triſtis. Ex α & στένω.
Ἀστόξενος, ος, ὁ ἡ ὄ, cujus majores erant cives, quum ipſe ſit peregrinus. Ex ἀστὸς, & ξένος, *peregrinus.*
Ἄστοργος, ος, ὁ ἡ ὄ, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, ſine affectione. Ex α priv. & στοργὴ, *amor naturalis.*
Ἀστὸς, ὸς, ὁ, civis. Ab ἄστυ.
Ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad ſcopum tendo; aberro a ſcopo; (2) non gratificor, deſum alicui, ap. *Polyb.* Περὶ τοῦ πίστιν ἠστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc
Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recte ad ſcopum tendit.
Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat, quum quis aberrat a ſcopo; (2) opinionis & ſpei fruſtratio. Ab
Ἄστοχος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. & στοχάζομαι, *collineo.*
Ἀστόχως, *Adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt.
Α Σ Τ Ρ Α Β Η, ης, ἡ, ſella lignea, ephippium; (2) aſinus, mulus.
Ἀστραβλάτης, ου, ὁ, agaſo, mulio. Ex ἀστρὰβη, & ἐλαύνω, *agito.*
Ἀστράβηλος, ου, ὁ, idem quod στράβηλος.
Ἀστραβὴς, ἐς, ὁ ἡ ὄ, non tortus, ſeu tortuoſus, qui non fallit, certus. Ex α priv. & στρέφω. Hinc
Ἀστραβίζω, & ἀστραβαλίζω, complano.
Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.
Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀστράγαλος.
Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus. Ph. Ab eod.
Ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, luſus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀστραγαλίζω. Unde

Ἀστραγα-

Ἀστραγαλιστικὸς, vel ἀστραγαλιτικὸς, ἡ, ὸν, talarius.
Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis.
ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, ſpondylus; (2) talus luſorius.
Ἀστραγαλᾶτος, ἡ, ὸν, talaris, Philox. A præc.
Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab
Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruſcatio. Ab ἀστράπτω.
Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. Ὑφ' ὅρματ' ἐλθὰν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ, Ariſt. Pace, 721. Ex ἀστραπὴ, & φέρω, *fero*. Ab
Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, fulgura ferens.
Ἀστραποειδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, coruſcus. Gl. V. Ex ἀστραπὴ, & εἶδος, *forma*.
Ἀστραπευὺς, έως, fulgurator.
Ἀστραπτικὸς, ἡ, όν, idem.
ΑΣΤΡΑΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, coruſco, mico; (3) ejaculor, emitto, ſpiro. Κατάχαλκον ἅπαν πωδίον ἀστράπτῃ, Eur. Ph. 111. Ἡστραπὲ χαλκῷ, Xen. Cyr. 6, 24.
Ἀστρέοχης, ου, ὁ ἡ ὴ, princeps ſiderum.
Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) deſertio militiæ; (3) pax. Ex α priv. & στρατὸς, *exercitus*.
Ἀστράτευτος, ὁ ἡ ὴ, immunis a militia; (2) qui non militavit. Ex ἀ priv. & στρατεύω.
Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & στρατηγέω.
Ἀστρατήγητος, ου, ὁ ἡ ὴ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab eod.
Ἀστρατηγήτως, *Adv.* ſine duce, ſine imperio.
Ἀστρατηγικὸς, ἡ, όν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & στρατηγὸς, *imperator*.
Ἀστρεφὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, qui flecti nequit; durus, immobilis. Ex α priv. & στρέφω.
Ἀστρεπὴς, ες, ὁ ἡ ὴ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iiſd.
Ἀστρία, & ἄστριες, taxilli. Ab ἀστράγαλος.
Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἀστρία.
Ἀστρικὸς, ἡ, όν, ſideralis. Ab ἄστρον.
Ἄστριος, ία, ον, idem quod ἀστρία.
Ἀστρόβακος, ου, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄστρον, & βάζω, *loquor*.
Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ, ὴ, ſideratus, a ſidere perculſus. Ex ἄστρον, & βάλλω, *jacio*.
Ἀστροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iiſd.
Ἀστρόβλητος, ου, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iiſd.
Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſidere percellor. Ex iiſd.
Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.
Ἀστροβολίζεσθαι, ſiderari, Gl. V. ἀστροβολιζόμενοι, ſiderati, Gl. V. Ex ἄστρον, & βολὴ.
Ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, ſideratio. A præc.
Ἀστρογέιτων, ονος, ὁ ἡ ὴ, ita editus, ut aſtris vicinus videatur. Ex ἄστρον, & γείτων.
Ἀστρογειτεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix, Suic. Ex ἄστρον, & γοητεία, *præſtigiæ*.
Ἀστροδικαιτος, ου, ſub dio etiam noctu agens, *Epith.* paſtoris.
Ἀστροειδὴς, ὲς, ſideribus ſimilis, ſc. motu, aut alia re.
Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſive ſidus efficiunt; (2) conſtellatio, poſitus ſiderum. Ex ἄστρον, & θέσις, *poſitus, poſitio*.
Ἀστροθετέω, ſtellas quaſdam vicinas conjungere (imaginem, ἀστερισμὸν vocant) eiſque nomen tribuere.
Ἀστροθέτημα, τὸ, aſteriſmus, aſtrum ipſum.
Ἀστροθέτης, ου, ὁ, qui conjungit ſtellas & iis nomen facit.
Ἀστρόθετος, ου, ὁ ἡ ὴ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄστρον, & τίθημι, *pono*.
Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄστρον, & θύω, *ſacrifico*.
Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, profiteor.
Ἀστρολόγημα, τὸ, conſtellatio, horoſcopus.
Ἀστρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum
Ἀστρολογικὸς, ἡ, όν, ad aſtrologiam pertinens, aſtrologicus. Ab
Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, aſtrologus. Ex ἄστρον, & λόγος, *ſermo*.
Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον, & μάντις, *vates*.
Ἄστρον, ου, τὸ, ſidus, aſtrum; (2) ſtella; (3) canis, canicula. Ab ἀστὴρ.
Ἀστρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto.
Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia.
Ἀστρονομικὸς, ἡ, όν, ad aſtronomiam pertinens, aſtronomicus.
Ἀστρονόμος, ου, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, aſtronomus. Ex ἄστρον, & νέμω, *diſtribuo*.
Ἀστροπλὴξ, ſideroſus, Ph. Ex ἄστρον, & πλήσσω, *ferio*.
Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄστρον, & πολέω.
Ἀστρόδιος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui radiculæ ſucco elotus purgatuſque non eſt. Ex α priv. & στρυδίζω, *radiculæ ſucco purgo*.
Ἀστροφανὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, ſtellis, ſ. in modum ſtellarum reſplendens. Ex ἄστρον, & φάω, *ſplendeo*.
Ἀστροφόρος, ου, ὁ, aſtrifer. Ex ἄστρον, & φέρω.
Ἀστροχίτων, ὁ ἡ ὴ, ſtellis, velut tunica indutus, ſtellis amictus. Ex ἄστρον, & χιτών.
Ἀστρῷος, ου, ὁ ἡ ὴ, ſidereus. Ab ἄστρον.
Ἀστρωπὸς, όν, ſidereus, ſideris modo ſplendens.
Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α priv. & στρωννύω, *ſterno*.
Ἄστρωτος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragula non tectus, item ſine ſtragulis cubans. Ἄστρωτος ἐυνὴ χαμαὶ, *Aret.* Ex iiſd.
ΑΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, aſtu, ſ. aſty; peculiariter Athenæ.
Ἀστυβοάτης, ου, ὁ ἡ ὴ, per urbem clamitans, Ex ἄστυ, & βοάω, *clamito*.
Ἀστυγειτονέω, in vicinia (urbis) habito.
Ἀστυγειτονικὸς, ἡ, όν, idem quod
Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ἡ ὴ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus, urbi, Gl. V.
Ἀστυδρομέω, per urbem vagor.
Ἀστυκὸς, ἡ, όν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, ſcitus. Ab ἄστυ.
Ἄστυλος, ου, ὁ ἡ ὴ, columnis carens.
Ἀστυνομέω, ædilis ſum.
Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum gerendi munus, ædilitas.
Ἀστυνομικὸς, ἡ, όν, ad aſtynomos, ſ. ædiles pertinens.
Ἀστυνόμιον, τὸ, edictum ædilitium.
Ἀστυνόμος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ, & νέμω, *diſtribuo, colo, rego*.
Ἀστύοχος, ου, ὁ ἡ ὴ, urbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄστυ, & ἔχω, *habeo*.
Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c. Ex ἄστυ, & πολέω, *verſor*.
Ἄστυρον, vel ἀστυρὸν, ου, τὸ, oppidulum. Dim.
Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem extendere nequit. Ex α priv. & στύω.
Ἀστυφέλικτος, ου, ὁ ἡ ὴ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus; (2) non diſſectus. Ex αι priv. & στυφελίζω, *diſturbo*.
Ἀστύφελος, ὁ ἡ ὴ, minime durus, non aſper, vel ſalebroſus.
Ἀστυφὴν, ῆνος, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α priv. & στύφω, *adſtringo*.
Ἀστυφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, idem & ab eod.
Ἀστυγενὴς, ὁ ἡ ὴ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.
Ἀστυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, non propenſus ad ignoſcendum; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immiſericors.
Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ ἡ ὴ, indignus venia, indignus cui ignoſcatur.
Ἀσυγνώστως, *Adv.* ita ut ignoſci non poſſit, vel debeat,
Ἀσύγγραφος, ου, *Epith.* pecuniæ ſine ſyngrapha datæ.
Ἀσυγχύμνας, ου, ὁ ἡ ὴ, qui ſimul non exercetur, vel qui ſimp. non exercetur.
Ἀσυγκέρατος, ου, ὁ ἡ ὴ, intemperatus, Gl. V. Ex α priv. & συγκεράννυμι, *commiſceo*.
Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ ἡ ὴ, non concluſus; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. & συγκλείω, *concludo*.
Ἀσύγκλωστος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui nendo connexus non eſt; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. & συγκλώθω, *conſuo, necto, connecto*
Ἀσυγκόμιστος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui comparatus, ſeu collectus non eſt. Ex α priv. & συγκομίζω, *convehо, comporto*.
Ἀσύγκρατος, ſimplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non poteſt, planè contrarius.
Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui concretus non eſt; (2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit; incomparabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & συγκρίνω, *coagmento*.
Ἀσυγκρίτως, *Adv.* citra concretionem, more eorum, quæ concreta non ſunt.
Ἀσυγκρότητος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui conflatus, ſeu coactus item compactus non eſt; (2) qui conflari, aut cogi non poteſt. Gl. V. ſine ſuſtentatione. Ex α priv. & συγκροτέω, *conflo*.
Ἀσυγκροτήτως, diſperſè, negligenter.
Ἀσυγχυτος, ου, ὁ ἡ ὴ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus. Ex α priv. & συγχύω.
Ἀσυγχύτως, *Adv.* citra cōnfuſionem, diſtincte.
Ἀσυγχώρητος, ου, ὁ ἡ ὴ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non eſt ignoſcendum; (3) qui ad veniam dandam non eſt propenſus, non conciliandus, placendus, &c. (4) nimium ſeverus, inclemens. Ex α priv. & συγχωρέω, *concedo*.
Ἀσυγχωρήτως, *Adv.* ita, ut venia dari non poſſit, citra veniam.
Ἀσυζευκτος, ου, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non poteſt.
Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui ſycophantoſe delatus non eſt; (2) qui calumnioſe deferri nequit. Gl. V. ſine calumnia. Ex α priv. & συκοφαντέω.
Ἀσυκοφαντήτως, citra calumniam.
Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad aſylum pertinens, Ab ἄσυλον.
Ἀσυλαρχὴς, ες, ὁ, inviolabilis & facer magiſtratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. Ex ἄσυλος, & ἀρχὴ.
Ἀσυλεὶ, *Adv.* tuto, ſine ſpoliationis periculo; (2) ita ut ſine ſcelere ſummo violari nequeas. Ab ἄσυλος.
Ἀσύλητος, ου, ὁ ἡ ὴ, non ſpoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.
Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci; (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras conſequitur; (3) Aſylum ipſum, ap. *Joſ.*
Ἀσύλληπτος, ὁ ἡ ὴ, qui comprehendi non poteſt. Gl. V. incomprehenſus; ἡ quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω.
Ἀσυλληψία, ας, ἡ, privatio facultatis concipiendi. Ex iiſd.
Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ ἡ ὴ, non probe collectus, & ratiocinando concluſus; ἀσυλλόγιστον, inexputabile, Gl. V. Ex α priv. & συλλογίζομαι, *ratiocinando colligo*.
Ἀσυλλογίστως, *Adv.* ſine ratiocinatione; (2) inconſiderate.
Ἄσυλον, ου, τὸ, aſylum, locus a violatione tutus. Ab
Ἄσυλος, ου, ὁ ἡ ὴ, inſpoliatus, tutus, Gl. V. intemeratus; (2) a violentia tutus, facer inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, *ſpolium*.
Ἀσύλωτος, ου, idem.
Ἀσύμβατος, ου, ὁ ἡ ὴ, idem quod
Ἀσύμβατος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui compoſitionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, *convenio*.
Ἀσυμβάτως, *Adv.* animo a compoſitione alieno.

Ἀσυμβλη-

Ἀσύμβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non comparandus, impar, non adſequendus, obſcurus. Ex α priv. & συμβάλλω.

Ἄσύμβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſymbolam non confert (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iiſd.

Ἀσυμβόλως, *Adv.* ſine ſymbolo, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nemine conſultore utitur; (2) quem nemo conſilio adjuvat, ἀσυμβούλευτον, infuſum, Ph. Ex α priv. & συμβουλεύω, *conſilium do.*

Ἄσύμβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α priv. & σύμβουλη, *conſilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab

Ἀσύμμετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, inconcinnus, incongruus. Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem ſive nullum commenſum habet cum alio.

Ἀσυμμέτρως, *Adv.* ſine ſymmetria.

Ἀσυμμιγὴς, ὲς, qui miſceri cum altero non poteſt.

Ἀσυμμίκτος, ον, idem.

Ἀσυμπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui compactus, & coagmentatus non eſt. Ex α priv. & συμπήγνυμι, *compingo.*

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla miſericordia. Ab

Ἀσυμπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, adfectus, ſ. naturæ conſenſu carens, cui nullus eſt conſenſus adfectuum cum alio; (2) qui commiſeratione alieni mali non tangitur; Ph. inclemens, immitis. Ex α priv. & συμπαθὴς.

Ἀσυμπαθῶς, ſine miſericordia.

Ἀσυμπλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui copulatus non eſt, qui non eſt conſertus; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. & συμπλέκω, *complico.*

Ἀσυμπλήρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. & συμπληρόω, *compleo.*

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non poteſt, inſociabilis.

Ἀσυμπώρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non conſolidatus. Ex α priv. & συμπωρόω.

Ἀσυμφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non conſpicuus, non perſpicuus. Ex α priv. & συμφανὴς.

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obſcure, tecte, ænigmatice.

Ἀσύμφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, incommodus, inutilis, damnoſus. Ex α priv. & σύμφορος.

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnoſe.

Ἀσυμφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non coaleſcens.

Ἀσύμφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus; (3) non quadrans. Ex α priv. & σύμφυλος.

Ἀσύμφυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non commixtus, non confuſus. Ex α priv. & σύμφυρτος.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconſenſus, Gl. V. Ab

Ἀσύμφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, abſonus, diſcors, diſſentiens. Gl. V. abhorrens, inconveniens, incongruens, inconſonans. Ex α priv. & σύμφωνος, *conſonus.*

Ἀσυμφώνως, *Adv.* abſone, inconvenienter, inconcinniter; abſurde.

Ἀσυνάγωγος, ε, ὁ ἡ ἡ, alienus a Synagoga, excluſus a Synagoga. Ex α priv. & Συναγωγὴ, *Synagoga.*

Ἀσυναίρετος, ον, non contractus, vox Grammaticorum.

Ἀσυναιρέτως, *Adv.* incontracte, ſine contractione. Ex α priv. & ζυναιρέω, *contraho.*

Ἀσύναλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui congregari non poteſt, inſociabilis. Ex α priv. & Συνάγω.

Ἀσυναλγὴς, ὲς ἡ ἡ, ab omni commiſeratione alienus, Suic. Ex α priv. & Συναλγέω.

Ἀσυναλοίφως, ſine Synalæphe, ſine eliſione. Vox Gramm.

Ἀσυνάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt; (2) cui nihil eſt commercii cum vita civili; (3) inſociabilis. Ex α priv. & Συναλλάττω.

Ἄσύναπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, incoibilis, inſociabilis. Ex α priv. & Συνάπτω.

Ἀσύναρθρος, vox Gramm. qui articulo non copulatur ſubſtantivo.

Ἀσυνάρθρως, ſine articulo.

Ἀσυναρίθμητος, qui connumerari non poteſt.

Ἀσυνάρτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non connexus, non cohærens; (2) non conſentaneus, non conveniens. Ex α priv. & Συναρτάω, *connecto.*

Ἀσυναρτήτως, non connexe.

Ἀσύνδετον, ε, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab

Ἀσύνδετος, ε, ὁ ἡ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & Σύνδεω, *copulo.*

Ἀσυνδέτως, *Adv.* ſine copula; (2) modo Aſyndeti.

Ἀσύνδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, non manifeſtus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & Συνδυάζω.

Ἀσυνδυάστως, *Adv.* ſine coitu, ſine copulatione.

Ἀσυνείδητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inconſciens, Gl. V. Ex α priv. & Συνειδέναι, *conſcire.*

Ἀσυνείδοτως, *Adv.* inconſcio alio. Ex α priv. & Σύνοιδα, *conſcius ſum.*

Ἀσυνείκαστος, ον, obſcurus, nulla conjectura aut ingenio aſſequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, inſipientia, mentis in judicando nulla vis, inſcitia. Ex α priv. & Συνίημι, *intelligo.*

Ἀσυνετέω, ῶ, deſipio; (2) non intelligo. Ab

Ἀσύνετος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſipiens, inconſultus; qui in judicando non eſt perſpicax. Gl. V. imprudens. Ex α priv. & Συνετὸς.

Ἀσυνετοποιέω, ſtultè facio, dementer ago.

Ἀσυνέτως, dementer.

Ἀσυνηγόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, patrocinio deſtitutus. Ex α priv. & Συνηγορέω, *patrocinor.*

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia, novitas inſueta. Gl. V. deſuetudo. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, inſuetus, inſolens. Ex α priv. & Συνήθης, *conſuetus.*

Ἀσυνήθως, inſolenter.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, tranſgreſſio & violatio pactorum, ſeu fœderis. Ex α priv. & Συντίθημι, *compono.*

Ἀσύνθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, non compoſitus aut concretus, ſimplex; incompoſitus, Gl. V. (2) qui fœdera & pacta non ſervat, qui pacta non iniit, qui non eſt pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire poteſt, ab omni commercio cum aliis abhorrens. Ex iiſd.

Ἀσυνθέτως, diſtracte, divulſe, per Tmeſin.

Ἀσυνίσωρ, ορος, ὁ inconſcius, Gl. V.

Ἀσυνὸς, parum prudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obſcurus, quem oculis adſequi non licet.

Ἀσυνουσίαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum nemine verſans, cum nemine conſuetudinem habens. Ex α priv. & Συνουσία, *converſatio.*

Ἀσύντακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, indiſpoſitus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. & Συντάττω, *compono.*

Ἀσυντακξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & Σύνταξις, *ordo.*

Ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.

Ἀσυντελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodeſt; ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, Gl. V. Ex α priv. & Συντελέω, *perficio,*

Ἀσυντελῶς, imperfecte.

Ἀσύντονος, ὁ ἡ ἡ, non contentus, laxus, remiſſus, languidus. Ex α priv. & Συντείνω.

Ἀσυντόνως, *Adv.* ſine contentione, remiſſe.

Ἀσύντριπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inquaſſatus, Gl. V. Ab Συντρίβω, *contero.*

Ἀσυνύπαρκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul non ſubſiſtit, Vox Eccleſ. Suic. Ex α priv. & Συνυπάρχω.

Ἄσυρὴς, ὁ ἡ ἡ, ſceleſtus, temerarius; (2) abjectus, ſortis infimæ. Ex α priv. & Σύρω.

Ἄσύριστος, ε ἡ ἡ, non exſibilatus, intactus a ſibilo. Ex α pr. & Συρίσσω.

Ἀσυσκεύαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non complicatus, ut ſarcina, non convaſatus; inconditus, non digeſtus. Ex α priv. & Συσκευάζω.

Ἀσυστασία, ας, ἡ, non conſiſtentia, non cohærentia. Ab

Ἀσύστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, male compactus, non cohærens, qui conſiſtere non poteſt, parum ſibi conſtans. Ex α priv. & Συνίστημι.

Ἀσυστόλως, *Adv.* citra ſyſtolen ſive correptionem. Ex α priv. & Συστολὴ.

Ἀσύστροφος, ον, inconcinnus, incompoſitus.

Ἀσύφηλος, ὁ ἡ ἡ, vilis, abjectus; (2) ſtolidus, Ph. abſurdus, (*reperitur & ἀσυμφηλος, ſed dubia ſcriptura,* Ern) Ex ἄτω, & φῆλος.

Ἄσυχα, *quiete, Dor.* pro ἥσυχα.

Ἀσυχίμας, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμες.

Ἀσυχίω, gen. ſing. *Dor.* pro ἡσυχίε.

Ἀσφάδαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers jactationis pedum, ſeu convulſionis modo huc, modo illuc. Ex α priv. Σφαδάζω.

Ἀσφαδάστως, *Adv.* ſine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulſes.

Ἀσφακέλιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non infeſtatus σφακέλω, quod vide.

Ἀσφάκλος, non mactatus. Ab α & σφάττω.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas; (2) cautio, pignora, ſponſores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, ſalvus conductus, libera poteſtas huc illucve commeandi; (4) præſidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; ſtabilitas, Gl. V.

Ἀσφαλέως, *Adv.* tuto, ſecure, ſine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab

Ἀσφαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, minime lubricus; (2) tutus, nonpericuloſus; (3) qui non poteſt everti & dejici, firmus; (4) tutus adverſus fortunæ incurſus, ſeu inſidias; cautus, Gl. V. ἀσφαλὲς, cautum, Gl. V. Ἀσφαλέσβοι, ἐς κίνδυνον, minus periculoſi, *Arct.* Ex α priv. & σφάλλω, *ſupplanto, everto.*

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, ſtabilio, proprie in lubrico lapſantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adſevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo ſponſoribus, ſive pignoribus; (5) propulſo, arceo; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, Gl. V. ἠσφάλισω, caviſti, Ph. a. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. paſſ. Τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζει, Polyb. Ab ἀσφαλὴς. Unde

Ἀσφάλιος, ε, ὁ, ſtabilitor, epith. Neptuni, quia inconcuſſa terræ fundamenta ſervat.

Ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. v. ἀσφαλίζω.

Ἀσφάλισις, ἡ, ſtabilitio, munitio, firmatio.

Ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, cautela, Gl. V. munitio; ἀσφάλισμα πλοίου, ſaburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, inſtrumenta, Ph. Ab ἀσφαλίζω, *caveo.*

Ἀσφαλτίτης, ε, ἡ, bitumen fundens.

Ἀσφαλτῖτις, ίδος, ἡ, idem *de feminino.* Ab

Ἄσφαλτος, ε, ἡ, bitumen. Hinc

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, bituminoſus.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, q. d. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *Adv.* tuto, firmiter, ſtabiliter, certe, Ab ἀσφαλὴς.

Ἀσφαραγέω, ῶ, valde ſtrepo. Ex α intenſ. & σφαραγέω, *ſtrepo.*

Ἀσφάραγος, idem quod σφάραγος; (2) aſparagus.

Ἄσφιγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui conſtringi nequit; (2) non conſtrictus. Ex α priv. & σφίγγω, *conſtringo.*

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ε, ὁ, aſphodelus, planta, habens folia longa & caulem eſculentum, Proſerpinæ cæterum & Manibus ſacra. Ph. ebulum. *Angl.* King's Spear, or Aſphodel.

Ἀσφοδελὲς, aſphodelum generans, ubi aſphodelus invenitur. Ab ἀσφόδελος.

Ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, aſphodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt. Ab eod.

Ἀσφράγιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non ſignatus, non obſignatus;

gnatus; (2) non cuſtoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω.

'Ασφυκτέω, ῶ, pulſu deſtitutus ſum, venæ mihi conciderunt. Ab

'Ασφυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non pulſans, pulſu deſtitutus, ubi pulſus tam exilis eſt, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω, *pulſo.*

'Ασφυξία, ας, ἡ, privatio ſeu defectio pulſus in animali. Ex α priv. & σφύξις.

'Αχαλάω, ῶ, idem quod ſequens ἀχάλλω. 'Αχαλάων παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.

'ΑΣΧΑΛΑΩ, doleo, mæreo, triſtor; (2) indignor, ægre fero. "Ην κ'ἐνὶ θυμῷ τίναν ἀχάλλης, Odyſſ. 2, 193.

'Αχετος, ε, ὁ ἡ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & ἔχω, pro ἴσχω.

'Αχέτως, *Adv.* immoderate.

'Αχηματίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, figura carens, figuras, ſeu ſchemata non habens, non figuratus; (2) male figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, & χηματίζω, *figuro.*

'Αχηματίστως, ſine figuris.

'Αχήματος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & χῆμα, *figura.*

'Αχημονέω, ῶ, ήσω, indecore ago; ἀχημονήσαντες, deformati Ph. a. 1. part. 'Αχημονεῖν ὅτι τῷ παρθένον εἶναι, 1 Cor. 7, 36.

'Αχημόνως, *Adv.* indecore, indecenter.

'Αχημοσύνη, ἡ, fœda actio cum turpibus geſtibus; (2) deformitas, turpitudo. Ab

'Αχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, figura, ſeu forma carens. indecorus, turpis, Gl. V. inhoneſtus, ignominioſus, indecorus. Ex α priv. & χῆμα, *figura.*

'Αχιδής, έος, ὁ ἡ ἡ, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, individuus. Ex α priv. & χίζω.

'Αχιζής, έος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

'Αχίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) qui ſcindi nequit. Ex iiſd.

'Αχολέω, ῶ, negotium faceſſo, occupo in opere, detineo. Gl. V. ἀχολῶ, avoco; ἀχολῆσαι, occupatus ſum, Ph. ἀχοληθεὶς, diſtrictus, Ph. negotiis diſtringor. 'Αχολεῖσθαι πρός τι, Æſop. 'Απόντος, ἠχόλησέ με, τῷ Σεβήρῳ, *Herod.* Ab ἄχολος.

'Αχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

'Αχολία, ας, ἡ, idem. Ab

'Αχολος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui otium non eſt, occupationibus & negotiis diſtrictus. Ex α priv. & χολὴ, *otium.*

Αχόλως, ſine otio.

'Ασῶ, 2. f. pr. imp. paſſ. pro ἀσάω, ab ἀσάομαι.

'Ασώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, faſtidio & nauſea laborans, ex repletione cibum faſtidiens; (2) arenoſus, paluſtris, *Ern.* 'Ασῶδες πῦρ, *Aret.* Ex ἄση, & ἄδω.

'Ασωματοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suic. Ex α priv. & σωματοειδὴς, *corpori ſimilis.*

'Ασώματος, ε, ὁ ἡ ἡ, incorporeus. Ex α priv. & σῶμα, *corpus.* Hinc

'Ασωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suic.

'Ασωμάτως, *Adv.* ſine corpore.

Ασωμος, ε, ὁ ἡ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non eſt. Ex α priv. & σῶμα, *corpus.*

"Ασωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ασωτος.

'Ασωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profuſio; nequitia. Ab ασωτος.

'Ασωτεῖον, ε, τὸ, locus, in quo homines luxurioſe epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

'Ασωτεύομαι, f. εύσομαι, luxurioſe vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

'Ασωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, laſcivia.

'Ασωτοδιδάσκαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, luxurioſorum magiſter. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

'Ασωτοποσία, ας, ἡ, luxurioſa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, & πόσις, *potatio.*

'Ασωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſervari ſeu ſoſpitari nequit, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, perditus, deſperatus, Ph. ganearius, laſcivus, luxurioſus, prodigus, profuſus, ſumptuoſus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. & σάω, *ſervo.*

"Ασώτως, *Adv.* luxurioſe, luxurioſorum more, Gl. V. prodige. Ab ἄσωτος.

'Ασωφρόνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non caſtigatus aut emendatus; (2) qui non caſtigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω.

"Αταισι, dat. plur. *Ion.* pro ἄταις.

'Αταίω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror.

'Ατακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus ſum, ordinem non ſervo; (2) in manipulo, aut turma me non contineo; (3) inhoneſte & petulanter me gero, flagitioſe vivo. Gl. V. ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Theſſ. 3. 7. Ab ἄτακτος.

'Ατάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulantur factum eſt; (2) confuſio; (3) turbatus rerum ſtatus. Ab ἀτακτέω.

'Ατακτιδακρύω, inordinate, ſeu intempeſtive lacrimor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, & δακρύω, *lacrimor.*

"Ατακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, in quo nullus ſervatur ordo, perturbatus, confuſus; (2) qui in numerum non eſt redactus, de milite; (2) incompoſitis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) curioſus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότεροι, tumultuoſiores, Ph. Ex α priv. & τάκω, *ordino.*

'Ατάκτως, *Adv.* inordinate, incompoſite, indigeſte; (2) more ejus, qui incompoſitus eſt moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter.

'Αταλαίπωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, laborum & ærumnarum expers; moleſtiis carens; (2) ſegnis, iners; (3) qui ex tempore & ſine demonſtratione dicitur; (4) facilis & manifeſtus. Ex α priv. & ταλαίπωρος.

'Αταλαιπώρως, *Adv.* ſegniter, negligenter, incurioſe.

'Αταλαιπώρητος, ον, durus, immiſericors.

'Αταλαιπωρήτως, ſine miſericordia.

'Ατάλαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, paris ponderis; (2) æqualis, par, ſimilis. Ex α ſimilitudinis, & τάλαντον, *pondus.*

'Αταλάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, puerilia ſapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, & φρὴν.

'Ατάλλω, delicate nutrio; (2) creſco, adoleſco; (3) præ gaudio exſulto. 'Ατάλλειν μέαν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab

'ΑΤΑΛΟΣ, ἡ ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

'Αταλόφρων, ὁ ἡ ἡ, id. quod ἀταλάφρων.

'Αταλόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, puſilli, anguſti animi eſt; (2) animi mollis et teneri. Ex ἀταλὸς, & ψυχὴ, *anima.*

'Αταμίευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum neceſſarias; (4) qui vim ſuam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. & ταμιεύω, *recondo.*

'Αταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo.

'Αταξία, ας, ἡ, confuſio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia deſertio. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex α priv. & τάξις, *ordo.*

'Ατάξιος, ε, ὁ ἡ ἡ, confuſus, minime regularis. 'Αταξίοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

'Αταπείνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, celſus, minime abjectus. Ex α priv. & ταπεινὸς, *humilis.*

'ΑΤΑΡ, *Conjunct.* ſed, verum, cæterum, at, Gl. V.

'Αταραξία, conſtanti, impavido animo ſum.

'Αταραχτοποιησία, ης, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάραχτος, & ποιέω, *facio.*

'Ατάραχτος, ε, ὁ ἡ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo.*

'Αταράξιας, ſine pavore.

'Αταραξία, ας, ἡ, ſtatus animi imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. & τάραξις.

'Ατάραχος, ε, ὁ ἡ ἡ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) ſedatus ac defæcatus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo.*

'Αταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquille.

'Αταρβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, intrepidus, minime pavidus & meticuloſus. Ex α priv. & τάρβος, *terror.*

'Ατάρβητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ταρβέω.

'Αταρβήτως, *Adv.* intrepide, impavide.

'Αταρίχευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non conditus, aut maceratus ſale. Ex α priv. & ταριχεύω.

'Ατάρμυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui oculos non claudit; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτρ, & μύω, vel α priv. & ταρμύσσω.

"Αταρνον, ε, τὸ, ferrum in modiolo rotæ. Ex α priv. & τείρω, *tero.*

'Ατάρτηρός, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, noxius, damnoſus; (2) contumelioſus. Ex α priv. & ἄφηρος, *noxius.*

'Ατάφχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſepultus. Ex α priv. & τάρχεα, *inferiæ.*

'Αταφαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, veſania, vecordia, petulantia.

'Αταφάλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab

'ΑΤΑΙΣΘΑΛΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, ſceleſtus, perniciоſus, injuſtus, impius.

"Αταυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, tauro non tactus, taurum non expertus. Ex α priv. & ταυρος. Hinc

'Αταύρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, tauri expers, taurum non expertus; (2) expers conjugii.

'Αταφία, ας, ἡ, inopia ſepulchri, jactura ſepulchri. Ab

'Αταφος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſepulchro carens, non ſepultus; inhumatus, inſepultus, Gl. V.

'ΑΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam ſeu damnum infero.

"ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

"Ατεγκλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui tinctus & madefactus non eſt; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus cor emolliri non poteſt; (4) qui nullis conſolationibus mitigari poteſt, qui nullam conſolationem admittit; (5) qui nulla miſeratione movetur.

'Ατέγκλως, *Adv.* ita ut humectari & aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide.

'Ατειρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo.*

'Ατείχιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. & τεῖχος, *murus.*

'Ατέκμαρτα, *Adv.* ſine certis ſignis, indiciis aut argumentis, abſque conjectura, Rob. Ab

'Ατέκμαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri poteſt, obſcurus; (3) inconſideratus; (4) nullas conjecturas ſequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi poteſt. Ex α priv. & τέκμαρ.

'Ατεκμάρτως, ſine conjectura, nullam ſequendo conjecturam. Ab ἀτέκμαρτος.

'Ατεκνία, ᾶ, f. ήσω, liberis, ſeu prole careo, ſterilis ſum.

'Ατεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

"Ατεκνος, ε, ὁ ἡ ἡ, liberis, ſeu prole carens. Ph. orbus, ſine liberis, ſterilis. Ex α priv. & τέκνον, *proles, filius, filia.*

'Ατεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) ſterilem efficio. Ab eod.

'Ατέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. & τέλος,

'Ατελέαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελὴς.

'Ατέλεστα, *Adv.* fruſtra; (2) ſine fine. Ab

'Ατέλεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τέλος, *finis.*

'Ατελησφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero.*

'Ατιλλώτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, interminatus, ad finem non perductus; (2) ſine carens, æternus;

nus; ἀτελεύτητον, sempiternum, Gl. V. Ex α priv. & τελευτάω, *finio*.

Ἀτέλευτος, idem.

Ἀτελήεις, gen. sing. *Ion.* pro ἀτελέος.

Ἀτελής, ές, ὁ ἡ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non sumptuosus, Ph. inefficax. Ex α priv. & τέλος, *finis, vectigal.*

Ἀτελώνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελωνέω, *vectigal exigo.*

Ἀτέμβεσθος, ος, ὁ ἡ ὁ, querulus, miser. Ab

ΑΤΕ'ΜΒΩ, contristo, tristitia adficio; (2) privo, frustror. Ἐξ ὃ ἀτέμβῃ θυμὸν ἐὶ σθένεσιν Ἀχαιῶν, Odyss. 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος, Il. 23, 445.

Ἀτενὲς, *Adv.* intentis, seu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confestim; (4) valde, vehementer; (5) simpliciter. Ab

Ἀτενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obstinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo, Gl. Vet. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, Ph. Ἀτενίζειν τινι, εἰς τινα, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. Ατενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus obtutus, intuitus, Gl. V. Ab ἀτενίζω.

Ἀτενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενής.

Ἀτεξ, ηος, sterilis, orba, Suic. Ex α priv. & τέκω, *pario.*

ΑΤΕΡ, *Adv.* sine, citra, extra, præter, absque.

Ἀτδαμνίη, ης, ἡ, incoctilis natura; *Ion.* Ab

Ἀτέραμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, Gl. V. ἀτέρᾶμνοι, capitones. Hinc

Ἀτδαμνότης, ητος, ἡ, durities et pervicacia in concoquendo, incoctilitas.

Ἀτδάμνω, *duri*, gen. sing. *Dor.* pro ἀτεράμνω.

Ἀτδαμνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, natura incoctilis.

Ἀτδάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, id. quod ἀτέραμνος.

Ἀτδηδόνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, a teredinibus non exesus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. & τδηδονίζομαι.

Ἄτδθα, *sine, Æol.* pro ἄτδθεν.

Ἄτδθε, f. ἄτδθεν, absque, sine, præter. Ab ἄτδ.

Ἀτδμάτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, instabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα, *terminus.*

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄτδος, prim. prod. *alter*, Att. pro ὁ ἕτδος.

Ἀτδπής, ές, ὁ ἡ ἡ, insuavis, injucundus. Εἰ τις ἐσπδάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ὑπερπίσατα ἀτδπίσατα ἂν γίγνοιτο, Stob. Ex α priv. & τέρπω, *delecto.*

Ἄτδπος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀτδφία, ας, ἡ, molestia. Ex α priv. & τέρψις, *delectatio.*

Ἀτδυκλέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor; (2) aberro; (3) spe frustror. Ab

Ἀτδυκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui consecutus non est, voti non compos. Ex α priv. & τυγχάνω, *adsequor.*

Ἀτδύχής, ές, ὁ ἡ ἡ, armis destitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος.

Ἀτεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, rudis, imperitus, sine arte. Gl. V. iners; (2) qui est sine fraude. Ex α priv. & τέχνη, *ars, fraus.*

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, Gl. V. inertia. Ex iisd.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

Ἄτεχνος, ος, ὁ ἡ ὁ, inartificialis; (2) calidus, astutus; (3) imperitus; (4) artibus dolosis carens, Ph. rudis, iners. Ex α priv. vel intens. & τέχνη, *ars, dolus.*

Ἀτέχνως, *Adv.* sine artificio, sine arte, imperite, negligenter; infabre, Gl. V.

Ἀτεχνῶς, *Adv.* utique, certe; (2) prorsus, omnino; (3) valde, vehementer; (4) sine versutia, simpliciter; (5) ferè; (6) fortasse, ni fallor. Ab ἀτεχνὴς, (quatenus hoc dicitur pro ἀτενὴς, *Hed.*)

Ἀτέω, lædo, noceo, damno, adficio.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, *lædo.*

Ἄτηκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non liquescens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τηκτος.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, négligo. Ab

Ἀτημελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. & τημελὴς.

Ἀτημέλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἀτημελήτως, *Adv.* negligenter, incuriosè; (2) inornate, insciter, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημελήτως.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἀτάω, *noceo.*

Ἀτθὶς, ίδος, Attica, v. c. dialectus.

Ἀτίετος, ος, ὁ ἡ ὁ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciscitur, Rob. Ex α priv. & τίω, *punio.*

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιθάσευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex ἀ pr. & τιθασεύω, *mansuefacio.*

Ἀτίθασσος, ος, ὁ ἡ ὁ, asper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, *Dor.* pro ἀτιμαγέλης.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, gregem sperno, armentum fastidio; (2) seorsim pascor a grege; (3) segregor, separor a grege. Vid. Erasm. Adag. p. 44. b. Ex ἀτιμάω, & ἀγέλη. Unde.

Ἀτιμαγέλης, ες, ὁ, qui spernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deserens.

Ἀτιμάζεσκε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, Ph. contumelior, dehonesto, infamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehonestatum, Ph. perf. part. pass. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Τιμῆς ὧ ἠτιμάσατε ἢ σωτῆρον, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιμαδλῶω, a. 1. inf. pass.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumeliosus, Ph. a præc.

Ἀτιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto. Ph. ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα θεὸς, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐψδύσατο, *Dem.* Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. f. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτιμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æstimatus; (3) qui non æstimari solet, *Epith.* δίκης causæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non fit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia; contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, Ph. Ab

Ἀτίμιος, ος, ὁ, inhonoratus, Ph. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.*

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοποιὸς, ὸς, ὁ, qui alium ignominiæ adficit, ignominiosus. Gl. V. famosus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, *facio.*

Ἄτιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore exclusus. Ph. famosus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, intestabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, ignominia adficio, infamia noto. Ἀπίσειλαν ἠτιμωμένον, Marc. 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρέω, *punio.* Unde

Ἀτιμωρητὶ, *Adv.* impune. Ab

Ἀτιμώρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, de quo pœna non est sumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus; (3) cui auxilium non est latum; (4) malus, improbus, Gl. V. inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, *Adv.* impune.

Ἀτίμως, *Adv.* sine honore; (2) ignominiosè, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

Ἀτιμωτικὸς, ὴ, ὸν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμωτικῶς, cum ignominia & infamia.

Ἄτιν' pro ἄτινα, *quæ* neutr. plur. Ab ὅστις.

Ἀτίνακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio.*

Ἀτισανδρόω, ῶ, contemno virum, Hes. Ex ἀτίζω, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀτιταλλέμεναι, pr. ind. act. *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicatè nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσί καλοῖς ἀτιτάλλῃ Ἄδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀταλὸς, *mollis.*

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. & τιέω, f. τίω, *punio.*

Ἀτίτης, ου. ὁ, inhonoratus. Ex α priv. & τίω, *honoro.*

Ἄτιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inhonoratus; (2) impunitus, inutilis. Ex α priv. & τίω.

Ἀτλαγενέων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γείνομαι, *nascor.*

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) statua aliquid capite sustinens; (5) qui non est audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon. & τλῆμι, *perfero.*

Ἄτλατος, *intolerabilis, Dor.* pro ατλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητέω, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Ab

Ἀτλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. & ταλάω, seu τλῆμι.

Ἀτμᾷ, *vapori*, dat. sing. *Dor.* pro ἀτμῇ, ab ἀτμὴ, *vapor.*

Ἀτμενία, ας, ἡ, servitus; (3) infortunium, calamitas; (3) administratio.

Ἀτμένος, ος, ὁ ἡ ὁ, laboriosus. Ab

ΑΤΜΕ'ΝΟΣ, ος, ὁ, famulus, servus.

Ἀτμεύω, servio. Pro ἀτμῦσω, ab ἀτμύω.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἄτμος.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἀτμὸς.

Ἄτμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α priv. & τέμνω, *seco.*

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vapoto. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδέχος, ος, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, *habeo.*

Ἀτμιδώδης, ες, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμός.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

Ἀτμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμὶς, & εἶδος.

Ἀτμοειδῶς, *Adv.* in fumi, s. vaporis modum.

ΑΤΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc

Ἀτμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

Ἄτοιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, parietem non habens.

Ἄτοκος, sine prole; (2) sine usura.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. Ab

Ἀτόκιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui conceptionem impedit, qui sterilitatem adfert. Ab

Ἄτοκος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nondum peperit; (2) qui non parit, sterilis; (3) mutuo datus sine usura. Ex α priv. & τίκτω, *pario.*

Ἀτόκως, quod ἀτοκεῖ, (2).

Ἀτολμάτω, gen. sing. *Dor.* pro ἀτολμήτου.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, inaudax sum, timidus sum, formido.

Ἀτόλμητος, ος, non audendus, non sustinendus.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab
Ἄτολμος, ος, ὁ ἡ ἦ, audacia carens, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α pr. & τόλμα.
Ἀτόλμως, timide.
Ἄτομος, ος, ὁ ἡ ἦ, insectilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ἡ, corpusculum minutissimum, quod divisionem non admittit; (4) momentum, temporis spatium brevissimum. Ex α priv. & τέμνω, *seco*.
Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, langueo, Ph. ἀτονεῖ, deficit.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecillitas, infirmitas. Ab
Ἄτονος, ος, ὁ ἡ ἦ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, Ph. Ex α priv. & τείνω.
Ἀτόνως, *Adv.* leviter, remisse.
Ἀτόξευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, quem sagitta non possis attingere; (2) qui sagitta non est ictus. Ex α priv. & τοξεύω, *sagitta ferio*.
Ἄτοξος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. & τόξον, *arcus*.
Ἄτοπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum ineptum atque absurdum. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.
Ἀτοπηματοποιὸς, ὸν, ὁ, facinorosus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιέω, *facio*.
Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) absurditas. inconvenientia. Ab
Ἄτοπος, ος, ὁ ἡ ἦ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. Gl. V. absurdus, inconsequens; item facinorosus, flagitiosus, Gl. V. Ex α priv. & τόπος, *locus*.
Ἀτόπως, *Adverb.* absurde, inconvenienter, inepte,
Ἀτόργυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, incælatus, Gl. Vet.
Ἄτος, ὁ ἡ ἦ, insatiabilis. Ex α priv. & ἄδω.
Ἀτραγῳδία, ας, ἡ, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδός.
Ἀτραγῴδητος, ος, ὁ ἡ ἦ, tragico fastu & ostentatione carens; (2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est. Ex iisd.
Ἀτραγῴδως, sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.
Ἄτρακτον, ου, τὸ, fusus, Gl. V. Ab ἀτρακτος.
Ἀτρακτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, fuso similis. Ex ἄτρακτος, & εἶδος, *forma, species*.
ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἦ, fusus, colus; (2) jaculum, sagitta.
Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus, Gl. V. colus. Ab ἄτρακτος. *Angl.* The Distaff-Thistle.
Ἀτράνωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex α priv. & τρανὸς, *perspicuus*.
Ἀτραπελος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex α priv. & τρέπω.
Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Hes. Ab ἀτραπὸς, *via*.
Ἀτραπιτὸς, οῦ, ἡ, idem quod
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, via trita, semita, callis, trames, Pa. Ex α int. nf. & τραπέω, *calco*.
Ἀτραυμάτιστος, ος, ὁ ἡ ἦ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω.
ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* Orache.
Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.
Ἀτρεάδαι, *Atridæ, Dor.* pro Ἀτρεΐδαι.
Ἀτρείδα, *Atridæ*, nom. dual.
Ἀτρίκεια, ας, ἡ, veritas. Ab
ΑΤΡΕΚΗΣ, ές, ὁ ἡ ἦ, verus, certus, accuratus.
Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.
Ἀτρεκὼς, *Adv.* vere. Ab ἀτρεκὴς.
Ἀτρέμα, *Adv.* sine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρεμος.
Ἀτρεμαῖος, αια, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.
Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.
Ἀτρεμίδδω, præs. inf. med. verbi
Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτρεμίει ἡ χὴλη, *Aret.* Ab ἄτρομος.
Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod. Hinc
Ἀτρεμίζω, immotus subsisto; (2) stabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τῷ ψυχῷ, Herodot.
Ἀτρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἦ, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, *verto*. Hinc
Ἀτρεπὸτης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio, Suic.
Ἀτρέπλως, *Adv.* immutabiliter; (2) recte.
Ἄτρεστος, ος, ὁ ἡ ἦ, intrepidus. Ex α priv. & τρέω, *tremo*.
Ἀτρέστως, *Adv.* intrepide. Ab ἄτρεστος.
Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπὸτης, Suic. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.
Ἄτρητος, ος, ὁ ἡ ἦ, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.
Ἀτρήτως, *Adv.* sine foramine, more eorum, qui foramine carent.
Ἀτρήχυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, asperitatis expers. Ἀτρήχυτον ἔλαιον, Aret. Ab α priv. & τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, *exaspero*.
Ἀτρίαπτος, ος, ὁ ἡ ἦ, invictus.
Ἀτριβὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, non tritus, inusitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α priv. & τρίβω, *tero*.
Ἀτρίβων, ωνος, ὁ ἡ ἦ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.
Ἀτριπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἦ, idem quod ἀτριβὴς; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.
Ἄτριχος, ος, ὁ ἡ ἦ, sine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, *capillus*.
Ἀτρὶψ, ὸ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α priv. & τρίβω, *tero*.
Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab
Ἄτρομος, ος, ὁ ἡ ἦ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, Il. 5, 126. Ex α priv. & τρομέω.
Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab
Ἄτροπος, ος, ὁ ἡ ἦ, immutabilis, perpetuus, æternus; (3) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.
Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabesio, non nutrior, Gl. V. tabesco. Ex α priv. & τρέφω, *nutrio*.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab
Ἄτροφος, ος, ὁ ἡ ἦ, impastus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, *alimentum*.
Ἀτρύγητος, ος, ὁ ἡ ἦ, sterilis, infructuosus. Ab
Ἀτρυγὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. Ex α priv. & τρυγὴ, *vindemia*.
Ἄτρυγος, ος, ὁ ἡ ἦ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρὺξ, *vinum recens*.
Ἀτρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος.
Ἀτρύπητος, ος, ὁ ἡ ἦ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. V. infossus; (2) solidus. Ex α priv. & τρύπα, *foramen*.
Ἀτρύπητος, ος, ὁ ἡ ἦ, ærumnosus; (2) qui multos subit labores nec iis frangitur. Ex ἄτρυτος, & πόνος, *labor*.
Ἄτρυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, *tero*. Hinc
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Minervæ.
Ἀτρύτως, sine defatigatione, fortiter, constanter.
Ἀτρυφίτος, ος, ὁ ἡ ἦ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) inculti. Ex α priv. & τρυφὴ, *deliciæ*.
Ἀτρύφητος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem.
Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*
Ἀτρωὸς, ὼτος, ὁ ἡ ἦ, invulneratus; (2) illæsus; (3) inoffensus. Ex α priv. & τιτρώσκω *vulnero*.
Ἀτρωσία, q. d. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cœneo.
Ἀτρώτως, *Adv.* sine vulnere; (2) invicte.
ΑΤΤΑ, αν, τὰ, aliqua, quædam; (2) *vocula* in sermone plane abundans.
ΑΤΤΑ, vox, qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater.
Ἀττάγας, f. ἀττα γὰς, avis picto dorso, gallinago, rusticula, coturnix, attagen.
ΑΤΤΑΓΗΝ, ῆνος, ὁ, idem.
ΑΤΤΑΓΑΧΟΣ, vel ἀτταράγος, ου, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto, deraditur, aut sponte decidit.
ΑΤΤΑΤΑΙ, *Interjectio*, atat.
ΑΤΤΑΤΑΙΑΞ, *Interjectio flentis*.
ΑΤΤΕΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, locustæ species.
Ἀττελαβὸς, ου, ὁ, idem.
Ἀττελεβόφθαλμος, ον, locustæ oculus habens.
Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.
Ἀττικίζω, partes Athenienses sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.
Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.
Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus.
Ἀττικιστὶ, Attice, more Attico.
Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.
Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus.
ΑΤΤΩ, profilio, subsilio, subsulto. Ἄττων δεῦρο κακεῖσε, Dem.
Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab
ΑΤΤΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupefacio, stupore percello, attono. Πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς, Il. 6, 486.
Ἄτυκτος, ος, ὁ ἡ ἦ, infectus. Ex α priv. & τεύχω, *fabricor*.
Ἀτύμβευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, carens sepultura, insepultus, non humatus, R. Ex α priv. & τυμβεύω, *tumulo*.
Ἀτυμεῖος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem.
Ἄτυπος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti & justa membrorum proportione destitutus. Ex α priv. & τύπος.
Ἀτύπητος, ος, ὁ ἡ ἦ, incæsus, Gl. V. Ex α priv. & τύπλω, *cædo*.
Ἀτύπωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω.
Ἀτυράννευτος, ος, ὁ ἡ ἦ, liber a tyrannis, sive a dominatu tyrannico. Ex α priv. & τυραννεύω, *tyrannus sum*.
Ἀτύρωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui in caseum densatus & coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non finit. Ex α priv. & τυρόω.
Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, modestia, vacuitas a fastu. Ab
Ἄτυφος, ος, ὁ ἡ ἦ, minime fastuosus.
Ἀτύφως, *Adv.* sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo.
Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab ἀτυχὴς. Hinc
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium.
Ἀτυχὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, infelix; (2) impos voti Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.
Ἀτύχησις, εως, ἡ, et
Ἀτυχία, ας, ἡ, casus adversus, Infortunium; (2) culpa, flagitium, ap. *Polyb.* Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.
Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum.
Ἄτω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, πεπα.
ΑΤ, *Adv.* rursum; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.
Ἀυαίνω, vel ἀναίνω, f. ανῶ, arefacio, exsicco.
Ἀφιλος ἀναῶ βίην, Soph. El. 821, Ab ἄνω, *sicco*.
Ἀυαλέος, έα, έον, siccus, aridus; (2) squallidus, horridus, *de capillis*. Ab αὐή.
Ἀυάνθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠυάνθης, a verbo ἀναίνω.
Ἀυανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) fenium et tabes plantarum. Ab ἀναίνω.
Ἀυαντὴ, ἡ, nomen morbi ap. *Hipp.*
Ἀυαντικὸς, ὴ, ὸν, exsiccans aliquid. Ab eod.
Ἀυασμὸς, οῦ, ὁ, exsiccatio; (2) siccitas.
Ἀυγάζω, f. άσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendeo, illucesco. Εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸ φωτισμὸν, &c. 2 Cor. 4, 4. Οὐδὲ πρὸς ἄλλης αὐγάσαι, Hesiod. Ἔργ. 476. Ab αὐγὴ.
Ἀυγάσεο, *inspice*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζεο, et hoc *Ion.* pro αὐγάζεσο, seu αὐγάζε, a verbo αὐγάζομαι.

Ἀυγά-

Αὐγάσαι, *respicies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro αὐγάσεαι, f. αὐγάσῃ.
Αὐγασμα, ατος, τὸ, splendor. Ab αὐγάζω.
Αὐγασμὶς, ῖδος, ὁ, idem & ab eod.
Αὐγέω, ῶ, f. ήσω, splendeo. Ab αὐγὴ.
ΑΥΓΗ, ῆς, ἡ, splendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (4) locus illuſtratus; (3) oculus; (4) diluculum.
Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus; (2) oculorum acie valens. Ab αὐγὴ.
Αὐγήτειρα, ἡ, illuminatrix, *Epith.* Lunæ.
Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.
Αὐδάξασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθαι.
Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι. Ab
Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν, Soph. Phil. 430. Ab αὐδὴ.
ΑΥΔΗ, ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo; (2) nuncium.
Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδὴ.
Αὐδήσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, a verbo αὐδάω.
Αὐδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab
Αὔδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, aquâ carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.
Αὖθ', *rurſus*, pro αὖθι.
Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) moroſitas; (3) amor ſui; (4) pertinacia; (5) temeritas, Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab
Αὐθάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum admirans; (2) ſuperbus; (3) contumax; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτὸς, & ἀδέω.
Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθαδεία. Hinc
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto.
Αὐθαδίζομαι, inſolenter, temere ago. Gl. V. præſumo.
Αὐθαδικὸς, ἡ, όν, idem quod αὐθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.
Αὐθαδισμὸς, ὁ ἡ ἡ, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης, & στόμα, *os*.
Αὐθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinaciter.
Αὐθαιμὸς, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ejuſdem ſanguinis. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.
Αὐθαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd. R.
Αὐθαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, voluntarius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, *eligo*.
Αὐθαιρέτως, *Adv.* ſponte, ultro.
Αὐθέκας, ος, ὁ ἡ ἡ, ſeverus, rigidus; (2) juſtus. Ex αὐτὸς, & ἕκας.
Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor, auctoritate utor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. ε, 12. Ab αὐθέντης. Hinc
Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V.
Αὐθέντης, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui ſua auctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἕντεα, *arma* ſive ἵεσθαι, *mittere*. Hinc
Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas.
Αὐθεντικὸς, ἡ, όν, authenticus, auctoritate munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.
Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice.
Αὐθερμήνευτος, ον, facilis explicatu.
Αὐθημερίζω, eodem die perficio, v. c.
Αὐθημερὸν, eodem die, eo ipſo die.
Αὐθήμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei, ſubitus, extemporalis. Ex αὐτὸς, & ἡμέρα, *dies*.
Αὐθημερινὸς, idem.
Αὖθι, *Adv.* illic, ibi; (2) huc. Ab αὐτὸς. Quandoque etiam id. quod αὖθις.
Αὐθιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis. Ex αὖθι, & γίνομαι, *naſcor*.
Αὐθιμβὴς, ὁ ἡ ἡ, indigena, nativus, Lex Vulg. Ex αὖθι, & μένω, *maneo*.
Αὖθιν, *Adv.* idem quod
Αὖθις, *Adv.* denuo, rurſus, iterum; (2) poſthac, in poſterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.
Αὐθόμαιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, conſanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.
Αὐθομολογέομαι, ῶμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico.
Αὐθύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, *ſubſiſto*.
Αὐθυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίσημι, *ſubſiſto*.
Αὐθυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per ſe eſt Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποτάσσω,
Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi.
Αὐθωρὶ, *Adv.* ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, & ὥρα, *hora*.
Αὐΐαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamoſus, R. Ex αὖ, & ἰάχω.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ. Ab αὐλὴ, *aula*.
Αὐλακεργάτης, ου, ὁ, ſulcorum efficiens, *Epith.* vomeris. Ex αὖλαξ, *ſulcus*, ἐργάτης, *operarius*.
Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χωρίον, Ariſt. Ab
ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.
Αὐλακισμὸς, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, infectiones. Ab αὐλακίζω.
Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps, Suic. Ex αὐλὴ, & ἄρχων, *princeps*.
Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλὴ.
Αὐλειον, ου, τὸ, veſtibulum, atrium. Ab αὐλὴ.
Αὐλειος, θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
Αὐλειος, ος, ὁ ἡ ἡ, veſtibularis, atrialis.
Αὐλείτης, ου, ὁ, villicus. Ab αὐλή.
Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλὸς.
ΑΥΛΗ ῆς, ἡ, locus ſubdialis; (2) atrium; (3) ſtabulum, caula, ovile; (4) domus regia, f. principis.
Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.
Αὐλησείδιτε, *tibia laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde
Αὔλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio.
Αὔλησον, *tibia cane*, 2. ſing. a. 1. imper. act.
Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab
Αὐλητικὸς, ἡ, όν, ad tibicinem pertinens.
Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum.
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.
Αὐλητριδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. ab
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητὴς.
Αὐλιζόμαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio; (2) cuſtodio caſtra loco. Gl. V. commorer. Αὐλίζεσθαι ὑπό τινος, abeſſe; ὅπου τὸ γῆς, jacere. Ab αὐλὴ.
Αὐλικὸς, ἡ, όν, tibialis, fiſtularis; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλὸς.
Αὐλιον, ου, τὸ, ſtabulum; (2) domicilium. Ab αὐλὴ.
Αὐλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab eod. Unde
Αὖλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) ſtabulum, caula, ovile.
Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fiſtula, Dim. Ab αὐλὸς.
Αὐλισμὸς, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.
Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τίθημι, *compono*.
Αὐλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.
Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias.
Αὐλοποιητικῶς, ex arte tibiarum conficiendarum.
Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem.
Αὐλοποιὸς, ἡ, idem. Ab
Αὐλοτεύς, έως, ὁ, qui fiſtulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, *facio*.
Αὐλοπρεπὴς, ὁ ἡ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, *convenio*.
ΑΥΛΟΣ, ου, ὁ, tibia; follis; (3) pars haſtilis, annulus fibulæ; (4) ſanguinis e naribus torrens.
Αὔλος, ος, ὁ ἡ ἡ, materiæ expers. Ex α pr. & ὕλη, *materia*.
Αὐλοτρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, & τρύπα, *foramen*.
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus.
Αὐλῳδικὸς, ἡ, όν, tibialis, fiſtularis. Ab
Αὐλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen, Ex αὐλὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλὸς.
Αὐλωνίσκος, ου, ὁ parva vallis. Dim. ab αὐλὼν.
Αὐλωνίτης, ὀλος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha.
Αὐλωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, valli's figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, & εἶδος.
Αὐλώπιδι, *galeæ*, dat. ſing. ab αὐλῶπις.
Αὐλώπις, ιδος, ἡ, anguſta, oblonga, quaſi in fiſtulam abiens. Epitheton galeæ, ab
Αὐλωπὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, fiſtulæ inſtar oblongos habens oculos; (2) piſcis quidam. Ex αὐλὸς, & ὤψ, *oculus*.
Αὐλωτὸς, ὴ, όν, fiſtulatus, tibiis inſtructus. Ab αὐλὸς.
Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integraſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ηὐξημμένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. (2) *interdum tamen eſt*, creſco. Τοῖς χρὴ μικρὸν πρόσθεν καὶς αὐξάνεσθαι, Greg. Ἴσασιν ὅτως αὐτὸν ηὔξησε, *Iſocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, *Id.* Ab αὔξω.
Αὔξε, 2. ſing. præſ. imper. act. ab αὔξω.
Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.
Αὐξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. αὐξάνω.
Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V.
Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.
Αὔξησις, εως, ἡ. incrementum, augmentum, auctus, Gl. V. Ab αὐξάνω.
Αὐξῆς, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὔξηται.
Αὐξητικὸς, ἡ, όν, augendi vim habens, auctificus; (2) creſcens, creſcendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.
Αὐξητικῶς, augendi cauſa.
Αὐξιθαλὴς, ὲς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex αὔξω, & θάλλω.
Αὐξιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. Ab eod.
Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.
Αὐξιτρόφος, alens; αὐξίτροφος, adoleſcens.
Αὐξόμενος, præſ. part. med. verbi
Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. V. creſco, gliſco; αὔξομαι, creſco, oleſco, Gl. V. Ἐνδέξω προθύμῃ τῇ Ἑλλωτικῇ αὔξειν τὴν ἀρχὴν, Ariſtid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις σίτοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, Iſocr. Ab ἀέξω, *augeo*.
Αὐόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab αὐω, *ſicco*, vel *clamo*.
Αὖος, αὔα, αὖον, ſiccus, aridus; (2) qui (terrore) obrigeuit, obſtupefactus. Ab αὐα.
Αὐότης, ητος, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.
Ἀϋπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab
Ἄϋπνος, ος, ὁ ἡ ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος, *ſomnus*.
ΑΥΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exſpiratio ex humido prodiens; (3) ventus.
Αὐρίζω, procraſtino, in craſtinum diem differo; (2) algeo, Etym. Ab αὔριον.
Αὔριον, *Adv.* cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, αὔριος, *craſtinus*.
Αὔσαι, *clamaſſe*, a. 1. inf. act. verbi αὐω.
Αὖσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔσε.
Αὐσαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualens, ſqualidus. Ab αὖος.
Αὐστηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas. Ab
ΑΥΣΤΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis; tetricus, durus, Gl. V. Hinc

Αὐστη-

Αὐςηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas.
Αὐςηρῶς, *Adv.* austere; (2) severe; (3) tenuiter.
Αυτ', *rursus*, pro ἄυτε.
Αυτὰ, *ipsa*, *Dor.* pro αὐτή.
Αὐτὰ, *pugna*, *Dor.* pro αὐτή.
Αὐτάγγελτος, ὁ, ἡ, ὁ, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω, *nuncio*.
Αὐτάγγελτος, ὁ, ἡ, ὁ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisd.
Αὐτάγαστος, ὁ, ἡ, ὁ, sui ipsius admirator, R. Ex αὐτὸς, & ἄγαμαι, *admiror*.
Αὐτάγητος, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisd. R.
Αὐτάγρετος, ὁ, ἡ, ὁ, a se ipso collectus, sumptus, electus; (2) ultro oblatus; (3) sponte collectus, congregatus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, *congrego*.
Αὐτάδελφος, ὁ, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.
Αὐτ, *hæ*, nom. plur. f. g. ab ἕτος, *hic*.
Αὐτᾶν, *ipsam*, acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτὴν.
Αὐτανδρὶ, *Adv.* cum ipsis viris. Ab
Αὐτανδρος, ὁ, ἡ, ὁ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς, & ἀνὴρ, *vir*.
Αὐτανεψιὸς, ὁ, ὁ, consobrinus, patruelis; fratris, vel sororis filius.
ΑΥΤΑΡ, sed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.
Αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab
Αὐτάρεσκος, ὁ, ἡ, ὁ, sibi placens. Ex αὐτὸς, & ἀρέσκω, *placeo*.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus, sufficientia; (2) frugalitas:
Αὐταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro; αὐτάρκησον, contentus esto, Ph. a. 1. imperat. Ab
Αὐτάρκης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, contentus, frugalis; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex αὐτὸς, & ἀρκέω.
Αὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.
Αὐτάρκως, *Adv.* sufficienter, contente, satis; abunde, prolixe, commode, Gl. V.
Αὐταρχέω, ῶ, f. ήσω, ipse summæ rerum præsum. Ab
Αὐτάρχης, ὁ, ὁ, qui summæ rerum præest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς, & ἄρχων, *princeps*. Hinc
Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas.
Αὐτᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς.
Αὐτάων, *ipsarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.
Αὖτε, *Adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
Αὐτενέργητος, ὁ, ἡ, ὁ, ipse per se operans & efficiens. Ex αὐτὸς, & ἐνεργέω, *operor*.
Αὐτεξούσιον, ὁ, τὸ, liberum arbitrium. Ab
Αὐτεξούσιος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui sui juris, sive suæ potestatis est. Gl. V. licentiosus, suæ potestatis, sui juris; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς, & ἐξουσία.
Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.
Αὐτεξουσίως, libere.
Αὔτιον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὔτεον, a verbo αὐτέω, *exclamo*.
Αὐτίη, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτή.
Αὐτεπάγγελτος, ὁ, ἡ, ὁ, sponte aliquid indicans, vel pollicens; Ph. ultroneus, Isocrat. ad Demon. Ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω.
Αὐτεπίβελος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, suis ipsius captus infidiis. Ex αὐτὸς, & ἐπίβελος, *insidiæ*.
Αὐτεπίσκοπος, ὁ, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.
Αὐτεπίσπαστος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit.
Αὐτεπιτάκτης, ὁ, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς, & ἐπιτάσσω, *impero*.
Αὐτεπίταχτος, ὁ, ὁ, idem.
Αὐτεπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab
Αὐτεπιταχτικὸς, ὴ, ὸν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.
Αὐτεπιταχτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per se jubendi potestatem habent.
Αὐτεπώνυμος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, cui idem nomen est impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, & ὄνομα.
Αὐτερέτης, ὁ, ὁ, miles, qui ipsemet remigat.
Αὔτεων, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ηὔτεῦν, ab
Αὐτέω, ῶ, clamo. Ab ἄυω.
Αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; (2) pugna. Ab αὐτέω.
Αὐτὴν, *ipsa*, *Att.* pro αὐτή.
Αὐτήκοος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui suis aliquid auribus audivit; (2) qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἀκούω, *audio*.
Αὐτῆμαρ, *Adv.* eodem die.
Αὐτῆς, *ipsis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς.
Αὐτίκα, *statim*, pro αὐτίκα.
Αὐτίκα, *Adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet. actutum, Gl. V. (2) exempli causa; (3) primum, jam primum.
Αὖτις, *Adv.* idem quod αὖθις.
Αὐτίτης, ὁ, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est; (2) purus, merus; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτὸς, & ἔτος, *annus*.
Αὐτίχ, pro αὐτίκ', ob sequentem adspiratam.
ΑΥΤΜΗ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor.
Αὔτμην, ένος, ὁ, idem.
Αὐτοάγαθος, ὁ, ἡ, ὁ, ipse per se bonus. Hinc
Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ interna, Suic.
Αὐτόγα, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.
Αὐτοδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus adamus, Suic.
Αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa verita..
Αὐτοαληθῶς, verissime.
Αὐτοάνθρωπος, ὁ, ὁ, homo ipse per se.
Αὐτοάπειρος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se infinitus, Suic.
Αὐτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus, Suic.
Αὐτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτὸς, & βοάω.
Αὐτοβοεὶ, *Adv.* ipso clamore, primo statim clamore. Ex αὐτὸς, & βοὴ, *clamor*.
Αὐτοβοηθὸς, ὁ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest.
Αὐτοβόητος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοάω.
Αὐτοβορέας, ὁ, ὁ, ipse boreas.
Αὐτοβούλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, sua sponte, suo instinctu per se aliquid volens; Ph. arbiter. Ex αὐτὸς, & βουλὴ, *consilium*.
Αὐτογένεθλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, cui ipsi ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς, & γενέθλη, *origo*, *genus*.
Αὐτογενὴς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex αὐτὸς, & γένομαι, *nascor*. Unde
Αὐτογένητος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ex se genitus.
Αὐτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei sensu & arbitratu facio ac judico. Ab
Αὐτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, qui suam dumtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτὸς, & γνώμη, *sententia*.
Αὐτογνωμόνως, suo arbitrio, consilio.
Αὐτογνώτος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς, & γιγνώσκω, *cognosco*.
Αὐτογονος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς, & γόνος.
Αὐτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.
Αὐτόγραφον, ὁ, τὸ, scriptum propria manu exaratum. Ab
Αὐτόγραφος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, propria manu scriptus. Ex αὐτὸς, & γράφω, *scribo*.
Αὐτόγυον, ὁ, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα.
Αὐτοδαὴς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui ex se ipso & sine magistro didicit. Ex αὐτὸς, & δαίω, *disco*.
Αὐτοδάϊκτος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς, & δαΐζω, *occido*.
Αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδειπνος.
Αὐτοδάξ, *Adv.* mordicus, ipsis dentibus.
Αὐτόδειπνος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (*sive potius*, pauper, parasitus, *ut* αὐτοσίτος, *Ern.*) Ex αὐτὸς, & δεῖπνον.
Αὐτοδεκαέτης, solidis decem annis. Ex αὐτὸς, δέκα, *decem*, & ἔτος, *annus*.
Αὐτοδέσποτος, ὁ, dominus absolutus, summus.
Αὐτοδήλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se manifestus.
Αὐτοδημιέργητος, a se factus.
Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab
Αὐτοδιάκονος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui ipse sibi ministrat & famulatur. Ex αὐτὸς, & διακονέω, *ministro*.
Αὐτοδίδακτος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus; (2) suapte natura aliquid faciens.
Αὐτοδιδάκτως, *Adv.* naturæ instinctu.
Αὐτοδιήγητος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς, & διηγέομαι, *narro*.
Αὐτοδιηγηματικὸς, ὁ, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.
Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
Αὐτοδικέα, ῶ, f. ήσω, mihi ipsi jus dico. Ex αὐτὸς, & δίκη, *jus*.
Αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per se ipsum, & non per alium. Ex iisd.
Αὐτόδικος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui se ipso judice utitur. Ex iisd.
Αὐτόδιον, *Adv.* statim, e vestigio. Ex αὐτὸς, & ὁδὸς, *via*.
Αὐτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
Αὐτοδόξαστος, ον, proprie & magis opinabilis.
Αὐτοδρομος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se & sua natura currens; (2) qui per se & sua natura movetur. Ex αὐτὸς, & inus. δρέμω, *curro*.
Αὐτοδύναμος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se potens. Ex αὐτὸς, & δύναμαι, *possum*.
Αὐτόδωρον, τὸ, donum ipsum, totum.
Αὐτοειδὴς, ὲς, prorsus similis.
Αὐτοείναι, ipsum esse, per seipsum esse.
Αὐτοίκας, ὁ, ὁ, pro se quisque.
Αὐτοέλικτος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, sua sponte voluntatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς, & ἑλίσσω.
Αὐτοενεργητικὸς, ὴ, ὸν, vocem passivam, sed activam significationem habens.
Αὐτοεντεὶ, *Adv.* propria manu. Ab
Αὐτοέντης, ὁ, ὁ, interfector, percussor; (2) qui sibi ipse manum infert; (3) dominus, ap. Eur. *Ern.* Ex αὐτὸς, & ἵημι, *mitto*.
Αὐτοεξουσία, ἡ, libera potestas.
Αὐτόετες, *Adv.* eodem anno. Ab
Αὐτοετὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. V. anniculus. Ex αὐτὸς, & ἔτος, *annus*.
Αὐτοζήμιος, qui se ipse punit.
Αὐτοζήτητος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur.
Αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτὸς, & ζωὴ, *vita*.
Αὐτοθάνατος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui ipse sibi mortem infert. Ex αὐτὸς, & θάνατος, *mors*.
Αὐτοθελεὶ, ultro.
Αὐτοθελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, quod ipse quis vult, voluntarius. Ex αὐτὸς, & θέλω, *volo*.
Αὐτοθέμεθλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς, & θέμεθλον.
Αὐτόθεν, *Adv.* illic, istinc, inde, ex isto loco; indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτός.
Αὐτοθεος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se Deus, vel Dea, Deus verissimus, Suic. Ex αὐτὸς, & θεὸς, *Deus*.
Αὐτοθήριον, ὁ, τὸ, ipsa bellua, Suic.
Αὐτόθι, *Adv.* illic, istic, ibi; inibi, Gl. V. Ab αὐτός.
Αὐτόθροος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτὸς, & θρέω, *clamor*, *loquor*.
Αὐταῖο, *ipsius*, gen. sing. *Ion.* pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, *ipse*.
Αὐτοκαβδαλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, utcumque subactus; (2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex αὐτὸς, & κάβδος, *farina*, de qua proprie dicitur.
Αὐτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipsamet purgatio, per se purgatio. Ex αὐτὸς, & κάθαρσις.
Αὐτόκαλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, per se bonus, Suic.

Αὐτοκασίγνητη, ης, ἡ, soror germana.
Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus.
Αὐτοκατακριτος, ου, ὁ ἡ, suopte judicio condemnatus. Ex αὐτὸς, & κατακρίνω.
Αὐτοκατασκεύας, non factus opera humana, natus.
Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ ἡ, per se iter faciens.
Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ ἡ, injussus, sua sponte. Ex αὐτὸς, & κελεύω, *jubeo*.
Αὐτοκελὴς, ὲς, (a κέλομαι) idem.
Αὐτοκέρας, ατος, ὁ ἡ, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex αὐτὸς, & κεράννυμι.
Αὐτοκέφαλον, ου, τὸ, ipsum caput.
Αὐτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua sua sponte, vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex αὐτὸς, & κίνησις, *motus*.
Αὐτοκίνητος, ου, ὁ ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Ex αὐτὸς, & κινέω, *moveo*.
Αὐτόκλαδος, ου, ὁ ἡ, ipse cum suis ramis.
Αὐτόκλητος, ου, ὁ ἡ, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.
Αὐτοκλήτως, *Adv.* suâ ipsius vocatione.
Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ἡ, a se ipso fabricatus & elaboratus. Ex αὐτὸς, & κάμνω.
Αὐτόκομος, ου, ὁ ἡ, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex αὐτὸς, & κόμη.
Αὐτόκοπον ἱμάτιον, ου, τὸ, vestis comica, vulgo *Cupia* dicta. Ex αὐτὸς, & κόπλω, *succido*.
Αὐτοκρὰς, ός, ὁ ἡ, ipse per se mistus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex αὐτὸς, & κεράννυμι, *misceo*.
Αὐτόκρας, ατος, ὁ ἡ τὸ, idem.
Αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, liberum arbitrium habens.
Αὐτοκρατὲς, ός, τὸ, libera potestas.
Αὐτοκρατὴς, ός, ὁ ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de se aliqua statuit. Ex αὐτὸς, & κράτος, *potestas*.
Αὐτοκρατορέυω, imperator sum, summum imperium teneo.
Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera potestas, potestas αὐτοκράτορος, Gl. V. principatus:
Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, όν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V.
Αὐτοκρατορικῶς, *Adv.* pro suo arbitrio, plena potestate.
Αὐτόκρατος, ὁ, vinum sapore medium inter dulcem & austerum.
Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex αὐτὸς, & κράτος, *potestas*.
Αὐτοκτένω, ipse interficio me.
Αὐτόκτιτος, ου, ὁ ἡ, sua sponte structus. Ex αὐτὸς, & κτίζω.
Αὐτοκλιτος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Αὐτόκλονος, ου, ὁ ἡ, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex αὐτὸς, & κλείνω, *occido*.
Αὐτοκλόνως, sua cæde manu.
Αὐτοκυβερνητὶ, sua ipsius gubernatione.
Αὐτοκύλιστος, ου, ὁ ἡ, per se volutus, suapte natura volubilis.
Αὐτοκύριος, ου, ὁ ἡ, per se dominus.
Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum habens ensis.
Αὐτολάλητος, ον, secum loquens.
Αὐτολεξεὶ, *Adv.* verbo tenus, ad verbum. Ex αὐτὸς, & λέξις, *verbum*.
Αὐτολήκυθος, ου, ὁ ἡ, pauper; (2) parasitus.
Αὐτολητὴρ, ῆρος, ὁ, peremtor. Ex ἀλλυμι.
Αὐτολίθινος, ου, ὁ ἡ, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.
Αὐτολόγος, ου, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.
Αὐτολόχευτος, ου, ὁ ἡ, per se genitus. Ex αὐτὸς, & λοχεύω, *pario*.
Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyra cano.
Αὐτομαθὴς, ές, ὁ ἡ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex αὐτὸς, & μανθάνω, *disco*.

Αὐτομαθῶς, *Adv.* discendo a & ex se ipso, sine præceptore.
Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipso testor.
Αὐτομάρτυς, υρος, ὁ, qui sibi ipse testis est, seu testimonium exhibet.
Αὐτοματεὶ, *Adv.* sponte, ultro. Ab αὐτόματος.
Αὐτομάτως, *Adv.* idem & ab eod.
Αὐτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.
Αὐτόματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτόματος.
Αὐτοματίζω, f. ίσω, sponte facio; injussus non coactus. Hinc
Αὐτοματισμὸς, ῦ, ὁ, actio, quæ sponte fit.
Αὐτόματος, ου, ὁ ἡ, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, spontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex αὐτὸς, & μάτω, *frustra*, vel μάομαι, *excitor*.
Αὐτομάτως, *Adv.* sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.
Αὐτοματουργὸς, ὸν, ὁ, faber αὐτομάτου, artifex operis se ipsum moventis. Ex αὐτόματος, & ἔργον, *opus*.
Αὐτομαχέω, ῶ, per me pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex αὐτος, & μάχομαι, *pugno*.
Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipsissima mater.
Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ἡ, eadem matre natus.
Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, ad hostes deficio, transfugio, meos desero & ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτομολεῖν πρός τινα, ἐς τινα, ἔκ τινος. Ab αὐτόμολος. Unde
Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, qua quis sponte ad hostes tranfit; (2) stolo, seu soboles e trunco vitis propullulans.
Αὐτόμολος, ου, ὁ ἡ, qui sua sponte & a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex αὐτὸς, & μολέω, *venio, eo*.
Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.
Αὐτονομέομαι, ἐμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum:
Αὐτονομία, ας, ἡ, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab
Αὐτόνομος, ου, ὁ ἡ, qui suis legibus vivit; magister morum, Ph.
Αὐτονόμως, *Adv.* suis vivendo legibus, suo utendo jure.
Αὐτοντιμωρέμβος, ου, ὁ, se ipsum puniens. Ex αὐτὸς, & τιμωρέω, *punio*.
Αὐτονυκλὶ, αὐτονυχεὶ, & αὐτονυχὶ, ea ipsa nocte.
Αὐτόξυλος, ου, ὁ ἡ, ex ipso ligno adhuc rudi confectus; (2) qui est e vernaculo ligno. Ex αὐτὸς, & ξύλον, *lignum*.
Αὐτοσθέτησις, ως, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox gramm. ex αὐτὸς, & σθέτησις.
Αὐτοπαγὴς, ὲς, a semet ipso factus sibi.
Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit & patitur. Ab
Αὐτοπαθὴς, ές, ὁ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus. Ex αὐτὸς, & πάθος, *passio*.
Αὐτοπαθῶς, *Adv.* cum passione innata, patiendo intrinsecus; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.
Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ἡ, filius genuinus.
Αὐτοπαράκλητος, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.
Αὐτοπάραχθ, ου, ὁ ἡ, a se ipso productus. Ex αὐτὸς, & παράγω, *produco*.
Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per se ipsum productio, Suic. Ex iisd.
Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.
Αὐτοπήμων, ὁ, sibi ipse nocens.
Αὐτόπιστος, ου, ὁ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis. Ex αὐτὸς, & πίστις, *fides*.
Αὐτοπόδι, suis pedibus.
Αὐτοποδία, ας, ἡ, actio, quum quis suis pedibus iter facit. Ex αὐτὸς, & πούς, *pes*.

Αὐτοποίητος, ου, ὁ ἡ, a se ipse factus. Ex αὐτὸς, & ποιέω, *facio*.
Αὐτοποὸς, ῆ, ὁ, sua sponte & per se factus, s. faciens.
Αὐτοπόλις, ίως, ἡ, civitas, quæ suis ipsius legibus utitur, urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur. Ex αὐτὸς, & πόλις.
Αὐτοπόνητος, ου, ὁ ἡ, per se elaboratus. Ex αὐτὸς, & πονέω, *laboro*.
Αὐτοπους, οδος, ὁ ἡ, qui suis ipsius pedibus iter facit; (2) suis pedibus sinè duce incedens. Ex αὐτὸς, & πους, *pes*.
Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per se & suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vivendi, ut velis. Ex αὐτὸς, & πράττω.
Αὐτοπραγματεύτως, sine arte.
Αὐτόπρεμνος, ου, ὁ ἡ, per se radicatus, nativus, sua sponte proveniens. Ex αὐτὸς, & πρέμνον, *stirps*.
Αὐτοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) qui cum ipsis radicibus evellitur; (4) magnus. Ex αὐτὸς, & πρέπω, *convenio*.
Αὐτοπροαίρετος, ου, ὁ ἡ, libero arbitrio agens, Gl. V. ultroneus, voluntarius.
Αὐτοπροαίρετως, *Adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte.
Αὐτοπρόσωπον, ου, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumpta. Ab
Αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, non personatus; (2) personam, qualis est, veram gerens. Ex αὐτὸς, & πρόσωπον, *persona*.
Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel sub propria persona; (2) coram.
Αὐτοπτέω, ῶ, ipse meis oculis cerno. Ab
Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex αὐτὸς, & ὄπλομαι, *video*.
Αὐτοπτὶ, ου, ὁ ἡ, ipse visus & deprehensus. Ex iisd.
Αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος αὐτοπυρίτης, panis, cui furfur ademptum.
Αὐτόπυρ, ου, ὁ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & πυρὸς.
Αὐτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde
Αὐτοπωλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.
Αὐτορέγμαν, υνος, ὁ ἡ, quod ipse sibi struit, sive sibi conciliat aliquis. Ex αὐτὸς, & ῥέζω, *struo*.
Αὐτόρριος, ου, ὁ ἡ, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens. Ex αὐτὸς, & ὀροφὴ.
Αὐτόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens a se.
Αὐτορριφὴς, ὲς, sua sponte cadens, labens.
Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ ἡ, sponte profluens. Ex αὐτὸς, & ῥύω, *fluo*.
ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) solus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipsissimus.
Αὐτόσαρκες, οἱ ἡ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.
Αὐτόσε, *Adv.* illuc, huc; (2) eodem.
Αὐτοσίδηρος, ὁ ἡ, ferreus.
Αὐτόσιτος, ου, ὁ ἡ, qui ipse sibi cibum comparat; (2) qui cum alio cœnaturus ipse suas secum adfert dapes; (3) pauper; (4) parasitus. Ex αὐτὸς, & σῖτος.
Αὐτοσκίνας, idem quod
Αὐτόσκελος, ου, ὁ ἡ, rudis, simplex & inconditus, nullo constans artificio.
Αὐτόσσυτος, ου, ὁ ἡ, sponte excitus, veniens. Ex αὐτὸς, & σεύομαι, *excito*.
Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna stataria, qua nimirum pede collato cum hoste pugnatur. Ex αὐτὸς, & στάδιος, *statarius, stabilis*.
Αὐτόστεγος, ου, ὁ ἡ, qui ipse sibi tecti loco est, vel tecto natura sua instructus; (2) perfectus, absolutus.
Αὐτοσυνίετος, ου, ὁ ἡ, qui solus secum meditatur, qui ipse ad se animum advertit.

Αὐτόστολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſine navi trajicit, ipſe ſibi navis eſt, *de natante.*
Αὐτοσάν, ονος, ὁ, tacite gemens.
Αὐτοσπάτης, ου, ὁ ἡ ὄν, ſummus dux belli, qui auſpicia habet.
Αὐτόσυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, per ſe & ſuapte natura columnis fultus.
Αὐτοσφαγής, ές, ὁ ἡ ές, ipſe a ſe jugulatus, qui ſe ipſe occidit. Ex αὐτὸς, & σφαγή.
Αὐτοσχεδά, *Adv.* illico; (2) cominus.
Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, ſc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχεδιάζω.
Αὐτοσχεδιάζειν ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, Iſocr. εἰς τὰ σώματα, Æſchin. Ab eod.
Αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. Ab αὐτοσχεδιάζω.
Αὐτοσχεδιασμός, οῦ, ὁ, dictio extemporalis:
Αὐτοσχεδιαστής, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuarie aliquid facit:
Αὐτοσχεδιαστί, *Adv.* ex tempore, non præmeditate:
Αὐτοσχεδιαστικός, ἡ, όν, extemporalis.
Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχεδίης, ες, ὁ ἡ ές, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.
Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito caſu; (3) ſponte ſua.
Αὐτοσχοδόν, *Adv.* cominus.
Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, abſolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελής.
Αὐτοτέλες, ὁ ἡ ές, per ſe perfectus. Ab
Αὐτοτελής, ές, ὁ ἡ ές, in ſe finem ſuum habens; (2) per ſe finem faciens ſeu imponens; (3) per ſe abſolutus & conſummatus; (4) ipſe ſibi ſufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum ſufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, abſolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος, *finis.*
Αὐτοτελῶς, *Adv.* abſolute, perfecte.
Αὐτότεχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, per ſe peritus, per ſe artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, *ars.*
Αὐτότοκος, ος, ὁ ἡ ὄν, editus cum ipſo partu. Ex αὐτὸς, & τίκτω, *pario.*
Αὐτότροφος, idem quod αὐτοσιτος.
Αὐτότυπος, ος, ὁ ἡ ὄν, a ſe ipſo impreſſus.
Αὐτῆ, *Adv.* ibi, illic; (2) hic. Ab αὐτός.
Αὐτοϋπερθάτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, per ſe ſupra-eſſentialis, Suic. Ex αὐτὸς, & ὑπερθάτος.
Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me facio. Ab αὐτουργός. Hinc
Αὐτούργητος, ος, ὁ ἡ ὄν, extemporalis, inelaboratus; (2) ſponte natus.
Αὐτούργημα, τὸ, quod quis ipſe facit.
Αὐτουργία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per ſe aliquid efficit. Ab
Αὐτουργός, ὁ ἡ ὄν, qui per ſe facit & operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu ſua victum ſibi quærit; (3) opifex; (4) qui ſua manu cædit, pulſat, vel pugnat. Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον.
Αὐτουργικὸς, ὁ, qui ſua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur.
Αὐτουργότευκτος, ον, ſubito, ex tempore factus
Αὐτόφι, ſ. αὐτόφιν, *Adv.* ibi; (2) ipſis pro *Dativo* αὐτοῖς.
Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipſiſſima.
Αὐτοφίλαυτος, ον, ſui amans.
Αὐτόφλοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ipſum corticem adhuc habens, nondum a cortice ſejunctus.
Αὐτοφονεύτης, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſe ipſum perimit, vel permittit. Ex φονεύω.
Αὐτοφόνος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Αὐτόφωτος, ος, ὁ, idem; (2) qui alii ſua manu cædem infert. Ex iiſd.
Αὐτοφόνως, ſuo ictu, ſua manu.
Αὐτόφορβος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ipſe voravit. Ex αὐτὸς, & φέρβω, *voro.*
Αὐτόφορτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cum ipſo onere & mercibus. Ex αὐτὸς, & φόρτος, *onus.*
Αὐτοφυλάκητος, ον, a ſemet ipſo ſervatus.
Αὐτοφυὴς, ές, ὁ ἡ ές, ñativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. Gl. V. ſpontaneus, naturalis. Ex αὐτὸς, & φύω, *naſcor.*
Αὐτόφυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ex ſe ipſo natus, ex ſe ipſo procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτός.
Αὐτοφυῶς, *Adv.* ſuapte natura, ſponte naturæ; (2) native, genuine; (3) ſine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυὴς.
Αὐτόφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſua ipſe voce utitur ad dicendum. Ex φανή.
Αὐτόφωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, deprehenſus in ipſo furto, deprehenſus in ipſa re, ſive ſcelere, ita ut non ſit inficiando. Gloſſ. Vet. manifeſtarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in ſcelere ipſo; Gl. V. manifeſto.
Αὐτοφῶς, τὸ, ipſa lux; (2) Spiritus Sanctus.
Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipſa per ſe gratia, Suic.
Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὄν, qui ſua manu aliquid facit; (2) qui ſua manu victum quærit; qui ſua manu vim facit, cædem patrat; (4) quod propria manu patratur; (5) qui ſe ipſum interficit; (6) αὐτόχειρ τινος, etiam eſt qui aliquem ſua manu capit, v. c. in prælio. Hinc
Αὐτοχειρὶ, *Adv.* propria manu, proprio Marte.
Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu ſua patratum; neque ſolum in ſemet ipſo, ſed & in aliis, *unde interdum* facinus *poſſis vertere:*
Αὐτοχειρία, *Adv.* ſua ipſius manu:
Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu facio:
Αὐτόχειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſe ipſum occidit.
Αὐτοχειροτόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuo ipſius ſuffragio electus, per ſe creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονέω, *creo.*
Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρὶ.
Αὐτόχθων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ex ipſa tetra ortus, ex ipſa tellure oriundus; (2) indigena, domeſticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς, & χθών.
Αὐτοχόλωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſua ſponte iram concipit; (2) ſibi ipſi iratus. Ex αὐτὸς, & χολόω, *irascor.*
Αὐτοχόωνος, ὁ ἡ ὄν, craſſa Minerva fuſus, veluti ſua ſponte fuſus. Ex αὐτὸς, & χώνος.
Αὐτόχρημα, *Adv.* re ipſa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς, & χρῆμα, *res, negotium.*
Αὐτόχρους, *contr.* ους, ος, ὁ ἡ ὄν, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχροος, nativa.
Αὐτόχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, per ſe & ſponte ſua fuſus, vel diffuſus. Ex αὐτὸς, & χύω.
Αὐτοχώνδυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod αὐτοχόανος. Ex αὐτὸς, & χανδύω, *fundo.*
Αὐτόχωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis ſuis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conſpectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, *viſus.*
Αὑτῷ, *ſibi ipſi,* dat. ſing. *Att.* pro ἑαυτῷ.
Αὕτως, ſive αὔτως, *Adv.* ſic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, fruſtra. Ab αὐτὸς.
Αὐχένα, *cervicem, Dor.* pro αὐχένα.
Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicoſus, Gl. V. Ab αὐχὴν. Unde
Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi conſtringo:
Αὐχενιστὴρ, ὁ, gulam frangens, *Epith.* laquei.
Αὐχένιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad cervicem pertinens.
Αὐχέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχεῖν τὴν εὐγένειαν, *Ariſtid.* Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ὅτι χαρίεν, Hom. Batr. 57. Hinc
Αὐχὴν, ῆνος, ὁ, gloriatio, animi elatio.
Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta eſt. Ex αὐχὴν, vel αὐχέω.
Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, faſtus.
Αὐχήν, ένος, ὁ, cervix; (2) anguſtia loci, locus anguſtus; (3) pars clavis & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχὴν πηδαλίου, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὴν πηδαλίου, temo, Ph.
Αὐχητικὸς, ἡ, όν, idem quod αὐχήεις.
Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æſtu; (2) ſqualeo. Ab αὐχμός.
Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Αὐχμαλέος, ον, &
Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſqualidus. Ab eod.
Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſqualidus, hiſpidus, hirſutus, Gl. Vet. (2) obſcurus, caliginoſus; (3) ſiccus; (4) pauper. Ab eodem.
Αὐχμηροκόμης, ου, ὁ, comam ſqualidam habens.
ΑΥΧΜΟΣ, οῦ, ἡ, ſiccitas ex æſtu vehementi; (2) ſqualor, ſitus, pædor, illuvies.
Αὐχμώδης, ους, ὁ ἡ ές, æſtuoſus, aridus præ æſtu; (2) ſqualidus. Ab αὐχμός.
ΑΥΩ, vel ἄυω, ficco, arefacio, accendo.
Αὔω & per dialyſ. ἀΰω, clamo, reſono, boo. Αὖε σὺ ἑταίρους, Il. 11, 461.
Ἀφ', *ab,* pro ἀπὸ, ob ſequentem literam aſpiratam.
Ἁφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) conſecro; (3) ſpolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω.
Ἀφαγισθῶ, θήσω, idem. Ἀφαγισθῆσαι & χρῖσαι, Soph. Antig. 253. Ab eod.
Ἁφαγνισμός, οῦ, ὁ, purificatio, conſecratio.
Ἀφαδὴς, ές, ὁ ἡ ές, qui non placet, ingratus; (2) hoſtis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἀδέω, *placeo.*
Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, ſanguinis detractio. Ab
Ἀφαιμάσσω, vel ἀτλω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω.
Ἀφαιρεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀφαιρέω.
Ἀφαιρεῖται, *aufert,* 3. ſing. præſ. ind. med.
Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & ſeligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc
Ἀφαιρεματικὸς, ἡ, όν, ablativus, abſtractivus.
Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abſtractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæſi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.
Ἀφαιρέτις, ereptrix. Epith. Parcæ.
Ἀφαίρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui auferri poteſt; (2) exemptilis. *Fæm.* quoque ἀφαιρετὴ occurrit. Ab eod.
Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo. Ph. ἀφαιρεῦμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, ſubtraho; ἀφείλετο, abſtulit, dempſit, Gl. V. a. 2. ἀφηρημένον, detractis, Ph. perf. part. paſſ. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τὶ τινα, ἀπό τινος. Καὶ μὴ αἰεὶ βασιλέων θυμαλγέα λύγρ' ἀφέρων, Eur. Med. 456. Ἀνδρα, ἀφαιρεῖ μὲ τὸ τραγῳδεῖν; αὐferes? Ariſt. Ach. 469. Εἰ τἄμα κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό μου, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς, Ibid. 926. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, *capio.*
Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.
Ἀφαιρήσεται, f. 1. int. med. v. ἀφαιρέω.
Ἀφαιρητικὸς, ἡ, όν, idem quod ἀφαιρετικὸς.
Ἀφαιρητικὸς, ἡ, όν, idem quod ἀφαιρετικὸς.
Ἀφακὴ, ης, ἡ, leguminis & quidem in ſpecie viciæ genus, Gl. V. vicia. *Angl.* Yellow Vetchling.
Ἀφάλλομαι, defilio, ex uno loco in alium ſalio, reſilio; exilio, defilio, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, *ſalio.*
Ἄφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, clavis, ſeu ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis; (2) ſine cono, aut criſta. Ex α priv. & φαλὸς.
Ἄφαλσις, εως, ἡ, reſultatio. Ab ἀφάλλομαι.
Ἄφαλτος, ος, ὁ ἡ ὄν, reſiliens. Ab eod.
Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, abeo; (2) privor.
Ἁφαμαρτάνειν τῇ πάσῃ ὁδῷ, Prov.
Ἁφάμαρτε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἁφήμαρτε.
Ἀφαμαρτοεπὴς, ές, ὁ ἡ ές, errans in verbis; (2) futilis. Ex ἁφαμαρτάνω, & ἔπος.
Ἀφαυδάνω, diſpliceo. Ex ἀπὸ, & ἀνδάνω.
Ἀφάνδον, non manifeſtum, Gl. V.
Ἀφάνεια, ἡ, obſcuritas; (2) incertitudo. Ab
Ἀφανὴς, ές, ὁ ἡ ές, obſcurus, non manifeſtus, occultus, latens; (2) incertus. Gl. V. ignotus; (3) ignobilis; (4) qui e medio ſublatus eſt, periit, diſcerptus a beſtiis, &c. Ex α priv. & φαίνω, *oſtendo.* Hinc
Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adſpectu removeo, e conſpectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, inter-

interficio ; (3) inquino, polluo, contamino ; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vasto, excido ; (5) levo, imminuo v. c. laborem, ne sentiatur ; (6) in exilium pello ; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων ; (8) abeo, e conspectu discedo, *int.* ἀμαυλόν. ἀφανιζομαι, evanesco abolesco, pereo, &c. Ab ἄφανης.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evanescentia ; interitus, exterminium, *Gl. V.* obscuratio rei, v. c. veritatis.

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi.

Ἀφανιστὸς, ἡ, ὸν, destructilis, *Gl. V.*

Ἀφαντασίας, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui nullis perturbatur visis & insomniis. Ex α priv. & φαντασία, *apparitio, visio.*

Ἀφαντασίωτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi. Ex iisd.

Ἀφάντας, ου, ὁ ἡ, ἡ, visionibus carens. Ex α priv. & φαντασός.

Ἄφαντος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ab adspectu remotus, qui non videtur ; (2) qui discessit, abiit quocunque modo & quacunque de causa ; (3) cujus memoria nulla est, qui funditus extinctus est. Ex α priv. & φαίνω, *ostendo.*

Ἀφανῶς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obscure, pedetentim.

Ἀφάπλω, f. ψω, suspendo ; (2) alligo ; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, & ἅπλω, *necto.*

ΑΦΑΡ, *Adv.* statim, continuo, facile.

Ἀφαρεὶ, vel ἀφαρὶ, *Adv.* festinanter & inconsiderate, statim, celeriter. Ab ἄφαρ.

ΑΦΑΡΕΤΣ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina sub ventre habet.

ΑΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor semper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, medicamenti expers, sine medicamentis. Ex α priv. & φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non venenatus, non infectus. Ex α priv. & φάρμακον, *venenum.*

Ἀφαρμακὶς, ου, ὁ ἡ, ἡ, veneficio non infectus. Gl. Vet. innocuus. Ex α priv. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, dissonus sum. Ex α priv. & ἁρμόζω, *quadro.*

Ἀφαρμόπλω, idem & ex iisd.

Ἀφαρμόζωμος, ου, ὁ, jusculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ, & ζωμός.

Ἄφαρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, investis ; (2) inaratus, incultus. Ex α priv. & φάρος, *vestis exterior*, it. *aratio*, Etym. Unde

Ἀφάροτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, inaratus, Etym.

Ἀφαρόω, ῶ, aro, Suid. Ex ἀπὸ, & ἀρόω.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto ; deripio, Gl. V. ἀφαρπάξαι, deripere, Ph. ἀφήρπασε, diripuit, Ph. a. 1. Ἀναζελέψας ὁρᾷ τ' ἰβέκα τὰς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, Arist. Plut. 676.

Ἀφάρτερος, έρα, ον, celerior. Comp. Ab ἄφαρ.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Ex α priv. & φημὶ, *loquor.*

Ἀφάσσω, vel ἅπτω, tango, contrecto. Ἐν χερσὶν ἀφάσσειν, Apoll. Ab ἀφὴ, *tactus.*

Ἄφατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ineffabilis, non dicendus. Gl. V. nefandus ; (2) incelebris.

Ἀφάτως, ineffabiliter. Ab ἄφατος.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco. Δίψῃ γδ, ὡς ἐοικεν, ἀφαυανθησομαι, Arist. Conc. 146.

ΑΦΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, fut. αύσω, sicco, uro ; ἀφαύομαι, siccor, inedia exaresco. Ἄφαυε τῆδ φασήλων, ὦ γυναι, τρεῖς χοινικας, Arist. Pace, 1153. Ex ἀπὸ, & αὔω, *sicco.*

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, & ἀφὴ.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, cæcus, obscurus, lumine carens. Ex α priv. & φέγγος.

Ἀφεδρεύω, eloco, Gl. Vet. Ex ἀπὸ, & ἑδρεύω.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, sellæ insideo, in sella sedeo. Ex ἀπὸ, & ἕδρα, *sella.* Unde

Ἄφεδρος, ου, ὁ, purgatio menstrua mulierum.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

Ἀφέντε, *dimiseritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, aor. 1. part. pass. a verbo eod.

Ἀφειδία, ῶ, f. έσω, non parco ; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφειδεῖν τῆδ ἀλλοτρίων, τῆδ Σωμάτων. Ab ἀφειδὴς.

Ἀφειδίως, *non parce Ion.* pro ἀφειδῶς.

Ἀφειδὼς, non parce, liberaliter. Ab eod.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, non parcens, profusus. Gl. V. largus ; (2) rigidus, asper. Gl. V. Ex α priv. & φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδήσαντα, *securum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.

Ἀφειδία, ας, ἡ, crudelitas ; (2) imparsimonia. Ab ἀφειδὴς.

Ἀφειδῶς, sine parsimonia, Gl. V. (2) aspere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφείθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀφίημι.

Ἀφικλίον, abstinendum est. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφικλὸς, ἡ, όν, abstinens. Gl. V. distans. Ab ἀπέχομαι, *abstineo*, vel ἀπέχω, *disto.*

Ἀφεῖλεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, 1. sing. perf. pass. v. ἀφίημι.

Ἀφεῖμμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro ἀφείημεν,

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, aor. 2. infin. act.

Ἀφελὲς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas. Ab ἀφελὴς.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, *auferet*, 3. sing. f. 2. med.

Ἀφελέσθαι, *abstulisse*, aor. 2. inf. med.

ΑΦΕΛΗΣ, έος, ὁ ἡ, ἡ, simplex ; (2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero ; ἀφέλκωται, exulceratus, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκος.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab

Ἀφελκύω, f. ύσω, abstraho, retraho, avoco, abduco ; ἀφείλκυσεν, abstraxit, Ph. ἀφελκύσαι, detrahere, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκύω.

Ἀφέλκω, abstraho, substraho, detraho, Gl. V. ἀφέλκεσθαι, detrahit, Ph. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Ph. Κἄτα κενὸν τ' θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον, Arist. Av. 509. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τὰς λίθους ἀφέλξομεν, Id. Pace, 361.

Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελκύμλω, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμλω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, simplicitas. Ab ἀφελὴς.

Ἀφέλωμαι, 1. sing. a. 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. particip. act.

Ἀφελῶς, *Adv.* simpliciter, nude, sine artis affectione. Ab eodem.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id. quod demittitur. Ab ἀφίημι, *demitto.*

ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφεν, ενος, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.

Ἀφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

Ἀφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejusd.

ΑΦΕΝΤΙΝΑΑ, ης, ἡ, nomen lusus.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abstinentia. Ἄφεξις δριμέων, *Aret.* Ab ἀπέχω, *abstineo.*

Ἀφέξω, 1. sing. f. 1. indic. act. v. ἀπέχω.

Ἀφερκὶς, ους, ὁ ἡ, ἡ, conclusus, inclusus, velut carcere. Ex ἀπὸ, & εἴργομαι.

Ἀφδμλωδῶ, f. ώσω, enarro, explico.

Ἀφδπύζω, idem quod ἀφδπω.

Ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, & ἕρπω.

Ἀφδτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus ; ἀφέρτδος, ἀφέρτατος, minus, minime ferendus.

Ἀφδφῶ, *serpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, a verbo ἀφέρπω.

Ἄφες, a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφέσις, ου, ὁ, q. d. dimissor, liberator. Epitheton Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto.*

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimissio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta ; (3) remissio, debiti v. c. delicti, pœnæ, Gl. V. emancipatio. Ab eodem.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum ; (2) agmen. Ex ἀπὸ, & ἑσμὸς, *examen.*

Ἀφεσσάλω, *dimitterem*, 1. sing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀφεσσάλλω, a verbo ἀφίημι.

Ἀφέσσασι, *cessant*, 3. plur. præs. ind. act. pro ἀφεσσᾶσι, a verbo ἀφεσσημι, *cesso.*

Ἀφέσσατε, *cessaveritis*, 2. plur. perf. imper. act. *per Syncop.* pro ἀφεσσήκατε.

Ἀφεσσήκω, absisto, absum.

Ἀφέσσιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, absens, qui a domo abest, non domesticus. Ex ἀπὸ, & ἑσία.

Ἄφετε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. ἀφίημι. Unde

Ἀφετέος, έα, έον, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimissor. Ab eod.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, sc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur ; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis ; (3) quodlibet principium.

Ἀφετήριον, ίου, τὸ, portus unde navigatur, *Strabo lib.* 10. Ab

Ἀφετήριος, ου, ὁ ἡ, ἡ, missilis, qui mittere, seu dimittere potest, missorius, seu immissorius. Ab ἀφίημι.

Ἀφέτης, ου, ὁ, emissor ; (2) manumissus, e servitute dimissus, libertus. Ab eod. Hinc

Ἀφετικὸς, ἡ, όν, emissorius, remittendi vel emittendi potestatem & vim habens.

Ἄφετος, ου, ὁ ἡ, ἡ, dimissus, liber ; (2) solutus & cujusque libidini expositus ; (3) pro derelicto habitus ; (4) absolutus. Ab ἀφίημι.

Ἀφευκὴς, ους, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκλως, *Adv.* sine ullo effugio, inevitabili lege.

Ἀφλέω, f. βύσω, accendo, inflammo. Ἀποξυρεῖν ταδὶ, τὰ κάτω δ' ἀφλέιν, Arist. Θεσμ. 223. Ἄφλυσεν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex ἀπὸ, & βλέω, *uro.*

Ἀφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω.

Ἀφεψὴ, ῆς, ἡ, decoctio. Ab eod.

Ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum.

Ἀφέψησις, ἡ, coctio, decoctio. Ab ἀφεψέω.

Ἄφεψις, εως, ἡ, idem.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.

Ἀφέωκα, *remisi*, 1. sing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, a verbo ἀφίημι.

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀφεῖνται.

Ἀφεώρα, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, & hoc pro ἀφόρα. Ab ἀφοράω.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio ; (2) commissura ; (3) ictus, plaga ; (4) accensio, incensio ; (5) color lepræ. Ab ἅπλομαι, *tango*, vel ἅπλω, *incendo.*

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubesco. Ab ἀφηβος. Hinc

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem.

Ἀφηβος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui pubertatem excessit. Ex ἀπὸ, & ἥβη, *adolescentia.*

Ἀφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, duco, sum, dux, præco ; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγεῖσθ' ὁ χολὴς· πᾶν τὸ γεγονὸς, τλὰ Συμφορὰν. Ex ἀπὸ, & ἡγέομαι.

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγηματικὴς, ἡ, όν, narratione constans, narrationem continens.

Ἀφηγηματικῶς, modo narrationis.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, dux viæ.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator ; (2) dux viæ.

Ἀφηδυῶ, f. ωσῶ, jucundum reddo.

Ἀεῖκα, *dimisi*, a. 1. ind act. verbi ἀφίημι.

Ἀφῆκω, f. ἥξω, pervenio. Ex ἀπὸ, & ἥκω.

Ἀφῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impuber. Ph. minor ; Ἀφηλικέστερος, adultior, jam senior, quæ antiqua est significatio, *Ern.* Ex ἀπὸ, & ἥλιξ, *coævus.*

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, subsolanus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *sol.*

Ἀφήμαρτον, a. 2. ind. act. v. ἁφαρμαρτάνω.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, sedens procul, sedens seorsim. Ex ἀπὸ, & ἧμαι, *sedeo.*

Ἀφημβόω, f. βύσω, interdiu absum ; (2) diem absum. Ex ἀπὸ, & ἡμβόω.

Αφημ(Ω), ες, ὁ ἡ ἥ, qui fama celebris non eſt, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama.*

Ἀφήμων, ον(Ω), ὁ ἡ ἥ, idem & ex iiſd.

Ἀφήμως, *Adv.* tacite; (2) decore (indecore, *Ern.*)

Ἀφιππάζω, f. άσω, habenas detracto, & excutio, frena reſpuo; (2) contumax ſum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀρετῆς ἀφ' ἁρματος, ſpernentes, Philo. Ex ἀπὸ & ἵππος, *frenum.* Hinc

Ἀφιππασμός, ᾶ, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio.

Ἀφιππαστὴς, ᾶ, ὁ, habenarum excuſſor; (2) ferox. Ab eod.

Ἀφιππάω, ῶ, idem quod ἀφιππάζω.

Ἀφηρωΐζω, ἀφηρῶ, & *Dor.* ἀφηροΐζω, heroum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex ant. inſc.

Ἀφθάρθω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀφαρέω.

Ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquieſco.

Ἄφητε, 2, plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

Ἀφήτωρ, ορ(Ω), ὁ, emiſſor, jaculator, vaticinator. Ab ἀφίημι.

Ἀφητωρεία, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio. Ab ἀφήτωρ.

ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθάρσις, *corruptio.*

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab

Ἄφθαρτ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, incorruptibilis, immortalis, Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo.*

Ἀφθάστως, celerrime, ut adſequi nemo poſſit. Ex α & φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, non vocalis.

Ἄφθεις, a. 1. part. paſſ. verbi ἅπτομαι.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥφθη, a verbo ἅπτω, *incendo.*

Ἀφθιτόμυτις, ιδ(Ω), ὁ ἡ ἥ, qui conſilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτ(Ω), & μῆτις.

Ἄφθιτ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo.*

Ἀφθιφ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄφθογγ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, mutus, non vocalis.

Ἀφθόνητ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo.*

Ἀφθονήτως, ſine invidia.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *uſitatius* abundantia; copia. Gl. V. Ex α priv. & φθόνος, *invidia.*

Ἄφθον(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, invidia carens; nulli invidens, ſine invidia, Gl. V. (2) copioſus. Gl. V. opimus. Ex iiſd.

Ἀφθόνως, *Adv.* ſine invidia, copioſe, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. Ph. pudicitia. Ab

Ἄφθορ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, incorruptus. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo.*

Ἀφθώδης, ες(Ω), ὁ ἡ ἥ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

ΑΦΙΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, deſudo, exſudo, ſudorem emitto. Ex ἀπὸ, & ἱδρὼς, *ſudor.*

Ἀφίδρυμα, ατ(Ω), τὸ, ſtatua; ſimulacrum, delubrum, effigies, Ph. Ab ἀφιδρύω.

Ἀφιδρύνω, idem quod ἀφιδρύω.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. ύσω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ, & ἱδρύω.

Ἀφιδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, deſudatio; (2) ſudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφιερίζω, f. ίσω, ſacrum & ſanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, & ἱερὸς, *ſanctus.*

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, Ph. ἀφιερωμένη(Ω), ſacroſanctus, Pn. Ex iiſd. Hinc

Ἀφιέρωμα, ατ(Ω), τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.

Ἀφιζάνω, f. ζήσω, e ſede ſurgo ac deſcendo.

Ἀφίζω, idem. Ex ἀπὸ, & ἵζω, *ſedere facio.*

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εἶκα, dimitto, repudio; (2) abſolvo, remitto; (3) omitto, miſſum facio; (4) permitto, ſino; (5) emitto; (6) projicio, conjicio; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, Gl. V. emereor; ἀφεὶς, ſine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. a. 2. part. ἀφειμέν(Ω), ſolutus, Ph. perf. part. paſſ. ἀφεθεὶς, miſſus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀφεῖναί τινὰ ἐπὶ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινὰ τῶν ἐγκλήματ(Ω), τινὰ τῆς χρεὼς· ἀφεῖσθαί τ' δόξης, ſententiam repudiare; τῶν ἐγκλήματος, abſolvi. Τὰ μὴ ᾤεσθαι ὄντα ἧσσ' λόγων ἄφες, Soph. El. 1301. Ἀφεῖνται πᾶσιδες οὐδὲ σοι φυγῆς, liberati ſunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφίησιν, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἀφίεν(Ω), *remittuntur*, 3. plur. præſ. ind. act.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio. Ἡ μὴ δὴ πρὸς τεῖχ(Ω) ἐπειγομένη ἀφικάνει, Il. 6, 388.

Ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφικὸ, 2. ſ. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἀφίκου.

Ἀφίκηαι, *adveneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικνέομαι, ἥσομαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adſequor. Ἀφικνεῖσθαι τοσοῦτον τύχης· διὰ μάχης τινὲ, prælium committere cum; ἐς λόγους τινὶ, ἐς λέσχην πρὸς τιν(Ω), colloqui; ἐς διαπειράν τιν(Ω), periculum facere; ἐς χεῖρων νόμον, manus conſerere. Καγὼ σπουδὴν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ; Ariſt. Θεσμ. 1108. Ex ἀπὸ, ικνέομαι, *venio.* Hinc

Ἀφίκτωρ, ορ(Ω), ὁ ἡ ἥ, ſupplex.

Ἀφιλάγαθ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, minime amans bonorum aut bona. Ex α priv. φίλ(Ω), & ἀγαθὸς.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

Ἀφιλάνθρωπ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, inhumanus, inclemens. Ex α pr. φίλ(Ω), & ἄνθρωπ(Ω).

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρέω, abſum ab avaritia.

Ἀφιλαργυρία, ἡ, vacuitas ab avaritia.

Ἀφιλάργυρ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, alienus ab avaritia. Ex α priv. φίλ(Ω), & ἄργυρ(Ω), *argentum.*

Ἀφιλέταιρ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, qui ſuos ſodales odit, inimicus ſodalium.

Ἀφιλεχθρως, ſine amore inimicorum.

Ἀφιλήδον(Ω), ον, voluptatem contemnens.

Ἀφίλητ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, inamabilis, Gl. V. Ex α priv. & φιλῶ, *amo.*

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ.

Ἀφιλίωτ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non poteſt. Ab

Ἄφιλ(Ω), ς, ὁ ἡ ἥ, alienus ab amicitia, amicis carens. Ex α priv. & φίλ(Ω), *amicus.*

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ comtemptus. Ab

Ἀφιλόδοξ(Ω), ὁ ἡ ἥ, minime gloriæ cupidus, non ambitioſus. Ex α priv. φίλος, & δόξα.

Ἀφιλοδόξως, ſine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλεργέω, ὁ, f. ήσω, in otio dego.

Ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ ἡ ἥ, non cupidus ſpectandi, ſpectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεία, ας, ἡ, impietas, Suic. Ab

Ἀφιλόθεος, ς, ὁ ἡ ἥ, Dei non amans, Suic.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ἥ, immiſericors, immitis. Ex α priv. & φιλοικτίρμων.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iiſd.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honeſtarum negligentia. Ab

Ἀφιλόκαλος, ον, rerum honeſtarum minimè ſtudioſus.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, faſtum contemno, Suic.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & faſtus contemptus, Suic. Ab

Ἀφιλόκομπος, ς, ἡ ἥ, alienus ab arrogantia & faſtu, Suic.

Ἀφιλομαθὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, diſcendi non cupidus; (2) imperitus, Suic. Hinc

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suic.

Ἀφιλόμαχος, ς, ὁ ἡ ἥ, a pugna abhorrens, Suic. Ex α priv. & φιλόμαχος.

Ἀφιλόνεικος, ς, ὁ ἡ ἥ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. & φιλόνεικος.

Ἀφιλονείκητος, ον, idem.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* ſine contentionis ſtudio.

Ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hoſpitalitate alienus ſum, Suic. Ex α priv. & φιλοξενέω.

Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

Ἀφιλοπόλεμος, ς, ὁ ἡ ἥ, belli non amans, non bellicoſus.

Ἀφιλόπονος, ς, ὁ ἡ ἥ, inſtudioſus, ſine ſtudio, Ph. Ex α priv. & φιλόπονος.

Ἄφιλος, ς, ὁ ἡ ἥ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus. Ex α priv. & φίλος.

Ἀφιλοσόφητος, ς, ὁ ἡ ἥ, philoſophiæ & literarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφέω.

Ἀφιλόσοφος, ς, ὁ ἡ ἥ, a philoſophia alienus; (2) philoſophiæ non conveniens.

Ἀφιλοσοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate ſum alienus. Suic. Ab

Ἀφιλόσοργος, ς, ὁ ἡ ἥ, non amans, a caritate alienus. Ex α priv. & φιλόσοργος.

Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, non amatio liberorum. Ex α priv. & φιλότεκνος, *amans liberorum.*

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab

Ἀφιλότιμος, ς, ὁ ἡ ἥ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectuſque divitiarum.

Ἀφιλοχρήματος, ς, ὁ ἡ ἥ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suic.

Ἀφιματόω, ῶ, veſtes exuo, veſte exuo, veſtimentis ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἱμάτιον.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, acceſſus, interventus; (2) diſceſſus, profectio. Ab

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, & ἵππος, *equus.*

Ἀφιππόω, f. όσω, idem & ex iiſdem.

Ἀφίππεια, vel ἀφιππία, ἡ, inſcitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.

Ἄφιππος, ς, ὁ ἡ ἥ, equitandi imperitus; equitari non aptus. Ex iiſd.

Ἀφιππατοξότης, ς, ſagittarius equeſter.

Ἀφίπλαμαι, avolo, Gl. V. Ex α priv. & ἵπλαμαι, *volo.*

Ἀφισάνω, idem quod ἀφίσημι.

Ἀφισάω, idem quod ἀφίσημι.

Ἀφίσημι, ſejungo, elongo, abſcedo, abſiſto, Gl. V. ἀφίσαμαι, abſto, abſiſto, deſero; abſcedo, diſcedo, recedo, deſiſto, ſuppuro, Gl. V. ἀποσῆσαι, remove, Ph. a. 1. imperat. ἀποσῆσαι, per libram vendere; ἀποσήσασθαι, libra appenſum accipere. ἀπέσῃ, deſtitit, Ph. a. 2. Ἀφισάναι τινα τῆς πολεμικῶν, ἀπὸ τινος, τὴν διανοιαν τῆς ἐχομένων, avocare; ἀφισάσθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφεσάναι φρενῶν, deficere, Soph. Phil. 867. Παμπόλυ τῆς πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεσκώς, remotus, Luc. Τὸ γὰ ἀποσῆναι χαλεπὸν φύσεος, ἣν ἔχῃ τις ἀεὶ, Ariſt. Veſp. 1446.

Ἀφίχθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ς, τὸ, ſumma pars puppis. Ex α priv. & φλαστὸς, *qui contundi nequit.*

Ἄφλεβος, ς, ὁ ἡ ἥ, venis carens, ſeu privatus. Ex α priv. & φλὲψ, *vena.*

Ἀφλέγμαντος, ς, ὁ ἡ ἥ inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, *inflammo.*

Ἄφλεκτος, ὁ ἡ ἥ, non uſtus; (2) non coctus, non toſtus. Ex α pr. & φλέγω.

Ἀφλόγιστος, ς, ὁ ἡ ἥ, non uſtulatus. Ex α priv. & φλογίζω, *uſtulo.*

Ἄφλοιος, ον, igni carens.

Ἄφλοιος, ς, ὁ ἡ ἥ, cortice carens, vel privatus. Ex α priv. & φλοιὸς, *cortex.*

Ἀφλυσμὸς, ᾶ, ὁ, (et ἀφλυσμὸς) ſpuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ.

Ἀφλύαρος, ον, nugis, garrulitate abſtinens.

Ἀφλυκταίνωτος, ς, ὁ ἡ ἥ, puſtulas non ſentiens, ex quo puſtulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκταινόομαι, *in puſtulas erumpo.*

Ἀφνείομαι, diteſco. Ab

Ἀφνειὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἥ, idem quod ἀφνειότερος, ditior, ἀφνειότατος, ditiſſimus.

Ἀφνὸς,

'Αφνειὸς, ὰ, ὁ ἡ ἤ, dives, opulentus; ἀφνειότερος, ditior. Ab ἄφνος.
'Αφνέω, ῶ, diteſco, Euſt. Ab ἀφνειός. Hinc
'Αφνήμαν, ονος, ὁ, dives, opulentus.
"Αφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος.
'Αφ.υνω, dito. A præc.
'Αφύω, dito. Ab eod.
'Αφνω, *Adv.* repente, ſubito; protinus, Gl. V. Ab ἀφανὼς.
'Αφόβητος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, metu non perculſus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι.
'Αφοβία, ας, ἡ, ſecuritas, imperterritus animus. Ab
'Αφοβος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adferens. Ex α priv. & φόβος, *metus*.
'Αφόβως, *Adv.* ſine metu, intrepide.
'Αφοβόπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.
'Αφόδυμα, ατος, τὸ, ſtercus, Gl. V. Ab
'Αφοδύω, f. δύσω, caco, alvum exonero. Ab
"Αφοδος, ὰ, ἡ, diſceſſus, digreſſus; (2) reditus; (3) ſeceſſio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, ſtercus. Ex ἀπὸ, & ὁδὸς, *via*.
'Αφοίτητος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, qui frequentari nequit, inacceſſibilis. Ex α priv. & φοιτάω.
"Αφολκος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, levis. 'Αφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ, & ὁλκὴ, *pondus*.
'Αφόμοιος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, abſimilis, diſſimilis, ficto ſimilis. Ex ἀπὸ, & ὅμοιος. Hinc
'Αφομοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimilem reddo, adſimilo.
'Αφομοίωμα, ατος, τὸ, ſimiltudo alicujus rei ficta, ſimulacrum, effigies. Gl. V.
'Αφομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio. Ab eod.
'Αφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis ſpolio; (2) arma exuo. "Οι δ' ἔντε' ἀφοπλίζοντο ἑκαστος χάλκεα, Il. 23, 26. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, *arma*.
'Αφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, reſpicio, Gl. V. adſpecto. 'Ατενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμὲ, Luc. 'Αφορῶντες εἰς τὴν πίστεως ἀρχηγὸν, Heb. 12, 2.
'Αφόρδιον, ὰ, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *inſerto* ρ.
'Αφόρητος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, intolerabilis, moleſtus. Ex α priv. & φέρω. Hinc
'Αφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V.
'Αφορήτως, ut tolerari nequeat.
'Αφορία, ας, ἡ, infæcunditas, ſterilitas frugum, ſterilitas agrorum, quum non ſunt frugiferi. Ab ἄφορος.
'Αφοριεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσῃ, ab ἀφορίζω.
'Αφορίζω, f. ίσω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo; (2) finio, termino; (3) deſigno, adſigno, attribuo. Gl. V. delego, deſtino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, deſtinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφώρισεν, delegavit, Ph. a. 1. act. ἀφωρισμένα, deſtinata, Ph. perf. part. paſſ. 'Αφώρισε τὸς μαθητὰς, Act. 19, 9. 'Αφοριεῖ αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζῃ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπὸ, & ὁρίζω, *definio*. Hinc
'Αφόρισμα, ατος, τὸ, ſuis terminis deſcriptum & definitum.
'Αφορισμένος, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.
'Αφορισμὸς, ὰ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio; (2) brevis ſententia. Ab eod.
'Αφοριστικὸς, ὴ, ὸν, ſecernendi & diſtinguendi vim habens. Ab eod.
'Αφοριστικῶς, diſtinguendi cauſa.
'Αφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) diſcedo, proficiſcor. Δέδοκται τάχιστα τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, Eur. M. 1240.
'Αφορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo. 'Αφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, Polyb.
'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occaſio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris univerſa; (5) merces, mercatus, negotiatio. Ex ἀπὸ, & ὁρμὴ. Unde
"Αφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.
'Αφορμιγκλος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, qui cithara caret. Ex α priv. & φόρμιγξ, *cithara*.
'Αφορολόγητος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. & φορολογέω.
'Αφορος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, ſterilis, non frugifer. "Αφορα γυναῖκες, Hippocr. Ex α priv. & φέρω.
'Αφόρυκτος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. & φορύσσω, *polluo*.
'Αφοσιόω, ῶ, ἀφοσιώσομαι, ὦμαι, expio; (2) ſacro, devoveo; (3) juſta facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago, *unde eſt*, leviter defungor, velut auſpicandi tantum cauſa; (6) deprecor, recuſo. Πόλιν τὸ πρὸς τὸς θεὸς ἀφοσιῶ, Æſchin. Ex ἀπὸ, & ὅσιος, *ſanctus*. Hinc
'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.
'Αφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.
"Αφυ, 2. ſ. a. 2. imp. med. *Att.* pro ἄφεο, & hoc *Ion.* pro ἄφεσο, ab ἀφίημι.
'Αφώντα, acc. ſing. præſ. part. act. *Poët.* pro ἀφῶντα, ex ἀφάω, ντα. Ab ἀφάω.
'Αφραδέουσι, dat. ſ. part. pr. act. v.
'Αφραδέω, ῶ, f. ήσω, inconſulte ago; (2) ſtulte loquor, inſanio. Ab ἀφραδὴς.
'Αφραδέως, *Adv.* ſtulte, temere, inconſiderate.
'Αφραδὴς, ὶος, ὁ ἡ ἤ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & φραδὴς, *conſultus*.
'Αφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, ſtultitia. Ab ἀφραδὴς.
'Αφραδμόνως, quod ἀφραδέως.
'Αφράδμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀφραδὴς. Ex α priv. & φράδμων, *circumſpectus*.
'Αφράζω, deſipio. Ex α priv. & φράζω, *dico*.
'Αφραίνω, f. ανῶ, inſanio, deſipio. 'Αφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφὲς, Il. 7, 109. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.
'Αφρακὸς, ὸς, ὁ ἡ ἤ, non ſeptus; (2) non munitus. Ex α priv. & φρακὸς, *ſeptus*.
'Αφράσμων, idem quod ἀφράδμων.
Αφρασμόνως, quod ἀφραδμόνως.
'Αφρας, ὰς, ὁ ἡ ἤ, ineffabilis; (2) improviſus, inexſpectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, *dico*. Hinc
'Αφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.
'Αφραστὺς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.
'Αφράστως, *Adv.* inconſiderate; (2) ex improviſo. Ab ἄφρας.
'Αφρέω, ῶ, f. ήσω, ſpumo, ſpumeſco. Ab ἀφρὸς, *ſpuma*.
'Αφρήταρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum; (2) oſor civilis ſocietatis. Ex α priv. & φράτωρ, *contribulis*.
'Αφρίζω, f, ίσω, ſpumo, ſpumam excito, Marc. 9, 18. Ab ἀφρὸς, *ſpuma*. Hinc
'Αφρισμὸς, ὁ, ſpumatio.
'ΑΦΡΙΚΗ, ῆς, ἡ, Africa. Quaſi ex α priv. & φρίκη, *frigus*.
'Αφρικὶ, ſine horrore. Ab α & φρικὸς.
'Αφρόγαλα, ακτος, τὸ, ſpuma lactis, lac ſpumoſum, lac, quod cunctum in ſpumam abiit. Ex ἀφρὸς, & γάλα, *lac*.
'Αφρογένεια, ας, ἡ, ſpuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, *ſpuma*, & γίνομαι.
'Αφρογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, ſpuma prognatus.
'Αφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ; (2) feſtum Veneris. Ab 'Αφροδίτη.
'Αφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) *paſſive* muliebria patior. Ab eod.
'Αφροδισιακὸς, ὴ, ὸν. Venereus; (2) ὁ ſc. λίθος, gemma Aphrodiſiaca. Ab eod.
'Αφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.
'Αφροδισιασμὸς, ῦ, ὁ, rerum Venerearum uſus. Ab 'Αφροδισιάζω.
'Αφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, Venereus, ſalax, libidinoſus. Ab eod.
'Αφροδισίος, ία, ίον, ſ. ἀφροδίσιος, ὲ, ὴ, ἤ, idem. Ab
'ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; (2) Venerea libido; (3) venuſtas, gratia.
'Αφρόκομος, ὲ, ὁ ἡ ἤ, ſpumicomus, ſpumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς, & κόμη.
'Αφρολόγος, ὲ, ὁ ἡ ἤ, ſpumilegus. Ex ἀφρὸς, & λέγω, *colligo*.
'Αφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non ſapio, amens ſum. Ex α priv. & φρὴν, *mens*. Hinc
'Αφρόνησις, εως, ἡ, dementia.
'Αφρόνιτρον, ὲ, τὸ, ſpuma nitri, aphronitrum.
"Αφροντις, ιδος, ὁ ἡ ἤ, curæ expers, ſecurus. Ex α priv. & φροντὶς, *cura*.
'Αφροντισία, ἡ, negligentia.
'Αφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo. negligo. Ab ἄφροντις.
'Αφροντιστὶ, ſine cura.
'Αφρόντιστος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, curis vacuus, ſecurus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intenſ. & φροντίζω, *curo*.
'Αφροντίστως, *Adv.* ſinè cura, ſecure; (2) negligenter, contemptim.
'Αφρόνως, *Adv.* inſipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.
'ΑΦΡΟΣ, ὸ, ὁ, ſpuma; (2) piſcis quidam.
'Αφροσέληνος, ὲ, ὁ, ſpuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, *luna*.
'Αφρόσι, *inſipientibus*, dat. plur. Ab ἄφρων.
'Αφροσκόροδον, ὲ, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς, & σκόροδον, *allium*, eo, quod tritum multam ſpumam reddat.
'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.
'Αφρύρητος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, incuſtoditus, nullo præſidio munitus. Ex α priv. & φρυρέω.
'Αφρυρος, ὲ, ὁ ἡ ἤ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρυρὰ, *cuſtodia*.
'Αφροφόρος, ὲ, ὁ ἡ ἤ, ſpumam ferens, ſpumans. Ex ἀφρὸς, & φέρω, *fero*.
'Αφρυφυὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, ſpumam innatam habens. Ex ἀφρὸς, & φύω, *naſcor*.
'Αφρὺν, ης, ἡ, apua, piſcis e ſpuma naſci ſolitus. Ab ἀφρὸς. Unde
'Αφρὼ, οῦς, ἡ, Venus, idem quod 'Αφροδίτη.
'Αφρώδης, ές, ὁ ἡ ἤ, ſpumoſus. Ab eod.
"Αφρων, ονος, ὁ ἡ ἤ, amens, deſipiens, ſtolidus, ſtultus, imprudens. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.
'Αφυβρίζω, f. ίσω, deſævio, petulantiam meam compeſco, injuria, vel contumelia adficere deſino. Ex ἀπὸ, & ὑβρίζω.
'Αφυγιάζω, ſanum reddo, ſano.
'Αφυγιασμὸς, ὁ, ſanatio.
'Αφυδρατίνω, abluo.
'Αφύδιον, τὸ, Dim. Ex
'Αφύη, ης, ἡ, apua, piſcis quidam. Pro ἀφρύη.
'Αφυὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, *natura*. Hinc
'Αφυία, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
"Αφυκτος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, fuca carens.
"Αφυκτος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, inevitabilis, neceſſarius. Ex α priv. & φεύγω, *fugio*.
'Αφύκτως, *Adv.* ſine ſpe fugæ.
'Αφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab
'Αφύλακτος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, qui ſibi non cavet, incautus, ſecurus; (2) incuſtoditus, non obſervatus. Ex α priv. & φυλάττω, *cuſtodio*.
'Αφυλάκτως, *Adv.* incaute; (2) incuſtodite.
'Αφυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiæ defectus; (2) incuria cuſtodum & excubitorum. Ex α priv. & φύλαξ, *cuſtos*.
'Αφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, & ὑλίζω.
'Αφύλισμα, ατος, τὸ, ſedimentum, craſſamentum. Ab ἀφυλίζω.
'Αφυλλος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, foliis carens.
'Αφύξιμος, ὲ, ὁ ἡ ἤ, qui hauritur; (2) exhauſtus. Ab ἀφυσσω, *haurio*.
'Αφυξᾶ, *hauriam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω, *haurio*.
'Αφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex ἀπὸ, & ὕπνος, *ſomnus*. Unde
'Αφυπνος, ον, expergefactus.
'Αφυπνόω, ῶ, f. άσω, ſopior, obdormiſco. Πλεόνεσσ' ἢ ἀυτῆφι ἀφύπνασε, Luc. 8, 23.
'Αφύρητος, non mixtus vel ſubactus. Ab α & φυράω.
'Αφυσητὸς, ῆ, ὁ, hauſtus; (2) ſordes, cœnum. Ab ἀφύω, *haurio*.
'Αφύσητος, ον, non inflatus. Ab α & φυσάω.
'Αφυσιολόγητος, ον, alienus a ſcientia naturali, non conſentiens doctrinæ naturali.
'Αφυσμὸς, ῦ, hauſtio, exhauſtio. Ab ἀφύω.

Αφυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. & φύσα, *follis*.

Ἀφύσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀφῦσαι. Ab ἀφύω.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἄφενος ἡ πλῆτον ἀφύξειν, Il. 1, 171. Οἶνον δ' ὐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, ῶ, f. ήσω, subtrahor; (2) defraudor Ex ἀπὸ, & ὑστερέω, *posterior sum*.

Ἀφύτευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non plantatus, non satus; (2) non conſitus. Ex α priv. & φυτεύω, *planto*.

ΑΦΥΩ, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) dealbor. Εἰς ἄγγε' ἀφύσαι δῶρα Διωνύσῳ πολυηθέος, Heſiod.

Ἀφυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, *Adv.* natura inhabili; (2) male temperate. Ab ἀφυὴς.

Ἀφωμοιωμένος, part. perfect. paſſ. v. ἀφομοιόω.

Ἀφώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, *vocem edo*.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) ſilentium. Ab

Ἄφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, mutus, voce deſtitutus. Ex α priv. & φωνὴ, *vox*.

Ἀφώνως, *Adv.* mute, ſine ullo vocis uſu, vocem non emittendo.

Ἀφώρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, non deprehenſus in furto; (2) non deprehenſus. Ex α priv. & φωράω, *in furto deprehendo*.

Ἀφώριζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.

Ἀφωρισμένως, ſeparatim.

Ἀφώτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) myſteria religionis Chriſtianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, *illumino*.

Ἀφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

ΑΧΑΙΑ, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, & Ἀχαιὶς, idem.

Ἀχαϊκὸς, ἡ, ὸν, & Ἀχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ΑΧΑΙΟΣ, ά, όν, Achæus, Achivus.

Ἀχάλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, effrenatus.

Ἀχαλίνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) freno carens. Ex iiſd.

Ἀχάλκευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non eſt ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſine ære, pecuniam non habeo. Ab

Ἀχαλκὴς, ὁ ἡ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκὸς.

Ἄχαλκος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem

ΑΧΑΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas; ciſta frumentaria.

Ἀχανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiſcere non poteſt. Ab α pr. & χαίνω. (3) α *int.* valde hians, vaſtum hiatum habens, *unde* et, (4) non tectus, *de ædificio*; (5) vaſtus, immenſus.

Ἀχαρακτος, ὁ ἡ ἡ, nullas ſibi impreſſas habens notas, nullis notatus ſignis; (2) inefſigiatus, informis. Ex α priv. & χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, *vallo munio*.

Ἀχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἡ, ingratus, inſuavis, invenuſtus. illepidus, inſulſus, moleſtus; (2) triſtis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. & χάρις, *gratia*.

Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ingratus ſum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obſequor; & (3) *in Paſſivo*, non accipio debitam gratiam.

Ἀχαριστέιν πρὸς τὰς φίλας ἄδικόν ἐςι, Xen.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ἄnimus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

Ἀχάριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ingratus, injucundus. Ex α priv. & χάρις, *gratia*.

Ἀχαρίστως, *Adv.* ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστος.

Ἀχαρίτη, ἡ, ingratus animus.

Ἀχαρίτως, ingrato animo.

Ἀχαρίτωτος, ου, invenuſtus, indecorus. Ab α & χαρίτοω.

ΑΧΑΤΗΣ, ου, ὁ, achates, gemma.

Ἄχει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἤχεε, ab ἠχέω.

Ἄχειλος, ου, ὁ ἡ ἡ, labiis carens; (2) qui ſine ora, ſive margine eſt.

Ἀχείμαντος, ὁ ἡ ἡ, tranquillus, nullis tempeſtatibus agitatus. Ex α pr. & χείμα.

Ἀχείμαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. & χεὶρ, *manus*.

Ἀχειρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀχειρία, ἡ, *opp.* εὐχειρίας, defectus manus, tarditas manus.

Ἀχειραγώγητος, ου, immanſuetus, ſævus.

Ἀχειροθεώρητος, ου, non cultus manu humana.

Ἀχειρόπλαστος, ου, non fictus manu.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non manu, vel manibus factus; (2) non humano ſtructus opere. Ex α priv. & χειροποιέω.

Ἀχειροποιήτως, *Adv.* ſinè manuum opera.

Ἄχειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτόνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nullis electus eſt ſuffragiis. Ex α priv. & χειροτονητὸς.

Ἀχειροτεύκτος, ου, non factus humana manu.

Ἀχείρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis; (2) manu non factus.

Ἀχέουσα, part. pr. act. f. g. *Dor.* pro ἠχέουσα. Ab ἀχέω, *doleo*.

ΑΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam.

ΑΧΕΡΩΙΣ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχέρων, οντος, τὸ, Acheron fluvius. Ex ἄχος, *dolor*, & ῥόος, *fluvius*.

Ἀχεύσιν, *reſonant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor. Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι.

Ἀχθέω, f. θέσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχθέων, Il. 5, 869.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀχέω, *reſono*, *Dor.* pro ἠχέω.

Ἄχην, ένος, ὁ ἡ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. & ἔχω, *habeo*. Hinc

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

Ἀχηρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dolorificus, moleſtus. Ab ἄχος.

Ἄχης, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄχλυ.

Ἀχήσῃ, *Dor.* pro ἠχήσῃ, ab ἠχέω.

Ἀχθεινὸς, ὴ, όν, gravis, oneroſus; (2) moleſtus; (3) inviſus; (4) laborioſus. Ab ἄχθος.

Ἀχθεινῶς, moleſtè, graviter.

Ἀχθεὶς, *ductus*, a. 1. partic. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθέσει, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, *doleo*.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia. Ab eod.

Ἀχθῆναι, *adduci*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθηρὸς, ές, ὁ ἡ ἡ, oneroſus, gravis, moleſtus. Ab eod.

Ἀχθηρῶς, *Adv.* gravate, gravatim.

Ἀχθήσομαι, *dolebo*, f. 1. ind. med. verbi

Ἀχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo ſub pondere; (2) gravate fero, ægre & moleſte fero; (3) ſuccenſeo. Ἀχθεσθῆ τῳεί τινος πραγμάτος. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνών, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι, Ariſt. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, Soph. Phil. 961. Πολλ' ὧν ἐγὼ ἡμῶν τὴν γυναικῶν ἄχθομαι, Ariſt. Lyſ. 10. Σαπρὸν τὸ χοινίον, ὁμως γε μὴν τοι τριςόμβριον ἐσ' ἄχθος, Id. Veſp. 1333. Ab ἄχος.

ΑΧΘΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis moleſtia.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera ſuſtineo. Ex ἄχθος, & φέρω, *fero*.

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, *Ion.* ἀχθοφορίη, moleſtia in oneribus ferendis. Ab eod.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſarcinas & onera fert, bajulus, ſarcinarius. Ex iiſd.

Ἄχι, vel ἄχι, *Adv.* facile, Suid.

Ἄχι, *ubi*, *Dor.* pro ἧχι.

Ἀχιλῆα, acc. ſing. *Ion.* & *Poët.* pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς.

Ἀχλὺς, ὺος, ἡ, ſine ſucco, aut nutrimento; (2) pabulo deſtitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intenſ. & χιλὸς.

Ἀχίτων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ἡ, defectus lænæ.

Ἄχλαινος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſine læna, vel veſte. Ex α priv. & χλαῖνη, *lena*.

ΑΧΑΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidoſa, glarea; (2) lapillus.

Ἀχλόητος, ου, idem quod

Ἄχλοος, ἄχλοος, ου, ὁ ἡ ἡ, virore deſtitutus. Ex α priv. & χλόα, *herba virens*.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginoſus. Ab

ΑΧΛΥΣ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio.

Ἀχλύω, f. ύσω, & ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro. Ab ἀχλύς.

Ἀχλυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, caliginoſus, nebula obtectus. Ab eod.

ΑΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) ſpuma; (4) ſordes; (5) tenuiſſima & minima pars alicujus rei.

Ἄχνος, ου, *contr.* ἄχνους, ὁ ἡ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.

Ἀχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνύμενος, præſ. part. med.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mæror. Ab ἀχνυμαι.

Ἀχοι, *Echo*, dat. ſing. *Dor.* & *contr.* pro ἠχοῖ, ab ἠχὼ, *Echo*.

Ἀχολία, ἡ, mens non biliоſa, nulla bilis. Ab

Ἄχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, bile, ſeu felle carens. Ex α priv. & χολὴ, *fel, bilis*.

Ἄχορδος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſine fidibus. Ex α priv. & χορδὴ, *chorda*.

Ἀχορεύτος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. & χορεύω, *choreas duco*.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, ſ. apparatus. Ex α priv. & χορηγέω, *ſumptus præbeo*.

Ἀχορήγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui non ſubminiſtratur, non ſuppetit, egens. Ex iiſd.

Ἄχορος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀχόρευτος.

Ἀχόρτας, ου, ὁ ἡ ἡ, inſatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω.

ΑΧΟΣ, ους, τὸ, mæror, dolor, triſtitia.

Ἀχραὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χράω.

Ἀχραυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀχραυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

ΑΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pirus ſilveſtris; (2) fructus piri ſilveſtris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, temere, vel ſine cauſa ridens; (2) qui ob inutilia ridet; (3) ineptus, ſtultus. Ex ἀχρεῖος, & γέλως.

Ἀχρεῖον, *Adv.* leviter, indecore. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία, *utilitas*.

Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; & (2) *in Paſſ.* inutilis fio. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρείως, *Adv.* turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α priv. & χρεία, *utilitas*.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab

Ἀχρήματος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. & χρήματα, *opes*.

Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, ſum inops.

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab

Ἀχρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, idem quod ἀχρησία.

Ἀχρήσιμος, ου, inutilis.

Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis ſum; (2) inuſitatus ſum.

Ἀχρησία, ας, ἡ, inutilitas; (2) non uti. Ab

Ἄχρηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inuſitatus; (3) improbus.

Ἀχρήστως, *Adv.* inutiliter; (2) inuſitate,

Ἄχρι, vel ἄχρις, *Adv.* uſque ad, tenus, quoad; (2) donec

Ἄχριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & χρίω, *ungo*.

Ἀχροέω, f. ήσω, ſum coloris expers; (2) nativum colorem amiſi; (3) ſum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἀχροια, ας, ἡ. coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amiſſo colore nativo. Ab eod.

Ἄχροος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, *Adv.* ſine tempore, citra temporis principium; (2) ſubito, ſtatim.

Ἀχρονοτριβής, ές, ὁ ἡ ἡ, celeriter, ſeu ſubito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβέω, *tempus tero.*

Ἄχρως, *contr.* ἄχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amiſit, decolor. Ex α priv. & χρόα, *color.*

Ἀχρυσόπτερος, ὁ ἡ ἡ, carens veſte aurea.

Ἄχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α priv. & χρωματίζω, *colore imbuo.*

Ἄχρωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & χρῶμα, *color.*

Ἀχρεως, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χράω.

Ἀχυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, exſuccus; (2) inſipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλὸς, *ſuccus.*

Ἄχυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἄχυματος, ον, idem.

Ἀχύνετος, ος, ὁ ἡ ἡ, longe lateque & in multas partes fuſus, copioſe fluens. Ex α intenſ. & χύνω, *fundo.*

Ἀχύρινος, η, ον, e paleis conſtans.

Ἀχυρμιὰ, ας, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, & δέχομαι, pro δέχομαι, *recipio.*

Ἀχυροθήκη, ης, ἡ, idem.

ΑΧΥΡΟΝ, ος, τὸ, palea, acus, feſtuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ ἡ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίβω, *tero.*

Ἀχυροφαγίω, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis ſterno & reſpergo; (2) paleis immiſceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ.

Ἀχυράνης, εος, ὁ ἡ ἡ, aceroſus. Ab eod.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχυρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, conſtructio quæ fit paleis, paleata conſtructio. Ab ἀχυρόω.

Ἀχὼ, *Echo*, *Dor.* pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, *conflo.*

ΑΧΩΡ, ῶρος, manans capitis ulcus, ſordes capitis.

Ἀχώρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui comprehendi non poteſt, immenſus. Ex α priv. & χωρέω, *capio.*

Ἀχώριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, *ſeparo.*

Ἀχωρίστως, inſeparabiliter, indiviſe.

Ἄχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſine loco eſt, extorris, cui igni & aqua interdictum eſt.

ΑΨ. *Adv.* retro, retrorſum, in averſum; (2) ruſus, iterum; (3) ἀψ οὐ αὖθις, rurſus autem.

Ἀψηλάφητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui tactus non eſt; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπὸ τῆς ἀψηλάφητος, inultum tulit, Ariſt. Lyſ. 27. Ex α priv. & ψηλάφαω, *tango.*

Ἄψαλτος, ος, ὁ ἡ ἡ, fidium pulſu, vel cantu carens. Ex α priv. & ψάλλω, *cano.*

Ἀψάμαθος, ος, ὁ ἡ ἡ, arenis carens, non fabuloſus. Ex α priv. & ψάμαθος.

Ἄψαυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἄψω, *tetigiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango.*

Ἄψασθαι, *tetigiſſe*, a. 1. inf. med. v. ejuſd.

Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

Ἄψαυστι, *Adv.* citra tactum. Ab eod.

Ἄψαυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, *tango.*

Ἄψεγος, ές, ὁ ἡ ἡ, irreprehenſus. Ex α priv. & ψέγω, *reprehendo.*

Ἀψεγῶς, *Ion.* ἀψεγέως, ſine reprehenſione.

Ἄψεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀψδύεια, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψδυέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψδυέως, *Adv.* vere, citra mendacium, revera. Ab

Ἀψδυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mentiri neſcius, verax.

Ἀψδυσέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἄψδυξ, υξ, ὁ ἡ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex α priv. & ψδύω, *mentior.*

Ἄψηκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non raſus (2) non derſus; (3) durus, non mollis. Ex α priv. & ψήχω, *rado.*

Ἀψηλάφητος, ος, ὁ ἡ ἡ, intactus.

Ἄψηφις, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non tulit ſuffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω, *ſuffragor.*

Ἄψηφος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuffragio carens.

Ἀψηφοφόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nondum ſuffragium tulit. Ex ἄψηφος, & φορέω, *fero.*

Ἀψιδοειδὴς, ὲς, in modum abſidis formatus, ſ. ſtructus. Ex ἄψις, & εἶδος.

Ἀψικάρδιος, ον, vim habens in animum.

Ἀψικορία, ας, ἡ, faſtidium. Ab

Ἄψικορος, ος, ὁ ἡ ἡ, faſtidioſus. Ex ἄψις, & κόρος, *ſatietas.*

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; leve certamen, quo nil decernitur; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψιμάχος, ος, ὁ ἡ ἡ, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἄψις, *tactus*, & μάχη.

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel ſimultas non diuturna. Ex ἄψις, & μῖσος, *odium.*

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ος, τὸ, abſinthium, herba amara. *Angl.* Wormwood. Hinc

Ἀψινθίτης, ος, ὁ, ſc. οἶνος, abſinthites, vinum abſinthio conditum.

Ἄψινθος, ος, ὁ, abſinthium.

Ἄψις, vel ἁψὶς, ἴδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) teſtudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto.*

Ἄψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango.*

Ἀψίχολος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cito iraſcitur, ſed iram etiam facile deponit. Ex ἄψις, & χολὴ, *ira.*

Ἄψορρον, *Adv.* retro, retrorſum; (2) iterum.

Ἀψόρροος, *contr.* ἀψόρρους, ους, ὁ ἡ ἡ, retrograda, ſeu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἀψ, & ῥόος, *fluentum.*

Ἀψοῤῥος, ος, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, retro veſtigia referens. Ex iiſd.

ΑΨΟΝ, ονος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto.*

Ἄψοφητὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu. Antonin. 1, 6. ſed in ſenſu metaphorico. Ab

Ἄψόφητος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullum edens ſonum, vel ſtrepitum. Ex α priv. & ψοφέω.

Ἄψοφος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀψυδρακίωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non infeſtatus puſtulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non ſentit. Ex α priv. & ψύχω, *refrigero.*

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers ſum; (2) animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ, inanimum eſſe; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχὴ, *anima.*

ΑΩ, f. ἀύσω, flo, ſpiro.

Ἀώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, *oleo.*

Ἀῶθεν, *mane*, *Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀωρίω, ῶ, f. ήσω, non cuſtodio, negligo.

Ἀωτὶ, *Adv.* intempeſtive.

Ἀωρία, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus, *act.* & *paſſ.* (2) indecorus; (3) difficilis cuſtoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*, ſive ὥρος, *cuſtos*, vel ὥρα.

Ἀώρι, idem quod

Ἀώρουκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, immaturo, ſeu intempeſtivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος.

Ἄωρτο, *Hom. Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. per *Syncop.* & *Ion.* pro ἀιώρητο, a verbo ἀιωρέω, *ſurſum volo.*

Ἀὼς, *aurora*, *Dor.* pro ἠώς.

Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab

Ἄωτος, ος, τὸ, flos; (2) præſtantiſſimum cujuſque rei.

Ἄωτος, ος, ὁ, idem.

Ἄωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, aures non habens; (2) anſa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, *auris*, *anſa.*

B

Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis ſignificans *duo*, & cum lineola inferne poſita β, *duo millia.*

Βᾶ, *incede*, 2. ſing. a. 2. imper. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo.*

Βαὰλ, ὁ ἡ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Dominus.*

ΒΑΆΞ, mollis, Suic.

ΒΑΑΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo. Gl. Vet. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ, *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκλης, ες, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) inſanus (3) ſaltator. A βαβάζω.

βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάζω.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βαβάζω. Unde Βαξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræis *confuſio.*

Βάγμα, ατος, τὸ, ſermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγόας, ὁ, eunuchus. Vox Perſica.

Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.

Βαδδὶν, linea veſtis, ſtola. Vox Hebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν εἰδον, ἰδὼν, ὅτι, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πωλίτδιμα, ſe conferre; ὅτι τὸ ῥῆμα. Ἀπάσῃ τῇ Στρατείᾳ βαδίζειν ὅτι τὰς πωλείσας, Luc. Διὰ ταῦτα ἐ βάδην βαδίζομεν, Ariſt. Av. 42. Ab eod.

Βαδιξῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.

Βαδιοῦμαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι,

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſus. A βαδίζω, Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus.

Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem qui βαδιστικός.

Βαδιστέον, *Adv.* poſit. eundum eſt. *Ariſt. Ran*, 671. Ab eod.

βαδιστὴς, οῦ, ὁ, tolutarius, curſor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ὴ, όν, qui ambulare poteſt, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ὴ, όν, per quem incedi poteſt.

Βαδιῶ, *ibo*. futurum idem ac βαδιοῦμαι & eadem dialecto formatum in activo.

Βάδος, ος, ὁ, iter; (2) greſſus, Ab eod.

ΒΑΖΩ, f. άσω, & άξω, loquor, dico, facio verba, orationem habeo.

Βαθέλω, acc. ſing. *Ion.* pro βαθεῖαν.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. ſing. *contr.* pro βαθέϊ.

Βάθεσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro βάθεσι, a βάθος, ους,

Βαθέως, *Adv.* profunde, alte ; (2) graviter.
Βαθμηδὸν, *Adv.* gradatim. A *βαθμός*.
Βαθμὶς, ἰδ-, ἡ, gradus ; (2) basis. Ab eod.
Βαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus ; (2) limen ; (3) gradus dignitatis ; (4) statio pœnitentium. A *βαίνω, scando*.
ΒΑ'ΘΟΣ, ε-, τὸ, profunditas ; (2) locus penitior, locus intimus ; (3) acies militaris ; (4) *εἰς βάθ-*, penitus, introrsum, alte, profunde.
Βαθράδιον, τὸ, *Dim.* ex
Βάθρα, ας, ἡ, scala domus, vel navis. A *βαίνω*.
Βάθρον, ῥ, τὸ, scala ; (2) fundamentum, basis, scamnum, subsellium. Ab eod.
Βαθυαχὴς, ἐ-, ὁ ἡ ἡ, profundas valles habens. Ex *βαθὺς*, & *ἀχ-*, *vallis*.
Βαθύβουλος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *βουλὴ, consilium*.
Βαθύγειος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, cujus solum profundum est, fertilis, pinguis. Ex *βαθὺς*, & *γαῖα*.
Βαθυγένει-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex *βαθὺς*, & *γένειον, barba, mentum*.
Βαθύγεως, ω, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βαθύγει-*.
Βαθύγηρως, ω, ὁ ἡ ἡ, provectam senectutem agens, decrepitus, valde senex. Ex *βαθὺς*, & *γῆρας, senectus*.
Βαθύγλωσσ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, eloquens. Ex *βαθὺς*, & *γλῶσσα, lingua*.
Βαθυγνώμων, ον-, ὁ ἡ ἡ, homo abstrusi ingenii & consilii, taciturnus. Ex *βαθὺς*, & *γνώμη, sententia*.
Βαθυδίνης, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profundos vortices habens. Ex *βαθὺς*, & *δίνη, vortex aquarum*.
Βαθύδοξ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex *βαθὺς*, & *δόξα, gloria*.
Βαθύζωνος, ὁ ἡ ἡ, infra cinctus. Ex *βαθὺς*, & *ζώνη, zona*.
Βαθυζώνως, acc. pl. *Dor.* pro *βαθυζώνους*.
Βαθύθριξ, τριχ-, ὁ ἡ ἡ, denso vellere insignis. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus*.
Βαθυκαμπὴς, ἐ-, ὁ ἡ ἡ, longe lateque curvatus, valde curvus. Ex *βαθὺς*, & *κάμπη*.
Βαθυκήτης, ε-, ὁ ἡ ἡ, piscosus ; (2) profundus, altus ; (3) in profundis recessibus cetos habens. Ex *βαθὺς*, & *κῆτ-*.
Βαθυκλεὴς, ὲς, illustris.
Βαθύκληρ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, opulentus.
Βαθύκολπ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profundum sinum habens. Ex *βαθὺς*, & *κόλπ-*, *sinus*.
Βαθυκόμης, ῥ, ὁ, bene comatus.
Βαθύκρημν-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profunda præcipitia habens. Ex *βαθὺς*, & *κρημνός*.
Βαθυκρηπὶς, ἰδ-, ὁ ἡ ἡ, profundum fundamentum habens. Ex *βαθὺς*, & *κρηπίς*.
Βαθυκτέανος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, prædives. Ex *βαθὺς*, & *κτέανα, possessio, opes*.
Βαθυκύμων, ον-, ὁ ἡ ἡ, habens undas profundas. Ex *βαθὺς*, & *κῦμα, unda*.
Βαθυλειμ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, læta pascua habens.
Βαθυλείμων, ον-, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βαθυλήϊ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, ferax, fertilis. Ex *βαθὺς*, & *λῆϊον*.
Βαθύμαλλ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, villosus.
Βαθυμήτης, ῥ, ὁ, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *μῆτις*.
Βάθωσις, εως, ἡ, excavatio. A *βαθιόω*.
Βαθύνω, f. *ωσω*, p. *υγκα*, excavo, profundum facio. A *βαθύς*.
Βαθύξυλ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, opacus, densus arboribus. Ex *βαθὺς*, & *ξύλον, lignum*.
Βαθυπέδι-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, *f. βαθυπέδι-, ία, ιον*, latum campum, seu planitiem habens. Ex *βαθὺς*, & *πεδίον, campus*.
Βαθύπικρ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, valde amarus.
Βαθυπλεκὴς, ἐ-, ὁ ἡ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex *βαθὺς*, & *πλέκω, necto*.
Βαθυπλόκαμ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, comam densis cincinnis nexam habens.
Βαθυπλούσι-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, prædives.
Βαθύπλουτ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βαθυπόλεμ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, qui magnum & grave bellum movet. Ex *βαθὺς*, & *πόλεμ-*.
Βαθύπρωρ-, ἡ, navis alta prora.
Βαθυῤῥαίτατα, gen. f. *Æol.* pro *βαθυῤῥείτης, α*.
Βαθυῤῥείτης, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex *βαθὺς*, & *ῥέω*.
Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas :
Βαθύῤῥιζ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, altas radices habens. Ex *βαθὺς*, & *ῥίζα, radix*.
Βαθύῤῥο-, *contr. βαθύῤῥους*, ῦ, ὁ ἡ ἡ, profunde fluens. Ex *βαθὺς*, & *ῥέω, fluo*.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus ; (2) longus & extremus ; (3) crassus ; (4) plenus ; (5) *in compositione* profundus, magnus, gravis. *Compar. βαθύτερος, βαθίων*, & *βάσσων*. *Superl. βαθύτατος*, & *βάθιστος*. A *βάθος*.
Βαθυσκαφὴς, ἐ-, ὁ ἡ ἡ, altè effossus. Ex *βαθὺς*, & *σκάπτω*.
Βαθύσκιος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex *βαθὺς*, & *σκιά*.
Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A *βαθύς*.
Βαθύσπορος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, qui profunde seritur ; (2) in quo profundæ sationes fieri possunt.
Βαθύστερνος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, cui altum est pectus ; (2) profundos habens recessus. Ex *βαθὺς*, & *στέρνον, pectus*.
Βαθυστήριξ, γος, ὁ ἡ ἡ, fulcimentum profundum habens, altè defixus.
Βαθύστομος, ον, altas fauces habens.
Βαθύστρωτος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, alte stratus, molliter stratus. Ex *βαθὺς*, & *στρώννυμι, sterno*.
Βαθύσχοινος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Ab *βαθύς*.
Βαθύτριχος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus*.
Βαθύφραν, ονος, ὁ ἡ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex *βαθὺς*, & *φρὴν, mens*.
Βαθύφυλλος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profunda folia habens, frondosus. Ex *βαθὺς*, & *φύλλον, folium*.
Βαθύφωνος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex *βαθὺς*, & *φωνὴ, vox*.
Βαθυχαΐ-, ον, valde nobilis. Ex *βαθ-* & *χαος*.
Βαθυχαίτης, ῥ, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex *βαθὺς*, & *χαίτη, coma*.
Βαθύχειλος, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profunda habens labia.
Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.
Βαθύχροος, *contr. βαθύχρως*, ῥ, ὁ ἡ ἡ, profunde coloratus, qui denso & saturo est colore. Ex *βαθὺς*, & *χρόα, color*.
Βαΐεν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro *βαίησαν*, a verbo *βαίνω, eo*.
Βαΐν-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, palmeus. A *βαΐον*.
ΒΑΙ'ΝΩ, f. *βήσω*, vel *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, gradior, incedo, eo ; (2) abeo ; (3) coëo, ineo, de animalibus ; (4) *in Perf. etiam* situs & fixus sum, fundatus sum. *Βαίνειν δὴ Σμικρᾷ*, basin exiguam habere ; *ἐν ῥυθμῷ, παρὸς ῥυθμόν· μεγάλα, ἴσα, ἀέρα*, superbe, æquis passibus, molliter ; *εὖ*, bene succedere, *ἄνδρας ὅθι τὰς καμίνας ἔβησεν*, imposuit. *Βεβηυῖα ἐν δαπέδῳ*, fundata. *Ὃν δὴ πάλαι ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκοι*, mortuus sit, Soph. Phil. 494.
Βαΐον, ῥ, τὸ, Dim. a *βαῖς*.
Βαΐον, *Adv.* paullisper, parum. A *βαῖος*.
ΒΑΙΟ'Σ, ὰ, όν, parvus, modicus, paucus, unus.
Βαϊοφόρ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, palmifer. Ex *βαΐον, φέρω, fero*.
ΒΑΙ'Σ, ἡ, ramus palmæ.
ΒΑΙ'ΤΑ, ης, ἡ, læna consuta ex corio, seu pellibus.
Βαϊφόρ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βαϊοφόρ-*.
ΒΑΙΩ'Ν, όν-, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias *βλέν-*, dictus.
ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ῥ, τὸ, raphani, sive brassicæ semen.
ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ῥ, ὁ, homo magna statura præditus, sed excors & effeminatus ; (2) eunuchus, spado ; (3) mollis.
Βακκάριον, ῥ, τὸ, unguentum ex baccari. A
ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, f. baccaris, herba odorata.
Βακλιρβόω, f. *ώσω*, baculo nitor. A
ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio.
Βακλήριον, τὸ, idem.
Βακτηρίδιον, ῥ, τὸ, bacillum.
Βάκλρωμα, ατ-, τὸ, nixus in baculum ; (2) baculus ipse, quo nitimur. A
Βακτρόω, fut. *ώσω*, idem quod *βακλιρόω*.
Βάκλρον, ῥ, τὸ, idem quod *βακλήριον*.
Βακλροπροσάϊτης, *Epith.* Cynici baculum gestantis, & mendicantis.
Βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A *Βάκχ-*.
Βακχεῖον, ῥ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus ; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens ; sed *subst.* ὁ, Bacchius, pes poëticus syllaba brevi & duabus longis constans.
Βακχειωτὴς, ῥ, ὁ, idem quod *βακχεύτωρ*.
Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eod.
Βακχευτὴς, ῆ, ὁ, bacchicus. A *βακχεύω*.
Βακχευτικὸς, ὴ, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.
Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχεύω, f. *εύσω*, debacchor, Orgia celebro ; (2) *βακχεύομαι*, furiosus sum :
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita ; (2) sacerdos Bacchi :
Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania :
Βακχιάζω, bacchor.
Βακχικὸς, ὴ, όν, bacchicus. A
Βακχιακὸς, ὴ, όν, & *Βακχι-*, α, ον, idem.
ΒΑ'ΚΧΟΣ, ῥ, ὁ, furore percitus ; (2) Bacchus, Deus vini ; (3) Orgia celebrans ; (4) coronæ quoddam genus.
Βάκχαν, ον-, ὁ, Bacchulus. Dim. a *βάκχος*.
Βαλαὰμ, ὁ, Nomen Hebræum *ἀκλιτον*. *Vetustas populi*.
Βαλὰν, ὁ, Nomen Hebræum *ἀκλιτον*. *Exinaniens*.
Βαλανάγρα, ας, ἡ, claustrum, cui inseritur pessulus. Ex *βάλανος*, & *ἄγρα*.
ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ῥ, τὸ, balineum, balneum.
Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A *βαλανεῖον*.
Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix. Ab eod.
Βαλανεύω, f. *εύσω*, aquam in balneo administro ; (2) servio, ministro. *Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαυτῷ βαλανεύσω*, Arist. Pace, 1112. Ab eod.
Βαλανηρὰ, ῶ, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A *βάλανος*.
Βαλανηφαγέω, glandibus vescor.
Βαλανηφάγ-, ὁ ἡ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex *βάλανος*, & *φαγεῖν*.
Βαλανηφόρ-, ῥ, ὁ ἡ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex *βάλανος*, & *φέρω, fero*.
Βαλανίζω, f. *ίσω*, glandes excutio ; (2) glandem fodi subjicio :
Βαλάνισ-, *ίνη, ινον*, qui e glande fit :
Βαλανῖς, ίδ-, ἡ, balneatrix.
Βαλανίτης, ῥ, ὁ, glandem referens. A
ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ῥ, ὁ, glans, fructus quercus ; (2) fructus similis quivis ; (3) arbor glandifera ; (4) animalculum quoddam aquatile ; (5) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod sedi imponitur ad dejiciendam alvum ; (6) extrema pars penis ; (7) obex, pessulus.
Βαλανόω, ῶ, f. *ώσω*, obice objecto obsero. *Νῦν μὲν γὰρ ἔστ- βεβαλάνωκε τὴν θύραν*, Arist. Conc. 361. A *βάλανος*.
Βαλαντίδιον, ῥ, τὸ, Dim. a
ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ῥ, τὸ, crumena, marsupium.
Βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A
Βαλαντιοτόμ-, ῥ, ὁ, crumenarum sector, fur zonarum, sacularius. Ex *βαλάντιον*, & *τέμνω, seco*.
ΒΑΛΑΤ'ΣΤΙΟΝ, ῥ, τὸ, flos mali silvestris Punici.
Βαλὴν, vel *βαλλὴν*, O rex. Unde
Βαλληνάϊ-, vel *βαλληνᾶϊ-*, regius.
ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδ-, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur.
Βάλε, 2. f. a. 2. imper. act. verbi *βάλλω*.
Βάλε, & *βάλεν, demisit*, 3. sing. a. 2. indic. act. *Ionice*, pro *ἔβαλε*.

Βαλίειν,

Βαλέειν, a. 2. inf. act. *Ion. & Poët.* pro βαλεῖν.
Βαλέοντι, dat. ſing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλοῦντι.
Βαλέω, 1. ſing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.
Βαλῃς, *jeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act.
Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.
Βαλιὸς, ά, όν, & βαλίος, ία, ίον, varius, maculoſus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.
Βάλλεαι, 2. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro βάλλῃ.
Βάλλεο, præſ. imp. med. *Ion.* pro βάλλε.
Βαλλίσκετο, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. & Poët.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλου, præſ. imp. med. *Dor.* pro βάλλε.
Βάλλησα, *jeci*, 1. ſing. a. 1. ind. *Ion. & Poët.* pro ἐβάλλησα, a verbo inuſ. βαλλέω.
Βάλοι, 3. ſ. a. 2. optat. act. verbi βάλλω.
Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quaſi ex βάλω, *eo*, & ἄλλομαι, *ſalio*, vel potius a βάλλω.
Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium. A βαλλίζω.
ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, ſaucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto, Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, laceſſere; Σκοπὸν, ſ. ἐπὶ Σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ, ſ. ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθαι εἰς νόον, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῷ, apud ſe cogitare, τὶ ἐς θυμὸν.
ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* Stinking Horehound.
Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo βάλλω.
Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balſamine, herba quædam. Ab
ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balſamum. Hinc
Βαλσαμώδης, ες, ἡ, caſſia quædam, odore ſimili odori balſami.
Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.
Βάλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. a. βάλλω, *jacio, dejicio.*
Βᾶμα, *inceſſus, greſſus, Dor.* pro βῆμα.
Βάμβα, *tinctura, Dor.* pro βάμμα.
Βαμβαλίζω, tremo labiis, ſtrideo.
Βαμβάλω, idem.
Βᾶμβι, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῆμβι, a verbo βαίνω, *eo.*
Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo.*
ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confuſum quemdam ſonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.
Βαν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion. & per Syncop.* pro ἔβασαν, a βαίνω.
Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, ars illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia:
Βαναυσικὸς, ἡ, όν, ad artifices mechanicos pertinens. A
ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, proprieque, qui opus ſuum ad ignem conficit, qui manibus ſibi victum quærit, ſellularius, ſedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.
Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.
Βαναυσουργέω, idem.
Βαναυσουργὸς, ὁ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ ſunt artis ſedentariæ & ſellulariæ. Ex βάναυσος, & ἔργον, *opus.*
Βαναύσως, *Adv.* more βαναύσων. A βάναυσος.
Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.
Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo. A βάζω.
Βαπλίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (*quibuſcunque in rebus tropice mergere dicitur Latinis, inde & pro* opprimere, urgere, v. c. tributis, ære alieno, ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *ſignificatu ſacro.* Βαπλίζειν εἰς τὸν λίμνην, *Heliod.* l. 1. Ψυχὴ τοῖς μὲν Συμπότοις ἀυξεῖ πώνοις, τοῖς δ' ὑποβρύχιοις βαπλίζει, *Plut.* de educat. Τῇ Συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τῆς νεὼς κυδωνιόσης βαπλίζεσθαι, *Æſop.* A βάπτω.
Βαπλισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. paſſ.
Βαπλισθήσεσθε, 2. plur. f. 1. ind. paſſ.
Βάπλισις, εως, ἡ, lavacrum. A βαπλίζω. Unde
Βάπλισμα, ατος, τὸ, immerſio, intinctio; (2) Baptiſmus:
Βαπλισμὸς, οῦ, ὁ, idem:
Βαπλιςήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) Baptiſterium, locus, ubi baptiſmus peragitur:
Βαπλιςὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptiſta.
Βαπλὸς, ἡ, όν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A βάπλω.
Βαπλρίκα, ας, ἡ, tinctrix. Ab eod.
ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων Στρατῷ, Soph. Aj. 95.
ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienſes, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc
Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:
Βαραθρώδης, ες, ὁ ἡ, barathro ſimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginoſus.
Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A βάρβαρος.
Βαρβαρικὸς, ἡ, όν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.
Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more.
Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbariſmus. A βαρβαρίζω.
Βαρβαρισὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.
Βαρβαρόγλωσσος, ὁ ἡ, barbare loquens.
Βαρβαρόκλονος, ὁ ἡ, a barbaris interfectus.
ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, barbarus, pronuntiatione inſuavi & peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agreſtis; (4) non Græcus.
Βαρβαροσομία, ας, ἡ, vitium, quo quis linguam barbare pronunciat. A
Βαρβαρόσομος, ου, ὁ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex βάρβαρος, & Στόμα, *os.*
Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.
Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro ſermone utor. A
Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ἡ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος, & φωνὴ, *vox.*
Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agreſtem, ferum facio, (2) barbarorum poteſtati ſubjicio. A βάρβαρος.
Βαρβάρως, *Adv.* barbare. A βάρβαρος.
ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.
Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulſo, barbito cano. A
ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, inſtrumentum muſicum multis chordis intentum.
Βάρβιτος, ου, ὁ ἡ, idem.
Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit. Ex βάρβιτος, & ᾠδὸς, *cantor.*
Βάρδιος, *tardiſſimus*, nom. ſing. ſuperl. per *Metathef.* pro βραδίος, a βραδὺς, *tardus.*
Βαρείδω, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro βαρείδω, a
Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρὺς.
Βαρέως, *Adv.* graviter, moleſte, valde.
Βαρηκοέω, difficulter audio.
Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebræum. *Filius haurientis aquam.*
Βαρὶα, ας, ἡ, & *Ion.* βαρίη, gravitas. Ὑπὸ βαρίης τῆς νήρος, *Aret.* A βάρος, *pondus.*
ΒΑ'ΡΙΣ, ίος, vel ιδος, ἡ, *proprie* quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, reſpondetque Lat. *mœnia.* Deinde de variis ſpeciebus dicitur ut navi; (2) turri; (3) domo turrita & regia; (4) muro; (5) porticu; (6) ſphæra.
Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, Barnabas. Nomen Hebræum. *Filius conſolationis.*
ΒΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) moleſtia; (3) auctoritas, gravitas.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. Nomen Hebræum. *Filius quietis.*
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebræum. *Filius Timæi.*
Βαρυαλγὴς, έος, ὁ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; it. gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex βαρὺς, & ἄλγος.
Βαρυάλγητος, ου, ὁ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.
Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex βαρὺς, & βοάω, *clamo.*
Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Græm.* βαρυβρεμέτειρα.
Βαρύβρομος, ου, ὁ ἡ, graviter fremens, vel ſtrepens. Ex βαρὺς, & βρέμω, *fremo.*
Βαρυδρὰς, ῶτος, valde mordens, acerbus.
Βαρύδουπος, ου, ὁ ἡ, graviter ſonans. Ex βαρὺς, & δουπέω, *ſono.*
Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ου, ὁ ἡ, cujus lingua gravis eſt; (2) maledicus.
Βαρυγνάτος, & βαρύγνιος, ον, tardus.
Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus.
Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miſer ſum:
Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A
Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ, infelix, miſer.
Βαρύδακρυς, υος, ὁ ἡ, graviter lacrymans.
Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.
Βαρύδεσμος, ου, ὁ ἡ, gravi vinculo ligatus.
Βαρυδότειρα, ης, graviter adfligens, vexans.
Βαρύδουπος, ου, ὁ ἡ, idem quod βαρύδουπος.
Βαρυεγκέφαλος, ὁ, gravedo.
Βαρύζηλος, ου, ὁ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidioſus; (3) infeſtus.
Βαρυηκοΐα, ης, ἡ, hebetudo aurium.
Βαρυήκοος, ου, ὁ ἡ, cui hebetes ſunt aures. Βαρυήκοοι νότοι, *Hippocr.* Ex βαρὺς, & ἀκοὴ, *auditus.*
Βαρυηχὴς, έος, ὁ ἡ, graviſonus. Ex βαρὺς, & ἦχος, *ſonus.*
Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, animum deſpondeo.
Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A
Βαρύθυμος, ου, ὁ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.
Βαρυθύμως, *Adv.* irate, ægre.
Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθῃ δ' ὑπ' αὐτῆς, Heſiod. Ἔργ. 213. A βαρὺς.
Βαρυκάρδιος, ου, ὁ ἡ, excors. Ex βαρὺς, & καρδία.
Βαρυκέφαλος, ου, ὁ ἡ, grave caput habens. Ex βαρὺς, & κεφαλή.
Βαρύκομπος, ου, ὁ ἡ, gravem ſtrepitum edens. Ex βαρὺς, & κόμπος, *ſonitus.*
Βαρύκοτος, ὁ ἡ, inviſus.
Βαρύκλυπος, ου, ὁ ἡ, graviſtrepus, graviter fremens. Ex βαρὺς, & κλυπέω, *reſono.*
Βαρύλαιλαψ, valde ſonans, fremens.
Βαρύλλιον, ου, τὸ, ponduſculum. Dim. a βάρος.
Βαρυλόγως, ου, ὁ ἡ, maledicus.
Βαρύλυπος, ου, ὁ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex βαρὺς, & λύπη, *dolor.*
Βαρυμάνιος, *Dor.* pro
Βαρυμήνιος, ου, ὁ ἡ, iracundus, valde iratus. A
Βαρύμηνις, εος, ὁ ἡ, idem.
Βαρυμηνιάω, valde iraſcor.
Βαρύμαστος, ον, mammoſus.
Βαρύμιτον, τὸ, idem quod βάρκιτον.
Βαρυμοχθος, ου, ὁ ἡ, laborioſus.
Βάρυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion. & Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, a βαρύνω.
Βαρύνοσος, ου, ὁ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.
Βαρυντικὸς, ἡ, όν, gravandi vim habens. A
Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) moleſtia adficio. Βαρύνειν τὰς δικασὰς, τινά τινι· βαρύνεσθαι καμάτοις, χόλῳ, γήρᾳ, ὑπό τινος. A βαρὺς.

Βαρύνα-

Βαρύνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravi teſta, ſ. tergore onuſtus. Ex *βαρὺς*, & νῶτος, *dorſum.*
Βαρυοδμία, ας, ἡ, & *Ion.* *βαρυοδμίη*, graveolentia. A
Βαρύοδμος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter olens.
Βαρύοπας, *graviſonus*, *Dor.* pro *βαρύοπης.*
Βαρύοργος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui gravi ira exardeſcit. Ex *βαρὺς*, & ὀργὴ, *ira.*
Βαρύοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βαρύοδμος.*
Βαρυπαθέω, ægre fero.
Βαρυπειθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tardus ad parendum. Ex *βαρὺς*, & πείθω.
Βαρυπενθὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, gravi luctu oppreſſus. Ex *βαρὺς*, & πένθος, *luctus.* Hinc
Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.
Βαρύπενθος, id quod *βαρυπενθὴς.*
Βαρυπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex *βαρὺς*, & πῆμα, *damnum.*
Βαρυπνείω, graviter flo. Ex *βαρὺς*, & πνέω.
Βαρύπνοος, ε, ὁ, grave olens.
Βαρύποτμος, ε, ὁ ἡ ἡ, miſer, infelix. Ex *βαρὺς*, & πότμος.
Βαρυπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde decorus; (2) ſumptuoſus. Ex *βαρὺς*, & πρέπω.
Βαρύπυκνος, ε, ὁ, ſonus in muſicis, qui velut regiones primas ſpiſſus retentat.
Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderoſus, gravis; (2) robuſtus; (3) gravis, de ſono; (4) violentus; (5) moleſtus, oneroſus; (6) opulentus, potens, amplus. A *βάρος.*
Βαρυσίδηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravis ferro.
Βαρυσθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. A *βαρύσθμος.*
Βαρυσθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Βαρύσθμος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter ponderans, gravis. Ex *βαρὺς*, & ζυθμὸς, *libra.*
Βαρυστενάχω, f. ξω, graviter gemo.
Βαρύστονος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter ſuſpirans; (2) infelix; (3) luctuoſus.
Βαρυστόνως, ægre, magno cum gemitu.
Βαρυσύμφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix. Ex *βαρὺς*, & συμφορα.
Βαρυσυμφορώτατα, infeliciſſime.
Βαρυσφάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus.
Βαρύσωμος, robuſtus.
Βαρυταρβὴς, ὲς, terribilis.
Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. A *βαρύς.*
Βαρύτιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravis pretii, pretioſus. Ex *βαρὺς*, & τιμὴ, *pretium.*
Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.
Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero.
Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A
Βαρύτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex *βαρὺς*, & τόνος.
Βαρυτόνος, *Adv.* gravi tono. A *βαρύτονος.*
Βαρύϋμνος, hymnus grave ſonans.
Βαρύφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravum ſonum edens.
Βαρύφορτος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravis, onuſtus.
Βαρυφορτία, ῶ, f. ήσω, graviter mente ſum adfectus. A *βαρύφρων.* Hinc
Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi.
Βαρύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, æger animo. Ex *βαρὺς*, & φρὴν, *mens.*
Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A
Βαρύφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui vox eſt gravis. Ex *βαρὺς*, & φωνὴ, *vox.*
Βαρύχειλος, ον, vaſte loquens.
Βαρύψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ignavo eſt animo. Ex *βαρὺς*, & ψυχὴ, *animo.*
Βαρυώδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex *βαρὺς*, & ὀδύνη, *dolor.*
Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, viſu ſum obtuſiore. Ex *βαρὺς*, & ὠψ, *oculus.*
Βὰς, *qui ivit*, a. 2. part. act. verbi *βαίνω*, ſeu potius *βᾶμι*, ex *βάω*, *eo.*
Βᾶσαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g.
Βασανιζόμενος, *qui cruciatur*, pr. part. paſſ. v.
Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæſtionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo. *Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἔκασα, ἢ ἀλάστρα. Βασανίζε γὰρ τὸ παῖδα τυτουὶ λαζών*, Ariſt. Ran. 636. *Ἐγὼ δ' βασανιῶ τῦτον μόνος*, id. Ach. 110. A *βάσανος.*
Βασανισμὸς, ὃ, ὁ, exploratio, quæſtio, tormenta, cruciatus. A *βασανίζω.*
Βασανιστέον, ferendum. *Ἀλλὰ βασανιστέον τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμέ*, Ariſt. Lyſ. 481. Ab eod.
Βασανιστήριον, ε, τὸ, inſtrumentum ad explorandum; (3) locus in quo habetur quæſtio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.
Βασανιστὴς, ᾶ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod. Hinc
Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.
ΒΑΣΑΝΟΣ, ε, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquiſitio, examen; (3) quæſtio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.
Βασεύμαι, *ibo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro *βήσομαι*, a verbo *βαίνω.*
Βασεύονται, *progredientur*, 3. plur. futuri ejuſd.
Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A *βασιλεύς.*
Βασιλείᾳ, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc
Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.
Βασιλείδης, ε, ὁ, regius filius, Suid. Ab eod.
Βασιλείδιον, ε, τὸ, regulus. Dim. ab *βασιλεύς.*
Βασίλειον, ε, τὸ, regia, regia domus. A
Βασίλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, regalis. A *βασιλεύς.*
Βασιλεύεμμι, præſ. inf. *Ion.* pro *βασιλεύειν.*
ΒΑΣΙΛΕΥΣ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.
Βασιλεύτερος, ε, ὁ, qui regiam majeſtatem magis præ ſe fert, quam cæteri, auguſtior; (2) regno dignior. A *βασιλεύς.*
Βασιλεύτὸς, ὴ, όν, qui regnum ferre natura aptus eſt. A
Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex ſum; (2) regnum adipiſcor; (3) regem creo. *Βασιλεύειν τ' Ἀίας, ὦ Πέρσαις· Βασιλεύεσθ' ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις*, Ariſt. Eq. 1048. A *βασιλεύς.*
Βασιλὴ, ἡ, regnum, Heſ. ex Soph. Ab eod.
Βασιλῆϊ, *regi*, Dat. ſing. *Ion.* pro *βασιλεῖ.*
Βασιλήϊδα, *regiam*, acc. ſing. a. *βασιλήις.*
Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero. Ab eod.
Βασιλικὸς, ὴ, όν, regius, regalis. Hinc *βασιλικὴ*, ῆς, ἡ, regia domus; (2) baſilica, ædificium amplum tranſigendis negotiis deſtinatum. Ab eod.
Βασιλικῶς, *Adv.* regie, regaliter.
Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui ſorte rex factus, facienda imperat.
Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, apud Men.
Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A *βασιλεύς.*
Βασιλίσκος, ε, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) ſerpens quidam; (4) ſtella in corde leonis. Dim. a *βασιλεύς.*
Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.
Βάσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, pervius; (2) acceſſibilis; (3) acceſſus; (4) ſtabilis, fixus, conſtans. A *βάσις.*
Βάσις, εως, ἡ, greſſus, gradus, inceſſus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A *βαίνω, eo, incedo.*
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. ανῶ, faſcino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. *Βασκαίνειν τινὶ, τί τινι, ὅτι τινι.*
Βασκανητικὸς, ὴ, όν, invidiæ pronus.
Βασκανία, ας, ἡ, faſcinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A *βάσκανος.*
Βασκάνιον, ε, τὸ, faſcinum; (2) odium. A
Βάσκανος, ε, ὁ ἡ ἡ, faſcinator, faſcinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) inviſus, intolerandus. A *βασκαίνω.*
Βασκάνως, *Adv.* invide, animo invido.
Βασκοσύνη, ης, ἡ, faſcinatio, faſcinum.
Βάσκω, vado. Poëticum.
Βασμὸς, ᾶ, ὁ, id. quod *βαθμὸς.*
Βασεῦνται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro *βήσονται*, a verbo *βαίνω.*
Βάσσα, *concavitas*, *Dor.* pro *βῆσσα.*
ΒΑΣΣΑΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.
Βασσάρειος, εία, ειον, vulpinus. A *βασσάρα.*
Βασσαρικὸς, ὴ, όν, bacchicus. Ab eod.
Βασσάριον, ε, ειον, τὸ, Dim. a *βασσάρα.*
Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes fœmina; (3) meretrix. Ab eod.
Βασταγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur:
Βάσταγμα, ατος, τὸ, geſtamen. A
ΒΑΣΤΑΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie ſcilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, ſuffero; (5) e medio tollo, deleo, ſepelio. *Βαστάζειν τι ὅπῃ χρὴ ὤμων*, Ariſtot. *Ὕδρην*, Epig. *Πάντα σ' ἐβάσασιν φρενὶ*, Ariſt. *Θεσμ.* 444.
Βαστατικῶς, bajulantis modo.
Βαστὸν, ᾶ, τὸ, calceus.
Βασάσαι, a. 1. inf. act. verbi *βαστάζω.*
Βασάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.
Βάσομμι, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro *βήσωμεν.*
Βαταλιζόμαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A
ΒΑΤΑΛΟΣ, ε, ὁ, mulieroſus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Epheſius; (3) podex.
Βατάνιον, ε, τὸ, patella. Dim. a *βατάνη.*
Βᾶτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imper. act. *Dor.* pro *βῆτε*, a *βαίνω.*
Βατδύω, f. δύσω, coëo, de maribus, ut *βατδύομαι*, de feminis. A *βατέω.*
Βατέω, ῶ, idem; (2) calco, pro *πατέω*, a *βαίνω.*
Βάτλω, 3. d. a. 2. ind. act. v. *βαίνω.*
Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.
Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius. A *βατὴρ.*
Βατία, ας, ἡ, rubus. A *βάτος.*
ΒΑΤΙΑΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.
Βατιδοσκόπος, & *βατησκόπος*, idem qui ὀφιοσκόπος. Ex *βατις*, vel *βατία*, *piſcis*, & σκοπέω.
Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. Ab eod.
Βάτιον, ε, τὸ, parvus cadus. Dim. a *βάτος.*
Βατις, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piſcis quidam, raia, Gl. V. avis quædam.
Βατοδρόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, rubos decerpens. Ex *βάτος*, & δρέπω, *decerpo.*
ΒΑΤΟΣ, ε, ἡ, rubus, ſentis.
ΒΑΤΟΣ, ε, ὁ, batus, menſura liquidorum apud Hebræos.
Βατὸς, ὴ, όν, pervius, acceſſu facilis. A *βαίνω, eo.*
Βατράχειος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens. A *βάτραχος.*
Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, in morem ranæ nato. Ab eod.
Βατράχιον, ε, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* l. 25. §. 109. c. 13. cujus ſucco inficiebant faciem ante inventas perſonas. Scribitur & *βατράχειον*, unde et color ſic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* Crow-foot.
Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis habens colorem, qui ex *βατραχίς* fit.
Βατραχίσκος, ε, ὁ, pars quædam in cithara.
Βατραχίτης, ε, ὁ, ſc. λίθος, batrachites lapis.
Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex *βάτραχος*, *μῦς*, & *μάχη.*
ΒΑΤΡΑΧΟΣ, ε, ὁ, rana.
Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæſito; (2) blatero, garrio. A *βάτταρος.* Hinc
Βατταρισμὸς, ᾶ, ὁ, titubantia & hæſitantia linguæ, linguæ offenſio in loquendo.
Βατταρισὴς, ᾶ, ὁ, titubator, hæſitator, qui impedite loquitur.
Βατταλογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod *βατταρίζω.* Ex *βάττος*, & λόγος, *ſermo.*
Βατταλογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas. A *βατταλογέω.*
ΒΑΤΤΟΣ, ε, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus & exili voce præditus.
ΒΑΤΤΑΗ, ης, ἡ, femina nana.
Βάτω, 3. ſing. aor. 2. imp. verbi *βαίνω.*

Βατάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rubeus, rubo similis. A *βάτος*.

Βαυζάω, ῶ, f. ήσω, dormio ; (2) sopio. A

Βαυζώ ὁς, *contr.* οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

Βαυζῆσαι, præs. inf. act. *Dor.* pro *βαΰζειν*.

ΒΑΥΖΩ, f. ξω, latr., baubor. *βαΰζε, τὰμὲν ζῶμα βάλεσα ψόφῳ*, Ar. Θεσ. 902. A

Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, sopio cantu nutricum more. A *βαυζάω*.

Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod *βαυκαλάω*.

Βαυκαλίον, ε, τὸ, vas anguſti oris. A *βαΰζω*.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.

Βαυκίδες, genus calceamentorum.

Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, laſcivio. A *βαυκός*.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A *βαυκίζω*.

Βαυκισμὸς, οῦ, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis.

ΒΑΥΚΟΣ, ή, όν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥΝΟΣ, ε, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, ε, τὸ, officina tinctoris, f. infectoris. A *βάπτω*.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio ; (2) tinctura ; (3) color ; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ἡ, όν, tinctorius. Hinc ἡ *βαφικὴ*, ſc. *τέχνη*, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψας, aor. 1. part. act. v. *βάπτω*.

Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipſe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑΩ, inuſ. unde *βῆμι*, & *βαίνω*, *eo*.

ΕΔΑΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo ; (2) fugo. Hinc

Βδέλσις, εως, ἡ, mulctus ; (2) fuctus.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga ; Prov. 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, ε, τὸ, arbor quædam Arabica ; (2) lacryma iſtius arboris. Dim. a *βδέλλα*.

Βδελλολάρυγξ, ὁ, convicium in paraſitum.

Βδέλλω, mulgeo, fugo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio ; (2) res exſecranda. A *βδελύσσω*.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio ; (2) nauſea. Ab eod.

Βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod *βδέλυγμα*.

Βδελυκτὸς, ἡ, όν, abominabilis, exſecrabilis.

Βδελυκτρόπος, idem. A *βδ.* & *τρέπω*.

Βδελυρέυομαι, idem quod *βδελυσσομαι*.

Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia ; (2) ſcurrilitas ; (3) vita impura & flagitioſa. A *βδελυρός*.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, fœdæ libidini deditus. A *βδέω*.

Βδελυρῶς, *Adv.* impure, flagitioſe. Ab eod.

Βδελύσσομαι, vel *βδελύττομαι*, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, proprie ob fœtorem ; (2) formido, exhorreo. Βδελυττόμεθ γὸ τὲς λόφυς, Ariſt. Ach. 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη κεῖνος, Id. Lyſ. 797. A *βδέω*.

Βδελυχρὸς, ὰ, όν, quod *βδελυρός*.

βδέννυμαι, alvum evacuo. Ab eod.

Βδέσμα, ατος, τὸ, flatus ventris.

ΒΔΕΩ, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto ; (2) fœteo, puteo.

Βδόλος, ε, ὁ, flatus ventris ; (2) crepitus ; (3) fœtor extinctæ lucernæ. A *βδέω*.

Βδύλλω, idem quod *βδέω* ; (2) timeo, tremo. Τί *βδύλλεσθ' ἡμᾶς* ; Ariſt. Lyſ. 356.

Βέβαα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro *βέβηκα*, a *βαίνω*.

Βεβαιοπίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, firmus & conſtans in fide. Ex *βέβαιος*, & *πίστις*, *fides*.

ΒΕΒΑΙΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, & αιος, αιὰ, αιὸν, firmus, ſtabilis ; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo perſuademus. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas.

Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo, firmum reddo ; (2) confirmo ; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione & ſtipulatione evictionis cautum eſt ; (4) fidem facio, affirmo. Βεβαιῶν τὼ εἰρὼνω, νόμες, τὼ ἀρχὼ τῳ. Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firme ; (2) certo, explorato.

Βεβαιῶσαι, *confirmaſſe*, a. 1. inf. act.

Βεβαίωσις, ως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A *βεβαιόω*.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, ſancitor.

Βεβαιωτικὸς, ἡ, όν, confirmativus. Ab eod.

Βεβάκως, perf. part. act. *Dor.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βεβάλος, *profanus*, acc. pl. *Dor.* pro *βεβήλους*.

Βεβάμμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Syn.* pro *βεβήκαμεν*, a *βαίνω*.

Βεβαρμένος, part. perf. paſſ. verbi *βαρέω*.

Βεβαρὼς, perf. part. act. *Ion.* pro *βεβαρηκὼς*.

Βέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐβεβήκεισαν.

Βέβαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *βάπτω*.

Βεβαὼς, perf. part. act. *Ion.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βέβηκας, *iviſti*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, profanus, non initiatus. A *βηλὸς*, *limen domus*. Hinc

Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.

Βεβήλασις, εως, ἡ, profanatio. A *βεβηλόω*.

Βεβιασμένως, coacte.

Βεβίηκε, 3. ſing. perf. ind. act. act. v. *βιάω*.

Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. *βιόω*.

Βέβλαβε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *βλάπτω*.

Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ.

Βεβλάφηκε, 3. ſ. perf. indic. act. v. *βλαστάνω*.

Βέβλαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *βλάπτω*.

Βέβλησαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβλησαι*, a *βάλλω*.

Βεβλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβληνται*.

Βεβλήατο, *fuerant*, 3. pl. pluſq. paſſ. *Ion.* pro *βεβλημένοι ἦσαν*.

Βέβληκας, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβληται, *decumbit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Βεβοήται, *clamati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βεβόηται*, a *βοάω*.

Βέβοκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi *βόσκω*.

Βεβολήαζ, *ejecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβληνται*, a *βάλλω*.

Βεβολημένος, perf. part. paſſ. v. *βολέω*.

Βέβουλα, 1. ſ. perf. ind. med. v. *βέβουλμαι*.

Βεβούλυμαι, 1, ſing. perf. ind. paſſ. v. *βουλόω*.

Βεβουλυμένως, conſulto.

ΒΕΒΡΑΣ, άδος, ἡ, ſpecies piſcis.

Βέβρεγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. *βρέχω*, *rigo*.

Βεβρέμπκε, *ſtrepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *βρέμω*, *ſtrepo*.

ΒΕΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβριθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *βρίθω*,

Βεβριθότι, *onuſto*, dat. ſing. perf. part. med.

Βεβρισμένος, *obrutus*. perf. part. paſſ.

Βέβροχας, 2. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro *βέβρεχας*, a *βρέχω*.

Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *βρύχω*.

Βέβρωθα, *comedi*, perf. ind. med.

Βεβρώθοις, 2. ſing. perf. optat. med. a *βρώσκω*.

Βεβρώθω, f. ώσω. comedo, depaſco. A *βρώθω*, inuſitato.

Βέβρωκας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi *βρώσκω*, *βεβρώσκω*, *βρῶμι*, *βρώω*, vel *βρόω*.

Βέβρωκε, *pavit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Βεβρωκόσιν, dat. pl. perf. part. act.

Βεβρως, qui comedit, perf. part. act. *per Sync.* pro *βεβρωκὼς*, a verbo eod.

Βεβωμβυσμένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro *βεβομβυσμένος*, a verbo *βοάω*.

Βεβὰς, perf. part. act. *Att.* & *Ion.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βεελζεβὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. *ἄκλιτον*. *Dominus muſcarum*.

Βέῃ, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro *βῇ*, a *βαίνω*.

Βεινηπιάω, ῶ, Venerem appeto. A *βείνω*, in uſu *βινηπιᾶν*.

ΒΕΙΝΩ, in uſu *βιεῖν*, ineo, coëo.

Βείομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro *βέισομαι*, a verbo inuſ. *βείω*, *vivo*.

Βείω, *ivero*, 1. ſ. a. 2. conj. *Poët.* pro *βῶ*, a *βαίνω*.

Βεκκεσίλλως, ε, ὁ ἡ ἡ, delirus, ſtupidus ; (2) antiquus, quaſi ante *βίκκον*, *panem*, & *Σελλώλω*, *lunam*.

ΒΕΚΚΟΣ, ε, ὁ, panis, Phrygum lingua ; (2) amens.

Βέκυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.

ΒΕΛΕΚΟΣ, legumen, lathyro ſimile, Suid.

Βέλεμνον, ε, τὸ, telum, ſagitta. A *βέλος*.

Βελονίτης, ε, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.

ΒΕΛΕΝΟΣ, ε, ὁ, piſcis quidam.

Βέλεσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro *βέλεσι*, a *βέλος*, *telum*.

Βελεσιχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens. Ex *βέλος*, & *χαίρω*, *gaudeo*.

Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum *ἀκλίτον*, *ſine jugo*, vel *nequam*.

Βελόκακον, ε, τὸ, q. d. telorum remedium, dictamnus. Ex *βέλος*, & *ἀκέομαι*, *ſano*.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex *βέλος*, & *θήκη*, *theca*.

Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur. Ex *βέλος*, & *μαντεία*.

Βελόνη, ης, ἡ, acus ; (2) piſcis quidam. A *βέλος*.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula, Dimin. a *βελόνη*.

Βελονοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, acus formam habens. Ex *βελόνη*, & *εἶδος*, *ſpecies*.

Βελονοποικίλτης, ε, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex *βελόνη*, & *ποικίλλω*, *variego*.

Βελονοπώλης, ε, ὁ, qui acus vendit. Ex *Βελόνη*, & *πωλέω*, *vendo*. Unde

Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.

Βελοποιία, ας, ἡ, telorum fabricatio. A

Βελοποιὸς, ε, ὁ, telorum fabricator.

ΒΕΛΟΣ, ές, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat ; (2) fulmen ; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.

Βελόσασις, εως, ἡ, locus ad tela conſtitutus ; (2) machina bellica, aries, baliſta. Ex *βέλος*, & *σάσις*, *ſtatio*.

Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica ; (2) ſagitta. Ex *βέλος*, & *σφενδόνη*, *funda*.

Βελοτόκος, ε, ὁ, dictamnus, pulegium ſilveſtre, quod ſagittarum & partuum remedium ſit. Ex *βέλος*, & *τόκος*, *partus*.

Βελυλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho.

Βελυλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.

Βελυλκικὸς, ἡ, όν, ad telorum extractionem pertinens. A

Βελυλκὸς, ὴ, όν, tela miſſilia extrahens. Ex *βέλος*, & *ἕλκω*, *traho*.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, έρα, ὅον, melior. Compar. irreg. ab *ἀγαθός*.

Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A *βελτίων*.

Βίλτισα, *Adv.* optime.

Βέλτιστος, ίστη, ίστον, optimus. Superlat. ab *ἀγαθός*.

Βελτίω, nom. & acc. pl. comp. n. g. *Ion.* & *Att.* pro *βελτίονα*. A

Βελτίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, melior.

Βελτίωσις, εως, ἡ in meliorem ſtatum reſtitutio ; (2) emendatio ; (3) profectus. A *βελτιόω*.

Βεμβέθω, f. θύσω, idem quod *βεμβικίζω*.

Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Βεμβικιάω, idem quod

Βεμβικίζω, f. ίσω, in gyrum ago, circumago, volvo. Ἴν ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν περὶσεν *βεμβικίζωσιν ἑαυτὸς*, Ar. V. 1506. A

ΒΕΜΒΗΞ, ικος, ἡ, turbo, trochus.

Βέμβιξ, ικος, ἡ, idem.

Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens.

Βεμβρὰς, idem quod *βεβρὰς*. Piſcis genus.

Βεμβρύω, f. θύσω, idem quod *βεμβέω*.

Βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod *βεμβέω*,

Βέμβος, ος, τὸ, profunditas, funḍum. A *βάθος*.

Βενιαμὶν, ὁ, Benjamin, Nom. Hebr. *ἄκλιτον*. *Filius dextræ*, vel dierum.

Βέντιστος, *optimus*, *Dor.* pro *βέλτιστος*.

Βέομαι, *vivam*. 1. ſing. f. 1. ind. *Poët.* pro *βείσομαι*, a verbo inuſ. *βείω*, *vivo*.

ΒΕΡΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.

Βέρεθρον, barathrum, foſſa, *Att.* pro *βάραθρον*.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.
ΒΕΤΑΟΣ, ου, τὸ, veſtis genus varium, purpureum.
ΒΗ, vox ovium balantium.
Βῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.
Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur; (2) tuſſis ipſa. A *βήσσω, tuſſio.*
Βήζω, clamo, *βῆ*, ut oves; (2) clamo. A *βη.*
Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus tranſitus.*
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus adflictionis.*
Βηθεσδὰ, Bethesda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ, ſ. beneficentiæ.*
Βῆθι, *vade*, 2. ſing. a. 2. imp. verbi *βαίνω.*
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. *ἄρτος, Domus panis.*
Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſ. Βηθσαϊδὰν, Bethſaida. Vox Heb. *ἁλιεύς. Domus piſcationis.*
Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcocium.*
Βηκα, ων, τὰ, oves, Heſ. A Βή.
ΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, limen domus.
Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus; (2) veſtigium; (3) tribunal, ſuggeſtus. A *βαίνω.* Hinc.
Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.
Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior, per greſſus diſtinguo; (2) rem divinam in bemate, ſive ſuggeſtu perago. Ab eod. Hinc
Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, menſor itinerum.
Βήμβαι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *βλῶναι*, a *βαίνω.*
Βλῶ, *ivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβλω,
ΒΗΞ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.
ΒΗΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farinis percolatis; (2) gladii recti.
Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a
ΒΗΡΥΑΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) herbæ genus.
Βησάμβη, a. 1. part. med. a *βαίνω.*
Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.
Βῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.
Βήσσαι, *iturum eſſe*, f. 1. inf. med.
Βησσετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβήσσετο.
Βήσομαι, *progrediar*, 1. ſing. f. 1. ind. med.
Βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
ΒΗΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; (2) ſaltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitur & *Sing.*
Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A *βῆσσαι.*
Βήσσης, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro *βήσσαις.*
ΒΗΣΣΟΣ, ου, τὸ, caverna.
Βήσσω, vel *βήττω*, f. ξω, tuſſio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τῷ νύχθ' ὅλῃ ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλησμὴν, Ariſt. conc. 56. A *βῆξ.*
Βηταρμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio concipno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex *βαω*, & *ἁρμόζω.*
Βητάρμων, ονος, ὁ, ſaltator ad ſonum.
Βήττω, 3. d. a. 2. ind. *Poët.* & *Ion.* pro ἐβήττω.
Βηχικὸς, ἡ, όν, ad tuſſim pertinens. A *βῆξ.*
Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, *Plin.* l. 26. §. 16. c. 6. f. tuſſicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eodem. *Angl.* Coltsfoot.
Βηχώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, tuſſi laborans. A *βῆξ.*
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.
Βιάζῃ, 2. ſ. pr. imp. med. *Ion.* pro *βιᾷ.*
Βιάζθυ, 2. ſing. pr. imper. med. *Dor.* pro *βιάζου.*
Βιάζω, f. άσω, uſitatius *βιάζομαι*, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) ſtupro, ſtuprum infero. Βιάζεσθαι ῥῆν ἀναταμῆ, Eccl. 4, 31. adverſus flumen navigare, h. e. fruſtra agere. A *βία.*
Βιαιοκλωὶψ, ῶπος, vi extortus.
Βιαιομάχης, ου, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex *βιαιος*, & *μάχομαι.*
Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.
Βιαιος, αία, αιον, & *βίαιος*, ου, ὁ ἡ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A *βία.*
Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A *βίαιος.*
Βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.
Βιαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex *βιος*, & *ἀρκέομαι, ſufficio.*
Βίαρχος, ου, ὁ, victui, ſeu commeatui præfectus. Ex *βίος*, & *ἀρχός.*
Βιᾶδαι *cogere*, præſ. inf. med. verbi *βιάω.*
Βιάδω, 3. ſing. præſ. imper. med. per *contr.* pro *βιάεσθω*, a verbo eod.
Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A *βιάζω.*
Βιαστὴς, οῦ, ὁ, violator, qui vim infert, *Dor.* βιατὰς, fortis, ſtrenuus, ap. *Pind.* Ab eodem.
Βιαστικὸς, ἡ, όν, violentus. A *βιαστὴς.*
Βιάω, ῶ, ex *βιάομαι, βιῶμαι*, vim infero, violo. A *βία.*
Βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admiſſario admoveo. A *βαίνω, eo.*
Βιβὰς, præſ. vel a. 2. part. act. verbi *βίβημι*, pro *βαίνω.*
Βιβάω, vado, traaſeo, ambulo. Ab eod.
Βίβασις, εως, ἡ, genus ſaltationis apud Lacedæmonios. A *βιβάζω.*
Βιβασὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius. Ab eod.
Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A *βαίνω.*
Βίβημι, idem & ab eod.
Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a *βιβλάριον.*
Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a *βίβλος.* Unde
Βιβλιακὸς, ἡ, όν, in librorum lectione verſatus; (2) biblicus, ad libros pertinens.
Βιβλιαφόρος, ὁ ἡ ἡ, tabellarius.
Βίβλινος, ίνη, ίνον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A
Βιβλιογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, librorum ſcriptor. Ex *βιβλίον*, & *γράφω, ſcribo.*
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria. Ex *βιβλίον*, & *θήκη, theca, repoſitorium.*
Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) ſcheda; & *in Plur.* τὰ *βιβλία*, Biblia, Scriptura ſacra. A *βίβλος.*
Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum. Ex *βιβλίον*, & *πωλέω, vendo.*
Βιβλιοτάφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui libros occultat, & illis lucem invidet. Ex *βιβλίον*, & *θάπτω.*
Βιβλιοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, libellio, tabellarius. Ex *βιβλίον*, & *φέρω, fero.*
Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri cuſtodiuntur & adſervantur. Ex *βιβλίον*, & *φυλακὴ, cuſtodia.*
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber.
Βιβλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βιβλιοφόρος.*
Βιβρώσκω, f. *βρώσω*, p. *βέβρωκα*, edo, comedo, depaſco. A *βρώσκω.*
Βιεδντες, n. pl. pr. part. act. *Dor.* pro *βιῶντες.*
Βίημαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, vi & robore, non arte, pugnans. Ex *βία*, & *μάχη, pugna.*
Βίης, gen. ſing. *Ion.* pro *βίας.*
Βιήσατο, *cogebat*, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion*, pro ἐβιήσατο, verbi *βιάω, cogo.*
Βίηφι, *vi*, per *Paragogen. Poët.* & *Ion.* pro *βίᾳ.*
Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod ſ.
Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dim. A
ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna anſata; (2) urceus; (3) doliolum.
ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.
Βιντιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A *βινέω.*
Βιοδότης, ὁ, vitæ dator. Ex *βίος*, & *δίδωμι.*
Βιοδώσα, ας, ἡ, victum largiens, altrix. Ex *βίος*, & *δῶρον, donum.* Unde
Βιόδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, victum largiens, altor.
Βιοδώτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex *βίος*, & *δίδωμι.*
Βιοθάλμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui diuturnæ vitæ eſt, longævus. Ex *βίος*, & *θάλλω, vigeo.*
Βιοθανατέω, violenta morte pereo.
Βιοθανατος, qui violenta morte periit.
Βιοθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, vitam alens & ſuſtentans. Ex *βίος*, & *τρέφω, alo.*
Βιοθρέπτειρα, ἡ, vitæ nutrix.
Βιοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro *βιόει.*
Βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda & victu comparando. A
Βιομήχανος, ου, ὁ ἡ ἡ, docilis & ad vitæ munera ingenioſus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur. Ex *βίος*, & *μηχανὴ, machina.*
Βιοπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui victus parandi cauſſa huc illuc vagatur, mendicus.
Βιοπορίσιμος, ἡ, όν, victum parans & ſuppeditans. Ex *βίος*, & *πορίζω, paro.*
ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria; (7) vulgus, populus.
Βιός, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A *βία.*
Βιοσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitam ſervans, ſalutifer. Ex *βίος*, & *σόος, ſervo.*
Βιοστερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui victus & ad vitam ſuſtentandam neceſſaria non ſuppetunt. Ex *βίος*, & *στερέω, privo.*
Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ inſtitutum. A *βιοτή.*
Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A
Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A *βίος.*
Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Βιοτήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitalis. A *βιοτή.*
Βιοτικὸς, ἡ, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. Dimin. a *βίος.*
Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.
Βιότοιο, *victus*, gen. ſing. *Ion.* pro *βιότου.*
Βιοτὸς, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A *βίος.*
Βιὸς, a. 2. part. act. verbi inuſ. *βίωμι.*
Βιῶσθαι, *vivere*, præſ. inf. med. a verbo *βίοω.*
Βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, peſtis.
Βιοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ. vitam corrumpens. Ex *βίος*, & *φθείρω, corrumpo.*
Βιοχρηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitæ utilis.
Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc *βιῶμι*, unde uſitata ἔβιων, βιῶς, βιῶναι. A *βίος.*
Βιττίννα, crepidæ, ſandalia, Suid.
Βιώατο, *urgerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro *βιῶντο*, a verbo *βιάω.*
Βιῶλιω, *viverem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro *βιοίλιω*, a *βιόω.*
Βίωθι, *vive*, 2. ſing. a. 2. imper. act.
Βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inuſ. *βίωμι.*
Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus ſub haſta emit, ſector. Ex *βίος*, & *ὠνέομαι, emo.*
Βιῶσαι, *vixiſſe*, a. 1. inf. act. verbi *βιόω.*
Βιώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpem vitæ habens; (2) vitalis. A *βιόω.*
Βιωσίμως, *Adv.* vitaliter.
Βίωσις, εως, ἡ, ipſa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.
Βιώσκομαι, viviſco. Ab eod.
Βιωτικὸς, ἡ, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens; (2) civilis, laicus. A *βίος.*
Βιωτικῶς, *Adv.* ut ſit in communi vita, populariter. A *βιωτικός.*
Βιωτὸς, ἡ, όν, vitalis. A *βίος.*
Βιώτω, *vixerit*, 3. ſing. a. 2. imp. act. verbi *βίωμι*, pro *βιῶω, vivo.*
Βιωφελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vitæ utilis. Ex *βίος*, & *ὠφελέω, proſum.*
Βλαβεὶς, *læſus*, a. 2. part. paſſ. verbi *βλάπτω.*
Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnoſus. A *βλάβη.*
Βλαβερῶς, *Adv.* perperam.
Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A *βλάπτω, nocco.*
Βλαβεὶς, εῖσα, ἐν, noxius.
Βλάβος, ου, τὸ, idem quod *βλάβη.*
Βλάβυ, Antiquum pro Ελαπτω.
Βλαβῶ, *nocebo*, 1. ſing. f. 2. ind. act.
Βλαδὰ, ᾶν, τὰ, immatura, fatua, Heſ. A *βλαστὸς, germen.*
Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, diſſolutus. A *βλάζω, ſtultus ſum.*
Βλαδὺν, *Adv.* tarde. Ab eod.
Βλάζω, ſtultus ſum. A *βλάξ.*
Βλαινώδης, v. *βλεννώδης.*

Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus, vel oblæsus. Ex βλαισός, & πούς, *pes*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, όν, valgus, distorta habens crura. Hinc

Βλαισότης, ητος, ὁ, distortio.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo.

Βλαίσωσις, εως, ἡ, distortio. A βλαισόω.

Βλακεύμα, ατος, τὸ, quod per socordiam fit; (2) arrogantia; (3) stupor, dementia.

Βλακεύω, f. εύσω, socordiæ me dedo, torpeo, stupeo. A βλάξ.

Βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor. Ab eod.

Βλακικός, ἡ, όν, ignavus, socors, piger, stultus. Ab eodem.

Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde.

Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, ignave, ignavius, Pollux. A βλακώδης, *ignavus*.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

Βλανὸς, idem quod βλεννός.

ΒΛΑ'Ξ, βλακος, ὁ, piscis quidam inutilis; (2) stultus, ignavus, iners, socors, supinus.

Βλαπῇ, 3. f. præs. conj. act. v. βλάπτω.

Βλαπτικός, ἡ, όν, noxius, lædens, nocens. A

ΒΛΑΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno, adficio. Οὐ νῦν με πρῶτον ἔβλαψε δόξα, Eur. Med. 293. Βλάπτεις δέ τοι ζὺ ζαυτον, Arist. Av. 1648.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαυτ' ἀπ' αὐτῆς βλαστάνει βαλβίματα, manant, Arist. Lys. 409.

Βλαστὸν, ὁ, τὸ, germen, propago. A βλαστάνω.

Βλάστη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλάστησάτω, *germinet*, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω, pro βλαστέω. Unde

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.

Βλαστήσω, *germinabo*, 1. sing. f. 1. ind. act.

Βλαστικὸς, ἡ, όν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propensus. Ab eod.

Βλαστικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Βλαστοκοπέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex βλαστὸς, & κόπτω, *seco*.

Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαστὸς, & λέγω.

Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A βλαστολογέω.

Βλαστὸς, ὁ, germen. A βλαστάνω.

Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, impie loquor, maledictis lacesso. Βλασφημεῖν τοῦτί τινος, εἴς τινα, κατά τινος.

Βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicentia. Ab

Βλάσφημος, ὁ ἡ ἡ, blasphemus, maledicens; λοιδ τῆς βλάπτειν τὼ φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ὁ, τὸ, os anterius narium purpuræ; (4) concha Indica.

ΒΛΑΤΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti. Hinc

Βλαυτίον, ὁ, τὸ, solea, crepida, sandaliolum.

Βλαφθεὶς, βλαφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Βλαφιγονία, ας, ἡ, fœtus, seu partus læsio. Ex βλάφις, & γονὴ, *genitura*.

Βλάφις, εως, ἡ, læsio. A βλάπτω.

Βλεφίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est læsa, stolidus. Ex βλάφις, & φρὴν, *mens*.

Βλεῖμην, *percusserim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi βλῆμι, *percutio*, a βάλλω.

Βλεὶς, *percussus*, a. 2. part. act. v. ejusd. vel *jactus*, a. 2. part. pass. *per Sync.* pro βαλεὶς.

Βλεμεμυζος, ὁ ἡ ἡ, Hes. mucosus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλὰξ, & μύξα, *mucus*.

Βλεμμαίνω, trucibus oculis circumspicio, minor. A

Βλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὸς, ἡ, όν, ignavus. A βλέννα.

Βλεννώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, mucosus. A βλέννα.

Βλεπεδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, retortis oculis horrificoque adspectu intuens; (2) strabus; (3) attonitus. Ex βλέπω, & δαίμων, *dæmon*.

Βλέπησις, εως, ἡ, adspectus.

Βλέποισα, *Dor.* pro βλέπουσα.

Βλέπος, ους, τὸ, adspectus. A βλέπω.

Βλεπτικὸς, ἡ, όν, acutè cernens.

ΒΛΕ'ΠΩ, f. ψω, adspicio, intueor; (2) specto, pertineo; (3) sedulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρονῶς πρός τινα, amice intueri; πρὸς, f. εἰς τινα, exspectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπουσι εἰς σε' κἀμὲ, Arist. Av. 316.

Βλεσὸς, ἡ, όν, valgus, varus, incurvus; (2) cui membra sunt soluta, paralyticus; (3) cui lingua est impedita, blæsus. A βλαισός.

ΒΛΕ'ΤΤΕΣ, Hes. nugæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo.

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ὁ, τὸ, palpebra. pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jactim, jaciendo. A βάλλω.

Βληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ejusd.

Βληθῆναι, projici. a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Βληθείην, *conjiciaris*, 2. sing. f. 1. conj. pass.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλιμάτλω, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto. *Vox comica*. Unde appeto.

Βλήμενος, *ictus*, perf. part. pass. *per Sync.* pro βεβλημένος, a βάλλω.

Βλῆσθαι, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass.

Βλησρίζω, f. ίσω, jacto cum vi & impetu. Βλησρίζεσθαι ὑπὸ τῆ πλατείη κοίτη, *Aret.* A βάλλω. Hinc

Βλησρισμὸς, ὁ, jactatio assidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium.

Βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.

Βλῆτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a verbo eod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητὸς, ἡ, όν, ictus, attonitus, apoplecticus, Vox medicorum de iis qui e lateris inflamatione difficulter respirant, & livores in latere habent, velut e percussione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ὁ, τὸ, clavus ferreus, pessulus.

Βλητρόω, immitto, v. c. clavum.

Βλήτω, favos apum eximo, ap. *Plut.*

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βλήχαζε, *balare*, v. βλήχομαι pro βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A βληχάομαι.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχρον, ὁ, τὸ, filix, herba. A βληχρὸς.

Βληχρὸν, ὁ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, όν, debilis, imbecillus; (2) validus, robustus.

Βληχώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente similis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba.

Βληχωνίας, ὁ, ὁ, ut βληχανίας κυκεὼν, potio cui pulegium admistum.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω. Ὅιδ' ὠγὼ βλιμάζοντες, Arist. Av. 536.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ὁ, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fœmina fatua.

Βλιτομάμας, ὁ, ὁ, stultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel è favis. Ἦν μὴ τὶς ὥσπερ σφηκιὰν βλίτῃ με καρεθίζῃ, Arist. Lys. 478.

Βλιχανώδης, (f. βλιχώδης) pituitosus.

Βλοσρισμὸς, ὁ, e *Gal.* laudat *Phav.* & interp. ἀπορίαν.

Βλοσρονύχιος, ὰ, όν, acerrime pungens.

Βλοσυρόφρων, fævus, immitis.

Βλοσυρῶο, gen. sing. *Ion.* pro βλοσυροῦ, a

ΒΛΟΣΤΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adspectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate præditus.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, *oculos*. Unde

Βλοσυροπὸς, ἡ, όν, terribilis adspectu.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. βλύσω, scaturio, mano; (2) effundo.

Βλύασω, & βλυύσω, idem.

Βλυσμὸς, ὁ, ὁ, scatebra. A βλύζω.

Βλυσηρὶς, ίδος, ἡ, q. d. scaturitrix, scaturiens & fluens. A βλύζω.

Βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celsus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλάσκω, *adscendo*.

Βλωμίδιον, ὁ, τὸ, parva buccella, offula, frustulum. Dim. a

ΒΛΩΜΟ'Σ, ὅ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A βλώσκω.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adscendo; (3) cresco.

Βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

Βοᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro βοάει.

Βοάα, 3. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro βοάει.

Βοάασκον, 1. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβόων.

Βοάγριον, ὁ, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle. Ex βοῦς, & ἄγριος, *agrestis*.

Βοαθόος, *bellator*, *Dor.* pro βοηθόος.

Βοανεργὲς, Boanerges. *Syr. filii tonitrui*.

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui & βόηξ dicitur. A βοάω.

Βοᾶσαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro βοᾷ, a βοάω, *clamo*.

Βοάσας, *Dor.* pro βοήσας.

Βοᾶσαι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι.

Βοαύλιον, ὁ, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βοῦς, & αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) usurpatur & de inanimatis. Τίνος δ' ἔκλυεν βοᾶν ἔα τάδ' ἀυτῆς ἢ τὰ τῆδ φίλων κακὰ Soph. El. 805. Τίς ὁ βοῶν τ' δεσπότω; Arist. Av. 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. A βοῦς.

Βοειακὸς, ἡ, όν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A βοῦς.

Βοεικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, , έα, εον, idem & ab eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. a βοῦς, *bos*.

Βοθὸς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

Βοῇ, 3. sing. præs. conj. act. v. βοάω.

Βουγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γείνομαι, *nascor*.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

Βοηδρόμιος, ὰ, ὁ ἡ ἡ, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ὰ, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοάω, & δρέμω, *curro*.

Βοήθαρχος, ὰ, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθει, *succurre*, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro βοήθεε, a verbo βοηθέω.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulsio malorum; (3) persecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro; (2) occurro hostibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τὰς ὁπλίτας δὴ τὰς πολεμίας, adversus; ἐς τινα τόπον procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A βοηθέω.

Βοηθηματικὸς, ἡ, όν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A βοήθημα.

Βοηθητικὸς, ἡ, όν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.

Βοηθὸς, ὅ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex βοῦς, & ἐλαύνω, *abigo*.

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A βοηλάτης.

Βοηλάτης, ὰ, ὁ, bovum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς & ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix. A βοηλάτης.

Βόημα, ατος, τὸ, clamor, *Dor.* βόαμα. A βοάω.

Βοῆν, *clamare*, *Dor.* &. *contr.* pro βοάειν.

Βοϊωμός, ὰ, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex βοῦς, & νέμω, *pasco*.

Βόησον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. *βοάω*.
Βοητὸς, ὑ, ὴ, clamor. Ab eod.
Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A *βοθρὸς, fovea.*
Βόθριον, ι, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.
Βοθροειδὴς, ὲς, in ſcrobis modum cavatus.
ΒΟΘΡΟΣ, ι, ὁ, fovea, ſcrobs.
Βόθων, ωνος, ὁ, idem. A *βαθύω, excavo.*
Βοϊδάριον, ι, τὸ, bucula. A *βοῦς.*
Βοίδιον, ſ. *βοΐδιον*, ι, τὸ, idem & ab eod.
Βοϊκὸς, ὴ, όν, bubulus. Ab eod.
Βοϊκλεψ, ωπος, ὁ, boum, ſur. Ex *βοῦς*, & *κλέπτω, furor.*
Βοΐσι, bubulci more.
Βοιωτιάζω, & *βοιωτίζω*, Bœotorum partibus faveo, ſtudeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irretitus; A *βολὴ, jactus.*
Βολβάριον, ι, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a *βολβὸς.*
Βόλβιον, ι, το, idem & ab eod.
Βόλβιτον, ι, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A *βάλλω, jacio*, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, bulboſus, bulbum referens. A
ΒΟΛΒΟΣ, ῦ, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.
Βολβώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, bulboſus. A *βολβὸς.*
Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A *βάλλω.* Hinc
Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium.
Βολὴ, ῆς, ὴ, jactus; (2) ictus, plaga. A *βάλλω.*
Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A
Βολὶς, ίδος, ὴ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A *βάλλω.*
Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A *βολιτον.*
Βόλιτον, ι, τὸ, ſtercus, fimus. A *βάλλω.*
Βόλιτος, ι, ί, idem & ab eod.
Βολοκυτρία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in alea.
Βόλος, ι, ὁ, jactus vel teſſeræ aut tali, vel retis, unde & captura; (2) dentitio.
Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A *βόμβος.*
Βομβαύλιος, ι, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex *βόμβος, & αὐλὸς, tibia.*
Βομβεδνᾶι, *Dor.* pro *βομβεῦσι*, a
Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A *βόμβος.*
Βομβηδὸν, *Adv.* edendo bombum.
Βομβήεις, ήεσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, editio bombi. A *βομβέω.*
ΒΟΜΒΟΣ, ι, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ.
Βομβυλιόζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A
Βομβύλιος, ι, ὁ, idem quod *βομβύλη*; (2) inſecta canora omnia; (3) genus poculi. A *βόμβος.*
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟΝΑΣΟΣ, ι, ὁ, animal ſilvaticum, monops.
Βοσκοσκὸς, ῆ, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex *βοῦς, & βόσκω, paſco.*
Βοόγλωσσος, ι, ὁ ἡ ὴ, pulchris oculis præditus. Ex *βοῦς, & γλῶσσα, pupilla, oculus.*
Βοὸζ, ὁ, Booz, ſ. Boas. Nomen Hebr. *ἀκλιτον. In quo robur eſt.*
Βοοζύγιον, ι, τὸ, boum jugum. Ex *βοῦς, & ζυγὸς, jugum.*
Βοοθύτης, ι, ὁ, qui bovem mactat. Ex *βοῦς, & θύω, macto.*
Βοικλόπος, ὁ, boum raptor. E *κλέπτω.*
Βοόκρανος, ὁ, bubulum caput habens.
Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occiſio. Ex *βοῦς, & κτείνω, occido.*
Βοονόμος, ὁ, bubulcus.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex *βοῦς, & σφάττω, macto.*
Βοοτρόφος, ὁ ἡ ὴ, qui boves alit, vel paſcit. Ex *βοῦς, & τρέφω, alo.*
ΒΟΡΑ, ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.
Βορβορίζω, f. ίσω, cœnum refero; (2) cœno inquino A *βορβορος.*
Βορβορόδυμος, ὁ ἡ ὴ, cœnoſus, ſtercus *olens.*
Βορβοροκοίτης, ου, ὴ, qui cubat in cœno. Ex *βόρβορος, & κοίτη, cubile.*
ΒΟΡΒΟΡΟΣ, ι, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A *βόρβορος.*
Βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex *βόρβορος, & ταράσσω, commoveo.*
Βορβορυγὴ, ῆς, ὴ, idem quod
Βορβορυγμὸς, ῦ, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A
ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.
Βοβορωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ὴ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex *βόρβορος, & ὤψ.*
Βορέαο, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro *βορέᾳ*, a
ΒΟΡΕΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.
Βορίηθεν, *Adv.* a plaga ſeptemtrionali, a ſeptemtrione. A *βορέας.*
Βόρειος, ου, ὁ ἡ ὴ, borealis, ſeptemtrionalis.
Βορὶω, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro *βοράν.*
Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax. A *βορά.*
Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
Βόρρας, ᾶ, ὁ, Boreas. A *βορέας.*
Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A *βόω, paſco.*
Βοσκάδιος, ία, ιον, paſcens, altilis. A ſeq.
Βοσκὰς, άδος, paſcens, a *βοσκω*; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua. A *βόσκω, paſco.*
Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio. Ab eod.
Βοσκήσω, *paſcam*, f. 1. ind. act.
Βοσκησεῖσθε, *paſcemini*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *βοσκήσεσθε*, a *βοσκέω*, vel *βόσκω.*
Βόσκυντι, pro *βόσκουσι*, a
Βόσκω, f. *βοσκήσω*, paſco. Αἱ δ' ἐλπίδες *βόσκουσι φυγάδας*, ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. *Βόσκε κέφοις πνεύμασιν*, Soph. Aj. 559. Ἄ (παιδαρία) ἐγὼ μόλις ςηφανηπλοκεῖσ' ἔξοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455. A *βόα.*
Βόσμορος, frumenti Indici genus, Strabo, lib. 15. Quaſi dicas *βόσεως μόρον, morum eſculentum.*
Βοσπόριος, ι, ὁ ἡ ὴ, boſporius. A
Βόσπορος, ι, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex *βοῦς, & πόρος.*
ΒΟΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæſaries.
Βοστρυχηδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A *Βόστρυξ.*
Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.
Βοστρύχιον, ι, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.
Βοστρυχόομαι, ῶμαι, unde *βεβοστρυχωμένος*, cincinnatus.
Βόστρυχος, ι, ὁ, idem quod *βόστρυξ.*
Βοστρυχώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, cincinni ſeu cirri formam habens. A *βόστρυχος.*
Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. a *βόω.*
Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A *βόω.*
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc.
Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.
Βοτανικὸς, ὴ, όν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ *βοτανικὴ*, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, ι, τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.
Βοτανισμὸς, ῦ, ὁ, evulſio herbarum. A *βοτανίζω.*
Βοτανολογίω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex *βοτάνη, & λέγω.*
Βοτανώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A *βοτάνη.*
Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A *βοτήρ.*
Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A *βόσκω.*
Βοτηρικὸς, ὴ, όν, paſtoralis. A *βοτήρ.*
Βοτὸν, ῦ, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ *βοτά*, ῶν, oves. A *βόσκω.*
Βοτὸς, ὸ, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.
Βοτρύδιον, ι, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim. a *βότρυς.*
Βοτρυδὸν, *Adv.* dente inſtar racemi.
Βοτρυόδωρος, ι, ὁ ἡ ὴ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex *βότρυς, & δῶρον, donum.*
Βοτρυόεις, όεσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A *βότρυς.*
Βοτρυόκοσμος, ὁ ἡ ὴ, racemis ornatus.
Βοτρυόομαι, ῶμαι, racemor. Ab eod.
Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὴ, vitis, quæ botros, ut liberos fert. Ex *βότρυς, & πεῖς.*
Βοτρυοσταγὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, ab uvis diſtillans. Ex *βότρυς, & στάζω, ſtillo.*
Βοτρυοσέμανος, ι, ὁ ἡ ὴ, botrorum ſertis redimitus. Ex Βότρυς, & στέφανος.
Βοτρυοχαίτης, ι, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex Βότρυς, & χαίτη, *coma.*
ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; racemus; (2) nomen herbæ; (2) *metaph.* uſurpatur e capillis. Hinc
Βοτρυώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, racemoſus.
Βοτρυφόρος, ὁ ἡ ὴ, uvas ferens.
Βυ, *Particula* augendi, ut *βύλιμος, βύπαις.*
Βυάγωρ, ορος, ὁ ἡ ὴ, paſtor, armenti ductor. Ex Βῦς, & ἄγω, *ago, duco.*
Βύβαλις, ιδος, ὴ, bubala, vacca ſilveſtris. A
Βύβαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A *βῦς.*
Βυβάρης, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex *βῦς, & βάρος.*
Βυβόσιον, ι, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex *βῦς, & βόσκω.*
Βυβόσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde
Βυβότας, *boum paſtor*, *Dor.* pro *βυβότης.*
Βυβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus.
Βύβοτος, ι, ὁ ἡ ὴ, pabulo abundans.
Βύβρωσις, εως, ἡ. magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex *βῦς, & βρῶσις.*
ΒΟΤΒΩΝ, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacumque corporis parte.
Βυβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis. A *βυβών.*
Βυγάλος, ι, ὁ ἡ ὴ, qui valde jactat, magnus jactator. Ex *βῦς, & γαίω, glorior.*
Βυγενὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, bove genitus. Ex *βῦς, & γίνομαι, fio, nascor.*
Βύγλωσσον, ου, τὸ, lingua bubula, herba. Ex *βῦς, & γλῶσσα, lingua.* Angl. **Buglos, Borage.**
Βύγλωσσος, ι, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.
Βυδέριον, ι, τὸ, bovinum corium. Ex *βῦς, & δέρω, excorio.*
Βύδορος, ι, ὁ ἡ ὴ, boves excorians. Ex *βῦς, & δέρω, excorio.*
Βυδρομέω, ῶ, f. ήσω, accelero, curſu incitato curro. Ex *βῦς, & δρόμος, curſus.*
Βυδρομία, ας, ἡ, curſus citatus, ſ. incitatus.
Βυθρὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, qui a bobus depaſcitur. Ex *βῦς, & θέρος, æſtas, meſſis.*
Βύθορος, ὁ, inſiliens vaccis, *Epith.* tauri.
Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex *βῦς, & θύω, macto.*
Βυθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto & immolo; (2) ſacrifico. Ἔνθα *βυθυτεῖν μᾶλλον πρέπει*, Eur. Hec. 263. Ex iiſd.
Βυθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat. Ex iiſd.
Βύθυτος, ι, ὁ ἡ ὴ, ad boum mactationem pertinens. Ex iiſd.
Βυκᾶος, ι, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A *βῦς.*
Βυκάπαι, ῶν, αἱ, boum præſepia. Ex *βῦς, & κάπη, præſepe.*
Βυκάρδιος, ι, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex *βῦς, & καρδία, cor.*
Βύκεντρον, ι, τὸ, ſtimulus, quo boves impelluntur. Ex *βῦς, & κέντρον, ſtimulus.*
Βυκέρας, fœnum Græcum.
Βυκέρως, ω, ὁ ἡ ὴ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex *βῦς, & κέρας, cornu.*
Βυκέφαλος, ι, ὁ ἡ ὴ, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.
Βυκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco; (2) paſco; (3) *paſſ.* erro, vagor; (4) inani ſpe lactare, item, blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo, ac decipio, *item*, demulceo, delinio. Κατακάρα ῥίψας με *βυκολήσεται*, Ariſt. Pace, 153. Βυκολεῖν τὸν δήμιον, id. Conc. 81. A *βυκόλος.* Unde
Βυκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen.
Βυκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio.

Βυκόλια

Βουκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum.
Βουκολιάζω, f. άσω, & άξω, *Dorice*, paſtoritium carmen cano. Ab eod.
Βουκολιασδεις, *Dor.* pro Βουκολιάζεις.
Βουκολιασμὸς, ὁ, paſtoritii carminis modulatio. A *βουκολιάζω*.
Βουκολιαστὴς, ἐ, ὁ, paſtoritii carminis modulator. Ab eod.
Βουκολικὸς, ἡ, ὸν, paſtoritius, paſtoralis. A *βουκόλος*. Unde
Βουκόλιον, ὁ, τὸ, armentum boum.
Βουκολὶς, ἡ, ad boves paſcendos apta, v. c. herba.
Βουκολισμὸς, ἐ, ὁ, paſtoralis cantilena.
Βουκόλος, ὁ, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex *βοῦς*, & *κόλον*, *cibus*.
Βουκόρυζα, ἡ, magna gravedo.
Βουκόρυζος, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, admodum mucoſus; (2) ſtolidus. Ex *βοῦ*, & *κορύζα*.
Βύκος, ὁ, ὁ, bubulcus; (2) meſſor. A *βοῦς*.
Βουκράνιον, ὁ, τὸ, vitis nigra. A *βόκρανον*.
Βόκρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex *βοῦς*, & *κράνον*.
Βόκρανος, ον, bubulum caput habens.
Βουλᾶος, ᾶα, ᾶον, conſiliarius. A *βουλὴ*.
Βουλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. Ex *βουλὴ*, & *ἄρχω*.
Βούλαρχος, ὁ, conſilii publici princeps.
Βουλαφόρως, acc. pl. *Dor.* pro *βουληφόρους*.
Βούλῃ, *vis*, 2. ſing. præſ. ind. *Att.* pro *βούλῃ*.
Βουλεία, ἡ, munus ſenatorium.
Βουλεῖον, ε, τὸ, curia, Herodot. A *βουλὴ*.
Βούλεο, *velis*, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro *βούλου*, ſeu *βούλεσο*, a verbo *βέλομαι*.
Βουλεύεο, *conſulere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro *βουλεύεσο*, a *βουλεύω*.
Βουλεύηαι, 2. ſ. pr. conj. act. *Ion.* pro *βουλεύῃς*.
Βούλευμα, ατος, τὸ, conſilium. A *βουλεύω*.
Βουλεύμενος, *volens*, præſ. part. med. *Dor.* & *Poët.* pro *βουλόμενος*, a verbo *βέλομαι*.
Βούλευσαι, 2. ſing. a. 1. imp. med. v. *βουλεύω*.
Βουλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.
Βούλευσεν, *conſultavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν εφελκ. pro ἐβούλευσε.
Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio; (2) accuſatio; (1) inſidiarum vitæ noſtræ factarum; (2) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.
Βουλευτήριον, ε, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus. Ab eod.
Βουλευτὴς, ἐ, ὁ, conſultor, ſenator. Ab eod.
Βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, conſultus; (2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens. Ab eod.
Βουλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens. Ab eodem.
Βουλεύω, f. εύσω, p. βεβούλευκα, conſulto, delibero, conſilia agito. Βουλεύειν νεώτερα περί τινος, ὀλεθρόν τινι, moliri. Ὅστις γραπτῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ᾽ ἄμεινον βεβούλευμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεβούλευ) περὶ τῆς Σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι σὺ τῷ δήμῳ τήμῖν ὑμῖν; Ariſt. Lyſ. 515. A *βουλὴ*.
Βουλέων, *conſiliorum*, gen. pl. *Ion.* pro *βουλῶν*.
ΒΟΥΛΗ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio; (2) curia, conſilium. Lucian, de Saltat.
Βούλῃαι, 2. ſ. pr. ind. med. *Ion.* pro *βούλῃ*.
Βουληθείλω, *voluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.
Βουληθεὶς, *qui voluit*, a. 1. part. paſſ.
Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propoſitum. A *βουλὴ*.
Βουλῇσιν, *conſiliis*, dat. plur. *Ion.* pro *βουλαῖς*.
Βούλησις, εως, ἡ, voluntas. A *βουλὴ*. Unde
Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, voluntarius.
Βουλητὸς, ἡ, ὸν, ſub voluntatem cadens; τὸ *βουλητὸν*, voluntas.
Βουληφόρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, conſultor, conſiliarius. Ex *βουλὴ*, & *φέρω*, *fero*.
Βουλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens fames. Ex *βοῦς*, & *λιμὸς*, *fames*.
Βουλιμιασις, εως, ἡ, idem quod *βουλιμία*. A
Βουλιμιῶν, ῶ, f. ήσω, fame ingenti & intolerabili premor. A *βουλιμία*.
Βούλιος, ε, ὁ, idem quod *βουλιμιᾶ*.
ΒΟΥΛΟΜΑΙ, f. *βουλήσομαι*, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.

Βουλόμαχος, ὁ, pugnandi ſemper cupidus, id quod *Θυμομαχών*.
Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, veſpera, tempus, quo boves ſolvuntur. Ex *βοῦς*, & *λύω*, *ſolvo*.
Βούμαδος, vel *βούμαστος*, ου, ὁ, uva quædam a craſſitudine ita dicta. Ex *βοῦ*, & *μαστὸς*.
Βουμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, ſpecies fraxini. Ex *βοῦς*, ſeu *βοῦ*, & *μελία*.
Βουμήλιος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Βουμιλγὸς, οῦ, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex *βοῦς*, & *ἀμέλγω*, *mulgeo*.
Βουμυκαὶ, & *βούμυκοι*, mugitus. A *βοῦς*, & *μυκὴ*, mugitus.
Βούνεφρος, ε, ὁ, hinnulus magnus. Ex *βοῦ*, & *νεφρὸς*, *hinnulus*.
Βουνὰς, napi genus. A *βουνὸς*.
Βουνίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.
Βούνιον, ε, τὸ, idem quod *βουνιὰς*.
Βουνὸς, ίδος, ἡ, ſc. γῆ, terra collibus frequens. A *βουνὸς*.
Βουνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex *βουνὸς*, & *βατέω*, *vado*.
Βουνοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, montoſus. Ex *βουνὸς*, & εἶδος, *ſpecies*.
Βούνομος, a bobus depaſtus.
Βουνόμος, bobus paſcendis aptus. Ex *βοῦς*, & *νέμω*, *paſco*.
Βουνοπατέω, ῶ, f ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex *βουνὸς*, & *πατέω*.
ΒΟΥΝΟΣ, ου, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.
Βουνώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, collibus, ſeu tumulis frequens, clivoſus, colli ſimilis. A *βουνὸς*.
Βούπαις, αιδος, ὁ, puer vel adoleſcens grandis, & apicularum epitheton, quia e bobus naſcuntur. Ex *βοῦ*, & *παῖς*, *puer*.
Βουπάλειος, ον, magnus.
Βούπαλις, ιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multam luctam habens. Ex *βοῦ*, & *πάλη*, *luctа*.
Βούπαλος, ε, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus aſinus. Ex iiſd.
Βουπάμμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, boum poſſeſſor, pecoris dives. Ex *βοῦς*, & *πάομαι*, *poſſideo*.
Βούπεινα, ης, ἡ, magna fames. Ex *βοῦ*, & *πεῖνα*, *fames*.
Βουπελάτης, ε, ὁ, bubulcus. Ex *βοῦς*, & *πελάζω*, *propinquo*.
Βουπλάσιος, ε, ὁ, qui boves fingit.
Βούπλουρον, ε, τὸ, herba quædam. Ex *βοῦς*, & *πλοῦρα*, *latus*.
Βούπληκτρον, ε, τὸ, bovis ſtimulus.
Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem. Ex *βοῦς*, & *πλήσσω*, *ferio*.
Βουποίμων, ονος, ὁ, boum paſtor, bubulcus.
Βουπόλος, ε, ὁ, idem. Ex *βοῦς*, & *πωλέω*, *verſor*.
Βουπόρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad boves transfigendos aptus. Ex *βοῦς*, & *πείρω*, *transfigo*.
Βούπρησις, εως, ἡ, inſectum ex cantharidum genere, ſcarabæo ſimile; (2) oleris ſilveſtris ſpecies. Ex *βοῦς*, & *πρήθω*, *inflammo*, quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.
Βούπρωρος, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui bovem in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ex *βοῦς*, & *πρῶρα*, *prora*.
ΒΟΥΡΑΣΣΟΣ, ε, ὁ, fructus, qui claditur ſpathe, ſ. elate, i. e. palma ſuo involucro incluſa.
ΒΟΥΣ, *βοὸς*, ὁ ϰ᾽ ἡ, taurus, vacca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, item ſcutum; (4) piſcis quidam; (5) numiſma Atticum bovis imagine ſignatum.
Βουσκαφέω, ſubruo, proruo. E *σκάπτω*.
Βουσάλιν, ε, τὸ, bubile. A *βοῦς*, & *ἴσαμαι*.
Βούσαμος, ε, τὸ, idem. Ex *βοῦς*, & *σαθμὸς*.
Βουσάσιον, ε, τὸ, idem. Ex *βοῦς*, & *σάσις*.
Βουσασία, ἡ, &
Βούσασις, εως, ἡ, idem.
Βουσροθὸν, *Adv.* vertendo & flectendo ſe more boum arantium. Ex *βοῦς*, & *στρέφω*.
Βούστροφος, ον, aratus.
Βουσφαγία, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex *βοῦς*, & *σφάζω*, *macto*.
Βουσφαγίς, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iiſd.

Βώτας, *paſtor*, *Dor.* pro *βώτης*.
Βώτης, ε, ὁ, paſtor boum, bubulcus. A *βοῦς*.
Βώτιμος, ε, ὁ, bovis pretium æquans. Ex *βοῦς*, & *τιμὴ*, *pretium*.
Βώτουον, ε, τὸ, butomon, herba, ſive frutex paluſtris. Ex *βοῦς*, & *τέμνω*, *ſeco*.
Βώτομος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Βώτορος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, boves penetrans & tranſfigens. Ex *βοῦς*, & *τορέω*.
Βωτρόφος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, boves alens. Ex *βοῦς*, & *τρέφω*, *alo*.
Βώτυπος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) ſpecies animalculi. Ex *βοῦς*, & *τύπλω*, *ferio*.
Βωτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A
Βώτυρον, ε, τὸ, butyrum. Ex *βοῦς*, & *τυρὸς*.
Βωφάγος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, boves vorans; (2) valde vorax, valde edax.
Βώφθαλμον, ε, τὸ, buphthalmum, herba. Ex *βοῦς*, & ὀφθαλμὸς, *oculus*, quia flores ejus oculis bovinis ſimiles ſunt. *Angl.* Dr eye.
Βωφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. A *βώφονος*.
Βώφονος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui boves cædit & mactat; (2) ſacerdos boves immolans. Ex *βοῦς*, & *φονὴ*, *cædes*.
Βωφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco.
Βωφόρβια, ων, τὰ, armenta. A
Βώφορβος, ε, ὁ, qui boves paſcit, bubulcus. Ex *βοῦς*, & *φέρβω*, *paſco*.
Βωχανδὴς, ές, ὁ, ἡ, valde capax, ampliſſimus, de cratere, lebeto, &c. Ex *βοῦς*, & poëtico *χανδάνω*, *capio*.
Βώχιλος, ον, herboſus, alendo pecori aptus. E *χιλὸς*.
Βωῶλω, 1. ſing. pr. opt. *Att.* pro *βοωῖμι*, a verbo *βοάω*, *clamo*.
Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐβόων.
Βοώνης, ε, ὁ, boum emptor, ſive ad ſacra, ſive in macellum nomine publico, nomen curationis publicæ, ejuſdem valdè honeſtæ. Ex *βοῦς*, & *ὠνέομαι*, *emo*.
Βοώνητος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, bove emptus. Ex iiſd.
Βοώντι, *clamantibus*, dat. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro *βοῶσι*, a verbo *βοάω*.
Βοώπης, ε, ὁ, & *βοώπις*, ιδος, ἡ, magnos, (i. e. pulcros) oculos habens. Ex *βοῦς*, & *ὤψ*, *oculus*.
Βοώτης, ε, ὁ, bubulcus.
Βόωψ, *βοωπος*, piſcis quidam. Ex iiſd.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & conſtituendi de eo; (2) dijudicatio & diſceptatio. A *βραβεύς*.
Βραβεῖον, ε, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.
Βραβεύετω, *palmam ferat*, 3. ſing. præſ. imp. act. verbi *βραβεύω*. *palmam fero*.
ΒΡΑΒΕΥΣ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens.
Βραβευτὴς, ἐ, ὁ, idem.
Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis ſum arbiter & moderator; (2) moderor, diſpenſo, *ſimpliciter*, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τῷ δίκῃ, Plut. A *βραβεύς*.
ΒΡΑΒΥΤΟΝ, ε, τὸ, prunum Damaſcenum.
Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A *βράγχος*.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant; (2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιάω, ῶ, rauceſco. Ab eod.
Βραγχιοειδὴς, ὲς, branchiis ſimilis.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo, raucitas.
Βραγχώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, raucus. A *βράγχος*.
Βραδέως, *Adv.* tarde, ſero; (2) ſegniter, cunctanter. A *βραδὺς*.
Βραδυγλωσσος, vel *βραδύγλωττος*, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, tardiloquus, qui tardioris eſt linguæ. Ex *βραδὺς*, & *γλῶσσα*, *lingua*.
Βραδυδινὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex *βραδὺς*, & *δίνη*, *vortex*.
Βραδύκαρπος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, tardos, ſeu ſeros dans fructus. Ex *βραδὺς* & *καρπὸς*, *fructus*.
Βραδυκινητος, ον, tardus, tarde incedens.
Βραδυνοια, ας, ἡ, tarditas mentis & ingenii. A

Βραδυώδ, *contr.* βραδυώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, qui tardo eſt mente & ingenio. Ex βραδὺς, & νόος, *mens.*

Βραδυώω, f. ωσω, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, qui tarde & ægre ſibi perſuaderi ſinit. Ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπλέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo; (2) tarde concoquo. Ex βραδὺς, & πέπλω, *coquo.*

Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex iiſd.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκαναῖς ὧ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, Act. 27, 7. Ex βραδὺς, & πλοῦς, *navigatio.*

Βραδύπνοος, ος, ὁ ἡ ἥ, ſpiritum ægre trahens, *Aret.* Ex βραδὺς, & πνοὴ, *ſpiritus.*

Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior.

Βραδυπόρος, ος, ὁ ἡ ἥ, tarde, ſeu lente pertranſiens. Ex βραδὺς, & πορεύομαι, *tranſeo.*

Βραδύπους, οδος, ὁ ἡ ἥ, tardigradus; (2) lentus. Ex βραδὺς, & πούς, *pes.*

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, ſegnis; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος, *Superl.* βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, ές, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδὺς, & σκέλος, *crus.*

Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex βραδὺς, & στόμα, *os.*

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, traditas, cunctatio; (2) ſegnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ος, ἡ, tarde pariens. Ex βραδὺς, & τίκτω, *pario.*

Βραδυχρόνιος, ον, ſerus.

ΒΡΑΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βραδὴ τὰ ἔνδον τῇ θώρηκος, *Aret.*

ΒΡΑΘΥ, υος, τὸ, ſabina, ſ. ſavina, herba.

Βραδεὶς, a. 1. part. paſſ. v. βράζω.

Βράκανα, τὰ, olera agreſtia quæ non facile purgantur.

Βράσμα, ατος, τὸ, ebullitio, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.

Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione; (2) ebullitioni ſimilis. A βράσμα.

Βρασματώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, immodicus, qui quaſi fervet. Ab eod.

Βρασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράττω, idem quod βράζω.

Βράχε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a βράχω.

Βραχέα, τὰ, brevia. Quaſi a βραχος, ες, ος.

Βραχέη, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα.

Βραχεὶς, *perfuſus*, a. 2. part. paſſ. verbi βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio.*

Βραχέως, *Adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus vituli.

Βραχύβιος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui brevis eſt vitæ. Ex βραχὺς, & βίος, *vita.* Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.

Βραχυβλαβὴς, ὲς, parum, leviter nocens.

Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens. *Epith.* prædioli parvi.

Βραχυγνώμων, ὁ ἡ ἥ, tardus conſilio.

Βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens.

Βραχυεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἥ, breviloquus, brevitatis in dicendo ſtudioſus. Ex βραχὺς, & ἔπος, *verbum.*

Βραχυεπῶς, *Adv.* breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταλληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem ſc. ſyllabam deſino; (2) pede uno brevior ſum. A

Βραχυκατάληκτος, ος, ὁ ἡ ἥ, in brevem deſinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς, & καταλήγω, *deſino, terminor.*

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem geſto. Ex βραχὺς, & κόμη, *coma.*

Βραχύκωλος, ος, ὁ ἡ ἥ, brevibus membris conſtans. Ex βραχὺς, & κῶλον, *membrum.*

Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo.

Βραχυλογέω, brevis ſum in loquendo.

Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A

Βραχυλόγος, ος, ὁ ἡ ἥ, brevis in ſermone. Ex βραχὺς, & λέγω, *dico* vel λόγος.

Βραχυμέρεια, ας, ἡ, brevitas, tenuitas partium. A βραχυμερὴς.

Βραχυμερὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, cujus partes ſunt breves & exiguæ, tenuis. Ex βραχὺς, & μέρος, *pars.*

Βραχυμυθία, ας, ὁ, breviloquentia. Ex βραχὺς, & μῦθος, *oratio, ſermo.*

Βραχωτικὸς, ὴ, όν, breviandi vim habens. A

Βραχωίω, f. ωσω. corripio, breve reddo. A βραχύς.

Βραχωότος, ος, ὁ ἡ ἥ, brevis tergo, breve dorſum habens. Ex βραχὺς, & νῶτος.

Βραχυόνειρος, ος, ὁ ἡ ἥ, pauca habens ſomnia. Ex βραχὺς, & ὄνειρ, *ſomnium.*

Βραχυπαραλληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A

Βραχυπαράλληκτος, ος, ὁ ἡ ἥ, cujus penultima brevis eſt. Ex βραχὺς, & παραλήγω.

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ος, ὁ ἡ ἥ, breves ſimulque tardos ſpiritus ducens. Ex βραχὺς, & πνοὴ, *ſpiritus.*

Βραχύπολις, parva, *Epith.* Urbis.

Βραχύπορος, ος, ὁ ἡ ἥ, breves meatus habens. Ex βραχὺς, & πόρος, *meatus.*

Βραχυπότης, ος, ὁ, parum potans. Ex βραχὺς, & πότης, *potor.*

Βραχύποτος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.

Βραχυρριζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχύρριζος, ος, ὁ ἡ ἥ, breves radices habens. Ex βραχὺς, & ῥίζα, *radix.*

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, ſubito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, ſenſim, paullatim; (4) βραχύ, aliquantum, interdum, paulliſper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, brevis, *Epith.* teli.

Βραχυσκελέχης, qui parvo ſed brevi caudice eſt. Ex βραχὺς, & σκελέχος, *caudex.*

Βραχυστομία, ἡ, brevitas oris.

Βραχυστομος, ὁ ἡ ἥ, qui brevi eſt ore, ſive parvo orificio. Ex βραχὺς, & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ὁ ἡ ἥ, paucis ſyllabis conſtans, *Epith.* pedis, numeri.

Βραχυσύμβολος, ος, ὁ ἡ ἥ, qui parvum ſeu exiguum ſymbolum ad convivium confert. Ex βραχὺς, & Συμβολον, *ſymbolum.*

Βραχυτελὴς, ὲς, ος, ὁ ἡ ἥ, brevem finem habens. Ex βραχὺς, & τέλος, *finis.*

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curte recido. A

Βραχύτομος, ος, ὁ ἡ ἥ, curte reciſus. Ex βραχὺς, & τέμνω, *ſeco.*

Βραχυτράχηλος, ος, ὁ ἡ ἥ, breve collum habens. Ex βραχὺς, & τράχηλος.

Βραχύυπνος, ος ὁ ἡ ἥ, brevi contentus ſomno.

Βραχυφαγία, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ος, ὁ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, & φέγγος.

Βραχύφυλλος, ος, ὁ ἡ ἥ, brevia habens folia.

Βραχυχρόνιος, ος, ὁ ἡ ἥ, brevi tempore durans. Ex βραχὺς, & χρόνος, *tempus.*

Βραχύωτος, ος, ὁ ἡ ἥ, brevis habens auriculas. Ex βραχὺς, & οὖς, *auris.*

ΒΡΑΧΩ, ſono, ſonitum ſeu crepitum edo, ſtrepo. Eſt onomatopœia. Hinc ἔβραχε, & βράχε, apud poëtas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, finciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΚΕΚΕΞ, vox ranarum.

Βρέμισζ, *fremere*, pr. inf. med. verbi

ΒΡΕΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοισ δ' ὀπλοις βρέμων, Eur. Ph. 113.

ΒΡΕΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca.

Βρένθινον, & βρένθεινον, τὸ, unguentum e floribus. Unde βρενθενός.

ΒΡΕΝΘΟΣ, ος, ὁ, tumor, faſtus; (2) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, ſuperbio, elato animo ſum, eumque geſtu & vultu prodo. *ap. antiquiores*, vox comica; (2) *apud poſteriores*, varia, quæ ab ſuperbia fiunt, aut cum ſuperbia quadam conjuncta ſunt, ut indignor, iraſcor, faſtidio, aut ſuperborum moribus ſunt, ut ſevero & compoſito vultu aliquid dicere, v. c. meditari, *Ern.* Τπὸ φρονήματος βρενθυζ), Ariſt. Pac. 26. A βρένθος.

Βρέξις, εως, ἡ, pluvia. A βρέχω.

Βρέξω, *pluere*, a. 1. inf. act. verbi βρέχω, *pluo.*

ΒΡΕΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum.

Βρεφικὸς, ὴ, όν, infantilis.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκλονία, ας, ἡ, infanticidium.

Βρεφοκλόνος, ος, ὁ ἡ ἥ, infanticida. Ex βρέφος, & κλείνω, *occido.*

ΒΡΕΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ος, τὸ, locus alendis & educandis infantibus deſtinatus. Ex βρέφος, & τρέφω, *alo.*

Βρεφύλλιον, ος, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, finciput. A βρέχω.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΧΩ, f, ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τὰς πόδας αὐτῆς τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχῃ ὅπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΒΡΙΝ, *Partic.* inſep. quæ in *Compoſitione* intenſionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer.*

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robuſtus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ ἡ ἥ, robuſtus.

ΒΡΙΑΩ, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo; (2) robuſtus ſum; (3) extollo; (4) tumeſco. Ῥεῖα μὴν νὺ βριάει, ῥεῖα δ' βριάοντα χαλέπτει, Heſiod. Ἔργ. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ ἡ ἥ, qui ex ſomniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω, & μάντις, *vates.*

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, vel ξω, poſt cibum dormio. Ἐνθ' ὧν ἂν βρίζοιλα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βριμπυος, ος, ὁ ἡ ἥ, vehementer clamans. Ex βρῖ, & ἠπύω, *clamo.*

Βρίθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσυνη, ης, ἡ, idem & ab eod. Ut et

Βριθὺς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis.

Βριθύκρανος, ος, ὁ ἡ ἥ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, & κέρας, *cornu.*

Βριθυμώος, *contr.* βριθυμὴς, ος, ὁ ἡ ἥ, gravem & prudentem mentem faciens.

ΒΡΙΘΩ, ſum gravis, ingraveſco, onuſtus ſum; (2) deorſum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impreſſionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χειρὶ βρίθουσι μακρῇ πολύτλα βόρεα, polles manu, vel opibus, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. A βριμόομαι, *fremo.* Unde et

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandeſco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω,

Βριμαίω, ῶ, fremo.

Βριμηδὸν, *Adv.* cum fremitu, fremebunde.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βρίμηνις, ιδος, ἡ, iracunda. A βρῖ, & μῆνις.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ώσομαι, fremo, excandeſco ira, frendeo. Ἐβριμᾶτο τῷ τε Κύρῳ, καὶ τοῖς Μήδοις, Xen.

Βρισάρματος, ος, ὁ ἡ ἥ, currum gravans. Ex βρισὺς, *gravo*, & ἅρμα, *currus.*

ΒΡΙΣΣΟΣ, ος, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. A βρόγχος.

Βρογχία, ἡ, arteria cartilaginea.

Βρογχιάζω, f. άσω, p. αχα, deglutio, devoro.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture ſeu aſperæ arteria exoriens, tumidum guttur. A βρόγχος, & κήλη, *hernia, ramex.*

ΒΡΟΓΧΟΣ, ος, ὁ, guttur, fauces; (2) aſpera arteria.

Βρομέω, ῶ, f. έσω, fremo. A βρέμω.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A βρόμιος.

Βρόμιος, ος, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A βρέμω. Unde

Βρόμος, ος, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

Βρομώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, fremitum, ſeu ſonum edens. A βρόμος.

Βροντώδης, αία, ώδες, tonitrualis, tonans.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. A

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροστεῖον, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragorem imitantur.
Βροντησικέραυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, tonans & fulminans.
Βροντογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, filius, vel filia tonitrûs, Ex βροντὴ, & γένομαι, *nascor*.
Βροντόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βροντοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, tonitru faciens. Ex βροντὴ, & ποιέω, *facio*.
Βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.
Βροτεῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro βροτέων. A
Βρότειος, ε, ὁ ἡ ἡ, mortalis, humanus. A βροτός.
Βρότεος, έα, εον, idem & ab eod.
Βροτήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Βροτοβλάμων, *Dor.* pro
Βροτοβλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς, & βῆμα, *gressus*.
Βροτόγηρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, voce humana loquens.
Βροτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex βροτὸς, & εἶδος, *species*.
Βροτόεις, όεσσα, όεν, sanioſus, cruore respersus. A βρότος, *cruor*.
Βροτοκτονέω, hominem interficio.
Βροτοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, homicida. Ex βροτὸς, & κτείνω, *occido*.
Βροτολοιγὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex βροτὸς, & λοιγὸς.
ΒΡΟΤΟΣ, ε, ὁ, mortalis; (2) homo.
ΒΡΟΤΟΣ, ε, ὁ, sanies, cruor; (2) sanguis pulvere permixtus. Hinc
Βροτοσκόπος, ον, homines, eorum actiones spectans, inspiciens, *Epith.* Furiarum.
Βροτοσώτειρα, ον, salutaris hominibus.
Βροτοσυγὴς, ές, invisus hominibus.
Βροτοφθόρος, ον, hominibus pernicioſus.
Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento.
ΒΡΟΤΤΚΟΣ, seu βρεττὸς, ε, ὁ, species locustarum, Lev. 11, 22.
Βρόχετος, ὁ, laqueus.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, *humecto*.
Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo; (2) voro; (3) helluor. A βρόχθος.
Βρόχθος, ε, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρόγχος.
Βροχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, inaquoſus, aridus.
Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.
Βρόχος, ε, ὁ, idem.
Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, *inuſ.* unde ἀναβρόξεις, καταβρόξεις, apud Hom.
Βρυάζω, i. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exſulto. A βρύω.
Βρύδην, *Adverb.* cum ſtridore dentium; (2) ſtrictim. A βρύχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eod.
Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.
ΒΡΥΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. Βρύκεσά ζε τὰς ἀνθρώπους, Ariſt. Lyſ. 369.
Βρύλλω, potito, ſubbibo; (2) ſorbeo, ſorbillo; inebrior. A βρυω.
ΒΡΥΝ, vox infantium potum petentium.
Βρυόεις, όεσα, όεν, Gen. όεντος, οέσσης, όεντος, muſcoſus; (2) mollis, friabilis. A
ΒΡΥΟΝ, ε, τὸ, muſcus. *Angl.* Moſs. (2) alga, *Plin.* 23. §. 48. c. 25. *Angl.* Seaturaak.
Βρυοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, muſcifer, muſci fertilis. Ex βρύον, & φέρω, *fero*.
Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. Ab eod.
Βρύσις, εως, ἡ, quaſi d. ſcaturitio. A βρύω.
Βρύτεα, ων, τὰ, reſiduum poſt preſſuram calcatarum uvarum. A βρύτον.
ΒΡΥΤΟΝ, ε, τὸ, cereviſia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.
Βρύτος, ε, ὁ, idem & ab eod.
Βρύτω, idem quod βρύχω, edo, devoro.
Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω. Hinc
Βρυχανδόμαι, ώμαι, f. ήσομαι, ejulo.
Βρυχδόμαι, ώμαι, f. ήσομαι, rugio.
Βρυχὴ, ῆ, ſtridor e contritu, v. c. dentium, ſtrepitus.
Βρυχηδὸν, *Adv.* cum rugitu, cum fremitu.
Βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus.
Βρύχημα, ητος, τὸ, idem.
Βρύχιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſubmerſus, ſubmerſorius.
Βρυχμὸς, ῦ, ὁ, morſus, roſio. A βρύκω.
ΒΡΥΧΩ, f. ξω. frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *med.* furo. Ἔβρυχον τὲ ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.
Βρυχώδης, ες, ſtrepens fluctibus.
ΒΡΥΩ, f. ύσω, ſcateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) ſcatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ, ὅτι τ' αὐτῆς ὀπῆς βρύῃ τὸ γλυκὺ ἡ τὸ πικρὸν; Jac. 3, 11. βρύων μελίτταις ἡ ποροδάτοις, Ariſt. Nub. 45.
Βρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, id. quod βρυόεις.
Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον. *Angl.* Bryony.
Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Βρωθεὶς, *roſus*, a. 1. part. paſſ. v. βρώσκω.
Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca, cibus; (2) quod exeſum & eroſum eſt. A βρώσκω. Hinc
Βρωμαομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu aſinorum, tum; (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratiorum; (3) fœteo.
Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ab eod.
Βρωμίαω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.
Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, eſca. A βρώσκω.
Βρωμήεις, ήεσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.
Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.
Βρωμητὴς, ε, ὁ, q. d. ruditor, rudens.
Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Βρωμολόγος, ε, ὁ, fœtores loquens, Vox inepta. apud *Lucian*.
ΒΡΩΜΟΣ, ε, ὁ, graveolentia, ſœtor; (2) virus.
Βρωμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, fœtidus. A βρῶμος.
Βρωσείω, eſurio, edere cupio. A βρώσκω.
Βρώσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, eſculentus, edulis. A βρῶσις.
Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipſa comedendi actio; (3) eroſio, adeſio. A
ΒΡΩΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depaſco. conſumo. Βιβρωκὼς κακὰ φάρμακ', gramina, Il. 22, 94.
Βρωτικὸς, ἡ, όν, edulis, cibo aptus.
ΒΤΤ, vox infantis vagientis.
ΒΤΑΣ, ε, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, ε, τὸ, chartula ex papyro. Dim a βύβλος.
Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.
Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt; (2) funiculus nauticus. A
ΒΤΒΛΟΣ, ε, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro ſimilis; (3) liber.
Βύζλω, *Adv.* denſe. A βύζω.
Βύζω, f. ύσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, *obturo*, vel βδ, *voce infantium*, vel βύας, *bubo*.
Βυθίζεσθαι, *demergi*, præſ. inf. paſſ. verbi
Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.
Βύθιος, ία, ιον, qui eſt in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. * Ab eod.
Βυθίως, *Adv.* ſub fluctibus. A βύθιος.
ΒΤΘΟΣ, ε, ὁ, gurges, profundum.
Βυθοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, *nutrio*.
ΒΤΚΑΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.
Βυκανιζήριον, ε, τὸ, buccina. A βυκανιστὴς.
Βυκανιστὴς, ε, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.
Βύκλης, ε, ſonans, ſpirans. A βύζω.
ΒΤΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, malta.
Βυπλέω, ῶ, f. έσω, mergo. A βαπλω.
ΒΤΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A βύρσα. Unde
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim. ab eod.
Βυρσοδεψέω, ω, f. ήσω, corium concinno, tingo. Ex βύρσα, & δεψέω.
Βυρσοδέψης, ε, ὁ, coriarius. Ex iiſd. Hinc
Βυρσοδεψικὸς, ἡ, όν, ad coriarios pertinens.
Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα, & πηγνύω.
Βυρσοποιὸς, ε, ὁ, coriarius.
Βυρσοπώλης, ε, ὁ, corii venditor.
Βυρσοτενὴς, ές, corio obductus. Ep. tympani.
Βυρσοτόνος, ον, idem.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βύσσος, ε, ὁ, menſis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, ίνη, ινον, byſſinus. A βύσσος.
Βυσσοδαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, & βάρος.
Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profunde cogito, machinor. A βυσσὸς, & δομεύω.
Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A βυσσὸς, pro βυθός.
Βυσσός, ε, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.
ΒΤΣΣΟΣ, ε, ἡ, byſſus, lini pretioſiſſimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, profunda cogitans. Ex βυσσὸς, & φρὴν, *mens*.
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΤΩ, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσίῳ πᾶσ' ταῦτα ποιήσταν ἐδύσυ τὸ στόμα, Ariſt. Pace, 643. Νήματος ἀσκωτοῖο βεβυσμένον, Odyſſ. 4, 134.
Βῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. βαίνω.
Βωδιον, τὸ, bucula. Ex βοίδιον, Dim. a βοῦς.
Βωθεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro βοηθεῖν.
Βωκολιαξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βωκολιάσεις, a βωκολιάζω.
Βωκόλω, *bubulci*, gen. ſing. *Dor.* pro βωκόλε.
Βῶκον, *bubulcum*, acc. ſing. *Dor.* pro βῶκον.
Βωλάκιον, ε, τὸ, glebula. Dim. A
Βώλαξ, κος, ὁ, gleba, Job 7, 5. A βῶλος.
Βωλάριον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Βωληδὸν, *Adv.* in glebæ modum. Ab eod.
Βώλιον, ε, τὸ, glebula. Dim. ab eod.
Βωλίτης, ε, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f ήσω, glebas ſcindo, vel frango, occo. Ex βῶλος, & κοπὴ, *ſectio*.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iiſd.
ΒΩΛΟΣ, ε, ὁ, gleba; (2) ager; (3) maſſa; (4) bolus.
Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inverſio. Ex βῶλος, & στρέφω, *verto*.
Βωλοτόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, glebas ſecans. Ex βῶλος, & τέμνω, *ſeco*.
Βωλώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, gleboſus. A βῶλος.
Βωμάκδυμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum. A βώμαξ.
Βώμαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, ſacrilegus, ſcurra; (2) ara parva. A βωμὸς. Unde
Βωμβύσις, εως, ἡ, exſtructio.
Βωμιαῖος, ον, idem quod
Βώμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad aram pertinens.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.
Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram ſacra peragit, ſacerdos, ſacerdotiſſa. Ab eod.
Βωμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aræ ſimilis. Ex βωμὸς, & εἶδος, *forma, ſpecies*.
Βωμολόχβυμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum aut dictum. A βωμολοχβέω.
Βωμολοχβέω, f. βύσω, ſcurram ago.
Βωμολοχέω, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas.
Βωμολοχικὸς, ἡ, όν, ſcurrilis. A
Βωμολόχος, ε, ὁ ἡ ἡ, propriè adfidûus aræ & quaſi inſidians. Hinc (2) paraſitus; (3) adulator; (4) ſcurra; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς, & λόχος, *inſidiæ*.
Βωμονείκης, ε, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς, & νεικέω, *contendo, rixor*.
ΒΩΜΟΣ, ε, ὁ, baſis; (2) ara.
Βῶν, *bovem*, acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro βοῦν.
Βωνίτης, ε, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βῶξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam. A βοάω, *clamo*.
Βῶς, *boves*, accuſ. plur. *Dor.* pro βοῦς.

Βῶταμ, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion. & Dor.* pro *βοῆσαι*, a *βοάω*.
Βώσαντι, *Poët.* pro *βοήσαντι*.
Βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro *βοήσας*.
Βωσρέομες, *vocemus*, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor. & Poët.* pro *βωσρέωμεν*. A
Βωσρέω, f. *ήσω*, clamo, voco. Τί με βωσρεῖς, vocas? Ariſt. Ach. 964. Ποιήσω τήμερον τὰς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ πεκτέμενον, id. Lyſ. 688. Τόν τε Μαυλῶ ἡ Σύρα βωσρῶσάτω τῆ χωρίς, id. Pace, 1155. A *βοάω*, *clamo*.
Βώταν, *paſtorem*, acc. ſing. *Dor.* pro *βάτιν*.
Βώτης, paſtor, *Fem. βῶτις*. A *βόσκω*, *paſco*.
Βωτιανείρη, *populoſæ*, dat. ſing. f. g. a
Βωτιάνειρ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, alens & educans viros. Ex *βώτης*, & *ἀνήρ*, *vir*.
Βῶτις, ιδ☉, ἡ, femina paſtoris. A *βώτης*.
Βώτωρ, ορ☉, ὁ, paſtor. A *βόσκω*, vel *βόω*, *paſco*.

Γ.

Γ, Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, ſignificans tria, at cum lineola inferne appoſita *γ,* *trig millia*.
Γ', pro γε, per apoſtrophum, ob ſequentem vocalem vel diphthongum.
Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.
Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.
Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Hebr. *Robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ᾱ, ὁ, pen. prod. Gagates, lapis.
ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. *ίσω*, titillo.
Γαγγαμβὺς, έ☉, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piſcator. A Γαγγάμη.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium.
Γάγγαμον, τὸ, idem.
Γαγγαμπλὸς, ᾶ, ὁ, idem quod *γαγγαμβὺς*. Ex *γαγγάμη*, & ἕλκω, *traho*.
Γαγγίτης, ᾱ, ὁ, vel γαγγίτις, Gangites, gemma, A Γάγγης,
ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ᾱ, τὸ, nervi præter naturam contorſio, (tuberculum circa nervos ſub cute naſci ſolitum, *Ern.*)
Γαγγλιώδης, ε☉, ὁ ᾗ ἤ, ganglio ſimilis; (2) e ganglionum genere. A *γαγγλίων*.
ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc
Γαγγραινικὸς, ἡ, ὁν, gangrænæ ſimilis.
Γαγγραινόομαι, ᾶμαι, f. *άσομαι*, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod.
Γαγγράινασις, εως, ἡ, gangrænæ ingreſcentia. A *γαγγραινόω*.
Γὰδ' ὁ, Gad, Nom. Hebr. ἄκλιτον, *Turma*.
Γαδαρὶς, ίδος, ὁ, Gadarenſis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.
Γαδαρικὸς, ᾶ, ὁν, Gadarenus. Ab eod.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) theſaurus. Vox Perſica.
Γαζοφυλάκιον, ᾱ, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium eccleſiaſticum. A
Γαζοφύλαξ, ακ☉, ὁ ᾗ ἤ, theſauri cuſtos.
Γαθὲ, *bone*, voc. ſing. *per Aphæreſ.* pro *ἀγαθὲ*.
Γαθεῖν, *gaudere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro *γηθεῖν*.
Γαθήμψαι, præſens idem, *Dor.* pro cod.
Γάθησεν, *gaviſus eſt*, 3. ſing. a 1. ind. act. *Dor. & Ion.* cum ν ἔφελκ. pro ἐγήθησε.
Γαῖ, *terra*, per apoſtr. pro γαῖα.
ΓΑΙ'ΑΑ, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.
Γαιὴ, *terræ*, dat. ſing. *Ion.* pro *γαίᾳ*.
Γαιηγενὴς, ἐς, terra natus.
Γαίηθεν, *Adv.* a terra. A *γαῖα*.
Γαιήϊ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, terrenus, terreſtris.
Γαιήοχ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, terram cingens & continens. Ex *γαῖα*, & ἔχω, *contineo*.
Γαιηφάγ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui terra veſcitur.
Γαιηγράφ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui terram deſcribit. Ex *γαῖα*, & γράφω, *ſcribo*.
Γαιηδότης, ᾱ, ὁ, terræ dator.
Γάι☉, ᾱ, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri.
Γαιῆχ☉, idem quod *γαιήοχ☉*.
ΓΑΙΣΟ'Σ, ᾱ, & γαῖσον, γαῖσα, gæſum, contus, armaturæ genus.
ΓΑΙ'Ω, glorior, ſuperbio, efferor. Κύδεϊ γαῖον, Il. 1, 405.
Γαιώδης, ε☉, ὁ ᾗ ἤ, terreus. A *γαῖα*.
Γαιωμορία, v. *γεωμ.*
ΓΑ'ΛΑ, γάλακτ☉, τὸ, lac; (2) ſuccus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac*.
Γαλαθλιὼς, ὴ, ὸν, lacteus. A *γάλα*. Unde
Γαλακλιάω, ῶ, lacte abundo, lacte plena ſum.
Γαλακτίζω, f. *ίσω*, candorem lactis imitor, candore lac refero.
Γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, lac referens, lacteus.
Γαλάκτιν☉, ίνη, ινον, lacteus, Ab eod.
Γαλάκλιον, τὸ, idem quod *γάλα*.
Γαλακτὶς, ίδ☉, ἡ, &
Γαλακτίτης, ᾱ, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam ſuccum emittat.
Γαλακλοδόχ☉, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.
Γαλακτοειδὴς, έ☉, ὁ ᾗ ἤ, lacteus, lac referens. Ex *γάλα*, & εἶδ☉, *forma, ſpecies*.
Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus.
Γαλακτονόμ☉, ᾱ, ὁ, paſtor. Ex *γάλα*, & *νομέω*, *curam gero*.
Γαλακτόομαι, ᾶμαι, f. *ώσομαι*, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero.
Γαλακλοπίνω, lac bibo.
Γαλακλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, lacti augendo aptus.
Γαλακλοποιία, ὴ, lactis augendi vis.
Γαλακτοποσία, ὴ, uſus lactis ad bibendum.
Γαλακτοπόταν, acc. ſing. *Dor.* pro *γαλακτοπότιν*.
Γαλακλοποτέω, ῶ, f. *ήσω*, lac bibo. A
Γαλακτοπότης, ᾱ, ὁ, qui lac bibit. Ex *γάλα*, & *πότης*, *potor*.
Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. *ήσω*, lacte alo. Ex *γάλα*, & *τροφὴ*, *cibus*.
Γαλακλοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.
Γαλακλουργέω, lacticinia conficio.
Γαλακλουργὸς, ᾶ, ὁ ᾗ ἤ, lacticiniorum confector. Ex *γάλα*, & ἔργον, *opus*.
Γαλακλοχέω, ῶ, f. *ήσω*, lacto. A *γαλακτοῦχος*.
Γαλακλοχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.
Γαλακτοῦχ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex *γάλα*, & ἔχω, *habeo*.
Γαλακλοφάγ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, lacte victitans, lac comedens. Ex *γάλα*, & φαγεῖν, *comedere*.
Γαλακλοφόρ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, lacti generando, augendo utilis.
Γαλακλόχρό☉, *contr.* γαλακλόχρους, οῦ, ὁ ᾗ ἤ, lactei coloris. Ex *γάλα*, & χρόα, *color*.
Γαλακλώδης, ε☉, ὁ ᾗ ἤ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτώδες, ε☉, lac & lactis ſerum. A *γάλα*.
Γαλάκλωσις, εως, ἡ, degeneratio in lac.
Γαλάνας, gen. ſing. *Dor.* pro *γαλιώνης*.
Γαλεξίας κύκλ☉, circulus lacteus in cœlo. Et γαλαξίας λίθ☉, lapidis genus.
Γαλάτης, ᾱ, ὁ, Galata; (2) Gallus. Hinc
Γαλατία, ας, ἡ, Galatia; (2) Gallia.
Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Galaticus; (2) Gallicus.
Γαλεάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea & quoddam carceris genus; (3) decipula. Ex *γαλέη*, & ἄγρα, *captura*.
ΓΑΛΕ'Η, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, muſtela; (2) catus, felis, Lev. 11, 29.
Γαλεοειδὴς, έ☉, ὁ ᾗ ἤ, qui ex muſtelino genere eſt; (2) muſtelæ ſimilis. Ex *γαλεὸς*, & εἶδ☉, *ſpecies*.
Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem & mures. Ex *γαλέη*, *μῦς*, *mus*, & *μάχη*.
Γαλεὸς, οῦ, ὁ, muſtela; (2) piſcis quidam; (3) ſtellio; (4) felis. A *γαλέη*.
Γαληὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, ſerenus; (2) hilaris. A *γαλιόω*.
Γαγλωπὸς, ῆ, ὁ, oculis lætus & hilaris. Ex *γαληὸς*, & ὤψ, *oculus*.
Γαλεώδης, ε☉, ὁ ᾗ ἤ, idem quod *γαλεοειδὴς*.
Γαλεώτης, ᾱ, ὁ, ſtellio. A *γαλέη*.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis; (2) muſtella. A *γαλέη*, ex quo contractum eſt.
Γαλιωτὶ☉, αία, ῶον, tranquillus. A *γαλιόω*.
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, ſerenitas, tranquillitas & hilaritas vultus.
Γαλιὼνης, έ☉, ὁ ᾗ ἤ, idem quod *γαληὸς*.
Γαλιωτάω, ῶ, ſerenus ſum, tranquillus ſum.
Γαλιωτίζω, f. *ίσω*, ſerenus fio, tranquillor.
Γαλιώ☉, ία, ιον, tranquillus, ſerenus; (2) hilaris. A *γαλιόω*.
Γαλιωτισμὸς, ᾶ, ὁ, ſerenitas. A *γαλιωτίζω*.
Γαλιωτῶσαν, acc. ſ. part. præſ. act. f. g. a, *γαλιωτάω*.
Γαλιὼς, ὴ, ὸν, idem quod *γαληὸς*.
Γαλιώτης, ητ☉, ἡ, ſerenitas, tranquillitas; (2) titulus imperatoris. A *γαλιώ☉*. Unde
Γαλιώω, ῶ, f. *ώσω*, ſereno, tranquillo.
Γαλιῶς, *Adv.* tranquille, tranquillo animo.
Γαληρωπὸς, ᾶ, ὁ ᾗ ἤ, ſerenum & hilarem vultum habens. Ex *γαληρὸς*, pro *γαληρὸς*, & ὤψ, *oculus, vultus*.
Γαλιάγκων, ὁ ᾗ ἤ, qui eſt breviori brachio, qu. muſtelæ cubitum habens, ancus. Ex *γαλῆ*, & ἀγκὼν.
Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis. Hebr. *limes*.
Γαλιλαῖ☉, αία, αῖον, Galilæus. A *γαλιλαία*.
Γάλιον, ᾱ, τὸ, galium, herba. A *γάλα*, quod lac coaguli modo cogat.
ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ ſimilis, urtica mortua, lamium, *Plin.* 22. §. 16. c. 14. *Angl.* **Archangel**.
Γαλλαῖ☉, αία, αῖον, pertinens ad gallos, qui gallorum eſt. A
ΓΑ'ΛΛΟΣ, ᾱ, ſ. *γαλλὸς*, ᾶ, ὁ, gallus ſpiratus, ſpado.
Γαλαχέω, ῶ, f. *ήσω*, lacte abundo, lac habeo. Ex *γάλα*, & ἔχω, *habeo*.
Γαλαχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iiſd.
Γάλοως, ὁ, ᾗ γάλοω, & *γάλας*, ὁ, ᾗ γάλω, item γάλω☉, glos, ſoror mariti; (2) uxor fratris.
Γᾶμαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro *γαμῆσαι*.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.
Γαμβρύω, f. *ύσω*, connubio jungo, vèl ſocio. Ἐγγαμβρύσατο ᾧ ἤδη καθ' ὁμολογίαν τῷ Τρκάνε γένει, Joſeph.
Γάμβρια, ων, τὰ, munus, ſeu convivium a genero dari ſolitum. A
Γάμβρι☉, α, ον, pretioſus, v. c. veſtitus, qualis rex Perſarum generis dabat.
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ᾱ, ὁ gener; (2) ſocer; (3) frater uxoris; (4) ſponſus, impr. ap. *Dor. & Æol.*
Γαμείτωσαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. *γαμέω*.
Γάμψω, 3. ſ. a. 1. ind. *Ion. & Bæot.* pro ἐγάμησεν.
Γαμίσεται, pro *γαμίσηται*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro *γαμήσεται*.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A *γαμέω*.
Γαμίτης, ᾱ, ὁ, maritus.
Γαμίτις, ιδ☉, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.
ΓΑΜΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ κακὸν ἔσμψι, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; Ariſt. Θεσμ. 796. Οὐ δ' γαμέψαι τῷ κασιγνήτῳ ποτέ, ib. 907.
Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales ſuos inducit.
Γαμήλιον ᾱ, τὸ, munus nuptiale. A *γάμος*.
Γαμήλι☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, nuptialis, conjugalis.
Γαμηλιὼν, ῶν☉, ὁ, October, al. Januarius.
Γαμησίω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias deſidero. Ab eod.
Γαμίζω, f. *ίσω*, nuptum do. Ab eod.
Γαμικὸς, ὴ, ὸν, nuptialis. A *γάμ☉*.
Γάμι☉, ία, ιον, idem & ab eod.
Γαμίσκω idem quod *γαμίζω*.
Γάμιο, gen. ſing. *Ion.* pro *γάμου*.
Γαμοῖτο, *nubat*, 3. ſing. præſ. opt. med. *contr.* pro *γαμέοιτο*. A *γαμέω*.
Γαμοκλοπέω, ῶ, f. *ήσω*, furtivas nuptias quæro. Ex *γάμ☉*, & *κλοπὴ furtum*.
Γαμοκλόπ☉, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, nuptiarum fur, adulter. Ex iiſd.
Γαμοποιία, ἡ, nuptiarum apparatio.
Γαμόρω, *agricolæ*, gen. ſing. *Dor.* pro *γεωμόρου*.

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.
Γαμοσολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A Γαμοσόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & σέλλω, *orno.*
Γαμοτελέω, ὰ, nuptias celebro. Ex γάμος, & τελέω, *perficio.*
Γαμφθῇ, dat. f. pr. part. paſſ. f. g. v. γαμέω.
Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμφός.
Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, idem & ab eod.
Γαμφός, ὴ, όν, incurvus inflexus, aduncus. A κάμπτω, *flecto.* Hinc
Γαμφότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura.
Γαμφωλὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Γαμφώνυχες, *quibus curvi ſunt ungues,* nom. pl. a γαμφώνυξ.
Γαμφώνυξ, χος, ὁ ἡ ὁ, cui curvi ſunt ungues. Ex γαμφὸς, & ὄνυξ, *unguis.*
Γαμφώνυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
ΓΑ᾽ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia ; (2) voluptas ; (3) ſplendor ; (4) hortus ; (5) vinum.
Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio ; (2) ſplendeo. A γάνος.
Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυδε τῷ ἐπαίνῳ, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Ariſt. Veſp. 610. Ab eod.
Γανύομαι, f. ύσομαι, idem & ab eod.
Γανυτελέω, ῶ, opipare apparo ; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος, & τελέω, *perficio.*
Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia ; (2) ſplendor. A γανόω.
Γάποτος, ον, *Dor.* pro γήπ. a terra bibendus, hauriendus.
ΓΑ᾽Ρ, *Conjunctio poſtpoſ.* enim, nam.
ΓΑΡΓΑΙ᾽ΡΩ, f. ἀρῶ, ſplendeo ; (2) vibro ; (3) palpito ; (4) multiplico.
ΓΑΡΓΑΛΙ᾽ΖΩ, f. ίσω, titillo ; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸ ἄνθρωπον, Cebes.
Γαργαλισμὸς, ὁ, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.
Γάργαλος, ὁ, ὁ, idem & ab eod.
Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine inſigni. Alioquin urbs Troadis. A γαργαίρω.
ΓΑΡΓΑΡΕΩ᾽Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fiſtula, qua ſpiratur.
Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A præc. Hinc
Γαργαρισμὸς, ὁ, ὁ, ipſa gargarizandi actio.
ΓΑ᾽ΡΟΝ, ὁ, τὸ, garum, liquamem piſcium ſale conditorum.
Γάρος, ὁ, ὁ, idem,
Γαρύεθλε, præſ. inf. act. *Ion.* pro γηρύειν.
Γαρύων, præſ. idem, *Dor.* formatum.
Γαρύομαι, *conqueror, Dor.* pro γηρύομαι.
Γᾶς, *terræ,* gen. ſing. *Dor.* pro γῆς, a γῆ,
ΓΑΣΤΗ᾽Ρ, ῆρος, *per Syncop.* γαστὸς, ἡ, venter ; (2) ventriculus in quem cibus recipitur ; (3) uterus.
Γάστρα, ας, ἡ, fundum vaſis, navis, & ſimilium. A γαστὴρ.
Γάστρη, ης, ἡ, idem & ab eodem.
Γαστριδιον, ὁ, τὸ, parvus venter. Dim.
Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem ſaburro ; (2) opipare & laute accipio ; (3) in ventrem cædo. Παράδεινε κύκλα, καὶ γάστριδον Σεαυτὸν, Ariſt. Veſp. 1517.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A Γαστρίμαργος, ου, ὁ, guloſus, cibi avidus. Ex γαστὴρ, & μάργος, *inſanus.*
Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.
Γάστρις, ιδος, ὁ, guloſus, lurco, ventri deditus ; (2) lumbricus. A γαστὴρ.
Γαστρισμὸς, ῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.
Γαστροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, formam ventris habens, ventroſus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, *forma.*
Γαστροκνημία, ἡ, ſura, pars tibiæ poſterior ; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη.
Γαστροκνήμιον, ου τὸ, idem & ex iiſd.
Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi cauſa Archeſtrati opus. A
Γαστρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de rebus ventri gratis diſſerit & eas exponit. Ex γαστὴρ, & λόγος, *ſermo.*
Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ, & μαντεύομαι, *vaticinor.*
Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocoſe de Archeſtrati libro. Ex γαστὴρ, & νόμος, *lex.*
Γαστροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui ventre tumidus eſt. Ex γαστὴρ, & οἰδέω, *tumeo.*
Γαστορραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio. Ex γαστὴρ, & ῥάπτω, *ſuo.*
Γαστρόφιλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventri deditus. Ex γαστὴρ, & φίλος.
Γαστροχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χείρ, *manus.*
Γαστρώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ventroſus. A γαστὴρ.
Γάστρων, ωνος, ὁ, guloſus, lurco. Ab eod.
ΓΑ᾽ΤΑΟΣ, ου, ὁ, mulctra, mulctrale, ſitula.
Γαυλικὸς, & γαυλιτικὸς, ὴ, όν, navalis, χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A
Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus ; (2) ſentina.
Γαυλὼς, *mulctras,* acc. plur. *Dor.* pro γαυλεῖς.
Γαυνάκη, ἡ, mantile villoſum, ap Cl. Al.
Γαυριαμα, ατος, τὸ, exſultatio, gloriatio. A
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, ſuperbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριῶντο ὅτι ξίφεσιν, Job 3, 14. Γαυριῶντες ὅτι τῷ Ζυκόψαι ἢ παιδαγωγὸν, Plut. A γαῦρος.
Γαυρικὸς, ὴ, όν, elatus, ſuperbus. Ab eod.
Γαυριόωντες, *ſuperbientes,* nom. pl. pr. part. act, *Poët.* pro γαυριῶντες. A γαυριάω.
Γαῦρος, ρα, ρον, ſuperbus, arrogans, ferox ; (2) qui elatus eſt & aliqua re exſultat. Hinc
Γαυρότης, ητος, ἡ, ſuperbia, elatio, ferocia.
Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, ſuperbio, glorior, efferor. Ab eodem.
Γαύσαπος, ὁ, gauſape.
ΓΑΥΣΟ᾽Σ, ὴ, όν, vel γαῦσος, η, όν, curvus, tortuoſus.
Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A γαυσός.
ΓΕ, *Particula,* aliis vocibus fere adnecti ſolita, certe ; (2) cum pronominibus quidem ; (3) abundat omnino ; (4) ſaltem ; (5) καίγε, idem quod γε ; (6) διόγε, tamen ; (7) καιτοιγε, etſi ; (8) μὴνγε, immo vero.
Γέα, ας, *contr.* γῆ, ῆς, ἡ, terra ; (2) patria. A γαῖα.
Γεδοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, terram complectens. Ex γέα, & ἔχω, *contineo.*
Γέγαα, 1 ſ. perf. ind. med. *Ion.* pro γέγηκα, a v. poët. γάω, pro γείνομαι.
Γεγάασιν, *geniti ſunt,* 3. plur. perf. ejuſd.
Γεγάατε, *geniti eſtis, eſtis,* 2. plur. perf.
Γεγαθὼς, perf. part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, & hoc *per Sync.* pro γεγηθηκὼς, a γηθέω.
Γεγάμμαι, *natum eſſe,* perf. ind. med. *Dor.* & *Poët.* pro γεγηκέναι, a verbo γάω.
Γεγανυμμένος, perf. part. paſſ. v. γανύω pro γανόω.
Γεγενναμμένος, *genitus,* perf. part. paſſ. *Dor.* pro γεγεννημένος, a verbo γίνομαι, *fio, naſcor.*
Γεγένημαι, *natus fui,* 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Γεγενημμένον, *factum,* acc. ſing. perf. part. paſſ.
Γεγενῆσθ. *fuiſſe,* præſ. inf. paſſ.
Γεγενοίμην, *Poët.* & *Ion.* pro γενοίμην.
Γέγηθα, *per Sync.* pro γεγήθηκα, a γηθέω.
Γεγηθότως, *Adv.* cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod eſt a γηθέω.
Γεγηρήκα, 1. ſ. perf. ind. act. v. γηράσκω.
Γεγόναμεν, *facti ſumus,* 1. plur. perf. ind. med.
Γεγοὶς, *natus fuerat,* 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνη, a verbo γίνομαι, *ſum.*
Γέγονεν, *factum eſt,* 3. ſing. perf. ind. med.
Γεγραμμένος, perf. part. paſſ. verbi γράφω.
Γέγραπται, *ſcriptum eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. act. v. γυμνασιαρχέω.
Γεγυμνασμένος perf. part. paſſ. v. γυμνάζω.
Γεγωνεῖν, præſ. inf. act. *Dor.* pro γεγωνεῖν.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab *inuſ.* γωνάω. Hinc
Γεγάνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor.
Γεγανίσκω, idem quod γεγωνέω.
Γεγαὼς, ὴ, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γωάω.
Γεγὼς, *natus,* perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγηκὼς, a verbo γάω, *naſcor.*
Γεδεὼν, Gideon. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Evulſor.*
ΓΕ᾽ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom ; (3) locus ſuppliciorum. Vox Hebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, ſeu agri cultura. A Γεηπόνος, ὁ ἡ ὁ, agricola. Ex γέα, & πόνος.
Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terrenus, terreſtris. Ex γέα.
Γειαρότης, ῦ, ὁ, agricola. Ex γέα, & ἀρόω.
Γειναμένοιο, *nati,* gen. ſing. part. a. 1. med. *Ion.* pro γειναμένου, a verbo γείνομαι.
Γειναμένω, 1. ſ. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγειναμένῳ.
Γείνατο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασο.
Γείναδε, *natum eſſe,* a. 1. inf. med. verbi ejuſd.
Γείνατ, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro γεινῇ.
ΓΕΙ᾽ΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην, gignor, naſcor ; (2) *active de mare & femina,* gigno, procreo ; (3) ſum.
Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, ſ. γῆ, & κομέω, *curo.*
Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter ſe dividunt. Ex γῆ, & μόρος, *portio.*
Γειοπόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, agricola. Ex γῆ, & πονέω.
Γειοτόμον, ου, τὸ, aratrum. A
Γειοτόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γεία, pro γῆ, & τέμνω, *ſeco.*
Γείσιον, ου, τὸ, ſeptum, lorica ; (2) ſuggrundium. A γεῖσον.
Γεισιποδίζω, f. ίσω, ſuggrundia fulcio. A γεισίπους. Hinc
Γεισιπόδισις, εως, ἡ, ſuggrundatio.
Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, ſuggrundiorum fulcrum.
Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον, & πούς.
ΓΕΙ᾽ΣΟΝ, ου, τὸ, ſuggrunda, ſuggrundium.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem ; (2) capitellum. A γεῖσον.
Γεισόω, vel γειανόω, f. ώσω, ſuggrundo, ſuggrundis imbrico ; (2) in ſuggrundæ modum conformo. Ab eod. Hinc
Γειωσμα, ατος, τὸ, ſuggrundatio, ſuggrundamentum, imbricamentum.
Γείωσις, εως, ἡ, ſuggrundatio, imbricatio.
Γείτανα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνία, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod.
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus ſum ; (2) adfinis, cognatus ſum. A γειτνία.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
Γειτνιῶσα, *vicina,* præſ. part. act. fem. g. verbi γειτνιάω, *vicinus ſum.*
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.
Γειτόνδυμα, ατος, τὸ, vicinitas, *Aret.*
Γειτονδύω, f. δύσω, vicinus ſum. A γείτων.
Γειτόνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Γειτόνημα, ατος, τὸ, vicinitas. A γειτονέω.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γειτὼν.
Γείτοσι, *vicinis,* dat. plur. a γειτὼν.
Γειτόσωος, ωία, ωιον, vicinus. Ab eod.
ΓΕΙ᾽ΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὁ, vicinus ; (2) adfinis ; (3) ſimilis.
Γειώρας, ᾶ, ὁ, advena ; (2) proſelytus ; al. γείωρας. Vox Syro-Chald.
Γελᾷ, *ridet,* 3. ſing. præſ. pro γελάει.
Γελᾷς, *rides,* 2. ſing. præſ. ind. Ω. Κ. pro γελᾷς, & hoc per *contr.* pro γελάεις.
Γελᾶν, *ridens,* præſ. part. act. *Dor.* pro γελῶν.
Γελαγὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, hilaris. A γελάω.
Γελαξῶ, *ridebo,* 1. ſing. f. 1. *Dor.* pro γελάσω.
Γελάοισα, præſ. part. *Dor.* pro Γελάουσα.
Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.
Γελάσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ridiculus, riſu dignus.
Γέλασμα, ατος, τὸ, riſus. Ab eod.
Γελάσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro γελάσαι.
Γελαστικὸς, ὴ όν, ridendi facultate præditus.
Γέλαστὸς, ὴ, ὁ, riſor, irriſor. Ab eod.
Γελαστὸς, ὴ, όν, riſu dignus. Ab eod.
Γελαστὺς, ύος, ἡ, riſus. Ab eod.
Γελάσομεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
ΓΕΛΑ᾽Ω, ῶ, f. άσω, rideo ; (2) irrideo ; (3) ſplendeo, niteo, floreo. Γελάμενος πρὶς σέ γε καὶ τὸν Ἀτρέως διπλῶν στρατηγῶν derriſus ab, Soph. Phil. 1014. Ἡγέλων μέγα κεκραγότα μ᾽ οἱ Θεσμοφοροι, Ariſt. Veſp. 1278.
Γελεῦσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro γελοῦσα, a γελέω, *Ion.* pro γελάω.
ΓΕ᾽ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, ſarcina variarum mercium ; (2) color, tinctura.

Γελυηθεύω, f. εύσω, decipio. A γέλγη.
Γελγιδόομαι, ώμαι, in γέλγιδας evado, in nucleos, ſeu ſpicas divido, & diſcerno. A
ΓΕΛΓΙΣ, ιος, & γελγίς, ίδος, ἡ, allii caput, ſeu nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſcruta vendo. Ex γέλγη, & πωλέω, *vendo*.
Γελγοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.
Γελγόπωλις, ίδος, ἡ, ſcrutorum venditrix.
Γελῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro γελᾶς.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοιασμός, ου, ὁ, jocatio. A γελοιάζω.
Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eodem.
Γελοίης, gen. ſing. *Ion.* pro γελοίας.
Γελοίοιο, *ridiculi*, gen. ſing. *Ion.* A
Γελοῖος, οία, οῖον, joculoſus, facetus, urbanus; at γελοιός, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus.
Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
Γελοίωντες, *ridentes*, *Poët.* pro γελῶντες.
Γελοίως, *Adv.* ridicule. A γελοῖος.
Γέλας, ωτος, vel ω, ὁ, riſus; (2) maris ſerenitas. A γελάω.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, riſum excito, ſcurra ſum. Ex γέλως, & ποιέω.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, excitatio riſus, ſcurrilitas. A
Γελωτοποιὸς, ὁ, ſcurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan. 2, 7. Ἐπεθύμησε γεμισαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, Luc. 15, 16. A γέμω.
Γεμίσας, a. 1. part. act.
Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A γεμίζω.
Γέμομες, *pleni ſumus*, *Dor.* pro γέμομεν.
ΓΕΜΩ, plenus ſum, onuſtus ſum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, Soph. Oed. Tyr. 4.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι, (2) princeps, nomen magiſtratus. Ex γένος, & ἀρχή.
Γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, genus; (3) tempus, ſpatii, non ſatis certi: non tamen infra 25 annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenſeo, natales progenitorum inveſtigo; (2) annumero in proſapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod.
Γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recenſio.
Γενεαλογικὸς, ἡ, όν, ad generis recenſionem, ſive ad genealogiam pertinens.
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenſet. Ex γενεὰ, & λέγω, *dico*.
Γενεθῆναι, genere.
Γενέθλιον, *generatione*, dat. ſing. *Ion.* & per *Paragogen* τὸ φιν, pro γενεᾷ, a γενεα.
Γενέθλη, ης, ἡ, generatio. A γενεά. Hinc
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia.
Γενεθλιάζω, natalitia ago.
Γενεθλιακὸς, ἡ, όν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus, planetarius. A γενέθλια.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex ſideribus natalitiis. A
Γενεθλιαλογέω, genethliacus ſum.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, *dico*.
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas, θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίδιος, α, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis homini, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc
Γενέθλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, natalis, natalitius.
Γενεθλίσμα, τὸ, genus, ſexus.
Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γένει, dat. ſing. *contr.* pro γένεϊ, a γένος.
Γενειᾷ, f. άσω, pubeſco. A γένειον, *barba*.
Γενειᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.
Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ. Ab eod.
Γενειάσδων, præſ. part. *Dor.* pro γενειάζων.
Γενειάσκω, barbam emittere incipio. A γενειάς.
Γενειάω, ῶ, barbam geſto; (2) pubeſco. A γένειον. Hinc
Γενειήτας, acc. ſing. *Dor.* pro γενειήτην, a
Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus.
Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.
Γένεο, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, a verbo γείνομαι, *ſum*.
Γενέσεως, *Att.* & *Ion.* pro γενίσιος, a γένεσις.
Γενέσθαι, a. 2. Inf. med. verbi γείνομαι.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia & quidem propriè de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex γένεσις, & ἀρχή.
Γενεσιεργὸς, ὸν, ὁ, originis cauſſa. Ex γένεσις, & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, poſitus cœli tempore nativitatis. A γείνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ genitrix, parens. A γενετήρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γείνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Γενέτο, *fuit*, 3. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
Γένθυ, 2. a. 2. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐγένου.
Γείη, *fueris*, 2. ſing. a. 2. conj. med.
Γενὶς, ίδος, ἡ, ſecuris. Ἐκεῖ γὰρ ἅ τέ τε γενῖδος λῶ πλῆγμ', ἅ δικέλλης ἐκζολη, Soph. Antig. 255. Ξίφος εἰ πωθεν, ἢ γένειν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε, id. Phil. 1249.
Γενηθεὶς, *natus*, a. 1. part. paſſ. verbi γείνομαι.
Γενήθητι, *naſcaris*, 2. ſing. a. 1. imp. paſſ.
Γενηθήτω, *fiat*, 3. ſing. a. ejuſd.
Γενήσεσθ, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. med.
Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. med.
Γενήσομαι, *ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med.
Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejuſdem generis ſunt, gentiles. Ab eod.
Γένηται, 3. ſing. a. 2. conjunct. med.
Γενητὸς, ὴ, όν, creatus, factus. Ab eod.
Γενικὲς, ὴ, όν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus, caſus. A γένος.
Γενικῶς, *Adv.* generaliter. A γενικός.
Γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. A γείνομαι.
Γενναδὰς, ου, ὁ, generoſus; (2) ingenuus. A γεννά.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, inſitus; (4) generoſus, ſtrenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.
Γεννατοτρεπῶς, generoſe.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas. A γενναῖος.
Γενναίως, *Adv.* generoſe, fortiter. Ab eod.
Γεννᾶται, *naſceretur*, 3. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *contr.* pro γεννάηται, a γεννάω.
Γέννατο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγείνατο, a verbo γείνομαι, *ſum*.
Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*; (2) pario, *metaph.*
Γεννηθεὶς, *natus*, maſculinum.
Γεννηθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. A γεννάω.
Γεννηθέντος, gen. ſing. a γεννηθείς.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum ſeu procreatum eſt, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω.
Γεννησαρὲτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis Hebr. גנסרת. *Hortus principis*.
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω. Unde
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator.
Γεννητικὸς, ὴ, όν, generandi vim habens, genitalis.
Γεννητὸς, ὴ, ὸν, genitus, natus; (2) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γεννικὲς, ὴ, όν, generoſus, fortis.
Γεννικῶς, *Adv.* generoſe, fortiter.
Γενοδότειρα, genetrix, *Epith.* Veneris.
Γεννῶσα, *generans*, præſ. part. act. *contr.* pro γεννάουσα, a verbo γεννάω.
Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.
Γενόμβρος, *natus*, aor. 2. part. med.
Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) Genus, cui opponitur Species. A γείνομαι.
Γενῦ, *fis*, 2. ſing. aor. 2. imper. med.
Γενῦμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.
Γένυς, *generis*, g. ſ. *contr.* pro γένεος, a γένος.
Γενύσης, ου, ὁ, genere propinquus. A γένος.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* Gentian, or Feltwort.
Γέντο, *fuit*. 3. ſing. a. 1. med. *Poët.* pro ἐγένετο, a verbo γείνομαι, *ſum*, *naſcor*.
ΓΕΝΤΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. (2) barba.
Γενώμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γίνομαι.
Γενώμεθα, *efficeremur*, 1. plur. a. ejuſd.
Γεοειδὴς, ὲς, terreus.
Γεόομαι, ώμαι, in terram vertor.
Γεῦχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram ſuo ambitu complectitur. Ex γέα, & ἔχω.
Γεραίεσι, vel γεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro γέρασι, a γέρας, *munus*.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A γεραιός.
Γεραιὸς, ὰ, όν, ſenilis; (2) *maſc.* ſenex. A γέρων.
Γεραίρω, muneror honoris cauſſa, orno. Τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, Herodot. Μέλπε, ἡ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορομανεῖ τρόπῳ, Ariſt. Θεσμ. 970. A γέρας.
Γεραίτερος, *ſenior*, per Syncop. pro γεραιότερος.
Γεράνδρυον, ου, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annoſa. Ex γέρων, & δρῦς, *arbor*.
Γεράνιον, ου, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin.* l. 26. §. 68. c. 11. A γέρανος. *Angl.* Cranesbill.
Γερανίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum paſcentium. Ex γέρανος, & βόσκω, *paſco*.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex γέρανος, & μάχη, *pugna*.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis; (2) ſaltationis genus; (3) machina ſcenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραὸς, ᾶ, ὁ, ſenex; (2) honoratus. A γέρας.
Γεράρας, α. 1. inf. act. verbi γεραίρω.
Γεραιρὸς, ρὰ, ρον, honorandus, venerandus, auguſtus. Ab eod.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. (2) honor.
Γεράσιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) ſenilis. A γέρας.
Γερασφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω.
Γερατοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Γεράων, gen. pl. *Ion.* pro γεράτων, a γέρας.
Γερηέριμος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Olivæ, eſtque deciduæ, quæ ob maturitatem ſponte decidit.
Γερηεσιωὸς, ᾶ, ὁ, Gergeſenus. Vox Hebr. *Vicinus peregrinationi*.
Γέρεα, nom. pl. *Ion.* pro γέρατα, a γέρας.
Γερλιὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, epitheton Neſtoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερληα.
Γεριφορίαι, ἡ, honores.
Γέρον, *ſenex*, vocat. ſing. a γέρων, *ſenex*.
Γεροντα γωγέω, ῶ, f. ήσω, ſenem inſtituo, ſeniles mores formo. A
Γεροντα γωγὸς, ὸ, ὁ, qui ſenem inſtituit, ſeu erudit. Ex γέρων, & ἀγωγὴ, *ductus*.
Γεροντεῖος, εία, ειον, ſenilis. A γέρων.
Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.
Γεροντία, ἡ, ſenectus.
Γεροντιάω, ῶ, ſenium & delirium reſipio, ſenile delirium reſipio Ab eod.
Γερυντικὸς, ὴ, όν, ſenilis. Ab eod.
Γερόντιον, τὸ, vetulus, ſenecio.
Γεροντικῶς, *Adv.* ſeniliter. A γεροντικός.
Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ſenis atque adeo parum docilis præceptor eſt. Ex γέρων, & διδάσκαλος, *præceptor*.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi ſenes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, *curo*.
Γέρυσι, *ſenibus*, dat. plur. a γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus. A γερουσιος.
Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, ſenator. A γερουσία.

Γερόσιος,

Γερόσιος, α, ὁ ἡ ἥ, ad ſenes pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.
Γερρίδια, ων, τὰ, ſtoreæ ex vimine, aut junco. A γέρρον.
ΓΕΡΡΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum, (2) quodvis defenſaculum.
Γερροφόρος, milites, qui ſcuto vimineo utuntur.
ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex; (2) *in Plural.* ſenatores, curia; (3) colus.
Γερωχία, ἡ, pro γερουσία, i. e. γερουσια, ſenatus.
Γεύθμὸς, οῦ, ὁ, guſtus. A γεύω.
Γεῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Γευματίζω, f. ίσω, guſto. A γεῦμα.
Γεύμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion. & Dor.* pro γευόμεθα, a γεύω.
ΓΕΥΟΜΑΙ, guſto, experior. Εἰ μὴ γεύσεται Ζεὺς ἡ χώρη τὰ ὑπὸ Διὸς, Herodot. irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς Ῥώμης, Ariſt. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.
Γευσάμενος, a. 1. part.
Γεῦσις, εως, ἡ, guſtatio. A γεύω. Unde
Γευστήριον, ου, τὸ, guſtandi inſtrumentum; (2) poculum, quo vinum guſtatur.
Γευστικὸς, ἡ, όν, guſtatorius.
Γεῦστὸς, ὴ, όν, guſtabilis.
ΓΕΤΩ, fut. εύσω, guſtare facio, guſtum præbeo.
ΓΕΦΤΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos inſtructæ aciei ordines.
Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte ſcommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, ſubſanno. A γέφυρα.
Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.
Γεφυρισμὸς, οῦ, ὁ, deriſio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde
Γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, cavillator, irriſor.
Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio. A
Γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex γέφυρα, & ποιέω, *facio.*
Γεφυρῶν, præſ. inf. pro γεφυρόειν. A
Γεφυρόω, ῶ, f. όσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρῶν διαβασιν, Polyb. τὰς ποταμὸς νεκροῖς, Luc. Ex γέφυρα.
Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipſum opus jungendi ponte fluvium; (2) tranſitus. A γεφυρόω.
Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exſtructio.
Γεφυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui pontes exſtruit. Ab eod.
Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo. A γεωγράφος.
Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ. Ab eod.
Γεωγραφικὸς, ἡ, όν, ad terræ deſcriptionem pertinens; (2) terræ deſcriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione. Ab eod.
Γεωγραφικῶς, Geographice, more Geographi.
Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. Ex γέα, & γράφω, *ſcribo.*
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diviſio, diſtributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido.*
Γεώδης, ες, ὁ ἡ ές, terreus, terrenus. A γέα.
Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφος.
Γεώλοφος, ου, τὸ, collis, tumulus, mons. A
Γεωλόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, e terra inſtar tumuli, ſ. collis elevati; (2) *Subſt.* ὁ, tumulus; (3) homo craſſus, ſtupidus inutile terræ pondus. pondus. Ex γέα, & λόφος.
Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. Γεωμετρῆσαι βέλομαι τ' ἀέρα ὑμῖν, Ariſt. Av. 1001. A
Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri menſor. Ex γέα, & μετρέω, *metior.*
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi ſcientia. A γεωμέτρης.
Γεωμετρικὸς, ὴ, όν, ad Geometriam, ſ. Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.
Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, proportione. A γεωμετρικὸς.
Γεωμιγὴς, ές, ὁ ἡ ές, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίγνυμι, *miſceo.*
Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.
Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio. Ab eod.
Γεωμορικὸς, ὴ, όν, (νόμος) agrarius.
Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido.*
Γεανόμος, ου, ὁ, qui agrum diſtribuit. Ex γέα, & νέμω, *diſtribuo.*
Γεωπεινὴς, ές, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet; (2) famelicus. Ex γέα, & πεῖνα, *fames.*
Γεωπονία, ῶ, f. terram colo. Ex γέα, & πόνος, *labor.*
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. Ex iiſd.
Γεωπονικὸς, ὴ, όν, ad agriculturam pertinens, ſ. ſpectans. A γεωπονία.
Γεωπόνος, ου, ὁ, agricola.
Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τὴν γῆν, Dem. A γεωργὸς.
Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A γεωργέω.
Γεωργήσιμος, ὁ ἡ ὴ, ad colendum idoneus, fertilis.
Γεωργία, ας, ἡ, Agricultura. A γεωργὸς.
Γεωργικὸς, ὴ, όν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, liber de agricultura.
Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.
Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, & ἔργον, *opus.*
Γεωργώδης, ες, ὁ ἡ ές, ruſticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſive ruſticorum more. A γεωργὸς.
Γέωρες, ων, οἱ, & γεῶραι, οἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. Ex γέα, & ὄρος, *cuſtos.*
Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A
Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit, ſuffoſſor. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio.*
Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γέα, & τεμνω, *ſcindo.*
Γεωτρωγία, ἡ, victus e rebus terræ natis, *in infantibus opp.* Lacti, & eſt cibus alius non liquidus quivis. Ex γέα, & τρωγω.
Γεωφάσιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla naſcuntur, ſ. apparent. Ex γέα, & φαίνομαι.
Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.
Γηγενίτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *naſcor.*
Γηγενὴς, ές, ὁ ἡ ές, idem, (2) indigena; (3) gigas. Ex iiſd.
Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.
Γήθεν, *Adv.* e terra. Ab eod.
Γήθειον, *Ion.* pro ἐλήθειον. A
ΓΗΘΕΩ, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε; Il. 9, 77. Γήθησεν δ' μέλισσα φρεσὶ ταῖα πωλάρη, Heſiod. Θεογ. 173.
Γήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.
Γηθήσειε, *lætatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.
Γῆθος, ους, τὸ, gaudium. A γηθέω.
Γηθόσυνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.
Γηθόσυνος, *Adv.* læte, lætabunde.
Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro ſimile. A
ΓΗΘΥΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.
Γήθω, idem quod, γηθέω.
Γήϊνος, ου, ὁ ἡ ὄν, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.
Γήϊος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Γηΐτης, ου, ὁ, ăgricola, ruſticus. Ab eod.
Γήκτης, ου, ὁ ἡ ὄν, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & κινέω, *moveo.*
Γηλοχὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, humi cubans, cui humi lectus eſt. Ex γῆ, & λέχος, *lectus.*
Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεήλοφος.
Γῆμαι, aor. 1. inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι.
Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.
Γήμασθαι, aor. 1. inf. med. *per Sync.* pro γαμήσασθαι.
Γημόρος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & μείρω.
Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, terram habeo, agrum poſſideo. Ex γῆ, & ἔχω, *habeo.*
Γηΰχος, ου, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iiſd.
Γηπάτλαλος, ου, ὁ, paxillus terræ. Ex γη, & πάτταλος, pro πάσσαλος, *paxillus.*
Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, ſolum; (2) ſolum, quod adjacet prædii urbanis. Ex γῆ, & πέδον, *ſolum.*
Γηπετὴς, ές, ὁ ἡ ές, in terram delapſus. Ex γῆ, & πίπτω, *cado.*
Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A γηπόνος.
Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.
Γηπόνος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & πόνος.
Γηπονικῶς, ruſtice, more agricolarum.
Γήρα, dat. ſ. *Ion. & Att.* pro γήρατι, γῆρας.
Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandævus. A γῆρας.
Γηραλέος, έα, έον, idem & ab eod.
Γηράλιος, α, ον, idem, (2) triſtis, acerbus.
Γήραμα, ατος, τὸ, ſeneſcentia; (2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.
Γηράναι, præſ. inf. act. v. γήρημι, *ſeneſco.*
Γηράντεσσι, *ſeneſcentibus*, dat. pl. a. 1. part. act. *Poët. & Ion.* pro γηράσι, & hoc pro γηράσασι, a γηράσας, verbi γηράω, *ſeneſco.*
Γηρὰς, *ſeneſcens*, præſ. part. verbi γήρημι.
ΓΗΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium.
Γηράσης, *ſenucris*, 2. ſing. a. 1. conj. act. v.
Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A
Γηράω, ῶ, idem. Αὐτὸρ ἐπεὶ Λυκόργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, Il. 7, 148. A γῆρας.
Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.
Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.
Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio ſenis.
Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit. Ex γῆρας, & βόσκω, *paſco, alo.*
Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur ſenes. A γηροκόμος. Unde
Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam ſenis gero.
Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio ſenum.
Γηροκομικὸς, ὴ, όν, ad curam alendi ſenes pertinens.
Γηροκόμος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui curam habet ſenum. Ex γῆρας, & κομέω, *curam, gero.*
Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſenes aluntur. A γηροτρόφος. Unde
Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.
Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi ſenes.
Γηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſenes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω, *nutrio.*
Γηρυόνας, *vocalis, garrulæ*, gen. ſing. *Dor.* pro γηρυόνης, a γηρυόνη, *garrula.*
ΓΗΡΥΣ, υος, ἡ, vox.
Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.
Γηρύω, f. ύσω, ſono, (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, Heſiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.
Γήρως, gen. ſing. *Ion. & Att.* pro γήρατος.
Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.
Γητης, ου, ὁ, agricola ruſticus. A γεΐτης.
Γητόμεω, ῶ, fut. ήσω, terram ſcindo, ſ. findo.
Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, ſeu ſcindit. Ex γῆ, & τέμνω, *ſcindo.*
Γηφάγος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui terra veſcitur; (2) pauper, qui terræ oleribus ſe ſuſtentat. Ex γῆ, & φάγω, *comedo.*
Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidoſa. Ex γῆ, & χύω, *fundo.*
Γιγανταῖος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.
Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus. Ab eod.
Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum ſimilis ſum.
Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix. Ex γίγας, & ὀλετειρα, *perditrix.*
Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. Ex γίγας, & ὄλλυμι, *perdo.*
Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, quod γιγαντολέτειρα.
Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, quod γιγαντολέτης.
Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. Ex γίγας, & μάχη.
Γιγαντοραισιος (A ραΐω) idem quod
Γιγαντοφόνος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui gigantes interficit. Et γίγας, & φόνος, *cædes.*
Γιγαντώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, giganti ſimilis.
ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino vinaceo oſſeum, ſ. lapidoſum eſt, granum acini. Num. 6, 4. Hinc
Γιγαρτώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, plenus γιγάρτων.
ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.
ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, paſtinacæ ſilveſtri ſimilis.
ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ, ου, ὁ, titillatio; (2) riſus petulans.

Γιγλυμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ginglymo ſimilis. Ab εἶδ-, *ſpecies*, & ſeq.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, cardo portæ, qui cum ipſa porta vertitur; (2) oſſium quædam junctura inſtar vertebræ.

Γιγλυμεῖν, ginglymo jungi.

Γιγλυμώδης, ες, ους, ὁ ἡ ἡ, quaſi vertebroſus.

Γιγραίνω, f. ανω, cano tibia, quæ gingras dicitur. A Γιγρας. Hinc.

Γιγραντὸς, ἡ, όν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ᾶ, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem ſonum edens.

Γιγρασμὸς, οῦ, ὁ, cantus, ſeu ſonitus τῆ γίγρᾳ. A γίγρας.

Γίγνομαι, vide γινομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

Γίνεσθαι, *fieri*, præſ. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ', *fiebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & per *Apoſtr.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus aſininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis naſcitur.

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, naſcor, gignor; (2) orior; (3) fum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι παρός τινος, μετά τινος, ab aliquo ſtare; ἀπὸ τινος, opponere; ὀπὶ πῆμα, incidere; ἐν ποιήσει, verſari; ἐξ ἴσου, æquare, τινὶ δι' ἐχθρας, inimicus eſſe; ὀπὶ ταύτης τ' γνώμης, idem ſentire; ἐπ' ἐλπίδος, ſperare; ὀπὶ τ' γῆς, appellere.

Γινώσκειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.

Γινάσκετε, *ſcitis*, 2. plur. præſ. ind. act.

Γινάσκοντι, *Dor.* pro γινώσκουσι.

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνάσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, noſco, cognoſco, agnoſco, intelligo, novi; (2) meum agnoſco; (3) approbo; (4) cenſeo, exiſtimo, judico, ſtatuo; (5) ſentio; (6) cognoſco, coëo cum aliqua. Ἔγνως ἄνδρα δυσχέστατον, Ariſt. Θεσμ. 9, 8. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς, ſtatuit, Luc.

Γλαβὸς, ᾶ, ὁ, &

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A

Γλάξ, κος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαστὴξ, γος, qui lac concreſcere facit, ſ. in quo lac concreſcit. E γλ. & πήγνυμι.

Γλαστροφος, ου, qui lacte alitur.

Γλαύφορος, lac habens, *Epith.* uberis.

Γλαυόων, οντος, ὁ, lacteſcens & nondum ſatis adultus. Ab eod.

Γλάζω, cano.

Γλακάω, lacte plenus ſum.

Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum ſordes. A λήμη, *lippitudo*.

Γλαμύξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A

Γλάμυξ, υξ, ὁ ἡ ἡ, oculi, quorum anguli ſcabri ſunt, ſ. ſcabra lippitudine laborant. A γλαμάω.

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramioſus, lippus.

Γλαμαδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, idem.

Γλάμαν, ανος, ὁ ἡ ἡ, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΙΣ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Γλανὲς, ἡ, Hyæna.

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum architecti.

Γλαῦκ, pro γλαῦκα, *noctuam*, acc. ſing. a γλαῦξ, *noctua*.

Γλαυκιάω, ῶ, *Poet.* γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glauceſco. A γλαυκὸς.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuſe video. Ab eod.

Γλαύκιον, & γλαυκίον; herba quædam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκιόω, *Poet.* pro γλαυκιάω.

Γλαυκιόων, præſ. part. act. *Poet.* pro γλαυκιῶν.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piſcis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, glaucos oculos habens, cæſius. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα, *oculus*.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἡ, όν, glaucus, cæſius, cæruleus.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A γλαυκὸς.

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cæſiis eſt oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, cæſiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς, & χαίτη.

Γλαυκόχρως, *contr.* γλαυκόχροος, ου, ὁ ἡ ἡ, glauci coloris. Ex γλαυκὸς, & χρόα, *color*.

Γλαυκόω, ῶ, cæſium reddo. A γλαυκὸς.

Γλαυκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, noctuæ ſpeciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, ſuffuſio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos. Minervæ epith. Ex γλαυκὸς, & ὤψ.

Γλαυκωπὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, glaucis oculis præditus.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαυκῶψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, qui cæſios oculos habet. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, *oculus*.

Γλαῦξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκὸς.

Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρῆσι, & γλαφυρῇς, *Ion.* pro γλαφυραῖς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus; (2) ſcitus, elegans, venuſtus; (3) lautus; (4) aptus, appoſitus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς. *Adv.* ſcite, eleganter, venuſte.

ΓΛΑΦΩ, f. ψω, cavo; (2) ſculpo.

Γλευκαγωγὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, muſtum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄγω, *fero*, *veho*.

Γλεύκινος, ινη, ινον, muſteus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥΚΟΣ, ους, *contr.* γλεῦκος, τὸ, muſtum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, muſti, dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλίαια, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ. A γλιάω.

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas oſſis quæ aliud os recipit.

Γλιῶσος, ος, τὸ, ſtella; (2) lumen. A γλιάω.

ΓΛΗΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* Pennyroyal.

Γληχωνίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΙΑ, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙΝΟΣ, ſ. γλῆνος, genus aceris campeſtris, gallica.

Γλιχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum ſive lentum reddo. A γλίχρος.

Γλιχραντιλογεξιπιτριπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui damnoſæ & levis litis eſt. Ex γλίχρος, ἀντίλογια, *lis*, ἐξ, *ex*, ὀπίτριπλος, *quod conteri poteſt*. Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλίσχρος.

Γλιχρόομαι, f. όσομαι, parcus & tenax ſum.

Γλιχρία, ίας, ἡ, miſeria. Ab eod.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viſcoſus, tenax, glutinoſus; (2) lubricus; (3) tenax, pareus; (4) ſtrictus; (5) jejunus; (6) valde ſordidus; (7) ærumnoſus; (8) guloſus; (9) ſuavis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλιχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίχρος.

Γλιχρόχολος, ου, glutinoſus & biliоſus; γλιχρόχολα, excrementa glutinoſa, & biliоſa. E χολὴ, *bilis*.

Γλιχρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lentus, tenax, viſcoſus. Ab eod.

Γλίχρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui aliquid diſcupit; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίχρως, *Adv.* tenaciter, more viſcoſorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τί, περί τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεσθαι, Ariſtot.

Γλοιάζω, connivendo oculos obvolvo.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio.

Γλοίνης, ητος, ὁ, invalidus. A

ΓΛΟΙΟΣ, ου, ὁ, invalidus; (2) ſordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Subſtantive* (4) ſordes olei, ſtrigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viſcoſum reddo; *Paſſ.* lenteſco, viſcoſus fio. A γλοιός.

Γλοιώδης, ους, ἡ ἡ, ſtrigmentoſus, glutinoſus, viſcoſus. Ab eod.

Γλοιωδῶς, *Adv.* more eorum, qui nuunt capite inter dormiendum; (2) conniventer.

Γλύτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΤΤΟΣ, οῦ, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulceſco. A γλυκύς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκύρριζος; ab Hippocrate vocatur γλυκύμη.

Γλυκερρὸν, *dulcis*, gen. ſing. *Ion.* pro γλυκερὸς, a γλυκερός.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis.

Γλυκεροχρὼς, ὁ ἡ ἡ, formoſus, tener.

Γλυκόεις, όεσσα, όεν, dulciuſculus, ſubdulcis.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ, *lachryma*.

Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dulce videns, aut adſpiciens, qui dulcis adſpectus eſt. Ex γλυκὺς, & δέρκω, *video*.

Γλυκύδορος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſuavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον, *donum*.

Γλυκυηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dulciſonus. Ex γλυκὺς, & ἠχέω, *ſono*.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ ſuavitas, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido & miti animo præditus. Ex γλυκὺς, & θυμός.

Γλυκύκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς, & καρπὸς, *fructus*.

Γλυκυμείλιχος, ος ὁ ἡ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς, & μείλιχος, *blandus*.

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce. Ex γλυκὺς, & μῆλον.

Γλυκυπάρθενος, ου, virginea ſuavitate præditus.

Γλυκύπικρος, ος, ὁ ἡ ἡ, dulcedinem amarori permixtam habens. Ex γλυκὺς, & πικρὸς, *amarus*.

Γλυκύρριζα, ης, ἡ, dulcis radix. Ex γλυκὺς & ῥίζα, *radix*. Hinc *Angl.* Liquorice.

Γλυκυρρίζιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

ΓΛΥΚΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, dulcis; (2) jucundus.

Γλυκυσίδη, Glycyſide, planta quædam.

Γλυκύστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſapore dulci ſimul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo; (2) Schema oratorium.

Γλυκυτραχήλος, ου, ὁ ἡ ἡ, dulcem cervicem ſeu dulce collum habens.

Γλυκύφθογγος, ου, dulce ſonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. Ab

Γλυκύφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui dulcis eſt vox. Ex γλυκὺς, & φωνὴ, *vox*.

Γλυκύχυλος, ου, dulcem ſuccum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, ſculptura, cælatura, quod ſculptum eſt. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſculptor, cælator.

Γλυπτὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, όν, ſculptilis; (2) ſculptus.

Γλυφάνοιο, gen. ſ. *Ion.* pro γλυφάνου. A

Γλύφανον, ου, τὸ, ſcalprum, inſtrumentum ferreum, quo metalla ſcalpuntur & cælantur.

Γλύφανος, ου, ὁ, ſcalptura, cælatura.

Γλυφεῖον, ου, τὸ, ſcalprum.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, ſculptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſculptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, inciſura & crena ſagittæ. A

Γλύφω, f. ψω, ſcalpo, ſculpo. Γλύφειν τὰς ναῦς, Ariſt. A γλάφω.

ΓΛΩΣΣΑ, *Attice*, γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) di-

(2) dicendi facultas ; (3) sermo unicuique genti peculiaris ; (4) vocabulum peregrinum obscurum & exoletum ; (5) lingua seu lingula tibiæ ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo ; (2) lingua prurio. Ex γλῶσα, & ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor ; (2) linguæ prurigo ; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσα, & ἄλγος, *dolor.*

Γλωσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas ; (2) linguæ ignavia. A γλωσαργός.

Γλωσαργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσα, & ἀργός.

Γλωσάριον, ὁ, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσα.

Γλώσασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia. Ex γλῶσα, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Γλωσηματικὸν, ὁ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigum. A γλῶσα.

Γλωσηματικῶς, voce antiqua, rara, exquisita.

Γλωσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσα, & γαστὴρ, *venter.*

Γλωσογράφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui de glossemata interpretatione scribit. Ex γλῶσα, & γράφω, *scribo.*

Γλωσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, linguæ similis. Ex γλῶσα, & εἶδος, *species.*

Γλωσοκάτοχος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, linguam continens. Ex γλῶσα, & κατέχω, *contineo.*

Γλωσοκομεῖον, ὁ, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit ; (2) receptaculum quodvis. A

Γλωσόκομον, ὁ, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea ; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita ; (3) marsupium ; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσα, & κομέω, *curo.*

Γλωσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo. Ex γλῶσα, & κρατέω, *contineo.*

Γλωσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.

Γλωσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. Ex γλῶσα, & στρέφω.

Γλωσότμητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cui lingua præcisa est. Ex γλῶσα, & τέμνω, *scindo, seco.*

Γλωσοτόμεω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

Γλωσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσα, & χάρις, *gratia. blanditiæ.*

Γλωσσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lingulatus ; (2) linguæ similis ; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶτλα, ης, ἡ, vide γλῶσα.

Γλωτλικὸς, ἡ, ὁν, ad linguam pertinens.

Γλωτλισμὸς, ὁ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωτλοδειψέω, ῶ, fello, ore morigeror. Ex γλῶτλα, pro γλῶσα & δειψέω.

Γλωτλόκομον, ὁ, τὸ, idem quod γλωσόκομον.

Γλωτλοποιέω, verba fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωτλοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσοστροφέω.

ΓΑΩΧΙΝ, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.

Γλαχὶς, ῖγος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, ὁ, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑΘΟΣ, ὁ, ἡ, mala, maxilla ; (2) dentes ; (3) bucca. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus ; (2) nomen proprium. Ab eod.

Γναμπλοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπλοῖς. A

Γναμπλὸς, ὴ, ὸν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπλω, f. ψω, inflecto carpendo vel vellicando polio. A κάμπλω.

Γνάπλω, f. ψω, carpendo vel vellicando polio. Ab eod.

Γναφάλιον, ὁ, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γναφαλον.

Γναφαλον, ὁ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum ; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπλω. Unde

Γναφεῖον, ὁ, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Γναφὲὺς, έως, ὁ, fullo ; (2) piscis quidam.

Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars. A γναφεὺς.

Γναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fullones pertinens.

Γναφεύω, fullonicam exerceo. Ab eod.

Γνάφος, ὁ, ὁ, carduus fullonis. A γνάπλω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, legitime genitus ; (2) genuinus, sincerus. A γίνομαι. Hinc

Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Γνοίην, 1. sing. a. 2. opt. act. v. γινώσκω.

Γνὺς, *sciens.* a. 2. part. act. verbi ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟΦΟΣ, ὁ, ὁ, caligo, tenebræ ; (2) turbo. Hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, calignosus. Ab eod.

Γνὺξ, *Adv.* genuflexo. A γόνυ, *genus.*

Γνῶ, *cognovi*, 3ᵗ sing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔγνω, a verbo γινώσκω.

Γνώμας, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνωμη, *mens.*

Γνωμάτδυμα, τὸ, decretum, judicium.

Γνωματδύω, f. δύσω, sententiose loquor ; (2) dignosco, judico. A γνώμη.

Γνώμενναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens ; (2) voluntas ; (3) consilium ; (4) sententia, s. dictum aliquod insigne ; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum ; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γινώσκω.

Γνωμηδὸν, *Adv.* per singulorum sententias.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, sententiosus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι, *do.*

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμόλογος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ ; (2) sententiarum collectio.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, sententiis utens.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, sententiis frequenter utens. Ex γνώμη, & λόγος.

Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, sciens, doctus ; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonica, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonice.

Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii.

Γνωμοτυπέω, sententiis acutis utor.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis sententiolis.

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cognitor ; (2) index ; (3) norma, amussis ; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γινώσκω.

Γναριζέσθω, 3. sing. pr. imp. pass. A

Γναρίζω, f. ίσω, nosco, agnosco, cognosco ; (2) probo, exploro ; (3) notum facio, indico ; (4) in memoriam revoco. Γναρίζειν τὰς λέξοντας, ὁποῖοί ἡ τινες εἰσι, Isoc. γναρίζεσθαι πρός τινος, ab. Luc.

Γνάριμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, notus, cujus notitiam habemus ; (2) notus, familiaris ; (3) clarus, celebris ; (4) discipulus. A γναρίζω.

Γναρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνάρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota ; (2) proprietas ; (3) insigne, ornamentum, decus.

Γναρισμὸς, ὁ, ὁ, agnitio e signis, &c.

Γναριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans. A γναρίζω.

Γναρισὼ, *notum faciam*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γναρίσω, a verbo γναρίζω.

Γνάσαμ, 2. s. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνάσεσαι.

Γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνάσεσαι, a γινώσκω.

Γνωσθεὶς, *cognitus.* a. 1. part. pass.

Γνωσθήτω. *notum sit*, 3. sing. a. 1. imper. pass.

Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, repugno sententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. Ex γνῶσις, & μάχομαι, *pugno.*

Γνωσίμαχος, inimicus sententiæ ; nomen hæreticorum.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia ; (2) cognitio judicis ; (3) sententia, doctrina, sapientia. A γινώσκω.

Γνώσομαι, 1. f. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, cognitor, ariolus. Ab eod.

Γνωστικὸς, ἡ, ὸν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria Dei altius quam cæteri se penetrasse credebant, (iique vel christiani recte sentientes ut ap. Cl. Al. sæpe, vel hæretici ap. Epiphan. *Ern.*) A γνώστης.

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, cognitus ; (2) amicus.

Γνωτὴ, ῆς, ἡ, soror. A γνατός.

Γνωτὸς, ὁ, ὁ, notus ; (2) consanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui.

Γνώτω, *noscito*, 3. sing. a. 2. imper. act.

Γνώωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* γνῶτε.

Γοάουτι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro γοάωσι. A

ΓΟΑΩ, ῶ, f. ήσω, & γοόμαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Τοῖσδέ μ' ὦ γυναῖκες, Arist. Θεσμ. 1045.

Γόγγρος, ὁ, congrus, vel conger, piscis ; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.

Γογγροειδὴς, ὲς, congro similis.

Γογγροκλόνος, ὁ, qui congrum occidit.

Γογγρωνὴ, ῆς, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.

Γογγύλδυμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A

Γολγυλδύω, f. δύσω, rotundo, rotundum efficio. A Γογγύλος.

Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum ; *Angl.* Turnep ; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ὁ, τὸ, rapulum ; (2) pillulæ minutæ. Dim. a γογγύλη.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγύζω.

Γογγύλιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.

Γογγύλος, ἡ, ὸν, rotundus. A στρογγύλος.

Γογγυλόσκηνος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, tabernaculum seu domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος, & σκηνὴ, *tabernaculum.*

Γογγυλωτὸς, ἡ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex γογγύλος, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Γογγυσμὸς, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, ὁ, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ἡ, ὸν, ad murmurationem propensus.

Γοέδυτος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. Ex γόος, & ἔδνον.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.

Γοερῶς, lamentabiliter.

Γοήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro γοᾶσθαι, a γόημι, *gemo.*

Γοήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοητοπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. luctivagus. Ex γόος, & πλάνη, *error.*

ΓΟΗΣ, ητος, ἡ, incantator, præstigiator ; (2) impostor quivis. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Γοήτδυμα, ατος, τὸ, idem.

Γοητδυτικῶς, incantandi, fascinandi causa.

Γοητδύω, f. δύσω, incanto, fascino, incantatione & præstigiis decipio ; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατᾶντες ἡ γοητδύοντες, Plat. A γόης.

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, incantatorius. Ab eod.

Γολγοθᾶ, Golgotha, Nomen Syr. ἀκάλυπτον. *Locus Calvariæ.*

Γόμορρα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Hebr. *Habitatio.* Hinc

Γομορρῖτης, ὁ, ὁ ἡ ἡ, Gomorrhæus.

Γόμος, ὁ, ὁ, onus navis ; (2) merces. A γέμω.

Γομοφόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, farcinarius. Ex γόμος, & φέρω.

Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.
Γομφάριον, τὸ, parvus clavus; (2) piſcis quidam.
Γομφίασις, ἰως, ἡ, mobilitas dentium, morbi genus.
Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, confractio, vel ſtupor dentium. Ab eod.
Γόμφιος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.
Γομφόδετος, ον, clavis firmatus.
Γομφοπαγὴς, ὲς, idem; (2) accuratus, exquiſitus.
ΓΟΜΦΟΣ, υ, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piſcis quidam. Hinc
Γομφοτήριον, υ, τὸ, clavus ligneus.
Γομφότομος, υ, ὁ, clavis fixus. Ex γόμφος, & τέμνω, *ſeco*.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos.
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus. A
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo. A γόμφος.
Γονατίζω, f. ίσω, geniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.
Γονάτιον, υ, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
Γονατόδεσμος, υ, ὁ, genuale. ſcil. ligaculum. Ex γόνυ, & δεσμός.
Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.
Γονατώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eod.
Γονεια, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.
Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A
Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A γονὴ, *genitura*.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſoboles. Ab eod.
Γονῆος, g. ſ. *Ion.* pro γονέος, a γονεύς.
Γόνιμος, ε, ὁ ἡ ὴ, genitalis, prolificus; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod.
Γονίμως, *Adv.* fœcunde.
Γονιμότης, ητος, ἡ fœcunditas.
Γονιμώδης, ῶδες, fœcundus.
Γονόεις, εσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γίνομαι, *naſcor*.
Γονοποιέω, fœtifico.
Γονοποιία, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.
Γονόῤῥοια, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium. A
Γονόῤῥοιος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui ſeminis fluxum patitur. Ex γονὴ, & ῥέω, *fluo*. Unde
Γονοῤῥύα, idem quod γονόῤῥοια.
Γονορρόης, ε, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος.
Γονορρυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior.
Γονὸς, ε, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) filius. A γίνομαι, *naſcor*.
Γονὸς, ῦ, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.
ΓΟΝΥ, υος, & γόνατος, & *Poet.* γενὸς, τὸ, genu; (2) internodium.
Γονυαλγὴς, ὁ ἡ ὲς, genuum dolore laborans.
Γονυκλινέω, ῶ, fut. ήσω, genu flecto. A
Γονυκλινὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto*.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις.
Γονύκοτος, ε, ὁ ἡ ὸν, blæſus; (2) cui genua trepidant; (3) timidus; (4) cinædus, mollis. Ex γόνυ, & κρότος.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A
Γονυπετὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ, & πίπτω.
Γόος, ε, ὁ, luctus. A γοάω.
Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. A γοργώ.
Γοργόω, f. ώσω, gradum cito, feſtino. A γοργὸς.
Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem tumidam imitor.
Γοργίειος, α, ον, γοργονειος, & γοργωνώδης, idem quod γοργέιος.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὸς, & λόφος.
Γοργολόφειος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.
Γοργόνωτος, ε, ὁ ἡ ὸν, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex γοργὸς, & νῶτος.
Γορόομαι, οῦμαι, fut. ώσουμαι, agiliorem & vivaciorem me præbeo; (2) ferocio, efferor. Ab eod.

ΓΟΡΓΟΣ, ὴ, ὸν, velox, vividus, torvus.
Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas; (2) torvitas. A γοργὸς.
Γοργὼς, *Gorgonis*, gen. ſing. *contr.* pro γοργόος, a nom. γοργὼ, *Gorgo*.
Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.
Γοργοφόνος, ὁ ἡ ὴ, interfector, vel idem.
Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.
Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Sthenio, vel Euryale, quæ junctim γοργόνες dicuntur. A
Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.
Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectú horrenda, ut Gorgo.
Γοργωπὸς, ὸς, ὁ, adſpectu horrendus ut Gorgo. Ex γοργὸς, & ὤψ, *oculus, vultus*.
Γοῦν, igitur; (2) certe, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam. Ex γε, & οὖν.
Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὑπὲρ ἐμεθέν ἐγὼ γουνάζομαι ἠ παρεόντων, Il. 15, 665. A γόνυ.
Γούνασ', pro γούνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.
Γουναλγὴς, ὲς, id. quod γονυαλγὴς.
Γούνασμα, τος, τὸ, ſupplicatio.
Γουνοῖσιν, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γονοῖς. A γονὸς, *fertilis*.
Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector ſupplex.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, genua pinguis, tumida habens genua. Ex γόνυ, & παχὺς, *craſſus*.
Γουνὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *Subſtantive* ſolum fertile vel ferax.
Γούνων, gen. pl. *Ion.* pro γονύων, a γόνυ.
Γοώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, lugubris. A γοάω.
Γοῶσα, *contr.* pro γοάουσα, a γοάω.
Γράδδιον, *Adv.* expreſſe, quaſi depictim. A γράφω.
ΓΡΑΒΙΟΝ, υ, τὸ, tædæ genus.
ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ ſenectutem indicant; (3) una γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant.
Γραία, ἡ, arca panaria.
Γραΐδιον, υ, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.
Γραϊκὸς, ὴ, όν, anilis. Ab eod.
ΓΡΑΙΚΟΣ, ὴ, όν, Gtæcus. a, um.
Γραινόομαι, οῦμαι, anus fio, ſeneſco. A γραῖα.
Γραίνω, comedo, quaſi a γράω.
Γραῒς, ιδος, ἡ, anus. Ab eod.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera ſcripta; (2) *antiq. pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in Plurali* epiſtola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum.
Γραμμάριον, υ, τὸ, ſcrupulum, vigeſima quarta pars unciæ. A γράμμα.
Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura, literatura.
Γραμματεῖον, υ, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; & *in Plural.* (6) acta & documenta publica; (7) rationes argentarii.
Γραμματεύς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratus nomen variæ in variis civitatibus poteſtatis; (3) *in S. lib.* legis divinæ interpres, Theologus, Theologiæ Doctor.
Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcribæ partes ago. A γραμματεύς.
Γραμματίδιον, υ, τὸ, epiſtolium *inpr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.
Γραμματικεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu literatorem ago. A γραμματικός.
Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, Grammatica, ſc. ars. Ab eodem.
Γραμματικὸς, ὴ, όν, literator grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice.
Γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.
Γραμμάτιον, τὸ, idem quod γραμματίδιον.
Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, Grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, υ, τὸ, ludus literarius. A
Γραμματοδιδάσκαλος, υ, ὁ, qui literas docet, ludi litterarii magiſter. Ex γράμμα, & διδάσκαλος, *magiſter*.
Γραμματοεισαγγεὺς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) ad literas introductor. Ex γράμμα, & εισαγωγεύς.
Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere (vilis & contemptibilis ut γραμματίσης.) Ex γράμμα, & κύφων.
Γραμματοφορέω, ῶ, fut. ήσω, literas fero. A
Γραμματοφόρος, υ, ὁ ἡ ὸν, tabellarius. Ex γράμμα, & φέρω.
Γραμματοφυλάκιον, υ, τὸ, locus, ubi ſcripta publica adſervantur. Ex γράμμα, & φύλαξ, *cuſtos*.
Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc
Γραμμίζω, fut. ίσω, latrunculis ludo.
Γραμμικὸς, ὴ, όν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
Γραμμοστόικτος, ον, lineis variis diſtinctus, virgatus, ſcutulatus.
Γραμμώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, lineæ ſimilis. A γραμμή.
Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.
Γραόφιλος, ὁ, aniculæ amans.
Γραοσύδης, ε, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῖα, & Σοβέω, *abigo*.
Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ, & ſimilium; (2) avis ſpecies.
Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.
Γράπτης, ε, ὁ, rugoſus. Ab eod.
Γραπτὸς, ὴ, όν, ſcriptus. Ab eod.
Γραπτὺς, ύος, ἡ, inſcriptio corporis vulneribus; (2) ſcarificatio. Ab eod.
ΓΡΑΣΣΟΣ, ε, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.
ΓΡΑΣΣΟΣ, ε, ὁ, clamor militum in conflictu primo.
Γρᾶσις, εως, ἡ, gramen. A γράω.
Γράσων, ωνος, ὁ ἡ ὼ, hircoſus, cui fœtent alæ; (2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.
Γραῦς, αός, ἡ, anus. A γραῖα.
Γραφεῖδιον, υ, τὸ, ſtilus; (2) penicillus.
Γραφεῖον, υ, τὸ, idem. A
Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura; ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.
Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. paſſ. v. γράφω.
Γραφίδιον, τὸ, ſtilus. *Dim.*
Γραφικὸς, ὴ όν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus.
Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſe, ſignanter.
Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus. A
ΓΡΑΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) decerno, ſancio. Γράφω ζημίας δραχμὰς, accuſo, Ariſt. Av. 1057. Γραφεσθαί τινα παράνομον, ὅτι τινος, accuſare coram; δίκῃ, impingere.
Γραφεῖα, ſcripturio.
Γράψης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. γράφω.
Γράψον, *ſcribe*, 2. ſing, a. 1. imper. act.
ΓΡΑΩ, ῶ, f. άσω, comedo.
Γρηΐδης, ος, ὁ ἡ ὴ, anilis. A γραῦς.
Γρηγορέω, ῶ, f. ίσω, vigilo. Ab ἐγρηγορέω.
Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A γρηγορέω.
Γρηγορικὸς, ὴ, όν, vigil, pervigil. Ab eod.
Γρηγορὼς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς, a verbo γρηγορέω, *vigilo*.
Γρηΐς, υ, ὁ ἡ ὴ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα.
Γριπάομαι, & γριπόομαι, it. γριπωμαι, & γριφωμαι, ap. *Hipp.* vellico, lancino, de doloribus e ſpaſmo.
Γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) qui conſuit, vel ſarcit retia. A γρίπος.
Γριπεύω, piſcor.
Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Hinc

Γρίπισμα,

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.
ΓΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, rete.
Γρίπων, ὁ, piscator. A γρίπος.
Γριφόω, f. ώσω, griphos dissolvo. A
Γρίφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete; (2) sagenâ; (3) convivalis quæstio ænigmatica; (4) ænigmaticus & ambiguus sermo quivis, griphus. A γρίπος.
Γριφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, gripho similis; (2) intricatus. A γρῖφος.
ΓΡΟΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docentur, s. qui tibias inflare discunt.
ΓΡΟΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.
Γροσφόμαχος, ὁ, miles levis armaturæ, veles.
Γροσφορόρος, ὁ, idem.
ΓΡΥ, vel γρυ, quicquid minimum est; (2) sordes, quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, quam & edere solent, qui dedignantur respondere.
Γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hisco, leniter loquor, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἰάσθ' ἡμᾶς, Arist. Lys. 511. A γρύ.
Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.
Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. A γρύλλη.
Γρυλλισμός, ου, ὁ, grunnitus. A γρυλλίζω.
Γρυλλίων, ονος, ὁ, idem. Diminut. A
Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρυλλισμός.
Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρυ.
Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras & scruta vendit. Ex γρυμαία, & πωλέω, vendo.
Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.
Γρυπός, ή, όν, qui naso, vel rostro est adunco.
Γρυπος, ὴ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρύψ. Hinc
Γρυπότης, ητος, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiariter nasi.
Γρυσμός, ου, ὁ, grunnitus. A γρυζω.
Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum & inflexum facio. Ab eod.
Γρυτάρια, ων, τὰ, scruta. A γρυ.
Γρύτη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρύτη, & πωλέω.
ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, & γρῶνος, ὁ, caverna, saxum exesum, excavatum.
ΓΥΑ, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) fossa.
Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur. A γύα.
Γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.
Γυάλοιο, gen. sing. Ion. pro γυάλου.
ΓΥΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas; (2) vola; (3) vallis. Hinc
Γυαλὸς, ὴ, ὸν, qui manu comprehendi potest.
Γυαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex γυῖον, membrum, & ἀρκέω, sufficio.
Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα.
Γυήτης, ου, ὁ, claudus. A γυιὸς.
Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans, malè afficiens.
Γυιοζόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, membra depascens. Ex γυῖον, & βορὸς, edax.
Γυιοδαμας, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω, domo.
Γυιόκολλος, ὁ ἡ ἡ, membra, pedes constringens.
Γυιοκόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & κείρω.
ΓΥΙΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.
Γυιὸς, ὴ, ὸν, claudus. A γυῖον.
Γυιοτακὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖον, & τήκω, tabesco.
Γυιοτόρος, ὁ ἡ ἡ, membra transfigens, lacerans.
Γυιοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, membra exedens. Ex γυῖον, & φαγεῖν, comedere.
Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυιος.
Γυιωθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi γυιόω.
Γυλιαύχιος, ον, ὁ ἡ ἡ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. Ex γύλιος, & αὐχὴν, cervix.
ΓΥΑΙΟΣ, ου, ὁ, & γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.
Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνὸς.
Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.
Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.
Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. A
Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex γυμνάσιον, & ἄρχω, princeps.
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.
Γυμνασιάρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω.
Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio. Ab eod.
Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
Γυμναστικὸς, ὴ, όν, exercitatorius. Ab eod.
Γυμναστικῶς, more palæstrico.
Γυμνηλὸς, ὴ, όν, inops. A γυμνός.
Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
Γυμνησίαι, & γυμνήτιδες, insulæ Baleares.
Γυμνητεία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνὴς.
Γυμντεύω, f. εύσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.
Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνὴς.
Γυμνητικὸς, ὴ, όν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A γυμνήτης.
Γυμνικὸς, ὴ, όν, gymnicus. A γυμνός.
Γυμνοδερκέομαι, οῦμαι, nudus conspicior. Ex γυμνὸς, & δέρκω, conspicio.
Γυμνόκαρπος, ου, ὁ, ἡ ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos. Ex γυμνος, & καρπὸς, fructus.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio. Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex γυμνὸς, & παῖς, puer.
Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.
Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.
Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) saltationis genus; (3) nudipedalia. A γυμνόπους.
Γυμνόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνὸς, & πούς.
ΓΥΜΝΟΣ, ὴ, όν, nudus; (2) inermis; (3) destitutus rebus quibusvis; pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis; (6) manifestus, apertus.
Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex γυμνὸς, & Σοφιστὴς, sapiens.
Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas. A γυμνός.
Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod. Hinc
Γυμνωθέντα, acc. s. m. g. a. 1. part. pass. v. γυμνόω.
Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.
Γυνὰ, mulier, Dor. pro γυνὴ.
Γυνάι, o mulier! voc. sing. ab inus. γυνάιξ pro γυνὴ.
Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus. Ex γυνὴ, γυναικὸς, mulier, & ἀνὴρ, vir.
Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνὴ.
Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua.
Γυναικείως, Adv. muliebriter.
Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.
Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminate vivo, muliebria patior.
Γυναικικὸς, ὴ, όν, effeminatus, muliebris.
Γυναίκισις, ὴ, imitatio muliebris.
Γυναικισμὸς, ου, ὁ, superstitio, metus aliave pars indolis muliebris. A γυναικίζω.
Γυναικιστὶ, muliebriter.
Γυναικοβλὴς, ὁ ἡ ἡ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris.
Γυναικοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui est specie muliebri. Ex γυνὴ, & εἶδος, species.
Γυναικόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui muliebri est animo, Ex γυνὴ, & θυμὸς, animus.
Γυναικοθύμως, Adv. muliebriter.
Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex γυνὴ, & ἱέραξ.
Γυναικοκήρυκλος, ον, a muliere celebratus, laudatus.
Γυναικόκλαψ, adulter.
Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiebant. Ex γυνὴ, & κόσμος.
Γυναικοκρασία, ὴ, mollitudo muliebris.
Γυναικοκρατέομαι, ὲμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Ex γυνὴ, & κρατέομαι, regor. Unde
Γυναικοκρατία, ίας, ἡ, muliebre imperium.
Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. Γυναικομανῶ γὰ, παρεξειῶ δ' ὑμῶν αἰεί, Arist. Θεσμ. 583. A seq.
Γυναικομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex γυνὴ, & μαίνομαι, furo. Hinc
Γυναικομανίας, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.
Γυναικόμιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, mulieres imitans. Ex γυνὴ, & μιμέομαι, imitor.
Γυναικομορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, mulieris formam habens. Ex γυνὴ, & μορφὴ, forma.
Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A
Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. Ex γυνὴ, & νόμος.
Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex Γυνὴ, & πάσχω, patior.
Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum.
Γυναικοπλὴθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mulieribus plenus. Ex γυνὴ, & πλήθω, plenus sum.
Γυναικοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mulieres decens. Ex γυνὴ, & πρέπω, decet.
Γυναικοπρεπῶς, Adv. muliebriter, ita ut mulieres decet.
Γυναικὸς, mulieris, gen. sing. a γυνὴ.
Γυναικοφίλας, Dor. pro
Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φιλος, amicus.
Γυναικόφρων, muliebriter sentiens, cogitans.
Γυναικόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex γυνὴ, & φωνὴ, vox.
Γυναικώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, muliebris, effeminatus. A γυνὴ.
Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.
Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem.
Γυναικωνῖτις, ίδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum. A γυναικών.
Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανὴς.
Γυναῖον, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνὴ.
Γυνάνδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui masculi & feminei sexus est. Ex γυνὴ, & ἀνὴρ, vir.
ΓΥΝΗ, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc
Γύνις, & γυνὶς, ίδος, ὁ, mollis, effeminatus.
Γυπαίετος, ου, ὁ, aquila vulturis speciem referens. Ex γὺψ, vultur, & ἀετὸς, s. αἰετὸς.
Γυπάριον, ου, τὸ, avis nidus. Ab eod.
Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) lustrum, domicilium subterraneum. A γὺψ.
Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.
Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρὸς.
ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum e vimine.
Γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A
Γυρὰω, f. ώσω, in orbem verso; (2) fodio; (3) in scrobibus condo. A γυρὸς.
Γυρότομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in orbem scissus. Ex γῦρος, & τέμνω, scindo.

Γυρτόμος, in orbem findens.
Γυρῖνοι, ranæ rotundæ minores & imperfectæ. A γῦρος. Ἐξ ὕδατος πατέρες βόῶσι γυρίνων. Aratus 947.
Γύϊος, ία, ῖον, orbicularis. Ab eodem.
ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.
Γυρόδρομος, ος, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γῦρος, & *inuſ.* δρέμω, *curro.*
ΓΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, *Subſt.* ſcrobs.
Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρός.
Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in ſcrobem condo. A γυρός.
Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus. A γυρόω.
Γύρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.
ΓΥΨΟΣ, ου, ἡ, gypſum, res calci cognata. Hinc
Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypſo illino, gypſo obduco.
Γὼ, *ego*, per Aphæreſin, pro ἐγώ.
ΓΩΛΕΑ, ῶν, ſpeluncæ & latibula, ſeu luſtra ferarum.
Γῶν, *ſultem*, *Ion.* pro γοῦν.
Γώνατα, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.
ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.
Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.
Γωνιασμὸς, ᾧ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.
Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; (2) locus anguſtus & abditus. Dim. a γωνία.
Γωνιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, *forma.*
Γωνιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.
Γωνιόφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, anguloſa folia habens. Ex γωνία, & φύλλον, *folium.*
Γωνισμὸς, ᾧ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, ες, ὁ, ἡ, anguloſus, angularis. A γωνία.
Γωνιωδῶς, *Adv.* in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟΣ, ᾧ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ, Quarta Alphabeti litera, quæ Δέλτα. ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis ſignificans *quatuor*, & cum lineola infetne oppoſita δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.
Δα, *Particula*, inſeparabilis augens ſignificationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάκτυος, valde umbroſus, ex δὰ, & σκιὰ, umbra, δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δὰ, & φόνος, *cædes.*
Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἀγάπητον. *Dilectus.*
ΔΑΓΥΣ, ύδος, ἡ, (perſ. prod.) Theocr. 2, 110. ubi exponunt; (1) glacies; (2) ſimulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.
Δαγχάνω, mordeo. Ex δηκω.
ΔΑΔΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ genus.
Δαδίον, ᾧ, τὸ, facula. A δαίω, *uro.*
Δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, tædam excido. Ex δὰς, & κόπτω, *ſcindo.*
Δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A
Δαδουργὸς, ὸς, ὁ, qui tædas conficit. Ex δὰς, & ἔργον, *opus.*
Δαδοχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illuſtro. A δαδοῦχος.
Δαδοχία, ας, ἡ, facis geſtatio. Ab eod.
Δαδοχίης, gen. ſing. *Ion.* pro δαδοχίας.
Δαδοῦχος, ος, ὁ, facem, ſeu tædam geſtans. Ex δὰς, & ἔχω, *habeo.*
Δαδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem, ſeu tædam geſto. A
Δαδοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δαδοῦχος.
Δαδόω, ῶ, fut. άσω, in tædam converto.
Δαιδαλεὺς, εος, ὁ ἡ ἡ, tædaceus; (2) tædæ ſimilis; (3) tædis abundans. Ab eodem.
Δᾴδων, gen. plur. a δὰς, *tæda.* A δαΐς.
Δαΐδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio. A δαδόω.
Δάειρα, ἡ, Proſerpina, Atticis dicta.
Δαειρίτης, ου, ὁ, Proſerpinæ ſacerdos.
Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. paſſ. verbi δαίω.
Δαείω, diſco. A δαέω.
Δαέω, ῶ, diſco, doceor; (2) ſcio. A δαῶ.
Δαζόμαι, f. δάσσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, diſeco. Ab eod.
Δαὴν, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo.*
Δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.
Δαήμβμαι, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαῆναι, a δαίω.
Δαημόνεσσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro δαήμοσι, a verbo δαήμων, *peritus.*
Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. A δαήμων.
Δαήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.
Δαῆναι, aor. 2. infin. paſſ. verbi δαίω.
ΔΑΗΡ, ἐρὸς, ὁ, levir, mariti frater.
Δαΐσω, *diſcam*, f. 1. ind. act. verbi δαίω.
Δαΐ, vero. A δέ, Attice, in interrog.
Δαιδαλέοιο, gen. ſing. *Ion.* pro δαιδαλέου.
Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλεος, artificioſus, artificioſe factus; (2) varius.
Δαιδαλεύδμος, ον, ſuaviſſime olens. *Epith.* unguenti.
Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex.
Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificioſe facio; (2) variego.
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum & egregium. A δαιδάλλω. A
ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, Dædalus, artifex ſumme ingenioſus; (2) artificioſus; (3) varius.
Δαιδαλόχειρ, ρὸς, ὁ ἡ ἡ, artificioſas manus habens, ſolers. Ex δαίδαλος, & χεὶρ.
Δαιδαλόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, artificioſe reſonans. Ex δαίδαλος, & φωνὴ, *vox.*
Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.
Δαΐδων, *facum*, gen. pl. a δαΐς, *fax.*
Δαΐε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, a δαίω.
Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) diſcerpo, lanio; (3) occido. A δαΐω.
Δαιθμὸς, δαιθμὸς, diviſio. Ex δαίω, & δαΐζω.
Δαικτὴρ, ὁ, & δαΐκτωρ, vi cogens, domans, infeſtus, hoſtilis.
Δαιμονάω, ῶ, fut. ήσω, ſum dæmoniacus; (2) inſanio, furore correptus ſum.
Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.
Δαιμονιακὸς, ὴ, όν, a dæmone obſeſſus aut adflatus. Ab eod.
Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.
Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονιζομαι, a dæmone poſſideor, vexor, torqueor. Ab eod.
Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, a δαιμόνιος.
Δαιμονικὸς, ὴ, όν, dæmonicus, qui eſt dæmonis. Ab eod.
Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, i. e. ſpiritus impurus, diabolus in N. T. apud Profanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna. Ab eod.
Δαιμονιόληπτος, ον, a Dæmone aſſlatus.
Δαιμόνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, divinus; (2) felix; (3) auguſtus; (4) admiratione dignus; (5) præter modum magnus; (6) miſer, miſerandus. Ab eodem.
Δαιμονιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dæmoniacus.
Δαιμονίως, *Adv.* vehementer, mirum in modum.
Δαιμονοβλαβεία, ἡ, ira, vel pœna divina.
Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων, & λάτρις, *cultor.*
Δαιμονομανία, ας, ἡ, inſanus dæmonum amor. Ex δαίμων, & μαίνομαι, *inſanio.*
Δαιμονοφόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus.
ΔΑΙΜΩΝ, ωνος, ὁ ἡ ἡ, Deus; (2) ſpiritus potens, ſed Deo inferior; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adverſa; (5) diabolus, in N. T.
Δαίνυ, 2. ſing. præſ. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.
Δαίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω. Hinc
Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.
Δαίνυντ' pro δαίνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a δαίνυμαι.
Δαίνυσθ' pro δαίνυσθε, *epulari*, perf. inf. med.
Δαΐξαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi δαΐζω.
Δαΐος, ία, ον, peritus, prudens; (2) hoſtilis. Ab eodem.
Δαίρα, ἡ, pro δάειρα.
Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.
Δαΐς, ίδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.
Δαισάμβμος, aor. 1. part. med. verbi δαΐω.
Δαίσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, edulis, veſcus. Ab eod.
Δαῖτα, *cibus*, acc. ſing. a δαὶς, *cibus.*
Δαιταλβύς, έως, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.
Δαιταλεργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω, & ἔργον, *opus.*
Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor. A
Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio. A δαίτη.
Δαΐτις, ίδος, ἡ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαίω, *uro.*
Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρὸς.
Δαιτροπόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, piſtor, coquus. Ex δαιτρὸς, & πονέω.
Δαιτρὸν, *Adv.* diviſim. A δαιτρὸς.
Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.
Δαιτροσυνη, ης, ἡ, ſcientia miniſtrandi more δαιτρὸς. A δαιτρὸς.
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium inſtruit. A δαίω.
Δαιτὺς, ύος, idem quod δαὶς.
Δαίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, bellicoſus; (2) prudens. Ex δαΐς, & φρὴν, *mens.*
Δαΐχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi δαΐζω.
ΔΑΙΩ, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pl. perf. ἐδεδήειν, diſco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.
ΔΑΚΑΡ, genus caſſiæ.
Δάκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a δάκνω.
Δακέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro δακεῖν.
Δακέθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, mordens animum; (2) gravis, moleſtus. A δάκνω, & θυμός.
Δάκετον, ος, τὸ, animal venenoſum. A δάκος.
Δακνάζω, idem quod.
ΔΑΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pugno. Ἀλλ' ἐ γὲ δὴ ἂν ζε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι, Eur. Med. 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἀ ξήκυσεν, ægre ferens, Soph. Phil. 377.
Δακνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, mordax. A δάκνω.
Δακόντος, g. ſ. aor. 2. part. act. v. δάκνω.
Δάκος, εος, τὸ, animal venenoſum. Ab eod.
ΔΑΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel ſuccus e plantis diſtillans.
Δακρύγελως, ατος, ὁ ἡ ἡ, fletu miſto ridens. Ex δάκρυ, & γέλως, *riſus.*
Δακρύδιον, ου, το, lacrimula. Dim. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.
Δακρυντὸς, ὴ, όν, lacrymabilis, flebilis.
Δακρυόεις, όεσσα, οεν, *Gen.* όεντος, όεσης, όεντος, lacrimoſus, lacrimabundus.
Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effuſis. A δακρυόεις.
Δακρυοποιὸς, ὴ, όν, lacrimas ciens. Ex δάκρυον, & ποιέω.
Δακρυόσσαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus.
Δακρυπλάω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ, & πλάω, pro πλέω, *fluito.*
Δακρυρρύέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A
Δακρύρροος, ος, ὁ ἡ ἡ, lacrimas fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, *fluo.*
Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.
Δάκρυσι, *lacrimis*, dat. plur. a δάκρυ, *lacrima.*
Δακρυσίστακλος, idem quod δακρυόεις.
Δακρυχέω, f. εύσω lacrimas fundo.
Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν πατέρων μᾶλλον, Ariſt. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυώδης,

Δακρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lacrimosus.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum & pedum adhiberi solitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ου, τὸ, annellus. A δακτυλίς.
Δακτυλικός, ἡ, όν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus constans.
Δακτυλικως, per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum sculptura sive cælatura. A
Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui annulos sculpit, aut cælat. Ex δακτύλιος, & γλύφω.
Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive repositorium, Ex δακτύλιος, & θήκη, theca.
Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
Δακτυλιουργος, ου, ὁ, annulorum artifex, s. faber. Ex δακτύλιος, & ἔργον, opus.
Δακτυλίς, ίδος, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.
Δακτυλίτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιαίτης, ου, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικνύω, ῶ, digito monstro. A
Δακτυλοδεικτης, ου, ὁ, qui digito monstrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι, monstro.
Δακτυλόδεικτος, ου ὁ ἡ ἡ, qui digito monstratur.
Δακτυλοδεῖξις, ἡ, demonstratio facta digito.
Δακτυλοειδής, ἐς, digito similis.
Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος, & δοχμή, palmus.
ΔΑΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus; (2) pes metricus, e syllaba longa & duabus brevibus constans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.
Δακτυλοτρισπλος, ου, digito tritus.
Δακτυλωτὸς, ἡ, όν, digitatus. A δάκτυλος.
Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλε, Dele, voc. sing. Dor. pro Δᾶλες, a Δᾶλος.
Δαλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. & Ion. pro ἐδηλεῖτο, a verbo δηλέω.
Δαλὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.
Δάλιον, ου, τὸ, torris, titio. A δαλάς.
Δάλιος, Dor. pro Δήλιος, Delius.
Δαλμανυθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Hebr. ἄκλητον. Hæreditas pauperis.
Δαλματικὴ, ἡ, vestis sacerdotalis, ferè clavata.
Δαλὸς, ᾶ, ὁ, pen. prod. titio, torris; (2) funale. A δαίω.
Δαμᾷ, pro δαμάει, a δαμάω. Unde
Δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βέλεσσι δαμάζῃ, Epigr.
Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.
Δαμαλήβοτος, ου, ἡ ἡ ἡ, depastus a juvencis. A δαμάλη, & βόσκω, pasco.
Δαμαληφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, bucularum, seu juvencarum esor, qui buculas devorat.
Δαμαλίζω, idem quod δαμάζω.
Δαμάλλω, lacero, avidè voro.
Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν.
Δαμασίβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω, & βροτὸς, mortalis.
Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω, & φρὴν, mens.
Δαμασίφως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω, & φὼς, vir.
Δαμασκὸς, ὁ, ἡ, Damascus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ἡ, όν, Damascenus.
Δάμασσα, Ion. & Poët. pro ἐδάμασα, a δαμάζω.
Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.
Δαμάτειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina.
Δαμάτωρ, ορος, domitor, victor. A
ΔΑΜΑΩ, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, subigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὲ ὁμῶ πόλεμός τε δαμᾷ ἡ λοιμὸς Ἀχαιοὺς, Il. 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσῃ ὠκὺς ἱέτης, Il. 12, 478.
Δαμεῖη, domitus sit, 3. singnl. aor. 2. opt. pass. verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω.
Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Poët. & Bæot. pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.
Δαμέντε, nom. dual. a. 2. part. pass.
Δαμήμεναι, aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαμῆναι.
Δαμναίμαν, domer, 1. sing. præs. opt. pass. Dor. pro δαμναίμην, a δάμνημι.
Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
Δάμνημι, idem & ab eodem.
Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. v. δάμνημι.
Δαμιππος, ου, eques, bene equitans.
Δᾶμον, acc. s. Dor. pro δῆμον, a δῆμος.
Δαμόσαν, acc. sing. Dor. pro δημόσιον.
Δαμοσώμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. Dor. pro δημοσώμεθα, a verbo δημόομαι.
ΔΑΝΑΗ, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναὸς.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti solvi solitus. A δαίω.
Δαναὸς, ῶν, οἱ, Danai, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.
Δανειακὸς, ἡ, όν, mutuus. A δάνειον.
Δανειζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοι νῦν δαίεσθον τρεῖς δραχμὰς, Arist. Pace, 374. in med. mutuum sumo. A
Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δαν, donum.
Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω.
Δανεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio. A δανείζω.
Δανεισμὸς, ῦ, ἡ, fœneratio, mutuatio.
Δανειστὴς, ῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc
Δανειστικὸς, ἡ, όν, fœneratorius, fœneratitius.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Hebr. ἄκλητον. Judex Dei.
ΔΑΝΟΣ, ου, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors. Macedonibus.
Δανὸς, ἡ, όν, pen. prod. aridus. A δαίω, uro.
Δαὸς, ὁ, vel Δαὶς, ΐδος, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.
Δαπανᾶν, præs. inf. pro δαπανάειν.
Δαπανάσασμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A
ΔΑΠΑΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide vivo & bona obligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium.
Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.
Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus; (2) in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.
Δαπανηρῶς, Adv. sumptuose, magnis sumptibus.
Δαπανητικὸς, ἡ, όν, consumendi vim habens. Ab eod.
Δάπανος, ου, ὁ ἡ ἡ, consumptor, consumendi vim habens; (2) sumptuosus, profusus.
ΔΑΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) solum.
Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus seu vilis tapes. A
Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.
Δαπὶς, ίδος, ἡ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ, a δάπτω.
Δάπτριος, ου, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.
ΔΑΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλον ὃ λεπτοὶ λευκὸν ἔδαπτεν ζάφλα τ' δυσδαίμονος, Eur. Med. 1192.
Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι, Arist. Nub. 710. Τοιοῦτοί τοίνυν με δαρδάπτῃ πόθος Εὐριπίδου, invadit, id. Ran. 66.
Δαρήσομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. δέρω.
Δάρεικος, ου, ὁ, nummus aureus Persicus.
ΔΑΡΘΑΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἑδραθεν εν πορδόμῳ, per metath. pro ἔδαρθεν, Odyss. 23, 143. A
Δαρθέω, ῶ, dormio. Inusitatum.
Δαρόεις, ες, ὁ ἡ ἡ, longævus. Ex δαρὸς, pro δηρος, & βίος, vita.
Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, excorio.
Δαρτος, ἡ, όν, excoriatus. Ab eod.
Δας, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. Ex δαίς.
Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐδάσαντο, a δάζω.
Δάσας, a. 1. parf. act. Dor. pro δήσας, a δέω.
Δασάσκετο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a δάζω.
Δασεῖται, 3. s. f. 1. ind. med. Dor. pr δάσεται.
Δασέως, Adv. aspiratè. A δασύς.
Δασθήσομαι, dividar, f. 1. ind. pass. v. δάζω.
ΔΑΣΚΙΛΟΣ, ου, ὁ, dascillus, piscis quidam.
Δάσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex δα, & σκιά.
Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, divido.
Δάσμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum colligo, & δασμολογοῦμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὰς νησιώτας, Isoc. παρὰ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐραστῶν, Dem.
Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A
Δασμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς, & λέγω, colligo.
Δασμὸς, ου, ὁ, divisio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.
Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo, seu pendo. A
Δασμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω, fero.
Δάσος, εος, τὸ, locus silvosus, fruticeum. A δασύς.
ΔΑΣΠΗΣ, ητος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δα intensivo, & πίμπλημι, repleo, quasi malo augens; vel a πελάζω, quasi accessu nocens.
Δασπλῆτις, εως, ἡ, gravis; (2) accessu difficilis. A δασπλὴς.
Δάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐδάσαντο, v. δάζω.
Δασυγένειος, ὁ, barbatus.
Δασύθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, qui denso capillo est. Ex δασὺς, & θρὶξ, capillus.
Δασύκηρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui villosa est cauda. Ex δασὺς, & κέρκος, cauda.
Δασυκέρκως, Dor. pro δασυκέρκης.
Δασυκνήμων, ὁ, hirsutos pedes habens.
Δασύμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanosus, cui densum est vellus. Ex δασὺς, & μαλλὸς.
Δασυπόει, ὁδος, ὁ ἡ ἡ, leporinus. A
Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς, & πῶς, pes.
Δασύπρωκτος, ου, hirsutum anum habens.
Δασυπώγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.
ΔΑΣΤΥΣ, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, densus; (2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.
Δασύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densam umbram faciens. Ex δασὺς, & σκιά.
Δασυσμὸς, ῦ, ὁ, densatio, densitas. A δασυόω.
Δασύστρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hirsutum pectus habens. Ex δασὺς, & στέρνον, pectus.
Δασύτης, ητος, ἡ, densitas; (2) pilositas; (3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασύς.
Δασυτόνως, idem quod δασέως, ap. Gramm.
Δασύτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δασύθριξ
Δασύφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densum, vel hirsutum, habens corticem. Ex δασὺς, & φλοιός.
Δασυχαίτης, ου, ὁ, densam jubam, seu comam habens.
Δατέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, divido, partior. Ἀποφθιμένῳ ὃ δὲ κτῆσιν δατέονται χηρωσαὶ, Hesiod. Θεογ. 606. Ἀρμαλιὴν δατέεσθαι, id. Ημ. 3.
Δατίοντο, 3. plur. imperf. ind. Ion. pro ἐδατίοντο, contr. ἐδατῶντο.
Δατεῦντο, Ion. pro ἐδατοῦντο.
Δατεόμεθα, diviserimus, 1. pl. præs. conj.
Δατήιος, α, ον, dividens.
Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio. A δατέομαι.
Δατητὴς, οῦ, ὁ, divisor, distributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, Datiſmus, i. e. barbariſmus vel ſoloeciſmus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Perſarum ſatrapa.

Δατύομαι, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ̃ΚΟΣ, ου, ἡ, herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ὴ, όν, denſus. Ex δὰ, & ὕλη, *ſilva*.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum, a δαλός.

Δαφναῖος, α, ὁ, Daphnæus, Epitheton Apollinis. A δάφνη.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum.

ΔΑ᾽ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converſæ.

Δαφνίεις, ίεσσα, ῆεν, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lauri comeſtor. Dicuntur ita vaticinantes.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; (2) ſum laureatus. A

Δαφνηφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lauriger.

Δαφνικὸς, ὴ, όν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.

Δαφνίνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliqua ſimilitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo ſimilis. A δαφνίτης.

Δαφνοηθὴς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη, & γηθέω, *gaudeo*.

Δαφνοειδὴς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, lauri ſpeciem gerens. Ex δάφνη, & εἶδος, *ſpecies*.

Δαφνόκομος, ὁ ϰ᾽ ἡ, laureatus.

Δαφνοπώλης, ου, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Δαφνόσκιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lauris umbroſus.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, id. quod δαφνηφορέω. A

Δαφνοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *Adv.* cum lauro, ſeu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris conſitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ lauretum, locus conſitus lauris. A δάφνη.

Δαφοίνιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde funeſtus, cruentus. Ex δα *intenſ.* & φόνος, *cædes*.

Δαφοινὸς, ὴ, όν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex iiſd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copioſe & abundanter ſubminiſtro; (2) valde ſolicitus ſum.

Δαψιλίας, *contr.* δαψιλᾶς, *Adv.* copioſe, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛΗ᾽Σ, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, dapſilis, largus, copioſus.

Δάμμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.

Δ Ε, *Conj.* vero, autem; (2) ſed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) ſane.

Δέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδίαται, & hoc pro δέδενται, a δέω.

Δίγμενος, perf. part. paſſ. *Æol.* pro δεδεγμένος. A δέχομαι.

Δέδαα, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα. A δαίω.

Δεδάηκα, *didici, novi*, 1. ſing. perf. ind. act.

Δεδαίαται, *diviſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δέδανται, a verbo δαίω, *divido*.

Δεδαϊγμένος, perf. part. paſſ. v. δαΐζω.

Δέδαιμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. paſſ. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. δακρύω.

Δεδάμασμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαμάζω.

Δέδαον, *diviſi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδαον, a verbo δαίω, *divido*.

Δεδάρθηκα, perf. ird. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. paſſ. A δάζω.

Δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. al. perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκὼς, a verbo δαίω.

Δεδέημαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δέομαι.

Δέδειγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δείκνυμαι.

Δέδεικα, *timui*. perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδείπνημμαι, 1. pl. perf. ind. med. a δειπνέω.

Δεδεῖσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, a δείδω.

Δέδεικα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δείκνυμι.

Δέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέχομαι.

Δέδεμαι, 1. ſing, perf. ind. paſſ. v. δέω.

Δεδεμμένος, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g.

Δεδέμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δέμω.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo*.

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. ſing. paulo poſt. fut. ind. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδεξο, 2. ſing. perf. imper. paſſ.

Δέδρχα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.

Δέδεσμαι, perf. ind. paſſ. verbi δέω.

Δέδετο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδετο.

Δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo δέχομαι.

Δέδηα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δαίω.

Δέδηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Δεδηλόκαμεν, 1 plur. perf. ind. act. v. δηλόω.

Δεδημιούργηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δημιουργέω.

Δέδημαι, *ligatus ſum*, perf. ind. paſſ. A

Δεδῆσθε, 2. pl. perf. opt. paſſ. pro δεδημένοι εἶητε, a δέω, *ligo*.

Δεδήσομαι, 1. ſing. paulo poſt fut. ind.

Δέδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδήμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δηόω, ſ. δηΐόω.

Δέδι, pro δέδια, 1. ſing. perf. ind. med. v. δείδω.

Δεδίζηθι, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδιδάχθαι, perf. infin. paſſ. v. διδάσκω.

Δεδιηκόνηκα, 3. ſing. perf. ind. act. v. διακονέω.

Δεδιήτημαι, *arbitratus ſum*, pro δεδιαίτημαι, 1. ſing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Δεδιθὶ, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδικαίωμαι, perf. indic. paſſ. v. δικαιόω.

Δέδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. per *Syncop.* pro δεδίαμεν, a verbo δείδω.

Δεδιότας, *Adv.* timidè.

Δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, Luc. A δείδω.

Δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. verbi διώκω.

Δεδιώχηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro διώκηται, a verbo διοικέω.

Δέδμανθ᾽ pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro δεδμῶνται, a δέμω.

Δεδμήατο, *domiti ſunt*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο, a verbo δαμάω.

Δέδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. per *Syncop.* pro δεδέμηκα, a verbo δέμω.

Δέδμημαι, perfect. ind. paſſ. per *Syncop.* pro δεδεμημαι, ab inuſ. δέμω, pro δαμάω.

Δέδμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & per *Syncop.* pro ἐδεδέμητο, a δέμω.

Δέδογμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δοκέω.

Δέδοια, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα.

Δέδοιγμεν, 1. plur. perf. ind. med. per *Sync.* pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, euphroniæ gr. pro δέδοιδα, a δείδω.

Δεδοίκαμες, *timuimus, Dorice*, pro Δεδοίκαμεν.

Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

Δεδόκημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. v. δοκιμάζω.

Δέδοκται, *viſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, *video*.

Δεδόνατο, *percuſſus erat*, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδεδόνητο. A δονέω.

Δεδοξασμένος, perf. part. paſſ. v. δοξάζω.

Δέδορκα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. διδομαι, *do*.

Δεδόλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δολόω.

Δεδολωμένοι, perf. part. paſſ. v. δολόω.

Δέδυπα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δύπέω, *ſeno*.

Δέδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκέω.

Δέδρακα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δράω.

Δεδραμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δέδρανται, *excoriatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. per *Metath.* pro δέδαρται, a δέρω.

Δέδρκα, *vidi*, 1. ſing. perf. ind. med. per *Metath.* pro δέδορκα, a verbo δέρκω, *video*.

Δέδρομας, 2. ſing. perf. ind. med. v. τρέχω.

Δεδροσωμένος, part. perf. paſſ. verbi δροσόω.

Δέδυκα, *ſubii*, 1. ſ. perf. ind. act. v. δύω vel δυώω.

Δεδύκῃ, 3. ſ. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκῃ.

Δεδυώμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δυώμαι.

Δεδυσύχηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. δυσυχέω.

Δέδαχας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi δίδαμι.

Δεδάρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαρίομαι.

Δείελος, *manifeſtus, Poët.* pro δῆλος.

Δέη, 3. ſing. præſ. conj. act. v. δεῖ, *oportet*.

Δείθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. a. δέομαι.

Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

Δεῆσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet*.

Δεήσῃ, dat. ſing. *contr.* pro δεήσεϊ. A

Δέησις, εως, ἡ, Obſecratio. A δέομαι.

Δεήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.

Δεητικὸς, ὴ, όν, precatorius, rogatorius; (2) ſupplex. Ab eod.

Δεῖ, fut. δεήσῃ, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit, opus eſt. Δεῖ σ᾽ ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἐρέσθαι δεῖν πειρατέον ἦν, tentandum putavit, Plat. Οὐδὲν ὅπτεχρήσεως αὐτῷ δεῖ, Ariſtot. Πολλοῦ δεῖ ἅτας ἔχειν, multum abeſt, Plat. Οὐδέν γὰ δεήσῃ με ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, Heſ.

Δεῖγμα, ατος, τὸ exemplum; (2) ſpecimen alicujus rei, quod oſtenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi ſpecimina talia proponebantur mercium. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς ϰ᾽ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, Col. 2, 15. A δεῖγμα.

Δείδεκτ᾽ pro δείδεκτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδέδεκτο, a v. δέχομαι.

Δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι, εἰσὶ, a verbo eod.

Δειδήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, timidus, meticuloſus.

Δειδία, ας, ἡ, nox obſcura, nox obſcuritate ſua terrorem incutiens, Suid. Euſt.

Δείδια, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poët.* pro δέδια, a verbo δειδω, *timco*.

Δειδίζω, timeo. A δείδω.

Δείδιθι, *timueris*, 2. ſing. perf. imper. med. *Poët.* pro δεδιθὶ, & hoc pro δέδιε.

Δειδίμθ᾽, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poët.* pro δεδιαμθ᾽.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. ſing. f. 1. indic. med. *Poët.* pro δειδίξεται, a δεδίττομαι.

Δειδίστες, nom. pl. perf. part. med. v. δείδω.

Δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

Δειδίσεο, præſ. imp. *Ion.* pro δείδιαθι. A

Δειδιάσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὣς ῥα φ᾽ ὧν ἐδμήσαντο δύω Αἴαντε κορυσσὰ Ἕκτορα Πριαμίδῃσι λιτὴ νεκρῷ δειδίξασθ᾽, Il. 18, 163, 164. Δειμήνι᾽ ἄ ζε ἔεικε, κακὸν ὣς, δειδίασθ᾽, Il. 2, 190.

Δειδοικα, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poët.* vide δέδοιγμεν.

ΔΕΙ᾽ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν τὼ τίσιν. ὡσεί τινος, πατέρ τινος, ὡσεὶ τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφί τινι. Ἦν ζὺ μὴ δείσῃς ὡσθ᾽, Soph. El. 1322. Ὑπὲρ λιῇῶν δέδοικα, Iſoc.

Δειελίαι, ῶν, f. ήσω, meridior. Hom. Od. 17, 599. δειελήσας, ubi exponunt etiam cœnatus.

Δειελινὸς, ὴ, όν, pomeridianus; (2) veſpertinus.

Δείελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepuſculum.

Δειελος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, veſpertinus. A δείλη.

Δεικανάασθε, præſ. inf. act. verbi inuſ. δεικανάω, oſtendo.

Δεικανᾶσθε, comiter & benigne excipere, ſalutare, apud Hom. Il. 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quaſi a δέκομαι, *Ion.* pro δέχομαι, ap. Theoc. autem eſt vel porrigere vel ſimile quid.

Δεικηλιστὴς, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in ſcena repreſentat, mimus; quaſi a δεικηλίζω, ſimulacrum repræſento. Hujus verbi f. 1. δεικηλίξω, *Dor.* unde ὁ δεικηλίστας, *Dor.* idem quod δεικηλιστὴς.

Δ Ε Ι᾽ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δεικηλίστας, ου, ὁ, idem quod δεικηλιστὴς.

Δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δεικηλον.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, oſtendo, monſtro, indico, declaro, manifeſto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ ʼπιτίμια τ' δυσσεβείας οἷα δώρων Θεοὶ, Soph. El. 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικνύναι, præſ. infin. act. v. δείκνυμι.

Δεικληριάς, άδος, ἡ, proſtibulum ap. Alexandrinos.

Δεικλήριον, ου, τὸ, pulpitum, ſuggeſtum. A δείκνυμι. Unde

Δεικτής, ου, ὁ, oſtenſor, demonſtrator.

Δεικτικὸς, ἡ, όν, demonſtrativus, oſtenſivus.

Δεικτικῶς, *Adv.* demonſtrative.

Δειλαινομαι, timidus ſum. A δειλὸς.

Δείλαιος, αία, αῖον, timidus. Ab eod.

Δειλαῖος, *timidus*, *Dor.* & *Att.* pro δειλαιος.

Δειλανρίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, extreme timidus, Ariſtoph. A

Δείλακρος, δειλάκρα. Ariſtoph. idem, Ex δειλὸς, & ἄκρος, *ſummus*.

Δείλαν, *veſperi Dor.* pro ἑσπέρᾳ δείλλω.

Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλὸς, & ἀνὴρ, *vir*.

Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iiſd.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro δειλιάετω, a verbo δειλιάω.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum ; (2) veſpera ; (3) diluculum ; (4) crepuſculum.

Δειλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, timidus, meticuloſus. A δειλὸς,

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.

Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς ζω δειλιάσεσι, Pſal. 104, 7. A δειλία.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A

Δειλιάω, ῶ, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. A δειλια.

Δειλινοῖο, g. ſ. *Poët.* & *Ion.* pro δειλινῆς.

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, merenda. A δείλη.

Δειλινὸν, *Adv.* veſperi, veſpertino tempore.

Δειλινὸς, ἡ, όν, pomeridianus. Ab eod.

Δειλόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, όν, timidus, ignavus ; (2) miſer ; (3) debilis ; (4) improbus, malus.

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A δειλος.

Δειλόψυχος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, timidus, timidi animi.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus.

Δειμαινω, f. ανῶ, timeo. Δειμαίνειν τὼ δυνάμειν τινος, ὥδε ἑαυτῷ, ὑπὲρ τινος. Δειμαίνω τὰν ζὰν ἀλκὰν, Eur. Ph. 264.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus ; (2) terribilis.

Δειμάομαι, ώμαι, timeo, Heſ. A δεῖμα.

Δείμας, aor. 1. part. act. verbi δείμω.

Δειματάων, οσσα, όεν, timidus, pavidus.

Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. Ἐδειμάτωσε τὸς Ἴωνας, Herodot. Ab eod. Hinc

Δειματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terribilis, terrificus.

Δειμὸς, οῦ, terror, metus. A δείδω. Hinc

Δειμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terribilis, terrificus.

Δεῖν, *oportere*, præſ. inf. act. verbi imperſ. δεῖ, *oportet*.

ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα. quidam.

Δεινὰ, *Adv.* vehementer. A δεινός.

Δεινάζω. f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vortices, alias δῖναι, Heſ.

Δείναρχος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſummopere acutus. Ex δεινὸς, & ἄρχος, *acutus*.

Δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circum ago. A δεῖνος.

Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δείνησις, εως, ἡ, converſio. A δεινέω.

Δεινότατος, η, ὸν, fortiſſimus. A δεινὸς, & βία.

Δεινοθέτεω, *Dor.* pro δεινοβίτω. A

Δεινοθέτης, ου, ὁ, graviter acticiens, malificus, noxius. Ex δεινὸς, & τιθημι.

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. ſing. *Ion.* pro δεινῆς.

Δεινοκαθεκτος, magna vi coercens, præpotens. Ex δεινὸς, & κατέχω.

Δεινολεχὴς, ἐς, infelix conjugii.

Δεινόλινος, ον, infelix. Ex δεινὸς, & λίνον, *filum*, ſc. Parcarum.

Δεινοκοέομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς, & λέγω, *dico*.

Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iiſd.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela. A δεινοπαθής.

Δεινοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ægre fero. Ab eod.

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. Ex δεινὸς, & πάσχω.

Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινὸς, & ποιέω, *facio*.

Δεινότης, ὁ ἡ ἡ, celer ; (2) cujus adventus gravis eſt.

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili ſum viſu, ſeu adſpectu. Ex δεινὸς, & προσωπον, *vultus*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, *univerſe*, qui eſt in aliquo genere multus, vehemens, excellens, *unde ſpeciatim* ; (2) dirus ; (3) gravis ; (4) ſolers ; (5) peritus ; (6) validus ; (7) magnus ; (8) nefarius, improbus ; (9) terribilis ; (10) graviter aliquid faciens ; (11) ſplendidus.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo ; (2) vortex, gurges ; (3) poculi genus : (4) ſaltationis genus, A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas ; (2) calliditas, ſolertia ; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινός.

Δεινόω, ῶ, fut. ώσω, contorqueo, in orbem ago ; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ὅσα τὸ μεῖζον, Thuc. ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς, Plut. *in* Pericle. 28. Videtur hoc loco exaggeraſſe patriæ calamitates. A δεῖνος.

Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. a δεινὸς, *terribilis*.

Δεινωπὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, torvus. Ex δεινὸς, & ὤψ.

Δεινὼς, *Adv.* vehementer, graviter ; (2) terribiliter ; (3) mire ; (4) accurate ; (5) indigne.

Δεινωσις, εως, ἡ, converſio ; (2) exaggeratio.

Δεινωτικῶς, *Adv.* cum exaggeratione. A δεινόω. Unde

Δεινωτος, ὴ, όν, converſus ; (2) tornatus.

Δείνωψ, ωπὸς, ὁ ἡ ἡ, terribilis adſpectu, Ex δεινὸς, & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Δείξαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.

Δεῖξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtentio, oſtentatio ; (2) indicium ; (3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖξον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. δείκνυμι.

Δείξω, *oſtendam*, 1. ſing. fut. 1. ind. act.

Δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula, Dim. a δεῖπνον.

Δειπνεσύντες, *Dor.* pro δειπνῆντες. A

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno ; (2) comedo. Ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν, Plato. δειπνήσῃ πολυτελῆ δεῖπνα, Luc. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνάσαι, idem & ab eod.

Δειπνησὸς, ου, ὁ, idem quod δειπνητὸς.

Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δειπνέω.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνητικὸς, ἡ, όν, ad cœnam pertinens, cœnæ inſtruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, lautè, opipare.

Δειπνητὸς, ἡ, όν, lautus in epulando.

Δείπνητος, ου, ὁ, cœnæ tempus. A δειπνειν.

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula, Dim. a δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ξέρξεα, Herodot. Τοιούτοις ποτὲ μὴ δειπνίζεσθαι, Xen. Ab eod.

Δειπνίτης, ὁ, convivalis, *Epith.* σολῆς, qua in in cœna utebantur.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον, & κλήτωρ.

Δειπνοκλητόριον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœna. A

Δειπνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δεῖπνον, & λέγω, *dico*, *loquor*.

Δειπνολόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui conviviis inſidiatur ; (2) paraſitus, lurco. Ex δεῖπνον, & λόχος.

Δειπνομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui inſano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον, & μαίνομαι, *inſanio*.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna ; (2) cibus ; (3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιΐα, ας, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιὸς, ῶ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, *facio*.

Δειποσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis diſſerit. Ex δεῖπνον, & σοφιστὴς.

Δειπνοσωΐη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi cauſa in Parodia, εὖ εἰδὼς δειπνοσωΐαν, ut Hom. εὖ εἰδὼς τὸξοσωΐαν. A δεῖπνον.

Δειπνῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, a δειπνέω.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. A

Δειπνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον, & φέρω, *fero*.

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρή.

Δείρας, a. 1. part. act. verbi δέρω.

Δεραχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, collo oneroſus. Ex δειρὴ, & ἄχθος, *onus*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum ; (2) cervix. A δείρη.

Δειρίάω, ῶ, probris ſcindo. Laconicum. A δαίρω, *verbero*.

Δείρειν, præſ. inf. *Ion.* pro δέρειν, a δέρω.

Δειροκύπελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo. Ex δειρὴ, & κύπελλον, *poculum*.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare. Ex δειρὴ, & πέδη, *pedica*.

Δειρὸς, ου, ὁ, collis, Heſ. A δέρη.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, decollo, caput amputo. Ex δειρὴ, & τέμνω, *ſeco*.

ΔΕΙ'ΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, humor ; (2) ſtercus ; (3) fœtor, L. G.

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus. A δεῖσα.

Δεισαλία, ἡ, impuritas.

Δείσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.

Δεῖσε, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.

Δεῖδῃ, præſ. inf. *contr.* pro δείδειν, a v. δέομαι.

Δεισιδαιμονέω, ſuperſtitioſus, religioſus ſum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio ; (2) religio. A δεισδαίμων.

Δεισιδαιμονίως, religioſe.

Δεισδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſuperſtitioſus. Ex δείδω, *metuo*, & δαίμων.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάδοιος, α, ὁ ἡ ἡ, decem boum pretio eſtimabilis. Ex δέκα, & βοῦς.

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. Ex δέκα, & γονὴ, *generatio*.

Δεκαγράμματος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem literis conſtans. Ex δέκα, & γράμμα, *litera*.

Δεκαδάκτυλος, ὁ ἡ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio ; (2) decemvir. Ex δέκα, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus ; (2) decurionatus. A

Δεκάδαρχος, ος, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem tabularum.

Δεκαδεύς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, όν, denarius. Ab eod.

Δεκαδοῦχος, ος, ὁ, decemvir. Ex δέκα, & ἔχω.

Δεκαδύο, duodecim. Ἄκλιτον.

Δεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem palmos longus. Ex δέκα, & δῶρον, *palmus*.

Δεκαεννέα, novemdecim.

Δεκαὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim.

Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. A δεκαετής.

Δεκαέτηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.

Δεκαετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex δέκα, & ἔτος.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. A δεκαετής.

Δεκάζω, f. άσω, do decimam ; (2) munere corrumpo ; (3) corrumpo, perverto. Τὴν Σπῖραν ἐδέκαζε χρυσῷ ἑκάστῳ διανέμων, Plut. A δέκα.

Δεκάκις, *Adv.* decies. Ab eod.

Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens.

Δεκακοτύλος, ον, decem cotylos habens.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex δεκα, & κῦμα, *fluctus*.

Δεκάκαλος, ον, decem verſiculis conſtans.

Δεκάλιτρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui decem librarum vel obolorum eſt. Ex δέκα, & λίτρα.

Δεκάλογος, ος, ὁ, Decalogus, decem præcepta Dei. Ex δέκα, & λόγος, *verbum*, *ſermo*.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. Ex δέκα, & μὴν.

Δεκαμίλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eſt. Ex δέκα, & μνα, *mina*.
Δεκάμνους, idem & ex iiſd.
Δέκαμνον, τὸ, merces decem minarum.
Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.
Δεκανάομαι, ῶμαι, humaniter excipio, Heſ. A *Dor.* δέκομαι pro δέχομαι.
Δεκανάϊκες, ἡ, decem naves.
Δεκανία, ἡ, idem, ap. *Strab.*
Δεκανία, ἡ, decuria.
Δεκαοκλῶ, οῖ, αἱ, τὰ, octodecim.
Δεκαπαλαι, *Adv.* q. d. decies olim.
Δεκαπέντε, quindecim. Ex δέκα, & πέντε.
Δεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, decem cubitorum.
Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.
Δεκαπλάσιος, α, ὁ ἡ ἡ, decuplus. A δεκάπλους.
Δεκαπλέθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui decem jugerum eſt. Ex δέκα, & πλέθρον, *jugerum*.
Δεκαπλοῦς, decuplus, A δέκα.
Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Hinc
Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui ex regione Decapoli eſt.
Δεκάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui decem pedum eſt.
Δεκαπρατεία, ας, ἡ, decemprimatus. A
Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi ſenatores.
Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. Ex δέκα, & ἄρχων.
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.
Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis. Ab eod.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.
Δεκάσκαλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δέκα, & Σκαλμὸς, *ſcalmus*.
Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
Δεκάσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, in quo decem ſementes factæ ſunt; (2) decennalis. Ex δέκα, & Σπόρος, *ſatio*.
Δεκαστάτηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem ſtateribus valens. Ex δέκα, & στατὴρ, *ſtater*.
Δεκάστεγος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem tabulata habens. Ex δέκα, στέγος, *tectum*.
Δεκάστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem columnas habens. Ex δέκα, & στύλος, *columna*.
Δεκάσχοινος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem ſchœnes longus, vel latus. Ex δέκα, & σχοῖνος, *ſchœnus*.
Δεκατεῖος, αία, αῖον, qui decimo die v.c. venit.
Δεκατάλαντια, ας, ἡ, decem talenta. A
Δεκατάλαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui decem talentorum eſt, qui decem talenta ponderat.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ἡ αἱ, quatuordecim.
Δεκάτδυσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
Δεκατδυτήριον, ος, τὸ, locus, in quo decimæ perſolvuntur. Ab eod.
Δεκατδυτὴς, οῦ, ὁ, decimator, qui decimas exigit; (2) decumanus. Ab eod.
Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τὴν στίαν, Herodot. A δέκα.
Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima.
Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
Δεκατηλόγιον, ος, τὸ, locus in quo decimæ colliguntur. A
Δεκατηλόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, decimarum exactor. Ex δέκα, & λέγω, *colligo*.
Δεκατημόριον, ος, τὸ, decima pars. Ex δέκα, & μόριον, *portio*.
Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc
Δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Δεδεκάτωκε ἐπ' Ἀβραάμ, Heb. 7, 6. δεδεκατωται, ib. v. 9.
Δεκατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus, genus publicani. Ex δεκάτη, & ὠνέομαι, *emo*.
Δεκάφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus diviſus. Ex δέκα, & φυλὴ, *tribus*.
Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. Ex δέκα, & χαλκὸς.
Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκαχίλιοι, Homerus. Ex δέκα, & χίλιοι, *mille*.
Δεκάχορδος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem chordas habens. Ex δέκα, & χορδὴ.
Δεκέμβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem inſtructus roſtris. Ex δέκα, & ἔμβολὴ, *roſtrum*.
Δεκετηρὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, decennalis.
Δεκέτης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem. Fœm. δεκέτις.
Δέκελυ, *ascipe*, *Dor.* & *Ion.* pro δέχου, & δέχομαι.
Δεκήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, & ἐρέσσω, *remigo*.
Δέκομαι, *capio*, *Ion.* pro δίχομαι.
Δεκτὸς, ὴ, όν, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.
Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel ſuſcipit. Ab eod.
Δέκτης, ου, ὁ, acceptor; (2) mendicus.
Δεκτικὸς, ἡ, όν, ad recipiendum aptus.
Δέκτο, *In.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.
Δεκτὸς, ὴ, όν, acceptus, gratus. Ab eod.
Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, ſuſceptrix, receptrix. A
Δέκτωρ, ορος, ὁ, ſuſceptor. A δεκτὸς.
Δέκτωρ, ορος, ὁ, idem.
Δελεάζω, f. άσω, ineſco, eſca capio; (2) eſcam impono; (3) *metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τ' ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A
ΔΕΛΕΑΡ, ατος. τὸ, eſca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.
Δελέασμα, ατος, τὸ, ineſcamentum, quod eſcæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.
Δελεασμάτιον, ου, τὸ, ineſcamentum exiguum.
Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.
Δελεάστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, tranſenna, in quam eſca imponitur. Ab eod.
Δελεαστρὶς, ίας, ὁ, ineſcator, qui eſca decipit. Ab eod.
Δελεάρπαξ, γος, ὁ ἡ ἡ, eſcam rapiens.
ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.
Δελεύριον, τὸ, idem quod δελεαρ.
Δελητήριον, ου, τὸ, idem.
Δελήτιον, ου, τὸ, idem.
Δέλτα, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.
Δελτάριον, ου, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.
Δελτίον, ου, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ. Dim. ab eod.
Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.
Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἑφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.
Δέλτος, ου, ἡ, pugillares, qui forma litera Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) teſtamentum; (5) tabula pictoria. A δέλτα.
Δελτόω, ῶ, fut. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo. Ab eod.
Δελτωτὸς, ὴ, όν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, ſignum quoddam cœleſte, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.
Δελφάκειος, ον, porcinus.
Δελφάκινος, ὴ, όν, idem.
Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellulus lactens; (3) pudendum muliebre. Dim. a δέλφαξ.
Δελφακόομαι, ſuccreſco in porcam.
ΔΕΛΦΑΞ, ακος, ὁ ἡ ἡ, porcellus.
Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, piſcis; (2) nauticum inſtrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.
Δελφινίζω, delphinos imitor.
Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* Larks ſpur; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ Δελφινίῳ. A δελφὶν.
Δελφινίσκος, ου, ὁ, delphinulus. Dim. a δελφὶν.
Δελφινοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος.
Δελφινόσημος, ον, delphino ſignatus; (2) menſa Delphica, abacus marmoreus.
Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφὶν.
ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus.
Δέλω, ineſco.
Δέμα, ατος, τὸ, vinculum; faſciulus. A δέω.
ΔΕΜΑΣ, τὸ, corpus. *Nomen indeclinabile.*
Δεμάτιον, ου, τὸ parvus faſciculus. A δέμα.
Δέμειν, *ædificare*, præſ. inf. act. verbi δέμω.
ΔΕΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſtratum, lectus.
Δεμνιοτήρης, ες, ὁ, qui ſtrata cuſtodit. Ex δέμνιον, & τηρέω, *obſervo*, *cuſtodio*.
ΔΕΜΩ, *ædifico*, *ſtruo*; eſt inuſitatum ſicut & δέμομαι; *in uſu* hæc; ἐδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω, & ἴλλος, *oculus*.
Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. a δένδρεον, *arbor*.
Δένδρεον, ου, τὸ, arbor. A δένδρον.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemoroſus, arboribus abundans. A δένδρον, *arbor*. Hinc
Δενδρίζω, arboreſco, arboris figura ſum.
Δενδρικὸς, ἡ, όν, arboreus.
Δένδριον, ου, τὸ, arbuſcula.
Δενδρίτις, εως, ἡ, vitis arboreſcens, *Strabo* 5.
Δενδροβατέω, ω, fut. ήσω, arbores ſcando. Ex δένδρον, & βαίνω, *ſcando*.
Δενδροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, arboris figuram habens. Ex δένδρον, & εἶδος, *ſpecies*.
Δενδροκολάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *ſcalpo*.
Δενδρόκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, arboribus ornatus. Ex δένδρον, & κομάω, *orno*.
Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo. Ex δένδρον, & κόπτω, *cædo*.
Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arboreſcentia. Ex δένδρον, & λάχανον, *olus*.
Δενδρολίβανος, ος, ἡ, thus arbor, ſeu arbor ipſa, quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.
Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arboreſcens, althæa. Ex δένδρον, & μαλάχη, *malva*.
ΔΕΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, arbor; (2) ſtirps.
Δενδροπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, arboribus nocens. Ex δένδρον, & πῆμα, *damnum*.
Δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι) idem quod δένδρον.
Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo, vaſto, populor. Ex δένδρον, & τέμνω, *ſeco*.
Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum.
Δενδροφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, arborum ferax. Ex δένδρον, & φέρω, *fero*.
Δενδρόφυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, arboribus conſitus. Ex δένδρον, & φύω, *naſcor*.
Δενδρυάζω, fut. άσω, quercus ſubeo, inter quercus me abſcondo. A δένδρον.
Δενδρύδιον, ου, τὸ, arbuſcula. Ab eod.
Δενδρύφιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Δενδρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, arboreus, arborarius; arboroſus, ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.
Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.
Δενδρων, ῶνος, ὁ, Arbuſtum, arboretum, locus arboribus conſitus.
Δενδρῶτις, ἡ, arboribus denſa.
Δενυάζω, f. άσω, maledico, probris inceſſo, *Euripid. Rheſ.* 926. A δένος.
Δενυαστὸς, ὴ, όν, convitiis & maledictis obnoxius. Ab eod.
ΔΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia.
Δέξαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. A δέχομαι.
Δεξαμβὴν, ῆνος, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) ciſterna; (4) piſcina. A δέχομαι.
Δεξάμβων, ονος, ὁ ἡ ἡ, a. 1. part. med. v. δέχομαι.
Δέξασθαι, *recipiſſe*, aor. 1. inf. med.
Δέξασθε, *ſuſcipite*, 2. plur. aor. 1. imper. med.
Δέξατο, 3. ſ. a. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.
Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextra ſc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.
Δεξιάδδω, *Adv.* a dextra. A δεξιὰ. Hinc
Δεξιάομαι, ῶμαι, dextra prehendo, dextra prehenſum amplector, ſaluto. Præſupponitur propter Homericum δεξιόωντο, quod eſt pro δεξιῶντο, ἐδεξιῶντο, ex ἐδεξιόοντο.
Δεξιδωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, dono accipiens. Ex δέχομαι, & δῶρον, *donum*.
Δεξίμηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, oves excipiens, vel ſuſcipiens. Ex δέχομαι, & μῆλον, *ovis*.
Δεξιοβόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui dextra manu telum jacit. Ex δεξιὸς, & βάλλω, *jacio*.
Δεξιόγυιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & γυῖον.
Δεξιολάβος, ος, ὁ, fatelles, ſtipator. A δεξιὰ, & λαμβάνω, *ſumo*.
Δεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιὰ.
ΔΕΞΙΟΣ, ὰ, όν, dexter; (2) fauſtus, proſper; (3) ſolers, acutus, ingenii dexteritate præ-

præditus ; (4) ſcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus ; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσειρος, ε, ὁ, ſcil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης apud Sophoclem. Mars in dexterum cornu inclinans Eſt a Σειραί, *habenæ*.

Δεξιοστάτης, ε, ἡ, qui a dextra ſtat ; (2) qui in dextra chori parte præſidet. Ex δεξιός, & ἵστημι, *ſiſto*.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia. A δεξιός.

Δεξιοτοιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex δεξιός, & τοῖχος,

Δεξιοῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐδεξιῶντο, a δεξιόομαι.

Δεξιπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem ſuſcipens, vel excipiens. Ex δέχομαι, & πῦρ, *ignis*.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi.

Δεξιτερός, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιός.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, & quaſi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita ; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

Δεξινόμος, ον, fauſtus.

Δεξιῶς, *Adverb.* dextre ; (2) proſpere ; (3) ſolerter.

Δεξίωσις, εως, ἡ, id. quod δέξις, & ferè in bonam partem, amplexus, gratulatio, etiam ſi cui occurrimus gratulabundi, amplectimur. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, *Adv.* commodiſſime. A δεξιώτατος, quod eſt Superl. a δεξιός.

Δέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δέξωται, 3. pl. a. 1. conjunct. med.

Δεῦ, *metus, Poët.* pro δεῦρο.

Δέομαι, f. δεήσομαι, ορτο, rogo ; (2) indigeo, mihi opus eſt, δεόμενοι etiam qui aliquem cupiunt conventum. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τυτὶ σφόδρα μικρὸν, Ariſt. Nub. 428. σωφρονικῆ βακτηρίᾳ, id. Ach. 452. Παιδαγωγὸς γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι, *Lucian, Vitar. Auct.* 12. A δεῖ, *opus eſt*.

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum ; (2) deficiens ; (3) neceſſarium. Ab eod.

Δέον, *ligabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδεον, a verbo δέω, *ligo*. Hinc

Δέοντως, *Adv.* decenter ; (2) commode.

Δεός, δέους, τὸ, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. *Ion.* pro δέπασι, a δέπας.

Δέπας, ατος, τὸ, poculum ; (2) patera.

Δέπαστρον, ε, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

Δεραγχὴς, ής, ὁ κ' ἡ, collum conſtringens & ſuffocans. Ex δέρη, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

Δέραιον, ε, τὸ, collare, torques. A δέρη.

Δεραιοπέδη, υς, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex δέραιον, & πέδη, *pedica*.

Δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. *Stimulus*.

Δερεὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Su.d. Pleonaſmo τοῦ β. A δέρας.

Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A δέρκω.

Δεργμὶς, ῖδος, ὁ, idem & ab eod.

Δέρη, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, Heſ. A δέρη.

Δερκέσκετο, Apud Homerum eſt. a δέρκομαι, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτέσκετο.

Δερκυνὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκω, & ὕπνος, *cubile*.

Δερκιόμαι, ὤμαι, video. A δέρκω.

Δερκιόωνται, *vident*, 3. pl. præſ. ind. med. *Poët.* & *contr.* pro δερκιάονται.

Δέρκομαι, vel δέρκω, video. *Poët.*

Δερκομήσαν, *Æol.* pro δερκομένην.

Δερκομβρίοιο, *Ion.* pro δερκομβρίου.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ε, τὸ, pellicula, Dim. A δέρμα.

Δερματοφαγέω, pellem edo.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum. Ex δέρμα, & φέρω, *fero*.

Δερματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, coriaceus ; (2) cuteus. A δέρμα.

Δερμηστὴς, ῆ, ὁ, animalculum quoddam a conſumendis pellibus ita dictum. A δέρμα.

Δερμόπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. Ex δέρμα, & πτερὸν, *a'a*.

Δερμύλλω, ſanguinem poto ; (2) excorio. Lexicogr. Græc. A δέρμα.

Δέρξις, εως, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A δέρκω.

Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ε, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δερρὶς.

Δερρίον, ε, τὸ, cilicium. A δέρας.

Δερρὶς, ίδος, ἡ, pellis ; (2) craſſum ſeu vile veſtimentum, cilicium. A δέρρις.

Δερρὶς ἵππ, ῆρος, ὁ, monile equi Heſ. Ab eod.

Δέρτρον, ε, τὸ, membrana ; (2) omentum ; (3) roſtrum. A δέρας.

Δεχθεὶς, *obtuitus*, aor. 1. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δέρω, f. δρᾶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho ; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρῃ, 2 Cor. 11, 20.

Δ Ε Σ Ι Ο Σ, ε, ὁ, menſis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio ; (2) nodus ; (3) junctura, conjunctio. A δεω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμβυτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad ligandum. A δεσμβύω.

Δεσμβύω, fut. βύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμβύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, Job 26, 8. A δεσμός.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. A δέω.

Δέσμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, faſciculus. Dim. a δεσμός.

Δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, commentarienſis, cuſtos vinctorum. A δεσμὸς, & φύλαξ.

Δεσμόω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo ; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσματήριον, ε, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμάτης, ε, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

Δ Ε Σ Π Ο Ζ Ω, f. όσω, dominor, dominium obtineo ; (2) & *in Paſſivo* dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποσιναύτης, ὁ, q. d. herilis navis magiſter ; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, herilis. δεσποσύνη, filia h. A δεσπόζω.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A δεσπότης.

Δεσποτθῶ, fut. ευσω, idem quod

Δεστατέω, f. ήσω, dominor. Ab eod.

Δεσπότης, ε, ὁ, herus, dominus ; (2) rex, imperator ; (3) rei alicujus poſſeſſor. A δεσπόζω. Hinc

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, herilis ; (2) qui dominari novit ; (3) imperioſus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, *Adv.* heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δέστας, gen. ſing. *Dor.* pro δέστης, a

Δέστη, ης, ἡ, fiſtula. A δέω.

Δεστὴ, ης, ἡ, faces in faſciculum colligatæ.

Δεστὸς, ὴ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦδε, imperf. ind. *Ion.* pro ἔδυδε, a δύω.

Δεύεαι, *inferior*, es, 2. ſing. pr. ind. med. *Ion.* pro δεῖ, v. δέομαι, *Poët.* pro δέομαι.

Δεύησεται, 2. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δεύήσῃ.

Δεύήσομαι, *indigebo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro δεήσομαι, a verbo δέομαι.

Δεῦκος, τὸ, idem quod γλεῦκος, *Ern.*

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

Δεύοιατο, *indigerent*, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* & *Poet.* pro δέοιντο, a verbo δέομαι.

Δευόμενοι, *madentes*, nom. pl. part. præſ. part. paſſ. f. g. a verbo δεύομαι, *madefio*.

Δεύομβρος, pro δεόμβρος, a δέομαι, *egeo*.

Δεύοντ', 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a verbo *Poet.* δεύομαι, pro δέομαι.

Δεύοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a δεύομαι, vel δεύω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, *huc*.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο, *Adv.* huc ; (2) adeſdum.

Δεῦσαι, 3. ſing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δευσοποιέω, tingo, inficio, (v. c. fuco) humecto. E δεύω, *idem*.

Δευσοποιΐα, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δευσοποιὸς, ε, ὁ, infector, tinctor, (2) bene tinctus ; (2) indelibilis. Ex δεύω, & ποιέω.

Δεύτατος ἀτη, ατον, ultimus, poſtremus.

Δεῦτε, *Adv.* huc, agite, adeſte, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, ſecundas fabulæ partes ago ; (2) ſecundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστὴς, ε, ὁ, qui ſecundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, & ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αιον, ſecundarius ; (2) qui ſecunda die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, ſecundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſecundas fero, locum ſecundum obtineo ; (2) diſſimilis ſum. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu ſuccedat. A δεύτερος.

Δευτερίας, ſc. οἶνος, vinum ſecundarium, lora.

Δευτέριον, ε, τὸ, ſecundæ, partus qs. ſecundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ιον, ſecundarius. Ab eod.

Δευτεροζόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſecunda vice dentes indices jacit. Ex δεύτερος, & βάλλω.

Δευτερογαμέω, ſecundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, ſecundæ nuptiæ.

Δευτερόγαμος, bigamus.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundaria decima a Levitis olim facerdotibus ſolvenda. Ex δεύτερος, & δεκάτη, *decima*.

Δευτερόζυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſecundæ Conjugationis. Vox Grammatica. Ex δεύτερος, & ζυγὸς, *jugum*.

Δευτεροκοιτέω, ῶ, ſecundus, vel ſecunda ſum in lecto, ſocium habeo in cubili. Ex δεύτερος, & κοίτη, *cubile*.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo loco ſermonem habeo. Secundam orationem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecundæ dicendi vices.

Δεύτερον, *Adv.* ſecundo. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ε, τὸ, repetitio legis, ſecunda lex, liber quintus Moſis. Ex δεύτερος, & νόμος, *lex*.

Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque juſtis & exequiis de more honoratus, ſalvus redit ex bello, vel ex peregrinatione. A δεύτερος, & πότμος.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, ſum ſecundæ perſonæ. Vox Gram. A

Δευτεροπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſecundæ perſonæ eſt. Vox Gram. Ex δεύτερος, & πρόσωπον, *perſona*.

Δευτερόπρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, alter primus, a ſecundo primus ; *Epith.* ſabbathi primi a ſecundo Paſchatos die, *Scal.*

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ, έρα, ον, ſecundus, alter, poſterior. Ἐκ δευτέρου, *ſecunda vice*.

Δευτρίχετος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſecundo loco ſequens, ſecundarius. Ex δεύτερος, & ἔχω.

Δευτροτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, quæ ſecundo parit vel peperit. Ex δεύτερος, & τίκτω, *pario*.

Δευτρότοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſecundo partu editus eſt. Ex iiſd.

Δευτραργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui ſecundas actionis partes, vel ſecundum in agendo locum obtinet ; (2) manuarius. Ex δεύτερος, & ἔργον, *opus*.

Δευτροχος, ὁ, qui ſecundas tenet.

Δευτρόω, f. ῶσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτρος.
Δευτέρωμα, ματος, τό, secundus actus, repetitio.
Δεύτερος, *Adv.* secundo. Ab eod.
Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio.
Δευτρωτής, οῦ, ὁ, traditionum doctor.
Δευτήρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorium & coquorum. A
Δ Ε Υ Ω, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὴν αἷμα' ἐδευσα, effudi, Soph. Aj. 376.
Δ Ε Φ Ω, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.
Δεχάμματος, ὁ ἡ ἡ, decem nodos, seu vincula habens. Ex δέκα, & ἄμμα.
Δέχαται, pro δεδέχαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a v. δέχομαι.
Δέχεσθε, *capite*, 2. plur. præs. imper. med.
Δεχήμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα, *dies*.
Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. *Ion.* & *Poët.* pro δεδέχθαι, a verbo δέχομαι.
Δέχμος, per Syncop. pro δεχόμενος.
Δέχνυμαι, capio. A
Δ Ε Χ Ο Μ Α Ι, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, suspicio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δέχεσθαι χάριν, ϕ ὅρκον, τινὰ χάριν, τὲς στρατιώτας τῷ τείχει, τι παρά τινος. Ὅσις ξένες δ' ἔξαιτο πουτίῳ Ζάλῳ κάμνοντας, Arist. Θεσμ. 479. Τις μὲ δ' ἔξ.ζ πόλις; Eur. Med. 286.
Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέφω.
Δεψέω, ῶ, fut. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.
Δ Ε Ω, f. δήσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ, a tergo liga. Arist. Lys. 437.
Δ Ε Ω, deήσω, absum; opus habeo. Τοσέτε δέησι χάριν ἔχειν. Ifoc. Τετὶ τὸ πρᾶγμα φορτίν δεῖται πλοῦ, Arist. Av. 1381. Ἐλαχίστε ἐδέησαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τι δεῖ μοχλῶν; opus est? Arist. Lys. 434. Unde δεῖ oportet, ἐδεῖ, ἐδέησε.
Δ Η, fane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, scilicet; (5) demum, dun taxat; (6) interrogationi servit; (7) ironicum est; (8) abundat.
Δῆγμα, ατος, τό, morsus. A δάκω, *mordeo*.
Δηγμὸς, ὅ, ὁ, idem & ab eod.
Δήετε, *invenietis*, 2. plur. præs. ind. act. verbi δάω, *invenio*.
Δηθά, *Adv.* diu; (2) frequenter, crebro, *Poët.* A δηύ.
Δηθαγόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ, & ἀγορεύω, *loquor*.
Δηθαίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, longævus, annosus. Ex δηθά, & αἰὼν, *ævum*.
Δηθάκις, vel δηθάκις, *Adv.* diu; (2) crebro.
Δῆθεν, *Adv.* videlicet, scilicet. A δή.
Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror, Il. 1, 27. A δηθά.
Δηϊάλατος, ος, ὁ ἡ ἡ, bello captus. Ex δηΐς, & ἁλίσκω, *capio*.
Δηΐδω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δηΐδασκον, *Ion. Imperf.* pro ἐδήϊον, quod est ex ἐδήϊαον. A δήϊος.
Δήϊον, acc. fing. *Ion.* pro δάϊον. A
Δήϊος, ία, ιον, hostilis, infestus, & *Substantive*, hostis. A δαΐω. Hinc
Δηϊότης, ήτος, ἡ, pugna; (2) bellum.
Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηΐδω.
Δηΐς, ϊδος, pugna; (2) bellum. A δαΐω.
Δηκτήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, mordax. A δάκω.
Δήκτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Δηκτικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Δ Η Κ Ω, f. δηξω, mordeo. Verbum inusit.
Δηλαδὴ, *Adv.* videlicet, scilicet, profecto. A δῆλος, δῆλα, & Partic. δη.
Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.
Δηλεμβρος. *Dor.* pro δηλεμβρος. A
Δ Η Λ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, *impr.* incantando & Veneficiis; (2) celando, decipio, Οὐδὲς κακοεργὸς δαλέεται ϕ ἐόντα, Theoc. 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τό, nocumentum, pernicies.
Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, nocivus, pernicioſus.
Δήλησις, εως, ἡ, læſio, maleficium. A δηλέω.
Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.
Δηλητήριον, ε, τό, nocivum (pharmacum) venenum.
Δηλητηριώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, nocivus. Ab eod.
Δηλίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens eſt oblæſa, ſtolidus; apud Naum.
Δηλονότι, *Adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. Quaſi ex δῆλον, & ὅτι.
Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo. Ex δῆλος, & ποιέω.
Δ Η Λ Ο Σ, η, ον, manifeſtus, perſpicuus.
Δῆλος, ε, ἡ, Delus, inſula. A δῆλος, *manifeſtus*, quod repente mari enata apparuerit.
Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto, declaro, indico. Ἔδοξεν ἔν μοι πρὸς Ζε δηλῶσαι τὸ πᾶν, Soph. Trach. 373. A δῆλος.
Δήλωμα, ατος, τό, indicium. A δηλόω.
Δήλως, *Adv.* manifeſte, aperte. A δῆλος.
Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio, ſignificatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim & Thumim. A δηλόω. Hinc
Δηλωτικὸς, ὴ, ὁ, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi vim habens.
Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto; (2) aliquem capio, concilio mihi, & *in paſſ.* ab aliquo capi, delectari, *inpr.* oratione.
Δημαγωγῶν τὲς πολλὲς, Plut. A
Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) adminiſtratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum ſibi populum. Ab eod.
Δημαγωγὸς, ὅ, ὁ, cujus conſiliis populus obſequitur, utpote ſibi gratioſi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, *duco*.
Δημαγωγικῶς, populariter, more demagogorum.
Δημάζω, ludo.
Δημακίδιον, τό, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δῆμάκιον.
Δημάρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, populi precibus & votis expetitus. Ex δῆμος, & ἀράομαι, *precor*.
Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis ſum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.
Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.
Δημαρχικὸς, ὴ, όν, tribunitius. Ab eod.
Δήμαρχος, ε, ὁ, tribunus plebis, magiſtratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, & ἄρχω, *princeps*.
Δημβασὴς, ῆ, ὁ, populi ſtudioſus, popularis. Ex δῆμος, & ἐράω, *amo*. Hinc
Δημβασία, ας, ἡ, popularitas.
Δημβυσία, ας, ἡ, proſcriptio. A δημβύω.
Δήμβυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Δημβύω, f. βύσω, publico; (2) proſcribo; & in *Paſſ.* bonorum publicatione, ſive proſcriptione multor. Δημβύσιν ἡμῶν τὲς ἀγρὲς. Dion. Hal. A δῆμος.
Δημηγορέω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρῆ πρὸς αὐτὲς, Act. 12, 21.
Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.
Δημηγορικὸς, ὴ, όν, concionalis, concionatorius.
Δημηγόρος, ε, ὁ, concionator, orator. *Adject.* concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορέω.
Δημηλάσιος, & δημήλατος, ον, populiſcitu in exilium actus. Ex δῆμος, & ἐλαύνω.
Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δήμητρα ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Doribus autem uſitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ *in Vocativo*; (2) fruges. Hinc
Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum Cereris.
Δημητριακὸς, ὴ, όν, Cerealis. Ab eod.
Δημήτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.
Δημίδιον, ε, τό, popellus, plebecula. A δῆμος.
Δημητρηλος, vel Δημήτρυλος, ε, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δήμητηρ, & ὕμνος, *hymnus in Cererem*.

Δημίζω, f. ίσω, populo ſum adjectus, faveo ut Μηδίζω.
Δημιοπληθὴς, ές, quo populus abundat.
Δημιόπρασα, quæ populus vendit, quæ publicantur. Ex δήμιος, & πιπράσκω, *vendo*.
Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *Subſt.* ὁ, ſervus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.
Δημιεργεῖον, ε, τό, officina.
Δημιεργέω, ῶ, f. ήσω, ſum opifex, opificium exerceo. Efficio; fabricor, condo.
Δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujuſque, item quicquid ab aliquo effectum eſt.
Δημιεργία, ας, ἡ, rerum popularium adminiſtratio; (2) opificium; (3) adminiſtratio, gubernatio, effectio.
Δημιεργικὸς, ὴ, όν, ad opifices pertinens, fabrilis.
Δημιεργικῶς, artificioſe. A
Δημιεργὸς, ὸς, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex & artifex; (2) auctor operis, creator, *unde* de deo, legiſlatore, architecto &c. dicitur, *item*, & conciliatrice nuptiarum; (3) adminiſtrator, gubernator, præfectus; *unde* interdum eſt nomen magiſtratus, v. ἐπ.δ. & συνδ. *Ern.* Ex δήμιος, & ἔργον, *opus*.
Δημοβόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bona populi devorat, vel conſumit. Ex δῆμος, & βορά.
Δημογέρων, οντος, ὁ, ſenator; (2) qui in populo honoratior eſt propter ætatem.
Δημοδιδάσκαλος, ε, ὁ, populi doctor; (2) concionator eccleſiaſticus.
Δημόθεν, *Adv.* e populo. A δῆμος.
Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, ſacrificium publicum; (2) dies feſtus. Ex δῆμος, & δοῖνη, *epulum*.
Δημόθρυς, ὁ ἡ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex δῆμος & θρῦς, *fremitus*.
Δημοκατάρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, publicæ exſecrationi obnoxius. Ex δῆμος, & κατάρατος.
Δημοκηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος, & κήδομαι.
Δημοκηρυξικὸς, ὁ, fecialis.
Δημόκοινος, ε, ὁ, publicorum tormentorum miniſter, tortor. Ex δῆμος, & κοινός.
Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, adulator populi.
Δημοκόμπος, ε, ο, proprie qui ſe jactat ad populum. Ex δῆμος, & κομπὸς, *jactator*.
Δημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.
Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.
Δημοκοπικὸς, ὴ, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.
Δημοκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui populum velut concutit obrepens ei arte aliqua, qui popularitate ſua populum ſibi conciliat, popularis. Ex δῆμος, & κόπτω.
Δημοκρατέομαι, ῆμαι, populi imperio ſubſum. Ἔτι δημοκρατεμένης τ' πόλεως, Plat.
Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) reſpublica. Ab eod. Hinc
Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.
Δημοκρατικὸς, ὴ, όν, ad democratiam ſive imperium populare pertinens.
Δημοκρατικῶς, *Adv.* juxta popularem ſtatum.
Δημόκρατος, ον, popularis.
Δημολάλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, populi ſermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω, *loquor*.
Δημόλευστος, ὁ ἡ ἡ, a populo lapidibus obrutus.
Δημολεσχέω, concionor.
Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.
Δημόομαι, ώμαι, populum lenociniis capto. Lexicogr. Græci; propter δημώματα, *Dor.* apud Ariſtoph. pro δημάματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.
Δημοπίθηκος, ε, ὁ, qui ſimiam ſe exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος, & πίθηκος, *ſimia*.
Δημόπρακλος, ον, publicus, a populo factus, decretus, &c.
Δημοραιὴς, ὲς, a populo jactatus, ſ. vulgatus, popularis. E δῆμος & ραίω.
Δ Η Μ Ο Σ, ε, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Athenienſium dictæ δῆμοι,

δῆμος, *impr.* cujus in carcere opera utitur civitas; (3) dicitur tamen & de honestioribus hominibus, qui civitati suas operas præstant.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσια, *Adv.* publice, in loco publico.

Δημοσιακός, ἡ, ον, publicus. A **δημόσιος.**

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, pu blico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A **δημόσιος.**

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer. Ab eod.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis; (2) *Subst.* ὁ, minister publicus, publicanus, publici redemtor. A **δῆμος.** Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, vilis, contemptus, *Suid.* male. *Ern.* Ex **δημόσιος**, & **ὠνέομαι.** Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *Adv.* publice. A **δημόσιος.**

Δημοτροφία, ῶ, fut. ήσω, in populo versor. Ex **δῆμος**, & **τρέφω**, *verto, verso.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A **δημοτελής.**

Δημοτελής, ὁ ἡ ὁ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex **δῆμος**, & **τελέω.**

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impensis; (2) publice.

Δημοτρυφής, έος, οῦς, ὁ ἡ ὁ, populo jucundus, populum delectans.

Δημοτεύομαι, fut. εύσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis, certo, it. eidem **δήμῳ** adscriptus. A **δῆμος.**

Δημοτικός, ἡ, όν, popularis, plebeius; (2) popularis status amans. Ab eod.

Δημοτικῶς, *Adv.* populariter, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter.

Δημαρχος, ὁ ἡ ὁ, Præses, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens.

Δημοχαρίσης, ες, ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex **δῆμος**, & **χαρίζομαι**, *gratificor.*

Δημόω, publico, usibus populi concedo. ap. *Dion.*

Δημώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, plebeius, popularis; (2) publicus. A **δῆμος.**

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum. Ex **δῆμος**, & **ὠφελέω**, *prosum.*

Δημωφελής, ές, ὁ ἡ ὁ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελές, ους, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter, δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.

ΔΗΝ, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δίωιος, α, ον, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A **δίω.**

Δίωάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνιον, τὸ, consilium. A

ΔΗΝΟΣ, ους, τὸ, consilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δῆξ, δηκός, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A **δήκω**, pro **δάκνω**, *mordeo.*

Δηξιμυθος, ου, ὁ ἡ ὁ, animum mordens; (2) molestus. Ex **δῆξις**, & **θυμός**, *animus.*

Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A **δήκω**, *mordeo.*

Δήξω, 1. fing. f. 1. ind. act. verbi **δάκνω.**

Δῆαν, *comburebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἔδηιον. A

Δηόω, ῶ, f. όσω, vasto, hostiliter populor. Δηώσαντες τὴν νῆσον, Herodot. A **δῃις**, *pugna*, vel **δῃος**, *hostilis.*

Δῆθεν, *Adv.* saltem. Ex **δή**, & **θεν.**

Δήτοθεν, *Adv.* undecunque. Ex **δή** & **πόθεν.**

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.

Δήπου, *Adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex **δή**, & **που**, particula enclitica.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

Δήρις, ης, ἡ, pugna, contentio. A **δηρις.**

Δηρίαω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηριήσομαι, & **Δηρίσασθαι**, ejusdem significationis. Ab inusitatis, **δηρίνω**, & **δηρίζω.**

Δηριηθήτην, *certendabant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* ἐδηριηθήτην, a verbo **δηρίνω.**

ΔΗΡΙΣ, ιος, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

Δηρισάτων, *certantium*, gen. vel dat. dual. a. 1. part. act. verbi **δηρίζω**, *certo.*

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A **δῆρις.**

Δηρον, *Adv.* diu, ad multum tempus. A

Δηρός, ρά, ρόν, diuturnus, longævus. A **δίω**

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, a **δέω.**

Δησασκέτο, *colligabat*, 3. sing. imperf. ind. verbi *Poet.* δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi **δέω.**

Δησατε, *colligate*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Δῆσε, 3. sing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a **δέω.**

Δήτα, *Adv.* demum, certe, sane, igitur. A **δή**, *sane.*

ΔΗΥΩ, invenio, vel potius in significatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres.

Δηώσειν, fut. 1. inf. act. v. **δηόω**, pro **δηϊόω.**

Δὶ, pro **δις**, vide **δις.**

ΔΙΑ, *Præpos.* cum *Genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat *caussam instrumentalem*, & redditur Latine Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτων, decimo *quoque* anno; (8) facit periphrasin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχος, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita, δι' ἔτους, toto anno; (10) cum *Accusativo*, per; (11) propter; in *Compositione*, notat; (12) *Diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) *continuum* ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; (16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγανθιτέω; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, & *sub*, *cum*, inter; (18) sæpissime significationem simplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranseo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scala, qua in muros adscenditur. Ex **διὰ**, & **βάθρα**, *scala.*

Διάβαθρον, ου, calceamenti genus.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν ἐ σταυμὸν εἰς τόπον. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero; criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένος, qui malè audiunt, invisi sunt. (5) fallo, decipio. Οὐ γάρ με ἡ νῦν διαβεβαλεῖ Κλέαν, calumniabitur, Arist. Ach. 507. Μή με διαβάλλῃς γραπτῇ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλε μ' ὧγραδς, Arist. Θεσμ. 1226. διαβάλλεται σ' ὁ θεός, id. Av. 1654.

Διαβᾶς, a. 2. part. act. verbi **διαβαίνω.**

Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαβασείω, transiturus sum.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus; (2) divaricatio. A **διαβαίνω.**

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Arist. Av. 492.

Διαβασάζω, f. άσω, porto.

Διαβασάσαι, *portassi*, a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu. A **διαβαίνω.**

Διαβατήρ, ῆρος, ὁ, qui felicem transitum largitur. Epith. Jovis. Ab eod.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατός, ὴ, όν, qui trajici, vel transiri potest.

Διαβεβαιόομαι, ώμαι, affirmo, adsevero. Περὶ τούτων βέλομαί σε διαβεβαιῶσ, Plt. 3, 8.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, assertio.

Διαβῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. **διαβαίνω.**

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus; (2) gressus. A **διαβαίνω.**

Διαβησείω, transiturio, transire cupio.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; it. funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus; (3) ap. medicos, morbus, cum vitio rerum omne ferum in corpore proliciunt, & per urinam continuo & copiosè effundunt, qu. transitus urinæ. Ab eod.

Διαβίβαζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς χειμῶρας διεβίβασε ἐ στρατὸς, rier.

Διαβιβασκω, idem.

Διαβιβρωσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεβράθη ἡ κιονὶς, *Alex.*

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo, vitam traduco. Τῶν χαλεπῶν ἀπειρξαν διαβιώσῃ, Xen. Δ'τυχῆ βίον, Iloc. Ex **διὰ**, & **βιόω**, unde **διαβίωτέον.**

Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42.

Διαβλέψεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διεβοήθη πασὸς τὰς ἐκλὸς ἀνθρώπους, Plut.

Διαβόητος, ου, ὁ ἡ ὁ, celebris, insignis; (2) famosus. A **διαβοάω.**

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A **διαβάλλω.** Unde

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολίῃ, dat. sing. *Ion.* pro **διαβολία.**

Διαβολικός, ἡ, όν, calumniatorius; (2) diabolicus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator; (2) diabolus, satan.

Διαβολως, *Adv.* calumniose. A **διάβολος.**

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.

Διαβορβορύζω, & **διαβορβορίζω**, strepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adversus Boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ ἡ ὁ, absumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex **διὰ**, & **βορά.**

Διαβοσρυχόω, cincinnis orno.

Διαβεκιλέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβεκολεῖ αὐτὲς ἡ ἐπελπίζη, Luc.

Διαβελλόομαι, f. ώσομαι, delibero, decerno.

Διαβελία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex **διὰ**, & **βελὴ**, *consilium.*

Διαβέλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Διάβελος, ου, ὁ ἡ ὁ, dubius, consilii dubii vel duplicis, Hes.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto, irroro.

Διαβρεχὴς, humefactus.

Διαβείθω, f. ίσω, gravo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfusio, humectatio.

Διάβροχος, ου, ὁ ἡ ὁ, madidus, uvidus. A **διαβρέχω.**

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.

Διάβρωσις, εως, ἡ, peresio. A seq.

Διαβρώσκω, idem quod **διαβιβρώσκω.**

Διαβρωτικός, ἡ, όν, peredendi vim habens.

Διαβυνέεσθ, præs. inf. med. verbi.

Διαβωμόομαι, Verbum rarissimum. Ap. *Her.* διαβωμόσθ, trajiciunt, transfigunt.

Διαβύω, infercio, indo.

Διαβῶ, 1. fing. a. 2. conj. act. v. **διαβαίνω.**

Διαγαλαίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, perægre fero, indignor. Ex **διὰ**, & **ἀγανακτέω**, *molestè fero.*

Διαγανόω, exhilaro.

Διαγγελία, ἡ, præceptum, jussum.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελε τὸν βασιλείαν τὲ Θεὲ, Luc. 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod **διαγγελία.**

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διάγε, 3. f. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro **διῆγε**, a **διάγω.**

Διαγείρω, fut. ρῶ, congrego, colligo.

Διαγελόω, ῶ, f. άσω, deridco; (2) de serenitate & tranquillitate. Ex **διὰ**, & **γελάω.**

Διαγενόμην, a. 2. part. med. v. **διαγίνομαι.**

Διαγιγνομαι, idem quod **διαγίνομαι.**

Διαγιγνώσκω, idem quod **διαγινώσκω.**

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, intersum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμέραν ἢ διαγενομένην τινῶν, Act. 25, 13.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero. Εἴ γε καζσαί με διεγνώκατε, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, Act. 24, 22.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi infero. Ex διὰ, & ἀγκυλέω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ, & ἀγκύλη, *jaculi ansa*.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iisd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus fedeo. Hinc

Διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

Διαγλαύσσω, illumino.

Διαγλάφασα, Homerus, quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inusitato.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, sculpo, insculpo.

Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινάσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dijudicator. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διὰ, & γνωρίζω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) cognitio causæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. verbi διαγινάσκω, *pernosco*.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, qui est dijudicandi & dignoscendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγοργόω, f. ώσω, explicate dico, scribo; edisserо. Διαγοργόει κακῶς Πλάτωνα, traducit, Luc. Ex διὰ, & γοργόω.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica, item musicorum tabulæ musicis notis conscriptæ. A διαγράφω, *describo*.

Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, tesserarii ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, (δίκη) deleta lis.

Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆ, ἡ, edictum; (2) descriptio & delineatio v. c. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquario captæ controversiæ & sublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præscribo; Διέγραψεν ὁ ἄρχων τὸν νόμον τοῦτον ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγράψομεν, *describemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω, *describo*.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες ὄψεσθε τὴν δόξαν αὐτοῦ, Luc. 9, 32.

Διαγριαίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγρυπνέω, ῶ. f. ήσω, insomnem noctem transigo. Ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς δι.ηρύπνησα, Arist. Ran. 1048.

Διαγρυπνητὴς, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis, &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procrastino, in longum traho vel duco, διάγειν ἐν ἴσῃ μετ' φρονήσεως, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως τῷ στρατιᾷ, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, Arist. Nub. 462. Ταῦτα κἀν πείθηθί μοι, εὐδαιμονοῦντες ἂν βίον διάξετε, id. Conc. 240. Διάγαγες τὰ ζκίλη, Ezech. 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio: (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

Διαγώγιον, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius sum, trepido; (2) vereor. Ex διὰ, & ἀγωνιάω.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem sive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, πρός τινα. Διαγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen.

Διαγωνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ, & γωνία, *angulus*.

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπλω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ ᾧ χρόα καλὸν ἄλυε, Il. 5, 858.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, dispertior. Χηρωσαὶ ᾗ διὰ κλῆσιν δατέοντο, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδέκλωρ, ρος, hæreditate acceptus.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.

Διαδέξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, faustus, lætus, prosper.

Διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio, ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam. *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortensis.

Διάδεσμος, ου, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδεσμόω, ῶ, f, ώσω, vincio, ligo.

Διάδετος, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν ἐκ ἀδοξου, Plut.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διότι διαδήματι τῷ κεφαλῷ διεδέδετο, Luc.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἡ ὀλίγη ζὼ νύκτες διεδηλήσαντο, Odyss. 14.

Διάδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, manifestus, perspicuus; (2) valde manifestus, *Aret.*

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, evito, effugio. Διαδιδρήσκουσι ὀλεθρον, *Aret.* Ex διὰ, & δίδράω, *fugio*.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo. Τῷ ἐξουσίαν ἐαυτοῦ τῷ θηρίῳ διαδώσουσιν, Apoc. 17, 13.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudicio, judicium fero; & quidem *interdum* definitivum, & in *Medio* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum censeo, ut justum adfero.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos uter dignior honore aut munere, ut divinatio *Lat.* (5) controversia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lyss.* (6) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, disceptatio, jurgium.

Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, seu disputo; (2) injuria adficio. A

Διάδικος, ου, ὁ, litigator. Ex διὰ, & δίκη, *lis*.

Διάδιπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplex. Ex διὰ, & διπλόος, *duplex*.

Διαδοιδυκίζω, indecenter salto. Ex διὰ, & δοιδύξ, *pistillum*.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, cui internoscendi & dijudicandi vis inest; (2) probandi vi præditus. A διαδοκιμάζω.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex διὰ, & δοκὸς, *trabecula*.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno. Ex διὰ, & δόρυ, *hasta*.

Διάδος, 2. fing. a. 2. imper. act. v. διαδίδωμι.

Διαδόσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκοι, 3. s. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poëma ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor sum. Ex διὰ, & δρᾶμα, *fabula*.

Διαδραμεῖσα, nom. fing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμᾶσα, a διατρέχω.

Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi inuf. διάδρημι, pro διαδράσκω, *aufugio*.

Διαδράσα, nom. fing. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σω, & inuf. διάδρημι, aufugio.

Διαδρασιπολῆται, qui rem. munia subterfugiunt; vox Aristophanica.

Διαδρήσται, *diffugiat*. 3. fing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομέω, ῶ, discurro. Ex διὰ, & δρόμος.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisd.

Διάδρομος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Διαδυνω, f. διαδύσω, subeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀπορῶν, ὅπη ποτὲ διαδύσεται, Plat. Διαλῶ δῆναι διαδὺς, Dem.

Διαδὺς, *subiens*, a. 2. part. verbi διαδυνω.

Διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (3) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδυνω.

Διάδω, f. διάσω, dissono. Ex διὰ, & ᾄδω.

Διαδωρέομαι, donando destribuo.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαειδὴς, & in fut. διαείσεται.

Διαείμενος, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διειμένος, a verbo δίημι, *trajicio*.

Διαείσομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, aërius. Ex διὰ, & ἀέριος.

Διαζάω, ῶ. f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὦ με ἡ μάθης ἀφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἔφυν, ἐυκάρδιος, Soph. Phil. 539. Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴ τοσοῦτον, Arist. Av. 1440.

Διαζεύγνυμι, f. ζεύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διαζευγνεύω, idem & ex iisd.

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, affecto.

Διαζηλοτυπέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, æmulor invideo.

Διαζητέω, exquiro, exeogito. Ποικίλως λόγος ἀνευρεν εὖ διεζητημένους, Arist. Θ. 446.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio. Ex διὰ, & ζυγία.

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex διὰ, & ζυγὸς, *jugum*.

Διαζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν, Joan. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; *ut Lat.* succinctus.

Διαζωνύω, idem & ex iisd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῆν. Ex διὰ, & ζῶ.

Διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διὰ, & ἄημι, *flo*.

Διάησι, *transmittet*, 3. fing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro δίησι, a διαΐημι pro δίημι.

Διάηται, 3. s. pr. ind. act. *Dor.* pro διᾶσι, a διάημι.

Διαθαλασσόω, f. όσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expassis aliis apricor.

Διαθάυμαστος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, confidero.

Διαθεινω,

Διαθειόω, f. ώσω, sulphure perfumo & expio. Ex διὰ, & θεῖον, *sulphur*.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, f. calefacio; (2) incalesco.

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffusus. Ex διὰ, & θέρμασία, *calor*.

Διάθερμος, ος, ον, ὁ, ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, penitus calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) caritas; (8) accuratior descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διαθ. οἰκεία, species, domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, instituo; (2) designo.

Διαθεσμός, οῦ, ὁ, interstitium, intervallum, ap. *Hipp.*

Διαθετήρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικός, ἡ, όν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εὑσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. & Nov. Test. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorsus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηρίόω, ῶ, f. άσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbo.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contusione penetro.

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo; (2) infusco.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior; (3) de cantatoru, præludiis mollibus præludente. Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, Luc.

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ου, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex διὰ, & θύρα.

Διαϊγδὴν, *Adv.* cum impetu transeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, dissereno; (2) sub dio ago. A

Διαίθριος, ος, ον, ὁ, ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex διὰ, & αἴθρα, *æthra*.

Διαιθυσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, succendo. Διαίθεται πολεύμων, *Aret.* Ex διὰ, & αἴθω, *uro*.

Διαιμος, ος, ον, ὁ, ἡ, sanguinolentus, cruentus. Διαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex διὰ, & αἷμα, *sanguis*.

ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπαίνερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων, Il. 13, 30.

Διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἴολος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio & differentiarum constitutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικός, ἡ, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi; (2) separatim.

Διαιρετὸς, ἡ, όν, divisibilis, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, explico; (5) respondeo, v. c. de jure; cum accus. (6) *in med.* differo, interpretor, disputo; (7) *pass.* deligor. Διαιρῶν τ' ἀνθρώπου κῆρ μέλπ πρὸς τοσάτων θεᾶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διεῖλεν αὐτοῖς τ' βίον, Luc. 15, 12. Ex διὰ, & αἱρέω, *capio*.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio sc. os; (3) trajicio, tranfreto. Οὐδὲ δύηρε τὸ χόμα, Dim. Ex διὰ, & ἄϊρω.

Διαισθάνομαι, fut. θήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τά τε αδυνατα καὶ τὰ δυνατα διαισθάνεσθαι, Plat.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranseo; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδυναι, *Hippocr.*

Διαιτάω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex διὰ, & αἰτάω.

Διαιχμόομαι, fut. ώσομαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta seu victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. *Poët.* & *Dor.* pro διήτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo; (2) diaeta præscripta alo. Διαιτᾷν τὲς νοσοῦντας εἰκοι, Plut.

Διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μοῦσ, Xen.

Διαιτωμένη, *vitam degens*, præf. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio, & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur; (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτήσιμος, ος, ον, ὁ, ἡ, arbitrarius.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter.

Διαιτητικὴ, scil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ, λογος, judicium, arbitrium.

Διαιωνιεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A

Διαιώνιος, ος, ον, ὁ, ἡ, sempiternus. Ex διὰ, & αἰώνιος, *æviternus*.

Διακαὴς, ές, ὁ, ἡ, perustus, accensus, ardens. Ex διὰ, & καίω, *uro*.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diversis partibus purgo, interpurgo, interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τλὼ ἅλωνα αὐτῆ, Mat. 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, confessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) stimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε' ἡ παροξυνσε τ' Κράτερον, Plut.

Διακαλλωπίζω, orno.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανδέξαι, cum murmure descendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ος, ον, ὁ, ἡ, cor transiens. Ex διὰ, & καρδία, *cor*.

Διακαρπόομαι, ῶμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, pertero.

Διακαταξάλλω, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθάω, obdormisco, dormio.

Διακατάχεσις, ἡ, conservatio.

Διακατακράομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτύχας γὰ τῆς Ἰουδαίους διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, Act 18, 28. A διὰ, & κατελέγχω, *redarguo*.

Διακατέχω, f. σχήσω, moror; (2) obtineo, possideo. Ex διὰ, & κατέχω. Hinc

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ος, ον, ὁ, ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decaulesco. Ex διὰ, & καυλὸς, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu pertransiens. Ab eod.

Διακαῶς, ardenter, v. c. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem.

Διακείρω, f. βῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interseco.

Διάκεισο, 2. s. pr. imper. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, quod est a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσῶτον ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεύειν, Isoc. Hinc

Διακελευσμὸς, οῦ, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

Διακενῶς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ος, ον, ὁ, ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διὰ, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. άσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo.

Διακενως, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, ίως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακερδαννυμι, f. άσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proscindo.

Διακεχυμένως, effuse, sine modo.

Διακεχωρισμένως, discrete, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere. Ex διὰ, & κηρυκεύω, *præconis munere fungor*.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τ' γὰν αὐτῆς, Arist. Nub. 477. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίαν διακινήσας φαιδρῆς ὠσὶν, id. Pace, 156.

Διακλάσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro διακλάσας.

Διακλαυσικὸς, ἡ, όν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ἡ, intercluso, prohibitio.

Διακλείω, f. είσω, discludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & distraho, subduco, supprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte distribuo seu divido; (2) *in Medio* sortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω ῶ, f. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. υσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, seu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) molestia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὲς φρελόγες ἡμῶν, Arist. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ος, ον, ὁ, ἡ, cavus.

Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, ήσω, regis more obeo & administro.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento, conferrumino. Hinc

Διακολλητικός, ή, όν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato.

Διακολυμβώντων, gen. pl. præf. part. act.

Διακομιδή, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ίσω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabellarius. Hinc

Διακομιστής, οῦ, ὁ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακονεῖον, ε, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent. A διάκονος.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis inpr. eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς; Arist. Av. 1328. Διακόνει αὐτῷ ὑπὸ ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακεκληθέσα, *famina, cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητής, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικός, ή, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικον, sacrarium. A διάκονος.

Διακονικῶς, *Adverb.* more ministratorio, more eorum, qui ministrant.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (2) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονίς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίω, lorico me pulvere more athletæ, in palæstra ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ἡ ἡ, Antep. prod. minister, famulus; (2) legatus; (3) diaconus ecclesiæ; (4) qui eleemosynas distribuebat pauperibus; (5) qui panem & calicem ministrabat in Eucharistia; *in Compar.* (6) διακονέστερος, expeditior & celerior in ministrando. Ex διὰ, & κονέω.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπή, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A

Διακόπτω, f. ψω, discindo, dissecо; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι πόταμον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόρδυσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum. A

Διακορδυτής, ὁ, corruptor virginis.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὅσπερ με διεκόρδυσεν ἅπασαν ἐπλέτην, Arist. Thesm. 487. Ex διὰ, & κορδάω.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορής, ές, ὁ ἡ ἡ, satur, satiatus, expletus. Ἦσαν καινὲς καὶ προσφάτως ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, οὐ διακορεῖς ἦσαν ἐξιτήλως ταῖς ἀναίδην κοινωνίαις, Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex διὰ, & κόρος, *satietas*.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. Ex διὰ, & κορκορυγὴ, *strepitus*.

Διάκορος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *Adv.* abunde, adsatim, satis superque.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ, & ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιονταέτης, ες, ducentiplex.

Διακοσιοστός, ή, όν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino; (2) distribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις καὶ ὀπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακοσμηθέμεν, *distributi sumus*, 1. plur. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ, & κόσμος, *ordo*.

Διακοιράζομαι, f. άσομαι, Etymolog. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ, & κόρη, sive κέρη, *pupilla*.

Διακόω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. Διήκουεν Ἀντιόχῳ τῷ ῥήτορι, Plut. Διακέσομαι Cæ, Act. 23, 35.

Διάκοψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, fut. ανῶ, quasso, concutio.

Διακράζω, f. ξω, clamo, vocifero. Οἷα πιπίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες; Arist. Av. 314.

Διακρανεῖν, præs. inf. act. v. διακρανόω.

Διακρανάσαις, Theocr. διεκρανώσατε, quod Schol. exponit ἀνεῳξατε, aperuistis, & ἐπηγάσατε, i. e. e fonte manare feciistis. Quasi a Dor. κράνα, pro κρήνη, *fons*. Al. quasi pro διακαρανώσατε, ut si caput *dolii* aperuistis. Al. quasi διεκεράσατε, i. e. miscuistis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, dilabi e manibus non sino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio.

Διακραυγὴ, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito e saxo.

Διακρηνόω, fundo, e fonte refundo.

Διακριβολογέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, accurate discutio; (2) accurate edisscro.

Διακριβόω, ῶ, f. άσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* discrete, distincte, diligenter; (2) præter cæteros, præcipue. A διακρίνω.

Διακριθεῖτε, 2. pl. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω.

Διακριθήμεναι, *discretum esse*, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Διακρινέει, 3. f. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακριθέντες, *discreti*, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poet.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, discepto, judicio contendo; (2) dispicio, hæsito. A

Διακρίνω, f. ίνῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, discepto; (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio. Διακρίνειν τῷ ἐκεῖσε τὸ ἀκέσιον ἢ πόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὸν στρατιὴν διέκρινε, Herodot. delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ ἐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, Jac. 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, discriminatio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ἡ, όν, discernendi vim habens; (2) segregativus & præditus facultate discutiendi; (3) dissipativus. Ab eod.

Διακροζολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροζολισμός, οῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρυσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρύω.

Διακρυσικὸς, ἡ, όν, eludens, fraudulentus. A

Διακρύω, f. ύσω, pulsando penetrare facio; (2) *in med. potius*, depello, protelo; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτη διακρεσάμβυος αὐτὲς τῇ πορφύρῃ, Dion. Hal.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτορος.

Διάκτορος, ε, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epitheton uti & sequens. Ab eod.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνέω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, s. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo; (2) confundo, perturbo.

Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctuare facio, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter refisto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, suspicio.

Διακυρίττονται, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) Metaph. signif. repugnare, Hes. Comp. ex διὰ, & κυρίττω, *cornu peto*.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.

Διακωλυτικός, ἡ, όν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐὰν πως διακωλύσωμεν ἐόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοισι, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἡ γάρ σε λιταὶ διακαλύπτ' ὀρφανὰν ἕξ παιδὸς μελέας, Eur. Hec. 151.

Διακωμωδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico, vel taxo, mordacibus dictis incesso, subsanno, irrideo.

Διακωπλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio; (2) inducіæ. A διήχω, *transfigo, dirimo*.

Διαλαγχάνω, sortior, sortito divido. Θηλῷ ζιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, Eur. Ph. 68.

Διαλακέω, ῶ, disrumpor, cum sonitu dissilio aut crepo. Ex διὰ, & λακέω.

Διαλακτίζω, calcitrando repello.

Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, Luc. 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ibid. 1, 65.

Διαλάλησις, ἡ, colloquium, divulgatio.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim & figillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo complector; (5) narro, vel differo; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, dijudico; (11) consulto; administro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδὲς φυλακαῖς, Polyb.

Διαλάμπω, f. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.

Διάλαμψις, ἡ, splendor.

Διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέληθα, prorsus lateo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, Isocr.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior. A

Διαλγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore discruciatur. Ex διὰ, & ἄλγος, *dolor*.

Διαλεγδὸν, *Adv.* eximie, præcipue, insignitèr. A διαλέγω, *deligo*.

Διαλέγομαι, loquor, fermocinor; (2) disputo, differo. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, Arist. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, dilego, secerno, eligo.

Διαλείβομαι, restagno. Ex διὰ, & λείβω.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) disto, absum; (3) *cum Participio* desino. Οὐ διέλιπε καταφιλῶσα μου τοὺς πόδας, Luc. 7, 45. Διαλείποντες πυρετοὶ, *Hippocr.*

Διαλίφω,

Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino; (2) deleo. Ex διὰ, & ἀλείφω, *ungo*.
Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.
Διάλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.
Διαλεπτικεύομαι, subtiliter differo.
Διαλεκτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Dialectica, ars differendi, ars argumentis aliquid demonstrandi. A
Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, dialecticus, differendi peritus. A διαλέγω.
Διάλεκτος, ο, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus. Ab eod.
Διαλελαμμένος, *distinctus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διαλελημμένος, a διαλαμβάνω.
Διαλελυμένως, dissolute.
Διάλεξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. Ab eod.
Διαλεπτολογέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, argute differo, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo. Ex διὰ, & λεπτολογέω.
Διάλεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, pertenuis, perexilis.
Διάλευκος, ε, ὁ ἡ ἡ, albo intermixtus & distinctus. Ex διὰ, & λευκὸς, *albus*.
Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. διαλέγομαι.
Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.
Διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.
Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus.
Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.
Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum, A διαλαμβάνω.
Διάλιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, gemmatus, gemmis distinctus. Ex διὰ, & λίθος, *gemma*.
Διαλιμπάνω, relinquo temporis spatium in medio. A διαλείπω.
Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, de-retibus evado seu effugio. Ex διὰ, & λίνον, *rete*.
Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλείπω.
Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.
Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.
Διαλλάγηθι, 2. s. a. 2. imp. pass. v. διαλλάσσω.
Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio, reconciliandi efficiens.
Διαλλαγὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.
Διαλλακτήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, reconciliandi vim habens. Ab eod.
Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator.
Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) prætereo, transeo; (2) differo, discrepo; (4) reconcilio· Καὶ διαλλάξειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, Arist. Lys. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σε, Matt. 5, 24.
Διάλλομαι, transilio. Ex διὰ, & ἅλλομαι,
Διαλμα, ατος, τὸ, saltus. Ex διὰ, & ἅλμα.
Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, secretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium, A διαλέγω.
Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, differo, discepto; (2) discerno, distinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verso. Διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὲς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς Marc. 2, 8. Ex διὰ, & λογίζομαι.
Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad dialogos, sive dialogorum scriptionem pertinens. A διάλογος.
Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nuga, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.
Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinativus.
Διάλογος, ε, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διαλέγω.
Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, ῆμαι, convitiis lacero, maledictis infector. Hinc
Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; 2) convicium, maledictum.
Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Hinc
Διαλυγισμὸς, ατος, τὸ, flexio.
Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλεῖς τῶν χοὲς ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, Arist. Θεσμ. 355.
Διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. A
Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio; (2) solutio æris alieni & quicquid debeas, *unde et* gratiæ relatio; (3) compositio, pacificatio; (4) fœdus; (5) mors, interitus. A διαλύω.
Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, dissolutor. Ab eod.
Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, dissolvendi vim habens, paralyticus, *νόσοι διαλυτικοὶ, Hippocr.* Ab eod.
Διαλυτὸς, ὴ, ὸ ἡ ἡ, dissolutus. Ab eod.
Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, dissolubilis, qui dissolvi potest.
Διαλύω, f. ύσω, dissolvo, persolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono.
Διαλφιτόω, ῶ, f. άσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Ex διὰ, & ἄλφιτον.
Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fædo.
Διαμαθύνω, vasto, perdo.
Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διὰ, & μαλάττω, *mollio*.
Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, oraculum consulo, augurium capto.
Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διὰ, & ἄμη.
Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. A
Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adsequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῆς ἐλπίδων, Luc. τ δίξης, Isoc.
Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διὰ, & ἁμαρτία, *peccatum*.
Διαμάρτημα, τὸ, idem.
Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obtestatus est*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι.
Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de scripto contestor; & *in Med.* (2) testor, contestor.
Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio; (2) testimonium; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus testes affert, actionem dari posse aut non posse, intendi posse vel non posse.
Διαμαρτύρομαι, testificor, obtestor; (2) demonstro, doceo, *impr.* in re mala. Ἑτέρους τε λόγους πολεῖσι διεμαρτύρετο, Act. 2, 40.
Διαμασαομαι, & διαμασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco.
Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, mansum, id, quod mansum, seu commanducatum est. A διαμασάομαι.
Διαμάσησις, εας, ἡ, ipsa actio commanducandi. Ab eod.
Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. άξω, subigo, pinso. Ὃν διαμάττειν ἐ κωλύῃ, Arist. Av. 469.
Διαμαστιόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo. Hinc
Διαμαστίωσις, εως, ἡ, flagellatio.
Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio.
Διαμαχαλίζω, suffarcino.
Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.
Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & ῆμαι, depugno, acriter pugno, (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι περὶ τ χάριτος, ὑπὲρ τ ἐσίας, περός τινα, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τῆς μέρες τῆς φαρισαίων διεμάχοντο, Act. 23, 9.
Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. Διάμησε χιτῶνα ἔγχος, Il. 3, 359.
Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς ἀ διαμειψόμεθα τ ἀρετῆς πλεῖστον, Luc.
Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aliquantum rideo. Διαμειδία τῷ προσώπῳ, Plut.
Διαμειρακιόομαι, f. ώσομαι, adolescenturio; (2) ludo, exsulto; (3) juveniliter & jactabunde contendo cum aliquo, &c. Τοῖς ζοφισταῖς διαμειρακιευόμενος, Plut.
Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.
Διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διαμείβω.
Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, denigro, nigrefacio.
Διαμελεῖ, *Adv.* membratim, per partes.
Διαμελετᾶ, exerceo aliquid.
Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) trunco. Hinc
Διαμελισμὸς, οῦ, ὁ, concisio in membra.
Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.
Διαμελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator, procrastinator. A
Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum; (2) cunctor, moror; (3) differo.
Διαμεμβρυηκότες, *qui permanserunt*, nom. pl. pert. part. act. verbi διαμβλόω, *permaneo*.
Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuso, conqueror, accuso. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας.
Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δ ἐστε οἱ διαμεμβρυηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, Luc. 22, 28. Διέμεινεν εἰς ἡμᾶς, Plut.
Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κλήματα) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 27, 35. Διαμεριεῖται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, Luc. 12, 53. Hinc
Διαμεριθεῖσα, *divisa*, a. 1. part. pass. f. g.
Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio; (2) discidium.
Διάμεσος, ε, ὁ ἡ ἡ, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ est. Ex διὰ, & μέσος.
Διάμεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus. Hinc
Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo.
Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) distribuo. Πεδίον διαμετρήσασθαι χοίνικι, Herodot.
Διαμετρήσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.
Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. A διαμετρέω.
Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimensus. Ab eod.
Διάμετρος, ε, ἡ, sc. γραμμη, Diameter linea dimentiens, per medium secans. Hinc ἐν διαμέτρῳ, directe ex opposito. Ex διὰ, & μέτρον, *mensura*.
Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τὸν Ἴριν αὐτὸν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, Arist. Av. 1260. Ex διὰ & μηρὸς. Hinc
Διαμηρισμὸς, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitio.
Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor. Διαμηχανάσθαι τινα τρόπον ἀνασοβήσει με, Plut.
Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.
Διαμίγνυμι, permisceo.
Διαμίσγω, idem.
Διαμικρολογέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, nimis *μικρολόγος*, i. e. sordidus, & scrupulosus sum.
Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno studio decerto.
Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.
Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, perosus sum, penitus odi.
Διάμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, arenosus. Ex διὰ, & ἄμμος. *arena*.
Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λόγως εἰρημένους αὐτὸς διαμνημονεύσει, Luc.
Διαμοιρηδὰ, *Adv.* æquis portionibus.
Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἔπλαχα πάντα διεμοιρᾶτο, Odyss. 14, 434.
Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, perennitas. A διαμένω.
Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod *μονομαχέω*.
Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas spectо, de forma aliquorum ex diligenti inspectione judico.
Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo; (2) ad formam fingo, informo, effingo.
Διαμόρφωσις, ἡ, efformatio.
Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, illitum linteamentum vulneri indo, linteamentum vulneri indo, ne cœat. Ex διὰ, & μοτόω.
Διαμοχλίζω, vectibus amolior.
ΔΙΑΜΠΑΞ, *Adv.* in totum, penitus, prorsus; (2) semper; (3) utrimque.
Διαμπερὲς, penitus transfigo. Ex δια, & διὰ, & πείρω, *transfigo*.
Διαμπερὲς, *Adv.* prorsus, in totum penitus, perpetuo. A διαμπείρω.

Διαμπερέως, *Adv.* idem & ab eod.
Διαμπερθῆεν, a. 2. inf. act. *Æol. & Poët.* pro διαναπραθεῖν, a διαναπέρθω.
Διαμυδάω, nimio humore, sudore, marcesco.
Διαμυθέομαι, vulgo vocor. Hinc
Διαμύθησις, εως, ἡ, Hes. fallens ratio, paralogismus.
Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, confabulor; (2) disputo, differo. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλες, Plat.
Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabulosus.
Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabulose.
Διαμυλλαίνω, f. ἀνω, labra torqueo, rictu os distraho; (2) tortis labris illudo; (3) pastoritia fistula prosequor. Οὕτω ὃ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιὸς Arist. Vesp. 1304. Ex διὰ, & μυλλὸς, *curvus*.
Διαμυξίλλω, differo in frusta.
Διαμφίδιος, ε, ὁ ἡ, ἡ, seorsum positus; (2) separatus; (3) diversus; (4) alienus. διαμφίδιον μέλος, Æschyl. Prometh. vinc. 557. id. quod. ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχαριτμβίον. Ἀμφὶς γὰ χαρὶς, Hesych. A διαμφὶς.
Διαμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) seorsim. Ex διὰ, & ἀμφὶς, *utrimque*.
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controversor, discepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλες περὶ τ ἡγεμονίας, Dim. Hinc
Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio divellor. Ex διὰ, & ἀμφοδος, *bivium*.
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo. Hinc
Διαμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio.
Διαναβάλλω, differo, protelo, procrastino, prolato. Ex διὰ, & ἀναβάλλω, *differo*.
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.
Διάναι, *humectasse*, a. 1. inf. act. verbi διαίνω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, interquiescere facio, refocillo, *Hippocr.*
Διανάσσω, vel διανάττω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo*, lib. 4.
Διανάσασις, ἡ, conatus assurgendi.
Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico. Ex διὰ, & ναυμαχέω.
Διανάω, perfluo. Ex διὰ, & νάω, *fluo*.
Διάνδιχα, *Adv.* bifariam. Ex διὰ, & ἀνδιχα.
Διανέμαι, aor. 1. inf. act, verbi διανέμω.
Διανεμηθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Διανενέμημαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Διανέμησις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) dissipatio. διανέμω.
Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, distributivus. Ab eod.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo; (2) ventis expono.
Διανέμω, distribuo, divido, partior. Τοῖς πολλοῖς τὰ ἧς ὀλίγον ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, Plat. Ἵνα ὅτι πλεῖον διανεμηθῇ εἰς ἕ λαὸν, Act. 4, 17.
Διανενοημένως, cogitate, prudenter.
Διανευμα, τὸ, actus annuendi.
Διανεῦσαι, tranare. A διανέω. Ex διὰ, & νέω, *nato*.
Διανδύω, f. δύσω, annuo, innuo.
Διανέω, enato; (2) evado periculum, molestiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, stamen.
Διανηστεύω, jejuno.
Διανηστισμὸς, ῦ, ὁ, jentaculum; (2) jentaculi sumptio. Ex διὰ, & νῆστις, *jejunus*.
Διανήχομαι, f. ξομαι, transno, natando pervenio; (2) pertranseo. Ex διὰ, & νήχω.
Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex διὰ, & νήφω.
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ, & ἄνθος, *flos*.
Διανθὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶς, pro δὶς, & ἄνθος, *flos*.
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, & δομαι, vehementer ango.
Διανίζω, idem quod
Διανίπλω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσομαι, transeo.
Διανίστημι, f. στήσω, excito, exsuscito; (2) excito, incito, in *med.* assurgo, surgere conor. Ex διὰ, & ἀνίστημι, *erigo*.
Διάνιψις, εως, ἡ, lotio, perlutio.
Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo. Διανοέμην πρὸς ἐμαυτὸν, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ ἧς ἰδίαν, Isocr. Ex διὰ, & νοέομαι, *mente agito*. Hinc
Διανοηθεὶς, a. 1. part. pass.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio; (2) commentatio; (3) sententia.
Διανοῆθε, 2. plur. præs. conj. pass. v. διανοέομαι.
Διανόησις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione positus; (2) cogitatione valens, ingeniosus. Ab eod.
Διανοητῶς, mente & cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio; (2) mens, animus; (3) ingenium; (4) sententia, sensus. Ex διὰ, & νῶς, *mens*.
Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διὶώιγεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, Luc. 24, 32. Διλωοιχθησαν αὐτῶ αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35.
Διανοίχθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.
Διανομεὺς, έως, ὁ, divisor, distributor, dispensator. A διανέμω.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, divisio, distributio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, statuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, ῶ, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.
Διανύφῳ, præs. part. pass. v. διανοέομαι.
Διανταῖος, αία, αῖον, adversus, ex adverso penetrans. Ex διὰ, & ἀντὶ, s. ἀνταῖος.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) tolero, perfero.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τῦ Θεῦ, Luc. 6, 12.
Διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. A
Διανύω, & διανύω, f. ύσω, absolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς ὃ φ πολὺν διανύσαντες, Act. 21, 7.
Διαξαίνω, carmino, carpo; (2) cædo.
Διάξεις, 2. sing. f. 1, ind. act. v. διάγω.
Διαξηραίνω, exsicco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ, & ξιφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *strigem* vulgo vocant.
Διαξύω, f. ύσω, radendo strias, canaliculos facio.
Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, instituo pueros; (2) moderor; (3) inservio, accommodo me. Διαπαιδαγωγῆσαι, ἐν σοφίσιν αὐτοῖς τὸν πολιτείαν, Plut. Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, Plut. in Ant. c. 29.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo.
Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quasso, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conspergo, v. c. farina, nive.
Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem transfigo, pernocto.
Διαπαντὸς, *Adv.* semper. Ex διὰ, & πᾶς.
Διαπαπταίνω, circumspecto per.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adspicio.
Διαπαρθενεύεσθαι, *Ion.* pro διαπαρθενεύειν. A
Διαπαρθενδω, f. δύσω, devirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια, δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ, & παρθένος.
Διαπαροξύνω, exaspero, irrito.
Διαπαρσις, εως, ἡ, q. d. defixio, transfixio. *Aret.* A διαπείρω.
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel sotui insperſum, unguentum, quo crines, &c. adsperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλδω, & διαπασσαλεύω, distendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπασσαλευθῆσῃ χαμαὶ, Arist. Eq. 370.
Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.
Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.
Διαπατέω, conculco.
Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.
Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A
Διαπαύω, f. αύσω, interquiescere facio, intermissionem do.
Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpositis minis territo, minitor.
Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde esurio.
Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ, & πεῖρα, *periculum*.
Διαπειράζω, f. άσω, pertento. Διεπειρᾶτο αὐτῦ τ ψυχῆς, Herodot.
Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito; (2) capto. Διαπειρώμθ τῦ παιδὸς, Plut.
Διαπείρω, f. ερω, transfigo, transfodio. Ex διὰ, & πείρω, *transfigo*. Σφυρᾶν ζιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26.
Διαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio.
Διαπέμπω, f. ψω, transmitto; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλες πρός τινα, τινί. Κατὰ τὸ χώραν φρυκὰς διεπεμψαν.
Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἑαυτὸν ὅλον ὅτι τῇ ἀιδρὶ, Plut.
Διαπεπονημένως, elaborato, eleganter.
Διαπέπτω, sive διαπέττω, f. ψω, percoquo, penitus coquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absolvo. Σελλὼν ἐν μέσῃ τ ἑαυτῆς διαπεραίνει νύκλον, Aristot.
Διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.
Διαπεραιόω, ῶ, trajicio in ulteriorem oram, transporto, transveho. Ὡς εἰς τοσῦτον ἦλθον ὥστε μὴ χερσὶν κλεῖσαι ἁρυσὰ διεπεραιῶθ ξιφι, stringerentur, Soph. Aj. 741.
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus. A διαπεραιόω.
Διαπεράσας, aor. 1. part. act.
Διαπέραμα, τὸ, trajectus; (2) fretum.
Διαπερασίμως, pervius.
Διαπεράω, ῶ, f. άσω, transjicio, transmitto. Διαπερᾶν πόλιν, Arist. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1.
Διαπερθῶ, f. περσω, devasto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσας, ὅταν τοὶ ἀπέχθων πόλιν κῆρι, Il. 4, 53.
Διαπερονάω, ῶ, fibula trajicio, fibula necto.
Διαπέρσωμθ, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπερθῶ.
Διαπερῶσιν, 3. pl. præs. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, a διαπεράω.
Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. v. διαπίπλω.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando. Ἤξω ταχεως, ὅσον διαπετασασα ἐπὶ της κλίνης μοιον, Arist. Lys. 735.
Διαπετάννυμι, f. τάσω, idem.
Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῇ διαπέτῃ διὰ τ πόλεως τ ἀλοτρίας, volas, Arist. Av. 1222.
Διαπετεύω, tesserarum ludo confido.
Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.
Διάπηγα, ων, τά, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores dispositæ. A
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex διὰ, & πήγνυμι, *compingo*.
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero. Διαπηδᾶν τάφρς, Xen.
Διαπήδησις, εως, ἡ, transitus, qui saltu fit.
Διαπηδύω, f. ύσω, scaturio; (2) Hes. διαπηδύῃ, διαπηδᾷ, transilit.
Διαπιθικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.
Διαπίρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum est. Ex διὰ, & πηρόω, *mutilo*.
Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguifacio, pinguedine distendo.
Διαπιέζω, comprimo.
Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more simiæ. Ex διὰ, & πίθηξ, *simia*.
Διαπιδύω, scaturio, permeo.
Διάπικρος, ον, amarus.
Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro.

Διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo; (2) interpoto. Ex διὰ, & πίνω, *poto*.
Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.
Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus, *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus; (3) vanesco, intereo, diffluo. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγῳ διαπεσόντ᾽ εἰς τὰ στρατεύματα, Plut.
Διαπιστεύω, f. εύσω, credo, concredo, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex διὰ, & πιστεύω, *credo*.
Διαπίσσω, ᾶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τούτοις διαπισήσειν, Dem. Ex διὰ, & πίσις, *fides*.
Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) species. A διαπλάσσω.
Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo, apud medicos in locum restituo membrum. Τελεώτατον ἔργον διαπλάσασθαι, Philo. Hinc
Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.
Διαπλασμὸς, ὁ, idem.
Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi formandique vi præditus.
Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ, & πλατύνω.
Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) dego. Πλήθους διαπλέξαι μὴ δυναμένους τὸ στρατὸν, perumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plat.
Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata.
Διαπλεξίσια, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.
Διάπλεως, ω, ὁ ἡ ἡ, plenus.
Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A
Διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, navi transmitto. Τό, τε Φιλαγ. τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, Act. 27. 5. Διαπλεῖν τὸν βίον ὦ, Herodot. transigere.
Διαπλήθω, f, ήσω, expleo, compleo.
Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno. Hinc
Διαπληκτισμὸς, ὅ, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.
Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) dissipo; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, Il. 23, 120.
Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas, (2) permistio, confusio. A διαπλέκω.
Διάπλοκ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, implicitus. Ab eod.
Διάπλοῦ, *contr.* διάπλους, ου, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio. A διαπλέω.
Διαπλώω, *Poët.* navigationem conficio; (2) emetior, transigo. Ex διὰ, & πλέω.
Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.
Διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.
Διαπνευστικὸς, ὅ, ὁ ἡ ἡ, dissipans, dissipandi vim habens, *Aret.* A
Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perspiro; (2) diffio, dissipo; (3) interspiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τ᾽ τιμωρίας ἐπ᾽ ὀλίγον, Philo. Hinc
Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, dissipatio, perspiratio.
Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Hinc
Διαποδισμὸς, ὅ, ὁ, genus saltationis.
Διαποίω, conficio, transigo.
Διαποίκιλ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, variegatus, variis coloribus distinctus.
Διαποικίλλω, vario, variego, varie distinguo.
Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, depugno, bello vinco. Ὑπὲρ τ᾽ κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησεν πρὸς τὸν τυραννίδα, Plat. Hinc
Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) debellatio.
Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.
Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus. A
Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ administratione versor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολόλεκα, perdo, interimo. Ex διὰ, & ἀπόλλυμι, *perdo*.
Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio.
Διαπόμπησις, ἡ, idem; (2) depulsio, averruncatio.
Διαπόμπιμ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, transmissus. A διαπέμπω.
Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) excerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) *in pass.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis eamque exercens. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονέμμοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτὰς ἃ λαὸν, Act. 4, 2. A διάπονος.
Διαπόνημα, ατ᾽, τὸ, labor & exercitatio.
Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.
Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.
Διάπονος, ος, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, laborum patiens, industrius. Ex διὰ, & πόνος, *labor*.
Διαπόντι᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per mare fertur. Ex διὰ, & πόντ᾽, *mare*.
Διαπόνως, *Adv.* laboriose, magno cum labore. A διάπον᾽.
Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) interceſſio, A
Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiscor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κατ᾽ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, Act. 16, 4.
Διαπόρθησις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.
Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæsito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) nescio; (4) egeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πίτρ᾽, Act. 10, 7. Ἐγένετο ἐν τῇ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, Luc. 24, 4. Ex διὰ, & ἀπορέω.
Διαπόρημα, τὸ, anger, æstuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde
Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.
Διαπορητικὸς, ἡ, ὸς, dubitativus.
Διαπορητικῶς, *Adv.* dubitanter.
Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, depopulor, everto. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, Thucyd.
Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* transportando, transmittendo.
Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) transporto; (3) interpretor. Τῷ στρατιῷ ὁ Χρσινόης διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, Herodot.
Διαπόρφυρ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet, purpureus. Ex διὰ, & πορφύρα, *purpura*.
Διαπορτεύω, f. ελῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto, seu emitto nuncium. Hinc
Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, missio internuncii.
Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15.
Διαπραθέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπαρθεῖν, a verbo διαπέρθω, *devasto*.
Διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπράθομεν.
Διαπραξόμφ᾽, a. 1. part. med. v. διαπράττω.
Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium. A διαπράσσω.
Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.
Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur & de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράσσειν μοι ἐφ᾽ ἃ ἥκομι, Dem. Διαπράττεσθαι τὸν κατάσασιν παρά τινος, Luc.
Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.
Διαπρεπὴς, ές᾽, ὁ ἡ ἡ, eximius, illustris, excellens. A
Διαπρέπω, decorus sum & excello inter alios. Διαπρέπε ς μορφώματι, Plat.
Διαπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie, magnifice.
Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceſſio, A

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, & διαπρεσβεύομαι, legatus dimittor.
Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.
Διαπρήξαθ᾽, *perfecisse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξαθ᾽, a verbo διαπράσσω.
Διαπρήσασα, f. 1. part. act. f. g. Et
Διαπρήσσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, *poeticum*, a fut. v. διαπερῶ, πσω.
Διαπρίω, f. ίσω, serra disseco. Οἱ δ᾽ ἀκούσαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33.
Διαπρὸ, *Adv.* per totum, penitus.
Διαπρύσι᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A διαπερύω.
Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce.
Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα ἔτι τέτταρα πλείονα διαπταίσας, Luc.
Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico seu expando. Διαπτερῶσαι βρόγχον, *Hippocr.*
Διαπτερύσσω, idem.
Διαπτέρωσις, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. *Hipp.*
Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo. Ex διὰ, & πτίσσω.
Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poët.* διαπτοιέω; (2) amore incendo, *pass.* vehementi amore capior.
Διαπτόησις, & διαπτοησις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido.
Διαπτυίζω, ventilo, λικμαω. A πτύον.
Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A
Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum est; (2) expando, aperio.
Διάπτυς᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, despuendus, dignus despui. A
Διαπτύω, f. ύσω, despuo; (2) contemno, fastidio. Σὺ δ᾽ ὁ ζημιός ἀνὴρ ἡ διαπτύων τὰς ἄλλας, Dem.
Διάπτωμα, ατ᾽, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio. A διαπίπτω.
Διάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est. A διαπύω pro διαπυέω.
Διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.
Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.
Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, suppuro, ad suppurationem perduco. Ex διὰ, & πυέω, *suppuro*.
Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καλαμίταις οἰκονόμοις διαπυκτεύων, Luc.
Διαπύλι᾽, ος, ὁ ἡ ὁ, qui per portam effertur. Ex διὰ, & πύλη, *porta*.
Διαπιωθάνομαι, fut. πιθήσομαι, intelligo, cognosco; (2) scisciter, percontor.
Διάπυ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, suppuratus. Ex διὰ, & πύον, *pus*.
Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A
Διάπυρ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex διὰ, & πῦρ, *ignis*.
Διαπυρόω, ῶ, f. άσω, idem quod διαπυρίζω.
Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam præfero.
Διαπύρως, acriter, vehementer.
Διάπυς᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυθάνομαι.
Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.
Διαπύω, suppurare facio, ad suppurationem perduco. Διάπυον ἥπαρ, *Hippocr.*
Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.
Διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, inspergo, irrigo.
Διαῤῥάσσω, vel διαῤῥάπτω, f. ῥάξω, pertundo, perfringo. Διὰ δ᾽ μέγα χάος᾽ ἄρηξα, Hesiod. Ἀσπ. 364.
Διάῤῥημ᾽, ος, ὁ ἡ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀῤῥὸς, *albus*.
Διαῤῥδω, f. ἄρσω, irrigo; (2) adaquo.
Διαῤῥόω, ῶ, f. άσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo;

exprimo; (4) membratim & artuatim compono, absolvo; (6) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commissura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

Διαρθρωτικός, ἡ, όν, articulandi & membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, Arist. Av. 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τῷ πένθει τὸ μέγεθος, Luc. τοῖς γεωργοῦσι, Plut. Hinc

Διαρκής, ές, ὁ ἡ ἡ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῇς, *par sis*, 2. sing. præs. conjunct. act. *contr.* pro διαρκήσῃς a διαρκέω.

Διαρκῶς, *Adv.* sufficienter; (2) perseveranter. A διαρκής.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio; (2) trajectus. A διαίρω, *tollo*.

Διαρμόζω, f. όσω, disjungo, disgrego.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγή, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ ζῶθ' αὐτῷ διαρπάσαι, Matt. 12, 29. Ἐξελισθεῖ διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, Jer. 21, 22.

Διαῤῥαγείης, 2. f. a. 2. opt. pass. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥαίσῃ, *vastabit*, 3. f. f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω, *vasto*.

Διαῤῥαίω, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νύξ μ' ἦδ' ἠὲ διαῤῥαίσῃ στρατὸν, ἠὲ ζαώσῃ, Il. 9, 78.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

Διαῤῥέπω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαῤῥέω, f. δύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέαν, Isocr. διαῤῥέειν τρυφῇ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διεῤῥήγνυτο ὑφ' τὸ δίκτυον αὐτῶν, Luc. 5, 6.

Διαῤῥηνύω, idem. Ex διὰ, & ῥηνύω.

Διαῤῥήδην, *Adv.* palam, clare, differtis verbis. Ex διὰ, & ῥέω, *dico*.

Διαῤῥήξας, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥηξις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥήσσω, f. diffringo.

Διάῤῥημα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus. A διαῤῥήπτω.

Διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, diffio; (2) ventilando, vel flando dispergo, disjicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῇ διαῤῥίψον ὄμμα, Arist. Thesm. 672. Τί δῆτ' ἂν εἶτα διά τ' ἀγάλματ' αὐτοῦ τῆς πλατῆς γράφων διαῤῥίπτοιμι, ibid. 781.

Διάῤῥιψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διάῤῥοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex rosis compositus. Ex διὰ, & ῥόδον, *rosa*.

Διαῤῥοή, ῆς, ἡ meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς ὃ πανδίμονας στέρναν διεῤῥοίζησεν, cum stridore trajecta est sagitta, Soph. Trach. 577. Ab eod.

Διαῤῥοιζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥυεω, diffluo, unde in usu διαῤῥυηκὰς, διαῤῥυεῖς, διαῤῥυλῶμι. Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, Plut.

Διαῤῥύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διαῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥωγή, *Ion.* διαῤῥιωγή, ἡ, interruptio, rima hiatus.

Διαῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, disruptus, fissus. A διαῤῥήγνυμι.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) distineo; (4) decipio, fallo. Ex διὰ, & ἀρτάω.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρυμβονάω, dissipo, disjicio.

Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας ἐς ἑλκυσμὸν, Herodot. Ex διὰ, & ῥύω, *trabo*.

Διάρχω, impero usque ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane, caudam movente.

Διασαλακωνίζω, f. ίσω, mollitie diffluo, delicias facio, molli gradu incedo.

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, commoveo.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρδανίζω, Sardonium risum rideo; (2) subsanno.

Διασαυλόομαι, ώμαι, *inus.* unde διασαυλόμβυος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, do intelligendum, manifestum reddo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, Matt. 18, 31.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico; (2) explano, declaro.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ἡ, όν, declarativus, explicativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum. A διασείω.

Διάσεισις, ε, ὁ ἡ ἡ, concussus. Ab eod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate; (3) muneribus corrumpo; (4) discutio. Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον ζῆς διασείων ταῖς ἐλπίσι, Luc.

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus manu æstimo, manu sublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu designo; (2) nota insignio, signo noto. Διεσήμηνεν αἴτησιν ἡσυχίας ἡ Σιωπῆς, Plut. Διασημαίνῃ τῷ ἐρῥωγότι μέρει, *Ares*.

Διάσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, insignis, illustris. Ex διὰ, & Σῆμα, *signum*.

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασαπὲν ἔνυδρον, *Aret.*

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, & ἄσαι, *calamitates*, quoniam has Athenienses Jovis Milichii ope quondam effugerant.

Διασιγόομαι, fileo, reticeo.

Διασιγάσομαι, *reticebo*, 1. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, *reticeo, fileo*.

Διασιλλαίνω, irrideo, convitiis proscindo.

Διασιλλάω, ῶ, f. άσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, conticesco, obticesco. Ex διὰ, & Σιωπάω, *fileo*.

Διασκαίρω, transnato, pernato.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, sarculo terram verso. Ex διὰ, & Σκαλὶς, *sarculum*.

Διασκανδικίζω, Aristoph. Euripidis more me gero. Ex διὰ, & Σκάνδιξ, *olus vile*, quod vendere solebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

Διασκαριφῶσαι, aves dicuntur unguibus terram scalpentes; διασκαριφήσασθαι, dissolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, disjicio, dispergo; (2) divulgo, dissemino.

Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, & διασκεδάννυμι, idem *in pass.* est etiam, pereo ap. *Plut.* Διασκεδᾶν γὰῦ ἡ νόμος, Soph. Antig. 293. Πολλῶν δικαίων Σοφοκλῆν διασκεδῶ, Arist. Vesp. 229.

Διασκεπάζω, tego, obscuro.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplor, inspecto; (3) perspicio, consulto, delibero. Ἀλλ' ἔοικ' ἡμῖν ἅπαντα πως διεσκέφθαι καλῶς, Arist. Thesm. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, corrigo; (3) *in med.* distrahere, v. c. rem familiarem. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, Luc.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris. Ex διὰ, & Σκευη.

Διασκευαρέω, ῶ, f. ήσω, captiose machinor, insidiose fabrico, dolose tracto; (2) conservo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio. A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκιάω, ῶ, vel διασκιάω, ῶ, f. ήσω, diversandi caussa tentoria pono; (2) dispertior tentoria; (3) castra metior; (4) tentoria dissolvo, vasa colligo.

Διασκιμπίπτω, suffulcio.

Διασκιδνᾶσιν, 3. pl. præs. ind. act. v.

Διασκίδνημι, dissipo, dispergo. Διασκιδνᾶσί τε νῆας, Hesiod. Theog. 875.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor; (2) contemplor animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπεῖν Σιωπῆς, Arist. Thesm. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλους, id. Pace 1170.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, speculor, ex specula observo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπισθήσῃ τὰ πρόβατα τῆς ποιμνης, Matt. 26, 31. Hinc

Διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Διασκοπάω, f. ώψω, scommata & dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ἔτω διεσκώπτοντο, Xen.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium. A διάζομαι.

Διασμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro διασμάειν. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f, ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, scapello perpurgo; (2) accurate expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro, & cæt. quæ ἀπομύχω.

Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, dispello, discutio, disturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophistice ago. Διασοφίζεσθ', λέγων, Μενετοὶ θεοὶ, ἡ μὴ ποδιδῶ, Arist. Av. 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco τῇ Σπάθῃ, instrumento quodam textorio; (2) prodige licia telæ addo; (3) dilapido, profuse insumo. Διασπαθῆσαι τῶν ἐσίων, Plut.

Διασπαραξὸς, ἡ, όν, dilaniatus, dilaceratus. A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.

Διασπάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui divelli & distrahi potest. A διασπάω.

Διάσπασις, εως, ἡ, divulsio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, distractio, divulsio.

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διασπάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Εὐλαξηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Isocr.

Διασπείρω, fut. ερῶ, dispergo, dissemino, dissipo. Πᾶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1.

Διασπεύδω, f. ζω, excito ad properandum, festinare jubeo, *in med.* festino.

Διασποδέω, idem quod simplex.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dissemination, dispersio; (2) in s. literis Israelitæ vel Judæi extorres, & diversis locis domicilium habentes. A διασπείρω.

Διασπορὸς, έως, ὁ, dispersor. A præced.

Διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto,

expeto; unde & de ambitu dicitur, διαστυδάσαντες per ambitum sc. creati sunt. *Dicitur & in med.*

Διαϛαδόν, *Adv.* Eminus, interjecto spatio, intercedente utrimque intervallo. A διΐϛημι, *separo.*

Διαϛαθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, metor, dispono. Ex διά, & ϛαθμάω, *pondero.*

Διαϛαλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. pass. v. διαϛέλλω.

Διάϛαλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) distinctio. A διαϛέλλω. Unde

Διαστaλτικός, ἡ, όν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus.

Διαστaλτικῶς, ad distinguendum accommodate.

Διαϛασιάζω, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego. Ὁ ϑ' Μάνλιος διϛασίαζε τὴν πόλιν, Plut. A διάϛασις.

Διάϛασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐϛημι.

Διαϛατέω, ῶ, disto; (2) dissidiis implico.

Διαϛατικός, ἡ, όν, dirimendi vim habens. A

Διαϛατός, ἡ, όν, distans, diremptus. A διΐϛημι.

Διαϛαυρόω, vallo intersepio, munio.

Διάϛειλον, 2. s. a. 2. imper. act. v. διαϛέλλω.

Διαϛείχω, permeo, pervado; (2) discedo. Διαϛείχαν πόλιν, Eur.

Διαϛέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, distermino; unde διαστεῖλαι, *pro* dissentire, ap. *Polyb.* (3) dispono, distinguo; *unde & pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico. Διέϛειλας αὐτὸς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διεϛείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, Marc. 7, 36.

Διάϛενος, ος, ὁ ϗ ἡ, angustus.

Διάϛιγμος, ος, ὁ ϗ ἡ, stellis distinctus, stellatus. Ex διά, & ἀϛὴρ, *stella.*

Διάϛημα, ατος, τὸ, distantia, intervallum. A διΐϛημι. Hinc

Διαϛηματίζω, f. ίσω, paulisper subsisto & cesso, intervallum facio.

Διαϛηματικός, ἡ, όν, intervallis distinctus.

Διαϛηρίζω, stabilio, firmo.

Διαϛῆσαι, a. 1. inf. act. v. διΐϛημι.

Διαϛήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεϛήτην.

Διαϛίζω, f. ξω, distinguo punctis & notis; (2) in punctum desino.

Διαϛίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἴτε ϑρίναξι διαϛίλβουσι πρὸς ἠέλιον, Arist. Pace 565.

Διάϛιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαϛίζω.

Διαστοιβάζω, f. άσω, constipo.

Διαστοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco & dispono.

Διαστολεύς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαϛέλλω.

Διαστολή, ῆς, ἡ, distinctio; *unde &* interpunctio; (2) divisio, discretio, distractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. Ab eod.

Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. Ex διά, & στόμα, ος. Hinc

Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαστοματρὶς μήλη, specillum, quo os clausum diducitur. Ab eod.

Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

Διαστράπτω, f. ψω, coruſco, fulguro, quasi diffulguro. Ex διά, & ἀστράπτω, *fulguro.*

Διαστρατεύομαι, conficio stipendia; legitime stipendia, s. annos militiæ, absolvo, διαστρατευσαμένοι, emeriti veterani.

Διαστρατηγέω, ῶ, munus imperatoris obeo.

Διαστρεβλόω, torqueo, tormentis distraho.

Διάστρεμμα, τὸ, depravatio, perversitas. A

Διαστρέφω, fut. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶ διαστρέψαι τὸ ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίϛεως, Act. 13, 8. Διαστρέφων τὰς ὁδὸς Κυρίου τὰς εὐθείας, ib. v. 10.

Διαστρίβω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose pervado.

Διαστροφή, ῆς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas. A διαστρέφω.

Διάστροφος, ος, ὁ, ἡ, distortus; (2) perversus, præposterus. Διάστροφος πώϊκιλλε κεφαλή, *Arist.* Ab eod.

Διαστρώννυμι, vel διαστρωνύω, *sterno.*

Διάστυλος, ος, ὁ ϗ ἡ, columnis fultus. Ex διά, & στύλος. Hinc

Διαστυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίστημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo, Gl. V.

Διασύομαι vel διασεύομαι, transeo. Poëtice ut hinc sit διέσυτο.

Διασυριγμὸς, ὁ, exsibilatio, irrisio. A

Διασυρίζω, sibilum edo.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A διασύρω.

Διασυρτικὸς, ἡ, όν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

Διασύρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Ὃν ἂν ζὺ λοιδορήσῃς ϗ διασύρων, Dem.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco, dissecto.

Διασφαίρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum. A διασφάζω.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. Διέσφηλε τὸν τέχνῃ, Æschin. Διασφαλῆναι τ' ὤρος τινος ζυμμαχίας, id.

Διασφὴξ, γὸς, ἡ, interstitium, quo duæ rupes diruptæ distant a se invicem, montis hiatus & scissura, rupes hians & diducta; (2) vallis, quasi a διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, funda dissipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, sibi vendicare. Ex διὰ, & ζφετερίζω, *meum facio.*

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vesparum converto, vespæ figuram tribuo, v. σφηκόω.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, perstringo, valde stringo, cohibeo, colligo.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio. Διάσφιγξις κραταιὰ, *Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulsus *arteriarum*, *Aret.* Ex διὰ, & ζφύζω, *salio.*

Διαχάω, fut. ζω, pertundo. Διαχάσαι φλέβα, *Aret.* Ex διὰ, & χάω, *scalpro aperio.*

Διαχηματίζω, f. ίσω, figuro.

Διαχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco. Διέχισαι τῆ καλῆ, separatur ab honesto.

Διαχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio.

Διάχισμα, ατος, τὸ, fructum ex dissectione. A διαχίζω.

Διαχωλέω, f. ήσω, negotiis destineo, occupo.

Διαχὼν, a. 2. part. act. verbi διαχέω.

Διασώζω, f. άσω, servo, salvum & incolumem tueor, conservo, *in pass.* effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶ αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸ δάλον αὐτῆ, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 Pet. 3, 20.

Διασώσειε, *servaverit*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *servaverit*, 3. sing. a. 1. conj. act.

Διασωστικὸς, ἡ, όν, hominum vitæ conservandæ studiosus, *Epith.* Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A διατάσσω. Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio.

Διατακτὴς, ὴ, ὁ, dispositor.

Διατακτὴρ, ορος, idem & ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miseriis usque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio.

Διατάμνω, disseco, discindo, *Ion. & Poët.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ὅλη τῷ λόγῳ αὐτῆ, Luc. 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva; (3) distentio. A διατείνω.

Διατάσω, vel διατάττω, f. ξω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῆ, Matt. 11, 1. Ἐποίησε τὰ διατεταχθέντα αὐτῷ. Luc. 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo; (2) perfodio.

Διαταχέως, *Adv.* repente, derepente, *Strabo*, lib. 7. A διὰ, & ταχύς.

Διατήκω, f. ξω, humecto, mollio.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plural. perf. part. pass. n. g. verbi διαθρυλλέω.

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter; (2) dissolute. A διατεθρυμμένος, quod est *Participium Perfecti Passivi* a διαθρύπτω.

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, specto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo. Διατείνῃ ταῦτα διὰ παντὸς βίου, Aristot. Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ φελτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen.

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto. Ἡ δ' ὑψηλὴ ῥὶς διατέτειχικε τὰ ὄμματα, Xen. Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut separet quædam, murus intersepiens.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis adsequor. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, Hesiod. Ἔργ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἑφηβοις δέκα ἔτη, Xen. Ἄσιτοι διατελεῖτε, Act. 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ϗ ἡ, perpetuus.

Διατελὼς, *Ion.* διατελέως, semper.

Διατέμνω, f. εμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo. Διατετμημένα τὴν πολιτείαν, Æschin.

Διατενὴς, ής, ὁ ϗ ἡ, pertendens, contendens. A διατείνω.

Διατηδσαίνω, exsicco, inarefacio.

Διατεταμμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατεταχέναι, perf. inf. act, διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. v. διατιτάσσω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attente observo, caveo. Διετήρῃ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Luc. 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, observatio, conservatio.

Διατίθημι, f. θήσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακῶς διατιθέναι, male pronunciare, male agere; (3) constituo; (4) aliquo modo adficio; (5) tracto; & *in Medio*; (6) testor, testamento mando; (7) paciscor, pactum ineo, fœdus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in pass.* significat & habitum animi & mores, ut εὐλογίαις διατιθῆναι, cujusdam honoris esse; (11) statum & conditionem, ut ἀχὼν ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus glorioſum. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Heb. 8, 10. Διάθες τάδε κόσμῳ, dispone eleganter, Arist. Av. 1336.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.
Διατίλλω, pervello, evello. Hinc
Διάτιλμα, ατος, τὸ, pervulsio, evulsio.
Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, probo. Διατετίμηται θεοῖς, Æschyl. Hinc
Διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio.
Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.
Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione discutio ; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω, Eur.
Διατινθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.
Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.
Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.
Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.
Διατμήσσω, idem. Ex διὰ, & τμήσσω, *seco*.
Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo, perspiro. Διατμίσθη τὸ ξύμπαν ζωὸς, *Aret.*
Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διὰ, & τοῖχος.
Διάτοιχος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, a pariete ad parietem pertinens. Ex iisd.
Διατομὴ, ῆς, ἡ, incisura. A διατέμνω.
Διάτομος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, dissectus, discissus ; (2) æquali portione divisus. A διατέμνω.
Διατονοβορίζω, murmuro, fremo.
Διατόνια, ὠν, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.
Διάτονος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, distentus, extentus ; (2) contentus, vehemens. Ab eod.
Διατοξόω, f. ὁ̱σω, sagitta penetro, vel trajicio ; (2) jaculor, telum vibro.
Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.
Διάτορος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, penetrans ; (2) trajectus ; (3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus. Ex διὰ, & τορὸς, *penetrans*.
Διατρανόω, ῶ, f. άσω, reddo clarum & perspicuum, declaro, manifesto.
Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango ; (2) præcipito.
Διατρέπω, f. τρέψω, distorqueo, perverto ; (2) averto, avoco, deterreo ; (3) persuadeo ; (4) confundo, perterreo, ad inopiam consilii redigo. Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Herodian.
Διατρεπτικώτατα, efficacissime sc. ad persuadendum, ap. *Cl. Alex.*
Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοπωλίας οἰκίαν διατρέφ', Xen.
Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertranseo.
Διατρέω, ῶ, f. έσω, intremisco ; (2) perterrefactus diffugio ; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δ' διέτρεσαν ἄλυδις ἄλλη, Il. 11, 486. Ex διὰ, & τρέω, tremo, vel τράω, *perforo*.
Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio, pertusio, A διατρέω. Unde
Διάτρητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, perforatus, foraminibus pertusus.
Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, extractio temporis in longum, procrastinatio ; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio ; (3) studium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio ; (4) Philosophorum congressus & disputatio ; (5) locus in quo διατριβὴ fit ; (6) schola, locus, in quo literæ discuntur. A
Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo ; (2) moror, commoror ; (3) tempus tero in aliqua re ; (4) procrastino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἐπὶ, ἢ βίον, ἔν τινι, ὅπῃ τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς θυσίαις, Plut. Διετρίβομεν ἢ ἐκεῖ χρόνον ἐκ ὀλίγου ζωὴ τοῖς μαθηταῖς, Act. 14, 28. Hinc
Διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo.
Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.
Διάτριτος, ε, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die veniens. Ex δὶς, & τρὶς.
Διατριχα, *Adv.* trifariam, tripliciter.
Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confusa facies ; (2) confusio, perturbatio ; (3) commiseratio. A διατρέπω.
Διάτροπος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, perversus ; (2) qui perverti solet ; (3) mutabilis. Ab eod.
Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.
Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere.
Διατρύγιος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, frumento consitus inter vitium ordines ; (2) frugifer. Ex διὰ, & τρύγη, *triticum*.
Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo ; (2) penetro, transfigo ; (3) excavo. Hinc
Διατρύπημα, τὸ, perforatio, foramen.
Διατρύπησις, ἡ, perforatio.
Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, perforatus.
Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παιδείᾳ τεθραμμένος, Plat.
Διατρυφεὶς, aor. 2. part. pass. verbi διαθρύπτω.
Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.
Δ ΙΑΤΤΑ Ω, ῶ, percribro.
Διάτω, profilio, desilio, huc & illuc, emico. Ex διὰ, & ἅτω, *prosilio*.
Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, constituo, sancio ; (2) formo, reformo ; (3) apud me constituo, animo concipio. Διατυπῶν νόμους, Luc. Hinc
Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio ; (2) constitutio, statutum, testamentum ; (3) figura rhetorica.
Διαυαίνομαι, exsiccor.
Διαυανθιῶμαι, a. 1. inf. pass. v. διαυαίνομαι.
Διαυγάζω, f. άσω, diffulgeo, transpareo ; (2) illucesco. Ἕως ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Pet. 1, 19. Hinc
Διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum.
Διαυγασμὸς, ὁ, splendor translucens.
Διαύγεια, ας, ἡ, idem. A
Διαυγὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. Ex διὰ, & αὐγὴ, *splendor*.
Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens.
Διαυγάω, illucesco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.
Διαυλακίζω, f. ίσω, persulco, peraro.
Διαύλειον, ε, τὸ, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus tibicen intus canit. Ex διὰ, & αὐλὸς, *tibia*.
Διαύλιον, ε, τὸ, idem quod διαύλειον.
Διαυλίσκος, ε, ὁ, canaliculus in dioptris, quo visus dirigitur. Ex iisd.
Διαυλοδρομέω, ῶ, quum ad calcem seu metam perventum est, rursum ad carceres redeo. A
Διαυλοδρόμος, ε, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circenseum, i. e. δισάδιον, peragit.
Δίαυλος, ε, ὁ, circumacti curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant, cursus duplex, a carcere ad metam, & a meta ad carcerem ; (2) mensura duorum stadiorum ; (3) studium abeundi, sed & mox redeundi. Ex διὰ, & αὐλὸς, quod vide.
Διαυλωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur. A δίαυλος.
Διαυλωνίζω, f. ίσω, per angustum fluo ; (2) meatus longos tranieo. A διαυλωνία.
Διαυλωνισμὸς, ὁ, transitus per longos meatus.
Διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo ; (2) elata cervice incedo. Ex διὰ, & αὐχὴν, *cervix*.
Διαυχένιος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, cervicalis. Ex iisd.
Διαυχέω, glorior.
Διαφαγεῖν, peredere, exedere, edendo consumere.
Διαφαίνω, f. ανῶ, ostendo, demonstro ; (2) elucco ; & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum ; (3) transparens & pellucidus sum ; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διεφάνη οὐδὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος περὶ ἢ ἀσθενείας, Thucyd. l. 2. c. 51.
Διαφανεία, & διαφάνια, ἡ, splendor, perspicuitas, pelluciditas.
Διαφανὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, pellucidus, candens ; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφαίνω.
Διαφανέστατα, *Adv.* clarissime.
Διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia ; (2) transparentia. Ab eod.
Διαφανῶς, *Adv.* pellucide, perspicue, clare manifeste ; (2) cum concentu suavi.
Διαφαρμακόω, f. ώσω, medeor, medicamentum purgans præbeo.
Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.
Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio.
Διαφαύω, f. αύσω, illucesco.
Διαφεγγὴς, ὲς, splendidus.
Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impostura.
Διαφθόντως, *Adv.* excellenter, egregie ; (2) magis, maxime, vehementer. A διαφέρω.
Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero ; (2) dissipo ; (3) divulgo ; (4) traduco, agito, bellum, ærumnam, &c. (5) fero, perfero, sustineo ; (6) differo, discrepo ; (7) antecello, excello, præsto ; (8) confero prosum ; & (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor ; (10) diffideo, dissentio ; (11) contendo, ambigo, litigo ; (12) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, distrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τοπου, ἐπὶ τόπον traducere ; γυναικῶν οὐδὲν differre ; πρὸ ἄλλου τινὶ, antecellere in ; ἡμῖν, prodesse ; ἀνδρία, πρὸς πολεμικὰ, præstare, Impers. ᾧ μάλιστα διαφέρει, cujus maxime interest. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τῷ ῥύσιν, discrepabis, Arist. Nub. 533.
Διαφεύγω, f. εὔξομαι, effugio, evito. Εἶπε τὰ χρέα διαφεύξεσθαι, Arist. Nub. 442. Οὐ ῥᾴδιως ἔτως ἂν αὐτὸς διέφυγες, Id. Vesp. 459. Hinc
Διαφευξις, ἡ, effugium.
Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν τὸν λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31.
Διαφθαρῇ, 2. sing. a. 2. conj. pass. v. διαφθείρω, *corrumpo*.
Διαφθείρω, f. ῥω, corrumpo ; (2) stupro ; (3) interficio ; (4) *de legibus est* abrogare, *de judiciis* eludere, perfringere ; *in fœtu*, elidere per abortum. Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρεται διὰ τὰ χρήματα, Arist. Pace, 323. Τὰς ὄσας τέ μοι ἠφάνισας ἐλπίδας διέφθορεν, Soph. El. 308. Hinc
Διαφθαρῆναι, per invidiam in periculum & mala adducor, ap. *Jos.*
Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela ; (2) stupratio, vitiatio ; (3) abortus ; (4) internecio, strages, cædes, pernicies ; (5) mors.
Διαφθορεὺς, ὁ, corruptor ; (2) stuprator.
Διαφθορέω, ῶ, diripio, vasto.
Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. Διαφεῖναι τῷ δυναμιν, Dem. Ex διὰ, ἀπὸ, & ἵημι.
Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.
Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere.
Διαφλέγω, f. ξω, exuro. Ex διὰ, & φλέγω.
Διαφλυξις, ἡ, effusio, ebullitio. A φλυω.
Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.
Διαφοινίσσω, rubefacio, cruento.
Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebesco. Τὸ ἔργον λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plut. Ex διὰ, & φοιτάω.
Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen ; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. A διαφέρω.
Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, distraho ; (2) diripio, spolio ; (3) discutio ; (4) digero ; & *in Pass.* exhaurior, resolvor, dissipor. Διαφορεμένης τῆς αὐτῆς χώρας ὑπὸ τῶν ληϊῶν, Dem. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ dilanier, Arist. Av. 360. Διαφορήσω σ', εἴτε γρύζεις, Id. Eq. 294. A διαφορὰ. Hinc
Διάφορημα, ατος, τὸ, quod dissipatur, seu dissicitur ; (2) ludicrum, ludibrium.
Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudorem, resolutio ; (2) dissolutio. Ab eod.
Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia ; (2) simultas, odium ; (3) pars adversa ; (4) controversia ; (5) sumptus, impensæ ; (6) ipsa pecunia, & pretium rei ; (7) tributum ; (8) utilitas.

Διάφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, differens, diversus ; (2) præstans, excellens ; (3) commodus, conferens ; (4) dissidens, dissentiens, atque etiam inimicus, hostis. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορά.

Διαφόρως, *Adv.* differenter, cum differentia ; (2) diverse, varie, multifariam.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod interscpit, seu interscpiendo discludit ; (2) membrana, quæ cor & pulmonem a jecore & liene distinguit, præcordia.

Διαφράγνυμι, sive διαφράγνυμαι, sepio, munio, obstruo. Διεφράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ στρατόπεδον, Plut. A

Διαφράσσω, vel **διαφράττω**, f. ἄξω, interscpio, septo interjecto discludo & separo.

Διαφραδέως, liquide, aperte.

Διαφρίττω, inhorresco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam suscipio & adhibeo.

Διαφυλαΐον, secundum Suidam est, suffragia ferre & sortiri. A calculo, qui **φρυκτὴ ψῆφος** dicebatur, & **φρυκτὸς κύαμος**.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, fissura.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῆς δικαστηρίου, Thuc. A διαφεύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγή.

Διαφύγοι, 3. s. a. 2. opt. act. v. διαφύγω.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel **διαφυλάττω**, f. ξω, conservo, custodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, Eur.

Διαφυρῶ, ῶ, f. άσω, subigo, pinso.

Διαφυσῶ, ῶ, f. ήσω, perflo ; (2) flatu discindo ; (3) efflo. Hinc

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio.

Διάφυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus ; (2) fissura, rima, res intercurrens & discriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ, & ἀφύσσω.

Διαφυτεύω, fero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internascor ; (2) enascor, orior. Ex διὰ, & φύω, *nascor*.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo ; (2) dissideo, discrepo ; Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Arist. (3) a nimia vocis contentione obmutesco, unde (4) animam ago, efflo, morior, pereo, *Ern.*

Διαφώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia.

Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, qui est ingenio ad dissensionem propensio.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia ; (2) dissensio, discordia. A

Διάφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, discrepantem vocem seu sonum habens, dissonus ; (2) dissentiens. Ex διὰ, & φωνὴ, φωνή.

Διαφώνως, diverse ab aliquo.

Διαφώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro ; (2) in lucem profero.

Διαχάζω, hisco, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, τὸ, interstitium, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo ; (2) resolvo, dissipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, describo, exaro.

Διαχαρίζομαι, dilargior.

Διαχάσκω, hisco.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. verbi διαχέω.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειμαίνω, traduco.

Διαχείριον, ἡ, administratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto, *in med.* interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρήματα, πολλὰ τῶν κοινῶν. Οὐ γὰρ ἐμοῖς διεχειρίσασθε κτεμάτεσσιν ὅτι ξύλα, Act. 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ. idem quod διαχείριον.

Διαχειρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis magis placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.

Διαχέω, f. χέσω, diffundo, dispergo, & dissipo fundendo ; (2) divulgo ; (3) perfundo, transfundo ; (4) disseco, in frusta seco ; (5) frango, minuo, v. c. impetum, iram ; unde et lenio, placo ; (6) pardo. Καὶ μὲν διέχυσαν ἅπαντα, Il. 7, 316.

Διαχλευάζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco ; (2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, utor ; (2) sustento me ; (3) interficio ; (4) mutuo sumo. Διαχρᾶσθαι ξεινικοῖσι ἔθεσι, κάρυξι, ἀζηλίᾳ. Διαχρήσαντο τοιάδε μόρῳ, Herod.

Διαχρᾶσθαι, præs. inf. pro διαχράεσθαι, a διαχράομαι.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum ; (2) perunctio. A

Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρόω, f. ώσω, coloro ; (2) contamino.

Διάχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχρώννυμι, vel **διαχρωννύω**, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffusio, effusio ; (2) profusio, prodigalitas ; (3) lætitia, voluptas, risus, placatio.

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi vim habens ; (2) prodigus. A

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo ; (2) late spargo, placo, exhilaro ; *unde* διακεχυμένοι, læti, hilares, *præsertim* in conviviis, ludo ; item voluptuarii.

Διαχώννυμι, vel **διαχώννυω**, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, fut. ήσω, pervado ; (2) excerno, onus ventris pono ; (3) admittor, probor, *de* nummis. Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum ; (2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, ipsa excernendi actio, egestio.

Διαχωρητικὸς, egerendi vim habens, (per alvum).

Διαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, disjungo. Hinc

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod

Διαχωρισμὸς, οῦ, ὁ, separatio, sejunctio.

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.

Διάχωρος, ος, ὁ, intervallum quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. Ex διὰ, & χῶρος, *locus*.

Διάχωσις, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.

Διαψάλλω, idem quod διαψαλάττω, Hes.

Διαψάω, f. αρῶ, perpurgo ; (2) perflo, perspiro ; (3) distraho ; (4) dissolutus sum, diffluo ; (5) quietus sum. Αὔρῃ διαψάρσει πολεμήϊον κατὰ νῆα, Arist. Av. 1721.

Διαψαλάττω, dimitto ad scrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango ; (2) psallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus & melodiæ immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro ; (2) perforo, perfodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, fut. δσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆ ἀρέσκειας, Isocr. in orat. ad Philip. Διαψεύσθη τῶν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione sua est falsus.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Ex διὰ, & ψηφίζω, *calculis computo*. Hinc

Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio ; (2) disquisitio ; (3) recensio civium populatim tributimque citatorum, examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera cives sit, an vero peregrinus & perperam adscriptus.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, murmuro, susurro.

Διαψυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

Διαψύχω, f. ξω, refrigero, recreo, reficio ; (2) ventri seu vento perflandum expono. Τοὺς πνεύσας διαψύξαι, Thuc.

Διάω, vel **διάημι**, perflo, perspiro. Ex διὰ, & ἄω, vel ἄημι.

Δίβαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, bipes. Ex δὶς, & βαίνω.

Διβαφὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, bis tinctus. *Epith.* purpuræ ; (2) vestis purpurea, purpura prætexta. Ex δὶς, & βάπτω, *tingo*.

Δίβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, dupliciter injectus ; (2) anceps ; (3) duplex. Ex δὶς, & βάλλω.

Δίβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duplicis est consilii. Ex δὶς, & βουλὴ, *consilium*.

Δίβρυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς, & βρέχω, *madefacio*.

Διγαμέω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, secundæ, seu iteratæ nuptiæ. A

Δίγαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui secundo jungitur matrimonio. Ex δὶς, & γάμος.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica literæ, figura & vi similis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Διγένειος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui mento est bipartito. Ex δὶς, & γένειον, *mentum*.

Διγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui duorum est generum ; (2) qui duplicis est sexus. Ex δὶς, & γένος, *genus*.

Δίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ἡ, binas pupillas habens. Ex δὶς, & γλῶσσα, *pupilla*.

Δίγλυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, bis incisus, gemina sculptura incisus. Ex δὶς, & γλύφω, *sculpo*.

Δίγλωσσος, vel **δίγλωττος**, ος, ὁ ἡ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus ; (2) bilinguis, fallax. Ex δὶς, & γλῶσσα.

Δίγνωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duplicis seu dubiæ est sententiæ, anceps. Ex δὶς, & γνώμη.

Διγόνατος, ος, ὁ ἡ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. Ex δὶς, & γόνυ, *genu*.

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminatio & iteratio. A

Δίγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, geminus, seu bis genitus. Ex δὶς, & γίνομαι, *nascor*.

Δίγυος, vel **δίγυος**, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duorum jugerum est. Ex δὶς, & γύα.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτὸς, ὴ, ὸν, doctus, peritus ; (2) qui doceri potest ; (3) qui disci potest ; (4) docendus, quem docere licet ; (5) arte excogitatus, exquisitus. Ab eod.

Διδακτρον, ου, το, præmium, quod magistro pro doctrina traditur, Minervæ didactrum. Ab eod.

Διδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duorum est digitorum. Ex δὶς, *bis*, & δάκτυλος.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.

Διδάξῃ, *docebit*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus. A διδάσκω.

Διδάξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi docetur, gymnasium, schola. A διδάσκαλος. Unde

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. doctorius, ad doctrinam pertinens ; (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ου, τὸ, idem quod. διδακτήριον. A

Διδάσκαλος, ος, ὁ, magister literarum, aut morum ; (2) magister quilibet ; (3) poëta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.

Διδασκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν.

Διδασκέμεναι, idem, sed *Dorice*.

Διδάσκεο, 2. s. pr. imper. pass. *Dor.* pro διδάσκου.

Διδάξασθαι, a. 1. inf. act. v. διδασκία, *Att.* pro

ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo ; (2) in *Passiv.* disco, certior fio ; (3) *in med.* erudiendum curo, loco. Διδάσκειν τοὺς ἰατροὺς τὰ σιμφέροντα, τὰ δὲ αὐτὴ τιθῶ, τιὰ μισθὸν δρᾶμα, edere. Ἐκείνῳ ὑμᾶς διδάξῃ πάντα, Joan, 14, 26.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, inſtructio, admonitio. A διδάσκω.

Διδαχθῆς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi διδασκω.

Διδέασι, *ligant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro διδέασι, vel δίδεισι, a δίδημι.

Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω.

Δίδη, ligabat, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδίδη.

Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præſ. ind. act. per *Epenthef.* pro δίδομεν, a δίδωμι.

Διδοῖ, *dat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro διδόῃ, a διδόω, pro δίδαμι, *do*.

Διδόμεν, præſ. inf. act. *Ion.* p.o διδόναι.

Δίδοτι, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro διδωσι.

Διδότω, *dato*. 3. ſing. præſ. imperat. act.

Δίδυ, *ca*, 2. ſing. præſ. imperat. med.

Διδῦν, *Ion.* & *Poët.* pro διδόναι.

Δίδω. Unde διδώσομαι, διδώσειν, ἐδίδων. Idem quod δίδαμι.

Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.

Διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.

Δίδραχμον, υ, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem eſt, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς, & δραχμή.

Δίδραχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, valens duas drachmas. Ex iiſd.

Διδυμάοιν, nom dual. a διδυμάων.

Διδυματόκος, ε, ἡ, & διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος, & τίκτω, *pario*.

Διδυμάων, ὠνος, ὁ, geminus. A δίδυμος.

Διδυμόω, f. ώσω, geminam habeo prolem.

Διδυμοχειὴς, ὲς, eodem partu editus.

Διδυμόφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, duplici voce reſonans. Ex δίδυμος, & φθόγγος, *vox*.

Δ Ι' Δ Υ Μ Ο Σ, ε, ὁ ἡ ἡ, geminus, duplex; *in Plurali*; (2) gemini, gemelli; (3) teſticuli.

Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A δίδυμος.

Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus. A

Διδυμοτόκος, ε, ἡ, idem quod διδυματόκος.

Διδυμόχροος, *contr.* διδυμόχρους, ε, ὁ ἡ ἡ, bicolor. Ex δίδυμος, & χρόα.

Δίδωθι, imperat. act. *Poët.* & *Æol.* pro δίδοθι.

Δ Ι' Δ Ω Μ Ι, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in patrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adſcribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut διδόναι πόνους, &c. *Ern.* Διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥόμματι, projicere, ἀμοιβὰς πρὸς τὰς ᾠδὰς, injicere. Οὐκ οἶδ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας σοφῇ, Soph. Fl. 1363. Γαμικῷ χλαμίδα διδότω τὶς δεῦρό μοι, Ariſt. Av. 1699.

Διδῶν, *dare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διδῶν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro διδόναι.

Δίδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui duorum palmorum eſt. Ex δὶς, & δῶρον, *palmus*.

Δίς, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴδις, a δίω, pro δείδω, *timeo*.

Διεβίβασα, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαβιβάζω.

Διεβλήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διαβάλλω.

Διεγγυὰ, ᾶς, ἡ, fidejuſſio. Ex διὰ, & ἐγγύη.

Διεγγυάω, ῶ, ſponſione facta recipio & libero, quod ſit in adſertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* ſpondeo, promitto, facturum me recipio. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων, D. Hal. Hinc

Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſionis interceſſio.

Διεγείρω, ῶ, excito, ſuſcito, expergefacio; (2) exſtimulo. Ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 Pet. 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, Joan. 6, 18.

Διεγρθείς, a. 1. part. paſſ. v. διεγείρω.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio. A διεγείρω.

Διεγερτικὸς, ἡ, όν, excitandi vim habens, concitandi vi præditus. Ab eod.

Διεγρηγορία, ῶ, f. ήσω, vigilo, expergiſcor.

Διεδάσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* a διαδαίζω.

Διεδεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, a δεικνυμι.

Διεδιδόμην, 1. ſing. imp. ind. paſſ. v. διαδίδωμι.

Διέδοξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.

Διέδρα, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a διαδρημι, *effugio*.

Διεδρία, ας, ἡ, diſſidium. A διέδρος.

Διέδριον, ε, τὸ, ſellula, Dim. a διέδρον.

Διέδρον, ε, τὸ, biſellium, ſellæ genus. A

Διέδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, diſſidens. Ex διὰ, & ἕδρα, *ſella*.

Διέδωκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διαδίδωμι.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.

Διέθετο, 3. ſ. a. 2. med. v. διατίθημι.

Διέθηκα, 1. ſing. a. 1. indic. act.

Δίει, *tranſmittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi δίεω, aut διΐημι, *tranſmitto*.

Διεζευγμένως, diviſe, disjuncte.

Διεθίζω, f. σω, adſuefacio; & διεθίζομαι, aſſuefacio. Διεθίζει χρόνῳ μακρῷ τὸ ἀληθὲς, *Aret.*

Διειδέναι, pernoſcere.

Διειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus, clarus. Ex δία, & εἶδος, *forma*.

Διεῖλε, 3. ſ. a. 2. ind. v. διαιρέω.

Διειλημμένως, *Adv.* diſtincte, diviſim; (2) præciſe, præciſa formula. A διειλημμένος, quod eſt a διαλαμβάνω.

Διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. Ex διὰ, & εἴλεω, *volvo*.

Διειλύω, vel διειλύσω, clam evolvo. *in paſſ.* clam abeo, aufugio.

Δίειμι, tranſeo, permeo, tranſmitto; (2) penetro; (3) proſequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenſeo. Ἅπαντα γὰρ δίειμι ζοι τ' ἀέρα, narro, Ariſt. Av. 1398. Ex διὰ, & εἶμι, *eo*.

Δίειμι, uſque ſum, pergo eſſe. Ex διὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Διείπω, enuncio, expono; (2) adminiſtro.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, interſepio, ſeparo. Βραχεῖ πόρῳ διείργει τ' Ἀτλικὴν ἡ νῆσος, Plut.

Διείρεο, imp. med. *Ion.* pro δίειρε, a

Δίειρομαι, inquiro, interrogo. Ex διὰ, & εἶρω, *dico*.

Διείρω, trajicio, inſero, innecto; (2) tranſadigo, tranſuo.

Διειρανόξενος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimulato hoſpitio fallens, ſub hoſpitalitatis ſpecie decipiens. Vox Comica Ariſtophanis de Laconibus. Ex διὰ,, εἰρωνεία, *ſimulatio*, & ξένος, *hoſpes*.

Διεισδύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior. Ex διὰ εἰς, & δύνω, *ingredior*.

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, ſaltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum anguſtum & interceptum, & exitus quicunque.

Διεκβόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, ſive armis, ſive oratione.

Διεκδρομὴ, ῆς ἡ, excurſus; (2) percurſus. Ex διὰ, & ἐκτρέχω, *excurro*.

Διέκδυμι, & δ.εκδύνω, exeo, erumpo. Hinc

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & ſtrophæ tergiverſationum, exitus, eruptio.

Διέκειτο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.

Διεκθέω, f. θεύσομαι, diſcurro, excurro.

Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.

Διεκλυω, reſolvo, exſolvo.

Διεκπίπλω, 1. ſing. a. 2. paſſ. v. διακόπτω.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.

Διεκπαίνω, f. αγῶ, abſolvo & ad finem perduco tem inſtitutam; (2) percurro.

Διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, ex loco aliquo per alium tranſeo; (2) exeo; (3) transjicio, tranſeo; (4) tranſjicio, tranſigo.

Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio. Ex διὰ, ἐκ, & πέρδιξ, *perdix*.

Διεκπίπτω, per medium elabor, & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπτω ἐκ τῆς γραπτοπίδων, Plut.

Διεκπλέω, f. πλεύσω, impetum claſſe facio, carptim, h. e. irruendo, & mox recedendo, & deinde iterum impetum faciendo. Unde talis impetus dicitur

Διέκπλους, *contr.* διέκπλους, ε, ὁ, & diſtinguitur a μάχη, *Ern.*

Διεκπλάω, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro διεκπλεῖν, a διεκπλέω.

Διεκπνέω, f. πνεύσω, exſpiro per, perflo. Hinc

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exſpiratio, pertranſitus.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranſeo per; (2) progredior.

Διεκπροαλὴς, ὲς, e ſuperiori loco pondere ſuo ruens.

Διέκπτασις, εως, ἡ, elapſus, effugium. A διεκπίπλω.

Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.

Διέκρους, *contr.* διέκρους, ε, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, oſtium, exitus aquæ. A διεκρέω.

Διεκπλασις, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνω.

Διεκπλέμνω, f. εμῶ, diſſeco; (2) exſeco.

Διεκτρέχω, excurro per, percurro.

Διεκφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pellucidus; (2) illuſtris, clarus. Ex διὰ, & ἐκφανὴς.

Διεκφεύγω, effugio.

Διεκχέω, effundo. Διεκχέη τὸ αἷμα, *Arct.*

Διέλαθον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.

Διελάλων, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a διαλαλέω.

Διελασία, ας, ἡ, decurſio militaris. A διελαύνω.

Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iterperago; (2) decurro in armis; (3) tranſigo, transjicio. Ὃν ζὺ δορατίῳ διέλασας, Luc.

Διελέγετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. διαλέγομαι.

Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) diſcepto. Διελέγχων ἅπαντας, Luc.

Διελεῖν, *diviſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.

Διελεύσῃ, *penetrabit*, 2. ſing. &

Διελθυσόμεθα, *tranſibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.

Διελέχθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαλέγω.

Διελκυθίτα, acc. ſ. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo*.

Διέλης, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.

Διελίννυω, ceſſo, deſino.

Διελίττω, pervolvo, excutio, ſc. librum.

Διέλκυσμὸς, ὁ, pertractio.

Διελκυστίνδα, ης, ἡ, puerorum luſus, in quo una pars ſingulos alterius partis ad ſe pertrahere ſatagit. A διελκύω.

Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum, *præcipue dicitur*, de navibus quæ per iſthmum trahuntur, v. δίολκος.

Διέλκω, f. ξω, diduco.

Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διειλημένος, oratio intricata, obſcura,

Διελοιδορῆντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. verbi διαλοιδορέω.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, *divido*.

Δίεμαι, humecto,

Διεμαρτυράμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διεμάχετο, 3. ſ. imperf. med. v. διαμάχομαι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμβιβάω, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. verbi διαμβίζω.

Διεμμένω, f. ενῶ, conſtanter permaneo in.

Διεμπιμπλάω, ſ. διεμπίμπλημι, ſ. διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί μὲ χρὴ ζκόπον σοι διεμπολᾶν λόγους πρὸς σ' ὁ ναυβάτης; dictis obſcuris ducit, Soph. Phil. 580.

Διεμφαίνω, f. ανῶ, oſtendo.

Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενεγκαι, a διαφέρω, *confero*.

Διενεῶντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. διανοέομαι.
Διενήνοχε, *diſtulit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.
Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum cura & ſollicitudine.
Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
Διενίσταμαι, f. ενσήσομαι, refragor diſſerendo.
Διενόηθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διανοέομαι.
Δίετ-ης, ες, ὁ ἡ ἡ, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶς vel δὶς, & ἔτ-ος.
Διετνχλέω, moleſtus ſum.
Διεξάγω, f. άξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τῷ ἀμφισβήτησιν, Polyb.
Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diremptio; (2) exactio, finis rei. A διεξάγω.
Διεξαΐξε, *cum impetu tranſiit*, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξῆξε, a διεξαΐσσω.
Διεξαθήματα, ατ-ων, τὸ, puſtula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.* Ex διὰ, & ἄνθημα.
Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
Διεξάτλη, f. άξω, erumpo, profilio, raptim emico.
Διέξειμι, tranſeo; (2) narro, ediſſero, mente revolvo; (3) perlego. Ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.
Διέξεισιν, 3. pl. præſ. ind. act.
Διεξείργω, prohibeo, arceo.
Διεξελαύνω, f. άσω, tranſeo.
Διεξελαύσασθαι, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διεξέρχομαι.
Διεξελέγχω, refello.
Διεξελευσις, ἡ, idem quod, διέξοδος.
Διεξελήλυθα, *tranſii*, perfect. ind. med.
Διεξελθεῖν *tranſiiſſe*, a. 2. inf. act.
Διεξελίασω, diſſolvo. Φακέλους ῥάβδων διεξελίασιν, Herodot.
Διεξερέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διεξερευνώμεν-ος χάριν, Plat. Hinc
Διεξερευνητὴς, ου, ὁ, perſcrutator, indagator.
Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A
Διεξέρπω, f. ψω, penetro, rependo.
Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τιν-ος βίᾳ, Luc. accuſare. Ὅσους πονήσας ἐξ διεξελθὼν πόνους, Soph. Phil. 1409.
Διεξέρχονθ', 3. pl. præſ. indic. act.
Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.
Διεξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.
Διέξις, εως, ἡ, idem quod, διέξοδος.
Διεξιέμενοι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a verbo διέξειμι.
Διεξίημι, dimitto, emitto per.
Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.
Διεξοδικὸς, ἡ, ὸν, pervius; (2) qui aliquid ordine & prolixe narrat & explicat, ἱστορία διεξοδικὴ, Plut. in Fab. A διέξοδ-ος.
Διεξοδικῶς, *Adv.* narratione & explicatione verboſa, perſpicua.
Διέξοδ-ος, ου, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verboſa, & enarratio rei; (5) curſus; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.
Διεξουέω, per urinam emitto.
Διεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro.
Διεπέρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.
Διέπεσον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίπτω.
Διεπίφραδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *dico*.
Διέποντι, *Dor.* pro διέπουσι, a διέπω.
Διεπράθομες, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, a διαπέρθω.
Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a verbo διαπράσσω.
Διέπλατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. διίπταμαι.
Διέπω, adminiſtro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, Herodot. στρατὸν, Il. 2, 207. Ex διὰ, & ἕπω, *curo*.
Διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφώσκω, illuceſco.
Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μὴ ζῇ γ' αὐτὸν ἡ πόλιν διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1412.
Διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito. Hinc
Διερέθισμα, ατ-ος, τὸ, irritamentum.
Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. Καγὼ Σκολιῷ Σκίμπωνι χερὸς διερειδομένης, Eur. Hec. 65. Διερεισμένη τὸ χῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſt. Conc. 150.
Διερέσσω, vel διερέτλω, f. ξω, remigo per.
Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τὰς μυχὰς τ' ἁλὸς ἅνας διερεύνων, App.
Διερευνητὴς, ου, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.
Διερὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διερὰν.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.
Διερμηνεύτης, ου, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ, Luc. 24, 27.
Διέρομαι, interrogando pergo, interrogo.
Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διαίνω, *humecto*.
Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando.
Διέρπω, f. ψω, idem.
Διερρηγνύμην, 1. ſ. imp. ind. paſſ. v. διαῤῥηγνυμι.
Διερῥήγνυτο, 3. ſing. imperf.
Διέρρηξε, *dirupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διερρίμμένως, negligenter. A διαῤῥίπτω.
Διέῤῥιψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαῤῥιπτω.
Διέρυθρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt. Ex διὰ, & ἐρυθρὸς, *ruber*.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut.
Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, prætereo; (2) diſſero, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. c. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθ' τὸν βίον διὰ θεοσεβείας, pie tranſigere. Διερχόμενος τῶν νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμὲ διῆλθε λόγ-ος, Plat. Τὸν βίον, id. ὡρὸς ἑαυτὸν, reputare, Iſocr.
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὸν οἰκίαν Σίμων-ος, Act. 10, 17.
Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.
Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
Διεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfuſio; (4) quarta pars toni muſici, quod eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars. *Item*. A δίημι, *divido*, vel δινημι, *perfundo*.
Διέσκιδασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.
Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor*.
Διεσκόρπισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.
Διεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διασπαράσσω.
Διεσπάρλω, *ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διασπείρω.
Διεσπασμένως, ſparſim, diverſis partibus. A διασπάω.
Διεσπουδασμένως, accurate, diligenter.
Διέσπειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διέσυντο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro διεσείστο, a διασείω.
Διεσφενδάμνω, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. διασφένδαμνω.
Διέσχιν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διίστημι.
Διέσχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. διαστέχω.
Διεσχαμμένος, perf. part. paſſ. v. διασχέφω. Hinc
Διεσχαμμένως, *Adv.* diſtorte.
Διεσχάσθην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Διεσῶς, *diſſitus*, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro διεστώς, a διίστημι.
Διεσφαλμένως, cum noxa.
Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δίσχω pro διέχω.
Διεσώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασώζω.
Διέσωσε, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διέταξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.
Διεταράχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαταράσσω.
Διετεκμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατεκμαίρω.
Διετέλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλεε, a διατελέω.
Διετετάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διατεταγμένοι ἦσαν, a διατάσσω.
Διετήρη, *conſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρεε, a διατηρέω.
Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.
Διετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bimulus, biennis. Διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ, Ariſt. *de* gen. animal. l. 4. ¶ Διετὴς & Δίτης. Prior, de eo dicitur, qui perannet; poſterior de bimo, *Caſaubon*, ad *Sueton.* Veſp. c. 5.
Διετήσι-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, per totum annum durans; anniverſarius. Ex διὰ, & ἔτος.
Διεσία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτ-ος.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Boeot.* pro διετμάγησαν, a διατμήγω.
Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.
Διετὸς, pro διετέ-ος, gen. ſing. a διετὴς.
Διέτριζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίζω.
Διέτρ-ψεν, *dilapidavit*, 3. ſing, a. 1. ind. act.
Διευεργετέω, benefacio.
Διεύθετέω, ῶ, f. ήσω, ſuo quodque loco digero & diſpono; (2) boni conſulo.
Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.
Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo.
Διευθυντὴς, ῆ, ὁ, director, gubernator. A
Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, Luc.
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, diſtinguo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accurate examino, Ex διὰ, & εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis*. Hinc
Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio.
Διευλαβέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.
Διευνάζω, ſopio; (2) vitam adimo.
Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna ſecunda utor.
Διευρυπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, ſive Euripi more huc illuc agitor & reciprocer.
Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.
Διευστοχέω, adſequor quod petii, volui.
Διευσχημονέω, decore ago, decorum conſervo.
Διεύτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum, valeo viribus, poſſum. Ex διὰ, & εὔτον-ος.
Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, uſque quaque proſpera utor fortuna.
Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi διαφαύσκω.
Διεφθάρλω, 1. ſ. a 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.
Διέφθαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Διεφθαρμένως, corrupte, vitioſe.
Διέφθ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, decoctus, concoctus. Ex διὰ, & ἑφθὸς, *coctus*.
Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφύω.
Διεχειρίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio*.
Διέχθυαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.
Διεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo, teneo*.
Διεχθρώθη, f. θήσω, inimicus ſum, inimicitias gero.
Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.
Διέχω, disjungo; (2) pertineo, ad locum aliquem; (3) diſto. Διέχειν ἀπ' ἀλλήλων, Thuc. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*.
Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi cauſa, falſo.
Διέψυσα, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαψύδομαι.
Διέψω, coquo, concoquo; bene calefacio.

Δίζο, *quære*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, a δίζημαι.

Δίζηαι, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poët.* pro δίζεαι, & hoc *Ion.* pro δίζεσαι.

Δίζηθε, *quærimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δίζημαι, quæro, inveſtigo, A δίζω.

Δίζημων, ονος, ὁ, ἡ, ων, quæſitor, inveſtigator. Nonnus. A διζημι.

Δίζυγος, ος, ὁ, ἡ, ον, bijugis; (2) duplex. Ex δὶς, & ζυγὸς, *jugum*.

Δίζυξ, υγος, ὁ, ἡ, ιγος, idem & ex iiſd.

Δ Ι Ζ Ω, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, ſtudeo. Δίζε γὰρ ἐς μάχατο, &c. Il. 16, 713.

Δίζων, *geminum*, nom. ſing. g. n. *Dor.* pro δίζυγον, & hoc *contr.* pro δίζυγον, a δίζυγος.

Δίζυξ, υγος, ὁ, ἡ, υξ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς, & ζωὴ, *vita*.

Δηγείρα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διεγείρω.

Διηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, diſſero. Τίς ἂν ἔν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Ariſt. Av. 205. Διεξείλατο αὐτοῖς ἵνα μαθεῖν διηγήσωνται, Marc. 9, 9.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio; (2) expoſitio, commemoratio. A διηγέομαι.

Διηγηματικὸς, ὴ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator; (2) ad narrationem pertinens, narrativus. A διήγημα.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrative, narratione verboſa.

Διηγημάτιον, ου, τὸ, narratiuncula. Dim. a διήγημα.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior, quam διήγημα. A διηγέομαι.

Διήειν, 1. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* a δίειμι.

Διηέριος, ος, ὁ, ἡ, ον, pro διαέριος, ου, ὁ, ἡ, ον, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui eſt in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ, & ἀὴρ, *aër*.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo; (2) idem tranſmitto, ut lumen de corporibus pellucidis. Ex διὰ, & ἠθέω, *colo*.

Διήθω, idem & ex iiſd.

Διηθησις, ἡ, percolatio.

Διηκόντευν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόντιζον, a διακονίω.

Διηκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ex διὰ, & ἠκριβωμένος, *accurate*.

Διῆκα, f. ήξω, pervado, pertranſeo. Ἰὼμὸς εἰς τὰ πάντων διῆκε, Ariſtot.

Διῆλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. διέρχομαι.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, ſole peruro.

Διήλλαττον, impert. ind. act. v. διαλλάττω.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo tranſfigo per.

Διήλυσις, εως, ἡ, excurſus; (2) ſeparatio. A διέρχομαι.

Διημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμαρτάνω.

Διημέρδωσ, f. δώσω, diem tranſigo, diem totum duro.

Διημέρωσ, ῶ, f. ωσω, mitigo, emollio.

Δ Ι Η Μ Ι, humecto, perfundo, diluo.

Διῆν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διηνεκέσιν, dat. pl. *Poët.* pro διηνεκέσι, a διηνεκὴς.

Διηνεκέως, *Adv.* continua & perpetua ſerie, jugi & continuo tenore, continuo, perpetuo, identidem. A διηνεκὴς.

Διηνεκὴς, ές, ὁ, ἡ, ὲς, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκέως in perpetuum, jugiter. Ex διὰ, & ἰὼν, ἰοῦσα.

Διηνεκῶς, *Adv.* idem quod διηνεκέως.

Διήνεος, ον, ventoſus, vento expoſitus.

Διήνυσε, 1. ſ. aor. 1. ind. act. v. διανύω.

Διῆξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro διῆξε, a διαίσσω.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διηπόρει, 3. ſ. imperf. ind. act. v. διαπορέω.

Διηπόρεν, *mirabantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a διαπορέω.

Διῆρσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro διήρεισα, a διερείσω.

Διηρημένως, *Adv.* diviſim, diſtincte. A διηρημένος, *diviſus*, quod eſt a διαιρέω.

Διήρης, ες, ὁ, ἡ, ες, biremis. Ex δὶς, & ἐρέσσω, *remigo*.

Διήρπαται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαιρέω, *diſtinguo*.

Διηρμιλλῶντο, imp. ind. act. v. διαρμιλλάω.

Διήρπασε, 3. ſ. a. 1, ind. act, v. διαρπάζω.

Διήρχθη, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διέρχομαι.

Διηρχόμην, 1. ſ. imp. ind. med. v. διέρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δίημι.

Διηστᾶτο, 3. ſing. imperfect. indic. med. *contr.* pro διηστάετο, a διαστάομαι.

Διήτησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδιαίτησα, a διαιτάω.

Διηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Hinc

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, ſonitus ad auditum pervehitur.

Διθάλασσος, vel διθάλατος, ος, ὁ, ἡ, ον, bimaris, qui utrimque mari adluitur. Ex δὶς, & θάλασσα, *mare*.

Διθεία, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. Ex δὶς, & θεῖον, numen. Hinc

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos ſtatuunt.

Διθηκὸς, ὴ, ὸν, utrimque acutus. Ex δὶ, vel δὶς, & θηκτὸς, *acutus*.

Διθυμία, ας, ἡ, diſſenſio, diſcordia. A

Δίθυμος, ος, ὁ, ἡ, ον, diſcors. Ex δὶς, & θυμὸς, *animus*.

Διθυραμβικὸς, ὴ, ὸν, ad dithyrambos pertinens. A διθύραμβος.

Διθυραμβικῶς, *Adv.* Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.

Διθυραμβογενὴς, ές, ὁ, ἡ, ὲς, quaſi duabus januis in lucem editus. Ex διθύραμβος, & γείνομαι, *naſcor*.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyramborum poeta. Ex διθυραμβὸς & διδάσκαλος.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos ſcribo & compono.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum ſcriptio.

Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poëta, ſeu ſcriptor. Ex διθύραμβος, & ποιέω.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum ex Semele, & deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingreſſus fingitur. Hinc

Διθυραμβώδης, ες, ὁ, ἡ, ες, dithyrambicam audaciam, ſeu dithyrambicum tumorem præ ſe ferens.

Δίθυρος, ος, ὁ, ἡ, ον, duas januas habens, biforis. Ex δὶς, & & θύρα, *janua*.

Δίθυρσον, το, duplex thyrſus.

Διΐαυε, bene dormio, dormio.

Διΐδρος, ος, ὁ, ἡ, ον, perſudans. Ex διὰ, & ἱδρὼς, *ſudor*.

Διϊδρόω, ῶ, f. άσω, perſudo.

Διΐημι, tranſmitto, trajicio; (2) dimitto.

Διϊθυντὴς, ῆ, ὁ, rector, moderator. A

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo; (2) pertingo, pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνέμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, Heb. 4, 12.

Διΐξομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. διΐκνέομαι.

Διΐος, ος, ὁ, ἡ, ον, Jovialis. A ζεὺς, διός.

Διίπετὴς, ές, ὁ, ἡ, ὲς, a Jove dilapſus, qui cœlitus decidit; (2) continuus inſtar torrentis, ſ. limpidus, &c. *ap. Hipp.* Ex δῖος, *Jovis*, & πίπτω.

Διιπόλια, Jovialia.

Διιπολιώδης, ες, ὁ, ἡ, ες, unde τὰ διιπολιώδη, prifca, obſoleta, apud Ariſtoph.

Διΐππασία, ας, ἡ, certamen equeſtre. Ex διὰ, & ἱππασία, *equitatio*.

Διΐππευε, equo pervado v. c. flumen, equo tranſeo.

Διΐπλαμαι, f. διαπλήσομαι, pervolo.

Διΐπλαμος, ος, ὁ, ἡ, ον, *pervolans*, præſ. part. med.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, iſthmum trajicio. Ex διὰ, & ἰσθμὸς, *iſthmus*.

Διϊσθμονίζω, f. ίσω, per iſthmum traduco, ſive traho. Ex iiſd.

Διΐσαναι, præſ. inf. act. verbi.

Διΐστημι, f. στήσω, ſeorſum ſtatuo; (2) dirimo, diſtinguo, ſeparo; at (3) διέστημαι, diſto; (4) differo, diſſentio. Διέστη ἀπ' αὐτοῦ, Luc. 24, 51. Ex διὰ, & ἵστημι.

Διισχαίνω, extenuo.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vel enimvero contendo. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο ἔτως ἔχειν, Act. 12, 15.

Διΐσχω, f. ύσω, viribus ſuperior ſum.

Διΐσχω, idem quod διέχω.

Διΐσχθαι, perf. inf. paſſ. v. διϊκνέομαι.

Δικαζέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro δικάζειν.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) litigo, in jus voco; (3) *in med.* jus meum perſequor, judicio cum aliquo contendo. Κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, Herodot. A δίκη.

Δικαία, ας, ἡ, *Ionice* pro δίκη, juſtitia.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, juſtum imperium; (2) juſtorum imperium. Ex δικαιος, & ἀρχὴ.

Δικαιεῦμαι, pr. ind. *Dor.* pro δικαιεῖμαι.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris adminiſtratio, juriſdictio; (2) cauſſa idonea. Ex δίκαιος, & δόσις, *datio*, a δίδωμι, *do*.

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jura reddo. Ex δίκαιος, & δίδωμι, *do*. Hinc

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juriſdictionem exercens magiſtratus, juridicus.

Δικαιόεσσι, 2. pl. præſ. imper. paſſ. v. δικαιόω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium. Ex δίκαιος, & κρίσις, *judicium*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, juſtus judex. Ex δίκαιος, & κριτὴς, *judex*.

Δικαιολογέω, ῶ, judicio contendo; (2) accuſo; (3) defendo. Ἤδεως ἂν σοι δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῆς ἐγκλήσεως, Luc.

Δικαιολογία, ας, ἡ, cauſſæ ſuæ defenſio, id, quod pro cauſſæ fundamento dici poteſt; (2) accuſatio.

Δικαιολογίζω, cauſam alterius defendo. *In med.* me defendo, cauſam meam defendo, ap. *Lucian.* Ern.

Δικαιολογικὸς, ὴ, ὸν, ad defendendum pertinens, ad defendendas cauſas idoneus.

Δικαιολόγος, ου, ὁ, advocatus, cauſſidicus, cauſſarum orator. Ex δίκαιος, & λέγω, *dico*.

Δικαιονόμος, ος, juridicus, præfectus jure dicendo.

Δικαιόπολις, εως, ὁ, ἡ, ὶς, juſtitiam in ſuis urbibus colens. Ex δίκαιος, & πόλις, *urbs*.

Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juſte ago. Ex δίκαιος, & πράττω, *facio*. Hinc

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juſte factum.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio juſta. Ex δίκαιος, & πράττω.

Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, æquus; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens; (5) verus, *ſed in cauſis forenſibus*; (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, v. ἄδικος; (8) τὰ δίκαια, ſuum cujuſque jus, item res familiaris cujuſque. A δίκη, *jus*. Hinc

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia, æquitas; (2) conformitas cum lege; (3) vita pia & ſancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraiſmo, ut (5) juſtificatio.

Δικαιότης, ητος, juſtitia.

Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum & æquum cenſeo; (2) cenſeo, judico, ſtatuo; (3) abſolvo, juſtum & innocentem pronuncio; (4) condemno; (5) punio, ſupplicio adficio. Ὁ ὢν θέλων δικαιῶν ἑαυτὸν, Luc. 10, 29. Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, Gal. 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 Cor. 4, 4. A δίκαιος. Hinc

Δικαιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præſidium & firmamentum cauſſæ; (5) quæſtio juris; (6) inſtrumentum, litis cautio, cauſſificatio.

Δικαίως, *Adv.* juſte, per fas; (2) merito, jure.

Δικαίωσις, εως, ἡ, defenſio; (2) poſtulatum; (3) arbitrium; (4) ſupplicium.

Δικαιωτὴ-

Δικαστήριον, ε, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ sumuntur.

Δικᾶν, apud Herodotum est pro δικάσειν, non a δικάω.

Δικανικός, ὴ, όν, forensis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικέφλως, ε, ὁ ἡ ἡ, biceps. Ex δίς, & κεφλων, caput.

Δικαρπάω, ῶ, fut. ήσω, bifarus sum, bis fructum fero. Ex δίς, & καρπὸς, fructus.

Δίκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, bis fructum gignens.

Δίκας, gen. sing. Dor. pro δίκης.

Δικάσης, 2. f. a. 1. conj. act. v. δικάζω, jus dico. Unde

Δικάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præstitutus.

Δικασπολίν, ης, ἡ, Ion. pro δικασπολία in Epigramm. judicium, lis, caussa, controversia. A

Δικασπόλος, ε, ὁ, judex, qui versatur circa jus; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, verfor.

Δικάσσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro δικάσαι, a δικάζω.

Δικαστήριον, ε, τὸ, forum judiciale; (2) judicium; (3) consessus judicum; (4) tribunal.

Δικαστηρίδιον, τὸ, Dim. a præc.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω.

Δικαστικὸν, οῦ, τὸ, merces judicum, sportulæ judiciales. A δικαστὴς.

Δικαστικὸς, ὴ, όν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus.

Δικαστικῶς, Adv. judicum more, ut fit in judiciis. A διακαστικός.

Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

Δικατάληκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dupliciter desinens. Ex δίς, & καταληκτος, desinens.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum. Hinc

Δικελλίτης, ε, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

Δικέραιος, ὁ ἡ ἡ, duo cornua, sive duos apices habens. Ex δίς, & κδαία, apex.

Δικέρως, ε, ὁ ἡ ἡ, bicornis. Ex δίς, & κέρας, cornu.

Δίκβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Δίκβολος, ω, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Δικέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, biceps. Ex δίς, & κεφαλὴ, caput.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, fas; (2) dea judiciorum præses, Dice; (3) ritus, mos, consuetudo; (4) dica, judicium, caussa, actio, lis; (5) supplicium, pœna.

Δίκελον, ε, τὸ, imago, proprie statua Jovis. Ex δίος, & ἴκελον, simulacrum. Vide δείκελον.

Δίκῃσιν, dat. plur. Ion. pro δίκαις.

Δίκησις, εως, vindicta. A δίκη.

Δικηφόρος, ὁ, juris defensor, Epith. Jovis, item, judicialis v. c. dies: item judex, ultor injuriæ alteri factæ.

Δικίδιον, ε, τὸ, liticula, controversiola. Dim. a δίκη.

Δίκλειδος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque clausus.

Δίκλιδος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores; (2) quæ duplici clave obseratur. Ex δίς, & κλείω, claudo.

Δικογραφία, ας, ἡ, caussarum scriptio, seu concinnatio. A

Δικογράφος, ε, ὁ, caussarum scriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη, & γράφω, scribo.

Δικοδοσία, ας, ἡ, caussæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, do.

Δίκοκκος, ε, ὁ ἡ ἡ, duplici grano præditus. Ex δίς, & κόκκος, granum.

Δικολέκτης, ε, ὁ, caussidicus. Ex δίκη, & λέγω, dico.

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, caussas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio. A

Δικολόγος, ε, ὁ, caussidicus. Ex δίκη, & λέγω, dico.

Δίκολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, duos sinus habens. Ex δίς, & κόλπος.

Δικόδυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, duo nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex δ.ς, & κόνδυλος, nodus & articulus digiti.

Δικορραφία, ῶ, fut. ήσω, caussas consuo, Arist. Av. 1441. A

Δικορραφία, ἡ, caussarum consarcinatio.

Δικορράφος, ε, ὁ, caussarum consarcinator, calumniator. Ex δίκη, & ῥάπτω, suo.

Δίκορσος, ε, ὁ ἡ ἡ, biceps. Ex δίς, & κόρση, caput.

Δικόρυμβος, ε, ὁ ἡ ἡ, binos corymbos, seu vertices habens. Ex δίς, & κόρυμβος.

Δικόρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici est capillorum discrimine. Ex δίς, & κορυφὴ.

Δικότυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens; (2) qui geminas cotylas capit. Ex δίς, & κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, supplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. A δίκη.

Δικράνις, ίος, ὁ ἡ ἡ, biceps. Ex δίς, & κράας, caput.

Δίκρανος, ε, ὁ ἡ ἡ, bicornis, bifidus.

Δικρατότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas. A δίκρανος.

Δίκρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δίς, & κρᾶτα.

Δικρατόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, q. d. bipotens, divisum habens imperium. Ex δίς, ἡ κρατέω, impero.

Δίκρος, contr. δίκρους, & Δικρὸς, contr. δικρῆς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκροος, ὁ ἡ ἡ, geminam habens fimbriam, fimbriatus, cirratus. Ex δίς, & κροσὸς, fimbria.

Δίκροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bis pulsans; (2) qui utrimque impellitur. Ex δίς, & κρότος.

Δίκρουνος, ε, ὁ ἡ ἡ, duos habens fontes aquæ salientis. Ex δίς, & κρουνός.

ΔΙΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ε, τὸ, & δίκταμνος, ε, ἡ, dictamnum, seu dictamnus herba, Angl. Dittany.

Δίκλης, ὁ, indagator, inspector, defensor. A διζομαι.

Δικλυαγρὸς, ε, ὁ, retiarius. Ex δίκλυον, & ἄγρα, duco.

Δικλυόλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκλυον, & ἁλίσκω, capio.

Δικλυόλος, v. δίκλυος.

Δίκλυια, Diana, ἀπὸ τῦ δικλύαν, a retibus, quia venatrix.

Δικλύδιον, ε, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim. a δίκλυον.

Δικλυδὴς, ίαος, ὁ, piscator retiarius. Ab eod.

Δικλυοβόλος, ε, ε, ἡ ἡ, qui rete jacit, piscator retiarius. Ex δίκλυον, & βάλλω.

Δικτυόθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex δίκλυον, & τίθημι.

Δικλυόκλωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, in retia plexus, in retia fili modo intextus. Ex δίκλυον, & κλώθω, neo, nexo.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ε, τὸ, rete; (2) plaga, cassis; (3) media cribri pars.

Δικλυοπλόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui retia texit. Ex δίκλυον, & πλέκω.

Δικλυοστασὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, qui retia conficit.

Δικλυολκὶς, ίδος, ὁ, qui rete trahit, piscator retiarius. Ex δίκλυον, & ἕλκω, trabo.

Δικλυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. A δίκλυον.

Δικλυώδης, ες, &

Δικλυωτὸς, ὴ, όν, reticulatus. A δικλυόν.

Δίκυκλος, ὁ ἡ ἡ, binas rotas habens sc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio.

Δίκωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, bimembris. Ex δίς, & κῶλον, membrum.

Δικωπία, ας, ἡ, scapha, quæ duobus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, duos remos habens. Ex δίς, & κωπὴ, remus.

Διλέκυθον, ε, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δίς, & λέκυθος, lecythus.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismus ab utraque parte feriens adversarium, syllogismus cornutus, complexio. Ex δ.ς, & λῆμμα, quod est a λαμβάνω, sumo.

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco significatio. Figura Gramm.

Δίλογος, ε, ὁ, bilinguis, fallax.

Διλογχὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, duas gestans lanceas. Ex δίς, & λόγχη, lancea.

Δίλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. Ex δίς, & λόχος, decuria.

Διμάχαι, οἱ, duplicem pugnam committentes, qui equites & pedites depugnant, prout necessitas exigit. Ex δίς, & μάχομαι, pugno.

Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.

Διμέδιμνον, ε, τὸ, mensura capiens duos modios. Ex δίς, & μέδιμνος.

Διμερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex δ.ς, & μέρος, pars.

Διμερὼς, Adv. bipartito. A διμερὴς.

Διμίτρητος, ον, duas amphoras capiens.

Διμετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, duas habens seu continens mensuras, qui duabus mensuris seu dimensionibus constat. Ex δ.ς, & μέτρον.

Διμέτωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, bifrons; (2) anceps.

Δίμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bimembris. Ex δ.ς, & μίτος.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. Ex δ.ς, & μήτηρ.

Δίμιτρον, ε, τὸ, duplici zona cinctum; (2) duplex germen. Ex δ.ς, & μίτρα.

Διμοιρος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans. Ex δ.ς, & μνᾶ, mina.

Δίμοιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, duas habens partes. Ex δ.ς, & μοῖρα, pars. Hinc

Δίμοιρια, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militia.

Δίμοιρίτης, ε, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur; (2) qui διμοιρίᾳ præest.

Δίμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod διμοιρίτης.

Δίμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, biformis. Ex δίς, & μορφὴ.

Διμυξος, ε, ὁ ἡ ἡ, duo ellychnia habens. Ex δίς, & μύξα, ellychnium.

Δινάζω, in gyrum agor, vorticosus sum, ut τόπος δινάζων, gurges.

Δίνασε, 3. f. a. 1. ind. act. Ion. & Dor. pro ἐδίνησε.

Δινέμεν, præs. inf. act. Ion. pro δινεῖν.

Δινεύεσκε pro διενέσκε, volutabat se, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε.

Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum.

Δινεύω, f. εύσω, instar vorticis circumago, gyro, verso; (2) versor, moveo me, voloto me. A δίνη.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodi Δημήτερος ἶσον ἀκάλης διέμβω, Hesiod. Ἔργ. 596.

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, vortex; (2) actis turbo.

Δινήεις, εσσα, εν, Gen. εντος, έσσης, εντος, vorticosus. A δίνη.

Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in vorticem seu gyrum circumactio. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem & ab eodi

Δῖνος, ε, ὁ, vortex ætherius, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) saltationis genus; (5) vasculi species; (6) urca, in qua fruges teruntur. A δίνη.

Δίνυα, idem quod δινέω.

Δινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbineus, vorticibus plenus. A δίνη.

Δινωτὸς, ὴ, όν, turbinatus, tornatus; (2) tessellatus; (3) rotundus. A δινόω.

Διξὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex δίς, & ξέω, rado, scalpo.

Διξὸς, ὴ, όν, geminus, Ion. pro διστός.

Δίς, Conjunct. ideo, propterea, proinde, quamobrem. Ex διὰ, & ὅς, quod.

Διςβλητος,

Διόβλητος, ος, ὁ ἡ ὅν, a Jove tactus, ſeu fulmine ictus. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς & βάλλω, *jacio.* Unde

Διόβολος, ος, ὁ ἡ ὅν, a Jove miſſus.

Διογενίτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.

Διογενὴς, ές, ὁ ἡ ὅν, e Jove genitus, ſ. ortus; (2) generoſus, divus, nobiliſſimus. Ex διὸς, & γείνομαι, *naſcor.*

Διογέννητος, ος, ὁ ἡ ὅν, idem & ex iiſd.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo, tumidum reddo; διογκόομαι, ώμαι, turgeo.

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumefactio. A διογκόω.

Διόγνητος, ος, ὁ ἡ ὅν, idem quod διογένητος.

Διοδεία, ας, ἡ, & διόδδοσις, εως, ἡ, tranſitus.

Διοδάσιμος, ος, ὁ ἡ ὅν, pervius, permeabilis. A

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, tranſeo. Διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1. Ex διὰ, & ὁδεύω.

Διοδοιπορέω, fut. ήσω, permeo. Ex δίοδος, & πείρω, *tranſeo.*

Δίοδος, ος, ἡ, tranſitus. Ex διὰ, & ὁδός.

Δίοζος, ος, ὁ ἡ ὅν, duos ramos habens. Ex δὶς, & ὄζος, *ramus.*

Διόθεν, *Adv.* a Jove. A ζεύς, *Gen.* διός.

Δίοιγμος, ὁ, recluſio, ap. *Æſch.* (ſi locus ſanus, *Ern.*) Ch. v. 24. ubi legendum videtur δι' ἰυγμοῖς.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, reſero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, Ariſt. Conc. 849. Ex διὰ, & οἴγω, *aperio.*

Διοίγω, f. ξω, idem & ex iiſd. Βοᾷ διοιγειν κλεῖθρα, Soph. Oed. Tyr. 1296.

Διοιδαίνω, intumeſco, inturgeſco; (2) intumeſco ira; (3) emano, erumpo.

Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco. Διοιδέσαι φλέβες, *Aret.* Διῳδήκῃ ἐκ τῦ φαρμακοποσίας τὰ ζκέλη, Luc.

Διοιδὴς, ές, ὁ ἡ ὅν, tumidus, turgidus.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, ſeorſim habito; (2) rego, adminiſtro; (4) inſtituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ περὶς τὴν πόλιν, ἢ βίον· περιμονία διοικεῖ), adminiſtrantur.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio; (2) quævis provincia, in qua præſes jus dicit, & conventus; (3) adminiſtratio multarum provinciarum, apud Scriptores eccleſiaſticos, Diœceſis. A διοικέω. Unde

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, adminiſtrator, procurator, *impr.* fiſci.

Διοικητρία, ἡ, promaconda, cellæ penuariæ præpoſita.

Διοικίζω, f. ίσω, diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco.

Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando ſeparo & diſcrimino.

Διοικονομέω, ῶ, fut. ήσω, perſevero regendo.

Διοικοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a διοικέω.

Διοινοχέω, vinum miniſtro convivis.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex διὰ, & οἶνος, *vinum.*

Διοίξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.

Διοίσω, 1. ſ. fut. 1. ind. act. v. διαφέρω, *differo.*

Διοιστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, jaculor.

Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac propè inſana incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνῃ διασφάτους αἰνιγμάτων οἴμους, Lyc. 10.

Διοίχομαι, f. οἰχήσομαι, pereo, interreo.

Διόκτυπος, ὁ, fulmine ictus.

Διοκωχὴ, ἡ, remiſſio.

Διολιδαίνω, labor per; (2) dilabor e manibus; (3) labor, cado.

Διολιδαίω, ῶ, fut. ήσω, idem. Διολιδαῖν τὰς χρήσας, Ariſt. Nub. 413.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, tractio per. A διέλκω, *diſtrabo.*

Δίολκος, ος, ὁ, Tractus in Iſthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & viciſſim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, ſ. διολλύω, f. ολέσω, p. ολόλεκα, diſperdo. Τὸ καλὸν αὐτῆς ἐφ' βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472.

Διόλος, ὁ ἡ ὅν, perpetuus.

Διόλυ, *Adv.* perpetuum, Gl. V.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo.

Διομαλῶω, idem.

Δίομβρος, ος, ὁ ἡ ὅν, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem. Ex διὰ, & ὀμνύω, *juro.*

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) paciſcor, ex pacto promitto; (3) conſtituo; (4) adfirmo; (5) tranſigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis. Διωμολογησάμεθα τῷ δικαιοσύνῃ ἀρετὴν ἔχειν, Plat.

Διομολόγησις, ἡ, confeſſio, pactum, tranſactio.

Δίον, 1. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, a δίω.

Διονομάζω, fut. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, celeber, in utramque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchia, bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionyſus*, ſ. *Bacchus.*

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, feſtum Bacchi celebro. Ab eod.

Διονυσιακὸς, ὴ, όν, Bacchicus, Bacchanalis.

Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Διονύσιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus. Ab eod.

Διονυσίσκος, ου, ὁ, q. d. Bacchulus; (2) oſſea eminentia, quæ propè tempora naſcitur. Dim. Ab eod.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionyſus, Bacchus.

Διόπαις, αίδος, ὁ, Jovis filius. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς, & παῖς, *filius.*

Διόπεμπτος, ος, ὁ ἡ ὅν, a Jove miſſus. Ex ζεύς, διὸς, & πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ές, ὁ ἡ ὅν, a Jove delapſus, de cœlo deſcendens. Ex ζεύς, διὸς, & πίπτω.

Διοπομπέομαι, οῦμαι, expio, ablego, procul amando, exigo, & procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διός, *Jovis*, & πομπὴ, *miſſio.*

Δίοπος, ου, ὁ, adminiſtrator, inſpector; (2) curator navis; (3) rex. Æſchyl. in Perſ. 44. v. Euſt. ad Il. 2. & Od. 17. A διόψ.

Διόπτης, ὁ ἡ ὅν, qui habet duo foramina. Ex δὶς, & ὀπὴ, *foramen.*

Διοπτεύω, f. εύσω, inſpicio, curo, cuſtodio, impr. navem; (2) ſpeculor, exploro. Ex διὰ, & ὄπτομαι, *video.*

Διόπτηρ ῆρος, ὁ, inſpector; (2) diſpenſator; (3) excubitor; (4) inſtrumentum geometricum, cujus ope rerum altitudo æſtimatur, A διόπτομαι.

Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet, & proſpicit, inſpector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perſpicio.

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, inſtrumentum geometricum; (2) inſtrumentum librandis aquis aptum; (3) ſpeculum matricis. A διόπτομαι.

Διοπτρικὸς, ὴ, όν, ad ſpectanda remotiora aptus.

Διορᾷν, *contr.* pro διορᾶειν, a διοράω.

Διορατικὸς, ὴ, όν, perſpicax. A διοράω.

Διοράω, ῶ, tranſpicio; (2) perſpicio; (3) interno ſco. Διορᾷν πρός τινα, Iſocr.

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium inſtrumentalium in corpore humano ccagmentatio. Ex διὰ, & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo vel inflammo.

Διόργυιος, ος, ὁ ἡ ὅν, duas ulnas longus. Ex διὰ, & ὄργυια.

Διορθεύω, recti quid facio.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθῶμαι τὸ χρέος, reddo, Phal. Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, *corrigens, contr.* pro διορθόων, a διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipſa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repoſitio. Ab eod. Unde

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ὴ, όν, qui corrigere poteſt.

Διορία, ας, ἡ, definita & præſcripta dies; (2) diſcrimen. A δίορος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, diſtermino; (2) extermino; (3) definio, diſtinguo; (4) explico, explano differendo; (5) ſtatuo, decerno, adfirmo, *quo ſenſu* (2. 3.) *& in med. dicitur.* Δικαιότατον διορίζειν πρὸς τινος, Iſocr. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, diſtinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διορισμῷως, diſtincte, definite.

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι.

Δίορος, ος, ὁ, diremptor, diſcriminator. Ex διὰ, & ὅρος, *terminus.*

Διόροφος, ος, ὁ ἡ ὅν, duplici tecto inſtructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος.

Διορόω, vel διορρόω, f. ώσω, in ſerum converto, in ſeroſam qualitatem muto.

Διόρρασις, ἡ, idem quod διόρασις.

Διορυχὴ, ῆς, ἡ, foſſa, perfoſſio. A διορύτλω.

Διορυχῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. διορύσσω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύτλω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται διορύσσουσι, καὶ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.

Διορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, perſalto, uſque ad finem ſalto, deſalto; (2) peritia ſaltandi cum aliquo certo.

Διόρασις, εως, ἡ, converſio in ſerum.

Διός, *Jovis*, gen. ſing. a Ζεύς, *Jupiter.*

Δῖος, δῖα, δῖον, a Jove oriundus; (2) divus, (3) generoſus. A Ζεύς, *Gen.* διός.

Διόσδοτος, ος, ὁ ἡ ὅν, a Jove datus. Ex *Gen.* διὸς, & δίδωμι, *do*

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, ſignum a Jove datum; (2) prodigioſa tempeſtas; (3) prodigium, oſtentum. Ex ζεὺς, διὸς, & σημεῖον, *ſignum.*

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor & Pollux; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κόρος.

Διόσκουροι, ων, οἱ, iidem; (2) apoſtemata ſub auribus emergentia (παρώτιδες) in gravi morbo ſalutem indicantia.

Δίοσμος, ος, ὁ, vis illa, quæ odorum ſenſum ad odoratum tranſmittit. Ex διὰ, & ὀσμὴ, *odor.*

Διόσπυρα, & Διόσπυρις, genus ceraſi. Theophraſt. hiſt. plant. 3, 13. Eſt etiam Diospyron alio nomine lithoſpermon dicta herba. Plin. 27. § 74. c. 11. *Angl.* Stonecrop.

Διόστεος, ος, ὁ ἡ ὅν, ex gemino conſtans oſſe. Ex δὶς, & ὀστέον, *os.*

Διοσφραίνω, odore (ſ. ſuavi, ſ. fædo) perfundo, imbuo, *unde* inquino fædis ſordibus.

Διότι, *Conjunctio*, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod.*

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς.

Διοτρέφὴς, ές, ὁ ἡ ὅν, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & τρέφω.

Διουρέω, ῶ, f. ήσω, permingo, permeio. Hinc

Διουρητικὸς, ὴ, όν, vim habens urinam ciendi.

Διοχέτεια, ἡ, aquæ deductio.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubam duco.

Διοχὴς, ές, ὁ ἡ ὅν, quo duo vehi poſſunt. Ex δὶς, & ὄχος, *currus.*

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, moleſtiam exhibeo, moleſtus ſum.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. άσω, munio, firmo.

Δίοψ, οπος, ὁ, diſpenſator, Heſ. A δέπτομαι. Hinc

Δίοψις, εως, ἡ, tranſpectus; (2) perſpectio.

Δίπαις, δος, ὁ ἡ ὅν, duorum liberorum parens; (2) bis puer.

Διπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ὅν, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, & παλαιστὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, ος, ὁ ἡ ὅν, qui utrimque vibrari poteſt; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. Ex δὶς, & πάλτης, *vibratus.*

Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Διπηχὺς,

Δίπηχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, bicubitalis. Ex δὶς, & πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, geminus ſum; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ἡ ἡ, duas habens cruſtas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, & πλάξ, *cruſta.*

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, duplicatio; (2) Figura grammatica, qua litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex, geminus. A διπλόος.

Διπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, duplex. Ab eod.

Δίπλεθρον, ῦ, ὁ ἡ ἡ, ſpatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex δὶς, & πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπληθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, duplicatus, bis plenus. Ex δὶς, & πλήθω, *impleo.*

Διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas; (2) fraus, verſutia, deceptio; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοΐζω, duplico, ap. *Æſch.* (*ſi lectio ſana* Ern.) Ag. v. 844.

Διπλοῖς, ίδος, ἡ, læna duplicata; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟΟΣ, ῆ, ον, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ῆν, duplex, duplus; (2) verſipellis, verſutus; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, Apoc. 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes*; (2) vas duplex.

Δίπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνοος, ον, duo ſpiracula habens.

Διποδία, ἡ, genus ſaltationis Laconicæ; (2) dimenſio verſuum per duos pedes, v. c. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν eſt trimeter, ut et ſenarius Iambicus.

Διποδισμὸς, ὁ, idem.

Διποδιάζω, f. ξω, ſalto per διποδίαν.

Διποδαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus.

Δικπόδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem. A δίπους.

Δίπολος, ου, ὁ ἡ ἡ, bis verſus ſeu aratus. Ex δὶς, & πολίω, *verſo.*

Δίπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas vias ſeu duos meatus habens. Ex δὶς, & πόρος, *meatus.*

Διπόταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, bibes. Ex δὶς, & πους, *pes.*

Διπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, biceps, bifrons, anceps. Ex δὶς, & πρόσωπον.

Δίπρυμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, & πρύμνα, *puppis.*

Δίπρορος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicem proram habens. Ex δὶς, & πρῶρα, *prora.*

Δίπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, bipennis, binas alas ſive pennas habens. Ex δὶς, & πτερὸν, *ala.*

Διπλέυρος, υος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίπλυος, υος, ὁ ἡ ἡ, duplex. Ex δὶς, & πτύσσω, *plico.*

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A δίπτυχος.

Διπτυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplex, geminus. Hinc διπτυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. A δίπλεξ.

Δίπυλος, duas portas habens.

Διπύρηνον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpecillum, duo capita habens, averſa parte, & in ſumma cuſpide, velut nucleos.

Διπύρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno gemino eſt. Ex δὶς, & πυρὴν, *nucleus.*

Δίτυητος, ὁ, bis coctus. *Epith.* panis.

Δίπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex δὶς, & πῦρ.

ΔΙΡΡΑΙΑ, ας, ἡ, herba quædam.

Δίραδος, ου, duabus lineis deſcriptus, notatus.

Διρρυθμος, ου, duos rhythmos habens.

Δίρυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, duos temones habens. Ex δὶς, & ῥυμὸς, *temo.*

ΔΙΣ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinent, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δίσωλος, biſſulcus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίσφθος, pro δίσεφθος, & διθανὴς, pro δίθανὴς.

Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεύς.

Δισαλία, impuritas. A δεῖσα, *ſtercus.*

Δισεγλόγη, ης, ἡ, atneptis. A δισέγλων.

Δισέγλων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, atnepos. Ex δὶς, & ἔγγων, *nepos.*

Δίσεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, biſſextus.

Δισεξάδελφος, conſobrinus patruelis.

Δίσδυος, ος, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, & ἐυνὴ, *cubile.*

Δίσφθος, ος, ὁ ἡ ἡ, bis coctus, recoctus.

Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.

Δισθανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bis moriens. Ex δὶς, & θνήσκω, *morior.*

Δισκεύς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.

Δισκίον, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

Δίσκηπτρος, ω, duo ſceptra tenens.

Δίσκιος, ον, perumbroſus.

Δισκήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A δισκοβόλος.

Δισκοβόλος, ος, ὁ, diſci jaculator. Ex δίσκος, & βάλλω, *jaceo.*

ΔΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, diſcus, orbis ferreus, ligneus, ſaxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant olim; (2) orbis ſolis; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina, quadra; (4) ſpeculum.

Δίσκυρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. Ex δίσκος, & Ionico ἔρος, pro ὅρος, *terminus.*

Δισκυφόρος, ον, diſcum ferens.

Δισμύριοι, αι, α, bis decies mille, viginti millia, reperitur & δισμύριος, α, ον.

Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus. Ex δὶς, & πάππος, *avus.*

Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod

Δισπίθαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas ſpithamas longus; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς, & σπιθαμὴ, *ſpithama.*

Δισπόνδειος, ου, ὁ, geminus, vel duplex ſpondeus.

Δισσάκις, *Adv.* bis. A δισσός.

Δισσάρχης, ου, ὁ ἡ ἡ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, & ἄρχων, *princeps.*

Δισσεύω, f. εύσω, duplex ſum. A δισσός.

Δισσυλλογία, vel δισσυλλογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis effero. Ex δίσσος, & λέγω.

Δισσυλλογισμὸς, ου, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.

Δισσὸς, vel δισσὸς, ὴ, όν, duplex, geminus. A δὶς.

Δισυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ.

Δισύλλαβος, ος, ὁ ἡ ἡ, duabus conſtans ſyllabis.

Δισυλλαβῶς, per duas ſyllabas.

Δισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, duarum ſum Conſonantium. A

Δισύμφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duarum eſt Conſonantium.

Δίσσως, dupliciter.

Δισταγμὸς, ὁ, dubitatio. A διστάζω.

Δισταδιος, ον, duo ſtadia æquans.

ΔΙΣΤΑΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας, Matt. 14, 31.

Δισταλικὸς, ὴ, όν, dubitativus.

Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio, A δισταζω.

Δισταλικὸς, ὴ, όν, dubitativus. Ab eod.

Δισσάκις, ου, bilibris; (2) duplum pondens.

Δισταφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bis ſepultus. Ex δὶς, & θάπτω, *ſepelio.*

Δισστεγία, ίας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A

Δίστεγος, ος, ὁ ἡ ἡ, duas contignationes habens. Ex δὶς, & στέγη.

Δίστιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, duos ordines habens; (2) ex duobus verſibus conſtans.

Δισστοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A

Δίστοιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δίστιχος.

Δίστοκος, ος, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Δίστολος, ον, geminus.

Δισστομέω, bilinguis ſum.

Δίστομος, ος, ὁ, ἡ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens oſtia.

Δισύλλαβος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δισσ.

Διχιδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bifidus. Ex δὶς, & χιζω, *findo.*

Διχιλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.

Δίχαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, utroque claudicans pede. Ex δὶς, & χωλὸς, *claudus.*

Δισωματος, ος, ὁ ἡ ἡ, bicorpor. Ex δὶς, & σῶμα, *corpus.*

Δίσωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δισταλαντος, duo talenta ponderans.

Δίτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario; (2) gemellos pario. A

Δίτοκος, ος, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.

Διτλακῶς, *Adv.* dupliciter. A διτλόος.

Διτλογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua. A

Διτλόγλωττος, ος, ὁ ἡ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διτλὸς, & γλῶττα, *lingua.*

Διτλογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διτλὸς, & γένος, quod eſt a γείνομαι.

Διτλολογέω, ῶ, idem quod διλογέω.

Διτλὸς, ὴ, όν, duplex, *Attice*, pro διλὸς.

Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

Δίυγρος, ος, ὁ ἡ ἡ, humidus; (2) uliginoſus; (3) mollis, infirmus.

Διυλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.

Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες ἀ κάνωπα, Matt. 23, 24. Ex διὰ, & ὑλίζω, *defæco.*

Διύλισις, ως, ἡ, defæcatio, percolatio; (2) baptiſmus. A διυλίζω.

Διυλισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex διὰ, & ὕπνος, *ſomnus.*

Διυφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangium. Ex διὰ, & φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præeſt. A

Διφαλάγγαρχος, ος, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, & φαλαγξ, *phalanx.*

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dici, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A

Δίφασιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, & φάσις, a φάω, *dico, aio.*

Δίφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex δὶς, & φάω, *dico.*

ΔΙΦΑΩ, ῶ, quæro, veſtigo. Τιλὼ διφῶσα καλιλω, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium; (2) veſtis coriacea; (3) membrana, in qua ſcribitur.

Διφθέριας, ου, ὁ, qui geſtat διφθέρας.

Διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

Διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας.

Διφθερίτις, ιδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat. A διφθερίτης.

Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

Διφθογγίζω, per dipthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγραφέω, per dipthongum ſcribo.

Δίφθογγος, ος, ὁ ἡ ἡ, duplicem ſonum habens; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, Diphthongus. Ex δὶς, & φθόγγος.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Hinc

Διφόρησις, ἡ, differentia, diſcrimen.

Δίφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δὶς, & φέρω, *fero.*

Δίφραξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, ſella. A δίφρος.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.
Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio vel circumagitatio. A διφρεύω.
Διφρελάτειρα, ἡ, currus agitatrix.
Διφρευτὴς, οῦ, ὁ, auriga, currus, seu bigarum agitator, rector plaustri. Ab eod.
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.
Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito*. Unde.
Διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga.
Διφροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sella lecticaria aliquem gestat. Ex δίφρος, & φέρω, *fero, gesto*.
Δίφρος, ὁ, iners, otiosus, deses, q. s. sellularius. Ex Hes. A δίεμαι.
Διφρίσκος, ου, ὁ, sella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.
Δίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, animi dubius.
Διφροποιία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. Ex δίφρος, & ποιέω, *facio*.
Δ Ι'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant; (2) bigæ; (3) sella.
Διφρουλκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρεύλκει. Epigr. Ex δίφρος, & ἕλκω.
Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex δίφρος, & ἔργον, *opus*.
Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A
Διφροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sella lecticaria aliquem gestat. Ex δίφρος, & φέρω, *fero*.
Διφυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bis tostus, qui bis torretur. Ex δὶς, & φύγω, *torreo*.
Διφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δὶς, & φυή.
Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. Ex διφυὴς.
Δίφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς, & φύλλον, *folium*.
Δίφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δὶς, & φωνὴ, *vox*.
Δφῶσα, part. *contr.* pro διφάσα, a διφάω.
Δίχα, *Adv.* bifariam, dupliciter, divisim; (2) fine, absque, seorsim a. A δὶς.
Διχάζω, f. άσω, in duo divido, separo; (2) dissidere facio Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτοῦ, Matt. 10, 35. A δίχα.
Διχαΐα, idem.
Δίχασπις, ῥος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.
Διχῆ, *Adv.* divisim, bifariam, dupliciter.
Διχηλάω, ῶ, f. ήσω, idem. A
Δίχηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, in duas chelas fissus; (2) ungulam habens bisulcam; (3) bisulcus, bifidus. Ex δὶς, & χηλή.
Διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A διχθά.
Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. Ab eod.
Δίχιτον, ὁ ἡ ἡ, duabus tectus tunicis. Ex δὶς, & χιτὼν.
Διχόβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, discors, dissentiens. Ex δίχα, & βουλὴ, *voluntas*.
Διχογνωμία, ας, ἡ, dissentio animo, duplici sententia distrahor. A διχογνώμων.
Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Διχογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ancipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. Ex δίχα, & γνώμη.
Διχόθεν, *Adv.* a duabus partibus. A δίχα.
Διχόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, dubius animi.
Διχόικον, ου, τὸ, mensura continens duas chœnicas. A
Διχοίνικος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δὶς, & χοῖνιξ, *chœnix*.
Δίχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicis iræ.
Διχόμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, in duas partes mensem secans. Ex δίχα, & μὴν. Hinc
Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia mensis pars; (2) plenilunium.
Διχομηνίς, ίδος, ἡ, sc. ἡμέρα, dies, qui mensem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die mensis aliquid facit. A eod.
Διχόμισις, ιδος, ἡ, luna plena & soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.
Διχόμοιρος, ου, ὁ, idem quod διχόμηνος.
Διχόμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicis consilii, anceps, dubius. Ex δίχα, & μῦτις, *consilium*.
Διχόμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus. Ex δίχα, & μῦθος.
Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, dissideo. Ex δίχα, & νόος, *mens*.
Διχόνοια, ας, ἡ, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio. Ex iisd.
Διχορία, ας, ἡ, divisio chori in duas partes, chorus in duas partes divisus. Hinc
Διχορεύω, f. εύσω, in duabus choreis cano.
Διχορρᾶγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, & ῥήγνυμι, *rumpo*.
Διχῇ πῃ, *Adv.* in duas partes.
Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, secessio. Ex δίχα, & στάσις, *statio*.
Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, Eur. Med. 15. Ex δίχα, & ἵστημι, *sto*.
Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, dissideo, separo. Διχοτομήσῃ αὐτὸν, Matt. 24, 51. Ex δίχα, & τέμνω, *seco*.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione divisis; (2) particula, frustum. A διχοτομέω.
Διχοτομία, ἡ, divisio in duas partes. A
Διχότομος, ου, ὁ ἡ ἡ, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus.
Διχότομος, in duo dividens. A δίχα, & τέμνω.
Διχοφορέω, dissideo, dissentio.
Διχοφροσύνη, ης, ἡ, discordia; (2) inimicitia; (3) seditio. A
Διχόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, discors, dissentiens, qui mente est discordi. Ex δίχα, & φρὴν.
Διχόω, divido in duas partes.
Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχρους.
Διχρονέω, ῶ, f. ήσω, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A δίχρονος.
Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, desinens in ancipitem vocalem.
Δίχρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.
Δίχρους, *contr.* δίχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, bicolor, qui gemini coloris est. Ex δὶς, & χρόα.
Δίχρωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Διχῶς, *Adv.* dupliciter. A δίχα.
Δ Ι'ΨΑ, ης, ἡ, sitis; (2) vehemens desiderium.
Διψᾷ, *sitit*, vide διψῶ.
Διψακὴς, ᾶδος, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ; *Angl.* Teasel. A διψᾶν. Unde
Διψαλέος, έα, έον, sitibundus, siticulosus.
Διψὰς, άδος, ἡ, siticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, causo, melanurus; (3) genus herbæ.
Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψῶν ὑδάτων μέλιτος, Herodot. Πόλις ἐλεύθερίας διψήσασα, Plat.
Διψῆ, *sitit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro διψᾷ, *contr.* ex διψάῃ, a verbo διψάω.
Διψηδὸς, ῥά, ῥὸν, siticulosus, aridus. Ab eod.
Δίψησι, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
Δίψησις, ἡ, sitis.
Διψητικὸς, ἡ, όν, sitim provocans; (2) siticulosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.
Δίψιος, α, ὁ ἡ ἡ, siticulosus, aridus. A δίψα.
Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.
Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo & duplici sum animo.
Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæsitatio. A
Δίψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconstantem. Ex δὶς, & ψυχὴ, *anima*.
Διψώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, siticulosus, sitibundus. A δίψα, *sitis*.
Διψῶντες, pro διψῶντα, a διψάω.
Δ Ι'Ω, expello, abigo; (2) timeo; (3) celeriter curro, fugio. Πέρι γὰρ δίε πομφὸν λαῶν, Il. 5, 566. Μὴ σε, κὴ ὑπλότερὸς περ ἐών, ἀγορῆνδε ἴεσθαι, Βάλλων χερμαδίοισι, Odyss. 21, 370.
Διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli. Ex δὶς, & ὀβελὸς, *obolus*.
Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.
Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod persequimur; (2) sacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.
Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio. Ab eod.
Διώδυσιν, 3. s. a. 1. ind. a&c. v. διοδύω.
Διόδυνος, ου, acerbus, gravem dolorem adferens.
Διοθέω, f. διόσω, vel διαθήσω, dispello; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulso. Τἄλλα πάντα διεωθεῖντο, Dem. Διωσάμενον τῷ ἄρχῳ, ἡ ὄχλον, Plut.
Διαθίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Διοθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio; (2) propulsio.
Διακάθω, *Att.* idem quod διώκω.
Διακέμψω, *Ion.* pro διώξειν, a διώκω.
Διώκειν, *Dor.* pro διώκειν.
Διωκέτος, έα, έον, persequendus. Ab eod.
Διώκτης, ου, ὁ, persecutor. Ab eod.
Διωκτὸς, ὴ, όν, quem persequi debemus; (2) quem consectari oportet, expetendus.
Διώκτρια, ἡ, persecutrix, venatrix.
Διωκτὺς, ύος, ἡ, persecutio. A
Δ Ι'ΩΚΩ, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo; (2) in exsilium mitto; (3) persequor, insequor; (4) adsequi conor, consector, adfecto, expeto; (5) persequor judicio, accuso, reum ago; (6) persequor oratione, describo. Διώξομαι σε δεινὰς, reum agam, Arist. Eq. 367. Φρᾶδοι διώκοντες σε ναυτικῷ σόλῳ, discesserunt ut persequantur. Soph. Phil. 562. Οὐδὲ ταπεινὰς διώκει ἑαυτῷ βίον, Isocr.
Διωλένιος, ία, ον, ulnas expansas habens.
ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late se extendens.
Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.
Διώμοτος, ου, perjurus.
Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.
Διανομασθὴς, perf. part. pass. v. διονομάζω.
Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A
Διώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Ex δὶς, & ὄνομα, *nomen*.
Διωνυσος, idem quod Διόνυσος.
Διωξάτω, 3. s. a. 1. imper. act. v. διώκω.
Διωξικέλευθος, ου, cursor, festinans.
Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω, & ἵππος, *equus*.
Δίωξις, εως, ἡ, persecutio. A διώκω.
Διώξωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. διώκω.
Διωρία, dilatio; (2) intervallum.
Διώρισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. διορίζω.
Διαρισμένως, *Adv.* definite; (2) seorsim, particulatim.
Διώρυξ, υχος, ἡ, ὁ, fossa per aliquem locum ducta.
Διορυκτὴς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.
Διώρυξ, υχος, vel υγος, ἡ, fossa; (2) cuniculus.
Διορύσσω, perfodio.
Διορυχὴ, ἡ, idem quod διώρυξ.
Διωσάμενος, a. 1. part. med. v. διωθέω.
Διωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsio; (2) dilatatio cum pulsu. A διωθέω.
Διωσμὸς, οῦ, ὁ, protrusio, extensio. Διωσμὸς χειρῶν. *Arct.* Ab eod.
Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.
Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A
Δίωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens ansas. Ex δὶς, & οὖς, *auris*.

Δμᾶθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Dor. & Bœot.* pro ἐδμήθησαν, a δμάω.
Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g.
Δμηθήτω, *dometur*, 3. ſing. a. 1. imp. paſſ.
Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio; (2) ipſe domandi actus. A δμάω.
Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A δμητὴρ.
Δμητηρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δμάω.
Δμητος, ὴ, ον, domitus. Ab eod.
Δμωὰ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla. A δμως.
Δμωὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Δμως, ῶος, ὁ, ſervus. A δμάω.
Δμῶς, ῶος, ὁ, idem & ab eod.
Δμῶσιν, *ſervis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.
Δ Ν Ο Π Α Λ Ι Ζ Ω, f. *ίσω*, agito & percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν, Il. 4, 472.
Δνόφεος, έα, εον, caliginoſus, ater. A δνόφος.
Δνοφερῇσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφεραῖς. A
Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
Δ Ν Ο Φ Ο Σ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.
Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) poſt dubitationem tandem decerno.
Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) placitum, dogma; (3) ritus, inſtitutum. A δοκέω, *cenſeo*. Hinc
Δογματίζω, f. *ίσω*, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritibus onero; (3) conſulto; (4) cenſeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Col. 2, 20.
Δογματικὸς, ὴ, ὸν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam ſcientiam dari ſtatuit; (2) ad præciendum vel docendum aptus.
Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus eſt auctor vel defenſor. A δογματίζω.
Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.
Δογματοποιία, ἡ, inventio ſententiarum philoſophicarum, confectio ſyſtematis philoſophici.
Δοθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. δίδωμι.
Δοθείσης, *datæ*, gen. ſing. a. ejuſd. f. g.
Δοθῆναι, *datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
Δ Ο Θ Ι Ή Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.
Δοθίων, ωνος, ὁ, idem.
Δοιὰ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poët.* pro δύω.
Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) conſulto, delibero. A δοιὴ.
Δ Ο Ι Ά Υ Ξ, υκος, ἡ, piſtillum mortarii; (2) cochlear, quo contuſa eximuntur.
Δοιδυκοφόρος, ου, ὁ, piſtilli ſonum timens.
Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot. & Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.
Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.
Δοίη, 3. ſ. aor. 2. opt. v. δίδωμι.
Δοιοὶ, *duo*, nom. pl. m. g. *Poët.* pro δύο.
Δοιος, α, ον, geminus. Ab eod.
Δοιὼ, *duo*, nom. dual. g. m. *Poët.* pro δύο.
Δ Ο Κ Α Ζ Ω, fut. άσω, obſervo, exſpecto, arbitror. Ὡρῶν ποιπνύδα νιν ὅθι κράναιοι δοκασεῖς, Theoc. 1, 150.
Δοκασὲς, 2. ſ. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.
Δοκεῖς, 2. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.
Δοκεύω, obſervo, exſpecto; (2) inſidior. Βὴ Ζύλακε δοκεύων, Heſiod. a. 480. A
Δ Ο Κ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, videor, cenſeo, exiſtimo; (2) probo; (3) in aliqua exiſtimatione ſum, laudor, celebror. *unde* δοκοῦντες *ſunt* clari, &c. *Imperſ.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut ὡς δοκεῖς, τί δοκεῖς, ὅσον δοκεῖς, ſunt formulæ admirandi. *In paſſ.* δέδοκται, viſum eſt, decretum eſt. Δοκῶ μὲν ἀδύνατον εἶναι, Plat. Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον τοῦτον ἀπωμεῖναι, Xen. Ἄριστον ἦν δοκεῖ, Luc. Ὡς τότ' ἐδόκει, Æſch.
Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.
Δοκησιδίζω, ω, ὁ ἡ, qui ſibi acutus & dexter videtur, qui ſe fauſtum & felicem exiſtimat. Ex δοκέω, & δεξιὸς.
Δόκησις, εως, ἡ, exiſtimatio, opinio, ſuſpicio, exſpectatio. A δοκέω.
Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falſo de ſua ſapientia concipit. A
Δοκησίσοφος, ου, ὁ ἡ, qui ſibi videtur ſapiens eſſe, quum non ſit. Ex δοκέω, & σοφὸς, *ſapiens*.
Δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parva, Dim. a δοκὸς.
Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, conſultum cenſeo: *it. ſimpliciter*, judico, cenſeo; & *in paſſ.* (1) tutelæ more permittor, togam virilem ſumo; (2) de iis quorum vita & mores explorantur, an quis ſit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκίμαζε τὸν φίλον ἐκ τοῦ πρὸς ἀβίου ἀτυχίαν, Iſocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plut. A δόκιμος. Hinc
Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) cenſura; (4) ſpecimen, documentum.
Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æſtimator; (2) approbator. Ab eod.
Δοκιμαστικὸς, ὴ, ὸν, exploratorius. A δοκιμαστὴς.
Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.
Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. Ab eod.
Δόκιμος, ου, ὁ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.
Δοκίμως, planè, verè.
Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκὸς.
Δ Ο Κ Ὸ Σ, οῦ, ἡ, trabs, tignum; (2) haſta, lancea.
Δοκὼ, ῆς, opinio.
Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.
Δολδὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δολὸς.
Δολδῶς, *Adv.* doloſe, fraudulenter.
Δολίαισι, dat. pl. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος.
Δολιδόμαι, fut. δόσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc
Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.
Δόλιος, ία, ιον, doloſus. Ab eod.
Δολιόπους, ὁ ἡ, inſidiator, inſidioſo pede incedens.
Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.
Δολιόφρων, ονος, ὁ ἡ, doloſa cogitans, fraudulentus, doloſus. Ex δολὸς, & φρὴν.
Δολιόω, ῶ, f. άσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιώσαν, pro ἐδόλιουν, Bœot. Rom. 3, 13. A δόλιος.
Δολίχαυλος, ος, ὁ ἡ, longas tibias ſeu fiſtulas habens. Ex δολιχὸς, & αὐλὸς.
Δολιχαύχης, ενος, ὁ ἡ, longam cervicem habens, Ex δολιχὸς, & αὐχὴν, *cervix*.
Δολιχεγχὴς, ές, ὁ ἡ, longam haſtam habens. Ex δολιχὸς, & ἔγχος, *haſta*.
Δολιχόβδηλος, f. δόσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, curro, decurro; (2) curſito. Δολιχεύει τ' ἐπὶ φύσεως δρόμον, Philo. A δολιχὸς.
Δολιχήρετμος, ος, ὁ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, & ἐρετμὸς, *remus*.
Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas.
Δολιχόδειρος, ος, ὁ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, & δειρὴ, *collum*.
Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A
Δολιχοδρόμος, ος, ὁ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. Ex δολιχὸς, & δρόμος, *curro*.
Δολιχόκαυλος, ος, ὁ ἡ, longum caulem habens; (2) longum haſtile habens.
Δολιχόουρος, q. d. longam caudam habens; *Epith.* verſus cujus in fine ſyllaba redundat.
Δολίχως, doloſe.
Δολόδεπος, ὁ ἡ, callide ſtrepens.
Δολιχόπους, ὁ ἡ, ὴ, quod δολιχήπους.
Δ Ο Λ Ι Χ Ὸ Σ, ὴ, όν, longus, prolixus; (2) multus.
Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti ſtadiorum. A δολιχὸς.
Δολιχόσκιος, ος, ὁ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.
Δολόεις, όεσσα, όεν, doloſus; (2) doloſe factus. A δόλος.
Δολοκλασία, ἡ, cædes per inſidias facta.
Δολομήδης, ους, ὁ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. Ex δόλος, & μῆδος.
Δολομᾶτα, voc. ſing. a
Δολομήτης, ου, ὁ, vafer, doloſus. Ex δόλος, & μῆτις, *conſilium*.
Δολόμητις, ιος, ὁ ἡ, ἰ. idem & ex iiſd.
Δολομήχανος, ου, ὁ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος, & μηχανὴ, *machina*.
Δολόμυθος, ον, doloſe loquens.
Δολοπεύω, f. εύσω, Lex Græc. Fraudem meditor, inſidior. A δόλοψ.
Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.
Δολοπλόκος, ος, ὁ ἡ, dolos nectens, verſutus, doloſus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto*.
Δολοποιὸς, ὸν, idem.
Δολόπες, οδος, ὁ ἡ, doloſo pede gradiens. Ex δόλος, & πούς, *pes*.
Δολορραφέω, dolos fuere, dolum procudere. A
Δολορράφης, έος, ὁ ἡ, ex dolis conſutus, doloſus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *ſuo*.
Δολορραφία, ας, ἡ, vafrities. A δολορράφης.
Δ Ό Λ Ο Σ, ου, ὁ, dolus, fraus.
Δολοὺντες, part. pro δολέοντες, a δολέω.
Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex inſidiis occido. Ex δόλος, & φόνος, *cædes*.
Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex inſidiis patrata. Ex iiſd.
Δολοφόνος, ὁ, ſicarius.
Δολοφραδὴς, ές, ὁ ἡ, dolos animo agitans, aſtutus. Ex δόλος, & φράζω, *dico*.
Δολοφραδμων, ονος, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.
Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τέκνα δὴ νῦν δευσὸ δολοφρονέοντα πάρεστε; Il. 3, 405. Ex δόλος, & φρονέω.
Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A
Δολόφρων, ονος, ὁ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος, & φρὴν, *mens*.
Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator, explorator, inſidiator, ap. Heſ. Ex δόλος, & ὄψις, *viſus*. Aliquoi Δόλοπες, Theſſaliæ incolæ.
Δολόω, ῶ, f. άσω, falſo vel doloſe ago, dolis capio, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δόλιον δολόμεθα; Soph. Phil. 1276. A δόλος.
Δολωθεὶς, a. 1. part. paſſ.
Δόλωμα, ατος, τὸ, fraus.
Δόλων, ονος, ὁ, fica, pugio, in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in navi. Ab eod.
Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.
Δόμα, ατος, τὸ, donum quocumque modo datum. A δίδωμι.
Δομαῖος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens.
Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀγαμεμνονίτην παρ' Αὐσονίτην φυλαμὸν δομήσε, Lyc. 593. A
Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; (2) murus. A δέμω, *exſtruo*.
Δόμησις, εως, ἡ, ſtructura. A δομέω.
Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus.
Δόμιονδε, *Adv.* domum verſus. A δόμος.
Δόμος, ου, ὁ, domus. A δέμω.
Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans.
Δοναθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, a δονέω.
Δονακεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.
Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinoſus. Ab eod.
Δονακόεις, εσσα, εν, idem.
Δόνακῆα, acc. ſ. *Ion.* pro δονακέα, a δονακεὺς.
Δονακοτρόφος, ος, ὁ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ, & τρέφω, *alo*.
Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλους, ους, ὁ ἡ, ὁ, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόη.
Δονακώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, arundinoſus. A
Δ Ό Ν Α Ξ, ακος, ὁ, arundo concava & craſſa; (2) ſagitta; (3) calamus ſcriptorius; (4) calamus piſcatorius; (5) tibia.
Δονεύω, f. εύσω, agito. A δονέω.
Δ Ο Ν Έ Ω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) laceſſo. Ῥύμη τε ἡ μὲν φέρεται ἡ δὲ ῥιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖ, Arift. Av. 1187.
Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.
Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.
Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.
Δόξα, ης, ἡ, ſententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus, fama, honor; (4) exſpectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.
Δοξάζητε, 2. pl. pr. conj. act. v. δοξάζω.
Δοξάζω, f. άσω, glorifico; (2) exiſtimo, opinor,

piner, fuſpicor, conjicio. Δοξάζειν τ' Θεὸν, τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω ἀεὶ ψυχῆς ἅπτας, Thuc. Ἐδοξάσθη ἔναι Σοφώτατος, Herodot. A δόξα.

Δοξάριον, ι, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim. a δόξα.

Δοξάσαι, a. 1. inf. act. v. δοξάζω.

Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.

Δοξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod. Hinc

Δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, vi opinandi præditus.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, opinabilis. A δοξάζω.

Δόξητε, 2. pl. aor. 1. conj. act. v. δοκέω.

Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis ſuæ. Ex δόξα, & καλὸς, *pulcher*.

Δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & oſtento me Ex δόξα, & κομπέω, *jactito*.

Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de fama & gloria laboro, ambio.

Δοξοκοπία, ας, ἡ, oſtentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα, & κοπή.

Δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.

Δοξολογία, ἡ, collaudatio, glorificatio.

Δοξολόγος, ε, ὁ ἡ, collaudans, glorificans. Ex δόξα, & λέγω, *dico*.

Δοξομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui inſano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα, & μαίνομαι.

Δοξομανία, ας, ἡ, inſanus gloriæ amor.

Δοξομιμήτης, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ.

Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitans rem non ſatis cognitam. *Plat.*

Δοξοπαιδατικὸς, ἡ, ὸν, ſcientiæ opinionem, inſpirans, tradens.

Δοξοπονία, ἡ, inanis opinionis ſuſceptio.

Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio, qua quis ſe ipſe ſapientem cenſet. A

Δοξόσοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſe ipſe ſapientem credit. Ex δόξα, & Σοφὸς.

Δόξῃσι, pro δοξάσῃ, a δοξάω.

Δόξω, 1. f. f. 1. ind. act. v. δοκέω pro δόκω.

Δοος, α, ον, duplex.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, *excorio*.

Δορατιαῖος, αία, αῖον, haſtæ magnitudinem æquans. A δόρυ.

Δορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtis pugno.

Δοράτιον, ι, τὸ, haſtile, ſpiculum, jaculum.

Δορατισμὸς, ῦ, ὁ, pugna, quæ fit haſtis. A δορατίζομαι.

Δορατοπλόφιον, ὁ, e ligno ſtructus.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo haſtæ reponuntur. Ex δόρυ, & θήκη.

Δορατομαχέω, haſta pugno.

Δορατοπαχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui haſtæ craſſitudine eſt. Ex δόρυ, & παχὺς, *craſſus*.

Δορατοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſtatus, ſatelles. Ex δόρυ, & φέρω, *fero*.

Δοριάλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & ἁλίσκω, *capio*.

Δορίγαμος, ε, ἡ, in bellum nupta (ſc. a cujus nuptiis) bellum natum eſt. Æſc. Ag. 695.

Δορίθρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem haſta aliquis venatus eſt, haſta captus. Ex δόρυ, & θηράω, *venor*.

Δορικμὴς, haſtatus, bellicoſus, Æſc. Ch. 363. Ex δόρυ, *haſta*, & κάμνω, *laboro*.

Δορίληπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, captus bello. Ex δόρυ, & λάομαι, *adquiro*.

Δορίκλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſtifremus, bellicoſus. Ex δόρυ, & κλύτος, *ſonitus*.

Δορίλαπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio*.

Δορίμανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, haſta furens; (2) inſano belli amore captus, bellandi cupidiſſimus. Ex δόρυ, & μαίνομαι, *furo*.

Δορίμαρνος, ον, bellicoſus.

Δορίμήστωρ, ορος, ὁ, belli peritus, amans.

Δορίπαλτος, ὁ, haſtam quatiens, haſtatus.

Δορίπτητος, έος, ὁ ἡ ἡ, qui haſta cecidit. Ex δόρυ, & πίπλω, *cado*.

Δορίπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, fortis, laborioſus in bello. Ex δόρυ, & πόνος, *labor*.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio*.

Δορίτλημος, ε, ὁ ἡ ἡ, audax bello, ſtrenuus.

Δορκάδειος, εία, ειον, e dorcade factus, ſ. e talo, tibia hinnuli.

Δορκαδίζω, dorcadum ſive caprearum ſaltus imitor.

Δορκάδιον, ι, τὸ, damula, parva capreæ ſive dorcas. Dim.

Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e coreo caprearum confecta; (2) inſtrumentum, quo ſontes torquebantur. A

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δέρκ.

Δόρκος, ι, ὁ, caprea.

Δόρκων, ὁ, idem; (2) cervus. A

ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra ſilveſtris, dama, dorcas.

Δορυδόκος, ε, ὁ, lignum, quod tectum domus ſuſtinet, trabs, *Suid.* ſed vox eſt corrupta, legendumque cum *Valeſio*, δερυδοκος.

Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, ſaccus e corio confectus. A δέρας, *pellis*.

Δορπέω, ῶ, f. έσω, cœno. Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν αὐθάδε φάντες. Il. 23, 11. A δόρπον.

Δόρπη, ης, ἡ, tempus veſpertinum. Ab eod.

Δόρπηστος, ε, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορπία, vel δόρπεια, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. Ab eod.

Δόρπις, ιος. ι, ὁ, idem quod δόρπος.

ΔΟΡΠΟΝ, ι, τὸ, cœna; (2) paſtus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ι, ὁ, idem.

ΔΟΡΥ, Gen. δόρατος, & δηρὸς pro δόρατος. Dat. δορὶ, & δορῖ, haſta; (2) lignum.

Δορυάλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bello captus, captivus. Ex δόρυ, & ἁλωτός.

Δορυβόλος, ον, haſtam jaculans, Epith. tormenti bellici.

Δορυδρέπανον, ι, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago. Ex δόρυ, & δρέπανον.

Δορυθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bellicoſus. Ex δόρυ, & θάρσος, *audacia*.

Δορυκλυτὸς, ή, όν, bello inclitus.

ΔΟΡΤΚΝΙΟΝ, ι, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκρανος, ον, cuſpidatus.

Δορύκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod δορίκλητος.

Δορύλλοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod δορίλλοπος.

Δορύμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, bellator.

Δορυμήστωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris.

Δορύξενος, ὁ ἡ ἡ, qui in bello captus atque dimiſſus eſt cum hoſpitii jure, ex hoſte factus hoſpes; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Κἀμοὶ δὲ φάντων φίλτατος δορυξένων, Eurip. Med. conf. Æſchyl. Coëph. 560. Ex δόρυ, & ξένος, *hoſpes*.

Δορύξεον, ε, τό, locus ubi haſtæ raduntur aut poliuntur, Heſ. Ex δόρυ, & ξέω.

Δορυξόος, ε, ὁ, & δορύξυος, qui haſtas radit aut polit; (2) haſtarum artifex. Ex iiſd.

Δορυπαγὴς, ές, e ligno conſtructus.

Δορυπετὴς, ές, haſta percuſſus.

Δορύπληκτος, ον, haſta interfectus.

Δορυπλοίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſta perculſus. Ex δόρυ, & πλοάω, *conſterno*.

Δορύπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, igneam haſtam habens.

Δορυσθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, haſta potens. Ex δόρυ, & σθένος, *robur*.

Δορυσσόος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſta impetuoſus, bellicoſus. Ex δόρυ, & Σείω, *moveo*.

Δορύσσω, f. ξω, haſta pugno. A δόρυ.

Δορυτίνακτος, ον, haſta concuſſus.

Δορυτόμος, ον, lignum ſecans, findens.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtipo, comitor ut ſatelles; (2) tueor, protego; (3) ſervio. Ἐδορυφόρουν τὸ βασιλέα, Herodot. Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορέμενος, Iſocr. Τῶν ἐκείνου Σωτηρίαν τούτων δορυφερήσαντες, Dem.

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium, mutæ perſonæ in ſcena. Ἦν παιδίσκας ἐυθὺς ἐν δυνάμει μεγίστῃ τὸν Ἀρριδαῖον ἅσπερ δορυφόρημα ἐφιλοκόμησε, Plut. in Alexandr. c. 77.

Δορυφορησις, idem.

Δορυφορία, ας, ἡ, ſatellitium.

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, ad ſatellites pertinens. A

Δορυφόρος, ε, ὁ, ſpiculator, ſatelles, haſtatus.

Δὸς, & δοθι, 2. ſ. aor. 2. act. v. δίδαμι.

Δόσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

Δόσεις, nom. pl. *contr.* pro δόσεσις, a δόσις.

Δοσίδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις, & δίκη, *pœna*.

Δοσίπυγος, ἡ, proſtibulum.

Δοσιληψία, ἡ, aviditas largitionum.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδαμι.

Δόσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐδίδουν, a δίδαμι.

Δότε, *dederitis*, 2. plur. aor. 2. imper. act.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. A δοτήρ.

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδαμι.

Δότης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δοτικὸς, ἡ, όν, ad dandum propenſus.

Δοτὸς, ἡ, όν, qui dari poteſt; (2) datus.

Δότω, *dederit*, 3. ſ. aor. 2. imp. act. v. δίδαμι.

Δῶ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* pro δοῦ, & hoc *Ion.* pro δόσο.

Δωλαγωγέω, ῶ, in ſervitutem redigo. A

Δωλαγωγὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, ſervorum ductor. Ex δῶλος, & ἄγω, *duco*.

Δωλαπατία, ας, ἡ, ſervorum ſeductio. Ex δῶλος, & ἀπατάω, *ſeduco*.

Δωλάριον, ι, τὸ, ſervulus Dim. a δῶλος.

Δωλεία, ας, ἡ, ſervitus. Ab eod.

Δωλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δώλευμα, ατος, τὸ, ſervitium, ſervitus.

Δώλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδώλευσαν, a δωλεύω.

Δωλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imper. act.

Δώλευσις, εως, ἡ, ſervitium. A

Δωλεύω, fut. εύσω, ſervio, ſervus ſum. Δωλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Xen. τοῖς νόμοις, Plat. A δῶλος.

Δώλη, ης, ἡ, ancilla, ſerva. Ab eod.

Δωλίης, gen. ſing. *Ion.* pro δωλείας.

Δωλικὸς, ἡ, όν, ſervilis. Ab eod.

Δωλικῶς, *Adv.* ſerviliter. A δωλικός.

Δώλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſervilis. A δῶλος.

Δωλὶς, ίδος, ἡ, ſerva. Ab eod.

Δωλιχόδειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, longam cervicem, ſive longum collum habens. A δωλιχὸς, pro δολιχος, & δειρὴ, *cervix*.

Δωλογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſervili animo præditus.

Δωλογράφιον, ι, τὸ, adſertio in ſervitutem. Ex δῶλος, & γράφω, *ſcribo*.

Δωλοκρατέομαι, a ſervis me regi patior.

Δωλοκρατία, ας, ἡ, ſervorum imperium in dominos. Ex δῶλος, & κρατέω, *impero*.

Δωλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis. Ex δῶλος, & πρέπω.

Δωλοπρεπῶς, ſerviliter, ſervili more.

ΔΟΤΛΟΣ, ε, ὁ, ſervus; (2) *Adjective*, ος, η, ον, ſervus, a, um.

Δωλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. A δῶλος.

Δωλόσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δωλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, ſervi, famuli. Ex δῶλος, & σῶμα, *corpus*.

Δωλότερος, έρα, ερον, qui magis ſervitutis jugo premitur. Comparat. a δῶλος.

Δωλέμβυος, præſ. part. paſſ. v. δωλόω.

Δωλοφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſervi ſpeciem gerens. Ex δῶλος, & φαίνομαι, *appareo*.

Δωλόφρων, ὁ ἡ ἡ, ſervilis animi homo.

Δωλόω, ῶ, f. ώσω, in ſervitutem redigo, ſervum facio. Δωλῶν ἁπάντες τοὺς πολεμίους, Plut. τόπον τὸν νομοις, Plat. Οἱ καρες ἐδωλώθησαν ὑπὸ Ἁρπάγου, Herodot. A δῶλος.

Δωλωθέντες, aor. 1. part. paſſ. v. δωλόω.

Δώλωσις, εως, ἡ, ſubjugatio. A δωλόω.

Δωλωσύνη, *ſervitus*, *Ion.* pro δωλοσύνη.

Δῶναι, *dediſſe*, a. 2. infin. act. verbi δίδαμι.

Δωπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo; (2) cadendo ſono. Δώπησιν ὑπ' ἐπεσὼν, Il. 4, 504.

Δώπησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐδώπησε.

ΔΟΤΠΟΣ, ε, ὁ, ſonitus, qui ex corpore ad terram adliſo oritur; (2) ſonitus quivis; (3) mors ejus, qui cum ſtrepitu cadit.

Δῶρα, *ligna*, nom. vel acc. pl. *per Apocopen*. pro δάρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ.

Δῶρατ' pro δώρατα, vide antecedens δῶρα.

Δώρατα, τὰ, ligna, haſtæ. A δόρυ.

Δωρήϊος, έα, εον, I gneus. A δώρατα.

Δωρειος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A δῶρα.

Δωρικτιὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui intra haſtæ ictum eſt. Ex δόρυ, & ἰκτὶς, *longus*.

Δωρὶ,

Δορὶ, dat. ſing. *Ion.* pro δορὶ, a δόρυ.
Δορικλειτὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸ, haſta clarus, præclarus bellator.
Δορικλυτὸς, ὸ, idem. Ex δόρυ, & κλυτὸς.
Δορίκλυστος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, bello captus. Ex δόρυ, & κλάομαι, *proſtideo.*
Δορίλυπτος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, idem. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio.*
Δόρινος, ίη, ινον, ligneus. A δῦρα.
Δορυδόκη, ης, ἡ, haſtæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ, & δέκομαι, pro δέχομαι.
Δορυθήκη, idem. Ex δόρυ, & θήκη, *theca.*
Δοχικὸς, ὴ, ὸν, capax. A δέχομαι.
Δοχεῖον, ὸ, τὸ, receptaculum. Ab eod.
Δοχεὺς, ἑως, ὁ, acceptor. Ab eod.
Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.
Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. Ab eod.
Δόχμιος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, obliquus. A δοχμός.
Δοχμόκορσος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, qui coma eſt obliqua, ſeu tortuoſa, Heſych. Ex δοχμὸς, & κόρση, *crinis.*
ΔΟΧΜΟΣ, ὴ, ὸν, obliquus, tortus. Hinc
Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγῃ δὲ τε λύκον ὀδόντα δόχμωθεὶς, Heſiod. Ἀσπ. 389. *de apro.*
Δοχμωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. δοχμόω.
Δοχὶς, ὴ, ὸν, capax. A δέχομαι, *capio.*
ΔΡΑΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen, *Angl.* Arabian Mugwart.
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.
Δραγματολόγος, ὸ, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα, & λέγω, *colligo.*
Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.
Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus. Ph. At Etymologo multitudo parvæ pecuniæ.
Δραγμὸς, ὅ, ὁ, *idem* ſ. prehenſio.
Δραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.
Δραθεῖν, aor. 2. inf. act. v. δαρθάνω.
Δραίλιον, 1. ſ. aor. 2, opt. act. verbi inuſit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio.*
Δραίνω, f. ανω, facio. A δράω.
Δράκαινα, ης, ἡ, draccena. A δράκων. Hinc
Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piſcis.
Δρακεὶς, *viſus*, a. 2. part. paſſ. verbi δέρκω.
Δράκην, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.
Δράκοντε, nom. dual. a δράκων. Unde
Δρακόντειος, εία, ειον, dracontinus, anguinus.
Δρακοντίας, ὰ, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam. Ab eod.
Δρακόντιον, ὸ, τὸ, nomen herbæ; *Anglice.* Dragons. (2) genus vitis; (3) ſpecies morbi. Ab eod.
Δρακοντογενὴς, έος, ὲς, ὁ ἡ ὸ, ſerpentigena.
Δρακοντοθήρα, ὴ, ſerpentes in capite gerens, *Epith.* furiarum.
Δρακοντοειδὴς, ὲς, ſerpentis ſpeciem habens.
Δρακοντοειδῶς, ſpecie ſerpentis.
Δρακοντοκτόνης, ου, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων, & ὄλλυμι, *perimo, occido.*
Δρακοντόκομος, ος, ον, anguinos crines habens.
Δρακοντόμιμος, ος, ὁ ἡ ὸ, dracones imitans.
Δρακοντόμορφος, idem quod δρακοντοειδὴς.
Δρακοντόπαις, Gigas, ſc. e ſerpentis dentibus natus.
Δρακοντοφόνος, ὁ ἡ ὸ, ſerpentes interficiens.
Δρακοντόφορος, ος, ον, a ſerpente cuſtoditus.
Δρακοντώδης, εος, ὁ ἡ ὸ, draconibus, ſeu anguibus plenus. A δράκων.
Δράμος, εος, τὸ, oculus, viſus, apud Nicandrum. A δέρκω, *video.*
Δράκω, f. 2. ind. act. *per Metath.* pro δαρκῶ, a δέρκω, *video.*
ΔΡΑΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, Tragœdia, vel Comœdia; (2) narratio; (3) rei repræſentatio; (4) actus, ſeu ſalcinus. A δράω.
Δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.
Δραματικὸς, ὴ, ὸν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eod.
Δραματικῶς, ſcenice.
Δραμάτιον, τὸ, fabella, Dim.
Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas ſcribo. A δραματοποιός.
Δραματοποιία, ας, ἡ, fabularum ſcriptio.
Δραματοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, fabularum ſcenicarum ſcriptor.
Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω; (2) aliquid machinor.
Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιία. A
Δραματουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, idem quod δραματοποιὸς. Ex δρᾶμα, & ἔργον, *opus.*
Δραμεῖν, a. 2. inf. act. v. τρέχω.
Δράμημα, ατος, τὸ, curſus. A τρέχω.
Δραμοῦ, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.
Δραμοῦσα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g.
Δρᾶναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῦναι, a δρῦμι, *facio.*
Δράναι, *fugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.
Δρᾶξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω.
Δρεξάμενος, a. 2. part. med. a δράσσω.
Δραπετεύω, f. εύω, fugio, aufugio. Τᾶ δραπετεύει δεσμοῖς ἀπείργυσι, Xen. A
Δραπέτης, ὰ, ὁ, ſervus fugitivus. A διδράσκω.
Δραπετίδαν, *ſervum fugitivum*, acc. ſing. *Dor.* pro δραπετίδιον, a δραπετίδης.
Δραπετίδης, ὰ, ὁ, idem & ab ipſo.
Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus luſus. Ab eod.
Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva. A δραπέτης. Unde
Δραπετίσκος, ὰ, ὁ, ſervulus fugitivus Dim.
Δραπετοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, fugitivum faciens. Ex δραπέτης, & ποιέω, *facio.*
Δραπὼν, aor. 2. part. act. v. δρέπω.
Δρὰς, aor. 2. part. act. v. διδράσκω.
Δρασείω, facturio, facere vel patrare cupio vel cogito. Καὶ δῆλός ἐσιν ὥς τι δρασείων κακὸν, Soph. Aj. 326. A δράω.
Δράσιμος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, efficax, ſtrenuus.
Δρᾶσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.
Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.
Δρασκασίς, εως, ἡ, fuga, Heſ. A præc.
Δράσμος, ὸ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio.*
ΔΡΑΣΣΩ, ſeu. δράττω, f. ξω, prehendo, manu arripio. Ὁ δρασύμβρος τὰς Ζοφὰς ἐν τῇ πανυχίᾳ αὐτῆς, 1 Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, fretus, Soph. Antig. 241.
Δράσαν, acc. ſing. *Poët.* & *Dor.* pro δράσιν.
Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, ſervus, miniſter. *Ion.* δρηστὴρ, unde δρήστειρα, famula. A δράω.
Δραστήριος, ία, ιον, efficax, ſtrenuus, impiger, induſtrius, promptus. A δραστὴρ.
Δραστηριότης, τος, ἡ, ſtrenuitas.
Δράσις, ὸς, ὁ, idem quod δραστὴρ. A δράω.
Δραστικὸς, ὴ, ὸν, efficax, ad faciendum paratus, & uſu exercitatus. A δράσις.
Δραστοσύνη, ης, ἡ, ſtrenuitas in agendo. *Ion.* pro δρηστοσύνη. Ab eod.
Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium ſeu pondus æquans. A δραχμὴ.
ΔΡΑΧΜΗ, ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans, pondus duarum unciarum.
Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.
Δραχμίδιος, ὰ, ὁ ἡ ὸ, idem & ab eod.
Δραχμὶς, ίδος, ἡ, v. δραχμίς.
ΔΡΑΩ, ῶ, fut. άσω, facio; (2) miniſtro. Δρᾶν τινα ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεὺς μὲ ταῦτ' ἔδρασεν, Ariſt. Plut. 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καί τοι δύσκολόν γ' ἔφυσ' ἀνὴρ, id. Lyſ. 1031. Ἄρχια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ, Id. Θεσμ. 462.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.
Δρεπανηφόρος, ος, ὁ, ἡ, falcem ferens, falcatus. Ex δρεπάνη, & φέρω, *fero.*
Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis Plinio Drepanis, Gazæ Falcula riparia.
Δρεπανοειδὴς, ὲς, ἄς, ὁ ἡ ὸ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον, & εἶδος.
Δρέπανον, ου, τὸ, falx meſſoria.
Δρεπανουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, falcium artifex. Ex δρέπανον, & ἔργον, *opus.*
Δρεπτὸς, ὴ, ὸν, qui percipi poteſt; (2) quo quis frui poteſt; (3) vindemialis. A
ΔΡΕΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo, *unde* (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποιηίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, Epigr.
Δρεψάμεναι, *Dor.* pro δρεψάμεναι, & hoc *Ion.* pro δρεψάμεναι, a δρέπω.
Δρήσας, a. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, a δράω.
Δρησμὸν, acc. ſ. *Ion.* pro δρασμὸν.
Δρήστειρα. Δρηστοσύνη. Vid. Δραστὴρ, & Δραστοσύνη.
Δρήσω, fut. 1. ind. act. v. διδράσκω.
Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρῦς.
Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis, Heſ. A
ΔΡΙΛΟΣ, ὸ, ὁ, lumbricus. In Epigrammate.
Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer.
Δριμύλος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, aliquantum acris ſeu acerbus, acriuſculus.
ΔΡΙΜΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri guſtu eſt, acrem ſeu pungentem ſaporem habens; (2) acer, vehemens; (3) aſtutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc
Δριμύσαι, acri & mordaci humore adficio.
Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, aſperitas; (3) acumen, aſtutia. Ab eod.
Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum eſus; (2) vomitus acrium eſu provocatus. A
Δριμυφάγος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, qui acribus veſcitur, qui acrium eſu delectatur. Ex δριμὺς, & φαγεῖν, *edere.*
Δρίον, ὸ, τὸ, locus arboribus conſitus. A δρῦς, *arbor.* Unde
Δρυμὸς, ὸ, τὸ, ſilva; (2) locus quivis arboribus conſitus, locus nemoroſus.
Δροίτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris, vide δρύτη. Ex δρῦς, & οἶτος.
Δρομάδιον, *Adv.* curſim. A δρόμος.
Δρομαῖος, αία, αῖον, curſu valens, velox.
Δρομαίως, *Adv.* curſim.
Δρομὰς, άδος, ἡ, curſitans, velox, curſorius. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgo Dromedarius; (2) vagum ſcortum. A δρέμω, vel τρέχω.
Δρομεὺς, έως, ὁ, curſor. Ab eod.
Δρόμημα, τος, curſus, curriculum.
Δρομικὸς, ὴ, ὸν, curſu valens. Ab eod.
Δρομικῶς, curſu, celeriter.
Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius curſorius. Ex δρόμος, & κήρυξ, *præco.*
Δρόμος, ὸ, ὁ, curſus; (2) fuga; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo uſurpatur τρέχω.
Δρομοχαίτης, ὰ, ὁ, ſetas, vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος, & χαίτη.
ΔΡΟΜΩΝ, ονος, ὁ, dromo, patvus cancer.
Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia. Heſ. A δρέπω.
Δροσῶδες, ρὰ, ρὸν, roſcidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.
Δροσίζω, irroro, adſpergo.
Δροσοβόλος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, rorem jaciens, vel ſpargens. Ex δρόσος, & βάλλω, *jacio.*
Δροσιέμαν, ὁ ἡ ὸ, roratus, qu. rore veſtitus.
Δροσόεις, όεσσα, όεν, roſcidus, rorulentus.
Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roſcidum mel. Ex δρόσος, & μέλι, *mel.*
Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros ſemiconcretus, ros pruinoſus. Ex δρόσος, & πάχνη, *pruina.*
ΔΡΟΣΟΣ, ὸ, ὁ, ros; (2) (*dicitur de teneritudine*, ut δρόσος ἡ χνῆς, *tenera lanugo*, Ern.) pullus. Æſc. Ag. 145. v. Etymol. in v. Ἔρσαι.
Δροσοφόρος, ὸ, ὁ ἡ ὸ, roriferus.
Δροσώδης, εος, ὁ ἡ ὸ, roſcidus, rorulentus.
Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.
Δρυάριον, τὸ, quercus, Dim.
Δρυΐνος, ίνη, ινον, quernus, roboreus.
Δρυΐτης, ου, ἡ, dryites, lapis. Ab eod.
Δρυκολάπτης, ὰ, ὁ, picus. A δρῦς, & κολάπτω, *ſcalpo.*
Δρυμὸν, ὸ, τὸ, ſilva querna, quercetum; (2) nemus. Ab eod.
Δρυμὸς, ὸ, ὁ, idem & ab eod.
Δρυμώδης, εος, ὁ ἡ ὸ, ſilvoſus. Ab eod.
Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμός.
Δρυμὼς, acc. pl. *Dor.* pro δρυμάς.
Δρυοβάλανος, ὸ, glans querna.
Δρυοβαφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸ, quercu ſeu quercus cortice tinctus. Ex δρῦς, & βάπτω, tingo.
Δρυογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸ, e quercu nata. Nympha Dryas.
Δρυόκοιτος, ὸ, ὁ, in quercu, ſeu arbore cubans. Ex δρυς & κοίτη, *cubile.*

Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς, & κολάπτω, *tundo, excavo*, quia arbores roſtro tundit & cavat.

Δρυοκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui quereus ſecat, qs. querciſeca; (2) generis roborei avis. Ex δρῦς, & κόπτω, *ſeco.*

Δρυοπαγής, ές, ὁ ἡ ἡ, e quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, *compingo.*

Δρυοπτέρις, ίδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς, & πτέρις, *filix.*

Δρύος, ου, ὁ, ſecundum quoſdam pro δρίος.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio.

Δρυοτομική, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

Δρυοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, quercuum amputator; (2) arborum amputator; (3) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς, & τέμνω, *ſeco.*

Δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis; (2) ſecuris. Ex δρῦς, & ἔχω, *haboo.*

Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

Δρυπεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex δρῦς, & πέπτω, *coquo.*

Δρυπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere ſolet. Ex δρῦς, & πίπτω.

Δρύπεψ, επος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum ſpinas habet. A δρύπτω, *lacero.*

Δ Ρ Υ Π Τ Ω, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται σαρεῖν, Eur. Hec. 651.

Δ Ρ Ῡ Σ, υός, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.

Δρύτη, ης, ἡ, coculus, ſandapila, capulum. Alii ſcribunt δροίτη, Æſchyl. Coëph. 999.

Δρύφακτον, ου, τὸ, cancelli, ſepes. Ex δρῦς, & φράττω, *ſepio.*

Δρυφάκτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Δρυφακτώμα, ατος, τὸ, idem. *Strabo lib.* 13. A δρυφακτόω.

Δρυφας, αδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, Heſ. A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veſte.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio & lacceratio, quæ fit unguibus. Ab eod.

Δρυΐνος, ου, ὁ ἡ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρώσιμι, 1. ſing. præſ. opt. act. pro δρῶμι vel δρώοιμι, a verba δράω, *facio.*

Δρώντων, g. pl. præſ. part. pro δρώντων.

Δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. Hinc

Δρωπακισμὸς, οῦ, ὁ, dropacis adplicatio.

Δ Ρ Ω Π Α Ξ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili; (2) *Adjective*, vulſus, glaber.

Δῦ, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δύμι.

Δυαδικὸς, ὴ, όν, valens, efficax.

Δύαμις, εως, ἡ, potentia, vis, vires, facultas; (2) exercitus, copiæ; (3) multitudo, copia, *ut Lat.* vis. in *Plur.* (4) angeli; (5) miracula, in N. T. A δύναμαι. Unde

Δυαμόω, ῶ, fut. ώσω, confirmo, roboro.

Δυαδυνᾶσθαι, *potuiſſe*, a. 1. inf. verbi ejuſd.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.

Δυαστεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυαστης.

Δυαστεύοντας, acc. pl. part. A

Δυαστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, ſum princeps, impero, præſum; (2) polleo opibus & potentia; (3) in *Paſſ.* potentiæ ſeu imperio alicujus ſubjectus ſum. Δυαστεύω Ῥώμης, Plat. χῆ μοναρχίαν, Gal.

Δυαστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynaſta. A δυαζομαι.

Δυαστικὸς, ὴ, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυαστης.

Δυαστις, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυαστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

Δυατέω, ῶ, f. ήσω, potens ſum. A

Δυατὸς, ὴ, όν, potens; (2) poſſibilis. A δύναμαι.

Δυατῶς, *Adv.* potenter, valide.

Δῦνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior.*

Δυέαται, *poſſunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.

Δύνῃ, *poſſis*, 2. ſingul. præſ. conjunct.

Δύνηαι, *poſſis*, 2. ſing. pr. conj. *Ion.* pro δύνῃ.

Δυωνηθείλω, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Δυωτὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δυώσεαι, *poteris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυώσῃ, a δύναμαι.

Δυώσεται, *poterit*, 3. ſing. f. ejuſd.

Δύνοντος, g. ſ. præſ. part. v. δύνω.

Δύνται, *occidentem*, acc. ſing. a. 2. part. act.

Δύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θάρηκα πεῖρι σήθεσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

Δ Υ Ο, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυογὲν, τὸ, vox antiq. pro ζυγον. ap. Plat.

Δυοδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυοδεκάμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυόδεκα, & μὴν, *menſis.*

Δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυοειδὴς, ὲς, biformis.

Δυοκαιδέκα, duodecim.

Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

Δυοῖν, ῶ, τὸ, *int.* μέρος, pars altera; reſpondet quæſtioni, *quota pars?* A δύο.

Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex δύο, & τίκτω, *pario.*

Δύπλης, ου, ὁ, urinator, qui aquas ſubit. A

Δύπτω, f. ψω, aquas ſubeo, mergo. Φερωνύμως ἔδυψε Νηρέως τάφους, Lyc. 164. A δύω, *ſubeo.*

Δ Υ Σ, *Particula inſeparabilis*, notans in compoſitione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, ſive non, velut α privativum; (4) intenſionem, velut α ὀπτατικὸν, valde.

Δύσαγνος, ου, ὁ ἡ ἡ, male caſtus, impurus, ſpurcus.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix ſum in venando vel piſcando, &c. Ἀλιεύων καὶ δυσαγρῶν, Plut. in Anton. cap. 29. Ex δύς, & ἄγρα, *venatio.*

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, ſeu venatio. Ex iiſd.

Δυσαγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δύς, & ἀγωγὴ, *ductus.*

Δυτάδελφος, ὁ ἡ ἡ, infelix in fratribus.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempeſtas gravis, cœli intemperies. A

Δυσαερος, ου, ὁ ἡ ἡ, malum habens aërem.

Δυσαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, graviter ſpirans. Ex δύς, & ἄω, *ſpiro.*

Δυσάθλιος, ου, valde miſer.

Δδσαι, a. 1. inf. act. v. δύω, vel δύνω.

Δυσαίακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, graviter & miſerabiliter defletus; (2) qui non facile lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δύς, & αἰάζω, *lugeo.*

Δυσαιανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem.

Δυσαίνυτος, ου, infamis.

Δυσαίρετος, ου, difficilis expugnatu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum labefactio. Ex δύς, & αἴσθησις, *ſenſus.*

Δυσαίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſenſu non valens, hebetem ſenſum habens; (2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cui ærumnoſa eſt vita, qui vitam miſeram degit.

Δυσαλγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δύς, & ἄλγος, *dolor.*

Δυσάλγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δυσαλγής.

Δυσαλθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δύς, & ἄλθος, *ſanatio.*

Δυσάλθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab ipſo.

Δυσαλλοίωτος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui vix mutari poteſt.

Δυσάλυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δύς, & ἀλύσκω, *evito.*

Δυσάλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur.

Δυσάμβατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter adiri aut ſcandi poteſt, impervius. Ex δύς, ἀνὰ & βαίνω, *ſcando.*

Δυσάμμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ſeq.

Δυσάμμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, Heſ. Ex δύς, & μόρος, *fatum.*

Δυσαναξίβαστος, ὁ ἡ ἡ, qui haud facile adduci, adſuefieri alicui rei poteſt.

Δυσα ἀγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre rejicitur, vel exſcreatur, non facile excreabilis; (2) difficilis perſuaſu. Ex δύς, & ἀνάγω.

Δυσανάδοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non facile digeritur & in membra diſtribuitur.

Δυσανάκλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, revocatu difficilis, qui ægre revocari poteſt. Ex δύς, & ἀνακαλέω, *revoco.*

Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur. Ex δύς, & ἀνακομίζω, *reduco.*

Δυσανάκρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter commiſcetur ſeu temperatur. Ex δύς, & ἀνακεράννυμι, *commiſceo.*

Δυσανάλωτος, idem quod δυσαλγ.

Δυσανάλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficile reſocillari, aut recreari poteſt. Ex δύς, & ἀναλαμβάνω, *recupero.*

Δυσανάλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre reſolubilis, ſeu diſſolubilis. Ex δύς, & ἀναλύω, *reſolvo.*

Δυσανάλωτος, ον, qui non poteſt abſumi, confici.

Δυσανάπειστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vix diſſuaderi poteſt; (2) qui ægre ab opinione poteſt deduci. Ex δύς, & ἀναπείθω, *perſuadeo.*

Δυσανάπλους, ον, non navigabilis, adverſo flumine.

Δυσανάπλωτος, ον, vix tranabilis.

Δυσανάπνους, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre reſpirans. Ex δύς, & ἀναπνέω, *reſpiro.*

Δυσανάπορος, ον, difficilis tranſitu, ſ. ad quem non facile tranſitur.

Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægre e morbo convaleſcit.

Δυσαναχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor, Δυσαναχετῶντες δὴ τοῖς γεγεννημένοις, Plut. ὡς θανάτῳ, Ph. A

Δυσαίσχετος, ος, ὁ ἡ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

Δυσαναχέτως, *Adverb.* ægro animo, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, everſu difficilis. Ex δύς, & ἀνατρέπω.

Δυσα-

Δυσανεφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. Ex δὺς, & ἀνεφίρω, *ſurſum fero, exſuo.*

Δυσάνεκτος, idem quod δυσανάσχητος.

Δυσάνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, moroſus, difficilis; (2) anxius. Ex δὺς, & ἄνια, *mœror.*

Δυσάνοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, adſcenſu difficilis; (2) ad quem accedi vix poteſt.

Δυσανολβος, ον, miſer.

Δυσαγωνίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum quo male & periculoſe decertatur, fortis, bellicoſus. Ex δὺς, & ἀνταγανίζομαι.

Δυσαντὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod

Δυσάντητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus malus, ſeu ſiniſter eſt occurſus; (2) difficilis, ſævus. Ex δὺς, & ἀντάω, *occurro.*

Δυσαντιόπλητος, ε. ὁ ἡ ἡ, adſpectu terribilis. Ex δὺς, & ἀντιόπλεω, *contra adſpicio.*

Δυσαντίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui vix contradici poteſt, qui vix refelli poteſt; (2) cui reſiſti non poteſt.

Δυσαντίρρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui ægre contradici poteſt.

Δυσαντιρρήτως, *Adv.* ita, ut vix contradici queat.

Δυσαντοφθάλμητος, ον, cui reſiſti non poteſt, invictus.

Δυσάνωρ ορος, infelix viro, qui viro infeliciter ſuccedit.

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

Δυσαπαλλαξία, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter abjici poteſt; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari poſſumus. Ex δὺς, & ἀπαλλάττω, *dimitto.*

Δυσαπαλλάκτως, ut haud facile diſcedi, liberari poſſis.

Δυσαπάλιπλος, ον, non facile abluendus.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης.

Δυσαπατήτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi poteſt. Ex δὺς, & ἀπατάω, *decipio.*

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix non credo.

Δυσαποδείκλος, ον, ægre demonſtrandus.

Δυσαποδίδακτος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre dedocetur.

Δυσαποκατάστασις, ἡ, ægritudo, languor.

Δυσαπόκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis ad reſpondendum, cui difficulter reſponderi poteſt. Ex δὺς, & ἀποκρίνομαι, *reſpondeo.*

Δυσαποκρίτως, *Adv.* ita, ut ægre reſponderi queat.

Δυσαπολόγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre defenditur vel excuſatur. Ex δὺς, & ἀπολογέομαι, *excuſo.*

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel abſolvi queat.

Δυσαπόνιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix deleri, vel elui poteſt. Ex δὺς, & ἀπονίπτω, *eluo.*

Δυσαπόπαυστος ε, ὁ ἡ ἡ, cui vix finem impone poſſumus, vix ſedabilis; (2) ſtrenuus in bello. Ex δὺς, & ἀποπαύομαι, *ceſſo.*

Δυσαποπαύστως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi poſſit; (2) firmiſſime.

Δυσαπόπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. Ex δὺς, & ἀποπλυνω, *abluo.*

Δυσαπόπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix decidit, ſeu delabitur. Ex δὺς, & ἀποπίπτω, *decido.*

Δυσαπόρρυπτος, ον, qui elui non poteſt.

Δυσαπόσπαστος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre avellitur. Ex δὺς, & ἀποσπάω, *avello.*

Δυσαποσπάστως, *Adv.* ita, ut ægre avelli poſſit, more eorum, quæ difficulter avelluntur.

Δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus, aut abſolvendus.

Δυσαπότρεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δὺς, & ἀποτρέπω.

Δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri non poteſt.

Δυσάρκλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre citatricem ducens. Ex δὺς, & ἀπαλέω.

Δυσαπλησπος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρίσκομαι, diſplic o.

Δυσάρισκος, ε, ὁ, ineptus gratiæ aucupator.

Δυσαρίστως, ὡς, non ſum hilariter adfectus, moroſum me præbeo, offenſo ſum animo. A δυσάρις.

Δυσαρέσκεια, ας, ἡ, diſplicentia ſui & tædium. A δυσαρίσκω.

Δυσάρεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui placere difficulter queas, moroſus, unde τὸ δυσάρεστον, ε, moroſitas. Ex δὺς, & ἄρεστὸς, *gratus.*

Δυσαρίστως, *Adv.* moroſe, iniquo animo.

Δυσαριθμητος, ον, innumerabilis.

Δυσαρισοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato.

Δύσαρκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui difficile eſt imperare, contumax. Ex δὺς, & ἀρχὴ.

Δύσαρμοσία, ας, ἡ, diſconvenientia, diſcordia. Ex δὺς, & ἁρμόζω, *congruo.*

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυσάχετος, ε, ὁ ἡ ἡ, intolerabilitate moleſtus.

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ἡ, inhoſpitalitas loci.

Δύσαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, & δυσαύλιστος, ad commorandum, diverſandum parum commodus. A δύς & αὐλὴ.

Δυσαυξὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui difficulter augeſcit, auctu difficilis. Ex δὺς, & αὔξω.

Δυσαύξητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσαυχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, moleſtus ſeſe jactando. Ex δὺς, & αὐχὴ,

Δυσαφαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, oneroſus, moleſtus. Ex δὺς, & ἄχθος, *moleſtia.*

Δυσβάστακτος, ε, ὁ ἡ ἡ. difficilis portatu.

Δυσβατοποίσμαι, ὑμαι, difficilem aditum, tranſitum, vel receptum facio. Ex δύσβατος, & ποιεομαι, *facio.*

Δύσβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter adiri, aut ſcandi poteſt, inacceſſus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ε, adeundi, ſeu tranſeundi difficultas. Ex δὺς, & βαίνω, *eo.*

Δυσβαύκτος, ον, lamentabilis.

Δυσβιοτος, ον, miſer, ærumnoſus.

Δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

Δυσβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, difficulter germinans.

Δυσβοήθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui vix ſuccurri poteſt, ægre medicabilis. Ex δὺς, & βοηθέω, *auxilior.*

Δυσβόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δὺς, & βάλλω, *jacio.*

Δυσβουλία, ας, ἡ, malum conſilium, infelicitas conſilii. A

Δύσβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus malum vel infelix eſt conſilium. Ex δὺς, & βουλὴ, *conſilium.*

Δύσβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσβωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui terra eſt aſpera, vel gleba difficilis. Ex δὺς, & βῶλος, *gleba.*

Δύσγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δὺς, & γάμος, *nuptiæ.*

Δυσγαργαλὶς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, qui ſe ægre manibus titillari vel contrectari ſinit. Ex δὺς, & γαργαλίζω, *titillo.*

Δυσγαργάλιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγάργαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obſcuritas; (2) animus degener, ignavia. A

Δυσγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ignobilis, qui claro genere non eſt ortus; (2) degener. Ex δὺς, & γένος.

Δυσγεφύρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ponte vix jungi poteſt, qui ægre fert pontem. Ex δὺς, & γεφύρα, *pont. jungo.*

Δυσγεωργητὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter coli poteſt. Ex δὺς, & γεωργέω, *terram colo.*

Δυσγνώριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnoſci poteſt. Ex δὺς, & γνωρίζω, *noſcito.*

Δύσγναστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Δυσγοήτευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile fascinari poteſt; (2) qui non facile vel illecebris, vel ſtupore adficitur. Ex δὺς, & γοητεύω, *fallino.*

Δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas diſcendas.

Δυσγράπτως, ε, ὁ ἡ ἡ, ſcriptum invenitur

δυσγρήπτος, e quo non facile lucrum percipi poteſt. Ex δὺς, & γρηπτὸς.

Δυσδαιμονία, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δὺς, & δαίμων, *fortuna, fors.*

Δυσδάκρυτος, ον, lacrimabilis.

Δυσδαμαρτος, ον, infelix uxore.

Δυσδεικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, demonſtratu difficilis. Ex δὺς, & δείκνυμι, *demonſtro.*

Δυσδρὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter videri poteſt. Ex δὺς, & δέρκω, *video.*

Δυσδιάβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, tranſitu difficilis, impervius. Ex δὺς, & διαβαίνω, *tranſeo.*

Δυσδιάγνωστος, ον, obſcurus.

Δυσδιάγωγος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον πωιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία πρὸ βαφίων, Strabo lib. 16.

Δυσδιάθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, diſpoſitu ſeu compoſitu difficilis; (2) non venabilis. Ex δὺς, & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficulter diviſibilis. Ex δὺς, & διαιρέω, *divido.*

Δυσδιάκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus arbitrium difficile eſt, de quo difficile eſt arbitrari. Ex δὺς, & διακρίνω, *arbitror.*

Δυσδιακόμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, portatu difficilis. Ex δὺς, & διακομίζω, *porto.*

Δυσδιάκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui diſcerni, ſeu dijudicari ægre poteſt. Ex δὺς, & διακρίνω, *dijudico.*

Δυσδιάλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari poteſt. Ex δὺς, & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter diſſolvi poteſt; (2) qui iram ægre deponit. Ex δὺς, & διαλύω, *diſſolvo.*

Δυσδιανόητος, ον, obſcurus, difficilis.

Δυσδιάπνους, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre diſſlitur; (2) qui per ſpiritales meatus ægre tranſmittitur. Ex δὺς, & διαπνέω, *perſpiro.*

Δυσδιατύπωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre ad bonos mores formari poteſt. Ex δὺς, & διατυπόω, *formo.*

Δυσδιαφύκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre evitari poteſt. Ex δὺς, & διαφεύγω, *evito.*

Δυσδιαφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui difficulter ſuccipirabili cute digeruntur. Ex δὺς, & διαφορέω, *digero.*

Δυσδιάφυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre evitabilis. Ex δὺς, & διαφεύγω, *evito.*

Δυσδιαφύλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & διαφυλάττω.

Δυσδιαχάρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δὺς, & διαχαρίω, *excerno.*

Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, excitatu difficilis. Ex δυς & διεξειρω, excito.

Δυσδιεξίτητος, qui difficulter percurri, ſeu tranſiri poteſt; (2) qui percurrendo vix explicari poteſt. Ex δὺς, & διέξειμι, *tranſeo, percurro.*

Δυσδιέξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre pervius, unde exiri non poteſt.

Δυσδιερεύνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis inveſtigatu. Ex δὺς, & διερευνάω, *inveſtigo.*

Δυσδιήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, enarratu difficilis. Ex δὺς, & διηγέομαι, *enarro.*

Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος.

Δυσδιοίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, adminiſtratu vel moderatu difficilis. Ex δὺς, & διοικέω.

Δυσδιόρθατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre emendari poteſt. Ex δὺς, & διορθόω.

Δυσδοκίμας, ε, ὁ ἡ ἡ, probatu perſpectuque difficilis. Ex δὺς, & δοκιμάζω, *probo.*

Δύσαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro δύσεσαι, a δύω, *induo.*

Δυσεγχείρητος, ον, difficilis conatu.

Δύσελπος, ον, ineptus, abhorrens.

Δυσειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, deformis, turpis. Ex δὺς, & εἶδος, *forma.*

Δυσείνας, ε, ὁ ἡ ἡ, infelicitet expreſſus, conjectu difficilis. Ex δὺς & εἰκάζω.

Δυσείματος, male veſtitus. Hinc

Δυσειματόω, ῶ, fut. ώσω, malo, ſeu ſordido veſtitu utor. Ex δὺς, & εἶμα, *veſtitus.*

Δυσαμυνία, ἡ, malus & sordidus vestitus. A
Δυσάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, sordide vestitus, male indutus, pannosus. Ex δύς, & ἅμα.
Δυσαπορία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infausta. Ex δύς, & εἰρεσία.
Δυσείσοδος, ος, ὁ ἢ ἡ, accessu, difficilis inaccessus. Ex δύς, & εἴσοδος, *ingressus*.
Δυσείσπλους, ον, idem quod
Δυσείσπλωτος, ον, ὁ ἢ ἡ, ægre patens navibus. Ex δύς, & εἰσπλώω, *navem intro*.
Δυσεκβίαστος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui non facile vis adferri potest; (2) pertinax. Ex δύς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo*.
Δυσεκβίβαστος, ὁ ἢ ἡ, qui haud facile ab aliqua re revocari, abstrahi potest.
Δυσέκδοτος, ος, ὁ ἢ ἡ, non facile edendus vel elocabilis. Ex δύς, & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui ægre potest calefieri, seu incalescere. Ex δύς, & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.
Δυσεκκόμιστος, ον, ægre exportandus.
Δυσέκκοιτος, ον, non facile excernendus.
Δυσεκλάλητος, ον, non effandus.
Δυσέκλειπτος, ος, ὁ ἢ ἡ, ægre deficiens. Ex δύς, & ἐκλείπω, *deficio*.
Δυσεκλόγιστος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est. Ex δύς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor*.
Δυσέκλυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui ægre solvi vel exsolvi potest, vix exsolubilis. Ex δύς, & ἐκλύω, *exsolvo*.
Δυσέκνιπλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter elui potest. Ex δύς, & ἐκνίπλω, *eluo*.
Δυσεκπείραντος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter absolvi & ad finem perduci potest. Ex δύς, & ἐκπεράω, *ad finem perduco*.
Δυσεκπλεής, ές, unde vix enavigari potest.
Δυσεκπλώτος, ος, idem.
Δυσέκπλωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter elui potest. Ex δύς, & ἐκπλύνω, *eluo*.
Δυσεκπλωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisd.
Δυσεκπόρθητος, ον, unde evadi, exiri non potest.
Δυσεκπύητος, ος, ὁ ἢ ἡ, suppuratu difficilis, qui ægre ad suppurandum perducitur. Ex δύς, & ἐκπυέω, *suppuro*.
Δυσέκτηκτος, ον, qui non facile evacuatur.
Δυσεκφόβητος, ον, vix effugiendus.
Δυσέκφορος, ος, difficilis, durus pronunciatu.
Δυσεκφορος, dure ad pronunciandum.
Δυσέλεγκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter redargui potest. Ex δύς, & ἐλέγχω, *redarguo*.
Δυσέλικτος, ος, ὁ ἢ ἡ, difficile evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς, & ἕλισσω, *volvo*.
Δυσελκής, ές, ὁ ἢ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς, & ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iisd.
Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi potest.
Δύσελπις, ιδος, ὁ ἢ ἡ, qui est abjectæ spei.
Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope despero.
Δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. Ex iisd.
Δυσέλπιστος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod δύσελπις.
Δυσελπίστως, cum mala spe, sine spe.
Δυσέμβατος, ος, ὁ ἢ ἡ, in quo incedi ægre potest, qui pedibus calcari nequit.
Δυσεμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest.
Δυσέμβολος, ος, ὁ ἢ ἡ, difficilis accessu, in quem difficulter invasio fieri potest, item ad quem vix perveniri potest. Ex δύς, & ἐμβάλλω, *injicio*.
Δυσεμετέω, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.
Δυσεμέω, idem.
Δυσέμετος, ος, ὁ ἢ ἡ, ægre vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex δύς, & ἐμέω.
Δυσέμφατος, ος, ὁ ἢ ἡ, malæ & molestæ significationis. Ex δύς, & ἐμφαίνω, *significo*.
Δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.
Δυσεντερικὸς, ὴ, όν, dysentericus; (2) qui dysenteria laborat.
Δυσεντεριώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, idem. A
Δυσέντερος, idem. Ex δύς, & ἔντερον.
Δυσεντολμος, ος, ὁ ἢ ἡ, ad quem non facile patet aditus; (2) inaffabilis. Ex δύς, & ἐντυγχάνω, *adeo*.
Δυσεντευξία, ἡ, morositas.
Δυσένωτος, ος, non facile in unum conjungendus.
Δυσεξάγωγος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς, & ἐξάγω, *educo*.
Δυσεξάλειπτος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter deletur s. obliteratur. Ex δύς, & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλακτος, ος, ὁ ἢ ἡ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex δύς, & ἐξαλλάττω, *muto*.
Δυσεξανάλωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui non facile consumitur. Ex δύς, & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ος, ὁ ἢ ἡ, difficilis deceptu. Ex δύς, & ἐξαπατάω, *decipio*.
Δυσεξαρίθμητος, ος, ὁ ἢ ἡ, vix numerabilis. Ex δύς, & ἐξαριθμέω, *enumero*.
Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item demonstrari potest.
Δυσεξέλικτος, ος, ὁ ἢ ἡ, difficilis explicatu & evolutu. Ex δύς, & ἐξελίττω, *evolvo*.
Δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δύς, & ἐργάζομαι.
Δυσεξερεύνητος, ος, ὁ ἢ ἡ, cujus difficilis est pericrutatio, qui non facile investigari potest. Ex δύς, & ἐξερευνάω, *investigo*.
Δυσεξεύρετος, ος, ὁ ἢ ἡ, inventu seu adinventu difficilis. Ex δύς, & ἐξευρίσκω.
Δυσεξήγητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δύς, & ἐξηγέομαι, *explico*.
Δυσεξήμερος, ος, ὁ ἢ ἡ, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari potest. Ex δύς, & ἐξημερόω, *cicuro*.
Δυσεξήνωτος, ος ὁ ἢ ἡ, vix enodabilis; (2) inenodabilis; (3) effectu difficilis. Ex δύς, & ἐξανύω. *perficio*.
Δυσεξίτηλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter elabitur seu evanescit. Ex δύς, & ἐξίτηλος.
Δυσεξίτητος, ος, ὁ ἢ ἡ, difficilis exitu. Ex δύς, & ἐξειμι, *exeo*.
Δυσεξόδευτος, ὁ ἢ ἡ, difficilem exitum habens.
Δυσεξόδιος, ος, ὁ ἢ ἡ, elatu vel expositu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς, & ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, vix emendabilis. Ex δύς, & ἐπανορθόω, *emendo*.
Δυσεπεκτάτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δύς, & ἐπεκτείνω, *extendo*.
Δυσεπίβολος, ος, ὁ ἢ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἐπίβολος, *compos*.
Δυσεπιβατος, ον, ad tu difficilis.
Δυσεπιβούλευτος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui non facile fiunt insidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς, & ὀπιβουλεύομαι, *insidior*.
Δυσεπικούρητος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui vix auxilium adferri potest. Ex δύς & ὀπικούρεω, *auxilior*.
Δυσεπίκριτος, ος, ὁ ἢ ἡ, de quo vix judicari potest. Ex δύς, & ὀπικρίνω, *judico*.
Δυσεπιμιξία, ας, ἡ, commercium non habet, qui non facile aliis admiscetur. Ex δύς, & ὀπιμίγνυμι.
Δυσεπιπόητος, idem quod δυσδιαν.
Δυσεπίσπαστος, qui non facile converti potest.
Δυσεπίσχετος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri potest. Ex δύς, & ὀπέχω, *cohibeo*.
Δυσεπιτεύκτος, ον, difficilis ad assequendum.
Δυσεπιτήδευτος, ος, ὁ ἢ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.
Δυσεπιχείρητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui non facile invadi potest; (2) confectu difficilis. Ex δύς, & ὀπιχειρέω, *manum admoveo*.
Δυσέργαστος, ος, ὁ ἢ ἡ, factu difficilis. Ex δύς, & ἐργάζομαι, *operor*.
Δυσερμὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem quod δυσβγης.
Δυσερμία, ας, difficultas; (2) segnities. A
Δύσεργος, ος, ὁ ἢ ἡ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operosus. Ex δύς, & ἔργον, *opus*.
Δυσερεύνητος, ος, ὁ ἢ ἡ, inscrutabilis. Ex δύς, & ἐρευνάω, *scrutor*.
Δυσέρημος, ος, ὁ ἢ ἡ, desertus, desolatus; (2) difficilis ob solitudinem.
Δύσερις, ιδος, ὁ ἢ ἡ, contentiosus, morosus.
Δυσέρισις, ος, ὁ ἢ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile est; (2) in infelici contentione positus. Ex δύς, & ἐρίζω.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ ἢ ἡ, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἑρμηνεύω, *interpretor*.
Δυσερμηγύτας, obscure.
Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Hes. A
Δύσερμος, ος, ὁ ἢ ἡ, infelix. *Suidæ* exspes. A δύς, & Ἑρμὴς, *Mercurius*.
Δύσερως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, invenustus, qui infelici & periculoso amore tenetur, perdite amans.
Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.
Δύσεσ, 3. s. pr. ind. v. poët. δύσομαι.
Δυσετηρία, ας, ἡ, sterilitas anni, malus annus. Ex δύς, & ἔτος, *annus*.
Δυσετυμολόγητος, ος, ὁ ἢ ἡ, cujus Etymologia vix reddi potest. Ex δύς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico*.
Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiscere non potest. A
Δυσευνήτωρ, ὁ, male cubans.
Δυσεύνητος, idem.
Δυσεύρετος, ος, ὁ ἢ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς, & ἐυρίσκω, *invenio*.
Δυσεφικτος, ος, ὁ ἢ ἡ, ad quem vix pervenire possumus; (2) cui vix pares esse possumus, Herodian, 2, 11.
Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.
Δύσζηλος, ος, ὁ ἢ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς, & ζήλος.
Δυσζήλως, invide.
Δυσζήτητος, ος, ὁ ἢ ἡ, quæsitu, vel pervestigatu difficilis. Ex δύς, & ζητέω, *quæro*.
Δύσζως, ος, ὁ ἢ ἡ, cujus misera est vita. Ex δύς, & ζωὴ, *vita*.
Δυσηκὴς, ές, ες, sanatu difficilis. Nam Hes. δυσηκὴ exponit δυσίατον. Ex δύς, & ἀκέομαι, *cure, sano*.
Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens sum. A δυσήκοος.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobsequentia. Ab eod.
Δυσήκοος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter audit; (2) inobsequens, inobediens. Ex δύς, & ἀκούω, *audio*.
Δυσήλατος, ος, ὁ ἢ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δύς, & ἐλαύνω, *agito*.
Δυσηλιγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, molestam habens dormitionem; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & λίγμαι, *cubo, dormio*.
Δυσήλιος, ος, ὁ ἢ ἡ, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.
Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς, & ἡμέρα, *dies*.
Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.
Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A
Δυσημὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ægre vomens. Ex δύς, & ἐμέω, *vomo*.
Δυσηλώμενος, ος, ὁ ἢ ἡ, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς, & ἄνεμος, *ventus*.
Δυσηνίαστος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui frenis vix regi potest. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*.
Δυσηνίαστως, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex δυσηνίαστος.
Δυσηνίοχος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui frenis contineri nequit; (2) morosus; (3) doloris impatiens. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*.
Δυσηνιοχήτος, ος, ὁ ἢ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*, & ἔχω, *habeo*.
Δυσηνίως, *Adv.* idem quod δυσηνίαστως.
Δυσηνύτος, ος, ὁ ἢ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύς, & ἀνύω, *perficio*.
Δυσηπίστουν, imperf. ind. act. pro δυσπίστουν. A δυσαπίστω, *non credo*.
Δυσήρατος, ος, ὁ ἢ ἡ, aratu difficilis. Ex δύς, & ἀρόω, *aro*.
Δυσήτητος, ον, invictus, vix vincendus.
Δυσήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, tristis, qui animo tristi est. Ex δύς & ἦτορ, *cor*.
Δυσηχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, horrisonus. Ex δύς, & ἠχος, *sonus*.

Δυσθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δύς, & θάλλω, *vireo.*

Δυσθαλπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατεῖν, *iniquo animo mortem fero*, præs. inf. act. verbi δυσθανατέω.

Δυσθανατία, iniquo animo mortem fero. A

Δυσθάνατος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficulter moriens ; (2) difficilem mortem inferens ; (3) mortifer. Ex δύς, & θάνατος, *mors.*

Δυσθανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δύς, & θνήσκω.

Δυσθέατος, ος, ὁ ἡ ὁ, invisus, non visus ; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δύς, & θεάομαι, *adspicio.*

Δυσθενέω, deficio viribus.

Δυσθενία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, impius ; odiosus Deo. Ex δύς, & θεός, *Deus.*

Δυσθεράπευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre sanabilis. Ex δύς. & θεραπεύω, *sano.*

Δυσθερὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, calefactu difficilis. Ex δύς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, male adficio, languidum reddo. Ex δύς, & θετός.

Δύσθετος, ὁ ἡ ὁ, male situs ; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς, & θεωρέω, *contemplor.*

Δυσθήρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis venatu ; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, θήρα.

Δύσθηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

Δυσθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δύς, & θησαυρός.

Δύσθραυς, υς, ὁ ἡ ὁ, qui ægre frangitur. Ex δύς, & θραύω, *frango.*

Δύσθρους, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυσθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύσθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, graviter animo adfectus ; (2) quem pœnitentia facti subit.

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo.*

Δυσίατος, ος, ὁ ἡ ὁ, incurabilis ; (2) curatu difficilis. Ex δύς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς, & ἱδρώς.

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico ; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δύς, & ἱερὸς, *sacer.*

Δυσθάλασσος, vel δυσθάλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre amabilis ; (2) ægre cupidus ; (3) improbus & protervus amator. Ex δύς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ος, ὁ ἡ ὁ, equitatui minus idoneus. Ex δύς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *jubeo*, *occido.*

Δυσίχνευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δύς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δύς, & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, purgatu difficilis. Ex δύς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

Δυσκαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς, & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Δύσκαπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, fumum molestum habens. Ex δύς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκαρτέρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre tolerabilis ; (2) plane intolerabilis. Ex δύς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκαταγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, expugnatu difficilis. Ex δύς, & καταγανίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, fractu difficilis. Ex δύς, & κλάω, *frango.*

Δυσκατάκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex δύς, & κατακλύω, *frango.*

Δυσκατάκλυστος, ον, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δύς, & καταλλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre solubilis. Ex δύς, & καταλύω, *dissolvo.*

Δυσκαταμάθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis ad discendum. Ex δύς, & καταμανθάνω, *disco.*

Δυσκαταμάθητος, *Adv.* ita ut vix addisci, vel intelligi possit. A

Δυσκαταμάχητος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix expugnabilis. Ex δύς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix potest animadverti. Ex δύς, & κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δύς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκατάπαυστος, *Adv.* ita, ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκατάπολεμητὸς, ον, vix bello subigendus.

Δυσκατάπτυστος, ον, vix efficiendus.

Δυσκατάπρακτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis deglutitu. Ex δύς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui conceptum non perficit. Ex δύς, & καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile extingui nequit. Ex δύς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, sedatu difficilis. Ex δύς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui contemni vix potest. Ex δύς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui effici seu confici ægre potest ; (2) difficilis concoctu. Ex δύς, & κατεργάζομαι, *conficio.*

Δυσκατόπλευστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui spectari vix potest. Ex δύς, & κατόπλομαι, *specto.*

Δυσκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter ex animi sententia conficitur ; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς, & κατορθόω.

Δυσκατάτμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς, & κατατέμνω.

Δυσκέλαδος, ος, ὁ ἡ ὁ, malum sonum edens, horrisonus ; (2) maledicus.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, a δύσκω, pro δυώκω, vel δύω.

Δυσκερδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, graves curas habens ; (2) difficilis ; (3) infestus. Ex δύς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus ; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δύς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, inglorius, infamis. Ex δύς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλεής.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδόνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui male ominis est, male ominatus. Ex δύς, & κληδονίζομαι, *ominor.*

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor ; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, fors difficilis & aspera, infortunium. A

Δύσκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem fors difficilis premit. Ex δυς, & κλῆρος, *fors.*

Δύσκλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ingloriius, inhonoratus, celebris. Ex δύς, & κλυτὸς, *clarus.*

Δυσκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δύς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ος, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ, æque & non sine molestia cubo Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A

Δύσκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, male & incommode cubans. Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. Δυσκολαίνει ποιὸς ἐμὲ, ἡ βρενθύεται, Arist. Lys. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

Δυσκόλλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui glutinari difficulter potest, glutine vix sociabilis. Ex δύς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Ex δύσκολος, & κάμπω.

Δυσκολόκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficil m somnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficil's in sumendo cibo ; (2) morosus ; (3) difficilis ; (4) acerbus. Ex δύς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre tolerabilis. Ex δύς, & κομίζω, *tolero, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δύς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, male temperatus. Ex δύς, & κεράννυμι, *tempero.*

Δύσκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est, Ex δύς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facile sit judicare, ita, ut difficilis sit disceptatio.

Δύσκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δύς, & κλητὸς.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. Ex δύς, & κύβος, *tessera.*

Δυσκύμαντος, ος, procellosus.

Δύσκωφος, ος, ὁ ἡ ὁ, surdaster.

Δύσλεκτος, ος, infelici conjugio utens.

Δύσληπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, captu difficilis. Ex δύς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ratiocinatu difficilis ; (2) inconsideratus, qui reputatus & perpensus non est. Ex δύς, & λογίζομαι.

Δυσλεφος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλίφως, *Adv.* difficulter, periculose.

Δύσλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix solvi potest.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexus non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, indocilitas. A

Δυσμαθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δύς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile discendo.

Δυσμανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, rarefactu difficilis. Ex δύς, & μανὸς, *rarus.*

Δυσμαρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, difficilis. Ex δύς, & μέρη, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, ita, ut vix sim expugnabilis.

Δυσμάχητος, &

Δύσμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμείλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter seu vix mulceri potest, implacabilis. Ex δύς, & μειλίσσω, *mollitum reddo, placo.*

Δυσμενέω, animo erga aliquem sum male adfecto, adversor. Ex δύς, & μένος.

Δυσμενέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro δυσμενέσι. A δυσμενής.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

Δυσμενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δύς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενής.

Δυσμετάβλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis mutatu. Ex δύς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δύς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δύς, & μετατίθημι.

Δυσμε-

Δυσμετακίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile transmoveri seu mutari potest. Ex δύς, & μετακίνεω, *transmoveo*.

Δισμετάκλαυτος, ον, immiserecors, inexorabilis.

Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod

Δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis, s. flexibilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμετόπειστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre de sententia dimoveri potest.

Δισμεταχείριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui capi aut teneri ægre potest; (2) qui vix tractari potest; (3) insuperabilis. Ex δύς, & μεταχειρίζω, *manu tracto*.

Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσαγωγός.

Δυσμίτρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem metiri non est facile. Ex δύς, & μετρίω, *metior*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus solis; (2) occasus quilibet; (3) finis. A δύω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, cujus gravis est ira; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δύς, & μῆνις, *ira*.

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ ἡ ἡ, mala, seu infesta mater.

Δισμήτης, ε, ο, mala meditans, mala consilia animo volvens. Ex δύς, & μῆτις.

Δυσμήτις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσμήτωρ, ὁ, sævam, &c. matrem habens.

Δυσμηχανάω, difficultate laboro, frustra conor.

Δυσμικὸς, ἡ, ὸν, occidentalis. A δυσμὴ.

Δύσμικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile cum alio misceri potest. Ex δύς. & μικτός.

Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem.

Δυσμίμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix imitabilis. Ex δύς, & μιμέομαι, *imitor*.

Δυσμισητὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, exosus. Ex δύς, & μισέω, *odi*.

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix. Ex δύς, & μοῖρα, *fors*.

Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, qua quis fatum adversum experitur. A

Δύσμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) mali infelicique morte periens. Ex δύς, & μόρος, *fatum*.

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas, forma turpis & indecora. A

Δύσμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, deformis, infelici forma præditus, turpis adspectu.

Δύσμισος, ον, abhorrens a musis, parum suavis.

Δυσνίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui haud facile vinci potest.

Δύσνιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre lavari, aut elui potest; (2) qui ægre deleri potest. Ex δύς, & νίπτω, *lavo*.

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς, & νόος.

Δυσνόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre intelligi potest, vix intelligibilis, difficilis intellectu.

Δυσνοήτως, *Adv.* perobscure.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio; (2) improbitas. Ex δύς, & νόμος, *lex*.

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens & legibus nefarius.

Δύσνος, *contr.* δύσνους, ε, ὁ ἡ ἡ, qui mala est mente adversus alquem, malevolus, inimicus. Ex δύς. & νόος, *mens*.

Δύσοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis, infaustus, *Epith.* iter facientis vel itineris.

Δυσόμβυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravis nuptiis. Ex δύς, & νυμφεύω, *nuptum do*.

Δύσνυμφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui inauspicatas contraxit nuptias, infelix consors. Ex δύς, & νύμφη, *sponsa*.

Δυσξήραντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter inarescit, difficilis siccatu. Ex δύς, & ξηραίνω.

Δυσξύμβλητος, ον, obscurus.

Δυσξύμβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex δύς, & ζυμβάλλω.

Δυσξύνετος, ε, ὁ ἡ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, & ζυνίημι.

Δύσοιγκος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde gravis. Ex δύς, & ὄγκος, *moles*.

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & imperviam viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter impervium sive malum.

Δύσοδμος, ε, ὁ ἡ ἡ, malum odorem spirans, olidus, fœtidus. Ex δύς, & ὀδμὴ, *odor*.

Δύσοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, per quem difficulter iter fieri potest; (2) invius, avius; (3) *Subst.* via difficilis, aspera, & salebrosa.

Δυσοδοπαίπολος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δύς, & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, dispensatu difficilis. Ex δύς, & οἰκονομέω, *dispenso*.

Δύσοικος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod δύσοικος. Ex

Δύσοικος, ε, ὁ ἡ ἡ, immisericors.

Δύσοιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δύς, & οἶμη, *semita*, *via*.

Δύσοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem difficulter ferre queas, ægre tolerabilis. Ex δύς, & οἶος.

Δυσοίως, *Adv.* ita ut vix feras.

Δυσοιωνισμὸς, ὁ, omen infaustum.

Δυσοιώνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, inauspicatus, sinistri auspicii. Ex δύς, & οἰωνὸς, *augurium*.

Δυσοκνος, ὁ ἡ ἡ, piger, segnis. Ex δύς & ὄκνος.

Δυσοκνως, *Adv.* pigre, segniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficulter interiens.

Δυσόμβερος, ον, pluviosus.

Δυσόμιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum quo consuetudinem habere & colloqui difficulter possumus, ægre, adfabilis. Ex δύς, & ὅμιλος, *cœtus*.

Δυσομίλητος, ον, idem.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus.

Δυσόμοιος, ε, ὁ ἡ ἡ, dissimilis.

Δυσόνειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, molestis somniis molestans. Ex δύς, & ὄνειρ, *somnium*.

Δύσοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre videtur. Ex δύς, & ὄπτομαι, *video*.

Δυσόρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest. Ex δύς, & ὁράω, *video*.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

Δυσοργία, ἡ, iracundia.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργίτας, iracundus.

Δύσοργος, ε, ὁ ἡ ἡ, iracundus, qui graviter irascitur. Ex δύς, & ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριστος, ε, ὁ ἡ ἡ. qui definiri & determinari vix potest. Ex δύς, & ὁρίζω.

Δύσορμος, ε, ὁ ἡ ἡ, stationem navium difficilem & incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος. ὁ ἡ ἡ, qui adversa ave fit.

Δυσορφναῖος, α, ον, obscurus, caligniosus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

Δύσοσμος, ὁ ἡ ἡ, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς, & ὀσμὴ, *odor*.

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Aret.* Ex δύς, & οὖρον, *urina*.

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ suppressio. Ex iisd. Hinc

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

Δυσουρικὸς, ἡ, ὸν, urinæ difficultati obnoxius.

Δυσόχιος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix, qui secundo vento non provehitur. Ex δύς, & ὄχος.

Δύσοψος, ε, ὁ ἡ ἡ, custodiu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. A δυσπαθὴς.

Δυσπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, laborum miseriarumque patiens. Ex δύς, & πάθος, *passio*.

Δυσπάλαιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex δύς, & παλαίω, *luctor*.

Δυστάλαρος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis & malis instructus artibus, Hes. Ex δύς, & πάλαμη.

Δυσπαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, difficilem luctam adferens, non facile superabilis, superatu difficilis; (2) difficilis. Ex δύς, & πάλη.

Δυσπάλυ, confusio, labefacto.

Δυσπαραβούλητος, ον, cui auxilium ferri non potest.

Δυσπαράβουλος, ον, male consulens.

Δυσπαραδεκτικὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis admissu seu pere piu. Ex δύς, & παραδέχομαι.

Δυσπαρδίκλας, difficulter ad credendum, ἔχειν, vix credere.

Δυσπαρείτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δύς, & παραιτέομαι, *exoro*.

Δυσπαρακλητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακλήτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, intellectu difficilis. Ex δύς, & παρακλεβέω.

Δυσπαρακόμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. Ex δύς, & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui verbis vix flecti potest, qui hortamenta & suasiones ægre admittit. Ex δύς, & παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλόϊστος, ις, ὁ ἡ ἡ, ad præter-navigandum difficilis, *Strab.* lib. 16.

Δυσπάρδυτος, ον, in quo, s. quocum ægre cubatur, non bene dormitur.

Δυσπαρηγόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix consolabilis, consolatu difficilis, omninoque vehementissimus, velut amor. Ex δύς, & παρηγορέω.

Δυσπαρήγορος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* q. d. inconsolabiliter, consolationem non admittendo.

Δυσπάρθενος, ον, inconsolabilis.

Δυσπάρθενος, ε, ἡ, virgo misera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus et infelix Paris; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris.

Δυσπάρτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς, & πάρειμι, *progredior*.

Δυσπόρωδος, ον, difficilis transitu.

Δυσπατητος, ον, asper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, inobsequentia. A

Δυσπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre paret et obsequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre persuaderi potest. Ex δυς, & πείθω.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobsequenter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas experientiæ.

Δυσπειστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre sibi persuaderi quidquam finit. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπείστως, *Adv.* ita ut ægre aliquid alicui persuadeatur.

Δύσπεμπλος, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest.

Δυσπίμφελος, ε, ὁ ἡ ἡ, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempestuosus. Ex δυς, & πέμπω, *mitto*.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, graviter lugens. Ex δύς, & πένθος, *luctus*.

Δυσπεπέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

Δύσπεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, concoctu difficilis. Ex δύς, & πέπτω, *coquo*.

Δυσπέρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter transitur. Ex δύς, & περάω, *transeo*.

Δυσπεριαθαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex δύς, & περιαθαιρέω, *demo*.

Δυσπεριάθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile circumpurgari potest. Ex δύς, & περιαθαίρω, *circumpurgo*.

Δυσπερίληπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter comprehendi potest. Ex δύς, & περιλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis intellectu. Ex δύς, & περινοέω, *intelligo*.

Δυσπερίψυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter prefrigescens.

Δυσπετίω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adversis casibus agor; (2) male me habeo; (3) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δύς, & πίπτω, *cado*.

Δυσπετῶς, ægre, molestè; (2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. Ex δύς, & πέπτω, *coquo*.

Δυσπινὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex δύς, et πίνος, *sordes*.

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter credit, incredulus

credulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δύς, & πίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δυσπλαγχνος, ον, immitis, sævus.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, sed misere.

Δύσπλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non facile percellitur, seu perturbatur. Ex δύς, & πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, completu, seu perfectu difficilis. Ex δύς, & πλήρόω, compleo.

Δυσπλοος, ος, ὁ ἡ ἡ, navigatu difficilis; (2) malesidus navibus. Ex δύς, & πλόος.

Δύσπλύτος, ον, ægrè eluendus.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro.

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, όν, respirandi difficultate laborans. A

Δύσπνοος, contr. δύσπνους, idem. Ex δύς, & πνέω, spiro.

Δυσπολέμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bello ægre capi potest. Ex δύς, & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, obsessu difficilis. Ex δύς, & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, ærumnosus. Ex δύς, & πόνος, labor.

Δυσπόνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficili labore fit. Ex δύς, & πονέω, laboro.

Δυσπόρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπόριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre parabilis. Ex δύς, & πορίζω, paro.

Δύσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter transiri potest. Ex δύς, & πόρος, transitus.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor.

Δυσποτμία, ας, ἡ, fors, seu fortuna adversa.

Δύσποτμος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui fors est adversa, infelix. Ex δύς, & πότμος, fors.

Δυσπότμως, Adv. infeliciter, misere.

Δύσποτος, ον, amarus, de potu, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

Δυσπραγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δύς, & πράττω, ago.

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγὴς.

Δυσπραγματεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δύς, & πρᾶγμα.

Δύσπρακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, factu difficilis. Ex δύς, & πράττω, facio. Unde

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, indecorus, turpis. Ex δύς, & πρέπω, decorus sum.

Δύσπριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis. Ex δύς, & πρίω, serra seco.

Δυσπρόμαχος, ὁ ἡ ἡ, inhabilis ad defendendendum alterum.

Δυσπρόπλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non facile procidens. Ex δύς, & πρόσπίπτω, procido.

Δυσπρόσαντος, ὁ ἡ ἡ, haud facilis accessu.

Δυσπρόσβλητος, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre admittitur, seu recipitur. Ex δύς, & προσδέχομαι, admitto.

Δυσπροσήγορος, ος, ὁ ἡ ἡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in colloquiis. Ex δύς, & προσηγορία, alloquor.

Δυσπροσηγόρως, Adv. ita ut alloqui difficile sit.

Δυσπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter adiri, seu accedi potest; (2) qui non est adfabilis. Ex δύς, & πρόσειμι, adeo.

Δυσπροσίτως, Adv. ita ut ægre adiri possit.

Δυσπρόσμικτος, et

Δυσπρόσοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δυσπρόσιτος. Ex δύς, & πρόσοδος.

Δυσπρόσωπος, ον, idem; intractabilis, vix ferendus.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, adspectu difficilis; (2) qui adspectus infausti est. Ex δύς, & πρόσωπον, adspicio.

Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt.

Δυσπροσπέλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, accessu difficilis, qui ægre adiri potest. Ex δύς, & προσπελάζω, accedo.

Δυσπρόσρητος, ον, non adfabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui deformi facie est, adspectu tristis.

Δυσπύητος, ος, ὁ ἡ ἡ, suppuratu difficilis. Ex δύς, & πυέω, suppuro.

Δυσραγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ruptu difficilis. Ex δύς, & ῥήγνυμι, rumpo.

Δύσρηκτος, ον, qui non facile perrumpi potest.

Δύσρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre dici seu pronunciari potest; (2) non facile dicendus. Ex δύς, & ῥέω, dico.

Δυσριγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Δύσριγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, algiosus.

Δυσροέω, non bene succedo, non prospere fluo.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβὴς.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A δυσσεβέω.

Δυσσεβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, impius. Ex δύς, & Σέβομαι, religiose colo.

Δυσσεβῶς, impie.

Δύσειστος, firmus, immobilis.

Δύσετο, 2. sing. præs. imper. med. Poët. pro δύσεο, & hoc Ion. pro δύσεσο, a δύσομαι.

Δύσομαι, Poët. subeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυσομένάων, Æol. & Poët. pro δυσομένων. A δύσομαι.

Δύσοος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus. Ex δύς, & Σόος, salvus, vel Σόω, in fugam conjicio.

Δυσούμενος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre colens, ægre sociabilis. Ex δύς, & Συμβαίνω, coëo.

Δυσύνακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter cogi, seu colligi potest. Ex δύς, & Συνάγω.

Δυσυνειδήτεος, ον, &

Δυσύνοπτος, ον, valde obscurus.

Δύσαυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ordinatu difficilis. Ex δύς, & τάττω, ordino.

Δυσάλας, ανος, valde miser, ærumnosus.

Δύσανον, Dor. pro δύσηνον.

Δυσάραχος, ον, valde ventosus, procellosus.

Δυσέκμαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri, aut comprehendi potest, Soph. Oed. Tyran. 109. Ex δύς, & τεκμαίρω, certis signis ostendo.

Δυσεκνία, ας, ἡ, infelicitas liberis. A

Δύσεκνος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix liberis. Ex δύς, & τέκνον, filius, vel filia.

Δυσερπὴς, ές, molestus.

Δύσηκλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre liquabilis. Ex. δύς, & τήκω, liquefacio.

Δυσηνία, ας, ἡ, miseria, ærumna, calamitas. A

Δύσηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δύς, & ἵστημι, sisto, quasi qui non invenit, ubi consistat.

Δυσήρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & τηρέω.

Δυσιχνεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, investigatu difficilis. Ex δύς, & ιχνεύω.

Δυσιθάσευτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non finit.

Δυσλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ærumnosus.

Δύσλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, toleratu difficilis. Ex δύς, & τλάω, tolero.

Δυσοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. δυσοκέω.

Δυσοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυσοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύσοκος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter pariens.

Δυσορμος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis cæsu. Ex δύς, & τέμνω, cædo, seco.

Δύσος, ον, valde molestus, gravis. A σένω.

Δυσπάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Hinc

Δυσπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.

Δυσπος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, absurdus.

Δυσόχατος, ος, ὁ ἡ ἡ, conjectu difficilis. Ex δύς, & στοχάζω, conjicio.

Δυστράπεζος, ον, nefandis cibis utens.

Δυστραπελία, ας, ἡ, perversitas & malignitas morum, improbi mores; (2) molestia aliquid efficiendi. A

Δυστράπελος, ος, ὁ ἡ ἡ, morosus, qui difficulter moveri potest, cujus animus ægre flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur; (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit. Ex δύς, & ἑτραπον, a τρέπω, verto.

Δυστραπέλως, Adverb. implacide, contumaciter, (2) inconcinne, incondite.

Δυστράπητος, ον, non facile loco movendus.

Δυστροπία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas, malignitas & pravitas animi. A

Δύστροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ingenio & moribus est difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δύς, & τρόπος, vel τρέπω.

Δυστρόπως, Adv. maligne, morum quadam perversitate.

Δύστροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δύς, & τρέφω, alo.

Δυστρύπητος, ος, ὁ ἡ ἡ, terebratu difficilis. Ex δύς, & τρυπάω, terebro.

Δυστυχέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. Δυστυχεῖν ὡς τὸ μάλιστα, Plut. ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, Luc. A δυστυχὴς.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυστυχέω.

Δυστυχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, miser, calamitosus, infelix. Ex δύς, & τύχη, fortuna.

Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

Δυστυχῦντας, acc. pl. præs. part. act. contr. pro δυστυχέοντας, a δυστυχέω.

Δυστυχῶς, Adv. infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπνέω, ῶ, ægre obdormisco. A δύσυπνος.

Δύσυπνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre obdormiscit.

Δυσυποδίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, subductu difficilis. Ex δύς, & ὑποδιδάζω, subduco.

Δυσύποιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre sufferri potest, ægre tolerabilis. Ex δύς, & ὑποφέρω.

Δυσυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus impetus vix sustineri potest. Ex δύς, & ὑφίσταμαι.

Δυσφαλτος, ος, ὁ ἡ ἡ, labefactu & subversu difficilis. Ex δύς, & Σφάλλω, labefacto.

Δυσφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vix apparens, obscurus. Ex δύς, & φαίνομαι, apparco.

Δυσφώνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non facile visiones concipiens. Ex δύς, & φαντάζω.

Δύσφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δύς, & φημὶ, dico.

Δυσφὴς, ές, intolerandus.

Δυσφημία, ας, ἡ, probra & convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) ominosa loquor.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscœnitas verborum.

Δυσφήμιστος, ον, male ominatus.

Δύσφημος, ος, ὁ ἡ ἡ, maledicus, famam & existimationem alicujus lædens; (2) mali eminis, infaustus. Ex δύς, & φημι.

Δύσφθαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, vix corruptibilis. Ex δύς, & φθείρω, corrumpo.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto vel tolero; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile resolvitur.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi seu tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi v. c. spiritum.

Δυσφορικὸς, ὁν, animi molestiam exprimens, indicans. Vox Gramm.

Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, flebilis, luctuosus.

Δύσφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & φέρω.

Δυσφόρως, Adv. ita, ut vix portari queat; (2) moleste, ægre, iniquo animo.

Δύσφρασος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δύς, & φράζω, exprimo.

Δυσφράστως, obscure in pronunciando, dicendo.

Δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, animo ægre fero. Ex δύς, & φρονέω.

Δύσφροντις, ἡ, curis plenus, ſollicitus.
Δυσφράνας, ægro animo.
Δύσφρων, æger animo.
Δυσφροσυνάων, pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, ſolicitudo. A δύσφρων.
Δυσφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, difficile naſcens, aut proveniens. Ex δύς, & φύω, *naſcor*. Hinc
Δυσφυΐα, ας, ἡ, naſcendi difficultas.
Δυσφύλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cuſtoditu difficilis, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δύς, & φυλάσσω, *cuſtodio*.
Δύσφυσις, έως, ἡ, mala natura.
Δυσφωνία, ἡ, aſperitas vocis, ſeu ſoni. A
Δύσφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, malam vocem habens, malum aut inſuavem ſonum edens. Ex δύς, & φωνὴ, *vox*.
Δυσφώνως, *Adv.* voce aſpera, ſono inſuavi.
Δυσφώρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficile deprehendi poteſt. Ex δύς, & φωράω.
Δυσχαλίνατος, ον, effrænis.
Δυσχάριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, parum gratus, Ex δύς, & χάρις, *gratia*.
Δυσχειμερνὸς, ὴ, ὸν, difficilis habitatu ob hiberna frigora; (2) infeſtus hiberno frigore. A
Δυσχείμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex δύς, & χειμὼν, *hiems*.
Δύσχειμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Δυσχείμων, ονος, idem.
Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.
Δυσχείρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre ſuperabilis. A δύς, & χειρόω, *ſubigo*.
Δυσχεραινόντως, *Adverb.* cum indignatione & ſtomacho. A
Δυσχεραίνω, f. ανῶ, moleſte fero, gravor; (2) pertæſus ſum, indigne fero; (3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, inviſus. Δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, Plut. ὅτι πράξῃ, Luc. τὸ πρᾶγμα, Dem. A δυσχερὴς. Hinc
Δυσχεραντικὸς, ὴ, ὸν, difficilis.
Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas.
Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas; (2) moleſtia, tædium, incommodum; (3) ſævitia, acerbitas quæcunque.
Δυσχερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) moleſtus, gravis, odioſus. Ex δύς, & χείρ.
Δυσχερῶς, *Adv.* difficulter; (2) odioſe, moleſte.
Δυσχηματίστος, ὲ, ὁ ἡ ἡ, figuratu difficilis. Ex δύς, & σχηματίζω.
Δύσχιμος, pro δύσχειμος.
Δύσχιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter finditur, ſeu ſcinditur. Ex δύς, & σχίζω, *findo*.
Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna; (2) quævis veſtis ſqualida. A δύσχλαινος.
Δύσχλαινος, ος, ὁ ἡ ἡ, attrita & lacera læna indutus. Ex δύς, & χλαῖνα, *læna*.
Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus.
Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, ſqualidus, & *hinc* inviſus.
Δυσχρανὴς, ὲς, idem.
Δυσχρηστέω, ὼ difficilis, aut etiam nullius uſus ſum. Δυσχρηστοῦμαι, uſu rei cujuſpiam offendor, impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ περὶ ἀντιπάλων ζυάφη, Polyb. Ex δύς, & χρῶμαι, *utor*. Hinc
Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum.
Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. A
Δύσχρηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus difficilis eſt uſus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, ſiniſtra oracula reddens. Ex δύς, & χράομαι, *utor*, vel *oraculum reddo*.
Δυσχρήστως, ita, ut difficile ſit uti. Ab eod.
Δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A
Δύσχρους, *contr.* δύσχρως, ος, ὁ ἡ ἡ, male coloratus. Ex δύς, & χρόα, *color*.
Δύσχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Δυσχυλία, ας, ἡ, ſaporis injucunditas, ſapor inſuavis. A
Δύσχυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilem & ingratum habens ſaporem. Ex δύς, & χυλός.
Δύσχυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilem & moleſtum ſuccum, ſeu ſaporem habens.
Δύσχωλος, ος, ὁ ἡ ἡ, graviter claudicans.
Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, ſ. regionis, loca difficilia. Ex δύς, & χῶρος, *locus*.
Δυσχώριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter ſejungi aut ſecerni poteſt. Ex δύς, & χωρίζω.
Δυσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δυς, & ὀζω, *oleo*. Hinc
Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.
Δυσώλεθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δύς, & ὄλεθρος.
Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo; nolo tantum dare, quantum petitur. A
Δυσώνης, difficilis emptor, qui moroſus eſt in emendo. Ex δύς, & ωνέομαι, *emo*.
Δυσώνητος, ον, male emptus.
Δυσώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui malum eſt & infauſtum nomen; (2) cujus nomen odioſum eſt; (3) infauſtus. Ex δύς, & ὄνομα.
Δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, perſuadeo; (3) *omnino* moveo, ſed rebus deterioribus, quæ abſterrent, &c. *unde eſt* (4) horribili ſpecie perterreo; (5) hæreo, hæſitabunde adſpicio; (6) ſuſpicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κλεομβρότου τεθεμμένον; Plut. Ex δύς, & ὤψ, *vultus*, *adſpectus*. Hinc
Δυσωπησις, εως, ἡ, ipſa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, perſuaſio.
Δυσωπητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.
Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.
Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non ſinit, qui aliquid a nobis poſtulant; (2) vitioſus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δύς, & ὤψ, *oculus*, *adſpectus*.
Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. Ex δύς, & ὥρος, *cuſtos*.
Δυσωρήσουσι, 3. pl. f. ind. med. v. δυσωρέω.
Δύσωρος, ον, importunus.
Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc
Δυτικὸς, ὴ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas ſubire amat, ſeu ſolet; (3) occidentalis.
Δυτὸς, ὴ, ὸν, qui indui poteſt.
ΔΥΩ, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ ἅλλην ἀμφὶ ζῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι, Luc. 277.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt. Ex δυώδεκα, & ἄρχων.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſolvit.
Δυωδεκαεικοσίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui duorum & viginti cubitorum eſt.
Δυωδεκάμηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, & μὴν, *menſis*.
Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, *filius*.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δυώδεκα, & πῆχυς.
Δυωδεκάριθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα, & ἀριθμὸς, *numerus*.
Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *Adjec.* pro in duodecim partes diviſus; (3) pars duodecima.
Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυοῖν, gen. dual. *Att.* & *Ion.* pro δυοῖν.
Δυώνυμος, ον, duo nomina habens.
Δυῶ, acc. ſing. *per Apocop.* pro δύω.
Δυῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.
Δυωδεκάβοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δυώδεκα, & βοῦς, *bos*.
Δυωδεκαγλαμπλος, ον, duodecim flexus habens. *Epith.* curriculi.
Δυωδεκαδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, duodecim digitos habens. Ex δυώδεκα, & δάκτυλος.
Δυωδεκάδαρχος, ος, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.
Δυωδεκάδελτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim tabularum eſt, qui ex duodecim tabulis conſtat, Ex δυώδεκα, & δέλτος, *tabula*,
Δυωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens.
Δυωδεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim palmorum eſt. Ex δυώδεκα, & δῶρον, *palmus*.
Δυωδεκάεδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim baſium, ſ. laterum eſt. Ex δυώδεκα, & ἕδρα.
Δυωδεκάεθλος, ον, decies victor.
Δυωδεκαετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim annorum eſt, ducdecennis. Ex δυώδεκα, & ἔτος, *annus*.
Δυωδεκαήμερος, ον, decem dies durans.
Δυωδεκάθεον, ος, τὸ, medicamentum quoddam, antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δυώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Veſta.
Δυωδεκάθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim deorum eſt.
Δυωδεκάκις, *Adv.* duodecies. A δυώδεκα.
Δυωδεκάκλινος, ον, decem lectos ſtratos habens.
Δυωδεκάκλωνος, ον, decem ramos habens.
Δυωδεκάκρηνος, ὁ ἡ ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines, κρηνὸς, *ſcatebra ſaliens*.
Δυωδεκάκωλος, ον, decem membra, *verſus* habens.
Δυωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans.
Δυωδεκάμιλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δυωδεκάμιλλος.
Δυωδεκαμήχανος, ος, ὁ ἡ ἡ, duodecim inſtructus machinis; (2) duodecim artium peritus, verſutus. Ex δυώδεκα, & μηχανὴ.
Δυωδεκάμοιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, in duodecim partes diviſus. Ex δυώδεκα, & μοῖρα, *pars*.
Δυωδεκάπαλαι, dudum.
Δυωδεκάπηχυς, εως, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt.
Δυωδεκάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum eſt.
Δυωδεκάρχης, v. δυωδ.
Δυωδεκαὶς, v. δυωδ.
Δυωδεκάσκαλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δυώδεκα, & σκαλμός.
Δυωδεκάσκυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, duodecim habens pelles. Ex δυώδεκα, & σκύτος, *corium*.
Δυωδεκασταδίος, ον, decem ſtadia æquans.
Δυωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.
Δυωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abeſt. A δυώδεκα.
Δυωδεκατημόριον, ος, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος, & μόριον, *pars*.
Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δυωδεκάφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, duodecim folia habens. Ex δυώδεκα, & φύλλον, *folium*.
Δυωδεκάφυλον, ος, τὸ, duodecim tribus.
Δυωδεκαφόρος, vitis ſingulis menſibus uvas ferens.
Δυωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum eſt, fœm. δωδεκάτις.
Δυωδεκήϊδες, *Ion.* pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκείδης dicuntur, ſacrificia ex duodecim animalibus.
Δυωδεκήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. Ex δυώδεκα, & ἐρέσσω.
Δώω, 1. ſ. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίμι, a διδωμι.
Δώησι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δώη, & hoc *Att.* pro δοίη.
Δῶλον, *ſervum*, acc. ſing. *Dor.* pro δοῦλον.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, *ædifico*.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.
Δωματῖτις, ἡ, domeſtica.
Δωμάω, ῶ, fut. ήσω, ædifico. Οὗ ζῆμα δωμήσαντες ἔχωροῖ, Lyc. 719.
Δῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio. A δωμάω.
Δωμητὺς, ύος, ἡ, apparatus ſtructuræ, ſtructura. Ab eod.
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eod.
Δώμμεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. per *Syſtolen* pro δώωμεν, & hoc *Pœt.* pro δῶμεν.

Δῶρ, *dona*, pro δῶρα, pl. a δῶρον, *donum*.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima sedes, immunitas, & similia, quæ in primis honoris caussa alicui dantur, sive quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.

Δωρεάν, *Adv.* gratis, sine merito; (2) frustra, sine caussa. A δωρεά, cujus proprie Accusativus est, subaudiendumque venit τὸ κατά.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρῆμαι, dono. Κροῖσος ἑκατὸν δύο γατῶν δωρέεται, Herodot. Ἐλέγν σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς, Eur. Or. 117. A δῶρον, *donum*. Hinc

Δώρημα, ατος, τό, donum, munus.

Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod δωρητὸς.

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, sive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Δωριάζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Dores quondam solebant.

Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus.

Δώριος, ία, ον, idem. A

ΔΩ·ΡΙΣ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωρίσδειν, *Dorice loqui*, præs. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω, *Dorice loquor*.

Δωρισμὸς, ἕ, ὁ, Dorica loquendi ratio.

Δωρισὶ, *Adv.* Dorice. A Δωρὶς.

Δωροβόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui dona vorat, donivorus. Ex δῶρον, & βόρ⊙, vel βορὸς.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accusatio ejus, qui remp. administrat ob dona accepta. Ex δῶρον, & γράφω, *scribo*.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες τὰ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, Dem. Δωροδοκῶ παρά τινος, idem. Δεδωροδόκωται ταῦτα, id. Ex iisd.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.

Δωροδόκια, ας, ἡ, munerum acceptio.

Δωροδόκιστὶ, avide in accipiendis donis.

Δωροδόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον, & δέχομαι.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reseco. Ex δῶρον, & κόπτω, *seco*.

Δωρολαμπέω, munera accipio, muneribus me corrumpi sino.

Δωρολήπτης, ε, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio*.

Δωρολημία, ας, ἡ, munerum acceptio, aviditas.

ΔΩ˜ΡΟΝ, ε, τὸ, donum; (2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hospes, peregrinus*.

Δωροτελέω, munera solvo, fero.

Δωροφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui dona devorat, dorivorus. Ex δῶρον, & φαγεῖν, *vorare*.

Δωροφορία, ῶ, donum fero, largior. A

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A

Δωροφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui dona fert, seu portat. Ex δῶρον, & φέρω, *fero*.

Δῶς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, a δίδωμι.

Δωσεμμαι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.

Δωση, *tradat*, 3. f. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώκῃ.

Δωσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῶ.

Δωσίδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio se permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna*.

Δωσῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.

Δωσῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.

Δώσω, 1. f. fut. 1. ind. act.

Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur se daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex versione Erasmi. A δίδωμι.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ε, ὁ, idem & ab eod.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.

Δωτιναν, acc. sing. *Dor.* pro δωτίνην.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, sive munus, quod consumitur, ut vinum, vestis, &c. A δίδωμι.

Δωτίνησι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.

Δώωσ' pro δώσωσι, *dedissent*, 3. pl. a. 2. conj. *Poët.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do*.

E.

E, Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam τοῦ η, quod E latum, & pingue sonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola ε, *quinquies mille*, f. *quinque millia*.

Ἒ, ἔ, *Interjectio dolentis*, he! he!

Ἕ, *se*, acc. sing. ab ἕ, *sui*.

Ἔα, *interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quasi ab Imperativo Verbi ἐάω, *sino*. Hinc ἔα δή, *age igitur*.

Ἔα, *eram*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, a εἰμί.

Ἐᾷ, 3. f. pr. pro ἐᾷῃ, a ἐάω.

Ἐᾷσι, 3. f. pr. *Poët.* pro ἐᾶσι.

Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι.

Ἐάγλω, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠγλω, ab eodem.

Ἔαγμα, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.

Ἔαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἕδα, ab ἅδω.

Ἑαδότα, acc. f. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.

Ἔακα, perf. ind. act. ind. pro εἴακα, ab ἐάω.

Ἑάλωκα, *captus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλακα, a verbo ἁλίσκω, *capio*.

Ἑάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.

ΕΑ˜Ν, *Conjunct.* si; (2) ἐὰν μὴ, nisi; (3) geminatum cum τε notat sive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάνπερ, si; licet.

Ἑάνδανον *placebam*, 1. sing. inf. imperf. ind. act. *Att.* pro ἤνδανον, a verbo ἀνδάνω.

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, indutu pulcher; (2) splendidus; (3) tenuis, simplex, coloribus non distinctus; et (4) *Substantive* amictus, pallium, peplum. Ab ἕω, *induo*.

Ἔανται, 3. pl. pr. ind. act. *Att.* pro ἵανται, ab ἵημαι.

Ἔαξεν, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔᾶξε, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*.

ΕΑ˜Ρ, ⊙ρ, τὸ, ver; (2) sanguis; (3) pinguedo. Hinc

Ἐαρίζω, fut. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.

Ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab eod.

Ἐαρόδροπλος, ον, verno tempore decerptus.

Ἐαροτρεφὴς, ἐς, vernus, vere natus, nutritus.

Ἐαροτρόφος, ον, & ἐαροτροφὴς, ἐς, idem.

Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.

Ἑάρτερ⊙, ἑρα, ἑρον, vernus. Ab ἔαρ.

Ἔᾶς, *finis*, pro ἐάεις, ab ἐάω.

Ἔασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἀνδάνω.

Ἐάσαμεν, *sivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἐάσατε, *finetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.

Ἔασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴασε.

Ἔασι, *sunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἐάσομεν, *sinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἔασσα, *existens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro ἦσα, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔατε, 2. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.

Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum est. Ab ἐάω.

Ἑαυτῆς, ῆς, ῆ, sui ipsius. Ex ἕο pro ἕ, *sui*, & αὐτὸς, *ipse*.

Ἐάφθλω, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠφθλω, ab ἄπλομαι.

Ἐᾶ Ω, ῶ, f. άσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐῶ ποιεῖν, Xen. Μήτε τ' ὕχλων ὑβρίζειν ἐᾷς, μήτε ὑβριζόμενον ἀφελεῖσθαι, Isocr.

Ἑᾶν, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἑᾶν, ab ἑὸς.

Ἔβα, *venit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a βαίνω.

Ἐβάδισε, 3. f. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.

Ἔβαινε, 3. f. imperf. ind. act. v. βαίνω, *ec.*

Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἔβησαν, a βαίνω.

Ἐβάπλετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. βάπλω.

Ἐβαπλίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.

Ἐβαρυώπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. pass. v. βαρυόπλομαι, *caligo*.

Ἔβασον, *sine*, a. 1. imper. act. *Lacon.* pro ἔασον.

Ἐβάσασα, 1. f. a. 1. ind. act. v. βασάζω.

Ἐβάφλω, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπλω.

Ἐβδελυγμένος, part. perf. pass. v. βδελύσσομαι.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med.

Ἑβδομαγενὴς, ὁ, septimo die natus. *Epith.* Apollinis.

Ἑβδομαδικὸς, ἡ, ὸν, septimanus. Ab ἑβδομάς.

Ἑβδομαῖ⊙, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἑβδομ⊙.

Ἑβδομάκις, *Adv.* septies. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδ⊙ς, ἡ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quæque dies. Ab eod.

Ἑβδόματ⊙, άτη, ατον, septimus. Ab eod.

Ἑβδομηκοντάετα, ους, αἱ, τὰ, septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* septuagies.

Ἑβδομηκοντούτης, septuaginta annos natus, ἑβδομηκοντούτις, fœm.

Ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, septuagesimus. Ab eod.

Ἑβδομ⊙ς, όμη, ομον, septimus. Ab ἑπτά.

Ἐβεβαιώθη, 3. sing. 1. ind. pass. &

Ἐβεβαίωσε, 3. f. a. 1. ind. act. v. βεβαιόω.

Ἐβεβλήμλω, 1. sing. plus. ind. pass. v. βάλλω.

Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. sing. plusq. ejusd.

ΕΒΕΛΟΣ, ε, ὁ, ebenus, lignum gravissimum.

Ἐβένιν⊙, ίνη, ίνον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἔβεν⊙, ε, ὁ, idem quod Ἔβελ⊙.

Ἑβερ, vel Ἔβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *transiens*.

Ἔβλω, *veni*, aor. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio*.

Ἔβησε, *venit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo*.

Ἐβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βιάω.

Ἐβίω, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίοε, a verbo βιόω, *vivo*.

ΕΒΙΣΚΟΣ, ε, ἡ, hibiscus, malva, althæa herba.

Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἔβλαβον, a. 2. ind. act. verbi βλάπλω.

Ἐβλάβυμαι, *dissolutus sum*, perf. ind. pass, *Att.* pro βεβλάβυμαι, a verbo βλαβύω.

Ἔβλαμμαι, *læsus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo*.

Ἐβλαστηκότες, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a βλαστάνω.

Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔβλασον, *germinavi*, a. 2. ind. act.

Ἐβλασφήμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλασφημέω.

Ἔβλαψε, 3. f. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.

Ἐβλιπες, 3. f. imperf. ind. act. v. βλέπω.

Ἔβλητο, *jactus erat*, 3. singul. plusq. ind. pass. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω.

Ἐβόα, 3. f. imperf. pro ἐβόαε, a βοάω.

Ἐβοήθησα, *succurri*, aor. 1. ind. act.

Ἐβοηθησάμλω, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.

Ἔβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.

Ἐβούλεατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλητο, a verbo βούλομαι, *volo*.

Ἐβύλυκε, 3. f. perf. ind. act. v. βυλύω.

Ἐβύλυσε, *consuluit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβυλήθη, 3. f. aor. 1. ind. pass. v. βούλομαι.

Ἐβύλε, *volebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλεσο, ab eod.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor, seu vivo. Ab Ἑβραῖ⊙.

Ἑβραϊκός, ἡ, όν, Ebraicus. Ab eod.
Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβήρ.
Ἑβραῖς, ίδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.
Ἑβραΐζει, *ebraizat*. Ebraice. Ab eod.
Ἑβράδην, *ebullivit*, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. verbi βοάζω.
Ἔβραχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. βρέχω.
Ἔβραχον, *madefeci*, 1. ſing. a. 2. ind. act.
Ἔβρεξε, *madefecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐβρύντησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βρυντάω.
Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.
Ἔβρω, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. βρᾶμι.
Ἐβώσατο, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβόησατο, a verbo βοάω.
Ἔβωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔβόησεν.
Ἐβώδησαν, *celebres facti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβοήθησαν.
Ἐγανώθλω, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. γανόω.
Ἐγαῖος, αία, αιον, qui in terra eſt. Ex ἐν, & γαῖα, *terra*.
Ἐγαλήνιζα, f. ίσω, ſerenus fio, tranquillor. Ex ἐν, & γαλήνη.
Ἐγαλακτέομαι, ῶμαι, lacteſco, in lac convertor.
Ἐγάλως, ω, ὁ ἡ ὦ, lac habens. Ex ἐν, & γάλα, *lac*.
Ἐγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.
Ἐγγαστρίζυθος, ὁ, imum ventrem penetrans.
Ἐγγαστρίμαντις, ιος, ὁ ἡ ἴ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, & μάντις.
Ἐγγαστρίμυθος, ος, ὁ ἡ ὄ, ventiloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus reſponſa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, & μῦθος.
Ἔγγάστριος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui in utero ſeu ventre eſt. Ex ἐν, & γαστὴρ, *venter*.
Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.
Ἐγήγεμα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἐγείνομαι.
Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. f. g. perf.
Ἐγγεγκόπκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐγγύπκα, ab ἐγγυάω.
Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγγυμνάζω.
Ἔγγειος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui in terra, ſeu ipſo ſolo eſt. Ex ἐν, & γῆ, *terra*.
Ἐγγειότοκος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui in ipſa terra naſcitur. Ex ἔγγειος, & τόκος, *partus*, a τίκτω, *pario*.
Ἐγγειόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄ, habens folia humi ſerpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον, *folium*.
Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irriſor. Ab
Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελᾶσα τοῖς ποιεμένοις, Soph. El. 279.
Ἐγγενέτης, ου, inquilinus, indigena.
Ἔγγενής, έος, ὁ ἡ ές, indigena, ingenitus; (2) conſanguineus; (3) congenitus, inſitus.
Ἐγγένηται, *innatus fuerit*, 3. ſing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἐγγείνομαι.
Ἐγγενῶ, gigno, *ut ſimplex*.
Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον, terreſtre.
Ἐγγήρασκω, f. ἐγγηράσω, f. άσω, inſeneſco.
Ἐγγηροτροφεῖν, in ſenectute alo.
Ἐγγίγνομαι, ſ. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, inſum, innaſcor; (2) interſum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγίνεται, *Impers.* licet, facultas eſt; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται πραγμάτοις, Dem. Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, Plat. Ex ἐν, & γίγνομαι, *naſcor, fio*.
Ἐγγιγνάσκω, agnoſco ineſſe. Οὔτε ὦ ἔρωτα ἐγγιγνώσκων, *Aret.* Ex ἐν, & γιγνάσκω.
Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, inſto, accedo. Ἐγγίζοντες πως τῷ ἀληθινῷ παιδείαν, Cebes. Ab ἐγγύς, *prope*.
Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.
Ἐγγίον, *Adv.* propius. Ab ἐγγύς.
Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐγγίζω. *appropinquo*.
Ἔγγισα, *Adv.* proxime. Ab eod. Unde
Ἐγγίσαμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in qua os adfectum loco naturali dimotum ad interiorem cerebri membranam pertingit.
Ἔγγλαυκος, ὁ ἡ ὄ, glaucus.
Ἐγγλιχρος, ος, ὁ ἡ ὄ, viſcoſus, glutinoſus, lentus, tenax. Ex ἐν, & γλίχρος, *viſcoſus*.
Ἔγγλυκος, υ, ὁ ἡ ὑ, cui ineſt aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, *dulcis*. Unde
Ἐγγλύαινω, dulcedinem infero.
Ἐγγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.
Ἐγγλωσσοτυπέω, lingua crepo; (2) ſemper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, & τυπέω.
Ἐγγλωττοκάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, & κάστωρ.
Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. Ex ἐν, & γομφόω, *compingo*.
Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.
Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.
Ἔγγονοι, οι, nepotes, *omninoque*, poſteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι.
Ἐγγραμματος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſcriptus. Ab ἐγγράφω.
Ἔγγραπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ab eod.
Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio. Ab eod.
Ἔγγραφος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſcriptus, ſcriptio conſtans, in literas relatus; (2) in ſcriptura exſtans. Ab eod.
Ἐγγράφω, fut. ψω, inſcribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus lis inſtituta eſt in foro; (3) adſcribo, addo; (4) conſcribillo; (5) ſacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τό διπλοῦν τινι, multari. Ex ἐν, & γράφω, *ſcribo*.
Ἐγγράφως, *Adv.* ſcripto, in ſcripto.
Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔοικεν, ὅ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξῃ, Il. 2, 436. Ex ἐν, & γύαλον, *manus cavitas*.
Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.
Ἐγγυάσομαι, 1. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι. Ab
Ἐγγυάω, ῶ, ſpondeo, ἐγγυᾶν παῖδά τινι, Herodot. Ἀλλ' ἦλθε ἐγγυᾷς Ζύ μοί ἦξειν ἐνεῖνον ὧδ' ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας, Ariſt. Plut. 1203. Οὔδε τις βάλεται ἐγγυᾶσθ τὰ μέλλοντα ἔσεσθ, Dem. Ab
Ἐγγυάσθος, ου, fundo vicinus.
ΕΓΓΥΗ, ῆς, ἡ, ſponſio, *fidejuſſio*.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, ſcrinium, in quo velut in fidejuſſione nummi deponuntur, & pretioſa ſupellex. Ex ἐγγύη, & θήκη.
Ἐγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde
Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium.
Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejuſſor, ſponſor. Ab eod.
Ἐγγυητικὸς, ἡ, όν, ad fidejuſſionem pertinens.
Ἐγγυητὸς, ἡ, όν, promiſſus; unde ἡ ἐγγυητὰ, ſponſa, deſponſata. Ab eod.
Ἐγγύθεν, *Adv.* cominus, prope. Ab ἐγγύς.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.
Ἐγγύθι, *Adv.* prope. Ab eod.
Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος πολέμοις, Plut.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.
Ἐγγυῶ, ω, ὁ ἡ ὦ, præs; (2) ſponſor. Ab ἐγγύη.
ΕΓΓΥΣ, *Adv.* prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus*.
Ἐγγύτατα, *Adv.* proxime.
Ἐγγυτάτω, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐγγυτέρω, *Adv.* propius. Ab ἐγγύτερος.
Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab ἔγγυς.
Ἐγγώνιος, ος, ὁ ἡ ὸν, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, *angulus*.
Ἐγέγραφθαι, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi γράφω, *ſcribo*.
Ἐγείνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγεννάσατο, a verbo γείνομαι, *naſcor*.
Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.
Ἔγειρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγειρομένω, *excitati*, gen. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἐγειρομένῳ, a verbo eod.
Ἐγειρόφρων, mentem excitans, acuens.
ΕΓΕΙΡΩ, f. ῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exſtruo, ædificio; (4) vitam reddo in N. T. Μήτ' ὀπὴ πλείω θρῆνον ἐγείρετε, Soph. Oed. Col. penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, Matt. 17, 23.
Ἔγέλαξα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα, a γελάω.
Ἐγέλασσε, *riſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐγέλασε.
Ἐγέμισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.
Ἔγεμον, imperf. ind. act. v. γέμω, *onuſtus ſum*.
Ἐγεννήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a γεννάω.
Ἐγέννησε, *genuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γείνομαι.
Ἔγεντο, *factus eſt*, 3. ſing. a. 2. med. *per Syncop.* pro ἐγένετο, a verbo eod.
Ἐγέρθω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγείρω.
Ἐγερθῶσι, *expergiſci*, inf. a. ejuſdem.
Ἐγερσιβόητος, ος, ὁ ἡ ὸν, voce-excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, *clamo*.
Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ ἡ ὼ, riſum excitans. Ex ἐγείρω, & γέλως, *riſus*.
Ἐγερσιθέατρος, ος, ſpectatores excitans.
Ἐγέρσιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, *Epith.* ſomni, e quo evigilamus, cui opponitur ſomnus mortis.
Ἐγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνους, ους, ὁ ἡ οῦν, mentem excitans. Ex ἐγείρω, & νόος, *mens*.
Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) reſurrectio. Ab ἐγείρω.
Ἐγερσιφανὴς, ές, ῆς, ὁ, lucem vel ignem excitans. Lapis igniarius. In Epigram. πέτρου ἐγερσιφανῆ. Ex ἔγερσις, & φάος.
Ἐγερτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.
Ἐγερτικὸς, ὴ, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
Ἐγεύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. γεύω.
Ἐγηγέρατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἐγείρω.
Ἐγήγερμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγερμαι.
Ἐγηγερμένον, *rejuſcitatum*, acc. ſing. part. perf.
Ἐγήθεον, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. γηθέω.
Ἔγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obſoleti γάμω, *uxorem duco*.
Ἐγίνωσκεν, *cognoſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi γινώσκω.
Ἐγκαγχάζω, fut. άσω, illudo, cachinnor, effuſe rideo.
Ἐγκαίειν, præſ. inf. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo*.
Ἐγκαθαίρω, purgo.
Ἐγκαθαρμόζω, fut. ζω, apto, quadro. Τούτων χρὴ ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαζόντας τετονὶ τὼ αυχένα, perforato ſtipite vincire, Ariſt. Lyſ. 684.
Ἐγκαθέζομαι, fut. εδέσμαι, inſideo.
Ἐγκαθείργνυμι, ſ. ἐγκαθειργνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo. Βίᾳ τὸ πνεῦμα τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείρξειν, Plut. Ex ἐν, κατὰ & εἴργω, *includo carcere*.
Ἐγκάθετος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſubornatus, clam ſubmiſſus. Ex ἐν, & καθίημι, *immitto*.
Ἐγκαθεύδω, fut. ευσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔστ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅτις ἔς' ἐλεύθερος, Ariſt. Lyſ. 617.
Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.
Ἐγκαθηβάω, ῶ, fut. ήσω, pubeſco in, juveneſco in, pubertatem conſumo in.
Ἐγκάθημαι, inſideo; (2) obſervo, inſidior.
Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.
Ἐγκαθιζω, f. ίσω, colloco in v. c. in inſidiis; (2) inſideo, Ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον, *Plato*.
Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.
Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio in aqua medicata; (2) inſidiæ; (3) locus depreſſus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα eſt in aſperitate vocis, cum vox velut ſubſidet; opp. ἀνακοπὴ, στηριγμὸς, velut offenſio ad eminentia loca. *Ern.*
Ἐγκαθισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.
Ἐγκαθίστημι, f. ταστήσω, colloco; (2) conſtituo in; (3) interpono; (4) clam ſubmitto. *in aor. 2. perf. & paſſ. etiam* (5) interſum. Ἐγκαθίσαναι τύραννον πολῇ, Dem. φρεῶ, Luc.
Ἐγκαθοράω, ſpecto.
Ἐγκαθορμίζομαι, in portum inveho.

Ἐγκαθυ-

'Εγκαυχάζω, f. ίσω, insolens & contumelioſus ſum in; (2) insolens ſum.
'Εγκαίνια, ων, τὰ, encænia, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινός.
'Εγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, inſtauro; (2) ſancio, confirmo; (3) dedico, conſecro. Ἐγκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκεκαίνισται, ibid. 9. 18. Ex iiſd. Hinc
'Εγκαινισμὸς, ῦ, ὁ, renovatio, inſtauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, conſecratio.
'Εγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico. Ex ἐν, & καινὸς, *novus*.
'Εγκαιρία, ας, ὁ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.
'Εγκαίρος, ε, ὁ ἡ ἤ, opportunus, tempeſtivus. Ex ἐν, & καιρὸς, *tempus*.
'Εγκαίρως, *Adv.* opportune, tempeſtive.
'Εγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encauſtica pingo.
'Εγκακέω, male tracto, moleſtia afficio; *item* ſegneſco, detrecto, ut ἐκκακέω, *ſi vera lectio*. Ern.
'Εγκαλέω, ῶ, & *in med.* ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuſo, ſc. in cauſa capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φάσκει πατρῷους, Soph. El. 781. Οὔτ' ἐγκαλέντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων, Dem.
'Εγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, obvolvo, operio.
'Εγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ἂν ἐγκαλλωπισαῖτο τοῖς αἰχροῖς, Plut. Hinc
'Εγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.
'Εγκαλοσκελὴς, έος, ὁ ἡ ές, qui habet crura in ligno ſeu numella, Heſ. Ex ἐν, κᾶλον, *lignum*, & Σκέλος, *crus*.
'Εγκαλυπτήρια, vox jocantis qui ob deformitatem ſponſæ negabat ſibi ἀνακαλυπτήρια convenire ſed ἐγκ.
'Εγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, obvolvo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput; (3) pudore ſuffundor.
'Εγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.
'Εγκάμνω, f. μῶ, laſſeſco. Ἐγκάμῃ τὸ θέρμον ἔργον, *Aret.*
'Εγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.
'Εγκαναχήσαθε, Theocr. ἐγκαναχήσατο, lætus inſonuit. Ex ἐν, & καναχή.
'Εγκανάξαι, Ariſtoph. Eq. 105. ἐγκάναξον, infunde cum ſonitu; quaſi a καναχή. Vide διακανάξαι.
'Εγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν, & κανθὸς, *oculi angulus*.
'Εγκάπτω, fut. ψω, voro, devoro.
'Εγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his ſignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum qui apud Homerum: Il. 1. v. 378. pro ἐν καρὸς legebant ἔγκαρ, minus bene.
'Εγκάρδιον, ου, τὸ, q. d. in quo cor eſt, medulla ligni; (2) quod in corde eſt, τὰ ἐγκάρδια. cogitata mentis, Cl. Al. Ex ἐν, & καρδία.
'Εγκάρη, ου, ὁ, cerebrum. Ab ἔγκαρ, & κάρ, *caput*.
'Εγκάρπιος, ον, idem quod
'Εγκαρπος, ος, ὁ ἡ ὄ, fructum in ſe habens; (2) fœcundus; (3) gravidus. Ex ἐν, & καρπὸς, *fructus*. Hinc
'Εγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c. *ut ſimp.*
'Εγκάρσιος, ος, ον, *Adv.* obliquus.
'Εγκαρσίως, *Adv.* oblique.
'Εγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, conſtans maneo in re aliqua. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, Xen.
'Εγκάς, *Adv.* profunde, alte. *Gal. in Lex. Hipp.*
'Εγκατα, ων, τὰ, inteſtina, viſcera, Gen. 43, 30.
'Εγκαταβαίνω, deſcendo in, ingredior.
'Εγκαταβιόω, ῶ, fut. ώσω, vitam conſumo in.
'Εγκαταγέλαστος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν, & καταγελάω, *irrideo*.
'Εγκαταγηράσκω, conſeneſco in.
'Εγκαταγράφω, inſcribo.
'Εγκαταγω, deduco in.
'Εγκαταδαμάω, ſubigo, affligendo perdomo, affligo.
'Εγκαταδαρθάνω, indormio.
'Εγκαταδέω, illigo. Ex ἐν, & καταδέω, *ligo*.
'Εγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto.
'Εγκαταδύω, ſive ἐγκατάδυμι, ſubeo in.
'Εγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto, accommodo.
'Εγκαταθῇς, *reſqueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.
'Εγκαταικία, aduro, inuro.
'Εγκατάκειμαι, f. κείσομαι, inſideo, incumbo; (2) incumbo, ſc. oraculi petendi cauſa.
'Εγκατακεῖσθαι, *inſidere*, præſ. ind. med.
'Εγκατακεραννυμι, vel ἐγκατακεραννύω, f. κεράσω, immiſceo.
'Εγκατάκλειστος, ον, incluſus. Ab
'Εγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.
'Εγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, diſcumbo, accumbo.
'Εγκατακρύπτω, occulto.
'Εγκατακρύω, infigo.
'Εγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio; (2) obſtringo, obligo; (3) intercipio. Ἐγκαταλημμένοι ἐντὸς τειχέων, Thuc.
'Εγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo inter alios, adnumero; (2) adlego, adſciſco; (3) militibus accenſeo; (4) congero.
'Εγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.
'Εγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, Act. 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Hinc
'Εγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.
'Εγκαταλείφω, inungo, illino.
'Εγκατάληψις, ἡ, interceptio, intercluſio: ſuppreſſio humorum evacuandorum in corpore.
'Εγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.
'Εγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.
'Εγκαταμεμιγμένως, permixtim, immiſcendo. Ab
'Εγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, inſero, immiſceo. Καὶ τούτῳ ἐγκαταμίξαι, Ariſt. Lyſ. 583.
'Εγκατανάω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi cauſa.
'Εγκατάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, actio exhauriendi.
'Εγκαταπαίζω, f. ξω, vel Σω, illudo.
'Εγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.
'Εγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, inſero.
'Εγκαταῤῥάπτω, f. inſuo in.
'Εγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo, & perficio.
'Εγκατάσκυος, ος, ὁ ἡ ὄ, concinnus; (2) locuples; (3) abſolutus. Ex ἐν, & κατασκεύη.
'Εγκατασκεύως, aptè, concinne.
'Εγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Hinc
'Εγκατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio v. c. morbi, &c.
'Εγκατασκληρύω, ῶ, f. ύσω, in ſchirrum induro; (2) invetero.
'Εγκατασπείρω, f. σπερῶ, ſpargo in, ſemino in; (2) diſſemino, divulgo.
'Εγκατασπορὰ, ἡ, diſſeminatio.
'Εγκατασπορίζω, inſero, interpono, pono in mediis.
'Εγκατασοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, una cum primis elementis indo, Plut. in Lycurg. cap. 13. Ex ἐν, στοῖχος, & στοιχεῖον, *elementum*.
'Εγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.
'Εγκαταχάζω, f. άσω, ſacrifico, ſcalpro aperio.
'Εγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. άξω, inter alios colloco.
'Εγκατατέμνω, concido in loco aliquo.
'Εγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono ſeu recondo.
'Εγκαταχέω & χωννυμι, obruo.
'Εγκαταχαρίζω, ſuo, apto loco pono.
'Εγκατέβα, *intravit*, 3. ſing. aor. 2 ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέβη, a verbo ἐγκαταβαίνω.
'Εγκατειλέα, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.
'Εγκατέλιπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *deſero*.
'Εγκατέχω, inſiſto. Ex ἐν, & κατέχω.
'Εγκάτθεν, *conde*, 2. ſing. a. 2. imper. *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, a verbo ſeq.
'Εγκάτθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.
'Εγκατιζεῖς, pr. f. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, ab ἐγκαθίζομαι.
'Εγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Heſ. ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκατα μυκτηρίσαι.
'Εγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola ſum in. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, 2 Pet. 2, 8.
'Εγκατοικίζω, fut. ίσω, introduco, colloco in vel intus.
'Εγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo, it. vivum circum ædifico, includo ſtructis parietibus ut moriatur. *Ern.*
'Εγκάτοικος, ὁ, incola.
'Εγκατορύττω, defodio.
'Εγκατος, ὁ ἡ ὄν, interior. Ex ἐν, & κεῖμαι.
'Εγκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, cauleſco, caulem emitto, ſeu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, *caulis*.
'Εγκαυμα, ατος, τὸ, nota inuſta; (2) inuſtio; (3) puſtula ex uſtione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω. Unde
'Εγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio; (2) ardor, æſtus aliqua re excitatus.
'Εγκαυστὴς, οῦ, ὁ, inuſtor; (2) pictor, qui inuſtione aliquid pingit. Ab eod.
'Εγκαυστικὸς, ἡ, όν, ad ἐγκαυσιν, ſive inuſtionem pertinens; (2) ἐγκαυστὸς pictus; unde & ἡ ἐγκαυστικὴ, ſcil. τέχνη, ars inuſtione pingendi. Ab ἐγκαυστὸς.
'Εγκαυστος, ος, ὁ ἡ ὄ, inuſtus; (2) ἐγκαύστες, pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro*.
'Εγκαυχάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, glorior.
'Εγκαφος, ος, ὁ, buccella. Ab ἐγκάπτω.
'Εγκεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo in, inſum, inhæreo; (2) invado, imminco, incumbo, inſto, valde cupio. Οἷς ἄχαν ἐγκείμεθα, Ariſt. Ach. 313. Ὅσοι σ' ἐνεσταλσιν ἐγκεινται βλάβαις, Soph. Phil. 1306.
'Εγκείσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.
'Εγκειται, 3. ſ. præſ. ind. verbi ἔγκειμαι.
'Εγκεκαίνισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκαινίζω.
'Εγκεκαλυμμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγκαλύπτω.
'Εγκέλαδος, ος, ὁ ἡ ὄ, cui ineſt ſtrepitus; (2) genus inſecti, quod bombum edit.
'Εγκέλευμα, τὸ, adhortamentum, ap. Xen.
'Εγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.
'Εγκελευσμὸς, ῦ, ὁ, hortatio.
'Εγκέλευστος, ος, ὁ ἡ ὄ, juſſus. Ab
'Εγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.
'Εγκέλλω, f. έλσω, inſiſto, incumbo.
'Εγκενόω, infundendo evacuo, infundo large.
'Εγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, Heſ. Ab ἔγκεντρος. Unde
'Εγκεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) infero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντριδήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, ibid. 24.
'Εγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, ſtilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti ſolent in altum nitentes.
'Εγκέντρισις, εως, ἡ, inſitio. Ab ἐγκεντρίζω.
'Εγκέντρος, ος, ὁ ἡ ὄ, aculeatus, cui aculeus eſt. Ex ἐν, & κέντρον, *ſtimulus*. Hinc
'Εγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.
'Εγκρᾶν, præſ. inf. act. v. ἐγκράω.
'Εγκράννυμι, ſeu ἐγκρανύω, fut. κρᾶσω, immiſceo.
'Εγκρεστομέω, f. ήσω, convitia ingero; (2) illudo.

Ἐγκέρχνω, exaſpero.
Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in capite eſt. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, ſc. μυελὸς, cerebrum.
Ἐγκέχυδα, perf. ind. med. v. ἐγχέζω.
Ἐγκεχρημένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχράομαι.
Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχυράζομαι.
Ἔγκηρος, mortalis, Heſ. ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν, & κὴρ, *Parca, mors.*
Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν, & κηρὸς.
Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulſo in.
Ἐγκικρῶ, immiſceo. Ex ἐν, & κικρῶ, a κράω.
Ἐγκιλικίζομαι, f. ίσομαι, moroſus, ſeu potius improbus ſum, ingenio improbo prædituſ ſum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & Κίλιξ, *Cilix.*
Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.
Ἐγκινυμβρος, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & κινέομαι, *moveor.*
ΕΓΚΙΣΣΑΩ, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc
Ἐγκίασησις, εως, ἡ, implicatio ; (2) initus, coitus Venereus.
Ἐγκιασθόμαι, hederæ more volvor, ſerpo. *unde* (2) implicor ; (3) coëo.
Ἐγκιασήσασι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκιασάω.
Ἐγκλαζρίδια, τὰ, inaures.
Ἐγκλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐν, & κλάω.
Ἐγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσαν ἐγκλείσοι φόβος, præcluderet, Soph. Antig. 311. Ἐγκεκλειμένον τι, aliquid occultans, occulte faciens.
Ἐγκλεισμὸς, ὁ, incluſio, occultatio.
Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accuſatur ; (2) accuſatio ; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc
Ἐγκληματικὸς, ἡ, όν, litigioſus, accuſatorius.
Ἐγκληματικῶς, accuſatorie. A præc.
Ἐγκληματόομαι, ώμαι, ſarmentis ſilveſco.
Ἔγκληρος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſors, particeps ; (2) hereditarius ; (3) dives. Ex ἐν, & κλῆρος.
Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accuſatio, expoſtulatio. Ab ἐγκαλέω.
Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehenſione dignus.
Ἔγκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, de quo provocatio eſt ; (2) de quo provocatum eſt. Ab eod.
Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando.
Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio. Ab
Ἐγκλίνω, f. ίνω, inclino. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς Σκίμπσοι, innixi, Plut.
Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio ; (2) Modus, apud Grammaticos.
Ἐγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari poteſt ; (2) encliticus, ſive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.
Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, ſeu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιὸς, *collari*, ſive κλοιόω, *indo.*
Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc
Ἐγκλυδαζικὸς, ἡ, όν, ſolitus fluctuare vel æſtuare intus, ſ. æſtum intus movens.
Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clyſterem indo.
Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clyſterem infunditur, infuſio. Ab ἐγκλύζω.
Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero.
Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.
Ἐγκοίλιος, ου, ὁ ἡ ον, qui in ventre eſt. Hinc τὰ ἐγκοίλια, inteſtina, viſcera. Ex ἐν, & κοιλία, *alvus.*
Ἔγκοιλος, ου, ὁ ἡ ον, introrſum cavus.
Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.
Ἐγκοιμάομαι, ᾶμαι, indormio, incubo.
Ἐγκοισυρόομαι, ώμαι, Cœſyræ mores imitor, luxurioſe vivo, & in primis nimio cultu ornor, Ariſtoph. ἐγκεκοισυρωμμένω, etiam, longo Cœſyrarum ordine ac ſerie (i. e. nobilitate) ſuperbiens. Ex ἐν, & κοισυρόομαι, quod eſt a Κωσύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.
Ἐγκοιτάω, dormio alicubi.
Ἐγκολαφέω, idem quod ἐγκολάπτω.
Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſculptura, celatura.
Ἐγκολαπὸς, ὴ, όν, inſculptus, inciſus, proprie tundendo. Ab

Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo, inſculpo ; (2) inſculpo, incido. Προμώτειαν εἰς τὸ μέτωπον τῷ χαλκῷ λύκος ἐγκολάπτω, Plut.
Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, & ἐγκολαβέω, inſtar κολλάβου deglutio. Ἔιτ' ὀπτορέψας ἐ ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας, Ariſt. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβος, *panis genus.*
Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui e ſinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπος, *ſinus.*
Ἐγκολπίζω, f. ίσω, inſinuo, in ſinum recipio. Πλῆθος ἄλλων ζωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπισται μέρη, Philo. Ex iiſd.
Ἐγκόλπιος, ου, in ſinu ſ. gremio jacens.
Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinum colligo vel conſtringo. Ex iiſd.
Ἐγκομβόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, induor ; (2) ornor. Τῷ ταπεινοφροσύνῳ ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *orno.* Hinc
Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium ſervile.
Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offenſio. Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκονέκσα, præſ. part. act. f. g. Ab
Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, feſtino, urgeo opus. Οὐ θᾶττον ἐγκονησεις ; Ariſt. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.* Unde
Ἐγκονητὶ, *Adv.* laborioſe, cum labore.
Ἐγκονίζω, pulvere conſpergo luctatorem.
Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.
Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, miniſtra.
Ἔγκοπίς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo lapides ſecantur. Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura ; (2) impedimentum. Ab eod.
Ἔγκοπος, ου, ὁ ἡ ον, laborioſus, *de rebus.* Ex ἐν, & κόπος, *labor.*
Ἐγκόπτω, f. ψω, incido ; (2) impedio, interpello ; (3) impingo ; (4) figo.
Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, Ariſtoph. ἐγκεκορδυλημμένος. Ex ἐν, & κορδύλη.
Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto. Τῷ ᾧ δευτέραν ἔπι πλευρὰ ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψει, incutiet, Lyc. 558.
Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, ſeu diſpono. Ex ἐν, & κόσμος, *ordo.*
Ἐγκόσμιος, ου, ὁ ἡ ον, qui eſt intra mundum, qui in mundo verſatur. Ex ἐν, & κόσμος, *mundus.*
Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æſtuo ira. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*
Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.
Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔγκοτος, ου, ὁ ἡ ον, qui veteres iras animo conditas habet ; (2) iratus, pertinaciter infeſtus. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*
Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde, irate.
Ἐγκραζανειν, Suidas ἐκβοᾶν. A feq.
Ἐγκράζω, inclamo. Ex ἐν, & κράζω, *clamo.*
Ἐγκρασίχολος, cui permixta eſt bilis, biliioſus.
Ἐγκρασίχολοι, piſces quidam. Ab ἐν, & κρᾶσις, *miſtura*, & χολὴ, *bilis.*
Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκρατεῖς, *continentes*, nom. plur. *contr.* pro ἐγκρατέες, ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκρατίζομαι, contineo me. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατίζονται, 1 Cor. 7, 9.
Ἐγκρατίω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo. Ἐγκρατῶ τῇ φωνῇ, Plut. Ab
Ἐγκρατὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui in poteſtate habet aliquid ; (2) ſuperior ; (3) potens, validus ; (4) qui potitur re aliqua. Ex ἐν, & κράτος.
Ἐγκρατῶς, potenter ; (2) temperanter.
Ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo in. Ex ἐν, & κρεμάω.
Ἐγκρινόω, infero, devincio, proprie annulo. A κρίνω.
Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδάν τις εἰς τιμὴν καλυμμένην γνησίαν ἐγκριθῇ, Dem.
ΕΓΚΡΙΣ, ίνος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila et oleo, vel oleo, melle, & aqua, Exod. 16, 31.
Ἔγκρισις, εως, ἡ, admiſſio, approbatio ; (2) ſacrum certamen. Ab ἐγκρίνω.
Ἔγκριτος, ου, ὁ ἡ ον, admiſſus, approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκροτέοισαι, *pulſantes, Dor.* pro ἐγκροτέουσαι. Ab
Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulſo, cum ſtrepitu, *impr.* de ſaltantibus.
Ἐγκρούω, f. ύσω, pulſando introrſum adigo, infigo ; (2) ad numeros incedo.
Ἔγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumveniendos hoſtes. Ab
Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, occulo. Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, Luc. 13, 21. Hinc
Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui in cinere occultatus coquitur, panis ſubcineritius.
Ἐγκυδάομαι, poſſideo extra patriam. *Unde*
Ἔγκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, poſſeſſio, extra patriæ fines.
Ἔγκτητος, ου, ὁ ἡ ον, adquiſitus, comparatus.
Ἐγκτιτίζω, juſta facio, funus.
Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo.
Ἔγκυδον, magna gloria præditum, Heſ. Ex ἐν, & κῦδος, *gloria.*
Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immiſceo, miſcendo confundo. Ἐσόψεῖ ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα, Lyc. 674.
Ἐγκυκλέω, ῶ, circumvolvo ; (2) in theatris dicebantur Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant ſpectanda, quæ intus acta eſſent, *Ern.* Hinc
Ἐγκύκλημα, τος, τὸ, machina, qua converſa in ſcenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.
Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ἡ ον, circularis, rotundus ; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens ; (3) anniverſarius ; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, ſolennis. Ex ἐν, & κύκλος.
Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplinarum orbis ſive complexus. Ex ἐγκύκλος, & παιδεία.
Ἔγκυκλος, ου, ὁ ἡ ον, orbicularis, in orbem factus, circularis. Aſt τὸ ἔγκυκλον, veſtis quædam muliebris. Ex ἐν, & κύκλος.
Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, circumago ; (2) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνὴ μετὶς ἐγκεκύκλωται, Ariſt. Veſp. 394. Χωρεῖ ᾧ πᾶς τις ἔνυχας ἐγκυκλωμμένος, id. Av. 1185. Ab ἐγκύκλος. Hinc
Ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ & ἐκκύκλημα ; (2) actio, qua proferuntur in conſpectum per machinam, quæ latebant ; quod et
Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.
Ἐγκυλίδωτος, ου, (ſ. *potius* ἐγκύλιν.) involutus, convolutus.
Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo implico.
Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & κυλίω.
Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida ſum, fero uterum.
Ἐγκύμων, ονος, ὁ ἡ ον, fœtum habens, prægnans ; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.
Ἔγκυος, ου, ὁ ἡ ον, idem & ex iiſd.
Ἐγκυθμιένος, præſ. part. v. ἐγκυέομαι.
Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo ; (2) incurvo me ad introſpiciendum ; (3) cognoſco.
Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab
Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem. Ex ἐν, & κύρω.
Ἐγκύρσας, *illapſus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκυρὰς, a verbo ἐγκύρω.
Ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.
Ἐγκυτὶ, *Adv.* ad cutem uſque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτος, pro Κύτος, *cutis.*
Ἔγκυτον, ου, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, inteſtinum, Heſ. Ex iiſd.
Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, ſum prægnans.
Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀριστοῦ διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, Plut. Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, Iſocr. Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc
Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus.
Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.
Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, όν, laudatorius. Ab eod.
ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ου, τὸ, laudatio, præconium.
Ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. γλυκαίνω.
Ἔγμμι, *habere*, præſ. inf. act. *per Syncop.* pro ἔχέμμι, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν.
Ἔγνω, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.
Ἐγνώκαμμι, *cognovimus*, 1. plur. perf. ejuſd.

Ἔγνων,

Ἔγνων, *sapui, cognovi*, a. 2. ind. act.
Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γνωρίζω.
Ἔγνωρισε, *notum fecit*, 3. sing. 1. ind. act,
Ἐγνώσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔγνωσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἐγξέω, ῶ, intus rado ; (2) insculpo, inscalpo.
Ἐγόγγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. v. γογγύζω.
Ἐγράφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. ind. pass.
Ἔγραψε, *scripsit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγρεκτόδιμος, ε, ὁ ἡ ἤ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, & κυδοιμὸς, *turba*.
Ἐγρεμάχης, ε, ὁ ἡ ἤ, incitans ad pugnam. Ex ἐγρείρω, & μάχη, *pugna*.
Ἔγρεο, *excitare*, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἔγρεσο, a verbo ἔγρω pro ἐγείρω.
Ἐγρεσίκωμος, ε, ὁ ἡ ἤ, excitans comessationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω, & κῶμος, *comessatio*.
Ἐγρηγορε, 3. s. perf. ind. med. γρηγορέω.
ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκᾶσ' ἐγρηγορῶ τὼ νύκτα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Hinc
Ἐγρήγορθαι, *suscitatum esse*, perfect. inf. med. *Poët.* pro ἐγρηγορέναι, a verbo præced.
Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.
Ἐγρηγορικὸς, ἡ, ὸν vigil, pervigil.
Ἐγρήγορος, ε, ὁ ἡ ἦ, idem & ab eod.
Ἐγρηγορότως, *Adv.* vigilanter, vigilando.
Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eodem.
Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.
Ἔγρησαν, idem quod ἐγρηγορέω.
Ἔγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.
Ἐγύμναζον, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.
Ἐγύμνασμαι, *exercitus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γεγύμνασμαι.
Ἐγυμνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. γυμνόω.
Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio ; (2) valde derideo. Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατηθὲὶ Ὑπέρβολος, Arist. Vesp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγὸν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, id. Eq. 1309.
Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio ; (2) freno injecto rego.
Ἐγχαλκύω, f. ύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab
Ἔγχαλκος, ε, ὁ ἡ ἤ, cui æs ineſt, æreus ; (2) cui eſt pecunia. Ex ἐν, & χαλκὸς, *æs*.
Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, veſtigium.
Ἐγχάραξις, εως, ἡ, insculptura, inciſura ; (2) ſcarificatio. Ab
Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo. Ex ἐν, & χαράσσω, *ſculpo*.
Ἐγχέσκω, idem quod ἐγχαίνω.
Ἐγχέζω, f. έσω, *Perf.* ἐγκέχοδα, caco in.
Ἐγχείη, ας, ἡ, five ἔγχεϊ, ος, haſta ; (2) peritia haſta certandi. Ab ἔγχος, *haſta*.
Ἐγχειβρομος, ὁ ἡ ἤ, bellicoſus. A βρεμω.
Ἐγχειπέραυνος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui fulmine pro haſta uti ſolet, fulmina jaciens.
Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.
Ἐγχείμαργος, ε, ὁ ἡ ἤ, haſta furens, bellicoſus. Ex ἔγχος, & μάργος, *inſanus*.
Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ, Arist. Θεσμ. 784. Ἅπαντ' ἐδεὶς ἐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χειρ, *manus*. Hinc
Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus.
Ἐγχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.
Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.
Ἐγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggriendo.
Ἐγχειρίδιον, τὸ, enchiridium, libellus ; (2) pugio, gladiolus ; (3) manubrium.
Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, & *in Pass.* in manus ſumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, Dem. Αὐτοῖς χρήματα, ἢ δόξαν, ἢ φίλους ἐνεχείρισε, Iſocr. Ex iiſd.
Ἐγχειρίθετος, ε, ὁ ἡ ἤ, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, & χειρ, *manus*, & τίθημι, *pono*.
Ἐγχείριον τὸ, mantile.
Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod
Ἐγχείρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde
Ἐγχειρίτης, ε, ὁ, qui conatur, molitor.
Ἐγχειροδάσορις, ιος, f. ιδος, inter alios creo manus imponendo.
Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor ; (2) fabricor ; (3) manu facinus perpetro ; (4) medicinam manu admoveo.
Ἐγχέλειος, ε, ὁ ἡ ἤ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla*. Unde
Ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.
Ἐγχέλιον, ε, τὸ, parva anguilla. Dim.
Ἐγχελύδιον, τὸ, idem.
Ἐγχελιοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἤ, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς, & τρέφω.
ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, & εως, ὑ, anguilla.
Ἐγχελυωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ἤ, anguillæ ſimilis. Ex ἔγχελυς, & ὤψ, *vultus*.
Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.
Ἐγχεσίμαργος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἐγχείμαργος.
Ἐγχεσίμωρος, ε, ὁ ἡ ἤ, bellicoſus. Ex ἔγχος, & ὠρα, *cura*.
Ἐγχεσίπαλος, ὁ ἡ ἤ, qui haſtam vibrat ; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & πάλλω.
Ἐγχέσπαλος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſd.
Ἐγχεσφόρος, ὁ ἡ ἤ, haſtatus, bellicoſus.
Ἐγχεύντα, acc. ſ. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab
Ἐγχέω, f. χεύσω, infundo. Ἐγχεῖ δὴ Σπονδίῳ, ἢ τῷ σπλάγχνων φέρε δοῦρι, Arist. Pace, 1111. Ex ἐν, & χέω, *fundo*.
Ἐγχθόνιος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui in terra eſt, terrenus. Ex ἐν, & χθὼν, *terra*.
Ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Λεὼς ἐδῆτα πρὸς τρόπαιον ἐγχλαινώμενος, Lyc.
Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in.
Ἐγχλωρος, ε, ὁ ἡ ἤ, viridis.
Ἔγχνοος, *contr.* ἔγχνους, ε, ὁ ἡ ἤ, lanuginoſus.
Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo ; (2) cartilaginem coapto. Ab ἔγχόνδρος.
Ἔγχονδρος, ε, ὁ ἡ ἤ, grumoſus ; (2) cartilagineus.
Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδὴ.
Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.
ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta ; (2) enſis.
Ἔγχυσα, ης, ἡ, fucus, Anchuſa herba.
Ἐγχυσίζομαι, fuco colorari. A præc.
Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, uſit. ἐγχωννύω, terra adgeſta impleo.
Ἐγχραύω, infligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ Σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, Herodot.
Ἐγχρώννυμι, coloro, imbuo, *paſſ.* ἐγκεχρωσμένοι, colliſi.
Ἐγχρισμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab
Ἐγχρίμπτομαι, exſcreo in, inſpuo in.
Ἐγχρηζω, ῦτος, opus habeo. Τὰ ἐγχρήζοντα, utenſilia.
Ἐγχριμπλεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. Ab
Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, appropinquare facio, appello ; (2) accedo ; (3) fulcio me, nitor. Πρὶν σκοπῶ μήπως τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, Soph. El. 904.
Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio ad, ſc. qua fit ob vulnus, &c. quod &
Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.
Ἔγχρισον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐγχρίω.
Ἔγχρις, ε, ὁ ἡ ἤ, inunctus, illitus ; (2) qui inungitur, ſeu illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.
Ἐγχρίψας, Nicand. in Theriac. 445. *admovens*, a. 1. part. act, *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.
Ἐγχρίω, f. ίσω. inungo, illino ; (2) pungo, ſtimulo. Κολλύριον ἐγχρισιν τὰς ὀφθαλμὰς Σε, Apoc. 3, 18.
Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror ; (2) inveteraſco. Ab
Ἔγχρονος, ε, ὁ ἡ ἤ, per aliquod tempus durans. Ex ἐν, & χρόνος, *tempus*.
Ἐγχρόω, uſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo ; (2) imbuo velut colore.
Ἐγχραύω, vel ἐγχρώννυμι, idem.
Ἔγχρυσος, ε, ὁ ἡ ἤ, aurum in ſe habens.
Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo. Ab ἔγχυλος. Hinc
Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.
Ἔγχυλος, ε, ὁ ἡ ἤ, ſuccum in ſe habens, ſucculentus ; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυλὸς.
Ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc
Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, ſucci derivatio, *Aret*.
Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐγχύω. Hinc
Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, inſtillo. Hinc
Ἐγχυματισμὸς, οῦ, ὁ, infuſio, inſtillatio.
Ἔγχυμος, ε, ὁ ἡ ἤ, ſucculentus, ſucci plenus ; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυμὸς. Hinc
Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infuſio.
Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. Ab ἔγχύω.
Ἔγχυτος, ε, ὁ ἡ ἤ, inſuſus, qui infundi ſolet aut poteſt. Ab eod.
Ἐγχύτρια, & ἐγχυτρίσρια, quæ inferias mortuis ferunt ; (2) præficæ ; (3) quæ in olla exponunt. Ab
Ἐγχυτρίζω, in olla pono ; (2) occido. Ex ἐν, & χύτρα.
Ἐγχύω, fut. ύσω, infundo. Ex ἐν, & χύω.
Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ακα, terra adgeſta impleo.
Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. Καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, Quatenus fieri poteſt, Xen.
Ἐγχώριος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui natus eſt in ea regione in qua degit, indigena domeſticus, patrius. Ab
Ἔγχωρος, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex ἐν, & χῶρος.
Ἔγχωσις, εως, ἡ, impletio, quæ fit terra adgeſta in locum cavum. Ab ἐγχόω.
ΕΓΩ, *Gen.* ἐμοῦ, per Aphæreſin μοῦ, ego.
Ἔδαεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. δαίω.
Ἐδάη, *novit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδαΐζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. δαΐζω, *divido*.
Ἐδαΐσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. δαΐομαι, *epulor*.
Ἔδαε, pro ἔδακε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.
Ἐδάμασσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo*.
Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμνασε, a verbo δαμνάω.
Ἐδανὸς, ὴ, όν, jucundus, ſuavis. Ab ἡδύς.
Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde uſitatum ἔδαρ per Epentheſin τῶν, ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.
Ἐδαρθὸν, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, ſeu δαρθέω, *dormio*.
Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἔδρακον, a verbo δέρκω.
Ἐδασάμην, *diviſi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.
Ἐδασάμεθ' pro ἐδασάμεθα, *diviſimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.
Ἐδαφιεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσῃ. Ab
Ἐδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido, ſolo æquo. Ab ἔδαφος.
Ἐδάφιον, ε, τὸ, parvum pavimentum, Dim.
Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum ; (2) pavimentum ; (3) fundus ; (4) contextus facer. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.
Ἔδαψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a δάπτω.
Ἐδδείσε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω.
Ἔδεια, 2. ſ. præſ. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι. Ab ἕδομαι.
Ἐδίατρος, ε, ὁ, præguſtator ; (2) convivii magiſter & curator. Ab ἔδω.
Ἐδίγμην, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* & *Ion.* pro ἐδεδέγμην, a δέχομαι.

Ἐδιδάσθη,

Ἐδεδέατο, *ligati fuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, a verbo δέω, *ligo.*
Ἐδεδήεις, 2. ſ. pluſq. ind. med. v. δαίω.
Ἐδεδίειν, 1. ſing. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἐδεδμήατο, *ſtructi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο. A δέμω.
Ἐδεδοίκῃ, 3. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δεῖ, *oportet.*
Ἐδεήθων, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. v. δέομαι.
Ἐδέησα, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ.
Ἐδέηθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δέω.
Ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperſ. δεῖ.
Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδειδίεσαν. A δείδω.
Ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.
Ἔδειξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.
Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέρω.
Ἐδεθλιον, ε, τὸ, firmamentum, fundamentum ; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*
Ἐδεθλον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Ἔδεκτο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.
Ἐδέμβαι, præſ. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω.
Ἐδέξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.
Ἐδέρχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω, *video.*
Ἔδεστε, 3. ſ. imperf. *Ion.* pro ἤδει. Ab ἔδω.
Ἔδεσμα, ατος, τὰ, cibus, edulium. Ab ἔδω.
Ἐδεσμάτιον, τὸ, idem. Dim.
Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria ceila.
Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.
Ἐδεστὸς, ἡ, ὸν, edulis, eſculentus. Ab eod.
Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἐδεδύησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Poët.* δδύω, *oro.*
Ἐδῇ, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἔζω.
Ἐδηδαται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδεσμῆται ἐστὶ.
Ἔδηδε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤδε, a verbo ἔδω, *edo.*
Ἐδηδοκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω.
Ἐδηδὼν, όντος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
Ἐδηδὼς, perf. part. med. verbi ἔδω.
Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω, *edo.*
Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.
Ἐδήλεον, *manifeſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, a verbo δηλόω.
Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.
Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.
Ἐδήχθην, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo.*
Ἐδίδαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.
Ἐδίδη, *dabat*, 3. ſing. imperf. antecedentis.
Ἐδίδων, *Dor.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.
Ἐδίζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. δίζω.
Ἐδίηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαίνω.
Ἐδίκασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δικάζω.
Ἐδίψησε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. διψάω.
Ἐδίωκον, imperf. ind. act. v. διώκω.
Ἐδμῆναι, præſ. inf act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐδέμβαι, *Poët.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω.
Ἔ Δ Ν Α, vel ἔδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.
Ἑδνάλια, ας, ἡ, cathedra, ſedes, Suid. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*
Ἔδνας, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, Heſ. Ab ἔδνα. Unde
Ἑδνάω, idem quod ἐδνόω.
Ἐδνικὸς, ἡ, όν, ſponſalis.
Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.
Ἐδνατὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus.
Ἐδνοτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet alii, adhita dote. Ab eod.
Ἐδόκθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.
Ἔδοις, *edas*, 2. ſing. præſ. optat. act.
Ἐδοκέ, 3. ſ. imperf. ind. act. v. δοκέω.
Ἐδοκεόμεν, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκέομεν.
Ἐδολιόσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *Eaol.* pro ἐδολίουν, a δολιόω.
Ἔδομαι, *comedam*, 1. ſ. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἔδεμαι, ab ἔδω.
Ἔδον, *dederunt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* & *Baeot.* pro ἔδοσαν, a διδωμι.
Ἐδονέετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδονέοντο. A δονέω.
Ἔδουτι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδωσι. Ab ἔδω.
Ἔδοξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. δόκω, *puto.*
Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, ſella ; (2) delubrum, templum, ædes ; (3) ſimulacrum ; (4) firmamentum, baſis. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*
Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.
Ἔδυ, *da*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* pro ἔδου & hoc *Ioniçe* pro ἔδοσο.
Ἐδύλλυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δηλέω.
Ἔδυμαι, 1. ſing. fut. 2. ind. med. v. ἕζω.
Ἐδύπτον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δυπέω.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes ; (2) baſis ; (3) podex hominis ; (4) latrina. Ab ἕζομαι.
Ἑδρά, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδραμα, a verbo διδράσκω.
Ἑδράζω, fut. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.
Ἔδραθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἔδαρθον, a verbo δαρθάνω.
Ἑδραῖος, α, ον, ſedentarius ; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc
Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo.
Ἑδράϊσμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, firmamentum.
Ἑδραίως, *Adv.* q. d. ſeſſim ; (2) ſtabiliter, firmiter.
Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metathef.* pro ἔδαρκον, a δέρκω.
Ἔδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro.*
Ἔδραμες, *fugimus*, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐδράμψ, a verbo διδράσκω, *fugio.*
Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.
Ἔδραν, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω.
Ἕδρανον, ε, τὸ, ſedes ; (2) baſis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανὸς, ἡ, τὸ, ſtabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, ſtabiliter.
Ἔδρασε, 3. ſ. aor. 1. ind act. v. διδράσκω.
Ἕδρασμα, ατος, τὸ. firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδρης, *ſellae*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας, ἕδρα.
Ἔδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio.*
Ἕδρησιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδραις.
Ἑδριάομαι, ſedeo. Unde ἐδριόωντο, pro ἐδριῶντο, ἐδριάοντο.
Ἑδρικὸς, ἡ, όν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab eod.
Ἕδριον, ε, τὸ, Heſychio ἕδρια idem quod ζωμέδρια, conſeſſus. Ab eod.
Ἑδριόωνται, *ſedem habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἑδριῶνται, a verbo ἑδριάω.
Ἑδρῖται, ſupplices, Suid. Ab ἕδρα.
Ἑδροδιασολβὶς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſint. Ex ἕδρα, & διασέλλω, *diduco.*
Ἑδροδρόφος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui pedicem verſat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα, & δρέφω, *verſo.*
Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἔδυν *jubii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δδύω.
Ἐδυνάθη, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a δύναμαι.
Ἐδυνάτο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο.
Ἐδυνώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δυνάζω.
Ἐδύνατο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύναμαι.
Ἔδυνε, 3. ſing. impert. ind. act. v. δύνω.
Ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδυνάντο, a δύναμαι.
Ἐδυνήθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔδυσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δύω vel δύνω.
Ἐδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδύσατο.
Ἐδυσόκησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δυσκέω.
Ἐδυσφόρεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a δυσφορέω.
Ἔ Δ Ω, fut. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδέομαι, perf. ἐδήδοκα, edo ; (2) rado, arrodo. Ἐδωσί τε ἀφίονα μῆλα, Il. 12, 319. Τῶν ἥτοι αὐτῷ τέρεινα χρόα γύπες ἔδουσιν, Il. 4, 237.
Ἐδωδὰς, *cibi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐδωδῆς.
Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde
Ἐδωδίμος, ε, ὁ ἡ, ἡ, eſculentus, edulis.
Ἐδαδὸς, ὴ, ὸν, edax. Ab eod.
Ἔδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.
Ἐδωλιάσας, in tranſtris collocare remiges. Ab
Ἐδώλιον, ε, τὸ, ſedes ; & *in Plur.* navium tranſtra, fori. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*
Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.
Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δωρέω.
Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδοσαν, a δίδωμι.
Ἐεδνα, & ἔεδνα, ων, τὰ, dona ſponſalia. Ab ἔδνα.
Ἐεδιάσασθαι, ab ἐεδνάζομαι, dotatam filiam elocare.
Ἐεδνωτὴς, ᾶ, ὁ, qui dotatam elocat ; (2) ſocer, affinis.
Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.
Ἐεικοσάζυγα, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βῶς, *bos.*
Ἐείκοσι, *Poët.* pro εἴκοσι.
Ἐεικλαι, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐίκται, a verbo ἔικω, *ſimilis ſum.*
Ἔειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.
Ἔειπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.
Ἐεις, *unus*, *Ion.* pro εἷς.
Ἐεισάμενος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a verbo εἴδω, *video.*
Ἐεισάμην, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην.
Ἐείσατο. 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσατο.
Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo.*
Ἐέλδεται, *Ion.* pro ἔλδεται, ab ἔλδομαι.
Ἐέλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.
Ἐελμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵλμαι, a verbo εἴλω, ſeu εἱλέω.
Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *ſpero.*
Ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἕλσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσαι. Ab ἐλαύνω.
Ἐένδυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυεν, a verbo ἐνδύω, *induo.*
Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.
Ἔεργε, 3. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab εἴργω.
Ἐεργμένοι, m. pl. part. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι.
Ἐέργατο, *muriti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐερ.γμένοι ἦσαν.
Ἔες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum.*
Ἐέσθω, *induatur*, 3. ſing. a. 2. imper. paſſ. *Ion.* pro ἕσθω, a verbo ἔννυμι, ſeu ἔω, *induo.*
Ἔεστο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἶστο.
Ἔεσε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.
Ἔεστο, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro ἐίζετο. Ab ἕζομαι.
Ἔζη, *vivebat*, *Dor.* & *contr.* pro ἔζας, a ἄζω.
Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.
Ἐζήμιμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.
Ἔζλω, *vivebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζων, a ζάω.
Ἐζήτεϊ, *quaeſit*, pro ἐζήτει, a ζητέω.
Ἐζήτεν, *quaerebant*, 3. plur. imperf.
Ἔζομαι, ſedeo.
Ἐζόμενος, præſ. part. med. verbi ἔζομαι.
Ἐζύγλω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ζεύγνυμι
Ἐζωγρημένος, perf. part. paſſ. v. ζωγρέω.
Ἔζων, 3. pl. imperf. ind. act. verbi poët. ζάω. *vivo.*
Ἐζωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώσε. *cingo.*
Ἐζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἐη, *ſit*, 3. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμὶ.
Ἔηκα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι.
Ἔλω, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum.*
Ἐλωδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤωδανον, ab ἀνδάνω.
Ἐῆος, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐέος, ab ἐύς.

Ἐησθα, *eras*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *sum*.
Ἐῆσι, *sit*, 3. sing. præs. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.
Ἑῆσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑός, *suus*.
Ἐήσοφ, *siveris*, 2. sing. aor. 1. imper. act. *Ion.* pro ἔασον, a verbo ἐάω, *sino*.
Ἐητε, 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἦτε, ab εἶμι.
Ἐθακας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τίθημι.
Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.
Ἔθανον, a. 2. ind. act. v. θνήσκω.
Ἑτᾶς, ᾶδος, ὁ ἡ ἡ, adſuetus, amicus. Ab ἔθω.
Ἐθαύμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. θαυμάζω.
Ἔθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἔθαψα, *ſepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.
Ἐθειασάμην, a. 1. ind. med. v. θεάομαι.
Ἐθείασθε, *vidiſtis*, 2. plur. a. ejuſd.
Ἔθεεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. θέω.
Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæſaries; (2) juba equorum.
Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.
Ἑθειρᾶς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.
Ἐθεὶς, *miſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵημι.
Ἐθελακριβεία, ἡ, inanis diligentia.
Ἐθέλεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἤθελε, a θέλω.
Ἐθελέχθρης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἔθέλω, & ἐχθρός.
Ἐθελέχθρως, *Adv.* ita ut libenter cum alio ſuſcipiantur inimicitiæ.
Ἐθελημὸς, ὁ ἡ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
Ἐθελήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, volens, lubens.
Ἐθελήμως, & ἐθελημῶς, *Adverb.* voluntarie, prompte.
Ἐθέλῃθα, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.
Ἐθέλησιν, *voluerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.
Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ἐθελοδουλέω, voluntariam in ſervitutem me trado.
Ἐθελοδουλία, & ἐθελοδουλείη, ας, ἡ, voluntaria ſervitus. Ab
Ἐθελόδουλος, ſervus voluntarius. Ab ἐθέλω, & δοῦλος.
Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) ſuperſtitio.
Ἐθελοθρησκέω, ῶ, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo & ſuperſtitionis cæremoniis colo. Ex ἐθέλω, & θρησκεύω.
Ἐθέλοι, 3. ſ. pr. opt. act. verbi ἐθέλω.
Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverſor. Hinc
Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem.
Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab
Ἐθελόκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, malevolus, male rem data opera gerens. Ex ἐθέλω, & κακὸς, *malus*.
Ἐθελοκάκως, *Adv.* de induſtria ignaviter.
Ἐθελοκίνδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſua ſponte ſe periculis objicit, temerarius. Ex ἐθέλω, & κινδυνος, *periculum*.
Ἐθελοκωφέω, ῶ, ſponte audire nolo. Ab
Ἐθελόκωφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſponte ſurdus eſt & audire non vult. Ex ἐθέλω, & κωφός.
Ἐθελοντηδὸν, *Adv.* ultro, ſponte. Ab ἐθέλω.
Ἐθελοντηδὼ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.
Ἐθελοντὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἐθελοντὶ, ἐθελοντεὶ, ſponte.
Ἐθελοτὶτος, voluntarius, ultroneus.
Ἐθελόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui voluntarie peregrinatur Ex ἐθέλω, & ξένος, *hoſpes*.
Ἐθελοπεισιθρησκία, idem quod ἐθελοθρ.
Ἐθελόπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω, & πόνος, *labor*.
Ἐθελόπορνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſua ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρνος.
Ἐθελοτρόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites recipit. Ex ἐθέλω, & πρόξενος, *hoſpes publicus*.
Ἐθελότροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus voluntas mutabilis eſt. Ex ἐθέλω, & τρέπω, *verto*.
Ἐθελουργία, ἡ, alacritas in labore ſuſcipiendo vel conficiendo. Ab
Ἐθελουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui ſponte opus ſubit, promptus & impiger factor operis. Ex ἐθέλω, & ἔργον, *opus*.
Ἐθελούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
Ἐθελουσίως, *Adv.* ultro, libenter, ſponte.
Ἐθέλχθω, a. 1. ind. paſſ. verbi θέλγω.
ΕΘΕΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.
Ἔθεν, *ſui*, gen. ſing. *Æol.* pro οὗ.
Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.
Ἐθέραπθε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.
Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.
Ἔθθι, 2. ſ. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔθου.
Ἔθηγεν, *acuebat*, a θήγω.
Ἐθησάμεθα, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηόμεθα, a θεάομαι.
Ἐθήσαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a θεάομαι.
Ἐθῆτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθεῖτο.
Ἔθηκα, *poſui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.
Ἐθήκατο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο.
Ἔθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.
Ἐθήλασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. θηλάζω.
Ἐθημοσυνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo, adſuetudo. Ab
Ἔθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, conſuetus. Ab ἔθος, *mos*.
Ἐθῆν, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰθῆν, ab ἵημι.
Ἐθίζες, 2. ſ. præſ. imper. act. ab
Ἐθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſuefio, ſoleo. Πρὸς τὲς πόνους τὰ ζώμα-τα ἐθιζοντες, Luc. Ἐθισμῷ ὅτι πολέ-μιε βιοτεύειν, Xen. Ab ἔθω. Unde
Ἐθιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſuetus, adſuetus.
Ἔθισμα, ατος, τὸ, adſuefactio. Ab ἐθίζω.
Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω. Unde
Ἐθιστέον, adſuefaciendum eſt.
Ἐθιστὴς, ὴ, όν, qui conſuetudine parari, aſſumi poteſt.
Ἔθλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θλάω.
Ἐθναγὸς, οῦ, ὁ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἀγός.
Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majus tetrarchæ nomine. Ex ἔθνος, & ἄρχων, *princeps*.
Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.
Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.
Ἐθνικὸς, ὴ, όν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Chriſtiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθνος.
Ἐθνικῶς, *Adv.* more gentilium, gentiliter.
Ἐθνικὸς, ὁ, gentilis, ejuſdem gentis.
Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
ΕΘΝΟΣ, ους, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo; (6) pars urbis.
Ἐθοινεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi θοινέομαι.
Ἐθοίνων, *depaſcebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίνεον, a verbo θοινάω.
ΕΘΟΣ, ους, τὸ, gens, natio; (2) lex non ſcripta.
Ἔθρι, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεσο, a τίθημι.
Ἐθώσσα, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόασα, a verbo inuſ. θοάω.
Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω.
Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.
Ἐθρέφθω, aor. 1. ind. paſſ. v. τρέφω.
Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ἐθρίωδον, *lugebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐθρήνουν, a θρηνέω.
Ἐθύθην, aor. 1. ind. paſſ. v. θύω.
Ἐθυμώθω, a. 1. ind. paſſ. verbi θυμόω.
Ἐθυόεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θυόω.
Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θύω.
Ἔθω, p. m. εἴωθα, conſueſco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθος.
Ἐθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἵνυι.
ΕΙ, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (2) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod ſi; eja; (6) εἴπερ, ſiquidem; quoniam; ſic; (7) εἴγε, ſi modo; ſi quid; (8) εἰ ᾗ μὴ, ſin minus, alicqui; (9) εἰ ἄρα, ſi forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, ſi quidem, ſi modo; (12) εἴγεν, ſi ſaltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agedum; (14) εἰ μή, etſi; (15) εἰ μὴν, εἰ ᾗ, ſi, ſin; (16) εἰ μὴ, niſi; (17) εἴ τις, ſi quis, εἴ τυ, ſi cujus, εἰ τῳ, ſi cui.
ΕΙ'Α, *Adv.* hortantis, eja.
Εἶα, idem; (2) ας, ὴ, herba, gramen, Heſ. & Suid.
Εἶα, 1. ſing. perf ind. med. verbi εἶμι,
ΕΙΑΜΕΝΗ, ης, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herboſus, pratum.
Εἵαντο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.
Εἴαον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐάω.
Εἶαρ, ver; (2) ſanguis, *Poet.* pro ἔαρ.
Εἰαρινὸς, ὴ, όν, vernus.
Εἰαροπότης, ου, ὁ, ſanguipota. Ex εἶαρ, *ſanguis*, & πώτης, *bibax*.
Εἰαρωτερὴς, ὲς, veris amicus. Ex ἔαρ, & τέρπομαι.
Εἴᾶς, *ſinebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαες, ab ἐάω.
Εἶασε, *reliquit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.
Εἴασκε, *ſinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶα, quod *contr.* dicitur pro εἴα.
Εἵαται, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.
Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λείβεται, a λείβω.
Εἰβήρ, ὁ ἡ ἡ, ſtillatitius; (2) ſtillans. Ab
Εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, deſtillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βρεφάρων ἔρ εἴβετο, Heſiod. Θεογ. 910. A λείβω.
Εἴγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.
Εἰδαίνομαι, adſimilor, ſimilis fio. Ab εἶδος.
Εἰδάλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpecioſus, formoſus. Ab eod.
Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, L. G.
Εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.
Εἶδε, 2. ſ. a. 2. imper. act. verbi εἰδέω.
Εἰδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἶδω.
Εἰδείλω, præſ. opt. act. verbi εἴδημι.
Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἶδω.
Εἰδέναι, *videre*, præſ. inf. act. verbi εἴδημι.
Εἰδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. εἴδομαι.
Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſo eſt. Ex εἶδος, & ἔχθος.
Εἰδέω, ſcio, inuſ. in præſ. & imperf. uſitata εἰδήσω. οἶδα. ἴδειν. εἰδήσω. ἐὰν εἰδῶν, εἴδῃς, &c. εἰδείλω, εἰδέναι, εἰδώς. Ὅσα γ' ἤδεις, ἐξέχεας ἅπαντα, Ar. Θ. 561.
Εἰδημονικῶς, &
Εἰδημόνως, *Adverb.* ſcienter, perite. Ab
Εἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſciens, peritus. Ab εἴδω.
Εἰδῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.
Εἴδησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia. Ab εἰδέω.
Εἰδήσω, *ſciam*, fut. 1. ind. act. verbi εἰδέω.
Εἰδῆτε, *ſciatis*, 2. pl. præſ. conjunct. act.
Εἰδικὸς, ὴ, όν, ſpecialis; (2) formalis. Ab εἶδος.
Εἰδικῶς, *Adv.* ſpecialiter, ſpeciatim.
Εἰδὸθ' pro εἰδότα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἴδω.
Εἴδομαι, εἰσομαι, ἐισάμην, videor, aſſimilor.
Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.
Εἴδομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.
Εἶδον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. ind act.
Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio alicujus rei, repræſento aliquid. Ab
Εἰδοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, ſpecificus, ſpeciem efficiens, Ex εἶδος, & ποιέω, *facio*.
Εἶδος, ους, τὸ, ſpecies, forma, facies; (2) genus; (3) ſtatura; (4) modus; (5) ſtatus rei & conditio. Ab εἶδω, *video*.
Εἶδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. *Beot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.
Εἰδότε, *ſcientes*, num. dual. perfect. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε.

Εἰδότες, *scientes*, nom. plur. perf. part.
Εἰδότως, *Adv.* scienter. Ab εἴδω.
Εἰδοφορέω, specimen alicujus rei effingo, geſtu, motu, &c.
Ε δυΐα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐϑδηκυῖα, ab ἐιδέω.
Εἰδύλλιον, ι, τὸ, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος.
ΕΙ ΔΩ, video *in præſ. & imperfect.* inuſitatum. Uſitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. *ἰδυμι*, Opt. ἴδειν infin. ἰδών, part.
Εἰδῶ, 1. ſ. præſ. conj. act. pro ἐιδέω.
Εἰδωλεῖον, ι, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.
Εἰδωλικός, ἡ, όν, paganus, opp. Chriſtianus.
Εἰδωλικῶς, corporea ſpecie.
Εἰδωλόθυτον, ι, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον, & ϑύω, *immolo.*
Εἰδωλολατρεία, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab
Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρις, *ſervus.*
Εἰδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον, & μαίνομαι, *furo.*
Εἴδωλον, ι, τὸ, idolum, ſimulacrum. Ab εἶδος, *ſpecies.*
Εἰδωλόπλαστος, ον, cujus ſpecies efficta eſt animo, ſomnio. Ex εἶδος, & πλάσσω, *fingo.*
Εἰδωλοποιέω, ῶ, fut. ήσω, idola fabrico, ſimulacra conficio. Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio.*
Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, όν, ad ſpeciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam aptus.
Εἰδωλοποιὸς, ὁ, ἡ, idem.
Εἰδωλουργικός, ἡ, όν, idem.
Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) perſonæ repræſentatio. Ab εἰδωλοποιέω.
Εἰδωλοφανὴς, ές, ὁ ἡ, ſimulacri ſpeciem habens Ex εἴδωλον, & φαίνομαι.
Εἰδωλοφανῆντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iiſd.
Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen*, pro ἐιδηκὼς, a verbo ἐιδέω.
Εἶεν, age vero, eſto; (2) ſatis de hoc. Ab εἰμί.
Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ. opt. *per Sync. Att.* pro εἰησαν, a verbo ἐιμὶ, *ſum.*
Εἶἷον, 1. ſ. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.
ΕΙ ΘΑΡ, *Adv.* ſtatim, confeſtim.
Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ.
Εἴθλω, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ἵημι.
Εἰθισὰς, *adſuetus*, perf. part. act. verbi ἐθίζω.
Εἴθισα, *adſuevi*, a. 1. ind. act.
Εἴθισμαι, *adſuetus ſum*, perfect. ind. paſſ.
Εἶκα, perfect. indic. med. verbi εἴκω.
Εἶκα, *miſi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι.
Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἰκὰς, & ἄρχων, *princeps.*
Εἰκάδιστὰι, ὧν, οἱ, q. d. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκάς.
Εἰκάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν δὸπ τῦ πρόσϑπε τὼ ϑ' καρδίας διεϑέτην, e vultu judicare. Τί ϑηρσὶ σ' ὑμὰς δᾶτ' Ἄδρασ ἤκασεν, Eur. Ph. 423. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*
Εἰκάθω, cedo, pareo. Εἰκάθειν τοῖς κρατῦσι, Soph. El. 391. Ab εἴκω, *cedo.*
Εἰκαιοβυλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtoliditas. Ex εἰκαῖος, & βυλὴ, *conſilium.*
Εἰκαιολέσχης, garrulus.
Εἰκαιολεσχία, ἡ, garrulitas. Ab εικ. & λέσχη.
Εἰκαιουϑέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor. Ex εἰκαῖος, & μύϑος, *ſermo.*
Εἰκαιομυϑία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ex iiſd.
Εἰκαιόμυϑος, ὁ ἡ ἡ, vana loquens, garrulus.
Εἰκαιορρήμονέω, ῶ, fut. ήσω, vana loquor.
Εἰκαιορρημοσυνὴ, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab
Εἰκαιορρήμων, ων, ὁ ἡ ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος, & ῥῆμα, *verbum.*
Εἰκαῖος, αια, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere ſe offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab εἰκὴ.
Εἰκαιοσυνὴ, ης, ἡ, temeritas. Ab εἰκαῖος.
Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Εἰκαλόγος, ὁ ἡ ἡ, temere reprehendens.

Εἰκὰς, ἀδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigeſima dies menſis. Ab εἴκοσι.
Εἴκασι, *miſerunt*, 3. plur. perf. ejuſd.
Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab ἐικάζω. Unde
Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum.
Εἰκασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.
Εἰκάσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro ἐικάσαις. Ab ἐικάζω.
Εἰκαστὴς, ῦ, ὁ, conjector.
Εἰκαστικὸς, ἡ, όν, conjecturalis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ ἐικαστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, & ἐικαστικὰ, ſc. ἐπιῤῥήματα, Adverbia dubitativa, ſ. dubitandi.
Εἰκαστικῶς, per conjecturam.
Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.
Εἶκε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἴκω.
Εἶκεν, *iveram*, pluſq. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*
Εἰκελόνειρος, ου, ὁ ἡ ὖ, ſomnio ſimilis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος, & ὄνειρος.
Εἴκελος, ου, ὁ ἡ ὖ, ſimilis. Ab εἴκω.
Εἰκελόφωνος, ον, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens.
ΕΙΚΗ, *Adv.* fruſtra; (2) temere, ſine conſilio.
Εἰκοβολέω, ῶ, f. ησω, conjector. Ex ἐικῆ, & βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio.*
Εἰκονίζω, f, ίσω, adſimilo, exprimo. Ab ἐικών.
Εἰκονικὸς, ἡ, όν, iconicus, omnibus lineis exemplar expreſſus. *Epith.* ſimulacri ſtaturam archetypi æquantis.
Εἰκόνιον, ι, τὸ, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab ἐικών.
Εἰκόνισμα, τὸ, ſpecies, ſimulacrum.
Εἰκονισμὸς, ῦ, ὁ, effictio, effigies, imago; Figura rhetorica. Ab ἐικονίζω.
Εἰκονογραφέω, ω, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem oratione deſcribo.
Εἰκονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex ἐικων, & γράφω.
Εἰκονολεξία, ὁ, idem.
Εἰκονομαχία, ὁ, imaginum oppugnatio. Ab
Εἰκονομάχος, ου, ὁ ἡ ὖ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex ἐικών, & μάχομαι, *pugno.*
Εἰκονοποιέω, ſimulacrum facio.
Εἴκοντι, *Dor.* pro εἴκοσι, ab εἴκω.
Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens conſentaneum, veriſimile, probabile. Ab ἐικών.
Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι, & βῶς, *bos.*
Εἰκοσάεδρος, ου, ὁ, qui vicenorum ſeſſuum eſt; (2) qui viginti baſibus conſtat. Ex εἴκοσι, & ἕδρα, *baſis, ſedes.*
Εἰκοσαετὴς, ές, ὁ ἡ ὖ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus.*
Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum. Ex iiſd.
Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti eſt annorum.
Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.
Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.
Εἰκοσάκωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.
Εἰκοσάκαπος, ου, ὁ ἡ ὖ, viginti remos habens. Ex εἴκοσι, & κώπη, remus.
Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ ἡ ὖ, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. Ex εἴκοσι, & μὴν, *menſis.*
Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.
Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti-primatus. Ab εἰκοσάπρωτοι.
Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi.
Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades.
Εἰκοσάδιον, τὸ, ſpatium viginti ſtadiorum.
Εἰκοσάφυλλος, ου, ὁ ἡ ὖ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, & φύλλον, *folium.*
Εἰκοσέτης, ου, ὁ, qui viginti annorum eſt. Fæm. εἰκοσέτις, ὴ.
Εἰκοσήριτμος, ου, ὁ ἡ ὖ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρετμὸς, *remus.*
Εἰκοσήρης, ους, ὁ ἡ ὖ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*

ΕΙ ΚΟΣΙ, viginti, *Adj.* indeclin.
Εἰκοσίβοιος, ου, ὁ ἡ ὖ, viginti boum pretio æſtimabilis. Ex εἴκοσι, & βῶς, *bos.*
Εἰκοσίεδρος, ου, idem quod εικοσαεδ.
Εἰκοσίκλινος, idem quod εἰκοσακ.
Εἰκοσιἑξ, viginti ſex. Ex εἴκοσι, & ἕξ, *ſex.*
Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ ἡ ὖ, viginti menſuras capiens. Ex εἴκοσι, & μέτρον, *menſura.*
Εἰκόσιμνος, ου, ὁ ἡ ὖ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina.*
Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ ἡ ὖ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι, & ἐρίζω, *contendo.*
Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.
Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
Εἰκοσίπηχυς, υος, ὁ ἡ ὖ, qui viginti cubitorum eſt.
Εἰκοσιτέσσαρες, ων, ὅι ἡ ἅι, viginti quatuor.
Εἰκοσόργυιος, ου, ὁ ἡ ὖ, qui eſt viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι, & ὀργυιὰ, *orgyia.*
Εἰκόσορος, ου, ὁ ἡ ὖ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*
Εἰκοσαῖος, αία, αῖον, vigeſimo die proveniens. Ab ἐικοσὸς.
Εἰκοσολόγος, ου, ὁ ἡ ὖ, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex ἐικοσὸς, & λέγω.
Εἰκοσὸς, ὴ, όν, viceſimus. Ab εἴκοσι.
Εἰκοσώνης, publicanus viceſimæ vectigalis. Ab εικ. & ὠνέομαι
Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex ἐικὼς, & λέγω, *dico.*
Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab ἐικός.
Εἴκλω, *ſimiles fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐικέτην, a verbo εἴκω.
Εἰκλικὸς, ἡ, όν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo.*
Εἴκλο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro εἴκειτο.
Εἰκυῖαν, *decoram*, acc. ſ. ab ἐικῶς.
ΕΙΚΩ, fut. ξω, ſimilis ſum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινὶ τῇ ὀργῇ. Hinc ἴκε, conſentaneum eſt, par eſt. Hinc
Εἰκὼ, όος, *contr.* ἐικῶς, ἡ, imago, effigies.
Εἰκὼν, ονος, ἡ, imago, effigies; (2) ſchema rhetoricum. Ab eod.
Εἴκων, *cedens*, præſ. particip. act. verbi εἴκω.
Εἰκὼς, υῖα, ὸς, *ſimilis, æquus, probabilis*, perf. part. med. verbi ἐικω.
Εἰλαδὸν, *Adv.* in gyrum, ſimul, univerſim, turmatim. Ab ἑλαδὸν.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab ἐιλέω, *involvo.*
Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab ἐιλαπίνη.
Εἰλαπινασὴς, ῦ, ὁ, conviva. Ab ἐιλαπινάζω.
ΕΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, epulum.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab ἐιλέω.
Εἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἶλη, & ἄρχων.
Εἰλάω, idem quod ἐιλέω. Εἰλῶνται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*
Εἶλε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi αἱρέω.
Εἴλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus. Hinc
Εἰλείθυιον, ι, τὸ, templum Lucinæ.
Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐιλέω.
Εἰλεὸς, ῦ, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab ἐιλέω, *volvo.*
Εἴλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.
Εἴλδω, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἵλῃ.
Εἰλδῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἰλοῦντο. Ex εἰλέοντο, ab
ΕΙΛΕΩ, ſ. εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἥτῃ ἀείλαι χείμεραι ἐιλέωσιν, Il. 2, 294.
Εἰλίω, inſolo. Euſt. unde εἰλησις. Ab εἰλη.
Εἰλεώδης, ες, ὁ ἡ ὖ, ileo five volvulo laborans. Hinc τὰ ἐιλεώδη, ilei cruciatus, five torſiones. Ab ἐιλεός.
Εἶλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab ἐιλέω.

Εἴλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab ἕλη.
Εἰλιδὸν, *Adv.* turmatim. Ab εἰλίω, *verso.*
Εἰληθρέω, ῶ, fut. ήσω, ad solem caleſco, inſolor, apricor. Ab
Εἰληθρής, έος, ὁ ἡ ἡ, a ſole calefactus. Ab εἴλη, *ſplendor*, & θέρω, *calefacio.*
Εἰλίδειν, in ſole calefactum, Heſ. Ab εἴλη.
Εἰλήλυθα, *venit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐλήλυθε, ab ἔρχομαι.
Εἰληλάθει, *venerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro ἐληλύθει.
Εἰληλάθμες, *venimus*, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* & *Dor.* pro εἰληλάθαμεν, quod *Poët.* dicitur pro ἐληλύθαμεν.
Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo.*
Εἴλημμαι, *adſumptus ſum*, perf. paſſ. *Att.* pro λέλημμαι, a λαμβάνω.
Εἴλημπλαι, *adſumptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* λέλημπλαι.
Εἴλησις, εως, ἡ, apricatio, æſtus.
Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio.
Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe volvit & trahit inter incedendum, ut ſerpens, eruca. Ab εἰλέω.
Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis. Εἰλητὴ, ap. ſch. *Ariſt.* farcimen.
Εἴληφα, *ſumpſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, a λαμβάνω.
Εἴληχε, *ſortitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, a λαγχάνω.
Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab
Εἰλιγγὸς, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen inteſtinorum. Ab εἰλέω, *verſo.*
Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab εἰλίττω.
Εἴλιγμαι, perf. ind. paſſ. v. εἰλίττω.
Εἰλιγματώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, tortuoſus, intortus, flexuoſus. Ab εἴλιγμα.
Εἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.
Εἰλιδὸν, *Adv.* plexim & implicatim, flexuoſe.
Εἰλικοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, flexuoſus, amfractus. Ex εἰλιξ, & εἰδος, *forma.*
Εἰλικώδεις, εσσα, όεν, tortuoſus, voluminibus tortus. Ab εἰλίσσω.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas.
Εἰλικρινέω, ῶ, fut. ήσω, ſince um reddo. Ab
Εἰλικρινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, diſtinctus; (2) ſincerus; (3) manifeſtus. Ex εἰλὴ, *ſplendor ſolis*, & κρίνομαι, *ſecerno.*
Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, convolutus.
Εἰλινδέομαι, οῦμαι, verſor, volutor. Ab εἰλέω.
Εἰλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, & hinc (3) via per ambages (4) ſpecies hederæ; (5) *Adj.* implicatus. Ab εἰλίσσω.
Εἰλίπες, οδος, ὁ ᾗ ἡ, flexipes, curvos pedes habens. Ex εἰλέω, & πους.
Εἰλισκότασις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offuſione oculorum. Ex εἰλίσσω, & σκοτος, *obtenebro.*
Εἰλίσσω, f. ίξω, circumvolvo, verſo. Θοοῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιβλίον εἰλισσόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἰλέω.
Εἰλιτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui volutatim in altum extenditur. Ex εἰλέω, & τείνω.
Εἰλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλίγμενοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.
Εἶλκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *traho.*
Εἵλκυσα, *traxi*, a. 1. ind. act. verbi ἕλκύω.
Εἴλλω, vel εἴλλω, in anguſtiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Ἑλεμψίων, Il. 8, 214. Ab εἰλίω.
Εἱλόμβος, *arctatus*, præſ. part. act. v. εἴλω.
Εἱλόμην, *elegi*, a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.
Εἷλον, *accepi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori ſolis expoſitus. Ex εἴλη, & πεδον.
Εἰλῶ, 2. ſ. a. 2. imper. med. v. αἱρέω.
Εἶλοχε, *dixit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλοχε, a λέγω.
Εἰλύαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλυμμένοι εἰσὶ, ab εἰλύω, ſeu εἴλυμι.
Εἰλυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω. Unde
Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) veſtis, indumentum.
Εἰλυὸς, ᾶ, ὁ, latibulum, luſtrum.
Εἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab εἰλύω.
Εἴλυσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.
Εἰλυστάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex εἰλύω, & σπάομαι, *trahor.* Hinc
Εἰλύσπαμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo trahitur.
Εἰλύσσω, intr. go, involvo. Ab εἰλύω.
Εἰλύραζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v.
Εἰλυφάζω, verſo, torqueo. Πάντα τε κλονέων ἀνεμος φλόγα εἰλυφάζῃ, Il. 20, 492. Ab εἰλύω.
Εἰλυφάω, ῶ, idem & ab eod. Ἱερὼ φλόγα θ' εἰλυφόωντες, Heſiod. Θεογ. 692.
Εἰλυφόαντες, *Poët.* pro εἰλυφῶντες.
Εἰλυφόωσα, part. præſ. act. f. g. *Poët.* pro εἰλυφῶσα, & hoc *contr.* pro εἰλυφάσσα.
Εἰλύω, vel ἕλυμι, f. ύσω, verſo, volvo; & (2) εἰλύομαι, volvor; (3) repto, de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἱλυτο διαμπερὲς ἔς τε πόδας ἄκρας, Il. 16, 640. Ab εἰλέω. Unde
Εἴλω, ſive εἴλω, volvo. Μὴ νῦν σεῦ Ζευτὸν εἶπε τῳ γνώμῳ δεὶ, Ariſt. Nub. 759.
Εἵλως, ωτος, ὁ, & ἑλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, ſervus Spartanus.
Εἱλωτεία, ας, ἡ, helotici miniſterii præſtatio, ſervitus; (2) turba ſervorum, mancipia. Ab
Εἱλωτεύω, f. εύσω, heloticum miniſterium præſto, ſervio. Εἱλωτεύειν τῇ πόλει, Iſocr.
Εἱλωτικὸς, ἡ, ὸν, heloticus.
Εἱλωτὶς, ίδος, ἡ, ſerva, ancilla. Ab eod.
Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo.*
Εἶμαι, perfect. ind. paſſ. v. ἕω.
Εἵμαρμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro μέμαρμαι, a μείρω.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum. A μείρω, unde εἵμαρμαι.
Εἱμὲς, *ſumus*, *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμὶ.
Εἵμεναι, *eſſe*, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.
Εἱμὲς, *ſumus*, *Dor.* pro ἐσμὲν.
Εἶμι, f. ἔσομαι, ſum. Ab ἔω.
Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἔω.
Εἰν, *in*, *Poët.* pro ἐν.
Ἐνιαύτες, vel ἐνιαυτὲς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐνιέα, & ἔτος, *annus.* Hinc
Ἐνιαυτίζομαι, novem annos natus ſum.
Ἐνιάπηχυς, ὁ ἡ ἡ, id. q. ἐννιάπ.
ΕΙΝΑΤΕΙΡ, vel ἐνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.
Ἔνατος, pro ἔννατος, nonus.
Ἑναφώσσων, ὁ ἡ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ab ἑν vel ἐννέα. & φώσσων.
Ἑνεκα, *propter*, *Poët.* pro ἕνεκα.
Ἐνίτης, ες, novennis.
Ἐνὶ, *in*, *Poët.* & *Att.* pro ἐν.
Ἐνίκαυτο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐνείκαντο, vel ἠνεγκαντο, a v. φέρω.
Ἐνόδιος, in via poſitus. Pro ἐνοδιος.
Ἐνοσίφυλλος, in qua folia agitantur, i. e. frondoſus. Ab ἐγέθω, *agito*, & φυλλον.
Ἐνύω, vel εἴνω, induo. Ab ἔω.
Εἴνυ, *federunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi inuſit. ἔω.
Ἔξα, *ſimilis ſum*, a. 1. indic. act. v. εἴκω.
Ἑο, *ſui*, gen. ſing. *Poët.* pro ἕ.
Ἑοικυῖα, perf. part. med. f. g. *Poët.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.
Εἶπα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*
Εἰπὲ, *die*, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro εἶπε.
Εἰπέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν.
Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Ex ἐι, & περ.
Εἶπεσκε, *dixit*, 3 ſing. a. 2. ind. act. *Ion.*
Εἴπῃ, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act.
Εἴπῃς, *dixeris*, 2. ſing. a. ejuſd.
Εἰπήσθα, *dixeris*, 2. ſing. a. ejuſd. & pro eod. per *Paragogen* τὸ θα.
Εἰπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.
Εἶπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*
Εἴπω, *dixero*, a. 2. conjunct. act.
Εἴπως, ſi quomodo, ſi qua ratione. Ex ἐι, & πως.
Εἰράνας, *pacis*, gen. ſing. *Dor.* pro εἰρήνης.
Εἴργαθε, prohibeo, diſtraho. Ab εἴργω.
Εἰργασάμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.
Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. indic. paſſ.
Ἔργμαι, perf. ind. paſſ. ab ἔργω.
Εἵργμος, ὁ, ὁ, incluſio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehenſi detentio. Ab εἴργω.
Ἑργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris cuſtos. Ex εἵργμος, & φύλαξ, *cuſtos.*
Εἱργυμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo. Ab εἴργω.
Εἴργων, præſ. part. act. n. g. v.
ΕΙΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, excludo. Ἡ φόβος τίς εἶργέ νιν; Soph. Phil. 570. Εἱργεσθ τίς ἡδονῶν, Plat.
ΕΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) includo carcere, conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ μοιχὸν, Dem.
Εἰρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico.*
Εἴρεαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, a verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.
Εἰρέαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔρηνται, a ῥέω.
Εἰρέεσθαι, *interrogare*, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro εἴρεσθαι, a verbo εἴρομαι.
Εἴρεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro εἶρεσο.
Εἰρεσόη, ης, ἡ, captivitas, ſervitus, Ab εἴρω.
Εἰρεσὸς, ὁ, ὁ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lana velatus, inſigne ſuppl.cum. Ab εἴριον, *lana.*
Εἰρεσσαι, apud Heſiodum, Θεογ. 38. *Ion.* pro ἐρέσσαι, dicentes. pro ἐρέσσαι, nom. plur. præſ. part. act. f. g. verbi ἐρέω.
Εἶρηκε, *dixit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥηκε, a ῥέω, *dico.* Unde
Εἰρημένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἐῤῥημένος.
Εἴριλλον, ενος, Lacedæmoniis puer, qui jam fari poteſt. Ab eod.
Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, *pax*, & ἄγω, *ago, duco.*
Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.
Εἰρηναίως, *Adv.* pacate, amice.
Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, irenarcha, magiſtratus qui ſecuritatem & quietem tuetur. Gl. V. Ab εἰρήνη & ἄρχων. Hinc
Εἰρηναρχικὸς, ἡ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) ad ſecuritatem, quietem præſtandam conſtitutus, factus, &c.
Εἰρηνεῖον, templum pacis.
Εἰρηνέω, in pace vivo.
Εἰρηνεύοντες, nom. pl. pr. part. act. v.
Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, idem. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Theſſ. 5, 13. μετὰ πάντων, Rom. 12, 18.
ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.
Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) pacis ſtudioſus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.
Εἰρηνικῶς, *Adv.* pacifice. Ab εἰρηνικὸς.
Εἰρηνοδίκαι, οἱ, feciales, quia interpretes ſunt pacis & belli.
Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem conſtituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, Col. 1, 20. Ab
Εἰρηνοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, pacificus, qui eſt ingenii pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, & ποιέω, *facio.*
Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, pacis cuſtos; (2) pacificator.
Εἰρινεὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, laneus. Ab εἶρος.
Εἴριον, ου, τὸ, & εἰρίον, lana. Ab εἶρος.
Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. *Athen.*
Εἱρκὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.
Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, cuſtos carceris.
Εἱρμὸς, οῦ, ὁ, nexus, ſeries. Ab εἴρω, *necto.*
Εἱροκόμος, ὸς, ὁ ἡ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, & κομέω, *curo.*
Εἴρομαι, interrogo.
Εἱροποκος, ὸς, ὁ ἡ ἡ, laniger. Ex εἶρος, & ποκος, *vellus.*
Εἱροπόλος, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος, & πονέω, *laboro.*
Εἴρπομες, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἴρπομεν, a verbo ἕρπω, *repo.*
ΕΙΡΟΣ, ους, τὸ, lana.

Εἰροχαρὴς, ἐς, q. d. lætans lana; lanificus, lanam gerens.
Εἰρύαζ. 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρυνται a verbo εἰρύω pro ἐρύω.
Εἴρυκαν, *ſuſtulerunt*, 2. pl. perf. ind. act.
Εἰρύμβμεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.
Εἴρυντο, 3. pl. imperf. ind. med. v.
Εἰρύομαι, ſervo, conſervo. Ab ἐρύομαι.
Εἰρύσασθαι, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.
Εἰρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.
Εἴρχαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. εἴργνυμι.
Εἶρψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.
ΕΙ῾ΡΩΝ, unde εἴρας, nect.
Εἴρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum, fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἐρέω, uſitatum & perf. εἴρηκα.
ΕΙ῾ΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulate loquens; (2) cavillator, omnia deridens. Hinc
Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) deriſio; (3) Tropus rhetoricus.
Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἥκουσας αὐτῆς οἷον ἐρωνεύ῾ ; Ariſt. Av. 1216.
Εἰρωνευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod εἴρων.
Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, diſſimulatione utens.
Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.
Εἰρωνικῶς, *Adv.* ficte, diſſimulate, ironice.
Εἰρωτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro εἰρωτάῃ, ab εἰρωτάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω.
Εἰρωτᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶειν.
῾ΕΙΣ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (15) *inſervit Periphraſi*, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratiſſime, εἰς ὑστερολῶ, ſumme.
ΕΙ῾Σ, *μία*, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, ſinguli; (5) ἓν πάρ' ἕν, viciſſim; (6) ὑφ' ἕν, conjuncte in unum.
Εἶς, *erat*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔεις pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.
Εἶς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι.
῾Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.
Εἶσα, *ſcivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἴδω.
Εἶσα, a. 1. ind. act. verbi ἵννυμι, ſeu ἕω.
Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.
Εἰσαγγελεύς, έως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) delator, accuſator in ſenatu. (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεύς, Plut. in Alex. 46. internuntius, Juſtin. 1, 9. Ab eod.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accuſatio, delatio criminis innominati, ſtellionatus.
Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex, modum εἰσαγγελιῶν præſcribens.
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τοῦτ' δεινὸν εἰσαγγέλλει, Ariſt. Θεσμ. 604.
Εἴσαγε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἰσάγω.
Εἰσαγείρω, colligo, congrego.
Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) eſt verbum forenſe, quod de judice & actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc. Ὅταν ζῇ καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 39. Οὐδεὶς κατ' ἐμὲ τιθνιῶτ εἰσάξει δικλῳ, Ariſt. Nub. 780.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.
Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.
Εἰσαγώγιμ, ος, ὁ ἡ, importatus, qui alicunde importatur; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti poteſt.
Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus. Ex εἰς, & ἀεὶ, *ſemper*.
Εἴσατο, *ſtatua honoravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἕω.
Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conſpicio, inſpicio.
Εἰσαίρω, infero, appono. Ex εἰς, & αἴρω.
Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.
Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, & ἀΐω.
Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis inceſſo.
Εἰσακούω, exaudio. Τάτε λέγοντ τὰνδρὸς εἰσήκευσ' ἐγὼ, Soph. Trach. 355.
Εἰσάλλομαι, inſilio.
Εἰσαμείβω, ingredior.
῾Εισάμβροι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐσάμβροι, a verbo ἔω.
Εἰσάμλω, ſivi, a. 1. ind. med. v. εἴδω.
Εἶσαν, 3. pl. a 1. ind. act. verbi ἔω.
Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo. Ὑπερῴων εἰσαναβᾶσα, Il. 2, 514.
Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.
Εἰσανάγω, f. ξω. introduco, induco. Εἴρεσον εἰσανάγσι, Odyſſ. 8, 529.
Εἰσαναλίσκω, f. ωσω, impendo, ſumptum facio in aliquid.
Εἰσανδρόω, maribus compleo.
Εἰσάνειμαι, ingredior.
Εἰσανείδω, ſurſum adſpicio, inſpicio. Οὐρανὸν εἰσανιδών, Il. 24, 307.
Εἰσανέχω, inſurgo, exſurgo.
Εἰσανίων, a. 2. part. act. v. εἰσάνειμι.
Εἰσαντλέω, infundo, ingero.
Εἰσάπαν, *Adv.* omnino, prorſus.
Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ.
Εἰσαποβαίνω, evado.
Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.
Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.
Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.
Εἴσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἴδω.
Εἰσάτλω, infilio, ſubſilio.
Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac.
Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem.
Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) introduco.
Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo, Μάλα δ' ἅκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22.
Εἰσαφίκηαν, 2. ſing. a. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab
Εἰσαφικνέομαι, ἔσμαι, f. ἵξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17.
Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αὖ εἰσβαινον, ἐς δὲ κλισίας κάθιζον, Odyſſ. 9, 103.
Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.
Εἰσβάλλειν εἰς Θάλασσαν, Herodot.
Εἴσβασις, εως, ἡ, adſcenſus; (2) ingreſſus.
Εἰσβατὸς, ὴ, ὸν, quem ingredi poſſumus.
Εἰσβιάζομαι, fut. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τὰς οἰκίας, Plut.
Εἰσβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio. Εἰσεβίβαζον τὰς δάλας ναύτας, Iſocr.
Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.
Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris; (3) impetus & inſultus primus febris, paroxyſmus. Ex εις & βαλλω.
Εἰσβανείζω, fœneri colloco pecuniam.
Εἰσβέρκομαι, inſpicio.
Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17.
Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.
Εἰσδραμοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εἰσδρέχω.
Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) invaſio, irruptio. Ab εἰσδρέχω.
Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.
Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.
Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.
Εἶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕω.
Εἰσεαι, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσῃ, ab εἰδω.
Εισεάω, intromitto, introire ſino.
Εἰσέβραμον, a. 2. ind. act. verbi εἰσβρέχω.
Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδυμι, *ingredior*.
Εἰσείδω, & ἐσείδω, video.
Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtiam, redigo in.
Εἶσειμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, *eo*.
Εἰσεῖσι, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιᾶσι, a verbo εἰσίημι.
Εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον πρὸ πολεμίων, Plut.
Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. Ab εἰσέρχομαι.
Εἰσελδύσομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med.
Εἴσελθε, *ingredere*, 2. ſing. a. 2. imper. act.
Εἰσέλθητε, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.
Εἰσελκύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.
Εἰσεμπορθόμαι, f. δύσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo.
Εἶσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἕω.
Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.
Εἰσενηνόχῃ, 3. ſing. pluſq. ind. med.
Εἰσένθωμες, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro ἐσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.
Εἰσέπειτα, *Adj.* vel *Conj.* deinde, poſtea.
Εἰσεπέρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐσπερδάω.
Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.
Εἰσεπήδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. εἰσπηδάω.
῾Εισέρπω, irrepo. Ex εἰς, & ἕρπω, *repo*.
῾Εισερσις, εως, ἡ, plexus, nodus.
῾Εισέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος; Ariſt. Av. 1214. ῾Εισέρχεῖ αὐτῷ φοβος, Plat.
Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.
Εἶσεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. εἴδω.
Εἰσέτι, *Adv.* in poſterum quoque.
Εἰσευπορέω, ſuppedito, aor. 1. εἰσευπορῆσαι, ap. *Diod.* niſi leg. εἰσπορίσαι.
Εἰσεφίημι, f. ήσω, intro mitto.
Εἰσέχω, pertineo, pervado. Εἰσέχῃ εἰς ᾗ οἶκον ἥλιος, Herodot.
Εἰσηγέομαι, ἦσμαι, f. ήσομαι, auctor ſum & cauſa alicujus rei. *Unde varie dicitur* pro ſuadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) inſtituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare. Μὴ ὀκνῇ ταῦτα εἰσηγεῖσθαι ἀυταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο ᾗ νόμου, Luc.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, cauſa intelligi poteſt, ut ſuaſio, admonitio; doctrina, &c.
Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuſcunque rei quocunque modo auctor, ut ſuaſor, monitor, &c.
Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia, Suid. Ex εἰς, & ἀγορέω, *dico*.
Εἰσήϊδ, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. εἰσειμι.
Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Attice* ἐσηθῶ, colo, decolo in, colando infundo, per colum inſtillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθίζω.
Εἰσηκάδην, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. εἰσακέω, *exaudio*.
Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.
Εἰσῆλθον, *ingreſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.
Εἰσηνιχάμλω, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.
Εἶδα, *is*, 2. ſing. præſ. ind. *Æol.* pro εἶς, ab ἔμι.
Εἶδς, *miſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι.
Εἴσθεσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox ſcholiaſtarum.
Εἰσθέω, irrumpo.
Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, inſilio.
Εἶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. εἶμι.
Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσεισι, ab εἴσιμι.
Εἰσίέναι, *intrare*, præſ. inf. verbi εἴσιμι.
Εἰσίημι, immitto, intromitto.
Εἰσιθμὸν, ὸς, ὁ, vicus.
Εἰσιππεύω, equo ingredior.
Εἰσιπτημι, & εἰσίπταμαι, involo, Διὰ τῆς πυλῶν εἰσέπλατ' εἰς ᾗ ἄερα, Ariſt. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπταμαι, *volo*.
Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens, ingreſſorius. Ab εἴσιμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies. & ſacra, quæ initio anni fiebant.
Εἰσιτητὸς, ὴ, ὸν, ad quem ingreſſus patet.

Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἄπορά γ' ἡμῖν φράγματα δαίμων τις εἰσκέκλυκεν εἰς τὸν οἶκιαν, Ariſt. Veſp. 1464.
Εἰσκαταβάινω, ingredior, v. c. antrum.
Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν ἢ χώραν εἰσκέλσαμεν Σκάφη; Ariſt. Θεσμ. 884.
Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.
Εἰσκλύζω, inundo.
Εἰσκολυμβάω, innato.
Εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.
Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.
Εἰσκρίνω, aliquem numerum adſciſco, lego, coopto; & (2) εἰσκρίνομαί, ingredior, inſinuo me.
Εἰσκρισις, εως, inſinuatio. Ab εἰσκρίνω.
Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero. Εἶτ' οὖν τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλήσατω, Ariſt. Θεσμ. 272.
Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, que e conſpectu removebantur oſtenſa. Ab εἰσκυκλέω.
Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo. Καυδαίμων ἐγὼ ὅτ' ἐμαυτὸν εἰσκύλισα πράγματα; Ariſt. Θεσμ. 658.
Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inſpicio.
Εἰσκω, adſimilo. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*
Εἰσκωμάζω, f. άσω, comeſſabunde & temulenter me infero, irrumpo; (2) tropiceè, irrepo, invaleſco, ſed ſemper in deteriorem partem, ſæpe ap. *Chryſ.*
Εἰσλαμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole radiante.*
Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. Μάλα γάρ με θανὼν ἱσμάσσετο θυμὸν, Il. 17, 564. *in med.* idem quod
Εἰσματτένομαι, inſerendo digito contrecto, ſcrutor.
Εἰσνέον, innato. Ex εἰς, & νέω, *nato.*
Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde ἐισενόησα, animadverti, φίλον πατερ' εἰσενόησεν ἑῆσιν ἐν διφρῳ, Il. 24, 700.
Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia.* Ab
Εἰσοδιον, ου, τὸ, reditus honorarius, penſio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, ſumptus.
Εἰσόδιος, ου, ὁ ἡ ον, ad introitum pertinens, in ingreſſu adhiberi ſolitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab εἴσοδος.
Εἴσοδος, ου, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) via, quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς, & ὁδός.
Εἰσοικειόω, ῶ, f. ήσω, concilio, amice jungo, familiarem & amicum reddo.
Εἰσοικίω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.
Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.
Εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco, ſeu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) *in med.* in domum immigrare; (4) inſinuare ſe; (5) verſari, commorari. Ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα, Ariſt. Pace 260.
Εἰσοικισμὸς, οῦ, ὁ, introductio vel receptio in ædes, deductio colonorum.
Εἰσοισεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. εἰσφέρω.
Εἰσοισέος, inferendus, introducendus.
Εἰσοιχνέω, ingredior. Υ̓δὲ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, Odyſſ. 9, 120.
Εἰσοκε, & εἰσόκεν, *Poet.* donec, Ex ἐἰς, ὅ, *quod*, & κὲ, vel κὲν, pro ἂν.
Εἴσομαι, *ſciam*, f. 1. ind. med. verbi εἶδω.
Εἰσομόργυμι, attingo,
Εἰσοπίσω, *Adv.* poſtea.
Εἰσοπτος, ου, ὁ ἡ ον, qui inſpectus eſt, qui inſpici poteſt. Ex εἰς, & ὄπτομαι.
Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inſpicio ſpeculum, in ſpeculo faciem intueor. Ab
Εἴσοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Ex εἰς, & ὄπτομαι, *video.*
Εἰσορόω, ῶ, intueor, adſpicio. Ἵππους τ' εἰσορόων, Il. 5, 183.
Εἰσορόων, *videns*, præſ. part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.
Εἰσορμίζω, in portum inveho.
Εἴσος, ου, *Poet.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Εἴσιν *Epith.* navis, videtur eſſe bona, bene ædificata; diciturque & de ſingulis, forte & cum de cibo dicitur, ſignificat, bonum, ſuavem, ſalubrem. *Ern.*
Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrſum vergit. Ab εἰσέχω.
Εἰσπαίω, f. αίσω, feriens inſilio, irrumpo.
Εἰσπεμπω, f. ψω, immitto, importo.
Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, tranſeo, tranſjicio; (2) adeo.
Εἰσπέταμαι, f. πτήσομαι, involvo, volando introëo.
Εἰσπετόμαι, vel εἰσπέτομαι, idem.
Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, irrumpo. Αἰτήσας ἦ φῶτα εἰσεπήδησε, Act. 16, 25.
Εἰσπίπλω, incido, irruo. Εἰσπίπλω εἰς τὴν πόλιν. Thuc.
Εἰσπλέω, f. σομαι, navigo introrſum, adnavigo. Εἰσέπλη εἰς τ' λιμβήα, Plut.
Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum. Ex εἰς, & πλοῦς, *navigatio.*
Εἰσπνέω, f. ήσω, inſpiro, adflo; (2) ſpiritum duco; (3) amo.
Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amaſius, amoris igne adflatus. Ab εἰσπνέω.
Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inſpiratio. Ab eod.
Εἰσποιέω, ω, f. ήσω, adſciſco; (2) adopto. Τῶν πραττομένων εἰσποιεῖ κοινωνον αὐτὸν, Dinar.
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.
Εἰσποιητὸς, ὴ, όν, adoptatus. Ab eod.
Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Ab εἰσπέμπω.
Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ, Marc. 1, 21. εἰς τὸ ἱερον, Act. 3, 2. πρὸς αὐτὸν, ib. 28, 30.
Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab
Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid. Εἰσπραττεσθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγγύλιον, Dem.
Εἰσπλύω, f. ύσω, inſpuo. Ex εἰς, & πλύω.
Εἰσρέω, f. ῥ. ύσω, influo, illabor, interlabor.
Εἴσρους, *contr.* εἴσρυς, υος, ἡ, influxus, influxio. Ab εἰσρέω.
Εἴσρυσις, εως, idem & ab eod.
Εἶσαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἶται, ab εἶμαι.
Εἰσήκειν, pluſq. ind. act. v. ἵημι.
Εἰσία, *conviviorum excipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἰσίαε, a verbo ἑστιάω.
Εἰσιθμαι, impono, pono in, ſeu intra, indo.
Εἰσιθμάομαι, in cenſum defero, *cum accuſ.*
Εἰστοξεύω, ſagittam immitto, ſagitta ferio; *tropice*, alte in animum injicio.
Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, ſeu intra, recipio me intra, ſ. intus.
Εἰστρέχω, f. δραμοῦμαι, incurro. Ἕως ἂν εἰσδραμῶσιν Ἀμφειρας δόμους, Lyc. 1163. Εἰσδραμᾶσα ὦ δπὸ ſιλεν, Act 12, 14.
Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro intro, terebrando perforo; (2) inſinuo me, clam me infero.
Εἰσφέρω, f. ἐισοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act. 17, 20. Εἰσφέρει ζώων τὸ αἷμα, Heb. 13, 11.
Εἰσφθείρομαι, clam irrepo. Ex εἰς, & φθείρω.
Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior, eo, vado; (2) ſæpe ingredior; (3) ſæpe adeo.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.
Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obſtruo intra. Ex εἰς, & φράσσω, *obſtruo.*
Εἰσφρέω, & εἰσφορέω, f. ήσω, infero, intromitto.
Εἰσχειρίζω, trado.
Εἰσχέω, f. σω, infundo.
Εἴσω, *Adv.* intra; (2) intus, *Poet.* pro ἐσω. Hinc ὁ εἴσω, interior. Ab εἰς.
Εἴσωθεν, f. ἐισώσω, intrudo, intropello.
Εἰσωπὸς, ῆ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. Ex εἰς, & ὤψ, *vultus.*
ΕΙΤΑ, *Adv.* poſtea, deinde, tum; (2) annè, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in argumentatione* atqui, enimvero; (4) ſed.
Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*

Εἰτε, *Conjunct.* ſive. Ex εἰ, & τε.
Εἶτε, *ſitis*, 2. pl. præſ. opt. *per Syncop.* pro εἴητε, ab εἰμι, *ſum.*
Εἴτεν, & ἔπειτεν, pro εἶτα, & ἔπειτα, *Ion. Adv.* idem quod εἶτα.
Εἴτω, *ſit*, 3. ſing. præſ. imper. pro ἔστω, a verbo εἰμι vel *eat*, 3. ſing. præſ. imp. pro ἴτω, ab εἶμι.
Εἰχέναι, *ceſſiſſe*, perf. inf. act. verbi εἴκω.
Εἴχεο, *tenebas*, 2. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἶχεσο, ab ἔχω.
Εἶχον, *habebam*, imperfect. ind. act.
Εἶω, *uſitatum*, εἶμι, vado, eo. Ab ἔω, *eo.*
Εἶω, *miſiſſem*, 1. ſing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.
Εἴωθεν, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἔθω.
Εἰωθότας, *Adv.* conſuete, more ſolito. Ab εἰωθὼς, *conſuetus.*
Εἴων, impert. ind. act. pro εἶων, ab ἐάω.
Εἰῶσι, 3. pl. pr. conj. act. *Poët.* pro ἐῶσι.
ΕΚ, ſequente Conſona, & ἐξ ſequente Vocali vel Diphthongo, *Præpoſ.* regens Genitivum, e, ex; (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) poſt; (8) extra; (9) in; (10) ſæpe cum ſuo caſu pro *Adverbio*, ponitur, v. g. ἐκ τῦ φανερῦ, aperte, ἐκ τῦ δικαίυ, juſte, ἐκ προαιρεσιως, ultro, conſulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus; (11) interdum *abundat*, v. g. ἐξ ὐρανόθεν, cœlitus; (12) *ſervit Periphraſi*, ut οἱ ἐκ τῆ Περιπάτυ, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixoſi; (13) notat *in Compoſitione* ex, vel extra, idem ab, in, re, ſeorſum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium.*
Ἐκάδδυεν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκἀδδυεν, a verbo κἀδδύω.
Ἑκάεργος, ου, ὁ ἡ, Apollinis epitheton, longe arcens, procul abigens. Ex ἑκὰς, & ἔργω, *arceo.*
Ἐκάθω, *uſtus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi καίω.
Ἐκαθαρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καθαρίζω.
Ἐκαθεζόμην, imperf. ind. v. καθέζομαι.
Ἔκαθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἑκάς.
Ἐκάθιδυν, imperf. ind. act. verbi καθίδω.
Ἐκαθήμην, imperf. ind. med. v. κάθημαι.
Ἐκάθηρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.
Ἐκάθητο, 3. pl. imperf. ind. med. v. κάθημαι.
Ἐκάθιζεν, imperf. ind. act. verbi.
Ἐκάθιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε.
Ἐκαίνυτο, 3. ſ. imperf. ind. v. καίνυμαι.
Ἐκάκωσα, a. 1. ind. act. v. κακόω.
Ἐκάλῃ, *vocabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, a καλέω.
Ἐκάλεσαι, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκάλεσε.
Ἐκαλήμην, *vocabar*, imperf. ind. paſſ. *Æol.* pro ἐκαλούμην.
Ἐκαλλωπίσατο, *pulchros oculos fecit*, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω.
Ἔκαλον, *quietum*, acc. ſing. *Dor.* pro ἔκηλον.
Ἐκάλυψα, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.
Ἐκάμμυον, *claudebam*, imperf. ind. act. *Poet.* pro κατέμμυον, a verbo καταμύω, *claudo.*
Ἔκαμον, a. 2. ind. act. v. κάμνω.
Ἔκανον, *occidi*, a. 2. ind. act. verbi κτείνω.
Ἔκαυον, *uſſi*, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro.*
Ἐκάρη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κείρω.
Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. καρτύνω.
ΕΚΑΣ, *Adv.* procul, e longinquo, eminus.
Ἑκασάτω, *Adv.* longiſſime. Ab ἑκας.
Ἑκασαχῆ, *Adv.* ubique, ubilibet. Ab ἑκας.
Ἑκασαχόθεν, *Adv.* undique. Ab eod.
Ἑκασαχόθι, *Adv.* ubique gentium, paſſim.
Ἑκασαχόσε, *Adv.* quocumque, quoquo verſum. Ab eod.
Ἑκασαχῦ, *Adv.* ubilibet, ubique.
Ἑκασέω, *Adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκάς.
Ἕκαστος, η, ον, ſinguli, quiſque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli; καθ' ἕκαστον, ſigillatim; καθ' ἑκάστω, ſc. ἡμέρᾳ, πᾶρ' ἕκαστα, ſemper, ubique.

Ἕκαστοτε,

Ἑκάστοτε, *Adv.* idem & ab eod.
Ἑκαστότερα, *Adv.* longius. Ab ἑκάς.
Ἑκάστω, pro ἑκαστάτω, ap. *Hipp.*
Ἑκατηβόλον, *longe jaculantem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἑκατηβόλον, ab ἑκατηβόλος.
Ἑκάταιον, & ἑκατεῖον, Hecates fanum & ſtatua.
Ἑκατέατο, *ſedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a κάθημαι.
Ἑκατερίκις, *Adv.* alterutra ſeu utraque vice, bis. Ab ἑκάτερος.
Ἑκάτερθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατερίς, ίδος, ἡ, genus ſaltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ε, ὁ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus inſtructus. Ex ἑκάτερος, & μασχάλη, *axilla.*
ΕΚΑΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.
Ἑκατέρωθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατέρωθι, *Adv.* in alterutra parte, utrobique. Ab eod.
Ἑκατέρως, *Adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.
Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Ἑκατηβελέταο, g. ſ. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου, ab
Ἑκατηβελέτης, ε, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκάς, & βάλλω, *jacio.*
Ἑκατηβόλος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.
Ἑκατήσια, τὰ, ſacra Hecates.
Ἕκατι, propter, cauſa, *Dor.* pro ἕκητι.
Ἑκατογκέφαλος, λος, centiceps.
Ἑκατόγκρανος, ὁ ἡ, idem.
Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ἡ, centimanus.
Ἑκατόγχειρος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἑκάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἑκάτης.
Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, feſtum in qua hecatombe mactari ſolebat. Ab ἑκατόμβη.
Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, hecatombæon, menſis Athenienſium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium centum boum ſeu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) ſacrificium ſolennius quodvis. Ex ἑκατον, & βοῦς, *bos.*
Ἑκατόμβοιος, ε, ὁ ἡ, centum boum, ſeu ejus nominis nummorum pretio æſtimabilis. Ex iiſd.
Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans.
Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum civitates.
Ἑκατόμπους, οδος, ὁ ἡ, centum habens pedes.
Ἑκατόμπυλος, ε, ὁ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν, & πύλη.
ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. indecl.* centum; (2) multi.
Ἑκατόζυγος, ſc. ναῦς, centum tranſtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατον, & ζυγὸν.
Ἑκατόνεμον, ε, auguſtum, multum, magnum. Ex ἑκατόν, & ζεμένος, *auguſtus.*
Ἑκατονταέτης, ες, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν, & ἔτος.
Ἑκατονταετὴς, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἑκατονταπάραγος, *Dor.* pro ἑκατονταπάρυγος, *centiceps.*
Ἑκατονταπεφάλας, apud Ariſtoph. *Dor.* Idem.
Ἑκατονταπλῆ, *Adv.* centies. Ab ἑκατὸν
Ἑκατονταπλίνθιος, ε, ὁ ἡ, centum lectis inſtructus. Ex ἑκατὸν & κλίνη, *lectus.*
Ἑκατονταπλαντία, ας, ἡ, tal nta centum.
Ἑκατονταπλαντος, ε, ὁ ἡ, qui centum talentorum eſt, centum talenta pondere æquans. Ex ἑκατον, & τάλαντον, *talentum.*
Ἑκατονταπόρυιος, ε, ἡ ἡ, & ἑκατονταπορος qui centum cubitorum vel orgyiarum eſt.
Ἑκατον απλάσιος, ία, ιον, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ, idem.
Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum.

Ἑκατονταπύλος, ὁ ἡ, centum portas habens.
Ἑκατονταρχήσ, ε, ὁ, centurio. Ex ἑκατὸν, & ἄρχων.
Ἑκατόνταρχος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria, centenarius.
Ἑκατονταπρίκλινος, ον, centum triclinia habens.
Ἑκατονταχειρ, ὁ ἡ, centimanus.
Ἑκατονταχόος, contr. ους, ὁ ἡ, centuplum reddens. Ex ἑκατὸν, & χέω, *fundo.*
Ἑκατόντορος, ſc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκατὸν, & ἐρέσσω, *remigo.*
Ἑκατοντέτης, ὁ ἡ, centum annorum.
Ἑκατὸς, ῆ, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκας.
Ἑκατοσθόω, f. ώσω, centuplico. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστιάιος, α, ον, centeſimus.
Ἑκατόσομος, ε, ὁ ἡ, centum oſſia habens. Ex ἑκατὸν, & σῶμα, *os.*
Ἑκατοστὸς, η, ον, centeſimus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.
Ἑκαύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. καίω.
Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔστιν θεῶν ἁλοιτὸς ἐκβῆναι δίκῃ, Lyc. 136. Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' οὐμὸς πόσις, evaſit, Eur. Med. 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, Ariſt. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω.
Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.
Ἔκβαλε, *ejecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.
Ἐκβαλεῖν, *ejeciſſe*, aor. 2. inf. act.
Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumelia adficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 304. Σκωμμάτιον ἔποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω, Ariſt. Veſp. 1279. Ἕλωρον ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλῃ ποτὸν, Lyc. 1033.
Ἐκβάλω, aor. 2. conj. act.
Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαροῦμαι, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρασε τὴν πόλιν, Iſocr.
Ἐκβαρβάρωσις, ἡ, barbaries.
Ἐκβασανίζω, cruciatu & tormentis fateri cogo.
Ἐκβάσιος, ε, ὁ, exſcenſorius. Epitheton Apollinis. Ab
Ἔκβασις, εως, ἡ, egreſſus; (2) eventus, exitus; (3) evaſio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.
Ἐκβεβαίωσις, ἡ, fiducia.
Ἐκβέλεως, ον, ſine telis capiendus vel captus.
Ἐκβέβληκα, perf. ind. act. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβήσῃ, *exibis*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκβήσεσαι, ab ἐκβαίνω.
Ἐκβήτω, fut. ξω, extuſſio.
Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.
Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo, Ἐκβίβασον ἐκ τῆς βυτόμης τερύνθους, Ariſt. Av. 668. Hinc
Ἐκβίβασμὸς, οῦ, ὁ, exactio.
Ἐκβιβαστὴς, οῦ, ὁ, exactor rei judicatæ, exſequutor ſententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.
Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, egermino. Ἐκβλαστῆσαι ἐξόδου χλόης, *Job* 38, 27.
Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκβλαστάνω.
Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.
Ἐκβληθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβλητὸς, ὴ, ὸν ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, ſcaturio.
Ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.
Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοηθέω.
Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.
Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, ſcoriæ. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβολίζω, radicitus extraho, effodio.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus. Ab eod.
Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expoſitus, ejectitius. Ab eod.
Ἐκβολιμος, ε, ὁ ἡ, idem & ab eod.
Ἐκβόλιον, ε, τό, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.
Ἔκβολος, ε, ὁ ἡ, idem & ab eod.
Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκβοσκομαι, depaſco, abſumo.
Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire ſeu fervere facio, Nehem. 13, 28. Hinc
Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.
Ἐκβρασμὸς, ε, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.
Ἐκβράσσω, æſtus impetu ejicio, ſ. exſpuo.
Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, inſtar fulminis emitto vim.
Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.
Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ, & βιβράσκω, *edo.*
Ἐκβρώσκω, exedo, conſumo.
Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, Matt. 22, 30.
Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τῆς αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34.
Ἐκγαυρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, ſuperbus fio, inſolesco; (3) effero, jacto, exaggero.
Ἐκγεγόμφη, perf. ind. med. *Poët.* pro ἐκγεγαμέθη, *Dor.* pro ἐκγεγαμαι. Ab ἐκγίνομαι, *naſcor.*
Ἐκγεγαὼς, perf. part. med. verbi ἐκγάω.
Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in riſum effundor, effuſe rideo.
Ἐκγελὼς, ωτος, ὁ, riſus effuſus.
Ἐκγενίτης, ε, ὁ, oriundus, ortus ex.
Ἐκγενάω, pario.
Ἐκγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγίνομαι.
Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γιγαρτον.
Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγινομαι, f. γενήσομαι, enaſcor, oriundus ſum; (2) ἐκγινεται, datur, licet.
Ἐκγλιχράινω, f. νῶ, viſcoſum reddo, *Aret.*
Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.
Ἐκγονοτδύω, f. δύσω, præſtigiis illudo.
Ἔκγονοι, liberi liberorum. Ab
Ἔκγονος, ε, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum eſt; (3) alumnus, diſcipulus. Ex ἐκ, & γονὴ, *proles.*
Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exſcribo, deſcribo. Οἱ ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, Ariſt. Av. 588.
Ἐκγρηγορέω, ῶ, evigilo. Τωτί τὸ κακὸν ε' φαῦλον ἐξεγρήγορεν, Ariſt. Av. 1419.
Ἐκγρυτδύω, fut. δύσω, ſcrutor, Heſ. Ex ἐκ, & γρύτη, *ſcrutum.*
Ἐγδακρύω, f. ύσω, illacrymor.
Ἐκδανείζω, fut. είσω, fœnero. Ex ἐκ, & δάνος, *mutuum.*
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15. Ex ἐκ, & δαπάνη, *ſumptus.*
Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐκδέρω.
Ἐκδεδίκηται, *ultio data eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκδικέω, *ulciſcor.*
Ἐκδείκνυμι, oſtendo.
Ἐκδεὴς, ές, ὁ ἡ, cui aliquid deeſt, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo.* Unde
Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.
Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.
Ἐκδειμαίνω, idem.
Ἐκδεινόω, augeo dicendo.
Ἐκδεκατεύω, decimas do.
Ἐκδεκεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.
Ἐκδεκτικὸς, ὴ, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, ſuſceptio; (2) ſucceſſio. Ab eod.
Ἐκδέρω, fut. δῶ, excorio, pellem detraho.
Ἐκδρματίζω, idem.

Ἐκδισμῶ,

Ἐνδεσμέω, f. ήσω, revincio, religo.
Ἐνδέχομαι, fut. ξομαι, excipio, ſuccedo ; (2) exſpecto ; (3) ſuſcipio ; (4) inſidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μόνον νῦν τοῦτον ἐνθάδ' ἐνδέχου, Soph. Phil. 122.
Ἐνδέω, f, ήσω, religo. Ex ἐν, & δέω, *ligo*.
Ἐνδηθεύω, f. εύσω, tardo, moror. *Aret.*
Ἐνδηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, evidens. Hinc
Ἐνδηλόω, ῶ, f. ωσω, manifeſto ; (2) explico.
Ἐνδήλως, manifeſte.
Ἐνδηλότατα, *Adv.* clariſſime.
Ἐνδημαγωγέω, concionibus concilio mihi plebem.
Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, e gente vel populo meo peregre abſum, peregrinor. Ex ἐν, & δῆμος, *populus*. Hinc
Ἐνδημία, ας, ἡ, peregrinatio.
Ἐνδημοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio.
Ἐνδημος, ος, ὁ ἡ ὄν, peregre agens, peregrinus, longinquus. Ex ἐν, & δῆμος.
Ἐνδημοσιόω, palam facio ; (2) publico.
Ἐνδιαδοχή, ῆς, ἡ, ſucceſſio. Ex ἐν, διὰ, & δέχομαι, *capio*.
Ἐνδιαιτάομαι, ῶμαι, deſciſco a diſciplina, genere vitæ, victus. Ab ἐν, & δίαιτα.
Ἐνδιαίτησις, εως, ἡ, diſceſſio a diſciplina ; (2) vita in luxum effuſa. A præc.
Ἐνδιαπρίζω, reſecare veluti ſerra ſæpe ferendo.
Ἐνδίδαγμα, τὸ, tirocinium. Ab
Ἐνδιδάσκω, f. ξω, edoceo ; ἐνδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ ζε βραχεῖ τῶτ' ἐνδιδέξω, Soph. Phil. 435.
Ἐνδιδῶν, *exonerare ſe*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνδιδόναι, a verbo ἐνδιδωμι.
Ἐνδιδράσκω, effugio.
Ἐνδιδρήσκειν, *Ion.* pro ἐνδιδρᾶσκειν.
Ἐνδιδύσκω, exuo. Ab ἐνδυω.
Ἐνδιδωμι, edo ; (2) dedo in poteſtatem alterius ; (3) do nuptui, eloco, *item* nubo ; (4) erumpo ; (5) in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐνδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.
Ἐνδιεκπαίω, cum vi emptionem facio.
Ἐνδιηγέομαι, ήσομαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐνδιηγήσατο τῷ ὑπάρχῳ πῶς ἐθνάθη, Act. 15, 3.
Ἐνδιίστημι, disjungo.
Ἐνδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.
Ἐνδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciſcor. Ἐνδίκησον με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐν, & δικη, *jus*, *ultio*. Hinc
Ἐνδίκημα, τὸ, ſcelus, pœna dignum.
Ἐνδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta.
Ἐνδικητὴς, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.
Ἐνδικητικὸς, ulciſcendi vim, munus habens.
Ἐνδικία, ας, ἡ, defenſio, vindicta. Ab eod.
Ἔνδικος, ος, ὁ ἡ ὄν, ultor, vindex, defenſor ; (2) *adjective* injuſtus. Ex ἐν, & δίκη.
Ἐνδικοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ἐνδικεύοντες, a verbo ἐνδικέω.
Ἐνδίκως, *Adv.* injuſte. Ab ἔνδικος.
Ἐνδινεῦνται, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐνδινοῦσι, ab ἐνδινέω.
Ἐνδιόθεν, *Adv.* ex Jove, divinitus.
Ἐνδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel ſella excutio.
Ἐνδιωκτέον, propulſare oportet. Ab
Ἐνδιώκω, f. ξω, expello ; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐνδιώξαντων, 1 Theſſ. 2, 15. Hinc
Ἐνδιωξις, εως, ἡ, inſectatio ; (2) expulſio.
Ἐνδοκιμάζω, exploro, examino.
Ἐνδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo.
Ἐνδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulſio. Ab ἐνδέρω, *excorio*.
Ἐνδορία, ſc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta excoriatoria. Ab eod.
Ἐνδόσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui edi, ſ. dedi poteſt, vel debet, locatitius, elocatus. Ab ἐνδίδωμι.
Ἔνδοσις, εως, ἡ, editio ; (2) deditio ; (3) locatio ; (4) deſponſatio ; (5) nauticum fœnus. Ab eod.
Ἐνδοτέος, α, ον, edendus ; (2) evulgandus ; (3) dedendus.
Ἔνδοτικὸς, ἡ, όν, locatus mercede.
Ἔνδοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, deditus, traditus, proditus.
Ἐνδὺς, aor. 2. part. act. v. ἐνδίδωμι.
Ἐνδοχεῖον ος, τὸ, receptaculum, ciſterna. Ab
Ἐνδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio ; (2) exſpectatio ; (3) ſuſceptio ; (4) conjectura, ap. *Polyb.* Ab ἐνδέχομαι.
Ἐνδρακοντόω, in draconem convèrto ; (2) efferare, *in Paſſ.* gravi ira excandeſcere.
Ἐνδραμεῖν, excurrere.
Ἐνδραμὼν, excurrens, ab inuſ. ἐνδρέμω.
Ἐνδρᾶν, *effugere* præſ. inf. act. *contr.* pro ἐνδρᾶναι. Ab ἐνδράω.
Ἐνδραχμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſex drachmarum eſt. Ex ἕξ, & δραχμὴ, *drachma*.
Ἐνδρέπω, & ἐνδρέπομαι, decerpo.
Ἔνδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, excurſus. Ab ἐντρέχω, *excurro*.
Ἔνδρομος, qui extra inſtitutum curſum fertur. Ab eod.
Ἔνδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐνδύω.
Ἐνδῦναι, a. 2. inf. act. v. ἐνδυω.
Ἐνδυναμόω, dat. ſing. præſ. part. paſſ.
Ἐνδύνω, emergo. Ἐνδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere.
Ἔνδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio ; (2) exitus, emerſio, effugium. Ab ἐνδύω, vel ἐνδυω.
Ἐνδυσωπέω, abſterreo, *Joſ.*
Ἐνδυσώπησις, ἡ, ſupplicatio.
Ἐνδύω, f. ύσω, ſpolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὸν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 Sam. 18, 3.
Ἐνδωριεύω, *Dor.* loqui dedoceo.
Ἐνδώσομαι, f. r. ind. med. v. ἐνδίδωμι.
Ἐνέδασατε, *diſſipavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνέδασε. A νεδάω.
Ἐνεῆ, *Adv.* illic ; (2) illuc, eo. Ab ἐνεῖνος.
Ἐνειθεν, *Adv.* illinc. Ab ἐνεῖ.
Ἐνειθι, *Adv.* illic, ibi. Ab eod.
Ἔνειν, *cedere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro εἶνειν.
Ἐνείνα, *illa*, *Dor.* pro ἐνεινη, ab ἐνεῖνος.
Ἐνεινέων, *illorum*, gen. pl. *Ion.* pro ἐνείνων.
Ἐνείνη, *Adv.* illic ; (2) illa ratione, illa via. Ab
ΕΝΕΙΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille.
Ἐνείνως, *Adv.* illo modo. Ab ἐνεῖνος.
Ἔνειτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi κεῖμαι.
Ἐνεκάσμιλλ, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. κάζω.
Ἐνέκλετο, 3. ſing. imperf. ind. v. κέκλομαι.
Ἐνέκλιτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. κλίνω.
Ἐνεκλόφειν, 1. ſ. pluſq. ind. act. *Att.* verbi κλέπτω.
Ἐνεκοσμέατο, *ornati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνεκόσμηντο, a κοσμέω.
Ἐνέκτιλτο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. κλάομαι.
Ἐνέκλησο, 2. ſing. pluſq. indic. paſſ.
Ἐνέλδω, 2. ſing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐνέλης, a κέλομαι.
Ἐνελδόμην, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. v. κελδόω.
Ἐνέλδυσα, *juſſi*. a. 1. indic. act. verbi ejuſd.
Ἐνέρδανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.
Ἐνέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδέω.
Ἔνερσα, *totondi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα. A κείρω.
Ἐνεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐνεχειρίαν εἰαύσιον ἐποιήσαντο, *Thucyd.* Ex ἔχω, *cohibeo*, & χείρ, *manus*.
Ἐνεχειροφόρος, fecialis.
Ἐνεχήνεν, *hiaveram*, 1 ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐνεχῄνειν, ab ἐνχαίνω.
Ἔνζεμα, ατος, τὸ, fervida eruptio.
Ἔνζεσις, εως, ἡ, idem.
Ἔνζισμα, ατος, τὸ, idem. Ab
Ἐνζέω, f. έσω, efferveo, efferveſco, ebullio ; (2) ebullire facio. Μὴ ἐνζέσῃς, Gen. 49, 4. Ἐξέσε χυάλικας, Exod. 16, 20.
Ἔνζεος, ον, fervens.
Ἐνζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίπερ κλαυσάμενος δακρύοις, ἐνζητήσας αὐτὸν, Heb. 12, 17.
Ἐνζητηθῇ, *reposcatur*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐνζητέω, *reposco*.
Ἐνζήτησις, εως, ἡ, exquiſitio, inquiſitio.
Ἐνζωόομαι, ώμαι, animal fio.
Ἐνζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, excito, exſuſcito ſopitum ignem ; (2) aliud quidvis. Ἐνζωπυρεῖν ζυγένειαν, Plut. Hinc
Ἐνζωπυρήσις, εως, ἡ, exſuſcitatio, accenſio.
Ἐνηα, *combuſſi*, a. 1. ind. act. verbi καίω.
Ἐνηβολία, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab
Ἐνηβόλος, ος, ὁ ἡ ὄν, longe jaculans. Ex ἐνὰς, & βάλλω, *facio*.
Ἔνηδε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κήδω.
Ἐνήκιον, imperf. ind. act. v. κηκέω.
Ἐνηλία, ἡ, quies ; (2) benigna tractatio. Ab
Ἔνηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, quietus, mitis, pacificus.
Ἐνήλως, *Adv.* quiete, pacifice.
Ἐνηρύχθην, a. 1. ind. paſſ. v. κηρύσσω.
Ἐνητι, *Adv.* cauſſa, gratia ; (2) voluntarie ; (3) ſine, abſque. Ab ἑκών.
Ἐνθαλατίζω, in maris formam redigo ; mare facio, ſc. e terra continente.
Ἐνθαμβέομαι, ἤμαι, obſtupeſco, expaveſco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab
Ἔνθαμβος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui mente attonita ſtupet, attonitus, ſtupore perculſus. Ex ἐν, & θάμβος, *ſtupor*.
Ἐνθαμνίζω, exſtirpo. Ex ἐν, & θάμνος, *frutex*, Æſchyl. Sept. 72.
Ἐνθαρρέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.
Ἐνθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐνθαυμάζω, f. άσω, valde admiror, prædico.
Ἐνθεάομαι, ſpecto.
Ἐνθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco ; (2) arguo ; (3) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτὸς, Polyb.
Ἐνθειάζω, f. άσω, deo dedico, conſecro ; (2) in numerum deorum refero ; (3) divinum habeo, valde admiror. Ἐξεθείαζον αὐτὸν, App. Hinc
Ἐνθειασμὸς, ὁ, conſecratio, admiratio. Hinc
Ἔνθεμα, ατος, τὸ, aliquid publice expoſitum, programma publicum. Ab ἐνλίθημι.
Ἐνθέμεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐνθεῖν.
Ἐνθεόω, ῶ, deifico, deum efficio ; ἐνθεοῦσθαι, deum fieri.
Ἐνθραπεύω, f. εύσω, cultu & obſervantia concilio, vel demereor ; (2) ſano, perſano. Ὀζίνιον ἐξεθρέπευσε δώροις, Plut.
Ἐνθρίζω, fut. ίσω, meto, demeto, reſeco.
Ἐνθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.
Ἐνθερμάνασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐνθερμαίνω.
Ἐνθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐνλίθημι.
Ἔνθεσις, εως, ἡ, explicatio, expoſitio ; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum ; (3) finis, clauſula, *opp.* ἔσω θεσις. Ab ἐνλίθημι.
Ἔνθεσμος, ος, ὁ ἡ ὄν, exlex ; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.
Ἐνθέσμως, *Adv.* illegitime.
Ἐνθέσφατα, oracula, Hom. Il. ε. 64. Ubi tamen aliqui legunt ſeparatim θεῶν ἐκ θέσφατα, ut ſit, ἐκ θεῶν θέσφατα.
Ἐνθετικὸς, ἡ, όν, expoſitivus ; (2) expreſſivus. Ab ἐνλίθημι.
Ἔνθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, expoſitus. Ab eod.
Ἐνθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.
Ἐνθέωσις, ἡ, conſecratio, relatio in Deos.
Ἐνθεωτικὸς, ἡ, όν, deificus. Ab ἐνθεόω.
Ἐνθηλάζω, fut. άσω, exſugo.
Ἐνθήλυνσις, ἡ, effeminatio ; (2) imbecillitas, extenuatio. Ab
Ἐνθηλύω, effemino, emollio, enervo.
Ἐνθηράω, venor. Ex ἐν, & θήρ, *fera*.
Ἐνθηρίζω, effero, exaſpero. Ex mid.
Ἐνθηρόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.
Ἐνθησαυρίζω, f. ίσω, e theſauro depromo ; (2) theſaurum exhaurio.
Ἐνθλίβω, f. ψω, exprimo, elido. Hinc
Ἔνθλιμμα, τὸ, eliſio ; (2) ſummæ cutis exulceratio e compreſſione aut colliſione.
Ἔνθλιψις, εως, ἡ, eliſio ; (2) expreſſio foras ; (3) figura grammatica, qua litera eliditur.

Ἐνθύ-

Ἐκθνήσκω, animo linqui ac pro mortuo jacere; (2) præternaturali morte, ut fame, sitie, &c. extingui.
Ἐκθορέω, ῶ, exsilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες. Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, Hesiod. Θεογ. 281.
Ἐκθόρνυμι, idem, *Aret.* Ex ἐκ, & θόρνυμι.
Ἐκθροῦέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Aret.*
Ἐκθροεῖν, ἐκθρῶσαι, enunciare, indicare. Ὃς Σφῶιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, Soph. Oed. 1470. Ab ἐκ, & θροεῖν, *loqui.*
Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo & concrescere facio. Hinc
Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.
Ἐκθοάκω, exsilio, prosilio.
Ἐκθύζω, efferveſco, ebullio; (2) evomo, Heſ. Ab ἐκθύω, *erumpo.*
Ἐκθυμα ατος, τὸ, quod per cutem quaſi erumpit, puſtula, papula. Ab eod.
Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἐκθυμος.
Ἐκθυμιάω, ῶ, ſuffio, adoleo, accendo.
Ἔκθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui animo prompto eſt, alacer. Ex ἐκ, & θυμὸς, *anima.*
Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, prompte.
Ἐκθύομαι, placo, expio. Ex ἐκ, & θύω.
Ἐκθύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, expiandus. A præc.
Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio.
Ἐκθύω, futur. ύσω, perdo & quaſi macto; (2) efferveo, crumpo.
Ἐκίνησα, *mavi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω.
Ἐκιον, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi κίω.
Ἐκίρνη, *miſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a κιρνάω.
Ἐκίχανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.
Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuſe rideo.
Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάρατε ἓν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7.
Ἐκκαθάρατε, 2. plur. a. 1. imper. act. v. ἐκκαθαίρω.
Ἐκκαθεύδω, dormio.
Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.
Ἐκκαιδεκάδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſedecim palmos longus. Ex ἐκκαίδεκα, & δῶρον, *palmus.*
Ἐκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, ſedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*
Ἐκκαιδεκαέτης, ε, ὁ, qui ſedecim annorum eſt. Ex iiſd.
Ἐκκαιδεκάπηχυς, ſedecim cubitos æquans.
Ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſextus.
Ἐκκαιδεκέτης, ου, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.
Ἐκκαιδεκήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα, & ἐρεσσω.
Ἔκκαιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρὸς, *tempus.*
Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, Rom. 1, 27.
Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, ſegneſco; (2) malis ſuccumbo. Αἰτῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Epheſ. 3, 13. Ex ἐκ, & κακὸς, *malum.*
Ἐκκακῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. verbi ἐκκακέω.
Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a ſpicilegio, ἀπὸ τοῦ καλάμης, *a culmo, ſpica*; vel etiam, ἀπὸ τῆς ἀσπαλιευτικῆς καλάμης, *ab arundine piſcatoria.* Καὶ σωτηρίζεσ' ἅμα τῇ γλαῦκῃ τριώβολον ἐκκαλαμῶσ', Ariſt. Veſp. 607.
Ἐκκαλαμῶσ, præſ. infin. paſſ. *contr.* pro ἐκκαλαμάσθαι, ab ἐκκαλαμάομαι.
Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. verbi
Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλέσωμαι, Ariſt. Conc. 34.
Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.
Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo, in theatrum produco ſpectandum.
Ἐκκάμνω defatigor labori aut dolori ſuccumbo.
Ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut ſupra ἐγκανάξαι, infundere.
Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.
Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.
Ἐκκαρτόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc
Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio.
Ἐκκαταγγέλλω, indico. Ἐκκαταγγείλας ἀγῶνα Plut.
Ἐκκαταλείπω, relinquo, penitus deſtituo.
Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extenſionem repoſitio, *ut ſimp.* (2) luxatio ipſa.
Ἐκκατείδω, inuſitat. conſpicor,
Ἐκκατιδὰν, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.
Ἐκκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marceſco. Hinc
Ἐκκαυλῆμα, ατος, τὸ, id quod caulis inſtar erumpit; (2) caulis ſcapus.
Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emiſſio.
Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.
Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum; id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω.
Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accenſio, aduſtio.
Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.
Ἔκκειμαι, periculo expoſitus ſum.
Ἐκκλαθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, devius.
Ἐκκλᾶθος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſubornatus; quaſi ἐξ ἄλλων κεκλᾶθείς.
Ἐκκενῆν, pro ἐκκενέειν. Ab
Ἐκκενόω, ῶ, fut. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ, & κενός.
Ἐκκεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, transfigo, transverbero. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7.
Ἐκκεντέω, ῶ, idem.
Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.
Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egeſtio, evacuatio. Ab ἐκκενόω.
Ἐκκεραΐζω, diripio, populor, vaſto.
Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκρᾶννύω, f. ἐκκρᾶσω, effundendo miſceo.
Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.
Ἐκκέχυται, *effuſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκχύω, vel ἐκχωύω, *effundo.*
Ἐκκήρυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulſus; (2) expulſus, exactus, ejectus. Ab
Ἐκκηρύσσω, vel τω, f. ξω, præconis voce exterminio, ejicio. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆ πολεως, Æſchin.
Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω *unde paſſ. pro* appetere, cum præp. πρὸς. Σὺ γάρ μ' ἀπδυναδέντ ἐκκινεῖς κακῶ, Soph. Trach. 1258. Οὗτος ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr. 363.
Ἐκκλάω, fut. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, Rom. 11, 20.
Ἐκκλείω, fut. είσω, excludo. Ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, Gal. 4, 17.
Ἐκκλέπτω, f. ψω, furto eripio, clam & furtim ſubduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœna eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, Soph. Trach. 444. Τὸν Φιλοκτήτην σὲ δεῖ ψυχῶ ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων, dictis dicere, Soph. Phil. 54. Ἐκκλέψας ἐμέ, decipiens, ibid. 950.
Ἐκκλῄζεσθαι, *excludi*, præſ. inf. paſſ. verbi
Ἐκκλῄζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, convocatus; (2) locus concionis; (3) Eccleſia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) ſoli paſtores & preſbyteri, qui Eccleſiæ præſunt; (7) ſoli auditores; (8) locus in quo cœtus facer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc
Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) ſum in concione, concioni interſum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζουσιν, Thuc.
Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba fecit; (2) qui in concione ſententiam dicit; (3) qui in concione adeſt.
Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν, ad concionem pertinens; (2) eccleſiaſticus, ad Eccleſiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, apud Athenienſes merces eorum, qui concioni interſuerunt.
Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλητίδω, f. δύσω, ob λιποματυρίαν, teſtimonium non dictum in jus voco.
Ἐκκλητικὸς, ἡ, όν, evocandi, item alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.
Ἐκκλητικῶς, *Adv.* tanquam evocando, eliciendo.
Ἔκκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio eſt; (4) ad certam conſultationem deſtinatus. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, Rom. 3, 12.
Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.
Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ὄπι ψυχῆ ῥύπον ἐκκλύζειν, Luc. Hinc
Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.
Ἐκκλάζω, exſilio, explodo.
Ἐκκναισεῦνται, 3 pl. fut. ind. act. *Æol. & Dor.* pro ἐκκναίσουσι. Ab
Ἐκκναίω, odioſe ſtrido. Ex ἐκ, & κναίω.
Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo.
Ἐκκοβαλικεύομαι, apud Ariſtophanem, fraudulentis adulationibus circumvenire, aſtute furari. Ὥσπερεὶ γίροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεις, Ariſt. Eq. 270.
Ἐκκοιλίζω. e ventre eximo.
Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, ſomno excitor.
Ἐκκοιτέω, ῶ, excubo, dormio foris. Ab ἐκ, & κοίτη, *cubile.*
Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) ſpolio, viduo. Ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας ζῶ, Ariſt. Lyſ. 366.
Ἐκκολάπτω, f. ψω, exſculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ovis. Hinc
Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, exciſio, quæ tundendo fit, excluſio ovorum.
Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, Act. 27, 42.
Ἐκκολύπτω, cortice nudo.
Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab
Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto. Ἐκκομίσας ἑμαυτὸν καὶ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, Luc. 7, 12. Hinc
Ἐκκόμισαι, 2. f. a. 1. imper. med. v.
Ἐκκομισμὸς, ε, ὁ, exportatio, evectio.
Ἐκκομπάζω, f. άσω, inſoleſco.
Ἐκκομψεύω, lepidus, venuſtus, argutus ſum in ornatu, ſermone, &c.
Ἐκκονιόω, a pulvere purgo.
Ἐκκοπεῦς, έως, ὁ, ſcalprum ad exſectiones.
Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab ἐκκόπτω.
Ἔκκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, feſſus, laſſatus, laſſitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπος, *labor.*
Ἐκκοπρέω, & ἐκκοπρίζω, ſtercus edo, alvum levo.
Ἐκκοπρόω, idem.
Ἐκκόπρωσις, ἡ, alvi laxatio.
Ἐκκοπρωτικὸς, ἡ, όν, laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, exſcindo, extundo; (2) *omnino* de medio tollo; (3) impedio, & quantum in me eſt, tollo. Κλαυσει γὰρ ὦ ἀπαξ γε τὼ φθαλμὼ ἐκκοπῆς, Ariſt. Av. 348.
Ἐκκοράκίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, faceſſere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ.
Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo, expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.
Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. άσω, ſummatim dico. Ex ἐκ, & κορυφὴ, *vertex.*
Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo. Ex ἐκ, & κοῦφος, *levis.*
Ἔκκοψον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐκκόπτω.
Ἐκκραγγένω, vociferor.
Ἐκκράζω, exclamo.
Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, ſuſpenſus ſum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτῦ ἀκούων, Luc 19, 48.
Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, ſuſpendo. Ex iiſd.
Ἐκκρεμὴς, έος, ἆς, ὁ ἡ ἡ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρέμνυμι, idem quod ἐκκρεμαννυμι.
Ἐκκνίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto.

ablacto. Ἐκκρίνεσι ὑ πᾶν καμήλων ἐνιαύσιον ἢ ἔκγονον, Ariſtot. Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhauſtio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens, excretorius. Ab eod.

Ἔκκριτος, ε, ὁ ἡ ὸν, ſelectus, eximius.

Ἐκκροτέω, excutio ſc. fragore & cum ſonitu.

Ἔκκρυσις, εως, excuſſio, exturbatio.

Ἔκκρυτος, ε, ὁ ἡ ὸν, excuſſus, exturbatus; (2) ſtupefactus. Ab

Ἐκκρύω, f. ύσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procraſtino; (5) tero. Ἐκκρύειν τὸ καιρὸν, εἰς τὴν ὑςεραίαν, ἢ ῥᾳθύμον. Ἐκκρύσω τὸ παρόντος ἐμαυτὸν, Dem.

Ἐκκυλισπεω, cum ſonitu erumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor. Ex ἐκ, & κυβεύω, *alea ludo.*

Ἐκκυβιςάω, ῶ, præceps in caput deſilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, revelo, converſione machinæ in ſcena oſtendo, quod intus agitur.

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res ſpectandas.

Ἐκκύκλις στέφανος, quaſi dicas, rotatilis & volubilis corona. A ſeq.

Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

Ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.

Ἐκκυνηγετέω, perſequor.

Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti, & hinc a canum ſocietate remoti.

Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio; (2) promineo, foris appareo.

Ἐκκωδωνίζω, ebuccino, divulgo. A κώδων.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.

Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅσις ἡμῶν τας Ἀθλώσας ἐκκεκώφηκας βοᾶν, Ariſt. Eq. 312.

Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.

Ἔκλαγον, *clamavi*, aor. 2. ind. act.

Ἐκλαγχάνω, ſortior. Ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλαγχον χθονος, Soph. El. 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, Ariſt. Θεσμ. 1080.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλακίζω, fut. ίσω, calces in ſublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος ὑράνιον γ' ἐκλακίζων, Ariſt. Veſp. 1481. Hinc

Ἐκλάκισμα, ατος, τὸ, ſaltationis genus, quod ficbat calcibus in altum jactatis.

Ἐκλακισμός, ε, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγίνεσθε, μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, Act. 23, 22.

Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, conſequor; (2) excipio; (3) defigo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαζόντες, Philo.

Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλαμπω.

Ἐκλαμπρος, ε, ὁ ἡ ὸν, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illuſtro, & ἐκλαμπρύνομαι, clareſco, illuſtrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude eniteſco. Ἀρ' ἐξέλαμψε πᾶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ, Ariſt. Lyſ. 390. Οὔτ' ἠλίκ' τηλαυγὲς ἀκτῖνων ζέλας ἐξέλαμψιν, id. Av. 1716. Ἐυκλεᾶν ἐκλάμψωσι θυμάτων ζέλας, Lyc. 1091.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, ſplendor eniteſcens. Ab ἐκλάμπω.

Ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. Ἐκλήνθε τ παρακλήσεως, Heb. 12, 5. Ex ἐκ, & λανθάνω.

Ἐκλαξεύω, exſpolio, exſculpo.

Ἐκλαπτω, a. 2. ind. paſſ. v. κλέπτω.

Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, ſeu exſorbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πατέρα, Lyc. 1201.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus conſtruo.

Ἔκλαυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. κλαίω.

Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio.

Ἐκλαχανίσαδος, olus decerpere. Ex ἐκ, & λάχανον, *olus.*

Ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, ſc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. c. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία ἣ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, Luc. 10, 42.

Ἔκλεγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

Ἐκλεικὸν, ῦ, τὸ, idem. Ab ἐκλείχω.

Ἐκλειοτριζέω, ῶ, f. ήσω, tero minutiſſime, contero & contundo, ita, ut leviſſimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, & τρίζω.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectivus. Ab

Ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, deſero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, deſum. Ἡ ζωλιὸν δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδὸς, Ariſt. Nub. 384. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις ζε, Luc. 22, 32.

Ἐκλείφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. κλείω.

Ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in ecligmate ſumo. Ex ἐκ, & λείχω, *lingo.*

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium ſolis, vel lunæ, eclipſis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philoſophi qui nulli ſectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus; (2) eximius; (3) *Ex Hebr.* ſanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλέλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλελάθων, præſ. part. act. v. ἐκλελάθω.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. ind. paſſ. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλελυμμένως, *Adv.* ſolute; (2) minus ornate, & elaborate. Ab ἐκλύω, *ſolvo.*

Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, v. λέπυρα.

Ἐκλεπερνίω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque perſequor.

Ἐκλεπίδωμα, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

Ἐκλευκος, ε, ὁ ἡ ὸν, valde albus, candidiſſimus.

Ἐκλεψις, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλέπω.

Ἐκλήγω, f. ξω, deſiſto, deſino ab, ceſſo ab.

Ἐκλησθάνω, obliviſci facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήθω, a. 1. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐκλανθάνω, a καλέω.

Ἐκλήθητε, *vocati eſtis*, 2. pl. a. 2. ind. paſſ.

Ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, apud Hom. Il. 2. 600. pro ἐξελαθον, obliviſci facio.

Ἐκλήϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κληΐζω.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) ſuſceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde

Ἔκληψις, εως, ἡ exceptio; (2) ſuſceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἐκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapidem jacio.

Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo.

Ἐκλισμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab

Ἔκλιμος, ε, ὁ ἡ ὸν, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ, & λιμὸς, *fames.*

Ἐκλιμνόω, palude obruo, ſtagnum facio.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἔκλιναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.

Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. ſing. a. 1. imper. act.

Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado, ſeu effugio. Ex ἐκ, & λίνον, *linum.*

Ἐκλινθημεν, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. *Pœt.* & *Dor.* pro ἐκλίνθημεν, a verbo κλίνω.

Ἐκλιπαίνω, pinguefacio.

Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſe oro, obteſtor; (2) impenſe orando exoro.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. varbi ἐκλείπω.

Ἔκλιπης, ες, ὁ ἡ ὲς, deficiens, præterniſſus. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλίπητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.

Ἐκλογέομαι, excuſo, crimen diluo. Ex ἐκ, & λέγω, *colligo*, vel *dico.*

Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ex iiſd.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen paſtorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præſtantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo.*

Ἐκλόγω, f. ξω, eligo. Ἐκλογεῖν τῶν πορισχόντων ποιητῶν τὰς καλλιῤῥήμας γνώμας, Hocr.

Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero, reputo, perpendo, æſtimo. Εἰ ζωφρόνως τις τὸ πόλεμον ἐκλογίζοιτο, Thuc. Hinc

Ἐκλογισμὸς, ε, ὁ, computatio, æſtimatio; (2) conſilium.

Ἐκλογιςὴς, ε, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογιςία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta poſito calculo.

Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. κλονέω.

Ἐκλοποφόρησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. κλοποφορέω.

Ἐκλύω, f. ύσω, eluo, abluo.

Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχευσ, Lyc. 468.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, cohortes ſeligo; (2) in cohortes diſtribuo.

Ἐκλοχμόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, ſilveſco denſis fruticibus, fruticor, fruticeſco. Ex ἐκ, & λόχμη, *locus fruticoſus & inſidiis aptus.*

Ἐκλύζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. κλύζω.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἐκλύω.

Ἔκλυον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. κλύω.

Ἐκλύπος, ον, triſtis.

Ἐκλύσαδος, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω, Unde

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exſolutio, diſſolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.

Ἐκλυσιάω, ῶ, rabie & impetu feror; (2) cupide appeto; nam & λυσσα dicitur de amore inſano. Ex ἐκ, & λύσσα, *rabies.*

Ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui morte ſua medetur malis publicis.

Ἔκλυτος, ε, ὁ ἡ ὸν, diſſolutus, languidus, effeminatus.

Ἐκλύτως, ſolute, expedite.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ύσω, exſolvo; (2) dirimo; (3) diſſipo; (4) diſcedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) deſtituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φίλοισι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μὴ πίσε ἐκλυθῆσιν ἐν τῇ ὁδῷ, Matt. 15, 32.

Ἐκλωβέω, f. ήσω, injuria afficio. Μόλις δ' ἐγὼ ἃ ἔζην ὧν' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν, Soph. Phil. 329.

Ἐκλαπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex ἐκ, & λάπη, *veſtimentum tenue.*

Ἐκμαγεῖον, τὸ, mantile, ſpongia, & quocunque ad abſtergendum, expurgandumve utimur; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum.

Ἐκμαλάω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, maſſa ſubacta; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum, velut in cera ſignum, unde & σφραγὶς exponitur; (3) illud ipſum, quod recipit ſpeciem & figuram, unde ap. *Plat.* materia ſuſceptrix & genetrix formarum variarum ſic vocatur. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, perfuro; (2) furo, inſanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; Ariſt. Conc. 961.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorſus) beatum prædico.

Ἔκμακτρον, τὸ, impreſſa ſpecies, veſtigium.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.

Ἐκμανὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, furioſus; (2) inſane cupiens, amans. Ex ἐκ, & μαίνομαι, *furo.*

Ἐκμανθάνω, f. μαθήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον ὃ πάντες ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμας, Soph. Ant. 181. Ἔπειτ' ἀκέσασ' ἐξέμαθον τὴν ῥητόρων Ariſt. C. 244.

Ἐκμανῶ, a. 2. conj. paſſ. v. ἐκμαίνω.

Ἐκμανῶς, furioſe, ardenter.

Ἐκμάξας, *qui abſterſit*, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo*.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, exterſio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis a judicio. Ex ἐκ, & μαρτυρία, *teſtimonium*.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, & ἐκμάξομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τὰς ᾠδὰς αὐτῶν, Joan. 12, 3. Ἄρκτε τιθήνης ἐκμεμαγμένοι τρόπας, Lyc. 138.

Ἐκμαστεύω, quæro, indago.

Ἐκματαίομαι, ωμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio.

Ἐκμελέα, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκμελέτᾶ, 2 ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκμελέτατε. Ab

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι, Luc.

Ἔκμελης, ές, ὁ ἡ ἡ, ſocors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) luxatus. Ex ἐκ, & μέλος, *curæ eſt*, vel μέλος, *carmen*, ſive *membrum*.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλος, *membrum*. Unde

Ἔκμελος, ου, ὁ ἡ ἡ, invalidus. Heſ.

Ἐκμελῶς, *Adv.* cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκμεμύθηϑ, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐκμυθέομαι.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετρῶμαι, emetior, dimenſione exquiro, dimetior. Τὼ Κορινθίαν ἐκμετρέμβος χθόνα, Soph. Oed. 805.

Ἔκμετρησις, ἡ, dimenſio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, modum excedens. Ex ἐκ, & μέτρον, *menſura*.

Ἐκμέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice.

Ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandeſco ira, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſex menſium eſt. Ex ἐκ, pro ἓξ, & μὴν, *menſis*.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho. Ex ἐκ, & μηρύω, *volvo*.

Ἐκμιαίνομαι, polluor *nominatim* profluvio ſeminis. Ex ἐκ, & μιαίνω.

Ἐκμιμέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφίγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμούμενοι, Lyc. 7. Πάντα δὴ τὰ τοῦ ἡδονῆς ποιήσεις ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμήμενοι, Ariſt. Av. 1290.

Ἔκμισθος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui merces non datur. Ex ἐκ, & μισθὸς, *merces*. Hinc

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμίσθως, *Adv.* ita ut merces non detur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόρξυνμι, vel ἐκμορξύνομαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abſtergo. Ex ἐκ, & μόρξυνμι, pro ὁμορξύνμι.

Ἐκμορφόω, formam effingo, ſeu exprimo.

Ἐκμασσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector; (2) doceo, ſc. per carmina, proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλόω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) *omnino*, detraho, v. c. pinguedinem, conficio. A μυελὸς.

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo.

Ἐκμυζίω, ῶ, fut. ήσω, idem. Hinc

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, exſuctio, ipſa ſugendi actio.

Ἐκμυκληρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, Luc. 16, 14.

Ἐκμυσίζω, f. ίσω, uno hauſtu & ſpiritu ebibo. Ex ἐκ, & μύω, *os ſive labra claudo*.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκναυλόω, ῶ, fut. ώσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me ſolvo. Λίγεια δὴ εἰς Τέρεναν ἐκναυσθλάσει, Lyc. 726.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter excreſco.

Ἐκνέμεσθ, depaſci; (2) educi vel exire ad paſtum. Οὐκ' ἄφορτον ἐκνεμῇ πόδα; retro feres, Soph. Aj. 396.

Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ, & νεῦρον, *nervus*.

Ἐκνυδροκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui nervoſus cauliculus eſt, nervicaulis. Ex ἐκ, & νεῦρον, & καυλὸς, *caulis*.

Ἐκνεῦσαι, *enataſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.

Ἔκνυσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἐκνύω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένυσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13.

Ἐκνέφιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐκ, & νέφος, *nubes*.

Ἐκνέω, f. εύσω, enato; (2) expedio me a re aliqua, difficili & pernicioſa.

Ἐκνηστεύω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio. Ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου, 1 Reg. 25, 37. Ἔκνηψις ὕπνος ἀρρώστημα, Sirac. 31, 2. Hinc

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ.

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἐκνικάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἐκνικημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἐκνίκησις, τὸ, evictio. Ab ἐκνικάω.

Ἔκνιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισε, a κνίζω.

Ἐκνίπλω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ ζὺ τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα ζαυτῷ, Dem.

Ἐκνίσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. κνίζω.

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ, & νίτρον, *nitrum*.

Ἔκνιψις, εως, ἡ, eluſio, abſterſio. Ab ἐκνίπλω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.

Ἐκνομή, ἡ, paſtio. Ab ἐκνέμω.

Ἔκνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, exlex; (2) inuſitatus, vehemens, inſolens; (3) ſceleſtus, nefandus. Ex ἐκ, & νόμος, *lex*.

Ἐκνομίως, *Adverb.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.

Ἔκνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.

Ἔκνους, *contr.* ἔκνους, ου, ὁ ἡ ἡ, excors, demens, ſtultus. Ex ἐκ, & νόος, *mens*.

Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo.

Ἐκνοσήσαντε, n. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοσέω.

Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, ex alia materia in lignum verto, ex tenero & molli lignoſum reddo; & in *Paſſivo* lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκοίλαινεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κοιλαίνω.

Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.

Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.

Ἐκολάσισα, a. 1. ind. act. v. κολαφίζω.

Ἐκολοβώθη, a. 1. ind. paſſ. v. κολοβόω.

Ἐκόμιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐκόμιξαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν.

Ἐκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐκόμισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόμισε.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.

Ἐκόνισεν, *pulvere fædavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω.

Ἑκοντὶ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab ἑκών.

Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.

Ἐκοπλω, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπλω.

Ἔκοπλον, *incidebant*, 3. plur imperf. ind. act.

Ἐκοπώθλω, a. 1. ind. paſſ. v. κοπόω.

Ἐκορέθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω.

Ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκορέσατο.

Ἐκόρυσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. κορύσσω.

Ἐκόσμηθεν, 3. plur. a. 1, ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν, a κοσμέω.

Ἑκοῦσα, *volens*, fem. ab ἑκών, *voluntarius*.

Ἑκουσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte & voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἑκούσιος.

Ἑκουσιασμὸς, ου, ὁ, actio voluntaria, *inpr.* donum tale.

Ἑκούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſponteus, voluntarius. Ab ἑκών.

Ἑκουσίως, *Adv.* ſponte, ultro, voluntarie.

Ἔκπαγλα, *Adv.* terribilem & ſtupendum in modum, immaniter, Neutr. plur.

Ἔκπαγλον, *Adv.* idem. Neut. ſing. Ab

Ἔκπαγλος, ου, ὁ ἡ ἡ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἔκπληξω.

Ἐκπαγλέομαι, ῆμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπαγλότατα, *terribiliſſima*, nom. pl. n. g. grad. ſuperlat.

Ἐκπαγλέμβος, ὴ, ὸν, efflictim cupiens. πατέρα μὴν σὸν ἐκπαγλέμβος, Eurip. Oreſt. τέμὸν εἶδος ἐκπαγλεμβίᾳ, Idem Troad.

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice.

Ἐκπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui nihil paſſus eſt, lllæſus, incolumis; (2) immodice adfectus. Ex ἐκ, & πάθος.

Ἐκπαθῶς, *Adv.* cum immodico adfectu.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἂς δὴ Πράξλας ἐξεπαίδευε θρασύς, Lyc. 577.

Ἐκπαιφάσειν, more inſanorum excurrere, Hom. Il. 5, 803. Ex ἐκ, & παιφάσσω.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, perrumpo.

Ἐκπαλαι, *Adv.* jam olim. Ex ἐκ, & πάλαι.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnaſticas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, αι, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & πάλλακη, *concubina*.

Ἐκπαντὸς, *Adv.* omnino, prorſus.

Ἐκπαππῶδς, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαπποέδς, ab

Ἐκπαπποόμαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A πάππος, *lanugo carduorum*.

Ἐκπαραβόλως, audaciſſime.

Ἐκπαρθενίνω, devirgino.

Ἐκπαρίστημι, prope adpono, aor. 2. adſto. Ἐκπαραστῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, Dem.

Ἐκπαταγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπαταγμβός, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evagor, exſpatior, inambulo. Ex ἐκ, & πάτος, *via*. Unde

Ἐκπάτιος, qui extra ſemitam eſt, Æſchyl. Agam. 49. Ἐκπάτιον, τὸ ἐξω πάτου, Heſych.

Ἐκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, diſſimile. Heſ. Ex ἐκ, & πάτριος, *patrius*.

Ἐκπάυω, libero a malo aliquo; (2) eripio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπαφλασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπείθω, perſuadeo.

Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καί σε τοσῶτον πρᾶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſt. Eq. 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπελοι, Heſ. ἔξεσι, licet. A πέλω, *ſum*.

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, Act. 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem plane perduco.

Ἐκπεπόρνδκα, perf. ind. act. v. ἐκπορνδόω.

Ἐκπεπότασαι, *evolaſti*, 2. ſ. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπερσαίνω, ad finem perduco.

Ἐκπεράω, ῶ, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κέδρε παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα πολύ, scande, Eur. Ph. 100.
Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & πέρδιξ, *perdix.*
Ἔκπέρθω, f. έρσω, everto, devasto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, Il. 1, 19.
Ἐκπεριάγω, circumduco.
Ἐκπερίειμι, peragro, lustro. Ex ἐκ, περὶ, & εἰμὶ, *eo.*
Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.
Ἐκπερίλιξις, ἡ, circuitio, percursio. Ab ἐκ, & περιλικνιομαι.
Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo & circumplector.
Ἐκπερονάω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.
Ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo. *Met.* ap. *Ios.*
Ἐκπεριπλέω, f. δύσω, circumnavigo.
Ἐκπερισπασμὸς, ὁ, plenior conversio militum triplici flexione constans. Ex ἐκ, & περισπασμός.
Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, s. ab uno ad alterum curro.
Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.
Ἔκπεσε, *excidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπλω pro ἐκπέτω.
Ἐκπέσσω, excoquo.
Ἐκπεσσοι, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ἐκπίπλω.
Ἐκπίταλος, ε, ὁ ἡ ἦ, amplus, passusque in modum folii. Ex ἐκ, & πέταλον, *folium.*
Ἐκπετάμαι, f. πλήσομαι, evolo.
Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπετανύω, s. ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα· ἐκπετάννυμαι. extendor. Unde ἐκπεπλαμμένος, extensus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, Rom. 10, 21. Hinc
Ἐκπέτασις, ἡ, expansio,
Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκπετήσιμος, volucris, volatilis. A præc.
Ἐκπέτομαι, volo.
Ἐκπέτσω, f. έψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ Σίτια *Aret.* Ex ἐκ, & πέτω, pro πέπτω.
Ἐκπέφρασαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐκφράζω.
Ἐκπεφυυῖαι, perf. part. med. f. g. v. ἐκφύω.
Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπήγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio.
Ἐκπηδάω, ῶ, exsilio, saltu exeo. Hinc
Ἐκπήδημα, τὸ, saltus, procursio.
Ἐκπήδησις, εως, exitus ejus, qui exsiliit.
Ἐκπηκτικὸς, ὴ, όν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηνιεῖ, *filum educet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσει. Ab
Ἐκπηνίζω. ίσω, extrico, Arist. Ran. 587. A πηνίον.
Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηρὸς, mutilo.
Ἔκπηχυς, υος, ὁ ἡ ἦ, qui sex cubitorum est. Ex ἑκ pro ἑξ, & πῆχυς, *cubitus.*
Ἐκπιάσμα, quasi ab ἐκπιάζω pro.
Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo expello. Hinc
Ἔκπιεσις, εως, ἡ, expressio; (2) compressio, comprehensio.
Ἔκπίεσμα, ατος, τὸ, id quod expressum est, succus seu liquor expressus; (2) fractura calvariæ in multas partes.
Ἐκπιεσμὸς, ῦ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus extra suam cavitatem.
Ἐκπιεστήριον, ε, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.
Ἔκπιεστος, ὴ, όν, expressus; (2) qui exprimi potest.
Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.
Ἐκπικραίνω, f. αιῶ, exacerbo, exaspero. Ab
Ἔκπικρος, ε, ὁ ἡ ἦ, vehementer amarus. Hinc
Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.
Ἐκπιμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.
Ἔκπινω, ebibo, epoto. Τὸν ὃ λοιδορον ἐκπιὰν Σκύφιον, Lyc. 163. Τεμὸν ἐκπίνεσ' αἱὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἐπειδὴν ἐκπίνῃς οἶνον νέα λεπάς ἰὼ, Arist. P. 921.
Ἐκπίπλω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, *ut*, de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum esse, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen & de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum; (7) digredior. Ἐξέπεσεν ἐκ ἅρματος, Arist. Vesp. 1416. Λόγων ματαίων ἔνεκ' ἐκτεσῇ χθονὸς, Eur. Med. 450.
Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitissando exhaurio. Ab ἐκπίνω.
Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.
Ἐκπλαγεὶς, a. 2. part. pass. v. ἐκπλήσσω.
Ἐκπλαγὴς, ῆος, ὁ ἡ ἦ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπλαγῶς, *Adv.* mirabiliter, egregie.
Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, s. jugerum cursu metiri. Ab
Ἔκπλεθρος, ε, ὁ ἡ ἦ, plethri, s. jugeri mensuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον.
Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.
Ἔκπλεος, έα, έον, *Attice*, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui sufficit.
Ἐκπλευρος, ε, ὁ ἡ ἦ, sex latera habens. Ex ἑκ pro ἑξ, & πλευρὰ, *latus.*
Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi
Ἐκπλέω, f. δύσω, enavigo, solvo e portu; (2) impetum classe in hostes facio. Οὐ μὴ ποτ' ἐς τὸν Σκύρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς ὃ ἐξεπλεύσαμεν χθὲς τὰς ὁμέρας ἐπὶ ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Act. 20, 6. Ex ἐκ, & πλέω.
Ἐκπλέως, *Adv.* cumulate, abunde.
Ἐκπληδὸν, *Adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, Eur. Ph. 174.
Ἐκπληκτικὸς, ὴ, όν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπληκτικῶς, *Adv.* cum stupore, cum terrore.
Ἔκπληκτος, ε, ὁ ἡ ἦ, attonitus. Ab eod.
Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno.
Ἔκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, consternatio, mentis abalienatio; (2) sideratio & arborum tabes. Ab eod.
Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Ταύτῃ ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τεκνοῖς αὐτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Hinc
Ἐκπλήρωμα, τὸ, supplementum, complementum.
Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
Ἐκπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui facit jussa, mandata.
Ἐκπλήσειο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐκπλήσεσο. Ab
Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares suaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) *in pass.* timeo, terreor. Ἔρατι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος, Eurip. Med. 8. Ἐκπλησσόμενοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου, Act. 13, 12.
Ἐκπλινθόω, f. δύσω, lateres eximo.
Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ους, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.
Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὰ ὀσπόρια, Arist. Lys. 577. Ἐκπλυθὲν τὸ ἔριον εἰς γάλα, Aristot. Hinc
Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio.
Ἔκπλυτος, ε, ὁ ἡ ἦ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, όν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.
Ἐκπλώω, f. άσω, enavigo. Πέτρας Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, Apoll.
Ἐκπνευματόω, ῶ, f. άσω, in spiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ, & πνεῦμα, *spiritus.*
Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio; (2) mors. Ab
Ἐκπνέω, f. δύσω, efflo, exspiro; (2) morior. Ὅταν ζυνάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίου, Lyc. 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε, Marc. 15, 37.
Ἔκπνοὴ, ῆς, ἡ, exspiratio, exhalatio. A præc.
Ἐκποδὼν, *Adv.* e medio, e conspectu, *tropice* e vita; (2) *cum gen. vertere licet* procul. Ex ἐκ, & πούς, *pes.*
Ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) subduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) sufficio; (5) perficio, consummo; (6) *imperf.* suppetit, licet. Ἐκποιῶ με τῇ δικαιρσίᾳ, Herodot. Hinc
Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) absolutio, perfectio.
Ἐκποίητος, ε, ὁ ἡ ἦ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.
Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.
Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σε τὰς φοκάδας, Arist. Θεσμ. 574.
Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ, & πόλεμος, *bellum.* Unde
Ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hostem alicui conciliare, infensum reddere, *in pass.* infensum fieri alicui. Ἐξεπολεμάθησαν, πρὸς τὸς στρατιώτας, Plut.
Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exstruo.
Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθείη ὃ ποτερος ἂν θᾶττον, Xen.
Ἐκπολιτεύω, populum ad aliam formam reip., morum traduco.
Ἐκπομπεύω, f. δύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando secreta. Ἐκπομπεύῃ τῇ κάλῃ, Luc.
Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emissio; (2) deductio; (3) excursio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*
Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero. Ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τείχη, Arist. Av. 384.
Ἐκπονηρεύω, f. δύσω, pravum & vitiosum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρός.
Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. Ex ἐκ, & πόντος, *mare.*
Ἐκπορεύομαι, fut. δύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, Marc. 11, 19. Hinc
Ἐκπορευσις, εως, ἡ, processio, egressio.
Ἐκπορευτὸς, ὴ, όν, procedens, egrediens.
Ἐκπορευτῶς, *Adv.* per processionem.
Ἐκποτάω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio. Πᾶσαν ἀκλιὰ ἐξεπόρθησαν δορὶ, Lyc. 1339.
Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A præced.
Ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. Ex ἐκ, & πόρος, *transitus.*
Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) suppedito. Τοῖς δεομένοις τὰ βίου ἐκπορίζειν, victum suppeditare, Dem. Πάντα γὰρ κεντεῦθεν ἄνδρα, κἀπορίζομεν βίου, Arist. Vesp. 1107.
Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor. Αἱ πόλεις αὐτὰς πόλεις τὰ ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, Judæ 7.
Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκποτέομαι, ἦμαι, idem. Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, Il. 19, 357.
Ἐκποτισμὸς, ὃ, ὁ, siccitas terræ.
Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab
Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μητρῷον φόνον, ulcisci.
Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.
Ἐκπρεμνίζω, exstirpo, radicitus evello.
Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, decorus & insignis inter alios, eximius, elegans. Ex ἐκ, & πρέπω, *decorus sum.* Unde
Ἐκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.
Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet.
Ἐκπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie.
Ἐκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) effio. Hinc
Ἔκπρησις, εως, incensio, inflammatio.
Ἔκπρησμὸς, ὁ, fervor aquæ &c. bullientis s. stridor.
Ἐκπρήξας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας ab ἐκπράττω.
Ἐκπρίαμαι, eximo; (2) pecunia corrumpo. Τὸς κινδύνες ἐξεπριαντο, Lysias.

Ἐκπρίασθαι, præſ. inf. med.
Ἐκπρίω, f. ίσω, ſerra exſecco, excido.
Ἐκπροθεσμόω, ῶ, f. ήσω, diem præſtitutum excedo, in mora ſum. Ab
Ἐκπρόθεσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui præſtitutum diem non ſervat. Ex ἐκ, & προθέσμος.
Ἐκπροθέσμως, *Adv.* poſt diem præſtitutum.
Ἐκπροθυμέομαι, cupio, valde cupio.
Ἐκπροΐημι, emitto.
Ἐκπρωτίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ, & πρωτίξ, ικος.
Ἐκπροκαλέομαι, έσομαι, evoco, acceſſo. Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων βυσταιάντων. Odyſſ. 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, & καλέω.
Ἐκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα σ' ἐκπρολίπῃς, Phocyl.
Ἐκπρολίποις, 2. ſing. a. 2. opt. act.
Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐκπροπίπτω, decido.
Ἐκπροφαίνω, oſtendo, præ me fero.
Ἐκπροφέρω, offero, profero.
Ἐκπροφεύγω, effugio.
Ἐκπροχέω, fut. εύσω, effundo. Χλοερὰς ἐκπροχέων πλοκάμους, Epigr.
Ἐκπτέρᾶμαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar.
Ἐκπτύσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expaſſas concutio; (2) geſtio.
Ἐκπτήσω, f. expavefacio, exterrefacio. Οἰκων μ' ὥς τ' ὄρνιν θάμβος τῷδ' ἐξέπλαξας, Eur. Hec. 181.
Ἐκπτυστός, ὸν, ὁ ἡ ὁ, abominandus, repudiandus.
Ἐκπτύω, f. υσω, exſpuo; (2) reſpuo, abhorreo, Gal. 4, 14.
Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω. Unde
Ἐκπτωσις, εως, ἡ, elapſio, eruptio; (2) calamitas.
Ἔκπτωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, delapſus. Ab eod.
Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, ſuppuro; (2) ad ſuppurationem perduco. Ex ἐκ, & πύον. Hinc
Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.
Ἐκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.
Ἐκπυητικὸς, ἡ, όν, vim habens ſuppurandi ſeu pus movendi. Ab eod.
Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) ſciſcitor. Σαφῶς αὐτῆ ἐκπυνθάνῃ, roges, Ariſt. Plut. 60. Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πραγμ', ὅτως ἔχῃ, Ariſt. Conc. 749. Ἵν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πέφευγε, Eur. Cyc. 93.
Ἐκπυόω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex ἐκ, & πυρὴν, *nucleus*.
Ἐκπυριᾶσθαι, incendi, incaleſcere, ap. *Hipp.*
Ἔκπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, fervidus, æſtuoſus, ardens. Ex ἐκ, & πῦρ, *ignis*. Hinc
Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυρᾶσι σώματα, Eur. 293.
Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco. Ex ἐκ, & πυρσὸς, *fax*.
Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.
Ἔκπυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυνθάνομαι.
Ἐκπώων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui barba excrevit, barbatus. Ex ἐκ, & πώων, *barba*.
Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκπωτισμὸς, ὁ, ficcitas terræ.
Ἐκπλάθεν, *impleti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκπλάσθησαν, a πλαίνω.
Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τ' ὠθόλεως ὄπιλινέες ἐκραβδίζειν τὰς μοχθηρὰς, Ariſt. Lyſ. 578. Ab ἐκ, & ῥαβδίζω.
Ἔκραγα, perf. ind. med. v. κράζω.
Ἔκραζον, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἐκραγὴ, ῆς, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo*.
Ἐκράνθη, *implevi*, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.
Ἐκραιαινεν, 1. ſing. imperf. ind. act.
Ἐκράθλω, *mixtus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐκερά θλω, a κεράννυμι.
Ἐκραίνω, f. ανῶ, ſpargo ex; (2) diſpergendo effundo. Κόμης ὃ λδικὸν μυελὸν ἐκραίνῃ μέσα κρατὸς διασπαρέντος, effluit, Soph. Trach. 795. Ex ἐκ, & ῥαίνω.
Ἔκρηξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.
Ἐκραταιῶτο, *corroborabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κρατοιόω.
Ἐκραύγασεν, *vociferatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω.
Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι.
Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. ſing. imperf. ejuſd. *Att.* & *Ion.* pro ἐκρέμασο.
Ἐκρέω, f. ὕσω, effluo; (2) excido. Ἐξερρύησαν οἱ Θεμιστοκλέες λόγοι τῆσι Ἕλλῃσιν, Plut.
Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) ſalebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab
Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo. Καθ' ἡμᾶς σ' ὅπου ἐκρήξῃ μάχη, Soph. Aj. 786. Hinc
Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.
Ἐκρύηνα, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.
Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exſtirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸ σῖτον, Matt. 13, 29 ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13.
Ἐκριζώσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.
Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio.
Ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, eradicator, exſtirpator.
Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.
Ἔκρις, ινος, ὁ ἡ ὁ, cui naſus eſt prælongus, *Aret.* Ex ἐκ, & ῥὶς, *naſus*.
Ἐκρίνατο, *interpretatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.
Ἐκρινίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno. Ex ἐκ, & ῥὶς, *naſus*.
Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπεσὸν ἄφνω τῷ παρεσκευασμένῳ ὕλῃ ὅθ' ὑπὸ τοῦ πολεμίου ἐξερρίπιζε, Plut.
Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.
Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio, relego in locum aliquem. Hinc
Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuſſio, ipſa actio projiciendi.
Ἔκροη, ης, ἡ, effluxus. Ab ἐκρέω.
Ἔκρος, *contr.* ἔκρης, ος, ὁ, idem.
Ἐκρύδδλω, a. 1. ind. paſſ. v. κρύω.
Ἐκρύστω, *populiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med.
Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exſorbeo.
Ἐκρύβλω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κρύπτω.
Ἔκρυπλον, 1. ſing. imperf. ind. act.
Ἔκρυσις, εως, ἡ, effluxus, profluvium. Ab ἐκρύω, *effluo*.
Ἔκρυφα, *occultavi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a κρύπτω.
Ἐκρυψα, *abſcondi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὼ πότ' ἐν Ζαγαῖς κεμὰς φασγάνων ἐκρύσῃ, Lyc. 190.
Ἐκσαγηνεύω, e ſagena, ſeu reti explico.
Ἐκσαλεύω, agitando ſ. concutiendo ejici, cum vi expello.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, excarnifico, carnem ſeparo. Ex ἐκ, & σὰρξ, *caro*.
Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excreſcere facio, carnem ingenero. Ex iiſd. Hinc
Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excreſcentia.
Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaſſando emoveo.
Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
Ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſiphone elicio, vel extraho.
Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos diſſipo, ejicio ſimul & diſpergo.
Ἐκσκευάζομαι, fut. άσομαι, vaſa ſummota aliunde exporto; (2) exporto.
Ἐκσκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſſipatio. Ex ἐκ, & σκορπίζω, *diſſipo*.
Ἐκσπάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
Ἐκσπεύω, f. σω, expello, abigo foras.
Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, expello.
Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto.
Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad ſemen pervenio, ſemen reddo.
Ἐκσπεύδω, feſtino, feſtinando pervenio, tendo.
Ἐκσπολιάζω, f. ίσω, ſpongia extergo.
Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.
Ἔκσπονδος, ος, ὁ ἡ ὁ, excluſus a fœdere vel a ſocietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & σπονδὴ, *fœdus*.
Ἐκσπουδάζω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, ſex ſtudiorum. Ex ἐκ, pro ἐξ, & σπάδιον, *ſtadium*.
Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio rei e ſtatu, in qua erat; (2) mentis emotio, ecſtaſis; (3) abſceſſus, diſceſſus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ſtupor. Ab ἐξίστημι, *de ſtatu dejicio*.
Ἐκστατικὸς, ἡ, όν, vim rem aliquam e ſtatu ſuo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furioſus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam. Ab eodem.
Ἐκστέλλω, fut. λῶ, emitto, extra mitto; (2) exorno.
Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuor; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας ὃ βωμὸς οὓς κατ' Ἀδμήτου δόμους προσῆλθε, κἀξεστέψατο, Eur. Alc. 168.
Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ, & στῆθος, *pectus*.
Ἐκστήσῃ, *mirabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκστήσεται, ab ἐξίστημι.
Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, ſtillatim exhaurio.
Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκστρατεύω.
Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infeſto exeo agmine.
Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extra.
Ἐκστρέφω, fut. ψω, inverto, immuto. Ἐκστρέψων ὡς τάχιστα τὰς Ζαυτῆ τρόπους, Ariſt. Nub. 88. Ἐκστρέψας τὰς ἡμετέρας ἱππίας κακὸς κακῶς, ibid. 554.
Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσυτο apud Hom. Il. 7, 1.
Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fiſtulam.
Ἐκσυρίζω, ſibilo, de ſerpente.
Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exſibilo, explodo.
Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor; (2) fundatoris more ejaculor.
Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ad exemplar ſigno. Hinc
Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.
Ἐκσχίζω, f. ίσω, ſcindo ex, exſcindo.
Ἐκσῴζω, f. άσω, e periculo ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσῃ μόρε Ὁπλεσμίας, Lyc. 613. Πρὸς οἶκον ἣ Ζεὺς ἐκσωσάν μ' ἄγων, Soph. Phil. 488. Ἰδεῖν τάδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι, Ὦ ἣ πατρῴων οἶκον ἐξισωσάπλω, id. El. 985.
Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero.
Ἔκτα, *occidit*, 3, ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, a verbo κτῆμι.
Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.
Ἐκτανυσεν, 3. ſing. perf. ind. act. v. κτείνω.
Ἐκταδὸν, *Adv.* extenſe, porrectim. Ab ἐκτείνω.
Ἐκταδὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, extenſus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eodem.
Ἐκταδὸν, *Adv.* idem quod ἐκτάδω.
Ἐκταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐκτείνω.
Ἔκταθεν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, a κτείνω.
Ἐκταῖος, αία, αῖον, ſextus; (2) ſextanus. Ab ἕκτος, *ſextus*.
Ἔκτακα, *occidit*, 3. ſing. perf. ind. act.
Ἐκτάλαντον, talentis, i. e. magna pecunia fraudo. Ἔκταμε,

Ἕκταμα, ατος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.
Ἐκταμήσω, perf. part. pass. v. κτείνω.
Ἐκτάμησι, *exciderit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.
Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. verbi κτείνω.
Ἐκτάμνω, exseco, excido. Ἰὼς ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. γήϊον, ib. 3, 62. φρυμνὸν, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.
Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἔκτασαν, a verbo κτῆμι.
Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.
Ἐκταρβαρύζω, tremo.
Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.
Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, institutio aciei. Ab ἐκτάττω, *ordino*.
Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.
Ἐκπαραπλὴξ, ῆ, ὸν, vim turbandi habens, ap. medicos, ventrem.
Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos, ventris.
Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν οἰκίαν, Act. 16, 20. Ἐταραχθεὶς ὁρᾷς τὴν πληγὴν φόβον, Luc.
Ἐκταρβέω, ῶ, f. ήσω, extimesco; (2) exterreo.
Ἔκτας, *occidisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔκτεινας, a κτείνω.
Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio; (2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, instruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, Philo.
Ἐκτάσω, *possedisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, a κτάομαι.
Ἔκτατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. κτείνω.
Ἔκτατος, ὴ, ὸν, exporrectus, extensus. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτέατο, *possessa erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκτῆντο, a κτάομαι.
Ἐκτεθέντα, *expositum*, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτίθημι.
Ἐκτεθραμμένες, *enutritos*, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω.
Ἔκτεινας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.
Ἔκτεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.
Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται χρόνος, Soph. Aj. 1419. Μείζων' ἐκτείνω λόγων, id. Trach. 692.
Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι ἕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισαι ταχύ; Arist. Av. 1170.
Ἐκτεκνόω, pario.
Ἐκτεκνόομαι, liberos suscipio.
Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, consumo.
Ἐκτελοῖτε, 2. pl. præs. opt. act. v. ἐκτελέω.
Ἐκτελέσαις, *quum complevisses*, *qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας.
Ἐκτελυτάσῃ, Dor. pro ἐκτελευτήσῃ, ab ἐκτελευτάω, finio.
Ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινι.
Ἐκτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, perfectus. Ex ἐκ, & τέλος, *finis*.
Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exseco; (2) castro. Ἐγὼ γὰρ ἃ λάρυγ' ἂν ἐκτέμοιμί σε, Arist. Ran. 584.
Ἐκτένεια, ας, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis & assidua opera; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) assiduus, jugis. Ab eod.
Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.
Ἐκτενῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.
Ἐκτενῶς, *Adv.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενὴς.
Ἐκτεταγμένας, ordinate, ab ἐκτάσσω.
Ἐκτεταμένως, explicate. Ab ἐκτεταμένος, quod est *Partic. Perf.* ab ἐκτείνω.
Ἕκτεῖος, έος, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος, *sextus*.
Ἐκτεφρία, in cineres redigo.
Ἐκτέφρωσις, ἡ, cinefactio.
Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, comminiscor. Ex ἐκ, & τέχνη, *ars*.
Ἐκτήκω, fut. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, extabefacio.
Ἔκτηξις, ἡ, liquefactio, percolatio.
Ἐκτημόριον, ε, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἕκτος, & μόριον, *particula*.
Ἔκτιλμαι, 3. pl. perf. ind. pass. v. κτάομαι.
Ἐκτησάτην, 1. sing. a. 1. ind. med.
Ἐκτῆσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.
Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo.
Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. c. edictum, præmium, &c. (5) proscribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono, (8) *in med.* aliquo transportandum curo, securitatis causa. *Ern.* Ἐκθεῖναι βρέφος, Eur. Ph. 25. Τὸν ὃ πατέρα Κηφέα, ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, Arist. Θεσμ. 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, Isocr.
Ἐκτιθευτεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.
Ἐκτιθωνίω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκτικὸς, ὴ, ὸν, in habitu positus; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, *habeo*.
Ἐκτικῶς, *Adv.* habitualiter. h. e. firmiter, probe.
Ἐκτίνω, fut. τίξομαι, partu edo, edo in lucem.
Ἐκτίλλω, evello.
Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, nimio pretio æstimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. Hinc
Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores.
Ἔκτιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers honoris. Ex ἐκ, & τιμὴ, *honor*.
Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, excussio. Ab ἐκτινάσσω.
Ἐκτινύξατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi
Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14.
Ἐκτινύω, fut. τίσω, exsolvo, luo. Ab ἐκτίνω.
Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτί εἰν τὰ ὀφειλόμενα, Plat. Ὅσῳ κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών, retulisset. Soph. Aj. 304. Ὦ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίναν χάριν δαίμων, Lyc. 211. Ab eod.
Ἔκτισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.
Ἔκτισις, εως, ἡ, persolutio. Ab ἐκτίω
Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod.
Ἔκτισται, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτίζω.
Ἐκτίστης, ου, ὁ, qui solvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.
Ἐκτιστεύω, idem quod ἐκτιθεύω.
Ἐκτιτρώσκω, f. τράσω, abortum facio.
Ἐκτία, luo, punio, solvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, Eur. Med. 267.
Ἔκτμημα, ατος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. Ab ἐκτέμνω, *exseco*.
Ἔκτμησις, εως, ἡ, exsectio; excisio; (2) castratio. Ab eod.
Ἔκτοθεν, *Adv.* extra, ex eo, foorsim. Ab ἐκτός.
Ἔκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐκτοιχωρυχέω, parietes perfodio furandi causa.
Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. *Ion.* ad audendum impello, incito. Ex ἐκ, & τόκος, *usura*.
Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo.
Ἐκτολμήσας, *ausus*, a. 1. part. act.
Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. v.
Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio.
Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab Ἐκτέμνω.
Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.
Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, sectrix. Ab eod.
Ἔκτομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Ἔκτονε, 2. sing. perf. ind. med. verbi κτείνω.
Ἔκτονος, ον, abhorrens a tono, f. mufico.
Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram; (2) emitto telum. Νομίζων ἐκτιτοξεῦσθαι βίον, Arist. Plut. 54. Ex ἐκ, & τοξον, *arcus*.
Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. Ab ἐκτοπος.
Ἔκτόπιος, ε, ὁ ἡ ἡ, peregrinus. Ab eod.
Ἐκτοπισμὸς, ῦ, ὁ, dilcessus, sedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.
Ἐκτοπιστέον, abigendum.
Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus.
Ἐκτοπιστικὸς, ὴ, ὸν, qui loca mutare solet.
Ἔκτοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, loco suo emotus; (2) insuetus. Ex ἐκ, & τόπος, *locus*.
Ἐκτοπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, impendio. A præc.
Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, tornando elicio.
Ἕκτος, η, ον, sextus. Ab ἕξ, *sex*.
Ἐκτὸς, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, *ex*.
Ἐκτόσθεν, *Adv.* extra. Ab ἐκτός.
Ἔκτοσε, idem & ab eod.
Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore. Ab ἐκ, & τότε, *tunc*.
Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto; (3) tragice decanto & exaggero.
Ἐκτράπεζος, ε, ὁ ἡ ἡ, extra mensam constitutus, qui in mensam non infertur. Ex ἐκ, & τράπεζα, *mensa*.
Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.
Ἔκτράπελος, ε, ὁ ἡ ἡ, invenustus, fœdus, aversandus. Ex ἐκ, & τρέπω, *decorus sum*.
Ἐκτραπέλως, invenuste, fœde.
Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi ἐκτρέπομαι, *averfor*.
Ἐκτραχηλίζω, fut. ίσω, excutio & præcipitem do, de equo; (2) collum seu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) insuperbiam ago, effero, extollo; ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti & in collum devolvi; (2) interfici; (3) superbire; (4) deliquium pati. Ὁ ὃ ἵππος ἐκτραχηλίζει τὸς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι, Plut. Ex ἐκ, & τράχηλος, *collum, cervix*.
Ἐκτραχύνω, exasperо, exacerbo.
Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto iter; (2) averfor.
Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τε ποιμένας ἐκτρίπω, Soph. Ai. 53. Οὕτως ἐκτρέπεται με νῦν ἅπαντας, Dem.
Ἐκτρέφω, fut. Θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφει γὰρ Θάλπει αὐτὸν, Ephes. 5, 29. Χ' ἥτις ἐξεβλάστησε χώραν τοιάδε τὴν Θρασείαν ἅτᾳ, Arist. Θεσμ. 529.
Ἐκτρίχω, excurro, raptim proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρίχει χώραν, Aristot.
Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen, perforatio, *Aret.* Ab ἐκ & τιτραω.
Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.
Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.
Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. pass. verbi
Ἐκτρίβω, f. ψω, extero. Κατεύχομαι κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίου, exigere, Soph. Oed. Tyr. 256. Σὲ γὰρ ἐν ἕρκεσι βροτῶν κάκιον ὄντα ἐκτριβήσεταί ποτε, peribit, Ibid. 436. Hinc
Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abstergimus; (2) mantile, sudarium, &c.
Ἐκτρίψαι, a. 1. infinit. act. verbi ἐκτρίβω.
Ἐκτριψις, εως, ἡ, extritio, deletio.
Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digressio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.
Ἐκτροπίας, ου, ὁ, scilicet οἶνος, vappa.
Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ eversæ.
Ἔκτροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, deflexus; (2) malemoratus; (3) dissentaneus. Ab eod.
Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.
Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.
Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.
Ἐκτυπάω, ῶ, fut. ήσω, terebrando efodio; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε κἀξέπεσε μ' ἔνδοθεν, Arist. Conc. 337. Hinc
Ἐκτρύτημα, ατος, τὸ, terebramentum, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio. Ex ἐκ, & τρυχάω, *tero*.
Ἐκτρύχω, idem. Ex ἐκ, & τύχω, *tero*.
Ἐκτρώγω, erodo, exedo. Ex ἐκ, & τρώγω, *rodo*.
Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτράσκω. Hinc
Ἐκτρωματίας, αία, αῖον, abortivus.
Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτράσκω.
Ἔκτρωσμός, ᾶ, ὁ, abortio. Ab eod.
Ἐκτυγχάνω, adsequor, vel sum.
Ἔκτυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, expressus ex archetypo.
Ἐκτύπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc
Ἔκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.
Ἔκτύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.
Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc
Ἐκτύφλασις, εως, ἡ, excæcatio.
Ἐκτύφομαι, & ἐκτυφόομαι, ῶμαι, in fumum evanesco. Ex ἐκ, & τύφω, *fumum excito*.
Ἐκυδάσατο, *convitiatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.
Ἐκύκλασα, a. 1. ind. act. v. κυκλόω.
Ἔκυρᾶ, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab
ΕΚΤΡΟΣ, οῦ, ὁ, socer, mariti pater.
Ἔκυρσα, a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα. A κύρω.
Ἐκυρώθην, a. 1. ind. passi. verbi κυρόω.
Ἔκυψεν, 3. sing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ. v. κύπτω.
Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.
Ἐκφαιδρύνω, nitidum ac tersum reddo.
Ἔκφανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, manifestus, apertus; (2) splendidus, illustris. Ab
Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conspicuus sum. Ὡς τὸ ψυθικὸν θεᾶ μανῆναι ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί, Oed. Tyr. 250.
Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio.
Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expressio, ennarratio, significatio.
Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, ennarrativus.
Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciative; (2) expresse, significanter.
Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφαίνω.
Ἐκφαντορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐκφαντικός.
Ἔκφανὴς, ος, ὁ ᾗ ἡ, patefactus, evulgatus.
Ἐκφαντὴρ, ῆρος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.
Ἐκφανῶς, manifeste, palam. Ab ἐκφανὴς.
Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.
Ἐκφαυλίσματα, ων, τὰ, præsepium purgamenta, sordes, quæ e præsepibus ejiciuntur, reliquiæ ciborum. Ab ἐκφαυλίζω, quod est ab ἐκ, & φάτνη, *præsepe*.
Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno. Hinc
Ἐκφαυλισμὸς, ὁ, contemtus.
Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus.
Ἐκφέμβω, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.
Ἐκφεμνόω, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum*.
Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.
Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. librum publice propono, recito, &c. (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad senatum vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus, *Ern.* Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, Isocr. Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ, Soph. El. 530. Καί γάρ τινες ἐκφέρεσι τυτονὶ νεκρόν, Arist. Ran. Ran. 171.
Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τῶ μὴ καταπεπετράθθαι, parum abfuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τέκνις δοκῆς ἐκφυγεῖν; Arist. Av. 361. Ἀυλητῆρος ἐκπεφευγότα λαρυκοδόρυς ῥιφας, Lyc. 235.
Ἐκφθίγξη, 2. f. f. 1. ind. med. v. ἐκφθέγγω.
Ἐκφημι, eloquor; unde ἔ φατο, ἐσφάσθαι.
Ἐκφθείρομαι, inauspicato & in perniciem exeo.
Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.
Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex ἐκ, & φλαῦρος, *vilis, pravus*.
Ἐκφλεγματῶδης, in phlegma converti.
Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Arist. Pace, 606.
Ἐκφλίζω, idem quod ἐκθλίζω, ap. *Hipp.*
Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.
Ἐκφλυαρίζω, contemno, deprimo.
Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.
Ἐκφλυνδάνω, erumpo. Ex ἐκ, & φλύω.
Ἐκφλύσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, ex corde æstuanti promere.
Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimesco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῆς ἐπιστολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἔκφοβος. Hinc
Ἐκφόβιθρον, ε, τὸ, terriculamentum.
Ἔκφόβημα, τὸ, idem.
Ἔκφόβησις, ἡ terror.
Ἔκφοβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exterritus, consternatus. Ex ἐκ, & φόβος, *timor*.
Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.
Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τ' γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, Plut. Hinc
Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio; (2) divulgatio rei.
Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) elatio funeris; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐκ τ' οἰκίας, Luc. Οὐδὲ μόνος ἀπ' ζωμὸν ἐκφορήσεις, Arist. Eq. 359. Ab eod. Hinc
Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum s. egestum est.
Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.
Ἐκφόριον, ε, τὸ, terræ proventus, fructus, quem terra edit. *Plur.* τὰ ἐκφόρια.
Ἔκφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exportatitius; (2) divulgatus; (3) percitus.
Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.
Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edisserо, enarro.
Ἐκφρακτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineft expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω.
Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, expositio, explicatio. Ab ἐκφράζω.
Ἐκφραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.
Ἐκφρέω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero.
Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo; (2) despicio; (3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. Ab ἔκφρων.
Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν τῆς σκευῆς πραγμάτων, Aristoph. Ex ἐκ, & φροντὶς.
Ἐκφρόνως, *Adv.* stulte, amenter. Ab
Ἔκφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui est extra mentem, delirans, amens. Ex ἐκ, & φρὴν, *mens*.
Ἔκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυγάνω, effugio.
Ἔκφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde
Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.
Ἔκφυὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, naturæ modum excedens, sed ferè in bonam partem. Ex ἐκ, & φυὴ.
Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, senatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, & φύλλον, *folium*, quo olim suffragia ferebantur, & φέρω.
Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, vel populo. Ex iisd.
Ἔκφυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non est ejusdem tribus; (2) qui nullius est tribus; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) inusitatus. Ex ἐκ, & φυλὴ, *tribus*.
Ἔκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν. Ab
Ἐκφυσάω, ῶ, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro; (2) follibus ventilo; (3) excito spiritu. Ἐξέφυσησε γὰρ τισὶν ὁπλίτην πόλεμον, ἅρες, &c. Arist. Pace, 628. Hinc
Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exsufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod efflatur.
Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio, exsufflatio.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, q. d. enascentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium post sementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.
Ἔκφυσις, εως, idem, *Ern.*
Ἐκφυτεύω, transplantum alicunde planto.
Ἐκφύω, f. ύσω, & ἔκφυμι, gigno; (2) nascor, Ἐγὼ δ' ἐλεύθερα μὲν ἐξέφυν πατρὸς Soph. Aj. 487. Ἡμᾶς μὲν ὡς δίκλως Ζεὺς πατὴρ ἀρ' ἐξέφυσεν, ἐδ' ἐλευθέρας, id. Phil. 987.
Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc
Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emissio; (4) disserta alicujus nominatio.
Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.
Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.
Ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.
Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum & salebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ, & χαράδρα.
Ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *proprie & tropice. Ern.*
Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *pass.* effundor, absumor, pereo. Κἀκχέω τὸ πᾶν σῶμα, Soph. Phil. 14. Θοίνασιν ὅλων ἐκχέασα, Lyc. 773.
Ἐκχηλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vasto; unde ἐκκεχηλωμένος, desolatus.
Ἐκχοΐζω, fut. ίσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόω, *humum ago*.
Ἐκχλοιάω, & ἐκχλοῦμαι, pallesco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.
Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.
Ἐκχορδόω, e fidibus excito, h. e. fidibus cano.
Ἐκχορεύω, e choro ejicio.
Ἐκχρέμπτομαι, exspuo.
Ἐκχρᾶν, præs. inf. act. pro ἐκχρᾶειν.
Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, & χρῆμα, *pecunia*.
Ἐκχρῆσαι, sufficere; ἐξέχρησε, suffecit; ἐκχρήσῃ, ex usu erit. A χρὴ, ut δοπχρη.
Ἐκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.
Ἐκχυδέντος, g. f. a. 1. partic. passi. v. ἐκχύω.
Ἐκχυλίζω, f. ίσω, succum elicio; (2) in succum redigo.
Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ, & χυμὸς.
Ἐκχυμόω, ῶ, a quo ἐκχυμῶσθαι aliquid dicitur, cum succos & humores extra vasa sua effundit, ut in suggillatione. Hinc
Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis sub cutem per grumos effusio, suggillatio.
Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔκχυντο, *effusi erant*, 3. pl. pluſq. ind. passi. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, effusio. Ab ἐκχύω.
Ἐκχύτης, ε, ὁ, effusor. Ab eod.
Ἔκχυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, effusus. Ab eod.
Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex ἐκ, & χύτρος.
Ἐκχύω, effundo, *pass.* amore alicujus rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profundor; (3) frangor, languesco; (4) pereo, fruſtra consumor, de labore, impensa, *Ern.*
Ἐκχωνεύω, confio.
Ἐκχωρέω, ῶ, excedo, discedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, Soph. Hinc
Ἐκχώρησις, ἡ, excessus, discessus.
Ἔκψιμμα, τὸ ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro; (2) deficio animo.
Ἐκώλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κωλύω.
ΕΚΩΝ, οῦσα, όν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.
Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.
Ἐλάαν, præs. inf. act. *Poët.* pro ἐλάειν.
Ἐλάασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαυν.
Ἔλαζεν, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Ἐλάδιον, ε, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαθε's

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐλαύνω.
Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.
ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.
Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία, & ἄγνος, *vitex*.
Ἐλαιάδες, άσσα, άν, oleoſus, oleaceus. Ab ἐλαία.
Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercator*.
Ἐλαίζω, oleas colo; (2) oleagino colore ſum. Ab ἐλαία.
Ἐλαίηες, ήεσσα, ῆεν, oleoſus. Ab eod.
Ἐλαιηρὸς, ρὴ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.
Ἐλαίνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.
Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, & βρέχω.
Ἐλαιόδυτος, ου, ὁ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δύω, *imbuo*.
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι.
Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel olei ſpeciem habens.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A ſeq.
Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ ἡ, olearum cultor. Ex ἐλαία, & κομέω, *curo*.
Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία, & κονία, *albarium*.
Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιολόγος, ου, ὁ ἡ, qui olivas colligit.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία, & μέλι, *mel*.
Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπινὴς, ὲς, oleo imbutus, ſordidus. Ex ἔλαιον, & πίνος.
Ἐλαιοποιία, ας, ἡ, olivatio. Ex ἐλαία, & ποιέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, *vendo*.
Ἐλαιοπώλης ου, ὁ, venditor olei. Ex iiſd.
Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτρυβεῖον, ου, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρίβω, *tero*.
Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, murca. Ex ἔλαιον, & τρύξ, *fæx*.
Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, *opus*.
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iiſd.
Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον, & φέρω, *fero*.
Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ ἡ, ferens oleas, olivifer.
Ἐλαιοφυὴς, ές, ὁ ἡ, oleis conſitus, in quo oleæ enatæ ſunt. Ex ἐλαία, & φύω.
Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ ἡ, olivæ folia edens.
Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἐλαιοφυὴς.
Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei unctio. Ex ἔλαιον, & χρίω, *ungo*.
Ἐλαιάω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo; (2) oleo perungo. Ab ἐλαία.
Ἐλαῖς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.
Ἐλαιστὴς, ῆ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.
Ἐλαία, *olei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐλαΐς.
Ἐλαιώδης, ες, ὁ ἡ, oleoſus; (2) pinguis.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.
Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.
Ἐλαιωτὸς, ὴ, όν, oleo perunctus, ſeu imbutus. Ab eod.
Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λήκω.
Ἔλαλον, pro ἐλάλεον. A λαλέω, *loquor*.
Ἔλασε, *egitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.
Ἐλανδρος, ον, viros capiens.
Ἔλασσᾶς, ὁ, nomen avis, ap. *Ariſt.*
Ἐλάσαι, *compulſſe*, a. 1. inf. act.
Ἔλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐλάσασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.
Ἐλάσσια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.
Ἐλατεία, expeditionem adfecto & apparo. Ab ἐλαύνω, *agito*. Unde

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio; (2) curſio; (3) expeditio militaris.
Ἐλασίβροντος, ου, ὁ ἡ, ὴ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis eſt tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, *tonitru*.
Ἐλάσιππος, ου, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, & ἵππος.
Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, ſeu currus, aurigatio, equitatio; (2) expeditio; (3) remigatio; (4) expulſio, abactio. Ab ἐλαύνω. Unde
Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli.
Ἐλασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐλασσάμην, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἐλασάμενος, a verbo ἐλάω,
Ἔλασσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλασε.
Ἔλασσον, *Adv.* minus.
Ἐλασσόνως, idem.
Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. Ἐλασσῶσθαι τ' τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσω, *minorem*, acc. ſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.
Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ ἡ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. *Comparativus*, ab ἐλαχύς.
Ἐλαστὴς, ῆ, ὁ, impulſor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc
Ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello.
Ἐλάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαυνω, pro ἐλάω.
Ἐλατειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλαύνω.
ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator; (2) curſor.
Ἐλατήριον, ου, τὸ, quicquid deorſum ventrem purgat; (2) ſuccus cucumeris agreſtis; (3) cucumer. Ab eod.
Ἐλατικὸς, ὴ, όν, impellendi, incitandi vim habens.
Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
Ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.
Ἐλατὸς, ὴ, όν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαττον, *Adv.* minus, parum. ἔλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem eſſe, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
Ἐλαττονάκις, *Adv.* minus rarius. Ab eod.
Ἐλαττονέω, ῶ, minus habeo. Ab eod.
Ἐλαττόνως, *Adv.* minus. Ab ἔλαττον.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.
Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω. Hinc
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio.
Ἐλαττωτικὸς, ὴ, όν, diminutiens, diminuendi vim habens.
Ἔλαυνέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
Ἐλαύνοις, *impellat*, 3. ſing. opt. verbi ejuſd.
ΕΛΑΥ'ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) ſtimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, infector; (6) perſequor judicio, accuſo; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, cito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κεῖνός τε λυπῇ πῶς ἐλήλακ' κακῇ, Soph. Ajac. 275. Κρέαν μ' ἐλαύνῃ φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐπ' Ἰλιάδ σρατιὰν ἤλασε, ſuſcepit, Luc. Τπὸ τ' Ζωίσιμος τῆσ ἐργων ἐλαυνόμενος, Herodian.
Ἐλάφειος, α, ὁ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, ſervorum jaculatio, ſeu venatio. Ab ἐλαφηβολος.
Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, feſtum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.
Ἐλαφηβολιών, ῶνος, ὁ, menſis Februarius, ita a figendis cervis dictus. Ab eod.
Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ ἡ, qui ſervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, *jacio*.
Ἐλαφίνης, ου, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἐλαφος.
Ἐλάφιον, ου, τὸ, cornu, vel caro cervi.
Ἐλαφοσέλινον, ου, τὸ, Hippobroſcon, herba quædam valens contra morſus ſerpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, *paſco, alo*.
Ἐλάφοιν, *cervi*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐλάφου.
Ἐλαφοκτόνος, ου, ὁ ἡ, cervos occidens Ex ἔλαφος, & κτείνω, *occido*.
ΕΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva; (2) placentæ genus.
Ἐλαφοσκόροδον, ου, τὸ, allium cervinum. Ex ἐλ. & Σκόροδον, *Angl.* Wild Parſnip.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.
Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
Ἐλαφροπὺς, celer.
ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, όν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non moleſtus, non difficilis.
Ἐλαφροτὴς, ὴ, levitas, celeritas.
Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρὸς.
Ἐλαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.
Ἔλαχεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἔλαχηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.
Ἐλάχιστα, *Adv.* minime. Ab ἐλάχιστος.
Ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, minimus, pauciſſimus, breviſſimus. Ab ἔλαχύς.
Ἐλαχιστότατος, έρα, ερον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιστος.
Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ ἡ, breves alas habens.
ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, υ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιστος.
Ἐλάω, abigo, ejicio. Τόσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας μέλλω Κρέων, Eur. Med. 70.
Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
Ἔλδεαι, 2. ſ. pr. ind. med. *Ion.* pro ἔλδῃ. Ab
ΕΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, deſidero, appeto.
Ἔλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium, cupido. Ab ἔλδομαι.
Ἔλε, *interfecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἕλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.
Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Dei auxilium*.
Ἐλεαίρω, miſereor. Ab ἔλεος, *miſericordia*.
Ἐλεακείμ, Eleachim, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Deus reſtituet*.
ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, nomen avis.
Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod
Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum.
Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ ſcriptor elegiarum. Ex ἐλεγεῖον, & ποιέω, *facio*.
Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœſtitiam factus. Ab ἔλεγος.
ΕΛΕΓΙ'ΝΟΙ, ων, οἱ, piſces gregales, elegini.
Ἐλεγκτικὸς, ὴ, όν, reprehenſorius. Ab ἐλέγχω.
Ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, reprehenſibilis. Ab eod.
Ἔλεγμος, ου, ὁ, reprehenſio, redargutio.
Ἔλεγξάτασαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.
Ἔλεγξις, ιως, ἡ, idem quod ἔλεγμος.
ΕΛΕΓΟΣ, ου, ὁ lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
Ἐλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum.
Ἔλεγχος, έος, ὁ ἡ, ὴ, vituperabilis.
Ἐλεγχθῇ, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ. v. ἐλέγχω.
Ἐλεγχίγαμος, ου, fidem aut perfidiam conjugis oſtendens.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.
Ἔλεγχος, ου, ὁ, elenchus, argumentum, indicium, ſignum; (2) criminatio; (3) accuſatio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν experientia doctus, Soph. Phil. 97. Ab
ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonſtro; (2) refuto; (3) redarguo, reprehendo; (4) convinco; (5) reprimo, coërceo; (6) adſpernor; (7) ſciſcitor, percontor; (8) quæſtionem de aliquo habeo. Μή μ' ἔλεγχε πολίοισι λόγοις, interroga, Soph. El. 1369. Ἀμηχανῶ δ' πότερον τὸ Ζεν πάθημ' ἐλίγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον σένω, id. Phil. 336.
ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, eledona, ſpecies polypi.
Ἐλέειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἕλω.
Ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miſerabiliter loquor, miſe-

miſerabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, & λέγω, *dico*. Unde

Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miſerabilis.

Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miſerabilis. Ab ἔλεος.

Ἐλεεινῶς, *Adv.* miſerabiliter. Ab ἐλεεινός.

Ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, miſereor; & *in Paſſ.* miſericordiam conſequor. Οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἄλυτον ὂν καθηλον ἕκτῳ ἡμέρᾳ; Ariſt. Lyſ. 882. Ἐλέησον αὐτῶν τῷ ὀπα, id. Pace, 339. Ab ἔλεος.

Ἐλεηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Ἐλεηθῆναι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, miſericors. Ab ἔλεος.

Ἐλέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐλεέω.

Ἐλέησον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Ἐλεητικὸς, ἡ, όν, ad miſericordiam propenſus, miſericors. Ab ἐλεέω.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiſeratio. Ab eod.

Ἐλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἱρέω.

Ἑλειοβάτης, ου, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω, *eo*.

Ἑλειογενὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, in paluſtribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἑλειονόμος, ου, ὁ ἡ ἤ, vel ἑλειόνομος, in paludibus degens, paluſtris. Ab ἕλος, & νέμω, *colo, habito*.

Ἕλειος, ου, ὁ ἡ ἤ, paluſtris, in paludibus naſcens, vel degens. Ab ἕλος.

Ἑλεὶς, ῆ, ὁ, glis; (2) ſciurus; (3) ſpecies accipitris. Ab eod.

Ἑλειοσίλινον, apium paluſtre. A ζέλινον, *apium*. Vid. ἑλεοσέλινον. *Angl.* Smallage

Ἑλεοβρόφος, ου, ὁ ἡ ἤ, in paludibus altus, creſcens. Ex ἕλος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἑλεόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agreſtis auri coloris. Ex ἕλειος, & χρυσός.

Ἐλείψασκον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a λείπω.

Ἔλεκλο, *concubuerat*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐλέλεκτο. A λέχομαι.

Ἐλελεῦ, acclamatio bellica, eleleu!

Ἐλελήθεε, *oblitus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθη, a verbo λανθάνω.

Ἐλέλιζε, *torquebat*, ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

Ἐλελίζω, f. ίσω, eleleu, ſ. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τὸ ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν ἐμὸν κ' ζῆν πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένην διρῇσι μέλεσι, Ariſt. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλιχτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἑλίσσω.

Ἐλελίξεις, *qui convulſit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a verbo ἐλελίζω.

Ἐλέλιξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἐλελισφακίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ſalvia conditum. Ab

Ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, ſalvia obverſa & implicata mari, ſalvia femina. A ζεάω, *ſalvia*. *Angl.* Sage.

Ἐλελίτλω, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab ἑλέω, *volvo*.

Ἐλέλιχθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

Ἐλελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concuſſio. Ab ἐλελίτλω.

Ἐλελίχθων, ονος, ὁ ἡ ἤ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίτλω, & χθών.

Ἐλελόγχῃ, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. λαγχάνω.

Ἐλελοίπεσαν, *omiſerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐλελείπεισαν, a λείπω.

Ἔλεν, *ceperunt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

Ἑλένη, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

Ἑλενηφόρια, τὰ, feſtum quoddam; dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vaſe, in quo myſteria portabantur.

Ἑλένια, τὰ, feſtum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

Ἑλένιον, ου, τὸ, herba quædam, quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur, Ph. inula. Ab Ἑλένη, *Angl.* Elecampane.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λέχομαι, *dormio*.

Ἑλεοδύτης, ου, ὁ, menſæ coquinariæ miniſter. Ex ἑλεὸς, & δύω.

Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, genitus ſeu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *menſis*, dat. plur. *Ion.* pro ἑλεοῖς.

Ἐλεὸν, *Adv.* miſere, *per Syncop.* Ab ἐλεεινόν.

Ἑλεὸν, οῦ, τὸ, five

ΕΛΕΟΣ, ους, ὁ, menſa coquinaria; (2) avis quædam.

ΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel εος, ους, τὸ, miſericordia, commiſeratio.

Ἑλεοσέλινον, ου, τὸ, apium paluſtre, heleoſelinum. Ex ἕλος, & ζέλινον, *apium*.

Ἐλέπτετα, a. 1. ind. act. λεπτίζω.

Ἑλέπτολις, εως, ἡ, ſc. μηχανὴ, machina obſidionalis, machina, qua urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, *capere*, & πόλις, *urbs*.

Ἑλέπτολις, idem.

Ἑλεῦ, a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

Ἑλεῦε, *ſumite*, 2. pl. a. 2. imper. med.

Ἑλέτθω, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἑλετὸς, ἡ, όν, prenſabilis, apud Homerum, Il. 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prehendere*.

Ἑλθὲ, *elige*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἑλοῦ. Ab αἱρέω.

Ἐλθεθρία, ας, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλεθέρια, ων, τὰ, libertatis ſolennia.

Ἐλεθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut ſervus fugitivus; (2) libertatem uſurpo, libere ago. Ab ἐλεθερία. Hinc

Ἐλεθεριαστικὸς, ἡ, όν, qui libertatem amat, qui libere agere amat.

Ἐλεθερικὸς, ἡ, όν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλεθέριος, ου, ὁ ἡ ἤ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) ſervator, liberator, epitheton Jovis.

Ἐλεθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a ſincero animo profectum. Ab ἐλεθέριος.

Ἐλεθερίως, *Adv.* liberaliter, ingenue.

Ἐλεθερόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἤ cui filii ſunt liberi & qui ipſe etiam inde liber eſt.

Ἐλεθεροπράσιον, ου, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλεθεροπρασίας δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, & πιπράσκω, *vendo*.

Ἐλεθεροπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος, & πρέπω, *convenio*.

Ἐλεθεροπρεπῶς, liberaliter, hominem liberum & ingenuum decet.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ου, ὁ ἡ ἤ, qui vadit quo vult; (2) liber, non ſervus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generoſus.

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ ἡ ἤ qui eſt ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος, & στόμα.

Ἐλευθερώντας, *liberantes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἐλευθεροῦντας. Ab

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. Ἐλευθερῶν τινα τῆς αἰτίας, τῆς πόνου. Ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν, Plat. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερωθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ἐλευθέρως, *Adv.* libere, ut liberum & ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθίρωσις, εως, ἡ, liberatio. Ab ἐλευθερόω.

Ἐλευθρωτὴς, ῆ, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύθω, venio. Inuſit. pro ἔρχομαι. Unde uſitata, ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

Ἐλευθὼ, ὠος, *contr.* οῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) ilio.

Ἐλεύσομαι, f. 1. ind. med. ἔρχομαι.

Ἐλευσέον, eundum eſt. Ab eod.

ΕΛΕΦΑΙΡΩ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, Heſ. Θ. 330.

Ἐλεφαντᾳωγὸς, ῆ, ὁ, qui elepantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, *ago*.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἀρχὴ. Hinc

Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

Ἐλεφάντειος, ου, ὁ ἡ ἤ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiaſis, morbus lepræ ſimilis.

Ἐλεφαντιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiaſi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, ῦ, ὁ, elephantorum magiſter, elephantorum domitor & rector.

Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ ἡ ἤ, ebore revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω, *vincio*.

Ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compoſitus, ſ. ebore ornatus, eburneis figillis.

Ἐλεφαντόκωπος, ου, ὁ ἡ ἤ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κώπη.

Ἐλεφαντόμαχος, ου, ὁ ἡ ἤ, cum elephanto pugnans, elephantis infeſtus. Ex ἐλέφας, & μάχομαι, *pugno*.

Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ ἡ ἤ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & πούς, *pes*.

Ἐλεφαντοφάγος, ὁ ἡ ἤ, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ ἡ ἤ, elephantinus.

ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiaſis, morbus; (4) poculi genus.

Ἐλέχθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi λέγω.

Ἔλεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. λέπω.

ΕΛΗ, ης, ἡ, calor, ex ſole prodiens, calor ſolaris; (2) ſplendor ſolis.

Ἔλημα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλησα. A λάω.

Ἐλήμαι, *ceperis*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω.

Ἐλήθετο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a λανθάνω.

Ἐλήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἔλακα, a verbo ἐλαύνω.

Ἐληλακότες, perf. part. act. *Att.* pro ἠλακότες.

Ἐλήλαμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλαμαι.

Ἐληλαμμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλαμμένος.

Ἐλήλαχε, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλαχε.

Ἐλήλεγκται, *rodargutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχω.

Ἐλήλεγμαι, *convictus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐληλέδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσὶ. Ab ἐλαύνω.

Ἐληλυθὼς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἐληλυθὼς. Ab ἔρχομαι.

Ἐλήλυθα, p. ind. med. *Att.* pro ἦλυθα.

Ἐληλύθειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro εἰλύθειν.

Ἐληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐλυθυῖα.

Ἐληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

Ἐλήφθης, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. λαμβάνω.

Ἔλθε, *veni*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro ἔλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

Ἐλθὲν, vel ἐλθὸν, *veniſſe*, a. idem, *Dor.*

Ἔλθῃς, 2. ſ. a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. ſing. a. 2. optat. act.

Ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poët.* pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

Ἔλθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐλιάδθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. λιάζω.

Ἑλίγδην, *Adv.* volutim, convolutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

Ἐλιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. ἑλίσσω.

Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

Ἑλιγματώδης, εος, ὁ ἡ ἤ, tortuoſus, flexuoſus, involutus.

Ἕλιγμος, ου, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἐλιδά-

Ἑλιδάδιλω, a. 1. ind. paſſ. v. λιδάζω.
Ἑλιδοδόλεον, imp. ind. act. v. λιδοδολέω.
Ἑλικάμπυξ, κος, ὁ, crines in nodum collectos habens.
Ἑλίκη, ης, ἡ, urſa major inter aſtra; ἑλικὴ, ſalix Arcadibus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικηδόν, *Adv.* volutatim, in orbem.
Ἑλικιαὶ, ῶν, ὁ. tortuoſus, unde ἑλικίαι κεραυνοί.
Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, proprie cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἕλικος, & βλέφαρον.
Ἑλικοδρομὶς, ὁ ἡ ἡ, in orbem currens, *Epith.* ſolis & Lunæ.
Ἑλικοειδὴς, ές, ος, tortilis. Ab ἕλιξ, & εἶδος, *ſpecies.*
Ἑλικοειδῶς, tortuoſe, in gyrum.
Ἑλικόεις, οεσσα, όεν, tortuoſus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticoſus; (2) niger. Ab eod.
Ἑλικὼψ, ῶπος, ὁ, armilla; (2) inauris.
Ἑλικῶδες, ἡ, ὸν, tortilis, tortuoſus, Ab eod.
Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Muſis ſacer; (2) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod. Hinc
Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Muſæ.
Ἑλικωνίος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eadem ſunt, quæ Heliconiades ſive Muſæ.
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit; (2) cui oculi ſunt nigri, vel rotundi, ac mobiles h. e. pulcri, unde (3) pulcra. Ab
Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, cui oculi ſunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἑλικὸς, & ὤψ, *oculus.*
ΕΛΙΝΝΥΩ, ύσω, vito, caveo; (2) deſino, deſiſto; (3) maneo, moror; (4) ſedo, ceſſare facio. Ἐλίνυσας ὠδίνα χρόνου, Herodot.
ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum. Vitis, ap. Dionyſ. P.
Ἑλινύω, idem quod ἐλεινύω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ ζκοπεῖν ἢ ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 605.
Ἑλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) ſpecies hederæ; (6) ὁ ἡ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (3) circumiens. Ab εἰλέω.
Ἑλιξις, ἡ, linctus. Ab ἑλίσσω, ap. *Hipp.*
Ἑλιξόκερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, tortuoſa cornua habens. Ex ἕλιξ, & κέρας, *cornu.*
Ἑλιὰδ, ὁ, *Eliud*, Nomen viri Hebræum ἄκλιτον, *Laus Dei.*
Ἕλιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.
Ἐλισαβέτ, ἡ, *Elisabetha*, Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Deus juravit.*
Ἐλισαῖος, ου, ὁ, *Eliſæus*, nomen prophetæ Hebr. *A Deo ſalus.*
Ἑλισάμβω, pr. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.
Ἑλίσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *ſupplico.*
Ἑλίσσομένη, part. pr. f. g. med. vel paſſ. v.
Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσῃ τριποῖς ἱμᾶσι, Soph. El. 784. Ab εἰλέω.
Ἑλίτροχος, ου, in quo vertitur axis, *Epith.* σύριγγος.
Ἑλιχθεὶς, *relicti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐλείφθησαν, a λείπω.
Ἑλιχρυσὸς, idem quod ἐλειόχρυσος.
Ἕλκε, *trahebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἵλκε, ab ἕλκω.
Ἕλκῃ, *ulceri*, dat. ſing. *contr.* pro ἕλκει.
Ἑλκίμβω, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.
Ἕλκετο, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵλκου.
Ἑλκεσιπέπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, longa veſte indutus, peplum inter ferendum trahens. Ex ἕλκω, *traho*, & πέπλος.
Ἕλκετο, 3. ſing. imperf. verbi ἕλκω.
Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cui longa eſt veſtis ſive tunica. Ex ἕλκω, *traho*, & χιτὼν.
Ἑλκέω, fut. ήσω, apud Homerum traho; (2) diſcerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὴ κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ' ἀνὰ δῶ, Il. 22, 336.
Ἑλκηδὸν, *Adv.* tractim, trahendo. A præc.
Ἑλκηθμὸς, ὁ, violentia, tractio, vis. Ab ἑλκέω.
Ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.
Ἑλκημα, τος, τὸ, præda.
Ἑλκοποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab
Ἑλκοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος, & ποιέω, *facio.*
ΕΛΚΟΣ, ους, τὸ, ulcus; (2) vulnus, imprimis inveteratum.
Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *Paſſ.* ἑλκώθη, ἡλκωμένος. Ab ἕλκος.
Ἑλκύλιος, ὁ, ὸν, tractorius, attractativus. Ab ἕλκω.
Ἑλκὸς, ὴ, ὸν, tractus, ductilis. Ab eod.
Ἑλκύδριον, ου, τὸ, uſculum. Dim. ab ἕλκος.
Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria ſeu recrementum argenti. Ab eod.
Ἑλκυσμὸς, ὁ, tractio. Ab eod.
Ἑλκυσ-άζω, fut. άσω, trahendo rapto.
Ἑλκυσ-ὴρ, ῆρος, ὁ, tractor; (2) hauſtorius; (3) capiſtrum; (4) inſtrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab eod.
Ἑλκυσ-ικὸς, ὴ, ὸν, vim habens trahendi.
Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινα εἰς οἶκον. Ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσῃ πικρά, Lyc. 716. Ab
ΕΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. (2) fugo. Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀθανεῖσαν; Ariſt. Θεσμ. 625. Ἴσχε ζυνηρὸν ἡλεκάτῳ ἕλκειν, κλῆμα πίνητι βίῳ, Epigr.
Ἑλκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ulceroſus. Ab ἕλκος.
Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc
Ἑλκωματικὸς, ὴ, ὸν, ulcerativus.
Ἑλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.
Ἕλλαβε, *ſumpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω.
Ἑλλαδικὸς, ὴ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλὰς.
Ἑλλαμβάνω, comprehenſum, conſtrictum teneo.
Ἑλλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco; (2) magnificentiam oſtendo, largitionis ſplendore me illuſtro; (3) ſplendida & magnifica oratione utor. Ex ἐν, & λαμπρύνω.
Ἑλλαμπικὸς, ὴ, όν, illuminativus.
Ἑλλαμπικῶς, *Adv.* illuminoſe.
Ἑλλάμψαξ, a. 1. inf. med. v. ἑλλάμπω.
Ἑλλάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio. Ab
Ἑλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illuſtro, clarum reddo; (2) illumino, divinitus docco.
Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices ſacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλληνοδίκαι. Ex ἕλλω, & δίκη, *judicium.*
Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex ſum ſacrorum certaminum. Ex iiſd.
Ἕλλανες, *Græci*, *Dor.* pro Ἕλληνες, ab Ἕλλω, *Græcus.*
Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνική.
Ἑλλάσαι, *Poët.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.
Ἕλλαχον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαχον, a λαγχάνω.
Ἑλλεβοριᾶν, helleboro indigere.
Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo.
Ἑλλεβορισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio helleboro facta, *Aret.* Ab
Ἑλλέβορος, & ἑλλέβορον, ου, ὁ, helloborus, veratrum, *Angl.* Hellebore.
Ἑλλεδανέσσιν, *Ion.* pro ἑλλεδανοῖς, ab
Ἑλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, reſtis. Ab ἕλλω, *ſtringo.*
Ἕλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum penſionis non perſolutæ. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλειπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.
Ἐλλειπλικὸς, ὴ, ὸν, defectivus.
Ἐλλειπτικὸς, defective.
Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐτὰ λιταρᾶς χειροτεχνίας, Ariſt. Lyſ. 676. Hinc
Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermiſſio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλεῖχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adſumo. Ex ἐν & λείχω, lingo.
Ἐλλεχὴς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone. Ex ἐν, & λέχος.
ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων ſortiti.
Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos ſequor, ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἕλλω.
Ἑλλωικὸς, ὴ, όν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.
Ἑλλωικῶς, *Adverb.* Græce, Græco more, Græcanice.
Ἑλλωιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod Ἑλλωικός.
Ἑλλωὶς, ίδος, Græcia. Ab eod.
Ἑλλωισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus; (3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλλωίζω. Unde
Ἑλλωιστὴς, οῦ, ὁ, ſectator, ſeu imitator Græcorum, æmulus & ſtudioſus Græcorum.
Ἑλλωιστὶ, *Adv.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.
Ἑλλωοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.
Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more differo, ap. *Polyb.*
Ἑλλωοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti. Ex Ἕλλω, & ταμίας, *diſpenſator, quæſtor.*
Ἕλληξε, *Poet.* pro ἔληξε, a λήγω.
Ἑλλησποντίας, ου, ὁ, nomen venti ab Helleſponto ſpirantis.
Ἑλλησπόντιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Helleſpontinus; (2) qui ad Helleſpontum pervenit. Ab
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potius fretum inter Europam Aſiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, & πόντος, *mare*, quaſi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipſo periit.
Ἑλλιμενίζω, f. ίσω, in portu ſum, in portu verſor; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex ἐν, & λιμὴν, *portus.*
Ἑλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iiſd.
Ἑλλιμενικὸς, ὴ, όν, ad portum ſ. portorium pertinens. Ἑλλιμενικὰ, τὰ, vectigalia e portorio.
Ἑλλιμενιστὴς, οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἑλλιμενίζω.
Ἑλλιμνάζω, fut. άσω, ſtagno, reſtagno.
Ἐλλιπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui deeſt aliquid. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλιπῶς, defective. A præc.
Ἑλλοβίζω, filiquor. Ab ἕλλοβος.
Ἑλλοβίον, ου, τὸ, inauris. Ex ἐν, & λοβός.
Ἑλλοβοειθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, florem in filiqua edens, in folliluco florens. Ex ἕλλοβος, & ἄνθος, *flos.*
Ἕλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in filiqua clauſus. Ex ἐν, & λοβός.
Ἑλλοβοσπέρματος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui ſemina ſunt in folliculo vel filiqua. Hinc ἑλλοβοσπέρματα, ſemina in folliculis clauſa. Ex ἕλλοβος, & σπέρμα, *ſemen.*
Ἑλλοβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui eſt e genere ſiliquatorum vel ſiliquas ſerentium.
Ἑλλογέω, imputare. Ab ἔλλογος.
Ἐλλόγιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex ἐν, & λόγος.
Ἕλλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, inſignis, clarus.
Ἐλλόγως, cum ratione, apte.
Ἑλλοπίζω, f. piſcor. Ab ἕλλοψ.
Ἑλλοπιδίω, f. ίσω, idem & ab eod.
ΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus; (2) mutus.
Ἐλλοφόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, hinnulorum cervinorum peremptor; (2) cervorum interfector. Ex ἔλλος, *hinnulus*, & φόνος, *cædes.*

Ελοχάω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior. Ex ἐν, & λοχᾶ, *insidiæ*.
Ἐλλοχίζω, in insidiis pono. Ex iisd.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piscis; (2) piscis. Ex λείπω, & ὄψ, *vox*.
Ἔλμινς, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui molestiarum & curarum expers non est. Ex ἐν, & λύπη.
Ἐλυχνιάομαι, ellychnium habens. Ab
Ἐλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, *lychnus*.
Ἐλυχνιατὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.
Ἕλω, contineo. Ab εἴλω, *coarcto*.
Ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor.
Ἑλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.
Ἑλμινθώδης, ὁ ἡ, ἡ, lumbrico similis. Ab
Ἕλμινς, νθος, ἡ, (*scribitur & ἕλμυς*) lumbricus; (2) tinea.
Ἑλμαδὰν, *Elmodan*, Nomen viri Hebr. ἄκλητον, *Deus mensurabit eos*.
Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, parietaria, herba. Ab ἕλκω, *traho*, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* Pellitory of the Wall.
Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.
Ἑλογίδιλλω, a. 1. ind. pass. v. λογίζομαι.
Ἕλοδεν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἕλουν, a λέω.
Ἑλοιδόουν, 3. pl. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.
Ἑλοίτιλλω, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.
Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2. opt. act.
Ἑλοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλοῦσα.
Ἑλόμιλλω, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμιλλω.
Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἕλαβον.
Ἕλος, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cœno mixta.
Ἑλῶ, 2. fing. a. 2. imper. med. verbi αἱρέω.
Ἑλῶμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλώομεν, a λάω.
Ἑλῶντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. αἱρέω.
Ἑλῶσ' pro ἑλοῦσα. Vide ἑλοῖσα.
Ἑλοχεύω, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω.
Ἔλπεαι, 2. fing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, ab ἔλπομαι.
Ἔλπειο, 2. fing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἔλπου.
Ἐλπιδοδότης & δώτης, autor ſpei.
Ἐλπιδοποιῶ, ſpem alicui facio, ſpe lacto.
Ἐλπίζω, f. ίσω, ſpero; (2) reor, exiſtimo, *diciturque interdum & in partem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) & *act.* ſpem facio, *ut* ἐπιλπίζω. Τλωδὰ δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἰαντος ἐλπίζ' φέρειν, Soph. A. 810. Τυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα, Ariſt. Av. 962. Ab ἐλπίς.
Ἔλπιδσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίασι, ἐλπίασσι.
Ἔλπιδες, ος, ἡ, ſpes; (2) exſpectatio.
Ἐλπιδηθείς, a. 1. part. pass. v. ἐλπίζω. Unde
Ἔλπισμα, ατος, τὸ, id, quod ſperatur, ſpes.
Ἐλπιστικὸς, ὴ, όν, in ſpe poſitus.
Ἐλπιστὸς, ὴ, όν, ſperabilis, qui ſperari poteſt.
Ἐλπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.
Ἔλπομαι, ſpero; (2) exiſtimo, puto. Ab ἐλπίς.
Ἔλπω, ſperare facio, in ſpem adduco, apud Homerum, Od. 2, 90. Ab eod.
Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, ſpes. Ab eod.
Ἔλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐλάσαι.
Ἔλυμα, ſ. ἕλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἑλύω, ſ. ἑλύω, *involvo, tego*.
Ἐλύμας, α, ἡ, Elymas, Nomen magi Arab.
Ἐλυμήνατο, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.
Ἐλυμήνω, 2. fing. ejuſd. mod. & temp.
Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum herba. *Angl.* Danick. Ab ἑλύω, *involvo*.
Ἐλύπει, *dolebat*, 3. fing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, a λυπέω.
Ἔλυσα, *ſolvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *ſolvo*.
Ἐλυτρα, ων, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua naſcitur cilium; (3) cruſta in inſectis, quæ alas claudit; (4) folliculus ſeminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.
Ἔλυτρον, ου, τὸ, idem.
Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. fing. a. 1. ind. med. *Att. & Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a λυτρόω.
Ἑλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω. *involvo*.
Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.
Ἑλώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, paluſtris. Ab ἕλος.
Ἕλωμαι, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.
Ἕλων, *capiens, qui cepit*, a. 2. part. act.
Ἕλωρ, ορος, τὸ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel interfectionis.
Ἑλάριον, ου, τὸ, idem.
Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.
Ἔμαθον, *didici*, 1. ſing. a ejuſd.
Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. *Bocot.* pro ἔμαθον.
Ἐμαίμασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμαίμασσε, a μαιμάω.
Ἐμακάρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.
Ἐμαλάχθλω, a. 1. ind. paſſ. v. μαλάσσω.
Ἐμαλοφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor. & per contr.* pro ἐμηλοφόρεε, a μηλοφορέω.
Ἐμάνλω, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι.
Ἐμάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.
Ἐμάρανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.
Ἐμαράνθω, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐμαργῶναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.
Ἐμαρνεσθλω, 3. d. imperf. ind. med. verbi μάρνομαι.
Ἐμαυτῦ, ῆς, ῦ, mei ipſius. Ex ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ, & αὐτὸς, *ipſe*.
Ἐμαχασόμλω, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.
Ἔμβα, *progredere*, 2. ſing. a. 2. imper. *per Apocop.* pro ἔμβηθι, a verbo ἐμβαίνω.
Ἐμβαδίζω, incedo.
Ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus, vel ſolea. Ab ἐμβάς.
Ἐμβαδὸν, *Adverb.* pedeſtri itinere. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβαθμὸς δικαστὴς, in Pand. ordinarius judex. Ab eod.
Ἔμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβαθυνὲς, Heſ. ſapientes, prudentes, quorum cogitationes ſunt profundæ. Ex ἐν, & βάθος. Unde
Ἐμβαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.
Ἔμβαινον, imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab
Ἐμβαίνω, ingredior, ſubeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) inſulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεῖσ δίφροις, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut. Ex ἐν, & βαίνω.
Ἐμβακχεύω, bacchor in, inſolenter lætor in.
Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμβάλλω.
Ἔμβαλλε, 3. ſing. imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε.
Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) inſero, interſero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo: (4) hoſtiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τέκνοισι ζόφον ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης. Eur. Med. 2328. Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, ſubvertat, Ariſt. Ach. 516. Ἔμβαλε χειρὸς ὠίσιν, Soph. Phil. 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλεν αὐτοῖν τοῖν φωδοῖν, Ariſt. Av. 1151.
Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. ſing. a. 2. conj.
Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπλω.
Ἐμβάντι, dat. ſing. part. ἐμβάς.
Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.
Ἐμβαπτέυω, idem.
Ἐμβάπλω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τ κηρὸν αὐτῆς τὸ πόδε, Ariſt. Nub. 150.
Ἐμβαρύθω, f. ύσω, ingravo, gravo.
Ἐμβας, άδος, ἡ, ſolea; (2) ſoccus. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβάς, a. 2. part. act. v. ἐμβαίνω.
Ἐμβασικόιτης, qui intrare facit, aut intrat τὴν οἰκίην cubile.
Ἐμβασιλδυον, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλδυον, ab
Ἐμβασιλδύω, f. δύσω, regno in. Ὁ δ' ὑραν ἐμβασιλδύ, Heſiod. Θεογ. 71.
Ἐμβάσιος, ου, ὁ, conſcenſorius, epithetum Apollinis, qui colebatur in littore a conſcenſuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde
Ἔμβασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, conſcenſus; (2) ſolium, in quo lavamus.
Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.
Ἐμβάδ, ωνος, οἱ, cothurni. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβατευτικὸς, ὴ, όν, poſſeſſorius. Ab
Ἐμβατόλλω, f. ύσω, & ἐμβατίω, f. ήσω, faſtuoſe incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æſchyl. in Perſ. 449. (3) quæro, ſcrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὰς οἰκίας, Dem. εἰς τὸν ναὸν, id. Καὶ τοὶ μὴ ἀκλὲς ἐμβατίυσον λεπρὰς Ἰδηριδόσκας, Lyc. 642.
Ἐμβατεον, ingredior.
Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, ſolium, vel alveus, ſive vas, quo in balineo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβατήριον, ου, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingreſſus. Ab
Ἐμβατήριος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ingreſſivus. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, equitator; (2) miles claſſiarius. Ab eod.
Ἐμβατὸς, ὴ, όν, & ἐμβατὸς, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui adſcendi poteſt; (2) facilis acceſſu, ad quem accedere licet. Ab eod.
Ἐμβάφιον, ου, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, & βάπλω.
Ἐμβάφιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, bibulus. Ex iisd.
Ἐμβάψας, a. 1. part. act. v. ἐμβάπλω.
Ἐμβεβαίωσε, ῶ, f. ώσω, conſtabilio, confirmo, Ἐμβεβαιώσασθ τὸ νίκημα, Plut.
Ἐμβέβακεν, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβέβηκεν, v. ἐμβαίνω.
Ἐμβέβασαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att. & Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.
Ἐμβεβηλίω, ῶ, profano, contamino.
Ἐμβέη, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβελὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt intra teli jactum. Ex ἐν, & βέλος, *telum*.
Ἔμβεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνῆν, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβεῖεν, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη.
Ἐμβεῖθι, *inſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act.
Ἐμβεῖναι, *ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. act.
Ἐμβιβάζω, fut. άσω, facio ut inſcendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβιβάζειν τινα εἰς πλοῖον, Plat.
Ἔμβιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, vitalis, vivus, animatus cui vita, ſeu vitalis vis ineſt, vividus, vivax. Ex ἐν, & βίος, *vita*.
Ἐμβιοτεύω, f. σω, viyo in, alor. Ἐν ᾗ (δίαιτα) ἐμβιοτεύῃ ἡ νῦς, *Aret.*
Ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc
Ἔμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμβιωτήριον, τὸ, domicilium, ſedes.
Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus, adſpectus. Ab
Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι ἡ μάλα τυραννικῶς, Plat.
Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri inſertum ornatus cauſſa. Ab ἐμβάλλω.
Ἔμβλησις, ἡ, injectio.
Ἐμβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μείζον ἐμβοᾷν τῷ Στέντορι, Luc.
Ἐμβόησις, εως, ἡ, q. d. inclamatio, clamitatio, *Arct.* Ab ἐμβοάω.
Ἔμβοθος, ος, ὁ ἡ, ἡ, in ſpveam depreſſus locus; (2) qui in fovea eſt. Ex ἐν, & βόθρος.
Ἐμβοθρόω, in foveæ vel ſcrobis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβολὰς, ἀδος, ἡ, arbor insita; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολὴ, ἧς, ἡ, irruptio; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis; (3) ostium fluminis; (4) rostrum navis, *an significet non certum est*, Ern. Ab eod.
Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.
Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, insertus, intercalaris. Ab
Ἐμβόλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, intercalaris, insertus; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.
Ἐμβολισμὸς, οῦ, ὁ, intercalatio.
Ἐμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, rostrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) resono in.
Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror, moror in.
Ἐμβραχυ, *Adv.* summatim, breviter.
Ἔμβριγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur & madefit; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρίχω.
Ἐμβρίμω, infremo. Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀὴτης Ἰσίῳ ἐμβρέμει, Il. 15, 627.
Ἐμβρίχω, f. ῥξω, impluo, humecto.
Ἐμβριθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab
Ἐμβριθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, gravis, ponderosus; (2) majoris momenti; (3) constans, solidus, firmus; (4) ferox. Ex ἐν, & βρίθω.
Ἐμβριθῶς, *Adv.* ponderose, graviter; (2) severe, rigide; (3) ferociter.
Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησῆς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joann. 11, 33. Ab ἐμβρέμω. Hinc
Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.
Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obstupesco, unde ἐμβεβροντημένος, stupere; ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus. Hinc
Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor; vesania.
Ἐμβρόντητος, ου, ὁ ἡ ἡ, attonitus; (2) amens. Ab eod.
Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.
Ἔμβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus*.
Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio*.
Ἐμβρυοθλάστης, ου, ὁ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & θλάω, *contundo*, *frango*. Celsi. 7. 29. Galen. Voc. Gall. Un Tire-tête. Conf. Tertull. de anima, c. 25.
Ἐμβρυοκλόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κλείνω, *neco*.
Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus & immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ μητρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.
Ἐμβρυος, ου, ὁ ἡ ἡ, prolificus, genitalis.
Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω.
Ἐμβρυουλκὸς, οῦ, instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον, & ἕλκω.
Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) erosio, seu id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν, & βιβρώσκω.
Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.
Ἔμβυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod est in profundo, profundus, immersus. Ex ἐν, & βυθὸς.
Ἐμβυκανάω, buccina cano.
Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego.
Ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.
Ἐμίγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα. A μιγαίρω.
Ἐμιθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἴημι.
Ἐμίθην, g. f. *Æol.* pro ἐμῆν, ab ἐγώ.
Ἐμεθύθλιω, a. 1. ind. pass. v. μεθύω.
Ἐμεθύθησαν, *inebriati sunt*, 3. plur. aor.
Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.
Ἐμεῖο, *mei*, gen. sing. *Poët.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
Ἔμελε, imperf. ind. imperf. v. μέλω.
Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind.
Ἐμελλε, 3. sing. imperf. ind. v. μέλλω.
Ἐμεμιγμένως, perf. part. act. verbi ἐμέω.
Ἐμεμίγμην, pluſq. ind. pass. v. μίγνυμι.
Ἐμέμφετο, 3. s. imperf. ind. med. v. μέμφομαι.
Ἐμῆν, *ſumus*, 1. pl. præs. ind. *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.
Ἔμμεν, *esse*, præs. inf. pro εἶναι, ab eod.
Ἔμμι, pr. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμι.
Ἐμμοῦνα, *curabar*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμμόνεον, a μοῦνάω.
Ἔμμορον, imperf. ind. act. verbi μόρω.
Ἔμπα, a. 2. part. med. verbi ἵημι.
Ἐμπέρισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μπερίζω.
Ἐμπασας, a. 1. part. act. verbi ἐμπάω.
Ἔμπασις, εως, ἡ, vomitus. Ab ἐμπάω.
Ἔμπασμα, ατος, τὸ, quod vomitu rejicitur.
Ἐμπεπίθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. πείθω.
Ἐμπετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab ἐμέω.
Ἐμπετιάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.
Ἐμπετικὸς, ὴ, όν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.
Ἐμπετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.
Ἐμπετοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, vomitum ciens. Ex ἔμετος, & ποιέω, *facio*.
Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
Ἐμετὸς, ὴ, όν, vomitu ejectus. Ab eod.
Ἐμετωδίως, *Adv.* in modum vomitus. Ab ἐμετώδης, quod est ab ἔμετος.
Ἐμεῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
ΕΜΕΩ, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἔκπαρ ἐμέμηκας, Luc. Μέλλω Σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματος μου, Apoc. 3, 16.
Ἐμεωυτὸν, *mei ipſius*, *Ion.* pro ἐμαυτὸν.
Ἐμῆν, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.
Ἐμήνατο, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.
Ἐμήνησε, 3. s. imperf. ind. act. v. μηνίω.
Ἐμιήνθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* a μιαίνω.
Ἐμίηνσεν, *indicavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐμήσατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.
Ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a μηχανάομαι.
Ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
Ἔμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.
Ἔμιηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a μιαίνω.
Ἐμικλο, *mixtus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικλο, a μιγνυμι.
Ἐμιμήσω, 2. s. a. 1. ind. med. a μιμέομαι.
Ἔμιν, dat. sing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγώ.
Ἔμιμνε, 3. s. imp. ind. act. v. μίμνω.
Ἔμιξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.
Ἐμισγετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. μίσγομαι.
Ἐμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.
Ἐμισθάσατο, 3. sing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.
Ἔμιχθεν, *miſti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι.
Ἐμίχθην, *miſtus ſum*, 1. sing. aor. ejusd.
Ἔμμαθε, *didicit*, 3. s. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, a μανθάνω pro μαθέω.
Ἐμμαίνομαι, furo in, insano. Βδελυττὸς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, Act. 26, 11.
Ἔμμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanatus, villosus. Ex ἐν, & μαλλὸς.
Ἐμμανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
Ἐμμανως, *Adv.* furibunde, furenter.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, *Emanuel*. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Deus nobiſcum*.
Ἐμμαοὺς, ἡ, *Emmaus*, Nom. Hebr. ἄκλιτον, *propugnaculum*.
Ἐμμαπίας, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπίσσα, ubi schol. ἐνεργέσα, i. e. satagens, operosa. Ex ἅμα, & ἐπος, *verbum*.
Ἐμμαπίως, *Adv.* dicto citius, simul cum dicto, prompte, studiose. Ex iisd.
Ἔμμαρτυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἐν, & μάρτυς.
Ἐμμαρτύρας, e testimonio, ut testis idoneus adsit.
Ἐμμάσσω, Hes. ἐιερεῖσαι, impingere. Ab ἐν, & μάσσω, *contrectare*.
Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero, Suidas.
Ἐμματέω, Nicander ἐμματέων, ubi Schol. καθιεὶς τὸς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Hes. ἐμματέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσσω.
Ἐμμαχέομαι, οῦμαι pugno in.
Ἐμμέθοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo methodus inest; (2) compendiosus, artificiosus.
Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione compendiaria.
Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter; (2) ebrius sum. Ex ἐν, & μεθύσκω.
Ἐμμειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo in, vel propter.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ἐμμένω.
Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus saltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελὴς.
Ἐμμελετέρως, curiosius, accuratius.
Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc
Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, id, in quo se aliquis exercet.
Ἐμμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen*.
Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte; (2) canore.
Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio; (2) modis musicis mando.
Ἐμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.
Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, studio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.
Ἐμμέμηνα, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.
Ἔμμεν, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.
Ἔμμεναι, idem sed *Dorice*.
Ἐμμενετικὸς, ὴ, όν, qui permanere & perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.
Ἐμμενέως, *Adv.* constanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς. Ab
Ἐμμενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, permanens & constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, ές, constantia, stabilitas, & ἐμμενὲς, *Adv.* constanter, firmiter, perpetuo. Ab
Ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, v. c. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, servo, observo: (2) adquiesco. Ἐμμένειν ταῖς ζωοθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξι. Οὐκ ἐτέμεναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9.
Ἐμμεσιτεύω, conciliatorem, pacificatorem ago.
Ἔμμεσος, ου, ὁ ἡ ἡ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν, & μέσος.
Ἔμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, plenus, impletus, refertus. Ex ἐν, & μετὸς.
Ἐμμετρέω, metior, ap. *Lucian.* sed verbum est suspectum, *Ern.*
Ἐμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, metricus, metro constans; (2) qui metrice scribit. Ex ἐν, & μέτρον, *metrum*.
Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro vel numero adstrictis, metrice.
Ἐμμηνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, menstruus. Ex ἐν, & μὴν, *mensis*.
Ἔμμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menstrua mulierum. Ex iisd.
Ἔμμητρος, ου, ὁ ἡ ἡ, medullam in se habens. Ex ἐν, & μήτρα, *medulla*.
Ἐμμὶ, *ſum*, *Dor.* pro εἰμί.
Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immisceo.
Ἔμμιλτος, ου, ὁ ἡ ἡ, imbutus rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν, & μίλτος, *minium*, *rubrica*.
Ἐμμισθος, ου, ὁ ἡ ἡ, mercenarius. Ex ἐν, & μισθὸς.
Ἐμμονὴ, ἡ, duratio. Ab ἐν, & μένω.

Ἔμμονος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeverans. Ab ἐμμένω.

Ἔμμωρ, ὁ, *Emmor*. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Lutulentus*.

Ἔμμορα, perf. ind. med. *per Metath.* pro μέμορα, a μείρω, *ſortior*.

Ἔμμορος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, particeps; (2) qui in fatis eſt, fatalis. Ex ἐν, & μόρος.

Ἔμμορφος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, forma indutus, informatus; (2) formæ ſpeciem habens. Ex ἐν, & μορφή, *forma*.

Ἔμμοτον, ᾱ, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab

Ἔμμοτος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus eſt. Ex ἐν, & μοτός.

Ἔμμουσος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, muſicus; (2) muſicos modulos in ſe habens. Ex ἐν, & Μοῦσα.

Ἐμμούσως, *Adv.* muſice; (2) Muſarum inſtinctu.

Ἐμμοχθος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, laborum & ærumnarum plenus. Ex ἐν, & μόχθος.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν, & μύλη.

Ἐμνάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a verbo μνάομαι.

Ἐμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Epenthef.* pro ἤμυκα, a verbo ἠμύω.

Ἔμνησα, a. 1. ind. act. v. μιμνήσκω.

Ἐμνήσθλω, *memini*, a. 1. ind. act.

Ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.

Ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.

Ἔμοιγε, *mihi quidem*, dat. ſing. ab ἐγώ.

Ἔμολες, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μολεω.

Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.

Ἐμός, ή, όν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ.

Ἐμόχθη, *laboravit*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, a verbo μοχθέω.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζεαι, 2. ſ. pr. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab

ΕΜΠΑΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, οὔντινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyſſ. 17, 488.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus commotio. Ab

Ἔμπαθής, ές, ὁ ἡ ἦ, cui inſunt adfectus ſeu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν, & πάθος, *adfectus*.

Ἐμπαθῆς, gen. ſing. *contr.* pro ἐμπαθέος.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθής.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium.

Ἐμπαιγμὸς, ᾧ, ὁ, idem ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιδατρεύσομαι, ἔμαι, in aliqua re innutritus, diu verſatus ſum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel ζω, illudo. Ἥ (Ἥρα) σφᾶσι τοῖς χορεύσιν ἐμπαίζῃ, Ariſt. Θεσμ. 985.

Ἐμπαικλίαν, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab

Ἐμπαίκτης, ᾱ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω.

Ἔμπαιρος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.

Ἐμπαίος, a παίω, incidens, Æſc. Ag. 195.

Ἔμπαις, αἰδος, ἡ, quæ infantem utero geſtat, gravida, prægnans, Heſ. Ex ἐν, & παῖς, *puer*.

Ἐμπαισμα, ατος, τὸ, imago, ſeu pictura incuſa, ſ. impreſſa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστικὴ, ſc. τέχνη, ῆς, ἡ, ars excudendi ſeu imprimendi imagines, *Athen.* l. 40.

Ἐμπαιστὸς, ἡ, όν, cui imagines ſunt impreſſæ.

Ἐμπαιχθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ. v. ἐμπαίζω.

Ἐμπαίω, f. αύσω, incudo, imprimo, ſc. percuſſu.

Ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino, involvo.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverſo, vice verſa; (2) retro, retrorſum. Ex ἐν, & πάλιν.

Ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.

Ἐμπαλύω, *Adv.* f. υσω, p. υγκα, inſpergo.

Ἐπαγωγυρίζω, f. ίσω, publicos feſtoſque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.

Ἐμπαραξάλλομαι, injicio, indo.

Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.

Ἐμπαράσκυλος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, præparatus, inſtructus. Ex ἐν, & παρασκευὴ.

Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.

Ἐμπαρέχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accomodo; (4) expono. Οὐ ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ, Luc.

Ἐμπαρίημι, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partus doloribus fracta.

Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, inſulto, ludibrio habeo; (2) *abſol.* inſolenter ſe gerere; inſolenter abuti alicujus benignitate. *Paſſ.* ab temulento inſolenter tractari.

Ἐμπεπαρωνμίνα, contumeliæ ex inſolentia, *Ern.*

Ἐμπαρρησιάζομαι, libere, magno animo diſſero, dico de re aliqua.

Ἔμπας, *Adv.* omnino, prorſus; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inſpergo; (2) intexo. Πολέας δὴ ἐνέπασεν ἀέθλας, Il. 3. 126.

Ἔμπεδα, *Adverbialiter*. tuto, accurate, Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus conſtringo.

Ἐμπεδόκυκλος, χρόνος, tempus quod firmis jugibuſque orbibus volvitur. Nonnus.

Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Neceſſitas ſtabilis conſilii. Ex ἔμπεδος, & μῆτις, *conſilium*.

Ἐμπεδόμοχθος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, laborioſus, ærumnoſus. Ex ἔμπεδος, & μόχθος.

Ἐμπεδόμυθος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, qui firmi & conſtantis eſt ſermonis, Nonnus.

Ἔμπεδον, *Adv.* firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus ſive jus juratum ſervo. Ex ἔμπεδος, & ὅρκος.

Ἔμπεδος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, ſtabilis, firmus, in ſolo ſtans, ceu fixus. Ex ἐν, & πέδον.

Ἐμπεδοσθενὴς, ές, firmum robur habens, conſtans. Ex εμπ. & σθένος.

Ἐμπεδόφρων, ωνος, ὁ ἡ ἦ, qui mente firma præditus eſt, qui mente captus non eſt, Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens*.

Ἐμπεδόφυλλος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, qui folia non amittit, ſed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος, & φύλλον, *folium*.

Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio; (2) firmiter & conſtanter ſervo, ſeu obſervo. Τόνδ' ὅρκον, ὁ κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος,

Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certo.

Ἐμπείραμος, *Poët.* pro ἔμπειρος, peritus.

Ἐμπειρέω, ῶ, peritus ſum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis & loci peritum eſſe. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, ſecta medicorum. Ab eod.

Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, Empirice, medicorum ſecta.

Ἐμπειρικὸς, ἡ, όν, qui ſolum ex experientia aliquid tractat; (2) ὁ medicus ejuſmodi.

Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.

Ἐμπειροπόλεμος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος, & πόλεμος, *bellum*.

Ἔμπειρος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, uſu peritus; (2) peritus. Hinc τὰ ἔμπειρον, ᾱ, peritia. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*.

Ἐμπειροτόκη, ἡ, mulier quæ jam antea peperit.

Ἐμπείρω, fut. δῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἀρ' ἐμπείραντες, Il. 2, 426.

Ἐμπείρως, *Adv.* perite, more eorum qui rei periti ſunt; (2) ſcite, apte.

Ἐμπίλα, *appropinqua*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* ἐμπέλας, a verbo ἐμπελάω.

Ἐμπελάδιως, *Adv.* prope; (2) cum impetu.

Ἐμπελαδὸν *Adv.* prope; (2) appropinquando. Ab

Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congredi facio. Ἀιεὶ κατθανεῖν ἐπιψχόμιλω πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελαδῆσαι πότε, Soph. Trach. 17. Πῶ δὴ ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ καρίσσαι; ibid. 761.

Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inuſ. ἐμπελαστικὸς, quod eſt ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix, Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.

Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

Ἐμπέλιος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, intus lividus, ſeu in quo livor ineſt. Ex ἐν, & πέλιος,

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπείρω.

Ἐμπεπισευμένος, perf. part, paſſ. v. ἐμπιστεύω.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπιπράσκω.

Ἔμπειραμος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, peritus; (2) qui tranſit, vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *tranſeo*.

Ἔμπλης, έος, ὁ ἡ ἦ, peritus. Heſ. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*.

Ἐμπερίαγω, fut. άξω, circumdo.

Ἐμπλιςάλλω, complector, comprehendo.

Ἐμπερίζολος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, ornatus, elegans, artificioſus. Ex ἐν, & περιβάλλω.

Ἐμπεριγράφω, f. ψω, ſcripto comprehendo.

Ἐμπεριεκλικὸς, ὴ, όν, continens, capax, qui multa comprehendere poteſt.

Ἐμπεριέρχομαι, obeo, perluſtro.

Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo, complector. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα, καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκοπώμεθα, Longin.

Ἐμπερικλείω, incluſum teneo.

Ἐμπεριλαμβάνω, intus comprehendo; (2) comprehendo. Hinc

Ἐμπεριληπτικὸς, ὴ, όν, qui comprehendi, capi poteſt.

Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.

Ἐμπερίοδος, ον, periodis conſtans, *Epith.* orationis.

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) ſtomachor in.

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo; (2) diſcepto, proprie, inambulando, defendo; (3) verſor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, veſtis fibulis nexa, ſeu perforando & fibulas trajiciendo confecta.

Ἐμπερπάομαι, jacto me, oſtento me & artem meam, placendi cauſa.

Ἔμπεσε, *inciderat*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπλω.

Ἐμπεσεῖται, *incidet*, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Ἐμπέσοσι, *inciderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἐμπεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caſeo paratum. Ex ἐν, & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui ſolet.

Ἐμπετάννυμι, vel ἔμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo.

Ἐμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.

Ἔμπετες, 2. ſ. a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antitheſ.* pro ἐνέπεσες, ab ἐμπίπλω.

Ἔμπετρον, ᾱ, τὸ, ſaxifraga, herba. Ab

Ἔμπετρος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, qui in petris & locis ſaxoſis provenit. Ex ἐν, & πέτρος.

Ἐμπευκὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, amarus. Ex ἐν, & πεύκη, *amaritudo picea*.

Ἐμπεφυδα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυυῖα, ab ἐμφύω.

Ἐμπεφύη, *innata eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεφύη.

Ἐμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυδα, ſed magis communiter.

Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concreſcere.

Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto.

Ἐμπηκίλης,

Ἐμπάκτης, ου, ὁ, minister, qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, Hes. Ab ἐμπήγνυμι.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.

Ἔμπηρος, ου, ὁ, ἡ, ον, mutilatus, mutilus.

Ἔμπης, *Ion.* idem quod ἔμπας, *tamen.*

Ἐμπιέζω, imprimo, insero firmiter.

Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in ; ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infensus fum.

Ἔμπικρος, ου, ὁ, ἡ, ον, amarulentus.

Ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conftipo in.

Ἐμπίμελος, ου, ὁ, ἡ, ον, in quo pinguedo eft, pinguis. Ex ἐν, & πιμελὴ, *pinguedo.*

Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, f. πλήσω, impleo ; (2) expleo, exfatio. Ἐμπιπλᾶναι τινα ἀνδίας, καρδίαν τῆ θείη ἔρωτος, ὑπὸ πιότητος οἵκοι θεῆ ἐμπλησθήσεσθ. Ἔυ γ' οἶον ἥδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι ; Ariſt. Ach. 451.

Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.

Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio ; (2) deglutio ; (3) poto. Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρίστᾳ, τῆ θεῆ δρῶντος καλῶς, Ariſt. Pace, 1152.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἐμπιπλημι.

Ἐμπιπλάω, & ἐμπίπλημι, impleo. Τὰς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πλήρων, Ariſt. Av. 1315.

Ἐμπίπλη, 2. ſing. præſ. imp. act. *Att.* pro ἐμπίπληθι.

Ἐμπιπρασκόμενος, præſ. partic. med. v.

Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.

Ἐμπιπράω, & ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.

Ἐμπίπτω, incido ; (2) invado, irruo ; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὴ οἶκος δεινὸς ἐμπίπτωκέ τις τῶδ' ἀνδρός, Soph. Phil. 956.

Ἔμπις, ίδος, ἡ, culicis genus.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido ; (2) concredo, fidei committo ; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

Ἔμπιστος, ου, ὁ, ἡ, ον, cui fides ineſt. Ex ἐν, & πίστις, *fides.*

Ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, Soph. Aj. 58. Τόσσον ἐν ποίμναις πίλνων, ibid. 185.

Ἐμπλάζομαι, erro, ſeu vagor in ; inerro.

Ἐμπλακείς, a. 2. part. paſſ. v. ἐμπλέκω.

Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo ; (2) obſtruo ; (3) in maſſam formo ; (4) imprimo, ſ. imprimendo figuram rei impreſſæ efficio, infercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττεσι, Ariſtot.

Ἐμπλαστικὸς, ἡ, όν, ad illinendum aptus.

Ἔμπλαστος, ἡ, ον, idem ab ἐμπλάσσω.

Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum. Ab eod.

Ἐμπλαστρίς, ίδος, ἡ, ſc. φαρμακεία, idem.

Ἐμπλαστρώδης, ες, ὁ, ἡ, emplaſtro ſimilis.

Ἐμπλείμην, præſ. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.

Ἐμπλείω, idem quod ἐμπλέω, *Aret.*

Ἐμπλέκτης, ου, ὁ, ciniſto, Ph.

Ἐμπλεκτὸν, οῦ, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλεκτρίς, ίδος, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.

Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo ; (2) confundo, permiſceo. Ἰχνος ἐμπλέξας λύσσης, Lyc. 213. Χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμοὶ Eur. Or. 253. Ἐμπλακεὶς πόνοις, Plat.

Ἐμπλῆ, *Att.* ἔμπλεως, *Poet.* ἔμπλειος.

Ἐμπλήθω, impleo ; (2) ſatio ; (3) refercio. Ab eod.

Ἔμπληθρος, ου, ὁ, ἡ, ον, latera plena habens. Ex ἐν, & πλευρὰ, *latus.* Hinc

Ἐμπληθρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus inſilio, ceſſas alicujus inſulto.

Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo ; (2) innato. Ἐνέπλεον τῷσι νηυσὶ, Herodot.

Ἐμπλέως, *Adv.* plene. Ab ἔμπλεως.

Ἐμπληξίνη, *Adv.* ſtupide ; (2) temere ; (3) ſine conſilio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἔμπληκτος, ὁ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ἔπος ἔμπληκτον. A πλήσσω.

Ἐμπλήδην, *Adv.* confertim, plene. Ab

Ἐμπλήθω, impleo, expleo ; (2) exſatiro. Ἐμπλήσθειν τινα χαύνης ἐλπίδος, Plut. τὴν πόλιν χρημάτων, Plut. Ὅταν ἐμπλησθῶσι ὕδατος πολλοῦ, Ariſt. Nub. 375.

Ἐμπληκτικὸς, ἡ, όν, ſtupefaciens. Ab eod.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, ον, attonitus vel terrore, vel admiratione ; (2) ſtupidus. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπλήμμυρος, *qui implevit*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἐμπλησάμμυρος, a verbo ἐμπίμπλημι.

Ἔμπλην, *Adv.* prope ; *Conj.* tamen. Ab ἐμπελάω, *appropinquo.*

Ἐμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas ; (2) vecordia ; (3) pavor ; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, imp'eo. Hinc

Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.

Ἐμπλήσατο, *implevit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐνεπλήσαλο. Ab ἐμπλήθω.

Ἐμπλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. paſſ.

Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo ; (2) obſtupefacio. Ἐν ψυχνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλημμένη, Ariſt. Θεσμ. 1041.

Ἐμπλησίος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

Ἔμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλώω, f. άσω, innavigo, innato, *Aret.*

Ἐμπνευματόω, inflo ; (2) flatu ſeu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω. Hinc

Ἐμπνευματώδης, ες, ὁ, ἡ, flatus movens.

Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.

Ἐμπνευματωτικὸς, ἡ, όν, inflandi vi præditus, flatulentus. Ab eod.

Ἐμπνεύσαις, *qui inſpiravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.

Ἐμπνεύσας, idem, ſed communiter.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratus. Ab

Ἐμπνέω, & *Poët.* ἐμπνείω, fut. εύσω, inſpiro ; (2) ſpiro, *unde* ἐμπνέων, vivus, adhuc ſpirans ; (3) *Metaph.* inſpiro, adſpiro, inflo. Ἔτι μοῦ ἐμπνέῃ, βραχὺ δ' ἀναζέσῃ, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ φοβάσω σ' ὄλεσσοτ', ἥνπερ ἐμπνέω, Ariſt. Θεσμ. 933. Ex ἐν, & πνέω, *ſpiro.*

Ἐμπνίγω, f. ίξω, ſuffoco. Hinc

Ἔμπνικτος, ου, ὁ, ἡ, ſuffocatus, ſpecialiter In olla furno incluſa.

Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio ; (2) ſpiratio, vita. Ab

Ἔμπνους, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ, ἡ, ſpirans in ; (2) ſpirans. Ex ἐν, & πνοὴ, *flatus.*

Ἐμπνύθη, *reſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεπνύθη, a verbo ἐμπνυμαι.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum. Τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με, Ariſt. Av. 971. Ἀλλὰ χ' αἱ Σοφαὶ γνῶμαί μ' ἐμποδιζοῦσ' ἁμαὶ, Soph. Phil. 432. Ex ἐν, & πούς, *pes.*

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab

Ἐμπόδιος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui eſt impedimento ; (2) obvius. Ex ἐν, & πούς, *pes.*

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδίζω.

Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui obſtat, qui impedimento eſt. Ex ἐμποδὼν, & ἵστημι, *ſiſto.*

Ἐμποδιστὸς, ὁ, ὁ, qui impedimento eſt.

Ἐμποδιστικὸς, ἡ, όν, qui eſt impedimento, vel obſtaculo. Ab eod.

Ἐμποδὼν, *Adv.* ante pedes, in promptu, ſignificatque ſæpe ſimplicem præſentiam ; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia. Ex ἐν, & πούς, *pes.*

Ἔμποθεν, hinc.

Ἐμποιέω, ῶ, injicio, indo, incutio, infero, immitto ; (2) facio. Ἐμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθάς τινι, Xen. Ὅπως χιλιδὼν ἐῶ τις ἐμπεποιημένη, depicta, Ariſt. Av. 1306.

Ἐμποίησαν, *fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνεποίησαν.

Ἐμποιητικὸς, ἡ, όν, efficiens, injicien., v. c. *terrorem, amorem*, &c.

Ἐμποικίλλω, intertexo.

Ἔμποιμνος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui in grege eſt. Ex ἐν, & ποίμνη, *grex.*

Ἐμποίνιμος, ου, ὁ, ἡ, ον, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν, & ποινή, *pœnalis.*

Ἔμποινος, ου, ὁ, ἡ, ον, idem. Ex ἐν, & ποινὴ, *pœna.*

Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator ; (2) epitheton Mercurii ; (3) præſes negotiorum. Ab ἐμπολὴ.

Ἐμπολάω, ῶ, fut. ήσω, vendo, negotior ; (2) comparo. Ex ἐν, & πωλέω.

Ἐμπολεμικὸς, ου, ὁ, ἡ, ον, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & πόλεμος, *bellum.*

Ἔμπολεμος, ου, ὁ, ἡ, ον, cujus in bello uſus eſt, aptus ad bellum. Ex iiſd.

Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negociator. Ab

Ἐμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco ; (2) emo ; (3) comparo. Ἀλλ' ὑδὲν ἠμπόληκά πω, ἕτ' ἀλφιτ', ὕτις τυρὸν, Ariſt. Pace, 367. Hinc

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod ſibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera ; (2) lucrum ex negotiatione partum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus ; et rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἔμπολις, εως, ὁ, ἡ, cui patria eſt & certa civitas ; (2) eandem civitatem incolens. Ex ἐν, & πόλις, *civitas.*

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, verſor in republica, adminiſtro rempublicam ; (2) verſor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ου, ὁ, incola.

Ἐμπολώωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐνεπολῶντο. Ab ἐμπολαω.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, pompatice me in aliqua re effero ; (2) publice traduco ; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, Dem.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impenſus. Ab ἐμπονέω.

Ἔμπονος, ου, ὁ, ἡ, ον, laborum patiens ; (2) qui eſt in labore. Ex ἐν, & πόνος, *labor.*

Ἐμπορεῖον, το, emporium.

Ἐμπορευίδωσαν, 3. pl. a. 1. imp. paſſ. v.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor ; (2) merces aliunde importo ; (3) ad negotiationem utor ; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορος.

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab ἐμπορεύομαι.

Ἐμπορευτέος, α, ον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

Ἐμπορευτικὸς, ἡ, όν, rei mercatoriæ peritus, ſtudioſus.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, negotior, mercaturam facio. Ab ἔμπορος. Hinc

Ἐμπορητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad mercatores.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur mercium cauſſa. Mercatus, nundinæ ; (2) merces ipſa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορικὸς, ἡ, όν, mercatorius, negotiatorius.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

Ἔμπορος, ου, ὁ, vector, qui mare transjicit pro naulo in aliena nave ; (3) viator ; (4) ὁ ἐν ἡ, mercatorius. Ex ἐν, & πόρος.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ησω, infibulo, fibula alligo, ſeu ſubnecto.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἐνεπορπήσαῖο Σάγον ἰζηρικῶς, App. Hinc

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio ; (2) quod fibula connectimus chlamys, &c.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. όσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύεος, ον, purpureus, pulcher de floribus.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, ον, indutus purpura ; (2) imbutus colore purpureo ; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & πορφύρα.

Ἐμπότης, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. potabilis, *Aret.* Ex ἐν, & πότος.

ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, empusa, ſpectrum, quod ab Hecate immiſſum miſeris apparere & in varias ſe formas mutare credebatur.

Ἐμπρακτικὸς, ἡ, όν, efficax; (2) actuoſus.

Ἐμπρακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex ἐν, & πράττω, *ago.*

Ἐμπράκτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuoſe.

Ἐμπρεπὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, decorus, conveniens, Heſ. Ab

Ἐμπρέπω, decorus & præſtans ſum inter; (2) decori ſum, convenio. Hinc *Impers.* ἐμπρέπει, decet. Ἐμπρέπειν μόνοις τοῖς ἀρχουσι.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας, Ariſt. Lyſ. 383.

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐμπρησθεὶς, *incenſus*, a. 1. part. paſſ.

Ἐμπρησις, εως, ἡ, incenſio, inflammatio.

Ἐμπρησμὸς, ὁ, idem; (2) incendium.

Ἐμπρηστὴς, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab ἐμπρήθω.

Ἐμπρισθεὶς, a. 1. part. paſſ. v.

Ἐμπρίω, f. ίσω, ſerra incido; (2) ſerratim inciſus ſum; (3) conſtringo, comprimo.

Ἐμπρόθεσμος, ὁ ἡ ὁ, qui intra conſtitutum diem aliquid facit.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præſtitutum tempus.

Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν, & προῖξ.

Ἐμπρομελεταω, f. ησω, exerceo ad, v. c. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. c. bellum, mortem.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Hinc

Ἐμπρόσθιος, ος, ὁ ἡ ὁ, anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus eſt in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, όν, qui laborat inclinatione colli, ſive ἐμπροσθοτονία. Ab

Ἐμπροσθοτονος, ος, ὁ ἡ ὁ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo.*

Ἐμπροσθοφαρυγτικὸς, ἡ, όν, anteriore parte, ſeu adverſa mingens, ut homo, *opp.* ὀπισθο. Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω.

Ἐμπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem in oculis gerimus; (2) qui eſt exemplo vel ſpectaculo. Ex ἐν, & πρόσωπον, *facies.*

Ἔμπρορος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρῶρα.

Ἐμπλυδήσει, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπλύω.

Ἔμπλυσις, εως, ἡ, ſputi immiſſio in aliquid.

Ἔμπλυσμα, ατος, τὸ, ſputum, vel quod alicui inſpuitur. Ab

Ἐμπτύω, fut. ύσω, inſpuo, conſpuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapſus, caſus, prolapſus in; (2) illapſus, ut lucis in oculos, feneſtras; (3) *ap. Gramm.* ſignificat Pleonaſmum e litera inſerta. Ab ἐμπίπτω.

Ἔμπυέω, ω, fut. ήσω, purulentus ſum; (2) pus exſcreo. Ab

Ἔμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exſcreatur. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

Ἔμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, ſuppuratio; (2) effuſio, ſeu exſcreatio puris.

Ἔμπύησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐκπύλιος, ου, janitrix. Ab ἐν & πύλη.

Ἔμπυος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo pus eſt, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

Ἐμπύρθμια, ατος, τὸ, incenſio, inflammatio; (2) ſuſcitabulum, ſcintilla, fomentum ignarium. Ab

Ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν, & πῦρ. Hinc

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, incenſio, inflammatio.

Ἔμπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui cremator. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis.*

Ἐμπυροσκόπος, ὁ ἡ ὁ, divinans ex igni in ſacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

Ἐμπυρρος, ος, ὁ ἡ ὁ, rufus, ruber. Ex ἐν, & πυῤῥὸς, *rufus.*

Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenſo. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum.*

Ἐμπωλέω, f. ῶ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὡς ἐκεῖ ἐμπωλῶμεν ἑδ. εἰς ἥμισυ, Ariſt. Θεσμ. 459.

Ἐμπωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, ſeu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

Ἐμπώλησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἔμυκιν, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάομαι.

Ἐμφαγεῖν, veſci, comeſſe. Ab ἐν, & φαγεῖν.

Ἐμφαγὼν, όντος, paſtus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, repræſento, ſpeciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνῃ, *imperſ.* videtur. Ἅπαντες δέ πῶς ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ ἢ τῷ φυτῷ χυλὸν, Tneoph.

Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adſpectus, apparitio; (2) ſignificatio, demonſtratio; (3) ſignificatio præſentiæ, v. c. divinæ, per miracula, ut ἐμφανεία Θεοῦ, ap. *Joſ.*

Ἐμφανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui repræſentatur oculis noſtris, conſpicuus; (2) manifeſtus, apertus, qui ſit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, repræſento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) accuſo, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conſpectum venio, appareo; (2) deferor, accuſor. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τ. να. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κ᾽ τῷ Παύλῳ, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμὸς, ῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accuſatio.

Ἐμφανιστικὸς, ἡ, όν, habens emphaſin. Ἔστιν ἀρ᾽ ὁ ἰδιατισμὸς ἐνίοτε τῷ κόσμῳ παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

Ἔμφασις, idem quod ἐμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens; comprehenſum.

Ἐμφαντικὸς, ἡ, όν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, όν.

Ἐμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clare, manifeſte, palam.

Ἐμφαρυγξαμένος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in guttur demiſit, devoravit. Heſ. & Dioſc. tanquam a themate φαρύσσομαι, quod eſſet a φάρυγξ, *guttur.*

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, inanis rei exhibitio; (2) ſimulatio; (3) expreſſa rei ſignificatio, quum verbis ineſt tacita quædam vis & ſignificatio; (4) ſignificatio quævis; (5) demonſtratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonſtrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ἡ, όν, habens emphaſin, ſignificans cum emphaſi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, ſignificanter, perſpicue.

Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphaſin dictum. Helychio ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo. Ab

Ἐμφερὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſimilis, qui refert aliquid. Ab

Ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, ſimilis ſum. Ἐμφερόμενον εἰ πελάσῃ, Philoſtr.

Ἐμφερῶς, ſimiliter. Ab ἐμφερὴς.

Ἔμφθαρτος, idem quod φθαρτὸς.

Ἐμφθέγξομαι, f. ξομαι, vocem edo.

Ἐμφθορὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui peccat in, *Nican.*

Ἐμφιλήδονέω, delector aliqua re.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, fut. ήσω, in ſtudio rei honeſtæ verſor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς στρατιωτικοῖς, Plut.

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, philoſophor in, philoſophice commentor in, diſputo in; (2) ſtudium & operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philoſophamur, diſputatio philoſophica, ſtudium philoſophicum.

Ἐμφιλόσοφος, ος, ὁ ἡ ὁ, philoſophiæ conveniens, ad philoſophum pertinens; (2) ad philoſophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμπειροτεχνέω, peritè in aliqua re verſor, peritè & accurate conſidero, exploro, explico.

Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἐμφλάω, intro deprimo, ἐμπεφλασμένος, intro depreſſus.

Ἐμφλεβοτομέω, venam feco in loco aliquo.

Ἐμφλέγω, fut. ξω, inflammo, comburo.

Ἔμφλοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, corticem habens. Ex ἐν, & φλοιός.

Ἐμφλοιοσπέρματος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus ſemina cortice obtecta ſunt. Ex ἔμφλοιος, & σπέρμα.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ ἡ ὁ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, timeo. Ἐμφοβήσονται ἐπὶ αὐτῷ, Plut.

Ἔμφοβος, ος, ὁ ἡ ὁ, perterritus, timens. Ex ἐν, & φόβος, *timor.*

Ἐμφόρβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, depaſcens, abſumens, Nicander. Ex ἐν, & φέρβω, *paſco.*

Ἐμφορβιόω, ῶ, fut. ώσω, capiſtro, capiſtrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen apud Ariſtophanem, Av. 868. capiſtratus, capiſtro munitus, ut ſpiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, & φορβιὰ, *capiſtrum.*

Ἐμφορεῖσθαι, pr. inf. paſſ. pro ἐμφορέεσθαι, ab

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, repleor, ſatior, fruor copioſe, etiam in malam partem, item immodice utor, v. c. poteſtate, nimis indulgeo, v. c. iræ. *Etym.* Πολλὰς ἐνεφορῆ τῷ φρονεῖν πλησὶς, Plut. Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, ἢ τῶν ὄψων, Luc. Ex ἐν, & φέρω.

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, uſus cibi, potus, largior & ultra ſatietatem ac neceſſitatem, nimis avidus; (2) abuſus rei bonæ cujuſcunque.

Ἔμφορτος, ος, ὁ ἡ ὁ, oneratus, onuſtus. Ex ἐν, & φόρτος, *onus.*

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, ſeptum, obex, obſtructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, όν, obſtruendi vim habens.

Ἔμφρακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, obſtructus, ſeptus, munitus, obturatus. Ab eod.

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, fut. ξω, obturo, obſtruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν γόμα, Dem. Ταῖς αὐτοῖς ἐνέφραξε τὰς τῆς ζημίας, Æſchin.

Ἐμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρουρέω, ῶ, inter cuſtodias ago. Ab

Ἔμφρουρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui præſidia impoſita ſunt, præſidiis munitus; (2) qui in præſidio eſt, qui cuſtodit; (3) in cuſtodiam incluſus, in cuſtodiam traditus. Ex ἐν, & φρουρὸς, *cuſtos.*

Ἔμφρων, ων, ὁ ἡ ὁ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐν, & φρὴν.

Ἔμφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, natura inſitus, naturalis. Ex ἐν, & φυὴ, *natura.*

Ἐμφύλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, tribulis; (2) inteſtinus; (3) civilis. Ab

Ἔμφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex ἐν, & φυλὴ.

Ἐμφυλλίζω, infero, inoculo.

Ἐμφύω, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι, Unde a. 2. ἐνέφυν, ἔμφυς, ἐμφύναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæreſco tenaciter. Ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, ἢ κατεφίλουν, Plut.

Ἐμφύρομαι, immiſceo, ſubigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, fut. ήσω, influo, inſpiro; (2) flatu accendo. Καὶ τότε εἰπὼν ἐνεφύσησε, ſcil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, inſufflatio; (2) id, quod ſufflatur, ſeu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, morbus.

Ἐμφύσησις,

Ἐμφύσησις, ἡ, flatus in inteſtinis.
Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipſa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.
Ἐμφυσιόομαι, ῶμαι, inflor, intumeſco, ſuperbio. Ex ἐν, & φυσιῶ, *inflo*.
Ἐμφυτεία, ας, ἡ, inſitio. Ab ἐμφυτεύω.
Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐμφυτεύω, fut. εὔσω, inſero. Ab
Ἔμφυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ingenitus, inſitus a natura; (3) nativus, non fucatus; (4) ſtabilis, pertinax, conſtans, *ſic & Latini* inſitus. Ab
Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, inſero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, Odyſſ. 22, 348. Ex ἐν, & φύω, *gigno*.
Ἐμφαλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, *Aret.*
Ἐμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo* lib. 13. Ab
Ἔμφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν, & φωνὴ.
Ἐμφώτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſplendidus. Ex ἐν, & φῶς, *lux*.
Ἐμψηφίζω, imputo.
Ἐμψιθυρίζω, ſuſurro, fremo, obſcure & clam loquor cum aliquo, inſuſurro aliquid. Ab ἐν & ψιθυρίζω.
Ἔμψοφος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui ſonitus ineſt; (2) cum ſonitu factus. Ex ἐν, & ψόφος.
Ἐμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.
Ἔμψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, animatus, ſpirans. Ex ἐν, & ψυχὴ, *anima*.
Ἐμψυχοφαγία, ἡ, eſus animalium.
Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἐμψυχος.
Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.
Ἐμψύχως, *Adv.* vive, vivaciter, animate.
ΕΝ, *Præpoſ.* regens Dat. in, *quum ſignificat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum ſignificat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphraſin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *Verbi*, v. g. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμῃ εἶναι, poſſe; (12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, ſpatio trium dierum; (13) *abundat*, v. g. ἐν βέλεϊ πλῆσαι, telo pereuſſus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi. (17) ἐσθ᾽ *ſignificat* inſuper, item.
Ἕνα, *veſperi, Dor.* pro ἕνη.
Ἐνάβρύνομαι, inſolefco.
Ἐναγγειοσπερματος, ου, ὁ ἡ ἡ, vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἐν, & ἀγγεῖον, *vas*, & Σπέρμα.
Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.
Ἐναγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, exſecrabilis, impurus, piacularis. Ex ἐν, & ἄγος, *piaculum*. Hinc
Ἐναγίζω, f. ίσω, ſacra mortuis facio, parento; (2) immolo. Ἐναγίζειν βῶν, Plut.
Ἐναγικὸς, ὴ, ὸν, piacularis, de re.
Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen, quod parentationis cauſſa adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.
Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.
Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, in ulnas recipio, amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, ſcil. παιδίον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη.
Ἐναγκάλισμα, τὸ, quod amplectimur, deliciæ.
Ἐναγκυλάω, & ῶω, amento. Ab ἀγκύλη.
Ἐναγκωνίεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, ab ἐναγκωνίζω.
Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκὼν, *cubitus*.
Ἐναγλαίζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.
Ἐναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν, & ἄγχι. *prope*.
Ἐνάγω, induco, incito; (2) ſuadeo, urgeo; (3) accuſo, defero, adduco in jus, judicium. Ἐνάγειν τὸ πόλεμον, Thuc. Hinc
Ἔναγωγὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, delatio.
Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, reſiſto, adverſor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, Thuc.
Ἐναγώνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, præfectus in aliquo genere; (4) *Epith.* Mercurii; (5) anxius, ſolicitus. Ex ἐν, & ἀγὼν, vel ἀγωνία.
Ἐναγωνίως, militariter, perite, valde.
Ἐναδήμονέω, mœreo, lugeo, angor alicubi.
Ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.
Ἐναδολεχέω, de aliqua re garrio.
Ἐνάενος, ος, ὁ ἡ ἡ, anniculus, qui unius eſt anni. Ex ἓν, & ἐνος, *annus*.
Ἐναερίζω, f. ίσω, in aërem ſubveho. Ab
Ἐναέριος, ος, ὁ ἡ ἡ, aërius. Ex ἐν, & ἀὴρ,
Ἐναθλέω, exerceo me in aliqua re, *Perf.* exercitatus, peritus ſum.
Ἐναθρέω, ῶ, fut. ήσω, fixis oculis intueor.
Ἔναιε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ναίω.
Ἐναιθέριος, ον, ætherius.
Ἐναίθριος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſub dio, apricus.
Ἔναιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſanguine præditus, vivus; (2) ſanguinolentus, cruentus, ſanguine adhuc ſtillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & ſiſtendo ſanguini aptus eſt. Ex ἐν, & αἷμα, *ſanguis*.
Ἐναιμότης, ητος, ἡ, eſt attributum partium corporis, ſanguinem habentium.
Ἐναιματόω, cruento.
Ἔναιμων, ὁ ἡ ἡ, quod ἔναιμος.
ΕΝΑΙΡΩ, occido; (2) perdo; (3) ſpolio. Καὶ τὸν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ, Heſiod. Θεογ. 316.
Ἐναίσιμον, *Adv.* decenter, commode. Ab
Ἐναίσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) idoneus, decens, utilis, æquus, juſtus. Ex ἐν, & αἶσα, *fatum*.
Ἐναισίμως, fataliter; (2) apte, decenter.
Ἐναίσιος, ον, auſpicatus, *opp.* ἐξαισ.
Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσσουσιν ἀυτανέψιοι, Lyc. 546.
Ἐναιωρέομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, in ſublimi, ſuperficie nato, moveor. Ex ἐν, & αἰρέομαι.
Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod ſuperne natat, nubecula in urina, quæ non ſubſidet. Ab ἐναιωρέομαι.
Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invaleſco, adoleſco.
Ἔνακμὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐν, & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.
Ἔνακμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἐνακολασαίνω, f. σήσω, petulans ſum in aliquem, vel in aliqua re, libidinem meam in aliqua re exerceo.
Ἐνακουσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, nongenteſimus.
Ἐνακυω, exaudio.
Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, intrinſecus augeo. Ἐναλδήσας κορύθεσσι, Nic. Ex ἐν, & ἀλδέω.
Ἐνάλειμμα, τὸ, quod illinitur.
Ἐνάλειπλος, ος, illitus, unctus. Ab
Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.
Ἐναλήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, in veritate, verus. Τῆς δ᾽ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον ἀεὶ τὸ ἔμπρακτον, καὶ ἐναλήθες, Longin. 15.
Ἐναληθὼς, vere, veroſimiliter.
Ἐναλίγκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſimilis.
Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo.
Ἐνάλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel ἐναλίσιος, ία, ιον, *Poet.* ἐναλίγενος, marinus; (2) maritimus. Ex ἁλς, & ἅλς, *mare*.
Ἔναλλα, inverſa, contraria, præpoſtera ap. Theocr. quaſi ἐναλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ, aut ab ἐν, & ἄλλα, *alia*.
Ἐναλλάδὶν, *Adv.* permutato ordine; (2) decuſſatim; (3) complicatim; (4) vice verſa, viciſſim, alternatim, e contrario.
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, ordinis mutatio.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium.
Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuo; viciſſim; vice verſa.
Ἐναλλάξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή. Ab
Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐναλλαγμένος, immutatus; *item* per vices dans & accipiens, κῶλα ἐναλλαγμένα, articuli vertebrarum, inſerti ſibi invicem; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐναλλάξησαν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. Νῦν δ᾽ ἐνήλαξεν θεὸς τἀμὰ τἀδ᾽ ὄμμα, Soph. Aj. 1080. Τῷ ἐκ τῆς φύσιν εἱρμῷ, παντοίους πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλαττόμενοι τάξιν, Longin. 22.
Ἐναλλομαι, inſilio, inſulto.
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλισκω.
Ἔναλύω, immoror cum tædio.
Ἐναμάρτητος, ον, peccati minime expers: non purus a peccatis.
Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.
Ἐναμαω, aggero, acervo in re aliqua, ut terram in corpore inſepulto.
Ἐναμειβω, alterno.
Ἐναμιλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, reſpondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἁμιλλα.
Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi poſſit, pariter.
Ἔναμμα. ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.
Ἐναμοιβαδὶς, *Adverb.* permutatis vicibus, viciſſim.
Ἐναναπαύομαι, conquieſco in, acquieſco.
Ἐναναφανίζω, obſcuro, deleo.
Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines verſor. Ex ἐν, & ἄνθρωπος. Hinc
Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, converſatio inter homines.
Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.
Ἐνανθρωποτης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Eccleſ.*
Ἔναντα, *Adv.* contra. Ex ἐν, & ἄντα, *coram*.
Ἐναντι, *Adv.* coram, ante. Ex ἐν, & ἀντι.
Ἐναντίβιον, *Adv.* adverſus, contra. Ab
Ἐναντίβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, adverſarius. Ex ἐναντι, & βια, *vis*.
Ἐναντιγνωμονέω, contra ſentio.
Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis. Ex ἐναντίος, & γνώμη.
Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.
Ἐναντιοδύναμος, ον, adverſus, contrarius; (2) contrariam vim habens.
Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor.
Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab
Ἐναντιολόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντιος, & λέγω, *dico*.
Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverſo, coram.
Ἐναντιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adverſor. Ἀλλά μοὶ αὖθ᾽ ἄλλο ζοὶ πω πρᾶγμ᾽ ἐναντιώμεθα, Ariſt. Av. 390. Δῆλός ἐστ᾽ ἐγὼ γ᾽ ὅτι ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς, id. Pace, 1054. Ab ἐνάντιος.
Ἐναντιοπιτὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in contrariam partem lapſus, qui in adverſum cecidit. Ex ἐναντι, & πίπλω, *cado*.
Ἐναντιοποιολογικὸς, ὴ, όν, qui ſemet ipſum cogit contraria dicere, *vox Platon.* de ſophiſtis.
Ἐναντιοπραγέω, adverſor, ab adverſariorum partibus ſto.
Ἐναντίος, ία, ιον, qui eſt in conſpectu, adverſus, oppoſitus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverſo, & ὁ ἐναντίος, ου, hoſtis.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.
Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, converſio contraria. Ex ἐναντι, & τροπὴ, *converſio*.
Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, ſibi non conſtans.
Ἐναντιοφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, contrariam vocem edens, contra ſonans. Ex ἐναντι, & φωνὴ, *vox*.
Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν, & ἀντιπάσχειν.
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adverſatur, reſiſtit; (2) adverſus calus; (3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.
Ἐναντιωματικὸς, ὴ, όν, adverſativus.

Ἐναντιο-

Ἐναντιοματικῶς, adverſative.
Ἐναντίως, *Adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.
Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.
Ἔναξε, *æquavit*, a. 1. ind. act. verbi ἐνάσσω.
Ἐναπαιωρᾶμαι, pendeo, ſ. ſuſpenſus ſum in.
Ἐναπεδεικνύατο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, a ab ἐναποδείκνυμι.
Ἐναπειλέω, minor.
Ἐναπειλητίζω, annum integrum commoror alicubi.
Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.
Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo.
Ἐναπέρεισμα, το, impreſſio, quod impreſſum, infixum eſt.
Ἐναπόβαπτίω, intingo.
Ἐναποβλύζω, vomo vel mingo in locum.
Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo.
Ἐναπογεννάω, ingenero.
Ἐναπόγραφος, ε, ὁ ἡ ὁ, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis.
Ἐναποδείκνυμαι, oſtento; (2) demonſtro, probo.
Ἐναποδέω, illigo in aliquid.
Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.
Ἐναποθνήσκω, immorior.
Ἐναποκάμνω, frangor, animo, deficio in.
Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.
Ἐναπόκειμαι, repoſitus ſum in, inſum.
Ἐναποκινδυνέυω, periculum ſubeo in re aliqua.
Ἐναποκλάω, partem defringo, unde ἐναποκέκλασο, de haſta confracta in re aliqua.
Ἐναποκλείω, f. είσω, intus includo.
Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
Ἐναποκρύπτω, includo, intus abſcondo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo.
Ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.
Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.
Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμβάνω.
Ἐναπολλυμαι, pereo alicubi, in aliqua re.
Ἐναπολύω, abluo in.
Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo. Ἐναπεμάξατο τὴ οἰκεῖον χαρακτῆρα, Philo.
Ἐναπομένω, perſiſto, permaneo in.
Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abſtergo, detergo.
Ἐναπονίζω, abluo in.
Ἐναπονίπτω, idem cum præc.
Ἔναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.
Ἐναποξυω, erado, radendo eximo.
Ἐναποπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, congredior. Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐς ὀπιτήδειον πάνυ, Ariſt. Pace, 1227.
Ἐναποπλύνω, abluo in.
Ἐναποπνέω, fut. εύσω, ſpiro in, immorior.
Ἐναποπνίγεσθαι, ſuffocari in, v. c. aqua, *item* fumo.
Ἐναποσβέννυμι, extinguo.
Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in cera ſignum.
Ἐναποστηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
Ἐναποσφάττω, inſuper macto, interficio.
Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.
Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impreſſum eſt alicui rei.
Ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.
Ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abſcindo, *Strabo* lib. 2.
Ἐναποτιθημι, f. θήσω, depono in.
Ἐναποτιμάω, in æſtimationem accipio, rem (ſpeciem ICti vocant) pro pecunia, in ſolutum.)
Ἐναποτίω, f. ίσω, perſolvo in. Πᾶσι κοινὼ ἐναποτίσαι χρήματα, Ariſt. Av. 28.
Ἐναποτυπόω, ῶ, f. όσω, imprimendo exprimo.
Ἐναποφάω, idem.
Ἐναποχράομαι, abutor.
Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus. Πέμψω —— ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους, Ariſt. Av. 1255.
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.
Ἔναρα, ων, τὰ, ſpolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido*.
Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, fut. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ὅτι τὸ βωμὸν αὐτόματοι, καὶ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀπεθνήσκεσι, Pauſan.
Ἐνάργᾳ, *operabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργει, a verbo ἐνεργέω.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illuſtratio. Ab ΕΝΑΡΓΗΣ, ές, ὁ ἡ ὁ, clarus, evidens, manifeſtus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia.
Ἐναργώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, clarus, manifeſtus. Ἐναργώδεες ὄνειροι, *Aret.* Ab eod.
Ἐναργως, *Adv.* evidenter, perſpicue, luculenter. Ab ἐναργὴς.
Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ε, ὁ ἡ ὁ, virtutis particeps, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἐν, & ἀρετὴ, *virtus*.
Ἐναρέτως, honeſtè, cum virtute.
Ἔναρης, ές, ὁ ἡ ὁ, exſecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.
Ἐναρηφόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, ſpolia ferens, ſive gerens. Ex ἔναρα, & φέρω.
Ἔναρθρος, ε, ὁ ἡ ὁ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, & ἄρθρον, *articulus*.
Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) ſpolio. Οὐ φίτυν ἠνάριξεν Οἰταῖοις στόνυξ, Lyc. 486. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμέω, adnumero.
Ἐναρίθμιος, ε, ὁ ἡ ὁ, adnumeratus. Ab
Ἐνάριθμος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem.
Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ ἡ ὁ, homicida. Ex ἐναίρω, & βροτος.
Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠναρισε, ab ἐναρίζω.
Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.
Ἐναρκίλικος, ἡ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio*.
Ἐναρμοζω, f. όσω, & ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς ἀοιδὰς ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, D. Hal.
Ἐναρμονικός, ἡ, όν, ad harmoniæ muſicæ modulos compoſitus. Ab
Ἐναρμόνιος, ε, ὁ ἡ ὁ idem; (2) concinnus; apte compoſitus, cohærens. Ex ἐν, & ἁρμονία, *harmonia, concentus*.
Ἐναρμονίως, *Adv.* compoſite ad modulos muſicæ.
Ἐναρμόξαι, *aptaſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω.
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνάρχομαι.
Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦναρον, ab ἐναίρω.
Ἔναρος, ε, ὁ ἡ ὁ, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.
Ἐναρροφορὸς, ε, ὁ ἡ ὁ, pro ἐναροφόρος, ſpoliator. Ex ἔναρα, & φέρω, *fero*.
Ἐνάρχομαι, incipio, auſpicor. Ἡμᾶς ὃ χρὴ πρῶ διωτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, Luc.
Ἔναρχος, ε, ὁ ἡ ὁ, principium habens; magiſtratu fungens. Ex ἐν, & ἀρχὴ.
Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus*.
Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum in.
Ἐνάσθω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νάω, pro ναίω, *habito*.
Ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliqua re; *in med.* diſco aliquid, exerceo me in.
Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, ad quieſco.
Ἐνασπιδόω, ῶ, f. όσω, & ἐνασπιδόομαι, ῶμαι, clypeo armo. Ex ἐν, & ἀσπὶς, *clypeus*.
Ἔνασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔνασε, a verbo νάω pro ναίω.
Ἐνασφάλλω, f. ψω, q. d. infulguro; (2) interno ſplendore radio.
Ἔνασφος, ε, ὁ ἡ ὁ, aſtris apertus. Ex ἐν, & ἄστρον, *aſtrum*.
Ἐναχμονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.
Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aſpicio.
Ἔνατμος, ον, plenus vapore, τὸ ἔνατμον, vapor.
Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.
Ἐναυζαζω, incendo, ignem ſc. vel candelam.
Ἐναυάγησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ναυαγέω.
Ἔναυδος, ε, ὁ ἡ ὁ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, ſpirans. Ex ἐν, & αὐδὴ, *vox*.
Ἐναύδος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor. Ἐναυλιζόμενον τὴν χωριαν, Thuc.
Ἐναυλικόφοιτις, ἡ, ruſtica.
Ἔναύλιος, α, ον, interior, ἡ, ἐναυλία, via domus interior.
Ἐναυλισάμενος, *moratus*, a. 1. part. med.
Ἐναύλιον, ὁ, τὸ, domicilium. Ex iiſd.
Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.
Ἔναυλες, ὁ, tibiæ inſerta, *Epith.* γλωσσίδος.
Ἐναυλιστηριον, τὸ, diverſorium.
Ἔναυλος, ε, ὁ, ſtabulum. Ex ἐν, & αὐλὴ.
Ἔναυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, tibiis perſonans; (2) in tibiam inſertus; (3) inhabitans. Ex ἐν, & αὐλος, *tibia*, ſ. αὐλὴ.
Ἐναυξάνομαι, innutrior.
Ἔναυρος, ε, ὁ ἡ ὁ, in quo auræ ſunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν, & αὖρα, *aura*.
Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, fomes, fax, incitamentum. Ab ἐναύω, *incendo*.
Ἐναυχένιος, ε, ὁ ἡ ὁ, ad cervicem pertinens, qui in collo eſt, collo injectus, collo inſertus. Ex ἐν, & αὐχὴν, *cervix*.
Ἐναύω, fut. αύσω, incendo, accendo. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσαμένου ἐκ τῆ Οἴτης, Luc.
Ἐναφανίζω, obſcuro; (2) tollo, deleo.
Ἐναφανίζομαι, fut. ίσομαι, obſcurus fio. Ὥσπερ ἡ τὰ μυδρὰ φέγγη ἐναφανίζει τὸ ἡλίου φέγγος, Longin. 17.
Ἐναφάπτω, immitto.
Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo.
Ἐναφέψω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium.
Ἐνάφορμος, ον, occaſionem, materiam alicujus rei in ſe habens.
Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, ingeniculum, nomen ſideris. Ex ἐν, & γόνυ, *genu*.
Ἔνδαδος, ε, ὁ ἡ ὁ, tædam habens, ſ. qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἐν, & δὰς, *fax*. Hinc
Ἐνδαδόω, ῶ, f. όσω, in tædam converto, vel convertor.
Ἐνδαίνυμαι, veſcor, loco ſc. aut tempore quo.
Ἔνδαις, αιδος, idem quod ἔνδαδος.
Ἐνδαιτέομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, & δαὶς, *epulum præbeo*.
Ἐνδάκνω, morſus infero.
Ἔνδακρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, cui lacrimæ oboriuntur. Ex ἐν, & δάκρυ.
Ἐνδακρύω, lacrymor, illacrimo.
Ἔνδαπιος, ε, ὁ ἡ ὁ, indigena. Ex ἐν, & δάπεδον, *ſolum*.
Ἔνδασυς, υος, ὁ ἡ ὁ, piloſus, hiſſutus.
Ἐνδατέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, diſpertior; (2) valde accuſo, vitupero. *Erm.* Τὸν ὠλενιτὸν χόνδρον ἐνδατεμοῦν, Lyc. 155.
Ἐνδαψιλεύομαι, fut. εύσομαι, dapſilis & largus ſum in.
Ἐνδεδομυίως, *Adv.* remiſſe, laxatis habenis. Ab ἐνδιδωμι.
Ἐνδεδυμένος, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ἐνδύω.
Ἐνδεεστέρον, *Adv.* non ſatis, minus quam.
Ἐνδεεστέρος, idem. Ab
Ἔνδεης, ές, ὁ ἡ ὁ, indigus; (2) qui non ſufficit, cui aliquid deeſt; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, & δέομαι, *indigeo*.
Ἔνδεια, ας, ας, ἡ, indigentia, penuria, inopia, inedia. Ab ἐνδεὴς.
Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab
Ἐνδείκνυμι, oſtendo præ me fero, indico; (2) defero, accuſo.

Ἐνδείκνυμαι, ostento me, vendito me, ſpecimen præbeo; (2) defero. Unde ἐνδειξάμενος, delator, accuſator. Πολλὰ ἀριτλῶ καὶ Σωφρονύλω ἐν τῷ βίῳ ἐνδεδειγμένῳ, Iſocr.

Ἐνδείκλης, ου, ὁ, delator, quadruplator, ſycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεικλικὸς, ἡ, όν, oſtentatorius. Ab eod.

Ἐνδεικλικῶς, *Adv.* oſtentatorie, oſtentabunde, cum oſtentatione; (2) per indicationem.

Ἐνδείκλο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεδέδειχλο. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἔνδειν, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in *Lys. or. Adv. Andocidem.* Ab ἐνδείκνυμι.

Ἕνδεκα, undecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἕν, & δέκα, *decem.*

Ἑνδεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui undecim annorum eſt. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἑνδεκάζω, diem feſtum celebro, qui incidit, ſc. in diem decimum.

Ἑνδεκάκις, *Adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, undecim lectis inſtructus. Ex ἕνδεκα, & κλίνη, *lectus*, vel κλίνω, *inclino.*

Ἑνδεκάπηχυς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt undecim cubitorum.

Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπηχυς Σκιὰ de hora diei.

Ἑνδεκας, άδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecima die aquid facit aut patitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

Ἑνδεκατημόριον, ου, τὸ, undecima pars. Ex ἕνδεκα, & μόριον, *pars.*

Ἑνδέκατος, άτη, ατον, undecimus.

Ἐνδέκεσθαι, *admittere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

Ἑνδεκήρης, έος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremus. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab ἐνδελεχὴς.

Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, & ἔχω, *habeo.*

Ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, perennis, continuus ſum. Ab ἐνδελεχὴς. Hinc

Ἐνδελεχισμὸς, ου, ὁ, perennitas, continuatio.

Ἐνδελεχῶς, *Adv.* aſſidue, continenter.

Ἔνδεμα, ατος, τὸ, id, quod illigatur, alligamentum; (3) geſtamen collo appenſum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & condo, exſtruo ſimpliciter, a. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.

Ἐνδέξια, *Adv.* dextre, apte; (2) verſus dextram. Ab ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι, ώμαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui eſt ad dextram; (2) fauſtus, proſper. Ex ἐν, & δεξιὰ, *dextra.*

Ἐνδεξίως, apte, proſpere.

Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, a. 1. Ab ἐν, & δέω, *abſum.*

Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, *Perf.* innexus. Ab ἐν, & δέω, *ligo.*

Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum eſt.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico. Ex ἐν, & δεσμὸς, *vinculum.*

Ἐνδεσμέω, idem.

Ἔνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

Ἔνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſtrictus, nodatus. A δέω, *ligo.*

Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχεται, *Impers.* convenit, licet, fieri poteſt; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὰ ἐνδεχόμενα, contingens. Πάντα γ' ἐνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ἀνθρώπεια, Dem.

Ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri poteſt maxime.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνδεῖ τοῦ ἀριθμοῦ, Luc.

Ἐνδέω, f. ἐνδήσω, & ἔνδησω, illigo, unde ἔνδεσις, illiga.

Ἐνδεῶς, *Adv.* indigenter, non ſufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς plane; ἐνδεῆς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεὴς.

Ἔνδηλος, ος, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, evidens, inſignis. Ex ἐν, & δῆλος.

Ἐνδήλως, evidenter.

Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo ſum, domi ſum præſens. Ἐνδημοῦντες ἐν τῷ Σώματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ibid. 8. Ab ἔνδημος.

Ἐνδημία, ας, ἡ, præſentia, quum quis a populo non abeſt. Ab eod.

Ἐνδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, populo cuidam peculiaris, aut ſolennis. Ab eod.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab

Ἔνδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in populo eſt, qui in civitate vel domi, domeſticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, & δῆμος, *populus.*

Ἐνδημιεργέω, gigno in, v. c. corpore.

Ἐνδιάασκον, *meridiabantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνεδίασκον, a verbo ἐνδιάω.

Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

Ἐνδιάζω, agito, ſeu dego in; (2) verſor in.

Ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐκεῖ διὰ τὴν Σκιὰν θρέμματα, Plut. Ab ἐνδιος.

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente conceptus, internus; (2) in canonem ſacrum receptus. Ex ἐν, & διατίθημι, *diſpono.*

Ἐνδιαθέτως, *Adv.* e ſententia animi.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐνδιαθρυπτέω, ludificor, per delicias illudo; (2) delicate, molliter ago.

Ἐνδιαιτᾶσθαι, immoror, inhabito. Hinc

Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, manſio, hoſpitium.

Ἐνδιακριβώσας, ſumma vi, cum contentione.

Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.

Ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus ſum, ſplendeo.

Ἐνδιάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornamentis inſtructus. Ex ἐν, & διασκευή.

Ἐνδιασκόως, apte, decenter.

Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, differo, diſſemino in.

Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, ſeu intus.

Ἐνδιατρίβω, tempus tero in, verſor in, operam & ſtudium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei, *unde interdum* laudo, *verti* poteſt. Τοῖς ἡμέτοις λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Ariſt. Conc. 583. Hinc

Ἐνδιατριπτέον, immorandum eſt.

Ἐνδιατριπτικὸς, ἡ, όν, aſſiduus in aliqua re.

Ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. c. utero.

Ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

Ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) tranquillus ſum. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνεδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἐνδύω.

Ἐνδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo; (3) cedo, remitto, permitto me, v. c. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclinatus ſum ad aliquid, ſtudeo, v. c. rebus novis; (5) præeo aliis voce, cantu, ἐνδίδως, præcentor, *Ern.* Εἰ γὰρ ἐνδοσή τις ἡμῖν παῖδες καὶ σμικρὰν λαβεῖν, Ariſt. Lyſ. 675.

Ἐνδίεσαν, *incitabant*, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐνδίεσαν, a verbo ἐνδίημι.

Ἔνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, juſtus; (2) judicialis. Ex ἐν, & δίκη, *jus.*

Ἐνδίκως, jure, merito. A præc.

Ἔνδοντα, ων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον, *intus.*

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circum ago; (2) intus converto, ſ. torqueo, v. c. oculos.

Ἔνδιον, ου, τὸ, domicilium, ſedes, habitaculum; (2) meridies. Ab

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus; (2) ſub dio agens.

Ἐνδίφριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in curru eſt, ſeſſor. Ab ἐν, & δίφρος, *currus.*

Ἔνδογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἐνδόθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinſecus.

Ἐνδόθι, *Adv.* intus, in. Ab ἔνδω.

Ἐνδοῖ, *intus*, *Dor.* pro ἔνδον.

Ἐνδοιάζω, fut. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνεδοιαζε, καὶ μάχης ἐ κατῆρχεν. App. Ex ἐν, & δοιὸς, *geminus.* Hinc

Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius.

Ἐνδοιασίμως, dubie. A præc.

Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.

Ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐνδοιαστικὸς, ἡ, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

Ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

Ἐνδοιαστὸς, ἡ, όν, dubius. Ab eod.

Ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubie, non conſtanter.

Ἔνδομα, ατος, τὸ, remiſſio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδομάχαν, acc. ſ. *Dor.* pro ἐνδομάχλω, ab

Ἐνδομάχης, ου, *Dor.* ἐνδομάχας ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον, & μάχομαι.

Ἐνδομυΐα, ας, ἡ, ſupellex.

Ἐνδομησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quaſi ab ἐνδομέω.

Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν, latens malum. Ab

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, inteſtinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχὸς, *penetrale.*

ΕΝΔΟΝ, *Adv.* intus.

Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξαζθῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2, Theſſ. 1, 12.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἐνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam in ſermone aucupor.

Ἐνδοξόπαλις, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος, & πῶλος, *pullus.*

Ἔνδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἐνδοξότης, ἡ, gloria.

Ἐνδόξως, *Adv.* honorifice, ἐνδοξότατα, honorificentiſſime. Ab ἔνδοξος.

Ἐνδόθια, ίων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον.

Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occaſio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab

Ἐνδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus. Superl. ab ἔνδον.

Ἐνδοτάτω, *Adv.* intime. Ab ἐνδότατος.

Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Comparat. ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. Ab ἐνδότερος.

Ἐνδοτικὸς, ἡ, όν, incitandi vim habens; ἆσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

Ἐνδοτικῶς, *Adv.* remiſſe, moderate.

Ἐνδοπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἀντλῳ δ' ἐνδόπησε θεσπέσια, Odyſſ. 15, 478.

Ἐνδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, & δραίνω.

Ἔνδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, inſultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δραμεῖν.

Ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo utebantur curſores in certamine; (2) vinculum. Ab eod.

Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius apud Juvenalem.

Ἐνδρόσος, ου, ὁ καὶ ἡ, roſcidus, rorulentus; (2) humidus, aquoſus. Ex ἐν, & δρόσος.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς.

Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, Heſ. Ex ἐν, & δύω, *duo.* Hinc

Ἐνδυασμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio, Heſ.

ΕΝΔΥΚΕΩΣ, *Adverb.* prompto animo, diligenter.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνεδυνάμωσε με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 24.

Ἐνδυνατέω, f. έσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo aliquem; (2) pa-

mas partes obtineo; (3) autoritate mea obtineo, perficio.

Ἐδύτες, nom. pl. pr. part. act. v. ἔνδυμι.

Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro, induo, Ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν, Ariſt. Θεσμ. 1053. Τὼ ἐξαμιδ' ἐνδύσω, Ζε πρασιᾶσ' ἐγώ, id. Lyſ. 1022.

Ἐνδύομαι, ingredior.

Ἐνδύσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔνδυμι.

Ἐνδυσαμένῳ, *qui induit*, a. 1. part. med.

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) veſtitus. Ab ἐνδύω, *ſubeo*.

Ἐνδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miſer ſum in. Ἐνδυστυχεῖ τῇ πόλει κακῶς βουλευσάμενος, Plut.

Ἐνδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἐνδυμι.

Ἐνδυτήρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui poteſt.

Ἔνδυτον, ου, τὸ, indumentum. Ab

Ἔνδυτος, ον, indutus.

Ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, ſubeo.

Ἐνεαρίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi tranſigo. Ex ἐν, & ἔαρ, *ver*.

Ἐνέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐμβιβάζω.

Ἐνεβριμησάμην, *graviter interminatus ſum*, a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.

Ἐνεγγυόμαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, & ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſpondeo. Ex ἐν, & ἔγγυη.

Ἐνεγγύησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνηγγύησα.

Ἐνεγγυς, *Adverb.* prope. Ex ἐν, & ἐγγύς.

Ἐνέγκαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

Ἐνεγκεῖν, *tuliſſe*, a. 2. inf. act.

Ἐνεγκον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον.

Ἐνεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνεγκω, *fero*.

Ἐνεγκωμιάζω, laudibus celebro.

Ἐνεδιδύσκετο, *induebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐνδιδύσκω.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. Ex ἐν, & ἕδρα.

Ἐνεδρευτὴς, inſidiator, inceptor. A ſeq.

Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, όν, ad inſidias aptus, proclivis.

Ἐνεδρεύω, f. εύσω, inſidior. Ἐκεῖνον ἐνεδρεύειν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πόλιν, Plut. Τὰ ἢ τῶν ζώων ὥστε ἐνεδρεύει, Xen.

Ἔνεδρον, ου, τὸ, inſidioſum, inſidiæ.

Ἔνεδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, inquilinus. Ab ἐν, & ἕδρα, *ſedes*.

Ἐνέδυσα, *indui*, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

Ἐνέηκεν, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐνῆκεν, a verbo ἐ ίημι,

Ἐνέζομαι, inſideo. Ex ἐν, & ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἐνεθεὶς, *dilutus*, a. 1 part. paſſ. verbi ἐνίημι.

Ἐνέθηκα, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.

Ἐνεθίζω, f. ίσω, adſuefacio.

Ἐνεθυμήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ v. ἐνθυμέομαι.

Ἐνειδὸν, ἐνεῖδες, vidiſti in, animadvertiſti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus.

Ἔνειμι, *inſim*, præſ. optat. act. verbi ἔνειμι.

Ἕνεικα, *propter, gratia, Poet.* pro ἕνεκα,

Ἤνεικα, *attuli*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤνεγκα, a verbo *inuſ.* ἐνεικω, pro φέρω.

Ἐνεικονίζω, fut. ίσω, ſpecto, vel comparo imagine.

Ἐνειλέω, ῶ, implico, involvo. Καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ Ζιδόνι, Marc. 15, 46. Ἐνειληθεὶς λεοντῇ, Thuc. Hinc

Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.

Ἐνειλίσσω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.

Ἐνειλίσσω, fut. ξω, involvo, unde ἐνειλιγμός, involutus.

Ἐνείλω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam deſcendit.

Ἔνειμα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. verbi νέμω.

Ἐνείμην, 1. p. præſ. ind. act. *Poët.* pro ἐνεσμὸν. Ab

Ἔνειμι, inſum. Ex ἐν, & εἰμί.

Ἐνείργυμι, vel ἐνειργύω, includo; (2) prohibeo. Ab

Ἐνείργω, ſut, ξω, idem.

Ἐνείρω, innecto, inſero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

Ἐνεις, *qui miſit*, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

Ἐνείδη, perfect. ind. paſſ.

Ἐνείχει, *in animo habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, a verbo, ἐνέχω.

Ἐνείχθλω, *latus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνείχθλω, a verbo ἐνείκω, pro φέρω.

ΕΝΕΚΑ, *Adv.* cauſſa, propter.

Ἐνέκειτο, 3. ſ. imperf. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, *inſculptus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐγκολάπτω.

Ἔνεκεν, *Adv.* idem quod ἕνεκα.

Ἐνεκεντρίσθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγκεντρίζω.

Ἐνεκέασαν, *concipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act, *contr.* pro ἐνεκίασαν, a verbo ἐγκιάω.

Ἐνεκοπτόμλω, *impediebar*, 1 ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐγκόπτω.

Ἐνεκότῃ, *odio habebat*, 3. ſing. imp. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότεε, a verbo ἐγκοτέω.

Ἐνέκοψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκόπτω, *impedio*.

Ἐνέκρυψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.

Ἐνεκλέος, έα, έον, referendus. A φέρω.

Ἐνέκυρσε, *incidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω.

Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, ap. *Pind.*

Ἐνελίπανεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. ab ἐνλιπαίνω.

Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur ſeu infunditur, ſcil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto*.

Ἐνέμβη, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνῆναι. Ab ἐνίημι.

Ἐνέμετο, 3. ſ. imp. ind. paſſ. v. νέμω.

Ἐνεμέω, ῶ, f. ήσω, evomo in.

Ἐνεμήθης, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. νέμω.

Ἐνέμοντο, 3. imperf. ind. paſſ. v. ejuſd.

Ἐνεμφύεσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐνφύω.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.

Ἐνενηκονταετὴς, έος, ές, ὁ, nonagenarius.

Ἐνενηκοντάτης, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐνενήκοντα, & ἔτος.

Ἐνενῆτο, *cogitaret*, 3. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro ἐνενόητο, a verbo ἐννοέω, ῶ.

Ἐνενώκασι. 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνενοήκασι.

Ἐνενῶντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνενόηντο.

Ἐνεξουσιάζω, licentia utor in. Ab ἐν, & ἐξουσία.

Ἐνεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ex ἐν, & ἑορτή.

Ἐνεός, ὰ, όν, mutus; (2) ſurdus; (3) ſtultus. Ex ἐν, & ἄυω, *clamo*. Hinc

Ἐνεότης, ἡ, ſurditas; (2) defectus vocis.

Ἐνεοττοποίησατο, *pullos excluſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi νεοττοποιέω.

Ἐνέοχμῳ, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. νεοχμέω.

Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor alicubi.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἐμπήγνυμι.

Ἐνέπαιζον, 1. ſ. imperf. ind. act. v. ἐμπαίζω.

Ἐνεπαίχθη, *illuſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐνέπαξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

Ἐνεπήγετο, 3. ſ. imperf. ind. med.

Ἔνεπεσον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπτω.

Ἐνεπηρεάζα, inſulto, vexo, calumnior.

Ἐνεπιδείκνυμι, oſtendo in re aliqua.

Ἐνεπιδημέω ῶ, f. ήσω, ut peregrinus verſor & commoror in.

Ἐνεπίδημος, peregrinus in urbe aliqua, advena.

Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδ.

Ἐνεπικύπλω, fut. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.

Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes ſibi aliquid de publicatis bonis. A ſeq.

Ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuſpiam experiebantur, contra populum, ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitia petentes & vindicantes ſibi partem eorum, quæ ſibi quacunque de cauſa deberentur, *ut uxori dos, creditori creditum*.

Ἐνεπλήδησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπλήθω.

Ἐνέπνδσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.

Ἐνεποιήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐνεποιέω.

Ἐνέποισιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπουσι. Ab ἐνέπω.

Ἐνεπρηθον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἐμπρήθω.

Ἐνέπρησα, *incendi*, a. 1. ind. act.

Ἐνέπλυσα, a. 1. ind. act. v. ἐμπλύω.

Ἐνέπω, & ἐνίσπω, dico, cano; (2) calumnior.

Ἐνεργάζομαι, injicio, ingenero. Ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τῶν ἀρχειῶν, Plut.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργὴς.

Ἐνεργέω, ῶ, fut. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργέμενος, ου, a diabolo poſſeſſus. Hinc

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio, facultas.

Ἐνεργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, efficax, acer. Ex ἐν, & ἔργον.

Ἐνεργητικὸς, ἡ, όν, activus; (2) efficax.

Ἐνεργητικῶς, active; (2) efficaciter.

Ἐνεργοῦσθαι, vi, (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam.

Ἐνεργολαβέω, quæſtum in aliqua re facio; (2) opus faciendum ſuſcipio, conduco.

Ἐνεργὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, efficax, acer.

Ἐνεργῶς, *Adv.* efficaciter. Ab ἐνεργὴς.

Ἐνέδειδα, f. είσω, impingo, illido; (2) infigo, *in med.* innitor, incumbo. Hinc

Ἔνερεισις, εως, ἡ, compreſſio, infixio, innixus.

Ἐνέρευγον, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγεν.

Ἐνερευθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ruber, rubicundus. Ex ἐν, & ἐρευθος, *rubor*.

Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *Adv.* infra. Ex ἐν, & ἔρα, *terra*.

Ἔνερσι, ων, mortui, manes, inferi. Ex iiſdem.

Ἐνερόχρωτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος, & χρόα, *color*.

Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, religatio. Ab ἐνείρω.

Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερθε.

Ἐνέρυθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, rubicundus. Ἐνέρυθρος ὀφθαλμοὶ, *Aret.* Ex ἐν, & ἐρυθρός.

Ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.

Ἐνεσία, ας, ἡ, conſilium. Ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, immiſſio. Ab ἐνίημι.

Ἐνέσαι, *inerit*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐνέσει, a verbo ἔνειμι.

Ἐνέσακλα, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἐνσάζω.

Ἐνεσεῶτος, g. ſ. perf. part. act. *Ion.* & *per Craſin*, pro ἐνεστώτος, ab ἐνίστημι.

Ἐνεσπάμλω *inſiti*, a. 1. ind. med.

Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.

Ἐνεστιάω, ῶ, convivio excipio in, convivium celebro alicubi.

Ἐνέστιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui intra lares eſt, domeſticus. Ex ἐν, & ἑστία, *lares*.

Ἐνεστὼς, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

Ἐνετειλάμλω, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum medicinale, quo infuſio perficitur, clyſter. Ab eod.

Ἐνετύγχανον, imp. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐνετυλίξε, 3. ſ. a. ind. act. v. ἐντυλίσσω.

Ἐνέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in.

Ἐνεύδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐνδιδεῖν, ab ἐνδίδω.

Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclareſco, clarus ſum in.

Ἐνεύδω, indormio. Ex ἐν, & ἕυδω, *dormio*.

Ἐνευημερέω, ῶ, proſperor in; ἐνευημέρησε, proſpero ſucceſſu uſus eſt in.

Ἐνευθλωεῖδες, abundare in aliqua re.

Ἐνευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

Ἐνευκαταφρόνητος, ον, contemptibilis.

Ἐνευλογέω, ῶ, beatum reddo per, beatum prædico.

Ἐνεύναι, ος, ὁ ἡ ἡ, in lecto poſitus, qui eſt in lecto. Ex ἐν, & εὐνὴ, *cubile*.

Ἐνευνος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἔνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. νεύω.

Ἐνευζομέω, ῶ, f. ήσω, concinna ſuavique melodia cantillo, ſ. perſtrepo, in.

Ἐνευχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

Ἐνευχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

Ἔνευτυ-

Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum in, feliciter ago in.
Ἐνεύχομαι, precor in, vel inter.
Ἐνδιαχέομαι, ᾶμαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐνεφάνισα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.
Ἐνεφανθίω, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ.
Ἐνεφορέτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἐμφορέω.
Ἐνέφραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐμφράττω.
Ἐνεφύσησε, 3. ſ. 1. a. ind. act. v. ἐμφυσάω.
Ἐνέγχεα, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.
Ἐνέχευεν, *infudit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἐνεχείρι, *moliebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείεσε, a verbo ἐγχειρέω.
Ἐνέχεσθι, *detineri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐνέχω.
Ἐνεχθείσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ἐμφέρω.
Ἐνεχθῆναι, *illatum eſſe*, inf. ejuſd.
Ἐνέχρα, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.
Ἐνεχυράζω, fut. άσω. pignus capiendi poteſtatem do; *de magiſtratu, at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e poteſtate a magiſtratu data pignus aufert*; (2) pignus capio, de miniſtro magiſtratuum; (3) *denique & de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in paſſ.* beneficio obligor. Ab ἐνέχυρον.
Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio.
Ἐνεχυριάζω, idem quod ἐνεχυράζω; ὑπεχυριάσω, pignori oppoſitum fuerat.
Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχυρισμὸς, idem quod ἐνεχυρασμὸς.
Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἐχυρὸς, *tutus*.
Ἐνέχω, inſto, urgeo. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐνέχει γὰρ μοι Φοίβη, Ariſt. Conc. 357.
Ἐνεψέω, ῶ, f. ήσω, inçoquo, *Aret.* Hinc
Ἐνέψημα, ατος τὸ, pulmentum, quod incoquitur, *Aret.*
Ἐνεψητέον, *Adv. poſitionis*, incoquendum eſt.
Ἐνζέομαι, inferveo. Ξεὺ ἐλαίῳ, ἔνθα πάχηλον ἐνζέσθη, *Aret.*
Ἔνη, ſ. ἐνὴ vetus; (2) ἔνη καὶ νέα, tricefimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis, *proprie* vetus & nova ſc. luna.
Ἐνηβάω, pubeſco; (2) juveniliter laſcivio, delectationibus indulgeo.
Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab
Ἐνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in pubertate eſt, puber. Ex ἐν, & ἥβη.
Ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν, & ἥδω.
Ἐνήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονὴ.
Ἐνήδρευον, imperf. ind. act. v. ἐνεδρεύω.
Ἐνηδυώω, exhilaro in, illætifico.
Ἐνηδυπαθέω, ῶ, ſuavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθος.
Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab ἐνὴς.
Ἐνήιεν, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐνῆν, ἔνειμι.
Ἐνηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, benignus, placidus, mitis. Ab ἐὺς, *bonus*.
Ἐνηθλίωτο, aor. 1. inf. paſſ. v. ἐνήπω.
Ἔνηκα, *immiſi*, 1. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακέω, *inaudio*.
Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta, in quibus defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſpondæ, & in *Singulari* ἐνήλατον, ſponda, *ap. Joſ.* pars throni in qua ſedetur.
Ἐνήλικος, ου, ὁ καὶ ἡ, puber. Ex ἐν, & ἡλικία.
Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐναλλάττω.
Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις. ſicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quaſi *deſcenſor*.

2

Ἐνήλωσις, εως, ἡ, inſertio clavorum, *item* clavi ipſi. Ab ἐν, & ἥλοω.
Ἐνήμιος, inſideo.
Ἐνήμπρ, *inſidens*, partic. præſ. med.
Ἐνῆν, 1. ſ. imperf. ind. verbi ἔνειμι.
Ἐνηὼθα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἐναυθέω.
Ἐνηὼχα, *tuli*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἠὼχα, a verbo ἐμφέρω.
Ἐνήρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐναίρω.
Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco in.
Ἐνήρης, ου, ὁ καὶ ἡ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρεσσω, *remigo*.
Ἔνησα, 1. ſ. a. 1. ind. act. verbi νέω.
Ἐνῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἔνειμι.
Ἐνήσειν, fut. 1. inf. act. v. ἐνίημι.
Ἐνηχέω, ῶ, inſono; (2) inculco, doceo.
Ἔνηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſonans, ſonorus. Ex ἐν, & ἦχος, *ſonus*.
Ἔνθ', pro ἐνθα, *hic*.
ΕΝΘΑ, *Adv.* hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4 tum.
Ἐνθαδ', pro ἐνθάδε, *hic*.
Ἐνθάδε, *Adv.* hic, iſtic; (2) huc.
Ἐνθαδεῖ, Attice; idem & ab eod.
Ἐνθαδέω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Hinc
Ἐνθάδησις, εως, ἡ, inſeſſio.
Ἐνθαλασσόω, vel ἐνθαλαττόω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo, duro.
Ἐνθάλαττος, ου, marinus.
Ἐνθάλπω, foveo, velut in ſinu.
Ἐνθανατόω, capitis condemno.
Ἐνθάπτω, f. ψω, q. d. inſepelio in, vel intra.
Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in.
Ἐνθαῦτα, *hic*, *Ion.* pro ἐνταῦθα.
Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, divino ſpiritu adflatus ſum. Ab ἔνθεος.
Ἐνθεαστικὸς, ἡ, όν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.
Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico.
Ἔνθεμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεματισμὸς, ὁ, inſertio.
Ἐνθέμεν, *inſerere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, a verbo ἐντίθημι.
Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis. Ab eodem.
Ἔνθεν, *Adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.
Ἐνθένδε, *Adv.* idem & exin. Ab eod.
Ἔνθεο, 2. ſ. a. ind. act. *Ion.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.
Ἔνθεος, & ἔνθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν, & Θεὸς.
Ἐνθερίζω, ſut. ίσω, æſtatem in aliquo loco dego, per æſtatem moror.
Ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incaleſco. Ἔϊπερ ἐντεθέρμανται πάθῳ, incenſus ſit, Soph. Trach. 372.
Ἐνθρῴσκω, ου, ὁ καὶ ἡ, callidus, fervidus.
Ἔνθες, 2. ſ. a. 2. imp. act. v. ἐντίθημι.
Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.
Ἔνθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν, & θεσμὸς, *lex*.
Ἐνθέσμως, *Adv.* legitime, ut fas eſt.
Ἔνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſitus. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεῦτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐντεῦθεν.
Ἐνθέως, ſanctе, pie; (2) furioſe. Ab ἔνθεος.
Ἐνθήκη, ἡ, merces, proprie, quæ imponitur navibus.
Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabeſco. Ex ἐν, θῆλυς, & πάθος, *paſſio*.
Ἔνθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν, & θὴρ, *fera*.
Ἔνθης, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, a verbo ἔρχομαι.
Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contuſione. Ab ἐν, & θλᾶν, *frangere*.
Ἐνθλάω, contundo, ſ. tundo, premo, ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐνθλίβω, fut. ψω, infringo, imprimo, Nicand. Alexiph. 453.
Ἐνθνήσκω, immorior.
Ἐνθορέω, ῶ, inſilio.
Ἔνθορον, *inſilui*, a. 2. ind. act. v. ἐνθόρω.
Ἔνθυε, *impoſueris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.
Ἔνθυς, vide ἔνθεος.
Ἐνθυσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor; ἐνθυσιάζομαι, limphaticus. Ab ἔνθεος.
Ἐνθυσιᾶν, limphari, inſanire; in *Particip.* ἐνθυσιῶν, inſtinctus, inſaniens. Πολλαχῆ γὸ ἐνθυσιῶν ἑαυτοῖς δοκοῦντες, ὰ βακχεύσιν ἄλλα παίζουσιν, Longin. 3.
Ἐνθυσίασις, εως, fanaticus ſeu divinitus adflatus. Ab ἐνθυσιάζω.
Ἐνθυσιασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐνθυσιαστὴς, ῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.
Ἐνθυσιαστικὸς, ἡ, όν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.
Ἐνθυσιαστικῶς, *Adv.* more eorum, qui furoris fanatici inſtinctu aguntur.
Ἐνθουσιωδῶς, idem. Ab
Ἐνθουσιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐνθυσιαστικὸς.
Ἐνθράσσω, pungo intus, affligo interiori parte.
Ἐνθρέψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐντρέφω.
Ἐνθριῦδαι, ficulneis foliis involvi. *Præt.* ἐντεθριῶδαι. Ab ἐν, & θρῖον, *ficus folium*.
Ἐνθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno ſedeo. Ex
Ἔνθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſolio ſedens.
Ἐνθρυλέω idem quod
Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro. Δέλη τινὸς προαγωγὸς ἅς ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ, Ariſt. Θέσμ. 348.
Ἔνθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab
Ἐνθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, intero.
Ἐνθρώσκω, inſilio. Ἐνθρώσκων πτοιαῖς, Lyc. 576.
Ἐνθυμέομαι, ᾶμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, conſidero, reputo. Ταυτὶ μὴ ἡμῖν ἐντεθύμηῃ κακὰς, Ariſt. Conc. 262. Ex ἐν, & θυμὸς.
Ἐνθυμηθέντος, g. ſ. aor. 1. part. paſſ.
Ἐνθυμηθῆναι, *animo volviſſe*, inf. a. ejuſd.
Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum & ſententia oratoria, *imprimis* conſtans interrogatione e contrariis; (3) ſpecies ſyllogiſmi enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.
Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, όν, Enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus orator. Ab ἐνθύμημα.
Ἐνθυμημάτιον, τὸ, ſententiola argutula.
Ἐνθυμηματώδης, ους, ες, ὁ καὶ ἡ, acutis argumentationibus refertus.
Ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσας. Ab
Ἐνθυμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio. Ab ἐνθυμέω.
Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.
Ἐνθυμιάω, ῶ, ſuffio intus.
Ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.
Ἐνθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum (ἄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt, ſ. cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere ſ. in omen. Ab ἐν, & θῦμος.
Ἐνθυμιτὸς, ἡ, όν, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐνθυμιτὸν ποιεῖσθαι religioni ducere, Herod.
Ἔνθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.
Ἐνθύμως, fortiter, alacriter.
Ἐνθυσιάζω, f. άσω, ſacrifico in. Ab ἐνθύω.
Ἔνθω, *venerim*, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι.
Ἐνθωρακίζω, lorico.
Ἐνὶ, *liceat*, *per Apoc.* pro ἔνεστι.
Ἐνὶ, *in*, *Poet.* pro ἐν.
Ἐνιαύσια, *Adv.* quotannis. Ab ἐνιαύσιος.
Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.

Ἐνιαύσιος, ε, ὁ ἡ ἦ, annuus, anniculus, anniversarius. Ab ἐνιαυτός.
Ἐνιαυτίζω. annum transigo.
ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ου, ὁ, annus.
Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab
Ἐνιαυτοφόρος, ε, ὁ ἡ ἦ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτός, & φέρω, *fero*.
Ἐνιαύω, fut. αύσω, immoror; (2) indormio.
Ἐνιαχῆ, *Adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.
Ἐνιαχῇ, *Adv.* alicubi, aliquando, interdum.
Ἐνίγνιος, ε, ὁ ἡ ἦ, uno membro seu pede mutilus, claudus, Suidas. Ex ἐν, & γυῖον.
Ἔνιδε, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.
Ἐνιδρόω, fut. ώσω, infudo.
Ἐνιδρύω, colloco in; (2) fundo, firmo.
Ἐνιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύω.
Ἐνιδών, *intuitus*, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.
Ἐνίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἔνιεε, a verbo ἐνίημι pro ἐνιέω.
Ἔνιεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἔνειμι.
Ἐνιέναι, *immittere*. præs. inf. act. v. ἐνίημι.
Ἐνίετε, *immittite*, 2. plur. præs. imper.
Ἐνιζάνω, f. ζήσω, insideo.
Ἐνιζδυγνύω, adjungo; unde ἐνιζδυχθείς.
Ἔνιζημα, τὸ, sedes.
Ἐνίζησις, εως, ἡ, q. d. insessio, *Aret.* Ab
Ἐνίζω, f. σω, insideo. Ἐνιζησα τῇ γλῶσῃ χολὴ, *Aret.*
Ἐνίζω, unum seu unitatem pono, aduno. Ab ἓν, *unum*.
Ἐνίημι, immitto, infigo, injicio.
Ἐνίκα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίκαε, a νικάω.
Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.
Ἐνικατθεο, 2. sing. a. 2. imper. med. *Poët.* & *Ion.* ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.
Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.
Ἐνικλείω, f. είσω, includo.
Ἐνικμος, ε, ὁ ἡ ἦ, humidus. Ex ἐν, & ἰκμάς, *humor*.
Ἐνικυέομαι, οῦμαι, intro, penetro.
Ἐνικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero.
Ἐνικὸς, ἡ, όν, singularis. Ab ἐν, *unum*.
Ἐνικῶς, *Adv.* singulariter, numero singulari.
Ἐνικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari, unde ἐνικριθμῶμαι.
Ἐνίλλω, irrideo oculis, Eustath. Hinc
Ἐνιλλωπεία, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo.
Ἐνιλλώπλω, sum strabo. Ab eod.
Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰοβόλος, *venenum ejaculans*.
ΕΝΙΟΙ, αι, α, aliqui, quidam, nonnulli.
Ἐνίοτε, *Adv.* interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.
Ἐνιπᾶς, g. s. *Dor.* pro ἐνιπῆς. Ab
Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπλω.
Ἐνίπλειος, *Poët.* pro ἔμπλεος, plenus.
Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλας, Odyss. 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, ib. 11, 451.
Ἐνιπλήσαω, vel ἐνιπλήπλω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.
Ἐνιππάζομαι, equo invehor.
Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem.
Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, Il. 8, 182.
Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab
Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, *dico*.
Ἐνιπτύω, f. ύσω, inspuo.
Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & ἴσος.
Ἐνισκέλλω, intus arefacio.
Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδὲ ἐνισκήψαντε καρήατα, Il. 17, 437.
Ἐνισκίμπλα, f. ψω, infigo. Δόρυ μακρὸν ἄδην ἐνισκίμφθη, Il. 16, 612.
Ἐνισπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
Ἐνισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω.
Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo.
Εἰ μήτι τις ἢ ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσποι, Il. 2, 80. Ex iisd.
Ἐνισσέμεν, *Ion.* pro ἐνίσσειν, ab
Ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuria adficio. Ἔπεσιν αἰχροῖσιν ἐνίσσων, Il. 24, 238. ἐνισσόμενος, *Pass.* Odyss. 24, 162. Ab ἐνίπλω.
Ἐνίσσαν, 3. pl. pr. ind. pass. v. ἐνίστημι.
Ἐνίστημι, statuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, insisto, insto; (4) instituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, observo; (7) obsisto, repugno; (8) intercedo. Ἤδη τ' τῆς κλήρου διαδικασίας ἐνεστηκυίας, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Isocr.
Ἐνίσχνος, ε, ὁ ἡ ἦ, gracilis, tenuis.
Ἐνισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor.
Ἐνισχύω, fut. ύσω, vires sumo, invalesco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43.
Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæsito in loquendo.
Ἐνιτρέφω, alo, seu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφῳ φίλος υἱός, Il. 19, 326.
Ἐνιχρίμπλω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπλω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, Il. 17, 405.
Ἐνιψάπλω, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλλω ἐνέπαψε φρενικυλίσας τοῖν φοδοῖν, Arist. Pac. 7.
Ἐνλείπομαι, *usitatius* ἐλλείπομαι, deficio.
Ἐνναίτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab
Ἐνναιτὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, & ναιέτης.
Ἐννάετες, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος.
Ἐνναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
Ἐνναίτηρος, ε, ὁ, novennis.
Ἐνναετὴς, novennis. Fœm. ἐνναέτις.
Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐνναίω, *inhabito*.
Ἐνναίρειν, pr. infin. act. *Poet.* pro ἐναίρειν.
Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν ἄνδρας ναίουσι πολύρρωπας, Tmesis, Il. 9, 154.
Ἔνναλις, novies.
Ἐννακοσιοστὸς, ἡ, όν, nongentesimus.
Ἐννακόσιοι, αι, α, nongenti. Ab eod.
Ἐνναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur, &c.
Ἔννατη, nonæ, dat. sing. f. g. ab
Ἔνναται, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνναται, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab ἐννέα.
Ἐνναυλοχῆσαι, in portu sto, de navi.
Ἐνναυμαχέω, ῶ, f. έσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι, *pugno*.
ΕΝΝΕΑ, novem.
Ἐννεάβοιος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem boum, seu ejus nominis nummûm pretium valens. Ex ἐννέα, & βοῦς, *bos*.
Ἐννεάγηρος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem (senectutes, sive) ætates vivens. Ex ἐννέα, & γῆρας.
Ἐννεάδεσμος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui noven vinculis seu junctûris continetur; (2) multis vinculis ligatus.
Ἐννεαδεκὰς, ἡ, όν, novennarius, nonarius.
Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolesco in aliquo studio.
Ἐννεακαίδεκα, novemdecim.
Ἐννεακαιδεκετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, καὶ δέκα, & ἔτος, *annus*.
Ἐννεακαιδεκατα ῖος, αία, αῖον, undevicesimo die aliquid agens aut patiens.
Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, undevicesimus.
Ἐννεάκεντρος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem habens stimulos sive aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον.
Ἐννεάκις, *Adv.* novies. Ab ἐννέα.
Ἐννεάμπυος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem habens fistulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.
Ἐννεάπλινος, ὁ ἡ ἦ, novem lectis stratis constans.
Ἐννεάπλινος, ε, ὁ ἡ ἦ, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα, & λίνον.
Ἐννεάμηνος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui novem mensium est. Ex ἐννέα, & μὴν, *mensis*.
Ἐννεάμυκλος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui novem annorum est, robustus, validus, Hes. Ex ἐννέα, & μύκλος.
Ἐννεάνυχος, *Adv.* per novem noctes. Ex ἐννέα, & νύξ, *nox*.
Ἐννεάπηχυς, υος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui novem cubitorum est.
Ἐννεαπλάσιος, ία, ιον, novemplex.
Ἐννεάπους, οδος, ὁ ἡ ἦ, novem pedes habens.
Ἐννεάπυλος, ὁ ἡ ἦ, novem portas habens.
Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
Ἐννεάφθογγος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem sonos reddens.
Ἐννεάφωνος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, *vox*.
Ἐννεάχιλοι, apud Hom. pro ἐννακισχίλιοι, novies mille.
Ἐννεάχορδος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα, & χορδὴ, *chorda*.
Ἐννέμομαι, pascor in.
Ἐννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem*.
Ἐννενηκονταέτης, & ἐννενηκοντούτης, qui nonaginta annorum est, nonagenarius. Ex ἐννενήκοντα, & ἔτος, *annus*.
Ἐννενηκοστὸς, ἡ, όν, nonagesimus. Ab ἐννέα.
Ἐννεόργυιος, ε, ὁ ἡ ἦ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα, & ὀργυιά.
Ἐννεὸς, ὰ, όν, attonitus, mutus, in quo vox præ stupore oppressa. Ex ἐν, & αὐω.
Ἐννεοτροφεῖσθ' ἐννεοτροφηθεὶς, ab adolescentia innutritus.
Ἐννεοτεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοτεύουσι, Arist. Av. 1113.
Ἐννέποισα, *Poët.* & *Dor.* pro ἐνέπουσα, ab
Ἐννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, & ἔπω, *dico*.
Ἐννεσία, ας, ἡ, consilium, instinctus. Ab ἐνίημι.
Ἐννεσίῃσι, dat. pl. *Poët.* & *Ion.* pro ἐννεσίαις.
Ἐννεύω, fut. εύσω, innuo, nutu significo. Ἐνένευον ὃ τῷ πατρὶ αὐτῶ, Luc. 1, 62.
Ἐννέωρος, ε, ὁ ἡ ἦ, novennis. Ex ἐννέα, & ὥρα, *annus*.
Ἐννῆμαρ, *Adv.* per novem dies. Ex ἐννέα, & ἦμαρ, *dies*.
Ἐννήρις, scil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἐρέσσω.
Ἐννηφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη, pro ἔνη, & syllabica adjectione φι.
Ἐννοέω, mente concipio, cogito. Ἐπιδεῖξαι ἐθέλω τί ποτε ἐννοεῖ, Plat. Μητρὸς ἐδὲν ἐννοέμβροι κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννοος. Hinc
Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia.
Ἐννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.
Ἐννόησα, *sensi*, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνόησα, a νοέω.
Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
Ἔννομα, *Adv.* legitime. Ab ἔννομος.
Ἐννομολέκτης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, & λέκτης.
Ἔννομος, ε, ὁ ἡ ἦ, legitimus, legibus consentaneus, justus; (2) legi obnoxius.
Ἔννοος, *contr.* ἔννους, ε, ὁ ἡ ἦ, mentis compos, sapiens, prudens. Ex ἐν, & νόος.
Ἔννος, ε, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνη.
Ἐννοσέμμι, *movisse*, a. 1. inf. act. *Poët.* & *Ion.* pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόθω.
Ἐννοσίγαιος, ε, ὁ, quassator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόθω, & γαῖα, *terra*.
Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.
Ἐννοσσοπεία, idem.
Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.
Ἐννοσίφυλλος, ε, ὁ ἡ ἦ, quatiens seu agitans folia seu frondes, in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόθω, & φύλλον.
Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.
Ἐννύστιος, & ἔννυστος, ὁ ἡ ἦ, humidus, irriguus. A νοτία, *humor*.
Ἐννυχερβύω, f. εύσω, pernocto in.
Ἔννυμι, vel ἕννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν ἀστῖλὸ ἕννυσθ', Odyss. 6, 28. Ex ἐν, & ἑω.
Ἔννυος, ου, ἡ, nurus. Ex ἐν, & νύος.
Ἔννυτο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἕννυμι.

Ἐννύχιος,

Ἐννύχιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.
Ἐννυχον, & ἐνύχιον, *Adv.* noctu; multa nocte. Ab
Ἔννυχος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.
Ἐννυχάτερον, *Adv.* maturius. Ab ἔννυχος.
Ἐννύω, induo. Ex ἐν, & ἕω, *induo.*
Ἔννωθρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, torpidus.
Ἐννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐννόησας, a verbo ἐννοέω.
Ἐνοδία, ων, τὰ, cassas. Ab ἐνόδιος.
Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.
Ἐνόδιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offertur in via, aptus itineri, ut ὅπλα. Ἐνόδια, quibus uti solent viatores. Ex ἐν, & ὁδός.
Ἐνοδμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, odoratus. Ex ἐν, & ὀδμὴ, *odor.*
Ἐνόθω, f. ὁσω, quatio, agito, moto.
Ἐνοδίτις, ἡ, vialis Dea, præses viæ.
Ἐνοιδὰς, ἔος, ὁ ἡ ὄ, intumescens, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἶδος, *tumor.*
Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
Ἐνοικάδιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, domesticus. Ἐνοικάδιοι γαλεοὶ, *Aret.* Ex ἐν, & οἶκος.
Ἐνοικειῶσαι, *familiarem reddidisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.
Ἐνοικέω, ῶ, f. ἠσω, & *Poët.* ἐνοικειόω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσεσι Σικανῶν χθόνα, Lyc. 951.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον.
Ἐνοίκισμα, τὸ, inhabitatio.
Ἐνοίκιον, ᾱ, τὸ, pretium conductæ domus; merces, quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ἠσω, inædifico.
Ἔνοικος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν, & οἶκος, *domus.*
Ἐνοικυρέω, ῶ, domi maneo, servo.
Ἐνοινοφλύειν, vino se largius ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ἠσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido. Ὁ δὴ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνίχῃ τῷ δέρῃ, Philostr. *de cane.*
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, ᾱ, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νομίζω.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus sum, conversor. Ex ἐν, & ὁμιλος.
Ἐνομίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abstergo, s. detergo in.
Ἐνὸν, *Imperson.* cum liceat. Ab ἔνεσι.
Ἐνοντα, *quæ penes nos sunt*, nom. plur. part præs. verbi ἐνειμι.
Ἐνοπὴ, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζεσθαι, armari. Στερρὰν ἐνοπλισσιν ἀλέναις πλάτῃ, Lyc. 205.
Ἐνόπλιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui in armis est, vel fit. Ex ἐν, & ὅπλον, *arma.*
Ἔνοπλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.
Ἐνοπλιοθῶμες, 1. pl. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.
Ἑνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio, unio. Ex ἕν, & ποιέω.
Ἑνοποιὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, unum faciens, vim unicndi habens. Ex iisd.
Ἐνοπτρόομαι, f. ώσομαι, intueor in speculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo. Ab
Ἔνοπτρον, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, speculum; (2) quidquid visum reflectit. Ex ἐν, & ὄπτομαι, *video.*
Ἐνορᾶν, pr. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.
Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto. Ἡ μὲν ἐνορᾷ βολὴν ἐν ὀρνίθων γένει, Arist. Av. 163.
Ἔνορασις, ἡ, spectatio.
Ἔνόριος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui intra termines est.
Ἐνόρκιον, ᾱ, τὸ, juramentum. Ab ἐνόρκιος.
Ἐνόρκιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui jurejurando fit. Ab
Ἔνορκος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, juratus, jurejurando comprobatus. Ex ἐν, & ὅρκος, *jusjurandum.*
Ἐνόρκως, jurato.
Ἐνορμάω, impello, *in med.* vado, venio.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo, vel capio. Τῷ ναυν ἐνορμίζῃ λιμένισκίῳ τίνι χαίρειν, Synes.
Ἐνορμίτης, ᾱ, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, *portus.*
Ἐνορύω, f. ὀρύσσω, irruo, insilio.
Ἐνόρχαν, acc. sing. *Dor.* pro ἐνόρχιν.
Ἐνόρχεαν, gen. pl. *Ion.* pro ἐνόρχεων, ab
Ἔνορχις, ᾱ, ὁ, qui unum habet testiculum. Ex ἐν, & ὄρχις, *testiculus.*
Ἔνορχος, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ἔνορχις, ᾱ, ὁ, testiculos habens, testiculatus. Ex ἐν, & ὄρχις.
Ἔνορχις, εος, idem.
Ἐνόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitasti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῆσιν ὃ γόον ὠίσησιν ἐνῶρτεν, Il. 6, 499. Ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.
Ἔνος, vel ἐνος, ᾱ, ὁ, annus.
Ἔνος, η, ον, vel ἕνος, ἕνη, ἕνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἔνη & νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus & nova, pro vespera ἔνη dicitur ap. Theoc.
Ἐνόσῃ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσεε, a νοσέω.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, ᾱ, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, & γαῖα, *terra.*
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ἐνοσφιδῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi νοσφίζω.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab ἕις, ἑνός.
Ἔνυλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrà ambientes. Ex ἐν, & ὕλον.
Ἐνυλισμὸς, ὁ, crispatio, v. c. comæ quæ fit calamistro. Ab ἐν & ὑλίς.
Ἐνυράνιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui in cœlis est, cœlestis.
Ἐνυρέω, ῶ, fut. ήσω, meio in; (2) utinam non contineo. Hinc
Ἐνυρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.
Ἔνυρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui in urina est. Ex ἐν, & οὖρον, *urina.*
Ἐνύσιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ. substantialis; (2) substantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ἔιμι, *insum.*
Ἐνοφείλομαι, debeor in.
Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, & ὀφθαλμός.
Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratum arborem infero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἐν ὑγρῷ πλείονι διαφορᾶν, Dioscor. Ex iisd. Hinc
Ἐνοφθαλμισμὸς, ᾱ, ὁ, inoculatio.
Ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι, *obligo.*
Ἐνόχιον, ᾱ, τὸ, pretium pensionis. Ab eodem.
Ἐνοχλέω, ῶ, turbo, molestus sum. Νεωὶ δ' ἐνοχλῆσ' ὄγαν, Arist. Conc. 303. Ἠνώχλει, τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, Isocr. Ex ἐν, & ὄχλος, *turba.*
Ἔνοχος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, reus. Ex ἐν, & ἔχω, *habeo, teneo.*
Ἐνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab ἕις, ἑνός.
Ἐνραπὼν, fut. ψω, infuo, includo. Ἐνερράψατο ἐς τὸ μηρὸν, Herodot.
Ἐνραύσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δὴ Σαμψὼν ἐνραύσῃ πυλαις, Joseph. Ab
Ἔνρηξα, idem.
Ἐνριγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνεριγώσα.
Ἐνριζόω, radices ago in.
Ἐνρίπτω, conjicio in aliquem.
Ἔνρυθμικὸς, ὴ, όν, qui certa ratione ordinem servat. Ab
Ἔνρυθμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, particeps rhythmi & numerorum. Ex ἐν, & ῥύθμος, *rhythmus.*
Ἐνσαρόω, ῶ, verro, jacto. Πόντῳ δ' ἄσπορος ἐνσαρέμβως μυχοῖς. Lyc. 753.
Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.
Ἐνσήθω, incerno, cribro transmitto.
Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo. Τῶν αἰτιαν ἐνσημαινομένῳ, Themist.
Ἐνσιαλόω, inspuo. Ex ἐν, & σίαλον.
Ἔνσιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, fimus, pressis naribus.
Ἐνσκυδάζω, f. άσω, instruo, induo, orno. Ἱματ.ω δ' ἀνδρείᾳ ἡ ὑποδήμασιν ἐνσκυδάζῃ, Plut.
Ἐνσκιωσατέω, ῶ, in scenam vel prosccnium produco. Ex ἐν, & σκιὰ, & βατέω.
Ἐνσκιπτέμεν, *Ion.* pro ἐνσκῆψειν, ab
Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τετέων ἐκχώνισι ἐνέσκηψε ὁ Ζεὺς θήλειαν νέσσαν, Herodot.
Ἐνσκιατρωφέομαι, vitam umbratilem dego.
Ἐνσκιρρᾶμαι, schirrhum duco, in schirrum degenero.
Ἐνσκλημι, durefacio, *perf.* induruí, durus sum.
Ἐνσορίζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν, & σορὸς, *tumulus.*
Ἐνσπαργανόω, ῶ, fut. άσω, fasciis involvo. Ἐνσπαργανῶδῃ ἔπτυελβμασι, a teneris unguiculis imbui, Longin. 44.
Ἐνσπείρω, infero, insemino; (2) injicio.
Ἔνσπερμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, in quo semen inest; (2) qui copioso est semine. Ex ἐν, & σπέρμα, *semen.*
Ἐνσποδὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, cineritius, pulverulentus.
Ἔνσπονδος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, fœdere junctus, fœderi inclusus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν, & σπονδὴ, *fœdus.*
Ἐνσπόνδως, *Adv.* more confœderatorum.
Ἐνσάζω, f. ξω, instillo.
Ἐνσαλάζω, f. ξω, idem.
Ἔνσασις, εως, ἡ, exordium & auspicatio rei institutæ; (2) instantia litis & causæ; (3) instantia, pugnax contentio; (4) propositum, institutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίσταμαι, *statuo in.*
Ἐνσάτης, ᾱ, ὁ, qui in via obsistit.
Ἐνσατικὸς, ὴ, όν, instans & urgens.
Ἐνσατικῶς, *Adv.* instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando.
Ἐνσβνίζω, in pectore figo, *in med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, & στέρνον, *pectus.*
Ἐνστερνομαντίας, ᾱ, ὁ, ex cujus pectore Dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις.
Ἐνστερνόμαντις, εως, ὁ, idem & ex iisd.
Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω.
Ἐνστηρίζω, infigo, adigo in.
Ἐνστομβάζω, instipo.
Ἐνστομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνστομος. Unde
Ἐνστόμιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui in ore est.
Ἐνστόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνστομίζω.
Ἔνστομος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἐνστόμιος. Ex ἐν, & στόμα, *os.*
Ἐνστρατοπεδεύω, castra metor s. pono in.
Ἐνστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μητρὸς ἰχίῳ ἐνστρέψῃ, Il. 5, 306.
Ἐνστύφω, f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.
Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) inspisso, velut adacto cuneo.
Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insigno.
Ἐνσχέδιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, levis, inelaboratus. Ἐνσχέδιος κάθαρσις, *Aret.*
Ἐνσχολάζω, fut. άσω, immoror, versor in.
Ἐνσώματος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν, & σῶμα. Hinc
Ἐνσωματόω, ῶ, fut. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto.
Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incorporatio, incarnatio.
Ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.
Ἔντακεὶς, a. 2. part. pass. verbi ἐντήκω.
Ἐνταλθεὶς,

Ἐνταλθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.
Ἐνταμιεύω, fut. εύσω, recondo, in thesaurum refero.
Ἐντάμνω, incido, *Ionice*. Ab ἐντέρνω.
Ἐνταν ύω, fut. ύσω, intendo. Νευρην ἐνταν ύσειν, Odyss. 21, 97.
Ἔνταξις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.
Ἐνταράσσω, turbo, perturbo.
Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, intexicio, interpono.
Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, intentus. Ab eod.
Ἐνταῦθα, *Adv.* hic, illic. huc, eo. Ab ἔνθα.
Ἐνταυθοῖ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐτοίμησεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & θάπτω.
Ἐνταφιάσαι, *funerasse*, a. 1. inf. act.
Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.
Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius.
Ἐνταφιοπάλης, ου, ὁ, qui vendit ea, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιον, & πωλέω, *vendo*.
Ἐντάφιον, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri, ornandi & honoris causa.
Ἐνταφιος, ου, ὁ ἡ ὁν, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.
Ἐντε pro ἔντεα, *arma*.
ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) vasa convivalia.
Ἐντελαμβάνω, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.
Ἐντείνω, f. τενῶ, intendo; (2) cædo, ferio; (3) versibus exprimere, nude, & addito εἰς ἕπος. Ἐντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πλήττειν, Luc. Ἐντείνομαι τόξον, Xen.
Ἐντειχίδιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab
Ἐντειχίζω, ου, ὁ ἡ ὁν, muro cinctus. Ex ἐν, & τεῖχος.
Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico. Hinc
Ἐντείχισις, εως, ὁ, muri seu munimenti in loco aliquo excitatio, seu muri exstructio.
Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.
Ἔντεκνος, ον, liberos habens.
Ἐντεκνόω, ῶ, fut. ώσω, liberos procreo in. Ex ἐν, & τέκνον, *filius*.
Ἔντελεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.
Ἐντελεχία, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab
Ἐντελέχης, ους, ὁ ἡ ὐ, perfectus; (2) assiduus. Vide ἐνδελεχής.
Ἔντελὴς, ους, ὁ ἡ ὁν, perfectus, absolutus. Ἔντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Lucian*. Ex ἐν, & τέλος, *finis*.
Ἐντέλλω, & ἐντελλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελεῖται διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, Act. 13, 47.
Ἐντελομίσθιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui plenam & perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μισθὸς, *merces*.
Ἐντελῶς, *Adv.* perfecte, absolute.
Ἐντεμενίζω, dedico signum Dei in æde.
Ἐντέμνω, incido; (2) cæsas seu mactatas hostias immolo sed heroïbus; (3) dedico. Ἐντεμεῖν Ζεάγια Ἰδριφήμῳ, Plut. Ex ἐν, & τέμνω.
Ἐντενὴς, ους, ὁ ἡ ὁν, intentus, contentus. Ab ἐντενίζω, f. ίσω, oculus defigo. Ab ἐντείνω,
Ἐντερόω, exentero. Ex ἐν, & ἔντερον.
Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, intestinalis. Ab ἔντερον.
Ἐντερίνη, ης, ἡ, interior pars cujusvibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.
Ἐντερινὸς, ἰδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἐντεροκηλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti intestino & omento simul in ipsum devolutis. Ex ἔντερον, & ὀμφαλοκήλη, *hernia*, quum omentum descendit in scrotum.
Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἔντερον, & κήλη.
Ἐντεροκηλίτης, ου, ὁ, ramicosus, Gl. Vet.
Ἐντεροκηλικὸς, idem.
Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἕλκοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντὸς.
Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt; (2) ipsa carina navis. Ab ἔντερον.
Ἐντερεμπόλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.
Ἔντεσι, dat. plur. ab ἔντος, plur. ἔντεα.
Ἐντεσίζυγος, ου, ὁ ἡ ὐ, subjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα, & ζυγὸν, *coërceo*.
Ἐντεσιεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁν, armorum opifex. Ex ἔργον, & ἔντεα.
Ἐντέταλται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἐντεταμένος, part. perf. pass. v. ἐντείνω.
Ἐντεταμένως, vehementer.
Ἐντέτακα, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω.
Ἐντετυπαμένος, perf. part. pass. f. g. verbi ἐντυπόω.
Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.
Ἐντεῦθεν, *Adverb.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.
Ἐντευθενι, *Adv.* idem. Attice
Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus; (2) cujus caussa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde
Ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conveniri & compellari facile potest, adfabilis, comis.
Ἐντευτλαγόω, cum betis coquo.
Ἔντεφρος, ου, ὁ ἡ ὁν, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis est.
Ἐντεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab
Ἔντεχνος, ου, ὁ ἡ ὁν, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus. Ex ἐν, & τέχνη, *ars*.
Ἐντέχνως, perite, cum magna arte.
Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo; (2) imprimo. Μῖσός τε γὰρ πάλαιον ἐντέτηκε μοί, Soph. El. 1324.
Ἐντὶ, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμὶ.
Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) infero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δ' χειρὶ ἄρπλω καρχαρόδοντα, Hesiod. Θεογ. 174.
Ἐντίκλω, ingenero, infero. Ἵνα δ' ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούσιν ἐντέκῃ λόγον ἄξιον, Longin. 16.
Ἐντιλάω, ῶ, fut. ήσω, incaco, caco in vel ad; (2) merda seu stercore inquino.
Ἐντιμάομαι, ώμαι, æstimatum accipio.
Ἔντιμος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui in honore & pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν, & τιμὴ, *honor*.
Ἐντιμότης, ητος, dignitas. Ab ἔντιμος.
Ἔντιμος, *Adv.* honeste, honorifice. Ab eod.
Ἐντιναγμὸς, οῦ, ὁ, incussio. Ab ἐντινάσσω.
Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.
Ἐντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.
Ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἔντοκος, ου, pariens, *Epith.* puerperæ, sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.
Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.
Ἐντολμάω, audeo.
Ἔντομα, ων, τὰ, insecta, ut vespæ, formicæ, &c. victimæ, inferiæ. Ab ἐντέμνω.
Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio. Ab eod.
Ἐντόμια, τὰ, insecta.
Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.
Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert.
Ἔντομις, ίδος, ἡ, incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.
Ἔντομος, ου, ὁ ἡ ὁν, sectus, incisus, unde (2) ἔντομα, animalcula, insecta, sacra heroica, Gl. V. inferiæ.
Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.
Ἔντονος, ου, ὁ ἡ ὁν, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.
Ἐντόνως, *Adv.* intente; (2) acriter, enixe.
Ἐντοξεύω, sagitta ferio, & tropice animo injicio, velut amorem.
Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco meo me contineo; (2) in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab
Ἐντόπιος, ου, ὁ ἡ ὁν, inquilinus, loci incola. Ex ἐν, & τόπος, *locus*.
Ἔντοπος, ου, idem.
Ἐντορβίω, f. βίσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo, per cælaturam addo.
Ἐντορνεύω, torno addo.
Ἔντορνος, ου, ὁ ἡ ὁν, tornatus, torno confectus. Ex ἐν, & τόρνος.
Ἐντὸς, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.
Ἔντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς.
Ἐντοσθιδια, τὰ, interiora pectoris, Poll. Ex ἐντὸς, & στῆθος, *pectus*.
Ἔντοσθι, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς. Unde
Ἐντόσθια, ων, τὰ, intestina, viscera.
Ἐντοσθίδια, ων, τὰ, idem & ab eod.
Ἐντραγεῖν, comedere.
Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. Ex ἐν, & τράπεζα. Hinc
Ἐντραπεζίτις, ίδος, ἡ, femina alienas mensas sectans, parasita.
Ἐντραπῇ, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρέπω.
Ἔντραχυς, in quo asperitas est.
Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.
Ἐντρεπτικῶς, *Adv.* pudore adficiendo.
Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, Luc. 18, 2.
Ἐντρέφω, f. θρέψω, inmutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, Herodian.
Ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia, industria. Ab
Ἔντρεχὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem.
Ἐντρέχω, incurro; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, infideo. Ἐντρέχει δίκαι γνῶαι, Il. 19, 385.
Ἐντρεχῶς, citate, solerter, Ab ἐντρεχὴς.
Ἐντριαίνας, cum tridente incedens, epitheton Neptuni, Pind. Ex ἐν, & τρίαινα.
Ἔντριβὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς, Soph. Antig. 183. Ab
Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc
Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa.
Ἔντριτος, ου, ὁ ἡ ὁν, triplex.
Ἔντριτος, ου, ὁ, sequester. Ex iisd.
Ἔντριχον, ου, τὸ, coma apposititia, galericulum. Ab
Ἔντριχος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν, & θρὶξ, *coma*.
Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars sub oculis, s. extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur. Ab ἔντριχος.
Ἐνθρίχασις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.
Ἔντριψις, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντρίβω.
Ἔντρομος, ου, ὁ ἡ ὁν, tremefactus. Ex ἐν, & τρόμος, *terror*.
Ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum.
Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, respectus; (2) excusatio. Ab ἐντρέπω.
Ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem.
Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν, & τροπὴ, *mutatio*.
Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.
Ἔντροφος, ου, ὁ ἡ ὁν, innutritus, adsuefactus in. Ab ἐντρέφω.
Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victo in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur.
Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxuriose utor; (3) illudo, insulto. Τοὺς ἐντρυφῶν,

τρυφᾶν τῇ μητρὶ, Plut. Ἐντρυφήσατε ὅλῃ τῇ γῇς, Jac. 5, 5. Hinc

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem precandi causſa, interpello; (3) invenio. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, Soph. Ai. 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἦραι ἢ βροτῶν νύκλωρ Ὀρέσῃ, Ariſt. Av. 1497.

Εντυε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῶτυε, ab ἐντύνω.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι, Ariſt. Nub. 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἐντυόμην, 2. ſing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντυον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντυόω, f. ωῶ, apparo, adorno, inſtruo. Πλωτῆρσι λαμπαδηχον ἐντυωῦ δρόμον, Lyc. 734. Ab ἔντεα, *arma*.

Ἐντυπὰς, *Adv.* impreſſo corporis veſtigio; (2) obvolutim. Ab

Ἔντυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, impreſſus, *opp.* πρόστυπος, quod vide.

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem, imprimo, cælo. Φασὶ δὲ Φειδίαν τὸ ἑαυτῦ πρόσωπον ἐντυπώσαι, Ariſtot. Ab ἔντυπος.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iſte cum brachio coaleſcit. Ab ἐντυπόω.

Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, impreſſor, cælator.

Ἐντυραννέυομαι, εύμαι, tyranno ſubjectus ſum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἔντυχία, ας, ἡ, congreſſus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, inſtruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. ſ. *Ion.* pro Ἐνυάλιος. Ab

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicoſus, Martius. Ab Ἐνυώ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumelioſus ſum in aliquem. Τὸ Σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν Soph. Phil. 341. Hinc

Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, piſcator. Ex ἔνυγρος, & θηρευτὴς, *venator*.

Ἐνυγροθηρικὸς, ὴ, ὸν, in aqua venans.

Ἔνυγρος, ου, ὁ ἡ ὄν, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρεω, humeſco, madeſco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.

Ἔνυδρις, ίδος, vel ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra.

Ἐνυδρόβιος, ου, ὁ ἡ ὄν, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἔνυδρος, & βίος, *vita*.

Ἔνυδρος, ου, ὁ ἡ ὄν, aquas in ſe habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquoſum reddo.

Ἐνυέιον, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui ineſt materia, ex materia conitans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ἐνυμβρόσπερμος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſemen habens membranis incluſum. Ex ἐν, ὑμὴν, & Σπέρμα.

Ἐνυμφοκόμησα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. νυμφοκομέω.

Ἔνυξαν 3. pl. aor. 1. ind. act. v. νύττω.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, inſum, ſum inſitus; (2) antecedo. Ex ἐν, & ὑπάρχω, *ſum*.

Ἐνυπνιάζω, & ἐνυπνιάζομαι, ſomnio. Ἐνυπνιάζῃ τῶν ζώων μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, Ariſt. Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, Act. 2, 17. Ab ἐνύπνιον.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, ſomniator. Ab ἐνυπνιάζω.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Hinc *Adv.* ἐνυπνίων, per ſomnum. Ex ἐν & ὕπνος.

Ἐνυπνιώδης, ες, ſomnio ſimilis, vanus, inanis.

Ἐνυποτονίω, ſuffoco in, v. c. aqua.

Ἐνυπόσαρκος, ον, cui aliquid puris ineſt, purulentus.

Ἐνυπόστατος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſubſiſtit, reveraque in rerum natura exſiſtit. Ex ἐν, & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.

Ἐνύσαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. νυσάζω.

Ἔνυσρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum. Ex ἐν, & ὕστερος, *poſterior*, quia eſt in poſtrema corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo.

Ἐνύφαντος, ον, intextus.

Ἔνυφασμα, τὸ, quod intextum eſt, tela, auro, &c. intexta.

Ἐνυοίσημι, infero, *in aor.* 2. inſum, ut pars pro toto.

ΕΝΥΩ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis ſoror.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. ſing. impreſect. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, a verbo νωμάω.

Ἐνωμος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui adhuc aliquid crudi-tatis ineſt, crudiuſculus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præeſt certo numero militum, qui ἐνωμοτία, dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel ſecundum alios, 25. Ab ἐνώμοτος.

Ἐνώμοτος, ου, ὁ ἡ ὄν, juratus, qui juravit, juramento obſtrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, jurato.

Ἐνωπαδὶς, *Adv.* coram. Ab ἐνωπή.

Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adſpectus. Ex ἐν, & ὤψ, *oculus*.

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeſte, coram proprie.

Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus oſtio, aut adverſus, qui eſt in adſpectu.

Ἐνωπιδίως, coram.

Ἐνώπιον, *Adv.* in conſpectu, coram.

Ἐνώπιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui in alicujus præſentia aliquid facit, aut dicit. Ab ἐνωπή.

Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, oſtento me in. Γυναιξὶν ἐνωραϊζόμενος, Luc.

Ἔνωρος, in flore ætatis conſtitutus, tempeſtivus, vegetus. Ab ἐν, & ὥρα, *tempus*.

Ἐνῶρσε, *irruit*, 3. ſing. a. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, a verbo ἐνόρω.

Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Ἐνὼς, ὁ, *Enos*, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Lomo*.

Ἐνωσάμην, *cogitavi*, a. 1. ind. med. *per Craſin*, pro ἐνοησάμην, a νοέω.

Ἐνᾶσι, 3. pl. pr. conj. verbi ἔνειμι.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω.

Ἐνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & ἓς, *auris*.

Ἐνωτιοίτης, ου, ὁ, aures habens ad pedes uſque dependentes, ut in iis dormire videatur.

Ἐνωτικὸς, ὴ, ὸν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris, Pl. ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν, & ὠτίον.

Ἐνωτίσασθε a. 1. pl. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.

Ἐνὼχ, ὁ, *Enoch*. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *consecratus*.

Ἐνωχλήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐνοχλέω.

Ἐνωχρος, ος, ὁ ἡ ὄν. in quo pallor eſt, pallidus. Ex ἐν, & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſex.

Ἑξ, *Præpoſ.* e, ex, ſequente vocali, vel diphthongo, quæ ex ſcribitur ſequente conſona. Vide ἐκ.

Ἑξάβιβλος, ου, ſex libris conſtans.

Ἔξαγε, *duxit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔξηγε, ab ἐξάγω.

Ἐξάγαγε, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἔξαγε.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγεν.

Ἐξάγας, ου, ὁ ἡ ὄν, admiratione dignus, admirabilis.

Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, & ἄγγελος.

Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio, narro, expono. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλεις; Plut.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab

Ἐξάγγελος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui nunciat iis quī foris ſunt, ea, quæ intus ſunt, enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e ſcena adfert.

Ἐξαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, nunciativus. Ab

Ἐξάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὄν, patefactus per famam, proditus, enunciatus.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vaſe. Ex ἐξ, & ἀγγος, *vas*.

Ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino ſimpliciter.

Ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congrego*.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pendo*.

Ἐξάγιος, impurus, piaculo obſtrictus, exterminatus, exſecratus. Ex ἐξ, & ἀγος, *ſcelus*.

Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta. Ex ἐξ, & ἀγκὼν.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζῃ κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nazian.

Ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei arcanæ. Ab

Ἐξαγορεύω, effutio, enarro, confiteor. Ἐκόμην ὃν γόνον ἐξαγόρευσεν, Od. 11, 233.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaſpero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agreſtem reddo; (2) effero, exaſpero; (3) item, aſper ſum. Hinc

Ἐξαγρίασις, εως, ἡ, mutatio in naturam ſilveſtrem; (2) efferatio, exaſperatio.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) ſubduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ, Ariſt. Pace, 743. Ἐξήχθη ὁ ταφεὶς ὀλος, exſtructus, Thuc.

Ἐξαγωγὲὺς, εως, ἡ, deductor, qui v. c. præſidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγώγιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur, qui effert, educit aliquid ut cloaca, ἐξαγώγιμος ſordium. Ab eod.

Ἐξαγωνίζομαι, certo.

Ἐξαγώνιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſexangulus, qui ſex habet angulos. Ex ἐξ, & γωνία.

Ἐξάγων, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ἐξαδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſex habens digitos. Ex ἐξ, & δακτυλος, *digitus*.

Ἐξάδαρχος, ου, ὁ, ſex virorum præfectus. Ex ἐξ. & ἄρχων, *præfectus*.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ ἡ ὄν, natus ex fratre vel ſorore.

Ἐξάδραχμος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſex drachmarum eſt, qui ſex drachmis venditur. Ex ἐξ, & δραχμὴ, *drachma*.

Ἐξαδρύνω, ad perfectam maturitatem pervenire.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, elanguco, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶ τῷ Σώματι, Plut.

Ἐξάδω, excanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαέρω, ῶ, f. άσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαέρομαι, in aërem converter, evaneſco, item ab aëre perflari. Ex ἐξ, & ἀηρ.

Ἐξάετις, *Adv.* per ſex annos, ſexennio.

Ἐξαέτης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἔξ, & ἔτος.

Ἐξαετὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ἐξαετία, ας, ἡ, ſexennium. A præc.

Ἐξαήμερος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξαήμερον, ου, ſpatium ſex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἔξ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐξαθλεύω, emulgeo, exſugo.

Ἐξαθλίζω, fut. ίσω, vilipendo, contemno.

Ἐξαθλος, ὁ, qui certare (ob ſenectutem, &c.) amplius non poteſt.

Ἐξαθροίζω, congrego, convoco.

Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.

Ἐξαιθρίζω, f. άσω, ſereno cœlo expono, ſub dio habeo, ad ſolem expono, inſolo.

Ἐξαιμόομαι, & ἐξαιμάτομαι, f. ωθήσομαι, cruento.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. άσω, in ſanguinem verto. Ex ἐξ, & αἷμα, *ſanguis*. Hinc

Ἐξαιμα-

Ἐξαίματωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio.
Ἔξαιμ-ος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.
Ἐξαίνυμαι, aufero privo. Φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφοτέροιν, Il. 5, 155. Νῦν δ᾽ ἐνὶ πρυμνῇ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, Odyss. 15, 206.
Ἐξάιπτ-ος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαιρέω.
Ἐξαιρεῖδῆς, pr. inf. pass. pro ἐξαιρεῖσθαι.
Ἐξαιρέσιμ-ος, ὴ, ὸν, exemptilis. A seq.
Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis, qua servum vindicamus, ap. *Harp.* Ab ἐξαιρέω.
Ἐξαίρετ-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, exemptus e numero, selectus, eximius, peculiaris. Ab eod.
Ἐξαιρέτως, *Adv.* eximie, præcipue, inprimis.
Ἐξαιρεύμην, *Dor.* & *Ion.* pro ἐξηρεύμην, imp. ind. pass. verbi
Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam, præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἐᾶν ὅπως ἂν ἐξελῶν ἐκ τῆ οἰκίας, Arist. Nub. 500. Ἐξαιρεῖσθ᾽ τ᾽ μέμψεως, liberari. Ἡδοναῖς ἅμοχθον ἐξαίρῃ βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις αὐτῷ ἐλπίσιν κεναῖς πάρ-ος ἐξῆρετ᾽, elatus, id. El. 1488. Τις τῶν ἀγαπητῶν σαυτὸν ἐξηρήσατο; Arist. Θεσμ. 768.
Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, & αἶρα.
Ἐξαίρω, fut. ἀρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (3) incito, irrito. Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τ᾽ χαλινὸν, Xen. Εἰς ὄγκον ἐξαρθεὶς, Plat.
Ἐξαίσι-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inauspicatus. Ex ἐξ, & αἶσα, *fors.*
Ἐξαΐσσω, f. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηξάτην ἐν δύο δρύοντ᾽ ἐκ τῆ νεώ, Arist. Plut. 732,
Ἐξαΐσσω, f. ἀσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec sciri quidpiam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.
Ἐξαιτέω, ῶ, & *in med.* ἐξαιτοῦμαι, depoſco, expoſco ad quæſtionem; item ad pœnam, ſupplicium; (2) expeto, poſtulo; (3) *in med. eſt etiam* aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξῆτησεν ἂν με παῖδα ϑ γράφοντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξητήσαντο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipſa actio depoſcendi aliquem ad ſupplicium, vel quæſtionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.
Ἐξαιτ-ος, eximius, Heſ. Suid. pro ἐξαίρετ-ος.
Ἐξαίφνας, *repente, Dor.* pro ἐξαίφνης.
Ἐξαίφνης, *Adv.* ſubito, repente, quaſi ex occulto adveniendo.
Ἐξαιφνίδι-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, repentinus, ſubitus, improviſus.
Ἐξακανθίζω, ſpinis privo, ſpinas evello.
Ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo. Ex ἐξ, & ἀκανθόω, quod idem notat.
Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, ſano, perſano; (2) placo; (3) ſarcio. Θεὰν Φρὰσίαν ἐξακέσθ᾽ μῆνι ϑεᾶν, Lyc. 1180.
Ἐξακέοντας, 3. pl. præſ. ind. med.
Ἐξακέσσιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.
Ἐξακίσας, *medicatus*, a. 1. part. act.
Ἐξάκεσις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἐξακέομαι.
Ἐξακεστήρι-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.
Ἐξάκις, *Adv.* ſexies. Ab ἕξ, *ſex.*
Ἐξακισμύριοι, αι, α, ſexagies mille.
Ἐξακισχίλιοι, αι, α, ſexies mille. Hinc
Ἐξακισχίλιος-ος, ον, ſexies milleſimus.
Ἐξάκλιν-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſex lectis inſtructus. Ex ἕξ, & κλίνη.
Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flaccesco.
Ἐξάκνημ-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſex κνήμας, ſ. radios habens.
Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor, inveſtigo, perequito, proprie & tropice. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῇ ταῖς ἀπωλείαις, 2 Pet. 2, 2.
Ἐξακολούθησις, ἡ, inveſtigandi, cognoſcendi, intelligendi ſtudium.
Ἐξακοντίζω, futur. ίσω, jaculor, jaculum emitto. Ἐξακοντίζειν ὅτι τινα, Plut. τοῖς ὄρασιν, Xen. Hinc
Ἐξακοντισμα, ατ-ος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) ſcatebra; (4) ſanguinis ductus.
Ἐξακοντισμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Ἐξακόσιοι, αι, α, ſexcenti. Ab ἕξ, *ſex.*
Ἐξακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ſexcentiſimus.
Ἐξάκυς-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile exaudiri poteſt; (2) celebris. Ab
Ἐξακύω, exaudio, intelligo. Δίνης πλῶτὸς φθόγ[γ]ον ἐξακύεται, Ar. Av. 1203.
Ἐξακριβάζω, f. άσω diligenter & ad amuſſim aliquid facio.
Ἐξακριβόω, ῶ f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσαις ὁμοίας, Ariſtot.
Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζετ᾽ αἰθέρα πλευροῖς; Eur. Or. 265.
Ἐξαλείφ-ος, educendus. Ab ἐξάγω.
Ἐξάκυκλ-ος, ον, ſex rotas habens, *Epith.* currus.
Ἐξάκαλ-ος, ον, ſex membra (verſiculos breviores) habens.
Ἐξαλαλάω, ῶ, f. ώσω, excæco.
Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) vaſto, diripio, depopulor. Ἕτερος δ᾽ ἑτέρᾳ πόλιν ἐξαλαπάξῃ, Heſiod. Ἔργ. 187.
Ἐξαλαπάξαι, a. 1. inf. act.
Ἐξάλατο, *exſiluit, Dor.* pro ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.
Ἐξαλδαίνω, germino.
Ἐξαλείασθαι, evitare, a. 1. inf. med. *per Sync.* pro ἐξαλεάσθαι, & hoc pro ἐξαλεύσασθαι, inuſitato. Οὕτως ἄτι πω ἐσ᾽ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι, Heſiod. Ἔργ. 105. Ab ἐξ, & ἀλέομαι, *vito.*
Ἐξαλειπτρον, ε, τὸ, vas unguentarium. Ab
Ἐξαλείφω, fut. ψω, unguentum abſtergo; (2) deleo ungendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. c. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti ſpem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐκ τ᾽ βίβλε τ᾽ ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι φρενὸς, Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19.
Ἐξαλειφθῆναι a. 1. inf. paſſ.
Ἐξαλείψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι.
Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, deletio.
Ἐξαλδύω, devito, effugio. Ὡς ἂν μᾶλλον βαρεῖαν ἐξαλδύσομαι ϑεᾶς, Soph. Aj. 665.
Ἐξαλίπλης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπλης, Hipp.
Ἐξάλισρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abſtergendi pulveris & ſudoris cauſa.
Ἐξάλιτρ-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſex librarum eſt, Ex ἕξ, & λίτρα, *libra.*
Ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. c. pulverem, evacuo; ab ἐξαλίσρα abduco. Ἅπαγε ϑ ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, *Ariſt. Nub.* 32.
Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, diſcrimen. Ab ἐξαλλάττω.
Ἐξήλαξε, 3. ſing. a. 1. indicat. act. *Ionice* pro ἐξῆλαξε. Ab ἐξαλλάττω.
Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diverſitas. Ab
Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξηλλαγμέν-ος, inauditus, prodigioſus. Ἐξαλλάττειν πρὸ ἐναντίων τοῖς ἑαυτῶν γύμνασιν, Thuc. τ᾽ ἀρχαίας μουσῆς, Ariſtot. Κακοῖσιν ὅτις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, ſemper verſatur, Soph. Aj. 474.
Ἐξαλλοιόω, ῶ, altero, muto.
Ἐξάλλομαι, exſilio. Καί ῥα πολλὸ πρόμαχος ἐξάλμενος ἦεν, pro ἐξαλτόμενος, Il. 17, 343.
Ἐξαλ-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ab aliis diverſus; (2) inuſitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.
Ἐξαλλοτρίω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.
Ἐξάλλως, *Adv.* alio modo; (2) inuſitate; (3) mirum in modum, inſigniter.
Ἔξαλμα, ατ-ος, τὸ, q. d. exſultatio, deſultatio; (2) eruptio; (3) impetus; (4) ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.
Ἐξαλ-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare poſitus; (3) exſtans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, *mare.*
Ἔξαλσις, εως, ἡ, exſultus, ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.
Ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare. Ab ἐξ, & ἀλύσκω, *vito.*
Ἐξάλωσα, invenio.
Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυραλνικὰς ἄνδρας, Eur. Med. 308. Ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν, Soph. El. 1045. Βέλομαι σ᾽, ἄναξ, καλῶς, ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς, fruſtrari, Soph. Phil. 94.
Ἐξαμαρτία, ἡ, fruſtratio, cum quis excidit ſpe, aut alia qua re.
Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, oblitero.
Ἐξαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto, abſcindo. Βρύκηται ὡς τὰς σφυδμώνας, ἢ τ᾽ ἔντιφ᾽ ἐξαμήσω, Ariſt. Lyſ. 369.
Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab
Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φροντίδ᾽ ἐξημβλωκας ἐξθυρημβλίλω, Ariſt. Nub. 137.
Ἔξαμβλωμα, ατ-ος, τὸ, abortus.
Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
Ἐξαμβλώσκω, fut. βλώσω, aborto.
Ἐξαμβρόσω, *Æſch.* affluere.
Ἐξαμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξημείβετο. Ab
Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακοῖσι φοινᾶς ταῖσδε μ᾽ ἐξημείψατο, Æſchyl. Ex ἐξ, & ἀμείβω, Hinc
Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) viciſſitudo.
Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exſugo.
Ἐξαμελέω, præſ. inf. act. ab
Ἐξαμελίω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ πρὸ ϑεῶν αὐτοῖς, Plut.
Ἐξάμετρ-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſex metris conſtans; (2) *Subſt.* verſus hexameter. Ex ἐξ, & μέτρον, *menſura, metrum.*
Ἐξαμηναῖ-ος, α, ον, ſemeſtris. Ab ἕξ, & μὴν, *menſis.*
Ἐξαμηνοβι-ος, ὴ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſex menſes vivit. Ex ἐξάμην-ος, & βί-ος, *vita.*
Ἐξάμην-ος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſemeſtris, ſex menſium. Hinc τὸ ἐξάμηνον, ε, ſemeſtre, ſex menſes. Ex ἐξ, & μὴν, *menſis.*
Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) inſequor, vexo. Τίνες πολιτῆ ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; Eur. Or. 415. Αἳ τόνδ᾽ ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, ibid. 83.
Ἐξαμνατῶν-ος, αία, αῖον, qui ſex minarum eſt. Ex ἕξ, & μνᾶ, *mina.*
Ἐξάμνος, idem & ex iiſd.
Ἐξάμορον, ε, τὸ, ſexta pars. Ex ἕξ, & μόρ-ος, *pars.*
Ἐξαμπρδύω, f. ζω, traho. Χ᾽ ὥπως σοι᾽ ἐξαμπρδύσωμεν κἄτ᾽ ἀνδρ καινοθηλίᾳ, Ariſt. Lyſ. 289.
Ἐξαμυσάμαι, defendo, propulſo.
Ἐξάμυσίσαι, uno ſpiritu epotare. Ab ἐξ, & ἀμυσίζειν.
Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido; (2) in dubium pono, dubium facio.
Ἐξαναγεννάω, *cum gen.* libero purgo ab aliqua re, ap. *Vul.*
Ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνὲς τὸ βιβλίον, Plut.
Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ᾽ ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξωνάγκασεν, Ariſt. Av. 382.

'Εξανάγω, educo.
'Εξαναδύομαι, ἐξαναδῦμαι, ἐξαναδύσομαι, emergo; (2) detrecto. 'Εξαναδύσεσθαι μάχης, Plut. Ex ἐξ, & ἀναδύω, emergo.
'Εξαναδὺς, a. 2. part. act.
'Εξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.
'Εξαναιρέω, ex mo, tollo de.
'Εξανακαλύπτω, e tegmentis evolvo.
'Εξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.
'Εξανακρούω, f. ύσω, retraho.
'Εξαναλίσκω, absumo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω, p. ἐξαλάλωκα, Pass. ἐξαλωκάλωμαι, ἐξαναλωθείς.
'Εξαναλωθείς, a. 1. part. pass.
'Εξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) Pass. penitus resolvor & evaneſco.
'Εξανανεόω, ῶ, renovo. *Strabo*, lib. 9.
'Εξανατίθεμαι, resipisco, ad me redeo.
'Εξαναπείθω, perſuadeo.
'Εξαναπλήρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
'Εξαναπνέω, respiro.
'Εξανάπτω, fut. ψω, appendo, ſuſpendo, ad vel ex. 'Επωτίδων ἐξαίπτων ἀγκύρας, Eur.
'Εξαναρπάζω, abripio.
Εξαναστάω, ῶ, evello, demolior.
'Εξανάστασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulſio e ſede; (3) everſio; (4) migratio e ſedibus ſuis; (5) reſiſtentia, ap. *Long.*
'Εξανυστέφω, corono.
'Εξαναστρέφω, everto.
'Εξανασώσαι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.
'Εξαναστήσω, 3. fing. a. 1. conj. act.
'Εξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον ὥσωλω ἐξανατέλλῃ, Plut.
'Εξαναφανδόν, *adv.* aperte, clare.
'Εξαναφέρω, reficio me; (2) ſuffero, ſuſtineo.
'Εξαναχάρίσω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. 'Εξαναχωρεῖν τῶν στρατιῶν, Herodot.
'Εξαναψύχω, refrigero ventilando; (2) abſtergo, ſicco; (2) refocillo, recreo.
'Εξανδραποδίζομαι, in ſervitutem redigo.
'Εξανδραποδιόμβροι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισάμβροι.
'Εξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in ſervitutem.
'Εξανδραποδισμός, ὁ, idem.
'Εξανδρόομαι, ῶμαι, vir fio, evado vir.
'Εξάνειμι, egredior, exco; unde ἐξανιών, in a. 2.
'Εξανεμόομαι, ῶμαι, flatu turgeſco, diſtendor; (2) flatu ſicco. Hinc ἐξωνεμωμένος.
'Εξανέργαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, infectus, infabricatus, minime concoctus.
'Εξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.
'Εξανέσω, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίσημι.
'Εξανέτειλα, aor. 1. ind. act. v. ἐξανατέλλω.
'Εξανδρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα καὶ ξανδρίσκειν λέγειν, Soph. Phil. 982.
'Εξανέχω, exſto ſuper, emineo. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, ſuſtineo.
'Εξάνηκε. 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐξανίημι.
'Εξανψιοί, οἱ, conſobrinorum filii.
'Εξανθέω, ῶ, f. ήσω, efflorefco ex; (2) defloreſco; (3) ſcateo, pullulo; (4) mergo; (5) per ſumma emineo; (6) emitto, a. 1. ἐξωνθησα, perfect. ἐξωνθηκάς. Οἱ τοιαῦτα ἐξωνθήκατε ποικίλα, *Lucian. Piſcat.* 2. Hinc
'Εξάνθημα, ατος, τὸ, quod efflorvit; (2) puſtula, ſeu papula.
'Εξάνθησις, εως, ἡ, ipſa efflorefcendi, prorumpendi actio.
'Εξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc
'Εξανθίζομαι, utor veſte diverſicolori, floribus intextis, &c.
'Εξανθισμός, οῦ, ὁ, eruptio puſtularum.
'Εξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum traduco.
'Εξανθρωπίζω, ex homine quaſi in alienam naturam tranſmuto, *in paſſ.* homo eſſe deſino, ſed contra ἐξανθρωπισμένα, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accomodata, velut σιτία.
'Εξάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, durus, ſævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito inſanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος,
'Εξανίημι, remitto, libero. Ex ἐξ, & ἀνίημι, *mitto.* Hinc ἐξανῆσω, ἐξανεῖς. Sed ἐξανίεσθαι, exſolvi, liberari, & ἐξανίεῖ, remittit, diſſolvitur, quaſi ab ἀνίω.
'Εξανιστάναι, *fundius evertere*, præſ. inf. act.
'Εξανίστασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v.
'Εξανίστημι, excito, exſurgere facio; (2) ſurgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) fundi-tus ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστῆσω, ἐξανίστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, ſurgo, exſurgo; unde ἐξανέστω, ἐξαναβῆναι, ἐξαναστάς. Χρήζων γέραιον ἐξαναστῆσαι δέμας, Eur. Med. 1215. Εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρεῖα, efferor, Soph. Phil. 366.
'Εξανύω, aperio. Εἶτ' ἐξάνυσε μηχανὰς τὰς Σισύφου, Ariſt. Ach. 325.
'Εξάνοιξις, ἡ, patefactio.
'Εξανορθόω, rurſus erigo; (2) in meliorem ſtatum redigo.
'Εξαντίπλοῦς, ον, qui eſt vel fit in latere contrario.
'Εξάντης, ες, ſanatus, morbo defunctus, ap. *Hipp.* qu. ἔξω τῆς ἄτης, *Ern.*
'Εξαντλέω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. 'Εξαντλεῖν γάλα, Eur. Hinc
'Εξάντλημα, ατος, τὸ, hauſtrus, hauſtrum.
'Εξανύω, fut. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, proſum. Λαθίπονον δ' ὀδύνων ἐτ' ἐνδυθεν, ἅτε θύραζ' ἔνεσί μοι ἐξανύσαι βιότου, expellere, Soph. Trach. 1039.
'Εξανύτω, idem, *Attice.*
'Εξάξω, *educam*, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.
'Εξαπάλαις, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſex palmorum eſt. Ex ἐξ, & παλαιστή.
'Εξαπαλλάτλομαι, unde ἐξαπαλλαγῶναι, ſubducere ſe, diſcedere.
'Εξαπατᾶν, pr. inf. act. pro ἐξαπατάειν, ab
'Εξαπατόω, ῶ, fut. ήσω, ſeduco, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν δὶς ἡ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων, Ariſt. Nub. 546. Πολλάκις ἐξηπατήθω ὑπὸ Ζεῦ, Ariſt. Eq. 1099. Τί ἐξ απατᾶς αὐτὸν ξένον; Id. Θεσμ. 899. 'Εξηπάτησεν ἡ Χάραξ τὸν ἄμπελον, id. Veſp. 1281.
'Εξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
'Εξαπατῆσαι, *decepiſſe*, a. 1. inf. act.
'Εξαπατητικός, ἡ, όν, fallax.
'Εξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.* Ex ἐκ, & ἀπατάω.
'Εξαπατύλλω, idem.
'Εξαπατῶσι, *decipiunt*, *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.
'Εξαπαφάω, ῶ, fut. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.
'Εξαπαφίσκω, idem.
'Εξαπάφιτο, 3. ſ. pr. opt. med. v.
'Εξαπάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, Il. 14, 160.
'Εξάπεζος, ον, tripes.
'Εξαπεῖδω, video. 'Εξαπείδομέν φ ἢ ἄνδρα, ἢ μὴ ἴδαμεν παρόντ' ἔτι, Soph. Oed. Col. 1643. Ab ἐξ, ἀπὸ, & εἶδα, *video.*
'Εξαπέλεκυς, εως, ὁ ἡ ἡ, cui ſex ſecures præferuntur, ut Prætori.
Εξαπέσκηλεν, *ablegavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἑφελκ. a verbo ἐξαποστέλλω.
'Εξάπινα, *Adv.* repente, ex improviſo. Ex ἐξ, α priv. & φαίνομαι, *appareo.* Hinc
'Εξαπίνας, ος, ας, ον, vel ἐξαπινᾶος, αία, αῖον, repentinus, ſubitus, improviſus.
'Εξαπιναίως, *Adv.* ſubito, ex improviſo, repente.
'Εξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.
'Εξαπλάσιος, ος, ον, ſeſcuplex, ſeſcuplo major; (2) ſexies tantus. Ab ἐξ, *ſex.*
'Εξάπλεθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſex jugerum eſt. Ex ἐξ, & πλέθρον, *jugerum.*
'Εξάπλουρος, ος, ον, ſex latera habens.
'Εξαπλῆ, *Adv.* ſextupliciter. Ab ἐξαπλόος.
'Εξαπλόη, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.
'Εξαπλόος, ος, ον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ſextuplex. Ab ἐξ.
'Εξαπλόω, ῶ, fut. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
'Εξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expanſio. 'Εξάπλωσις τῆς ὑμένων εἰς πλάτος, *Arct.*
'Εξαποβαίνω, deſcendo, unde ἐξαπέβησαν, Hom. 'Εξαπέβησαν ἑταῖροι νηός, Odyſſ. 12, 306.
'Εξαπους, ους, ὁ, qui ingreditur ſex pedibus; (2) ſenos pedes longus. Ex ἐξ, & πούς.
'Εξαποδίω, f. ἐξαποδιόμαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίαμαι, in *Conj.* Hom. Il. 5, 763.
'Εξαποδίομαι, *expellam*, præſ. conj. med.
'Εξάποδος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐξάπους.
'Εξαποδύνω, exuo.
'Εξαπόλλυμαι, f. ἐξαπολοῦμαι, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμην, & ἐξαπόλωλα, deperii, interii. 'Εξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, Il. 18, 290.
'Εξαπολοίατο, *funditus perdiderint*, 3. pl. aor. 2 opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο.
'Εξαπονέομαι, οῦμαι, revertor. Σοὸν δ' ἐνένθοσε μάχης ἐξαπονέεσθαι, Il. 16, 253.
'Εξαπονίζω, abluo, eluo. Τῷ ὠδῖνας ἐξαπένιζεν, Odyſſ. 19, 387.
'Εξαποξύνω, acuo, acutum facio.
'Εξαποπατέω, excerno, alvum dejicio.
'Εξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam, neſcio, tædio vincor, egeo, debilitor.
'Εξαποστέλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῶναι, emitti. Ἅμα ἢ τοῖς φυλάττουσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, Polyb. Hinc
'Εξαποστολή, ῆς, ἡ, emiſſio, ablegatio.
'Εξαποτίνω, punio. Οὕτω μὴ τῆς μητρὸς ποινύας ἐξαποτίνοις, Il. 21, 412.
'Εξάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, ſex pedes habens.
'Εξαποφαίνω, oſtendo.
'Εξαποφθείρω, perdo, interimo.
'Εξάπρυμνος, ον, ſex puppes habens.
'Εξαπτέρυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſex alas habens. Ex ἐξ, & πτέρυξ, *ala.*
'Εξάπτω, adnecto, appendo; unde 'ἐξάψω, ἐξῆφα. At 'ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde 'ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, ſuſpenſum habens,' ἐξῆπται, dependet. 'Ιμάντας ἀφύλακτος σώματος ἐξάπτων λιτάς, Eur. Or. 367. 'Εξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρός, Plut.
'Εξάπτω, f. ψω, accendo; unde 'ἐξαφθείς, accenſus. Πῦρ εἶδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτω φλογί, Lyc. 1363.
'Εξαπωθέω, abigo.
'Εξάπους, ους, ὁ ἡ ἡ, ſex pullos ſeu equuleos habens. Ex ἐξ, & πῶλος, *pullus.*
'Εξάραγμα, ατος, τὸ, colliſio, fractura. Ab ἐξαράττω.
'Εξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Aret.*
'Εξαραίρηται, *exemptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro 'ἐξήρηται, a verbo ἐξαιρέω.
'Εξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde 'ἐξαρᾶς, vota perſolvere, Suid. dedicare, conſecrare.
'Εξάρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. 'ἐξαίρω.
'Εξαράττω, futur. ξω, exturbo, expello, effringo. 'Ευθὺς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς, Ariſt. Nub. 1376.
'Εξαργέω, ῶ, fut. ήσω, otioſus ſum, obtorpeſco; unde 'ἐξηργηκέναι & *Paſſ.* 'ἐξαργηθείς. Διὰ τὸ 'ἐξηργηκέναι τῷ αὐτῷ δύναμιν, Ariſtot.
'Εξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω.
'Εξαργυρίζω, & ομαι, *med.* in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. Ex ἐξ, & ἄργυρος.
'Εξαργυρισάμβρος. a. 1. partic. med.
'Εξαργυρῶν, *contr.* pro 'ἐξαργυρόειν, ab
'Εξαργυρόω, idem. Στρωμνὼ 'ἐξαργυρῶσαι, Thuc. Ex iiſd.
'Εξαρεσκόμαι, placo. Ab
'Εξαρέσκομαι, f. ρέσομαι, idem. 'Εαν τὰς κυρίας δώροις ἐξαρέσηται, Dem. τοῖς θεοῖς, Xen.
'Εξαρθρέω, ῶ, luxo; unde 'ἐξηρθρηκὸς, τὸ luxatum. Ab ἐξάρθρος. Hinc
'Εξάρθρημα, ατος, τὸ luxatio.
'Εξάρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
'Εξαρθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, articulis ſuis emotus,

luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & exstant. Ex ἐξ, & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus suis sedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος. Hinc

Ἐξάρθρωμα, ατος, τό, luxatio.

Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξαριθμέω, enumero, recenseo. Ἐξαριθμήσας γονὰς Ζυὸς μελαινῆς, Lyc. 1255.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ; enumeratio.

Ἐξάριθμος, ον, sextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, ἐξαρκεῖ, sufficit, ἐξαρκέσει, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τὰς φίλας ἐξήρκεσεν, Xen.

Ἐξαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sufficiens. Ex iisd.

Ἐξαρκάντως, *Adv.* sufficienter, abunde.

Ἔξαρμα, ατος, τό, sublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμόζω, harmonico concentui non sum consonus; (2) avello, disjungo.

Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, pernego; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι πραχθῆναι, Æschin.

Ἐξαρνησάμενος, aor. 1. part. med.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

Ἐξαρνητικὸς, ἡ, όν, inficiandi peritus.

Ἐξαρνος, ς, ὁ ἡ ἡ, qui negat, inficiator.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, & ἐξήρπαξα, & *pass.* ἐξηρπάσθη, ereptus fuerat. Ἐξαρπάσομαί σε τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα, Arist. Eq. 705. Το παιδίον ἐξαιρπάσας μοι φροῦδος ἅπτει τῷ τιτθίῳ, Id. Θεσμ. 698.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio. evulsio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, divinxisti tibi, Ἐξηρτῆσθαι τῶν ἀποβησομένων, Xen.

Ἐξάρτημα, ατος, τό, appendix.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, *Arct.*

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo. *pass.* ἐξηρτισμαι, perfecte instructus. Ὅτε ὃ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5.

Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.

Ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, instructio. Ab

Ἐξαρτύω, adorno, apparo, *perf. pass.* ἐξήρτυται, ἐξηρτυμένος, a. 1. ἐξαρτυθείς, instructus, Παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod.

Ἐξάρυσις. εως, ἡ, exhaustio. Ex

Ἐξαιρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὔτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε βαλὼν Ζαφᾶς, Soph. Phil. 423.

Ἐξαυχῆς, *Adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἐξάρχος, ς, ὁ ἡ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus est. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τῷ ἄγαν αὐθαδίαν; Arist. Θεσμ. 711. Στρόμβῳ τ' αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, Lyc. 251.

Ἔξας, άδος, ἡ, senarius numerus. Ab ἕξ.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.

Ἐξαδενίζω. f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενὴς, *debilis.*

Ἐξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἦν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς, Xen.

Ἐξαστάδιος, ον, sex stadia æquans.

Ἑξάστερον, ς, τό, Pleiades. Ex ἕξ, & ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est. Ex ἕξ, & ἄστρον, *sidus.*

Ἐξαστὶς, αι, flocci extantes in tela, panno, e trama s. subtemine, ap. *Hipp.*

Ἐξάστιχος, ς, ὁ ἡ ἡ, senis constans ordinibus; (2) sex-constans versibus.

Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων, Luc. 9, 29.

Ἐξάστυλος, ς, ὁ ἡ ἡ, sex columnas habens.

Ἐξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Ἐξατιμόω, ῶ, prorsus infamia noto.

Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, exhalationem subduco; ἐξατμιζέσθω, evaporare, exarescere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, Aristot.

Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.

Ἐξάτλω, exsilio, subsilio.

Ἐξαυαίνω, fut. ανῶ, exsicco.

Ἐξαυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, splendens, candens. Ex ἐξ, & αὐγὴ, *splendor.*

Ἐξαύδα, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐξαύδασε. Ab

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ φώτνι', ἐξηυδώμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς πτερυκὰς, ἀδὲν ἐξαυδᾶς Ζοφον, ibid. 1232.

Ἐξαυθαδιάζομαι, arroganter me gero.

Ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημένοι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ lingulæ tibiarum. Ab

Ἔξαυλος, ς, ὁ ἡ ἡ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit. Ex ἐξ, & αὐλὸς, *tibia.*

Ἐξαύξεσις, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ, & αὐτῆς, sc. ὥρας.

Ἐξαυτὶς, *Adv.* continuo, statim.

Ἐξαυτομολέω, ῶ, transfugio.

Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι. Ex ἐξ, & αὐχὴν.

Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γάρ ποτ', ὦ πατεῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870.

Ἐξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, ῶμαι, squalesco, exarescо. Ex ἐξ, & αὐχμος.

Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρίομαι, ῶμαι, adsero ex. Hinc ἐξαφελεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, apud Demosth. quasi ex servitute transdare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, deleo. Ab ἐξ, & ἀφανίζω.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖσ' τῶδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.

Ἐξαφίσαμαι, abscedo, absisto, abducor. Ἐξαφίσαμαι λόγων παλαιῶν, Eur.

Ἐξαφόροι, ων, οἱ, qui seni aliquod onus gestant. Ex ἐξ, & φέρω, *fero.*

Ἐξάφορος, ς, τό, lectica, quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς.

Ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ, & ἀφύω, *haurio.*

Ἑξάχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, qui sex manus habet.

Ἑξαχῆ, *Adv.* sexies, sex modis, in sex partes. Ab ἕξ, *sex.*

Ἑξάχος, *contr.* ἑξάχους, ς, ὁ ἡ ἡ, qui sex congiorum est. Ex ἕξ, & χοῦς, *congius.*

Ἔξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

Ἐξέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐξέβαν, *exierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop* pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω.

Ἐξεγγυάω, ῶ, sponsione, vel fidejussione aliquem ex, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυώμαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.

Ἐξεγείρω, exsuscito, suscito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆ δυνάμεως αὐτοῦ, 1 Cor. 6, 14.

Ἐξεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκγένομαι.

Ἔξέγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξέγρομαι, exsurgo, exorior. Ἐκ τῆ κάρη ἡ τ' μέθης ἐξήγρετο, *Aret.*

Ἐξέγροντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *per Sync.* pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρω.

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὲν, desolatum.

Ἐξεδεχόμην, imperf. ind. med. v. ἐκδέχομαι.

Ἐξεδίκησα, a. 1. ind. act. v. ἐκδικέω.

Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, v. c. porticus; (2) popina.

Ἐξέδριον, ε, τό, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

Ἔξεδρος, ς, ὁ ἡ ἡ, qui in sede & domicilio suo non est, a sede & domicilio absens, remotus, aut expulsus.

Ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξεδοῦμαι, exedet.

Ἔξεεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξέω.

Ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculsi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι.

Ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίβω.

Ἐξέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκτίθημι.

Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐκθόρω.

Ἐξεθρέψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω.

Ἔξες, *exi*, 2. sing. pr. imper. act. pro ἔξι, ab ἐξέω, pro quo in usu est ἔξειμι.

Ἔξες, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐχω.

Ἐξείδέναι, nosse, a themate inusitato; unde & ἐξοιδα, perspectum habeo. Ἐξειδῆσαι, accurate nosse.

Ἐξείδιον, ε, τό, parvus habitus. Dim. ab ἕξις.

Ἐξείης, *Poet.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, fimilis sum; unde ἐξεικασμένος, imagine expressus.

Ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

Ἐξείλησις, ἡ, evolutio.

Ἐξείλκυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξελκύω.

Ἐξειλλω, e possessione ejicio. Ἐάν τις ἐξειλλῃ τινὰ τ' ἐργασίας, Dem.

Ἐξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

Ἔξειμι, exeo, egredior; (2) exibo. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.

Ἐξεῖναι, pr. infin. verbi imperf. ἐξῆν, *licet.*

Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξεινίζω pro ξενίζω.

Ἐξειπεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus sum, &c. item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρησὸν ἐξειπὼν, Arist. Av. 460. Ab ἕξ, & inus. ἔπω.

Ἐξείπω, *dicam, dixerim.* a. 1. conjunct. act.

Ἐξειργασμένος, perf. part. pass. v. ἐξεργάζομαι.

Ἐξειργασμένως, perfectè, absolute.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τὰς συκοφάντας ὁ Δύραξ ἐξείρξετε; Arist. Ach. 831. Ὀφθαλμὸν ὑδεὶς τ' σὸν ἐξείργῃ δόμων, id. Conc. 11.

Ἐξειρύσαι, *extraxisse.* a. 1. inf. act. verbi seq.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξέιρω, exsero. Ἐξαίρειν τὴν γλῶτταν, Arist.

Ἐξειρωνεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

Ἐξεῖς, *qui emisit*, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

Ἔξεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἔξεισι, 3. sing. pr. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεκαύθησαν, *exusti, cremati sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

Ἐξεκέντησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκεντέω.

Ἐξεκόλασα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπτω.

Ἐξεκομιζετο, *efferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐκκομίζω, *effero.*

Ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

Ἐξελάαν, *expellere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐξελάειν, a verbo ἐξελάω.

Ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθάνω.

Ἐξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo perungo & imbuo; (2) in oleum verto. Ἐξελάμ-

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.
Ἐξελάσει, 3. pl. præs. ind. act. v. ἐξελάω.
Ἐξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.
Ἐξελάσεις, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.
Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio.
Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3) expeditio militaris. Ab
Ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Attice* ἐξέλω, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ πατρίδος ἐξελήλαμαι φυγάς, Soph. Oed. Col. 1287.
Ἐξέλασσε, 3. sing. a. 1. *Poët.* pro ἐξέλασε. Ab
Ἐξελάω, ᾶ, unde ἐξελάαν, expellere, per Dialysin ab ἐξελᾶν, idem.
Ἔξελε, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἐξαιρέω.
Ἐξελέγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐκλέγω.
Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) *pass.* ap. *Polyb.* nudare animum. Ἐξελέγξαι πάντας τὰς ἀσεβεῖς, Judæ 15.
Ἐξέλεθ' pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, a verbo ἐξαιρέω.
Ἐξελέξατο, *elegit*, 3. sing. a. sequentis.
Ἐξελέξω, *elegisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. a verbo ἐκλέγω.
Ἐξελεύθ, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.
Ἐξελεύθερικός, ή, όν, libertinus, Ab
Ἐξελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.
Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libero ore loquor, apud Soph.
Ἐξελεύθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.
Ἔξελεύσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
Ἐξελεύσομαι, *egrediar, proditurus sum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι pro ἐξελεύθω.
Ἐξεληλάκεσαν, 3. pl. pluſqu. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐξηλάκεισαν, ab ἐξελαύνω.
Ἐξεληλύθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.
Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Ἐξελθόν, aor. 2. part. act. n. g.
Ἐξέλθω, *exiverim*, a. 2. conjunct. act.
Ἔξελιγμός, οῦ, ὁ, evolutio, explicatio, inprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.
Ἐξελικτέος, α, ὁ, ἡ, ὁν, evolvendus, explicandus. Ab eod.
Ἔξελιξις, εως, ἡ, idem quod ἔξελιγμος & ab eod.
Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. act. v. ἐκλείπω.
Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. Ἐξήλιξας ἐμέ γ' ἐκ πρὶν ἐμῶν, Arist. Nub. 33.
Ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. sing. m. g. part. præs. pass. *Ion.* pro ἐξελκομένης, verbi ἐξέλκω.
Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.
Ἔξελκυσμός, οῦ, ὁ, extractio. Ab
Ἐξέλκύω, abstraho, extraho. Ἐξελκύσαι πλὼ πᾶσιν εἰρεσίης φίλης, Arist. Part. 294.
Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσγανον κωπῆς λαβών, ἐξέλκε κολεοῦ, Eur. Hec. 443. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, Jac. 1, 14.
Ἔξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἐξελκόω.
Ἐξελλιλίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum instituo; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio.
Ἐξελόμιλυ, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμιλυ, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.
Ἔξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔξειλον.
Ἔξελω, *erimam*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω,
Ἐξέμεν, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.
Ἐξέμεν, *servare*, vel *servaturum sive habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἔξειν, ab ἔχω.
Ἐξεμεῖω, ῶ, evomo, reddo vomitione.
Ἐξεμπεδόω, constanter observo & sancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.
Ἐξεμπωλημένος, *venditus*, part. pass. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος.
Ἐξεναίρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, Hesiod. Ἀσπ. 329.
Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occisum armis spolio. Ἐξωδάριξεν ὃν ποτ' αἰχμῷ δόλῳ νέκυς, Lyc 50.
Ἐξενάριξε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐξενέγκατε, *agite, extuleritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω.
Ἐξενεῖκαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἐξενέγκαι.
Ἐξενεχθείς, aor. 1. part. pass.
Ἐξενέπω, *Poet.* edico, eloquor.
Ἐξενεχυριάζω, f. ασω, pigneror; (2) pignora capio.
Ἐξενωσιγμένος, *exportatus*, perf. pass. *Ion.* pro ἐξενωσιγμένος, ab ἐκφέρω.
Ἐξενώχα, *extuli, exportavi*, perf. ind. med.
Ἔξενψα, a. 1. ind. act. v. ἐκνηφω.
Ἐξίνθοις, *exeas*, f. *exiveris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.
Ἐξενισα, a. 1. ind. act. v. ξενίζω.
Ἐξέννυμι, exuo.
Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον.
Ἐξέντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξίημι.
Ἐξεπάδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.
Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito; unde ἐξεπάρη, a. 2. conjunct. 3. sing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρουσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν, Arist. Lys. 626.
Ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπέρθω.
Ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπλω, pro ἐκπέτω, *excido*.
Ἐξεπέτασα, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.
Ἐξεπευχόμαι, glorior.
Ἐξέπιπλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπλω.
Ἐξεπίσαμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπίσαμθ', Dem.
Ἐξεπίσεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.
Ἐξεπισφραγίζω, signo, imprimo signum.
Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex industria, de industria, cum ἐκ vel ἄκων *est* frustra.
Ἐξεπιτιθέω, f. ωσω, *perf.* ἐξεπιωκα, premo, urgeo onere.
Ἐξεπλάγλω, a. 2. ind. pass. v. ἐκπλήττω.
Ἐξεπλάγησαν, 3. plur.
Ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. pass.
Ἐξέπλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.
Ἐξεπόνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.
Ἐξεπορθόοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορθόομαι.
Ἐξεπράθομεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. per *Metath.* pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.
Ἐξέπλη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπλημι.
Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.
Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum est. Ab eod.
Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τὰς νῦν μοι λίθας χαμαίζε πρῶτον ἐξεράσατε, Arist. Ach. 345. Ex ἐξ, & ἔρα, *terra*.
Ἐξεργάζεσθαι, *interficere*, præs. inf. med. v.
Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, absolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. c. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξείργασο, ἐξειργάσθη, ἐξειργάσμενος. Ταῦτα ξυμξυλεύειν δεῖ, ἅπερ πολεμίους, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσῃ, Plat. Hinc
Ἐξεργασθέν, *absolutum*, a. 1. part. pass. n. g.
Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio; (2) Figura rhetorica, qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur.
Ἐξεργασμένος, *factus*, perf. part. pass.
Ἐξεργαστικός, ἡ, όν, industrius, rebus agendis idoneus. Ab eod.
Ἐξερέεινε, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρώτα, ab ἐξερωτάω.
Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.
Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερείπω, everto, prosterno. Ἀυχένας ἐξερεπόντες, Hesiod. Ἀσπ. 174.
Ἐξερείψαι, *prostraverit*, 3. sing. a. 1. opt. act.
Ἐξερέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρώτων, ab ἐξερέομαι.
Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum est; (2) ostium fluminis. Ab
Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, de fluminibus, quo se effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξέρυγον. Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγῃ γνάθων, Lyc. 474. Ἐξερεύγουσι πυτὰ, id, 725.
Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor, 1 Pet. 1, 10. Hinc
Ἐξερεύνησις, ἡ, perscrutatio, investigatio.
Ἐξερευνητής, οῦ, ὁ, perscrutator, indagator.
Ἐξερευνητικός, ἡ, όν, ad investigandum acutus.
Ἐξέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.* Ab ἐξερεύγω.
Ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξερῶ; ἐξερέω, & ἐξερέομαι, perquiro. Ex ἐξ, & inus. ἔιρω, *dico*.
Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, vasto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζειν, Plat.
Ἐξερινάζω, caprifico.
Ἐξεριστής, οῦ, ὁ, litigator, contentiosus.
Ἐξεριπόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.
Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
Ἐξερόμαι, interrogo; unde ἐξείρετο καὶ ἐξήρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἐρέω, *dico*.
Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.
Ἐξερρύη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἐκρήσσω.
Ἐξέρρω. Hinc ἐξερρώς, abi in malam rem.
Ἐξέρρωσις, ἡ, pro ἐξέρρευσις, effluxio, evacuatio.
Ἐξερυθριάω, rubefio.
Ἐξέρυθρος, ἡ, ὁ, ἡ, valde ruber.
Ἐξέρυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξερύω.
Ἐξερύσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.
Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσας, Hesiod. Ἔργ. 624.
Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήρχοντο ἐκ καθ' εἷς, Joann. 8, 9.
Ἐξερωτάω, interrogo.
Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado*.
Ἐξεσθίω, exedo, erodo.
Ἔξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego*.
Ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.
Ἐξεσκλήκα, perf. ind. act. v. ἐσκλέω.
Ἐξέσμαν, *extergebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω.
Ἐξέσπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.
Ἐξέσυτο, *eruperat*, 3. sing. pluſq. perf. pass. per *Metath.* pro ἐξεσέσυτο, ab ἐκσύω, vel ἐκσθύω.
Ἐξέσῃ, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσεσῃ, a verbo imperf. ἔξεσι.
Ἐξέσω, a. 2. ind. act. v. ἐξίσημι.
Ἔξεσι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. Ab ἐξ, & εἰμὶ, *sum*.
Ἐξέστραμμαι, perf. ind. pass. v. ἐκστρέφω.
Ἐξέστραμμένως, *Adv.* e transverso; (2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.
Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) æstimo; (3) comparo, contendo; (4) recenseo, enumero; (5) adnumero; (6) *in pass. dicitur de eo inprimis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus. Πάσας δ' εἰδέας (τῷ εὖ λεγεῖν) ἐξήτασεν, Arist. Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε μοι τὸ παιδίον, Matt. 2, 8.
Ἐξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.
Ἐξετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐκτανύω.
Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.
Ἐξετάσατε, *exquirite*, 2. pl. a. 1. imper. act.
Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen; (2) quæstio, criminis inquisitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recensio, lustratio; (6) specimen & documentum industriæ.

Ἐξεταστὸς, ὁ, inquisitio; (2) disceptio.
Ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ, examinator, inquisitor.
Ἐξεταστικὸς, ἡ, ὸν, qui multus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.
Ἐξεταστικῶς, *Adv.* accurate, exquisite.
Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.
Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσν, a verbo ἐκτελέω.
Ἐξετελέσθην, *perfectus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἐξετέλεσε, *perfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσε.
Ἐξετιροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero.
Ἐξέτης, ες, ὁ, sexennis. Ex ἑξ, & ἔτ-ος.
Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.
Ἑξέτις, ιδ-ος, sex annos nata.
Ἐξετμήθλι, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτέμνω.
Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκτρέπομαι.
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.
Ἐξετύφλε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.
Ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
Ἐξεύλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.
Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo; (2) felicem reddo.
Ἐξεύμβριζω, fut. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξευνεχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
Ἐξευπορέω, ῶ, f. ήσω, suppetit mihi; (2) suggero, suppedito; (3) consequor, comparo mihi. Ταῦτα ὃ πάντα δύναι] πᾶσιν ἐπικαιρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, Plat.
Ἐξεύρεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐξευρίσκω.
Ἐξευρεόντων, gen. pl. perf. part. act.
Ἐξεύρημα, ατ-ος, τὸ, solers inventum.
Ἐξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiscor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλ-ος ὀλγ-ον ἐξεύρει ποτὲ, pariat. Soph. Trach. 25. Πῶ ἀ ἄνδρα τῶτον ἐξευρήσομεν; Arist. Eq. 145. Τῶτ', ὦ γαθ', ἐξεύρητον κ] Ζοφώτατα, id. Av. 1149.
Ἐξευριτικὸς, ἡ, ὸν, solers, ad inveniendum acutus.
Ἐξεύροντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελές; (2) tenue reddo, facio.
Ἐξευτελισμὸς, ὁ, contemtus.
Ἐξευτερπίζω, f. ίσω, paro, apparo, instruo.
Ἐξεύχομαι, glorior.
Ἐξεφαάνθλι, a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐξεφανθλι.
Ἐξέφανεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.
Ἐξέφερεν, 3 pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξέφηβ-ος, ε, ὁ κ] ἡ, qui pubertatem excessit.
Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφέεμαι, mando.
Ἐξεφρεόμφν, 1. pl. præs. ind. act. v. ἐκφρέω pro ἐκφέρω.
[Ἐξεχέφρ-υχ-ος, ε, ὁ κ] ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω, & βρόχ-ος.
Ἐξεχίγλετος, ὁ κ] ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.
Ἐξεχὴς, ές, ὁ κ] ἡ, eminens, prominens. Ab ἐξέχω.
Ἐξέχρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v ἐκχράω.
Ἐξεχύθλι, a. 1. ind. pass. verbi ἐκχύω.
Ἐξέχω, emineo, exsto. Πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Dem.
Ἐξέψυξα, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.
Ἐξέψω, excoquo.
Ἐξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξῶσαν, a verbo ἐξωθέω.
Ἐξήβ-ος, ε, ὁ κ] ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥβα.
Ἐξήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξάγω.
Ἐξηγγείλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγγέλλω.
Ἐξηγειρεν, a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.
Ἐξηγεέω, *dux esto*. 3. sing. imperat. med. contr. pro ἐξηγεέσθω, ab ἐξηγέομαι.
Ἐξηγέομαι, ῆμαι, dux sum, præsum; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res sacras, leges; (3) censeo, differo; (4) administro; (5) educo, diduco; (6) perficio. Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτὶκ' ἐξηγήσομαι, Soph. Oed. Col. 1515.
Ἐξηγέρθλι, a. 1. ind. pass. v. ἐξεγείρω.
Ἐξήγημα, ατ-ος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) sequester, transactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii & sacrorum interpres, omninoque juris divini & humani, qui consulitur de istis rebus. Ab eod. Hinc
Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, enarrativus, interpretandi, narrandi peritus. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
Ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγοράζω.
Ἐξηγορία, ἡ, tripudium, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξηγόρμθ-ος, pr. part. med. v. ἐξηγέομαι.
Ἐξήεσαν, *egressi erant*, 3. pl. plusq. ind. med. *Att.* pro ἐξήεισαν, a verbo ἔξειμι.
Ἐξήκειν, *exire*, præs. inf. act. verbi ἐξήκω.
Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Ab ἑξ.
Ἐξηκοντατὴς, έτ-ος, ὁ κ] ἡ, sexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτ-ος, *annus*.
Ἐξηκοντάκις, sexagies.
Ἐξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta quinque.
Ἐξηκοντάπηχυς, ὁ κ] ἡ, sexaginta cubitos æquans.
Ἐξηκονταστάδιος, ον, sexaginta stadia explens.
Ἐξηκοντατέσσαρες, οἱ κ] αἱ, sexaginta quatuor.
Ἐξηκονταετὴς, ες, sexaginta annos natus.
Ἐξηκοστᾶιος, qui sexagesimo die venit, agit aliquid.
Ἐξηκοστὸς, ἡ, ὸν, sexagesimus. Ab ἑξ, *sex*.
Ἐξηκριβωμθ-ως, *Adv.* diligentissime, ad amussim. Ex ἐξ, & ἀκριβόω.
Ἐξήκω, discedo; (2) prætereo; (3) egressus sum. Ὁ ὃ χρόν-ος ἐξήκ], Xen.
Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.
Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio*.
Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.
Ἐξήλθετε, 2 pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.
Ἐξήλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξῆλυθον.
Ἐξηλιάζω, f. άσω, sole aduro, soli expono; (2) suspendo sub dio. Ex ἐξ, & ἥλι-ος.
Ἐξηλίασα, a. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.
Ἐξηλλαγμέν-ως, perf. part. pass. verbi ἐξαλλάττω.
Ἐξηλλαγμένως, perverse, abhorrenti modo.
Ἔξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
Ἐξῆμαρ, *Adv.* per sex dies.
Ἐξημαρτημθ-ως, *Adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξημαρτημθ-ος, quod est ab ἐξαμαρτάνω, *pecco*.
Ἐξημερόω, ῶ, mansuefacio. Hinc
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.
Ἐξήμεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξεμέω.
Ἐξημοιθ-ος, ὴ, ὸν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.
Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξηνί-ος, ε, ὁ κ] ἡ, effrenis. Ex ἐξ, & ἡνία, *frenum*.
Ἐξήπαφε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω.
Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio falsis verbis.
Ἐξηπείρόω, aggeranda terra continens solum facio.
Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.
Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. ind. pass. v. ἐξαπλόω.
Ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.
Ἐξήραμαι, perf. ind. pass. verbi ξηραίνω.
Ἐξήρανα, *arefeci*, aor. 1. ind. act.
Ἐξηράνθλι, a. 1. ind. pass.
Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.
Ἐξήρετο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐξέρομαι.
Ἐξηρθύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐξερθύνάω.
Ἐξήρης, ες-ος, ἡ, sc. ναῦς, navis sex ordinum hexeres. Ex ἑξ, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἐξηρτισμέν-ος, perf. part. pass. v. ἐξαρτίζω.
Ἐξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi ἐξαρτύω.
Ἐξῆρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.
Ἐξηρώησε, *cum impetu latus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερωέω.
Ἔξῆ-Σ, *Adv.* deinceps, consequenter, ordine, serie perpetua.
Ἐξήταξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξητόζω, *examino*.
Ἐξητριάζω, f. άσω, fumendum hinc esse, ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λεπτῷ ὑφάσματ-ος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἤτριον, *linteum*.
Ἐξηντλόμαι, οῦμαι, vincor.
Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, personо. Ἀφ' ὑμῶν γὰ ἐξήχη] ὁ λόγ-ος τῦ Κυρίυ, 1 Thess. 1, 8.
Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, sano.
Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vendico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ, & ἴδι-ος.
Ἐξιδιασμὸς, οῦ, ὁ, usurpatio. A præc.
Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιάσω, a. 1. med. peculiarem tibi feci, & privatim familiarem.
Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.
Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio.
Ἐξιδίω, f. ίσω, exsudo; (2) alvum exonero.
Ἐξιδρόω, ῶ, fut. ώσω, idem.
Ἐξιδρύω, depono, colloco.
Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.
Ἐξιέναι, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐξέναι. Ab
Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξέμεν, emittere, *Poëtice*; ἐξιᾶσιν, emittunt.
Ἐξιθύνω, rego, dirigo. Ὥστε σάθμη δίφρυ νήϊον ἐξιθύνῃ, Il. 15, 410.
Ἐξικέσθαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθλω, ab ἐξικνέομαι.
Ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, 3. sing. a. 2. ind. med.
Ἐξικετθύω, f. θύσω, supplico.
Ἐξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exsugo; (2) excoquo; (3) exhalo.
Ἐξικνέεσθ, pr. inf. med. contr. pro ἐξικνέεσθαι. Ab
Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) assequor, v. c. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκος, Il. 8, 439.
Ἐξικόμην, *perveni*, a. 2. indicat. med.
Ἐξίκω, evenio.
Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάσκομαι.
Ἐξίλασμα, ατ-ος, τὸ, placamen. Ab eod.
Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio. expiatio.
Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.
Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula iræ divinæ.
Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo.
Ἐξιλέωμα, τὸ, (non ἐξιλέωσμα) placamen.
Ἐξίλλειν, ejicere, arcere, interficere.
Ἐξίμβαι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι, ab ἔξειμι.
Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξινωμέν-ος, purgatus. Ab *Inus.*
Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἔξειμι.
Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.
Ἔξιππ-ος, ε, ὁ κ] ἡ, sex equis junctus, *Epith.* currus.
Ἐξίπταμαι, evolo.
Ἐξιπωτικὸς, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.
Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, perinde. Ex ἐξ & ἴσ-ος.

Ἐξισοῦ

Ἐξίσου, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἐξισονομέω, parem portionem capio, par sum aliis, unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio χησίῳ.
Ἔξισος, ον, æqualis, par.
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu æquatio bonorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος.
Ἐξισῶσθαι, *adæquari*, præs. inf. pass. verbi
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τὰς πολίτας, Arist. Ran. 706.
Ἐξισάω, vel ἐξισόω, vel
Ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno; (2) percello, stupefacio; (3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo.
Ἐξιστορεῖν, exquirere, sciscitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βέλθμάτων, Eur. Hec. 733.
Ἐξ.χιος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum, cujus articulus vel nodus eminentior est.
Ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. v.
Ἐξισχύω, f. ύσω, possum, valeo, Ephes. 3, 14.
Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.
Ἔξισασις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.
Ἐξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in Jure vet. dicitur, expendens census & æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.
Ἐξιτηλ, ος, ὁ ἡ ἤ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἔξειμι, *exeo*. Unde
Ἐξιτήριος, ος, ὁ ἡ ἤ, ad discessum pertinens.
Ἐξίτης, ου, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui & Cous dicitur. Ab ἕξ.
Ἐξιτητέον, exeundum est, prodeundum est.
Ἐξιτὸν, exeundum. Ab ἔξειμι.
Ἐξιχνευτὴς, οῦ, ὁ, investigator, speculator.
Ἐξιχνόω, f. ώσω, idem quod simplex.
Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc
Ἐξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, investigatio, indagatio.
Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, investigo, quæro per vestigia. Ex ἐξ, ἴχνος, & σκοπέω.
Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, humorem serosum aut taniem exprimo. Ex ἐξ, & ἰχώρ.
Ἐξογκέω, ῶ, idem quod.
Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκων τάφῳ, Eur. Or. 386. Hinc
Ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.
Ἐξόγκωσις, ἡ, idem.
Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.
Ἔξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.
Ἐξοδέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.
Ἔξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio, excursio. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἐξοδία.
Ἐξοδιασμὸς, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.
Ἐξοδικὸς, ἡ, ὸν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter.
Ἐξόδιον, ου, τὸ, exodium, sive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum in Vet. Testamento quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto.
Ἐξόδιος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἐξοδικός.
Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδυνάω, torqueo.
Ἔξοζος, ον, oleo, redoleo.
Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοιδίω, ῶ, f. ήσω, extumesco.
Ἐξοιδίσκω, tumefacio. Ab ἐξοιδέω.
Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, ώμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex
Ἐξοικέω, ῶ, fut. ήσω, domicilio & sedibus meis exeo, emigro. Ab ἐξοικος. Hinc
Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus.
Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*
Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Pass.* migro, emigro. Καὶ Ἄλμνον ἄρδλω ἀρσίναν ἐξώκισαν, Eur. Hec. 876. Φρῆδοι γὰρ εἰσιν (οἱ θεοὶ) ἐξοικισμένοι, Arist. Pace, 197. Hinc
Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.
Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐξοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter.
Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.
Ἔξοικος, ος, ὁ ἡ ἤ, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.
Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.
Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino.
Ἔξοινία, ἡ, idem.
Ἔξοινος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ, & οἶνος, *vinum*.
Ἐξοινόω, vino inebrio.
Ἐξοισις, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξοιστράω, ῶ, œstro exagitor, furore perculsus sum, furo.
Ἐξοιστρέω, ῶ, demento, & *Active*, œstro exagito, unde *Pass.* ἐξοιστρῶμαι, œstro exagitor.
Ἐξοιχνεδσιν, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνοῦσιν, ab
Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐξοίχομαι, idem. Ἦ ἐς Ἀθήναις ἐξοίχεται, Il. 6, 379.
Ἐξοιωνίζομαι, ominor.
Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξόκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a portu, a recta via, *dicitur & tropice in partem malam* incido sc. in aliquod vitium, malum.
Ἐξολέσειε, *perdat*. 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλυμι.
Ἐξολέσαμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, prorsus negligo & contemno.
Ἐξολισθαίνω, &
Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διακόλακας, Arist. Eq. 489. Πῶς ἐξολισθεῖν πάλιν ὧν δυνήσει; id. Pace, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολισθῇ ἡμᾶς ὁ κίνδυνος, animo excidat, id. Conc. 286.
Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.
Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξόλεσω, prorsus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν, Perf ἐξολώλεκα. part. ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσειε. Εἰθέ με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ ἢ βάρβαρον ἐξολέσειεν. Arist. Θεσμ. 1060.
Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies.
Ἐξολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, vastator, deletor.
Ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, perniciosus. Ab
Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo; extermino. Ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ, Act. 3, 23. Ex ἐξ & ὄλεθρος.
Ἐξολολύζω, fut. ύξω, exululo, ululatus edo.
Ἐξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act.
Ἐξομαλίζω, fut. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.
Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.
Ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.
Ἐξομηρόσυσις, εως, ἡ, postulatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides, vel obstringendi aliquem tanquam obsidibus datis. Ab
Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emercor & adsequor.

Ἐξομιλέω, ῶ, consuetudinem habeo.
Ἐξόμιλος, ος, ὁ ἡ ἤ, alienus, abhorrens a consuetudine. Ex ἐξ, & ὁμιλος.
Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes ex oculis abstergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλῶ ἐξομμάτωται, Arist. Plut. 364. Ex ἐξ, & ὄμμα, *oculus*. Hinc
Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2) absersio sordium, quæ in oculis sunt.
Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνομαι, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 1. ἐξομόσατο, ἐξομόμαι, f. 2.
Ἐξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.
Ἐξομοιόω, ῶ, similem efficio, adsimilo.
Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua simulacrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.
Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομολογοῦμαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.
Ἐξομολογήσηται, 3. sing. a. 1. conj. med.
Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.
Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο.
Ἐξόμοιξις, εως, ἡ, impressio.
Ἐξόμφαλος, ος, ὁ ἡ ἤ, cui prominet seu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλός.
Ἐξὸν, *licitum, cum liceat*, præs. part. n. g. vs ἔξεστι.
Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso. Hinc
Ἐξονείδισμος, οῦ, ὁ, exprobratio, irrisio.
Ἐξονειδιστικὸς, ἡ, όν, ad irridendum pronus, irrisor.
Ἐξονειραγμὸς, οῦ, ὁ, seminis in somno emissio.
Ἐξονειρωτικὸς, ἡ, όν, cui semen per somnium effluit. Ab
Ἐξονειρόω, idem quod
Ἐξονειρατίω, f. ξω, semen in somno emitto.
Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.
Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονόμηνε, a. 1. conj. 2. s.
Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim.
Ἐξονυχίζω, fut. ίσω, ungues exscindo seu eximo; (2) ungues præcido, seu reseco; (3) exarmo; (4) exquisite expendo, & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ.
Ἐξοξυόω, fut. ώσω, acidum reddo. Unde
Ἐξοξώομαι, *acesco*.
Ἐξοπάζω, præbeo, largior.
Ἐξωπίζω, succum exprimo. Ab ὀπὸς.
Ἐξόπιθεν, *Poët.* pro ἐξόπισθεν.
Ἐξοπισθεν, *Adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, posterior.
Ἐξόπισω, *Adv.* retro; (2) in postremum, postea.
Ἐξόπλιζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένη Σφῦρα, App.
Ἐξοπλισία, ας, ἡ, quum aliquis se instruit armis, quum aliquis armis instruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus.
Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξοπλισμὸς, οῦ, ὁ, instructio, qua armis aliquem instruimus. Ab eod.
Ἔξοπλος, ος, ὁ ἡ ἤ, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ, & ὅπλα, *arma*.
Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, exoquo, asso.
Ἔξοπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, inassatus, assus.
Ἐξοράω, perspicio.
Ἐξορκίζω, ad sacra fusc pienda præparo, ad sacrorum cultum expio & idoneum reddo. Ἰδοὺς τοὺς ἐξορκίζοντα τὸν ψυχὸν χρῶντα, Aristot.
Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.
Ἐξορθιάζω, subiata voce clamo.
Ἐξόρθιος, ος, rectus, erectus, ap. *Sch. Arati.*
Ἔξορθος, idem.
Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) instauro, corrigo. Τὸν ἐξόρθωσε βίον, Soph. Ant. 33.
Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exsilium.
Ἐξορίζω, extermino, exsilio, mulcto. Ab

Ἔξορος

Ἐξίριος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui extra terminos eſt; (2) exſul. Ex ἐξ, & ὅριος, *terminus.*

Ἐξορισμὸς, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

Ἔξορις, ος, ὁ ἡ ὁ, extorris, exſul. Ab eod.

Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Matt. 26, 63,

Ἐξορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

Ἐξορκιστὴς, οῦ, ὁ, exorciſta, adjurator.

Ἐξορκιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.

Ἔξορκος, ος, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκεῖν, pr. inf. act. pro ἐξορκόειν. Ab

Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obſtringo. Hinc

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in paſſ. & med.* erumpo, proficiſcor, egredior; quo ſenſu & in act. *reperitur.* Ἐξορμᾶν ναῦν, Thuc. οἴκοθεν, Xen. Πρώτιστα μὲν χρὴ νέον ἐξορμᾶν πόδα, Ariſt. Θεσμ. 666.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, enavigo, ſolvo.

Ἔξορμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio, cohortatio.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) ſede ſua moveo, *in paſſ.* luxari.

Ἔξορμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui e ſtatione ſolvit.

Ἐξορυβέω, concito, incito.

Ἔξορος, ος, ὁ ἡ ὁ, exſul, exterminatus. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus.*

Ἐξόροφος, ον, ſex tabulata habens.

Ἐξορύσσω, exſilio, proſilio. Πάριδος ὃ θοὸς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν, Il. 3, 325.

Ἐξορρίζω, ſerum lactis excolo, ſerum e caſeo exprimo. Ex ἐξ, & ὀρρός.

Ἐξορρᾶσθαι, in ſerum vertor.

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15. Ex ἐξ, & ὀρύσσω.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exſulto; (2) illudo; (3) enuntio, effutio.

Ἐξορῶ, excito. Unde ἐξῶρτο, apud Apollon.

Ἐξόσδεις, *oles*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξυζεις, a verbo ἐξόζω.

Ἐξοστόω, ῶ, ſanctum reddo; (2) excipio.

Ἐξοσίζω, fut. ίσω, exoſſo, oſſa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀσέον, *os.*

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, teſtularum ſuffragiis in exſilium mitto; (2) in exſilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ex ἐξ, & ὄστρακον, *teſta.* Hinc

Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, exoſtraciſmus, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia fiebat; (2) exſilium.

Ἔξόστασις, ἡ, oſſis prominentia, *impr.* circa tempora.

Ἐξότε, *Av.* ex quo tempore.

Ἐξότου, *Adv.* idem. Pro ἐξ ὅτου pro ἐξ οὗ τινος.

Ἐξοτρύνω, exhortor, exſtimulo.

Ἐξουδενέω, nihil facio, contemno, ſperno. Hinc

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus.

Ἐξουδενητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Ἐξουδενοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro ἐξουδενόοντας, ab

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno, pro nihilo habeo. Ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 Sam. 6. 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ, Marc. 9, 12. Hinc

Ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor. Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσι, Prov. 1, 7. Λίθον ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ ὑμῶν, Act. 4, 11. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nemo, nullus.* Hinc

Ἐξούθενημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nullus.*

Ἔξόλη, ejectio.

Ἐξόλης δίκη, nomen actionis, adverſus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus ſis; (3) adverſus eos qui judicatum non ſolvunt. Ab ἐξίλλω.

Ἔξοπρα, in anguſtum coacta. Ab ἔρος.

Ἐξοραγία, ἡ, extremum agmen.

Ἐξορέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.

Ἐξόριος, *Adv.* ſecundis ventis, feliciter. Ex ἐξ, & ὄρια, *ventus ſecundus.*

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) poteſtas, jus; (4) magiſtratus, facultas. Ab ἔξεστι, *licet.* Hinc

Ἐξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 Cor. 7, 4. ἐξουσιαδήσομαι, 6, 12.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. Ab ἐξουσιάζω.

Ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ ſe ferens. Ab eod.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum poteſtate, imperioſe; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius.

Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyſſ. 15, 18, ἐξοφέλλει ἔεδνα.

Ἐξοφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui oculis eſt prominentibus, cui oculi exſtant.

Ἐξοφρύσομαι, οῦμαι, ſupercilium tollo, ſeu adlevo, unde ἐξοφρυωμένος, ſupercilioſus.

Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεία, ἡ, emiſſarium, emiſſio, deductio aquæ per foſſam, canalem, &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, ſive excreſcentia in corpore; (3) excellentia, præſtantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. Ab

Ἔξοχος, ος, ὁ ἡ ὁ, eminens, præeminens; (2) excellens, præſtans. Ab ἐξέχω.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie.

Ἐξυβρίζω, fut. ίσω, injuriam facio per inſolentiam; (2) præ inſolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor poteſtate, &c. (3) inſolenter me gero; (4) extra alveum crumpo; (5) nimia ſoli ubertate laſcivio. Ἐξυβρίσαι δύτυχὲν ᾧ, Xen. εἴς τινα, Luc. Hinc

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, inſolentia in quocunque genere; (2) luxuria ſegetum.

Ἐξυγιάζω, et

Ἐξυγιαίνω, ſano, ſanitati reſtituo.

Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμός.

Ἔξυγρος, ος, ὁ ἡ ὁ, prorſus humidus ſeu aqueus.

Ἐξυδατόω, ῶ, f. ώσω, in aqueam naturam converto, in aquam reſolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ, *aqua.*

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel reſolvo. Unde Paſſ. ἐξυδατοῦμαι, acquieſcit. Hinc

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in ſubſtantiam aqueam converſio.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.

Ἐξυδραπιάω, ῶ, hydrope corripior.

Ἐξυλακίζω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον, Lyc. 764.

Ἐξυμβίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμὴν. Hinc

Ἐξυμβιστὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in diſſectione membranæ ſeparantur.

Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis proſequor, celebro.

Ἐξυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ξυνῆκα, a ξυνίημι.

Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare.

Ἔξυπαλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.

Ἐξυπεπεῖν, monere, jubere.

Ἐξυπερθε, *Adv.* ſupra, ſuperne.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, ούμαι, miniſtro, inſervio, odedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, Joann. 11, 11.

Ἐξυπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui e ſomno excitat. Ab

Ἔξυπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui e ſomno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ, & ὕπνος.

Ἐξυπλιάζω, fut. άσω, idem quod ſimplex ὑπλιάζω, ſupinus ſum, ſupinor; (2) negligens ſum. Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκης βίαν, Δίς τ' ὦ τελυτῇ τ' ἄνομ' ἐπαλάλεμεν, Æſchyl contra Theb. 583. ubi Scholiaſt. ἐξυπλιάζων, ἀναπλώσαντα, ἐτυμολογῶν. Ἐυδατέρμων — Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.

Ἐξύρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ξυράω.

Ἐξύρημαι, *raſus ſum*, perfect. ind. paſſ.

Ἐξύρησαν, *raſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo abſolvo; (2) compono, ſtruo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc

Ἔξύφασμα, τὸ, tela.

Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab ἐξυφαίνω.

Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.

Ἔξω, *Adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) abſque, ſine. Hinc ἔξω, ſc. ὤν, externus, peregrinus, item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus.*

Ἔξω, *habebo*, fut. 1. indic. act. verbi ἔχω.

Ἐξώδυνα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinſecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) ſedibus expello & extermino. Unde ἐξέασα, a. 1. & ἔξασα, inf. ἐξᾶσαι, a. 1. Paſſ. ἐξαθλιῶαι. Ὅς μ' ἐξέωσε, καπεσύλησεν ἀστράς, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθονδὰν ἐξᾶσαι γλαίας ὀδύναν, exprimere, Id. 1132. Ἐξᾶσαι τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Hinc

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulſio, ejectio.

Ἐξωκεανιδῶαι, in oceanum egredior. Ex ἐξ, & ὠκεανὸς, *oceanus.* Hinc

Ἐξωκεανισμὸς, οῦ, ὁ, egreſſio in oceanum.

Ἐξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.

Ἐξώκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui foris cubat, emanſor; (2) exocœtus, piſcis quidam. Ex ἔξω, & κοίτη, *cubile.*

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium. Ab

Ἐξώλης, ες, ὁ ἡ ὁ, perditus, deploratus; (2) perniciosus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.

Ἐξωλέκειν, pluſq. ind. act. v. ἐξόλλυμι.

Ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. v. ἐξολισθέω.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veſte exſertum habet. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίδιος, α, ον, ὁ ἡ ὁ, ſuperhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab

Ἐξωμιδοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ὁ, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, & ποιέω, *facio.*

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero teuus nudo. Ὁμῶς χειροτονητέον ἐξωμισάσαις ἢ ἔτερα βραχίονα, Ariſt. Conc. 267. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & ſubſtricta tunica circa humeros definens, ſ. tunica ſervilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab

Ἔξωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui humeros exſertos habet; (2) expeditus; (3) *Subſt.* idem quod ἐξωμὶς. Ex ἐξ, & ὦμος, *humerus.*

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio ſive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, redimo. Χρημάτων ἐξωνοῦντο τὰς ξυνελκυμένας, Ariſtot.

Ἔξωνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξανέομαι.

Ἐξώπισθος, ος, ὁ ἡ ὁ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ, & ὤψ, *oculus.*

Ἐξώπλισε, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.

Ἐξώπρικα ων, parapherna, dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. Ex ἔξω, & προῖξ, *dos.*

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἐξάργισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐξοργίζω.

Ἐξάργιζον, imperf. ind. act. v. ἐξορκίζω.

Ἐξωρμήθω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξορμάομαι.

Ἔξωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, intempeſtivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam exceſſit; qui conſenuit. Ex ἐξ, & ὥρα.

Ἐξῶρτο,

Ἐξῶρτο, 3. s. pluſq. ind. paſſ. v. ἐξόρω.
Ἐξῶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐξωθέω.
Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.
Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab ἐξωθέω.
Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.
Ἐξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod. Unde
Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua impulſu converſa oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur.
Ἐξωστρακισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξοστρακίζω.
Ἐξώτατος, vide ἔξω.
Ἐξωτάτω, *Adv.* extime. Ab ἐξώτατος, quod eſt Superlat. ab ἔξω.
Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus; (2) trivialis. Ab
Ἐξώτερος, vide ἔξω.
Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exterius. Ab eod.
Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.
Ἐξόχροντο, 3. pl. imp ind. med. v. ἐξοίχομαι.
Ἐξωχρὸς, valde pallidus.
Ἔοι, 3. ſ. pr. opt. act. *Poet.* pro εἴη, ab εἰμὶ.
Ἑοῖ *ipſi ſibi*, dat. ſing. *Poët.* pro οἱ, ab ὅς.
Ἑοιγμὸν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἑοίκαμεν.
Ἔοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.
Ἔοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ab εἴκω.
Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ᾠκείσαν.
Ἐοικότα, acc. ſ. perf. part. med.
Ἐοικότας, *Adv.* ſimiliter; (2) convenienter; (3) recte, jure, merito; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, conveniens, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω.
Ἐοικὼς, *ſimilis*, nom. ſ. part. v. εἴκω.
Ἔοιμι, *immittorem*, præſ. opt. act. verbi. ἵημι.
Ἑοῖο, *ſui*. gen. ſing. *Ion.* pro ἕθεν, ab ὅς.
Ἔοικα, præſ. part. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσα, ab εἰμί.
Ἑοῖσι, *ſuis*, dat. plur. *Ion.* pro ἑοῖς, ab ὅς.
Ἔολπα, perf. ind. med. *Att.* ſeu *Ion.* pro ὤλπα, ab ὄλπω.
Ἔον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐὸν, præſ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.
Ἔοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὤργα, a verbo inuſ. ἔργω.
Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* & *Boeot.* pro ἐόργασι.
Ἐοργῇ, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐώργῃ.
Ἔόρυν, νος, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐορυνῆσαι, cochleari agitare, & ἐορυγίζεσθαι, cochleari agitari, Lexic. Græc.
Ἑορτάζω, feſtum celebro. Ἑορτάσετε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 31. Ab ἑορτὴ. Hinc
Ἑορτάσιμος, ἁ, ὁ ἡ, ἡ, ſolennis, feſtus.
Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, feſtivitas. Ab eod.
Ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ, feriæ. Ab eod.
Ἑορτασικὸς, ἡ, ὸν, ſolennis. Ab eod.
Ἑορτασίον, feriandum eſt. Ab eod.
ΕΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.
Ἑόρτιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ad feſtum pertinens; (2) ſolennis. Ab ἑορτὴ.
Ἑορτολόγιον, ου τὸ, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia conſignata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγος, *fermo, recenſio.*
Ἑορτώδης, ες, feſtivus, ſolennis.
Ἑός, ἑὴ, ἑόν, ſuus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ perſonæ*; (3) tuus, *cum verbis ſecundæ perſonæ*; (3) veſter, *cum pluralibus & verbis ſecundæ perſonæ.* Ab ἕ, *ſe.*
Ἑᾶσα, præſ. part. act. *Ion.* pro ἑᾶσα, ab εἰμί.
Ἐπαγαγεῖν, 2. z. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.
Ἐπαγαίομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.
Ἐπαγάλλεο, *exſulta*, 2. ſing. præſ. imperfect. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, ab
Ἐπαγάλλομαι, exſulto; (2) ſuperbio.
Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.
Ἐπαγανάκτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.
Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.
Ἐπαγγελία, ἡ, denunciatio; (2) promiſſio; (3) genius quoddam accuſationis. Ab
Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. c. ὑπατείαν, conſulatum peto. Hinc ἐπηγγελάμην, a. 1. Ἦν (ζαλὼ αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, Tit. 1, 2.
Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, a. 1. ἐπηγγελμένον, perf. part.
Ἐπαγγέλλουτι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλωσι.
Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, Dem. πρὸς τὸς θεσμοθέτας, id. Hinc
Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio.
Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.
Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promiſſionem.
Ἐπάγειν, præſ. inf. act. v. ἐπάγω.
Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il. 1, 126.
Ἐπάγδσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.
Ἐπάγλω, a. 2. ind. paſſ. v. ἐπήγνυμι.
Ἐπαγινέειν, adducere, admovere, Herodot.
Ἐπαγλαΐζομαι, exſulto ob, inſolentius me effero, Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαιεῖδζ, *in futuro*, *Att.* pro ἐπαγλαίσεδζ.
Ἐπαγμὸς, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.
Ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.
Ἐπάγριος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, agreſtis, ferox.
Ἐπαγριόω, ῶ, f. άσω, agreſtem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.
Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
Ἐπάγω, induco, infero, inveho; *item paſſ.* invehor, impetum faeio; (2) infligo, infero; (3) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arceſſo; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito teſtem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βέλεδε ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, Act. 5, 28. Hinc
Ἐπαγωγὸς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, Polluci.
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) illecebræ; (6) ordinum ſeries; (7) criminatio, accuſatio; (8) ſociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur. (n. 5. & 8. ex ἐπάγομαι.) Ex ἐπάγω.
Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium.
Ἐπαγωγὸς, ὸν, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus.
Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεδζ τῇ πίστει, Judæ 3.
Ἐπαγώνιος, ον, defenſor.
Ἐπάδω, *Poët.* ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικὸν, Arift. Conc. 1147.
Ἐπαείρας, a. 1. part. act.
Ἐπαείρουτι, *Dor.* pro ἐπαείρωσι, ab
Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.
Ἔπαθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*
Ἔπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.
Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29.
Ἐπαιάζω, illacrimor.
Ἐπαϊδλω, *Adv.* cum impetu, impetuoſe; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & αἴσσω.
Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ, & αἰγὶς, *procella.*
Ἐπαιδέομαι, ημαι, erubeſco. Hinc ἐπαιδεδδεὶς, ἐπαιδεδδήσομαι. Ex ἐπὶ, & αἰδὰς.
Ἐπαιδόλδλω, a. 1. ind. paſſ. v. παιδόλδλω.
Ἐπαικλα, & ἐπάϊκλα, ων, τὰ, bellaria, cæna ſecunda; vox *Dorica.* Ex ἐπὶ, & αἶκλον, *cibus, cæna*, pro quo etiam αἴκνον, & hinc ἐπαίκνια, dicitur.
Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* ἐπαινέῑ, ab ἐπαινέω.
Ἐπαινέουτε, *Dor.* pro ἐπαινέωσι.
Ἐπαινέσαι, *laudaſſe*, a. 1. inf. act.
Ἐπαινέσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι.
Ἐπαινίσειε, *Poët.* pro ἐπαινέσειε.
Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus.
Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator.
Ἐπαινετάω, laudem appeto.
Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.
Ἐπαινετικῶς, laudandi cauſa, laudantium more.
Ἐπαινέτῶς, laudabiliter. Ab
Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab
Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adſentior. Ἐπήνεσ' ἔργον, ᾗ φρόνοιαν, ἣν ἔδε, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος.
Ἐπαινήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας.
Ἐπαινήσῃ, 3. ſ. a. 1. conjunct. act.
Ἐπαινίζω, idem.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.
Ἔπαινος, ἡ, ὸν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἶνος, *gravis.*
Ἐπαΐξας, a. 1. inf. act. v. ἐπαΐσσω.
Ἐπαΐξασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.
Ἐπαιόλημα, ατος, τὸ, impoſtura, Arift. Nub. 727. Ab Αἰόλος, *vaſer.*
Ἐπαιονάομαι, ώμαι, perfundo, irrigo.
Ἐπαιονέω, idem.
Ἔπαιρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) effero aliquo animi motu; eadem fere notat *in med. In paſſ.* eſt etiam moveor aliqua cupiditate, ſpe, &c. item audere aliquid, item arrogantem & ſuperbum fieri, inſoleſcere. Unde ἐπάρδζ, a. 1. ἐπήρθην, impulſus ſum, ἐπῆρμος. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſ. ἡ ψυχὴ, inſolenter ſe gerere, γῆμ' ἐπῆρε τὴν ζὴν μητέρα, impulit, Arift. Nub. 42. Ὅσις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 286.
Ἔπαισε, 3. ſing. a. 1. act. v. παίω.
Ἐπαισθάνομαι, ſentio; (2) audio, intelligo. Οὐ ἕνεκ' ὀδὲν τῶνδε ἐπαισθάνῃ κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὐτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆσδ' ἐμῆς ἐπῄσθετο, id. Oed. Col. 1346. Hinc
Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, ſenſus.
Ἐπαίσσοντα, acc. ſ. part. act. v.
Ἐπαΐσσω, fut. ἴξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (2) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἦ μήν μοι μάλα πολλοὶ ἐπῴτησον μελίσσῃσιν, Odyſſ. 14, 281.
Ἐπαΐστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, de quo auditum eſt, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus. Ab ἐπαΐω, *audio.*
Ἐπαισχὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἶσχος, *turpitudo.*
Ἐπαισχύνεσθε, 2. pl. præſ. ind. paſſ. v.
Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσιν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16.
Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.
Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.
Ἐπαιτιάω, ῶ, & αομαι, αμαι, cauſſam adfigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιῶ τὸν ἐμὸν δόμον, Soph. El. 635. Φοίβῳ ἐπῃτιῶντο κλέψαι τῷ Θεῷ, Ariſt. Veſp. 1736.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt in culpa. Ex ἐπὶ, & αἰτία, *culpa.*
Ἐπαίχθη, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παίζω.
Ἐπαίω, idem quod ſimplex ἀΐω, *audio.*
Ἐπαιωρέομαι, ῶμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) ſuſpenſe ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3. *ſing.*
Ἐπακανθίζειν, acculeatum eſſe, ſpinis horrere.
Ἐπακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, ab ἐπακέω.
Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, ſum ætate vegeta. Ab ἔπακμος.
Ἐπακμαστικὸς, ἡ, ὸν, invaleſcens paulatim, ſenſim effervelcens. Ab ἐπακμάζω.
Ἔπακμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, invaleſcens paulatim, ſenſim effervelcens. Ab ἐπακμάζω.

Ἐπακμ(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐπὶ, & ἀκμὴ, robur, vigor.

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſubſequor; (2) ſequor; (3) inſto operi; (4) adſector; (5) perſequor; (6) animadverſione & intelligentia dicentem conſequor. Ἆρ' ἔχει τινὰ ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅσις ἐπακολουθεῖ; Ariſt. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1. Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ατ(ος), τὸ, quod conſequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia, conſecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, conſecutivus, qui conſequitur. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, conſectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκτον, acc. ſ. Dor. pro ἐπήκοον.

Ἐπακτὴς, οῦ, ὁ, auditor. Ab ἐπακέω.

Ἐπακτισμὸς, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

Ἐπάκτ(ος), ος, ὁ ἡ, ἡ, qui auditur; (2) qui audiri poteſt; (3) cui præſtatur obedientia. Ab eod.

Ἐπακύω, fut. ύσω, exaudio; (2) obedio, ſum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, diſco; (4) audio. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad ſummum perduco; (2) finem induco. Ab ἔπακρ(ος).

Ἐπτάκρι(ος), ε, ὁ, q. d. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροῶμαι, exaudio, auſculto. Ἐπικροῶνται ὑμῖν αὐτοὶ οἱ δέσμιοι, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio.

Ἔπακρ(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, in ſummitate anguſtus, in acutum deſinens.

Ἐπακτὴρ, ῆρ(ος), ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικὸς, ἡ, όν, illex; (2) advena.

Ἐπακτικῶς, Adv. per inductionem, ſingula æſtimando percurrendoque.

Ἐπάκτι(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, littoralis. Ex ἐπὶ, & ἀκτὴ, littus.

Ἐπακτὸς, ἡ, όν, advectitius, adſcititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὁρκ(ος), jusjurandum delatum; ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρὶς, ίδ(ος), ἡ, navigium piraticum, actuarium.

Ἐπάκτρον, ε, τὸ, navigium piſcatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτροκέλης, ατ(ος), ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα, & κέλητα.

Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

Ἐπάλαιεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. παλαίω.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, καὶ πολλ' ἐπαληθεὶς, Odyſ. 15, 176.

Ἐπαλγέω, ῶ, graviter adficior ob mala.

Ἐπαλγὴς, έ(ος), ὁ ἡ, ἡ, qui valde dolet. Ἐπαλγεσέρη ἰχυρία, Arct. Ex ἐπὶ, & ἄλγος.

Ἐπάλειμμα, ατ(ος), τὸ, inunctio; (2) id, quo inungimus. Ab

Ἐπαλείφω, f. ψω, ſuper inungo, ſuperillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βελόμην ἂν αὐτὸν ἐπαλείφειν δηὶ τὸ Ἀντίγονον, Polyb.

Ἐπαλεξίω, f. ήσω, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεξήσαν Σῶκ(οι), Il. 11, 428.

Ἐπαλεξήσεσα, f. 1. part. act.

Ἐπαλετρεύω, molo.

Ἐπαληθεύω, verum reddo; (2) verum eſſe probo, confirmo; (3) verus ſum.

Ἐπαληθίζομαι, conſentio cum aliqua re, convenio

Ἐπαληθόω, ῶ, curo, ſano.

Ἐπαλίνδομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλκὴς, ὲς, validus, robuſtus. Ex ἄλκ(ος).

Ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλάξ, Adv. permutato ordine, vice verſa. Ab ἐπαλλαττω.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiſcretus ab altero ad alterum tranſitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius ſum, viciſſim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Τωδ' ἔριδ(ος) κρατερῆς καὶ ὁμοίης πολέμοιο Πείραρ ἐπαλλάξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. πάλλω.

Ἐπαλληλία, ας, ἡ, ſeries continua & ſine interceſſione. Ab

Ἐπάλληλ(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, álius ſuper alium, vel poſt alium; (2) creber & continuus; (3) qui ſine interſtitio aut intercapedine ſuccedit alteri; (4) ſimilis. Ex ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἐπαλλήλως, Adv. ſerie continua & ſine intermiſſione, identidem.

Ἐπαλλόκαρπ(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, qui aliarum plantarum fultus ſuſtentaculo fructificat. Ex ἐπὶ, ἄλλ(ος), & καρπὸς, fructus.

Ἐπαλλόκαυλ(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, cujus caulis alii innititur.

Ἐπάλμην(ος), præſ. part. med. Ion. & per Sync. pro ἐφαλλόμην(ος), ab ἐφάλλομαι.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.

Ἐπαλξίτης, ε, ὁ, ſc. λίθ(ος), lapis pinnalis, lapis, qui eſt ſupra pinnam muri poſitus.

Ἔπαλπν(ος), ον, mitis, ſuavis.

Ἔπαλτο, 3. ſ. imperf. ind. med. Ion. & per Sync. pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφιτίω, ῶ, unde ἐπιπλφίτωσε, farina conſperſit.

Ἐπαλοήτης, ε, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus ſeu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ, & ἀλοάω, trituro.

Ἐπαμαξεύω, tero plauſtris, γῆ ἐπιμαξευμένη.

Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

Ἐπαμβατὴρ, ῆρ(ος), ὁ, vector, eques.

Ἐπαμελήδω, Adv. cum tergiverſatione; (2) procraſtinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, differo.

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230.

Ἐπάμειπτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐπήμειπτο.

Ἐπαμένω, Poët. pro ἐπαναμένω.

Ἐπαμπον, acc. ſ. Ion. & Dor. pro ἐφίμπον, ab ἐφίμπ(ος).

Ἐπαμπσάμην(ος), a. 1. part. med. v. ἐπαμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, Adv. per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβὸς.

Ἐπαμοιβαδὸν, Adv. idem & ab eod.

Ἐπαμοιβὸς, ἡ, όν, alternans.

Ἐπαμπέχω, ſuperinduo.

Ἐπαμπίχω, idem.

Ἐπαμῦναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω.

Ἐπαμύντωρ, ορ(ος), ὁ, auxiliator; (2) vindex. Ab

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciſcor; (2) auxilior, ſuccurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδείαις, Iſocr.

Ἐπαμφιέζομαι, ſuperinduor.

Ἐπαμφιέννυμι, f. ίεσω, induo, circuminduo.

Ἐπάμφικα, idem.

Ἐπαμφοτρίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique ſufficio; (3) in neutras partes tranſeo, neutrum me præbeo; (4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi poteſt.

Ἐπαμφοτριζόντως, ambigue.

Ἐπαμφοτριστὴς, οῦ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

Ἐπὰν, Conjunct. poſtquam. Ex ἐπεὶ, & ἄν.

Ἐπαναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, adſcendo, conſcendo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) in med. induo. Καὶ δοιμάτια τὰ δρεῖα, τάπερ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλεσθε, Ariſt. Conc. 276.

Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adſcenſio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβιβάζω, impono, v. c. equo; (2) adduco, ſed in locum editum.

Ἐπαναβλωδὸν, Adv. quaſi injectim. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. pro ἐπαναγεῖν.

Ἐπαναγινώσκω, releго, ἐπαναγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoſcere.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

Ἐπανάγκες, τὰ, neceſſe, neceſſitas; (2) neceſſario. Ex ἐπὶ, & ἀνάγκη, neceſſitas. Μόνα ἐπανάγκες ἀπηγόρδυσαν ἐαδίειν εἰδωλόθυτα, Origen. contra Celſ. lib. 8. p. 396. Conf. Act. Apoſt. 15, 28.

Ἐπαναγορδίομαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανάγω, revoco, retrorſum ago, rejicio, commoveo, proveho in altum, ſc. mare navem. in paſſ. in altum navi provehi; ἐπανήγαγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγετε εἰς τὸ βάθ(ος), Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγὴ, ἡ, reductio ad aliquid.

Ἐπανάγω(γος), ὁ ἡ, ἡ, redux, Epith. Fortunæ.

Ἐπαναδέρω, cutem, corium revello.

Ἐπαναδίδωμι, creſco, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, &

Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

Ἐπαναδίπλασμα, &

Ἐπαναδίπλωμα, ατ(ος), τὸ, id, quod reduplicatum eſt, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

Ἐπαναδίπλασις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una ſententia primum & ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum ſyllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſio, recurſus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, recurro.

Ἐπαναζεύγνυω; ἐπαναζεύξαι, reverti; (2) proficiſci.

Ἐπαναθεάομαι, ᾶμαι, ſpecto.

Ἐπαναιρέομαι, ῶμαι, ſuſcipio, capeſſo; (2) occido. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἱρέω. Hinc

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occiſio.

Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανῆρατο, a. 1. med. ſuſtulit.

Ἐπαναίσιμ(ος), ε, ὁ ἡ, ἡ, ſenſus valde expers, Aret.

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rurſus renovo.

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσ(ομαι), poſitus erit, manebit.

Ἐπαναλογαλείομαι, ᾶμαι, ſummatim enumero & colligo.

Ἐπανακίρνημι, rurſus miſcere.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, reſtitutio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανακλίνω, recline.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retroceſſio; (2) acies in ſiniſtram partem inclinatio.

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico conſilii capiendi gratia.

Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.

Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulſus, rejectio. Ab

Ἐπανακρούω, f. ύσω, repello; (2) retro inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere ſeu remeare cogo.

Ἐπανακλάομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπλω, attollor, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo; (4) epilogum facio.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπαναλίσκω, infumo; ἐπανήλωκα, ultra inſumpſi; ἐπανηλωκότες, qui conſumpſerunt.

Ἐπαναλογέω, ῶ, altius repeto, ab initio, accurate explico.

Ἐπαναμένω, ἐπανάμεινον, expecta. aor. 1. Ἀλλ' ἐπαναμείνον χρόνον, Ariſt. Nub. 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, Rom. 15, 15.

Ἐπαναμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.

Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεάσθαι ἐ Θρασυμάχῳ λόγον, Plat. Hinc

Ἐπανα-

Ἐπαναίωσις, εως, ἡ, renovatio.
Ἐπαναπαύω, f. αὐσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requiesco super; (2) adquiesco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. Ἐναναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6.
Ἐπαναπέμπω, sursum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
Ἐπαναπίπλω, decumbo in v. c. lectum.
Ἐπαναπλάττω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, crebro navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, navigasse; (2) navibus irruo in aliquem.
Ἐπαναπνέω, sæpe respiro, apud Herodot. ἐπαναπνέειν ἔπεα, effundere verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo.
Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum est. Ab ἐπαναποδίζω.
Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.
Ἐπαναῤῥήγνυμι, crumpo.
Ἐπαναῤῥιπίζω, fuscito ignem flatu; (2) commoveo, fero bellum, belli causas.
Ἐπανορῥίπτω, unum super aliud rejicio; ἐπαναῤῥίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.
Ἐπαναταλδύω, f. δυσω, concutio, moveo sursum versus.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio, minæ. Ab
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, & *in pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. c. arma.
Ἐπαναστείρω, insuper fero, denuo semino. Hinc
Ἐπαναστορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata.
Ἐπανάστασις, εως, ἡ, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.
Ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. Αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλουσι τὰς φθορὰς, Aristot.
Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.
Ἐπαναστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίσταμαι.
Ἐπαναστρέφομαι, revertor.
Ἐπαναστροφὴ, ης, ἡ, reversio, reflexus; (2) vita & consuetudo.
Ἐπανασώζω, servo, iterum servo.
Ἐπαναταμνω, iterum exscindo. Ἐπανατάμνειν αὐθὶς τῷ φλέβα, *Arist.* Ex ὀπὶ, ἀνὰ, & τάμνω.
Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extensio, intensio; (2) sublatio, evectio. Ab
Ἐπανατείνω, intento, sublatum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1.
Ἐπανατέλλω, orior, exsisto; (2) prorumpo, exorior.
Ἐπανατεθῆναι, præs. inf. pass. verbi
Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat sc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero.
Ἐπανατρέπω, subverto, everto.
Ἐπανατρέφω, reficio, *proprie* medicorum verbum; dein *tropice* recreo, quoad rem familiarem.
Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in sublime excrescо; ἐπανέδραμε, succrevit.
Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo, quæ supersunt.
Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem removere, a. 2. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανενέγκοντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, Xen. Hinc
Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.
Ἐπαναφορικὸς, ἡ, όν, (χῆμα) Figura Epanaphoræ similis.
Ἐπαναφυσάω, respiro.
Ἐπαναχέω, gemo, queror.
Ἐπαναχρεμπτήριος, ον, excreationem juvans, de medicamentis.
Ἐπαναχρέμπτομαι, exscreo, inpr. pituitam.
Ἐπανάχρεμψις, ἡ, exscreatio.
Ἐπαναχαρίω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ πρόσθεν τυγχάνῃ, Arist. Conc. 29. Ex ἐπὶ, & ἀναχαρέω, *retrocedo.*
Ἐπαναχάρησις, εως, ἡ, impetus.
Ἐπανδρος, ον, ὁ ἡ ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens, viripotens. Ex ὀπὶ, & ἀνὴρ.
Ἐπανειγέρω, excito, suscito. Hinc
Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, resurrectio.
Ἐπανεῖμαι, f. 1. indic. pass. v. ἐπανίημι.
Ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad differendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανίσναι, redire; ἐπανιὰν, Ἐπ' ἐκεινας γὰρ ἐπάνειμι, Luc.
Ἐπανειπεῖν, præconio annunciare.
Ἐπανείπον, præconio promiserunt.
Ἐπανείρεσθε, præs. infin. med. *Poët.* pro ἐπανέρεσθε, ab ἐπανέρομαι.
Ἐπανεὶς, a. 2. part. act. ἐπανίημι.
Ἐπανέλθυσις, ἡ, reditus.
Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. v. ἐπανέρχομαι.
Ἐπανελκύω, attraho.
Ἐπανέμέω, sæpe vomo.
Ἐπαρδεύγομαι, ructo, subinde ructo.
Ἐπανέρομαι, rursum interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' ἄυθις ἐπανέρῃ με, Arist. Ran. 434.
Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανιλθεῖν αὐτὸν, Luc. 19, 15. Ἐπανελθοντες ἐλπίσι, Dem.
Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.
Ἐπανερωτήσω, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ἐπανέχω, antecello; (2) innitor.
Ἐπανήκεστος, ον, insanabilis, irrevocabilis; de pœna, est ultima, gravissima.
Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.
Ἐπανήρετο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἐπανέρομαι.
Ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* superfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνα τε σολιοῖσι ἀϊδ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, Arist. Vesp. 1059.
Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus colori, &c. additum, *id.*
Ἐπανθίάω, efflorescо, *Ion.* όω.
Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo. Ἐπάνθιζον χρυσῷ, Luc. Hinc
Ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio pustularum; (2) quod inest, natat, serpit, in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina, &c. Ἐπάνθισμα, ἀφρώδες, *Hippocr.*
Ἐπανθισμὸς, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venustioribus & sententiis.
Ἐπανθρακίδες, αἱ, pisciculi quæ super carbonibus assantur. Ab ὀπὶ, & ἄνθρακες.
Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἐπανθρακίζομαι, Arist. Av. 1452.
Ἐπανιᾶσι, 3. pl. præs. ind act. *Att.* pro ἐπανιῶσι, ab
Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεῖς, Particip. Præs. ἐπανεὶς, a. 2. part. f. ἐπανεῖσα, inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῆς ὀφρύων, Luc.
Ἐπανισόω, exæquo.
Ἐπανιστάτο, 3. pl. præs. optat. pass. *Ion.* pro ἐπανίσαιντο, ab ἐπανίστημι.
Ἐπανίσταμαι, assurgo; (2) emineo. Ὀργισθείς τινες ἐπανίστανται τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνίθοις, Arist. Av. 1590.
Ἐπανιστάται, 3. pl. præs. ind. pass. *Ion.* pro ἐπανίστανται, ab
Ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) *in aor.* 2. & *perf.* & *med.* assurgo; insurgo; (1) rebello, seditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (2) exorior, nascor, crumpo, v. c. e cute.
Ἐπανιτέον, *Adv. positi.* redeundum est. Ab ἐπάειμι.
Ἐπανιτητέον, idem & ab eod.
Ἐπαισαν, a. 2. part. act. v. ἐπάνειμι.
Ἐπανοδος, ου, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ὀπὶ, ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*
Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.
Ἐπανορθέμβρυον, præs. part. pass. *contr.* pro ἐπανορθούμβρυον. Ab
Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένης πλείστα ἐπανορθοῦν, Xen.
Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) emendatio, restitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.
Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.
Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.
Ἐπανορθωτικὸς, ἡ, όν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.
Ἐπαντέλλουσα, præs. partic. act. verbi ἐπαντέλλω.
Ἐπάντης, ες, ὁ ἡ ἡ, acclivis; (2) excelsus altus. Ex ἐπὶ, & ἄντα, *in conspectu.*
Ἐπαντιζολέα, precor, supplico.
Ἐπαντλέω, ῶ, hausta aquam infundo.
Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλέω.
Ἐπαντλησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνυσθη, a. 1. Pass.
Ἐπάνω, *Adv.* supra; (2) supra quam.
Ἐπάνωθεν, *Adv.* desuper. Ab ἐπάνω.
Ἐπάνωθι, *Adv.* supra. Ab eod.
Ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.
Ἐπαξε, 3. l. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπηξε, v. πήγνυμι.
Ἐπάξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, dignus. Hinc
Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor; (2) puto, censeo. Τᾶτ' ἐπαξίωσα δρᾶν, Soph. Phil. 799.
Ἐπαξίως, *Adv.* digne, pro dignitate.
Ἐπαξίωσις, ἡ, æstimatio, census.
Ἐπαξονιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ὀπὶ, & ἄξων, *axis.*
Ἐπάξω, 2. f. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* & *Ion.* pro ἐπήξω, a πήγνυμι.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ὀπὶ, & ἀοιδή.
Ἐπαοιδία, ἡ, idem.
Ἐπαοιδος, ου, ὁ, incantator.
Ἐπαον, *sedavi*, a. 2. ind. act. verbi παύω.
Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor. Ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπηπείληκας ἔπη, Soph. Aj. 312.
Ἐπαπερείδομαι, innitor. A seq.
Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo, *pass.* innitor.
Ἐπαπέρχομαι, discedo post, subsequor.
Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, suscipio. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τουτωὶ τῷ φράγματι, Arist. Lys. 618.
Ἐπαποθνήσκω, post aliquem morior.
Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo.
Ἐπαποκλείνω, insuper post alium vel alios interficio.
Ἐπαπολάω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.
Ἐπαπόλλυμι, pessundo porro.
Ἐπαπολογέομαι, ἔσμαι, insuper defendo; (2) defendo.
Ἐπαπορέω, ῶ. fut. ήσω, addubito, insuper dubito; (2) aliam insuper dubitationem & quæstionem moveo. Hinc
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re. Hinc
Ἐπαπορηματικὸς, ἡ, όν, addubitativus.
Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορητικῶς, dubitanter.
Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. pr. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορίωμεν, ab ἐπαπορέω.
Ἐπαποστέλλω, mitto post alium.
Ἐπαπτηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπέπταν, a πέταμαι.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ὀπὶ, & ἀρὰ,

Ἐπαρόομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Ἥρῃσι πολλά, Plat.
Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.
Ἐπάρασα, quæ ſuſtulit, fem. ab ἐπάρας.
Ἐπαρᾱσ μ⊙, ὁ, ὁ ᾗ ὄν, exſecrabilis. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπαρόσσω, vel ἄτλω, item ἐπαρράσσω, πλω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπῆραξε, & ἐπήρεισε.
Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. ἐπαίρω.
Ἐπαρατ⊙, ὰ, ὁ ᾗ ὄν, exſecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris ſacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπάρεμ⊙, leucomate ſ. albugine laborans, de oculo & animante; (2) cæcus, obſcurus. Ἐπάρεμνον πάθος, ὀφθαλμῷ τὸ κοινῶς λεγόμενον λεύκωμα, Euſtath. ad Iliad. 3. Ex ἐπί, & ἀργέμ⊙.
Ἐπάργυρ⊙, ὰ, ὁ ᾗ ὄν, inargentatus.
Ἐπαρδεύω, &
Ἐπάρδω, f. ξω, irrigo.
Ἐπαρέσκομαι, placo, reconcilio.
Ἔπαρον, 3. l. a. 2. indic. paſſ. v. πείρω.
Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσῆι παρίσταο, ἠδ' ἐπαρήγῃ, Il. 27, 783.
Ἐπαρωγεύς, ῆ⊙, ὁ ᾗ ὄν, adjutor, auxiliator.
Ἐπαρωγή, ῆς, ἡ, auxilium.
Ἐπαρρεῖν, pluſq. ind. act. verbi ἐπάρω.
Ἐπαρσάμβρ⊙, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμβρ⊙. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπαρθείς, a. 1. part. paſſ. v. ἐπαίρω.
Ἔπαρθεν, a. 2. ind. act. verbi πείρθω.
Ἐπαρίσβ⊙, ὰ, ὁ ᾗ ὄν, ſiniſter, perverſus, ineptus. Hinc
Ἐπαρισβότης, ητ⊙, ἡ, q. d. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas.
Ἐπαρίσφως, *Adv.* ſiniſtre; (2) inepte.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.
Ἐπάρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσε.
Ἐπαρκίσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.
Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſuggero, f. ἐπαρκίσω, ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκίσαι, *Poët.* ἐπαρκέσαι. Ἤδειν ἐς Σάλαπιαν τὰ ζῴτρα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς διωμόσιοις ἐπαρκέσειεν, Dem.
Ἐπαρκὴς, έ⊙, ὁ ᾗ ὄν, ſufficiens.
Ἐπάρκι⊙, ὁ ᾗ ὄν, idem. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπαρκέντας, *Adv.* ſufficienter. Ab ἐπαρκέαν, ῶν, Part. Ab ἐπαρκέω.
Ἔπαρμα, ατ⊙, τὸ, locus ſublatus, editus; (2) tumor, tuberculum. Ab ἐπαίρω.
Ἔπαρσις, ἡ, idem.
Ἐπάρμβιν, acc. f. præſ. part. paſſ. *per Syn.* pro ἐπαιρόμβιον, ab ἐπάρω.
Ἔπαρξάμεν⊙, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.
Ἐπάρτ⊙, ὲ, ὁ ᾗ ὄν, agricola, hortulanus.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio; (2) ſuperbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπάρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo deſuper; (2) ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπηρτημβί⊙ κίνδυν⊙, impendens periculum.
Ἔπαρτις, έ⊙, ὁ ᾗ ὄν, paratus, qui eſt in promptu. Ex ὄπι, & ἀρτέομαι, *paro*.
Ἐπαρτίζω, paro, perficio.
Ἐπαρτικὸς, ὴ, ὸν, attollens, inflans. Σίσαρον φυσώδες μᾶλλον, ᾗ στόμαχος ἐπαρτικόν, *Arist.* Ab ἐπαίρω.
Ἔπαρτύω, apto, adapto.
Ἐπαρυσῆρ, ῆρ⊙, ὁ, & ἐπαρυσῆρις, ίδ⊙, ἡ, hauſtrum, infuſorium. Ex ὄπι, & ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχ⊙.
Ἐπαρχικὸς, ὴ, όν, ad magiſtratum pertinens, proconſularis.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, F. ἐπαρχιώτις, τίδ⊙. Ab eod.
Ἔπαρχ⊙, ος, ὁ ᾗ ὄν, præſes, præfectus.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον Ῥώμη, Dion.
Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.
Ἐπαρωγὸς, ῦ, ὁ, auxiliator.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπάδω.
Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.
Ἐπασθμαίνω, anhelo.
Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, inſtruo adverſus aliquem. Σφίσιν ἐτασκεῖ, Ariſt. Nub. 517. Hinc
Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator, athleta, Heſ.
Ἐπισμα, ατ⊙, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari ſolita. Ab ἐπάδω.
Ἐπασπαίρω, palpito.
Ἐπαυρόπ⊙, έρα, όν, alter poſt alterum. Ex ὄπι, & ἄυσον, *prope*.
Ἐπαυτοβοτρίδης, ες, idem.
Ἐπαστράπλα, fulgeo, emitto ſplendorem.
Ἔπαχον, imperf. ind. act. v. πάχω.
Ἐπάτασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.
Ἐπατήθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πατέω.
Ἐπάτησε, *calcavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at *in Paſſ.* ſplendeſco; (2) ſplendeo. Hinc
Ἐπαύγασμα, ατ⊙, τὸ, ſplendor.
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter reſiſto.
Ἐπαύλει⊙, ον, in aulam ferens, *Epith.* januæ.
Ἐπαυλέω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπαύλῃ πῷ Πυθαγόρᾳ, Luc.
Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τῷ νυκτὶ ἐπαυλισάμεθα τῇ μάχῃ, Luc.
Ἐπαύλιον, ὰ, τὸ, villa, villula; τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarum dies.
Ἔπαυλις, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ovile.
Ἔπαυλ⊙, ὰ, ὁ, ſtabulum.
Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι, creſco. Ab
Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, adaugeo. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, Dem. Hinc
Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum.
Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπαυξὴς, ές⊙, ὁ ᾗ ὄν, creſcens paulatim, ut febris. Ἐπαυξέας νόσους, *Hippocr.* Ab eod.
Ἐπαυρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. pro ἐπαυρίῃ, ab ἐπαυρέω.
Ἐπαυρέμβιν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν.
Ἐπαύρισο, 2. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπήυρεσο.
Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adſequor, contingo; (4) conſequor, nanciſcor. Παρ⊙ χρόα λευκὸν ἔπαυρεν, Il. 11, 572.
Ἐπαύρηαι, *fruaris*, 2. ſ. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ.
Ἐπαύρισις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.
Ἐπαυρίζω, ſpiro, flatum emitto.
Ἐπαύριον, *Adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, craſtinus.
Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαύροιτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.
Ἐπαυρῶσι, 3. pl. præſ. conj. med.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
Ἐπαύσαλο, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἐπαύσον, 2. ſ. a. 1. imp. act. v. ἐπαύω.
Ἐπαῦσα, 3. ſ. a. 1. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπαύσασο, a παύω.
Ἐπαυτίκα, ſtatim.
Ἐπαυτοφώρω, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφάρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφαρον, *ipſum furtum*, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρ⊙.
Ἐπαυχένι⊙, ὲ, ὁ ᾗ ὄν, qui cervici imponitur. Ex ὄπι, & αὐχὴν, *cervix*.
Ἐπαυχέω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχήσα ὃ τοῖς Ζεῦς λόγοις, Ariſt. Av. 635.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab
Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo, ſeu detraho.
Ἐπαφαυαίνω, exſicco. Sed hoc verbum præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυάνθλω, ex Ariſtophanis Ranis, ubi tamen alii legunt ἀπαφαυάνθλω.
Ἐπαφάμαμ, ᾶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφαυάνθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαφαυαίνω.
Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio. Ex ὄπι, & ἁφάω.
Ἔπαφησις, ἡ, idem.
Ἐπάφησεν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto. Ἐπαφίεναι τὰ πάλτα, Xen.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαφόδιτ⊙.
Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτ⊙, ὸς, ὁ, Epahroditus. Nomen viri. *Venuſtus*.
Ἔπαφρ⊙, ος, ὁ ᾗ ὄν, ſuper quo ſpuma eſt.
Ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab
Ἐπαχθὴς, έ⊙, ὁ ᾗ ὄν, gravis, moleſtus. Ex ὄπι, & ἄχθ⊙, *pondus*.
Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. Ab ἐπαχθὴς.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπάχνασεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. παχνόω.
Ἐπαχύνθλω, a. 1. ind. paſſ. v. παχύνω.
Ἐπεὰν, *Conj.* poſteaquam. Ab ἐπάν.
Ἐπέβα, *acceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, ab ὄπιβαίνω.
Ἐπέβαινον, imperf. ind. act.
Ἐπέβαλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ὄπιβάλλω.
Ἐπίβαλον, *injeci*, a. 2. ind. act.
Ἐπέβασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπεβίβασε, a verbo ὄπιβιβάζω.
Ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi ὄπιβαίνω.
Ἐπέβησα, a. 1. ind. act.
Ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. v. ὄπιβιβάζω.
Ἐπεβίω, 3. ſ. a. 2. ind. act. ab ὄπιβιόμι.
Ἐπέβλεψα, a. 1. ind. act. v. ὄπιβλέπω.
Ἐπεβόλδυσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ὄπιβολδύω.
Ἐπεγελάω, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θυμὸν τοι φιλοῦσι πάντες κειμήλιοις ἐπεγελᾶν, Soph. Aj. 1008.
Ἐπέγγυ⊙, ὁ ᾗ ὄν, per ſponſionem factus.
Ἐπέγειρε, 2. ſing. præſ. imp. act.
Ἐπεγείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κειμήλιον ἥδη κακὸν ἐπεγείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφᾶϊν δ' αὖλιν εἶνεκ' ἐπεγρῶ, Ariſt. Av. 84.
Ἐπέγερτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syn.* pro ἐπεγένετο, ab ὄπιγίνομαι.
Ἐπεγερμὸς, ὁ, &
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio, incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ὴ, όν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, ad incitandum aptè.
Ἐπεγκαχόζω, rideo ſuper aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper miſceo.
Ἐπεγκιλάπλω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re obliqua. *paſſ.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. v. ὄπιγινώσκω.
Ἐπεγνάσθω, a. 1. ind. paſſ.
Ἐπέγνωτε, *cognoviſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπέγρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *per Syn.* pro ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω.
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανὼν.
Ἐπεγχείρησις, ἡ, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατ⊙, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω. Hinc
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab eod.
Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum infundo.
Ἐπεδείξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi ὄπιδείκνυμι.
Ἐπέδωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πιδίδω.
Ἐπεδίδε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ὄπιδίδωμι.
Ἐπέδρᾱμε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ὄπιδρέμω.
Ἐπέδρης, *incola*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐφέδρας.
Ἐπέδυν, a. 2. ind. act. v. ὄπιδύω.
Ἐπέδακε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ὄπιδάκνω.

Ἐπεισι,

'Επέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.
'Επέζοσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ὀπιζάω.
'Επεζόπτ, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ὀπιζάω.
'Επέθετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. ὀπιτίθημι.
'Επέθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
'Επεθύμησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ὀπθυμέω.
'ΕΠΕΙ, poſtquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.
'Επείγει, 2. ſ. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπείγῃ.
'Επείγετο, 3. ſ. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠπείγετο.
'Επειγομένοιο, paſſ. *Ion.* pro ἐπειγομένου, ab
'ΕΠΕΙΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo; (2) inſto. Ἐπείγ' γάρ με τὰν θεὸν παρὸν, Soph. Oed. 1535. Τὸν οἶκαδ' ἤπειγον σόλον, Id. Phil. 499. Ἐγὼ ὃ πρὸς τὸ δεῖπνον ἦδη ἐπείξομαι, Ariſt. Conc. 1143.
'Επειδάν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.
'Επειδή, idem quod ἐπεί.
'Επειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
'Επείδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v.
'Επείδον, inſpexi, ab inuſitato ἐπείδω.
'Επειή, *Poët.* quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.
'Επειήθετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. πείθομαι.
'Επεικάζω, fut. άσω, conjicio, conjecto; (2) conjectura adſequor.
'Επεικέ, ſ. ἐπείκαν, quando, poſtquam, *poeticum* pro ἐπειδάν.
'Επείκλος, ου, ὁ, inſtigator. Ab ἐπείγω.
'Επειλημμένη, perf. part. paſſ. f. g. *Att.* pro ὀπιλελημμένη, ab ὀπιλαμβάνω.
'Επειμι, ſuccedo; (2) invado. Ἐπειτί μοι γε λᾷν, Luc.
'Επειμι, immineo, ſum ſuper & poſt, unde ἐπιγενόμενοι, *Poet.* poſteri.
'Επεῖνα, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
'Επείνασα, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.
'Επείνυσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐπείνυμαι.
'Επείξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
'Επειπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
'Επείρα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi πείρω.
'Επειράθλιε, a. 1. ind. paſſ. verbi πειράω.
'Επειράσω, *tentaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med.
'Επειράτο, 3. ſ. imperf. med. *contr.* pro ἐπειρᾶτο.
'Επείρεσθαι, præſ. inf. med. v. ἐπείρομαι.
'Επειρεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπειρε, & hoc *contr.* pro ἐπείρα, a πείρω.
'Επειρύεσθαι, inf. med. *Poet.* pro ὀπιρύεσθαι, ab
'Επείρυσα, attraho.
'Επειρώαλο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro
'Επειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἐπειρώοντο, a πείρω.
'Επειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re, deridco.
'Επιρωτᾶν, rogare, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπερωτᾶν, a verbo ἐπράτάω.
'Επειρώτων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώτεον.
'Επειρώτησιν, acc. ſing. *Ion.* pro ἐπηρώτησιν.
'Επεισα, *adii*, a. 1. ind. act. verbi ἔπειμι, *adeo*.
'Επείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. id quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ὄπσαγμα, ab ὀπσάγω.
'Επεισάγω, ſuper induco, aliunde inveho, adſciſco, adopto.
'Επεισαγωγή, ῆς, ἡ, ſuperinductio, invectio, importatio.
'Επεισαγώγιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, invectitius, importatus aliunde.
'Επείσακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, advectitius, aſcititius. Ab eod.
'Επεισβαίνω, inſuper ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ ὅτι τῷ θαλάττῃ, Xen.
'Επεισβάλλω, ſuper infundo, v. c. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.
'Επεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.
'Επεισδέχομαι, fut. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.
'Επείσειμι, ſuper ingredior, invado.
'Επεισέρχομαι, idem.
'Επεισενέγκαμι, ᾶμαι, inſuper induco; (2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio; (3) celebro.
'Επείσθεσις, ἡ, initium. Vox. Schol. v. Ἔισθεσις.
'Επείσθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι.
'Επεισιν, *adit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔπειμι.
'ΕΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τό, aqualiculus, ima pars ventris.
'Επεισκαλέω, ῶ, intro voco.
'Επεισκρίνομαι ingredior, inſinuo me.
'Επεισκυκλέω, ῶ, advolvo; (2) inſero, inculco, & ferè in malam partem, ineptè inſero.
'Επεισκύπλω, incumbo alicui rei.
'Επεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliunde, inſinuo me.
'Επεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico, ad narrationem non neceſſaria, ſed tamen apte cum fabula conjuncta ſuavitatis, & ornatus cauſa; (2) omne acroama, adventitium & jucundum. Ab ἐπείσοδος.
'Επεισόδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuperinductus, adventitius. Ab eod.
'Επεισοδιόω, ῶ, tanquam epiſodion interjicio & interſero. Ab ἐπεισόδιον.
'Επεισοδιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.
'Επείσοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, ingreſſio, adgreſſio.
'Επεσπαίνω, inſilio, irrumpo, ἐπεσπέπαικεν, irruit, irrupit, Ariſtoph. Plut. 804.
'Επεισσπέμπω, immitto alicui.
'Επεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuper inſilio.
'Επεισπίπλω, ſuper incido.
'Επεισπλέω, navigo in v. c. portum.
'Επεισπνέω, inſuper ſpiro.
'Επεισρέω, ſuper influo.
'Επεισφέρω, infero, intromitto. Χρεία ὃ πολλὰ τοιοῦδ' ἐπεισφέρειν λόγου, Ariſt. Θεσμ. 1174.
'Επεισφρέω, & ἐπείσφρημι, inſuper intro fero; (2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρησα, a. 1. ἐπεισφρήσας, & ἐπεισφρησύμβρος.
'Επειτα, *Adv.* deinde, poſtea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) interrogantis eſt cum indignatione; (4) *argumentandi ſervit*, enimvero, atqui. Ex ἐπί, & εἶτα.
'Επειτε, poſtquam. Ex ἐπεί, & τε.
'Επείτοι, idem ex ἐπεί, & τοι.
'Επείχθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπιγομαι.
'Επείχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.
'Επεκαθισα, a. 1. ind. act. v. ἐπικαθίζω.
'Επεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, ab ἐπικαλέω.
'Επεκαλυφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπικαλύπλω.
'Επεκβαίνω, egredior, *inpr.* in terram e navi.
'Επεκβοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.
'Επεκβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
'Επεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonſtro.
'Επεκδίδομαι, inſuper elargior, ἐπεκδοθῆ, a. 2.
'Επεκδιηγέομαι, ἔσομαι, f. ήσομαι, inſuper commemoro vel enarro, inſuper explico.
'Επεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.
'Επεκδραμεῖν, excurrere adverſum. Hinc
'Επεκδρομή, ῆς, ἡ, excurſio, eruptio in aliquem.
'Επέκειντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, *jacebat ſuper*, 3. ſing. imperf. med.
'Επεκέκλετο, 3. ſing, pluſq. ind. paſſ. verbi ἐπικαλέω.
'Επέκεινα, *Adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.
'Επεκθέω, adverſus aliquem excurro, erumpo.
'Επεκκυκλίζω, levo.
'Επεκλέζομαι, percenſeo, perlego.
'Επεκκλίνω, declino, devito.
'Επεκλόσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλαθω.
'Επεκπίνω, inſuper ebibo; (2) ebibo in re aliqua, v. c. dum loquor, inter ſcribendum.
'Επέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ου, ὁ, enavigatio adverſus aliquem. Ex ἐπί, & ἔκπλους.
'Επεκρατῆ, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπικρατέω.
'Επεκρέμασα, a. 1. ind. act. v. ἐπικρεμάω.
'Επέκλασις, εως, ἡ, extenſio, dilatatio. Ab
'Επεκλείνω, idem quod ἐκλείνω, extendo.
'Επεκλεταμένως, intente, vehementer.
'Επεκλήσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλάομαι.
'Επεκλρέχα, prorumpo adverſum; (2) excurſionibus & latrociniis infeſto.
'Επεκλυπέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Πᾶς δ' ἐπεκλύπησ' Ὄλυμπος, Ariſt. Av. 786.
'Επεκφέρω, profero, proveho.
'Επεκφεύγω, effugio, perfugio.
'Επεκφορά, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.
'Επεκχέω, inſuper effundo.
'Επελάβετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
'Επελάθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.
'Επέλασις, εως, ἡ, invaſio, impetus. Ab
'Επελαύνω, infeſto incurſu in aliquem feror, invado; (2) adæquito; (3) admoveo. Χρὴ τάχιστα αλλήλοις ἐπελαύνειν, Xen.
'Επελαφρίζω, fut. ίσω, ſurſum tollo, elevo, attollo.
'Επελαφρύνω, levo.
'Επέλεγχος, ου, ὁ, ſequens elenchus, elenchus elencho ſuperadditus.
'Επέλθυσις, εως, ἡ, invaſio, impetus; (2) adventus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.
'Επελθυτικός, ἡ, όν, ſuperveniens, adventitius; (2) ſubito ſuperveniens. Ab eod.
'Επελήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπελαύνω.
'Επελθεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπέρχομαι.
'Επελθών, *qui ſupervenit*, aor. 2. part. act.
'Επέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, retraho, attraho.
'Επελπίζω, cum acc. in ſpem adduco; (2) *cum dat.* ſpem pono in aliquo; item bene de aliquo ſpero; (3) ſpero.
'Επέλπομαι, ſpero.
'Επέλυον, a. 2. ind. act. v. ἐπιλύω.
'Επεμαίετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ἐπεμαιόμαι.
'Επεμάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.
'Επεμβαδόν, *Adv.* adſcendendo. Ab
'Επεμβαίνω, ingredior; (2) inſulto. Ἄμαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπιμβαίνειν, Plut.
'Επέμβαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω.
'Επεμβάλλεσθ', *ſuperinjici*, præſ. inf. paſſ.
'Επεμβάλλω, intercalo, interſero; (2) ſuper adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμῖν τῇ μίτρᾳ ἕνεκα καὶ τῆ ὀφρύος ἐπεμβάλλομεν, Luc.
'Επέμβασις, εως, ἡ, incurſus. Ab ἐπεμβαίνω.
'Επεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis; miles claſſiarius.
'Επεμβεβαώς, perf. part. act. *per Craſin*, pro ἐπεμβεβηκώς, ab ἐπεμβαίνω.
'Επεμβοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo.
'Επεμβολή, ῆς, ἡ, inſititia. Ab ἐπεμβάλλω.
'Επεμβολή, ῆς, ἡ, Figura grammatica parentheſi ſimilis, interjectio.
'Επέμεινα, a. 1. ind. act. v. ἐπιμένω.
'Επεμελήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι.
'Επέμενε, 3. ſing. imperf ind. act. v. ἐπιμένω.
'Επεμέμφετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι.
'Επεμμνάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμιμνήσκω.
'Επέμμενος, ου, fœm. vid. ἔμμενος.
'Επεμπε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πέμπω.
'Επεμπηδάω, inſuper inſulto calcibus; (2) inſilio; (3) ſuper aliquem ingredior.
'Επεμπίπλω, ſuper incido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπλῃ βροτῶν, Soph. Aj. 42.
'Επέμυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύζω.
'Επεμφύσα, tingo in, immiſceo.

Ἐπεμψα, a. 1. ind. act. verbi πέμπω.
Ἐπενάχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, ab ἐπινήχομαι.
Ἐπενδιδωμι, do amplius, addo.
Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, superior vestis, ut toga, pallium.
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, indusium.
Ἐπενδύω, f. ύσω, super induo.
Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act, v. ἐπιφέρω.
Ἐπένεγξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ, ἐπίνεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero.*
Ἐπενείκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπενέγκαντες, ab ἐπιφέρω.
Ἐπένεμα, a. 1. ind. act. v. ἐπινέμω.
Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπινέμω.
Ἐπενλώτον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπινλωτέω.
Ἐπενλώσθα, perf. ind. med. *Att. & per Epenth.* τῦ σ pro ἐπλώθα, ab ἐπαγθέω.
Ἐπενήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *supernato.*
Ἐπένθη, *lugebat*, 3. sing. imperf. indic. act. pro ἐπένθεε, a πενθέω.
Ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; Figura Gramm. Ab ἐπεντιθημι.
Ἐπενθορέω, insilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, irruit, ἐπενθορὼν, ἐπενθορῦσα.
Ἐπενθρώσκω, insilio, irruo.
Ἐπενθυμέ:μαι, ῦμαι, enthymema enthymemati superaddo.
Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.
Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.
Ἐπενθὼν, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθων, a verbo ἐπέρχομαι.
Ἐπενταύω, f. ύσω, insuper intendo.
Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.
Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.
Ἐπεντίθημι, infero in medium.
Ἐπεντρίζω, infligo, sc. plagam, vulnus.
Ἐπενφυφάω, luxurioſe aliqua re utor.
Ἐπενφράγω, una comedo, inf. a. 1. ἐπενφραγεῖν.
Ἐπέντρωμα, τὸ, &
Ἐπέντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæſitis & ſuperfluis. Ab ἐπεντρωγω. *Caſaub.* Al. ab ἐπεντιτρωσκω, *leviter vulnero*, ſtringo, ſ. pungo cutem. *Ern.*
Ἐπενῦνάω, apparo, inſtruo. Ἀδάμας δὲ θεὰ ἧδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν, Soph. 451.
Ἐπεντύω, idem.
Ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc
Ἐπεξάγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hoſtem.
Ἐπεξαμαρτάνω, pecco inſuper, porro.
Ἐπεξανθίζομαι, effloreſco, ἐπεξανθισμένος, nitidus, pinguis.
Ἐπεξαπαταω, fallo, decipio.
Ἐπέξειμι, egredior, exſcendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuſo, item impugno, *verbis* male accipio, ſ. tracto; (4) ulciſcor, punio; (5) perſequor oratione, ſcriptis; (6) operam navo; (7) exſequor.
Ἐπεξέλαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνεσι τὰς ἵππεῖς, Xen.
Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἔλεγχε) copioſior elaboratio.
Ἐπεξέλθυσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exſecutio. Ab ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξελθυσόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. v. ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξέλευστικὸς, ἡ, ὸν, ultor, ultrix.
Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. infin. act.
Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) abſolvo; (4) occido.
Ἐπεξεργατὴς, οῦ, ὁ, exſecutor.
Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.
Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expoſitione.
Ἐπεξερπω, permeo, pervado, velut calor corpus.
Ἐπεξέρχομαι, f. ελθύσομαι, incurſo, invado, inſulto; (2) percurro, oratione perſequor; (3) ulciſcor, punio; (4) in jus rapio, accuſo, actionem intentatam perſequor; (5) perficio, abſolvo; (6) exſcendo aliquo.
Ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera luſtratio, recenſio exercitus.
Ἐπεξεύρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.
Ἐπεξέβρομῶ, 1. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
Ἐπεξῆς, *deinceps*, *Ion.* pro ἑφεξῆς.
Ἐπέξιθι, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἐπέξειμι.
Ἐπεξόδια, τα, ſacra facta ob felicem expeditionis bellicæ ſuſcipendæ eventum.
Ἔπεξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔξοδος, *exitus.*
Ἐπέοικεν, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἐπεικω.
Ἐπεπείθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιπείθω.
Ἐπέπειν, *inſequi*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, a verbo ἐφέπω.
Ἐπεπειράατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπείρωτό. A πειράω.
Ἐπέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπλω.
Ἐπέπήγη, *fixerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. ἐπιπήγνυμι, *figo.*
Ἐπέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* pro ἐπίθομεν, a πείθω.
Ἐπέπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιπλεω.
Ἐπέπληγον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον.
Ἐπέπληξα, a. 1. ind. act. v. ἐπιπλήσσω.
Ἐπέπλων, a. 2. ind, act. v. ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω.
Ἐπεποίθειν, 1. ſing. pluſq. ind. med. verbi ἐπεποίθω.
Ἐπεπόνθην, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att. & Ion.* pro ἐπεπόνθειν, ab ἐπιπάσχω.
Ἐπεπράγεισαν, 3. plur. pluſq. ind. med. v. ἐπιπράσκω.
Ἐπέπλαγον, a. 2. ind. act. v. ἐπιπλάρω.
Ἐπεπλάκειν, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi ἐπιπίπλω.
Ἐπέπυσο, 3. plur. pluſq. ind. med. verbi πυνθάνομαι.
Ἐπεραιάθλω, aor. 1. ind. paſſ. v. περαιόω.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, ſubigo. Hinc
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter ſe; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, irrito.
Ἐπερεθισμὸς, ῦ, ὁ, irritatio, proritatio.
Ἐπερείδω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo. Hinc
Ἐπέρεισε, *adegit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illiſus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam, repugnantia.
Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.
Ἐπερήρεισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπερείδω.
Ἐπέρησα, aor. 1. ind. act. v. περάω.
Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, ſciſcitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαί τι μικρὸν, Arift. Lyſ. 98.
Ἐπερράγλω, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιῤῥήγνυμι.
Ἐπερρεῖλω, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιῤῥέφω.
Ἐπέῤῥωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιῤῥώνυμι.
Ἐπερράσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Ἐπερυθρίαω, erubeſco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, fut. ρύσω, attrahe.
Ἐπέρχομαι, fut. ελθύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato tranſeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciſcor; (5) ediſſero, explico; (6) in concionem dicendi cauſa prodeo. Εἰσ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι Ζαφῶς, percurras, ſ. narres Ariſt. Eq. 615.
Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) conſulo.
Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) ſponſio, ſtipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπερωτήσας, a. 1. part. act. v. ἐπερωτάω.
Ἐπερωτῶντα, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, ab ἐπερωτάω.
Ἐπέσαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπισάττω.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conſcendo, ſc. navem. Ἐπεσβαινειν ἐς τλὼ θάλασσαν, Thuc.
Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ex
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, maledicus, conviciator. Ex ἐπὶ, ἐς, & βάλλω, *jacio.*
Ἔπεσεν, vel ἔπεσε. *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπλω, pro πέτω.
Ἐπισήθω, per colum adſpergo, ap. *Ioſ.*
Ἐπεσθίω, poſt alium edo, inſuper edo. Ἐπεσθιειν μικρῷ ζίτῳ πολύ ὄψον, Xen.
Ἐπεσθω, *Poët.* pro ἐπεσθίω.
Ἐπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. verbi ἕπομαι.
Ἔπεσιν, dat. plur. ab ἔπος, *verbum.*
Ἐπέσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.
Ἐπέσκεπεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπω.
Ἐξεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.
Ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act, v. ἐπισκιάζω.
Ἐπεσκίρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.
Ἐπεσκότησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτίω.
Ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπλω.
Ἐπέσπιεζε, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐφέπιεζε, ab ἑφέπομαι.
Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.
Ἐπέσσεται, *erit*, 3. ſing. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔπεσται, a verbo ἔπειμι, *ſum.*
Ἐπεσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπεσθύοντο, ab ἐπισθύομαι.
Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu, *Aret.*
Ἐπέσσυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metathe.* pro ἐπεσίσυται, ab ἐπισθύω.
Ἐπεσφάθλω, a. 2. ind paſſ. v. ἐφίσημι.
Ἐπέσχαλμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπισκέλλω.
Ἐπέσειλα, *miſi*, a. 1. ind. act.
Ἐπεσεναχίζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισεναχίζω.
Ἐπέσενε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπισένω.
Ἐπεσέψαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισέφω.
Ἐπεσεὰς, perf. part. act. *Ion.* pro ἑφεσακὼς, ab ἐφίσημι.
Ἐπέσχλω, *ſuperveni*, a. 2. indicat. act.
Ἐπεσήριτλο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐπισηρίζω.
Ἐπεσήριξα, *confirmavi*, aor. 1. ind. act.
Ἐπέσησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἐφίσημι.
Ἐπεσι, *Imperf.* imminet; (2) licet. Ab ἔπειμι, *immineo.*
Ἐπίσιος, ου, ὁ, *Ion.* pro ἑφέσιος, rectius autem ἐπίσιος, domeſticus, familiaris, epitheton Jovis. Ex ἐπὶ, & ἑσία.
Ἐπεσονάχιζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισοναχίζω.
Ἐπεσραμμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. verbi ἐπισρέφω.
Ἐπεσράφλω, *converſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.
Ἐπεσυφίλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπισυφελίζω.
Ἐπεχάριος, ον, in foco ſitus, ſ. ardens, &c. δαλὸς ἐπεχ. titio.
Ἐπέχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπίχω.
Ἐπίχετο, *inhibuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med.
Ἔπιταν, acc. *Poet.* & *Dor.* pro ἔπίτλω, ab ἐπέτης.
Ἐπετάσθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πετάννυμι, ſeu πετάζω, *pando.*
Ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτέλλω.
Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὄν, quotannis fructificans. Ex ἐπέτειος, & καρπὸς, *fructus.*
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſingulis annis caulem mutans. Ex ἐπέτειος, & καυλος.
Ἐπέτειος, ου, ὁ ἡ ὄν, anniverſarius. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus.*
Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, ſ. fructifico. Ab
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſingulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος, & φέρω, *fero.*

Ἐπετειό-

'Επετειόφυλλος, ον, ὁ ἡ ὄν, singulis annis folia mutans. Ex 'επέτειος, & φύλλον.
'Επέτειλε, 3. sing. imper. ind. act. v. ἐπιτέλλω.
'Επετέρπετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτέρπομαι.
'Επετήδευσι, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐπιτηδεύω.
'Επέτης, ου, ὁ, pediſſequus, famulus. Ab ἕπομαι, ſequor.
'Επετήσιος, ὁ ἡ ον, vel ἐπέτησιος, ία, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, annus.
'Επετίθην, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθεον qu. ab ἐπετιθέω, pro ἐπιτίθημι, impono.
'Επετικὸς, ὴ, ὸν, qui ſequitur; (2) qui paret, ſeu obſequitur. Ab ἕπομαι.
'Επετίμα, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπετίμα, ab ἐπετιμάω.
'Επετίμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
'Επετίμων, imperf. ind. act. pro ἐμετίμαον.
'Επέτις, ιδος, ἡ, pediſſequa, famula. Ab ἕπομαι.
'Επέτρασα, a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπέτρωσα, ab πετόω.
'Επετράπλω, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω.
'Επετράπητε, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω.
'Επέτρεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέπω.
'Επέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐπιτυγχάνω.
'Επεύαζον, a. 2. ind. act. Æol. & Ion. pro ἐφῴδουν, ab ἐφάδω.
'Επευφημέω, lætis vocibus celebro, acclamo.
'Επευφρόνως, Adv. recta.
'Επευθὺς, Adv. ſtatim.
'Επεύθομεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi πεύθομαι.
'Επευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono ſeu æquo animo ſum in, vel ob.
'Επευθύνω, dirigo; (2) rego.
'Επευκτὸς, ὴ, ὸν, expetendus votis, exoptandus. Ab ἐπεύχομαι.
'Επευλαβέομαι, οῦμαι, metuo.
'Επευξάμην, a. 1. part. med. v. ἐπεύχομαι.
'Επεύξαι, 2. ſing. f. 2. ind. med. Ion. pro ἐπεύξῃ.
'Επευφημία, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione utor. 'Επευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαί θ' ἱερὰ, Il. 1, 22.
'Επευφήμησα, laudavi, a. 1. ind. act.
'Επεύφημίζω, benè precor; (2) honoris cauſa nomen tribuo, v. c. Sulla επευφημίδη felix, i. e. appellatus eſt honorifico nomine. Ern.
'Επεύχεο, 2. ſing. præſ. imper. med. Ion. pro ἐπεύχου, ab ἐπεύχομαι.
'Επεύχη, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
'Επεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἐλεξε, καὶ ἐπηυξατο θεοῖς, Eur. Hec. 542. 'Επεύξατο τοῖς Θεοῖς, Plut.
'Επευωλίζω, fut. ίσω, vilis pretii facio; (2) vili pretio vendo. 'Επεύωλισεν τῷ ἀγορανομῷ, Plut. Ex ἐπὶ, εὖ, & ὠνέομαι.
'Επευωχέομαι, convivor.
'Επεφάην, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
'Επέφαντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι.
'Επέφερεν, imperf. ind. act. v. ἐπιφέρω.
'Επέφνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. φέφνω.
'Επέφραδεν, aor. 2. ind. act. v. ἐπιφράζω.
'Επεφράσατο, 2. ſing. a. 1. ind. med.
'Επεφράσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο.
'Επεφράσω, 2. ſing. a. 1. med.
'Επέφυκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. φεφύκω.
'Επεφάσῃ, 3. ſing. imperf. ind. act. conf. pro ἐπεφάνει, ab ἐπιφανέω.
'Επέχειν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιχέω.
'Επεχείρησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.
'Επεχεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.
'Επέχθη, a. 1. ind. paſſ. verbi πέχω.
'Επέχρων, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπιχράω.
'Επεχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.
'Επέχω, 1. ἐφίζω, vel ἐπιχήσω, inhibeo; (2) ſubſiſto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus ſum; (9) in animo habeo; (10) nanciſcor, incido in; (11) exagito, faceſſo negotium; (12) irruo, invado. 'Επέχειν πόδα τινος, hæſitare; ἀπὸ τοῦ αἱματος, abſtinere; τινὰ λόγοντα, impedire; τινὶ γνώμην τινὶ, applicare; ἐπέχεσθαι τινας ἡμέρας, intermittere. Οὐ πολὺν χρόνον μ' ἐπέχον μὴ με ναυσιλεῖν ταχὺ, peramiſerunt, Soph. Phil. 348.
'Επέψα, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.
'Επη, carmina, nom. pl. contr. pro ἔπεα.
'Επῇ, inſit, 3. ſing. præſ. conj. v. ἔπειμι.
'Επηβολος, ου, ὁ ἡ ὄν, & ἐπίβολος, proprie qui ſcopum ferit; (2) qui adeptus eſt, petita, optata. Ab ἐπιβάλλω.
'Επήγαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Att. pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.
'Επηγάγοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. Att. pro ἐπήγοντο.
'Επηγειλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἐπαγγέλλω.
'Επήγειρα, aor. 1. ind. act. v. ἐπεγείρω.
'Επηγενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extenſæ, quaſi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, inferre.
'Επηγορέω, accuſo, incuſo; (2) queror, conqueror. Hinc
'Επηγορία, ας, ἡ, accuſatio, incuſatio; (2) querela.
'Επῆεν, 3. ſing. imperf. ind. Poët. pro ἐπῆν, ab ἔπειμι.
'Επῄειν, 1. ſing. pluſq. indic. med. v. ἔπειμι.
'Επηετανὸς, ὴ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copioſus, abundans, largus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, annus.
'Επηθρηκυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.
'Επῆκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.
'Επηκολέθησα, a. 1. ind. act. v. ἐπικολεθέω.
'Επήκοος, ου, ὁ ἡ ὄν, audiens, auditor, qui rem aliquam audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri poteſt. Ex 'επὶ, & ἀκέω.
'Επήκουσα, a. 1. ind. act. v. ἐπακέω.
'Επηκροῶντο, ab ἐπακροάομαι.
'Επῆλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πέλλω.
'Επῆλθον, aor. 2. ind. act. per Syncop. pro ἐπῆλυθον, ab ἐπέρχομαι.
'Επῆλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel ciſtæ; (2) macula a ſole. Ex 'επὶ, & ἥλιος.
'Επηλυγάζω, & 'επηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, tropice, tego, obſcuro, in paſſ. lateo. Ab ἐπήλυξ.
'Επηλυγίζω, fut. ίσω, idem.
'Επήλυθε, 3. ſing, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.
'Επήλυξ, υγος, ὁ ἡ ὄν, obſcurus. A λύγη.
'Επηλυς, υδος, ὁ, ἡ ὄν, advena, extraneus. Ab ἐπελθεῖν.
'Επηλυσίη, ης, ἡ, pro 'επηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. Ab ἔπηλυς.
'Επήλυσις, ή, idem.
'Επηλύτης, ου, ὁ, advena. Ab eod.
'Επήλυτος, ὁ, idem.
'Επημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, fit, &c. Ab ἡμαρ.
'Επήμυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐπιμαίνω.
'Επημοιδὸς, ὴ, ὸν, permutatorius, mutuus. Ex 'επὶ, & ἀμείβω, muto.
'Επηλῶ, 3. ſing. imperf. ind. v. ἔπειμι.
'Επηνεμίου, ου, ὁ ἡ ὄν, ventoſus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.
'Επήνεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.
'Επῆνεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
'Επήνεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἐπῄνεσαν.
'Επήνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
'Επῄωθα, perf. ind. med. v. ἐπαθέω.
'Επηώτησα, aor. 1. ind. act. v. ἐπαωτάω.
'Επηωύδων, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαωύω.
'Επήξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. πάγνυμι.
'Επῆξε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
'Επήρτο, ὴ, ὸ ἡ, ſublimis, in alto ſitus. Ex 'επὶ, & ἄειρω, tollo.
'Επηπείλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi 'επαπειλέω.
'Επῆρα, ſuſtuli, a. 1. ind. verbi 'επαίρω.
'Επήρανις, ου, &
'Επήρατος, ὴ, ὸ ἡ ὄν, amabilis. Ex 'επὶ, & ἐράω, amo.
'Επηρεαζόντων, gen. pl. part. præſ. act. v. ΕΠΗΡΕΑΖΩ, f. άσω, noceo, damno adficio; (2) infeſto; (3) calumnior. 'Επηρεάζοντες ὑμῶν τὸν ἀγαθὸν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, 1 Pet. 3, 16. Hinc
'Επηρεασμὸς, ὁ, idem quod 'επηρεία.
'Επηρεαστικὸς, ὴ, ὸν, injurioſus; (2) contumelioſus.
'Επήρεια, ας, ἡ, proprie injuria, maxime in contumeliam inferioris; (2) inſultatio; (3) calumnia ſycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hoſtilis; (6) odium, ſ. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.
'Επηρεμέω, acquieſco in re aliqua.
'Επῆρεν, ſuſtulit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν 'εφελκ. pro 'επῆρε, a verbo 'επαίρω.
'Επήρετμος, ου, ὁ ἡ ὄν, ad remigationem accinctus; (2) remis inſtructus. Ab ἐπὶ, & ἐρετμὸς, remus.
'Επήτεετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπέρομαι.
'Επηρεφέας, τεκτος, acc. pl. ab
'Επηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego.
'Επήρης, ους, ὁ ἡ ὲς, paratus & inſtructus, proprie ad remigationem. Ex ἐπὶ, & ἐρέσσω, navigo.
'Επήρθη, 3. ſing, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαίρω.
'Επήριτος, ου, ὁ ἡ ὸν, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ, & ἔρις.
'Επήρκεε, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπήρκει, ab ἐπαρκέω.
'Επήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.
'Επηρμένος, part. perf. paſſ. v. ἐπαίρω.
'Επῆρσα, a. 1. ind. act. Æol. pro ἐπῆρα.
'Επηρτημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπαρτάω.
'Επήρτα, 3. ſing. imperf. ind. contr. pro ἐπηρώτα, ab ἐπερωτάω.
'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
'Επηρωτήσεν, f. 1. ind. act.
'Επηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώτων.
'Επῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ἔπειμι.
'Επησθένεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. Ion. & Boeot. pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.
'Επήσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐπαισθάνομαι.
'Επησκήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.
"Επηται, 3. ſing. præſ. conj. med. v. ἕπομαι.
'Επητεία, ή, ſapientia, facundia.
'Επητὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, facundus. Ab ἔπω.
'Επητύες, ος, ὁ ἡ ὲς, denſus; (2) confertus. Ex ἐπὶ, & ἤρτιον, ſtamen.
'Επητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητὴς.
'Επηχέω, ῶ, obſtrepo, inſono.
'Επηχθεσμένος, perf. part. paſſ. v. ἐπάχθομαι.
'Επήορος, ου, ὁ ἡ ὸν, impendens; (2) ſublimis. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, tollo.
'ΕΠΙ, *Præpoſ. cum Genitivo* ſuper; (2) ſub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) verſus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) a, in notatione officii, ut ὅτι ἐμοὶ ἐπιστολὴν, ab epiſtolis; (13) apud; (14) inſervit periphraſi, ut τὰ ὅτι μέρος, particularia, ὁ ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ, equitum magiſter; *cum Dativo* (15) ſuper; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) poſt; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adverſus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut Συμβῆναι ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant, & cautum, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut; (26) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, vel per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γηγενέσι λαοῖσιν, rapax vixit; (28) facit periphraſin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere; *cum Accuſativo*; (29) ſuper; (30) ſupra; (31) ad; (32) verſus; (33) contra

(33) contra, adversus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον, scil. χρόνον, tamdiu; (39) *sine Casu*, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat*; (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem, seu depravationem: sæpe tamen redundat.—(42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. *Eryn.*

'Επάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. 'Επαλλειν εἰκαδε, Thuc.

'Επιάλμυρος, præs. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμυρος, ab ἐπάλλομαι.

'Επιάλτης, ου, ὁ, insultor, insultator; (2) incubus. Ex ὄπι, & ἅλλομαι, *salio.*

'Επιαυδάνω, complaceo, gratus sum.

'Επιασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω.

'Επιάσθην, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.

'Επιαύω, dormio inter vel apud. Ἦτοι Ζυβώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, Odyss. 15, ult.

'Επιαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v.

'Επιάχω, acclamo. 'Επίαχον, Il. 5, 860.

'Επβα, *nulta*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apoc.* pro ἐπίβηθι, ab ἐπιβαίνω.

'Επβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. c. scientiam, basis.

'Επ βαθραίνω, ascendo, aggredior.

'Επ.βαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

'Επ.βαίλω, a. 2. opt. act. v. ἐπιβαίνω.

'Επ.βαινέμεν, *Ion* pro ἐπιβαίνειν.

'Επιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ἐπιβαινειν τ' Λαομεδοντα, Dem. ἑταν τεταϊδευντα, Plat. τοῖς γρώμασι, Thuc. Καλχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

'Επιβαχβάω, læta voce adclamo.

'Επιβάλης, 2. f a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.

'Επιβάλλου, 2. f. pr. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλε, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιβάλλεσο.

'Επιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, & sic ferè *in medio.* Οὐδὲ Σύμβολον ἐπέβαλεν Ὀρνίθαρχος εἰδείς Σοι παρών; Arist. Av. 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γυναικονίτισιν Σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν, Arist. Θεσμ. 422.

'Επιβαλῶσα, a. 2. part. act. f. g.

'Επιβαλῶσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

'Επιβαπτίζω, immergo.

'Επιβάπτω, futur. ψω, idem.

'Επιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

'Επιβᾶς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

'Επίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incursio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

'Επ βασκέμεν, præs. infin. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκειν, a verbo *Poet.*

'Επιβάσκω, induco, Hom. Il. ω, 234. ἐπιβασκέμεν, inducere.

'Επιβασόζω, fero in v. c. manibus.

'Επιβατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minister, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. Ἐπιβατεύων τότε τῷ ῥήματι, Herodot. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβατήριος, υ, ὁ ἡ ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάτης, ου, ὁ, epibator, vector. Ab eod.

'Επιβατικός, ὴ, όν, ad epibatas pertinens, *Eccl.* classiarii.

'Επ.βατος, η, ον, ad quem patet accessus, qui conscendi potest. Ab eod.

'ΕΠΙΒΑΣ, ἡ, dies quarta & ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana festi dies; (3) dies secunda nuptiarum.

'Επιβάσσω, rursus mulgeo.

'Επιβεβαιόω, & ἐπιβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmationem addo, post confirmo, confirmo.

'Επιβεβηκώς, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβέβημαι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.

'Επιβήσεαι, 2. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ

'Επ.βησέμεν, *conscensurum esse*, fut. 1. inf. act.

'Επιβήσεο, 2. f. pr. imper. med. *Ion.* pro ἐπιβήσου.

'Επιβησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, inscensor, vel adscensor, qui navem vel equum conscendit; qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere. Ἐπιβιβάσας ᾧ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, Luc. 10, 34. Ab eod.

'Επιβιβάσας, a. 1. part. act.

'Επιβιβρασκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

'Επιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεις, ἐπιβιῶναι.

'Επιβλαβής, ές, ὁ ἡ ἡ, noxius, damnosus. Ἐπιβλαβεῖς, κίπτοι, *Arat.*

'Επιβλαβῶς, damnose, noxie. Ab

'Επιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo & damnum infero.

'Επιβλαστάνω, super germino, insuper germino; (2) refrutico.

'Επιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

'Επιβλαστησις, εως, ἡ, supergerminatio, secunda germinatio.

'Επιβλαστικός, ὴ, όν, qui supergerminat, vel supergerminandi vim habet.

'Επιβλασφημία, convicior insuper, ultro.

'Επιβλέπω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλέπειν ἐς τι, τὰς Συμφορὰς τὰς ἀπ' ἀβελίας, Ilocr.

'Επιβλέψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλέψαιμι.

'Επιβλήδην, *Adv.* q. d. injectim, superinjectim, injiciendo. Ab ἐπιβάλλω.

'Επιβλημα, ατος, το, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.

'Επιβλής, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

'Επιβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, adjectitius, adventitius. Ab eod.

'Επιβλυξ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ, & βλύζω, *mano, saturio.*

'Επιβόος, ὁ, valde strepens, clamosus. Ab

'Επιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, implоro. Κἀπιβοᾶται Θεμιν ἐκταίαν, Eur. Med. 168.

'Επιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab

'Επιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.

'Επιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

'Επιβόησις, ἡ, idem.

'Επιβόητος, η, ὁ ἡ ἡ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.

'Επιβοιον, τὸ, scil. θῦμα, sacrificium, quod præter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & βοῦς, *bos.*

'Επιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

'Επιβολή, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal. (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. Ab ἐπιβάλλω.

'Επιβολος, ον, ὁ ἡ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod.

'Επιβόλως, *Adv.* ingeniose, sapienter; (2) feliciter.

'Επιβουβεία, ῶ, fut. ήσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.

'Επιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

'Επ βοσκις, ιδος, ἡ, proboscis. Ab

'Επιβοσκομαι, pascor, depascor.

'Επιβοτήλος, ου, ὁ, bubulcus.

'Επιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.

'Επιβουλευσις, εως, ἡ, insidiatio, insidiæ.

'Επιβουλευτής, οῦ, ὁ, insidiator. Ab

'Επιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiose molior; (3) consilium capio, deliбero; (4) conjuro. Ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. Θάνατον τινι, Thuc. λαβεῖν, Dem.

'Επιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ, & βουλὴ.

'Επιβουλία, ἡ, idem.

'Επίβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, insidiosus.

'Επιβούλως, *Adv.* insidiose. Ab ἐπίβουλος.

'Επιβραδύνω, cunctor, immoror.

'Επιβραχὺ, *Adv.* ad breve tempus.

'Επιβρεγμα, ατος, τὸ, irrigatio, irroratio.

'Επιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

'Επιβρέχω, perfundo, irroro.

'Επιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.

'Επιβριμάομαι, ῶμαι, infrendo.

'Επίβρισις, 3. f. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

'Επιβρομάω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιβρέμω.

'Επιβρονταίω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, attono, intono. Hinc

'Επιβρόντητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus.

'Επιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

'Επιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

'Επιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.

'Επιβύσμα, ατος, τὸ, obturamentum; (2) obturatrix, obstructrix. Ab

'Επιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo. Ἐπιβύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, Aristoph. Ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

'Επιβωμιζω, f. ίσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara.*

'Επιβώμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. Ex iisd.

'Επιβωμιοστατέω, ad aram colloco.

'Επιβώσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιβήσασθαι, ab ἐπιβοάω.

'Επιβωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιβοησόμεθα.

'Επιβωτρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

'Επιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor.

'Επίγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

'Επιγαμβρέα, ἡ, connubiorum junctio. Ab

'Επιγαμβρεύω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) & *in pass.* gener fio, uxorem duco.

'Επιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas, quæ ex juncto matrimonio est. Ab eod.

'Επιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco, a. 1. ἐπέγημα. Ου γὰρ ἐπιγάμῃ πώποτ' ἀνδρί, Eur. Or. 572.

'Επιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

'Επίγαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, nubilis.

'Επιγανύομαι, vel ὀπιγάνυ, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

'Επιγανόω, orno, illustro.

'Επιγάστριον, ου, τὸ, epigastrium, venter exterior. Ex ὄπι, & γαστὴρ, *venter.*

'Επιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem spectans.

'Επιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso.

'Επιγαυρόομαι, ῶμαι, exsulto, lætor; (2) efferor animo & ferocior reddor.

'Επίγαυρος, ὁ ἡ ἡ, jactabundus; (2) fortis.

'Επιγεγονὰς, perf. part. med. v. ὀπιγίνομαι.

'Επιγειοκαυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ὄπι, & καυλός.

'Επιγειον, ου, τὸ, apsis ima planetarum, aupe; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

'Επίγειος, υ, ὁ ἡ ἡ, terrestris; (2) humi repens. Ex ὄπι, & γαῖα, *terra.*

'Επιγειόφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.

'Επιγελάω ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto. Ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς χορείαις, Arist. Θεσμ. 988.

'Επιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo,

'Επιγε-

Ἐπιβέννημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.
Ἐπιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus.
Ἐπιγενάω, adgenero, insuper genero.
Ἐπίγεννημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.
Ἐπιγενηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura.
Ἐπιγινόμην, a. 2. part. med. v. ὀπτίνομαι.
Ἐπιγλαίρω, insuper honore adficio.
Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.
Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.
Ἐπίγηις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ὀπτίγειος.
Ἐπιγίγνομαι, vel ὀπτίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ὀπτιγινόμενοι, posteri, Isocr.
Ἐπιγιγνώσκω, f. ὀπτιγνώσκω, agnosco, cognosco, resciο, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo.
Ἐπιγλιχραίνω, viscosius reddo.
Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.
Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.
Ἐπίγλυκος, ε, ὁ ἡ ὐ, dulcis; (2) subdulcis.
Ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, cælo.
Ἐπιγλωσσομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.
Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ὀπτιγλωττίζομαι, idem. Πρὸς τοὺς Ἀθλιῶν δ' ἐκ ὀπτιγλωττίσομαι τοιοῦτον ἀδὲν, Arist. Lys. 37. Ex ὀπτὶ, & γλῶσσα, lingua.
Ἐπιγλωσσὶς, vel ὀπτιγλωττὶς, ἰδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iisd.
Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.
Ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.
Ἐπίγναφος, ε, ὁ ἡ ὐ, interpolitus, innovatus. Ex ὀπτὶ, & γνάπτω, polio.
Ἐπιγνοὺς, 3. f. a. 2. opt. v. ὀπτιγινώσκω.
Ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐπίγνωθι, 2. f. a. 2. imperat. act.
Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ὀπτιγινώσκω.
Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab
Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ὀπτιγινώσκω.
Ἐπιγνῶς, 2. sing. a. 2. conj.
Ἐπιγνώσεσθε, agnoveritis, 2. pl. f. 1. ind. med.
Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia. Ab eod.
Ἐπίγνωστος, ε, ὁ ἡ ὐ, cognitus, notus.
Ἐπίγναστις, ιδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens.
Ἐπίγονη, ης, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ὀπτίνομαι.
Ἐπίγονος, ε, ὁ ἡ ὐ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ὀπτίγονοι, αν, οἱ, posteri filii. Ab eodem.
Ἐπιγναστὶς, ιδος, ἡ, os toti genu superjectum, mola, patella; (2) femur, genu musculus. Ex ὀπὶ, & γόνυ, genu.
Ἐπιγονὶς, ιδος, ἡ, idem.
Ἐπιγονίδιος, ὁ ἡ ὐ, genibus impositus.
Ἐπιγράβδην, Adv. strictim, perstringendo, leviter. Ab ὀπτιγράφω.
Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inscriptio, sive prosaica, sive metrica. Ab eod.
Ἐπιγραμματογράφος, &
Ἐπιγραμματοποιός, ὁ, scriptor epigrammatum.
Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit. Ab eod.
Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) indictio; (3) descriptio, census. Ab
Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, Arist. Ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, subscribere, Dem. Ἀχθεσθεὶς ὅτι αὐτῷ ἀνωμολόγησάτην ἐπιγράψατο, Arist. Pace, 682.
Ἐπίγρυπος, ε, ὁ ἡ ὐ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, adunctus.
Ἐπιγρυνάζομαι, insuper exercco me.
Ἐπιδαίομαι, in medium profero, divido.
Ἐπιδαίσιος, ε, ὁ ἡ ὐ, communis. Ex ὀπὶ, & δαίω, partior.
Ἐπιδαιτέομαι, ήσομαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor, Hes. Ex ὀπὶ, & δαὶς.
Ἐπιδαιτρον, ε, τὸ, opsonium. Ex ὀπὶ, & δαιτρὸς, coquus.
Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.
Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.
Ἐπίδαμος, ὁ ἡ ὐ, Dorice, pro ὀπτίδημος.
Ἐπιδανείζω, f. έσω, ultra fœnero.
Ἐπιδασὺς, ύος, ὁ ἡ ὐ, aliquantum densus & hirsutus.
Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.
Ἐπίδε, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐπείδω.
Ἐπιδεδαὼς τα, acc. f. perf. part. act. v. ὀπτιδίδαμι.
Ἐπίδειὴς, ίος, ὁ ἡ ὐ, indigens.
Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen. Ab ὀπτιδείκνυμι.
Ἐπιδείελα, Adv. post meridiem. Ab
Ἐπιδείλιος, ε, ὁ ἡ ὐ, promeridianus. Ex ὀπὶ, & δείλη.
Ἐπιδείκνυμι, vel ὀπτιδεικνύω, & ὀπτιδεικνυμαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus *imprimis*, poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σλυσὶω ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Arist. Av. 627. Hinc
Ἐπιδεικνιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.
Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus, ostensivus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική.
Ἐπιδεικτικῶς, Adv. cum ostentatione; (2) demonstrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.
Ἐπιδείξαι, a. 1. inf. act.
Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. ipse, artis ostentandæ causa. Ab ἐπιδείκνυμι.
Ἐπιδειπνίω, secundariam cœnam perago.
Ἐπίδειπνος, ε, ὁ ἡ ὐ, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπιδειπνον.
Ἐπίδειπνις, ιδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.
Ἐπίδειπνον, ε, τὸ, idem.
Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui post decem penditur.
Ἐπιδεκτικὸς, ἡ, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.
Ἐπιδελεάζω, escam impono.
Ἐπιδέμνιος, ε, ὁ ἡ ὐ, in strato positus, qui in aut super strato est. Ex ὀπὶ, & δέμνιον, stratum.
Ἐπιδεξιλυθέρως, Adv. dextre & ingenue.
Ἐπιδέξιος, ε, ὁ ἡ ὐ, qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc
Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.
Ἐπιδεξίως, Adv. scite, decenter, lepide.
Ἐπιδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.
Ἐπιδέρκεσθ, 3. f. præs. indic. med.
Ἐπιδέρομαι, insicio.
Ἐπιδρατὸς, ε, ὁ ἡ ὐ, visibilis. A præc.
Ἐπιδρομὶς, ἰδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta & veræ cuti supertensa. Ex ἐπὶ, & δέρας, *pellis*.
Ἐπιδόσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.
Ἐπιεσμένω, f. ένσω, inflecto, obligo.
Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπίδεσμον, τὸ, fascicula. Ab
Ἐπίδεσμος, ε, ὁ, & ὀπτίσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.
Ἐπιδεσμοχαρὴς, ὲς, nodis gaudens.
Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.
Ἐπιδεύεαι, 2. f. pr. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.
Ἐπιδευὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, indigens.
Ἐπιδεὺης, 2. f. præs. conj. act. v. ἐπιδεύω.
Ἐπιδεύομαι, & ἐπιδεύω, indigeo.
Ἐπιδεδομὼς, *egens*, præs. part. med.
Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto.
Ἐπιδέω, obligo; (2) adligo.
Ἐπιδεὼς, *Adv.* parce, non satis. Ab ἐπιδεὴς.
Ἐπίδηλος, ε, ὁ ἡ ὐ, manifestus.
Ἐπιδηλὸς, *Adv.* manifeste.
Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena sum; (2) peregre advenio; (3) domi sum, non absum. Ab ἐπίδημος.
Ἐπιδημίω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Hinc
Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre.
Ἐπιδημητικὸς, ἡ, όν, domi & quasi intra populi fines manens. Ab eod.
Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.
Ἐπίδημος, ε, ὁ ἡ ὐ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.
Ἐπιδημιεργέω, perficio opus.
Ἐπιδημιεργοὶ, apud Thuc. curatores murorum reficiendorum, sed apud Procopium Thuc. imitatorem, semper de opifice.
Ἐπίδημος, ε, ὁ ἡ ὐ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit.
Ἐπιδὴν, *Adv.* diu, multo, pro ὀπτὶ δὴν.
Ἐπιδηρὸν, idem, pro ὀπτὶ δηρόν.
Ἐπιδιαβαίνω, post alium, qui transit, ipse etiam transeo; (2) pertranseo.
Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.
Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.
Ἐπιδιαιτάω, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio. Ex ὀπὶ, & διαιτάομαι.
Ἐπιδιαίτητος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.
Ἐπιδιάκειμαι, adquiesco. Ex ὀπὶ, & διάκειμαι, *constitutus sum*. Τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον, *Pollux*. Æs manuarium, Gell. 18, 13. *Angl.* Stakes or Forfeits.
Ἐπιδιακινδυνάω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, insuper discerno, postea discerno.
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc
Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permansio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανοέω, post excogito
Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
Ἐπιδιαπλέω, f. ευσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.
Ἐπιδιαρρήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.
Ἐπιδιασκοπάζω, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκόπησις, εως, ἡ, recognitio, retractio.
Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατίθ. insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.
Ἐπιδιαθήκη, insuper pacisco; (2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod alter præstitit.
Ἐπιδίδυμις, ιδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa, & admodum valida. Ex ὀπὶ, & δίδυμος, *testiculus*.
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὅσῳ καθ' ἑκάστην ἐπεδίδοσαν τῇ πολεμίᾳ ἰσχύι, Thuc.
Ἐπιδιέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco.
Ἐπιδιετὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, qui biennium excessit.
Ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.
Ἐπιδιαιτάω, litigo de re aliqua.

Ἐπιδι-

Ἐπιδικάζω, discepto; (2) sententia mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo; (2) expecto. Hinc
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικάσιμος, ον, arbiter familiæ heroiscundæ *inpr.* deinde advocatus in quacunque re; denique expetitus aliis, utilitatis causa.
Ἐπίδικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, litigiosus, controversus.
Ἐπιδίμοιρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, plus quam duas habens partes.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιδιορθόω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci. Hinc
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ. f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, ἀδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ, & δίφρος, *currus.*
Ἐπιδιφριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui super curru est, sedet, aut pugnat; (2) sellularius, ut τεχνη, ars sellularia; (3) ignavus, effeminatus. Ex iisdem.
Ἐπιδιχα, *Adv.* seorsim, separatim.
Ἐπιδίψιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fiticulosus.
Ἐπιδίω, f. ίσω, insudo.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδιώξον, 2. sing. a. 1. imper. act.
Ἐπιδοιάζω, in utramque partem cogito, volvo animo.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ supra justam mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de quo est aliqua opinio in futurum, item qui exspectatur; (2) celebris, clarus, illustris. Ex ἐπὶ, & δόξα, *opinio.*
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice, glorioſe.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuspis hastæ. Ex ἐπὶ, & δόρυ, *hasta.*
Ἐπιδορπέω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Ἐπιδόρπιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad cœnam utilis; (2) q. d. post-cœnius. Ex ἐπὶ, & δόρπον.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur, bellaria.
Ἐπιδορπισμὸς, ὁ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio. Ab eod.
Ἐπιδὸς, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδόσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, additicius, ex accessione proveniens. Ab eod.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium; (3) incrementum.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad superaddendum seu supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδοῦναι, *addidisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐπιδυπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.
Ἐπιδοχεῖον, ε, τὸ, receptaculum.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
Ἐπιδραμέντος, g. s. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττ. f. ξομαι, prehendo, adripio.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio, levis, & perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum. ap. Med. Ab ἐπιτρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem.
Ἐπίδρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, accessu facilis, planus; (2) incursionibus expositus; (3) in quem accedi solet.
Ἐπιδυέτω, 3. s. præs. imper. verbi ἐπιδύω.
Ἐπιδωματόω, f. ώσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημία, ῶ, infami appellatione noto.
Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.
Ἐπιδῶμαι, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδὼν, *qui addidit*, a. 2. part. act.
Ἐπιδόσω, *addam*, f. 1. ind. act.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio; (2) clementia; (3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, similis.
Ἐπιεικέοι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. Ab
Ἐπιεικὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, æquus; (2) decens, consentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modestus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus & frugi est; (7) probabilis, verosimilis. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *similis, vel consentaneus sum.*
Ἐπιεικησις, εος, ἡ, pietas. Ab ὑπιεικὴς. Sed potius ἐπιείκισις, legendum, ut sit. Ab
Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono statuo, seu arbitror. Ab eod.
Ἐπιεικλὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *cedo.*
Ἐπιεικῶς, *Adv.* non absurde; (2) moderate; (3) clementer. Συνδειπνεῖ παρ' αὐτῷ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, Plut. in Anton. cap. 28. (4) valde sufficienter. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεμμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐφειμένος, ab ἐφίημι.
Ἐπιέλδομαι, desidero, cupio.
Ἐπιέλπεο, 2. f. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπέλπεο, ab
Ἐπιέλπομαι, spero.
Ἐπιέναι, pr. inf. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιέννυμι, induo.
Ἐπιέπομαι, insequor.
Ἐπίεσασθε, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφίσασθε, ab ἐφίημι.
Ἐπίεσαι, 3. f. perf. ind. pass. v. ἐπίεω.
Ἐπιζαρὲς, infesto, gravo.
Ἐπιζαφελὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, valde vehemens, ardens, fervidus.
Ἐπιζάφελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.
Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.
Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum; (2) diu vivo.
Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, q. d. infervefactio, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζεύγνύω, f. ζεύξω, conjungo, insuper innecto, adjungo. Hinc
Ἐπιζεῦλιπ, ῆπος, ὁ, catena; (2) series.
Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.
Ἐπιζέω, f. έσω, inferveſco. Ὅσον ἂν μέλας τὶς ὑμῖν ζυμάλωψ ἐπέζεσεν, Arist. Ach. 325. Οὐ θαυμάσιον ἐστ', εἰ ἐπιζέσει τῷ χολῷ, id. Θεσμ. 475.
Ἐπίζηλος, ὁ ᾗ ἡ, æmulandus, invidendus.
Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulg. ap.* Lucian. sed ibi legendum ἔτι ζηλ. *Ern.*
Ἐπίζημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, damnosus, noxius; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ἐπὶ, & ζημία.
Ἐπιζημιόω, multam irrogo.
Ἐπιζήμιος, *Adv.* damnose.
Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.
Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor; (2) posco. Ἐπιζητεῖν τι παρά τινος, Arist. Hinc
Ἐπιζήτημα, τὸ, quæstio.
Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
Ἐπιζητίσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui requiri potest, aut solet, appetitibilis. Ab eod.
Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio. Ab ἐπιζεύγνυμι.
Ἐπιζώστρα, ης, balteus. Ex ἐπὶ, & ζωστὴρ.
Ἐπίη, 3. f. a. 2. conj. act v. ἐφίημι, *immitto.*
Ἐπίηλε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐπιάλλω.
Ἐπίηρανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adjutor. Ex
Ἐπίηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ, & ἐράω.
Ἐπιηρὶφης, *Ion.* pro ἐπηρεφὴς.
Ἐπιθὺντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐφηδέντες, ab ἐφήδομαι.
Ἐπιθαλάμιος, ε, τὸ, carmen nuptiale. Ab
Ἐπιθαλάμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuptialis. Ex ἐπὶ, & θάλαμος.
Ἐπιθαλαμιδιος, ία, ίον, vel ὁ ᾗ ἡ, maritimus. Ex ἐπὶ, & θάλαττα.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
Ἐπιθαλπὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, callidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλπω.
Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore attonito admiror, stupeo.
Ἐπιθανάτιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. Ex ἐπὶ, & θάνατος.
Ἐπιθάνατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mortem accersens, seu adferens, lethifer; (2) morti vicinus.
Ἐπιθανατως, *Adv.* ita ut morti vicinus sit.
Ἐπιθανὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, *morior.*
Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiduciam sumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor; (6) conficio.
Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obtestatio, quæ fit per Deos vel Deum; (3) precatio, qua Dei opem imploramus. Ab ἐπιθειάζω.
Ἐπιθειασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἐπιθεινω, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, seu super imponitur; (2) statua, quæ defuncti sepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio; (2) adgressio, invasio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) insidiæ, impostura; (6) amor, concupiscentia, libido. Ab eodem.
Ἐπιθεσπεύω, f. εύσω, obsequium præsto. Ἐπιθεσπεύειν τινὶ ἑαυτῆ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, Thuc.
Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, fancio oraculo, auspicio, addico aliquid.
Ἐπιθέσπισμα, ῦ, ὸ, oraculum, scitum.
Ἐπιθετέον *adv. pos.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτης, ε, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgressu promptus, audax.
Ἐπίθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adjectus, adjectivus qui adjici solet; (2) aliunde invectus; (3) commentitius; (4) simulatus, adfectatus; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, confidero, contemplor.
Ἐπιθῇ, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθημα, τὸ (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eod.
Ἐπιθηματόω, operculo claudo.
Ἐπιθηματεργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, & ἔργον, *opus.*
Ἐπιθηπαρχία, ας, ἡ, duplaris feratia, qua quis aliis θηπάρχοις, vel quatuor etiam elephantis præst. Ab
Ἐπιθηπαρχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui aliis θηπάρχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
Ἐπίθησε, 3 f. a. 1. ind. act. v. πιθέω.
Ἐπιθήσω, 3. f. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθὲ, 2. f. præs. imper. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιθιγγάνω, &
Ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω

Ἐπιθλίβω, premo.
Ἐπίθλιψις, εως, ἡ, compressio, *Arct.*
Ἐπιθμῷ, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπίθωμεν, a τίθημι.
Ἐπιθοάζω, insideo; (2) sedeo.
Ἐπιθολόω, infusco, obfusco, perturbo.
Ἐπιθὼν, *perquam*, 1. sing. a. 2. verbi τίθημι.
Ἐπιθωρίζω, adsilio, insilio, supersilio.
Ἐπιθωρίω, ῶ, adsilio, insilio. Ab ἐπιθορέω.
Ἐπιθωρύομαι, ineo feminam. Ab ἐπιθορέω.
Ἐπιθωρυσία, ᾶς, f. ίσω, adstrepo, secundo rumore adstrepo, admurmuro.
Ἐπιθρίξας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπίθρεπτος, ον, bene nutritus vel auctus, de carne.
Ἐπιθρηνέω, allamentor, collamentor.
Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἣν ἐπιθρομβώῃ.
Ἐπιθρώσκουσα, præs. part. f. g. act. v.
Ἐπιθρώσκω, insilio; (2) subsilio, subsultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ὦ τᾶ μεγάλης Ζαφίας ἐπιθυμήσας ἄλθοιτε παρ' ἡμᾶς, Aristoph. Nub. 411. Κρύβαν ἰδίαν ἐπιθυμῶν, id. Ran. 359. Ex ἐπι, & θυμὸς, *animus*.
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιθυμητὴς, οῦ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiscendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* ad desiderium propense; cum ἔχειν, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, desiderabilis. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. Ab
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
Ἐπιθυμόδειπνος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δεῖπνον, *cœna*.
Ἐπιθύνω, corrigo, Suid.
Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel sacrifico post alium; (3) immolo, sacrifico.
Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθωρακίδιον, ὁ, τὸ, vestis, quæ thoraci superinduitur. Ab
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, insuper lorico; (2) lorico; (3) super thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσσομαι, armor adversus aliquem.
Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito.
Ἐπίδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gnarus.
Ἐπίσταρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, sciens, peritus.
Ἐπίζομαι, insideo.
Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinnum sustollo ad aliquid.
Ἐπικαγχλάζω, strepo, de aqua maritima.
Ἐπικαθαιρέω, destruo, diruo.
Ἐπικαθέζομαι, consido in.
Ἐπικαθεύδω, indormio; (2) incubo.
Ἐπικάθημαι, insideo; (2) sedeo.
Ἐπικαθιζάνω, insideo.
Ἐπικαθίζω, f. ίσω, insideo; (2) impono.
Ἐπικαθίσαντος, g. f. a. 1. part. act.
Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, insessus.
Ἐπικαθίστημι, substituo, sufficio, a. 1. ἐπικατέστησα, Pass. ἐπικατεστάθην, ἐπικαταστάθεὶς, substitutus.
Ἐπικαινίζω, f. ίσω, instauro, innovo.
Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas.
Ἐπίκαιρος, ὁ ἡ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab
Ἐπικαίως, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐπικαίως, *Adv.* opportune.
Ἐπικαίω, & ἐπικάω, f. αυσω, accendo, incendo; ἐπικαιομένος, adustus. Τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικαιόμενα, Plat.
Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio; (2) spolio bonis quæ ab aliis relicta sunt.
Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, superiorem appello; ἐπικαλεσάμην, a. 1. med. *Pass.* ἐπεκλήθην, cognominor; ἐπικληθεὶς, cognominatus, a. 1. *Part.* (2) postulor, accusor. Ἐπικαλεῖτο τὸ βρέτας, Plut.
Ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro; (4) testem facio. Ἀνδρας ἑαυτῷ ἐπικαλῆ, Xen.
Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus. Ab ἐπικαλύπτω.
Ἐπικαλυπτήριον, ὁ, τὸ, idem & ab eod.
Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obscuro. Hinc
Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio.
Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπικάμπτω. Hinc
Ἐπικαμπὴς, ὲς, flexus, curvus.
Ἐπικάμπτις, ι, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐπικαμπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.
Ἐπικάμπτω, fut. ψω, inflecto; (2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatatem inflecto.
Ἐπικαρπύλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, incurvus.
Ἐπικαμπὼς, flexe, curve.
Ἐπικαμπὴς, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.
Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ, & κανθὸς, *canthus*.
Ἐπίκαρ, *Adv.* ad verticem, in caput.
Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus; (2) usus rei fructuosus; (3) quæstus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ, & καρπὸς.
Ἐπικάρπιος, ὁ, ὁ, ἡ ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex iisd.
Ἐπικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) inest, extrinsecus.
Ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio.
Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, obliquus, transversus.
Ἐπικαρυκεύω, insuper condio, condimentum aliud addo.
Ἐπικαταβαίνω, descendo.
Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.
Ἐπικατάγνυμι, insuper frango.
Ἐπικατάγομαι, post alium applico, vel appello.
Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormisse.
Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.
Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπικατακλῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπικατακλύζω, inundo, obruo aquis.
Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.
Ἐπικαταλεύθω, insequor, persequor.
Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) consequor; (3) opprimo.
Ἐπικαταμωμάομαι, irrideo, subsanno.
Ἐπικατανεύω, desilio in.
Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.
Ἐπικαταπλάσσω, emplastrum impono.
Ἐπικατάρρηθω, comburo super aliquo.
Ἐπικατάρωμαι, diris devoveo.
Ἐπικατάρατος, ὁ ἡ ἡ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuose impello, *in pass.* immittor.
Ἐπικαταρρέω, influo, illabor ex superiore loco.
Ἐπικαταρρήγνυμαι, super aliqua re frangor, discindo, v. c. vestes, a pectore.
Ἐπικαταρρίπτω, super injicio.
Ἐπικαταρρυέω, desuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. είσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, fut. ψω, super fodio, diruo super.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικαστρατοπεδεύω, castra loco contra aliquem.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo desuper.
Ἐπικαταστρέφω, fut. ψω, superinverto, inverto super incumbo.
Ἐπικατασφάττω, f. ξω, insuper jugulo, macto super.
Ἐπικατατίμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem.
Ἐπικατοφέρομαι, defertor, delabor; præceps moveor.
Ἐπικατοχὴ, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo ab horoscopo signo. Ab
Ἐπικατοχὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπικαταχανύω, adobruo.
Ἐπικαταψάω, superficiem v. c. agri leviter rado, fartio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem.
Ἐπικατεύδω, insipicio.
Ἐπικάτειμι, detuper descendo in, v. c. capite in stomachum.
Ἐπικατέρχομαι, idem.
Ἐπικατιράω, ῶ, defusum, transfusum, seu decapulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
Ἐπικατέχω, retineo.
Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro; (2) insuper explico.
Ἐπικατηγόρησις, ἡ, addita rei explicatio, ut in *Alba longa* τὸ longa est Figuræ ἐπικατηγόρησις.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατορθόω, bene gero insuper.
Ἐπικατρύω, & ἐπικατρύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria inveterata & detrita consuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ὁ ἡ ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, adustio; (2) id ipsum, quod adustum est; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem: inustionem Lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπίκαυτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, præustus. Ab eod.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui. Hinc
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, superne strepito.
Ἐπικάω, id. quod, ἐπικαίω, quod videndum.
Ἐπίκειμαι, impositus sum, super impositus sum; (2) imponor, super imponor; (3) jaceo super; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖς, Arist. Av. 1024.
Ἐπικείδω, præs. inf. med.
Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.
Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. v. ἐπικαλέω.
Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obscure.
Ἐπικέλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes. Ab
Ἐπικελεύω, & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, *Poët.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1, ἐπέκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας.
Ἐπίκενος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρέω, stimulum addo.
Ἐπικεραύνυμι, vel ἐπικεράω, admisceo. Hinc
Ἐπικερασιμος, ὁ, ὁ, ἡ ἡ, cui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum. Ex ἐπὶ, & κέρας, *cornu*.
Ἐπικερδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæstus. Ex ἐπὶ, & κέρδος, *lucrum*.
Ἐπικερτομέουσα, præs. part. act, f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέουσα. Ab
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re; (2) falsum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione; (2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεύσω, f. 1. ind. act.
Ἐπικεφάλαιον, ι, τὸ, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Ph. Ex ἐπὶ, & κεφάλαιον, *caput*.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικήδειος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ι, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ, & κῆδος, *funus*.
Ἐπίκηλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, nuncupatus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, & κικλήσκω, *convitio impetor*.

Ἐπικήπιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, hortenſis. Ex ἐπί, & κῆπος, *hortus*.

Ἐπικήριος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, idem quod

Ἐπίκηρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπί, & κῆρ, *fatum*.

Ἐπικηρυκεία, ας, actus mittendi, legatio de pace aut fœdere; (2) alia re. Ab

Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, ſeu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (ſc. in ſenatu vel ap. populum) pacis cum hoſte faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.

Ἐπικήρυξις, ὁ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem.

Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) ſufficio, ſubſtituo. Ἐπεκήρυττον τὰ χρήματα, ἢ τὰ σώματα, Plut.

Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii ſunt. Ab ἐπίκηρος.

Ἐπικίδναμαι, diſſipor ſuper, diſpergor ſuper. Ex ἐπί, & κίδνημι, *diſſipo*.

Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo verſor, in periculum adductus ſum.

Ἐπικίνδυνος, ὁ ἡ ὄν, periculoſus.

Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.

Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculoſe.

Ἐπικίρναμαι, admiſceo.

Ἐπικλάζω, flecto, infringo. Ex ἐπί, & κλάω.

Ἐπικλαίω, fleo ſuper; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικλαιειν ὕςερον, Ariſt. Θεσμ. 1072.

Ἐπίκλαυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, flebilis, lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.

Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλᾶσθῶσαι, a. 1. *Paſſ.* frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.

Ἐπίκλειος, έος, ὁ ἡ ὄν, glorioſus, celeber. Ex ἐπί, & κλέος, *gloria*.

Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco.

Ἐπικληθεὶς, a. 1. partic. paſſ. *per Syncop.* pro ἐπικαληθεὶς, ab ἐπικαλέω. Unde

Ἐπίκλημα, τὸ, criminis objectio; (2) accuſatio; (3) crimen, quod objicitur.

Ἐπίκλην, *Adv.* cognomento; (2) prænomine. Ab inuſit. nom. ἐπίκλη.

Ἐπίκληρος, ὁ, puella, ad quam univerſa hereditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta. Ex ἐπί, & κλῆρος, *ſors*.

Ἐπικληρόω, ῶ, f. άσω, ſorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo aſſigno. Ἐπικληρῶν τ' ἄρχοντα, Dem.

Ἐπικλήρωσις, ὁ, ſortitio, attributio per ſortem.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐπικαλέσαι, ab ἐπικαλέω.

Ἐπίκλησις, εως, ὁ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod

Ἐπίκλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobilis, celebris; (3) attributus, adſignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehenſione dignus. Ab eod.

Ἐπικλινὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus.

Ἐπίκλινον, *acclina*, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐπικλίνω.

Ἐπικλίντης, ος, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.

Ἐπίκλιντρον, ος, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus. Ab

Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper, Appollon. ἐπικέκλιϐ, adjacet; ἐπικεκλιμμένος, inclinatus, Thuc. Hinc

Ἐπίκλισις, εως, ὁ, inclinatio; (2) acclinatio.

Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio.

Ἐπίκλοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) ſubdolus, vafer, verſutiloquus; (4) *Subſt.* fur. Ex ἐπί, & κλέπτω, *furor*.

Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, ſubmergo; (3) *tropicè*, ut inundo ap. Lat. (4) *in aor.* 1. abundo.

Ἐπίκλυσα, a. 1. part. act. f. g.

Ἐπίκλυσις, εως, ὁ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, inundatio. Ab ἐπικλύζω.

Ἐπίκλυσμὸς, ος, ὁ, inundatio.

Ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.

Ἐπικλυτὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, celebris, inclytus. Ab

Ἐπικλύω, audio, celeber ſum.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco; ἐπέκλωσεν, deſtinavit; ἐπικλώσαντο. deſtinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato deſtinata; ἐπικλωθεὶς, ſorte attributus.

Ἐπικνάμπτω, inflecto; (2) intorqueo; propter Homericum ἐπικνάμψασα, Il. 1, 569. ſed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.

Ἐπικνάω, ῶ, idem cum ſeq. Ἐπικνῶσιν τορὸν, ἔλαιον, ζιλφιον, ἔξω. inſuper radunt. Ariſt. Av. 539.

Ἐπικνήθω, fut. ήσω, intero.

Ἐπικνίζω, fut. ίσω, in ſuperficie ſcalpo; (2) per ſumma incido. Hinc

Ἐπίκνισις, εως, ὁ, ſcarificatio. ſcalptura; (2) inciſio, quæ per ſummas partes fit,

Ἐπικοιλὶς, ὁ, ſuperior palpebra, cilium.

Ἐπίκοιλος, ος, cavus.

Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo.

Ἐπικοίμησις, ὁ, decubitus in aliquam corporis partem in ſomnis.

Ἐπίκοινος, ος, ὁ ἡ ὄν, communis, promiſcuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ ſub una terminatione utrumque ſexum denotant.

Ἐπικοινόω & νόμαι, communico.

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

Ἐπικοίνωνος, ον, particeps.

Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.

Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel conſtituo mihi in.

Ἐπικοκκαλάζω, arrideo, vox comica.

Ἐπικοκκαστρία, arridere, adludere ſolita; *Epith.* Echuſ. al. ἐπικοκκυστρία.

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur.

Ἐπικολπίδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in ſinu geſtatur. Ex ἐπὶ & κόλπος, *ſinus*.

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

Ἐπικομμόω, ornatu nimis exquiſito excolo.

Ἐπικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, Plut. in Camill. c. 22. (2) jactabundis verbis addo.

Ἐπικομπέω, ῶ, fut. ήσω, jactito, oſtento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, Thuc.

Ἐπικομψεύω, exquiſite orno.

Ἐπικόπανον, ος, τὸ, menſa coquorum, ſupra quam carnes ſecari ſolent. Ab

Ἐπικοπὴ, ῆς, ὁ, inciſio, acciſio, præciſio, qua arborum extremæ partes præciduntur.

Ἐπίκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, acciſus, præciſus, decacuminatus; (2) brevis; *Subſt.* τὸ, lignum, quod ſupponitur rei, quæ ſecatur.

Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehenſor. Ab

Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo.

Ἐπικορίζω, ſperno, rejicio. Gaz. ap. Ariſtot.

Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum quod ſupponitur rei ſecandæ.

Ἐπίκορσος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſupra tempora ſ. maxillas eſt. Ex ἐπὶ, & κόρσαι.

Ἐπικορύσσομαι, armor adverſum.

Ἐπικος, epicus, ut poëta, verſus. Ab ἔπος.

Ἐπικοτα, τὰ, irata, tulpanda, ob quæ quis merito iraſcatur, Heſ. Ex ἐπὶ, & κότος.

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto reliquas ita, ut ſonitum reddat.

Ἐπικότως, *Adv.* irate, iracunde, Heſ. Ab ἐπίκοτος.

Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio. Ἐπικουρεῖν τοῖς διομόροις, Luc.

Ἐπικουρῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium.

Ἐπικούρημα, τὸ, idem.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilii latio.

Ἐπικουρικὸς, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, ῦ, auxiliares copiæ.

Ἐπικούρος, ος, ὁ ἡ ὄν, auxiliaris. Ab

Ἐπίκοτρος, ος, ὁ ἡ ὄν, auxiliator, adjutor, opitulator.

Ἐπικυφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικυφίζειν τὸν ὠνίαν τινός, Greg.

Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio ſuper.

Ἐπικράζω, inclamo.

Ἐπικραδθὲν, *amarus factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ὑπικράνθη, a πικραίνω.

Ἐπικραίνω, & ὑπικραίνω, efficio, perficio. Hinc a. 1. ὑπεκρήνειον, ſ. ὑπεκρήνον, perfice, apud Homerum, Il. 1, 455. item, confirmo, ratum facio promiſſum, dictum. Ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν, Soph. Phil. 1458.

Ἐπικράναι, a. 1. inf. act.

Ἐπικράνθη, vide ὑπικράνθη.

Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ὑπὸ, & κράνον, *caput*.

Ἐπίκρανον, ος, τὸ, quod ſuper caput eſt, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iiſd.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ὑπικράννυμι.

Ἐπικραταιόω, ῶ, fut. ώσω, inſuper firmo.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, poteſtas, ditio.

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. part. præſ. m. g. v.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominium obtineo, ſupero, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τὰς δ' φύσεως ἁμαρτίας, Iſocr. Ex ὑπὸ, & κρατέω.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalide, *Poët.* pro ὑπικρατῶς. Ab

Ἐπικρατὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, in poteſtate ſua habens, alicujus rei compos; (2) fortis; potens. Ex ὑπὸ, & κράτος.

Ἐπικρατήσεια, 1. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ὑπικρατήσαιμι. Ab ὑπικρατέω.

Ἐπικρατίδες, αἱ, ſudaria.

Ἐπικρατίδιον, ος, τὸ, ſudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ, & κρὰς, *caput*.

Ἐπικρατικὸς, ἡ, όν, cui attemperandi vis ineſt. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.

Ἐπικρατῶς, *Adv.* valde. Ab ἐπικρατὴς.

Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulſo, poſito plectro quo proprie κρέκεσι.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμάω, ſuſpendo ſuper, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασα· ἐπικρέμασας κίνδυνον, periculum impendere feciſti. Hinc ἐπικρέμαμαι, ſuſpenſus ſum ſuper, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθεὶς. Hinc

Ἐπίκρεμὴς, ὁ ἡ ὄν, impendens.

Ἐπικρήνον, 2. ſing. a. 1. imper. act. *per Epenth.* & *Att.* pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.

Ἐπίκρημνος, ος, ὁ ἡ ὄν, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπὶ, & κρημνὸς.

Ἐπικρήνομεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικρανωμεν, ab ἐπικραίνω.

Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικερᾶσαι, ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηρίδος ſive parvæ crateræ.

Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter.

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) diſcretio; (4) cenſura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde

Ἐπικριτὴς, ὁ, arbiter; (2) conſultor.

Ἐπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὄν, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito, caſtigo, vitupero, increpo. Νηρηΐδες ϑαρσαλέον ἐπὶ ϑῦμὸν ἐπικροτέσαι, *Luc.* Ἐπίκροτος,

Ἐπίκριτος, ου, ὁ ἡ ὄν, pulsatus, propulsatus, proculcatus. Ex ἐπὶ, & κρότος.
Ἐπίκρημα, ατος, το, pulsus, ictus.
Ἐπίκρησις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab
Ἐπικρόω, fut. ὑσω. impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρύουσι ζύγα (τὰ ἅλογα). Arist. Θεσμ. 1013; (2) idem quod ἐπικρέκω.
Ἐπικρυπτικός, ἡ, όν. q. d. occultativus; (2) occultationis significationem habentia. Ab
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc
Ἐπίκρυφος, ον, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικράζω, adcrocito.
Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro, ultra adquiro, seu comparo.
Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum, locus supra pubem. A κτείς, quod de pube etiam dicitur.
Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.
Ἐπίκτησις, ἡ, accessio possessionum. Ab ἐπικτάομαι. Unde
Ἐπίκτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, f. ίσω, super ædifico, superstruo.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδεστέρως, *Adv.* glorioſius; (2) meliore fortuna & successu.
Ἐπικυδής, ές, ὁ ἡ ές, glorioſus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ, & κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto. Hinc
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.
Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ.
Ἐπικυλίκειος, ος, ὁ ἡ ὄν, inter pocula dictus vel factus.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris in superficie æquo & complano. Ex ἐπὶ, & κύλινδρος, *cylindrus*.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικυπτόω, f. ψω, pronus vel propendens incumbo.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικύρσαι, ab ἐπικύρω.
Ἐπίκυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incurvus. Hinc
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Ἐπικυρτόοντε, nom. dual. part. præs. act. *Poët.* ἐπικυρτόοντες.
Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.
Ἐπίκυφος, ος, ὁ ἡ ὄν, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικαθωΐζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικακύω, f. ύσω, allamentor, allacrimor. Καὶ πικακύω πατρὸς τλῶ δυσάλγανεν δαῖτα, Soph. El. 285.
Ἐπικάλυσις, εως, ἡ. impeditio. Ab
Ἐπικαλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἔσαι μ' ὁ ἐπικαλύσων πάδε, Soph. Phil. 1230.
Ἐπικαμάζω, fut. άσω, commissatum eo ad quem.
Ἐπικαμαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικάμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab
Ἐπικάμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, laudatorius. Ab ἐγκάμιον, pro quo etiam *poëtice* dicitur.
Ἐπίκαμος, comessator. Ex ἐπὶ, & κῶμος.
Ἐπικαμψόδων, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, subsanno.
Ἐπικαπος, ος, ὁ ἡ ὄν, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructus. Ex ἐπὶ, & κώπη.
Ἐπικῶς, more carminis Epici.
Ἐπικωφωσις, ἡ, surditas.
Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλαγχάνω, super alio seu post alium sorte obtineo; unde ἐπιλαχών, a. 2. sorte suffectus, sublectus, subsortitius.
Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo.
Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.
Ἐπιλαθοῦ, 3. sing. aor. 2. conj. med.
Ἐπιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς, nuncupatur.
Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo; (2) sumo post aliud; (3) excipio, succedo; (4) opprimo, invado, corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo; (7) nanciscor; (8) retineo, sisto; (9) obstruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὶς ἐπιλαβέσης τὸ ἔγγυ, Thuc. Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Dem.
Ἐπιλαμπής, ές, ὁ ἡ ές, clarus, illustris, manifestus.
Ἐπιλάμπρυνω, floreo, in celebritate magna versor.
Ἐπιλάμπω, superfulgeo, luceo super aut post; (2) illustro.
Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. præs. imper. med. v.
Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπελαθόμην. Νηπιος ὅσις πρὸ οἰκίας οἰχομένων γονέων ἐπιλάθοι, Soph. El. 145. Ταῦτ' ἐπιλίλησαι πρίν μαθεῖν, oblitus es, Arist. Nub. 631.
Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ, & ἰλάρχης.
Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per assentationem.
Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, seligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἐπελεξάμην, a. 1. ἐπιλελεγμένοι, *Perf.* delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc.
Ἐπιλειόω, lævigo.
Ἐπιλείπω, fut. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τὰς καλυμμύκας, Aristot. Vesp. 1324. Ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Iscer.
Ἐπιλείχω, in superficie lambo; (2) lambo.
Ἐπιλειψίς, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.
Ἐπιλεκτός, ὁ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.
Ἐπιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum.
Ἐπιλέκτως, cum delectu.
Ἐπιλέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέλησμαι, ab ἐπιλανθάνομαι.
Ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum esse*, perf. inf. pass.
Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.
Ἐπιλευκαίνω, dealbo.
Ἐπίλευκος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquantum albus, albicans
Ἐπιλεύσσω, adspicio, prospicio.
Ἐπιλήθου, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἐπιλήθω.
Ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab
Ἐπιλήθομαι, obliviscor. Καὶ πιλήθομαι κακῶν, Eur. Hec. 285.
Ἐπιληθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιλησικόν, efficax oblivionis. Vid. mox.
Ἐπιλήθω, apud Poëtas obliviscifacio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπέλησεν, obliviscifecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neut.* ἐπιλῆθον, apud, Hom. Odyss. 4. 221. obliviscifaciens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπιλήθον.
Ἐπιλήϊς, ίδος, ἡ, jure belli parta, v. c. urbs. Ex ἐπὶ & λεία.
Ἐπιληκία, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.
Ἐπιληναῖος, ος, ὁ ἡ ὄν, in festo Bacchi usitatus. Ex ἐπὶ, & ληναῖος, *Bacchus*.
Ἐπιληνίος, ος, ὁ ἡ ὄν, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ, & ληνός.
Ἐπιληπλίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.
Ἐπιληπλικός, ἡ, όν, morbo comitiali laborans.
Ἐπιλήπλομαι, idem quod ἐπιληπλίζω, Ab
Ἐπιληπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, reprehensione dignus: (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.
Ἐπιλησμονή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιλήσμων, ον, ος, ὁ ἡ ὄν, oblivioſus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.
Ἐπιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.
Ἐπιληστικός, ὁν, oblivionem afferens.
Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitialis, epilepsia; (3) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλήψιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, reprehensione dignus. Ab eod.
Ἐπιληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.
Ἐπιλήδλω, *Adv.* strictim, leviter.
Ἐπιλιμνάζω, superstagno, restagno.
Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.
Ἐπιλειπής, ές, ὁ ἡ ές, deficiens. Ab ἐπιλείπω.
Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculus innuo. Ex ἐπὶ, & ἴλλος, *oculus*.
Ἐπίλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, strabus, pætus.
Ἐπιλλωπίζω, conniveo, adnicto.
Ἐπίλοβις, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, Hes. Ex ἐπὶ, & λοβός, *extrema pars hepatis*.
Ἐπιλογή, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, *seligo*.
Ἐπιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc
Ἐπιλογικός, ἡ, όν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.
Ἐπιλογισμός, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.
Ἐπίλογος, ου, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
Ἐπίλογχος, ου, *Epith.* cuspidis in hasta.
Ἐπιλοίβιος, ου, libationi serviens, sc. patera.
Ἐπιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.
Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ, & λοιμός.
Ἐπίλοιπος, ος, ὁ ἡ ὄν, reliquus. Ab ἐπιλείπω, *relinquo*.
Ἐπίλυτρον, ου, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris. Ex ἐπὶ, & λοῦτρον.
Ἐπιλυπέω, ῶ, fut. ήσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo.
Ἐπίλυπος, ος, ὁ ἡ ὄν, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ, & λύπη, *tristitia*.
Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.
Ἐπιλυτικὸς, nodosas quæstiones solvendi peritus. Ab eod.
Ἐπίλυχνος, ὁ, lucerna, s. ellychnium.
Ἐπιλύω, explico, solvo; (2) *med.* etiam liberor ad facultatem alicujus rei.
Ἐπιλωβάω, ignominia, injuria afficio.
Ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.
Ἐπιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.
Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαιμασαι μάχης, Lyc.
Ἐπιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανείς, ἐπιμανέσα.
Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quæro.
Ἐπίμαλθος, ος, ὁ ἡ ὄν, maltha inductus. Ex ἐπὶ, & μάλθα.
Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promptius, propensius, vehementius.
Ἐπιμανὴς, ές, ὁ ἡ ές, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
Ἐπιμανῶς, furiose, vehementer.
Ἐπιμάζιος, lactans, de infante, a μάζος.

Ἐπιμαθάνω, disco seu doceor post.
Ἐπίμαρτος, ος, ὁ ἡ ἦ, insanus.
Ἐπιμάρτυρ, υρος, ὁ ἡ ἦ, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, cito super aliqua re; (2) testificor, contestor. Ὁ υχίνος ὃν ἔχων, τὶν ἐπιμαρτύρατο, Arist. Vesp. 1426.
Ἐπιμάρτυρος, Poëtice, qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.
Ἐπιμασάομαι, insuper mando, s. manduco; ἐπιμασαμθεὶς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάσσομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius persentiscat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo.
Ἐπιμαστίδιος, ος, ὁ ἡ ἦ, mammæ admotus; (2) subrumus. Ex ἐπὶ, & μαστός.
Ἐπιμάστιος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli in propulsanda injuria, societas belli subsidiaria. Ab
Ἐπίμαχος, ος, ὁ ἡ ἦ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχάτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ, & μάχομαι, *pugno.*
Ἐπιμειδάω, ῶ, f. ήσω, subrideo, &c.
Ἐπιμειδήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιμειδίασις, ἡ, atrisio; (2) risus. Ab
Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo; (2) adrideo.
Ἐπιμείλια, τὰ, ap. Hom. Il. 9, 147. res dotales. Ex ἐπὶ, & μειλίσσω, *mulceo.*
Ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, & *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελέομαι, ῆμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, studeo, operam do. Ἐπιμελεῦσι τῶ Σώματος πᾶσι κοινῶν, res publicas. Ἐπεμελεῖτο ὃ πᾶσι ὕπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, Isocr. Ex ἐπὶ, & μελέω.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελέστατος, Superl. ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελέστερον, *Adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod est Compar. ab eod.
Ἐπιμελήθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. v. ἐπιμελέομαι. Unde
Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est; (2) cura.
Ἐπιμελής, ές, ὁ ἡ ἦ, qui curam agit; (2) solicitus, diligens; (3) qui curæ est, qui curatur. Ex ἐπὶ, & μέλω, *curæ est.*
Ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικὸς, ἡ, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. Ab ἐπιμελητής.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* cura adhibita, diligenter.
Ἐπίμεμπτος, ος, ὁ ἡ ἦ, culpabilis, accusabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπιμεμφής, ές, ὁ ἡ ἦ, idem & ab eod.
Ἐπιμέμφῃσι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab
Ἐπιμέμφομαι, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθε ἑαυτοῖς τὸ τόλμημ, Diosc.
Ἐπιμέμψις, εως, conquestio, reprehensio.
Ἐπιμένω, permaneo, persevero; (2) exspecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἔτι ὃ Καισαλίας ὕδωρ ἐπιμένῃ με, Eur. Ph. 231.
Ἐπιμερὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, vid. ἐπιμόριος.
Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.
Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.
Ἐπίμεστος, ος, ὁ ἡ ἦ, ἐπίμεστα ῥήματα, Verba Deponentia.
Ἔπίμεστος, ος, ὁ ἡ ἦ, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcesso novum, v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, super mensuram adjicio; (2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod.
Ἐπίμετρον, ος, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia. Ab ἐπιμηθὴς.
Ἐπιμηθέομαι, consilium re jam peracta capio. Ab eod.
Ἐπιμηθὴς, ἐος, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex ἐπὶ, & μῆδος, *consilium.*
Ἐπιμηθὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, ες, ὁ ἡ ἦ, oblongus; (2) sublongus; (3) prælongus; (4) procerus; *Superl* ἐπιμήκιστος. Ex ἐπὶ, & μῆκος.
Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus; (2) apii genus. Ex ἐπὶ, & μηλὶς.
Ἐπιμηλίς, ίδος, ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπὶ, & μηλέω.
Ἐπιμηλόω, fut. ώσω, irascor.
Ἐπιμηχανάομαι, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.
Ἐπιμικὴς, ος, ὁ ἡ ἦ, permixtus, commixtus; (3) promiscuus. A præc.
Ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνησομαι, ἐπιμνηθήσομαι, aor. 1. ἐπιμνήσαθ', & usitatis ἐπιμνησθῶμαι. Ἐπεὶ ὃ ἡ κολακεία ἐπεμνήσθης, Luc. Ex ὀπὶ, & μνάομαι.
Ἐπιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo. Ex
Ἐπιμὶξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde
Ἐπιμίξας, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.
Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia; (2) commercium; (3) congressus Ab eod.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμίσθιος, ος, ὁ ἡ ἦ, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ὀπὶ, & μισθὸς.
Ἐπιμισθὶς, ίδος, ἡ, mercenaria meretrix.
Ἐπιμνημονεύω, memor sum.
Ἐπιμνηστέτες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.
Ἐπιμοιράσθ', præs. inf. med. pro ἐπιμοιράσεσθ', ab
Ἐπιμοιράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, impertior.
Ἐπιμοίριος, ον, fatalis.
Ἐπιμομφᾶς, gen. sing. *Dor.* pro ἐπιμομφῆς. Ab
Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπιμόμφος, ος, vituperandus, vituperio obnoxius.
Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ος, ὁ ἡ ἦ, constanter permanens, perdurans. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, f. ώσω, desolo, solum reddo, solitudinem adfero; (2) desero, destituo; unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ἐπίμονως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.
Ἐπιμόριος, ος, ὁ ἡ ἦ, q. d. superparticularis, qui alium quantitatem continet & præterea partem ipsius. Ex ὀπὶ, & μόριον.
Ἐπίμοιρος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ex ὀπὶ, & μοῖρα.
Ἐπιμορφάζω, f. άσω, vultum variè fingo.
Ἐπίμοχθος, ος, ὁ ἡ ἦ, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμοχθὶ, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλέω, pessulum obdo.
Ἐπιμπλάτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pr ἐπιμπλατο, & hoc pro ἐπιμπλατο, a ἐπίμπλημι.
Ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο.
Ἐπίμπρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a ἐπίμπρημι.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris gemo.
Ἐπιμυθέομαι, ῆμαι, alloquor; (2) exhortor.
Ἐπιμυθόω, & ἐπιμυθόομαι, adfabulor. Ex ὀπὶ, & μῦθος. *fabula.*
Ἐπιμύθιον, ος, τὸ, adfabulatio, epilogus fabulæ. Ex iisd.
Ἐπιμύλιος, ος, ὁ ἡ ἦ, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ὀπὶ, & μύλη, *mola.*
Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.
Ἐπίμυξις, εως, ἡ, suspirium seu gemitus, qui fit compressis labris. Ex ἐπιμύζω.
Ἐπιμύρομαι, humecto.
Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, subsanno, strepitu narium flocci facio.
Ἐπιμύω, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύῃ, *Aret.*
Ἐπιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.
Ἐπίμωμος, ος, ὁ ἡ ἦ, culpabilis.
Ἐπινάστης, ος, ὁ ἡ ἦ, qui sedibus suis relictis se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ὀπὶ, & ναίω, *habito.*
Ἐπινάτλω, vel ἐπινάσσω, fut. άσω, oppleo, ponitur propter ἐπινεναμφαι, oppletæ; apud Aristoph.
Ἐπίνειον, ος, τὸ, navalia, statio navium. Ex ὀπὶ, & νέος, *navalis.*
Ἐπινέεσσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.
Ἐπ.μενέδη, pr. inf. pass. v. ἐπινέμω.
Ἐπινεμήσεις, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινέμω, distribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio. Ἐπινέμειν τὰ βασκήματα, Plat.
Ἐπινενημμένος, part. perf. pass. v. ἐπινήθω.
Ἐπινενοκα, perf. ind. act. v. ἐπινοέω.
Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendeo. Σὺ μοὶ γὲ ἐπένευσας τάδ', Eurip. Or. 274.
Ἐπίνευσις, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.
Ἐπινέφελος, ος, ὁ ἡ ἦ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex ὀπὶ, & νεφέλη.
Ἐπινεφέω, nubibus tego, obnubilo. Ab
Ἐπινεφὴς, ής, ὁ ἡ ἦ, nubibus tectus; s. obductus, obnubilus. Ex ὀπὶ, & νέφος.
Ἐπινεφριδίος, ος, ὁ ἡ ἦ, quod est in renibus. Ex ὀπὶ, & νεφρὸς, *ren.*
Ἐπίνευψις, εως, ὁ, actio ipsa obtegendi nubibus. Ab inus. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.
Ἐπινέων, supernato, in superficie aquæ nato; (2) adnato.
Ἐπινέω, sive, ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu destino; ἐπινενησμένα, fato attributa.
Ἐπινήθω, sive ἐπινάω, accumulo.
Ἐπινήτης, ες, ὁ ἡ ἦ, qui super navi est aut fit. Ex ὀπὶ, & ναῦς, *navis.*
Ἐπίνηστρον, ος, τὸ, id, supra quod fila deducta glomerantur, fusus, seu fusum.
Ἐπινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.
Ἐπινήχομαι, fut. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.
Ἐπινήχυτος, ον, copiosus, largus.
Ἐπινίκιος, ος, ὁ ἡ ἦ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ου, epinicium, carmen triumphale. Ex ὀπὶ, & νικάω.
Ἐπινιπτὴρ κύλιξ, poculum, quod post latas manus extremo convivis apponitur. Ex ὀπὶ, & νίπτω.
Ἐπινίσσομαι, adeo, convenio.
Ἐπινίφω, fut. ψω, ningo super, nive obruo; in superficie irrigo.
Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, commiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Ἐυ γ' ἐπινοήσας

ἐπενόησας αὐτὸ ἢ σφαιθικῶς, Arist. Av. 1517. Ἦν ταῦθ' ἃ ἐπινοεῖς κατῤῥάδη, Arist. Conc. 247. Hinc

Ἐπινόημα, τό, commentum.

Ἐπινοημαλικός, ἡ, όν, promptus consilio. Ab ἐπινόημα.

Ἐπινοητικὸς, ἡ, όν, idem. Ab ἐπ.νοίω.

Ἐπινόησις, ἡ, inventio consilii.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) solertia, qua quis excogitat. Ex ἐπί, & νέος, *mens*.

Ἐπίνομες, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπ.νεμῶ, a ἐπινέμω.

Ἐπινομὴ, ἡ, jus compascui.

Ἐπινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπὶ, & νέμω, *pasco*.

Ἐπινομὶς, ἰδος, ἡ, strena; (2) appendix legum; (3) dialogus quidam Platonis. Ex ἐπὶ, & νόμος, *lex*.

Ἐπ.νομοθετία, ῶ, f. ήσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.

Ἐπίνομος, ε, ὁ ἡ ἡ, hæres, Hes. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, *distribuo*.

Ἐπινον, *bibebant*, 3. pl. imperf. verbi πίνω.

Ἐπινοσέω, ultra (superato morbo) ægroto; (2) ægroto.

Ἐπίνοσος, ε, ὁ ἡ ἡ, morbis obnoxius.

Ἐπινόσως, *Adv.* per morbos, cum morbis.

Ἐπινοτίζω, fut. ίσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.

Ἐπινυκτίδεύω, f. εύσω, pernocto.

Ἐπινυκτὶς, ἰδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ, & νυξ, *nox*.

Ἐπινυμφίδιος, ον, Epithalamius.

Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello.

Ἐπινυσ.άζω, f. άξω, capite declivi dormito, insuper dormito.

Ἐπινωμάω, ῶ, fut. ήσω, insuper distribuo; (2) lustro, inspicio. Οὐδέ τιν' ἀυτῷ πωιεῖσα κακῶν ἐπινωμᾶν, Soph. Phil. 167.

Ἐπινώτια, dorsualia. Ab ἐπὶ, & νῶτος.

Ἐπινωτίδιον, ου, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτιος.

Ἐπινώτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, super dorsum positus. Ex ἐπὶ, & νῶτος.

Ἐπιξαίνω, exulcero.

Ἐπίξανθος, ε, ὁ ἡ ἡ, subflavus.

Ἐπιξανίζω, hospitio excipio, *in pass.* diversor (devertor) apud aliquem.

Ἐπιξ.όομαι, ώμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

Ἐπιξέω, in superficie rado seu scalpo.

Ἐπίξηνον, mensa cequinaria.

Ἐπιξηραίνω, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc

Ἐπιξηραντικὸς, ἡ, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.

Ἐπίξηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde siccus. Ἐπίξηρος χειρὶ, *Aret.*

Ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.

Ἐπιξυνιόομαι, ώμαι, excogito.

Ἐπιξυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, communis, promiscuus.

Ἐπιξύω, f. ύσω, in superficie rado.

Ἐπισγδος, ε, ὁ ἡ ἡ, sesquioctavus.

Ἐπιον, a. 2. ind. act. v. πίνω.

Ἐπιόντα, acc. s. a. 2. part. act. v. ἔπειμι.

Ἐπιόπτομαι, f. ψομαι, inspicio. Τὰς ἂν ἐγὼ ἐπίψομαι, αἱ ἧ πιθιέδων, Il. 9, 167.

Ἐπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero. Τὰς θεὰς ἐπιορκῶ, Æsch. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιορκήσης, 2. s. a. 1. conjunct. act. v. ἐπιορκέω.

Ἐπιορκητικὸς, ἡ, όν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.

Ἐπιορκία, ας, ἡ, pejurium. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιόρκιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Ἐπίορκον, *Adv.* pejerando. Ab eod.

Ἐπίορκος, ε, ὁ ἡ ἡ, perjurus.

Ἐπιόρκως perjure, neglecto jurejurando.

Ἐπιουμαι, adsequor, significo; (2) prospicio.

Ἐπιπα, τὰ, interstitium. Ab ἐπὶ, & ἀρος.

Ἐπιπρος, ε, ὁ, custos.

Ἐπισσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔπιμι.

Ἐπιούσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus, *Script. Eccles.* supersubstantialis. Ab ἐπίεσα, scil. ἡμέρα, *crastina dies*, quod est partic. verbi ἔπειμι, *succedo, sequor*.

Ἐπιόψεται, *videbit*, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

Ἐπίπαγος, ε, ὁ, glacies superficiaria; (2) humor in summo concretus; (3) succus, qui inciso arboris cortice emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπάγχυ, *Adv.* prorsus, omnino. Ex ἐπὶ, & παγχυ, pro πάνυ, *valde*.

Ἐπιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

Ἐπιπαίζω, deludo.

Ἐπίπαισμα, αἴος, τὸ, offendiculum, offensio. Ab ἐπιπαίω.

Ἐπιπαίω, f. αἴσω, impingo, offendo.

Ἐπιπακλὶς, ἰδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπακλόω, ῶ, f. ώσω, obsero, claudo.

Ἐπιπαλαμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.

Ἐπιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inspicio. Apollonius ἐπιπαμφαλάωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάυντες.

Ἐπίπαν, *Adv.* in universum, omnino.

Ἐπιπαππος, ὁ ἡ ἡ, proavus, *al.* atavus.

Ἐπιπαραγίνομαι, supervenio.

Ἐπιπαραινέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exstruo, exaggero. Ἐπιπαρήνησαν τ' ἄλλης πόλεως, Thuc.

Ἐπιπαρανέω, f. ήσω, idem.

Ἐπιπαρασκευάζω, fut. άσω, apparo, præparo.

Ἐπιπάρειμι, adsum; ἐπιπαιῶν, adstans.

Ἐπιπάρειμι, supervenio; (2) subsequor.

Ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in.

Ἐπιπαρίξειμι, senfim exeo; unde ἐπιπαριξιὼν, paulatim evadens, seu excedens.

Ἐπιπαρίρχομαι, progredior, procedo.

Ἐπιπαροξύνω, incito, stimulo, incendo.

Ἐπιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, insuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. insuper adspergo, inspergo. Ἀνθη φαντοῖα ἐπιπάττουσα τῇ νύμφῃ, *Lucian*. Hinc

Ἐπίπασος, ε, ὁ ἡ ἡ, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.

Ἐπιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.

Ἐπιπατάσσω, infigo, v. c. clavum.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ὄπι, & πατὴρ.

Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, inferveo, inferveseo; (2) efferveo, æstuo.

Ἐπιπεδίζω, ον, planior, satis planus.

Ἐπιπεδος, ε, ὁ ἡ ἡ, æqualis, superficiei planus; (2) latus; (3) campestris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ε, superficies. Ex ἐπὶ, & πέδον.

Ἐπιπείθω, 2. s. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἐπιπείθου, ab ἐπιπειθομαι.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, obediens, morem gerens, obsequens. Ab

Ἐπιπειθω, futur. είσω, persuadeo. Hinc ἐπιπείθομαι, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσκε θεοῖς ἐπιπειθῇ, Il. 1, 218.

Ἐπ.πειράω, tento, periculum facio.

Ἐπιπελάζω, appropinquo.

Ἐπιπεμπὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, sesquiquintus; (2) quinta pars.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Ἔιτα Ζητία τις τ' τευκτης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν αν; Arist. Conc. 235. Hinc

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.

Ἐπιπεντάμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinarius alter.

Ἐπιπεπλαγές, *quod incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπλα, *incido*.

Ἐπιπερὶτεύπα, circumducendo ad me converto.

Ἐπιπερκὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.

Ἐπιπεσὼν, aor. 2. part. act. v. ἐπιπίπλω.

Ἐπιπετανυμι, super extendo vel pando. Ἐπιπετάννυσι τῇσι ἐχέτῃσι, *Aret.*

Ἐπιπετομαι, ώμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

Ἐπιπέτομαι, idem.

Ἐπιπετὴς, ε, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ, & πέτρος, *petra*.

Ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado. Κεκέτ' εἰσιδοῖς γ' ἐπεπηδησά γ' ἀυτῷ πιμφύι, Arist. Nub. 550,

Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπιπήσσω, idem quod ὑπαπήγνυμι.

Ἐπίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior. Ex ἐπὶ, & πῆχυς.

Ἐπιπθηκίζω, simium imitor.

Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίπικρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπιπίλνημι, conspergo.

Ἐπιπίνω, subbibo; (2) potum potui addo.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπέπεσε τὸ ὠνδυμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὲς, Act. 11, 15.

Ἐπιπιςδέω, concredo, ap. *Jos. si vulg. lectio vera*.

Ἐπιπίςωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίπλα, ων, τὰ, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello, arma, tela. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίπλασις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπίπλασμα, αἴος, τὸ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.

Ἐπίπλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιπάστοις. Ab ἐπιπλάσσω.

Ἐπιπλάστως, ficte, simulate.

Ἐπιπλατάγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπιπλεῖον, *Adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab

Ἐπίπλεος, ε, ὁ ἡ ἡ, refertus, plenus.

Ἐπιπλεῖστον, *Adv.* frequentissime, maxime.

Ἐπιπλέων, ονος, ὁ ἡ ἡ, amplior, copiosior.

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.

Ἐπιπλεμβόλος, gen. s. præs. part. med. *Ion.* per λ pro ἐπιπελμβόμενος, ab ἐπιπέλομαι.

Ἐπιπλέον, πλέω, amplius, copiosius. Ab

Ἐπίπλεος, ἑα, εον, plenus. Ex ἐπὶ, & πλέος, *plenus*.

Ἐπιπλέοντα, acc. s. part. præs. act. m. g. v. ἐπιπλέω.

Ἐπίπλοος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui supra latus est, costis superjacens; (2) latera ampla habens. Ex ἐπὶ, & πλόος, πλοῦς.

Ἐπίπλευσις, ἡ, ingressus navis, vel classis. Ab

Ἐπιπλέω, fut. πλεύσω, supernavigo; (2) adnavigo in; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Ἀυθις αθροισθέντες ἐπέπλευν τοῖς Κέρκυραίοις, Thuc.

Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλήθω, impleo.

Ἐπιπλήκτης, ε, ὁ, castigator. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληκτικὸς, ἡ, όν, in castigando asper, ad castigationem pertinens.

Ἐπιπληκτικως, graviter, aspere reprehendendo.

Ἐπιπλῆξαι, *increpuisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo*.

Ἐπιπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπλησὶω, adimpleo; (2) impleo.

Ἐπιπλήσσω, *increpo*, 2. fut. ξω, præf. imper. pass. *Ion.* pro ἐπιπλῆσσαι, ab

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, castigo. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1.

Ἐπίπλοκαις, ἄδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unde

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, affinitas.

Ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, rumex, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπὶ πλοον, & κήλη, *hernia*.

Ἐπίπλον, ου, τὸ, ſupellex. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλον, *impleverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro ἐνιμπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι.

Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπιπλέω, quod reliquis inteſtinis quodammodo innatat.

Ἔπιπλοῦ, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adverſus aliquem; (2) conflictus; (3) infeſtus claſſis adventus. Ab eod.

Ἐπιπλώουτι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro *Poët.* ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι.

Ἐπιπλὰς, *navigans*, aor. 1 part. act. *per Sync.* ἐπιπλωσας, ab

Ἐπιπλώω, innavigo; (2) navigo adverſus. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπνείσσα, præſ. part. act. *Poët.* prc ἐπιπνέουσα, ab

Ἐπιπνείω, inſpiro, reſpiro. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inſpiratio.

Ἐπιπνευστικὸς, ἡ, όν, inſpirat one, adflatu factus vel conſtans, *Epith.* μαντείας.

Ἐπιπνέω, f. πνεύσω, adſpiro, adflo; (2) flo ſeu ſpiro ſuper; (3) ſuggero, inſpiro. Στρυφνὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβας, incitans contra, Eur. Ph. 796.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus inſtinctuſque divinus. Ab ἐπιπνέω.

Ἔπιπνους, *contr.* ἔπιπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, adflatus.

Ἐπιπόδιον, νν, pedem irretiens, *Epith.* laquei, pedicæ.

Ἐπιπόθεω, expeto, deſidero; (2) intime amo.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium.

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, exoptatus. Ab eod.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, deſidetium. Ab eod.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, fictus, commentitius. Ab ἐπιποιέω.

Ἐπιποικίλος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde varius.

Ἐπίποκος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanatus, vellere intectus. Ex ἐπὶ, & πόκος, *vellus*.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in ſuperficie ſum, per ſumma feror, exſiſto; (3) multus & frequens ſum, redundo; (4) invaleſco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολὰς.

Ἐπιπολαιόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus radices leviter ſunt fundatæ. Ex ἐπιπόλαιος, & ῥίζα.

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus exſtat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perſpicuus, non obſcurus. Ab ἐπιπολὰς.

Ἐπιπολαίως, *Adv.* in ſuperficie, leviter, non vehementer, ſummatim.

Ἐπιπολασμὸς, οῦ, ὁ, innatatio cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax & aſſidua inſultatio, vel impetus. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαστικὸς, ἡ, όν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.

Ἐπιπολαστικῶς, *Adv.* abundanter, ſupra modum.

ΕΠΙΠΟΛΗΣ, *Adv.* in ſuperficie, in ſummitate, ſupra.

Ἐπιπολήσομαι, ήσομαι, f. ώσομαι, ſuperne caneſco, canus fio.

Ἐπιπολὺ, *Adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς, ἐπιτοπολὺ, plerumque, fere, pene ſemper, ut plurimum.

Ἐπιπομπεύω, triumpho, pompam duco.

Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab

Ἐπίπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, laborioſus, operoſus; (2) labores & moleſtias adferens, laſſeſcens, laſſitudinem ſentiens. Hinc τὸ ἐπιπονον, ου, labor, moleſtia.

Ἐπιπονῆία, ας, ἡ, q. d. ſupermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ, & πόντος, *pontus*.

Ἐπιπόνως, *Adv.* magno cum labore, difficulter, ægre; (2) ſedulo, diligenter, magno cum ſtudio. Ab ἐπίπονος.

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiſcor ad; (2) eo, ſeu proficiſcor per, peragro. Τῶν μὴ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, Luc. 8, 4.

Ἐπιπορπάω, fibulas necto, *in paſſ.* induor veſte fibulis nexa. Hinc

Ἐπιπόρπημα, & *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum ſupra fibulam; (2) fibula.

Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex πορπή.

Ἐπιπορπόω, v. ἐπιπορπάω Hinc

Ἐπιπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Heſ.

Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab

Ἐπιπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, purpureus, purpuræ ſimilis.

Ἐπιπωτάομαι, ῶμαι, involo, advolo. Ab ἐπιπέτομαι.

Ἐπιπρᾶξομαι, addo, inſuper facio; (2) exigo, ut ἐισπράξομαι.

Ἐπιπρεπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπιπρέπω.

Ἐπιπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, decorus. Ab

Ἐπιπρέπω, decorus ſum, cum Dat.

Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mitto, ſeu eo ad.

Ἐπιπρηνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπιπρίω, f. ίσω, in ſuperficie ſerro; (2) ἐπιπρίω τὰς ὀδόντας, dentibus infrendeo.

Ἐπιπρὸ, *Adv.* longo tractu, perpetim.

Ἐπίπροϑεν, progredior, provehor.

Ἐπιπροβάλλω, ſuperinjicio.

Ἐπιπροέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐτιπροΐκα, ab ἐπιπροΐημι.

Ἐπιπροέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιπροεῖναι.

Ἐπιπροθέω, longè procurro, provehor.

Ἐπιπροιάλλω, protendo, foras emitto.

Ἐπιπροΐημι, inſuper mitto.

Ἐπίπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίπροιξ, quod doti additur, quod doti accedit, Heſ. Ex ἐπὶ, & προῖξ, *dos*.

Ἐπιπρομολέω, progredior, provehor.

Ἐπιπρονέω, idem.

Ἐπιπροπίπλω, ſuper incumbo, procumbo ad v. c. aquam bibendi cauſa.

Ἐπιπροσέρλω, proficiſcor verſus, peto locum.

Ἐπιπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adv.* ante, coram.

Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, adjectio.

Ἐπιπροσθέω, ῶ, fut. ήσω, objicio, obtendo; (2) obſcure, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus ſum. Ab ἐπιπροσθεν.

Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπιπροσθέω.

Ἐπιπροσπλέω, adnavigo.

Ἐπιπροσῖθημι, adjicio, adjungo.

Ἐπιπρόσω, procul.

Ἐπιπροτέρασε, *Adv.* ulterius.

Ἐπιπροφαίνω, profero, oſtendo, *in paſſ.* appareo.

Ἐπιπροφέρω, profero, promoveo.

Ἐπιπροχαίτερον, *Adv.* maturius.

Ἐπιπλαίρω, adſternuto, ſternuto dum aliquid dicitur, vel fit; a. 2. ἐπέπλαρον.

Ἐπίπλαισμα, τὸ, offenſio, quum impingitur; (2) læſio pedis ex offenſione. Ab

Ἐπιπλαίω, fut. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, fruſtror.

Ἐπιπλάομαι, advolo, ſuperinvolo; unde occurrunt ἐπέπλατο, ἐπιπλάμενοι, ἐπιπλήσεσθε, Ab ἐπὶ, & πλῶμι, f. πλήμι, *volo*.

Ἐπιπλάργυμαι, idem quod ἐπιπλαίρω.

Ἐπιπλέδην, a. 2. inf. med. v. ἐπίπλημι.

Ἐπίπλησις, ἡ, advolatus; (2) id. quod ἐπίπνευσις.

Ἔπιπλον, 1. ſ. imperf. ind. act. v. πίπλω, *ca'o*.

Ἐπιπλυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπλύνω.

Ἐπίπλυξις, εως, ἡ, applicatio operculi.

Ἐπίπλυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, dignus, qui inſputetur, contemnendus, deteſtandus. Ab ἐπιπτύω.

Ἐπιπλύνω, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; complector, amplector. Hinc

Ἐπιπλυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.

Ἐπιπλύω, f. ύσω, inſpuo. inſputo.

Ἐπίπλωσις, ἡ, caſus, κατ' ἐπίπλωσιν, forte fortuna.

Ἐπιπύησις, ἡ, ſuppuratio.

Ἐπιπυνθάνομαι, audio (inſuper)

Ἐπιπυρέσσω, &

Ἐπιπυρετάινω, inſuper febricito & quidem gravius paulatim, *Aret.*

Ἐπιπυρρὸς, ad ruſum colorem inclinans.

Ἐπιπαλέομαι, ῶμαι, obambulo; (2) luſtro.

Ἐπιπάλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.

Ἐπιπαμάζω, &

Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.

Ἐπιπωματικὸς, ἡ, όν, claudens, v. c. corporis poros.

Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro. Hinc

Ἐπιπώρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιπώρασις, obſtinatio; (2) cæcitas.

Ἐπιριγέω, ſubinde, & per intervalla frigore arripior.

Ἐπίρικος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliquantum rugoſus aut incurvus; (2) ſuperne incurvus, aut rugoſus.

Ἐπιῤῥαθυμέω, pigreſco, vitam otioſe ago.

Ἐπιῤῥίνω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo.

Ἐπιῤῥακὶς, ἡ, ἰν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τὸ, aſſumentum. Ab ἐπιῤῥάπλω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quaſi bacillis percutiendo, arguo, caſtigo. Hinc

Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehenſio, vituperatio, caſtigatio.

Ἐπιῤῥάπισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπιῤῥάπλω, f. ψω, affuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Marc. 2, 21.

Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάπτω, f. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum.

Ἐπιῤῥεῖν, præſ. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, ſacrifico.

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. Ab

Ἐπιῤῥεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui propendet, propenſus, proclivis, pronus; (2) felix, ſuccedens. Ab

Ἐπιῤῥέπω, fut. ψω, propendeo, vergo; (2) vergere facio, inclino. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπῃ ἄλλοτε ἄλλῳ, Epigr.

Ἐπιῤῥέω, ῥεύσω, influo; (2) fluo ſuper; (3) inundo; (4) largior copioſe.

Ἐπιῤῥήδην, *Adv.* palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) geſtamen quoddam comicum. Ex iiſd.

Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ἰν, adverbialis, adverbii formam habens. Ab ἐπίῤῥημα.

Ἐπιῤῥηματικῶς, *Adv.* adverbialiter.

Ἐπιῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accuſatio. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥίανεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπίῤῥαινε, ab ἐπιῤῥάσσω, obdo peſſulum, irrumpo.

Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ ἡ ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis.

Ἐπιῤῥιγόω, idem quod ἐπιῤῥιγέω.

Ἐπιῤῥίζιον, ου, τὸ, additamentum ad radicem; radicamentum; capillamentum radicum. Ex ἐπὶ, & ῥίζα, *radix*.

Ἐπίῤῥινος, ου, ὁ, naſo.

Ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, ſuperjicio, injicio. Ab

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, Luc. 19, 35.

Ἐπιῤῥιψάνδες, a. 1. part. act. v. ἐπιῤῥίπτω.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, affluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo; (2) tumultuor. Ab

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ἡ ἡ, auxiliator, adjutor auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis.

Ἐπιῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥοι-

Ἐπιῤῥοιζόδην, *Adv.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ, & ῥοῖζος, *ſtridor.*

Ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando, cum ſtrepitu irruo. Λάβασε——σύρισαν ἄλμη κατιῤῥοιζοῦσαν πάτοῃ δεινὰς ὀπειλάς, Lyc. 217, conf. *v.* 585.

Ἐπιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbitione ſumo.

Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιῤῥυγχίς, ίδος, ἡ, curvitas roſtri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ, & ῥυγχος, *roſtrum.*

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo. Ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἠ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐπιῤῥύθμισεν, *Lucian. Piſcat.* 5.

Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥύτος, ε, ὁ ἡ ή, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

Ἐπιῤῥύτως, per affluxum, inſtillando.

Ἐπιῤῥωγολογίω, & ῶμαι, racemos lego.

Ἐπιῤῥώννυμι, f. ρώσω, corroboro.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui ſupponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω.

Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. Ab

Ἐπίσαλος, ε, ὁ ἡ ή, qui agitatur, concutitur, mobilis, inſtabilis.

Ἐπισαλπίζω, buccina accino.

Ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgeſtio. Ab

Ἐπισάσσω, vſl ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula; (2) ſterno, inſterno; (3) impono; (4) conſtipo, inculco.

Ἐπίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris ſupra pudenda, *Ern.*

Ἐπίσεις, cui ἐπισείουσι αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonæ quædam comicæ ſic inducebantur. Ab

Ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ ἐπισεῖί μοι τὰς ἁλμαλωπεὸς ἡ δρακοντώδεις κόμας, Eur. Or. 245. Οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν, ibid. 596.

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adverſus aliquem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημαίνειν, oſtendere ſe, adeſſe, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam eſt promitto, ap. *Joſ.* Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcumque ſignificationem do; (4) acclamatione teſtor; (5) applaudo; (6) ſubſcribo, approbo, obſigno. Hinc

Ἐπισημασία, ας, ἡ, ſignificatio cujuscumque rei velut futuræ tempeſtatis, ſed *impr.* acclamatio faventium, plauſus; (2) dicitur tamen ſimpliciter de laude, & de reprehenſione; (3) indicium motus febrilis.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. άσω, adnoto, ſcribo adnotationes; (2) plauſu approbo. Hinc

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio.

Ἐπίσημος, ε, ὁ ἡ ή, cui ſignum, ſeu nota impreſſa eſt, ſignatus; (2) ἐπίσημόν τινος eſt, quod ab aliquo nomen habet; (3) inſignis, nobilis, illuſtris; (4) ἐπίσημον, *dicitur & de* nomine. Ex ἐπὶ, & σῆμα.

Ἐπισήμως, *Adv.* inſigniter; (2) perſpicue, ſignificanter.

Ἐπίσης, adæque. Ex ἐπὶ, & ἴσος, ἴση, *par.*

Ἐπισίγμα, ατος, τὸ, canum inſtigatio. Ab

Ἐπισίζω, canes inſtigo, ſeu incito ſibilo.

Ἐπισινής, ές, ὁ ἡ ή, cui noceri poteſt, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ, & σίνω.

Ἐπίσινος, ε, ὁ, inſidiator, clam aliis nocere ſtudens. Ex iiſd.

Ἐπισιτίζω, f. άσω, viaticum ſumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo, *in med.* idem ferè, frumentum, commeatum deporto, ſubveho, ſed proprie, cibaria, viaticum ſumo, paro mihi, deinde locupleto me.

Ἐπισιτισάμην, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτισάμην, *Att.* pro ὀπισιτιζόμενος.

Ἐπισιτιστής, ε, ὁ ἡ ή, qui victus cauſſa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica, Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμὸς, ε, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.

Ἐπίσιτος, ε, ὁ ἡ ή, idem.

Ἐπισιτέω, ῶ, f. ήσω, incito paſtorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, & σίτλα.

Ἐπισίφλιον, irriſione dignum, turpe, Heſ. Ex ἐπὶ, & σίφλος, *reprehenſio.*

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum ſub ſcalmo.

Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, diſſipo & diſpergo; (2) inſpergo, ſpargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκίλνσις, εως, ἡ, primus equi motus ad greſſus glomerandos. Ex ἐπὶ, & σκέλος.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπὴς, ές, ὁ ἡ ή, tectus; (2) a vento. Ex ἐπὶ, & σκέπη.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviſo, viſito; (2) pœnas ſumo; (3) opem fero; (4) adſpicio, inſpicio, contemplor; (5) luſtro, recenſeo; (6) conſidero, animo expendo; (7) diſquiro; diſcepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε ἔν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους, ἑπτὰ, Act. 6, 3.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, farcio, inſtauro; (2) inſterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον ἐυλοῖς ἐς ἐπισκευασμένοι ἀπαξάπασιν, Ariſt. Conc. 1142. Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, inſtaurator.

Ἐπισκευαστὸς, ὴ, όν, inſtauratus, redivivus.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inſpectio; (2) recenſio, quæ fit luſtrando & inſpiciendo; (3) conſideratio, perpenſio, cogitatio; (4) diſputatio, diſquiſitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ε, τὸ, domicilium ſuper ſcena; (2) ſuperior ſcenæ pars. Ab

Ἐπισκηνος, ε, ὁ ἡ ή, qui ſuper ſcena eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *ſcena.*

Ἐπισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 Cor. 12, 9.

Ἐπισκηνώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐπισκήπτω, fut. ψω, irruo, ingruo in; (2) urgeo, inſto; (3) mando, injungo, *impr.* de mandatis morientium; (4) obteſtor, obſecro; (5) innitor, incumbo; (6) *impr.* eſt verbum forenſe, & (maxime *in med.*) ſignificat (1) falſi teſtimonii accuſare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera conſulto illata; (3) reperitur etiam univerſe pro accuſare, ut cædis, ap. Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

Ἐπισκηψις, εως, ἡ, ipſa incumbendi actio; (2) actio, qua teſti crimen falſi teſtimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumſtantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obſcuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοῖς, Matt. 17, 5.

Ἐπισκιασμὸς, ε, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

Ἐπίσκιος, ε, ὁ ἡ ή, umbra tectus, umbroſus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ, & σκιὰ.

Ἐπισκίως, umbroſe.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto alicubi, inſulto, exſultim ludo.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκόπει, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπεῖον, ε, τὸ, domus epiſcopi. Ab ἐπίσκοπος.

Ἐπισκοπεύω, f. ευσω, epiſcopus ſum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viſo, viſito, inviſo; (2) inſpicio; (3) curator, inſpector ſum; (4) diſpicio mecum, animo verſo, conſidero; (5) video, obſervo, animadverto; (6) etiam ſidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum ſuum. Ἐπισκοπεῖν ᾧ σανταχῇ κυκλάσαν ὄμμα χὠ χορὸς κατάσασιν, Ariſt. Θεσμ. 966. Ἂν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, σρότδον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, Nocr. ad Dem. Hinc

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, munus inſpiciendi; (2) epiſcopatus; (3) viſitatio ad opem ferendam, vel pœnam ſumendam.

Ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ὴ, όν, epiſcopalis. Ab

Ἐπίσκοπος, ε, ὁ, inſpector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus eſt; (3) inſpector eccleſiæ, epiſcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκοτάζω, idem quod

Ἐπισκοτέω, ῶ, ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obſtruo. Ex ἐπὶ, & σκοτος, *tenebræ.* Hinc

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuſcatio; (2) caligo.

Ἐπισκύζομαι, indignor.

Ἐπισκύζωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, triſti, ſevero vultu ſum in aliqua re.

Ἐπισκύνιον, ε, τὸ, ſupercilium; (2) faſtus.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, ſcommata & dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, Xen. εἴς τι, Plut.

Ἐπισμαραγέω, inſono, ſtrepo, fremo.

Ἐπισμάω, f. ήσω, abſtergo.

Ἐπισμᾷ, 3. ſ. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abſtergo, detergo.

Ἐπισμυγδὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, miſerabilis; (2) triſtificus, cor dolore exedens.

Ἐπισμυγδῶς, *Adv.* ærumnoſe.

Ἐπισόγκως, æquabiliter, ex æquabili ſuperficie conſtans, Strabo lib. 13. Ab ἐπὶ, ἴσος, & ὄγκος.

Ἐπίσος, ε, ὁ ἡ ή, æqualis.

Ἐπισπάδην, hauſtu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, ſubſulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπᾶδὴς, præſ. inf. paſſ. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio, adductio.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, attractor, inſtrumentum, quo aliquid attrahimus.

Ἐπισπαστικὸς, ὴ, όν, attrahendi vim habens.

Ἐπισπαστὸς, ὴ, όν, quem quis ſibi ipſe attraxit & accerſivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, τὸ, laqueus, quem quis ſibi ipſe attraxit & induit; (2) marculus ferreus; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

Ἐπισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) conſequor, adquiro; (3) *in med.* adſequor, inſequor, impello. Ἐγὼ ᾗ δίκα κείνων παίποισθα τῶτ' ἐπισπάσειν κλέος, Soph. Aj. 780. Ἡ θάλαττα τὴν χαλήνω ἐπισπασαμένη λείαν παρείχεν ἑαυτὴν, *Lucian.*

Ἐπισπείρω, f. ρῶ, inſuper ſero, denuo ſemino; (2) diſſemino; (3) inſero, inſemino, ſero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo ex patera.

Ἐπισπερχὴς, ές, ὁ ἡ ή, incitatus, feſtinus, properans ſtudioſe aliquid. Ex

Ἐπισπέρχω, premo, urgeo.

Ἐπισπερχῶς, *Adv.* ſtudioſe, feſtinanter.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, feſtino; (2) feſtinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τοῖς ἱδρῶσι, Herod. τὸ δρᾶν, Plat.

Ἐπίσπῃ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἐπισπάω.

Ἐπίσπηται. *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi *Poët.* σπόμαι, pro ἕπομαι.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, miſericordia commoveor ſuper.

Ἐπίσπλην, ενος, lienoſus.

Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus; (2) inducias. Ab ἐπισπένδω, *libo.*

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata, qua ſatis prioribus novum ſuperſeritur; (2) inſitio, ſatio alicujus in alio. Ab ἐπισπείρω.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίσπορος, ε, ὁ ἡ ή, qui inſeritur vel reſeritur. Ab eod.

Ἐπισπεδάζω, f. άσω, festino; (2) incito, instigo. Ἐπισπεδασον ἐπι ϑάνατον, *Lucian.*
Ἐπισπεδαστής, ου, ὁ, accelerator, exactor, qui urget. Ab ἐπισπεδάζω.
Ἐπισπώμφορ, præf. part. pass. pro ἐπισπασόμφορ, ab ἐπισπάω.
Ἐπίσυτορ, ος, ὁ ἡ ἡ, impetuosus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισεύω.
Ἐπίσχε, 2. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro ἐπίσασαι, ab ἐπίσαμαι.
Ἐπισταγμός, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπισταζω.
Ἐπισταδόν, *Adv.* constanter; (2) instando; (3) scite, scienter, perite. Ab ἐπίσαμαι.
Ἐπιστάζω, f. άξω, instillo; (2) super instillo.
Ἐπισταθμα, ἄν, τὰ, mansiones, stativa. Ab ἐφίσημι.
Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio; (2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab eodem.
Ἐπισταμβέω, ῶ, f. ήσω, stabulor alicubi, stativa habeo, diversor.
Ἐπισταθμορ, ος, ὁ ἡ ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίσημι.
Ἐπισταθμορ, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ponderi adjicitur. Ex ἐπὶ, & σαθμὸς, *libra.*
Ἐπισταλάζω, f. άξω, instillo, irrigo.
Ἐπισταλάω, ω, idem.
Ἐπίσταλμα, ατορ, τὸ, mandatum, quod fit per epistolam, commissio. Ab ἐπιστέλλω.
Ἐπισταλτικὸς, ὴ, όν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.
Ἐπίσαμαι, scio, peritus sum; (2) possum, soleo; (3) existimo, credo.
Ἐπισαμέως. *Adv.* scienter, perite; (2) prudenter. Ab ἐπισάμφορ.
Ἐπίσαξις, ἡ, crebra stillatio, v. c. sanguinis e naribus.
Ἐπισὰς, *instans*, nom. sing. a. 2. part.
Ἐπισᾶσα, fem. a præc.
Ἐπίσασαι, 2. s. præs. ind. med. v. ἐπίσαμαι.
Ἐπισαῶς, *supra stare*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐφισαῶς, a verbo ἐφίσημι.
Ἐπισαύσι, ας, ἡ, attenta consideratio; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inspectio. Ab ἐφίσημι.
Ἐπισάστορ, ος, ὁ, stator, epitheton Jovis.
Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum fistimus; (2) animadversio, consideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inspectio; (7) cohibitio, retensio; (8) impetus; (9) quod insidet, vel supernatat urinæ; (10) pars navis. Ab eod.
Ἐπίστατα, voc. sing. ab ἐπιστάτης.
Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio. Ab
Ἐπισταλδέω, f. ήσω, præfectus sum, præsum. Ab ἐπιστάτης.
Ἐπισταλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Ἐπιστατεῖν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, Plut. τοῦ ἔργου, Xen.
Ἐπισταλὶρ, ῆρορ, ὁ, rostrum navis. Ab ἐφίσημι.
Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui præfectus est alicui rei, qui præest, curator; (2) qui reipublicæ præest; (3) mendicus, qui ad fores stare solet. Ab eod.
Ἐπιστατικὸς ὴ, όν, ad curatorem vel præfectum pertinens. Ab ἐπιστάτης.
Ἐπιστατικῶς, constanter, fixe.
Ἐπιστάτις, ιδορ, ἡ, quæ curandis & administrandis negotiis præest. Ab eod.
Ἐπίστατον, τὸ, basis crateris, in infer. Sigæa.
Ἐπίστατο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἐπίσαμαι.
Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi ἐπιστατέω.
Ἐπισταχύω, idem quod ἐπανθέω, de lanugine barbæ.
Ἐπίστανται, *sciunt*, 3. pl. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίσαται, a verbo ἐπίσαμαι.
Ἐπιστείβω, calco.
Ἐπιστεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστέλλω.
Ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.
Ἐπιστέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis significo; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco, f. ἐπιστελῶ, a. 1. ἐπέστειλα, perf. pass. ἐπέσταλμαι, τὰ ἐπεσταλμένα. Διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν, Heb. 13, 22.
Ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.
Ἐπιστενάχω, idem. Ex ἐπὶ, & στενάχω, *gemo.*
Ἐπιστένω, idem. Τὶ δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις, Eur. Med. 929.
Ἐπιστέφω, 3. s. imperf. ind. pass. v. στεφόω.
Ἐπιστέφϑη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ἐπιστέψαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.
Ἐπιστεφανόω, corono.
Ἐπιστεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, corona imposita cinctus vel redimitus. Ab
Ἐπιστέφω, f. ψω, corona redimio. Κῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, Il. 1, 470.
Ἐπιστέωνται, 3. pl. præs. ind. *Ion.* ἐπίσανται, ab ἐπίσαμαι.
Ἐπίστῃ, 2. s. pr. ind. med. *Att.* pro ἐπίσασαι.
Ἐπίστηϑι, 2. s. a. 2. imper. act. v. ἐφίστημι.
Ἐπιστήϑιορ, ος, ὁ ἡ ἡ, in pectore recumbens. Ex ἐπὶ, & στῆϑορ, *pectus.*
Ἐπιστηλόω, columnam impono.
Ἐπίστημα, ατορ, τὸ, columna, quæ defunctis erigi solet. stela sepulchralis. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia; (2) peritia; (3) ars. Ab ἐπίσαμαι.
Ἐπίστημορ, hæsitans, cogitabundus. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστημονικῶς, *Adverb.* perite.
Ἐπιστημόνως, *Adv.* scienter, perite, scite.
Ἐπιστημοσύνη, scientia; (2) peritia. Ab
Ἐπιστήμων, ονορ, ὁ ἡ ἡ, scientia præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσαμαι.
Ἐπιστηρίζω, f. ίξω, magis stabilio; (2) stabilio & firmo super. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super. Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, Act. 14, 22. Ἐπιστήριλο ἐπὶ τὸ δόρυ, Luc.
Ἐπιστήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. a verbo ἐπίσαμαι.
Ἐπιστητέον, *Adv. posit.* sciendum est. Ab ἐπίσαμαι.
Ἐπιστητὸς, ὴ, ὸν, sub scientiam cadens, quod scitur. Ab eod.
Ἐπιστίζω, f. ίξω, notis compungo; (2) in superficie notis distinguo.
Ἐπιστίλβω, splendeo, fulgeo.
Ἐπιστίορ, ου, pro ἐφίστιορ.
Ἐπιστόβησεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπισόβων, seu ἐπισόβειον, ab
Ἐπιστόβεω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, apud Apollon. Rhod. Quasi ἐπισομόω. Ex ἐπὶ, & στόμα, *os.*
Ἐπιστοιχάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.
Ἐπιστολέδλω, *Adverb.* ornate, succincte. Ab ἐπιστέλλω.
Ἐπιστολεὺς, έως, ὁ, epistolarum scriptor; (2) epistolarum magister; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab
Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, literæ, quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, jussum, præceptum. Ab eod.
Ἐπιστολίζω, vestio, velut veste tego.
Ἐπιστολικὸς, ὴ, όν, epistolaris. Ab ἐπιστολὴ.
Ἐπιστολιμαῖορ, ος, ὁ ἡ ἡ, idem, & ap. *Demosth.* conjecticius.
Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, parva epistola, epistolium, Dim. ab eod.
Ἐπιστολιφόρορ, ος, ὁ ἡ ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον, & φέρω.
Ἐπιστολογραφικὸς, ὴ, όν, epistolis scribendis serviens.
Ἐπιστομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, Tit. 1, 11. Ex ἐπὶ, & στόμα, *os.*
Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, idem quod
Ἐπιστόμισμα, ατορ, τὸ, obturamentum, præpedimentum, quo os alicui obstruitur; (2) obstaculum. Ab ἐπιστομίζω.
Ἐπιστοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemisco.
Ἐπιστοναχίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπιστόρνυμι, pro ἐπιστρόνυμι, insterno.
Ἐπιστρατεία, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem; (2) copiæ supervenientes; (3) exercitus.
Ἐπιστράτευσις, εως, ἡ, expeditio. Ab
Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. Ἐπιστραλεύῃ πατρίδα τὴν τούτης, Soph. Trach, 366. Διπλῆν γὰρ αὐτῇ πᾶμ' ἐπιστρατεύετο, infestabat, Eur. Med. 1188. Ἐπιστραλεύσιν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, Arist. Av. 1528.
Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, castra adversus quem posita,
Ἐπιστρατοπεδεύω, castra moveo adversus.
Ἐπιστρατὴς, ὰ. 2. part. pass. v. ἐπιστρέφω.
Ἐπιστρεπλικὸς, ὴ, όν, vim habens convertendi.
Ἐπιστρέπτορ, ος, spectabilis, qui ora hominum convertat.
Ἐπιστρέφεια, ας, ἡ, solertia, industria, sagacitas, severitas, accurata diligentia.
Ἐπιστρεφέως, & ἐπιστρεφὰς, *Adverb.* diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab
Ἐπιστρεφὴς, έορ, ὁ ἡ ἡ, solers, industrius, circumspectus, prudens; (2) perversus; (3) versutus. Ab
Ἐπιστρέφω, fut. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago; (2) in diversum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corrugo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπιστρέφομαι, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) se respicere tandem, ad suæ utilitatis curam tandem converti. Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 Pet. 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπιστραφήτω, Matt. 10, 13. Ὁδὸν σε χρὴ τὰ πλείχν' ἔσω ἐπιστρέφειν, Arist. Plut. 1131.
Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act.
Ἐπιστρέψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.
Ἐπιστρογγύλορ, ος, ὁ ἡ ἡ, in rotundum inclinatus, subrotundus, turbinatus.
Ἐπιστροφάδλω, *Adv.* huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo; (2) studiose; (3) strenue, fortiter.
Ἐπιστροφεὺς, έορ, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio; (2) reversio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadversio, cura, respectus; (7) punitio, ultio. Ab eod.
Ἐπιστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Vertiordia. Ab eod.
Ἐπιστροφίδες, αν, αἱ, crines contorti, cincinni. Ab eod.
Ἐπίστροφορ, ος, ὁ ἡ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus; (2) qui conservatur cum aliis. Ab eod.
Ἐπιστρόφως, *Adv.* diligenter.
Ἐπιστρωμα, ατορ, τὸ, instragulum. Ab
Ἐπιστρώνυμι, vel ἐπιστρωνύω, f. στρώσω, insterno, superstorno, strato tego. Ἐπιστρωννυσι τῇ χῇ νιφετὸν, Luc.
Ἐπισυρφάω, ῶ, verior in, oberro, obeo. Ἐπισυραφῶσι πόλησι, Odyss. 17, 486. Ab ἐπισύρφω.
Ἐπισυνάζω, tristor ob aliquid, contristor, dolore & tristitia adficior propter aliquid.
Ἐπισύλιον, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex ἐπὶ, & σύλορ.
Ἐπισυφω, f. ψω, adstringo, coërceo.
Ἐπίσω, 2. s. imperf. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπίσασο, ab ἐπίσαμαι.
Ἐπισάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. στσίω.
Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, sycophantice aliquem infector.
Ἐπισυνωστία, convoco, colligo.
Ἐπισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.
Ἐπισύμβλησις, εως, ἡ, superfœtatio.
Ἐπισυμβαίνω, superaccido, insuper accido, postea accido.
Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, jus contrahendi societatem mutuo.

Ἐπισυμπίπτω, una incido, ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.
Ἐπισυναγεῖν, a. 2. inf. act. Att. pro ὅπι συναγεῖν, ob
Ἐπισυνάγω, f. ἄξω, adgrego, poſt alium colligo, inſuper colligo; (2) colligo. Ὃν τρόπον ὄπισυνάγῃ ἔρις τὰ ἴσα ἑαυτῆς ἀπὸ τὰς πλέυρας, Matt. 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ὄπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1, 33.
Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio. Ab ὄπισυνάγω.
Ἐπισυναθρόιζω, congrego ad locum.
Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo; (2) adjungo; (3) committo, ſc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ὄπισυνάπτωσι, Plut.
Ἐπισυναχθειτών, g. pl. a. 1. part. paſſ. v. ἐπισυνάγω.
Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio.
Ἐπισύνδεσμος, ὁ, vinculum, copula.
Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.
Ἐπισυνδιδαμι, invaleſco, accreſco.
Ἐπισύνειμι, inſuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, ſupervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire.
Ἐπισυνίχω, contineo, apto.
Ἐπισυνωμμένη, perf. part. paſſ. f. g. v. ἐπισυνάγω.
Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compoſitio. Ab ἐπ.συντ.θημι.
Ἐπισυνίστημαι, coëo, conſpiro, inſurgo in aliquem; (2) concreſco.
Ἐπισυννέω, aggero.
Ἐπισυνοδοιτορέω, una iter facio.
Ἐπισυνσικίζω, colonos addo.
Ἐπισυνστάσω, vel ἐπισυντάτλω, f. άξω, impono aliis jam conſtructis.
Ἐπισυντείνω, contraho.
Ἐπισυντήκομαι, contabeſco aliquam ob rem.
Ἐπισυντίθημι, inſuper compono & conjungo; (2) cumulatim adnecto & adjungo.
Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδών ἦ ὁ Ἰησοῦς ὅτ' ἐπισυντρέχει ὄχλος, Marc. 9, 25.
Ἐπ.συομαι, impetum facio. Unde ἐπίασυμαι, incitatus ſeu concitus ſum; ἐπεασυμμένος.
Ἐπισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, ſibilo ad, ſibilis excipio; (2) exſibilo; (3) more grum clamo.
Ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis poſt ſe trahit; (2) veſtigium corporis tractim ſe agentis.
Ἐπισυρρέω, confluo, affluo.
Ἐπισύρω, attraho, poſt me traho; (2) tractim duco.
Ἐπισύστασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factioſa, ſeditio, tumultus. Ab ἐπισυνίστημι.
Ἐπισυσείλλω, contraho.
Ἐτισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid ſuſcipiendum contra aliquem.
Ἐπισφαγεύς, έως, ὁ, jugulator, mactator.
Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo ſeu macto ſuper, immolo ſuccedaneam. Ab
Ἐπισφάζω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper; (2) eneco, obtundo.
Ἐπ.σφακελίζω, inſuper ſphacelo laboro.
Ἐπισφαλής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui labefactari poteſt, lubricus; (2) inſtabilis, incertus; (3) periculoſus; (4) damnoſus. Ab
Ἐπισφάλλω, ſupplanto, everto, fallo.
Ἐπισφαλμα, τος, τὸ, res male, infeliciter geſta, infelix eventus.
Ἐπισφαλῶς, Adv. ita ut labefactari poſſit, lubrice, non ſine periculo.
Ἐπίσφυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, perniciioſus, exitialis. Ex ὄπι, & φάω, occido, Euſt. (2) infamis, ap. Amm. A φημί.
Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper.
Ἐπισφελίτης, ου, ὁ, remex, Heſ. Ex ὄπι, & σέλας, ſedis remigum.
Ἐπισφίγγω, f. ξω, adſtringo, adductum ad me ſtringo & arcte complector.
Ἐπισφραγίζω, fut. ίσω, ſignum imprimo; (2) probo, approbo, ſubſcribo; (3) configno; (4) concludo velut ſigillo. Hinc

Ἐπισφραγιστὴς, ου, ὁ, qui ſigillum imprimit, obſignator.
Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ; tegumentum ſeu faſcia malleolorum ſive tibiarum. Ex ὄπι, & σφυρὸν, malleolus pedis.
Ἐπισχίζω, f. άσω, in ſuperiore parte ſcarifico, ſeu cultro aperio.
Ἐπίσχε, 2. ſ. pr. imper. act. v. ἐπίσχω.
Ἐπισχεδὸν, Adv. propemodum.
Ἐπισχίειν, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐπισχεῖν.
Ἐπισχὼν, Adv. deinceps, ordine. Tanquam ab ὄπισχω, inhibeo.
Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, prætextus; (2) mora. Ab ἐπίσχω, inhibeo.
Ἐπίσχισις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repreſſio, remora. Ab eod
Ἐπισχετικὸς, ἡ, όν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eod.
Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.
Ἐπισχίδες, αν αἱ, cunei, quibus aliquid findi tur aut diſtinetur. Ab ἐπισχίζω.
Ἐπισχίδιον, ου, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab
Ἐπισχίζω, f. ίσω, in ſuperficie aliquid findo, vel ſcindo, incido.
Ἐπισχναίνω, f. αιῶ, arefacio, extenuo. Hinc
Ἐπισχναντέον, Adv. poſit. arefacere oportet.
Ἐπισχολάζομαι, vaco.
Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro; (2) omni ope reſiſto.
Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.
Ἐπισχύω, fut. ύσω, vires ſumo, invaleſco. Οἱ ἦ ἐπίσχυον, Luc. 23, 5.
Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo; (2) adhibeo. Ἐπίσχες τῶ δρόμε, Ariſt. Av. 1205.
Ἐπισχὼν, a. 2. part. act.
Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.
Ἐπισωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, corpulentus; (2) toroſus. Ex ἐπὶ, & σῶμα, corpus.
Ἐπισωρεύω, cumulo, acervatim adgero. Καὶ τὰς ἁμαρτίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσαι διδασκάλες, 2 Tim. 4, 3.
Ἐπίσωτρον, ου, τὸ, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur.
Ἐπιταγὴ, ῆς, mandatum, imperium. Ab ἐπιτάτλω.
Ἐπιταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiaria cohors; (2) mandatum. Ab eod.
Ἐπιταγματικὸς, ἡ, όν, ſubſidiarius.
Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.
Ἐπιτακτικὸς, ἡ, όν, imperioſus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.
Ἐπιτακτικῶς, Adv. imperioſe, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
Ἐπίτακτοι, milites triarii & ſubſidiarii.
Ἐπίτακτος, ον, juſtus, præſcriptus.
Ἐπιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper laboro & moleſtias perfero.
Ἐπιτανύω, fut. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor.
Ἐπιτάξ, Adverb. deinceps, ex ordine; (2) breviter, ap. Comicos; (3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπίτατλω, Etym. M. Unde
Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium.
Ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab
Ἐπιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. Ἐπιταράτλη ἡμῶν τὰς ψυχὰς, Luc.
Ἐπιτάρροθος, ου, ὁ ἡ ὁ, auxiliator, adjutor.
Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio ſignificationis, item (2) affirmatio, opp. σίρησις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio, vehementia; (5) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, intendo.
Ἐπιτάτλω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, collŏco ſeu diſpono poſt; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, ſubditus ſum alicujus poteſtati. Ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4, 36. Ἐπέτοξεν αὐτοῖς ἀναπλῆναι πάντας, Marc. 6, 39.
Ἐπιτατικὸς, ἡ, όν, intendendi augendique vim habens, intenſivus. Ab ἐπιτείνω.
Ἐπιτατικῶς, Adv. intenſive.
Ἐπιτάφιος, ος, ὁ ἡ ὁ, funebris, pro ſubſt. ſc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen ſepulchrale, Epitaphium. Ex ἐπὶ, & τάφος.
Ἐπι-αχύνω, accelero, urgeo.
Ἐπιτιθειασμένος, Adv. adflatu, ſeu cum adflatu numinis. Ab ἐπιτιθειασμένος, quod eſt ab ἐπιθειάζω.
Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιτέλλω.
Ἐπιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increſco, invaleſco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo ſc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπετεῖναι, a. 1. intendere. Paſſ. ἐπετάθλω, conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur, perf. ἐπιτεταμένος, intenſus. Ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc.
Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio adverſus impetum hoſtium; (2) caſtellum ſtruo, unde hoſtem infeſtemus; (3) e propugnaculo decurrendo infeſto; (4) excitato muro oppugno; (5) murum addo, muro cingo. Hinc
Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem quod
Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) tropice quicquid ejuſmodi eſt, ut eo uti ad vexandos alios & infeſtandos poſſimus.
Ἐπιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, excitatio muri adverſus aliquem. Ab eod.
Ἐπιτεκμαίρομαι, quæro, indago conjecturis, &c.
Ἐπιτεκνόω, inſupergigno, in paſſ. inſuper naſcor.
Ἐπιτελειόω, idem quod ὄπιτελέω.
Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, abſolutio, peractio; (2) augmentum; (3) procreatio. Ab ὄπιτελειόω.
Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, offero ἐπιτελέσμα. Ab ἐπιτελὴς.
Ἐπιτελεωθέντα, acc. ſ. a. 1. part. paſſ. v. ſeq.
Ἐπιτελεστικὸς, ἡ, όν, ſtrenuus, acer, induſtrius.
Ἐπ.τελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exſequor, præſto; (2) obeo, perfungor; (3) celebro. Μείζων ἐπιτελεῖν τλῶ σκηνλῳ, Heb. 8, 5. Βελδὶκ μὴ βραδέως, ἐπιτέλῃ δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, Iſocr. Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Gal. 3. 3.
Ἐπιτελέσμα, ατος, τὸ, hoſtia ſuccedanea, quæ poſt cæteras omnes immolatur, ut priora ſacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελέω.
Ἐπιτελέως, tandem, denique, Aret. Ab
Ἐπιτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ad finem perductus, abſolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ὄπι, & τέλος, finis.
Ἐπιτέλλω, 2. ſ. præſ. imperat. med. Ion. pro ἐπιτέλλε, ab
Ἐπιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, exſilio. Hinc a. 1. ἐπίτειλα, in Med. ἐπιτειλάμλω, injunxi.
Ἐπιτέμνω, fut. τμῶ, incido, concido; (2) brevius reddo, in compendium redigo. Ὄμως ἦ σῶ ἵνικα ἐπίλυμῆμαι τῶ ἀπολογίαν, Luc. pro imag.
Ἐπίτοξ, ικος, ὁ, partui vicina, parturiens. Ab ὄπι, & τίκω, pario.
Ἐπιτραθόμαι, f. υσομαι, prodigioſe adfingo & adfabulor.
Ἐπιτέρμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui terminis ſeu limitibus præeſt. Ex ὄπι, & τέρμα, terminus.
Ἐπιτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, delectationem & voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab
Ἐπιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.
Ἐπιτερπῶς, Adv. jucunde, ſuaviter, ita ut delectationi ſit. Ab ἐπιτέρπω.
Ἐπιτεταμένος, Adv. intenſe, vehementer. Ab ἐπιτεταμένος, quod ab ἐπιτείνω.
Ἐπιτέτροφ, 3. ſ. perf. ind. paſſ.
Ἐπιτετυπωμένως, Adv. accurate, perite.
Ἐπιτετμημένως, conciſe, &c.
Ἐπιτέτραπλαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐπιτρέπω.
Ἐπιτετράφαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσι.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτευκτικὸς, ἡ, όν, qui solet adsequi id ad quod contendebat, successu non carens.
Ἐπιτεύξις, εως, ἡ, impetratio. Ab eod.
Ἐπιτεχνάομαι, ωμαι, f. ήσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc
Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.
Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, όν, arte factus, artificialis.
Ἐπιτεχνολογέω, arte & ratione trado, differo.
Ἐπιτήδειος, εία, (ap. Lysiam) ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδής.
Ἐπιτηδειότερος, aptius, amicius, &c.
Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. Ab ἐπιτήδειος.
Ἐπιτηδείως, Adv. commode, utiliter.
Ἐπίτηδες, Adv. de industria, data opera, studio. Ab ἐπιτηδής.
Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus. Ab ἐπιτηδεύω.
Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) affectatio. Ab eod.
Ἐπιτηδευτὴς, ου, ὁ, studiosus, deditus alicui rei.
Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, όν, adfectatus, nimis accurato studio factus. Ab eod.
Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, studio & data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiose sector in bonam & in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruor. Ἐπιτηδεύειν χαρακῆρά τινος, Plat. Ab ἐπιτηδής.
Ἐπιτηδέως, Adv. commode, apte. Ab eod.
ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ ἡ, ἡ, idoneus, aptus, habilis.
Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.
Ἐπήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.
Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter observo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, Plat.
Ἐπιτήρησας, a. 1. part. act.
Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio. Ab ἐπιτηρέω.
Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, όν, qui observare solet, observator. Ab eod.
Ἐπιτιθέασι, 3. sing. pr. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτίθησι.
Ἐπιτιθέω, idem quod
Ἐπιτίθημι, impono, super impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo. Et ἐπιτίθεμαι; (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hostiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι ἃ ναυικώτατον ἐπέθηκας, Plat.
Ἐπιτιθῇς, 2. sing. præs. conjunct. act.
Ἐπιτίκλω, insuper pario; (2) pario, partum edo.
Ἐπιτιλόν, commaculo sordibus.
Ἐπιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάῃ. Ab
Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pietium augeo seu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν δίδοιμοιμι, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ φράτλαν, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττῃσιν ἐπιτιμῴης, Iscor.
Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.
Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.
Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab
Ἐπιτιμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, increpatio, interminatio.
Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.
Ἐπιτιμητικὸς, ἡ, όν, ad reprehensionem pertinens, reprehensorius.
Ἐπιτιμητικῶς, acriter, aspere.
Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ἐπιτιμάω.
Ἐπιτιμία, ας, ἡ, status, civis justus & integer, quum fama ejus & existimatio integra est; (2) increpatio.
Ἐπίτιμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμή. Unde
Ἐπίτιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer & illæsus est, honoratus.
Ἐπιτιμῶνδ, 3. pl. præs. ind. pass.
Ἐπιτίμως, honeste, honorifice. A præc.
Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, subrumus, lactens, Ex ἐπὶ, & τιτθός, *mamma*.
Ἐπιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπίτλητω, *imperat.* toleret, perferat.
Ἐπιτμήγω, seu ἐπιτμήσσω, incido, decurto. Ab ἐπιτέμνω.
Ἐπίτοκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον δάνεισμα, fœneratio quæstuosa.
Ἐπίτολὴ, ῆς, ἡ, ortus siderum. Ab ἐπιτέλλομαι, *orior*.
Ἐπιτολμᾶν, pr. inf. act. pro ἐπιτολμάειν. Ab
Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.
Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω, *contraho*.
Ἐπιτομος, ος, ὁ ἡ, ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.
Ἐπιτόνιον, τὸ, instrumentum, quo chordæ funesve intenduntur; (2) amplificatio. Ab
Ἐπίτονος, ου, ὁ, sc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.
Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.
Ἐπιτοξεύω, idem.
Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. Ex ἐπὶ, & τόξον, *arcus*.
Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & sede mea me contineo, sedem non muto. Ex ἐπὶ, & τόπος, *locus*.
Ἐπιτραγέαι, ῶν, αἱ, piscium genus. Ex ἐπὶ, & τράγος, *caper*.
Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen. Ex iisd.
Ἐπίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iisd.
Ἐπιτραγῳδέω, tragice decanto & exaggero.
Ἐπιτραπεζίδιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui est super mensam, aut super mensa fit. Ab
Ἐπιτραπέζιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τραπέζα, *mensa*.
Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in mensa seu super mensa apponuntur; (2) secundæ mensæ. Ex ἐπὶ, & τραπεζόω.
Ἐπιτραχήλιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ, & τράχηλος, *collum*.
Ἐπιτραχύνω, exaspero.
Ἐπιτρεπτέον, permittendum est. Ab
Ἐπιτρέπω, fut. ψω, permitto, traho; (2) committo curæ alicujus. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπίτροπον ποιεῖν, Arist. Plut. 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτοὶ γερονταγωγεῖν, id. Eq. 1094.
Ἐπιτρεφω, alo super, alendo superinduco, adnasci facio.
Ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incursionem facio. Ἡλλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, Philo.
Ἐπίτρεψεν, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi ἐπίτρεπω.
Ἐπιτρίψοιτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρίψουσι.
Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero, adfligo. Hinc a. 2. ἐπέτριβον· ἐπιτρίβοιης, in Conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριφα, periisti. Οἱ δώδεκα θεοὶ ἔξασιν ἐπιτρίψαι σε, Arist. Av. 96.
Ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo; (2) ultra justum tempus munus trierarchi obeo. Hinc
Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.
Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.
Ἐπίτριπτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) sceleratus, perditus. Ab eod.
Ἐπιτρὶς, *Adv.* ter.
Ἐπίτριτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, sesquitertius; (2) pes poeticus.
Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipsa conterendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.
Ἐπίτρομος, ὁ ἡ, ἡ, perterritus, trepidus.
Ἐπιτροπαδὶν, *Adv.* ex commissio, non sponte. Ab ἐπιτροπὴ.
Ἐπιτρίπαλος, αία, αιον, commissus, concessus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.
Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.
Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.
Ἐπιτρόπευσις, ἡ, idem.
Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, όν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. Ab
Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, sum administrator seu præfectus, procuro, administro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc (3) ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela. Θαυμάζω δ' ὅπως ἀδήμου οἷός τ' εἶμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ, Arist. Eq. 212. Ab
Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio τῷ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.
Ἐπίτροπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor, (3) præfectus provinciæ minoris.
Ἐπιτρὸφὴ, ἡ, alimentum, ap. *Jos.*
Ἐπιτροχάδὴν, *Adv.* mature, festinanter, more ejus qui currit; (2) summatim, breviter succincte. Ab
Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.
Ἐπιτροχαλος, ὁ ἡ, ἡ, velox, volubilis. Ab
Ἐπίτροχος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem.
Ἐπιτροχασμος, ου, ὁ, percursio; (2) verborum super se invicem effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.
Ἐπιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.
Ἐπιτρόχως, *Adv.* velociter, cito cursu.
Ἐπιτροχώτερον, *Adv.* agilius.
Ἐπιτρυζω, f. ύσω, admurmuro, accino.
Ἐπιτρώζω, una cum pane comedo.
Ἐπιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. v.
Ἐπιτυγχάνω, adsequor, nancisor; (2) attingo; & (3) succedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc acr. 2. ἐπιτυχὼν; ἐπιτυχὼν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum. Pass. ἐπιτετύμμαι, quo potiti sumus, quod bene successit. Τοῦτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λέγοις ἡδέως ἅπερ πόναν ἐστὶ πωνεῖν δυνάμενον, Isocr. ad Dem. Ἢν πως ἐπιτύχῃ θεὰ ταῖς ἔτω ζώσαις, Arist. Nub. 535.
Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab
Ἐπιτύμβιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τύμβος, *bustum, sepulchrum*.
Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.
Ἐπιτύω, f. ψω, accendo in, inflammo.
Ἐπιτυχὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, voti compos. Ab ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus.
Ἐπιτυχὼν, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτυχῶς, *Adv.* prospero successu, feliciter.
Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effuse cachinnor; (3) adlentor, adulor. Hinc
Ἐπιτωθασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio.
Ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, superedere, una cum pane edere.
Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω

Ἐπιφαίνω, appareo ſuper aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, ſupérvenio; (3) appareo.
Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. act.
Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ſpecies ſuperna, ſuperficies; (2) habitus & forma loci, item corporis, ſeu oris; (3) dignitas, honos, præſtantia; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum, ſive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo ſcelere, &c. conſpicua; (6) apparitio Chriſti in carne; item in judicio mundi; (7) *omnisque* majeſtas divinæ naturæ in Chriſto conſpicua, divinitas ipſa Chriſti; ſed τὰ ἐπιφάνεια, ων, dies, qua Chriſtus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere. Ab
Ἐπιφανὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis, clarus. Ab ἐπιφαίνω.
Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.
Ἐπιφανῶς, *Adv.* inſigniter, inſignem in modum, ſplendide, magnifice. Ab ἐπιφανὴς.
Ἐπιφαρμακεύω, aliud inſuper medicamentum ſumo.
Ἐπίφασις, εως, ἡ, ſpecies externa, cultus, apparatus, ut magiſtratuum, &c. (2) adſpectus, vultus. Ab ἐπιφαίνω.
Ἐπιφάσκω, dico
Ἐπιφατνίδιος, ος, ὁ ἡ ἐ, præſepialis. Ex ἐπὶ, & φάτνη, *præſepe*.
Ἐπίφατος, ος, ὁ ἡ ἐ, qui male audit. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico*.
Ἐπιφαύσκω, luceo, ſplendeo, effulgeo; & *in Med.* in lucem profero, oſtendo. Ex ἐπὶ, & φάω, *luceo*.
Ἐπιφαύω, f. αύσω, illuceſco.
Ἐπιφάω, idem.
Ἐπιφέρεσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab
Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; importo, inveho; (2) objicio, accuſo; (3) adſcribo; (4) impono, ſuperimpono; (5) ſubjicio, ſubjungo, poſt cætera proſero in medium, promo; (7) infero, v. c. cenſum, primitias, &c. ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo; (2) profero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur a fœmina. Αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπήνεγκεν, Philo. Ἐπίφερε πολέμιον ῥᾳδίαν φωνὴν. Ariſt. Av. 350.
Ἐπιφημήτωρ, ορος, ὁ, fauſta precans, qui bona ominatur adclamans, adſentiens. Ex ἐπὶ, & φήμη, *dico*.
Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ ſeu nomini alicujus adſcribo; (2) adſcribo, adſigno, tribuo; (3) pervulgo, diſſemino; (4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo ſenſu & in med. maxime dicitur*. Hinc
Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.
Ἐπιφημισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod,
Ἐπιφθὰς, a. 2. part. act. v. ἐπιφθάνω.
Ἐπιφθέγξομαι, f. ξομαι, adſono, acclamo, reſpondeo. Hinc
Ἐπιφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.
Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel ſuper.
Ἐπιφθονος, ος, ὁ ἡ ὁν, invidiæ expoſitus, invidioſus; (2) reprehenſione dignus.
Ἐπιφθόνως, *Adv.* invidioſe.
Ἐπίφθορος, ος, ὁ ἡ ὁν, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ, & φθορὰ, *exitium*.
Ἐπιφθύσδοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, ab ἐπιφθύζω.
Ἐπιφθύω, vel ἐπιφθύζω, *inſpuo*.
Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & ἐομαι, ούμαι, naviter alicui rei operam do.
Ἐπιφλεβος, ος, ὁ ἡ ὁν, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ, & φλὲψ.
Ἐπιφλεγμαίνω, valde ardeo vel tumeo.
Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illuſtro. Ἤτε πῦρ αἴθωνα ἐπιφλέγῃ ἄσπετον ὕλῃ, Il. 2, 455.
Ἐπιφλογιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, flammeus, incendens. Ab ἐπιφλέγω.
Ἐπιφλέγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio f. pars inflammatione vexata. Quaſi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod eſt ex ἐπὶ, & φλὸξ, *flamma*.
Ἐπιφλογώδης, ώδες, inflammationem habens, rubicundus.
Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.
Ἔπιφοβος, ος, ὁ ἡ ὁν, metu perculſus, perterritus. Ex ἐπὶ, & φόβος, *metus*.
Ἐπιφοινίκιζω, ad colorem purpureum vergo.
Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.
Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi cauſſa; (3) viſo; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) conſuetudinem ſtupri habeo.
Ἐπιφοιτητὸς, ὴ, όν, adventitius, *Hippocr.*
Ἐπιφοιτόω, idem quod ἐπιφοιτάω. Ἐπιφοιτοῦσι γὰρ ἐς τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*
Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, acceſſus, adventus; ipſa actio ſuperveniendi, *cum gen.* Θεοῦ, inſpiratio, adflatus divinus.
Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impreſſio; (3) impetus hoſtilis; (3) vis atque impetus imbris; (4) oratio invectiva & cum impetu prolata; (5) præmium præter ſtipendium publicum nautis dari ſolitum a trierarchis; (6) pecuniæ ſolutio & pœnæ perpeſſio; (7) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (8) illatio, quæ adſumptionem ſequitur in Syllogiſmis, concluſio; (9) ſententia addita ſermoni præcedenti; (10) Figura rhetorica, verbum in fine ſententiarum repetens, Anaphoræ oppoſita. Ab ἐπιφέρω.
Ἐπιφορβέω, depaſco.
Ἐπίφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero poſt cætera, poſtremo loco infero. Οὐ κατορύξεις κἀπιφορήσεις τ' γῆς ἀπυλλήν; Ariſt. Pace 167.
Ἐπιφόρημα, τὸ, menſa ſecunda, bellaria.
Ἐπιφορικὸς, ὴ, όν, vehemens, acer.
Ἐπιφορος, ὁ ἡ ὁν, ferens, perferens; (2) ſecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propenſus, pronus. Ab ἐπιφέρω.
Ἐπιφόρως, prone, propenſe; (2) vehementer, acriter.
Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono; (2) moleſtiam exhibeo; (3) in humeros attollo.
Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.
Ἐπιφραδέως, *Adv.* conſulte, prudenter. Ab
Ἐπιφράζω, indico, ut hinc ſit ἐπίφραδε, a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiſcor, item, comperio, cognoſco, ut hinc ſit f. ἐπιφράσομαι, & *Poët.* ἐπιφράσσομαι. Ἐπιφράσσατ' ὀλέθρου, Hom. Odyſſ. 15, 443.
Ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράτλω, f. ξω, obturo, obſtruo. Ἐπιφράτλωμαι τὰ ὦτα, Luc.
Ἐπιφρίξ, horror maris, apud Homerum ἐχάλασε φόωντον ἐπιφρίξ, Il. 7, 63.
Ἐπιφρίσσω, inhorreo.
Ἐπιφροντίζω, curo.
Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων. Unde
Ἐπιφροσυνη, ης, prudentia; (2) inſtinctus, adflatus, ſuggeſtio.
Ἐπιφροσυνῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσυναις.
Ἐπίφρουρος, ον, cuſtos, cuſtodiæ impoſitus.
Ἐπίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐπὶ, & φρὴν.
Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφυω.
Ἐπιφυλακικὸς, cuſtos. Ab
Ἐπιφυλάττω. f. ξω, obſervo.
Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accurate exquiro. Ab
Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo ſuperjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus poſt vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui ſub foliis latet. Ex ἐπὶ, & φυλλον.
Ἐπιφυλλόκαρπος, ὁ ἡ ὁν, q. d. ſuper folia fructum habens, qui in folii dorſo fructum gerit. Ex ἐπὶ, & φύλλον, & καρπὸς.
Ἐπίφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁν, valde foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐπὶ, & φύλλον.
Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.
Ἐπιφυτεία, f. εύσω, ſuperſero.
Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) unitio oſſis cum alio oſſe. Ab
Ἐπιφύω, inſuper produco ſeu edo; (2) ἐπίφυμι, & ἐπιφύομαι, adnaſcor, innaſcor; (3) adhæreo, adhæreſco; (4) adorior, invado, inſurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus, ἐπίφυτος, agnatus, poſt natus, adortus; quod & ἐπιφυὴς, inhærens, incumbens ἐπιφυλίαι, ingruere.
Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta ſunt, cum acclamatione adjungo. Hinc
Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) Epiphonema, dictum ſuperioribus additum cum acclamatione.
Ἐπιφωνηματικὸς, ὴ, όν, qui per acclamationem effertur. Ab ἐπιφώνημα.
Ἐπιφωνηματικῶς, exclamatorie, cum epiphonemate.
Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.
Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.
Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.
Ἐπιφώσκω, *de ſideribus*, appareo, luceo; (2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ, & φῶς.
Ἐπιχαίνω, inhio, Perf. ἐπικεχλωὼς, inhians.
Ἐπιχαιρέκαθος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui honeſtis delectatur ſtudiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, & χαίρω, & ἀγαθὸς.
Ἐπιχαιρεκακία, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas, ex alienis malis. Ab
Ἐπιχαιρέκακος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui gaudet alienis malis, qui gaudium ex aliorum calamitate percipit. Ex ἐπὶ, χαίρω, & κακὸς.
Ἐπιχαίρω, proprie gaudeo aliqua re; (2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, inſulto calamitoſo.
Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, inſulto ſeu verbero.
Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, reſolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.
Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor & cudo; (2) inſuper fabricor & cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.
Ἐπίχαλκος, ὁ ἡ ὁν, æratus, ære obductus.
Ἐπιχάραγμα, τὸ, ſignum quod monetæ impreſſum eſt, ut noctua in nummis Atticis.
Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, inſculpo, imprimo; (2) inciſuris ſerratum reddo.
Ἐπιχαρεία, ὴ, venuſtas, lepos.
Ἐπίχαρις, ἐος, ὁ ἡ ὁν, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.
Ἐπιχαριεις, εν, & ἐπιχάριτος, ον, idem quod
Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ἡ ὁν, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia ineſt.
Ἐπιχαρίτας, *Adv.* gratioſe, cum gratia, venuſte, lepide. Ab ἐπίχαρις.
Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipſa; irriſio.
Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) inſultatio.
Ἐπίχαρτος, ος, ὁ ἡ ὁν, ob quem, vel apud quem lætamur, lætitiam ac gaudium nobis adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.
Ἐπιχίζω, f. ίσω, caco ſuper, Perf. ἐπικίχοδα, ἐπικεχοδὰς.
Ἐπιχειλὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, labra attingens, labris vicinus; (2) qui ſuper labro aut crepidine eſt; (3) qui non eſt plenus, ſed cui aliquid deeſt. Ex ἐπὶ, & χείλος, *labrum*.
Ἐπιχειμάζω, lut. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc
Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas quæ poſt diem ſtatutum ſequitur.
Ἐπιχείρει, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἐπιχείρει. Ab
Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adſtruere & probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρῶσι, Iſocr. πρὰγμασι νεωτέροις, Plut.
Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur ſeu molitur, molimentum, conatus, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare ſatagimus; (3) ſyllogiſmus dialecticus. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. Ab ἐπιχείρημα.
Ἐπιχείρησις εως, ἡ, adgreſſio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.
Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, *Adv. Poſ.* adgrediendum eſt. Ab eod.
Ἐπιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.
Ἐπίχειρον, ου, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, *manus*.
Ἐπιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſciſco, decerno, ſuffragia fero. Ἐπειδὴν ἐπιχειροτωνῆτε τὰς γνώμας, Dem. Hinc
Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiſcitum.
Ἐπιχερρονησίζω, f. άσω, accedo ad figuram cherroneſi. Ex ἐπὶ, & χερρόνησος.
Ἐπιχέω, fut. χεύσω, infundo, ſuperinfundo, addito οἶνον vel ακρατον, eſt in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα, Odyſſ. 4, 52. Ἐπὶ ᾧ Τρῶες τε καὶ Ἕκτωρ' Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σφοῦσιν τὰ χέοντο, Tmeſis, Il. 8, 159.
Ἐπιχηρέυω, vidua ſum, in viduitate vivo.
Ἐπιχθόνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, terreſtris, in terris verſans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, & χθών.
Ἐπιχλιδάζω, f. άσω, ludificor, illudo.
Ἐπιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine.
Ἐπίχνοος, contr. ἐπίχνους, ους, ὁ καὶ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obſitus.
Ἐπιχόλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, iracundus, biliioſus. Ex ἐπὶ, & χολὴ, *ira*.
Ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, *inteſtinum*.
Ἐπιχορεύω, ſaltabundus accedo.
Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc
Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem, apparatus, ſubminiſtratio.
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. Ab eod.
Ἐπιχράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, utor; (2) ſæpe utor; (3) familiaris ſum alicui.
Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior, inſto, urgeo.
Ἐπιχρεμέθω, inſuper hinnio.
Ἐπιχρέμπτομαι, inſuper exſcreo.
Ἐπιχρεώμβιος, *Ion.* pro ἐπιχρόμβιος.
Ἐπιχρηματίζω, ſciſco, ratum facio.
Ἐπιχρηματισμὸς, ὁ, ſcitum, ratificatio.
Ἐπιχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcivit, ratum facit.
Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χρίμπτω.
Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.
Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.
Ἐπίχριστος, ος, ὁ καὶ ἡ, illitus, inunctus. Ab
Ἐπιχρία, f. ίσω, inungo, illino, proprie in ſuperficie.
Ἐπιχρόα, ἡ, color.
Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveteraſco.
Ἐπιχρόνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab
Ἐπίχρονος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐπίχρυσος, ος, ὁ καὶ ἡ, inauratus; auro obductus.
Ἐπιχραίζω, fut. άσω, coloro, colorem induco & quidem leviter, ut color non alte deſcendat; (2) leviter imbuo qua re, ἐπικεχρασμένος, leviter doctus. Δόξαις ἐπικεχρασμένοις, Plat.
Ἐπιχρωματίζω, idem. A χρῶμα.
Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπίχραννύω, f. άσω, idem.
Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.
Ἐπίχυλος, ον, ſuccum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.
Ἐπιχύω, vel χύω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitate, ἐπέχυντο, ἐπιχυθείς.
Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) vaſculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπίχυτος, ου, ὁ, genus quoddam placentæ.
Ἐπίχωλος, ος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum claudus; (2) claudus.
Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggeſtus. Ab
Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio; (2) terra aggeſta operio.
Ἐπιχωρίω, concedo, permitto. Hinc
Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio; (2) ceſſio.
Ἐπιχωριάζω, fut. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter verſor apud; (4) in uſu ſum alicubi. Ab
Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχωρίος, ος, ὁ καὶ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſona & re*. Ex ἐπὶ, & χώρος, *locus*.
Ἐπιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio.
Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggeſtio terræ. Ab ἐπίχωμα.
Ἐπίψαλλω, fut. αλῶ, pſallo, cano.
Ἐπιψαύδην, *Adv.* ita ut ſummis tantum digitis attingas; (2) ſtrictim.
Ἐπιψαύσησι, 3. ſing. a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ.
Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. Ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τῆ ὕδατος, *Lucian*. Καξεπόξαδε βροτῶν ἀριστῆς ἑκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, Phil. 670. Χέρα δεξιὰν ὠρὰς κάπης ἐπιψαύσαν, ibid. 1243.
Ἐπιψέγω, f. ξω, inhumo, ſepelio.
Ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, adſpergo; (2) inſtillo, Ariſt. Pace. 1150.
Ἐπιψεύδομαι, f. δέσομαι, adfingo, ementior. Ἐπιψεύδεσθαι κατηγορίαν ἀκάκοις.
Ἐπίψημα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψήχω.
Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.
Ἐπιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in ſuffragium mitto, rogo ſententias; (2) ſuffragio meo comprobo, decerno, *idem in medio ſæpius*.
Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium; (2) approbatio. A præc.
Ἐπίψογος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium incurrens.
Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro.
Ἐπιψωμίζω, bolos in buccam ingero.
Ἐπιωλαὶ, loca ubi naves ſtantes a ventorum injuria tutæ eſſe poſſunt. Ex ἐπὶ, ἰωὴ, *flatus*, & ἄγω, *frango*.
Ἔπιων, a. 2. part. act. verbi ἔπιμι.
Ἐπλάγλω, a. 2. ind. paſſ. v. πλήσσω.
Ἐπλάγχθλω, a. 1. ind. paſſ. *per Epenthes.* pro ἐπλάχθλω, vel ab inuſitato verbo πλάγλω, pro πλάζω, *errare facio*.
Ἔπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάετο, a πλανάομαι.
Ἔπλαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, a πλάσσω.
Ἔπλε, 3. ſing. imperf. act. *per Syncop.* pro ἔπελε, a πέλω.
Ἔπλεε, 3. ſ. imperf. act. v. πλέω.
Ἔπλεο, *eras*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *per Syncop. & Ion.* pro ἔπέλε, a πέλω.
Ἔπλεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. πλέω.
Ἐπλεόνασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλεονάζω.
Ἔπλετο, *erat*, 3. ſing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἔπέλετο, a verbo πέλομαι.
Ἔπλου, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Dor. & per Syncop.* pro ἔπέλε.
Ἐπλόσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλέω.
Ἐπλήγλω, aor. 2. ind. paſſ. v. πλήσσω.
Ἐπλήθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πίμπλημι.
Ἐπληθύνθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πληθύνω.
Ἔπλιντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐπέπλιντο, a πίμπλημι.
Ἔπληξι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλήσσω.
Ἐπληρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω.
Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πλήθω.
Ἐπλήσθλω, *impletus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἐπλήσθησαν, *impleti ſunt*, 3. pl.
Ἔπλητο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πλήμι.
Ἐπλέτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλατύνω.

Ἐπλατίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. v. πλατύζω.
Ἔπνδυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πνέω.
Ἔπνιγε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πνίγω.
Ἐπνίγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐπνύθλω, *ſpiratus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi inuſ. πνύνω pro πνύω.
Ἐπόγδοος, ſeſquioctavus.
Ἐπόγκια, ων, τὰ, ſarcinæ & onera navis, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὄγκος, *maſſa, moles*.
Ἐπέδια, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδια.
Ἐπέδυνος, ος, ὁ καὶ ἡ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη, *labor*.
Ἐποδύρομαι, fleo ſuper, defleo, deploro.
Ἐπόζω, oleo. ſuboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπωζεσεν.
Ἐπόθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ποθέω.
Ἐπόθησεν, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐποιδάλεος, α, ον, tumidus.
Ἐποιδέω, intumeſco; (2) in ſuperficie tumeo.
Ἐποιδισκω, tumefacio; (2) in ſuperficie tumefacio.
Ἐποίῃ, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* ἐποίεε, ab ποιέω.
Ἐποίησας, *feciſti*, 2. ſing. a. 1.
Ἐποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliis ejectis inhabito. Πέμψῳ ξείνῳ ἐποικίσοντας ὀθνείαν κόην, Lyc. 926.
Ἐποικίδια, Ceres, quaſi domeſtica.
Ἐποικίζω, ædifico, v. c. ad flumen, de urbe, condo.
Ἐποίκιον, ου, τὸ, ſupellex; (2) villa, caſa, domicilium. Ex ἐπὶ, & οἶκος, *domus*.
Ἐποικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, ædifico.
Ἐποικοδομὴ, ἡ, inædificatio.
Ἐποικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ.
Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, ſuperſtructio.
Ἐποικονομέω, ῶ, accuro, diſpenſo.
Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπὶ, & οἶκος.
Ἐποικτερέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.
Ἐποικτίλειρα, miſereor. Κἀκ ἐποικτίλειρεῖτε μὲ, Soph. Phil. 1062. Ἠᾖθ' τὸν ζῶν ὡς ἐποικτίρατον τύχῳ. Eur. Hec. 347.
Ἐποικτίζω, f. ίσω, commiſeror; (2) miſerabiliter queror.
Ἐποίκτιστος, ον, miſerabilis.
Ἐποιμάζω, fut. άξω, illamentor, adgemo.
Ἐποίνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, vinoſus. Ex ἐπὶ, & οἶνος, *vinum*.
Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιφέρω pro ἐποίσειν.
Ἐποίσῃ, *inferet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.
Ἐποισέειν, inferendum. Ab eod.
Ἐποιχεο, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἐποίχου, ab ἐποιχόμαι.
Ἐποίχεσθαι, ῶ, eo adverſum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.
Ἐποίχομαι, idem. Ex ἐπὶ, & οἴχομαι, *abeo*.
Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.
Ἔποκελλον, impingo, illido, a. 1. ἐπώκειλα.
Ἐπολιοθαίνω, & ἐπολιοθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.
Ἐπολιτδύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. v. πολιτδύομαι.
Ἐπολολύζω, f. ξω, ejulo, lamentor. Μέλῳ Χάριτες μέσαι τ' ἐπολόλυξαν, Ariſt. Av. 789.
Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis proſequor.
ΕΠΟΜΑΙ, ſequor; (2) aſſequor, intelligo; (3) conſentio, convenio, reſpondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliqua re conjuncta ſunt, conſentanea. Ἑπεσθαι τινὶ, ἅμα τινὶ, μετά τινος· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi conſentaneum eſt. Τάχος γὰρ ἕρχεται, καὶ ποδῶν ὅμ' ἕφεται, Soph. Aj. 825.
Ἐπομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc
Ἐπόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.
Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) imbriditas. Ab
Ἐπομβρος, ος, ὁ καὶ ἡ, imbrem habens ſeu pluviam, imbre abundans.
Ἐπόμβρον, acc. ſing. pr. part. med. v. ἔπομαι.
Ἐπόμβρος, *Adv.* conſequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more ſequendo.
Ἐπόμνυθι, 2. ſing. præſ. imper. act. v.
Ἐπομνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua ju-

juro, jurejurando confirmo; (2) insuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομνῦμαι, a. 1. ἐπώμοσα. inf. ἐπομόσαι, Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπομόσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἐπομόσῃ.

Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypei. Ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Ἐπομφάλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a πονέω.

Ἐπόνη, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐπόνει.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & convitiis incesso, exprobro.

Ἐπονειδιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui probrose objici potest, probrosus. Ab ἐπονειδίζω.

Ἐπονειδίστως, *Adv.* probrose, cum probro.

Ἐπονήθλω, a. 1. ind. pass. v. πονέω.

Ἐπονηρθυντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi πονηρθύομαι.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim consecro, & consecro, dico simpliciter; (3) despondeo alicui fœminam.

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio.

Ἐπωνύμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cognominatus.

Ἐπωνυμάσας, *Adv.* nominatim.

Ἔπόνευν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπόνουν, a πονέω.

Ἔπονται, 3. pl. præs. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐποξ ζω, fut. ίσω, coacesco.

Ἐποξυσις, instigo.

Ἐποξυς, ὐ, valde vehemens.

Ἐποπιζω, fut. ίσω, revereor, caveo.

Ἐπόπιθεν, *Adv.* a tergo, pone.

Ἐποποιία, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ex ἐπος, & ποιέω, *facio.*

Ἐποποικὸς, ἡ, όν, ad epopœiam pertinens.

Ἐποποιὸς, ὁ, heroici carminis scriptor.

Ἐποπλάω, assio insuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

Ἐποπτεύω, fut. εύσω, inspicio, inspecto; (2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτὴρ, ὁ, inspector, speculator.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit & censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab eod.

Ἐποπτικὸς, ἡ, όν, ad ἐπόπτω pertinens.

Ἐπόπτομαι, f. όψομαι, inspicio, viso, invisо; (2) diligenti facta invisione secerno ac seligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος, Lyc. 304. Τίς ἐμὸν κα ἐπόψιται πάθος ἀμίαρτον, ἐπὶ κακῶν πασιτεῖ, Arist. Θεσμ. 1057. Hinc

Ἐποπτὴρ, ὁ ἡ ἡ, consipicuus, aspectabilis.

Ἐπορᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφορᾶσιν, ab

Ἐπορᾶω, inspicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ πρήγματα, Herodot.

Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, proprie libidinis.

Ἐποργιαζω, mysteria, orgia celebro.

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo.

Ἐπορεξάμην, a. 1. part. med. v. ἐπορέγομαι.

Ἐπορεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

Ἐποσεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.

Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo.

Ἐπορθοβοάω, alta voce nuncio.

Ἔπόρθυν, imperf. pro ἐπόρθουν, a πορθέω.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo surgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Ἐπορθρισμὸς, ου, ὁ, quod fit matutino tempore, consuetudo matutino tempore surgendi & agendi.

Ἔπορινα, concito adversus quem.

Ἐποσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi σπορ.ζω.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Hinc

Ἐπορκισμὸς, ου, ὁ, adjuratio, exorcismus.

Ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, adjurator, exorcista. Ab eod.

Ἐπορμέειν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, ab ἐφορμέω.

Ἐπορνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro adversus.

Ἐπορνύμενος, pr. part. v. ἐπορνυμι.

Ἔπορσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. Ἐποροω, f. ύσω, impetu seu gradu concitato feror, irruo, hostiliter adsilio.

Ἐπορτον, 2. sing. a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἐπορσον, ab ἐπόρσω.

Ἐπερχόμαι, ὔμαι, f. ήσομαι, insulto.

Ἐπόρω, incito, concito adversus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit.

Ἔπος, ους, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum, πρὸς ἔπος, statim. Ab ἑπω, *dico.*

Ἐποσπρακίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ὄστη, & ὄστρακον.

Ἐποστρακισμὸς, ου, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enascitur. Ab ὄχος.

Ἔποτατο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἐποτάτο, a ποτάομαι.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ποτίζω.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquem lugeo.

Ἐποτρυνέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρυύειν.

Ἐποτρωίω, instigo, excito, incito, aor. 1. Part. ἐποτρωίας.

Ἐπουλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ὄστη, & ὄλον, *gingiva.*

Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, citatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ὄστη, & οὐλὴ, *cicatrix.*

Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

Ἐπουλωτικὸς, ἡ, όν, efficax cicatricis.

Ἐπουρᾶν, άια, άιον, qui in cauda est; (2) cui canda est, caudatus.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœlestis.

Ἐπουρέω, meio super; (2) meio, mingo.

Ἐπουριζω, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex ὄστη, & οὖρια, *prosperitas venti.*

Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; (2) prospero, perficio. Ab

Ἔπουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vento secundo impellens.

Ἐπουσιώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ὄστη, & οὐσία.

Ἐποφείλω, insuper debeo, a. 1. ἐπωφείλησα.

Ἐποφείλω, adaugeo, amplifico, accumulo.

Ἐποφθαλμιω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio & concupisco; (2) invidis oculis adspicio, invideo; (3) adnicto.

Ἐποφθαλμιδζω, idem.

Ἐποφθαλμίζω, idem.

Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem.

Ἐποφθάλμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ὄστη, & ὀφθαλμὸς.

Ἐποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ὄστη, & ὀχετὸς, *rivus, canalis.*

Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

Ἐποχέω, iterum ineo.

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχῶμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positusque siderum; (5) initium chronologiæ, Epocha, æra. Ad ἐπίχω, *contineo.*

Ἔποχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vehitur curru, seu equo; (2) qui firmiter insidet ad vehendum; (3) cui quis insidet. Ex ὄστη, & ὀχέω, *veho, porto.*

Ἔποψ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ἐποψά μαι, ῶμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄψον.

Ἐποψὲ, serò.

Ἐποψειασμὸς, οῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐποψειάζω, quod est ab ἐποψις.

Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ὄψον, *opsonium.*

Ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ex ὄστη, & ὄπλομαι, *video.*

Ἐπόψιμος, ου, idem quod

Ἐπόψιος, ου, ὁ ἡ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.

Ἔποψις, εως, adspectus, prospectus.

Ἔπρωδειν, pluisq. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, a πόρδω, *pedo.*

Ἔπραθλω, a. 1. ind. pass. v. πιπράσκω.

Ἔπραθον, a. 2. ind. act. *per Metathesin* pro ἐταιθον, a πόρθω.

Ἔπραξα, a. 1. ind. act. verbi πράσσω.

Ἔπρασα, a. 1. ind. act. v. πιπράσκω.

Ἐπράχθλω, aor. 1. ind. pass. v. πράσσω.

Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.

Ἔπρισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔπρησε a πρήθω.

Ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπρήσθλω, a. 1. ind. pass.

Ἐπρηστίμλω, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion* pro ἐπρασσόμλω, a πράσσω.

Ἐπρήχθλω, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐπράχθλω.

Ἐπριόμλω, imperf. ind. med. v. πρίομαι.

Ἐπριόσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *dissecо.*

Ἔπριω, 2. sing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἐπρίασο, a πρίαμαι.

Ἔπρωσεν, *finivit,* 3. sing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπεράτωσεν, a περατόω.

ΕΠΤΑ, septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.

Ἑπταβασίλειον, του, genus unguenti.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis. Ex ἑπτὰ, & βους, *bos.*

Ἑπτάβοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, septem boves, i. e. nummos bovis imagine signatos valens.

Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ου, ὁ ἡ ἡ, septilinguis. Ex ἑπτὰ, & γλῶσσα.

Ἑπταγράμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui septem literarum est. Ex ἑπτὰ, & γράμμα.

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, q. d. septangula. Ex ἑπτὰ, & γωνία.

Ἑπταίτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc

Ἑπταετία, ας, ἡ, septennium.

Ἑπταήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui septem dierum est.

Ἑπτάϊος, α, ον, qui septimo die venit, aliudve facit.

Ἑπταικαιδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.

Ἑπταικαιδέκατος, άτη, ατον, decimus septimus.

Ἑπταικαιδεκατὰς, idem quod

Ἑπτακαιδεκαετὴς, ἐτὲς, annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, septem & viginti partibus major.

Ἑπτάκαυλος, ὁ ἡ ἡ, septem caules habens.

Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *Adv.* septies.

Ἑπτακισμύριοι, ιαι, ια, septuagies mille.

Ἑπτάκλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ, & κλίνη.

Ἑπτακόσιοι, septingenti.

Ἑπτακισχιλιοστὸς, ὴ, όν, septingentesimus.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, septisonus, septem sonos edens.

Ἑπτάκωλος, ου, septem colis, versiculis constans.

Ἑπτάλογχος, ου, septem legionibus constans.

Ἑπτάλοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, septicollis.

Ἑπτόλυχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, septem lucernas habens.

Ἑπτάμλω, aor. 1. ind. med. v. πτῆμι, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμλω, ab ἵπταμαι.

Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ, & μὴν, *mensis.*

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex insd.

Ἑπτάμητωρ, ὴ, septem filiorum mater.

Ἑπτάμιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, septem habens chordas.

Ἑπταμόριον, ου, το, septima pars.

Ἑπτάμυχος,

Ἑπτάυυχος, ὁ ἡ ὄν, septem habens receſſus.
Ἑπτάξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπτηξαν, a πήσσω.
Ἑπτάπεκλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſepties vel multoties tonderi poteſt. Ex ἑπτὰ, & πείκω.
Ἑπτάπηχυς, έος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem cubitis.
Ἑπταπλασιάζω, fut. άσω, reddo ſeptuplo majorem. Ab
Ἑπταπλάσιος, α, ον, ſeptuplus. Ab ἑπτὰ.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Ἑπταπλασίως, *Adv.* ſeptuplo.
Ἑπτάπλουρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſeptem latera habet; (2) cui ſeptem coſtæ ſunt.
Ἑπλάπλους, *contr.* ἑπτάπλους, ους, ὁ ἡ οῦν, ſeptuplex. Ab ἑπτὰ.
Ἑπταπόδης, ης, ὁ, ſeptempedalis. Ex ἑπτὰ, & πούς, *pes.*
Ἑπτάπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem habens vias. *Epith.* Pleiados.
Ἑπτάπους, οδος, ους, ὁ ἡ ὄν, ſeptempedalis.
Ἑπτάπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui habet ſeptem portas.
Ἑπτάπυργος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui habet ſeptem turres.
Ἑπταρὼν, aor. 2. ind. act. verbi πταίρω.
Ἑπτάρρους, *contr.* ἑπτάῤῥους, ους, ὁ ἡ οῦν, ſeptemfluus; (2) ſeptem oſtia habens. Ex ἑπτὰ, & ῥέω, *fluentem.*
Ἑπτάς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius.
Ἑπτασταδίους, ους, ον, ſeptem ſtadiis conſtans.
Ἑπτάτροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem modis inſtructus ſeu ornatus.
Ἑπτάστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem ora ſeu oſtia habens, ſeptem oſtiis in mare influens.
Ἑπταυλιχῆς, ές, *Epith.* portarum Thebanarum, ap. *Æſch.*
Ἑπτάτονος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem tonos habens, ſeu ſeptem chordis inſtructus.
Ἑπταφαὴς, ές, ſeptem partibus lucens, *Epith.* Zonarum cæleſtium.
Ἑπτάφθογγος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem voces ſeu ſonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, ſeptem folia habens.
Ἑπτάφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Ἑπταχᾶ, *Adv.* ſeptempliciter. Ab ἑπτά.
Ἑπτάχα, *Adv.* idem & ab eod.
Ἑπτάχορδος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem fidibus inſtructus. Ex ἑπτὰ, & χορδὴ, *fides.*
Ἑπτέρυκα, perf. ind. act. v. πτερύσσω.
Ἑπτρύγλω, a. 2. ind. paſſ. v. πτρύσσομαι.
Ἑπτέτης, ης, ὁ, ſeptennis, ſeptem annos natus. Ex ἑπτὰ, & ἔτος.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, ſeptem annos nata.
Ἑπτήμερος, ος, ον, ſeptem dies durans.
Ἑπτίλω, a. 2. ind. act. verbi πτάμι.
Ἑπτήρης, ους, ὁ ἡ ὄν, ſeptem remorum ordinibus inſtructus, ſeptiremis. Ex ἑπτὰ, & ἐρέσσω, *remigo.*
Ἑπτοίνθη, *exercitatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πτοιέω, *Poët.* pro πτοέω.
Ἑπτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετόμην, a verbo πέτομαι.
Ἑπτοκὼς, perf. part. act. *Ion.* pro πεπλωκὼς, a πίπτω.
Ἑπτόδρος, udus, *Ion.* pro ἰφθυδρος.
Ἑπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. πυνθάνομαι.
Ἑπωυθάνετο, 3. ſ. imperf. ind. med.
Ἑπύλιον, ου, τὸ, verſiculus; (2) verbulum; (3) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπίρρασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πωτάομαι.
Ἐ Π Ω, dico; inuſitatum, a. 2. ἔπον, εἶπεῖν, εἶπόν, a. 1. εἶπα, uſitata.
Ἐ Π Ω, ago, operor, in compoſitione uſitatum.
Ἐπαάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ, & ᾠόν.
Ἐπάασις, έως, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπαασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπαβελία, ας, ἡ, ſexta pars æſtimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui ſexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, & ὀβολός.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπάδω.
Ἐπαόδης, ωδες, fœtidus, graveolens, ut δυσωδὴς.
Ἐπαοδικὸς, ὴ, ὸν, ſuccinens. Ab ἐπῳδός.
Ἐπαοδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod ode accinitur, verſiculus. Ab ἐπὶ, & ᾠδή.
Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) verſiculus brevior poſt longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. Ex iiſd.
Ἐπῴδυνος, ος, ὁ ἡ ὄν, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, & ὀδυνάω.
Ἐπῳδυνάως, cum gravi dolore.
Ἐπάζω, idem quod ἐπωάζω.
Ἐπαθέω, ὦ, f. ἐπάσω, impello.
Ἐπαθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπάκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐπικέλλω.
Ἐπαλένιος, α, ὁ ἡ ὄν, qui in ulnis, vel ſub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη.
Ἐπάλην, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπάλεον, a πάλλω.
Ἐπωμαδίας, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuperhumeralis, humeris ſuperimpoſitus. Ex ἐπὶ, & ὦμος.
Ἐπωμαδὸν, *Adv.* ſuper humeros, in humeris.
Ἐπωμίδιον, α, τὸ, parva epomis. Dim. ab
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale, i. e. ſumma humeri pars; (2) humerus; (3) nomen veſtis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inſcriptum eſt elogium. Ex iiſd.
Ἐπωμοσία, ας ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui juravit, adſtrictus juramento; (2) obſtrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ὄνη, & ὠνέομαι.
Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, additus ad nomen, q. ſupernominis, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ὄνη, & ὄνομα.
Ἐπωνύμως, *Adv.* nomine.
Ἐπαπάζω, inſpicio, Heſ. Ab ἐπάπης.
Ἐπαπάω, ῶ, idem, Heſ. Ab eod.
Ἐπάπης, ου, ὁ, inſpector, Heſ. Ex ὄπη, & ὤψ, *oculus.*
Ἐπᾶπις, ιδος, ἡ, pediſſequa.
Ἐπάρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόρει, ab ἐφορέω.
Ἐπαριάζω, curo, ſolicitus ſum. Ab ἐπὶ, & ἄρα, *cura.*
Ἐπωρορέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαρορεχμένοι ἦσαν, ab ἐπορέγω.
Ἐπᾶρσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπόρω.
Ἐπαρύω, f. ἐπαρύσομαι, ululo, infremo.
Ἐπαρσις, εως, ἡ, impulſio. Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτειλέομαι, inſuper cicatrice obducor, *Arat.* Ex ἐπὶ, & ἀρτειλὴ, *cicatrix.*
Ἐπαρτίδες, οῖ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quaſi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & ἄρς, *auris.*
Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.
Ἐποφελέω, inſuper juvo; (2) proſum.
Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.
Ἐπαφελὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, utilis.
Ἐπωφελιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Ἐπάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαγμένοι ἦσαν, ab ἐπήγω.
Ἐπάχετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἐπάγομαι.
Ἔ Ρ Α, ας, ἡ, terra.
Ἔραζε, *Adv.* humi, in vel ad terram. Ab ἔρα.
Ἐραίμαν, 1. ſ. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.
Ἐραίδη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ῥαίω.
Ἔραμα, τὸ, vomitus. Ab ἔραω.
Ἐρᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐράειν.
Ἐρανάρχης, ου, ὁ, proprie, qui collegio eranitarum præeſt; (2) qui præeſt cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος, & ἀρχὴ, *principatus.*
Ἐρανεμπολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος, & ἐμπολέω.
Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum. acc.* peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero ſymbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* eſt eranon peto; (2) *eleganter tropice*, colligere, aucupari & captare v. c. quæſtum, laudem, &c. (3) conſequi ab aliquo aliquid. Τὰς φιλὰς ἐρανίσας, Dem. Ab ἔρανος.
Ἐρανικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad ἔρανος, qui fit ad corrogandam ſtipem. Ab eod.
Ἐράνιον, ου, τὸ, parva ſymbola; (2) exigua ſtips. Dim.
Ἐρανισις, εως, ἡ, &
Ἐρανισμὸς, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐρανιςὴς, οῦ, ὁ, qui eſt ex numero ſodalium, qui ſingulis menſibus, qui ſtatis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.
Ἐραννᾶς, *amoenæ*, g. ſ. *Dor.* pro ἐρανὰς. Ab
Ἐρανὸς, ὴ, όν, amabilis. Ab ἐράω, *amo.*
ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quiſque ſymbolam ſuam confert; reperitur etiam pro cœna lauta non e ſymbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid paulatim variis factis conſequimur id eleganter ἔρανος dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit.* Ab ἔραω, *jungo.*
Ἔρασθε, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.
Ἐράσθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠράσθην, ab ἐράω.
Ἐρασίμολπος, ος, ὁ ἡ ὄν, amans carminis ſeu cantus. Ex ἐράω, & μολπὴ, *cantus.*
Ἐρασιπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſtudioſus capillitii. Ex ἐράω, & πλόκαμος, *cincinni.*
Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.
Ἐρασχρήματος, ος, ὁ ἡ ὄν, pecuniæ deſiderio flagrans, pecuniam ſive opes amans. Ex ἐράω, & χρήματα, *opes.*
Ἐράσμιος, ος, ον, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.
Ἔρασσα, 2. ſ. præſ. ind. *Poët.* pro ἔραμαι, ab ἔραμαι.
Ἐράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐράσατο.
Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amans. Ab eod.
Ἐραστεινὸς, ὴ, όν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐραστὸς, ὴ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.
Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulcricomus.
Ἐρατόχρως, *contr.* ἐρατόχροος, ους, ὁ ἡ οῦν, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς, & χρὼς.
Ἐρατὼ, οῦς, Erato, una Muſarum.
Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Ex ἐρατὸς, & ὤψ, *oculus.*
ΕΡΑΩ, ῶ, amo, amore proſequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐραστὴς, qui amavit; ἐράμενος, *ſubſtantive*, amaſius; ἐρωμένη, *ſubſtantive*, amaſia, amica. Ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἔρᾶς, Ariſt. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρὶς ἐρᾶν ἅπαντας, Eur. Ph. 361. Ἀδρὸν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700. *item*, fundo, expendo, vomo.
Ἐργᾶ, 2. ſ. f. r. ind. med. *Ionic.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζου, 2. ſ. præſ. imp. med. *Dor.* pro ἐργάζεο.
Ἐργάζομαι, fut. άσομαι, opus facio, laboro, *impr.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæſtus cauſa; (4) quæſtum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis*, inprimis, *Ern.* Τὰ δεινὰ κέρδη πανουργίας ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν; Ariſt. Lyſ. 368.
Ἐργάθειν, 3. ſ. imperf. *Poët.* pro ἐεργάθειν, ab
Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. Ab εἴργω.

Ἐργα-

Ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἐργαλήϊον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio.*

Ἐργάξῃ, 2. s. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ.

Ἐργάσαιο, *operatus sis* 2. sing. a. 1. opt. med.

Ἐργασθῇ, *operatus sit*, 3. s. a. 1. conj. pass.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, inpr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæstus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fabricabilis, qui elaborari potest; (2) confectu, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.

Ἔργασμαι, 1. s. perf. ind. pass. pro εἴργασμαι.

Ἐργάσιον, *Adv. pos.* opera danda est, agendum est. Ab eod.

Ἐργατὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; institor. Ex ἐργαστήριον, & ἀρχή.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, taberna; (2) *in specie* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, operarius; (2) operosus, efficax; (3) in opere solicitus; (4) opere & labore præstans. Ab eod.

Ἐργατεύομαι, laboro.

Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui coli & laborari potest. Ab eod.

Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, operarius, operosus.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operose.

Ἐργατίνοισι, dat. pl. *Poët.* pro ἐργατίναις, ab

Ἐργατίνης, ου, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἐργῇ, 3. s. pr. ind. act. v. ἔργω, *Ion.* pro εἴργω.

Ἐργοπείλης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, & ἐπείλης, *instigator.*

Ἐργοπισατέω, operi præsum.

Ἐργοπισάτης, ου, ὁ, qui operi præest, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον, & ὄπισατάτης.

Ἔργετος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum Hes. Ab ἔργω, pro εἴργω, *includo.*

Ἔργμα, ατος, τὸ, septum, claustrum. Ab eod.

Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ὄἔζω, *facio.*

Ἐργματι, dat. s. *per Metathes.* pro ῥίγματι, a ῥέγμα, *opus.*

Ἐργοδιωκίδεα, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον, & διώκτης, *persecutor.*

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator. Ex ἔργον, & δότης.

Ἐργοεπισάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπισάτης.

Ἐργοκηδιστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redempturas facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam suam locant.

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemptura, vel conductio. Ab

Ἐργολάβος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμωκος.

Ἐργομωκέω, & ἐργομωκῶ, adsentor, adulor, ancillor.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ ἡ ἡ, illusor; (2) adulator. Ex ἔργον, & μώκος, *illusio.*

ΕΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus, factum, res; difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omnis cura* in suo cujusvis opificio, artificio, &c. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἔσαναι, opus est, Arist. Av. 1308.

Ἐργοπάρίλης, ου, ὁ, operis locator. Ex παρίχω.

Ἐργοπόνος, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, rusticus.

Ἐργοστόλος, ου, ὁ, curator, præfectus operis. Ex στέλλω.

Ἐργότυρος, inspector operum, qui urget opus, Hes. Ex ἔργον, & ὀτρύνω, *urgeo.*

Ἐργόχειρον, ου, τὸ, opus manuum. Ex ἔργον, & χεὶρ.

Ἐργοχειρόω, manibus laboro.

Ἔργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Εἴργετο ἐκὰν τ' ἀπόλιος, Herodot. Ab εἴργω.

Ἐργώδης, ους, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus. Ab ἔργον.

Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.

Ἐργώνης, ου, ὁ, manceps, s. conductor operum, *inpr.* publicorum.

Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ὠνέομαι.

Ἔρδεσκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδε.

Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδον. Ab

Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν ἧς ἀνασσόντων ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἔρδοι τις ὡς ἔκας ἐδὲλη τέχνῳ, exerceat, Arist. Vesp. 1420. A ῥίζω, quod idem notat.

Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἴρος.

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.

Ἐρέβδοσιν, g. s. *Dor.* & *per Paragog. Poët.* pro ἐρέβεις, *contr.* ex ἐρέβεες, ab ἔρεβος.

Ἐρεβινθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cicerinus.

Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem.

Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem. Ab

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc

Ἐρεβινθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ad cicerem pertinens; (2) ciceri similis.

Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor; (2) subterranea scrutor. Ex ἔρεβος, & διφάω, *quæro.*

Ἐρεβοθεν, ex erebo, ex orci tenebris.

ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.

Ἐρεβώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tenebrosus; (2) profundus. Ab ἔρεβος.

Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, s. terribiles oculos habens.

Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango.*

Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico.*

Ἐρείθησιν, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, ab ἐρέθω.

Ἐρέθιζε, 2. s. præs. imper. act. v. ἐρεθίζω.

Ἐρεθιζέμεν, pr. infin. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων, Π. 17, 658. Ab ἐρέθω.

Ἐρεθίσδειν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.

Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, irritator, provocator. Hinc

Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, irritatorius, prontandi vim habens.

Ἐρεθιστικῶς, irritantis more, irritando.

ΕΡΕΘΩ, lacesso, irrito, provoco. Ὀξείᾳ μελεδῶνι ὀδυρομένω ἐρέθουσιν, Odyss. 19, 517.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἐρέω.

ΕΡΕΙΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo. Εἰς ὅτ' ἐρεισας λοι σθίαν αἶθαν λύκος, Lyc. 246. Ἄσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἐρειδε, Il. 13, 131.

Ἐρεικλὸς, ὴ, ὸν, confractus, fresus, fissus. Ab

ΕΡΕΙΚΩ, frango, confringo, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρεικόμενος ἀεὶ ὄφρι, Il. 13, 441.

Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, fractio, fissio. Ab ἐρείκω.

Ἔρειο, *inserito a*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἔρᾳ, a verbo ἔρομαι.

Ἐρειομὲν, 1. plur. præs. ind. act. *Poët.* pro ἐρείομεν, ab ἐρέω.

Ἐρειος, contentiosus, ap. Theoc. si sana sit lectio, *Ern.*

Ἐρείπιον, τὸ, ruinæ; (2) collapsi ædificii rudera.

Ἐρειπομένης, *diruentis*, g. s. præs. part. med. f. g. ab ἐρείπω.

ΕΡΕΙΠΩ, everto, disturbo, demolior; ἐρειφθεὶς, a. 1. part. pass. prostratus; a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἤριπον, cecidi, lapsus sum. Οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν κενὴν ἐρεψεις, Soph. Oed. Col. 1367. Αἰσχρὸς αἰπὺν ἤριψεν πρὸ γον, Lyc. 1348.

Ἐρεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.

Ἐρείσατο, 3. s. a 1. ind. med. verbi ἐρείδω.

Ἐρεισις, ἡ, fultura.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. Ab ἐρείδω.

Ἐρεῖτε, 2. pl. præs. ind. act. *contr.* pro ἐρέετε.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐρεέτω, ab ἐρέω.

Ἐρείψιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.

Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricosus, obscurus, caliginosus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.

Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥίζω.

Ἐρέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἐρόμαι.

Ἐρεοῦς, ῆ, οῦν, laneus. Ab εἴρος, *lana.*

ΕΡΕΠΤΩ, & ἐρέπλομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono. Ἄρτον ἐρέπλων, Nonn.

Ἐρέριπλο, *projectus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Att.* pro ἐρρίπτο, a ῥίπτω.

Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

Ἐρεσσέμμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.

ΕΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνῳ ἄνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1125.

ΕΡΕΥΣΧΕΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, scommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor. Hinc

Ἐρεχθελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετμὸν, ου, τὸ, remus. Ab eod.

Ἐρετμος, ου, ὁ, remus. Ab eod.

Ἐρετμόω, f. ώσω, remis instruo; (2) remigo. Ab ἐρετμός.

Ἐσέτλα, vide ἐρίσσω.

Ἐρθρμα, τὸ, ructus. Ab ἐρθύγω. Hinc

Ἐρθρματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ructus movens.

Ἐρευγμώδης, ες, idem.

Ἐρθρμὸς, οῦ, ὁ, ructatio. Ab ἐρθύγω.

ΕΡΕΥΓΩ, & ἐρθύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando. Ἐρθγόμενοι φίνον αἵματος, Il. 16, 162.

Ἐρεύθεδανον, ου, τὸ, rubia, herba quædam.

Ἐρεύθιες, ήεσσα, ῆεν, rubicundus.

Ἐρεύθης, έος, ὁ ἡ ἡ, ruber. Ab ἐρεύθω.

Ἐρευθιάω, ῶ, rubefio, rubesco. Sum ruber.

Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab

ΕΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. Hinc

Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δ' ἐρεύθων αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πυθεῖ, Il. 11, 394.

Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

Ἐρεύνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæstio per tormenta. Ab

ΕΡΕΥΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, indago, investigo; (2) scrutor, perscrutor, quæro; (3) concr. Πάϊκες Δαλάσσης ἐπ ἐρευνήσι μυχὸς; Lyc. 283.

Ἐρευνῇ, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.

Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, scrutator. Ab ἐρευνάω.

Ἐρεύξις, εως, ἡ, eructatio, *Hippocr.*

ΕΡΕΎΩ f. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἴποτέ τοι χἠρίεντ' ὄπὶ νυὶ ἐρύψας, Il. 1, 39.

Ἐρέχθω, fundo, agito.

Ἐρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. v. ἐρέφω.

Ἐρέψιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tectis idoneus. Ab

Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio ; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο Ζῆσι, Il. 1, 297. Ab εἶρω, *dico*.

Ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, ex ἐράει, ab ἐράω.

Ἐρημάζεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus ; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo ; (2) penuria ; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. Ab eod.

Ἐρημιάς, ἀδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐρημικός, ἡ, όν, solitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita.

Ἐρημοδάτβυτος, ον, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit.

Ἐρημοκόμης, ου, calvus.

Ἐρημοδίκιον, ου, τὸ, desertio vadimonii. Ex ἔοικα, & δίκη, *cassi, lis*.

Ἐρημολαλέος, ὁ ἡ ἡ, in solitudine loquens, canens.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in deserto pastus. Ex ἔρημος, & νέμω, *pasco*.

Ἐρημοπλάνης, & ες, ὁ ἡ ἡ, solivagus, in desertis errans.

Ἐρημοποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex ἔρημος, & ποιέω.

ΕΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἔρημος, ήμη, ημον, desertus, solus, solitarius, inhabitatus ; (2) incultus ; (3) præsidio destitutus, incustoditus, item qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem causam ; (4) *omninoque* carens aliqua re utili, necessaria ; (5) *Subst.* ἡ, sc. χώρα, eremus, desertum ; (6) ἡ ἐρήμη, sc. δίκη, vadimonium desertum.

Ἐρημοσύνη, ἡ, solitudo.

Ἐρημοφίλης, & ός, ου, ὁ, solitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo : (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τ' ἐκ θεᾶ Σωτηρίας, Aristt. Ab ἔρημος.

Ἐρημῶ, 3. s. præs. ind. pass. pro ἐρημόεται.

Ἐράμασις, εως, ἡ, vastatio, desolatio.

Ἐσμωτὴς, οῦ, ὁ, vastator. Ab eod.

Ἠρήρεδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠρεισμένοι εἰσί, ab ἐρείδω.

Ἐοίρεικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

Ἐρήρειστο, *nixus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass.

Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα, ab ἐρίζω.

Ἐοήρισμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤρεισμαι.

Ἐοήρφα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤοιφα.

Ἐρωτήκασι, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, ab ἐρωτάω.

Ἐρήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, seu ἐρέσομαι.

Ἐρατύετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. ἐρητύω.

Ἐράτυθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐρατύθησαν.

Ἐρητύσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε.

Ἐρητύσειε, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.

ΕΡΗΤΩ, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κέλθόλῳ ἐρητύῃ, Soph. Oed. C. 156.

ΕΡΙ, particula, augens significationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίερεμος, *valde fremens*.

Ἐραυχέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, cervicem elatam habens.

Ἐριβόας, ου, ὁ, valde clamans, clamosus. Ex ἔρι, & βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, gravitер fremens, valde fremens. Ex ἐρι, & βρέμω, *fremo*.

Ἐρεβρυχάω, g. s. *Ion.* pro Ἐριβρύχω, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, & ἐρίβρυχος, valde mugiens. Ex ἐρι, & βρύχω, *mugio*.

Ἐρίβωλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, valde glebosus ; (2) fertilis. Ex ἐρι, & βῶλος, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, ventrosus. Ex ἐρι, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐριγδεπτοιο, g. s. *Ion.* pro ἐριγδέπτου, ab

Ἐριγδεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde sonans. Ex ἐρι, & δέπτος, *sonus*.

Ἐριγήθης, ες, valde ridens. A γηθέω.

Ἐριγλήνος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex ἐρι, & γλήνη, *pupilla*.

Ἐρεγμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina fresa. Ab ἐρείκω.

Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contusis. Ab ἐρείκω, *frango*.

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ϕ. 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω, *Poët.* duplicatione ἐρ.δδέω.

Ἐρίδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde manifestus, Nonn.

Ἐριδνάω, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐριδαίνω, ab ἐριδαίνω.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐριδέω.

Ἐριδμήν, ένος, ὁ ἡ ἡ, valde vorticosus. Ex ἐρι, & δίνη, *vortex*.

Ἐριδιον, ου, τὸ, ex gua lana, Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμαίτοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poët.* pro ἐριδαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, vocabulum, *Poët.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo ; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, Il. 16, 260. Ab ἔρις.

Ἐρίδπος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde sonans.

Ἔριζε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζέμμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐρίζοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.

Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo ; (2) exaspero. Ab ἔρις.

Ἐρίζως, ω, ὁ ἡ ἡ, vivax, Hes. Ex ἐρι, & ζωὴ, *vita*.

Ἐριηκός, ον, diligenter, studiose audiens.

Ἐρίηρος, ου, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum, & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplasmum. Ab ἐρι, & ἄρω, *apto*.

Ἐριηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnisonus, valde sonans. Ex ἐρι, & ἠχέω, *sono*.

ΕΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

Ἐριθακὶς, ίδος, ἡ, mercenaria.

Ἐρίθακος, ου, ὁ, erithacus, avis quædam solitaria, quæ a quibusdam *Silvia*, ab aliis *Rubicula* dicitur. Ab ἐριθάκη

Ἐριθαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde virescens, valde pullulans vel frondens. Ex ἐρι, & θάλλω, *frondeo*. Hinc

Ἐριθαλλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθεὺς, έως, ὁ, avis ead. quæ ἐριθακὶς.

Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo ; (2) lanam tracto ; (3) laboro ; (4) servio. Ab ἔρις, *contentio*, vel ἔριον, *lana*.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. Ex ἐρι, & θάλλω.

Ἐριθος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanificus, textor, vel textrix ; (2) agricola, messor. Ex εἴρω, *lana*, vel ἔρα, *terra*.

Ἐρικάδες, αἱ, hordea fresa.

Ἐρικλάγκλας, *Dor.* pro

Ἐρικλάγκλης, ὁ, valde strepens. Ex κλαγγάω.

Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde lacrimosus.

Ἐρίκλυτος, ου, valde clarus.

Ἐρικλέαν, ων, valde dives.

Ἐρικλὸς, ἡ, όν, fresus. Ab ἐρίκω.

Ἐρίκλυπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde sonans.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. Ex ἐρι, & κυδος, *gloria*.

Ἐρικύμων, ον, valde fœcundus. A κύω.

Ἐρίκω, frango ; (2) scindo, Il. 17, 295.

Ἐρικώδης, ὁ ἡ ἡ, disruptus.

Ἐριμήκης, ους, ὁ ἡ ἡ, valde longus. Ex ἐρι, & μῆκος, *longitudo*.

Ἐριμυκὸς, ὁ ἡ ἡ, valde mugiens. Ex ἐρι, & μυκάω, *mugio*.

Ἐοινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. Ab ἐρινὸς.

Ἐρινεὰς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.

Ἐρινεσμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

Ἐρινεὸν, ου, τὸ, caprificus fructus, ficus silvestris. Ab

ΕΡΙΝΕΟΣ, ου, ὁ, caprificus, arbor, ficus silvestris ; (2) caprificus fructus.

ΕΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, Erinnys, furia, Dea infernalis.

Ἐρινυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, furiosus. Ab eod.

Ἐρινὼν, οῦ, τὸ, idem quod ἐρινεὸν.

Ἐρινὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἐρινεὸς.

Ἐρινύω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐριόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἐρι, & ὀδὼς, *dens*.

Ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab εἴρω.

Ἐριόξυλον, ου, τὸ, lana, seu lanugo xyli, id est, gossypii fructus. Ex ἔριον, & ξύλον.

Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex ἔριον, & πλύνω, *lavo*.

Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo, sum venditor lanæ. Ex ἔριον, & πωλέω.

Ἐριοπάλης, ου, ὁ, lanæ venditor. Hinc

Ἐριοπαλικῶς, *Adv.* more eorum qui lanam vendunt.

Ἐριοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

Ἐριούνιος, & ἐριούνης, ου, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἐρι, & ὄνημι.

Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.

Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab

Ἐριουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον, & ἔργον, *opus*.

Ἐριοφορέω, laneo vestitu utor, aut lanam fero.

Ἐριοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, laniger. Ex ἔριον, & φέρω, *fero*.

Ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.

Ἔριπε, *cecidit*, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, ab ἐρείπω.

Ἐρίπλυρος, ου, robustus. A πλύρα.

Ἔριπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἐρι, & πνέω, *flo*, quia valde perflatur.

Ἐριπόω, ῶ, f. ήσω, everto, disturbo. Ab ἐρείπω.

ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio ; (2) Dea contentionum.

Ἐρισάλπιγξ, ἡ, valde sonans.

Ἐρίσαντε, dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.

Ἐρίσθων, pr. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.

Ἐριδεύης, έος, ὁ ἡ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἐρι, & δύναμαι, *possum, valeo*.

Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμαράγοιο, g. s. *Ion.* pro ἐρισμαράγου, ab

Ἐρισμάραγος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde tonans. Ex ἐρι, & βμαραγέω.

Ἐρίσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad sementem recipiendam aptus. Ex ἐρι, & σπορὰ, *satio*.

Ἐριταραύδοιο, g. s. *Ion.* pro ἐριταραύδου, ab

Ἐριταράδος, ου, ὁ ἡ ἡ, grandifremus. Ex ἐρι, & ἀραδος, *strepitus*.

Ἐριτάφυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas ferens uvas. Ex ἐρι, & σταφυλὴ, *uva*.

Ἐριτὴς, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριτικὸς, ἡ, όν, contentiosus. Ab ἐριτός.

Ἐριτὸς, ἡ, όν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταρβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, admodum pavidus & meticulosus, Hes. Ex ἔρι, & ταρβέω.

Ἐριτιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pretiosus, valde honoratus. Ex ἐρι, & τιμὴ, *honor*.

Ἐρίφειος, ου, ὁ ἡ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus & tenellus hœdus, Dim. ab eod.

Ἐρίφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde corticem habens. *Epith.* arboris sterilis.

ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ, ἔριφοι, arcus hœdi, astrum.

Ἐριφυλλος, ὁ ἡ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἐρι, & φύλλον.

Ἐριώλης, έος, ὁ ἡ ἡ, cui lana inest, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravem dolorem adferens, Ex ἐρι, & ὀδύνη, *dolor*.

Ἐρμὴν, ινος, ἡ, vehemens procella, sive turbo. Ex ἔρι, & ἄημι, *flo*, & εἰλέω, *volvere*, ut & ἄελλα, Apud Aristoph. jocose

ἐρμὴν

ἐρι-ώλη, dicitur vestis lanosa, quasi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.
Ἐριόπις, ιδος, ἡ, magnos habens oculos & venustos. Ex ἔρι, & ὤψ, *oculus*.
Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venustos oculos habet. Ab ἐριόπης.
Ἑρκάνη, ης, ἡ, sepes, sepimentum, Eust. Ab εἴργω, *includo*.
Ἕρκατος, ὁ, f. ἔρκατος, υ, ὁ, sepes, sepimentum, murus, Hes. Ab eod.
Ἑρκεῖος, ὁ, f. ἑρκέιος, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἕρκος.
Ἕρκιον, ε, τὸ, septum. Ab ἕρκος.
Ἑρκίτης, ου, ὁ, servus.
Ἑρκοθηρευτικὴ, ἡ, retiaria venatio.
Ἑρκοθηρικὴ, ἡ, idem. A θήρ.
Ἕρκος, εος, τὸ, septum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.
Ἑρκύη, ης, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo*.
ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile.
Ἑρμάδιον, υ, τὸ, Mercuriale, Suid. (nisi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Ern.* Ab Ἑρμῆς.
Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἕρμα.
Ἑρμαθλεὶν, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθλινᾶ.
Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.
Ἑρμαϊκος, ὴ, ὸν, Mercurialis.
Ἑρμαικον, ὰ, τὸ, lucrum insperatum. Ab Ἑρμαιος.
Ἑρμαιος, υ, ὁ ἡ ὴ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii festum. Ab Ἑρμῆς.
Ἕρμακες, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.
Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas. Nomen viri.
Ἕρμας, άδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.
Ἑρμασις, εως, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco ad stabiliendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.
Ἑρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero. Ab ἕρμα.
Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἕρμα.
Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii; (2) semimas, ambigui sexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφροδίτη, *Venus*.
Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.
Ἑρμείας, ου, ὁ, idem.
Ἑρμείας, υ, ὁ, *Poët.* idem.
Ἑρμίδιον, υ, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.
Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio; (2) vocabulum, modus loquendi; (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab
ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, ὁ, interpres.
Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpramentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.
Ἑρμήνευσα, a. 1. inf. act. v. ἑρμηνεύω.
Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres; (2) historicus. Ab eod. Hinc
Ἑρμηνευτικὸς, ὴ, ὸν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ἧς, ἡ, sc. τέχνη, ars interpretandi.
Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur & de Historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἑρμηνεὺς.
ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.
Ἑρμογλυφεῖον, υ, τὸ, officina ejus, qui Mercurii statuas sculpit. Ex
Ἑρμογλυφὸς, έως, ὁ, qui Mercurii statuas sculpit; (2) statuarius quivis. Ex ἑρμῆς, & γλύφω, *sculpo*. Hinc
Ἑρμογλυφικος, ὴ, ὸν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ἧς, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.
Ἑρμογλυφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφὸς.
Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, *amputo*.
Ἑρμόπων, ωνος, τὸ, Pan. Ex Ἑρμῆς *Mercurius*, & Πὰν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.
Ἑρπεστίπεπλος, ον, frondibus velatus,
Ἑρνονόμος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui plantas educat & curat, horrulanus. Ex ἔρνος, & νομέω.
ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus. Hinc
Ἑρνώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, similis plantæ vel germini; (2) ramosus.
Ἕρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἕρδω pro ῥέζω.
Ἕρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρξαν.
Ἕρξῃ, *facies*, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ἑρξείης, ου, ὁ, coercitor, Herodotus. Ab εἴργω, *coërceo*.
Ἕροχα, *feci*, perf. ind. med. *per Metathes.* pro ἔοργα, ab ἔργω.
Ἑρόεις, όεσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.
Ἕρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀποκρίναι νῦν ἅτ' ἂν ἔρωμαι, Arist. Ab ἐρέω.
Ἔρος, ου, ὁ, amor. Ab ἔρως.
Ἐρρέμβη, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἶρω.
Ἐρρῆσιν, *dicent*, 3. pl. f. 2. ind. act.
Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω, & ἄκανθα, *spina*.
Ἑρπετοδηκλος, ου, ὁ ἡ ὴ, morsus, seu ictus a reptilibus, seu serpentibus. Ex ἑρπετὸς, & δάκνω, *mordeo*.
Ἑρπετὸς, ὴ, όν, reptilis; (2) serpens, *maxime*. Ab ἕρπω. Hinc
Ἑρπετώδης, ὁ ἡ ὴ, qui est naturæ reptilis.
Ἑρπηδών, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.
Ἕρπην, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν.
Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo quod per corpus serpat, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω.
Ἑρπυσὴς, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.
Ἑρπυστικος, ὴ, όν, reptilis. Ab eod.
Ἑρπυνάδης, εος, ὁ ἡ ὴ, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpendum aptus. Ab eod.
Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.
Ἑρπὸς, ὴ, όν, *per Sync.* pro ἑρπετός.
Ἑρπύζω, f. ύσω, serpo. Ab ἕρπω.
Ἑρπυλλον, υ, τὸ, serpyllum. Ab eod.
Ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.
Ἑρπυσὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.
Ἑρπυσὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc
Ἑρπυστικὸς, ὴ, όν, reptilis, aptus ad rependum, rependi vim habens.
ΕΡΠΩ, f. ψω, serpo, repo. Πρός γὰρ ἅ ἔχουθ' ὁ φθόνος ἕρπῃ, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν πανθήνοισιν ἀ καλὸν, Eur. Or. 808.
Ἕρπωμες, 1. plur. pr. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν,
Ἐρραβδιδῶλω, a. 1. ind. pass. v. ῥαβδίζω.
Ἐρραγὶω, a. 2. ind. pass. v. ῥηγνυμι.
Ἐρράδαδ, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐρράσμηνοι εἰσὶ, a ῥάζω.
Ἐρράμμην, perf. part. pass. v. ῥάπτω.
Ἐρραντισμένος, perf. part. pass. v. ῥαντίζω.
Ἕρρας, ος, ὁ, aries, *al.* aper. ap. Lyc.
Ἐρράπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.
Ἐρράφθω, a. 1. ind. pass. act. v. ῥάπτω.
Ἐρρᾳστωδύμενος, *Adv.* per inertiam, segniter. A *perf.* verbi ῥᾳστωδέω.
Ἐρρέφθη, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.
Ἐρρᾶφαν, *consuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἔρρε, *peri*, 2. sing. præs. imper. act. v. ἔρρω.
Ἔρρεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.
Ἐρρήθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, *dico*.
Ἐρρῆξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνυμι, *frango*.
Ἔρρῑγα, *horrui*, perf. ind. med. verbi ῥιγέω.
Ἐρρίγῃσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρρίγῃ, ab ἐρρίγω.
Ἐρρίγοντι, dat. sing. præs. part. act.
Ἐρριγόω, ῶ, f. ώσω, inalgeo, a. 1. ἐπερρίγωσα.
Ἐρρίγως, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔρρῑγα, quod est Perfect. Med. a ῥιγέω.
Ἐρρίζωμαι, perf. ind. pass. v. ῥιζόω.
Ἐρρίμμαι, perf. ind. pass. v. ῥιπίω.
Ἔρρινον, ε, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex ἐν, & ῥὶν.
Ἐρρίπιον, imperf. ind. act. v. ῥιπίω.
Ἐρριφθων, 3. dual. perf. imper. pass.
Ἔρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.
Ἔρριψις, εως, ἡ, prostratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥίψις, *projectio*.
Ἐρρύηκα, perf. ind. act. quasi a ῥυέω pro ῥυω.
Ἐρρυθμισμένως, apte, concinne.
Ἐρρυθμος, ον, aptus, concinnus.
Ἔρρυπνα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, a ῥυπαίνω.
Ἐρρύσαμην, ᾶ. 1. ind. med. verbi ῥύω.
Ἐρρύσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.
ΕΡΡΩ, ægre eo, dolens & adflictus eo; (2) inauspicato & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἐρρέ ταδε ἐκ σ' ἐαυτῶν χαρας, Plat.
Ἐρράγη, perf. ind. med. *Att.* pro ἔῤῥηγα, verbi ῥηγνυμι seu ῥήσσω, *frango*.
Ἔρρωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώννυμι seu ῥωννύω.
Ἐρρωμένως, *Adv.* robuste, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενέστερος, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod est a ῥωννυμι.
Ἔρρων, præs. part. act. verbi ἐῤῥω.
Ἐρρώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo*.
ΕΡΡΩΟΣ, οῦ, ὁ, aper; (2) aries.
Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.
Ἐῤῥωδὸς, perf. ind. pass.
Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. sing. perf. imper. pass.
Ἕρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρσα, ab ἐρόω.
Ἑρσαῖος, αία, αῖον, roscidus, rore imbutus. Ab
ΕΡΣΗ, vel ἕρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
Ἑρσήεις, ήεσα, ήεν, rorulentus, roscidus.
Ἕρσων, ενος, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.
Ἕρσις, vel ἔρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.
Ἕρσω, f. ι. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἐῤῥω.
Ἑρσώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἑρσήεις.
Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγεῖν, *ructasse*, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.
Ἔρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.
Ἐρυγματώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, graviter boans; (2) eructans cibos, Ab eod.
Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρύεσθαι, *liberare*, præs. inf. med. v. ἐρύω.
Ἐρυθαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v.
Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἐρυθρὸς, τὸ, *rubor*. Hinc
Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.
Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας.
Ἐρυθιάω, ῶ, rubefio. Ab ἐρυθρὸς.
Ἐρυθιόωσαν, acc. sing. præs. part. act. *Poët.* pro ἐρυθιάσαν, ab ἐρυθιάω.
Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρὸς.
Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.
Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor.
Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.
Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, ruber.
Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubesco, rubore suffundor. Ab eod.
Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, apud Æginetam.
Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὺς, rubellio, piscis nomen.
Ἐρυθροβαφὴς, ὲς, rubro colore tinctus.
Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ ἡ ὴ, rubeis lineis interstinctus. Ex ἐρυθρὸς, & γράμμη, *linea*.
Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὴ, rubros habens digitos.

Ἐρυθρόδανον, ου, τό, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* Madder.

Ἐρυθροδανώμενα, apud Heſ. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quaſi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθροΐς, ΐδος, ἡ, vel ἐρυθροειδής, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθρικάρδιος, ου, ὁ ἡ ἤ, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρός, & καρδία, *cor.*

Ἐρυθρικόμης, ου, ὁ ἡ ἤ, qui rubeis eſt comis. Ex ἐρυθρός, & κόμη.

Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ ἡ ἤ, cui pedes rubent, rubeos pedes habens.

Ἐρυθρός, ρά, ρόν, ruber. Ab ἔρδω.

Ἐρυθροστικτος, ου, ὁ ἡ ἤ, rubris maculis diſtinctus. Ex ἐρυθρός, & στικτός.

Ἐρυθροχρόους, ὁ ἡ ἤ, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθροχρως, ωτος, ὁ ἡ ἤ, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.

Ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, coërceo, Hom. ἰρύκακε, ἐρυκακέειν, ἐρυκάκοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. ſing. præſ. opt. act.

ΕΡΥΚΩ, ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) ſervo. Ἵππους μὲν ἔρυξαν ὅθι ςίχας, Il. 3, 313· Ἀλλ' ἀνέδλω ὁδὲ χῶρος ἐρύκει, Soph. Phil. 1145.

Ἔρυμα, ατος, τό, tutamen, præſidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *ſervo.*

Ἐρυμάτιον, τό, parvum propugnaculum.

Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ ἡ ἤ, dorſum habens munitum ſeu loricatum. Ex ἐρυμνός, & νῶτος.

Ἐρυμνός, ή, όν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, qua quid eſt munitum. Ab ἐρυμνός.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *trabo.*

Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.

Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἵρυσαν.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ ἡ ἤ, currum trahens. Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάμματοι, per metaplaſmum. Ex ἐρύω, & ἅρμα, *currus.*

Ἐρύσῃς, *traxeris*, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. Ab ῥυσιάζω.

Ἐρυσιδάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιδᾷ, ærugine laborat Ab

Ἐρυσίδη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre ſuperveniens ſegetibus. Ab ἐρυθός, *rubor.*

Ἐρυσιδόομαι, ώμαι, ἐρρισθέθη, ærugine vitiatur. Ab ἐρυσίδη.

Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἤ, cui rufi ſunt capilli; (2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρός, vel ἐρύω, & θρίξ, *capillus.*

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσιπέλας, ατος, τὸ, tumor de tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *prope*, vel *in vicinia*, unde etiam *vicinitraha*, & *vicinirubia*, dicitur. Hinc

Ἐρυσιπελατώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, eryſipelatis ſpeciem habens, in ignem ſacrum vergens.

Ἐρυσίπολις, ιος, ὁ ἡ ἤ, cuſtos urbis.

Ἐρυσισκήπτρον, Eryſiſceptrum. Frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀστράλαθος.

Ἐρυσάμμην, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.

Ἐρύσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσομεν.

Ἐρυσός, ἡ, όν, tractilis; (2) tractus, ſtrictus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτήρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. Ab eod.

Ἔρυτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.

ΕΡΥΩ, traho; (2) cuſtodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, Il. 17, 230.

Ἐρυός, ου, ὁ, pellis, Nicander. Ab ἐρίφω.

Ἔρχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴργμένοι εἰσι, ab εἴργω. Hinc

Ἔρκατος, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Hinc

Ἐρκατόω, obſepio, concludo, ut hinc ſit ἐρκατόωντο, apud Hom. Odyſſ. 14, 15.

Ἐρκατόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poët.* & *Ion.* pro ἠρκατόοντο.

Ἔρκεο, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* pro ἔρκευ, ab ἔρκομαι.

Ἔρκθι, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro ἔρκυ.

Ἔρκομ' pro ἔρκομαι, *venio.*

ΕΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, perſequor; (4) *part.* ἐλθων *indicat* ſtudium, feſtinationem ut ἰὼν. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο ἦλθ μανιῶν ἐλήλυθας; Ariſt. Nub. 830.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*

Ἑρψέμες, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἑρψομεν.

Ἑρψῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.

Ἐρῶ, fut. 1. ind. act. v. εἴρω, *dico.*

Ἐρᾷς, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἐράσε, ab ἐραάω.

Ἐρωδιός, & ἐρωδιός, ardea.

ΕΡΩΔΙΟΣ, ου, ὁ, ardea, Lev. 11, 19.

ΕΡΩΕΩ, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) ceſſo; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ, Il. 1, 303.

Ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus; (2) ceſſatio; (3) retroceſſio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.

Ἐρωήσῃ, 3. ſ. fut. 1. ind. act. v. ἐρωέω.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐρωμανίσι. Ab

Ἐρωμανής, ές, ὁ ἡ ἤ, amore inſaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως, & μάινομαι.

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris inſania, perditus & inſanus amor. Ab ἐρωμανής.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* inſano & furioſo amore.

Ἐρωμύη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾶν, *amare.*

Ἐρωμύϊον, ου, τὸ, ſcortulum; Dim.

Ἐρώμυς, ος, amaſius.

Ἐρῶν, præſ. part. act. pro ἐράων, ab ἐράω.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτύριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim.

ΕΡΩΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, ſciſcitor; (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λογον eſt proponere captioſas quæſtiones, e quibus conceſſis concluſiunculæ ducantur, deinde argumentari. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτὸς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατῆσιν, Ariſt. Ach. 654.

Ἐρωτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

Ἐρωτηθείς, a. 1. part. paſſ.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. Ab ἐρωτάω. Hinc

Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo.

Ἐρωτηματικός, ή, όν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρωτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω.

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipſa interrogandi actio; (2) quæſtio; (3) propoſitio. Ab ἐρωτάω.

Ἐρωτίδια, ων, τα, amoris feſtum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικός, ή, όν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens; (2) in amorem valde propenſus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, feſtum, quod Amori celebrabatur. Ab eod.

Ἐρωτικώς, *Adv.* amatorie. Ab ἐρωτικός.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab eod.

Ἐρωτίς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum.

Ἐρωτογράφος, ſcriptor hiſtoriæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ἤ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως, & διδάσκαλος, *doctor.*

Ἐρωτολήπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, amore captus; (2) cujus amor auctus eſt. Ex ἔρως, & λαμβάνω.

Ἐρωτολῃψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex iiſd.

Ἐρωτομαγέω, ῶ, f. ήσω, furioſe amo. Ab

Ἐρωτομανὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, perdite & furioſe amans. Ex ἔρως, & μαίνομαι. Hinc

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur. Ex ἔρως, & παίγνιον.

Ἐρωτοπλάνος, ὁ ἡ ἤ, amorem fallens, ab amore avocans.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore navigo. Ex ἔρως, & πλόος, *navigatio.*

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως, & ποιέω, *facio.*

Ἐρωτοτόκοισι, *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ ἡ ἤ, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario.*

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἤ, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *nutrio.*

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐρωτῴο, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.

Ἔς, *in Præpoſ. Poët.* & *Att.* pro εἰς.

Ἔς, *mitte*, 2. ſing. a. 2. imper. verbi ἵημι.

Ἐσαϊγέλλω, vide εἰσαϊγέλλω, & ita vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειράμενος, a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.

Ἐσαθρήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

Ἐσάλτο, *inſilierat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐσῆλτο, ab ἐσαλλόμαι.

Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἔσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi Καίνω.

Ἔσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, ab ἕννυμι.

Ἐσάπαξ, ſemel.

Ἐσάρτι, *Adv.* ad hoc tempus.

Ἐσαρτίζω, inſero, immitto.

Ἐσαφάω, & δομαι, immitto manum concertandi cauſa.

Ἐσαφασσω, idem.

Ἐσάπλω, a. 2. ind. paſſ. verbi σήπω.

Ἐσάσθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσώθησαν, a verbo Σαόω.

Ἐσάωσα, *ſervavi*, a. 1. ind. act.

Ἐσβάντες, *ingreſſi*, nom. pl. aor. 2. part. act. v. ἐσβαίνω pro εἰσβαίνω.

Ἔσβεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. Σβέννυμι, *exſtinguo.*

Ἐσβέω, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi Σβέω.

Ἐσδιδῆν, *influere*, præſ. inf. act. *Ion. Poet.* & *Att.* pro εἰσδιδόναι, ab εἰσδίδωμι.

Ἐσδόμμεν, *Dor.* pro ἐζόμμεν, ab ἔζομαι.

Ἐσδάμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἐζώμεθα.

Ἔσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμι.

Ἐσεβάδησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi Σεβάζομαι.

Ἔσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. Σείω.

Ἐσείδλω, *mctus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐσεῖ, 3. ſing. fut. 1. ind. *Dor.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσελθεῖν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν, ab εἰσέρχομαι.

Ἐσενειχθείς, a. 1. part. paſſ. *Att.* pro εἰσενεχθείς, ab εἰσφέρω.

Ἐσέπλατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσέπλατο, ab εἰσίπλαμαι.

Ἐσεργνύναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, ab εἰσέργνυμι.

Ἐσεσάχατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσακτο, a Σάττω, *oncro.*

Ἐσεσῄρει, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. Σαίρω.

Ἐσεσθαι, *futurum eſſe*, f. r. inf. verbi εἰμί.

Ἔσεσθε, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi Σθέω.

Ἐσεσμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.

Ἐσέφθω, a. 1. ind. paſſ. verbi Σέβω.

Ἐσέχειν, *effluere*, præſ. inf. act. verbi ἐσέχω.

Ἐσέχυντο, *infuſi erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐισκέχυντο, a verbo ἐισχέω.

Ἔσῃ, *eris*, 2. ſing. fut. 1. ind. a verbo εἰμί.

Ἐσηθέω, infundo, inſtillo.

Ἐσηκασθεν,

Ἐσηκάδην, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσηκάδησαν, a Σηκάζω.
Ἐσήλατο, *inſilit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐισήλατο, ab ἐισάλλομαι.
Ἐσηλυσίη, ἡ, introitus. Ab ἔσερχομαι.
Ἐσήμανα, aor. 1. ind. act. v. Σημαίνω.
Ἔσθι, *miſiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.
Ἔσθας, *veſtis*, *Dor.* pro ἐσθής.
Ἐσθέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
Ἔσθημα, ατος, τὸ, veſtimentum. Quaſi ab ἐσθέω, pro ἕω, *induo*.
Ἐσθημένος, perf. part. paſſ. ab inuſit. ἐσθέομαι.
Ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔσθησις, εως, ἡ, veſtitus. Ab inuſ. ἐσθέω.
Ἔσθις, 2. ſ. præſ. imper. act. v.
Ἐσθίω, edo, comedo ; (2) abſumo. Ab ἔδω.
ΕΣΘΛΟΣ, ἡ, ὁν, bonus ; (2) frugi, probus ; (3) utilis ; (4) ſtrenuus, fortis ; (5) peritus. Hinc
Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas ; (2) ſtrenuitas.
Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum ſtrenuum, facinus præclarum. Ab eod.
Ἔσθορε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Poët. Ion.* & *Att.* pro ἐισέθορε, ab ἐισθορέω.
Ἔσθος, εος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo*.
ΕΣΘΩ, edo, comedo.
Ἐσκαλέω, ῶ, f. ήσω, invoco, advoco, *Ariſt.*
Ἔσδω, 3. ſing. a. 2. imper. med. v. ἵημι.
Ἐσιγάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. Σιγάω.
Ἐσίδη, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro ἐισίδῃ, ab ἐισείδω.
Ἐσιέναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἰσίημι.
Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. σίνω.
Ἐσίον, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσίον, ab εἰσειμι.
Ἐσιππεύω, equo ingredior.
Ἐσιώπα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσιώπασε, a Σιωπάω.
Ἐσκαμμαι, perf. ind. paſſ. verbi Σκάπτω.
Ἐσκάφθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* & *per Sync.* pro εἰσκατέθετο, ab εἰσκαλαλίθημι.
Ἔσκαφα, *fodi*, perf. ind. act. verbi Σκάπτω.
Ἔσκε, *erat*, 3. ſ. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκέδασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Σκεδάω.
Ἔσκεμμαι, perf. ind. paſſ. v. Σκέπτομαι.
Ἐσκεμμένως, *Adv.* conſiderate, diligenter.
Ἐσκιδνάδαι, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκεδασμένοι εἰσί, a Σκεδάζω.
Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ.
Ἐσκευώρημαι, perf. ind. paſſ. v. Σκευωρέομαι.
Ἐσκιώσασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Σκιώω.
Ἐσκίδναντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. Σκίδνημι.
Ἐσκίρτᾶ, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτα, a Σκιρτάω.
Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτων.
Ἔσκληκα, *exarui*, a. 2. ind. act. verbi Σκλῆμι.
Ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.
Ἔσκον, imperf. ind. *Ion* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκοτίδωσε, aor. 1. ind. paſſ. v. Σκοτίζω.
Ἔσκωπτεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. Σκώπτω.
Ἐσμαράγησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a Σμαραγέω.
Ἔσμεν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμί.
Ἔσμηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi Σμήχω.
Ἐσλός, *Dorice*, pro ἐσθλός.
Ἐσμός, ῦ, ὁ, examen apum ; (2) examen quodvis, multitudo. Ab ἔω, *mitto*.
Ἔσο, *eſto*, 2. ſing. præſ. imper. verbi εἰμί.
Ἐσοιδαίνω, intus tumefio. Ἐσοιδαίνῃ τὸ δέρμα, *Aret.*
Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. v. εἰμί.
Ἔσο.δε, *ſiveris*, 2. pl. f. 1. optat.
Ἐσομαι, *ero*, f. 1. ind.
Ἐσοπλίζομαι, in ſpeculum inſpicio.
Ἐσοράᾶν, præſ. inf. act, *Att.* pro ἰσοράειν, ab ἐσορόω.
Ἐσορᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορᾶς, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις.
Ἐσορῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορόωμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.
Ἐσορῶν, *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων.
Ἔσομαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
Ἐσόν, *erunt*, 3. plur. *Dor.*
Ἐσοφίσαλο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. Σοφίζω.
Ἐσόψομαι, fut. 1. indic. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab ἐισόπτομαι.
Ἐσπαθημένος, perf. part. paſſ. v. Σπαθάω.
Ἔσπαθον, imperf. ind. act. pro ἐσπάθων.
Ἔσπακα, perf. indic. act. verbi Σπάω.
Ἔσπάραξεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. Σπαράσσω.
Ἐσπαργανωμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ.
Ἐσπαργάνωσεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. verbi Σπαργανόω.
Ἔσπάρθαι, perf. ind. paſſ. verbi Σπείρω.
Ἔσπαρμένος, *ſatus*, perf. part. paſſ.
Ἐσπάσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. Σπάω.
Ἔσπε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. Σπέω, pro Σπάω.
Ἔσπειρα, aor. 1. ind. act. v. Σπείρω.
Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. Σπένδω.
Ἐσπείδιλο, a. 1. ind. paſſ.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera ; (2) veſpertina ; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel ὠρὸς ἑσπέραν, veſperi. Ab ἕσπερος, Hinc
Ἑσπερία, ας, ἡ, occaſus, occidens, Heſperia.
Ἑσπερίζω, veſperi edo. Ab ἕσπερος.
Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, veſpertinus. Ab eod.
Ἑσπέριος, ος, ὁ καὶ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accidens ; (2) occidentalis. Ab eod.
Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius, quam interdiu ſpirans. Ἑσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ. Ab eod.
Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, veſpertina manducatio.
ΕΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, veſper, heſperus, ſtella Veneris, quæ Heſperus dicitur ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens ; (2) veſpera ; (3) veſpertinus ; (4) occidentalis, occidentem ſpectans.
Ἔσπεσθε, præſ. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθε.
Ἔσπετο, 3. ſ. imperf. indic. *Poet.* pro εἵπετο, ab ἕπομαι.
Ἔσπετε, 2. pl. pr. imper. act. v. ἔσπω, *dico*.
Ἐσπόδυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. Σπόδω.
Ἐσπουδυμβίως, *Adv.* cito, feſtinanter.
Ἐσπιλαμβάνω, perf. part. paſſ. v. Σπιλόω.
Ἐσπλαγχνίσθω, aor. 1. ind. paſſ. v. Σπλαγχνίζομαι.
Ἐσπόμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
Ἔσπον, *evulſi*, aor. 2. ind. act. v. Σπάω.
Ἔσπυδα, perf. ind. med. v. Σπεύδω.
Ἐσπύδασα, aor. 1. ind. act. v. Σπυδάζω.
Ἐσπυδασμένως, *Adv.* bona fide, ſerio.
Ἔσρα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔδρα, ab ἕζω.
Ἔσραι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἕσαι.
Ἐσραμμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἐσαμμένη, ab ἕω, vel ἔννυμι.
Ἔσραν, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
Ἐσρᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠσάειν, ab ἠσάω.
Ἔσρας, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἕσας, ab ἕω, vel ἔννυμι.
Ἔσρεαι, 2. ſ. f. 1. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἕσῃ, ab εἰμί.
Ἐσρεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἕσει.
Ἔσρει, 3. ſ. fut. 1. ind. *Poet.* pro ἔσει.
Ἔσρεθαι, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσευσα, a Σέω, pro Σείω.
Ἔσρευμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro Σέσευμαι.
Ἐσρεύσατο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.
Ἐσρῆν, ῆνος, rex.
Ἔσρι, es, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἔῃ, ab εἰμί.
Ἔσρο, 2. ſ. præſ. imper. *Poet.* pro ἔσο.
Ἔσρο, pro ἔσο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro εἶσο, ab ἕω, ſeu ἔννυμι.
Ἐσρόμενα, *futura*, nom. pl. f. 1. part. med. a. g. *Poet.* ἐσόμενα, ab εἰμί.
Ἔσσον, ος, τὸ, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔσσον, pro ἔσον, *indue*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet.* a verbo ἕω vel ἔννυμι.
Ἐσσόμαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, & hoc *contr.* pro ἠσσάομαι, ab ἠσσάω.
Ἔσσυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Poet.* pro ἐσύθησαν, a Σύω, vel Σεύω.
Ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro Σέσυμαι.
Ἐσσυμβίας, *Adverb.* incitate, cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμβίος, a Σύω.
Ἔσσυθ, *irruit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro Σέσυθ.
Ἔσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσω, ab ἕω.
Ἔσσαμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἧσσωμαι, ab ἐσσόμαι, *Ion.* pro ἠσσάομαι.
Ἔσσα, perf. ind. act. *Ion.* pro ἔσηκα, ab ἵσημι.
Ἔσσαθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσάθησαν.
Ἔσσαζε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. σάζω.
Ἔσσαι, 3. ſ. fut. 1. ind. *per Sync.* pro ἔσεται, ab εἰμί.
Ἐσσαίλω, pr optat. act. v. ἔσημί, pro ἵσημι.
Ἔσσακα, 1. ſ. perf. ind. act. *Dor.* pro ἔσηκα.
Ἔσσαλο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. a. σάζω, *ſtillo*.
Ἐσσαλάδαλο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσάλαλο, & hoc pro ἐσαλμένοι ἦσαν, a σέλλω.
Ἔσσάλαδ, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσαλμένοι εἰσί.
Ἐσσάλλω, *miſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.
Ἔσσαλκα, *miſi*, perf. ind. act.
Ἔσσαμμι, *ſtamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἵσαμμι, ab ἵσημι.
Ἐσσάμμι, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἑσαναι, ſeu ἰσάναι.
Ἔσσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔσησαν.
Ἔσσάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἑσακέναι.
Ἐσσάοτα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἑσακότα.
Ἔσασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔσησαν.
Ἐσσάσαλο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐσήσαλο.
Ἐσσᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἰσᾶσι.
Ἐσσάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.
Ἑσσαὰς, perf. part. act. pro ἑσακώς.
Ἐσσαυραμβίον, perf. part. paſſ. v. σαυρόω.
Ἐσὲ, *eſtis*, 2. plur. præſ. ind. verbi εἰμί, *ſum*.
Ἔσε, *Adv.* donec. Ex ἐς, pro εἰς, & τέ.
Ἔσειλα, *miſi*, a. 1. indic. act. verbi σέλλω.
Ἐσείχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. σείχω.
Ἐσελάδατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσαλμένοι ἦσαν, a σέλλω.
Ἐσένασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. σενάζω.
Ἔσενεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. σένω.
Ἐσενωμένως, *Adv.* anguſte, arcte. Ab ἐσενωμένος, a στενόω.
Ἐστβεάθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. σβόω.
Ἔστέρημαι, perf. ind. paſſ. v. στρέω.
Ἐστεφάνιξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνωσα. A στεφάνίζω.
Ἐστεφανᾶτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a στεφανόω.
Ἐστεφάνωδ, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στέφω.
Ἐστειὰς, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἑστακὰς, a verbo ἵστημι.
Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. indic. act.
Ἑστηκα, *ſteti*, perfect. ind. act.
Ἑστήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
Ἐστήκαλε, *ſtatis*, 2. plur. perf. ind. act.
Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.
Ἔστλω, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.
Ἐστήξ, 2. ſ. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.
Ἐστηριγμένος, perf. part. paſſ. v. στηρίζω.
Ἐστήρικ, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἔστήριξεν, pro ἐστήριξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ejuſd.
Ἔσησα, 1. ſ. a 1. ind. act.
Ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.
Ἑστηὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακὼς.
ΕΣΤΙΑ, ας, ἡ, focus, lar ; (2) domus ; (3) ara ; (4) aſylum ; (5) Veſta, Dea. Ἀφ' ἑστίας ἄρεσθαι, conſentaneum rei gerendæ initium capere, vid. Petav. ad Syneſium

neſium, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμ῾ῳ ἐπιρίψω τινά, Ariſt. Veſp. 844.

Ἑστιάθλω, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐιστιάθλω, ab ἑστιάω.

Ἑστίαμα, ατ῾ος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιαρχέω, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστίαρχ῾ος, quod apud *Heſych.* reponendum pro ἑστιᾶχ῾ος, *Ern.*

Ἑστιὰς, άδ῾ος, ἡ, Veſtalis. Ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, convivatorium, locus, in quo convivium inſtituitur.

Ἑστιάτωρ, ορ῾ος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab

Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἑστιᾶν ὃ μέλλ῾ομ῾ξένους τινὰς, Ariſt. Lyſ. 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστιᾶν, id. Θεσμ. 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμεθα, id. Veſp. 1212. Ab ἑστία.

Ἔστισεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. στείζω.

Ἑστιοπάμμων, ον῾ος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία, & πάω, *poſſideo.*

Ἑστιοῦχ῾ος, ου, ὁ, domus cuſtos. Εἴ γ' δ' τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον, Longin. 3.

Ἑστιτρώσκω, fut. ξω, intus vulnero. Ἑστέτρωσαν τῷ ὀστέῳ, *Aret.*

Ἑστιχέτλω, 3, dual. a. 2. ind. act. v. στείχω.

Ἑστιχόωντο, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. *Poet.* pro ἑστιχῶθ῾ο, a στιχάω.

Ἑστιῶτις, ῆ, domeſtica.

Ἕστο, *induerat*, 3. ſ. pluſq. ind. act. *Poet.* ſeu *Ion.* pro εἵστο, ſeu εἶτο, ab ἕω, ſeu ἔνυμι.

Ἑστόδεον, imperf. ind. act. v. στοδέω.

Ἑστομώθλω, aor. 1. ind. paſſ. v. στομόω.

Ἑστὸν, *ſunt*, 3. du. præſ. ind. verbi εἰμί.

Ἑσταναχίζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a στοναχίζω.

Ἑστοργα, perf. ind. med. verbi στέργω.

Ἑστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.

Ἑστόρεϑ', *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔσραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi σρέφω.

Ἐσρατοπέδϑυσα, aor. 1. ind. act. v. στρατοπεδϑύω.

Ἐσρατώνϑ῾ο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατῶντο, a στρατάομαι.

Ἐσρέφϑ῾ο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστραμμένοι ἦσαν, a στρέφω.

Ἐσρέφϑη, *ſactus ſum*, aor. 1. ind. paſſ.

Ἔσρεφον, imperf. ind. act.

Ἐσρωϊάσατο, a. 1. ind. act. v. στρωϊάζω.

Ἔσρεφα, *verti*, perf. ind. act. verbi στρέφω.

Ἔσρωμαι, perf. part. paſſ. v. στρώννυμι.

Ἐστρώννυον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἔστρασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ἔστρωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.

Ἐστυφελίξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. a στυφελίζω.

Ἔστω, 3. ſing. præſ. imperat. v. εἰμί.

Ἑστωμυλάμλω, a. 1. ind. med. v. στωμύλλω.

Ἔστων, 2. dual. præſ. imp. v. εἰμί.

Ἔστωρ, ορ῾ος, ὁ, clavus temonis. Ab ἕω.

Ἑστῶς, *ſtans*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστηκώς, ab ἵστημι.

Ἕστασαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. εἰμί.

Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act, *per Syncop.* pro ἑστακότες, ab ἵστημι.

Ἐσύσλω, a. 1. ind. paſſ. v. Σύω vel Σόω.

Ἐσύλα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσύλας, a Συλάω.

Ἐσύλϑ ν, 3. pl. imperf. ind. act. v. Συλδύω.

Ἐσωϊήκα, a. 1. ind. act. v. Σωϊήμι.

Ἐσύτερον, *Adv.* poſtea.

Ἐσφάγλω, aor. 2. ind. paſſ. v. Σφάτλω, ſeu Σφάζω.

Ἐσφαγμένῳ῾, *jugulatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσφαζον, 3. pl. imperf. indic. act.

Ἐσφαίρατο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. Σφαίρόω.

Ἐσφάλλω, a. 2. ind. paſſ. v. Σφάλλω.

Ἔσφαλμαι, *deceptus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐσφαλμένως, *Adv.* imperite.

Ἔσφιγξεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. Σφίζω.

Ἐσφαραγίζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi Σφαραγίζω.

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi Σφάλλω.

Ἔσφιγξεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. Σφίγω.

Ἐσφιγξε, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐσφλασις, ἡ, depreſſio mediæ rei, v. c. oſſis. Ab

Ἐσφλάω, medium, v. c. os deprimo, tundo, ut deſidat, ap. *Hipp.* pro ἐϑλάω, vel ἐνϑλάω, *Ern.*

Ἐσφράγισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Σφραγίζω.

Ἐσφραγίδωτε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐσφραγισμένῳ῾, *obſignatus*, perf. part. paſſ.

Ἔ Σ Χ Α Ρ Α, ας, ἡ, focus & craticula in foco; (2) focus ſ. craticula in ara; (3) ara *inpr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis & tranſverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens. Hinc

Ἐσχαρδὸς, ἔως, ὁ, qui foco præeſt in navi.

Ἐσχαρεών, ῶν῾ος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum. Ab eod.

Ἐσχάρι῾ος, α, ὁ ϗ ἡ, ad focum pertinens.

Ἐσχαρὶς, ἰδ῾ος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, ſocalis, coctus in foco.

Ἐσχαρόπεπα, τὰ, cocta in foco. Ex ἐσχ. & πεπέω.

Ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab ἐσχάρα.

Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio. Ab ἐσχαρόω.

Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, όν, cruſtas inducens.

Ἐσχατόω, fut. ώσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) in extremis finibus, ſub oris ſitus ſum. Ab ἔσχατ῾ος. Unde

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes. ſ. extremitas; (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti & ſeparati, iidemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars & finis territorii; (4) explicantur etiam per ſolitudinem, ap. Heſych. *Ern.*

Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte ſum. Ab ἐσχατιά.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατ῾ος.

Ἔσχάτ῾ος, η, ὁ ϗ ἡ, ultimus. Ab eod.

Ἐσχατοτέρων, &

Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, extremam ſenectutem agens, decrepitus. Ex ἔσχατ῾ος, & γῆρας.

Ἐσχατύτεις, έσσα, έν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.

Ἔ Σ Χ Α Τ Ο Σ, άτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.

Ἐσχάτως, *Adv.* extreme; (2) ſumme, ita ut nihil ſupra ſit. Ab ἔσχατ῾ος.

Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐσχέθλω, *habitus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχηκα, *habui*, perf. ind. act.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω.

Ἐσχηματισμένος, figurate.

Ἔσχικα, *findi*, perf. indic. act. verbi σχίζω.

Ἐσχιδλω, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχόμλω, *habui*, a. 2 ind. med. v. ἔχω.

Ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.

Ἔσω, *federe faciam*, f. 1. ind. act. v. ἕζω.

Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adv.* intrinſecus. Ab ἔσω.

Ἐσώθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi Σάζω.

Ἔσωσα, *ſervavi*, aor. 1. indic. act.

Ἔσωσεν, 3. ſ. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Ἔσωτα῾ος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus, Superl. ab ἔσω.

Ἐσωφρονίδλω, aor. 1. ind. paſſ. v. Σωφρονίζω.

Ἐσωχάς, άδ῾ος, ἡ, excreſcentia in anc, ſ. tuberculum, ſed intus latens, cui opponitur ἐξωχάς, ap. *Hipp.*

Ἐτάγλω, a. 2. ind. paſſ. v. τάσσω.

Ἐ Τ Α Ζ Ω, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione uſitatum.

Ἐτάθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρ῾ος.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, amicitia; (2) factio, ſocietas factioſa; (3) ſcortatio. Ab ἑταιρόω.

Ἑταιρεῖ῾ος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) qui ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius. Ab ἑταῖρ῾ος.

Ἑταιρόω, f. ώσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor. Ab eod.

Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab eod.

Ἑταιρήι῾ος, ἡ, όν, *Ion.* id. quod ἑταιρεῖ῾ος.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρ῾ος.

Ἑταιριδεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.

Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, & ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.

Ἑταιρικὸς, ἡ, όν, ſodalitius, meretricius.

Ἑταιρικῶς, *Adv.* meretricio more.

Ἑταίρι῾ος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικὸς.

Ἑταιρὶς, ἰδ῾ος, ἡ, ſcortum, meretrix.

Ἑταιρισμὸς, ῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριστὴς, ῦ, ὁ, ſcortator, qui meretricari ſolet. Ab eod. Hinc

Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix.

Ἑ Τ Α Ι͂ Ρ Ο Σ, ε, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus; (7) commilito.

Ἑτάκευ, 3. ſing. imperf. indic. med. *Dor.* pro ἐτήκε, a τήκομαι.

Ἐτάκλω, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἑταλάνιζεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ταλανίζω.

Ἔταμον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. τέμνω.

Ἐτανύϑη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. τανύω.

Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάσσω.

Ἐταπείνωσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a ταπεινόω.

Ἐτάραξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ταράσσω.

Ἐταράχϑη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐταράχϑησαν, *perturbefacti ſunt*, 3. plur.

Ἐταρίσατο, 3. ſ. a. 1 ind. med. *Poet.* pro ἑταρίσαλο, ab ἑταρίζω.

Ἕταρον, acc. ſing. *Poet.* pro ἑταῖρον.

Ἕταρ῾ος, ε, ὁ, idem quod ἑταῖρ῾ος.

Ἔτασις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμὸς, ῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormentum, in compoſitione uſitatum. Ab eod.

Ἔτασον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐτάζω.

Ἐτάφλω, a. 2. ind. paſſ. verbi Σάπλω.

Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.

Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτ῾ος.

Ἐτεθήλ, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. Θάλλω.

Ἐτέθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι.

Ἐτεθάπε, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτεθάπϑ, a Θάπλω.

Ἐτεθνήκειν, pluſq. ind. act. v. Θνήσκω.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. τέλλω.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.

Ἐτεί῾ος, εια, ειον, annuus. Ab ἔτ῾ος.

Ἐτείρεν, 3. ſ. imperf. ind. act. eum ν ἐφελκ. a τείρω.

Ἐτείρετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.

Ἔτεκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκλω, pro τέκω.

Ἐτεκνοποιήσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.

Ἐτέκναθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Boot.* pro ἐτεκνώϑησαν, a τεκνόω.

Ἐτελείετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελέϑλο, a τελέω.

Ἐτέλειον, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεον

Ἐτελείωσα, a. 1. ind. act. verbi τελειόω.

Ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl.

Ἐτελέωϑλω, a. 1. ind. paſſ.

Ἐτίλιεσα, *Poet.* pro ἐτέλεσα.

Ἐτελοῦτα, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελοῦτας, a τελευτάω.

Ἔτελλε,

Ἔτειλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. τίλλω.
Ἔτέμον, a. 2. ind. act. verbi τέμνω.
Ἑτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens ut bonum servum decet. Ex ἑτεὸς, & ἐμὼς, *servus.*
Ἑτεόκριθον, ε, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἑτεὸς, & κριθὴ, *hordeum.*
Ἑτεὸν, *Adv.* vere, revera. Ab ἑτεός.
Ἑτεὸς, ὰ, όν, verus. Ab ἔτος.
Ἑτβαλείως, ῶς, *Adv.* ancipite Marte. Ab
Ἑτβαλὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Ex ἔτβος, & ἀλκή.
Ἑτβάχθης, ες, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.
Ἑτέρη, *Adv. Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτβος.
Ἑτβρίμβος, ε, ὁ ἡ ὴ, alternis diebus durans; (2) viciſſim & mutuas ſortes habens, per dies variatus. Ex ἔτβος, & ἡμέρα, *dies.*
Ἑτβοεπὶα, ὴ, alterius partis favor, ſ. ſtudium.
Ἑτβογενὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, alienigena; (2) alterius & diverſi generis. Ex ἕτβος, & γένος, *genus.*
Ἑτβόγλαυκος, ε, ὁ ἡ ὴ, altero oculo cæſius. Ex ἕτβος, & γλαυκὸς, *cæſius.*
Ἑτβόγλωσσος, vel ἑτβόγλωττος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alterius & diverſæ linguæ eſt; (2) lingua ipſa diverſa & peregrina. Ex ἕτβος, & γλῶσσα.
Ἑτερόγναθος, ε, ὁ ἡ ὴ, utriſque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qui duro ore eſt. Ex ἕτβος, & γνάθος.
Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diverſa ſententia. Ab
Ἑτερογνώμων, ὁ ἡ ὴ, qui alterius, ſeu diverſæ eſt ſententiæ. Ex ἕτερος, & γνώμη.
Ἑτερόγονος, ε, ὁ ἡ ὴ, e vario genere natus. Ex ἕτερος, & γονὴ, *genitura.*
Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diverſam doctrinam doceo. Ex ἕτερος, & διδάσκω.
Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius ſum opinionis, orthodoxis non adſentior.
Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa; (2) opinio prava. Ab
Ἑτερόδοξος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alterius eſt opinionis; (2) qui alterius eſt ſectæ. Ex ἕτερος, & δόξα, *opinio.*
Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, qui diverſæ eſt ſpeciei. Ex ἕτερος, & εἶδος, *ſpecies.*
Ἑτερογενὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, qui diverſæ eſt gentis. Ex ἕτερος, & ἔθνος.
Ἑτερόζηλος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alio ſtudio ducitur, alia ſectans.
Ἑτεροζήλως, *Adv.* inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
Ἑτεροζυγέω, diverſa animalia jungo; (2) adjungor alienigenis.
Ἑτεροζύγιος, quibus in jugo non convenit.
Ἑτερόζυγον, Phocyl. σάθμον ἑτερόζυγον, ſtatera in alteram partem inclinans.
Ἑτεροθαλὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, qui altera tantum ex parte viret, vel a tero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτερος, & θαλέω, *vireo.*
Ἑτεροθελὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, qui aliud vult. Ex ἕτερος, & θέλω, *volo.*
Ἑτερόθεος, ε, ὁ ἡ ὴ, q. d. alteriſonus; (2) qui diverſæ eſt linguæ; (3) alienigena.
Ἑτερῖος, οία, οῖον, alius, diſſimilis, diverſus a reliquis. Ab ἕτερος. Hinc
Ἑτεροιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo.
Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.
Ἑτεροίως, *Adv.* alio & diverſo modo, aliter, diſſimiliter, diverſe.
Ἑτερόισις, εως, ἡ, alteratio, diverſitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
Ἑτερόκαρπος, ον, diverſum fructum edens, ut, v. c. furculus inſitus ſtirpi, &c.
Ἑτερόκλινὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, verſatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτερος, & κλίνω, *inclino.* Unde
Ἑτερόκλιτον, τὸ, ſc. ὄνομα, Heterocliton, nomen, quod in diverſas declinationes cadit.
Ἑτερόκλιτος, ε, ὁ ἡ ὴ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens.
Ἑτεροκλίτως, *Adv.* aliter declinando.
Ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diverſum moveo, vel quatio. Ex ἕτερος, & κλονέω.
Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.
Ἑτερόκωφος, altera aure ſurdus. Hinc
Ἑτεροκωφέω, altera aure ſurdus ſum.
Ἑτερολεξία, ἡ, ejuſdem rei aliis verbis expreſſio. A λέξις.
Ἑτερόμαλλος, ε, ὁ ἡ ὴ, altera parte villoſus.
Ἑτερομάχαλος, ὁ ἡ ὴ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος, & μαχάλη.
Ἑτερομέγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter creſco. Ex ἕτερος, & μέγεθος, *magnitudo.*
Ἑτερομερεία, ἡ, ſtudium partis alterius. Ab
Ἑτερομερὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, qui eſt alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος, & μέρος, *pars.*
Ἑτερομήκης, ες, ὁ ἡ ὴ, altera parte longior. Ex ἕτερος, & μῆκος, *longitudo.*
Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſa matre. Ex ἕτερος, & μήτηρ, *mater.*
Ἑτερομόλις, ὁ ἡ ὴ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adverſarii non comparuerunt, Suid. Ex ἕτερος, & μολέω.
Ἑτερόμορφος, ὁ ἡ ὴ, qui formæ diverſæ eſt.
Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτερος, & πάθος, *paſſio.*
Ἑτερόπλους, contr. ἑτερόπλους, ε, ὁ ἡ ὴ, ab altera tantum parte navigationem præbens, ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, ſc. χρήματα, vel δανείσματα.
Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, perſona differo.
Ἑτεροπροσωπικὸς, ὴ, όν, qui alius ſeu diverſæ perſonæ eſt.
Ἑτεροπροσωπικῶς, *Adv.* in alia perſona. Ab
Ἑτεροπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. Ex ἕτερος, & πρόσωπον.
Ἑτερορρῑπία, in alteram partem vergo, ſeu propenſus ſum. Ex ἕτερος, & ῥίπτω.
Ἑτερορρῑπὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, in alteram partem vergens, ſeu inclinans. Ex iiſd.
Ἑτερορρόπέω, idem quod ἑτερορρεπέω.
Ἑτερόρρόπος, ε, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἑτερορρεπής.
Ἑτερόρυθμος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alterius rhythmi eſt. Ex ἕτερος, & ῥυθμὸς, *rhythmus.*
ΕΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alter; (2) alius; (3) diverſus.
Ἑτερόσκιος, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad ſeptemtrionem, aut ad meridiem ſpectat. Ex ἕτερος, & σκιὰ, *umbra.*
Ἑτερόστοιχος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alterius eſt ordinis & diverſæ ſeriei.
Ἑτερόσωμος, ε, ὁ ἡ ὴ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος, & σῶμα, *acies.*
Ἑτερόστροφα, metra quædam ab alteratione ſtropharum. Ex ἕτερος, & στροφὴ.
Ἑτεροσχήμων, ὁ ἡ ὴ, qui diverſæ figuræ eſt. Ex ἕτερος, & σχῆμα.
Ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. Ab ἕτερος.
Ἑτερότροπος, ε, ὁ ἡ ὴ, aliuſmodi, diverſus; (2) alius; (3) diſſimilis.
Ἑτεράας, ὁ ἡ ὴ, unam aurem habens. Ab ἓξ, pro ἓς.
Ἑτερούσιος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alterius ſeu diverſæ eſt eſſentiæ; (2) alius, diverſus. Ex ἕτερος, & οὐσία, *eſſentia.*
Ἑτερόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui alterum oculum amiſit; (2) monoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium in primis in equis, quum varios habent oculos.
Ἑτεροφερέπτος, ον, qui ab alio cuſtoditur.
Ἑτερόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, aliter ſentiens. Ex ἕτερος, & φρὴν, *mens.*
Ἑτερόφυὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, diverſæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος, & φυὴ, *natura.*
Ἑτερόφυλος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui eſt ex alia tribu; (2) qui diverſæ eſt gentis, alienigena; (3) qui diverſæ eſt naturæ. Ex ἕτερος, & φυλὴ.
Ἑτεροφωνία, ας, ἡ, diverſitas ſoni, ſ. vocis.
Ἑτερόφωνος, ε, ὁ ἡ ὴ, aliam & diverſam edens vocem. Ex ἕτερος, & φωνὴ, *vox.*
Ἑτεροχρόεω, alio & diverſo colore ſum. Ab
Ἑτερόχροος, *contr.* ἑτεροχρὴς, ε, ὁ ἡ ὴ, diſcolor, diverſo præditus colore, verſicolor. Ex ἕτερος, & χρόα. Hinc
Ἑτεροχροιότης, ἡ, diverſitas coloris.
Ἑτερόχρωμος, ε, ὁ ἡ ὴ, idem. Ex ἕτερος, & χρῶμα, *color.*
Ἑτερόχρως, ε, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iiſd.
Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.
Ἔτερπεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τέρπω.
Ἔτερσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τέρσω.
Ἐτέρφθη, a. 1. ind. paſſ. verbi τέρπω.
Ἐτέρωθεν *Adv.* altera ex parte, diverſa ex parte. Ab ἕτερος.
Ἑτέρωθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.
Ἑτερώνυμος, ε, ὁ ἡ ὴ, diverſum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, *nomen.*
Ἑτερωνύμως, *Adv.* diverſo nomine, non analogice.
Ἑτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, ſecus.
Ἑτέρωσε, *Adv.* alteram in partem; (2) alio.
Ἑτερώσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.
Ἑτεταλμένως, pluſq. ind. paſſ. verbi τέλλω.
Ἐτετάπεινωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. verbi ταπεινόω.
Ἐτετάχατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a τάσσω.
Ἐτετεύχαλο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, a τεύχω.
Ἐτελμᾶν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. τέτμω.
Ἐτέλρήχειν, pluſq. ind. act. v. τρήχω.
Ἐτέτυκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. τεύχω.
Ἐτετύφεα, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν, a τύπλω.
Ἐτετύχατο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* v. τυγχάνω.
Ἔτεκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτέχθη, *natus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἐτήκετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. τήκω.
Ἐτήρεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήρεον, a τηρέω.
ΕΤΗΣ, ε, ὁ, ſocius, amicus; (2) civis; ἔτῃ, ſodales. Hinc ὦ ἑτᾶν, o bone.
Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Eteſiæ, venti anniverſarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ ſpirare ſolent. Ab
Ἐτήσιος, ε, ὁ ἡ ὴ, anniverſarius, annuus. Ab ἔτος.
Ἐτησίως, *Adv.* quotannis.
Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, ε, ὁ ἡ ὴ, verus, verax. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.
Ἐτητύμως, verè.
Ἐτιθόμακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἠτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.
ΕΤΙ, *Adv.* adhuc, etiamnum; (2) ampliùs, præterea; (3) poſthac, in poſtremum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μὴν, etiam nunc.
Ἐτίθει, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, a τιθέω, pro τίθημι.
Ἐτίθευ, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτίθου.
Ἐτίθη, 2. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἔτικλον, imperf. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.
Ἐτινάσσετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τινάσσω.
Ἐτιοῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.
Ἔτισα, *colui*, aor. 1. ind. act.
Ἐτέτατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. τιτάνω.
Ἔτλαν, *ſuſtinui*, a. 2. ind. act. verbi τλάω.
Ἔτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήγω, vel τμήσσω.
Ἔτμηγον, *ſecui*, a. 2. ind. act.
Ἔτμηξα, aor. 1. indic. act.
Ἐτμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. τέμνω προτμήθη.
Ἔτνιρος, ὃ, ὁ, pulmentarium ex freſis elixiſque leguminibus confectum. Ab ἕψω.
Ἔτνίρυσις, εως, ἡ, trulla, qua pulmentum ſumitur; (2) omne inſtrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

ΕΤΝΟΣ,

ΕΤΝΟΣ, ους, τὸ, pulis ex leguminibus elixis confecta.
Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, Marc. 10, 40. Ab ἕτοιμος.
Ἑτοιμάσατε, *parate*, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) basis, sedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris.
Ἑτοιμάσης, ου, ὁ, apparator.
Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ἡ ἡ, qui facile flet.
Ἑτοιμοθάνατος, ὁ ἡ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
Ἑτοιμοπορία, ἡ, tolerantia laboris, s. studium laborandi, sed inaniter fere & cum ostentatione.
ΕΤΟΙΜΟΣ, η, ὁ ἡ ἡ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta sunt, possessiones.
Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propensio. Ab ἕτοιμος.
Ἑτοιμοτρεπής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτοιμος, & τρέπω.
Ἑτοίμως, *Adv.* prompte, expedite, parate.
Ἑτόλμα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐτόλμας, a τολμάω.
Ἑτόλμησε, *ausus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἕτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἵημι.
ΕΤΟΣ, ους, τὸ, annus.
Ἕτος, η, ὸν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, *sum*.
Ἔτος, *Adv.* frustra, temere, perfunctorie.
Ἑτραγον, *rosi*, a. 2. indicat. act. verbi τρώγω.
Ἑτραπε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. τρέπω.
Ἑτράπεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. τραπέω.
Ἑτραπετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. τρέπω.
Ἐτράπλω, *versus sum*, a. 2. ind. pass.
Ἑτραπόμην, *verti*, a. 2. indicat. med.
Ἑτράφην, aor. 2. ind. pass. verbi τρέφω.
Ἔτραφον, *alui*, aor. 2. indicat. act.
Ἔτρεμε, 3. s. imperf. ind. act. v. τρέμω.
Ἔτρεσα, *contremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω.
Ἑτρέφετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τρέφω.
Ἔτρεφον, *alebam*, imperf. indic. act.
Ἔτρησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. τ.τράω, seu τίτρημι.
Ἔτριζον, *stridi*, a. 2. indic. act. verbi τρίζω.
Ἐτρύγων, 3. pl. imperf. ind. *contr.* pro ἐτρύζων, a τρυγάω.
Ἔτρυπη, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἔτρυπα, *contr.* ex ἔτρυπαε, a τρύπάω.
Ετρύφλω, a. 1. ind. pass. v. Θρύπλω.
Ἐτρυφήσαλε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.
Ἔτρωσα, a. 1. ind. act verbi τιτρώσκω.
Ἐτύβλω, a. 1. ind. pass. verbi Θύω.
Ἐτυλίχθλω, a. 1. ind. pass. v. τυλίσσω.
Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορέω, *dico*.
Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος, & δρῦς.
Ἐτυμόθρονος, *contr.* ἐτυμόθρους, ου, ὁ ἡ ἡ, verisonus, veriloquus. Ex ἔτυμος, & Θρόος.
Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολογος.
Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.
Ἐτυμολογικὸς, ἡ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum,
Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, *dico*.
ΕΤΥΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *Adv.* vere, revera, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.
Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.
Ἐτυμπανίδησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. τυμπανίζω.
Ἐτυμπανίζω, ου, ὁ ἡ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.
Ἐτύμως, *Adv.* vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab ἔτυμος.
Ἐτύπαν a. 2. ind. pass. *Dor.* pro ἐτυπην, a τύπτω.
Ἐτύφθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐτύφθησαν.
Ἔτυχε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.
Ἐτύχθλω, *fui*, a. 1. pass.
Ἐτυχον, *nactus sum*, a. 2. indic. act.
Ἑτοσιοεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui in cassum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἑτάσιος, & ἔργον, *opus*.
Ἑτόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, inanis, cassus, inutilis. Ab ἕτος, *frustra*.
Ἑτοσίως, *Adv.* frustra.
Εὖ, *Adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compositione potat; (9) facile; & interdum (10) feliciter. Ab ἐὺς.
Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Hebr. *vivificans*.
Εὐαγγέλια, τὰ, sacrificium, s. præmium ob lætum nuncium. Ex εὖ, & ἀγγελία.
Εὐαγγελίζω, & ἐυαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτῦ δούλοις τοῖς προφήταις, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ, Luc. 8, 1.
Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, evangilicus, ad Evangelium pertinens. Ab
Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; historia Christi, prout ab Evangelistis descripta est. Ex εὖ, & ἀγγελία.
Εὐαγγελιῦμ, 3. pl. f. 1. ind. med. *Att.* pro εὐαγγελίονται, ab εὐαγγελίζω.
Εὐαγγελιστὴς, ῦ, ὁ, Evangelista, Evangelii præco; (2) Evangelii sive Historiæ evangelicæ scriptor. Ab eod. Hinc
Εὐαγγελίστρια, ἡ, quæ Evangelium docet.
Εὐαγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fausta annunciat.
Εὐαγέα, sanctus sum.
Εὐαγέως, *Adv.* sancte, pure, rite. Ab
Εὐαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex εὖ, & ἄγος, *res sacra*, vel ἄγω, *ago*, s, *frango*.
Εὐάγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, purus, splendidus, clarus, mobilis, qui huc & illuc agitur. (Vox inepta dithyrambica ap. *Aristoph.* incertæ significationis *Dor.* pro ἐυήγητος, *Ern.* Quasi ab εὖ, & ἀγω, vel ab αὐγὴ, *splendor*.
Εὐάγκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ, & ἀγκάλη, *ulna*.
Εὐαγλὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, bonas seu pulchras spicas habens; (2) bonos nucleos habens.
Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura sum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ, & ἄγρα.
Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda. Ex iisd.
Εὔαγρος, ον, felix in captura.
Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.
Εὐάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, ductilis, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.
Εὐαγῶς, sancte. Ab ἐυαγὴς.
Εὔαδε, 3. s. a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἔαδε, ab ἀνδάνω.
Εὐαδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, & ἀδω, *placeo*.
Εὐαδίκτηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile injuria adfici solet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis. Ex εὖ, & ἀδικέω.
Εὐαεῖ, dat. sing. ab ἐυαὴς.
Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum cœlum habens.
Εὐαερία, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀὴρ.
Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab ἐυάω.
Εὐαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ ὀβριμος Ὠρίωνος, χάρφ ἐν ἀὐαεῖ, *Hesiod.* Ἔργ. 596. Ex εὖ, & ἄημι.
Εὐαθλος, ος, ὁ ἡ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.
Εὐαίνητος, ον, laude dignissimus. Ab αἰνέω.
Εὐαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile capi potest. Ex εὖ, & αἱρέω, *capio*.
Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ex εὖ, & αἰσθάνομαι, *sentio*. Unde
Εὐαίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ος, sentiendi facultas, sensus acumen.
Εὐαισθητότερως, cum sensuum vigore, *comp.* ἐυαισθητοτέρως, ap. *Plat.*
Εὐαίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, beatus, felicis ævi.
Εὐαίως, *Adv.* feliciter. Vox Comica.
Εὐάκεσ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ, & ἀκέομαι.
Εὐακεως, ita ut curari facile possit, *Ara*.
Εὐάκλιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens radios.
Εὐαλάκαλον, acc. s. *Dor.* pro ἐυηλάκαλον.
Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. Ab
Εὐαλδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene & feliciter crescens, bonum incrementum accipiens. Ex εὖ, & ἀλδέω, *cresco*.
Εὐαλθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἄλθω, *sano, medeor*.
Εὐάλιος, soli bene expositus, apricus, *Dor.* pro εὐήλιος.
Εὐαλλοίωλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile mutari potest.
Εὐαλσὴς, ὲς, nemorosus. Ab ἄλσος.
Εὐαλασία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas frugum copia implet, Hes. Ex εὖ, & ἀλοάω, *trituro*.
Εὐάλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ, & ἁλίσκομαι, *capio*.
Εὐαμερίαν, acc. s. *Dor.* pro εὐημερίαν.
Εὐάμπελος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchre vitibus consitus, bonas vites habens.
Εὐάν, Vox mulierum Bacchum inclamantium. Hinc Lat. *Evan*, ipse Bacchus.
Εὐανάγνωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ, & ἀναγινώσκω, *lego*.
Εὐανάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile rejicitur, sive excreatur. Ex εὖ, & ἀναγωγὴ.
Εὐαναδιδάκτως, *Adv.* ut facile meliora sibi persuaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω.
Εὐαναδοτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile digeritur & in membra distribuitur. Ex ἀναδίδωμι.
Εὐανάκλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti potest & ab ira revocari. Ex εὖ, & ἀνακαλέω, *revoco*.
Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.
Εὐανάλαπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile refocillari, restitui potest. Ex ἀναλαμβάνω.
Εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur.
Εὐανάμνηστος, ον, memor.
Εὐαναπνευστος, ον, respirationi aptus. Ab ἀναπνέω.
Εὐανάσφαλτος, ος, ὁ ἡ ἡ, facile ex morbo resurgens; facile convalescens. Ab εὖ, & ἀνασφάλλω.
Εὐανάτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, subversu seu eversu facilis. Ex εὖ, & ἀνατρέπω.
Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens.
Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis & strenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.
Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab
Εὐανδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, strenuos seu fortes viros habens, qui a strenuis viris incolitur. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir*.
Εὐάνεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, bonos & prosperos ventos habens; (2) serenus, pulcher; (3) a ventis tutus.
Εὐάνετος, ος, ὁ ἡ ἡ, emissu facilis; dissolutu & dilutu facilis; acile liquescens. Ex εὖ, & ἀνίημι, *remitto*.
Εὐανθεῖς, nom. plur. pro εὐανθέες, ab εὐανθὴς.
Εὐάνθεικος, α, ον, &
Εὐάνθεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, floridus.
Εὐανθέω, bene & prospere floreo. Ab
Εὐανθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venustus. Ex εὖ, & ἄνθος, *flos*.
Εὐάνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, & ἀνία.
Εὐάοικλος, ος, ὁ ἡ ἡ, apertu facilis, qui facile referatur. Ex εὖ, & ἀνοίγω.
Εὐάντης, ες, &
Εὐάντητος, ος, ὁ ἡ ἡ, facile obvius, expositus; (2) propitius; (3) cui occurrere bonum & faustum est. Ex εὖ, & ἀντάω.
Εὐαντιλεκτος ὁ ἡ ἡ, qui facile refelli potest. Ex εὖ, & ἀντιλέγω.

Εὐάντυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.
Εὐαπάλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quo facile liberari possumus. Ex εὖ, & ἀπαλλάσσω.
Εὐαπαλλάκτως, ad evadendum apte.
Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, absolutus.
Εὐαπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile decipitur. Ex εὖ, & ἀπατάω, *decipio.*
Εὐαπήγητον, *facilem narratu*, acc. sing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.
Εὐαπόβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis descensu. Ex εὖ, & ἀποβαίνω.
Εὐαπόδεικλος, ε, ὁ ἡ ἡ, demonstratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδείκνυμι.
Εὐαπόδεκλος, ε, ὁ ἡ ἡ, acceptus, gratissimus. Ex εὖ, & ἀποδέχομαι.
Εὐαποδοτος, ὁ ἡ ἡ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.
Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile responderi queat. Ex εὖ, & ἀποκρινομαι.
Εὐαπολόγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile excusari potest. Ex εὖ, & ἀπολογέομαι.
Εὐαπόλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile exsolvi potest. Ex εὖ, & ἀπολύω, *absolvo.*
Εὐαπόρρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile defluens.
Εὐαποσείστως, ut facile amoveri, repelli possit.
Εὐαπόσπαστος, ε, ὁ, ἡ ἡ, qui facile avelli vel abstrahi potest.
Εὐαποτείχιστος, ὁ ἡ ἡ, qui circumvallari & muniri facile potest. Ex ἀποτειχίζω.
Εὐαποφυκτος, qui facile effugi potest.
Εὐαρδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex ἄρδω.
Εὐάρεσκος, ε, ὁ ἡ ἡ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obtemperans. Ex εὖ, & ἀρέσκω, *placeo.* Hinc
Εὐαρέσκως, *Adv.* blande.
Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρέστησε ὃ Ηνὲχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς, Heb. 13, 16. Hinc
Εὐαριστήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, placatorius.
Εὐαρέστησις, εως, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi.
Εὐαρεστικὸς, ἡ, ον, ad placendum accommodatus.
Εὐάρεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens.
Εὐαρέστως, *Adv.* ad placitum, grate.
Εὐαριθμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.
Εὐαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.
Εὐαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.
Εὐάρματος, ὁ ἡ ἡ, qui bonum habet currum eoque bene utitur. Ex ἅρμα.
Εὐαρμοστια, ἡ, aptitudo, dexteritas, lepos.
Εὐάρμοστος, ε, ὁ ἡ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compositus.
Εὐαρμοστως, *Adv.* apte, concinne.
Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρς, *agnus.*
Εὐάροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ, & ἀρότος.
Εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτυω.
Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab
Εὐαρχος, ὁ ἡ ἡ, bonus ductor & imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, & ἀρχὴ.
Εὐασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.
Εὐασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Εὐαστερος, ε, ὁ, splendide lucidus, lucidissime fulgens. Ex εὖ, & ἀστὴρ, *stella.*
Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi.
Εὐαστὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui furit ex Baccho; (2) sacerdos Bacchi.
Εὐαστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab εὐαζω.
Εὐαστικὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus.
Εὐαυξὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, auctu perfacilis; (2) auctu insignis. Ex εὖ, & αὐξάνω.
Εὐαφήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ, & ἀφηγέομαι.
Εὐαφεια, ἡ, mollitudo.
Εὐαφὴς, ἡ ἡ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἁφὴ.
Εὐαφορμος, ε, ὁ καὶ ἡ, opportunus; (2) excusatu facilis; (3) excusatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ.
Εὐάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ, & ἀφοράω.
Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, appositissime.
Εὐαχεῖς, nom. plur. *Dor.* pro εὐηχέες, ab εὐηχὴς.
Εὐβάστακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαστάζω.
Εὐβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile adiri, aut transiri potest, pervius.
Εὐβιος, ὁ ἡ ἡ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.
Εὐβιοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Εὐβλαπτος, ὁ ἡ ἡ, offensioni expositus, qui facilè lædi potest. Ex βλάπτομαι.
Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene & copiosè germino. Ex εὖ, & βλαστάνω, *germino.*
Εὐβλάστεια, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὐβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene germinans.
Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὐβλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene germinans.
Εὐβοήθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.
Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum sortior, feliciter aleam jacio. Ab
Εὔβολος, ὁ ἡ ἡ, felix jactu. Ex βάλλω, *jacio.*
Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, *pasco.* Unde
Εὐβότος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene pastus; (2) pascuis abundans; (3) bonas pecudes habens.
Εὐβόστρυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens cincinnos, seu cirros.
Εὐβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, pulchros racemos habens.
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum sit. Ab
Εὔβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit aliis. Ex εὖ, & βουλὴ.
Εὐβούλως, *Adv.* prudenter.
Εὐβροχος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos habens laqueos.
Εὔβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile comedi potest, edulis.
Εὐγάδητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro εὐγήθητος, delectabilis. Ex γηθέω.
Εὔγαιος, ον, terreus, *Epith.* soli, non lapidosi, sed facilis aratu & fertilis.
Εὐγάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, bene lactati. Ex εὖ, & γάλα, *lac.*
Εὐγάληνος, ον, serenus.
Εὐγαλήνως, *Adv.* serene.
Εὔγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, felix in nuptiis.
Εὖγε, *Adv. laudantis seu adsentientis*, euge, sane, recte; (2) insultantis vel irridentis.
Εὐγειος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔγαιος.
Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενὴς.
Εὐγένειος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villosus; (4) generosus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.
Εὐγενέτης, ε, ὁ ἡ ἡ, nobili & præstanti genere ortus, generosus.
Εὐγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nobili genere ortus, generosus. Ex εὖ, & γένος.
Εὐγενὶς, ἡ, generosa.
Εὐγενῶς, *Adv.* generose.
Εὔγεωργητος, ον, arabilis, fertilis.
Εὔγεως, ως, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔγειος.
Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ, & γῆρας, *senectus.*
Εὔγηρυς, εος, ὁ ἡ ἡ, vocalis.
Εὐγήρως, ως, ὁ ἡ ἡ, senio felix, cui commoda & felix senectus obtigit. Ex εὖ, & γῆρας.
Εὔγλαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lacte abundans & plenus. Ex εὖ, & γλάγος, *Lac.*
Εὐγλάγετος, ον, idem.
Εὔγλαννος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras & bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ, & γλαὐκη, *pupilla.*
Εὐγλυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ, & γλύφω.
Εὐγλυφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab
Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ὁ ἡ ἡ, disertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc
Εὐγλωττέω, facundus, s. disertus sum.
Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor.*
Εὔγμαι, perf. ind. pass. v. ejusd.
Εὐγναμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, *unde in nonnullis rebus vertas* elaboratus, pulcher.
Εὐγναμονέω, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo sum. Ab εὐγνώμων.
Εὐγναμόνως, *Adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.
Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab
Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνώμη.
Εὐγνώριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ, & γνωρίζω.
Εὔγνωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, clarus, cognitu facilis; (2) bene notus.
Εὐγνώστως, clare, perspicue.
Εὔγομφος, ον, clavatus, clavis firmans.
Εὐγόνατος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchra genicula seu internodia habens, bene seu pulchre geniculatus. Ex εὖ, & γόνος, *genu.*
Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.
Εὔγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, fœcundus, ad generandum & procreandum habilis. Ex γονὴ.
Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab
Εὔγραμμος, ὁ ἡ ἡ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γράμμη.
Εὐγραφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens. Ex εὖ, & γράφω, *scribo.*
Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus, *Epith.* luctæ.
Εὐγώνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, recte angulatus, angulos bonos & rectos habens. Ex εὖ, & γωνία.
Εὐδαίδαλος, ον, perpulcher, egregie elaboratus.
Εὐδαιμονέστατα, *Adv.* felicissime. Ab
Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc
Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res, eventus felix.
Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.
Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.
Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ον, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
Εὐδαιμονισμα, ατος, τὸ, felicitas.
Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudinis prædicatio.
Εὐδαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus existimandus.
Εὐδαιμόνως. *Adv.* fortunate, feliciter.
Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
Εὐδάκρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde luctuosus, lacrimosus.
Εὐδάπανος, ε, ὁ ἡ ἡ, sumptuosus, lurgus. Ex εὖ, & δάπανος.
Εὐδαρκὴς, ὁ ἡ ἡ, bene & acute videns, Hes. pro εὐδερκὴς. Ex δέρκω.
Εὔδε, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤυδε, ab εὔδω.
Εὐδείελος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείλη.
Εὐδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, copiosus, delicatus, *Epith.* cœnæ; (2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur.
Εὐδενδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, arboribus bene consitus. Ex εὖ, & δένδρον, *arbor.*
Εὐδερματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus.
Εὐδέρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, subactu facilis. Ex εὖ, & δέφω, *subigo.*

Εὐδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum evidens.
Εὐδῆσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro εὔδῃ, ab εὔδω.
ΕΥΔΙΑ, ας, ἡ, q. d. aëris bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.
Εὐδιάβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile transiri potest. Ex εὖ, & διαβαίνω, *transeo.*
Εὐδιάβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem facile calumniari possumus, calumniæ obnoxius; (2) dignus calumnia. Ex εὖ, & διαβάλλω.
Εὐδιάβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Εὐδιάγνωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile discernendus.
Εὐδιάγωγος, ε, ὁ ἡ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui est læti seu jucundi convictus; (3) qui obtinet vitam & tædium adimit. Ex εὖ, & διαγωγή, *vitæ institutum.*
Εὐδιάζομαι, fut. ἀσομαι, tranquillus sum, tranquillo vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens & tepidus. Ab εὐδία.
Εὐδιάθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene seu pulchre dispositus, bene adfectus.
Εὐδιαθέτως, *Adv.* interpositis spatiis.
Εὐδιαίθρα, ας, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina, per quam egeritur sentina. Ab εὐδία.
Εὐδιαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile dividi potest, sciffilis; (2) perspicuus.
Εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquillior.
Εὐδιαίτητος, ὁ ἡ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. disceptare facile est. Ex διαιτάω.
Εὐδιαιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui victu facili est contentus, homo frugi. Ex εὖ, & διαιτα.
Εὐδιάκλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo.*
Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest.
Εὐδιακοπος, & εὐδιακοπτος, qui facile frangi, comminui potest.
Εὐδιάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλλάττω.
Εὐδιαλλάκτως, placabiliter.
Εὐδιάλυτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile dissolvi potest, frangive.
Εὐδιανέμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, dividuus, qui facile distribui potest. Ab εὖ, & διανέμω.
Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod seq; (2).
Εὐδιάπνοος, *contr.* εὐδιάπνους, ε, ὁ ἡ ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. Ex εὖ, & διαπνέω, *perflo.*
Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
Εὐδιάρπαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, direptui facilis, direptioni expositus. Ex εὖ, & διαρπάζω.
Εὐδιαρρίπιστος, ον, qui facile diffiatur, h. e. perimitur, aboletur.
Εὐδιαστόλας, *Adv.* distincte.
Εὐδιάτμητος, ον, bene sectus, divisus.
Εὐδιάφθαρτος, ον, valdè corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex εὖ, & διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui facile succi perspirabili cute digeruntur; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω.
Εὐδιαφυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile vitari potest. Ex εὖ, & διαφεύγω.
Εὐδιάχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile diffunditur, & diffluit. Ex εὖ, & διαχύω.
Εὐδιαχάρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω *permitto.*
Εὐδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *Ionice* p.o εὐδιῶν, εὐδιάων.
Εὐδιδακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, docilis.
Εὐδιεινός, ἡ, όν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum serenitate, tranquille.
Εὐδιεξοδος, ον, facile excernendus, transpirandus.
Εὐδιήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*

Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*
Εὐδινητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile mobilis. Ex εὖ, & δινέω.
Εὐδιοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, transitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ab εὖ, & διοδος.
Εὐδιόικητος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὖ, & διοικέω.
Εὐδιοπτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile pervideri potest, visui facile pervius. Ex διόπτομαι.
Εὐδιόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, emendabilis, emendatus. Ex εὖ, & διορθώω.
Εὔδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, serenus, tranquillus; (2) sereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὐδία, *Adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία.
Εὔδμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ædificatus. Ex εὖ, & δέμω, *struo.*
Εὐδοκέω, ῶ, fut. ήσω, adquiesco, oblector; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν Ζοι, Luc. 3, 22. ὁλοκαυτώματα, Heb. 10, 6.
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona & propensa voluntas Dei, amor Dei gratuitus; (3) summum desiderium; (4) decretum, placitum.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμέομαι, οῦμαι, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratiosus sum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, Isocr. Ab εὐδόκιμος.
Εὐδοκιμηκότες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
Εὐδόκιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, probus, probatus & laudatus.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus & illustris. Ab Εὔδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab eod.
Εὐδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, illustris, gloriosus, honorificus. Ex δόξα.
Εὐδοξως, *Adv.* cum laude.
Εὔδουλος, ε, ὁ, bonæ frugi servus; (2) servis benevolus, aut benignus.
Εὐδραχὴς, ἐς, pro εὐδρεχής.
Εὐδράνεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab εὐδρανὴς, *efficax.*
Εὐδρανία, ας, ἡ, idem.
Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix cursu sum; (2) inoffenso pede procurro.
Εὐδρομία, ἡ, celeritas.
Εὐδρομίας, ε, ὁ, qui bene currit, celer. Ab
Εὔδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) bene procedens. Ex εὖ, & δρόμος, *cursus.*
Εὔδροσος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchre roscidus.
Εὐδυνατος, ον, valde potens.
Εὐδυσώπητος, ὁ ἡ ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex δυσωπέω.
Εὐδυσωπήτως, *Adv.* facile erubescendo, flexibiliter.
ΕΥΔΩ, dormio. Ὡς ὅποτ' εὐδῇ λυπρὰ ζῶα κηρύγματα; cessabis clamare? Eur. Hec. 657.
Εὐέανος, ε, ὁ ἡ ἡ, decenter velatus.
Εὔεδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter insidet. Ex εὖ, & ἕδρα, *sedes.*
Εὔῃ, 3. sing. præs. ind. act. verbi εὔω.
Εὐειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *species.*
Εὐείκασος, ε, ὁ ἡ ἡ, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ex εὖ, & εἰκάζω.
Εὐείκελος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex εὖ, & εἴκω, *cedo.*
Εὐείκελως, *Adv.* cum prompto obsequio, facile, prompte.
Εὔειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ, & ἠέλη, *splendor solis.*
Εὐειματέω, bene & eleganter sum indutus. Ex
Εὐείματος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene & eleganter vestitus. Ex εὖ, & ἕμα, *vestis.*
Εὐείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐείματος.
Εὐειμονέω, idem quod εὐειματέω.
Εὔειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, bonam habens lanam.

Εὐεισβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex εὖ, & εἰσβολή.
Εὐέκβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis egressu. Ex εὖ, & ἐκβαίνω, *egredior.*
Εὐεκκριτικὸς, ἡ, όν, &
Εὐέκκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω.
Εὐέκνιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile elui & ablui potest. Ex εὖ, & ἐκνίπτω, *eluo.*
Εὐέκπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile eluit; (2) q. f. eluitur.
Εὐεκπύρωτος, ον, prorsus exustus Ab ἐκπυρόω.
Εὐέκρυπτος, ον, facile eluendus.
Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ab
Εὔεκτος, ε, ὁ, qui est bona corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐεκτικὸς, ἡ, όν, idem. Ab εὔεκτος.
Εὐεκτικὰς, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.
Εὐελὴς, qui bene habito corpore est, strenuus, nitidus. Ex εὖ, & ἕχω, *habeo.*
Εὐέκφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum fertilis.
Εὐέλαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, olei bene ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva.*
Εὐέλεγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἐλέγχω.
Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.
Εὐέλκης, εος, ὁ ἡ ἡ, ulcus facile sanatu habens, Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus.*
Εὔελπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, bona spe fretus, bene sperans. Hinc το εὐέλπι, bona spes. Hinc
Εὐέλπιδι, *Adv.* cum bona spe.
Εὐελπιδία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis ingressu. Ex εὖ, & ἐμβαίνω.
Εὐέμβλητος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex εὖ, & ἐμβολὴ.
Εὐέμετος, ὁ ἡ ἡ, vomitum facile movens. Ab
Εὐεμέω, ῶ, facile vomo, unde εὐεμέσι, a. 1. conj. vomitio bene succedat.
Εὐεμὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. Ex iisd.
Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano ut, catarrhus, diarrhæa.
Εὐέμπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile incidit, seu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat. Ex ἐμπίπτω.
Εὐέμπτώτως, *Adv.* facile incidendo seu illabendo, procliviter.
Εὐένδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*
Εὐέντευκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ευτυγχάνω, *adeo, convenio.*
Εὐεξάγαγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile avehi potest. Ex εὖ, & ἐξάγω, *aveho.*
Εὐεξάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *deleo.*
Εὐεξαναλωτος, ον, qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.
Εὐεξαπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Εὐέξαπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ex εὖ, & ἐξάπτω.
Εὐεξέλεγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex εὖ, & ἐξελέγχω.
Εὐεξέλικλος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile evolvendus, vel explicandus, *Strabo lib.* 3.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ, & ἐχω, *habeo.*
Εὐέξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilem exitum habens. Ex εὖ, & ἔξοδος.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens, facile sentiens; (2) qui facile sentitur.
Εὐεπανόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, correctu & emendatu, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω.
Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compositio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐέπης.

Εὐεπήβολος, ος, ὁ ἡ, qui aliquid adeptus est.
Εὐεπηβόλως, *Adv.* manifeste; (2) recte.
Εὐεπηρέαστος, ος, ὁ ἡ, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐπηρεάζω, *damno adficio.*
Εὐεπής, ές, ὁ ἡ, facundus, disertus, eloquens. Ex εὖ, & ἔπος, *verbum.*
Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iisd.
Εὐεπίβατος, ος, ὁ ἡ, qui facile conscendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ, & ἐπιβαίνω.
Εὐεπιβλέπτος, ον, conspicuus.
Εὐεπιβούλευτος, ος, ὁ ἡ, cui facile insidiæ strui possunt. Ex εὖ, & ἐπιβουλεύω.
Εὐεπίγνωστος, ος, ὁ ἡ, facilis-cognitu.
Εὐεπίη, acc. s. *Ion.* pro εὐεπίαν.
Εὐεπίθετος, ος, ὁ ἡ, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex εὖ, & ἐπιτίθημι.
Εὐεπιθύτως, ad insidias faciendas apte.
Εὐεπίλητος, ος, ὁ ἡ, oblivioſus, facile obliviscens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι.
Εὐεπιμικτος, ος, ὁ ἡ, facilis ad conversandum, sociabilis ad consortium, facilis aditu. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, *commisceo.*
Εὐεπιμίκτως, *Adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.
Εὐεπίφορος, ος, ὁ ἡ, pronus ad aliquid.
Εὐεπιφόρως, *Adv.* procliviter ad aliquid.
Εὐεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ, quem adoriri facile licet, adgressu facilis. Ex ἐπιχειρέω.
Εὐεπῶς, facunde.
Εὐεργασία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργός.
Εὐεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν.
Εὐεργέταν, acc. s. *Dor.* pro εὐεργέτην.
Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Εὐεργετεῖν, διομβρίης, Arist. Plut. 835. Τὼ πολίτ. Dem. ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς ἕτερος ἀνὴρ, id. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργετηθείς, part. aor. 1. pass.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, benefactor, beneficus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*
Εὐεργετητέον, benefaciendum est.
Εὐεργετητικός, ἡ, όν, beneficus. Ab eod.
Εὐεργετικος, ὴ, όν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.
Εὐεργὴς, ές, ὁ ἡ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον.
Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, *ap. Jos.* si locus sanus. *Ern.*
Εὐεργος, ος, ὁ ἡ, qui bene & honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*
Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter.
Εὐερέθιστος, ος, ὁ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐρεθίζω, *irrito.*
Εὐέρετος, ος, ὁ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ, & εὑρίσκω, *invenio.*
Εὐέρκεια, s. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab
Εὐερκὴς, ές, ὁ ἡ, bene septus, bene munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, *septum.*
Εὐερκῶς, *Adv.* munite, bono septo.
Εὐερμὴς, ές, ὁ ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex εὐ, & Ἑρμῆς, *Mercurius,* qui mercimoniorum habebatur præses, & lucri inde provenientis procurator. Hinc
Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas, prosperitas.
Εὔερνης, ὁ ἡ, virens, qui est lætis germinibus; (2) pulchros habens stipites s. truncos; (3) densus arboribus. Ex ἔρνος.
Εὔερσος, & εὐέριος, ος, ὁ ἡ, bene lanatus. Ex εὖ, & ἔριον, *lana.*
Εὐέστιος, ὁ ἡ, bene habitans. Ex ἑστία.
Εὐεστώ, ους, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus, *Æschyl. Prom. vinct.* 192. Ex εὖ, & ἵστημι, *sisto.*
Εὐέτηρία, ας, ἡ, annorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος.
Εὐέτης, ους, ὁ, idem & ab eod.
Εὐευρετος, ον, facilis inventu.
Εὐέφοδος, ος, ὁ ἡ, accessu facilis, adortu, oppugnatu.
Εὐέψητος, ος, ὁ ἡ, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.
Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab
Εὔζηλος, ος, ὁ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, seu imitator.
Εὐζήλως, *Adv.* bono zelo; (2) feliciter.
Εὔζυγος, ὁ ἡ, bene junctus seu copulatus.
Εὐζωὰ, ἡ, *Dor.* pro εὐζωὴ, bona & beata vita.
Εὐζαΐα, ας, ῆ, idem & ex iisd.
Εὐζαμεύω, bene coquo, condio.
Εὔζωμος, ὁ ἡ, jurulentus, in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, miræ suavitatis.
Εὐζώνοιο, gen. sing. *Ion.* pro εὐζώνου. Ab
Εὔζωνος, ος, ὁ ἡ, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη.
Εὔζωος, ος, ὁ ἡ, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita.*
Εὔζωρος, ος, ὁ ἡ, merus, meracus, Comp. εὐζωρότερος, & εὐζωρέστερος, meracior.
Εὐηγγέλιμι, aor. 2. ind. pass. v. εὐαγγέλλω.
Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Εὐηγγελισάμην, *evangelizavi,* a. 1. ind. med.
Εὐηγενης, ές, *Poët.* pro εὐγενὴς.
Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.
Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo, benedico.
Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. Ab
Εὐήγορος, ος, ὁ ἡ, bene peritus fori; (2) jureconsultus; (3) facundus. Ex ἀγορά.
Εὐηγόρως, *Adv.* facunde.
Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.
Εὐηθία, ἡ, idem. Ab
Εὐήθης, ους, ὁ ἡ, bonis moribus præditus; (2) simplex; (3) fatuus, stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c.; (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, & ἦθος.
Εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. Τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; Plat. Ab εὐήθεια.
Εὐηθικὸς, ἡ, όν, simplex; (2) stultus, ineptus.
Εὐηθικῶς, simpliciter; (2) stulte, inepte.
Εὐήθως, *Adv.* idem.
Εὐήκης, ους, ὁ ἡ, valde acutus. Ex ἀκὴ.
Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio.
Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obsequentia. Ab
Εὐήκοος, ος, ὁ ἡ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ, & ἀκούω, *audio.*
Εὐηκόως, *Adv.* obedienter.
Εὐήλιον, imperf. ind. act. pro εὐήλιον, ab εὐηλιέω.
Εὐηλάκατος, ος, ὁ ἡ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex εὖ, & ἠλακάτη.
Εὐήλατος, ος, ὁ ἡ, bene ductus; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.
Εὐήλιος, ος, ὁ ἡ, apricus, soli expositus.
Εὐηλίως, serene, placide.
Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, prospero, prosperor, dies feliciter transigo, commode & ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.
Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere succeſſit, felix inceptum, successus.
Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas; (2) cœli temperies; (3) successus, *impr.* in rebus bellicis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab
Εὐήμερος, ος, ὁ ἡ, prosper, felix; (2) mansuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, *dies.*
Εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἧμα.
Εὐήνεμος, ος, ὁ ἡ, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος.
Εὐήνιος, ος, ὁ ἡ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.
Εὐηνορέη, ας, ἡ, fortitudo. Ex
Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir.*
Εὐήνυστος, ος, ὁ ἡ, effectu; seu confectu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω.
Εὐηπελὴς, ές, ὁ ἡ, mansuetus; (2) obediens. Hes. Ex εὖ, & πέλομαι. Hinc
Εὐηπελία, ἡ, prosperitas, bona habitudo.
Εὐήρατος, ὁ ἡ, valde amabilis. Ex ἐράω.
Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.
Εὐηρέτησα, a. 1. ind. act. v. εὐαρετέω.
Εὐήρετμος, ος, ὁ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ, & ἐρέσσω. Hinc
Εὐηρετμία, ἡ, prosperitas, bona habitudo.
Εὐήρατος, ὁ ἡ, valde amabilis. Ex ἐράω.
Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.
Εὐηρέτησα, a. 1. ind. act. v. εὐαρετέω.
Εὐήρετμος, ος, ὁ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ, & ἐρέσσω. Hinc
Εὐήρης, ες, ὁ ἡ, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex iisd.
Εὐήρις, ἡ, affabre elaborata. Ex εὖ, & ἄρω.
Εὐήροτος, ὁ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex ἀρόω, *aro.*
Εὐηρτόριος, ος, ὁ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ, & ἧτορ, *animus, cor.*
Εὐήτριος, ος, ὁ ἡ, bene textus. Ex ἧτριον.
Εὐηχὴς, ές, ὁ ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἦχος.
Εὔηχητος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, *Epith.* urbis.
Εὐθαλέω, bene vireo seu germino. Ab
Εὐθαλὴς, ὁ ἡ, florens, floridus. Ex θάλλω.
Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honesta mors. Ex θάνατος. Hinc
Εὐθανατέω, ω, fut. ήσω, felici & honesta morte morior; (2) dicitur & de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.
Εὐθάνατος, ος, ὁ ἡ, qui in lectulo suo moritur, jubente fato; (2) bene & honeste moriens; (3) bonam & honestam mortem adferens.
Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte; (2) facili morte.
Εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero.
Εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab
Εὐθαρσὴς, ές, ὁ ἡ, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, *fiducia.*
Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. Ab eodem.
Εὐθείη, dat. sing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab εὐθὺς.
Εὐθένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum.
Εὐθενέω, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθενοῦντων τῶν πραγμάτων, Dem. Ex θάω, *cumulus.*
Εὐθεραπεύτος, ος, ὁ ἡ, facile sanabilis.
Εὐθέρμαντος, ος, ὁ ἡ, bene calefactus; (2) bene calescens.
Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut εὐθέτησις. Ex εὖ, & θέσις.
Εὐθετέω, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, scite digero. Εὐθετεῖς πάντα, Syn. Ab εὔθετος. Unde
Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne dispono.
Εὐθετίσας, a. 1. part. act.
Εὔθετος, ος, ὁ ἡ, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis. Ex εὖ, & τίθημι.
Εὐθέτως, apte, utiliter.
Εὐθεώρητος, ὁ ἡ, spectatu, cognitu facilis.

Εὐθέως, *Adv.* ſtatim, conſeſtim. Ab εὐθύς.
Εὐθηγής, ές, ὁ ἡ ἐς, bene acutus. Ex θήγω.
Εὐθηλής, ὁ ἡ ἐς, idem & ex iiſd.
Εὐθηλός, ά, ὁ ἡ ὸν, mammoſus, diſtentas mammas habens. Ex εὖ, & θηλή.
Εὐθηνέω, apte & concinne diſpono. Εὐθηνεῖν γράθας, Plut.
Εὐθηνοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio, ordo. Ab
Εὐθήνων, ονος, ὁ ἡ ὸν, concinnus, bene conſtitutus, apte ſeu pulchre diſpoſitus. Ex εὖ, & τίθημι, *pono.*
Εὐθῄνέω, ῶ, & εὐθλιβέομαι, ῆμαι, abundo, exubero; (2) proſperis ſucceſſibus utor, *item*, proſpere ſuccedo; (3) vigeo corpore, bene creſco.
Εὐθλιβεῖτα, acc. ſing. part. act. pro εὐθλιβέοντα.
Εὐθλιψία, ας, ἡ, vid. εὐθένεια.
Εὐθήρατος, ὁ ἡ ὸν, facilis venatu, qui facile capi poteſt venando. Ab εὐθηρος.
Εὔθηρος, ὁ ἡ ὸν, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.
Εὐθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.
Εὐθησαυρος, ὁ ἡ ὸν, felix theſauris, habens egregios theſauros; (2) bene reconditus & cuſtoditus.
Εὐθιγής, ές, ὁ ἡ ἐς, tactu facilis, tractabilis; (2) facetus, dicax. Ex εὖ, & θίγω.
Εὐθίκλας, *Adv.* apte, congrue, facete.
Εὐθικία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo ſcopo; (2) ſagacitas in re aliqua conjicienda & adſequenda; (3) felicitas in perficiendo, &c. Ex εὖ, & θίγω.
Εὐθλαστος, ον, valdè fragilis. A θλάω.
Εὐθνησιμος, ον, facilem ac ſine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος.
Εὐθοινος, ὁ ἡ ὸν, ſplendida cœna exceptus, lautus. Ex θοίνη.
Εὐθορύβητος, ὁ ἡ ὸν, qui facile terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.
Εὔθραυς, ὁ ἡ ὺ, fractu vel contuſu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ, & θραύω, *vulnero.*
Εὐθριγκος, ον, firma lorica, ſepto munitus; (2) munitus bene.
Εὔθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὶ, bene capillatus; (2) coronatus.
Εὔθρονος, ὁ ἡ ὸν, pulchrum thronum habens.
Εὔθροος, ὁ ἡ ὸν, pulchre ſonans, ſonorus.
Εὔθρυπτος, ὁ ἡ ὸν, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, ſolutus; (4) mollis. Ex εὖ, & θρύπτω.
Εὐθυ, *Adv.* recta; (2) ſtatim, ab εὐθύς.
Εὐθυβολέω, recte jaculor.
Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab
Εὐθυβολος, ὁ ἡ ὸν, oppoſitus, q. d. recte jactus. Ex εὐθύς, & βάλλω, *jacio.*
Εὐθυβόλως, recto & deſtinato jactu, recte.
Εὐθυγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ὁ ἡ ὸν, veridicus; (2) eloquitur, quæ ſentit; (3) ſincerus, probus, verax.
Εὐθυγράμμος, ὁ ἡ ὸν, rectis lineis diſtinctus, directis lineis conſtans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, *linea.*
Εὐθυδικέω, quaſi pede collato & recto certamine confligo; (2) caput cauſæ peto.
Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulſio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab
Εὐθύδικος, ὁ ἡ ὸν, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*
Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum curſum teneo, recto curſu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκλην, Act. 16, 11, Ab
Εὐθύδρομος, ὁ ἡ ὸν, qui recto curſu pergit. *Epith.* ſtadii.
Εὐθυέντερος, ὁ ἡ ὸν, cui recta ſunt inteſtina. Ex εὐθύς, & ἔντερον.
Εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Heſ. Ab ἔπος.
Εὐθυθάνατος, ὁ ἡ ὸν, ſubitam mortem inferens, ſtatim interficiens.
Εὐθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὸν, qui crines habet pendentes.
Εὐθύκαυλος, ὁ ἡ ὸν, qui rectum habet caulem.
Εὐθύλαπτος, ὁ ἡ ὸν, comparatu, captu facilis. Ex εὐθὺς, & λαμβάνω.
Εὐθυλογέω, recte & proprie loquor. Ex λέγω, vel λογος.
Εὐθυμάκρος, ὁ ἡ ὸν, recta in longitudinem tendens.
Εὐθυμάχης, ου, *Dor.* εὐθυμάχος, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.
Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, ſeu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iiſd.
Εὐθυμάχος, ὁ ἡ ὸν, tumultuarie pugnans; (2) bellicoſus. Ex iiſd.
Εὐθυμέω, & ὑπερμαι, bono & læto animo ſum. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13.
Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab
Εὔθυμος, ὁ ἡ ὸν, qui eſt bono & alacri animo.
Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono animo.
Εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi εὐθύω.
Εὐθυνη, ης, ἡ, diſquiſitio; (2) accuſatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθῦναι, rationes. Ab εὐθύνω.
Εὔθυνος, ὁ, ὁ, qui rationes exigit.
Εὔθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.
Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione ſoli; (2) pars navis, ab εὐθύνειν, gubernare, ut Lat. gubernaculum; prius illud ab εὐθύνω, complano.
Εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.
Εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.
Εὐθυντικος, ὴ, ὸν, directorius, correctorius.
Εὐθυντὸς, ὴ, ὸν, directus. Ab
Εὐθύνω, fut. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, poſtulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ, Eur. Hec. 9. Ab εὐθὺς.
Εὐθυονειρία, ας, ἡ, inſomnium aperte oſtendens quid futurum ſit. Ab
Εὐθύονειρος, ὁ ἡ ὸν, qui aperte videt in ſomnis quod futurum ſit; (2) τὸ εὐθόνειρον, ſomnium evidens.
Εὐθυόνυξ, χος, ὁ ἡ ὺξ, rectos ungues habens.
Εὐθυόνυχος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.
Εὐθυπλοέω, recta navigo.
Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis curſus. Ex εὐθὺς, & πλόος.
Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura ſeu connexio. Ex εὐθυς, & πλοκὴ, *nexus.*
Εὐθύπλοος, ον, recta navigans, rectum curſum tenens.
Εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνους, ὁ ἡ ὸν, recta ſpirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem reſpirationem habet, ap. *Hipp.*
Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, ſum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protenſos; (2) rectam viam ſequor, recto itinere progredior.
Εὐθυπορία, ης, ἡ, itineris rectitudo, progreſſio in rectum. Ab
Εὐθύπορος, ὁ ἡ ὸν, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & πόρος.
Εὐθυρρημονέω, recta ſine circucitione rem eloquor; (2) rem ſuo nomine proprio, quamvis turpi, appello.
Εὐθυρρημόνως, ſine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.
Εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυρρήμονος, ſ. conſuetudo εὐθυρρημόνως loquendi.
Εὐθυρρήμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, qui aperte & ſine circuitione ulla rem ipſam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non conſulens auribus honeſtis. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα.
Εὐθύρριζος, ὁ ἡ ὸν, cujus rectæ ſunt radices, in rectum protenſæ. Ex ῥίζα.
Εὐθύρρυγχος, ὁ ἡ ὸν, qui recto eſt naſo, habens naſum juſtæ proportionis.
Εὐθύρρυς, idem & ex iiſd.
Εὐθυρσος, ὁ ἡ ὸν, thyrſum gerens, ſ. ad modum thyrſi redimitus.
Ἐ Τ Θ Τ Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *Adv.* recta; (2) protinus, conſeſtim, ſtatim; (3) jam inde; (4) inconſulte, inconſiderate; (5) aperte, non diſſimulanter.
Εὐθυσκοπέω, recte adſpicio.
Εὐθυτενὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, *tendo.*
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθύς.
Εὐθυτόμος, ὁ ἡ ὸν, in rectum ſecans, εὐθύτομος, *Paſſ.* directo ſectus. Ex τέμνω.
Εὐθύτονος, ὁ ἡ ὸν, in rectum extenſus. Ex τείνω.
Εὐθύτρητος, ὁ ἡ ὸν, in rectum perforatus, recta habens foramina.
Εὐθυφερὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & φέρω.
Εὐθύφλοιος, ὁ ἡ ὸν, rectum corticem habens; (2) ſpecies roboris.
Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
Εὔθυφρων, ονος, ὁ ἡ ὼν, ſapiens, prudens. A φρὴν.
Εὐθυαρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus proceſſus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθὺς.
Εὐθυωρὸν, *Adv.* ſecundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) ſtatim, eadem hora. Ab
Εὐθυωρὸς, ὸ, ὸν, rectus, ſecundum lineam rectam. Ab εὐθὺς.
Εὐθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ὸν, bene thoracatus ſeu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ, & θώραξ, *thorax.*
Εὐϊακὸς, ὴ, ὸν, Bachicus. Ab ἰυΐης.
Εὐϊερὸς, ὰ, ὸν, idem.
Εὐϊατος, ὁ ἡ ὸν, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἰάομαι, *ſano.*
Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, & ἱλάσκομαι, *propitior, placor.*
Εὐϊλατεύω, propitius ſum; (2) ignoſco. Ab
Εὐϊλατος, ὁ ἡ ὸν, propitius. Ex εὖ, & ἵλαος, *propitius ſum.*
Εὔϊματεα, bene, pulcre veſtitus ſum.
Εὐϊνος, ὁ ἡ ὸν, bene fibratus, nervoſus. Ex εὖ, & ἶς, *fibra, nervus.*
Εὔϊος, ὁ, Bacchus.
Εὐιππος, ὁ ἡ ὸν, bonos ſeu præſtantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præſtans.
Εὐιχθὺς, ὁ ἡ ὺν, piſcoſus.
Εὐκαὴς, ὁ ἡ ὲν, facile ardens. Ex καίω.
Εὐκαθαίρετος, ὁ ἡ ὸν, qui facile everti poteſt. Ex καθαιρέω.
Εὐκάθεδρος, ὁ, remigio bene inſtructa, ſc. navis.
Εὐκάθεκτος, ὁ ἡ ὸν, qui facile contineri aut cohiberi poteſt, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ, & κατέχω.
Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciſcor; (2) vacat mihi; (3) opulentus ſum. Οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν, Marc. 6, 31.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab
Εὔκαιρος, ὁ ἡ ὸν, opportunus, tempeſtivus; (2) cui vacat, otioſus.
Εὐκαίρως, *Adv.* opportune, tempeſtive; (2) otioſe: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
Εὐκάμπτος, ὁ ἡ ὸν, facilem laborem habens.
Εὔκαμπτος, ὁ ἡ ὸν, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.
Εὐκαμπὴς, ὁ ἡ ὲς, idem & ex iiſd.
Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iiſd.
Εὐκάρδιος, ὁ ἡ ὸν, bonum cor habens, forti animo præditus; (2) ſtomacho gratus. Ex καρδία.
Εὐκαρδίως, *Adv.* forti & præſenti animo; (2) prompte, cupide.
Εὐκαρπέω, uberes fructus fero.
Εὐκαρπίζω, idem.
Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber-proventus; (2) fœcunditas, fertilitas. Ab
Εὔκαρπος, ὁ ἡ ὸν, fructuoſus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.
Εὐκατάγνωστος, ὁ ἡ ὸν, reprehenſibilis.
Εὐκαταγόρητος, ὁ ἡ ὸν, qui facile accuſari

fari poteſt, facile reprehenſibilis. Ex εὖ, & καλήγορέω, accuſo.
Εὐκαταχώνιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, expugnatu facilis, parum validus. A καταγανίζομαι.
Εὐκατακόμιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ, & κατακομίζω, deporto.
Εὐκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus.
Εὐκατάληπτος, ος, ὁ ἡ ὀ, comprehenſu facilis.
Εὐκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὀ, facilis reconciliatu, placabilis.
Εὐκαταμάχητος, ος, ὁ ἡ ὀ, expugnabilis. A καταμάχομαι.
Εὐκατανόητος, ος, ὁ ἡ ὀ, quem facile intelligere poſſimus. A καταγνόω.
Εὐκαταπραΰντος, ος, ὁ ἡ ὀ, placabilis. A καταπραΰνω.
Εὐκατάπρηστος, ος, ὁ ἡ ὀ, facilis combuſtu. A καταπίμπρημι.
Εὐκαπλώτατος, ος, ὁ ἡ ὀ, proclivis ad lapſum, caducus; (2) debilis.
Εὐκατασήμαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, obſignatu facilis. A κατασημαίνω.
Εὐκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὀ, conditu ſeu fabricatu facilis.
Εὐκατάσκηπτος, ον, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.
Εὐκατάστατος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene conſtitutus; (2) bene compoſitus; (3) ſedatus, placidus; (4) ſtabilis. Ex εὖ, & καθίστημι.
Εὐκατάστροπτος, ον, volubilis, mobilis.
Εὐκατάστροφος, ον, idem.
Εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.
Εὐκατατρόχαστος, ος, ὁ ἡ ὀ, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconſtans; (3) in quem (agrum v. c.) facile incurſio fieri poteſt; unde (4) contemtibilis. A τροχάζω.
Εὐκατάτροχος, ὁ ἡ ὀ, propenſus. A τρέχω.
Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab
Εὐκατάφορος, ος, ὁ ἡ ὀ, propenſus, pronus proclivis, Ex εὖ, & καταφέρω.
Εὐκαταφρόνητος, ὁ ἡ ὀ, contemptibilis, deſpicabilis, adſpernabilis. A καταφρονέω.
Εὐκατάψευστος, ον, in quo facile eſt mentiri.
Εὐκατεργάζομαι, bene ſubigo, mollio velut lanam, linum.
Εὐκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile confici aut effici poteſt; (2) qui facile ſubigitur, vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.
Εὐκάτοπτος, ος, ὁ ἡ ὀ, perſpicuus.
Εὐκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὀ, factu facilis. Ex εὖ, & κατορθόω.
Εὐκάτοχος, ὁ ἡ ὀ, qui facile coërceri poteſt.
Εὔκαυς, ον, idem quod ἔυκατος.
Εὐκαύλ, ον, idem.
Εὐκίαστος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile findi poteſt, A κιάζω.
Εὐκίατος, ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iiſd.
Εὐκίλαδος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene ſonans; (2) ſonorus.
Εὐκιντρος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene aculeatus.
Εὐκέρως, ος, ὁ ἡ ὀ, pulchra habens cornua. A κέρας.
Εὐκίρας, ὁ ἡ ὀ, bene miſtus; (2) bene diiutus & temperatus. A κεράννυμι.
Εὐκιρῶς, idem quod εὐκέρως.
Εὐκίφαλος, ος, ὁ ἡ ὀ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, ſ. conducens. A κεφαλή.
Εὐκλιτήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὐκλής.
Εὐκλία, ας, ἡ, quies, Heſ. Ab eod.
Εὐκλής, ος, ὁ ἡ ὀ, quietus, mitis. Ab ἔκηλος.
Εὐκλῶς, quiete.
Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, & κινέω, moveo.
Εὐκίνητος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile movetur, ſ. moveri poteſt, mobilis, agilis. Ex iiſd.
Εὐκινήτως, mobiliter, agiliter.
Εὔκιον, ον, ὁ ἡ ὀ, pulchras habens columnas.
Εὐκλεδής, ος, procerus, late ramosus.
Εὐκλαής, ος, ὁ ἡ ὀ, fractu facilis, fragilis. Ex κλάω.
Εὐκλεής, ές, ὁ ἡ ὀ, glorioſus. Ex κλέος.
Εὐκλεΐα, vel εὐκλείη, ας, ἡ, ſ. εὐκλεια, gloria, ſplendor nominis. Ab εὐκλεής.
Εὐκλεΐζω, f. ίσω, celebro. Ab εὐκλεής.
Εὐκλείξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro εὐκλεῖσαι.
Εὔκλειος, ίος, ὁ ἡ ὀ, glorioſus.
Εὐκλειῶς, Adv. glorioſe. Ab εὐκλεής.
Εὔκλειστος, ον, bene clauſus.
Εὐκληΐς, ΐδος, ἡ, bene clauſa. Ex εὖ, & κλείω.
Εὐκληρέω, proſpera fortuna utor. Ab εὔκληρος.
Εὔκλήρημα, ατος, τὸ, proſpera fortuna.
Εὐκληρία, ας, ἡ, bona ſors, proſpera fortuna.
Εὔκληρος, ος, ὁ ἡ ὀ, fortunatus. Ex κλῆρος.
Εὔκλωστος, ος, ὁ ἡ ὀ, nendo bene contortus. Ex εὖ, & κλώθω.
Εὐκναμπτος, ος, ὁ ἡ ὀ, flexibilis, qui flecti facile poteſt. Ex εὖ, & κνάμπτω.
Εὐκναπτος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene paratus a fullone. Ex κνάπτω.
Εὐκνημις, ίδος, ὁ ἡ ὀ, bene ocreatus vel armatus. Ex εὖ, & κνημίς.
Εὔκνημος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui bonis ſeu pulchris tibiis eſt. Ex κνήμη.
Εὐκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὀ, bonam alvum faciens. Ex κοιλία, alvus.
Εὐκοινόμητος, ος, communi multorum conſilio bene conſtitutus.
Εὐκοινώνητος, ος, ὁ ἡ ὀ, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.
Εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
Εὐκόλλητος, ος, ὁ ἡ ὀ, q. d. adglutinabilis, ſociabilis. Ex εὖ, & κολλάω, glutinare.
Εὐκολπος, ον, ſinuoſus, magnum ſinum habens.
Εὔκολος, ος, ὁ ἡ ὀ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo; (2) ſimplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, & κόλον, cibus.
Εὐκόλως, Adv. expedite, facile; εὐκολώτατα, facillime.
Εὐκόλυμβος, ος, ὁ ἡ ὀ, urinandi peritus.
Εὐκόμης, ου, bene comatus. Ex εὖ, & κόμη.
Εὐκομιδής, ίος, ὁ ἡ ὀ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ, & κομίζω, curo.
Εὐκομίζω, f. σω, bene recondo.
Εὐκομίσασθαι, a. 1. inf. med.
Εὐκόμιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui bene curatur. Ex εὖ, & κομίζω, curo.
Εὔκομος, ος, ὁ ἡ ὀ, id. quod εὐκόμης.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab
Εὔκοπος, ος, ὁ ἡ ὀ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
Εὐκόπως, Adv. facili labore & negotio.
Εὐκοπρώδης, ες, excrementi colorem & naturam habens, τὰ εὐκοπρώδεα, excrementa ſtercoracea.
Εὐκόρυθος, ὁ ἡ ὀ, pulchre galeatus. Ex κόρυς.
Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeſte me gero, officio fungor; (2) orno bene.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modeſtia.
Εὐκοσμίως, modeſte, decenter.
Εὔκοσμος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene ordinatus, concinnus.
Εὐκόσμως, Adv. concinne, recte.
Εὐκραὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, bene temperatus. Ex κεράννυμι.
Εὔκραιρος, ος, ὁ ἡ ὀ, pulchra cornua habens. A κραῖρα.
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.
Εὐκράτος, ος, ὁ ἡ ὀ, temperatus; (2) ſincerus; (3) qui media conſtat temperatione; (4) qui confundi commiſcerique poteſt. Ex iiſd.
Εὐκραῦς, firmiter. A κράτος.
Εὔκρεκτος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene ſtrepens, canorus, ſonorus. Ex κρέκω.
Εὐκρίμνος, ος, ὁ ἡ ὀ, ſcaturigne bona præditus. A κρήνη.
Εὐκριθος, ος, ὁ ἡ ὀ, bonum habens hordeum.
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, diluciditas, puritas. Ab
Εὐκρινὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) diſtinctus; (4) qui e morbo convaluit, omninoque robuſtus, elegans, velut de corpore. Ex εὖ, & κρίνω.
Εὐκρίνιπλος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene diſcernendus.
Εὐκρίνω, bene diſcerno, accuratum delectum habeo.
Εὐκρινῶς, Adverb. diſtincte, diſcrete.
Εὔκριτος, ον, perſpicuus, facile diſtinguendus, judicandus.
Εὐκρόκαλος, ος, ὁ ἡ ὀ, pulchram ſ. copioſam in ſittore arenam habens A κροκάλη.
Εὐκρόταλος, ον, ſuaviter ſtrepens, ſonorus. A κρόταλον.
Εὐκρότητος, ον, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. Ern.
Εὐκρυπτος, ον, facile latens.
Εὐκρυφὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, facile ſe occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ, & κρύπτω.
Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab εὔχομαι.
Εὐκλαίως, Adv. optabiliter.
Εὐκλέανος, ος, ὁ ἡ ὀ, dives, opulentus. A κλέανον.
Εὐκλημοσυνη, ης, divitiæ. Ab
Εὐκλήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, dives. A κλέομαι.
Εὐκλήϊος, ος, ὁ ἡ ὀ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκλήϊον, oratorium, ſacrarium, lararium. Ab εὔχομαι.
Εὐκλίζω, f. ίσω, bene ædifico.
Εὐκλικὸς, ὴ, όν, optativus. Ab εὔχομαι.
Εὐκλικῶς, Adverb. optative. Ab εὐκλικὸς.
Εὐκλιμβάν, perf. part paſſ. Poët. pro εὐκλισμένον, ab εὐκλίζω.
Εὐκλὶς, ος, ὁ ἡ ὀ, eleganter conditus.
Εὔκλιτος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene ſtructus.
Εὐκλὸς, ὴ, όν, item εὐκλὴς, ὁ ἡ ὀ, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.
Εὐκλῶς, Adv. optabiliter.
Εὐκυδέω, ῶ, f. ήσω, felici ſucceſſu ludo teſſeris. A κύβος.
Εὐκυκλος, ος, ὁ ἡ ὀ, rotundus; (2) cum Epith. currus, volubilis, εὔτροχος; (3) qui fit in orbem.
Εὐκύκλως, rotunde.
Εὐκυκλοτος, ον, rotundatus.
Εὐκύλιξ, ὁ ἡ ὀ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
Εὐκύλιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, volubilis. A κυλίω.
Εὐκύμαντος, ον, fluctuoſus.
Εὔκωπος, ον, remigio bene inſtructus, agilis, de navi.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio; (2) ſollicitudo, anxietas.
Εὐλαβέομαι, vereor, caveo religioſe; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religioſe; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Εὐλαβεισθω τὸν ἀπὸ τίνος λύμην. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπαθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα εὐλαβῆ τας ἐν τοῖς πότοις ζωμοίας, Iſocr. Ab
Εὐλαβὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, qui bene res capeſſit, ſeu adgreditur, circumſpectus, cautus; (2) timidus; (3) religioſus; (4) verecundus. Ex εὖ, & λαμβάνω, capio.
Εὐλαβητέον, Adv. poſit. cavendum eſt.
Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέομαι.
Εὐλαβίης, gen. ſ. Ion. pro εὐλαβίας.
Εὐλαβοῦ, 2. ſ. imperat. præſ. med. pro εὐλαβέου, ab εὐλαβέομαι.
Εὐλαβῶς, Adv. timide, caute; (2) religioſe.
Εὐλαγὴς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὼς, Ion. lepus.
Εὐλάζω, putreſco, vermes produco, Heſ. Ab εὐλαί.
Εὐλάζω. f. εὐλάξω, aro, Lac. ap. Thuc.
ΕΥΛΑΙ, ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine naſcuntur.
Εὐλαίξ, γος, ὁ ἡ ὀ, ἡ τὸ, e bonis pulchriſque lapidibus ſtructus. Ex λαίξ.
ΕΥΛΑΚΑ, ας, ἡ, Vox Lacon. vomer; (2) bidens, ligo.
Εὐλαλος, ος, ὁ ἡ ὀ, bene loquens, facundus, diſertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.
Εὐλαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, ſplendens, fulgidus. A λάμπω.
Εὔλαμπρος, ον, ſplendidus.
Εὐλαχανος, ον, oleribus abundans, ſ. fertilis.
Εὐλειαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile levigatur

aut complanatus ; (2) qui facile conteritur. Ex λειαίνω.

Εὐλειμ(ων), ων, ὁ ἡ ὀ, bona prata habens. Ex λειμών.

Εὐλειμ(ων), ων, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisdem.

Εὐλεκτος, ον, pulcher, &c.

Εὐλεξις, εας, ὁ ἡ ὀ, bonas dictiones habens.

Εὐλεπιστος, ε, ὁ ἡ ὀ, desquamatu facilis ; (2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λεπίζω.

Εὐλευκ(ων), ὁ ἡ ὀ, valde albus.

Εὐλεχὴς, ὲς, idem quod ἔυλέκτρ(ων) ; (2) felix de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.

Εὐληθάργ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.

Εὐλικλος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.

Εὐλιματέω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα.

Εὐλιπτ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile capi potest. Ex ἐὺ, & λαμβάνω.

Εὐλίπτως, *Adv.* ita ut facile & cito capi possit.

ΕΥΛΗΡΑ, ας, τὰ, lora, habenæ.

Εὐλιβανος, ον, thure abundans, thurifer.

Εὐλιθος, ε, ὁ ἡ ὀ, pulchros habens lapides.

Εὐλίμβυλος, ὁ ἡ ὀ, bene instructus portu, *Epith.* portus ipsius, commodus. A λιμιλύ.

Εὐλιπὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀ, præpinguis. A λίπος.

Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo, prædico ; (2) bene precor ominor ; (3) benigne polliceor, *per Ebr. vulgo* benedico. Ἐάν τις αὐτὰς εὐλογῇ, Arist. Ach. 376. Ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθὰ, ἕτερά τε πολεῖσα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, id. Conc. 454. A λόγος.

Εὐλογηθήσον(ται), 3. pl. f. 1. ind. pass.

Εὐλόγημαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro εὐλελόγημαι.

Εὐλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejusd.

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, cui benigne promissum est ; (2) laudatus, *vulgo* benedictus.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo ; (2) laus, prædicatio ; (3) fausta omnia, felicitatis promissio, *vulgo* benedictio ; (4) beneficium, munus, eleemosyna ; (5) sacra Cœna.

Εὐλογιεύω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor ; (2) æquo animo fero.

Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio bene subducta ; (2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab

Εὐλόγιστος, ὁ ἡ ὀ, quem facile reputare & perpendere licet ; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus ; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίστως, prudenter, sapienter, recte.

Εὔλογος, ε, ὁ ἡ ὀ, rationabilis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus ; (2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλόγως, recte, apte, opportune, vere.

Εὐλογοφανεία, ἡ, probabilitas causæ, prætextus.

Εὐλογοφανὴς, ὲς, speciosus, verosimilis.

Εὐλογχέω, felix sum, *Hesych.* Ab

Εὔλογχος, fortunatus. Ab λογχή.

Εὐλουσία, ας, ἡ, mundities, qua quis bene elotus est ; (2) purgatio. Ex ἐὺ, & λούω.

Εὐλόφος, ε, ὁ ἡ ὀ, fortem cervicem habens ; (2) strenuus ; (3) morigerus ; (4) bene cristatus, pulchram cristam habens.

Εὐλόφως, *Adv.* generose, fortiter.

Εὔλοχος, ε, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.

Εὐλύγιστος, ε, ὁ ἡ ὀ, flexilis, qui facile flecti potest. Ex ἐὺ, & λυγίζω.

Εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλυρὴς, ε, ὁ, bonam lyram habens ; (2) bene lyra canens ; (3) canorus. Ex ἐὺ, & λύρα.

Εὔλυρος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisdem.

Εὔλυτος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile solvi potest ; (2) paratus discedere, expeditus. A λύω.

Εὐλυτως, expedite, facile.

Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi Ab

Εὐμαθὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, docilis, ingeniosus ; (2) facilis intellectu. Ex ἐὺ, & μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμαθέια.

Εὐμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facile addiscat, facile discendo.

Εὐμάλακτος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile emollitur, facile emollescens. Ex ἐὺ, & μαλάσσω.

Εὔμαλον, acc. f. *Dor.* pro εὔμηλον.

Εὐμαρα, ᾶ, pellis, corium, Sch. Theoc.

Εὐμάραντος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνω.

Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas ; (2) tranquillitas animi ; (3) latrina, ap. *Ionas*.

Εὐμαρὴς, ὁ ἡ ὀ, facilis, commodus. A μάρη.

Εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

Εὐμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum incessum facit ; sive ab εὐμάρα, quia e corio erant, *Ern.*

Εὐμαρῶς, *Adverb.* facile, nullo negotio.

Εὐμεγέθης, ες(ων), ὁ ἡ ὀ valde magnus, ingens ; (2) procerus. Ex μέγεθος.

Εὐμεθοδικῶς, methodice ; (2) compendiose.

Εὐμέθοδος, ε, ὁ ἡ ὀ, in quo methodus & ratio est ; (2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, *Adv.* idem. Ab εὐμέθοδος.

Εὐμειδὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, hilaris, lætus. Ex ἐὺ, & μειδιάω.

Εὐμείλικτος, ὁ ἡ ὀ, qui facile mulceri, leniri, vel placari potest. A μειλίσσω.

Εὐμείλιχος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

Εὐμελὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, apte modulatus, canorus. A μέλος, *modulatio*.

Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμελίας, ε, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino peritus. A μελία, *fraxinus*.

Εὐμελίλω, acc. f. *Ion.* pro εὐμελίαν.

Εὐμελιτίω, apes meæ bene mellificant ; (2) bene mellifico. A μέλιττα.

Εὐμελῶς, perite, accurate, egregie.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene adfectus, clementia, placabilitas. Ab ἐὐμενὴς.

Εὐμενεσ-έρως, *Adv.* benignius, Ab eod.

Εὐμενέτειρα, ἡ, benevola, patrona. Ab

Εὐμενέτης, ε, ὁ, benevolus, amicus. Ab

Εὐμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab

Εὐμενὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphrasin ab εὐμενὴς.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo.

Εὐμενῶς, benevole, benigne.

Εὐμερὴς, ε, ὁ ἡ ὀ, dividuus.

Εὐμετάβλητ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, mutabilis. A μεταβάλλω.

Εὐμεταβολ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Εὐμεταβλήτως, inconstanter.

Εὐμετάδοτ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, facilis ad impertiendum. Ex ἐὺ, & μεταδίδωμι.

Εὐμεταδότως, benigne, liberaliter.

Εὐμετάθετ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, mutabilis. A μετατίθημι.

Εὐμετακίνητ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile transmoveri & mutari potest. A μετακινέω.

Εὐμετακόμιστ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, transportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Εὐμετάπειστ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, cui facile aliud persuadetur ; (2) qui facile dissuaderi potest. Ex ἐὺ, & μεταπείθω.

Εὐμεταποίητ(ων), ον, mutabilis.

Εὐμετάπτατ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.

Εὐμετάστατ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, instabilis, inconstans. A μεθίσταμαι.

Εὐμετατρεπτ(ων), ον, idem.

Εὐμεταφορ(ων), ον, mutabilis.

Εὐμεταχειρισία, ἡ, mobilitas, placabilitas.

Εὐμεταχείριστ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis ; (2) qui facile capi potest. A μεταχειρίζω.

Εὐμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut facile tractari queat, placabiliter.

Εὐμέτρι(ων), ία, ον, idem quod

Εὔμετρ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, modum servans, moderatus. A μέτρον.

Εὐμήκης, ὁ ἡ ὀ, bene longus. A μῆκ(ων).

Εὐμηλ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, ovibus abundans ; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

Εὐμηρ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, qui bona seu firma femora habet.

Εὐμήρυτα, ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex ἐὺ, & μηρύομαι, *filum diduco*.

Εὔμητις, ιδ(ων), ὁ, ἡ, prudens. A μῆτις.

Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, solertia. Ab

Εὐμήχαν(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, ad machinandum promptus, industrius, ingeniosus. Ex ἐὺ, & μηχάνη.

Εὐμηχάνως, *Adv.* ingeniose, artificiose.

Εὐμικτ(ων), ον, facilis, bonus sodalis.

Εὐμίμητ(ων), ὁ ἡ ὀ, imitabilis. A μιμέομαι.

Εὐμίσητ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, invidiosus, invitus. A μισέω.

Εὔμιτ(ων), ον, bono stamine factus.

Εὐμιτρ(ων), ὁ ἡ ὀ, bene cinctus. A μίτρα.

Εὐμνημονεσ-έρως, ad retinendum aptius.

Εὐμνημόνευτ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

Εὔμνηστ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis obversatur. A μνάομαι.

Εὐμοιρέω, ῶ, bona sorte utor.

Εὐμοιρία, ἡ, bona fors, felicitas.

Εὐμοιρ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, bona sorte utens, felix. A μοῖρα.

Εὐμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc.

Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus ; (2) suavitas vocis. A μολπή.

Εὐμολπ(ων), ὁ ἡ ὀ, bene canens.

Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

Εὐμορφ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, formosus, speciosus. A μορφή.

Εὐμορφολογεῖν, facete, lepide loqui.

Εὐμουσία, ας, ἡ, musica elegantia, musicus lepos & doctrinæ lepos & gratia. Ex ἐὺ, & Μοῦσα, *Musa*.

Εὔμουσ(ων), ον, suaviter canens ; (2) venustus, argutus ; (3) eruditus.

Εὐμούσως, *Adv.* eleganter, erudite. Ex iisd.

Εὐμοχθ(ων), ε, ὁ, labore honesto ortus, vel cum l. h. conjunctus, *Hesych.*

Εὐμυχ(ων), ον, mugiens. A μυκάομαι.

Εὐνάζομαι, dormio, cubo. Ab ἐυνή.

Εὐνάζω, f. άσω, sopio ; (2) in cubili colloco, cubile statuo ; (3) *de mari* placare, tranquillum reddere, ponere, sternere ; (4) dormio, quiesco ; (5) concumbo. Τὸν τιτράπιλου ὑδρον εὐνάσας Φρόνις, Lyc. 1313. Γάμοις Ἰάσων βασιλικαῖς εὐνάζεῖ, Eur. Med. 18. Καὶ τῷδ᾽ μὴ ἡμῖν ἐυνάσῃ δαίμων δόρυ, Lyc. 567. Ab εὐνή.

Εὐναία, ης, ἡ, *Ion.* pro εὐνή.

Εὐναιόμβρ(ων), part. pr. ind. pass. v. εὐναίω.

Εὐναῖον, ε, τὸ, stratum lecti, stragulum.

Εὐναῖ(ων), αία, αῖον qui procumbere amat, Εὐναίω, bene vel commode habito.

Εὐνάσιμ(ων), ε, ὁ ἡ ὀ, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde

Εὐνασ-ὴρ, ῆρ(ων), ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνασ-ήριον, ε, τὸ, cubiculum, dormitorium ; (2) cubicularis lectus.

Εὐνασ-ὴς, ῆ, ὁ, cubicularius.

Εὐνάσ-ωρ, ορ(ων), ὁ, idem quod εὐνασ-ὴρ.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix ; (2) conjux, marita. Ab

Εὐνατὴρ, ῆρ(ων), ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνατήριον, ε, ὁ, cubile ; (2) dormitorium.

Εὐναταρ, ὁ, v. ἐυνασ-ωρ.

Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, sopio ; (2) concumbo. Τῆς ὃ εὐνησε γόον, Odyss. 4, 758. Θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab εὐνή.

Εὐνέτης, ε, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνέτις, ιδ(ων), ἡ, concubina ; (2) uxor. Ab

ΕΥΝΗ, ῆς, ἡ, cubile ; (2) lustrum ; (3) concubitus ; (4) tentorium ; (5) sepulchrum ; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur ; (7) ancora ; (1) vestis, stragula lecti.

Εὐνηθεῖσα, pari. a. 1. iad. pass. f. g. verbi εὐνάω.

Εὐνῆθεν,

Ἐυνῆθεν, *Adv.* e lecto. Ab eod.
Ευνημα, τό, concubitus.
Ἐυνήσια, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.
Ἐυνήτηρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητηρ χιτὼν, veſtis cubicularis, nocturna.
Ευνητός, f. ἐύνητος, ὁ ἡ ὀ, bene textus. A νέω.
Ἔυνητωρ, v. εὐνάτωρ.
Ἐυνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.
Ἔυνια, ων, τὰ, ſtragula, ſtrata. Ab eod.
Ἐυνις, ιδος, ἡ, uxor. Ab eod.
Ἐυνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab εἷς, *unus*.
Ἐυνοέω, ῶ, fut. ήσω, benevolus ſum, bene adfectus ſum. Ἴδοι εὐνοᾶν τῷ ἀντιδίκῳ ζε, Matt. 5, 25. Ab ἔυνος.
Ἐυνόητος, ε, ὁ ἡ ὀ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.
Ἐυνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.
Ἔυνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.
Ἐυνοϊκὸς, ἡ, ὀν, benevolus. Ab eod.
Ἐυνοϊκως, *Adv.* benevole; εὐνοϊκώτερως, magis benevole. Ab εὐνοϊκὸς.
Ἐυνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus inſtituo. Hinc εὐνομέομαι, κμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλ εὐνομήσεσθ, Plat. Ab εὔνομος.
Ἐυνομία, ας, ἡ, bona legum conſtitutio, bonæ leges; (2) ſtatus ſub bonis legibus; (3) æquitas, Eunomia. Ab eod.
Ἐυνομίων, acc. ſ. *Ion.* pro εὐνομίαν.
Ἔυνομος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui bonis legibus utitur; (2) paſcuus, pabuloſus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *paſco*.
Ἔυνοος, *contr.* εὔνους, ε, ὁ ἡ ὀ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentia. Comp. εὐνούστερος, Sup. εὐνούσταλος.
Ἔυνουν, acc. ſing. *contr.* pro ἔυνοον.
Ἔυνοσος, ε, ὁ ἡ ὀ, numen molendinis appoſitum, quod farinæ menſuram inſpicere, eique præeſſe credebatur.
Ἐυνουχίας, ε, ὁ, ſpado. Ab εὐνοῦχος.
Ἐυνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caſtro, eviro. Matt. 19, 12. Ab eod.
Ἐυνούχιον, ε, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adverſum. Ab eod.
Ευνουχιστὴς, οῦ, ὁ, caſtrator. A præc.
Ἐυνουχοειδὴς, ὲς, Eunuchi ſimilis.
Ἐυνοῦχος, ε, ο, eunuchus, ſpado; (2) continentiam ſervans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde ἐυνουχοι, proceres. Ex εὐνὴ, & ἔχω, *curo*.
Ἐυνουχώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.
Ἐυνόως, *Adv.* benevole. Ab ἔυνος.
Ἔυνως, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐὄντα, acc. ſing. part. præſ. *Dor.* pro ὄντα, f. ὄντα, ab εἰμί.
Ἐυνωμος, ον, qui facile movetur, vibratur. A νωμάω.
Ἔυνωτος, ε, ὁ ἡ ὀ, bonum habens dorſum; (2) bonos & latos humeros habens.
Ἐυξάιο, 2. ſ. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.
Ἐυξαμβίῳ, dat. ſing. part. aor. 1. med.
Ἔυξεινος, ε, ὁ ἡ ὀ, hoſpitalis. Hinc Ἔυξεινος, ſc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος.
Ἐυξείνως, *Adv.* hoſpitaliter, amice.
Ἔυξενος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem quod εὔξεινος.
Ἐυξίνας, idem quod εὐξείνας.
Ἐυξεστος, ὁ ἡ ὀ, bene raſus, politus. A ξέω.
Ἔυξη, 2. ſ. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.
Ἐυξήνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. αὐξάνω.
Ἐυξηραντος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile deſiccatur, exſiccatu facilis. A ξηραίνω.
Ἔυξοος, ε, ὁ ἡ ὀ, bene raſus ſeu politus; (2) qui raſura ſeu ſculptura facile poliri poteſt. A ξέω.
Ἐυξυλὶς, έος, ὁ ἡ ὀ, qui eſt probæ materiæ. A ξύλον.
Ἔυξυλος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iiſd.
Ἐυξύμβολος, vide εὐσύμβολος, & ſic etiam cætera in quibus τὸ ξὺν, *A.* pro ζύν.
Ἐυξυνητος, ον, perſpicuus, clarus.
Ἔυξυστος, ε, ὁ ἡ ὀ, raſilis. A ξύω, *rado*.

Ἔυσκος, ὁ ἡ ὀ, molis amplæ & compactæ, corpulentus, mediocriter intumeſcens; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
Ἐυοδέω, ῶ, f. ήσω, & εὐοδέομαι, ῶμαι, proſpere procedior, proſperum iter præbeo, *in med.* proſpero itinere, ſ. omnino, proſpero ſucceſſu utor. Ἡ μὲν δὴ εὐοδῇ φέρεῖ καλὰ, ſcil. ἅρμα, Dem. Ab εὔοδος.
Ἐυοδιάζω, idem.
Ἐυοδὶς, idem quod εὔοδος.
Ἐυοδία, ας, ἡ, proſperum iter. Ab eod.
Ἐυοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab ὀδμὴ.
Ἔυοδμος, ε, ὁ ἡ ὀ, boni odoris, fragrans.
Ἔυοδος, ε, ὁ ἡ ὀ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui proſpero ſucceſſu utitur.
Ἐυοδόω, idem quod εὐοδέω, in act. & med.
Ἐυόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.
Ἐυόδωσιν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐυοδως, *Adv.* facili via, expedite; (2) proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab eod.
ΕΤΟΙ, Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Ἐύοις, Bacchi cognomen.
Ἐυοικονόμητος, ε, ὰ ἡ ὀ, diſpenſatu facilis; (2) digeſtu facilis. Ex ἐὖ, & οἰκονομέω.
Ἐυοικονομικὸς, ὁ, œconomiæ peritus.
Ἔυοικος, ε, ὁ ἡ ὀ, bonam domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum.
Ἐυοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde
Ἐυοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copia & bonitate inſignis.
Ἐυοίνιστος, ον, vino bono factus, ut libatio.
Ἔυοινος, ε, ὁ ἡ ὀ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
Ἐυοιώνιστος, ε, ὁ ἡ ὀ, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι.
Ἔυολβος, ον, felix, dives.
Ἐυολισθος, ε, ὁ ἡ ὀ, valde lubricus, labilis.
Ἔυομβρος, ε, ὁ ἡ ὀ, imbribus abundans.
Ἐυομφος, part. præſ. ind. paſſ. v. εὔω.
Ἐυόμιλος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui bene & dextre novit cum aliis converſari, affabilis.
Ἐυμολόγητον, clarum & conceſſu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Ἐυόνειρος, qui bona ſomnia videt, vel efficit.
Ἐυοπλία, ἡ, armorum bonitas.
Ἔυοπλος, ὴ, ὁ ἡ ὀ, bene armatus, felix in armis.
Ἔυοπτος, ε, ὁ ἡ ὀ, conſpicuus, adſpectabilis. Ex ἐὖ, & ὄπομαι.
Ἐυόραλος, ὁ ἡ ὀ, qui facile cerni poteſt. A ὁράω.
Ἔυορμησία, ας, ἡ, promptitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. Ab εὔορμος.
Ἐυόργητος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile ſeu levi de cauſſa iraſcitur; (2) qui moderate iraſcitur; (3) bene moratus. Ab eod.
Ἐυοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat; (2) ſtudioſe, alacriter; (3) moderate, decore.
Ἔυορμος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem quod εὐοργήτος. (2. ϗ.) Ab ὀργή.
Ἐυορεκτος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui bene appetit cibos; (2) qui ſtomacho appetitum cibi conciliat. Ex ἐὖ, & ὀρέγομαι.
Ἐυόριστος, ὁ ἡ ὀ, qui ſuis finibus facile continetur; (2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ab ὁρίζω.
Ἐυορκίω, religioſe juro, liquido juro. Ὑμεῖς' ὃ χρὴ νόμον εὐσεβοῦντές ϗ εὐορκοῦντες κρίνετε, Xen. Ab εὔορκος.
Ἐυορκησία, ας, ἡ, ſanctum jusjurandum.
Ἐυόρκια, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab
Ἔυορκος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui jusjurandum religioſe colit; (2) τὸ εὔορκον quod jurijurando conſentaneum eſt.
Ἐυόρκως, *Adv.* religioſe jusjurandum ſervando; (2) interpoſito ſacramento.
Ἐυόρκωμα, τὸ, v. εὐορκησία.
Ἐυόρκωλος, v. εὔορκος.
Ἐυόρμητος, ον, unde facile impetus fieri poteſt. Ab ὁρμάομαι.

Ἔυορμος, ε, ὁ ἡ ὀ, commodam & tutam navium ſtationem habens.
Ἐυορνιθία, ἡ, bonum augurium. Ab
Ἔυορνις, ιθος, ὁ ἡ ὀ, qui bonis auſpiciis fit.
Ἔυοσμος, ε, ὁ ἡ ὀ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, *odor*.
Ἐυοσφραντικὸς, ὴ, όν, idem quod
Ἔυοσφρητος, ε, ὁ ἡ ὀ, olfactu pollens, ſagax. Ab ὀσφραίνομαι.
Ευόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui pulchris & venuſtis oculis eſt; (2) qui alienis oculis gratus eſt; (3) honeſtus, bellus.
Ἐυόφθαλμως, *Adv.* cum quadam oculorum venuſtate; (2) decore, decenter.
Ἔυοφρυς, υος, ὁ ἡ ὀ, pulchra habens ſupercilia.
Ἐυοχέομαι, οῦμαι, εὐοχεῖσθ, recte habenis regitur. Ab ὀχέα.
Ἔυοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab
Ἔυοχθος, ε, ὁ ἡ ὀ, lætus.
Ἔυοχος, ον, firme ſetinens. Ab ἔχω.
Ἐυοψέω, pulcher, jucundus adſpectu ſum.
Ἐυοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adſpectus, venuſtas; (2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ab ὄψις, vel ὀψον.
Ἔυοψος, ε, ὁ ἡ ὀ, opſoniis abundans.
Ἐυπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, bene compactus. A πήγνυμι.
Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici poteſt, corporis conſtitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ, habitus bonus corporis vel animi qui facile ſuſtinet incommoda, robur corporis vel animi.
Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, ſeu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona ſum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab
Εὐπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, qui facile patitur, ſeu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex ἐὖ, & πάθος, *adfectus*.
Εὐπαθητος, ε, ὁ ἡ ὀ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valde expoſitus. Ab εὐπαθεῖν.
Εὐπαθὴν, beneficiarius, Partic.
Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum; (2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt recte inſtituto. Ex ἐὖ, & παιδεύω.
Εὐπαιδευτος, ε, ὁ ἡ ὀ, recte inſtitutus, valde eruditus, doctiſſimus. Ex iiſd.
Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adferunt boni liberi. Ab
Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ ὀ, bonos habens liberos; (2) bona proles.
Εὔπακλον, acc. ſ. *Dor.* pro εὔπηκλον.
Εὐπάλαμος, ε, ὁ ἡ ὀ, manu perita ſtructus, artificioſus, bene conſtructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.
Εὐπαλὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.
Εὐπαλὰς, *Ion.* εὐπαλέας, ſine magno certamine.
Εὐπάραον, acc. ſ. *Poët.* & *Dor.* pro εὐπάρειον.
Εὐπαρέγαγος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile decipitur; (2) cui facile perſuadetur; (3) qui facile regitur, ſ. tractatur.
Εὐπαράδεκτος, ε, ὁ ἡ ὀ, valde acceptus, probatus, gratus.
Εὐπαραδεξος, ον, idem quod ſimplex.
Εὐπαραδοχος, ον, aptus, ſ. facilis ad recipiendum.
Εὐπαραίτητος, ε, ὁ ἡ ὀ, facile exorabilis, placabilis, non durus deprecantibus.
Εὐπαράκλητος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facilis catur, qui facile allicitur, placabilis, propenſus ad recipiendum.
Εὐπαρακολούθητος, ε, ὁ ἡ ὀ, [illegible] lectu; (2) perſpicax. A παρακολουθέω.
Εὐπαρακολούθητως, *Adv.* perſpicue.
Εὐπαρακόμιστος, ε, ὁ ἡ ὀ, [illegible] portatu facilis. A παρακομίζω.
Εὐπαραλόγιστος, ον, qui [illegible]
Εὐπαραμύθητος, ε, ὁ ἡ ὀ, [illegible] flecti poteſt, facile ex[illegible] μυθέομαι.

Εὐπάρᾳος, ον, pulcher, *Dor.* ap Pind. pro εὐπάρηος, f. εὐπάρειος.

Εὐπαράκλητος, ος, ὁ ἡ ἤ, pravi docilis; cui facile malum ſuadetur. A παρακλέω.

Εὐπαράπλους, ουν, qui ſine periculo præternavigatur.

Εὐπαράτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile decipitur. A παρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam & act. dicitur.* A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A παράφορος.

Εὐπάρεδρος, ος, ὁ ἡ ἤ, conſtanter aſſidens; aſſiduus in aliquo negotio.

Εὐπαρδρως, aſſidue, conſtanter.

Εὐπάρειος, ος, ὁ ἡ ἤ, pulchras genas habens. A παρειά.

Εὐπάρθενος, ος, ὁ ἡ ἤ, felix virgo.

Εὐπαρήγορος, ος, ὁ ἡ ἤ, facile conſolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem ſe conſolationibus præbendo.

Εὐπαρόρμητος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile commovetur. A παροριμάω.

Εὐπάροχος, ος, ὁ ἡ ἤ, facilem ſe præbens. Ex εὖ, & παρέχω.

Εὐπάρυφος, ος, ὁ ἡ ἤ, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veſte utens. Ex παρυφή.

Εὐπάχω, beneficio adficior; unde εὐπαθών.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa; quaſi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile calcari poteſt. Ex εὖ, & πατέω, *calco.*

ΕΥ'ΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25, §. 29, c. 6. *Angl.* Agrimony.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπαλρίδας, patricius. Ex εὖ, & πατήρ.

Εὐπατρις, ιδος, ὁ ἡ ἤ, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.

Εὐπαχής, ὲς, carnoſus, compactus. A παχύς.

Εὐπεδιάς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπέδιλος, ος, ὁ ἡ ἤ, pulchris indutus calceis, ſeu talaribus. A πέδιλον.

Εὐπέζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra ſc. femina.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obſequium, obedientia.

Εὐπειθέω, obtempero, obſequor. Ab

Εὐπειθής, ὲς, ὁ ἡ ἤ, qui facile paret, ſeu obſequitur, credulus. Ex εὖ, & πείθω.

Εὐπειθῶς, *Adv.* obſequenter, obſequioſe.

Εὐπείστος, ος, ὁ ἡ ἤ, cui facile aliquid perſuaderi poteſt; (2) morigerus. Ab eod.

Εὐπείστως, *Adv.* ita ut facile perſuaderi cuiquam poſſit.

Εὔπεκλος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene pexus.

Εὐπελέκητος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſecari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.

Εὐπένθοος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui nobilem ſocerum habet.

Εὔπεπλος, ος, ὁ ἡ ἤ, pulchrum habens peplum.

Εὔπεπλος, ος, ὁ ἡ ἤ, concoctu facilis. A πέπλω.

Εὐπεριάγωγος, ος, ὁ ἡ ἤ, facilis circumactu, verſatilis. A περιάγω.

Εὐπερισκαίρετος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile detrahitur. Ex εὖ, & περικαιρέω.

Εὐπερίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, conſpicuus.

Εὐπερίγραφος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene circumſcriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, deſcribi poteſt. A περιγράφω.

Εὐπερίθραυστος, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπερικάλυπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile celari poteſt. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ὁ ἡ ἤ, ap. *Polyb.* qui facile aliorum importunitatem fert, v, c. in adeundo.

Εὐπερίοπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, valde adſpectabilis; (2) qui facile deſpici poteſt, contemptibilis. Ex εὖ, & περιόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile terminari ſeu circumſcribi poteſt. A περιορίζω.

Εὐπερίπλους, ους, ὁ ἡ ἤ, bene ambulare ſeu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & περιπατέω.

Εὐπερισπαστος, ον, qui facile flecti, circumagi poteſt. A περισπάω.

Εὐπερίστατος, ος, ὁ ἡ ἤ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumſiſtunt. A περίστασις.

Εὐπερίστροφος, verſatilis, verſutus. Ex εὖ, & περιστρέφω.

Εὐπερίτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, circumactu facilis, ſubverti facilis. A περιτρέπω.

Εὐπερίφορος, ος, ὁ ἡ ἤ, manifeſtus, deprehenſu facilis. A περιφοράω.

Εὐπερίχυτος, ὁ ἡ ἤ, qui facile circumfunditur, undique circumfuſus. A περιχύω.

Εὐπέταλος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον.

Εὐπέτασος, ος, ὁ ἡ ἤ, expanſu ſeu explicatu facilis. A πετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

Εὐπετείης, gen. ſ. *Ion.* pro εὐπετείας.

Εὐπετής, ὁ ἡ ἤ, facilis. A πίπτω.

Εὐπετῶς, facile, ſine moleſtia, expedite.

Εὐπέτρος, ον, e ſaxo duro factus.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ, & πέπλω, *coquo.*

Εὐπηγής, ές, ὁ ἡ ἤ, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

Εὐπηλής, ος, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ἡ ἤ, pulchra ornatus galea.

Εὔπλως, ὁ ἡ ἤ, pulchre textus. A πλύω.

Εὔπηχυς, υς, ὁ ἡ ἤ, pulchra brachia habens. pulchra, de femina.

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ ἡ ἤ, pulchros fontes habens, irriguus.

Εὐπιθὴς, ὲς, certus quo freti eſſe poſſumus. A πείθω.

Εὐπίλητος, ον, denſus, denſe textus.

Εὐπινὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, ſqualidus, ſordidus. A πίνος.

Εὔπιστος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.

Εὐπίστως, fideliter.

Εὐπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, qui feliciter errat & vagatur.

Εὔπλαστος, ὁ ἡ ἤ, qui facile fingi poteſt, qui facile formam induit. A πλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte.

Εὐπλατὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, valde latus, perampluſ. A πλατύς.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκέες, *Poët.* A πλέκω.

Εὔπλεκτος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, ſeu contextus.

Εὔπλευρος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui bonis firmiſque lateribus eſt, lateribus valens, ſeu decorus. A πλευρά.

Εὔπλικτος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui facile pulſatur. A πλήσσω.

Εὐπλήρατος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πληρόω.

Εὐπλοέω, bene navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοΐη, felix & bona navigatio. A πλέω.

Εὐπλοκαμὶς, ιδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ους, ὁ ἡ ἤ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ος, ὁ ἡ ἤ, divitiis auctus, prædives.

Εὔπλυντος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene lotus; (2) mundus. A πλυνός.

Εὐπνοΐα, ας, ἡ, commoda ſpiratio, ſpiritus facilitas, facilis flatus. Ab

Εὔπνους, ος, ὁ ἡ ἤ, bene ſpirans, cujus ſpiracula aperta ſunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem ſpirans. A πνέω.

Εὔπνους, *contr.* εὔπνους, ους, ὁ ἡ ἤ, bene ſpirans; (2) perflabilis. Ex iiſd.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιειν τ' εὐποιοῦντα, Xen.

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus.

Εὐποιητικὸς, ὴ, όν, propenſus ad benefaciendum.

Εὐποίητος, ος, ὁ ἡ ἤ, bene factus, elegans.

Εὐποΐα, ας, ἡ beneficentia, beneficium.

Εὔποιος, ος, ὁ ἡ ἤ, beneficus. Ab eod.

Εὐποικιλος, ον, diverſicolor.

Εὔποκος, ος, ὁ ἡ ἤ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ος, ὁ ἡ ἤ, oppugnabilis, qui debellari facile poteſt, cum quo bellum gerere facile eſt. A πολεμεῖν.

Εὐπόλεμος, ος, ὁ ἡ ἤ, habilis ad bellum, bellicoſus, ſtrenuus & fortis in bello.

Εὐπολέμως, apte ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.

Εὐπολίτευτος, ον, bene conſtitutus, de civitate.

Εὐπολιόρκητος, ος, ὁ ἡ ἤ, obſeſſu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολύβουλος, ον, conſiliis abundans, prudentiſſimus.

Εὔπομπος, ὁ, bonus dux. A πομπός.

Εὐπόριτος, ος, ὁ ἡ ἤ, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde poſſum, eſt mihi facultas. Εὐπορεῖν χρημάτων, τ' τροιεῖν, Ariſtot. εἰπεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. A πόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde ſuppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

Εὐπόριστος, ος, ὁ καὶ ἡ, parabilis, adquiſitu & paratu facilis, qui facile ſuppeditatur. Ex πορίζω.

Εὔπορος, ος, ὁ καὶ ἡ, expeditus; (2) copioſus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *Adv.* facile, copioſe.

Εὐπορώτερον, facilius, *Adv.*

Εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔποτμος, ος, ὁ καὶ ἡ, felix, fortunatus.

Εὐποτμως, *Adv.* fortunate, feliciter.

Εὔποτος, ος, ὁ καὶ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum eſt. Ex εὖ, & ποτός.

Εὔπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix ſum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera ſtrenue navata.

Εὐπραγὴς, ος, ὁ καὶ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & πράσσω. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) ſors proſpera, res ſecundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

Εὐπραξὶς, ἡ, idem.

Εὔπρακτος, ὁ καὶ ἡ, factu facilis.

Εὐπράσσω vel εὐπράττω, f. ξω, felix ſum in rebus gerendis, ſecundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc.

Εὔπρεμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens ſtipitem. A πρέμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπέσσαις, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro εὐπρεπέσι, ab

Εὐπρεπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, decorus, decens, ſpecioſus, τὸ εὐπρεπὲς, *impr.* de prætextu ſpecioſo dicitur. A πρέπω.

Εὔπρεπτος, ον, idem, ap. *Æſch.*

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, ſpecioſe, ſpecioſo prætextu; εὐπρεπέστερος, decentius, quod & εὐπρεπέστερον.

Εὐπρηξίλιμ, acc. ſ. *Ion.* pro εὐπραξίαν.

Εὔπρηστος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis accenſu uſtuque; (2) inflatu facilis. A πρήθω.

Εὔπριστος, ος, ὁ καὶ ἡ, accurate ſectus aut diſſectus; (2) qui facile ſecari poteſt. A πρίζω.

Εὐπροαίρετος, ος, ὁ καὶ ἡ, promptus. A προαιρέομαι.

Εὐπρόεδρος, ος, ὁ καὶ ἡ, perſpectus, præ iſus. A πρόορω.

Εὐπροπαθὴς, ἔσσα, ὀν, Part. qui prior beneficio eſt adfectus. Ex προπάσχω.
Εὐπρόσδεκτος, ος, ὁ ἡ ὀν, gratus.
Εὐπρόσεδρος, ος, ὁ ἡ ὀν, adſiduus in aliquo negotio.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab
Εὐπροσήγορος, ος, ὁ ἡ ὀν, adfabilis, comis.
Εὐπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ὀν, acceſſu facilis. Ex προσειμι.
Εὐπρόσιτος, facili aditu.
Εὐπρόσοδος, ος, ὁ ἡ ὀν, acceſſu facilis.
Εὐπρόσοικος, ος, ὁ ἡ ὀν, allatu facilis; (2) pervius; (3) expoſitus. Ex προσφέρω.
Εὐπροσορμιστος, ον, facilem aditum habens, *Epith.* portus.
Εὐπρόσφορος, ος, ὁ ἡ ὀν, promptus.
Εὐπρόσφυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile coiens & coalescens. Ex προσφύω.
Εὐπρεπώπεια, honeſtam ſpeciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν Χριστῷ, Gal. 6, 12.
Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honeſta ſpecies, veroſimilitudo. Ab
Εὐπρόσωπος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulcher adſpectu, qui ſpecioſa forma eſt; (2) ſpecioſus, probabilis; (3) qui hilari & læto eſt vultu.
Εὐπροφάσιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, prætextu facilis; (2) ſpecioſum prætextum habens; (3) excuſatione dignus. Ex προφασίζομαι.
Εὐπροφασίστως, *Adv.* ſpecioſo prætextu.
Εὐπρυμνὶς, ίδος, ἡ
Εὔπρυμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens.
Εὐπρῳρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρόσωπος.
Εὐπλαιστος, ον, lubricus, fallax. A πλαιω.
Εὔπλερος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene alatus; (2) nobilis, ſuperbus. Ex πλερόν.
Εὐπλέγυος, ον, idem; (2) celer.
Εὐπλοιτος, ον, timidus, facile terrendus. A πλοίω.
Εὔπλοκος, ος, ὁ καὶ ἡ, habens pulchros ramos.
Εὔπυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui bonæ ſeu pulchræ nates ſunt. Ex πυγὴ.
Εὔπυργος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.
Εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A πυρός.
Εὐπύρωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile igneſcit, facilis excandefactu.
Εὐπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.
Εὔπωλος, ος, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, *verto.*
Εὐραθάμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, multis irrorans guttis, Nonnus.
Εὐρὰι, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur, Pollux. Ab ἐυρύς.
Εὐράμην, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro ἐυρησάμην.
Εὐράμην, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro ἐυρησαμην, ab ἐυρίσκω pro ἐυρεσθαι, *invenio.*
Εὐρὰξ, *Adv.* ex obliquo. A ἐυρὺς.
Εὐραφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, bene conſutus, pulchram ſuturam habens. Ex ῥάπτω.
Εὑρὲ, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. ἐυρισκω.
Εὐρέα, *Ion.* pro ἐυρεῖα, ab ἐυρύς.
Εὑρέθη, 3. ſing. ab
Εὑρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐυρίσκω.
Εὑρέθησαν, *inventi ſunt*, 3. plur.
Εὑρεμμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro
Εὑρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act, verbi ejuſd.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab ἐυρισκω.
Εὑρεσιέπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.
Εὑρεσιεπέω, verba invenio; nova verba fingo.
Εὑρεσιεπὴς, ἐες, ὁ ἡ ὀν, verborum inventor, facundus. Ex ἐυρίσκω, & ἔπος.
Εὑρεσίκακος, ὁ ἡ ὀν, inventor, autor malorum.
Εὑρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, prompte & ſolerter verba invenio; (2) fictos ſermones, nugas loquor.
Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, ſolertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
Εὑρεσίλογος, ος, ὁ ἡ ὀν, ſolers in inveniendis verbis, facundus, diſertus; (2) nugator, fabulator. Ex ἐυρισκω, & λόγος.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἐυρίσκω.
Εὑρεσιτέχνης, ὁ ἡ ὀν, inventor artium.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.
Εὑρετὲς, ἑα, ἑον, inveniendus; (2) inveſtigabilis. Ab eod.
Εὑρετικὸς, ἡ, ὀν, inveniendi vim habens.
Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab ἐυρετὴς.
Εὑρετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. v. ἐυρίσκω.
Εὑρετὸς, ὰ, ὸν, inventus; (2) qui inveniri poteſt. Ab ἐυρίσκω.
Εὑρετρα, τὰ, præmium inventori rei amiſſæ dari ſolitum. Ab eod.
Εὑρέτρια, ας, ὁ, inventrix. Ab ἐυρετὴς.
Εὕρηκα, *inveni*, perf. ind. act. verbi ἐυρίσκω.
Εὐρηκτὸς, ος, ὁ ἡ ὀν, facile frangendus.
Εὑρηκτα ζώματα, *Aret.*
Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæſtus, lucrum.
Εὑρημοσυνὴ, ης, ἡ, facundia. Ab
Εὐρήμων, ὁ ἡ ὀν, facundus. Ex ῥέω.
Εὑρῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐυρεῖν.
Εὐρηνος, & ἐυῤῥηνος, ον, abundans pecoribus.
Εὑρήσεις, *invenies*, 2. ſing. fut. 1. ind. act.
Εὑρήσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejuſd.
Εὑρησιεπὴς, ὁ ἡ ὀν, idem quod ἐυρεσιεπὴς.
Εὑρήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὀν, inventor.
Εὑρητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐυρίσκω.
Εὑρητὸς, ὴ, όν, inveniendus. Ab ἐυρίσκω.
Εὐριζος, ὁ ἡ ὀν, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
Εὐριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus ſum; (2) radicibus exubero. Ab ἐυριζος.
Εὔρινι, ινος, ὁ ἡ ὀν, ſagax, quaſi cui bonus eſt naſus.
Εὐρινος, ος, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iiſd.; (2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥινός.
Εὐριπιδείως, *Adv.* more Euripidis.
Εὐριπίζος, ος, ὁ ἡ ὀν, qui inſtabilis eſt, ut Euripus; (2) qui fide incerta eſt. Ab ἐυριπιζω.
ΕΥΡΙΠΟΣ, ος, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale eſt inter inſulam Eubœam & Atticam; (2) fretum quodvis; (4) aquæ ductus & receptaculum, ciſterna, lacuna, ſtagnum. Hinc
Εὐριπάδης, εος, ὁ ἡ ὀν, Euripo ſimilis, reciprocos æſtus habens, velut Euripus.
ΕΥΡΙΣΚΩ, invenio inveſtigando & inquirendo; (2) caſu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo. F. ἐυρίσκομαι, invenior, aor. 1. ἐυρέθην; (4) *in med.* comparo mihi, adipiſcor, paro, impetro; (2) incido in aliquid mali, conſciſco, aor. 1. med. ἐυράμην, ἐυράμενος, ἐυρημένος; *Perf.* ἐυρέδης, a. 2. Ἀριτὰς ἐυρήσεις πάσας μαθήσῃ τε καὶ μελέτῃ αὐξανομένας, Xen. Τὰ δ' ἔργα τὴς λόγος ἐυρίσκει, Soph. El. 627.
Εὐροέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo; (2) facilem curſum habeo; (3) feliciter ago, proſpera fortuna utor. Εὐρώσαντος τῷ πράγματος, Polyb. Ab ἔυρος.
Εὐροια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis curſus; (3) res proſperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.
Εὐροίζητος, ος, ὁ ἡ ὀν, bene ſtridens; (2) celeriter volans. Ex ἐυ, & ῥίζος.
Εὐροίμιλλα, aor. 2. opt. ind. med. v. ἐυρίσκω.
Εὐροῖσα, part. a. 2. act. *Dor.* pro ἐυρυσα.
Εὐροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuoſus Eurus. Ex ἔυρος, & κλυδων, *fluctus.*
Εὕρομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὕρομεν. Ab
Εὑρον, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Εὐρόνοτος, ος, ὁ ἡ ὀν, Euronotus, ventus ab oriente hiberno ſpirans. Ex ἔυρος, & νότος.
Εὐρος, *contr.* εὔρυς, ος, ὁ ἡ ὀν, bene fluens, facilem curſum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copioſe fluens; (4) facundus.
ΕΥΡΟΣ, ος, ὁ, Eurus, ventus ab oriente ſpirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Hiſtoricos, Phyſicos, ſpirans ab oriente brumali, adeoque regione meridiem verſus.
Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab ἐυρὺς, ια.
Εὑρῦσα, a. 2. part. act. v. ἐυρίσκω.
Εὐρῤῥαφὴς, έος, ὁ ἡ ὀν, bene ſeu pulchre conſutus. Ex ἐυ, & ῥάπτω.
Εὐρρείτης, ος, ὁ ἡ ὀν, pulchre fluens. Hom. ἐυρρείταο, *in Genitivo.* Ex ῥέω, ῥείω.
Εὐρῥῆν, νος, ὁ ἡ ὀν, idem quod
Εὐρρῆνα, ος, ὁ ἡ ὀν, pulchras habens agnas, ſeu oves. Ex ἐυ, & ἄρς, ἀρνος, *agnus.*
Εὐρρὶς, ῖδος, ὁ ἡ ὀν, aut ἐυρρεὺς, q. d. pulchrifluus, ut hinc ſit *Genitiv.* ἐυρρεῖος, Hom. Il. 6, 508. Ex ἐυ, & ῥέω, *fluo.*
Εὐρρὶν, ὁ ἡ ὀν, ſagacis naris
Εὐρρὸς, ος, ὁ ἡ ὀν, largiter, bene fluens.
Εὐρυ, *Adv.* late. Ab ἐυρὺς.
Εὐρυάγυιος, ος, ὁ ἡ ὀν, latas vias habens. Ex ἀγυιά.
Εὐρυαλὸς, ος, ὁ ἡ ὀν, latam ſeu amplam aream habens; (2) latus, amplus; ἄλας, *area.*
Εὐρυάλως, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iiſd.
Εὐρυανάσσα, ἡ, late regina, potens.
Εὐρυβατόειν, improbe agere, ut Eurybates, ſ. Eurybatus.
Εὐρυβάτης, εὐρυβείας, ος, ὁ, cujus vis ſe late extendit. Ex εὐρὺς, & βία.
Εὐρυγένειος, ος, ὁ ἡ ὀν, amplam & numeroſam poſteritatem habens. Ex εὐρὺς, & γένος.
Εὐρυδίνης, ος, ὁ, latos vertices habens. Ex εὐρὺς, & δινή.
Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnatus, corporis decens & aptus motus. Ab
Εὐρυθμος, ὁ ἡ ὀν, numeroſus; (2) concinnus.
Εὐρύθμως, *Adv.* numeroſe; (2) concinne.
Εὐρυκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὀν, latum ſeu vaſtum caput habens. Ex κάρηνον.
Εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens. Ex κέρας.
Εὐρυκόηλος, ος, ὁ ἡ ὀν, latum alvum habens. A κοιλία.
Εὐρύκολπος, ον, latum ſinum habens.
Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ἡ ὀν, lata prata habens; (2) latus, amplus.
Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex. Ex εὐρὺς, & μέδω, *impero.*
Εὐρυμέτωπος, ος, ὁ ἡ ὀν, latam frontem habens.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὐρυνω.
Εὐρυώντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ευρυνουσι.
Εὐρυνω, f. υνῶ, dilato. Καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα, Odyſſ. 8, 260. Ab εὐρὺς.
Εὐρυώπης, ος, ὁ ἡ ὀν, latum dorſum habens.
Εὐρυοδείης, gen. f. *Ion.* pro εὐρυοδείας.
Εὐρυόδειος, εία, εῖον, vel εὐρυόδειος, ος, ὁ ἡ ὀν, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, *Ion.*
Εὐρυόπα, pro εὐρυόπης, Hom. Il. 8, 206. late ſonans, cujus vox late diffunditur. Ex εὐρὺς, & ὄψ, *vox.*
Εὐρύοχλος, ος, ὁ ἡ ὀν, latus ſeu amplus turba; (2) populoſus. Ex εὐρὺς, & ὄχλος.
Εὐρύοψ, late ſonans, ut hinc ſit accuſativus εὐρύοπα Κρονίδην. Ex ἐυρὺς, & ὄψ, *vox.*
Εὐρυπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὀν, latum habens ſolum.
Εὐρύπορος, ος, ὁ ἡ ὀν, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρὺς, & πόρος.
Εὐρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi.
Εὐρυπρωκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, latum & amplum podicem habens.
Εὔρυπτος, ον, abſterſu facilis. Ab ῥύπος.
Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & ſpatioſa porta.
Εὐρυπυλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, latas, amplas, & ſpatioſas portas habens. Ex iiſd.
Εὐρύπυλος, ος, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iiſd.
Εὐρυρέεθρος, ος, ὁ ἡ ὀν, lata habens fluenta, late fluens. Ex εὐρὺς, & ῥέω, *fluo.*
Εὐρυρέω, f. εύσω, late fluo. Ex iiſd.
ΕΥΡΥΣ, εῖα, ύ, latus, amplus.
Εὐρυσάκης, εος, ὁ ἡ ὀν, latum & amplum ſcutum habens. Ex εὐρὺς, & ζόμος, *ſcutum.*
Εὐρυσθενὴς, ὁ ἡ ὀν, late potens. A σθένος.
Εὐρύστερνος, ος, ὁ ἡ ὀν, latum habens locellum, ut εὐρύστερνον ζῶμα, in Epigr. amplum & capax ſepulchrum.
Εὐρύστερνος, ος, ὁ ἡ ὀν, latum pectus habens.

Εὐρυσῶπης,

Εὐρυςήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui lato ſeu amplo pectore eſt, pectoroſus. Ex εὐρὺς, & ςῆθος.

Ἔυρυςομια, ας, ἡ, hiatus vaſtus oris, ſc. in pronunciando.

Εὐρύςομος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui lato ore ſeu oſtio eſt. Ex εὐρὺς, & ςόμα, ος.

Εὐρυτενὴς, ές, ὁ ἡ, qui late diſtenditur, latus, amplus. Ex εὐρὺς, & τείνω, *tendo*.

Εὐρυτέρως, *Adv.* latius.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.

Ἔυρυτίμιος, ον, valde honoratus. A τιμή.

Εὐρυτὸς, ὁ ἡ, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρύτρητος, ε, ὁ ἡ, lata & ampla habens foramina.

Εὐρυφαρέτρης, ε, ὁ ἡ, altam ſeu amplam habens pharetram. Epitheton Apollinis.

Εὐρυφυὴς, ές, ὁ ἡ, late creſcens. Ex φυω.

Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, ſonus verbi amplior.

Εὐρυφωνος, ον, ampla pronunciatione gaudens; (2) de verbo, ſonorus.

Εὐρυχαδὴς, ές, ὁ ἡ, latus, capax. Ex εὐρὺς, & χάζω, *capax jam.*

Εὐρυχαίτας, *Dor.* pro εὐρυχαίτης, ε, ἐ, latam comam habens. Ex εὐρὺς, & χαίτη, *coma.*

Εὐρυχόροιο, *Ion.* pro εὐρυχόρου, ab

Εὐρύχορος, ε, ἡ, in qua ampli chori duci poſſunt, & propterea ampla, ſpatioſa, ſc. urbs vel regio, ut ſit ab εὐρὺς, & χορὸς, *chorea.* Aut εὐρύχορος, pro εὐρύχωρος, metri cauſſa.

Εὐρυχωρὴς, ές, ὁ ἡ, idem quod εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, ſpatium latum. Ab

Εὐρύχωρος, ὁ ἡ, amplus, ſpatioſus, capax.

Εὐρύωψ, ωπος, vel οπος, ὁ ἡ, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis epitheton, quaſi omnia longe lateque providentia ſua perluſtrantis & gubernantis. Ab ὤψ, *oculus.* Aut ab ὄψ, *vox*, ut ſit longe lateque ſonans, tonans, Hom. Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem eſt & εὐρύοπα Ζεὺς, Il. 5, 265. *Nom.* pro εὐρυόπης.

Εὐράϊνης, εος, ὁ ἡ, bene acinatus. Ex ῥάξ.

Εὐσάθης, ους, ὁ ἡ, & εὐρώεις, εντος, putris, ſitu obſitus; (2) tenebroſus, obſcurus; (3) amplus, latus, Ab εὐρώς.

Εὔρωμι, 1. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.

Εὐρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus.

Εὐραπεὺς, έως, ἡ, idem & ab

Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.

Εὐρωπὸς, ἡ, όν, adſpectu latus; (2) tenebricoſus. Ab εὐρύωψ.

ΕΥΡΩΣ, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, caries.

Ευραστέω, bene, valeo, robuſtus ſum.

Εὐρωσία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὔρως, ε, ὁ ἡ, robuſtus, validus, bene valens. Ex ἐῦ, & ῥώννυμι, *roboro.*

Εὐράως, *Adv.* robuſte, valide, firmiter.

ΕΥΡΩΤΑΣ, ε, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum in Ep. ap. Suid.

Εὐρωτιαω, ῶ, ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, εὐρωτιῶν, Part. cariouſus, ſordidus. Ab εὐρώς.

ΕΥΣ, bonus; (2) ſtrenuus.

Εὖσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.

Ἐοῦσα, part. præſ. ind. act. *Lor.* & *Æol.* pro ἐοῦσα, vel ἔουσα, ab εἰμί.

Εὐσανίδωτος, ε, ὁ ἡ, bene tabulatus, *Epith.* navis. Ex ἐῦ, & Σανίδωω, *tabulo.*

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὔσαρκος, ε, ὁ, bonam habens carnem, carnoſus, corpulentus. Ex Σαρξ. Hinc

Εὐσαρκόω, reddo corpulentum & carnoſum.

Εὐσαρκωσις, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura & tutela eorum, quibus eam debemus. Ab εὐσεβὴς.

Εὐσεβέω. ῶ, f. ήσω, probe & religioſe Deum colo, pius ſum, pie ago adverſus quemcunque, cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo & tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν ὧν εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, Iſocr. Ab eod.

Εὐσεβίας, *Adv.* pie, religioſe. Ab εὐσεβὴς.

Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium, pietatis. Ab εὐσεβέω.

Εὐσεβὴς, ές, ὁ ἡ, pius, religioſus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, ές, pietas. Ex σέβομαι.

Εὐσεβῶς, *Adv.* idem quod εὐσεβίας.

Εὔσειος, ε, ὁ ἡ, qui facile poteſt concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσέλμος, ε, ὁ ἡ, pulchra habens tranſtra. Ex σέλμα.

Εὐσεπὴς, ε, ὁ ἡ, venerabilis. Ex σέβω.

Εὔσημος, ε, ὁ ἡ, bene ſignificans; (2) inſignis. Ex σῆμα.

Εὔσηπὴς, ε, ὁ ἡ, qui facile putreſcit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putreſcendi facultas.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενέω, viribus polleo. Ἔκαςον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, Ariſtot. Ab

Εὐσθενὴς, ές, ὁ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robuſtus. Ex σθένος.

Εὐσθενος, ον, idem

Εὐσιτέω, bene habitus ſum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter ſumo. Ab

Εὔσιτος, ε, ὁ ἡ, qui bono eſt ſtomacho. Ex σῖτος, *cibus.*

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκέπαστος, ον, bene tectus, atque munitus.

Εὐσκιπὴς, ές, ὁ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Εὔσκαρθμος, ε, ὁ ἡ, bene ſaltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκιλὴς, ές, ὁ ἡ, bona habens crura.

Εὐσκεύαστος, ον, &

Εὔσκευος, ε, ὁ ἡ, vaſis utenſilibus bene inſtructus.

Ἐυσκευόω, vaſis utenſilibus bene inſtruo. Ὅυτω μὲν ἐσκευῶμεν, Soph. Aj. 134.

Εὔσκιος, ε, ὁ ἡ, umbroſus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιά.

Εὔσκοπος, ε, ὁ ἡ, qui ſcopum perite adſequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Ἐυσκόπως, apte, perite.

Εὐσκωμμόνως, *Adv.* facete, ſalſe.

Εὐσκωμμίσυνη, ης, ἡ, facilitas in ſcommatis & dicteriis ſalſis jaciendis. Ab

Εὐσκώμμων, ονος ὁ ἡ, facilis in dicteriis ſive ſcommatibus dicendis. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλωτος, ε, ὁ ἡ, ſcalpro bene politus, ex Heſ. Ex ἐῦ, & σμίλη.

Εὐσοία, ας, ἡ, robur, virium potentia, Heſ. & Suid. Ab

Εὔσως, *contr.* εὔσως, ὁ ἡ, qui tuto ſervatur, incolumis, bene ſalvus, Heſ.

Εὐσπειρὴς, ές, &

Εὔσπειρος, ε, ὁ ἡ, pulchras ſpiras faciens, pulchre ſe in ſpiras colligens, in ſpiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animoſitas; (2) miſericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile miſereor.

Εὔσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ, animoſus; (2) miſericors; (3) qui bona & validâ viſcera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ε, ὁ ἡ, fœcundus ſeminis. Ex σπορὰ.

Εὐσταθεια, ας, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia; (2) bona conſtitutio corporis.

Εὐσταθίω, ῶ, f. ήσω, ſtabilis ac firmus ſum, placidus ac tranquillus ſum, quieſco. Εὐσταθῶν πέλαγος, Luc. Ab

Εὐσταθὴς, ές, ὁ ἡ, ſtabilis, firmus, conſtans; (2) *Epith.* morbi conſtantis, ejuſdemque moderati. Hinc τὸ εὐσταθὲς, ές, bona conſtitutio. Ex ἐῦ, & ἵστημι.

Εὐστάθια, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

Εὐσταθμως, exacte, ad amuſſim.

Εὐσταθῶς, *Adv.* conſtanter, firmiter, tuto.

Εὐσταλὴς, ές, ὁ ἡ, bene inſtructus, decenter ornatus; (2) ſuccinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

Εὐσταλῶς, *Adv.* decenti cultu & ornatu, compoſite.

Εὐσφόρος, ε, ὁ ἡ, uvis onuſtus. Ab σταφυλή.

Εὔσταχυς, υος, ὁ ἡ, bonas & multas ſpicas ferens.

Εὐστεγὴς, ὲς, bene tectus, munitus. A στέγω.

Ἔυστειρος, ον, firmam carinam habens. *Epith.* navis. A στεῖρα.

Εὔστερνος, ε, ὁ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέρνον.

Εὐστέφανος, ε, ὁ ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Εὐστεφὴς, έος, ὁ ἡ, idem. Ex στέφω.

Εὐστέφιος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐστιβὴς, έος, ὁ ἡ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex στίβω.

Εὔστιπλος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔστολος, ε, ὁ ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene inſtructus, habilis. Ex στέλλω.

Εὔστομα, *Adv.* de ſilentio in ſacris, ut εὔστομ' ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. file, εὔστομα κεἰδω, lingua favendum.

Ἐυστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) ſapor ſtomacho gratus. Ab

Εὐστόμαχος, ε, ὁ ἡ, bonum habens ſtomachum; (2) ſtomacho conveniens, utilis, gratus, ſtomachum corroborans.

Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, ſuavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐστομία, ἡ, bona pronunciato; (2) oris feſtivitas, dicacit s; (3) ſapor ori gratus. Ab

Εὔστομος, ε, ὁ ἡ, ori conveniens, ſapidus; (2) qui pulchro ore eſt; (3) diſertus.

Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adſequor.

Εὐστοχία, jaculandi peritus ſum, ſolerter jaculor, ſcopum attingo; (2) ſolerter conjecto; (3) prodeſſe, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχεῖν πρᾶξεως, Polyb.

Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod ſolerter perſpicitur; (2) ſententia, apophthegma.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perſpicacitas, ſolertia conjectandi. Ab

Εὔστοχος, ε, ὁ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad ſcopum tendens, directus; (3) ſolers, ingenioſus, perſpicax, acutus. Ab στοχάζομαι.

Εὐστόχως, *Adv.* dextre, apte, ſolerter, accommodate.

Εὐστρα, vel ἐῦστρα, ας, ἡ, foſſa, in qua ſues mactabantur; (2) ſpica hordei toſta. Ab ἐῦω, vel εὔω, *uſtulo.*

Εὐστρεπὴς, ές, ὁ ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

Εὐστρατηγέω, bene impero exercitui.

Εὐστραφὴς, έος, ὁ ἡ, verſatilis, agilis; (2) navus, ſtrenuus. Ex στρέφω.

Εὔστρεπτος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐστριφὴς, έος, ὁ ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iiſd.

Εὐστρογγυλίζω, in rotunditatem conglobo.

Εὐστροφάλιγξ, ὁ ἡ, calamiſtratus, *Epith.* comæ.

Εὐστροφία, ας, ἡ, q. d. verſatilitas; (2) verſutia, verſatile ingenium. Ab

Εὔστροφος, ε, ὁ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex στρέφω.

Ευστρόφως. apte, perite.

Εὔστυλος, ε, ὁ ἡ, columnas juſtis intervallis diſtributas habens, ideoque columnarum ſpecie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, ὁ ἡ, bene celatus, *Aret.*

Εὐσύλητος, ον, prædantibus, ſpoliantibus expoſitus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ε, ὁ ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehenſibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγιστος, ε, ὁ ἡ, qui facile colligi poteſt. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμβλητος, ε, ὁ ἡ, qui per conjecturas facile cognoſci poteſt. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, ε, ὁ ἡ, facilis in pactis, facilis

cilis in commercio, cum quo facile pactum inimus; *item*, facilis & comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex *σύμβολον*.

Εὐσυμπεῖφορ(Θ), ε, ὁ ἡ ἐ, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens. Ex *συμπείθω*.

Εὐσύμφυτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἐ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest. Ex *συμφύω*.

Εὐσυναγωγ(Θ), ε, ὁ ἡ ἐ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comportari potest. Ex *συνάγω*.

Εὐσυναλλάκλος, ε, ὁ ἡ ἐ, idem quod *εὐσυμβολος*. Ex *συναλλάττω*.

Εὐσυναλλάκτως, comiter, placide.

Εὐσυνάρμοστος, ὁ ἡ ἐ, qui facile aptari & coagmentari potest. Ex *συναρμόζω*.

Εὐσυνάρπαστος, ε, ὁ ἡ ἐ, qui facile abripi potest. A *συναρπάζω*.

Εὐσυναρπάστως, ut facile corripi possit.

Εὐσυνειδησία, ἡ, conscientia recti.

Εὐσυνείδητος, ὁ ἡ ἐ, bene sibi conscius. Ex *συνειδέναι*.

Εὐσυνειδήτως, cum scientia recte facti.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, bona sagacitas, prudentia in judicando. Ex *σύνεσις*.

Εὐσυνέτος, ὁ ἡ ἐ, intellectu facilis; (2) prudens, perspicax, sagax. Ex *συνίημι*.

Εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciscendo, fides in pactis servandis.

Εὐσυνθετέω, ῶ, bene compositus sum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera & pacta servo. Ab

Εὐσυνθετος, ε, ὁ ἡ ἐ, apte compositus; (2) aptus ad compositionem.

Εὐσυνθέτως, apte, congrue.

Εὐσυνόπτος, ὁ ἡ ἐ, qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.

Εὐσυνόπτως, perspicue, clare.

Εὐσύντακτος, ον, bene compositus, aptus, congruus. A *συντασσω*.

Εὐσυντάκτως, apte, congrue.

Εὔσφυκτος, ε, ὁ ἡ ἐ, facile vel recte pulsans, *Aret.* Ex *σφύζω*.

Εὐσφυρος, ε, ὁ ἡ ἐ, elegantes habens pedes, de femina pulcra.

Εὐσχετος, ον, qui bene retineri, excipi potest. Ab ἔχω.

Εὐσχημολογέω, honeste & scite loquor. Ex *εὔσχημος*, & *λέγω*.

Εὐσχημονέω, honeste me gero, contineo; (2) de hominibus, & rebus honestis, visu, auditu, &c.

Εὐσχημόνως, *Adv.* decore, decenter.

Εὔσχημος, ε, ὁ ἡ ἐ, honestus, speciosus. Ex *σχῆμα*.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, speciositas, modestia Ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ἡ ἐ, decens, spectabilis, honoratus; (2) modestiæ studens, & legibus obtemperans. Ex *σχῆμα*.

Εὐσχήμως, *Adv.* honeste, composite.

Εὐσχιδνος, ος, ὁ ἡ ἐ, bene fissus aut scissus. Ex *σχίζω*.

Εὐσχιστος, ε, ὁ ἡ ἐ, fissilis, qui facile findi aut scindi potest. Ex iisd.

Εὐσχολέω, ῶ, fut. *ήσω*, vaco, otio abundo.

Εὐσχολία, ας, ἡ, abundantia otii.

Εὔσχολος, ε, ὁ ἡ ἐ, qui abundat otio. Ex *σχολή*, *otium*.

Εὐσωματέω, sum corpore pulchro & bene constituto. Εὐσωματεῖ γὰρ ἡ σφιγξ, Arist. Nub. 797.

Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis constitutio. Ab

Εὐσώματος, ε, ὁ ἡ ἐ, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto. Ex *σῶμα*.

Εὔτακτος, ε, ὁ ἡ ἐ, idem.

Εὐτρωτος, ε, ὁ ἡ ἐ, habens bonas curvaturas rotæ. Ex *σῶτηρ*.

Εὐτακτέω, ordinem servo; (2) facio quæ debeo, modeste parco, solvo tributa quæ debeo; (3) castus sum. Ab

Εὐτακτος, ε, ὁ ἡ ἐ, ordinatus, dispositus; (2) ordinem servans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὐτακτον, ε, disciplina, modestia. Ex *τατ̃ω*.

Εὐτάκτως, *Adv.* ordinate; (2) æqualiter, composite.

Εὐταμίευτος, ὁ ἡ ἐ, bene reconditus; (2) bene administratus, cum sc. parce & modice aliqua re utimur, nec totam simul profundimus, *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex *ταμιεύω*.

Εὐταξία, ἡ, ordo, modestia. Ex *τάττω*.

Εὐταραχος, ε, ὁ ἡ ἐ, qui facile perturbatur. Ex *ταράσσω*.

ΕΥΤΕ, *Adverb.* aliquando; (2) quando, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) sicut, velut, ceu.

Εὐτείχης, ες, ὁ ἡ ἐ, bene munitus. Ex *τεῖχος*.

Εὐτειχέος, idem.

Εὐτείχιστος, ον, idem.

Εὐτέκμαρτος, ε, ὁ ἡ ἐ, conjectu facilis. Ex *τεκμα ρομαι*.

Εὐτεκνέω, ῶ, *εὐτεκνεσα*, felix prole.

Εὐτεκνία, ἡ, boni liberi & multi. Ab

Εὔτεκνος, ε, ὁ ἡ ἐ, felix sobole; (2) fœcundus.

Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus sumptus, frugalitas, parsimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab

Εὐτελὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, non magnam impensam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos sumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex *τέλος*, *sumptus*. Hinc

Εὐτελίζω, f. *ίσω*, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam *εὐτελές*. Εὐτελίζειν τὰς θεὰς, Luc.

Εὐτελισμὸς, ε, ὁ, extenuatio rei, contemptus.

Εὐτελῶς, *Adv.* parvo sumptu, frugaliter, tenuiter. Ab eod.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, una Musarum. Ex *εὖ*, & *τέρπω*, *delecto*.

Εὐτερπὴς, ές(Θ), ὁ ἡ ἐ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus.

Εὐτεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio; (2) artificium quodvis. Ex

Εὔτεχνος, ε, ὁ ἡ ἐ, artificiosus, artis peritus. Ex *τέχνη*.

Εὐτεχνως, *Adv.* artificio.

Εὐτμητος, ε, ὁ ἡ ἐ, bene sectus & paratus. Ex *τέμνω*.

Εὐτοκία, facile, sæpe pario.

Εὐτοκία, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab

Εὔτοκος, ε, ὁ ἡ ἐ, fœcundus; (2) facile pariens, *εὐτοκος pass.* bene, feliciter genitus, pulcra proles. Ex *τίκω*.

Εὐτολμεω, audeo.

Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præsentia. Ab

Εὔτολμος, ε, ὁ ἡ ἐ, audax, confidens, animosus, intrepidus. Ex *τολμάω*.

Εὐτόλμως, *Adv.* audacter, animose, intrepide.

Εὔτομος, ε, ὁ ἡ ἐ, sectu facilis; (2) bene seu pulchre sectus. Ex *τέμνω*.

Εὐτονέω, validus sum; (2) vires recipio.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, s. nitendo. Ab

Εὔτονος, ε, ὁ ἡ ἐ, validus, firmus. Ex *τείνω*.

Εὐτόνως, *Adv.* acriter, magna contentione.

Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab

Εὐτοξος, ε, ὁ ἡ ἐ, bonum arcum habens. Ex *τόξον*.

Εὔτορνος, ε, ὁ ἡ ἐ, tornatu facilis; (2) pulchre tornatus.

Εὐτόρως, scite, eleganter.

Εὐτραπεζος, ε, ὁ ἡ ἐ, qui multos laute excipit; (2) quod fit ad mensam laute instructam; (3) qui bene instructa mensa utitur.

Εὐτραπελίζομαι, lepide jocor.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) scurrilitas.

Εὐτραπελίζω, fut. *ίσω*, festive jocor, scurriliter loquor. Ab

Εὐτράπελος, ε, ὁ ἡ ἐ, qui sua verba scite vertere potest, urbanus, facetus, lepidus, jocosus; (2) scurrilus, ineptus. Ex *τρέπω*.

Εὐτραπέλως, facete, lepide; (2) scurriliter.

Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo Ex *τρέφω*.

Εὐτραφὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, bene nutritus, lagenatus, pinguis. Ab eod.

Εὐτράφτος, ον, idem.

Εὐτρεπὴς, ες, ὁ ἡ ἐ, bene paratus. Hinc

Εὐτρεπίζω, apparo, instruo. Hinc

Εὐτρεπισμος, ε, ὁ, apparatus, apparatio.

Εὐτρεπιστὴς, ε, ὁ, curator rei apparandæ.

Εὔτρεπτος, ε, ὁ ἡ ἐ, verti facilis, mutabilis Ex *τρέπω*.

Εὐτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, v. *εὐτράφὴς*.

Εὔτρητος, ε, ὁ ἡ ἐ, bene perforatus, late hians. Ex *τιτράω*.

Εὐτριαινὴς, ὁ, tridentem gerens. *Epith.* Neptuni.

Εὐτριβὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, bene tritus. Ex *τρίβω*.

Εὔτριπτος, ε, ὁ ἡ ἐ, tritu facilis, friabilis.

Εὔτριχος, ε, ὁ ἡ ἐ, bene comatus, bene capillatus. Ex *θρίξ*.

Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab

Εὔτροπος, ε, ὁ καὶ ἡ ἐ, qui probatis est moribus, bene moratus.

Εὐτρόπως, morate.

Εὐτροπὶς, ίδος, ἡ, bonam carinam habens navis.

Εὐτροφέω, ῶ, f. *ήσω*, bene alor, copiosum nutrimentum accipio.

Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia; (2) habitus vegetior. Ab

Εὔτροφος, ε, ὁ καὶ ἡ ἐ, bene nutritus; (2) pinguis, plenus; (3) *act. part.* εὐτρόφος, copiose nutriens. Ex *τρέφω*.

Εὐτρόχαλος, ε, ὁ καὶ ἡ ἐ, rotundus; (2) planus. Ab

Εὔτροχος, ε, ὁ καὶ ἡ ἐ, bene currens, volubilis, agilis. Ex *τρέχω*.

Εὐτρύγητος, ε, ὁ καὶ ἡ ἐ, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex *τρυγάω*.

Εὔτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis.

Εὐτύκως, affabre, facile.

Εὔτυκτος, ὁ καὶ ἡ ἐ, idem. Ex *τεύχω*.

Εὐτυχεῖν, præf. infin. act. pro *εὐτυχίειν*, ab

Εὐτυχέω, ῶ, fut. *ήσω*, sum felix, fecunda fortuna utor; (2) feliciter obtineo, assequor. Εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις, Plut. Ab *εὐτυχὴς*.

Εὐτύχηκα, perf. ind. act.

Εὐτυχέως, *Ion.* pro *εὐτυχῶς*, feliciter.

Εὐτύχημα, ατ(Θ), τὸ, felicitas.

Εὐτυχὴς, ές(Θ), ὁ καὶ ἡ ἐ, fecunda fortuna utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ *εὐτυχὲς*, idem quod *εὐτυχία*. A *τυχη*.

Εὐτυχία, ας, ἡ, fecunda fortuna, felicitas.

Εὐτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro *εὐτυχήσας*, ab *εὐτυχέω*.

Εὐτυχῶς, feliciter; prospere.

Εὔυαλος, ον, e pulcro vitro factus, vitreus.

Εὐϋδρ(Θ), ε, ὁ ἡ ἐ, aqua abundans. Ex *ὕδωρ*.

Εὐϋδρία, ἡ, copia aquarum.

Εὐϋμν(Θ), ὁ καὶ ἡ ἐ, laude dignus, celebrandus.

Εὐϋμνία, ἡ, celebritas.

Εὐϋπέρβλητ(Θ), ε, ὁ καὶ ἡ ἐ, superatu facilis, superabilis. Ex *ὑπερβάλλω*.

Εὐϋπέρβατος, ον, superabilis, qui facile superatur.

Εὔϋπνος, ον, facile & placide dormiens.

Εὐϋπόιστος, ον, tolerabilis.

Εὐϋφαντ(Θ), ὁ ἡ ἐ, bene & eleganter textus.

Εὐϋφὴς, ές(Θ), ὁ ἡ ἐ, idem. Ab *ὑφή*.

Εὐφαμίαν, acc. sing. *Dor.* pro *εὐφημίαν*.

Εὐφαμως, *Dor.* pro *εὐφήμως*.

Εὐφανὴς, ές(Θ), ὁ ἡ ἐ, bene clarus, pellucidus, Nonnus. Ex *φαίνω*.

Εὐφαντασιαστ(Θ), ε, ὁ ἡ ἐ, qui bene & facile capit visiones; (2) qui sibi omnia secundum verum optime fingit. Ex *φαντασίωμαι*.

Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro *εὐφαρέτρης*, ε, ὁ, pulchram pharetram habens.

Εὐφάρμακ(Θ), ε, ὁ ἡ ἐ, medicamentis concinens, seu utilis. Ex *φάρμακον*.

Εὐφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum splendorem habens, valde splendidus. Ex φέγγος.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis εὐφημοις ὐτor βλάφημει, melius ominare; bona verba quæso; desine male loqui; file; βλάφημεῖτε, favete linguis. Εν κακοῖσι δ' ἐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν βλάφημεῖν στόμα, Eur. Hec. 659. Ab βλάφημος.

Εὐφημῆσαι, a. 1. inf. act.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama; laus, favor; (2) honorifica appellatio; (3) bonum omen; (4) fausta acclamatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, f. ίσω, faustis acclamationibus prosequor. Ab eod. Hinc

Εὐφημισμὸς, ῦ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Εὔφημος, ος, ὁ ἡ ἡ, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) proprie, bene, suaviter sonans, *sed de verbis*; bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Εὐσήμως, *Adv.* honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religiose.

Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.

Εὐφθαρτος, ος, ὁ ἡ ή, facile corruptibilis. Ex φθείρω.

Εὐφθογγέω, bene sono, suaviter cano. Ab

Εὐφθογγος, ος, ὁ ἡ ή, bene sonans, suavem edens sonum.

Εὐφιλὴς, ὲς, gratus, jucundus alicui.

Εὐφίλητος, & *Dor.* εὐφίλατος.

Εὐφιλοπαις, ὁ ἡ ή, indulgens in liberos.

Εὐφιλοτιμητος, ον, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

Εὐφορος, ος, ὁ ἡ ή, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens.

Εὔφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

Εὐφλεκτος, ος, ὁ ἡ ή, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

Εὐφορία, ας, ἡ, pastus seu alimenti copia. Ex φορβή.

Εὐφορβιον, ος, τὸ, nomen arboris. Ex iisd.

Εὐφορέω, ferax sum, uberes fructus profero. Ἀνθράπε τινὸς πλουσίε εὐφόρησεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

Εὐφόρητος, ος, ὁ ἡ ή, portatu seu toleratu facilis, tolerabilis. Ab εὐφορέω. Unde

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas.

Εὐφόρμιγξ, γος, ὁ ἡ ή, pulchram citharam habens; (2) *Subst.* ἡ, pulchra cithara.

Εὔφορος, ος, ὁ ἡ ή, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Εὐφόρως, ita, ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, æquo animo.

Εὐφραδέεσσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro εὐφραδέσι, ab

Εὐφραδὴς, έος, ὁ ἡ ή, clarus, manifestus; (2) bene differens, distertus. Ex φράζω.

Εὐφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornate.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, vis dicendi. Ab εὐφραδὴς.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Κακέσας γ' ἐμὲ τοιαῦθ' ὃ τ' αὐτὸς ἔπεστ' εὐφρανεῖ βίον, Soph. Oed. Col. 1348. Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐκοῖς εὐφραίνηθ' εὐφροσύνη, Arist. Nub. 561. Παυμῦλός μηδέν τι μᾶλλον ἢ ισοῶν εὐφραίνοῦ, Soph. Aj. 280. Ex φρήν.

Εὐφρανέᾳ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῇ.

Εὐφρανέειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν.

Εὐφράνθλω, a. 1. ind. pass.

Εὐφράνθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Εὐφραντικὸς, ὴ, όν, exhilarans, genialis, lætus.

Εὐφραντοποιὸς, όν, exhilarans.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honestum. Ab εὐφραίνω.

Εὔφραστος, ος, ὁ ἡ ή, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, notabilis, certus. Ex φράζω.

Εὔφρονα, *hilarem.* occus. sing. ab εὔφρων.

Εὐφρονέω, bene sapio; (2) bene cupio. Ὅς ζωὸν εὐφρονέων ἀγορήσατο, Il. 2, 78. Ab εὐφρων.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Ab εὐφρονέω, quia nox aptissima ad inventionem & considerationem rerum.

Εὐφρόνως, prudenter; (2) benevole.

Εὐφροσυνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ή, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ή, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρήν.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. Ex φεύγω.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ἡ ή, bene ac læte crescens, ut arbor, &c.; (2) habilis & aptus ad aliquid natura; (3) ingeniosus; (4) bene a natura constitutus & factus; (5) facetus, jocosus, dicax. A φύω.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυὴς.

Εὐφύλακτος, ος, ὁ ἡ ή, custoditu seu servatu facilis; (2) bene custoditus; (3) a quo facile caveri potest. Ex φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ος, ὁ ἡ ή, densus foliis, umbrosus.

Εὐφυσητος, ον, qui spiritu facile dissipatur. A φυσάω.

Εὐφυῶς, *Adv.* ingeniose; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

Εὐφανία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab

Εὔφανος, ος, ὁ ἡ ή, bene sonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

Εὐφάνως, *Adv.* bona voce; (2) suavi pronunciatione.

Εὐφάρατος, ος, ὁ ἡ ή, deprehensu facilis Ex φαρόω.

Εὐχαίτης, ος, ὁ, bene seu pulchre jubatus; bene comatus.

Εὔχαλκος, ος, ὁ ἡ ή, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.

Εὐχάλκατος, ον, idem.

Εὐχαριεντίζομαι, honeste, lepide, acute jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ἡ ή, gratiosus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Εὐχαρισέω, ῶ, fut. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Thess. 1, 3. Ab εὐχάρισος. Hinc

Εὐχαριστήριον, ος, τὸ, gratiarum actio; (2) sacra Cœna.

Εὐχαριστήριος, ος, ὁ ἡ ή, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐχαριτήσας, a. 1. part. act. v. εὐχαριστέω.

Εὐχαριτία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, grata animi significatio, gratiarum actio; (2) mysterium sacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Εὐχάριτος, ος, ὁ ἡ ή, gratus, beneficii memor; (2) gratiosus, acceptus, amabilis. Ex χάρις.

Εὐχαρίτως, *Adv.* animo grato; (2) placide, gratiose; (3) bene, fortunate.

Εὔχεαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Εὐχείλος, ος, ὁ ἡ ή, labrosus, pulchra seu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ος, ὁ ἡ ή, ad hiberna accommodatus; (2) salubri frigori expositus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ἡ ή, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Εὔχειρος, ος, ὁ ἡ ή, idem quod εὔχειρ.

Εὐχείρατος, ος, ὁ ἡ ή, qui facile in potestatem redigi potest, facile superabilis captu & mansuefactu facilis. Ex χειρόω.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas. Ab

Εὐχερὴς, ές, ὁ ἡ ή, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χέρ.

Εὐχερῶς, *Adv.* facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; εὐχερέστατα, facillime.

Εὐχέσθω, 3. sing. præs. imper. med. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθε, præs. inf. med. *Poët.* pro εὐχετᾶσθε, ab

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor; supplico; (2) glorior; jacto me, *Poët.* εὐχετάουν pro εὐχετῶν, εὐχετάουν, 3. plur. ind. εὐχετάομην, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχετώμην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι.

Εὐχετόωμην, præs. opt. med. *Poët.* pro εὐχετώμην.

Εὐχέτης, ος, ὁ, supplex, vota faciens.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχήμαν, ον, optabilis.

Εὔχθω, 3. sing. perf. imper. pass. v. εὔχομαι.

Εὔχιλος, ὁ ἡ ή, abundans pabulo & alimonia; (2) bene nutriens; (3) succulentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλους, ους, ὁ ἡ ή, bene virens, pulchre virescens. Ex χλόη.

Εὔχλωρος, ος, ὁ ἡ ή, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐχολόγιον, ος, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λόγος.

ΕΥΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἵσιν εὔχομαι θεῖε, Arist. Ran. 1002. Ἐξόμεθ' ἑαυτῶς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὔχορδος, ος, ὁ ἡ ή, pulchras habens chordas, suaviter sonans. Ex χορδή.

Εὔχορτος, ὁ ἡ ή, fœno seu gramine abundans.

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, opulentus sum, divitiis abundo.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Εὐχρήματος, ος, ὁ ἡ ή, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex χρήματα.

Εὐχρημονέω, idem quod εὐχρηματέω.

Εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, facilem seu commodum usum præbeo, utilis sum; εὐχρηστέομαι, commodis afficior, seu beneficiis. Ab εὔχρηστος. Hinc

Εὐχρήστημα, ατος, τὸ, commodum.

Εὐχρηστία, ας, ἡ, utendi facilitas, usus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Εὔχρηστος, ος, ὁ ἡ ή, commodus; utilis. Ex χράομαι.

Εὐχρήστως, commode, utiliter, liberaliter.

Εὔχροστος, ον, bene coloratus, nitidus, *Epith.* bene valentium. A χρόα.

Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo; (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

Εὔχρους, ους, ὁ ἡ ή, idem quod εὔχροος.

Εὔχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.

Εὔχροος, *contr.* εὔχρως, ους, ὁ ἡ ή, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.

Εὔχρως, ὁ ἡ ή, idem. Ab eod.

Εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, *Epith.* Pactoli.

Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas succi; (2) bonus sapor. Ab

Εὔχυλος, ος, ὁ ἡ ή, bono succo præditus, sapidus; (2) succo abundans.

Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex χυμός.

Εὔχυμος, ος, ὁ ἡ ή, qui boni succi est, sapidus. Ex iisd.

Εὔχυτος, ος, ὁ ἡ ή, facilis fusu. Ἔυχυτον ἐς τὸ ἐλλέβορον φλέγμα, *Aret.* Ex

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, soldurius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλή.

Εὐχώρισος,

Εὐχάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile ſeparatur, ſeparatu & ſecretu facilis. Ex χωρίζω.
Εὔχαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile muniri aggere poteſt. Ex χώννυμι.
Εὐψηλάφητος, ε, ὁ ἡ ἡ, tractabilis. Ex ψηλαφῶ.
Εὔψυκτος, ε ἡ ἡ, refrigerabilis. Ex ψύχω.
Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti magnoque ſum animo, confido, bono ſum animo. Ἴνα κἀγὼ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.
Εὔψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, jucundo & ſalubri expoſitus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.
Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præſtantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab
Εὔψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui generoſo & alacri eſt animo, animoſus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax. Ex ψυχή.
Εὐψύχως, Adv. animoſe, animo magno fortique, æquo animo.
ΕΥ'Ω, vel εὔω, uro, uſtulo. Ἦ τ' ἀνδρα ἡ ἴφθιμόν περ ἐόντα, Εὐῇ ἀτερ δαλοῦ, Heſ. Εργ. 703.
Εὐώδη, acc. ſ. pro εὐώδεα, ab
Εὐώδης, ές, ὁ ἡ ές, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.
Εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, ſuavitas odoris. Ab εὐώδης. Hinc
Εὐωδιάζω, f. άσω, boni odoris ſum, bene oleo, odoratum reddo, odorem ſpargo.
Εὐωδῖνι, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐώδινος Θαλάσσης, fœcundi maris.
Εὐώλενος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens ulnas.
Εὐώμαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, æquabilis.
Εὐώνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſalubris pretii eſt.
Εὐωνία, ας, ἡ, ſalubre pretium; (2) vilitas mercium.
Εὐωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemtum reddo. Ab
Εὔωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi poteſt. Ab ὠέομαι.
Εὐώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fauſti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) ſiniſter, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.
Εὐώνως, Adv. bono ſeu parvo pretio.
Εὐώπης, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ab εὐώπης.
Εὐώπης, ὁ, ἡ, ον, qui bene cernit; (2) idem quod εὐῶπις.
Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Heſ.
Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Heſ. Suid. Ab ὥρα.
Εὔωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene curans; (2) male cuſtoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Suid. Heſ. Ab ὥρα.
Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.
Εὐωχίω, convivio accipio; (2) ſaturo, ſatio; (3) oblecto; (4) paſco; (5) convivor; epulor. Δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῆν λόγαν, Theophr. Ἀθελογοτ. Εὐωχέῃ τὸς ἐπομβρους, Herodot. Ab
ΕΥΩΧΙΑ, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.
Εὐωχητικὸς, ἡ, όν, epulatorius. A præc.
Εὐωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu.
Ἐφα, 3. ſ. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφη, a φημί.
Ἐφαάνθην, a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ἐφάνθην, a φαίνω.
Ἐφαβικὸν, acc. ſ. Dor. pro ἐφηβικὸν.
Ἔφαγον, comedi, a. 2. ind. act. verbi φάγω.
Ἐφαινεο, 2. ſ. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐφαίνου, a φαίνω.
Ἔφαιον, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἐφαιρέομαι, ἥμαι, poſt eligo, alium eligo; (2) ſubſtituo in locum electi. Τὸν ὃ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτα ἐφηρημένον. Thuc.
Ἐφάλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad mare ſitus, maritimus, mari vicinus; (2) qui eſt ſuper mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, mare.
Ἐφάλλομαι, inſilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος, pro ἐπαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.
Ἔφαλμος, ε, ὁ καὶ ἡ, muria conditus.
Ἔφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφάλιος.
Ἔφαλσις, εως, ἡ, inſultus. Ab ἐφάλλομαι.
Ἐφαλῶν, præſ. part. ind. act. Dor. pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόαν, ab ἐφηλόω.
Ἐφαμαρτάνω, pecco.
Ἐφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.
Ἐφάμαν, a. 2. ind. med. Dor. pro ἐφάμην, a φημί.
Ἔφαμμι, 1. pl. imper. ind. act.
Ἐφάμην, a. 2. ind. med.
Ἐφάμιλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimilis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.
Ἐφαμίλλως, cum æmulatione, ſtudioſe.
Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.
Ἔφαμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, arenoſus.
Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. Bœot. pro ἔφασαν, a φημί,
Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum.
Ἔφανε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.
Ἐφανερώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. φανερόω.
Ἐφάνη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. a. φαίνω.
Ἐφάνλω, 1. ſing. a. ὁμοῦ.
Ἐφᾶνθη, apparuit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐφανίδωσαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φανίζω.
Ἐφαπαξ, Adv. ſemel.
Ἐφαπλόω, impono, circumdo.
Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, cullcita. Ex ἐπὶ, & ἁπλῶ.
Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, ſagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.
Ἐφάπτομαι, attingo; alligor; impendeo. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τ' κεφαλὴς ἐφήψατο, Ariſtoph. Plut. 727. Ἱκέτης ἔφαψα πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο, Soph. Aj. 1191.
Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo; (2) accendo.
Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.
Ἐφαρμογὴ, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab
Ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ Σοφὸς φειδοῦ ἡ δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσαιτο, Luc. in Epigr,
Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν.
Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.
Ἐφαρμοστὸς, accommodo; (2) quadro. Ἐφαρμόσαι ἀλλήλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γένος, Ariſtot. Ab ἐφαρμόζω.
Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per Metathef. pro ἐφράξαντο, a φράσσω, vel φράττω.
Ἔφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφησαν, a φημί.
Ἔφατο, 3. ſ. a. 2. med. v. φημί.
Ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.
Ἐφαψάμην, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπτομαι.
Ἐφάψαλο 3. ſ. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐφήψατο.
Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.
Ἐφέζοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φέζομαι.
Ἐφέδρα, ας, ἡ, inſeſſio; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat. Hinc
Ἐφεδράζω, impono, defigo.
Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.
Ἐφεδρεία, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus; (2) ſtatio, quæ alicui ſorte obtingit; (3) actus inſidiandi vel obſervandi; (4) ſubſidia. Ab ἕδρα.
Ἐφιδρύω, f. ύσω, inſideo, ſubſideo; (2) inſidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo calamitati alicujus; (5) in ſubſidiis ſum. Βαλόμενος ἐφεδρεύσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, Polyb. Ab ἐφέδρα.
Ἐφεδρίζω, fut. ίσω, inſideo; (2) inſideo tergo alicujus, quod ſiebat in ludo. Ab eod.
Ἐφεδρισμὸς, ῦ, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, Heſ. ἐφιδρισμὸν, quaſi ab ἐφεδριάζω, quod idem eſt.
Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis inſiſtens portabatur; ex Heſ. Ab eod.
Ἔφεδρον, τὸ, ſella, & quidem firma.
Ἐφεδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſidens; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur; (3) captator occaſionis; (4) ſubſidiarius, ſubſeſſor, triarius; ſuperſtes; (5) adverſarius; (6) ſucceſſor. Ab ἕδρα.
Ἐφέζετο, 3. ſ. imperf. indic. med. v. ἐφέζομαι.
Ἐφέζομαι, inſideo. Ὄχθῳ ἐφεζόμενος πάρ' Ἕδρον ποταμὸν, Ariſt. Av. 780.
Ἐφείκα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.
Ἐφεθεὶς, aor. 1. part. ind. paſſ.
Ἐφείδετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φείδομαι.
Ἐφεμβὰς, perf. part. paſſ v. ἐφεμβαίνω.
Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.
Ἐφεῖντο, irruerant, 3. pl. pluſq. ind. paſſ.
Ἐφείσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.
Ἐφείσθω, 3. ſ. perf. imperat. paſſ. v. ἐφίημι.
Ἐφεισήκειν, pluſq. ind. act. Poët. pro ἐφειστήκειν, ab ἐφίστημι.
Ἐφείσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. Att. & Ion. pro ἐφείσω, a φείδομαι.
Ἐφείω, a. 2. conj. act. Poët. pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.
Ἐφεκτικὸς, ἡ, όν, inhibendi & reprimendi vim habens, compeſcens; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, a cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, cohibeo.
Ἐφεκτὸν, τόνος, q. d. uſura ſextaria; a ſexta ſummæ parte; (2) ἐφεκτὸν, ſupra ſex creſcens. Ex ἕξ, & ἕκτος, ſextus.
Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ab ἕλκος.
Ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, ap. Sch. Lyc.
Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.
Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.
Ἐφελκυστικὸς, ἡ, όν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.
Ἐφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.
Ἐφέλκω, f. ξω, idem. Πόλλ' ἐφέλκει φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461.
Ἐφέμην, a. 2. inf. act. Dor. pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
Ἐφεξῆς, Adv. deinceps, poſtea; (2) ordine.
Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.
Ἐφέπιεσκον, 1. ſ. imper. ind. act. Ion. pro ἐφείπον, ab ἐφέπω.
Ἐφέπομαι, ſubſequor, Poët. ἐφίσπομαι, a. 2. ἐπεσπόμην, ὀπίσπομαι. Τῷ Ζῷ δικαίῳ δῆτ' ὀπισπίδῃ με δεῖ, Soph. El. 1043. Ἀλλ ὦ ὀπάσπη τοῖς ἐμοῖς βακλεύμασι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per Johnſon.
Ἐφέπω, apud poëtas, perſequor, ſector; (2) rego, guberno; (5) quæro, incolo. Ὡς τὸν Ἀτρείδης ἔφεπε κρείαν Ἀγαμέμνονα, Il. 11, 177.
Ἔφερον, ferebam, imper. ind. act. verbi φέρω.
Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἣν ἐπεθύμεν δαιμονίως ἐφερπύσαι, Ariſt. Plut. 674.
Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, & ἕρπω, ſerpo.
Ἔφερσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. Æol. pro ἤνεγκε, qs. a fut. φέρσω, Æol. pro φέρω, a φέρω.
Ἔφες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐφίημι.
Ἐφεσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui transferri poteſt de judicio ad judicium. Ab
Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum; (2) appetitus, deſiderium; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.
Ἐφεσπερεία, ας, ἡ, veſpertina. Ab ἐφέσπερος.
Ἐφεσπερόω, f. ώσω, veſperi advigilo. Ab eod.
Ἐφέσπερος, ε, ὁ ἡ ἡ, veſpertinus.
Ἐφέσπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. & Poët.
Ἐφίσπομαι, proſequor, ſector, Poët. ὦ χάρις ἐφίσπετε, Ariſt. Veſp. 1268. Ab ἐφέπομαι.
Ἔφεσσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. Poët. pro ἔφεισαι, ab ἐφέζω.
Ἐφέσσειδε, f. 1. inf. med. Poët. pro ἐφέσειδε.
Ἐφέσσασαν, 3. pl. imperf. indic. act. v. ἐφίστημι.
Ἐφέστηκα, 1. ſ. aor. 1. ind. act.
Ἐφέστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, domeſticus, qui eſt apud focum; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem eſt domo; (5) qui domi eſt, qui domum rediit; ἐφέστιοι Θεοὶ, penates. Ab ἑστία.

'Εφεστρίς, ίδος, ἡ, sagum, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ.) (2) veſtimentum quodvis. Ex ἐπί, & ἕννυμι.

'Εφεώτα, acc. perf. part. act. *per Craſin Att.* pro ἐφεστηκότα, ab ἐφίστημι.

'Εφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magiſtratus apud Athenienſes, qui de cauſſis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto*.

'Εφετικός, ή, όν, deſiderativus. Ab ἐφίημι.

'Εφετμάων, g. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab

'Εφετμή, ῆς, ἡ, mandatum juſſum. Ab ἐφίημι.

'Εφεύζω, bacchantium more tripudio, & vocifero in re aliqua.

'Εφευρετής, οῦ, ὁ, inventor. Ab

'Εφεύρισκω, invenio. Οὔτι τιν' ἄλλῳ μᾶτιν ἐφευρίσκω, Odyſſ. 19, 158.

'Εφεῦρον, 3. ſ. a. 2. opt. act.

'Εφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, inſulto; ἐφεψιάσθε, 3. pl. imperf. pro ἐφεψιόωντο, ἐφεψιόωντο. Αὐτὰρ τεθνηότι γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες, Odyſſ. 19, 331.

'Εφεψιόωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφεψιῶντο.

'Εφέψω, recoquo, inſuper coquo.

'Εφίζω, ῶ, f. ίσω, p. εκα, inſidere facio, col loco.

'Εφίαρε, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφιάρει, ab ἐφοράω.

'Εφῆ, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. φημί.

'Εφηβάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab eod.

'Εφηβεία, ας, ἡ, ipſa actio pubeſcendi; (2) pubertas; (3) adoleſcentia. Ab ἐφηβάω.

'Εφηβεῖον, ε, τό, Ephebeum, locus, in quo Ephebi verſantur. Ab ἔφηβος.

'Εφηβέω, f. ήσω, pubeſco; (2) puber ſum.

'Εφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

'Εφηβικός, ή, όν, ad ephebos ſeu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικόν, οῦ, pubertas, ipſa pubes. Ab eod.

'Εφήβολον, τό, pubes, pubis regio; id omne, quod eſt ab hypogaſtrio uſque ad pudenda. Ab

'Έφηβος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubeſcens, adoleſcens uſque ad virilem ætatem. Ex ἐπί, & ἥβη, *pubertas*.

'Εφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἔφηβος.

'Εφηγέομαι, ήσομαι, præſum. Hinc

'Εφήγησις, εως, ἡ, actio adverſus eum, qui recipit aliquem, cui publice regione interdictum eſt.

'Εφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *impr.* malis alterius, f. ἐφηδήσομαι, ἐφηδησόμενος, a. 1. ἐφηδῆναι, *in inf.*

'Εφηδύω, exhilaro ſuper aliqua re.

'Εεῖκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

'Έφηκα, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, Soph.

'Εφήλατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

'Εφήλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

'Εφήλις, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος.

'Εφηλος, ε, ὁ ἡ ὁ, & ἔφηλις, ίδος, adfixus; (2) maculis ſolaribus infectus; & *hinc* (3) *ſubſ.* cutis aſperitas in facie ex ardore ſolis aut inflammatione; (4) ſoli expoſitus. Ab ἧλος, vel ἥλιος.

'Εφημένος, *inſidens*, præſ. part. verbi ἧμαι.

'Εφημεροβία, quotidie verſor, aſſiduus ſum in aliqua re.

'Εφημερία, ας, ἡ, & pl.

'Εφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

'Εφημερινός, ή, όν, quotidianus. Ab eod.

'Εφήμερος, ε, ὁ ἡ ὁ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

'Εφημερίς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna ſive quotidiana conſignantur, diarium, commentarius.

'Εφήμερον, ε, τό, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate.

'Εφήμερος, ε, ὁ ἡ ὁ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; mortalis; homo. Ex ἐπί, & ἡμέρα.

'Εφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι.

'Εφῆν, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημί.

'Εφήνε, 3. ſ. a. 1, ind. act. v. φαίνω.

'Εφῆπται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐφάπτομαι.

'Εφήρμοσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

'Έφησα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi φημί.

'Έφησεις, 2. ſ. fut. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

'Εφηύρα, 2. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφης, a φημί.

'Εφηφθείην, 3. pl. a. 1. optat. paſſ. *per Syncop.* pro ἐφηδεῖεν, ab ἐφήδομαι.

'Εφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto*.

'Εφησυχάζω, acquieſco, quietem ago.

'Εφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω.

'Εφθαρμαι, *corrupi*, perf. ind. act.

'Εφθαρμένος, *interemptus*, perf. part. paſſ.

'Εφθασα, *præveni*, a. 1 ind. act. verbi φθάνω.

'Εφθέγγοντο, 3. plur. Imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.

'Εφθέγξατο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.

'Εφθήμερος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui eſt ſeptem dierum, durans ſeptem dies; (2) factus intra ſeptem dies. Ex ἑπτά, & ἡμέρα.

'Εφθημιμερίς, έος, ὁ ἡ ὁ, ſemiſeptenarius. Vox profodica ſignificans tres pedes cum dimidio.

'Εφθίω, a. 2. ind. act. qs. a φθῆμι, quod eſt a φθάνω.

'Εφθίατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐφθίντο, a φθίω.

'Εφθίθω, *interii*, a. 1. ind. paſſ. verbi φθίνω, vel φθίω.

'Εφθιτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ.

'Εφθοπαλεῖον, ε, τό, locus ubi cocta ſeu elixa veneunt. Ab

'Εφθοπώλης, ε, ὁ, qui cocta ſeu elixa vendit. Ex ἑφθός, & πωλέω.

'Εφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.

'Εφθός, ή, όν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕψω.

'Εφθόω, ῶ, elixo, coquo; (2) aſſo. Ab ἑφθός.

'Εφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ πεντῆρ' ἐπὶ τὸ πρωκίλον Ζέ τ' Εἰραφόρον, Ariſt. Nub. 1302.

'Εφιάλτης, ε, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἅλλομαι, Hinc

'Εφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adverſus ephialten valens.

'Εφιάλτιον, ε, τό, idem & ab eod.

'Εφιμμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφιμόω.

'Εφιδρόω, inſudo; (2) ſudore langueo; (3) ſudo. Hinc

'Εφίδρασις, εως, ἡ, ſudor tenuis, debilitans corpus.

'Εφίη, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίεσε, ab ἐφιέω, pro ἐφίημι.

'Εφιεῖσι, 3. pl. præſ ind. act.

'Ε Φ Ι Ε Λ Γ Σ, ίδος, ἡ, calyculus, vel ſimile quid in corona.

'Εφίεμαι, mando; (2) expeto. Τᾶτό Ζοί δ' ἐφίεμαι, Soph. Aj 116.

'Εφιέμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.

'Εφιέναι, *immittere*, præſ. infin. act.

'Εφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

'Εφίζάνω, inſideo, ſedeo in vel ſuper. Ὑπὸ δὲ βλεφάροισιν ἐφίζανε, Il. 10, 26.

'Εφίζουσα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἐφίζασα, ab ἐφίζω.

'Εφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυσυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ ἀλῖν ἐφῆκας, Eur. Ph. 5. Τί μοι τῷδ' ὑποσφόρων ἐφίη; Soph. El. 144. Τὴν ἀρετῆς ἐφιεῖς, Xen.

'Εφίησι, 3. ſing. præſ. ind. act.

'Εφίητι, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.

'Εφικέσθαι, aor. 2. inf. med. v. ἐφικνέομαι.

'Εφίκετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med.

'Εφικνέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adſequor, conſequor; (3) adſpiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι, Iſocr. Ἐφικνέμεθα εἰς ὑμᾶς, 2 Cor. 10, 14.

'Εφικλὸς, ή, όν, quem adſequi poſſumus. Hinc ὡς ἐφικλὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

'Εφιλαθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a φιλέω.

'Εφίλασα, 1. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα.

'Εφίλατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. quaſi a φίλω.

'Εφίλητο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φίλημι, pro φιλέω.

'Εφίλθεν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλεν, ex ἐφίλεον, a φιλέω.

'Εφίληθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν.

'Εφίλησα, aor. 1. indicat. act.

'Εφιλονείκεον, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a φιλονεικέω.

'Εφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. v. φιλοσοφέω.

'Εφίμερος, ε, ὁ ἡ ὁ, amabilis, deſiderabilis.

'Εφίμασε, 3. ſ, a. 1. ind. act. v. φιμόω.

'Εφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo invehor; (2) equito ſuper vel adverſus.

'Εφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

'Εφιππεύω, equo vehor.

'Εφίππιος, ε, ὁ ἡ ὁ, equeſtris. Hinc ἐφίππιον, ε, ſtratum equi, ephippium. Ab

'Έφιππος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui equo vehitur; eques.

'Εφιπποτοξότης, ε, ὁ, ſagittarius equeſter.

'Επίπλαμαι, involo, advolo; ἐπέπτατο, advolabat; ἐπίπταθαι, involare. Ὡς ἅτε οἱ εἰπόντι ἐπίπλαλο δεξιὸς ὄρνις, Odyſſ. 15, 160.

'Εφίπτημι, idem & ex iiſd.

'Εφίσδω, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει, ab ἐφίζω.

'Εφίση, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐφίστημι

'Εφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus ſum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, inſto, advento, *inpr.* de adventu & apparitione deorum; (2) repente ex inſidiis prodeo; (3) præfectus ſum; (4) adhibeo mentem; (5) ſupernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφίστασθαι, admovere, advertere; ἐπέστην, adveni, a. 2. ἐφέστηκα, perf. adſtiti, adſum, immineo, inſto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, Act. 4, 1. Κινεῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζας, Soph. El. 194. Ἐξ ὧν μοι χρῄσιν ἐφίστησι τραγικῆς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, Anſt. Ach. 634.

'Εφισορέω, ῶ, f. ήσω, ſciſcitor, percontor, inſuper ſciſcitor.

'Εφλαδον, a. 2. ind. act. verbi ελάζω.

'Εφλιξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.

'Εφλεχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ.

'Εφοβήθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.

'Εφόβησα, a. 1. ind. act.

'Εφοδεία, ας, ἡ, luſtratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἐφοδος.

'Εφοδεύω, & ἐξοδεύομαι, obeo, percurro, luſtro, vigilias. Ab ἔφοδος.

'Εφοδιάζω, f. άσω, ad viam inſtruo & viatico dono; (2) inſtruo quaſi viatico, *Gloſſ. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, inſtruor, *item* viaticum peto. Ἐφοδιάζειν ἀρχίαν, Plut. Ἐκ τῆς ἀλλοτρίαν ἐφοδιάζονται, Xen. Ab ἐφόδιον.

'Εφόδιον, ε, τό, viaticum, & quicquid eſt inter farcinas iter facientis; (2) adminiculum, ſubſidium; (3) res familiaris, facultates. Ab

'Έφοδος, ε, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus; (2) via, ratio; (3) inſinuatio; (4) acceſſus, adventus, in primis hoſtilis, invaſio, impetus; (5) narratio, expoſitio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingreſſus in cauſam; (6) apparatus, inſtrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recogniter; (8) meatus, per quem corporis

corporis excrementa ejiciuntur ; (9) ὁ ᾗ ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest.
Ἐφοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφοίτασε, a φοιτάω.
Ἐφοίτη, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* ἐφοίτα,
Ἔφολκαιον, ου, τὸ, gubernaculum ; temo.
Ἔφολκιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur ; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur ; (3) navicula quævis ; (4) gubernaculum ; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἕφολκω.
Ἕφολκις, ίδος, ἡ, idem ; (2) appendix, acceſſio, auctarium, ſed In re mala.
Ἕφολκὸς, ἡ, ὸν, attractivus, attrahens ; (2) illiciens, ſuaviter capiens. Ab eod.
Ἑφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, inſequor. Ἀλλ' ἑφομαρτεῖτον ᾗ Ζηνόδοτον, Il. 8, 191.
Ἑφομιλέω, verſor cum aliquo.
Ἐφόνδυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φονδίω.
Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adverſus. Ἐφοπλίζειν δαῖτα γέρυσι, Il. 4, 344. ἡμιόνους ᾗ ἅμαξαν, Odyſſ. 6, 37. δέρπον, Il. 23, 55.
Ἐφοπλισόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα.
Ἐφορατικὸς, ἡ, όν, peritus inſpiciendi res & illis providendi. Ab
Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis luſtro ; (2) obſervo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ᾗ κρατύνῃ, Soph. El. 176.
Ἐφορεία, ας, ἡ, iuſpectio, Ephori munus.
Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab eod.
Ἐφόρεις, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεες, a φορέω.
Ἐφόρεον, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν.
Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inſpector ſum. Ab ἔφορος.
Ἐφορία, ας, ἡ, confinium ; (2) fines. Ab
Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus eſt, finitimus. Ab eod.
Ἐφορκίζω, adjuro,
Ἐφορμαθείς, a. 1. part. part. *Dor.* pto ἐφορμηθεὶς, ab ἐφορμάω.
Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.
Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἐφορμῶσιν ἀλλήλοις, Thuc. Πομπηίῳ ᾗ ἀνὴρ μίγας πεζὸς ἐφώρμησε, Plut. πόλεμον, Il. 3, 165. Ἐφορμήσασθ', ἀέθλοις, Heſiod. Ἀσπ. 127.
Ἐφορμίω, ῶ, f. ήσω, appello, applico ; (2) in ſtatione ſum ; (3) in ſtatione me continens alteri immineo ; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῆ καιροῖς, Dem. Ab ἐφορμος.
Ἔφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio ; (2) invaſio.
Ἐφορμήσασθ', a. 1. inf. med. v. ἐφορμάω.
Ἐφόρμησις, εως, ἡ, invaſio cum impetu ; (2) ipſa irruendi actio ; (3) adgreſſio. Ab ἐφορμάω.
Ἐφορμητικὸς, ἡ, όν, vim habens aggrediendi. Ab eod.
Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello, applico. Ab
Ἔφορμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui in ſtatione eſt ; (2) ὁ, locus ſtationi navium accommodatus ; (3) ingreſſus navium.
Ἔφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, finitimus, confinis.
Ἔφορος, ου, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἐφοράω.
Ἐφόσον, *Adv.* in quantum, quoad.
Ἔφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.
Ἔφραθα, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum. *Fructifera.*
Ἐφραίμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον. *Sic propagmans.*
Ἔφραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.
Ἐφράσθη, pro ἐφράσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φράζω.
Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐφράσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐφράσαντο.
Ἐφρίσσον, imperf. ind. act. pro ἐφρίσσεον, a φρίσσω.
Ἐφρύαξε, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφρύασσε, a φρυάσσω.
Ἐφρυάπλετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φρυάπλομαι.
Ἔφυξα, a. 1. ind. act. v. φρύγω, vel φρύσσω.
Ἔφυ, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi φύμι.
Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio. Πᾶ δ' ὃς τὰ δεινὰ τὴν ἐφυβρίζει πόλει Καπαιδὺς ; Eur. Ph. 185. & Ἰάσιον, Plut.
Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in aliquem injurius eſt, contumelioſus in alios, inſolens, petulans. Ab ἐφυβρίζω.
Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐφύβριστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, contumelioſus, injurioſus. Ab eod.
Ἐφυβρίως, *Adv.* contumelioſe, ignominioſe.
Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.
Ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.
Ἐφυμαίνω, humecto.
Ἔφυρτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, irriguus, uliginoſus, humidus.
Ἐφυδατίης, ου, ὁ ᾗ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.
Ἐφυδρόω, irrigo ; ἐφυδρώσομαι, adaquor.
Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.
Ἐφυδριὰς, άδος, Nympha aquatica.
Ἔφυδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, aquoſus ; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.
Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor apud Athenienſes, qui clepſydras in judiciis curabat. Ex iiſd.
Ἐφύη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. φύω, vel φύμι.
Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.
Ἐφυμνίω, decanto, celebro.
Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur. Ab ὕμνος.
Ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φύμι.
Ἐφυπερθε, ſive ἐφύπερθεν, *Adv.* deſuper. Ab ὑπέρ.
Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare.
Ἐφυπνιδίος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui ad ſomnum adferendum facit, ſomnum inducens. Ab ὕπνος.
Ἔφυρον, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύρω.
Ἐφύσα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφύσων, a φυσάω.
Ἐφυσιάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φυσιόω.
Ἐφύσων, *ſufflabat*, 3. ſ. imperf. ind. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἐφύσα, ex ἐφύσεε, a φυσάω.
Ἐφυσηρίζω, f. ίσω, poſterior ſum, vel fio.
Ἐφύτευσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.
Ἐφυφαίνω, intexo ; (2) inter texendum infero.
Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtegmen.
Ἐφύω, f. ύσω, ſuperpluo ; (2) pluvia perfundo. Hinc ἐφύη, *Imperf.* impluit, pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit.
Ἔφφαθα, vox Syriaca. *Aperitor.*
Ἐφώνευε, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a φωνέω.
Ἐφώνη, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφώνει.
Ἐφώριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tempeſtivus.
Ἐφωτιδώω, a. 1. ind. paſſ. v. φωτίζω.
Ἔχαδον, a. 2. indicat. act. verbi χάζω.
Ἔχαιρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.
Ἐχαλάδωσε, a. 1. ind. paſſ. v. χαλάω.
Ἐχαλίπηνα, 1. ſ. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλέπηνα, a χαλεπαίνω.
Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.
Ἐχαράκωσε, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐχαράκωσε, a χαρακόω.
Ἐχάρθην, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.
Ἐχάρησαν, 3. pl. a. ejuſd.
Ἐχαρίσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v χαρίζω.
Ἐχαρίδωσε, a. 1. ind. paſſ
Ἔχεα, a. 1. ind. act. pro ἔχυσα, a χέω.
Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω, & βοῦς, *bos.*
Ἐχέγυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fide dignus ; (2) qui promiſſa ſervat ; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἔχω, & ἐγγύη.
Ἐχεγλαστία, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*
Ἐχέθυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mente præditus ; (2) qui animi cupiditates coërcet. Ex ἔχω, & θυμὸς.
Ἐχεῖνα, ης, τὸ, viperula ; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.
Ἐχειροτονήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. χειροτονέω.
Ἐχέκαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulcher.
Ἐχέκολλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tenax inſtar glutinis, glutinoſus. A κόλλα.
Ἐχεκράνως, *Adv.* firmiter.
Ἐχεκτήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, habens divitias, dives,
Ἐχέμυθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus ; (2) qui myſterium occultum ſervat. Ex ἔχω, & μῦθος.
Ἔχεν, *habet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχε, *habebat*, ab ἔχω.
Ἔχες, 2. ſ. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔχου.
Ἐχενηΐς, ίδος, ἡ, echeneïs, remora, piſciculus ; (2) anchora navem retinens. Ex ἔχω, & νῆυς.
Ἐχεπδυκὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, amarus ; (2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω, & πθύκη.
Ἐχέπικρος, ον, idem.
Ἐχέπωλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pullos equinos habens. Ex ἔχω, & πῶλος.
Ἐχέσαρκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, carni ſeu cuti adhærens. Ex ἔχω, & σάρξ.
Ἔχεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro εἶχε, ab ἔχω.
Ἐχέσπουδος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui gemitus adfert ; (2) perniciosus. Ex ἔχω, & σπουδὴ.
Ἐχέτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.
Ἐχέτης, ου, ὁ. dives. Ab ἔχω.
Ἐχέτλη, ης, ἡ. ſtiva. Ab eod.
Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.
Ἔχετο, 3. ſ. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴχετο, ab ἔχω.
Ἐχετρωσις, εως, ἡ, bryonia alba.
Ἔχθυσα, a. 1. ind. act. pro ἐχόλσα, a χέω.
Ἐχθάτο, 3. ſ. a. 1. ind. med. pro ἐχόλσατο.
Ἐχέφρονες, *cordati*, nom. plural. ab ἐχέφρων.
Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens ſum, ſapio.
Ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab
Ἐχέφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω, & φρὴν.
Ἔχηρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔχερα, a χαίρω.
Ἔχης, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἔχω.
Ἐχθαίρῃ, 3. ſing. præſ. conjunct. act.
Ἐχθαίρουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρεσι.
Ἐχθαίρω, odio proſequor. Μᾶνυ ᾗ Ζόην ἄκριτον ἔμμα Ἐχθαίρω, Epigr. Ὅσις ἐμφανὲς θεὸς ἐχθαίρομαι, Soph. Aj. 457. Ab ἔχθος, *odium.*
Ἔχθῃ, 3. ſ. præſ. ind. act. verbi ἐχθω.
Ἐχθὲς, *Adv.* heri. A χθές.
Ἐχθεσινὸς, ἡ, όν, heſternus. A præc.
Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.
Ἐχθήρεις, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐχθήσεις, ab ἐχθαίρω.
Ἐχθῆρω, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθήρω.
Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐχθήνομαι.
Ἐχθίονας, *Adv.* magis infenſe, infeſtius. Ab ἐχθίων, *inferior*, ab ἐχθος.
Ἐχθιστος, inimiciſſimus, infenſiſſimus, Superl.
Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor ; (2) inviſus fio, odio ſum. Ὅστ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐρίσσειε Ἥρῃ, Il. 1, 518. Ab
Ἐχθοδοπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, odioſus, inviſus. Ex ἔχθος, & ὀπὴ, *viſus*, ſeu *vox.*
Ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, ſimultas. Hinc *Comp.* ἐχθίων, odioſior, magis inimicus, & *Superl.* ἔχθιστος, odioſiſſimus, inimiciſſimus.
Ἐχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitiæ.
Ἐχθραίνω, odio proſequor ; (2) pro inimico habeo, inviſum reddo. Ἐχθραίνῃ βίᾳ ᾗ πόλεμον, Plut. Ἐχθραίνῃς ἐμοὶ, odio haberis, Soph. Ant. 93. Ab ἐχθρὸς.
Ἐχθραντέος, ία, όν, odio proſequendus, pro inimico habendus. Ab ἐχθραίνω.

Ἐχθρόω,

Ἐχθρόω, f. ώσω, inimicus ſum, inimicitias gero; ſimultatem exerceo. Ab ἔχθρα.
Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ἡ, inviſus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς, & δαίμων, Deus.
Ἐχθροῖζειν, ε, ὁ ἡ, oſcr hoſpitum.
Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito. Ex ἐχθρὸς, & ποιέω.
Ἐχθρὸς, ά, όν, inviſus, quem odimus; (2) qui odit, infenſus; (3) inimicus. Ab ἔχθος.
Ἐχθρόταται, Adv. inimiciſſime. Ab eod.
Ἐχθραδῶς, Adv. infenſe, infeſte, infeſto animo, hoſtiliter. Ab ἐχθρός.
Ἐχθρας, inimice.
Ἐχθάω, odio profequor, odi; & ἔχθομαι, ſum odio. Ἐχθόμενος Ἀθλιὴν, Odyſſ. 4, 502. Ἠχθετο πᾶσι θεοῖσι, ib. 14, 366. Ab ἔχθος.
Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina*. Ab ἔχις.
Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. Ab ἔχιδνα.
Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem & ab eod.
Ἐχίδνιον, ε, τὸ, viperula, vipera parva. Dim.
Ἐχιδνόδηκτος, ε, ὁ ἡ, morſus a vipera, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα, & δάκνω.
Ἐχιδναειδὴς, έος, ὁ ἡ, viperæ ſimilis; vipereus. Ab ἔχιδνα, & εἶδος.
Ἔχιειον, apud Nicandrum; τὸ ἔχιον.
Ἐχιναλόπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes.
Ἔχῖνες, αι, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.
Ἐχινίσκος, ε, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.
Ἐχινοκέφαλος, ε, ὁ ἡ, qui caput habet capiti echini ſimile. Ex ἐχῖνος, & κεφαλή.
Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres, ſeu matrices, echini majores. Ex ἐχῖνος, & μήτρα.
Ἐχινόπους, οδος, ὁ ἡ, ſpinæ vel tribuli genus aculeis horrens.
ΕΧΙΝΟΣ, ε, ὄ, echinus, marinus vel terreſtris. Erinaceus; (2) teſta echini marini; (3) ollæ ſpecies; (4) capſa vel ſcrinium forenſe in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus.
Ἐχινώδης, εος, ὁ ἡ, echinatus; (2) ſpinoſus, aſper ut echinus. Ab ἐχῖνος.
Ἐχιόδηκτος, ε, ὁ ἡ, morſus a vipera. Ex ἔχις, & δάκνω.
Ἔχιον, ε, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morſibus medetur.
ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas*.
Ἐχίτης, ε, ὁ, echites, lapis quidam, ſeu gemma. Ab ἔχις.
Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω.
Ἐχμάζω, fut. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quieſco. Ab ἔχμα.
Ἔχοι, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi ἔχω.
Ἔχουσα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα.
Ἐχόλασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. χολόω.
Ἐχόμενος, *Adv.* proxime, contigue; (2) deinceps; (3) ſtatim; (4) congrue.
Ἔχομες, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.
Ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.
Ἔχοντας, more habentis, ut appareat habere.
Ἐχορτάζθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω.
Ἔχραον, a. 2. ind. act. v. χραύω.
Ἔχρεω, imperf. ind. act. verbi imp. χρή.
Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi χράομαι.
Ἔχρητο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράετο.
Ἐχρίσθαν, a. 1. ind. paſſ. v. χρίω.
Ἔχρεσε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. χρίω.
Ἔχεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐχρόνισα, a. 1. ind. act. v. χρονίζω.
Ἐχρώαντο *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poët.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a χράομαι, *utor*.
Ἔχυν, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. χύω.
Ἐχύθλων, a. 1. ind. paſſ.
Ἐχύμην, pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχύμην.
ΕΧΥΡΟΣ, ρὰ, ρόν, munitus, firmus, tutus.
Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. Ab ἐχυρός.
Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ ἡ, firma & ſtabili prudentia præditus. Ex ἐχυρὸς, & φρὴν.
Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρῶσαι τὴν Ἑλλάδα, Iſocr. Ab ἐχυρός. Hinc
Ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) ſecuritas.
Ἐχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ἐχυρός.
ΕΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, poſſideo, teneo, obtineo; (2) ſuſtineo; (3) reſiſto, obſiſto; (4) cohibeo, reprimo, *unde & pro* abſtineo, *intell.* ἑαυτόν; (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, claſſe; (7) attingo; (8) tendo, curſum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) geſto; (11) ſcio; (12) habito, incolo; (13) æſtimo, reputo; (14) *inf. ſeq.* poſſum; (15) præbeo, materiem, cauſam, alicujus rei affero; (16) cum adverbiis varia ſignificat, ἀμοιβόλως ἔχω dubito, εὐνοϊκῶς, benevolus ſum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut λιπεῖς ἔχαν, nugans; (18) adminiſtro, guberno; (19) adfectus ſum. *In paſſ.* habeor, ſum in poteſtate alterius, impeditus ſum; (2) laboro, v. c. morbo; (3) prehendo atque prehenſum teneo, adhæreo, conjunctus ſum alicui, loco, ſectæ, &c. (4) conſentio, unde τὰ ἐχόμενα, conſentanea; (5) aggredi aliquid & in eo aſſiduum eſſe; (6) *In med.* continere ſe, abſtinere, deſiſtere, quieſcere. Ἄασα θυμῷ ἡ διὰ μνήμης ἔχα, in memoria habeo, Lyc. 8. Τὸν ἄνδρ' ἔσικεν ὕπνος ἢ μακρᾶ χρόνῳ ἕξειν, Soph. Phil. 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δόξης, quid ſentis? Plat. διὰ χειρὸς, στόματος, ἐλπίδος ἔχεσθαι ἔργου, πολέμου, ἀδοιπορίας, aggredi.
Ἔχωντι, 3. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro ἔχωσι.
Ἐχώρει, 3. ſ. imperf. indic. act. pro ἐχώρεσε, a χωρέω.
Ἐχώσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. χώομαι.
Ἐχώσθλιν, a. 1. ind. paſſ. verbi χαννύω, vel χώννυμι, pro χόω.
Ἐψαθέλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ψαθέλλω.
Ἐψάλαζ, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσί, a ψάλλω.
Ἐψαλέος, έα, έον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.
Ἐψανός, ὴ, όν, idem.
Ἐψάνη, ης, ἡ, olla; vas, in quo coquitur, Heſ. Ab eod.
Ἐψάω, coquo.
Ἔψεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕψῃ, ab ἕπομαι.
Ἐφόμψ, *coquere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἑψεῖν, ab ἕψω.
Ἔψεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. ἕπομαι.
Ἐψέδετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ψέθδομαι, *fallo*
Ἐψέδνησαν, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔψευμφας, falſo.
Ἑψέω, coquo, elixo; ἑψῆσαι, & ἑψῆσαι, coquere, aor. 1. ἐψημένος, perf. coctus, fervens.
Ἐψηλάφησα, a. 1. ind. act. v. ψηλαφάω.
Ἔψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum eſt idoneum; (3) ſapa, defrutum. Ab ἑψέω.
Ἐψηματάδας, εος, ὁ ἡ, ſapam redolens.
Ἔψησις, εως, ἡ, coctio, elixatura, coquendi ratio aut actus. Ab eod.
Ἑψητήριον, ε, τὸ, olla, id, in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.
Ἑψητὴς, ῆ, ὁ, coctor. Ab eod.
Ἑψητικὸς, ὴ, όν, ad coquendum pertinens.
Ἑψητὸς, ὴ, όν, coctus, elixatus. Ab eod.
Ἔψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.
Ἐψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, *dico*.
Ἐψιάᾳς, præſ. infin. med. *Poët.* pro ἐψιᾶσθαι, ex ἐψιάεσθαι, ab
Ἐψιάομαι, ſ. ἐψιόομαι, ῶμαι, confabulor; ludo, facetiis, & jocis exhilaror, delector; ἐψιόων, 3. pl. pro ἐψιῶν, ἐψιάων, imperfect. ἐψιόωντο, pro ἐψιῶντο, ἐψιάοντο, imperativ. ἐψιάασθων pro ἐψιάσθωσαν. Οὗτοι δ' ἢ δόρπου καθήμενοι ἐψιάασθαν, Odyſſ. 17, 530.
Ἐψιθυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, a ψιθυρίζω.
Ἐψιμμυθιομένους, fucate. A ψιμμυθίζω.
Ἐψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἐψιῶντο, ab ἐψιόομαι.
Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγάγει, ab ψυχαγωγέω.
Ἔψυχον, Imperf. ind. act. verbi ψύχω.
ΕΨΩ, coquo, elixo.
Ἑῶ, inuſ. hinc f. ἕσομαι, ero, præſ. εἰμί.
Ἑᾶν, inuſ. hinc ſ. ἐάσω, *Poët.* ἔασω, ἔασεις, ἔασ, induet. a. 1. m. ἐασάμην, imperat. ἔασαι, indic. perf. εἷμαι, indutus ſum; εἵμενος, indutus, præſ. uſit. ἕννυμι.
Ἑᾶν, inuſit. a cujus f. ἕσω, eſt a. 1. *Ion.* ἔσα, ἔσας, collocaſti; ἔσε, collocavit, perf. paſſ. ἕαμαι; ἔαται, pro εἶνται.
Ἑᾶν, inuſ. unde f. ἥσω, mittam, perf. εἷκα, miſi; in præſ. uſit. ἵημι.
Ἑᾶν, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὦ, ab ἵημι.
Ἑᾷ, *ſim*, præſ. conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμί.
Ἑᾷ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑός, *ſuus*.
Ἑαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔᾶγα, ab ἄγνυμι.
Ἐάγμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔαγμαι.
Ἐαγυῖα, perf. part. med. f. g. *Attice* pro ἐαγυῖα.
Ἑαθα, perf. ind. med. *Æol.* & *Ion.* pro εἵαθα, ab ἕθω.
Ἑαθεν, *Adv.* mane, diluculo. Ab eod.
Ἑοθινὸς, ὴ, όν, matutinus. Ab eod.
Ἑάθην, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ἄθεν, ab ἀθέω.
Ἑάϊος, ία, ον, matutinus; (2) orientalis.
Ἐάκειν, *ſimilis eram*, pluſquamperf. indic. med. *Poet.* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.
Ἑαλίζω, fut. ίσω, putreſco ſepoſitus. Ab ἕαλος.
Ἑαλοκρασία, ας, ἡ, miſtura pridiana & exoleta; (2) potio vana & inefficax, heſternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana; (3) ſordium, purgamentorum colluvies. Ex ἑωλος, & κρᾶσις.
Ἑαλύνεκρος, dudum mortuus, Suid.
ΕΩΑΟΣ, ε, ὁ ἡ, heſternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obſoletus.
Ἐάλπειν, pluſq. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἠάλπειν, ab ἔλπω.
Ἑᾶμψι, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὦμψι, ab ἵημι.
Ἑᾷμι, præſ. opt. act. pro ἐάοιμι, ab ἐάω.
Ἑών, præſ. part. act. *Ion.* pro ὤν, ab εἰμί.
Ἐώνημαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤνημαι, ab ὠνέομαι.
Ἐωνέμην, imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ὠνούμην.
Ἐανοχόουν, imperf. indic. act. *Att.* pro ᾠνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro ὠνοχόουν, ab οἰνοχόος.
Ἑαξα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἔᾱξα, ab ἀΐσσω.
Ἑᾶος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.
Ἑαρα, ας, ἡ, exaltatio, geſtatio; (2) ſuſpendium.
Ἑάρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ἄρας, ab ἐράω.
Ἑάρακας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἄρακας.
Ἐάργειν, pluſq. ind. med. *Poët.* & *Att.* pro ἐόργειν, ab ἔργω.
Ἑαρίομαι, ἕμαι, ſublimis, tollor, Heſ.
Ἑάρημα, ατος, τὸ, elatio. Ab ἐάρα.
Ἑαρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἑαρίζομαι, geſtor. Ab ἔαρα.
Ἑάσταζον, imperf. indic. act. v. ἑορτάζω.
Ἑάραν, imperfect. indicat. act. *Att.* & *contr.* pro ἄραον, ab ἐράω.
Ἑως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.
Ἑως, *Adv.* donec, uſquedum, tantiſper dum, quoad, quamdiu; (2) in Scriptura S. ſæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quouſque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, uſque nunc; (5) ἕως ἄν, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quouſque; (6)

ἕως τινὸς, usque ad aliquod tempus; (7) ἕως τούτου, hucusque. Ab ὡς.

Ἕως, *dum*, *Poet.* pro ἕως.

Ἔωσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔασα; ab ἀθέω.

Ἐώθλω, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἀέθλω.

Ἔωσι, 3. plur. præs. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμί, *sum*.

Ἔωσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὦσαι, ab ὠθέω.

Ἑωσφόρος, ὁ, ὁ, lucifer. Ex ἕως, & φέρω.

Ἑαυτῆ, *sui ipsius*, *Ion.* pro ἑαυτῆς.

Z.

Z Est sexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade existimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet *septem*, & cum lineola inferius addita (ʒ) *septies mille*.

Ζ Α, *Particula inseparabilis* augens significationem vocis, cum qua composita est, v. gr. Ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens*. Non tamen semper.

Ζάβα, lorica, ζάβεα, arma bellica, Suid.

Ζαβάλλειν, Hes. & Etym. ἐξαπατᾶν, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, zabareum, locus, in quo reponuntur zabæ; armamentarium, Suid. A ζάβα.

Ζάβοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, admodum abundans pascuis; (2) abundans pecoribus, Hes. Ex ζα, & βοτὸς, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus*.

Ζαβουλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Cohabitatio*.

Ζ Α Β Ρ Ο Σ, edax, vorax, Hes. Suid.

Ζ Α Γ Κ Α Η, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ου, τό, idem.

Ζαγρεὺς, έως, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, & ἀγρεύω, *venor*.

Ζ Α Γ Ρ Ο Σ, discalceatus, Suid.

Ζαεὶς, *flans*, præs. part. act. v. ζάημι.

Ζαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, vehementer spirans. Ex ζα, & ἄω, *spiro*.

Ζαθέσιο, g. s. *Ion.* pro ζαθέου, a

Ζάθεος, ζαθέη, divinus, sacer.

Ζαθερὸς, έη, όν, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, & θέρω.

Ζαῖεν, 3. pl. præs. opt. act. *Bœt.* pro ζαίησαν, a ζάημι pro ζάω.

Ζακυλλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, admodum formosus, perpulcher, Hes. Ex ζα, & κάλλος.

Ζ Α Κ Ε Λ Τ Ι Δ Ε Σ, s. ζευκτίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ.

Ζάκορος, ου, ὁ ἡ ἡ, ædituus; (2) famulus, minister. Ex ζα, pro διὰ, & κοσέω.

Ζάκοτος, ὁ ἡ ἡ, furiosus, valde iracundus.

Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitæ, Hes.

Ζακχαῖος, ου, ὁ, Zacchæus. Nomen viri Syriacum. *Justus*.

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Hebr.

Ζαλόω, fluctuo, procellis agitor; unde apud *Nic.* ζαλόωσα, pro ζαλῶσα, ζαλάσσα.

Ζ Α Λ Ε Ι Α, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, teste Dioscor.

Ζάλθι, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro ζηλῶ, ex ζηλόω, a ζηλόω.

Ζ Α Λ Η, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æstus; tempestas.

Ζαλόεις, όεσα, όεν, procellosus. A ζάλη.

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod.

Ζαλῶ, *Dor.* & *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλωτὸν, acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμβακίλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum.

Ζαμβύω, ῶ, f. ύσω, magna vi ago; (2) valde iratus sum. Καὶ ζαμβύσασ', ἡ ἄεισεν ὡ παρακοίτη, Hesiod. Θεογ. 928.

Ζαμβύσας, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμβύσησε. A

Ζαμβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ου, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex μβή.

Ζὰν, ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox *Dor.*

Ζανὼ, όος, ἡ, Juno. A ζάω.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum solum.

Ζαπίμελος, ου, ὁ ἡ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, Hes. Ex πιμελὴ.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. Ex πλήθω.

Ζαπλουτέω, valde dives sum, abundo divitiis. A

Ζάπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde dives, prædives.

Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator, Hes. Ex πότης.

Ζάπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde igneus. Ex πῦρ.

Ζαρὰ, ὁ, Zara, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Ortus*.

Ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi puniuntur, carcer servorum; ex Vet. Lex. al. ζητρεῖον.

Ζατρέω, in pistrino torqueo, Lexicogr. Gr. Ex ζα, & τρέω, *timeo*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bene nutritus, faginatus, pinguis. Ex τρέφω.

Ζαφεγὴς, ὁ ἡ ἡ, admodum lucidus & splendidus; ex Hes. Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde simplex, Suid. (2) durus, vehemens, Hes. Ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*, vel ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*.

Ζάφελος, vehemens, intentus, quasi ζαόφελος. Ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *Adv.* valde simpliciter, Suid. (2) vehementer, Hes. A ζαφελὴς.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, admodum urens; (2) valde splendens; (3) summo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζάχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde iracundus. Ex χολὴ.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde utilis. Ex ζα, & χρεία, *necessitas*, *utilitas*, Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, a seq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, impetuosus. Ex χράω.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, dives auri. Ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμᾶσθε, Euripid. Rhes. 439.

Ζ Α Ω, ζᾷς, vigeo. Τμεῖς μὴ ἆρα ζῆτε νυμφίαν βίον, Arist. Av. 161. Flectitur hoc verbum sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης, f. 1. ζήσομαι. a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Dorismus obtinet; *Poët.* ζώω, ζώεις, vivo, vivis.

Ζ Ε Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equi.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Hebræum. *Datatus* vel *munificus*.

Ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.

Ζείδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, fertilis, almus. Ex ζειὰ, & δῶρον.

Ζείουσα, *Ion* pro ζέουσα. a ζέω, *ferveo*.

Ζ Ε Ι Ρ Α, ας, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν, aromata facere, Hes.

Ζῆρον, varium, Hes.

Ζείω, *Poet.* pro ζέω, ferveo.

Ζ Ε Λ Ω, jacio, Hes. Etym. pro βέλλω idem quod βάλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus coctus. A ζέω.

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον, barathrum.

Ζέσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a ζέω.

Ζεσθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

Ζέσις, εως, ὁ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεστόλασία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. Ex ζεστὸς, & λάω, *luo*.

Ζεστὸς, ὴ, όν, fervidus. A ζέω.

Ζέσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζδυγάριον, ου, τὸ, parvum jugum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, *Epith.* lori, quo res devincimus, ap. *Jos.* ubi tamen MSS. plerique ζευκτῆρ. *Ern.*

Ζευγεῖον, τὸ, jugum, *ib.*

Ζδυγελάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, & ἐλαύνω.

Ζδυγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A

Ζδυγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζδυγελάτης.

Ζευγησιον, census τῶν ζδυγιτῶν apud Athen.

Ζδυγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adstrictus; (2) ζδυγῖτ), apud Athenienses ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quæ ζδύγη; aut quia junctim bini equestrem censum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi. A ζεῦγος.

Ζδύγλη, ης, ἡ, jugum. Ab eod.

Ζδυγλόδισμος, ου, τὸ, lorum jugi. Ex ζδύγλη, & δεσμὸς.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζδυγνύω.

Ζδυγνύασι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ζδυγνῦσι. A

Ζ Ε Υ Γ Ν Υ Μ Ι, vel ζδυγνύω, f. ζδύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ζεῦξα, & ζδύξασθαι, jungere. Pass. ἐζδύχθην, ζδυχθεὶς, a. 2. Pass. ἐζύγην. ἐζύγης. Καί τοι Ζὺ μὴ κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς, Soph. Phil. 1017. Ζδύξομαι ἅρματι πώλους, Eur. Hec. 469.

Ζδυγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & in specie bigarum constructio. Ex ζεῦγος, & ποιέω.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ & quadrigæ, *omninaque* vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζδυγνύω.

Ζδυγοτρεφεῖν, equos curules alere. Ex ζεῦγος, & τρέφω.

Ζδυγοτροφὸς, qui alit equos curules.

Ζδυκτηρία, ας, ἡ, vinculum. A ζδύγνυμι.

Ζδυκτὸς, ὴ, όν, conjugatus, junctus. Ab eod.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. v. ζεύγνυμι.

Ζδυξιλεὰς, ω, ὁ, cui subditi sunt populi. Ex ζεῦξις, & λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus*.

Ζεύξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζδύγνυμι.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζδύγνυμι.

Ζ Ε Υ Σ, *Gen.* διὸς, ὁ, Jupiter.

Ζεφυρικὸς, ὴ, όν, zephyrius. A ζέφυρος.

Ζεφύριος, ου, ὁ ἡ ἡ, favonialis.

Ζ Ε Φ Υ Ρ Ο Σ, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

Ζ Ε Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco; (2) scateo, fervefacio. Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, Il. 21, 361.

Ζῆ, 2. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro ζᾶ, ex ζάω.

Ζηβύνη, venabulum, Ph.

Ζῆθι, 2. sing. præs. imper. act. v. ζῆμι.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus. æmulus. A ζῆλος.

Ζηλευτὴς, οῦ, ὁ, æmulator; (2) invidus. A

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quasi a ζηλέω, quod esset *invideo*.

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) fudium rerum bonarum injiciens.

Ζηλομανὴς, ές, iracundus. *Epith.* Bacchi.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ζηλόει, a ζηλόω.

Ζ Η Λ Ο Σ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) zelus, amor cultus divini; (4) zelotypia; (5) felicitas, gloria.

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia. A ζῆλος.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, bono zelo prosequor; (2) invideo, maligno animo prosequor; (4) invideo, maligno animo prosequor. Ζηλοτυπῶν ἀφιτλῶ, Æschin.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, zelotypus, invidia percussus. Ex ζῆλος, & τύπτω.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor, ambio; (2) probo; (3) invideo; (4) beatum prædico; (5) zelotypus

zelotypus fum. Ζηλῶ σε τῶν νέ, τὴ δὲ δειλίας συγγνώμ, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1033. Ὅσοι δημηγόρας ζηλᾶτε τιμάς. Eur. Hec. 257. Οὐ ζηλῶ σε τῆ παιδεύσεως, Ariſt. Θεσμ. 182. A ζηλ⊙.

Ζηλωμα, ατ⊙, τὸ, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ζηλωτ⊙, ἑα, ἑον, æmulandus. Ab eod.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accenſus zelo.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulativus. Ab ζηλωτὴς.

Ζηλωτὸς, ἡ. ὸν, æmulandus; (2) qui beatus eſt ducendus; (3) laudandus. A ζηλόω.

ΖΗΜΙΑ, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, ſupplicium; (4) privatio.

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecunia, exſilio, &c. Ἐζημίασε πατέρα, Eur. Or. 561. τινὰ χρήμασιν, Plat. βασιλέα χρήμασι, Plut. θανάτῳ τινα, Thuc. A ζημια.

Ζημιώδης, ε⊙, ὁ ἡ ἡ, damnoſus, perniciosus, qui fraudi eſt. Ab eod.

Ζημιωδῶς, damnoſe. A ζημιώδης.

Ζημιωθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατ⊙, το, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio. Ab eod.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ζᾶν, a ζάω.

Ζηνόφρων, ον⊙, ὁ ἡ ἡ, Jovis mentem habens. Ex Ζηνὸς, & φρὴν.

Ζῆς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ζήσῃ, νίνες, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, vivam, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζῆτῃ, 2. ſing. præſ. imper. act. pro ζήτει, a ζητέω.

Ζητοῖμι, 2. ſing. præſ. conj. act. v.

Ζατδω, f. ήσω, quæro. A

ΖΗΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæſtionem habeo ſeu exerceo; (3) requiro, rei amiſſæ deſiderio tenеor; (4) ſtudeo, conor. Ἕλλησιν Σοφίαν ζητοῦσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀπεπέμπειν, Plat. Οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπ⊙, Heb. 8, 7. Hinc

Ζήτημα, ατ⊙, τὸ, quæſtio, quæſitum.

Ζητημάτιον, ε, το, quæſtiuncula. Dim.

Ζατησατω, 3. ſing. a. 1. imper. act. v. ζητέω.

Ζητησις, εως, ἡ, ipſa quærendi actio, inveſtigatio; (2) quæſtio, controverſia.

Ζητητέ⊙, ἑα, ἑον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæſtiones, vel potius loca, ubi quæſtiones exercentur, tormenta. Suid.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæſtor criminum; (2) *impr.* in foro ſic dicitur, qui *Lac.* recuperator in cauſa repetundarum: qui quærit quæ pecunia male conciliata & capta pervenerit, ut repeti inde poſſit. *Ern.*

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere & inveſtigare ſolet, ſagax, ad quæſtiones movendas promptus. A ζητητὴς.

Ζητῆσιν, 3. pl. pro ζητέουσι.

Ζητρεῖον, ε, το, locus, in quo ſervi puniuntur. Vid. ζατρεῖον.

Ζῆτω, vivat, 3. ſing. præſ. imp. act. *Ion.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαέτω, a ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a ζητέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, haſta, jaculum, venabulum. A Ζιβύνη.

ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΓΓΟΣ, ε, ἡ, ſonus apum, Heſ.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ε, τὸ, zizanium; lolium.

Ζόης, vitæ, gen. ſing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωή.

Ζορκάδες, αι, capreæ, *Ion.* pro ἔορκάδες.

Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

Ζωδῶν, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro ζάεσθω, a ζάω pro ζάνυμι.

Ζοφερ⊙, ὰ. ὸν, idem quod ζοτερὸς.

Ζοφερῦς, gen. ſing. *Ion.* pro ζοφερῆς, a ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus. A ζόφ⊙.

Ζοφοδορπίας, ε, ὁ, qui veſperi cœnat. Ex ζόφ⊙, & δόρπον, cœna.

Ζοφόδορπος, ⊙δ⊙, ἡ, cœna tenebricoſa, h. e. ſerotina. Ex iiſd.

Ζοφοειδὴς, έ⊙, ὁ ἡ ἡ, idem quod ζοφώδης.

Ζοφόεις, όεσα, όεν, tenebricoſus, obſcurus. A ζόφ⊙.

Ζοφομήνια, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus Ex ζοφ⊙, & μὴν, *luna*.

ΖΟΦΟΣ, ε, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occaſus, pars occidentalis. Hinc

Ζοφόω, obtenebro, obſcuro.

Ζοφώδης, ε⊙, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus, obſcurus.

Ζοφωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) tenebræ, obſcuritas. Ab ζοφόω.

Ζυγὰ, τὰ, juga, tranſtra in navi triremi medii ordinis.

Ζυγὰδὶ, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγὸς.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piſcis.

Ζυγάστριον, ε, τὸ, arca, capſa. Ab eod.

Ζύγαστρον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Ζυγέντες, n.o.m. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι.

Ζυγηφορ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, jugum ferens. Ex ζυγὸς, & φέρω.

Ζυγόω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri ſolebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum inſtruebantur. A ζυγὸς.

Ζυγιανὸς, ἡ, ὸν, natus ſub libra, ſigno cœleſti. Ab eod.

Ζύγιμ⊙. ε, ὁ ἡ ἡ, jugalis.

Ζυγίον, ε, το, ſtatera, libella. Ab eod.

Ζυγίτης, ε, ὁ, remex in medio navis ſupra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖ, οἱ ζδυγῖ, de quibus ſupra.

Ζυγόδεσμον, ε, το, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, ſubjugium lorum. Ex ζυγὸς, & δεσμὸς.

Ζυγόδεσμ⊙, ε, ὁ, idem & ex iiſd.

Ζυγοδέτης, ε, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δέω.

Ζυγοειδὴς, έ⊙, ὁ ἡ ἡ, jugi ſpeciem præterens. A ζυγὸς, & εἶδ⊙.

Ζυγόλωρον, τὸ, lorum, quo jugum adſtringitur cervicibus.

Ζυγομαχέω, rixor, contendo *impr.* cum domeſticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γαστέρα πρὸς εἰκέτας ζυγομαχεῖν, Plut. Ex ζυγὸς, & μάχη.

Ζυγὸν, ε, τὸ, tranſtrum, ſedes remigum; (2) *in pl. impr.* trutina. A ζυγὸς.

Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga currium conſtruo.

Ζυγὸς, ε, ὁ, jugum; (2) in teſtudine tranſtillum, quo brachia. ſ. cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, ſeries porrecta; (4) calceamenti corrigia; trutina, libra, *in gen. fœm.* ut Grammaticis placet.

Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους, ἡ πρὸς τὸ ἴσον ἀπόθωνα, *Lucian. Vitar. Auct.* 21. Οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτὸς πρὸς τὸν Τιμάρχε βραχίονα. *Non comparalo omnes eos ad Timarchi brachium*, Alciph. 2, 2. A

Ζυγοστάτης, ε, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra*, & ἵστημι.

Ζυγοφόρ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, jugifer, qui fert jugum.

Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto; (2) conjungo. A ζυγὸς.

Ζυγαθρίζω, fut. ίσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. A

Ζύγαθρον, ε, τὸ, vectis, qui valvas ſeu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & θύρα.

Ζύγαμα, ατ⊙, τὸ, jugamentum.

Ζυγωσις, εως, ἡ, jugatio.

Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, junctus jugo. A ζυγόω.

ΖΥΘΟΣ, ε, ὁ, vel ε⊙, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cerevisia.

ΖΥΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) falſa doctrina; (3) pravi mores.

Ζυμηρὸς, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

Ζυμίζω, fermentum refero. Ab eod.

Ζυμίτης, ε, ὁ, fermentator. Ab eod.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Gal. 5, 9. Ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.

Ζυμωδὴς, ε⊙, ὁ ἡ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

Ζύμωμα, ατ⊙, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.

Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.

Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.

Ζωαγραφέω, idem quod ζαγραφέω.

Ζωαγραφήσ⊙, aor. 1. part. med. verbi ζωαγρέφω.

Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita ſervata. A ζωγρέω.

Ζωάριον, το, animaculum.

Ζωαρκὴς, έ⊙, ὁ ἡ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, & ἀρκέω.

Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, vitæ principium habens. Ex ζωὴ, & ἀρχὴ.

Ζωάρχ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, qui animanti præeſt; (2) qui præeſt elephanto. Ex ζῶον, & ἄρχ⊙.

Ζωγράφειον, ε, τὸ, officina pictoris. A ſeq.

Ζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζαγράφημα, ατ⊙, τὸ, pictura, id ipſum, quod pictum eſt. A ζωγραφέω.

Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, pictus.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγραφ⊙.

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.

Ζωγραφικῶς, picturæ modo.

Ζωγράφ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, pictor. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζώγρι, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ζώγρει, a ζωγρέω.

Ζωγρεία, ας, ἡ, & Ζωγρία, condonatio vitæ capto hoſti facta; (2) captura vivi animalis. A ζωγρία.

Ζωγρεῖον, ε, τὸ, vivarium, beſtiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adſervantur. A

Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exſuſcito; (3) inſtauro; (4) vivum capio, a cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. Ζώγρει ἐπιπνείσα κακῶς κικαφήτα θυμὸν, Il. 5, 698. Ex ζαὴ, & ἔγειρα, *excito*; vel ἀγρέω.

Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.

Ζωγρίας, ε, ὁ, vivus captus. Ab eod.

Ζῶγρον, ε, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζωγρὲν, præſ. part. act. *contr.* pro ζωγρέων, a ζωγρέω.

Ζωδάριον, ε, τὸ, animaculum, Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὸς, ὁ, ſignifer, Zodiacus in cœlo. A

Ζώδιον, ε, τὸ, animalculum; (2) ſignum cœleſte in Zodiaco; Dim. a ζῶον. Hinc

Ζωδιστὸς, ἡ. ὸν, idem quod ζωοτὸς.

Ζωδιοφόρ⊙, ſignifer, ſcil. circulus.

Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, a ζώω, *Poët.* pro ζάε.

Ζώειν, *vivere*, præſ. inf. act. a verbo eod.

Ζωὸν, imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔζων.

Ζώῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωὸν, *Adv.* animantium more. A ζῶον.

Ζῴω, præſ. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζαοίμι.

Ζωπὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωὴ.

Ζωΐσιν, pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ζωαῖς.

Ζωοφόρ⊙, ὁ ἡ ἡ, vitam adferens, ſalutaris.

Ζωθάλμιο⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, vividus, almus. Ex ζωὴ, & θάλπω, vel θάλλω.

Ζωΐδι⊙, ε, ὁ, idem quod ζωδιακὸς.

Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατ⊙, τὸ, veſtimentum, quo cingimur, cingulum. A ζάννυμι.

Ζωμὲ, ρύσιον, ε, το, trulla, cochlear. A ζωμὸς, & ἀρύω.

Ζώμιμα, τὸ, condimentum, ſalgamum. A

Ζωμόω, condio; (2) elixo. A ζωμὸς.

Ζωμήρισις,

Ζωμόυσις, εως, ἡ, hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς, & ἀρύω.
Ζωμίδιον, ε, τὸ, juſculum. A ζωμός.
Ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.
Ζωμοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς, & ποιέω.
Ζ Ω Μ Ο Σ, ὁ, jus, juſculum, cibus jurulentus.
Ζωμοτάριχος, ε, ὁ, qui muria piſcium ſale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & τάριχος.
Ζωνάριον, ε, τὸ, zonula. A ſeq.
Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; (2) pera. A ζωννύω, cingo.
Ζώνιον, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.
Ζωνιοπλόκος, ε, ὁ, ἡ, qui zonas plicat, ſ. conficit, zonarius. Ex ζώνιον, & πλέκω.
Ζωνίτης, ε, ὁ, zonarius. A ζώνη.
Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A ζωνίτης.
Ζ Ω Ν Ν Υ Μ Ι, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν ὁ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας. Ἄλλος σε ζώσει, Joann. 21, 18.
Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐζώννυτο.
Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. particip. accinctus.
Ζωνοράστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, & γαστήρ.
Ζώντειον, ſ. ζώντειον, ε, τὸ, mola, qua ſc. victus conficitur. A ζωή.
Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal ſeu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζωον, vel ζωὴ, & γονή.
Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.
Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio; (2) vermiculatio. A ſeq.
Ζωογόνος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant facilius, quam qui nati menſe ſequente.
Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A
Ζωοδότης, ε, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ, & δίδωμι, do.
Ζωόδωρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ε, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δῶρον.
Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. Ex θήρα.
Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὁν, ad ζωοθηρίαν pertinens.
Ζωοθυσία, ἡ, victima conſtans animante.
Ζωοθυτέω, animal ſacrifico. Ex θύτης.
Ζώοιμι, præſ. opt. act. v. *Poët.* ζάω.
Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις.
Ζωόμορφος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφή.
Ζῶον, ε, τὸ, animal. A ζάω, vivo.
Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἄιδρεις, Lyc. 844.
Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς, & ποιέω. Hinc
Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.
Ζωοποιητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.
Ζωοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ex ζωὸς, & ποιέω.
Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit. Ex ζῶον, & πωλέω.
Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus. A ζάω.
Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, *ſtatio*.
Ζωοτεμνω, vivum diſſeco.
Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.
Ζωοτοκέω, animal genero, ſeu pario.
Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A
Ζωοτόκος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, animal gignens vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον, & τίκτω.
Ζωοτὸς, ἡ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωόω.
Ζωοτροφεῖον, ε, τὸ, vivarium. A ſeq.
Ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A
Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria; nutritio, & ſaginatio animalium, piſcium, ut vendantur.
Ζωοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem iſtam pertinens.
Ζωοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον, & τρέφω.
Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A
Ζωοφάγος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω.
Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ βλέφαλμον, *Plin.*
Ζωοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, animalia ferens; (2) circulus cœleſtis, zodiacus. Ex ζῶον, & φέρω.
Ζωφύτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φύω.
Ζωφυτίω, vivos ſurculos edo, ap. *Athen.* ſi lectio ſana. *Ern.*
Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. Ζωώσεις ἡμᾶς, Pſal. 80, 18. A ζωός.
Ζώπισσα, ης, ἡ, pix a navibus deraſa, reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. A πίσσα, *pix*.
Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum accendo; (2) bella aut alia mala ſopita ſuſcito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ μὴ τὰ θεοὶ μὲ ζωπυρήσεις, irritabis, Ariſt. Lyſ. 685. Ὁρᾷς, ἃ νῦν ζωπυρεῖς νείκη νέα; Euripid. Electr. 1121. A ζώπυρον.
Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον (2)
Ζωπύρησις, εως, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alius rei prope extinctæ.
Ζωπύρινος, η, τὸ, follis. A
Ζώπυρον, ε, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) follis, cujus ſtatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam.
Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.
Ζωροποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A
Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit; (2) ebrioſus. Ex ζωρὸς, & πίνω.
Ζ Ω Ρ Ο Σ, merus, meracus.
Ζωρότερος, ſcil. οἶνος, meracius vinum, Hom. Il. 9, 202.
Ζως, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. ς, 887.
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. v. ζώννυμι pro ζόω.
Ζῶσαν, acc. ſing. part. præſ. pro ζάουσαν, a ζάω, *vivo*.
Ζῶσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.
Ζώσεσθαι, *cincturum eſſe*, f. 1. inf. med.
Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. paſſ. f. g.
Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.
Ζωσθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. paſſ.
Ζώσι, 3. pl. pro ζάουσι, a ζάω.
Ζώσιμος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.
Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζαννύω.
Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.
Ζωστηρία, Palladis epitheton. A ζώσασθαι, *accingi & armari*.
Ζωστὸς, ἡ, ὸν, cinctus. A ζαννύω.
Ζώστης, ε, ὁ, cinctor. Ab eod.
Ζῶστρον, ε, τὸ, cinctus, veſtis ad præcingendum. Ab eod.
Ζώσω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι pro ζόω.
Ζώτειον, ε, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζέντειον.
Ζωτικὸς, ἡ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζάω.
Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice; (2) vitaliter.
Ζωύδιον, ε, τὸ, animalculum, beſtiola, inſectum. A ζῶον.
Ζώφυτος, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, & φυτόν.
Ζώω, vivo. A ζάω.
Ζωώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.
Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum.
Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.
Ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωστός.

H.

H, Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet *octo*, & cum lineola inferne addita; (ͅ) *octies mille*.
Ἦ, aut, vel an, quam.
Ἦ, *Poët.* pro ἦν.
Ἤπερ, quam.
Ἤτοι, ἡ, aut-aut.
Ἤτοι, *Poët.* pro μήν, *quidem*, Hom. Ἤτοι ὃ γ' ὣς εἶπὼν, *ille quidem ſic locutus*. Additur & μήν, eadem manente ſignificatione.
Ἦ, ἦ, ah! ah!
Ἦ, certe, profecto, utrum, an.
Ἦ μὴν, profecto, *Poët.* & ἦ μήν.
Ἦ, *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἥ, *quæ*.
Ἦ, περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.
Ἦ, *Artic. præp.* ὁ ἡ τό.
Ἦ, *Artic. poſtp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod; (2) *pron. poſſ.* ſua; (3) pro αὐτὴ hæc, *Poët.*
Ἤα, ἦαν, pro ἤια, ἤιον, τὰ, paleæ; (2) viaticum.
Ἦα, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἦα, ἴνι, perf. ind. med. *Att.* pro εἶα, ab εἶμι.
Ἦατο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦντο, ab ἧμαι.
Ἠβαιὸν, *Adv.* paullulum. Ab
Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιὸς.
Ἠβας, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης.
Ἠβάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.
Ἠβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo, ἡβᾶν, puber. Ἡ ὃ γυνὴ τέτορ' ἡβῶν, ἀμύητα δὲ γαμοῖτο, Heſiod. Ἔργ. 696. Ab eod.
Ἡ Β Η, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.
Ἠβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *uſitatiſſime*, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut πολίτας ἠβηδὸν interficere. Ab ἥβη.
Ἠβηκα, perf. ind. act.
Ἠβηκὼς, perf. part. act. v. ἡβάω.
Ἠβησα, *adultior factus ſum*, a. 1. ind. act.
Ἠβήσαντε, n. dual. aor. 1. part. act.
Ἠβήσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι.
Ἠβήσω, *pubeſcam*, f. 1. ind. act.
Ἠβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.
Ἠβητήριον, ε, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda.
Ἠβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.
Ἠβητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.
Ἠβήτριον, ε, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.
Ἠβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητήρ.
Ἡ Β Ο Σ, ἡ, ὸν, curvus; (2) gibboſus.
Ἠβουλήθλιν, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβουλήθλιν, ἠβούλετο, pro ἐβούλετο. Eur. Heſ. 758. a. βούλομαι.
Ἠβυλλιάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.
Ἠβύω, præſ. opt. act. *Att.* pro ἡβοίμι, ab ἡβάω.
Ἠβώοιμι, præſ. optat. act. v. *Poet.* ἡβώω pro ἡβάω.
Ἠβώτης, ε, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.
Ἠβώω, *Poet.* pubeſco. Ab eod.
Ἠβώωσα, præſ. part. act. f. g. *Poet.* pro ἡβῶσα ex ἡβάωσα, ab ἡβάω.
Ἤγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἠγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο.
Ἤγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον.
Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἄγαν, & θεῖος.
Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, *frango*.
Ἠγαλλιάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.
Ἤγαμεν, imperf. ind. v. ἄγαμαι.

Ἠγανάκησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω.
Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, pro τήγανον.
Ἤγαπα, 3. sing. Imperf. ind. act. pro ἠγάπας, ab ἀγαπάω.
Ἠγαπάτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπᾶτε.
Ἠγάπθυν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπων, ex ἠγάπαον.
Ἠγαπημένοι, nom. plur. part. perf. pass.
Ἠγάπησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠγατάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.
Ἠγέδην, a. 2. ind. pass.
Ἠγάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἠγάσατο.
Ἠγέρθυσαν, 3. pl. a. 1, ind. act. v. ἀγλαφθάω.
Ἠγειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγλέλλω.
Ἤγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠγέλθην, aor. 1. ind. pass.
Ἠγείλετο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ἠγείκα, perf. ind. act. v. ἠγείζω.
Ηγεικαν, 3. sing. cum ν ἑφελκ.
Ἤγεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠγείσατο, 3. s. imperf. ind. *contr.* pro ἠγείδετο, ab ἠγείδομαι.
Ἠγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἠγειρα, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.
Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. plur. a. ejusd.
Ἠγεῖδαι, præs. inf. med. verbi ἡγέομαι.
Ἠγεῖδ, 3. sing. præs. ind. med. pro ἡγεῖται.
Ἡγεμονεία, ας, ἡ, præitio, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμόνευμα, τὸ, idem.
Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præco, fum dux, rego. Οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ, Heſiod. Θεογ. 387. Ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν οὐκ ἀξιοῦσι, Thuc. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονίαω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo.
Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Heſ. & alii; item Veneris, Heſ.
Ἡγεμονῆα, acc. ſing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεύς.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, princeps, rector; (2) dominus ſenſuum, animus. Ab ἡγεμονία.
Ἡγεμονικός, ἡ, όν, principalis, præſidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικόν, οῦ, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
Ἡγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet; (2) ut decet virum principem.
Ἑρμῆς, ου, ὁ, Mercurius, qui ita dicitur, quoniam viæ dux eſt, & animas deducit. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονίς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἡγεμόσι, dat. plur. ab ἡγεμών.
Ἡγεμόσυνον, ου, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγεμόσυνα, ſacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem expoſcimus Ab
Ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, præſes, auctor, cauſa rei. Ab
Ἡ Γ Ε Ο Μ Α Ι, ἥσομαι, f. ήσομαι, duco, dux ſum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἡγήμαι, exiſtimavi, puto. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγέμεθα, Ariſt. Plut. 15. Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιωμένῃ ψυχῇ, quod tantum exilio puniris, Eurip. Med. 455. Τίς ἂν ἄν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρᾶν; Ariſt. Conc. 101.
Ἠγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀγερέθομαι, Hom. Il. 3, 231.
Ἠγερέομαι, *Poet.* ἠγερέσθαι, Hom. congregari. Ἵνα γὰρ Ζῆν ἐπέφραδον ἠγερέσθαι, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι.
Ἠγερθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.
Ἠγέρθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω.
Ἠγερκα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.
Ἠγερθε, 2. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.
Ἡγεσία, ας, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγέομαι.
Ἡγέτης, ου, ὁ, dux. Ab eod.
Ἠγήγερκειν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ἠγήγερκειν, ab ἐγείρω.
Ἠγηλάζον, f. άσω, duco, ago, pello, ſuſtineo. Νῦν μὴν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει, Odyſſ. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, *pellere*.
Ἤγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium.
Ἤγλω, a. 2. ind. paſſ. v. ἄγνυμι, vel ἄγω.
Ἤγησαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. v. ἄγω.
Ἡγησάμην, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.
Ἡγησαῦδω, 3. ſing. a. 1. imperat. med.
Ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἡγῆται, 3. ſing. præſ. conj. med.
Ἡγησίς, εως, ἡ, idem quod ἧγημα.
Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux, *femina*, ductrix. Ab
Ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, ductor.
Ἡγητέον, putandum. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτης, ὁ, dux.
Ἡγητήρια, ας, ἡ, maſſa ficuum, quæ *in* feſtivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & manſuetioris victus.
Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) maſſa ficuum, Suid. A ſeq.
Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab eod.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.
Ἡγιασμένοις, dat. plur. perf. paſſ. v. ἁγιάζω.
Ἧγμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ἡγμόνως, *Adv.* erudite. Ab ἡγμών, doctus, eruditus; Part. perf. Paſſ. ab ἄγω.
Ἡγνευμένως, pure, caſte. Ab ἁγνεύω.
Ἡγνεκοτες, nom. pl. perf. part. act. v. ἁγνίζω.
Ἡγνισμένος, *purificatus*, perf. part. paſſ.
Ἡγνόηκα, perf. ind. act. v. ἀγνοέω.
Ἡγνοίησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἠγνόησε.
Ἡγνόουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγνόουν.
Ἤγομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.
Ἦγον, imperf. indic. act.
Ἤγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ἠγόρασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.
Ἠγοράδοντε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ.
Ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.
Ἠγορόωντό, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγορῶντο.
Ἦγεν, *Conj.* ſive; (2) videlicet. Ex ἤ, & γε̃ν.
Ἤγρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγείρετο, ab ἐγείρω.
Ἠγρόθθη, a. 1. ind. paſſ. v. ἀγρόω.
Ἠγρίωσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀγριόω.
Ἠγριᾶδε, perf. inf. paſſ.
Ἠγροικησάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγροικέω.
Ἠγωνίζετο, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
Ἠγώνισμαι, perfect. ind. paſſ.
Ἥδα, *placui*, perfect. ind. med. v. ἀνδάνω pro ἄδω.
Ἡδανός, ἡ, όν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδύς.
Ἡδάφωδ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐδαφόω.
Η Δ Ε, *Conj.* apud *Poetas* pro ἠ.
Ἤδεα, 1. ſ. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἤδειν *Attic.* & *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἤδειμεν, 1. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειμεν.
Ἤδει, *ſciebat*, 3. ſing. pluſq. antecedentis.
Ἤδειν, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειν.
Ἤδεισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκεισαν.
Ἤδεισθα, 2. ſing. pluſq. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro εἰδήκεις.
Ἤδειτε, 2. pl. pluſq. ejuſdem.
Ἤδεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ᾔκα, ab ἔδω.
Ἤδεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, ab εἴδω.
Ἡδεῖδιλα, a. 1. ind. paſſ. v. αἰδέομαι.
Ἥδεται, 3. ſing. præſ. ind. v. ἥδομαι.
Ἡδέως, *Adv.* ſuaviter, libenter. Ab ἡδύς.
Η Δ Η, *Adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδιμα, pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἠδίκησαν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἑφελκ. ab ἀδικέω.
Ἥδιστα, *Adv.* ſuaviſſime, lubentiſſime. Ab ἥδιστος, Superl. ab ἡδύς.
Ἥδομαι, delector, lætor, ἥδιλω, a. 1. delectatus ſum, delector, f. ἁδέσομαι, Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ἥδιλω ἀπειλαῖς, Ariſt. Eq. 693. Καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι, id. Av. 332.
Ἡδομένη, præſ. part. med. f. g.
Ἡδομένως, libenter. A præc.
Ἧδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ἄδω.
Ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas, ſuavitas, delectatio, πρὸς ἡδονήν, ſuavitatis cauſa, ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.
Ἡδονικός, ἡ, όν, voluptarius. Ab ἡδονή.
Ἡδονοπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονή, & πλήσσω.
Ἧδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas, jucunditas. Ab ἡδύς.
Ἧδος, εος, το, acetum. Ab eod.
Ἥδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω.
Ἡδρηκώς, *adultus*, perf. part. act. v. αἱδρέω.
Ἡδρυώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἁδρυόω.
Ἡδύ, *Adv.* ſuaviter. Ab ἡδύς.
Ἡδύεια, placentæ genera. Ex ἡδυς, & βίος, victus.
Ἡδυβόας, *Dor.* pro ἡδυβόης, ου, ὁ, jucundum clamans, ſuavem vocem edens, canorus. Ex ἡδύς, & βοάω.
Ἡδύγαιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδύς, & γαῖα.
Ἡδύγελως, ὁ, ἡ, ἡ, dulce ridens, ſuaviter ridens.
Ἡδύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuavem & jucundam linguam habens.
Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, qui conſilio & prudentia, &c. homines delectat. Ex ἡδύς, & γνώμη.
Ἡδυεπεια, ας, ἡ, ſuaviloquentia, facundia. Ab
Ἡδυεπής, ές, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviloquus, eloquens, facundus.
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ους, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviter ſonans, dulciſonus; mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaves fructus habens.
Ἡδύκρεας, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cujus caro grati eſt ſaporis. Ex κρέας.
Ἡδύκωμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, jucundam præbiens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς. Hinc
Ἡδυλισμός, οῦ, ὁ, adulatio, adſentatio.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas; aſſentatio. Ab
Ἡδυλόγος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviloquus, aſſentator, ſcurra.
Ἡδυλύρος, ος, ὁ, ſuaviter lyra canens; (2) ſuaviſonus. Ex λύρα.
Ἡδυμελής, ές, ὁ, ἡ, ἡ, ſuavem & canoram vocem habens; ſuaviter canens. A μέλος.
Ἥδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἡδυόαντο, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* pro δύναντο, a δυάομαι.
Ἡδυόμην, imperfect. ind. med.
Ἡδυώθην, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἡδυώθην.
Ἥδυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἡδύνω.
Ἡδυτὴρ· ἡδυωτῆρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
Ἡδυτικός, ἡ, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυτικά, ῶν, condimenta. Ab ἡδύνω.
Ἡδυτός, ἡ, όν, conditus. Ab eod.
Ἡδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδυοινος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuave vinum ferens.
Ἡδυόνειρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, jucunda ferens ſomnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus. Ex ἡδύοσμος.
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha. A ſeq.
Ἡδύοσμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, jucunde & ſuaviter olens; (2) mentha, *Angl.* Mint; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμή.
Ἡδυόφθαλμος, ος, ον, lætos oculos habens, ſuavis adſpectu.

Ἡδυπάθεια,

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
Ἡδυπαθέω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθής.
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas.
Ἡδυπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡδύς, & πάθος.
Ἡδύπνοος, contr. ἡδύπνους, ους, ὁ ἡ ἡ, suaviter spirans. A πνοή.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, gratus & acceptus civitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, ostrea quædam.
Ἡδυπότιδες, phialæ & pocula quædam. Ab
Ἡδυπότης, ὁ, suavis conviva. fœm. ἡδυπότις, e πίνειν, vel ποτός.
Ἡδύποτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus potus suavis est.
Ἡδυπροσωπος, ον, lætus aspectu, hilaris, mitis.
ΗΔΥΣ, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, suavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.
Ἡδυσμα, ατος, τὸ, suavitas; (2) condimentum suave. Ab ἡδύς.
Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma.
Ἡδύτατα, Adv. libentissime, suavissime. Ab ἡδίστος.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos, jucunditas.
Ἡδυφαγέω, suaviter edo.
Ἡδυφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, suave splendens. A φάος.
Ἡδυφάρυγες θρυμματίδες, gutturi gratæ placentæ. A φάρυγξ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. Ab
Ἡδύφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, suavem vocem habens, suaviloquus. A φωνή.
Ἡδυφώνως, Adv. suavi voce.
Ἡδύχροος, contr. ἡδύχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.
Ἥδω, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ήσω, a. 1. ήσα; ήσας, delectasti. Ab ἡδύς.
Ἠὲ, Conjunct. aut, vel, sive; (2) an? Ab ἤ.
Ἦα, 3. s. imperf. ind. act. Poët. pro ἦν, ab εἰμί.
ἤεα, pluſq. ind. med. Ion. pro ἦειν, ab εἶμι.
ἦεν, iverat, 3. sing. pluſq. ind. med.
ἠείδειν, pluſq. ind. med. Att. pro εἶδειν, ab εἰδέω.
ἤειδης, 2. s. pluſq. conj. med. Att. pro εἴδῃς.
ἦειν, pluſquam perf. ind. med. v. εἶμι.
Ἦειρα, a. 1. ind. act. Att. pro εἶρα, ab εἴρω.
Ἠέλιος, ου, ὁ, Poet. pro ἥλιος, sol.
Ἦεν, 3. s. imperf. ind. Att. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἠέπερ, Conjunct. quam. Ex ἠὲ, & περ.
Ἠέρα, nebulam, acc. s. ab ἠήρ, Poet. pro ἀέρ.
Ἠερέθομαι, in aërem attollor; (2) pendeo, insperisus sum; (3) inconstans, vel suspenso animo sum. Τῆς ἐκαλέον θύσανοι ποικιλοχρύσοιο ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Ἀιεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, ibid. 3, 108. Ab ἀείρω, tollo.
Ἠερέθονται, 3. plur. præs. ind. pass. v. ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι.
Ἠέρθλω, a. 1. ind. pass. v. ἀείρω.
Ἠέρι, ἀέρι, dat. sing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ.
Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ, ver.
Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui est in aëre; (2) excelsus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠήρ, pro ἀήρ.
Ἠεροδινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠήρ, & δινέω.
Ἠεροδινητος, ος, ὁ ἡ ἡ, in aëre agitatus.
Ἠεροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, obscurus, τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris spatium, quoad oculis prospicere possumus, Ern. Ex ἠήρ, & εἶδος.
Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἠήρ.
Ἠεροθεν, Adv. ex aëre; ab aëre. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.
Ἠερόπλαγκτος, ον, in cœlo errans, Epith. stellarum. A πλάζω.
Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate sepia vel aliorum oculos latens incedit, Epith. Furiarum. Ex ἠήρ, & φοιτάω, eo.
Ἠεροφοίτος, ος, ὁ ἡ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iisd.
Ἠερόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, elatam seu altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἠήρ, & φωνή.
Ἤερτο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. ἀείρω.
Ἠήρ, ἠέρος, ὁ ἡ ἡ, Poet. pro ἀήρ, aër.
Ἦεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. Att. pro ἦεισαν, ab εἶμι.
Ἠζάνθλω, aor. 1. ind. pass. v. ἀζαίνω.
ἦθα, perfect. ind. med. Att. pro εἴωθα, seu ἔωθα, ab ἤθω, consuesco.
Ἠθάδα, consuetam, acc. sing. ab ἠθάς.
Ἠθάνιον, ου, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν
Ἠθὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, familiaris, adsuetus. Ab ἦθος.
Ἤθεα, mores, nom. plur. ab ἦθος, εος.
Ἠθεῖν, præs. inf. act. pro ἠθέειν, ab ἠθέω.
Ἠθεῖος, εία, είον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem reverentiæ causa; germane venerande, colende frater. A θεῖος.
Ἤθελα, 3. s. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.
Ἠθέλησα, volui, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἤθελον, volebam, imperf. ind. act.
Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἦθος.
Ἤθηκα, colavi, perf. ind. act. verbi ἠθέω, colo.
Ἠθητὴς, οῦ, ὁ, colator, saccellator. Ab ἠθέω.
Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.
Ἠθικὸς, ὴ, όν, ethicus, moralis, moratus; (2) colatus. Ab ἦθος, mos, vel ἦθω, colo.
Ἠθικῶς, Adv. moraliter, ethice; (2) modeste; (3) graviter, severe.
Ἤθισις, εως, ἡ, colatio. Ab ἠθίζω.
Ἠθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἠθμήριον, ίου, τὸ, rete, nassa. Ab ἠθίζω. Vid. Ἰσθμήριον.
Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, saccellus. Dim. ab ἠθμός.
Ἠθμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, coli formam habens.
Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἦθω.
Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. Ab
Ἠθογράφος, ος, ὁ, qui morum notationes scripsit.
Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.
Ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος, & λόγος.
Ἠθοποιεῖα, mores exprimo.
Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus.
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum, adfectuum expressio. Ab
Ἠθοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω.
ΗΘΟΣ, εος, τὸ, unde usitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ.
ΗΘΟΣ, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.
Ἠθροισμένως, gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.
Ἤθυμεν, imperf. ind. act. Att. & contr. pro ἐθύμουν, a θυμόω.
ΗΘΩ, colo, percolo saccello, per colum mitto. f. ἤσω, unde a. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθίσας.
Ἤια, 3. sing. perf. ind. med. Ion. pro ἧται, ab εἶμι.
Ἤια, τὰ, viatica; (2) paleæ.
ΗΙΘΕΟΣ, ου, ὁ, adolescens, juvenis; (2) cælebs; (3) Venerem non expertus.
Ἤϊκλο, 3. s. pluſq. ind. pass. Poet. pro εἴκλο, ab εἴκω.
Ἤιμεν, 1. pl. pluſq. ind. med. Att. pro ἦειμεν, ab εἶμι.
Ἤιξα, a. 1. indicat. act. verbi αἴσσω.
Ἤιξαι, 2. sing. perf. ind. pass. Poet. pro εἶξαι, ab εἴκω.
Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens magnas ripas, sive magnum littus. Ab ἠιών, ripa.
Ἠιόνασι, littoribus, dat. pl. Ion. pro ἠιόσι.
Ἠιονῆσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro αἰονῆσαι, ab αἰονάω.
Ἠϊος, ία, ίον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.
Ἧις, quibus, dat. pl. Poet. pro ἷς, & hoc Ion. pro αἷς, ab ἥ, quæ, fem. ab ὅς, qui.
Ἤισαν, 3. pl. a. 1. ind. Poet. pro εἰσαν, ab εἶμι.
Ἤισκεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. εἴσκω.
Ἤίσσομαι, a. 1. ind. act. v. αἴσσω.
Ἤιχθλω, excurri, a. 1. ind. pass. verbi αἴσσω
Ἤιχι, pro ἧχι, & hoc pro ᾗ, ubi.
ΗΙΩΝ, όος, ἡ, littus, ripa.
Ἧκε, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.
ΗΚΑ, Adv. leniter, quiete, sensim, submisse.
Ἧκα, comedi, perfect. indicat. act. verbi ἔδω.
Ἧκα, misi, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι.
Ἤκαζον, imperfect. ind. act. Att. pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.
Ἡκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab ἧκα.
Ἡκαλὸς, ὴ, όν, tranquillus, quietus. Ab ἧκα.
Ἤκαται, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἧκα.
Ἤκαχον, dolui, aor. 2. ind. act. v. ἀκαχέω.
Ἧκε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἵημι.
Ἤκειν, pluſq. ind. act. Att. pro εἴκειν, ab ἔοικα.
Ἤκεν, Poet. pro ἦν, ἄν, ἐὰν, ſi; an.
Ἡκεσάμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.
Ἧκας, άσα, αν, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Ex ἀ priv. & κεντέω, stimulo.
Ἤκιστα, Adv. minime. Ab
Ἥκιστος, η, ον, minimus. Ab ἧκα.
Ἠκολούθεις, 3. s. imperf. ind. act. contr. pro ἠκολούθεες.
Ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.
Ἤκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἧκα.
Ἥκονημαι, perf. ind. pass. v. ἀκονάω.
Ἤκα, Ion. pro ἧπα, certe.
Ἤκουσα, perf. indicat. act. verbi ἀκούω.
Ἠκουσα, audivi, a. 1. ind. act.
Ἠκάδιλω, ης, ἡ, aor. 1. ind. pass.
Ἠκριβωμένος, ος, ὁ ἡ ἡ, perf. part. pass. v. ἀκριβόω.
Ἠκριβωμένως, Adv. accurate. Ab ἠκριβωμένος, part. perf. ab ἀκριβόω.
Ἠκρίβωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριβόω.
Ἠκροάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.
Ἠκρωτηριάσμένος, perf. part. pass. v. ἀκρωτηριάω.
Ἤκλο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. ἄγω.
Ἠκυράσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.
ΗΚΩ, f. ἥσω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἥκει σοι ἔλεθρος, Dem. εἰς Ἀτλικὸν, id. ὅπη τὸ δεῖπνον, Xen. ἦλθ' τινὶ πρεσβείαν, Dem. πρὸς ὑποψίαν, Xen. ἐκκλησιάσοντες, Isocr. Euripid. Heraclid. 431.
Ἠλάθλω, a. 1. ind. pass. v. ἐλαυνω, pro ἐλάω.
Ἤλακα, perfect. indic. act.
Ἠλαίνω, insanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἠλεὸς, stultus.
ΗΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, colus; in Pl. τὰ ἠλάκατα, ων, fusus; (2) fila, stamina; lanæ colui circumvolutæ. Hinc
Ἠλακατῶδης, ες, coli similis; (2) ad colum pertinens.
Ἠλαλάξα, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.
Ἠλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἄλλομαι, salio.
Ἤλασε, 3. s. aor. 1. ind. act. v. ἐλαυνω.
Ἠλασκάζω, idem quod sequens ἠλάσκω. Εἰπεῖν ὅπῃ κεῖνος ἐμὸν μῆλον ἠλασκάζοι, fugiat, Odyss. 9, 457.
ΗΛΑΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino. Αἴτε χθ' ὑπὸ ταθμὸν ἀοιμώιον ἠλάσκουσιν, Il. 2, 470.
Ἠλάσκεον, imperf. ind. act. v. ἀλασκέω, Hom. Il. 15, 21.
Ἠλάστρεις, 2. s. imperf. ind. act. pro ἠλάστρεες, ab ἐλαστρέω.
Ἤλατο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. ἄλλομαι.
Ἠλατίοωντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλατιόωντο, ab ἐλατίοω.
Ἠλάτλασα, aor. 1. ind. act. v. ἐλατλόω.
Ἤλγυνα, dolui, perf. ind. act. v. ἀλγέω.
Ἤλγεν, imperfect. ind. act. pro ἤλγεον.
Ἤλεγξα, aor. 1. ind. act. v. ἐλέγχω.

Ἧλειμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλείφω.
Ἧλιφα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.
Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, ſuccinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis cryſtallinus. Ab ἠλέκτωρ.
Ἠλεκτρ-ών, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἠλεκτροφαὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, inſtar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.
Ἠλεκτρώδης, ες, electro ſimilis; (2) de excretione, cum ſplendicat & relucet.
Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol. Ex η pro α priv. & λέκτρον, *lectum*, quia eo oriente lectos deſerimus, aut ab electri ſplendore.
Ἠλίματος, άτη, ατον, vanus, ſtultus. Ab
ΗΛΕΟΣ, ά, όν, ſtultus, ſtolidus.
Ἧλθα, aor. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἦλθσα, ab ἀλδ'ω.
Ἠλθιθέρωσα, a. 1. ind. act. v. ἐλθιθερόω.
Ἤλιλατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλίλατο, ab ἐλαυνω, pro ἐλάω.
Ἠλιλίμμην, pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἠλίμμην, ab ἀλείφω.
Ἦλθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἔρχομαι.
Ἦλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἦλυθον.
Ἦλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον.
Ἠλὶ, ὁ, *Eli*, Nomen viri Hebr. ἄχλιτον, *Adſcenſus*.
Ἠλιάζω, f. άσω, & άξω, ad ſolem expando, ſoli expono. Hinc ἠλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. Ἀλλ' ὦ ἔθ' ἠλιάξεις, in foro ſedebis, Ariſt. Lyſ. 382. Ab
Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo cauſæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος.
Ἠλιακὸν, οῦ, τὸ, ſolarium, locus apricus. Ab
Ἠλιακὸς, ἡ, όν, ſolaris. Ab ἥλιος.
Ἠλιὰς, άδος, ἡ, ſcil. κώμη, ſolis filia.
Ἠλιάδες, Heliades, ſolis filiæ.
Ἠλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. *Deus meus*.
Ἠλίασις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa.
Ἠλιαστήριον, ου, τὸ, locus ad apricandum, ſolarium. Ab eod.
Ἠλιαστὴς, οῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἠλιάζω.
Ἠλιαστικὸς, ἡ, όν, heliaſticus, judicialis.
Ἠλιάω, ῶ, ſolem refero, ſolis inſtar candeo. Ab ἥλιος.
Ἠλιβάτας, pro ἠλιβάτης, ου, ὁ, errabundus.
Ἠλίβατος, ου, ὁ ἡ ἠ, tam altus, ut uni ſoli ſit pervius. Ex ἥλιος, & βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίσκομαι, tam altus aut profundus, ut acceſſum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *greſſus*.
Ἠλίδυεν, imperf. ind. act. v. ἀλιδύω.
Ἠλιθα, *Adv.* fruſtra; (2) copioſe, valde; (3) ſimul. Ab ἠλίθιος.
Ἠλιθιάζω, f. άσω, ſtulte ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. Ab eod.
ΗΛΙΘΙΟΣ, ία, ιον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus.
Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia, dementia. Ab ἠλίθιος.
Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.
Ἠλιθίως, *Adv.* ſtulte, ſtolide. Ab eod.
Ἠλιθιοεργὸς, ὸν, ſtulte agens. Ex ἠλίθιος, & ἔργον.
ΗΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, ſtatura; (2) ætas; (3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas ſenilis; (6) ætas, i. e. ſæculum; (7) altitudo. Hinc
Ἠλικιώτης, ὁ, par ætate, æqualis.
Ἠλικιῶτις, ιδος, ἡ coæva. Ab ἠλικιώτης.
ΗΛΙΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.
Ἠλιυδῆσι, perf. inf. paſſ. v. ἀλιυδέω.
Ἥλιξ, ικος, ὁ ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis.
Ἠλιόβλητος, ον, idem quod
Ἠλιόβολος, ὁ, ὁ ἡ ἠ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus; (2) ſolis radiis ictus, liquefactus, &c. Ex ἥλιος, & βάλλω.
Ἠλιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, ſolis formam habens, ſoli ſimilis. Ex ἥλιος, & εἶδος. Hinc
Ἠλιοειδῶς, *Adv.* ſpecie ſolis.
Ἠλιοκαὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, peruſtus a ſole, exuſtus in ſole. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἠλιοκαία, ας, ἡ, ardor, ſive æſtus ſolis; (2) inſolatio. Ab ἠλιοκαὴς.
Ἠλιοκάμινος, ου, ὁ, fornax ſolaris, caminus ſolaris, vaporarium ſolare.
Ἠλιοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus ſolaris.
Ἠλιόκαυς, υος, ὁ ἡ ἠ, ſole toſtus, ſole exuſtus. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἠλιόκεντρις, ιδος, ἡ, q. d. ſolipuga, muſca in æſtu ſolari pungens. A κέντρον.
Ἠλιομανὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, inſano ſolis amore captus, ſole nimium gaudens. A μαίνομαι.
Ἠλιόμορφος, ὁ ἡ ἠ, ſolis formam habens.
Ἠλιόπτης, οδος, ὁ, heliotropium magnum.
ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, ſol.
Ἠλιοσκόπιος, ου, q. d. ſolem ſpectans, helioſcopium, tithymalli ſpecies comas cum ſole circumagens. A σκοπὸς.
Ἠλιοστερὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, ſole privatus; (2) ſole privans, inumbrans. Ex ἥλιος, & στερέω.
Ἠλιοστιβὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, a ſole tritus, per quem ſol incedit aut meat, ſoli expoſitus. A στείβω.
Ἠλιότευκτος, ον, a ſole ortus, ſ. creatus. A τεύχω.
Ἠλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris, heliotropion; (2) ſolarium, horologium. A τρέπω.
Ἠλιοφάνεια, ας, ἡ, ſolaris claritas. Ab
Ἠλιοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, ſolarem ſplendorem habens; (2) ſole illuſtris. A φαίνω.
Ἠλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, in ſole expono, inde ſolis modo ſplendeo, niteſco, ἠλιῶσα, nitida. Hinc *in Paſſ.* ἠλιόομαι, ῶμαι, ſole illuſtror, a ſole uror. Κεχ' ἠλιωσε τεῦπος, irritus fuit, Soph. Trach. 263. Ab ἥλιος.
Ἠλίσκοῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἁλίσκω.
Ἠλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἦλος, *clavus*.
Ἤλιτεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.
Ἠλιτενὴς, altus; quaſi ad ſolem protenſus. Ab ἥλιος, & τείνω.
Ἠλίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἠλῖτις, ιδος, ἡ, ſquama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἦλος.
Ἠλιτόμβοτος, ου, ὁ ἡ ἠ, aberrans a menſibus, qui ante juſtos menſes natus eſt. Ab ἀλιτέω, & μὼς, *menſis*.
Ἠλιτόπουν, ον, improbos ulciſcens, *Epith.* Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, & ποὶνη.
ΗΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, Schol. Theocr.
Ἠλιώδης, ές, ὁ ἡ ἠ, ſolem referens, ſoli ſimilis. Ab ἥλιος.
Ἠλιωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἠλιόω.
Ἠλίωσις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio. Ab ἠλιόω.
Ἦλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, ab ἕλκω.
Ἠλκωμένος, perf. part. paſſ. v. ἑλκόω.
Ἠλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἀλλάσσω.
Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. paſſ.
Ἤλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.
Ἠλλοίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλλοιόω.
Ἠλλοτριωθ, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. ἀλλοτριόω.
Ἠλοειδὴς, ὁ ἡ ἠ, clavi formam habens.
Ἠλόηθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀλοάω.
Ἠλοησιν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀλοάω, *Poet.* pro ἀλοάω
Ἠλοκέντρον, ου, τὸ, calcar. Ab ἦλος, & κέντρον.
ΗΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula calloſa potiſſimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.
Ἠλὸς, ἡ, όν, ſtolidus. Ab ἠλεός.
Ἠλότυπος, ου, ὁ ἡ ἠ, clavo percuſſus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἦλος, & τύπλω.
Ἠλόω, ῶ, fut. άσω, clavo figo, configo. Ab ἦλος.
Ἤλπικα, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.
Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde
Ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbroſus, opacus.
Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη.
Ἠλυγίζω, f. ίσω, id. quod ἠλυγάζω. Hinc
Ἠλυγισμὸς, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obſcuritas.
Ἦλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι, pro ἐλήλυθα.
Ἦλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.
Ἤλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.
Ἠλύσιον, ſcil. πεδίον, Elyſius campus.
Ἦλυσις, εως, ἡ, adventus, ingreſſus, itio, Eurip. Herc. Eur. 1140 Ab ἔρχομαι.
Ἦλφον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.
Ἤλωκα, perf. ind. act. v. ἁλίσκω pro ἁλόω.
Ἠλώμιλω, *vagabar*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.
Ἦλων, a. 2. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἁλόω.
Ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile, jaculum. Ab ἵημι. *mitto*.
Ἡμάθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤμαθανεν, ab ἀμαθαίνω.
Ἠμαθόεις, όεσα, όεν, arenoſus. Ab ἄμαθος, *arena*.
Ἠμαθόεντα, acc. ſing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα.
ΗΜΑΙ, ῆσαι, ῆται, ſedeo.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα.
Ἥμαρτές, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.
Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.
Ἥμαρτημένας, perperam, oppoſ. ὀρθᾶς.
Ἥμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.
Ἡμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.
Ἡμάτωμαι, perf. ind. paſſ. v. αἱμαλόω.
Ἥμελκεν, aor. 2. ind. act. v. ἀμέλγω.
Ἠμελόθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμέλω.
Ἠμέρωτον, aor. 2. ind. act. v. ἀμερτέω.
Ἡμέας, νος, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.
Ἡμέδαπος, ἡ, όν, qui eſt e noſtro, ſc. ſolo, noſtras. Ex ἡμεῖς, & δάπεδον.
Ἠμείβετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἀμείβω.
Ἠμείδηκα, perf. ind. act. v. ἀμειδάω.
Ἡμείων, *noſtrum*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.
ΗΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor.
Ἡμελημένος, perf. part. paſſ. v. ἀμελέω.
Ἠμελημένως, incuriose, negligenter.
Ἤμελλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μέλλω, *futurus fum*.
Ἤμελλον, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἤμελεον, ab ἀμελέω.
ΗΜΕΝ, *Conjunct.* &, atque.
Ἦμεν, 1. plur. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἦμεν, *eſſe*, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι.
Ἥμενος, *ſedens*, præſ. part. verbi ἧμαι.
ΗΜΕΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore hebraizantes; (3) καθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, verſus diem, ſub lucem.
Ἡμερέων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.
Ἡμερόω, f. όσω, diem tranſigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.
Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab
Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ἡ ἠ, qui eſt unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.
Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἀμερία, dies.
Ἡμεριδὴς, ὲς, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.
Ἡμεροίδιον, ου, τὸ, diecula, Dim. ab ἡμέρα.
Ἡμερινὸς, ἡ, όν, diurnus. Ab eod.
Ἡμέριος, ου, ὁ ἡ ἠ, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales, πολυμόχθων γένος ἀμερίων, *Dor.* pro ἡμερίων, Eurip. Iphig. in Aul. 1331.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Ab ἥμερος.
Ἡμερήσιος, ου, ὁ ἡ ἠ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα, & βίος, *vita*, vel *victus*.
Ἡμεροδρομέω, ῶ, ſum curſor, ſum a pedibus; (2) totum diem curro. Ab
Ἡμεροδρόμος, ὁ, q. d. curſor diurnus, qui curſum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui eſt a pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος.
Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, ſpecies quercus. Ex ἥμερος, & δρῦς.
Ἡμεροθαλὴς, ές, ὁ ἡ ἠ, placide & benigne vigens

vigens ſeu pullulans; (2) placide vireſcere & pullulare faciens. Ex ἥμερος, & θάλλω.

Ἡμεροθηρικός, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκαλές, τὸ, ſc. ἄνθος, &

Ἡμεροκαλλίς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, interdiarius, Ph. Ab ἡμέρα, & κλέπτης, *fur*.

Ἡμεροκοίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα, & κοίτη, *lectus*.

Ἡμερόλεγδον, *Adv.* ſingulos dies numerando.

Ἡμερολεκτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies ſupputo. Ex ἡμέρα, & λέγω.

Ἡμερολογεῖν, *dies numerare*, præſ. inf. act. v. ἡμερολογέω.

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, faſti. Ex iiſd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis ſpatium. Ex ἡμέρα, & νύξ.

Ἡμεροποιέω, manſuetum reddo. Ex ἥμερος.

Ἡμεροποιός, q. d. manſuefactor.

ΗΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, manſuetus, cicur, mitis, placidus; (2) ſativus.

Ἡμεροσκοπέω, ſpeculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπιον, diurnæ ſpeculationis locus. Ab

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus ſpeculator, excubias diurnas agens. A σκοπός.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, manſuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερόφαντος, ον, interdiu conſpicuus, ſ. viſus. A φαίνω.

Ἡμεροφοιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω.

Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, cuſtos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, diem inclamans, ſeu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φωνή.

Ἡμερόω, manſuefacio, cicuro; ἡμερῶμαι, manſuefio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, manſuefactio.

Ἡμερωρεῖν, interdiu cuſtodire, Suid. Heſ. Ex ἡμέρα, & ὁράω.

Ἡμέρως, manſuete, placide, modeſte.

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, manſuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἧμες, præſ. inf. *Dor.* pro ἔμεν, ab εἰμί.

Ἡμετέρῃσιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noſter; (2) qui nobiſcum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἡμέων, *noſtrum*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἡμημένος, perf. part. paſſ. v. ἀμάω.

Ἦμην, *eram*, imperf. ind. med. verbi εἰμί.

Ἥμην, imperf. ind. med. v. ἧμαι.

Ἧμησα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀμάω.

Ἡμί, pro φημί, dico, Att. Ariſtoph. παῖ, ἠμί, παῖ, *puer, inquam, puer*. Hinc ἦν δ' ἐγώ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεύς, & *ſic reliqua deinceps, ab* ἥμι *inſipientia*.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, ſemivir. Ἡμίανδροι, ſemimares. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, ſemihomo, ſemivir.

Ἡμιάνωρ, ορος, ἡ, ſemivir.

Ἡμιάρτιον, τὸ, genus panis hemicycli figura, Heſ. ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τὸ, ſemiſſis.

Ἡμιαστράγαλον, ου, τὸ, ſemitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſemibarbarus.

Ἡμιβεχὴς, & ἡμιβραχὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, dimidia ex parte rigatus, ſemimadidus.

Ἡμίβροχος, idem. A βρέχω.

Ἡμίβρωτος, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, ſemeſus. A βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἡμιγένειος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemibarbatus.

Ἡμιγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quaſi ſemicreatus, ſemiinchoatus. A γείνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſeminudus.

Ἡμιγύναιξ, &

Ἡμίγυνος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemivir.

Ἡμιδαὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemeſus, ſemieſus; (2) ſemidiviſus; (3) ſemiuſtus. A δαίω.

Ἡμιδαΐζω, ου, ὁ ἡ ὁ, ſemioccifus. A δαΐζω.

Ἡμιδαμὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, cui dimidium deeſt, ſemivacuus, ſemiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, ſemicinctium, veſtimenti muliebris genus. A διπλοῦς.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ſemiſervus.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus ſextarius, dimidium ſextarii. Ex ἥμισυς, & ἑκτεύς.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἡμιέλλην, ſemigræcus.

Ἡμιεργὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.

Ἡμίερος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἡμίετες, dimidius annus. Ab ἔτος.

Ἡμίεφθος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemielixus, ſemicoctus. Ab ἕφθός.

Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, ſemicinctium. A ζώνη.

Ἡμίζωος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemivivus.

Ἡμίηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, dimidiata ex parte ſoli expoſitus; (2) ad dimidium ſiccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemiviridis. A θάλλω.

Ἡμιθανῆ, acc. ſ. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab

Ἡμιθανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſeminex, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, ſemidea. Ab

Ἡμίθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, ſemivir.

Ἡμιθὴρ, ῆρος, ὁ, ſemiferus. A θήρ, *fera*.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemimortuus; (2) ſemimortalis, ſemideus; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iiſd.

Ἡμίθραυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemifractus. A θραύω.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax. A θώραξ.

Ἡμιίουδαῖος, ὁ, ſemijudæus.

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus, dimidium cadi. A κάδος, vel κάδος.

Ἡμίκακος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemimalus, ſemipravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus.

Ἡμικάκως, *Adverb.* ſemiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυς, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemiuſtus, dimidia ex parte crematus. A καίω.

Ἡμίκαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἡμίκενος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemivacuus, ſemiplenus.

Ἡμικέραμον, ου, τὸ, urna. A κέραμος.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, ſinciput. A κεφαλή.

Ἡμικλάδυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemiputatus. A κλαδεύω.

Ἡμίκλαστος, ὁ ἡ ὁ, ſemifractus. A κλάω.

Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ης, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αιον, qui eſt cotylæ dimidiatæ. Ab

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, ſeu hemina dimidiata. A κοτύλη.

Ἡμίκρανα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κρανία

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium ſive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc

Ἡμικρανικὸς, ὴ, όν, hemicrania laborans.

Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; ſinciput. A κράνον.

Ἡμικρὴς, ὁ, ſemicretenſis.

Ἡμικύαθος, ου, ὁ, ſemicyathus, *Aret.* Ex κύαθος.

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ſemicirculus, ſemiorbis, hemicyclium. Ab

Ἡμικυκλικὸς, ὁ ἡ ὁ, ſemicirculi figuram habens, ſemicircularis. A κύκλος.

Ἡμικυκλοειδὴς, ες, idem.

Ἡμίκυκλος, ος, ὁ, ſemicirculus, hemicyclus.

Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, ſemicylindrus. A κύλινδρος.

Ἡμίκυπρον, ου, τὸ, ſemimodius. A κύπρος.

Ἡμικύων, υνος, ὁ ἡ ὁ, ſemicanis.

Ἡμιλάσαυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, nequam.

Ἡμιλέπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemidecorticatus. A λεπίζω.

Ἡμιλέπλως, ου, ſemiexeluſus, ſc. ex ovo. A λέπω.

Ἡμίλευκος ος, ὁ ἡ ὁ, ſemialbus.

Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, ſelibris, ſemilibris. Ab

Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, ſelibra, ſemilibra, libra dimidiata; (2) ſemiobolus, ſex ærei. A λίτρα.

Ἡμίλοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemilotus. A λούω.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeſt ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμιμαθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemiinſanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, ſemiaridus, ſemimarcidus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, Lucian. in Toxari, p. 59. A μαραίνω.

Ἡμιμάσητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemimanſus. A μασάομαι.

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, ſemimedimnus.

Ἡμιμέθυσος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemiebrius.

Ἡμιμοῖρις, ές, ὁ ἡ ὁ, dimidiæ partis, ſemi. A μέρος.

Ἡμίμπλεως, ὁ ἡ ὁ, ſemiplenus.

Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium menſuræ v. c. modii.

Ἡμιμυσιαῖος, α, ον, ſemimenſtruus. A μυῶ.

Ἡμιμύσιον, ου, τὸ, ſemi-menſtruum, menſis dimidius. Ab eod.

Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidium minæ, dimidiata mina. A μνᾶ.

Ἡμιμόριον, ου, τὸ, dimidiata pars, altera pars.

Ἡμιμόχθηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemimalus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius ſextarius.

Ἡμίξηρος, ὁ ἡ ὁ, ſemiarefactus, ſideratus.

Ἡμιξύρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemiraſus. A ξυράω.

Ἡμιοβόλιον, τό, ſemiobolus.

Ἡμιοδιον, ſemita, Philoxenus. Ab ὁδὸς, *via*.

Ἡμίοδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui dimidia parte præeſt itineribus.

Ἡμιολία, ας, ἡ, ſeſcuplum; (2) ſeſquialtera; (3) navis piratica.

Ἡμιολιασμὸς, οῦ, ὁ, penſio ſeſcupli. Ab

Ἡμιόλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, totus cum dimidia ſui parte, ſeſcuplus, ſeſquialter, ſeſquiplex. Ex ὅλος, *totus*.

Ἡμιόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem ex iiſd.

Ἡμιόνειος, ος, ὁ ἡ ὁ, mularis. Ab ὄνος.

Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaſo mulorum, mulio. Ex ἡμίονος, & ἄγω.

Ἡμιονικὸς, ὴ, όν, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, *aſpleden* alias dicta; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, ſtercus muli. *ap. Hipp.* pro ἡμιόνου ὀνίς.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.

Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis; (2) multum pariens.

Ἡμίονος, ου, ὁ ἡ ὁ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.

Ἡμιόπλος, q. d. ſemiermis. Ab ὅπλα, *arma*.

Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.

Ἡμιοπλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſemiaſſatus, ſemiaſſus; (2) ſemicoctus. Ab ὀπλάω.

Ἡμιόφανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω.

Ἡμιπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſemiconcretus. A πήγνυω.

Ἡμιπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, partim adfectus vel vitiatus. Ἡμιπαθέα μέρεα, *Aret.* A πάθος.

Ἡμιπαιδεύτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſemidoctus. Suid. indoctus. A παιδεύω.

Ἡμιπαχὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſuffertus. A πάχος.

Ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.

Ἡμίπεπλος, ος, ὁ, ſemicoctus.

Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, ſemicubitalis.

Ἡμίπηχυς, υ, idem.

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium jugeri.

Ἡμιπληκλικὸς, ὴ, όν, hemiplexia laborans. Ab

Ἡμιπληξ,

Ἡμιπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ἤ, dimidia parte percussus. A πλήττω.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis.

Ἡμιπλήρης, εος, ὁ ἡ ἤ, semiplenus. Ἡμιπλήρεσι κύστεσι, *Aret.*

Ἡμιπλήρωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, semiplenus, semiinanis. A πληρόω.

Ἡμιπλίνθιον, ε, τὸ, dimidius later; ἡμίπλινθοι, semilateres. A πλίνθος.

Ἡμίπνικτος, ε, ὁ ἡ ἤ, semisuffocatus. A πνίγω.

Ἡμίπνοος, *contr.* ἡμίπνους, ε, ὁ ἡ ἤ, semianimis, semivivus. A πνέω, *spiro.*

Ἡμιπόδιον, ε, τὸ, semipes, pes dimidius. A πούς.

Ἡμίπολον, ε, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, Hes. A πόλος.

Ἡμιπόνηρος, ὁ ἡ ἤ, semimalus, semimalignus.

Ἡμίπους, ὁδος, semipes. A πούς, *pes.*

Ἡμίπλωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, semirutus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.

Ἡμίπυρος, ε, ὁ ἡ ἤ, semiustus, semiardens.

Ἡμιπύρωτος, ον, semicombustus, s. semicalidus.

Ἡμιπυῤῥος, ε, ὁ ἡ ἤ, semirufus.

Ἡμιῤῥαγὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.

Ἡμισάλευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, dimidia ex parte concussus & agitatus. A σαλεύω.

Ἡμισαπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, semiputris, qui dimidia ex parte computruit. A σήπω.

Ἡμίσβυμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars, Ab

Ἡμισβόω, dimidius sum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμίσεως, gen. s. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

Ἡμίσοφος, ε, ὁ ἡ ἤ, semisapiens.

Ἡμίσπαστος, ε, ὁ ἡ ἤ, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.

Ἡμισύχιον, ε, τὸ, hemistichium, dimidium versus. A στίχος, *versus.*

Ἡμισυρατιώτης, ὁ, semimiles, miles semivir.

Ἡμισφόγγυλος, ον, semiteres, semicircularis, subobliquus.

Ἥμισυ, εος, τὸ, demidium, altera pars, semis. Ab

ΗΜΙΣΥΣ, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, semi, semis.

Ἡμισφαγὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, semimactatus. A σφάττω.

Ἡμισφαίριον, ε, τὸ, dimidia sphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.

Ἡμιτάλαντον, ο, τὸ, semitalentum.

Ἡμιτάριχος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui media ex parte sal samentum.

Ἡμιτέλεια, ας, ἡ, dimidium seu semissis.

Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.

Ἡμιτέλεσος, ε, ὁ ἡ ἤ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. Ab

Ἡμιτελὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, semiabsolutus, interruptus, semifinitus, imperfectus. A τέλος.

Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.

Ἡμιτόμας, ε, ὁ, semicastratus, cui alter testiculus exsectus est. Ex τέμνω.

Ἡμιτομίας, ε, ὁ, idem & ex iisd.

Ἡμιτόμιον, ε, τὸ, dimidia pars, dimidium.

Ἡμίτομον, ε, τὸ, idem; (2) latus. Ab

Ἡμίτομος, ὁ ἡ ἤ, dimidiatus.

Ἡμιτόνιον, ε, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.

Ἡμίτραυλος, ε, ὁ ἡ ἤ, semibalbus.

Ἡμίτριβὴς, ὲς, paululum detritus. A τρίβω.

Ἡμιτριγωνον, τὸ, dimidium triangulum.

Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus.

Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, fascia.

Ἡμιτύμβιον, ε, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulchrum. A τύμβος.

Ἡμίυπνος, ε, ὁ ἡ ἤ, semisomnis.

Ἡμιφανὴς, & ἡμιφαντὴς, ὲς, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.

Ἡμιφάλακρος, ε, ὁ ἡ ἤ, semicalvus.

Ἡμιφόριον, ε, τὸ, dimidia vestis pars. A φάρος.

Ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφλεγὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, semiustus, semiustulatus. A φλέγω.

Ἡμίφλεκτος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.

Ἡμίφωνος, ε, ὁ ἡ ἤ, dimidiatam vocem edens; (2) litera semivocalis. A φωνή.

Ἡμίχλαρος, ε, ὁ ἡ ἤ, semiviridis.

Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidium continens congium, semifextarius. A χόος.

Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχους, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd. Hinc & ἡμίχεν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.

Ἡμιχοίνικος, ε, ὁ ἡ ἤ, dimidiam chœnicem continens.

Ἡμίχοινιξ, ικος, ἡ, dimidia chœnix.

Ἡμιχολάδης, εος, ὁ ἡ ἤ, subbilliosus.

Ἡμιχόριον, ε, τὸ, altera pars chori bipartiti.

Ἡμίχρηστος, ὁ ἡ ἤ, non satis bonus, subimprobus.

Ἡμίχρυσος, ὁ ἡ ἤ, ex dimidia parte aureus.

Ἡμίχωστος, ε, ὁ ἡ ἤ, semirutus. A χωννύω.

Ἡμίψυχὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, idem quod seq.

Ἡμίψυχος, ε, ὁ ἡ ἤ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.

Ἡμίψυχος, ε, ὁ ἡ ἤ, semianimis. A ψυχή.

Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab

Ἡμιωβόλιον, ε, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. Ab eod.

Ἡμιώβολον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Ἡμιώριον, ε, τὸ, semihora. Ab ὥρα.

Ἥμμαι, perfect. ind. pass. v. ἅπτω.

Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. v. ἀμοιρέω.

ΗΜΟΣ, *Adv. Poët.* quando, quum.

Ἡμὸς, ἡ, όν, noster, *Poët.* Ab ἡμεῖς.

Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμαι.

Ἡμπειχόμην, *induebar*, imperf. ind. pass. *Poët.* pro ἀμπειχόμην, ab ἀμπέχω.

Ἡμπεχόμην, a. 2. ind. med. v. ἀμπέχω.

Ἡμπιχόμην, imperf. ind. pass. v. ἀμπέχω.

Ἥμπολησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐμπολέω.

Ἥμυνε, 3. s. imperf. ind. act. v. ἀμύνω.

Ἡμύναλο, *ultus est*, 3. sing. a. 1. ind. med.

Ἡμύσεις, έουσα, έον, qui solet inclinare, seu cadere. Ab ἡμύω.

Ἥμυσε, 3. s. a. 1, ind. act. v. ἡμύω.

Ἡμύσεις, *cecidisti*, 3. sing. a. ejusd. *Æol.* format. Hom. Il. 4, 290.

ΗΜΥΩ, f. ύσω, inclino, cado, demitto. Ἐπὶ τ' ἠμύσῃ ἀσαχύεσσιν, Il. 2, 148. ἤμυσε κόρη, ibid. 8, 308.

Ἡμφαγνόων, imperf ind. act. pro ἠμφαγνόεον, ab ἀμφαγνόω.

Ἡμφειμβίος, perf. part. pass. v. ἀμφιέννυμι.

Ἡμφιέλλων, imperf. ind. act. v. ἀμφιέλλω.

Ἡμφίηνεν, imperf. ind. act. pro ἠμφιγνόεον, ab ἀμφιγνόεω.

Ἡμφιεννύμην, imperf. ind. v. ἀμφιέννυμι.

Ἡμφίεσα, *vestivi*, a. 1. ind. act.

Ἡμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. ind. pass.

Ἡμφιεσμένον, acc. sing. perf. part. pass.

Ἡμφισβήτεον, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφισβητέον, ab ἀμφισβητέω.

Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, *mitto.*

ΗΝ, *Conj.* si, pro ἐάν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.

Ἧν, *dixi*, *Poët.* pro ἔφην, a. 2. verbi φημί.

Ἧν, *misi*, a. 2. ind. verbi ἵημι.

Ἠνάγκασα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.

Ἠναγκασμένως, *Adv.* coacte.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.

Ἠνάλωσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.

Ἠναντιώθην, a. 1. ind. pass. v. ἐναντιόομαι.

Ἤναξα, a. 1. ind. act. v. ἀνάσσω.

Ἠνασεν, 3. s. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἤνηρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. v. ἀναίρω.

Ἠνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθέω.

Ἠνδρώθην, a. 1. ind. pass. v. ἀνδρόω.

Ἤνεγκα, a. 1. ind. act. v. φέρω pro ἐνέγκω.

Ἤνεγκαν, *tulerunt*, 3. pl. a. ejusd.

Ἤνεγκον, *tuli*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἤνεγμαι, *latus sum*, perfect. indic. pass.

Ἠνέθλων, a. 1. ind. pass. verbi αἰνέω.

Ἤνεικα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκα, a φέρω.

Ἠνέιπε, *edixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀνεῖπε, ab ἀνέπω.

Ἠνείχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, a φέρω.

Ἠνειχάμην, *sustinebam*, imperf. ind. med. *Att.* pro ἀνειχόμην, a verbo ἀνέχομαι, *sustineo, tolero*; ἠνέσχετο, Euripid. Electr. 264.

Ἠνεκέως, *Adverb.* diu multumque, longo tempore. Ab

ΗΝΕΚΗΣ, ές, ὁ ἡ ἤ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

Ἤνεπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.

Ἤνεσα, *laudavi*, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.

Ἠνεχέθην, a. 1. ind. pass. v. ἀνέχω.

Ἠνεχόμην, a. 2. ind. med. *Att.* pro ἀνειχόμην.

Ἠνέχθην, *delatus sum*, a. 1. ind. pass. v. φέρω.

Ἠνέῳγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.

Ἠνεώχθησαν, *aperti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἠνίαλμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνήλμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

Ἠνηνάμην, *renui*, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.

Ἤνθε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.

Ἤνθον, a. 2. ind. *Dor.* pro ἦλθον.

Ἠνθισμένος, perf. part. pass. v. ἀνθίζω.

ΗΝΙ, *Adv.* ecce.

ΗΝΙΑ, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum.

Ἠνιάζω, f. άσω, fræno. Ab ἡνία.

Ἠνίγμαι, perf. ind. pass. v. αἰνίττομαι.

Ἠνίδε, *ecce*, *Dor.* pro ἰδού, ab εἶδω.

Ἠνίκασα, 2. s. perf. ind. pass. v. ἀνιάω.

ΗΝΙΚΑ, *Adv.* quum, quando, *ap. Atticos dicitur de hora diei* qua hora? *ut & πηνίκα.*

Ἡνίον, ε, τὸ, frænum. Ab ἡνία.

Ἠνιοποιεῖον, ε, τὸ, officina habenarum.

Ἠνιοποιέω, habenas conficio; (2) habenas rego & duco; (3) rego, moderor. Ab

Ἠνιοποιὸς, ὁ ἡ ἤ, qui habenas conficit. Ex ἡνία, & ποιέω.

Ἠνιοστροφέω, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα λοῦσον ἡνιοστροφεῖ βίᾳ ἑως, Eur. Ph. 176. Ὁ τῶν πώδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν, Lyc. 166. Ab

Ἠνιοστρόφος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui habenas vertit, auriga. Ex ἡνία, & στρέφω.

Ἠνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio. Ab ἡνιοχεύω.

Ἠνιοχεὺς, έως, ὁ, auriga; obliqui casus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, *Poet.* Ab ἡνιοχέω.

Ἠνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύειν, Epigr. Ab ἡνίοχος.

Ἠνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἠνιοχῆες, nom. pl. *Ion* pro ἡνιοχεῖς.

Ἠνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.

Ἠνιοχικὸς, ἀd aurigandum aptus, aurigationis peritus.

Ἠνιόχος, ε, ὁ, auriga. Ex ἡνία, & ἔχω.

Ἠνίπαπεν, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἤνιπε, ab ἀνίπτω.

Ἧνις, ίος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, *annus.*

Ἠνιυσάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνίσσω.

Ἠνισσάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνίσσω.

Ἠνίσσετο, 3. s. imperf. ind. med. v. αἰνίσσομαι.

Ἠνίχθω, 3. sing. perf. imper. pass.

Ἤνθησα, *florui*, perf. ind. med. verbi ἀνθέω, *per Metathes.* pro ἐνθέω.

Ἠοΐγλην, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἀνοίγλην, ab ἀνοίγω.

Ἠοιξα, *aperui*, perf. ind. act. verbi ejusd.

Ἠνοισμαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero.*

Ἤνον,

Ἦνον, imperf. ind. act. *per Sync.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.
Ἠνορέα, ας, ἡ, vel ἠνορίη, ης, ἡ, virilitas; ἠνορέην ἐρατεινὴν, Hom. Il. 6, 156. Ab ἀνὴρ.
Ἠνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φέρω.
Ἠνοψ, οπος, ὁ ἡ ὦ, sonorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ὀψ, *vox*, vel ἄψ, *oculus*.
Ἠνωχόμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεωχόμην, ap. Soph. An. 473. Ab ἀνέχω.
Ἧνται, *sedent*, 3. plur. præs. ind. verbi ἧμαι.
Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, *Ion.* pro ἀντάω.
Ἠντετό, 3. s. imperf. ind. med. v. ἀντομαι.
Ἤντησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.
Ἠντιβόλεον, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.
Ἠντιδίκεον, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.
Ἥντινα, *quam*, acc. sing. ab ὅστις.
Ἠντλικότες, nom. plur. pluſq. part. act. verbi ἀντλέω.
Ἦντο, *sedebant*, 3. pl. impetf. act. v. ἧμαι.
Ἤνυεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.
Ἤνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ἦνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.
Ἠνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. v. ἀνώγω.
Ἧνωξα, *juſſi*, a. 1. ind. act.
Ἧνται, perf. ind. paſſ. verbi ἧνμαι.
Ἠνώρθων, imperf. ind. act. pro ἠνώρθουν, ab ἀνορθόω.
Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind act.
Ἠνώχλων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, ab ἐνοχλέω.
Ἧξα, *veni*, a. 1. ind. act. v. ἥκω.
Ἥξει, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. act
Ἧξα, *fregi*, a. 1. ind. act. v. ἄγνυμι.
Ἥξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.
Ἧξιν, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤξιον, ab ἀξιόω.
Ἠξίωϑ, 3. sing. perf. ind. paſſ.
Ἧξαν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἥκω.
Ἥξω, *veniam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.
Ἠοῖ, *auroræ*, dat. ſing. *contr.* pro ἠόϊ, ab ἠώς.
Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
Ἦομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἴομεν, ab εἶμι.
Ἦον, *ivi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶον.
Ἠόνα, *ripam*, acc. ſing. ab ἠών.
Ἠόνησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. αἰονάω.
Ἠόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠιών.
Ἠός, gen. ſing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
Ἠπατήϑην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπατάω.
Ἡπατικός, ἡ, όν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπατικὸς, ἡ, όν, hepaticus, hepatarius; a præc. Afferunt & ἡπατήρια, ſcil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.
Ἡπατικὸς, ἡ, όν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπατίας, ου, ὁ, hepatarius, ad hepar pertinens. Ab ἧπαρ.
Ἡπατιαῖος, α, ον, idem.
Ἡπατίζω, f. ίσω, hepar refero, hepati ſimilis ſum; (2) ad hepatis colorem vergo.
Ἡπατικὸς, ἡ, όν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico laborat. Ab eod.
Ἡπάτιον, ου, τὸ, juſculum. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίτης, ου, ὁ, hepaticus, hepatarius.
Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, hepatica. Ab ἡπατίτης.
Ἡπατοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, jecinori ſimilis. Ex ἧπαρ, & εἶδος.
Ἡπατος, ου, ὁ, piſcis quidam a jecineris colore nomen ſortitus. Ab ἧπαρ.
Ἡπατοσκοπεῖον, exta conſulo.
Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruſpicina. Ab
Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ἡ ὲς, haruſpex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & σκοπέω.
Ἡπατοτόμος, ὁ ἡ ὲς, hepatis diſſector, ap. Lyc. *ſi lectio vera, quod non videtur.* Ern.
Ἡπατώριον, ου, τὸ, eupatorium, herba.
Ἧπαφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀπαφίσκω.
Ἤπεδα, farcio. Hinc ἀπήσαδε.
Ἠπεδανὸς, ὴ, όν, claudus; (2) infirmus; (3) ſtolidus. Ex ν pro α priv. & πούς, *pes extremus*; ut ſit quaſi ἄπους. Hinc
Ἠπεδανάω, debilito.
Ἠπείγετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ἐπείγω.
Ἤπειγμαι, perf. ind. paſſ.
Ἠπείθησα, a. 1. ind. act. v. ἀπειθέω.
Ἠπείθων, imperf. ind. act. pro ἠπείθεον.
Ἠπείλᾳ, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠπείλει.
Ἠπείλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. eum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.
Ἠπειρογενὴς, ὲς, in continente natus. A γίγνομαι.
Ἠπείροιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab
ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus. Hinc
Ἠπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Ariſtot.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.
Ἠπειρωτικὸς, ἡ, όν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.
Ἠπειρωτὶς, ίδος, ἡ, mediterranea.
Ἤπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.
Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεὺς, έος, ſ. εως, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eod.
Ἠπεροπεύσας, a. 1. part. act. v. ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεύτρια, ας, ἡ, fraus, impoſtura.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. Ἦ οἰχ ἅλις, ὅτ' ἐγὼ γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύω; Il. 5, 349. Ab ὄψ, *vox*.
Ἠπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.
Ἠπήτης, οῦ, ὁ, ſartor, vel ſutor. Ab ἠπάω.
Ἠπήτρια, ας, ἡ, ſartrix, vel ſutrix.
Ἠπήτριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ſutores & ſartores in conſuendis coriis vel pannis utuntur, ſubula, acus. Ab ἠπάω.
Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab
ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris quotidiana, epialus.
Ἠπιάλης, ητος, ὁ, Epialus, incubo.
Ἠπιαλώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, febrilis. A præc.
Ἤπίαμα, ατος, lenimentum. Ab
Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.
Ἠπιώθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ἡ ὲς, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, & δῶρον.
Ἠπιοδάτης, ου, ὁ, idem, *Epith.* Æſculapii.
Ἠπιόθυμος, ου, ὁ ἡ ὲς, benigni & mitis animi. Ex ἤπιος, & θυμος.
Ἠπίολης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.
Ἠπιόλιον, ου, τὸ, levis febris, epiali acceſſio. Dim. ab
Ἠπίολος, ου, ὁ, beſtiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπίαλος.
Ἠπιόμοιρος, ον, mite fatum ſortitus, mite ingenium ſortitus.
ΗΠΙΟΣ, ία, ον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc
Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.
Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὲς, qui placidas & benignas manus habet, placidus, mitis.
Ἤπισατο, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἤπατο, ab ἐπίσαμαι.
Ἠπιστήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιστέω.
Ἠπίστησαν, *diffiderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἤπιστεν, imperf. ind. act. pro ἠπίστεον. Ἠπίστω, noveras, aor. 2. imp. ind. verbi ἐπίσαμαι, imp. ἠπιστάμην, ἠπίστασο, *Ion.* ἠπίστεο, *Att.* ἐπίστω, Euripid. Herc. Fur. 344.
Ἠπίως, *Adv.* leniter, benigne, clementer, æquo animo, ἠπιωτέρως, lenius.
Ἠπόμην, imperf. ind. med. v. ἔπομαι.
Ἤπορεν, imperf. indic. act. pro ἠπόρευν, ab ἀπορέω.
Ἦπυ, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
Ἤπλαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἅπλω.
Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω, vel ἠπύω.
Ἠπύτα, *vociferator*, voc. ſing. ab
Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab
Ἠπύω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo. Οὐπ' ἄνεμος τόσσον γε κατὰ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύῃ, Il. 14, 399. Ab ἀπύω.
Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.
Ἧρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐράω, *amare*, vel ἄρω, *apto*. (Ἧρα, gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἦρ, quod idem ſignificat. *Ern.*)
ΗΡΑ, ας, ἡ, Juno.
Ἦρα, *tuli*, aor. 1. indicat. act. verbi ἄρω.
Ἧρα, 3. ſing. imperf. ind. pro ἤρας, ab ἐράω.
Ἡράτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. pro ἠράετο, ab ἀράομαι.
Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἤραιον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἤραια, pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra, ſeu feſtum Junonis. Ab ἥρα.
Ἡρακλέης, εος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡρακλεις, Apud Poëtas. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέϊ, Ἡρακλεῖ.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλέης.
Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὸ Ἡράκλεια, ων, feſtum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.
Ἡράκλεις, *Adv.* Hercle; (2) pait. admirandi cum terrore. Ab eod.
Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, ſum ſectæ Heracliteæ. Ab Ἡρακλειτος.
Ἡρακλειτικὸς, ἡ, όν, ſectator Heracliti.
Ἥραμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἐράω.
Ἠράμην, *extuli*, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἡράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, & ἀνθέω, *floreo*.
Ἥρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator, Etym. Heſ.
Ἡρανέω, opera fero, gratificor.
Ἤραρα, perf. indic. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.
Ἡρχικὸς, ἡ, όν, a vere incipiens. Ex ἦρ, & ἄρχομαι.
Ἧρας, 2. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρασς, ab ἐράω.
Ἡρασάμην, *devovi*, aor. 1. ind. med. ἀράομαι.
Ἡρασάμην, captus fui amore, ab ἔραζω pro ἐράομαι, *amo*. Hom. Il. 14, 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο.
Ἡράσθην, a. 1. ind. paſſ verbi ἐράω.
Ἡράσσαο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἤρασω.
Ἡρᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. *contr.* pro ἠράετο, ab ἀράομαι.
Ἡργαζόμην, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, ab ἐργάζομαι.
Ἠργάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀργαίνω.
Ἦρχμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄρχω.
Ἧρεα, 2. ſing. præſ. indic. *Ion.* pro ἔρῃ, ab ἔρομαι.
Ἠρέβλην, *delegi*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω.
Ἧρε, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἥρει, ab verbo αἱρέω, *eligo*.
Ἥρεθον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐρέθω.
Ἠρείδε, 3. ſing. pluſq. ind. act. v. ἐρείδω.
Ἤρεικον, imperf. ind. act. v. ἐρείκω.
Ἠρείκατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.
Ἠρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρέετο, ab αἱρέω.
Ἠρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρείπω.
Ἠρέμα, *Adv.* ſenſim, paullatim, lente, tacite, (2) aliquantum. Ab ἥρεμος.
Ἡρεμαίζω, mæreo. Ab ἠρέμα.
Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, ſubmiſſus, lenitus. Ab ἥρεμος.
Ἠρεμαίως, *Adv.* ſenſim.

Ἡμεσέρους,

Ἡρεμεσέρας, *Adv.* quietius. Ab ἥρεμος.
Ἡρεμέω, quiesco, quietus sum, (2) infrequens sum, de loco. Ab ἥρεμος. Hinc
Ἡρεμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio.
Ἡσεμια, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
Ἡρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. Ab
ΗΡΕΜΟΣ, ἐμὴ, ἐμον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἦρεν, *tulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
Ἠρινὸς, ἡ, ὀν, vernus. Ex ἔαρινὸς, ab ἔαρ.
Ἦρεον, impe f. ind. act. verbi αἱρέω.
Ἧρημαι, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐρέφω, *tego*.
Ἥρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.
Ἡρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. αἱρετίζω.
Ἥρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἔρομαι.
Ἠρεύησα, a. 1. ind. act. v. ἐρευνάω.
Ἥρης, *Junonis*, gen. sing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.
Ἧρημαι, perf. ind. pass. v. αἱρέω.
Ἤρημμεν, 1. plur. perf. ind. act. *per Syn.* pro ἠρήκαμεν.
Ἠρημαίθλω, a. 1. ind. pass. v. ἐρημόω.
Ἠρημοβοτος, *vastatus*, perf. part. pass. v.
Ἠρήρειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρεινο, a verbo ἄρω.
Ἠρείσατο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi ἐρείδω.
Ἠρόσαντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.
Ἤρθλω, aor. 1. ind. pass. v. αἴρω.
Ἠθρασας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἀρθρόω.
Ἠρι, *Adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι, & γίνομαι.
Ἠριγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ, vel ἦρι, & γίνομαι.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo canescant. Ex ἦρ, & γέρων, *senex*. Cuj. memin. Plin. l. 25. §. 106. c. 13. *Angl.* Groundsel.
Ἠριεργὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, sepulchrorum consector, spoliator sepulchrorum, Hes. Ex ἠρίον, & ἔργον, *opus*.
Ἤοιζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
Ἠρίκει, *contenderat*, 3. sing. pluſq. ind. act.
Ἠριθμημβρίαι, nom. plur. perf. part. pass. f. g. ab ἀριθμέω.
Ἤρκων, *fecui*, a. 2. ind. act. verbi ἔρεικω.
Ἠρινέος, ὁ, ἡ, candidus.
Ἠρινὸς, ἡ, ὀν, vernus. Ex ἐαρινὸς.
ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum.
Ἤριπον, *cecidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἦρι, & πολέω, *vertor*.
Ἠριπάθλω, a. 1. ind. pass. v. ἐριπόω.
Ἤοισι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐρίζω.
Ἦρκε, *tulit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi αἴρω.
Ἤρκει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἤρκεε, ab ἀρκέω.
Ἤρκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἤρξαμ, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἄρχομαι, *incipio*.
Ἠρκας, *qui sustulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.
Ἤρομαι, *jubilatus sum*, perf. ind. pass.
Ἥρμοζε, 3. sing. imperfect. indic. act. verbi ἁρμόζω.
Ἡρμοσμενως, apte. Ab ἁρμόζω.
Ἠρνέατο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρνέετο, ab ἀρνέομαι.
Ἠρνήσατο, *negavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. v. ὄρνυμαι.
Ἠοξόμλω, a. 1. ind. med. v. ἄρχομαι.
Ἠξάντο, *coeperunt*, 3. pl. a. ejuſd.
Ἤξατο, *coepit*, 3. sing. a. ejuſd.
Ἦξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἄρχω.
Ἠρόμλω, a. 2. ind. med. v. ἔρομαι.
Ἤρυ, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. med.
Ἤρσσα, *aravi*, a. 1. indic. act. verbi ἀρόω.
Ἤρτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἤσσετο.
Ἤρτοντο, 3. pl. imperf. indic. pass. pro ἠρέοντο, ab αἱρέω.
Ἡρπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass.
Ἥρπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἁρπάζω.
Ἧρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.

Ἧρται, 3. sing. perf. ind. pass. v. αἴρω.
Ἦρτο, *sublatus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass.
Ἧρτημαι, perf. ind. pass. verbi ἀρτάω.
Ἠρτύνετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.
ΗΡΤΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Eryngo, or Sea-holly.
Ἠρυγξ, γγος, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quaſi ab ἔριον, *lanugo*.
Ἤρυγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. ἐρευγω.
ΗΡΥΓΩ, mugio, Heſ. ἠρύγανε, μυκησμῷ, mugiens.
Ἠρύκακε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάκω.
Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐρύκω.
Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.
Ἤρυτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. ἐρύω.
Ἦρχε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἤρχθησαν, ab ἔρχω, vel εἴρχω.
Ἤρχε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχθλω, *inceptus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἤρω, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἥρωας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.
Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρωδιανοὶ, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis, item Herodis concubina. Ab eod.
Ἡρώειον, ου, τὸ, herois monumentum. Ab ἥρως.
Ἡρωελεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρῶος, & ἐλεγεῖον.
Ἡρώεσσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἡρώσι.
Ἡρώησα, *fluxi* a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.
Ἡρωΐζω, heroicè ago; (2) carmen heroicum ſcribo.
Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκῶς, fortiter.
Ἡρωΐνη, & ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. ſemidea. Ab eod.
Ἡρῶος, ία, ιον, herous. Ab eod.
Ἡρωὶς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica.
Ἡρώϊσα, & ἡρῷσα, ης, ἡ, idem.
Ἡρωολογέω, res Heroum expono, de poeta Epico.
Ἡρωολογία, ἡ, hiſtoria ſ. res Heroum.
Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤρων, ab ἐράω, *amo*.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum ſeu monumenrum, ſacrarium, ſtatua; (2) carmen heroicum; (3) epulum ſolenne in honorem herois. Ab ἥρως.
Ἡρῶος, vel ἡρῷος, α, vel ᾶ, ᾶ, ων, vel ῶον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρώιος.
ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, ſemideus; (2) generoſus, potens, fortis.
Ἡρωσσα, ἡ, heroina.
Ἡρώτα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠρώτας, ab ἐρωτάω.
Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠρώταν, 1. ſ. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώτων.
Ἧς, *ſuæ*, gen. ſing. ab ἕ, fem. ab ὅς, pro ἑός.
Ἦς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἧσα, *cecini*, aor. 1. indic. act. verbi ἄδω.
Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. act. v. ἧμαι.
Ἦσαν, 3. plur. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἧσας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἄδω.
Ἥσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. ἄδομαι.
Ἡσέβηκα, perf. ind. act. v. ἀσεβέω.
Ἧσε, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ἵημι.
Ἡσέλγημαι, perf. ind. pass. v. ἀσελγέω.
Ἡσέλγηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσελγανα, ab ἀσελγαίνω.
Ἧσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἕζω.
Ἧσθα, 2. ſ. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
Ἧσθαι, *ſedere*, præſ. inf. verbi ἧμαι.
Ἡσθείλω, a. 1. opt. pass. v. ἄδομαι.
Ἡσθένηκα, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω.
Ἡσθενήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.
Ἡσθένην, imperf. ind. act. pro ἠσθένεον.
Ἡσθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι.
Ἥσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.
Ἧσθη, 3. ſing. a. 1. ind. pass. v. ἥδομαι.
Ἠσθημαι, perf. ind. pass. verbi αἰσθάνομαι.

Ἥσθλω, a. 1. ind. pass. verbi ἥδω.
Ἠσθησάμλω, aor. 1. ind. med. v. αἰσθάνομαι.
Ἡσθῆσθαι, *ſenſiſſe*, perf. indic. pass.
Ἡσθήσομαι, f. 1. ind. pass. v. ἥδομαι.
Ἥσπετο, 3. ſing. pluſq. pass. v. inuſ. ἐσθίομαι pro ἔνυμαι, *induor*.
Ἥσθιεν, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω.
Ἥσθμηνα, aor, 1. ind. act. *Att.* pro ἔσθμανα, ab ἀσθμαίνω.
Ἠσθόμλω, a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.
Ἦσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἦσιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ.
Ἡσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
Ἡσίτεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσίτεον, ab ἀσιτέω.
Ἤσκειν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.
Ἠσκήθλω, a. 1. ind. pass.
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἤσκων, imperf. ind. act. pro ἤσκεον.
Ἧσμαι, perf. ind. pass. v. ἄδω.
Ἧσμαι, perf. ind. pass. v. ἥδομαι.
Ἤσμλν, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syn.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.
Ἧσο, *eras*, 2. ſ. imperf. vel pluſq. p. v. εἰμί.
Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι.
Ἡσπικα, perf. ind. act. v. ἀσπίζω.
Ἧσσα, vel ἥττα, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ᾶμαι, inferior diſcedo, ſuperor, vincor, ſuccumbo, proprie & tropice. Unde & deditus alicui, nimio amans, &c. *cum gen.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus; ἡττημμένος, perf. victus, ἡσσᾶσθαι, victum eſſe, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. Πικρᾷ δ' ἔρωτι ἡττήσομαι, Eur. Hipp. 731. τῇ Συμφορᾷ, Iſocr. τῇ ἡδονῇ, Xen. Ab eod.
Ἡσσήθλω, a. 1. ind. pass.
Ἧσσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἧσε, ab ἄδω.
Ἥσσονας & ἡττόνας, minus, parum. Ab
ΗΣΣΩΝ, vel ἥττων, ονος, ὁ ἡ ἡ, minor, inferior; (2) deditus, obnoxius cupiditati & dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τῇ κέρδει ἅπαντες ἥττονες, vincuntur a lucro, Ariſt. Plut. 363.
Ἧσαι, *ſedit*, 3. ſing. perf. ind. v. ἧμαι.
Ἡσάτην, imperf. ind. act. *contr.* pro ἡσάλεον, Ab ἀσατέω.
Ἧστε, 2. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syn.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.
Ἧστον, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον, ab εἰμί.
Ἧστον, 2. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον.
Ἧστο, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἧτο, ab ἧμαι.
Ἡσύς, ἡ, ὺ, jucunditate adfectus, exhilaratus, delectatus; (2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡσὺ, ὑος, jucunditas, ſuavitas. Ab ἥδω.
Ἡσυπλε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀσυφάλλω.
Ἡσυνθέτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθετέω.
Ἡσυχα, *Adv.* quiete, tacite, paullulum, ſenſim. Ab ἥσυχος.
Ἡσυχάζω, f. άσω, quieſco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὰς πόδας, Thuc. Ab eod.
Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.
Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.
Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. Ab
Ἡσυχαστὴς, οῦ, ὁ, monachus, ſolitariam & tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *it.* antiquantum.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχος.
Ἡσύχιμος, ον, &
Ἡσύχιος, α, ον, ὁ ἡ ἡ, idem quod
ΗΣΤΧΟΣ, η, ὁ ἡ ἡ, quietus, tranquillus, placidus.
Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille.

Ἡσφαλίσαντο,

Ἡσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
Ἥχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀχάλλω.
Ἠχολήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀχολέω.
ἠχύνετο, 3. ſing. imper. ind. paſſ. v. αἰχύνομαι.
Ἧσω, mittam, f. 1. ind. verbi ἵημι.
Ἥτασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἑτάζω.
Ἠτ' pro ἤτε, artic. præpoſ.
Ἧτε, eratis, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.
ἧτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αἰτέω.
Ἠτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω.
ἠτήκειν, pluſq. perf. ind. verbi αἰτέω.
ἤτην, erant, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτέω.
ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
ἠτιᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. αἰτιάομαι.
Ἠτιμάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀτιμάω.
Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτίμησε, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperfect. ind. act. verbi ἑτοιμάζω.
Ἡτοίμασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἡτοίμασαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἧτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἦτορ, τὸ, animus, anima, cor, pectus.
Ἥτυν, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἠτέοντο, ab αἰτέω.
Ἠτρᾶῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἧτρον.
Ἠτριαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.
Ἠτρίδιον, ε, τὸ, tomaculum; (2) ſumen, abdomen. Dim. ab eod.
ΗΤΡΙΟΝ, ε, τὸ, ſtamen; (2) textum.
ΗΤΡΟΝ, ε, τὸ, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pubem.
Ἧτλα, vide ἧαται.
Ἠτλάομαι, ώμαι, vide ἠαλάομαι.
Ἠτλᾶδε, præſ. inf. med. pro ἠτλάσθαι, ab ἠτλάομαι.
Ἧτλημα, ατος, τὸ, defectus; (2) clades; (2) res perperam facta. Ab ἠτλάομαι.
Ἠτλημένος, perf. part. paſſ. v. ἠτλάομαι.
Ἠτλητέα, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Ἀυτάρ ἐ γυναικῶν εὐδίποτ' ἐὸν ἠτλητέα ἠμῖν, Ariſt. Lyſ. 453.
Ἧτλον, ονος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab ἧττων.
Ἧτλων, vide ἧαττων.
Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠτύχεις, ab ἀτυχέω.
Ἧτω, 3. ſing. imper. *Poet.* pro ἴτω, ab εἰμί.
Ἤυγε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤυγες, ab αὐγέω, pao αὐχέω.
Ἠϋγένειος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἦυ, pro εὖ, & γένειον.
Ἤυδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔδας, ab αὐδάω.
Ἠυδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.
Ἠυδηκώς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
Ἠυδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, volo.
Ἤυδον, imperf. ind. act. verbi εὔδω.
Ἤυνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤυσα, ab αὐαίνω, arefacio.
Ἠυθύνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. εὐθύνω.
Ἠυκαίρει, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρειον, ab εὐκαιρέω.
Ἠϋκόμοιο, per *Dieref.* & *Ion.* pro εὐκόμου.
Ἠΰκομος, ε, ὁ ἡ ἤ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἦυ, pro εὖ, & κόμη.
Ἤυλε, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ηὔλει, ab αὐλέω.
Ἠυλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.
Ἠυλίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αὐλίζομαι.
Ἠυλόγε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὐλόγει, ab εὐλογέω.
Ἦυν, *bonum*, acc. ſing. *Poet.* pro ἐὺν, ab ἐὺς.
Ἤυξανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.
Ἠυξατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.
Ἤϋξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & cùm ν ἐφελκ. pro ηὔξησε, ab αὔξω.
Ἠυξετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αὔξομαι.
Ἠυξήθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἤυξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.
Ἠυπορείτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ηὐπορέιτο, ab εὐπορέω.
Ἠυράμην, a. 1. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.
Ἠυρῆσθ', *inventum eſſe*, perf. inf. paſſ.
Ἤυρω, *inveniſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med.
Ἠΰς, έος, ὁ, bonus; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab ἐΰς.
Ἤυσε, a. 1. ind. act. *per Dialyſin*, pro ἤυσα, ab αὔω.
Ἤϋτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab εὖτε.
Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπλω, *necto*.
Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ε, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, ſ. Vulcani feſtum. Ab Ἥφαιστος.
Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.
Ἡφαίστου, gen. ſing. *Ion.* pro ἡφαίστου. Ab
ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes; (2) ignis, flamma; (3) lux.
Ἡφαιστόπους, ε, ὁ ἡ ἤ, a Vulcano elaboratus. Ex ἥφαιστος, & πούς.
Ἡφαιστότευκτος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem.
Ἡφαιστοτευχὴς, ὲς, idem.
Ἧφασα, a. 1. ind. act. v. ἁφάω.
Ἡφειδήκεσαν, 3. plur. pluſq. ind. act. verbi ἀφειδέω.
Ἡφείθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφείθην, ab ἀφίημι.
Ἡφιωκώς, perf. part. act. *Att.* pro αφιωκως, ab ἀφιωκίζω.
Ἥφθα, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.
Ἡφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. v. ejuſd.
Ἡφίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Boeot.* pro ἧφιν, ab ἀφίημι.
Ἧφιεν, 3. ſ. a, 2. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἡφυσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀφύω.
Ἡφωρίσθ, perf. inf. paſſ. v. ἀφορίζω, *termino*.
Ἠχαίνω, mendico, Suid. Quaſi ab ἀχλύ.
Ἦχε, *duxit*, 3. ſ. perf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἠχέι, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἠχεῖ, ab ἠχέω.
Ἠχεῖον, ε, τὸ, ſonale, ſonaculum, vas, ſeu machina, quo ſonus editur. Ab eod.
Ἠχέτης, ε, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada ſtrepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc
Ἠχητικὸς, ἡ, όν, ſonorus, canorus.
Ἠχέω, ὦ, fut. ήσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις ὧκ ἄσημον, ἀλλὰ δυςυχῆ κωκυτὸν εἴσω, edit ploratum, Soph. Trach. 875. Ab ἦχος.
Ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, reſonans, ſonorus.
Ἠχητὴς, ῆ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχέω.
Ἠχητικὸς, ἡ, όν, ſonorus.
Ἠχθέσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐχθάνομαι.
Ἤχι, *Adv.* ubi.
Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.
Ἠχμαλώτευ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω.
Ἦχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.
Ἠχόπους, οδος, ὁ ἡ ἤ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πούς.
ΗΧΟΣ, ε, ὁ, ſonus, ſonitus; (2) clamor.
Ἠχρεώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀχρεόω.
Ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.
Ἠχώδης, εος, ὁ ἡ ἤ, ſonorus, reſonabilis, ſonans. Ab eod.
Ἡψάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅπτομαι.
Ἧψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἧψησα, aor. 1. ind. act. v. ἑψέω, pro ἥψω.
Ἡῶ, acc. ſing. pro ἠόα, ab ἠώς.
Ἠῶθεν, *Adv.* mane, a diluculo. Ab ἠώς.
Ἠῶθι, *Adv.* ſub aurora, diluculo, mane.
Ἠῶιος, ὁ, matutinus, Heſ. Ex ἠώς, & κοίτη.
Ἠών, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠιών.
Ἠωνίχθη, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi αἰανίζω.
Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.
ἠωρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρέετο, ab αἰωρέω.
ἠώρην, imperf. ind. act. pro ἤωρεον.
Ἡ Ω Σ, ἠόος, *contr.* ἠῆς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat *novem*, & cum lineola inferne addita (ϑ) *novies mille*; (3) ſola extra numeros poſita olim θάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.
Θάασεν, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A
Θάάσσω, ſedeo. Αιπὺν ἔδος, ἔνθα θάάσσον, Il. 2, 194.
Θαγὴ, 2. ſ. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.
Θάεττο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* & *contr.* pro ἐθήεστο, a θήομαι pro θεάομαι.
Θάεο, præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro θάου, a θάομαι pro θεάομαι.
Θάημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, miraculum. A θέα.
Θαητὸς, ὴ, ὸν, ſpectabilis, mirandus. Ab eod.
ΘΑΙΡΟΣ, ε, ὁ, cardo, axis.
Θακέω, ſedeo. A θάκος.
Θακεὼν, ῶνος, ὁ, ſedeo. Ab eod. Hinc
Θάκημα, ατος, τὸ, ſeſſio, ſedendi actio, ſedes, item domicilium.
Θάκος, ε, ὁ, ſedes, ſedile.
Θᾶκος, εος, τὸ, idem.
Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates narium, nares. A θαλάμη.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμευμα, ατος, το, contubernium.
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. A
Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. Ἐν ταῖς πολυδένδρεσιν Ὀλύμπου θαλάμαις, Euripid. Bacch. 561. A θάλαμος.
Θαλαμὴ, templum Dioſcurorum: item templum cujuscunque Dei.
Θαλαμηγὶς, ίδος, ἡ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia, &c. quo genere uſi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάλαμος, & ἄγω.
Θαλαμήϊος. Hinc θαλαμήια δῶρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμειος.
Θαλαμηπολέω, miniſtro, famulor in cubiculo.
Θαλαμηπόλος, ε, ὁ ἡ, ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. Ex θάλαμος, & πολέω, verſor.
Θαλαμιὰς, άδος, ἡ, *Ion.* θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exſtat.
Θαλάμιος, ε, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὀπὴ ἡ θαλαμία. A θάλαμος.
Θαλαμίτης, ε, ὁ, idem & ab eod.
ΘΑΛΑΜΟΣ, ε, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis; (2) Theſaurus, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa; (3) nidus omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt; (5) pars ſanctior templi; (6)

cavitas illa capitis, in qua oculi sunt ;-(7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo sedet.

Θάλασσα, f. Θάλαττα, ης, ἡ, mare ; (2) aqua marina, aqua salsa ; (3) aquæductus seu fossa.

Θαλασσαῖος α, ον, marinus.

Θαλασσεύς, έως, ὁ, piscator. A Θάλασσα.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari versor. Ab eod.

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta est. Ab eod.

Θαλασσιδιος, α, ον, ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de ostreis.

Θαλάσσιος, α, ὁ ἡ ὑ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta est. Ab eod.

Θαλασσιτεύω, ου, ὁ ἡ ἡ, e mari victum parans. Ex Θάλασσα, & βιος, victus.

Θαλασσογενης, ες, e mari natus.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, maris speciem referens, coloris marini. Ex Θάλασσα, & εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, tumultuor, vana & inania loquor. Ex Θάλασσα, ἡ κοπή.

Θαλασσοκρατία, maris potior.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris potitus, maris dominus. A Θάλασσα, & κράτος, robur.

Θαλασσόμιλι, ιτος, τὸ, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσόνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in mari pascens. A νέμω.

Θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. A πλαγκτος.

Θαλασσόπλους, ον, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, per mare iter facio. A

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, per mare iter faciens. A Θάλασσα, & πόρος.

Θαλασσεργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A

Θαλασσεργία, ἡ, piscatura.

Θαλασσεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, in mari opus faciens, piscator, item mercator. A Θάλασσα, & ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, fut. ώσω, mari submergo, mari obruo. Ἠπείρους ἐθαλάττωσαν, Aristot. A Θάλασσα.

Θαλαττίδης, Θαλαττίδιον, Θαλαττίας, Θαλαττίδιος, Θαλάττιος, &c. vide Θαλασσίδης, Θαλασσθίω, Θαλασσίας, Θαλασσίδιος, Θαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, submersio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A Θαλαττόω.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quasi florere faciunt. A Θάλος.

Θαλεῖ, 3. s. præs. ind. act. v. Θαλέω.

Θαλέθοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi Θαλέθω.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel Θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ ; (2) epulum solenne ac splendidum ; (3) dies festus ; (4) rerum adfluentia. A Θάλλω, vireo.

Θάλεις, εία, εια, εῖον, virens, floridus.

Θαλερομματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ idem.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus ; (2) pulcher ; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, spiritu, &c. Ab eod.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo ; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ solennes ; (2) frons oleagina ; (3) ramus virens. Ab eodem.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago ; sertis virentibus redimitus convivor. A Θαλία.

Θαλίη, dat. sing. *Ion.* pro Θαλία.

Θάλικρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A Θαλέω.

Θαλιοποιὸς, ὸς, ὁ, qui arculas corio obductas sive riscos coriaceos conficit. Ex Θαλία, & ποιέω.

Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A Θάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θάλλουσα, pr. part. act. *Dor.* pro Θάλλουσα.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, oleæ germen ; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. A ἐσθίω.

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem gesto. Ex Θαλλὸς, & φορέω.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathenæorum festo apud Athenienses. Ex eod. & φέρω.

Θάλλω, vireo, floreo ; (2) pullulo ; (3) scateo, Perf. τέθηλα, Partic. τεθηλὼς, fœm. τεθηλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κάτι μεῖζον ἔρχεται, Soph. Phil. 258.

Θαλὸς, οῦ, ὁ, ramus virens. A Θάλλω.

Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius. Ab eodem

Θαλπίαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro Θάλπῃ, a Θάλπω.

Θαλπεὶς, calefacio. A Θάλπω.

Θαλπιάω, ῶ, calesco. Ab eod. Hinc Θαλπιόων, calens, pro Θαλπιῶν, Θαλπιάων, Odyss. 12, 319.

Θαλπιόων, pr. part. act. *Poët.* pro Θαλπιῶν, *contr.* ex Θαλπιάων, a verbo Θαλπιάω.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex.

Θαλπνὸς, ὴ, ὸν, callidus, fervidus ; (2) splendidus. Ab eod.

Θάλπομαι, calefio. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη, siccantur, Soph. Phil. 37.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus. Ab eod.

Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in vapore alitus, sustentatus. Ex eod. & τρέφω, alo.

Θαλπτήριον, ου, τὸ ἡ ὸν, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc Θαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum. Ab eod.

Θάλπω, f. ψω, foveo, calefaceo. Ἄλλον ἰοῦσα θάλπει φίλον, Theocr. 14, 38. Ὑπὸ τ' εὐτρήτε χαύνοιο θαλφθεὶς, de stanno, Hesiod. Θεογ. 864.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum ; (2) solamen, spes. A Θάλπω.

Θαλυερὸς, ὰ, όν, calidus, fervidus ; (2) vehemens. A Θαλύω.

Θαλυίω, calefacio, Hes. Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia festum post comportatas fruges ; (2) primitiæ frugum. A Θάλλω, vireo.

Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus ; (2) qui pro felici frugum proventu datur. Ab eod.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Pass. Θαλύομαι, unde Θαλύεσκε, φλέγεσκε, Hes.

Θαλφθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi Θάλπω, *calefacio.*

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum. A Θάλπω.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. Θάλλω.

Θαμὰ, *Adv.* crebro, frequenter ; (2) perpetuo.

Θαμάκις, *Dor.* idem ac Θαμὰ, Pind. Nem. Od. 10. str. 3.

Θάμαρ, ὴ, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Palma.*

Θαμβαλροχέω, ῶ, inquietus sum, concursio, trepido. Ex Hes. Ex Θαμὰ, & τρέχω.

Θαμβαλέος, έα, έον, stupendus, formidabilis ; (2) stupens admirabundus. A Θάμβος.

Θάμβεν, 3. s. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἔφελκ. pro ἔθαμβε, a

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, stupore percello ; (2) obstupeo ; Θαμβέομαι, ούμαι, paveseo, πεθαμβημένος, stupefactus. Οἱ δ' ἰδόντες Θάμβησαν, Il. 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, Odyss. 17, 367. A Θάμβος.

Θαμβησεν, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἔφελκ. pro ἐθάμβησε. A

Θαμβίστειρα, ἡ, terribilis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβητὸς, ὴ, όν, timendus, horrendus.

Θάμβος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, attonitus, stupenda admiratione perculsus, Eust. A Θάμβος.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. a Θαμὺς.

Θαμειὸς, ὰ, όν, creber, frequens. A Θαμὰ.

Θαμέως, *Ion.* pro Θαμινῶς. A

Θαμὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, sed ab eo pluralia, Θαμέες, Θαμέας, Θαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens sum. Οὐδὲ Θαμίζεις ἡμῖν, Plat. Ab eod.

Θαμινὰ, idem quod Θαμὰ. A

Θαμινὸς, ὴ, όν, creber, frequens. A θαμὰ.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro.

Θαμιξὶς, ιδος, ἡ, vulpes, Hes.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices perduco. A Θάμνος.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum, Dim.

Θαμνίτης, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, fruticosus. Ex Θαμνος, & εἶδος, *species.*

Θαμνομάκης, ες, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus refecti.

Θαμνοφάγος, ου, frutices depascens.

Θάμνος, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum ; (2) ramulus densus arbori adnatus ; Θάμνοι, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, fruticosus.

Θαμνών, όνος, ὁ, fruticetum. A Θάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θαμυρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium, Hes. Alioqui nomen proprium. A Θαμὰ.

Θανάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel Θανέσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis ; Θανάσιμα, morticinia. A Θάνατος.

Θανασίμως, *Adv.* lethaliter.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θαναληὸς, ὁ ἡ ἡ, mortifer. Ab ἄγω.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A seq.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lethifer, mortiferus. Ex Θανατος, & φέρω.

Θανατιάω, ῶ, idem quod Θανατάω.

Θανατικὸς, ὴ, όν, lethalis, mortifer, capitalis. A Θάνατος.

Θαναλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Θανάτιος, gen. sing. *Ion.* pro Θανάτου.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, lethum ; (2) res capitalis. A Θνήσκω, *morior.*

Θανατόμβοι, nom. pl. præs. part. pass. pro Θανατούμενοι.

Θανατῆν, præs. inf. act. pro Θανατᾶν.

Θανατῆτε, 2. pl. præs. imper. act. pro Θανατᾶτε. A

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio ; (2) morti adjudico, capitis damno ; (3) mortifico. Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, Plut. A Θάνατος.

Θανατωσία, ων, τὰ, festum apud inferos.

Θανατώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, leth lis, mortifer.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes ; (2) mortificatio. A Θανατόω.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θάνε, 3. s. a. 2. ind. act. per. *Aphær.* pro ἔθανε.

Θανέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν, a Θνήσκω, pro Θανέω.

Θανέμμι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν.

Θανεῖν, *mori*, a. idem communiter formatum.

Θάνοιμι, 1. sing. aor. 2. opt. act.

Θανούσας, g. fing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro Θανύσης.

Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανέομαι, fut. 2. indic. med.

Θανὼν, aor. 2. part. act.

Θάοντα, acc. fing. præs. part. act. v. Θάω.

Θάπος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio. A Θάπλω, *stupeo.*

Θάπλεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπλε, a Θάπλω.

Θαπλεὼς, έα, έον, sepeliendus. A

Θάπτω, f. ψω, sepelio, humo, inhumo ; (2) stupeo, admiror cum stupore. Θαῦμα νεκρὸς, μοι τόσδε, καὶ κλαῦσαι σφρες, Eur. Med. 1380. Τὰ δ' ἄλλα τοῦχ' ἕκοιν' ἐμὴ τεθάψεται, Soph. Aj. 578.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. ἄκλητον, *Spirans.*

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus

mensis apud Athenienses. A Θαργήλια, quia festum hoc in eo celebrabatur.
Θαῤῥαλέος, ἑα, ἑον, fidens, animosus; (2) audax, in bonam partem. A Θάῤῥος. Hinc
Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.
Θαῤῥαλέως, *Adv.* audacter, confidenter.
Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. pro Θαῤῥεῖειν. A
Θαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo sum, Θαῤῥῶν, fretus. Οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, Dem. A Θάῤῥος.
Θαῤῥητικός, ἡ, όν, fiducia fretus; (2) animosus. A Θαῤῥέω.
Θάῤῥος, εος, τὸ, audacia, confidentia.
Θαῤῥύντως, audacter, confidenter. A Θαῤῥῶν.
Θαῤῥώω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥιώων τὰς ἀτρίτους, Plut.
Θαρσαλέος, ία, έον, fidens, audax. A Θάρσος.
Θαρσαλέως, confidenter. A præc.
Θάρσῃ, 2. fing. præf. imper. act. Θαρσεῖς, a Θαρσέω.
Θαρσεῖσα, præf. part. act. f. g. *Dor.* pro Θαρσοῦσα, *contr.* ex Θαρσέουσα.
Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A Θάρσος, *audacia.*
Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui eſt animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. verbi Θαρσέω.
ΘΑΡΣΟΣ, ους, τὸ, fiducia, *proprie* ex idonea cauſa; (2) audacia, quæ proprie Θράσος.
Θαρσωνίσκω, *fiduciam adfero, Poet.* pro Θαρσύνω.
Θάρσων, ονος, ὁ, confidens, in ſpem erectus. Ab eod. Hom. Il. 16, 70.
Θαρσύνω, fiduciam adfero, Θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ionice.* Τί ξε Θαρσύνῃ; Eur. Alc. 94. Τὰς μάλα Θαρσύνεσκε πανριζάμβων ἐπέεσσιν, Il. 4, 233.
Θαρσύς, εῖα, ύ, fiducia præditus, fidens, animo præſente, audax. Riſſime occurrit.
Θᾶσαι, 2. ſing. aor. 1. imper. med. *Dor.* pro Θήσασαι, a Θεάω.
Θάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro Θήσομαι, a τίθημι.
Θασύμβων, f. 1. part. med. v. Θάω.
Θᾶσσον, *Adv.* citius. A Θάσσων.
Θάσσω, ſedeo. Ἦτοι ὁ Θάσσω' ἐπ' ἀκλαῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθονὸς, Eur. Hec. 30. Τί δῆτ' ἂν Θάσσοις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας; Ariſt. Θεσμ. 806.
Θάσσων, vel Θᾶττων, ονος, ὁ, ἡ, celerior; Hinc θᾶσσον vel Θᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis facilius, Comp. a ταχὺς, *celer.*
Θάτερον, antep. prod. alterutrum. Hinc Θατέρᾳ, & ſic porro, ὁπῇ Θάτερα, in diverſum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερα.
Θάττων, vid. θᾶσσων.
Θαυμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A
ΘΑΥΜΑΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) obſervantia proſequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor. Τῆς εὐλαβείας καὶ κατληκαγαθίας ἅ Κάμιλλον ἐθαύμασαν, Plut. Ὑμῶν μὲν τοι θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαύμαζε τὰς ὡρὰς αὐτὸν ζπαιδάζοντας, Iſocr.
Θαυμαίνω, admiror. A Θαυμάζω.
Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.
Θαυμάσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. Θαυμάζω. Unde
Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ Θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ ſalutis hominum cauſſa ab eo eduntur. Hinc
Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.
Θαυμασιουργέω, mirabilia facio de præſtigiatoribus.
Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.
Θαυμασμός, οῦ, ὁ, admiratio. A Θαυμάζω.
Θαυμαστέον, *Adv. poſit.* mirandum.
Θαυμαστής, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.
Θαυμαστικός, ἡ, όν, ad admirationem propenſus; (2) immodice admirans.
Θαυμαστικῶς, *Adv.* cum admiratione.
Θαυμαστός, ἡ, όν, admirabilis, admirandus.
Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo.
Θαυμαστῶς, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.
Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obſtupeſio. A Θαῦμα.
Θαυματικῶς, mirabiliter.
Θαυματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præſtigiatoris in modum facio, præſtigiis utor.
Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præſtigiæ; (2) miraculum. A θαυματοποιὸς.
Θαυματοποιητικὸς, idem quod
Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, præſtigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira pro ponens. Ex Θαῦμα, & ποιέω.
Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præſtigiis utor. Ἐφ' ᾧ ἔμελλε Θαυματουργήσειν, Xen.
Θαυματούργημα, τὸ, idem quod
Θαυματουργία, ας, ἡ, præſtigiatio, præſtigiæ; (2) miraculum. A
Θαυματουργὸς, ὁ, ἡ, qui miracula edit; (2) præſtigiator. Ex Θαῦμα, & ἔργον.
Θαφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi Θάπτω.
Θάψαι, *ſepeliiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.
Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in inſula Thapſo.
Θάψινος, ίνη, ινον, Thapſinus, Thapſo ſimilis. A
ΘΑΨΟΣ, ου, ἡ, thapſus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.
Θάω, video cum ſtupore inuſ.
Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum; (2) ludi; (3) locus, e quo ludi ſpectantur ut *Lat.* ſpectaculum; (4) quævis res jucunda ſpectatu.
Θεὰ, ᾶς, ἡ, Deo. A Θεός.
Θεαγγελὶς, ίδος, ὁ, qui denuuciat ſolennitates Deorum, præco. Ex Θεὸς, & ἄγγελος.
Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auſpicium. Ex Θεὸς, & ἄγω.
Θεάζω, f. άσω, divinus ſum, proxime ad Deum accedo. A Θεός.
Θεαθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi Θεάω.
Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.
Θεαίτητος, ου, a deo expetitus, ſ. exoratus. Ab αἰτέω.
Θεάκλωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.
Θέαμα, τος, τὸ, ſpectaculum. A Θεάομαι.
Θεάμων, ονος, ὁ, ἡ, ſpectator, contemplator, ſpeculator. Ab eod.
Θεανδρικὸς, ἡ, όν, divinus & humanus ſimul, deivirilis. A Θεάνδρος.
Θεανθρωπία, ἡ, Vox Eccleſ. de Chriſto Θεάνθρωπος.
ΘΕΑΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. άσομαι, ſpecto, contemplor; (2) ſpecto ludos; (3) video. Θεάσονται ζέ τι ποιήσεις, Dem.
Θεάρεστος, ὁ, ἡ, Deo placens. Ex Θεὸς, & ἀρέσκω.
Θεαρέστως, *Adv.* ita ut Deo placeat.
Θεάριον, ε, τὸ, locus ſacer, templum. A Θεός.
Θεαρχία, ας, ἡ, ſuprema divinitas, Deus ſupremus, divinum & æternum principium omnium rerum. Ex Θεὸς, & ἀρχή. Hinc
Θεαρχικὸς, ἡ, όν, qui ſupremæ divinitatis eſt; (2) qui ſummi Dei eſt; (3) divinus.
Θεασάμενος, a. 1. part. med. v. Θεάω.
Θεάσασθαι, *vidiſſe, videre*, aor. 1. inf. med.
Θεαστικὸς, ἡ, όν, divinus; (2) qui ſpiritu divino agitur. A Θεάζω.
Θεατέον, ſpectandum. A Θεάομαι.
Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. Ab eod.
Θεατὸς, ἡ, όν, viſibilis, ſpectabilis.
Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A Θέατρον.
Θεάτρια, ας, ἡ, ſpectatrix. A Θεατὴς.
Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum, Dim.
Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro verſor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, oſtento; (3) traduco, publice omnibus deridendum propono. Ὀνειδεσμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, Heb. 10, 33.
Θεατρικὸς, ἡ, όν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus ſpectaculis delectatur; (3) oſtentatorius, ad oſtentationem compoſitus; (4) concinnus, exquiſitus. Ab eod.
Θεατρικῶς, *Adverb.* theatrice; (2) faſtuoſe, oſtentatorie.
Θεατρίτης, ου, ὁ, mimus.
Θεατροειδὴς, ές, ὁ, ἡ, theatri formam habens. Ex Θέατρον, & εἶδος.
Θεατροειδὼς, forma theatri.
Θεατροκοπέω, ſpectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.
Θεατροκοπία, ἡ, captatio applauſus.
Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis poteſtas. Ex Θέατρον, & κράτος.
Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano theatri amore teneor. Ex Θέατρον, & μαίνομαι.
Θεατρόμορφος, ος, id. quod θεατροειδὴς.
Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque ſpectantur; (2) ſpectaculum; (3) ſpectatores. A Θεάομαι.
Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a ſpectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex Θέατρον, & πώλης, *venditor.*
Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis ſpectatio. Ex Θέατρον, & σκοπέω.
Θεατροτορύνη, ης, q. d. theatri cochlear, i. e. aſſiduus in theatro ut ſc. cochlear in olla, ſ. patina.
Θεατρώνης, ου, τὸ, theatri magiſter, qui theatrum conduxit. Ex Θέατρον, & ὠνέομαι.
Θείαφον, ου, τὸ, ſulphur. A Θεῖον, id. & ἅπτω *incendo.*
Θείαφος, ου, ὁ, ſulphur. Ab eod.
Θεῖε, 3. ſ. imp. ind. act. *Ion.* pro ἔθεε, a Θέω.
Θεῖον, ſulphur, *Poet.* & *Ion.* pro Θεῖον.
Θειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure perfumo, vel expio, luſtro. Ὄφρα θειώσω μέγαρον, Odyſſ. 22, 482. A Θεῖον pro Θεῖον.
Θεόβλημος, præſ. part. med. *Ion.* & *per contr.* pro Θεάμβλημος, ex Θεαόμβλημος, a Θεάομαι.
Θεογενὴς, ές, ὁ, ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεὸς, & γένομαι, *naſcor.*
Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem, deum eſſe dico. Ex ἀγορεύω.
Θεηγόρος, ου, ὁ, ἡ, diviniloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex Θεὸς, & ἀγορὴ, *oratio.*
Θεηδόκος, ου, ὁ, ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor. Ex Θεὸς, & δέχομαι.
Θεηδόχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.
Θεήλατος, ου, ὁ, ἡ, a Deo invectus, a Deo impulſus, a Deo immiſſus. Ex Θεὸς, & ἐλαύνω, *agito.*
Θέημα, ατος, τὸ, pro Θέαμα, *Ionice.*
Θεημαχία, Θεημαχος, v. Θεομ.
Θεημοσύνη, ης, ſpeculatio, contemplatio. A
Θεήμων, ονος, ὁ, ſpectator, *Ion.* pro Θεάμων.
Θεηπολέω, ῶ, fut. ήσω, Deorum ſimulacra circumfero & ſtipem corrogo. Ex Θεὸς, & πολέω, *verſo.*
Θεῆς, dat. plur. *Ion.* pro Θεαῖς, a Θεὰ.
Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro Θεάσασθαι, a Θεάομαι.
Θεήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro Θεάσῃ.
Θεητὴς, οῦ, ὁ, ſpectator, *Ion.* pro Θεατὴς.
Θεητὸς, ἡ, όν, cum admiratione ſpectandus, ſpectabilis, *Ion.* pro Θεατὸς.
Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.
Θειάζω, fut. άσω, divinum inſtinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) paſſ. adflatus ſum divinitus Θειάζει τελούταις, Philoſtr. A Θεῖος, *divinus.*
Θεασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis; (2) ſuperſtitioſa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus. A Θειάζω.
Θείῃ, 3. ſ. præſ. ind. act. *Ion.* vel *Boeot.* pro Θεῖ, a Θέω.
Θεῖλω, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.
Θεητὸς, ἡ, όν, admirandus. A Θεητὸς.
Θεῖκὸς, ἡ, όν, divinus. A Θεῖος.
Θεϊκῶς, *Adv.* divine; (2) Deum reſpiciendo; (3) ad Deum referendo. A Θεῖος.
Θειλοπεδόω, in aprico exſicco, inſolo. A
Θειλοπέδον, ου, τὸ, locus apricus; pro ἠλιόπεδον, ex ἥλιος, & πέδον.
Θεῖναι, *poſſe*, a. 2. inf. act. verbi τίθημι.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Τὸν ἀνδροφόνοιο Λυκάονος Θεινόμην βαπλῆσι, Il. 6, 135. Θεῖνε μάχῃσι, Il. 1, 588.

Θεόδομος, ον, a Deo, ſ. Diis exſtructus. A δέμω.

Θείδιος, gen. ſ. *Ion.* pro Θείου, a Θεῖος.

Θείομι, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ Θεῖον, ου, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina.

ΘΕΙΟΣ, ου, ὁ, patris vel matris frater; avunculus, patruus. Θεῖος, abſolute pro ὁ πρὸς πατρὸς Θεῖος, vid. Eurip. Iph. T. 930.

Θειοτέρως, *Adv.* divinius. A Θειότερος, Comp. a Θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. A Θεῖος.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειόχρους, *contr.* Θειόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, ſulphuris colorem habens, luridus. Ex Θεῖον, & χρόα, *color.*

Θειόω, ω, f. ώσω, Deo, ſeu Diis conſecro; (2) ſulphure perfumo. Ex Θεῖος, *divinus*, & Θεῖον, *ſulphur.*

Θείω, curro, metri cauſa, pro Θέω.

Θειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſulphureus. Θειώδη λατρὰ, *Aret.* A Θεῖον, *ſulphur.*

Θεῖως, *Adv.* divine, divinitus, divina ſorte.

Θειώσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείασα, a Θειόω.

Θελγέστιμυθος, ον, ſuavia loquens, oratione permulcens animum.

Θελχῖνες, Heſychio ſunt οἱ τελχῖνες, præſtigiatores, venefici; verſipelles. A Θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum; illecebræ. A Θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγομένη, *geſtiens*, pr. part. paſſ. f. g. A

ΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, dèmulceo; (2) decipio, ſeduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, Il. 12, 255. Θυμὸν, Il. 15, 594. Πολλ' Ἀγαμεμνονέως ἄλοχον Θέλγεσκε ἐπέεσσιν, Odyſſ. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A Θέλω.

Θελήμων, ονος, ὁ ἡ, ſponte, voluntarius, lubens, Vet. Lex.

Θελήμων, ονος, ὁ ἡ, ſponteneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελήσω, f. 1. ind. act. verbi Θέλω.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit.

Θελητὸς, ὴ, όν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A Θέλγω.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui deliniendi, ſ. oblectandi vis ineſt; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena.

Θελκτρὶος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὼ, ὁῦσα, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid. A Θέλγω.

Θέλξις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena.

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, ſuavis.

Θελξίνους, *contr.* Θελξίνους, ου, ὁ ἡ ἡ, mentem demulcens; (2) animum decipiens. Ex Θέλγω, & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, animum deliniens. Ex Θέλγω, & φρὴν.

Θέλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro Θέλουσα, a Θέλω.

Θελοκακέω, vid. ἐθελοκ.

Θέλοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro Θέλουσι.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμελον.

Θέλω, f. Θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) poſſum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, poſitio, poſitum, appoſitum, expoſitum, aut depoſitum, *unde* & pecunia apud trapezitam poſita; (2) legio provinciæ impoſita; (3) ipſa provincia; (4) propoſitio apud Rhetores; (5) horoſcopus, ſidus natale. A τίθημι, *pono.*

Θεματίζω, f. ίσω, depono, pono caſum; (2) themata facio, horoſcopum erigo.

Θεματικὸς, ὴ, όν, poſitivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis; (4) præmium propoſitum habens pecuniarum, *Epith.* ludi ſ. certaminis. A Θέμα.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, poſitio caſus; (2) poſitus, ſtatio; (3) thematis aſtronomici erectio. A Θεματίζω.

Θεμείλιον, τὸ, pro Θεμέλιον, metri cauſa.

Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμελον.

Θέμελα, ως, ἡ, fundamentum, Heſ.

Θεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Θεμελιακὸς, ὴ, όν, fundamentalis.

Θεμελιόβρεθες, funditus. A ſeq.

Θεμελιόω, ω, ὁ ἡ ἡ, qui in fundamento ſeu fundamenti loco ponitur. Ab eod.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ὀῦκ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25. Hinc

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti ſubſtructio.

Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro Θεῖναι, a τίθημι.

Θέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro Θεῖναι.

Θεμέθλω, *Poet.* & *Dor.* pro Θεμέθλα.

ΘΕΜΕΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμίπλεκτος, ον, legitime nexus, ſ. plexus, *Epith.* coronæ.

ΘΕΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) inſtitutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, ſive juſtitiæ, conſiliorumque & oraculorum præſes. *In Plur.* Θέμιστες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) conſilia.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circa leges & reddenda jura verſatur, legis peritus; (2) judex. Ex Θέμις, & πολέω, *verſor.*

Θεμιστόχος, ὁ, jus dicens, jus reddens. Ab ἔχω.

Θεμιστωρ, ορος, ὁ, juſtus; (2) prudens; (3) æquus. A Θέμις.

Θεμιτὸς, ὴ, όν, juſtus, licitus, legibus congruus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *Adv.* juſte, licite, legitime.

Θεμόω, ῶ, fut. ώσω, appropinquare facio, accedere cogo. Θεμασε ὃ χέρσον ἱκέσθαι, Odyſſ. 9, 486. A Θέω, *pono*, ſc. in conſpectu.

Θὲν, Particula, ſignificans in compoſitione motum de loco, v. g. ἐρανόθεν, de cœlo.

ΘΕΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A Θέω.

Θένω, cædo, pulſo, tundo. Τῷ Σκελῇ Θένε τὸν πατραν, Ariſt. Av. 54. Τὸν γνάθον βάλῃ Θένω, id. Lyſ. 823. A Θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio Deorum, impietas; (2) dira ſtoliditas, velut divinitus immiſſa.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumelioſus; (3) adverſo numine agens; (4) a Deo reprobatus. Ex Θεὸς, & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furioſe.

Θεογάμια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex Θεὸς, & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptiſmus.

Θεογέννητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptiſmus. Ex Θεὸς, & γίνομαι.

Θεόγλωσος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinas; i. e. pul-

cherrimas oculorum pupillas habens, adſpectu divino præditus, Nonnus.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui divina eſt lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis. A Θεογνία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γινώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo cognitus. Ex iiſd.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. A γίνομαι.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor divinus. A δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεόγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo ſcriptus.

Θεοδήλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo læſus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui a Deo circumagitur, a Deo agitatus, inſtinctu Dei editus. A δινέω.

Θεόδματον, *Dor.* pro Θεόδμητον. A

Θεόδμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exſtructus. A δέμω.

Θεοδόκος, & Θεοδόχος, ου, ſacer, de templo, quia Deum δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas.

Θεοδόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, dvinitus datus. A δίδωμι.

Θεόδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεοδώρητος, ου, idem.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſancte vivo. A δρέμω.

Θεόδρομος, ου, ſancte vivens.

Θεοειδεια, ας, ἡ, ſimilis Deo forma. A

Θεοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Deo ſimilis, Dei formam habens, Hom. Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *Adv.* Deo ſimiliter, ita, ut Dei figuram repræſentet, divine.

Θεοείκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo ſimilis, Hom. Il. 1, 131.

Θεοεχθία, ἡ, id. quod Θεοβλαβεία (2).

Θεοεχθρία, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a Deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo immolatus, Diis ſacrificatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, ſacrum Bacchi, Heſ. Suid. A Θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θέοινος, ου, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid.

Θεοῖο, *Dei*, gen. ſing. *Ion.* pro Θεοῦ, a Θεός.

Θέοισα, part. act. *Dor.* pro Θέουσα, a Θέω.

Θέοιτο, *cucurrerit*, 3. ſing. a. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui Deum ſeu res divinas cauponatur & quæſtui habet, ſacrilegus nundinator. A κάπηλος.

Θεοκατάσκευαστος, ον, a Deo paratus, ſ. Deo, in honorem dei factus. A κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, ſ. ſacrorum.

Θεοκίνητος, ου, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, ſc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν τὸ Κυρίου, Plut. A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio.

Θεόκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo honoratus.

Θεόκμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo laboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ου, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ου, a Deo perfectus, effectus. A κραδαίνω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo conditus, a Deo inſtitutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ἡ, Dei cædes. A κτείνω.

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccleſ.*

Θεολαμπὴς, ὲς, a deo illuſtratus, divinum ſplendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, numine adflatus, qui divino inſtinctu rapitur, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεολη-ία, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus. Ex iisd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis differo Θεολογήματα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologice disputantur. Θεολογεῖ ἡ ἀρχίγονος φύσις τοῖς ἐπὶ τῆ Ὁμήρῳ, Plut. A Θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, όν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebusve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A Θεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ ἡ, theologus, qui de Deo differit, rrrum divinarum consultus, *apud Eccles.* qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεομανὴς, ές, ὁ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immissus est. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντεύω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ου, ὁ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέομβρι, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro Θῶμβρι, a τίθημι.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, seu Deorum. A μῆνις.

Θεομήτωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor. Ex Hes. A

Θεόμητις, ιος, ὁ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μῆτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμέομαι,

Θεομίμητος, ου, ὁ ἡ, ad imitationem Dei factus & institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando Deum, imitatione Dei.

Θεομισὴς, ές, ὁ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομίσης, ους, ὁ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, odio Dei, impie.

Θεόμορος, ου, ὁ ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus; (2) a deo aliqua re ornatus. A μοῖρα.

Θεομυσὴς, ὁ ἡ, quem Deus abominatur, sceleratus, abominandus. A μυσός.

Θεόντων, gen. pl. præs. part. act. v. Θέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Θεοπαις, αιδος, ὁ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ος, ὁ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδωμι.

Θεοπάρακλος, ος, ὁ ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ορος, ὁ, Dei pater, *Epith.* Davidis, ap. Script. Eccles.

Θεοπειθὴς, ές, ὁ ἡ, parens, seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεόπεμπτος, ος, ὁ ἡ, a Deo missus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum conflictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπνευστος, ος, ὁ ἡ, divinitus inspiratus. A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τινὰ κωλίαν, Luc. A Θεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio Deorum, fabricatrix religiosorum simulacrorum, A præc.

Θεοποιία, ας, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum in Deorum honorem effictio.

Θεοποιὸς, ὁ, ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεὸς, & ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. A πολέω.

Θεοπόμπος, ου, ὁ ἡ, a Deo elaboratus, factus, structus. A πονέω.

Θεοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπρεπὲς, ές, divinum decus, divina majestas. Ex Θεὸς, & πρέπω.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divine.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Θεοπροπίων ἀγορεύεις, Il. 1, 109.

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ου, ὁ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεὸς, & πρέπω, *excello.*

Θεόπτης, ὁ, qui Deum videt. Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, visio Dei, seu divina, Dei conspectus. A Θεόπτης.

Θεοπτικὸς, ἡ, όν, Deum videns. Ab eod.

Θεόπτυ-ος, ον, Deo invisus.

Θεόπυρος, ου, ὁ ἡ, divinitus s. cœlitus accensus. Ex Θεὸς, & πῦρ.

Θεόργητος, ου, idem quod Θεομανὴς.

Θεοργὸν, ου, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.

Θεορρημοσυνὴ, ἡ, institutio divina, doctrina divina; (2) institutio, quæ viva voce fit. A

Θεορρήμων, ονος, ὁ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.

Θεόρρητος, ου, ὁ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, *dico.*

Θεόρρυτος, ου, ὁ ἡ, a Deo profluens, a Jove fusus. A ῥύω.

Θεόρτος, ὁ ἡ, a Deo excitatus. Ab ὄρω.

ΘΕΟΣ, ῦ, ὁ, Deus, ἡ Θεὸς, Euripid. Androm. 130. & ἡ Θεὰ, Dea.

Θεόσδοτος, ος, ὁ ἡ, a Deo divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόσδωρος, ου, idem.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεβὴς, ές, ὁ ἡ, Dei cultor, religiosus. A σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie.

Θεόσεπτος, ος, ὁ ἡ, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεὸς, & σεπτός.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεόσημεία, ας, ἡ, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.

Θεοσκυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo. A κυνέω.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia, religio Christiana. A Θεόσοφος.

Θεόσοφος, ος, ὁ ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεὸς, & Σοφός.

Θεόσπορος, ου, a Deo satus, genitus. A σπείρω.

Θεόσυτος, & Θεόσυτος, ος, ὁ ἡ, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus. A σεύω.

Θεοσυλὴς, ές, ὁ ἡ, a Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεὸς, & σῖλος, *via.*

Θεόσωρος, ος, ὁ ἡ, Dei amans, Nonnus. A σωρὸς.

Θεοσυγὴς, ές, ὁ ἡ, Dei osor, Deum exosus; (2) Deo invisus. A συγέω.

Θεοσύγητος, ου, idem.

Θεοσυγία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοσυγὴς.

Θεοσυλὴς, ές, ὁ ἡ, sacrilegus. A Σῦλη.

Θεοσύναπλος, ου, Deo conjungens. A συνάπτω.

Θεοσύσσωτος, ου, Deum commendans, laudans. A συνίστημι.

Θεόταυρος, ος, ὁ ἡ, Deus taurus, Epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ος, ὁ ἡ, a Deo prodigiose proficiscens. A τέρας.

Θεοτρὴς, ές, ὁ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τέρπω.

Θεότυκλος, ος, ὁ ἡ, a Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ος, ὁ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ος, ὁ ἡ, idem. A τιμή.

Θεοτόκος, ος, ὁ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.

Θεότυκτος, ος, ὁ ἡ, a Deo natus. Ex iisd.

Θεότρεπτος, ον, a Deo conversus in aliquem.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo. A τύπος.

Θεοδεία, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A

Θεοδὴς, ές, ὁ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεὸς, & εἶδος.

Θεοδόχος, ος, ὁ ἡ, Dei, seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) *Epith.* templorum & Mariæ. A δέχομαι.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A Θεουργός.

Θεουργικὸς, ἡ, όν, cui Deos faciendi vis ineat; (2) ad sacra pertinens; (3) in sacris frequens, diligens.

Θεουργὸς, ὸς, ὁ ἡ, qui sacris operatur. Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, & Θεοφάνια, αἱ, Festum solenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; *item* trium regum. Ex iisd.

Θεόφαντος, ος, ὁ ἡ, a Deo declaratus, aut manifestatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, Hes. A

Θεόφατος, ος, ὁ ἡ, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. A φημί.

Θεόφθεγκτος, ον, idem.

Θεοφιλὴς, ές, ὁ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) pius; (4) quod divini numinis favore contingit.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ος, ὁ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεὸς, & φίλος.

Θεοφίλως, feliciter, beate.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. Ex Θεὸς, & φίν.

Θεόφοβος, ος, ὁ ἡ, Deum timens, Hes.

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine correptus ago. Παραδόξας τὰ τῆς Λυκίας βασίλεια καὶ τὸ ὑπέφαινεν τῆς Διονύσου Θεοφορεῖ, Longin. 15. A Θεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inspiratio divina.

Θεοφόρητος, ος, ὁ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, instinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. Ab eod.

Θεοφόρος, ος, ὁ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφραδὴς, ές, ὁ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) divini loquus, qui divina loquitur. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iisd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. Ex Θεὸς, & φρὴν.

Θεοφρσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A Θεόφρων.

Θεοφρύρητος, ον, a Deo defensus, custoditus. A φρυρέω.

Θεοφύλακλος, ος, ὁ ἡ, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ος, ὁ ἡ, a Deo plantatus, A φύω.

Θεοχάρακλος, ος, ὁ ἡ, a Deo sculptus vel impressus. A χαράσσω.

Θεοχόλωσια, ας, ἡ, diræ, Philoxenus. A χολόω, *irasci.*

Θεοχόλωτος, ος, ὁ ἡ, iratum deum habens; (2) dirus, id. Ex iisd.

Θεόχριστος, ος, ὁ ἡ, a Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio, Deum efficio. Ex Θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula, Dim.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A Θεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus; (3) observantia, obsequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) fanatio, medela; (7) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A Θεράπευω.

Θερα-

Θεραπθθείσν, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. v. Θεραπεύω.

Θεράπθμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod sanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπθσία, ας, ἡ, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.

Θεραπόσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, medicabilis, sanabilis. Ab eod.

Θεραπόσω, f. 1. ind. act. v. Θεραπθάω.

Θεραπθτέος, έα, έον, venerandus; (2) sanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεραπθτήρ, ῆρος, ὁ, cultor; (2) curator.

Θεραπθτής, οῦ ὁ, minister; (2) medicus, curator. Ab eod.

Θεραπθτικός, ἡ, όν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus; (2) sanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A Θεραπθτής.

Θεραπθτικῶς, *Adv.* officiose, obsequiose; (2) comiter, benigne.

Θεράπθτος, ε, ὁ ἡ ἡ, sanabilis curabilis.

Θεραπθτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix, A

Θεραπθώ, f. θύσω, famulor, servio, (2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, remedia adhibeo, sano. Θεραπθειν τινα, τὰς Θεὰς, Σθνα. Ταῦτα γάρ τοι γνὰς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπθυσα, Arist. Θεσμ. 179. A Θεράπων.

Θεραπνὶς, gen. sing. *Ion.* pro Θεραπείας.

Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix, Hes. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla; Euripid. Troad. 1070. Per syncopen a Θεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ε, τὸ, ancillula. Dim.

Θεραπωντὶς, ὴ, idem. A

ΘΕΡΑΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus; (2) cultor.

Θέραψ, απος, ὁ, servus, minister. A Θεράπων.

Θέρεια, vel Θερεία, ας, ἡ, æstas, tempus æstatis. A Θέρος.

Θερείθοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, æstiva habens pascua; Θερείθοτον, locus æstiva habens pascua. A Θέρος, & βόσκω.

Θερεινὸς, gen. sing. *Ion.* pro Θερείας.

Θερικλυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, æstate lectum præbens, umbrosus. Ex Θέρεια, & λέχος.

Θερεόνομος, ον, idem quod Θερεῖσιος. A νομή.

Θερεῖος, εία, εῖον, æstivus. A Θέρος.

Θερεπόπτος, ον, æstate rigatus. A πίνω.

Θερμότατος, η, ον, æstuosissimus. A Θέρος, vel Θέρειος.

Θέρετρον, ε, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. Ab eod.

Θέρευς, gen. s. *Dor.* pro Θέρους, ex Θέρεος.

Θερίγανον, ε, τὸ, currus, quo messis importatur, Hes. Ex Θέρος, & ἄγω, *ago, porto.*

Θερμὴν, ης, ἡ, ἡ Θερεία. *Ionice.*

Θερίζω, f. ίσω, æstivo, æstatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, prosterno. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον, Arist. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, Apoc. 14, 16.

Θερινὸς, ἡ, όν, æstivus; (2) messorius in Ver. Lex. A Θέρος. Unde

Θερινὸς, ἡ, όν, æstivus.

Θερίος, ία, ον, æstivus.

Θερίσδειν, *mitere*, præs. inf. *Dor.* pro Θερίζειν.

Θέρισις, εως, ἡ, messio. A Θερίζω.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, messis. A Θερίζω.

Θερισόριον, ε, τὸ, falx messoria. A Θερισής.

Θερισὴς, ῆ, ὁ, messor. A Θερίζω.

Θερισπὸρ, ὸς

Θερίσιμος, ὴ. ὸν, messorius. Ab eod.

Θέρισσος, ὴ, ὸν, messus; messilis. Ab eod.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θέρεστρον, ε, τὸ, vestis æstiva. Ab eod.

Θερίστρον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Θερμάζω, sive Θερμάω, calefacio, foveo. Nicand. Θερμάσσατο in a. 1. med. A Θέρμη.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. Θερμήνω, Θερμήνης, calefacias; Θερμαίνομαι, calefio; Θερμαίθῶαι, a. 1. inf. calefieri; (2) febricitare. Ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσιν Θερμαίνεται, Soph. Aj. 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν ἐκκάρρυτα θερμήνῃς κάτω, Arist. Ran. 954.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A Θερμαίνω.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικὸς, ἡ, όν, qui calefacere potest, calefactorius. A

Θερμαντὸς, ἡ, όν, calefactus; (2) qui calefieri potest.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A Θερμάζω.

Θέρμασμα, τος, fomentum. Ab eod.

Θερμασὴθεν, *Adv.* e caminis, Hes. A

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, Hes. A Θερμάζω.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus saltationis. Ab eod.

Θέρμαυστρον, ας, ἡ, caminus. A Θέρμαστρα.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes concutio. A

Θέρμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod Θερμαστρὶς.

Θερμερωπὶς, ίδος, ἡ, faciem rubefaciens, Æsc. Pr. 117. Θερμερωπὸν αἰδῶ, pudorem, qui faciei calorem & ruborem inducit.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἐθέρμετο, a Θέρμομαι.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A Θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. Ab ἀγορεύω.

Θερμημερίαι. ῶν. αἱ, dies calidi, dies æstivi, tempus æstatis. Ex Θερμὸς, & ἡμέρα, *dies.*

Θέρμια, τὰ, lupini. A Θέρμος.

Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τερμινθος.

Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus.

Θερμόβελος, ον, calidis confiliis utens. A βελή.

Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidum præbet. Ex Θερμὸς, & δίδωμι.

Θερμοδότις, ίδος, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμολασία, ας, ἡ, lavacrum calidum. Ex Θερμὸς, & λάω.

Θερμολετρίς, ἡ, ap. *Hipp.* idem.

Θερμολετέω, lavor calida. Ex iisd.

Θερμολετρέω, idem. Ex λέτρόν.

Θερμόφρες, ὁ ἡ ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ε, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calidum bibebatur. A Θερμοπότης.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces saltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex Θερμὸς, & πύλαι.

Θερμοπώλης, ε, ὁ, qui calida vendit. Ex θερμὸς, & πωλέω.

Θερμοπώλιον, ε, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur; thermopolium.

Θερμὸς, ὴ, όν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A θέρω.

Θέρμος, ε, ὁ, lupinus; leguminis genus; *Angl.* Lupine.

Θερμοσπιδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æstus; (2) fervor animi. A θερμός.

Θερμοτρωγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A

Θερμουργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμὸς, & ἔργον, *opus.*

Θερμοῶ, calefacio.

Θέρσω, calefacio. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 348. A θέρω.

Θερμολὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A Θερμὸς.

Θερμὸς, *Adv.* calide, fervide. Ab eod.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, æstas; (2) messis sive fruges demessæ.

Θέρσω, f. 1. *Æol.* pro θερῶ, a θέρω.

ΘΕ'ΡΩ, f. θερῶ, (& *Æol.* θέρσω, unde θερσομένος apud Homerum, Odyss. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in Pass.* calefio, calesco, uror, caleo.

Θὲς, 2. sing, aor. 2. imper. act. pro θέτι, a τίθημι.

Θέσαν, 3. pl. a. 2. *Ion.* pro ἔθεσαν.

Θέσθ, *poetice*, aor. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, positio; positura; situs; (2) depositio pecuniæ, (a) in mensa triapezitæ; (b) ap. judicem, sacramentum; *unde* Σ pro controversia dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris causa; (3) impositio, v. c. nominis; (4) ap. Philosophos, (a) principium demonstrationis, (b) positio, s. vera & propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις negatio, (vid. etiam *Prosod. Morell.* p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæstio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.

Θέσκελος, ε, ὁ ἡ ἡ, Deo similis. Ex θεὸς, & εἰκελος.

Θέσμεον, ε, τὸ, debitum, legitimum; (2) consuetudo, *lex.* A

Θέσμιος, ία, ον, legitimus, legibus conveniens, consuetus. A θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me submitto. Ex θεσμὸς, & δέχομαι.

Θεσμόδοτειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, institutum; (2) legislatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ε, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iisd.

Θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ε, ὁ, legislator, institutorum auctor; (2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præscribo.

ΘΕΣΜΟΣ, οῦ, ὁ, lex institutum, ritus. A τίθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges.

Θεσμοτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, legislator; *Nonn.* E τίκτω.

Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; festum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A θεσμοφόρος. Hinc

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, legifer, legislator. Ex θεσμὸς, & φέρω.

Θεσμοφύλακες, legum & institutorum custodes. E φύλαξ.

Θεσμῳδεῖα, ᾶς, leges & instituta sacra cano. Ex ωδή.

Θεσπέσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, divinus. A θέσπις.

Θεσπίσιως, *Adv.* divine; divinitus. Ab eod.

Θεσπεσίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, divinitus ardens. Ex θέσπις, & δαίω.

Θεσπεπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. Ex θέσπιος, & ἔπος.

Θεσπίζω, fut. ισω, vaticinor, oraculum reddo; (2) fanctio, statuo. A

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum; (2) dictum vel sanctum. A θεσπίζω.

Θεσπιφδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Arist. Plut. 9. A

Θεσπιῳδὸς, & *Poet.* θεσπιαοιδὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ᾠδή.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis. A

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.

Θεῶδω, 3. s. a. 2. imperat. med. a τίθημι.

Θέσσαι, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet* pro ἔθεσαν.

Θέσσομαι, precor, peto, postulo.

Θέσφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex θεὸς, & φημί, *dico.*

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ε, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικὸς, ὴ, όν, positus. Ab eod.

Θετικῶς, *Adv.* positive, adfirmative.

Θέτο, 3. s. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.

Θετὸς, ὴ, όν, positus; (2) adoptivus. A τίθημι.

Θέτω, 3. s. aor. 2 imper. act. a τίθημι.

Θεῦ, 2. sing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro θοῦ, ex *Ion.* θέο pro θεσο

Θεύδας, ά, ὁ, Teudas, Nomen viri Hebr. *Torrens.*

Θεομερεᾶ, d. s. *Dor.* pro θεομερεῖ, a θεομερὴς.

Θεομορία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ sacerdotibus datur, quum sacrificatur, Hes. Ex θεὸς, & μέρος. Hinc

Θεομοριάζω,

Θεομοριζω, Deo munus offero. Ex Heſ.
Θεομόριος, α, ον, divina ſorte datus, divinitus immiſſus. A μοῖρα.
Θεόμορος, ον, idem.
Θέυσις, εως, ἡ, curſus, ap. Sch. *Lyc.* A θέω.
Θέσσι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro θέσεαι, a θέω.
Θεσπέμβρ, f. 1. part. med. *Dor.* pro θεσπέμβρ.
Θεσφορίη, ης, ἡ, furor & inſtinctus divinus. *Poët.* pro θεοφορία, Suid.
Θ Ε' Ω, fut. θέσομαι, curro. Ὀδὶ ἢ κἀυτὸς ἔπ σε κάμ' ἔοικε θεῖν, Ariſt. Veſp. 1349.
Θ Ε' Ω, *inuſ.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.
Θέωμβρ, 1. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμβρ, a τίθημι.
Θεώντων, *ſpectantium*, gen. pl. præſ. part. act. *contract.* pro θεαόντων, a θεάω.
Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Arcopagitam. Ex ὄνομα.
Θεωρεῖϑ, 3. ſ. paſſ. pro θεωρέεται, a
Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ſpecto, contemplor, inſpicio; (2) perpendo, accurate inveſtigo; (3) ludos ſpecto, ludos ſpectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, ὥϛε τινϑ, ἐς τι. Ἐγὼ ϑ τεθεώρηκα πάνϑ' ἁδαμῆ, πλὴν ἐς Πέρσας, Ariſt. Veſp. 1182. A θεωρός.
Θεώρημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, quod ſpectamus; contemplatio, θεωρήματα, ſpeculamenta diſciplinarum, commentationes & præcepta. *Cicero vertit* percepta. *Ern.* A θεωρέω.
Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.
Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.
Θεωρητήριον, ᾱ, τὸ, locus, ubi ſpectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.
Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν. contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.
Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, adſpectabilis; (2) qui ſub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehenſibilis. Ab eod.
Θεώρτρα, τὰ, munera, quæ ſponſus ſponſæ dabat, cum ſe primum, depoſito flammeo, ſpectandam daret. Ab eod.
Θεωρητῶς, *Adv.* ſpectabiliter, viſibiliter.
Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commendatio; (2) legatio ad ludos nomine civitatis; (3) ludus ipſe, ſpectaculum; (4) inſpectio locorum & morum cujuſque civitatis; (5) *dicitur etiam* de rebus ipſis ſpectatu dignis, ut θεωρία βασιλέων, ap. *Joſ.* magnificentia regiæ viſenda. A θεωρός.
Θεωρὶς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Athenienſes vehebantur ad ſacra Deliaca.
Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectationem ludorum ſeu ſpectaculorum pertinens. A θεωρία.
Θεώρτον, τὸ, ſpectaculum.
Θ Ε Ω Ρ Ο' Σ, ῦ, ὁ, ſpectator, contemplator; (2) legatus ad ſacra ſolennia, *item* ad oraculum petendum.
Θεωρῶσι, 3. pl. pro θεωρέωσι, a θεωρέω.
Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheoſis; (2) unio cum Deo, in Deum adſumptio. A θεόω.
Θεώτερϑ, divinior, pro θειότερϑ. A θεὸς, ut a βασιλὰς βασιλώτερϑ.
Θηβαγενὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus ſive natus. Ex Θήβη, & γείνομαι, *naſcor.*
Θήβαζε, *Adv.* Thebas. A Θήβη.
Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.
Θηβαΐς, ίδϑ, ἡ, Thebais, ſc. poëſis.
Θηβαῖϑ, αία, αῖον, Thebanus.
Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι αἱ, Thebe ſive Thebæ. Urbs in Ægypto, Aſia min. & Bœotia.
Θήβησι, Thebis.
Θήνϑεν, *Adv.* Thebis. A Θήβη.
Θηγαλέϑ, έα, έον, acutus; in Epig.
Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A θήγω.
Θηγανον, ᾱ, τὸ, idem & ab eod.
Θ Η Γ Ω, fut. θήξω, acuo; (2) excito, inſtigo, inflammo; τεθηγμέν, perf. acutus. Θηγὴ δέ τε λεύκὼν ὀδόντα, de apro, Heſiod. Aſp. 388. & Il. 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικὰ, Xen.
Θηεῖσθαι, præſ. inf. med. pro θηέσθαι.
Θηεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηέετο, a
Θηέομαι, cum admiratione ſpecto. Thema Ionicum propter talia; ἐθηεῖτο, ſpectabat; θηεῦντο, ſpectabant mirabundi; θήσατο, a. 1. cum admiratione ſpectavit; ἐθηήσαντο, ſpectarunt; θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.
Θηήμβρϑ, *ſpectans*, præſ. part. med *Ion.* & *Dor.* pro θεαμβρϑ, a θεάομαι.
Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηέατο, *contr.* ex ἐθηέοντο.
Θηήσαιτο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο.
Θηητὴρ, ῆροϑ, ὁ, qui cum admiratione ſpectat. A θηέομαι.
Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione ſpectandus ſpectabilis, admirabilis. Ab eod.
Θηήτωρ, ορϑ, ὁ, admirator, admirans ſpectator. Ab eod.
Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, *Ion.* ſulphur.
Θηκαῖϑ, αία, αῖον, thecæ deſtinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A θήκη.
Θηκάμβρϑ, a. 1. part. med. verbi τίθημι.
Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.
Θήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκασο.
Θῆκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.
Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, ſepulchrum, loculus. A τίθημι.
Θηκίον, ε, τὸ, repoſitoriolum; (2) loculus. Dim. a θήκη.
Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.
Θηλάζω, f. άσω, papillam fugendam præbeo, lacto; (2) *in med.* lacteo, mammam præbitam fugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἱ ἅϛ ἐθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριοι) μαστοὶ ὧς ἐθήλασας, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ θηρίον, Plut. de Romul. A θηλή.
Θηλαίνω, lacto; unde apud Heſ. a. 1. med. Θήλαντο.
Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus, Heſ. A θηλάζω.
Θηλαμὼν, όνϑ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutrix, Euſtath. Ab eod.
Θηλασμὸς, ῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis hauſtus. Ab eod.
Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix.
Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* θηλέη, ης, ἡ, femina, femella, cujuſvis generis animantium. A θῆλυς.
Θηλέεις, 2. ſing. præſ. indic. act. *Ion.* pro θαλίεις, a
Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc ſit θήλεον, pra ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & θηλήσαντα, in aor. 1. part. Ἀμφὶ ϑ λειμῶνες μαλακοὶ ἴα νδὲ Ϲελίνῳ Θήλεον, Odyſſ. 5, 73. A θάλλω, *vireo.*
Θ Η Λ Η', ῆς, ἡ, papilla; mamilla; mamma; ruma.
Θηλοειδὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. Vet.
Θῆλυ, τὸ, femella.
Θηλυγενὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, femina ortus, muliebris. Ex θῆλυς, & γείνομαι.
Θηλυγενῶς, feminino genere.
Θηλύλασσος, ον, teneram, ſuavem vocem, orationem habens.
Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A
Θηλυγόνϑ, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, feminam procreans, ſeu gignens. Ex θῆλυς, & γόνϑ.
Θηλυδρεμβν, puellaſcere, Gl. Vet A ſeq.
Θηλυδρίας, ᾱ, ὁ, mollis, effeminatus. A θῆλυς. Hinc
Θηλυδριώδης, ϑ, ὁ ϗ ἡ, mollis & effeminatus; (2) qualis eſt mollium & effeminatorum.
Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis effeminata.
Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero.
Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo ſexui proprius & peculiaris. A θῆλυς.
Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere.
Θηλυκρανία, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus.
Θηλυκρατὴς, ες, feminis imperans.
Θηλύκλοϛϑ, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, muliere interfectus. Ex κλείνω.
Θηλυμανὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, infano feminarum amore captus, mulierioſus. Ex μαίνομαι.
Θηλυμελὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, molliter & ut femina canens. Ex μέλϑ.
Θηλυμίτρης, ου, ὁ, mitra muliebriter redimitus.
Θηλυμίτρης, ᾱ, idem, de viro, per irriſionem.
Θηλυμορφϑ, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, feminina forma præditus, qui forma feminea eſt. Ex μορφή.
Θηλύνϑ, *contr.* θηλύνης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt femineo, mollis, effeminatus.
Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλυνθίλω. a. 1. paſſ. Ἐθηλυνθίλω σῶμα πρὸς πᾶσϑ τ γυναικὸς, Soph. Aj. 660. A θῆλυς.
Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.
Θηλύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ut θηλύπους βάσις, apud Eur. pes ſ. ineeſſus femineus, ſ. feminarum.
Θηλυπρεπὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, feminis conveniens. Ex πρέπω.
Θηλυπλεκὴς, ίδϑ, ἡ, filix *femina.*
Θ Η' Λ Υ' Σ, εως, ὁ ϗ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui eſt ſexus feminei. Hinc θηλύτερϑ, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ θηλύτεραι, feminæ, feminei ſexus.
Θηλύτης, ητϑ, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A θῆλυς.
Θηλυτοκέω, feminei ſexus partum edo.
Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A
Θηλυτόκος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, feminei ſexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.
Θηλυφανὴς, έϑ, ὁ ϗ ἡ, qui videtur eſſe femina, feminæ ſimilis. Ex φαίνομαι.
Θηλυφόνϑ, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, feminas occidens, feminei ſexus animalia interimens.
Θηλύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, ſapiens muliebria. Ex φρήν.
Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* ſuavem vocem habens.
Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunica.
Θηλὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, altrix, nutrix, Heſ. A θηλή.
Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, altrix. Ab eod.
Θῆμα, ατος, τὸ, theca, ſepulchrum, Heſ. A τίθημι.
Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A θῆμα.
Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipſo. Apud Heſ. & θημωνιά.
Θ Η' Ν, θῆνὶς, ἡ, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus.
Θ Η' Ν, Particula *Poët.* ſane, diu; ἤ θῆν, haud ſane.
Θηλάσιον, ᾱ, τὸ, lac, Heſ.
Θῆξας, a. 1. part. act. verbi θήγω.
Θῆξις, εως, ἡ, punctio per acum; (2) momentum, punctum, celeritas, quaſi a θήγω, niſi forte θίξις, ſcribendum. A θιγάνω, *attingere.*
Θήξω, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi θήγω.
Θηεῖο, 2. ſing. præſ. opt. med. pro θηέσιο, a θηέομαι.
Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. Fingieur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obſtupui, miror. Ὅ δέ οἱ χρειὼ ἦλθε τεθηπὼς, Il. 21, 64.
Θ Η' Ρ, θῆρὸς, ὁ, fera, bellua.
Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A θήρ.
Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. c. veri. Ex θήρ, & ἄγρα.
Θηραγρέτης, ᾱ, ὁ, venator. A θηράγρα.
Θήραγρος, ου, venationi aptus, ſerviens.
Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A θηράω.

Θηρᾶν, præf. inf. act. pro Θηράειν, a Θηράω.
Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A
Θήραρχος, ε, ὁ, præfectus ferarum seu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θὴρ, & ἀρχός.
Θηράσιμος, ε, ὁ ἢ ὑ, qui venatu capi potest; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ. Æsch. Pr. 856. A Θηράω. Unde
Θηρατέον, *Adv. posit.* venandum est.
Θηρατέος, ἑα, ἑον, venandus. Ab eod.
Θηρατὴς, ῆ, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.
Θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropice, assequenda, quæ labore curaque possunt Θηρατα dicuntur, ap. *Polyb.*
Θήρατρον, ε, τὸ, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.
Θηράω, ῶ, & Θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) sector, consector; (3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θηρᾶν ἐπρέπει τάμήχανα, Soph. Ant. 92. Πολλῆς ἀνοίας ἡ τὸ Θηρᾶσ κενὰ, id. El. 1060. A Θὴρ. Unde
Θήρειος, ε, ᾶ ἢ ὑ, ferinus, belluinus.
Θηρεύεμμι, præs. inf. act. *Ion.* pro Θηρεύειν.
Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A Θηρεύω.
Θηρευτήριος, ε, ὁ ἢ ὑ, qui venatu capi potest; (2) ad venandum aptus. A Θήρευσις.
Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio. A Θηρεύω.
Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator.
Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc Θηρευτικὴ, scilicet τέχνη, venandi scientia.
Θηρευτὸς, ἡ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. Ab eod.
Θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) sector, consector; (3) insidiose observo. Θηρεύεσι γὰρ ξενοῖς λόγοισιν αἰχρὰ μηχανόμμαι, Eur. Hipp. 960. A Θὴρ.
Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A Θηρεύω.
Θήρης, gen. sing. *Ion.* Θήρας, a Θήρ.
Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Θηριακὰ, ῶν, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A Θηριακὸς.
Θηριακὴ, ῆς, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adversus venenum. Ab eod.
Θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A Θὴρ.
Θηριάλωτος, ε, ὁ ἢ ὑ, a feris captus. Ex Θηρίον, & ἁλίσκω.
Θηρίζορος, ε, ὁ ἢ ὑ, a feris adesus, a feris comesus. Ex Θὴρ, & βορὰ.
Θηρίδιον, ε, τὸ, bestiola, Dim. A Θὴρ.
Θηρίκλειος, ε, ὁ ἢ ὑ, Thericleius, ut Θηρίκλειοι, sc. κύλικες. Θηρίκλεια, sc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.
Θηριόζρωτος, ε, ὁ ἢ ὑ, a feris comestus. Ex Θηρίον, & βρώσκω.
Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morsus a fera illatus; (2) morsus serpentis. A δάκνω.
Θηριόδηκτος, ε, ὁ ἢ ὑ, a fera seu bellua morsus; (2) a serpente morsu ictus.
Θηριοκλόνος, ον, bestias perimens. A κλείνω.
Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατ' ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15, 32.
Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A
Θηριομάχος, ε, ὁ ἢ ὑ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. A μάχομαι.
Θηριομόρφη, ης, ἡ, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
Θηριόμορφος, ε, ὁ ἢ ὑ, belluinam formam habens. Ex Θηρίον, & μορφὴ.
Θηρίον, ε, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, tetrum, malignum. A Θὴρ.
Θηριοπρεπὴς, ὲς, bestiis conveniens,
Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.
Θηριοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A
Θηριότροφος, ε, ὁ ἢ ὑ, qui feris vescitur; (2) qui vescitur serpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, ε, ὁ ἢ ὑ, qui belluas alit.
Θηριοφόνος, ε, ὁ ἢ ὑ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον, & φόνος.
Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; effero, irrito, ira gravi adversus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A Θηρίον.
Θηριώδης, ες, ὁ ἢ ὑ, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc τὸ Θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A Θηριώδης.
Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.
Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηριόω.
Θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex Θὴρ, & βολέω, pro βάλλω.
Θηρόβορος, ε, ὁ ἢ ὑ, a feris adesus seu arrosus. Ex Θὴρ, & βορὰ, *cibus*.
Θηρόβοτος, ε, ὁ ἢ ὑ, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex Θὴρ, & βόσκω.
Θηρόβρωτος, ε, ὁ ἢ ὑ, a feris devoratus. Ex Θὴρ, & βιβρώσκω, *voro*.
Θηροθῆραι, οἱ, venatores, Hes. Ex Θὴρ, & θηρεία, *venatio*.
Θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.
Θηριειδὴς, ές, ὁ ἢ ὑ, animalium formas habens; ut vestis animalium figuris picta. Ex Θὴρ, & εἶδος.
Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομέω.
Θηροκτόνος, ε, ὁ ἢ ὑ, ferarum occisor. Ex Θὴρ, & κτείνω.
Θηρολεκτέα, voces aucupor. A
Θηρολέξης, ε, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum Suid. A Θήρα, & λέγω.
Θηρολέτης, ε, ὁ, belluarum occisor. Ab ὀλέτης.
Θηρονόμος, ὁ ἢ ὴ, feras pascens. A νέμω.
Θηροσκόπος, ε, ὁ ἢ ὴ, feris insidians. A Σκοπός.
Θηροσωὴ, ῆς, venatio. Ex Hes. A Θὴρ, Θηροτόκος, ον, feras gignens, *Epith.* silvarum, saltuum. A τίκτω.
Θηρότροφος, ε, ὁ ἢ ὴ, qui feris vescitur. A τρέφω.
Θηροτρόφος, ε, ὁ ἢ ὴ, feras alens. Ex iisd.
Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.
Θηροφόνος, ε, ὁ ἢ ὴ, feras occidens. Dianæ Epith. Θηροφόνον, aconitum ab occidendis feris. Ex Θὴρ, & φόνος, *cædes*.
Θηρόχλαινος, ον, lænam, ferinam vestem gestans.
Θηρωμμένος, præs. part. pass. *contr*, pro Θηραόμενος, a Θηράω.
Θηρῶν, part. act. pro Θηράων.
Θῆς, Θητὸς, ὁ, *proprie*, cives, liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλέντο Θῆτες, οἷς οὐδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.
Θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro Θηλάσαι, a Θηλάζω.
Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro Θήσαιντο, a Θάω.
Θησαυρίζω, f. ίσω, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adservo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ Θησαυρίζετε ὑμῖν Θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6, 19. Ἔκας δὲ εἰχεν ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, Herod. A Θησαυρὸς. Hinc
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in thesauro conditum & repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.
Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio recondendi & reponendi in thesauro; (2) opum collectio, concervatio. Ab eod.
Θησαυριστὴς, οῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.
Θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, in thesauro recondens, condens in futurum. Ab eod.
Θησαυροπράτης, ου, ὁ, collector thesauri; (2) avarus. Ex Θησαυρὸς, & πωλέω.
ΘΗΣΑΤΡΟΣ, ε, ὁ, thesaurus, acervus rerum repositarum in posterum; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.
Θησαυροφυλακέω, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum.
Θησαυροφυλάκιον, ε, τὸ, ærarium, locus, in quo thesauri repositi custodiuntur. A
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.
Θήσει, 3. f. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θησέμμι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσειν.
Θησόμεσθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. *Dor.* & *Æol.* pro Θησόμεθα.
Θησεῖον, τὸ, templum Thesei.
Θῆξαι, præs. inf. med. *per Sync.* pro Θηλάζεσθαι, sive pro Θάεσθαι, ex Θάεσθαι, a Θάομαι.
Θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. v. τίθημι.
Θήσουντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσουσι.
Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A Θῆς.
Θῆσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆτα, *servum*, acc. sing. a Θὴς, *servus*.
Θητεία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητεύς, εως ὁ, mercenarius. Ab eod.
Θητεύω, f. εύσω, mercede servio, unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori Θητεύειν, v. Θὴς, *Etym.* Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, Luc. Θητεύω κυκλωπι, Euripid. Cyclop. 77. Ab eod.
Θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis.
Θῆτις, ιδος, ἡ, idem quod Θῆσσα.
Θητῶνιον, ε, τὸ, pretium mercenarii. A Θὴς, & ὠνέομαι.
Θιαγόνες, panes, qui Diis apponebantur.
Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, Hes. A Θίασος.
Θιασάρχης, ε, ὁ, sacri chori princeps & antistes sacrificantium, vel solenni cœtu Deum colentium. Ex Θίασος, & ἀρχή.
Θιασεύω, per pompam & thiaso progredior. Θιάζω, initio. Ἐθίασέν σε, ἢ πὰς τὰδ' ἀνδᾶς, Euripid. Ion. 552.
Θιασίτης, ε, idem quod Θιασώτης. A
ΘΙΑΣΟΣ, ε, ὁ, cœtus & multitudo tripudantium, proprie Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus
Θιασώδης, ους, ὁ ἢ ὑ, thiasis celebris.
Θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiasi & festa convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.
Θιασῶται, ῶν, οἱ, fodales thiasos agitantes, socii in chorea; (2) socii. Ab eod.
Θιασώτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiasos pertinens.
ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, tostus sub carbonibus; (2) tener.
Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, Soph. Oed. Col. 342. Πατρέσαι σώστα Ζῶσι κ' θιγόντες, id. Phil. 668. Μὴ θίγγανειν μὲ μηδὲν, ἀλλ' εἰρξον ὄχλον τ' ἀπαιδὸς, scil. χρὴ, Eur. Hec. 695. A θίγω.
Θιγεῖν, *tetigi*, a. 2. inf. act. verbi θίγω.
Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A θίγω.
Θιγοῖσα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro θίγουσα.
Θίγον, 2. f. a. 2. imper. act. *Dor.* pro θίγε.
ΘΙΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἶλῶ φόβος θίγειν γεραιᾶ. Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὸν, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἐξοίδα γάρ νιν φαντὶς ἂν λόγῳ κακῷ γλώσσαν θίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ἁλίναις τέκνα, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτὰν ἀρ' ἐμοῦ μ' ἐθιξέτο, idem Hipp. 1089.
ΘΙΝ, θινος, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινάδης, ους, ὁ ἢ ὑ, littoreus; (2) leviter cla-

elatus in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, εως, ἡ, tactus, contactus, contagium, ictus. A Θίγω.

Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi Θίγω.

Θὶς, Θινός, idem quod Θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teſtes ſunt contuſi. A Θλάω.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ὁ, contuſio. Ab eod.

Θλᾶσμα, ατος, τὸ, contuſio, colliſio.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlaſpi, herba, cardamum agreſte, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem.

Θλάσε, 3. ſ. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔθλασε, a Θλάω.

Θλαστικὸς, ἡ, όν, contundendi ſeu collidendi vim habens. Ab eod.

Θλαστὸς, ἡ, όν, contuſus. Ab eod.

ΘΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquaſſo, frango. Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ὔτ' ἔθλασε, Heſiod. Ἀσπ. 140.

Θλιβίας, ου, ὁ, ſpado, cui teſtes contuſi ſunt, Heſ. A

ΘΛΙ'Β Ω, f. ψω, premo; (2) comprimo, conſtringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίψωσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μέλλομεν θλίβεσθαι, 1 Theſſ. 3, 4. Hinc

Θλῖμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Θλιμμὸς, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλῖψις, εως, ἡ, compreſſio; (2) adflictio, anguſtiæ, anxietas. Ab eod.

Θνάσκω, *morior*; *Dor.* pro Θνήσκω.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina. A Θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors, Suid. Ab eod.

Θνῆσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, a

ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior, f. Θανέομαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον, Θανὼν. *Poët.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηὼς, a τεθνηκὼς· τεθνᾶσι, mortui ſunt, inf. τεθνάναι, & τεθνάμεν, τέθναθι, imperat. τεθναίτω, Opt. &c. pleraque quaſi a Θνήμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἂς ἔχρῃζε, γᾶς ὅθι ξένας ἔθανε, in terra ubi optavit, id. Oed. Col. 1700.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς, & γάμος.

Θνητογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mortalibus genitus. A γένομαι.

Θνητοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, formam mortalis habens. Ex Θνητὸς, & εἶδος.

Θνητοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro Θνητοῦ, a

Θνητὸς, ἡ, όν, mortalis; (2) homo; (3) beſtia. Τίκνων τε Θνητῶν κόμισαί δέμας; Eurip. Supp. 273. A Θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) ſedeo, proprie celeriter in ſedile inſilio. Τίνας πρὸ' ἕδρας τάς δε μοι θοάζετο; Soph. Oedip. T. 2. Τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεῖ, θοάζων σε ἀ μέλεον; Eurip. Or. 321. A Θοὸς.

Θοῇσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς.

Θοιμάτιδιον, ου, τὸ, parva veſtis; (2) palliolum, Dim. a

Θοιμάτιον, ου, τὸ, veſtis; (2) pallium. Ex τὸ, & ἱμάτιον.

Θοίμιλυ, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro Θείμιλυ, quaſi a Θέω, pro τίθημι.

Θοίναμα, ατος, τὸ, epulum, convivium.

Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A

Θοινάω, ῶ, & Θοινάομαι, ᾶμαι. epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna abſumo; (4) veſcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς, Heſiod. Aſtr. 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίοσι θοινᾶσθαι ξένας, Eur. Alceſt. 519. A Δοίνη.

Θοινατήριον, ου, τὸ, idem quod Θοινητήριον.

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc

Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.

Θοινητικὸς, ἡ, όν, ad epulationem idoneus. A Θοινάω.

Θοινητὸς, ἡ, όν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comeſtor, conviva, epulo, devorator. Ab eod.

Θοῖτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.

Θολδὸς, ἁ, ὸν, turbidus; (2) obſcurus; (3) inquinatus; (4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A Θολὸς.

Θολερᾶς, *Adv.* turbide. A Θολερὸς.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A Θόλος.

Θολοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex Θόλος, & εἶδος.

ΘΟΛΟ'Σ, ου, ὁ, ſordes turbidæ; (2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt.

Θολὸς, ἡ, όν, turbidus. A Θολόω.

ΘΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii; (2) apud Athenienſes locus in quo Prytanes cœnare ſolebant; (3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiana uſui neceſſaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur calore.

Θολοῦντα, acc. ſ. part. pro Θολόοντα, a

Θολόω, ῶ, όσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infuſco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωϑ' ὑπὸ φρασὶ, Longin. 3. A Θολὸς.

Θολώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuſcatio, inquinatio. A Θολόω.

ΘΟΟ'Σ ὰ, όν, celer, velox; (2) acutus.

Θοῦα, ᾶ, aeuo. Hinc ἐθόωσα, acui, a. 1. ap. Hom. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραὶς Ἄκρον, Odyſſ. 9, 227. A Θοὸς.

Θορικὸς, αία, αῖον, ſeminalis. A Θορὴ.

Θόρε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορεῖν, vel Θόρω.

ΘΟΡΕ'Ω, ῶ, ſalio, ut hinc fit. a. 2. ἔθορον, Θόρον, Θορὰν, Θορεῖσα. Μᾶλλον ὅτι Τρῶες Θόρον, Il. 8, 252.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale.

Θορικὸς, ἡ, όν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A Θορὴ.

Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, & Θορνύομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, coëo.

Θορὸς, ὁ, ſemen genitale; (2) excretio ſeminis.

Θόρος, ου, ὁ, initor, admiſſarius, Heſ.

Θορυβδύσιν, *Dor.* pro Θορυβεῖσι.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi, paſſ. τεθορυβημένος, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. Θορυβηθεὶς, turbatus. Ὅπως ὃ μὴ Θορυβήσῃ μοι, Dem. Ταῦτα Γαλάταν ἐθορύβει, Plut. Τεθορύβηϑ' ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωϑ', Longin. 3. A Θόρυβος.

Θορυβήσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Θορυβητικὸς, ἡ, όν, tumultus, pavores faciens.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) ſeditioſus. Ex Θόρυβος, & ποιέω.

ΘΟΡΥΒΟ'Σ, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβῶντες, nom. plur. part. Θορυβέοντες, a Θορυβέω.

Θορυβώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tumultuoſus, turbulentus; (2) ſtrepens, obſtrepens. A Θορυβος.

Θορυβωδῶς, *Adverb.* tumultuoſe, turbulente, raptim.

Θορύβῳ, præſ. inf. paſſ. verbi

Θορύω, in libidinem concito, qs d. πρὸς τὸν Θορὸν ὀρνύειν.

ΘΟ'Ρ Ω, ſalio; ut hinc ſit ἔθορον, Θόρον, imperf. & a. 2. Θορὼν, Θορῶσα, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ἐν δίφροιο χαμαὶ Θόρε παμφανόωντος, Il. 8, 320.

Θρᾴξ, ᾴκα, ᾷον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A Θρόος.

Θρὰς, ᾴδος, ἡ, impetuoſa, Nicand.

Θρηΐθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, Heſ. A Θρώ.

Θρήνης, ου, ὁ, admiſſarius, qui init, Heſ.

Θρηνὸς, ἡ, όν, impetuoſus, violentus.

Θρεμμάντις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.

Θρήριος, ία, ιον, impetuoſus, bellicoſus.

Θῆρις, ιδος, ἡ, impetuoſa. A

Θῶρος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A Θόρω.

Θόωκὸς, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A Θᾶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A Θοὸς.

Θραγμὸς, ὁ, fragor, ſ. ſonus e re aliqua contuſa.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ὅπλα Θρᾴκης, Thracia. A Θράξ.

Θρᾷκες, οἱ, Thraces. Edones.

Θρᾳκίας, ου, ὁ, Thracias, ut Θρᾳκίας λίθος.

Θρᾳκικὸς, ἡ, όν, Thracicus. A Θράξ.

Θρᾳκιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρανδάω, f. δώσω, ſupra ſcabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα ζε Θρανδάσει, Ariſt. Eq. 368. A Θρόνος.

Θρανίδιον, ου, τὸ, ſellula, parvum ſcabellum, Dim.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ.

Θρανιτικὸς, ἡ, όν, qui thranitarum eſt.

Θράνος, ου, ὁ, ſella, in ſpecie familiarica; (2) ſcabellum, hypopodium; (3) ſcabellum in quo coria extenduntur. A Θράω, *ſedeo*. Θρανόω, Θρανύω, ejuſdem ſignificationis cum

Θρανύσαω, f. ξω, confringo, contero. Οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ ζυάφῃ, Lyc. 664. A Θραύω, *frango*.

ΘΡΑ'Ξ, Θρακὸς, ὁ, Thrax.

Θρᾴκιος, ία, ιον, Thracius. A Θράξ.

Θρᾴκιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerarie.

Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro Θρασύμαχος, *Ern.*

Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi Θρᾳκίας, a Θράξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas. A Θάρσος.

Θρᾷσα, vel **Θρᾴττα**, **Θρᾳσσα**, **Θρῃσσα**, Threſſa vel Threiſſa, femina ex Thracia. A Θράξ.

Θράσσω, *Attice*, **Θράττω**, f. ξω, moveo, molleſtiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Eur Rh. 863. A ταράσσω.

Θρασύγλωττος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax verbis.

Θρασυγλωττία, ᾶς, audacia in dicendo, impudentia orationis.

Θρασύγυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax membris. A γυῖον.

Θρασυδείλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax, ferus.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro Θρασυμαχῶν.

Θρασυμάχανα, acc. *Dor.* pro Θρασυμήχανον, a

Θρασυμάχανος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro Θρασυμήχανος, audax machinator, qui conſilia audacia init. Ex Θρασὺς, & μηχάνη.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. A μάχη.

Θρασυμάχος, ὁ, idem.

Θρασυμένων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui audacter irruentem hoſtem ſuſtinet. A μένω.

Θρασύμητις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, & Θρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio. A μῆτις.

Θρασύμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, verbis audax & temerarius. A μῦθος.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασύνομαι, audax fio, audacter & libere lequor, fum confidens. Θρασύνομαι ἀδεέστοις ὑποψίαις, Plut. πρὸς τινα, id. A Θρασὺς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, ύος, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, ſtrenuus. A Θάσσω.

Θρασύσπλαγχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, animo intrepidus. A σπλάγχνον.

Θρασυσπλάγχως, *Adv.* audacter, intrepide.

Θρασυστομία, ᾶς, f. ήσω, audacter & inſolenter loquor. A

Θρασύστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, ore audax.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A Θρασύς.
Θρασυφανία, ας, ἡ, vocis audacia & procacitas. A
Θρασύφανος, ε, ὁ ἡ ἡ, audaci & procaci ore utens. Ex Θρασὺς, & φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, audax manu.
Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, seu manuum. A Θρασύχειρ.
Θράττα, ἡ, nomen piscis vilis, ap. Athen.
Θραττίδιον, τὸ, dim. a præc.
Θράττω, vid. Θράσσω.
Θραῦλος, ruptu facilis. Comp. Θραυλοτέρα, Hes. Suid. A Θραύω.
Θραύπαλος, traupalus, arbor apud Theoph.
Θραυπὶς ίδος, ἡ, avis. Gazæ carduelis, apud Aristot.
Θραυσάντυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, frangens currum, verbum ineptum, veteris Tragici, ap. Arist. Ex Θραύω, & ἄντυξ.
Θραύσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum.
Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura.
Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis; (2) friabilis. A
ΘΡΑΤΤΩ, f. σύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἔθραυστε δ' ἄξονος μέσας χύσας, Soph. El. 747. Θραῦσαι τῶν ἐλπίδα, Herodian. τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.
ΘΡΑΩ, ſedeo, verbum rariſſimum, occurrit Θρήσασθε, apud Athenæum ex Phileta.
Θρέϊσσα. *Threiſſa, Dor.* pro Θρῄσσα.
Θρεκλικὸς, ἡ, ὸν, celer, curſu velox. A τρέχω.
Θρεκλὸς, ἅ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.
Θρέμμα, ατὸς, τὸ, pecus, quod alitur. Eur. Hipp. 11. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo, vel alo.
Θρεξάσκω, curro. Præſupponitur propter Θρέξασκον, Homericum, Il. 18, 599. & 602. cum potius habendum ſit hoc imperfect. Ionicum, formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, Θρέξασκον. A τρέχω.
Θρέξω, f. 1. ind. act.
Θρέπειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A Θρεπτήρ.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ali ſolet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ Θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia.
Θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.
Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis.
Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.
Θρέπτρον, τὸ, plural. Θρέπτρα, nutritionis præmium, quod & Θρέπτα.
ΘΡΕΤΤΕ, vox barbara pro Θαῤῥεῖν, audacem eſſe.
Θρέφθη, *eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθρέφθη, a τρέφω.
Θρέψαι, *aluiſſe*, aor. 1. inf. act.
Θρεψάμβρος, aor. 1. part. med.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.
Θρέψον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. τρέφω.
Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act.
ΘΡΕΩ, ſ. Θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. Αὐτὴ Θρεομένη Ζαυτῇ κακὰ, Eur. Med. 51.
Θρηικῶν, *Thracium*, gen. pl. *Ion.* pro Θρακῶν, a Θρᾴξ, *Thrax.*
Θρήνῃ, 2. ſing. præſ. imperat. act. Θρήνει, a
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύσμορον ἐμὸν Θρηνῶ πατέρα, Soph. El. 94. Ἄλις γάρ μοι πεθρήνηϰ' ὀδύναις, id. Phil. 1392. Οὓς διὰ δεινὸν ϛόματος Θρηνεῖς, Arist. Av. 218. A Θρῆνος.
Θρῆνητέος, έα, έον, lugendus. A Θρηνέω.
Θρηνητὴρ, ὁ, qui luget, ejulat.
Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propenſus. Ab eod.
Θρηνητικῶς, *Adv.* lugubriter, lamentabiliter.
Θρηνήτρις, ας, ἡ, præfica. A Θρηνέω.
ΘΡΗΝΟΣ, ε, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.
Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. A Θράω.
Θρηνωδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A Θρηνῳδὸς. Hinc
Θρηνώδημα, το, lugubris cantus.
Θρηνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ad lamentandum propenſus, flebilis, querulus. A Θρῆνος.
Θρηνωδία, ἡ, lugubris cantus. A
Θρηνῳδὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ Θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex θρῆνος, & ᾠδή.
Θρήσκεια, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, ceremonia.
Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes.
Θρησκευτὴς, ῆ, ὁ, religioſus, cultor, ſuperſtitioſus. A
ΘΡΗΣΚΕΥΩ, f. εύσω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύεσθαι γὰρ μάλιϛα τὸν θεὸν τοὺϛ Ῥωμαίους, Herodian. Hinc
Θρησκος, ε, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus.
Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cujuſvis arboris decerpo; (2) furore percitus ſum, numine adflor, Hef. A θρίον, vel θριάς.
ΘΡΙΑΙ, ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt; (2) ſortes.
Θριαμβευτὴς, ῆ, ὁ, triumphator. A
Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor, ſ. de me triumphatur. Ἐθριάμβευσε βασιλεῖς, ſcil. χώ, Plut. Ἀπὸ τούτων, id. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριϛῷ, 2 Cor. 2, 14. Conf. Euripid. Herc. Fur. A θρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. A θρίαμβος.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, triumphus.
Θριασαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.
Θριγκίον, ε, τὸ, ſeptum parvum, Dim. a
ΘΡΙΓΚΟΣ, ſ. θρίγκος, ῦ, ὁ, pinna ſeu corona murorum; (2) lorica muri; ſeptum, vallum, maceria. Θρίγκος κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Eſt enim θρίγκος τὸ ἀνώτατον τῦ τείχους, Euſtath. Hinc
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ, Odyſſ. 14, 10.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A θρίδαξ.
Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.
Θριδάκινος, η, ον, qui eſt in vel e lactuca, ut folium.
Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.
Θριδακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, lactucæ ſimilis, qui e lactucarum genere eſt. A θρίδαξ.
ΘΡΙΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* Lettice.
Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado. A θερίζω.
Θρινακία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακίη, Sicula.
Θρινακίς, ίδος, ἡ, Sicula.
Θρίναξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρεῖς.
ΘΡΙΞ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.
Θριοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui Θριὰς in urnam jacit, ſortilegus. Ex Θριαὶ, & βάλλω.
ΘΡΙΟΝ, vel θρῖον, ε, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.
ΘΡΙΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.
Θριπόδετος, ε, ὁ ἡ ἡ, corroſus & exeſus a tineis. Ex Θρίψ, & ἔδω, *edo.*
Θριποβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) corroſus & exeſus a vermibus quibuſvis. Ex Θρίψ, & βιβρώσκω.
Θριποφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui victus eſt coſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus. Ex Θρίψ, & φαγεῖν.
Θριπώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, putreſcens, vermibus obnoxius. A Θρίψ.
Θρὶψ, Θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίζω.
Θροέω, ῶ, f. ήσω, turbo; (2) tumultuando clamo vel loquor; (3) dico, loquor. Ὁ ξένος Θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις ϖαισὶν, alloquitur, Soph. Trach. 540. Οὐ πρὸς ἰατρὸν Σοφὸν Θροεῖν ἐπῳδὰς ϖρὸς τομῶντι ϖήματι, canere, id. Aj. 583. A Θρόος, Θρῶς,
Θροηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. Θροέω.
Θρομβίδιον, pro Θρομβεῖον, ε, τὸ, grumulus, parvus grumus. A Θρόμβος.
Θρομβίον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Θρομβοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, grumoſus, grumo ſimilis. A Θρόμβος, & εἶδος, *ſpecies.*
ΘΡΟΜΒΟΣ, ε, ὁ, grumus, fruſtum rei in unam maſſam concretæ; (2) partes ſanguinis concretæ; (3) locus editus. Hinc
Θρομβόω, ῶ, f. όσω, in crumos cogo. Hinc Θρομβόομαι, ῶμαι, in grumos coëo.
Θρομβώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, grumo ſimilis, grumoſus. Θρομβώδεις ἀφρὸι, *Soph. Trach.* 699. A Θρομβόω.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.
Θρονίζω, fut. ίσω, in throno colloco. A Θρόνος. Hinc
Θρονισμὸς, ῦ, ὁ, collocatio in throno.
Θρονιστὴς, ῆ, ὁ, qui in throno collocat.
ΘΡΟΝΟΝ, ε, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Uſitatum in plurali, τὰ Θρόνα.
Θρονοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui thronos conficit.
ΘΡΟΝΟΣ, ε, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ſeu adminiſtratio Eccleſiæ.
Θρόος, ε, *contr.* Θρῶς, ῦ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) tumultus; (3) murmur, ſuſurrus; (4) fama ſuſurrans, rumor; (5) turbo. A Θρέω, *clamo.*
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A
ΘΡΥΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.
ΘΡΥΓΑΝΑΩ, ῶ, frico, ſcalpo. Τὸ γέϊτονα τὸν ἐκκαλέσομαι Θρυγανῶσα τὸν Θύραν, Arist. Conc. 34.
Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A Θρύον.
Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. *Dion. Halic.* idem fere quod, ἐκμέλεια aut ſaltem ſpecies ejus. A Θρυλίζω. *Etym.*
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) famigero, diſſemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑϖὸ ϖολειόνων τεθρύλληϖαι, Plut. A Θρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, ſuſurrus. A Θρυλλέω.
Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod conſractum, ſive quod diſcerptum eſt. A Θρυλλίσσω.
Θρυλλίζω, f. ίσω, ſuſurro, murmuro. A Θρύλλος.
Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quaſi a Θραύω. Θρυλλίξας δέμας, Lyc. 487.
ΘΡΥΛΛΟΣ, ε, ὁ, ſuſurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A Θρύπτω.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A Θρύμμα.
ΘΡΥΟΝ, ε, τὸ, juncus; (2) ulva.
Θρύορος, ε, ὁ, genus herbæ veſicariæ. A Θρύον.
Θρυπλικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A Θρύπτω.
Θρυπλικῶς, molliter, delicate.
Θρυπλόμενος, *contritus*, pr. part. paſſ. v.
ΘΡΥΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu, Θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, inſolens ſum. Χαυνοῦϖ' γὰρ ταῖς ὑϖερϐολαῖς τὸν ἐταῖρον ἡ Θρύπτουϖ', Xen.
Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, mollis, delicatus. A
Θρύψις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A Θρύπτω.
Θρυψίχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, qui molli & delicata eſt cute, Hef. Ex Θρύψις, & χρώς.

Θρυωδὴς, ὲς, juncis abundans, *Epith.* regionis. A Θρυον.

Θ Ρ Ω Σ Κ Ω, ſalio, inſilio, pro Θορέω. Ὃδ' αὐτος ἀρτιπτυς θράσκῃ δόμους, tempeſtive ſedet, Soph. Trach. 58. Αὗται πολισσὸν θράσκουσι μᾶ, Eur. Or. 247.

Θρωμὸς, ὅ, ὁ, tumulus, locus eminens. A Θράσκω.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A Θύω.

Θυαζω, f. άσω, ſacrifico, conſecro; (2) Bacchica orgia celebro. A Θύω.

Θύαρ, αρος, ὁ, lolium, ita dictum a quibuſdam, Dioſc. A Θύω.

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Bacchæ, quoniam Bacchæ quaſi furore percitæ ferebantur, cum ſacra celebrarent; (3) Ἀθῆ, ſolennis. A Θύω.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ῶ, ſubo, velut ſus libidinoſo furore percita. A Θύω.

Θ ΥΓΑΤΗΡ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia, gnata.

Θυγατρὶ, *per Sync.* pro Θυγατέρι, a Θυγάτηρ.

Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filia. Ab eod.

Θυγατριδοῦς, οῦ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod,

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola, Dim. a Θυγάτηρ.

Θυγατροθετέω, pro filia adopto.

Θύε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε a Θύω.

Θυέσσι, dat. pl. *Poët.* pro Θύσι, a Θυος.

Θύῃ, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi Θύω.

Θύεια, ας, ἡ, Thya, arbor quædam odora.

Θυεία, ſ. Θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A Θύω.

Θυείδιον, ου, το, mortariolum, Dim. a Θυεία.

Θ Υ ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procelloſus.

Θυελλοφορέω, pro impetu fero.

Θυελλώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, procelloſus. Ab eod.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyeſteus. A Θυέστης.

Θυέτω, 3. ſ. præſ. imper. act. a Θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens ſuffimentis. Ab eod.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruſpicium, extiſpicium; (2) libamenta, primitiæ ſacrorum; (3) ſacculus, in quem ſuffimenta conjiciuntur. A Θύω.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad ſacrificium pertinentia; (2) ſuffimenta, quæ in aris adolebantur. A Θυηλὴ.

Θύημα, ατος, το, ſuffimentum, odoramentum. A Θύος.

Θυηπολέω, ſacrifico, macto. Καθ' ἃς Θυηπολῶσι, ſcil. βιβλους, Plat.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in ſacris.

Θυηπόλιον, ου, τὸ, ſacrificium. A

Θυηπόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui circa ſacra verſatur, ſacerdos, ſacrificus. Ex Θύος, & πολέω.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens ſuffimentis. Θυητὰ μύρα, *Anac.*

Θυηφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, victimam conſumens. Ex Θύος, & φαγεῖν.

Θυία, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω.

Θυιὰς, άδος, idem quod Θυάς.

Θυιδίον, ου, τὸ, mortarium parvum, Dim. a Θυΐα.

Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui eſt ex thyia. A Θύα.

Θύϊος, ος, η, ον, thyam ſimilitudine referens.

Θυΐον, το, inventur pro Θύον.

Θυὶς, ίδος, ἡ, mortarium.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A Θύω.

Θυίσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυίτης, ſc. λίθος, lapis thyites.

Θυλάκιον, ου, το, ſacculus; (2) folliculus, vagina ſeminis, Dim. a Θύλακος.

Θυλακισκος, Θυλακίσκη, Θυλακίσκιον, idem.

Θυλακοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſacci formam habens; (2) folliculo ſimilis. Ex Θύλακος, & εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ἡ, fem. Θυλακῖτις, ίδος, ἡ, ſacci, ſ. folliculi formam habens.

Θ Υ ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, ſaccus, ſacculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina ſeminis; (3) panarium, ſaccus, in quo panes condunturi; (4) corpus humanum. Εἶτα δ' ἐπόμεθα ξυνναζοντες εἰς τὲς Θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081.

Θυλακοτραξ, τράγος, ὁ, ſaccos rodens, nomen muris. Ex Θυλαξ, & τράγω.

Θυλακώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſacci formam habens. A Θύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod Θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis offerebatur vino & oleo irrorata. A Θύω.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) ſacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, iraſcor, excandeſco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι, Heſiod. Ἀσπ. 262. A Θυμὸς.

Θυμαλγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, dolorem adferens animo. Ex Θυμὸς, & ἄλγος.

Θυμάλωφ, απος, ὁ, titio ambuſtus, carbo ſemiuſtus. A τίφω, uſtulo.

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, gratus, placidus.

Θυμάρμυρον, animo gratum, Nicand. A Θυμὸς, & ἄρω, apto.

Θυμάτιον, ου, τὸ, parvum & vile ſacrificium, hoſtiola, victima exigua, Dim. a Θῦμα.

Θ ΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. Philox.

Θυμβρεπίδειπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui thymbra ſuper cœna utitur. Ex Θύμβρα, δεῖπνον, & δεῖπνον.

Θύμβρις, ίδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A Θύμβρα.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod Θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, thymbra victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi poſt orcheſtram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) ſcena, theatrum. Προσαιτεῖς' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν Θυμέλας, Euripid. Suppl. 65. A Θύω.

Θυμελικὸς, ὴ, όν, ſcenicus, theatricus; *Subſt.* ὁ, hiſtrio; (2) muſicus. A Θυμέλη.

Θυμέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, iraſcor. Σὲ τὸν Ζκυθροπὸν, ἡ πρὸς Θυμβρίῳ Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γης ἔξω πορεῦν, Eur. Med. 271. A Θυμὸς.

Θυμηγερέω. ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex Θυμὸς, & ἀγείρω, colligo.

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo lætor. Ἐπὶ τῇ Σωτηρίᾳ τῇ τῶν ὑδάσπει Θυμηδέντων, Heliodor. 10, p. 458. Ex Θυμὸς, & ἥδομαι.

Θυμηδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, animo gratus. Ex Θυμὸς, & ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro Θυμάνας, a Θυμαίνω.

Θυμήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, v. Θυμαρὴς.

Θυμία, ας, ἡ, & *Ion.* Θυμίη, idem quod Θυμίαμα. Θυμίῃσι κακῶσι, *Aret.* A Θυμιάω.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* Θυμίημα, ſuffitus, ſuffimentum ex aromatibus, *incenſum thus.*

Θυμιασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατὸς, ὴ, όν, ad ſuffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ὴ, όν, exhalabilis. Ab eod.

Θ ΥΜΙΑΩ, ῶ, f. άσω, ſuffio, odores accendo, adoleo, Θυμιαθεὶς, a. 1. part. paſſ. accenſus, uſtus. Θυμιᾶν τὴν λιβανωτὸν, Luc. λίβανωτὸν, Herodian. Κατὰ τὸ ἐθος τ' ἰητρείας, ἔλαχε τῷ Θυμιάσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus, Dim. a Θυμὸς.

Θυμίπτω, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro Θυμιᾶται, a Θυμιάω.

Θυμικὸς, ὴ, όν, animoſus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, irate, vehementer.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus eſt. A Θύμος. Unde

Θύμιον, ου, τὸ, ſimilax, taxus, cunila; (2) quod ſupra corpus quaſi verrucula eminet, *inpr.* tubercula carnoſa.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut Θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες Θυμῖται, ſales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτίδιος, ου, ὁ, thymo miſtus, tritus. Hinc apud Ariſtoph. Θυμιτίδων ἁλῶν, *Dor.* pro Θυμιτιδῶν ἁλῶν, ſalium thymo miſtorum.

Θυμοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, animum gravatum habens, animo dolens, luctu & mœrore gravatus. Ex Θυμὸς, & βάρος.

Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. Ἄλγεα Θυμοβορεῖν, Heſiod. Ἡμ. 35. A

Θυμοβόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, animum excedens. Ex Θυμὸς, & βορά, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, moleſtus, animum mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, animoſus, acer & vehemens. Ex Θυμὸς, & εἶδος.

Θυμοειδῶς, *Adv.* animoſe, iracunde.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex Θυμὸς, & λέαινα.

Θυμολέοντα, acc. ſing. a

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus Ex Θυμὸς, & λέων.

Θυμόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, qui animo, ratione, futura proſpicit, vates. Ex Θυμὸς, & μάντις.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenſo animo bellum gero; (2) bello aliquem ulciſci cupio, cum propter tenuitatem virium non poſſim, ſed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* Ἦν ἡ ὁ Ἡρώδης Θυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20. Ex Θυμος, & μάχη.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agreſtis, bulbus. A Θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & ſalibus, pulegio & ruta. A Θύμος, & ὄξος, *acetum*, & ἅλμη, *muriæ ſalſedo.*

Θυμοπληθὴς, ές, plenus irarum, iracundus.

Θυμορραιστὴς, οῦ, ὁ, animum perdens. Hom. Il. 13, 544.

Θ Υ Μ Ο Σ, οῦ, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præſentia; (4) animi præſtantia; (5) animi vehementia; (6) animalis & vivificus ſpiritus; (7) ira, excandeſcentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agreſtis; (3) glanduloſa pars quæ in jugulo ad os ſummum pectoris conſiſtit; (4) tuberculum carnoſum, quod ſuper corpus quaſi verrucula exiſtit. A Θυμὸς, vel a Θύω, ob fragrantiam.

Θυμοσεικὴς, ὴς, ὸν, qui ipſe ſibi animi ſui acumine peritiam alicujus rei adquiſivit; (2) ingenio præſtans, ingenioſus, ſolers. Ex Σοφὸς.

Θυμοσοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſapientiam non ex diſciplina, ſed ab ipſa natura hauſit, natura ſolers, docilis, ingenioſus. Ex iiſd.

Θυμοτμήσις, dat. pl. part. paſſ. v. Θυμόω.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo.

Θυμοφθορὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, animum labefactans, animum perdens, Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. άσω, ad iram provoco, concito; Θυμοῦμαι, ῶμαι, iraſcor; Θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμάθη λίαν, Matt. 2, 16. τὸ θυμέμμυον τ' ὀνάμης, Thuc. A Θυμὸς.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Θυμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, animoſus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex Θυμὸς, vel Θύμος.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandeſcentia. A Θυμόω.

Θυνάζω, f. άσω, pungo ut piſcator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ' ἐσπόμεθα θυνάζοντες εἰς τὲς Θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081. A Θύνος.

Θύνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. Ἐλελίζουσ τὴ ὀθύνεον ἰχθυάοντες, Heſiod. Ἀσπ. A Θύνω.

Θυννάϊος, αία, αῖον, qui ex thynno eſt. Hinc Θυννάϊον, ου, ſacrificium e thynnis.

Θύννᾰξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.
Θυννᾶς, ᾶδος, ἡ, thynna.
Θυννεῖον, ου, τό, frustum thynni.
Θυννευτικος, ἡ, ὸν, thynninus, *Epith.* rctis, quo thynni capiuntur.
Θυννίδες, ων, αἱ, salsamenta muriæ; (2) frusta thynnorum in partes conciforum.
Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide Θυνάζω.
Θυννίον, ου, τό, parvus thynnus. Dim. a Θύννος.
Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynna *piscis*. Ab eod.
Θυννοθηρᾶτος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A
Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex Θύννος, & Θᾶρα.
Θ Υ Ν Ν Ο Σ, ου, ὁ, thynnus, *piscis*.
Θυννοσκοπέω, thynnos speculor & capto; (2) intentis oculis accurate observo.
Θυννοσκοπεῖον, ου, τό, locus thynnorum insidiis aptus.
Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum speculatio & captatio; (2) accurata observatio. A
Θυννοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thynnis insidiatur. Ex Θύννος, & Σκοπός.
Θυννώδης, ες, ὁ ἡ ἐ, thynnum referens; (2) crassus & ineptus. A Θύννος.
Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θύνε γὰρ ἀμπεδίον, Il. 5, 87. διὰ στρομάχων, ib. 20, 412. Θύνον, ib. 11, 73. A Θύω.
Θυοδόκη, ης, ὁ ἡ ἡ, suffimentorum receptor. Hinc Θυοδόκον, scil. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. Est & *Epith.* templi. A Θύον, & δέχομαι, *recipio*.
Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus. A Θύω.
Θύουσα, præs. part. *Dor.* pro Θύουσα.
Θύον, ου, τό, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya, *arbor odora*. A Θύω.
Θύουσι, 3. plur. præs. ind. *Dor.* pro Θύουσι, a Θύω.
Θύος, ους, τό, victima, hostia, sacrificium; (2) suffimentum. A Θύω.
Θυοσκινέω, sacra facio.
Θυοσκόος, ου, ὁ, aruspex. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo*.
Θυοσκόπος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Θύω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo. A Θύον, vel Θύος.
Θ Ύ Ρ Α, ας, ἡ, janua, ostium; (2) facultas rei faciendæ.
Θύραζε, *Adv.* foras; (2) extra, foris.
Θυράθεν, *Adv.* foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ ἡ ἡ Θύραθεν, externus, a, um, τὰ Θύραθεν, bona externa.
Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ sc. facta est perfosso pariete communi. A
Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus, qui foris est, absens, externus; (2) ad januam pertinens. A Θύρα.
Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυραυλέω, foribus adsideo; (2) foris, sub dio ago, ut pastores, &c. A Θυραυλος.
Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores.
Θυραυλικός, ἡ, όν, qui sub dio est, aut fit.
Θύραυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ante fores jacens seu excubans, foris pernoctans. Ex Θύρα, & αὐλὴ, *atrium*.
Θυράων, gen. pl. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυρέασπις, ίδος, ἡ, scutum & parma.
Θυρεοειδης, έος, ὁ ἡ ἡ, scutiformis; (2) cartilago quædam. Ex Θυρεὸς, & εἶδος.
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, janua, operculum; (2) scutum, quod ita dicitur a forma januæ. A Θύρα.
Θυρεοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, scutifer, qui gestat scutum. A Θυρεὸς, & φέρω, *gero*.
Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quavis ædes impune ingreditur. Ex Θύρα, & ἐπανοίγω.
Θύρετρον, ου, τὸ, janua, ostium. A Θύρα.
Θύρηζε, *Dativus*, *Adv.* foris, extra.
Θυρίδιον, ου, τό, ostiolum, Dim. a Θύρα.
Θύριον, idem & ab eod.
Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; (2) fenestra.
Θυρεοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ostii speciem habens. Ex Θύρα, & εἶδος.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex Θύρα, & ὄιγω.
Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulso. Ἀπὸ γὰρ οἶνα γένοι᾽ ἂν Θυροκοπῆσαι, καὶ καταξαί, καὶ βαλεῖν. Arist. Vesp. 1245. Ex κόπτω.
Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januæ pulsans, ut marculus. Ab eod.
Θυροκοπικὸς, ἡ, όν, idem.
Θυροκόπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Θυροκρεκέω, januas pulso. Ex κρέκω.
Θυροποιία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex ποιέω, *facio*.
Θυροποιὸς, οῦ, ὁ, januarum opifex.
Θυρόω, ῶ, f. ώσω, januâ claudo seu obstruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι Θύραις. Arist. Av. 621. A Θύρα.
Θυρσοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, thyrsi formam referens. Ex Θύρσος, & εἶδος.
Θυρσομανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, thyrso furens. Ex μαίνομαι.
Θυρσοπλὴξ, unde apud Hes. Θυρσοπλῆγες, thyrso percussi, insanientes in orgiis Bacchicis. Ex πλήσσω.
Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus, hastula hedera vestita. A Θύω.
Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrsum gesto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A
Θυρσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, thyrsifer, thyrsum gestans. Ex φέρω.
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi, λόγχη τεθυρσωμένη.
Θυρσόω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.
Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; (4) postis, Gl. V. A Θυρόω.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum. A Θύρα.
Θυρωρεῖον, ου, τὸ, cella janitoris.
Θυρωρέω, januam custodio, sum janitor. Ἦν Θυρωρεῖν αὐτὸν ὀπίσησης, Luc. A
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. Ex ἔρξος, vel ἄρα, *cura*.
Θύσαι, a. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, Hom. Il. 17, 593. rectius Θυσανον. A
Θ Ύ Σ Α Ν Ο Ι, ων, fimbriæ, limbi.
Θυσάνωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, hirtam & villosam, fimbriatam vel alatam habens caudam, Hes. Ex Θύσανος, & ὀρά, *cauda*.
Θυσανόδης, έος, ὁ ἡ ἡ, fimbriatus.
Θυσανωτὸς, ἡ, όν, idem, & quasi a Θυσανόω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θύσλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A Θύω.
Θυσία, ας, ἡ, sacrificatio, ipsa actio sacrificandi, solennitas in re divina facienda; (2) feriæ, quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A Θύω. Hinc
Θυσιάζω, fut. άσω, sacrifico, immolo.
Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A Θύω.
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) mensa in qua Eucharistia reponitur. A Θυσιάζω.
Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro Θυσιῶν.
Θύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A Θύω.
Θυσκάδιον, ου, τὸ, parva scapha, quæ τὰ Θύματα Diis offerenda recipit, Dim. a
Θύσκη, ης, ἡ, scapha, τὰ Θύματα Diis offerenda recipiens. A Θύω.
Θυσκόος, ου, ὁ, v. Θυοσκόος.
Θυσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, v. Θυοσκόπος.
Θύσανοι, & Θυσανωτὸς, vide Θύσανοι.
Θύσις, quatio. Ex Hes. A Θύω.
Θυτὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificialis.
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, sacrificus. A Θύω.
Θυτήριον, ου, τὸ, ara. A Θύω.
Θυτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, aptus ad sacrificandum.
Θύτης, ου, ὁ, sacrificus, immolator, aruspex, sacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ἡ, όν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ Θυτικὴ, sc. τέχνη, aruspicina, aruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A Θύω.
Θύψες, ων, ἡ, uflio. A τύφω, *uro*.
Θ Ύ Ω, f. Θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, macto, at *in med.* exta inspicio, de haruspicibus; (2) cum impetu quasi furiabundus feror, præpropero & festino impetu feror; (3) furo; (4) ferveo, æstuo. Ὅταν Θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, Arist. Av. 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, Marc. 14, 12. Τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 Cor. 5, 7. Θύω, dicitur tam de inanimatis, quam de animatis. Ἐθύσατο πέλανον, Euripid. Ion. 226.
Θυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, odorus. A Θύος.
Θυώεις, ώεσσα, ώεν, idem & ab eod.
Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A Θυόω.
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, mensa sacra theatralis libas sustinens, Pollux. A Θύη, & ὠρέω.
Θυωρίτης, ου, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat, Hes. Ab eod.
Θυωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, mensa, quæ sacris usibus dicatur.
Θῶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.
Θ Ω Ὴ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.
Θωκέω. ῶ, sedeo. Θωκεῖν ἐν Θρόνῳ, Herod. A
Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A Θάκος.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Hebr. *Geminus*.
Θῶμεν, *ponerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίθημι.
Θάμιγξ, γγος, ὁ, funis, restis, ligaculum e cannabi; (2) nervus, vinculum.
Θ Ω Μ Ί Ζ Ω, vel Θαμίσσω, f. ίξω, vincio seu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; Θαμιχθεὶς, aor. 1. pass. verberatus, flagellis cæsus.
Θ Ω Μ Ο Σ, ου, ὁ, acervus frumenti, lignorum. Æsch. Agam. 303.
Θωπεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A Θωπεύω.
Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.
Θωπευματικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, blandus.
Θωπευμάτιον, ου, τὸ, adsentiuncula. Dim.
Θωπευτικῶς, *Adv.* adsentatorie.
Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε Θωπεῦσαι φοτ᾽ ἀεὶ, Eur. Med. 368. A Θώψ. Unde
Θωπικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, adulatorius.
Θωπικῶς, adsentatorum more, adulatorie.
Θ Ώ Π Τ Ω, adsentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Θωρακίσας ᾧ αὐτὸς ἡ ἵππος, Xen. A Θώραξ.
Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim. a Θώραξ.
Θωρακισμὸς, οῦ, ὁ, loricatio. A Θωρακίζω.
Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A Θώραξ.
Θωρακομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.
Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.
Θωρακοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thoracem gestat. Ex φέρω.
Θ Ώ Ρ Α Ξ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.
Θωρακοφόρα, gen. f. *Ion.* pro Θωρακοφόρα.
Θωρηκὶς, ίδος, ἡ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A Θωρήσσω.
Θώρηξις, εως, ὁ ἡ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.
Θωρήσατο, *Ion.* pro ἐθωρήσατο, a
Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, Θωρηχθῆναι, armari, a. 1. pass. Θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας σ᾽ ἀρ᾽ ἐποιχόμην Θώρηξιν Ἀχιλλεύς. Il. 16, 155. Τῷδε γ᾽ ἐγὼν αὐτὸς Θωρήξομαι, armabor adversus, ib. 7, 101. A Θώραξ.

Θωρηθείς, a. 1. part. pass.
Θώς, Θωὸς, ὁ ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius, Gl. antiq. A Θέω, vel Θόος.
Θάτερον, *alterum, Dor.* pro τὸ ἕτερον.
Θαῦλήρ, ῆρος, ὁ, latrator. A Θωΰσσω.
Θάῦμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, *Ion.* pro Θαῦμα.
Θαῦμάζω, admiror. *Ion.* pro Θαυμάζω.
ΘΩΥΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuose feror. Ἦ ὦι ἠμάτατε Αἴαντος, οἷαν τιμὴν Θωυσσῇ βολιή; Soph. Aj. 335. Παγκάλεθρον κηλίδα Θαύξας γένει, imprecatus, Lyc. 165.
Θωϋτὸς, *mirabilis, Ion.* pro Θαυμαστός.
Θώψ, Θωπὸς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. A Θώπλω.

I.

I Est nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, semperque vocalis est, & nunquam consonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum lineola inferne addita (ι) *decem millia*; (4) Mat. 5, 18. idem est ac minimum quid, velut apex, punctum, vel simile.
Ια, *Ion.* ἴη, vox.
Ἴα, una.
Ἰάειρος, ου, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit.*
Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor. Ab Ἰων.
Ἰάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἰάομαι.
Ἰαθήσεται, *sanabitur*, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ἰάθητε, *sanati fuistis*, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Ἰαιδοῖ, *Adv.* dolentis.
ΙΑΙΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, dissolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro, ἰάνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. pass. exhilaratus est. Οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώσασι ἰαίνῃ, Odyss. 15, 378. Θυμὸς ἐϋφροσύνῃσι ἰαίνεται, ibid. 6, 156.
Ἰακὸς, ὴ, όν, Ionicus. Ab Ἰων.
Ἰακχαγωγὸς, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος, & ἀγωγός.
Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab ἴακχος.
Ἰακχαῖος, α, ον, Bachicus. Ab
Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.
Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. ἔκλιτον. *Plantam tenens.*
Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, Hes. Ab
ΙΑΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adj.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc
Ἰαλεμώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, frigidus & ineptus, Suid.
Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰάλλος, ου, ὁ, derisor, cavillator; (2) scomma, dicterium, Suid. Ab ἰάλλω.
ΙΑΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰάλλειν εἰς ὀν ὑδρηφόρον, Il. 8, 300. Χεῖρας ἐπ' ὀϊστὸν ἑτοίμας, ibid. 9, 91. Ἀτιμήσαι τινα, afficere, Odyss. 13, 142. Μεταχθόνιοι γὰρ ἰάλλον, volitant, Hesiod. Theog. 269.
Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.
Ἰαμβαυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, Hes. Ex Ἰαμβος, & αὐλέω.
Ἰαμβεῖον, ου, τὸ, carmen iambicum.
Ἰαμβεὺς, έως, ὁ ἡ ἡ, iambeus, iambicus.
Ἰαμβιλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, convitiator, maledicus, Hes. Ab Ἰαμβος.
Ἰαμβιάζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.
Ἰαμβίζω, Iambis insector; (2) maledico.
Ἰαμβικὸς, ὴ, όν, iambicus, Iambis constans.
Ἰαμβιστὴς, οῦ, ὁ, convitiator, proprie, qui alios Iambis proscindit. Ab ἰαμβίζω.
Ἴαμβος, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba brevi & longa constans; (3) carmen satyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conscribi solebat.
Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod ἰαμβιστὴς.
Ἰαμβρῆς, οῦ, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans.*
Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur. Hes. Suid. Ab Ἴαμβος.
Ἰαμμιαὶ, αἱ, loca herbosa & irrigua, prata, vireta, Hes. Ab εἰαμμιὴ, idem.
Ἴαμνοι, οἱ, ap. Nic. idem.
Ἰάνθλιν, *floruit*, a. 1. ind. pass. verbi ἰάινω.
Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab ἴανθος.
Ἴανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo, seu violaceo, Hes. Ab ἴον.
Ἰαννὰ, Janna. Nomen viri Hebr. ἔκλιτον. *Adfectio superborum.*
Ἰαννῆς, ῆ, ὁ, Jannes. Nomen viri Hebr. *Respondans.*
ΙΑΟΜΑΙ, ῶμαι, medeor, sano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι, a. 1. ἰασάμην vel ἰησάμην, a. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετασίαν, Arist. Vesp. 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πικρίας, Æschin.
Ἴαονες, Iones, Athenienses, Græci.
ΙΑΠΤΩ, f. ἰαψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis infector. Ἰάπτειν οὐχήματα αὐτοδαῆ, Soph. Aj. 710. Καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ, λόγοις ἰάπτων, ib. 501.
ΙΑΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.
Ἰάς, άδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.
Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
Ἰάσατο, *sanavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἰᾶσθαι, *mederi*, præs. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.
Ἴασι, 3. pl. præs. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶμι.
Ἰᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἰέασι, pro ἰεῖσι, ab ἵημι.
Ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, sanabilis.
Ἰάσις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἰάομαι.
ΙΑΣΙΩΝΗ, ης, ἡ, Jasione, olus silvestre.
Ἴασμη, ης, ἡ, Jasme, & ἴασμινον μύρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficeretur.
Ἴασμινον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἰασπίζειν, jaspidem imitari, jaspidis colore esse, Dioscor. Ab
ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, Jaspis, gemma.
Ἰασὶ, *Adv. Ionice.* Ab Ἴων.
Ἰασὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Jaso, Dea sanationis. Ab ἰάομαι.
Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason. Nomen viri.
Ἰατέον, sanandum est. Ab eod.
Ἰατικὸς, ἡ, όν, sanandus. Ab eod.
Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.
Ἰατρίη, medicina, ars medica, Hes. A seq.
Ἰατρικὸς, ἡ, όν, sanandi vim habens. Ab eod.
Ἰατικὸς, ἡ, όν, idem. Ab eod.
Ἰατροληίπης, ου, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω.
Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguentis curandi. A præc.
Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.
Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.
Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. Ab
Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor curo, sano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τ' ἀνάγκης ἰάτρευσον, Naz. Ab ἰατρός.
Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab eod.
Ἰατρικὸς, ἡ, όν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.
Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more.
Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obstetrix, in pandect. Ab ἰατρός.
Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu differo. Ex ἰατρὸς, & λέγω, *dico.*
Ἴατρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico.
Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. Vox Comica.
Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. A νικάω.
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.
Ἰατροσοφιστὴς, ὁ, medicam artem doctus.
Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη.
ΙΑΤΤΑΤΑΙ, *Interjectio lamentantis*, heu! Ἰαττάταιξ, *Interjectio*, heu! eheu! Ab eod.
ΙΑΤ, *Interjectio* indignantis; (2) lugentis.
Ἰαυθμὸς, ου, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) stabulum, lustrum; (3) cubile; (4) somnus. Ab ἰαύω.
Ἰαυαῖ, *Interject.* exclamantis, qua quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem & respondentis. Ab ἰαΰ.
Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi
ΙΑΤΩ, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύεσκον est imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαυέσκω. Ἰαύσῃ δ' μεμαρμένον αἶσαν, Lyc. 430. Ζωὸς γὰρ τῇ αρίζηλα ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις, Il. 14, 213.
Ἰαφέτης, ου, ὁ, sagittarius. Ab ἀφίημι.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἰάπτω.
Ἰαχαΐσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχή.
Ἰάχε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἰάχω.
Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore seu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχηας, Epigr. Ab ἰάχω.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.
Ἴαχος, ου, ὁ, idem.
Ἴαχον, 1. sing. imperf. verbi ἰάχω.
Ἰαχοῦσα, *resonans*, perf. part. act. f. g.
ΙΑΧΩ, vociferor, clamo. Ἴαχε Σάκτηξος, Il. 18, 219. Ἀχιλλῆος, ib. 228.
Ἰαχὼς, perf. part. act.
Ἰαων, ὁ, Ἰάονες, Iones.
Ἰαωνίζω, Ionice loquor.
Ἰαωνιστὶ, Ionice.
ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*
Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hispania dicitur,
Ἰβηρικὸς, ἡ, όν, Hispanicus. Ab Ἰβηρία.
Ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hispanico.
ΙΒΗΡΙΣ, ἡ, Iberis, herba.
ΙΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.
ΙΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiscus, species malvæ silvestris.
Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamosæ genus.
Ἰγδὼ, ὼς, ἡ, mortarium, pila; (2) genus saltationis. Hinc
Ἰγδίζω, agito pistillum; (2) torqueo, flecto.
Ἰγδίον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. Ab eod.
Ἴγδις, idem quod ἰγδὼ.
Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus saltationis in qua lumbi agitantur, ut pistillum.
Ἰγδοκόπανον, τὸ, idem quod ἰγδὼ. A κόπτω.
Ἶγμαι, *adveni*, perf. ind. pass. &
Ἰγμένος, part. ab ἰκνέομαι.
Ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples. A γόνυ.
Ἰγνὺς, ύος, ὁ, idem & ab eod.
Ἴδε, *vide*, 3. sing. a. 2. ind. v. εἶδω, *video*; vel *vide*, 2. sing. a. 2. imper.
ΙΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ, *item* quivis locus editus & sylvosus, v. Ἴδη.
Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.
Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.
Ἰδαλίμος, ου, ὁ ἡ ἡ, æstuosus, sudoriferus; (2) speciosus, formosus. Ab ἰδὼς, *sudor*, vel ἰδέα, *species.*
Ἰδὲ, *Ionice*, pro ἠδὲ, &, atque.
Ἰδέα, ας, ἡ, idea, species; (2) genus & forma; (3) pulchritudo; (4) modus & ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν.
Ἰδέειν, *vidisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδέῃ, dat. sing. *contr.* pro ἰδέι, ab ἰδέη.
Ἰδεῖν, *vidisse*, a. 2. inf. act. verbi εἶδω.
Ἰδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδὲν, a. idem, sed *Dorice* formatus.

Ἰδέσθαι,

Ἰδέδϛ, *vidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.
Ἴδισκε' 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.
Ἴδετε, 2. pl. a. 2. imper. act.
Ἴδη, ἡ, *Ion.* ap. *Herod.* ſilva, materia.
Ἴδῃ, 3. ſing. a. 2. conj.
Ἴδηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.
Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Ἴδησᾶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, ab ἰδέω.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.
Ἰδία, privatim; (2) ſeorſim, ſeparatim; (3) clam. *Dat. adverbiaſcens* ab ἴδιος.
Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter. Ab
Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vendico; ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύϛ τῷ Μακρίνῳ ἀποστάντι καὶ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, ſeorſum ac proprie. Ab
Ἰδιαίτατος, ατη, αιτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiarius; (2) ſecretius, magis ſeorſum. Ab eod.
Ἰδιαστὴς, ϝ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.
Ἰδῇ dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.
Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies*.
Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorſum, ſpeciatim.
Ἰδιοβελεύω, meo conſilio utor, mei conſilii & arbitrii ſum. A βελεύω.
Ἰδιοβελέω, idem. A βελή.
Ἰδιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. A γένος.
Ἰδιόγλωσσος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, propriam & peculiarem linguam habens.
Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui propriam & peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. A γνώμη.
Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis e ſui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.
Ἰδιόγραφον, ϗ, τὸ, ſcriptum manu propria exaratum. A γράφω.
Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ſibi venans, ſui quæſtus cauſa venans. A θηρεύω.
Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæſtus ad nos redit.
Ἰδιόκλητος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, Ph. A κλάομαι.
Ἰδιολογέομαι, ſeparatim loquor. A λέγω.
Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. A λόγος.
Ἰδιομόρφος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. A μορφὴ.
Ἴδιον, ϗ, τὸ, peculium, Ph.
Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. Ab
Ἰδιόξενος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, cui privatum eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.
Ἰδιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, mihi vendico; (2) mihi concilio. Ab ἴδιος.
Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris adfectio. Ab
Ἰδιοπαθὴς, έυς, ὁ ϗ ἡ, aliquem peculiarem adfectionem habens. A πάθος.
Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ſtabilem & firmam poſſeſſionem do.
Ἰδιοποιέομαι, οῦμαι, proprium mihi facio, uſurpo, vendico mihi; (2) concilio mihi.
Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio, Ph.
Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio; (2) apud Script. Eccleſ. dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus, *item* de aſſumtione humanæ naturæ, *Ern.*
Ἰδιοπραγῶ, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena. A πράγος.
Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum ſuorum; (2) privata commoditas
Ἰδιοπραγμοσύνη, ν. ἰδιοπραγία.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſua tantum curans, ſuas res agens; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.
Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. A πρᾶξις.
ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſui generis; (2) ſuus; (3) privatus; (4) de morte, ſpontanea, non per vim ab aliis illata; (5) τὰ ἴδια, domicilium, ſedes.
Ἰδιοσόλος, ναῦϛ, navis, quam quis ſibi ſuis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, & σόλος.
Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria & peculiaris quædam concretio & conſtitutio, peculiare temperamentum. A σύγκρισις.
Ἰδιοσύστατος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui habet propriam hypoſtaſim, per ſe conſiſtens. A συνίσταμαι.
Ἰδιοσυσάτως, *Adv.* ex propria ſubſtantia.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.
Ἰδιότροπος, ὁ ϗ ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδ. de cibis Judæorum, ap *Joſ.*
Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & peculiari; (2) peculiariter & privatim.
Ἰδιότροφος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui ſeorſum alitur & paſcitur, qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.
Ἰδιόχειρον, ϗ, τὸ, propria manu ſcriptum, factumve. A χείρ.
Ἰδιοχείρως, manu propria. A præc.
Ἴδισις, εως, ἡ, ſudatio; (2) ſudor. Ab ἰδίω.
Ἰδίσω, vindico mihi, adſciſco. Ab ἴδιος.
Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥϛε ἤδη τινὲς ἴδισαν αἱματώδη ἱδρῶτα, Ariſtot. Ab ἴδος.
Ἴδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.
Ἰδιωματικος, ἡ, ὸν, peculiaris. Ab ἰδίωμα.
Ἰδίως, *Adv.* proprie. Ab ἴδιος.
Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab ἰδιωτεύω.
Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago. Τάττε τῷ πράγματος ϝ ἀρετῆς ἐδέησε δεῖ ἰδιωτεύειν, Plat. Ab
Ἰδιώτης, ϗ, ὁ, idiota, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud ſcriptores eccleſiaſticos, ſive qui munere in eccleſia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domeſticus, inquilinus; (6) omnino teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam eſſe, eamque ſingulis locis ex antitheto intelligendum eſſe. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem conſuetudinem accomodo.
Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad privatos ſeu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιωτικῶς, *Adverb.* privatorum more, vulgi more; (2) ſermone vulgi.
Ἰδιῶτις, ίδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιῶτισμος, ϗ, ὁ, ſermonis forma e vulgo ſumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.
Ἴδμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι, *ſcio*.
Ἴδμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἰδεῖν.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab
Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab οἶδα.
ΙΑΝΟΩ, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe retorſit. Ἰδνώθη ὀπίσω, Il. 13, 618. ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ib. 12, 205.
Ἰδοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, ab εἶδω.
Ἰδοιμι, *viderim*, a. 2. opt. act.
Ἰδοῦσα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα.
Ἰδόμαν, 1. pl. aor. 2. opt. act. *Dor.* pro ἴδοιμεν.
Ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἴδον.
ΙΔΟΣ, ους, τὸ, ſudor.
Ἰδὲ, *Adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis. Hebr. *Rufa*.
Ἰδοῦσα, a. 2. part. v. εἶδω.
Ἰδρία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴσημι.
Ἰδρία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἰδρίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρίας.
Ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, peritus, ſciens; providus. Ab eod.
Ἰδρίτης, ἡ, idem.
Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτὸς πώποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον αἰρεῖτο, Xen. Ab ἱδρώς.
Ἰδρυθλω, ſ. ἱδρύνθλω, aor. 1. paſſ. ab ἱδρύνω.
Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus conſtructum; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo *Deorum* ſimulacra collocantur, fanum; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυμι, idem quod ἱδρύω.
Ἱδρυνθεὶς, a. part. paſſ. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.
Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρύσω, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύτέον, ſedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, fundatus, firmatus, ſtabilitus. Ab
Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco; & *in Paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo; ἱδρυμϐ., perf. paſſ. collocatus; ἱδρύθη, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ, σῶ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρύϑ χθονός; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀναφελὴς εὐηθία κατ' οἶκον ἱδρυϑ γυνή, Eur. Hip. 643.
Ἱδρῶ, dat. vel acc. ſing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρώς.
Ἵδρωα, vel ἱδρῶα, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes, puſtulæ ipſæ.
Ἱδρώδης, ες, cum ſudore conjunctus.
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἴδω.
Ἵδρασις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio.
Ἱδρωτήριον, ϗ, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, ſudare ſolitus, crebro ſudans, ſudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propenſe ad ſudorem.
Ἱδρώτιον, τὸ, ſudor. Ab ἴδω.
Ἱδροτοποιέω, ſudorem elicio, & *in Paſſ.* ſudo.
Ἱδρωτοποιία, ἡ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab
Ἱδρωτοποιὸς, ὸς, ὁ ϗ ἡ, ſudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, & ποιέω.
Ἱδρῶω, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.
Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἶδω.
Ἴδωμαι, *viderim*, a. 2. conj. med.
Ἴδων, *intuens*, aor. 2. part. act.
Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.
Ἴε, 2. ſing. a. 2. imper. act. ab εἶμι.
Ἰεζαϐὴλ, Jezabel. Nomen mulieris ἀκλίτου, Hebr. *In inſula habitans*.
Ἴεθι, 2. ſ. præſ. imper. act. v. ἴημι.
Ἵει, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.
Ἰείλω, præſ. opt. act.
Ἵεις, 2. ſing. imperf. ind. act.
Ἱείς, *mittens*, præſ. part. act.
Ἱεῖσαι, nom. pl. præſ. act. f. g.
Ἱεῖσι, 3. pl. præſ. ind. acto
Ἵεμαι, eo cum impetu. Ἵεμϐ. ποταμοῖο ῥοάων, Odyſſ. 10, 529. Ἄϛυδε, ib. 17, 5.
Ἵεμαι, cupio, deſidero. Ἱέμϐ. νόστοιο, Odyſſ. 15, 69. φιλίειν, ib. 201. ἐπὶ οἰκίαν, Luc. πρὸϛ τὴν πόλιν, Plut.
Ἱέμϐ, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, ab ἴημι.
Ἰέμϐ, pr. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.
Ἱέμβαι, *mittere*, pr. inf. act. *Dor.* pro ἱέναι, ab ἴημαι.
Ἵεν, 3. pl. imper. f. ind. act. *Boeot.* pro ἦσαν,
Ἰέναι, præſ. infin. act.
Ἴεναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi εἶμι.
Ἵενϑ, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἴημι.
Ἱέντες, nom. plur. part. præſ. act.
Ἱερὰ, ῶν, τὰ, ſacra, exta.
Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱϐός.
Ἱερὰγγελος, ϗ, ὁ, qui ſacras celebritates annunciat.
Ἱεράκιον, ϗ, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* Hawkweed.
Ἱερακίσκος, υ, ὁ, parvus accipiter, Dim. ab eodem.

Ἱερακίτης,

Ἰδακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
Ἰδαμοιβοί, ὧν οἱ, sacri vates, προφῆται, Hes. Ex ἱδρὸς, & ἀμοίβω.
ΙΕΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.
Ἰδαοιδὸς, ὁ, sacer cantor, poëta. Hes.
Ἰδάομαι, ᾱσομαι, ἰδάσομαι, sacerdos sum; ἰδωμένη, femina sacerdos; ἰδασάμενος, aor. 1. sacerdos factus sum. Ἰδᾶσθαι τ θεᾶ, Pausan. τῇ Ἀθηνᾷ, id. Ab ἱδρός.
Ἰδαρχέω, ῶ, f. ήσω, sacris præsum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab
Ἰδάρχης, ου, ὁ, qui sacris præest; (2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex ἱδρὸς, & ἀρχὴ, principatus. Hinc
Ἰδαρχία, ας, ἡ, sacrum imperium, imperium in rebus sacris.
Ἰδαρχικὸς, ἡ, όν, pontificialis, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam. Ab eod.
Ἰδαρχικῶς, *Adverb.* more eorum qui sacris præsunt.
Ἰδᾶται, 3. sing. præs. indic. med. *contract.* pro ἰδάᾳ, a verbo ἰδάομαι.
Ἰδατεία, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἰδατεύω.
Ἰδατεῖον, ου, τὸ, sacrarium. Ab eod.
Ἰδάτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.
Ἰδατεύω, & ἰδατεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Τῷ θεῷ, ᾧ ἰδάτευσε, Herodian. Ab ἱδρός.
Ἰδατικὸς, ἡ, όν, sacerdotalis; (2) sacris usibus destinatus. Ab ἰδάομαι.
Ἰδάων, gen. pl. *Dor.* pro ἰδῶν, ab ἱδρός.
Ἰδεία, ας, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab eod.
Ἰδεῖον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) actus sacrificandi. Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Casaub.* ad *Athen.* 1, 11. Ab eod.
Ἰδείτης, ου, ὁ, sacerdos. Ex Platone.
Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Hebr. viri. *Exaltans Deum.*
Ἱερδὶς, ίος, ὁ, sacerdos. Ab ἱερδίω.
Ἱερδίω, f. δίσω, sacrifico; (2) dico, consecro. Αὐτὰρ ὁ βῦν ἱέρδυσιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων Πίονα, Il. 2, 402. δυωκαίδεκα μῆλα, Odyss. 8, 59. Ab ἱερός.
Ἱέρη, ης, ἡ, sacerdos, antistita, Plut.
Ἱερήϊον, Hom. Il. 22, 159. *Ion.* τὸ ἱερεῖον.
Ἱερῆς, gen. sing *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς.
Ἱερὶς, ίδος, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab eod.
Ἱεροβοτάνη, ης ἡ, verbena.
Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, sacra sculpens, peritus sculpendi hieroglyphica. A γλύφω.
Ἱερογλύφικα, ῶν, τὰ, hieroglyphica, sacra monumenta apud Ægptios, non literis sed variis figuris animalium, aliarumque rerum constantia, Ex iisd.
Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.
Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, sacram linguam habens. A γλῶσσα.
Ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum, & mysticarum, sacer scriba.
Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. A γράφω.
Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.
Ἱερογραφούμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.
Ἱεροδακρυς, *Epith.* thuris, quia in sacris adhibetur, & e frutice lacrimarum modo prorumpit.
Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.
Ἱερόδοκος, ον, sacer, *Epith.* victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At
Ἱερόδοκος, *Epith.* templi, &c. ut θεόδοκος. A δέχομαι.
Ἱερόδουλος, ου, ὁ ἡ, sacris inserviens, æditus; (2) Deo sacratus.
Ἱεροθεσία, ας, sacros ritus instituo. Ab
Ἱεροθέτης, ου, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱερὸς, & τίθημι.
Ἱεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, Ph.
Ἱεροθυτέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum.
Ἱεροθύτης, ου, ὁ, sacerdos; (2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, *Ern.*
Ἱερόθυτος, ου, ὁ ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, sacræ hostiæ. Ex ἱερὸς, & θύω.
Ἱεροῖσι, *sacris*, dat. plur. *Ion.* pro ἱεροῖς.
Ἱεροκαυτόω, sacri causa cremo, immolo, *Pass.* immolor. A κάω.
Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.
Ἱεροκόμος, ου, ὁ ἡ, qui sacrorum curam gerit, æduus. A κομέω, *curo.*
Ἱερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor; (2) sacra verba pronuncio. A λόγος.
Ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris.
Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi; in quibus e Bacho furebant. A μαίνομαι.
Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies festi, supplicationes; (3) festivi ludi. Ex ἱερὸς, & μὴν, *mensis.*
Ἱερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab
Ἱερομνήμων, ονος, ὁ ἡ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul; (2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum; (3) apud Græcos, sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphictyonum, superior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης. (2) *Ern.*
Ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus silvestris.
Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
Ἱερὸν, οῦ, τὸ, sacrum, sacrificium; (2) hostia, victima; (3) sacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etsi in iis sacra non fiunt, ut Hierosolymis ἱερὸν, a quo distinguitur ναὸς, ædes, in qua sacra fiunt. Ab ἱερὸς.
Ἱερονίκης, ου, τὸ, victor in sacris Græcorum certaminibus. A νίκη.
Ἱερονόμος, ου, ὁ, sacræ disciplinæ magister & exactor. A νέμω.
Ἱερονυμφία, idem quod ἱερομηνία.
Ἱερόπλασα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines seu adumbrationes. A πλάσσω.
Ἱεροπλασία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam signa. Ex iisd.
Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, sacra facio; (2) dico, consecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τ βουλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem.
Ἱεροποιία, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab
Ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2) Athenis decem inspectores haruspicum, cum inspiciunt, ne fraus intercedat.
Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.
Ἱεροπρεπὴς, ές, ὁ ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, ους, sanctimonia. A πρέπει.
Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, sacro quodam modo.
Ἱερόσκηλης, ὁ, haruspex. Ab σκοπέω.
ΙΕΡΟΣ, α, όν, sacer, sacrosanctus, augustus.
Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in sacris; siticen, Ph.
Ἱεροσκοπέω, haruspicis munere fungor.
Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. Ab
Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruspex, extispex.
Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hierosolyma. Nomen urbis Hebr. Hinc
Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.
Ἱερόστεπτος, ον, velatus sacris insignibus. A στέφω.
Ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, sacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc
Ἱεροσύλησις, ἡ, sacrilegium.
Ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium. Ab eod.
Ἱερόσυλος, ου, ὁ ἡ, sacrilegus. A συλάω.
Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos; (2) episcopus. A τελέω, *initio.*
Ἱεροτελεσία, ἡ, initiatio, consecratio, &c.
Ἱερότροχος, ον, sacer, *Epith.* carpenti. A τρέχω.
Ἱερότυπος, ου, ὁ ἡ, cui sacra figura impressa est.
Ἱερουργέω, sacra celebro, operor sacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16.
Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. Ab
Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ ἡ, divina peragens, divinis operans, sacrificus, immolator. Ab ἔργον.
Ἱεροφαντέω, sacrorum antistes sum. Ab
Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui sacra & cærimonias docet, sacrorum antistes. A φαίνω. Hinc
Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum cærimonia.
Ἱεροφαντικὸς, ἡ, όν, sacerdotalis. Ab eod,
Ἱεροφαντικῶς, more sacerdotum.
Ἱερόφαντις, ἡ, antistita sacri.
Ἱεροφόρος, ου, ὁ ἡ, qui sacra fert. A φέρω.
Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. Ab
Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, sacrorum custos, æduus.
Ἱερόφωνος, ου, ὁ ἡ, sacram vocem habens, s. in sacris canens, sonans. A φωνή.
Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit, psaltes in sacris. A ψάλτης.
Ἱερόψυχος, ου, ὁ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.
Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος θεῷ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερὸς.
Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερόω.
Ἱεράνυμος, ου, ὁ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.
Ἱερῶς, *Adv.* sancte. Ab ἱερὸς. Unde
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium, pontificatus.
Ἴεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.
Ἰέσθλω, 3. dual. præs. imper. pass. v. ἵεμαι.
Ἴετο, *cupiebat*, 3. sing. imperf. ind. med.
ΙΕΤ, hui! (2) irridentis.
Ἰεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον.
Ἴέω, jaculor, mitto, immitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu, ἴει, mittebat, jaciebat, apud *Poët.* Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἦρον ἰὴ ἑκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. ὄπα μεγάλῳ ἐκ στήθεος, ib. 3, 221. ἕνα οἰκονδε, ib. 4, 397. γενομένοισιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, ib. 12, 25. οἰσὸν, 13, 650. Ab ἔω.
Ἰζάνω, sedere facio; (2) sedeo, fido, pessum eo, f. ἰζήσω, a. 1. ἴζησα, mutuatur ab inusit. ἴζέω. Οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος Ἰζάνει, Il. 10, 91.
Ἴζεο, 2. s. præt. imper. pass. *Ion.* pro ἵζεσο.
Ἰζήσας, a. 1. part. act. verbi ἵζεω.
Ἴζημα, ατος, τὸ, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἰζέω.
Ἰζοισα, *sedens*, præs. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.
Ἵζον, imperfect. ind. act.
ΙΖΩ, f. σω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἴζομαι, sedeo; (2) fido. Ἐπ' ἀμφοτέρῃς πόδας ἴζεν, Il. 13, 281.
ΙΗ, io! ἰὴ παιάν, io Pæan.
Ἰὴ, vox; ἰλὼ, vocem.
Ἴη, una, sola. Ab ἷα, *una, sola.*
Ἰῆ, *æquali*, dat. sing. *Ion.* pro ἰᾷ, ab ἶος, quod in gen. & dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, a μία, *una.*
Ἰήϊος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur.
Ἰήκοπος, ου, ὁ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι, & κόπος, *labor.*
Ἴηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica ex Hes. quasi ab ἰηλεμίζειν, quod esset *plorare.*
Ἰήλεμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio. Οἰκλισαί μ' ἰήλεμον οἰκτρὸν ἔθεσαν, Euripid. Suppl. 281.
Ἴημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἵαμα.
Ἴημι, mitto; (2) emitto; ἰέασιν, & ἴασι, mittunt; ἵεμεν, mittere, & in a. 2. ἶμεν, *Poet.* At f. ήσω, ab ἔω, ut & perf. ἧκα, *Poët.* ἔικα, ut in ἐρέικα, προέικα; pass. ἵεμαι significat, cupio, desidero. Ἴημι φωνὴν, Plat. διὰ χάρυ, Hesiod. Θεογ. 806.
Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione ἰὴ παιάν.

Ἰήσαδε, a. 1. inf. med. *Ion.* pro *ἰάσασθαι*, ab *ἰάομαι*.
Ἶησι, 3. fing. præſ. ind. act. ab *ἴημι*.
Ἶησι, 2. ſ. a. 2. conj. *Ion.* pro *ἶῃς*, ab *εἶμι*.
Ἰήσιμος, ſanabilis, *Ion.* pro *ἰάσιμος*.
ΙΗΣΟΥΣ, οῦ, ὁ, JESUS nomen Salvatoris noſtri, origine Hebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, ſeu quod ſcriptoribus Eccleſiaſticis magis uſitatum eſt, *Salvator*.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατήρ*.
Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Act.* A præc.
Ἰητρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro *ἰατρεῖον*.
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατρός*.
Ἰθαγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, (Antep. prod.) Hom. Odyſſ. 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus. A *γένομαι*.
Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.
Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro *ἰθεῖα*, ab *ἰθὺς*, *rectus*.
Ἰθεῖαν, vel *Ion.* *ἰθείην*, recta. Ab *ἰθύς*.
Ἰθέως, *Adv.* recte; (2) confeſtim, ſtatim. Ab *ἰθύς*.
Ἴθι, *Adv.* age, agendum. imperat. ab *εἶμι*.
Ἴθμα, τὸ, greſſus, paſſus. Ab eod.
Ἰθὺ, & ἰθὺς, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab *ἰθύς*.
Ἰθύβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui recta jacitur, ſeu projicitur; (2) directus. A *βάλλω*.
Ἰθυδικαισι, dat. pl. *Ion.* pro *ἰθυδίκαις*, ab
Ἰθυδικης, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex *ἰθύς*, & *δίκη*.
Ἰθύδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, recta currens, rectam viam in curvando tenens. Ab
Ἰθύθριξ, τριχος, ὁ, qui crinibus eſt paſſis.
Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ ἡ ἡ, recta via ambulans.
Ἰθυκυφὴς, ὲς, & *ἰθυκύφος*, η, ον, e recto obliquus, gibboſus. A *κύπτω*.
Ἰθυλορδος, ον, e recto incurvus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμάχιη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A *μάχη*.
ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridiculi, vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Heſ.
Ἴθυνε, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi *ἰθύνω*.
Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Ἴθυνος, εος, ἡ, directio. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab *ἰθύνω*. Unde
Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Heſ. ſceptrum e lauro, quod vates geſtarunt.
Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod *ἰθυντήρ*.
Ἰθυντὴρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) mulct. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Πῖνα παρ' ἐυθυμίδι, Il. 5, 291. ὄφρα τάθμῳ Odyſſ. 21, 44. Σκιλλοῦν, Heſiod. Ἔργ. 7. μύθους, ib. 261. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυπετεῖν, recta volare. A *πέτομαι*.
Ἰθυπορέω, recta progredior.
Ἰθυπόρος, ὁ ἡ ἡ, recta procedens, *ἰθύπορος*, recta tranſeundus, directus.
Ἰθυπτιαν, ων, ὁ ἡ ἡ, recta volans. A *πέτομαι*.
ΙΘΥΣ, έος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, Fem. *Θεία*, & *ἰθεῖα*, N. *ἰθύ*.
Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab *ἰθύω*.
Ἰθὺς, & *ἰθὺ*, *Adverb.* recta, vel recta in, ad, adverſus; (2) obviam, ex adverſo.
Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυσκολιος, ον, ex recto obliquus & incurvus.
Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab
Ἰθυτενης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τείνω*, *tendo*.
Ἰθυτενῶς, directa via.
Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.
Ἰθυτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τέμνω*, *ſeco*.
Ἰθύτροχες, v. de *ἰσόθριξ*.
Ἰθυφαλλικὸς, irhyphallicus.
Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in rectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex *ἰθύς*, & *φαλλὸς*, *penis ligneus*.
Ἰθύω, f. *ύσω*, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, intendor. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, Il. 12, 433. Ἰθύῃ ἀλλ' ὅτι πρήσσῃ, i. e. Recta irruit, ſed nihil proficit; Hom. Il. 17, 661. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυαρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreſſio directa. Ab eod.
Ἰΐζω, æruginem refero, æruginis ſ. ferrugini affimilis ſum, Dioſcor. Ab *ἰός*.
Ἴκανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *ἱκάνω*.
Ἰκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf.
Ἰκανοδοσια, ας, ἡ, ſatisdatio, Theophil. & Ph. Ex *ἱκανὸς*, & *δίδωμι*, *do*, unde *δόσις*.
Ἰκανοδότης, ου, ὁ, ſatisdator, Ph. Ab iiſd.
ΙΚΑΝΟΣ, ή, όν, idoneus; (2) ſufficiens, aptus; (3) ſatis magnus, ſatis multus, τὸ *ἱκανὸν Subſt.* quod dari oportet, conſtituta multa, certum pretium, ſatisdatio, ſumma qua ſatisdatur. Hinc ἐξ *ἱκανῆς*, ſcil. *χρόνης*, a multo tempore; ἐφ' *ἱκανὸν*, diu.
Ἰκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. Ab *ἱκανός*.
Ἰκανόω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro *ἰκανοέσθω*, ab *ἱκανόω*.
Ἰκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo. Ὃς καὶ *ἱκάνωσεν* ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.
Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico; (2) tango, invado, opprimo, *ἱκάνομαι* pro *ἱκάνω*, venio ſupplex. Ab *ἵκω*.
Ἱκανῶς, *Adv.* abunde, ſatis, ſufficienter; (2) valde, multum. *Superl.*
Ἰκελος, έλη, ελον. ſimilis. Ab *ἔοικελος*.
Ἰκελόω, ῶ, adſimilo, ex Vet. Lex. Ab *ἰκελος*.
Ἰκέλως, ſimiliter.
Ἴκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum *ν* ἐφελκ. ab *ἵκω*.
Ἵκεο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro *ἵκετο*.
Ἱκέσθαι, *venire*, a. 2. inf. med.
Ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.
Ἱκεσια, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκεσιος, ία, ιον, ſupplicum preces; (2) ſupplex. Ab eod.
Ἱκεσιαδοκος, ὁ ἡ ἡ, admittens ſupplicem. A *δέχομαι*.
Ἱκέτην, acc. ſing. *Dor.* pro *ἱκέτην*.
Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.
Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *ἱκετεύω*.
Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. Ab *ἱκετεύω*.
Ἱκέτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἱκετευτικὸς, ὴ, όν, ſupplicatorius. A ſeq.
Ἱκετεύω, fut. *εύσω*, ſupplico, ſupplex oro. Ἱκετεύω σε φειδωλίαι τι μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ἱκετεύω σε τὴν δὲ γενάταν, καὶ σὲ γενεῖ, Eur. Hec. 741. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκετηρία, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) velamenta ſupplicum, i. e. oleæ ramus, lana velatus.
ΙΚΕΤΗΣ, ου, ὁ, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.
Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod *ἱκέσιος*.
Ἱκετικὸς, ὴ, όν, ſupplicatorius. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva. Ab *ἱκέτης*.
Ἵκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.
Ἱκετοδέχος, vel *ἱκετοδόκος*, ου, ὁ ἡ ἡ, ſupplicum receptor. Ex *ἱκέτης*, & *δέχομαι*.
Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.
Ἱκετύσιμα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab *ἱκέτης*.
Ἵκηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκέομαι*.
Ἵκῃ) *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἱκμαζω, f. άσω, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab *ἰκμάς*.
Ἱκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.
Ἱκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.
Ἱκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab eod.
ΙΚΜΑΣ, άδος, ἡ, vel *ἰκμὰς*, humor; (2) vapor.
Ἱκμασία, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab *ἱκμάζω*.
Ἰκμῆος, vel *ἴκμηος*, humidus, ſecundus de vento. Ab *ἰκμὰς*, vel *per Sync.* pro *ἰκμήεις*, ab *ἰκμὰς*.
Ἰκμὴν, ῆνος, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἰκμάς*.
Ἰκμοβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.
Ἰκμόβολον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex *ἰκμὰς*, & *βῶλος*.
Ἰκνεῖδε, præſ. inf. med. pro *ἰκνέεσθαι*, ab
ΙΚΝΕΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) ſupplico, obſecro, f. *ἵξομαι*, & a. 2. *ἰκόμην*, ab inuſ. *ἴκομαι*. Ἐγὼ δ' ἀρρᾶτα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς *ἰκοίμην*, loquerer, Soph. El. 316. Καὶ σὲ ἀρὸς τῷ σῷ τέκνῳ καὶ θεῶν *ἱκνοῦμαι*, Soph. Aj. 589.
Ἰκνυμβρῳ, dat. ſ. part. med. *Ion.* pro *ἰκνυμβρῷ*.
Ἰκνυμβρίας, *Adv.* congrue, convenienter.
Ἰκνοῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro *ἰκνοῦνται*.
Ἶκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.
Ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἰκοίμην*.
Ἰκόμην, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejuſd.
Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἵκω, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro *ἵκεσο*.
Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab
ΙΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.
Ἰκριοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui tabulata conficit, ſeu coagmentat. Ex *ἰκρίον*, & *ποιέω*.
Ἰκριόω, e tabulis & levibus lignis exſtruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria.
Ἴκταρ, *Adverb.* juxta, prope; (2) celerrime. Ab *ἰκτάνομαι*.
Ἰκτεράω, f. *ἰκτεριάω*, ῶ, ictero, morbo regio laborans. Ab *ἴκτερος*.
Ἰκτερικὸς, ὴ, όν, ictericus, arquatus. Ab eod.
Ἰκτεριώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.
Ἰκτερόομαι, ῶμαι, idem quod *ἰκτεράω*.
ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, icterus, morbus regius ſeu arquatus, qui e bile naſcitur; (2) avis galbula.
Ἰκτεριάδης, vid. *ἰκτεριάδης*.
Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, ſupplex. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκτήριος, ία, ιον, pro *ἱκετήσιος*.
Ἰκτιδεος, έη, εον, e muſtela confectus. Ab *ἰκτὶς*.
ΙΚΤΙΝ, *ἰνος*, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) lupi genus.
Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.
ΙΚΤΙΣ, ιδος, ἡ, muſtela ſilveſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum & piſcivorum; caſtor.
Ἰκτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. pro *ἵκετο*, ab *ἵκω*.
ΙΚΩ, venio; (2) adſequor, f. *ἵξω*, a. 1. *ἶξα*; eſt & *ἶξον*, imperfectum, tanquam a themate *ἴξω*, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὁγ' ἐς Ῥόδον *ἶξεν* ἀλαπάδνην, Il. 667.
Ἰκωμαι, *veniam*, aor. 2. conj. med.
Ἴκωσι, 3. pl. aor. ejuſd. *Dor.* pro *ἵκοσι*.
Ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab *ἴλη*.
Ἴλαθι, 2. ſing. præſ. imper. verbi *ἵλημι*.
Ἱλάομαι, propitio, *ἱλάσκ*. propitiare, placare, *ἱλάσσ*. placant. f. *ἱλάσομαι*, hinc *ἱλάσεται*, 2. ſing. placabis, *ἱλασσόμεθα*, a. 1. Conjunct. propitiemus, *ἱλάσατο*, 3. ſing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἵλασο*, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiaſſet, *ἱλάσσατι*, a. 1. imperat. eſto propitius, *ἱλασσάμενος*, propitiatus, *ἱλασσάμενος κριὸς*, aries expiatorius, Num. 5. Occurrit & *ἱλάξομαι*, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.
Ἵλαος, ου, ὁ ἡ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἱλάω*.
Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab
Ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, lætus. Ab *ἱλάω*.
Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab *ἱλαρὸς*. Hinc
Ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλαρύνω,

Ἱλαρύω, exhilaro, lætifico.
Ἱλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc
Ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum.
Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.
Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis.
Ἱλαρῳδός, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex iisd.
Ἱλάσθητι, 2. s. a. 1. imper. pass. ab
Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῦ λαῦ, Heb. 2, 17. ✝ Θεὸν, Luc.
Ἱλασκόμενος, præs. part. med.
Ἱλάσκω, propitio, placo.
Ἱλασμός, ῦ, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.
Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος.
Ἱλάσσεται, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion*, & *Poët.* pro ἱλάσεται, vel ἱλάσῃ.
Ἱλάσσωμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poët.* pro ἱλασώμεθα.
Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur placandorum deorum causa; unde & de victima; (2) in libris sacris aurea tabula, s. lamina quæ tegebat arcam fœderis. *Ern.* Ab
Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.
Ἵλεως, ὁ, ἡ, *Poët.* propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab ἱλάσκομαι.
Ἱλεόομαι, ῶμαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεως.
Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, propitius, *Att.* pro ἵλεως.
Ἱλέως, *Adv.* animo propitio & hilari, hiliter. Ab ἵλεως.
Ἵλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλη.
Ἵληθι, *propitius esto*, 2. sing. præs. imper. act. *Ion.* pro ἵλαθι, ab ἵλημι.
Ἱλήκησι, 3. s. perf. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.
Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc sit ἱλήκοις, Opt. sis propitius, ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ. A seq.
Ἵλημι, propitius sum; præsupponitur propter ἵλαθι, & ἵληθι.
Ἱλιακός, ἡ, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo.
Ἱλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τῦ δίους γὰρ τῶν ὅπλων ἱλιγγιᾷ, Arist. Ach. 587. Ab
Ἵλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω. Hinc
Ἱλιγγός, ῦ, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
Ἰλιόθεν, *Adv.* ab Ilio. Ab Ἴλιον.
Ἴ Λ Ι Ο Ν, ῦ, τὸ Ilium, urbs Troja.
Ἱλιοραίστης, ου, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον, & ῥαίω, *desinuo*.
Ἱλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab ἱλλός.
Ἱλλάς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἵλλω.
Ἱλλίζω, oculis innuo. Ab ἱλλός.
Ἱλλίς, ίδος, ἡ, lusciosa, quæ oculis retortis est. Ab ἱλλός.
Ἴ Λ Λ Ο Σ, ου, ὁ, vel ἱλλός, oculus.
Ἱλλός, ῦ, ὁ, strabo, strabus, luscitosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἵλλω.
Ἱλλυϊκόν, οῦ, τὸ, Illyricum. Hinc Ἱλλύριοι Illyrii, incolæ Illyrici.
Ἵλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) volvo, contineo; (5) concludo. Ab ἱλλός.
Ἱλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.
Ἱλλωπέω, ῶ, f. ήσω, nicto; (2) conniveo; (3) hallucinor. Ab eod.
Ἱλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Ἵλλος, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.
Ἱλυώεις, ώεσσα, όεν, limosus; (2) fæculentus.
Ἱλυός, οῦ, ὁ, lustrum. Ab εἱλύω.
Ἴ Λ Υ Σ, ύος, ὁ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.
Ἱλύω, oblimo, limo, obduco. Ab ἱλύς.
Ἱλυώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἵλασις, ἡ ἱλασμῦ, *Alex.* Ab ἵλλω.
Ἵλασις τῦ ὀφθαλμῦ, *Alex.* Ab ἵλλω.
Ἵμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro εἷμα.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molas versantibus aut aquas e puteis extrahentibus canitur; (2) redundans, copiosus, uber. Ab eod.
Ἱμαῖος, ᾱ, ον, hausior. Ab ἱμάω.
Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, cumulata farinæ mensura. Hes. Ab eod.
Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copiosus. Hes.
Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium. Ab eod.
Ἱμαντήριον, ου, τὸ, fistula nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loriolum, corrigiola, Dim.
Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore tensio. Ab ἱμάς.
Ἱμαντοδέσμιος, ου, ὁ, qui loris devincitur.
Ἱμαντοπέδη, ης, ἡ, vinculum loreum. Cirri Polypi.
Ἱμαντώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.
Ἱμάντασις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur; (2) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.
Ἱμαοιδός, οῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab
Ἵ Μ Α Σ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμάς, *lorum*.
Ἱμάσας, a. 1. part. *Poët.* pro ἱμάσας, ab
Ἱμάσαω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασεν, partic. ἱμάσας, *Poët.* ἱμασσας. Ἡνίοχῶ δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους, Il. 11, 280. μάστιγι φαεινῇ Ἡμίονος, Odyss. 9, 316. Ab ἱμάς.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod
Ἱματίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματίζω, fut. ίσω, vestio, Luc. 8, 35. Ab eodem.
Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.
Ἱματισκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.
Ἱματισκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.
Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.
Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.
Ἱμάριον, ου, τὸ, vestimentum, velamen, toga.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc
Ἱματιόπαλις, ιδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπαλις, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur.
Ἱματιοφόρος, ίδος, ἡ, vestigerula.
Ἱματιοφυλακία, vestes custodio, servo.
Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur. Ab
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.
Ἱματισμός, οῦ, ὁ, vestitus & cultus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοπυία, ας, ἡ, vestificium, Cl. V. Ab ἵμα, pro εἷμα, & πυιεῖν.
Ἱματουργικός, ἡ, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματουργική, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab
Ἱματουργός, ός, ὁ ἡ ὑ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἵμα, pro εἷμα, & ἔργον.
Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.
Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.
Ἵ Μ Ε Ἴ Ρ Ω, & ἱμείρομαι, desidero, cupio. Ἱμείρων λέχους, Lyc. 201. ἱμείρων φιλότητος, Hesiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔλκειν, Plut.
Ἵμμι, 1. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι.
Ἶμμι, præs. inf. act. *Ion.* pro ἶναι.
Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.
Ἱμερόνυς, υν, amabilis animo.
Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.
Ἱμερτάζω, Venerem pati. ἱμερωθείσαι, aor. 1. Hippocr. coitum passæ. Ab ἵμερος.
Ἱμεροφωνος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui vocem habet suavem & optabilem, suaviloquus. A φωνή.
Ἱμερτός, ἡ, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab eod.
Ἱμαντός, ἡ, όν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.
Ἱμονιά, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod. Ἱμονιὰν καταπατεῖν, Aristoph. Con. 346.
Ἱμονιοστρόφος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. A στρέφω.
Ἴ Ν, nomen mensuræ; (2) fibra.
Ἶνα, acc. sing. ab ἶς.
Ἵ Ν Α, *Conj.* ut. Hinc ἵνα μή, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi, ἵνα τί, vel ἱνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem usum? (2) *Adverb.* ubi. Ἥξομέν, ἵν' ἐλθεῖν βελόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, Euripid. Helen. 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦ κακῶ, Herodot. Aliquando sine genitivo. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἄ σράτῃ τις ἐῦ, Aristoph. Plut.
Ἴναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰνάσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἶς.
Ἰνάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo, Hes. ἐκκενεᾶσι. Ab ἰνέω.
Ἰνδάλλομαι, similis videor; (2) videor, appareo. Οἱμωὴ δέ μοι ἐν ἀσὶ ἀυρῶν ἐξ ἄκρων ἰνδαλλεῖ, Lyc. 254. Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις, id. 597. Ab εἰδάλλομαι.
Ἰνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. Ab ἰνδάλλομαι.
Ἰ Ν Δ Ι Κ Ὸ Ν, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) cœloris & medicamenti genus.
Ἰνδολέτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἴνδος, & ὄλλυμι.
Ἶνες, αἱ, fibræ.
Ἰνόω, tendo. Ex Hes. Ab ἶς, *nervus*.
Ἰ Ν Ε Ὼ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc
Ἰνισμός, οῦ, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἶς.
Ἶνις, ιος, ὁ ἡ ὑ, filius, puer, infans, nepos, Hes. Φίλος Ἀσωάναξ, Ἔκτορος ἶνις, Euripid. Troad. 570.
Ἰνοειδής, ίος, ὁ ἡ ὑ, fibræ similis, nervosus. Ex ἶς, & εἶδος.
Ἰνώ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.
Ἰνώδης, ίος, ὁ ἡ ὑ, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, *fibra*.
Ἰ Ξ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites arrodens.
Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, ap. *Hipp.* al. ἰσάλη.
Ἰξαλός, ός, ὁ ἡ ὑ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. Ex ἰξύς, & ἅλλομαι, *salio*.
Ἶξε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.
Ἶξεαι, 2. s. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι, vel ἵξῃ.
Ἰξεῦμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.
Ἰξευτρία, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata.
Ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium. Ab eod.
Ἰξευτής, οῦ, ὁ, viscarius, visco aves captans, auceps, *Amos*, 3, 5. Ab eod.
Ἰξευτικός, ἡ, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
Ἰξεύτρια, ας, ἡ, vilcaria. Ab eod.
Ἰξεύω, visco aves capto, aucupor. Ab ἰξός.
Ἰξιάς, ου, ὁ, radix quædam viscosa lethalis.
Ἰξιόεις, ιόεσσα, ιόεν, viscosus, viscum vorans; (2) turdi species. A ἰξός.

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viscosa, mastichen ferens. Ab ἰξός. Unde

Ἰξιόεις, ὄεσσα, ὄεν, viscosus; (2) lethalis.

Ἴξις, εως, ἡ, adventus, *Ion.* ἵξις, apud Hippocr. ductus rectus. Ab *ἰκνέομαι.*

Ἰξιφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, visco victitans, viscum vorans. A φάγω.

Ἰξοβόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἰξιβόρος.

Ἴξομαι, *veniam*, 2. fing. f. verbi ἵκω.

Ἶξον, a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἶκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act.

ΙΞΟΣ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) *Adj.* tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, viscum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, visciferæ quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ ἡ ὄν, viscosus; (2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ΙΞΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοβακχος, Hes. ὁ Διόνυσος, Bacchus, A bacchantium clamore.

Ἰοβάπτης, ου, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, *viola*, & βάπτω.

Ἰοβαφὴς, ὲς, violaceus. Ex iisd.

Ἰοβλέφαρος, ος, ὁ ἡ ὄν, violacea, nigra, pulchra habens supercilia. Ex Hes.

Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenosus. Ex ἰός, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, venenivorus, venenatus; (2) iracundus, Hes. Ex ἰός, & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, comam nigram habens.

Ἰογλαύη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλαύη.

Ἰόδετος, ου, e violis nexus, *Epi b.* coronæ.

Ἰοδνεφὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & δνόφος.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

Ἰοδόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, sagittas recipiens. Ex ἰός, & δέχομαι.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, & εἶδος.

Ἰόεις, ὄεσσα, ὄεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰός, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, & θάλλω.

Ἰοῖμι, *eam*, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

Ἰοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα.

Ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰός, & μίγνυμι.

Ἰόμαρος, ος, ὁ ἡ ὄν, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens. Ex ἰός, & μόρος, Hom. Il. 4, 242.

ΙΟΝ, ου, τὸ, viola, vaccinium, Philox. *Angl.* Violet.

Ἰοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, violaceis calceis indutus. Ex ἴον, & πέδιλον.

Ἰοπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ὄν, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, e violis corollas nectens. A πλέκω.

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. *Pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. *Fluvius.*

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ΙΟΣ, ου, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

ΙΟΣ, ἴα, ἴον, solus, unus.

Ἰοστέφανος, ὁ ἡ ὄν, coronam e violis gestans.

Ἰότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas, ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἴω, *mitto.* Vid. Æsch. Pr. 559.

Ἰοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.

Ἰοτυπὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, jaculo percussus, sagitta ictus. A τύπτω.

ΙΟΥ, *Interjectio dolentis*, heu, eheu, o; (2) *exsultantis*, io! Scribitur & ἰῶ.

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκὸς, ὴ, όν, Judaicus. Ab eod.

Ἰουδαϊκῶς, *Adv.* Judaice. Ab Ἰουδαϊκός.

Ἰουδαϊσμὸς, ὲ, ὁ, Judaismus. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰουδαῖος, α, ὁ, Judæus; (2) Judaicus. Ab Ἰούδας.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. *Filius celebrationis.*

Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco, primam barbam emitto.

Ἰουλὶς, ίδος, ἡ, Iulis, piscis quidam saxatilis.

Ἰουλόπεζοι, naves ap. Lyc. quæ multos habent remos. Ex ἴουλος, & πέζα.

Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fasces; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis efflorescens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens, *item* scolopendra. Ab θλος.

Ἰουλοφυέω, ῶ, primam lanuginem emitto. Ex ἴουλος, & φύω.

Ἰουλὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἴουλος.

Ἰουλωδὴς, εος, ὁ ἡ ὄν, Iulos, vermi similis. Ab ἴουλος.

Ἶον, imperf. ind. pro ἴεσαν, ab ἵημι.

Ἰοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex ἰός, & χέω, vel χαίρω.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus; (2) testaceus. Ab eod.

Ἰπνοκαὴς, ές, in furno tostus, crematus. A καίω.

Ἰποποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνὸς, & ποιέω.

Ἰπνὸς, ου, vel ἴπνος, ου, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) sterquilinium. Ab ἴπλω.

Ἰποκτόνος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ, & κτείνω.

Ἶπος, ου, ὁ, muscipula. Ab ἴπλω.

Ἴπος, ου, ὁ, pressura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum. Ab ἴπλω.

Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, & ἀγείρω.

Ἵππαγρος, ου, ὁ, equus silvestris & ferus.

Ἱππαγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, navis equos vehens, vel trajicens. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππάετος, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila & equo.

Ἱππάζω, & ἱππάζομαι, equito, equo vehor. Ὅταν γε μὲν ἱππαζόμενον ὦϊῃ, Xen. Ab ἵππος.

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equestre.

Ἱππαιχμὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex αἰχμή.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάκης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἱππακοντισταὶ, ῶν, οἱ, equestres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντιστής.

Ἱππαλεκτρυών, ὼν, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

Ἱππάρδιον, ου, τὸ, Hippardium, animal equo simile. Apud Aristot. Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen, similis vulpanseri. Dim. ab ἵππος.

Ἱππαρμοστὴς, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ὴ, όν, ad magistrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex ἵππος, & ἀρχή.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, equestris. Καὶ τούτῃ ἱππάδα τελοῦντας ἐκάλεν, Plut. in Solon. cap. 18. Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus.

Ἱππάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, eques, equitator.

Ἱππαστὶ, *Adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad currendum stadium. Ex ἵππος, & ἀφίημι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἱππεύω.

Ἱππειος, εία, ειον, equester, equinus. Ab ἵππος.

Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππηβασὴς οῦ, ὁ, equorum studiosus.

Ἵππερος, ου, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἵλερος, ὕδερος, ut ἵππερος τοῦ χρημάτων, fit infamis amor equorum, simulque tabes & pernicies opum. Ab ἔρος.

Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio; (2) iter equestre, iter, quod ab equite conficitur.

Ἱππεύσις, εως, ἡ, equitatio.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, & *in Plur.* ἱππῆς, ordo equestris; (2) genus cometæ.

Ἱππευτὴρ, ὁ, idem quod

Ἱππευτὴς, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab

Ἱππεύω, f. εὔσω, equito; (2) sum eques. Ab ἵππος.

Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni.

Ἱππηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, ut ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππηδὸν, *Adv.* equorum & equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵππος, & ἐλαύνω.

Ἱππηλάσιος, ut ἱππηλασίη ἰδὼς, apud Hom. Il. 7, 340. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex iisd.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iisd.

Ἱππήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, equitabilis, per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus, latus. Ab eod.

Ἱππημολγοὶ, ων, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος, & ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἱππιάρχης, ου, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππιατρος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος, & ἰατρός.

Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

Ἱππικὸς, ὴ, όν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ ἱππικὸν, οῦ, equitatus. Ab ἵππος.

Ἵππιος, ου, ὁ, equestris. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, ex juba equina, sive setis equinis factus. A χαίτη, *seta.*

Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A χαίρω.

Ἱππισκος, ου, ὁ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis & quasi equo vehens. A βαίνω.

Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conscendit. Ex iisd.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱππόβοινος, valde libidinosus, vox ficta ab Aristophane, qui Callium Hipponici F. libidinosum hominem vocat Καλλίαν ἱππόβοινον. Ex ἵππος, quod significat magnitudinem.

tudinem in compositione quandoque, & βινεῖν, quod venereum actum significat.
Ἱπποβοσκὸς, ὁ, idem quod.
Ἱπποβότης, ου, ὁ ϰῆ ἡ, qui equos pascit, seu alit ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus & gloria præcellit. Ex βόσκω.
Ἱπποβότοιο, *Ion.* pro ἱπποβότου, ab
Ἱππόβοτος, ὁ ϰῆ ἡ, equis pascendis aptus.
Ἱπποβουκόλος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex βουκόλος.
Ἱππόβρωτος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.
Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus ceu equis vehuntur, apud Luc. in Vera Hist. Ex γέρανος.
Ἱππόγλωσσος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, linguam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ου, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt. Ex γλῶσσα.
Ἱππογυάμων, ονος, ὁ ϰῆ ἡ, qui equas grávidas ab aliis internoscit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex γινώσκω.
Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus invehuntur, apud Luc in Vera Hist. Ex γύψ.
Ἱπποδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor.
Ἱπποδάμοιο, *Ion.* pro ἱππόδαμε, ab
Ἱππόδαμος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, equorum domitor. Ex δαμάω.
Ἱππόδασυς, εῖα, υ, densus instar equi, hirsutus ex setis equinis. Ex δασὺς.
Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula seu lora equorum, habens. Ex δεσμός.
Ἱπποδίετης, ου, ὁ, ligans equum, ἱπποδίετης ῥυτὴρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δέω, *ligo*.
Ἱπποδιώϰλης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex διάϰω.
Ἱπποδοτέω, equum sacrificio.
Ἱπποδρόμια, τὰ, equina, ludi Circenses.
Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris.
Ἱπποδρομικὸς, ὴ, ὸν, ut ἱπποδρόμιος μέλω, mensis, in quo equorum cursu certatur.
Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria, seu curulia. Ex δρόμος, *cursus*.
Ἱπποζύγιος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, ad modum equi jugalis, Strab. lib. 15. Ex ζυγὸν.
Ἱππόθεν, *Adv.* ex equo. Ab ἵππος.
Ἱππόθλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus suppositi. Ex ἵππος, & θηλή.
Ἱππόθοος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, equo velox seu celer; (2) auriga, Hes. Ex θοός.
Ἱππόθορος, ου, ὁ, in equas insiliens, equas inscendens, admissarius; (2) cantio solita accini equabus coëuntibus ad magis exstimulandas eas. Ex θόρω, *insilio*.
Ἱππόοιν, gen. dual. *Ion.* pro ἵπποιν.
Ἱπποθυτέω, equum sacrificio.
Ἱπποϰάμπη, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex ϰάμπτω.
Ἱππόϰαμπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἱπποϰάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem præstans volaturo in cœlum, ap. Comicum.
Ἱπποϰέλευθος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.
Ἱπποϰένταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.
Ἱπποϰομέω, equos curo.
Ἱππόϰομος, ὁ ϰῆ ἡ, equiso, equorum curator.
Ἱππόϰομος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, ex setis equinis constans. Ex ϰόμη.
Ἱππόϰορυς, υθος, ὁ, qui armato equo pugnat, bellator equestris; Hom. Il. 2, 1. Ex ϰορύσσω.
Ἱπποϰρατέω, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc
Ἱπποϰρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.
Ἱππόϰρημνος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia, vox ficta apud Aristophanem ad adspernatem verborum Æschyli exprimendam, ἱππόϰρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.
Ἱππόϰροτέω, ῶ, *Ion.* ήσω, equis perstrepo. Ex
Ἱππόϰροτος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, equis perstrepens.
Ἱππολάπαθον, ου, τὸ, hippolapathum, herba.
Ἱππολέτρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, Hes. Ex λούω.
Ἱπποµανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium, quod equis inscitur; virus ex equarum equientium naturalibus distillans. Ab ἱπποµανής.
Ἱπποµανέω, ῶ, equorum insano amore ducor; (2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. Ab eod.
Ἱπποµανὴς, έος, ὁ ϰῆ ἡ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur; (3) valde insanus. Ex μαίνομαι. Hinc
Ἱπποµανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum curulium studium.
Ἱπποµάραθρον, ου, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex μάραθρον.
Ἱππομαχέω, ex equo pugno.
Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab
Ἱππόμαχος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.
Ἱπποµολγὸς, ου, ὁ ϰῆ ἡ, equimulgus, vel equimulga, equum mulgens. Ex ἀμέλγω.
Ἱπποµορφὴς, ου, equi speciem habens.
Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucian.
Ἱππόνομα, merces ex equis & mulis locatis, Hes. Ab ἱππονόμος.
Ἱπποπομπὸς, ου, ὁ, equarius, equi pastor.
Ἱπποπομπὸς, ου, ὁ, equorum pastor. Ex πέμω.
Ἱπποπώμας, ου, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex ποµάω.
Ἱππόομαι, ἱππῶθῆναι, in equum mutari.
Ἱπποπείρησις, ου, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.
Ἱπποπῆραι, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt. Ex πήρα.
Ἱππόπολος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, qui circa equos versatur, qui equos alit, equester, bellicosus. Ex πολέω, *verso*.
Ἱππόπορνος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.
Ἱπποποσειδὼν, ῶνος, ὁ, Neptunus equestris.
Ἱπποπόταμος, ου, ὁ, Hippopotamus, equus fluvialis.
Ἱπποπώλης, ου, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.
ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piscis; (4) oculorum quædam affectio, cum affidue tremunt, moventurque; (5) pudenda; (6) in compositione significationem auget, & magnitudinem notat, v. g. ἱππόπορνος. ἱπποµανὴς.
Ἱπποσέλινον, ου, τὸ, apium sativo majus. Hipposelinum, Smyrnium, *Plin.* 19. §. 37. c. 8. & §. 48. Ex ἵππος, & σέλινον, *apium*. *Angl.* Alexanders.
Ἱπποσόος, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος, & σεύω, vel σβέω.
Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ex στάσις.
Ἱπποστάσιον, idem & ex iisd.
Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem & ex iisd.
Ἱπποστράτηγος, ου, ὁ, dux equitum.
Ἱπποσυνὴ, ης, ἡ, ars sive peritia equitandi.
Ἱππόσυνος, ου, ὁ, equester.
Ἱππότης, ου, ὁ, eques. Ab ἵππος.
Ἱππότιλος, ου, ὁ, morbus equorum. Ex τίλλω, *stercus elidere*.
Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius. Ex τόξον.
Ἱπποτραγέλαφος, ου, ὁ, bestia, ex equo, hirco, & cervo. Ex ἵππος, τράγος, & ἔλαφος.
Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.
Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio.
Ἱπποτροφικὸς, ὴ, όν, idem quod. Ab
Ἱπποτρόφος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.
Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna, superbia, nanis gloria. Ex τύφος.
Ἱππουϰρήνη, ης, ἡ, Hippocrene, i. e. equi fons quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicuit.
Ἱππύρις, ιδος, ἡ, galea cristam ex setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen; (4) morbus genitalium ex *Hipp.* Ex ἵππος; (5) f. potius ex ἵππος, &, ὑρὰ *inguen*. *Ern.*
Ἱππυρὶς, piscis nomen, Plin. Hippurus.
Ἱππυρος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, caudam equinam habens; (2) piscis quidam; (3) sciurus, a magnitudine caudæ; (4) genus muricæ. Ex iisd.
Ἱππουρὶς, & νὶς, vid. ἱππουρὶς.
Ἱππόφαισον, ου, τὸ, Hippophæstum, planta, spina fullonia.
Ἱππόφοβος, ου, ὁ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis aversantur. Ex φόβος.
Ἱπποφορβὸς, ὁ, ἡ, equorum pastor. Ex φέρβω.
Ἱπποφορβὸς, ου, ὁ, equorum pastor. Ex iisdem.
Ἱπποφορβὸς, ὁ, tolutarius, gradarius, Gl. V. Ex φέρω.
Ἱππόφυες, έων, vel ἱππόφυον, carduus, quo fullones utuntur in concinnandis vestibus. Ex ἵππος, & φύω, *nascor*. Scribitur & ἱπποφαὲς, & ἱπποφανὲς, & ἱππόφοας.
Ἱπποχόρμης, ου, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.
Ἱππώδης, ους, ὁ ϰῆ ἡ, equinus, equo similis. Ab ἵππος.
Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum stabulum.
Ἱππωνέω, equos emo. Ex ὠνέομαι.
Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iisd.
Ἱππωνία, & ἱππωνεία, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iisd.
ΙΠΤΑΜΑΙ, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἐπὰς ἐπτατο πιϰρὸς ὀϊστὸς, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἵπτατο θυμὸς, ib. 16, 469.
Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἵπταμαι.
ΙΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τόχα δ' ἴψει δῖας Ἀχαιῶν, Il. 2, 193.
Ἵπλα, *volabas*. 2. sing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.
Ἵπω, idem quod ἵπλω.
Ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ, *Ion.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα.
Ἱραὶ, vel ἴραι, ἱράων, ἱρᾶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἶρω.
Ἱρᾶϑ, *sacerdos est*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἱερᾶϑ, ab ἱεράομαι.
Ἱρὲξ, *Ion.* pro ἱέραξ; Hom. Il. 10, 62.
ΙΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. *Hipp.*
Ἱρινόμικλος, unde ἱρινομίκλοις ϛμήγμασιν apud Athenæum, Smegmatibus irino oleo s. unguento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἶρις, & μίγνυμι.
Ἱρινεον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.
Ἱριτειδὴς, ὲς, Iridis speciem habens.
ΙΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœlestis; (2) Iris, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica; *Angl.* Flower-deluce.
Ἱρισιν, dat. pl. *Poët.* pro ἱρισι ab ἶρις.
Ἱρμὸς, οῦ, ὁ, series, consequentia, Hes. alias εἱρμὸς. Ab εἴρω.
Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱρμοφύλαξ, εἱρμοφύλαϰος. Ex εἶρω, & φύλαξ.
Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, sub quo videnda etiam cætera, in quibus ι pro ε *Ion.*
ΙΡΟΣ, ου, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.
Ἱροσυλία, ῆν, αἱ, sacræ, cærimoniæ. Ex
Ἱρὸς, idem quod εἶρω, necto.
Ἰσὶν, *Ion.* pro ἱερᾶν, ab ἱερὸς.
ΙΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis.
Ἶσα, *Adv.* perinde, æque. Ab ἶσος, *par*.
Ἰσαὰϰ, ὁ, Isaac. Nomen Hebr. ϰαλιτον, *Ridebit*.
Ἰσάγγελος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, similis angelis, angelicus.

Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, Ariſtot. Ab ἴσος.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, ſimilis, ut hinc fit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fœm. ſed poteſt *Ionice* eſſe ab ἰσαία, pro ἴση, ut ζελωσία, pro ζελωΐη. Ab eod.

Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.

Ἴσῃσι, paribus, dat. plur. f. g. *Poet.* pro ἴσαις, ab ἴσος, *par.*

Ἰσαία, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομφίλω apud Nicandr.

Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis ſeu vicibus. Ab eod.

Ἰ Σ Α Ἀ Α Η, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina. Ab ἰξάλη.

Ἰσαμι, *ſcio*, *Dor.* pro ἴσημι.

Ἰσάμιλλος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. εἶμι, *eo.* vel *ſciebant*, *per Sync.* pro ἴσασαν, ab ἴστημι, *ſcio.*

Ἰσάνεμος, ὁ, ὁ ἡ, vento par velocitate, velociſſimus.

Ἴσαντι, 3. plur. pr. ind. act: *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴστημι.

Ἰσάξιος, ὁ, ὁ ἡ, æquivalens, æquipollens.

Ἰσαπόστολος, ὁ, ὁ ἡ, par apoſtolis.

Ἰσάριθμος, ὁ, ὁ ἡ, par numero.

Ἴσασαι, *ſcis*, 2. ſing. pr. ind. med. v. ἴστημι.

Ἴσασι, *ſciunt*, 3. pl. pr. ind. act. v.

Ἴσασι, *ſcit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴστησι.

Ἰσάστερος, ον, ſtellis ſimilis, pulcher, præclarus.

Ἰ Σ Α Ἀ Τ Ι Σ, ιδος, ἡ, glaſtum, herba; *Angl.* Woad

Ἰσατώδης, ες, ὁ ἡ, ut ἰσατώδης χολή, bilis, quæ iſatim ſeu glaſtum colore refert, i. e. fuſca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσεῖον, ὁ, τὸ, ſacrarium Iſidis. Ab ἴσις, *Iſis.*

Ἴση, *ſciebat*, 3. ſ. imp. ind. act. verbi ἴστημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, & ἀγορεύω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, ſtatus reip. popularis. Ab ἰσηγορέω.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, ætate par. Ex ἥλιξ.

Ἰσημερία, ας, ὁ, æqua dies, æquinoctium.

Ἰσημερινός, ινή, ινόν, æquinoctialis. Ab

Ἰσημερος, ὁ, ὁ ἡ, ut ἰσήμερος πυρός, apud Theoph. triticum, quod æquinoctio verno ſeritur. Philox. ἰσήμερος, æquidialis. Ex ἴσος, & ἡμέρα.

Ι Σ Η Μ Ι, ſcio, novi, cognoſco, Theocr. *Dor.* ἴσαμι, ſcio. ἴσμεν & ἴδμεν, ſcimus; ἴστε, ſcitis pro ἴσαμεν, ἴσατε, ἴδμι, ἴσω, &c. *ſcias*, *ſciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσήμοιρος, ὁ, ὁ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex μοῖρα.

Ἰσήρετμος, ὁ, ὁ ἡ, totidem ſeu æquales remos habens, Eur. Ex ἐρετμός.

Ἰσήρης, ες, ὁ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.

Ἰσήριθμος, ὁ, ὁ ἡ, idem quod ἰσάριθμος.

Ἰσηστήριον, rete, naſſa, *Strabo* lib. 3. Caſaub. autem legit, ἐκ ἠθιστηρίοις.

Ἴσθι, -ſcias, 2. ſing. præſ. imper. act. per *Syncop.* pro ἴστασθι, ab ἴστημι.

Ἴσθι, *es*, vel *ſis*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi εἰμί.

Ἴσθμια, τὰ, mónilia, ornamentum collare. Ab ἰσθμός.

Ἴσθμια, τὰ, ſcil. ἱερά, Iſthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Iſthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ὅτι τῆς κακῶς βιούντων, de minus commode ſalubriterque viventibus.

Ἰσθμιακός, ὴ, όν, Iſthmiacus, ad Iſthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμίς, ίδος, ἡ, Iſthmica. Ab eod.

Ἰσθμικός, ὴ, όν, Iſthmicus. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιον, υ, τὸ, quod circa fauces eſt; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Iſthmicis.

Ἰσθμιος, ία, ιον, in Iſthmo habitans, (2) Iſthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδής, ές, ὁ ἡ, Iſthmo ſimilis. Ex ἰσθμός, & εἶδος.

Ἰσθμοῖ, *Adv.* in Iſthmo. Ab eod.

Ἰ Σ Θ Μ Ο Σ, ου, ὁ, Iſthmus, terra anguſta inter duo maria; (2) Iſthmus Peloponneſi; (3) aliquid Iſthmo ſimile, fauces, guttur; (4) collum clepſydræ.

Ἰσθμώδης, ες, ὁ ἡ, Iſthmo ſimilis, Iſthmi formam habens, in modum Iſthmi anguſtus. Ab ἰσθμός.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. pr. ind. act. v. εἶμι.

Ἰσιακός, ὴ, όν, indutus more eorum, qui Iſidis templum viſebant; (2) qui initiatus eſt Iſiacis ſacris, ſacerdos Iſidis. Ab Ἶσις.

Ἰσικιον, υ, τὸ, & ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutiſſime inciſa. Videtur Latinum.

Ἰ Σ Ι Σ, ιδος, ἡ, Iſis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκον, *adſimilabam*, imperf. ind. act. verbi

Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, Odyſſ. 22, 31. ſciebat, fingebat; (2) adſimulo; (3) dico. Poetæ poſt Homerum.

Ἴσμα, τος, τὸ, ſtructura, opus, ut ſepulcrum, &c. Ab ἴζω.

Ἴσμεν, *ſcimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσταμεν, ab ἴστημι.

Ἰσοβαθής, ές, ὁ ἡ, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβαρής, ές, ὁ ἡ, æque gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβασιλεύς, έως, ὁ, par, vel æqualis regi.

Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans, Rob. Ex ἴσος, & βοῦς.

Ἰσόβολος, ὁ, ὁ ἡ, æqualis ponderis, Heſ.

Ἰσόγαιος, ὁ, ὁ ἡ, terræ æqualis, par, qua terram, ſ. regionem, ſ. agros.

Ἰσογώνιος, ὁ ἡ, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, qui æquali ſorte fruitur, qui ejuſdem ſortis eſt.

Ἰσόδενδρος, ὁ, ὁ ἡ, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδιαιτία, ας, ἡ, æqualitas victus, ſimilitudo in victu.

Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod

Ἰσοδίαιτος, ὁ, ὁ ἡ, æquali ſeu pari victu cum alio utens. Ex iiſd.

Ἰσόδομος, ὁ, ὁ ἡ, æqualiter ſtructus. Ex δομέω.

Ἰσόδοξος, ον, æque clarus.

Ἰσόδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu æquo, pariter curro & una feror. Ab

Ἰσόδρομος, ὁ, ὁ ἡ, curſu æquans.

Ἰσοδυναμέω, æque potens ſum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteſtas. Ab

Ἰσοδύναμος, ὁ, ὁ ἡ, æque potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, pari vi.

Ἰσοελκής, ές, ὁ ἡ, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, & ἕλκω.

Ἰσόζυγος, ὁ, ὁ ἡ, q. d. æquijugis, par, æqualis.

Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ἡ, idem.

Ἰσοθεία, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσόθεος, ὁ ἡ, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ὁ, ὁ ἡ, æqualiter deſinens, ſimilem exitum habens. Ex καταλήγω.

Ἰσοκίνδυνος, ὁ, ὁ ἡ, qui eſt in pari diſcrimine, qui pari periculo ſe exponit.

Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, caſia.

Ἰσοκλεής, ές, ὁ ἡ, gloria par, eandem gloriam habens. Ex κλέος, *gloria.*

Ἰσόκληρος, ὁ, ὁ ἡ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obvenit.

Ἰσόκλινής, ές, ὁ ἡ, æqualiter vergens & inclinans; (2) æque propenſus, ad æquilibrium quoquoverſus tendens. Ex κλίνω, *inclino.*

Ἰσόκυκλος, ὁ, ὁ ἡ, æqualis concavitatis.

Ἰσοκόρυφος, ὁ, ὁ ἡ, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφή.

Ἰσοκράτεια, ſ. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

Ἰσοκρατής, ές, ὁ ἡ, æquali robore præditus, æque pollens. Ex εἶσα.

Ἰσοκρατής, vel ἰσοκρανής, æqualiter temperatus. Ab κεράννυμι.

Ἰσόκριθος, ον, hordeo par menſura, aut pretio. Ex κριθή.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόκωλος, ὁ, ὁ ἡ, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par, æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

Ἰσόμαχοι, οἱ, pares & æquales in pugna. Ex μάχη.

Ἰσομεγεθής, ές, ὁ ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

Ἰσομερής, ές, ὁ ἡ, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*

Ἰσομέτρητος, ὁ, ὁ ἡ, cujus menſura æquata eſt, æquam menſuram habens. Ex μετρέω.

Ἰσομετρας, pari menſura. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, ὁ, ὁ ἡ, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquata acie ſtantes. Ex μέτωπον.

Ἰσομήκης, ες, ὁ ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. Ex μῆκος.

Ἰσομιλήσιος, ον, *Epith*, veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.

Ἰσόμιμος, ον, ſimilis. A μιμέω.

Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio: tantundem juris habeo:

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσόμοιρος, ὁ, ὁ ἡ, cui portio par & æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

Ἰσομοιος, ὁ, ὁ ἡ, idem; ex Heſ.

Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſite loquor. Heſ. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ἴσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσονειρος, ὁ, ὁ ἡ, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.

Ἰσόνεκυς, εως, ὁ ἡ, fato defunctus pari.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris.

Ἰσονομικός, ὴ, όν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter.

Ἰσονόμος, ὁ, ὁ ἡ, æquabilitate legum ſeu juris utens; (2) æquabiliter diſtributus. Ex ἴσος, & νόμος, *lex*, vel νέμω.

Ἴσων, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἴξων, ab ἴκω.

Ἰσόπαις, ὁ ἡ, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus eſt.

Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστή.

Ἰσόπαλις, ίδος, ἡ, *Epith.* fornacis, ap. *Iſ. ſi ſana lectio*, Interpr. par tormentum habens. *Ern.*

Ἰσοπαλής, ές, ὁ ἡ, par in luctu ſeu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος, & πάλη, *luctu*, vel πάλος, *ſors.*

Ἰσόπαλος, ὁ, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, ſ. luctu.

Ἰσοπαχής, ές, ὁ ἡ, æque craſſus, æqualem habens craſſitiem. Ex παχύς.

Ἰσόπεδον, ὁ, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ὁ, ὁ ἡ, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπέλεθρος, ὁ, ὁ ἡ, qui totidem jugerum eſt, æque magnus. Ex πέλεθρον.

Ἰσοπενθής, ὲς, parem luctum, noxam afferens ſ. habens.

Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ον, durus.

Ἰσόπηχυς, εος, ὁ ἡ, qui totidem cubitorum eſt.

Ἰσοπλατης, ές, ὁ ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, ές, par latitudo. Ex πλατυς.

Ἰσοπλάτων,

Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ος, ὁ ἡ, ἀequilaterus. Ex πλευρά.
Ἰσοπληθής, ἐος, ὁ ἡ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.
Ἰσοπολῖ, ὡν, οἱ, æquales cives.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.
Ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.
Ἰσόπυρον, τὸ, Iſopyrum, planta, alias Phaſiolus.
Ἰσορροπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momenti, in neutram partem vergo, æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo.
Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab
Ἰσορροπος, ος, ὁ ἡ, par, æquivalens. Ex ῥέπω.
Ἰσορρόπτες, pari vi, valore.
Ἴ Σ Ο Σ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσα κῆ, perinde ac, æque ac; ἴσοι, totidem.
Ἰσοδύναμις, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.
Ἰσοδυναμέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab
Ἰσοδυνὴς, ἐος, ὁ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex δύναμις.
Ἰσοσκελὴς, ἐος, ὁ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par de numero. Ex σκέλος.
Ἰσόσπριος, ος, ὁ ἡ, legumini ſimilis. Ex ὄσπριον.
Ἰσοστάδιον, *Adv.* contra ſtando, ſ. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. A σταθμός.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A ſeq.
Ἰσόσταθμος, ος, ὁ ἡ, par pondere.
Ἰσουσία, ας, ὁ ἡ, idem. Ex ἵστημι.
Ἰσοστέω, idem quod ἰσοσταθμέω.
Ἰσόστοιχος, ον, ex adverſo reſpondens, oppoſitus, ut ἀντίστοιχος.
Ἰσόστροφος, idem quod ἀντίστροφος.
Ἰσοσυλλαβέω, totidem ſyllabas habeo.
Ἰσοσυλλάβως, *Adv.* totidem ſyllabis.
Ἰσοτάλαντος, ος, ὁ ἡ, qui paris eſt ponderis & momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis.
Ἰσοταχὴς, έος, ὁ ἡ, æque velox. Ex ταχύς.
Ἰσοταχῶς, *Adv.* æque celeriter, pari celeritate.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab
Ἰσοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iiſdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.
Ἰσοτέλισιος, ον, qui ſimul, una abſolvitur, expletur. A τελέω.
Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.
Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab
Ἰσότιμος, ος, ὁ ἡ, æque pretioſus. Ex τιμή.
Ἰσοτιμως, pari honore, conditione.
Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.
Ἰσότονος, ος, ὁ ἡ, qui eſt æqualis toni, eodem accentu præditus. Ex τόνος.
Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono; (2) æque, perinde.
Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, ſimilibus moribus ſum. Ab
Ἰσότροπος, ος, ὁ ἡ, qui ſimilibus eſt moribus.
Ἰσότυπος, ος, ὁ ἡ, eandem habens formam & ſculpturam.
Ἰσοτύραννος, ὁ ἡ, tyrannis par & æqualis.
Ἰσουργέω, paria faciens. Ab
Ἰσουργὸς, ὁ, ὁ ἡ, paria faciens. Heſ. Ex ἔργον.
Ἰσοῦσθαι, præſ. inf. med. ab ἰσόω.
Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ ἡ, qui ejuſdem eſt altitudinis, æque altus. Ex ὕψος.
Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quaſi ἰσοφερίζω. Οὐδέ τις οἱ δυνατὸ μάχος ἰσοφαρίζειν, Il. 6, 101. Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, ib. 9, 390. Ab ἶσον, & φέρω, *fero*, ut ἐμφερὴς.

Ἰσοφαρίσδειν, *Dor.* pro ἰσοφαρίζειν.
Ἰσοφόρος, ὁ ἡ, æqualem pattem ferens.
Ἰσοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ, æqualis naturæ, qui ejuſdem eſt eſſentiæ, Nonn. Ex φυή.
Ἰσοχειλὴς, ἐος, ὁ ἡ, labra æquans, de menſura, plenus uſque ad labra. Ex χεῖλος.
Ἰσόχειρ, ὁ ἡ, pari robore præditus.
Ἰσόχνους, ος, ὁ ἡ, æque lanuginoſus. Ex χιών.
Ἰσοχορδος, ος, ὁ ἡ, totidem conſtans chordis. Ex χορδή.
Ἰσοχρονίως, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.
Ἰσοχρόνιος, ος, ὁ ἡ, idem quod.
Ἰσόχρονος, ος, ὁ ἡ, tempore ſeu ætate par.
Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρως, ος, ὁ ἡ, ſimili colore præditus. Ex χρόα.
Ἰσόχρυσος, ος, ὁ ἡ, in quo eſt æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repenſus.
Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in ſuffragiis ferendis; (2) paria ſuffragia. Ab
Ἰσόψηφος, ος, ὁ ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.
Ἰσόψυχος, ος, ὁ ἡ, unanimis, amiciſſimus, ſimilis animo. Ex ψυχή.
Ἰσοψύχως, pari animo.
Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρομὸς δ' ἰσάσας τῇ φύσῃ τὰ τέρματα, Soph. El. 688. Ab ἴσος.
Ἰσραὴλ, ὁ, Iſraël. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Princeps Dei*.
Ἰσραηλίτης, ου, ὁ. Iſraëlita. Ab ἰσραήλ.
Ἰσραηλῖτις, ιδος, ἡ, Iſraëlitis.
Ἴσα, 2. præſ. imper. act. *Att.* pro ἴσταθι, ab ἵστημι.
Ἴσαμαι, ſto, ſubſiſto, perſto, ſtatuo.
Ἰσάμενος, pr. part. paſſ. v. ἴσαμαι.
Ἰσᾶντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσασι.
Ἴσαό. 2. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἴσασο.
Ἰσάσω, ſta, 2. ſing. præſ. imper. paſſ.
Ἴσατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἰσάω, ᾶς, ἰσᾷς, ἰσᾷ, ſiſto. Vid. ἵστημι.
Ἴσε, 2. plur. præſ. ind. act. *per Syn.* pro ἵστατε, ab ἵστημι.
Ἰσέον, *ſciendum*, *Ion.* pro εἰσέον, ab εἶδω.
Ἴσθι, ſta, *ſiſte*, 2. ſ. præſ. imper. act. *Att.* pro ἴσταθι, vel *ſtatueris*, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Att.* pro ἴσασαι, ab ἵστημι.
Ἵστημι, in præſ. imperf. fut. aor. 1. colloco, ſtatuo: *& hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjecto ſubſtantivo judicanda ſunt*, at in aor. 2. perf. pluſq. p. ſto, conſiſto; *unde eſt*; (1) de meretrice proſtrante, (2) eſſe, natum, ortum eſſe, (3) conquieſcere, &c. quæ vis & *in med.* ἵσαμαι obtinet. f. ſtabo, aor. 1. ςῆσαι, & ςήσασθαι, perf. ἑςηκα; in partic. ἑσὼς, ἑςῶσα, ἑςός, ſtans; in inf. ἑςηκέναι, ſtare; ἱςάναι, ſtatuere, ἑςάναι, ſtare, ςὰς, ſtans, &c. Ὀρθὸν δὲ ἕςησιν, arrigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα ςησόμεθα τῷ λόγῳ, Dem. βασιλέα, Plat.
Ἵςια, ſ. ἱςία, ης, ἡ, *Ion.* pro ἑςία, focus, Veſta.
Ἱστιατήριον, ου, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, *Ion.*
Ἱστιδρομέω, ſolis velis feror, non remis. Ex ἱστίον, & δρόμος.
Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱστίον, & κώπη.
Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.
Ἱστιοποιέω, vela facio.
Ἱστιορράφος, ου, ὁ ἡ, velorum ſutor, qui vela conſuit; (2) doloſus, aſtutus. Ex ἱστίον, & ῥάπτω.
Ἱστοδοὺς, έως, ὁ, proprie aratri temo. Ex ἵστημι, & βοῦς.
Ἱστοζόη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.
Ἱστιζωνὶ, *Ion.* pro ἱστοζωεῖ, ab ἱστοζοδὸς.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱστὸς, & δέχομαι.
Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inſeritur malus, ſ. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inferebatur.
Ἱστοπόνος, ὁ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς (2) & (3).
Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, e quo ſtamina ducta ſunt.
Ἵστορα, *peritum*, acc. ſing. ab ἴστωρ.
Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſcilicitor; (2) viſo, luſtro; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco. Τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φιλεῖς, ἃ σ' ἱστορῶ, Soph. Trach. 408. Βιβλίῳ ἱστορήσω τὰδε πόλιν, Plut. Ab ἵστωρ.
Ἱστόρημα, τὸ, res geſta, & quæcunque, quæ audiendo viſendove cognoſcitur.
Ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium; (2) luſtratio locorum; (3) percontatio, inquiſitio; commentatio; (5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio; (6) ſenſus Scripturæ hiſtoricus ſive literalis. Ab eod. Hinc
Ἱστορίαω, vel ἱστορίνω, oſtento, cum affectatione quadam demonſtro, ab ἱστόριον. *Hipp.* ἱστορινμένη *Ion.* pro ἱστορημένη.
Ἱστορικός, ὴ, όν, ad hiſtoriam pertinens; (2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor.
Ἱστορικῶς, *Adv.* hiſtorice, hiſtoricorum more; (2) ſenſu literali.
Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, hiſtoriographus, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, *ſcribo*.
Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicujus, apud Hippocr. Ab ἵστωρ.
Ἱστοριοσυγγραφὰς, έως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor.
Ἱστορὶς, ίδος, hiſtorica traditio, fama, hiſtoria.
Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis; (2) malus ſ. lignum e quo ſtamina ſ. tela ſuſpenditur; (3) ipſa tela. Ab ἵστημι.
Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, claſſiarius, ſocius navalis. A τρίβω.
Ἱστρεῖον, ου, τὸ, textrina. A ſeq.
Ἱστρεύω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo.
Ἱστυγία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.
Ἱστυϊκὸς, ὴ, όν, textorius. Hinc ἱστυϊκὴ, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab
Ἱστυὸς, οῦ, ὁ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς.
Ἵστω, 3. ſing. præſ. imper. *per Syn.* pro ἱστάτω, ab ἵστημι.
Ἵστων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵστασον, ab ἱστάω pro ἵστημι.
Ἵστων, *per Syn.* pro ἱστάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱστάτωσαν, 3. pl. imper. v. ἵστημι.
Ἴ Σ Τ Ω Ρ, ορος, ὁ ἡ, ſciens, peritus; (2) teſtis, judex, arbiter.
Ἰχάδιον, ου, τὸ, caricula, Dim. ab ἰχάς.
Ἰχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰχάς, & πωλέω. Hinc
Ἰχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix.
Ἰχαιμος, ου, ὁ ἡ, ſiſtens ſanguinem, ſiſtendi ſanguinis vim habens. Ex ἴσχω, & αἷμα.
Ἰχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰχναίνω, ab ἰχνός.
Ἰχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod.
Ἰχανάα, 3. ſing. præſ. indic. act. *Poët.* pro ἰχανᾷ, ab
Ἰχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, deſidero, *Poët.* Hinc ἰχανάα, cupit, pro ἰχανᾷ, per dialyſin ἰχανάαι, deſiderans, cupidus, pro ἰχανᾶν. Αὐτὰρ τ' ἰχανόασκον, Il. 15, 723. Τῶν ὄφρ' ἔτι ζυγὸν ἦγε μίγα δρόμῳ ἰχανόωσαν, ib. 23, 300. Ab ἴσχω, *habeo*.
Ἰχανόωσιν, *Poët.* pro ἰχανῶσι.
Ἰχάνω, *Poëticum*, comprimo, contineo. Δέος ἰχάνῃ ἄνδρας, Il. 14, 387. Ὁπότε κρύος αἴρας εἴργων Ἰχάνῃ, Heſiod. Ἔργ. 493.
Ἰχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰχνός.
Ἰχέμεν, inf. act. *Ion.* pro ἴσχειν, ab ἴσχω.
Ἴχεο, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro ἴσχου.
Ἴχθυ, *Dor.* pro ἰχθύς.
Ἰχιαδικὸς, ὴ, όν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἰχίς.
Ἰχιακὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Ἰχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰχιὰς νόσος, coxendicum dolor.

Ἰχίον,

Ἰχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab
ΙΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus, Hesy.
Ἰχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰχνός.
Ἰχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰχναίνω.
Ἰχνανσις, εως, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.
Ἰχναντικὸς, ἡ, ὸν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab ἰχναίνω.
Ἰχνασία, ας, ἡ, emaciatio. Ab eod.
Ἰχνδεπέως, nimis tenuiter ac subtiliter loquor.
Ἰχνολογέω, idem.
Ἰχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A λόγος.
Ἰχνολόγος, ὁ, subtilis disputator.
Ἰχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor, H. f. Suid.
Ἰχνόμυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, Hesy. Suid. A μῦθος.
Ἰχνόπεδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.
Ἰχνόπορος, ὁ ἡ ἡ, meatus tenues habens.
ΙΣΧΝΟΣ, ἡ, ὸν, macer, gracilis, tenuis.
Ἰχνοσκελὴς, ές, ες, ὁ ἡ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.
Ἰχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰχνός.
Ἰχνυφὴς, ές, subtiliter factus, elaboratus, *Epith.* vestis.
Ἰχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecilitas; (2) linguæ hæsitatio. Ab
Ἰχνόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui gracili & tenui voce est; (2) cui vox supprimitur, & repente sistitur ac deficit, inter loquendum. A φωνὴ.
Ἰχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰχνὸς· ἰχνεῦ, extenuatur.
Ἴχνως, *Adv.* tenuiter.
Ἴχοι, 3. pl. pr. ind. med. v. ἴχω, pro ἴχα.
Ἰχουρία, ας, ἡ, obstructio veficæ, urinæ in vesica suppressio. Ex ἴχω, & οὖρον.
Ἰχυριέω, assevero, affirmo. Ab
Ἰχυρίζομαι, f. ίσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor; (3) adsevero, adfirmo. Ἰχυρίζεσθ' ὡς ἧδιστ' νεκρῶν, Plut. in Solon. cap. 10, τῷ νόμῳ, Xen. Ab ἰχυρός.
Ἰχυροβελὴς, ές, adversus sagittarum ictus validus, *Epith.* ocrearum vel loricæ. A βέλος.
Ἰχυρογνωμοσυνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia, propositum tenax. Ab
Ἰχυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. A γνώμη.
Ἰχυροδετος, ον, valide vinctus, s. ligatus. A δέω.
Ἰχυροποιέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo; ἰχυροποιέομαι, corroboror.
Ἰχυροπράγμων, ὁ ἡ ἡ, gravia, fortia ausus. A πρᾶγμα.
Ἰχυρόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ἡ, radicem validam habens, seu agens. Ex ῥίζα.
Ἰχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰχύς.
Ἰχυρόω, idem quod ἰχυροποιῶ; (2) munio. Ab ἰχυρός.
Ἰχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, enixe, naviter.
ΙΣΧΥΣ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.
Ἴχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἰχύσῃ, 3. s. f. f. 1. ind. act. verbi ἰχύω.
Ἰχυτήριος, α, ον, id. quod ἰχυρὸς, ab ἰχύω.
Ἰχύω, f. ύσω, robustus sum; (2) potens sum, polleo, prævaleo, possum. Ταυδν ὃ δοῦλον ἴχυσεν βίον, sustinent, Soph. Trach. 306. τοῖς ὅπλοις, Dem. Cώμασι, Xen. Ab ἰχύς.
Ἴχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum possideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) scatere facio; (6) valeo, de pretio interno nummi; ἴχομαι, hæreo, fixo gradum, desino. Ἴχειν ξύγγνοιαν, dare veniam, Soph. Ant. 66. Χαλεπὸν ὑπὸ τ' ὀργῆς, αὐτὰς, sc. χεῖρας ἴχειν, Arist. Lys. 507. Ab ἔχω.
Ἰσανία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνέομαι.
Ἰσώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.
Ἴσως, *Adv.* æqualiter, æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab ἴσος.
Ἴσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἶδω, nisi fit pro ἴσασι, 3. pl. pr. ind. ab ἵστημι.
Ἰσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.
Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab Ἰταλὸς. Hinc
Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, Italicus; (2) Latinus.
Ἰταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui est ex magna Græcia. Ab eod.
Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala.
Ἰταλὸς, ὃ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis Ἰτᾶλος.
Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, temefarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.
Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia.
Ἰταμῶς, *Adv.* proterve, impudenter.
Ἴτε, 2. pl. præs. imper. verbi εἶμι.
ΙΤΕΑ, ας, ἡ, & Ἰτέη, ης, ἡ, salix; (2) hasta saligna. Ἰτέαν λαοῶν χερὶ χαρεὶς πρὶν ἐλθεῖν ξυμμαχοις δυσθυμίαν, Eurip. Suppl. 695. Hinc
Ἰτείνος, ίνη, ινον, salignus, e salice.
Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, εο.
Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab ἰτέα.
Ἴτυω, 3. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.
ΙΤΗΣ, ος, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens, magnanimus, animosus.
Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps, temerarium reddens. Ab ἴτης.
Ἴτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. indic. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præs. ind. act. Ab εἶμι.
Ἰτυραία, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Montosa*.
Ἰτρία, τὰ, fumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera. Hinc
Ἰτριοπώλης, ου, ὁ, placentarum, quæ ἴτρια dicuntur, venditor. Ex ἴτριον, & πωλέω.
ΙΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.
Ἴτω, *ito*, 3. s. præs. imper. act. v. εἶμι.
Ἰύγξ, γγος, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.
Ἰύγμος, ὃ, ὁ, clamor acutus, stridor.
ΙΥΓΞ, γγος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficis in usu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) desiderium, cupiditas.
Ἰύζω, acutum clamo, strideo. Hinc
Ἰυϊστὴς, ὃ, ὁ, acutum clamans, stridens.
Ἴφι, *læsi*, perf. ind. act. verbi ἴπλω.
Ἰφθιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel ἰφθιμος, ιμη, ιμον, viribus potens, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex ἶφι.
Ἶφι, *Adverb.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἴς.
Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen indepta sunt.
Ἰφιον, roboris efficax, pingue; ut hinc fit ἴφια μῆλα, ap. Hom. Il. 5, 556. Ab ἶφι.
Ἰχθὺς, ος, & ἰχθύν, νος, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ; (2) ferreus unguis, cujus usus est in extractione & sectione fœtus; (3) limatura, scobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυάω, ῶ, piscor. Hinc ἰχθυάα, apud Hom. Odyss. 12, 95. pro ἰχθυᾶ, & ἰχθυάασκον, *Ion.* pro ἰχθύαον. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυβολὸς, ἔως, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.
Ἰχθυβολέω, ῶ, pisces tridente figo, piscor. Ἔτρεφεν ἰχθυβολοῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα, Epigr. *De nave*. Ab
Ἰχθυβόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.
Ἰχθυβόρος, ον, piscivorus. A βορά.
Ἰχθύδιον, ου, τὸ, pisciculus. Dim. ab ἰχθύς.
Ἰχθυδόκος, ον, pisces capiens, continens. A δέχομαι.
Ἰχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.
Ἰχθυήματα, ων, τὰ, squamæ piscium; (2) scobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰχθυάω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piscolentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυϊκὸς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piscaria porta. Ab eod.
Ἰχθύκεντρον, ου, τὸ, fuscina tridens.
Ἰχθυοζολὸς, ἔως, ὁ, idem quod ἰχθυβολὸς.
Ἰχθυοζολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.
Ἰχθυοζόλος, idem quod ἰχθυβολος.
Ἰχθυόζρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, a piscibus depastus, aut depascendus. Ex βιβρώσκω.
Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pisci similis. Ab εἶδος.
Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piscator. A θήρα.
Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. A θηρεύω.
Ἰχθυοθηρητὴρ, ὁ, piscator. A θηράω.
Ἰχθυοθηρικὸς, ὴ, ὸν, piscatorius. Ab ἰχθυοθήρας.
Ἰχθυόθηρον, vel θηρος, rapum terræ.
Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, Icthyocolla, piscis cui glutinosum est corium, ipsum illud gluten. A κόλλα.
Ἰχθυολὸς, ὃς, ὁ, qui pisces reti e mari vel flumine trahit, piscator. Ex ἕλκω.
Ἰχθυολογέω, ῶ, de piscibus differo. A seq.
Ἰχθυόλογος, ος, ὁ, qui de piscibus disserit.
Ἰχθυολύμης, ὁ, pisces multos absumens. Vox Comica. de Athenientibus. A λύμη.
Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piscibus futura prædicens.
Ἰχθυονόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. A νόμος.
Ἰχθυοπάλαινα, ης, ἡ, piscium venditrix. A πωλέω.
Ἰχθυοπαλεῖον, & ἰχθυοπώλιον, ου, τὸ, piscaria, forum piscarium. Ex iisd.
Ἰχθυοπώλης, ὁ, piscium venditor. Ex iisd.
Ἰχθυοπωλεία, ἡ, negotiatio piscaria.
Ἰχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, piscium vivarium, cetarium, locus ubi pisces aluntur.
Ἰχθυοτροφικὸς, ὴ, ὸν, qui piscibus alendis delectatur. Ab
Ἰχθυοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pisces alit, piscinarius. Ex ἰχθὺς, & τρέφω.
Ἰχθυολκὸς, ὃ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἰχθυλκὸς.
Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piscibus victito. Ab
Ἰχθυοφαγία, ἡ, victus e piscibus.
Ἰχθυοφάγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. A φαγεῖν.
ΙΧΘΥΣ, ύος, ἡ, piscis.
Ἰχθυώδης, ες, ος, ὁ ἡ ἡ, piscosus, pisculentus; (2) pisci similis. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυωδῶς, *Adv.* piscium modo.
Ἰχνάομαι, ῶμαι, vestigo, vestigiis consequor. Ab ἴχνος.
Ἰχνεία, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.
Ἰχνελάτης, ου, ὁ, vestigiator. Ab ἴχνος, & ἐλαύνω, *persequor*.
Ἴχνεσιν, *vestigiis*, dat. pl. ab ἴχνος, ους.
Ἴχνευμα, ατος, τὸ, vestigiatio. Ab ἰχνεύω.
Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator Crocodeli; (2) genus vespæ.
Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, investigatio.
Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, vestigator, indagator.
Ἰχνεύω, f. εύσω, vestigo, vestigiis consequor. Τῶ μὲν γὰρ ἔρι οἷον ἐστὶ κύνα ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος,
Ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio, indago.
Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. Ἰχνηλατεῖν τάληθὲς, Phil. Ab
Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex ἴχνος, & ἐλαύνω, *persequor*.
Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium. Dim. ab ἴχνος.
Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex ἴχνος, & βαίνω.
Ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω.
Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.
ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. signum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
Ἰχνοσκοπεία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex vestigiis. Ex iisd.

'ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum secundum Homerum, Il. 5, 416.

'Ιχωρίζω, suppuro, Gl. V. unde ἰχωρισμένος, suppuratus. Ab ἰχώρ.

'Ιχωροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex ἰχώρ, & εἶδος.

'Ιχωρώδης, ες, idem.

'Ιχωρόω, ῶ, sanie fluo. A ῥοή.

'Ιψ, ἰπός, ὁ, pl. ῖπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab ἰπάω.

'Ίψαι, *Iæsisti*, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἴψασο, i. ἴψω, ab ἰπάω.

'Ι Ω', heu! eho! proh!

'Ιωαθὰμ, ὁ, Jotham. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *A Deo perfectus.*

'Ιωακεὶμ, ὁ, Joacim. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον. *Dominus excitabit ipsum.*

'Ιωάννα, Joanna. Nomen mulieris Hebr. *Gratiosa.*

'Ιωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

'Ιωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

'Ιωάννης, *Joannis*, gen. sing. ab 'Ιωάννης.

'Ιὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. *Ejulans.*

'Ι Ω Β Η Λ Α Ι Ο Σ, ου, ὁ, Jubilæus.

'Ι Ω Γ Η', ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus; (2) vox; clamor.

'Ιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, ferrugineus; (3) venenosus. Ab ἴον, vel 'ἰός.

'Ι Ω Η', ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

'Ιωὴλ, ὁ, Joel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adquiescit.*

'Ιωκὴ, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi διωκή. a διώκω, *persequor*; in accus. 'ιῶκα, per metaplasmum pro 'ιωκὼ.

Ἰωμὲν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.

'Ι Ω Ν, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Hellenis; (2) Ionicus.

'Ιὼν, *Interject.* eho, heus! Ab 'ιώ.

'Ιωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. *Columbus.*

'Ιωνες, 'Ιώνων, οἱ, Iones, populus Græcus. Ab 'Ιων.

'Ιωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi nascuntur violæ. Ab 'Ιων.

'Ιωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab 'Ιων.

'Ιωνίζω, Iones æmulor, Iones sequor. Ab 'Ιωνες.

'Ιωνικὸς, ἡ, ὸν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

'Ιωνικῶς, *Adv.* Ionice, Ionum more.

'Ιωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab 'Ιων.

'Ιωσὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Ex Domino excelsus.*

'Ιωὼς, ω, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab ὄρος, *custos.*

'Ιωσαφὰτ, Josophat. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus judicabit.*

'Ιωσὴ, ὁ, Jose. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Senex.*

'Ιωσὴφ, ὁ, Joseph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Addat.*

'Ιωσίας, α, ὁ, Josias. Nomen viri Hebr. *Qui est a Domino.*

'Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen literæ Græcæ ἄκλιτον.

'Ἰωτακισμὸς, ὁ, τὸ, vitium cum iota super justum extenditur, Diom. q. ab. 'ιωτακίζω.

Ἰωχμὸς, ὁ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διωχμὸς, a διωκω.

'Ι Ω Ψ, 'ιωπὸς, ὁ iops, piscis nomen.

K.

K Decima litera Græcorum, quæ Καππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti* & cum lineola inferne posita (ϰ) *viginti millia.*

Κάαστος, vorax, qui satiari nequit. A κάζος,

ΚΑΒΑ'ΛΑΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.

Κάββαλε, 3. s. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω.

Καββαλικὸς, ἡ, ὸν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω.

Καββὰς, a. 2. part. act. *Poet.* pro καταβὰς, a καταβαίνω.

Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus sequor, celebro.

Καβειρικὸς, ἡ, ὸν, Corybanticus, a Cabiris fieri, cani solitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quasi a κάπτειν.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, (pen. prod.) larus, avis vorax; (2) versutus, vafer, Lex. Gr. Ab eod.

ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus; (2) mensura vinaria.

Κάγαθοῖς, & *bonis*, pro τοῖς ἀγαθοῖς.

Καγοῦνι, Il. 20, 458. ad genu, *Æol.* pro τοῦ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγκανον, τὸ, herba quædam.

Κάγκανος, aridus. A καγκαίνω.

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, cachinor, convitior. Καγκάζειν μεθ' ἑτέρη ναυία, Arist. Conc. 846.

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio, Hes.

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exsulto gaudio; καγχαλάων pro καγχαλῶν, Il. 6, 514. Ἧπτε καγχαλόωσι καρηκομόωντες 'Αχαιοὶ, Il. 3, 43. A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. pl. præs. conj.

Καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnatio, ipsa actio cachinnandi; (2) risus effusus. A καγχάζω.

Καγχαστὴς, οῦ, ὁ, cachinnator, qui lubenter cachinnatur, seu effusius ridet. Ab eod.

Καγχαστικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Καγχριδίας, ου, ὁ, ut καγχριδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας.

Κάγχρυος, ſ. κάγχρυ, roris marini fructus, Dioſc. Etiam ſine γ.

Κάγχρυος, αι, hordea, hordei farina; alias κάγχρυς. A κάγχρυες, *contr.*

Κάγω, & *ego*, *Att.* pro κἀγώ.

Κάδδ' ἔβαλεν, *proſtravit vero*, pro κατ' ἔβαλε, ſ. κατέβαλε δέ.

Καδδὲ, *ſecundum verc*, *Poët.* pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε ἧ, a καταπίπτω.

Κάδδος, κάδδ.ον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδράβέτην, 2. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδραθέτην, a καταδράθω.

Καδδύναμιν, *pro viribus*, *ſecundum potentiam*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, a καταδύω.

Κάδιον, ου, τὸ, parvus cadus, ſitella; (2) pera. Dim. a κάδος.

Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

Καδμεία, ſive καδμία, ας, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, poſteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.

Καδμὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmææ, in Bœotia poſtea conditor.

ΚΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, ſitula; (2) ſitella ſuffragiorum. Κάδος καλεῖται τὸ ὠὸν εἰς ὃ τὰς ψηφους ἐμβάλλουσι, Plut. in Lycurg. c. 12.

Καδοποιὸς, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΥΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & ſpinis ſe circumvolvens.

Καείς, *deuſtus*, a. 2. part. paſſ. v. καίω.

ΚΑ'ΖΩ, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, inſtruo. Unde uſitatum apud *Poët.* κεκασμένος, ornatus, perfect. part. paſſ. ἐκέκασο, pluſq. p. paſſ. ornatus erat. Ἐκέκασο ἔγχεϊ, Il. 2, 530. καλλεῖ, ib. 13, 432. ἱπποσυνῇ, 23, 239. ὅλεθρος, πλοῦτος, ibid. 24, 536. μαντοσύνῃ, Odyſſ. 9, 509. Καὶ ζεὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, Il. 3, 339.

Καῆ, 3. ſ. a. 2. conj. act. verbi καίω.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθὰ, *Adv.* velut, ſicut. Ex κῆ, & ἅ.

Καθαγιάζω, f. άσω, conſecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) ſolvo juſta, perago exſequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ ζῶμα τινὸς, Plut. Ex κῆ, & ἄγος, *res ſacra.* Hinc

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθήγνισαι δέμας, Eur. Or. 40.

Καθαιμακτὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, valde cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. άξω, cruento. Μῶρος εἰδοκεῖς με τλῶναι ζῶ καθαιμάξαι δέρη, Eur. Or. 1504. Σκήπτρῳ ἢ πυρὸς ζὸν καθαιμάξω κάρα, id. Andr. 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. Πλησὲν (τὸ παιδίον) μαχαίρα τῇδε φοινίας φλέβας, καθαιματώσῃ βαμὸν, Arist. Θεσμ. 702.

Καθαιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſanguinolentus, cruentus. Ex κῆ, & αἷμα, *ſanguis.*

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, ſubverſio, demolitio; (2) cædes. A καθαίρω.

Καθαιρετὸς, ἡ, ὸν, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, dejector, everſor, vaſtator; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, evertendi ſive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, deſtruo; (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρέθεὶς, a. 1. depoſitus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς σίλας, reſcindere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. ψήφισμα, id. Καθαιρεῖσθαι, Act. 19, 27.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, fut. αἰρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) luſtro, expio; (3) flagris cædo. a. 1. ἐκάθηρα, purgavi, paſſ. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus. Καθαίρειν καθαρμον, Plat. Ὁμήροις γῆν καθαίρειν, Arist.

Καθάλλομαι, deſilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχθῶν, Xen.

Καθάλμης, ου, ὁ ἡ ἡ, aliquantum ſalſus; (2) ſalſus, Nicand. Ex κῆ, & ἅλς, *ſal.*

Κάθαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſale conſperſus; (2) ſubſalſus. Ex iiſd.

Καθαμαξεύω. Ex κῆ, & ἁμαξεύω, plauſtrum duco, agito. Hinc in uſu καθαμαξεύμενος, in perf. paſſ. tritus, trivialis, καθαμάξευτος, a. 1. paſſ. tritum.

Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus.

Καθαμμίζω, arena obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *Adv.* omnino, in universum.

Καθάπαξ, *Adv.* omnino, prorſus.

Καθάπερ, *Adv.* ſicut, veluti, ut, ceu, quaſi, tanquam.

Καθαπιρανεὶ, veluti, quaſi, ac ſi. Ex καθάπερ, ἂν, & εἰ.

Καθαπιρεὶ, veluti, quaſi, ac ſi.

Καθαπλόω, explico, expendo.

Καθάπτε, *Adv.* ſimul, vero, *Strabo*, lib. 7.

Καθάπτεσθαι, præſ. inf. med. v. καθάπτομαι.

Καθάπτικος, ὴ, ὸν, invectivus, mordax. A

Καθάπτομαι, attingo, tango, taxo, impeto, pungo, mordeo, manus injicio, invado. f. καθάψομαι, aor. 1. καθῆψάμην, καθάψω, tetigiſti, pupugiſti. Καθηψάμην τυραννίδος, Plut. Hinc

Καθαπτὸν, tactionale, Guil. Bud.

Καθαπτὸς, ligatus, adſtrictus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo, a. 1. καθῆψα. Οἷον τόδ' ἡ δολοπτὸς Ὀινέως κόρη καθῆψεν ἀμοὶ τοῖς ἐμοῖς, Soph. Trach. 1068 ſcil. *malum.* Ex κῆ, & ἅπτω, *necto.*

Καθάρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, mundus, munditiem ſervans. A καθαίρω.

Καθαρειότης, ἡ, mundities.

Καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) ſum purus, καθα-

Καθαρόειν τῷ τοιούτων τιὰ φίλων, Plut. Ab eod.

Καθόρδαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro κεκαθαρθῆ, a καθαίρω.

Καθαρεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαίρει, a

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τὰ φρένας καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχὶ οἱ δύκα ἐκαθαρίθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρός.

Καθάριος, α, ὁ ἡ ἡ, mundus, munditiem ſervans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρίσω, 3. ſ. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

Καθαρίσατι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Καθαρισμός, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *Adv.* munde, munditiem ſervando; (2) eleganter. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) ſacri & piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμόζω, f. όσω, apto, compono. Βεόχον λίνῳ καθαρμόζουσα δέρα, Eur. Hipp. 774.

Κάθαρμος, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαρποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρός, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, ſimplex; (3) qui ſe non contaminavit ſcelere; (4) expeditus, nullis impedimentis impeditus; (5) præſtans, excellens; ἄρτος καθαρός, purior panis, Gl. V. Siligineum. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρός.

Καθαρπάζω, corripio. Ἐκ τε δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσι ἐξαιρέμενοι, Eur. Andr. 813.

Καθάρσιον, ε, τὸ, purgatio, expiatio, luſtratio, piaculum; καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula, expiamenta. A κάθαρσις.

Καθάρσιος, α, ὁ ἡ ἡ, purgatorius, luſtralis, expiatorius. Ab eod.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

Καθαρτήρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) luſtrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, α, ὁ ἡ ἡ, purgativus, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eodem.

Καθαρτής, οῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, luſtrator. Ab eod.

Καθαρτικός, ἡ, όν, purgativus, purgandi vim habens; (2) luſtralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, α, ὁ ἡ ἡ, Dim. a καθαρός, ἄρτοι τῦ καθαρύλλου, Alexis, panis purior, vid. καθαρός.

Καθαρω, gen. ſing. *Dor.* pro καθαρᾶ.

Καθαρῶς, *Adverb.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeſte; (3) pura mente, candide, ſincere; (4) proſus, omnino.

Καθαυαίνω, arefacio, exarefacio.

Καθαυτόν, *Adv.* ſeorſum; (2) per ſe; (3) plus; (4) ſua ſponte; (5) ſuo arbitrio. Ex κατά, & αὐτόν, ſe.

Καθεδοῦμαι, f. ind. med. v. καθίζομαι.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum; (2) ſedes, ſella, ſedile; (3) locus exonerandæ alvi; (4) obſidio; (5) ſeſſio; (6) habitus ſedentis.

Καθέζομαι, ſedeo, f. καθεδοῦμαι, ſedebo; καθίζεσθαι, etiam caſtra dicuntur alicubi conſiſtentia & manentia; *dicitur* (3) de ſupplicibus, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cella ſe proſtituunt. Ἐπεὶ δ' ὅθι ζυγὸς καθέζετ' ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, a κάθημαι.

Καθεικέναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.

Καθειμένος, Καθειμένως, perf. part. paſſ. v. καθίημι.

Καθειμένως, *Adv.* remiſſe, parce, demiſſe.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ.

Καθειργνυμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθείργνυντο ἐς οἴκημα, Plut.

Καθείργω, f. ξω. idem a. 1. καθεῖρξα, perf. paſſ. καθειργμαι. Εἶτα δὴ αὐτὼ καθειρξαιμ' ἐς λεπτὸν γρογύλον, Ariſt. Nub. 749.

Καθείρχθαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. καθειργω.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio. A καθειργω.

Καθεῖς, unuſquiſque ſigillatim, unus poſt alium. Ex κατά, & εἷς, unus.

Καθεὶς, a. 2. part. act. v. καθίημι.

Καθείσην, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καθίζω.

Καθεισήκεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. verbi καθίσημι.

Καθείτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. καθίημι.

Καθεκάστω, pro καθ' ἑκάστην, ſcil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, καθ' ἕκαστον, ſingulatim.

Καθεκούσιος, α, ὁ ἡ ἡ, voluntarius.

Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.

Καθεκτικός, ἡ, όν, continens, retinens. A

Καθεκτός, ἡ, όν, qui contineri aut detineri poteſt; (2) qui fieri poteſt. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *Adv.* ita ut contineri, val retineri queat.

Καθέλης, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.

Καθελκισμός, ὁ, detractio. A

Καθελκύω, f. ύσω, traho deorſum. Καθελκύειν τὰς ναῦς, Thuc.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν & καθελκύειν τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὲ καθέλκειν τῷ φαίνεσθαι μὴ δοκεῖ, Ariſt. Conc. 97. τὰς τριήρεις, Dem.

Καθελῶ, f. 2. ind. act. v. καθαιρέω.

Κάθεμα, ατος, τὸ monile ex variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*

Καθεμμένος, aor. 2. part. med. v. καθίημι.

Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conſervatio; (2) detentio. A κατέχω.

Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.

Κάθεο, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro κάθεσο, a καθίημι.

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, ſerpo. Καθερπύσαντες ὑπὸ τὸν τειχῶν, *Joſ.*

Καθέρπω, idem; (2) ſerpendo deſcendo, *item* deſcendo.

Κάθες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. καθίημι.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Κάθεσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, diverſorium, habitatio; (2) demiſſio, dejectio, immiſſio, inſectatio. A καθίζω, vel καθίημι.

Καθεσμός, οῦ, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθέζομαι.

Καθίσαντο, *collocarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro καθίσαντο, a καθίζω.

Καθεσταμμένος, perf. part. paſſ. v. καθίσημι.

Καθέστηκα, *conſtiti*, perf. ind. act.

Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & gravem; (2) καθεστηκότα, ſtata, certa, fixa, item, bene conſtituta.

Καθεστηκότως, *Adv.* compoſito, animo compoſito & moderato. A καθίσημι.

Καθέστηκω, conſto, perſto, conſtanter permaneo, ut hinc ſit. f. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, conſtabit.

Καθεστῶτα, ων, τὰ, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A καθίσημι, *conſtituo.*

Καθετήρ, ῆρος, ὁ, immiſſor. Inſtrumentum chirurgicum veſicarium; (2) linteamentum tortum, quod intra ulcera immittitur; (3) redimiculum, Ph. A καθίημι. Hinc

Καθετηριασμός, ὁ, operatio per catheterem.

Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum, Ph.

Καθετός, ὁ, agnus, qui in mare demittebatur. A καθίημι.

Κάθετος, ε, ἡ, ſc. γράμμη, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis ſubvecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθεύδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo, imperf. καθεύδον, καθεύδες, καθηύδει, dormiebat. Ὅδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδειν, Ariſt. Θεσμ. 486.

Καθεύρημα, ατος, τὸ, inventum.

Καθεύρισκω, invenio.

Κάθεφθος, ε, ὁ ἡ ἡ, probe coctus. *Epith.* auri obryzi. Καθεφθος πλίσιον, *Arct.* Ex κατά, & ἕψω.

Καθεψέω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc

Καθέψησις, ἡ, decoctio.

Καθεψιάομαι, ſcommatis inceſſio, illudo.

Καθέψω, idem & ex iiſd.

Κάθη, 2. ſ. præſ. ind. med. *Att.* pro κάθησαι, a κάθημαι.

Καθηδάω, ῶ, idem quod ſimplex ἡδάω.

Καθηγεμονικός, ἡ, όν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A

Καθηγεμών, ονος, ὁ ἡ ἡ, dux viæ; (2) ſuaſor; (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, ῆμαι, dux ſum, duco, præeo. Καθηγήσατο ὁ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τῶν πολιτευμάτων, Plut. Hinc

Καθηγητής, ῆ, ὁ, dux viæ; (2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monaſterii, abbatiſſa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ε, ὁ, præfectus Monaſterii, Abbas. Ab eod.

Καθηδύνω, ſuave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluntatem & luxum abſumo. Τὰς τῶν πολέμων κινήσεις καθηδυπαθῶν, Luc. Ἀναλίσκειν ἢ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τῶν χρόνων, Plut. in Anton. cap. 28.

Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium poſtulat, convenienter, decenter, rite. A καθῆκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, *Impers.* convenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium mearum eſt.

Καθηλόω, clavo defigo, clavis configo, figo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis, confixio. A καθηλόω.

Καθηλωτής, οῦ, ὁ, confixor. A καθήλω.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, ſedeo; (2) moneo; (3) defideo; (4) habito; (5) inſideo & obſideo; (6) caſtra metor. Καθῆσθαι ὅθι τῦ ἵππου, Xen. πρὸς τὸ πῦρ, Ariſt. ὅθι ταῖσι θύραις, id. χαμαί, id.

Καθημαξδυμένως, trito modo. A καθαμαξδύω.

Καθημέραν, *Adv.* in dies, ſingulis diebus, quotidie. Ex κατά, & ἡμέρα, *dies.*

Καθημερινός, ἡ, όν, quotidianus, diurnus.

Καθημέριος, ία, ιον, idem & ex iiſd.

Καθημερίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, in diem vivens, præſentibus contentus, minime ſollicitus de futuris. Ex κατά, ἡμέρα, & βίος, *vita.*

Καθημάμενος, a. 1. part. med.

Κάθημε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Καθημέχθην, a. 1. ind. paſſ. *per Syſtolen.* pro καθημάχθην, a καθαιρέω.

Καθηνυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Καθῆσθαι, præſ. inf. verbi κάθημαι.

Κάθησο, *ſede*, 2. ſing. imper. med.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆστο, 3. ſ. imper. ind. *Ind.* & *Poet.* pro ἐκάθητο.

Καθῆψεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a καθάπτω.

Καθιγνυμαι, vid. καθίνυμαι.

Καθιδρόω, ῶ, defudo, Gl. V.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, ſtatua, Phil. pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρυνθέντες, n. pl. a. 1. part. paſſ. v. καθιδρύω.

Καθιδρύω, idem quod καθιδρόω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, inſtituo, conſtituo

ſtituo, erigo; (3) dedico, conſecro. Ἐν τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, Ariſtot. Ὅπου καθιδρυθέντε διαγενομεθ' ἄν, Ariſt. Av. 45.

Καθίδρας, Suid. laſſus uſque ad ſudorem.

Καθίδῃ, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro καθίεις, a καθίημι.

Καθιεμαι, demittor, p. paſſ. καθειμμένον, demiſſum. A καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, ſacrifico, ſacris operor; (2) ſacro, dedico, conſecro.

Καθιερεργέω, & ῶμαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo. Τὰ δ' ἐρχαλεῖα καθιερώσῃ Μυνδίας ἀνακλορεῖς, Lyc. 950. τῷ Θεῷ τῶι δεκάτῳ, Plut.

Καθιερωτέα, conſecranda.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθιεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. καθίημι.

Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo; (2) conſtituo. Ἐφ' ἅπαντα βλαστήματα καθιζάνειν, Iſocr.

Καθιζησις, ἡ, ſeſſio, collocatio.

Καθίζῃν, 2. ſ. præſ. imper. med. *Dor.* pro καθίζω, a καθίζω.

Καθίζωσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g.

Καθίζω, f. ίσω, ſedere facio ſeu jubeo, colloco; (2) conſtituo, velut, in inſidiis, &c. (3) proſtituo, ſc. feminam; (4) *dicitur tamen & neutraliter*, ut *in med.* καθίζομαι, ſedeo; *unde* (1) de ſupplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de ſaltatoribus ſcenicis, cum contumeliæ cauſa coguntur inter ſpectatores ſedere; (4) de judicibus, qui & Latinis ſedere coguntur; (5) de exercitu, ſedente ad urbem; (6) de navi ſidente. In quorum tamen nonnullis medium uſitatius eſt, *Ern.* Καθίζε τοίνυν δὴ ἐ ἱερὸν Ζκίμποδα, Ariſt. Nub. 253. Στένῃ ἢν μὴ πὶ τῷ φρώτε καθίζῃ ξύλε, id. veſp. 90.

Καθίημι, demitto, ſubmitto; (2) immitto; καθιεὶς, demittens; καθεὶς, in aor. 2. qui demiſit; καθείναι, demittere; καθῆκα, demiſi; p. poët. καθέωκα, p. paſſ. καθειμμένος, demiſſus, dejectus; & de barba promiſſa, *promiſſaque barba*, Virg. Καθιημι ἐ φαγωνα, τὸ ἱμάτιον, βοτρύχες.

Καθίκιο, *contigiſti*, 2. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro κάθιξαι, a καθικνέομαι.

Καθικετεύω, ſupplico.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ἵξομαι, contingo, adſequor. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισι μὲ καθίκετο, percuſſit, Soph. Oed. Tyr. 818.

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, funem demitto; (2) demitto. Ἐξάψας διὰ ἐ δυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας Ζαυτὸν, Ariſt. Veſp. 378. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem.

Καθίννυμαι, inſideo, deſideo, collocor, apud *Hipp.* Al. καθίζνυμαι, quod vitioſum putatur, *Ern.*

Καθίξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, a καθίζω.

Καθίξῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.

Καθίοῦμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.

Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurſo. Καθιππάζεδαι ἐ φιλοτιμίας, ſe exercere in, Iſocr.

Καθίππευσις, εως, ἡ, invaſio & incurſio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

Καθιππεύω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, alendis equis inſumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo, volando deſcendo.

Καθίσας, a. 1. part. act. verbi καθίζω.

Καθίσατε, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Καθίσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Καθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio; (2) ſedile, ſella.

Καθίσω, 2. ſing. præſ. ind. act. *per Apocop.* pro καθίσαθι, a καθίστημι.

Καθισάνω, & καθισάω, ῶ, f. καθαζήσω, idem quod

Καθίστημι, in pr. fut. aor. 1. conſtituo; (2) inſtituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum ſtatum redigo, *omniaque*; (7) bene conſtituo, firmo. At aor. 2. perf. *paſſ.* dicitur καθεστηκότα, mores, *ir.* res bene conſtitutæ; ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis eſt militaris, media, ὁ καθεστηκώς, qui non ſana mente eſt; καθίσταμαι, fio, ſum, Ὅθεν τύραννος τάχ' ἂν γῆς καθίσαιτ', Eur. Ph. 51. Πανταχῆ φυλακαὶ καθεστήκασι, Ariſt. Av. 1166, Καταζήσω σ' ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678.

Καθίσησι, 3. ſ. præſ. ind. act.

Καθιστῶσα, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro καθιστάσα, a καθιστάω.

Καθὸ, *Adv.* ſicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατ, & ὅ, *quod*.

Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ ſum, deduco.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθοδηγὸς, ὁ, dux viæ, ſeu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exſulum in patriam, aut reſtitutio in regnum.

Καθολικὸς, ἡ, όν, univerſalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *Adv.* univerſe, in univerſum.

Καθόλου, *Adv.* prorſus, omnino, penitus, in univerſum, in genere, in ſumma. Ex κατ, & ὅλος.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in manſuetudidem redigo. Ex κατ, & ὁμαλὸς.

Καθομηρίζω, idem quod ſimplex ὁμηρίζω, *Homerice induco, Homericis verſibus deſcribo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, conſuetudinem ſeu commercium habeo; (2) inſervio tempori; (3) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, & *in Paſſ.* in conſuetudinem, proverbium abeo. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Ariſtot.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciſcor, deſpondeo. Καθωμολογημένον τῷ ἀδελφιδῷ αὐτῆ Πακόρῳ, Plut.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις. Chryſ. Ἰχυρὸς καθωπλισμένος, Luc. 11, 21.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi.

Καθοπλισμὸς, ῦ, ὁ, inſtructio armis, armatura. Ab eod.

Κάθοπτος, ὁ, ἡ, pro κάτοπτος, *Hipp.*

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. ſ. præſ. indic. act. pro καθοράᾳ, a καθοράω.

Καθορατικὸς, ἡ, όν, perſpicax. A

Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto, deorſum adſpicio; (2) perſpicio, oculis luſtro; (3) animadverto. Ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τῷ οἰκίαν τῷ τῆ Διὸς, Ariſt. Pace, 178. Τοῖς ποιήμασι νοήμαθ καθορᾶν, Rom. 1, 20.

Καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc

Καθοριστικὸς, ἡ, όν, definitivus, perſpicuus, certus.

Κάθορμα, ατος, τὸ, cellare, ornamentum, Heſ. Ex κατ, & ὅρμος, *monile*.

Καθορμίζω, f. ίσω, ſtationem ſubeo, in portum appello. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισάμενος ἐς τῶ Ἔφεσον, Thuc.

Κάθορμιον, ου, τὸ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo, ſanctifico; (2) expio; (3) conſecro, dico, devoveo; (4) ſacrifico. Καθοσιώσας τῶ πόλιν καθαρυῖς, Plut. Ἐπεὶ ἢ βωμὸς πόπανα καὶ προθύμαλα καθασιδῆ, Ariſt. Plut. 660.

Καθοσίωσις, εος, ἡ, ſanctificatio, juſtificatio, & condemnatio; (2) devotio, dicatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κατ, & ὅ, τι.

Κάθου, 2. ſ. a. 2. imper. med. v. καθίημι, vel ſedo, a κάθημαι.

Καθυβρίζω, f. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuria laceſſo, dedecore adficio. Τοῖς ζοῖς ἀχεσιν καθυβρίζων, inſultans, Soph. Aj. 153. Ὡς μή τις αὐτὲς πολεμίαν κτηδυβρίσῃ, Eur. Med. 1383. Οἳ τὲ ζὲ καθύβρισαν χέρας πολίτις ζυλᾶντες, Soph. Phil. 1353.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ε, ὁ ἡ ἡ, humidus, madidus.

Κάθυδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, aquis abundans. Ex κατ, & ὕδωρ.

Καθυλακίω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερέχω, ſupero, vinco.

Καθυπερίχω, idem, ſuperior ſum.

Καθυπερφανέω, inſolens, arrogans ſum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in ſummo loco, ſupra. Ex κατ, & ὕπερθεν, *ſupra*.

Καθυπερτερέω, præſto, ſuperior ſum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior; (2) præſtantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, ediſſimus, ſupremus.

Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, fut. νήσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπέχετο τῷ θεῷ, Naz.

Καθυπνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, gravi ſ. alto ſomno oppreſſus, graviter conſopitus. Ab ὕπνος.

Κάθυπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, ſomnium capio. Ἵνα ἢ καθυπνάσεις ἡδέως, Xen.

Καθύπνασις, εως, ἡ, obdormitio. A καθυπνόω.

Καθυποβάλλω, ſubjicio; (2) ſuggero, admoneo.

Καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonſtro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, ſubjaceo, ſubſiſto, ſuppoſitus ſum.

Καθυποκρίνομαι, hiſtrionica actione exprimo; (2) ſimulo, ap. *Joſ.*

Καθύποπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſuſpectus.

Καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, ſubigo, ſubjicio.

Καθυπουργέω, miniſtro.

Καθυστερέω, ῶ, poſterior ſum, tardius venio, cedo, inferior ſum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, tardo, moror. Ex κατ, & ὕστερος.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A

Καθυφίημι, ſubmitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo cauſam adverſariis, prævaricor; (4) ſubtraho. Τὸν ἢ καιρὸν τῆδ πράγματος ἐάν τις ἐκὼν καθυεῖ, Dem.

Καθυψηλὸς, ἡ, όν, altus.

Καθύω, compluo. Ex κατ, & ὕω, *pluo*.

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior.

Καθὼς, *Adv.* ſicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

ΚΑΙ, *Conj.* &, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, ſic &; (4) quam, ac; (5) ſed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur & pro relativo pronomine; (11) *poſt* τις *vel* τι *ſignificat* tandem; (12) abundat, Attice. Hinc (13) καν vel κἢν ἐν, etiam, etiamſi, ſane; (14) κἄν εἰ, quod ſi; (15) κἢ γὰρ, etenim, & quidem; (16) κἢ γε. quamquam, ſaltem, atqui; (17) κἢ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel κἢ δὴ κἢ & quidem, & certe, quin etiam; (18) κἢ εἰ, etſi, etiam ſi; (19) κἢ ἤ, ſive; (20) κἢ μάλα, certe, ita, profecto; (21) κἢ μὴν, enimvero, & vero, & ſane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) κἢ μὴν κἢ, quin etiam; (23) κἢ μὴν γε, at ſaltem, at vero; (24) κἢ τοι, atqui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde; itaque; & tamen; (25) κἢ τοι εἰ, vel ἄν, quod ſi; (26) κἢ γὰ τοι, etenim; (27) κἢ ἐ, κἢ μὴ, non autem; (28) κἢ νὴ Δία, atque adeo; (29) κἢ πάλαι, jam pridem; (30) κἢ περ, quamvis, quamquam; (31) κἢ ταῦτα, idque præſertim; (32) κἢ ταῦτα μὴ δὴ ταῦτα, atque

hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.

ΚΑΪΑΔΑΣ, ου, ὁ, carcer subterraneus, in quem fontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, sive fossa, in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio adfectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. Nomen viri Hebr. *Lapis, S. Petrus.*

Καίγε, *Conj.* & quidem. Ex κὴ & γέ.

ΚΑΙΚΙΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.

Καΐν, ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Adquisitus.*

Καϊνᾶν, ὁ, Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Possessor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, Hes. A καίνω.

Καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινὸς. Hinc

Καινισμὸς, οῦ, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιστὴς, οῦ, ὁ, innovator, Gl. V.

Καινοδοξία, ας, ἡ, studium & amor rerum novarum. Ex καινὸς, & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς, & λόγος.

Καινοπήγης, έος, ὁ κὴ ἡ, novo quodam modo compactus, s. novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus est. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιὸς. Hinc

Καινοποιητὴς, οῦ, ὁ, novis artificiis utens.

Καινοποιΐα, ἡ, res novæ, rerum conversio.

Καινοποιὸς, ὸς, ὁ κὴ ἡ, novator, nova faciens. A ποιέω.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. A πράγος.

Καινοπρεπεια, ἡ, novitas moris.

Καινοπρεπέρως, *Adv.* insolentius.

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, novi moris, insolitus. A πρέπω.

Καινοπρεπῶς, *Adv.* nove, insolenter.

ΚΑΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, novus; τὸ καινον, v. c. πολεμικ, Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.

Καινοσχημάτιστος, ον, novo modo formatus, insolens. A σχηματίζω.

Καινοταφος, ον, novo modo sepultus.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.

Καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A καινοτομος. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ε, ὁ κὴ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid instituit, novitatis studiosus. Ex καινὸς, & τέμνω.

Καινότομος, ε, ὁ κὴ ἡ, in quo novæ viæ sectæ & apertæ sunt. Ex iisd.

Καινοτρόπως, nove, novo quodam more.

Καινότροπος, ον, novi moris, insolens.

Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, designo, res novas edo. Τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπους καινουργῆσαι, Luc. A καινουργὸς. Hinc

Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινουργία, ἡ, idem.

Καινουργίζω, f. ίσω, idem quod καινουργέω. Hinc

Καινουργισμὸς, οῦ, ὁ, innovatio.

Καινουργὸς, ὸς, ὁ κὴ ἡ, innovator, nova operans. Ex καινὸς, & ἔργον.

Καινοφανὴς, ὲς, novitatis, s. insolentiæ speciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ, ἡ κὴ ἡ, recens amicus; (2) qui non iisdem, sed subinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. Ex καινὸς, & φωνὴ, vox.

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Καίνυμαι, vinco. Ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, Hesiod. Ἀσπ. 4. A.

ΚΑΙΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς πατέρα καίνῃ, Eur. Ph. 44.

Καινῶς, *Adv.* nove, novo modo. A καινὸς.

Καίομαι, ardeo, conflagro, p. pass. κεκαυμένος, combustus. Καιόμῃαι δεταὶ, Il. 11, 553. πυρὶ, ib. 21, 361. A καίω, *uro.*

Καιομβύῃσι, dat. plur. *Ion.* pro καιομβύαις, a καίω.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *Conj.* etsi, quamvis. Ex κὴ, & περ.

Καιρὸς, ὴ, ὸν, ad tempus spectans, tempus significans.

Καίριος, α, ον, vel καίριος, ε, ὁ κὴ ἡ, tempestivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, &c. Οὐκ ἐν καιρίῳ ἐξὸ πάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185. A καιρὸς.

Καιρίως, *Adv.* tempestive, opportune; (2) lethaliter.

Καιροπλία, ἡ, tempus continuum, perpetuum, ap. Jos.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus; ut hinc fit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροειδῶν, gen. pl. fœm. Od. 7, 107. A

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, licium.

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, & facultas, *impr.* vitæ tuendæ, *unde* & (2) victus, ut καιρὸς ὄνων *pro* gramine; (3) modus; (4) tempus certum & statutum; (5) quod par est, decet; (6) status rerum & conditio; (7) ἐκ καιροῦ, ex tempore, πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præsentia.

Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

Καιροτηρέω, idem.

Καιροφυλακέω, &

Καιροφυλακλέω, ῶ, idem. Ex φύλαξ.

Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A καῖρος. Hinc

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωστὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωστὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nomen Latinum.

Καίτοιγε, *Conj.* quamquam.

ΚΑΙΩ, & *Att.* κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, ustulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Pass.* idem, uror; (2) amo, *cum Gen.* a. 1. ἐκαύθλω, 2. ἐκάλω. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, Matt. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, 1 Cor. 13, 3.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maleficentia. A

Κακάγγελος, ε, ὁ κὴ ἡ, malus nuncius.

Κακάγγελτος, ε, ὁ κὴ ἡ, idem.

ΚΑΚΑΑ, ων, τὰ, muri, Hes.

ΚΑΚΑΛΙΑ, ας, ἡ, Cacalia, leontice, *herba.* Plin. 25. §. 85. c. 11. *Angl.* Wild Chervil, Strange Colts-foot.

Κακανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνὴρ.

Κακανέω, ῶ, excito. Vox Laconica.

ΚΑΚΑΩ, ῶ, caco; κακᾶν, cacare.

Κάκεῖ, pro κὴ ἐκεῖ, & *ibi* & *illic*, per crasin Atticam.

Κάκεῖθεν, & *illinc*, ex κὴ, & ἐκεῖθεν.

Κάκεῖνος, & *ille*, ex κὴ & ἐκεῖνος.

Κάκεῖσε, & *illuc*, ex κὴ & ἐκεῖσε.

Κακέμφατον, ε, τὸ, dictio obscœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἔμφατος.

Κακεμφάτως, obscœne, parum grate.

Κακεντρέχεια, ας, ἡ, solertia subdola & malefica. A

Κακεντρεχὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, solers in re mala, astutus, versutus, malitiosus. Ab ἐντρεχὴς, *solers.*

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, malefica.

Κακεργάτης, ου, ὁ, maleficus. Ab ἔργον.

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A præc.

Κακέχατος, η, ὁ κὴ ἡ, extreme malus & improbus.

Κακήφατος, ον, ὁ κὴ ἡ, de quo mala loquuntur, inglorius, ignobilis, Hes. Ex φημί.

Κάκη, ης, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas militis; (3) *proprie* vitium rei cujusque in quocunque genere. Κακοβλάβω, malis consiliis impeto, ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβλαβθεῖσ', Eurip. Ion. 877. A κακὸς.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. Εἴσῃ γᾶν αὐτίκα ἐς τίνας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεας, *Lucian. Piscat.* 1.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ε, τὸ, idem, ut κακηγορίᾳ δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστερος, maledicentior; κακηγορίστατος, maledicentissimus. A

Κακήγορος, ε, ὁ κὴ ἡ, maledicus. Ab ἀγορεύω.

Κακηδρας, maledice, cum maledicentia.

Κακηπελέαν. A Nicandro dicitur, ὁ κακῆς ἔχαν, qui male habet, æger. A κακὸς, & πέλω, sum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, Il. 15, 24.

Κακῆς, *malis*, dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) peccatum, scelus; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακὸς.

Κακιζοτέχνης, ου, ὁ κὴ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τέχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero; κακίζομαι, ignavus fio, sum timidus, Eur. Ion. 894. A κακὸς.

Κακίμηνος, adversa luna natus, infelix. A μὴν, *mensis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, οῦ, ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

Κάκιστα, *Adv.* pessime. A κακὸς, κακίστος.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ας, ἡ, s. κακάβη, ης, ἡ, & κάκκαβος, ε, ὁ, cacabus, olla testacea.

Κακκαβίζω, caccabo, vox perdicum; (2) ululantium. A κακκάβη.

Κακκάβιον, ε, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκαζιν, gallinarum cantus ad ovorum partum, Hes. At Poll. Meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκείειν, *dormitare*, præs. inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, a κατακείω.

Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω.

Κάκκεφαλῆς, *ex capite*, ex κὴ, ἐκ, & κεφαλὴ, a κεφαλὴ, *caput.*

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro κατακῆαι, seu κατακαυσαι, a κατακαίω.

Κακκόρυθα, *in galeam*, ex κὴ, & κόρυθα.

Κακκορυεῖω, *in verticem*, ex κὴ, & κορυφὴ.

Κακκρύπτων, pro καὶ κρύπτων, a κατακρύπτω.

Κακοβάκχευτος, ον, *Epith.* chori; tristis, luctuosa. A βακχεύω.

Κακόβιος, ὁ κὴ ἡ, male s. duriter vivens.

Κακοβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A

Κακοβλαστὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, male germinans, in germinando deficiens. A βλαστάνω.

Κακόβλαστος, ε, ὁ κὴ ἡ, idem & ex iisd.

Κακόβλητος, ον, frustra jactus, *Epith.* teli.

Κακοβουλεύω, male consulo.

Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, temeritas, perversitas & pravitas in capiendis consiliis. A

Κακόβουλος, ε, ὁ κὴ ἡ, cujus malum est consilium; malevolus, stultus, parum prudens. A βουλή.

Κακοβούλως, temere, imprudenter.

Κακογαμβρὸς, ὁ κὴ ἡ, infelix, ob generum, s. ob affinitatem.

Κακογάμιον, ε, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo consilio & non rite contractæ, ut κακογαμίας δίκη, accusatio ob tales nuptias. A γάμος.

Κακόγαμος, ὁ κὴ ἡ, qui infelici matrimonio utitur.

Κακογείτων, ονος, ὁ κὴ ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ε, ὁ κὴ ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba.

Κακεργὸς

Κακογενὴς, ες, ignobili & sordido genere natus.
Κακογλωσσ-ος, ου, ὁ ἡ, qui est malæ linguæ, inauspicatus; maledicus, jactator, &c.
Κακόγονος, ον, male, infeliciter natus. A γίνομαι.
Κακοδαιμονάω, ῶ, a malo genio sive cacodæmone agor.
Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor,
Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.
Κακοδαιμοσύνη, ης, idem.
Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A
Κακοδαίμων, ον-ος, ὁ ἡ, infelix, miser, calamitosus; (2) malus dæmon, malus genius seu spiritus.
Κακοδάκρυτος, ον, tristis, luctuosus. A δακρύω.
Κακοδικαίω, male excipio, male accipio. Hes. A δίκομαι.
Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo.
Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex δίκη.
Κάκοδμος, ον, male olens. Ex ὀσμή.
Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, sum pravæ & malæ opinionis; (2) infamia laboro. Πρὸς ὃ φύτοις κακόδοξῶν. Xen.
Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. A
Κακόδοξ-ος, ου, ὁ ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δοξα.
Κακόδουλος, ου, ὁ, malus & infelix servus.
Κακοειδὴς, ὲς, mala specie, deformis.
Κακοεμμονία, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A
Κακοείμων, ονος, ὁ ἡ, male indutus, pessimam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ex εἷμα, vestis,
Κακοέπεια, ας, ἡ, sermo vitiosus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.
Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus sum.
Κακοεργίη, ης, ἡ, Ion. pro κακουργία, maleficium, improbitas. A
Κακοεργὸς, ου, ὁ ἡ, maleficus. Ex ἔργον.
Κακοζηλία, ας, ἡ, male & infelix æmulatio, seu adfectatio. A
Κακόζηλος, ου, ὁ ἡ, malus & infelix æmulator seu imitator, malus adfectator.
Κακοζήλως, mala & infelici adfectatione.
Κακοζωΐα, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.
Κακοήθεια, ἡ, callidiras; (2) malignitas; (3) fraus callida,
Κακοήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, male moratus; (2) malignus, malitiosus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, mos,
Κακοηθῶς, Adv. maligne.
Κακοηχὴς, ές-ος, ὁ ἡ, male sonans.
Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.
Κακοθαλπὴς, ὲς, non idoneus ad fovendum. Ex θάλπω,
Κακοθάνατος, ον, male, misere moriens,
Κακοθελὴς, ές, ὁ ἡ, malevolus, malignus. Ex θέλω,
Κακοθελία, & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex iisd.
Κακοθεὸς, ον, infelix, ut κακοδαίμων.
Κακοθεράπεια, ἡ, mala & perversa curatio morbi.
Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur & disponuntur. A
Κακοθήμων, ονος, ὁ ἡ, qui est corpore male constituto; (2) male digestus; (3) ignavus, Ex τίθημι.
Κακοθυμεῖν infelicem esse, vel malo habitum, κακοθυμεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, ipsæque partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est, Ex θύω, cumulus.
Κακόθρο-ος, contr. κακόθρους, ου, ὁ ἡ οὖ, maledicus, infaustus,
Κακοθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus malo adfectus. A
Κακοθύμως, ὁ ἡ ὁ, qui malo, seu malevolo animo est,
Κακοΐλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; sceleatum Ilium,
Κακοῖο, gen. sing. Ion. pro κακοῦ.
Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A
Κακόκαρπ-ος, ου, ὁ ἡ οὖ, male & infeliciter fructificans, malos fructus gignens.
Κακοκέλαδος, ον, male sonans; (2) maledicus, invidus.
Κακοκίρδεια, ας, ἡ, Ion. κακοκέρδη, ης, ἡ, turpis quæstus. Ex κέρδος.
Κακοκερδείησιν, Ion. & Poët. pro κακοκερδείαις.
Κακοκλὴς, ὁ ἡ ἡ, infamis, qui malæ famæ est. Ex κλέος.
Κακόκνημος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.
Κακοκοίμητος, ον, male dormiens.
Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. Ex κρίσις.
Κακοκτέριστος, ον, insepultus, male sepultus,
Κακολίμενος, ος, ὁ ἡ ὁ, malum portum habens. Ex λιμήν.
Κακολογέω, male dico, obtrecto. Δωήσει ταχὺ κακολογῆσαί με, Marc. 9, 39.
Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum malè de aliquo loquimur.
Κακολογικὸς, ἡ, όν, vituperatorius. A
Κακολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, obtrectator.
Κακομαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.
Κακόμαντις, ως, ὁ ἡ ἡ, malus vates, mala vaticinans.
Κακομάχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, malorum machinator, & excogitator. Ex μηχανή.
Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe, ac subdole, item prave, timide, ignave pugno. Ex μάχη.
Κακομέλετος, ον, mala tristia canens. Ex μέλος.
Κακομετρέω, ῶ, male metior.
Κακόμετρητος, ον, recta mensura carens. A
Κακόμετρ-ος, ου, ὁ ἡ οὖ, male metiens. Ex μέτρον.
Κακομηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui malum est consilium; (2) fraudulentus, astutus. Ex μῆδ-ος, consilium.
Κακομήτης, ου, ὁ, malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. Ex μητὶς.
Κακόμητις, ος, idem.
Κακομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.
Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομήχανος.
Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.
Κακομήχαν-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.
Κακομιλία, ἡ, consuetudo cum pravis.
Κακομιμήτως, Adv. male imitando. Ex μιμέομαι.
Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens,
Κακομοιρία, ἡ, fatum adversum.
Κακομοιρος, ον, infelix.
Κακόμορος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.
Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.
Κακόμορφ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, deformis. Ex μορφή.
Κακόμοχθος, ου, ὁ ἡ ὁ, male, i. e. in vanum laborans,
Κακονοέω, ῶ, malevolus sum, male cogito.
Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A
Κακόνους, contr. κακόνους, ου, ὁ ἡ οὖς, malevolus, mala mente præditus. Ex νόος.
Κακονομία, ἡ, pravæ leges.
Κακόνομ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui malis legibus utitur.
Κακονύστατα, Adv. nimis malevole. A κακόνυστος,
Κακονυμφευτος, ὁ, idem quod,
Κακόνυμφος, ου, ὁ, quæ infeliciter nupsit. Ex νύμφη.
Κακόξεν-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, quæ male se gerit erga hospites, inhospitalis,
Κακόξενος, malevole. A κακόξενος.
Κακοξύνετος, ος, ὁ ἡ ὁ, in malis sapiens ac prudens. Ex ξυνετός.
Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor,
Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, tolero adversa, vexor, item molestias v. c. itineris, &c. fero. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 Tim. 2, 3. A
Κακοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ærumnosus, adflictus, malis pressus. Ex πάθος.
Κακοπαθὸς, ον, idem.
Κακοπαθῶς, Adv. ærumnose, male, aspere.
Κακοπαρθενεύτας, indigno virgine modo.
Κακοπάρθενος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.
Κακόπατρις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est patria. Ex πατὴρ, vel πατρὶς.
Κακοπέτης, male volans. Ex πέτομαι.
Κακόπηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, malam habens peram. Ex πήρα.
Κακοπινὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, impurus, sordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.
Κακοπιστία, ἡ, perfidia.
Κακόπιστος, ον, perfidus.
Κακόπλαστ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, male fictus, si fit a πλάσσω, fingo, sed affertur ex Hermog. pro errativus, ut fit a πλάζομαι, erro.
Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.
Κακοπλόω, male navigo.
Κακοποιέω, male facio, noceo, Luc. 6, 9.
Κακοποιητικὸς, ἡ, όν, maleficus.
Κακοποιία, ἡ, maleficentia, maleficium. A
Κακοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.
Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.
Κακοποντικὸς, ἡ, ex Aristot. affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.
Κακόποτμος, ου, ὁ ἡ ὁ, infelix.
Κακόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui infirmis est pedibus,
Κακοπραγέω, infelix sum. A
Κακοπραγὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὁ, male factus. Hes. A πράσσω, vel πρᾶγος. Hinc
Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis; (2) infelicitas quævis, fors dura, res adversæ.
Κακοπραγμονέω, improbe ago; (2) improbas seu malas res molior, male cogito.
Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. A
Κακοπράγμων, ον-ος, ὁ ἡ ὁ, qui malas res agit, qui se improbe gerit, litigiosus, calumniator. Ex πρᾶγμα.
Κακοπρόσωπ-ος, ὁ ἡ ὁ, informis.
Κακόπτερ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, male pennatus, male volans. Ex πτερὸν.
Κακορράφια, ας, ἡ, Ion. κακορράφιη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus, fraudes. A κακορράφος.
Κακορραφίησι, Ion. & Poët. pro κακορραφίαις.
Κακορράφ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, malorum sutor, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.
Κακορρέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.
Κακορρημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A
Κακορρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, maledicus; (2) indiserta, & expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.
Κακορρόθέω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel infector. Οὐ γὰρ ἔστ-ιν ἀνθρώπ-ῳ πάλαι ἅπασιν ἡμῶν τλῆν σοὶ κακορροθεῖ; Arist. Ach. 582. Τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε; id. Thesm. 903. Συζῶνας κακορροθεῖτε; Eur. Hipp. 344.
ΚΑΚΟΣ, ἡ, όν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infaustus, perniciosus; (4) infestus; (5) ignavus, timidus; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακὸν, οῦ, scelus, calamitas, damnum.
Κακόσιτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, nocens, Ex σῖτος, noceo.
Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A
Κακόσιτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui stomachi vitio cibum fastidit.
Κακοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui pravis est cruribus. Ex σκέλος.
Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

Κἀνοσμ⊙, ω, ὁ ἡ ὄν, malum odorem ſpirans. Ex ὀσμή.

Κακόσπερμ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, male ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοσπορία, ας, ἡ, mala ſatio, i. e. alieno loco, &c. A σπόρος.

Κακοσύμμ⊙, afferunt ex Hom. Il. α. 105. ſed legendum κάκ' ὀσόμμ⊙.

Κακοστατέω, ῶ, male ſto, male conſtitutus ſum. Ex στατός, ſtans.

Κακοστόμαχ⊙, ὁ ἡ ὄν, cujus ſtomachus male adfectus eſt; (2) qui ſtomachum lædit.

Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior; (2) male pronuncio.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόστομ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex στόμα.

Κακόστρωτος, ον, male ſtratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβουλ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, male ſuadens, maleſuada, Gl. V.

Κακοσύνετ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, prudentia abutens ad malum.

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compoſitio; (3) malorum ſtructura & machinatio. Ex συντίθημι.

Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, male compoſitus.

Κακοσύστατ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, male conſiſtens Ex συνίσταμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulſus. Ex σφύξις, *pulſus venarum.*

Κακοσχημόνως, *Adv.* indecenter, turpiter. A

Κακοσχήμων, ον⊙, ὁ ἡ ὄν, indecens, indecorus. Ex σχῆμα.

Κακοσχολεύομαι, otio abuti, nugas agere.

Κακισχολέω, idem.

Κακισχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus teritur. A

Κακόσχολος, ος, ὁ ἡ ὄν, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex σχολή, *otium.*

Κακισχόλως, otio abutendo, nihil, male agendo.

Κακότακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, male ordinatus. Ex τάττω.

Κακοτελεύτητος, ον, male definens, malum exitum habens.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor; (2) malis artibus adultero & depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) *imprimis*, falſum teſtimonium dico. Κακοτεχνῶν ἤ φαίην ἂν τὰς διαθήκας, Dem.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falſum, quod ICti dicunt: falſum teſtimonium.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, unde κακοτεχνίαν ἔλεγχ adverſus eum qui falſum teſtimonium dixit.

Κακότεχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, malignus. Ex τέχνη,

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (2) vitium; (4) ſcelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna A κακός.

Κακοτροπίζομαι, f. ίσομαι, malis artibus ago, malitioſe improbeque, *item*, perverſe, dementer, ago. Κακοτροπίζομ⊙ φρος τὰς φρενιτικὰς νόσους, Polyb.

Κακοτροπέω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, male moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus. Ex τρόπος, *mos.*

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverſe.

Κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum ſive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus, & *paſſ.* κακοτροφησας, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. A

Κακότροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui male nutritur. Ex τρέφω.

Κακοτυχέω, infelix ſum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακουποῦντος, ον, ſuſpicax.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Τὴν χώραν ἢ τὰ κλήματα κακουργεῖν, Plat. A κακουργός.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, ſcelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, Gl. V. A

Κακοῦργος, ος, ὁ ἡ ὄν, maleficus, improbus, facinoroſus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex ἔργον. Hinc

Κακούργως, malefice, improbe, ſcelerate.

Κακοῦχέω, male tracto, male aliquem habeo. Ex ἔχω.

Κακοχία, ας, ἡ, mala tractatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex ἵημι.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, male ſonans, male ominata. Ex φημί, f. φάτις.

Κακόφατον, τὸ, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus male ominatis conſiſtens. Al. κακίφατον, & κακόμφατον. Ex iiſd.

Κακοφημία, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A

Κακόφημος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex φήμη.

Κακόφθαρτος, ον, male perditus.

Κακοφθορὶς, έως, ὁ, male perdens, Nicand.

Κακοφθόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, perditor, male perdens; idem. Ex φθείρω.

Κακόφλοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, malum corticem habens, Nic.

Κακοφραδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, malum cogitans ſeu machinans. Vocativ. κακοφραδές.

Κακοφράδμων, ον, male ſuadens ſ. conſulens.

Κακοφρονέω, male cupio alicui.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A

Κακόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, malæ vel malitioſæ mentis; (3) malevolus; (3) ſtultus. Ex φρήν.

Κακοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, qui prava eſt natura, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) male naſcens, male proveniens. Ex φύω. Hinc

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indoliſque corruptio.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) inſuavis pronunciatio. A

Κακόφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, malam vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam & inſuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.

Κἀκοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione.

Κακόχαρτ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.

Κακοχρᾶσμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, improbus. Ex χρήσμαι, *utor.*

Κακοχροέω, ῶ, f. ήσω, mali ſum coloris,

Κακόχροια, ας, ἡ, malus color. A

Κακόχρο⊙, *contr.* κακόχρως, ως, ὁ ἡ ὄν, decolor. qui mali eſt coloris. Ex χρόα.

Κακόχυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui mali eſt ſuccι.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A

Κακόχυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, malis & vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

Κακόψογ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demiſſio animi. A

Κακόψυχ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo, ſive malo. Ex ψυχή,

Κακόω, proprie corrumpo, vitioſum reddo: ut aquam, turbulentam reddendo, &c. (2) malo ſeu damno adficio, infeſto, vaſto, populor, vexo, adfligo, male & inique tracto, κεκακωμέν⊙, perf. paſſ adfl.ctus. Ἐκ ἂν ἡμετέρα χαρὰ κακωθῇ Xen. A κακός.

Κακλάμβας, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακλῖναι, a κατακλίνω.

Κάκλαι, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro κατάκλαθι.

Κάκλεινε, 3. f. imperf. ſive 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατέκλεινε.

ΚΑΚΤΟΣ, ου, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κακλέτως, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro νῦν ἐκ τούτου, ſc. χρόνου.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακός.

Κακχεῦσαι, a. 1. inf. act. *per Syn.* pro κατα-χεῦσαι, a κατα-χέω.

Κακώδης, ες⊙, ὁ ἡ ὄν, male olens. Ex ὄζω.

Κακωδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iiſd.

Κακόλεθρος, ον, perniciosus.

Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. a κακόω.

Κακώσων, *adflicturus*, f. 1. part. act.

Κακωτικὸς, ἡ, όν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

Καλὰ, *Adv.* opportune. A καλός.

ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio Calabrica.

Καλάθιον, ου, τὸ, parvus calathus, quaſillus Dim. a κάλαθ⊙.

Καλαθὶς, ίδ⊙, ἡ, idem & ab eod.

Καλαθίσκ⊙, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, έ⊙, ὁ ἡ ὄν, figuram calathi habens. Ex κάλαθ⊙, & εἶδ⊙.

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A præc.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλάϊν⊙, ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel conſtans. A

ΚΑΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωσις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμ⊙, & ἀγρωσίς, *gramen.*

Καλαμαδὶας, ὁ ἡ ὄν, arundinoſus.

Καλάμαιος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos ſeu ſtipulas eſt. A κάλαμ⊙.

Καλαμάομαι, ωμαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo; (3) ſpolio poſt alium; (4) ſummas olerum partes carpo & concido. Ab eod.

Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμ⊙, & αὐλὸς, *tibia.*

Καλαμαυλιστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Καλαμβυτὴς, οῦ, ὁ, meſſor. A

Καλαμβύω, f. βύσω, meto, calamos ſeco & colligo. A κάλαμ⊙.

Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica; (3) corpus ſenecta confectum & quaſi areſcens; (4) cadaver hominis interempti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex τέμνω.

Καλαμητόμος, ον, culmos ſecans.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμ⊙.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμηφάγος, culmos ſecans, *de ſake.*

Καλαμηφορεῖν, culmos geſtare.

Καλαμηφόρ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, culmos geſtans.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha herba. Ab eod. *Angl.* Calamint. Hinc

Καλαμινθί⊙, ὁ, nomen ranæ in Batrochom.

Καλαμινθώδης, ες⊙, ὁ ἡ ὄν, ex calamintha contectus, *Strabo lib.* 8.

Καλάμιν⊙, ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus. A κάλαμος.

Καλάμιον,

Καλάμιον, ᾰ, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) ſpecillum, inſtrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim.

Καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; (2) calamarium, ſive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. Ab eod.

Καλαμίσκος, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμίτης, ίδος, ἡ, ſpicis gaudens.

Καλαμοστρεφής, ές, ὁ, calamoſtrepus. Ex κάλαμος, & βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, ſive arundines ſculpo. A

Καλαμογλύφος, ου, ὁ ἡ ἡ, calamorum, ſive arundinum ſculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, calami ſpeciem habens. Ex κάλαμος, & εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica; (4) calamus ſcriptorius; (5) tibia; E. M. potius teſtudinis μαγάδιον, quod in veterrima ſtructura erat ex arundine. *Ern.* (6) ſtipula.

Καλαμοσφέαν, gen. pl. a

Καλαμοσφής, ές, ὁ ἡ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος, & σίφω.

Καλαμοτύπος, ου, ὁ, aucceps, Laconice, Heſ. Ex κάλαμος, & τυπίω, *figo*.

Καλαμοφθόγγης, ου, ὁ, calamo ſonans, arundine canens. Ex κάλαμος, & φθέγγω.

Καλαμόφθογγος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, calamum ſeu arundinem geſtans. Ex κάλαμος, & φέρω.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. Ex κάλαμος, & φύλλον.

Καλαμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, arundineus, arundinoſus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμών, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμωτή, ῆς, ἡ, ſeptum ex calamis in navigiorum oris, ſive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, τὸ, forma caligaris, Gl. V. A

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, & πούς.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa, tunica lata.

Καλαυρίτης λεθάργυρος, apud Dioſcoridem, ſpuma argenti ex puro argento, forſitan quod in Calauria ſive Calabria fieret.

Καλαύροψ, οπος, ἡ, pedum, proprie, quod in ſummo eſt repandum. Ex καυλός, & ῥέπω.

Καλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a καλέω.

Καλείμμαι, præſ. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ.

Καλέοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέεσι.

Καλέομαι, ῶμαι, vocor; (2) voco in jus.

Κάλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλεον.

Καλέοντι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

Καλέσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, ind. imp. 3. p. ſ. καλέσκω, pro καλέω. Hom. Il. 15, 338.

Καλεσίχορος, ου, pulchros choros agens.

Κάλεσον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Καλέσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνται, 3. pl. paſſ. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕΩ, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα, Καλεῖν τινα δεῖπνον, ὡρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαστήριον, in jus; Θεὸν, invocare. Σὲ καλῶ *Cύμμαχον*, Ariſt. Lyſ. 348. Ὅσις γε τολμᾷ ζῶσα φ βωμὸν καλεῖν, id. Θεσμ. 895. Ἐς ᾧ δόλον ἐκάλεσεν, id. Av. 329. Μᾶν ἐπ' ἄριστον γυνὰ κέκληκεν αὐτὸν τῶν φίλων; id. Conc. 349. Καλῶμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως, id. A. 1051.

Καλήμμαι, præſ. vel. a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quaſi a κάλημι vel καλαίνω.

Καλήμενος, præſ. part. med. *Æol.* pro καλούμενος.

Καλήμερος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, cui felix eſt dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ἡ, vocator. A καλέω.

Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, & quidem proprie lignea; (4) horreum. A κᾶλον. Hinc

Καλιάς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιῆς, *nidi*, gen. ſing. *Ion.* pro καλιᾶς.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verſo; καλινδᾶμαι, volutor. Ἐν ἀτόμῳ ἀμαθίᾳ καλινδεμένη, Plat. in Phædon. Ἐν καπηλείῳ καλινδηθείς, Syneſ. epiſt. 32. καλινδηθείς, a. 1. volutatus. A κυλίω.

Καλίς, ίδος, ὁ, caſa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, a colore. A καλλη. Hinc

Καλλαΐνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus.

Κάλλη, τὰ, veſtes, ſtragulæ exquiſitioris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλλείψω, *relinquam*. 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem, Ex καλὸς, & βοάω, *clamo*.

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς.

Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, ſerenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut ſecundum alios Cereris epitheton. Alii nutricem, alii pediſſequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchro ponte præditus ſive junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα.

Καλλιγλωσσος, ον, nates formoſas habens.

Καλλίγονος, pulchri generis, Gl. V.

Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter ſcribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans ſcriptura, ſcribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eleganter ſcribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ἡ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, *Epith.* regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulcre fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

Καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, ſ. ſella.

Καλλιδρεπής, ους, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

Καλλιθείρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιέπεια, ἡ, q. pulchriloquentia, elegantia & ornatus ſermonis, ſermo ornatus.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

Καλλιεργος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερὸς. Hinc

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, litatio.

Καλλιζυγὴς, ὲς, pulcrijugus, pulcris equis junctus. Ex ζύγος.

Καλλίζωνος, ἡ, pulcro cingulo ornata. Ex ζώνη.

Καλλιθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμεθλον.

Καλλιθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλιθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonis auſpiciis aut rite ſacrificatus; (2) in quo pulchra aut ſplendida ſacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo & venuſtas. A

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum ſonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher eſt acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus quidam amœniſſimus juxta Simoëntem Fl. Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμοιο, gen. ſ. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλίκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοττάβεω, ῶ, cottabo venuſte ludo, ſcite cottabizo. Ex κοττάβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida & ſubpinguis eſuque jucundiſſima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογέω, ῶ, ſcite & venuſte loquor. Ex λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ex iiſd.

Καλλίμηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλίμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchra forma præditus. Ex μορφή.

Κάλλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulcher, elegans; proſper, ſecundus. A καλὸς.

Καλλίνα, ὁ ἡ ἡ, pulchre fluens. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ ἡ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, Gl. V. At Ph. Victorioſus, invictiſſimus. Ex νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλὸς.

Καλλιόνας, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Muſarum.

Καλλίολος, ου, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius & venuſtius reddo. A κάλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A

Καλλίπαις, ὁ ἡ ἡ, cui pulchri ſunt liberi; (2) proles pulcra, proba.

Καλλιπάρῃος, *Bæot.* pro καλλιπάρεος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

Καλλιπάρθενος, ὁ ἡ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. *Epith.* Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλίπεπλος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, ὁ ἡ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, contr. καλλίπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchre ac ſuaviter ſpirans. Ex πνοή.

Καλλίπολις, ἡ, egregia ſeu pulchra civitas.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a καταλείπω.

Καλλιπόταμος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens fluvios.

Καλλιπρόβατος, ὁ ἡ ἡ, pecore abundans.

Καλλίπρωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex πρώρα.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, adſpectu pulcher.

Καλλιπτόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, egregius & ſtrenuus in bello, bellicoſus.

Καλλιπυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πυγή.

Καλλίπυργος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchre turritus, pulchre turribus munitus; (2) ſublimis.

Καλλιπύργωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιρόεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchriſluus. Ex ῥεῖθρον.

Καλλίρροος, contr. καλλίρρους, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Καλλιρόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουνος.
Καλλιρρημονέω, pulcre & ornate dico.
Καλλιρρημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A
Καλλιρρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.
Καλλιρροος, idem quod καλλίροος.
Καλλιθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, egregio robore præditus. Ex σθένος.
Κάλλιστα, *Adv.* optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher.*
Καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia.
Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honestissimi optimique. A
Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formosissimus sum. Πότερα τὸ τῆσδε ζῶμ' ἐκαλλιστεύετο πασῶν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. Θεραπαινίδες αἱ καλλιστεύσαι, Plut. in Anton. cap. 26. A κάλλος.
Καλλιστέφανος, ὁ ἡ ἡ, pulchra redimitus corona.
Καλλιστρεθία Συκα, passeraria ficus, Plin. 15, c. 29. Ex καλὸς, & στρεθὸς, *passer.*
Καλλίσφυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui pulchri sunt pedum malleoli, pulchros habens pedes, pulcher, Ex σφυρά.
Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A
Καλλίτεκνος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens liberos. Ex τέκνον.
Καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro,
Καλλιτεχνὴς, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.
Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A
Καλλίτεχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens, Ex τέχνη.
Καλλίτοκος, ὁ, pulchros edens partus. Hes.
Καλλίτοξος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius,
Καλλιτράπεζος, ον, delicata mensa utens,
Καλλίτριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pulchro est capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.
Καλλίφαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchre vestitus; (2) splendidus,
Καλλιφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde lucidus. Ex φέγγος.
Καλλιφθογγος, ὁ ἡ ἡ, pulchre sonans.
Καλλίφλοξ, γος, ὁ ἡ ἡ, pulchra flamma, seu egregio splendore coruscans,
Καλλίφυλλον, τὸ, est adianti genus.
Καλλιφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchris foliis præditus. Ex φύλλον.
Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, sonus elegans. A
Καλλίφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνή.
Καλλιχέλωνος, ος, ὁ, obulus testudine signatus, Hes. q. d. pulchra testudinis figura insignitus. Ex χελώνη.
Καλλίχειρ, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens manus.
Καλλιχθὺς, ὁ, piscis quidam.
Καλλίχοιρος, ὁ ἡ ἡ, pulchros porculos habens.
Καλλίχορος, ος, ὁ ἡ ἡ, in quo pulchræ choreæ duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis se oblectans; (5) pulcher chorus,
Καλλίχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram regionem habens, Ex χώρα.
Καλλιώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piscis ficcissimi, *Ern.* Ex ὄνομα.
Κάλλος, ους, ὁ, pulchritudo, elegantia. A
Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujuslvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba seu palearia galli gallinacei. A καλὸς.
Καλλυσμὸς, ὁ, idem,
Καλλύσμυος, ὁ, ὸν, pulcher,
Καλλόφυλλος, ὁ ἡ ἡ, pulchris foliis præditus.
Καλλυντήριον, ου, τὸ, ornamentum, Hes. καλλυντήρια, τὰ, festum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.
Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonsor, Hes. A καλλύνω.
Κάλλυντρον, ου, τὸ, omne instrumentum comptorum, seu aptum ad comendum; (2) instrumentum, quo verrimus, scopæ; (3) spathula. A
Καλλύνω, pulchrum, seu venustum reddo, orno, honesto; (2) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venustor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipse placeo, Κρηπῖδα φωκὴ νέρθε καλλύνει πλόκῳ, Lyc. 338. χρυσῷ φοιδρὰ ῥέθη, ibid. 862. A κάλλος.
Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venustam faciem facio, sed fere de curioso nimis studio ornandi, & *sic etiam tropice*; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem ostento. Ex ἄψ, ὤπος. Hinc
Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, *impr.* cultus superfluus.
Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod,
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus (in vestitu) nimium studiosus. Ab eod.
Καλλωπιστικὸς, ὴ, όν, ad comendum vel ornandum aptus. A καλλωπιστὴς.
Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in vestitu nimium studiosa; (2) comptrix. Ab eod.
Καλοβάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. V. & Ph. (2) grallator. A κᾶλον, & βαίνω, *incedo.*
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestatis magister, honesta docens.
Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis.
Καλόθριξ, τριχος, bene comatus, *item* jubatus, de equo.
Καλοιωνιστὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui boni est augurii, seu ominis. Ex οἰωνός.
Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honestas.
Καλοκαγαθικὸς, ὴ, όν, honestus, probus, integer. A
Καλοκάγαθος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex καλὸς, ἡ, & ἀγαθός.
Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo, A κᾶλον, & κόπτω, *cædo.*
Καλόμοιρος, ω, pulcher. A μορφή.
ΚΑΛΟΝ, ου, τὸ, lignum.
Καλοπεδίλη, ης, τὸ, ligneæ compedes.
Καλοπόδιον, ου, τὸ, pes ligneus, instrumentum sutorum, forma calcei, norma, Ex κᾶλον, & πούς.
Καλοπροδιόκλης, ap. Comic, v. καλαπρ. & κολλυπ.
Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio,
Καλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma sutoris. Ex καλὸς, vel κᾶλον, & πούς.
ΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, pulcher, formosus; (2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) strenuus, fortis; (5) jucundus, suavis, Hinc τὸ καλὸν, ῆ, decus, ornamentum, commodum; & *Compar.* καλλίων, pulchrior, *Superl.* κάλλιστος, pulcherrimus, & *Adv.* καλὸν, pulchre, belle, honeste, Τὸ καλὸν, idem, Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν φερτιλαμένε, Theocrit. 3, 3. Ὁπποτα δὲ ἡ τὸ καλὸν ἐκεῖνο φάνη, Lucian. in Imaginibus,
Κάλος, ου, ὁ, rudens, funis nauticus; usitatius κάλως.
Καλοτιθώνος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene nutriens; (2) bene nutritus, Hes. Ex τιθώνος.
Καλοτύπος, ος, ὁ ἡ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον, & τύπτω.
Καλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, benevolus; (2) pulchra mente præditus. Ex φρήν,
Καλπάζειν, equum in gressum exsultantem urgere, vulgo gallopare; summis pedibus & moliter incedere,
ΚΑΛΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.
Κάλπις, ιδος, ἡ, idem.
Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi. A κάλπη.

Κάλως, poculi genus, Hes.
Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω,
Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum, Dim. a καλύβη.
Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.
Καλυβοποιέω, ῶ, & καλυβοποιέομαι, gurgustia, seu casas facio. Ex καλύβη, & ποιέω.
Καλυβὸς, οῦ, ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta scena, Hes. A καλύβη.
Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, Hes. A κάλυξ.
Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.
Καλυκοστέφανος, ον, coronam e rosis recentibus gerens. A κάλυξ.
Καλυκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.
Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roseam, i. e. pulcram faciem habens.
Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegmen, tegumentum. A καλύπτω.
Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim.
Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos rosæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.
Κάλυξις, calix rosæ; (2) ornamentum quoddam e rosis, Hes. Qui a καλύπτω, quod esset *tego.*
Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.
Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.
Καλυπτὸς, ὴ, όν, opertus, tectus. A καλύπτω,
Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.
Καλύπτρμι, *Ion.* pro κάλυπτραι,
ΚΑΛΥΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo, Τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα; Eur. Andr. 832. Καλύψαι τινα φάσει, sepelire, Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3,
Καλύψαι, aor. 1. inf. act.
Καλχαίνω, purpureo colore tingo; (2) alta mente cogito, alte animo versо. A
ΚΑΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur. Hinc
Κάλχινον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta,
Καλῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω,
Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.
Καλωποδιώκλης, ου, ὁ, qui consectatur pulchros. Ex καλωπὸς, & διώκω,
Καλωπὸς, ὴ, όν, pulcher adspectu. Ex ὤψ.
ΚΑΛΩΣ, ωτος, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πλέγτα κάλων κινεῖν, Proverb.
Καλῶς, *Adv.* pulchre, recte, belle, honeste,
Καλωσρόος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui funes conficit, Ex κάλως, & στρέφω.
Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας ζῦτος, frumenti genus, fortasse a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ. Unde
Καμάκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ex pertica est,
Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis,
ΚΑΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum hastæ, Æsch. Agam. 66.
ΚΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, camara seu camera, *proprie* tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen ejus, Hinc
Καμαρόω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, Hes.
Καμάρων, ονος, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinjecta,
Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre,
Καμαροειδὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, fornicis habens figuram, camerатus. Ex καμάρα, & εἶδος.
Καμαρόω, fornico, Gl. V. A καμάρα, *fornix,* Hinc
Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix,
Καμάρωσις, εως, ἡ, camerатio, Ab eod,
Καμαρωτὸς, ὴ, όν, fornicis habens formam, fornicatus; deinde currus cum tecto, &c. Ab eod,
ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ, vel καμεσῖνες, ων, οἱ, pisces quidam marini,

ΚΑΜΑ'ΣΣΩ, moveo, Heſ.
Καματηρός, ρά, ρόν, laborioſus; (2) deſeſſus, defatigatus. A κάματος.
Καματηρῶς, *Adv.* laborioſe, ægre.
Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio; (2) id, quod labore partum eſt; (3) morbus. A κάμνω. Καμάτῳ ἀδδηκότες ἥδε καὶ ὕπνῳ, Hom. Il. 10, 98.
Καματόω, ῶ, laboro, fatigo. fatiſco; (2) delaſſo, Gl. V. A κάματος.
Καματώδης, ὁ καὶ ἡ, laborioſus; (2) gravis.
Καμβαίνω, *Æol.* pro καταβαίνω, *deſcendo.*
Κάμβαλον, *depoſui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμβαλον, a καταμβάλλω.
Κάμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω.
Καμεῖ, *elaboravit*, 3. f. f. 2. ind. med.
Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμιλαύκιον, pileus. Quaſi ex καῦμα, æſtus, & ἕλαύνω, *colibeo.*
Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.
Καμηλέμπορος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, & ἔμπορος.
Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος, & ἐλαύνω.
Καμηληλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex iiſd.
Καμηλίζω, camelo ſimilis ſum, imitor camelum.
Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.
Καμηλοκόμος, ὁ, idem. A κομέω.
Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ. Camelopardalis. Ex κάμηλος, & πάρδαλις, *pardalis.*
ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, Camelus, animal.
Καμηλοτροφίω, camelos alo. A τρέφω.
Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis cameli.
Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.
ΚΑ'ΜΙΑΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.
Καμιναῖος, αία, αῖον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.
Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde
Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.
Καμινευτὴρ, ῆρος, idem.
Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum ſeu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A
Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, ſeu candefacio. A κάμινος.
Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.
Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax, Dim. ab eod.
Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A καίω, *uro.*
ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) *ap. Eccleſ. Script.* ignis, flamma, æſtus, ardor; (3) pars quædam navis. Hinc
Καμινῶ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta.
Καμινώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, fuliginoſus, fuligineus. Ab eod.
Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, &
Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, ſquillæ marinæ & cancrorum genus; (2) aconiti genus.
Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καλαμαρψαι, a καταμάρπτω.
Κάμμαλα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo.*
Καμματίδιε, ων, αἱ, idem & ab eo ipſo.
Κάμμῃ, *utique*, *Æol.* pro καταμῆ.
Καμμίγειν, præſ. inf act. *Æol.* pro καταμίγνυειν.
Κάμμιν, & *nos*, *Æol.* pro καὶ ἡμεῖς.
Καμμέσσον, *per medium*, *Æol.* pro κατὰ μέσσον.
Καμμίξας, *Æol.* pro καταμίξας, a καταμίγνυμι.
Καμμονὴν, ῆς, ἡ, perſeverantia, victoria conſtanter parta. Ex κατὰ, & μένω, *maneo.*
Κάμμορος, *infelix*, *Poët.* pro κακόμορος.
Κάμμυω, ύσω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27.
Κάμνε, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a
ΚΑ'ΜΝΩ, ἡ καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore parco, ſeu adquiro; (4) ægroto, male me habeo; (5) καμόντες, mortui, *item* κεκμηκότες. Καὶ κάμνειε μήθ' ἑσῶς, μήτε βαδίζων, Ariſt. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ, Lyc. 1210. Διὰ τὸ ὀνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμηκας, Apoc. 2, 3.
Κάμοὶ, *per Craſin.* pro κἀμοὶ, & *mihi.*
Κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a κάμνω.
Καμῦσα, aor. 2. part. act. f. g.
Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπλω.
Καμπεσίγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, & γόνυ, *genu.*
Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens, *Epith. παιγνίε.*
Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, curvatio, curvatura, articulus; (2) flexus cantus. A κάμπτω.
Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.
Καμπιμος, ίμη, ίμον, flexilis, flexibilis.
Καμπὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.
Καμπὶς, ὶδος, ἡ, ὀν, flexilis, flexibilis; (2) flexus.
Κάμπρα, ας, ἡ, capſa, quæ fiebat e lignis flexilibus.
ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, inflecto curru; (3) flecto, exoro, de ſententia deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. paſſ. καμφθῶναι, flecti, exorari, aor. 1. paſſ. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Epheſ. 3, 14. Ἐμοὶ κάμψῃ πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τέλος ἦ κάμψιμ' ἅπτερ ἠρξάμην βίε, Eur. Hipp. 92.
Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.
Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, Ph. A κάμπυλος. Unde
Καμπυλιάζω, fut. άσω, inflecto, incurvo.
Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, curvas lineas habens, curvis lineis circumſcriptus. Ex καμπύλος, & γράμμη, *linea.*
Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.
Καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπλω.
Καμπυλοπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.
Καμπυλόρρὶν, ινος, ὁ καὶ ἡ, incurvum ſeu aduncum naſum habens. A ῥὶν.
Καμπυλόρρὶνος, ον, idem.
Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπλω.
Καμπυλοσαλπισταὶ, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.
Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.
Κάμψα, ης, ἡ, capſa. Ab eod.
Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.
Κάμψη, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. κάμπλω.
Καμψίδιαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percutrens aliquid. Ex κάμπλω, & δίαυλος.
Καμψίουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρὰ, *cauda.*
Καμψίπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ curvos pedes reddens, *Epith.* Furiarum, ap. *Æſch.*
Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπλω.
Καμψόδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, & ὀδυνάω.
Καμψὸς, ἡ, όν, inflexus, curvus. A κάμπλω.
Καμὼν, όντος, qui laboravit, mortuus; καμόντων, mortuorum. A κάμνω.
Κἀν, & in. Ex καὶ & ἐν.
Κἂν, ſaltem, quamvis, etſi, tametſi. Ex καὶ, & ἄν.
Κἂν γὲ, ſaltem.
Κανάζειν, vid. καναζειν.
Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen urbis Hebri ἄκλιτον, *Poſſeſſiu.*
ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumbnunt; (2) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis ſparſi.
Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex ſtorea. A κάνη.
Κανανίτης, ου, ὁ, Cananites. Nomen gentile. *Æmulator.*
Κανάξαι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάξαι.
Κανασταῖα, ῶν, τὰ, vaſa quædam cava, Suid. A κάνης Unde
Κάναστρον, ου, τὸ, caniſtrum; (2) cochlear.
Καναχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſtrepitum, ſeu crepitum edo. A καναχὴ, & ἠχέω.
Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus. Ab eod.
Καναχηδὰ, *Adv.* cum ſtrepitu. Ab eod.
Καναχηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Καναχήπους, ſonipes, Gl. V.
Καναχίζω, reſono, ſtrepo. Τῶν δ' ὑποτροπαλιζομένων κανάχιζε πόσις ἐυρεῖα χθών, Heſiod. Aſp. 337. A καναχὴ.
Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.
Κάνδαυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caſeo, & melle. A κάνδυλος.
Κανδύκη, ης, ἡ, Perſica veſtis. A κάνδυς.
Κανδύλαι, & κανδύτανα, ſ. κανδυτάκες, & κανδύταλις. veſtiaria, pretioſorum veſtimentorum repoſitoria. Ab eod.
ΚΑ'ΝΔΑΥΛΟΣ, ὁ, id. quod κάνδαυλος.
ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum.
Κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω.
Κανίσιον, *caniſtri*, gen. ſing. *Ion.* pro κανίε, a κάνεον, *caniſtrum.*
Κάνεον, & κανοῦν, caniſtrum, ciſta. A κάνης.
Κανῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro κανεῖν, a καίνω.
ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus.
Κανήτιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum, Dim.
Κανηφορεῖν, caniſtrum ferre in ſacris.
Κανηφορία, ἡ, geſtatio caniſtri in ſacris.
Κανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, caniſtrum ferens; Canephoræ, virgines ſacra portantes. Cic. in Verr. 4, 5. Ex κάνης, & φέρω.
Καυθαρίζω, ap. *Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur, a ταυθαρίζω, *Ern.*
Καυθάριον, ου, τὸ, parvus cantharus, Dim.
Καυθάριος, vel καυθάρις, ſ. καυθαρίς, vitis genus. Hinc
Καυθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.
Καυθαρὶς, ίδος, ἡ, ſcarabæus frumentum erodens; (2) inſectum alatum viroſum cauſticum, e muſcarum genere, vulgo muſca Hiſpanica. A
ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piſcis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.
Καυθήλια, ων, τὰ, clitellæ. A καυθήλιος.
Καυθήλιος, ου, ὁ, aſinus magnus; (2) bardus, ſtolidus. A καυθος.
Καυθὶς, ίδος, ἡ, aſella, Dim. ab eod.
ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus.
Κανίσιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum Dim. a κάνης.
Κάνιστρον, ου, τὸ, caniſtrum, Heſ. Ab eod.
ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, ſtorea.
Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ſtupeus. A
ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, ſtuppa. *Angl.* Hemp.
Καννύσας, *Æol.* pro κατανύσας, a. 1. apud Hom. Odyſſ. 15, 463. A καταννύω.
Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.
Καννιαστοιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes conficit, Pollux. Ex κάννη, & ποιέω.
Κάννομος, *Æol.* pro κανόνος, *eaque legitima.*
Καννάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, & ἀρχὴ.
Κανονίας, ου, ὁ, & plur. κανονῖαι, apud Hippocr. quibus ventres velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt, h. e. ſubſtricti, non prominentes. A κανὼν. Unde
Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas ſeu canones conſtituo aliquid, velut κανονίζεται ap. Gramm. dicitur de regulari forma declin. & conjugandi; (3) in canonem Scripturarum

turarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρᾳ τῶν ἐπῳδείων φαρμάκων κανονίζειν, Dioſc.

Κανονικός, ἡ, όν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adverb.* regulariter, rite, ſecundum regulam & normam.

Κάνονιον, ου, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu operis genus, Dim. a κανών.

Κανονίς, ίδος, ἡ, ſcriptorium inſtrumentum, quo utuntur elegantius ſcripturi; (2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόνισμα, τὸ, regula, regularis ratio.

Κανῆν, τὸ, & plur. κανᾶ, caniſtrum, caniſtra.

Κάνυπόδαλος, *Æol.* & *Dor.* pro ὑπανδρος.

Κανυσίνις, ἡ, canuſina pænula, item pænula quæcunque.

ΚΑΝΩΝ, όνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere ſequimur, *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltus, omninoque menſura & portio certa alicui attributa; (6) tributum ſtatum; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) pſalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari ſolitus; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adſcriptorum, *unde* & ordo Clericorum.

Καναπικὸν, ῦ, τὸ, pityuſa herba. A

ΚΑΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, ſambuci flos.

Κἄξ, *Æol.* pro κὴξ ἐξ.

Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro κὴξήγειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.*

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe; (2) rhela; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A κάπλω.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis ſatiantia, grandiora; (2) curulis.

Κἄπεσται, *Æol.* pro κὴ ἔπεσται, & *poſtea.*

Καπέλαιον, idem quod καπήλαιον.

Καπερναὲμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis, ἄκλιτον. *Vicus conſolationis.*

Κάπετος, ου, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, conditorium, ſepulchrum. A *Κάπλω.*

Καπηβρετὴς, οῦ, ὁ, pabuli inventor, *Strabo, lib.* 13.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* a præſepi, Suid.

Καπηλεία, ας, ἡ, ars inſtitoria, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipſa cauponandi actio.

Καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλευτὴς, οῦ, ὁ, nundinator, Gl. V. A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. Τῶν εἰρωνῶν, οἱ τοὺς Ῥωμαίους χρυσίῳ καπηλεύοντες, Herodian. *de Germanis.* A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ἡ, όν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc, τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponarie, cauponum more; (2) fraudulenter, dolose.

Καπήλιον, ου, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa.

Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex κάπηλος, & δύω, *ſubeo.*

Κάπηλον, dolo fraudeque vitiatum, adulteratum. A

ΚΑΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, cáupo; (2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗΡΙΑ, placentæ genus, Suid.

Κἀπὶ, *Æol.* pro κὴ ὅπι, & *in.*

Καπίθη, ης, ἡ, menſura duarum cotylarum Atticarum capax. A κίθος, *dolium.*

Καπνεύω, fumigo, ſuffio, *Poët.* pro καπνίζω.

Καπνέλαιον, reſina ſponte profluens, e καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

Καπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνὸς.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ου, ὁ, fumoſus; (2) lapis ex jaſpidum genere.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζόμενος, *in fumum evaneſcens*, part. paſſ. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) inſumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Καπνιζάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο, Il. 2, 399.

Καπνίον, ου, τὸ, parvus fumus, Dim. a καπνὸς.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Καπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus incenium. A καπνίζω.

Καπνιστὸς, ἡ, όν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ου, τὸ, idem. Ex iiſd.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδόχον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Καπνόομαι, ſuffumigor. Ἡνδυ καπνοῦ, Eur. Tro. 8.

Καπνοποιὸς, όν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* **fumitory.**

Καπνοσφραντὴς, οῦ, & κωπνοσφράντης, ου, ὁ, fumi olfactor, ſordidus & præparcus.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς, & ἔχω.

Καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, fumoſus, fumidus; (2) nebuloſus; (3) faculentus. Ab eod.

Κάπος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus, anhelitus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ου, τὸ, parva capparis, frutex & fructus, Dim. a

ΚΑΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Κάππαυῦ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro καταπαύει.

Καππεδίον, *per campum*, *Æol.* pro κατὰ πεδίον.

Κάππεσε, *decidit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a verbo καταπίπτω, pro καταπέτω, *decido.* Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, Hom. Il. 1, 593, *decidi.*

Καππεφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum. Ex Κάππα, & φέρω.

Καππυρισασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρισασα, a καταπυρίζω.

Κάππάλαρ' *ad clavos caſſidis*, *Æol.* pro κατὰ φάλαρα, Hom. Il. 16, 106.

Καπραινα, ῆς, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo velut ſus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A κάπρος.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem & ab eod.

Κάπρος, ου, ὁ, aper; (2) roſtratus. Ab eod.

Κάπρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aprugnus; ut καπρίαις φρυξαι, aprorum inſtar roſtratas proras.

ΚΑΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres.

Καπρώζω, idem quod καπρίω.

ΚΑΠΤΩ, repetitis identidem & interpellantibus morſibus appetere, & vellicatim carpta demittere, hinc edo, avide edo, mordeo. Ὅλως ἐπίκαφε σφυκνυλίσας τοῖν σφοδοῖν, Ariſt. Pace 7.

Καπύρια, & καπυρίδια, τὰ, cruſtula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clare & ſonore rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo & ventri ſervio.

Καπυρεύομαι, εύμαι, torreor, callidus vel fervidus ſum, *Strabo lib.* 4. A

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, aduſtus; (2) efflans, exſpirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc fit. a. 1. ἐκάπυσε, efflavit, ap. Hom. Ἀπὸ δ' ψυχὴν ἐκάπυσε, Il. 22, 467, A κάπος.

Κάπων, idem, *Ern.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ pro κάρα, caput, ὀπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑΡ, Κάρος, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάω.

Καράβιον, ου, τὸ, parvus carabus; (2) navicula in Lex. vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma.*

ΚΑΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus animal marinum e cancrorum genere.

Καραβοπρόσωπος, ου, carabi formam habens.

Καραβώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, e caborum genere. A κάραβος.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, exſpecto capite quaſi ad videndum exſerto, ſ. elato; (2) exſpecto. Καραδοκῇ ὅταν σφάτθυμ' Ἀργείων ἔξῃ κάλας, Eur. Tro. 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βυλὴ πάλιν, Ariſt. Eq. 660. Ex κάρα, & δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, & βάρος.

Καραιβαρέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καρακάλλιον, ου, τὸ, cuculla, Gl. V. q. Ex κάρα, & κάλλος.

Καρανιστὴς, οῦ, ὁ, capitalis. Μόρος καρανιστὴς Eur. Rh. 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ου, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, ſummatim dico, narro; (2) abſolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρὴ καρατομεῖν ξίφει, Eur. Rheſ. 585.

Καρατομία, ἡ, capitis reſectio.

Καρατόμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, & τέμνω.

Καρατομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν. & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui, Heſ.

Κάρβαρος, Barbarus, Æſch. Agam. 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ης, ἡ, vile & ruſticum calceamentum.

Καρδαμυλύφος, ὁ, ἡ, ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & λύφω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aſpero vultu ſum, aſpere intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, naſturtium. *Angl.* **Creſſes.**

Καρδάμωμον, ου, τὸ, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄμωμον, quia utrique ſimile.

Κάρδυξ, υκος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara. ap. *Ammon.*

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus Clepſydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, όν, cordialis; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A καρδιαλγὴς. Unde

Καρδιαλγικὸς, ἡ, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιάοντα, apud Nicandrum pro καρδιῶντα, καρδιάοντα, Acc. ſ. part. præſ.

Καρδίημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, Vox Ionica, Erotianus, Ex κάρα, & δίημι.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contriſtari, Heſ. Ex καρδία, & βολή.

Καρδιοβόλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βεμματα, *Aret.* Ex iiſd.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, qui corda novit, cordium ſcrutator. Ex καρδία, & γινώσκω.

Καρδιοποιέω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδι-

Καρδιυλκέω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκαλα ἐξαιρῶν καὶ καρδιυλκῶν, Luc. Ab ἕλκω.

Καρδιυλκία, ἡ, cordis extractio, ſ. evulſio.

Καρδιφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιᾶς, Heſ. καρδιουργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, apud Etym. victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιαγμὸς, οῦ, ὁ, dolor cordis ſ. ventriculi. A

Καρδιάσαι, & καρδιώτλω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.

Καρδοπεῖον, ου, τὸ, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοποιλύφος, ὁ ἡ ἡ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. A γλύφω.

ΚΑΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.

Κάρη τὸ, *indeclinabile*, caput. A κάρηνον.

Καρῆ, 3. ſ. a. 2. conj. paſſ. v. κείρω.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρῆν, agere gravari. A ſeq.

Καρηβαρέω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex κάρη, & βάρος.

Καρηβαρία, & καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iiſd.

Καρηβαριᾶν, capite gravari. Ex iiſd.

Καρηβαρικὸς, ἡ, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, Suid. Ex iiſd.

Καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro. Ex καρη, & βοάω.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. A κόμη.

Καρῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω.

ΚΑΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput; (2) vertex, ſummitas.

Κάρηνος, gen, ſ. *per Sync.* pro καρήατος.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Aſiæ minoris. A Κάρ.

Καρίδιον, & καριδάριον, ου, τὸ, parva ſquilla. A καρὶς.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικοβλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, a Carica gente factus. Ex Καρικὸς, & ἔργον, *opus*.

Καρικὸς, ἡ, όν, Carius. A Κάρ.

Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud *Alb.*

Καρῖναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu proſequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Καρία.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, Heſ. A κὴρ, pro κὴρ, *mors*.

Καρὶς, ἰδος, ἡ, (pen. prod.) ſquilla, piſcis caput permagnum habens. A κάρη.

Καρισι, Carice.

ΚΑΡΚΑΙΡΩ, reſono, ſonitum edo; (2) pulſatus vibro vel tremo. Κόρκαιρε ἡ γαῖα ποδέεσσιν, Il. 20, 157.

Καρκινίδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris ſimilia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ου, τὸ, parvus cancer, Dim. A

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel καρκίνος, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) fidus cœleſte; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) inſtrumentum, quo peſſulus attolitur; & (8) καρκίνοι, oſſa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc

Καρκινόω, ῶ, cancro adſimilo; (2) cancro morbo infeſto: καρκινᾶσθαι, cancro tentari.

Καρκινώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cancro ſimilis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exeſus, cancroſus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκίνος.

Καρνεῖαι, ῶν, οἱ, Carneatæ, cælibes quidam Apollinis Carnei miniſterio deſtinati, Heſ.

Κάρνεια, vel κάρνεα, τὰ, ſacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.

ΚΑΡΝΕΙΟΣ, ου, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, Heſ.

Καρνεονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis Ex Κάρνεια, ſeu Κάρνεα, & νίκη.

ΚΑΡΝΟΣ, ου, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Heſ.

Κάρυινον, ου, τὸ, Carœnum, muſtum decoctum. Ex κάρα, & οἶνος.

ΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, (pen. corr.) ſopor cum gravedine, marcor, Nicandr. Ther. 728.

Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui. al. κάρεον, & κάριον, item κάρυον, necnon καρναδάδιον, *Angl.* Carraways.

Καρόω, ῶ, ſoporem cum gravedine adfero. Et *in Paſſ.* gravedine ſoporis adgravor, ebrior, alto gravique ſomno corripior. A κάρος.

ΚΑΡΠΑΙ, putantur eſſe vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΪΑ, ας, ἡ, ſaltationis genus.

Καρπάλιμος, Dorice, celer, rapidus. Quaſi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim.

Καρπασινὸς, ἡ, όν, carbaſinus. A

ΚΑΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbaſus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, uſusfructus. A καρπόω.

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. Ab eod.

Καρπόω, f. ώσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πρόξεις καρπώσῃ, D. Hal. A καρπος.

ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, ου, τὸ, Carpeſium, feſtuca tenuis.

Καρπία, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; καρπίζομαι, in libertatem adfero. Καρπίζεσι ἧ αὐτὼ ἐν θέρει, Dioſcor.

Κάρπιμος, ίμη, ίμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπός.

Καρπὶς, ἰδος, ἡ, vindicta, adſertio.

Καρπισμὸς, οῦ, ὁ, fructus perceptio, uſus fructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adſertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.

Καρπισεία, ας, ἡ, adſertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, adſertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλσαμον, ου, τὸ, balſami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructum exeſum habens; (2) fructum eſculentum habens. Ex καρπὸς, & βρώσκω, *comedo*.

Καρπογένεθλος, ου, ὁ, generator fructuum. A γενέθλη.

Καποτοκέω, fructum gigno ſeu fero.

Καρποφορία, ας, ἡ, fructus editio, quum ſtirpes fructum pariunt. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω, *gigno*.

Καρποδεσμα, ων, τὰ, manicæ ſeu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abuſive Lexiphanes Luciani; cum ſit ornamentum manuum, Gl Vet. καρπόδεσμος, lemniſcus, articularia faſciola. A δεσμὸς.

Καρποδέτομος, lemniſcatus, Gl. V.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix, ſ. datrix. A

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum ſeu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς, & δότης.

Καποπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, & λέγω.

Καρπομανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρπόομαι, ώμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τάτων καρπώσεσθαι ἀσφάλειαν καὶ εὐκλειαν, Xen. Ὡς ἀσλπίον ὁμῶ ἐμοὶ φήμης ἀναρχὶν τῶσδε νῦν καρπώμεθα, Soph. Trach. 207.

Καρποποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟΣ, ου, ὁ, fructus; (2) ſemen cum ſuo involucro; (3) ſemen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτοκέω, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

Καρποτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructum parens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, & τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, frugibus nutritus & altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρποφάγος, ὁ ἡ ἡ, fructibus vivens, fructuum ceu vitam ſuſtentans. A φαγεῖν.

Καρποφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορέμβρυον, Col. 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω.

Καρποφυέω, ῶ, fructus edo, ſeu gigno. Ex καρπὸς, & φύω, *gigno*.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum cuſtos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero, *paſſ.* ſ. *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπὸς.

Καρπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fructuoſus, Gl. V.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, queſtus; (2) oblatio, ſacrificium, hoſtia, victima. A καρπόω.

Καρπώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex quo fructus capi poteſt; (2) frugiferus. Ab eod.

Κάρπωσις, ιως, ἡ, fruitio, uſus rei fructuoſus; (2) holocauſtum. Ab eod.

Καρπωτὸς χιτὼν, veſtis talaris, 2 Reg. cap. 13.

Κάρρα, *continuo*, pro κατάρρακτα.

Καρρίζω, demulceo, Hom. Il. 5, 424, καρρίζουσα. Ex κατὰ, & ῥίζω, *facio*.

Κάρρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, melior, præſtantior, fortior. Comparativ. *Dor.* ab ἀγαθὸς.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonſura. A κείρω, *tondeo*.

Καρσίως, *Adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.

Καρταίπυς, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταὶς.

Καρταλάμιον, ου, τὸ, parvus κάρταλος, Robertſ. At Gloſſ. Vet. καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΑΡΤΑΛΟΣ, & κάρταλος, ου, ὁ, fiſcella, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Καρτδαίχμαν, *Dor.* pro καρτδαίχμιλον, a

Καρτδαίχμης, ου, ὁ, haſtipotens, qui potens eſt bellicis armis. Ex δίχμη, *cuſpis*.

Καρτδέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum; (2) perſevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑποπλικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δεῖλοι καρτδήσειαν, Iſocr. τοῖς κινδύνοις, Xen. πρὸς τὸ μέτριον, id. A καρτδὸς. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτδία, ας, ἡ, idem. A καρτδὸς. Hinc

Καρτδικὸς, ἡ, όν, patientia præditus, patiens.

Καρτδικῶς, *Adverb.* toleranter, ſedulo.

Καρτδοβρότης, ου, ὁ, graviter tonans.

Καρτδόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pertinaci animo eſt, pertinax, tolerans.

Καρτδοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, fortiter feriens. A πλήσσω.

Καρτδὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, potens, qui re aliqua potiri, vel illam retinere poteſt; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτδύτως, fortiter, patienter. A καρτδέω.

Καστδῶς, idem. A καρτδὸς.

Καρτδῶρον, ου, ὁ ἡ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτδὸς, & φρὴν.

Καρτδοχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, fortis manu.

Καστδοψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχὴ.

Καστδώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, qui fortes ſive robuſtos habet ungues. Ab ὄνυξ.

Καρτδώνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Καρτὸς, ἡ, όν, tonſus. A κείρω.

Κάρτος, ους, τὸ, vires, robur, *per Metathεſm.* pro κράτος.

Καρτύνω, a. 1. inf. act. *per Metathesin*, pro κατδύνω.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro· Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Heſiod. Θεογ. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ε, τὸ, nucula, Gl. V.

Καρύδια, τά, nuces, Gl. V.

Καρυδὸν κάταγμα, fractura oſſis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci ſimilis.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυΐσκος, ε, ὁ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquiſiti confectio, inſuper & ſanguine, v. καρύκη ; (2) condimentum ſupervacanea.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquiſite factum. A

Καρυκεύω, f. εύσω, exquiſite condio ; (2) condio quovis modo. A

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam ſeu condimentum Lydorum, ſc. e. ſanguine ; (2) condimentum exquiſite factum ; (3) condimentum, ſeu condimentum quodvis.

Καρυοειδὴς, ὲς, ſubcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκὸν, οῦ, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (ſed ſcribendum καρικόν, *Etym.*)

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκευμα, (2) condio ſuaviter ; (3) condimentum confício. A

Καρυκοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui conficit καρύκευμα. Ex καρύκη, & ποιέω.

Κᾶρυξ, *præco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξασα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω.

Κᾶρυξε, 3. ſing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοκαλάστης, ε, ὁ, inſtrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & κατάγνυω.

Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ε, τό, nux juglans, fructus ; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρυοπὸς, ε, ὁ, nucis ſuccus. Ab ὀπός.

Καρυόφυλλον, ε, τὸ, caryophyllum, quaſi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujuſdam Indicæ.

Καρυώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, nuceus, nucis ſimilis. A κάρυον.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, ε, τὸ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus ; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ε, τὸ, ramentum. A κάρφη.

Κάρφη, ῆς, ἡ, ſtramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρὸς, ὰ, ὸν, e feſtucis factus. *Epith.* nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ε, τὸ, parva feſtuca ; (2) ſurculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ε, ὁ, qui eſt e feſtucis compoſitus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, feſtucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδος, *forma*.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſ. feſtucas lego ; (2) exquiſite in alium inquiro, quaſi feſtucam in oculo ſcrutans ; (3) floccos lego & quiſquilias in veſte hærentes. Ἐάν τι καρὸς τὸ τρίχωμα ἀπὸ κεφαλῆς δὲ πνεύματος ἀποσεισθῇ ἀχυρὸν καρφολογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. varie autem ſcribitur, Caſaub. leg. καρφιλογῆσαι, alii καρφολ. Ex κάρφος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, ſ. feſtucarum, ſ. floccorum lectio. Ex iiſd.

Κάρφος, εος, τὸ, palea ; (2) feſtuca ; (3) ſurculus ; (4) nidus, e feſtucis, &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. Heſ. καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, areſcere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑ'ΡΦΩ, ſicco, areſacio ; (2) deprimo, facio ut defloreſcat, frango. Κάρψε μὴ οἱ χρόα καλὸν ὑπὸ γναμπτοῖσι μέλεσσι, Odyſſ. 13, 430. Ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν κάρφε, Heſiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, ſtramentitius.

Καρχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus.

Καρχαρίας, ε, ὁ, canis marinus, piſcis, ſic dictus ab aſperis, quos habet dentibus ; (2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ ἡ ὸν, dentibus aſper.

Κάρχαρος, ε, ὁ ἡ ὸν, aſper, acutus ; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginienſium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ε, Carthaginienſis. A

Καρχηδὼν, όνος, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, τὸ, carchefium, ſumma pars mali nautici, antenna ; (2) poculum.

Καρὼ, dat. f. *Dor.* pro κηρῷ, a κηρός.

Καρώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, ſoporifer, *Aret.*

Κάρωσις, εως, ἡ, ſoporatio, actio inducendi ſoporem, ſopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, ὸν, ſoporifer, ſoporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλβάζω, fut. άσω, convitiis & probris meretricium more inceſſo. Κασαλβάζω τὲς ἐν Πύλῳ σφαλησὲς, Ariſt. Eq. 354. A

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A κασάλβη.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλειον, ε, τὸ, lupanar. A κασάλβη.

Κάσαμον, ε, τὸ, Caſamum, a quibuſdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ε, ὁ, tapes utrobique villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum, Heſ. Ex κάσσα, & οὐρα, *cura*.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eo ipſo.

Κασαυρεῖον, ε, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, Heſ.

Κάσθλοῖσιν, & *in bonis*, *Æol.* pro ἐν ἐσθλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, Caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. A κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *ſoror*, & γείνομαι. *naſcor*.

Κασίγνητος, ε, ὁ, frater ex utroque parente, germanus ; (2) conſobrinus, fratris vel ſororis filius ; (3) conſanguineus ; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, frater vel ſoror ; (2) cœtaneus.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασσαβὰς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, Caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, caſſiam refero. A κασσία.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, ſtanneus, e ſtanno confectus. A

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, ſtannum, plumbum album.

Κασσιτοφόργος, ε, ὁ, qui ſtannea opera conficit, Gl. V. ſtannator.

Κασσιτόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco ; κεκασσιτωμένος, ſtanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσυμα, *Attice*, κάτλυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calcei ſuuntur ; (2) doloſa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ'Ω, *Att.* κατλύω, conſuo, reficio conſuendo, ut veteramentarius calceamenta ; (2) ſtruo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν σαλαμὶ κατλύεις, Ariſt. Eq. 314.

Καταβρεῖον, ε, τὸ, lupanar. A καταβρέω.

Καταβρέω, ſcortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς καταβρέουσα, Cyc. 772. A

Καταβρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. A κάσσα.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καστανάϊκὸς, ὴ, ὸν, Caſtaneus ut Καστανάϊκον κάρυον, nux Caſtanea.

Κάστανον, ε, τὸ, Caſtanea. A Κάστανα.

Καστόρειος, ε, ὁ ἡ ὸν, Caſtoreus, qui ſit in honorem Caſtoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Caſtore Spartano.

Καστόρια, & Καστορίδες κύνες, canes Spartani.

Καστορίζω, imitor Caſtorium, Caſtorium refero. A

Καστόριον, & καστόρειον, ε, τὸ, καστόρεια, caſtorea, teſticuli caſtoris ; (2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάστωρ.

Καστόρνυμι, ſterno, conſterno, pro καταστόρνυμι, Hem. καστορνῦσα, conſternens. Κάπεα καστορνῦσα θρόνοις ἐπὶ δαιδαλέοισι, Odyſſ. 17, 32.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. Caſtor propr. frater Pollucis.

Κάσχες, 3. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέσχεθε, a καταχίθω, pro κατέχω.

ΚΑΤΑ, *Præpoſ. cum Genitiv.* adverſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paulatim, ſenſim ; κατὰ καιρὸν, opportune, κατ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' ἑαυτὸν ſignificat multa, ut ſua ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſerait*, v. g. οἱ κατ' ἀγορὰν, cauſſidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum ; ζκλωποιοὶ τλὼ τέχνῃ, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel ſecundum artem ; *in compoſitione notat* (α) *oppoſitum τῷ ἄνω*, ſive, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo ; (β) *contra*, ut καταναυχᾶσθαι, contra gloriari ; (γ) *valde*, ſive *intendit ſignificationem*, ut κατειδωλος, refertus idolis ; (δ) *retinet ſignificationem ſimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾶτα, deinde. Ex κἀ, & ἔτα, *deinde*.

Κατάβα, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Apocopen*, pro κατάβαθι, a καταβαίνω.

Καταβάδην, *Adv.* q. d. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, οῦ, ὁ, deſcenſus, catarrhacta. Ab eodem.

Καταβαίνω, deſcendo ; (2) demitto me ; (3) incurro, congruo ; κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. Πολλά σ' ὄκαρυά μοι κατέβα χροὸς εἰνὶ ἔλειπον ἀσυ, Eur. Andr. 111. εἰς πεδίον, Xen. ἀπὸ τοῦ ἵππου, id.

Καταβαχχιόωμαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

Καταβαχιόω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, proſterno ; (2) conjicio ; (3) projicio ; (4) abjicio ; (5) ſolvo, perſolvo ; & καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque*, initium alicujus rei facio ; dicitur, & de ſerentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι, ὦ ξυπόλη ; Ariſt. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὼ καταβαλλόμενος, Plat.

Καταβαπλίζω, demergo, obruo. A καταβάπλω.

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, ſubmerſor. A καταβαπλίζω.

Καταβάπλω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio, Gl. V.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβὰς, a. 2. part. act. v. καταβαίνω.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus.

Καταβάσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, deſcendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, deſcenſio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, faſcino.

Καταβασμὸς, ὁ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβάτης, ε, ὁ, Vid. καταιβάτης.

Καταβάτω, 3. ſ. a, 2. imper. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu ſopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus ſopiendis puerulis.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu nutricis more. Ex κατὰ, & βαυκὸς, *jucundus*.

Καταβι-

Καταβεβαίωμαι, ῶμαι, confirmo. A βέβαιος. Hinc
Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.
Καταβεβλακυμμένως, *Adv.* per ſocordiam, ſocorditer, remiſſo animo. A καταβλακύομαι.
Καταβεβλημμένας, acc. pl. part. perf. paſſ. f. g. v. καταβάλλω.
Καταβεβρίθασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβρίθω.
Καταβῆ, 3. ſ. aor. 2. conj. act. verbi καταβαίνω.
Κατάβηθι, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act.
Καταβήσειο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro καταβήσου, a καταβήσομαι.
Καταβήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med.
Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτῆς, Plut.
Καταβιβάζω, f. άσω, deſcendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τῷ πόλει πρὸς τὴν θάλασσαν, Plut. Ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23.
Καταβιβασμός, οῦ, ὁ, degradatio. A præc.
Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, Hyper.
Καταβιόω, vitam tranſigo, finio. Hinc
Καταβίωσις, ἡ, vita, vitæ finis.
Καταβλακύομαι, f. ὑσομαι, ſocordiæ me dedo, ſocorditer me gero, obtorpeſco.
Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ ζηλᾶν ὅτε μήτε καταβλαπῇ τὸ ζῆν αὐτῆς, Hom. Hym. in Merc. 93.
Καταβλέπω, f. ψω, deorſum adſpicio; (2) diligenter contemplor, adſpicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Pol.
Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujuſque rei injicitur; (2) fundamentum ut fimbria vel ſimile quidpiam; (3) aulæum ſive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (5) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.
Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.
Καταβλητικὸς, ἡ, ὸν, dejiciendi vel proſternendi vim habens. Ab eod.
Καταβλιχάομαι, ῶμαι, balo.
Καταβλώσκω, decurro in, percurro, ſubterfugio. Εἰς Τέμεσσαν γαῖαν καταβλώξεσιν, Lyc. 1068. ἄρυ, Odyſſ. 16, 466.
Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore perſequor, convicior; (4) accuſo.
Καταβοή, ῆς, ἡ, accuſatio.
Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incuſatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.
Καταβολεύς, ſolutor, Gl. V. A ſeq.
Καταβολὰν, acc. ſing. *Dor.* pro καταβολήν.
Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujuſque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) penſio, ſolutio; (3) calumnia; (4) adflatus inſtinctuſque divinus; (5) deſtructio, deſcenſus; (6) ſacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorſum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.
Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adſperſio, dejectio in cœnum. Ex μὴ, & βορβόρου.
Καταβορέας, ου, ὁ ἡ ἡ, boreæ expoſitus, ſive obverſus. Ex κατὰ, & βορέας, *boreas*.
Καταβοσκομψάων, gen. pl. part. præſ. med. f. g. *Æol.* pro καταβοσκομψῶν. A
Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depaſco. Ξύλοχον καταβοσκομψάων, Il. 5, 162.
Καταβοστρυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus.
Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.
Καταβραβεύω, ignominia afficio, debito præmio privo; (2) imperioſe tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18.
Καταβραχὺ, pauſillatim, parumper.
Καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.
Καταβρίθω, f. ισω, ingraveſco; (2) onuſtus ſum; (3) copia ſupero. Εἰροτικοὶ δ' ἐπὶ μᾶλλον καταβρίθασι, Heſiod. Ἔργ. 232
Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος.
Καταβρυτάω, ῶ, adverſus aliquem tono; (2) attonitum reddo.
Καταβρυτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.
Καταβρωχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δ' γ' ἔντερον βοὸς, ᾗ κεν λίσσῃ σὺ μὴ καταβρωχθίσας, Ariſt. Eq. 356. Ὀβολὸν καταβρωχθίσας, id. Av. 509. Ex βρόχθος. Hinc
Καταβρωχθισμὸς, ὁ, devoratio, abſorptio.
Καταβρύχω, ſordeo, vel reſorbeo; ut hinc ſit κατεβρύχειν, apud Hom. Odyſſ. 4, 222.
Καταβρυκω, fut. ξω, comedo, commando.
Καταβρυχω, fut. ξω, frendeo.
Κατάβρωμα, ατος, τὸ, eſca, cibus. A
Καταβρώσκω, five καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα. part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβράξῃ μιν ὑπὸ ῥόχθοις κλύδων, Lyc. 742.
Καταβράξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβήσας.
Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; peſſundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα.
Καταβυθισμὸς, οῦ, ὁ, demerſio. A præc.
Καταβυρσόω, corio contego. Τὰς γὰρ ὡρίας καὶ τὰ νῶτα ἄνω ὅλη πολὺ κατεβύρσωσαν.
Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.
Κατάγαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γαῖα, *terra*.
Καταγγελὶς, ίδος, ἡ, annunciator, delator.
Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A
Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuſo. Ἀντὶ δ' εἰρήνης πόλεμον καταγγέλλασι, Plut. Διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.
Καταγγελεὺς, ὁ ἡ ἡ, nunciator, delator.
Καταγγελτὸς, patefactus per nuncium, detectus.
Καταγήϊζω, in vas defundo, vel condo. Ex κατὰ, & ἀγγεῖον, *vas*.
Κατάγαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γαῖα, *contr.* γῆ, *terra*.
Καταγελασθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a καταγελάω.
Καταγέλασμα, ατος, τὸ, deriſus, deriſio. A καταγελάω.
Καταγελαστικὸς, ἡ, ὸν, irriſorius, vim irridendi habens.
Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, deriſorum more.
Καταγέλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, ridiculus, qui derideri ſolet, deriſione dignus, deriſus.
Καταγελάστως, *Adv.* ridicule.
Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οὐ ζῆ καταγελῶμεν, Ariſt. Av. 98. Πέρσῃσι, Herod.
Καταγέλως, ωτος, ὁ, deriſio, irriſio.
Καταγέμω, plenus ſum, onuſtus ſum.
Καταγεωργέω, aro, conſero, colo.
Καταγεῶν, ωνος, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, Heſ. A κατάγειος.
Καταγηραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis, ſenectute confectus.
Καταγηράσκω, f. ράσω, ſeneſco, conſeneſco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Heſiod. Ἔργ. 93.
Καταγηράω, ῶ, f. άσω, conſeneſco.
Κατάγηρως, ως, ὁ ἡ ἡ, conſenescens, ſenex, ſenio confectus. Ex κατὰ, & γῆρας.
Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Ariſtophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus ſive os acini*.
Καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, conſecro, dico, offero, adoleo.
Καταγινία, deorſum fero, vel veho, deveho, e loco ſuperiore fero. Ἄσυ δ' ἀφ' ὑψηλὰν ἰρὴν καταγίνιον ὕλλω, Odyſſ. 10, 104.
Καταγινομαι, verſor, ſum occupatus; (2) habito, moror; (3) perſevero. Καταγινῶς ἀεί τι, περί τινος.
Καταγινώσκω, decerno adverſus aliquem, condemno; (2) cognoſco, intelligo, percipio; (3) ſentio de, judico, exiſtimo de; (4) arguo, reprehendo, accuſo, f. καταγνώσομαι, reprehendam; paſſ. καταγινώσομαι, reprehendar. a. 2. καταγνῶναι, damnare; paſſ. καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγνῶναι τινες φασιν, τιὰ φάγε, Τί δῆτα ἰδὼν ποιοῦντα ταῦτα καταγνῶναι αὐτῷ; Xen. Πολλῷ γέ μοι κατέγνωκας ἀτυχίαν, Plat.
Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuoſum reddo.
Καταγλαΐζω, orno.
Καταγλαϊσαίνω, vicoſum reddo.
Καταγλυκαίνω, dulce ſeu ſuave reddo; (2) mulceo. Πειστῷ μέτρῳ καὶ μύθῳ καταγλυκαίνοντα τὰὐ ἀκούω, Greg.
Καταγλυφὴ, ἡ, inciſura, cavitas facta.
Καταγλωττίζω, f. ίσω, oſcula jungo columbatim, ſuavior lingua ori inſerta; (2) linguem reddo, obturo os. Κατεγλωτισμένα, dicuntur res, verba exquiſitæ ſuavitatis, *etiam in bonam partem*. Καὶ ὕδωρ καταγλωττίζει με, deblateravit, Ariſt. Ach. 384. Ex κατὰ, & γλῶττα, *lingua*. Hinc
Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, ſuaviatio; (2) verbum exquiſitæ elegantiæ.
Καταγλωττισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατεαγμα, a κατάγνυμι; (2) tractum laneum. A καταγω, *deduco*.
Καταγναπτὸς, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.
Καταγνοίω, a. 2. opt. act. v. καταγνάσκω.
Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγα. Γυνὴ ποτε κατέαξ' ἐχῖνον, Ariſt. Veſp. 1425. Καὶ πως κατέαγε τ' κεφαλὴς μέγα ζεύδρα, Ariſt. Veſp. 1417.
Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. verbi καταγινώσκω.
Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehenſio, damnatio, condemnatio. Ab eod.
Καταγνωσὸς, ignominioſus, notatus, Gl. V.
Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adverſus aliquem, obgannio, obmurmuro.
Καταγοητεύω, præſtigiis illudo, faſcino.
Κατάγομος, onuſtus, Gl. V. Ex κατὰ, intenſiva, & γόμος, *onus, ſarcina*.
Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfligo, infligo.
Καταγορασμὸς, ὁ, emtio. Ex ἀγοράζω.
Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expoſitio. A
Καταγορεύω, f. εύσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀλιτὴν, Iſocr.
Κατάγραπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, deſcriptus, perſcriptus, pictus, depictus, notis punctiſque diſtinctus. A καταγράφω.
Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perſcriptio; delineatio. Ab eod.
Κατάγραφος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod κατάγραπτος.
Καταγράφω, deſcribo, delineo. Τὰς Ὀρφέως κατέγραψε γῆρυς, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξυλίνας ἄξονας, Plut.
Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.
Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἦν πολλαῖς ἀνάγκαις ἡ φύσις ἀντίκειται τὰς ἕξεις καταγυμνάζουσι. Luc.
Καταγύναιξ, υιξος, ὁ, mulieroſus. Ex γυνὴ.
Καταγύναιος, ſolax, Ph. mulieroſus. Ab iſd.
Καταγυνὴς, ὴ, ὁ, mulieroſus. Ab iſd.
Καταγχὼ, ſuffoco.
Κατάγω, frango, confringo. In *præſ.* inuſitatum, & pro eo dicitur καταγνύω, & κατάγνυμι; verum a κατάγω formantur, κατέξα, a. 1. & κατεαγα, p. med. fregi; κατεαγὼς, qui fregit; partic. paſſ. κατεαγμένος, tractus; κατεάγην, aor. 2. paſſ. fractus ſum; ἐὰν κατεαγῇ, ſi fractum fuerit; κατεὰς, fractum.
Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) diverſor, hoſpitor, a. 2. act. κατοραγεῖν, paſſ. καταχθῆναι, κατήχθην, appuli; (3) neo. Κατάγῃ & κατάγεσθ' τὰς νῆας, ad terram appellere. Τὰς μικρὰς στάγῃ, τὰς μεγάλας καταγῇ (Δευσίων) tollit, dejicit Epigr. Ὅς νιν εἰς ᾅδεω δόμους μέλλῃ κατάξειν, Eur. Alc. 26.
Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diverſorium, hoſpitium; (2) adventio,

advectio, appulsus in portum; (3) reditus exsulum in patriam. A κατάγω, *deduco.*

Καταγώγιον, ι, τὸ, diversorium. Ab eod.

Καταγωγίς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Hes. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A præc.

Καταγωνισμός, οῦ, ὁ, expugnatio, subactio, & quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, discerpo. Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Tmesis. Il. 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo, Nonnus.

Καταδαίομαι, consumo, de igni, qui absumit victimam, ap. *Jos.*

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ὅτε λέκτρον ἰὰν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Batr. 45.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τῷ ἑαυτῆ τύχῳ, Xen.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi causa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάμνημαι, idem ac δάμνημαι, *domo.*

Καταδάνειος, ος, ὁ ἡ, obæratus. Ex δάνειον, *mutuum.*

Καταδαπανάω, ῶ, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾶν τὸ χρόνον.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, sumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, voro, dilanio, lacero. Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, Il. 22, 339. Καταδάπτειν ἤτορ, Odyss. 16, 92.

Καταδαρδάπτω, idem & ex iisd.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθέτην, apud Hom. Odyss. 15, 493. pro καταδραθέτην, κατεδραθέτην. Κἀν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσα καὶ κοπιῶσαι, Arist. Θεσμ. 802.

Κατάδεής, ές, ὁ ἡ ὁ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατὰ, & δέομαι, *indigeo.*

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex κατὰ, & δεῖ.

Καταδείδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὴν φροντιστηρίαν, καταδείσαντες, Luc. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας ἐκπλαγείς, Arist. Pace 758.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, Synes.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Καταδένδρος, ὁ ἡ ὁ, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a καταδείκνυμι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. ἐάν καταδεηθείη, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐμεῖνός γε αὐτῆ καταδεηθείη, Plat.

Καταδέομαι, & κατασδέομαι, devincior, adstringor, aor. 1. καταδεθείς, vinctus, deligatus.

Καταδερκομαι, video, specto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adstrictio. A præc.

Καταδεσμέω, deligo, devincio.

Καταδεσιμέω, ῶ, innodo, vincio, Gl. V.

Καταδεσμός, ὁ, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura; (2) incantatio. A καταδέω.

Καταδεύω, f. δεύσω, madefacio. Ἰὼ ἔατα μὴ καταδεύῃ, Hesiod. Ἔργ. 544.

Καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto; (2) sustineo, potium; (3) non recuso, subeo; (4) probo. Καταδέξασθε τὸ λεγάτον, Pand.

Καταδέω, f. δέσω, deligo, devincio, adstringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco factoris alicujus; (5) incanto, veneficio adficio. Προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτῆ, Luc. 10, 34.

Καταδεῶς, *Adv.* tenuiter, mance. A καταδεής.

Καταδηΐόω, devasto, deprædor, exscindo.

Κατάδηλος, ὁ ἡ ὁ, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo. Τάτης ὁ Περικλῆς καταδημαγωγήσας, Plut. Ex κατὰ, δῆμος, & ἄγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro; (2) devoro, consumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, Il. 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος, & βορὰ, *esca.*

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.

Καταδημομβίσαι, in populum distribuere, quasi a δημομβίζω. Ex δῆμος, & μβίζω.

Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηΐόω.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τόσσε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι, Il. 16, 96.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιελεῖν, dividere, Hes.

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσασθαι τῷ δίκῳ αὐτῆ, Dem.

Καταδιαλλάσσω, vel άττω, reconcilio. Εἰσί τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιαλλάξω, Arist. Vesp. 1274.

Καταδιδῶν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι. A

Καταδίδωμι, distribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἕλη καταδίδωσι, Plut. *de mari,* καταδίδοῦ ἐς ποταμὸν, Herodot.

Καταδίημι, dirimo, intervallo aliquo separo.

Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὰς αἰτίσεις, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σὺ καταδικασθήσῃ, ib. 37.

Καταδικασθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Καταδικη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex iisd.

Καταδικόω, condemno. A pr.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.

Καταδιψάω, intense sitio.

Καταδιώκω, prosequor, persequor, insequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταδιώξαντες, Xen.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo; (2) improbo.

Καταδολεχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero & nugando futio in aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τιν' ἄλλας ἀδολεχῶ, Dem.

Καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.

Καταδολοῖ, 3. sing. pr. ind. act. pro καταδολόῃ. A

Καταδουλόω, ῶ, & καταδουλόομαι, ῶμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατεδούλωσε τὴν ἧσσον βασιλεῖ, Isocr. Οἱ ἀνδρεῖοι τὰς ἀνάνδρους καταδουλωσάμενοι καρπῶνται, Xen.

Καταδούλωσις, εως, ἡ, subactio, subjugatio, servitus imposita. A καταδουλόω.

Καταδοπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, sonitu décido. A

Κατάδοπος, ος, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataracta.

Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) *inpr.* restitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. v. κατατρέχω.

Καταδρέπω, decerpo.

Καταδρομέω, incurro, occurro. A κατάδρομος.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus; (2) insectatio, reprehensio.

Κατάδρομος, ος, ὁ, locus, in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

Καταδρυμος, ὁ ἡ ὁ, silvosus, silvis obsitus.

Κατάδρυμα, τὸ, dilaceratio. Affertur ex Eur. καταδρύματα, pro lacerationibus; sed potius καταδρύμματα, leg. A

Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Καταδρύψασα παρειὰς, Epigr.

Καταδρυφάσσω, f. ξω, sepio, munio. Χηλὴ καταδρύφαξε διπλύχας γονάς, Lyc. 239. Ex κατὰ, δρῦς, *quercus,* & φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμμαι, aor. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι, a καταδύω.

Κατάδυμι, idem quod καταδύνω.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio. A

Καταδυναστεύω, potentia mea opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλεῖστοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν; Jac. 2, 6. Καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, Act. 10, 38.

Καταδύντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύνω, penitus ingredior, seu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubesco; (5) demergo, submergo; (6) occido; (7) induo. Κατεδύσαμεν γὰρ νῆας ἐς πολεμίων, Arist. Ran. 50. ἐς ὕδωρ, Aristot. Ἐπ' αἰδοῖς καταδεδυκώς, Luc.

Καταδὺς, nom. sing. aor. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύσει, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro καταδύσῃ, a καταδύσομαι, *quod a fut. in præsens abiit* Poët. Καταδύσσομαι. *Scbreu.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum; (2) immersio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν θεόν, Luc.

Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.

Κατᾴδω, occino, cantu obstrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων καὶ καταδομένην, Luc.

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) fordida munera accipio. Ἢ τὸ πόλεως χειμαζομένης ἄρχειν καταδωροδοκεῖν, Arist. Ran. 360.

Καταέγκειμαι, *Hipp.* v. κατεγκ.

Καταείδω, *Poet.* idem quod κατᾴδω.

Καταειμένος, *tectus,* perf. pass. *Poët.* pro κατειμένος, a καθέννυμι.

Καταείνυον, 3. pl. imperf. act. v. καταεινύω, *tego, cooperio.*

Καταείσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κάτειμι.

Καταίνυμι, vel καταεννύω, induo, vestio; καταείνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. indutus. Θωρῆξαι δ' ἀμφὶ νέκυν κατείνυον, Il. 2, 135.

Καταζάνω, sicco, arefacio. Καταζήνασκε δ' ἁλμῶν, Odyss. 11, 586.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.

Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo; (2) castra metor. Ἀναπαυσικὸν τῶν καταζευγνύντων ἐπίφθεγμα, Plat.

Καταζευγοτροφέω, in alendis equis consumo.

Κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, castrorum metatio. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore. Κατατεθαμβημένος τὸν Ἀνίβαν, Plut.

Καταθάπτω, sepelio, inhumo, funero. Ἀλλ' χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, Il. 19, 228.

Καταθαρρέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero. Τῶν ἡμετέρων ὅπλων καταθαρρήσας, Herodian.

Καταθαρσέω, ῶ, idem.

Καταθαρσύω, animo, incito.

Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, respicio, suspicio. Ἵνα τὸ ἔργον καταθεᾶται, Philo.

Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθεῖο, 2. sing. a. 2. opt. med.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγε δ' ἀνέρας, Mosch. 2, 94. Σὺς μ' ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Hinc

Κατάθελξις, εως, ἡ, demulsio, delinitio.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V.

Καταθέρω, torreo.

Κατάθεσθαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθημι.

Καταθέσεως

Καταθέσιμον, ου, τὸ, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) adfirmatio; (4) professio; (5) solutio pecuniæ. Ab eod.

Κατάθεσο, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi κατατίθημι.

Καταθεῖν, decurro; (2) hostiliter percurro, incursionibus infesto. Καταθεῖν εἰς τόπον, Xen.

Καταθῆναι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro καταθῇ, a κατατίθημι.

Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.

Κατακθήκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A κατατίθημι.

Καταθηλύνω, mulierem facio, effemino.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.

Καταθνήσκω, morior. Σοὶ ζοὶ καταθανεῖν αἱρήσομαι, Eur. Or. 297. Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλω, id. Alc. 777.

Καταθνητός, ἡ, όν, mortalis.

Καταθυνάω, ῶ, absumo epulando, absumo in cœna; (2) comedo, depasco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορεῖν, turbo, turbidum reddo.

Καταθορύβω, obturbo, deturbo, exturbo; (2) tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contrà aliquem; καταθρασύνομαι, audax sum.

Καταθραύσας, a. 1. part. act. v.

Καταθραύω, f. αύσω, effringo.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio.

Καταθρηνέω, deploro.

Καταθρύπτω, confringo, comminuo.

Καταθρώσκω, desilio. Καταθράσκειν τῷ αἱμασιάν, Herodot.

Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labasco; (2) considero. Δῆμος παντελῶς κατεθύμησεν, Xen. Ex θυμός, *animus*.

Καταθύμιον, ου, τὸ, animi desiderium, libitum. A

Καταθύμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel καταθύμιος, ία, ιον, animo obversans; (2) gratus, jucundus. Ex θυμός.

Καταθυμίως, *Adv.* ex animi sententia, libenter.

Καταθυμοβορήσας, 2. sing. aor. 1. conjunct. act. verbi.

Καταθυμοβορέω, animum exedo tristitia.

Καταθύσαι, *occidisse*, aor. 1. inf. act. verbi

Καταθύω, f. θύσω, sacrifico, immolo, macto, Deo offero. Καταθύσομαι ἄνδρα, Theocr. 2, 3. Κατέθυσε ἑκατόμβας, *Herodian.*

Καταθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi κατατίθημι.

Καταθωρακίζω, lorico.

Καταιβάσιαι, ᾶν, ᾶι, signa cœlitus in terram demissa. A καταβάινω. Unde

Καταίβασις, εως, ἡ, descensus.

Καταιβάτης, ου, ὁ, descensor. Ab eod.

Καταιβατός, ός, ὁ ἡ ὁ, permeabilis, pervius. Θύραι καταιβατοὶ ἀνθρώποισιν, Odyss. 5, 110. κατα in compos. *Poët.* pro κατά.

Καταιβάτις, fœm. declivis. Ab eod.

Καταιβατός, ἡ, όν, declivis, per quem descendere licet. Ab eod.

Καταίδην, *Adv.* impetu, irruendo. A καταΐσσω.

Καταίθιζω, impetuosus sum, ingruo, de vento; καταιθιζόμενος, procellosus. Ab eod.

Καταιθὶξ, ῖκος, ἡ, procella. A καταΐσσω.

Καταιδεῖσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro καταιδέεσθαι. A

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, ήσομαι, revereor. perpudet, a. 1. κατηδέσθην, imp. καταιδέσθητι, reverere. Καταιδέσθητι φατέρων Διὸς, Arist. Nub. 1470. Ex κατα, & αἰδώς, *pudor*.

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. Καταιθαλώσῃ (ξῶμα) Σε λιπυμνίας βολαῖς, Arist, Av. 1247. Καταιθαλώσῃ γαῖαν ὀθνείαν, Lyc. 1376. Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, Eur. Supp. 641.

Καταιθύσσω, cum splendore emitto.

Καταίθω, comburo. Καταίθειν τ' ἀνάκτορον, Arist. Θεσμ. 734. Κάτωθε χεῖσα τείχεος τάδε Eur. Or. 1599. Σάρκας κατ' αἴθων λοφνίσιν, Lyc. 48. γαῖαν, ibid. 250. Ἀλλ' ὅτι τάχιστα πᾶσα καταιθομαι, Theocr. 2, 40.

Καταικίζω, f. ίσω, contumelioseque injurioseque fœdo, plagis lacero. Σῶμα ζόν καταικιῶ, Eur. Andr. 827. Ἀλλὰ κατήκισαι δουλοπρεπῆ ἴκετ' αὐτμὴ, 16, 290.

Καταίνισις, εως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adsentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε προδόσειν τάσδ' ἐκών, te nunquam proditurum, Soph. Oed Col. 1629.

Καταΐξ, ικος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, ῶ, perfundo, adspergo. Καταιονᾶν ἐλαίῳ, Gal. Hinc

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfusio.

Καταιρεθῆσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi καθαιρέω.

Καταιρόμενος, præs. part. med. vel pass.

Καταίρω, appello, applico, deferor, descendo, advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βέλεια, Arist. 1293.

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταίσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταχσῦναι, a. 1. inf. act. verbi.

Καταχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo; καταισχύνομαι, pudefio; dedecorer, erubesco, Τῷ ζῷ σ' καταισχῶ φύσιν, Soph. El. 611. Καὶ ταῦτα λέξας σ' καταισχύνῃ θεός; idem Phil. 1372.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro καταιτιάῃ. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo; καταιτιαθεὶς, accusatus, a. 1. pass.

ΚΑΤΑΙΤΤΣ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa, Hom. Il. 10, 258.

Καταιωρέομαι, ούμαι, dependeo. Θύσαντι δ' κατηωρεῦντο φάεννοι, Hesiod. Ἀσπ. 225.

Καταιχμάζω, vehementer irrideo

Καταιχμὶς, aor. 2. part. pass. v. καταιχμίω.

Καταιχμήσομαι, exurar, f. 2. ind. pass.

Καταιχμίω, comburo.

Καταιχμόω, perimo, confício, interimo.

Καταίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; καταιόμαι, conflagro; καταιόμενος, p. pass. combustus, aor. 2. καταϊκὶς, combustus, torridus. Ὑπὸ τᾶς ῥοίζδε κ' τ' ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν καϊακείων, Arist. Nub. 406. Μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; id. Lys. 1221.

Καταικαλέω, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro; (3) invoco, impluro. Ἐκ τ' μητροπόλεως κατακληθεὶς, Thuc.

Καταικαλλύω, exorno; (2) verro.

Καταικάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Καταικαλύπτω, f. ψω, obvelo, obtego, operio. Κατακαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, Plat.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A καταικάμπτω.

Καταικατηλθέω, adultero cauponum more.

Καταικάρδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad cor tendens, in cor directus. Ex καρδία, *cor*.

Καταίκαρπος, ὁ ἡ ὁ, fructuosus, frugifer.

Καταικαρπόω, adoleo. A præc. Hinc

Καταικάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus.

Καταικάρω, deficco, exsicco; (2) e conspectu seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A καταικαίω.

Καταικαύσῃ, a. 1. inf. act. v. καταικαίω.

Καταικαύσῃ, *exuret*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combustor, combustor mortuorum. Ab eod.

Καταικαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui, Rom. 11, 18.

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo; (3) dispositus sum, procumbo. Ἡ δ' πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, Marc. 1, 30.

Κατάκεισο, 2. sing. præs. imp. med.

Κατακείρω, detondeo; (2) absumo. Βίον καταικείρει τε πολλὸν, Odyss. 5, 676.

Καταικείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Καταικεκλιμμένος, perf. part. pass. verbi καταικλίνω.

Καταικέκριγε, 3. sing. perf. ind. pass. verbi καταικρίνω.

Καταικελεύσμιος, ου, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. A

Καταικελεύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico.

Καταικενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Καταικεντάννυμι, idem quod.

Καταικεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

Καταικεντέω, idem. Hinc

Καταικέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

Καταικεντρίομαι, stimulis refertus sum.

Καταικέομαι; idem quod κατάκειμαι, *Aret.*

Καταικεράννυμι, commisceo, permisceo. Hinc

Καταικέρασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio.

Καταικερασικὸς, ἡ, όν, temperandi vim habens. Ab eod.

Καταικεραυνόω, fulmine ferio, interficio.

Καταικερδαίνω, quæstum facio.

Καταικερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo seu dissero. Ἀκηέσθω ὃ νῦν μὴ τὰ δεινότατα ζωγραμμήματα ἀλλ' ὅσα ἀντικρυς μικρὰ κ' κατακεκερματισμένα, Longin. 42.

Καταικερτομέω, verbis mordacibus insector.

Καταικεχύαται, *effusi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατακέχυνται, a καταχύω.

Καταικέφω, aor. 1. inf. *Ion.* pro καταικῆαι, a καταικαίω.

Καταικηλέω, idem quod simplex κηλέω. Ἡ τῶν κυρίων κ' μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμασίως ἀγχ κ' καταικηλεῖ τοὺς ἀκούοντας, Longin. 30. Hinc

Καταικηλητικὸς, ἡ, όν, cui vis ineat suavitate auditus animum permulcendi.

Καταικηρόω, ῶ, cera obduco, illino. Καταικηρώσαντες δὴ ἂν τ νέκυα, Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, Herod.

Καταικηρύσσω, vel καταικηρύττω, per præconem indico.

Καταικινέω, commoveo; (2) dimoveo.

Καταίκινησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Καταικειρέω, ῶ, contempero, permisceo. Ἡ ὑγρότης κατεκίρνα τὸ ἀγαν θερμὸν τῆς μέλιτος, Al. Aphr.

Καταικιονηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex κιονηρις, *pumex*.

Καταικλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrymis ad misericordiam commoveo. Hinc

Καταίκλαυσις, εως, ἡ, deploratio.

Καταίκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Καταικλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frango; (3) torqueo. Κατέκλασε τὰς ἄρτους Marc. 6, 41.

Καταικλεὶς, ἰδος, ἡ, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore definens; (3) parvum foramen in veste muliebri, in quod inserebatur fibula. Κατά-

Κατάκλειστος, ὁ, ἡ, ἡ, incluſus, concluſus. A κατακλείω, f. εἴσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (3) claudo obſidione, obſidione cingo. Κατέκλεισε τὴν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, Luc. 3, 20. φυλακαῖς, Act. 26, 10. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μεταφορικῶς κατακλείσῃ, Ariſt. Nub. 403.

Κατακλείζω, f. ίσω, concludo, occludo.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo. Κατεκληροδότησε αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, Act. 13.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditat m adeo; (2) hereditatem poſſideo; (3) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὴν Κύριος, 1 Reg. 2 15.

Κατακληρυχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte adſignatum accipio, ſorte nanciſcor, in ſortem accipio; (2) in colonias deſcribo, colonis diſtribuo. Κατεκληρύχησαν τὴν χίσαν, Polyb.

Κατακλήρόω, ῶ, ſorte lego ſeu deligo.

Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, Heſ. A κατακαλέω.

Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, ſed etiam ruſticæ, & per pagos Atticos diſperſæ ob gravius negotium. Ab eod.

Κατάκλιμα, τὸ, lectus diſcubitorius, ap. *Joſ.* ſed lectio eſt dubia, *Ern.*

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. κατακλίνω.

Κατακλιθῆς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.

Κατακλινὰς, ἁδος, ὁ, ἡ, ἡ, decumbens in lecto, reclinis; (2) qui decumbit ob adverſam valetudinem, valetudinarius.

Κατακλινοβατὴς, ὲς, lectos obiens, lectos terens, *Epith.* morbi, ap. Lucian. Ex κλίνη, & βαίνω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) diſcumbere facio; (3) diſcumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, paſſ. κατεκλίθλω, decubui; κατακλιθεὶς, diſcumbens. a. 2. κατακλιεὶς, diſcumbens. a. 1. med. κατακλινάμην, diſcumbens. f. 2. paſſ. κατακλινήσομαι, accumbam. p. paſſ. κατακέκλιμαι, vergit. Κατακλίνατι αὐτὲς, Luc. 9, 14. Μὴ καταπλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, ib. 14, 8, Hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus.

Κατακλίστον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius; (2) ſedes, in qua reclinare poſſumus.

Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram ſupergreſſum, inundo, obruo aquis, ſubmergo; (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν Φρυγῶν πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας καλακλύσειν δαπάναισιν, Eur. Tro. 996. Δι' ὃν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2. Pet. 3, 6. Hinc

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies, illuvies, illuvio; (2) diluvium, inundatio terræ.

Κατακλυσμὸς, ὁ, diluvium, inundatio, (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατάκλυστρον, τὸ, compluvium, Ph. Ab eod.

Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, ſtamina fatalia deducentes. A κατακλάθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, Suid. Ab eod.

Κατακλώθω, fila deduco, ſtamina deduco; (2) deduco ſtamina fatalia.

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, diſſeco; (2) derado, abrado, defrico.

Κατακνήθω, fut. ήσω, derado, a. 1. Conjunct. Paſſ. κατακνηδεῖλω, div llicem; κατακνήθομαι, pruritum pat or, prurio. Hinc

Κατακνησις, ίος, ἡ, culter, quo caſeum abradimus, Heſ.

Κατακνιδόω, pungo, vel uro in modum urticæ, ſcarifico. A κνίδη, *urtica.*

Κατακνίζω f. ίσω. concido, lancino, carpo, vellico; (2) fugillo; obtrecto; (3) titillo, puritum excito. Τὰ τῆς Ὁμήρε κατακνίζεσι, Luc. Hinc

Κατακνισμὸς, ὁ, pruritus, ſalacitas; (2) amores.

Κατακνώω, dormio.

Κατακοιμάω, ſopio, conſopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθεὶς, aor. 1. ſopitus; κατακεκοιμημένος, p. ſopitus. Φοίνιξ δ' αὖτε παρ' ἄμμι μάλα κατακοιμήσετο, Il. 9, 427.

Κατακοιμήθητα, 3. ſ. aor. 1. imp. paſſ.

Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοιμητικὸς, ἡ, όν, ſoporans, ſomnum inducens. A κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, opio, ſoporo. Hinc

Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοινάω, idem quod

Κατακοινωνάω, communico, impertio.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, adminiſtro. Ὅσσοι κρατερῷ Ἰθάκῃ κατακοιρανέουσι, Odyſſ. 1, 247.

Κατάκοιτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui in cubili eſt, jacet, aut dormit. A κοίτη.

Κατακόλλάω, ῶ f. ήσω, glutino, adglutino.

Κατακολαθέω, conſequor, ſector, (2) exſequor, adſentior; (3) obſecundo, obſequor. Ἄιλη κατακολαθήσασα τῷ Παύλῳ, Act. 16, 17.

Κατακολπίζω, in ſinum deflecto, ſinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, Thuc.

Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in ſinum, Suid. A κατακολπίζω.

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor.

Κατακολυμβητὴς, ε, ὁ, qui aquas ſubit, urinator. A κατακολυμβάω.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo. Κατακομίζειν ναῦν, Æſch.

Κατάκομος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, cui disjecta coma eſt, vel qui denſam comam habet. Ex κόμη.

Κατακομψεύω, ſcite, & eleganter dicere.

Κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio.

Κατακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo & attenuo atterendo. Κατακονᾶ μὴν ἀδίκως βίος, Eur. Hipp. 824.

Κατακονδυλίζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo, contundo.

Κατακοντίζω, confodio telo, ſeu jaculo; κατακοντίζεται, p. paſſ. jaculis confoſſum eſſe.

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, deciſio, putatio, detruncatio. A κατακόπτω.

Κατάκοπος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, defeſſus, labore confectus.

Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes feco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, Marc. 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν αὐτοῖς ἐς τὰς γάμας, Ariſt. Av. 1695.

Κατακορέννυμι, vel κατακορένυω, ſatio, exſaturo.

Κατακορίας, adſatim, Hippocr. A

Κατακορὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, faſtidium adferens; (2) ſaturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, ſincerus. A κορέω, *ſatio.*

Κατακορμάζω, amputo, *Heſ.* A κορμὸς.

Κατακορμίζω, lignum in minutas partes feco. Ab eod.

Κατάκορος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſatur, ſatiatus; (2) κατακόρης, nimius, qui ſatietatem adfert. Ex iiſdem.

Κατακόρως, *Adv.* abunde, adſatim, immodice, crebro. A κατάκορος.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμῆσαί τινα ζεμνοτέροις πράγμασιν, Ariſt. Veſp. 1462. Hinc

Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo & digeſtio rerum, aptaque compoſitio.

Κατακοὴς, ὅος, ὁ, auſcultator, Gl. V. A ſeq.

Κατακόω, exaudio; (2) dicto ſum audiens, obedio, obſequor, obtempero. Νυκλιδρόμε Σύριγξ ἐν κατακόῳ, Eur. Rhaſ. 552.

Κατακράζω, reclamo, obſtrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo poſt f. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

Κατάκρας, *Adv. Ion.* κατάκρης, pro κατ' ἄκρας, & κατ' ἄκρης, quaſi a ſummo, ſcil. ad imum, i. e. in totum, penitus, prorſus, funditus. Ab ἄκρα, *ſumma, arx,* vel a κάρα, ſive κάρη, *caput.* Aliqui κατάκρας pro κρατῷ, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, permiſtio. A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, robore vinco, ſubigo, ſupero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς δύναμαι, Theoph. Hinc

Κατακράτησις, εως, ἡ, ſubactio, ſuperatio,

Κατακρατητικὸς, ἡ, όν, cohibendi ſeu ſiſtendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτῳ, *Adv.* per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus.

Κατακραυγάζω, ῶ, occlamo tibi, Suid.

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμνύω, ſuſpendo de; κατακρεμάννυμαι, ſuſpenſus ſum de, dependeo de.

Κατακρέμας, ος, ὁ, ἡ, ἡ, dependens de, ſuſpenſus de. A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo de. Κλῖδ' ἐκ παταλόφιν κρέμασε φόρμιγα λιγειαν, pro κατεκρέμασε, Odyſſ. 8, 105.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ὁ Πόθης ἑως τῶδε δὴ τοῦ νεὼς ἐμάχετο, ἕως ἅπας κατεκρεουργήθη, Longin. 31. ex Herodot. Ex κρέας, & ἔργον, *opus.*

Κατακρῆθεν, ſive κατάκρηθεν, *Adv.* a capite; in totum, penitus; Hom. Il. 16, 548. Ex κρὴ, & κάρη. Vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, præcipito, præcipitem ago.

Κατακρήμνημι, idem & ab eod. κατακρήμνημαι, præceps dependeo, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, per prærupta loca dejicio, præcipito, deorſum ago. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, præcipitator. At Gl. Vet. præceps. A præc.

Κατάκρης, *Adv.* in totum, funditus. Al. vi, per vim. Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινῇ, f. condemnabit; κατακριθεὶς, aor. 1. paſſ. condemnatus. Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Hinc

Κατακρισιμος, ον, capitis damnatus.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.

Κατακριτὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὸν, damnatus, condemnatus. Ab eod.

Κατακροάομαι, ῶμαι, auſculto.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere ſtrepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plauſibus excipio, ſeu comprobo, valde laudo.

Κατακρυνίζω, f. ίσω, defluo, inſtar ſalientis aquæ fluo deorſum. A κρυὸς.

Καλάκρυσις, εως, ἡ, repreſſio, depreſſio deſuper. A καταπρύω.

Κατακρυστικὸς, ἡ ὸν, vim habens reprimendi. Ab eod.

Κατακρύω, f. ύσω, deorſum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, diſſimulo. Κατακρύψαντες σφίσιλοισιν ἠλίκ φρόδεσιν φλογὸς, Eur. Iph. in Tau. 1210. Hinc

Κατακρύψαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρύψας.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, diſſimulatio.

Κατακλάμψαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακλῆναι, a κατακλένω.

Κατακτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Παῖδά μου κατακτενοῦσι ζοὶς δολάσαντες γάμοις; Eur. Iph. in Au. 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pectine como, pecto.

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis ſeu capillis eſt, Heſ. Ex κτεὶς, & κόμη.

Κατάκτημα, interficio. occido. Κεῖνον δ' εὐθὺς ἅπαντι φαλινδρομέοντι κατίκτα, Epigr.

Κατάκλης, ε, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco.*

Κατάκτης, ε, ὁ, fractor. A κατάγω, *frango.*

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquiſitio. A κατακλῶμαι.

Κατακτὸς, ὴ, όν, fragilis. Ab ἀγνύω, *frango.*

Κατάκτὸς, deductilis, penſilis. A κατάγω.

Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita.

Κατακλυπίω, ῶ, f. ίσω, fonitu percutio.
Κατακυβεύω, f. εύσω, in alea conſumo & diſſipo. Κατακυβεύσας τὰ ὄντα, Lyſias.
Κατακυβιζάω, v. κυβιστάω.
Κατακυκάω, commiſceo.
Κατακυκλόω, claudo, circumdo.
Κατακυλίνδω, deorſum volvo, devolvo.
Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi
Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, Xen.
Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulſando obtundo; (2) illudo, decipio.
Κατακύπτουσαν, acc. f. part. præſ. act. f. g. verbi
Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorſum adſpicio. Κατέκυψεν εἰσω τῦ χάσματος, Luc.
Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) ſupero, ſubigo, vinco, Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25.
Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo; (2) adjudico, addico; (3) damno, condemno. Ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθείς, Eur. Or. 1002.
Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύσιμι τὰς πρίσβεις, Dem.
Κατακωμάζω, comeſſatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut inſolentiam.
Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio; (2) inſtinctus, adflatus numinis. A κατέχω, *retineo*. Hinc
Κατακώχιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui detineri & capi poteſt.
Καταλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.
Καταλαβέω, *antique*, pro eod. *Hipp.*
Καταλάβητε, 2. pl. a. 2. conj. act.
Καταλαβόμενος, part. a. 2.
Καταλαγνεύω, unde apud Heſ. καταλαγνευθείς, a. 1. paſſ. εἰς ἡδονὰς κατηγχθείς, ad libidines dejectus, in libidines prolapſus.
Καταλαζονεύομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι τοῖς τῦ πλούτου, Iſocr.
Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. calcitro contra quem.
Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινά, Polyb.
Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquitio. A
Κατάλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, obloquitor, maledicus, obtrectator.
Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciſcor; (2) comprehendo, adſequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præſidia impono; (7) *paſſ.* de iis, qui Ἔνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) cæteræ ſignificationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβανῆναι μὲ ζυμφορά, Plat.
Καταλάμπω, f. ψω, ſplendeo, fulgeo. Καταλάμπειν τινὰ, Luc. τινός, Ariſt. τινὶ, Naz. Ἡ θάλασσα ὑπὸ τῦ ἡλίου καταλάμπεται, *Luc. Vitar. Auct.* 20.
Καταλγύνομαι, doloribus & moleſtiis adficior.
Καταλειαίνω, f. ανῶ. lævigo; (2) complano; (3) explano, explico.
Καταλέγω, deligo, deſcribo, centurio; (2) adſcribo; (3) cenſeo, exſtimo, loco habeo; (4) recenſeo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν στρατιώτας, conſcribere, Ariſt. Ach. 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς ταξιάρχοις ἀριθμοῖς, Xen.
Καταλείβω, effundo & deſtillo; (2) *Paſſ.* defluo. Δίμας ἀσκιλίου καταλείβειν, Eur. Andr. 131. Καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς, id. Supp. 1116.
Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum eſt. A καταλείπω.
Κατάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, relictus. Ab eod.
Καταλείπω, relinquo, deſero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo poſt me, relinquo poſteris meis; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντιάζω μὴ με καταλίπῃς μόνον, Soph. Phil. 805. Καταλιπὼν ἀσίμους δίκας, Thuc. Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλειπῆ, *Lucian. Vitar. Auct.* 21.
Καταλειτουργέω, in publicum inſumo, impendo, militia fungor, &c.
Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.
Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.
Καταλελειμμένος, *relictus*, perf. part. paſſ.
Καταλεξῆ, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.
Καταλεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, a καταλέγω.
Καταλεπτολογέω, ſubtiliter diſputo.
Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo.
Καταλευκαίνω, dealbo.
Καταλεύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A ſeq.
Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα, paſſ. καταλευσθείς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, Plat.
Καταλέω, ῶ, f. ήσω, mola frango.
Καταλήγω, f. ξω, deſino, terminor, extremus ſum.
Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurſo, vaſto, diripio, depopulor.
Καταληϊκὸν μέτρον, carmen, cui in fine deeſt ſyllaba ad perfectionem. A καταλήγω.
Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clauſula. Ab eod.
Καταληπτέον, occupandum eſt. A καταλαμβάνω.
Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat, occupativus. Ab eodm.
Καταληπτικῶς, *Adv.* comprehenſive, ex certa comprehenſione.
Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi poteſt, comprehenſibilis, qui obtineri poteſt. A καταλαμβάνω.
Καταληρέω, *cum acc.* nugando perdo; (2) nugas ago.
Καταληψιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad deprehenſionem & condemnationem faciens & incitans. A
Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio; (2) comprehenſio; (3) invaſio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehenſio mente; (6) exploratio concentus chordarum pulſando; (7) in morbis is, qui vocatur παροξυσμός. A καταλαμβάνω.
Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσῃ ἡμᾶς, Luc. 20, 6.
Καταλιθολοιέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.
Κατάλιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapideus.
Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo ſeu cooperio.
Καταλιμπάνω, relinquo, deſero. Χώραν καταλιμπάνειν φυλαῖς ἀνθρώποις, Plat.
Καταλιπαίνω, pinguem reddo, ſagino.
Καταλιπαίνω, impenſe rogo, obteſtor.
Κατελιπὰν, a. 2. part. act. v. καταλείπω.
Καταλισχόμαι, convincor, ex Herodot.
Καταλιχνεύω, abligurio.
Καταλλαγὴν, *Adv.* per commutationem, ſeu permutationem; (2) mutuo, viciſſim, e converſo. A καταλλάττω.
Καταλλαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. καταλλάσσω.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.
Καταλλάκτης, ὁ, reconciliator, pacificator.
Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, reconciliabilis, placidus. Ab eod.
Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττομαι, commuto, permuto. & *Paſſ.* reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους, Ariſtot. Καταλλάττομαι χρυσίον ὅτι ταῖς τραπέζαις, Dem.
Καταλλήλος, ε, ὁ ἡ ἡ, congruus, conſentaneus, ſibi reſpondens. Ex κατὰ, & ἀλλήλων. Hinc
Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, ſeries congruens, cohærentia quadrans.
Καταλλήλως, *Adv.* congrue, convenienter.
Καταλοάω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
Καταλογάδην, proſaice, proſa oratione.
Καταλογάδης, ἐως, ὁ, qui delectum facit. A καταλογάδην.
Καταλογέω, contemno, negligo.
Κατάλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, reſpectus, Ph. A λέγω.
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2 imputo; (3) adnumero, adſcribo. Καταλογίζεσθαι πρός τινα τὸ εὑρέτημα, Dem. τινὰ ἐν ταῖς ἀδίκοις, Xen. Τί ἂν ἀρετῇ, Aſch. Ἢ γὰρ εὐδοξίαν καταλογίζῃ πρὸς ἡμᾶς ὅσῃ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, *Lucian. Piſcat.* 2. Ab eod. Hinc
Καταλογισμὸς, ε, ὁ, computatio, numeratio, recenſio, imputatio.
Κατάλογος, ε, ὁ, enumeratio, recenſio, proprie eorum, qui ſtipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipſa ſtipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti. A καταλέγω.
Καταλοιάω, v. καταλοάω.
Κατάλοιπος, ε, ὁ ἡ ἡ, reliquus. A καταλείπω.
Καταλοιχίζω, f. ίσω, ſulco.
Καταλούω, perluo, ſubluo, Gl. V. Apud Ariſtophanem a καταλούομαι eſt καταλοῦμαι, pro καταλοῦμαι, balneis impendis, abſumis, conſumis, Nub. 836.
Καταλοφάδια, *Adv.* ſupra cervicem, ſuper humeros. A λόφος, *humerus*.
Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.
Καταλοχέω, (*Poll.*) idem quod
Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias ſeu centurias diſtribuo, in claſſes deſcribo. Ab eod. Hinc
Καταλοχισμὸς, ῦ, ὁ, diſtributio in cohortes.
Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.
Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, diverſorium. A καταλύω, *diverto*.
Καταλυμαίνομαι, noceo, vaſto, populor.
Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.
Καταλύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui diſſolvi, deſtrui, aboleri poteſt.
Κατάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio, everſio, deſtructio; (2) finis, exitus, *unde* & mors; (3) diverſorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.
Καταλυσσάω, vel καταλυσσάω, ῶ, rabie ſum contra aliquem incitatus, Suid.
Καταλυτέον, tollendum, deſtruendum.
Καταλυτήριον, ε, τὸ, diverſorium.
Καταλυτὴς, ῆ, ὁ, deſtructor, everſor.
Κατάλυτης, ε, ὁ, hoſpes, qui divertit ad aliquem. A καταλύω.
Καταλύω, diſſolvo; (2) everto, deſtruo, aboleo, item irritum reddo; (3) finio; (4) deſino; (5) diverto in hoſpitium, commoror; (6) ſedo; (7) conficio; (8) privo v. c. honore, *cum gen. dicitur tamen ſic abſolute*; (9) *in med.* pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, ſc. magiſtratu. Καταλύειν τὸ φίλτρον, λόγον, βίον παρά τινα, εἰς πανδοκεῖον, diverſare; τινὰ τῆς ἀρχῆς. Τὰς δύμας κατέλυσιν, Ariſt. Pace, 742. φονία αἴχμὰ, Eur. Tro. 821.
Καταλαφάω, ῶ, ſedo; (2) deſino.
Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.
Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμάθετε.
Καταμάθησις, εως, ἡ, conſideratio, diſciplina, eruditio.
Καταμαίνομαι, furore incitatus ſum contra, Ph. καταμαίνῃ, ſuccenſet.
Καταμάκτης, ε, ὁ, terſor, Gl. V. A καταμάσσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, conſidero, perdiſco, pernoſco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter conſidero. Τὸν ζεαυτῦ φύσιν καταμάθε, Epict. τι ἐπ τινος, Iſocr.
Καταμαντόλομαι, f. δ'σομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντόλεσθαι τὰ μέλλοντα, Ariſt.
Κατομαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατομαξευομένη,

ξυμβλήν, via trita ; κατημαξυμβλον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα.

Καταμαραίνω, tabefacio.

Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, manu corripio. Ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων, Il. 16, 598.

Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonium dico contra aliquem ; καταμαρτυρέομαι, teſtimoniis convincor, teſtimonium dicitur contra me ; καταμεμαρτύρη convictus eſt. Αὐτὸς ἑαυτῆ κατεμεμαρτύρηκε, Dem.

Καταμάρψασα, aor. 1. f. g. part. act. Æol. pro καταμάρψασα, a καταμάρπτω.

Καταμάρψας, qui corripuit, a. idem. m. g.

Καταμασάομαι, & καταμαασάομαι, ῶμαι, commanduco, abſumo.

Καταμάσσω, tergo, Gl. V.

Καταμαστεύω, f. εύσω, diligenter inquiro vel exquiro.

Καταματτεύομαι, immitto, ſc. contrectandi cauſa, v. c. digitum in vulnus, &c.

Καταματτόομαι, idem.

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, accumulo ut meſſores ; καταμήσασθαι, accumulare ; καταμᾶσθαι, conſpergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὼ ῥα κυλινδόμενω καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, Il. 24, 165.

Καταμβλύνω, hebeto, obtundo. Τεμὸν φαρείης ἠ καταμβλώων κέαρ ; Soph. Oed. T. 700.

Καταμβλύω, idem.

Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.

Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. v. καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo ; καταμεμελετηκέναι, meditatum eſſe.

Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorſus negligo, contemno ; a. 1. paſſ. καταμεληθεῖσα, contempta, perf. paſſ. κατημελημμένος, neglectus. Κατημελημμένως, neglectim, contemptim. A κατημελημμένος. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ, Soph. Aj. 45.

Καταμελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle inficio, ſuave reddo. Οἷον κατεμελίτωσε τὼ λόχμιω ὅλω, Ariſt. Av. 231. A μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procraſtinare.

Καταμεμπτός, ον, vituperandus. A

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuſo, incuſo, reprehendo. Καταμέμφεσθ ἑαυτὸν τ' ωρυτέρας ζωῆς, Xen. Hinc

Κατάμεμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehenſio, vituperatio, incuſatio.

Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror ; (2) ſubſideo. Οὗ ἦσαν καταμένοντες, Act. 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſeco, in fragmenta divido ; (2) diſtribuo, diſpenſo. Κατεμερίζειν τ ωλῆτον ωρὸς τὼ ωαρεῦσαν χρείαν, Baſil.

Καταμερίς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.

Καταμέρως, Adv. membratim, ſigillatim.

Καταμετρέω, demetior, metior. Hinc

Κατάμετρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio.

Καταμήκης, ες, ὁ ἠ ἡ, perlongus. A μῆκος.

Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo ſeu ſpathula agito, exploro.

Καταμήνιος, ος, ὁ ἠ ἡ, menſtruus ; καταμήνια, τὰ, menſtrua muliebria. A μὴν

Καταμηνιώδης, ες, ὁ ἠ ἡ, menſtruus. A καταμήνιος.

Κατάμήνυσις, εως, ἡ, indicatum, proditio, delatio. A

Καταμηνύω, indico, defero & oſtendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε ωρᾶξιν, Plut.

Καταμιαίνω, polluo.

Καταμιάνας, aor. 1. part. act. Æol. pro καταμιάνας, a καταμιαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo. Λεπτὼ καταμίξας ες ἓν ὅμοιον ἀέρα, Ariſt. Nub. 230. Καταμιγνύστο τοῖς ἀναγκαίοις ὀριτῆς τινὰ ζῆλον, Plut.

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permiſtio. A καταμίγνυμι.

Καταμικρόν, Adv. ſenſim, paullatim ; (2) diviſim, minutim.

Κατομίσγομαι, admiſceo. Τὰκινθ καταμίσγεθ ἄκριτα ωοίλω, Hom. Hym. in Pan. 26.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æſchin.

Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor ſum.

Καταμολέω, deſcendo, devenio. A μόλω.

Κατάμομφος, ον, vituperabilis ; (2) infauſtus, infelix.

Καταμόνας, Adv. ſolum ; (2) ſeorſum, privatim. Ex μόνος.

Καταμονή, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio, Gl. Vet. A καταμένω.

Καταμονομαχέω, ſingulari certamine vinco. Κύκνον κατεμονομάχησε, Plut

Κατάμονος, ε, ὁ ἡ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμόχευσις, propagatio, Gl. V. A καταμοχεύω, propago.

Καταμυσσω, ῶ, numeris & modis exorno, & venuſtius reddo.

Κατάμπελος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitibus conſitus, abundans.

Καταμπέχω, cooperio.

Καταμπίχω, idem.

Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, ſeu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philoſtr.

Καταμύξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. Ion. pro κατεμύξατο, a καταμύσσω.

Καταμυρίζω, unguentis perfundo.

Καταμῦσαι, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.

Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perſtringo ; κατεμύξατο, a. 1. med. perſtrinxit, a. 1. paſſ. καταμυχθεὶς, ſauciatus, ſaucius. Πρὸς χρυσείη ωερονὴ καλαμύξατο χεῖρα ἀρᾶιλω, Il. 5, 425.

Καταμυττόω, ῶ, fut. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum, Ariſtoph. καταμεμυττωμένα, perf. paſſ. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, ſive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατά, & μυττωτὸν, intritum ex alliis.

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo, (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, Xen.

Καταμφιέννυμι, veſtio ; (2) obduco, v. c. auro, &c.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενος ζᾳ, Arrian. Hinc

Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio, deriſio.

Καταμωλύνω, ſenſim ſedo, lenio.

Καταμωμίομαι, irrideo, vitupero.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo, compello, impello ; (2) vexo.

Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra ; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio. Hinc

Καταναθεμάτιζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo.

Καταναιδεύομαι, impudenter tracto aliquem, ſ. loquor contra aliquem, Eupl.

Καταναισιμόω, ῶ, inſumo, impendo.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.

Καταναλίσκω, fut. λώσω, conſumo, impendo, abſumo ; κατηνάλωσε, conſumpſit, aor. 1. κατηναλαμβον, conſumptum, perf. paſſ. Κατανάλισκε τὼ ἐν τῷ βιῳ χολὼ εἰς τὼ ωρὸς λόγων φιλοκαλίαν, Iſocr. ad Dem.

Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpefacio, torpidum reddo ; (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησα ἐδεινὸς, 2 Cor. 11, 8.

Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno ; (2) navali prælio ſupero. Τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον, Suid.

Καταναύω, habitare facio, colloco. Hinc a. 1. apud poët. κατένασσε, collocavit, habitare juſſit. Κατένασσε ωατὴρ ἐς ωείρατα γαίης, Heſiod. Epy. 167.

Καταναυδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco, viriliter ſupero.

Καταναυδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατά, ἀνδρα, & λέγω, ſeligo.

Καταναυκλύομαι, f. εύσομαι, juveniliter glorior ; (2) juvenili robore prævaleo, animoſe ſupero.

Καταναίσομαι, vel καταναίσσομαι, venio de, deſcendo. Ἐξ ὀχέων καταναίσεθ, Apollon.

Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατά, & νεμεσάω, indignor.

Κατανέμω, diſtribuo, partior ; κατανέμομαι, incolo, poſſideo, fruor ; κατανεμομῆσαι, aor. 1. med. partic. paſſ. κατανεμηθέντες, diſtributi ; κατανενεμημένος, perf. paſſ. depaſtus. Ὃν ἐγὼ κατανεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι ωοτὶ ἐς κάπυμα, Ariſt. Ach. 305.

Κατανέομαι, f. κατανεῦμαι, venio de, deſcendo, καταναβαίνω, deſcendens, Nonn.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. v. καταναύω.

Κατανεύσιμος, ον, quod concedi, annui, ſ. nutu perfici poteſt.

Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A

Καταναύω, f. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo ; (2) innuo, nutu ſignifico. Κατένευσαν τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ ωλοίῳ, Luc. 5, 7.

Κατανεφόω, caligine obduco, obſcuro.

Κατανῆσαι, aggerare, extruere, Herodot. Ex κατά, & νῆσαι, quaſi a νέω, five νήω.

Κατανήχομαι, natando deferor.

Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo ; κατἰωθρακωμένος, perf. paſſ. in carbones verſus. Ἐπεὶ δ' κατἰωθρακώθη θυμὸ ἐν Ἡφαίςῳ φλογὶ, Eur. Iph. in Au. 1649.

Κατανίζω, diffundo, transfundo, Vet. Lex.

Κατανιμμα, τὸ, perfuſio, lotio.

Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra fordidatum eluebat. A

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψαν ὑπὸ γλώττης ἅπαντας, Luc.

Κατανίσσομαι, idem quod κατανίσσομαι.

Κατανίστημαι, conſurgo contra aliquem, inſurgo repugnatorius. Κατανέστη τῆ ωολεμίᾳ τῇ τολμῃ, Polyb.

Κατανίφω, f. ψω, ningo ; (2) nive obruo. Κεἰ κρημνώδη κατανίφοι, Ariſt. Nub. 962.

Κατανοέω, contemplor, ſpecto ; (2) conſidero ; (3) animadverto, intelligo, perſpicio ; (4) diſco. Κατανόησατε τὸ κρίνα, Luc. 12, 27. Hinc

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadverſum ſeu perſpectum eſt, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadverſio, deprehenſio ; (2) cognitio ; (3) diligens & attenta conſideratio ; (4) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, perſpicax. Ab eod.

Κατάνομαι, abſumor. Τὰ ὄ ωολλὰ κατάνεθ, Odyſſ. 2, 58.

Κατανομίζω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos inſumo, ap. Suid. Ex κατά, & νομίζω, in ea ſignificatione qua & νόμισμα, nummus inde deſcendit.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono legi, obrogo. Ex Plat.

Κατανοσφίζομαι, furripio, depeculor.

Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis inſtituo & moderor.

Κάταντα, αν, τὰ, declivia, Poetice. A κατάντης.

Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio, evado ; (2) pervenire facio, tranfero. Κατάντησαν εἰς Καισάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγω ωροκειμένης ωολλοὶ ἐθέλουτ' κατάντων, Diod. Hinc

Κατάντημα, ατος, τὸ, occurſus ; (2) faſtigium ædificii ; item (3) finis, terminus.

Κατάντης, ες, ὁ ἠ ἡ, declivis, proclivis, deorſum vergens. Ab eod.

Καταντία,

Καταντία, ἡ, declivitas.
Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.
Καταντικρύ, *Adv.* ex adverso, e regione, ex opposito, το καταντικρύ, contrarium.
Καταντίον, *Adv.* idem.
Καταντιπέρας, *Adv.* idem.
Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hausta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλῶ, fomento. Ap. Med. eſt, fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum ſuavitate orationis capere tentant auditores & permulcere. Ἀλλ' ὅταν ξυνήγορ☉ ταῦτά ⟨σε⟩ καταντλῇ, accuſationibus aſpergit, Ariſt. Veſp. 481. A κάταντλ☉.
Κατάντλημα, ατ☉, τὸ, fomentum, quod cum infuſione fit. A præc.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infuſio aquæ vel alius liquoris potiſſimum fovendi gratia.
Κάταντλ☉, ὁ ἡ ἡ, abundans, circumfluens.
Κατανυγῇς, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ. verbi κατανύσσω.
Κατανυκλικός, ἡ, όν, acerbus, mordax.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni ſenſu privans, ſopor, ſtupor. A
Κατανύσσω, vel κατανύτλω, f. ξω, pungendo penetro, compungo, a. 2. paſſ. καταενύγλω, 3. pl. καταενύγησαν. Ἀκάνθαντες ᾗ καατενύγησαν τὴν καρδίαν, Act. 2, 37.
Κατανυστάζω, f. άσω, dormito capite dejecto & nictante; (2) obdormiſco; (3) aliquantum dormio.
Κατανυχθείτ☉, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi καταύσσω.
Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Καταύειν δρόμον, τὴν πορείαν, Plut.
Κατανωλιός, αία, αῖον, qui a tergo eſt.
Καταναλίζομαι, dorſo fero, ſublatum bajulo.
Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. καταξανῶ, εἷς, a. 1. part. καταξάνας. paſſ. καταξανθείς. Ὡς ὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ ὐ πετρωσι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν, Soph. Aj. 739. Μὴ ὐ καταξαίνειν ⟨τὸν⟩ ἄνδρα τῶνδ' ἐς φοινίδα; cruentet, Ariſt. Ach. 324. Κατεξάνθω πόνοις, Eur. Tro. 757.
Καταξάμην, f. 1. inf. act. *Ion.* pro καταξέειν, a καλέω.
Καταξενόω, hoſpitio excipio.
Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & ſcalpendo polio; a. 1. paſſ. καταξέσθην, Sub. 3. ſing. καταξεσθῇ. Ὅταν ᾗ πριεσθῇ, ὐ καταξεσθῇ, Plut. de *coniugibus*.
Καταξηραίνω, deſicco, exſicco.
Κατάξηρ☉, ος, ὁ ἡ ἡ, ſiccus, aridus, peraridus. Κατάξηρ☉ ψυχὴ, *Num.* 11, 6.
Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; paſſ. καταξιοῦμαι, dignus judicor; a. 1. καταξιώθην. inf. καταξιωθῆναι. Καταξιώθησαν ατιμασθῆναι, Act. 5, 41. τῶ ἀϊων☉ ἐκείνω τυχεῖν, Luc. 20, 35.
Καταξίως, *Adv.* digne, pro dignitate,
Καταξυράω, rado, derado.
Κατοξυσμὸς, οῦ, ὁ, ſculptura. A
Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, litura obduco, oblitero; (2) incido, ſcarifico. Τὰς ὐτ.φαίας αὐτῶν καταξύοντες, Luc.
Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo, a. 1. part. paſſ. καταιχθείς, eluſus.
Καταπαίω, fut. αίσω, percutio, flagello, ferio.
Καταπαλής, ὴ, όν, compactus. A πακῶ.
Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco; (2) vinco; a. 1. part. paſſ. καταπαλαισθείς, lucta victus. Ἀλλ' οἱ λόγοι καταπαλαίσειν λόγῳ, Eur, Iph. in Au. 1038.
Καταπανυχίζομαι, pernocto.
Καταπανωρυθμίζω, f. ίσω, malitioſe aqua contra, dolis utor adverſus.
Κατάπασμα, ατ☉, τὸ, id, quo corpus conſpergitur. A
Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. άσω, conſpergo. Κατὰ τ' στεφάνης καταπάσσε λεπτὴν τέφραν, Ariſt. Nub. 177. Πάντα ταυτὶ καλαπάσω βυβλιμαλίων, ὐ γνωμιδίων, ὐ τοιδιαν, Ariſt. Eq. 99. Hinc
Κατάπασ☉, ος, ὁ ὐ ἡ, conſperſus, qui aſpergitur.
Καταπάλεω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τῦ Θεῦ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καλαπαλεῖσθ. ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc
Καταπάτημα, ατ☉, τὸ, quod conculcatur.
Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.
Κατάπαυμα, ατ☉, τὸ, requies; (2) finis.
Καταπαύσιμ☉, ὁ ὐ ἡ, requiem adferens.
Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) ſedatio; (3) dejectio, de honore. A
Καταπαύω, f. αύσω, ceſſare, ſeu deſiſtere facio, coërceo, compeſco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requieſco, ceſſo; καταπαυθήσε☉, ſedabitur, f. 1. paſſ. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἐγὼ ⟨σε⟩ καταπαύσω τὰς ὠνὰς, Ariſt. Av. 1403. Τὰς ἀντιπάλας μόν☉ ἀνθρώπων κατέπαυσεν, id. Pace, 738.
Καταπεθὴς, έ☉, ὁ ὐ ἡ, obſequens, moriger. A
Καταπείθω, fut. πείσω, perſuadeo, adduco, adhortor, induco. Et *Paſſ.* obedio, morem gero, pareo.
Καταπειλέω, interminor.
Κατάπειν☉, ος, ὁ ὐ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ, & πεῖνα, *fitis*.
Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamentum, experimentum.
Καταπειράζω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento, tento. Καταπειράζειν τῆν πολεμίαν, Polyb. ψῆφῳ τινὸς, Lyſ. Hinc
Καταπειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.
Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc
Καταπειρητὴρ, ῆρ☉, ὴ, inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant.
Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατηρία. idem.
Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo, configo; καταπεπαρμβύ☉, perf. paſſ. confixus.
Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, pittaciis conſuo; vel novis ſoleis reficio, καταπεπελματωμένα, calcei ſordidi, obſoleti. Ex πέλμα, *ſola calceamenti*.
Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado, vel incurſo more peltatorum militum; f. 1. καταπελτάσω, peltati incurſabunt. Καταπελτάσω τὼ Βοιωτίαν ὁλῶ, Ariſt. Ach. 164. A καταπέλτης.
Καταπελτοφέτης, ες, ὁ, qui telum e catapulta mittit. Ex καταπέλτης, & φέρω, *mitto*.
Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, baliſta, machina bellica; (2) ſupplicii genus. Ex πέλτη. Hinc
Καταπελτικὸς, ὴ, όν, catapultarius.
Καταπελτάω, pro καταπελματόω.
Καταπέμπω, f. ψω, demitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, Herodian.
Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, deſleo, deploro.
Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. V.
Καταπεπληυῖα, part. perf. act. f. g. *per Syn.* pro καταπεπλακυῖα, a καταπλάω.
Καταπέπλω, f. ψω, percoquo, decoquo, conquino. Χόλον καταπέψῃ, Il. 1, 81.
Καταπεπυκασμένως, ſolerter, callide, fraudulenter. A πυκάζω.
Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & inſolenter illudo, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.
Καταπερίειμι, longe ſuperior ſum, multum ſupero.
Καταπερίξυσις, ἡ, laceratio, ſcarificatio.
Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.
Καταπερπερεύομαι, adulor.
Καταπέσων, a. 2. part. act. verbi καταπίπλω.
Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Καταπέτασ☉ αἰτῆ ⟨τὴν⟩ τῶ κεφαλῶ φοινικίδι, Ariſt. Plut. 730.
Καταπετάννυμι, vel καταπετανύω, idem.
Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando deſcendo.
Καταπέτασμα, ατ☉, τὸ, aulæum quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.
Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. A πέτρος & κόπτω.
Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de ſaxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρ☉.
Καταπέτλω, *Att.* pro καταπίσσω.
Καταπεφύξασι, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω.
Καταπέφνα, occido. Εἰ μὴ κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρ☉ καταπέφνῃ, Il. 3, 281.
Καταπεφρενικοτῶς, contemtim.
Καταπέψῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi καταπέπλω.
Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu conſtringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτὸν, ſcil. ὀβελίσκον, Ariſt. Av. 365.
Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio, inſilio.
Καταπημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπημήνειε, noceat, lædat.
Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Att.* pro καταπημάναι.
Καταπὴξ, ῆγ☉, ὁ, ſublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.
Κατάπηρος, ον, læſus, mutilatus.
Καταπήσω, vel καταπήξω, f. ξω, defigo.
Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprimo; (2) comprimo, preſſo.
Καταπίεσις, εως, ἡ, depreſſio, oppreſſio, compreſſio. A καταπιέζω.
Καταπίκρ☉, ος, ὁ ὐ ἡ, peramarus.
Καταπίμελος, ος, ὁ ὐ ἡ, præpinguis, obeſus. Ex πιμελὴ, *pinguedo*.
Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, paſſ. καταπίμπλαμαι, oppleor.
Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησον τὰς οἰκίας, Plut.
Κατάπινε, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi
Καταπίνω, abſorbeo, ebibo, epoto; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπίθμαι, καταπιεῖ, devorabunt; paſſ. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσε☉, devorabitur; a. 1. paſſ. καταποθῶμαι; aor. 2. act. κατέπιον, Conj. ἐὰν καταπίω. Αὕτη γέ τοι ἐρίων τάλαντον καταπίπωκε ῥᾳδίως, Ariſt. Veſp. 1141. Ἦκον ὃς τρισμύριαι γέραναι θεμελίης καταπεπωκυῖαι λίθας, id. Av. 1142.
Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.
Καταπιπράσκω, vendo, venundo.
Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapſus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidiſſe. Πάντων ᾗ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὼ γᾶν, Act. 26, 14.
Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incruſto.
Καταπιστεύω, credo, fidei alicujus committo. Καταπιστεύεσθ ταῖς Μούσαις, Phal.
Καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præſto, fidem exigo. Ex πίστις. Hinc
Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciæ & ſecuritatis contractus.
Καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.
Καταπίων, ον☉, ὁ ὐ ἡ, præpinguis, valde obeſus, Suid.
Καταπλαγεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω.
Καταπλαγὴς, έ☉, ὁ ὐ ἡ, metu conſternatus. A καταπλήσσω.
Κατάπλασμα, ατ☉, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod ſuperimponitur, emplaſtrum. A
Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplaſma impono, cataplaſmate curo. Μὴ τίνων τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε, Epigr. Ἐγὼ ᾗ

καταπέπλασμένη μιμηθέν ἔστικα. fucata. Arist. Con. 875. Hinc

Καταπλαστὸς, ἡ, όν, illinendo adhibitus, illitus.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὸν ζωὸν, Herodot. finire, φάσιν, perorare.

Καταπλεονεπλέω, excello, præsto.

Κατάπλεος, & Att. καταπλεως, cumulate expletus, plene satiatus.

Καταπλέω, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὸν χέρσον τῆς Γαλιλαίων, Luc. 8, 26.

Καταπληγμὸς, ὁ, objurgatio, insultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ἡ, όν, formidabilis, terribilis, stuporem adferens. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, cum stupore, terrore, ut stupeant, qui vident, &c.

Καταπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ἡ, perculsus, consternatus; (2) pavidus; (3) stolidus.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obstupefactio; (2) stupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obstupefacio; καταπλήσσομαι, obstupesco, stupeo, percellor; a. 1. act. κατεπλήξαι, percelliſſe, in med. καταπλήξασθαι, a. 2. pass. καταπλαγῆναι, percelli, perculsum esse. Κατέπληξε πάντας, Xen. Καταπλαγῆναι τῆς πολεμίας, Thuc.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio. A καταπλέκω.

Κατάπλοος, contr. κατάπλους, ου, ὁ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, dives sum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχίω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Καταπλυνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo.

Κατάπλυσις, ἡ, lotio. A pr.

Καταπλώω, ion. pro καταπλέω, navi devehor. a. 1. καταπλώσας, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, perspiratio, adflatus. A

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνίγειν ὕδρ, Gal. Hinc

Κατάπνιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio.

Κατάπνοη, ἡ, venti irruentis flatus. A καταπνέω.

Καταπόδα, & καταπόδας, Adv. e vestigio, cursu, per vestigia. Ex κατὰ, & πούς, pes.

Καταπόθη, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. καταπίνω pro καταπόω. Unde

Κατάποθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium.

Καταποικίλλω, variego, varie distinguo, perf. pass. καταπεποίκιλμαι, variegatum est. Αἱ τῶν πλάσεων, χρόνων, προσώπων, ἀριθμῶν, γενῶν ἐναλλάξεις πῶς ποτε καταποικίλλουσι τὰ ἑρμηνευτικὰ, Longin. 23.

Καταπολαύω, perfruor; (2) nimium & plus, quam par est, fruor.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τινα ἐγκλήμασι, Thuc. Hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio, debellatio.

Καταπολιτεύομαι, politica ratione vinco, institutis meis vinco vel antiquo. Κατεπολιτεύσατο τῶν ἐν τούτοις πολεμικῶν, Plut.

Καταπολὺ, Adv. multum, valde; (2) multo, cum Compar.

Καταπομπεύω, transmitto, transveho pompa; (2) glorior adversus quem.

Καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; καταπονεῦμαι, labore conficior, fatisco, affligor; καταπεπονημένος, a. 1. part debilitatus, vexatus. Ἐπιδεικνύμενος τὸν καταπονούμενον, Act. 7, 24. Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo.

Κατάπονος, ὁ ἡ ἡ, labore defessus, confectus.

Καταποντίζω, demergo in pontum, seu mare, submergo, immergo. Καταποντισθῆναι ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, Matt. 18, 6. Hinc

Καταποντισμὸς, ὁ, demersio in mare; submersio.

Καταποντιστὴς, οῦ, ἡ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit. Ab eod.

Καταποστόω, idem quod καταποντίζω.

Καταποπέρδω, oppedo.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exsilio.

Καταπορνεύσις, εως, ἡ, scortatio; (2) stupratio. A

Καταπορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo; (3) corrumpo, adultero.

Καταπορνοκοπέα, ῶ, in meretrices infumo. Ex πορνοκόπος, leno.

Κατάποσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. καταποσις, vorago. A καταπίνω.

Καταπόστης, ου, ὁ, vorax, devorator, helluo, Cl. V. (2) gula, guttur. Ab eod.

Καταπότιον, ου, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eod.

Κατάποτον, ου, τὸ, idem. Hipp.

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.

Κατασαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, declivis, pronus, dependens.

Καταπράσσω, vel καταπράττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, transigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βούλεται, καταπράξῃ, Plut.

Καταπράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A

Καταπραΰνω, mitigo, mansuefacio, lenio, demulceo, compesco, sedo. Κατεπράϋνε τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, Plut.

Κατάπρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, stirpibus, arboribus abundans. Ex πρέμνον, stirps.

Καταπρεσβεύω, cum gen. legatus venio contra aliquem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo, deuro; (2) incendo.

Καταπρηνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pronus, declivis, dependens.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, pessundo; hinc a. 1. med. καταπρηνώσαο, pro καταπρηνώσω. Ex κατὰ, & πρηνὸς, pronus,

Καταπρηνθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταπρήθω.

Καταπρίω, f. ίσω, serra deseco, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, dissecto.

Καταπροδιδόναι, præs. inf. act. verbi

Καταπροδίδωμι, prodo. Μὴτε τὰς Συμμάχους καταπροδιδάμεν, Thuc.

Καταπροήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.

Καταπροΐχομαι, progredior longius; (2) impune evado; (3) impune aliquid facio. Hoc thema inusitatum præsupponitur, ut hinc fit καταπροΐξεσθαι, futurum. Sic autem occurrit: ἐ καταπραΐξῃ pro ἐ καταπροΐξῃ, haud impune feceris; & ἐ καταπριξῇ, non impune fecerit. Οὗτοι οὐ καταπροϊάλιγωσα ταυτὶ, Arist. Θεσμ. 573. & Vesp. 1385. Quasi κατὰ πρῶτα, gratis, impune; in altera significatione quasi ex κατὰ, πρὸ, & ἴημαι.

Καταπροΐκημαι, impune reliqui, aor. 1. ind. med. v. καταπροΐζομαι.

Καταπρολείπω, relinquo, desero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco.

Καταπροχέω, f. εύσω, p. υκα, profundo, effundo.

Καταπρωϊὸς, ὁ, cinædus.

Καταπτὰς, a. 2. part. act. v. καθίπταμαι.

Καταπτάω, ῶ, f. καταπτήσομαι, devolo. Prof. inus.

Κατάπτερος, ὁ ἡ ἡ, plumatus, aliger. Ex πτερὸν.

Καταπτεῦξ, perstringere. præs. inf. med. Ion. pro καθάπτεσθαι, a καθάπτομαι.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, consternor, perterrefio, obstupesco; pertimesco, valde timeo; (2) perterrefacio.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro κατεπτήτην, a v. καθίπταμαι.

Καταπτύω, ptuo, despuo, despicio, contemptim adverso.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Καταπτωτὸς, succiduus, Gl. V. A καταπίπτω.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops sum; (6) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, ές, ὁ, cinædus; (2) obscenus, Hes. Ex πυγή.

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, idem & ex iisd. Hinc

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A πυγή.

Καταπυγονίστερος, impudicior, libidinosior.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo; καταπύθομαι, putresco.

Καταπυκάζω, exorno.

Κατάπυκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, condensus.

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso. Κατεπύκνωσε παραδείγμάτων πλήθει τὸν πόλιν, Plut. Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καταπυκνωμένοις, Longin. 9.

Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex πῦρ, & πῦρ.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, incendio absumo, comburo.

Κατάπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ignitus, igne excandefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex πῦρ.

Καταπυρρὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, valde rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Καταπωλέω, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ.

Καταρακόω, sive κωταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde p. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus. Νῦν δ' ἄνανδρος ἡ κατεῤῥακωμένος τυχὴς ὧν ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας, Soph. Trach. 919. A ῥάκος.

Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A καταῤῥάσσω.

Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, male ominor, exsecror, devoveo. Ὅταν καταράσωμαι λέθρα τῷ δεσπότῃ, Arist. Ran. 764. Ἡ ζυνὴ, ἣν καταράσω, Marc. 11, 21. Ex ἀρὰ, preces, diræ.

Καταράσθε, 2. plur. præs. imper. med. contr. pro καταράεσθε, a καταράομαι.

Καταρασιμος, exsecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, maledictio, ipsa exsecratio.

Κατάρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, diris devotus, exsecratione dignus. A καταράομαι.

Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥάσσω.

Καταράζυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ulque ad calceos demissus. Ex ἀράβυλη.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, ineffacem reddo, cessare facio ab opere, aboleo; inutile reddo, inutilit r occupo. Καταργήσει τὰ τῆς νηπίας, 1 Cor. 13, 11. Καταργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, Rom. 7, 6.

Καταργηθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi καταργέω.

Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, & in Plur. primitiæ. A κατάρχω.

Καταργυρόω, acc. fing. part. præs. pass. f. g. v. καταργέω.

Καταργυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, argentatus; (2) argenteus.

Κατα-

Καταργυρίω, ῶ, f. ίσω, inargento, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo.
Καταρδευτός, ή, ὁ ἡ ὑ, irriguus, Gl. V. quasi a καταρδεύω, quod esset *irrigo*.
Καταρδω, irrigo. Οὔτε φαναργῶν, ὅτε κατ' ἄρδων, ἀλλὰ τὰ ζέλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens, Arist. Ach. 664.
Καταρίζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρὶ τέ μιν καταρρέξειν, Il. 1, 361.
Κατάρις ἄνεμος, ventus contortus, & desuper irruens cum impetu, typho. A καταράσσω.
Καταρσείς, aor. 1. part. pass. *Ion.* pro καθαρθείς a καθαίρω.
Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.
Καταρτηλός, ή, όν, horribilis, horrendus.
Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Καταριθμηθῆναι Τρῳάδων ἄλλων μέτα, Eur. Tro. 873. Καταριθμημένος ἦν ζὺν ἡμῖν, Act. 1, 17.
Καταρίθμησις, ή, enumeratio, dinumeratio. A præc.
Καταριπίζω, fut. άσω, dejicio, Hes.
Καταρισάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.
Καταρκέω, ῶ, sufficio. Ἐμοὶ ζῆν ἔστι ἐν ἡλίῳ καταρκέσει, Eur. Rhes. 446.
Καταρμόζω, *Ion.* pro καθαρμόζω, adapto.
Καταρόω, ῶ, fut. όσω, aro.
Καταρραγή, ή, dilaceratio. A seq.
Καταρραγῶσα, a. 2. inf. pass. verbi καταρρήγνυμι.
Καταρραθυμέω, ignave vel timide ago.
Καταρραίνω, fut. ανῶ, perfundo stillatim; (2) adspergo, inspergo.
Καταρραίστης, ου, ὁ, idem quod καταρράκτης.
Καταρραπίω, fut. ψω, insuo, consuo.
Καταρράσσω, vel καταρράττω, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuose deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more salientium aquarum defluo. Κατέρραξε δ' εἰς τὸν θάλασσαν ἅπαντας, Dem.
Κατάρραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, consutus; (2) pannolus; (3) ex commissuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταρράπτω.
Καταρραφῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor confuendo carmina; (2) nugor.
Καταρρίζω, permulceo. *Ern.*
Καταρρέων, præs. part. act. n. g. verbi καταίρρεω.
Καταρρεπτής, ής, ὁ ἡ ὁ, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A καταρρέπω.
Καταρρέψαν, nom. s. a. 1. part. act. n. g. verbi
Καταρρέω, f. εύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τάρβ, μὴ Σφαλεὶς καλαρρυὴς ὀντεῦθεν, Arist. Pace. 145. Φόνῳ καλαρρεῖ, Eur. Tro. 16.
Καταρρήγνυμι, vel καλαρρήγνυω, confringo, distringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter & cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναῖκες καλαρρηγνύμεναι τὰς φύσεις, Xen. Ἀσσὰς καλερρωγότας, Jos. 9, 4. Hinc
Καταρρηκλινός, ή, όν, celeriter urinam, aut alvum ciens.
Καταρρησις, εως, accusatio; (2) condemnatio. Ex ῥέω, *dico*.
Καταρρήσσω, vel καλαρρήττω, f. ξω, confringo, distringo; (2) constrepo, intersono.
Καταρρητορεύω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi demulceo.
Καταρριζόω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex ῥίζα, *radix*. Hinc
Καταρρίζωσις, εως, ἡ, radicibus firme seu fulcio, radicibus fixis stabilio.
Καταρρινόω, ῶ, f. ήσω, limo, lima pollo. Ex ῥινη, *lima*.
Καταρρινίζω, f. ίσω, idem.
Καταρρίπτω, f. άσω, dejicio, vel dijicio.
Καταρρίπτω, dejicio, prosterno. A

Καταρρίπτω, f. ψω, idem.
Καταρρίζω, asthmate sibilante laboro.
Καταρρίζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, destillationibus vexor. A καλάρρους.
Καταρρικός, ή, όν, a catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, s. cum catarrho conjunctus. Ab eod.
Καταρρικώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
Κατάρρους, *contr.* καταρρόης, ους, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravedo. A ῥέω.
Καταρρωπία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A
Καταρρωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, declivis, deorsum vergens. A καταρρίπτω.
Καταρρώσιον, sorbilio, absorbeo.
Καταρρωδής, ές, catarrhis obnoxius, gravedinosus.
Καταρρυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadrare facio, ad numeros aptos redigo.
Καταρρυθμίζω, f. ίσω, idem.
Καταρρύομαι, defluo, descendo, de vesse.
Καταρρυπαίνω, fut. ανῶ, conspurco, contamino. Σπδμολόγα ῥήματα τὰς λέγουσας πρωΐας καταρρυπαινῇ, Plat.
Καταρρυπόω, idem.
Καταρρυτός, ή, ὁ ἡ ὁ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A καταρρέω.
Καταρρωδέω, extimesco; metu consternor. Unde pl. p. καταρρωδήμασι, *Ion.* pro καταρρωδήκῃ, Part. καταρρωδηκώς, ap. Herod.
Καταρρῶξ, γος, ὁ ἡ ὁ, scopulus fractus fluctibus. A καταρρήγνυμι.
Κάταρσις, εως, ἡ, appulsus navium, descensus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. A καλαίρω.
Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἵνα καταρτήσωσι τὸ κέντρον φάλαγγι, Herodot. Hinc
Καταρτησις, εως, ἡ, coaptio.
Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco seu repono; (2) instauro; (3) perficio, absolvo, struo, instruo; (4) Accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono; (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, resarcio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10, 5.
Κατάρτισις, έως, ἡ, instauratio, perfectio, absolutio.
Καταρτισμος, οῦ, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio, Ab eod.
Καταρτιστήρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator. Ab eod.
Κατάρτυσις, ή. conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. A
Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, instruo; (2) condio.
Καταρχαιρεσιάζομαι, magistratus creo.
Καταρχάς, *Adv.* ab initio. Ex ἀρχή.
Καταρχή, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex iisd,
Κατάρχεσα, pr. part. act. f. g. verbi
Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam ferio, libo. Ταύρῳ πρυφαίας χίρνιβας κατάρξει ὁ χιλίαρχος, sacrificia, Lyc. 209. Κατάρχομαι ἰόμαν βακχείων, Eur. Hec. 680. Τεθνηκ' Ὀρέστης, ᾧ κατηρξάμην ἐγὼ, Id. in Tau. 56.
Καταρωμβύες, acc. pl. præs. part. med. *contr.* pro καταρωμβύμενος, a καταρώμαι.
Καταρῶν, 3. pl. pr. ind. med. *contr.* pro καταρώονται.
Κατάσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σάρξ, *caro*. Hinc
Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω, obesum reddo.
Κατασάττω, f. ξω, constipo, condenso.
Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὸν σβεσαν τάχω κατασβέσαιμι, Arist. Lys. 736. Ὅμως ἔστ' ἂν κατασβέσαι λάθρᾳ, Eur. Or. 680.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.
Κατάσεισις, ή, concussio. A
Κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quasso; (3) terrefacio; (4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τῷ χεῖρα, ib. 19, 33.
Κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, observo; (2) obsigno, figillo; (3) noto, insignio.
Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, marcescere facio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασεσηπας, ὡς γέ μοι δοκεῖς, Arist. Plut. 1035.
Καταδμαίνω, de equo sæviente in frenum.
Κατασιγάζω, f. άσω, silere facio, silentium impero. Ex κατὰ, & σιγάζω, *tacere jubeo*.
Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, conticescere facio.
Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum comice fictum ab Aristophane, τυραν κατασικέλιζε, caseum Siculum devorabat. Ex Σικελία, *Sicilia*.
Κατάσιμος, ος, ον, refimus, Gl. V.
Κατασινάζω, f. άσω, admodum lædo. A
Κατασινομαι, idem.
Κατασίτεομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, comedo, vescor.
Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticesco; (2) silentium impero; (3) sedo.
Κατασκάζω, f. άσω, concido; (2) prosterno.
Κατασκαίρω, desilio.
Κατασκάπτω, fut. ψω, suffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, Eur. Iph. in Au. 63. Μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, ἢ κατασκάψαι βία, Soph. Phil. 985. Πατρῴα δ' ἑστία κατεσκάφη, Eur. Hec. 22.
Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.
Κατασκαφή, ῆς ἡ, evertio. A κατασκάπτω.
Κατασκαφής, ές, ὁ ἡ ὁ, dirutus, suffodiendo eversus. Ab eod.
Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo; (2) diluo, refuto; (3) dissipo, v. g. rumores; (4) offundo. Κατεσκέδασαν θρμὴν τῶτο καθ' ὑμῶν, ἄνδρες, Arist. Av. 542.
Κατασκεδάννυμι, idem.
Κατασκελετεύω, exsicco, exarefacio, extenuo; (2) proprie carnem & medullam demo, ut sola ossa remaneant; sceleton efficio.
Κατασκέλλω, idem. Hinc
Κατασκελής, ές, tenuis, exsanguis.
Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.
Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, exædifico; (4) adstruo, probo, argumentis, confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo. Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός, Heb 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Hinc.
Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excogitatum.
Κατασκευασμός, ῦ, ὁ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.
Κατασκευαστής, ῆ, ὁ, exstructor, molitor, opifex. Ab eod.
Κατασκευαστικός, ή, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.
Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonstratione.
Κατασκευαστός, ή, όν, exstructus, constitus, structilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) subornatus, appositus, submissus. Ab eod.
Κατασκευή, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio & artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa & instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castrorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex σκεύη.
Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.
Κατασκήσω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.
Κατασκηνόω, & κατασκηνώομαι, tentorium defigo, idem & domicilium pono.
Κατασκηνώω, ῶ, idem; (2) tentorium seu

taberpaculum præbeo ; (3) quieſco. Κατασκῆνωσαν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26, ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum ſeu tabernaculorum collatio ; (2) tentorium, habitaculum ; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuoſe irruo ; (3) corripio, invado ; (3) incumbo. Κατέσκηψον ἐς ἀγγέλους, Herodot. πῶ ὀδόντι, Ariſtot. Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχους, Soph. Oed. Col. 1008. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio ; (2) decubitus.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίαον apud Hom. Odyſſ. 12, 436. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, diſſipor.

Κατάσκιος, ος, ὁ ἡ ὁν, umbroſus, opacus. A Σκιά.

Κατασκλῆμι, exareſco, contabeſco ; p. κατέσκληκα, exarui, contabui, Part.c. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκλητάω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, ſpeculatio. A

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, ſpeculor. A Σκοπὴ, *ſpeculatio.*

Κατασκοπέω, exploro, & quidem hoſtili animo ; *unde* inſidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4. Hinc

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpeculatio, exploratio ; (2) ſpecula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκόπικος, ἡ, ὸν, ſpeculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria,

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ὁν, explorator, ſpeculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, triſti, ſevero ſum vultu.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus inceſſo.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, *Ariſtot.* ſed lectio dubia. *Ern.*

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo ; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ ἡ ὁν, myrrhatus, myrrham redolens. A Σμύρνα, *myrrha.*

Κατασμῦξαι, 3. ſ. a. 1. opt. act. v.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασμύχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, inſolenter, vel ſuperbe me adverſus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, ago, propulſo, expello ; (2) perſequor ; (3) arceo.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, ſophiſtice decipio, ſophiſmate circumvenio, redarguo, aut percello ; (2) fraudes & dolos machinor, doloſe ago ; (3) arte aliqua decipio, circumvenio, Paſſ. κατασοφίζομαι, decipior, aor. 1. part. κατασοφισθείς, deceptus. Οὕτω κατασοφισάμενον τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7, 9. Ἀπὸ τέχνης ῥήτορος χρηματίσας κατασοφίζεσθαι, Longin. 17.

Κατασοφίζω, f. ίσω, eludo capticſe verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, valde comiter accipio & amplector.

Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu conſumo, prodigo. Κατασπαθᾶν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω dilacero, dilanio, diſcerpo. Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε, Ariſt. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A καταπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, detractio ; (2) convulſio. Ab eod.

Κατάσπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικὸς, ἡ, όν, detrahendi vim habens.

Κατασπαταλάω, delicior, in delicis vivo,

Κατασπάω, ῶ, detraho, deſtruo, convello, deturbo ; (2) avide deglutio, ſeu haurio faucibus, p. in ſign. præſ. κατέσπακας, deglutis, ſive ſoles deglutire, apud Ariſtoph. Τῶν τριχῶν κατέσπασα, Ariſt. Lyſ. 728.

Κατασπείρω, ſero, ſemino, conſero. Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις ; Soph. Aj. 1024.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfuſio, ut hoſtiæ. A

Κατασπένδω, fut. Cπείσω, libo, perfundo libamine ſeu libamento ; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσασ' ὑπὲρ μητρὸς τάφου, Eur. Or. 1176. Οἱ μὲ κατασπείσαντες ἀπήμονα, Epigr.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. εύσω, feſtino, propero ; (2) urgeo, incito, inſtigo, p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Æſchin. A Cπεύδω.

Κατασπιλόω, fut. άσω, commaculo, labem adſpergo, inquino. A Cπῖλος.

Κατασποδέω, ῶ, f. ήσω, ſterno, percutio. Τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γωνὶ κατεσποδήσειν, Ariſt. Θεσμ. 567.

Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſeminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, ſtudeo, operam navo, ſtudioſe adfecto, p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδῇ, *Adv.* de induſtria, ſtudio, data opera. A Cπουδὴ, *ſtudium.*

Κατασταγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, deſtillo, inſtillo, ſtillatim infundo, ſtillatim effundo. Ἰδρὰς γέτοι νιν καταστάζῃ δέμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ᾧ καταστάζω δάκρυ ; Eur. Hec. 749. Ἄφρῳ καταστάζοντα Καδμείαν χθονα, Eur. Supp. 588.

Καταστάθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. καθίστημι.

Καταστάθμεύω, fut. εύσω, in ſtatione, diverſorio, ſeu ſtabulo colloco. Τὰ βοσκήματα καταστάθμευσι, Strabo.

Καταστάθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior.

Καταστάθμισμὸς, οῦ, ὁ, appenſio.

Καταστάλτικὸς, ἡ, όν, reprimendi aut ſiſtendi vim habens, reprimens, ſiſtens, cohibens. A καταστέλλω.

Καταστάμνίζω, fut. ίσω, in vas ſeu dolium infundo & condo. A στάμνος.

Καταστάντος, gen. ſ. aor. 2. part. act. verbi καθίστημι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, ſeditione opprimo & adfligo ; (2) concerto. Κατεστασίαζε τῷ βελῷ, Plut. Καταστασιάζόμενον ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων, Xen.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & conſtitutio cujuſvis rei in ſuam ſedem ; (2) conſtitutio, ordinatio, inſtitutio ; (3) ordinatio ad officium ; (4) conſtitutio. v. gr. aëris, corporis humani ; (5) ſtatus, conditio ; (6) ipſa actio ſtandi ; (7) locus, in quo conſiſtitur ; (8) conſeſſus, concilium, concio ; (9) ſedes ; (10) ſedatio ; (11) ſtipendium equeſtre. A καθίστημι.

Καταστάτης, ου, ὁ, inſtaurator, diſpoſitor. Ab eodem.

Καταστατικὸς, ἡ, όν, certo ſtatu præditus ; (2) ſedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Καταστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.

Κατάστεγος, ου, ὁ ἡ ὁν, tectus, tecto cooperatus ; ſubtegulaneus. A στέγω, *tego.*

Καταστείβω, ψω, calco, pedibus tero.

Καταστείλαι, a. 1. inf. act. v. καταστέλλω.

Καταστείχω, f. ξω, deſcendo ; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, reſtringo, compeſco ; (2) veſtio, orno ; καταστῆλαι, in a. 1. compeſcere ; καταστελλόμενος, p. part. moderatus. Καλασίλας ᾧ ὁ γραμματεὺς τὸ ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, ὅτις σε θεραπεύειν μέλῃ, πάλιν καταστείλωμεν, Eur. Bac. 932.

Καταστενάζω, f. νάξω, ingemiſco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo. ſuſpiro. Τί δῆτα σὲ καταστένω τέκνον ; Eurip. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων ξυμφορᾶς, id. Iph. in Au. 481.

Καταστερίζω, f. ίσω, ſtellis diſtinguo, ſtellis inſignio ; (2) inter aſtra colloco, in aſtra refero. A κατάστερος. Hinc

Κατάστερισις, εως, ἡ, conſtellatio, Gl. V.

Κατάστερος, ος, ὁ ἡ ὁν, ſtellatus, qui ſiderum ſplendorem imitatur. Ab ἀστὴρ.

Καταστερισμὸς, οῦ, ὁ, relatio in aſtra. Eratoſthenis καταστερισμοὶ, enarratio eorum, quæ in aſtra ſunt relata, iiſque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστεφὴς, ὲς, coronatus. A

Καταστέφω, fut. ψω, corono, ſerto redimio. Σοί καταστέψας ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμβρῷ, Eur. Iph. in Au. 928. βωμοὺς, id. Herac. 125.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in ſtela noto, in cippo proſcribo ; p. part. κατεστηλιτευμένος, proſcriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis diſtinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, conſtitutio, habitus, ſtatus ; (2) habitus vultuſque hominis compoſitæ mentis ; (3) veſtitus. A καθίστημι. Hinc

Καταστηματικὸς, ἡ, όν, ſedatus, & qui nullo modo turbatur.

Κατάστημος, ος, ὁ ἡ ὁν, veſtis denſo ſtamine. A στήμων.

Καταστῆσαι, a. 2. inf. act. v. καθίστημι.

Καταστηρίζω, f. ίξω, incumbo.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A

Κατάστίζω, f. ξω, punctis diſtinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ος, ὁ ἡ ὁν, punctis diſtinctus, notis compunctus, varius, maculoſus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repreſſio, inhibitio, cohibitio ; (2) veſtitus, amictus ; (3) modeſtia in veſtitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, veſtibus orno.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere facio.

Κατάστομις, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A στόμα, *os.*

Καταστοναχέω, ῶ, ingemiſco, ſuſpiro graviter.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστορέννυμι, vel καταστορεννύω, humi ſterno, obfirmo, complano, ſedo. A

Καταστορέω, ῶ, proſterno ; (2) conſterno, ſterno, complano ; (3) ſedo ; aor. 1. κατέστορεσα, ſtravit, ſedavit ; pl. p. paſſ. κατέστορντο, ſtrati ac cæſi fuerant, aor. 1. paſſ. καταστορεσθῆναι, ſedari. Καταστορεῖν τὸν φιλοτιμίαν, Plut.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, ſcopum peto ; (2) velut ſcopum propoſitum habeo, ſpecto ; (3) conjicio.

Κατάστοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικὸς, ἡ, όν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare.

Καταστράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illuſtro, fulgore vel ſplendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ſtratagemate ſupero, bellica aſtutia decipio, p. part. paſſ. κατεστρατηγημένος, ſtratagemate circumventus. Καισαρα καταστράπτων, Plut.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus, exercitu infeſto invado ; (2) caſtra metor ; in caſtris dego.

Καταστρατοπεδία, ἡ, caſtrametatio, ſ. caſtra ipſa.

Καταστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo ; (2) diſtorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, ſubverto ; (2) dejicio, proſterno ; (3) revoco ; (4) exigo, finio, claudo ; (5) morior, vitam finio ; (6) deſino, finior ; (7) ſubigo, ſubjugo, in poteſtatem redigo ; καταστρέφομαι, act & paſſ. ut, κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ ſubegit ; κατεστραμμένος, ſubactus,

actus, everſus. Τὰς τραπέζας—κατέστρεψε, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεστρέψαντο ὑπὸ Περσέων, Herodot. Κατεστρέψαμέν γε τὰς ἀναλίσκ, fugavi, Ariſt. Veſp. 1086.

Καταστρεψάμην, aor. 1. part. med.

Καταστρέψωτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψασι.

Καταστρωτάω, ῶ, f. ήσω, inſolentius & laſcivius me gero, laſcivio. Ὅταν γὰρ καταστρωτιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 Tim. 5, 11.

Καταστροφή, ῆς, ἡ, cataſtrophe, extrema pars fabulæ; (2) ſubverſio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικῶς, *Adv.* more cataſtropharum, ſeu ut in cataſtrophis fabularum fieri ſolet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, ſuperius tabulatum navis, quod nautas aut milites ſuſtinet, fori. A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, fut. στρώσω, conſterno; (2) humi ſterno, humi adfligo. Inf. καταστρωννῦναι, ſternere, aor. 1. κατέστρωσαν, ſtraverunt; pl. p. κατέστρωντο, ſtrati fuerant. Κατεστρωθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, conſtratio, proſtratio.

Κατασυγία, averſor, odio proſequor.

Καταυγάζω, moleſtia afficior.

Κατάσυγος, ον, triſtis, æger.

Καταφάλος, ὁ ἡ ἦ, valde durus, aſper.

Καταφωμύλλω, deblatero, p. part. paſſ. καταφωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compoſitus, aor. 1. med. κατεφωμύλατο, argute accuſavit, argute recitavit. Οἷα κατεφωμύλατο ὠκ ἀκαίρα, Ariſt. Θεσμ. 468.

Κατασύρομαι, cum impetu deſcendo; ut hinc ſit Homericum κατίσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίττω, f. ξω, fibilum edo, fibilo; (2) exſibilo.

Κατασύρω, detraho, deorſum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, Luc. 12, 58. Τῆς διὰ μιανατίης κατασύρεϳ ὕδατα Ῥήνε, Dion. Περ. 296.

Κατασφαγή, ῆς, ἡ, interemptio, occiſio. A

Κατασφάζω, ſive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido, a. 2. part. κατασφαγείς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτὸς) ἔμπροσθεν μου, Luc. 19, 27. Κατεσφάγη γρατός, Eur. Rheſ. 811. Hinc

Κατασφαγικός, ἡ, όν, jugulatorius, avidus jugulationis & cædis, ſanguinolentus.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) demiſſum munio, ſecuritatis cauſſa demiſſum obfirmo.

Κατασφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατασφάττω.

Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adverſus aliquem.

Κατασφηνόω, ῶ, in anguſtum contraho.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diſtringo, Gl. V. conſtringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Καταχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, ſcarificatio, inciſio aut apertura ſcalpello facta. A καταχάζω.

Καταχασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταχαστέον, ſcarificandum. Ab eod.

Καταχάω, laxo, remitto.

Καταχεθήτω, 3. ſ. aor. 1. imperat. paſſ. v. κατέχω pro καταχέω.

Καταχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio; (2) retentio. A κατέχω, *contineo.*

Καταχετλίζω, f. άσω, indignor adverſum.

Κατάχιτος, ὁ ἡ ἦ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo.*

Κατάχῃ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. κατέχω.

Καταχηματίζω, fut. ί-ω, effingo, conformo. Κατεχημάτισεν ἑαυτὸν, Plut.

Καταχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore & contumelioſe ago, ſeu tracto.

Καταχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, conſcindo, diffindendo convello; (2) præcido Σὺ γὰρ κατιχίσω μὲν ὀδὸν γέλωτι, Ariſt. Ran. 402. Hinc

Κατάχισις, εως, ἡ, diffiſſio, diſciſſio.

Κατάχισμα, ατος, τὸ, fruſtrum diffindendo avulſum. Ab eod.

Καταχοῦσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατα χοῦσα. a κατέχω.

Καταχολάζω, otium habeo, vaco.

Καταχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupo, occupatus ſum; (2) otio male utor.

Καταχόμην, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Καταχώμην, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Καταχών, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, per luxuriam abſumo.

Κατασύχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Κατατεξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατήξεις, a κατατήκω.

Κατατεξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάσσω, fut. ξω, ordino, conſtituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, inſero. Εἴ τις αὐλὸν ταξιάρχου εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, Lyſ.

Καταταράττω, perturbo.

Καταταρταρέω, in locum caliginoſum, ſubterraneum, item carcerem dejicio.

Καταταχίω, celeritate vinco & averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτὸς Ἀννίβας, Polyb. Ex ταχύς.

Κατατάχου, *Adv.* celeriter.

Κατατεθαρρηκότως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter, Plut. in Anton. cap. 27. A καταθαρρέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) collocatio membri, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) proſterno, dejicio; (5) contendo; (6) diſtendo, extendo, diſtendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τὰς ἵππους, Plut. Ὁ ὃ κατατεινόμενος ὑπὸ τ βασάνε, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατειχογραφέω, *cum Gen.* in pariete adverſus quem ſcribo quid.

Κατατελὴς, ὁ ἡ ἦ, perfectus, totus, uſque ad reliquias. Hinc τὰ κατατέλεα, ων, reliquiæ; (2) ſumptus & impenſæ; (3) magiſtratuum conſeſſus. Ex τέλος.

Κατατέμνω f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis conciſum interficio; (3) occido; (4) diſſeco, in partes ſeco; (5) dirimo, dirimo ſocietatem, aor. 2. κατέταμον. part. καταταμὼν, qui ſcidit, aor. 1. paſſ. κατετμήθλω, part. κατατμηθείς, ſciſſus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατέρπω, f. ψω, delecto.

Κατατεφρόω, ῶ, f. άσω, in cinerem redigo.

Κατατεχνίων, ὠν, ὁν, idem quod κατάτεχνος.

Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificioſe.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificioſe diſtinguo & diſſero; (2) in artem redigo.

Κατατεχνος, ος, ὁ ἡ ἦ, artificioſus, induſtrius; (2) artificioſe elaboratus & perpolitus. A τέχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τῆς γὰρ ἄλγος κατατήκ', Ariſt. Plut. 1034.

Καταθήπω, admiror, obſtupeſco, p. med. κατατέθηπα· κατατεθήπεισαν, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) perſolvo, numero; (4) repono, colloco, conſtituo; (5) *in med.* depono ex humeris & omitto, controverſiam, accuſationem; (2) conſtituo, ordino res; (3) comparo, conſequor; (4) ineo (gratiam) ſuſcipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *in paſſ.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem, (7) occultare, comprimere, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Eun.* Κατίθηκαν αὐτὸν ὡς μαγείᾳ, Marc. 15, 46. Θείων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, Act. 24, 27.

Κατατιλάω, ῶ, fut. ήσω, ſtercore contamino; (2) ſtercus emitto adverſum.

Κατατίλλω, pervello, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro, p. part. paſſ. κατατετρημένος, perforatus.

Κατατιτράσκω, f. κατατιτράσω, ſaucio, vulnero.

Κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo & exhaurio.

Κατατολμάω, audeo adverſus aliquem, item audaci animo, cum periculo *etiam*, facio aliquid.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, conciſio; (2) inciſio, ſectio, inciſura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, deorſum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorſum tendo.*

Κατατοξεύω, f. εύσω, ſagitta peto; (2) ſagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βολίδι κατατοξεύθησεν, Exod. 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, fut. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incurſionem facio, incurſionibus vaſto; (2) inſector, invehor, reprehendo; (3) percurro, luſtro, conſidero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τῷ χάρτῃ ἡ λείαν ἀπάγοντες, ἡ πορθήσαντες, Herod. Κατέδραμεν ἐπ' αὐτὸς, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A καλατράω.

Κατατρίζω, f. ψω, contero, atteio, infrico; (2) conſumo, vel tero tempus; κατατρίβωμαι, a. 2. paſſ. ætatem conſumpſiſſe; p. paſſ. κατατέτριμμαι, ætatem conſumpſi. Κατατριβεῖς ἡδοναῖς, ὡσεὶ τ πολέμου, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, ſtrido, ſtridorem edo.

Κατατρίχιος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſtar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρίψεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, deorſum verſus, deorſum vergens, declivis, Heſ. A κατατρέπω.

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρέχω, *curſus*, vel τροχὸς, *rota.*

Κατατρόχαος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui curſu tranſiri poteſt. A præc.

Κατατρυπάω, ῶ, penetro, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν ὡξὲ τῷ θαλάσσαν, Ariſtid.

Κατατρύχω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δάροισι κατατρύχω, Il. 17, 225.

Κατατρύω, f. ύσω, emacero, conficio.

Κατατρώγω, comedendo, ſeu corrodendo conſumo, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio, ſucceſſum habeo, conſequor, adſequor; κατατυχὼν, aor. 2. part. voti compos; ſucceſſu uſus; inf. κατατυχεῖν, aſſequi, fortiri.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Καταυαίνω, arefacio. Ψυχρὸν νικᾷ ἀκλὶς σαφῶς καταυανεῖ, Lyc. 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illuſtro; (2) reſplendeo, luceo. Καταυγάζων αἴσιν αὐδῇσι, Nonn. Καταυγαζιεῖς ὑπὸ τ σοφίας.

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ illuminatio, illuſtratio. A καταυγάζω.

Καταυγάστειρα, ἡ, illuminatrix.

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταύθι, *Adv.* illic.

Καταυλακίζω, f. ίσω, ſulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. Et in *Paſſ.* καταυλέομαι, οῦμαι, tibiæ cantum au-

dio ; (2) tibiis perſono ; (3) exſibilor & derideor. Hinc

Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtationem habeo ; (2) caſtra metor, conſideo. Νῦν μὲν καλαυλίζεσθε, Eur. Rheſ. 517.

Καταυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico.

Καυταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, iſtic.

Καταυχάομαι, ῶμαι, glorior contra.

Καταύω, torreo, exuro ; (2) abolèo.

Καταφαγᾶς, nepos, comeſſator, vorax, comeſtor, devorator, helluo, ganeo, Ph. καταφαγάς, comeſtor. Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A

Κατέφαγεῖν, aor. 2. præſ. non datur ; peredere, edere, devorare ; (2) conſumere, abſumere, per luxum abligurire ; καταφαγέομαι, devorabo. Κατέφαγόν σε ἐς βίον, Luc. 15, 30. Πῇ γῆν ἦν νῦν σ' ἤφερες, ἢ κατέφαγε, Ariſt. Pac. 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor eſſe. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas.

Κατεφάνη, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. a καταφαίνομαι.

Καταφανής, ές, ὁ ἡ ἤ, conſpicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

Καταφαντάζω, fut. άσω, apparere facio, & phantaſia adficio.

Καταφατής, ὴ, όν, adfirmativus, qui adfirmari poteſt, adfirmandus ; (2) qui videri aut conſpici poteſt, conſpiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφατῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeſte. A καταφανής.

Καταφαρμακόω, f. ώσω, veneficio delinio & fortilegio ; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adſenſu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem ; (2) ſanctè polliceor, affirmo. Fx φάτις, *fama.*

Καταφατικός, ὴ, όν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmative, adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno.

Καταφέγγω, fulgore percello. Ὥσπερει καλαθρεντᾶ ἡ καταφέγγῃ τὰς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, Longin. 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Κατάφερης, ές, ὁ ἡ ἤ, declivis, pronus, proclivis ; (2) infirmus, imbellis ; (3) ſalax, libidinoſus ; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorſum fero, defero, demitto ; (2) dejicio, detúrbo ; (3) adigo, allido, incutio ; καταφέρομαι, defero, appello ; κατενεχθείς, a. 1. part. delatus, appulſus, in act. καλανεγκών. qui detulit, adegit. Ἀναιρυμέναν τε δυσσὶ κατήνεγκα ψῆφον, Act. 16, 10. Καταφερόμενον ὕπνῳ βαθεῖ, ibid. 20, 9. Ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ibid.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τόνδ' ἐκ ἔχομεν καταφυγεῖν, Eur. Cyc. 433. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, Act. 14, 6. Hinc

Καταφευκτέος, ία, έον, confugiendus. Ἐπὶ τῷ Εὐριπίδου δή μοι καταφευκτέον, *Lucian. Piſcat.* 1.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam ſpargo.

Κατάφημος, famoſus, Gl. V. A φήμι.

Καταφθάνω, pervenio, advenio.

Καταφθατέομαι, idem, Æſch. Eum. 401.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12.

Καταφθίμενοι, dat. plur. perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατεφθιμένοις, a καταφθίω.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo ; (2) contabeſco, diſpereo.

Καταφθίνω, conſumo tabe ; (2) *paſſ.* tabeſco, marceſco, intereo. Οὐδ' εἰσί σε σεσίδηρα γῆρα πωλίμως καταφθινεῖν, Eur. Alc. 618.

Καταφθίω, fut. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμός, Soph. Phil. 345.

Καταφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio ; (2) maceratio ; (3) ſtupratio, (4) internecio, ſtrages, cædes ; (5) mors æterna ; (6) vita, improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deoſculor. Ἐπιπεσόντες ὅτι ἐπὶ τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλησαν αὐτόν, Act. 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, ſentio in philoſophia contra aliquem, ſ. diſputo ; (2) philoſophica diſputatione vinco ; (3) ſilentio & modeſtia ſ. patientia vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo ; καταφλέγομαι, deflagro ; καταφλεχθείς, a. 1. part. paſſ. combuſtus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, Ill. 22, 512.

Καταφλεκτός, ὸν, combuſtus.

Καταλέξαι, 3. ſ. a. 1. opt. act.

Καταφλεξίπολις, exuſtor, vaſtator urbis. A καταφλέξις, & πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio ; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφρίσσω, exterreo, conterreo. A

Κατάφοβος, ος, ὁ ἡ ἤ, formidoloſus ; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, diſcedo.

Καταφοιτεῖν, præſ.-inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἕα σ' ὑπ' ἀσπὰς καταφονεθῆναι πέτροις, Eur. Or. 608.

Κατοφορά, ᾶς, ἡ, lapſus, delapſus ; (2) ictus ; (3) adhæſio ; (4) altus ſopor, gravis ſomnolentia ; (5) invectiva. A καταφέρω.

Καταφορέω, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικός, ὴ, όν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aſpere.

Κατάφορος, ος, ὁ ἡ ἤ, proclivis, pronus, propenſus, qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, magnopere onero. Hinc

Καταφορτικός, ὴ, όν, oneroſus ; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onuſtus. A φόρτος.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταράσσω.

Καταφράζεσθε, 2, pl. pr. imper. act. v.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε ἡ αὐτοὶ τλῶδε δικλῖ, Heſiod. Ἔργ. 246.

Κατάφρακτος, ος, ὁ ἡ ἤ, circumquaque armis munitus, cataphractus. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio ; loricâ munio.

Καταφρονέω, contemno, ſperno, deſpicio. *Alicubi & pro* adfecto, meditor ; (3) in fines alienos irruo hoſtiliter, ſc. quia hoſtes contemno, h. e. non timeo ; contemtim, ut quem non timeo, tracto ; ut *Lat.* contemno. Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε ; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν Θεῶν, ἐννυχὸς γεγώς, Eur. Bacc. 199. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemtio, deſpicientia ; (2) hoſtilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpectio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικός, ὴ, όν, ad contemnendum propenſus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονήσαντας, acc. pl. part. præſ. act. pro καταφρονέσαντας, a καταφρονέω.

Καταφροντίζω, f. ίσω, jocoſe fictum ab Ariſtophane, ἐκ ὀπολώλεκα, ἀλλὰ καλαπεφρόντικα, ſcil. ἱματίου, non amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi, Nub. 855.

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, faſtus, ſupercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, proprie de equo æviente in frenum ; (2) gloriam mihi adverſus aliquem adſumo, efferor me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo, torréfacio, arefacio ; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλαν ἡμᾶς, Ariſt. Nub. 395.

Καταφρίσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγάω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον ὰ, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *Adv.* per tribus, tributim, pergentes. Ex κατὰ, & φῦλον, *tribus.*

Καταφυλάσσω, vel πτω, f. ξω, obſervo.

Καταφυλλορόω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ, & φύλλον, *folium.*

Καταφύξιμος, ος, ὁ ἡ ἤ, ad quem perfugium eſt. A καταφεύγω.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσᾶσιν οἶνῳ γλυκεῖ, Ariſtot.

Καταφύτδυσις, εως, ἡ, plantatio. A ſeq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, conſero.

Κατάφυτος, ος, ὁ ἡ ἤ, conſitus, arboribus conſitus. A φυτὸν, *planta.*

Καταφωνεῖν, reſonare facere, *de cicadis.* Hinc

Καταιώνησις, εως, ἡ, cum quid ſono expletur.

Καταφαράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo ; (2) deprehendo & comperio ; (3) ſcrutor, exquiro. Τὰς ὑπεξελεύοντας μὴ καταφαρᾶν, Thuc. A

Κατόφαρος, ος, ὁ ἡ ἤ, deprehenſus, in facinore manifeſtus, reus. A φὼρ, *fur.*

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illuſtro ; (2) baptizo, ap. Eccl. Script.

Καταχαίνω, dehiſco ; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, inſulto. Καταχαίρειν ὑπέτιν, Heorodot.

Καταχαλάζω, ῶ, grandine obruo, lapides, fuſtes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum inſtrumentum, ap. Plat. ſi lectio vera, *Ern.*

Κατάχαλκος, ος, ὁ ἡ ἤ, æratus. A χαλκὸς. Hinc

Καταχαλκίσω, ῶ, f. ίσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono ; (2) in gratiam alicujus fero ; (3) populariter & ambitioſe loquor ; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ φροδισὰς ὑμᾶς, οὐδὲ ἐ ἀγᾶνα καταχαρισόμενος, Æſchin.

Καταχαρίστικός, ὴ, όν, largitor.

Καταχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A καταχαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehiſco (2) derideo. Hinc

Καταχάσμησις, εως, ἡ, deriſio.

Καταχέζω, f. έσω, concaco.

Καταχειρέος, ον, habilis manui, ut χερμάδιος, *Etm.*

Καταχειροτονέω, ῶ, adverſus aliquem ſuffragium fero, ſuffragio condemno. Hinc

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per ſuffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχεύω, profundo, idem quod

Καταχέω, defundo, effundo ; (2) offundo, perfundo. a. 1. κατέχεα. Ἀλλ' ἐπτύσαμεν κατέχεε τὴν χρηματων, Ariſt. Nub. 74. Ἐγὼ ὑ κατεχέασα τὴ ſραφίας ὕδατι, ſupra cardinem, id, Θεσμ. 494.

Καταχήνη, ης, ἡ, deriſio, contemptus. A καταχαίνω.

Καταχῆς, ές, τὸ, ſonorum, ſtreperum, *Dor.* pro κατηχὲς. A κατηχής.

Καταχεύετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατεχεύετο, a καταχέομαι.

Καταχήνη, 3. ſ. aor. 1. conj. act. *Att.* pro καταχάνη, a καταχαίνω.

Καταχηρεύω, vidua ſum, in viduitate ago.

Κατάχθεια, moleſtia afficio.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtia adficior.

Καταχθόνιος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſubterraneus, infernus, infernalis ; καταχθόνιοι, inferi. A χθών.

Καταχλαινόω, veſtio, proprie lænâ, veſtu pinguiori. A χλαῖνα.

Καταχλύ-

Καταχλιδάζω, f. άσω, ludificor, ludo, irrideo, subsanno, cavillor.
Καταχλιδάω, delicias facio, insolens sum.
Κατάχλοος, ον, valde viridis. A χλόη.
Καταχορδεύειν, intestina & ventrem f. etiam carnem concidere, secare, rescindere, Herodot. A χορδή.
Καταχορδέω, idem, ab eod.
Καταχόρδυσις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræsentabatur.
Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, consumo in choragia, absumo in apparatu ludorum choricorum; (2) suppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo.
Καταχόω, inusit. fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda suppeditat verbum καταχαννίω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.
Καταχράομαι, ῶμαι, fut. χρήσομαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) male accipio, verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 Cor. 9, 18.
Κατάχρεος, ε, ὁ ἡ ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppressus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ καλλίχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.
Καταχρῆσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro καταχράεσθαι, a καταχράομαι. Hinc
Κατάχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus, usurpatio, *etiam in bonam partem*; (2) catachresis, figura rhetorica.
Καταχρηστικός, ἡ, όν, abusivus. Ab eod.
Καταχρηστικῶς, *Adverb.* abusive.
Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.
Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.
Κατάχριστος, ὁ ἡ ἡ, inunctus, perlitus. A
Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.
Καταχρόα, inusit. sed suppeditat. f. καταχρόσω, verbum καταχρωνύω, colore imbuo; (2) tingo.
Κατάχρυσος, ε, ὁ ἡ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc
Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.
Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.
Καταχρώνυμι, vel καταχρωννύω, idem.
Κατάχυμα ατος, τὸ, profusio, infusio, adspersio. A καταχύω.
Κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mensæ infertur. Ab eodem.
Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adspergo, inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum effundi solebant. Ab eodem. Hinc
Καταχυσράτιον, ε, τὸ, jusculum & condimentum, quo perfunditur carō assa, Dim.
Καταχύτλον, ε, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχύω.
Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido.
Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inus.
Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.
Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.
Καταχώννυμι, vel καταχωνεύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo, aor. 1. part. pass. καταχωσθείς, obrutus. Κατὰ Ζέ χώσομέν τοῖς λίθοις, Arist. Ach. 299.
Καταχωρίζω, f. ίσω, removeo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
Καταχωρισμός, ε, ὁ, collocatio, relatio in literas, in tabularium, &c.
Καταψαίρω, commoveor.
Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
Καταψάω, fut. ήσω, tergendo ficcandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας τὸν ἵππον κεφαλῇ, Xen.
Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adspergo; (2) adspergo.
Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2), mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν, Phal.
Καταψηφόδομαι φυρίαν, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico in, falso testimonio oppugno & opprimo. Καταψηφόδομαι φυρεῖν τινός, Xen.
Κατάψηφις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.
Καταψηφισμός, ε, ὁ, idem & ab eod.
Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) censeo, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταψηφίζεσθαί τινος θανάτου, Xen.
Καταψηφισμός, ε, ὁ, condemnatio. A præc.
Καταψήφισις, ἡ, idem.
Καταψήχω, fut. ψω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, destringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππους, Eur. Hipp. 115.
Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
Καταψεύδω, persono locum.
Καταψυκτός, ε, ὁ ἡ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari potest.
Καταψύξω, 3. f. a. 1. conj. act. v. καταψύχω.
Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, frigiditas.
Κατάψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, perfrigidus, pergelidus. A
Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) inarefacio, exsicco; (2) sedo, refocillo. Καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, Luc. 16, 24.
Καταώρος, ον, immaturus ætate.
Κατεαγῆναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, a κατάγω.
Κατέαξα, *confregi*, aor. 1. ind. act.
Κατέαμαι, *sedent*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, a κάθημαι.
Κατέβα, *Dor.* pro
Κατέβη, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.
Κατέβλαν, *descendi*, 1. sing. a. ejusd.
Κατεβόλλα, *Dor.* pro καταβάλλω, a καταβάλλω.
Κατεβύσσατο, 3. f. aor. 1. ind. med. v. καταβυθίζω.
Κατεβώλθω, a. 1. ind. pass. v. καταβάλλω.
Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; κατεγγυημένη, desponsata, sponsa. Ἦν σοι καλήν γυνὸ ἑταίραν, Eur. Or. 1068.
Κατεγγύη, ης, ἡ, desponsio, Ph.
Κατεγγυήσια, sponsalia, Gl. V. A κατεγγυάω.
Κατεγέλων, imperf. ind. act. pro κατεγέλαον, a καταγελάω.
Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc
Κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipsum; (3) accusatio.
Κατέγκειμαι, irrúo, incumbo in.
Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, festino.
Κατέγνασαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω.
Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεγχέω, infundo in.
Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato fastidio rejicio.
Κατεδαίδαλλον, a. 2. ind. pass. v. καταδαίω.
Κατεδαίσατο, *divisit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Κατέδαρθον, a. 2. ind. act. v. καταδαρθάνω.
Κατεδοφίζω, solo æquo; (2) solo allido.
Κατεδείξα, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.
Κατεδήδασας, 2. f. a. 1. ind. act. v. καταδηδεύω.
Κατεδήδοκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κατέδηκε, a κατεδέω.
Κατέδησε, 3. f. a. 1. ind. act. v. καταδέω.
Κατεδιδύκειν, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταδιάκω.
Κατεδίδαξα, a. 1. ind. act.
Κατεδόκευν, imperf. ind. act. v. καταδοκέω.
Κατεδύσετο, 3. f. imperf. ind. pass. *Ion.* & *contr.* pro κατεδύετο, a καταδύω.
Κατέδραθες, 2. f. a, 2. ind. act. *per Metath.* pro κατέδαρθες, a καταδαρθάνω.
Κατέδραμον, a. 2. ind. act. v. καταστέχω.
Κατέδυ, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταδύνω.
Κατέδω, comedo, consumo, p. κατεδηδοκώς, qui devoravit, a. 1. pass. κατεδεσθῆναι, p. pass. κατεδηδεσμένος, comestus. Ἰλιον ἔξεσσατον ἐμὸ πόλιν, Ἴλιον ἱρήν — Αἰανίδη τέφρη κατεδήδοκεν, Epigr. τροφαλίδα Σικελλικήν, Arist. Vesp. 834, Αὐτῶν τὰς οἰκίας θαι οἱ Πέρσαι ἃ κατέδυν, Arist. Av. 595.
Κατεηγώς, perf. part. med. *Ion.* pro κατειαγώς, a κατάγνυμι.
Κατεθήρησε, 3. f. a. 1. ind. act. v. καταθηράω.
Κατέθετο, 3. f. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.
Κατεθίζω, consuefacio.
Κατεθοινήσατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. καταθοινάω.
Κάτῃ, 2. f. præs. ind. act. v. κάτειμι,
Κατείβω, effundo, perfundo; κατείβομαι, defluo, fluo. Θαλάσσῃ ὄφρα κατείβετο δάκρυα θερμά, per genas, Il. 24, 794.
Κατείδε, 3. f. a. 2. ind. act. v. κατείδω.
Κατείδω, inusit. fed hinc κατεῖδον, conspexi; κατειδώς, conspicatus. Πολὺ λειπόμεθα καλλίδων δέμας αὐτὸ δαίδαλον Ξέρξης. Epigr. Ὤρθη ὃ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας, Eur. Hec. 1075.
Κατείδωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.
Κατεῖδον, 3. f. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. a κάτειμι,
Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.
Κατεικής, ές, ὁ ἡ ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴκω.
Κατειλέω, implico, involvo; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, Herodot.
Κατείλησις, εως, ἡ, involutio. Κατείλησις εἰρίων, *Aret.* A præcd.
Κατειλημμένος, perf. part. pass. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω.
Κατειλίατο, obvolvo; κατειλίαντο, pl. p. pass. 3. pl. obvoluti erant.
Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a κατειλίασο.
Κατείλλω, coarctum & quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus instar serpentis traho. Ab εἰλύω, & Σπάομαι.
Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.
Καιειλατίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, mancipio. Ab ἕλας, *servus Laconum*.
Κάτειμι, descendo; (2) redeo, revertor.
Κατεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.
Κατείπαι, a. 1. inf. act. verbi κατέπω.
Κατειργάσαλο, 3. f. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.
Κατειργθναι, præs. inf. act. v. κατείργνυμι.
Κατειρχω, fut. ξω, arceo; (2) subigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, Paus. χρατεῖα, id. Κατειργεσθαι κατὰ τὴν ἠπειρώτιν, Thuc.
Κατείρυκον, 3. plur. imperf. ind. act. v. κατέρυκω.
Κατειρανεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo; (2) cavillor.
Κάτεισι, 3. f. præs. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro κάτεισι, a κάτειμι.
Κατεκάλω, a. 2. ind. pass. v. κατακαίω.
Κατέκαυε, 3. f. a. 2. ind. act. v. κατακαίνω.
Κατεκείρατο, 3. f. imperf. ind. pass. v. κατακείρω.
Κατεκλάσθη, 3. f. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλείσατο, a κατακλείω.
Κατεκλασθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro κατακλασθῇς, a κατακλάω.
Κατεκλώσω, frango alicujus vires, impetum, &c. κατακλάω.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi κατακόπτω.
Κατεκρίθω, a. 1. ind. paſſ. v. κατακρίνω.
Κατέκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.
Κατέκλα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατέκλη, v. κατάκλημι.
Κατεκλάθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* κατεκλάθησαν, a καταντείνω.
Κατέκλανον, *occidi*, aor. 2. ind. act.
Κατεκφεύγω, effugio.
Κατέλαβον, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.
Κατελαύνω, depello. Ex κατ', & ἐλαύνω, *agito*.
Κατελεγχέτω, 3. ſing. præſ. imper. act. v. κατελέγχω.
Κατελέγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελεγχὴ Περσέα σὺν κλέϊ τῷδε, Epigr.
Κατελεεω, εῶ, miſereor, commiſereor. Κατελεήκατε με, Luc.
Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a καθαιρέω pro καθέλω.
Κατελείφθω, a. 1. ind. paſſ. v. καταλείπω.
Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.
Κατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a καταλέγω.
Κατελεξόμην, a. 1. ind. med.
Κατέλεξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καταλέγω.
Κατέλευσις, ἡ, deſcenſus, adventus. A κατέρχομαι.
Κατελήφθω, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλαμβάνω.
Κατελθίμμι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
Κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, a. 2. conj. act.
Κατελθὼν, *qui deſcendit*, a. 2. part. act.
Κατέλιπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.
Κατελισσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι, convolvor.
Κατελόμην, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμην, a καθαιρέω.
Κατελῶσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελῶσι.
Κατελπίζω, f. ίσω, ſpero, ſpem concipio.
Κατελπισμὸς, οῦ, ὁ, ſpes. A κατελπίζω.
Κατέλυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.
Κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.
Κατέμαρπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταμάρπτω.
Κατεμέσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.
Κατέμματίω, demitto, immitto, Nicand.
Κατεμπάζω, corripio, urgeo; apud Nicand.
Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) effio, exſufflo.
Κατεναίρω, interficio, corrumpo, a. 1. m. κατενήρατο, interfecit.
Κατέναντι, *Adv.* ex adverſo, a regione; (2) adverſus, obviam.
Κατεναντία, *Adv.* idem.
Κατεναντίον, *Adv.* idem.
Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, p. paſſ. κατηναρισμένος, jugulatus.
Κατένασσε, 3. ſing, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατένασε, a κατανάω.
Κατενδεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, indigus.
Κατενεγξις, ἡ, lapſus ex alto. Ab *inuſ.* ἐνέγκω.
Κατένεικε, *detulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro κατήνεγκε, a καταφέρω.
Κατένδυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi καταδύω.
Κατενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. καταφέρω.
Κατενεχθῆναι, *appulſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
Κατενηνώθει, *conſtraverat*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* & *per Metatheſin*, pro κάτνωθα, a κατνόθω, pro quo dicitur κατενήθω.
Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατεναίρω.
Κατενθεὶν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
Κατεντείνω, diſtraho, κατεντείνομαι, enixe contendo, flagito.
Κατεντυλίης, ες, ὁ, qui aliquem conveniens accuſat, vel alium, vel ipſum. A
Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.
Κατέντρυφάω, ῶ, inſulto. Philox. κατεντρυφᾶν, inſoleſcere.
Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω.
Κατενώπα, vel κατένωπα, *Adv.* in conſpectu, coram. Ex κατα, & ἐνώπιον.
Κατενώπιον, *Adv.* idem & ex iiſd.
Κατεξανάσασις, ἡ, oppugnatio.
Κατεξανασατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, adverſans. A
Κατεξανίσαμαι, contra aliquem inſurgo; (2) contra futurum me præparo.
Κατεξετάζω, recognoſco.
Κατεξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Hinc
Κατιξουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, imperans.
Κατεξούσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.
Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio.
Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' αὐτο κατεπάγων πυκνὸν, Ariſt. Eq. 25.
Κατεπᾴδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores ſolent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.
Κατεπαίρομαι, effero me adverſum aliquem.
Κατεπακολούθημα, τὸ, acceſſio, conſecutio, additamentum.
Κατεπάλληλος, ον, alternus.
Κατεπατήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπατέω.
Κατεπάτησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Κατέπαυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.
Κατεπείγω, urgeo. compello; κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero; (2) ſtudioſus ſum, f. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.
Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισ.
Κατέπεσον, a. 2. ind. act. v. καταπίπτω.
Κατεπέσησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατισφίημι.
Κατέπερνεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπέφνεν. Al. a φω fit φενω per *redupl.* πεφενω & *per Sync.* πιφνω, inde a. 2. επερνον.
Κατεπήδησε, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.
Κατέπηξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.
Κατεπιάνθλω, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω.
Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.
Κατεπίθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, concupiſcens. Gl. V. κατεπιθύμους, deſiderabilis. Ex κατὰ & ὀπθυμία, *cupiditas*.
Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio cauſſam ſubverto, vel judicio vinco.
Κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter ſtudioſeque.
Κατεπιφεύγω, confugio.
Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
Κατέπλωσα, a. 1. ind. act. v. καταπλέω.
Κατεπόθω, a. 1. ind. paſſ. v. καταπίνω.
Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.
Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ πρὸς τῆδ θεῶν, ἡμῶν κατείπῃς ἀντίδικόν σε; δισπστά, Ariſtoph. Pace, 377. Ἀφ' ὃν κάτειπ μοι σὺ σὸν σαυτῷ τρόπον, id. Nub. 478.
Κατερᾶσαι, defundere; quaſi ab ἔρα, *terra*, unde ἔραζε, *humi*.
Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) conſumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατεργασμένος, p. paſſ. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, Rom. 4, 15. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 Cor. 12, 12. Μητέρα κατειργάσατο κοινωνὸς ἔφεσι, *diſpatch'd*, Eur. Iph. in Tau. 1176. Hinc
Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio.
Κατεργασμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατειργασμένος. A præc.
Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum eſt.
Κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conficiendi.
Κατέργας, ος, ὁ ἡ ἡ, excultus, ornatus, operoſus.
Κατεργος, ος, ὁ ἡ ἡ, labore excultus, cultus. Ex ἔργον.
Κατεθείζω, f. ίσω, irrito, incito.
Κατεθείδω, f. είσω, ſuperimpono.
Κατέρειπλος, ὁ ἡ ἡ, confractus. A
Κατερεικω, f. ξω, frango, confringo, contundo.
Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερρειμμένος, p. paſſ. dirutus. Ἔστιν ἐν φάρμυγξι, κατερείφθω ὃ σὺν ἀυλῷ Θήβη, Epigr.
Κατέρεξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταρέζω.
Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut effio in; κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμὸν ἡ μιαρὰ τί μ' κατήρυγεν, Ariſt. Veſp. 1145.
Κατερεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tectus, coopertus. A
Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέφασθε ἡ ναυσικὰς κεράμῳ τὸ νῶτον, Ariſt. Veſp. 1284. opertæ eſtis.
Κατερέω, ῶ, dico ſeu loquor contra, indico, obloquor, ediſſero. Κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, Ariſt. Nub. 518. Ἀπειθεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τἀνομ' ὅ, τι ποτ' ἐστὶ σοι, id. Pace, 188.
Κατεδήτουν, 3. pl. imperf. ind. act. v.
Κατεδητύω, detineo, retineo. Κατεδητύσαν δ' ἰδὸν ἡ γέλως, Soph. Phil. 1407.
Κατερισεύομαι, contendo, litigo.
Κατερίπτω, idem quod κατερείπω. Hinc
Κατερίπωσις, ἡ, deſtructio, vaſtatio.
Κατερυθραίνω, rubefacio.
Κατερυθριάω, rubore ſuffundor.
Κατερυκάω, detineo, remoror, ut hinc ſit Homericum μὴ κατερύκανε, ne detine, ſed ibi legitur & κατερύκανε, Il. 24, 218.
Κατερυκάνω, detinco, remoror.
Κατέρυκε, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A
Κατερύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror. Σκέψαι δ' ὅπως τοὺς ἀγαθοὺς οἷων ὑποκλίσεις ἡ κατερύκεις, Ariſt. Veſp. 599.
Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τλίη γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν, Odyſſ. 5, 251.
Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, deſcendo; ſc. in loca depreſſiora; (2) *de oratore, ſcriptore*, venire ad locum alquem explicandum oratione; (3) redeo ex exſilio, poſtliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὅς ἂν κατέλθῃ τῇδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ, Eur. Iph. in Tau. 39. Ὅπου δ' Ἰουδαίας, Act. 21, 10. πρὸς τοὺς ἁγίους, ib. 9, 32.
Κατέσθη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. κατασθίνυμι.
Κατέσεια, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.
Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Ὅτι κατεσθίουσι τὰς πατέρας ὑποδυόντας, Luc. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, Matt. 23, 14.
Κατεσκαμμένα, perf. part. paſſ. verbi κατασκάπτω.
Κατέσκαφε, *diruit*, a. 1. ind. act.
Κατεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.
Κατεσπερμένως, *Adv.* feſtinanter, accelerate. A κατεσπουσμένος, part. perf. paſſ. verbi κατασπεύδω.
Κατεστευσμένως, *Adv.* bona fide. A κατεσπουσμένος, part. perf. paſſ. verbi κατασπεύδω.
Κατέσχεθεν, *oppoſiti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* pro κατισχέθησαν, a καθίζημι.

Κατε-

Κατισάθησαν, idem, sed communiter.
Κατέσασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέσησαν.
Κατεστώς, perfect. part. act. *Ion.* pro καθεστηκώς.
Καθεστήκει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro καθειστήκη.
Κατέστω, *conſtitui*, a. 2. ind. act.
Κατεστράφατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατεστραμμένοι ἦσαν, a καταστρέφω.
Κατεστράφησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.
Κατεστρέφετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.
Κατέστρωμα, *ſubverti*, a. 1. ind. act.
Κατεστρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρώννυμι.
Κατέσυρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταυγέω.
Κατέχεθε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταχέθω pro κατέχω.
Κατέχεν, *retinuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Κατετάκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατετήκετο, a κατατήκω.
Κατετίξοῦσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατιτύσσω.
Κατέτ(ος), *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτ(ος). Ex ἔτ(ος), *annus*.
Κατέτριζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καταστρίζω.
Κατέτριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. καταστρίζω.
Κατέτρηξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. καταστρώω.
Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταστρώσκω.
Κάτδυμα, ατ(ος), τὸ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατόλβαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem.
Κατευημερέω, ῶ, proſpere ago; (2) gratia & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratia ſupero. Κατευημερικὼς παρ' ὑμῖν, Æſchin.
Κατευθαλέω, ῶ, f. ήσω, recta ſcopum tango, vel attingo; (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex εὐθύκ(ος), *facilis*.
Κατεύθυ, *Adv.* recta. Ex κατ, & εὐθύς, *rectus*.
Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) mulcto; (5) commode ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύρι(ος), κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, 2 Theſſ. 3, 5. τὰς ὁδοὺς ἡμῶν, Luc. 1, 79. Hinc
Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.
Κατευθυντήρια, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis.
Κατευκαιρέω, occaſione dextrè utor.
Κατευκηλέω, permulceo, delinio, ſedo.
Κατευκλ.κᾶς, optative, precandi cauſa. A κατεύχομαι.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fauſta precor. Κατευλογῆσι πρὸς τὰς πολλὰς, Plut.
Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.
Κατευμίγιθῆν, ſuperiorem eſſe, dominari. Ab εὐμιγίθης.
Κατευνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) finio; (4) *in paſſ. & med.* quieſco, requieſco; (5) cubo, dormio. Ἐκ(ος) αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Ἔκτωρ, Eur. Rheſ. 614. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πῶς κατεύνασαι φράσον, ibid. 611. Hinc
Κατευνασμὸς, ὁ, dormitio.
Κατευνατὴς, οῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευνατήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευνατικὸς, ἡ, όν, vim ſopiendi, ſedandi habens.
Κατευνάω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατευνηθέντα, ſopitum, idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, fortuno. Et *in Paſſ.* κατευοδοῦμαι, proſperor, proſpere ago.
Κατεύοδωσις, έως, ἡ, proſperatio. Gl. V. A præc.
Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, ſancte & religioſe juro; (2) non pejero.
Κατευορφος, v. εὐόροφος.
Κατευπορέω, abundo.
Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene contra collimo; (2) conjecto bene.
Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex εὐτελὴς, *vilis*.
Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo. Καὶ μήν τοι σὺ μὴ ταύτας κατευτρέπιζ', Ariſt. Conc. 508.
Κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτον, Plut.
Κατευφραίνω, exhilaro.
Κατευχειρίζω, idem quod ἐυμαρίζω.
Κατεύχη, ῆς, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A
Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ' ὀμὲ κἀμοὶ δανεῖν εὐχὰς, Soph. Aj. 392. Καὶ ζῶσα πρόσθεν ἐσίας κατηύξατο, Eur. Alc. 152.
Κατευωχέω, epulis excipio.
Κατευωχέομαι, οῦμαι, epulor.
Κατέφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.
Κατεφάινετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνω.
Κατεφάμιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω.
Κατεφάνλω, a. 2. ind. paſſ. v. καταφαίνω.
Κατεφθαρμέν(ος), perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω.
Κατέφθειρα, *corrupi*, a. 1. ind. act.
Κατεφίσημι, inſurgo in aliquem. Κατεστέσησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.
Κατεχεύσε, aor. 1. indic. act. verbi καταφωνέω.
Κατέφυγον, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.
Κάτιχε, 2. ſing. præſ. imper. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, a κατέχω.
Κατέχειν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατέχευσε, a καταχέω.
Κατέχευσα, *effudi*, 1. ſing. a. ejuſd.
Κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχειν.
Κατεχθραίνω, odio proſequor, inimicus ſum alicui.
Κατεχόμ(ος), præſ. part. paſſ. verbi
Κατέχω, f. καθέξω, vel καταχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) ſuſtineo v. c. impetum; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum ſubſ.* varias accipit ſignificationes, ut hiſtriones ſcenam, ſcurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes ſunt intenti: fama κατέχειν, quæ pervulgata eſt. *Erm.* Et ad hæc *in Paſſ.* numine ſum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ φὰν στρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέχουσι ἕρατες ἐμᾶς πόλεως, Ariſt. Av. 1321. Μεγάλοι Δόρυζοι κατέχεσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατεχετο ἔρατι δεινῷ, Eur. Hipp. 27.
Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, Nicand.
Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.
Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.
Κατηγέομαι. *Ion.* pro καθηγοῦμαι.
Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſo, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, demonſtro, prædico, enuncio; *in logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγορέμβν αὐτῶ, Act. 24, 8. Τὰ μὴ γὼ ἄλλα αὐτη κατηγόρηκεν εὖ, Ariſt. Θεσμ. 451. Γρᾶ δ' ἃ σ' εἶδα διὰ λόγων εἶντ' ἐμὲ κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι, Eur. Tro. 918. Κατηγορεῖ(ος) παρὰ τῶ Ἰουδαίων, Act. 22, 30.
Κατηγορηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g.
Κατηγόρημα, ατ(ος), τὸ, de quo quis accuſatur, crimen, quod objicitur; (2) accuſatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum ap. Logicos. A κατηγορέω.
Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.
Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud eoſd. Ab eod.
Κατηγορικὸς, ἡ, όν, accuſatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορ(ος).
Κατηγορικῶς, accuſatorie, criminoſe.
Κατήγορος, ε, ὁ ϗ ἡ, accuſator. A κατηγορέω.
Κατηγορέμβρ(ος), præſ. part. paſſ.
Κατηγωνισατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. καταγωνίζομαι.
Κατήδεσα, a. 1. ind. act. v. καταιδέω.
Κατηθαλαμβύν, perf. part. paſſ. f. g. verbi καταιθαλόω.
Κατήιεν, 3. ſing. perf. med. *Att.* pro κατεῖε, a κάτειμι.
Κατήκει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, a καθήκω.
Κατήκιζον, imperf. ind. act. v. καταικίζω.
Κατήκο(ος), ε, ὁ ϗ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio ſubjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auſcultator; (5) auditor. A κατακόω.
Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.
Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. καταλαύνω.
Κατῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατῆλυθον, a κατέρχομαι.
ΚΑΤΗΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens; (2) ſcala.
Κατηλλάγλω, aor. 2. ind. paſſ. verbi καταλλατλω.
Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.
Κατηλοκίζω, f. ίσω, fulco.
Κατηλόκισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Κάτηλυς, υδ(ος), ὁ ϗ ἡ, declivis, Nonnus. A κατέρχομαι.
Κατηλυσία, ας, ἡ, deſcenſus. A κάτηλυς.
Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a καθάλωμι.
Κατῆμαρ, indies, quotidie, ſingulis diebus.
Κατημελημβίως, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημβί(ος), *neglectus, vilis*, perf. part. paſſ. a καταμελέω.
Κατημύχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταμύσσω.
Κατημυω, demitto v. c. animum dolore, &c.
Κατηναγκασμένως, coacte, neceſſario.
Κατηωαλωμβία, nom. pl. p. part. paſſ. n. g. verbi καταναλίσκω.
Κατηώρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω.
Κατηώιγκα, a. 1. ind. act. v. καταφέρω.
Κατήνεχα, detuli, perf. ind. med.
Κατήερ(ος), ε, ὁ ϗ ἡ, ventis obnoxius, ventis expoſitus, ventoſus.
Κατηώτησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταιτάω.
Κάτηξις, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγω.
Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω.
Κατηόνων, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατηόεον, a καταιωάω.
Κατήρ(ος), ε, ὁ ϗ ἡ, dependens, demiſſus. Ex κατὰ, & εἴρω, *tollo*.
Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus ſum. Hinc Homericum, κατηπίαντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, imperf. Il. 5, 417.
Κατηράτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηρᾶτο, a καταράομαι.
Κατηργηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καταργέω.
Κατήργηκα, *abolevi*, perf. ind. act.

Κατήργησα, *inanem reddidi*, a. 1. ind. act.
Κατῆρι, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *καταίρω*.
Κατίρεε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro *καθαίρεε*, a *καθαιρέω*.
Κατηρέθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi *κατερέθω*.
Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſcere facio, ſedo.
Κατηρεμίζω, f. ίσω, idem.
Κατηρεφής, έ☉, ὁ ἡ ἡ, tectus, coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex *ἐρέφω*.
Κατήριπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi *κατερίπτω*.
Κατήρρᾰξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *καταῤῥάσσω*.
Κατηρτισ☉, perf. ind. paſſ. v. *καταρτίζω*.
Κατησσίσω, *perficiſti*, 2. ſing. aor. 1. med.
Κατήσθιον, imperf. ind. act. v. *κατεσθίω*.
Κατηχύνθλω, aor. 1. ind. paſſ. verbi *καταιχμάω*.
Κατήχιων, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.
Κατηφεια, ας, ἡ, vultus demiſſus, pudor cum mœrore.
Κατηφίω, ſum vultu demiſſo præ pudore. A
Κατηφης, έ☉, ὁ ἡ ἡ, qui eſt vultu præ pudore demiſſo, pudibundus, ſubtriſtis, mœſtus. Ex *κάτω*, & *φά☉*, *vultus*.
Κατηφάσας, a. 1. part. act. v. *κατηφέω*.
Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poëtice *κατηφιόων*, part. pro *κατηφιάων*, *κατηφιῶν*. A *κατηφής*.
Κατηχέω, ω, f. ήσω, ſono, inſono; (2) inſono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Chriſtianiſmi, a. 1. paſſ. *κατηχηθείς*, edoctus, informatus. Ἵνα ἡ ἄλλως κατηχήσω, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, Luc. 1, 4.
Κατήχημα, ατος, τὸ, ſonitus. A *κατηχέω*.
Κατηχής, έ☉, ὁ ἡ ἡ, ſonorus, ſtreperus. Ex *χάω*, & *ἦχ☉*, *ſonus*.
Κατήχησις, εως, ἡ, catecheſis, inſtitutio in primis rei alicujus elementis, A *κατηχέω*.
Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima tradit elementa, qui initiat. Ab eod.
Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. ex Dionyſ. Areop. Ab eod.
Κατήχθω, a. 1. ind. paſſ. v. *κατάγω*.
Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod *κατηχέω*. Hinc
Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, catechiſmus, prima diſciplinæ, in primis Chriſtianiſmi, elementa.
Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Chriſtianiſmi ſive doctrinæ Chriſtianæ, docet. Ab eod.
Κατηχιστικὸς, ἡ, όν, ad inſtitutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.
Κατηχύμφια, vel *κατηχυμφεῖα*, ων, τὰ, loca, in quibus ſtabant catechumeni, tabulæque item catecheticæ adſervabantur. A *κατηχέω*.
Κατηχρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro *κατηχρῶντο*, a *καταιωρέομαι*.
Κατθανέ, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi *καταθνήσκω*.
Κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro *καταθεῖναι*, a *κατατίθημι*.
Κάτθιο, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro *κατάθεσο*.
Κατιάπλα, f. *ψω*, lædo, corrumpo.
Κατίασι, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro *κατεισι*, a *κάτειμι*.
Κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. *κατείδω*.
Κατιδόντες, nom. plur. aor. 2. part. act.
Κατιέναι, præſ. inf. act. verbi
Κατίημι, *Ion.* pro *καθίημι*, demitto. Hinc
Κατιὰς, άδος, ſcapellum, quo fœtus, aut abſceſſus ex utero exſcinditur.
Κατίζω, *Ion.* pro *καθίζω*, colloco.
Κατιθὺ, *Adv.* recta, e regione, ex adverſo.
Κατιθύνω, dirigo.
Κατικτεύω, *Ion.* pro *καθικετεύω*, ſupplico.
Κατιμαίνω, *Ion.* pro *καθιμαίνω*, humecto; (2) mollio.
Κατιμάσσω, diſtortis oculis irrideo.
Κατίνω, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod *κατιλλαίνω*; ut &
Κατιλλαπίω, ῶ.
Κατιλλώπω, idem; (2) ſtrabis ſeu contortis oculis intueor.
Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde aor. 1. paſſ. *κατιλυθείς*, oblimatus.
Κατιόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi *κάτειμι*.
Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, ſeu conſumo; *κατιόομαι*, οῦμαι, rubigine conſumor, perf. part. *κατιωμένο☉*.
Κατιππάζεσθε, præſ. infin. med. *Ion.* pro *καθιππάζεσθε*, a *καθιππάζομαι*.
Κατιρᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro *καθιερᾶν*, a *καθιερόω*.
Κατίσαδε, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro *καθίσαδε*, a *καθίσημι*.
Κατισέατο, *conſtituebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro *καθίσαντο*.
Κατίσχαι, 2. ſing. præſ. ind. med. v. ſeq. *Ion.* pro *κατίσχῃ*.
Κατίσχειν, præſ. inf. act. v. *κατίσχω*.
Κατισχαίνω, idem quod *κατισχύω*.
Κάτισχν☉, ος, ὁ ἡ ἡ, macer, gracilis.
Κατισχύω, ῶ, fut. ύσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutiſſima quæque perveſtigo.
Κατισχύσι, 3. pl. præſ. ind. act. v. Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adverſus aliquem; (2) invaleſco; (3) poſſum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Paſſ.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτων, Luc. 23, 23.
Κατίσχω, coërceo, contineo, ſiſto; (2) appello. Λέγουσι Σίλας ὅτι τῷ βέν ἐκ τῦ ἱρανῦ κατίσχειν, Herodot. deterri. Ἐς Σαλαμῖνα κατισχεῖ τὰς νῆας, idem.
Κατίσ☉, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. *κατιόω*.
Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, *κατοδυνάομαι*, dolore conficior.
Κατοδύρομαι, deploro, defleo.
Κατοικὰς, άδ☉, ἡ, domeſtica, ædes inhabitans. A *κάτοικ☉*.
Κατοικέσια, ἄν, τὰ, feſta eo die quotannis celebrari ſolita, quo quis aliquo habitatum conceſſerat. Ab eod.
Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Καταχὴ τλιάδε γλῶ Κορινθίαν ξυὼ ἀνδρὶ ἡ τέκνοισιν, Eur. Med. 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τόνδε τῦς τόπυς Ζαφᾶς, Soph. Phil. 39.
Κατοικῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro *κατοικεῖν*. Hinc
Κατοικησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον, ε, τὸ, idem, ab eod.
Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A *κάτοικ☉*.
Κατοικιδ.ος, ία, ιον, vel *κατοίκιδις*, ε, ὁ ἡ ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens. Ab eod.
Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) creo; (5) incolis frequento, *κατοικίζομαι*, habitatum mittor, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζοιμι μᾶ Ζᾶ τλὼ πόλιν, Ariſt. Av, 203.
Κατοικὶς, ίδ☉, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A *κάτοικ☉*.
Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio. A *κατοικίζω*.
Κατοικισμος, ᾶ, ὁ, domicilium. Ab eod.
Κατοικιστὴς, ᾶ, ὁ, deductor coloniæ.
Κατοικοδομέω, ædifico, inædifico.
Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, diſpenſo.
Κάτοικ☉, ε, ὁ ἡ ἡ, inhabitor, incola. Ex *οἶκ☉*.
Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam, f. rem familiarem conſumo ac perdo.
Κατοικτείρω, miſeror, a. 1. part. *κατοικτείρας*. Κατοίκτειρόν με τλὼ παναθλίαν, Ariſt. Θεσμ. 1117. Ἀλλ' αἴδεσαί μς, ἡ κατοίκτειρον βίον, Eur. Iph. in Au. 1274. τίνα, id. Herac. 445.
Κατοικτίζω, & *κατοικτίζομαι*, commiſereor; (2) conditionem meam amarè defleo. Τᾶς τῶνδ' ἀβέλας ξυμφορᾶς, *κατοικτίσεις*, Eur. Herac. 153. Hinc
Κατοίκτισις, ἡ, miſeratio, miſericordia.
Κατοίκτισις, εως, ἡ, idem. Ab *οἰκτρὸς*.
Κατοιμάζω, in ejulatus erumpo.
Κατοιν☉, ε, ὁ ἡ ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex *οἶν☉*. Hinc
Κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.
Κατοίομαι, arroganter de me ſentio.
Κάτοιδα, 2. ſing, perf. ind. med. per *Sync.* pro *κατοίδαδα*, *Æol.* pro *κατοιδας*, a *κατειδῶ*.
Κατοίχομαι, morior, οἱ *κατοιχόμενοι*, mortui.
Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror.
Κατοκλάζω, fut. άσω, in genua procumbo, genua flecto.
Κατόκυ, *tergiverſare, pigeat te*, 2. ſing. præſ. imper. act. pro *κατόκνισε*. A
Κατοκνίω, ῶ, fut. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non poſſum, nequeo. Κατοκνέω ᾧειδεῖν γλῶ τμηθεῖσαν, vaſtari, Thuc.
Κατολιγαρέω, ῶ, fut. ήσω, prorſus negligo, prorſus parvi pendo.
Κατολιδαίνω, & *κατολιδάω*, ῶ, f. ήσω, delabor, *κατολιδών*, collapſus, aor. 2.
Κατολολύζω, exululo in vel ad.
Κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαί Ϛε ἀφ' χρνίων ῥαίσι μελόμβιον αἱμακλαῖς, Eur. Iph. in Tau. 644.
Κατομβρέω, ῶ, fut. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.
Κατομβρία, ἡ, diluvium, Gloſſ. V. A
Κάτομβρ☉, ε, ὁ ἡ ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus, Ex *ὄμβρ☉*.
Κατόμνυμι & *κατόμνυμαι*, dejero; (2) contra aliquem juro; (3) ſancte juro; (4) jurejurando confirmo; *κατόμοσα*, a. 1. juravi. Κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι, Ariſt. Av. 450. Τῶ ἐμῶ ψυχῶ κατόμοσ', ἣν ἀν ἐυορκοιμ' ἐγὼ, Eur. Or. 1492.
Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, increpo, vitupero.
Κατονεύομαι, ſuculam verſo & circumago.
Κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμεν☉ τοῖς σώθεσι, ab, Philo. Hinc
Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.
Κατονόω, ῶ. & *κατόνομαι*, vitupero, carpo, vilipendo, ſperno, deſpicio, ut hinc ſit Herodoteum *μή μς κατονοῦῆς*, in a. 1. conj. paſſ. ne me contemnas.
Κατοξυνω, acuo. A
Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.
Κατοπάζω, a tergo premo, perſequor.
Κάτοπιν, *Adv.* a tergo, retro. Ex *ὀπίσω*.
Κατόπιδε, vel *κατόπισθεν*, idem.
Κατοπλάω, aſſo, torreo. A *κάτοπ☉*.
Κατόπτευσις, εως, ἡ, adſpectus, inſpectio, ſpeculatio.
Κατοπτευτήριος, ον, ad ſpeculandum aptus. A
Κατοπτεύω, deſpicio, ſpecular, adſpicio, oculis luſtro; (2) perſpicio, animadverto. Κόττις☉ ἐγένετο ῥητορων φυσιν ἀνδράπαν κατοπτεῦσαι, D. Hal.
Κατοπτὴρ, ῆρ☉, ὁ, ſpeculator; (2) ſpecillum, inſtrumentum, quo ſedes diducitur, ut vitium latens cognoſci poſſit. A *κατόπτομαι*. Hinc
Κατόπτης, ὁ, ſpeculator, explorator.
Κατοπτήριος, ον, idem quod *κατοπτευτ*. Eſt & nomen pr. rupis in Parnaſſo.
Κατοπτία, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A
Κατόπτομαι, fut. ψομαι, perſpicio, video, cerno. Μὴ καί τις ὧδε' ἡμᾶς χ' ἡμῶν ἴσας κατόπτῃ, Ariſt. Conc. 495. Παρθένον τε ἡ δάμαρτα, δύω νεκρὼ κατίψιται, Eur. Or. 1514.
Κάτοπτ☉, ε, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus, oculis expoſitus; (2) pertoſtus, valde aſſatus. A *κατοπτομαι*, vel ex *κατὰ*, & *ὀπτὸς*, *aſſus*.
Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi; *κατοπτρίζομαι*, in

in ſpeculo me contemplor, intueor velut in ſpeculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, ſpecularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, ſc. τέχνη, Catoptrica, diſciplina opticæ, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* ſpeculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. A κατόπτομαι.

Κατοράω, ῶ, *Ion.* pro καθοράω, proſpicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigorem amittere. Heſ.

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis initio, ad Orgia præparo

Κατορθῶσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθώσασαν. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, inſtauro; (2) felici ſucceſſu rem gero; item recte & laudabiliter; (3) perpetro, conſtituo, proſpero ſucceſſu ulus. Τοῖς θεοῖς μὴ εὔχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα, dirigens, Ariſt. Conc. 172. Οὐδὲ πολλοσημόριον ἂν εὑρεθείη τῷ ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντη κατορθώμασιν, Longin. 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter geſtæ, ſtatus rerum (*inpr.* bellicarum) proſper, victoriæ.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, οῦ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, όν, qui recte efficere omnia ſolet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατορρωδέω, ῶ, fut. ήσω, vehementer timeo.

Κατορυκτὸς, ἡ, όν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ξω, defodio, terra obruo; (2) ſepelio. Ὑπὸ τῇ αὐλῷ κατόρυξέν ποτε, Ariſt. Θεσμ. 469. Ἢν δ' ἄρ ὀπωφάνωμεν, κατόρυχθησόμεθα πᾶς γῆς, id. Av. 400. Hinc

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio; (2) defoſſum.

Κατορχέομαι, οῦμαι, ſaltando delecto; (2) in contemptum & contumeliam alicujus ſalto. Φῦλον ἅτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατορχίσατο, Luc. Hinc

Κατορχήτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine ſua.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. paſſ. v. κατορύττω.

Κατυδαῖος, ſubterraneus, κατυδαῖοι, ſubterranei, inferi. Ex ὕδος, *ſolum.*

Κατυλας, άδος, ἡ, ſcil. νύξ, obſcura nox.

Κατυλόω, cicatrice obduco. Hinc

Κατυλωτικὸς, ἡ, όν, cicatricem inducens.

Κατυπανθεν, *Adv.* cœlitus.

Κατυπερθε, medio in aliquem; (2) permeio.

Κατυρίζω, vento ſecundo expando, explico, ut ventus ſecundus inſpiret; (2) vento ſecundo utor; (3) fortuna ſecunda utor.

Κατυρόω, idem. Τὸ λειπὸν πλῆθος ἐπαρράμψιον τὰς ἴγκας, ἡ κατυρῶσαν, Polyb. Ex ὑρός.

Κατοφιλῶ, debeo.

Κατοφρυάσμαι, ώσμαι, ſupercilium tollo; (2) ſuperbus fio. Ex ὀχρύς, & ὄφρυς.

Κατοφρύομαι, ύσμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part. paſſ. ſuperbus, elati ſupercilii.

Κατυχεύς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V. A κατέχω.

Κατοχέω, f. έσω, coire ſino.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) poſſeſſio; (3) adflatus, inſtinctuſque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque ſtupore totius corporis conjunctus. A κατοχή.

Κάτοχος, ος, ὁ, ἡ, qui tenetur, poſſideri poteſt, licet; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus, v. c. ſomno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde & κάτοχος pro κατοχή. A κατέχω.

Κατοχῶς, continenter, & cum ſtupore.

Κατόψιος, ου, ὁ ἡ ὁ, oculis ſubjectus, conſpicuus. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγέω, opſonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, obſoniorum comeſtio.

Κατλάδε, *Dor.* pro χθὲ τάδε.

Κάτλυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machina doloſa. A κατλύω.

ΚΑΤΤΥΩ, f. ύσω, vel καννύω, conſuo, reficio conſuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἔοικε Πέλμασιν οἵσι ᾠδεῖα σανὶς λίμβολα καινύσι, Nicand.

Κατύπερθε, *ſuper*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπνῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, a καθυπνόω.

Κατύπλεσθαι, præſ. infin. med. *per Syncop.* pro κατατύπλεσθαι, a κατατύπλομαι.

ΚΑΤΩ, *Adv.* infra; (2) deorſum; (3) inferne, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, poſteriores, ap. Lucian.

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis, ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω.

Κατώβλεψ Ἑρμῆς, deſpiciens Mercurius. Ex iiſd.

Κατώγειος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſubterraneus. Ex κάτω, & γέα, ſ. γῆ, *terra.*

Κατώδυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui dolore adficitur. Ex κάτω, & ὀδυνή, *dolor.*

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorſum, in inferiorem locum. A κατω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorſum vergente. Ex κάτω, & κάρα.

Κατῴκᾳ, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκει, a κατοικέω.

Κατῴκισα, *habitavi*, aor. 1. ind. act.

Κατῴκιδιεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro κατῳκίδησαν, a κατοικίζω.

Κατωκοδομημῆαις, dat. plur. perf. part. paſſ. f. g. v. κατοικοδομέω.

Κατωμαδίος, ου, ία, *Ion.* ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A κάτωμος.

Κατωμαδὸν, *Adv.* humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, ſublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus luxatus in ſuum locum reponitur.

Κατωμισὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus ſternax, ſeſſorem excutiens, Heſ. Ab eod.

Κάτωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt dejectis humeris vel armis. Ex κάτω, & ὦμος.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Ab eod.

Κατωμοτικὸς, ἡ, όν, jurando ſerviens, & quidem affirmativè; ut νὴ eſt particula κατωμοτική. Ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, veſtis ſervilis, cui adſutus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω, & νάκος, *pellis ovina.*

Κατώρνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόρνυμαι.

Κατωπιάω, vultum demitto. A

Κατωπὸς, ὴ, όν, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, & ὄψ, *oculus, vultus.*

Κατώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro καθώρα, a καθοράω.

Κατώρυξ, defoſſus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, Homerus κατωρυχίας vocat, Pollux. κατάρυξ, propago, Gl. V. nempe ſtirpes & virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κάτω, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατωρύξι, 3. ſing. *a.* 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατορυχὴς, έος, ὁ, defoſſus, ob Dat. κατορυχεῦσι λίθοισι, octoſis lapidibus apud Hom. vid. κατωρυξ.

Κατώρυχος, ὁ ἡ ὁ, defoſſus. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχέατο, 3. plur. impeſf. ind. med. verb. κατορχέομαι.

Κατωτιρικὸς, ἡ, όν, *Epitk.* medicamenti deorſum purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferius, κατωτάτω, *Adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ nomen avis; (2) cognomen ſcommaticum Cleonymi apud Ariſtoph. Ex κάτω, & φαγεῖν, *comedere.*

Κατωφελὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, utilis.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorſum fertur; (2) ſalacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Κατωφερὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, qui deorſum fertur, declivis, deorſum propendens, prochivis, pronus; (2) ſalax, libidinoſus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, & φέρομαι.

Κατωφερῶς, *Adv.* deorſum, in præceps.

Κατωφορὴς, ός, ὁ ἡ ὁ, ima petens, deorſum tendens.

Κατωχρέω, ῶ, palleo, palleſco admodum, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχρηκυῖα, a. 1. part. pallore perfuſa.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, f. ξω, *Poët.* pro κατάγνυμι, vel κατάγω, contero, frango. Οὔτε κε νῆα καυαξαις, *Heſiod. Op. & Dies.* 664.

ΚΑΥΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυάξαις, 2. ſing. acr. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Καυθησωμαι, 1. ſing. f. ejuſd. in conj.

Καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.

Καυκιζιδὸς, ſaltare indutum καυκίσιν, ut ex fragmento ap. Athenæum colligitur.

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, calcei genus, ib.

Καυλέω, ῶ, cauleſco. A καυλός.

Καυλιδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, ſuccus e caule. Ab eod.

Καυλικὸς, ἡ, όν, cauliculaceus. Ab eod.

Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. a καυλός. Unde

Καυλίσκος, ου, ὁ, cauliculus, parvus caulis.

Καυλοπάλης, ου, ὁ, qui caules vendit. Ex καυλὸς, & πωλέω, *vendo.*

ΚΑΥΛΟΣ, οῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri mulieb ri; (4) ligni in haſta extremitas, quæ cuſpidi immittitur.

Καυλώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cauloſus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.

Καυλωτὸς, ἡ, όν, caulatus, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris; (3) aduſtum. A καίω.

Καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, ex Vet. L. vid. καυσία.

Καυματηρὸς, ὰ, όν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.

Καυματίζω, f. ίσω, æſtu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torrefio, aor. 1. ἐκαυματίδην, æſtu interiit. Ἐλθὸν αὐτὸν καυματίσαι τὸν ἄνθρωπον ἐν πυρί, Apoc. 16, 8. Ἥλιος ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, ῶμαι, æſtuo, Gl. V. A καῦμα.

Καυματώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, æſtuoſus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis barbarica, Perſica. A κάνος, *pellis cum ſuo villo.*

Καυνάσαι, fortiri. A κανὸς, ſors, vel a Caunii (Caunii Cariæ urbis incolis) quod præcipue ſortitionibus uterentur.

ΚΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, ſors. *Heſ.* Sch. Ar.

Καῦρος, ος, ὁ, ventoſus, levis, Suid. Ab αὖρα.

Καυσμὶς, ῖδος, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegimentum Macedonicum capiti. A καῦσος.

Καὐτιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, uſtio, crematio; *καῦσις νεκρῶν*, uſtrina, buſtuarium, Gl. V. (2) cremandi & abolendi modus; (3) uſtio medicorum; (4) uſtio architectonica; (5) æſtus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, οῦμαι, æſtuo, ardore infeſtor, ardore nimio corripior, calore extremo uror. *Καυσουμένῳ στομάχῳ βοηθεῖ*, Dioſc. A *καυσόω*, *ardore infeſto*; hoc a

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipſas, ſerpens quidam. Ab eod.

Καυσειρὸς, ά, όν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυσηριάζω, idem quod *καυτηριάζω*.

Καυσήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur ſtigmata; (2) ferrum, quo ſtigmata inuruntur. Ab eod.

Καυσηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστὴς, οῦ, ὁ, combuſtor, Gl. V. *καυστὴς νεκρων*, buſtuarius. Ab eod.

Καυστικὸς, ἡ, όν, urendi vim habens. A *καίω*.

Καῦσις, εως, ἡ, ſeges adulta & ſole adurente matureſcens; (2) fœnum ejuſmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυστὸς, ἡ, όν, uſtus, crematus; (2) qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καύστρα, ας, ἡ, *καύστρα νεκρῶν*, uſtrina. Ph.

Καυσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, æſtuoſus, ardens. A *καῦσος*.

Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus; (2) inflammatio. Ab eod.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æſtus. Ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, inſtrumentum, quo notæ & ſtigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro; (2) cautere præſtringo amputata, comprimendo cruori. *Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν*, 1 Tim. 4, 2. A *καυτήρ*.

Καυτήριον, ου, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) ſtigma inuſtum; (4) locus, ubi inuruntur ſtigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ἡ, ον, v. *καυστικός*.

Καυτὸς, ἡ, όν, uſtilis, qui uri poteſt; (2) uſtus. Ab eod.

Καυχάεσαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro *καυχᾶσαι*, a

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exſulto; (3) jactanter prædico. *Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον*, Prov. 27, 1. *ἐν ἀνθρώποις*, 1 Cor. 3, 21. *ἐπ' ἐλπίδι*, Rom. 5, 2. *ὑπὲρ τῶν τοιούτων*, 2 Cor. 12, 5.

Καυχὰς, ᾶδος, ἡ, jactatrix. A *καυχάομαι*.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem quod *καυχάεσαι*.

Καυχένα, *cervicem*, acc. ſing. a *καυχήν*.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod *καύχησις*.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A *καυχάομαι*. Hinc

Καυχηματίας, ου, ὁ, glorioſus, jactator.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφέω. ſpiro, anhelo, exſpiro; ponitur, ut hinc fit *κεκαφηώς*, *κεκαφηότα*, apud Hom. pro *κεκαφηκώς*, Il. 5, 698. A *κάπλω*, *flo*.

Κάφος, & *κάπος*, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.

Καχάζω, cachinnor, f. *Dor.* *καχάξω*, pro *καγχάξω*. A *καγχάζω*.

Κάχαρις, imaguncula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex *κηρός*, & *χάρις*.

Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro; mala ſum corporis habitudine. *Οἱ καχεκτοῦντες τῷ σώματι ἀθλητῶν*, Polyb. A

Καχέκτης, ου, ὁ, male habitus; (2) qui malæ mentis & ſeditioſus eſt. A *κακός*, & *ἔχω*.

Κάχεξος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio. Ex iiſd.

Καχεκτικὸς, ὲς, gravia & inſanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχεταιρία, ας, ἡ, malum conſortium.

Καχεταιρίης, gen. ſing. *Ion.*

Καχήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui mala ſ. infelix eſt vita. Ex *κακὸς*, & *ἡμέρα*.

Καχλάζοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro *καχλάζουσα*, a *καχλάζω*.

Καχλάζω, ſtrepito, reſono; (2) turbor; (3) tumeo, efferveo, ebullio. Gl. V. ſcaturio, ebullio. A *καχλὴξ*.

Καχλαίνω, turbo, Heſ. A *καχλάζω*. Unde

Κάχλασμα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonitus.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, ſcaturigo, Gl. V.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut *καχρυδίας ἄρτος*, panis ex hordeo toſto. A *κάχρυς*.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum toſtum, Dim.

Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo toſto ſimilis. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum; (2) ſemen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus quercu, abiete, & aliis creſcit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, planta *κάχρυϊ φέρουσα*, apud Nicand. A *κάχρυς*, & *φέρω*.

Καχρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem quod *καχρυόεις*.

Καχύποπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſuſpicioſus, qui prave ſuſpicatur de re; (2) de quo mala ſuſpicio eſt. Ab *ὑποπτεύω*.

Καχυποτοπέομαι, ἤσομαι, mala ſuſpicor. A

Καχυπότοπος, ὁ ἡ ἡ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus, Suid. Ab *ὑποτοπέω*, *ſuſpicor*.

Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca. A *κάπλω*.

Καψάκης, ου, ὁ, ciſta, theca, ſitula, urna. A *κάπλω*, vel etiam *κάμπλω*, quaſi *καψάκη*.

Καψάκιον, τὸ, ciſtula, capſula, ſitula, Dim.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, ſudarium. Ex *κάψις*, & *ἱδρὼς*, *ſudor*.

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morſus. A *κάπλω*.

Κάω, idem quod *καίω*; *κάομαι*, uror, ardeo, aor. 2. *καήσομαι*.

ΚΕ, *ſequente conſona*, & *κεν ſequente vocali*, particula poëtica, idem notans, quod *ἄν* potentiale in proſa.

Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. *Εὖ δὲ ξυήσαμμένας κέασαν ξύλα*, Odyſſ. 20, 161. *Ἀνδίχα πᾶσαι κεάδην*, Il. 16, 412. A *κέω*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam Theophraſt.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, Heſ. A *κεάζω*.

Κέασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro *ἔκεασε*, a *κεάζω*.

Κέαυ, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro *κεῖνται*, a *κεῖμαι*.

Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἔκειντο*.

Κέβλη, ης, ἡ, caput. A *κεβαλὴ*, quod Macedonica dialecto eſt *ἡ κεφαλή*.

Κεβληνόν, ου, ὁ ἡ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex *κέβλη*, & *γονή*.

Κεβλήπυρις, avis quædam apud Ariſtoph.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam apud Ariſtoph. at apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλέτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ex *κέγχρος*, & *ἀλέτης*, *molitor*.

Κεγχραμιδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, granis ficus ſimilis, ſive e genere *κεγχραμίδων*. A

Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen ficus; (2) nucleus ſeu os olivæ. A *κέγχρος*.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ, ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρεὼν ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exſiccantur. A *κέγχρος*.

Κεγχριαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, miliaris, e milio confectus.

Κεγχρίδιας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κεγχρινος, ινη, ινον, e milio confectus, miliaceus. Ab eod.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) ſerpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, cenchrites lapis, quaſi milii granis reſpertus. Ab eod.

Κεγχρειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, milio ſimilis. Ex *κεγχρος*, & *εἶδος*, *ſpecies*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) ſerpens quidam, qui quaſi milii granis conſperſus eſt; (3) adamantis genus; (4) ornamentum veſtis; (5) granum ficus.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, milii ferax. Ex *κεγχρος*, & *φέρω*, *fero*.

Κεγχρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A *κέγχρος*.

Κεγχρώματα, ῶν, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu granorum milii inſtar adſperſa; (2) parva foramina in ſcutorum ambitu, per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. *κεγχρόω*, *exorno*, *vario*.

Κεδάζω, ſive *κεδάω*, pro *σκεδάζω*. *Ὃς' ἄκα ῥέων ἐκέδασε γεφύρας*, Il. 5, 88. *Ἀχαιὺς*, Odyſſ. 3, 131. *Κεδασθέντες κατὰ νῆας*, Il. 2, 398.

Κεδαίω, diſſipo; *κεδαίομαι*, diſſipor; etiam pereo, de naufragis, ap. *Arat.* & Sch. *κεδασιμβίης*, Nicand.

Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi *κεδάζω*.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores.

Κεδματώδεα, τὰ, *κεδμασι* ſimilia.

Κεδνὸς, ἡ, όν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honeſtus; (5) pudicus; (6) temperans. A *κῆδος*, *cura*.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex *κέδρος*, & *ἔλαιον*.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex *κέδρος*, & *ἐλάτη*, *abies*.

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lachryma cedri; (2) oleum cedrinum. A *κέδρος*.

Κεδρίνεος, έα, εον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κέδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) *maſc.* fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A *κέδρος*.

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri naſcuntur. Ab eod.

Κεδράτὶς, ὴ, ὶν, cedratus, cedria unctus. A *κέδρος*.

ΚΕ'ΔΡΩΣΤΙΣ, ιος, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κείεται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro *κεῖται*, a *κεῖμαι*.

Κέηται, *jaceat*, 3. ſ. præſ. conj. med.

Κείαντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro *κάσαντες*, a *καίω*.

Κείαται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro *κεῖνται*, a *κεῖμαι*.

Κεῖϊν, *Dor.* pro *κε εἴη*, *ſit*.

Κείθεν, illuc; pro *ἐκεῖθεν*.

Κείθι, illic; pro *ἐκεῖθι*.

ΚΕΙ˜ΜΑΙ, f. *κείσομαι*, jaceo; (2) poſitus ſum, ſitus ſum; (3) repoſitus ſum; (4) propoſitus ſum; (5) projectus ſum; (6) mortuus ſum; (7) ſepultus ſum; (9) pendeo ex aliquo interfectus; (9) deſideo, ferior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus alicui deo conſecratis. *Κεῖται δὴ πάντ' ἄπλ εἶπας*, parata ſunt, Ariſt. Conc. 512. *Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν σώμασιν*, *de Ilio*, Epigr.

Κείμενος, *jacens*, part. præſ. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretioſæ ſuppellectili præſt, theſaurarius. Ex *κειμήλιον*, & *ἀρχή*. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus, ubi pretioſa ſupellex reponitur.

Κειμηλίαρχ⊙, ὁ, id. quod κειμηλιάρχης.
Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex pretioſa, cimelium; (2) ſupellex quævis; (3) corpus hominis. A κεῖμαι. Hinc
Κειμήλι⊙, qui velut pretioſa ſupellex reponitur vel repoſitus eſt.
Κεῖν, pro κεῖ ἐν, vel κεῖ εἰν, & in.
Κεῖνη, illic, illa ratione, pro ἐκείνη, ſc. ὁδῷ.
Κεῖνος, ille, Ionice, pro ἐκεῖν⊙.
Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.
Κείνῳ, illi, dat. ſing. pro ἐκείῳ.
Κείνως, illa ratione. Pro ἐκείνως.
Κειράμβαι, nom. pl. a. 1. part. med. f. g. verbi κείρω.
Κεῖρε, tonde, 2. ſing. præſ. imper. act.
Κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, faſcia, cui mortuus involvitur, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ, quibus colligatur infans in cunis, Gl. V. κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum. Εἶδ⊙ ζωνὸς ἐκ χοινίων φαριστικὸς ἱμᾶνλι, ᾗ δεσμῶσι τὰς κλίνας, Schol. Ariſtoph. Av. 815.
Κεῖρις, εος, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibuſdam ſcylla. A
ΚΕΙΡΩ, f. κερῶ, tondeo; (2) ſcindo, abſcindo; (3) populor, vaſto, diripio; inſatiabili edacitate voro. aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειρόμην, aor. 2. paſſ. ἐκάρην. p. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonſus. Ἐκείρατο τῷ κόμῳ, Job. 1, 20. Πολὺν ζωὶ βοστρύχων πλόκαμον κερῶμαι, Eur. Tro. 1184.
Κεῖς, & in Dor. pro κεῖ ἐις.
Κεῖσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.
Κεῖσεσθαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro κείσομαι.
Κεῖσθαι, jacere, præſ. inf. med. verbi κεῖμαι.
Κεισέμεναι, f. 1. ind. med. Dor. pro κείσομαι.
Κεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. med. Ion. pro ἔκειτο.
Κείω, jacere, ſ. cubare cupio. A κεῖμαι.
Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, a χάζω.
Κεκαδμένον, perf. part. paſſ. Dor. pro κεκασμένον, a κάζω.
Κέκαδον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔχαδον, a χάζω.
Κεκάθικα, perf. ind. act. v. καθίζω.
Κεκάλυμμαι, perf. ind. paſſ. v. καλύπτω.
Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poët. pro ἔκαμον, a κάμνω.
Κεκάμω, a. 2. conj. act. Ion. pro κάμω.
Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. v. κείρω.
Κέκαρκα, totondi, perf. indic. act.
Κεκαραμβώων, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi καρόω.
Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. v. κάζω, orno.
Κεκασμέν⊙, ornatus, part. perf. ejuſdem.
Κεκάσθαι, perf. inf, paſſ. verbi καίω.
Κεκαυμένῳ, uſto, dat. ſing. perf. part. paſſ.
Κεκαφηὼς, perf. part. act. Ion. pro κεκαφηκὼς, a κάπτω.
Κεκέρδακα, perf. ind. act. v. κερδαίνω.
Κέκευθα, texi, perf. ind. med. verbi κεύθω.
Κέκηα, accendi, perf. ind. med. v. καίω.
Κεκήρυκμαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. κηρύσσω.
Κεκινδυνομμένους, periculoſe. A κινδυνόω.
Κεκινέαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκίνηνται, a κινέω.
Κεκλάγξω, f. 1. ind. act. Poët. pro κλάγξω, a κλάζω, clamo.
Κέκλαγχα, clamavi, perf. ind. act.
Κεκλαμμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. pro κεκλασμένων, a κλάζω, frango.
Κέκλαμμαι, perf. ind. paſſ. pro κέκλεμμαι, a κλέπτω, furor.
Κεκλασμένως, fracte. A κλάω.
Κέκλασο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐκέκλασο, a κλάζω, frango.
Κεκλαύσαι, 3. ſ. paulloposſtf. ind. paſſ. verbi κλαίω.
Κεκλεισμέν⊙, perf. part. paſſ. v. κλείω.
Κεκλεισμένων, gen. pl. part. paſſ. verbi κλείω, claudo.
Κεκλεμμένον, perf. part. paſſ. n. g. v. κλέπτω.
Κέκλεο, 2. ſ. præſ. Imper. med. Ion. pro κέκλεσο, ſ. κέκλυ, a κέκλομαι.
Κεκλήαδ, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκληνται, a καλέω.
Κέκληκα, perf. ind. med. Ion. pro κέκλαγα, a κλάζω.
Κεκλήοντες, nom. pl. præſ. part. act. v.
Κεκλήων, clamo, clango, fremo. Ὡς οἱ κεκλήοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, Il. 16, 430. A κλάζω.
Κεκληὼς, perf. part. med. v. κλάζω, clamo, Hom. Il. 2, 222.
Κέκληκα, perf. ind. act. per Sync. pro κεκάλληκα, a καλέω.
Κεκληκὼς, part. perf. ejuſd.
Κεκλῆσθαι, vocatum eſſe, perf. ind. paſſ.
Κεκλήσομαι, 1. ſ. paulloposſtf. ind.
Κεκλίαδ, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκλινται, a κλίνω.
Κεκλιμμένη, inclinata, perf. part. paſſ. f. g.
Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμβ⊙ Τρώεσσι χθ' ἑκάστους, Il. 15, 345. A κέλομαι.
Κέκλοφα, perf. ind. med. v. κλέπτω.
Κέκλυθι, 2. ſing. præſ. imper. act. Ion. pro κλῦθι, a κλύω.
Κέκλυῖς, 2. plur. præſ. imper. act. Ion. pro κλῦτε.
Κεκλυσμέν⊙, perf. part. paſſ. v. κλύζω.
Κεκμακὰς, perf. part. act. Dor. & per Sync. pro κεκαμηκὰς, a κάμνω.
Κέκμηκα, perf. ind. act. per Sync. pro κεκάμηκα.
Κεκμηκότως, cum labore, ærumnoſe.
Κεκμηῶτα, acc. ſ. Ion. pro κεκμηκῶτα, Hom. Il. 6, 261.
Κέκναισμαι, perf. ind. paſſ. v. κναίω.
Κεκοίμημ, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κοιμάω.
Κεκολᾶσ, perf. inf, paſſ. verbi κολάζω.
Κεκολασμένως, moderate, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμέν⊙, part. perf. paſſ. a κολάζω.
Κέκομμαι, perf. ind. paſſ. verbi κόπτω.
Κέκονα, perf. ind. med. Poet. pro ἔκλονα, a κλίνω.
Κεκονιαμέν⊙, part. perf. paſſ. v. κονιάω.
Κεκονιμέν⊙, pulverulentus, pulvere implotus, perf. part. paſſ. Att. pro κεκονισμέν⊙, a κονίζω.
Κεκόπακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.
Κεκοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.
Κεκορεσμέν⊙, perf. part. paſſ. v. κορέννυμι.
Κεκορημέν⊙, perf. part. paſſ. verbi κορέω.
Κεκορηὼς, perf. part. act. Ion. pro κεκορηκὼς.
Κεκορυθμέν⊙, galea armatus, perf. part. paſſ. per Syncop. pro κεκορυθημέν⊙, a κορυθόω.
Κεκοτηότα, iratum, acc. ſ. perf. part. act. Ion. pro κεκοτηκότα, a κοτέω.
Κεκόσθαι, perf. infin. paſſ. verbi κόπτω.
Κεκράανται, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐκέκρανται, a κραίνω.
Κέκραγε, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc
Κέκραγμα, ατ⊙, τὸ, clamor, vociferatio.
Κεκραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κεκράγω, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.
Κέκρακα, miſcui, perf. indic. act. per Sync. pro κεκέρακα, a κεράννυμι, pro κεράω.
Κέκραμαι, perf. ind. paſſ. v. κεράννυμι.
Κεκραμένως, Adv. temperate. A κεκραμένος, part. perf. paſſ. a κεράννυμι.
Κεκραξιδάμας, α, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamoſus. Vocabulum Ariſtophanicum de Cleone. Ex κράζω, & δαμάω, domo.
Κεκράξομαι, paulloposſtf. verbi κράζω; vel clamabo, f. 1. ind. med. v. κεκράγα.
Κεκράτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κρατέω.
Κεκράχαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, a κράζω.
Κέκραχθι, 2. ſ. perf. imper. act. pro κέκραχε.
Κέκρηκα, perf. ind. med. pro κέκραγα.
Κέκρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. Ion. & per Syncop. pro ἐκεκέρατο, a κεράω.
Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, ſtrido.
Κεκριμένῳ, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi κρίνω.

Κεκριμένως, Adv. exacte, cum judicio & cenſura. A κεκριμένος, part. perf. paſſ. a κρίνω.
Κέκρικ, judicatum eſt, 3 ſ. perf. ind. paſſ. verbi κρίνω.
Κεκροταμέν⊙, perf. part. paſſ. Dor. pro κεκροτημέν⊙, a κροτέω. Unde
Κεκροτημένως, Adv. ſonore, numeroſe, (de oratione.)
Κέκρυβα, perf indic. med. v. κρύπτω.
Κεκρυμμένος, occultus, perf. part. paſſ.
Κεκρυμμένως, occulte, clam, latenter. A κεκρυμμέν⊙, part. perf. paſſ. a κρύπτω.
Κεκρυφαλοπλόκ⊙, ου, ὁ ἡ, qui reticula nectit. Ex κεκρύφαλ⊙, a πλέκω.
ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) ſudarium, (3) venter quidam animalium ruminantium.
Κεκρύφαδ, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκρυμμένοι εἰσὶ, a κρύπτω.
Κέκτημαι, perf. ind. paſſ. v. κτάομαι.
Κεκτημέν⊙, part. perf. paſſ.
Κεκτησθ, adquiſiviſſe, poſſidere, perf. inf. paſſ.
Κεκύθασι, 3. plur. a. 2. conj. Ion. pro κύθωσι, a κεύθω, occulto.
Κελαδεινὸς, ſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum & ſonum edens; κελαδεινὴ dicitur Diana a tumultu & ſtrepitu venatorio. A κέλαδος.
Κελαδέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. pro κελαδέουσι, a
Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo; (2) tumultuor; (2) ſono, inſono, reſono. Βοὰν, βοὰν δ' Ἑλλὰς κελάδησε, Eur. Hel. 376. Ἂς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ, ibid. 93. Εὐηχα κελαδῶ, Luc. Ab eod. Hinc
Κελάδημα, ατ⊙, τὸ, ſtrepitus; (2) clamor, tumultuatio.
Κελαδόδρομ⊙, ον, cum ſtrepitu, i. e. celeriter currens; Epith. Dianæ.
Κελάδοιο, Ion. pro κελάδου, a
ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus; (2) tumultus, clamor; (4) ſonus muſicus.
Κελάδων, præſ. part. act. Ion. pro κελαδέων, a κελαδέω.
Κελαινεγχὴς, έ⊙, ὁ ἡ, funeſtam haſtam habens. Ex κελαινὸς, & ἔγχ⊙.
Κελαινεφὴς, έ⊙, ὁ ἡ, nubium obſcurator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex κελαινὸς, & νέφ⊙.
Κελαινιάω, ῶ, nigricor, ſum niger. Hinc κελαινιόων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, partic. A κελαινὸς.
Κελαίνόβρατ⊙, ον, niger, ſed de cibo, apud Æſch. A βιβρώσκω.
Κελαινόλωτα κηρόσια, Heſ. ceraſa nigricantia, ut lotus. Ex κελ. & λώτ⊙.
Κελαινοπάθιμον, cujus adfectus ſunt obſcuri; tectum, argutum, ſubdolum, Heſ. Ex κελαινὸς, & πάθ⊙, affectus.
Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obſcurus. A μέλας.
Κελαινότης, ητ⊙, ἡ, nigredo. A κελαινός.
Κελαινοφαὴς, έ⊙, ὁ ἡ, niger apparens; (2) ater, obſcurus. Ex κελαινὸς, & φάν⊙.
Κελαινόφρων, ον, ſubdolus. A φρήν.
Κελαινοχρὼς, ὁ ἡ, niger, obſcurus.
Κελαινώπας, Dor. pro κελαινώπης, ες, ὁ, Soph. κελαινώπας Θυμὸς, animus non palam apparens, ſed in tenebris latens, quaſique abſconditus & inſidioſus; (2) profunda cogitans, ſubdolus, Fam. κελαινωπὶς. A
Κελαίνωψ, ωπ⊙, ὁ ἡ, niger; (2) formidabilis adſpectu. Ex κελαινὸς & ὤψ, vultus.
ΚΕΛΑΡΤΖΩ, vel κελαρίζω, cum ſtrepitu fluo; (2) murmuro, ſtrepito. Τῆς δεδ μένης Κηφισοῦ μεγα χεῦμα κατῤχόμενον κελαρύζῃ, Dion. Περ. 440. Hinc
Κελαρύσδειν, Dor. pro κελαρύζειν.
Κελαρυξὶς, ιος, ἡ, murmur, ſtrepitus.
Κελάρυσμα, ατ⊙, τὸ, murmur ſeu ſtrepitus aquæ fluentis. Ab eod.
Κελαρυσμὸς, οῦ ὁ, idem & ab eod.
Κέλεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. Ion. pro κέλεσαι, a κέλομαι.
Κελέβη, ας, ἡ, poculum. A λείβω, libo.

ΚΕΛΕΟΣ,

ΚΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, avis quædam perniciosissima, galgulus; (2) est & nomen proprium Heroïs Attici; (3) idem qui ἰσόπυς.

Κελεύοντες, idem.

Κελεύσω, 2. pl. præs. imper. med. v. κέλομαι.

Κελεύθειαι, Deæ, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos, Hes. A κέλευθος.

Κελευθείω, viam carpo; ὁδεύω, Hes.

Κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eodem.

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aëria, *Plur.* τὰ κέλευθα, *viæ*.

Κελευθοποιός, όν, dux viam ostendens, submotor.

Κέλευσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a κελεύω. Unde

Κέλευμα, τὸ, jussum.

Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2) imperium.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, jussum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi causa dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελευσμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελευσμοσυνή, ης, ἡ, jussum, mandatum.

Κελευστής, οῦ, ὁ, jussor qui jubet, hortator; (2) qui celeusma canit, celeusta, hortator remigum; (3) proreta, proræ præfectus. Ab eodem. Hinc

Κελευστικός, ἡ, όν, hortandi vim habens.

Κελευστός, ἡ, όν, jussus, imperatus. A κελεύω.

Κελευτιάω, ῶ, horton. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ὡς ῥα κελευτιόων Ταϊήχοσ ὦρσεν Ἀχαιούς, Il. 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor invito ad aliquid agendum; (3) peto, postulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, Matt. 15, 35. δεθῆναι ἐλύσεσι, Act. 21, 33. Ἐι χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν, Eur. Iph. in Tau. 1293, A κέλω.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus desultorius; (2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσαλο, a κελέομαι.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum desultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς, Il. 16, 679. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, Dim. ab eod.

Κελοίμιλυ, præs. opt. med. v. κέλομαι.

Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοιντο.

Κέλοντες, idem quod κελεύοντες, *Ern.*

ΚΕΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Ἐν μέσῳ Σκάφῃ δ' ἑστῶτες Σοὶ σφῶϊν γλῶ τιμῶδ' ἐκελσαμεν μέλις, Soph. Trach. 817.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτιστὶ, *Adv.* Gallice.

Κελύφανον, ου, τὸ, putamen. A

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕΛΩ, usitatius, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἦ μιν Τρῶες γε κέλονθ', Il. 7, 393. Κελοίμιλυ Αργείοισιν ἀμυνέμεναι, ib. 9, 513.

Κέλωρ, nepos, Hes. (2) spado, exsectus, idem. (3) vox; id. & Etym. A κέλω.

Κελωρύειν, vociferari, clamare, Hes. A κέλωρ.

ΚΕΜΑΣ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) species capræ silvestris, Eur. I. T. 176.

Κέμφος, v. κέπφος.

Κὲν, vide κε.

Κεναγλία, ας, ἡ, vasorum vacuitas. Ex κενὸς, & ἄγλος.

Κεναυδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κέναυδρος, ου, ὁ, ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, Suid. Ex κενός, & ἀνήρ.

ΚΕΝΑΤΛΑ, ας, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κενεαγλέειν, habere vasa inania, Hippocr. A

Κενεαγλείη, ης, ἡ, *Ion.* pro κενεαγλία, apud Hipp. vasorum vacuitas & inanitas; (2) inanitas vasorum corporis; (3) fames, inedia.

Κενεαγλικός, ἡ, όν, habens vasa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vasa corporis habentur inania, Id. A κενεαγλία.

Κενεαγλικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vasa sunt vacua, Id.

Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. Ex κενὸς, & ἀγορά, *sermo*.

Κενεαυχής, ές, ὁ ἡ ἡ, vana jactans; (2) superbus. Ex κενὸς, & αὐχέομαι.

Κενέδρια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadavere excisæ. A νεκρός.

Κενεμβατέω, per inane gradior. Ex κενὸς, & ἐμβατέω.

Κενεὸς, ὰ, όν, vanus, inanis. A κενός.

Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεών, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) spatium vacuum. A κενεός.

Κερεάπτρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεὼν, & πρίσις, *sectio*.

Κενήριον, ου, τὸ, vacuum sepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & ἠρίον.

Κενοβυλία, ας, ἡ, consilium inane & futile. Ex κενὸς, & βυλὴ, *consilium*.

Κενοδοντὶς, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδούς.

Κενοδοξία, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de se opinio. A

Κενόδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio. E κόπος.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inaniter loquor, supervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico*.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A seq.

Κενολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενοπαθέω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟΣ, ἡ, όν, vacuus, inanis; (2) inanis, vanus. Hinc εἰς κενόν, frustra.

Κενοσοφία, ἡ, vana & inanis sapientia. A

Κενόσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, in vanis & inanibus sapiens, inani sapientia præditus.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum, ap. Jos.

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A

Κενόσπουδος, ου, ὁ ἡ ἡ, rebus inanibus studens. Ex κενὸς, & σπουδή.

Κενοσπούδως, *Adv.* studio inani, frustra.

Κενοτάφειον, ου, τὸ, Cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) simulacrum, seu imago. Ex iisdem.

Κενότης, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum studium. Ex κενὸς, & τέμνω.

Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio. A

Κενόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, vana cogitans, stultus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens*.

Κενοφωνέω, inanes emitto voces, Suid.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus & futilis; (3) sermo impius sive hæreticus. A

Κενόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, inanes voces fundentans. Ex κενὸς, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενοῦσθαι, evanescere, vacuari, purgari, de corpore a. 1. κενωθείς, exinanitus. Τί σ' ὦ ματαία, τῇδε δεῖ σας κενοῖς χέρας; Eurip. Méd. 960. Ναῦς πίνοντες δ' ὑδρίας κενώσετε, id. Ion. 448. Μυριάδας τε ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, id. Rhes. 97. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, 1 Cor. 1, 17. A κενός.

Κένται, 2. s. a. 1. imper. med. *per Sync.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω.

Κέντασι, 3. s. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens.

Κενταυρικός, ἡ, όν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agresti feroque.

Κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba. *Plin.* l. 25. §. 14. c. 3. A κένταυρος. *Angl.* Centory.

Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis, Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ου, ὁ, interfector Centaurorum. A κεντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex Κένταυρος, & μάχη.

Κενταυροπλήθης, ές, ὁ ἡ ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος, & πλήθω.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus; (2) fidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντέω, *stimulo*, & ταῦρος.

Κεντάω, pungo; κεντᾷ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, pungo, stimulo. Πάντα γὰ κεντοῦμαι ἄνδρα· κακπορίζομαι βιον, Aristf. Vesp. 1167. Τό πρόσωπον ἅπαν ἡ ταφθαλμὼ κεντέμενος ὥσπερ ὗες' ἀνθρώπων, id. Nub. 944.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id, quo pungimus; (2) punctio, Ph. κέντημα, punctus, punctum. A κεντέω.

Κεντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητήριον, ου τὸ, id, quo pungere possumus; (2) tubula. Ab eod.

Κεντητικός, ἡ, όν, pungens, aculeatus. Ab eodem.

Κεντητός, ἡ, όν, punctus, punctis distinctus.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρήεις, εσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντελωσκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, stimulis agitatus. Ex κέντρον, & εἴκω, *cedo*.

Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχησιλὼ μαστίγων ἡ κεντρίζων, Xen. Ab eod.

Κεντρίναι, ῶν, αἱ, culicum genus. A seq.

Κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus squali piscis. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, vesparum, & similium; (2) locus in equo, qui a calcaribus stimulatur, punctum Plinio; (3) genus serpentis. Ab eod.

Κεντροδάλης, ου, ὁ ἡ ἡ, f. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον, & δηλέω, *noceo*.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus sylvestris, quæ & ἐξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυρρινάκανθος, q. d. spinosa myrtus. A κέντρον, *acumen*, & μυρσίνη, *myrtus*.

Κέντρον, ου, τὸ, stimulus; (2) calcar; (3) incitatorium; (4) aculeus, spiculum, cuspis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum s. lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροστύπης, ου, ὁ ἡ ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex κέντρον, & τύπτω, *ferio*.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo, spiculo configo; (2) aculeo s. spiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. pass. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κεντρωτὸς, ἡ, όν, stimulis confixus; (2) aculeis s. spiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κέντσω, stimulo; ut hinc sit κέντσαι,

a. 1. inf. apud Homerum. Ἀτὰρ ἢ δεξιὸν ἵππον Κέντσαι ὁμοκλήσας, Il. 23, 337.

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενεός, vane. A κενὸς, *vanus*.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, Il. 22, 510.

Κίονθ, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* vel *Poët.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

ΚΕΠΦΟΣ, ος, ὁ, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur; (2) homo levis, ſtolidus. Hinc

Κεπφῶδης, leviter efferri & circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Heſ. κεκεπφωμένας, p. paſſ. elatæ, Heſ.

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi crines ap. Hom.

Κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. Ex κέρας, & βαίνω, *ſcando*.

Κεραελκὴς, ές, ὁ, qui cornibus trahit, de bove ſub jugo. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, a κέρας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) virgula inflexa; (4) punctum ſupra literam; (5) apex. A κέρας.

Κεκαΐζετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi

Κεραΐζω, cornibus diſſipo; (2) vaſto, exſcindo, deleo; (3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ὅθι μὲν κεραΐζε κὴ ἄλλυς, Il. 2, 861. Θαλάμους κεραϊζομένους, ib. 22, 63. A κέρας.

Κεραίνω, miſceo; ut hinc fit κέρασιν, miſce, Il. 9. v. 203. ſed ibi rectius legitur κέρασιν. A κεράω.

Κεραϊχὴς, κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία, & ἔχω.

Κέρασιν, 3. ſ. præſ. imper. act. v.

Κεράω, miſceo. A κράω, κεράννυμι, *miſceo*.

Κεραΐς, ίδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix; (2) vermis cornu infeſtans. A κεραΐζω.

Κεραϊστὴς, οῦ, ὁ, cornutus, Heſ. (2) vaſtator, populator; (3) ſpecies ſerpentis. Ab eod.

Κεραΐστις, ίδος, ἡ, cornuta. A κεραϊστής.

Κεραΐτις, ίδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ου, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabæo ſimilis, quæ ficui arbori circumligata culices abigit, Heſ.

Κεραμεῖος, εία, εῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεῖ, dat. ſ. pro κεραμεῖ, a κεραμεὺς.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεὺς.

Κεραμεικὸς, locus erat Athenis ita dictus.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεραμεὺς, έως, εως, figulinus. A κεραμεὺς.

Κεράμεος, έα, εον, *contr.* κεραμᾶς, idem.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus.

Κεραμευτικὸς, ἡ, όν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figlinam exerceo. Καλλιστη κορη, ἥτις κεραμεύει τ' κεραυνὸν τῷ Διΐ, Ariſt. Av. 1544. Τὰ τρύβλια κακῶς κεραμεῦσιν, id. Conc. 253. A κεραμεὺς.

Κεραμίδω, ῶ, f. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδωθῆναι οἰκίαν, Ariſtot. A κέραμος.

Κεραμικὸς, ἡ, όν, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

Κέραμιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

Κεράμινος, η, ον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κέραμις, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμοπαιὸς, οῦ, τὸ, figulus, tegularius, Gloſſ. Vet. Ex κέραμος, & ποιέω.

Κεραμοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur. A

Κεραμοπωλέω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, ſive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) teſta; (4) tegula; (5) omne inſtrumentum menſarium, argenteum, aureum, fictile, & ex quacunque demum materia conſtans; (6) carcer. Hinc

Κεραμωτὸς, ἡ, όν, teſtaceus.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, vel κράννυω, vel κεράω, ῶ, f. άσω, miſceo; (2) infundo; (3) miſceo, immiſceo, ſc. aquam vino; (4) tempero; κρᾶσαι, aor. 1. act. & κράσασθαι, a. 1. med. miſcere, temperare; p. paſſ. part. κεκρασμένος, & uſitatius κεκραμένος, miſtus; aor. 1. paſſ. part. κρασθεὶς, miſtus. Κρανναῖον τὸν ὑπάκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, ὅτιμο τὸν σκηλώ. Οἵμοι ὁ κύλικος, ἴσον ἴσω κεκραμένος, Ariſt. Plut. 1132. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, Plut.

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κεραοξόος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κεραοξόος, cornarius. Ex κέρας, & ξέω, *polio*.

Κεράος, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oſtium, ſeu ramus; (8) ſophiſma & captioſæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus; (10) antenna.

Κεράς, άδος, ἡ, cornuta. A κέρας.

Κερασβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ut κερασβόλον ζπέρμα, ſemen, quod cornu contigerit, ſeu in cornu inciderit. Metaphorice κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus. Ex κέρας, & βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος.

Κέρασιον, ου, τὸ, ceraſum, fructus arboris ceraſi. A κέρασος.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κράννυμι.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, ceraſus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, ceraſtes, vermiculus ficus infeſtans; (2) ſerpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ, ἡ, corniger, cornutus. Ex κέρας, & φέρω.

Κεράτειλοι, labia cornuum modo incurva habentes, Heſ. Ex κέρας, & χεῖλος, *labium*.

Κεράτω, fut. 1. ind. act. verbi κράννυμι, pro κεράω, *miſceo*.

Κερατάυλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & αὐλὸς, *tibia*.

Κερατεία, ας, ἡ, filiquaſtrum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu ſpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, cornu ferio, arieto. Ab eod.

Κερατίνεος, ίνη, ινον, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *lorica*. Ab eod.

Κερατίνιον, ου, τὸ, corniculum; (2) ſiliqua. Dim. a κέρας.

Κερατιῶμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατισομεν, a κερατίζω.

Κερατιστὴς, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατοβλύφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui cornua ſcalpit. Ex κέρας, & γλύφω.

Κερατοειδὴς, ές, ὁ, corneus, cornu ſimilis.

Κερατοτεύς, έως, ὁ, ovifex cornuum, nempe ex quibus arcus conficiuntur. Gl. V. κερατοπαὴς, corneficus.

Κερατοτὸς, οῦ, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui aliquid e cornu confecit. Ex κέρας, & ἔργον.

Κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, ſum corniger. A

Κερατοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, corniger. Ex κέρας, & φέρω.

Κερατοτυπέω, cornua habeo. A φύω.

Κερατοφυὴς, ές, cornutus. Ab iiſd.

Κερατόφωνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cornu reſonans. Ex κέρας, & φωνὴ, *vox*.

Κερατωδὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ, cornu imitans, cornutus, corniger. Ab eod.

Κεράτων, ῶνος, ὁ, ara in inſula Delo e cornibus conſtructa. Ab eod.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλέω.

Κεραύνειος, ὁ, ἡ, ὁ, fulmineus. A κεραύνος.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus, Heſ. Ab eod.

Κεραύνιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior, part. aor. 1. paſſ. κεραυνοβληθείς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὁ, fulmine ictus.

Κεραυβόλητος, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κεραυνοβολέω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, Gl. V.

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fulminis jaculator.

Κεραυνοβολὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, *Epith.* Jovis tonantis & fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in ſcena, e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπὸς.

Κεραυνοσκοπία, ας, ἡ, haruſpicina.

Κεραυνοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ, in modum fulminis corruſcans. Ex κεραυνὸς, & φάω.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. paſſ. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ ἣ κεραυνωθέντος ἀπέσβετο τοῖο ἄνακτος, Heſiod. Θεογ. 859. A κεραυνὸς.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. κεραυνόω.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percuſſio fulmine. A κεραυνόω.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕ'ΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſtum facio; (2) *dicitur & in partem deteriorem* ut ὀνείδος κερδαίνειν. f. 1. κερδανῶ, a: 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι, a. 1. ἐκέρδησα, p. κεκέρδηκα. Ἐκερδήσας τ' ἀδελφόν ζω, Matt. 18, 15. κερδηθήσονται, 1. Pet. 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, ης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη, *vulpes*.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucroſus, quæſtuoſus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος, vel κέρδω.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A κερδαλέος.

Κερδαλέοφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, vulpina mente præditus. Ex κερδαλέος, & φρήν.

Κερδαλέως, *Adv.* lucroſe, cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, Heſ. A κερδώ.

Κερδανέομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a κερδαίνω.

Κερδάσιον, ου, τὸ, lucellum, Gl. V. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ου, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, lucror, lucrum facio. Verbum κερδαίνω, hinc ſumit, f. 1. κερδήσω, & inde deſcendentia. Ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν, Herodot. Ὅπως φωρὸς σὺ τι κερδάνεμι τὸ κλῴμμ χάριν, Soph. Trach. 193.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. v. κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucroſus, Gl. V. A κερδέω.

Κερδοσύνη, lucri gratia uxorem duco.

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc *comparativus* ὁ, ἡ κερδίων, ὁ, τὸ κέρδιον, lucrioſor, utilior, lucroſius, utilius; & *ſuperl.* κέρδιστος, utiliſſimus, lucroſiſſimus.

Κερδοσύνη, ἡ, aſtutia, verſutia, dolus. A pr.

Κερδύδριον, ου, τὸ, lucellum, quæſticulus, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερδὼ, οῦς, *contr.* ὼς, ἡ, vulpes. Ab eod.

Κερδῶος, lucrifer, lucroſus; (2) qui lucris præeſt; (3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

Κέρια,

Κέρεα, nom. pl. *Ion.* pro *κέρατα*, a *κέρας*.
Κεραελκὴς, *Poetice*, pro *κεραλκὴς*, cornibus valens, cornibus fretus. Ab *ἀλκή*.
Κερθε.ς, *tonſus*, a. 1. part. paſſ. verbi *κείρω*.
Κιρθι-, ος, ὁ, avicula quædam parva.
Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus, Dem. A *κερκίς*.
Κερκιδοποικὶκη, ης, ἡ, ſc. *τέχνη*, ars conficiendi radios textorios. A
Κερκιδοποιὸς, ὁ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex *κερκὶς*, & *ποιέω*.
Κερκίζω, fut. *ίσω*, radio diſcrimino fila inter texendum; (2) concutio. A *κερκὶς*.
ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) ſummum pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.
Κερκοπίθηκὸς, ου, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex *κέρκος*, & *πίθηκος*.
ΚΕΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) anſa poculi; (3) cauda virilis.
Κερκυρος, vel *κερκύρος*, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, *lat.* cercurus, navigium celerius, ad perſequendum aptum; (2) ſpecies piſcis. Ex *κέρκος*, & *ὐρα*, *cauda*.
Κερκοφόρος, ὁ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A *κέρκος*, & *φέρω*.
Κερκύρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula*.
Κερκυραῖος, αια, αῖον, Corcyræus, ut *Κερκυραῖα μάχαιρα*, prov. de magno & egregio flagello. A *Κερκύρα*.
Κέρκω, pecto, pulſo, reſonare facio. Pro *κρίκω*.
Κερκάπευς, ευς, ὁ ἡ, verſutus, fraudulentus, veteratorius. A *κέρκωψ*.
Κερκάτη, ης, ἡ, cicada quædam parva, vel animalculum ſimile cicadæ.
Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; laſcivio; adulor; ſubſanno. A *κέρκωψ*.
Κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, verſutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo verſutus & fraudulentus. A *κέρκος*.
Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A *κείρω*.
Κερμάτιον, ου, τὸ, nummulus, fruſtum, Dim.
Κερματίζω, fut. *ίσω*, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A *κέρμα*. Hinc
Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit, qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.
ΚΕΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, vel *κέρνον*, ου, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis.
Κερνοφόρος, ου, ὁ ἡ, i. craterem myſticum ferens. Ex *κέρνος*, & *φέρω*. Hinc
Κερνοφορέω, illum geſto in orgiis.
Κεροβάτης, ου, ὁ, qui ſuper cornua graditur, i. e. corneos pedes habens. Epitheton Panis. Ex *κέρας*, & *βαίνω*.
Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex *κέρας*, & *δέω*, *ligo*.
Κερωειδὴς, έος, ὁ ἡ, cornu ſimilis. Ex *κέρας*, & *εἶδος*.
Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos & intortos. A *κέρας*.
Κερωίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu Ex *κέρας*, & *ἰάλλω*, *tremo*.
Κερωπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, Pollux. Ex *κέρας*, & *πλάσσω*.
Κερόστρωτος, ου, ὁ ἡ, cornibus ſeu corneis laminis ſtratus; ceroſtrotum opus, ramentis & teſſellis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inſertorum, compoſitum. Ex *κέρας*, & *στρώννυμι*.
Κερωλὴς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A
Κερωλὸς, ἡ, όν, cornibus trahens; *κερωλοὶ βόες*, cornibus aratrum trahentes, Heſ. *κερωλὶς κάλως*, funis quo antenna trahitur, Heſ. *κερωλὸς*, Apollo, quaſi corneum arcum trahens. Ex *κέρας*, & *ἕλκω*.
Κερατίας, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A *κέρας*.

Κερατιάω, ῶ, cornua tollo, cornua ſumo. Metaph. ſuperbio. Ariſtoph. *κἀκερατίας* pro *κἠπερατίας*, imp. Ind. 2. ſing. & cornua ſumebas, ſuperbiebas, Eq. 1340.
Κερχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; *αἶγες κερεχίδες*, Theocr. 5. 145.
Κερῶχος, ου, ὁ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) *κερῶχος κάλως*, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornu tenens. Ex *κέρας*, & *ἔχω*.
Κερῶωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro *ἐκεραῶντο*, a *κεράω*.
Κέρσαι, *totondiſſe*, a. 1. inf. act. v. *κείρω*.
Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Πότερα δὴ κερτομὴν λέγεις τάδε; Soph. Phil. 1223. Ἴσας ἐκερτόμησε κἀμέ, κἠ σέ τις, Eur. Iph. in Au. 862. A *κέρτομος*. Hinc
Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio, ludibrium.
Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A *κέρτομος*.
Κερτομίας, ου, ὁ, maledicus, irriſor. Ab eod.
Κερτομίοισι, dat. plur. *Ion.* pro *κερτομίοις*. A
Κερτόμιος, ου, ὁ, ἡ, v. ſeq.
Κέρτομος, ου, ὁ ἡ, cor alicui ſcindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex *κέαρ*, *cor*, & *τέμνω*.
Κέρχαλέος, έα, έον, qui ira exaſperatus raucum ſonitum edit; (2) aridus, ſiccus, Hipp. A *κέρχω*.
Κερχάω, ῶ, raucum creperumque ſono, id.
Κερχαλέος, Hipp. id. quod *κερχαλέος*.
Κερχνασμὸς, οῦ, ὁ, raucedo, Gal. Lex. Hipp. A
Κερχνάω, ῶ, idem quod *κερχάω*.
Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A *κέρχω*. Hinc
Κερχνὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix
Κέρχνος, ου, ὁ, adſperitas gutturis quaſi milii granis conſperſi; (2) milium; (3) ſonus, qui editur e ſenſu aſperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, ſeu argenti fodinis; (5) *Adj.* ſiccus; (6) aſper. A *κέρχω*. Hinc
Κερχνόω, aſpero, ſeu granis milii; (2) cælo.
Κερχνω, idem quod *κέρχω*.
Κερχνωδὴς, ους, ὁ ἡ, qui aſperum quid raucumque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.
Κέρχνωμα, ατος, τὸ, adſperitas; (2) cælatura. A *κερχνόω*.
Κερχνωτὸς, ὴ, όν, ſignis aſper, cælatus.
ΚΕΡΧΩ, exaſpero; *κέρχομαι*, exaſperor, & quidem ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum & creperum.
Κερχνώδης, ους, ὁ ἡ, ita exaſperatus, ut ſonum raucum edat. A *κέρχω*.
Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. *κείρω*.
Κεραδὸς, ῆ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex *κέλω*.
Κέσκετο, 3. ſ. imp. ind. med. *Ion.* pro *ἐκεῖτο*, a *κεῖμαι*.
Κεστὸς, ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum, acupictus. A *κεντέω*, *pungo*.
ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piſcis ſpecies; (3) genus teli militaris, ſudes.
Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piſcis. Ab eod. Hinc
Κεστρεύειν, præ fame ore hiare, Heſ.
Κεστρῖνος, ὁ, Dim. a ſeq.
Κεστρῖνος, ίνη, ὁ, idem quod *κεστρεύς*.
Κεστρίτης, ου, ὁ, ſc. *οἶνος*, vinum e ceſtro. A
ΚΕΣΤΡΟΝ, ου, το, ceſtrum, betonica, herba.
Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula, Suid.
Καστροσφευδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex *κέστρα* vel *κέστος*, & *Ϝεσνόω*, *funda*.
Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum. Apud Heſ. A *κέστρα*.
Κεύθάνω, occulo, occulto. Οὐ μὲν γὰ φιλότητί γ' ἐκεύθανεν, Il. 3, 453. A *κεύθω*.
Κεύθη, acc. pl. *contr.* pro *κευθεα*, a *κεύθος*.
Κεύθῃς, 2. ſ. præſ. conj. act. v. *κεύθω*.
Κεύθμος, ου, ὁ, locus, qui aliquem occulit ſive in quo aliquis latet, latebra, latibulum. A *κεύθω*.
Κεύθμων, ωνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum, ſeu luſtrum feræ; (4) orcus. Ab eod.
Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. *κευθα*, *κεύθεσι*.
ΚΕΤΘΩ, f. *κεύσω*, occulo ſeu occulto, abſcondo; *κέκρυθε*, p. med. in ſign. præſ. celat, occultat. Οὔτι ζε κεύσω, Dion. Περ. 270. Οὐ γὰρ ἐὼν ὅπα τοιόνδ' ὄχθμα χθὼν κέκρυθε *κωλικον*, Eur. Rhef. 620. Ἐὼρε ὃ κρύβδμων χρυσὸ κλέαρ, Epigr.
Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A *κεφαλή*.
Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum & præcipuum eſt; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus & reditus manat, ſumma pecuniæ ſors; (5) pars libri. Adjective aut per oppoſitionem ap. Ariſtoph. *κεφαλαίῳ ῥήματι*, grandi & gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut ſummatim dicam. Hinc
Κεφαλαιόω, ſummatim & capitulatim attingo, in capita & ſummas redigo; (2) in caput vulnero. Καὶκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, Marc. 12, 4.
Κεφαλαιώδης, ους, ὁ ἡ, ſummarius.
Κεφαλαιωδῶς, *Adv.* ſummatim.
Καφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt; (2) ſumma ipſa. A *κεφαλαιόω*.
Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, caput doleo, capitis dolore laboro. A
Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens, vel excitans. Ex *κεφαλὴ*, & *ἄλγος*.
Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.
Κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, idem quod *κεφαλαλγὴς*.
Κεφαλαλγὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
ΚΕΦΑΛΗ, ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque; (4) ſumma & concluſio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliqua re præcipuum.
Κεφαλληρέτης, ου, ὁ, *Dor.* *κεφαλληρέτας*. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione facta ad Homericum Jovis Epith. *κεφαληγερέτης*; quaſi caput extollens. Ex *κεφαλὴ*, & *ἠείρω*.
Κεφαλικὸς, ὴ, όν, capitalis, ad caput pertinens. A *κεφαλή*.
Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter.
Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias *γεῦσις*, guſtus, quia ibi præcipue ſentitur, Poll.
Κεφαλῖνος, ου, ὁ, Cephalinus, piſcis. A *κεφαλή*.
Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.
Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.
Κεφαλισμὸς, ὁ, ſimplicium numerorum uſque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.
Κεφαλιτὴς, οῦ, ὁ, ſc. *λίθος*, lapis angularis.
Κεφαλοβαρὴς, ές, ὁ ἡ, cujus caput grave & ponderoſum eſt. Ex *κεφαλὴ*, & *βαρύς*.
Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale; retiolum, Gl. V. A
Κεφαλόδεσμος, ου, ὁ, idem. Ex *κεφαλὴ*, & *δεσμός*.
Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ ἡ, capitis figuram ſive ſpeciem referens. Ex *κεφαλὴ*, & *εἶδος*.
Κεφαλόθλαστος, ου, ὁ ἡ, caput contuſum habens. Hinc *τὰ κεφαλόθλαστα*, contuſiones capitis. Ex *κεφαλὴ*, & *θλάω*, *tundo*.
Κεφαλοκρύστης, ου, ὁ, caput pulſans, feriens. Ex *κεφαλὴ*, & *κρούω*, *pulſo*.
Κεφαλορρίζης, ου, ὁ ἡ, radicem habens capitatam. Ex *κεφαλὴ*, & *ῥίζα*, *radix*.
Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piſcis, mugil, Gl. V. *κίφαλος*, *ἰχθὺς*, capito, mugilis. A *κεφαλή*.
Κεφαλοτομέω, caput amputo. Ex *τέμνω*.
Κεφαλωδὴς, ές, ὁ ἡ, caput imitans, ſ. referens;

referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ἡ, ὸν, caput habens, capitatus; ut πράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum.

Κέχαδα, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. f. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένος, *insculptus*, perf. part. paſſ. v. χαράσσω.

Κεχόρηκα, *gaviſus ſum*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαρέω.

Κεχαρήσια, *gaviſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένος, *beneficio adfectus*, *cariſſimus*, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. paſſ. perf. a χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, a χαριτόω.

Κεχάρισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κεχαρίσατο, 3. plur. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χάροιντο, a χαίρω.

Κεχείμανται, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χειμαίνω.

Κέχηνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a χαίνω, *hio.*

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνώς.

Κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχλαδὼν, *qui ſibilavit*, a. 2. part. act.

Κεχλίακα, perf. ind. act. v. χλιαίνω.

Κεχλιδώς, perf. part. med. v. χλιδάω.

Κεχολωμένος, perf. part. paſſ. v. χολόω.

Κεχολώσεαι, 2. ſing. paulloposſtf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχολώσεσαι.

Κεχολώσεται, 3. ſing. paulloposſtf. ejuſd.

Κεχολῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Κέχρηκα, perf. ind. act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. paſſ. v. χράομαι.

Κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. ſing. paulloposſtf.

Κέχρισθε, 2. plur. perf. ind. paſſ.

Κέχρισμαι, perf. ind. paſſ. verbi χρίω.

Κέχυμαι, *confuſus ſum*, perfect. ind. paſſ. v. χύω.

Κέχυτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

Κεχωρήκεισαν, 3. plur. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεσαν, a χωρέω.

Κεχωρίδαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a χωρίζω.

Κεχωρισμένος, *ſeparatus*, perf. part. paſſ.

ΚΕΩ, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κέονται, apud Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat. imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κεῖω, decubituro.

ΚΕΩ, findo; thema inuſ. Hinc κείω, findo, Hom. κειον, findens.

ΚΕΩ, uro; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi καίω, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

Κῆαι, *accendiſſe*, a. 1. inf. act. v. καίω, *uro.*

Κήαντο, *accenderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗΒΟΣ, ους, ὁ, cebus, animal e genere ſimiarum.

Κήγὼ, & *ego Dor.* pro κἠγώ.

Κηδαίνων, curo, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κήδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a κήδω, *torqueo.*

Κηδαία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, *funus*, vel a κηδόω, *adfinitatem contraho.*

Κήδειος, ος, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδέμων.

Κηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* ſolicite, ſedulo.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεὸς, cura ſeu ſepultura dignus. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι.

Κήδεσι, dat. plur. a κῆδος, *cura.*

Κηδίσκετο, vide κηδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener; (4) frater uxoris. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A κηδεστὴς. Unde

Κηδεστικὸς, ἡ, ὸν, ad adfinitatem pertinens.

Κηδέστρια, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κήδυμα, ατος, cura; (2) funus.

Κηδυτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδύω, f. ύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis ſum. Ἀλλὰ κηδύσσω σ' ἐγὼ, Eur. Or. 781. Καὶ πῶς με κηδύσουσιν ἀυθένταν χέρες; id. Rheſ. 874. A κῆδος.

Κηδέω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' εἴτι κήδῃ πῆμ' ἀπατράσιν, ἀλφίτων, Ariſt. Nub. 106. Ποτέρα ποτ' ἐδὲν τῷ βίᾳ κήδεσθ' ἔτι; Soph. El. 1341. Ἔοικας ἡμῶν ἐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

Κηδομήν, part. præſ. med. f. g. verbi κήδομαι, *curo.*

ΚΗΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia, ærumna, damnum; (3) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (4) adfinitas; (5) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, chariſſimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσυνὴ, ης, ἡ, mœſtitia, diligentia. A κῆδος.

Κήδω, mœrore adficio, angeo, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδῃ, Heſiod. Ἔργ. 362. Ὅς τόξοισιν ἔκηδε θεὸς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κῆδαχε, & *dedit*, *Æol.* pro κὴ ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κηδεκλὸς, ἡ, ὸν, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κηκ, & *ex*, *Æol.* pro κὴ ἐκ.

Κήκα, *etſi*, *Dor.* pro κὴ εἴκε.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, Heſ. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκὰς, άδος, ὁ, ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus. A κακὸς, *malus.*

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ου, τὸ, gallula, parvula galla apud Suid. Dim. a κηκίς.

Κήκιε, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a κηκίω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens; (2) galla, quia e quercu quaſi ſubito profiliit; (3) fuligo, Æſch. Agam. 969. A κηκίω.

Κηκίω, f. ίσω, cum ſaltu ſurſum feror. Θάλασσα ὃ κήκιε πολλὴ, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulcendo manſu facio. A κηλέω,

ΚΗΛΑΣ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, arbor tarde ſuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑΣΤΡΑΙ, ων, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) arbores quædam.

Κήλεος, ος, ὁ, vel κήλος, urens, ardens, calens, ſplendens. A καίω, *uro.*

Κηλέγης, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A

ΚΗΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus gratæ dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ἢς ἐθελόμην, Eur. Iph. in Au. 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηλήσων, Plat.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, (2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηλημὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditus aures permulcens. A κηλέω.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, ſ. animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμοῖσιν διὰ τυραννίδας πατέρας ἐκηλίδωσαν, Eur. Her. fur. 1323. A κηλὶς. Hinc

Κηλιδωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum.*

Κηλὸς, ἡ, ὸν, ſiccus, aridus, toſtus. A κέω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. precor. A κηλέω, vel κηλὸς.

ΚΗΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, & κηλώνιον, ου, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tolleno, ciconia.

Κημαύλον, & *meipſum*, *Æol.* pro κὴ ἐμαυτόν.

Κήμὲ, & *me*, *Æol.* pro κὴ ἐμέ.

ΚΗΜΟΣ, ου, ὁ, camus, capiſtrum; fiſcella e vimine, cadus ſ. urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, camum impono.

Κήμασις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami impoſitio. Ab eod.

Κήν, & *in*, *Æol.* pro κὴ ἐν.

Κηνιαυλοῖς, & *annis*, pro κὴ ἐνιαυλοῖς.

Κῆνος, *ille*, *Ion.* pro ἐκεῖνος.

ΚΗΝΣΟΣ, ου, ὁ, cenſus. Vox Lat.

ΚΗΞ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibuſdam mergus.

Κηξαπίνης, & *repente*, *Dor.* & *Æol.* pro κὴ ἐξαίφνης.

Κήομεν, 1. plur. aor. 1. conj. *Poët.* pro κήαμεν, a καίω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κῆπε, & *dicebat*, *Æol.* pro κὴ ἔπε.

Κήπῃ, & *poſtquam*, *Æol.* pro κὴ ἔπειτα.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κήπειλα, & *poſtea*, *Æol.* pro κὴ ἔπειτα.

Κήπευμα, τὸ, horti cultura; (2) hortus.

Κηπευλὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, Ph. A κηπεύω.

Κηπευτὸς, ἡ, ὸν, hortenſis, in horto ſatus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Ἀρδὰς ὃ πολυμόχθοισι κηπεύῃ δρόσοις, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, ου, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. a κῆπος.

Κηποκόμος, ου, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & κομέω, *curo.*

ΚΗΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) flores, & faſciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo.

Κηπουρικὸς, ἡ, ὸν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. Ex κῆπος, & οὖρος, *cuſtos.*

Κηπωρικὸς, ἡ, ὸν, olitorius, Gl. V. A ſeq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὦρα, *cura.*

ΚΗΡ, κηρὸς, ἡ, ſors, fatum; κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors; (4) peſtis

(4) peſtis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, *cor.*

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo, quaſi fatali neceſſitate. Τί ποτ', ὦ τέκνον, ταῦτ' κηραίνεις; Eur. Hipp, 227. A κήρ.

Κηραμωτής, ᾶ, ὁ, mortis propulſator. A κήρ, & ἀμεύω, *arceo.*

Κηλάνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba.

Κηραχάτης, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cerino colore. Ex κηρὸς, & ἀχάτης.

Κηρεῖαι, & κειρίαι, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ lecti. A κήρ.

Κηρελαιον, ου, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & ſuccus refrigerans. Ex κηρὸς, & ἔλαια, *oliva.*

Κηρίσιος, fatalis, noxius, Heſ. A κήρ.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funeſta fata afferunt. Ex κήρ, & φορητὸς.

Κήριξ, κος, piſcium genus, *Strabo.* Vid. Κίρις.

Κηριάζω, f. άσω, favos confingo, ſeu ſtruo; (2) cerifico. Ἁλίσκονται ὑπὸ τῶν ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, Ariſtot. A κηρίον.

Κήρινθον, ου, τὸ, cerinthum, flos æſtivus. A κήρος.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηριοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, favi ſpeciem habens. Ex κηρίον, & εἶδος.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω.

Κήρις, piſcium genus, Athen.

Κηρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, cerites, gemma.

Κηριτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui una cum lethifero fato alitur, qui inter duras miſerias educatur. Ex κὴρ, & τρέφω.

Κηρίφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui morbo fatali deceſſit, fato decedens. Ex κὴρ, & φάω, *occido.*

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cera ſeu ceris pingit. Ex κηρὸς, & γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς, & δέτος, *ligatus.*

Κηροδομέω, ex cera ædifico, cereas ædes ſtruo. Ex κηρὸς, & δέμω.

Κηροδομᾶσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ceræ forma eſt, ceræ ſimilis. Ex κηρὸς, & εἶδος,

Κηρ. θι, corde, ex animo. A κῆρ.

Κηρόπισσον, ου, τὸ, malta, Gl. Vet. emplaſtrum, unguentum e cera & pice, quo ſplenium illinitur; (2) ſplenium tali unguento illitum. Ex κ. & πισσα.

Κηροπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, e cera compactus. Ex κήρος, & πήγνυμι, *pango.*

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex iiſd.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κήρος, & πλάσσω.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, e cera formatus, cereus, cera compactus.

Κηροπολέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, Gl. V. Ex κηρὸς, & πωλέω.

ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρεφὴς, ὲς, qui inter miſerias educatur, miſeriis innutritus.

Κηροβρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, lethum ſeu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, & τρέφω.

Κηρολκὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ad fatum lethiferum trahens, ad funeſtum fatum rapiens. Ex κὴρ, & ἕλκω, *traho.*

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς, & φέρω.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cerea veſte indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, liquefacio; (2) facile fingo.

Κηρόχυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, e cera fuſa factus. *Epith.* picturæ. Ex κηρὸς, & χύω.

Κηρόω, incero, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κὴρ.

ΚΗΡΤΊΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in ſacris eſt doctrina, inſtitutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, aut quidpiam nuncianti, aut vendenti. Ab eod.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύκδοσις, εως, ἡ, munus præconis ſeu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis ſeu auctionis nomine.

Κηρυκευτικὸς, ὴ, ὸν, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ ὦ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικίος, Eur. Tro. 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ὴ, όν, id. quod κηρύκειος.

Κηρυκιφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιον, & φέρω.

Κηρυκλὴς, ῆ, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen miniſtri ſacrorum, ap. Athenienſes, quos Diodorus comparat Ægyptiorum paſtophoris; (3) ſacerdotes ipſi & quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris Doctor religionis Chriſtianæ; (5) piſcis quidam, murex; (6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατο, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio, Gl. V. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci ſubjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in Lib. ſacris, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, Matt. 26, 13. Κηρύξατω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τῶν ἀγορᾶν, Xen. A κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ.

Κηρᾶ, gen. ſ. *Dor.* pro κηρᾶς, a κηρὸς.

Κηρώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata, in qua olim ſcribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cera. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ὴ, όν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήρωμα.

Κηρωματιστὴς, ῆ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρος.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ὴ, όν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητιὼν, ης, ὁ, navigium ceti inſtar, Heſ.

Κητόδορπος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. A φένω.

ΚΗΤΟΣ, εος, contr. κήτους, Cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) ſignum cœleſte.

Κητώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis *Epith.* ob magnitudinem. Hom. Il. 2, 581.

Κητῶος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.

Κηῦ, & *bene*, *Æol.* pro κὴ εὖ.

Κὴφ' ὅτι, *Æol.* pro κὴ εἶπε, ὅτι.

Κὴφα, & *dicebat*, *Dor.* & *Æol.* pro κὴ ἔφη.

ΚΗΦΗΝ, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφιώον, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci, Dim.

Κὴφθα, *Æol. Dor.* & *Ion.* pro κὴ ἤφθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἅπτω.

Κηφηνώδης, ες, fuco ſimilis, rapax.

Κηώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, bene olens, fragrans, proprie ex ſuffitu vel aromatibus crematis. A καίω, *uro.*

Κήκεις, αισα, ᾶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, ſcoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit ſcoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio ſive corruptela.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui ſcoria admixta eſt, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, ſcoriam admiſceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Ariſtot. Εὖ τῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκῦσω, Φίλω, Eur. Bac. 475. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non ſatis a ſcoria defæcati; (2) ſcoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio. Ab eod. Hinc

Κιβδηλεύω, palleo, *proprie*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλεῖν ὑπὸ λιμοῦ, Ariſtot. A

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ὐ, cui ſcoria admixta eſt, non ſatis purgatus a fæcibus; (2) non ſincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, ſacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *proprie* loculus fabæ; (4) vaſis genus, quibus altaria ornantur.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capſula, ſcriniolum, Dim. a κιβωτός.

Κιβωτοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui arcas ſeu ciſtas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτος, & ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟΣ, ῦ, ὁ, arca, ciſta, capſa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, ſ. crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εὖ ποίκα κιγκλίζῃ, Theocr. 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκλὶς, tranſenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, ſuccuſſio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus ſeu motacilla.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Perſicus; (2) genus ſaltationis apud Arcadas.

Κιδαφίειν, malitioſe & vafre agere, more ſcilicet vulpino, Heſ. A κιδάφη.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, vulpes, Heſ.

Κιδάφης, fraudulentus, aſtutus, doloſus vulpis inſtar, Heſ. A κιδάφη.

Κίδαφος, vulpes, Heſ. (2) doloſus, Heſ.

Κίδναμαι, diffipor, diſpergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. ſpargebatur. Ἦος μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἥως ἐπ δείπνον ὑπὸς ἠδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναι, Eur. Hec. 903. A ſeq.

Κίδνημι, diſpergo, diſſipo. A κεδάω.

Κίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴκει, a κίω.

ΚΙΘΑΡΙΣ, ας, ἡ, cithara; (2) ſuperior pars thoracis ad jugulum, Hipp.

Κιθαρωδὸς, ὸ, ὁ, citharœdus, κιθαρωδὸτατος, Ariſtoph. fidicen peritiſſimus. Ex κιθάρα, & ἀείδω.

Κιθάριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano, κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ perſonant, τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἧκεσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον, 1 Cor. 14, 7. A κιθάρα.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara, Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi cithara, lyra proprie, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulſatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde &

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulſatæ ſonus.

Κιθαριστήριον,

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.
Κιθαριστής, οῦ, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharædo.
Κιθαριστικός, ἡ, όν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστική, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαριστής.
Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.
Κιθαρισμός, οῦ, ἡ, ars pulsandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.
Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.
Κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, cithara cano.
Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.
Κιθαρῳδικός, ἡ, όν, citharœdicus, citharæ accommodus. A
Κιθαρῳδός, οῦ, ὁ, citharœdus, qui cithara canit, qui citharam pulsans simul voce accinit. Ex κιθαρα, & ᾠδός, *cantor*.
Κιθών, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro χιτών, tunica.
ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc
Κίκινος, η, ον, ut κ. ἔλαιον, oleum cicinum, sive ex fructu arboris prædictæ factum.
ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.
ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum, Schol. Aristoph.
Κικκαβή, ῆς, ἡ, noctua, Sch. Aristoph.
Κικλήσκω' pro κεκλήσκω, *vocans*, præs. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.
Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὴ θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν αρῶτα μίζαν κικλήσκω, Arist. Nub. 564. A καλέω.
Κικλισμός, οῦ, ὁ, risus, cachinnus, Hesych. pro κιγκλισμός.
Κικράω, ῶ, misceo. A κεράω.
Κικυμίς, ίδος, ἡ, noctua. A κικκαβαῦ.
Κικυμώτειν, vel κικυμώτιειν, cæcutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu, Suid. Hesych. A κίκυμις.
ΚΊΚΥΣ, vis, vires, robur.
Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino, Suid. A κίκυς.
Κιλίκειος, εία, είον, pertinens ad Cilices.
Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ minoris.
Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) sum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.
Κιλίκιον, ου, τὸ, Cilicium, vestis ex villis hircorum. A κιλίκιος.
Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A κίλιξ.
Κιλικισμός, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, Suid. A κιλικίζω.
Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A κίλιξ.
ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.
Κιλλακτήρ, ῆρος, ὁ, agaso, Pollux. Ex κίλλος, & ἄγω.
ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus; tripodes.
Κίλλος, ία, ιον, asininus; (2) fuscus. A
ΚΙ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, asinus, apud Dores, Poll.
Κίμαρος, ου, ἡ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.
Κίμβεια, & κιμβίκεια, ας, ἡ, sordes, avaritia sordida. A κίμβιξ, vel κίμβιξ.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ ου, τὸ, vestimenti genus, Suid. Ar. Hesych. κιμβερικόν.
ΚΙ'ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.
Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.
Κιμωλία, γῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alia, cretæ, alia ad purpuram colore accedens.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem aliæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis.
Κινάβρεω, ῶ, oleo, fœteo, & quidem hircinum quid. Αἰγὸν τι κιναβρώσαν μέλη, Arist. Plut. 204. A κινάβρα.
Κινάβρωμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, Hesych. Quasi a κινάβρωσις, quod est a κινάβρα.
Κινάδιον, ου, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. a
ΚΙΝΑΔΟΣ, ους, τὸ, vel ὁ, (pen. corr.) vulpes, Soph. Aj. 103. (2) homo vafer & versutus, vulpina mente præditus.
Κινάθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, ap. Hesych. A κινέω. Hinc
Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, strepitus multitudinis congregatæ, Æsch. Pr. 124.
Κινάμωμον, ου, τὸ, vid. κιννάμωμον.
Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.
Κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod. Hinc
Κιναίδιον, τὸ, Hesych. ἡ ἴυγξ, motacilla.
Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obscœnitas cinædica.
Κιναιδολογέω, obscœne loquor. A
Κιναιδολόγος, ου, ὁ, ἡ, turpiloquus, cinædico sermone utens. Ex κιναίδος, & λέγω.
Κίναιδος, ου, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, Ph. κίναιδος, eviratus. Ex κινέω, & αἶδας, vel αἰδῶς.
Κιναιδώδης, ες. cinædicus.
Κινάρα, ας, ἡ, carduus, cardix, Gl. V. Vid. κυνάρα.
Κινδαλισμός, οῦ, ὁ, lusus, qui fit paxillis. Poll. cujus Ed. Nov. κύνδαλισμός. A
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα, & κύνδαλοι.
Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur, Hesych. A κινέω.
Κινδύνβυμα, ατος, τὸ, facinus audax; (2) periclitatio. A κινδυνβύω.
Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.
Κινδυνευτής, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari solet. Ab eod. Hinc
Κινδυνευτικός, ἡ, όν, qui se offert periculis.
Κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio, periclitor, in periculo sum; (2) periculum adeo vel suscipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus sum; (5) videor. Κινδυνεύειν τ' ἀρχῆς, τῇ σοφῇ· σοὶ, ὥσπερ τινος ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σβηθῆναι πᾶσι παντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A
ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum, discrimen.
Κινδυνώδης, ους, ὁ, ἡ, periculosus.
Κινείδω, 3. f. præs. imp. pass. v. κινέω.
Κινεῖν, 2. f. pr. imp. med. *Dor.* pro κινῆ.
ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. c. cantum; (6) sumo, attingo, v. c. pecuniam; (7) fubigo, sc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re sunt studiosi & industrii, &c. Μὴ θείων κίνει φρένας δεινας, Arist. Av. 1243. Κεκινημένοι στρατός, Eur. Rhes. 89. Κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, Act. 17, 28.
Κινηθμός, οῦ, ἡ, motus. A κινέω.
Κίνηθρον, ου, τὸ, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt versantque, Poll. A κινέω.
Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, institutum ap. Plut. Ab eod.
Κινησιφόρος, ον, movens. A pr. & φέρω.
Κινήσας, aor. 1. part. act. v. κινέω.
Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur.
Κινησίχθων, ὁ, ἡ, terram movens.
Κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.
Κινητήρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.
Κινητής, οῦ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum studiosus. Ab eod.
Κινητικός, ἡ, όν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus.
Κινητός, ἡ, όν, qui movetur, mobilis.
Κίνητρον, ου, τὸ, quod κινήσει. Ab eod.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen, quoddam in Cilicia nascens.
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum, Gl. Vet. κινάβαρις, minium, Ph. κινναβάρις, miniatum. Hinc
Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarino imitor, cum colore cinnabaris.
Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus, f. cinnabarius. Ab eod.
Κινναβάριος, ου, ὁ, ἡ, cinnabarius. Ab eod.
Κινναβάρισμα, ατος, τὸ, idem quod sq. κιννάβαρος. Quasi a κινναβαρίζω, quod est a
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, Suid.
Κιννάμολγος, ου, ὁ, avis cinnamomi furculis nidificans. Ex κίννάμον, & λέγω, *lego*.
Κίνναμον, ου, τὸ, cinnamomum.
Κιννάμωμινος μύρον, unguentum e cinnamomo.
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.
Κιννάμωμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferens cinnamomum. Ex κιννάμ. & φέρω.
Κίνυμα, ατος, τὸ, quod movetur, f. jactatur; αἰθέριον κίνυμα, dicitur Prometheus apud Æschylum Caucaso affixus, quasi αἰώρημα, quia suspensus est & sublimis pendet, seque jactat. Schol. minus recte, ὥσπερ εἰδάλειον κρέμαται ὑπὸ τ' αἰθρὶ, uti & Eust. αἴθριον εἰδάλειον. Descendit a κινύω.
Κίνυμαι, moveor. Δήϊον ἐς πόλεμον πωτᾶσθαι κίνυτο φάλαγγας, Il. 4, 281. A κινέω.
ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicium & Syrium, soni queruli.
Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ' ἄλλας; Arist. Eq. 11. τινὰ, Epigr. A κινύρα.
Κινυρός, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab eod.
Κινύσσω, moveo. Eust.
Κινάπετα, ων, τὰ, feræ bestiæ. Quasi ex κινέω, & πεδον, *campus*.
Κιονειδής, ές, columnæ similis.
Κιονικός, ἡ, όν, columnaris. A κίων.
Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioscor. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen intorquetur. A κίων.
Κιονίς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & uvula dicitur. Ab eod.
Κιονίσκος, ου, ὁ, columella, Dim.
Κιονόκρανον, ου, τὸ, caput columnæ. Ex κίων, & κράνος.
Κιονοφορέω, fero columnam, f. montem, de Atlante.
ΚΙΡΚΑ'Ι'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.
Κιρκήσια, ων, τὰ, Circensia, f. Circenses ludi.
Κιρκίλωτος, ον, infestatus ab accipitre.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circus, accipitris species, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus.
Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adstringo. Σκῆλη ἢ κίκκασιν βία, Æschyl. A κίρκος.
Κίρνα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρνα, a
Κιρνάω, f. ῶ, & κίρνημι, misceo. A κεράω.
Κίρνη, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνη, a κίρνημι.
Κίρνον, *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρνων, a κιρνάω.
ΚΙ'Ρ'ΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.
Κίσιον, ου, τὸ, Cirsium, herba. A κιρσός.
Κιρσοειδής, ές, ὁ, ἡ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, *species*.
Κισσοκάλη, ης, ἡ, varicosus ramex. Ex κιρσὸς, & κάλη, *ramex*.
ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, varix, vena dilatata.
Κιρσώδης, ους, ὁ, ἡ, varicis speciem gerens, varicosus, ad varicem proxime accedens. A κιρσός.
ΚΙ'Σ, κὶς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento & ligno nasci solet, eaque rodit.

ΚΙΣΣΑ, vel *κίτλα*, ης, ἡ, pica, avis; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, pica, malachia.

Κισαζίζω, vel *κιτλαζίζω*, picæ vocem imitor. A *κίσσα*.

Κισάμπελος, ου, ἡ, herba quædam. Ex *κισσὸς*, & ἄμπελος, *vitis*.

Κισάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & ἄνθεμον, *flos*.

Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A *κισσός*.

Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica ſeu malachia laboro; (2) impotenter, inſolito more appeto; (3) cum voluptate concipio. Τμεῖς μὲν ἔ οἱ κιτλῶντες τ' εἰρλώνης, Ariſt. Pace. 495. Οὕτω κιτλῶ διὰ τὴν Ζανίδαν μετὰ χοιρίνης ἀπειλεῖν, id. Veſp. 348. A *κίσσα*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A *κίς*. Hinc

Κισσηρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pumicoſus, pumici ſimilis.

Κισσινος, ἡ, ὁν, hederaceus, hedera vinctus, velut a *κισσάω*, pro *κισσωτὸς*.

Κισσινοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex *κισσὸς*, & *βάπτω*.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A *κισσὸς*.

Κίσσιον, ου, τὸ, hederula. Ab eod.

Κισσόζωνος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A κ. & *βρύω*.

Κισσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hederæ ſimilis, hederaceus. Ex *κισσὸς*, & εἶδος.

Κισσοειδῶς, hederæ more.

Κισσοκόμης, ου, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex *κισσὸς*, & *κόμη*.

Κισσόπλεκτος, ον, hedera, thyrſo percuſſus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟΣ, vel *κιτλὸς*, ου, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοποίητος, ον, hederaceus.

Κισσοστέφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, hedera coronatus.

Κισσοστεφὴς, ὲς, idem. A *στέφω*,

Κισσοφορέω, vel *κιτλοφορέω*, ῶ, hederam gero, hederacea corona redimitus ſum. A

Κισσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, hederam geſtans, hedera redimitus. Ex *κισσὸς*, & *φέρω*.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.

Κισσόω, vel *κιτλόω*, ῶ, hedera orno, hedera corono; *κεκισσωμένος*, p. part. paſſ. hedera redimitus. Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν, Eur. Bach. 205. A *κισσός*.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Ab eod.

Κισσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens; (2) malacia ſeu pica laborans. A *κισσὸς*, vel *κίσσα*.

ΚΙΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa, capſula.

Κιστὶς, ίδος, vel *κίστις*, ιδος, ἡ, idem.

ΚΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, ciſtus, frutex.

Κιστοφόρος, ὁ ἡ ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat; (2) nummus, in quo imago ciſtam ferentis expreſſa erat. Ex *κίστος*, & *φέρω*.

Κίτυρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod & *κίδαρις*, quod vide.

ΚΙΤΡΙΑ, Citria, arbor, ſeu malus Medica.

Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A *κιτρία*.

Κιτλαζίζω, vide *κισαζίζω*.

Κιττύτα, *tunicam*, acc. ſing. *Dor.* pro *χιτῶνα*.

Κιχάνω, κιχέω, *κίχημι*, invenio; (2) adſequor, comprehendo, f. 1. *κιχήσω*, med. *κιχήσομαι*· *κιχήσατο*, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο· *κιχανόμενοι*, præſ. part. advenientes; *κιχήμεναι*, pro *κιχεῖσαι*, infin. deprehendere. Μέχρις ἂν μυχὸς κίχασι τῶν κάτω θεῶν, pervenerint, Soph. Aj. 572. Τράπεζαν ἐιδάραν πλήρη κιχὼν, Lyc. 1250. Μὴ μιασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ, Euripid. Alc. 22.

Κιχείη, 3. ſ. pr. optat. act. v. *κίχημι*.

Κιχεῖμεν, 1. pl. præſ. optat. act. *per Sync.* pro *κιχείημεν*.

Κιχείω, pro *κιχέω*, metri cauſa, Subjunct.

Κιχῇ, 3. ſ. a. 2. conj. act.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *κιχεῖν*.

Κιχήσας, aor. 1. part. act.

Κίχησις, εως, ἡ, adſecutio, comprehenſio, Heſ. A *κιχέω*.

Κιχήτην, 3. dual. a. 1. ind. act.

ΚΙΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piſcis quidam marinus.

Κιχλίζω, fut. *ίσω*, pingues epulor turdos; (2) indecenter & effuſius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν ἐδ' ἴσχειν τῶν σῶν' ἐπαλάξ, Ariſt. Nub. 979. A *κίχλη*. Hinc

Κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, pinguium turdorum comeſtio; (2) riſus immodicus, cachinnus.

Κίχορα, τὰ, & κιχόρια, item *κιχόρεια*, τὰ, olera quædam agreſtia, cichorea.

Κιχρὰς, præſ. part. act. v. *κιχημι*.

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. pr. ind. act.

Κιχράω, ῶ, & *κίχρημι*, frequentius, commodo; *κιχρὰς*, qui utendum dedit; & *κιχραμένος*, part. qui utendum rogavit; *κιχρῶ*, commodo, Gl. V. *κιχρᾶϑ'*, mutuatur, Phil. A *χράω*, *utor*.

ΚΙΧΩΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenſis ſpecies. Hinc

Κιχώριον, ου, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κιχωριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſimilis cichorio.

ΚΙΩ, vado, eo; *κιε* pro *ἐκιεν*, imp. ibat; *κιὼν*, a. 2. part. profectus. Ἦ ὃ *ἀέκων* ἅμα τεῖσι γυνὴ κιεν, Il. 1, 348.

ΚΙΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos; (3) interſeptum narium carnoſum uſque ad labrum deſcendens; (4) *κίων*, aut potius *κιὼν*, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) *κίων*, ejuſmodi vermis unus. Gal. Lex. Hippocr. (6) alti montes etiam a veteribus *κίονες*, dicti, *Euſtath.*

Κλαγγάζω, clango, ut grus. A *κλαγγάω*. Unde

Κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro *κλαγγοῦσι*, a *κλαγγέω*, pro *κλαγγω*.

Κλαγγὴ, ῆς, clangor, proprie gruum; (2) anſerum; (3) tubarum & cornuum; (4) hominum præcipue in prælio conſtitutorum; (5) ſuum; (6) canum in venatione; (7) ſagittarum emiſſarum. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adv.* cum clangore. A *κλαγγή*.

Κλαγγω, clango, Gl. V. clamo, ſtrido, vociferor, a. 1. ἐκλάγξα. Vid. *κλάζω*.

Κλαγγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, clangori ſimilis. A *κλαγγή*.

Κλαγκτὸς, ἡ, ὁν, idem.

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi *κλάζω*.

Κλαδαρόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mobilibus eſt oculis, Heſ. Ex *κλαδαρὸς*, & *ὄμμα*.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, vibratilis; (2) fragilis; (3) ramalis. A *κλάδος*.

Κλᾶδας, acc. pl. *Dor.* pro *κλεῖδας*, a *κλεὶς*.

Κλαδάσσομαι, vibro, agitor; *κλαδασσόμενον αἷμα*, ſanguis currens, agitatus, Emped. A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quaſſo, concutio. Ab eod.

Κλάδδυσις, εως, ἡ, putatio. A *κλαδδύω*.

Κλαδδυτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδδυτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A *κλαδδυτήρ*.

Κλαδδύω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. ſ. *Dor.* pro *κλειδὶ*. A *κλεὶς*.

ΚΛΑΔΟΣ, ους, ὁ, ramus proprie tener & flexilis; progenies, *Poët.* & qua patriam & qua parentes; *κλαδὶ*, Dat. per metaplaſmum, quaſi a *κλὰς*, *κλαδός*.

Κλαδωδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ramoſus. A *κλάδος*.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, Heſ. Dim. a *κλάδος*.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* & *Att.* pro *κλαίειν*.

ΚΛΑΖΩ, clamo, vociferor, clango, ſtrido, p. med. *κέκλημαι*, *κέκλησαι*, part. *κεκληγυῖα*, in fœm. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. f. inuſit. *κλάζω*, per epentheſin *κλαγξω*, ἔκλαγξα. Δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει ζιδήρου, Eur. Rheſ. 567. Σὺ ϑ' ὑπὸ κιθάρᾳ κλάζεις παιᾶνας μέλπων, Id. Ion. 399.

Κλαῖε. 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, a *κλαίω*.

Κλαΐδες, *clavet*, *Dor.* pro *κλεῖδες*.

Κλαίουσα, part. act. f. g. *Dor.* pro *κλαίουσα*.

Κλαίοιδα, 2. ſing. præſ. opt. act. *Æol.* pro *κλαίοις*.

Κλαῖστρον, *clauſtrum*, *Dor.* & *Æol.* pro *κλεῖθρον*.

ΚΛΑΙΩ, *Att.* *κλάω*, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo. f. *κλαύσω*, *κλαύσομαι*, & *κλαιήσω*, *κλαήσω*. Κείνης ϑ' *κλαίσε* ζυμφορᾷ κεχρημένης, Eur. Med. 347. Κλαίσω ἀδελφὸν, id. Or. 61. Κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος, Lyc. 477. Οἰκεῖ δ' ἐκλαίομεν δέσποιναν, Eur. Alc. 758.

ΚΛΑΜΒΟΣ, ἡ, ὁν, mutilatus.

ΚΛΑΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

Κλὰξ, ακὸς, ἡ, clavis. Vox Dorica a *κλεῖς*.

Κλάξω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλείσω*, a *κλείζω*.

Κλαπαὶ, ᾶν, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei quivis. Ex. *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi *κλέπτω*, f. *κλεπῶ*.

Κλαρονόμος, acc. pl. *Dor.* pro *κληρονόμους*.

Κλάρωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a *κληρόω*.

Κλάσας, a. 1. part. act. verbi *κλάω*.

Κλαϑεῖσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g.

Κλασιβώλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, glebas frangens. Ex *κλάσις*, & *βώλαξ*, *gleba*.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A *κλάω*.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλασσάω, ῶ, fut. ήσω, ſarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βελῶ πατήσεις, ἢ στρατηγὲς κλασήσεις, Ariſt. Eq. 166. Ab eodem.

Κλάστριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eodem.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλείσω*, a *κλείω*.

Κλαύδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen inſulæ.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nomen mulieris Latinum.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A *κλαυθμὸς*.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A *κλαίω*.

Κλαυθμυρίζω, & *κλαυθμυρίζομαι*, fleo, vagio. A *κλαυθμὸς*. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A *κλαυθμὸς*.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſ. fletus; (2) fletus. A *κλαίω*. Unde &

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσάσκω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *κλαύσεται*, a *κλαίω*.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως *κλαυσιᾷ*, Ariſt. Plut. 1099. A *κλαίω*.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lacrimæ riſui intermixtæ. Ex *κλαῦσις*, & *γέλως*.

Κλαυσίμαχος, ου, in pugna plorans, timidus. E *μάχη*.

Κλαύσιμος, ου, flebilis, Gl. V. A *κλαίω*.

Κλαυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλαύσω*, a *κλαίω*.

Κλαυστικὸς, ἡ, ὁν, idem quod

Κλαυτὸς, ἡ, ὁν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, lachrimor, ploro, ejulo. *Att.* pro *κλαίω*.

ΚΛΑΩ, f. *άσω*, frango; *κλαϑεὶς*, aor. 1. paſſ. *κεκλασμένος*, p. paſſ. fractus. Χρύσεα μῆλα κλάσας, Epigr. Ὅτε τὲς ὠφέλη ἄρτυς ἔκλασα, Marc. 8, 19.

Κλεινὸς, ἡ, ὁν, inclytus, illuſtris, celeber, Heſ. A *κλείω*, *celebro*.

Κλεινὸς, inclytus, celebr, pro *κλεινός*.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A *κλέος*, *fama*.

Κλε-

Κλεθήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. pass. *per Sync.* pro καλεσθήσῃ, a καλέω.
Κλειδίον, ου, τό, clavicula, parva clavis, Dim. a κλεὶς, *clavis*.
Κλειδοποιός, οῦ, ὁ, clausstrarius, Gl. V. Ex κλεὶς, & ποιέω.
Κλειδοῦχος, ου, ὁ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς, & ἔχω.
Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, custos clavium, aedituus. Ex κλεὶς, & φύλαξ.
Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero; clatro, Gl. V. A κλεὶς. Hinc
Κλείδωμα, ατος, τό, obseramentum, sera.
Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.
Κλεισατε, 2. pl. praes. imper. v. κλείω.
Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλεῖος.
Κλεισθρία, ας, ἡ, rima januae, Gl. V. κλεισθρίδι, rima. A κλείω. Hinc
Κλεισθριώδης, ες, ὁ ἡ, rimosus, Gl. V.
Κλεῖθρον, ου, τό, clausstrum, sera; (2) clathrum. Ab eod.
Κλειθροποιός, ου, ὁ, clausstrarius, Gl. Vet. Ex κλεῖθρον, & ποιέω.
Κλείνιος, inclytus, celeber, Hes. A κλείω.
Κλεινύω, claudo. A κλείω.
Κλεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris.
Κλειξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a κλείω.
Κλεῖος, pro κλέος, *gloria*.
Κλείσασα, nom. pl. part. act. v. κλείω.
Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis, a κλείω.
Κλεῖσαι, aor. 1. infin. act. verbi κλείω.
Κλεισθήσῃ, 3. s. f. 1. ind. pass.
Κλεισθῶ, *clausus sim*, aor. 1. conj. pass.
Κλεισίαι, ων, αἱ, fores, vel januae latae, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.
Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvae, fores; (2) clausura. Ab eod.
Κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo stant boves, stabulum. Ab eod.
Κλείσμὸς, οῦ, ὁ, sedes. Ab eod.
Κλεισὸς, ἡ, όν, clausus; (2) qui claudi solet.
Κλεῖστρον, ου, τὸ, sera. Ab eod.
Κλεισώρεια, ας, ἡ, clausstrum montis, vel montium. Ex κλείω, & ὄρος, *mons*.
Κλειτόπαλος, ου, ὁ ἡ, equis insignis. Ex κλειτὸς, & πῶλος, *pullus equinus*.
Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod
Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A κλειτορὶς.
Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλεῖα.
Κλειτὸς, ἡ, όν, inclytus, celebris, praeclarus. A κλείω.
ΚΛΕΙ'Ω, είσω, claudo, obsero; κεκλεισμένος, p. part. pass. clausus. Κλεῖς πυκλὰ δωμάτων, repagula, Arist. Ach. 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, Matt. 25, 10.
ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, perhibeo.
Κλειὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλέος, vel κλεῖος.
Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) obreptio, stratagema. A κλέπτω.
Κλεμμάδιον, ου, τὸ, furtivum. A κλέμμα.
Κλεμμαδὸν, *Adv.* furtim. Ab eod.
Κλεμματικὸς, ἡ, όν, furax; (2) astutus. Ab eodem.
Κλέομαι, celebror. Μήτι τε κλέομαι, ἡ κέρδεσιν, Odyss. 13, 299. A κλέος.
Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, *per Syncop.* ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.
Κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, splendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.
Κλέπτος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.
Κλεπτάριον, ου, τὸ, furunculus, Gl. Vet. A κλέπτης.
Κλεπτέλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Dioscor. de aëtite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, & ἔλεγχω.
Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.
Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars furandi. A
Κλεπτικὸς, ἡ, όν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.
Κλεπτίστατος, furacissimus. *Att.* A κλέπτης.
Κλέπτοισα, part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα.
Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud Aristoph. part. neut. a κλέπτω.
Κλεπτοσυνὴ, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.
Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.
ΚΛΕΊΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, suffuror; (2) occulo, supprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, pass. κεκλεμμένος, furreptus; κλαπεὶς, a. 2. deceptus. Κλέπτειν τῷ εὐνοίαν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis struere, Soph. El. 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλεμμεθα, prae senio deliramus, id. Antigon. 692. Εἰ μὴ ξυμφορᾷ κλεπτοῖσι με, fallant, id. Trach. 247.
Κλέτας, τὸ, mons altus, jugum, ap. Lyc.
Κλέψας, aor. 1. part. act.
Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, Hes. At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica quae pulsantur.
Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.
Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ους, ὁ ἡ ἡ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος.
Κλεψίνυμφος, ἡ, clandestinas nuptias faciens.
Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo, Suid. A
Κλεψιπότης, ου, ὁ, ap. Suid. sine expositione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω, & πότης.
Κλεψίῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquae fontis Clepsydrae, Hes. Ex κλέπτω, & ῥύω.
Κλεψιτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, clam pariens.
Κλεψίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, versutus, decipiens, animum occultans. A φρὴν.
Κλεψίχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, bilem occultans, bilem s. iram occultam habens. A χολὴ.
Κλεψίχωλος, claudicationem occultans.
Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ.
ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, Cleonia, quibusdam helenium herba.
Κλῆδιν, *Adv.* nominatim. A καλέω.
Κληδονέω, idem quod seq. (2) infamia noto; dicteriis incesso. Κληδονᾶσθαι, ap. *Eur.*
Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδών.
Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.
Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.
Κληδοῦχέω, claves habeo; (2) sacerdos sum. Ex κλεὶς, & ἔχω.
Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλήζω.
Κλῆειν, praes. infin. act. *Ion.* pro κλείειν, a κλείω.
Κλήΐζα, fut. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κληΐζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, πάλαι δὴ τοῦδ' ἐγὼ κληΐζω πόλιν, Arist. Av. 927. Τὰν Διὸς κόραν κληΐσαμεν Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1574. Τέκος κληΐζει πατὴρ, id. Iph. in Tau. 920.
Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.
Κληθὲν aor. 1. part. pass.
Κληθέντος, *vocati*, gen. sing. aor. 1. part. pass. *per Sync.* pro καληθέντος, a καλέω.
Κληθῆς, 2. f. a. 1. conj. pass.
Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. pass.
Κληθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.
Κλῆθρον, ου, τὸ, clausstrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo*.
Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.
Κληθῶ, aor. 1. conj. pass. v. καλέω.
Κληΐζω, fut. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο, Eur. Or. 1380. A κλείω, *claudo*, vel *celebro*.
Κληῖς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.
Κληῖσαι, aor. 1. infin. act. v. κληΐζω.
Κληϊστὸς, ἡ, όν, clausus, qui claudi potest. A κληΐζω, *claudo*.
Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, sarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.
Κλημάτικὸς, ἡ, όν, pampineus. A κλῆμα.
Κλημάτινος, ίνη, ινον, sarmentitius, e sarmentis factus. A κλῆμα.
Κλημάτιον, ου, τὸ, viticula, sarmentulum, flagellulum, Dim. Ab eod.
Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca pervinca, herbae, quae emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis similia. Ab eod. *Angl.* **Perrivinkle.**
Κληματῖτις, sarmentaria, herba.
Κληματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pampinosus, Gloss. Vet. A κλῆμα.
Κληρικὸς, ἡ, όν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.
Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quae fit sorte; (2) id, quod sorte datur; (3) partium divisio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, & δόσις.
Κληροδοτέω, ῶ, fut. ήσω, sorte distribuo. Ex κλῆρος, & δίδωμι.
Κληροδότης, ου, ὁ, testator; (2) qui per sortem dat.
Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, sortitu thesmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης.
Κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum; (2) heredem relinquo. Ἐκληρονόμησαν τῷ γλώ αὐτῷ, Num. 21, 35. A κληρονόμος. Hinc
Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas.
Κληρονομησάτω, 3. s. aor. 1. imper. act. v. κληρονομέω.
Κληρονομήσῃ, 3. s. a. 1. conj. act.
Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.
Κληρονομικὸς, ἡ, όν, hereditarius.
Κληρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, heres; (2) cui sorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω.
Κληροπαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui sorte distribuitur. Ex κλῆρος, & πάλλω, *agito*.
ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, fors s. nota, quae in vas conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur; (2) ipsa sortitio; (3) fors, quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, ut (4) portio agri colono data & κλῆρος, praedia, in quae ager omnis ab initio divisus & distributus fuit; (5) hereditatis pars, haereditas, & hinc (6) facultates; (7) collegium eorum, qui sacris funguntur velut possessio Dei; (8) vermiculus infestans apum favos.
Κληρεχέω, ῶ, f. ήσω, sorte assignatum possideo, in sortem accipio. Κληρεχεῖν τὰ χαρία, App.
Κληρεχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonis agri sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte obtenta.
Κληρεχικὸς, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus. A
Κληρεῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniae deducendae. Ex κλῆρος, & ἔχω.
Κληρόω, sorte lego; (2) Clericum facio, Clericis adscribo; & κληρόομαι, ῶμαι, sortior, sortes duco. Δελφῶν ἀρεσθεὶς, ὃς ἐκλήρωσεν πάλος, Eur. Ion, 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, Ephes. 1, 11. A κλῆρος.
Κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A κληρόω.
Κληρώσομαι, f. 1. ind. med. v. κληρόω.
Κληρωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi magistratus sorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.
Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.
Κληρωτικὸς, ἡ, όν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.
Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, f. fistula, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod.
Κληρωτὸς, ἡ, όν, sorte lectus, sorte designatus, s. electus. Ab eod.

Κλητοὶς, ῆσσ, ἡ, ιτος, Ph. A κληρόω.
Κλητοῦς, fortito. Gl. V. A κληρόω.
Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *impr.* ad cœnam; (3) in jus, dicitur interdum etiam pro προσκλησις; (4) in lib. Sac. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera datur; item vitæ conditione, sorte; in quo est Hebraismus. A καλέω
Κλῦτο, 2. f. a. 1. imper. act. *per Synæres.* a κλυίζω.
Κλητέος, έα, έον, vocandus. A καλέω.
Κλητεύω, in jus voco testimonii dicendi causa, testimonium renuncio. Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς ϑαλίνη Arist. Vesp. 1402. Ab eod.
Κλητὴρ, ῆσσ, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antestatus, testis vocationis in jus. Ab eod.
Κλητικῆς, *appellativæ*, gen. sing. f. g. A
Κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, vocativus.
Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus per hebraismum. A καλέω.
Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) præco, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, nempe proprie in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητὴρ, viator, qui vocavit, item antestatus; (2) sed deinde testis quivis, *Ern.*
ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.
Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.
Κλιβανοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος, & εἶδος.
ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus.
Κλιβανωτὸν, testuaceum, Gl. V. A κλίβανος.
Κλίμα, ατος, τὸ, cœli inclinatio, clima; (2) tesseræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.
Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.
Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.
Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva scala; (2) lignum in scala transversum, Dim.
Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, scalula; (2) femina adsentatrix, quæ reginæ in currus adscensuræ deorsum substernebat. Ab eod.
Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva scala, Dim. ab eodem.
Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, scalæ instar factus. Ab eod.
Κλιμακοφόρος, ὁ, scabellum gestans, per quod ascenditur in equum, currum, genus apparitoris.
Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, scalæ gradus; (2) anni scansiles sive climacterici. Ab eod. Hinc
Κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν, climactericus.
Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, gradatus, scalaris.
Κλιμανωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A
ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, climax, scala, gradus; (2) instrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæstræ genus; (5) pars currus.
Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη, *Ital.*
Κλίνειος, α, ον, ad lectos pertinens, *Ern.*
Κλίνη ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.
Κλινήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, lecto adfixus. Ab eod
Κλινηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lectum ferens, fellam. Ex κλίνη & φέρω.
Κλινήτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκλιθήτην, a κλίνω.
Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. A κλίνη
Κλινικὸς, ἡ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsurgere nequeat; medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, s. τεχνη, medicina methodica.
Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) fellula. A κλίνη.
Κλινοκοσμία, ας, f. ήσω, lectos orno.
Κλινοπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη, & πίπτω, *cado.*
Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & πήγνυμι, *compingo.*
Κλινοπήγιον. ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iisd.
Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes. Gl. V. Ex κλίνη, & πὼς.
Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes, Gl. V.
Κλινοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιϊκὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A
Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & ποιέω.
Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ὁ, ἡ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro.*
Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλινῶμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.
Κλινουργὸς, ὁ, idem quod κλινοποιός.
Κλινοχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lectum amans, piger, deses. Ex κλ. & χαίρω.
Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.
Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella, in qua reclini capite recumbimus. A κλιντήρ.
ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi. pass. ἐκλίνθλω, inclinatus fum, jaceo; κεκλιμμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς ἐωυτὸ δέμας, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνῃ τε, καὶ ἀγάγῃ πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπεια, deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινεῖ πρὸς ἕδας, sternet, Lyc. 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς ἕδας, id. Her. fur. 959.
Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discumbentium classis. A κλίνω.
Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.
Κλισιὰς, άδος, ἡ, fenestra. Ab eod.
Κλισιλωδὲ, *Adv.* in κλισίαν. Ab eod.
Κλισίηθεν, *Adverb.* ex κλισία. A κλισίον.
Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, stabulum. Ab eod.
Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in Gramm. A κλίνω.
Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus; (2) sella recubitoria. Ab eod.
Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.
Κλιτὸς, ὴ, όν, qui declinatur, s. inclinatur; (2) latus. Ab eod.
Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas. Πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ὀσοπτήνεσσι χαράδρας, Hom. Il. 16, 390. Ab eod.
Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod
Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.
Κλοιωτὸς, ὴ, όν, collari inclusus; quasi a κλοιόω, quod efficit collari induere.
Κλονέοντο, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, a
Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' ὑ λέβρακας καταφαγὼν, Μιλησίης κλονήσεις; Arist. Eq. 360. Πάντοθεν βόρεος, ὥς τις ἀπὸ κυματοπλὴξ χειμερία κλονέῃται, Soph. Oed. Col. 1235. A κλόνος. Hinc
Κλόνησις, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut strepitu.
Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, spina dorsi, Hes.
Κλόνες, εως, ὁ, venter. Ab eod.
Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuosus, turbulentus. Ab eod.
ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio; (5) tumultus bellicus.
Κλοπάδης, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod κλονόεις.
Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.
Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio. A κλοπέω.
Κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.
Κλοπέω, f. ήσω, furor. A κλοπή.
Κλοπία, ᾶς, f. ήσω, idem & ab eod.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, subreptio. A κλέπτω.
Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.
Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.
Κλοπιμαίως, furtim, Gl. V. A præc.
Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. Ab eod.
Κλόπις, ιδος, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolus. Ab eod.
Κλοποφορέω, ῶ, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω.
ΚΛΟΤΟΠΕ'Τ'Ω, f. ήσω, latenter furor & subduco tempus; (2) subterfugio; (3) verba do, decipio. Ὅου γὰρ χρὴ κλοτοπεῦσιν ἐνθάδ' ἑῶντας, Il. 19, 149.
ΚΑΤΒΑΤΙΣ, herba quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.
Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.
Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.
Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. A κλύζω.
Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι: ὑ φερομένοι ἀνεμοις τὸ ἀνέμῳ διδασκαλίαις, Ephes. 4, 14.
Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æstus, Dim.
Κλύεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a κλύω.
Κλύζασκεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε.
Κλυζομένω, dat. sing. præs. ind. pass.
ΚΛΥ'ΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύϑη ϑάλασσα, a. 1. pass. turbatum est mare; κλύζασκον, imp. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζῃ πάντα τἀνθρώπων κακὰ, Eur. Iph. in Tau. 1196.
Κλῦϑι, 2. s. præs. imper. act. verbi
Κλῦμι, audio. Hinc κλῦϑι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κέκλυτε; vide κλύω.
Κλύοιμι, *audiam*, præs. opt. act. verbi κλύω.
Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.
Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infusio, clyster. A κλύζω.
Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium. Ab eod.
Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum, quo elutio fit. Ab eodem.
Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyster, clysteriolum. Dim.
Κλυτεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus.*
Κλυτοκαρπὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, præclarum fructum habens.
Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.
Κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *consilium.* Hinc
Κλυτομήτις, ιος, ἡ, inclyta prudentia.
Κλυτομοχθὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, inclytus laboribus.
Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, clarus liberis.
Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, celeber equis.
Κλυτὸς, ὴ, όν, vel κλυτὸς, υ, ὁ ἡ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. A κλύω.
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars.*
Κλυτότοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, arcu & jaculis insignis. Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101.
ΚΛΥ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) auscultо, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio,

cipio, sentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῷδ' λόγων ζὺ μὴ κλύοις, Soph. Phil. 23.

ΚΛΩΒΟΣ, ῦ, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.

Κλωγμός, ῦ, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.

Κλώδωνες, όνων, αἱ, Bacchæ s. Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩΖΩ clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.

ΚΛΩΘΩ, f. άσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλώθεσθαι, etiam dicuntur, quæ fato destinantur; κεκλωσμένα, p. fato destinata.

Κλωθώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum. A κλώθω.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivosus, adscensu difficilis. A κλώμαξ.

Κλώμαξ, ακος, ὁ, asperitas.

ΚΛΩΝ, ωνὸς, ὁ, ramus, surculus; qui deputari solet.

Κλώναξ, ακος, ὁ. surculus parvus, Hes. Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos seu surculos amputo, Suid. Ab eod.

Κλωνίον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλωὶς, ῖδος, ὁ, boia. Attice pro κλοιός.

Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, Hes.

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπήιος, α, ον, furtivus, clandestinus.

Κλώπικος, ἡ, ὸν, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, fure patre natus. Ex κλώψ, & πατήρ.

Κλώσκω, neo, Hes. A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa stolis taliabus addi solebat. Ab eod.

Κλωστήρ, ῆρος, ἡ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. Ab eod.

Κλωστὴς, ῆ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστὸς, ὴ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωσυμαλλος, ον, lanosus, laniger Ex μάλλος.

Κλώψ, ωπος, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, & viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus, factus. Ex Hes. A κάμνω, laboro.

Κναίω, scindo; (2) radula caseum rado; (3) contrito. Ἐπὶ δ' ἄσγετον κνῆ τυρὸν Κνήστι χαλκείῃ, Il. 11, 639. A κνάω.

Κναπὸς, ὴ, ὸν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆπος.

Κνάπων, ωνος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.

Κνάμπω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo. A κάμπτω, flecto.

Κνημὰς, acc. plur. Dor. pro κναμὰς, a κναμὸς, collis.

ΚΝΑΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνᾶσαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro κνῆσαι, a κνάω.

Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάπτω.

Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & distringit pannos. A

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὅ ἢ κναφεὺς τις, ἡ ἢ πολιτικὴ κώπη, Arist. Plut. 166. A κναπτω.

Κναφήιον, τὸ, Ion. pro κνάφειον.

Κναφικὸς, ἡ, όν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κνάφος.

Κνάφος, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑΩ, & κνάω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, scalpo, scabo, pruritum moveo, titillo.

Κνεφαίζω, obscuro, tenebras obduco.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricosus, caliginosus, obscurus; (2) qui aliquid facit sub tenebras matutinas, vespertinas, aut nocturnas. A κνέφας.

Κνεφάιος, obscure.

Κνίφαλον, τὸ, tomentum, pulvinus. Suid. Hes.

ΚΝΕΦΑΣ, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) diluculum seu ultima pars noctis. Hinc

Κνέφος, εος, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.

Κνέωρον, ου, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

Κνῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκνη, a κνῆμι.

Κνήδη, urtica; vid. κνίδη.

Κνηθάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, futur. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκεῖος, niger aut fulvus, aquilæ epith. ap. Lyc.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore ut videtur. A κνῆκος.

Κνήκινος, ίνη, ινον, cnecinus, ex cneco confectus. Ab eod.

Κνηκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cneci speciem gerens, cneco similis, Hes. Ex κνῆκος, & εἶδος.

ΚΝΗΚΟΣ, ου, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, Ph. κνῆκος, semen candidum.

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.

Κνηκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.

Κνήμαρχος, ου, ὁ, qui crassas tibias habet, Hes. forte ut λαίμαργος, gulosus.

ΚΝΗΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) sura; (3) tibia in rota, radius.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. Ex κνημὶς, & φέρω.

Κνημιδωτὸς, ὴ, ὸν, ocreatus, Gl. V. A κνημὶς.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cruris seu tibiæ crassitudinem æquans. Ex κνήμη, & παχὺς.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adscendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.

Κνηθεῖλαι, a. 1. opt. pass. v. κνάω.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pruritum excitans.

Κνῆστρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηστήριον, ου, τὸ, radula. A κνηστήρ.

Κνηστιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνῆστις, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod

Κνῆστος, ου, ὁ, culter; (2) radula.

Κνηστὸς, ὴ, ὸν, rasus; (2) sectus, concisus. A κνάω.

Κνῆστρον, ου, τὸ, idem quod κνηστήριον.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδᾶν, ῶ, mordeo. Ex Hes. ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνιδέιον, & ἔλαιον, oleum.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνιδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, qualis ab urtica excitatur, prurigo sive uredo, qualis urticæ herbæ piscive contactum sequitur. A κνιδη.

Κνίζα, ης, ἡ, scalptura. A κνίζω.

Κνίζω, f. ίσω, seco; (2) rado; (3) per summa & leviter derado; (4) scalpo; (5) scarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, molestus sum, sollicitudine afficio; (9) perdo. Ὅμως δ' ἐκνιζέ μ' αἰὲ θῦμὸς, Soph. Oed. Tyr. 795. Καί με κακίαις ἔκνισε, Arist. Vesp. 1276. A κνάω.

Κνισήρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνῖπες, quasi κνιποπηρα. Ex κνίψ, & πῆρα.

Κνιποκόρις, ου, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infestæ, culicilega. Ex κνίζ, & κέγω, colligo. Al. κνιποκόρις, quod iis insidietur, a λοχόειν, insidiari.

Κνιπεία, ας, ἡ, parsimonia. A κνιπὸς.

Κνιπὸς, parcus, necessariis etiam aliquid abradens; tenuiter viveas; κνῖπες, cupidus. Ph. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca, Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, Ph. A κνίζω.

Κνίσα, ας, ἡ, nidor. V d. κνίσαι.

Κνισᾶντι, dat. sing. contr. pro κνισάοντι, & hoc Dor. pro κνισεύντι, á κνισέω.

Κνίσδειν, infin. act. Dor. pro κνίζειν.

Κνισμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora uruntur. A κνίζω.

Κνισμὸς, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) diffidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pruriens. A κνισμός.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισολοιχός.

ΚΝΙΣΣΑ, sive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ sc. pinguedinis alius incensæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισσάριον, ου, τὸ, exigua pinguedo, Suid. Dim. a κνίσσα, vel κνισα.

Κνίσσαι, a. 1. inf. Poet. pro κνίσαι, a κνίζω.

Κνισσάω, vel κνισσάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo; (2) vaporo, suffio, de sacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τ' ἀγυιὰς, Arist. Av. 1238. ἀφὶ τοὺς βωμοὺς, Luc. A κνισσα.

Κνισσήεις, vel κνισσήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὴ, ρὸν, idem.

Κνισσοδιάντης, ου, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris seu pinguedinis fruendi causa adulatur, parasitus.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, gulositas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, liguritio. A

Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχὲς, ὴ, όν, liguriter, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνίσσος, quod effet, gulosus.

Κνισσόω, vel κνισόω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτὸς, ὴ, ὸν, idem. A κνισσόω.

Κνιστὸς, ὴ, όν, concisus, abrasus. A κνίζω.

Κνιφὸς, έος, τὸ, urtica, apud Hes.

Κνὶψ, ιπος, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνὼν, ῶτος, ἡ, strepitus axis, rotæ, vel pedum.

Κνῶς, contr. κνῆς, ὁ, idem, Hes.

ΚΝΥ, res minima.

Κνύζα, ης, ἡ, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc

Κνυζάομαι, ᾶμαι, gannio, proprie ut canis, queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio.

Κνυζάω, & κνυζίω, ῶ, gannio, garrio.

Κνυζεῦσθ, 3. plur. præs. ind. med. Dor. pro κνυζῶνται, a κνυζάω.

Κνυζηθμὸς,

Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.
Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.
Κνύζομαι, lamentabiliter & gemebunde gannio seu ululo. A κνύζα.
Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.
Κνύζω, rado, scalpo; apud Hipp. ἐκνυξεν, a. 1. *Dor.* sonuit; item gannio. A κνύω.
Κνῦμα, ατος, τὸ, sculptura. A κνύω.
Κνύος, εος, τὸ, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.
Κνύω, f. υσω, rado, scalpo. Οὗτος πάθῳ μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν, Arist. Θεσμ. 488. A κνάω.
ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, bellua, Ph.
Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuipis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδάξ.
Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto. Ex κενὸς, i. e. ἀργὸς, *otiosus*, & ὀσσε, *oculi*, quoniam oculi inter dormiendum sunt otiosi.
Κνῶψ, ωπὸς, ὁ ἡ ὁ, cæcus, Suid. At apud Nic. κνώπεσσι, quod est pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις. Ex κενὸς, & ὤψ.
ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
ΚΟΑΞ, vox ranæ clamantis.
Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷ, audit.
Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. A
Κοβαλεύω, decipio, impono, fum κόβαλος.
Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.
Κοβαλίκευμα, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum & dolosum facinus. A
Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.
ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor. Cobalus, dæmon quidam, qu. κοπόβαλος, a κόπος. *Ern.*
ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator, Hes.
Κόγγρος, ου, ὁ, conger. A γόγγρος.
Κογχάριον, ου, τὸ, parva concha s. cochlea. Dim. a
ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, ostreum marinum & aquatile; (2) mensura conchæ capacitatem æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.
Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.
Κογχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, conchites, lapis.
Κογχοειδὴς, ές, ob cavitatem conchæ similis.
Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.
Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.
Κογχυλιευτὴς, οῦ, ὁ, qui conchylia venatur conchyliarius. Quasi a κογχυλιεύω.
Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mensæ æque ac vestibus inficiendis aptum; (3) lana s. vestis conchylii cruore infecta; (3) testa ostrei. A κογχύλη.
Κογχυλιώδης, εας, ὁ ἡ ὁ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.
Κογχυλιωτὸς, ἡ, όν, muricatus, Gl. V. quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.
Κοδομεῖον, ου, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A
Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομέω.
Κοδομευτήρια, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.
ΚΟΔΟΜΕΤ'Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo, Hes.
Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, s. quarta pars assis. Vox Latina.
Κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.
ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique sexui aptum.
Κοθάρια, vulpes, Hes. Ex κεύθω, & ἐρά.
Κόθορος, ου, ὁ ἡ ὁ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. Ex iisd.
ΚΟΙ, vox grunnientium porcellorum, apud Aristoph.
Κοῖν, *qua via*, dat. sing. *Ion.* pro κοίᾳ.
Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Arist. A κοΐ.
Κοικύλλειν, circumspectare, apud Aristophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.
Κοιλαίνω, f. αιῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμους, Lyc. 772. A κοῖλος.
Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde
Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavitas.
Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλος.
Κοιλέμβολον, ου, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, & ἔμβολή.
Κοιλήναντα, acc. s. a. 1. part. act. v. κοιλαίνω.
Κοιλῆς, dat. pl. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος.
ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιακὸς, ἡ, όν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta & fluida subito reddit.
Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.
Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus est, qui in gula & ventre summum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων.
Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, & δεσμός.
Κοιλιόδουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventris servus, ventri deditus.
Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris solutio s. resolutio.
Κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres & omasa.
Κοιλιώδης, εας, ὁ ἡ ὁ, ventrosus, ventris speciem habens. A κοιλία.
Κοιλοπέδος, όν, valles, cavitates habens, *Epith.* terræ, agri. A πέδον.
Κοιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, *item* magnam cavitatem, flexum magnum ut circulus.
Κοιλοκρόταφος, ου, ὁ ἡ ὁ, tempora capitis cavata habens, *Aret.*
ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus, dicitur etiam de partibus rerum, in quibus est cavitas, ut κοίλη νῆυς, sentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ου, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.
Κοιλοσταθμέω, fornico, camero. A
Κοιλόσταθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
Κοιλοσωμία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, & quasi in recessu auditur. A
Κοιλόσομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & σῶμα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cœlosyria, regio Asiæ.
Κοιλοσωματος, ου, valde capax, *Epith.* vasis, &c.
Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.
Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas.
Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A
Κοιλοφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt.
Κοιλόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, concava folia habens.
Κοιλόω, ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.
Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.
Κοιλῶπις, ἡ, cava adspectu, Suid. A
Κοίλωπος, ὁ, ὁ, cavus adspectu. Ex κ. & ὤψ,
ΚΟΙΜΑ'Ω, ὰ, fut. ήσω, facio dormire, sopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ᾶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, sopitus, aor. 1. (5) *dicitur & sopire tropice*, v. κοιμίζω Φύλλον τί μοι πάρεσιν, ᾧ μάλις' ἀεὶ κοιμῶ τοὺς ἕλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἰδὲ ὕπνον κοιμάται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.
Κοιμηθὲς, a. 1. part. pass. verbi κοιμάω.
Κοίμημα, ατος, το, dormitio. A κοιμάω.
Κοιμήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο.
Κοίμησις, εως, ἡ, somnus; (2) mors, obitus. Ab eod.
Κοιμητήριον, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, s. humantur. Ab eod.
Κοιμίζω, fut. ίσω, dormire facio, somnum induco, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut iræ, venti, &c. Καλῶς σὴ ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κεάμαι.
Κοιμιστὴς, οῦ, ὁ, sopitor. A κοιμίζω.
Κοινάσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a κοινόω.
Κοινεῖον, ου, τὸ, lupanar. A κοινὸς.
Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune.
Κοινολογέομαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. A λόγος.
Κοινοβιακὸς, ἡ, όν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ, qui non solum simul habitant, sed & eodem vitæ genere in universum utuntur. A κοινοβιον.
Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, *princeps*.
Κοινόβιον, ου, τὸ, cœnobium, id est, vitæ communicatæ societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος, *vita*.
Κοινόβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, consors, Ph. Ex iisd.
Κοινοβιότης, ητος, ἡ, consortium, Gl. V. A præc.
Κοινοβέλαι, οἱ, senatores, Hes.
Κοινοβελέω, ῶ, f. ήσω, communiter, consulto, consilia communico. A
Κοινοβελία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio. A κοινοβέλης.
Κοινοβέλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κοινογαμία, τὰ, communes & promiscuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμος.
Κοινογενὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, qui communis est generis, ut mulus ex asino & equa. Ex κοινὸς, & γένος.
Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.
Κοινοδημεὶ, *Adv.* vulgo, publice. Ex κοινὸς, & δῆμος.
Κοινοδημιον, ου, τὸ, hospitium publicum, Suid.
Κοινοδικαιον, ου, το, concilium publicum. Ex δικαιος.
Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, *cursus*.
Κοινοῖ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. s. præs. conj. a κοινόω.
Κοινολαΐτης, ου, ὁ, plebeius. Ex λαός.
Κοινολέκτρος, ου, ὁ ἡ ὁ, communem lectum habens. *Epith.* conjugum. Ex λέκτρον.
Κοινολεχὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex λέχος.
Κοινολέκτως, vulgari sermone, communi lingua.
Κοινολογέομαι, v. κοινημι. Κοινολογεῖν γὰρ ἀλλήλοις ἐστὶ τὴν κρίσεως, Aristot. Hinc
Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.
Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, consultatio.
Κοινονομισύνη, ἡ, civilitas, animus civilem & communem se præbens. Ex κ. & νόημα.
Κοινοπαθὴς, ἐς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κ. & πάθος.
Κοινόπλους, *contr.* κοινόπλους, ου, ὁ ἡ ὁ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. Ex πλέω.
Κοινοποιέομαι, ῶμαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς, & ποιέω.
Κοινόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, communi & socio pede iter faciens.
Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & consortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράττω, *facio*.
Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas in re aliqua peragenda. Ex iisd.
ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ον, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus; (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis. Hinc & τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, respublica, commune commodum.
Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A κοινὸς.
Κοινότοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, communi partu editus.

Κοινοτρο-

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.

Κοινοφαγία, ἡ, crimen Judaicum, siquis vetito cibo vescitur. A φαγεῖν.

Κοινόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, concors, similis animi. Ex κ. & φρήν.

Κοινοχρηστία, ας, ἡ, communis usus, publica utilitas. Ex κοινός, & χρῆσις, *usus*.

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, *in sac. lib.* Φέρε, κοινώσω μισθὸν ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοινωκὼς ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν θέλω κοινῶ μὴν τήνδ', ἣ Σαυεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895. A κοινός.

Κοινωνὸς, ῶνος, ὁ, socius; sociatus, conjunctus, copulatus, Ph. Ab eod.

Κοινωνείτω, 3. sing. præs. imper. pro κοινωνείτω, a

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) confuesco cum aliquo; (3) consentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacræ cœnæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo; (5) ad sacram cœnam admitto; sacram cœnam alicui ministro. Ἐγὼ δῆτα κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα αὐτοῖσι κοινώνησω τ. παραγμάτων ἐμὸν, Arist. Nub. 197. Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δ' ἑκουσίνθλω λέχει, Eur. Andr. 38. A κοινωνός.

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.

Κοινώνησις, ἡ, idem.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, contortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus. ap. *Jos.* (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. A κοινωνός. Unde

Κοινωνικῶς, communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.

Κοινωνιστέω, ῶ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.

Κοινωφελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, *prosum*.

Κοινωφέλιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Κοινωφελία, & **κοινωφελίτα**, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟΊΞ, ικος, ὁ, Coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γενομαι.

Κοιρανέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, *Dor.* pro κοιρανέουσι.

Κοιρανία, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἱ ὧθάδε κοιρανέουσι, Odyss. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ας, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανία, ας, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalis. A

ΚΟΊΡΑΝΟΣ, ος, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΣΤΎΡΑ, ας, ἡ, Cœsyra, femina Atheniensis ævi, sed luxu diffluens & arrogans. Hinc

Κοιτυρσύμαι, ῦμαι, nobilitate & divitiis superbio.

Κοιτάω, & **κοιτάζω**, cubare facio, in lecto collioco; & **κοιτάζομαι**, sum in cubili, decumbo, cubo. Ἔγρεσθε, τι μέλλετε κοιτᾶν; Eur. Rhes. 531. A κοίτη.

Κοιτάῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, lustrum ferarum. Ab eod.

Κοιτάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, a κοιτάω, vel κοιτάζω.

Κοιτασίη, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsa vestiaria, κοιτίδες, cunæ, Gl. V. A κοίτη.

Κοίτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη; (2) somnus; (3) pisculus quidam fluviatilis sub saxis latens. Ab eod.

Κοιτωνίτης, cubicularius. A κ. & νῆσος.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.

Κοιτώνιον, τὸ, idem.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius, Gl. V.

Κόκκαλος, ου, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde

Κοκκαζω, accino, onomatopœia. *Esp.*

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.

Κοκκινοβαφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, *tingo*.

Κόκκινος, νη, νον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula, Dim. ab eod.

Κοκκοβρυώνης, ου, ὁ, avis quædam, Hes. Ex κόκκος, & θρύπτω, a frangendis baccis.

ΚΟΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum pomorum & similium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex surculosus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.

ΚΟΚΚΥΑΙ, vel **κοκύαι**, ῶν, avi & majores, Hes.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccuzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, Gl. V. Hinc

Κοκκυμηλών, ῶνος, ὁ, prunetum. Gl. V.

ΚΟΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκυ, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.

Κοκκύσειν, pr. inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν.

Κόκκυς, υος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Ph. quasi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύσι, vide κοκκύσι.

ΚΟΊΛΑ, ας, ἡ, venter, Dat. pl. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Hes. ossa, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *colus*.

Κολαβρίζειν, lascive saltare, quasi ex κόλα, & ἁβρός.

Κολαβρίζειν, lascive saltare, Hes. A κόλαβρος.

Κολαβριζόμενος, infamari, contemni, Suid.

Κολαβρισμὸς, ου, ὁ, lasciva saltatio. A κολαβρίζω.

ΚΟΊΛΑΒΡΟΣ, ου, ἡ, porcellus; (2) cantio lasciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

ΚΟΛΑΖΩ, fut. άσω, punio, castigo; (2) reprimo, coërceo, moderor, freno, tempero, ut vinum aqua infusum; κεκολασμένος, perf. pass. punitus. Ὅτ' ἐδὲ κολάσ' ἐξεσί μοι τὺς οἰκέτας, Arist. Nub. 7, 461. Παραινῶ τοῦτον κολάσαι τ' ἀνδρα, id. Thesm. 461. Δίνοις κολασθεὶς, Lyc. 777. Πῶς κολάσουσ' αὐτὺς, Act. 4, 21.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adsentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω. Unde

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium.

Κολακεύσω, 3. sing. acr. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est.

Κολακεύτης, ου, ὁ, blandus, Gl. V.

Κολακευτικὸς, ἡ, όν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

Κολακευτικῶς, *Adv.* adsentatorie, adulatorie

Κολακεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio: κολακευθεὶς, a. 1. pass. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινὰ, Xen. A κόλαξ. Unde

Κολακικὸς, ἡ, όν, adulatorius, adsentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adsentator.

Κολακικῶς, adsentatorie, adulatorie. A præc.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, adsentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ reginis currum ascendentibus aut de curru descendentibus dorsum scalæ loco subjiciebant.

ΚΟΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, adsentator; (2) parasitus.

Κολαπίηρ, ῆρος, ὁ, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum; scalprum. A

ΚΟΛΑΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, scalpo, sculpo; κελολαμμένος, perf. pass. excavatus, sculptus. Τὸ ὑπερ κολάπτειν, Lud. τὰ ὄμματα, Aristot.

ΚΟΛΑΡΙΣ, ῖδος, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, castigatio, supplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολαστήριον, ου, τὸ, locus supplicii, locus ubi fontes torquentur; (2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipsa pœna, quodcunque temperando, coercendo, & reprimendo adhibetur, infervit. Gl. V. κολαστήριον, carnificina. Ab eod.

Κολαστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.

Κολαστὴς, οῦ, ὁ, punitor, castigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod. Hinc

Κολαστικὸς, ἡ, όν, q. d. punitorius, pœnas infligens, moderandi, coercendi vim habens.

Κολάσωνται, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi κολάζω.

Κολαφίζη, 3. sing. præs. conj. act. v.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, Gl. V. κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν αὐτὸν, Matt. 26, 67. Κολαφιζομεθα, 1 Cor. 4, 11. A κόλαφος. Hinc

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incussio; (2) ipse colaphus, alapa.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεοῖν, gen. dual. *Poët.* pro κώλεοῖν.

Κολεοῖο, *vaginæ*, gen. sing. *Ion.* pro κολεοῦ.

Κολεοπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus pennæ involucro crustaceo, velut vagina, includuntur. Ex κολεὸς, & πτερὸν, *ala*.

ΚΟΛΕΟΣ, οῦ, ὁ, vagina, culeus, lœculus.

Κολεραὶ, ῖδες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑΩ, ῶ, proculco. Τῶτον δειλαίων κολετρῶσ' ἀεί, Arist. Nub. 552.

Κολιανδρον, coliandrum, Gl. V. Schol. Aristoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod est coriandrum.

ΚΟΛΙΑΣ, ου, ὁ, piscis quidam.

ΚΟΛΙΟΣ, οῦ, ὁ, avis quædam, galgulus.

ΚΟΛΛΑ, ης, ἡ, gluten, glutinum.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percussum rogat, utra manu percusserit. A κόλλαβος. Hinc

Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, lusus κολλαβιζόντων.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; (3) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) adjungo firmius; unde κολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adhæresco, Partic. κολλώμενος, adhærens, κεκολλημένος, perf. pass. glutinatus. Ἐκολλήθη ἐγὼ τῷ πωλίτων τ' χάρας ἐκείνης, Luc. 15, 15. Κολληθητι τῷ ἁρματι τούτῳ, Act. 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, Rom. 12, 9. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κολλήθητι, 2. sing. a. 1. imp. pass. v. κολλάω. Unde

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum.
Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhetorica.
Κολλητήριον, ε, το, glutinatorium. Ab eod.
Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.
Κολλητικὸς, ἡ, όν, vim habens conglutinandi.
Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.
Κολλιαφάγος, qui κόλλικας vocat, Ariſtoph. Comice. Vide ſeq.
Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus; (2) paſtillus. A κόλλοψ.
Κολλομελίω, ῶ, carmina conglutino & concinno; verbum comicus Ariſtoph. Ex κόλλα, & μέλος, *carmen*.
Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis, ſ. verticillis intendo. A κόλλοψ.
Κολλοποδιάκης, ε, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat, Euſt.
Κολλύβιον, ε, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fiſtulis induci poſſit. Vid. κολλύριον.
ΚΟΛΛΟΨ, οπος, ὁ, colium durius in collis, ſ. cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & calloſus, ſ. ſupra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.
Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæſtum facit. A κόλλυβος. Hinc
Κολλυβιστικὸς, ἡ, όν, ad rem nummulariam pertinens.
ΚΟΛΛΥΒΟΣ, ε, ὁ, vel κόλλυβον, ε, τὸ, genus numiſmatis minuti, cui bovis imago impreſſa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.
ΚΟΛΛΥΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fruſtulum panis; (2) panis cinere coctus.
Κολλυρίζω, fut. ίσω, opus piſtorium facio, placentas paro. A κολλύρα.
ΚΟΛΛΥΡΙΟΝ, ε, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex ſpodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad reſignandas literas, ne fraus ſentiretur.
Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris, Dim. a κολλύρα.
ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.
Κολλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.
Κολίδιον, ε, τὸ, ſubucula, Gl. V.
Κολοβοανθεῖν, florem minutulum aut ſectilem gerere. A
Κολοβοανθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex κολοβὸς, & ἄνθος.
Κολοβόκερκος, ε, ὁ ἡ ἡ, cauda mutilatus.
Κολοβόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, truncus pedibus.
Κολοβρῖνι, vel κολοβόρρις, ινος, ὁ ἡ ἡ, cui naſus præciſus, qui mutilo eſt naſo.
Κολοβὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολόω, *amputo*.
Κολοβόσαχυς, υος, ο ἡ ἡ, ſpicis truncatus; (2) brevem ferens ſpicam.
Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum eſt, delectio. A κολοβός.
Κολοβῦρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cauda truncatus, Heſ. Ex οὐρά.
Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, Marc. 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, Matt. 24, 22. κολοβωθήσονται, ibid. A κολοβός. Unde
Κολοβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.
Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω.
Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid aliquo membro deficit. A κολόβοω.
Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.
Κολοβωτὴς, οῦ, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas ſyllabas ſupprimens. Ab eod.
Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamantes, Poll.
Κολοιόχης, ου, ὁ, præfectus excubitorum & cuſtodum, ap. Ariſtoph. *Eccl.*
ΚΟΛΟΙΟΣ, οῦ, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.
Κολοιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, graculo ſimilis, ad graculos proxime accedens. A κολοιός.
ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocaſia; (2) ejus fabæ radix.
Κολοκάσιον, ε, τὸ, idem.
Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus ſurdus, qui nullum ſtrepitum edit, ſive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* fluſtrum; (2) ap. Com. homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κολοβὸν, i. e. κηφὴν, vel κόλον, & κῦμα.
ΚΟΛΟΚΥΝΘΑ, κολοκυίδη, & κολοκυίτη, ης, ἡ, cucurbita, Plin. l. 20. §. 7, & 8, c. 3. *Angl.* Gourd. Hinc
Κολοκυιδὴς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.
Κολοκυίτη ης, ἡ, vide κολόκυιδα.
Κολοκυίτιον, ε, τὸ, cucurbitula, parva cucurbita. Dim. a κολοκυίτη.
ΚΟΛΟΝ, ου, τὸ, cibus; (2) inteſtinum, pro κῶλον.
Κολὸς, mutilus, truncatus.
Κολοσσαὶ, ῶν αἱ, Coloſſæ, urbs Aſiæ minoris.
Κολοσσαῖος, αία, αῖον, coloſſæus, qui coloſſum æquat, coloſſo par. A κολοσσός.
Κολοσσὶς, ίδος, ὁ, Coloſſenſis. A Κολοσσαί.
Κολοσσικὸς, ἡ, όν, Colofficus. Ab eod.
Κολοσσοβάμων, ὁ, ſtatuarius, ap. *Lyc.*
ΚΟΛΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, coloſſus, ſtatua ingens.
Κολοσσουργία, ας, ἡ, coloſſi ſtructura. Ex κολοσσὸς, & ἔργον.
Κολοσυρτὸς, ου, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, & σύρω.
Κολοφαῖος, α, ον, cavus. *Epith.* Petræ, ap. Call.
Κολόφιον, cauda truncum. Ex Suid. Ab eod.
Κόλουρις, vulpes. Supra κοβῆρες.
Κολουρὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina ſphærica, ſecantes ſe mutuo in polis mundi, & per puncta æquinoctialia & ſolſtitialia tranſeuntes, ita dicti, quod eorum pars, ſ. cauda quaſi, ſemper ſub horizonte lateat. Ex κόλος, & οὐρά.
Κόλωσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A κολόω. Unde &
Κόλωσμα, ατος, τὸ, decurtatum fragmentum reciſum & detruncatum, Heſ.
ΚΟΛΟΥΤΕΑ, ας, ἡ, colutea, arbor.
ΚΟΛΟΥΩ, fut. ώσω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo. Κολεῖν αξίωμα, Plut. Τηξιμελεῖ νώτῳ κεκολωμένῳ, Epigr.
ΚΟΛΟΦΩΝ, ῶνος, ὁ, faſtigium, apex; (2) ſumma manus, finis. Aſiæ minoris olim civitas potens.
Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.
Κολοφωνία, reſina, Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.
Κολπίας, ου, ὁ, ſinuatus. A κόλπος.
Κολπίζω, f. ίσω, ſinuo. Ab eod.
Κολποειδὴς, in formam ſinus.
ΚΟΛΠΟΣ, ου, ὁ, ſinus, gremium. Hinc
Κολπὼω, ῶ, f. ώσω, in ſinus contraho, ſinum efficio.
Κόλπω, gen. ſing. *Dor.* pro κόλπου.
Κολπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſinuoſus. Ab eod.
Κόλπωμα, ατος, τὸ, ſinuatum, ſinuato volumine collectum.
Κόλπωσις, εως, ἡ, ſinuatio, in ſinum collectio.
Κολπωτὸς, ἡ, όν, ſinuatus. A κολπόω.
ΚΟΛΥΘΡΟΝ, τὸ, colythrum, planta.
Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans, quæ & νηκτὶς & φθινοπῶρις, dicitur.
ΚΟΛΥΜΒΑΩ, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor, aquas ſubeo. Ἐκύλισε τε τὰς δυναμένας κολυμβᾶν, Act. 27, 4. Hinc
Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare poſſumus, piſcina; (2) baptiſterium.
Κολυμβητὴς, οῦ, τὸ, natator, urinator.
Κολυμβητικὸς, ἡ, όν, natandi peritus.
Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.
Κόλυμβος, ε, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.
ΚΟΛΤΤΕΙΑ, ας, ἡ, Colytea, arbor.
ΚΟΛΧΙΚΟΝ, ε, τὸ, Colchicum, herba venenata.
Κολωέω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perſtrepo, more graculorum garrio. Θερσίτης δ' ἔτι μᾶλλον ἀμετροεπὴς, ἐκολώα, Il. 2, 212. A κολοιός.
Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium faſtigium. A
ΚΟΛΩΝΟΣ, ου, ὁ, idem.
Κολωνοειδὴς, ες, collis figuram habens.
Κολωτὸν, ου, τὸ, id. quod κολωνὸς, Heſ.
Κολφὸν, ου, τὸ, idem quod κολφὸς, Heſ.
Κολφὸς, ου, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιὸς, *graculus*, quia graculi gregatim cum magno ſtrepitu ac garritu volant.
Κόμαιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, flavam habens cæſariem. Ex κόμη, & αἴθος, *flamma*.
Κόμαρον, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum.
ΚΟΜΑΡΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, arbutus, *Angl.* The Straberry Tree.
Κομαροφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui arbutis veſcitur.
Κομάσαι, 3. ſing aor. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι. A
Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus ſum; comam alo; (2) abundo, ornatus ſum; (3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me ſentio; ſuperbio; κομόωντες, *Poët.* pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præſ. κομόωσι *Poët.* pro κομῶσι, κομάουσι, 3. pl. præſ. ind. ſibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι, 1 Cor. 11, 14. Εἰπέ μοι ὅτι τῷ κομᾷς, ἢ κομψὸς εἶ; προσποιεῖς, Ariſt. Veſp. 1306. A κόμη.
Κομβολύτης, ου, ὁ, marſupiorum amputator, Heſ. Ex κόμβος, & λύω, *ſolvo*.
ΚΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, in culmis & arundine; (2) ad ornatum in veſtitu; (3) marſupium. Hinc
Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gl. Vet. (2) κομβώσασθαι, veſtiri, Heſ.
Κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus, amictus, Heſ. (2) ornamentum, Suid. A κόμβος.
Κομείτω, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A
ΚΟΜΕΩ, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέεσκε, curabat, imperf *Ion.* pro ἐκόμει, ἐκόμε. Κεῖα καρχαρόδοντα κομεῖν, Heſiod. Ἔργ. 622.
ΚΟΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæſaries & curioſius culta; (2) coma, i. e. frondes arborum, herbarum, &c.; (2) herba quædam.
Κομήτης, ου, ὁ, comans, comatus, crinitus; ſc. ἀστὴρ, Cometa, ſtella comata. A κομάω.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) acceſſio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.
Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido, Dat. adv. a κομιδὴ.
Κομισόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* & *Att.* pro κομισόμεθα, a κομίζω.
Κομίζω, curo, gero, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, ſc. ſepeliendi cauſa. At *in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium conſequor; (2) ſumo mihi, ut pœnam ex aliquo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiſcor, f. 1. κομίσω, & κομίσομαι, *Attice* κομιῶμαι, κομιεῖ, recipies, auferes; κομισθεὶς, a. 1. paſſ. portatus, vectus. Κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω, Soph. Aj. 530. Κομισθέντα πάντα τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, Ariſt. Av. 556. Τὸ ζῆσαι ὡς ἅπαντα καλὸν, κἀν δέξαν ἐσθλὴν ἐκ βροτοῖς κομίζεται, Eur. Hipp. 436.

Κομίξαι,

Κομίξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.
Κομίμαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι.
Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.
Κομίσῃ, 3. f. aor. 1. conj. med.
Κομιστὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, Heſ. A κομίζω.
Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. Ab eod.
Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.
Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστὴς.
Κόμιστρον, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.
Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.
Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum; (2) inciſum, incifio; (3) pars periodi; (4) nota, ſ. ſignum, nummo impreſſa. A κόπτω.
Κομματικὸς, ὴ, ὸν, commaticus, commatis & inciſis conſtans, in quo crebra ſunt inciſa ſeu commata. A κόμμα.
Κομματικῶς, crebris commatibus.
Κομμάτιον, ου, τὸ, parvum ſegmentum, Dim. ap. Sch. Com. κομμάτιον χορῦ.
ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in ſpecie* gummi Arabicum.
Κομμιδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, gummoſus; gummi referens, A præc.
Κομμίζειν, gummi ſpeciem præbere. A κόμμι.
Κομμιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, gummoſus, gummi referens. Ab eod.
Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*
ΚΟΜΜΟ'Σ, ῆ, ὁ, ornatus nimis accuratus & ſupervacaneus; niter fucatus & adſcititius, fucus, mangonium.
Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curioſiorem adhibeo, fuco proprie & tropice; unde κομμᾶν, inf. præſ. & κομμῶσαι, a. 1. κομμωθείσα, a. 1. paſſ. ornata. A κόμμι, Hine
Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquiſitior; (3) ornatus orationis exquiſitior, & fere in deteriorem partem.
Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis, orationiſve exquiſitior & mollior.
Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc
Κομμωτίζω, f. ίσω, curioſius orno.
Κομμωτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquiſitiorem pertinens; (3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omni modo ornatum exquiſitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ.
Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis compte.
Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.
Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamiſtrum, ſ. aliud aliquod inſtrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.
Κομοτροφέω, comam alo. Ex κόμη, & τρέφω.
Κομόωντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a κομάω.
Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, inſolenter, & faſtuoſe me gero; (2) *proprie* ſtrepitum, ſ. ſonitum edo. Καὶ Ζοὶ μὲν, πόσει, γυναῖκ' ἀρίστῳ ἔστ κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. Ὡς ἕνεκ' ὀλέσω μεγας ἐκομπάσθη ποτὲ, id. Herc. fur. 64. A κόμπος. Hinc
Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo gloriamur.
Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, inſolentia verborum.
Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.
Κομπαστικὸς, ὴ, ὸν, jactans, jactabundus.
Κομπαστικῶς, *Adv.* jactabunde.
Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, ſtrepo, crepito, edo ſtrepitum, qualem aper acuens, ſ. collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὸν δ' ἐκόμπεῖ μῦθον, Soph. Aj. 781. Κομπεῖν δ' ἐς' ἀτελῆ ζωὸν ἐλάδεσιν αἰχμὴν ὀνειδος, id. Phil. 835. Ἐκ τῶν καλῶν κομπεῖσι τοῖς Θετταλοῖς ἑνὶ τόδ', Eur. El. 823. A κόμπος.
Κομπηρὸς, ὰ, ὸν, jactans ſe, jactabundus.
Κομπολαλέω, inaniter ſtrepo. Hinc imperf. ap. Ariſtoph. ἀλλ' ὡς ἐκομπολάλουν, at non maniter loquebar, Ran. 1078. Ex κόμπος, & λαλέω.
Κομπολαλήθης, ους, ὁ, magna ſonans; jactator tumidus; glorioſus; vox Ariſtophonica. Ex κόμπος, & λήκυθος, *ampulla.*
Κομπορρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex κόμπος, & ῥῆμα, *verbum.*
ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) ſtrepitus, crepitus quivis; (3) ſonitus, qui a ſaltantibus pulſando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia.
Κομπὸς, οῦ, ὁ, jactator, jactabundus.
Κομποφακελορρήμων, ονος, ὁ, ampulloſa & grandi verborum compoſitione utens, percrepans grandiloquentia. Vox Ariſtophan Ex κόμπος, φάκελλος, & ῥῆμα.
Κομπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπώδες, ους, jactantia. A κόμπος.
Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter, jactabunde.
Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, feſtivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω.
Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcitamentum; (2) ſpecioſus ſermo. Ab eod.
Κομψευριπιδιαστὶ, *Adv.* ſcite & eleganter, Euripidis more. Vox Ariſtophanica. Ex κόμψος, & Εὐριπίδης.
Κομψεύομαι, ſcite ſeu feſtive aliquid facio; (2) ſcite & urbane cavillor; (3) ſcitus & facetus eſſe volo; (4) oſtentatorie fingo, jacto me, ac vendito; κεκομψευμένον, p. paſſ. ſcite & eleganter compoſitum, dictum. Οἱ πλάσαι ὄ ἔτι μᾶλλον κομψεύον ἐν τῷ ἔργῳ, Plat. A κομψὸς, Hinc
Κομψευτὸς, ὴ, ὸν, feſtivus, lepidus, ornatus.
Κομψοεπὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, & ἔπος.
Κομψοπρεπὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, ſcitus, elegans, feſtivus. Ex πρέπω.
ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus, lepidus, facetus, feſtivus; (2) loquaculus, garrulus; (5) vafer, verſutus; (4) plenus jactantiæ & ſuperbiæ.
Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas; (2) argutia, ſubtilitas. A κομψὸς.
Κομψῶς, ſcite, eleganter, lepide, feſtive.
Κοναβέω, ῶ, fut. ήσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ ὄ νῆες Σμερδαλέον κοναβέσαν, Il. ν, 334. A κόναβος.
Κοναβηδὸν, *Adv.* cum ſonitu, Ab eod.
Κοναβήσω, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκοναβήσω, a κοναβέω.
Κοναβίζω, f. ίσω, reſono. Αὐταρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κοναβίζε ποδῶν αὐτῶν τε ὑπ' ἵππων, Il. 2, 466. Ab eod.
ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.
ΚΟ'ΝΑΤ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.
Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.
Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.
Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno inculſa. A κονδυλίζω.
ΚΟ'ΝΑΤΑΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus & junctura, ſ. nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, Gl. V. κόνδυλοι, articuli; κονδύλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc
Κονδυλόομαι, οῦμαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in junctura digitorum.
Κονδυλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, nodos & tubera in digitorum junctura repræſentans. Ab eod.
Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in junctura digitorum.
ΚΟ'ΝΕΩ, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, Heſ. uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν. Hinc
Κονὴ, ὴ, miniſterium; (2) cædes. Ab obſoleto κένω, *occido.*
Κονήτης, ου, ὁ, miniſter, famulus, Heſ.
Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, Gl. V (5) arena. A κόνις.
Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, ſ. tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.
Κονίασις, εως, ἡ, albarii, ſ. tectorii operis inductio, Gl. V. tectorium. Ab eod.
Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, Ph. dealbator, tector. Ab eod.
Κονιατὸς, ὴ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.
Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco, vel obduco, calce dealbo; (3) ceruſio, fuco; κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, & alicubi active, tectorio induco; κεκονιαμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27. A κονία.
Κονιέω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Lex. A κόνις.
Κονίῃσι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.
Κόνιζα, vide κόνυζα.
Κονίζω, fut. ίσω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus, feſtinans; (3) *oft etiam* perire, interfici; vid. κονίω. Κόνιζε ὁ ποταμὸς, Epigr.
ΚΟΝΙ'ΑΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.
Κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.
Κονιόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, pulvere reſperſi ſunt; calceamenti genus. Ex κόνις, & πούς.
Κονιορτόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, Heſ. κονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς, & πούς.
Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ὄρω. Hinc
Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κονιορτῶμαι, pulvereſco, Gl. V.
Κονιορτώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pulverulentus, Gl. V.
Κόνιος, pulvereus, ut ζόφος κόνιος. A κόνις.
Κονιόω, pulverem excito. Ab eod.
Κονίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, idem quod κονιόπους.
ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium.
Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum; κόνιδες, lendes. A κόνις.
Κονίσαλος, vel κονισαλὸς, ου, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, Gl. V. pulviſculus; (2) pudendum, ſ. numen Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι.
Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea perunCti. A κονίζω.
Κονιστικὸς, ὴ, ὸν, qui in pulvere volutari ſolet. Ab eod.
Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua ſe exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves. Ab eod.
Κόνιτρον, ου, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κονίω.
Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμην, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίοντες πεδίοιο, Il. 13, 520. Ὡς τῷ μὴ κεκόνιτο κάρη ἅπαν, Il. 22, 405. A κόνις.
ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.
ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba; (2) gratia, Heſ. Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatus genus ſignificare. Eſt Κέννος ſive potius Κόννος, & Κοννὶς etiam nomen proprium citharœdi cujuſdam pauperi.

peris miſeriqne ; unde proverb. Κόννα ψῆφος, de homine nihili.

Κονόφροσι, unde Dat. plur. apud Heſ. κονόφροσι, quod expenit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex κόννι, & φρλὼ, *mens.*

Κοντίλ, ιδος, ὁ, contus, Lex. Vet. (2) coturnix, Heſ. (3) ſerpens quidam, Heſ. A ΚΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοβολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφόρ, ος, ὁ ἡ, qui contum geſtat, conto armatus, Ph. κοντοφόρ, haſtatus. Ex κοντος & φέρω, *fero.*

Κοντωτὰ ϖλοῖα, contis inſtructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντ.

Κόνζα, ης, ἡ, herba coronaria ; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14, 32. A κόπος.

Κοπανίζω, piſtillo contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιήριον, ου, τὸ, piſtillum. A κοπανίζω.

Κόπανον, ου, τὸ, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor inciſa, arbor, quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κοπειον, ου, τὸ, vel κοπαιον, fruſtum, Ph. κόπειον, idem. Ab eod.

Κοπιτός, οῦ, ὁ, planctus. A κόπλομαι, *plango.*

Κοπὸς, έας, ὁ, cælum, quo lapides & ſimilia cædimus. A κόπλω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, inciſio, cædes, ſtrages.

Κοπλῶαι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπλω.

Κοπιαρός, ρὰ, ρὸν, laborioſus, moleſtus, laſſitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, veſpillo ; κοπιάζ, veſpillones. Ph. Ab eod.

Κοπιάτω, 3. ſing. pr. imper. act. pro κοπιατέτω, a

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro ; (2) moleſte fero, taſtidio ; (3) fatigor, laſſeſco, fatifco ; κοπιάσας, aor. 1. delaſſatus, p. κεκοπίακως, laſſus, fatigatus, præſ. part. paſſ. κοπιῶμένος, fatifcens. Περιαιότερον αὐτὼν ϖάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τ ὁδοιπορίας, Joan. 4, 6. Ὥϛε ϖαλσαι κοπιᾶν ὑμῖν ἀϖὸ ϖρῖ ἀγαθῶν, Ariſt. Av. 740. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur ; κοπίζειν, mentiri, Heſ.

ΚΟΠΙΣ, ίδος, ἡ, gladius, ſ. culter aptus ad cædendum ; (2) cœna, ſ. convivium quoddam Laconicum.

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κοπιῶντες, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor ; (2) moleſtia ; (3) laſſitudo, defatigatio ex labore. A κόπλω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo ; κοπόομαι, ῶμαι, laſſor, fatigor ; ἐκοπάθη, a. 1. laſſus eſt, Hom. Βατρ. 188. κεκοπωμένος, p. laſſitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κόππα, *indecl.* figura, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus, τῷ κοππα, inſignitus. A κόππα, pro κάππα.

Κοπραγωγὸς, οῦ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος, & ἀγαγ, *vect.r.*

Κόπρανον, ου, τὸ, ſtercus, *Aret.*

Κοπρθία, ſtercoro, Euſt. A κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus ; (2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo.

Κοπρικὸς, ἡ, όν, ſtercoreus, ſtercoroſus, Gl. V. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπριν, ſtercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ου, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριοι, ία, ιον, ſtercoreus ; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριάδης, ου, ὁ ἡ, ſtercoroſus. A κόπριον.

Κοπριὼν, ῶνος, ὁ, ſcarabæus ſtercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροδοχεῖον, ίου, τὸ, ſterquilinium, cloaca. Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι.

Κοπρολογίω, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ου, ὁ ἡ, qui ſtercora colligit ; (2) extreme ſordidus. Ex κ. & λέγω.

ΚΟΠΡΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, fimus ; Gl. V. lutum, cœnum.

Κοπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. Κοπροφορήσω σ, εἰ λαλήσεις. Ariſt. Eq. 295. A

Κοπροφόρος, ου, ὁ ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro, Euſt. A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, ες, ὁ ἡ, ſtercoroſus, *Aret.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus, ubi ſtercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρεύης, ου, ὁ, ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. A κοπρὼν.

Κοπρασις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ου, ὁ ἡ, a ſtercore nomen habens. Ex κ. & ὄνομα.

Κοπλάριον, ου, τὸ, placentula e materia contuſa ; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπλω.

Κοπλὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπλω.

Κόπλωσα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπλουσα.

Κοπλομένη, præſ. part. paſſ. f. g.

Κοπὸς, ὴ, όν, tuſus, contuſus ; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟΠΤΩ, fut. ψω, ſcindo, ſeco, findo ; (2) amputo, ſuccido, cædo ; (3) vulnero, faucio ; (4) cædo ; (3) vulnero, faucio ; (4) cædo, percutio, ferio ; (5) impello, pulſo ; (6) cudo ; (7) tundo ; (8) obtundo ; (9) ſuccutio ; (10) præcido ; κόπλομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulſavit ; κεκομμένος, paſſ. concifus ; κοπὴσομαι, a. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe. Τις ἐδ' ὁ κόπλων τὸν θυρὰν Ariſt. Plut. 1097. Κοπλεδῆ Ἄδωνιν φησὶν, lugeri id. Lyſ. 399. Ἐκόπλοντο αὐτὸν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, Apoc. 1, 7.

Κοπώδης, ίος, ὁ ἡ, laborioſus ; (2) moleſtus, laſſitudinem afferens ; *Epith.* morborum ; (3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Heſ. Ex κόρη, & ἄγω.

Κοράκεσι, dat. pl. *Ion.* pro κοράκεσι, a κόραξ.

Κορακίομαι, denigro, V. I. A κόραξ.

Κορακὶς, εως, ὁ, piſcis ſpecies ; κορακίων, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.

Κοράκιος, ου, ὁ, corvinus, corvo ſimilis ; (2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A

Κορακινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, Coracinus, piſcis quidam. Ab eodem.

Κορόκιον, ου, τὸ, corvulus ; (2) malleus, quo fores pulſantur ; (3) ſpecies ficus, Dim.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus, Dim. a κόραξ.

Κορακοειδὴς, ους, ὁ ἡ, corvi ſpeciem habens. Ex κόραξ, & εἶδος.

Κορακώδης, ους, ὁ ἡ, corvinus, corvini generis. Ab eod.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ, vel κοράλλιον, ου, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

ΚΟΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus ; (2) ſignum cœleſte ; (3) nomen piſcis ; (4) machina bellica ; (5) malleus, quo fores pulſantur ; (6) roſtrum gallinaceum, Euſt. (7) genus ſuppplicii ; (8) nomen paſtilli ; (9) repagulum.

Κοράξαι, aor. 1. inf. act. verbi κοράσω.

Κοράσιον, ου, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, ους, ὁ ἡ, puellaris.

Κοράσω, vel κοράξω, pertinaciter & improbe aliquid flagito, Suid. A κόραξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto. A κόρδα.

Κορδακικὸς, ὴ, όν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

Κορδακισμὸς, οῦ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

ΚΟΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus ſaltationis comicæ, & laſcivioris.

ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis ; (2) involucrum capitis ; (3) viliſſimus piſciculus quidam ; (4) fœtus thynni. Hinc

Κόρδυλος, ου, ὁ, piſcis quidam, corcylus.

Κορέϛ, 3. ſing. f. ει. ind. act. *per Syn.* pro κορέσϛ, a κορέω.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas ; (2) pulchritudo, Heſ. (3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, Heſ. (4) ſaturitas, Heſ. A κόρη, vel κορθω.

Κορεννύω, ſaturo, vid. κορέω.

Κορέσαθϛ, a. 1. ind. med. v. κορέννυμι.

Κορέσειν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus*, aor. 1. pa t. paſſ.

Κορίσκω, pro κορέω, *Nicand.*

Κορεϛὸς, ὴ, όν, ſatiabilis. A κορέω.

Κόρθυμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορθω.

Κορθω, f. θσω, devirgino, virginitatem libo, ſtupro, paſſ. κορθεῖ, devirginatur. Συ δ', ὦ τέκνον μοι, ϖῶϛ κορθθήσῃ καλῶς, Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ήσω, ſatio, ſaturo ; κεκορεσμένος & κεκορημένος, p. paſſ. ſatiatus ; ἐκορέσθην, a. 1. ſatiatus ſum ; κορέσατο, *Poet.* pro ἐκορέσατο, a. 1. med. ſe ſatiavit ; ἐκεκόρεϛο, 3. ſ. pl. p. paſſ. ſatiatus erat ; κορῇ, *Poet.* pro κορεῖ, f. 2. act. ſatiabit. Ἀντίφονον κορέσαι ϛόμα φρὸς χάριν τᾶς δ' αἰόλας Ϛαρκὸς, Soph. Phil. 1149. Μαιμῶν κορέσαι χεῖρα διψῶσαν ϕόνυ, Lyc. 1171. Τις ἂν κορέσειε ἅϖαντας, Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορέω, ῶσω, verro, purgo, & hinc orno ; κεκορημένος purgatus, p. paſſ. Τὸ ϖαιδαγωγεῖον κορῶν, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta ; (2) Proſerpina ; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt ; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ου, τὸ, ſcopæ, ſcopulæ. A κορέω.

Κόρημα, τὸ, purgamentum ; (2) ſcopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, ου, τὸ, ſcopula, Gl. V. A pr.

ΚΟΡΘΟΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud *Theoc.* (2) agger, tumulus, Heſ. Suid.

Κορθθύω, idem quod

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo κορθύϛ, attollitur, intumeſcit. Ἀμυδὶς δε τε κῦμα κίλαιον Κορθυϛ, Il. 9, 7. A κόρθος.

Κορίαννον, vel κορίανδρον, ου, τὸ, coriandrum ; (2) annulus, qui in indice digito geſtatur. A κόρις.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Τῶτον φ υἱὸν λαμϛάνω ἐκορίζετο, Ariſt. Nub. 68. Ab eod.

Κορίκιος, ad puellas vel virgines ſpectans, Ph. Ab eod.

Κορικὸς, ὴ, όν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, *Adv* puellariter, virginum more.

Κορινθιάζειν, corinthiari, ſcortari, lenonem agere, Heſ. A Κόρινθος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθιακὸς, more Corinthiaco.

Κορινθιουργὸς, ός, ὁ ἡ, a Corinthio opifice *it.* ære Corinthiaco factus. Ex Κορίνθος & ἔργον, *opus.*

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula ; (2) ſacrificium pro puellis, ſ. pueris juvenculis ; (3) coriandrum, herba. *Angl.* Coriander. Dim. a κόρη.

ΚΟΡΙΣ, ιος, ὁ, vel ἡ, cimex ; (2) herbæ ſeu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur ; κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορκο-

Κορκορυγία, ſtrepo, latro, *de ventre*. Compoſ. leguntur apud Ariſt. Κλάν Ὁ ἐξείφνης, αὐτὸν διεκορκορύγησεν; Nub. 386. A

Κορκορυγμὸς, ῆς, ἡ, inteſtinorum tumultus ac ſtrepitus; (2) ſtrepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, Heſ. A κορμός.

Κορμὸς, ὁ, truncus, caudex, ſtipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locuſtis accepit. A

ΚΟΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locuſta.

Κόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro κόρου, a κόρος.

Κοροιφὸς, ὁ, ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη, & οἴρειν, *coire*.

Κοροκόσμιον, ὁ, τὸ, puellarum ſ. virginum ornamentum. Ex κόρη, & κόσμος.

Κορολάθης, ὁ, ὁ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη, & πλάσσω, *fingo*.

Κοροπλάστης, ὁ, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Κόρος, ὁ, ſatietas, faſtidium.

Κόρος, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κοῦρος; (2) novellum germen.

Κόρος, Corus, menſuræ quoddam genus.

Κορσὸς, ὁ, tonſor, Heſ. A κείρω.

Κόρση, *Att.* κόρρη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde

Κόρσης, ου, ὁ, qui barbam ſibi primum raſit.

Κόρσιον, & κορσίον, τὸ, radix loti.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Heſ. Ab eod.

Κορσωτὴς, οῦ, ὁ, tonſor. A κορσόω.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Κορσωτήριον, τὸ, tonſtrina.

Κορσωτὸς, ὴ, ὸν, idem quod κουαντὸς.

Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio; *it.* expiatio Corybantum ritu facta. A

Κορυβαντιάω, ῶ, fut. άσω, Corybantas imitor, entheo inceſſu inſanio. A κορύσσω.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybantum ſacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ὴ, ὸν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A κορύσσω.

Κορυβάντιον, ου, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, expiatio, quæ fit a corybante ære ſonoro, Heſ. A κορυβαντίζω.

ΚΟΡΥΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύβαντες, Corybantes, ſacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλλᾶ, g. f. *Dor.* pro κορυδαλλῆ.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, ῆ, ὁ, galerita, alauda in vertice criſtam habens.

Κορυδὸς, ῆ, ὁ, galerita, alauda criſtata.

ΚΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite deſtillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) ſtultitia, ſtoliditas.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus ſum. A κόρυζα.

Κορυθαίξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς, & αἴσσω, *moveo*.

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui habet galeam variegatam, criſtatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, belliceſus, Hom. Il. 2, 816. Ex κόρυς, & αἰόλος, *varius*.

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρυς.

Κορυκοβολία, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κόρυκος, & βάλλω.

ΚΟΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, ſacculus, marſupium; (2) ſcrotum; (3) pilæ genus e pellibus corſui & vento inflari ſolitum; infra per ω, κώρυκος.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. Ab eod.

Κορυμβίας, ου, ὁ, ſc. κιττὸς, hederæ ſpecies, cujus racemi in orbem ſunt circumacti.

Κορυμβόομαι, ῶμαι, hinc κεκορυμβωμένη κόμη apud Suid. coma corymbis faſtigiata. A

ΚΟΡΥΜΒΟΝ, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, vertex, cacumen, eminentia; (2) cacumen montium; (3) apluſtria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus, ramus; (6) corymbus, bacca.

Κορωνάω, ῶ, inſtar clavæ faſtigium edo, faſtigio me & velut thyrſum profero. A κορυνὴ.

ΚΟΡΥΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) metaph. pro aſini veretro, Nicand. (3) κορυνη βλαστὸς, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum; κορυνὴ, articulus ſummi humeri necnon cubiti, capitulata ſ. capitata oſſa in humeri cubitique articulatione, apud Pollucem; Hom. Il. 7, 141.

Κορυνήσις, εως, ἡ, germinatio, Heſ. A κορυνάω.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna; clavator, Gl. V. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνόεις, όεσσα, όεν, clavæ formam habens, in clavæ modum faſtigiatus. A κορυνὴ.

Κορυνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem quod κορυνόεις.

Κορυπλίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; cornupeta, Gl. V. A κορύπλω.

Κορυπλὸς, ου, ὁ, idem, Heſ.

Κορύπλω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, Gl. Vet.

ΚΟΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσεμβῦ, inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) inſtruo; & κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσων, Il. 2, 273. Πύντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσῃ, ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυσσὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαῖα, ας, ἡ, pars galeæ ſummum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. A κορυφαῖος.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice poſitus; (2) ſupremum locum obtinens; (3) ſupremus, præcipuus; (4) præſultor; (5) cæteris honore quocunque præſtans. A

ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, faſtigium, vertex cujuſvis rei; (3) ſumma, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars oſſis verſus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, faſtigio, conſummo; κουφοῦμαι, in verticem attollor; faſtigior; conſummor. Κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, collectus, Epigr. dicitur & de mari commoto ventis.

ΚΟΡΥΦΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile ſilveſtre; (2) piſcis quidam.

Κοράνεια, ας, ficus, cujus fructus coracino colore ſunt.

ΚΟΡΩΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulſantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) ſummitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum ſ. curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi; (7) quævis ſummitas; (8) corona.

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus & lunatus ſum; (3) *interpr. ap. Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιῶντα φάτνας, Heſiod. Aσπ. 289. A κορώνη.

Κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis ſtipem colligo, ut ſolebant circulatores quidam, cornicem præferentes, ſtipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua, Heſ. A κορωνὶς.

Κορωνιόωντα, acc. ſ. part. præſ. act. *Poët.* pro κορωνιῶντα, a κορωνιάω.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* navis nigræ cujus vel puppis inflexa; (2) ſummitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi ſolita ad denotandum finem partis alicujus, velut ſcenæ in fab. ſcenicis; (4) faſtigium, ſummitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κοράνη.

Κορωνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνίζοντων. A κορωνίζω.

Κορωνιστὴς, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eodem.

Κορωνοβόλον, ὄργανον, inſtrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη, & βάλλω.

Κορωνοπόδιον, ου, τὸ, coronopus, herba. Diminut. a κορωνόπους.

Κορωνοποειδὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, pedi cornicis ſimilis. Ex κορωνόπους, & εἶδος.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, & πούς.

Κορωνὸς, ὴ, ὸν, elatus, cervicem efferens. A κάρηνον.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, *Adv.* in modum ſ. inſtar cribri.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, e cribro divinans.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui cribra conficit, cribrifex, Gl. V. cribrarius. Ex κ. & ποιέω.

Κοσκινοῤῥαφὸς, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, Heſ. Ex κ. & ῥάπτω.

ΚΟΣΚΥΛΜΑΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii præſegmina, quæ abjici ſolent.

Κοσμήριον, ου, τὸ, parvum ornamentum, *inpr.* exquiſitius, ut anuli, torques, &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honeſto, condecoro; (2) ordino, digero, diſpono; (3) adorno, inſtruo, apparo; (4) fungor officio meo; de Colmis. Ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας αὐτῆς, Matt. 25, 7. Πλοῦτον ὃ κοσμεῖν ἱματίοις ζωμοῖς σφέτεϊ, Ariſt. Plut. 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, Matt. 12, 44. Σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι φρυγίοις, Eur. El. 1014. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, inſigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαιτες, nom. pl. aor. ejuſd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητὴρ, idem quod

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ſ. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, ciniflo, fucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ὴ, όν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητὸς, ὴ, όν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. a

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem inſtruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τὸ, inſtrumentum, quo in ornando, utimur, ut ſ opæ, &c.

Κοσμικὸς, ὴ, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) ſecularis, qui extra clerum eſt; (3) externus, viſibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum exquiſitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt moribus compoſitis, moderatus, modeſtus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modeſtia, & οἱ κόσμιοι, magiſtratus quidam apud Cretenſes (elegantiores homines, *Ern.*) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia, decorum.

Κοσμιώνης, ου, ὁ ἡ ὁ, modeſtus, elegans. Ab eodem.

Κοσμίως, *Adv.* moderate modeſte; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex κόσμος, & γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philoſophis fingitur, vel a Moſe traditur. Ex iiſdem.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, deſcriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui mundum deſcribit. Ex κόσμος, & γράφω.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans. *Epith.* pectinis. Ex κόσμος, & κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium ob-

tinens ; (2) Satanas ; (3) rex, magiſtratus. Ex κόσμ-, & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, diſputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex κόσμ-, & λόγ-. Hinc

Κοσμολογικὸς, ἡ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμ-, & πλάσσω.

Κοσμοπλόκ-, ὁ ἡ, ornans mundum. *Epith.* foliis. E κ. & πλέκω.

Κοσμοποιέω, mundum condo.

Κοσμοποιία, ας, ἡ, mundi fabricatio, ſ. creatio. A

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor, ſ. factor. Ex κόσμ-, & ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος, & πολίτης.

ΚΟΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo ; (2) modus & ratio ; (3) diſciplina ; (4) ornatus, ornamentum ; (5) decus, laus ; (6) magiſtratus quidam apud Cretenſes ; (7) *ap. Philoſ.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem ; *unde & Latini vocavere* mundum, *inprimiſque* cœlum, h. e. ſidera ; (8) homines univerſos ; (9) homines impios.

Κοσμοσύνθαλον, τὸ, planta bellum florem edens, ap. *Ath.*

Κοσμοσωτήρ-, ου, ὁ ἡ, mundo ſalutaris, mundo ſalutem adferens. Ex κόσμ-, & Σωτήρια, *ſalus.*

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμ-, & ἔργον.

Κοσμοφθορ-, ον, mundi vaſtator. E φθείρω.

ΚΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟΣΣΥΦΟΣ, vel κότυφ-, ου, ὁ, merula, *avis.*

Κοσάριον, ου, τὸ, locus ubi coſtus creſcit, *Strabo lib.* 16. A

ΚΟΣΤΟΣ, ου, ὁ, Coſtus, planta aromatica.

ΚΟΣΥΜΒΗ, vel κοσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus ; (2) capitis redimiculum ; (3) tunica fimbriata ; (4) fibula.

Κόσυμβ-, vel κόσυμβ-, ου, ὁ, idem. Hinc

Κοσυμβωτὸς, ή, όν, fimbriatus, nodatus, nodis ſubſtrictus.

Κοσυρα, ἡ, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptaris & arrogantis, ap. Com.

Κοταίνω, idem quod ſequens κοτέω.

Κοτέασ-, 3. ſ. f. 1. ind. med. *Poët.* pro κοτέσ-, a

Κοτέω, iraſcor, ſimultates exerceo, *it.* invideo ; κοτεσάμην, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηὼς pro κεκοτηκὼς κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. Σοί δ' ἔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μακάρες κοτέσσιν, Il. 14, 143. Τοῖσιν τε κοτέασ-) ὀθρίμοπάτρη, ib. 5, 747. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδ-, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleaſtro inſerta ; (2) bacca oleaſtri. A κότινος.

Κοτινηφόρ-, ου, ὁ ἡ, oleaſtrum ferens. Ex κοτιν-, & φέρω.

ΚΟΤΙΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, oleaſter, oliva ſilvatica ; (2) corona ex oleaſtro ; (3) acinus.

Κοτις, ιδ-, ἡ, occiput, vertex capitis ; at κότις, ap. *Heſ.* ira.

ΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, ira vetus, ſimultas, invidia.

Κοτλαβεῖον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo viciſſet ; (2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut reſonaret ; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λατάγας. A κότλαβ-. Unde

Κοτλαβίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo ; (2) vomo, evomo.

Κοτλαβικὸς, ἡ, όν, cottabicus. Ab eod.

Κοτλαβισις, εως, ἡ, idem quod ſeq.

Κοτλαβισμ-, οῦ, ὁ, luſus cottabi. Ab eod.

ΚΟΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores inprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in æreas phialas, &, ſi major ſtrepitus ederetur, ab amabis ſe amari credebant ; (2) vinum ipſum quod ita effunditur.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput. Heſ.

Κόττις, ὁ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττα, ob caput inſigniter criſtatum, Heſ.

ΚΟΤΤΥΛΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas ; (2) cavitas coxæ ; (3) vola ſive cavitas manus vel pedis ; (4) ſinus, in quo caput femoris volvitur ; (5) quævis cavitas profundior oſſis, in qua aliud volvitur ; (6) vaſculum quoddam concavum ; (7) menſura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus ; (8) menſura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυληδὼν, όν-, ἡ, idem ; (2) umbilicus Veneris, herba ; (3) pars concava in polypodis cirris ; (4) os venæ ſ. arteriæ intra uterum eminentis ; (5) polypodis cirrus. A κοτύλη.

Κοτυληρυτ-, vel κοτυληῤῥυτ-, ου, ὁ ἡ, vola hauſtus, utraque manu conjuncta hauſtus. Ex κοτύλη, & ῥέω.

Κοτυλιαῖ-, αία, αῖον, cotylæ menſuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim ſ. heminatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδ-, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eodem.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, Dim.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκ-, ου, ὁ, parvus crater, Baccho ſacer, quo utebantur ſacerdotes ejus ; (2) placentæ genus.

Κότυλ-, ου, ὁ, poculum capiens quantum cotyle ; (2) menſura unciarum novem, (4 *Ern.*)

Κοτυλώδης, ες-, ὁ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κυκέδ' *Æol.* pro ἡ ὑκέτι, *nec jam.*

ΚΟΤΥΚΙ, τό, Cuci, fructus arboris cujuſdam.

Κυκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κυκιοφόρ-, ὁ ἡ, cucifer. Ex κ. & φέρω.

Κυλεὸν, οῦ, τὸ, ſ. κυλεὸς, ὁ, *Poët.* pro κολεός.

Κυλεόπλ-, ου, ὁ ἡ, v. κολεοπλ.

Κῦμι, ſurge. Vox Hebr.

Κυρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. A κείρω.

Κυράλιον, ου, τὸ, corallium.

Κυρεακὸς, ἡ, όν, tonſorius. ad tonſores pertinens. A κυρά.

Κυρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina, officina tonſoris. A κυρέω.

Κυρείω, cupio tonderi. Ab eod.

Κυρεὺς, έ-, ὁ, tonſor. Ab eod.

Κυρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κυρεύτρια, ας, ἡ, tonſtrix. A κυρευτής.

Κυρεύω, f. εύσω, tondeo. A κείρω.

Κέρη, ης, ἡ, idem eſt quod κόρη.

Κυρήσιμ-, ον, detonſus ſc. capillus.

Κυρίας, ου, ὁ, tonſus. A κείρω.

Κυριάω, οῦ, tonderi volo. A κυρά.

Κυριδίας, ας, ἡ, quæ virgo viro nupſit ; juvenilis. A κυρίδιος.

Κυρίδιος, ſ. *Ion.* pro κυριδίας.

Κυρίδι-, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit ; (2) juvenilis. A κῦρ-, pro κόρος.

Κυρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago ; (2) juvenilia ſapio ; (3) a puerili ætate educo ; (4) tondeo, attondeo ; (5) ſuccido ; (6) deputo. Αἳ κ' ἔτι μαῖαν Ἀνδρας κυρίζουσιν, Heſiod. Θεογ. 347. A κῦρ- pro κόρ-, vel a κυρά.

Κυρικὸς, ἡ, όν, tonſorius, ad tonſorem pertinens, ſ. ad tonſuram idoneus. A κυρά.

Κέρμι-, ιμνι, ιμον, idem & ab eod.

Κυριξὶ, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΤΥΡΜΙ, τὸ, Curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κυροβόρ-, ὁ ἡ, nativorus, natos, pueros, perdens. E βορά.

Κυρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κῦρ-, & γονή.

Κυροθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κῦρ-, & θάλλω, *vireo.*

Κῦρ-, idem eſt, ac κόρ-.

Κυροτωΐη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A κῦρος.

Κυροτοκέω, marem pario. A

Κυροτοκ-, ὁ, ἡ, quæ puerum peperit, puerpera, mater. A τίκτω.

Κυρτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

Κυρτρόφ-, ου, ὁ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κῦρ-, & τρέφω.

Κυσωδία, ας, ἡ, cuſtodia. Vox Latina.

Κυφαγὸς, οῦ, ὁ ἡ, levis onus ferens. Ex κῦρ-, & ἄγω.

Κυφίζω, f. ίσω, levo, elevo, ſublevo ; (2) in altum tollo ; (3) erigo adflictum & conſolor ; (4) levis ſum. Ὣς πλήθυς κυφίσειε μητέρα χθόνα, Eur. Hel. 40. Ἐγώ τε γὰρ λέξασα κυφίσθησομαι ψυχὴν, idem, Med. 473. A κῦφ-.

Κύφ.σις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κυφίζω.

Κύφισμα, ατ-, τὸ, levatio, levamen. Ab eodem.

Κυφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κυφιστικὸς, ἡ, όν, levandi vim habens. Ab eodem.

Κυφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κυφολογέω, verborum levitate utor.

Κυφολογία, ας, ἡ, loquacitas ; (2) nugæ. A

Κυφολόγ-, ου, ὁ ἡ, nugator, garrulus. Ex κῦφ-, & λέγω.

Κυφόνοια, ἡ, levitas, inconſtantia. A

Κυφόνο-, *contr.* κυφόνους, ου, ὁ ἡ, levis, inconſtans. Hinc τὸ κυφονεῖν, inconſtantia & levitas mentis. Ex κ. & νόος.

Κυφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

Κυφόνωτ-, ου, ὁ ἡ, levis & agilis dorſi. Ex κῦφ-, & νῶτ-.

Κυφόπτ-, facile volans. A πτέρον.

ΚΟΤΦΟΣ, κόφη, κῦφον, levis, non ponderoſus ; (2) remiſſus, languidus ; (3) exiguus ; (4) ventoſus, inconſtans ; (5) vacuus ; (6) facilis.

Κυφοτέρως, levius, &c.

Κυφότης, ητ-, ἡ, levitas. A κῦφ-.

Κυφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κύφως, *Adv.* leviter, facile ; (2) temere.

Κοφεναπτὶς, ῖδ-, ἡ, quaſillarius, Gl. V. Ex κόφιν-, & ποιέω, *facio.*

ΚΟΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus ; (2) menſura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, ſcaturio. Al. καχλάζω.

Κοχλακάδης, ου-, ὁ ἡ, ſiliceus. Ab eod.

ΚΟΧΛΑΞ, ακ-, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore ; (2) ſilex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλος.

Κοχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æſtus ; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. Ab eod.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea ; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea. Dim. a κοχλίας, vel κόχλος.

Κοχλὶς, ίδ-, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλιώδης, ες-, ὁ ἡ, cochleæ ſpeciem gerens, cochleæ ſimilis ; (2) tortuoſus, tortilis. Ab eod.

Κόχλ-, ου, ὁ, concha ; (2) conchylium, oſtrum, purpura. A κόγχ-.

ΚΟΧΑΩ, gyro, roto, torqueo, Etym.

ΚΟΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens, Schol. Theocr.

Κοχύδεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδουν, a

Κοχυδέω, ῶ, id. quod κοχύω.

Κοχύεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a

Κοχύω, magna copia cum ſtrepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δ' μιτώπων Ἱδρὼς μοὶ κοχύεσκεν, Theoc. 2, 107. A κόχ-.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commiſſura partium coxendicis cum podice.

Κόχωνον, ου, τὸ, idem.

Κόψας, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.

Κόψιον, ου, τὸ, ſmyrnion herba, vulgo leviſticum, *Nicand.*

ΚΟΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

ΚΟΨΙΧΟΣ, vel κόψυχ-, ου, ὁ, avis quædam, merula.

Κράτησον, aor. 1. imper. act. *Poët.* pro κράτησον, vel κρῆσον, a κραίνω.

Κράς, ατος, τὸ, caput. A κάρηνον.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, ου, ὁ, grabbatus, lectus in quo ſedetur, Atticis σκίμπους.

Κραββάτιον, τὸ, lectulus.

ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piſcis e genere ſquillarum.

ΚΡΑΓΓΟΝΕΣ, ων, αἱ, Crangines, itidem ſquillarum ſpecies.

Κραγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κράζω.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde

Κραγόν, *Adv.* clara, acuta, alta voce.

Κραδαίνω, vibro, criſpo, commoveo, quaſſo, concutio; κραδάναις, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremiſco, metu concutior. Τὸ δόρυ κραδάναις, Plut. Ἐν δὲ οἱ ἔγχος Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, Il. 17, 524. A κραδάω.

Κράδαιον, ου, τὸ, folium ficulnum. A κράδη.

Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur ſ. quaſſatur. Ab eod.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, Il. 7, 213. A κράδη.

Κραδεύω, f. σω, vibro, quatio.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, ſurculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis ſolium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, geſtatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex κράδη, & φέρω.

Κραδίλιν, acc. ſing. *Ion. & per Metath.* pro καρδίαν.

Κράδη, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium ſ. morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ficus aut folia ficulnea ſ. ramos ficulneos comedit. Ex κράδη, & φαγεῖν.

Κράζον, part. præſ. act. n. g. a

ΚΡΑ'ΖΩ, f. ἄξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; paulo poſt f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τι κέκραγας; quid vociferaris? Θεὶς ὦ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Act. 7, 60. Ποῖα κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὠθέφρονα; propter quem? Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπίσιο κέκραγεν ἐμοὶ δαΐδας, poſcit, Ariſt. Veſp. 103.

Κραθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi κεράννυμι.

Κραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρατέω.

Κραιαίνω, perficio; κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro κραίαινον, Il. 1, 41.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. paſſ. part. conſummatus, κρανθεῖσα ψῆφος, victrix ſententia. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί, Eur. Med. 1419, & Alc. 1148. Ὅς κραινῇ σφατῆ, Soph. Aj. 1069. Ἐν οἷς σφῶν ἐκράθη, Eur. Supp. 815. Ἐπεί σοι φωλεύθοντος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται, id. Herac. 778. κέκρανται, id. Ion. 1045.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolorem capitis ſentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) deſipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα —— κραιπαλῶντα, Ariſt. Plut. 298. A

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comeſſatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A κραιπάλη.

Κραιπαλοκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ebrius & vino gravatus comeſſatur & bacchatur. Ex κραιπάλη, & κῶμος, *comeſſatio.*

Κραιπαλαδὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam uſque potans. A κραιπάλη.

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *Adv.* velociter.

Κραιπνόαυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, celer, velox. Ex κραιπνὸς, & σύω.

Κραιπνοφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, velox, citus. Ex φέρμαι.

Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, cito; (2) proſpere.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, caput, Heſ.

Κράκλης, ου, ὁ, clamator, clamoſus. A κράζω.

Κρυκλικὸς, ὴ, ὸν, clamoſus. A κράκλης.

Κρᾶμα, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aqua mixtum; (3) maſſa corporis naturalis concreta, ſive concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.

Κραμβαλέος, toſtus, aſſus, ſiccus. A κράμβος.

Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A

Κραμβίον, ου, idem; (2) decoctum braſſicæ, ap. *Hipp.*

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, braſſica, crambe, caules. *Angl.* Colewortz.

Κραμβίδιον, ου, τὸ, braſſica; (2) decoctum braſſicæ. A κράμβη.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, ſiccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subſt.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui braſſica veſcitur. Ex κ. & φαγεῖν.

Κρανάπτδος, ου, ὁ ἡ ἡ, aſperum ſolum habens. Ex κραναὸς, & πέδον.

Κρανάϊνος, ίνη, ίνον, corneus, e corno. A κρανεία, *cornus.*

Κρανὸς, ὴ, ὸν, aſper; (2) ſterilis. A κράνον.

Κρανέεσσι, f. 2. inf. med. pro κρανεῖσι, a κραίνω.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) haſta ex corno. Hinc

Κρανείνος, ίνη, ινον, corneus.

Κράνειον, ſ. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnaſii Corinthi.

Κράνειος, corneus. A κρανεία.

Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.

Κρανιάδαν, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, a κρηνιάδες.

Κράνινος, η, ον, corneus.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, beſtiolæ lucernis advolitanti non diſſimile, phalangium, quod caput petit, ſi in aliquem irruit. Ex κράνον, & κολάπτω, *percutio.*

Κράνον, ου, τὸ, caput, Euſt. A κάρηνον.

Κρανοποιέω, galeas facio. A

Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, galearum opifex. Ex κράνος, & ποιέω.

Κράνος, ους, τὸ, galea. A κράνον.

Κρανῶμαι, f. 1. ind. med. verbi κραίνω.

Κρανεργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A ſeq.

Κρανεργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, & ἔργον, *opus.*

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κράντης, ου, ὁ, idem.

Κραντῆριοι, qui efficiunt, Heſ. Ab eod.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.

Κραπάταλος, fatuus, delirus, Heſ. (2) numiſma, id. Pollux; (3) κραπάταλοι, piſces quidam, id.

Κρὰς, ατος, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miſcetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) coutractio vocalium & diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus, inſtita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) veſtis ſacerdotis, ſic dicta, quod ſolum uſque pertingat. Ex κρέμαμαι, & πέδον.

Κρασήριον, ου, τὸ, crates lignea ſuper præſepi, cui imponitur fœnum, Pollux. A κράσις.

Κρασίζεσθι, veſci gramine, Etym. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κρατεβόλος, ον, caput percutiens. A κρὰς & βολή.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, Cratægos, arbor habens folium ſimile meſpilo.

Κρατιγύαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς, & γύαλον, *vola.*

Κρατα.γὼν, ὠνος, ὁ, ἡ, idem quod κραταιγὼν.

Κρατανῶς, *Adv.* valide, vel *Subſt.* vis magna. Ex ἰς.

Κραταιάω, ῶ, idem quod κραταίπεδον.

Κρατανίω, conforto, Gl. V. A κράτος.

Κραταίνον, ου, τὸ, conſuetum ſcripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιὸς.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robuſtus, validus; (2) validus ſ. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος, Hinc

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κραταιόω, ῶ, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δωμάμι κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος, Epheſ. 3, 16.

Κραταίπεδον ἔδας, ſolum firmum, ſeu lapidibus ſtratum. Ex κραταιὸς, & πέδον.

Κραταίπες, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robuſtos habet. Ex κραταιὸς, & ποῦς.

Κραταιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κραταιόω. Unde

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur.

Κραταιὼς, *Adv.* valide, fortiter, robuſte.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, ap. *Ath.*

Κρατεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. v. κρατέω.

Κράτῃ, dat. ſing. *contr.* pro κράτει, a κράτος.

Κρατεραύχην, ὁ ἡ ἡ, robuſtam cervicem habens.

Κρατεράων, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, potens, robuſtus, fortis; (2) validus ſ. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, invictus animo, cui mens dura & rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρ. & φρήν

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, ſolido. A κρατερὸς. Hinc

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & ſtanni, qua aliquid ſolidatur, Heſ.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, ſolidos, firmos, & robuſtos ungues habens; ſolidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, & ὄνυξ.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, ſtrenue, ſtrmiter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A κρατερὸς.

Κρατέρυται, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατέω.

Κρατεσταίων, gen. pl. *Æol.* pro κρατεστῶν.

Κρατήβολα, ων, τὸ, idem ac κρατεσταί.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) poſſideo, potior, compos ſum; (3) ſuperior ſum, vinco; (4) præſto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invaleſco, retineo, mordicus retineo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὰ κρατεῖ πάντων ἀνάγκη, cogit, Soph. Phil. 915. Ζεὺς ἐσθ' ὁ τἀν ἅ χθονὶ κεκράτηκε, ibid. 980. Νῦν δ' ἃ κρατῶ γὰ τῶν ἐραστῶν χρημάτων, Ariſt. Veſp. 1343. A κράτος, *vis, robur.*

Κρατῇ, 3. ſing. conj. pro κρατέῃ.

Κρατηθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Κράτημα, τὸ, fulcimentum.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, (pen. prod.) crater, cratera, vas, in quo miſcetur vinum; (2) ſignum cœleſte; (3) conceptaculum aquæ ſalientis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cumque evomitur; (5) dicitur tamen & de miniſtro compotorum. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, f. ίσω, compoſ., Euſt. Ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, a. 1. paſſ. inebriati ſumus. exhauſtis crateribus, Heſ. A κρατὴρ.

Κρατήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρατῆσαι, f. πιῆσθαι, a. 1. inf. act. verbi κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui victoriam in prælio obtinet. Ex κρατέω, & μάχομαι.

Κρατησίπες, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robuſtos habet.

Κρατησίππος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vincit equis. Ex κρατέω, & ἵππος.

Κρατησις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ὴ, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. a κρὰς, *caput.*

Κρατίστα, *Adv.* optime, præſtantiſſime. A κράτιστος. Unde

Κρατιστεύω, f. εύσω, præſtantiſſimus ſum, præſto, antecello;

antecello ; τὸ κρατιστεῦον, potiſſimum & præſtantiſſimum. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, Xen.

Κρατιστιδὴν, *Adv.* delectu. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus ; validiſſimus ; (2) optimus. Superlat. a κράτος, *robur.*

Κρατοβρὰς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑΤΟΣ, ους, τὸ, robur, vis, potentia ; (2) imperium, imperii ſumma ; (3) victoria ; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατὸς, *capitis*, dat. ſing. a κράς.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατέοντας, a κρατέω.

Κρατωτὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, Heſ. A κρατεύω.

Κρατωτῆριος κλισμὸς, ſella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατωτικὸς, ἡ, όν, firmandi vim habens. A

Κρατύω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio ; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo ; (3) roboro, induro ; (4) impero Κρατυῦσιν ἐρετμά, Apollon. Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ὑπαρτυνάντο φαλάγγας, Il. 11, 215. A κράτος. Unde

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. 11, 43. A κραυγὴ.

Κραυγάνω, idem.

Κραύγατος, ὁ, vociferator, clamoſus, clamator. A κραυγάζω.

Κραυγαστικὸς ἡ, όν, clamoſus.

Κραυγαστικῶς, *Adv.* cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ὁ, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo.*

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A κραυγὴ.

Κραυρᾶν, ſtruma laborare (2) de morbo apum cum vermes & araneas gignunt, Heſ. A

ΚΡΑΥ̃ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus ; (2) *Subſt.* ſtruma ; (3) morbus boves tentans. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, a κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας, & ἀγρεύω, *capio.*

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Κρεάδραπτος, ον, carnem ſ. cutem lacerans, vulnerans, aſper.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis fruſtum, Dim. a κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, fut. ήσω, carnes diſtribuo ; (2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. A

Κρεανόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribuo.*

ΚΡΕΑΣ, ατος, τὸ, caro ; (2) fruſtum carnis ; (3) corpus.

Κρεγμὸς, ῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δίχομαι.

Κρεηδόκος, idem.

Κρεηφαγίειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρειουσα, *regina*, præſ. part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium recepta culum. A κρέας.

Κρειασονα, nom. plur. n. g. a κρείσσων.

Κρειασοσι, vel κρείττοσι, *præſtantioribus*, dat. plur. Ab eod.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ ἡ ἡ, melior, præſtantior ; (2) præſtantior viribus, potentia, aliave re, *unde* (2) κρείττονες Dii, cœlites ; (3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείττων θανάτου, immortalis. A ἀ ατος.

Κρειων, rex, regnator ; κρείουσα, regina.

Κρειῶν, g. pl. *contr.* & *Poët.* pro κρεάτων.

Κρέκελος, fletus, ploratus, Heſ. A κρέκω.

Κρέκλω, ſonum odioſum ait ſignificare Galenus apud Hipp.

ΚΡΕΚΩ, pectine ſeu radio pulſo ; (2) pulſo ; (3) ſonum moleſtum & odioſum edo. Ἀδὺ κρέκεις τι μέλος, Epigr. Συμμιγᾶ βέλη ὁμῶ πεδοῖσι κρέκοντες, ἴαχον Ἀπόλλω, Ariſt. Av. 778.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in qua reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A κρεμάω.

Κείμαμαι, pendeo ; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρέμαι μὲν ἔνθεν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη, Ariſt. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμασθεὶς, *ſuſpenſus*, a. 1. part. paſſ.

Κρεμασμὸς, ῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet ; (2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium ; (3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur ; (4) lorum ſ. habena penſilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, pendulus. penſilis.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, idem quod κρεμάθρα.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet ; (2) vas penſile, in quo panes, caſei & ſimilia reponuntur ; (3) appendix ſ. pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑΩ, ῶ, vel κρεμάννυμι, f. κρεμανύω, f. μάσω, ſuſpendo ; (2) ſuſpenſum teneo, & (3) *in Paſſ.* ſuſpendor ; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον, Ariſt. Θεσμ. 1037. Μία μὲν γάρ ἐστιν ὅστις κάλῳ ἡ θρανίᾳ, κρεμασαντι σαυτὸν, id. Ran. 122.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulſo, Heſ. A κρέμβαλον, Hinc

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum inſonare novit.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ἡ, ſtrepitus ſ. ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo.

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ου, το, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod, & a κρεμάω.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem & ab eod.

ΚΡΕΜΤΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρεξ, κος, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum & ſerratum habens, nuptiiſque inauſpicata, a dacker hen. A κρέκω.

Κρεοβόρσος, ον, carnivorus. A βρασκω.

Κρέουσα, part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

Κρεοκάκκαβος, ου, ὁ, edulium e carnibus minutim conciſis, & cum ſanguine, arvina, & dulci jure concinnatis. Ex κρεας, & κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεανομία, &c.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, & σκεύασια.

Κρεουργέω, excarnifico, dilanio, lanius ſum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργιδὸν, *Adv.* more eorum, quæ in parva fruſta diſſecta ſunt, ſ. quæ a laniis concidunter. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſ. conciſio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ὴ, όν, lanionius. A

Κρεουργὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & ἔργον, *opus.*

Κρεοφαγία, ἡ, victus e carne. A

Κρεοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui carnes comedit, qui carne veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

Κρέατονες, nom. plur. *Ion.* pro κρειασονες, a κρείσσων.

Κρεῦμιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕΩ, κρεῶ, regno, impero

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, uſus copioſior. Ex βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δαίω, *divido.*

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributio.

Κρεώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτέω, carnes diſtribuo. A

Κρεωδότης, ὁ, carnium dator ſ. diſtributor.

Κρεωδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex δίχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, carnes ſeco. Ex κ. & κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ ἡ ἡ, carnes ſecans.

Κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κ. & λέγω.

Κρεωνομέω, carnes diſtribuo. Ex κ. & νέμω.

Κρεωνομία, ας, ὁ, carnium diſtributio.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ὴ, όν, ad lanium ſ. carnium venditorem pertinens.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας, & στάθμη.

Κρεωφαγέω, carne veſcor.

Κρεωφαγία, ἡ, victus, e carne.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnes edens, qui carnibus veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

ΚΡΗΓΥΟΣ, υου, gratus, jucundus, placitus ; (2) bonus ; (3) utilis ; (4) idoneus, aptus ; (5) ſuavem vocem edens. Μάντι κακῶν οὐ πώποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπας, Hom. Il. 1, 106.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uſque demittebatur ; (2) operculum doliorum aut vaſorum & ſimilium.

Κρήθωσι, 2. ſ. a. 1. imper. act. *Poet.* pro κρῆνον, a κραίνω.

Κρῆθεν, *Adv.* a capite. A κρὰς, *caput.*

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus ; *ſampbire.*

Κρήμνημαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν ἐκ ῥόπλων χέρας ἠδέως κεκρημνάμεθα, Eur. Ion. 1658. A κρημνὸς.

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, f. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρήμνη, 2. ſ. præſ. imper. *per Apocopen.* pro κρήμνηθι, a κρήμνημι.

Κρημνηγορέω, ω, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνὸς, & ἀγορέω, *loquor, dico.*

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνὸς.

Κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens ; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & ſuperbe loquor.

ΚΡΗΜΝΟΣ, ου, ὁ, præceps rupes, præcipitium ; (2) ripa ; (3) labrum ulceris ; (4) omne exceſſum & prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνὸς.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνος, & ὄρος, *mons.*

Κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus ; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, g. pl. *Æol.* pro κρηνῶν, a κρήνη.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons ; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ.

Κρηνῖτιδες, αἱ, idem. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρῆνον, 2. ſ. a. 1. imper. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ου, το, fontis cuſtodia, munus cuſtodiendi & curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, fontis cuſtos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ ἡ ἡ, qui crepidas conficit, ſutor crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, το, fundamentum, crepida. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono ; κρηπιδώμενος, præſ. part. paſſ. crepidatus. A

ΚΡΗΠΙΣ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus ; (2) baſis, fundamentum ; (3) crepido, margo ; (4) placentæ genus.

ΚΡΗΣ,

ΚΡΗ'Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenſis.
Κρῆς, pro κρέας, caro
ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum excuſſorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.
Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretenſis. A Κρὴς.
Κρησφύγετον, τὸ refugium eorum, qui Minoëm Cretenſem, ſeverum vindicem ſcelerum, fugiebant; (2) perfugium ſ. refugium quodvis; (3) munitio ſubſidiaria; (4) aſylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, & φεύγω.
Κρηταγενὴς, ὁ ἡ ἐς, Cretenſis.
Κρήτη, ης, ἡ, Creta; inſula.
Κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.
Κρητήριον, ε, τὸ, parva cratera, parvus crater. Dim. a κρητὴρ, pro κρατὴρ.
Κρητίζω, Cretiſſo, Cretenſes imitor. A κρὴς.
Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus.
Κρητικῶς, more Cretenſi.
Κρητισμὸς, ῆ, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.
Κρηφαγεῖν, pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.
Κρῖ, τὸ, hordeum.
Κριανὸς, ἡ, ὸν, in ariete natus. A κριὸς.
Κριζανίτης, ου, ὁ, teſtaceus, in teſta coctus; ut κριζανίτης ἄρτος. A
Κρίζαν, ανος, ὁ, fornax, id. quod κλίβανος.
Κρίγω, 3. ſing. ā. z. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, a κρίζω.
Κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor, Suid. Etym. M.
Κριγμὸς, οῦ, ὁ, Suid. idem. A
ΚΡΙ'ΖΩ, f. ξω, ſtrido, ſtridorem edo· Κεκριγότες ἐπεστράτευσεν φασ' ἀνωθεν τῷ Διΐ, Ariſt, Av. 1527.
Κριηδὸν, *Adv.* Arietis more, valide. A κριὸς.
Κριθαΐας, ου, ὁ, hordeago, genus tritici; ut κριθαΐας σιτος, triticum hordeacei generis. A κριθή.
Κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V. A κριθή.
Κριθάνον. Hinc κριθᾶντα σιτᾶλον, laſcivientem pullum, Æſch. Agam. 1649.
Κρίθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.
ΚΡΙΘΗ, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnaſci ſolitum.
Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρίνω.
Κριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.
Κριθιασίς, ἀσεως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ. A κριθίαω
Κριθιάω, ω, f. άσω, hordeo ſaturor; (2) e nimio hordei paſtu laſcivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel curſu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.
Κριθίδιον, ου, τὸ, hordeolum, hordei granulum. Dim. ab eod.
Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.
Κριθολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ, & λέγω.
Κριθομάντις, ἀσεως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur. Ex κριθὴ, & μάντις.
Κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comeſtio; (2) pœna quædam militaris. A
Κριθοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, hordei comeſtor. Ex κριθὴ, & φαγεῖν.
Κριθοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, hordeum ferens, ſ. hordei ferax. Ex κριθὴ, & φέρω.
Κριθώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, hordeaceus. A κριθὴ.
Κρίκεν, 3. ſing. perf. ind. act, *Ion.* & cum ν ἑφελκ. pro κέκρικε, a κρίζω.
Κρίκιον, ου, τὸ, circellus. Gl. V. A
Κρίκος, ου, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.
Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo.
Κρεκωτὸς, ὴ, ὸν, annulis conſertus. A κρεκόω.
Κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.
Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina craſſiore confecta. A κρίμνον.
ΚΡΙΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina craſſior; (2) hordeum; (3) panis e craſſiore hordei farina.

Κριμνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, de urina, cui inſunt, vel innatant fruſtula velut craſſioris farinæ. A κρίμνον.
Κρίναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.
Κρινάμβος, a. 1. part. med.
Κρίνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινα.
Κρινέωσι, 3. plur. præſ. conj. act. *Poët* pro κρίνωσι.
Κρινθέντες, Hom. Il. 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. paſſ. a κρίνω, *ſeligo.*
ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) ſpecies ſaltationis; (6) Ariſtoph. habet & κρινεσι quaſi a κρίνος.
ΚΡΙ'ΝΩ, f. κρινῶ, ſecerno, diſcerno; (2) excerno; (3) ſeligo, deligo; (4) diſcepto, judico; (5) cenſeo, æſtimo; (6) adjudico; (7) ſtatuo, conſtituo; (8) accuſo, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) *in med.* decerno acſe, prælior, & *in Paſſ.* (13) τὸ κρινόμενον eſt res de qua diſceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: *it.* probatum; *it.* conſpicuum, de quo nemo dubitare poteſt. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μιλήσιὸς ἅπας λεὼς κρινῇ παραγὰς, percunctatur, Soph. Trach. 197. Ἐκ τοῦ σώματός σε κρινῶ σε, Luc. 19, 22. Δολοφόνων ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Plut. Ὡς ἐγὼ κρινέμαι τῇδέ σοι τὰ πλείονα, litigabo, Eur. Med. 609.
Κρινὼν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus conſitus liliis.
Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.
Κριοδόχη, ſ. κριοδοκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem ſuſtinens. Ex κριὸς, & δέχομαι.
Κριοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, arietis formam habens. Ex κριὸς, & εἶδος, *ſpecies.*
Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, & κόπτω.
Κριοκρέω, ariete percutio.
Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριὸς, & μάχη.
Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.
Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui arietina facie eſt, arietem facie referens. Ex κριὸς, & πρόσωπον.
ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, aries, ovium dux; (2) ſignum cœleſte; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum ſuperiorum ordinum, Ionicæ ſcil. Romanæ, atque Corinthiacæ.
Κριοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, arietum vorator. Ex κριὸς, & φαγεῖν.
Κριοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, arietem geſtans. Ex κριὸς, & φέρω.
Κρίσιμος, ὁ ἡ ὁ, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium inſtituitur, decretorius. A Κρίσις.
Κρισίμως, ut judicari poſſit.
Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipſa judicandi actio; (2) judicium, ſententia, quæ de aliqua re fertur, cenſura, æſtimatio alicujus rei; (3) cauſſæ dictio, accuſatio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) Eventus belli; (6) morbi ſolutio aut mutatio in melius deteriuſve; (7) condemnatio; (8) juſtitia, juſtum judicium; (9) ultimi judicii dies, ſ. ultimum judicium. A κρίνω.
ΚΡΙ'ΣΚΡΑΝΑ, αν, τὰ, ſcrinia regis, Cteſias.
Κρισσὸς, ῆ, ὁ, varix. Pro κρισός. Hinc
Κριωσώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, varicoſus, Gl. V.
Κριτήριον, ου, τὸ, organum, ſ. inſtrumentum judicandi; (2) ſenſus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod reſpicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipſa & cauſa; (6) judices ipſi. A κρίνω.
Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, adjudicator; (2) arbiter, arbitrator, æſtimator. Ab eod.
Κριτικὸς, ἡ, ὸν, ſolers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum ſcriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.

Κριτὶς, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æſtimatrix.
Κριτὸς, ἡ, ὸν, ſelectus, delectus, judicatus.
Κροαίναν, apud Homerum de equo, pulſans pedibus, ut ſonipes apud Virg. Quadrupedante putrem ſonitu quatit ungula campum. A κρόω, *pulſo.*
Κρόκα, acc. ſing. *per Sync.* pro κροκίδα.
Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.
Κρόκεος, έα, εον, idem quod κροκόεις.
ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, idem quod ſtamini inſeritur; (2) arena literalis; κρόκαι, αἱ, arena litterea; (3) littus.
Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.
Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos piloſque ex veſte alterius legens. A κροκὶς. Hinc
Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, floccorum, ſ. pilorum lectio, de periculoſe ægrotantibus, ſignum mortis imminentis.
Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος.
Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.
Κροκὶς, ίδος, ἡ, ſubtegmen; (2) floccus in veſte prominens, e ſtamine & ſubtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.
Κροκισμὸς, ὁ, tela. A κροκίζω.
Κροκόβαπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω.
Κροκοβαφὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Κροκοδείλιον, ου. τὸ, herba chameleontis nigri figura. A
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæſtio quædam captioſa. Hinc
Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.
Κροκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, croco ſimilis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, & εἶδος.
Κροκοειμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος, & ἕννυμι.
Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.
Κρόκεος, α, ον, idem & ab eod.
Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα.
Κρόκον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.
Κροκονητικὴ, ἡ, ars nendi ſubtemen ſ. tramam, cui opp. σημονητικὴ, quia ſubtemen ſubtilius nebatur, ſtamen craſſius.
Κροκόπεπλος, ου. ὁ ἡ ὁ, croceum peplum ſeu veſtimentum habens.
ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus vel crocum, *Angl.* Saffron.
Κροκόω, ῶ, croco tingo. A κρόκος.
Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κυκίζω.
Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκὶς.
Κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum, ſ. velum tenuius. Ex κρόκη, & ὑφαίνω.
Κροκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, croceus. A κρόκος.
Κροκώτας, κροκώτου, κροκώτα, ὁ, animalis nomen e lupo & cane miſti. *Lat.* crocuta.
Κροκωτίδιον, crocotula. Dim.
Κροκώτιον, idem, Dim. A
Κροκωτὸς, ὴ, ὸν, croco tinctus, & abſolute κροκωτὸς, οῦ, ὁ, veſtis (fœminea & exterior) croceo colore imbuta. A κροκόω.
Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam geſto, crocota indutus ſum. A
Κροκωτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui crocotam geſtat, crocota indutus. Ex κροκωτὸς, & φέρω.
Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, Crommyogetium, olus mixtæ naturæ ex getio & cepa. Ex κρόμμυον, & γήτειον, *getium.*
Κρόμμυον, vel κρόμυον, ου, τὸ, cepa. A κάπα.
Κρομμυοξυρεγμία, ας, fœtidus ructus, qualis eorum eſt, qui allium vel cepas comederunt. Ex κρόμμυον, & ὀξυρεγμία.
Κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit. Ex κρόμμυον, & πώλης.
Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, *it.* tempora priſca ſub ſaturni tempore, apud Ariſtoph. A Κρόνος. Unde

Κρονιάδες, ων, αἱ, sc. ἡμέραι, dies Saturnales.
Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam & Pluto.
Κρονικός, ἡ, όν, Saturnius; (2) præ senio delirus; (3) stultus; (4) pervetustus & rancidus. Ab eod.
Κρόνιον, ίου, ἰον, idem.
Κρόνιτα, ου, valde fatuus, Aristoph.
Κρονίων, ωνος, ὁ, id. quod Κρονίδης.
Κρονολήρης, ου, ὁ, delirus senex, Aristoph.
ΚΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; (2) senex morosus & maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.
Κρονότεκνος, ἡ, Saturni pater, *Epith.* cœli.
Κρόσσαι, αἱ, scalæ; (2) scalæ scalis superimpositæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσαν, ἐν δ' ἔρεισιν ἐπέλξεις, Hom. Il. 12, 258. A
ΚΡΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adsui solebat. Hinc
Κροσσόω, ῶ, fimbria villove vestem prætexo.
Κροσσωτός, ή, όν, sc. χιτὼν, vestis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A κροσσόω.
Κρόσσος, ου, ὁ, idem quod γρόσφος.
Κροτάζω, idem quod κροτέω.
Κροταλία, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, quæ collisa sonum edunt. A κρότος.
Κροταλίζω, fut. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.
Κροταλισμός, οῦ, ὁ, plausus, Gl. V. A præc.
Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) Comici etiam pro garrulo, ut & κρόταλος. A κρότος.
Κρταφίτης, ου, ὁ, (ut κροταφίτης) μῦες, musculi temporales. A
ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.
Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάρην κροτῆσαι, Theoc. 18, 35. A κρότος.
Κρότημα, ατος, τὸ, plausus, sonus ex plausu.
Κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio. A κροτέω.
Κροτητὸς, ἡ, όν, pulsatus, plausibilis.
Κροτισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod κρότος.
Κροτοβέρυος, ου, ὁ, plausus, ictus cum tumultu. Ex κρότος, & θόρυβος.
ΚΡΟΤΟΣ, ου, ὁ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.
ΚΡΟΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina.
ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.
Κροτωνοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρότων, & εἶδος.
Κρόυμα, ατος, τὸ, sonus, quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A κρόω.
Κρουμάτικὸς, ἡ, όν, pulsandi peritus. A κρῦμα.
Κρουμάτιον, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatili, Dim. a κρῦμα.
Κρουματοποιὸς, οῦ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex κρῦμα, & ποιέω.
Κρουνὸς, ία, ίον, e scatebris, f. fonte saliens. A κρένω.
Κρουνίον, & κρουνία, genus poculi, ap. Ath.
Κρουνὸδον, *Adv.* instar scatebræ, ad modum fontis salientis. Ab eod.
Κρουνίζω, fut. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.
Κρούνισμα, ατος, τὸ, id, quod in modum salientis aquæ effluit. A κρουνίζω.
ΚΡΟΥΝΟΣ, οῦ, ὁ, scatebra, fons saliens.
Κράπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, Hes. Ex κρόω, & πάλλω, vibro.
Κρεπίζω, ῶ, αι, calceamenta lignea apud Boeotos. Ex κρόω, & πέζα.
Κρεπέζιον, ου, τὸ idem & ex iisd.
Κρεπεζόποδες, qui induratis sunt pedibus, Hes. A κρεπέζω.
Κρῦσαι, 2. 1. part. act. verbi κρόω.
Κρουσιηπίω, ῶ, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρεσιμετρέω, *Ern.*) A
Κρουσίηπος, ου, ὁ, ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρεσίμετρος, *id.*)
Κρουσιμετρέω, mensura fallaci utor; (2) decipio. A
Κρουσίμετρος, ου, ὁ, ἡ, mensura falsa utens; in admetiendo decipiens; (2) impostor, fraudulentus. Ex κρέσις, & μέτρον.
Κρουσιμετρης, ου, ὁ, idem.
Κρῦσις, εως, ἡ, pulsatio; (2) exploratio; (3) quod pulsatur. A κρόω.
Κρύσμα, ατος, τὸ, idem quod κρῦμα.
Κρουσματικὸς, ἡ, όν, idem quod
Κρουστικὸς, ἡ, όν, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus. A κρόω.
ΚΡΟΤΩ, f. ύσω, ferio; percutio; pulso; collido. Κάκτυπτα χεῖρας, Eur. Supp. 721. Ἐλικὸν κρύσω πόλεμον, id. Elec. 181.
Κρύδδα, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.
Κρύδδην, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυδεὶς, a. 2. part. pass. verbi κρύπτω.
Κρυδῆναι, *abscondituin esse*, a. 2. inf. pass.
Κρυδὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) dirus; (4) tristificus. A κρύος.
Κρυμαλέος, ία, έα, έον, frigidus, gelidus. A
Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.
Κρυμωδὴς, ες, ὁ, ἡ, frigidus. A κρυμός.
Κρυμοπαγὴς, ές, glacialis. Ex κρ. & πάγνυμι.
Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.
Κρυόεις, όεσσα, όεν, idem. A κρύος.
Κρυόμαι, ῆμαι, gelasco; κρυωθῆναι, gelat, Ph. A
ΚΡΥΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.
Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus. A κρύπτω.
Κρυπτάζω, occulto.
Κρύπτασκε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκρυπτε, a
Κρυπτάσκω, cooperio. Ὅ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, Il. 8, 272. Ab eod.
Κρύπτε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro ἐκρυπτε.
Κρύπτεια, ἡ, virtus, (ap. Lacedæm.) quæ est in dissimulandis doloribus & sensu molestiæ; tolerantia, ap. *Plat.*
Κρυπτόω, idem quod κρύπτω.
Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus abditus & cameratus. Ab eod.
Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gloss. Vet. A κρύπτω.
Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem. Gl. V.
Κρυπτικὸς, ἡ, όν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.
Κρυπτικῶς, *Adv.* occultative, cum arte quadam ad occultandum & fallendum captiose.
Κρυπτὸς, ἡ, όν, occultus, abditus, clandestinus. A
ΚΡΥΠΤΩ, f. ψω, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρυπτόμαι, occultor; κεκρυμμένος, p. pass. occultatus; κρυφεὶς, a. 2. pass. occultatus. Κρύπτειν ὑΐν ἢ θάνατον ἢ ἀδελφῆς τινὰ χθονὸς, sepelire, Soph. Ant. 24. Δεῖ δὴ σ' ἐμοιγ' ἐλθόντα, φροντιστῇ λόγων κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν, ὧν ἀκήκοας, id. Phil. 589. παρ' ὑμῖν, ib. d. 740. Ἔκρυπτε δ' ἐὼν γενεαῖος, Eur. Alc. 853.
Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abscondite.
Κρυσαίνομαι, κρυσαίνω, glaciatur, glaciali frigore adstringitur, Nicand. A κρύος.
Κρυσαλίζω, ut crystallum splendeo. A κρύσταλλος.
Κρυσάλινος, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli puritatem habens. Ab eod.
Κρυσαλοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. Ex κρύσταλλος, & εἶδος.
Κρυσαλοειδῶς, *Adv.* specie crystalli.
Κρυσαλόομαι, ώμαι, glacior, gelo; κρυσαλωθῆναι, aor. 1. pass. conglaciatus, gelu concretus.
Κρυσαλόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex κρύσταλλος, & πήγνυμι.
Κρυσαλοτὸς, ἡ, όν, idem.
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.
Κρυσαλλοφανὴς, ές, ὁ, ἡ, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strab. lib.* 16. Ex κρύσταλλος, & φαίνω.
Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.
Κρυφαίως, *Adv.* occulte, latenter, clam.
Κρυφαιότερον, *Adverb.* idem, Hes. A κρύπτω.
Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandestinus, Gl. V. A κρύφιος.
Κρυφιμαίως, idem quod κρυφαίως, ap. Sch. Ar.
Κρυφινὸς, *contr.* κρυφίνης, ου, ὁ, ἡ, qui animi sui sensa occultat & celat. Ex κρύπτω, & νόος.
Κρυπτομύστας, arcane, occulte. Ex κρ. & μύω.
Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιος, ου, ὁ, ἡ, occultus, absconditus, clandestinus. A κρύπτω.
Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. A κρύφιος.
Κρύζος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.
Κρύψαι, aor. 1. inf. act. v. κρύπτω.
Κρύψε, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.
Κρυψίγλωσσος, ὁ, ἡ, ἡ, arcano partu editus.
Κρυψίδρομος, ὁ, ἡ, ἡ, in obscuro, in tenebris currens, *Epith.* Baccharum.
Κρυψίνους, *contr.* κρυψίνους, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod κρυφίνους.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, absconsio; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.
Κρυψίχολος, ου, ὁ, ἡ, iram occultans.
Κρυψομετωπος, ὁ, ἡ, ἡ, occultans frontem.
Κρυώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύος.
ΚΡΩΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, villus, cinnus, cincinni sive crines intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.
Κραγμὸς, οῦ, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A
ΚΡΩΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Τῦτα μὴ, ὦ γραῦ, ζαυτῇ κράξαις, Arist. Lys. 508.
Κρημνώδεις, όεσσα, όεν, præceps, abruptus, Hes. A κρημνὸς.
Κρημνώτης, ου, ὁ, ἡ, præceps & ascensu difficilis, Eust. Ab eod.
ΚΡΩΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum, Hes.
ΚΡΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.
Κρώσιον, ου, τὸ, urceolus, Hes. A seq.
ΚΡΩΣΣΟΣ, ου, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium, f. balneatorium.
Κτὰ, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Apocop.* pro ἔκτα, a κτείνω.
Κτάμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.
Κταμένου, g. s. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κλαμβάνω, a κλήω.
Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔκτησαν, a κτάομαι.
Κτάνε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.
Κτανέειδε, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανεῖδαι.
Κτανέοντες, nom. pl. part. f. 2. act. *Ion.* pro κτανόντες.
Κτανέεσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτανοῦσι.
Κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. pass. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐκτάνθησαν.
ΚΤΑΟΜΑΙ, ῆμαι, fut. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquisivi, habeo, possideo, unde κεκτημένος, dominus; quanquam & simpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cuiuscunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος ἐδέντα, qui nullum inimicum habet, apud *Lys.* Σωκρέων γέρας, κακὸν ἢ κέκτηται δόμοις, Eur. El. 1017. Σὲ δ' ἄλλοι τιν' γαῖαν κεκτήσονται, id. Alc. 178.
Κτᾶσθαι, *possidere*, præs. inf. med. verbi κτάομαι, *possideo*. Κτάσθαι, interficere, a κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι δὲ πολίτας, Hom. Il. 25, 558.

Κτᾶτο,

Κτᾶτο, 3. ſing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκλῆτο, a κλάομαι.

Κτέανον, ου, τό, poſſeſſio, facultates, opes. A κλάομαι.

Κτέας, ατος, τό, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ης, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poët.* pro κτήσασι, a κλῆρος.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, poſſideo; κλεάτισα, a. 1. pro ἐκλεάτισα, acquiſivi. Ἦν δερὶ ἐμοῦ κλεάτισα, Il. 16, 57. Ab eod.

Κτεῖναι, occidiſſe, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, occide, 2. ſing. præſ. imper. act.

Κτεινόμενος, qui occiditur, præſ. part. paſſ.

ΚΤΕΙΝΩ, f. κτενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1. Κτενέσσι σι διαστὶ λαζόντες γύπιες, Eur. Andr. 75.

ΚΤΕΙΣ, ενος, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενωθεὶς, pexus, a. 1. paſſ. A κτείς. Unde

Κτένιον, ου, τό, pectunculus, parvus pecten.

Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κτενίζω.

Κτένω, κτένουμι, κτεννύω, interficio. A κτείνω.

Κτενοειδᾶς, pectinatim, Gl. Vet. quaſi a κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτείς, & εἶδος.

Κτενώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, pectini ſimilis. Ab eod.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτῆας, ατος, τὸ, res poſſeſſi; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΗΡΕΑ, ων, τὰ, exſequiæ, juſta, inferiæ.

Κτερεΐζω, f. σω, exſequias celebro, juſta facio. A κτέρια.

Κτερίζω, f. ίσω, ſepelio, humo. Ab eod.

Κτέριστι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Attice*, pro κτέρισσι, a κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, parentatio, funus, juſta.

Κτερισὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris.

Κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.

Κτέαμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτῶμεν, a κτῆμι.

Κτηδὰν, όνος, ὁ, venarum curſus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κτείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquiſivit, poſſeſſio; (2) fundus, prædium; & (3) *in Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ὴ, όν, qui multa poſſidet, dives.

Κτημάτιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula; (2) prædiolum. A κτῆμι.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives, multa bona poſſidens. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum, ſ. poſſeſſionum index. Ex κτῆμα, λόγος.

Κτῆμι, occido, interficio; inuſit. Sed hinc a. 2. ἔκτα, particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *Adv.* jumentorum, ſ. pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνιάτρος, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & ἰατρός.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. A κτῆνος.

Κτηνοβάτης, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti, ſ. pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος, & πρέπω.

ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *ſcil. ſtabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος, & στάσις.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta paſco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio paſcendi jumenta ſeu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, jumentorum paſtor; jumentarius, Gl. V. Ex κτ. & τρέφω.

Κτηνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta ſeu pecudes pertinens, jumento, ſ. pecudi ſimilis; belluinus, brutus; (2) ſtolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, ſtoliditas pecuaria & beſtialis. A κτηνώδης.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more.

Κτήσαιτο, 3. ſ. a. 1. opt. med. v. κτάομαι.

Κτησίδιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula, curta ſupellex, Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ε, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος ζεύς, Jupiter; κτήσιος ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, poſſeſſor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ipſa poſſidendi actio; (2) adquiſitio; (3) res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κτάομαι.

Κτητὴ, ἧς, ἡ, famula empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ὴ, όν, adquirendi peritus; (2) poſſeſſivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæſtuaria. A κτάομαι.

Κτητὸς, ὴ, όν, adquiſibilis; (2) adquiſitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor, dominus. Ab eodem.

Κτίδιος, pro ἰκτίδιος, viverræ ſilveſtris pelle ſeu corio confectus, nam galeam talem κτιδέῃ κυνέῃ, dixit Homerus, Il. 10, 335, & 458. A κτὶς, pro ἰκτὶς.

ΚΤΙΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exſtructis habitabilem reddo; (4) inſtituo, auctor ſum alicujus rei; κτισθεὶς, aor. 1. paſſ. & ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 Tim. 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, Col. 1, 16, ἐκτίσθη, ib.

ΚΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* cicur, manſuetus.

Κτιλόω, cicuro, manſuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. manſuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. paſſ. part. familiaris factus, quod Euſt. affert ex Pauſ. A κτίλος.

Κτιμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκτισμένος, a κτίζω.

Κτίνυμι, vel κτίννυα, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela ſilveſtris. Ab ἰκτὶς.

Κτισάσθαν, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) inſtauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum univerſitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magiſtratus. A κτίζω. Unde

Κτίσμα, ατος, τὸ, conditum, creatum; (2) opus, ſtructura, ædificium.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, rerum creatarum cultor. Ex κτίσμα, & λάτρης.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, inſtaurator. A κτίζω. Unde

Κτιστὸς, ὴ, όν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστὸς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτονίω, ῶ, occido. A κτόνος.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, pulſu ſonitum ciео; (2) ſtrepo, reſono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα γῆ κτυποῦσιν ἐκτετμημένη δρομήμασιν, Eur. Med. 1183. Ἱπποισι ζεὺ κόδωσιν ἐκτύπει φόβον, id. Rheſ. 307. A κτύπος. Hinc

Κτύπημα, ατος, τὸ, ſonitus, ſtrepitus proprie qui pulſu cietur; (2) fragor.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ ſimile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τοῦ μήλης, concava pars ſpecilli chirurgici, ſpecillum averſum. Ab eod.

ΚΥΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi menſura apud Romanos quatuor cochlearium. Hinc

Κυαθώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, cyatho ſimilis.

Κυάμειος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμβυτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit, ſortilegus.

Κυαμβυτὸς, ὴ, όν, fabis, ſeu ſorte electus. A

Κυαμβύω, f. βύσω, fabis ſuffragium fero; κυαμβόομαι, ſortior, fabis ſortior. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine eſt. Ab eod.

Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κύαμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba, Dim. A

ΚΥΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in ſuffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) teſticulus; (4) papilla extumeſcens in pubeſcentibus; (5) animalculum ſub hydriis naſci ſolitum fabæ magnitudine; (6) menſura apud medicos; (7) ſors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρώξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in ſuffragiis ferendis quæſtui ſimul faciendo ſtudet. Vox Ariſtophanica. A τρώγω.

Κυαμοφαγία, ὴ, fabarum eſus. A φαγεῖν.

Κυαμών, ῶνος, ὁ, locus fabis conſitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem geſtans. Ex κύανος, & αἰγὶς.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ.

Κυναυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cœruleus. Ab αὐγή.

Κυαναυγετὶς, ὴ, cœrulea.

Κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro miſti, ferrugineus, ater, niger, fuſcus; κυανέην, cœruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Ver. Κυανέῃ νεφέλῃ, Hom. Il. 5, 345. A κύανος.

Κυάνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Κυανέμβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœruleum roſtrum habens. Ex κύανος, & ἔμβολος.

Κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, ſum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eodem.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cyano ſimilis, cœruleus. Ex κύανος, & εἶδος.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, cœruleam comam habens.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœruleum ſ. nigrum peplum habens.

Κυανοπρῴρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & πρῷρα.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, alas cœruleas, ſ. nigricantes habens. Ex κύανος, & πτέρον.

ΚΥΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, ὁ, color cœrulens, qualis cœlo ineſt; (2) lapis, ſ. fuſcus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen in frumentario agro naſcentis; (4) aqua marina, Heſ. avis quædam, Heſ. (5) *adj.* cœruleus; unde κυανόπαλος, ſuperl. ap. Suid.

Κυανόστολος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœrulea veſte indutus. Ex κύανος, & στολή.

Κυανόθριξ, υος, ὁ ἡ ἡ, nigrum ſupercilium habens.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui eſt nigricantibus ſetis; cujus crines cyanum referunt. Ex κυανος, & χαίτη, *juba*.

Κυανόχρως, ατος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt colore cyaneo, cœruleus. Ex κύανος, & χρόα.

Κυαυόχυτος, ου, idem, *Epith.* Furiarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adſpectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὤψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei. Qui fit a κυανόω.

ΚΥΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.

ΚΥΒΑ, poculum, cuppa, Heſ.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, alea, luſus aleæ; (2) aſtutia, verſutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea ſ. teſſera luditur. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑΩ, navem rego, navis curſum dirigo;

dirigo ; (2) guberno, rego. Κυβερνήσῃ αὐτιρ-ρόπτυλον βάριν, Lyc. 746.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A

Κυβερνήτης, ἥρ, ὁ gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad gubernandum aptus. A κυβερνήτης.

Κυβερνήτης, ε, ὁ, dux, f. gubernator navis ; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικός, ἡ, ὁν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.

Κυβευτήριον, ε, τὸ, aleatorium, locus ubi alea luditur ; (2) confessus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτής, ῆ, ὁ, aleator, qui alea ludit.

Κυβευτικός, ἡ, ὁν, ad aleatorem pertinens, aleatorius ; (2) aleæ peritus. A κυβευτής.

Κυβεύω, f. εὔσω, alea ludo, ludo tesseris ; (2) subeo aleam, periclitor. Κυβεύειν περὶς ἀλλήλας περὶ τῆς γυναικῶν, Athen. A κύβος.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A κυβίζω.

Κύβηξ, ε, ὁ ἡ ἡ, pronus, inclinatus, Etym. A κύβη. Unde

Κυβήξειν, in caput se projicere, Etym. Suid.

Κυβηλίζω, securi percutio, Hes. Suid. A

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, securis, bipennis.

Κυβηλισής, ῆ, ὁ, improbus, maleficus, Hes. Suid. A κυβηλίζω.

Κύβης, ε, ὁ, idem quod κυβευτής, Hes. A κύβος.

Κυβίζω, f. ἴσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικός, ἡ, όν, cubicus, tesserarius. Ab eod.

Κυβικῶς, *Adv.* cubice, in modum cubi.

Κυβισάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto, Gl. V. cernuo, urinor, præcipito me, proprie in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κυβίζω.

Κυβίσημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus.

Κυβίσησις, εως, ἡ, idem.

Κυβιστήρ, ῆρ, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit, urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, cubito pello, vel percutio.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ε, τὸ, cubitus, Hippocr.

Κυβοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, speciem cubi habens. Ex κύβος, & εἶδος.

ΚΥΒΟΣ, ε, ὁ, cubus ; (2) tessera ; (3) lusus tesserarum ; (4) unio tesseræ insculpta ; (5) panis quadratus ; (6) numerus cubicus ; (7) spina vertebræ & imprimis colli.

Κύβωλον, ε, τὸ, idem quod κύβιτον, Pollux.

ΚΥΓΧΝΙ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis quondam usitatus, Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ε, ὁ, Cynchramus, dux coturnicum.

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Ex Hes. A κυδάσσω.

Κυδάγχω, conviciis & probris incesso. Ex Hes. Ab eod.

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυδάζειν τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμῶς, Soph. Aj. 733. A κύδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo ; (2) generosum reddo, illustro. Δοιοὶ ἔτεια κυδανθεῖσι οἰωνὸν θέαν, Lyc. 721. αἰαιῆ θεὸν θυδλοις βάν, id. 529. Κυδήναι θυητὸν βροτόν, Odyss. 16, 212. A κύδος.

Κυδαλιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, glorioſus. Ab eod.

Κυδάσσω, convicior, Hes. A κύδος.

Κυδάω, ῶ, glorior ; (2) veneror, admiror, extollo, Vet. Lex. A κύδος.

Κύδεος, έσ, εον, glorioſus, Vulg. L. Ab eod.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, glorioſus. Ab eod.

Κυδηθῆναι, a. 1. inf. pass. v. κυδάω.

Κυδιάνειρα, ε, ὁ, viros honestans ; (2) claros viros continens ; κυδιάνειρα ἀγορὰ, ap. Hom. concio, in qua oratores inclarescunt. Ex κύδος, & ἀνήρ.

Κυδιάω, ῶ, glorior, glorioſe me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, *Poët.* pro κυδιῶν, κυδιάων, Il. 2, 597. A κύδος. Unde

Κύδιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, glorioſus, inclytus.

Κύδιστος, ε, ὁ, glorioſissimus, gloria eminentissimus, Superl. a κύδος.

Κυδίων, ον, ὁ ἡ ἡ, glorioſior, Comp.

Κυδνός, ἡ, όν, inclytus. glorioſus. Ab eod.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, misceo. Ἐξόφ ἐγὼν ἔνδον, ὡς οἶδ' ἄτλα, κάκυδοιδόπα, Arist. P. 1161. Ex κυδοιμος, & δοπέω.

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud Hom. κυδοίμεον, imperf. Il. 11, 324. A

ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ε, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.

ΚΥΔΟΣ, ε, ὁ, convicium, probrum.

Κυδρός, ρὰ, ρὸν, glorioſus, clarus. A κύδος.

Κυδρόω, ῶ, clarum reddo ; κυδρᾶσθαι, glorior, glorioſe me effero. A κυδρός.

ΚΥΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωνέα Σῦκα, ficus hibernæ, Athenæus.

Κυδωνίαλω, ῶ, imitor & repræsento malum Cydonium. Μᾶλα ἀμφοῖν μετάξυ τοῖς ὕδασι διανηχομένα, τῇ χειρὶ κατεδεξάμην, τῦτο εἶναι νομίσας τὸν κυδωνιῶντα τῆς ὠσθεμένης μαζός, Aristæn. 1, 3. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum ; Cotonium, Ph.

Κυδωνίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.

Κυεῖς, a. 2. part. pass. verbi κύω.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύουσα τὰ ὄρρενα, Aristot. A κύω.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.

Κυητικός, ἡ, όν, concipiendi vim habens.

Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, quæ ita dicitur ab insula Cythera.

Κύθος, sperma, semen, Etym. A κύω.

Κύθρα, olla, Gl. V. *Ion.* pro χύτρα.

Κυθρίγαυλος, ε, labrum conchæ specie, apud Joseph. Ex κύθρα, & γαυλὸς, *mulctra, situla.*

ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.

Κυΐσκω, & κυΐσκομαι, concipio, fero partum, sum prægnans. A κύω.

ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκανάω, ῶ f. ήσω, misceo. Νῦν ἔν ἐμοὶ τῦτο δικεῖ ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυκανᾶν ἀμοσγέπως, Arist. Θεσμ. 435. A seq.

ΚΥΚΑΩ, ῶ, fut. ήσω, misceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ δ' ἐπειτα σπυδῶν γε τλεῖ βυλεῖ βία κυκήσω, Arist. Eq. 362.

Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A κυκάω.

Κυκεῶν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεῶ, item *Poët.* κυκεῖν. A κυκάω.

Κυκηθήτιν 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκυκηθήτην, a κυκάω.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miscella, permistio ; (2) confusio, perturbatio. A κυκέω.

Κύκηθρον, ε, τὸ, rutrum, tudicula ; (2) auctor fraudum. Ab eod.

Κυκημα, ατος, τὸ, permistio ; (2) perturbatio. A κυκέω.

Κύκησις, ἡ, idem.

Κυκησίτεφρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cineres miscens, f. turbans. Ex κυκέω, & τέφρα, *cinis.*

Κυκητὴς, ῆ, ὁ, perturbator. A κυκέω.

Κυκλάζω, circumeo, Hes. A κύκλος.

Κυκλαίνω roto, rotundo, Hes. Ab eod.

Κυκλάμινος, ε, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, rapum, umbilicus terræ, *Angl.* Sowbread.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda ; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ ; (3) Κυκλὰς, cyclas, vestis genus vel limbus. Ab eodem.

Κυκλόω, f. ώσω, cingo, circumdo, in orbem ago, Gl. V. circumeo, lustro, ambio. Ab eodem.

Κυκλέω, verso, roto. Πῶς σὺν τοῖδ' ὅπλ' ἐγὼ κυκλεῖς ; Eur. Or. 615. Ἰδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖ, Soph. Aj. 353. Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλησόμεθ' ἐνθάδε νεκρὸς Βεσσὶ μετ' ἠμύοντσι, Hom. Il. 7, 332. Ab eod.

Κυκληδὸν, *Adverb.* instar circuli ; (2) circumcirca. Ab eod.

Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ἡ, όν, circularis, orbiculatus, rotundus ; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλικῶς, in orbem.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ε, ὁ, dithyrambicus poëta.

Κύκλιος, ία, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ε, ὁ, orbiculus ; (2) scalprum.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, circum quæstui habeo, circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, Aristoph. A

Κυκλοβόρος, ε, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Aliis Atticæ torrens turbulentus, Ex κύκλος, & βορὰ, *cibus.*

Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλοδιωκὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A διώκω.

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοείλικτος, ον, in orbem se volvens, *Epith.* solis.

Κυκλόθεν, *Adverb.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλομολιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Διὰ Σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & πορος, *transitus.*

ΚΥΚΛΟΣ, ε, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus ; (2) corona hominum ; (3) argumentatio circularis ; (4) locus, ubi vendebantur homines ; (5) ambitus verborum, periodus ; (6) κυκλοι σφοσάπτε, malæ hominis ; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ ; (8) κύκλος, annulus ; (9) tabula orbicularis, f. circulus planus ; (10) mœnia urbis. In *plurali* κύκλοι, & κύκλα, dicitur.

Κυκλόσε, *Adv.* in orbem, circulatim.

Κυκλοτδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος, & τρέω, *terebro.*

Κυκλοτρῶς, *Adv.* in circuitu. A κυκλοτρὴς.

Κυκλοφορέω, in orbem ago ; κυκλοφορᾶμαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, όν, qui in orbem circumferi potest ; (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω.

Κυκλοφορικὸς, ἡ, όν, idem quod κυκλοφορητικὸς.

Κυκλοφορικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλόω, ῶ, circulo includo ; (2) circumdo ; cingo ; (3) in orbem ago, circumago ; κυκλόομαι, ώμαι, circumdor, circumvenior ; & *active* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ἓν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶς ἴστας Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Per. 526. Κυκλωθεντα (τεῖχη) ὑπὸ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλῳ, *Adv.* circum. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio ; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ε, ὁ ἡ ἡ, vel Κυκλώπιος, εία, ειον, Cyclopeus, Cyclopeus ; (2) beatus, minime laboriosus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ἡ, όν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* more Cyclopum.

Κυκλώπιον, ε, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus.*

Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλόω.

Κυκλωδὴς, ἡ, ὀν, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus*, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.
Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.
Κυκνοθρεπὴς, ὀν, a cygnis nutritus. A τρέφω.
Κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis cycni & canthari effigiem gerens.
Κυνόμορφος, ον, cygni speciem habens, candidus. A μορφή.
ΚΥ̓ΚΝΟΣ, ου, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.
Κυκόωντι, dat. sing. part. præs. act. *Poët.* pro κυκῶντι, a κυκάω.
ΚΥΤΑΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, sub palpebris.
Κυλικεῖον, ου, τὸ, repositorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλικειος, ου, ὁ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem.
Κυλικηγορέω, inter calices, s. scyphos loquor. A
Κυλικηγόρος, ου, ὁ ἡ, qui inter scyphos verba facit. Ex κύλιξ, & ἀγορέω.
Κυλικήρυτος, ου, ὁ ἡ, calice hausfus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, *hurio*.
Κυλίκιον, ου, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.
Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κυλιω.
Κυλικνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλίχνη.
Κυλίνδει, 3. s. præs. ind. pass. v. κυλίνδω.
Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto; κυλινδᾶμαι, volvor, volutor; κυλινδηθεὶς, a. 1. pass. volutatus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κύλινδεῖ, Arist. Vesp. 490. Ἐγὼ γ' ἂν ἐκυλινδέμβιλον ἵκλινον ἰδὼν, id. Av. 508. Vid. κυλίνδω.
Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta se volutant. A κυλινδέω.
Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδρικὸς, ἡ, όν, cylindricus, cylindraceus, qui forma cylindri est. A κύλινδρος.
Κυλινδρικως, in modum cylindri. A præc.
Κυλινδροειδὴς, ές, ὁ ἡ, cylindro similis. Ex κύλινδρος, & εἶδος, *forma*.
Κυλινδροειδῶς, cylindri specie.
Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus teres; (2) lapis vel simile quidpiam gravius teres, quo huc illucque volutato area complanatur. A κυλίνδω.
Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.
Κυλινδρώδης, ες, ὁ ἡ, cylindro similis.
Κυλίνδω, volvo, voluto; (2) devolvo; κυλίνδομαι, volvor. Πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, Il. 17, 688. Κῦμα κυλίνδει, 11, 307. A κυλίω.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.
Κυλισθ, 3. s. f. 1. ind. act. v. κυλίω.
Κύλισις, εως, ὁ, volutatio. Ab eod.
Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.
Κυλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.
Κυλιστὸς, ἡ, όν, versatus, volutatus; (2) volubilis, rotatilis; (3) pactilis. Ab eod.
Κυλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta se volutant. Ab eod.
Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.
Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem, Dim. a κυλίχνη.
Κυλίχνις, ιδος, ἡ, exiguus calix, Dim. a κύλιξ.
Κύλιχος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.
ΚΥΛἸΩ, f. ίσω, volvo, voluto, roto; κυλίομαι, versor, κιλιέμβια, rotantia. Ἐκ προχοΐδος ἀφρὸν κυλίουσι, Soph. El. 50.
Κυλλὴσις, ιος, nomen penis ex olyra. *Herod.*
Κυλλοπόδης, ου, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus.
Κυλλοιτης, ου, ὁ ἡ, idem. Ex κυλλὸς, & ὠὴ.
Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ἡ, Vulcani Epith. ap. Hom. in voc. κυλλοπόδιον, Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοποδίων, mulcber loripes.
Κυλλοιδιῶντες, nom. plur. part. præs. act verbi

Κυλλοιδιᾶ, ῶ, sum tumentibus oculis. Hinc part. κυλλοιδιόων pro κυλλοιδιῶν, κυλλοιδιάων. Ex κύλα, & οἰδέω. Ἐὰν ὃ τοῦτο δρᾷς, κυλλοιδιᾷν ἀνάγκη, Arist. Lys. 475.
ΚΥΛΛὈΣ, ὴ, όν, claudus; curvus; mancus.
Κυλλόω, curvo, trunco. A præc.
ΚΥ̓ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) *metaph.* magna multitudo malarum rerum, ut magna lues.
Κῦμα, ατος, τὸ, fœtus, germen; (2) brassicæ cauliculus. A κύω.
Κυμαίνοντος, gen. s. part. præs. act. v.
Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoso inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo; κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. pass. part. At κυμήνατ, a. 1. act. in neutr. gen. κυμᾶναν. Βαρεῖ πρηνὶ κυμαίναν ἅλα, Lyc. 1018. A κῦμα, *fluctus*.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus modus.
Κυμὰς, ἀδος, ἡ, gravida. A κύω.
Κυματηρὸς, ὰ, όν, fluctuosus, Gloss. Vet. A κῦμα.
Κυματίας, ου, ὁ, *Ion.* κυματίης, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.
Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo; κυματίζεσθαι, æstuare; undis agitari. Ab eod.
Κυμάτιον, ου, τὸ, parva unda, parvus fluctus; (2) cauliculus brassicæ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, *fluctus, germen*.
Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.
Κυματοβόλος, ου, ὁ ἡ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω.
Κυματόδρομος, ου, in mediis fluctibus, per fluctus currens.
Κυματοειδὴς, ές, ὁ ἡ, fluctuum, s. undarum speciem præ se ferens. Ex κῦμα, & εἶδος.
Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, undis, s. fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus; idem & κυματοπληγὴς, ές, ὁ ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex κῦμα, & πλήσσω, *pulso*.
Κυματόω, ῶ, idem quod κυματίζω.
Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur & franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.
Κυματώδης, ες, ὁ ἡ, fluctuosus. A κῦμα.
Κυματωθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a κυματόω.
Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.
Κυμβαλιζω, fut. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
Κυμβαλιστὴς, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A præc.
Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum, quòd manu pulsum crepitat. A κύμβος.
Κύμβαχος, ου, ὁ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, *caput*.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
Κύμβιον, ου, τὸ, poculi genus. A κύμβη.
ΚΥ̓ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus; (2) ollæ fundum.
ΚΥ̓ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.
Κυμινδιχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δίχομαι.
Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem & ex lisd.
Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.
Κυμπακιμβίζ, ιζος, ὁ, *praparcus*, nimium adstringens. Ex κύμινον, & κιμβίζ.
ΚΥ̓ΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba & semen.
Κυμινοπρισὴς, ου, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον, & πρίω.
Κυμινοπριστοκαρδαμυλέφος, ου, ὁ ἡ, qui ita parcus est, ut non vereatur cuminum in partes secare & e cardamo five nasturtio herba vili, exhibere, quod comedat, perquam sordidus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, κάρδαμον, & γλύφω.
Κυμινοτρίβος, ου, ὁ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, & τρίβω.
Κυμινώδης, ες, ὁ ἡ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.
Κυμοδέγμων, ονος, ὁ ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα, & δέχομαι.
Κυμοθαλὴς, ὲς, undis abundans, *Epitl.* Neptuni. A θάλλω.
Κυμοτόμος, ου, ὁ ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.
Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; millum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω, *strangulo*.
Κυναγωγὸς, ου, ὁ, canum ductor. Ex κύων, & ἀγωγὸς, *ductor*.
Κυναιδὴς, ες, ὁ ἡ, idem quod κυναιδὴς.
Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis caninus.
Κυναλώπηξ, ηκος, ὁ, canivulpes, vulpe & cane natus; (2) homo impudens, ut canis, & astutus, ut vulpes.
Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.
Κυνάνθραπος, ου, ὁ ἡ, verspellis; (2) impudens.
Κυνάρα ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθος, sentis caninus, cynosbatos, Gl. V. κυνάρα, cardui.
Κυνάριον, ου, τὸ, catellus, Dim. a κύων.
Κυνᾶς, ᾶδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (2) rubus caninus, sentis canina. A κύων.
Κύναστρον, ου, τὸ, canicula, stella firius.
Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynices imitor, sum Cynicus. A κύων.
Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύων.
Κύνειος, εία, ειον, vel κύνεος, ου, ὁ ἡ, caninus. A κύων.
Κύνεος, έα, εον, idem & ab eod.
Κυνέων, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκύνεον, a κυνέω.
Κυνίσι, *canibus*, dat. pl. *Ion.* pro κυσί.
Κυνέω, ῶ, osculor, suavior; (2) turbo, commoveo. Κύνει δ' ὁ μὴ τις χειρ', ὁ δ' ξανθὸν κάρα παίσας, Eur. Med. 1144. Ἰχνη κυνοσμᾷ τοῖσδε πωμάσας, Cyc. 170. A κύων.
Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.
Κυνηγέσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc
Κυνηγετικὸς, ἡ, όν, venatorius; ad venatorem & venationem pertinens; (2) venationis studiosus; (3) de re venatoria agens.
Κυνηγέτις, ίδος, ἡ, venatrix. Ab eod.
Κυνηγία, venor; (2) vestigo. Ὁ μὴ ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Plato.
Κυνηγὶη, ας, ἡ, venatus, venatio.
Κυνήγιον, ου, τὸ, idem. A
Κυνηγὸς, οῦ, ὁ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω, *duco*.
Κυνηδὸν, *Adv.* canum more.
Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio. Ex κύων, & ἐλαύνω.
Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito. Ex ἐλάω.
Κυνήπεδες, ων, οἱ, ossa in crumbus equorum inter ungulam & suram. Ex κύων, & πέδη.
Κυνία, ας, ἡ, sc. κράμβη, crambe canina. A κύων.
Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus, Dim. ab eod.
Κυνίζω, f. ίσω, canem ago; (2) sum Cynicus, Philosophiam f. Sectam Cynicam sequor. Ab eod.
Κυνίκλος, ου, ὁ, cuniculus. Sed rectius scribitur κουνίκλος.
Κυνικὸς, ἡ, όν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.
Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.
Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus; (2) impudens, Dim.
Κυνιστὶ, *Adverb.* canum modo.
Κυνισμὸς, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κυνίζω.
Κυνοβλὰψ, ᾶπος, ὁ, cui adspectus canino-est? Ex κύων & βλάπτω.

Κυνόβρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, a canibus devoratus. Ex κύων, & βιβρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ε, τὸ, q. d lingua canina, plantago minor, herba. Ex κύων, & γλῶσσα, lingua. Angl. Hounds tongue.

Κυνοδέσμιον, ε, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κόνα vocant. Ex κύων, & δεσμός.

Κυνόδηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, à cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex κύων, & δήκτα, mordeo.

Κυνόδους, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, & ὀδούς.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tanquam canis ferox; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων, & δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδής, ίος, ὁ ἡ ἡ, canis speciem referens, qui est canino adspectu. Ex κύων, & εἶδος.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων, & ὄζω, oleo.

Κυνοθαρσὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, canina præditus audacia s. impudentia; (2) ferus, de equo. Ex κύων, & θάρσος.

Κυνοθρασὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κυνόκαρδαμον, ε, τὸ, nasturtium. Ex κύων, & κάρδαμον, quod item notat.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ. Ex κύων, & καίω, unde καῦμα.

Κυνοκίντρον, ε, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus. Ex κύων, & κέντρον.

Κυνοκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, capite canino præditus, canicepes; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; it. homines ficti in Africa. Ex κύων, & κεφαλή.

Κυνοκλόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & κλέπτω.

Κυνοκοπέω, ῶ, f. ήσω, canina pelle percutio. Κυνοκοπήσω σὲ τὸ νῶτον, Arist. Eq. 289. A κύων, & κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina. Ex κύων, & κράμβη, crambe.

Κυνοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, canicida, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ε, aconitum, quod canes ab ipsis comestum necat. Ex κύων, & κτείνω, neco.

Κυνολέχης, ε, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex κύων, & λέχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex κύων, & λόφος.

Κυνόλυσσος, ε, ὁ, morsus a cane rabido. Ex κύων, & λύσσα, rabies.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, s. adversus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens. Hom. Il. 21, 394. Ex κύων, & μυῖα.

Κυνοπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ε, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. Vet. ligustrum.

Κυνορραιστὴς, vel κυνοραιστὴς, ῆ, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥαίω.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnasium & populus in Attica. Ex κύων, & ἀργὸς, albus.

Κυνόσβατον, ε, τὸ, rubus caninus, sentis caninus. Ex κύων, & βάτος, rubus.

Κυνόσβατος, ε, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ.

Κυνόσιοι, venatores, Hes. Ex κύων, & σεύω.

Κυνοσουρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, ursa minor, cynosura, fidus boreale. Ex κύων, & οὐρά.

Κυνόσουρα, ᾶν, ova urina, irrita, ventosa. Ex κύων, & οὖρος, ventus.

Κυνοσπάραικτος, ον, a canibus discerptus.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφή.

Κυνῆχος, ε, ὁ, lorum, quo canis tenetur; (2) saccus, marsupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων, & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, Hes. Ex ὀφθαλμος.

Κυνόφρων, ὁ ἡ ἡ, impudens. A φρήν.

Κύπτατον, atrocissimum. A seq.

Κύπτος, ε, ὁ, impudentior, protervior, sævior. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, caninus: A κύων.

Κυνώπης, ε, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens impudens, inverecundus. Ex κύων, & ὤψ, vultus.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, oculos seu vultum caninum habens, impudens, inverecunda.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύος, & τίκτω, pario.

Κυοτροφία, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφή.

Κυέμβρα, nom. plur. part. præs. med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἔκ τινος, Luc. Ex κύος, & φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupressinus, e cupresso factus. A

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ε, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, cupressos alens. Ex κυπάριττος, & τρέφω.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ε, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑΣ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, vel κύπασις, εως, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ε, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ε, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχάρων, ὁ ἡ ἡ, poculis gaudens. Ex χάιρω.

Κυπριάζειν, florere; unde apud Suid. Κυπριάζουσαι, ἀνθοῦσαι, florentes.

Κυπρίζειν, idem.

Κυπρίδιος, ία, ιον, venereus; (2) tener, mollis.

Κύπρινον, ε, τὸ, sc. μύρον, seu ἔλαιον, oleum s. unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ε, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis. Ab eodem.

Κύπριος, ε, ὁ, Cyprius, incola insulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appulisse credebatur; (2) actio Venerea.

Κυπρισμὸς, ε, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, & γείνομαι, nascor. Vide Κύπρις.

Κυπρογενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, in Cypro natus. Ex iisdem.

ΚΥΠΡΟΣ, ε, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) insula Veneri olim sacra; (3) mensura quædam.

Κυπλάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπλάζεις ἔχων ὧδε τὴν θύραν; Arist. Nub. 509. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφὼς, perf. part. pronus spectans; item ut κυπλάζω, 2) Ὁ δ' Ἰησοῦς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στέγων δ' κύπτων εἰς τὴν γῆν, Dem.

Κυρβαία μάζα, ap. Hom. in Iresione fuerit maza s. offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῆς κυρβείας, quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης, & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara, apex. Dionys. Hal.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscribebantur.

Κάρε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκυρε, a κύρω, incido.

Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, potestas, Suid. Vide κυρία. A κύρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (4) sum, exsisto. Νὺν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, Soph. Trachin. v. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις σκληρὰ δεῖν χθονὸς φεύγοντας, Eur. Rhes. 113. A κύρω.

Κυρκασία, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, Suid. A

Κυρκάω, cornibus peto. Πρὸς σκέλος κυρκάσῃ, cornibus incursabit, pugnabit, Arist. Eq. 272.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ε, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi κύρω.

Κυρία, ας, ἡ, domina; κυρία, subaud. ἡμέρα, præstitutus dies; (2) sub. ἐκκλησία, dies comitialis, s. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ὴ, όν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ῦ, templum Dei, & τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica; κυριακὴ, sc. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κυρία, & ἀρχὴ, principium.

Κυρίδιος, ε, dominium. A κύριος.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus sum vel fio; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω σοῦ, dominor tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, Xen. Θεοὶ βασιλῆς τῶν ἄλλων κυριεύειν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριοκτονέω, ω, f. ήσω, dominum occido.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes A

Κυριοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω.

Κυριολεκτέω, proprie loquor. Ex κ. & λέγω.

Κυριολεκτικῶς, & κυριολεξῶς, proprie loquendo.

Κυριολεξία, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.

Κυριολογέω, proprie loquor. Ex κ. & λογος.

Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, sermo, s. oratio propriis constans verbis. Ex iisd.

Κύριος, ε, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei; qui quo arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas, cura permissa est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυριττω, vel κυριττέω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio. Ἀκαντίζοντες ἢ κυριττίοντες, Plato. A κέρας.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obversis frontibus sibi occurrentes. Hes.

Κυριώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, a domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα.

Κυρίως, *Adv.* cum auctoritate & potestate; (2) firmiter, stabiliter; (3) proprie.

Κυρκανᾶν, idem quod κυκανᾶν. Aristoph. Τί δῆτα ζῶ κυρκωνᾶς; Thesm. 859.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur; præda. A κύρω.

ΚΥΡΟΣ, ε, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Πάντες γὰρ ἔχ' τοὐμὸν κῦρος, rata sunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κῦρος, ε, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

Κυρῆν, pr. inf. act. pro κυρόειν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio,

facio, auctoritate mea probo; κεκυρωμένον, ſanctum, a. 1. κυρωθείς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, Gal. 3, 15. A κῦρος.

Κύρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro κῦραι, a κύρω.

Κυρσάνιος. unde Voc. Κυρσάνις, adoleſcens, ap. Ariſtoph. Vox Laconica.

Κύρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ.

Κυρταύχλω, ενος, ὁ ἡ ἡ, cui incurva eſt cervix. Ex κυρτὸς, & αὐχλώ.

Κύρτη, ης, ἡ, naſſa, qualus, fiſcella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ου, τὸ, quaſillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiſcella. A κύρτη.

ΚΥΡΤΟΣ, ὴ, ὸν, curvus, gibboſus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα —— Κυρτὸν ἐὸν κεφαῦτας, i. e. tumidus, ſ. *convexus exiſtens ſaſtigiatur*, Hom. Il. 4, 426.

Κύρτος, ου, ὁ, naſſa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum convexum reddo; κυρτοῦμαι, curveſco. Ἀπὸ βάρεος κυρτοῦν, Xen. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod eſt incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A κυρτόω. Unde

Κυρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibboſitas.

ΚΥΡΩ, f. *Æol.* κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciſcor; (3) impingo; (4) ſum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε; Eur. Med. 1366. Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ, idem Supp. 1167.

Κύρσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

Κυρωτέον, ſanciendum.

Κυρωτικὸς, ἡ, όν, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

Κύσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε.

ΚΥΣΘΟΣ, ου, ὁ, nates, podex; (2) pudendum muliebre. G. V. cunnus.

Κυσ., *canilus*, dat. plur. a κύων, *canis*.

Κυσιβάκχαρις, qui nates ſibi bacchare inungit, Heſ. Ex κυσὸς, & βάκχαρις.

Κυσοδακιᾶν, quaſi nates prurire, Heſ. κυσοδακιᾷ, φαφιᾷ, ſcabioſus eſt. Ex κυσὸς, & δάκνω.

Κυσολάκων, ὁ, pueris abutens, Heſ. Ex κυσὸς, & λάκων, unde λακωνίζειν, *pædicare*.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, noctiluca, Heſ. Ex κυσὸς, & λάμπω.

Κυσολέσχης, ὁ, turpiloquus. Ex κ. & λέσχη.

Κυσονιπτὴς, οῦ, natium, ſ. pudendorum lavator, Heſ. πόρνος, impudicus, fornicarius. Ex κυσὸς, & νίπτω, *lavo*.

Κυσὸς, οῦ, vel κυσὸς, οῦ, idem quod κύσθος, Gl. V. κυανὸς, cunnus.

Κυσαμμένη, aor. 1. part. med. *Poët.* pro κυσαμμένη, a κύω.

Κύσαρις, ιδος, ὁ, idem, anus, podex, & ab eod.

Κυσαι, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκυσε, a κύω.

ΚΥΣΤΙΣ, ιδος, ἡ, veſicæ v. c. bilis, ſed maxime urinæ; (2) ventriculus, ap. Sch. Ariſt. A κύω, *propriè* complecto, complector, concipio: *unde* κύσις, κύστος, κύσθος, *loca cava, quæ aliquid continent, ſed ejus ſint, ut* κύσις, *magis de* veſica *dicatur*. Ern.

Κυτίδιον, ου, τὸ, ciſtula. A κυτὶς.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici.

Κυτινώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, capitulo mali Punici ſimilis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, ciſta. A κύτος, *cavitas*.

Κυτισίνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cytiſo pascitur. Ex κυτίσος, & νέμω, *paſco*.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytiſus, frutex.

ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, cavus ſinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. ſ. *Dor.* pro χύτραν, a χύτρα.

Κυτίδιον, ου, τὸ, cellula, alveolus, Dim. a

Κύτλαρος, ου, ὁ, loculamentum apum & veſparum. A κύτος.

Κυτώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, cavus, cavo ſinu tumens; alveo tumens. A κύτος.

Κυφαγχὲ ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφὸς, & ἄγχω, *duco*.

Κυφαὶ, vel κύφαι, ῶν, αἱ, genus ſquillarum, gibbæ. A κυφός.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibboſus. Ab eod.

ΚΥΦΙ, εως, τὸ, cyphi, ſuffimenti genus, ſacerdotibus Ægyptis uſitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, cyphi ſimilis. Ex κύφι, & εἶδος.

Κυφὸς, ὴ, όν, curvus, incurvus, gibboſus. A κύπτω. Unde

Κύφος, εος, τὸ, incurvitas, gibboſitas.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφοῦμαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A κυφόω.

Κύφων, ωνος, ὁ, inſtrumentum, quo torquebantur fontes, cataſta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ ſupra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, Etym. ſtiva; (4) angina, Heſ. Pſellus; (5) veſtis genus, Heſ.

Κυφωνισμὸς, ῦ, ὁ, ſupplicium. A κύφων.

Κυφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibboſitas. A κυφόω.

Κύφωντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi κύπτω.

ΚΥΨΕΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut ſtramine plexum; (2) arca; (3) genus vaſis aut menſuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) ſordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, ciſtula, Dim. a κυψέλη.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) ciſtula, ciſtella; (3) ſordes aurium. Ab eod.

Κυψελόδυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui aurium foramina ſordibus, vel alio modo obturata ſunt. Ex κυψέλη, & βύω, *obturo*.

ΚΥΩ, & κυέω, f. κυήσω, in utero geſto, ſum prægnans; (2) concipio. Κύειν ἔτη δύο, Theophr. Οὓς τέκε κυαναμπὶν, Heſiod. Θεογ. 125.

Κύω, f. κύσω, oſculor. Κυσόν με, ἡ τὸν χεῖρα δὸς τὸν δεξιὸν, Ariſt. Nub. 81.

ΚΥΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœleſtis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) ſcintilla ex ferro candente dum cuditur proſiliens, Heſ. (6) membrum virile, Heſ. pars quædam ejus, Etym. At Eruſt. de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶαι, pellis ovina villoſa, vellus. A κώς.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, gobiunculus, Dim. a κωβιός.

Κωβίδιον, ου, το, idem & ab eod.

ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, gobius, ſ. gobio, piſcis.

Κωβίτις, ιδος, ἡ, apuæ ſpecies. A κωβιός.

Κωβώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, gobio ſimilis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dimin. a κώδιον, ſignif. lecythum, vel ſaccum coriaceum.

ΚΩΔΕΙΑ, vel κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ὀνάχοιν, Hom. Il. 14, 499. i. e. *capite languam papaveris capite ſublato*.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Κωδιαφόρος, ου, pellem geſtans, pellitus. A φέρω.

ΚΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens ſpeciem campanulæ; (4) tuba ipſa.

Κωδωνάω, f. ήσω, tinnio, tintinnabulum, ſ. nolam pulſo; (2) tintinnabulo exploro; (3) vaſa figulina exploro; (4) ſimpliciter, exploro. Ὅ, τι σοὶ κωδωνήσω, Ariſt. Ran. 79. A κωδων.

Κωδωνόκρατος, ου, tinniens; (2) faſtuoſus, magniloquus. A κρατος.

Κωδωνοφαλαρόπωλος, ὁ ἡ ὁ, qui nolas, ſ. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Ariſtoph. Ex κώδων, φάλαρα, & πῶλος.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, ſ. nolam circumfero; vigilias exploro. Ἐφοδεύειν, κωδωνοφορεῖν, Ariſt. Av. 1165. A

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum ſ. nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κώεα, nom. pl. a κῶας.

ΚΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici & militaris, Plut. in Lycurg, cap. 9. (2) compotatio largior. *Eſth.* 8, 17.

Καθανίη, ης. ἡ, larga potio. A κώθων.

Κωθανίζω, f. ίσω, largius poto. Ab eod.

Κωθανισμὸς, οῦ, ὁ, potatio, compotatio. A κωθανίζω.

Κωθανιστήριον, τὸ, locus compotationibus deſtinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΤΩ, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκλέρισον ἐν πείρασι αἰαῖ κωκύσεσιν, Lyc. 908. Hom. Il. 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium e victimis reliquarum inter ſacerdotes, a κωλον (5); (2) Sch. Ariſtoph. quæſtores & cuſtodes judicialis pecuniæ & in victimis conſumendæ.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.

Κωλὴ, ῆς, ἡ, perna; *contr.* ex κωλέα.

Κωλιὼ, ῆνος, ἡ, perna, petaſo. Ab eod.

Κάλιψ, ιπος, ἡ, talus; (2) ſura. Ab eod. Hom. Il. 23, 726. Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Κωλικὸς, ὴ, όν, colicus, ad coli dolorem pertinens. Ab eod.

ΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) inteſtinum craſſum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores.

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, & τέμνω.

Κωλυέτω, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi κωλύω. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσίδειπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, cœnam impediens.

Κωλυσιργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex κώλυσις & ἔργον.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obſtaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. A κωλυτήρ.

Κωλυτὴς, οῦ, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ὴ, όν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ὴ, όν, impeditus; (2) qui prohiberi poteſt. Ab eod.

ΚΩΛΥΩ, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κωλυθῆναι, a. 1. paſſ. reprimi; κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκώλυμαι, prohibitum eſſe. Ἔστιν τις, ἔστιν, ὃς ζῆν κωλύσει τὸ δεῖν, Soph. Phil. 1230. Σὺ τὸν ἐμὸν γεωπόνα κωλύεις ἐμοί; Ariſt. Θεσμ. 225. Τί μ' ἐκώλυσας ῥῆξαι τύμβον τάφου εὐκεῖλαι; Eur. Alc. 891. Ἢ ὡρὶς τῶν θεῶν κωλύομεθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι, id. Ion. 392.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, ſtellio.

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, ſomnus profundus, ſopor altus, dulcis; (2) veternus; (3) illecebra, Schol. Pind.

Κώμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκώμαζον. A

Κωμάζω, f. άσω, comeſſor; (2) ſum petulans & laſcivus more comeſſantium; (3) ex temulentia proterva convicior & pulſo obvios; (4) tripudio; (5) comeſſabundus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum ſimulacrum ejus pompa ſolemni cum cantu circumfertur, ap. Diod. Κώμαζον ὑπ' αὐλῆ, ad, Heſiod. Ἀσπ. 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεᾶν ἐκώμασεν, Eur. Her. fur. 180. A κῶμος, *comeſſatio*.

Κωμάω, dormito, dormiturio, Heſ. A κῶμα.

ΚΩΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακτος, ὁ, petulans, nugator, Euſt. A κῶμος.

Κωμάζετε, 2. pl. a. 1. imper. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a κωμάζω.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis, imperio præeſt. Ex κώμη, & ἀρχή.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κωμάσδω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

Κωμασία, ἡ, Pompa Bacchi, in qua ſimulacrum ejus circumfertur.

Κωμαστής, οῦ, ὁ, comeſſator; (2) *Epith.* Bacchi κωμάζοντος; (3) nomen miniſtri in Bacchica pompa.

Κωμαστικός, ἡ, όν, ad comeſſatores vel comeſſationem pertinens. A κωμαστής.

Κωμαστικῶς, *Adv.* comeſſabunde, comeſſantium more. A κωμαστικός.

Κωματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, quem torpor ſ. veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

ΚΩΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) caſtellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδόν, *Adv.* vicatim. A κώμη.

Κωμήτης, ου, ὁ, paganus; κωμῆ, ejuſdem vici incolæ, ejuſdem viciniæ; vicini.

Κωμητικός, ἡ, όν, paganus, qui in pago eſt, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. A κωμήτης.

Κωμήτωρ, ορος, ἡ, pagi incola.

Κωμικεύομαι, Comice loquor. A κωμικός.

Κωμικός, ἡ, όν, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta Comicus. A κώμη.

Κωμικῶς, Comice.

Κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus ſ. vicus. Dim.

Κωμογραμματεύς, εως, ὁ, nomen honoris.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κώμη, & πόλις.

ΚΩΜΟΣ, ου, ὁ, comeſſatio, convivium laſcivum; (2) etiam honeſte, de convivio hilari, feſtivo, & ut videtur, ſic proprie, *Ern.* (3) nomen Dei, præſidis compotationum, h. e. Bacchi; (4) ſaltationes in comeſſationibus, & ſaltatio univerſa; (5) laſcivia, petulantia ſc. comeſſantium.

Κωμῶδᾷ, alto ſopore opprimi; unde perf. part. κεκωμαμβῴκως, apud Hippocr. veterno oppreſſus. A κῶμα.

ΚΩΜΟΣ, ου, ὁ, laurus, quæ ante fores ſtatuitur; (2) faſciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri ſolebat. Κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου, Ariſt. Ran. 367. A κωμῳδός.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, ſubſannatio. A κωμῳδέω.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, Comœdia; (2) Satira, ſcriptum Satiricum. A κωμῳδός.

Κωμῳδιακός, idem quod.

Κωμῳδικός, ἡ, όν, idem quod κωμικός.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμῳδοδιδασκαλος, ου, ὁ, comœdiæ ſcriptor, Poëta comicus.

Κώμῳδολειχῶν, comœdilinctor. Κωμῳδολειχῶν ὧδε τὸ εὖ πράτλοντ' ἀεὶ, Ariſt. Veſp. 1307. A κωμῳδία, & λείχω.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμῳδοποιός.

Κωμῳδοποιητής, οῦ, ὁ, Poëta Comicus.

Κωμῳδοποιός, ου, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta comicus. Ex κωμῳδός. & ποιέω.

Κωμῳδός, οῦ, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. Ex κώμη, & ᾠδή, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia & tragœdia, ut cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδός, ὁ, actor ejuſdem.

Κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus; nux pinea.

Κωνειάζομαι, f. άσ μαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

ΚΩΝΕΙΝ, circumagere, Heſ. κωνῆσαι, a. 1. circumagere, pice oblinere, Heſ.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta, herba. Plin. l. 25. §. 95. c. 13. A κῶνος. *Angl.* Hemlock.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A κωνεῖν.

Κωνίας, ου, ὁ, ut κωνίας οἶνος, vinum picatum.

Κωνίκος, ἡ, όν, conicus, in coni figuram compoſitus, πνεῦμα κωνικὸν, turbo. A κῶνος.

Κωνικῶς, *Adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

Κωνοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, & εἶδος.

Κῶνον, *Attice* pro κῶνον.

ΚΩΝΟΣ, ου, ὁ, conus, turbo, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum deſinens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini piceæque; (4) involucrum quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, conum ferens, conifer. Ex κῶνος & φέρω, fero.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπιὰν, inſtrumentum ad arcendos culices.

Κωνωποειδής, ές, ὁ ἡ ἡ. culicis ſpeciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος.

Κωνωπιθήρας, ου, ὁ, avis culices venans, Heſ. Ex κώνωψ, & θήρα, *venatio*.

ΚΩΝΩΨ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

Κῶος, ους, τὸ, vellus, ſtragulum e pelle villoſa. At κῶος, ου, ὁ, jactus aſtragali. Alioqui Κῶος, qui eſt ex inſula Co.

Κώπαιον, ου, τὸ, ſuperior pars remi, Heſ.

Κωπεύς, έως, τὸ, remex. A κώπη.

ΚΩΠΗ, ης, ἡ, remus; (2) manubrium. Hinc

Κωπήεις, ήεσα, ῆεν, manubrium ſ. capulum habens. Πολλὰ ὃ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα, Hom. Il. 15, 713.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.

Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρυπανον κωπηλατεῖ, Eur. Cyc. 454. A

Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω

Κωπήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, navis qui remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Κωπίον, ου, τὸ, parvus remus; κωπία, oſſa anguſtiora coſtarum. Dim. a κώπη.

Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.

Κωρυκαῖος, ου, ὁ, explorator, delator.

Κωρυκιώτης, ου, ὁ, idem. A

ΚΩΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, pera, ſaccus coriaceus; (2) pila, folliculus ſeu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, peræ ſ. folliculo ſimilis.

ΚΩΣ, pellis ovina villoſa, vellus ovis; (2) ſtragulum.

Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, inſula.

Κῶς, *quomodo*, *Ion.* pro πῶς.

Κώταλις, tudicula, Euſt.

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτιλλη, ἡ, idem.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A

ΚΩΤΙΛΛΩ, fabulor, garrio; (2) blandis & fallacibus verbis decipio. Παύσασθ, ὦ δύσφημοι, ἀναύντα κατίλλοισαι, Theocr. 15, 87. Αἱμύλα κατίλλουσα, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Κωτιλῶν, ίλη, ίλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, aſtutus.

Κωφάω, ῶ, exſurdo, ſurdeſcere facio, & καφάομαι, obmutеſco, obſurdeſco.

Κωφὰς, ου, ὁ, ſurdaſter, ſ. ecies ſerpentis, Heſ. A

ΚΩΦΟΣ, ὴ, όν, hebes, obtuſus, proprie; atque hinc; (2) ſenſu aliquo captus, inprimiſque auditu; (3) mutus, tacitus; (4) ſtolidus, ſtupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas, ſtupor. A κωφός,

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo; (2) exſurdo, ſurdum reddo; κωφῶμαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, ſurditas morbo ſuperveniens. A κωφόω. Unde

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κῴχετο, pro ᾠχετο, 3. ſing. imper. ind. med. verbi οἴχομαι.

Λ.

Λ, Undecima litera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne poſita (λ,) *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. g. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑΑΣ, gen. λάας, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, ſaxum.

Λαβαργυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil niſi accepta pecunia facit. Ex λαβέω & ἀργυρος.

Λαβδακισμὸς, οῦ, ὁ, crebrior literæ λ uſurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, ſutura tranſverſa in poſteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάβε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, *cape*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Λαβεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio, proprie, qua athleta adverſarium corripit; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut anſa, capulus, manubrium; (3) anſa, occaſio. A λαβεῖν.

Λαβὴν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβης, *ceperis*. 2. ſing. a. 2. conj.

Λάβησι, 3. ſing. a. ejuſd. *Ion.* pro λάβῃ.

Λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβὶς.

Λαβιδίω, fibula conſtringo, connecto. Ab eod.

Λάβιον, ου, τὸ, manubrium. Dim. a λαβή.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, anſa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula. Ab eod.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαβοῦσα.

Λαβέμαι, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

Λάβον, *capi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. plur. a. 2. part. act.

Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens ſum in loquendo. Ex λάβρος, & ἀγορέω.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter ſive effuſe loquax. Ex iiſd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω, Nicand. A λάβρος.

Λαβραξ, ακος, ὁ, labrax piſcis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A

Λαβρολόμαι, præceps ſum in dicendo, incontinens ſum in loquendo. Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρολέῃ, Il. 23, 478. Ab eodem.

Λαβροποτέω, avide bibo. A

Λαβροπότης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuoſus; *de torrente*, (niſi in hoc ſenſu eſt λαβροπόδης ut in edd. *Ern.*) Ex λάβρος, & πώτης.

ΛΑΒΡΟΣ, η, ον, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ λάβρον, ου, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόσυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cum impetu ruens. Ex λάβρος, & σύομαι, *feror*, *ruo*.

Λαβροσομέω, ῶ, f. ήσω, procaci ſum ore, procax ſum in loquendo.

Λαβροσομία, ἡ, procacitas in loquendo. A

Λαβροσόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde garrulus, loquax.

Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαβραφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λάβρος, & φαγεῖν.

Λαβρύαω, idem quod λαβράζω.

Λαβρύνιον, ου, τὸ, poculum queddam latum Perſis in primis uſitatum. A λάβρος.

Λαβρώνιος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Λάβρως, *Adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuoſe, rapide. Ab eod.

Λαβυρίνθειος, ου, ὁ ἡ ἡ, Labyrintheus, labyrintho ſimilis.

Λαβυρινθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. A

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.
Λαβῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λάβωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.
Λαγάνιον, ε, τὸ, parvum laganum, Dim. a
ΛΑΓΑΝΟΝ, ε, τὸ, laganum, placentæ genus e similа & oleo recente.
Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, intra me ipſum concido, flacceſco, extenuor, maceror. Ἐκ καθαρίου λαγαριζόμενον, Ariſt. Veſp. 672.
Λαγαρόομαι, ώμαι, idem. A
Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, ſubvacuus, non diſtentus, non plenus; λαγαρὸς σίτῳ, verſus, cui aliquid in medio deeſt. A λαγων.
Λαγαροειδῶς, *Adv.* ad modum verſus, qui λαγοὸς dicitur.
Λαγαρόκυκλος, ον, *Epith.* lyræ & citharæ.
Λαγαρότης, ητος, ἡ, cavitas, laxitas, quum aliquid non diſtentum, ſed inaniter laxum eſt. A Λαγαρός.
Λαγγάζειν, & λαγγάδιειν, pigrari, fugere, Heſ.
Λαγγών, ceſſator, Ph..
Λάγδιν, *Adv.* calce, extremo pede. A λάξ.
Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, ſc. κρέα, leporina caro. A λαγὸς.
Λαγέτης, ε, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγέτης, *dux*.
Λαγυδιον, ε, τὸ, lagenula, Dim. a λάγυος.
ΛΑΓΗΝΟΣ, ε, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus menſuræ, ſextarius.
Λαγυοφορία, ας, ἡ, feſtum quoddam Alexandriæ. Ex λάγυος, & φέρω.
Λαγίδιος, ου, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγὸς.
Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.
Λάγιον, vel λαγίον, ε, τὸ, lepuſculus, Dim.
Λαγνεία, ας, ἡ, libidinoſitas, ſalacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) ſemen genitale. A λαγνεύω.
Λάγνευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Λαγνεύω, f. εύσω, libidinoſus & ſalax ſum; (2) rebus Venereis utor; (3) ſemen emitto. A λάγνος.
Λάγνης, ε, ὁ, idem quod
ΛΑΓΝΟΣ, η, ὁ, libidinoſus, ſalax, laſcivus, pronus ad rem Veneream.
Λαγοδαίτης, ε, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.
Λαγοθήρας, α, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.
Λαγόνεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγῶσι.
Λαγὸς, ὁ, lepus.
Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occiſio. Ex λαγὸς, & σφαγὴ, *mactatio*.
Λαγοτροφεῖον, ειε, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex λαγὸς, & τρέφω.
Λαγυνὸν, τό, languncula, parva lagena. A
Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A
Λάγωος, ε, ὁ, idem quod λάγιος.
ΛΑΓΧΑΝΩ, ſortior, ſortes duco; (2) ſorte accipio, fortito nanciſcor vel obtineo; (3) participem reddo, velut ſortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, litem intendo; (6) λαχόντες, candidati ſenatus, ap. *Lys.* a. 2. ἔλαχον, part. λαχὰν, ſortitus, p. εἴληχα, & apud *Poët.* præc. pue, λέλογχα, pl. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' ἔχ ὁ χρήσος τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, Soph. Antig. 525.
Λαγῶα, ων, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγωὸς.
Λαγωβολεῖον, ε, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum.
Λαγωβόλον, ε, τὸ, pedum, quo lepores fugientes, petuntur. A
Λαγωβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγὸς, & βάλλω, *jacio*.
Λαγωδίας, ε, ὁ, otus, avis. A λαγωὸς.
Λαγώδιον, ε, τὸ, lepuſculus, Dim. ab eod.
Λαγωθήρας, ε, ὁ, leporum venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.
Λαγωθήρευ, leporem venor. Κατ' ἐλαγωθήρευ πλεξάμῳ ἄρκυς, Ariſt. Lyſ. 792. Ab eodem.
ΛΑΓΩΝ, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior & exoſſis; (2) cavitas terræ; (3) retis.
ΛΑΓΩΟΣ, ῶ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγὸς, ῦ, lepus; (2) fidus quoddam cœleſte hujus nominis.
Λαγῶος, ῶα, ῶον, leporinus. A λαγωὸς.
Λαγώπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.
Λαγώπυρος, ε, ὁ, vel λαγώπυρον, ε, τὸ, leporis triticum, herba quædam.
Λαγὼς, vide λαγωὸς.
Λαγωΐτρεφεῖον, ε, τὸ, leporarium. A
Λαγωτροφέω, lepores alo. A τρέφω.
Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum eſus, leporum comeſtio. Ex λαγὼς, & φαγεῖν.
Λαγωφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, oculis apertis, ſicut lepus dormiens, eo quod palpebræ ſuperiores ſurſum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμὸς.
Λαγωφόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, lepores occidens. Ex λαγὼς, & φόνος, *cædes*.
Λάδανον, vide λήδανον.
Λάζεο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζε, a λάζομαι.
Λαζοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.
ΛΑΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.
Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τῶδ' Eurip. Bac. 41. Λάζυσθ' χρειὼν μοχλὸς, id. Her. fur. 946.
Λαήμψαι, præſ. inf. act. *Dor.* pro λάειν, a λάω.
Λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.
Λάθαργος, ε, ὁ ἡ ἡ, clandeſtinus, clam malus & mordens. A præc.
Λάθε, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviſcor*.
Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν.
Λαθέσδαι, *latuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.
Λάθετο, *oblitus eſt*, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.
Λάθετε, 2. pl. a. 2. imper.
Λαθήκνης, ε, ὁ, immemor juventæ, valde ſenex, qui juventutis quaſi oblitus eſt. Ex λήθη, & ἥβη, *juventus*.
Λαθητικὸς, ἡ, όν, qui latere poteſt. Ex λαθεῖν, *latere*.
Λαθηφροσυνη, ἡ, oblivio. E φρήν.
Λαθικηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κῆδος, *cura*.
Λαθίνος, η, ὁ ἡ ἡ, redire oblitus. Ex λήθομαι, & νόστος.
Λαθίποινος, ε, ὁ ἡ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, & ποινὴ, *pœna*.
Λαθίπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, laborum & moleſtiarum oblitus. Ex λάθος, & πόνος.
Λαθιφθόγγοιο, gen. ſing. *Ion.* pro λαθιφθόγγε.
Λαθίφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviſcamur. Ex λάθος, & φθόγγος.
Λαθιφροσυνὴ, ης, ἡ, oblivio, dementia. A
Λαθίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mentis oblivioſæ; (2) mentis ſuæ oblitus, ſtultus, demens. Ex λάθος, & φρὴν.
Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.
Λαθοσυνὴ, ἡ, idem. A præc.
Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρη. Ab eod. Hinc
Λαθραῖος, αια, αῖον, clandeſtinus, occultus; Λαθραίως, *Adv.* idem quod λάθρα.
Λαθραιοδήκτης, ε, ὁ, clam mordens. A δάκνω.
Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.
Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.
Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim.
Λαθριμαῖος, clandeſtinum, Philox. A λάθρα.
Λάθριος, η, ὁ, idem quod λαθριδίος.
Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A λάθριος.
Λαθροζόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω.
Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandeſtinum matrimonium. Ex λάθρα, & γάμος.
Λαθρόδακνος, ε, ὁ ἡ ἡ, vel λαθρόδακνος, ε, ον, clam mordens. A δάκνω.
Λαθροδήκτης, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Λαθρόνυμφος, ε, ἡ, quæ clam nubit.
Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, Poll.
Λαθροφονάυτης, ῦ, ὁ, latro, homicida ex vel in inſidiis. Ex λάθρα, & φονεύω, *occido*.
ΛΑΘΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.
ΛΑΘΥΡΟΣ, υ, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.
Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.
ΛΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) impudens, procax.
Λαίθαργος, ε, ὁ ἡ ἡ, clandeſtinus. A λάθαργος.
Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) ſcortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις, Ariſt. Eq. 167. Ex λά, & κάζω, *orno*.
Λαικαστὴς, ε, ὁ, ſcortator. A λαικάζω. Hinc
Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, proſtibulum.
Λαϊκὸς, ἡ, όν, laicus, qui non eſt e clero. A λαὸς.
Λαιλαπίζω, violenter irruo, ſ. aufero. A
ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus, procella.
Λαῖμα, τὸ, q. d. cruentum guttur, vox Comica, Ariſtoph. Ex λαιμὸς, & αἷμα.
Λαιμάζω, immodice edo. Ex Heſ. A λαιμός.
Λαιμαργία, ας, ἡ, guloſitas, voracitas, ingluvies. A λαίμαργος.
Λαίμαργος, ε, ὁ ἡ ἡ, guloſus, gulæ deditus, vorax; (2) inſatiabilis. Ex λαιμὸς, & μάργος.
Λαιμάσσω, inſatiabili aviditate deglutio, immodice edo, Suid. A λαιμός.
Λαιμάω, ῶ, idem & ab eod.
Λαιμητόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, jugulum incidens ſeu ſecans. In Epig. A τέμνω.
Λαιμήτομος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui jugulum eſt ſectum, jugulatus, Eurip. Ex iiſd.
Λαιμίζω, decollo. Ἦν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας ποιμανδρίαν, Lyc. 326. A λαιμός.
Λαιμοδακὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δάκνω.
Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica, qua gula avium conſtringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & πέδη.
Λαιμόρυτος, & λαιμέρρυτος, ον, e gutture profluens. A ῥέω.
ΛΑΙΜΟΣ, ῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.
Λαιμότμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui jugulus eſt inciſus, jugulatus.
Λαιμότομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A
Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, ſeu ſeco. Ex λαιμὸς, & τέμνω.
Λαιμώσσω, gulæ ingerere & abligurire cupio, famelicus ſum. A λαιμὸς.
Λάϊνος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.
Λάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Λαῖον, ε, τὸ, ſeges, qua frui poſſumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.
ΛΑΙΟΣ, ὰ, όν, lævus, ſiniſter.
Λαιοτομέω, ῶ, ſegetem ſeco, meto. Ex λαῖον, & τέμνω, *ſeco*.
ΛΑΙΠΟΣ, cinædus, ſalax, libidinoſus, Heſ.
Λαισήιον, ε, τὸ, breve ſcutum, parmula.
ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, Heſ. Suid.
Λαίσκαπρος, ε, ὁ ἡ ἡ, laſcivus, perdite petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος, *caper*.
Λαισποδίας, ε, ὁ, valde libidinoſus; quaſi ex λα vel λίαν, & σποδεῖν. Fuit & nomen proprium viri Attici vitioſum pedem habentis.
Λαισὸν, oneroſum, moleſtum, Suid.
ΛΑΙΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιφάζομαι, haurio, effundo. Nicand. in Theriac. 477.
Λαίφη, ης, ἡ, veſtis, veſtimentum. A λαῖφος.
ΛΑΙΦΟΣ, έος, τὸ, veſtis e tenui ſtamine; (2) veſtis quævis; (3) veſtis attrita & lacera; (4) velum.
Λαιψηρόδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, velociter currens.
Λαιψηροκέλευθος, ε, ὁ ἡ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

Λαιψηρός, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Στῆσον, φόβῳ μεθεῖσα, λαιψηρὸν πώδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα, & αἰψηρός.

Λαιψηρῶς, *Adv.* celeriter, velociter.

Λακάζω, insono, ſtrepo. A λήκω.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campeſtris.

Λακαίνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.

ΛΑΚΑΦΟΝ, ου, τὸ, ſpecies aromatis.

Λάκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, a λακεῖν.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponeſi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Λακεῖν, ſonare, crepare, ſtrepere, eſt aor. 2. præſentis vicem gerens; λάκε, *Ion.* pro ἔλακε, ſonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus eſt? Vid. λακῶ, & ληκέω.

Λακρός, ὰ, όν, garrulus, nugivendulus. E λακέω.

Λακρολογία, ἡ, garrulitas.

ΛΑΚΕΡΥΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc

Λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, Heſ. Suid.

Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, diſcindo; lacero; λελακίσμενος, p. part. paſſ. ſciſſus, dilaceratus. Λακίζων ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας, Lyc. 1113. A

Λακίς, ίδος, ἡ, fiſſura cum crepitu facta, ſciſſura; (2) fruſtum ſ. lacinia panni lacerando avulſa. A ληκέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fiſſura, fragmentum.

Λακισός, ὴ, όν, dilaniatus, dilaceratus. A λακίζω.

Λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua ciſternina, e ciſterna. A λάκκος.

Λακκοκαπύγαν, ὁ, cinædus.

Λακκόπλουτος, ος, ὁ, qui e foſſa ditatus, valde dives. Ex λάκκος, & πλοῦτος.

Λακκόπρακτος, ος, ὁ, podicem habens latum & profundum, cinædus.

Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica.

ΛΑΚΚΟΣ, ου, ὁ, foſſa, fovea, lacuna, fovea ſubterranea, ciſterna, puteus, *Gen.* 37, 20.

Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. V. Ex λάκκος, & ποιέω, *facio.*

Λακκοχίας, ου, ὁ, cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus. Ex λάκκος, & ὀχέα.

Λακπατίσω, ὰ, calce premo, planta pedis calco, Heſ. ubi λακπαλῆσαι, aor. 1. inf. Ex λάξ, *calx*, & πατέω, *calco.* Hinc

Λακπάτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, calce preſſus, calce pulſatus.

Λακπίζοισα, *Dor.* pro λακπίζουσα, a λακπίζω.

Λακπίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακπισθεὶς, aor. 1. part. calcibus inſultatus. Οἰδ' ἐκαρδέρουν πρὸς κέντρα λακτίζοντες, Eur. Iph. in Tau. 1401. Ὧν ζὺ λακπίσας πολλῷ χάριν, id. Rheſ. 410. A λάξ. Hinc

Λάκπισμα, τὸ, ictus calce factus.

Λακπισμὸς, ὁ, idem.

Λακπιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro.

Λακπιστικὸς, ὴ, όν, qui ferire ſolet, calcitrans.

Λακῶ, crepo, Gl. Vet.

ΛΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis ſ. agri Spartani. Hinc

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis ſum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, Laconica, regio Peloponeſi. Ab eod.

Λακωνικὸς, ὴ, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconice; (2) breviter.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconiſmus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum ſequitur.

Λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἑλλανομάνεν πάντες ἄνθρωποι τότε, Ariſt. Av. 1286. A Λάκων, & μανέω.

Λαλαγεῦντες, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a

Λαλαγέω, ῶ, reſono, clamo, vociferor; λαλαγέσαν ἠχὼ, pro λαλαγοῦσαν, reſonantem echo; λαλαγέσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, ſonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Heſ.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, ſonitus, jubilum.

Λαλαγητὴς, οῦ, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vociferor, Heſ. A λαλέω.

Λάλαξ, ακος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, ſonitus. Ab eod.

Λάλῃ, 2. ſing. pr. imper. act. pro λάλησε, a λαλέω.

Λαλέωτι, 3. pl. præſ. *Dor.* pro λαλέουσι.

Λαλεύμες, 1. pl. præſ. *Dor.* pro λαλοῦμεν.

Λαλεύντι, 3. pl. præſ. *Dor.* pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕΩ, ῶ, loquor; (2) garrio temere & inconſiderate verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δ' ἀκέων, Luc. Λαλεῖτε ἀλήθειαν, Epheſ. 4, 25. Πρὸς τὰς πατέρας, Luc. 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι, Act. 27, 25. λαληθήσεται, Matt. 26, 13.

Λάληθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, garrulus, loquax. A λαλέω. Unde

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo; (2) loquacitas.

Λάλησον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. λαλέω.

Λαλητέος, ος, ον, dicendus, prædicandus, celebrandus. Ab eod.

Λαλητὴς, οῦ, ὁ, loquendi facultatem habens, qui loqui poteſt. Ab eod.

Λαλητικὸς, ὴ, όν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ας, ἡ, loquela, ſermo; (2) loquacitas.

Λάλιος, ος, ὁ, fœm. λαλίλα ἑταίρα, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, *Poët.* pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Λάλος, ος, ὁ ἡ ἡ, loquax, verboſus, argutus.

ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio; (2) ſumo, capio; (3) capeſſo; (4) tollo; (5) conſequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, *de fem.*; (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum παρὰ, vel εἰς; (13) *in med.* ſæpe active dicitur, & cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nanciſci, increpare; & *Paſſ.* capior, corripior, prehendor. f. λήψομαι, accipiam, p. εἴληφα, accepi, p. paſſ. part. εἰλημμένος, ſumptus, a. 1. paſſ. ληφθεὶς, acceptus, a. 2. ἐλάβον, accepi, part. λαβὼν, adeptus, med. λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δεξιὰν δίκῃ, ſumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις ἔλαβε με πόθος, inceſſit; κακὸν, pati; τι ὀβολὸς, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi; λαβόμενος τ' χειρὸς, χολῆς. Πρὸς ζῆς ὁμοίμε ἡ κατιγνήτης λαβεῖν, ab, Soph. Elect. 12. Λάζεσθε χειρὸς δεξιᾶς, Eur. Med. 899. Ἐμὲ ζ' κἀυτὸν τ' κόρης ταύτης ἔρως εἵληφεν, Ariſt. Θεσμ. 1128.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, id. quod λαβδακισμός.

ΛΑΜΙΑ, ſ. λαμία, ας, ἡ, Lamia, beſtia quædam; monſtrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, fagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν, dirigebat. Ex λαμπὰς, & ἀρχή.

Λαμπαδδόω, in facem converto; ap. *Dioſ.* λαμπαδδύομαι, id. quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, curſus, quo lampades geſtantes contendebant, quis primus ad ſcopum pervenire poſſet, lampade non extincta. Ex λαμπὰς, & δρόμος.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω. lampadem geſto, (2) lampadem geſtans curſu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geſtatio; (2) certamen illud, quo lampades geſtantes curſu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui lampadem geſtat. Ex λαμπὰς, & φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδικὸς, ὴ, όν, ut λαμπαδικὰ ἀγῶνες certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) inſtrumentum, ſ. vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) perſona comica, Dim.

Λαμπαδοῦχος, ος, ὁ ἡ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς, & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantaſma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, ſplendeo. Hinc λαμπετόων, partic. pro λαμπετῶν, λαμπετάων πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, Il. 1, 104.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, ſolis filia. A λάμπω.

Λαμπετόωντα, nom. plur. part. præſ. act. n. g. *Poët.* pro λαμπετῶντα, *contr.* ex λαμπετάοντα, a λαμπετάω.

Λάμπη, ης, ἡ, ſ. λαμπὴ, ῆς, ἡ, craſſior ſpuma vino innatans eaque retinens. Ab eod.

Λαμπηδὼ, όνος, ἡ, fulgor, ſplendor. Ab eod.

Λαμπηών, ῶνος, ἡ, currus regius, lectica regia.

Λαμπηωνικὸς, ſ. λαμπηώνιος, ἁμαξα λαμπηωνικὰς, plauſtra tecta, Num. VII, 3 ubi & λαμπηνίκας legitur. A λαμπηών.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpumoſus, ſpumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ος, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A λαμπυρος.

Λάμπυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. Ex λάμπω, & οὐρά.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſplendide veſtitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, *veſtis.*

Λαμπρεσίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Λαμπρόβιος, ος, ὁ, lautus, Ph. Ex βίος, *victus.*

Λαμπρόζωνος, ὁ ἡ ἡ, ſplendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπρόπους, ουν, pulchros pedes habens, pulchra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus facies rutilo ſplendore coruſcat. Angeli Epith. Naz. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, ſplendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illuſtris; (4) clarus, ita, ut exaudiri queat, unde & de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perſpicuus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, fulgor claritas; (2) ſplendor nominis, claritas; (3) ſplendor orationis, ſplendidum dicendi genus. A λαμπρός.

Λαμπρότοξος, ὁ ἡ ἡ, pulcrum arcum gerens. A τόξον.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, ſplendens. A λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ ἡ ἡ, ſplendidos ſ. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, candidam ſeu ſplendidam veſtem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, ſplendidæ vel candidæ veſtis geſtatio. A

Λαμπροφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſplendidam ſeu candidam veſtem gerens. A φέρω.

Λαμπροφωνέω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπροφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, eleganti voce præditus. A φωνή.

Λαμπρόψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui egregio & præſtanti eſt animo. Ex λαμπρὸς, & ψυχή.

Λαμπρωτὴς, οῦ, ὁ, oſtentator ferociæ.

Λαμπρωτικὸς, ὴ, όν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. A

Λαμπρύνω, clarifico, illuſtro; λαμπρύνομαι, illuſtror; clareſco; magnifice me oſtento. Ὄχοις τε ἡ ζολῇ λαμπρύνῃ, Eurip. El. 974. ὃν ἡμὶν ὁ ζόγος, ib. 1053. Δελάμπρυνῃ κόρας, Ariſt. Plut. 634. A λάμπω.

Λάμπυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπὼς,

Λαμπρῶς, *Adv.* ſplendide, magnifice; (2) clare, perſpicue; (3) aperte, manifeſte, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeſte improbus, manifeſte victus & vincens. A λαμπρὸς.

Λαμπὰς, ἄδος, ἡ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, Ph. candela. A λάμπω.

Λαμπαδικλίπλης, ου, ὁ, fur lucernæ ſ. facis.

Λαμπαδοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui lampadem ſ. facem fert. Ex λαμπὰς, & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, nocticula, cicindela; (2) piſcis qui *Auſonio muſtella* dicitur, vulgo *lamprida*. Ex λάμπω, & ὠδὴ.

ΛΑ΄ΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.* Ἀεὶ δ᾽ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγοῦς δόμοι, Ariſt. Av. 11, 1714. Ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος, *Ariſt.*

Λαμπώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, in quo ſpuma innatat, Erotian. A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepores; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A

ΛΑΜΤΡΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, & λάμυρος, diſertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, ſcurrilis; (3) ſævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diſerte, lepide; (2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & proterve.

Λαμφθείη, 3. ſing. aor. 1. opt. paſſ. *Ion.* pro ληφθείη, a λαμβάνω.

Λάμψαι, 2. ſ. a. 1. imper. med. v. λάμπω.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λανθάνεμος, ὁ, ἄρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω, & ἄνεμος, *ventus.*

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ita ut nemo ſentiat. A λανθάνων, part. a

ΛΑΝΘΑ΄ΝΩ, lateo, delitesco; cum part. clam facere, neſcio altero, aut ut non reſciſcat; λανθάνομαι, obliviſcor; ſumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. p. λέληθα, latui, lateo, p. paſſ. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poët.* λελασμένος, a. 2. act. ἔλαθον, latui, part. λαθὼν, latens. Ἐχρῆν Ϛκοπεῖν ἀνδρα, ϰ᾽ ζητεῖν ὅπως λέληθεν ὑμᾶς, Ariſt. Θεσμ. 627. Λαθὼν τὸν φυλακὴν, Thuc.

ΛΑ΄Ξ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξασθαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, a λαγχάνω, pro λήχω.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, όν, in ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. Ex λάας, & ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* ſortitio; ſors; portio, pro λῆξις.

Λαξπάτητος, idem quod λακπάτητος.

Λαοβότειρα, ἡ, alma.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex λαὸς, & γράφω, *deſcribo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum dormitor. Ex λαὸς, & δαμάω.

Λαοδογματικῶς, ex vulgi opinione.

Λαονηνσία, ἡ, imperium in populum.

Λαομέδων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. Ex λᾶς, & ξέω.

Λαοπαθὴς, ές, qui a populo male tractatus, injuria affectus eſt.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi ſeductor.

Λαοπόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, populos tranſiens.

Λαόπορος, ου, ϰ᾽ ἡ, per quem populus tranſit. Ex iiſd.

ΛΑΟ΄Σ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, & ζέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, populum ſervans, populi ſervator; (2) qui populum agitat, ſ. concitat. Ex ζόος, vel ζόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a populo nutritus.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, populum occidens. A φένω, *occido.*

Λαοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, populos ferens. Ex λαὸς, & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando educitur. A λαπάζω. Unde

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio.

ΛΑΠΑ΄ΖΩ, & λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo; inanio; (2) mollio; (3) perdo, deſtruo. Λαπάζειν τὴν γαστέρα, Gal.

Λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* **Dock.** A λαπάζω.

Λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio.

Λάπαρα, ας, ἡ, locus infra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis; abdomen, ilia, Gl. V. A λαπαρὸς.

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑ΄ΠΗ, ης, ἡ, pituita.

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙ΄ΖΩ, inſolentius me effero & jacto, Etym.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax, temerarius; (2) delicatus & mollis; (3) nihil penſi habens. Ab eod.

ΛΑ΄ΠΤΩ, fut. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) me ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) conſumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως, Plut.

Λαρινδιομαι, ſaginor. A λαρινός.

ΛΑΡΙΝΟ΄Σ, ὴ, όν, ſaginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, ſaginati, bene habiti boves.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtans. Ex λ. & ἄγω.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parvus corbis, Dim. a

ΛΑ΄ΡΚΟΣ, ου, ὁ corbis e vimine plexus, cophinus, corbis carbonarius.

Λαρκοφορέω, ῶ, fut. ήσω, corbem vimineum fero. Ex λάρκος, & φέρω.

Λαρνακοφθόρος, ον, in arca geſtatus, vectus, &c. A λ. & φέρω.

ΛΑ΄ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capſa, arca, riſcus, ciſta, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ές, laro ſimilis.

ΛΑ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, ſuavis dicitur, *inpr.* de odore. Ab ἱλαρός. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν πασπὰ δαῖτων ἔθηκας, Hom. Il. 19, 316.

Λαρυγιάω, ῶ. Hinc λαρυγιόων part. præſ. pro λαρυγιῶν, λαρυγιάων, raucum ſtertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγιῶ, ſ. *Att.* pro λαρυγίσω, clamore obtundam. Λαρυγιῶ τους ῥητορας, Ariſt. Eq. 357. Hinc

Λαρυγισμὸς, ου, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto.

Λαρυγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

Λάρυγξ, γγος, ὁ, caput aſperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγοφανὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, e gutture vocem fundens. Ex φανὴ.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.

Λασάμβμος, a. 1. part. med. *Dor.* pro λισάμβμος, a λανθάνω.

ΛΑ΄ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, laſanum, vaſculum, olla; (2) cloaca, ſella familiaris.

Λασανηφόρος, ου, ὁ, qui domino laſanum fert. Ex λάσανον, & φέρω.

Λάσδεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro λάζυ, ſ. λάζεο, a λάζομαι.

Λασθόμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

ΛΑ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, illuſio, contumelia.

Λαθῆμβμι, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro λαθῆναι, a λανθάνω.

Λασιαύχλιος, ενος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hirtus, hirſutus, villoſus.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſurdus ex aurium hiſpiditate, Heſ. Suid.

Λασιόμαλλον, ου, τὸ, pomum quaſi hiſpidum, lanugine obductum, Heſ.

ΛΑ΄ΣΙΟΣ, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, horridus, hirtus, villoſus; (2) herbidus, fruticibuſque & arboribus conſitus.

Λασιόστνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui hirſutum habet pectus. Ex λ. & στέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui hirſuta habet ſupercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca denſa & arbuſtis hirta. A λάσιος.

ΛΑ΄ΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τὰς ἀναγκαίας φίλας; Eurip. Andr. 671. Σφῶ φαῖρι λάσκε τὰς ἐπικούς λιτὰς, Lyc. 460. Confer. Æſchyl. Agam. 875.

Λασταυροκάκκαβον, edulium quoddam operoſius & lautius. Ex λάσταυρος, & κάκκαβος.

Λάσταυρος, ου, ὁ, hirſutus circa virilia & quidem imprimis inter anum & ſcrotum; (2) inſigniter mutoniatus; (3) ſalax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, & ταῦρος.

Λασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λανθάνω.

Λαταγεῖν, ſtrepitum, ſ. ſonitum edere λάταξιν effuſis. Ex

Λαταγὴ, ἡ, vox Sicula, id. quod

ΛΑ΄ΤΑΞ, γος, ἡ, ſonitus, qui fit inter cottabizandum poculo in altum ſublato, &, quod a potu reliquum fuit in ſubjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λαλομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λαλομέω.

Λαλομέω, ῶ, fut. ήσω, ſaxa cædo, lapides incido. Ὃ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν σῇ πέτρᾳ, Matt. 27, 60. λελατομημένον, Marc. 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, τὸ, ſaxum exciſum.

Λατομητὸς, ὴ, όν, inciſus in lapides.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λατομικὸς, ὴ, όν, ad lapides exſcindendos pertinens.

Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω.

ΛΑ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, latus. *piſcis.*

Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; (2) cultus, ſervitus religioſa; (3) cultus Dei; (4) euchariſtiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, ſervitium, miniſterium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, ſervus, miniſter.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ὴ, όν, ſervilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, ſervio, famulor; (2) religioſe colo; (3) ſacrifico; (4) habito. Καλεῖσι δ᾽ αὐτὸν ὃ λατρεύομεν, Πολύφημον, Eur. Cyc. 24, Φοίβῳ λατρεύων μὴ ψευσαίμην, id. Ion. 150. Τίνα θεὸν, τίνα δ᾽ οἶκον λατρεύεις; id. Elec. 131. A

ΛΑ΄ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſervus, famulus.

Λάτρον, ου, τὸ, merces ſervientis. A λάτρις.

Λατύπεω, ῶ, f. ήσω, lapides incido; (2) muros e lapidibus exſtruo. A λατυπόω.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypſum. Ab eod.

Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit, ſ. percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς & τύπτω.

ΛΑΤΥΑΝΙ΄Α, ας, ἡ, guttur, gula, Hom. Il. 22, 325. Alii ſcribunt Λβυκανίη.

Λαῦδα, ας, ἡ, platea lata, vicus. A λαυδος.

ΛΑΥ΄ΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copioſus.

Λᾶυρως, late; (2) abunde.
Λαυροσομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, pleno ore blatero, Æschyl. Ex λαῦρος, & σόμα, os.
Λαφρία, ή, prædatrix, *Epith.* Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυρον.
Λαφυγμός, ῦ, ὁ, deglutitio, helluatio. A λαφύσσω.
Λαφύκτης, ου, ὁ, liguritor. helluo. Ab eod.
Λάφυρα, ων, τὰ, v. λάφυρον.
Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, spolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, & ἀγωγή.
Λαφυρεύω, f. εύσω, idem. A λάφυρα.
Λαφυραγωγός, ῦ, ὁ, prædator. Ex i. fd.
Λάφυρον, τὸ, ap. *Polyb.* potestas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod est ἐπικυρηπτεῖν, *Ern.* (2) λάφυρα τὰ, spolia, & cetera præda.
Λαφυροπωλεῖα, ας, ἡ, hastarium, Gl. V. subhastatio prædæ. Ab eod. & πωλέω, *vendo.*
Λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, officina, in qua spolia divenduntur. A
Λαφυροπωλέω, spolia vel exuvias vendo; (2) sub hasta divendo, auctionor. A
Λαφυροπώλης, ου, ὁ, spoliorum f. exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.
ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύλλω, f. ξω, avide deglutio; (2) helluor, abligurio, lurcor, consumo per luxum, devoro. Πρὶν λαφύξασθαι γάνος, Lyc. 321.
Λαφύσσος, ια, ιον, vorax, helluo. A λαφύσσω.
ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio, sulco. Ἦν μή τις χέρσον λαχήνῃ, βυσὶν αὔλακας τεμών, Lyc. 624. Τῷ μεγάλῳ (τάφρον) ἐλάχαινε, Mosch. 4, 56.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus consitus; (2) olerum collectio. A
Λαχανδόμαι, f. εύσομαι, olera produco; (2) oleris instar esui sum. A λάχανον.
Λαχανηρός, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, olera ferens. Ex λάχανον, & φέρω.
Λαχανίζομαι, f. ισομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc
Λαχανισμός, ῦ, ὁ, olerum collectio.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A
Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.
Λαχανώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, fossu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.
Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, una Parcarum. A λαγχάνω, *sortior.*
Λάχη, ης, ἡ, sors, Hes. Ab eod.
Λαχήνας. a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, a λαχαίνω.
ΛΑ'ΧΜΟΣ, ῦ, ὁ, pilorum densitas.
Λαχμός, ῦ, ὁ, sors. Gl. V. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.
Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. A
ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, f. pellis hirsuta pillis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.
Λάχνος, pro λαχνήεις, Suid.
Λαχνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod λαχανώδης,
Λαχοίμι, 1. s. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a λαγχάνω.
Λάχος, ους, τὸ, sors. A λαγχάνω.
Λαχοῦσα, a. 2. part. act. f. g. λαγχάνω.
Λαχῶ, *sortiar*, f. 2. ind. act. verbi ejusd.
Λαχων, *sortitus*, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Λαψυμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.
Λαψῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.
Λαψοῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.
Λ Α' Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὴ λάσι νεκρὸν ἐπάγχων, Odyss. 19, 230.
Λαϊδης, ος, ὁ ἡ ἡ, popularis. A λαός.
Λέα, ας, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit, Etym. A λᾶς.
Λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.
Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἔπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τῶτ' ἠμπιχόλιλω, calefierem, Arist. Conc. 538. A λεῖος.
Λεάνας, a. 1. inf. act.
Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.
Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde
Λεαντικῶς, ad lævigandum apte.
Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Hebr, *cordatus.*
ΛΕΒΗΡΙΣ, ιδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita, membrana sive senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, Hes.
ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 Reg. 2, 14.
Λεβητόριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. a λέβης.
Λεβήτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης, & χαίρω, *gaudeo*, cum allusione ad Charontem.
Λεβητώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lebetis formam habens. Ab eod.
Λεβιανὸς, ῆ, ὁ, lebianus, piscis quidam.
Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piscis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.
ΛΕΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti.
Λεγνόω, ῶ, unde apud Hes. λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, varius, variegatus, Hes. ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνωτὸς χιτὼν, fimbriata tunica.
Λεγόμεθεν, 1. plur. præs. ind. pass. *Æol.* pro λεγόμεθα, a λέγω.
Λέγομες, 1. pl. præs. *Dor.* pro λέγομεν.
Λέγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγουσι.
ΛΕ'ΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenseo; (3) lego; colligo; deligo; λέγομαι; dicor; deligor; recenseor; (2) deligo; numero; percenseo; (3) differo; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν—ὅτι κακὸς αὐτὰς λέγω, Arist. Thesm. 189. Τοῦτον ἐδαμῶ λέγω, nihili facio, Soph. Antig. 189. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, summatim, id. El. 675. Ἦν λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Plut. *in* Alcib. c. 13. *ex* Eupol.
Λεγάμεθα, Hom. Il. 2, 435. Tempus colloquendo teramus——vel, *hic accubemus.*
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ τινος, Xen. Ex iisd.
Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iisd.
ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' εὖ λειήνας, Il. 4, 111. Λείηναν χρὸν, Odyss. 8, 260. Η λεῖος.
Λειάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λειαίνω.
ΛΕΙ'Β Ω, libo, fundo, stillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λείβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβων, ib. 13, 658. Ἀφρὸς ᾗ περὶ στόμα μαστιχόωντι Λείβεται, *de apro*, Hesiod. Ἀσπ. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liquesco.
Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A λείβω.
Λειεντρέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. Ex λεῖος, & ἔντερον.
Λειεντρία, ας, ἡ, lævitas intestinorum, cibus incoctos elabi finens. Ex iisd.
Λειέσμαι, *lævigor*, præs. ind. pass. *Dor.* pro λειοῦμαι, *contr.* ex λειόομαι, a λειόω.
Λειζομαι, & *Poët.* λιΐζομαι, f. ισομαι, prædor. A λεία.
Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐλείαναν, a λειαίνω.
Λεικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet. Dim.
Λεικνίζω, vanno, Gl. V. A λεῖκνον.
Λεῖκνον, ου, τὸ, vannus; ventilabrum, quod & λίκνον.
Λειμακώδης, ες, prata habens, f. pascua.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.
Λειμάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.
Λείμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.
Λειμόδαρον, ου, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum suffocans.
ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, Eur. Cycl.
Λειμωνήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. A λειμών.
Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.
Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.
Λειμωνίτης λίθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. A λειμών, *pratum.*
Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.
Λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.
Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratensis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratensis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex λειμών, & εἶδος.
Λειμωνόθεν vel λειμωνόθεν, *Adv.* e prato. A λειμών.
Λειόβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævigradus, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, *eo.*
Λειογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, læve mentum habens; (2) tenui mollique barba præditus. Ex λεῖος, & γένειον.
Λειοκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, læve & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κάρηνον.
Λειόκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est lævis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα.
Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.
Λειοντομάχαν, *Dor.* pro λειοντομάχην, a
Λειοντομάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, pugnans cum leone. Ex λείων pro λέων, & μάχομαι.
Λειοντοπόλης, ου, ὁ, idem. Ex πάλη.
Λειόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui lævibus est pedibus. Ex λεῖος, & πούς.
ΛΕΙ'ΟΣ, λεῖα, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutatim contusus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.
Λειόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævi testa intectus. Ex λεῖος, & ὄστρακον, *testa.*
Λειόστρεια, ων, τὰ, ostreæ lævis, ostrea non scabra. Ex λεῖος, & ὄστρεον, seu ὄστρειον.
Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.
Λειοτριβέω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur.
Λειοτριβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui ita tritus & tusus est, ut sit lævis. Ex λεῖος, & τρίβω.
Λειοτριχεῖν, lævi capillo præditum esse; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, *capillus.*
Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, *opus.*
Λείουσιν, dat. pl. *Ion.* pro λέουσι, a λέων, *leo.*
Λειόφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævem, seu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιός.
Λειόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævia, non aspera, habens folia. Ex λεῖος, & φύλλον.
Λειόω, ω, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.
Λειπανδρεῖν, viris destitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω, & ἀνήρ. Hinc
Λειπανδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
Λειπανθρωπία, ἡ, penuria hominum.
Λειποβοτανέω, ῶ, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω, & βοτάνη.
Λειπόγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nuptias reliquit.
Λειπογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones.

Λειπογραμματος, ον, cui litera deeſt.
Λειποδενης, ές, ὁ ἡ ἡ, ſnops, egenus, pauper. Ex λείπω, & δέω, egeo.
Λειπόδρμος, ε, ὁ, cui deficit præputium ſ. cutis glandem tegens, apellà. Gl. Vet. Λειπόδρμος, verpus. Ex λείπω, & δέρμα.
Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum deſtituor, ad faciendum aliquid imbecillis ſum. Ex λείπω, & δράω, facio.
Λειποδρανης, ές, ὁ ἡ ἡ, viribus ad aliquid agendum deſtitutus, Aret. A præc.
Λειποθυμέω, animo deficio ſ. deficior.
Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
Λειπόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
Λειποθυμικῶς, cum deliquio.
Λειποκρεας, ε, ὁ ἡ ἡ, cui caro deficit, non carnoſus, Gl. V. λειπόκρεας, macilentus.
Λειπομαρτύριον, ε, τὸ, deſertio teſtimonii dicendi; (2) actio in deſertores teſtimonii.
Λειπόναυς, ὁ, qui navem deſerit.
Λειποναύτης, ε, ὁ, qui ſocios nautas deſerit.
Λειποναύτιον, ε, τὸ, deſertio ſociorum nautarum; (2) λειπόναυτίου δίκη, lis, quæ intenditur deſertoribus navium, nautarum ſociorum, vel etiam certaminis navalis. A λειποναύτης.
Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui patrem deſerit.
Λειποπυρίας, ε, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua ſimul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω, & πῦρ.
Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.
Λειπόσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui carne deficitur, non carnoſus, macilentus. Ex Σάρξ.
Λειποστρατεία, ας, ἡ, militiæ deſertio.
Λειποστρατια, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ε, τὸ, idem & ex iiſd.
Λειποστρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui militiam deſerit.
Λειποταξέω, ῶ, f. ήσω, deſero ordinem, deſero ſtationem. Λειποταξεῖν τῆ εἴλη. A
Λειποτάκτης, ε, ὁ, qui locum in acie deſerit, deſertor ordinis, ſtationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, ordino.
Λειποταξία, ας, ἡ, deſertio ordinis, aut loci in acie.
Λειποταξίας, ε, ὁ, idem quod λειποτάκτης.
Λειποτάξιον, ε, το, idem quod λειποταξία.
Λειποτάξιος, ν. λειποταξίας.
Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, anima linquor, animo deficio, Xen.
Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, ſ. defectio. Ex λείπω. & ψυχή. Hinc
Λειποψυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qualis eſt, qui deliquium animi patitur.
Λειπτέον, Adv. poſit. relinquendum eſt. Οὐ λειπτέον τάδε, Eur. fur. 1390.
ΛΕΙΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, deſero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) deſum, deficio, abſum; λειπομαι, relinquor, ſuperſum; ſuperor, minor ſum, p. m. λέλοιπα, reliqui, a. 2. ἔλιπον, reliqui, p. paſſ. part. λελειμμένος, relictus, a. 1. paſſ. part. λειφθείς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξα κείνιν, ſuperaretur, Soph. 270. Ὁ πώλος δόξλων, ὅτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' ἄδην ἀμφὶ νιν χοάμψων, omiſit, ibid. 954. Παλαιὰ καινῶν λείπει κηδεύματων, cedunt, Eurip. Med. 76.
Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, a λείπω.
Λείριος, ον, ινον, liliaceus, e lilii factus; (2) lilio ſimilis. A λείριον.
Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) ſuavis; (4) tener. Ab eod.
ΛΕΙΡΙΟΝ, ε, τὸ, lilium; (2) flos narciſſi; (3) flos quilibet.
Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, Heſ. A λεῖος.
Λειρόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui placido & miti aſpectu eſt. Ex λ. & ὀφθαλμὸς.
Λείσιος, ἡ, ὁν, præd.bilis. A λείζω.
Λεῖτον, τὸ, publicum.
Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo; impr. ſumtibus in remp. faciendis, deinde; (2) tropice, reip. quocunque modo, proſeſſe; (3) ap. eccleſ. ſcript. munere eccleſiaſtico fungor; impr. ſacram cænam adminiſtro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τας δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. περὶ τὰς ἀρχὰς, Ariſtot. πρός τι, id. A λειτουργός. Hinc
Λειτούργημα, ατος, τὸ, miniſterium ſacrum & eccleſiaſticum; (2) onus tributi.
Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium, ſ. munus publicum; (2) miniſterium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) adminiſtratio S. cœnæ. A λειτουργός.
Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, miniſtratorius, miniſterialis, ad miniſterium pertinens. A
Λειτουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui munus publicum obit; (2) miniſter eccleſiæ. Vid. λειτουργός.
Λειφαιμέω, ῶ, ſanguine deſtituor, exſanguis & pallidus reddor. A
Λείφαιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui ſanguis deficit, pallidus & exſanguis. Ex λείπω, & αἷμα.
Λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.
ΛΕΙΧΗΝ, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, ſumma cutis aſperitas, cum leni pruritu, Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ ſpecies, lichenas ſanans, Angl. Liverwort.
Λειχλωιάω, ῶ, lichene, ſeu impetigine laboro. A λειχλώ.
ΛΕΙΧΩ, f. ξω, lambo, lingo.
Λιῖψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔλειψαν, a λείπω.
Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λεῖψις, & ἀνὴρ.
Λειψανηλόγος, ὁ ἡ ἡ, reliquias colligens. Ex ſeq. & λέγω.
Λείψανον, ε, τὸ, reliquiæ, quod relictum eſt.
Λεῖψις, εως, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.
Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις, & ὕδωρ.
Λειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lævis, planus, Suid. A λεῖος.
Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειόω.
Λείωσις, ωσς, ἡ, lævigatio. Ab eod.
Λεκαλέος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανήφιλος, ap. Lucian.
Λέκανάριον, ε, τὸ, patella. A ſeq.
ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
Λεκάνιον, ε, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. Dim. a λεκάνη.
Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem ab eod.
Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio e pelvi.
Λεκανόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, e pelvi vaticinans.
Λεκιθίτης, ε, ὁ, qui e vitello eſt, ſ. in quo vitelli ſunt. A λέκιθος.
Λεκιθοπανοπωλις, ἡ, quæ piſa & olera vendit. Vox Com.
Λεκιθοπώλης, ε, ὁ, qui piſa vendit. Hinc
Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, quæ piſa vendit.
ΛΕΚΙΘΟΣ, ε, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, piſum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina.
Λεκιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus eſt. A λέκιθος.
Λεκὶς, ίδος, ἡ, parva ſcutella. A λεκὸς.
Λεκίσκιον, ε, τὸ, ſcutella. A λεκίς.
Λεκίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.
ΛΕΚΟΣ, ους, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, ſcutella, Heſ. Pollux.
Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum eſt. A λέγω. Unde
Λέκτης, ε, ὁ, dicentarius, Gl. Vet.
Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, orationi & ſermoni accommodatus, Gl. Vet. λεκτικὸς, dicax.
Λεκτικῶς, proprie, vi vocis.
Λέκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. Ion. ἐλέλεκτο, a λέγω. Unde
Λεκτὸς, ἡ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici poteſt, qui in dictis, ſeu verbis conſiſtit, Ph. λεκτὸν, dicibile.
Λέκτρον, ε, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.
Λέκτρονδε, Adv. ad lectum.
Λεκτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. A χαίρω.
Λέκυθος, ε, ὁ, idem quod λέκιθος.
Λελαβεῖν, aor. 2. inf. med. Ion. & Poët. pro λαβεῖν, a λαμβάνω.
Λελάβησι, 3. ſing. aor. 2. conj. act. Ion. pro λάβῃ.
Λελαβόμην, aor. 2. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐλαβόμην.
Λέλαθα, perf. ind. med. Dor. pro λέληθα, a λανθάνω pro λήθω.
Λελαθόμην, a. 2. ind. med. Ion. pro ἐλαθόμην.
Λέλακα, perf. ind. med. a λακέω.
Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.
Λελάληκα, perf. ind. act. verbi λαλέω.
Λελάμπρυμμαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λαμπρύνω.
Λιλάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. Dor. pro λελήσμεθα, a λανθάνω.
Λέλασται, oblitus eſt, 3. ſing. perf. ejuſd.
Λελάχασι, 3. pl. aor. 2. conj. act. Ion. pro λάχωσι, a λαγχάνω.
Λέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λείπω.
Λέλειπτο, relictus, erat, 3. ſing. pluſq. ejuſd.
Λιλειχότες, perf. part. act. v. λείχω.
Λελίχθαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. λίχω.
Λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
Λελῃθότως, Adv. latenter, clam, furtim. A λελῃθὼς part. perf. med. a λανθάνω.
Λέληκα, perf. ind. act. per Sync. pro λελάληκα, a λαλέω.
Λέλημμαι, perf. ind. paſſ. v. λαμβάνω.
Λελῆσθαι, perf. inf. paſſ. v. λανθάνω.
Λελησμαι, oblitus ſum, perf. inf. paſſ.
Λέληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λελιπμένος, perf. part. paſſ. per Euphon. & λέλιμμένος, Æſch. Sept. ad Theb. 386. Τυδεὺς δὲ μαργῶν ἡ μάχης λελιμμένος, pro λελειμμένος, a λιλέω.
Λέλοιγα, dixi, perf. ind. med. v. λέγω.
Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. v. λογίζω.
Λελογισμένως, Adverb. prudenter, caute. A λελογισμένος, part. p. paſſ. a λογίζομαι.
Λέλογχα, perf. ind. med. v. λαγχάνω.
Λέλοιπε, 3. ſing. perf. ind. med. v. λείπω.
Λελυμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. v. λύω.
Λέλοχας, 2. ſ. perf. ind. act. Att. pro λέλοχας, a λέγω.
Λελύμασμαι, perf. ind. paſſ. Att. pro λελύμαμμαι, a λυμαίνω.
Λελυμένως, leniter, lente. A λύω.
Λέλυϑ, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. λύω.
Λεμβάδιον, ε, τὸ, parvus lembus. Dim. a
ΛΕΜΒΟΣ, ε, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
Λεμβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lembo ſimilis.
Λέπυμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & ſimilium; (4) tegmen. A λέπω.
ΛΕΜΦΟΣ, ε, ὁ, mucus concretus.
Λεμφὸς, ὴ, ὸν, vel λέμφος, ε, ὁ, mucoſus; (2) ſtolidus, ſtultus. A λέμφος.
Λέντιον, ε, τὸ, linteum. Vox Latina.
Λεξάσθων, contr. ex λεξάσασθαν, aor. 1. imp. med. a λέγω, cubo, Hom. Il. 9, 67.
Λέξατο, recenſuit, 3. ſ. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐλέξατο, a λέγω, recenſeo.
Λέξεο, 2. ſ. præſ. imper. Ion. pro λέξεσο, a λέξομαι, cubo.
Λέξεως, gen. ſing. Att. & Ion. pro λέξις, a λέξις.
Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ε, τὸ, dictiuncula, vocula, Dim. a λέξις.
Λεξείω, dicturio, Gl. V. A λέξω, dicam.
Λεξιθήρας, ε, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα, venatio.
Λεξιθηρέω, ῶ, voculas aucupor, & capto. Ex iiſd. Hinc
Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio.
Λεξικογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, Lexici ſcriptor.
Λεξικὸς, ὴ, ὸν, vocabula deinceps poſita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, ῦ, ſc. βιβλίον, liber, in quo vocabula ſua ſerie poſita explicantur, Lexicon, dictionarium, vocabularium. A λέξις.
Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, ſermo, ſtilus; (1) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λιξάντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λεξασι, a λίγω.

Λεοντάγχωνος, ὁ ἡ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἀγχω.

Λεοντέη, ης, & *contr.* Λεοντῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λέοντειος, εία, ειον, vel λεόντειος, α, ον ἡ, leoninus, qui leonis eſt, qualis leonis eſt.

Λεοντηδον, *Adv.* more leonino, inſtar leonis.

Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδοῦς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *herba*. Ab eod.

Λέοντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντισκος, α, ὁ, leunculus, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόζυγος, α, ὁ ἡ ἡ, leones alens. Ex λίων, & βιγκω.

Λεοντοδάμας, αντος, ἡ, leones domans, leonis domitor. Ex λέων, & δαμάω.

Λεοντόθυμος, α, ὁ ἡ ἡ, leonino, id eſt, forti animo præditus. Ex λέων, & θυμός.

Λεοντοκέφαλος, α, ὁ ἡ ἡ, caput leonis habens. Ex λέων, & κεφαλή.

Λεοντοκόμος, α, ὁ ἡ ἡ, cui datum eſt negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων, & κομέω, *curo*.

Λεοντομιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κυῶες, canes canum & leonum coitu progeniti, Ex λέων, & μίγνυμι.

Λεοντοπεταλον, ε, τὸ, Leontopetalum, herba quædam. Ex λέων, & πέταλον.

Λεοντοπόδιον, α, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, & πους.

Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, α, ὁ ἡ ἡ, leonicida, leonum interfector. λεοντόφορος, a leone occiſus. Ex λέων, & φόνος.

Λεοντοφόρος, α, ὁ ἡ ἡ, leoniger, leonem ferens. Ex λέων, & φέρω.

Λεοντοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ex leone natus. Ex λίων, & φύω, *naſcor*.

Λεοντόχλαινος, α, ὁ ἡ ἡ, pelle leonina indutus. Ex λέων, & χλαῖνα, *veſtis*.

Λεοντόψυχος, fortiſſimus. Ex ψυχή.

Λεοντώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, leoninus, leoni ſimilis, qualis eſt leonum. A λέων.

Λεοντωδως, *Adv.* more leonino.

Λεπρος, vid. λεπρός.

Λέπαδνον, α, τό, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, aſper; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

Λέπαργος, α, ὁ ἡ ἡ, albus, Euſt. Ex λεπὶς, & ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepas, concha petræ adnaſcens. A λέπας.

Λεπασὴ, ῆς, ἡ, Lepaſta, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

Λεπασὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπιδιον, ε, τὸ, parvus cortex; (2) parva ſquama; (3) lancinula. Dim.

Λεπιδοειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, ſquamæ formam habens. Ex λεπὶς, & εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ε, ὁ, æris ſquama.

Λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, ſquamatus, ſquameus, ſquamoſus; (2) piſcis quidam.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, delibro, putamen, vel ſquamam detraho; (2) pellem detraho. A λεπὶς.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) ſquama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, ους, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, ſiliqua; (3) ſquama piſcis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, aſperitas cutis profundior cum pruritu eam in ſquamas reſolvens. A λεπρός. Unde

Λεπραὶς, άδος, ἡ, ſcabra, aſpera.

Λεπράω, ῶ, ſcaber fio; ſcaber ſum.

Λεπρεύω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ὴ, όν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. Ab eod.

ΛΕΠΡΟΣ, ὰ, όν, ſcaber, aſper; (2) leproſus, cujus cutis quaſi in ſquamulas aſperas reſolvitur. Hinc το λεπρὸν, ῦ, lepra. Hinc

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, ſcabrum reddo, velut ſquamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ῶμαι, lepram patior, lepra laboro.

Λεπρεύω, λεπρεύομαι, idem.

Λεπρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, leproſus, ſcaber.

Λεπλακινὸς, ὴ, όν, tenuis, minuſculus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπλακίνης, gracilis. A λεπὶς.

Λεπλαλέος, έα, έον, tenuis, ſubtilis. Ab eod.

Λεπλεπίλεπτος, ὁ ἡ ἡ, gracilis ſupra graciles, gracilitate omnes ſuperans, Epigr.

Λεπληγορέω, ῶ, fut. ήσω, minutiſſima quæque recenſeo. Ex λεπὸς, & ἀγορέω.

Λείπλιζω, extenuo, attenuo.

Λεπλιζαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mediocriter profundus.

Λεπλοβλαστος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπὸς, & βλαστάνω.

Λεπλοβόης, α, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex λεπὸς, & βοὴ, *clamor*.

Λεπλόβυρσος, ον, tenuem pellem habens.

Λεπλογραφος, tenuiter, ſubtiliter ſcribens.

Λεπλόγραφος, ὁ ἡ ἡ, minutis & exiguis literis deſcriptus.

Λεπλόγαιος, α, ὁ ἡ ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt. Ex λεπὸς, & γαῖα.

Λεπλόγεως, α, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex γέα, vel γῆ.

Λεπλόγεως, ω, ὁ ἡ ἡ, idem, τὸ λεπλόγεων, tenuitas, ſterilitas ſoli.

Λεπλογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, acutus, ſubtilis. Ex λεπὸς, & γνώμη.

Λεπλογραμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, minutis literis ſeu lineis conſtans. Ex γράμμα, ſ. γραμμή.

Λεπλοδέρματος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuem pellem ſeu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπλόδερμος, α, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Λεπλοδερμία, ἡ, corii tenuitas.

Λεπλόδομος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia ſtructus. Ex δέμω.

Λεπλοεπέω, ῶ, ſubtiliter diſſero, minutiſſima quæque tracto. Ex ἔπος.

Λεπλοθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, qui tenui pilo, ſ. capillo eſt. Ex λ. & θριξ.

Λεπλόθριος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuia habens folia. Ex λ. & θρίον.

Λεπλόινος, α, ὁ ἡ ἡ, tenues nervos ſeu exiles fibras habens. Ex λ. & ἶς.

Λεπλοκάλαμος, *Epith.* arundinis tenuis.

Λεπλόκαρπος, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus tenuis.

Λεπτοκάρυον, α, τὸ, nux avellana.

Λεπτόκαρφος, α, ὁ ἡ ἡ, feſtucam ſeu ſurculum tenuem habens.

Λεπλόκαυλος, α, ὁ ἡ ἡ, qui tenuem caulem, ſ. ſcapum habet.

Λεπλόκνημος, α, ὁ ἡ ἡ, exiles tibias, ac ſuras, ſ. crura exilia habens. Ex κνήμη.

Λεπλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, ſeu contundo, comminuo. Ex κοπή.

Λεπτολεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſubtiliter & nimis ſcrupuloſe de re leviori diſputans. Ex λεπὸς, & λέχη, *ſermo*.

Λεπλολεχία, ας, ἡ, ſubtiles nugæ, ſubtilior de re levi diſputatio. Ex iiſd.

Λεπλολογέω, minuta & ſubtilia diſputo, ſubtilius de re levi diſſero, curioſius expono. Καὶ λεπλολογεῖν ἤδη ζητεῖ ἡ περὶ καπνῶ συνολεχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A λεπλολόγος.

Λεπλολόγημα, ατὸς, τὸ, idem quod.

Λεπλολογία, ας, ἡ, ſubtilior de rebus minimis diſputatio. Ab eod.

Λεπλολογιςὴς, ῆ, ὁ, nimis ſubtilis argutator.

Λεπλολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſubtiliter & minutatim de rebus diſſerit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπὸς, & λόγος.

Λεπλομέρεια, ἡ, tenuitas partium, ſubtilitas. A

Λεπλομερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tenues & extiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λ. & μέρος.

Λεπτομέριμνος, α, ὁ ἡ ἡ, ſcrupuloſus, anxius, Ph. Ex λ. & μέριμνα, *cura*.

Λεπτομυθὲω, ſubtiliter diſſero, argutor.

Λεπτὸν, ῦ, ὁ, minutus nummus. A λεπτὸς.

Λεπτόνητος, α, ὁ ἡ ἡ, ſubtiliter netus, vel etiam e ſtamine ſubtili textus. Ex νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπυγος, α, ὁ ἡ ἡ, tenues & exiles habens nates. Ex πυγή.

Λεπτόρριζος, α, ὁ ἡ ἡ, cui tenuis eſt radix.

Λεπτόρρυτος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuiter fluens. Ex λ. & ῥύω, *fluo*.

ΛΕΠΤΟΣ, ὴ, όν, tenuis, ſubtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) ſubtilis, acutus, ingenioſus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tenuia habens crura.

Λεπτόσπερμος, α, ὁ ἡ ἡ, qui tenue & minutum ſemen habet. Ex λ. & σπέρμα.

Λεπτόσομος, ον, tenue, anguſtum os habens.

Λεπτοσωμὴ, ῆς, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. A λεπτὸς.

Λεπτοσύνθετος, ον, e ſubtili materia factus, ſubtilis, mollis.

Λεπτοσχιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tenuibus fiſſuris diſtinctus, tenuiter ſciſſus, inciſus, diſſiſſus. Ex λ. & σχίζω.

Λεπτόσωμος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenue corpus habens. Ex λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, ſubtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, ſubtilitas ingenii. A λεπτὸς.

Λεπτοτομέω, in tenues partes ſeco. Ex λ. & τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenues & raros capillos, ſ. pilos habens. Ex λ. & θρὶξ.

Λεπτυργέω, ῶ, ſubtilia opera conficio; (2) ſubtiliter partior, diſtinguo, exprimo; (3) ad ſubtilem rationem revoco. Ἀλλ' ἐγὼ ἐνδέουσι λεπτυργεῖς, Eur. Hipp. 926.

Λεπτυργὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſubtili artificio factus.

Λεπτυργία, ἡ, opus ſubtile. A

Λεπτυργὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ſubtilium operum artifex. Gl. V. faber tignarius. Ex λ. & ἔργον.

Λεπτουφὴς, ὲς, ſubtiliter textus. Ex ὑφή.

Λεπτόφλοιος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuem & ſubtilem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tenuis, exilis, ſubtilis. Ex φυή.

Λεπτόφυλλος, α, ὁ ἡ ἡ, qui tenuia folia habet. Ex φύλλον.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, α, ὁ ἡ ἡ, qui tenuem & gracilem vocem habet. Ex λ. & φωνή.

Λεπτόχειλος, α, ὁ ἡ ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui tenuem habet ſuccum, qui ſucci tenuis eſt.

Λεπτόω, ῶ, paſſ. λεπτόομαι, ῶμαι, macer fio, macreo. Gl. V. A λεπτὸς.

Λέπτωσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτωτικὸς, ὴ, όν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A

Λεπτώω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτωόμαι, macreſco. A λεπτὸς.

Λεπτυσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod λέπτωσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, ſubtiliter, accurate.

Λεπύριον, ε, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, ſquamula, Dim. a λέπυρον. Hinc

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro.

Λεπυριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus. A λεπύριον.

Λέπυρον, ου, τὸ, cortex, testa. A λέπω.
Λεπυρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus; (2) squamosus, squamis tectus. Ab eodem.
Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus. A ΛΕΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μεταχρῆ μᾶζα λαμβάνων λέπῃ, Athen.
Λεπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, squamosus, Gl. Vet. A λέπος.
Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A λίρνη.
Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.
Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obscœnos imitor. A Λέσβιος. Unde
Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obscœna.
Λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβιεῖν, Att. pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.
Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insula Lesbo.
Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.
ΛΕΣΒΟΣ, ου, ἡ, Lesbus, insula maris Ægei.
Λεχάζω, f. άσω, garrio, blatero, sermocinor.
Λεχαίνω, idem. A λέχη.
Λεχαΐος, ου, ὁ, expositor, Hes. Ab eod.
ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis sermo; (3) sedes & locus, in quem homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant, Gen. 24, 63.
Λεχλωεία, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria.
Λεχλωβυτὴς, οῦ, ὁ, confabulator. A
Λεχλωβύω, fut. βύσω, sermocinor, confabulor, garrio. A λέχη.
Λεχλωΐριος, ου, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipso lucente seu interdiu homines inter se confabulari solent. Quidam λεχλωΐριον, alii λεχηκόριον.
Λεχλωῶν, discipuli, qui sermonibus præceptoris intersunt. Ab eod.
Λεχηρῶ, confabulor, sermocinor, Hes.
Λεχόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέχη, & μάχομαι.
Λευγαλέης, dat. pl. f. g. Ion. pro λευγαλέαις.
Λευγαλέος, έα, έον, exitiosus, perniciosus; (2) difficilis, gravis, molestus; (3) malus; (4) miserabilis, ærumnosus; (5) invalidus. A λοιγός.
Λευγαλέως, graviter, acerbe, tristi animo.
Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαινομαι, dealbor, item albus s. candidus sum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνῃ τόδε φῶς ἦδη. λαμπρὸν ἠὼς, Eurip. Iph. in Au. 154. A λευκός.
Λευκάκανθα, ης, ἡ, spina alba. Ex λ. & ἄκανθα.
Λευκαλφιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, albam polentam s. farinam habens. Ex λ. & ἄλφιτον.
Λευκάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, albas vittas habens.
Λεύκαν, acc. s. f. g. Dor. pro λευκὴν.
Λεύκανα, a. 1. inf. act. v. λευκαίνω.
Λευκανθεὶς, dealbatus, a. 1. part. pass.
Λευκάνθεμον, ου, τὸ, anthemidis species. Ex λ. & ἄνθος.
Λευκάνθης, ους, ὁ ἡ ἡ, florem album habens. Ex iisd.
Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus sum; (2) dealbo. Ex λ. & ἀνθίζω.
Λευκανία, ας, ἡ, Ion. λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.
Λευκανιῶδες, Adv. ad gulam.
Λευκανόθεν, ex gutture, ex imo guttur is.
Λευκαντὶς, ἡ, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω. Unde
Λευκαντὴς, οῦ, ὁ, dealbator. Gl. V. A λευκαίνω.
Λευκαντικῶς, candide, specie alba.
Λευκάργιλλος, ου, ἡ, argilla candida.
Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) lucas, herba. A λευκὸς.
Λεύκασμος, ου, ὁ, dealbatio; (2) candor. Vet. Lex. Quasi a λευκάζω.
Λευκασπὶς, ίδος, ἡ, album clypeum habens.
Λευκαυγὴς, ὲς, candidus cum splendore.
Λευκαχάτης, ου, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.
Λευκερινεὸς, ἡ, caprificus alba, ficus species.
Λευκέρυθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex albo & rubro mixtus. Ex λ. & ἐρυθρὸς.
Λευκερώδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ardea alba, ardeola. Ex λ. & ἐρωδιὸς.
Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba. A λευκός.
Λευκηπατίας, ου, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λ. & ἧπαρ.
Λευκήρετμος, ου, ὁ ἡ ἡ, sc. ναῦς, navis albos remos habens.
Λευκήρης, ες, albus.
Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λεύκη.
Λευκίππος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui candidos equos habet.
Λευκίσκος, ου, ὁ, piscis e mugilum genere. A λευκὴ.
Λευκίτης, ου, ὁ, candidus apud Theoc. hircus dicitur λευκίτας, Dor. a colore. A λευκός.
Λευκοχαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus terra alba est.
Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ ἡ ἡ, idem.
Λευκογραφία, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λ. & γράφω.
Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ leucographis, genus lapidis. Ex iisd.
Λευκοδέρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, alba pelle amictus. Ex λ. & δέρμα.
Λευκοδιφθερος, ου, ὁ ἡ ἡ, albis pellibus s. rhenonibus indutus. Ex λ. & διφθέρα.
Λευκείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λ. & εἷμα.
Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; Ion. λευκοθέη, Nereïdes.
Λευκόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.
Λευκοθωραξ, candide loricatus.
Λευκοΐνος, ον, e leuconio factus. A
Λευκόϊον, ου, τὸ, alba viola, Angl. Snow Drops. Ex λευκὸς, & ἴον, viola.
Λευκοκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, albos fructus proferens.
Λευκόκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus caulis est albus.
Λευκοκέρατες, alba habentes cornua, Hes. Ex λ. & κέρας.
Λευκοκίφαλος, ον, candidum caput habens.
Λευκόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui candida est coma. Ex λ. & κόμη.
Λευκόκρας, candidum habens caput, Hes.
Λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc
Λευκοκυμαν, ὁ ἡ ἡ, spumans, Epith. litoris.
Λευκόλιθος, ὁ ἡ ἡ, ex albo lapide constans.
Λευκόλινον, ου, τὸ, linum album.
Λευκολόφας, ὁ, idem quod
Λευκόλοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, albam cristam habens.
Λευκομανὶς, ίδος, ἡ, mœna candida, piscis.
Λευκομαλλος, ον, candidum vellus, s. album lanam habens.
Λευκομέλας, e nigro & albo mixtus.
Λευκομέτωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.
Λευκομφάλη, ficus species. Ex ὀμφαλός.
Λευκόνοτος, ου, ὁ, purus & candidus, i. e. ficus notus s. auster, qui imbribus caret.
Λευκοπάπαρος, ου, ἡ, albescentes, s. flavescentes fructus ferens, Epith. arboris. Ex λ. & ὀπωρα.
Λευκοπάρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidas genas habens. Ex λ. & παρειά.
Λευκοπάρης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Λευκοπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus vestis album limbum aut albos clavos habet. Ex λ. & πορφύρα.
Λευκοπίτταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro distinguit, Plin. Ex πέταλον.
Λευκόπηχος, εος, ὁ ἡ ἡ, albos habens cubitos.
Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.
Λευκοπληθὴς, ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, Aristoph. Ex πλῆθος.
Λευκοποικίλος, ου, albas maculas vel strias, &c. habens.
Λευκόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, albos habens pedes.
Λευκόπρωκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, album habens podicem, i. e. mollis.
Λευκόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς, & πτέρον.
Λευκόπυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, albas habens nates; (2) mollis & effeminatus. Ex λ. & πυγὴ.
Λευκόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui albis equis utitur. Principis cujusvis Epith. & victoris, Eur. Herc. F. 29.
Λευκόπωρος, v. Λευκόπορος.
Λευκόροδον, ου, τὸ rosa alba, s. candida, Ph. λευκόροδον, ligustrum, saliunca.
ΛΕΥΚΟΣ, ὴ, όν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perspicuus; (4) faustus, felix; (5) jucundus; (6) serenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) stupidus, tardus; (10) integer, purus.
Λευκόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidam carnem habens. Ex λ. & σάρξ.
Λευκοστεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, alba lana velatus, Epith. supplicis. Ex λ. & στέφω.
Λευκόστικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, albis maculis distinctus.
Λευκόσφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidos habens pedes. Ex λ. & σφύρα.
Λευκοσάματος, ου, albus, candidus.
Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.
Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. Ex λ. & θρὶξ.
Λευκουρὸς, ὸν, albam caudam habens. Ab οὐρά.
Λευκοϋφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, alba textura constans; (2) albus. Ex λ. & ὑφαίνω.
Λευκοφαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, albus adspectu. Ex λ. & φάος.
Λευκόφαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex albo & fusco mixtus. Ex λ. & φαιός.
Λευκόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidos seu albicantes oculos habens.
Λευκοφλεγμαΐας, ου, ὁ, ut λευκοφλεγμαΐας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit. Ex λ. & φλέγμα.
Λευκοφλεγματόω, hydrope, leucophlegmatia laboro.
Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.
Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.
Λευκοφορέω, candida veste utor.
Λευκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, albam s. candidam vestem gerens; (2) albatus, candidatus. Ex λ. & φέρω.
Λευκόφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, candida habens supercilia.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, candidam tunicam habens.
Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.
Λευκόχρους, contr. λευκόχρως, ὁ ἡ ἡ, albus, albicans. A χρόα.
Λευκόχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, sc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, Plin.
Λευκόχρως, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, qui candidam habet cutem.
Λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus. Λελευκωμένον γραμματεῖον, Dem. A λευκός.
Λευκώλενος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formosus. Ex λ. & ὠλένη.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod dealbatum est; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proscriptione; unde tabula proscriptionis album; (3) liber e tabulis gypsatis, qui & ipse album dicitur; unde (4) catalogi, v. c. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsæ, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκόω.
Λευκωματίζω, dealbo. A præc.
Λευκῶν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.
Λευκώπις, ιδος, ἡ, ὁ, albus adspectu. Ex λ. & ὄψ.
Λευκωπίας, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adspectu.
Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

Λβυρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis. Ποταμοὶ ψυρὸς δάπλοντες ἀγρίαις γνάθοις τῆς καλλικάρπε Σικελίας λβυρὰς γύας, i. e. πλατείας χώρας, Scholiaſt. ad Æſch. Prom. vinct. 369. A λεῖος.

Λβύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidatus. Σὲ λβύσιμος μὴ δίκη, Eurip. Heracl. 60. A λβύω.

Λβυσμὸς, ᾶ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΥΣΣΩ, video, adſpicio. Σὺ ταῦτα λέξεις. ἰωὶ᾽ ἂν λβύσης μ᾽ ἐκεῖ, Eur. Heracl. 736. Λβύσω πάλαι δὴ Σπείραν ἑλκαίαν κακῶν Σύρσαν ἅλμη, Lyc. 216.

Λβυτὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, ſ. lapidibus obruatur. Λβυτὴρ, φονᾶς λίθοις ἀναιρῶν, Æſch. S. T. 205.

Λβυτὸς, ὴ, ὸν, lapidatus. A λβύω.

Λβυχειμονίω, ῶ, fut. ήσω, albis induor; (2) lætitiam ſermone præ me fero. A

Λβυχείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, candidatus, albam veſtem geſtans. Ex λ. & εἶμα.

Λβυχπατίας, vide λβυκπατίας.

Λβύω, fut. βύσω, lapido, lapidibus obruo; λβυσθεὶς, aor. 1. paſſ. apud Heſ. lapidatus. A λᾶς, vel λάας.

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris ſ. lectis exſtruendis aptus. A λέχος.

Λεχέεσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσι.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & ſtibadiis idoneas, Acc. λεχεποίην, apud Hom. Il. 2, 697. Ex λέχος, & ποία, *herba*.

Λεχήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.

Λεχθὲν, nom. ſ. a. 1. part. paſſ. n. g. v. λέγω.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus. A λέγω, *cubare facio*.

Λέχοσδε, *Adv.* lectum verſus, ad lectum.

ΛΕΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχριος, *Adv.* oblique. A λέχριος.

Λεχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, jacens, decumbens in lecto, puerpera, Euripid. Electr. 652. A λέχος. Hinc

Λεχωΐος, ε. ὁ ἡ ἡ, ad puerperium pertinens.

Λεχὼς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεωφόλος, ε, ἡ, ſ. ὁδὸς, via publica & vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς, & βαίνω.

Λεωδὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, vulgaris, Ph. A λεώς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenſeo. Ex λεὼς, & λέγω, *percenſeo*.

Λεῶμι, *vellem*. præſ. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a λεάω.

ΛΕΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piſcis quidam; (3) ſerpens quidam; (4) aſtrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui & elephantiaſis; (2) ſaltatio quædam.

Λεωπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, a populo calcatus. Ex λεὼς, & πατέω.

Λεωπέτρα vel λειοπέτρα, & λεωπετρία, ας, ἡ, petra plana & lævis. Ex λεῖος & πέτρα.

Λεωργὸς, ὸ, ὁ, hominum fabricator; opifex publicus, Epith. Promethei apud Æſchyl. Ex λεὼς, & ἔργον.

Λεὼς, ᾶ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex ſuo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς, & σφέτερος.

Λεωφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, populum, ſ. populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, & φέρω.

Λῆ, 3. ſ. pr. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, a λάω.

Ληγέμβραι, pr. infin. act. *Dor.* pro λήγειν.

Λήγοιμβι, 1. pl. præſ. opt. act.

ΛΗΓΩ, f. ξω, ceſſo, deſino, finem facio; (2) ceſſare ſ. deſinere facio. Ἀλλ᾽ ὃ μὴ δὴ λήξω θρῆνων συγερῶν τε γόων, Soph. El. 103. Λήγειν τὸδ᾽ ἔχει, luctu, id. Oed. C. 1. 1719. Ὕπνε, Eur. Her. fur. 1014. Λήγω ποιῶν, Plat. Λήγῃ μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγῃ μένος, is qui occiſus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, S. Clark. S. T. P. ad. Hom. Il. 13, 424.

Λήδανον, ε, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roſcidum, quod e λήδῳ, colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, τὸ, veſtis vilis, qualis æſtate geſtabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, ε, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗΔΟΝ, ε, τὸ, ledon ſ. ladon, ciſti genus.

ΛΗΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis e panno raro & detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel λᾱθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviоſus, oblivionem inducens, A λήθη.

Ληθάνω, obliviſci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθάργικὸς, ὴ, όν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternoſus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi neceſſitate ſum oppreſſus. Ab eod.

Λήθαργος, ε, ὁ, lethargus, veternus, quo quis ſemper dormit. Sed *adject.* ὁ ἡ ἡ, obliviоſus. λήθη, & ἀργός, *ignavus*.

Λήθεμ, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

Ληθεδανὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A

Λήθεδων, όν, ὁ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

Λήθῃ, 3. ſing. præſ. ind. act. v. λήθω.

Λήθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήθιος, ία, ιον, clandeſtinus, clancularius, Heſ. Ab eod.

Ληθομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. A μέριμνα.

Ληθοσύνη, ης. ἡ, oblivio. Ab eod.

Λήθυτης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.

ΛΗΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviſcor. Οὐ δέ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς Φαεσιμβρὶν λήθεσκεν, ib. 24, 13. Σὲ δ᾽ οὐ λήθει, ib. 9, 259.

Ληΐάδης, ε, ὁ, prædando captus, ſ. abductus, captivus, Heſ. A λεία.

Ληιάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex λητὶν, & ἀνὴρ.

Λητὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. A λητὶν.

Λητζόπειρα, ας, ἡ, quæ ſegetes depaſcit, & arva vaſtat.

Λητζοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſegetem depaſcit.

Λητζότης, ε, ὁ, idem. A λήϊον, & βόσκω.

Λητδάριον, ε, ὁ, veſtis vilis, Dim. a λῆδος.

Λητδὸς, ία, ιον, prædando captus, captivus. A λητὶς.

Λητΐζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a

Λητΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) ſortior, nanciſcor. Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξεναπάλτης ἐλήσατο, Eur. Tro. 868. Οὐ μὴν γάρ τέ γυναικὸς ἀνὴρ λητΐζετ᾽ ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, Heſiod. Ἔργ. 700. A λητὶν.

Λητὶν, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

ΛΗΪΟΝ, ε, τὸ, ſeges; (2) triticum; (3) arvum ſegete conſitum, campus ſegetum.

Λητὶς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & amplæ opes. A λεία.

Λητάσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐληΐσατο, a λητΐζω.

Λητῖτὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A λητΐζω.

Λητῖστης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Λητῖστὸς, ὴ, όν, prædando captus ſeu adquiſitus; (2) qui prædando captus ſeu adquiri poteſt. Ab eod.

Λητῖσοσάλπιγξες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones eſſent, & primi tubas inveniſſent, Heſ. Ex λητῖστὴς, & σάλπιγξ, *tuba*.

Λητῖστὺς, ύος, ἡ, præda. Ab eod.

Λητῖστὼρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Λητῖτις, ίδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ. A λεία.

Λητῖτὶς, ίδος, ἡ, bello, ſ. prædando capta mulier. Ab eod.

Λητῖτάρχαι, qui præerant ſacrificiis, Heſ. Ex λήϊτον, & ἀρχή.

Λήϊτον, ε, τὸ, locus publicus, ubi magiſtratus conveniunt, curia. A λήϊτος.

Λήϊτος, ε, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Λητεργέω, opus publicum facio. A

Λητεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, opus publicum faciens; (2) miniſter publicus. Ex λήϊτος, & ἔργον.

ΛΗΚΕΩ, ῶ, ſono, reddo ſonitum, reſono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, vide λακεῖν.

Λητλήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ισω, pigmentis oratoriis exorno & illuſtro, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur, compono, ampullor, ſeſquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ε, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυθισμὸς, ᾶ, ὁ, cantillatio, modulatio, ſuavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

Ληκυθιστὴς, ᾶ, ὁ, qui cavam vocem edit, ſc. qualem edunt vaſa cava, quum pulſantur, qui exilem edit vocem, Heſ. Suid.

Ληκυθοποιὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λ. & ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ε, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ε, ὁ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) ſcriptum magno ſtudio & elucubratione confectum.

ΛΗΜΑ, ατος, τὸ, præſens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) ſuperbia, animus timidus; (3) voluntas, conſilium, decretum, propoſitum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, gramioſus; (2) lippus. A λήμη.

Λημᾶτίας, ε, ὁ, præſenti & confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

Λημᾶτιάω, ῶ, præſenti animo ſum.

Λημᾶτόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ᾶ, lippio, gramioſos oculos habeo. Ὦ λημῶντε τὰς φρένας, Ariſt. Plut. 580. Νῦν γε τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκυνταις, id. Nub. 326. A λήμη.

ΛΗΜΗ, ης, ἡ, gramia, ſordes oculorum, cum lacrima e pituita concreſcit; (2) lippitudo; (3) ſtupor.

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, ſumptio, res, quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum, redditus, qui alicunde capitur, ſ. honeſte, ſive turpiter; (4) redditus, obventio; (5) ſumptio, adſumptio, *apud dialecticos*; (6) major propoſitio *apud eoſdem*; (7) titulus & argumentum ejus, quod tractatur; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ὴ, όν, occaſione apte & dextre utens. A ibi.

Λημμάτιον, τὸ, propoſitiuncula, Dim.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Lemnus*, inſula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniſcus, faſciola e corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ε, ἡ, Lemnus, inſula Vulcano ſacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præſides. A λῆνος. Unde

Ληναΐζω, e Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen ſcribo, &c.

Ληναϊκὸς, ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Λήναιον, ε, τὸ, plur. Λήναια, Lenæa, Lenæum, feſtum in honorem Bacchi agitari ſolitum. A λῆναι.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus.

Ληναΐτης, ε, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, in quo feſtum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibuſdam idem eſt, qui Januarius noſter. A λῆνος.

Λῖλις, ιδος, ἡ, eadem quæ ἐστωσδν, ſcribitur etiam λινὶς, male, *Ern.*

Λιλοεάτης, ου, ὁ, calcator, torculator. Gl V. Ex λιλοὰς, & βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟΣ, ου, ὁ, lacus prælı torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus ſ. concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina ſubigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur ſcuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) eccleſia, *met.*

ΛΗΝΟΣ, ίου, τὸ, lana.

Λῆξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλαξαν, a λήγω.

Λήξεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.

Λιξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, ſ. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inſcribebantur, qui jam ſuæ tutelæ facti erant. A

Λιξίαρχοι, ων, οἱ, magiſtratus Athenis, qui pueros ſuæ tutelæ factos in λιξιαρχικὸν inſcribebant. Ex λῆξις, & ἄρχων.

Λιξιτόρεντος, α, ὁ ἡ ἡ, faciens ceſſare febrem.

Λῆξις, εως, ἡ, ſortitio; (2) ſors, id, quod ſortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) ceſſatio; (6) regio, locus; (7) culmen, faſtigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *ſortior*, vel λήγω, *deſino.*

Λιπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, ſumendus. Hinc λιπτέον, capiendum, ſumendum, incipiendum eſt. A λαμβάνω.

Λιπτὴς, οῦ, ὁ, acceptor, qui capit, prehendens. Ab eod.

Λιπτικὸς, ὴ, όν, ad capiendum ſ. accipiendum proclivis. Ab eod.

Λιπτὸς, ὴ, όν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi poteſt. Ab eod.

Λιραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Λιρέω, ῶ, deliro, nugor, ineptio. Τὸ γὰρ νοσοῦντι λιρεῖν, ἀνδρὸς ἐχὶ Ζώφρονος, Soph. Trach. 442. Λῆρον λιρεῖς, Ariſt. Plut. 516. A λῆρος.

Λιρημα, ήματος, τὸ, nugæ, deliramentum. A λιρέω.

Λιρήσις, εως, ἡ, idem.

Λιρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, nugator. Ex λῆρος, & λόγος.

ΛΗΡΟΣ, ου, ſeu pl. λιροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

Λιρῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Λιρῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Λιρωδία, ἡ, nugæ.

Λιρωδῶς, inepte, nugatorie.

Λῇς, 2. ſing. pr. conj. act. *Dor.* & *contr.* pro λάῃς, ſ. λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω.

Λήσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. *Epith.* Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω, & παῖγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo.*

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, obliviosus, immemor. A

Λήσομαι, f. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΗΣΟΣ, ου, ὁ, ſtella ſplendida in ſpina ſcorpionis, Heſ.

Λησάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστὴς, & ἄρχη.

Λήσαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λησεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Λῃστεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infeſto, vaſto, corrumpo. Καὶμαις τε ἡ ἀγροῖς ὅσ-τρίχων ἐλῃστευεν, Herodian. A λῃστὴς.

Λησήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium. Ab eod.

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro λῃΐστης, a λεία, *præda.*

Λῃστικὸς, ὴ, όν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ λῃστικὸν, οῦ, ſc. εἴδημα, agmen prædonum. A λῃστὴς.

Λῃστικῶς, more prædonum.

Λήστις, εως, ἡ, oblivio, Eur. C. 171. A λήθω.

Λῃστοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, prædonum interfector. Ex λῃστὴς, & κτείνω.

Λῃστὸς, ὴ, όν, qui prædando captus eſt, vel capi poteſt. A λῃΐζω.

Λῃστροφάγος e præda alo. Ex τροφὴ.

Λῃστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A λῃστὴς.

Λῃστρικὸς, ὴ, όν, prædatorius. Ab eod.

Λῃστρικῶς; *Adv.* prædonum more.

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A λῃστὴς.

Λήσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λήθω.

Λητάρχειος, ὁ, ſacerdos publicus, ap. Lyc. Ex λήϊτον, & ἀρχὴ.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latona natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, οῦς, *contr.* pro ὅος, ἡ, Latona.

Λητωΐς, ΐδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωὶς κόρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Ληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi λαμβάνω.

Ληφθήτω, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Λήψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehenſio, captio; (3) ſumptio; ſeu adſumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. ſing. f. v. λαμβάνω, pro λήθω.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejuſd.

Λι, in compoſitione eſt pro λίαν.

ΛΙΑΖΩ, f. άσω, agito, jacto, torbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) ſeparo; & (4) λιάζομαι, ſeparo me, ſecedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, diſcedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo me. Οἱ δ' ἔσα γρώνης ὑψηλὰ χθαμαὶ ναέται λίαζον, ſolvebant, Lyc. 20. Σπαδὴ πρὸς σ' ἐλιάσθω, exii, Eur. Hec. 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα Ζεφύριος λιάζετο κῦμα θαλάσσης, Il. 24, 96.

ΛΙΑΝ, *Adv.* valde, admodum.

Λιαυθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, & ἀνθὲς.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, ſuavis, placidus, pro χλιαρὸς. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. aor. 1. paſſ. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, centaurium minus, herba. A λιβὰς.

Λιβάζω, f. άσω, ſtillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ὴ, όν, thureus, thus referens.

Λιβάνινος, thurinus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. uſtio thuris, Ph. λιβανοκαῖα, atthuratio. A καίω.

Λιβανόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, qui e thure incenſo vaticinatur.

ΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, & λιβάνη, ſed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχρους, *contr.* λιβανόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thureo colore eſt. Ex λίβανος, & χρόα.

Λιβανώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτὸς.

Λιβανώτινος, ὴ, όν, e thure factus.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, thuſculum, Gl. V. Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, roſmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

Λιβανωτοπολεῖον, ου, f. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, thurifer. A φέρω.

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτὸς.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo.

Λίβηθρον, ου, τὸ, aquæ ductus, foſſa. A λείβω.

Λιβηρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, ſtillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Auſtrum ſpirans. Ex λίψ.

Λίβος, ου, τὸ, gutta, ſtilla, ſtillatio humoris ex oculis; (2) libum, ap. Athen. Vox Lat. A λείβω.

Λιβοφοῖνιξ, ὁ, Carthaginienſis.

Λίβρος, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebroſus, niger. Ab eod.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ὴ, όν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, ſpecies navigioli.

Λίβυς, βυος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λιβυστικὸς, ὴ, όν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λίβω, libo, ſtillo, Heſ. A λείβω.

Λιγὲα, *Adv.* ſtridule, argute. Pro λιγέα, a λιγὺς.

Λιγαίνω, ſtridulum & argutum ſono; clare prædico. A λιγὺς.

Λιγύριον, τὸ, electrum, lincurius.

ΛΙΓΓΩ, ſtrideo, ſtrido, ſtridorem edo; præſupponitur, ut hinc ſit Homericum λιγξε, a. 1. Λιγξε βιὸς, Il. 4, 125.

ΛΙΓΔΗΝ, *Adverb.* ſtrictim; in ſuperficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέα, nom. plur. n. g. a λιγὺς.

Λιγεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειᾶν.

Λιγείῃ, dat. ſ. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.

Λιγέως, *Adv.* ſtridule. A λιγὺς.

Λίγνα, τὰ, veſtis partes quædam interiores, Pollux. At Ph. λίγνον, bandum.

Λιγνύεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. A λιγνὺς.

ΛΙΓΝΥΣ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, fuliginoſus.

Λιγνωτὸς, pingui ſimilis; λιγνωτὰ, Nicand. ubi Schol. λιπώδη.

Λίγξε, *ſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε a verbo λίγω, *ſono, ſtrideo.* Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' οἰστὸς, Hom. Il. 4, 125.

Λιγυαχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſtridulum ſeu canorum reſonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχέω, *ſono.*

Λιγυβόαος, *contr.* λιγυβόας, ου, ὁ ἡ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγὺς, & βόος, *ſonus.*

Λιγυμόλπος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſuaviter canens. Ex λιγὺς, & μέλπομαι, *cano.*

Λιγυμυθὸς, ὁ ἡ ἡ, qui ſtridula voce loquitur.

Λιγυπνείαν, οντος, ὁ, dulce ſpirans, argutum ſeu ſtridulum flatu ſonum reddens. Ex λιγὺς, & πνέω, pro πνέω, *ſpiro.*

Λιγύπνοος, λιγύπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtridulum, i. e. leniter, flans. Ex λιγὺς, & πνοὴ.

Λιγυπτέρυγος, ον, alis ſtridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, fut. ίσω, argute & concinne cano. A λιγὺς.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, lyncurius, lapis.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ ἡ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγυρὸς, & θρόος.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtridulum ſpirans. Ex λιγυρὸς, & πνέω.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens; (2) canorus; (3) jucundus. A λιγὺς.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ἡ ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ὴ, όν, Liguſticus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Liguſtica.

Λιγυφθόγγοισι, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις.

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtridulam & ſuavem vocem habens, argutus.

Λιγίφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex λιγὺς, & φωνὴ, νοχ. Hom. Il. 19, 350.

Λιθάζω, f. άσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapido, lapidibus obruo, λιθάσαντες ἡ Παῦλον, Act. 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, Heb. 11, 37. Λιθασθῶσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus; (2) locus aſper; (3) petra lubrica vel aſpera; (4) *Adject.* lapidoſus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ε, ἡ, ſpuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδ.ον, ε, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A ſeq.

Λιθάριον, ε, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθᾶς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσας, a. 1. part. act. verbi λιθάζω.

Λιθάσθωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. cum ν ἐφελκ.

Λιθαστὴς, οῦ, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λίθεος, εία, εον, vel λίθινος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, ſaxeus. A λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Λιθιὰ, f. λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in veſica, Gl. V. calculoſitas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro, Part. λιθιῶν, calculoſus, Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ε, τὸ, lapillus, Dim. A λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *Adv.* ad inſtar lapidis vel ſaxi.

Λιθίς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, Dim.

Λιθόβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, lapidibus petitus, ſ. impetitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω, *jacio*.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολῆσα τὲς ἀπεσταλμένους πρὸς αυτὴν, Luc. 13, 34. Ἡμῖν ἐνετείλατο τὲς τοιούτους λιθοβολεῖν, Joan. 8, 5. Λιθοβολήσουσιν, Heb. 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A

Λιθοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθογλύπτης, ε, ὁ, lapicida.

Λιθόγλυφος, ἔος, ὁ ἡ ἡ, in lapide inſculptus. Ex λίθος, & γλύφω, *ſculpo*. Unde

Λιθογλύφος, ε, ὁ, qui lapides ſculpit, ſtatuarius, ſculptor marmorarius, Ph.

Λιθόδενδρον, ε, τὸ, corallium.

Λιθοδρὰκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Gorgonis, quaſi lapideo adſpectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λιθος, & δέρκω.

Λιθόδερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, *corium*.

Λιθόδμητος, ον, e ſaxo ſtructus.

Λιθοδόμος, ε, ὁ, faber, ſ. architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia ſtruere novit. Ex λίθος, & δέμω, *ædifico*.

Λιθοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lapidis ſpeciem, ſ. formam habens. Ex λίθος, & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango. Ex λιθος, & θλάω.

Λιθοκάρδιος, α, ὁ ἡ ἡ, qui lapideo corde eſt, immiſericors, Ex λίθος, & καρδία.

Λιθοκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapideum & durum caput habens. Ex λίθος, & κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα.

Λιθοκόλλητος, η, ὁ ἡ ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus; (2) cui lapides pretioſi adglutinati ſunt; (3) gemmis & lapidibus diſtinctus ac picturatus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapide factus, Suid. ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percuſſio quæ fit lapidibus conjectis. A

Λιθοκόπος, ε, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.

Λιθολευστέω, lapido.

Λιθολάξτης, ε, ὁ, lapidator. A λιθολάξω.

Λιθόλευστος, ὁ ἡ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευστος Ἄρης, Soph. Aj. Ab eod. Hinc

Λιθολευστῶ, lapido, Guil. Bud.

Λιθολαβῶ, lapido, Vet. Lex.

Λιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, ſeu operi faciendo idoneos lapides ſeligo. A λιθολόγος, Hinc

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exſtructum; ſtrues lapidum.

Λιθολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui lapides legit, ſ. colligit, ſ. ſeligit, operi faciundo idoneos. Ex λίθος, & λέγω.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, ſaxa, cæmenta. Ex λ. & μύλη.

Λιθόξεστος, ον, e lapide ſcalptus.

Λιθοξεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. Ex λίθος, & ξέω, *polio*.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, inſtrumentum radendis aut ſcalpendis lapidibus idoneum. A

Λιθοξόος, ε, ὁ, qui lapides ſcalpit, ſ. polit, aut radendo complanat. Ex λίθος, & ξέω.

Λιθοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, calculum gignens, ſaxificus. Ex λίθος, & ποιέω.

Λιθοπρίστης, ε, ἡ, ſerrarius lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Λιθόρρινος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidea pelle tectus, corio ſere lapideo munitus, *Epith.* teſtudinum. A ῥίνος.

Λίθος, ε, ὁ, vel ἡ, lapis, ſaxum; (2) lapis pretioſus, gemma.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ε, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, & Σόω.

Λιθοσπαδὴς, ἐς, lapide ſtructus. A Σπάω.

Λιθόσπερμον, ε, τὸ, Lithoſpermum, herba, quæ ſic dicitur ob ſeminis duritiem. Ex λίθος, & Σπέρμα.

Λιθοστεγὴς, ἐς, lapide tectus, e lapide ſtructus. A στέγος.

Λιθόστρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidibus ſtratus. Τὸ λιθόστρωτον, *Subſt.* pavimentum teſſellatum.

Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & τέμνω.

Λιθοτομέω, lapides exſcindo.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. A

Λιθοτόμος, ε, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exſcindens. A τεμνω.

Λιθότομος, ε, ὁ, inciſus a lapide. Ex iiſd.

Λιθοτράχηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, duram, rigidam habens cervicem,

Λιθοτριζικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex λίθος, & τρίβω, *tero*.

Λιθωλκέω, lapides traho, extraho. A

Λιθωλκὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος, & ἕλκω, *trabo*.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapices elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργὸς.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ἡ, όν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ε, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides ſcalpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapides ferens ſ. portans; λιθοφόρος, ſc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος, & φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto ſ. converto, lapidem reddo; λιθόομαι, ῶμαι, lapideſco. A λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, ſaxoſitas, ſaxea durities.

Λιθωμόται, qui ad lapidem in concione jurabant, Heſ. Ex λίθος, & ὄμνυμι, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, ſ. in naturam ſaxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμός.

Λικμήσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ε, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητηρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμητικὸς, ἡ, όν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, triturο, tero, Heſ. ubi λικμίζῃ, ἀλοᾷ.

ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, vannum ferens; Vid. λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præſ. pro λικμαόντων, a λικμαω.

Λικνάριον, ε, τὸ, vannulus, Gl. Vet.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ε, ὁ, Bacchi epitheton, ὅτι ἐν τοῖς λίκνοις ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, Heſ.

Λικνοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, vanno ſimilis; (2) ſordidus. Ex λίκνον, & εἶδος.

Λίκνον, ε, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum geſto. A

Λικνοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vannum geſtat in Bacchicis ſacris. Ex λίκνον, & φέρω.

Λικριδὸν, *Adv.* oblique, ex obliquo, Hom. Il. 14, 463.

ΛΙΚΡΟΙ, rami cornuum cervorum, Heſ.

Λίκλης, ε, ὁ, linctor, Gl. Vet. E λείχω.

Λιλαίεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro λιλαίῃ a

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, cupio, appeto, deſidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἥβῃ ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὁλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχίω, ῶ, inedia neco. Ex λ. & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ἡ, όν, fame vexans.

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame angο & adfligo. Ex iiſd.

Λιμαγχονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακόδης, εος, ὁ ἡ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λείμαξ.

Λιμβρὸς, obſcurus, tenebroſus, Heſ. Suid. A λιβηρός.

Λιμενάρχης, ε, portus, ſ. portuum præfectus, cuſtos, Gloſſ. Vet. portitor. Ex λιμὴν, & ἀρχὴ, *principatus*. Hinc

Λιμενάρχια, ας, ἡ, portus præfectura, cuſtodia.

Λιμενίοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, & ἔχω.

Λιμενίοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui portu continetur. Ex iiſd.

Λιμενίζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu. *paſſ. ſ. med.* ſum in portu. A λιμὴν.

Λιμένιον, ε, τὸ, parvus portus, Dim.

Λιμενίσκος, ε, ὁ, porticulus, Gl. V.

Λιμενίτης, ε, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, portui ſimilis, portuoſus. Ex λιμὴν, & εἶδος.

Λιμενορμίτης, ε, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν, & ὁρμίτης.

Λιμενοσκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, portuum inſpector.

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia. A

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus ſ. portuum cuſtos. Ex λιμὴν, & φύλαξ.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno; (2) ſtagnare facio. Λιμνάζει τὰς ἀρδρας, Philo. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus. A λίμναι, loco Atticæ.

Λιμναχὶς, ίδος, ἡ, paluſtris, *Epith.* Nymphārum.

Λιμνασία, ἡ, ſtagnatio, ſtagnum. A λιμνάζω.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris. A λίμνη.

Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, paluſtris.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus; (2) mare. At *Λίμναι*, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, νήτιδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris.

Λιμνειδῶς, ſpecie lacus. Ab εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inſtar.

Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui *Λίμναι* dicebatur, Heſ. Ex *Λίμναι*, & μάχη, *pugna*.

Λιμνόομαι, οῦμαι, in paludem ſ. lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aqua ſtagnante repleor. A λίμνη.

Λιμνόστρεα, ων, τὰ, paludis ſ. paludum oſtrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον.

Λιμνοστόματος, ον, *Epith.* piſcis paluſtris.

Λιμνουργός, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον.

Λιμνοφυής, ής, ὁ ἡ, ὁ ἡ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λίμνη, & φύω, *naſcor*.

Λιμνοχαρὴς, ής, ὁ ἡ, ὁ ἡ, paludibus gaudens, qui in eo vivit. Ex λίμνη, & χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens.

Λιμναῖος, ος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, paludoſus, paluſtris, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponneſum incoluerunt, Heſ. A λιμὸς. & Δωριεύς.

Λιμοδαρέω, fame compulſus aliquo commigro, V. Lex.

Λιμοθνὴς, ὁ ἡ, ὁ ἡ, fame mortuus. Ex θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt. Ex λιμὸς, & κίμβιξ.

Λιμοκλονέω, ῶ, fame eneco.

Λιμοκλονία, ας, ἡ, q. d. cædes, quæ fit fame, ſumma fames, ſumma eſuritio; (2) abſtinentia ab omni cibo. A

Λιμοκλόνος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς, & κλείνω.

Λιμόξηρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, famelicus, Gl. V. Ex λιμὸς, & ξηρὸς, *aridus*.

Λιμοξήρως, famelice, Ph. A præc.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fames.

Λιμοφορεύς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. poet. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων. A ſeq.

Λιμοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, idem. Ex λ. & φέρω.

Λιμόψωρος, ου, ὁ, ſtrigoſitas & ſcabies e fame orta, ſive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, Suid. Ex ψάρα.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφεύω, ſ. δύσω, fallo. decipio. A λιμφός.

ΛΙΜΦΟ'Σ, ου, ὁ, ſycophanta, delator rerum contra leges commiſſarum, Heſ.

Λιμώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ ἡ, famelicus. A λιμὸς.

Λιμώττω, eſurio, fame laboro. Ἄσιτος ἡ λιμώττων οὐ αὐτοῖς πολιτεύεται, Luc. Ab eodem.

Λινάγρετης, ου, ὁ, piſcator. A λίνον & ἀγρ.

Λινᾶτος, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, Euſt. Dim. ab eod.

Λίνειος, μίτος, lineum ſtamen, Suid. Ab eodem.

Λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

Λινεργὴς, ής, ὁ ἡ, ὁ ἡ, e lino factus. Ex λίνον, & ἔργον.

ΛΙΝΕΥ'Σ, έως, ὁ, mugil, piſcis, Heſ.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, V. Dex, Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, lino vinctus. Ex λίνον, & δέω, *vincio*.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago, Dioſc. Ex λίνον, & δρυς.

Λινόζωσις, herba mercurialis, Dioſc.

Λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula, Joſ. 2, 6.

Λινόκλωστος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, e lino netus. Ex λίνον, & κλώθω, *neo*.

Λινόκμητος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, e lino textus.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, linum, herba quædam. *Angl.* flax. (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piſcatoria; (7) textum e lino; (8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, lineam veſtem indutus. Ex λίνον, & πέπλος.

Λινοπλανὴς, ές, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. *Epith.* piſcis. Ex λ. & πλανή.

Λινοπλόκος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, retia plicans ſ. complicans, piſcator. Gl. V. linarius. Ex λίνον, & πλέκω, *plico*.

Λινοπλύνας, ου, ὁ, q. d. lini lotor. Ex πλύνω.

Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, Gl. V. Ex ποιέω.

Λινοπόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens Ex λίνον, & πόρος.

Λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, Heſ. A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, retia ſpeculor, retia ſervo. A λινόπτης.

Λινόπτερος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, & πτέρον.

Λινόπτης, ου, ὁ, qui retia ſpeculatur, ſervat. Ex λ. & ὄπτομαι.

Λῖνος, ου, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & σάρξ.

Λινόσπαρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, Theophr.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini ſemen, Gl. V. Ex λίνον, & σπέρμα.

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, & στάσις.

Λινοστατέω, ῶ, retia pono, ſeu colloco. Et *in paſſ.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor. Ex λίνον, & στατέω.

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον, & στολή.

Λινόστροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex λίνον, & στρέφω, *verto*.

Λίνσηλος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, e lino ductus ſ. factus, niſi leg. λινουργός. *Ern.*

Λινουργεῖον, ου, τὸ, lanificium. A λινουργός.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

Λινουργὸς, ὁ, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui linum elaborat, ſ. apparat. Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.

Λινύφος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex ἔχω.

Λινοφθόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, linum corrumpens. Ex λίνον, & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, lineam veſtem habens.

Λινοχλαίνης, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνασις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo, paſſ. λιπαίνομαι, pingueſco, a. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ἦν τέγγων ῥόδοις νασμοῖς λιπανθείς, Lyc. 886. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, pulcro redimiculo ornatus, *Ern.* Θασίαν λιπαράμπυκα, apud Ariſtoph. phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam.

Λιπαραυγὴς, ὲς, ſplendidus. Ex αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, ſ. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, adſto; (2) adſidue rogo, flagito, efflagito. Καὶ τῶ μὲ χρεὰς ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμὲ μανθάνειν, Xen. A λιπαρὴς.

Λιπαρέως, ῶς, *Adv.* jugiter, adſidue; (2) flagitanter, ambitioſe, inſtanter. A λιπαρὴς.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, *Adv. poſit.* rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ δὲ μὴ δυνατὸν εἶναι φεύγειν λιπαρητέον ἔστι, Plat.

Λιπαρία, ας, ἡ, Ion. λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas; (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός. Unde

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. Vet.

Λιπαρόγεως, ως, ὁ ἡ, ὁ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς, & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, nitidam ac ſplendidam & velut unctam zonam habens, ſplendide cinctus. Ex λιπαρὸς, & ζώνη.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς, & κρήδεμνον.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram ſedem habens.

Λιπαρόμματος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui eſt nitentibus & pulchris oculis. Ex λιπαρὸς, & ὄμμα.

Λιπαροπλόκαμος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, cui nitida eſt coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus, adipoſus, nitidus, unctus; (2) opimus, opiparus, opulentus; (3) pulcher, præclarus, inſignis; (4) beatus, felix; (5) eſt & *Epith.* precum; ambitioſus, vehemens, aſſiduus, ap. Joſ. A λίπος.

Λιπαρότης, ρότητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A λιπαρὸς.

Λιπαρῶς, *Adv.* adſidue, jugiter; (2) flagitanter, inſtanter orando; pro λιπαρέως, a λιπαρὴς; (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρὸς.

Λιπαρόχρως, *contr.* λιπαρόχρους, ους, ὁ ἡ, ὁ ἡ, nitido corpore præditus. Ex χρὼς.

Λιπαρόχρους, ὁ ἡ, ὁ ἡ, idem.

Λιπαρῶψ, ὠπος, ut λιπαρᾶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὤψ.

Λίπας, αος, τὸ, Oleum. Τέγγειν τὼ κεφαλαίω, ἐς ἔμψυξιν, λίπαϊ ἐλαίῃ ὄμφακος τετριμμένης, Aret. De curat. acut. morb. 1, 1.

Λίπασμα, πάσματος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde

Λιπασμὸς, οῦ, ὁ, pinguefactio, ſaginatio.

Λιπαυγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὁ ἡ, ſplendore ſeu lumine defectu, obſcurus. Ex λείπω, & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pingueo, pinguis & obeſus ſum. A λίπος.

Λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπε, a λείπω.

Λιπέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro λιπεῖν.

Λιπδύνης, ους, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπδύνης, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔρνος, *planta, germen*.

Λιπδυνήτης, & λιπδυνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A præc.

Λιπεσλέχωρ, ορος, ὁ ἡ, maritum deſerens, adultera. Ex λείπω, & ἀνὴρ.

Λιπεῖν, a. 2. inf. med. verbi λείπω.

Λιπήμερος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui ſtatutum diem deſeruit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, & ἡμαρ, *dies*.

Λιπηρὸς, ὰ, όν, tempus; quo germinantia ſucco turgere incipiunt. A λιπέω.

Λιπόβιοι, qui vitam deſeruerunt, mortui, Heſ. Ex λείπω, & βίος, *vita*.

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, cui palpebræ deſunt: ap. Nonn. oculo deſtitutus. Ex λείπω, & βλέφαρον.

Λιπόγυιος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, deſtitutus artubus, pedibus, mancus. Ex γυῖον.

Λιπόδδρμος, ου, ὁ, cui deeſt præputium, apella, recutitus. Ph. λιπόδδμος, curtus. Ex δέρμα.

Λιπόζυγος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui excuſſit jugum, ſolitarius.

Λιποθυμέω, deficio animo. A θυμός.

Λίποι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. v. λείπω.

Λίποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιποματήτας, ορος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui matrem reliquit.

Λιπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, a λείπω.

Λιπόναυτος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, navis deſertor. Ex λείπω, & ναῦς.

Λιπόνεως, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόνηρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, eximie improbus, inſigniter nequam, Heſ. Ex λίαν, & πονηρός.

Λιπόπνοος, ου, ον, qui m ſpiritus deficit.

Λιπόρρινος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, pelle deſtitutus dura, uvidam & lubricam habens pellem. Ex λείπω, & ῥὶς.

ΛΙ'ΠΟΣ, ους, τὸ, pinguedo, adeps, ſebum.

Λιποσαρκὴς, έος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, macilentus. Ex λ. & σάρξ.

Λιπόσαρκος, ε, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iisd.
Λιπόσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebras relinquens, qui umbram suam relinquit, clarus, Nonnus. Ex λείπω, & σκιά.
Λιποσέφανος, ε, ὁ ἡ ἡ, e corollis seu sertis defluens, f. decidens.
Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A
Λιποστράτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, desertor militiæ. Ex λείπω, & στρατός.
Λιποταξίω, ῶ, desero. A λιποτάκτης.
Λιποτάκτης, ε, ὁ, v. λειποτάκτης.
Λιποτάξιον, ε, τὸ, v. λειποτάξιον.
Λιποτριχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω, & θρὶξ.
Λιποφεγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, linquens lucem. Ex λείπω, & φέγος, lux.
Λιποφθόγγος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem vox deserit, mutus.
Λιποψυχέω, animam effo. Ex λ. & ψυχή.
Λιπὼν, præs. part. act. *Poet.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λιπάω.
ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, appeto.
Λιπώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, pinguis. A λίπος.
Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod λείρινος.
Λιρίσεις, έσσα, όεν, idem quod λειριόεις.
Λίριον, ε, τὸ, idem quod λείριον.
Λιρόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui oculis est impudentibus & audacibus, Suid. Ex λίρος.
ΛΙΡΟΣ, & λῖρος, ε, ὁ, vel λιρὸς, ὸν, ὁ, impudens, inverecundus, audax, Hes.
Λῖς, acc. λῖν, leo.
Λὶς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & subtile linteum. Vid. λῖτον.
Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λιανὴ, quod id.
Λ.σω, 2. sing. aor. 1. imper. med. v. λίσσομαι.
ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ, ε, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuisse vulgaris.
Λισπόπυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, attritas & exiles nates habens. Ex λίσπος, & πυγή.
Λισπόπυξ, idem, ap. Sch. Aristoph.
Λίσπος, f. λίσπη, attritus, f. detritus usu.
Λιστὸς, ὸν, lævis, glabra. A λιαστός.
Λίστεσθαι, præs. inf. med. verbi λίσσομαι.
Λίστομαι, f. 1. ind. med. *Poët.* pro λίσσομαι. A
ΛΙΣΣΟΜΑΙ, supplico, supplex oro, precor; λιασέσκετο, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἐλίσσετο. Πρός νύν θεῶν σε λίσσομαι πρὸς ἐλευθέρων, Soph. El. 430. Ὅν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, Eur. Supp. 60.
ΛΙΣΣΟΣ, ὴ, ὸν, lævis, glaber.
Λισραίνω, complano, fodio.
Λισρόω, f. ώσω, idem. A
ΛΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, scaphula s. ventilabrum ad complanandum solum; (2) radula.
Λισρόω, pavio, complano, æquo. A λισρον. Hinc
Λισρωτὸς, ὴ, ὸν, pavitus, complanatus.
Λῖτα, acc. sing. a λῖς.
Λιτάζομαι, supplico, supplex oro, Hes. A λιτή
Λιταίνω, supplico. Τέκος ἐμὸν λιταίνω, Eur. El. 1232. Ab eod.
Λιταῖσι, dat. plur. f. g. *Poët.* pro λιταῖς, a λιτός.
Λιταναία, ας, ἡ, supplicatio.
Λιτάνδυε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλίτάνδυε. A
Λιτανδέω, f. ήσω, supplex oro, supplico. Κατοίξατο, ἡ λιτάνδυσε τὴν πομπὴν θάσασδε, Theoc. 2, 72. A λίσσομαι.
Λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor. f. λιταρρίσω, Att, λιταργῶ, 1. pl. λιταργίζομεν, properabimus. Ἐπὶ ὅπως λιταργίζομεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία, Arist. Pace, 560. A λιταίζω.
Λιταργισμὸς, ε, ὁ, rapidus cursus, fuga. A λιταρρίζω.
Λιταργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, velox, celer, Suid. Quasi ex λίαν, & ἀργὸς, *celer*.
Λιτάων, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶν, a λιτὰ.
Λιτεύω, 2. 2. inf. med. verbi λίτομαι.
Λίτη, ἡ, janua, ap. Sch. Arist. si locus sanus. *Ern.*
Λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ. præsides supplicationum. A λιασομαι.
Λιτήσιος ἀυχὴν, supplex cervix, Nonnus. A λιτή.
Λιτόβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, vili & tenui victu vivens. Ex λιτὸς, & βίος, *victus*.
Λιτοβόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenui & vili victu vivens. Ex λιτὸς, & βορά.
Λιτοδίαιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex λιτὸς, & δίαιτα, *victus*.
Λιτομαι, supplico, supplex oro. a. 1. ἐλισσάμην, poet. pro ἐλισάμην, a. 2. inf. λιτέσθαι. Τὼς δ' ἐπεὶ ἐυχαλέῳσι λιτῇσί τε ἴφθιμα ἱερῶν Ἑλισσάμην, Odyss. 11, 36. Πρότερον δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, ib. 14, 406. A λίσσομαι.
Λῖτον, τὸ, tenue & subtile linteum; ut hinc fit λῖτα apud Homerum in pl. Il. 8, 441. Vid. λῖς. A λιτός.
ΛΙΤΟΣ, ὴ, ὸν, simplex, nudus, vilis; (2) tenuis, exiguus; (3) non elaboratus, incultus.
Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas; (2) Fig. rhetorica, qua res magna modestiæ caussa extenuatur.
Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. A φαγεῖν.
Λιτουργὸς, maledicus, maleficus, &
Λιτουργεῖν, maledicere.
ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numismatis genus exigui pretii.
Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. V. A λίτρα.
Λίτρον, ε, τὸ, Att. pro νίτρον, nitrum.
Λιτροσκόποι, qui λίτρας speculantur; (2) nummularii, Hes. fœneratores. Ex λίτρα.
Λιτρώδης, εος, ες, ὁ ἡ ἡ, nitrosus. A λίτρον.
Λιτυέρσης, & λιτυέρσας, ε, ὁ, fossorum & agricolarum cantilena.
Λιτῶς, *Adv.* tenuiter, suppliciter.
Λιφαιμέω, ῶ, sanguinem amitto; (2) deficio corpore, Hes. Ex λείπω, & αἷμα.
Λιχάζειν, per prærupta dejicere, Cretensibus, Hes. (2) cupere, Hes.
ΛΙΧΑΝΟΣ, ὴ, ὸ, index digitus; (2) nomen sonitus harmonici.
Λιχὰς, άδος, ἡ, mensura interstitii inter pollicem & indicem digitos distentos, Pollux. A λιχανός.
Λιχὼν, ῆνος, ὁ, impetigo. Gl. V.
Λιχινώδης, ἡ, ες, impetigosus. Gl. V. Quasi a λιχινόω, quod esset impetigine afficio.
Λίχμαζεν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλιχμάζων, a
Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον σ' ἆρα τάφοι, Hes. Ἀσπ. 235. A λειχω.
Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur seu lingitur.
Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δέρματα ἅψαντες ἐλιχμῶντο, App.
Λιχμήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, exserta lingua os lingens, Nicand. in Alex. 37. Ab eod.
Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gulositas, catillatio.
Λιχνόυμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, qu bus avido ore inhiamus.
Λιχνόω, & λιχνόομαι, ligurio; (2) avide capio. A
Λίχνος, ε, ον, qui ita cupediis deditus est, ut digitos s. catinos lingat, ligurior, catillo, gulosus, avidus. A λειχω.
Λιχνοφιλάργυρος, ε, ὁ, gulosus simul & avarus. Ex λίχνος, & φιλάργυρος.
Λίχνως, *Adv.* gulose, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.
Λίψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua destillat, Hes. (2) gutta, stilla.
Λίψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.
Λιψυρία, ἡ, defectus urinæ, ap. Æsc. sed lectio vitiosa videtur.
Λιψύδριον, ε, τὸ, locus quidam Atticæ, aqua destillatitius, ex re nomen habens. Ex λείπω, & ὕδωρ.
Λόβιον, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. a
ΛΟΒΟΣ, ὸ, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur.
Λοβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, siliquæ s. folliculo leguminum similis, siliquaceus. A λοβός.
Λογάδες, oculi, Suid, albuginem in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vid. λογάς.
Λογάδιν, *Adv.* lecte, electe. A λογάς.
Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.
Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.
Λογαρ.ασμὸς, ὸ, ὁ, computatio, A λογαριάζω.
Λογαριαστὴς, ὸ, ὁ, computator. Ab eod.
Λογάριον, ε, τὸ, verbulum, dictiuncula, vocula; (2) oratiuncula; (3) disputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.
Λογὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti, λίθοι λογάδες, temere reperti, non excisi e lapicidina. A λέγω.
Λογάω, ῶ, dicturio, dicere s. differere cupio, Luc. Lexiph. λόγος.
ΛΟΓΓΗ, ης, ἡ, sepulcrum, bustum, Hes.
ΛΟΓΓΩΝ, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen func trajecto navis religari possit, Etym.
Λογεῖον, ε, τὸ, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitant; (2) quibusdam & os, quoniam per illud sermo exit, Pollux. (3) in Sacris Literis oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israelitarum, constans. Vetus versio rationale. Nova, pectorale. A λόγος.
Λογέμπορος, ε, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophistis. Ex λόγος, & ἔμπορος, *mercator*.
Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, scriba. A λόγος.
Λογία, ας, ἡ, collectio, collecta, id, quod in ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem. A λέγω, *colligo*.
Λογίατρος, ε, ὁ, verbis tenus medicus. Ex λόγος, & ἰατρός.
Λογίδιον, ε, τὸ, verbulum, dictiuncula; (2) oratiuncula, (3) fabella. Dim. a λόγος. Unde
Λογιεὺς, έως, ὁ, orator, qui causas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux ex Critia.
Λογιζέσθω, 3. s. præs. imper. med. v.
Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo seu subduco, computo, supputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, abitror, existimo, opinor, æstimo; (4) imputo, tribuo. Ὡς εἴ τε δύο ἢ καὶ πλείες τὰς ἡμέρας λογίζεται, μάταιός ἐστιν, sibi promittit, Soph. Trach. 960. Τέτο τὸ σωτήριον ἐγὼ οὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit, Chrys. Τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζεσθον, Eur. Alc. 780. A λόγος.
Λογιζόμαι, f. ίσομαι, ratiocinor, ratione utor. A
Λογικὸς, ὴ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad differendi methodum; (3) qui sermocinari potest, sermocinator; (4) eloquens, facundus, disertus; (5) doctus; (6) in oratione prosa usitatus. Hinc τὸ λογικὸν, ὸ, ratio, & ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, Logica, ars ratiocinandi. A λέγω.
Λογικῶς, *Adv.* cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur; (2) differendi & sermocinandi modo. A λογικός.
Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος.
Λόγιον, ε, τὸ, eloquium, responsum; oraculum; pulpitum in theatro; rationale, in Sacris Literis. Ab eod. Unde
Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) historiæ & antiquitatis peritus; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde
Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.
Λόγισαι, 2. sing. a. 1. imper. med. v. λογίζομαι. Unde
Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.
Λογισμὸς, ὸ, ὁ, supputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio; cogitatio;

gitatio; (3) consilium, deliberatio; (4) ipsa ratio ac mens; (5) Syllogismus; (6) confessio, apud med. ætatis Græcos. Ab eodem.

Λογιστέον, ratiocinandum, considerandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo. Philoxen. λογιστεύει, curat. A λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi sedebant λογισταί. Gl. V. tabularium; (2) λογιστήρια, scholæ calculatoriæ, scholæ ratiocinatorum. Item scholæ, in quibus disseritur.

Λογιστής, οῦ, ὁ, ratiocinator, supputator, calculator; (2) cui reddenda est ratio administratæ reipublicæ; (3) æstimator. Gl. V. curator; tabularius; pensitator. A λογίζομαι.

Λογιστικός, ἡ, όν, calculatorius, seu ratiocinatorius, artis calculatoriæ peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. A λογιστής.

Λογίως, diserte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam; (2) scriptito, scribo. Λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις, Plut.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam historiæ scriptio. Ab eod.

Λογογραφικός, ἡ, όν, ad scribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφική, ῆς, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. A

Λογογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui orationes scribit, orator; (2) tabularius; scriba, Gl. V. Ex λόγος, & γράφω, *scribo*.

Λογοδαίδαλος, ου ὁ, ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat. Ex λόγος, & Δαίδαλος, *Dædalus*, s. *artificiosus*.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans. Ex λόγος, & δεῖπνον.

Λογομαχία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex λόγος, & μάχη, *pugna*.

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi. Ex διάῤῥοια.

Λογοδιδάσκαλος, ὁ, ἡ, dicendi magister.

Λογοειδής, ές, ὁ, ἡ, solutæ orationi similis; (2) rationis speciem habens. Ex λόγος, & εἶδος.

Λογοειδία, vitium poematis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est & nugax.

Λογοθεσία, ας, ἡ, discussio, Ph. Ex θέσις.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio. Ex λ. & τίθημι.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem reposco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθέτης, ου, ὁ, ἡ, rationum exactor, discussor, Ph. cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex λόγος, & θήρα.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος, & λέσχη.

Λογομανῶ, ῶ, literis & disciplinis vehementer incumbo, insano quasi amore earum teneor. Ex λόγος, & μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 Tim. 2, 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, rixa. A

Λογομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex λόγος, & μάχομαι.

Λογόμιμος, ὁ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, ου, τὸ, fabulosa narratio. Ex λ. & μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo; (3) dictito, perhibeo; (4) differo, sermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν χθ' ἡμῶν θεῶν, Isocr. A λογοποιός. Hinc

Λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιΐα, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποικός, ἡ, όν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, fabularum confictor seu scriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator; (3) orator, orationis artifex; (4) historiarum scriptor, historicus. Ex λόγος, & ποιέω.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falsum rumorem spargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suic. Lex. Ex λόγος, & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, causidicus, rabula; (2) Λόγων venditor, Judas proditor. Ex λόγος, & πράτης.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum; (2) sermo, oratio, item potestas dicendi, unde λόγον δίδονται; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) caussa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum essentiale Dei, sive Christus; (14) λόγοι, studia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογοτόπος, ου, ὁ, Syllogismus hypotheticus, s. conditionalis apud Dialecticos.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, ῶμαι, rationalis fio; naturam τῷ λόγῳ quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. Dim. a

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum; (2) Ionum idiomate, fors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri. A λαγχάνω, *sortior*.

Λογχαῖος, ου, ὁ, hastatus, Suid. A λόγχη.

Λόγχαισι, dat. pl. *Ion.* pro λόγχαις.

Λογχήρης, ες, ὁ, ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λόγχιμος, η, ον, hastatus.

Λογχίς, ίδος, ἡ, hasta. A λόγχη.

Λογχίτης, ου, ὁ, hastatus, lanceatus.

Λογχοδρέπανον, τὸ, hasta falcata.

Λογχόομαι, ώμαι, mucronatim, sive in acutum desino. Ab eod.

Λογχοποιός, οῦ, ὁ, lancearum fabricator. Ex λόγχη, & ποιέω.

Λογχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.

Λογχωτὸς, ἡ, όν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγω, gen. sing. *Dor.* pro λόγου.

Λόγωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λόϊν, *lavit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἑλκυστ. pro ἔλοε, a poet. λοέω.

Λοιαδμηθ, part. aor. 1. med. *Poët.* pro λοσάμενος, quasi a λοίω, a λέω.

Λόεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔλουσαν.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavat oni parata. A λόω, unde λουτρον, & ab hoc per διάλυσιν, λοετρόν.

Λοετροχόος, ου, ὁ, ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus affundens. Est autem dialysis pro λουτροχόος.

Λοίω, lavo. Ponitur ut hinc fit λοέσαι, Odyss. 19, 320. vid. λέω.

Λοιβᾷ, dat. sing. *Dor.* pro λοιβῇ, a λοιβή Unde

Λοιβάομαι, libo; Hes. λοιβάσται, Στένδῃ, Suid.

Λοιβάσιον, ου, τὸ, vas, quo libatur. A λοιβή.

Λοίβειον, ου, τὸ, libamen; (2) vas, quo libatur.

Λοιβή, ῆς, ἡ, libatio, libamen; sacrum, quod vino fit. A λείβω.

Λοιβὶς, ίδος, ἡ, calix, quo vinum in sacris deorum libatur. A λοιβή.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία ἐφόδια apud Lycoph. vestis lugubris. A λοιγός.

Λοίγεις, ἐασα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A

Λ Ο Ι Γ Ο Σ, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, ῆμαι, convicior, maledico, probris infector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τὰς πονηρὰς, ἥδεν ἐς ὄπιθονου, Ar. Eq. 1270. Ὁ μιαρὸς ὅτι ταῦτ' ὄρ' ὢν ἐν Εὐριπίδᾳ ἡμᾶς ἐλοιδορεῖτο; id. Θεσμ. 657. Ἀτὰρ λῷ Κεφαλὸς ἐς λοιδορῆται πρωσφθαρείς, id. Conc. 241. A λοίδορος. Hinc

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum, quod alicui probrose objicitur.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum, Dim. a

Λοιδορησμὸς, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A

Λ Ο Ι Δ Ο Ρ Ο Σ, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδόρως, *Adv.* conviciando, maledicendo.

Λοιμιαὸς, ἡ, όν, pestilens. A λοιμός.

Λοιμοῖο, *pestis*, gen. sing. *Ion.* pro λοιμοῦ.

Λ Ο Ι Μ Ο Σ, οῦ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium; (2) homo pestilens & exitialis.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pestifer. Ex φέρω.

Λοιμώδης, ες, ὁ, ἡ, pestilens.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari, Lucian. A λοιμός.

Λοιπαδάριον, ου, τὸ, reliquarium, Gl. V. A

Λοιπὰς, άδος, ἡ, reliquarium, Gl. V. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud.

Λοιπάζεδζ, reliquari, Guil. Bud. Ab eod.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Ph.

Λοιπογραφῶ, reliquo, Gl. V.

Λοιπὸς, ἡ, όν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod supereſt, & λοιπὸν, *Adv.* cæterum, alioquin, (postea; (2) ad extremum, *potest tamen ita locis ubi* ad extremum *vertitur, melius plerumque verti* jam, *Ern.*) (3) in posterum & τῷ λοιπῷ, de cætero. A λείπω.

Λοισθὸς, λοισθῶς, λοισθῷ, poet. postremus, in primis in certamine. A λοίσθη.

Λοισθήια, Ionice pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A λοίσθη.

Λοισθιος, ία, ιον, ultimus, postremus. A

Λ Ο Ι Σ Θ Ο Σ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

Λ Ο Κ Α Λ Ο Σ, ου, ὁ, ciconia; Constantinus ex Aristot.

Λοξὰ, *Adv.* oblique. A λοξός. Unde

Λοξάω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquator, epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, oblique incedens. Ex λοξὸς, & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. A κινέω.

Λοξοπολέω, ῶ, oblique vagor, transversus feror. Ex λοξὸς, & πολέω, *vagor*.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. Ex πορεύω.

Λ Ο Ξ Ο Σ, ἡ, όν, obliquus, transversus.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A λοξός.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λ & τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ονος, ὁ, ἡ, ambigua oracula edens, *Epith.* Apollinis & Pythiæ.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* oblique. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λοπὰς, & ἁρπαγὴ, *raptio*.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. A λοπάς.

Λοπαδοφυσωτὴς, οῦ, ὁ, helluo. Ex λοπὰς, & φυσάω, *inflo*.

Λ Ο Π Α Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπὸς. Hinc

Λοπητὸς, οῦ, ἡ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt & exemptiles fiunt.

Λοπὶς, ας, ἡ, corticis turgiditas, corticis tumor, quum humor sub eo est.

Λοπίσω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπὸς, οῦ, ὁ, decortabilis, qui decorticari potest;

poteſt; ut κάρυον λόπιμον, nux, Gl. V. λόπιμα, caſtaneæ. Ab eod.

Λοπίς, ίδος, ἡ, ſquama; (2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico.*

Λοπός, ὁ, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαίνω, f. ανῶ, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟΣ, ἡ, όν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, Bh.

Λορδόω, incurvo; trunco, debilito, λορδοῦμαι, incurvor. A λορδός.

Λορδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A λορδόω.

Λουτροφόρος, ὁ, ὁ ἡ, laniſta, Ph. Ex τρέφω.

Λουκᾶς ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri.

Λοῦμαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro λούομαι, a λούω.

ΛΟΥΝΟΝ, Heſ. λαμπρὸν, lucidum, ſplendidum.

Λοῦσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἑφελκ. pro ἔλουσε, a λούω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λούω.

ΛΟΥΣΣΟΝ, υ, τὸ, luſſum, album quiddam in abiete naſcens; apud Theophr.

Λουσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λούσω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.

Λουτηρίδιον, ου, τὸ, labellum, Dim. a λουτρόν.

Λουτηριον, υ, τὸ, idem.

Λουτηρίσκος, ου, ὁ, idem. Gl. Vet.

Λουτιάω, ῶ, lavare cupio. Luc. Lex.

Λούτριον, υ, τὸ, aqua ſordida balnei, in quo quis lavit, Heſ. A λουτρόν.

Λοῦτρον, υ, τὸ, aqua ſordida in qua quis lavit.

Λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, ipſa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum ſacrum, f. baptiſma. A λούω.

Λουτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, ſponſo loturo fero aquam. A

Λουτροφόρος, ος, ὁ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λοῦτρον, & φέρω.

Λουτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A

Λουτροχόος, ος, ὁ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λοῦτρον, & χέω.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λουτρον.

ΛΟΥΩ, f. λούσω, lavo, & quidem proprie alterum; λούομαι, lavor, lavo me, f, λουσόμενος, lavaturus, a. 1. λούσαδι, lavari, p. paſſ. λελουμένος, lotus; λοῦμαι, lavor, part. λούμενος, qui lavatur, poëtice pro λοῦται dicitur λοίσασι, a. 1. λοεσάμενος, part. lavans, lotus. Καὶ τοὺ καλπίδων ἔλουσαν ἡμᾶς, Ariſt. Lyſ. 404. Τόδασι ποταμίοις λύθρον χρόα ἐλούσατ', Eur. Alc. 157.

Λόφαλοι, αν, οἱ, ſcutula ſplendida, quæ galeis adfigi ſolebant, V. Lex. A λόφος.

Λοφάω, ῶ, criſtatus ſum, criſtam in capite gero; (2) criſtam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ε. τὸ, criſtarum repoſitorium; (2) theca ſpeculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς. ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorſum, ſ. eminentia dorſi; (2) juba, ſeta; (3) ſummitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιῇ, dat. ſing. *Ion.* pro λοφιᾷ, a λοφιά.

Λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. A λόφος.

Λοφίον, ε, τὸ. parva criſta. A λόφος. Unde

Λοφὶς, ίδος, ἡ, criſtæ in galea repoſitorium.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.

Λοφοειδὴς, όεντος, ὁ, tumuloſus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, qui criſtas in galeis conficit. Ex λόφος, & ποιέω.

Λοφοπωλέω, ῶ, criſtas vendo.

ΛΟΦΟΣ, υ, ὁ, cervix, ſ. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum ſeu cervix hominis; (3) criſta, ſ. ſetæ equinæ in galea; (4) criſtæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum & elatum eſt.

Λόφυρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & ſetas in cervice erectas habent in modum criſtæ. Ex λόφος, & οὐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, criſta inſignis, qui cervicem erigit, ſuperbus, Heſ. A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, criſtatura, criſtæ emiſſio. Quaſi a λοφόω, quod eſſet *criſtatum reddo.*

Λοφωτὸς, ὴ, όν, criſtatus, criſta inſignis.

Λοχαγέτης, ου, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης,

Λοχαγέω, f. ήσω, cohortem duco; (2) inſidiis ſtruendis præfectus ſum.

Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A

Λοχαγὸς, ῦ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος, & ἄγω, *duco.*

Λοχαγωγὸς, ῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel inſidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχάδιω, *Adv.* inſidioſe, furtim, per cohortes. A λόχος.

Λοχάζω, inſidior, Heſ. A λόχος.

Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λόχος.

Λοχᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a verbo λοχάω.

Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λόχος, & ἄρχω, *præſum.*

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, inſidior; inſidias pono; λοχάομαι, ῶμαι, inſidiis petor; (2) in inſidiis locatus ſum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, Herodot. Λοχησάμενοι πρὸς ἧρι διαβράντων, Heſiod. A λοχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta poſt partum in mulieribus relicta. Ab eod.

Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεία, τὰ, purgamenta in utero poſt partum relicta. Alicubi & τὰ λοχεῖα, pro loco natali. Ab eodem.

Λοχειῶν, *inſidiarum*, gen. ſing. *Ion.* pro λοχειῶν, a

Λοχειὸς, inſidiæ. Vid. λόχος.

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.

Λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obſtetrix. Ab eod.

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; & *active* λοχευθείσης τ' μητρὸς, matre puerperio functa. Ἄνοσον λοχεύσ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλες, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεὶσ' ἁρπαπηφόρῳ πυρί, id. Bac. 3. A λοχος.

Λοχεύω, inſidior. A λόχος.

Λοχηγετεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχηγετέειν, a

Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχυ, Herodot.

Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, *duco.* Unde

Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.

Λόχια, ων, τα, puerperium. A λοχός.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium. Gl V.

Λοχιζω, f. ίσω, in cohortes diſpono, decurio; (2) inſidias pono, in inſidiis colloco. Λοχίζῳ εἰς ὁδόν τινα κοίλῳ ἐν λοχμώδι ὁπλίτας τινὰς, Thuc. A λόχος; ſed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.

Λόχιος. ία, ιον, v. λοχεῖος.

Λοχισμός, ῦ, ὁ, inſidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ου, ὁ, inſidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος; ut λοχμαία μοῦσα, muſa ſylveſtris ſeu ex ſylvis & fruticetis reſonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus inſidiis aptus, ob virgulta denſiora. A λόχος.

Λόχμιος, ſilveſtris, arbuſta & fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, εος, ὁ ἡ, arbuſtis & virgultis denſus, fruticoſus. Ab eod.

Λόχονδε, *Adv.* ad inſidias. A λόχος.

ΛΟΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) inſidiæ.

ΛΟΧΟΣ, ῶ ἡ, gravida, Dioſc. puerpera, Ph.

Λόω, lavo, ut hinc ſit λό' apud Hom. pro ἔλουε, lavabat, Odyſſ. 10, 361. Sed poteſt & pro ἔλυε, a λύω.

Λύα, ας, vel λύη, ἡ, ſeditio, diſſidium, pugna. A λύω.

Λυαῖος, ος, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύας, gen. ſing. *Dor.* pro λύης, a λύη.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebroſus, obſcurus. A λύγη, *tenebræ.*

Λυγαίως, *Adv.* obſcure, latenter, Heſ. Suid.

Λυγίζω, ſingultio, Heſ. A λύζω.

Λυγιζώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, continenter & aſſidue ſingultiens. Πυρετοὶ λυγιζώδεις, febres cum ſingultibus, Aret. de morb. acut. 2, 10.

Λύγδιν, *Adv.* cum ſingultu. Ab eod.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo confectus. A λύγδος.

ΛΥΓΔΟΣ, ου, ἡ, lygdus, lapidis genus, candoris plane eximii, Parium marmor.

ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, flecto, torqueo; vieo, Gl. V. Τὸ δίκαιον τ' ἔρωτα κατεύχει, Δάφνι, λυγίξειν, Theoc. 1, 97. Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίχθης, ib. 98. A λυγος. Unde

Λύγινος, ίνη, ινον, viticeus, vimineus.

Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a λυγίζω. Unde

Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus, contortio.

Λυγισμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Λυγισταὶ, vietores, Gl. V.

Λυγιστικὸς, ὴ, όν, agilis in flectendo ſe; (2) qui commode flecti poteſt, Gl. V. λυγιστικὸς, viminale.

Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγμεία, fingultio, Suid. A λυζω.

Λυγκεὺς, εως, ὁ, Lynceus dictus quidam ob inſignem viſus aciem, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκούριον, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concreſcit. Ex λύγξ, & οὖρον.

Λυγξ, γγος, fingultus. A λύζω.

ΛΥΓΞ, γγος, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo viſu.

Λυγκικὸς, ὴ, όν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμος, ους ὁ, ſingultus. A λύζω. Hinc

Λυγμώδης, ες, v. λυγγώδης.

Λυγοδέσμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, vitice vinctus.

ΛΥΓΟΣ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, ὸ, ὁ, prelum quoddam, Heſ. A λυγίζω.

Λυγοτδυχὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοτδυχὲς κύρτος, de cavea piſtatri. Ex λύγος, & τεύχω, *ſtruo.*

Λυγόφως, ὁ, crepuſculum.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φρένα, Epigr. A λύγος.

ΛΥΓΡΟΣ, ρά, ρὸν, gravis, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus, miſerabilis, miſero conveniens.

Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitioſe, miſerabiliter. A λύγος.

Λυγώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, viticeus, vitici ſimilis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Aſiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδός.

Λυδιάζω, Lydos imitor, Lydos ſequor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.

Λυδιακὸς, ὴ, όν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λύδιος, εία, ειον, Lydius, Lydicus. Ab eodem.

Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.

Λυδοπαθὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, obnoxius iis παθήμασι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟΣ, ου, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.

ΛΥΖΩ, f. ξω, ſingultio, ſingulto. Γοερὸν λύζειν, Epigr.

Λύθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, a λύω.

Λύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλύθη.

ΛΥΘΡΟΝ, ου, τὸ, cruor, ſanguis pulvere mixtus, cruor, ſanies.

Λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, ſanguine cum pulvere permiſto fœdo; unde part. paſſ. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινίς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim. a λύκαινα.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis, ſ. Lupercalibus, quæ Lycaon inſtituit.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illuceſcat, verſantur. A

Λυκάνθρωπος, ſc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, ſeu lycanthropia laborat. Ex λύκος, & ἄνθρωπος.

Λυκαυγές, ές, τὸ, diluculum. Ex λύκη, & αὐγὴ, *fulgor*.

Λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.

Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum, gymnaſium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ἡ ὅ, lupinus. Eſt & Apollinis epith. a λύκος; quia lupus ei dicatus; vel a λύκη. quæ ſole oriente exiſtit.

ΛΥΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens ſolis ortum.

Λυκηγενής, ές, ὁ ἡ ἡ, lucem generans; (2) in Lycia genitus; (3) *Epith.* Apollinis, quod ei lupus ſit dicatus; vel quia ſol oriens τὸν λύκλον producit. Ἔυχομ δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, & γείνομαι.

Λυκηδόν, *Adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκηθμός, ᾶ, ὁ, luporum ululatus, Suid.

Λυκιδεύς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργής, ές, in Lycia factus, *pro quo vitioſe in libris eſt* λυκιεργὴς, & λυκοεργὴς, *Ern.*

Λυκίηθεν, *Adv.* e Lycia. A Λυκία, *Lycia.*

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor ſpinoſa; (2) locus in Theſſalia; (3) ſuccus e lycio arbore, ſ. frutice extractus. A λύκος.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea ſucula carens, Heſ.

Λυκοβατίας, ου, ὁ, ut λυκοβαλίας δρυμὸς, nemus, ſaltus, ubi lupi verſantur. Ex λύκος, & βαίνω, *vado.*

Λυκόβρωτος, ου, ὁ ἡ ὅ, a lupo manſus, a lupo arroſus, a lupo morſus. Ex λύκος, & βιβρώσκω, *voro.*

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδούς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lupo ſimilis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος & θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, luparius, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα.

Λυκολονία, lupum vel lupos occido. A

Λυκολόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκολόνον, ου. aconitum, cujus eſus lupos interficit. A κλένω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera eſt.

Λυκόποδες, ων, οἱ, ſatellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces eſſent, vel etiam lupi inſigne in clypeis geſtarent.

Λυκορράιστης, ου, ὁ, luporum laniator; λυκορράιστας κύνες, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni genus aſperrimum, Heſ. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi ſpeciem referant, V. Lex. (4) inſtrumentum quoddam coquinarium, Pollux. (5) avis e motacillarum genere, V. Lex. Ex Ariſtot. (6) piſcis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo; (7) arvinæ genus, Heſ. (8) paſtilli nomen adſtringentis & deſiccantis. ap. Aëtium; (9) pro ſole, Macrob.

Λυκοσκυλάκιον, ου, τὸ, quibuſdam Seſamoides magnum, Dioſc. Ex λ. & σκυλάκιον.

Λυκοσπάδις, αν οἱ, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. Euſtathio ſunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At Nicandri Scholiaſtæ, veſpæ.

Λυκόσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ore lupino eſt; apuæ epith. ap. Suid. Ex λ. & σόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. lupinos oculos habens; eſt autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, ſuſpecta & ſubdola amicitia. A

Λυκοφίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſubdolus, ſuſpectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος, & φίλος.

Λυκοφιλίως, *Adverb.* ſuſpecte, ſubdole.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lupum ferens. Ex λύκος, & φέρω.

Λυκόφραν, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt lupini animi. Ex λύκος, & φρήν.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante ſolis exortum, Gl. V. crepuſculum, diluculum.

Λυκόχροος, *contr.* Λυκόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, lupi colorem habens. Ex λύκος, & χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox ſubluſtris, aliis noctis obſcuritas, crepuſculum. Ex λ. & ὄψις.

Λύκοψις, λύκοφος, vel λυκοφὸς, quarta anchuſæ ſpecies, Dioſc. Gal. Paul. Ægin.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, Paſſ. λυκῶμαι, unde p. part. λελυκαμμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, lupinus, lupo ſimilis, *Epith.* coloris. Eſt autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

ΛΥΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devaſto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμβης, a. 1. med. qui vaſtavit; λελυμασμένος, p. part. paſſ. vaſtatus. Λυμαίνεσθ τὰ πράγματα τ πόλεως, *Dem.* λέχη, Eur. Bacc. 354. Τοιαῦτα μοί τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τ Τηρέα, Ariſt. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor.

Λυμαντήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, pernicioſus, exitialis. A λυμαντήρ.

Λυμαντὴς, ου, ὁ, idem quod λυμαντὴρ.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vaſtator, violator. A

ΛΥΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) ſordes; (4) quicquid obeſt, nocet, perdit; ut *Lat.* pernicies, peſtis.

Λύμμαι, pluſq. opt. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro λελυμμένος εἴην, a λύω.

Λυμηνάμβης, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. plur. pluſq. md. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλέλυντο, a λύω. *in med.* redimo. Λυσόμβ Θυγάτρα, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contriſto; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυπῶμαι, triſtor, mœreo. Ἐμὲ λυπήσῃ πέρα, præter modum, Ariſt. Av. 1251. Μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν, Iſocr. A

ΛΥΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi moleſtia & ægritudo, triſtitia, mœror.

Λυπηθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. v. λυπέω.

Λύπημα, τήματος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, moleſtus, moleſtiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, triſtis. A λύπη.

Λυπηρῶς, *Adv.* cum moleſtia, moleſte, cum dolore, dolenter. A λυπηρός.

Λυπῇς, 2. f. præſ. conj. act. pro λυπήσῃς, a λυπέω.

Λυπησολόγος, ὁ ἡ ἡ, ſermonibus moleſtus, *Ern.*

Λυπητικὸς, ἡ, όν, qui triſtitia adficere ſolet; (2) qui triſtatur. A λυπέω.

Λυπῆ, *ange*, 2. ſing. præſ. imper. med.

Λυπρόβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui duram degit vitam.

Λυπρόγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, gracile & macilentum ſolum habens. Ex λυπρὸς, & γαῖα.

Λυπρὸς, ὰ, όν, idem quod λυπηρὸς; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus. A λυπηρός.

Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, macies. A λυπρὸς.

Λυπρόχαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς, & χάρα.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, ſteriliter.

ΛΥΡΑ, ας, ἡ, lyra, inſtrumentum muſicum; (2) fidus cœleſte; (3) piſcis quidam.

Λυραοιδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ὴ, όν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poëta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, parva lyra, Dim.

Λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen, Ph. A λυρίζω.

Λυροκιθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lyra gaudens, *Epith.* Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & χάθομαι.

Λυρέειος, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio ineſt. A λύρα.

Λυροξόος, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui lyras conficit. Ex λύρα, & ξέω.

Λυροθελχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lyra ſeu lyræ ſono delectatus, gaudens. Ex λύρα, & θέλγω.

Λυρόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, lyra adquiſitus. Ex λύρα, & κλάομαι.

Λυροκλυτὶν, ης, ἡ, lyræ ſonus, lyræ pulſus.

Λυροκλύτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lyram pulſat.

Λυροποιέω, lyras facio. Hinc.

Λυροποιητικὸς, ὴ, όν, lyras conficiendi peritus.

Λυροποιικὸς, ὴ, όν, idem.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum ſcientia. A

Λυροποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui lyras conficit, qui lyras compingit. Ex λύρα, & ποιέω, *facio.*

Λυροφοίνιξ, ικος, ὁ, ſpecies lyræ, quaſi Phœnicia. Heſ.

Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδὸς, ὸν, ὁ, lyricen, lyren. Ex λ. & ᾠδή.

Λυρῳδῶς, lyrice, more eorum qui lyra canunt.

Λῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores ſolvens. Apud Ariſtoph. alluſio ad Lyſanias, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.

Λυσιῴδυρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, homines ſolvens, homines frangens. Ex λύσις, & ἀνὴρ.

Λῦσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λύσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act. v. λύω.

Λυσιγαμῶν, ου, ὁ ἡ ἡ, nuptias ſolvens. Ex λύσις, & γάμος.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum ſolutio, luxatio. A

Λυσίγυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, membra ſolvens, diſſolvens artus. Ex λύσις, & γυῖον.

Λυσιδικῶν, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura diſſolvit. Ex λύσις, & δίκη.

Λυσιθέιρα, ας, ἡ, capillos ſolutos ſive paſſos habens. Ex λ. & ἔθειρα.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam ſolvit.

Λυσίζων, ου, ὁ ἡ ἡ, diſcinctus, Ph. (2) quæ virginitatem amiſit, ſoluta zona virginali. Ex iiſd.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, malorum ſolutor, a malis liberans. Ex λ. & κακὸς.

Λυσίκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, capillos ſolutos ſ. paſſos habens. Ex λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lyſimachia, herba, cujus ea vis eſſe dicitur, ut jumentis diſcordantibus impoſita, aſperitatem cohibeat. Ex λ. & μάχη.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl. V. A ſeq.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſolvens membra. Ex λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, curas ſolvens; (2) curis ſolvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſolubilis, qui ſolvi poteſt; (2) qui refelli vel refutari poteſt; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσίνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, legis diſſolutor, legis raptor, Nonnus. Ex λ. & νόμος.

Λύσι⊖, ία, ιον, vel λυσι⊖, ε, ὁ ἡ ὄ, ſolvendi ſ. liberandi vim habens. *Epith.* Bacchi, quia ſolvit & liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præſides dii. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ον⊖, ὁ, in jocos reſolvens. *Epith.* Bacchi. (ap. Anac. ſed vox eſt corrupta & contra analogiam, ex qua eſt *ſmiens ludos.*, Ern.) Ex λύω, & παίγμα, verum eſt

Λυσιπήμων, ον⊖, ὁ ἡ ὄ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω, & πῆμα, *damnum.*

Λυσίποθ⊖, ε, ὁ ἡ ὄ, deſiderium ſ. amorem ſolvens. Ex λ. & πόθ⊖.

Λυσίπον⊖, ε, ὁ ἡ ὄ, laboribus & moleſtiis liberans, dolores eximens.

Λύσις, εως, ἡ, ſolutio, diſſolutio; (2) actio ſolvendi captivitate; (3) redemptio; (4) ſolutio quæſtionis vel ænigmatis; (5) ſolutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus. A

Λυσιτελέω, ῶ, utilis ſum, proſum, expedio, confero; λυσιτελεῖ, expedit. Μηδενὶ δεσπότῃ λυσιτελεῖν, Xen. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλ⊖, &c. Luc. 17, 2. A

Λυσιτελὴς, ές⊖, ὁ ἡ ὄ, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω, & τέλ⊖, *vectigal.*

Λυσιτελοῦντως, *Adv.* utiliter. A λυσιτελέων, part. pr. a λυσιτελέω.

Λυσίτελῶς, *Adv.* utiliter, commode.

Λυσίφρων, ον⊖, ὁ ἡ ὄ, mentem curis ſolvens ſ. liberans, ſeu prudentiam e mente tollens, *Epith.* Lyæi ſ. Bacchi. Ex φρλέω.

Λυσιῳδὸς, ὁ, Lyſiodus. Λυσιῳδοὶ, erant theatrales muſici, a Lyſide ſic dicti, & ᾠδή.

ΛΥΣΚΑΖΩ, aufugio, Heſ.

Λῦσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. λύω.

ΛΥΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, proprie canum; (2) vermiculus ſub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec faſtidium ſentire dicuntur.

Λυσσαλέ⊖, έα, έον, rabidus. A λύσσα.

Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabioſa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus ſum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis; (2) de homine. Λυττῶν ἡ ἄγριος δεσπότης, Plat. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furioſus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσᾶν, præſ. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾶν, ex λυσσάειν, a λυσσάω.

Λύσσης, 2. ſ. a. 1. conj. act. *Poët.* pro λύσῃς, a λύω.

Λυσσήρης, ες, idem quod

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. A λυσσάω.

Λυσσόδηκλος, ε, ὁ ἡ ὄ, a rabido cane morſus. Ex λύσσα, & δάκνω.

Λυσσομανὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex λύσσα, & μαίνεσθ⊖, *furere.*

Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, in rabiem ago; λυσσόομαι, in rabiem agor, rabie percellor, a. 1. λυσσωθῶμι, rabie agitari. A λυσσάω.

Λυσσῶν, *furens*, præſ. part. act. *Poët.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, a λυσσάω.

Λυσσώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, rabidus, rabioſus.

Λυσωθείης, 2. ſ. a. 1. opt. paſſ. v. λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel conj. act. v. λυσσάω.

Λυσσῶτις, ιδος, ἡ, trux, torva viſu.

ΛΥΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, Gl. V. λύσωμα, diſcriminale. Hinc

Λυσωμάτιον, ε, τὸ, diſcerniculum, Gl. V.

Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λυτέον, ſolvendum. A λύω.

Λύτειρα, ας, ἡ, ſolutrix, quæ ſolvit. A

Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſolutor, liberator; (2) expiator. A λύω.

Λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberatrix.

Λυτήριος, ε, ὁ ἡ ὄ, liberatorius, ſolutorius; (2) expiatorius; (3) ſolvendi ſeu liberandi vim habens. A λυτὴρ.

Λυτικὸς, ἡ, όν, ſolvendi vim habens. A λύω.

Λυτικῶς, cum vi d. ſolvendi.

Λύτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλέλυτο, a λύω, *ſolvo*, Hom. Il. 21, 114.

Λῦτο, pro ἐλύετο, ind. imp. Hom. Il. 24, 1.

Λυτὸς, ἡ, όν, ſolubilis, qui ſolvi poteſt; (2) ſolutus. Ab eod.

Λύτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium, pretium redempti captivi. Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod.

Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo; λυτρόομαι, ῶμαι, redimo, redimor; λυτρώσασθ⊖, redimere; λυτρωθῆναι, redimi, redemptum eſſe. Ὁ μέλλων λυτροῦσθ⊖ τὸν Ἰσραὴλ, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς —— ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. A λύτρον.

Λυτρώσηται, 3. ſ. a. 1. conj. med.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio. A λυτρόω.

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτὴς, ῆ, ὁ, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, ſolutor. A λύω.

Λυχναῖος, ε, ὁ, & λυχνὶς, ίδος, ὁ, lapis pellucidus, ſpecieſque pyropi, vel carbunculi. A λύχνος.

Λυχνάπτης, ε, ὁ, qui lychnum ſ. lumen accendit. Ex λύχνος, & ἅπτω. Unde

Λυχναψία, ας, ἡ, luminis ſeu lychni accenſio; lucernarum accenſio, Gl. Vet.

Λυχνεῖον, ε, τὸ, candelabrum. A λύχνος.

Λυχνεύω, f. εύσω, præluceo. Ab eod.

Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repoſitorium.

Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Λυχνίαιος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὶξ, lucernæ flamma. Ab eod.

Λυχνίδιον, ε, τὸ, lucernula, Dim. ab eod.

Λύχνιον, ε, τὸ, idem quod λυχνία.

Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam, Ph. λυχνὶς, roſa Græca; *item*, populia, lychnis, *Plin.* l. 25. §. 74. c. 10. *Angl.* **Campions**; (3) gemma quædam.

Λυχνίσκος, ε, ὁ, lucernula. A λύχνος.

Λυχνίτης, ε, ὁ, q. d. lucernarius; λυχνίτης λίθος, λυχνῖτις πόα, herba lucernaria; lychnites, lapis. Ab eod.

Λυχνόβιος, ε, ὁ ἡ ὄ, quæ noctu agenda ſunt interdiu agens, & quæ interdiu peragenda ſunt, noctu agens; lucernarius. A λύχνος, & βίος, *vita.*

Λυχνοβόρος, ε, ὁ ἡ ὄ, lychni ſ. ellychnii vorator. Ex λύχνος, & βορὰ, *cibus.*

Λυχνοκαία, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαίη, ης, ἡ, dies feſtus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος, & καίω, *uro.*

Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem, candelis illumino.

Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum ſeu lychnorum accenſio. Ex iiſd.

Λυχνοποιὸς, ὁ ἡ ὄ, lucernarum confector. Ex λύχν⊖, & ποιέω.

Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luciano in V. Hiſt.

Λυχνοπώλης, ε, ὁ, lychnorum ſ. lucernarum venditor. Ex λυχν⊖, & πωλέω.

ΛΥΧΝΟΣ, ε, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦχ⊖, ε, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen ſuſtinet. Gl. Vet. lucernarius; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχν⊖, & ἔχω.

Λυχνοφορία, lampada geſtio. A ſeq.

Λυχνοφόρ⊖, ε, ὁ ἡ ὄ, lucernam ferens, præ-lucens. Ex λύχν⊖, & φέρω.

ΛΥΩ, f. λύσω, p. λέλυκα, ſolvo, laxo, remitto, libero, ſolvo e portu, *in med.* redimo. Οὐ γὰρ ἥσυχ⊖ κόρη ἔλυσε χρυσμῶν (δικὴ) ὡς πρὶν αἰόλον τόμα, Lyc. 4. Πρῶτ⊖ εἰ γέλων ὀκνεῖς τὸ λύσω, Soph. T. 184. Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρ⊖, id. El. 945. Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύσει τὴν ἐκκλησίαν, Ariſt. Ach. 177. Λῦσόν με δεσμῶν, id. Θεσμ. 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, Hom. Il. 1, 20.

ΛΩ, λῇς, λῇ, vel λῖς, λῖ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

Λωβέζω, injuria afficio, contumeliam infero; λωβέζεσθ⊖, contumelioſe improbari. A λώβη.

Λωβόομαι, ώμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item Paſſ.* λελωβημέν⊖, contumelia affectus; depravatus, mutilatus; λωβηθεὶς, aor. 1. idem. Πλὴν Ἰαΐτην ἀρτάσαισι λωβᾶσθαι βίαν, Soph. Antig. 32. Τὴν πόλιν ὕστατα αἰσχρῶς, καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο, Herodot. Ab eod.

Λωβήσιος, ες, ἡ, contumeliæ illatio, irriſio. A

Λωβάω, f. βήσω, contumelia afficio; (2) irrideo, illudo. Τίπτε με λωβήσεις πολυτλήτην θυμὸν ἔχουσαν; Odyſſ. 23, 15.

Λωβέω, λωβέομαι, *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus. Hinc

Λωβητὸς, ἡ, όν, injuria, ſ. contumelia affectus, læſus; (2) injuriæ, ſ. contumeliæ expoſitus, ſive obnoxius; (3) dolore affectus. Ab eod.

Λωβητὴρ, ῆρος⊖, ὁ, conviciator, contumelioſus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vaſtat.

Λωβὴς, ὴ, όν, qui aurium quodam morbo laborat; (2) perplexus. A λώβη.

ΛΩΓΑΝΙΟΝ, ε, τὸ, quod e bovis collo ſ. labiis, dependet, paleare.

Λωΐων, ον⊖, ὁ ἡ ὄ, melior, quem magis volumus. Hinc *Compar.* alius λωϊτέρ⊖, melior, & *Superl.* λώϊς⊖, & *contr.* λῷς⊖, optimus. A λῶ, *volo.*

ΛΩΜΑ, ατ⊖, τὸ, fimbria, inſtita, ora veſtimenti.

Λωμάτιον, ε, τὸ, fimbriola. A λῶμα.

Λῶνται, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro λάονται, a λάω, *volo.*

ΛΩΟΣ, vel λῷ⊖, ε, ὁ, Lous, menſis, apud Macedonas, cujus primo die ſolſtitium æſtivum incidit.

Λαπὰς, άδ⊖, ἡ, veſtimentum tenue. A

Λάπη, ης, ἡ, pallium; (2) veſtimentum, veſtis. Ab eod.

Λαπίζω, f. ίσω, veſte exuo, denudo.

Λάπιον, ε, τὸ, parvula tunica; (2) veſtis; (3) veſtimentum vile; (4) velum nauticum, Dim. ab eod.

Λαποδυσία, ας, ἡ, ſpoliatio, graſſatio, proprie veſtium exſpoliatio. A λαποδύω.

Λαποδυλέω, veſte exuo, veſtimenta furor; (2) ſpolio, rapinis infeſto, Ph. λαποδυτεῖ, graſſatur. Λαποδυτῆσ⊖ τὴν Ἑλλάδα, Hermog. vid. & Ariſtoph. Plut. 165. A

Λαποδύτης, ε, ὁ, qui viatores vel mortuos veſtimentis exuit & ſpoliat, ſ. in balneis depoſitas veſtes ſurripit, graſſator. A

Λαποδύω, f. ύσω, idem quod λαποδυτέω.

ΛΩΠΟΣ, ε⊖, τὸ, veſtimentum tenue.

ΛΩΡΟΝ, ε, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

Λῶρ⊖, ε, ὁ, idem.

Λῶτ⊖, vid. λωΐων.

Λώτοξ, αγ⊖, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A λατός.

Λωτεύντα πεδία, campi loto abundantes, herboſi apud Homerum, Il. μ. 283. pro λωτῶντα, quod veteres contractum, ex λωτόεντα volunt, a λωτόεις, alii ex λατόεις, quaſi a λωτάω, quod eſſet lotum & herbas profero.

Λωτία, ας, ἡ, ſertum e loto textum.

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

Λώτινο⊖, ίνη, ινον, lotinus, e loto.

Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herboſus, ponitur ob λωτεῦντα, ſup.
ΛΩΤΟΣ, ῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph.
Λωτοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, lotum alens ſeu producens. Ex λωτὸς, & τρέφω.
Λωτοφάγοι, populi loto victitantes.
Λωτροχόος, aquam fundens, *Dor.* pro λουτροχόος, vid. λουτροχόος.
ΛΩΦΑΩ, ῶ, f. ήσω, reſpiro, interquieſco. Κάπειτ' ἐπειδὴ τῶνδ' ἐλώφησεν φόνου, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, Thuc.
Λωφέω, ῶ, quieſco Heſ. (2) ſedo, Æſch. P.
Λωφήϊον, ſedandi vim habens. A λωφέω.
Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.
Λώφησις, έως, ἡ, quies, ceſſatio, reſpiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M, Litera duodecima, μῦ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, & cum lineola ſubjecta, μ, *quadraginta millia.*
ΜΑ, *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non certe, per Jovem, ἒ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μα ſolum & affirmativè, ſed raro, & fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, pſallere.
Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγάς; (2) aſſerculus, qui recipit chordas lyræ, Dim. a μαγάς.
Μάγαδις, ſive μαγάδις, Acc. ιν, ἡ, magas, inſtrumentum quoddam muſicum.
Μαγαδίζειν, fides pulſare, pſallere. A
ΜΑΓΑΣ, άδος, ἡ, ponticulus teſtudinis, ſ. hemiſphærii teſtudinei, ſuper quo nervi tenduntur, nullum alias ſonum edituri, qui olim ex arundine factus; ei poſt vel lignea tabella, vel cornea ſubſtituta eſt, unde Cic. in teſtudinibus reſonari cornu dicit, *Ern.*
Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præſtigiæ, incantatio, lenocinia. A μαγγανεύω.
Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præſtigiator, mango, qui varias res miſcet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc
Μαγγανευτικὸς, ἡ, όν, præſtigiatorius.
Μαγγανεύω, præſtigiis & incantationibus utor. Κίρκιν — μαγγανεύσαν πολυΐδυσαν τε τὸν ἑταίρους, λαβόντες, Ariſt. Pl. 310. A
ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præſtigiæ; (2) machinamentum præſtigiatorium; (3) ferræ vectis, peſſulus, repagulum, Ph. μάγγανον πολεμικὸν, baliſta; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.
Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris.*
Μαγδαλίνη, ης, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ e Magdala oriunda eſt, Magdalenſis.
Μαγδαλινὸς, ἡ, όν, Magdalenus, Magdalenſis.
Μαγδαλία, ας, vel Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi ſolita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, ſcientia magica. A μαγεύω.
Μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.
Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus A
Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, ſum coquus; (2) lanio, macto.
Μαγειρικὸς, ἡ, όν, ad coquum pertinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars coquinaria.
Μαγειρικῶς, arte coquinaria.
Μαγειρίσκος, ου, ὁ ἡ ἡ, coquulus, Dim.
Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A
ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, Euripid. Suppl. 1110. A μαγεύω.
Μαγὶς, ίδος, ὁ, pinſor, piſtor; (2) tergens, abſtergens, abſterſor. A μάσσω.
Μαγευτὴς, οῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A
Μαγεύω, magus ſum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. Καταγαγεῖν ἀ Δία μαγεύσαντας ἐκείνους, Plut. A μάγος.
Μαγικὸς, ἡ, όν, magicus, præſtigiatorius, veneficus. Ab eod.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas ſubigendæ farinæ; (2) offa; (3) panis, ap. LXX. A μάσσω.
Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid ſupereſt craſſum ex aliqua materia expreſſa, recrementum; (2) unguentum, & omne ſpiſſius pauco humore ſubactum. Ab eod.
ΜΑΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui eſt ex Magneſia.
Μαγνησίη λίθος, Hippocr. magnes.
Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.
Μαγνῆτις, ίδος, ἡ, ſc. λίθος, magnes.
ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, magus, ſapiens apud Perſas, rerum divinarum naturaliumque peritus; (2) præſtigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui poſt Cambyſis mortem regnum invaſeſerant. Feſtum apud Perſas. A φόνος.
ΜΑΓΤΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, magudaris, radix laſerpitii.
Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Munimentum.*
Μαγωδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata ſaltatio, a Chryſogono mago, Heſ.
Μαγωδία, ας, ἡ, Magodia, ludus ſcenicus in quo magorum decantabantur miracula. A
Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, hiſtrio magorum miracula decantans, geſtibuſve exprimens. Ex μάγος, & ᾠδὸς, *cantor.*
Μαδάλλω, glabro, depilo, Heſ. A μαδὸς. Hinc
Μαδαρὸς, ρά, ρὸν, depilis, glaber, lævis.
Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum. A μαδαρός.
Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.
Μαδάω, lævis & depilis ſum; (2) madeo, madidus ſum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Ariſt. Plut. 266. A μαδός.
Μάϊδα, *Dor.* pro μάζα.
Μαδιὰν, ἡ, Madian. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον, *Judicium.*
Μαδίζω, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis ſum; μαδισθεὶς, a. 1. part. paſſ. depilatus, Ph. A μαδός.
Μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A μαδίζω.
Μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, ſeu lævigatur cutis, Gl. V. volſella. Ab eod.
ΜΑΔΟΣ, ὴ, όν, lævis, glaber, depilis.
Μάδρυα, αν, τὰ, pruna, madrya. A μαλόδρυα.
ΜΑΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) maſſa auri vel argenti, Gl. V. μάζα, βῶλος, maſſa.
Μαζαγόας, ου, ὁ, ob mazam flens, Heſ. Ex μάζα, & γοάω, *fleo.*
Μαζαγρέτας, *Dor.* pro μαζαγρέτης, ου, ὁ, mazarum ſectator, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἀγρέω, *ſector.*
Μαζάω, ῶ, mazas pinſo, coquo. A μάζα.
Μάζινος, η, ον, e maza factus. Ab eod.
Μάζιον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζός.
Μάζιον, ου, τὸ, mazula, parva maza, offula, Gl. V. (2) aurum & argentum rude non ſignatum, *Thuc.* Dim. a μάζα.
Μαζισκη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Μαζονόμιον, ſ. μαζόνομεῖον, ου, τὸ, lanx, Pollux.
Μαζόνομος, lanx, Gl. V. μαζόνομοι, lances, Gl. V. A μάζα, & νέμω, *tribuo.*
Μαζοπέπτης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & πέπτω, *coquo.*
Μαζοποιὸς, οῦ, ὁ, offarius, Gl. V.
Μαζοποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio.
ΜΑΖΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla. Apud. Callim. & pro nutrice.
Μαζοφορίς, ίδος, ἡ, ciſtella ferendis mazis, Heſ. Ex μάζα, & φέρω.
ΜΑΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.
ΜΑΘΑΛΑΙΣ, ίδος, ἡ, genus poculi vel menſuræ.
Μάθε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. μανθάνω.
Μαθεῦμαι, f. 2, ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι.
Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ſtudium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.
Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ὑπόθεσις, matheſis, diſciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A
Μαθηματικὸς, ἡ, όν, ad diſciplinas pertinens, ad diſciplinas aptus; (2) diſcendi cupidus; (3) docilis; (4) ſciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, diſciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.
Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematice, mathematicorum more.
Μαθήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσῃ, a μανθάνω.
Μαθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, diſciplina. A μανθάνω.
Μαθητεία, ας, ἡ, inſtitutio diſcipuli, doctrina vel diſciplina oralis. A μαθητεύω.
Μαθητέον, diſcendum eſt, diſcere oportet. A μανθάνω.
Μαθητεύω, fut. εύσω, diſcipulus, ſive auditor ſum; (2) doceo, inſtituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, ib. 28, 19. A μαθητής.
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. A μανθάνω.
Μαθητικὸς, ἡ, όν, diſcipulus eſſe, diſcere cupio. Δέῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη, μαθητικῶς γε, Ariſt. Nub. 183. A μαθητής.
Μαθητὸς, ἡ, όν, q. d. diſcibilis, qui diſci poteſt, debet. A μανθάνω.
Μαθήτρια, ας, ἡ, diſcipula. A μαθητής.
Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Μαθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, a μανθάνω.
Μαθουσάλα, ὁ, Mathuſala. Nomen viri Hebr. indeclin. *Mortem pellens.*
Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. m. g. verbi μανθάνω.
ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obſtetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honeſtior matronæ cujuſvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.
Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a
ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Aſiæ minoris admodum flexuoſus.
Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.
Μαιεία, ας, ἡ, obſtetricia ars. A μαιεύω.
Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obſtetrice extractum eſt, partus, infans. Ab eod.
Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eodem.
Μαιευτικὸς, ἡ, όν, ad obſtetricem pertinens, obſtetricius. Ab eod.
Μαιευτικῶς, *Adv.* obſtetricum more.
Μαιευτρια, ας, ἡ, obſtetrix. A μαιεύω. Hinc
Μαιευτρικῶς, *Adv.* obſtetricum ritu.
Μαιεύω, & μαιεύομαι, obſtetricem ago, ſum obſtetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, inveſtigo, ſcrutor. Ἀιεὶ τὸν τίλλοντα καθαρὸς ἁ μαιεύσομαι, Ariſt. Lyſ. 698. A μαῖα.
Μαιμάζειν, palpitare, agitari, ſalire, fluctuari. Suid. A μάω.
Μαιμακλήϊα, ων, τὰ, ſacra, quæ apud Athenienſes fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.
Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, menſis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, ſacrificabant Athenienſes, propter mutationem & turbulentiam aëris, September, Gl. V.
Μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furioſus; turbulentus, Jovis epith. A μαιμάσσω.
Μαίμαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, turbulentus, impetuoſus, Heſ. Ab eod.

Μαιμάασειν, vehementer cupere, palpitare, Heſ. Ab eod.

Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορέσασα χεῖρα διψῶσαν φόνε, Lyc. 117. Ab eod.

Μαίμησε, 3. ſ. a. 1. *Ion.* pro ἐμαίμησε.

Μαιμώων, præſ. part. act. *Poët.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων.

Μαιμώωσα, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμάω, pro μαιμάω.

Μαιμώσσω, cupio, impetu feror. A μαιμάσσειν.

Μαιμώω, f. ώσω, idem quod μαιμάω.

Μαινὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa, lymphata, Μαινάς, Baccha. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piſcis Hecatæ ſ. Dianæ ſacer.

Μαινίδιον, ε, τὸ, mænula, Dim. A μαινὶς.

Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piſcis. A μαίνη.

Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.

Μαινόλις, ος, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.

Μαινόλις, ίδος, ἡ, furens. A præc.

MAI'NOMAI, f. μανοῦμαι, inſanio, furo, deſipio, vehementi ſtudio & voluptate teneor; μαινόμενος, part. furens, inſanus, lymphatus, Ph. μανεὶς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης με μαίνεται καινὸν τρόπον, Ariſt. Pac. 54.

Μαίνουργος, ου, ὁ, Mænurgus, piſcis.

MAI'NΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδρ' ἐμήνεν, Ariſt. Θεσμ. 568.

Μαίομαι, cupio; geſtio; (2) quæro. A μάω.

Μαῖρα, canicula, ſidus; æſtus inteſtiſſimus; luna, Heſ. A μαίρω, *luceo*.

MAI'PΩ, luceo.

Μαίωσις, εως, ἡ, obſtetricis opera, officium. A μαῖα.

Μαιωτιστὶ, Scythice. A

Μαιῶτις, ſc. λίμνη palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Scythicus.

Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obſtetricis. A μαῖα.

MA'KAP, αρος, ὁ ἡ, τὸ, beatus; μάκαρες dii & homines beati poſt mortem. Hinc

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum poſt mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; beo. Τὸν ὄ κατ' ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac. 910. Ὡς σὲ μακαρίζομεν, Ariſt. Veſp. 1265. Ab eod.

Μακάριος, ία, ιον, beatus, felix; (2) defunctus, qui ſepelitur. Ab eod. Hinc

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

Μακαρὶς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A μάκαρ.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis ſanctorum; (3) ipſa felicitas, in Sic. LL. A μακαρίζω.

Μακάρισι, dat. plur. *Ion.* pro μάκαρσι, a μάκαρ.

Μακαριστὸς, ὴ, όν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαριστῶς, beate.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρῖτις, ίδος, ἡ, fæm. pr. Theoc. 2, 70. A

Μακαριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.

Μάκαρς, αρος, ὁ ἡ ἦ, beatus. A μακάριος, *per Sync.* Euſt.

Μακάστατος, beatiſſimus. A præc.

Μακάτερος, beatior, apud. Nonn. Ab eod.

Μακαρτὸς, ὴ, όν, beatus & opulentus. Ex Epigr. A μάκαρς.

Μακεδνὸς, ὴ, όν, longus, procerus; quaſi a μακεδανὸς, *Dor.* ut μηκεδανὸς, a μῆκος.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones ſequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικὸς, ὴ, όν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel ſermone.

Μακεδὼν, ονος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κέλλω.

Μάκελλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλιον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

MA'KEP, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακεσίκρανος, ου, ὁ ἡ ὄν, oblongam galeam habens; upupæ epith. Heſ. Ex μᾶκος, pro μῆκος, & κρᾶνος, *galea*.

Μακεσὴρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μᾶκος, pro μῆκος.

MAKKOA'N, deſipere, ſtulte & fatue ſe gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τῦ δήμε πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον, Ariſt. Eq. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ἡ ὤν, diurnus, longævus. Ex μακρὸς, & αἰὼν, *ævum*.

Μακρακόντιον, ε, τὸ, ſpiculum longum.

Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. Τέτων δύοιτον καλὴν δίκην ἐκπέτ' ἐς μακρὰν, Ariſt. Veſp. p. 452. Pro his factis dabitis pœnas, non longe poſt, τέτων ὑφέξεις, ἐκ εἰς μακρὰν, δίκην, Heliodor. lib. 5. p. 240. A μακρὸς.

Μακραύχην, ενος, ὁ ἡ ὤν, cui collum eſt prælongum.

Μακρέτης, ου, ὁ ἡ ὤν, qui in longos annos perdurat, Ex μακρὸς, & ἔτος.

Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa & prolixa oratione utor, multa verba facio, Eur. Hipp. 708. & Ph. 768. Ex μ. & ἀγορέω.

Μακρηγορία, ας, ἡ, ſermo prolixus, oratio longa. Ex iiſd.

Μακρημβία, ἡ, tempus quo dies ſunt longiores. Ab ἡμέρα.

Μακρὴν, acc. ſing. *Dor.* pro μακρὰν.

Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis paſſibus incedit. Ex μακρὸς, & βαίνω, *eo*.

Μακρόβιος, ε, ὁ ἡ ὄν, longævus. Ex μ. & βίος.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβίωσις, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior, Comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A μακροβόλος.

Μακροβόλος, ε, ὁ ἡ ὄν, e longinquo feriens; (2) longius ſ. eminus feriens. Ex μακρὸς, & βάλλω.

Μακρόβωλος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui magnis ſ. denſis eſt glebis, glebofus. Ex μακρὸς, & βῶλος.

Μακρογένειος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui longo eſt mento. Ex μ. & γένειον.

Μακρόγηρας, ω, ὁ ἡ ὤν, longam ſenectutem agens, diu in ſenectute vivens. Ex μ. & γῆρας.

Μακροδάκτυλος, ὁ ἡ ὄν, longos habens digitos.

Μακρόδρομος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui longos curſus conficit.

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μ. & ζωή.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A

Μακρόημερος, ε, ὁ ἡ ὄν, longævus. Ex μακρὸς, & ἡμέρα.

Μακρόθεν, *Adverb.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρὸς.

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leniſum animo, patienter exſpecto, iram differo ſ. cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμεῖν ὅτῳ τινι, Matt. 18, 26. πρός τινα. 1 Theſſ. 5, 14. εἰς τινα, 2 Pet. 3, 9.

Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ε, ὁ ἡ ὄν, longaminis, lenis, patiens. Ex μ. & θυμός.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

Μακροκαμπυλαυχενος, ὁ ἡ ὄν, longum & curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex μ. κάμπυλος, & αὐχήν.

Μακροκατάληκτος, ε, ὁ ἡ ὄν, in vocalem longam ſ. ſyllabam definens. A κατάληγω.

Μακρόκαυλος, ε, ὁ ἡ ὄν, caulem longum habens.

Μακρόκεντρος, ε, ὁ ἡ ὄν, longum aculeum habens, longo ſpiculo armatus.

Μακρόκερκος, ε, ὁ ἡ ὄν, prælongam caudam habens.

Μακροκέφαλος, ε, ὁ ἡ ὄν, longum caput habens; cilo, Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo ſeu habeo. Ex μ. & κόμη.

Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ε, ὁ ἡ ὄν, membra ſeu cola longa habens. Ex μ. & κῶλον.

Μακρόλοβος, ὁ ἡ ὄν, longam habens ſiliquam ſ. folliculum, ſiliqua oblonga incluſus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas ſermonis. A

Μακρολόγος, ε, ὁ ἡ ὄν, prolixus in ſermone.

Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus longus ſ. diuturnus. Ex μ. & νόσος.

Μακροπαραλήγειν, in penultimam longam deſinere. Ex μ. & παραλήγω.

Μακροπαροίνιος, longe contumelioſiſſimus, & quidem ex ebrietate. A παροίνιος.

Μακρόπεπλος, ον, longum peplum gerens.

Μακρόπνους, *contr.* μακρόπνους, ε, ὁ ἡ ὄν, qui longos ducit ſpiritus. Ex μ. & πνοή.

Μακροπορέω, procul eo, longum iter facio.

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. A πόρος.

Μακροπόνηρος, ε, ὁ ἡ ὄν, longe improbiſſimus, Suid.

Μακρόπους, οδος, ὁ ἡ ὄν, longos pedes habens.

Μακρόπτερος, ε, ὁ ἡ ὄν, longas alas, ſive longas pennas habens. Ex πτερόν.

Μακροπτόλεμος, ὁ ἡ ὄν, e longinquo pugnans.

Μακρόπυλος, ε, ὁ ἡ ὄν, amplas habens portas. Ex μ. & πύλη.

Μακροπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, longam barbam habens.

Μακροῤῥιζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A

Μακρόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ὄν, longas radices habens. Ex μ. & ῥίζα.

Μακρόρυγχος, ὁ ἡ ὄν, roſtrum longum habens.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelſus. A μῆκος.

Μακροσκελὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, longa crura habens. Ex μ. & σκέλος.

Μακροστελέχης, ες, ὁ ἡ ὄν, longum ſeu procerum truncum habens, qui longo eſt caudice. Ex μ. & στέλεχος.

Μακρότατα, *Adv.* longiſſime. A μακρός.

Μακροτέρω, longius. Ab eod.

Μακρότερος, *Adv.* diutius, longius. A μακρότερος, quod eſt, Comp. a μακρός.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A

Μακρότομος, ε, ὁ ἡ ὄν, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ ſuperſint. Ex μ. & τομή.

Μακροτραχηλος, ε, ὁ ἡ ὄν, longum habens collum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus ſomnus. Ex ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ ἡ ὄν, longas fauces habens.

Μακροφλυαρητὴς, ὁ, prolixus nugator. Ex μ. & φλυαρέω.

Μακροφυὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, natura longus, longus natus. Ex μ. & φύω, *naſcor*.

Μακρόφυλλος, ε, ὁ ἡ ὄν, longa habens folia. Ex μ. & φύλλον.

Μακροφωνέω, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὄν, longimanus; (2) cui una manus longior eſt altera.

Μακρόχηλος, ε, ὁ ἡ ὄν, ungulas longiores habens. Ex μ. & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus ſ. longævus ſum. A

Μακροχρόνιος, ε, ὁ ἡ ὄν, longævus, diu durans. Ex μ. & χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A

Μακρύω, f. υνῶ, elongo, longe seu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῶ, *Dat. Adv.* longe, multo. A μακρός.

Μακρῶς, *Adv.* longe, prolixe.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum ductio. Quasi a μακρόω.

Μακρώτας, ου, ὁ, longas aures habens. Ex μ. & ὠς, ὠτος, *auris*.

Μάλδαι, qui mazas pinsunt, Hesychio; at Philox. gulatores. A μάσσω.

Μάλθρα, ας, ἡ, vas, in quo pinsitur, & farina subigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, f. mortario. Ab eod.

Μαλθρισμός, οῦ, ὁ, saltationis genus. Qu. a μαλθρίζω.

Μάλθρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

ΜΑΛΑ, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis, *in numeris est*, omnino, admodum, *de tempore est* fere.

Μαλαβάθρινον, ου τὸ, foliatum, Gl. V. sc. unguentum. Vid. μαλόβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur, in re militari est corpus molle ad fragendos eludendosque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακᾷ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαυγητὸς, ὕ, ὁ ἡ, pro μαλακαλγητὸς, dolores leniens. Μαλακαυγητὸς ὕπνος, Aristot. (si lectio sana.) A μαλάσσω, & ἄλγος.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ἡ, (metri causa pro μαλακόπους,) molli pede incedens.

Μαλακδυνέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex μ. & εὐνή.

Μαλακευτικὸς, ἡ, όν, vim leniendi habens, qu. a μαλακεύω.

Μαλάκια, ων, τὰ, mollia, piscium genus.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignava & effeminata; (2) morbus quidam; (3) summa tranquillitas maris. A μαλακός.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis & effeminatus. Ab eodem. Hinc

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus sum, mollitie laboro; (2) langueo, æger sum. Αἱ κύνες μαλακιῶνται τὰς ῥῖνας ὑ δυώνται αἰσθάνεσθαι, Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo, & *pass.* μαλακίζομαι, mollesco & effeminor; langueo, ægroto; timidus sum, frangor. Ηρὸς ἓ θάνατον ἐμαλακίσατο, Xen. A μαλακός.

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, Hes. Ab eod.

Μαλακιδωθῶναι, *emollitum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi μαλακίζω, *emollio*.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim.

Μαλακόγειος, ου, ὁ ἡ, mollem habens terram. Ex μ. & γῆ.

Μαλακογνάμων, ονος, ὁ ἡ, qui molli h. e. leni, submissa est mente seu animo. Ex μ. & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ου, ὁ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μ. & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvolus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, assentator, palpator.

Μαλακοκραναὸς, έως, ὁ, q. d. molliceps, avis. Ex μ. & κρᾶνον.

Μαλακοποιέω, mollio. A

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μ. & πυρήν.

Μαλακὸς, ἡ, όν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, & σάρξ.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ ἡ, molli testa tectus. Ex μ. & ὄστρακον.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis adspectu.

Μαλακόφλοιος, ου, ὁ ἡ, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex μ. & φρήν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, suavi voce præditus. Ex μ. & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, molli sum animo. Ex ψυχή.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens.

Μαλακτὸς, ἡ, όν, qui molliri, seu emolliri potest. Ab eod.

Μαλάκωσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A

Μαλακωτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens.

Μαλακτὸς, ἡ, όν, qui molliri, seu emolliri potest. Ab eod.

Μαλάκωσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A

Μαλακωτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens.

Μαλακόω, mollio, emollio, mollem reddo. *Pass.* μαλακώομαι, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior & remissior sum, fio. A μαλακός.

Μαλακῶ, *mollis*. gen. sing. *Dor.* pro μαλακῆ.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἂν νεωὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσοδῇ, Arist. Eq. 388. Καὶ μὴν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιαδῶν, νόσῳ μαλαχθῆς τῇδε, leveris, Soph. Phil. 1322. Χρόνῳ μαλάξειν Σπλάγχνον, Eur. Or. 1190.

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Hebr. ἄνλιτον, *Laudans Deum*.

Μαλάχη, ης, ὁ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows. A μαλάσσω.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, ustivus, consumens, ignis epith. A μαλός.

ΜΑΛΗ, ης. ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio, *Aret.* pro quo usitatius μαλθάσσω.

Μαλθακδυνία, ας, ἡ, lecti s. cubilis mollities. A μαλθακός, & εὐνή.

Μαλθακηρὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Pass.* μαλθακίζομαι, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum est & segniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ἡ, όν, mollis; (2) iners, remissus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μ. & φωνή.

Μαλθακόω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod

Μαλθακτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακτὴς, ου, ὁ ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

Μαλθακῶς, molliter.

Μάλθαξις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τοῖσδε μαλθάξαι μὴν ἄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθώω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, Hes. A μάλθα. Unde

Μαλθώδης, εος, ὁ ἡ, malthinus, cereus.

Μάλθων, ὁ, mollis & effeminatus, dissolutus. Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλιναθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, Theoph.

Μαλιασμός, οῦ, ὁ, veterinorum morbus. A

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A μάλις.

ΜΑΛΗΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tussiunt.

Μαλὶς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς a pomis; μᾶλον, *pomum*.

Μάλισα, *superl.* a μάλα.

Μαλκέω, *Ion.* μαλκείω, frigore contrahor, ex frigore obtorpesco. A

ΜΑΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumque contractio & torpor ex frigore.

Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκέω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poët.* pro μαλλοῖς.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, & φέρω.

Μαλλωτὸς, ἡ, όν, villosus, velleris densi. A μαλλός.

ΜΑΛΟΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus nascitur.

Μαλοδρυον, τὸ, v. μαδρυα.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ ἡ, malis s. pomis similes genas habens. Ex μᾶλον, & παρειά.

Μᾶλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.

Μαλὸς, ἡ, όν, tener; (2) exitiosus.

Μαλοφόρος, ὁ, *Epith.* Cereris, pomifera. Ex μᾶλον & φέρω.

ΜΑΜΗΡΑ, vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, s. μαμίρας medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent.

ΜΑΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus & ignavus sic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑΝ, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. a μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A μάμμα, & τρέφω.

Μαμμωνᾶ vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ἄνλιτος, *divitiæ*.

Μαμμωνᾷ, *mammonæ*, dat. sing. a μαμμωνᾶς.

Μὰν pro μὴν, *Dor.* tamen, sane, certe; item *mensis*, *Dor.* pro μὴν.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, Sch. Theocr. Dim. a μάνης. Vid. μανιάκης.

Μανασσῆς, ὁ, Manasses. Nomen viri Hebr. ἄνλιτον. *Faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A μανδάκη.

Μάνδαλον, ου, τὸ, pessulum, repagulum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ, ου, ὁ, oculi genus immodestum.

Μανδοειδὴς, ες, similis μανδύῃ, pro μανδυοειδὴς.

ΜΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu claudunter pecora; (2) spelunca; (3) locus, ubi sunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis inest obstupefaciendi sensus & soporandi homines. *Angl.* Mandrake.

Μανδραγορίζω, mandragoram præbeo.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγόρας.

Μάνδρυμα, ατος, τὸ, idem quod μανδρα.

ΜΑΝΔΥΑΣ, ου, ὁ, genus vestimenti militaris, ap. Persas.

Μανδύη, ης, ἡ, vestis pænulæ similis, Pollux; & Gl. V. μανδύη, impluvia.

Μανδὺς, ὁ, lacerna.

Μανεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. μαίνομαι. Hinc

Μανέομαι, insanio; ut hinc fit μεμάνημαι, p. pass. apud Theoc. amore insanio.

ΜΑΝΗΣ, ου, ὁ, servus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus tesserarii.

ΜΑΝΘΑΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα,

discо; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognoscо; (3) doceo, a. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν qui didicit, *Att.* τί μαθὼν, quare. Προς κακῶν σ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ, edoctus a, Soph. Phil. 963. Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ Σοφοί, Arist. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, insania; vesania; intemperiæ. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare s. brachiale, Gl. V. torques. A μάνιαξ.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; μανιάκια Hesychius inter ornamenta numerat in μιμίσκοις.

Μανίακον, ου, τὸ, idem, Polyb. A

Μανιαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιάς, άδος, ἡ, furiosa, insana. A μαίνομαι.

Μανικός, ἡ, όν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, *Adv.* furiosè, furenter.

Μανιόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, furiosè libidinosa, Eust. Ex μανια, & καρπος.

Μανιοποιεῖς, ὁ ἡ ἡ, ad insaniam redigens. Ex μανία, & ποιέω.

Μανιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, furiosus, insanus, furore percitus, vesanus; (2) insaniam gignens. A μανία.

ΜΑ'ΝΝΑ vel μάν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄλλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israëlitas in deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum.

Μαννάκιον, ου, τὸ, idem quod μανάκιον.

Μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an μαμμαριον?

Μανοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel suppedito. Ex μάννα, & δότης, *dator.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μανὸς, ου, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.

Μανοφόρος, ὁ ἡ ἡ, ornatus monili.

Μανόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret.

ΜΑΝΟΣ, ὴ, όν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.

Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A

Μανόσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, rare seminatus. Ex μανὸς, & σπείρω.

Μανόστημος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui laxo s. raro est stamine, Hes. Ex μανὸς, & στήμων.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανὸς.

Μανθάνω, f. 2. ind. med. verbi μάνομαι.

Μανόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, solutionem reddo; μανοῦσθαι, rarescere. A μανὸς.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A μάντις.

Μαντεύεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

Μάντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα ἡ μαντεύομαι, Eur. Ion. 347. Οὐδ' ἐν φοιβοισιν ἐυ μεμαντεῦσθαι τόδε, id. El. 995. Τῷ πατρὶ μὲ φάσκων ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρύχηρων πάντες ἐμαντεύσαντο, Epigr. A μάντις.

Μαντευτέον, *Adv. posit.* vaticinandum est. Τῷ γὲ θεῷ πάναντί ἐ μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντεύτης, ου, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικός, ἡ, όν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde

Μαντευτὸς, ὴ, όν, vaticinio prædictus.

Μαντηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.

Μαντήιον, ου, το, *Ion.* pro μαντεῖον.

Μαντήιος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ratiocinandi s. divinandi. Ab eod.

Μαντικὸς, ὴ, όν, ad vatem s. vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. Ab eodem.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολεω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ἡ ἡ, vates. Ex μ. & πολέω.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruspex.

Μαντιχόρας, ου, ὁ, Mantichora; bestia quædam horrenda; de qua Aristot. Hist. An. & Ælianus, Plinius item. Apud Ctesiam μαρτιχόρα.

Μαντοσυνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις.

Μαντόσυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

Μαντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, vaticinatus, fatidicus, vaticinus.

Μαντῷος, α, ὁ, idem, epith. Apollinis. Ab eodem.

Μάνυε, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμήνυε, a μηνύω.

Μάνυσον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Μανύω, f. ύσω, indico, *Dor.* pro μηνύω.

Μανώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, laxus, rarus, remissus. A μανὸς.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, *apprehendisse*, aor. 2. inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro μάρπειν; & μεμάποιεν, Opt. a μάρπτω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, & abjecto ρ ἔμαπον.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ s. Σμάραγδος, ου, ὁ, Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* Fennel.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marcesco, flaccesco, exaresco. Κάλλος μὲν ἡ χρονος ἀνάλωσεν, ἡ νόσος ἐμάρανε, Isocr. Φθίνῃ γὰρ, ἡ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Alc. 200.

Μαραίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, Hes. Ex μαραίνω, & πούς.

Μαρανθῶμαι, a. 1. inf. pass. v. μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαραντικὸς, ὴ, όν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eod.

Μαρασμος, ου, ὁ, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod. Hinc

Μαρασμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, laborans μαρασμῷ, cui inest μαρασμός.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, splendeo; (2) perstrepo, sonitum edo.

Μαραυζεῖν, lumina perstringi. Plut. Quasi ex μείρω, privo, μαρῶ, & αυγὴ, *splendor.*

Μαραυσία, ας, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.

Μαργαίνω, insanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι Θοῖσι, Il. 5, 882. A μάργος.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A μαργαρον.

Μαργαρίτις, ιδος, ἡ, sc λίθος, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, pl. μάργαρα, margaritæ. Hinc

Μαργαρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, margaritæ similis.

Μαργάω, ῶ, insanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, Hes. Ab eodem.

Μαργήεις, ήεσα, ῆεν, insanus, amens. Ex Hes. A μάργη.

Μάργης, ου, ὁ, insanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujusdam stolidi; (2) stolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ἡ ἡ, insanus, amens, vesanus, stolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinosus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas. A μάργος.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum scholiastarum testimonio μάραι dictæ fuere manus, Eust.

Μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A μαριλεύω.

Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ'ΑΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Hes. ubi μαριλοκαυστῷ, τῷ ἀνθρακευτῷ. Ex μαρίλη, & καιω, uro.

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani cæterorumque fabrorum ac carbonariorum epitheton. Ex μαρίλη, & πότης.

ΜΑΡΙΝΟΙ, pisces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, mensura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corrusco. Ἠλθές μοι χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρεος, εία, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μαρμαίρω.

Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eodem.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris sculptura, seu cælatura. Ex μάρμ. & γλύφω.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Ph. Ex μάρμαρον, & ποιέω.

Μάρμαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, albus, candidus; (2) sc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, s. quodvis; μάρμαρον, & μάρμαρα vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a μαρμαίρω.

Μαρμαρυγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A μαρμαρυγή.

Μαρμαρύζω, splendeo, ap. Jul.

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μ. & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore, Gl. V. incrustatio. Quasi a μαρμαρόω.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli. Μαρνάμενον Μενελάῳ, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἵδέ τε, Eur. Tro. 728.

Μαρνασθοῖεν, gen. dual. part. præs. med. *Ion.* pro μαρνασθῶν.

Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα.

Μαρπτέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro μαρπεῖν, a

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adlequor, attingo scopum. Οὐκ ἄν τις αὐτ' ἐμαρψεν ἄλλος αὐτ' ἐμοῦ, præter me, Soph. Aj. 444. Φρίζει δὲ μήκωνος δόλω φρένας ἐξαπατήσας ἰδὼν μάρψῃ, Arist. Pace, 1109.

Μαρσίπιον vel μαρσύπιον, ου, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. a

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.

Μαρτιχόρα, vid. μαντιχόρας.

ΜΑΡΤΥ'Ρ, υρος, ὁ ἡ ἡ, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel supplicia vel cruciatus, vel ærumnas certe, sustinet.

Μαρτυρέω, ω, f. ήσω, testor, testificor, testis sum, testimonium dico, perhibeo; significo, declaro, laudo, celebro, prædico, probo, &c. Apud Eccles. scriptores sum martyr, martyrium subeo; μαρτυρέομαι, ῶμαι, perhibeor, testibus, testimonio comprobor; (2) laudor, celebror, in memoria sum, N. T. (3) testor, testificor. Μαρτυρῶ σοι τὸς λόγες ἀληθῆς εἶναι, Dem. ἐς τὰ πραγματα ἐμὰ, Luc. κατά τινος, de, Herodot. σεῦ τινος, Philo. A μάρτυρ.

Μαρτύρημα, ατος, το, testimonium, quod testimonio perhibetur. A μαρτυρίω.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur;

perhibetur; (2) ipſa dictio teſtimonii; (3) elogium, teſtimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρίοισι, *teſtimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία.

Μαρτυρικός, ή, όν, ad martyrium pertinens, ad martyres ſpectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ε, τὸ, teſtimonium, ſeu quod teſtimonii loco adfertur; (2) ipſe teſtis; (3) argumentum, ſeu teſtimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, in S. S. (5) accuſatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum ſeu ſacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, teſtor, teſtificor, teſtatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Ariſt. Veſp. 1425. Ὅρκως παλαιὸς Τιμοδάμεια μαρτύρηται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, atteſtatio, teſtificatio, Ph. A μάρτυρ, & ποιεῖν.

Μαρτυροποΐα, ας, ἡ, teſtificatio.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, poet. teſtes.

Μαρτυρῶν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέων, a μαρτυρέω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, teſtis.

Μαρύεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, a μηρύω.

Μαρυκάομαι, ᾶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκάεται, a μηρυκάομαι.

Μαρυκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, a μαρπτω.

Μάρψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἰὼθην Σκυθόδια μασώμεθα, Ariſt. Θεσμ. 501. Λαβὼν τὸν ἄρτον ἡ κρέας, μασώμενος τὸ λοιπὸν, id. Plut. 321. Ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῆς ὠδύνης, Apoc. 16, 10.

Μάσδυν, acc. ſing. *Dor.* pro μάζαν.

Μασδὸν, acc. ſing. *Dor.* pro μαζὸν.

Μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, ſeu μάασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod manditur ſeu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάασις, εως, ἡ, manducatio.

Μασητὴρ, ſeu μασητηρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΑΗ, ης, ἡ, & μάθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μαθὸς, ᾶ, ὁ, mamma, mamilla; μαθοὶ, ubera. A μαζὸς.

Μασὶν, dat. pl. *Dor.* pro μησὶν, a μίλη.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ε, τὸ, laſerpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι, manduco. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, adv. magis; *com.* majus, vid. μάσσων, Æſchyl. Prom. vinct. 630.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo; μεμαγμένος, perfectum partic. paſſ. ſubactus. Πυρὸν ζυλήρᾳ ἢ μαλακῷ μάξῃ, Ariſtot. Μεμαγμένον ζυᾶρ' ἐδώδιμον, Ariſt. Plut. 305.

Μάσω, vel μάττω, f. ξω, abſtergo.

Μάσω, ſive μάσομαι, tango, f. μάσω, unde a. 1. μάσαθαι, & μασασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, longior, amplior, major. Quaſi a μακρὸς, *longus*.

Μασύζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσυξ, υκος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum ſuperius & in eo enati pili; (3) eſca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μασυρύζω, male mando, languide manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὀδὰξ νῦν χήρας μασυρύζῃ, Ariſt. Ach. 695. A μασύζω, vel μασσω.

Μάτησις, εως, ἡ, inquiſitio, perſcrutatio. A μασδω.

Μαστὴτης, ου, ὁ, inquiſitor, inveſtigator.

ΜΑΣΤΕΤΩ, f. δσω, quæro, perquiro, veſtigo; (2) deſidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μαστεύουσα; Eur. Hec. 743. πόνους θυγατρὸς, id. Hel. 1036. Σκύμνου ζ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνᾳ, Lyc. 1120.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator.

Μαστήριος, α, ον, in inveſtigando callidus. A μάω, *quæro*.

Μαστιγδὸς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάστιξ.

Μαστιγέων, *Ion.* pro μαστιγῶν, Herodot. Lib. I, flagris vel verberibus cædens.

Μαστιγίας, ου, ὁ, maſtigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, ſervus nequam. Ab eod. Hinc

Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo.

Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.

Μαστιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præeſt, deſignator. Ex μάστιξ, & νέμω.

Μαστιγώθω, 3. ſing. præſ, imperat. paſſ. *contr.* pro μαστιγοέσθω, a μαστιγόω.

Μαστιγοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonotheras in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmovendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Ex μ. & φέρω.

Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαστιγῶμαι, flagellor, vapulo; μαστιγωσεται, f. 1. flagellabitur; μαστιγωθεὶς, a. 1. flagellis cæſus. Πλευράς τε καὶ ὤμους Οὐρῇ μαστιγόων, Heſiod. Ἀσπ. 431. al. μαστίζων, al. μαστιόων. Μαστιγωθεὶς ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικασταῖς, Plat.

Μαστιγώσαντες, a. 1. part. act.

Μαστιγώσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, verberibus, ſ. flagello dignus. A μαστιγόω.

Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαστιγωτέος, flagellandus. Ab eod.

Μαστιέτω, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστιέτην, a μαστίω.

Μαστίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαστιχθείς, a. 1. part. paſſ. verberatus. Τὰς ἵππους ἐμάστιζον, Plut. Κραυνίῃ μαστιχθῆσεται, Lyc. 740. A

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica; (2) metaph. pœna divina; etiam pro morbo.

Μάστιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a μαστίζω.

Μάστις, *Poët.* pro μαστιξ; unde acc. μάστιν, Odyſſ. ὀ, 182, & Dat. μάστι pro μάστιγι, Iliad. 23, 500.

Μαστίσδειν, *Dor.* pro μαστίζειν.

Μαστίσδιεν, 3. pl. perf. opt. act. *Dor.* a

Μαστίσδω, *Doric* pro μαστίζω, μαστίσδειεν, Theocr. Id. 7, 108. pro μαστίζοιεν, flagris cædant.

Μαστιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Hel. a. 387. μαστιχόωντι pro μαστιχάοντι, μαστιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, maſtiche, Gl. V. maſtix; lentiſcina reſina. Hinc

Μαστίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum.

Μαστιῶ. *Poët.* pro μαστίζω.

Μαστοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mammæ ſimilis. Ex μαστὸς, & εἶδος.

Μαστὶς, ῖδος, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. ruma. A μαζὸς.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαστρωπεύω, f. δσω, lenocinor, proſtituo.

Μαστρώπιον, ε, τὸ, lenulus, Gl. V. A

Μαστρωπὸς, ᾶ, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; oc. cuſit & μαστροπὸς per ο. Ὁπόσα αἱ μαστροπαὶ ἐπὶ τοῖς μοιχευομένοις, Lucian. in Toxari, p. 59. Hinc

Μαστρωπικὸς, ἡ, όν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μάσυς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.

Μασώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, mammoſus, Gl. V. mammatus. A μαζὸς.

Μάσωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, Heſ. (3) palmæ virga, Heſ. (4) pars proræ. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Τῷ δὲ θανὼν ἄτιμος, ὡς δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, Soph. El. 447.

Μασχάλιον, ε, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis e palma, Heſ. Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, Heſ. Suid. A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatus cauſſa gerebatur ſub axilla; (3) catena maxillaris, Æſc. Pr. 71.

Ματὰζα, vana ſeu inepta cogito, ineptio, deſipio. A ματάω.

Ματαιάζω, ineptio. Πατέρα σαῦσαι ματαιάζοντα, Luc. A μάταιος.

Ματαίζω, vana ſeu inepta cogito; ineptio, deſipio; vana jacto; (2) pedo, unde comp. ὀπταίσαι apud Herodot. pedere.

Ματαιβαζάκλης, ου, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex μάταιος, & βασάζω, *gero*.

Ματαιβελία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μ. & βελὴ.

Ματαιοκομπος, ὁ ἡ ἡ, vana jactans, glorioſus. A μ. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, fruſtratio. A

Ματαιολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μ. & λογος.

Ματαιολοιχὸς, ᾶ, ὁ, qui frivolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex μ. & λείχω; vide ματιολοιχός.

Ματαιοπιέω, vanas res ago. A

Ματαιοποιὸς, ὁ ἡ ἡ, inania agens.

Ματαιοπονέω, fruſtra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera fruſtranea. A

Ματαιόπονος, ὁ ἡ ἡ, fruſtra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro. Ex μ. & πράσσω

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.

Μάταιος, αία, αιον, qui fruſtra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falſus. A μάτην.

Ματαιοσπαδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Ματαιόσπαδος, ου, ὁ ἡ ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. Ex μ. & σπουδὴ, *ſtudium*.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fœtum, ſobolem edens *it.* nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vanæ artis imitatio. A

Ματαιότεχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. Ex μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum, fruſtra laboro; (2) fruſtra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, vana cogito, deſipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. Ex μ. & φρὴν.

Ματαιόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, fruſtra & inepte loquens, garrulus. Ex μ. & φωνὴ.

Ματαίω, ῶ, f. άσω, vanum reddo; fruſtror; ματαίομαι, ῶμαι, inepte & ſiulte ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evaneſco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαίωμὸς, ὁ, actio ſtolida, ſ. rerum ſtolidarum. A ματαίζω.

Ματαίως, *Adv.* vane, inepte, leviter.

Μάτην, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra*.

Ματάω, ω, f. ήσω, vane tempus tero, fruſtra laboro, ſegniter ago. Οὐ ματᾷ τὲργον τόδε, Æſchyl. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, Soph. Phi. 1200. Μάτευε τεχνῶ πόντου, Ariſt.

Arist. Θ. 670. Ὃσ' ἀνύλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης πλάτιν ματεύων, Lyc. 821. A μάω.

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *Adv.* fruſtra, incaſſum, in vanum, temere, nequicquam.

Ματὴρ, ὅρος, ὁ, inquiſitor, Heſ. A μάω.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

Ματῆς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, a ματέω.

Ματήσσετον, 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ματάω.

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas; (2) fruſtrata & infelix cupiditas. A ματάω, ſ. μάτην.

Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.

Ματιολοιχὸς, ἔ, ὁ, qui ex falſa menſura lucrum captat, Ariſt. in Nub. 450. ſcribitur & ματαιολοιχος, quod vide. Ex μάτιον, & λείχω, *lambo.*

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ου, τό, genus menſuræ vendentium.

Μάτος, inquiſitio, perquiſitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.

Ματρόξενος, ſpurius, Heſ. *Dor.* pro μητ.

Ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar. A

ΜΑΤΡΥΑΛΗ, ης, ἡ, lena.

Ματρύλλιον, ου, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

Μάτρωες, nom. pl. *Dor.* pro μήτρωες, μήτρως.

ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ὁ, ſtultus, fatuus, Heſ.

Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in edulis adhiberi ſolent. A ματτέω pro μάσω

Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas.

Μάττω, f. pinſo; μάττομαι, pinſo; (2) pinſor.

ΜΑΤΑΙ'Α, gladius, Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede proſtituo. A

ΜΑΤΑΙΣ, ίδος, ἡ, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, Heſ.

Μαυλιστὴς, οῦ, ὁ, leno. A μαυλίζω.

Μαῦρος, fatuus, ſtultus, Heſ. Suid. μαῦρον, iiſdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς, obſcurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæreſin. Hinc

Μαυρόω, ῶ, obſcuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοί, Heſ. Ἔργ. 323.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ου, τό, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; ſica; culter; cultellus; novacula.

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, μαχαιρίδιον ῥυτικὸν, Lucian. in Piſcat. feceſpita, Dim. a μάχαιρα.

Μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula. Ab eod.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonſorius; μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιρόδετης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, Heſ. Ex μάχαιρα, & δέω, *ligo.*

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, ſ. certo. Ex μάχαιρα, & μάχομαι.

Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα, & ποιέω, *facio.*

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur.

Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, idem. A

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum, ſ. cultrorum venditor.

Μαχαροφορέω, gladium geſto. A

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, gladium geſtans, gladio cinctus. Sicarius, Gl. V. Ex μάχαιρα, & φέρω.

Μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ὴ, όν, ad formam machæræ factus. Quaſi a μαχαιρόω.

Μάχαισι, dat. plur. *Poët.* pro μάχαις.

Μαχάω, ῶ, pugnare volo, pugnam deſidero, Heſ. A μάχη.

Μαχεόμβοτος, præſ. part. med. verbi poët. μαχέομαι pro μάχομαι.

Μαχέοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Μαχεσαίμην, *pugnaverim,* aor. 1. opt. med.

Μαχέσομαι, *pugnabo,* f. 1. ind. med.

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. med.

Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium. Ab eod.

Μαχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pugnax. Ab eod.

Μαχησμὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) præliatio, pugnatio. Ab eod.

Μαχήσομαι, f. 1. ind. med. v. μαχέομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicoſus. Ab eod.

Μαχητικὸς, ὴ, όν, pugnax, ad pugnam propenſus, aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A μαχητὴς.

Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.

Μαχητὸς, ὴ, όν, oppugnabilis, ſ. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ίμον, vel μάχιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pugnax, bellicoſus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier laſciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, laſcivus ſum, ſcortor, Heſ. ubi μαχλάντες, πορνεύοντες. Ab eod.

Μαχλὸς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλὸς.

ΜΑ'ΧΑΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, incontinens, libidinoſus, laſcivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia. A μάχλος.

Μαχλότης, ὴ, idem.

Μάχοιτο, 3. ſ. præſ. opt. med. verbi

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior, bellum gero; jurgo, litigo, rixor, diſputo. f. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quaſi a μαχέομαι; unde & μαχεσόμβοτος, particip. pugnans, & μαχεόμβοτος, apud Homerum, fut. 2. μαχέσμαι, pugnabo. Μάχεσθ τοῖς πολεμίοις, Dem. περὶ, ὑπὲρ τινος, Xen. ἀμφὶ τινι, Hom. πρὸς τινα, contra, Plat. πρός τινα, Joan. 6, 52. Ἐγὼ περὶ ταύτης ἐμαχεσάμην ἂν, Ariſt. Plut. 1076.

Μαχομβρως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμβοτος, part. a μάχομαι.

Μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.

Μαχέσμαι, *pugnabo,* fut. 2. ind. med.

ΜΑΨ, *Adv.* fruſtra, incaſſum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves, Heſiod. Theog. 872. ubi tamen aliqui rectius μὰψ ἄῦραι, ſeparatim, *male.*

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vane, incaſſum, fruſtra, temere.

Μαψιλάλας, ου, ὁ, blaterator. Ex μὰψ, & λακεῖν, *ſonare.*

Μαψιλόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, vaniloquus. Ex μὰψ, & λέγω, *dico.*

Μαψίφαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fruſtra & inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ, & φανὴ.

Μαψύλακτος, fruſtra latrans, inanibus ſtrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plutarch. γλῶσαν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλάκτων, fœm. Ex μὰψ, & ὐλάκτης.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, ſupra modum deſidero; (2) quæro, p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμαὼς, pro μεμακὼς; unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fœm. μέμαθι, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαθι; μέμασαν, 3. plur. pl. perf pro μεμάκεισαν, vel μεμάκεισαν. Μέμασαν δ' ὑσμῖνι μαχεσθαι, Il. 2, 863.

Μεγαβαρὴς, ὲς, valde gravatus, gravis armaturæ miles. A βάρος.

Μεγαβρεμέτης, ου, ὁ, graviſonus. Ex βρεμω.

Μεγάδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde munificus. Ex μέγας, & δῶρον, *munus.*

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex μ. & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; (2) curo, reſpecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, ſolicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόξοιο, Apollon.

Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete inſtar magnus. Ex μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ὴ, όν, vehementer injurioſus. Ex μ. & ἀδικητός.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magno robore præditus. Ex μ. & ἀλκή.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μ. & ἀμφοδος.

Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μ. & ἀνὴρ.

Μεγαλανηγητωρ, ορος, ὁ, Dux magnus.

Μεγαλανορίας, gen. f. *Dor.* pro μεγαλητορίας.

Μεγαλανορίη, *Ion.* pro μεγαλητορία, arrogantia, faſtus, audacia. A

Μεγαλανωρ, ὁς, arrogans, audax. Ab ἀνὴρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, feſtum, quo offeruntur magni panes. A

Μεγάλαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, magni panis dator. Ex μ. & ἄρτος.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna ſ. grandia jacto, glorior. Ἀιαθανάμβρος ἐμὲ μεγαλαυχήμονα φησὶ τῇ Βυσιρίδος ἀπολογίᾳ, Hiocr. A

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui valde gloriatur, oſtentator. Ex μ. & αὐχή.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, oſtentatio.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majeſtas; (2) magnitudo, altitudo, v. c. φρονημάτος; (3) unguentum quoddam, quod & μεγαλλιον. A

Μεγαλείος, εια, εῖον, magnificus, venerandus, grandis; μεγαλεῖα, τὰ, magnalia. A μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majeſtas. A μεγαλεῖος.

Μεγαλείως, *Adv.* magnifice.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, rerum magnarum & pretioſarum negotiator, Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, ardua capeſſens. Ex μ. & ἐπήβολος.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, magna jacto, magnis laudibus extollo. Τὰς προῤῥήσεις μεγαληγορῶν, Herod. Ex μ. & ἀγορέω.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magniloquentia, magnificentia verborum, jactantia. A

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μ. & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis, jactabunde.

Μεγαλιωρία, ας, ἡ, ſuperbia. A

Μεγαλιώωρ, ορος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris; (3) magnanimus. Ex μ. & ἀνὴρ.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magni cordis, Hom. Il. 5, 785. Ex μ. & ἦτορ.

Μεγαλίζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζου, a

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio. Μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, Il. 10, 69. A μέγας.

Μεγάλιον μύρον, unguentum ab inventore Megalo, ut quibuſdam videtur, ita dictum, eſt & μεγαλεῖον. Vid. μεγαλεῖον.

Μεγαλοβρόμος, ου, valde fremens, ſtrepens, A βρέμω.

Μεγαλοβρυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, horrendum fremens. Ex μ. & βρύχω.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas habens glebas. Ex μ. & βῶλος.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui magno eſt animo, qui animo magnas res cogitat; (2) qui excelſo eſt animo. Ex μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. Ex μέγας, & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon,

Μεγαλόδενδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnis conſitus arboribus. Ex *μ.* & *δένδρον.*

Μεγαλόδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam habens vel aſſerens gloriam; (2) jactabundus. Ex *μ.* & *δόξα.*

Μεγαλόδους, ὀδόντος, ὁ ἡ ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præſto. A

Μεγαλοδύναμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum potens, præpotens. Ex *μ.* & *δύναμις.*

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex *μ.* & *δῶρον.*

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλόδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex *μ.* & *δῶρον.*

Μεγαλοεργὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnificus, Gl. V.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. Vet. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice, Ph. magno opere.

Μεγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. præclarus, feliciſſimus, &c.

Μεγαλόηχος, ον, valde ſonans, ſtrepens, vociferans.

Μεγαλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, hiſpidus, Ph.

Μεγαλόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

Μεγάλοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde infortunatus, ærumnoſus. Ex *μ.* & *οἶτος.*

Μεγαλόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum caulem habens.

Μεγαλοκδυδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magna penetralia habens, Rob. occultus, clauſus, Pind. Ex *μ.* & *κεύθος.*

Μεγαλοκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum caput habet, capito. Ex *κεφαλή.*

Μεγαλοκίνδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe objiciens.

Μεγαλόκλονος, ὁ ἡ ἡ, qui magnum tumultum & ſtrepitum excitat. Ex *κλόνος.*

Μεγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore conſtans. Ex *μ.* & *κάμνω.*

Μεγαλοκοίλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex *μ.* & *κοιλία.*

Μεγαλόκολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum ſinum habens, Rob.

Μεγαλοκόρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex *μ.* & *κορυφή, vertex.*

Μεγαλοκότως, iracunde. Ex *μ.* & *κότος.*

Μεγαλόκραικλος, ον, idem quod *μεγαλογχος.* A *κράζω.*

Μεγαλοκρατὴς, έος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde potens, Suic. Ex *μ.* & *κράτος.*

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnipotens, Rob. Ex *μ.* & *κρατέω.*

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ingentes fluctus excitans, *item* habens. Ex *μ.* & *κῦμα.*

Μεγαλόκωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna ſunt; (3) magnis colis (partibus periodi) conſtans. Ex *μ.* & *κῶλον.*

Μεγαλόλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magniloquax, Gl. V.

Μεγαλόμαζος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. Ex *μ.* & *μᾶζα.*

Μεγαλομανὴς, ὲς, valde furioſus. Ex *μαίνομαι.*

Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλόμαστος, ε, ἡ, magnas mammas habens.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus conſtat; (2) magnitudo & potentia, amplitudo.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλομερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, magnis partibus conſtans. Ex *μ.* & *μέρος.*

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis; (2) laute & ſplendide, magnifice.

Μεγαλομήτης, ὁ ἡ ἡ, avia, Heſ.

Μεγαλομήτης, ὁ ἡ ἡ, prudens.

Μεγαλομιθὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur ſtipendium. Ex *μ.* & *μισθός.*

Μεγαλόμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos oculos habens, Rob. A *μ.* & *ὄμμα.*

Μεγαλομυκήτης, ε, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex *μ.* & *μυκάω.*

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo vel celſitudo animi; (2) magnanimitas, Gl. V. ſuperbia, Heſ. A

Μεγαλόνους, *contr.* μεγαλόνους, ε, ὁ ἡ ἡ, mente præſtans, magni animi; magnanimus, Gl. V. Ex *μ.* & *νόος*, *mens.*

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quaſi a μεγαλοπάθης, ex *μ.* & *πάθος.*

Μεγαλόπετρος, ε. ὁ ἡ ἡ, magnas rupes habens. Ex *μ.* & *πέτρος.*

Μεγαλοπλουσίος, ε, ὁ ἡ ἡ, prædives.

Μεγαλόπλουτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello geſſit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ε, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπίνηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde improbus.

Μεγαλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, magnos pedes habens.

Μεγαλοπραγμοσυνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas ſuſcipiendas. A

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magnarum rerum ſuſceptor. Ex *μ.* & *πρᾶγμα.*

Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majeſtas. A

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. A *πρέπω.*

Μεγαλοπρεπῶς, *Adv.* magnifice.

Μεγαλοπτέρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas habens alas. Ex *μ.* & *πτέρυξ.*

Μεγαλόπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas portas habens. Ex *μ.* & *πύλη.*

Μεγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ ἡ ἡ, magnos habens acinos, Suic. Ex *μ.* & *ῥαξ.*

Μεγαλορρημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito.

Μεγαλορρημονία, ἡ, idem quod

Μεγαλορρημοσυνη, ης, ἡ, magniloquentia. A

Μεγαλόῤῥημων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A *ῥῆμα.*

Μεγαλορρημόνας, jactanter.

Μεγαλορριζος, ε, ὁ ἡ ὁ, magnam radicem habens, Rob. Ex *μ.* & *ῥίζα.*

Μεγαλόῤῥινος, ον, magnum naſum habens. E *μ.* & *ῥὶν.*

Μεγαλόσαρκος, ε, ὁ, carnoſus. Ex *μ.* & *σάρξ.*

Μεγαλοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, magnis præditus viribus. Ex *μ.* & *σθένος.*

Μεγαλοσμάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum ſonans, Suic. Ex *μ.* & *σμάραγος.*

Μεγαλοσοφίστης, ε, ὁ, clarus ſophiſta.

Μεγαλόσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magna & tumentia viſcera habens; (2) magnum cor ſ. magnum animum habens, iracundus. Ex *μ.* & *σπλάγχνον.*

Μεγαλοσταφυλος, ον, magnas uvas habens. E *μ.* & *σταφυλή.*

Μεγαλόσταχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, magnam emittens ſpicam. Ex *μ.* & *στάχυς.*

Μεγαλόστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum habens os. Suic. Ex *μ.* & *στόμα.*

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens, *Epith.* magni mali.

Μεγαλοσωμη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A *μέγας.*

Μεγαλόσχημος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam gerens ſpeciem, Suic. Ex *μ.* & *σχῆμα.*

Μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Μεγαλόσωμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magno ſive procero, ſ. craſſo etiam corpore eſt, Gl. V. corpulentus. Ex *μ.* & *σῶμα.*

Μεγαλότεχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, arte, ſ. artificio magnus. Ex *μ.* & *τέχνη.*

Μεγαλότιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in magno eſt honore. Ex *μ.* & *τιμή.*

Μεγαλοτίμως, *Adv.* magno honore, Rob.

Μεγαλότολμος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde audax, magna audacia præditus. Ex *μ.* & *τόλμα.*

Μεγαλοτράχηλος, ον, magnos cervices habens.

Μεγαλουργὲς, τὸ, grandium rerum conatus. A *μεγαλουργὴς*, *magna conans.*

Μεγαλουργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc paſſ. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, apud Phil. ſpectaculi magnificentia.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. A

Μεγαλουργὸς, ὁ ἡ ἡ, magnificus. Ex *ἔργον.*

Μεγαλοφανὴς, ὲς, id. quod μεγαλοπρεπὴς.

Μεγαλοφανέσταλα, clariſſime.

Μεγαλοφεγγὴς, ὲς, ſplendidiſſimus. E *φέγγος.*

Μεγαλόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos late proſpicientes habens oculos.

Μεγαλόφλεβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnas habet venas. Ex *μ.* & *φλέψ.*

Μεγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magna ſapio, magnifice de me ſentio, ſuperbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, Xen. μεγαλοφρονέμενον πρός τι, Plato. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, *Adv.* cum animi magnitudine, excelſo animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

Μεγαλοφροσυνη, ης, ἡ, magnus & excelſus animus, quo quis magna ſapit, ſuperbia, Gl. V. magnanimitas. Ab eod.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui magnus eſt animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex *μ.* & *φρήν.*

Μεγαλοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno animo præditus, Ph. magnificus, amplificus. Ex *μ.* & *φύω*, ſ. *φυή.* Hinc

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.

Μεγαλόφυλλος, ὁ ἡ ἡ, magna habens folia.

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. V. A μεγαλοφυὴς.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo, altiloquentia. A

Μεγαλόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam, claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex *μ.* & *φωνή.*

Μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E *χαίνω.*

Μεγαλόψοφος, ον, valde ſtrepens.

Μεγαλοψυχέω, ῶ, largior, magnifice liberalis ſum, Suic. & Heſ.

Μεγαλοψυχία, ἡ, magnanimitas, animi celſitudo; (2) magnificentia, liberalitas. A

Μεγαλόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno & excelſo animo præditus. Ex *ψυχή.*

Μεγαλοψύχως, magno & excelſo animo.

Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum & potentem reddo, Gl. Vet. amplio; amplifico; magnifico; μεγάλύνομαι, effero me, Gl. Vet. grandeſco, ingrandeſco. Μεγαλύνεσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, Matt. 23, 5. Μεγαλύνῃ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Luc. 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Act. 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστος, Ph. 1, 20. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos dolores ſeu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum i. e. celebre nomen habens. Ex *μ.* & *ὄνομα.*

Μεγαλωπὸς, ὴ, ὸν, qui magnos habet oculos, Rob. Ex *μ.* & *ὤψ*, *oculus.*

Μεγάλως, *Adv.* magnifice; (2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγάλας, acc. pl. *Dor.* pro μεγάλους.

Μεγαλωστὶ, *Adv.* valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσυνη, ης, ἡ, magnificentia, majeſtas.

Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex *μ.* & *ὠφελέω.*

Μεγάμυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, grande mugiens ſive boans. Heſychius ait ſinu eſſe epitheton; aut ſit grande rudens. A *μ.* & *μυκη.*

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, magnos viros faciens, ſuperbos reddens. Ex *μ.* & *ἀνήρ.*

Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Iſthmo vicina verſus Atticam. Μέγαραδε verſus Megaram. Μεγαροῖ, Megaris, in urbe. Μέγαροθεν, Megaris, ex urbe. Hinc

Μεγαρεὶς, Megarenſes, a Μεγαδὴς.

Μεγαρίζω, fut. ίσω, Megarenſes imitor ſeu ſequor. Μεγαριεῖς, fut. 1. Att. Ariſtoph.

κλαυν Μεγαριεῖς, flebis Megariſſans, Ach. 821. A Μεγαρίς.

Μεγαρικὸς, ἡ, ὸν, Megaricus.

Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ε, τὸ, domus, domicilium, ædes.

Μεγαρσις, εως, ἡ, invidia, Heſ. A μεγαίρω.

Μεγαρτὸς, ἡ, ὸν, invidioſus, Heſ. Ab eod.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *Gen.* μεγάλε, μεγάλης, μεγάλες, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

Μεγαδενης, έος, ὁ ἡ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μ. & σθένος.

Μεγαυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magna jactans, Ex μ. & αὐχέω.

Μεγαφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus. Ex μ. & φρὴν.

Μεγεθοποιέω, ῶ, augeo dicendo. Ἐν ᾧ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, Longin. 40. A

Μεγεθοποιὸς, ὸς, ὁ, augendi vim habens, ſublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, & ποιέω.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, granditas, ſublimitas, proceritas; (2) ſtatura; (3) vehementia; (4) gravitas, majeſtas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος, & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, ampli fico; μεγέθυνομαι, major fio, increſco. A μέγεθος.

Μεγήρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum amabilis, peramabilis. Ex μ. & ἐράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, Gl. Vet. ſummates, magnates, Dat. plur. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ἄνος. A μέγιστος.

Μεγισθὸς, f. θὸσω, magnus ſum. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μ. & πόλις.

Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus.

Μεγιστόφωνος, ον, valde clamoſus.

Μεδέθω, *curæ eſto*, 3. ſ. præſ. imper. paſſ. v. μέδω.

Μεδέω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδήσομαι, f. 1. ind. med. Ἰδιθεν μεδέων, Il. 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, ib. 9, 646. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ε, ὁ, medimnus, menſura aridorum Attica, Gl. V. modius.

Μεδοίατο, *curent*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, a μέδω.

Μέδοισαν, acc. ſ. *Dor.* pro Μέδουσαν.

Μέδοντες, nom, pl. part. præſ. act. v.

ΜΕΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδάμεθα, 1. pl. præſ. conj. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. Αἰγείαν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Καικὰ ᾗ Τρώεσσι μεδέθλω, ib. 4, 21. Νῦν μεδάμεθα θᾴδος ἀλωῆς, ib. 418.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in beſtiis.

Μεζόνως, majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μέθειλον, *Ion.* μεθέλεσκον, Odyſſ. 8, 396. Ex αἱρέω.

Μεθάλλομαι, tranſilio. Hinc poët. μετάλμενος, Il. 5, 336.

Μεθάπλω, idem quod ἄπλω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, tranſmuto aliter aptando, commuto, verto, transfero; (2) emendo, caſtigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσόμεθα τλῶ ψῆφον δόξαν εἰς ἀληθειαν, Philo. Νῦν δὲ μεθηρμόσμεθα βελτίω βίον, Eurip. Alc. 1145.

Μεθέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μεθῆκε, a μεθίημι.

Μεθεῖλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. v. μεθίημι.

Μεθεῖναι, *dimiſiſſe*, aor. 1. inf. act.

Μεθεὶς, aor. 2. part. act.

Μεθεῖτε, 2. plur. aor. 2. opt. act. *per Sync.* pro μεθείητε.

Μεθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poët.* pro μεθῶ.

Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, participans.

Μεθεκτέον, participandum eſt. A μετέχω.

Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui participatur. Ab eod.

Μεθελεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.

Μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.

Μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκεσι τλῶ ἡδονλῳ ἐς τὸ ναθρὸν, Philo.

Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, a μεθίημι.

Μεθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέξομαι, f. 1. ind. med. v. μετέχω.

Μεθέορτος, ε, ὁ ἡ ἡ, feſtum ſequens, feſto ſuccedens. Ex μετὰ, & ἑορτὴ.

Μέθεπε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθειπε, a

Μεθέπω, ſequi facio; (2) advenio; (3) inveſtigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ſequar, ſectabor, imitabor. Αἶψα ᾧ Τυδείδλω μέθεπε κρατερόφρονας ἵππους, Il. 5, 329. Ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασὸν, ib. 8, 126. Οὐ ζοὶ μὴ μεθέψομαι ποτε, Soph. El. 1058. Ex μετ, & ἕπω, *curo, ago*, ſ. ἕπομαι, *ſequor*.

Μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex alia lingua in aliam*, nom. ſ. part. paſſ. n. g. v.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, transfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευομένῳ χρῆ λέξιν, Plut.

Μεθερπύζω, idem quod

Μεθέρπω, adrepo, vel repo poſt, Rob.

Μέθες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. μεθίημι.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiſſio, Suic. A μεθίημι.

Μεθεσᾶναι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μεθεσακέναι, a μεθίστημι.

Μεθέσηκα, *amovi*, perf. indic. act.

Μεθετέον, demittendum. A μεθίημι.

Μεθετικῶς, *Adv.* remiſſe. Ab eod.

Μεθὴ, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθῆκω, invado.

Μεθηλικιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, ab una ætate in aliam tranſeo. Ex ἥλη. Hinc

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranſitus ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adoleſcentiam.

Μέθημαι, adſideo; unde μεθήμενος, part. ap. Hom. aſſidens, Odyſſ. 1, 118.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετ. & ἡμέρα.

Μεθημερινὸς, α, ον, *Dor.* μεθαμ. idem.

Μεθημεσωΐη, ης, ἡ, remiſſio, negligentia. A

Μεθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, remiſſus, negligens. A μεθίημι.

Μεθηνιᾶν, gen. plur. *Dor.* pro μεθηνιῶν, a μεθηνιὸς, pro μεθημερινός.

Μεθῆς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. v. μεθίημι.

Μεθησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν.

Μεθίδρυσις, ἡ, tranſlocatio. A

Μεθίδρυω, in alia ſede colloco, transfero.

Μεθίει, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro μεθίεσκε, quaſi a μεθίεω.

Μεθιέμβαν, præſ. infin. act. *Dor.* pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μέθιεν, *prætermittebant*, 3. plur. imperfect. ind. act. *Bœot.* pro μεθίεσαν.

Μεθιζάνω, muto, transfero. Μεθιζάνειν τὰς ζικύας, Aret.

Μεθίημι, dimitto, miſſum facio, depono, negligo, permitto, emitto, remitto, condono. a. 1. μεθῆσα, finam, a. 1. μεθῆκα, ſivi, a. 2. imperat. μέθες, ſine; præſ. partic. μεθιείς; inf. μεθιέναι & μεθιῆναι; fut. infin. μεθήσειν, *Ion.* & *Poët.* μεθησέμεν. Apud Poëtas quædam quaſi a μεθίεω, ut μεθίει, dimittebat; μεθίεμαι, voce paſſ. ſed *active* dimitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθεῖλω τῶ θρόνω, Ariſt. Ran. 940. Ἰὼ δύσμορος, ὃς χεροῖν μεθῆκα τὼς ἀλάσορας, Soph. Aj. 373. Τῆς δ' ἑκοῦσα παιδὸς ἐ μεθήσομαι, Eur. Hec. 406. Ξίφος εἰς γυναῖκα, idem, Or. 1122.

Μεθίστημι, ſtatuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) ſubmoveo, expello, faceſſere jubeo, in exſilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, muto, muto me, degenero; (2) migro, decedo, ſecedo; (3) morior; (4) dedo me, deditionem facio. Apud Hom. ſto, verſor, ſum inter, fut. μετασήσω, aor. 2. μέτεσλον, inf. μετασλῶναι, migrare, part. μετασᾶς, digreſſus, aor. 1. paſſ. μετεσάθλω, imperat. aor. 2. act. μετάσηθι, tranſi perf. act. μεθέστηκα, feceſſi, particip. μεθεστηκὼς, profectus, item μεθεστὼς; plural. μεθεστῶτες, qui deceſſerunt. Εἰς τὸ λῷον ζὸν μεθέστηκεν κέαρ, Eurip. Med. 911. Κὰ μεθίστησι τῶ χρόνος τῶ παρεστηκότος, mutat, Ariſt. Eq. 397. Καί ζὲ δαίμονες νόσω μεταστήσειαν ὡς αὐτὸς θέλεις, liberant, Soph. Phil. 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βελαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; reſtituere, ib. 1235.

Μεθὶ, poſtquam. Pro μεθ' ὅ. Ex μετ, & ὅ, *quod*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio. A

Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac via proſequor & tracto; circumvenio, paſſiv. μεθοδεύομαι, via quadam & arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ὑπισήμιλω, Nicom. A μέθοδος. Hinc

Μεθοδευτὴς, ῆ, ὁ, qui rem perite, via, ratione tractat.

Μεθοδηγέω, aliter deduco & monſtro viam.

Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, in quo ratio eſt compendioſa; (2) artificioſus; (3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificioſa ratione, methodum ſequendo.

Μεθοδίτης, ε, ὁ, artifex, Heſ.

Μεθόδιον, ε, τὸ, viaticum, Heſ. (2) methodus, Suid. Dim. a

Μέθοδος, ε, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via docendi, vel diſcendi; (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, commercium habeo cum. Οὐδέ ποτ' ἀγρομύσαι μεθωμίλησε γυναιξὶν, Muſ. 1, 34.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, fut. ίσω, confinis ſum. Ab eod.

Μεθόριον, ε, τὸ, confinium; (2) interſtitium inter res aliquas. Ab eod.

Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ε, ὁ ἡ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μετ, & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adſtringo eum, qui ſe priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo, paſſiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς ζὸν Ἀθλίῳ, Il. 20, 192.

Μεθορμίζω, fut. ίσω, tranſmitto, transjicio; μεθορμίζομαι, transfreto. Μεθορμιεῖ Ἐς πόντον ἐμπεσὼν Ζκύθας, Eur. Alc. 794. Ἐξ ἕδρας μεθόρμισα, id. Bac. 930. εἰς Σηςὸν, Polyb.

ΜΕΘΥ, τὸ, vinum, temetum, Gen. μέθυος, occurrit. in Epigramm.

Μεθυδότης, idem quod

Μεθυδώτης, ε, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, Suic. Ex μέθυ, & δίδωμι.

Μεθυμναῖος, ε, ί, Methymnæus, *Epith.* Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Leſbi civitate.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poſt ſ. ſecundum aliam rem ſubſiſtit.

Μεθυπέρβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eſt, perplexus, confuſus, Suic.

Μεθυπίδωξ, χος, ὁ ἡ ἡ, vini vel ebrietatis fons, *Epith.* uvæ.

Μεθυπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suic. Ex μέθυ, & πλάνη.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, ebrius, ebrioſus. Ex μ. & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, fut. ύσομαι, poſt induo. Ἵνα Δοίμαλιον

ῥήματιον Σώσαιμι, μεθυπεδυσάμην, μεμμάθηκε, Aristt. Conc. 542.

Μεθυπόρασις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur, Suic. Ex μετ, & ὑποστρωνύω.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. v. μεθύω.

Μεθυσθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσμαι.

Μεθύσκεσθε, 2. plur. præs. imper. pass. v.

Μεθύσκω, fut. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθείς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῶν, Gen. 43, 34. A μέθυ. Hinc

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians.

Μεθυσοκότταβος, ὁ καὶ ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristoph. Ex μ. & κότταβος.

Μέθυστος, ύστη, ύστον, vel μέθυσος, ὁ καὶ ἡ, ebrius; ebriosus. A μέθυ.

Μεθύστερος, έρα, ερον, posterus, Suic.

Μεθυσικὸς, ἡ, όν, qui facile & sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυστακλὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deest. Ex μέθυ, & Σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens vinum. Ex μέθυ, & τρέφω.

Μεθύω, ebrius sum, abundo aliqua re, obrutus sum, ut plagis, &c. μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, Odyss. 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, Eur. Cycl. 530. A μέθυ.

Μεταγρέω, ῶ, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί ἢ μεταγωγήσασι τῶν τραγῳδιῶν; Aristt. Ran. 896.

Μεταγωγία, ἡ, istius victimæ adductio. A

Μεταγὼν, ῶνος, ὁ, istius victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μετὰ, & ἄγω.

ΜΕΙΔΑΩ, vel μειδέω, ῶ, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμειδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus, lenis risus.

Μείδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, a μειδάω.

Μειδιαμα, ατος, τὸ, risus, lenis risus. A

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, rideo, part. *Poet.* μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, Il. 7. 212.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. f. vel nom. f. acc. pl. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. Iambl.

Μειζόως, *Adverb.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φέρειν.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλικλήριον, ου, τὸ, placamentum, placamen.

Μειλικλήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μειλικτὰς, placandi vim habens.

Μειλικτῶς, leniter, placandi causa.

Μειλικτὸς, ὴ, όν, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

Μειλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μειλινοεις, Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. Sed vid. μηλινόεις.

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

Μειλιορμῆ, infin. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, fut. ίξω, verbis factove demulceo, seu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθείς, a. 1. placatus. Λισσέσθω μειλίσσουσιν ἀστεργὴς Κράτος, Lyc. 542. Μηδέ τι μ' ἀιδόμενος μειλίσσεο, Odyss. 3, 96.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis. A μειλίσσω.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.

Μειλιχόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandam vocem habens Rob.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος, & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus blanda & mitia sunt consilia; (2) miti & placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μεῖνας, *qui mansit*, aor. 1. part. act.

Μίνατε, *manseritis*, 2. pl. a. 1. imper. act.

Μεινάτω, *manserit, maneto*, 3. s. aor. 1. imper. act.

Μεῖνῃς, 2. s. aor. 1. conj. act.

Μείον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἐδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μεῖον, & ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον, & ἕξις.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μείων.

Μείουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A μείουρος.

Μειουρίζειν, in acutum desinere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείουρος στίχος, versus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μεῖον, & οὐρά.

Μειόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente diminutus, levis, stultus, Hes. Ex μεῖον, & φρήν.

Μειόω, ῶ. fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, ῶμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriore conditione sum; μειωθεὶς. diminutus. Μειῶμαι τὴν διάνοιαν, deliro, Xen. A μείων.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more lascivio & exsulto. A μείραξ.

Μειρακιεξαπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, Suic. Ex μειράκιον, & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, lascivio, exsulto, &c. Παραπαίειν, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεύη πρὸς τὸ χρεών, mortem, Luc. Ταῦτα ληρῶντα καὶ μειρακιεύόμενον τὸν Ἀντώνιον αἱ θεραπαινίδες δύο καταλαμβάνουσι, Plut. in Anton. cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, fut. ίσομαι, adolesco. A μείραξ.

Μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιόομαι, ώμαι, futur. ώσομαι, adolesco; adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A μειράκιον.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μείραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, pueriliter.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, puella, juvencula; (2) *in masc.* est solæcum, nisi ubi de molli & effeminato sermo est.

Μείρεσο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro μείρεσο, a μείρομαι.

Μειρόμβραι, part. præs. med. f. g.

Μείρω, divido, partior, Eust. μείρομαι, sortior in imperat. μείρεσο pro μείσω, sortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur. esset μῶ, formatur, perf. med. ἔμμορα, *Poet.* pro μέμορα, ἔμμορε, sortitus, nactus est; it. perf. pass. ἔμμαρμαι, ἐμμαρται, fato destinatus, fatalis; ἑιμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius & immutabilis ap. Stoicos.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor. Comp. irregular. A μικρὸς.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ὴ, όν, vim habens minuendi. Ab eod. Unde &

Μειωτὴς, ὴ, ὲν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, Rob.

Μελάγγειος, μελαγγαιος, & μελαγγεας, ὁ καὶ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex μέλας, & γῆ.

Μελάγκαρπος, ὁ καὶ ἡ, nigrum ferens fructum, fructus loco atram adferens obscuritatem.

Μελάγκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, nigra habens cornua, R. Ex μ. & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis, autumni tempore dicitur Συκαλὶς, *ficedula*. Plin. atricapillus. Ex μ. & κορυφὴ.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μ. & κρᾶνον.

Μελαγκρανισμὸς, ου, ὁ, strifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελάγκραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, melancranus; ex junco, qui μελάγκρανις, vocatur, Strabo.

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας, & κρόκη.

Μελαγχαίταν, *Dor.* pro μελαγχαίτιν, a

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæsariem habens. Ex μ. & χαίτη.

Μελάγχειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχειμα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μ. & χεῖμα.

Μελάγχιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, nigra vestitus tunica, *metaph.* tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, atra indutus læna. Ex μ. & χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, ὁ καὶ ἡ, colorem habens atrum

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, insanio, desipio. Μελαγχολᾷς, ὦ Ἰθρωπε, Arist. Plut. 366. Ex μ. & χολάω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantia. Ex iisd. Hinc

Μελαγχολικὸς, ὴ, όν, ex melancholia proficiscens.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* melancholice, more melancholicorum.

Μελαγχολώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, formam melancholia laborantium habens. Ex μελαγχολία, & εἶδος.

Μελαγχολόω, ῶ, melancholiam genero. A μελάγχολος, *Ern.*

Μελαγχρὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μ. & χρόα.

Μελαγχρὼς, ὼς, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Μελαγχρωὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Μελάγχρως, *contr.* μελάγχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, id. fuscus, cæruleus, Gl. V.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, cui nigra cutis est, corpus atrum habens, plur. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυμος, ον, nigrum juncum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens, R. Ex μ. & δίνη.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; lacunar.

Μελαθρίδιον, *Adv.* de lacunari. Ex μέλαθρον, & Syllabica adjectione ιδιον.

Μελαιάετος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquila nigra seu pulla, vitiose in Lex. V. μελαναίετος.

Μελαίνετο, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμέλαινετο, a

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελαίνομαι, nigresco, a. 1. opt. μελανθείην, 3. plur. μελανθείεν, nigrescant. Εὖ δ' μελανθείεν κότυλοι, Hom. Κάμ. 3. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μ. & βάθος.

Μελαμβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nigro colore imbutus. Ex *μ.* & *βάπτω.*

Μελάμβιος, α, ὁ ἡ ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, Vet. Lexic.

Μελαμβόρεας, vel, **μελαμβόρης**, α, ὁ ἡ ἡ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, α, ὁ ἡ ἡ, niger homo, R.

Μελάμβωλος, γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελανόμφυον, Schol. ad Æsch. Sept. ad Theb. 743.

Μελαμπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, concretus & nigrescens, Rob. Ex *μ.* & *πήγνυμι.*

Μελάμπεπλος, α, ὁ ἡ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, α, ὁ ἡ ἡ, nigra folia habens, Suic. Ex *μ.* & *πέταλον.*

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, α, ὁ ἡ ἡ, nigras s. hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex *μ.* & *πυγή.*

Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex *μ.* & *πυρός.*

Μελαμφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tenebricosus, obscurus. Ex *μ.* & *φάος.*

Μελάμφυλλον, α, τὸ, acanthi species, quam pæderota vocant. A

Μελάμφυλλος, α, ὁ ἡ ἡ, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, α, ὁ ἡ ἡ, vocem fuscam & obscuram habens. Ex *μ.* & *φανή.*

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, R.

Μέλαν ανος, τὸ, atramentum. A *μέλας.*

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελαναυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, atrum splendens, ater. Ex *μ.* & *αὐγή.*

Μελάνδετον ἄορ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo, *Canus*, scutum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus sc. ensis, s. clypeus. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήνητα, Hom. Il. 15, 713. Ex *μέλας*, & *δέω*, *ligo.*

Μελανδίνης, α, ὁ, nigricantes habens vortices, A. Ex *μ.* & *δίνη.*

Μελανδόκος κίστη, vas atramentarium, in Epig. Ex *μέλας*, & *δέχομαι.*

Μελανδρύοι, οἱ, idem qui **μελάνδρυες.**

Μελάνδρυον, α, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans & durissima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditus. Ex *μ.* & *δρῦς.*

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, Gl. V. *μελάνδρυς*, robor, robur; sorbus, sorba. Ex iisd.

Μελανειμονέω, ῶ f. ήσω, pullis seu atris vestibus indutus sum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Ph. Ex *μ.* & *εἷμα.*

Μελανηφαλὴς, ές, de obscuris rebus, tristibus loquens. Ex *μ.* & *φημί.*

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veste indutus. Ex *μ.* & *φέρω.*

Μελανθέλαιον, α, τὸ, oleum e melanthio. Ex *μελάνθιον*, & *ἔλαιον.*

Μελάνθεμον, α, τὸ, melanthemon, anthemidis species. Ex *μ.* & *ἄνθεμον.*

Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. *μελαίνω.*

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A

Μελάνθιον, α, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, gith. Ph. *μελάνθιον*, hoc git. indeclinabile est; gitter. Nigella, al. Gl. Ex *μ.* & *ἄνθος*, *flos.*

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, Gl. V. A *μέλας.*

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.

Μελάνιον, α, τὸ, nigra viola. Ex *μ.* & *ἴον.*

Μελανόγραμμος, α, ὁ ἡ ἡ, nigris lineis interstinctus. Ex *μ.* & *γραμμή.*

Μελανοδοχεῖον, α, τὸ, atramentarium. Ex *μ.* & *δέχομαι.*

Μελανοείμων, v. *μελανειμ.*

Μελανέες, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. pr. act. v. *μελανόημι*, pro *μελάνω.*

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ὁ ἡ ἡ, qui nigrum cor, seu nigram medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo est. Ex *μ.* & *καρδία.*

Μελανακόμης, ες, ὁ, nigram comam habens. Ex *μ.* & *κόμη*, *coma.*

Μελανόκομος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Μελανόμαλλος, ος, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, α, ὁ ἡ ἡ, nigros habens oculos. Ex *μ.* & *ὄμμα.*

Μελανονεκυοσίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, atris & funebribus vestibus indutus. Ex *μέλας*, *νέκυς*, & *εἷμα.*

Μελανονεφὴς, ὲς, ἐς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex *μ.* & *νέφος.*

Μελανοποιὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, nigrum reddens, Suic. Ex *μ.* & *ποιέω.*

Μελανόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, nigras habens pennas, s. alas. Ex *μ.* & *πτερόν.*

Μελανόπτερυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, idem. A *πτέρυξ.*

Μελανόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ἡ, nigram habens radicem. Ex *μ.* & *ῥίζα.*

Μελανόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, nigram carnem habens. Ex *μ.* & *σάρξ.*

Μελανόστικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, atris maculis s. notis distinctus.

Μελανόστολος, ὁ ἡ ἡ, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex *μ.* & *στολή.*

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A *μέλας.*

Μελανυρίδες, pisces qui & **μελάνουροι.**

Μελάνυρος, α, ὁ ἡ ἡ, nigram habens caudam; (2) piscis, in cauda nigras maculas habens, (3) vipera quædam. Ab *οὐρά.*

Μελανόφθαλμος, ὁ ἡ ἡ, nigros habens oculos.

Μελανόφλεψ, βος, ὁ ἡ ἡ, nigras venas habens. Ex *μ.* & *φλέψ.*

Μελανοφορέω, atris vestibus amictus sum.

Μελανοφόρος, ὁ ἡ ἡ, pullatus, atratus. A *μ.* & *φέρω.*

Μελανόφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, nigra habens supercilia.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex *μ.* & *φρήν*, *mens.*

Μελανοχροὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui nigri coloris est.

Μελανόχροος, α, ὁ, qui nigro colore seu corpore est. Ex *μ.* & *χρόα.*

Μελανόχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infusco, Gl. Vet. nigro; perf. pass. part. *μεμελανωμένος*, denigratus. A *μέλας.*

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A *μελαίνω.*

Μελάντερος, nigrior; **μελάντατος**, nigerrimus. A *μέλας.*

Μελαντειχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex *μ.* & *τεῖχος.*

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a *μελαντὴρ*, quod esset nigrator. A *μελαίνω.*

Μελάνυδρος, α, ὁ ἡ ἡ, nigras effundens aquas. Ex *μ.* & *ὕδωρ.*

Μελάνω, nigresco, Hom. *μελάνει*, pro *μελαίνεται*, Il. 7, 64.

Μελάωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A *μελανόω.*

ΜΕΛΑΣ, ανος, ὁ, *μέλαινα*, αίνης, ἡ, *μέλαν*, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus; sensu fig. profundus; (2) malus, immitis, crudelis.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo.

Μελασμὸς, οῦ, ὁ, denigratio & livor a frigore. A *μελαίνω.*

Μελδόμβυος, *tabescens*, part. præs. pass. v.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, consumo, elixo, coquo. Κνίσῃ μελδόμβυος ἀπαλοτρεφὲς σιάλοιο, Il. 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, curo, solicitus sum. Τῶ ἦ θέρδος φρόγοντος ἐγὼ τόσον μελεδαίνω, Theoc. 9, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud Hippocr.

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curiosa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδὼν, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνὸς, έως, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδών, ης, ἡ meditatio, cogitatio, solicitudo, cura. Ab eod.

Μελεδωνὶς, ῖδος, ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελέεσσι, dat. pl. *Poët.* pro *μέλεσι*, a *μέλος.*

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

ΜΕΛΕΙ, fut. *μελήσει*, p. *μεμέληκε*, curæ est; *μέμηλε*, curæ est, pro *μεμέληκε*, part. *μεμηλὼς*, solicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi æstimo, Arist. Lys. 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων, Xen.

Μελεισὶ, *Adv.* membratim, per membra. A *μέλος.*

Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. Ex *μέλεος*, & *πάθος*, 2.)

ΜΕΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ', ὦ μελ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Arist. Nub. 33. Hinc *μέλεον*, *Adv.* incassum, otiose, sine effectu. Ἡμέροτον ἀλλήλαν, μέλεον δ' ἀκόντισαν ἄμφω, Hom. Il. 16, 336. Voc. ὦ μέλε, *per Apocopen.*

Μελεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, infelix animi, mente miser. Ex. *μ.* & *φρήν.*

Μελεταὶ, fut. *μελήσεται*, idem quod *μέλει*, *μεμελημένος*, perf. part. q d. curatus; charus, dilectus.

Μελετᾷς, 2. s. pr. ind. act. pro *μελετάεις*, a

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo sensu Attici in fut. & aor.* 1. *utuntur medio*; *μελετάομαι*, ῶμαι, exerceor; part. perf. *μεμελετημένος*, consideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾶν τὰ αἰεὶ ἐς πόλεμον, ὡδὲ πολείσιν ὄιξαν ἀρίστη, γράφειν. Λαοὶ ἐμελέτησαν κενεὰ, Act. 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετᾶσας θεᾶσθαι, officium præstantes, Xen. Cyr. 1, 24. A *μελέτη.*

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio. A *μέλει.*

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A *μελετάω.*

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, α, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis; (2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, ὸν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.

Μελετητὸς, ὴ, ὸν, quod meditatione s. exercitatione discendum & servandum est.

Μελέτω, *curæ esto*, 3. s. pr. imper. act. v. *μέλει.*

Μελέταρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μέλη, nom. pl. *contr.* pro **μέλεα**, a *μέλος.*

Μεληδὸν, *Adverb.* per membra, membratim, minutatim. A *μέλος.*

Μεληδών, όνος, ἡ, cura, Hes. V. *μελεδών.*

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo. A *μέλει.*

Μελήσει, fut. 1. ind. act. v. *μέλει.*

Μελήσεται, *curæ erit*, fut. 1. ind. med.

Μελησίμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui hominibus curæ est. Ex *μέλει*, & *βροτὸς.*

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A *μέλει.*

Μελησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.

Μέληται, 3. s. p. conj. med. v. *μέλομαι.*

Μελητέον, curandum est. Ab eod.

ΜΕΛΙ, *μέλιτος*, τὸ, mel; (2) saccharum veteribus, Strabo.

ΜΕΛΙ'Α,

ΜΕΛΙ'Α, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea haſta.

Μελιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιᾶδης, έος, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro μελιηδής, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίβρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & βρεμάω.

Μελιγαθής, *Dor.* pro μελιγηθής, έος, ὁ ἡ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μ. & γηθέω.

Μελιγδυπος, ον, ſuaviter ſonans.

Μελιγηρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, **melliloquus**, *Dor.* μελιγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adſpectu, Hef. Ex γλῶσσα.

Μελιγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, mellitam habens linguam, cujus ſuavis eſt oratio. A γλῶσσα.

Μελιδειον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μελιδυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, id. quod μελιγδυ.

Μελιειδής, ὲς, colore ſimilis melli.

Μελίεφθος, ον, melle coctus.

Μελιζεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. V. μελίζομαι, dividor. A μέλος.

Μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. Ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, ἡ ἣν Σύριγι μελίσδω, Theocrit. 20, 28. Μελίσδετε πείθιμον ᾠδάν, Moſch. 3, 15. Τίς ποτε Σᾷ Σύριγι μελίσδεται; ib. 52. A μέλος.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulſa. Ex μ. & ζωρός.

Μελίζωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, meri mellis guſtu præditus. Ex iiſd.

Μελιηγενής, ὲς, *Epith.* hominum, e fraxino natus.

Μελιηδής, έος, ὁ ἡ ἡ, mellis dulcedine præditus, mellis inſtar dulcis. Ab ἡδύς.

Μελίσδεις, 2. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a μελίζω.

Μελίβρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, melle nutritus.

Μελίβρομος, *contr.* μελίβρεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & βρέμος.

Μελίνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, ſ. μελικήρα, ας, ἡ, favago, purpurarium; lentor cujuſdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu ſalivant. Ex μέλι, & κηρός.

Μελικηρία, ας, ἡ, ſanies craſſior & glutinoſa mellique albo ſubſimilis. Ex iiſd.

Μελεκηρὶς, ίδος, ἡ, favus, Gl. V. (2) abſceſſus quidam apud medicos tumorque materiam melli ſimilem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iiſd.

Μελίκηρον, ος, τὸ, *Dor.* ον, favus.

Μελίκομπος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem vocem **habens**.

Μελικός, ὴ, όν, **qui** cantilenas ſcribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle miſta; aqua mulſa; multum, Gl. V. (2) miſtura mellis & lactis. Ex μέλι, & κρᾶ, *miſceo*.

Μελίκρητον, *Ion.* pro μελικρατον.

Μελίκταινα, ης, ἡ, apiaſtrum, **Nicander.** A μέλιττα, & rectius μελίσσαινα.

Μελιστής, οῦ, ὁ, *Dor.* μελικτάς, cantor. A μελίζω.

Μελικτάς, modulate. A μέλος.

Μελλωτιστος, ίνη, ινον, qui ex meliloto eſt; ut μελιλώτινοι στέφανοι. A

Μελιλωτος, ου, τὸ, melilotum; q. d. lotus melligenus. Ex μέλι, & λωτός.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali ſic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι, & μῆλον.

Μελινη, ης, ἡ, genus leguminis milio ſimile, panicum. A μέλι.

Μέλινον, ου, τὸ, apiaſtrum. **Ab** eod.

Μέλινος, ος, ὁ, panicum. Ab eod.

Μελινος, ίνη, ινον, fraxineus. **A** μελία.

Μελιπαστον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex **μέλι, & πατητὸς, compactus.**

Μελίπνους, *contr.* μελίπνους, ους, ὁ ἡ ἡ, mel, i. e. ſuaviter ſpirans. Ex μέλι, & πνοή.

Μελιῤῥους, ους, ὁ ἡ ἡ, melliſluus, Gl. V.

Μελίῤῥυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, melliſluus. **A** ῥύω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, Dim.

Μελισμὸς, οῦ, ὁ, diviſio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελίσπονδος, ος, ὁ ἡ ἡ, in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερὰ, ſacra, quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. Hinc

Μελίσσαιον, ου, τὸ, apiarium, Gl. V.

Μελισσαῖος, *Epith.* Jovis.

Μελισσεύς, έως, ὁ, apiarius. **Ab** eod.

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. & Heſ.

Μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, Gl. V. Dim.

Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μελισσοβόσκιον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα, & βόσκω.

Μελισσόβοτος, ὁ ἡ ἡ, ab **apibus depaſtus**; μελισσόβοτον, ου, apiaſtrum, Nic. A βόσκος.

Μελισσοβότος, ος, ὁ ἡ ἡ, apium paſtor. Ex μ. & βόσκω, *paſco*.

Μελισσοκόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες Ἠὲ μελισσοκόμοι πάτρῃ ἔνι καπνιόωσι. **Apollon.** Rhod. 2, 13. Ex μ. & κομέω, *curo*.

Μελισσονόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, apes paſcens. Ex μ. & νέμω, *paſco*.

Μελισσοῦς, Πᾶν, in Epigr. Pan apiarius; apum cuſtos. A μ. & σός.

Μελισσότοκος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab apibus genitus. Suic. Ex μ. & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μελισσουργία, id. quod μελιτ. *Sic*

Μελισσουργικὸς, ὴ, όν, potius μελιτ.

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, **melliſſophyllum**, apiaſtrum, Plin. 20. §. 45. c. 11. & 21. §. 86. c. 20. *Argl.* Balm. Ex μ. & φύλλον.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi ſunt alvearia A μέλισσα.

Μελισταγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mel ſtillans; (2) dulcis, ſuavis. Ex μέλι, & στάζω.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiaſtrum. A μέλι.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ου, τὸ, ſc. ποτὸν, potus melleus, ſive ex melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, **mellitus**, ſuavis, ut mel, Suic. Ex μέλι, & τέρπω.

Μελιτήμερον, ſuave; mellea **dulcedine** præditum, Heſ. Ex μέλι, & ἥμερος.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρά, ρὸν, melleus, mellarius.

Μελιτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. Ex εἶδος.

Μελιτόεις, εσσα, εν, melleus, **mellitus**; (2) ſerenus, **placidus**, **tranquillus**. Ab eod.

Μελιτοπαλέω, ῶ, mel vendo. A

Μελιτοπάλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μελιτοπῶλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix.

Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. A τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit.

Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium.

Μελιτουργικὸς, ὴ, όν, **ad mellificium** pertinens. A

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, mellarius, melliturgus. Ex μέλι, & ἔργον.

Μελιτόπλα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quaſi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχρους, *contr.* μελιτόχρως, ους, ὁ ἡ ἡ, mellis colorem **referens**. A χρόα.

Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle miſceo; μεμελιτωμένος, perf. part. paſſ. melle conditus, mellitus. Ἐφ-λκιστες μὴ καὶα μεμελιτωμένην, Thuc. A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

Μελιττίον, ου, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.

Μελιττοπόλος, ος, ὁ, apiarius, qui circa apes verſatur, Suic. Ex μέλιττα, & πωλέω.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μ. & τρέφω.

Μελιτουργέω, ῶ, rem apiariam **tracto**. Ex μ. & ἔργον.

Μελιτουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iiſd.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ, apiarius. **Ex** iiſd.

Μελιτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere eſt. A μέλιττα.

Μελιττᾶν, ανος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, melleus, mellis **inſtar** dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, melitoma; mellarium, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V.

Μελιφθόγγος, ος, ὁ ἡ ἡ, mellitos, i. e. ſuaves, ſonos edens. Ex μέλι, & φθόγγος.

Μελίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mellea dulcedine animam perfundit. Ex μέλι, & φρήν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiaſtrum.

Μελίφυρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, melle mixtus. Ex μέλι, & φύρω.

Μελίφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem vocem habens, dulciſonus, Suic. Ex μέλι, & φωνή.

Μελίχλωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι, & χλωρός.

Μελίχρους, *contr.* μελίχρως, ους, ὁ ἡ ἡ, mellis colorem imitans, Gl. V. μελίχρους, fuſcus; (2) mellitus, dulcis. Ex μέλι, & χρόα.

Μελιχροποιέω, dulce **reddo**, *it.* flavum.

Μελιχρὸς, ρά, ρὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. **A** μέλι.

Μελιχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore ſic dicti. Vid. Plin.

Μελίχρως, ως, ὁ ἡ ἡ, v. μελίχρους.

Μελιχρὼς, ὼτος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Μέλλα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. **Vox** peregrina, reſpondens Germanico *Melc*, Dilt.

Μέλλαξ, adultus, adoleſcens, Gl. V.

Μεμέλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſemimortuus, Heſ. quaſi vix vivens. Ex μέλλω, & βίος.

Μελλέφηβος, Lacedæmoniis pueri grandiſſimi. Ex μέλλω, & ἥβη.

Μελλέπωσις, vel μελλόπωσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω, & πόσις.

Μελλέπλαρμος, vel μελλόπλαρμος, ος, ὁ ἡ ἡ, jamjam ſternutaturus. Ex μ. & πλαρμὸς.

Μελλέφηβος, ος, ὁ ἡ ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procraſtinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλέω, pro μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Ph. moramentum, al. Gl. V. A μέλλω.

Μελλησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Ph.

Μελλήσω, *futurus ſum*, f. 1. ind. v. μελλέω.

Μελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor.

Μελλητικὸς, ὴ, όν, cunctabundus, pronus ad cunctationem ſeu procraſtinationem.

Μελλίερις, ης, ἡ, ſacerdos futura quæ alias ad myſteria initiat. Ex μέλλω, & ἱέρη, *ſacerdos*.

Μελλόγαμβρος, ος, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μ. & γαμβρός.

Μελλογαμέω, ὼ, ὁ ἡ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex μέλλω, & γάμος.

Μελλοδειπτικὸς, ὴ, όν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω, & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ος, ὁ ἡ ἡ, brevi moriturus; (2) decrepitus.

Μελλονικιᾶν. Niciæ modo cunctari, verbum Ariſtoph. Av. 646. Ex μ. & Νικίας.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi ſponſa futura.

Μελλουρεύς, ος, ὁ, brevi ſponſus futurus.

Μελλούμφος, ος, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, proximus adoleſcentiæ.

Μελλοποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.

Μελλόπλαρμος, ος, ὁ ἡ ἡ, vide μέλλέπλαρμος.

ΜΕ'ΛΛΩ, fut. μελλήσω, quaſi a μελλέω, futurus ſum; (2) debeo, paro, in animo habeo, cunctor, moror, differo, ceſſo; ὁ μέλλων χρόνος, poſteritas. Fut. μέλλησα, futura, poſtera. Etiam paſſ. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura ſperantur, differuntur.

feruntur. Τί ἐμελλον κελεύσειν, ἢ τι συμβαλεῖν αὐτῇ ποιεῖν; Dem. Αλλ' ἐ μέλλειν χρὴν σ', ἀλλ' ἀνύειν. Arist. Plut, 605.

Μελογραφεῖν, membra alicui adscribere, membra & partes rei describere. Ex μέλος, & γράφω.

Μελογράφος, ου, ὁ ἡ ὄ, poëta lyricus; (2) psalmographus, Suic. Ex iisd.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, Suic. Ex μέλος, & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.

Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Ph. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iisd.

Μελόνταν, *curæ sint*, 3. plur. præs. imper. act, *Att.* pro μελέτησαν, a μέλει.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, scribo mele vel modulationem adhibeo. A μελοποιός. Hinc

Μελοποίησις, εως, ἡ, scriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis est in carminibus melicis. A

Μελοποιός, οῦ, ὁ ἡ ὄ, qui mele scribit, lyricus poëta, Gl. V. modulator. Ex μέλος, & ποιέω.

ΜΕΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen, modulatum.

Μέλεσι, 3. pl. præs. ind. verbi μέλω.

Μελπηθρον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A

ΜΕΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & salto ad cantum, cantu persono. Ἥρην τε τὴν τελείαν μέλψωμεν. Arist. Θεσμ. 983. Ἐγὼ δ' κώμοις δὲ φιλοχόροισι μελψω, ib. 998. Πολλὰ δὲ μυστοπόλοι μέλψεσι, Eur. Alc. 443. Μέλπεσθ' Ἄρει, Il. 7, 240.

Μελπωδος, ου, ὁ, cantor, Hes. Ex μέλπω, & ᾠδή, *cantus*.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, Dim. a ἔλος.

Μέλχι, ἡ, Melchi. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Rex meus*.

Μελχισεδὲχ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Rex justitiæ*.

Μέλω, curæ sum. Hinc *Imperf.* μέλε.

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo; μελῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἔπος μελῳδεῖν ἂν παρασκευάζεται, Arist. Av. 233. Μελῳδεῖν ὕμνον. Hesiod. A μελῳδὸς. Hinc

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalmus, Gl. V. modulus.

Μελῳδὸς, εος, ὁ ἡ ὄ, membrosus, Gl. V. A μέλος.

Μελῳδητος, η, ον, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.

Μελῳδία, ας, ἡ, Modulatio, cantilena, Gl. V. A

Μελῳδὸς, ὸ, ὁ ἡ ὄ, cantor seu modulator carminum. Ex μέλος, & ᾠδή.

Μεμάασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμήκασι, a μάω.

Μεμαθηκα, perf. ind. act. v. μανθάνω.

Μεμακυῖαν, acc. s. perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, a μηκάω.

Μεμαλὼς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλὼς, *per Sync.* pro μεμηληκὼς, a μέλω.

Μεμαμβι, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκαμβι, a μάω.

Μεμάνημαι, perf. ind. pass. verbi μαίνομαι.

Μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro μεμηκότες, a μάω.

Μεμάποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. *Poet.* pro μαποιεν, & hoc pro μάρποιεν a μάρπω seu μάρπτω.

Μέμαρμαι. perf. ind. pass. verbi μείρω.

Μέμαρπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμαρπον, a μάρπω.

Μεμάρπας, perf. part. med.

Μεμαρτύρηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.

Μέμασαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐμεμάκεισαν, a μάω.

Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα.

Μέματον, 3. dual. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκατον.

Μεμαὼς, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκὼς.

Μέμβλομαι, curæ sum; μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, imperfect. curæ erat. Ἦ νύ τοι αὐτὸ μάχην μὴ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς; Iliad. 19, 343. A μέλω.

Μεμβλωκε, 3. s. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμόλυκε, a μολέω.

Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑΣ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.

Μεμέλικα, perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμελέτηκα, a μελετάω.

Μεμελετηκότας, idem quod

Μεμελημβίως, *Adv.* solicite, accurate, diligenter, elaborate. A μεμελημβος, quod est a μέλω.

Μεμβηκε, 3. s. perf. ind. act. v. μβάω.

Μεμερισμβως, *Aav.* partite, divisim. A μεμερισμβος, quod est a μερίζω.

Μεμεσσαμβος, perf. part. pass. verbi μεσόω.

Μεμετιμβον, *dimissum*, acc. s. perf. part. pass. *Ion.* pro μεθεμβον, a μετίημι.

Μεμετρέαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro μεμέτρηνται, a μετρέω.

Μεμετριμβως, *Adv.* servata mensura.

Μέμηκε, 3. s. perf. ind. med. v. μηκάω.

Μέμηλεν, perf. ind. act. *per Sync.* & cum ν ἐφελκ. pro μεμέληκε, a μέλω.

Μεμήλη. *curæ fuerit*, conj. act. perf. ejusd.

Μεμηλὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro μεμεληκὼς.

Μέμηνε, 3. s. perf. ind. med. v. μαίνομαι.

Μεμήνη, *insaniverit*, 3. sing. conj. perf. ejusd.

Μεμηνιμβως, *Adv.* irate. A μηνίω.

Μεμηχανημβον, *structum*, perf. part. pass. verbi μηχανάω.

Μεμηχανημένως, *solerter*, callide.

Μεμίασμαι, perf. ind. pass. v. μιαίνω.

Μεμιασμένως, fœde, pollute.

Μέμιγμαι, perf. ind. pass. verbi μίγνυμι.

Μεμιγμβίως, *Adv.* mixte, promiscue, confuse.

Μεμιμημβον, acc. sing. perf. part. pass. verbi μιμέομαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paullo post. fut. ind. med. verbi μίγνυμι.

Μεμίσθωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. μισθόω.

Μέμιχα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.

Μεμίχθαι, *mixtus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

Μέμναμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro μέμνημαι, a μνάομαι.

Μέμνανται, 3. plur. perfect. ejusd. *Dor.* pro μέμνηνται.

Μίμνασαι, 2. s. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνησαι.

Μεμνίφατο, 3. s. pr. optat. pass. *Ion.* pro μνῶτο, *contr.* ex μνάομαι.

Μέμνῃ, 2. s. perf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro μέμνησαι.

Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμένηκε, a μένω.

Μέμνημαι, perf. ind. pass. v. μνάομαι.

Μεμνῆσθαι, *memor sis*, 2. sing. perf. optat. pass.

Μέμνησο, 2. s. perf. imper. pass.

Μεμνησθυμένῃ, dat. s. perf. part. pass. f. g. verbi μνησθύω.

ΜΕΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solitæ, Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μέμνω, 2. s. perf. imper. pass. *Ion.* & *Att.* pro μέμνησο, a μνάομαι.

Μεμνῷτο, *memor sit*, 3. s. perf. opt. pass. *Att.* pro μεμνῆτο. vel potius 3. sing. præs. opt. *Ion.* pro μνῶτο, *contr.* ex μνάομαι.

Μεμοίρωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μοιρόομαι.

Μεμοιραμένως, sortito.

Μέμονα, perf. ind. med. v. μθέω.

Μέμορα, perf. ind. med. verbi μείρω.

Μέμορμαι, perf. ind. pass. *Æol.* pro μέμαρμαι.

Μεμπλέος, culpandus, accusandus.

Μεμπλιχὸς, ὴ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A

Μεμπλὸς, ὴ, ὸν, incusandus, reprehensione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A μέμφομαι.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.

Μέμυκε, 3. s. perf. ind. med. v. μυκάω.

Μέμφεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μέμφεσαι.

Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo; aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi; pass. part. μεμφθείς, causatus. Μέμφεσθαί τινι, Luc. μέμψιν δικαίαν τινι, Aristoph. Plut. 10. Ταῦτ' ἔστ' ὑμῖν μέρτιμνα τοῖς Σοφοῖς, id. Nub. 525. Ὀργὴν ἐμέμφω τῶν ἐμῶν, accusasti, Soph. Oed. Tyr. 345. Μὴ μέμψῃ σαυτὸν τὰ μνήματά μου, Epigr.

Μεμφολὴ, ῆς, ἡ, questus, querela, Hes.

Μεμφόμβρος, ου, ὁ ἡ ὄ, a. 1. part. med. v. μέμφομαι.

Μεμψιβολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprehensionibus impeto; conqueror de, incuso, reprehendo. Ex μέμψις, & βάλλω.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expostulo, succenseo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ τοῖς τίνων, D. Sic.

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. A

Μεμψιμοιρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus; (2) morosus, in minima inquirens. Ex μέμψις, & μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.

Μέμως, ας, ἡ, perf. part. med. *Ion.* & *Att.* pro μεμηκὼς, a μάω.

ΜΕΝ, *Conj.* quidem; (2) cum sequente δὲ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam; (3) sine δὲ ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν ἔν γε, μὲν δὲν γε, immo vero, immo quidem; μὲν ὦν, quidem, certe, utique; μὲν ἁ, pro μὲν sequente δὲ; μὲν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verum, tamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

Μενεαίχμης, pr. prælio perseverans, seu constans, in Epigram. χειρὶ μενεαίχμῃ, manu in prælio perseveranti. Ex μένω, & αἰχμὴ, pugna.

Μενεάνωρ, ορος, ὁ ἡ ὄ, virum irruentem excipiens & sustinens; (2) virilis, virum decens; (3) virum exspectans. Ex μένω, & ἀνὴρ.

Μενεαϊνέμεν, *Ion.* pro μενεαίνειν, a

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus sum; (3) animo deficio. Μάχης ἔμοτον μενεαίνων, Hesiod. Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαινέμεν, Il. 15, 104. Κτεινέμεν μενεαίνε, ib. 16, 492. A μένω.

Μενέγχης, εος, ὁ ἡ ὄ, hasta validus, bellicosus, Suic. Ex μένω, & ἔγχος.

Μενεδήϊος, ου, ὁ ἡ ὄ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μένω, & δαΐς.

Μενέηρε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐμνήσατο.

Μενεκλυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, bellicos strepitus & tumultus sustinens. Ex μένω, & κλυτὸς.

Μενεμάχος, ου, ὁ ἡ ὄ, bellicosus. Suic. Ex μένω, & μάχη, pugna.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem.

Μενέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μένειν.

Μενετέον, manendum. A μένω.

Μενετὸς, ὴ, ὸν, qui manere & exspectare potest aut solet, qui moram patitur. A μένω.

Μενεφυλοτις, ιος, ὁ, in pugna manens, Suic.

Μενεχάρμαν, acc. sing. *Dor.* pro μενεχάρμων.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, fortis, bellicosus. Ex μένω, & χάρμη.

Μενέχαρμος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Μενέω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ.

Μενητέον, manendum est, Suic. A μένω.

Μενθῆραι, curæ, Hes. quasi μενεοθῆραι. Ex μένος, & θηράομαι, *capto*.

Μενθηρίζω, curo, Hes. ubi f. μενθηρίσω, & *Att.* μενθηριῶ. A μενθῆραι.

Μενὶ

Μεν pro μήν, ut νῦν μάν, vel νυνμήν.
Μενοεικής, ές, ὁ ἡ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος, & ἔοικα.
Μενοινάω, ῶ, fut. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφάξαι μενοινῶς, Eur. Cyc. 441.
Μενοινέω, ῶ, idem. A
Μενοινή, ῆ, ἡ, impetus, ſ. cupiditas animi, alacritas. A μένος.
Μενοιπάω, idem quod μενοινάω.
Μέντοι, nom. dual. part. v. μέν.
Μεντοι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro μέν-σι.
Μενών γε, vid. μέν.
ΜΕ'ΝΟΣ, ους, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut ſuſtinendum excipiendumve, fertur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) ſervit periphraſi, ut μένος πυρός, pro igni.
Μέντε, vide μέν.
Μέντοι, vide idem.
ΜΕ'ΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, conſtanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exſpecto, præſtolor; (3) in ſtatione maneo, & irruentem hoſtem exſpecto, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, apud Poëtas, cupio. Ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν, Eur. Med. 323. Ἀλλ' ἐμὲ μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθῳ ἀθλίῳ, Lyc. 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, Ariſt. Av. 605. Μένειν ὅπῃ τύχοι, acquieſcere, Dem. Πᾶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν, Il. 7, 36.
Μένασα, part. act. f. g. Dor. pro μείνασα.
Μεραρχής, ές, ὁ, præfectus ſ. dux μεραρχίας. Ex μέρος, & ἀρχή. Hinc
Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conſtans ex bis mille & quadraginta octo viris, Æl.
ΜΕ'ΡΔΩ, f. ρσω, privo, prohibeo, nóceo, Heſ. intueor, obtueor, Euſt.
Μεσοδάπαξ, ακος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. Ex μερίς, & ἁρπάζω.
Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps eſt principatus. Ex μερίς, & ἀρχή. Hinc
Μεριδαρχία, ας, ἡ, ordinum militarium præfectura, provincia.
Μέριζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμέριζεν; at μερίζειν, Dor. pro μερίζειν. a
Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, diſtribuo; μερίζομαι, dividor, diſtribuo, in varias partes ſcindor, diſtrahor, diſſentio. Ἑκαστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, Rom. 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸ ἐμερίσθη, Matt. 12, 26. πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ibid. 25. μερίσασθαι κληρονομίαν, Luc. 12, 3. A μερίς.
Μερικός, ἡ, όν, particularis, quod ex parte eſt, partialis. A μέρος.
Μερικῶς, Adv. particulatim, particulariter, partite; (2) ex parte.
ΜΕ'ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo.
Μεριμνάω, curo, ſolicitus ſum, anxie cogito; (2) anxie contemplor, curioſe inquiro; μεριμνηθείς, aor. 1. paſſ. part. excogitatus. Ἡ ἄφρων μεριμνήσῃ τὰ ἑαυτῆς, Matt. 6, 34. τὰ σῶν τινος, Phil. 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, Luc. 12, 22.
Μεριμνήσητε, 2. pl. aor. 1. conj. act.
Μεριμνητής, οῦ, ὁ, curioſus contemplator & cogitator. A μεριμνάω. Hinc
Μεριμνητικός, ἡ, όν, anxie vel ſolicite cogitans, curans; ſolicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικόν, οῦ, cura, ſolicitudo.
Μεριμνοποιῶ, ſolicito, Gl. V. Ex μ. & ποιῶ.
Μεριμνοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, curas pariens. Ex μ. & τίκτω.
Μεριμνοφροντιστής, οῦ, ὁ, ſophiſta, nugator, Ariſtoph.
Μερίς, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) particula panis conſecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (4) pars, factio. A μέρος.
Μερίσαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde
Μερισμός, οῦ, ὁ, partitio, diviſio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica; diſtributio; prohibitio per partes.
Μεριστής, οῦ, ὁ, diviſor, partitor. Ab eod. Hinc
Μεριστικός, ἡ, όν, dividendi vim habens.
Μεριστός, ἡ, όν, qui dividi poteſt, ſeparabilis.
Μεριτθόμαι, partior, Job. 41, 6. A
Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.
ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) iraſcor, Heſ.
Μέρμερος, curioſus; (2) cura dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, ſeu indagator; μέρμερα, quæ ſolicitum reddunt. A μερμαίρω.
Μερμέρα, Heſ. idem quod μερμαίρω.
Μέριμνα, ας, ἡ, ſolicitudo, anxia cura; (2) ſomnus levis, qui hominem ſub auroram occupat, Gl. Ab eod.
Μερμηράων, gen. plur. Æol. pro μερμηρῶν.
Μερμήριζα, f. ίξω, anxie cogito, curioſe in animo verſo, meditor, ſum ſolicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, Il. 2, 3. Διάνδιχα μερμήριξεν, ib. 1, 189. A μέρμερα.
Μερμήριξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμερμήριξε.
ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyſſ. 10, 24.
Μεροπήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, humanus. A μέροπες.
Μεροπηΐς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.
Μέρος, ους, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præſidium. Hinc τὰ ὄπιθ μέρεα, τὰ κατὰ μέρος, ſingularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ſigillatim, viciſſim; τὸ σὸν μέρος, quantum in te eſt; ἀνὰ μέρος, viciſſim, per vices; ἀπὸ μέρεος, ἐκ μέρεος, ex parte. A μείρω.
Μέρυς, gen. ſing. contr. pro μέρεος,
Μέροψ, οπος, ὁ, diviſam vocem habens; μέροπες, hominum epith. homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, & ὄψ.
Μέσαδον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, ſ. lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος, & βάς. Hinc
Μεσαδόω, boves jungo, ita alia jungo animalia. Τὸν ἑπτάπλεθρον μοχλὸν κάτωθεν ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσάδευν, Lyc. 817.
Μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum, Plut. Ex μ. & ἀγκύλη.
Μεσάγροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſemiruſticus, Suic.
Μεσάζω, f. άσω, ſum in medio, Ph. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.
Μεσαιτόλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſemicanus.
Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio eſt; penitiſſimus; μεσαίτερος, penitior. A μέσος.
Μεσαίχμιον, ου, τὸ, medium ſpatium inter duas acies, Heſ. Al. μεταίχμιον. Ex μ. & αἰχμή.
Μεσάϊτιον, ου, τὸ, jugum textorium, liciatorium, Gl. V. Ex μ. & ἀντίος.
Μεσαύριον, ου, τὸ, meſenterium, Heſ. Ex μ. & ἀορτή.
Μεσάτιος, Poët. mediūs. A μέσος.
Μέσατος, & μέσσατος, medius, Gl. V. μέσατος, medianus. Ab eod.
Μεσαύλιον, ου, τὸ, μεταύλιον proprie ſecundum Suidam media janua; (2) Ph. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος.
Μέσαυλον, ου, τὸ, idem.
Μέσαυλος, ου, ὁ, & Att. μέταυλος ὁ ſc, θύρα, janua inter anticam & poſticam media, hinc e veſtibulo ferens in atrium, ἄυλειος, e platea fert in veſtibulum, αὐλήν. Erm.
Μεσαυχένιος, ον, ὁ ἡ ἡ, media cervice ligatus, Heſych. Ex μέσος, & αὐχήν.
Μεσεγγυάομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, Gl. V. μεσεγγυῶ, ſequeſtro. A.
Μεσεγγύη, ης, ἡ, ſequeſtratio, Gl. V. Ex μ. & ἐγγύη.
Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud ſequeſtrem deponitur; (2) ſponſio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι. Unde
Μεσεγγυητής, οῦ, ὁ, fidejuſſor, Gl. V.
Μεσέγγυος, ου, ὁ, ſequeſter, ſponſor, fidejuſſor, qui eſt inter duas partes medius.
Μεσεντέριον, ου, τὸ, meſenterium, lactes, Gl. V. Ex μ. & ἔντερον.
Μεσέντερον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.
Μεσίδιος, ου, ὁ, Heſ. epith. Jovis; forſan, quod in medio ἕρκεϊ ſtatui & coli ſoleret.
Μεσόω, medius ſum, utriuſque ſum particeps, ambigo circa utrumque. Μεσόωντι χατ' ἄστυ, Ariſtot. A μέσος.
Μεσογαίος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus. Aliàs μεσόγαιος.
Μεσηγύ & μεσηγύς, item μεσηγύς, vel μεσσηγύς, Adv. in medio, inter; (2) interim, interea, medio ſpatio vel tempore. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανὸς ἀστερόεντος, Hom. Il. 5, 769. Ex μ. & γῆ.
Μεσήεις, ήεσσα, ήεν, mediocris. A μέσος.
Μεσήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, qui mediæ ætatis eſt.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μ. & ἡμέρα.
Μεσημβριάζω, fut. άσω, meridior, meridiedormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo eſt, Poll. A.
Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo ſum, de Sole Apollonius, ubi μεσημβριώοντες, pro μεσημβριῶντος, μεσημβριάοντος, Gl. V. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.
Μεσημβρίζω, meridior, Strabo. Ab eod.
Μεσημβρινός, ἡ, όν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.
Μεσημέριος, ια, ιον, meridianus. Ab eod.
Μεσηπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus.
Μεσηρύσειν, medium eſſe, Heſych. A
Μεσήρυς, Poët. μεσήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, medius. A μέσος.
Μέσης, Poët. μεσσάης, ου, ὁ, venti nomen apud Ariſt. Meteor.
Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, ſequeſtratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A
Μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator ſum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, ſequeſtro, Gl. V. (2) in medio ſum; (3) interjectus ſum inter; (4) apud ſequeſtrem depoſitus ſum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, Hebr. 6, 17. A
Μεσίτης, ου, ὁ, qui eſt medius inter duo, mediator, interventor, interceſſor, conciliator, pacificator, ſequeſter, arbiter, Gl. V. etiam arbiter ac teſtis promiſſi, & ultor non ſervati; (2) internuntius, interpres. A μέσος.
Μεσίτις, ἄρχων (ita enim videtur legendum apud Ariſtot. pro μεσίδιος, & μεσάτιος), princeps medius in neutram partem inclinans. A μεσίτης.
Μεσίτις, ή, fœm. a μεσίτης.
ΜΕ'ΣΚΟΣ, vellus; pellis, Heſ.
Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.
Μεσοβασίλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad interregnum pertinens, Suic. A
Μεσοβασιλεύς, έως, ὁ, interrex.
Μεσόβοιον, ου, τὸ, idem quod μέσοβον.
Μεσόγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel μεσογαῖος, αία, αιον, mediterraneus. Ex μ. & γαῖα.
Μεσογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, medio ventre cinctus. Ex μ. & γαστήρ.
Μεσόγειος, εια, ειον, vel μεσογαίος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus. Ex μ. & γῆ. Hinc
Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio.
Μεσογειος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus, Alt.
Μεσογειωτικοί, mediterranei, Philox.
Μεσογνάτιον, ſive μεσογνάθιον, ου, τὸ, internodium calami, ſ. arundinis. Ex μέσος, & γόνυ.
Μεσόδικοι, dicuntur a quibuſdam judices, quia medii in judicando eſſe debeant. Ex μ. & δίκη.
Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum tranſverſe, trabes minores vel pavimentum ſuſtinens; (2) columna in medio poſita; (3) trabs tranſverſa in navis foramine pertuſa, cui inditur malus, Ph. μεσόδμη, pergula. Ex μ. & δέμω.
Μεσοκάρπιον, ου, τὸ, quod eſt in medio καρπῷ. Ex μ. & καρπός.
Μεσοκνήμιον, ου, τὸ, cruris medium. Ex μ. & κνήμη.
Μεσόκοιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, in medio concavus.
Μεσοκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, intermedius, Heſ. Μεσοκόποι αὐλοί, tibiæ mediæ magnitudinis, minores.

minores perfectis. Apud Athenæum μεσοκοπος dicitur meretrix, quæ ætate eſt media, Suic. Ex μ. & κοπτω.

Μεσόκρανον, ου, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metalli fodinis & fulcimenta ſuſtinendæ terræ. Ex μ. & κρινω.

Μεσοκύνιον, ου, τὸ, ſuffrago, tali pedis cum tibia compago. Ex μέσος, & κύων.

Μεσόκωλον, ου, τὸ, pars meſenterii, a craſſis inteſtinis uſque ad tenuia; (2) meſenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo, in medio curſu prehendo intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) ſum medius. Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπραμμένης, D. Sic. Ex μέσος, & λαβέω pro λαμβάνω.

Μεσολαβῆς, ὲος qui medium corripit, ferit, pungit.

Μεσόλευκος, ου, ὁ ἡ ἡ, albo diſtinctus, candidos clavos, albas ſtrias habens.

Μεσομήλιον, ου, τὸ, idus, Philox. Ex μὴν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, ſpatium, inter femora ſeu femina. Ex μέσος, & μηρίον.

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, ſ. umbilicus clypei. A

Μεσομφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico ſitus; (3) placentæ genus.

Μεσον, ου, τὸ, meditullium, Gl. V. ſpatium. A μέσος.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave ſedent. Ex μέσος, & νεὼς pro ναυς.

Μεσονήσιμος, ου, ἡ, ſcil. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadrageſimæ.

Μεσονύκιον, ου. τὸ, media nox, intempeſta nox, concubium, Gl. V. Ex νὺξ.

Μεσονύκλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mediæ noctis eſt, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri cauſa μεσοπαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, uſque ad medium terræ defixus. Ex μ. & πηγνυμι.

Μεσοπαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μ. & πάλλω.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, Meſopentecoſte, ſolemnitas inter Paſcha & Pentecoſten celebrari ſolita.

Μεσοπερσικὸς, ὴ, όν, ſemi-Perſicus.

Μεσοπέτης, έος, ὁ ἡ ἡ, in medio volans, Suic. Ex μ. & πέτομαι.

Μεσόπλευριος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in medio latere eſt. Ex μ. & πλευρά.

Μεσόπλευρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A

Μεσοπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πείρω.

Μεσοπορφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, clavis purpureis, ſive purpura intertextus. Ex μ. & πορφύρα.

Μεσοποτάμια, ας, ἡ, ſpatium inter duo flumina; (2) Meſopotamia, regio Aſiæ inter Euphratim & Tigrim. Ex ποταμὸς.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ fiunt. Ex μ & πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio ſum autumno. Ex μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius, & eas diſterminans.

ΜΕΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui eſt in conſpectu, præſens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præſentia, & impedimenta; (4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore; διὰ μέσου interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium, & Comp. μεσαίτερος, cum Superl. μεσαίτατος.

Μεσοσέλήνιον, ου, τὸ, interlunium, Gl. V. A Σελήνη.

Μεσοσύλλων, & μεσοσύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A σύλος, columna.

Μεσοσυμπλέω, ῶ, complector medium.

Μεσοσφαίρια, ων, Epith. malebathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοχίδνις, έος, ου, ὁ ἡ ἡ, in medio, ſ. per medium fiſſus. Ex μέσος, & χίζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπιῤῥημα μεσότητος adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσοτοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex τοῖχος.

Μεσοτοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl. V.

Μεσοτομέω, ῶ, fut. ήσω, medium ſeco, per medium ſeco. A

Μεσοτομος, Poët. μεσότομος, ου, ὁ ἡ ἡ, per medium ſectus. Ex μ. & τέμνω.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo ſum. Ex μ. & οὐρανὸς. Hinc

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli; (2) quum ſidus in culminatione eſt, ſeu medium cœli tenet.

Μεσουρανησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσορία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μ. & ὅρος.

Μεσουράνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in medio cœli eſt. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones Ion. pro μεσόριον. Ex μ. & ὅρος

Μεσόσης, part. præſ. act. f. g. pro μεσούσης, a μεσόω.

Μεσοφανὴς, poët. μεσοφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in medio apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μεσοφαρύγιον, ου, τὸ, convallis, Phil. Ex μ. & φάραγξ.

Μεσοφλέβιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλὲψ.

Μεσοφρυον, ου, τὸ, medium inter ſupercilia, Gl. V. intercilium. Ex μ. & ὀφρὺς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλοος, ου, ὁ ἡ ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ ἡ ἡ, medius chori, chori præfectus, Gl. V. manuductor.

Μεσοχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus, Gl. V. A μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, futur. ώσω, ſum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ης, meſpilus, arbor. Hinc

Μεσπίλον, ου, τὸ, meſpilum fructus.

Μεσπιλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, meſpilo ſimilis, meſpilaceus, ad meſpili naturam accedens.

Μέσαβον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μέσσαυλος, vide μέσαυλος.

Μέσσηνύ, vide μεσηνύ.

Μεσσηνυδροπχέστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex μεσσηνὺ, δόρπον, & χέζω.

Μεσσήνης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ἡ, Meſſias. Vox Hebr. Græce Χριστὸς, Lat. *Unctus*.

Μεσσόθε, μεσσόθεν, *Adv.* e medio.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. A μέσος.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, frequens poëtis eſt pro μέσος, unde & multa a μεσσος incipientia quærenda ſunt ſub incipientibus a μέσος.

Μεσσῦ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μεσσῇ.

Μεσσοκάλαμος, ὁ, arundo plena & ſolida.

ΜΕΣΤΟΣ, ἡ, ὀν, plenus, refertus, cumulatus, onuſtus.

Μεστὸτης, ητος, ἡ, plenitas. Gl. V.

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perfect. paſſ. part. μεμεσαμένος, fartus, confertus. Παῦται πρὶν ὀργῆς κάμὲ μεσῶσαι λέγων, Soph. Antig. 286. Ὡς ἐμεσώθη δρόμος κτύπῳ ἱππότᾶν ἁρμάτων, id. El. 716. A μεσὸς.

ΜΕΣΦΑ, *Poët.* dum, donec, uſque ad.

Μέσως, mediocriter, modice, moderate.

ΜΕΤΑ, *Præpoſitio cum Genit.* (1) una, una cum; *cum Dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum Accuſ.* (5) poſt, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adverſus; (10) propter. *In Compoſitione*, cum, poſt, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, ſed ſæpius etiam mutationem infert; ſervit Periphraſi, ut οἱ μετ' αὐτὸν, ſocii ejus, οἱ μετ' ὑμᾶς, poſteri, μέτα idem quod μέτεσι, participeps ſum.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, tranſeo, tranſgredior, migro, digredior, p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; particip. μεταβὰς, tranſgreſſus; imperat. μεταβήθι, tranſi. Μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, Matt. 8. ult.

Μεταβαλῆ, 3. ſ. a. 2. conj. paſſ. v.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto & *intell.* ἑαυτὸν, miror. (2) migro, in aliam regionem commeo, tranſeo, ſum tranſfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, in *med.* muto, tranſfero (2) tranſeo, perfuga ſum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo & permuto, in pleriſque ſignificationibus & terminatio paſſiva obtinet. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλεσι, Eur. Med. 121. Μετεβάλλοντο τὰς τρόπες, Ariſt. Veſp. 1450. Ταχὺ τὴν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων, Eur. Her. fur. 887. ἄστρων ὁδὸς, idem, El. 735.

Μεταβάλῃ, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβὰς, aor. 2. part. act. v. μεταβαίνω.

Μεταβάσαι, aor. 1. *Dor.* pro μεταβῆσαι.

Μετάβασις, εως, ἡ, tranſitio, tranſitus, migratio; (2) Figura rhetorica, tranſitio.

Μεταβατικὸς, ὴ, όν, tranſitivus. Ab eod.

Μεταβατικῶς, *Adv.* tranſitive, tranſitu.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. ſ. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. ſing. fut. 1. ind. med. v. μεταβαίνω.

Μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσαντο τὴν φύσιν, Aret.

Μεταβιβάζω, fut. άσω, tranſfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερὸς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, Ariſt. Pace. 952.

Μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτας μεταβλαστάνειν, Theophraſt.

Μεταβλέπω, proſpicio, inſpicio, Suic.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi μεταβάλλω.

Μεταβλητικὸς, ὴ, όν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

Μεταβλητὸς, ὴ, όν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβοθρεύω, mutato ſcrobe planto, tranſplanto, Heſych. Ex μετὰ, & βόθρος.

Μεταβολὰς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres. A

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio, loci mutatio; (2) ſpeciatim deinde elegantер dicitur, de quavis rerum humanarum converſione, ſed fere in deterius ut adverſo prælio, &c. A μεταβάλλω.

Μεταβολία, ὴ, permutatio, Syr. 37. 11.

Μεταβολικὸς, ὴ, όν, mutabilis, commutabilis.

Μεταβόλος, ου, ὁ, negotiator, propola, Gl. V. mango, venalitarius. A μεταβάλλω.

Μεταβουλεύομαι, muto conſilium, vel ſententiam; (2) me pœnitet.

Μετάβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cito conſilium mutat. Ex βουλὴ.

Μεταγγελὶς, έος, ὁ ἡ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, tranſfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, οῦ, ὁ, de vaſe in vas tranſfuſio, elutriatio. A pr.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium, qui initium cepit in Junio noſtro.

Μεταγενέστερος, έρα, ερον, poſterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, poſteri, Gl. V. A

Μεταγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, poſt natus. Ex μετὰ, & γίνομαι.

Μεταγίνομαι, vel μεταγίνομαι, ſum poſt; (2) poſt naſcor. Ex iiſd.

Μεταγεννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, ap. Joſ.

Μεταγινώσκω, ſententiam muto; (2) reſipiſco, pœnitet me, a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ἡ τὰ πρόσθ' εἰρημένα, Eur.

Med. 64. Οὐκοῦν ἔστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; Soph. Phil. 1258.

Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττιστὴς, οῦ, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, idem quod.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio ſententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exſcriptor, qui tranſſcribere ſolet. A μεταγράφω.

Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, ſive tranſcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικὸς, ἡ, όν, πταῖσμα μετ. peccatum in ſcribendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, fut. ψω, tranſcribo, deſcribo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto ſcriptum, muto pingendo ſeu fucando; abrogo, ſcil. τὸν νόμον, legem. Αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν εἰς τλιὸν δέλτον, Eur. Iph. in. Au. 107.

Μετάγω, f. άξω, transfero, traduco; (2) circumago. Ἵλιρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴ τερπομένη μετάγειν, Epigramm.

Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſlatio, traductio, tranſvectio. A μετάγω.

Μεταγὼς, ῶ, ὁ, tranſlator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, ſum particeps epuli. Οὐ ζόν γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, Il. 22, 498.

Μεταδαίομαι, idem. Ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν, Il. 23, 207.

Μεταδεδυ μένος, ένη, ένον, qui mutavit conſilium vel opinionem, Rob. Ex δοκέω.

Μεταδήμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in populo verſatur, qui præſens eſt in populo. Ex δῆμος.

Μεταδιαιτάω, vitæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. άσω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo; μεταδιδάσκομαι, dedoceor.

Μεταδιδὼς, præſ. partic. act. verbi

Μεταδίδαμι, fut. δάσω, dono partem, impertior, communico; impertio, participo, tribuo, Gl. V. Ἐπειδὴ ὃ κἄμοὶ λόγε μεταδιδώκατε, Heliod.

Μεταδιωκτέον, perſequendum eſt, inſequendum eſt. A μεταδιώκω.

Μεταδιωκτὸς, ά, ὁ καὶ ἡ, perſequendo captus. Ab eod.

Μεταδιώκω, fut. ξω, perſequor, inſequor; (2) ſummo ſtudio inquiro, ſector. Μεταδιώκειν τλιὰ τιμαρίαν, Plat. Hinc

Μεταδιωξις, εως, ἡ, perſecutio, petitio, Gl. V.

Μεταδοὶης, 2. ſing. aor. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοκεῖ μοί, mutata ſententia cenſeo.

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, Plat.

Μεταδόρπια, ων, τὰ, ſecundæ cœnæ, poſtcœnia. Ex μετὰ, & δόρπος.

Μεταδόρπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. poſtcœnius, cœnatus. Ex iiſd.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδιδώμι.

Μεταδοτικὸς, ἡ, όν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

Μεταδοὺπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

Μεταδρομαδὸν, *Adv.* curſim, currendo. A

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, tranſcurſus, incurſio, diſcurſio. Ex μετὰ, & τρέχω, *curro.*

Μεταδρομος, ᾱ, ὁ, curſor; (2) animadverſor, ulter. Ex iiſdem.

Μεταδρομαδὸν, *Adv.* poſtea decerpendo, poſtea colligendo. Ex μετὰ, & δρέπω.

Μεταδὺω, fut. ύσω, poſt occido.

Μεταδὼς, 2. ſing. a. 2. conj. v. μεταδίδωμι.

Μεταείσεσθε, fut. 1. infin. med. *Poët.* pro μετείσεσθε, a μέτειμι, *interſum.*

Μεταζεύγνυμι, vel μεταζευγνύω, f. ξω, tranſjungo.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio, permutatio; (2) tranſactio; (3) Fig. Gramm. quum literæ tranſponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθεῖν, curro poſt; (2) tranſcurro, fut. μεταθεύσομαι.

Μεταθωρήσομαι, thorace munior, loricor, armor. Iliad, 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσονται, ubi potius legendum πόλεμον μετὰ θωρήσονται.

Μεταΐγδλω, *Adv.* inſequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, confideo, una ſedeo, Od, 16, 362.

Μεταΐξας, a. 1. p. rt. act. v. μεταΐσσω.

Μεταίρω, tranſ'ero; (2) muto, transmuto; (3) tranſeo, migro; μετηρμένος, perfect. paſſ. part. tranſlatus; μετάρας, aor. 1. part. act. tranſiens. Ἔα τι τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, inſequor cum impetu; irruo. Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564.

Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, ſtipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τ' βασιλῆας, Herodot.

Μεταίτης, ᾱ, ὁ, mendicus. A μεταιτέω.

Μεταίτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem cauſſæ culpæve particeps; (2) auctor & cauſſa alicujus rei. Ex μετὰ, & αἰτία.

Μέταιτος, ᾱ, ὁ, mendicus, qui ſtipem corrogat, Suid. A μεταιτέω.

Μεταίφνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, repentinus, Heſ. Ex μετὰ, & αἴφνης, *repente.*

Μεταίχμιον, ᾱ, τὸ, ſpatium inter duas acies; (2) interſtitium inter res quaſlibet. Ex μετὰ, & αἰχμὴ.

Μεταίχμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intermedius, medius; proprie medius inter duas acies.

Μετακαθίζομαι, alio loco confideo, ſedem muto.

Μετακαθίζω, f. ίσω, tranſpono, alia ſede loco.

Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliis armis inſtruo, aliter armo, Suic.

Μετακαλέω, ῶ, fut. έσω, ad me voco, accerſo; (2) revoco; aor. 1. paſſ. μετεκλήθλω, accerſitus ſum. Μετέκαλέ τ' ἰρέα, Ariſt. Plut. 1182.

Μετακάρπιον, ᾱ, τὸ, pars manus, a junctura uſque ad digitorum fiſſuram. Ex μετὰ, & καρπὸς, *junctura manus.*

Μετακαταχέω, transfundo.

Μετακατάψυχω, refrigero.

Μετάκειμαι, transportor, transferor; μετακείμενος, tranſlatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετακενόω, defundo, transfundo, Gl. V.

Μετακεράννυμι, idem.

Μετάκιρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τό, temperatus, qui medii temperamenti eſt; tepidus. A pr.

Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, media quædam mixtura. Ex iiſd.

Μετακιάθω, abeo inde, ad, tranſeo, inſequor. Τρῶας καὶ Λυκίης μετακιάθε, Il. 16, 685. Ex κιω.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranſmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινῦνται δ' ἐν ταῖς ἐτείαις ὥραις, *de unguentis*, Theoph. Hinc

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, tranſportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, tranſponendus.

Μετακινητὸς, ἡ, όν, qui tranſmoveri ſeu dimoveri poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. Ab eod.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάομαι, ῶμαι, temperor; μετακιρνάμενος, imperf.

Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis & fletu proſequor. Πολλὰ μετακλαύσεσθε, Il. 11, 763.

Μετακλαύσεσθε, fut. 1. inf. med.

Μετακλείω, mutato nomine appello. Στροφάδας ὃ μετακλείετ' ἄνθρωποι, Apoll.

Μετάκλησις, εως, ἡ, accerſitio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, accipiendus, Gl. V. Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθεὶς, aor. 1. paſſ. part. inclinatus. Il. 11, 509. Hinc

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) Fig. rhetor. al. μετάληψις,

Μετακλύζω, poſt eluo, ſ. clyſtere.

Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſvectio, Gl. V.

Μετακομίζω, *proprie*, alio dormitum traduco; (2) ſopio, ſinio.

Μετάκοινος, ον, communis.

Μετακομίζω, fut. ίσω, tranſveho, tranſporto. Τὸ ἄγαλμα εἰς τλιὰ τῆς βασιλέως αὐλὴν μετακόμισαν, Herodian.

Μετακοσμέω, aliter compono, in alium ſtatum compono, melius conſtituo. Μετακοσμῆσαι τ' λόγον, emendare, Luc. Hinc

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in melius conſtitutio, alia compoſitio.

Μετακόσμιος, ον, qui eſt extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετακόσμια, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

Μετακρέω, muto curſum, ſententiam, &c.

Μετακυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακυλίω, aliter condo, ſ. formo, transformo.

Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετακύμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, poſt fluctus adveniens, fluctibus ſuccedens, tranquillus, ſ. qui poſt fluctus tranquillitatem præſtat. Ex κῦμα.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus ſortior, mutata ſorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰχύνης, Plato.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœna*; (3) poſt accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) muto; (6) viciſſim accipio; (7) adſumo; (8) tranſſumo, Gl. V. transfero in aliam linguam; μεταλαμβάνομαι, vendico; μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβὼν, part. Οὐ μεταλαβὼν πέμπλον μέρος τῆς ψήφου, Plato. Εἰ καὶ τις ἄλλος αὐτῆς μεταλάβοι, Luc. Μεταλαμβάνειν ὀνόματος, Herodot.

Μεταλαμπαδεύω, lampadem viciſſim in manus trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto.

Μεταλδήσκω, produco.

Μεταλήγω, fut. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo. Ταῦτα κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, Il. 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. ſing. a. 1. part. act.

Μεταληπτέον, poſtea accipiendum eſt.

Μεταληπτικὸς, ἡ, όν, participandi vim habens; (2) ſuſcipiendi vim habens, ſuſceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Metalepſin.

Μεταληπτὸς, ἡ, όν, cujus aliquis poteſt fieri particeps; (2) qui poteſt exponi.

Μετάληψις, εως, ὁ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) ſumptio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. (4) Metalepſis figura. Ab eod.

Μετάλλᾶ, 2. ſ. præſ. imper. act. *contr.* pro μεταλλαε, a μεταλλάω, *perſcrutor.*

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, tranſmutatio. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεταλλακτὴρ, ὁ, mutabilis, inconſtans.

Μεταλλακτὸς, ὸν, idem.

Μεταλλόσοντας, acc. plur. f. 1. part. act. v.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, tranſmuto; (2) inverſo ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μετηλλαχέναι, p. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus, paſſ. μετηλλαγμένος, mutatus. Ἔστ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, Ariſt. Av. 117.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, ſcrutor, inquiro, ſtudioſe inveſtigo, interrogo, percunctor. Ἔκαστα μεταλλᾷ, Odyſſ. 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum ſcrutatio; (2) locus, in quo metallum eſt, fodina metallica;

lica; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλᾶν.

Μεταλλεύς, έως, ὁ, metallorum scrutator & effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, Suid. Ab eod.

Μεταλλευτὴς, οῦ, ὁ, metallarius, Suic.

Μεταλλευτικὸς, ὴ, ὸν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ὴ, ὸν, quod a metallicis effoditur & elaboratur. Ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago sc. in obsidione; (3) curiose scrutor & investigo, rimor; (4) transformo, transverto. Δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γύθον, Lyc. 485. Μεταλλευόμενα ὀκ γῆς, Aristot. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus, metallites.

Μεταλλῖτις γῆ, terra metallica. A μέταλλον.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, το, metalla, officina metallorum.

Μεταλλουργέω, metalla effodio. A

Μεταλλουργὸς, ὸς, ὁ ἡ, ὸ, metallicus, qui metalla scrutatur. Ex μ. & ἔργον, opus.

Μετάλλω, μεταλλεῖν, id. quod μεταλλεύειν.

Μετάλμητος, transiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος, Il. 5, 336.

Μεταλοάω, ῶ, fut. ήσω, post respiro, tandem respicio, Rob.

Μεταλοάω, desino.

Μεταμάζιος, α, ὁ ἡ, ὸ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαιέσθαι, præs. infin. med. v. μεταμαίομαι, investigo, quæro, persequor.

Μεταμανθάνω, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) discendi rationem dedisco, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν, partic. μεταμαθών. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Arist. Plut. 924.

Μεταμείβω, fut. ψω, muto, transmuto, permuto. Ὅς γᾶν τέκναν τέκνοις μεταμείβῃ, Eur. Her. fur. 799. Ἐκ βοὸς ἐυκάμοιο πόλιν μετάμειβε γυναῖκα, Mosch. 2, 52.

Μετάμειψις, εως, ἡ, transmutatio. A pr.

Μεταμέλῃ, Impers. pœnitet, f. μεταμελήσῃ, a. 1. μετεμέλησε. Μετέμελεν αὐτῷ τ' ὀπὲ, Luc. Πρὸς ταῦτα βούκει', ἢ τάχ' ὑμῖν ἐπὶ μεταμελήσειν, Arist. Pa. 1356. Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii.

Μεταμελέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, resipisco. Μεταμελέσθω δὲ τῷ φαρίσῳ χοιμάτων, Phal.

Μεταμεληθεὶς, a. 1. part. pass.

Μεταμελητικὸς, ὴ, ὸν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Μεταμελητὸς, ὴ, ὸν, cujus nos pœnitet.

Μεταμέλομαι, & μεταμελέομαι quandoque, pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμελησόμενος, f. part. aor. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentia ductus. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Hebr. 7, 21.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλῃ.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano. Τῆσι μὲν ὔτ' αἰχμὴ μεταμέλπεται, Hom. Ap. 197.

Μεταμήθεια, ας, ἡ. pœnitentia, Hesych. Quasi a μεταμηθὲς, quod idem esset ac ὀπισμηθές.

Μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσσεὺς μεταμίξομαι, Odyss. 22, 221.

Μεταμικρὸν, pro μετὰ μικρὸν, paullo post.

Μεταμείξ, Adv. mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, misceo. Καὶ δαῖδας μετίμισγον, Odyss. 18, 309.

Μεταμορφόεσθε, 2. plur. præs. imper. pass. contr. pro μεταμορφόεσθε, a

Μεταμορφόω, ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφώμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 Cor. 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Mat. 17, 2.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.

Μεταμόχθυσις, εως, ἡ, propago. V. Gl. A

Μεταμοχθέω, fut. ήσω, transplanto, Hes.

Μεταμπίχομαι, vestem muto, aliud induo.

Μεταμφιάζω, & μεταμφιάζομαι, vestibus exutum aliis induo; (2) vestem muto; (2) *tropice* muto genus vitæ, mores, &c. μεταμφιασάμην, aor. 1. part. Δυσχήματα, ἔφη, τὸ λαμπρὸν μὲ τοῦτο σχῆμα μετεμφίασε, Hesiod.

Μεταμφιένυμαι, fut. μεταμφίσομαι, idem. Τοῖσι πορφυρίδα μεταμφίσομαι, Luc. Εἰς πολυχιτῶνα πολασμα μετημφίεντο, Heliod.

Μεταμώλιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, vanus, irritus. A

Μεταμώνιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, idem. Ex μετ, & ἄμος, vel ex μετ, μὴ, & ὀνῶ, juvo.

Μεταναγνάσσω, de sententia deduco. Ἐυτέ γ' ἐξ αὔλιαν Αἴας μεταναγνάσσῃ, Soph. Aj. 728.

Μεταναίεταν, acc. f. *Dor.* pro μεταναίεσθαι.

Μεταναίστης, ου, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μετανίστημι. Unde

Μεταναστάτης, ου, ὁ ἡ, qui demigrat.

Μεταναστεύω, fut. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστεύομαι, migro; μεταναστεύω, transmigro. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul; transfuga, migrator, Gl. Vet. (2) planeta. A μετανίστημι.

Μετανάστης, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάστιον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μεταναστρία, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.

Μετανείσομαι, sive μεταείσομαι, item μετανείσομαι, transeo. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βεληείδης, Iliad. 16, 779.

Μεταιέμω, divido, distribuo, impertior, Rob.

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc partic. μετανεόμενος pro μετανέμενος, μετανεέμενος. Μετανεόμενος, *Dor.* pro μετανεέμενος.

Μετανίζω, refundo in vas aliud, Vulg. Lex.

Μετανιπτηὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτὴρ κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex μετ, & νίπτω.

Μετάνιπτρον, ου, τὸ, poculum, quod lotis a cibo manibus offertur. Idem & ex iisd.

Μετανίσσεαι, 2. s. præs. ind. med. *Ion.* pro μετανίασεαι, a

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσομαι. Τῷ Μενελάῳ μετανισσόμενα συγνὰν ἄλοχον, Eur. Tro. 130.

Μετανίστημι, sedibus pello, migrare facio, transfero; μετανίσταμαι, sedibus pellor, migro; transfugio, Gl. Vet. μετανίστω, aor. 2. migravi, μεταναστῆναι, infin. migrare; μεταναστὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανοέω, ῶ, post sapio, post intelligo; (2) sententiam & mentem muto; (3) resipisco, pœnitet me. Μετανόησον ἐν τῷ πῆς καρδίας σου, Act. 8, 22. ἵνα μὴ φύγαν, Apocal. 9, 21.

Μετάνοια, ας, ὁ, mens mutata; (2) resipiscentia, pœnitentia. Ex μετ, & νόος.

Μετανυτλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, sericum.

Μεταξὺ, *Adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius; (4) Gramm. dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo & dicunt διὰ μέσου εἶναι; (5) *interp. interdum* postea, sed ea significatio dubia est. A μετά.

Μεταξύτης, ὴ, ἡ, abstractum e pr. ap. Iambl.

Μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per Epenthesin dicantur, Suic. Ex μεταξὺ, & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.

Μεταξυστυλόφιον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii a triglypho, qui super columnam est, ad alium super proximam. Rob. Ex μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, aliter erudio.

Μεταπαίδω, fut. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, transfluceo, Ap. Arg.

Μεταπαλλόμαι, fortior cum, sortem jacio cum. Τῶν μεταπαλλόμενος, Il. 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cedo, desino. Μεταπαυέμενοί ὄ μάχοντο, Il. 17, 373.

Μεταπαυσαλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταπείθομαι, in aliam persuasionem seu sententiam adducor, a. 1. μετεπείθθην, part. μεταπεισθεὶς. Τὸν δῆμον μεταπεισθῆναι τῆς σπονδῆς, Arist. Ach, 632. Οὐδὲν ἄτοπον, ὥστε με μεταπεισθῆναι, Hesiod.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata arte tento, muto rationem. Κἀχὶ μεταπειραμένας ἴδοις ἂν αὐτάς, Arist. Con. 217.

Μεταπειθῆεν, 3. plur. aor. 1. opt. pass. *per Sync.* pro μεταπεισθείησαν, a μεταπείθομαι.

Μετάπειστος, ου, ὁ ἡ, ὸν, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus.

Μεταπειστὸς, ὴ, ὸν, qui potest a sententia abduci, quod ex mi animo dicendo potest. Ab eodem.

Μεταπέμπομαι, accerso, accio, f. μεταπέμψομαι, aor. 1. μετεπεμψάμην, accersivi; aor. 1. pass. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθεὶς, accersitus. Occurrit & μετάπεμπα, sed raro & improbatur. Ὁ Φῆλιξ—μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, Act. 24, 24.

Μεταπεμπτὸς, accersendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, accersitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, accersitus, evocatio.

Μεταπεριαιρέω, ῶ, abstraho.

Μεταπέτομαι, seu μεταπέτωμαι, transvolo.

Μεταπεττεύω, f. εύσω, mutatis calculis ludo. Ἴσως γὰρ ὀκ ἐννοεῖς ταῦτα μεταπεττεύομαι. Plat.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, transgelo, in aliud facio concrescere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concrescere, Rob.

Μεταπηδάω, ῶ, transilio, transeo. Hinc

Μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem.

Μεταπίπλω, recido, devolvor; (2) spe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) transeo, degenero ab una specie ad aliam, aor. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidit, transiit. Ἐς παῖδα τὸ ζὸν μετάπεσε βελτίονα, Eur. Ion. 413.

Μεταπλάσις, εως, ἡ, transfictio, Suic.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. A

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo, aor. 1. pass. part. μεταπλάσθεὶς, transformatus. Εἰς πολυχὲς ἑαυτὸς μεταπλάσαντες, Hesiod.

Μεταπλώω, fut. άσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, Rob.

Μεταπνέω, f. εύσω, respiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, fut. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo, quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vendico mihi, capesso, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φευνήματος, magno animo sum. Μεταποιεῖσθαι κέρδεος, quæstui studere. Hinc

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) instauratio, refectio, renovatio.

Μεταποι-

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταποίνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.

Μεταποινύω, miniſtro, miniſterium alicui præſto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, accerſitio, accitus, Gl. V. A μεταπέμπω.

Μεταπορδίδω, Adv. perſequendo, Heſ. A

Μεταπορδέομαι, fut. δέσομαι, proficiſcor poſt, perſequor; (2) viadicta perſequor, ulciſcor; (3) ambio. Τὰ καθ' ἰδίαν ἀδικήματα κοινῇ μεταπορδεῖσθαι, Pol. Οὐκ ἐτόλμα μεταπορδεῖσθαι τῷ ἀρχῷ τῷ ἀδελφῷ, id.

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος, & ποιέω.

Μεταποροποιία, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iiſd.

Μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, poſtvenditio, mangonium. Vid. ſeq.

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, poſt-venditor; qui a mercatore emit, quod ipſe vendat; in Gl. Vet. mango, venalitiarius. A πιπράσκω.

Μεταπρέποντι, Dorice pro μεταπρέπουσι, a πρέπω.

Μεταπρέπω, decorus ſum, præ aliis excello. Ὁ γάρ τε βόεσσι μετάπρεπε ἄγρομόσιν, Il. 2, 481.

Μεταπλάμφω, tranſvolans. A μεθίπλαμαι.

Μετάπλασις, εως, ἡ, dilapſio; (2) mutatio a ſpecie in ſpeciem, degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconſtantia. A μεταπίπλω.

Μεταπλαστικὸς, ἡ, ὸν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconſtans. Ab eod.

Μεταπόρτιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas turres. A πύργος.

Μεταπρίω, ῶ, poſtea vendo; (2) vendo, Gl. V. revendo.

Μεταρίθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.

Μεταῤῥέω, q. d. fluxum muto, refluo, reciproco, 3. perſ. ſ. μεταῤῥεῖ, refluit, 3. plur. μεταῤῥέουσι.

Μεταῤῥιπίω, ῶ, in diverſam partem jacio, projicio. Μεταῤῥιπῶν ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο χῶμα, Gal.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμίω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. Ex ῥυθμός.

Μεταῤῥυθμίζω, fut. ίσω, reformo, emendo, corrigo; (2) commuto, tranſmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμιεῖς τὸν λόγον ὧδε διαδεδομένον, Luc. pro imag. Hinc

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus diſputo, ſeu loquor; (2) de rebus futilibus alte ſermocinor. A

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus inaniter diſputat. Ex μετάρσιος, & λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus ſublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica ſermocinatio.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A

Μεταρσιόλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.

Μετάρσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celſus, ſublimis, altus, excelſus; (2) arrogans, ſuperbus. A μέταρσις.

Μεταρσόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσωθέν, a. 1. part. paſſ. in ſublime elatum.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio; (2) mutatio, tranſmutatio. A μεταίρω, *tranſfero.*

Μετάσκαιρω, ſalto inter.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam ſeu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias ſedes migro. Πάλιν μετασκευάζει Σαυτὼ αὖθις, Ariſt. Av. 497. Εἰς βίον ἐκ βίου μετασκευάζεσθαι, Syn.

Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad tranſmutationem, Rob. A pr.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, tranſformatio, mutatio in aliam formam, Rob.

Μετάσπάω, abſtraho, v. c. a ſententia.

Μετάσπω, & μετάσπομαι, inſequor, Poët. pro μεθέπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, Il. 17, 190. Ἀπιόντα μετασπόμενος βαλε δουρὶ, ib. 13, 567.

Μετάσσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος per Epentheſin ſyllabæ τα.

Μεταστυδέσθαι, cum impetu inſequi, Euſt. ut hinc ſit μετέστυτο. Ἀθηναίη ὃ μετέστυτο, Il. 21, 423. Πολλαὶ δ' μετέστευντο ζβδαιαὶ, ib. 6, 296.

Μεταζαθῶ, aor. 1. conj. paſſ. v. μεθίστημι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) ſubmotio, amotio; (3) tranſitus, migratio, exſilium; (4) ſublatio de medio, mors; (5) Figura rhetorica, qua rei alicujus cauſſa conſertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταστατέον, ſedes mutandæ, magrandum. A μεθίσταμαι, *migro.*

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, tranſlativus. Vocabulum Rhet. Ab eod.

Μεταστείχω, adeo. Ἦν μεταστείχω πρὸς, ſcil. μητέρα, Eur. Sup. 90.

Μεταστέλλομαι, accerſo, mitto, qui advocet. a. 1. μετεστειλάμην. part. μεταστειλάμενος. Ἐγὼ σὲ ἥκω, μεταστέλλων ἀδελφῷ χρείαν Ἰοκάστου, Eur. Ph. 1327.

Μεταστένω, ingemiſco, ſuſpiro. Μεταστένομαι ὃ Σὸν ἄλγος, Eur. Med. 995.

Μεταστήθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστήθιον, ου, τὸ, interſtitium inter τὰ στήθη. Ex στήθος.

Μεταστῶσαι, a. 2. inf. act. v. μεθίστημι.

Μεταστοιχεῖ, *Adverb.* ordine, ſerie, ordinatim, tenore perpetuo. A στοῖχος, *ordo.*

Μεταστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A στοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inſtauratio. A pr.

Μεταστοιχίζω, immuto, inſtauro, renovo.

Μεταστοιχίζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεστοιχίζετο, a

Μεταστοιχίζω, ingemiſco, ſuſpiro ob. Ἦπυ πολλὰ μετεστοιχίζετ' ὀπίσω, Heſiod. Ἀσπ. 92.

Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδάομαι, caſtra muto, caſtra tranſfero, illud de jubente, hoc de efficientibus.

Μεταστρεπτέον, convertendum, tranſferendum.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim convertendi habens.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταστρέφομαι, converto, aor. 2. paſſ. μετεστράφην. partic. μεταστραφείς, converſus. Οὔτε καλλιπλοκάμου κόρης μεταστρέψασα, Eur. Hip. 1227. Μεταστραφεὶς πρὸς τὸν λοχίτας, Xen.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. A pr.

Μετασυγκρίνω, recorporo, h. e. miſcelli corporis ſtatum præter naturam ſe habentem inſtauro, atque tranſmuto, idem quod μεταπορεύω. Hinc

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem ſtatum mutatio.

Μετασυγκριτικὸς, quæ meatuum in corpore ſtatum tranſmutandum faciunt. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adjuvo una, inſuper.

Μετασωτίθημι, aliter compono.

Μετασύρω, commuto, converto.

Μεταχεῖν, a. 2. inf. act. v. μετέχω.

Μεταχηματίζω, fut. ίσω, transfiguro, tranſformo, in alium habitum tranſmuto; μεταχηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ. transfiguratus. Σέ τις, ὡς ἔοικε, μεταχηματίζει τύχη, Heliod. Hinc

Μεταχηματίσιος, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio, Suic.

Μεταχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, fut. ξω, tranſpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι, transferor, tranſeo.

Μεταταδτα, in poſterum, deinceps.

Μετατίθημι, tranſpono, transfero, commuto, permuto; (2) *in med.* retracto, reſipiſco; (3) *paſſ.* mutari, transferri, aor. 1. μετετέθην; part. μετατεθεὶς, tranſmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθέναι, p. paſſ. inf. mutatum eſſe. Τάδε δοκεῖ, τάδε μετατιθέμενος νεῖ, Eur. Rhes. 131.

Μετατρέπη, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. a

Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 1. part. converſus. Τῶν ὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλογίζεις, Il. 1. 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ib. 9, 626.

Μετατρέφω, fut. θρέψω, alo & educo inter; *Paſſ.* μετατρέφομαι; μετετράφη, educatus eſt inter, a. 1. Μετετράφη Αἰτωλοῖς, Apol.

Μετατρέχω, fut. θρέξω, tranſcurro, accurro. Οὐκοῦν σαφ' Ἀθηναίης μεταθρέξει ταχύ, Ariſt. Pace, 261.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, mutatio; (2) cura, animadverſio. A μετατρέπω. Unde

Μετατροπία, ἡ, commutatio, converſio, ut μεταζολή.

Μετάτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui poteſt converti, verſatilis, mutabilis; (2) reverſus, redux.

Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατοπαλιζεο, pro μετατροπαλιζευ, 2. ſing. imperf. Il. 20, 190.

Μετατροπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. άσω, transformo. Hinc

Μετατύπασις, εως, ἡ, transformatio, transfiguratio; (2) ſchema grammaticum, quum vox compoſita reſolvitur in voces ſimplices.

Μεταυδάω, ῶ, fut. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, Od. 12. 153.

Μέταυλος, v. μέσαυλος.

Μεταύριον, *Adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, ſc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.

Μεταυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, poſt.

Μεταῦτις, *Adv.* poſtea.

Μεταυχένιον, ου, τὸ, quod poſt cervicem eſt.

Μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, tranſferor. aor. 1. μετηνέχθην, part. μετενεχθεὶς, tranſlatus, Ph. p. paſſ. μετενήνεγμένος, id At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, tranſtuliſſe, derivaſſe, Ph. aor. 2. partic. act. μετενεγκὼν, qui tranſtulit. Εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις, mutaturus es, Soph. Phil. 953.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη, Il. 1, 58.

Μεταφοιτάω, ῶ, tranſeo, transferor, Rob.

Μετάφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.

Μεταφορέω, ῶ, transfero, tranſporto.

Μεταφορητὸς, qui transferri poteſt.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, tranſlatitius, per tranſlationem ſeu Metaphoram uſurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορά.

Μεταφορικῶς, *Adv.* per tranſlationem, metaphorice.

Μεταφορίζω, imitor locum alicujus ſcriptoris, duco aliquid ex ſcriptoris alicujus loco.

Μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, ſeu in aliam formam muto; (2) in oratione alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφραδόμεθα ἐν αὐτῖς, Il. 1, 140. Hinc

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, ſive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam tranſlatio.

Μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, a μεταφράζομαι.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphraſi utitur.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphraſin aut metaphraſios formam. Ab eod.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſi pars, quæ ad ſeptum tranſverſum ſita eſt, interſcapilium, ſpatium inter ſcapulas. Ex μετὰ, & φρένες.

Μεταφρίσσω, horrorem ſentio poſt aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, tranſlatio plantæ de loco in locum. A

Μεταφυτεύω, fut. εύσω, tranſplanto. Τὸ μέχθυμα μεταφυτεύειν σολλάκις, Theophr.

Μεταφύω, poſtea naſcor.
Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τοῖον ἔπος μετεφώνεε, Apoll. Ex μέτ, & φανὴ, vox.
Μεταχάλκωσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A
Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, ſemel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, Suic.
Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, fut ξω, denuo ſculpo, de novo inſculpo, ſ. cudo, *item* aliud ſignum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor, Suic.
Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. A χειμάζομαι.
Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) adminiſtro, curo; (3) tracto, v. c. dure, male; (4) rego, guberno; (5) interficio, a. 1. part. μεταχειρίσαντες, tractare, p. paſſ. μετακεχείρισμαι, μετακεχειρισμαι, μετακεχείρισμαι, adminiſtravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμπορικὸν βίον, τὴν κλεμβωτικὴν τέχνην, τὴν ἰατρικήν. Ὁ Κῦρος νῦν τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βέλτιστα, μεταχειρίζεται, Xen.
Μεταχειριστὴς, ὁ, ἡ, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. Ex χεὶρ.
Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio ſui errati.
Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.
Μεταχλώμαι, reſorbeo.
Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.
Μετεχθόνιος, ος, ὁ, terreſtris, Nonn. μετεχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μέτ, & χθὼν.
Μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læſus poſt ſtatum tempus partu editur. A χοῖρος.
Μετάχοιρος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.
Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, in cœlo degens, qui altum petit. Ex μέτ, & χρόνος.
Μετάχρονος, ος, ὁ καὶ ἡ, tempore poſterior.
Μεταχρόω, fut. όσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.
Μεταχρώννυμι, vel μεταχραίνω, idem. Hinc
Μεταχρωτέον, alio colore imbuendum eſt.
Μεταχωρέω, ῶ, ſecedo, migro, tranſeo; (2) in diverſas partes tranſeo. Hinc
Μεταχώρησις, ιως, ἡ, ſeceſſio, migratio, tranſitus.
Μεταψαίρω, dimoveo; Eurip. in Ph. ποδὶ μεταψαίρων πέτρου, pede dimovens petram, Schol. μεταπιπτόντων, v. 1399.
Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; ſententiam mutare. Συρία μὲν καὶ Μακεδονία ἐς τὸν πατέρα Ἀντώνιον καὶ Δολοβέλλαν μετεψηφίζετο, App. Hinc
Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno tranſfertur in alium.
Μεταψύχασις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μέτ, & ψυχόω, *animo*.
Μετέβαλεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. a v. μεταβάλλω.
Μετέβη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μετάβημι.
Μεταγράφω, f. ψω, tranſcribo, quod uno loco ſcriptum fuit, alio tranſfero, ſub alio nomine inſcribo, ut pecuniam.
Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum inſero, aor. 1. paſſ. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi inſitus.
Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.
Μετέειπα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μετεῖπα, a μετίπω.
Μετέεσσιν 3. ſing. pr. conj. *Ion.* & *Poet.* pro μετῇ, a μέτειμι.
Μετέθηκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. μετατίθημι.
Μετείης, 2. ſ. pr. vel imperf. opt. v.
Μέτειμι, interſum, ſum inter, verſor inter. f. μετέσομαι, *Poët.* μετέσσομαι, inf. μετεῖναι. μέτεστί μοι τέτε, part. ceps hujus ſum; μέτα μοι, idem. Ὤν μέτεστί μοι πόνων, Eur. Ph. 256. Μοι τῶν τοιῶτων ἐδὲν μέτεστι, Plat. ap. Socr. 3.
Μέτειμι, perſequor, ſector; (2) perſequor, ulciſcor; (3) tranſeo, accedo. infin. μετιέναι, partic. μετιών. Δόλῳ μέτειμι τόνδε ἢ ζιγῇ φόνου, Eur. Med. 591. Ἐγὼ ὃ τῷ σήλῳ, καθ' ὃν ἐσπεισάμην, μετειμι, Ariſt. Ach. 734.
Μετεὶς, *qui præterniſit*, aor. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, a μεθίημι.
Μετειστόω, tranſeo.
Μετεῖχεν, 3. ſ. imperf. ind. act. a μετέχω.
Μετεκβαίνω, tranſcendo, migro, imperf. *Ion.* μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. ſing. p. aor. 2. μετεκβὰς, tranſgreſſus. Μετεκβαίνεσκε ἐκ τῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, Her.
Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.
Μετεκδέχομαι, ſuſcipio, excipio. Τὸν ὃ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Πβ. 74.
Μετεκδίδωμι, f. δώσω, poſt edo, poſt eloco.
Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύεσθαι τὴν ἑαυτῦ φύσιν, Plut.
Μετεκίαθε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μετακιάθω
Μετεκφέρω, præterveho, aſporto ultra, vel trans. Τὰς ὃ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, Il. 23, 377.
Μετελθυτέον, puniendum eſt. A μετέρχομαι.
Μέτελθε, 2. ſ. aor. 2. imp. act. *per Syncop.* pro μετέλυθε, a μετέρχομαι.
Μετεμβαίνω, tranſcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, tranſgreſſus. Μετεμβὰς εἰς μυσπάρνα, Plut.
Μετεμελήθετε, 2. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μεταμελέομαι.
Μετέμμβαι, pr. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, a μέτειμι.
Μετεμόρφασεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a μεταμορφόω.
Μετέμφυτον, ου, ὁ καὶ ἡ, ex uno in aliud inſitus. Ex μέτ, & ἐμφύω, *inſero*.
Μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc
Μετεμψύχασις, εως, ἡ, traductio ſeu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.
Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.
Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, Suic.
Μετενδέω, ῶ, ſolutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχάσει Pythagorica, Suic.
Μετενδύω, veſte una exuta aliam induo.
Μετενδύομαι, veſtem muto.
Μετεπήνοχε, *traduxit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro μετήνοχε, a μεταφέρω.
Μετεπιεπτω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ ὃ βαθυπλοκαμοισι μετέπιεπε φαρθενικῇσι, Moſch. 1.
Μετεπισωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud tranſmutatio, *item*, conjunctio cum corpore.
Μετεξανίστημι, expello, & alibi ſedem figere cogo; (2) transfero ſubinde.
Μετεξαντλέω, ῶ, alio transfundo.
Μετεξέτδοι, αἱ, α, quidam nonnulli. Ex μέτ, ἐξ, & ἕτερος.
Μετεὶν, præſ. part. ὴν. g. *Ion.* pro μελὸν, a μέτειμι.
Μετέπειτα, *Adv.* poſtea, deinde.
Μετεπιδεσις, ἡ, alligatio, ſc. membri fracti, vulneris. A
Μετεπιδέω, alligo, ſc. vulnus, &c.
Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inſitatum; ſed hinc a. 2. μετέειπε pro μετεῖπε. Τοῖσι δὲ μὴ μελέεσκε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ, Il. 2, 336.
Μετεράω, ῶ, fut. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo.
Μετέρχεο, 2. ſing. pr. imperat. med. *Ion.* pro μετέρχου, a
Μετέρχομαι, transferor, migro, tranſeo, adeo; (2) ſector, inſequor, perſequor, quæro, inveſtigo; (3) obſecro, oro, ſupplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciſcor, perſequor, punio, plecto; (6) ambio, adfecto, conſecto, fut. μετελεύσομαι, aor 2. μετῆλθον, perſecutus eſt. Infin. μετελθεῖν, perſequi, Ph. Ὅς μετέρχεται δόμες, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰκτρὸν μοι μετέλθοι; accerſat, Ariſt. Conc. 363. Οἱ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελία μετῆλθον, Eurip. Med. 5. Τὰς ὑβριζόντας γάμες Ἑλένης μετελθεῖν, id. Iph. in Tau. 14.
Μετέσταμαι, 3. ſ. fut. indic. *Poët.* pro μετίσταμαι, a μέτειμι.
Μετεστώσης, g. ſ. perf. part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεστώσης, a μεθίστημι.
Μέτεσι, 3. ſ. præſ. ind. act. v. μέτειμι.
Μετέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μεταχέω.
Μετετέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. μετατίθημι.
Μετετίθει, *transferebat*, 3. ſ. imperf. ind. act. pro μετετίθεε, a verbo inuſ. μετατιθέω, vel etiam *Baeotice* pro μετετίθη, a μετατίθημι.
Μετεύχομαι, opto.
Μετέφη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. μετάφημι.
Μετεφώνεε, 3. ſ. Imperf. ind. act. v. μεταφωνέω.
Μέτεχε, 2. ſ. præſ. imp. act. v.
Μετέχω, habeo cum alio, particeps ſum, partem habeo, participio, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μεταχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἡ γὰρ μετέχεις ἢ τῶνδε τῶν πόνων; Soph. Phil. 247. Πόνων πλείων μετέσχον ἐς ἀνὴρ Ἡρακλέι, Eur. Herac. 8.
Μετεωρία, ἡ, ſtupor, qui cernitur in oblivione rerum manifeſtarum. A μετέωρος.
Μετεωρίζω, fut. ίσω, ſuſpendo, in ſublime tollo, attollo; (2) in ſpem erigo, animum addo; μετεωρίζομαι, tollor, a. 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νῦς τε μετεωρίζεται, Ariſt. Av. 1453. Ab eod. Hinc
Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconſtantia mentis; (3) ſuperbia, animorum elatio.
Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, ſc. ad bene ſperandum.
Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in ſublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος, & θήρα.
Μετεωροκοπέω, ῶ, circa ſublimia laboro, ſublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς; Ariſt. Pace, 92. Ex μετέωρος, & κόπτω.
Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus garrio, Ph. A
Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus fabulatur, de cœlo rebuſque cœleſtibus garriens. Ex μετέωρος, & λεσχη.
Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus loquor, ſeu commentor.
Μετεωρολογία, ας, ἡ, ſermo, ſeu commentatio de rebus ſublimibus.
Μετεωρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad meteorologiam pertinens. A
Μετεωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de rebus ſublimibus verba faciens, de rebus cœleſtibus diſputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρος, & λόγος,
Μετεωροποιέω, attollo.
Μετεωροπολέω, ῶ, ſublimia tracto, in ſublimibus verſor, in rebus cœleſtibus ſpeculandis occupatus ſum. A
Μετεωροπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui res ſublimes tractat, qui res cœleſtes ſpeculatur.
Μετεωροπορέω, ῶ, in ſublimi gradior, per ſublimia meo. A
Μετεωροπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſublimi gradiens; (2) elatus & inania ſectans.
ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ος, ὁ καὶ ἡ, ſublimis, excelſus; (2) pendulus, penſilis, ſuſpenſus; (3) vagus; (4) fluctuans; μετέωρος ὑπὸ τῦ οὐρανίου (de rebus cœleſtibus) ſupernus, Ph. μετέωρα, ſuperna, quæ circa aſtra fiunt aut apparent.
Μετεωροσκοπέω, ῶ, ſublimia ſpeculor, cœlum intueor.
Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars aſtrologiæ quæ elevationum differentias aſtrorumque exquirit diſtantias, Lex. Vulg. A
Μετεωροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimium ſcrutator,

tator, cœleſtium contemplator; (2) curioſus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui in ſublimibus philoſophiam oſtentat, qui circa cœleſtia jactabunde philoſophatur, Ariſtoph.

Μετεωροφένακ(ος), qui doctrina de rebus ſublimibus homines decipiunt. Ariſtoph. Ex φέναξ, *deceptor*.

Μετ ωροφροσύνη, efferor, ſuperbio.

Μετιᾶσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro μετεῖσαν, a μεθίημι.

Μετῆλθον, a. 2. ind. act. *per Syn.* pro μετήλυθον, a μετέρχομαι.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. μεταλλαττω.

Μετήλυθον, a. 2. ind. act. v. μετέρχομαι.

Μέτηλυς, υδ(ος), ὁ ἡ ὴ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι.

Μετανέμι(ος), ε, ὁ ἡ ὴ, pedum pernicitate cum vento certans. Ex ἄνεμ(ος).

Μετάρσ(ος), α, ὁ ἡ ὴ, *Poët.* pro μεταίρ(ος), excelſus, ſublimis; (2) ſuſpenſus animi & dubius, inſtabilis tamquam in aëre ſuſpenſus. Ex μετὰ, & ἀείρω, *tollo*.

Μετᾶρσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. μεταίρω.

Μετᾶσεσθ', f. 1. ind. med. *Ion.* pro μεθήσεσθε, a μεθίημι.

Μετηύδα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro μετηύδασε, a μεταυδάω.

Μετιειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μεθιέιν, & hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μετιέναι, pr. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι.

Μετιημι, *Ion.* pro μεθίημι.

Μέτιθι, 2. ſ. pr. imp. act. v. μέτειμι.

Μετίχω, particeps ſum. Ex μετὰ, & ἴχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, tranſportatio, tranſmigratio; (2) incolatus, ſeu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, tranſmigro, commigro; (2) incola ſum & inquilinus, a. 1. μετῴκησε, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Ariſt. Av. 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe ſua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, fut. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare facio; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor; μετῳκισμέν(ος), p. part. tranſlatus. Μεθῴκισεν αὐτὸς, Ariſtot.

Μετοικικὸς, ὴ, όν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ου, τὸ, penſio, quam inquilini quotannis repreſentabant; at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienſes feriæ ob receptos in urbem incolas; ſacrum ob mutatas a civibus ſedes celebrari ſolitum. A μέτοικος.

Μετοικισμὸς, οῦ, ὁ, tranſlatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum mutо, quod ædificatum erat, alio modo ædifico. Μετοικοδόμων τὴν Πομπηΐου οἰκίαν, Plut.

Μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικ(ος), ε, ὁ ἡ ὴ, inquilinus, incola, ad vera; μέτοικοι, etiam qui principum juſſu in aliam civitatem pœnæ cauſſa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus & qu. curator, ſyndicus inquilinorum, nomen magiſtratus.

Μετοιο antiq. unde μετοισε, a μεταφέρω

Μετοιωνίζομαι, alia auſpicia capio, inſtauro, repeto auſpicia; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλίζω, ίσω, in genua ſubſido.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομάσθαι, a. 1. paſſ. inf. μετωνόμασαι, perf. paſſ. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετοπα, ης, ἡ, columbaria tignorum & aſſerum, ſeu cavum, quod inter tigna & aſſeres eſt, Vitruv. Ex μετὰ, & ὀπὴ.

Μετόπιν, *Adv.* a tergo, poſtea.

Μετοπὶς, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετὰ, & ὄπις, *ultio*.

Μετοπίσθεν, *Adv.* pone, a tergo, (2) poſt, poſtea.

Μετοπωρινὸς, ὴ, όν, qui extremi & ſeneſcentis auctumni eſt, auctumnalis. A ſeq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, auctumnus, Ph. ſeneſcens auctumnus. Ex ὀπώρα.

Μετόρχιον, ου, τὸ, ſpatium vel interſtitium, quod eſt inter arbores vel plantas, ſpatium inter arborum ordines; (2) interſtitium inter campos arboribus conſitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid ſeritur. Ex ἄρχ(ος), *arborum ordo*.

Μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, conſortium. A μέτειμι.

Μετουσιαστικὸς, participativus; μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis ſignificationem incluſam habent, ut ξυλινος, ligneus. A μετουσία.

Μετοχετδυσις, εως, ἡ, derivatio. Μετοχετδύσεως τῶν ὑδάτων ἐς τὸ ἕτερον, Aret. A

Μετοχετδύω, derivo, per canales deduco; μετοχετδύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετδύειν τὸ ἀπέχθειαν ἔς τινα.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μέλεχω.

Μετοχικὸς, ὴ, όν, participialis; (2) particeps. A μέλοχη.

Μετοχλίζω, fut. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero. Ἃς (σήλας) ὅτις ἄνδρῶν ἐπὶ βίας καυχήσεται μέλοχλίσας ἐλίζειν, Lyc. 627. Οὐδὲκ ὀχῆας Ῥεῖα μετοχλίσειε θυράων, Hom. Il. 24, 567.

Μετοχμάζω, tollo, in tergum ſuſtollo.

Μέτοχ(ος), ε, ὁ ἡ ὴ, particeps; (2) ſocius. A μετέχω.

Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) æſtimo; (3) moderor, modifico, modum & menſuram ſtatuo; (4) emetior, tranſmeo; μετρέομαι, ῆμαι, dimenſum accipio, menſura accipio; perf. μεμέτρημ(ος), moderatus, Gl. Vet. Τὸ εὐδαίμον χαρὲ ἡ τοῖς ἀεχίστοις μετρεῖν, Herodian. Αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὸς φειδόσι μέτρεῖ-α, Ariſt. Av. 587. Ὡς ἐν τὰν ἰδίαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν; Theocr. 10, 39. A μέτρον.

Μετρηθήσεσθαι, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ.

Μέτρημα, ατ(ος), τὸ, demenſum, quod menſura attribuitur; (2) frumentum, quod militibus datur. A μετρέω.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſio.

Μετρητέον, moderandum, Ph. A μετρέω.

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, menſor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ὴ, όν, ad menſuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητὴς.

Μετρητικῶς, *Adv.* menſorum more.

Μετρητὸς, ὴ, όν, menſus, dimenſus, demenſus; (2) quod metiri poſſumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris ſum, modicus ſum, modum habeo; (2) moderate de me ſentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeſte loquor vel ago. Μετρίαζειν περὶς λύπην, Plat. τοῖς τοιούτοις, id. A μέτριος.

Μετρικὸς, ὴ, όν, pertinens ad menſuram; metricus circa carmina & verſus. A μέτρον.

Μετριολόγ(ος), ὁ ἡ ὴ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum ſeu adfectuum; (2) moderatio.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus ſervo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epiſt. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A

Μετριοπαθὴς, έ(ος), ὁ ἡ ὴ, cui mediocres ſunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, ε(ος), moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus*.

Μετριοπαθῶς, moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suic. Ex μέτριος, & πόσις, *potus*.

Μετριοπόω, modice, ſ. moderate poto. A

Μετριοπότης, ου, ὁ, modice ſ. moderate potans. Hinc ſuperlat. *Ar.* ap. Pollucem μετριοπολισαλ(ος).

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ ἡ ὴ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato & modeſto ingenio præditus eſt; (4) æquus, non nimis rigidus & ſeverus, religioſus, juſtus; hinc (5) ſatis idoneus, μετριότερος *reperitur pro* minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητ(ος), ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, moderate ſeu modeſte de me ſentio.

Μέτρισμα, τὸ, menſura. Sch. Ar.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut ſatis ſit, modeſte. A μέτριος.

Μετρόεδης, ὲς, numero ſimilis, numeroſe ſonans.

ΜΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid metimur; (3) menſura in carmine; (4) ſervit periphraſi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετροφόμοι, ων, οἱ, menſuris præfecti, magiſtratus Athenis, qui menſurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex νέμω.

Μετροποιΐα, ᾶ, numeri verſuum, metrica ratio, lex metrica.

Μετωνομάζετο, 3. f. imperf. ind. paſſ. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. Metonymia, Tropus rhetorices. Ex μετὰ, & ὄνομα. Hinc

Μετωνυμικὸς, ὴ, όν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam.

Μετωπηδὸν, *Adv.* q. d. frontatim, adverſa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio converſis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπιδαῖος, α, ον, qui eſt in fronte.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod eſt in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, interſtitium inter ſupercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδ(ος), ἡ, faſcia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos eſt; (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπ(ος), ου, ὁ ἡ ὴ, frontis hominum inſpector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Μετώχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.

Μεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro μοῦ.

ΜΕΧΡΙ, vel ſeq. Vocali, μέχρις, *Adv.* 1. *de termino ad quem*, uſque ad; (2) *de tempore, per quod*, quoad, per, Hinc; μέχρι ὅτε, quouſque; μέχρις ἂν, quamdiu; μέχρις ἧς, quoaduſque, quatenus, quantiſper; μέχρις οὗ ἂν, quoad; μέχρι τίν(ος); uſque quo, quouſque; μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τοῦδε hactenus; μεχρὶ πολλοῦ, diu; μεχρὶ ζωῆς, quoad vivam, μεχρὶ πάντες, in perpetuum.

ΜΗ, *Adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ δὲ, μὴ δὲν, μὴ οὐχὶ, quin niſi; μὴ γάρ γε, μὴ γάρ δὴ, μὴ δῆτα, abſit enim; εἰ μὴ, niſi; ἢ μὴ ἢ μήν, cæteroquin; ſin minus; μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῆ, & μηδαμᾶ, *Adv.* nuſquam, nulla in parte nequaquam. A μηδαμὸς.

Μηδαμινὸς, ὴ, όν, qui nullius pretii eſt, inhonoratus.

Μηδαμόθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte. A μηδαμὸς.

Μηδαμόθι, *Adv.* nunquam, nullo in loco.

Μηδαμὸς, ὴ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, ὃ, & ἁμὸς, *aliquis*. Hinc

Μηδαμόσε, *Adv.* nuſquam, nullum in locum.

Μηδαμῇ, *Adv.* nuſquam, nullo in loco.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, neutiquam, abſit. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μηδέα, τὰ, curæ, conſilia, pl ſing. eſſet μῆδος, μήδεος, το.

Μηδεα, τὰ, pudenda.
Μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν, *Genit.* μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενός, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ex μηδὲ, & εἷς, *unus.*
Μήδετο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro μήδε, a μήδομαι.
Μηδεποτε, *Adv.* haud umquam, numquam.
Μηδέπω, *Adv.* nondum, necdum.
Μηδεπώποτε, nunquam, nullo tempore.
Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.
Μηδετέρως, *Adv.* neutro modo.
Μηδετέρωσε, neutram in partem.
Μήδετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a μήδομαι.
Μήδευμα, τὸ, conſilium, aſtus. A μῆδος.
Μηδίζω, Medos imitor, ſeu ſequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.
Μηδία, ας, ἡ, Media.
Μηδικὸς, ἡ, όν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, ſuccus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, ſc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum, Gl. V. Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos geſtæ, tempora & bella Perſica.
Μῆδιος, ᾱ, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.
Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Aſiæ. Ab eod.
Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Mediſmus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.
Μηδιστὶ, Medorum more.
Μηδοκτόνος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, qui Medos occidit, Medorum occiſor. Ex Μῆδος, & κτείνω.
Μηδόλως, *Adv.* nullo modo, nequaquam.
Μήδομαι, ſ. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, ſtruo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, Soph. Phil. 1129. Πρὸς ᾧ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.
ΜΗ ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Perſæ non raro apud Vet.
ΜΗ ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium; uſitatum in plur. Vid. μήδεα.
Μηδοσύνη, conſilium. Suid. A μῆδος.
Μηδοτιοῦν, *Adv.* nihil quidquam. Ex μηδὲ, ὅστις, & ἄν.
Μηδοφόνος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, qui Medos occidit.
Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil quidquam. Ex μήτε, & εἷς, *unus.*
Μηκάζω, μηκάζειν, balare, de capris. A
ΜΗΚΑΟΜΑΙ, ᾶμαι, μηκᾶσθαι, balare, capriſſare, perf. part. med. μεμακὰς, μεμακυῖα.
Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat, μηκάδες, balantes. A μηκάομαι.
Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.
Μηκεδανὸς, ὴ, όν, longus. A μῆκος.
Μηκέτι, non amplius, ne poſthac, non jam; (2) non, *ſimpl.*
Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι. Unde
Μηκητικὸς, ἡ, όν, qui balare poteſt.
Μήκιστα, *Adv.* longiſſime; (2) tandem. A
Μήκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus; (2) proceriſſimus; ὅτι μήκιστον, diutiſſime, *Superlat.* A μῆκος.
Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας, ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω.
ΜΗ ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium.
Μηκύνω, fut. υνῶ, longum facio, protollo, produco; μηκυνομένη ζυλλαβὴ, ſyllaba, quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Πόσους εἰπεῖν ἂν ἄλλους, εἰ με μηκύνειν δέοι; Ariſt. Lyſ. 1135. Ἦκε γὰρ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων, Dion. Περ. 417. χρόνον, Eur. fur. 87. βίον, ib. 143. A μῆκος.
ΜΗΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver; (2) capillitium ſeu excrementum pinnarum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) aſenæ quædam ſpecies in metallicis, Pol. Μήκωνες, piſces quidam gregales, Ariſtot. (5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium. Gl. V.
Μηκωνίνὸς, ἡ, όν, papavereus. A pr.
Μηκώνιον, ᾱ, τὸ, ſuccus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.
Μηκωνίτης, ᾱ, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.
Μηκωνίτις, ίδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporifero abundans. Ab eod.
Μηκωνοειδὴς, ους, ες, ὁ ἡ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων, & εἶδος.
Μῆλα, τὰ, genæ, Ph.
Μηλάβη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus ex floribus mali arboris naſci ſolitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, *flos.*
Μήλατα, μηλάτων, oves, Euſt. Ab
Μηλάτης, ου, ὁ, opilio, Vatin. A μῆλον.
ΜΗΛΕΑ, ας, ἡ, malus arbor.
Μήλειος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κέρας, caro ovilla. A μῆλον.
ΜΗΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *it.* quo immiſſo in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.
Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus.*
Μηλιαύθμος, ου, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς, *diverſorium.*
Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μαλιάδες. A μῆλον, *pomum.*
Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) ſum colore luteo. A μῆλον.
Μηλιοειδὴς, έος, ὁ ἡ, melĭnum ſeu colorem luteum referens. Ex εἶδος.
Μηλιόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλιόεσσα, quamvis ibi μειλιόεσσα, legatur. A μῆλον. Unde
Μήλινος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.
Μήλιος, ᾱ, ὁ, e Melo inſula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e. maxima.
Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam aſinorum. A μηλία.
Μηλίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.
Μηλοβατέω, ῶ, fut. ήσω, oves ſcando, oves inſcendo. Ex μῆλον, & βαίνω, *ſcando.*
Μηλιβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo ſeu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον, & βαλλω, *jacio.*
Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves paſco.
Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium paſtor, opilio. A
Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. Ex μῆλον, & βόσκω.
Μηλόβοτος, ὁ ἡ ὐ, ab ovibus depaſtus; (2) incultus, ab hoſtibuſque vaſtatus, & pecoribus paſcendis relictus. Ex iiſd.
Μηλοδόκος, ον, *Epith.* Templi ob ſacrificia ex ovibus. Ap. Pind.
Μηλοειδὴς, έος, ὁ ἡ, mali ſpeciem habens, ſive colore, ſive re alia. Ex εἶδος.
Μηλολόνθη, al. μηλολάβη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus infidere ſolitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) luſus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος, *flos.*
Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis ſeu malis commiſſa. Ex μῆλον, & μάχη.
Μηλόμελι, ιτος, το, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι.
ΜΗ ΔΟΝ, *Dor.* μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.
Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.
Μηλονόμας, *Dor.* pro μηλονόμης, id. quod
Μηλονομεὺς, έως, ὁ, paſtor ovium, opilio. Heſ. ubi plur. μηλονομῆες, ποιμένες. Ex μῆλον, & νέμω, *paſco.*
Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, Suid. Ex iiſd.
Μηλοπάρηος, & μηλοπάρειος, ᾱ, ὁ ἡ, genas habens malis ſimiles, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & παρειά.
Μηλοπέπονες, melopepones; ſpecies cucumerum. Ex μῆλον, & πέπων.
Μηλοπλακούντιον, τὸ, compoſitio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto poſtea melle, pipere, aniſo, aliiſque. A
Μηλοπλακὴς, ῆντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον, & πλακὴς.
Μηλόσκοπος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, unde oves ſeu pecora quævis conſpici poſſunt.
Μηλόσπορος, ὁ ἡ ὐ, malis ſeu pomis conſitus.
Μηλοσσόος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, ovium ſervator.
Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora ſeu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βοῦτύπτοις ἐπ' ἐχάραις, Ariſt. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάζω.
Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, Heſ. Ex iiſd.
Μηλοτρόφος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, oves alens. Ex τρέφω.
Μηλοφάγος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, oves comedens, ovilla carne veſcens. Ex μῆλον, & φάγος.
Μηλοφόνος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, oves occidens.
Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala ſeu poma fero. Τὴν ὥραν ᾗ ποκ' ἐμαλοφόρῃ, Theoc. Ep. 2, 4. A
Μηλοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ὐ, pomifer, mala ſeu poma ferens; μηλοφόροι, regis Perſarum ſatellites, aurea mala geſtantes in haſtis. Ex μῆλον, & φέρω.
Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὐ, ovium cuſtos.
Μηλόω, ſpecillum immitto, ſpecillo pertento, exploro. A μήλη.
Μήλωθρον, ᾱ, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, Heſ. Suid. (2) vitis alba, Dioſc. Ab eod.
Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis ſacra fiebant, Pollux. A μῆλον.
Μήλωσις, εως, ἡ, ſpecilli demiſſio, exploratio, quæ fit immiſſo ſpecillo. A μηλόω.
Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis ovina; (2) pellis quævis, Gl. V. pellis lanata. A μῆλον, *ovis.*
Μηλωτὴς, οῦ, τὸ, ovium paſtor. Ab eod.
Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, ſpecillum auricularium, quo ad repurgandas aures utimur, Gl. V. ſpecillum. A μήλη. Unde
Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auriſcalpia.
Μήλωψ, οπος, ὁ ἡ ὐ, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris eſt pomacei. Ex μῆλον, & ὤψ.
ΜΗΝ, *Conj.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, ſane; ἀλλὰ μὴν, atqui vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, ſed neque; γε μὴν, vero, porro; ἢ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; καὶ μὴν, quin etiam; καὶ μὴν δὴ, immo, enimvero; καὶ μὴν γε, at ſaltem, at vero; καὶ μὴν καὶ, quin etiam; τὲ μὴν, non tamen, nec vero.
ΜΗΝ, μηνὸς, ὁ, menſis; οἱ μῆνες, menſtrua.
Μηναγυρτέω, ῶ, f. ήσω, ſingulis menſibus ſtipem colligo Matri Deum. A
Μηναγυρτὴς, ου, ὁ, qui ſingulis menſibus Matri Deum ſtipem colligit, quod officium certi Rheæ ſacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω.
Μήνατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a μαίνομαι.
ΜΗΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.
Μηνιαῖος, αία, αῖον, menſtruus, qui eſt unius menſis. A μὴν.
Μηνίαμα, τὸ, iracundia perſeverans. A
Μηνιάω, ῶ, f. άσω, iram vel odium exercĕo, iraſcor. A μῆνις.
Μηνίγγιον, membranula. A μήνιγξ.

Μηνιγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri, instrumentum chirurgicum.

ΜΗΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat & ebulliat, Hes.

Μηνιθμός, οῦ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, infania. Ab eod.

ΜΗΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, odium.

Μνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. verbi μηνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo; iram, odium, vel simultatem exerceo; irascor. Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσί παρήμενος, Il. 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, & εἶδος, *species*.

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A μηνοειδής.

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Ph. indago. A μηνύω. Hinc

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτήρ, ῆρος, ἡ, idem quod.

Μηνυτης, ου, ὁ, index, nunciator, delator, dicitur & de Historico, ap. Luc.

Μηνυτικὸς, ἡ, όν, significandi seu indicandi vim habens, significativus, Gl. V. indicativus. A μηνύω.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΤΩ, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio; declaro; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicasse; aor. 1. pass. μηνυθεὶς, indicatus. Πῶς γὰρ ἀνδρὸς τῷδε μηνύσῃ τύχην; Soph. Oed. Tyr. 101. Εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσατε, Eur. Ion. 787. Πάντα τεῷ ὃ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ, Theocr. 21, 38.

ΜΗΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* Spignel, or Fenel.

Μὴ ἀπειτάμης, *Poët.* pro μὴ ἀπειτάμῃς, *ne injicias, ne injiceres*, abjecta per apostrophum vocali brevi initiali, ob præced. finalem longam, sic

Μὴ ἀπειτάμης, *Poët.* pro μὴ ἀπειτάμῃς.

Μήπη, nequa, Gl. V.

Μήποτε, numquam, non umquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num.

Μήποθεν, necunde, Gl. V.

Μήποτε, nequando, Gl. V.

Μήποτε ἄν, numquid ergo, Gl. V.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπως, *Adv.* idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.

Μηραῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηρορράφης, ου, ὁ ἡ ἡ, femori insutus, epithet. Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, *suo*.

ΜΗΡΟΣ, οῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ, *per metaplasm* pro μηροὶ, Od. 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρὸς, & τέμνω.

Μηροτραφὴς, ές, ὁ, epithet. Bacchi, quia in Mero monte educatus, Strabo.

Μηροτυπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, ap. Nic. de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio. A μηρυκίζω.

Μηρύκω, & μηρυκόομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans. Gl. V. rumen. A μηρύω.

Μηρύσασθαι, a, 1. inf. med.

ΜΗΡΤΩ, fut. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco; (2) texo, intexo. Τῶ σᾶι μὴ χείλη μαρύεν ὑψόθι κισσός, Theoc. 1, 29.

Μήσαο, 2. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, a μήδομαι.

Μήσεαι, 2. s. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσῃ.

Μῆσο, 3. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμησο.

Μῆσι, *Dor.* pro μή ἐσι, sed recte etiam scripseris μή ῾σι. Conf. μὴ ᾿πιδάλης.

Μήσωρ, ορος, ὁ, consiliarius, consultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗΤΕ, *Conj.* neque, nec.

Μητέριος, α, ὁ, maternus, in Epigram. A

ΜΗΤΗΡ, μητέρος, & *per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Scriptores Ecclesiasticos baptisterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιόωσι; μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιᾶζω, significatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητίετα, pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor. fut. μητίσομαι, versus caussa μητίσομαι. Μίαν δ' ἀμφοτέρων μητισομαι ἔχθεα λυγρὰ, Il. 3, 416.

Μητίοεις, έσσα, όεν, consilio abundans, cui multum est consilii, Ab eod.

Μητίσωσιν, *consultant*, 3. plur. præs. ind. act. *Poët.* cum ν, pro μητιῶσι, a μητιάω, *consulto*.

ΜΗΤΙΣ, ιδος, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μήτοι, *Adv.* ne forte.

Μήτοιγε, *Adv.* idem; nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) fecundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum sive Cybelæ stipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. Ex μήτηρ, & ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. Gl. V. μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλώας, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω.

Μητραλῴην, *Att.* & *Ion.* pro μητραλοίαν.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἐγχύω, *infundo*.

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pol.

Μητρίδιος, α, ον, *Epith.* urticæ: matrix, semen in se habens, ap. Aristoph. *Ern.*

Μήτριος, α, ον, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda est. A μήτηρ.

Μητροαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a matre edoctus. Ex διδάσκω.

Μητρόδοκος, ου, ὁ ἡ ἡ, a matre receptus. Ex δέχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, ex parte matris.

Μητρόθεος, ου, ἡ, Dei mater, seu parens; epith. V. Virginis.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκλονέω, ῶ, fut. ήσω, matrem occido. A

Μητροκλονία, ας, ἡ, matricidium, R. A

Μητροκλόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κλείνω.

Μητροκομία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: seu ex quo coloniæ dicuntur. Ex μήτηρ, & κώμη, *vicus*.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, spurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater & virgo.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit.

Μητροπολίτης, ου, ἡ, qui ex urbe matrice seu metropoli est; (2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, & alios Episcopos sub se habet. A pr.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet. Quasi a μητροπρεπής. Ex μήτηρ, & πρέπει.

Μητρορράϊστης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit. Suid. Ex ῥαίω.

Μητρορριπὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, a matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω.

Μητροτρεφὴς, ές, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω.

Μητροφωνέω, ῶ, ὁ, matricida. Ex φένω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iisdem.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, & tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniquâ, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, novercalis. A μητρυιὰ.

Μητρῴακὸς, ut μητρῳακὰ ἀγισεῖα, purificationes in sacris Cybeleis fieri solitæ. A μητρῷα.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

Μητρῷος, ῶα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, sacra Cybeleia.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accus. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάεται, *machinatur*, 3. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται. A

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poet.* μηχανάασθαι, μηχανόωνται, 3. plur. præs. ind. *Poët.* pro μηχανῶνται, μηχανόονται. μηχανοώμενοι, part. *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam pass. ut μεμηχάνητο, pluſquam perfect. arte mechanica factus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminationes activæ raro occurrunt. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται τέργον, rite confecta, Soph. Trach. 595. Πάντ' ἐμηχανᾶτ' ἐφ' ὑμῖν, Arist. Pace, 619. Ἐκ τῶν γὰρ ἐδηλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα, Eur. Hipp. 335. Ἐκ τῶνδε δὴ τοίνυν δ' ἐμηχανήσατο Αἰγιεύς, id. Elec. 31. A μηχανή.

Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. pass. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 Paralip. 26, 15. Suic. A

ΜΗΧΑΝΗ, ῆς, ἡ, artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (2) commentum, ars, solertia; (3) machina, fabrica; ciconia; Th. (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, Gl. V. πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, οὐδεμία μηχανὴ dicitur de re impossibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανήτεον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητὴς, ου, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc

Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, seu machinas conficiendi peritus; (2) solers in excogitando.

Μηχανηφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, machinam ferens, Suic. Ex μηχανὴ, & φέρω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, seu machinas fabricandi peritus; (2) *Subst.* artifex eorum, quæ ingenio simul & manu fiunt; sed ἡ μηχανικὴ, ἧς, scil. τέχνη, ars mechanica. A μηχανὴ.

Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανὴ.

Μηχανδίφης, ου, ὁ, idem. A διφάω.

Μηχανέες, εσσα, εν, idem.

Μηχανοιατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro μηχανῷντο, a μηχανάω.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, R.

Μηχανοποιΐα, ἡ, machinarum fabricatio. A

Μηχανοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex & moderator. Ex μηχανὴ, & ποιέω.

Μηχανῥάφέω, fraudes excogito.

Μηχανορραφία, ας, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. A

Μηχανορράφ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, & ῥάπτω.

Μηχανουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, & ἔργον.

Μηχανωμεν-ος, ου, præs. part. med. *contr.* pro μηχανώμενος, a μηχανάω.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen. A μῆχος.

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανὴ.

Μία, una, vide εἷς.

Μιαιγαμία, ας. ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, Suid. Ex μιαίνω, & γάμος.

ΜΙΑΊΝΩ, fut ανῶ, inquino, conspurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conscelero; μιάνη, a. 1. act. conj. 3. sing. tinxerit; μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐμιάνθησ ν, maculati sunt; μιάνας, a. 1. act. inf. violare, Ph. Εἵματα καλὰ μιαίνεις, Theoc. 27, 52. Οὐ μιανθῆναι θέλων, Eur. Ion. 1159.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, pollue me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat, Πόσιν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν, Eur. Iph. in Au. 1412.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & scelerata, homicidium impium, parricidium. A

Μιαιφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui se cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex μιαίνω, & φόνος, cædes.

Μιαιφονώτατα, crudelissime, fœdissime.

Μίασμα, ατ-ος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μιάνθω, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιανῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis vescor.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum esus, A

Μιαροφάγ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vetitis cibis vescitur.

Μιαρῶς, *Adv.* impure; (2) scelestè, scelerate.

Μίασμα, ατ-ος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, sterrum, Gl. V. A μιαίνω.

Μίασμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Μιάστωρ, ορ-ος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.

Μιγάδλω, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, misceor. Ab eod.

Μίγας, άδ-ος, ὁ ἡ ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiscue.

Μίγδλω, *Adv.* promiscue, Ph. Ab eodem.

Μίγεν, 3. s. aor. 2. opt. pass. v. μίγνυμι.

Μιγὲς, *mixtus*, part. a. ejusd.

Μίγεν, 3. pl. a. ejusd. in ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

Μιγέωσιν, 3. pl. a. ejusd. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

Μιγήμβαι, a. 1n inf. *Dor.* pro μιγῆναι.

Μιγλω, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμιγλω.

Μιγλῶαι, a. idem in infin.

Μιγήσομαι, f. 2. ind. pass. v. μίγνυμι.

Μίγμα, ατ-ος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum misturis. Ab eod. μίγνυμι.

Μιγμαλοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγμὶς, ῖδ-ος, ὁ, idem quod μίγμα, ap. Laërt.

ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo, pass. μίγνυσθαι, misceri; prope accedere, confuescere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα; perf. pass. part. μεμιγμέν-ος, mistus. Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, Arist. Pace, 1134. Λύγχης ἐν ὑσμίνησι μίξαντες φάλλυ, Lyc. 1358. Πῶν γὰρ μίγνυται μέλ-ος βοῆς, Eur. El. 756.

Μιγνύναι, *miscere*, præsens in infin. act.

ΜΙΔΑΣ, α, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis; (3) bestiola fabas exedens.

Μιθρόν-ος, pro μιαιφόν-ος.

ΜΙΘΡΑΣ, α, ὁ Sol apud Persas, ut Deus.

Μικκὸς, ἡ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parum, paulisper. Vox Dorica.

Μικκύλ-ος, parvulus, pusillus, Dim. a pr.

Μικκοδικαιότατος, ἡ, ὸν, in parvis injuriosus.

Μικράζτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, ob parvas res expostulans. Ex μικρὸς, & αἰτία, causſa.

Μικραύλαξ, ακ-ος, ὁ ἡ ἡ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, Suic.

Μικρᾶς, gen. sing. f. g. pro μικρᾶς.

Μικροβασίλεια-ος, α, ον, parvum regnum habens. A

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρόβιο-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, breve tempus vivens, qui exiguæ est vitæ.

Μικρόβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογενει-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum mentum habens, R. Ex μικρὸς, & γένειον.

Μικρόγενυς, υ-ος, ὁ ἡ ἡ, idem, R.

Μικρογλαφυρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos & aptos articulos habens, Suic.

Μικρογνωμοσύνη, ης, id. quod μικροψυχία.

Μικρογραφέω, vocali brevi scribo, v. c. ο pro ω. Vox Gramm.

Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, & δόσις.

Μικροθαυμαζ-ος, ὁ ἡ ἡ, res parvas admirans. A θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo pusillo sum.

Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus pusillus. A

Μικρόθυμ-ος, ὁ ἡ ἡ, qui animo pusillo est.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A

Μικρόκαρπ-ος, ὁ ἡ ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς & κεφαλή.

Μικροκινδυν-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parva suscipiens pericula.

Μικροκλεπίης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.

Μικροκοίλι-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς, & κοιλία.

Μικροκόσμ-ος, ου, ὁ, parvus mundus, homo.

Μικρολη̃ψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς & λῆψις.

Μικρολογέομαι, ῶμαι, rei parvæ rationem habeo; anxie & scrupulose circa vilia & spernenda occupor; sordide & parce facio Μηδὲν ὦ Συγκρέσιας ὧδ' φανέντων μικρολογεμένη, Herm. og.

Μικρολογία, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus; (3) rerum exiguarum magni æstimatio; (4) sordes, avaritia, parsimonia. A

Μικρολόγ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, præparcus, avarus.

Μικρολογως, *Adverb.* res parvas magni æstimando; (2) sordide, avare, præparce.

Μικρόλυπ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui res minimæ animi molestiam afferunt. Ex μικρὸς & μέλω.

Μικρομελὴς, έ-ος, ὁ ἡ ἡ, parva habens membra, Suic. Ex μικρὸς & μέλος.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Μικρομερὴς, έ-ος, ὁ ἡ ἡ, parvis partibus constans. Ex μικρὸς & μέρος.

Μικρόμματ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρὸς & ὄμμα.

Μικρόπεπλ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum peplum gestans, R.

Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιῶν δ' ὀδὲν ὅτως ἐν ταῖς ὕψηλοῖς, &c. Longin, 41.

Μικροποιὸς, όν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc

Μικροπολιτικὸς, ἡ, όν, civi parvæ civitatis conveniens s. usitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὸν, ου, multitudo parvi oppidi.

Μικροπόνηρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia.

Μικροπρεπίζομαι, fut. ίσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abjectique animi. A

Μικροπρεπὴς, έ-ος, ὁ ἡ ἡ, viles abjectosque homines decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex μικρὸς & πρέπω, *decet*.

Μικροπρεπῶς, *Adv.* sordide, illiberaliter.

Μικροπρόσωπ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, faciem parvam habens, R.

Μικροπτέρυξ, γ-ος, parvas alas habens.

Μικρόρραξ, αγ-ος, ὁ ἡ ἡ, qui parvos habet acinos.

Μικρόρριν, vel μικρόρρις, ιν-ος, ὁ ἡ ἡ, parvum nasum habens.

Μικρορροπύγιον-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum habens orrhopygium. Ab ὀρροπύγιον.

ΜΙΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; μικρὸν, *Adv.* paululum, parum; μικρῷ, prope, fere, propemodum; μικρῷ δεῖν, paulo minus pene, Ph. μικρᾷ πρόσθεν, paulo ante, Ph. μικρῷ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕστερον, paulo post, & μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.

Μικροσκελὴς, έ-ος, ὁ ἡ ἡ, parva habens crura, Suic. A σκέλος.

Μικροσπέρμαι-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum semen habens. Ex σπέρμα.

Μικρόσπορ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Μικροστάχυς, υ-ος, ὁ ἡ ἡ, parvas spicas habens.

Μικρόστομ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, os parvum habens.

Μικροστοιχ-ος, ον, folia perparva habens.

Μικρόσφυκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui parvus & debilis est pulsus; (2) debilis. A σφίζω.

Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsus. Ex iisd.

Μικρόχημ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum habitum habens, Suic. A χημα.

Μικρότης, ητ-ος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρὸς.

Μικροτραπεζ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui exiguam, s. tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.

Μικρότριχ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos seu breves habens pilos. A θρὶξ.

Μικροφάγ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, tenuissimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & sordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, Suic. A

Μικροφιλότιμ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, Theophr.

Μικροφρόνως, *Adv.* illiberaliter, sordide.

Μικροφρο-

Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas. A μικροψυχία.
Μικρόψυχος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, pusillanimus. Ex μικρὸς, & ψυχή.
Μικρόφωνος, ἔος, ὁ ἡ ἡ, pusillus. A φωνή.
Μικροφωνία, ας, ἡ, parvitas. A μικροφωνία.
Μικροφύλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, parva habens folia.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A
Μικρόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, gracilem & exilem vocem habens. A φωνή.
Μικρόχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, parvam regionem habens, exiguum solum habens, Rob.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pusillo animo sum; exponitur etiam, animo deficio.
Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus & abjectus. A
Μικρόψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui animo demisso & abjecto est, pusillanimus. A ψυχή.
Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρὸς.
Μικρῶς, *Adv.* parum, leviter.
Μίκλο, 3. f. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμίμικλο, a μίγνυμι. Unde
Μικλὸς, ὴ, ὸν, mixtus; (2) miscibilis. A μιγνυμι, *misceo.*
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ species, e qua tori fiebant.
Μιλησιουργὲς, Milesio opere factum; sicut celebrantur Μιλήσια γράμματα, Milesia stragula, & Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex ἔργον & Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.
ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, miliarium columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. Athenæus, Lib. III.
Μιλιόω, f. ώσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιώσθαι, milliaria esse dimensa, apud Strab. A μίλιον. Hinc
Μιλιασμὸς, ου, ὁ, dimensio per milliaria.
ΜΙ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, millare, spatium mille passuum.
Μίλον, ου, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milacis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos, Poll.
Μίλτινος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui e minio est, A μίλτος.
Μιλτηλιφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tectus. Ex μ. & ἀλείφω.
Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.
Μιλτίτης, ου, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοπάρυος, ος, ὁ ἡ ἡ, genas minio infectas habens; *Epith.* navis rubro picta.
Μιλτόπρεπος, ος, ὁ ἡ ἡ, minio pulcre pictus, decorus. Ex μ. & πρέπω.
ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo segetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo, Gl. V. minio. A μίλτος.
Μιλτώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, miniaceus, minio similis; (2) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effossio; (2) locus, ubi minium effoditur.
Μιλτωρύχος, ος, ὁ, minii seu rubricæ effossor. Ex μίλτος, & ὀρύσσω.
Μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, rubricatus, Gloss. Vet. A μιλτόω.
ΜΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.
Μιλφωσις, εως, ἡ, idem.
ΜΙΜΑΙ'ΚΤΑΟΝ, ου, τὸ, fragum, fructus arbuti.
Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ seu sacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, *imitor.*
Μιμαλὼνες, όνων, αἱ, idem & ab eod.
ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, sive μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.
Μιμαυλεῖν. histrioni accino tibia, Hes. ὑποκρίνεσθαι. A
Μιμαυλῶν, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex μῖμος, & αὐλὸς, *tibia.*
ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, ῆμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ μιμήμεθ', Eur. Ion. 452. Τὰς εἰκῆς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἡμᾶς μεμιμῆσθαι, Arist. Nub. 559. Τὸν τρόπον μεμίμηται ἡ τῆς ἀγρεί-

ζηλον μινύθῃ, Hesiod. Ἔργ. 6. Μινύθει δέ τοι ἔργον, ib. 407. A μινύς. Hinc
Μίνυνθα, *Adv.* parumper, paulisper, paululum, ad parvum temporis spatium.
Μινυνθάδιος, fut. μινυνθαδίω, brevi tempore durans. A μινυνθα.
Μινυθάδης, ες, brevis. Ab eod. *Ern.*
ΜΙΝΥ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, exilis.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A μινυρίζω.
Μινύριξε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε; vel *exili voce lamentare*, 2. sing. præs. imper. v.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo, Ph. μινυρίζει minurit. Ὅδ' ἂν μινυρίζων δάκρυα τις ὡρυσίρχει, Arist. Av. 1420. A μινύρομαι.
Μινύρισμα, αλος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A μινυρίζω. Unde
Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ, murmuratio, susurratio.
Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρομένη τι πρὸς ἑαυτὴν μέλος, Arist. Conc. 887. A μινύς.
Μινυάριος, ος, ὁ ἡ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς, & ἄρα.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίξις, & αἰθρία.
Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, semihomo.
Μιξέλλωψ, altero tantum parente Græci, ut hybridæ apud Romanos.
Μιξίαμβος, ος, ὁ ἡ ἡ, conviciator, Hes. Ex μίξις, & ἴαμβος, *carmen Iambicum*, quod olim conviciis in primis adhibebatur.
Μίξιας, ου, ὁ, mixtor, qui miscet, Hes. A μιγνυμι. Unde
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura; (2) concubitus, coitus.
Μιξοβάρβαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, semibarbarus.
Μιξοβόας, ος, ὁ, promiscue clamans, Rob. Ex μίξις, & βοάω.
Μιξόδια, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rhod. μιξοδίη, locus inter Scyllam & Charybdim. Ex μίξις, & ὁδὸς.
Μιξοδὴς, ος, ὁ, idem & ex iisd.
Μιξόθηρ, ηρος, ὁ ἡ ἡ, semiferus, feræ quasi permixtus.
Μιξόθηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) qui belluinis est moribus, Suic. Ex iisd.
Μιξόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, semicanus.
Μιξόθρους, ους, e variis clamoribus mixtus.
Μίξια, ας, ἡ, coitus, Hes. Ab οἰσέω.
Μιξολβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, albo distinctus, semialbus.
Μιξολύδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, semi Lydius.
Μιξολυδιστὶ, *Adv.* semi Lydio more.
Μιξόμβροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, semihomo, ut centaurus
Μιξονύχιος, *Epith.* hirci, quia inter oves pascuntur, ἀφ. Ath. E μ. & νέμω.
Μιξοπάρθενος, ος, ὁ ἡ ἡ, partim virginis, partim animalis naturam habens; semivirgo, ut Harpya.
Μιξοπόλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus capilli canis incipiunt misceri. Gl. Ver. canaster.
Μιξόπυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pure permixtus, Suic. Ex μ. & πῦρ.
Μιξοφρύγιος, ος, ὁ ἡ ἡ, semi Phrygius.
Μιξόφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, superciliis coëuntibus habens. Ex μίξις, & ὀφρύς.
Μιξόχλωρος, ος, ον, subviridis.
Μίξω, *miscebo*, f. 1. ind. act. v. μίγνυμι.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum seu bonarum rerum. A
Μισόγαθος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bonos odit, Suic. Ex μισέω, & ἀγαθός.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A
Μισάδελφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui fratrem odit.
Μισαλάζων, ονος, ὁ ἡ ἡ, olor arrogantiæ.
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A
Μισάλληλοι, ων, οἱ ἡ αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. Ex μισέω, & ἀλλήλων.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas

manitas. Μισανθρωπίη (*Ion.*) φθίγεσι ἐς ἐρημίην, *Aret.* A

Μισανθρωπὸς, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor hominum, inhumanus.

Μισαπόδημ-ος, ον, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

Μισαύλειος, ας, ὁ, locus in valle, in quo fit miſtio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miſcentur; (2) ipſe aquarum gurges illic collectus. Ex *μίσγω*, & *ἄυλος*, *vallis*.

Μίσγεαι, 2. ſ. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro *μίσγῃ*, a *μίσγω*.

Μίσγετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐμίσγετο.

Μισγιτία, v. *μισητία*.

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex *μίσγω*, & ὁδός.

Μίσγοισα, pr. part. f. g. *Dor.* pro *μίσγουσα*.

Μισγόμβριον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. vel med.

Μισγονόμ-ος, γη, terra, ubi omnes promiſcue paſcunt, Heſ. A *νέμω*.

Μίσγω, miſceo, permiſceo; *μίσγομαι*, miſceor, coëo, concumbo, congredior. Ἔμισγέσθω φιλότητι, Iliad. 14, 295. A *μίγνυμι*.

Μισέλλην, ην-ος, ὁ ἡ ὑ, Græcorum oſor.

Μίσθ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, laborum oſor, Pollux. Ex *μίσ-ος*, & ἔργον.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, ſociorum odium, Pollux. A ſeq.

Μισέταιρ-ος, ε, ὁ, ſociorum oſor, Poll.

Μισέω, ῶ, odi, odio proſequor; (2) minus diligo, minus curo; *μισέομαι*, οῦμαι, odio ſum; *μεμισημέν-ος*, inviſus, odioſus, præt. partic. Μίσεέ ϑ' φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Πῶς δ' ἐχ τὸν αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Eur. Ion. 644. Μισεῖται γὰρ ἀνόσι-ος γυνὴ, id. El. 652. A *μῖσ-ος*.

Μισηθεῖσα, aor. 1, part. paſſ. f. g.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. *φίλτρον*, *Lucian*.

Μισήλι-ος, ε, ὁ, ſolifuga, Gl. V.

Μίσημα, ατ-ος, τὸ, odium, Rob. A *μισέω*.

Μισήσης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. *μισέω*.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinoſa, pruriens, Ammon. Suid. Quaſi *μισητή τις*, a *μίσγομαι*.

Μισητία, ας, ἡ, inſatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, ῆ, ὁ, oſor, Philox. A *μισέω*. Unde

Μισητίζω, odi, odio proſequor, Heſ.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio proſequitur.

Μισητικῶς, odio proſequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, qui odio habetur. A *μισέω*. Unde

Μισητὸν, τό, Vulg. Lex. ſed v. *μίσηθρον*.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu præmii perſolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex *μισθὸς*, & *ἀπόδοσις*.

Μισθαποδότης, ε, ὁ, qui mercedem perſolvit, præmium, pœnam ſumit.

Μισθάριον, ε, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. a *μισθὸς*.

Μισθαρνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam ſuam locant. A

Μισθαρνήσω, fut. C*ω*, idem quod

Μισθαρνίω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, ſtipendia facio. Dicitur & de meretricio quæſtu. A

Μισθαρνὴς, έ-ος, ὁ ἡ ὑ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Heſ. ubi malunt *μισθάρνης*, ε, ὁ. Ex *μισθὸς*, & *ἄρνυμαι*.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A *μισθαρνέω*.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præſtatur; (2) quæſtus meretricius, A *μισθαρνὴς*. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, id. quod *μισθαρνητικὸς*.

Μισθαρχίδης, ε, ὁ, qui mercede magiſtratum gerit, magiſtratus mercenarius. Vocabul. Ariſtoph. forma patronymici, quaſi a *μισθάρχης*, vel *μίσθαρχ-ος*.

Μίσθι-ος, ία, ον, vel *μίσθι-ος*, ε, ὁ ἡ ὑ, mercenarius, meritorius. A *μισθὸς*.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu ſtipendii ſolutio. Ex *μισθὸς*, & *δόσις*.

Μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem ſive ſtipendium do, ſeu perſolvo; *μισθοδοτέομαι*, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτῆσαι τὰς ὁπλίτας, Dem. A

Μισθοδότης, ε, ὁ, qui mercedem perſolvit.

ΜΙΣΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, merces, præmium laborum, ſalarium, ſtipendium militum, pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, ſtipendium, id ipſum, quod mercedis loco accipitur, ſalarium.

Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæſtum facio; (2) æra mereo, ſtipendia facio. Στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, Phal.

Μισθοφορητέον, ſtipendium dandum eſt. Οὐ μισθοφορητέον τὰς στρατηγούμενας, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipſa actio ſtipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium eſt; (2) qui ſtipendia facere ſolet; *μισθοφορικὸν*, ſtipendiale, Gl. V. A

Μισθοφόρ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit. ſtipendiarius. Ex *φέρω*.

Μισθόω, ῶ, futur. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; *μισθόομαι* ῶμαι, mercede conduco, fut. *μισθώσομαι*, conducam. Et paſſive mercede conducor; ut *μεμισθωμέν-ος*, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθῶτο τις, Ariſt. Av. 1157. A *μισθὸς*.

Μίσθωμα, ατ-ος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipſum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, qua quis operam ſuam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæſtus meritorius. A *μισθόω*.

Μισθωμάτιον, ε, τὸ, mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur, Dim.

Μισθώσασθαι, a. 1. inf. act. v. *μισθόω*.

Μισθωσιμαῖ-ος, αία, αῖον, conductitius, locatorius, Gl. V. A

Μισθώσιμ-ος, ε, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci poteſt, Gl. V. locatitius. A

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μισθωτὴς, ῆ, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A *μισθόω*.

Μισθώτριαι, vel *μισθώτρειαι γυναῖκες*, apud Pollucem, mulieres mercenariæ. A *μισθωτὴς*.

Μίσιππ-ος, ὁ ἡ ὑ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙ'ΣΚΕΛΛΟΣ, ε, ὁ, vile & nigrum vinum, Heſ.

Μίσκελ-ος, ſordidus & præparcus, qui fruſta etiam rejecta colligit. A *μίσκοι*.

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putaminа, Poll. Vide *μίσχ-ος*.

Μισοβάρβαρ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor barbarorum.

Μισοβυσιλῆς, έως, ὁ, regis vel regum oſor.

Μισόγαμ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, a nuptiis abhorrens.

Μισογόνος, ὁ, oſor præſtigiarum & impoſturarum.

Μισογυναῖκ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor mulierum.

Μισογυναῖκα, ἡ, odium erga mulieres. A

Μισογυναῖος, odi mulieres. A

Μισογυνὴς, ε, ὁ, oſor mulierum. Ex *μισέω*, & *γυνή*.

Μισόδημ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor populi, ſ. ſuæ civitatis.

Μισοδημότης, ε, ὁ, idem & ex iiſd, Suic.

Μισιδικαστὴς, ῆ, ὁ, idem quod

Μισοδικ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui jure agere odit, litium oſor. A *δίκη*, *jus*.

Μισόθε-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, Deum vel deos exoſus.

Μισόθηρ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, a venatione alienus. A *θήρα*.

Μισόθριξ, χ-ος, ὁ ἡ ὑ, qui comam non alit.

Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. E *κακὸς*.

Μισόκαλ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor honeſti.

Μισοκέδδης, έ-ος, ὁ ἡ ὑ, lucrifuga, Gl. Vet. A *κέρδ-ος*.

Μισολάκων, ων-ος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολάμαχ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, Lamachi, imperatoris bellicoſi, oſor. Vox Ariſtoph.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus ſum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, diſputationum & ratiocinationum. A

Μισολόγ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui diſputationes & ratiocinationes odit; (2) oſor bonarum literarum; (3) indoctus. A *λόγ-ος*.

Μισόνοθ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui ſpurios odit.

Μισόνυμφ-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui nuptias odit, Suic. A *νύμφη*.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hoſpitum, inhoſpitalitas, Rob. A

Μισόξεν-ος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor peregrinorum, hoſpitum, inhoſpitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὑ, oſor liberorum, liberos exoſus.

Μισοπαρθέν-ος, ὁ, virginibus infeſtus.

Μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ε, ὁ, Perſas exoſus, Perſis infeſtus.

Μισοπολεμος, ὁ ἡ ὑ, alienus a bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ ἡ ὑ, oſor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non ſtudeo, Plato. A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem averſor. Πρὸ τ' κρίσεως μισοπονηρεῖν, Lyſ. A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ε, ὁ ἡ ὑ, malorum oſor, qui improbos vel improbitatem etiam averſatur, Ph. *μισοπόνηρος*, ſeverus. Hinc τὸ *μισοπόνηρον*, ε, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, cum odio improborum.

Μισοπολεμακιστάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantiſſima, proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. Vox Ariſtophan. Ex *μισέω*, & *πέλτη*.

Μισοπράγμων, ον-ος, ὁ ἡ ὑ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit, qui negotia odit. A *πρᾶγμα*.

Μισοπρόσηλος, ὁ ἡ ὑ, difficilis aditu.

Μισόπλουτος, ὁ ἡ ὑ, odio habens pauperes.

Μισοπώγων, ων-ος, ὁ ἡ ὑ, oſor barbæ.

Μισορώμαιος, ε, ὁ ἡ ὑ, Romanis infeſtus.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor ſapientiæ, ſapientiæ ſtudium, philoſophiam exoſus.

Μισοστρατιώτης, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισόσυλλος, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισότεκνος, ε, ὁ ἡ ὑ, liberorum oſor, prolem nolens.

Μισοτύραννος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor tyrannorum.

Μισότυφος, ὁ ἡ ὑ, qui oſtentationem odit.

Μισοφίλιππος, ε, ὁ ἡ ὑ, inimicus Philippi.

Μισοφιλολόγος, ε, ὁ ἡ ὑ, oſor hominum literis deditorum, abhorrens a ſtudiis literarum.

Μισόφιλος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui amicos averſatur, amicitias fugiens.

Μισόφρων, ον-ος, ὁ ἡ ὑ, oſor curarum.

Μισόχρηστος, ε, ὁ ἡ ὑ, bonorum oſor.

Μισόχριστος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui Chriſtum odit.

Μισοψευδὴς, έ-ος, ὁ ἡ ὑ, qui mendacium odit. Ex *ψεῦδ-ος*.

Μισυλλόμαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum hautrio. A

ΜΙΣΤΥ'ΛΗ, *μυζίλη*, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίσυλλεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum v a

ΜΙΣΤΥ'ΛΑΩ, in parvas partes ſeu fruſta exigua concido, in parva fruſta diſſeco.

ΜΙ'ΣΤ, Miſy, fuccus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

Μίσυρις, ιος, ὁ ἡ ὑ, alienus ab inſolentia.

ΜΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, pediculus per quem folia fructuſque arboribus adhærent; (2) granum

folio

folio adhærens; (3) inſtrumentum ruſticum vertendæ terræ.

Μισώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, odioſus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτορραφής, ές, ὁ ἡ ἡ, filo ſutus. Ex μίτος, & ῥάπτω, ſuo.

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, filum, quod ſtamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tenſis cano. A μίτος.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; lamina, (lanea.) Μίτρης, ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροός, ἕρκος ὀκόντων, Hom. Il. 4, 137. (2) faſcia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτρόγχωσα, ſquama aurea, quæ in fronte geſtatur, Heſ.

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mitram geſtans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω.

Μιτροχόρης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Μιτροφορέω, mitram geſto.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, tunicam mitra, ſ. faſcia, quæ μίτρα, vocatur, cingens.

Μιτρόω, mitra ſeu faſcia cingo. A μίτρα.

ΜΙ'ΤΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙ'ΤΤΑΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙ'ΤΤΟΣ, υος, ἡ, oſtiis alvearium circumlitum quaſi purgamentum ceræ, ſubatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μιχθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ˜, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diverſos.

Μνάα, 2. ſ. præſ. ind. paſſ. *Poet.* pro μνᾶ, *contr.* ex μνάη, a μνάομαι.

Μναιῆος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναίτιος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναμεῖα, g. ſ. *Dor.* pro μνημεῖα.

Μναμοσύνδημεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμνημοσύνδημεν, a μνημοσύνη.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor ſum, recordor. Hinc in uſu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus ſum, imperat. μνήσθητι, memor eſto, recordare, f. paſſ. μνησθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in ſignificatione præſentis μέμνημαι, memini, recordor, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Ariſt. Θεσμ. 282. Ἕτερόν γ' ἔστιν ἃ μνήσθην ἐγώ, Ariſt. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præſenti uſitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνώμενος, ſibi concilians. Πολλοί με μνώοντο, Theoc. 27, 22.

Μνάσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Dor.* pro μνήσαι, a μιμνήσκω pro μνάω.

Μνάσῃ, 3. ſ. aor. 1. conj. *Dor.* pro μνήσῃ.

Μνᾶσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

ΜΝΑΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, menſura duorum medimnorum, Heſ.

ΜΝΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem ſaporem cibis adferens, Theophr.

Μνάστερα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μναστέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, *Dor.* pro μνηστέω, unde μνηστῶσα.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσῃ, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, *Ion.* ἡ, μνᾶ.

Μνεία, ας, ἡ, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) ſepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, ου, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio ſepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum; (2) ſepulchrum; (3) locus ſecretior domus, in quo pretioſiſſima quæque aſſervantur. A

Μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μεμνημαι.

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημονεύσητε, 2. pl. præſ. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, ſeu memoria tenetur.

Μνημονευτέον, meminiſſe oportet.

Μνημονευτικὸς, ἡ, όν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, όν, qui memoria tenetur. A

Μνημονεύω, f. εύσω, memor ſum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν χρὴ λόγων, Act. 20, 35. Οὐ γὰρ Πλάτων μνημονεύῃ, Plut. τὰ παρελπιδόντα, Iſocr. περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ισραὴλ, Heb. 11, 22.

Μνημονικὸς, ἡ, όν, memorioſus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσυνὴ, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemoſyne, mater Muſarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνήμων ονος, ὁ ἡ ἡ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memorioſus, Ph. A μνάομαι.

Μνησάϊατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. f. g. v. μνάω.

Μνησάρκετο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο.

Μνήσιαι, 2. ſing. f. 1 ind. med. *Ion.* pro μνήσῃ.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Μνησθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Μνησιδωρέσμαι, gratum me pro beneficiis præſto.

Μνησίθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, pius, qui Dei recordatur. Dioſcorides dicit juniperum majorem a quibuſdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις, & Θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor ſum; ſuccenſeo, Gl. V. Μνησικακῆσαι τῷ ἡλικίαν, Ariſt. Nub. 995. πολλὰ Κορινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ obliviſci nequit. Ex μνῆσις, & κακός.

Μνησικάκως, *Adv.* animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias ſimultates exercent.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, recordatu triſtis. Ex μνῆσις, & πῆμα.

Μνῆσις, ιος, ἡ, recordatio. Hinc ἀνάμνησις, &c.

Μνησικακητικὸς, ἡ, όν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partus; *Epith.* fœm. non ſterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνήστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστρικὸς, ἡ, όν, ſponſalis, Gl. V. A

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo, μνηστεύεσθαι, peti in nuptias, deſponderi; μνηστευθεῖσα, deſponſata, Philox. reperitur tamen & de viro ambiente. Μνηστεύειν ἀλόχου, Theoc. 22, 155. παῖδά τινος, Eur. Μνηστεύσομαι ἑαυτῷ βασιλείαν, Plut. vid. & Matt. 1, 18. A μνάομαι.

Μνηστέα, idem, Μνηστέας Ἑλέναν, Theocr. 18, 6.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, deſponſata ſponſa, nupta. Ab eodem.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, Ph. petitor, procus, ſponſus, alicubi & memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit, dicitur etiam tropice, ut μνηστεύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad procum pertinens. a proco proficiſcens. A μνηστήρ. Hinc

Μνηστηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, procis conveniens.

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occiſio ſeu cædes. Ex μνηστὴρ, & φόνος.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστὴρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆστρα, ſponſalia, Gl. V. Ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, conciliatio, ſ. petitio uxoris. A μνάομαι.

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, ſciens, Heſ. Suid. (2) qui nuptiarum arrhabonem loco ſponſi dedit, Heſ. A μνῆστις, vel μνάομαι.

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muſcoſus. A μνίον.

Μνιδεις, όεσα, όεν, idem & ab eod.

ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, muſcus; alga.

ΜΝΙ'Ω, comedo, Heſ. & Suid. ubi μνίῃ, ἐσθίῃ.

Μνιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, muſcoſus. A μνίον.

ΜΝΟΙ'Α, ας, ἡ, Heſ. ἱκετεία, ſupplicatio; apud Athen. communis ſive vulgaris famulatus, ſecundum Cretenſes.

ΜΝΟΥ˜Σ, ῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior, Gl. V. μνᾶς, pluma.

Μνώα, ας, ἡ, ſervitus, Heſ. A μνοία.

Μνώεο, 2. ſ. pr. imper. paſſ. *Ion.* pro μνῶο, a *Poët.* μνάομαι, pro μνάομαι.

Μνωΐται, ſervi apud Cretenſes. A μνώα.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; *Poëtice* pro μνῶμαι. Οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοῖο φυγοῖο, Il. 11, 71. A μνάομαι.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῆ, ὁ, qui voce eſt obtuſa, Ph. μόγλος, atubus, per quod idem reddit & μογιλάλος.

Μογέϊα, idem quod μογέω.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus. A μόγος.

Μογερῶς, *Adv.* laborioſe, ærumnoſe, cum magna difficultate.

Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum moleſtiis conflictor; patior, tolero, perpetior; labore feſſus ſum; (2) doleo. Ἐριβδὺς τις μογέσκεν ἐπ' ἰχθύσι, Epigr. Εἰ χαλεπάτερα ἔμελλε μογήσειν, Theocr. 26, 28. A μόγος.

Μογεῦμες, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν.

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A

Μογιλάλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ægre & difficulter loquitur, cui impedita eſt lingua, Ph. atubus. Ex μόγις, & λάλος.

Μόγις, *Adv.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαψέδαφος, difficulter humum tangens, μογισαψεδάφῳ, Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, & ἔδαφος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, moleſtia.

Μογοστοκέω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A

Μογοστόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, in partu laborans, parientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, menſura ſedecim ſextariorum.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Heſ.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) ſeditio.

Μόθων, ονος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis & ſervilis moleſtaque ſal-

tatio; (4) nugator, garrulus; (5) faſtuoſus, ſuperbus, arrogans. A *μάθαξ*.

Μαθωνία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, arrogantia, jactantia, Heſ. A *μάθων*.

Μαθωνικὸς, ἡ, ὸν, inſolens, ſuperbus, faſtuoſus. Ab eod.

Μοὶ, dat. ſ. *per Aphæreſin*, pro ἐμοί.

Μοῖο, *moi*, g. ſ. *Poet. & per Aphæreſ.* pro ἐμοῦ.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus ſeu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ſors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, ſecundum æque ac adverſum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo eſt; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A *μείρω*.

Μοιραγέτης, ω, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, Vid. Pauſ. lib. 5. cap. 15, & Apollon. 1, 1127. Ex *μοῖρα*, & *ἄγω*.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A *μοῖρα*.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; *μοιράομαι*, ῶμαι, p. *μεμοίραμαι*, fortitus, adeptus ſum; ſortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται, Philo. Ab eod.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bono ſeu felici fato natus. Voc. *μοιρηγενές*. Ex *γίνομαι*.

Μοιριδίος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A *μοῖρα*.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; Nicandr. Ab eod.

Μοιρὶδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex *μοῖρα*. & *δέχομαι*.

Μοιρίσαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Parcis ſeu fato effectus, vel perfectus. Ex *κραίνω*.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſpertior, divido, Ex *μοῖρα*, & *λαγχάνω*, vel *λάχος*.

Μοιρολογχεῖν, confortem eſſe, Pollux.

Μοιρόλογχοι, conſortes facinoris, Pollux. Ex *μοῖρα*, & *λέλογχα*, p. v. *λαγχάνω*.

Μοιρολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, fatidicus, Ph. Ex *μοῖρα*, & *λέγω*.

Μοῖσαν, acc. ſing. *Dor.* pro Μῶσαν.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, multa, quam ſolvit mœchus deprehenſus. Ea, quæ ſolvuntur pro comprehenſione mœchorum. Ex *μοιχὸς*, & *ἄγρα*, *captura*.

Μοιχάζω, mœchor. A *μοιχὸς*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχάς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. ſ. præſ. ind. med. pro *μοιχάεται*, a *μοιχάομαι*.

Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. *μοιχάομαι*, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera ſum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὸν μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falſam religionem. A *μοιχάω*.

Μοιχθηῆσα, aor. 1. part. paſſ. f. g.

Μοιχθήτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχθάω, mœchor, adulter ſum; (2) adultero, ſtupro, adulterio vitio. Τὸν γυναῖκα αὐτῆ μοιχθάσας, Plato. Ἤδη ἐμοίχθυσεν αὐτὸν, Matt. 5, 28. A *μοιχὸς*.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, όν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοιχικῶς, adulterorum more.

Μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.

Μοιχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.

ΜΟΙΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonſuræ indecorum ac cinædicum.

Μοιχότροπος, ὁ ἡ ἡ, adulterinis moribus præditus, Suic. Ex *μοιχὸς*, & *τρόπος*.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Heſ. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut *χαμαιτύπη*. A *τύπτω*.

Μόλγινος, coriaceus; ut *μόλγινοι φυσητῆρες*, folles coriacei. A

ΜΟΛΓΟ'Σ, ὸ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus.

Μολγὸς, ὸ, ὁ, depeculator, quaſi pecuniam publicam emulgens. Ab *ἀμολγός*.

Μολδύειν, Poll. ſtolones amputare. Vide *δυτομολία*.

ΜΟΛΕΩ, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor; (2) tranſeo, prætereo, a. 2. part. *μολὼν*, profectus, fem. *μολοῦσα*. Τλῶδε μὴ μόλῃς πώλιν, Eur. Rheſ. 115.

Μολιβαχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex *ἄχθος*.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila ſeu maſſa plumbea; (2) plumbago, Gl. Vet. metallicum quiddam; *it.* idem quod *μολίβδιον*; (3) herbæ nomen.

Μολίβδεος, έα, εον, *contr.* *μολιβδῆς*, ῆ, ῆν, plumbeus.

Μολιβδικὸς, ῆ, ὸ, plumbarius, Gl. Vet.

Μολιβδινος, ίνη, ινον, idem.

Μολίβδιον, τὸ, fiſtula plumbea, qua utuntur medici, *Hipp.*

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A *μόλιβδος*.

Μολιβδοειδὴς, έες, ὁ ἡ ἡ, plumbo ſimilis, plumbum colore referens. Ex *μόλ.* & *εἶδος*.

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.

Μολιβδουργὸς, ῦ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex *μόλιβδος*, & *ἔργον*.

Μολιβδοφανὴς, ὲς, plumbo ſimilis. Ex *φαίνω*.

Μολιβδοχοέω, ῶ, fut. ήσω, plumbum fundo, conflo. Polyb. Ex *μόλ.* & *χοέω*.

Μολιβδόχρως, *contr.* *μολιβδόχρους*, ουν, ὁ ἡ ἡ, plumbi colorem habens. Ex *χρόα*.

Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, cujus corpus plumbeo colore eſt, lividus. Ex *χρώς*.

Μολιβδώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A *μόλιβδος*.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quaſi a *μολιβδόω*. vid. *μολυβδέω*.

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, Gl. V. *μόλιβον*.

Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, plumbo præfixus. Ex *μόλ.* & *σφίγγω*, *ſtringo*.

Μόλις, *Adv.* vix, ægre, cum labore; *μόλις δὴ*, vix dum, Gl. V. *μόλις ποτὲ*, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. A *μόλος*.

Μολίσκω, vado, eo, proficiſcor. A *μολέω*.

Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρα, ρὸν, guloſus, vorax; (2) mendicus.

ΜΟΛΟ'ΘΟΤΡΟΣ, vel *μολοθρὸς*, ου, ὁ, molothurus, *herba*.

ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὸ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολῶσαν, acc. ſ. aor. 2. part. act. *Dor.* pro *μολοῦσαν*, a *μολέω*.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.

Μολοσσικὸς, & Μολοττικὸς, ὴ, όν, Moloſſicus; (2) moloſſo pede conſtans. A *μολοσσός*.

Μολοσσὶς, & Μολοττὶς, ιδος, ἡ, Moloſſica, regio Moloſſorum.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, vel Μολοττὸς, ὸ, ὁ, moloſſus, pes metricus, ex tribus ſyllabis longis conſtans; (2) incola Moloſſidis, regionis Epiri; (3) ſc. *κύων*, canis moloſſus, i. e. paſtoralis & magnus, ſeu prægrandis & generoſus, quales dabat Moloſſia.

Μολωπὶς, ίδος, ἡ, Heſ. cuſpis ſeu haſta mutilata; & pudendum; item ægre reddens urinam. At apud Nicand. animal locuſtæ ſimile. Ex *μόλις*, & *ὠπὴ*, *cauda*, vel *ὄρον*, *urina*.

Μόλωροι, ſerpentes quidam innoxii, apud Nicand. ex *μόλω*, & *ὠπὴ*, *cauda*, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro *μαλόχη*.

Μολόχια, malvæ, Gl. V. A præc.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A *μολπὴ*.

Μολπαστὴς, ῆ, ὁ, cantor, cantator; (2) colluſor. A *μολπάζω*.

Μολπαστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A *μολπαστὴς*.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A *μέλπω*.

Μολπηδὸν, *Adv.* cum cantu. A *μολπὴ*.

Μολπητὴς, ῆ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod *μολίβδαινα*.

Μολύβδεος, idem quod *μολίβδεος*.

Μολυβδέω, plumbo, Gl. V. potius *μολυβδόω*.

Μολύβδιον, idem quod *μολίβδιον*.

Μολύβδινος, η, ον, plumbeus.

Μολυβδὶς, idem quod *μολιβδὶς*.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumboſus. A *μόλυβδος*.

Μολυβδῖτις, ιδος, ἡ, plumbea. A *μολυβδίτης*.

Μολυβδοειδὴς, idem quod *μολιβδοειδὴς*.

Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex *ἔργον*.

Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adſpectu. Ex *φαίνομαι*.

Μολυβδοχοέω, idem quod *μολιβδοχοέω*.

Μολυβδόχρους, idem quod *μολιβδόχρους*.

Μολυβδοχρὼς, idem quod *μολιβδοχρὼς*.

Μολυβδώδης, idem quod *μολιβδώδης*.

Μολύβδωσις, εως, ὁ, plumbatura, Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quaſi a *μολυβδόω*, vid. *μολυβδέω*.

Μολυβδωτὸς, Gl. V. *μολυβδωταὶ*, plumbatæ; quaſi a *μολυβδόω*, vid. *μολυβδέω*.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod *μολιβδὶς*.

Μόλυβος, ου, ὁ, idem quod *μόλιβος*.

Μολυβὸς, ῆ, ὸν, plumbeus. A *μόλιβος*.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολυσὶν, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A *μολυσάω*.

Μολυσπραγμονέω, res fœdas, (*impr.* in venere) facio. Ex ſeq. & *πρᾶγμα*.

Μόλυσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum a cruditate differens. A

ΜΟΛΥ'ΝΩ, fut. *υνῶ*, polluo, inquino, contamino, conſpurco; attamino; deturpo; fœdo; inceſto; (2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύβατο, 3. ſing. aor. 1. med. contaminatus eſt; imper. aor. 1. *μόλυνον*, inquina, Gl. Vet. Τὸν ἀναίδεον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολυνῆ. Theocr. 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. A *μολυσάω*.

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc fit aor. 2. *μολὼν*, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A *μέμφομαι*.

Μοναδικὸς, ἡ, όν, ſingularis, unicus; (2) ſolitarius. A *μονὰς*.

Μοναδικῶς. *Adv.* in unitate; (2) ſolitarie.

Μοναδὸν, *Adv.* ſolummodo, ſolum, Nicand. Schol. A *μόνος*.

Μονάζω, f. άσω, ſolitariam vitam ago, ſolus dego. A *μόνος*.

Μονόκανθος, ὁ ἡ ἡ, unam tantum ſpinam habens. Ex *μόνος*, & *ἄκανθα*.

Μονάλυσις, εως, ἡ, ſimplex catena, torques, Poll. Ex *μόνος*, & *ἄλυσις*, *catena*.

Μονάμπυκες ὦπωλοι, Euripidi *αἱ κέλητες*, ab unico fræno; vid. infra *μονάπαρ*; idem habet *μοναμπυκὸς*, nom. unde Pind. *μοναμπυχία*, ἡ, ars deſultoris, ſ. agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μοναυδρέω, ῶ, uni viro nupta ſum, unicum maritum habeo, uno contenta ſum. Ex *ἀνὴρ*.

Μόναυδρος, ἡ, univira, Gl. V. Ex iiſd.

ΜΟ'ΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *beſtia*.

Μοναρχέω, ſolus impero, ſolus dominor, paſſ. *μοναρχεῖδῃ*, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio ſubeſt. A *μοναρχὸς*.

Μονάρχης, ου, ὁ, monarcha, qui ſolus imperat. Ex *μόνος*, & *ἀρχή*.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, ſeu imperium. Ph. dictatura.

Μοναρχικὸς, ἡ, όν, ad monarchiam ſeu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monar-

(3) monarchiam adfectans, Gl. V. μοναρχικόν, dictatorium. A

Μόναρχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſolus imperat, monarcha; (2) dictator, Ph. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μονάς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in teſſeris, idem quod atomus. A μόνος.

Μοναστήριον, ε, τὸ, monaſterium, locus ubi vita ſolitaria agitur. A μοναστής.

Μοναστής, οῦ, ὁ, homo, qui ſolus degit, ſolitarius. A μονάζω.

Μοναστικός, ἡ, όν, ad homines ſolitarios pertinens; (2) ſolitarius. A μοναστής.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier ſolitaria, quæ vitam ſolitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus deſultorius, ſingulator, Schol. Ariſtoph. A μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia una cano. A μόναυλος.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. A μόναυλος, *ſolus ſtabulans.*

Μοναύλιον, ε, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, tibia ſimplicem auram edens; μόναυλος etiam ejuſmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, & αὐλός, *tibia.*

Μόναυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſolus ſtabulatur, ſeu habitat. Ex μόνος, & αὐλή.

Μοναχῇ, *Adv.* unice, uno tantum modo.

Μοναχικός, ἡ, όν, ad ſolitarios homines pertinens, monachicus, monaſticus.

Μοναχόθεν, *Adv.* ex una tantum parte. A

Μοναχός, unicus; (2) ſolitariam degens vitam, homo ſolitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχῶ, *Adv.* tantummodo. A μοναχός.

Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno modo, ſingulariter. Ab eod.

Μονέντερον, ε, τὸ, magnum inteſtinum, colum. Ex μόνος, & ἔντερον.

Μονή, ῆς, ἡ, manſio, quies, deſidia, mora, monaſterium. A μένω.

Μονήκοιτος, ὁ ἡ ἡ, cœlebs. A κοίτη.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui eſt unius diei. In Epigr. μονημέριον, ε, unius diei ſpectaculum, Rob. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex iiſd.

Μονήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſolitarius, ſolivagus. A μόνος.

Μονήρης ναῦς, & μονῆρες πλοῖον, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, & ἐρέσσω, *ordino.*

Μονθύλδισις, plur. μονθυλδίσεις, exquiſitorum ciborum apparatus, Pollux. Vide ὀνθύλδισις.

Μονθυλευτής, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquiſitorum parandorum artifex.

Μονθυλδίω, exquiſite condio cibos.

Μονίας, ε, ὁ, ſobrius, Heſ. A μόνος.

Μόνιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede degens; ſedulus, officioſus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ε, conſtantia. A μονή. Hinc

Μονιμότης, ήτος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Μονίμως, *Adv.* conſtanter, ſtabiliter.

Μονιός, οῦ, ὁ, vel μόνιος, ε, ὁ, ſolitarius, ſolivagus, ſilveſtris, ferus, *impr.* dicitur de apro. A μόνος.

Μόνιππος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, ſingulator. Ex μόνος, & ἵππος.

Μονοβάλανος, ον, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſolus incedens, R. Ex μόνος, & βαίνω.

Μονόβιβλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὰ μονόβιβλα, libri ſingulares, R.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis ſemel tantum habet uxorem, Suic. A

Μονόγαμος, ὁ ἡ ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit; ſemel tantum uxorem habens.

Μονογενής, ές, ὁ ἡ ἡ, ſingularis, unigenitus; unigena, Ph. A γένος.

Μονηδών, unice, maxime, præcipue.

Μονόγλευος, ε, ὁ ἡ ἡ, unoculus, Heſ. Ex μ. & γλουός.

Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ὁ ἡ ἡ, qui una tantum utitur lingua, Suic. A γλῶσσα.

Μονογνώμονες, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab una ſententia pendent. A γνώμη.

Μονόγονος, *Poët.* μονόγενος, ε, ὁ ἡ ἡ, unigenitus, R. Ex μόνος, & γίνομαι.

Μονογράμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, unica litera conſtans, Suic. Ex μ. & γράμμα.

Μονόγραμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quaſi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique, ſ. ſubtili nimis. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. A γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui unum tantum digitum habet, Suic.

Μονοδέρκης, ες, ὁ, qui unum tantum oculum habet; uneculus. Θητεύω Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτῃ, Euripid. Cyclop. 77. A δέρκω.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, ſolitaria vivendi ratio. Ex μ. & διαιτάομαι.

Μονόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδροπον φυτόν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος, & δρέπω.

Μονοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, unam formam habens, unifórmis. Ex μόνος, & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adv.* una forma.

Μονοείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, unica tantum tunica ſeu veſte indutus. Ex μόνος, & ἕννυμι.

Μονόζυγης, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. unijugis; unicus; μονόζυγες Σάνδαλον, in Epigr. unicum calceamentum. Ex μ. & ζυγός.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, q. d. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores milites cingulo a cæteris diſtincti; (2) latrunculi. Ex μ. & ζώνη.

Μονοήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Chriſto unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex θέλω.

Μονοθρηνέω, ῶ, ſolus lamentor, Suic.

Μονόθυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui unas tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud Ariſtot. μονόθυρον, eſt genus concharum uniforе & univalve. A θύρα.

Μονοίκιος, ον, ſolitarius. Ab οἶκος.

Μονοκάλαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui unum habet calamum, Suic.

Μονόκαμπος, ε, ὁ ἡ ἡ, unum habens inflexum; μονόκαμπτοι, unicum habentes inflexum, de pedum digitis, Ariſtot.

Μονόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicaulis, Gl. Vet. unico vel ſimplice caule conſtans.

Μονοκέρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui unum ſolumque cornu eſt; unico duntaxat cornu armatus. Ex μ. & κέρας.

Μονόκρας, ατος, ὁ ἡ ἡ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, ſeu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ὁ ἡ ἡ, unicum caput habens.

Μονόκλαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ab uno tantum lugetur, R. Ex μ. & κλαίω.

Μονοκληρονόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui unicus eſt hæres, nullos habens cohæredes.

Μονόκλανος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicum ramulum habens. Ex μ. & κλάν.

Μονοκοίλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicum ventrem habens. Ex μ. & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, ſolus cubo. A κοίτη.

Μονοκόκκος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ε, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, unum nodum ſeu tuber habens.

Μονοκότυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μ. & κοτύλη.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui ſolus rerum poſitur; qui ſolus imperium obtinet. Ex μ. & κρατέω.

Μονοκρηπίς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui uno tantum pulſu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Etym.*) impellitur.

Μονόκυκλος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicum circulum ſeu orbem habens.

Μονόκωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, uno colo ſeu membro conſtans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μ. & κῶλον.

Μονόκωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, uno remo utens. Ex μ. & κώπη.

Μονολέκυθος, ὁ ἡ ἡ, unicum vitellum habens.

Μονολέχης, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſolus cubat, Ph. unicuba. Ex μ. & λέχος.

Μονολήκυθος, ον, unam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, una ſumtione conſtans, genus ſyllogiſmi. A λῆμμα.

Μονόλιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex unico lapide factus, unico lapide conſtans.

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, Gl. V. A

Μονολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſolilequus, Gl. V.

Μονόλοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, uno tantum tunicæ aut una cortice tectus.

Μονόλυκος, ὁ, lupus ſolitarius, ſolivagus.

Μονόλωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, unam veſtem habens, Suic. Ex μ. & λῶπος.

Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens, *Epith.* Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, id. quod μαχιον.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χαρὶς μονομαχεῖν πάντες στρατῷ, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μὲν τῷ νοσήματος, Al. Aph. A μονομάχος.

Μονομάχης, ε, ὁ, id. quod μονόμαχος, pl. μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, digladiatio, Ph. gladiatorium. Al. Gl. Vet. duellum. Ab eod.

Μονομαχικός, ἡ, όν, gladiatorius.

Μονομάχιον, ε, τὸ, idem quod μονομαχία. Ph. aſſarium.

Μονομάχος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μ. & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ε, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, & τρέφω.

Μονομαχοτρόφος, ε, ὁ, laniſta, Ph. Ex iiſd.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus ſeu judicamus. A

Μονομερής, έος, ὁ ἡ ἡ, unius partis, unicus, item ſimplex. Ex μ. & μέρος.

Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, ſpecialiter, non in univerſum, ſimpliciter.

Μονόμετρος, ον, uno pede conſtans, ſc. verſiculus ſcenicus.

Μονομήτωρ, ὁ ἡ ἡ, privatus matre, Schol. Eur. ſolam matrem ſuperſtitem habens.

Μονόμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimplici licio ſeu filo textus.

Μονόμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, unoculus, in Epigr. At Heſ. uniformis, ſimplex. Ex ὄμμα.

Μονόμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, uniformis, R. Ex μ. & μορφή.

Μονόμυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſingularem habens pediculum, Suic.

Μόνον, *Adv.* ſolum, tantum, ſolummodo, duntaxat. A μόνος.

Μονονύ, fere, propemodum, tantum non.

Μονονύκ, *Adv.* idem.

Μονονυχί, *Adv.* idem.

Μονόξοος, ε, ὁ ἡ ἡ, unicam & ſimplicem fiſſuram habens. Ex μ. & ξέω.

Μονόξυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon navigium ex unica arbore cavatum, Gl. V. μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore. Ex μ. & ξύλον.

Μονοούσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus ſubſtantia ſola eſt,

ſolus in ſuo genere, & nihil ſubſtantiæ ſuæ ſimile habens; ut luna, ſol, cælum. Ex μ. & ἰδία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unus. Ex μ. & πάθος.

Μονόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, unigena, unicus, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονοπάτιον, ου, τὸ, ſemita, ſeu via, per quam tantum uni patet inceſſus. A πάτος.

Μονοπέδιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.

Μονοπεῖραι, λύκοι, lupi, qui non cum aliis, ſed ſeorſum prædantur; a μονοπείρης, ης, ὁ, Ex πεῖρα.

Μονόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, uno ſimplici peplo indutus.

Μονόπηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum habens peram. Ex μ. & πήρα.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

Μονοπόδιον, ου, τὸ, menſa, ſedile, vel ſimile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

Μονόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, unum tantum habens pedem, Gl. V. unipes.

Μονοπραγμαλέω, ῶ, futur. ήσω, unicam rem curo, non alienis rebus me immiſceo. Ex μ. & πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui unius ſolum perſonæ eſt; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius perſonæ, ut ἐκεῖνος.

Μονοπροσώπως, ſub una tantum perſona.

Μονόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, unicam tantum habens pinnam. Ex μ. & πτερόν.

Μονόπτωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, unicum tantum habens caſum. Ex μ. & πίπτω.

Μονοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, ſolus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio. Μονοπωλεῖν, Strab. A

Μονοπώλης, ου, ὁ, qui ſolus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis ſolus quidpiam vendere poteſt, monopolium.

Μονοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui uno equo vehitur, apud Euripid. Ex μ. & πῶλος.

Μονόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, unicam vel ſimplicem habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μονόῤῥυθμος, ον, *Epith.* domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æſch.

Μόνορχις, εως, ὁ, qui unicum tantum teſticulum habet. Gl. V. uniteſtis, unicoleus.

ΜΟ΄ΝΟΣ, μόνη, μόνον, ſolus, unus; (2) ſingularis, ſimplex; (3) deſertus, ſeparatus, ſejunctus; (4) cælebs, viduus.

Μονοσανδαλος, ὁ ἡ ἡ, uno calceo indutus.

Μονόσιροι ὄρνιθες, Alexandriæ in Ægypto ſunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces naſcuntur, bis & ter ova foventes; ut eſt in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel de die cibum ſumo; (2) ſolus edo.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis ſemel de die cibum ſumit; (2) quum quis ſolus & ſine conviva veſcitur. A

Μονόσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſemel de die cibum capit; (2) ſolus & ſine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens, hinc etiam parafitus. Ex μ. & σῖτος.

Μονοσκελής, ές, ὁ ἡ ἡ, ſive μονόσκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μ. & σκέλος.

Μονόσκηπτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſolus ſceptrum gerens, monarcha. Ex μ. & σκῆπτρον.

Μονόσπερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, unicam contignationem habens, R. Suic.

Μονοστελίχης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſive μονοστέλεχος, ου, ὁ ἡ ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μ. & στέλεχος.

Μονόστεος, ſeu μόνοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & ὀστέον, os.

Μονοστιχής, ὁ ἡ ἡ, ſolus iter faciens, ſine comitibus, ſatellitibus.

Μονόστιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex uno verſu ſeu ordine conſtans; τὸ μονόστιχον, unicus verſus.

Μονόστολος, ος, ὁ ἡ ἡ, unam ſtolam habens; (2) ſolus & deſertus, qui ſolus miſſus eſt, qui ſolus it. Ex μόνος, & στολή, *ſtola*, vel στέλλω, *mitto*.

Μονόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, unicam habens aciem, altera tantum parte ſcindens. Ex στόμα.

Μονοστόρθυγξ, γος, ὁ, *Epith.* Priapi.

Μόνοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μ. & ὀστέον.

Μονοστροφικὸς, ἡ, όν, idem quod

Μονόστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, ut μονόστροφος ᾠδὴ, oda unicam habens ſtropham. Apud Theophr. μονόστροφος ἄμαξα, Gaza interprete, plauſtrum ſimplicis veſticis. A στροφή.

Μονοσυλλαβέω, per unam ſyllabam pronuncio. A

Μονοσύλλαβος, ου, ὁ ἡ ἡ, una tantum ſyllaba conſtans. Ex μ. & συλλαβή.

Μονοσυλλαβῶς, una ſyllaba.

Μονότεκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μ. & τέκνον.

Μονότης, ητος, ὁ, ſolitarius; rectius μοναότης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suic. Ab eod.

Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo, Suic.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, Suic. A

Μονοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam prolem edens. Ex μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ου, ὁ ἡ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μ. & τείνω.

Μονοτόνως, *Adv.* uno eodemque tenore.

Μονοτράπεζος, ου, ὁ ἡ ἡ, pauper, ſolus cibum capiens. Ex μ. & τράπεζα.

Μονότροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, unius modi, ſimplex; unius ſenſus, Gl. V. (2) ſolitarius; (3) cælebs; (4) auſterus, contumax.

Μονοτρόπως, uno tantum ac ſingulari modo.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum paſco, nutrio. *paſſ. med.* ſolus paſcor. Ex μ. & τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) paſtus ſolitarius. Ex iiſd.

Μονότροχος, carruca, Gl. V.

Μονυχία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. Ex μ. & ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſolus comedo, nemine ad cœnam invitato.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

Μονοφαγίστατος, η, ον, qui præ omnibus aliis ſolus comedere ſolet. A

Μονοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſolus cibum capit.

Μονοφαλαγία, ας, ἡ, unica phalanx, R. Ex μ. & φαλάγξ.

Μονόφαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſolus apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μονόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, unum oculum habens, unoculus; luſcus, Phil.

Μονόφθογγος, ου, ὁ ἡ ἡ, unicum ſonum habens.

Μονόφορβος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſolus paſcens. Ex μ. & φορβή.

Μονόφραρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex una tantum parte munitus; (2) ab uno cuſtoditus. Ex μ. & φρουρά.

Μονόφρων, ὁ ἡ ἡ, ſui ſenſus atque judicii.

Μονοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus; (2) uniſtirpis; ſimplicem ſtirpem habens. Ex μ. & φυή.

Μονόφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, unius generis, R. Ex μ. & φυλή.

Μονοφυσῖται, αι, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Chriſto naturam ſtatuebant, Suic. Ex μ. & φύσις.

Μονοχάλινος, ος, ὁ ἡ ἡ, unum frænum habens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.

Μονόχιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſolidam & non ſiſſam habens ungulam. Ex μ. & χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, unicam tunicam habens, unica & ſimplici tunica indutus.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unicam tunicam habeo, ſimplici tunica indutus ſum, Suic. A pr.

Μονόχορδος, ος, ὁ ἡ ἡ, una intentus chorda. Ex μ. & χορδή.

Μονόχρονος, ου, unum tempus habens; dicitur de una ſyllaba eademque brevi; nam longæ ſunt δίχρονοι.

Μονόχρους, *contr.* μονόχρως, ους, ὁ ἡ ἡ, unicolor, qui unius ejuſdemque coloris eſt. Ex μ. & χρόα.

Μονοχρώματος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem A χρῶμα.

Μονόχρωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μονόχρως, ὁ ἡ ἡ, unicolor; neutr. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ος, ὁ ἡ ἡ, unius ſuffragii, R.

Μονόω, ῶ, fut. άσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo; (2) ad unum redigo, unum ſolum reddo; μονόομαι, ῶμαι, relinquor; a. 1. part. μονωθεὶς, ſolus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus, Gl. V. ſolus. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα ζῶ μονώμενος; Eur. Alc. 377. δεσποτῶν, id. Rheſ. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum aliquod recito; (2) ſolus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantum in ſcena canticum recitat, & non ſimul chorus. Ab eodem.

Μονῳδὸς, ὁ, poëta, qui ſub una tantum perſona argumentum aliquod exponit, (2) qui ſolus cantat ſine choro. Ex μόνος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Μονωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. μονόω.

Μονώνυξ, χος, ὁ ἡ ἡ, ſolidas ungulas habens, cujus ungulæ ſolidæ ſunt, & indiviſæ. Ex μ. & ὄνυξ.

Μονώνυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μόνως, *Adv.* ſolum, tantummodo, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, deſolatio; (2) ſolitudo, ſingularitas, unitas. A μονόω.

Μονώταλος, ſolus omnium. A μόνος.

Μονώτης, ου, ὁ, ſolitarius, f. μονάτις, ιδος, ſolitarius. A μοιόω. Hinc

Μονωτὶ, *Adv.* clam, ſolitario, Vulg. Lex.

Μόνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, unam aurem habens; (2) unam anſam habens. Ex μ. & οὖς, *auris, anſa*.

Μονῶψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonaſus, alias μόναπος. Ælian.

Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars*.

Μόργιον, Heſ. μέτρον γῆς, ὃ ἐστὶ τὸ πλέθρον, jugerum.

Μοργνύω, abſtergo. Vid. ὁμοργνύω.

Μόργος, vel μοργὸς, ſeptum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor*.

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, abrado, Heſ.

Μορία, ας, ἡ, pars, Heſ. A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea ſacra. A μοῖρα.

Μόριμος, ος, ὁ ἡ ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corporis; membrum genitale, pudendum. Gl. V. μορία, genitalia. Philoſophi ſic vocant & ſpeciem ſubjectam generi, unde & Ciceroni *pars* vocatur, *Ern.* Ab eod.

Μόριος, ρία, *Ion.* μορίη, ριον, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. inſpector ſacrarum olearum. Soph. Oed. C. 697. A μορία. Unde

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva ſeu perſona tragicorum & hiſtrionum; (2) ſpectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, larva, ſpectrum. Ab eod.

Μορμολυττόμαι, territo, perterrefacio, & proprie quidem larvis & ſimilibus terriculamentis deterreo; (2) formido, meruo. Πότερα Ἀυδὸν, ἢ Φρίξα, ταῦτ' ἐλέγξα, μορμολυττόμενος δοκεῖς; Ariſt. Av. 1250. Ab eodem.

Μορμορατὸς, ut μορμορατὰ ῥήματα, verba terrifica; Ariſt. Ran. 1040. Ex μορμὼ & ἄψ.

MOP-

ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ὑ, ὁ, piſcis quidam marinus.

Μορμυρίζω, fut. ίσω, aquæ ſtrepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ὑ, ἡ, mormyra, piſcis quidam marinus; *item* μορμυρίων, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜΥΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum ſtrepitu fluens; (2) inundo. Ἄφρῳ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ὅτι Σαρδόνιος μορμύρεται ἐξανύθι πόντος, Dion. Περ. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.

ΜΟΡΜΩ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adſpectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet. μορμώ, larvæ.

Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.

Μορμωλὸς, ὴ, όν, terrificus.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. μόργνυμι.

Μορίεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

Μόρον, ὑ, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορέα.

Μοροποινέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ὁ, portio, (2) fatum, mors, lethum; (3) ſors. A μείρω.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ὑ, ὁ, Morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veſtes dealbandas.

Μόρισμος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, fatalis, Gl. V. fatifer; μόρισμον, fatale, Ph. A μόρος.

Μορτὴ, vel μόρτη, pars, quæ ſolvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Heſ.

ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc ſit μεμορυγμένα, perf. paſſ. parti inquinata, Od. 13, 435.

Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Heſ. (2) geſtus fingo in ſaltatione, *alias etiam* vultum varie fingo. A μορφή. Hinc

Μορφασμὸς, ᾶ, ὁ, conformatio vultus & geſtuum, genus ſaltationis, quo diverſorum animalium motus repræſentabantur.

Μορφεὺς, έως, ὁ, Deaſter gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* μορφάεις, formoſus, R. A μορφή.

Μορφίζω, Ammon, *ſed vitio operarum pro* μορφάζω. *Et hæc vox eſt repudianda.*

Μορφνοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro μορφνοῦ. A

Μορφνὸς, ὴ, όν, obſcurus, tenebricoſus, Suid. (2) flavus, fulvus, Heſ. (3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam apud Ariſt. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγριλὸν ὄρνεον (ruralis avis) emuſſulus. Ab ὀρφνός, idem.

Μορφοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, formalis. Ex μορφὴ, & εἶδος.

Μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio, Suic. Ex μορφὴ, & ποιέω.

Μορφοποίησις, εως, ἡ, efformatio. Ex iiſd.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam ſpecto.

Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. paſſ. ἐμορφώθην, μορφωθῇ, in Conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4, 19. A μορφή. Unde

Μορχεύω, formam lenociniis exorno, Heſ.

Μορφὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, ſpecies, ſomnium, ſpectrum. A μορφόω.

Μόρφων, ωνος, ὁ, perſonatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

Μορφωτικὸς, ὴ, όν, q. d. formativus, formandi vim habens, Suic. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟΣΣΥΝ, vel μόσσω, ωνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *proprie* domus.

Μοσυνοίκοι, vel μοσυνοίκιοι, Moſynœci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. Ex οἶκος, & μόσυνος.

Μοσχάριον, ὑ, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. a μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. A μόσχος.

Μοσχέη, *contr.* μοσχῆ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, ſurculorum plantatio, Ph. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, vitulinus; μόσχειον, vitulina, Gl. V. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui ex arbore demptus plantatur; ſtolo, tenella planta, Gl. V. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοσχεύω, f. εύσω, ſurculis ex arbore demptis ſero; ſero, planto. A μόσχος.

Μοσχηδὸν, modo ſ. more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ὑ, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Euſt. (2) lepuſculus, Poll. (3) agnus, Poll. Ab eod.

Μοσχίδιον, ὑ, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen, Dim. Ab eod.

Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exſultans, vitulans, Heſ. Ab eod.

Μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, ſtolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus.

Μοσχοθύτης, ὑ, ὁ, victimarius, Ph.

Μοσχοκόρυον, & μοσχοκαρύδιον, ὑ, τὰ, nux moſchata.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo.

ΜΟΣΧΟΣ, ὑ, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, ſtolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretioſiſſimi genus, muſcus; (4) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοσφραγιστὴς, ῆ, ὁ, vitulorum ſignator.

Μοσχοτόμος, ὑ, ὁ, victimarius, Ph. A μόσχος, & τέμνω.

Μοσχοφάγος, ὁ ἢ ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ὑ, τὸ, Dim. a

Μοτὸν, ῦ, τὸ, idem quod ſequens μοτὸς.

ΜΟΤΟΣ, ὑ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & ſic ea curo. A μότος.

Μόταμα, ατος, τὸ, idem quod μότος.

Μότασις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impoſitio.

Μυκηρίζας, vel μυκηρίζατος, nucifrangibulum, Heſ. A hen. A

ΜΟΥΚΗΡΟΣ, ὑ, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra μύκηρος.

Μυνὸξ, *Poët.* ſeorſum, ſingulatim. A μῦνος.

Μυηδίτης, *Poët.* pro μυηρέτης, ſolus remex, in Epigr. Ex μοῦνος, & ἐρέτης.

Μουγενεία, ας, ἡ, unigena, Apollon. A

Μουογενὴς, vid. μονογενὴς.

Μουογλώσσος, unoculus, in Epigr. Ex γλωσσα.

Μουόθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μουοκοχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ſolus cubans. Ex μοῦος, & λέχος.

Μουολέων, leo ſolitarius, in Epigr.

Μουόλιθος, ex uno lapide conſtans, vel ex lapide tantum conſtans.

Μουομήτωρ, cui ſola ſupereſt mater, Heſ.

Μοῦος, *Ion.* & *Poët.* pro μόνος.

Μοῦσα, fut. ώσω, ſolum & unicum reddo, ad unicum redigo; μούωσε, aor. 1. pro ἐμούωσε; μουωθέντα, a. 1. part. paſſ. accuſ. ſolum relictum. A μοῦνος.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus ſacra hoc menſe fiebant.

Μουὼξ, acc. μουῶκα, *Poët.* pro μονῶξ.

ΜΟΥΣΑ, ης, ἡ, Muſa, Dea cantus; ſumitur & pro ipſo cantu, & vocis, & fidium ſ. tibiarum, pro cognitione & ſcientia, Gl. V. Muſa. Camena.

Μουσαγέτης, ὑ, ὁ, muſagetes, Muſarum ductor. Apollinis *Epith.* Ex ἡγέομαι.

Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & muſicorum modulorum corruptor.

Μουσεῖον, ὑ, τὸ, muſæum, locus Muſis & ſtudiis deſtinatus; ubi Muſæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi ſtudiis literarum operamur. Sed μουσεῖα, ων, feſtum in honorem Muſarum. A Μοῦσα.

Μουσικὸς, ἡ, όν, muſicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Muſis cithara præeo. A

Μουσηγέτης, ὑ, ὁ, idem quod Μουσαγέτης.

Μουσίζω, cantu contendo, Vet. Lex. Ἀγαρὶν κέλαδον μουσιζόμενος, Eur. Cyc. 481. A Μοῦσα.

Μουσικίδομαι, muſica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικὸς, ὴ, όν, muſicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) muſices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus; politus, vid. Græv. ad Cic. ep. fam. 7, 1. Hinc μουσικὴ, ſcil. τέχνη, Muſica ars canendi, poëtica, doctrina, dexteritas. Ab eod.

Μουσίκλας, pſaltes, cantor, Heſ. Eſt *Dor.* pro μουσικὸς. A μουσίζω.

Μουσικῶς, *Adv.* muſice, ſ. modulate; (2) concinne, apte, ſcite, eleganter.

Μουσικώτατα, *Adv.* doctiſſime. A μουσικὸς.

Μουσίσδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro μουσίζειν.

Μουσόδομος, ον, Muſis habitatus.

Μουσόδρομος, ὁ ἢ ἡ, ut μουσοδρόμοις πέτραις, quas Muſæ percurrerunt, in Epigr.

Μουσουργὸς, ὁ ἢ ἡ, ſymphoniacus, pſaltria, tibicina, &c.

Μουσωλάκης, ακος, ὁ, Muſarum adſentator, artifex muſicarum illecebrarum, Suic.

Μουσόληπτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, a Muſis adflatus.

Μουσομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano Muſarum, aut Muſices amore flagro; (2) a Muſis ſum adflatus. A

Μουσομανὴς, ὴς, ὁ ἢ ἡ, cantu inſaniens; (2) a Muſis adflatus. A μαίνομαι. Hinc

Μουσομανία, ας, ἡ, furor muſicus, vehemens, ſeu Muſices, ſive canendi amor.

Μουσόμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, muſicus augur; avis *Epith.* apud Ariſtoph.

Μουσομήτωρ, ſeu rectius μουσομήτηρ, ἡ, Muſarum mater, Rob. ex Æſchylo.

Μουσιπάταγος, ὑ, ὁ, recitator clamoſus, reſonare omnia faciens; verſificator obſtreperus; apud Ciceronem; a πάταγος, ſtrepitus. Sed in quibuſdam exemplaribus melius legitur Μουσόπλαγκτος, a Muſis tactus, a Muſis inſtinctus. A πατάσσω.

Μουσοποιέω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A

Μουσοποιὸς, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui carmina ſcribit, poëta. Ex Μοῦσα, & ποιέω.

Μουσοπόλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, Muſarum famulus, poëta. A πολέω.

Μουσουργέω, ῶ, fut. ήσω, Muſica ratione tempero, muſice compono vel canto.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio muſica. A

Μουσουργὸς, ὁ ἢ ἡ, cantor, pſaltes; (2) qui muſica ratione temperat cantica & modulatur. Ex Μοῦσα, & ἔργον.

Μουσόφθαρτος, ὁ, ἡ, qui per Muſas interiit.

Μουσοχαρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, Muſis gaudens. Ex Μοῦσα, & χαίρω.

Μουσόω, modulis muſicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venuſtum reddo, perf. paſſ. μεμούσωμαι, part μεμουσωμένος, modulatus, elegans, muſis initiatus, aor. 1. inf. μουσωθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.

Μυσάκια, τὰ, muſtacea. Athenæus, μυσάκια ἐξ οἰνομέλιτος, muſtacea liba ex vino melite. A Lat. muſto.

Μὺς ἐστι, *mei eſt*, Æol. pro μοί ἐστιν.

Μοχθέοντα, acc. plur. part. præſ. act. m. g. *Dor.* pro μοχθοῦντα, a

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus & ærumnis premor. Μοχθεῖν ὧ βραχίοσιν ἀνάγκη, Eur. Hipp.

Hipp. 211. Ἃ πόδα ζὸν τυφλόπτερ θορα-πάμασιν αἰὲν ἐμόχθῃ, curabat, id. Ph. 1544. A μόχθος. Hinc

Μοχθήεις, ήεσα, ῆεν, laboriosus, ærumnosus.

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ. A

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, scelus. A

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus, vitiosus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut βῆς μοχθηρὸς, bos macer; ὦ μόχθηρε, *proparox.* improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. v. μοχθέω.

Μοχθηροτέρας, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, *Adv.* male, ærumnose.

Μοχθητέον, laborandum est. Εἰ μίτρᾳς μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθιζουτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro μοχθιζουσι, a

Μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A μόχθος. Hinc

Μοχθισμὸς, οῦ, ὁ, labor, Vet. Lex.

ΜὈΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia; lassitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obsirmatio, quæ vecte fit; apud medicos ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, per vectes molitio, impulsio, vel obsirmatio. Ab eod.

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omnino qui vi sua aliquid concutit, movet, *Epith.* Neptuni, ap. Aristoph. A

Μοχλεύω, fut. εὔσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obsirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύῃ θύρετρα, Eur. Her. fur. 1002. A μοχλός.

Μοχλικὸς, ἡ, ὸν, vectiarius, τὸ μοχλικὸν, liber de molitione & repositione laxatorum, *Ern.*

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga, Dim. ab eod.

Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μοχλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΜὈΧΛὈΣ, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obsirmo. A μοχλὸς.

Μὰ, μᾶ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum instrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα, *captura.*

Μύαγρος, ὁ, ἡ, ὸν, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomen, Gl. Vet. μύαγρον, muscipulum. Ex iisdem.

Μυάκανθος, ου, ὁ, asparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μῦς, & ἄκανθα, *spina.*

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ species. A μύω.

Μύας, *mures*, acc. pl. a μῦς, *mus.*

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. Aristoph. Lys. τί μοι μυᾶτε; v. 126.

Μυγαλίη, *contr.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς & γαλῆ, *mustela*, quia muribus vescitur.

Μύγμαΐλα, laceratione, Hes. Suid. Fortasse per apoc. pro ἀμύγματα, ab ἀμύσσω.

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ap. Æsch. (2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus apud Aristot. A μύζω.

Μυδάζομαι, fut. άξομαι, abhorreo, averior; ut hinc fit aor. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μύω.

Μυδαίνειν, stillare, putrefacere, Hes. Ἔνθα μυδαίνῃ ποτοῖς Ὠκεανοῦ γλῆ, Lyc. 1068.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia uligine putris, nimio madore vitiatus, Gl. Vet. putidus, mephiticus. A

ΜΤΔἈΩ, ῶ, fut. ήσω, præ nimio madore vitior, putresco, Gl. V. μυδάω, *puteo.*

Μύδες, ων, αἱ, testudines lutoriæ, mures aquatiles, Suic. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδήεις, ήεσα, ήεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥ̓ΔΟΣ, ους, ὁ, virus, viroſus humor.

Μυδόωσα, præs. part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, ex μυδάσα, a μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit, Rob.

Μυδροκλυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. Μυδροκλυπεῖ Ἥφαιστος, laminas ignitas subigit, Æsch. Pr. 366. A

Μυδροκλύπος, ου, ὁ, ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex μύδρος, & κλύπος.

ΜΥ̓ΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδὼν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, ex Polluce. A μυδάω.

Μύειος, ὁ, ἡ, ον, soricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελώδεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medullosus; (2) alimentum habens.

Μυελώδων, medullitus, Gl. V. A μυελός.

Μυελοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, medullam faciens, Suic. Ex μυελὸς, & ποιέω.

ΜΥ̓ΕΛὈΣ, οῦ, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medulla impleo.

Μυελώδης, ες, ος, ον, ad medullæ speciem accedens, medullæ similis, medullosus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥ̓ΕΩ, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo; initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι, Arist. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, fugo, exfugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥ̓ΖΩ, ξω, proprie nihil aliud quam premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ μ naribus emitto; (3) mussio, mussito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, mussitabundus, Gl. V.

ΜΥ̓ΖΩ, fugo, apud Xenoph. sed quidam ibi μυζεῖν, a μυζέω.

Μύημα, ατος, τὸ, qu. d. initiamentum; (2) id, quod docetur, qui sacris initiatur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gloss. Vet. (2) doctrina, institutio; imbutio, Gl. V.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella, Dim. a μύθος.

Μύθεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μύθῃ, a μύθομαι.

Μυθεῖσθε, 2. plur. præs. ind. med. pro μυθέεσθε, a

Μυθέομαι, ῆσομαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ionicum μυθέσκοντο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμυθοῦντο. Νῦν δέ τοι ἠπείρῳ μυθήσομαι οἷδ' ἀπάσης, Dion. Πῃ. 170.

Μυθέσκομαι, dictito, prædico; præsupponitur a quibusdam propter μυθέσκοντο, sed vide præcedens. A μυθέω.

Μύθημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A μυθέω.

Μυθέω, fabulose narro, μεμύθηται, p. pass. fabulose fictus est, narratur. Τίς ἆρ', ὅς ἐμαῖς μυθέεται παρὰ πλώτοισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. μυθέομαι.

Μυθήσαλο, 3. sing. a. ejusd. in indic. sed *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθητὴρ, Hes. μυθητῆρες, σασιασταὶ, seditiosi, factiosi.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator, susurro. A μυθέομαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella, Dim. A μύθος.

Μυθίζοισαν, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro μυθίζουσαν, a

Μυθίζω, & μυθίζομαι, *Dor.* μυθίσδω, & μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Πρέπει λιμηρὸν Ἑρμῆα Μυθίσδειν (μυθίζειν) τᾷ μαθρὶ κατ' εὐηνῆ ὀρθρευούσᾳ, Theocr. 10. ult. A μύθος.

Μυθικὰς, ὴ, ὰν, fabularis, fabulosus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, nimis fabulose. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex μύθος, & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas scribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.

Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, fabularum scriptor. Ex μῦθος, & γράφω.

Μυθόλεθρος, ου, ὁ, ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, Nazian. Ex λάτρης.

Μυθολογδέω, f. δέσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro, p. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τὸν ἀγῶνας καὶ τὸς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Isocr. A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio; fabulatio, Gl. V.

Μυθολογικὸς, ὴ, όν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A

Μυθολόγος, ου, ὁ, ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, Gl. V.

Μύθῃαι, loqueris, Odyss. 2, 202. pro quo tamen Eust. μυθέαι, ut fit ex μυθῆ a μυθέομαι.

Μυθοπλασία, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιῆμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A

Μυθοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. Ex μῦθος, & ποιέω.

ΜΥ̓ΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, ap. Hom.

Μυθοτόκος, ου, ὁ, ἡ, pariens verba. Ex μῦθος, & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθούργημα, τὸ, fabula. A pr.

Μυθώδης, ες, ος, ον, fabulosus. A μῦθος.

ΜΥ̓ΙΑ, ας, ἡ, musca.

Μυϊαγρος, ου, ὁ, ἡ, qui muscas capit, muscarum venator; cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. a μῦς, musculus.

Μυΐκὸς, vel μυϊκὸς, muscarius, Gl. V. ubi μυϊκὸν. A μυῖα.

Μυίνδα, ης, ἡ, Myinda, lusus quidam puerilis, in quo oculos claudebant. A μύω.

Μυΐνος, vel μύνος, muscinus, Gl. Vet. ubi μυϊνὸν. A μυῖα.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. Ex μυῖα, & θήρα.

Μυϊοκίφαλον, ου, τὸ, species τῆς προπλώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muscæ similis. Ex μυῖα, & κεφαλή.

Μυϊσοκτέω, ῶ, fut. ήσω, muscas abigo. A

Μυϊσοδέκης, ου, ὁ, muscarium, instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex μυῖα, & δοκέω.

Μυϊσοδέκτης, ου, ὁ, muscarum abactor. A pr.

Μυϊσόδεκτον, ου, τὸ, muscarium, Gl. V.

Μυϊσόδος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Μυϊώδης, Myodes, muscarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce & quocunque sono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Homerum & a μυκάω, μεμυκὼς, p. part. med. mugiens; & pl. p. 3. sing. κρέα ἐμεμύκη, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε sonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μόχοι ζωὴ ἤδαΐσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37. Μάτηρ μυκήσατο, id. 26, 20.

Μύκιν,

Μύκειν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ῡ pro ἔμυκε, a *μυκάω*.

ΜΥΚΗ, ῆς, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκη, ῆς, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occluſio, compreſſio, obſtructio; (3) fungus ellychnii. A *μύω*.

Μυκηθμός, ὁ, mugitus, boatus. A *μυκάω*.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem.

Μυκηρίζατος, idem quod *μυκηρόζατος*.

Μύκηρος, idem quod *μύκητρος*.

ΜΥΚΗΣ, ητος, ἡ, vel ὁ, fungus, Ph. boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ; (4) enſis manubrium; (5) membrum virile, Heſ.

Μύκησις, εως, ἡ, idem quod *μύκημα*.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro *μυκητῶν*.

Μυκητᾶς, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητίας, ου, ὁ, mugiens, ſonorus. Ab eod.

Μυκητικός, ἡ, όν, mugiendi vim habens, inſtar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, η, ον, fungeus, e fungo. A *μύκης*.

ΜΥΚΛΑΙ, ſive *μυκλοί*, lineæ nigræ in collo, dorſo, pedibuſque aſinorum, Heſ. At Etym. *μύκλον*, rugam & plicam in collis aſinorum. Heſ. *μύκλοι* ſunt etiam libidinoſi & laſcivi homines.

Μύκον, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a *μυκάω*.

Μυκλήρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus; *μυκλῆρες* nares; (2) proboſcis elephanti; (3) irriſio, naſus. A *μύσσω*.

Μυκληρίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, derideo, contemno. Θεὸς δὲ *μυκληρίζεται*, Gal. 6, 7. A *μυκλήρ*.

Μυκληρικόμπος, ὁ, ἡ, nariſtrepus; (2) flagitioſus. *Μυκληρίκομπα πανδήματα*, ſuperbientium narium efflatus, Æſch. S. T. 470.

Μυκλήρισμα, τὸ, idem quod

Μυκληρισμός, ῦ, ὁ, ſubſannatio, irriſio.

Μυκληριστής, ῦ, ὁ, ſannator, Ph. ſubſannator. A *μυκληρίζω*.

Μυκληρόθεν, *Adv.* e naribus. A *μυκλήρ*.

ΜΥΚΩΝ, ωνος, ὁ, acervus, cumulus, Heſ. (2) pars auris, Pollux.

Μυλακρίς, ίδος, ἡ, q. d. locuſta molendinaria, inſectum farina veſcens in molendinis & piſtrinis. A *μύλη*, & *ἀκρίς*.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A *μύλη*.

Μυλεύς, εως, ὁ, piſtor, Suic. Ab eod.

ΜΥΛΗ, ης, ἡ, mola truſatilis, ſeu aſinaria, frumentaria, oleariave; (2) inferior molæ pars, quæ & meta dicitur; (3) mola ſalſa; (4) mola, os latum toti genu ſuperimpoſitum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque naſci ſolitum; (6) herba quædam; (7) dens molaris; *μύλαι*, dentes molares.

Μυληκορον, ου, τὸ, ſcopæ farinariæ, qualibus in mola utuntur. Ex *μύλη*, & *κόρος*.

Μυλήρατος, ου, ὁ, ἡ, mola fractus & contuſus. Ex *μύλη*, & *φάω*.

Μυλίας, ου, ὁ, ut *μυλίας λίθος*, lapis molaris.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & ſtrideo. Hinc *μυλιόωντες*, apud Heſiod. pro *μυλιῶντες*, *μυλιάοντες*. Ἔργ. 528. A *μύλη*.

Μύλικος, ὴ, όν, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. plur. particip. præſ. act. *Poët.* pro *μυλιῶντας*, ex *μυλιάοντας*, a *μυλιάω*.

Μυλίτης, ου, ὁ, ut *μυλίτης λίθος*, molaris lapis, Gl. V. filex; *μυλίται ὀδόντες*, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ου, ὁ, ἡ, ſpinam habens incurvam hami ad inſtar, hamatis ſpinis armatus, Suic. Ex *μυλλὸς*, & *ἄκανθα*.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum. A *μύλλω*.

ΜΥΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, curvus, tortuoſus; (2) ſtrabo, qui oculis eſt diſtortis; (3) *Subſt.* placentæ ſpecies.

Μύλλος, ου, ὁ, piſcis quidam.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; *μύλλειν* etiam ſubagitare, permolere, ut Horat. A *μύλη*.

Μυλοδόντες, dentes molares, Euſt.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus. Ex *μύλη*, & *εἶδος*.

Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. A *μύλη*.

Μυλόκλαγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mola fractus. Ex *μύλη*, & *κλάω*.

Μυλοκόπος, ου, ὁ, molitor, Gl. V. moliarius. Ex *μύλη*, & *κοπή*.

Μυλοκόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui molam everrit, ſ. purgat. Ex *μύλη*, & *κορέω*.

Μύλος, ου, ὁ, ἡ, mola; Gl. V. *μύλος ἐλαιῶν*, trapetum, Gl. V. *μύλοι*, dentes molares. A *μύλη*.

Μυλοσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum naſci ſolita.

Μυλουργὸς, οῦ, ὁ, ſiliciarius, Gl. V. Ex *μύλη*, & *ἔργον*.

Μυλόω, ῶ, induro. A cujus paſſ. *μυλῶμαι*, eſt a. 1. ἐμυλάθη, apud Hippocr. induruit. A *μύλη*.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares. A *μυλώδης*. A *μύλη*.

Μυλωθρικος, ὴ, όν, ad molendinam ſeu piſtrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, piſtrix. A

Μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, qui piſtrinum poſſidet, ſervoſque alit opus in eo facientes, piſtor; & (2) *Adject.* ὁ, ἡ, ἡ, *μυλωθρὸς* molaris; ut *μυλωθρὸς ᾠδὴ*, cantilena molaris. A

Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. Ex *μύλη*, & *ὥρα*, *cura*.

Μύλων, ωνος, vel *μυλὰν*, ῶνος, ὁ, locus, in quo eſt mola, ſeu in quo verſatur mola, piſtrinum; (2) locus, in quo torquebantur ſervi. A *μύλη*.

ΜΥ῎ΜΑ, ατος, τὸ, opſonii genus.

ΜΥ῎ΜΑΡ, vel *μῶμαρ*, macula, nota. Heſ.

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule geſticulor. Ex Heſ. A *μῶμαρ*.

ΜΥ῎Ν, *murem*, acc. ſing. a *μῦς*, *mus*.

ΜΥ῎ΝΔΟΣ, η, ον, mutus, Heſ.

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excuſatio; *μύνησι*, Dat. plur. apud Hom. cauſſationibus. A

ΜΥ῎ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, Euſt.

ΜΥ῎ΞΑ, ης, ἡ, *Ion.* *μύξη*, humor e naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in oſtreis & teſtudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, ης, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A *μύξα*.

Μυξαρια, ων, τὰ, idem. Dim. a *μύξα*.

Μυξάριον, ου, τὸ, piſcis quidam, Dim.

Μυξωλῆρες, nares; *μυξωλῆρες* uſitatius. Ab eodem.

Μύξινος, vel *μυξῖνος*, η, ὁ, idem quod

ΜΥ῎ΞΟΣ, ου, ὁ, piſcis e mugilum genere.

Μυξώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, mucoſus. *Μυξώδης ὑγρότης*, Ariſt. H. Anim. 3, 5. A *μύξα*.

Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod *μύξος*.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A *μύξα*.

Μυσγάλη, vel *μυσγαλέη*, *contract.* *μυσγαλῆ*, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex *μῦς*, & *γαλῆ*.

Μυοδόχος, & *μυοδόκος*, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mures recipiens. Ex *μῦς*, & *δέχομαι*.

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muſcipulum. Ex *θήρα*.

Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, ap. Strab. Ex iiſdem.

Μυοκόπρος, ου, ἡ, muſcerda, muris ſtercus.

Μυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mures occidens, muricida. Ex *μῦς*, & *κτείνω*.

Μόξος, ου, ὁ, glis, Gloſſ. Vet. item talpa. Gloſſ. Vet. Vid. *μυαξός*.

Μυοπάραν, ανος, ὁ, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel *μυωπία*, ας, ἡ, muris cavernula, Rob. ex Ariſtot. Ex *μῦς*, & *ὀπή*.

Μυοσόβη, idem quod *μυοσόβη*.

Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alſine, herba. Myoſota, *Plin.* l. 27. §. 80. c. 12. Ex *μῦς*, & *οὖς*, ωτὸς, *auris*. *Angl.* Mouſe-ear.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Μυόσωτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſaucios muſculos habens. Ex *μῦς*, & *στρωτός*.

Μυρία, ας, ἡ, vitium claudicationis verſus Myuri. Scribitur & *μειρία*.

Μυρίζειν, in acutum deſinere, minoribus terminis finiri, decurtari, inſtar caudæ muris in acutum deſinere. A

Μύρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, velut cauda muris in acutum deſinens, compreſſus, arctus; *μύρος στίχος*, mutilus verſus ſeu curtus, poſtremo pede claudicans. Ex *μῦς*, & *ῥά*.

Μυοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mures occidens, muricida. Ex *μῦς*, & *φόνος*.

Μυόχοδον, ου, τὸ, muſcerda, ſtercus muris. A *μῦς*, & *κέχοδα*, *cacavi*.

Μυόχοδος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muſcerda, Heſ. Ex iiſd.

Μύραινα, ης, ἡ, murana, piſcis; (2) de libidinoſa & in Venerem prona, Suid. A *μύρος*.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, murus, piſcis, Heſ.

Μυράκοπα, unguenta miſta ad odoris ſuavitatem laſſitudines lenientia. Ex *μύρον*, & *ἄκοπος*, *laſſitudinis expers*.

Μυραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, unguentis me illino Ex *μύρον*, & *ἀλείφω*. Hinc

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus.

Μύρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, a *μύρομαι*.

Μυρεψία, ας, ἡ, unguentorum coctio ſ. confectio, Suic.

Μυρεψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc *μυρεψικὴ*, ῆς, ſc. *τέχνη*, ars conficiendi unguenta. A

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, ἡ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex *μύρον*, & *ἑψω*, *coquo*.

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A *μύρον*.

Μύρια, decem millia; *μυρία* & per apoc. *μυρί* plurima, ſexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, ὁ, ἡ, ἡ, ut *μυριαγωγὸς ναῦς*, navis, quæ decem millia hominum vehere poteſt, prægrandis. Ex *μύριοι*, & *ἄγω*.

Μυριάκις, *Adv.* decies millies; ſæpiſſime. A *μυριοι*.

Μυριάμφορος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus. Ariſtoph. *ῥῆμα μυριάμφορον*, P. 529. Ex *μ.* *ἀμφορεύς*.

Μυριανδρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ut *μυριάνδρος πόλις*, urbs decem virorum millia capiens. Ex *μ.* & *ἀνήρ*.

Μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex *μ.* & *ἀρχή*.

Μυρίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A *μύριοι*.

Μυρίδιον, ου, τὸ, unguentulum. Dim. a *μύρον*.

Μυριέλικος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, plurimis voluminibus tortus & ſinuatus. Ex *μύρια*, & *ἕλικτὸς*.

Μυριετὴς, έτους, ὁ, ἡ, ἡ, valde annoſus. Ex *μ.* & *ἔτος*.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A *μύρον*.

ΜΥΡΙ῎ΚΗ, ης, ἡ, myrica. Gl. V. viburna, myrica, geniſta. Ph. *μυρίκη εἶδος φυτοῦ* (ſpecies plantæ) geniſta.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A *μυρίκη*. Unde

Μυρικάδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, myricæ ſimilis.

Μυρίνη, ης, myrtus. Al. *μυρσίνη*, & *μυρρίνη*.

Μυρίνης, ου, ὁ, ut *μυρίνης οἶνος*, vinum unguento miſtum, vinum conditum, Poll. A *μύρον*.

Μύρινος, ου, ὁ, myrinus, piſcis. A *μύρος*.

Μυριόβοος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, plurimos boves continens, Suic. Ex *μυρία*, & *βοῦς*.

Μυριόγραφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſæpiſſime, plurimis modis ſcriptus.

Μυριόδους, οντος, ὁ, ἡ, ἡ, ingentes dentes habens. In Epig. *μυριόδους ἐλέφας*.

Μύριοι, αι, α, vide *μυρίος*.

Μυριοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, permulta vel innumera capita habens. Ex *μ.* & *κέφαλον*.

Μυριόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſæpiſſime & ab innumeris dictus. Ex *μυρία*, & *λέγω*.

Μυριόμματος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. Ex *ὄμματα*.

Μυριόμορφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, innumeras habens formas, Suic. Ex *μυρίας*, & *μορφή*.

Μυρίος

Μυριόμοχθος, ος, ὁ ἡ ἡ, infinitos labores ſuſtinens, Suic. Ex μυρίοι, & μόχθοι.

Μυριόναυς, αυς, ὁ ἡ ἡ, innumeris ſeu infinitis navibus inſtructus. Ex μυρίοι, & ναῦς.

Μυριονεκρος μάχη, pugnæ, ubi decies mille, ſ. perinulti, cadunt.

Μυριοντάρχης, ου, ὁ, & μυριόνταρχος, id. quod μυριάρχης.

Μυριοπάλαι, jamdudum, ante longiſſimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. decemilliplex, infinite multiplicatus. *Plur.* μυριοπλάσιοι, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μυριοι, vel μυρίος.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis.

Μυριοπλήθης, έος, ὁ ἡ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πολῦς θος.

Μυριόπους, οδος, ὁ ἡ ν, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, ία, ιον, infinitus, innumerus; (2) ſummus, extremus, maximus; μυρίοι, αι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. ſexcenti, ſexcenta, at μύριοι, αι, α, decies mille, vel decem millia. Unde & compoſita cum μυρι- vel μυριοι, reddenda ſunt vel per *infinitus*, ſive *innumerus*, vel per *decies milie*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam τὸ μύριοι, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex μυριοστὸς, & μόριον.

Μυριοστός, ὴ, όν, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοστὴ, ῆς, q. d. decies milleſima, pro numerus decem millium. A μυριοι.

Μυριόστοχοι, ων, οι, innumeri armati. Ex μ. & στόχη, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτροφος, ου, ὁ ἡ ν, innumeros alens, Suic. Ex μ. & τρέφω.

Μυριόφιλος, ου, ο ἡ ν, innumeros habens amicos, qui infinitas colit amicitias, Suic.

Μυριοφόρος, ου, ὁ ἡ ν, infinitos ſeu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.

Μυριόφορτος, ου, ὁ ἡ ν, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μ. & φόρτος.

Μυριόφυλλον, ου, το, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & ſupercilium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ου, ὁ ἡ ν, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ου, ὁ ἡ ν, innumera genera habens, Rob. Ex μ. & φυλή.

Μυριόφωνος, ου, ὁ ἡ ν, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex φωνή.

Μυρίπνους, *contr.* μυριπνους, ου, ὁ ἡ ν, unguentum ſpirans, Rob. Ex μύρον & πνέω.

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Μυρισμικὸς, ὴ, όν, liquidus & odorus, ut oleum balſami; (2) aptus ad inungendum.

Μυρωνυμος, ου, ὁ ἡ ν, infinita nomina habens. Ex μυρίος, & ὄνομα.

Μυριωπὸς, ῦ, ο ἡ ν, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex μυριος, & ὠψ.

Μύρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥΡΜΑΙ, piſces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, ſcribit Athenæus.

Μυρμιδὼν, ὼνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea eſt. A μύρμος.

Μυρμήκειον, ου, τὸ, phalangis genus, ap. Nic.

Μυρμήκια & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eraſæ ſenſum formicarum mordentium relinquant. Ph. μυρμηκια, verruca. Ab eod.

Μυρμηκιὰ, ας, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, Philoxenus; (3) cæſtus, Gl. V.

Μυρμηκίας, ου, ὁ, verrucoſus, Philox. (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκιασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. paſſio a verrucis, quæ μυρμήκια, appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, ὰ, ὁ, id. A

Μυρμηκιάω, ω, f. άσω, infeſtor verrucis formicariis. A μυρμήκιαι.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas quaſi reptantes ſentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens. Plin. A μύρμηξ.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infeſtum. Ex μύρμηξ, & λέων.

Μυρμηκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cæſtus pugilum. Heſ. Gl. V. A μύρμος.

Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. *Poët.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι, a Μυρμιδὼν.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; ſiquidem Heſ. μύρμοι ſunt μύρμηκες.

Μυροβάλανος, ου, ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, unguento delibutus, Suic. Ex μύρον, & βάπτω.

Μυροβόστρυχος, ου, ὁ ἡ ν, cirros unguento delibutos habens, Suic.

Μυροβρεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, unguento madens. Ex βρέχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repoſitorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυροκομίστρια, ας, ἡ, unguenta portans, Suic.

Μύρομαι, fleo, ploro, lamentor; (2) fluo. Οὐδὲ τόσον ᾗ ἀοιδὴν ἐμύρατο Κήϊον ἄστυ, Moſch. 3, 91. Ῥεθρουσιν ἀκὺς ἔνθα μύρεται Σίρις, Lyc. 982.

ΜΥΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μῦρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a μύρω.

Μυροπιστόκηρος, ου, ὁ, compoſiti medicamenti genus, quod conſtituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam, Galen.

Μυρόπνους, *contr.* μυρόπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, unguenta ſpirans. Ex μύρον, & πνέω.

Μυροποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον, & ποιέω.

Μυροπόλος, ου, ο ἡ ἡ, unguentarius. Ex πωλέω.

Μυροπωλεῖον, ſive μυροπώλιον, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur, Gl. V. μυροπάλιον, ſeplaſiarium. A

Μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, Gl. V. ſeplaſiarius, Ph. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπώλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, myrus, murus, *piſcis* ſimilis murænæ, ſed robuſtior, & dentatus, cum muræna mollior ſit, & edentula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen & μύραινα, *muræna* vocatur.

Μυροφόρος, ου, ὁ ἡ ν, unguentum portans, vel tenens. Ex μύρον, & φέρω.

Μυρόχριστος, ου, ο ἡ ν, unguentis peruncus ſeu imbutus. Ex μύρον, & χρίω.

Μύρσα, ῶ, ungo, Ariſt. A μύρον.

ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, Æol. Σμύρνα.

Μυρρινάκανθος, ruſcus, Gl. V. Ex μυρρίνη, & ἄκανθα.

Μυρρίνη, ης, ἡ, myrtus, μυρρίνης μέχρι, uſque ad caput. A μύρτος.

Μυρρίνης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites.

Μυρρίνος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *Subſt.* ὁ myrtus. A μύρτος.

Μυρρινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti creſcunt. Ab eod.

Μυρρὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem ſpirans. A μύρον.

Μυρρίτης, ου, ὁ, ut μυρρίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύρρα.

Μυρσινέλαιον, ου, oleum myrteum. Ex μυρσίνη, & ἔλαιον.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, myrtites, ſive vinum myrto conditum. A μυρσίνη.

Μυρσινοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, myrti formam habens, myrto ſimilis. Ex μυρσίνη, & εἶδος.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μύρτας, ᾶδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδα ου, ου, το, idem quod μυρτάς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri & oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. μυρτων, myrtus.

Μυρτίνος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites, id eſt, myrti baccis nigris contuſis condītum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, ſeu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Poll. Ab eod.

Μυρτοπέταλον, ου, τὸ, quibuſdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον, & χεῖλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iiſd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulierioſus, Suic, A μύρτον.

ΜΥΡΩ, fluo, ſtillo. Vide μύρομαι.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μυρωσις, εως, ἡ, unctio, unguenti illitio.

ΜΥΣ, μυὸς, ὁ, mus, ſorex; (2) muſculus, pars carnis; lacertus, torus, Gl. V.

Μυσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος.

Μῦσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a μύω.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρος, ρὰ, ρον, deteſtandus, abominandus; ſceleſtus, ſceleratus. A μῦσος.

Μυσάρχης, ου, ὁ, deteſtabilium conſiliorum auctor. Ex μῦσος, & ἀρχή.

Μυσάττομαι, fut. άξομαι, deteſtor, abominor, averſor, odi; abhorreo, Gl. V. Παίδων μυσαχθεὶς εἰσόδους, Eur. Med. 1152. A μῦσος.

Μυσαχθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, abominandus, ſceleratus, impurus. Ab eod.

Μυσαχὺς, ὴ, ον, idem & ab eod.

Μυσητὸν, deteſtabile, Gl. V. quaſi a μυσάω, vel μυσέω, quod eſſet deteſtor.

Μυσιδδεὶν πολλὰ ἔπη, fundere, Ariſt. Lyſ. 1080. *Dor.* pro μυσίζειν.

Μύσις, εως, ἡ, compreſſio, occluſio, obſtructio. A μύω.

ΜΥΣΟΣ, ους, τὸ, ſcelus, piaculum, facinus deteſtandum.

Μυσὸς, ῦ, ὁ, abominandus, deteſtandus, Heſ. ubi μυσὰ ſunt μυσαρὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα. A μῦσος.

Μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro, Ariſtoph. Veſp. 140. ubi μυσπολεῖ.

ΜΥΣΣΩ, f. ξω, mungo, emungo, mucum naſi extraho.

Μυσταγωγέω, ῶ, f. ήσω, initio ſacris, myſteriis edoceo. A μυσταγωγὸς. Hinc

Μυσταγωγητὸς, ὴ, όν, ad ſacra jam introductus, initiatus.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio ad ſacra; (2) cœna Domini. A

Μυσταγωγὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, initiator, myſteriorum magiſter ſeu doctor; (2) qui hoſpites ad ſacra viſenda introducit. Ex μύστης, & ἀγωγός.

Μυσαξ, ακος, ὁ, labrum ſuperius, & in eo nati pili; barba. A μυστόμαι.

Μυστήρια, ων, τὰ, ſacra, arcana, Ph. orgia, Gl. V. A μυστήριον.

Μυστηριάζω, initio, Gl. V. A μυστήρια. Hinc

Μυστηριασμὸς, ὸ, ὁ, initiatio, Gl. Vet.

Μυστηριακὸς, ὴ, όν, arcanus, ſecreta tegens.

Μυστηριὸς, ὴ, όν, idem. A μυστήρια.

Μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, ap. Athenæum. Ex μῦς, & τηρέω.

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio ſecreta, Ph. Vid. μυστήρια.

Μυστηρὶς, ὶδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, in Epigr. arcanæ initiationes. A μυστήρια.

Μυστηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cui ſubeſt myſterium,

rium, mysticus, Ph. μυστηριῶδες, arcanum. A μυστήριον.

Μυστηριάτιδες Σπονδαὶ, sacræ, vel arcanæ libationes, Poll.

Μύστης, ου, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, s. initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysteriorum peritus; (4) sacrorum doctor, Gl. V. pater sacratus, Ph. μύστης ὄρνεον, parra, avis. A μύω.

ΜΥΣΤΙΊΚΗΤΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam musculus dictus quibusdam.

Μυστικὸς, ὴ, ὸν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A μύστης.

Μυστικῶς, Adv. mystice, arcane.

Μυσιλαγηνος, ὁ ἡ ὸν, Epith. lagenæ. Ep.

Μυσιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κἀμφοῖν χεροῖν μυσιλᾶται τῆδε δημοσίων, peculatur, Arist. Eq. 824. A

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥΣΤΙΑΛΟΝ, Atticos vocasse bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Aristoph.

Μυσίλλω, in minutas partes seco; vid. supra μισύλλω. A μυσίλη.

Μυσιπολέω, curo sacra, operor sacris. A

Μυσιπόλος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui circa mystica versatur, sacerdos, mysta. Ex μ. & πολέω.

Μύσις, ιδος, ἡ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet. A μύστης.

Μυσοδόκος, ου, ὁ ἡ ὸν, sacra arcana continens. Epith. templi. Aristoph. Ex μύστης, & δέχομαι.

Μυσοπολέω, idem quod μυσιπολέω.

Μυσοπόλος, idem quod μυσιπόλος.

Μυστριον, ου, τό, cochlear parvum, Gl. Vet. lingula, Dim. a μύστρον.

Μυστριοπώλης, ου, ὁ, venditor cochlearium.

Μύστρον, ου, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. A μυσίλη.

Μύστρος, ου, ὁ, lingula, Gl. V. cochlear.

Μύσφογγον, ου, τὸ, muscipula, Hes. Ex μῦς, & φόνος, cædes.

Μυτακίζω, literam μδ sæpius repeto. Hinc

Μυτακισμὸς, οῦ, ὁ, frequens literæ μδ iteratio.

ΜΥΤΤΙ'ΛΟΣ, ου, ο, genus conchæ, cujus exustæ cinis vim caustícam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiæ.

Μυτιλωτδέω. fut. ήσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo, & ovo; alliatum, moretum, ὑποτρίμμα διὰ Σκορόδων, Schol. Aristoph.

Μυτίλωτος, οῦ, ὁ, intritum, Gl. V.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A μυχός.

Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, ap. poëtas. Ab eod.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, Suid. ubi μυχαί. Ab eod.

Μυχηβόρος, ὁ ἡ ὸν, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex μυχὴ, & βορά.

Μύχθιζω, f. ίσω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspenso naso derideo, Hes. Suid. A μύζω. Hinc

Μυχθισμὸς, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus.

Μυχθώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, suspiriosus. A μύζω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A μυχός.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, οῦ, ὁ, sonitus quidam; (2) sonus, qui per nares redditur. A μύζω.

Μυχόθεν, e profundo. A μυχός. Unde

Μυχονδὸν, Adv. ad vel in intimam partem.

Μυχοπόντιον, ου, τὸ, specus, ubi cavus recessus & vorago ponti est. Ex πόντιος.

ΜΥΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrale, domus; (4) adytum.

Μυχορὶς, ὁ, custos μύχου. Ab ὄρος.

Μυχωδης, ες, ὁ ἡ ὲς, latebrosus, Gl. V. A μυχός.

ΜΥ'Ω, fut. ύσω, *proprie* premo, comprimo. comprimendo claudo, occulto, teneo, &c, Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Active ut ἡ ὑστέρη μύῃ τὸ στόμα, Aret. & Neutral. ut μύουσιν αἱ φλέβες, Id. Γλήναις δ' ἄχλυς ταῖς ἀναιμάκτοις μύει, Lyc. 988.

Μυώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, pars præcipue musculos habens; locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque sura, Ph. μυὼν, musculus. Ab eod. Unde

Μυοξὸς, ὴ, ὸν, mus Alpinus; animal medium inter murem arvensem & palustrem; glis gliris, Gl. V. μυαξοὶ, glires, Gl. V.

Μυοπάζω, f. άσω, sum luscious; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 Pet. 1, 9. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex μῦς, & ὀπή.

Μυωπιάζω, άσω, luscious sum, A μύωψ.

Μυωπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A μυωπάζω.

Μυωπίζω; f. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œstro agitari, irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ὴ, ὸ ἡ ὸν, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, οῦ, τὸ, auricula muris, *herba*. Ex μῦς, & οὖς.

Μυωτὸς, ὴ, ὸν, murinus; musculosus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ ἡ ὸν, claudens oculos, connivens, Ph. pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, Nic. Ph. (3) item calcar. Ex μῦς, & ὤψ.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A μῶκος. Hinc

Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, Suid. A

ΜΩ'ΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, Suid. Hes. At. Ph. μῶκος, hæc fanna, subsannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, Hes. ubi μωλεῖ, μάχεται, & μωλήσεται, μαχήσεται. A

ΜΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, Gl. V. μῶλος, moles.

ΜΩ'ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, & rutæ silvestris radix.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, segnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remissus. A

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ὁ, sive μώλυξ, κος, ὁ tardus, segnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus. Hinc

Μαλύτερον, obtusius, infirmius, Etym.

Μαλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A

Μωλύω, sive μωλαίω; μωλυόμενα, ap. Hippocr. paulatim emarcescentia. A μώλυς.

Μαλωπίζω, vulnero, μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus.

Μωλωπικὸς, ὴ, ὸν, vibiciosus. A

ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; μώλωπες vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Ἐυ γε μωμᾶ ταυταγὶ, Arist. Av. 172. Τὰν δ' ἂν ἴσως μωμήσατο τέκνων, Theoc. 9, 24. A μῶμος.

Μώμαρ, idem quod μῦμαρ.

Μωμάσατο, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμωμήσατο, a μωμέομαι.

Μωμεύμενον, acc. sing. præs. part. pass. *Dor.* pro μωμεύμενον.

Μωμεύω, vitupero, carpo. Μωμεῦνταί δέ μ' ἅπαντες, Theog. 369. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehensio, irrisio; (2) dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμηθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. μωμέω.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, vituperator.

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, reprehensibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

ΜΩ˜ΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) Momus, Deus reliquorum omnium irrisor; (3) qui omnia reprehendit & irridet, irrisor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, reprehendendi animo considero; (2) victimas inspicio. A

Μωμοσκόπος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat. qui victimas inspicit, probandi causa. Ex μῶμος, & σκοπός.

ΜΩ˜Ν, *Adv.* num, numquid, an, utrum.

Μώνυξ, υχος, ὁ ἡ ὸν, solidas ungulas habens. Ex μόνος, & ὄνυξ.

Μώνυχος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Μωραίνω, f. ανῶ, stulte ago, stultus sum; & μωραίνομαι, stultus fio, infatuor, ἐμώρανεν, 3. s. a. 1. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. Φάσκοντες εἶναι Σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, Rom. 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, Matt. 5, 13. A μωρός.

Μωρανθέσαν, acc. sing. aor. 1. part. pass. f. g. v. μωραίνω.

Μωρανθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; vecordia, socordia, Ph. (2) de coitu dixit Eur. *Ern.* Ab eod.

Μώριον, ου, τὸ, mas mandragoræ quibusdam teste Dioscor. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸν reddat.

Μωροκακοήθης, ες, ὁ ἡ ὲς, stulte malitiosus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero; scurror, Gl. V.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. A

Μωρολόγος, ου, ὁ ἡ ὸν, inepta & stulta loquens, insulse blaterans. Ex λόγος.

Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, stultus, fatuus; ineptus, brutus, Ph. Vet. Att. ὦ μῶρε, inepte.

Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, stulte sapio.

Μωροσοφία, ας, ἡ, stulta sapientia. A

Μωροσόφος, ου, ὁ ἡ ὸν, stulte sapiens.

Μωροσυκον, ου, τὸ, morum sycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρῶς, *Adv.* stulte, fatue; inepte, absurde.

Μωρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A μωρόω.

Μῶσαν, *Musam*, acc. sing. *Dor.* pro Μῆσαν.

Μωσῆς, ῆ, vel Μωσέυς, έως, vel Μωσῆς, ῆ vel Μωϋσέυς, έως, ὁ, Moses. Nomen viri Hebr. *Tractus.*

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, & nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, & cum lineola inferne posita ν, *quinquaginta millia.*

Ναασσὼν, ὁ, Naasson. Nomen viri Hebr. ὀκλιτὸν. *Illustrans.*

ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.

Νάελος, ου, ὁ, idem.

Ναελιστὴς, οῦ, ὁ, nablam pulsans. A νάελα.

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Hebr. ἑκλιτον. *Illustrans.*

Νᾶες, *naves*, nom. plur. a ναῦς, *navis.*

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola. in Epig. A ναίω.

Ναίτης, ου, ὁ, idem, ab eod.
Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνός, οῦ, ὁ, Nazarenus.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Surculus.*
ΝΑΙ, *Adv.* næ, ita, etiam, ſane, utique.
Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A ναάω, *fluo.*
Ναΐδιον, ου, τὸ, ſacellum, ædicula. Dim.
Ναΐεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔναιε, a ναίω.
Ναίεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔναιε.
Ναιετάεσκες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐναιετάεις, a ναιετάω.
Ναιετάουσα, *habitans*, præſ. part. act. f. g.
Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάουσι, habitantur; ναιετάασκε, habitabat, imp. *Ion.* pro ἐναίετε, ναιετάοντα, acc. ſing. part. habitantem; ναιεταάσας, acc. plur. fœm. pro ναιεταούσας. Ἄλλοι ἢ πολῖται τήνδε χθόνα ναιετάουσι, Dion. Περ. 265. A ναίω.
Ναιετάωσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι.
Ναιέτης, ου, ὁ, habitator, incola; uſitatius ναίτης. Ab eod.
Ναΐν, ὁ, Nain. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Amœnitas.*
Ναίουσαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a ναίω.
Ναΐον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.
Νάϊος, α, ον, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νήϊος.
ΝΑΪΡΟΝ, ου, τὸ, odoramentum quoddam, Theophraſt.
Ναϊσκάριον, ου, τὸ, ædicula, ſacellum, Gl. V. ſacrarium, Ph. A ſeq.
Ναΐσκος, ου, ὁ, ſacellum, Dim. a ναός.
Ναϊχὶ, *Adv.* omnino, ſane, ita. Att. pro ναὶ, Heſ. Suid.
ΝΑΙΩ, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. *Ion.* ναίεσκον, habitabam, paſſ. ναίομαι, habitor. Ὅσοιπερ πρόπυλα ναίυσι τάδε, Soph. El. 1391. Μυχοῖς ναίουσαν ἐσίας ἐμῆς, Eur. Med. 397. Ξέρνη πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Ὑπ' ἀνδρῶν ναιόμεναι, ſcil. νῆσοι, Dion. Περ. 616.
Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.
Νακοδεψὴς, οῦ, ὁ, coriarius, ſ. fullo. Ex ſeq. & δέφω.
ΝΑΚΟΣ, εος, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.
Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo, Poll. ubi νακοτιλτοῦντες, part. A
Νακοτίλτης, ου, ὁ, qui villoſas pelles vellit, Poll. Ex νάκος, & τίλλω.
Νακότιλτος, ου, ὁ ἢ ἡ, velleris in modum vulſus, Poll. Ex iiſd.
Νάκλης, ου, ὁ, fullo, Suic. A νάσσω.
Νακλὸς, ὴ, όν, farciendo & conſtipando completus; νακλὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. V. νακλὸν, denſum, preſſum, Gl. V. Ab eod.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, ſcaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω. Hinc
Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans.
Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.
Ναματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ſcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.
Ναν, *navem*, acc. ſing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, navis.
Νανίον, ου, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.
ΝΑΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, Heſ.
ΝΑΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.
Νανοφυὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qui natura pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. Ex φύω.
Νανώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.
—ναξ, *rex*, *per Aphæreſin*, pro ἄναξ.
Ναξιεργὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Naxio opere ſ. in inſula Naxo factus. Ex Νάξιος, & ἔργον.
Ναοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro ναοῖς.
Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico. A
Ναοποιὸς, οῦ, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa; (2) ædium ſacrarum procurator. Ex ναὸς, & ποιέω.
Ναοπόλος, ου, ὁ, ædituus; ſacerdos. A πολέω.
ΝΑΟΣ, οῦ, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱεροῦ, templi, in quo ſimulacrum Dei dedicatum eſt: in Sac. Lit. pars templi Hieroſol. quam ingredi licebat ſolis ſacerdotibus. A νάω.
Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, ædituus.
Νάπεια, ας, ἡ, ſinapi, Nic. A νάπυ.
Νάπη, ης, ἡ, ſaltus, convallis, nemus, Gl. V. νάπαι, valles, Ph.
ΝΑΠΟΣ, εος, τὸ, locus montanus & ſilveſtris, ſaltus; vallis nemoroſa.
ΝΑΠΥ, υος, τὸ, (pen. prod.) ſinapi.
Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum.
Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.
Ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.
Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A νάρδος.
Ναρδολιπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*
ΝΑΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc ſiler.
Νάρδοσταχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, Galen.
Νάρθηκια, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.
Νάρθηκίζω (a νάρθηξ, 2.) alligo os fractum & ferulis firmo. Sch. Ariſtoph.
Νάρθήκιον, ου, τὸ, narthecium, vaſculum medicamentarium; liber medicamentarius.
Νάρθηκοπλήρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, ferulis repletus. Æſch. Pr. νάρθηκοπλήρατον ὦ θηρῶμαι πυρὸς φωτὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & πλήρόω.
Νάρθηκοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέρω.
Νάρθηκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A
ΝΑΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) inſtrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam.
ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, ſuffitibus admiſceri ſolitum.
Ναρκάω, & έω, ῶ, torpedine adficior, ſeu adfectus ſum, obtorpeſco, torpeo, torpeſco. Ἐνάρκησε τὸ πλάτος τῇ μυρῇ, Gen. 32, 25. Πλὴν ὅσων αὐτῇ ἐνάρκησε, Job 33, 19. Νάρκησε χείρ, Hom. Il. 8, 328.
ΝΑΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piſcis quidam tangentes ſe torpeſcere faciens; (2) torpor, veternus, ſtupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibuſdam dictum. Dioſc.
Νάρκημα, ατος, τὸ, torpefactio, torpor, ſtupor. A ναρκάω.
Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Νάρκίσινος, ίνη, ινον, narciſſinus, e narciſſo factus; ut ναρκίσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc
Ναρκισσίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, narciſſites lapis.
Νάρκισσος, ου, ὁ vel ἡ, narciſſus, flos quidam. A νάρκη, quod ſuo odore torporem adferre creditur. *Angl.* Daffodil.
Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) ſedo & tollo. Ab eod.
Ναρκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, cui torpor ſeu ſtupor ineſt, torpidus, ſtupidus, Hippocr. A νάρκη.
Ναρκωτικὸς, ὴ, όν, torpefaciendi vim habens.
Νάρτη, ης, ἡ, Narta. Numeratur inter ea quæ adoramentis & unguentis admiſcentur. Theophr.
Νάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, a νάω.
Νάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάσθη, a νάω.
Νασιώταν, acc. ſing. *Dor.* pro νησιώτην.
Νασμὸς, οῦ, ὁ, fluentum, fluor, ſcaturigo, rivulus, latex. A νάω.
Νασμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ſcaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμὸς.
Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔνασα, a νάω.
ΝΑΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. paſſ. part. νενασμένος, refertus, plenus.
Νάσίσκος, ὁ, parvus νάσὸς, placentula.
Νασοκόπος, ου, ὁ, inciſor τῆς νάσου. A κόπτω.
Νάσὸς, ὴ, όν, confertus, fartus, denſe plenus, denſus; (2) *Subſt.* panis, ſ. placenta e melle, uvis paſſis aliiſque condimentis. A νάσσω.
Νασοφαγέω, ῶ, f. ήσω, νασὸν edo. A
Νασοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui νασὸν edit. Ex νασὸς, & φαγεῖν.
Ναυαγέω, ω, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγὸς.
Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν a ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde
Ναυάγιον, ου, τὸ, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen & pro naufragio.
Ναυαγὸς, ὸν, ὁ, naufragus. Ex ναῦς, & ἄγνυμι, *frango.*
Ναυαρχέω, ω, f. ήσω, navibus præſum, navarchum ago. A ναύαρχος.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium ſeu claſſis. Ab eod.
Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.
Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus claſſis. Ex ναῦς, & ἀρχή.
Ναυάτης, ου, ὁ, corrupte legitur pro
Ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conſcendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *ſcando.*
Ναυηγῶν, acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγὸν.
Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus ſum, navem guberno. A ναύκληρος.
Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.
Ναυκληρικὸς, ὴ, όν, ad navicularium ſeu nauclerum pertinens. Ab eod.
Ναυκλήριον, ου, τὸ, navigium, naucleriaca poſſeſſio, navis gubernatio. Ab eod.
Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem poſſidet, nauclerus, navis dominus, Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjective pro nauticus, ut ναυκληρον πλάτην nauticum remum, Heſ. metaphorice pater familias, Poll. Ex ναῦς, & κλῆρος.
Ναυκληρώσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.
Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.
Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienſ.
Ναυκραρικὸς, ὴ, όν, ad ναυκράρους pertinens. A
ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiſtratus quidam Athenienſes. Vide Suid. & Poll.
Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus ſupero, navali pugna vinco. Xen. A
Ναυκράτης, εος, ὁ ἢ ἡ, qui claſſe pollens maris imperium obtinet; (2) qui claſſis præſidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κρατέω.
Ναυκρατητικὸς, ὴ, όν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.
Ναυκρατία, ας, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.
Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præeſt, gubernator. Ex ναῦς, & κρατέω.
Ναύλας, ου, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.
Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione ſolvitur, Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.
Ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces, quam perſolvimus ei, ad quem divertimus; (3) inſtrumentum quoddam muſicum.
Ναυλοχέω, in portu permaneo, ſtationem habeo; (2) navi inſidens locum aliquem vel adverſarium obſervo, eique inſidior.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio.
Ναύλοχον, ου, τὸ, ſtatio navium. A
Ναυλοχος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui naves inſidere poſſunt, navium ſtationi commodus *Subſt.* locus tranquillus, ubi naves velut requieſcunt, ſtatio navium, portus. Ex ναῦς, & & λόχος.
Ναυλόω, naulo conduco. A ναῦλον.
Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno. A ναυμάχος.
Ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex μάχομαι.
Ναυμαχήσειω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum. A ναυμαχέω.
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς, & μάχη.
Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ei impoſita, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.
Ναυμάχος, ος, ὁ ἡ ὁ, navale prælium committens. Ex iiſd.
Ναύμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.
Ναῦν, *navem*, acc. ſing. a ναῦς, *navis*.
Ναυπηγοδμήσας, acc. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγομήσας, a
Ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγὸς.
Ναυπηγήσια, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.
Ναυπηγήσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, navibus fabricandis aptus. A ναυπηγήσια.
Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγήσια.
Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.
Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. Ex iiſd.
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς, & πήγνυμι.
Ναύπορος, ον, *Epith.* litoris, portus, quo naves appelluntur. A πείρω.
ΝΑΥΣ, ὁ, navis, *inpr.* longa, h. e. qua utebantur in prælio matutinis; τῇ νηΐ, τῇ νηΐ, τῇσι ναυσὶ· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς; Sic in ſoluta oratione. At ap. Poët. ἡ νηῦς, τῆ νηὸς, ταῖς νηυσὶ; item τῆς νηὸς, τὰς νέας.
Ναύσδλον, ου, τὸ, naulum, Heſ. A ναῦς.
Ναυσδλόω, ῶ, naulo conduco; (2) naulo vehendum ſuſcipio; ναυσδλώσομαι, ap. Ariſtoph. navem inſcendo. Πῶλοὶ σωρδόσῳ πῶλος, ἢ ναυσδλώσομαι, Ariſt. Pace, 126. Ἦν ἀπ' Ἰδαίων λόφων ἡ Δαρδανείων ὦκ τόπων ναυσδλώσεται, Lyc. 1257.
Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.
Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A
Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.
Ναυσίβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in navibus ſeu ex navibus vivit.
Ναυσίδρομος, ον, *Epith.* venti, navium curſum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A ν. & τρέχω.
Ναυσικλειτος, ος, ὁ ἡ ὁ, vel ναυσίκλειτος, ον, ἐτη, ειτον, te navali clarus.
Ναυσίκλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauſeans. A ναυσία.
Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lex.
Ναυσιπέρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, navibus permeabilis, navigabilis.
Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Euſt.
Ναυσίπομπος, ος, ὁ ἡ ὁ, naves vehens & promovens; ut ναυσίπομπος αὔρα, apud Eurip. ventus ſecundus. Ex πέμπω.
Ναυσίπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, & πόρος.
Ναυσιπόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, navigradus, navi permeans. Ex iiſd.
Ναυσίσονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum & luctum affert.
Ναυσιφόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui navi fertur.
Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium ſtatio. A ν. & στάθμος.
Ναύσταθμος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.
Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, ſeu duco, navi deduco; (2) claſſe percurro, navi permeo, navigo, proficiſcor; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τί χρήζων τλῶδε ναυστολεῖς χθονα; Eur. Med. 682. Φράσὸν δέ μοι τὼ πλέρυγε πωῖ Ζὺ ναυστολεῖ, Ariſt. Av. 1234. Καὶ δάμαρτα τλῶ καὶσλω ναυστολῶν ἐλήλυθεν; Eur. Or. 723. A ναύστολος.
Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio ſeu profectio, quæ fit navi, R. A ναυστολέω.
Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A
Ναύστολος, ος, ὁ ἡ ὁ, navi vehens. Ex ναῦς, & στόλος.
Ναυτεπιστάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur naulum, R.
Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος adjective in Epigr. q. d. navalis curſus. A ναῦς.
Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod.
Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans, A ναυτία.
Ναυτικὸς, ἡ, όν, nauticus; navalis; claſſicus; exercitatus in re nautica; τὸ ναυτικὸν, οῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis.
Ναυτικῶς, *Adverb.* nautarum more.
Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.
Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ πανταχῇ τ' Ἑλλωικῆς ἡ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομήσει, Luc. Toxar. Ab eod.
Ναυτίλος, ος, ὁ ἡ ὁ, nauticus, navigatorius; (2) piſcis, polypi ſpecies. A ναῦς.
Ναυτιλοφθόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, nautas perdens, Suic. Ex ναυτίλος, & φθείρω.
Ναυτιόεις, ντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.
Ναυτιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.
Ναυτιώσεις, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per tranſlationem ab iis, qui in nauſea ſanguinem vomunt. A ναυτίασις, quaſi a ναυτιόω.
Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoſcendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης, & δίκη, *jus*.
Ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κρατέω.
Ναυτολογέω, nautas lego, colligo. A
Ναυτολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nautas legit, vel cogit, Suic. Ex ναύτης.
Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.
Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*
Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A
Ναύφθορος, ος, ὁ ἡ ὁ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, & φθορὰ, *corruptio*.
Ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus*, dat. pl. *Poët.* ut πασὶ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.
Ναύφρακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναυσάθμος.
Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum navium.
ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.
Νάφθας, ου, ὁ, idem.
Νάω, fluo; mano, ſcaturio.
Νάω, habitare facio. Hinc νάσα, aor. 1. pro ἔνασα, ξνασα, habitare feci, collocavi; quaſi a νάομαι, aor. 1. med. νάσατο, pro ἐνάσατο, habitavit; a. 1. paſſ. νάσθη, pro ἐνάσθη, habitavit.
Νέα, acc. ſ. *Poët.* pro ναῦν, a ναῦς.
Νεάγγελτος, ος, ὁ ἡ ὁ, nuper nunciatus, novus, Suic. Ex νέος, & ἀγγέλλω.
Νεαγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, nuper genitus. Ex νέος, & γίνομαι.
Νεάζω, f. άσω, juveneſco; adoleſco, juvenilem ætatem ago; juvenis ſeu robuſtus ſum; juveniliter ſapio vel ago; νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. Μῶν νεάζων ἐχ ὁράς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν; Eur. Ph. 720. A νέος.
Νεαίρετος, ος, recens captus.
Νεακὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, *Dor.* pro νεηκὴς, idem quod
Νεακόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, recens acutus. Ex νέος, & ἀκονάω.
Νεαλὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, nuper auctus, qui recens excrevit; (2) novellus, nuper natus, Suic. Ex νέος, & ἄλδω, *augeo*.
Νεαλέσδω, recentior. A ſeq.
Νεαλὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, recens. Quaſi proprie de piſce, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus, vel ab ἅλς, ſal, ut ſit nuper ſale conſperſus. Poſſit & ab ἅλλομαι, ſalio; Ph. νεαλὲς, præſultum.
Νεάλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, recens captus.
Νεάμελλος, vel νεήμελλος, ος, ὁ ἡ ὁ, recens mulctus, R. Ex νέος, & ἀμέλγω.
Νεᾶν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Euſt. A νέον.
Νέανδρος, ον, juvenilis, ſtrenuus.
Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis; audax, ſtrenuus, ferox, juvenili protervia præditus; juvenilis. A νεάν.
Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; ap. Philon. A νεάν.
Νεανίδιμα, ατος, τὸ, idem; egregium ſtrenuumque factum; juvenilis jactantia. A
Νεανιδιμαι, juveneſco, juventutis annos ingredior; (2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας. Unde
Νεανικὸς, ἡ, όν, juvenilis; (2) ſtrenuus, animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus.
Νεανικῶς, *Adverb.* juvenil.ter; (2) robuſte, ſtrenue; (3) laute, opipare.
Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella, Exod. 2, 8. A νεάν.
Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, ſuperbia, incontinentia juvenilis; νεανισκεύματα, juvenilia. A
Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juveneſco, juvenilem ætatem ago. A
Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens, adoleſcentulus. A νέος.
Νέανσις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Theophr. quaſi a νεαίνω, quod eſſet *renovo*. Vid. νέασις.
Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.
Νεαοιδὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, recens poëta, in Epigr.
Νεάπολις, εως, ἡ, urbs ſeu civitas nova. Hinc
Νεαπολίτης, ου, ὁ, novæ civitatis civis.
Νεαροποιέω, ῶ, recens ſeu novum facio.
Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νέος.
Νεαροφόρος, recentaria, Gl. V. A φέρω.
Νέαρχος, ος, ὁ ἡ ὁ, navis rector, Suic. Ex ναὸς, pro ναῦς, a ναῦς, & ἄρχος.
Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter.
Νεάσιμον, novale, Gl. V. A ſeq.
Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, apud Theoph. ubi tamen alii νέανσις, Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω.
Νέας, acc. pl. *Poët.* pro νάας, a ναῦς.
Νέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένυσται, a νέω, *ſtruo*, vel *habito*, *Poët.* pro ναίω.
Νεάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, extrema, ultima, ſ. ima chorda. A νέατος.
Νεατὸς, ὸν, ἡ, Gl. V. νεᾶλὶς, vervactum. A
Νέατος, άτη, ατον, noviſſimus, ultimus; (2) novalis, Gl. V. A νέος.
Νεατὸς, ὴ, όν, novatus, renovatus, novalis; *Subſt.* ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.
Νεαύξητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nuper demum increvit, nuper auctus, Suic. Ex αὔξω.
Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, Gl. V. νεάω, novello. Hinc part. νεωμφὴν, ap. Heſiod. Ἔργ. 460. iterata terra vel novata. A νέος.
Νεβρειος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρὸς.
Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, muſtelus nebrias, apud Ariſtot.
Νεβριδόπεπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, veſtem ſeu peplum geſtans ex pellibus hinnuleis.
Νεβριδοσόλος, ον, nebridibus indutus.
Νεβρίζω, pelle hinnulea veſtio; *paſſ.* ſ. *med.* nebridem geſto, induo. A
Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; geſtamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.
Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.
Νεβρίτης λίθος, nebritis gemma Libero Patri

sacra; nomen sortita a nebridum similitudine, Plin.

NEBPO'Σ, οῦ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ος, ὁ ἡ, hinnulos pariens, Rob. Ex νεβρός, & τίκτω.

Νεβροφόνος, ος, ὁ ἡ, hinnulorum occisor. Ex νεβρὸς, & φένω.

Νεβροχαρὴς, ές, ὁ ἡ, hinnulis gaudens, *Epith.* Apoll. Ex νεβρὸς, & χαίρω.

Νεβρώδης, ες, ὁ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρός.

Νείδω, *redire*, præs. inf. med. verbi νίομαι.

Νεῖναι, 2. s. præs. conj. *Ion.* pro νίνσαι.

Νεηγενὴς, ές, ὁ ἡ, recens natus. A νέος, & γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νείκεσσι, dat. pl. *Poët.* pro νείκεσι, a

Νείκης, ος, vel νεικὴς, ές, ὁ ἡ, recens, acutus, exacutus. Ex νέος, & ακὴ.

Νεικονὴς, ές, ὁ ἡ, idem, Hes. Ex νέος, & ἀκονάω.

Νειλάτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, Hes. Ex ναῦς, & ἐλαύνω.

Νείλατος, recens cusus, Hes. νεοτύχης. Ex νέος, νέα, & ἐλαύνω, *malleo duco, cudo.*

Νήλατος, recens molitus; ut νήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demosth. melle, uvis passis, & viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrationem; quasi νεοστὶ ἀλληλσμῦραι, ab ἀλέω, molo. Sed sunt νήλατα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut & ἐλαΐνη est placentæ genus. Ab eod.

Νειλιὸς, ός, ὁ ἡ, recens illitus. Ex νέος, & ἀλείφω.

Νέηλυς, υδος, ὁ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλθεῖν.

Νειλώδι, dat. s. *Ion.* pro νεανιδὶ, a νεᾶνις.

Νειλώνης, νειλῶϊς, νειλώϊσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεήφατος, ος, ὁ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημί.

Νειαιρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. A νεαρός.

Νειατόθεν, ex imo.

Νείατον, *infimum*, accus. singul. *per Sync.* pro νειότατον, a νειόταλος, *infimus*, quod est superlat. a *Poët.* νεῖος, pro νέος.

Νειχείσοχε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκειε, a *Poet.* νειχείω, pro νειχέω, *rixor*, Hom. Il. ζ, 221.

Νειχείησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro νεικείῃ.

Νειχέτηρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

Νειχέω, ῶ, fut. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὼ γὰρ νειχείσοχε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκησε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio. Ap. Clem. Al.

NEI˜KOΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοβιὴς, ές, ὁ ἡ, in Nilo crescens. Ex νεῖλος, & βίος, *æstas.*

NEI˜ΛOΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκόπειον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A σκοπέω.

Νειμάσα, a. 1. part. act. f. g. v. νέμω.

Νεῖμε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νειόθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *Adv.* in imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθι. Vid. νείατον.

Νεῖον, *Adv.* nuper. A νέος.

Νειοπυέω, ῶ, novale facio, terram seu agrum renovo.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, οῦ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, Hes. sup. ex νέος.

Νειοτομὶς, ίδος, ὁ, qui novale aratro scindit. Ex νειὸς, & τέμνω.

Νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νείαται, 2. s. pr. ind. med. *Ion.* pro νείσσεται. A

Νείσομαι, vel νείσομαι, eo, proficiscor. A νέω.

Νείται, 3. s. præs. ind. med. pro νίεται, a νίομαι.

Νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νειχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. νείσομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui, Dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

Νεκράγελος, ου, ὁ ἡ, mortui nuncius, Suic.

Νεκραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νέκρος, & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio, Suic. Ex νεκρὸς, & ἔγερσις.

Νεκρικὸς, ἡ, όν, mortualis, feralis. Gl. V. A νεκρός.

Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum.

Νεκρμμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρός.

Νεκροβαρὴς, ές, ὁ ἡ, mortuis gravis, Suic. Ex νεκρὸς, & βάρος.

Νεκροβόρος, ος, ὁ ἡ, mortuos devorans. Ex νεκρὸς, & βορὰ, *pastus.*

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ ἡ, mortuos recipiens, Æsch. Pr. 153. Ex δέχομαι.

Νεκροδόκος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.

Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum, Suic.

Νεκροθάπλης, ου, ὁ, libitinarius, vespillo. Ex θάπλω.

Νεκροθήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.

Νεκροκαύστης, ου, ὁ, rogarius, bustuarius, ustor, Ph. A νεκρὸς, & καίω.

Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκόσμος, ος, ὁ ἡ, qui defunctos, s. defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, responsum ab inferorum umbris datum, & locus ipse ubi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπέρνας, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & περνάω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & πέμπω.

NEKPO'Σ, νεκρὰ, νέκρὸν, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροστολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροσόλος, ου, ὁ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς, & στέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A

Νεκροσύλος, ου, ὁ ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρὸς, & συλάω.

Νεκροταγὸς, ὸ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ου, ὁ, mortuorum sepultor, apud Hes. Ex νεκρὸς, & θάπλω.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκίω, ῶ, fœtum mortuum pario, Suic. Ex νεκρὸς, & τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus, Suic.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor, Suic. A

Νεκροφάγος, ου, ὁ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, Suic.

Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, sandapila, Ph. A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ου, ὁ ἡ, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, Gl. V. A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco; νενέκρωμαι; νενεκρωμένος, p. pass. part. emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, Col. 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, ες, ὁ ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νεκρωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ος, ὁ ἡ, emortualis, Suic. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρόω.

NE'KTAP, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. Hinc

Νεκτάρεος, ρέα, *Ion.* ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo suavis; nectaris suavitatem & odorem referens, ideoque divinus.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Dioscor. herba quædam.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario, s. helenio conditum.

Νεκταροσταγὴς, ές, ὁ ἡ, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νέκτ. & στάζω.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

NEKTΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, insectum e bombylio nascens.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, s. mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, mortuorum consultatio. Gl. V. Ab eod.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re consuluntur.

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ἡ, mortuos evocans futura ex iis scisciturus, Suid.

Νεκυοστόος, ος, ὁ ἡ, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator. Nonnus, epitheton Christi. Ex νέκυς, & σόω, *moveo*, vel ζόος, s. ζόω, *servo.*

Νεκυοστόλος, ος, ὁ ἡ, qui mortuos transmittit, *Epith.* Charontis. Ex στέλλω.

NE'KΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver, pl. νέκυες, mortui, cadavera, Dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Γίνεται, Hom. Il. 5, 409. Ὄυ μαρτυρίαι ταῦθ' ὁ καλθαίων νέκυες, Sophoc. Antig. 525. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, Ph. parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, sylvosa, Hes. (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis soliti. A νέμος.

Νεμία, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμεία, locus Elidis, s. Argolidis.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vel Νεμεαῖος, αία, αῖον, Nemæus, e Nemæa oriundus. A Νεμέα.

Νεμειὰς, άδος, ἡ, Nemæa, ut Νεμειάδες πύλαι, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco. A νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemæus. A Νεμέα.

Νεμεσάσαι, 3. s. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a νεμεσάω.

NEMΕΣΑ'Ω, ῶ, & νεμεσόομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invideo, invidens succenseo; (3) indignationem, s. reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis s. inimici consilium, spem; *quasi sc. invidens ei lætitiam e secessu.* aor. 1. part. νεμεσήσας; pass. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσητὸς. Μὴ νεμέσα βασιῆϊ, χάρις βασιῆϊν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσεια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. Ab eod.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, όν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ὴ, όν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus, odiosus; (2) invisus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. Ab eod.

Νεμεσίζω, 2. sing. præs. act. verbi

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. Ἤρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia;

vidia; (2) justa reprehensio; (3) indignatio ob res alicujus prosperas, quibus indignus est, aut ob res adversas, quibus est indignus; (4) indignatio ob sceleratum facinus; (5) ultio. divina, vindicta; (6) Nemesis, Dea quæ felicibus hominum rebus invideret eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam coerceret ac reprimeret. Ph. *νέμεσις*, ultrix. A *νεμεσάω*.

Νεμεσᾷ, 3. s. pr. ind. act. *Poët.* pro *νεμεσᾷ*, a *νεμεσάω*.

Νεμεσατὸν, acc. s. *Poët.* & *Dor.* pro *νεμεσητὸν*.

Νεμέσαν θεὶν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. Poët.* & *Boeot.* pro *ἐνεμεσήθησαν*, a *νεμεσάω*.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, distributor, Rob. A *νέμω*.

Νεμηθέντος, g. s. aor. 1. part. pass. v. *νέμω*.

Νέμεσις, εως, ἡ, distributio, partitio; (2) pabulatio, Gl. V. A *νέμω*, *tribuo*, item *pasco*. Unde

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, & pascuus; (2) pudendum muliebre, Hes. (3) oculi cavitas, Hes. A

ΝΕ'ΜΩ, fut. *νεμῶ*, p. *νενέμηκα*, aor. 1. *ἔνειμα*, tribuo, distribuo; *νέμομαι*, tribuor, dividor; interdum & divido, partior; (2) *νέμω*, & frequentius *νέμομαι*, possideo, habeo, colo; (3) *νέμω*, pasco; *νέμομαι*, pascor; (4) *νέμω*, administro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. *Εἰ σατρὸς νέμει τὶν' ἄραν τῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν*, curat ut is bene succedat, Soph. Trach. 57. *Ἥμαρτον, εἴ τι τλωὶδ' ἁμαρτίαν νέμεις*, peccatum putas, ibid. 490. *Ἃ δ' μέγαν Πακτωλὸν ἅχρυσον νέμεις*, id. Phil. 392. *Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ ζήσαμα*, Arist. Av. 159. *Καμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν*, ibid. 389. *Ἀπονέστερον ἔσθλοὶ νέμοντας βίοτον*, Pind. Ol. 2, 112.

Νένασαι, 3. s. perf. ind. pass. *Dor.* pro *νένησαι*, a *νάω*.

Νενίσται, 3. pl. perf. indic. pass. *Ion.* pro *νένιπται*, a *νίπω*.

Νενέμηκας, 2. s. perf. ind. act. v. *νέμω*.

Νένηκε, 3. s. perf. ind. act. v. *νέω*.

ΝΕΝΗΗΟΣ, ὁ, cæcus; (2) attonitus, demens, vecors, Hes. Sch. Apoll.

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro *νενίκηνται*, a *νικάω*.

Νενίκημαι, *victus sum*, perf. ind. pass.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Poll.

ΝΕΝΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, stultus, fatuus, Hes.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. v. *νομίζω*.

Νένοται, 3. s. perf. ind. pass. *per Sync.* pro *γεγόνηται*, a *γίνομαι*.

Νένοφε, 3. s. perf. ind. med. v. *νέφω*.

Νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *νενοήμεθα*, a *νοέω*.

Νεοαλδὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, nuper auctus, qui recens excrevit, Hes. Ex *νέος*, & *ἀλδέω*.

Νεάλωτος, ὁ ἡ ὸν, recens captus, Suic.

Νεοαρδὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, nuper irrigatus. Ex *νέος*, & *ἄρδομαι*.

Νεοβάπτιστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens mulctus, ut *νεόβδαλτον γάλα*. Ex *νέος*, & *βδάλλω*.

Νεοβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, noviſſime in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex *νέος*, & *βλαστάνω*, *germino*.

Νεόβλαστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem.

Νεόβορος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens adesus, Hes. Ex *νέος*, & *βορά*.

Νεόβροχος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens irrigatus, Hes. *νεοβρόχοι*, prægnantes, uterum ferentes. Ex *νέος*, & *βρέχω*.

Νεοβρὼς, ὦτος, ὁ ἡ ὸν, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex *νέος*, & *βιβρώσκω*.

Νεογαμετὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V.

Νεόγαμος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupsit; nova nupta,

Νεογενὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, nuper natus, recens natus. Ex *νέος*, & *γίνομαι*.

Νεογένητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ὁ ἡ ὸν, recens natus, s. ortus. A

Νεογιλὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, infans modo natus. A *νεογενὴς*.

Νεογιλὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eodem.

Νεόγλωσσος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex *νέος*, & *γλαύξ*, *pupilla*.

Νεογλύφανος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens cœlatus. Ex *νέος*, & *γλύφω*.

Νεογνὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus, Gl. V. *νεογνὸς*, parvulus. Ex *νέος*, & *γείνομαι*.

Νεόγονος, ὁ, ὁ, recens a partu. Ex *νέος*, & *γείνομαι*.

Νεογραπὴς, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens scriptus, recens pictus, Rob.

Νεόγυιος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, juvenilia membra habens. Ex *νέος*, & *γυῖον*.

Νεογυμὸς, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex *νέος*, & *γυνή*.

Νεοδάμαστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens domitus, Suic. Ex *νέος*, & *δαμάω*.

Νεοδαμώδης, ές, ὁ ἡ ὲς, recens in populares adscitus. Apud Lacedæmonios *Νεοδαμώδεις* dicebantur Helotes libertate donati. Ex *νέος*, & *δαμώδης*, pro *δημώδης*.

Νεόδαρτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens excoriatus. At *νεόδαρτον δέρμα*, pellis nuper detracta. A *νέος*, & *δέρω*.

Νεοδίδακτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens doctus, qui nuper didicit. Ex *νέος*, & *διδάσκω*.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὴν, nuper domitus. At *νεοδμῆτες γάμοι*, nuper celebratæ nuptiæ, ex Euripid. ubi sponsa quasi domita. Ex *νέος*, & *δαμάω*.

Νεόδμητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens exstructus; (2) recens domitus; (3) *Epith.* recens nuptæ. Ex *δαμάω*.

Νεοδόμητος, ον, recens exstructus. A *δέμω*.

Νεόδορος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens excoriatus. Ex *νέος*, & *δορά*, *pellis*.

Νεοδρεπὴς, ές, recens deceptus. Ex *νέος*, & *δρέπω*, *carpo*.

Νεόδρεπτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens decerptus.

Νεοδρεπτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem, Rob. Ex iisd.

Νεοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, juvenili facie præditus. Ex *νέος*, & *εἶδος*.

Νεοθρὼς, ές, ὁ ἡ ὼς, recenter confectus, recens elaboratus, Hes. Ex *νέος*, & *ἔργον*.

Νεόζυγος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens conjugatus, seu copulatus. De recens nupta.

Νεόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὺξ, idem & ex iisd.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, *Epith.* panis. A *ζύμη*.

Νεοήλιξ, ικος, ὁ ἡ ὶξ, juvenilis.

Νεοθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus. Ex *νέος*, & *θάλλω*.

Νεοθανὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, recens mortuus. Ex *νέος*, & *θνήσκω*.

Νεόθεν, *Adv.* recens.

Νεοθηγὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, recens acutus. Ex *νέος*, & *θήγω*.

Νεοθηλὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, idem quod *νεοθαλὴς*.

Νεοθλιβὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὲς, idem quod *νεοθηγὴς*.

Νεοθλιβὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, recens expressus. Ex *νέος*, & *θλίβω*.

Νεόθλιπτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὲς, recens mortuus, recens interemptus. Ex *νέος*, & *θνήσκω*.

Νεόθρεπτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens compactus, recens coagulatus; de caseo. A *τρέφω*.

Νεόθυτος, ὁ ἡ ὸν, recens immolatus. A *θύω*.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A *νέος*. *Νέον νίκησε νεοίη*, Hom. Il. 23, 604.

Νεοικοδόμητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens ædificatus. Ex *νέος*, & *οἰκοδομέω*.

Νέοικος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, qui recens alicubi ædes habere cœpit; (2) in nova urbe domum habens.

Νεοκαλλιγράφος, ὁ ἡ ὸν, eleganter scribens.

Νεοκαταγράφος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens conscriptus.

Νεοκατασκάφος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens exstructus, recens conditus, Suic. Ex *νέος*, & *κατασκάπτω*.

Νεοκατάσκαφος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem Suic. Ex *νέος*, & *κατασκάπτω*.

Νεοκατάστατος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens constitutus, nuper fundatus. Ex *καθίστημι*.

Νεοκατάχριστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens inunctus, noviter illitus.

Νεοκατήχητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens institutus. Ex *κατηχέομαι*.

Νεοκάτοικος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem quod *νέοικος*.

Νεοκάτυτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, cui recens solea subjecta est, Suic. Ex *νέος*, & *κατύω*.

Νεόκαυστος, ὁ ἡ ὸν, recens crematus. Ex *καίω*.

Νεόκαυτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Νεοκηδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex *νέος*, & *κῆδος*, *mœror*.

Νεόκλωστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὴν, recens fabricatus, noviter factus. Ex *νέος*, & *κάμνω*.

Νεόκμητος, ὁ ἡ ὸν, recens elaboratus, recens confectus; item recens mortuus. Ex iisd.

Νεόκοπος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens cæsus, ut *νεόκοπος καρδόπος*, mactra recens excavata, Eupolis ap. Poll. Ex *νέος*, & *κόπτω*.

Νεόκοπτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, ut *νεόκοπτος μύλη*, mola recens incisa, Aristoph. in V. Ex iisdem.

Νεόκοτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, qui novas iras animo conditas habet; (2) novus, recens, Suic.

Νεόκρας, ατος, ὁ ἡ ὸν, ut *νεόκρας οἶνος*, vinum recens mixtum, recens dilutum, aut temperatum. Ex *νέος*, & *κράννυμι*.

Νεόκρατος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Νεόκτητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens adquisitus, nuper partus, Suic. Ex *νέος*, & *κτάομαι*.

Νεόκτιστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens conditus.

Νεόκτιστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens interfectus, Rob. Ex *νέος*, & *κτείνω*.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo; juventus, Gl. V. A *νέος*.

Νεολαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, novum s. magnum & clarum, *item*, insolitum. Ex *νέος*, & *λάμπω*.

Νεόλεκτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens collectus, nuper lectus; tiro, Ph. Ex *νέος*, & *λέγω*.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iisd.

Νεόλημπτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, nuper captus, Suic. Ex *νέος*, & *λαμβάνω*.

Νεολκέω, ut *νεολκῶ σκαλοῖον*, navem subduco, Ph. *νενεολκημένος*, subductus, p. pass. part. Ex *ναῦς*, & *ἕλκω*, *traho*.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio; vel subductio. Ex iisd.

Νεόλλυτος, vel *νεόλυτος*, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens lotus, Hom. in Hym. Ex *νέος*, & *λέω*.

Νέομαι, nato; venio; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus, *Epith.* panis recentis. A *μαλάσσω*.

Νεόμηνος, ὁ ἡ ὸν, ut *νεόμηνος Σελήνη*, novæ lunæ; apud Aratum. Ex *νέος*, & *μήν*.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis; calendæ; nova luna, Ph. Ex *νέος*, & *μήν*.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. A *νέος*.

Νεόνυμφος, ὁ, ἡ, nova nupta, Ph. Ex *νέος*, & *νύμφη*.

Νεόξεστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, recens politus. Ex *νέος*, & *ξέω*.

Νεοπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, recens compactus, recens coagmentatus. Ex *νέος*, & *πήγνυμι*.

Νεοπαθὴς, ὲς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A *πάθος*.

Νεοπειθὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, nuper ad officium redactus. Ex *νέος*, & *πείθω*.

Νεόπεις, ὁ, ὁ ἡ ὶν, idem & ex iisdem.

Νεοπενθὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui in recenti luctu est. Ex *νέος*, & *πένθος*.

Νεοπηγὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, idem quod *νεοπαγὴς*.

Νεόπηκτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, idem.

Νεοπλεκὴς,

Νεοπλεκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens plexus, recens contextus.
Νεόπλυτος, ὁ ἡ ἡ, recens ditatus.
Νεοπλωὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens lotus, Poll. Ex νέος, & πλυνω.
Νεόπλυτος, ὁ ἡ ἡ, recens lotus, nuper ablutus, Herodot. Ex iisd.
Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.
Νεοποίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens factus, noviter fabricatus. Ex iisd.
Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens, novus & pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus est interpretatio.
Νεοπολῖται, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt, νεοπολίτης, ε, ὁ, novus civis, Poll.
Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖται πόλις, urbs novos habens cives. A νεοπολίτης.
Νεοπότιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ποτίζομαι, *irrigo*.
Νεόπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui recens bibit, Suic. Ex νέος, & πίνω, *bibo*.
Νεοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & πρέπω.
Νεόπριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens serra sectus. Ex νέος, & πρίω.
Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.
Νεοπυρίητος, ον, recens fotus. A πυριάω.
Νεορρᾳγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens ruptus. Νεορρᾳγὴς φλὲψ, *Aret.* Ex νέος, & ῥηγνύω.
Νεόρρανος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens adspersus, recenter madens.
Νεορρόφητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui recens sorbitionem sumpsit, Suic. Ex νέος, & ῥοφέομαι.
Νεόῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. Ex νέος, & ῥύω.
Νεόρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens excitatus, seu exsuscitatus. Ex νέος, & ὄρομαι.
ΝΕΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.
Νεὸς, οῦ, ὁ, novalis, novale. A νέος.
Νεσσίγαλος, ε, ὁ, propter novitatem & excellentiam admirandus, pulcre recens, ut Σιγαλόεντα apud Hom. mirando artificio facta, Rob.
Νεοσκαφὴς, ες, recens effossus, circumstructus.
Νεόσμηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens politus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος, & σμήχω.
Νεοσπαδὴς, ὲς, recens destrictus. A σπάω.
Νεοσπάρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens dilaniatus. Ex νέος, & σπαράσσομαι.
Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper evulsa. Ex νέον, & σπάω, *trabo*.
Νεόσπορος, ὁ ἡ ἡ, recens seminatus. A σπείρω.
Νεοσσεύω, & *Att.* νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico, Rob. A νεοσσός. Unde
Νεοσσία, *Att.* νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ας, ἡ, nidus, pullorum cubile.
Νεόσσιον, f. νεοσσίον, *Att.* νεόττιον, ε, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.
Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A
Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pullos nutriens, Suic. Ex νεοσσὸς, & κομέω.
Νεοσσοποιία, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex νεοσσὸς, & ποιέω.
ΝΕΟΣΣΟΣ, vel νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.
Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A
Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖσθαι, aliquis dicitur, i. e. a pueritia educari veluti pullus. A τρέφω.
Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.
Νεόσυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens incitatus, recens. Ex Hes. ubi νεόσυτα, νεοσσὶ ὁρμώντα, νεαρά. Ex νέος, & σεύομαι.
Νεοσαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens constitutus, recens institutus. Ex νέος, & ἵστημι.
Νεοστεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens coronatus, Hes. ubi Gen. νεοστερέος. Ex νέον, & στέφω.
Νεοστράτευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοστράτευτοι, tirones, Ph. Ex νέος, & στρατεύομαι.
Νεόστροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper tortus velut fumis, ideoque novus. Ex νέος, & στρέφω.
Νεοσύλλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens collectus, Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex νέος, & συλλέγω.
Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.
Νεοσύστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex νέος, & συνίσταμαι.
Νεοσφαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex νέος, & σφάζω.
Νεόσφακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Νεοσφαξ, άγος, idem & ab eod.
Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus*.
Νεοτελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens absolutus. Ex νέος, & τέλος.
Νεοτρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, & τέρπω.
Νεότευκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus.
Νεοτεύχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex νέος, & τεύχω.
Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.
Νεοτήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, juvenilis. A νεότης.
Νεότμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. Ex νέος, & τέμνω.
Νεοτόκος, ε, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex νέος, & τίκτω.
Νεότομος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens sectus. Ex νέος, & τέμνω.
Νεοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος, & τρέφω.
Νεοτριβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens tritus. Ex νέος, & τρίβω.
Νεότροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod νεοτρεφὴς.
Νεότρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens vulneratus.
Νεοττεία, ας, ἡ, nidificatio, nidulatio, nidus; (2) cunabula.
Νεοττεύσις, εως, ἡ, nidulatio; (2) nidus. A
Νεοττεύω, nidulor. A νεοττός.
Νεοττία, ας, ἡ, sive νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. A νεοττός.
Νεόττιον, ε, τὸ, pullus. A νεοττός. Unde
Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullastra, gallinula.
Νεοττοκομέω, id. quod νεοτροφέω.
Νεοττοποιῶ, nidulor, Gl. V.
Νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, & ovi vitellus.
Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex ν. & τρέφω.
Νεουργία, ας, fut. ήσω, novum facio, renovo; νεουργεῖσθαι, renovari. A
Νεοῦργος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuper factus. Ex ν. & ἔργον.
Νεουργὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator, Poll. Ex ναῦς, & ἔργον.
Νεούτατος, ε ὁ ἡ ἡ, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος, & οὐτάω.
Νεοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit, Suic. Ex νέος, & φαίνομαι.
Νεόφθιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex νέος, & φθίω.
Νεόφοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, modo prodiens; (2) recens insaniens, Rob. Ex νέος, & φοιτάω.
Νεόφυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens plantatus; novellus, novella, Gl. Vet. ut νεόφυτον δένδρεν, Pollux & Philox. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit, Suic. Ex iisd.
Νεοφώτιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens illuminatus, i. e. baptizatus, Suic. Ex νέος, & φαλίζω.
Νεοχάρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens sculptus, modo impressus, Gl. V. rudis. Ex ν. & χαράσσω.
Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo; apud Suid. sed usitatius νεοχμόω. A νεοχμός.
Νεοχμὴ, ἡ, res novæ.
Νεοχμία, ας, ἡ, *Ion.* νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.
Νεοχμίζω, novo. Ex Hes. ubi νεοχμιζομένῃσι, καινοτομουμένοις.
Νεοχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, novus, recens. A νέος.
Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.
Νεοχμῶς, recenter; (2) aliquid innovando.
Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ designatio. A νεοχμόω.
Νεόχριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel simili. Ex νέος, & χρίω.
Νεόω, ῶ, novo, innovo, renovo. A νέος.
ΝΕΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, nepotes.
Νέπωδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut pisces, h. e. sine pedibus. Ex νέω, *nato*, & ποῦς.
Νέρθε, vel νέρθεν, *Adv.* subter, infra. Ab ἔρθε.
Νέρτατος, infimus, imus, Hes. νέρτατα, ἔσχατα, ultima.
Νερτέριος, ία, ὁ, infernus, inferus. A νέρθε.
Νερτοδρόμος, ὁ ἡ ἡ, orci cursor, s. nuncius.
Νέρτερος, έρα, ερον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.
Νέρτος, ε, ὁ, avis quædam.
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto*.
Νεῦμαι, veniam, redibo, f. a νέομαι.
Νεύμεθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, a νέομαι.
Νεύοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi νεύω.
Νεῦραι, ᾶς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides instrumenti musici. A νεῦρον.
Νεῦρα, vires, Gl. V. A νεῦρον.
Νεύρης, gen. sing. *Ion.* pro νεύρᾶς.
Νεῦρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.
Νευρικὸς, ὴ, όν, nervorum vitio laborans.
Νεύρινος, ίνη, ινον, nerveus, e nervis confectus. Ab eod.
Νεῦριον, ε, τὸ, fidicula, chordula, Dim.
Νεῦρις, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam furculosus. Ab eod.
Νευρίτης, ε, ὁ, vel νευρῖτις, ίδος, ἡ, neurites lapis. Ab eod.
Νευροβάτης, ε, ὁ, qui nervis s. funibus nerveis ambulat; funambulus. Ex νεῦρον, & βαίνω. Unde
Νευρόβατος, ε, ὁ, nervis se movens, V. Lex.
Νευροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nervo similis. Ex νεῦρον, & εἶδος.
Νευρόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, nervosum caulem habens. Ex νεῦρον, & καυλός.
Νευροκοπέω, nervos incido, enervo, debilito; νευροκοπημένος, p. pass. part. cui nervi sunt incisi. Ex νεῦρον, & κόπτω.
Νευρολόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, nervis resonans. Ex νεῦρον, & λαλέω.
ΝΕΥΡΟΝ, ε, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi; vires; fides.
Νευροπαχὴς, ὲς, ὺ, nervos crassos habens.
Νευρορραφέω, ῶ, nervis consuo.
Νευρορραφικὸς, ὴ, όν, ad suturam, quæ nervis fit, pertinens. A
Νευρορράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nervis fuit, sutor. Ex νεῦρον, & ῥάπτω, *suo*.
Νευροσπαδὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω.
Νευροσπαστέω, ῶ, nervis s. fidiculis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπαστέομαι, ῆμαι, nervis, fidiculisque trahor.
Νευροσπάστης, οι, figillarii, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, ita, ut sua sponte moveri viderentur.
Νευροσπαστικὸν, τὸ, pars animi nervos movens. A
Νευρόσπαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω.
Νευροτενὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω.
Νευρότρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vulneratos, s. saucios nervos habens.
Νευροχονδρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ex nervis & cartilagine constans, Rob. Ex νεῦρον, & χόνδρος.
Νευρόω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum est. p. pass. Νενεύρωται μὴν ὧδε Συμφορὰ δεινῶς, Arist. Lys. 1083. A νεῦρον.
Νευρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, nervosus. Ab eod.

Νευρωεις, ωεσσα, ωεν, (rectius νευρόεις) nervosus; (2) validus, Hes. Ab eod.
Νεῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω.
Νευστεῖς, εως, ἡ, natatio. A νεύω, *nato.*
Νευστὸς, ὴ, ὸν, nutus. A νεύω, *nuto.*
Νευσάζω, nuto; (2) nutu admoneo. Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ, Il. 20, 162. κεφαλῇ, Odyss. 18, 153. A νεύω.
Νευστέον, natandum. A νεύω, *nato.*
Νευστὴρ, ῆρ, ὁ, (al. νευτὴρ) natator. A νεύω.
Νευστικὸς, ὴ, όν, natatilis, Gl. V. A νεύω.
Νευτικὸς, ὴ, όν, deorsum tendens. A νεύω.
Νευτὸς, ὴ, όν, natatilis, natans. A
ΝΕΤΩ, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu significo; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὅς πάντας ἐς πέδον κάρα νεύσας φόβῳ πρὸ πατρὸς ἔσχεν, Soph. Antig. 275. Λογάσι δ' Ἀργείων στρατὸς νεανίαις ἔνευσε, παρθένον λαβεῖν, Eur. Hec. 545.
Νεύω, nato, no; ponitur solummodo hoc verbum, ut hinc sit a. 1. νεῦσαι, natare, & νευστέον, natandum; quæ tamen possunt etiam esse a νέω, cujus f. sit νεύσω, ut πλέω, πλεύσω.
Νέφεα, *nubes*, nom. plur. a νέφος, εος.
Νεφέλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφέλαι, retia & laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.
Νεφελαγερέτα, g. f. *Æol.* pro νεφελαγερέτης. A
Νεφελαγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Jovis epith. Gen. νεφελαγερέταο, Voc. νεφελαγερέτα, pro Nom. Ex νεφέλη, & ἀγείρω, vel ἀγείρω.
Νεφελαδὸν, nubis in modum. A νεφέλη.
Νεφέλησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro νεφέλαις.
Νεφέλιον, ου, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim. a νεφέλη.
Νεφελογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. Ex νεφέλη, & γείνομαι.
Νεφελοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, nubis speciem habens; nubilus. Ex νεφέλη, & εἶδος.
Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri; ficti a Luciano in Ver. Hist.
Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium ap. Aristoph. Ex νεφέλη, & κόκκυξ, *cuculus.*
Νεφελόω, nubibus obduco.
Νεφελώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, nubilus, nubilosus.
Νεφελωτὸς, ὴ, όν, nubeus, e nube factus.
Νεφίον, ου, τὸ, nubecula, Gl. V. a νέφος.
Νεφοειδὴς, ὲς, caliginosus, obscurus.
ΝΕΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes s. contractio frontis; (3) ingens & conferta multitudo, νεφή, pl. nubes; (2) retia.
Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obscuro. Et poss. νεφόμβρος, nubibus obductus, a. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum. A νέφος.
Νεφριδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρὸς.
Νεφρίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Νεφριτικὸς, ὴ, όν, nephriticus, qui renum dolore laborat. Ph. renosus. Ab eod.
Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, sc. νόσος, morbus renum. Gl. V. renum valitudo. A νεφρίτης.
Νεφροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, renibus similis, renum formam habens. Ex νεφρὸς, & εἶδος.
Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix s. mater.
ΝΕΦΡΟΣ, ου, ἡ, ren; (2) vota & sensa animi in Sacris.
Νεφρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, reni similis. A νεφρὸς.
Νεφω *inus.* (pro νεφαω) unde νένοφα, Aristoph.
Νεφώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. Ab eod.
Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila s. nubes coactæ. A νεφόω.
ΝΕΩ, eo, redeo; usitatum νέομαι, f. νεύσομαι, redibo. inf. νεῖσι, redire.
ΝΕΩ, nato, Gl. V. f. νεύσω, huic potest attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω, a. 1. νεῦσαι, natare.

ΝΕΩ, νεῖς, νεῖ, neo, nes, net; filum duco s. torqueo, inf. νεῖν, nere, f. νήσω.
ΝΕΩ, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα. 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare, p. pass. νενημμένος, cumulatus. Ἐφασκε, κεἰ μὴ Φ σήμωνα νήσω, ὀτοτύξειν μακρὰ τλὼ κεφαλίῳ, Arist. Lys. 522. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, ibid. 375.
Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, sum ædituus. Gl. V. ædituor. A νεωκόρος.
Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui, Suic. A
Νεωκόρος, ου, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata est, ædituus, æditimus, Gl. V. Ex νεὼς pro ναὸς, & κορέω, *verro.*
Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, subduco. p. pass. νενεωλκημένον πλοῖον, navis subducta. Ex Gen. Att. νεὼς, & ἕλκω.
Νεωλκία, ἡ, navis tractio, navis subductio.
Νεώλκιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves subducuntur. A
Νεωλκὸς, ὸς, ὁ, qui naves in stationem seu portum subducit, vel attrahit; (2) qui e portu navem extrahit, & phalangis imponit. Ex Gen. νεὼς, *navis*, & ὁλκή.
Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νέοω.
Νεώμεσθα, 1. pl. præs. conj. med. v. νέομαι.
Νεωμφὴ, *iterata, novata*, part. præs. pass. f. g. *contr.* pro νεαομφὴ, a νεάω.
Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, statio navium. A νεὼς, pro ναὸς.
Νεώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuper emptus, (servus) novitius, Ph. Ex νέος, & ὠνητός.
Νεοποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum. A
Νεοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναὸς, *Gen. Att.* νεὼς, & ποιέω.
Νεοσσάω, ῶ, naves custodio. Ex *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & σάομαι.
Νεωρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, recens; apud Soph. νεωρὴ βόστρυχον, recentem cincinnum. Ex νέος, & ὥρα, vel ex νέον, & αἰωρέω.
Νεώριον, ου, τὸ, locus, in quo naves custodiuntur; navale; plur. νεώρια, navalia, Ph. Ex *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & σάομαι, *custodio.* Vid. Νεώσοικος.
Νεωρὶς, ίδος, idem.
Νεωρισφύλαξ, ακος, ὁ, Vid. seq.
Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, Hes. νεαριοφύλαξ, cui navale custodiendum committitur. Ex *Gen. Att.* νεὼς, & ὥρα, *cura.*
Νεωρυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, recens fossus. Ex νέος, & ὀρύσσω.
Νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, Gl. V. Att. pro ναός.
Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.
Νεώσοικος, ου, ὁ, navale, statio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, usitatius.
Νεωστὶ, *Adv.* novissime, nuper, recens, Ph. A νέος.
Νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmisso, ut ἐς νέωτα, in annum novum sive venturum, sive sequentem. A νεόω.
Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, innovo; (2) immuto; (3) sequor seu imitor juniorum mores; item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τὼ πολιτείαν, Thuc. τὰ ἀεὶ τῶν ἀνθρώπων, Luc. A νεώτερος. Unde
Νεωτερικὸς, ὴ, όν, juvenilis; (2) stultus.
Νεωτερισμὸς, οῦ, ὁ, rerum novarum studium; (2) seditio, rebellio; (3) Insolentia, insolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.
Νεωτεριστὴς, οῦ, ὁ, rerum novarum studiosus, factiosus. Ph. Ab eod.
Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.
Νεωτεροποιία, ας, ὁ, studium rerum novarum. A
Νεωτεροποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. Ex νεώτερος. & ποιέω.
Νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεωτέρόν τι, insolens, inusitatum durius, gravius; (4) μηδὲν ν. nihil magis, vehementius. A νεός.

Νεωτέρως, *Adv.* nova ratione, nove.
Νεωτὸς, ὸ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.
Νεώτος, ὸ, ὁ, novatio seu renovatio agrorum. Ab eod.
Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi; ædituus, Gl. V. Ex νεὼς, & φύλαξ.
ΝΗ, Particula affirmantis & jurantis; νὴ Δία, per Jovem, profecto, Gl. V. νὴ Δία, etiam; in comp. priv.
Νῆα, acc. sing. *Poet.* pro ναῦν.
ΝΗΓΑΤΕΟΣ, ὸ, ὁ ἡ ἡ, novus, nuper factus.
Νήγρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, *excito.*
Νηδύια, ων, τὰ, viscera, intestina, interanea, Dat. νηδυίοισιν, apud Hom. visceribus. A νηδύς.
Νήδυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, dulcis, suavis; quasi ἥδυμος, ab ἡδύς.
Νηδύφιν, ex utero. A νηδύς.
ΝΗΔΥΣ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.
Νήεσ' pro νήεσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ναυσί.
Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo, onero. A νέω.
Νηήσασα, a. 1. part. act. f. g.
Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A pr.
Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. pass. part. νενησμένος, netus, Gl. V. Ab eod.
Νηΐ, dat. sing. *Ion.* pro ναυΐ, a ναῦς.
Νηϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fontium, & fluentorum. A νάω, *fluo.*
Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, navalis. A ναῦς, pro ναυς, *navis.*
ΝΗΙΣ, ιδος, ὁ ἡ ἡ, insciis, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.
Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A ναῦς.
Νηκερδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non lucrosus, inutilis; (2) insipiens. Ex νὴ, & κέρδος.
Νήκερος, ου, ὁ ἡ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ, & κέρας, *cornu.*
Νήκερδος, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Νήκεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, insanabilis. Ex νὴ, & ἀκέω, *sano.*
Νηκεστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, neglego, contemno. Νηκέστησε θεᾶς, Hom. Il. 20, 14. Ex νὴ, & ἀκούω.
Νηκλὴς, ῆ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato.*
Νηκλικὸς, ὴ, όν, natatilis, qui natare potest, Gl. V. natatitius. A
Νηκλὸς, ὴ, όν, natans, natatilis.
Νηκλὶς, ιδος, ἡ, natatrix, ut νηκλίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ, apud Poll. A νήχομαι.
Νηλεγέως, immisericorditer, Hes. A νηλεγὴς, inhumanus, *Hes.* potius *non curans, negligens.* Ex νὴ, & ἀλέγω.
Νηλειὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, neut. νηλεὲς, immisericors, crudelis, inhumanus; (2) firmus, patiens. Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, Hom. Il. 19, 229. Ex νὴ, & ἕλεος.
Νηλειὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumane.
Νηλεόποινος, ου, ὁ ἡ ἡ, crudeli supplicio puniens. Ex νηλὴς, & ποινή.
Νήλιδυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, invisibilis.
Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumaniter.
Νηλητὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, inculpatus, Schol. Homeri pro νηλιτής.
Νήλιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, discalceatus, Hes. ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ, & ἦλιψ, *calceus.*
Νηλίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, idem, apud Suid.
Νηλιτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. Ex νὴ, & ἁλιτέω, *pecco.*
Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen, Gl. V. netum. A νέω.
Νηματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A præc.
Νημερτέως, *Adv.* vere. A
Νημερτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, s. erratur. Ex νὴ, & ἁμαρτάνω, *pecco.*
Νηνεμία, nullis ventis agitata, s. ventus, tranquillo cœlo fruor.

Νηνεμίαν

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris nullis ventis spirantibus. A νήνεμος, Hom. Il. 5, 523.

Νηνεμίαν, acc. sing. *Ion.* pro νηνεμίαν.

Νηνέμη, ος, ὁ ᾗ ἡ, venti vacuus, serenus; Gl. V. tranquillus. Νηνέμη γὰρ ὁ τόπος, καὶ ἀλεεινὸς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Aristot. Hist. An. 6, 13. Ex νὴ, & ἄνεμος.

Νηυέω, ῶ, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξῃ, dat. sing. *contr.* pro νήξεῖ, a νῆξις.

Νηξίπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, natatu quasi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur pisces, qui & νεποδες. Ex νήχομαι, & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, f. 1. ind. med. v. νήχομαι, nato.

Ναυβάτης, ου, ὁ, navem conscendens, nauta, Suic. Ex ναῦς, pro ναῦς, & βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νηος pro ναὸς, & κορέω, *verro*.

Νηοπόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, in templo versans, ædituus, sacerdos. Ex νηὸς, & πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναός.

Νηος, gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a νηῦς.

Νηοσόος, *Poët.* νεοσσόος, ου, ὁ ᾗ ἡ, naxium servator. Ex νηῦς, & Ζόος.

Νηῦχος, ου, ὁ, navis tutator & custos. Ex νηῦς, & ἔχω.

Νηπαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, miserias abolens, dolore carens. Ex νὴ, & πάθος, *dolor*.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπενθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, impexus, Hes. ubi pl. νηπενθέες. Ex νὴ, & πένθω, *pecto*.

Νηπενθέως, *Adv.* citra luctum. A νηπενθὴς.

Νηπενθὴς, έος, ἡ ᾗ ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νὴ & πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, stultitia; Acc. pl. νηπιάας, Il. 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter vel stulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ. pueritia, Gl V. A νήπιος.

Νηπιαχθέειν, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire apud Hom. part. νηπιαχθέων. Νηπιάας ὀχέειν, puerilia consectari. Hom. Od. 1, 297.

Νηπίαχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc

Νηπιαχώδες, infantile, Gl. Vet. A νηπίαχος.

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia; (2) stultitia; imprudentia: νηπιέῃσι, Dat. plur. A νήπιος. Unde

Νηπιέη, έα, εον, infantilis, puerilis.

Νηπιθέομαι, Sch. Hom. id. quod νηπιαχθέω.

Νηπίη, ης, ἡ, stulta; (2) puella parvula. A νήπιος.

Νηπιοκλόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infanticida. Ex νήπιος, & κλείνω.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia. A νήπιος.

Νηποπρεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, & πρέπει.

Νήπιος, ου, ο, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia. A νήπιος.

Νηποφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπισφροσυνὴ, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui puerili mente preditus est, stultus ut puerulus. Ex νήπιος, & φρὴν, *mens*.

Νηπιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, infantilis, puerilis. A νήπιος.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νὴ, & πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινα, *Adv.* impune. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νηποινῇ, *Adv.* idem. Ab eod.

Νηποινὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποτος, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non solvit. Ex νὴ, & ποινή.

Νήπλους, ου, ὁ, sobrius, Suic. A νήφω. Hinc

Νηπλικὸς, ὴ, όν, qui sobrius esse solet.

Νηπυτιβόομαι, infantum more balbutio; (2) stolide ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) stultus, stolidus, fatuus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereïdes, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεὺς.

Νηρεὶς, ίδος, ἡ, salacia, Ph. A Νηρεύς.

Νηρεὶος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρηΐδες, & Νηρῇδες, Nereides. A Νηρεύς.

Νήριθμος, ὁ ᾗ ἡ, innumerus, innumerabilis.

NHPION, ου, τὸ, nerium, frutex.

NHΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, naïdus montana.

Νήρισος, ου, ὁ ᾗ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immensus, multus. Ex νὴ, & ἔρις.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina, Arist. Hist. An. 4, 4. A νέω, *nato*.

Νήριτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod νήρισος.

NHPOΣ, ῥὰ, ῥον, cavus & humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. v. νήθω, f. νέω.

Νησαῖη λίθος, quibusdam Sardia gemma, aliis smaragdus, Hes.

Νησιάζω, insulam refero, Suic. A νῆσος.

Νησιάρχης, ου, ὁ, insulæ præfectus.

Νησίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula; (2) insula.

Νῆσις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, f. filum deducendi; (2) adglomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, insula parva, Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, ex insula oriundus; insulanus. Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ὴ, όν, insularis, Gl. Vet.

Νησωτὶς, ίδος, ἡ, insulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, insulæ formam habens, Suic. Ex νῆσος, & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι.

NHΣOΣ, ου, ἡ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit.

NHΣΣΑ, ης, ἡ, anas.

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis est. A νῆσσα.

Νησσάριον, ου. τὸ, anaticula, Dim. ab eod.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω. Unde

Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno sumpta.

Νηστεῖς, *jejunos*, acc. pl. *contr.* pro νηστέας.

Νηστὺς, έος, jejunus. A νῆστις.

Νηστυτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abstineo, jejuno. Νηστεύω δὶς τῷ Σαββάτῳ, Luc. 18, 12. A νῆστις.

Νηστικὸς, ὴ, όν, ad eos pertinens, qui nent; (2) pendi peritus. A νέω.

Νήστιμος, ὁ ᾗ ἡ, ad jejunium pertinens. A

NHΣΤΙΣ, εως, ὁ ᾗ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piscis quidam; (3) intestinum jejunum. Νήστιδας ὀτρυνε πορεῖν Ἰλιον υἷας Ἀχαιῶν, Hom. Il. 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima seu ima chorda. Pro νεάτη, a νέος.

Νῆτος, ultimus, Hes. ex νέατος. A νέος.

Νητὸς, ὴ, όν, e colu ductus, instar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, verus, certus. Ex νὴ, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νητρεκὲς, vere, certe. A præc.

Νῆτρον, ου, τὸ, fusus. A νέω.

Νῆττα, ης, ἡ, anas; pro νῆσσα.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. & νῆττα.

Νήττιον, ου, τὸ, anaticula, Dim. a νῆττα.

Νηττοφόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, anates occidens, Aristot. Hist. An. 9, 32. Ex νῆττα, & φόνος.

Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. Vet.

Νηῦν, acc. sing. *Ion.* pro ναῦν.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, halitus & spiritus expers. Ex νὴ, & ἄϋτμή.

Νηφάω, sobrius sum, Eust. qui tamen usitatum esse negat. A νήφω.

Νηφάλεος, sobrius, Gl. V. ubi & νηφάλιος, sobrius. A νήφω. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas, Gl. V.

Νηφαλίζω, sobria sacra celebro, Poll.

Νηφαλίζω, sobria sacra celebro, vel sobriis sacris expio. A

Νηφάλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.

Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies & diligentia mentis ex sobrietate. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adv.* sobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ὴ, όν, sobrius; (2) non inebrians, sobrium servans. A νηφαίνω.

Νηφάντως, *Adv.* sobrie. A νήφω.

NHΦΩ, f. ψω, sobrius sum; (2) vigilans & cautus sum, vigilo; partic. νήφων, sobrius, vigilans, Gl. V. (2) liberor a malo, cum ex. ut ἀναίνομαι. Ὅτι νήφοντες ἀλλ' ὑγιαίνομεν, Arist. Lys. 1232.

Νηχεῖον, ου, τὸ, locus ubi natatur, Gl. V. ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato*.

Νήχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a νήχω.

Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.

Νηχοτάλαντοι, loca & urbes juxta mare Vet. Lex.

Νήχυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.

Νήχω, f. ξω, usitatius νήχομαι, nato, no. Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, Hesiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμην τόδε δαῖτα διέτμαγον, Odyss. 7, 376. A νέω.

Νήψατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. νήφω.

Νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A νήφω.

NΙΓΑΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτῶν δ' αἷμα κελαινὸν Νίζ' ὕδατι λαρῷ, Il. 11, 829. Χρὼς νίζετο, Odyss. 6, 224. A νίπτω.

Νικᾷ, 3. sing. præs. ind. act. pro νικάῃ, a νικάω.

Νίκα, *vince*, 2. s. pr. imper. act. pro νίκας.

Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.

Νίκαξε, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.

Νικασεῖν, f. 1. infin. act. *Dor.* pro νικήσειν.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.

Νικάτω, 3. s. pr. imp. act. pro νικαίτω.

Νικάτωρ, pl. νικάτορες, *Dor.* pro νικήτωρ. A

ΝΙΚΑΩ, ῶ, f. ήσω, vinco, supero, victor sum; (2) antecello, superior sum, præsto; νικῶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετὴ με τ' ἐχθρας ἀπολὰ, Soph. Aj. 1374. Νικᾶν παράτλαν ἢ βαλεῖν, Arist. Nub. 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῦδε νικῶνται φίλοι, flectuntur ab amicis, Soph. Aj. 330. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ; a me? Arist. Nub. 1083.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

Νικῇ, 3. sing. pr. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικάῃ.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.

Νίκημα, ατος, τὸ, q. d. superatio, victoria. Ab eod.

Νίκημι, supero, vinco, apud Theocritum. Νενίκηται δ' ὑπὸ κῦδος ἀοιδαῖ, Id. 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.

Νικησίμβα, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.

Νικητέος, vincendus, Ph. A νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ὴ, όν, vincendi peritus; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est;

Νικήτρια,

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητής.
Νικηφορέω, ῶ, victoriam reporto, vinco, ἢ δάκρυα νικηφορεῖ, Eur. Bac. 1147. A
Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio, Suic. A
Νικηφόρ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, qui victoriam reportat ab adversario, victor, Gl. V. victoriosus, item victoriatus. Ex νίκη, & φέρω.
Νικόβουλος, qui in senatu vicit. Vox a comico ficta.
Νικοποιός, ὁ ⟨ἡ⟩ όν, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νικὴ, & ποιέω.
Νίκ⊙, ης⊙, τὸ, victoria, Eust. A νικάω.
Νικᾷ, 2. sing. præs. imp. pass. pro νικάν.
Νικῆσεν, 3. plur. præs. opt. act. Att. pro νικήσειεν.
Νίμμα, ατ⊙, τὸ, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.
NIN, Pron. apud poëtas significat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipsum, ipsam, ipsum.
Νιπτῆρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A νίπτω.
Νιπτρίς, ίδος, ἡ, idem aut aqua lavandi causa data, ap. Athen.
Νιπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.
ΝΙΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui se lavit, lotus; perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus. Ὧς ἦλθομεν νίψαντες ἁλμυρὰ δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230. Ὁποῖα θεοῖς ἔδοκεῖ, τοιαῦτα νένιπται, Theocr. 15, 32.
ΝΙΣΣΟΜΑΙ, redeo, reverto.
Νίσοντο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἐνίσοντο, a νίσομαι.
ΝΙΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex Aristoph. Plut. 1011. sed ibi legendum νητλάριον, anaticula.
Νιτρία, ας, ἡ, nitri fodina, Suic. A νίτρον.
Νιτρίτις, ίδ⊙, ἡ, nitrosa. Ab eod.
ΝΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum.
Νιτροποιός, ὁν, nitrosum reddens, nitrosus.
Νιτρόω, ῶ, nitro, abluo. A νιτρὸν.
Νιτρώδης, ες⊙, ὁ ⟨ἡ⟩ ες, nitrosus; (2) nitri saporem habens. Ab eod.
Νίφα, acc. s. per Apocop. pro νιφάδα, a νιφὰς.
Νιφάδεσσιν, dat. pl. Poët. & cum ν pro νιφάσι.
Νιφαρ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, nive candens, nive oppletus, Hes. Ex νιφὰς, & ἀργὸς, albus.
Νιφάρης, ες, idem.
Νιφὰς, άδ⊙, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (Metaph. multitudo.) A νίφω. Hinc
Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem. A νίφω.
Νιφετώδης, ες⊙, ὁ ⟨ἡ⟩ ες, nivosus, nivalis.
Νιφοβόλης, ητ⊙, ὁ ⟨ἡ⟩ ες, nivibus obrutus. Qu. ex νίφ⊙, quod sit nix, & βάλλω.
Νιφόβολ⊙, ος, ὁν, idem & ex iisdem.
Νιφόβολ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, idem & ex iisdem.
Νιφόεις, εσσα, εν, nivosus; nivalis, Gl. V. Quasi a νίφ⊙.
Νιφοκλυπ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, nivis casu resonans, nive obrutus. Qu. ex νίφ⊙, & κτυπέω.
Νιφοστεγὴς, ές⊙, ὁ ⟨ἡ⟩ ές, densa nive tectus, nivosus. Qu. ex νίφ⊙, & στέγω.
Νιφοψυχὴς, ές⊙, ὁ ⟨ἡ⟩ ές, nivatus Gl. Vet. Qu. ex νίφ⊙, & ψύχ⊙.
ΝΙΦΩ, ningo; νίφομαι, nive conspergor, irrigor. Καὶ τὴν ὑστεραίαν ὑπὸ μεσημβρίαν ἀπηλθον, Xen.
Νίψαι, aor. 1. inf. act. A νίπτω.
Νιψάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med.
Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act.
Νοεῖν, sapiat, 3. s. pr. conj. act. v. νοέω.
Νοῆ, cogita, 2. s. pr. imp. act. pro νόει.
Νοεὶς, cogitans, præs. part. act. v. νόημι, pro νοέω.
Νοέοντι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro νοέουσι.
Νοεμφόρ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, ad intellectualia ferens, Suic. Ex νοερ⊙, & φέρω.
Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intellectualis, intelligens. A νόος.
Νοερότης, ητ⊙, ἡ, intellectualitas, cum quid intelligi tantum & mente concipi potest, non sub sensu cadit. A νοερ⊙.
Νοερῶς, Adv. intellectualiter, intelligenter.
Νοεῦντας, cogitantes, acc. pl. part. præs. act. Dor. pro νοοῦντας.
Νοέω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) scio, novi; (6) prudens sum, sapio; (7) video, cerno. Νόει ἃ λέγω, 2 Tim. 2, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Joan. 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοοῦσα, Xen. Τὰ περὶ νομίμων κάλλιστον, in rerum natura, Plat. Ab eod.
Νοηθὲν, aor. 1. part. pass. n. g. v. νοέω. Unde
Νόημα, ατ⊙, τὸ, intellectus, sensus, Gl. V. clausula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; in Rhetor. sententia accommodata ad personam aut causam certam.
Νοήμων, ον⊙, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, mentis compos, intelligens, prudens. A νοέω.
Νοήσαις, a. 1. part. act. Æol. pro νοήσας.
Νόησεν, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐνόησε
Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.
Νοητικὸς, ἡ, όν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.
Νοητ⊙, ὴ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.
Νοητῶς, Adv. cum sensu, prudenter.
Νοθαγενὴς, ές, ὁ ⟨ἡ⟩ ές, nothus, spurius. Ex νόθος & γείνομαι.
Νοθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, degeneratio.
Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ spuriis dabatur.
Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A
Νοθεύω, f. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor, Gl. V. solicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγουσί τινες τὼ ὀγδόω ἱστορίαν νοθεύεσθαι, Thuc. A νόθος.
Νοθογέννητος, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, spurius.
Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex ν. & καλὸς.
ΝΟΘΟΣ, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, vel νόθος, η, ον, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
Νόθως, Adv. spurie, non legitime.
Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.
Ναμαδεῖα, vel νομαδεία δίαιτα, silvæ pascuæ. A νομὰς.
Νομαδικὸς, ἡ, όν, pabulatu indigens, Gl. Vet. pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. A νέμω, pasco.
Νομαδικῶς, Adv. pastorum more.
Νομαδιτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A Νομάδες.
Νομαδοσυχος, ον, οι, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, Hes. Ex νομὰς, & συῖχος, ordo.
Νομαίζω, & νομάζομαι, pasco. A νομὴ.
Νόμαιον, ου, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; νόμαια, instituta, leges. A νόμος.
Ναμαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. A νομὴ, pabio.
Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A νομανδρίων, ex νομὴ, & ἀνὴρ.
Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἀρχή.
Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, s. officium nomarchæ. A νομάρχης.
Νομὰς, άδος, ὁ ⟨ἡ⟩ ὰς in pascuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ. A νέμω.
Νομίομαι, ῦμαι, dilanio, discerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ ἀθέσμια κρέα νομίοντο γυναῖκες, Theoc. 26, 24. A νέμω, distribuo.
Νόμιμα, τὸ, grex pecorum.
Νομὴς, ῆος, ὁ, pastor, pecuarius; (2) dator, tributor; νομῆες, pastores, Ion. pro νομεῖς. A νέμω.
Νομιστεῖς, 2. s. f. f. 1. indic. act. Dor. pro νομίσεις.
Νομιτικὸς, ἡ, όν, pastoralis. A
Νομεύω, f. εύσω, pasco. Τὰ δὴ πάνυ καλὰ νομεύω, Theoc. 27, 37. A νέμω.
Νομὴ, ῆς, ἡ, distributio, partitio, divisio, Gl. Vet. possessio, usurpatio, ususfructus; (2) pabulum; (3) pascuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A νέμω.
Νομῆες, nom. pl. Ion. pro νομέες, a νομεὺς.
Νομίζω, fut. ίσω, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) justa facio; νομίζομαι, usitor, Gl. V. pass. νομίζεσθαι, moris esse; νενόμισται, moris est, legibus constitutum est; perf. νενομισμένος, concepta, Ph. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. Μᾶλλον ὅσιον ἐστὶ τὸν αὐτῷ πάτρας φίλον νομίζειν, Soph. Antig. 188. Ἀνδρῶν γε πάντα νομίζομεν, ὃς ἂν πανσθένει ἢ πατέρα, νεωτερ⊙ ἐὼν, Arist. Av. 1355. Αὐτὴ δὲ δίκη θεοῖς ἐλευθεριώτατον εἶναι νομισθεῖσα, Eur. Andr. 13. A νόμ⊙.
Νομικὸς, ἡ, όν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, Ph. in Sacr. Theologus Judaïcus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, sc. τέχνη, jurisprudentia. Ab eodem.
Νομικῶς, legitime, ex legum præscripto.
Νόμιμ⊙, ος, ον, vel νόμιμ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis & Philosophis; νόμιμα, justa, Gl. Vet. νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμ⊙.
Νομιμότης, ητ⊙, ἡ, legum & juris observatio.
Νομίμως, Adv. legitime.
Νόμιο⊙, α, ον, legitimus, justus; (2) pastoralis; νομία θεὰ, Pales, Gl. Vet. A νόμ⊙, vel νέμω.
Νομιῶμεν, lege sanciemus, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. pro νομίσομεν, a νομίζω.
Νομίσαι, existimasse, aor. 1. inf. act.
Νομίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τῷ νομίσαι, opinio, Thuc. ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, extra justa diis fieri solita. A νομίζω. Unde
Νόμισμα, ατ⊙, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signatum, numisma, moneta; pecunia, nummus, Gl. V. Hinc
Νομισματικὸς, ἡ, όν, monetalis, Gl. V.
Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus, Dim.
Νομισματοπώλης, ου, ὁ, numismatum venditor. Ex νόμισμα, & πωλέω. Hinc
Νομισματοπωλικὴ, ῆς, ἡ, scil. δύναμις, potestas vendendi numismata.
Νομισθέν, existimándum est. A νομίζω.
Νομισθέω, f. ήσω, legitime administro, Suid. ubi νομισευθῆναι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime administrari. Ab eod.
Νομεῖτε, f. 1. ind. act. Att. pro νομίσω.
Νομογραφέω, leges scribo.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legum præscriptio, R. A
Νομογράφ⊙, ος, ὁ ⟨ἡ⟩ ον, legum scriptor, legislator. Ex νόμ⊙, & γράφω.
Νομοδείκτης, ου, ὁ, qui legem ostendit, jurisconsultus. Suic. Ex νόμ⊙, & δείκνυμι.
Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, Vet. Lex. Ex νόμ⊙, & διδάσκω.
Νομοδιδάσκαλ⊙, ος, ὁ, legis doctor, Gl. V.
Νομοδίφας, legiscrepa, Ph. q. d. leges crepans; pro νομοδιφῶν, ος, ὁ, proprie in leges inquirens. Ex νόμ⊙, & διφάω.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, Ph. Ex νόμ⊙, & θέσις, positio.
Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo, Gl. V. νομοθετεῖν, lege constitui; νενομοθετημένον, perf. part. lege constitutum; infin. pass. νενομοθετῆσθαι, legi subjici; νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. Νομοθετεῖν νόμους, Dem. ταῖς μοναρχίαις, Isocr. χρῆ τίν⊙, Aristot. A νομοθέτης. Hinc
Νομοθέτημα, ατ⊙, τὸ, legis sanctio, edictum.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator, promulgator, legum pater, Ph. Ex νόμος, & τίθημι.

Νομοθετήσειαι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι.

Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. Ab eodem.

Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομομαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, legis peritus, jurisperitus, Ph. Ex νόμος, & μανθάνω.

Νομοποιέω, leges facio, legem fero,

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Ph. (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω.

Νομὸς, οῦ, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adservabantur. A νομοφυλαξ.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsides. Ex νόμος, & φύλαξ.

Νομῷδὸς, οῦ, ὁ, legum decantator, legum interpres. Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδός.

Νοοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος, & βλάπτω, *lædo.*

Νοοπλανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ex νόος, & πλανάομαι, *erro.*

ΝΟΟΣ, ου, *contr.* νῦς, νῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, Ph.

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mente captus. Ex νόος, & σφάλλομαι, *erro.*

Νοόω, in mentem injicio, Eust. A νῦς.

Νοσάζω, ægrotum reddo, Galen. αἴτιον νοσάζον, causa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro νοσέουσι.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, Gl. V. A νόσος.

Νοσερῶς, *Adv.* more ægrotantium.

Νόσευμα, τὸ, morbus, *Hipp.* q. a νοσεύω.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum, male me habeo. Νοσέουσιν ψυχαῖς ἡδὲν φάρμακον πολλὰ νόσους, Isocr. Νοσεῖν δοκὲ δόξαν. Plut. A νόσος.

Νοσηλεία, ἡ, ægrotatio, in qua necessaria ægroto præstantur; (2) curatio ægroti.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præstantur. A

Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo & necessaria officia ei præsto; pass. νοσηλεύομαι, æger curor; ægroto. A νόσος.

Νοσηλὸς, vitiosus, Ph. A νόσος.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior, Dim.

Νοσηματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, morbosus, morbidus; (2) qui caussam & originem a morbo traxit. Ab eod.

Νοσηματωδῶς, more ægrotorum.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio, Bud. A νόσος.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & γιγνώσκω.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, valetudinarium.

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομᾶμαι, ægrotus curor; νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura. A

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος, & κομέω, *curo.*

Νοσοποιέω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, Cebes. A

Νοσοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, morbos adferens, contagiosus. Ex νόσος, & ποιέω.

ΝΟΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas, valetudo.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω.

Νοσοτυφέω, in morbo insolens ac delicatus sum. A τύφος.

Νοσσάδες ὄρνεις, pulli, Rob. Suic. A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus, Dim. a νοσσός. Unde

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύεσθαι cum pulli in nidis generantur. Νοσσεύουσι μύρια ὀρνίθων γένεα ἐν τῇ νήσῳ, Herod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo similis. Ab εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus, *per Sync.* a νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A ν. & τρέφω.

ΝΟΣΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοστήσ᾽ ἄπαλιν, Arist. Av. 1276. Ἀπὸ γῆς νοστῆσαι, Plato.

Νόστιμος, ὁ ἡ ἡ, qui redire potest, redeuntis; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόστιμον, ου, pars melior, succus s. medulla alicujus rei. A

Νόστος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas. Suid. Eust. At Ph. νόστος, γεῦσις, sapor. Vid. Hes. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόστοι, dicti libri de reditu Heroum a Trojano bello in Græciam. A νοστέω.

ΝΟΣΦΙ, vel νόσφιν, *Adv.* seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido, segrego, sejungo; νοσφίζομαι, separor; (2) peculor, usurpo, prævaricor, Ph. Ὅς ῥα τε νοσφίζῃ Λιβύλλῃ Ἀσιήτιδος αἴης, Dion. Hs. 25. Καὶ νοσφιεῖς μὲ τῶδε δδυτέρᾳ νεκρᾷ; Eur. Alc. 44. Hinc

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, Ph.

Νοσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, morbosus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, *Adverb.* more morbidorum,

Νοσῶν, præs. part. pro νοσέων, a νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτέω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; νοτέων, humidus, Nicand. A νοτὶς. Hinc

Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus.

Νοτὶα, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph. A νοτὶς.

Νοτιόω, ῶ, humidus fum. A νοτία.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, Ph. νοτίζων, austrans, p. part. pass. νενοτισμένος, humectatus, inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λαὸν, Arist. Θεσμ. 864. Τὸ Ζὸν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτὶς.

Νότιος, ὁ, humidus, uvidus, australis.

ΝΟΤΙΣ, ίδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc

Νοτιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A

ΝΟΤΟΣ, ου, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.

Νοῦχικὸς, ἡ, ὸν, mente refertus, sapientiæ plenus prudens, cordatus, sapiens. Ex νῦς, & βύζω, f. βύω, *impleo.*

Νοῦχικῶς, *Adv.* prudenter.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νῦς, & θέσις, *positio.*

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; Ph. νουθετέμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ᾽; Arist. Av. 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν φίλα, Eur. Or. 290. Ὅρᾳ ὃ καγὼ ταῦθ᾽ ὑπερ μὰ νουθετεῖς, id. Supp. 338. Τοιγαροῦν ἦκω ταῦτά σε νουθετήσων, Luc. Ex νῦς, & τίθημι, *pono.*

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A νουθετέω.

Νουθετητέον, admonendum.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετισμὸς, οῦ, ὁ, admonitio, Menander. Quasi a νουθετίζω, quod esset *admoneo.*

Νουθετοῦντες, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro νουθετέοντες, a νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέος, & μήν, *luna.*

Νουμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, & in sacrificio offerebantur.

Νουμμίον, affarium, Ph. A seq.

ΝΟΥ͂ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νόμος, unde & νόμισμα.

Νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia, Suic. A νουνεχὴς.

Νουνεχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νῦς, & ἔχω, *habeo.*

Νουνεχόντως, *Adv.* prudenter, cordate, considerate. Ex iisd.

Νουνεχῶς, *Adv.* sapienter, prudenter.

Νῦς νοῦ, ὁ, & νοῦς, νοὸς, νοῖ, mens, intellectus, animus, contr. a νόος.

Νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νῆσος, pro νόσος.

Νοσαχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νόσος, & ἄχθος.

Νῆσος, ου, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νοσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, morbos adferens. Ex νῆσος, pro νόσος, & φέρω.

ΝΥ, *Particula expletiva* apud poëtas.

Νυγείσης, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. νύσσω.

Νυγματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, *Aret.* A νύγμα.

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. Ab eod.

Νυκταίητος, ου, ὁ, aquila nocturna.

Νυκτάλης, ου, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλόπτης, ου, ὁ, luscitio; apud Aristot. sed scriptura est suspecta. A νυκτάλωψ.

Νυκλαλωπία, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luscitiosus sum; νυκταλωπία, laboro. A νυκταλωπὶς.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luscitiosus, Gl. V. (2) luscitio, morbus νυκτάλωπία. Ex νύξ, & ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ, & ἔγερσις.

Νυκτεγερτία, ῶ, noctu excitor & surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νύξ, & ἐγείρομαι.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna sacra ago, Hes. A τελέω.

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita. Ex iisd.

Νυκτέλιος, ου, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iisd.

Νυκτέπαρχος, ου, ὁ ἡ ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερείσιος, ου, nocturnus, Aristeph. si lectio sana, *Ern.*

Νυκτέρετης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, Suic. Ex νύξ, & ἐρέσσω.

Νυκτέρνιον, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus, ubi pernoctamus, stabulum diversorium.

Νυκτερνύτης, ου, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.

Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, Xen. A νύκτωρ.

Νυκτερίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, nocturnus. Ab eod.

Νυκτερήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτερήσιος, responsum nocturnum.

Νυκτερινός, ἡ, όν, nocturnus; (2) non pellucidus, obſcurus. Νυκτερινοὶ ὄρνιθες, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ab eod.

Νυκτερίς, ίδος, ἡ, veſpertilio; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Νυκτηρεύω, ἄ, ὁ ἢ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτηρεύειν ζῶα, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 1. Ex νύξ, & βίος, victus.

Νύκτιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νύξ. Νύκτιη, nox. Vocab. inuſitat. Sed hinc τοῖς νύκταις, pro τῆς νυκτός, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 38.

Νυκτιφοίτης, ὁ ἢ ἡ, noctu vagans. A φοιτάω.

Νυκτερωπός, όν, obſcurus, ater. Ab ὤψ.

Νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τί χρῆμα φύλακες νυκτηγορεῖτε; Eur. Rh. 89.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.

Νυκτηγρετέω, de nocte ſurgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νύξ, & ἐγείρω.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφής, ές, noctu tectus, obſcurus. Ab ἐρέφω.

Νυκτίβιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens. Ex νύξ, & βίος, victus.

Νυκτίγαμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu nubens, Suic.

Νυκτιδρόμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nyeticorax; Gl. Vet. corvus nocturnus, Ph. bubo.

Νυκτιχρυφής, ές, ὁ ἢ ἡ, qui nocte abſconditur, Suic. Ex νύξ, & κρύπτω.

Νυκτιλαθροφάγος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαθραῖος, & φάγος.

Νυκτιλάλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu loquitur, noctiloquus, Suic. Ex νύξ, & λάλος.

Νυκτιλαμπής, ές, ὁ ἢ ἡ, noctu lucens, noctiluca, *Epith.* Lunæ. Ex νύξ, & λάμπω.

Νυκτιλόχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu inſidias ſtruens latro, ſ. graſſator nocturnus, Rob.

Νυκτιλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτιμαντις, ίδος, ὁ ἢ ἡ, vates nocturnus.

Νυκτίνεμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu paſcitur, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 17. Ex νύξ, & νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νὺξ.

Νυκτιπάτης, ου, ὁ, graſſator nocturnus. Ex νύξ, & πάτος, via.

Νυκτιπλαγκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu errans. Ex νύξ, & πλάζω, ſ. πλάγξω.

Νυκτιπλανής, ές, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex πλάνη.

Νυκτιπλάνος, ὁ ἢ ἡ, noctivagus. Ex iiſd.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio, Rob. Ex νύξ, & πλοῦς.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod

Νυκτιπόλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νύξ, & πολέω.

Νυκτιπόρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νύξ, & πόρος.

Νυκτίσεμνος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, quem nocte colimus.

Νυκτιφαὴς, ὲς, &

Νυκτιφανής, ές, ὁ ἢ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νύξ, & φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu conſpicitur, Rob. Ex iiſd.

Νυκτίφοιτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, noctu vagans. Ex νύξ, & φοιτάω.

Νυκτιφρούρητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, nocturnis præſidiis & cuſtodiis munitus, Suic. Ex νύξ, & φρουρέομαι.

Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum, Suic. Ex νύξ, & βαίνω.

Νυκτογραφέω, noctu ſcribo, Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νύξ, & γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. Ex iiſd.

Νυκτόδρομος, ὁ ἢ ἡ, noctivagus ex Gl.

Νυκτοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, noctis ſpeciem habens; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. Ex θήρα.

Νυκτοκλέπτης, ου, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, noctiluca, Gl. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νύξ, & μάχομαι.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. Ex iiſdem.

Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ἢ ἡ, noctu vagans.

Νυκτοπόλεμος, ου, ὁ, pugna nocturna, Suic.

Νυκτοπορέω, noctu iter facio, Xen.

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, Gl. V. Ex νύξ, & πόρος.

Νυκτὸς, *Adv.* noctu, nocte, Gl. V. A νὺξ.

Νυκτουργὸς, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui noctu operatur. Ex νυξ, & ἔργον.

Νυκτοφανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, noctu apparens, Suic. Ex νὺξ, & φαίνω.

Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago. A νυκτοφυλαξ. Hinc

Νυκτοφυλάκησις, έως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui noctu videt, (nocturnus, *Ern.*) Ex νὺξ, & ὤψ.

Νύκταρ, *Adv.* noctu. A νύξ.

Νυμφαγενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. Γάμος νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, Plut.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio, Suic. A

Νυμφαγωγὸς, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη, & ἄγω.

Νύμφαι, ῶν, αἱ, Nymphæ, ſic dicuntur & formicæ alatæ; item veſpæ ac crabrones, cum formari incipiunt.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis naſci ſolita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ου, τὸ, fanum, templum ſ. delubrum Nympharum. Ab eodem.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Npmpharum eſt.

Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

Νυμφεῖος, ου, ὁ ἢ ἡ, nymphæus, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus; (2) maritus.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, Suic. A νυμφευτὴρ.

Νυμφευτὸς, ὸς, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponſa ſedens eos ad domum ſponſi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum ſponſa mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ nuptias adornat. A νυμφευτὴς.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo; νυμφεύομαι, nuptum collocor; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. ſponſam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui deſponſus eſt, paſſ. fœm. νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γὰρ Ζεὺς μήτηρ ὅτε νυμφεύσῃ πώτε, Eur. Alc. 314. Εἰ τὰ μὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, id. Supp. 456. Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς Ζέθεν, id. Iph. in Tau. 365. A νύμφη.

Νύμφη, ſ. νύμφα, ης, ἡ, ſponſa; (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſylvis, & pratis, nec non circa fontes, unde & νυμφᾶν lympham interpretantur; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in apum, crabronum, & fucorum ſobole; (7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, Heſ. Suid. (8) νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris, item concavitas in inferiori labio; (9) ſumma ſ. extrema pars vomeris.

Νυμφιάω, ᾶ, furore corripior ob viſam Nympham; (2) lymphatico furore agitor; τὸ δὲ νυμφιᾶν καλέμβιον, ἐν ᾧ Σύμβασινει κατέχεσθαι, ὅταν αὐλή τις, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 24. A νύμφη.

Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eodem.

Νυμφικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.

Νυμφικῶς, more nuptiali, ritu ſponſali.

Νύμφιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, ſponſalis; (2) deſponſus. *Hom. Il.* 23, 223. A νύμφη.

Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus; (2) maritus. Ab eodem.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eodem.

Νυμφογενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφόκλαυτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη, & κλαίω.

Νυμφοκομέω, ῶ, fut. ήσω, novam nuptam, ſ. ſponſam adorno. A νυμφοκόμος.

Νυμφοκόμοιο, g. ſ. *Ion.* pro νυμφοκόμου, a

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſponſam adornans, ad ſplendorem ſponſæ conferens. Ex νύμφη, & κομέω.

Νυμφόληπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, Nympharum ſpiritu correptus, & hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη, & λαμβάνω, unde ληπτὸς, captus.

Νυμφολησία, ας, ἡ, lymphatio, furor qui ὑδροφοβία. Ex νύμφη, & λῆψις.

Νυμφοπόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ſponſam ornat. Ex νύμφη, & πονέω.

Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco; (2) ſponſam orno; (3) in modum ſponſæ orno. A

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit; (2) qui alicui ſponſam conciliat; (3) nuptiarum inſtructor & exornator; (3) ſponſam exornans. Ex νύμφη, & στέλλω, orno.

Νυμφότιμος, ον nuptialis, in honorem ſponſæ factus. A τιμὴ.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave, ſ. ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.

ΝΥΝ, *Adv.* nunc, in præſentia, hoc tempore; (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τοῦ νῦν, poſthac; μέχρι τοῦ νῦν, uſque ad hoc tempus; νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum; νυνμὶ, pro νῦν μὶ, nunc quidem; τὸ νῦν ἔχ & τὸ νῦν ἔχον, in præſentia.

Νῦν, *Particula enclitica*, modo redundans, modo idem ſignificans, quod ἦν, igitur.

Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

ΝΥΞ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, ap. Hom.

Νύξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, a νύσσω.

Νύξουτι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξωσι.

ΝΥΟΣ, ῦος, ἡ, nurus, filii uxor; (2) ſponſa.

ΝΥΣΟΣ, ᾱ, ὁ, claudus; Syracuſanorum dialecto, Nonnus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, Hom. Il. 23, 332.

Νύσσοντας, acc. pl. præſ. part. verbi

ΝΥΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo; vulnero; a. 2. paſſ. part. νυγεὶς, percuſſus, ictus, punctus. Ἀρ' ἐμὲ νυγεὶς, Theoc. 21, 50.

Νύσσαγμα, ατος, τὸ, dormitatio.

Νυσσαγμὸς, ῦ, ὁ, idem.

ΝΥΣΤΑΖΩ, f. άξω, dormito capite nutans; (2) negligens ſum, non attendo. Ἡ ἀπώλεια ἡμῶν ἐ νυσάζῃ, 2 Pet. 2, 3. Οὐχὶ νυσάζειν ἔτι ὥρα ἐστὶν ἡμῖν, Ariſt. Av. 645.

Νυσακτὴς, ᾶ, ὁ, dormitator; (2) dormitare faciens. A νυσάζω. Hinc

Νυσακτικῶς, *Adv.* dormitando, ſupinâ negligentiâ.

Νυσαλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυσάζω.

Νυσαλιγερόντιον, ου, τὸ, q. filicernium ſomnolentum, ſenex dormitator, Etym. ſine expoſ. Ex νυσαλέος, & γερόντιον.

Νύττω, f. ξω, fodico, pungo. Εἰς πᾶν σταθμὸν

τιωτὸ λογχῃ αὐτῷ τὴν πλευρὴν ἔνυξε, Joan. 19, 34.
Νύχα, *Adv.* noctu, Heſ. A *νύξ*.
Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.
Νύχεια, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Heſ.
Νύχευμα, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A
Νυχεύω, fut. εύσω, noctu facio; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ σφᾶς τ' ζῆν νυχεῦσαι, Eur. Rheſ. 519. A *νύξ*.
Νυχηβόρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, noctu vorans. Ex *νὺξ*, & *βορὰ, paſtus*.
Νυχθήμερον, ᾱ, τὸ, nox & dies, noctis & diei ſpatium, Gl. V. die ac nocte. Ex *νὺξ*, & *ἡμέρα*.
Νύχιος, ία, ιον, nocturnus, *νύχιον*, noctu. A
Νύχος, nox; tenebræ, Heſ. Suid. A *νύξ*.
Νῲ vel *νᾶ*; nos duo pro *νῶϊ*, ab *ἐγώ*.
Νᾱ in comp. privativum & intenſivum.
ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia & delicata, ſcitamenta coquorum.
Νᾱγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A ſeq.
Νᾱγαλεύω, comedo *νᾱγαλα*.
Νᾱγαλίζω, comedo *νᾱγαλα*. A *νᾱγαλα*. Hinc
Νᾱγαλισματα, ων, τὰ, idem quod *νᾱγαλα*.
Νᾱδογέρων, οντος, ὁ, ſenex edentulus.
Νᾱδος, ὴ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex *νὴ*, & *ὀδὼς, dens*.
Νωδωσία, ας, ἡ, nullius doloris ſenſus, vacuitas doloris. A
Νώδωσος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, dolore vacans, nullum dolorem ſentiens; (2) dolorem tollens, ſ. levans. Ex *νὴ*, & *ὀδύνη, dolor*.
Νωθεία, ας, ἡ, *Ion.* νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, ſegnities.
Νωθιςατα, *Adv.* tardiſſime. A
ΝΩΘΗΣ, ές, ὁ ἡ ὲ, tardus, ſegnis, piger; hebes, ſtupidus, Gl. V. marcidus, deſes, lentus. Νωθέστερος, Æſchyl. Prom. vinct. 62. Νωθὴς κίνησις, Ariſtot. Hiſt. An. 2, 11.
Νώθητι, 2. ſ. imper. paſſ. *Ion.* pro *νόθητι*, a verbo *νοέω*.
Νώθρος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, ignavam caudam habens. Ex *νωθὴς*, & *ὀρὰ, cauda*.
Νωθρεια, vel *νωθρία*, ας, ἡ, tarditas, pigritia, ſegnities. A *νωθρόω*, vel *νωθρός*.
Νωθρεπιθέτης, ᾱ, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. Ex *νωθὴς*, & *ἐπιτίθεμαι*.
Νωθρόω, f. *ώσω*, tardus & piger fum; *νωθρόομαι*, langueo, Gl. V. A *νωθρός*. Unde
Νωθρία, ας, ἡ, idem quod *νωθρεια*. A *νωθρός*.
Νωθρώω, ῶ, ſegnis ſum, torpeo. A pr.
Νωθροκάρδιος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui ignavo & ſegni corde eſt, excors, ſtupidus. Ex *νωθρὸς*, & *καρδία, cor*.
Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. A *ποιέω*.
Νωθρός, ρὰ, ρὸν, tardus, ſegnis, piger, lentus, hebes, ſtupidus; languidus, infirmus, Gl. V. A *νωθὴς*.
Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, pigritia, Gl. V. veternus. A *νωθρός*.
Νωθρῶς, *Adv.* tarde, ſegniter, lente.
Νωθώδης, ες, ὁ ἡ ὲ, tardus, ſegnis. A *νωθὴς*.
Νῶϊ, *contr.* νὼ vel *νώ*, nos. Du. ab *ἐγώ*.
Νῶϊτερος, ρα, ρον, noſter, qui noſtrum duorum eſt. A *νῶϊ*.
Νῶκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, ſegnities, torpor, *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde ſegnis. Ex *νᾶ*, & *κάρος, ſopor*. Hinc
Νωκαρώδης, ες, ὁ ἡ ὲ, veternoſus; τὸ *νωκαρῶδες*, ſopor, veternus, apud Athenæum.
Νωλεμέως, *contr.* νωλεμῶς, *Adv.* indefeſſe, aſſidue. A.
ΝΩΛΕΜΗΣ, ές, ὁ ἡ ὲ, indefeſſus, aſſiduus.
Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro *νόημα*.
Νωμᾶν, præſ. inf. act. pro *νωμᾶειν*.
Νώμαται, αν, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, Heſ.
Νώμαω, ῶ f. *ήσω*, diſtribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) obſervo, conſidero; (4) verſor. Νώμασκεν μαχέλλῃ, Moſch. 4, 108. A *νέμω*.
Νώμησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐνέμησα*.
Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A *νωμάω*.
Νώνυμος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex *νὼ*, & *ὄνομα*.
Νώνυμος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex *νὴ*, & *ὄνομα*.
Νῶρος, ος, ὁ ἡ ὸ, ſplendidus; (2) argutus, ſonorus. Ex *νὼ*, & *ὁράω, video*, vel *ὄψις, viſus*.
Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *νοῆσαι*.
Νωταγωγὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, dorſo vehens. Ex *νῶτος*, & *ἄγω*.
Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens, Suic. A *νῶτος*.
Νωτάκμονας, acc. pl. a
Νωτάκμων, ονος, ὁ ἡ ὼ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, epith. cancrorum in Batrachom. Ex *νῶτος*, & *ἀκμὼν, incus*.
Νωτάρης, ᾱ, ὁ, qui dorſo aliquid tollit, Suic. Ex *νῶτος*, & *αἴρω, tollo*.
Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod *νωταγωγὸς*, Heſ. Poll. A *νῶτος*.
Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. Νωτιαία ἄκανθα, ſpina dorſi, Ariſtot. Hiſt. An. 3, 2. A *νῶτος*.
Νωτίδανον, genus quoddam τῶν γαλεῶν, piſcium, ab eminentia dorſi. A *νῶτος*.
Νωτίζω, f. ίσω, terga do, ſ. verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) tranſeo, peragro. Βρέφος χλονηφόρησιν ἔσνεσι κατασκίοισιν ὀλίσας ἐνώτισεν, texit, Eur. Ph. 657. Ab eod
Νωτοβατέω, ω, ſuper dorſo incedo; (2) inambulo, Suic. Ex *νῶτος*, & *βαίνω*.
Νωτόγραπτος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, cujus dorſum notis inſcriptum eſt. Ex *νῶτος*, & *γράφω*.
Νωτοκοπέω, cervicem amputo. Ex *κόπτω*.
Νῶτον, ᾱ, τὸ, tergum, Gl. V.
Νωτοπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ὴ, cujus dorſum verberibus contuſum eſt, vel contundi ſolet, verbero. Ex *νῶτος*, & *πλήσσω*.
ΝΩΤΟΣ, ᾱ, ὁ, dorſum, tergum; *νῶτα τῶν τροχῶν*, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga. *Poët.* ſuperficies; ut *νῶτα θαλάσσης*, i. e. *mare ipſum*.
Νωτοφορέω, dorſo fero.
Νωτοφορία, ἡ, geſtatio oneris in dorſo. A
Νωτοφόρος, ᾱ, ὁ, dorſo ferens, doſſuarius. Ex *νῶτος*, & *φέρω*.
Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, ſegnities.
Νωχελέστερον, ſegnius. A *νωχελὴς*.
Νωχελεύομαι, tardus & ſegnis ſum. A
Νωχελὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, tardus, ſegnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obſcurus. Ex *νὴ*, & *κέλλω*.
Νωχελίαι, ας, ἡ, ſegnitia, ſocordia, tarditas, languor, Ph. Hom. Il. 19, 411. ubi tamen aliqui legunt, *νωθεία*.
Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Heſ. A *νωχελὴς*.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ ſuo nomine ξῖ appellatur; (2) nota numeralis valens *ſexaginta*, & cum lineola inferne appoſita ξ, *ſexaginta militia*.
Ξαίνιον, ᾱ, τὸ, idem quod *ξάνιον*.
ΞΑΙΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα, paſſ. ξασμαι, cædor, carminor, aor. 1. ἐξάνθην, p. ἐξάνθαι, cæſum eſſe. Ταυτὶ ἐφορίμαια, ἵνα πλημμελῶς ξαίνωμι τ' ἐκκλησίας, Ariſtot. Conc. 98. Ξαίνῃ κατὰ τὴν ἰάτρ' πολλὰς, Dem.
Ξαπάω, ῶ, f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio laſſor; (2) fatigor, laſſeſco. A *ξαίνω*.

Ξανθίας, ου, ὁ, ſervi nomen a flavis capillis. A *ξανθός*.
Ξανθίζω, fut. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; *ξανθίζομαι*, flaveſco; ξανθίζεσθαι, flaveſcere, Gl. V. Ὀπτὰ ταυτὶ, ἢ καλῶς ξανθίζετε, Ariſt. Ach. 1052. Ab eod.
Ξανθικὸς, ἡ, ὸν, Xanticus, menſis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere reſpondens. Hinc τὰ ξανθικὰ, ὧν, feſtum pro luſtratione exercitus hoc menſe celebratum. A *ξανθὸς*.
Ξάνθιον, ᾱ, τὸ, lappa minor, herba. A *ξανθὸς*.
Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A *ξανθίζω*.
Ξανθόγεως, ω, ὁ ἡ ὼ, flavam terram habens. Ex *ξανθὸς*, & *γῆ*.
Ξανθόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὼ, pilos flavos habens.
Ξανθοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro *ξανθοῖς*.
Ξανθοκάρηνος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, flavum caput habens, flavos habens capillos. Ex *ξανθὸς*, & *κάρηνον*.
Ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro *ξανθοκομῶν*, a
Ξανθοκόμης, ᾱ, ὁ, flavam cæſariem habens. Ex *ξανθὸς*, & *κόμη*.
Ξανθόκομος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, idem & ex iiſd.
ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. et ſanguis, genus, &c.
Ξανθότης, τητος, ἡ, color flavus, rutilus. A pr.
Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, ſ. rutilos crines habeo, Suic. A *ξανθόθριξ*.
Ξανθύζω, flaveſcere. A *ξανθὸς*.
Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὼ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum, Suic.
Ξανθοχολικὸς, ὴ, ὸν, bilioſus, cholericus, flava bile abundans. A
Ξανθόχολος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, flava bile laborans. Ex *ξανθὸς*, & *χολὴ*.
Ξανθόχρως, *contr.* *ξανθόχροος*, ᾱ, ὁ ἡ ὼ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus, Rob. Ex *ξανθὸς*, & *χρόα*.
Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ὼ, idem.
Ξανθὸς, *flavi*, g. ſ. *Dor.* pro *ξανθοῦ*.
Ξανθωπὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, rufus adſpectu, Rob. Ex *ξανθὸς*, & *ὤψ*.
Ξάνιον, ᾱ, τὸ, inſtrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten auricus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) menſa coquinaris, ſupra quam carnes concidantur. A *ξαίνω*. Unde
Ξάνσις, ἐως, ἡ, carptus, Gl. V. carminatio.
Ξάντης, ᾱ, ὁ, carminator. Ab eod.
Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ, ξαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.
Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A *ξαίνω*.
Ξυτᾶ, f. 1. ind. act. verbi *ξαίνω*. Hinc
Ξῦσμα, ατος, τὸ, carminatum, Poll.
Ξεναπάτης, ᾱ, ὁ, hoſpitum, peregrinorum deceptor. Ex *ξένος*, & *ἀπατάω*.
Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hoſpita, ſubaudito *χώρα*, peregrina terra, extera regio.
Ξεινοδόκος, ᾱ, ὁ ἡ ὸ, hoſpites, ſ. peregrinos recipiens. Ex *ξένος*, & *δέχομαι*.
Ξεινόθεν, *Adv.* peregre, *ἀπὸ ξείνης*.
Ξεινήιον, ᾱ, τὸ, munus, ſ. donum quod datur hoſpitii.
Ξεινίη, ης, ἡ, hoſpitalitas, hoſpitium, jus hoſpitii; (2) peregrinatus. A *ξένος*.
Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod *ξενίζω*, aor. 1. ξείνισα, pro ξεῖνισα, ἐξείνισε. Μήτι σὺ μὲν ξείνιζε, Theoc. 22, 61. Καλὸν ξεινίζειν ταχέως. κεναῖσι τραπέζαις, Phocyl. 77. Ab eod.
Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, externus.
Ξείνιον, ᾱ, τὸ, munus hoſpitale. Ab eod.
Ξεινος, ία, ιον, hoſpitalis. Ab eod.
Ξεινοδάικτος, ὁ ἡ ὸ, hoſpitis amore incenſa, de Medea. Lyc.
Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites, ſ. peregrinos ſuſcipio. Ex *ξένος*, & *δέχομαι*.
Ξεινοδόκος, ὁ ἡ ὸ, hoſpes, caupo. Ex iiſd.

Ξενοκλονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem s. hospites occido, Suic. Ex ξένος, & κλείνω.

Ξενόκλοπος, ον, Ion. pro ξένος.

Ξενοκομία, ας, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus & necessitudo. A pr.

Ξενόω, hospitio excipio; ξενοῦμαι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΡΙΣ, ξηρὶς, ξῆρις, vel ξυρὶς, ἰδὸς, ἡ, gladiolus, iris hortensis, herba, Hes. Dioscor.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hospitem ad ea, quæ videnda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo. a. 1. ἐξεναγησα, imperat. ξεναγήσον, deduc. ἐξεναγηται, 3 s. p. pass. hospitis officium peractum est. Σύ με παραλαβὼν ξεναγησον ἡμῖν δεῦρο τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, Lucian. in Scytha. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Ælian. A

Ξεναγὸς, ὁ, ducter hospitum; (2) ductor militum exterorum, s. peregrinorum. Ex ξ. & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς, ὁ, idem quod ξεναγὸς.

Ξεναλίζω, congrego, Sund. proprie peregrinos congrego. Ex ξένος, & ἁλίζω.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hospitis deceptio.

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospites fallens.

Ξεναρκὴς, ές, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος, & ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, subaudito χώρα, regio, vel γῆ.

Ξένηθεν, Adv. peregre; ἀπὸ ξένης. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum s. hospitum expulsio. Ξενηλασίαν τεχνῶν ἐποιεῖτο, Plut. in Lycurg. cap. 9. Ex ξένος, & ἐλασις.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος, & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hospitium, hospitii jus. A ξένος.

Ξενίζω, fut. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio; (2) peregrina sapio & loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diverstor, hospitor, Ph. (2) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam, a. 1. partic. ξενισθεὶς, hospitio exceptus. Ἐξένισεν ἡμᾶς πολλῆς ἀγαθοῖς ὁ Τυδεύς, Xen. Ὃς ἀναδεξάμενός με ξενίζει ἡμέρας, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, ib. v. 32. παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, ib. 21, 16.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. Ξενικὸς ὄρνις, Arist. Hist. An. 9, 16. A ξένος.

Ξενικῶς, Adv. more peregrinorum.

Ξένιον, ε, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium, Gl. V. strena, congiarium hospitale. A ξένος.

Ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. Ab eod.

Ξενισθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. v. ξενίζω. Unde

Ξένισις, εως, ἡ, hospitum susceptio.

Ξένισμα, τὸ, admiratio, stupor, v. ξενισμὸς, ὁ)

Ξενισμὸς, ὁ, hospitum susceptio; (2) mutatio, s. perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, absentia a patria. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre absum, peregrinor; etiam pass. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, Philo. Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδαίκτης, ου, ὁ, hospitum occisor. A δαίζω. Eur.

Ξεναδαίστης, ου, ὁ, hospites interficiens & devorans. A δαίω.

Ξενοδοκεῖον, κ, τὸ, locus, in quo peregrini, s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξ. & δέχομαι.

Ξενοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, hospes, qui peregrinos excipit.

Ξενοδοχεῖον, hospitium, diversorium. A

Ξενοδοχέω, ῶ, fut. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, hospitum, s. peregrinorum exceptor, hospes, caupo. Ex ξένος, & δέχομαι

Ξενοδόκος, ου, ὁ, hospitii dator, Epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hospitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hospites immolo. Ex ξένος, & θύτης.

Ξενοκτασεῖν, plagas accipere, cædi, ap. Suid. Ex ξενος, & κτάω.

Ξενοκυρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. A κυρέω.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum potestate sum. Ex ξ. & κρατέομαι.

Ξενοκτονέω, hospites interficio.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hospitum occisor; hospiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενοκυσπάστη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum stupratio. Epigr. Ex ξ. κυσὶ & σπάω.

Ξενολογέω, externos milites cogo, seu conscribo.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus, s. exercitus militum externorum. A

Ξενολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit, s. cogit. Ex ξένος, & λέγω, colligo.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex ξ. & μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iisd.

Ξενομαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. Ex μαθὸς.

Ξενοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, peregrinus, inusitatus. Ἀπόστασις οὐδέν τι τῆς ἄλλων ἐλκίων ξενοπρεπεστέρη, Aret. Ex πρέπω.

Ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hospes, alienus, Ph. exterius, Gl. Vet. extrarius; advena; Ph. ξένον, advent tium; inusitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένες appellabant, quos alii barbaros.

Ξενοστασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, ubi hospites recipiuntur, caupona, diversorium.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήμασι, Dem.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites externos. A

Ξενοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, externos milites alens; (2) hospitum nutritor. Ex ξ. & τρέφω.

Ξενοφονέω, hospites occido. Δεινὸν τὸδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, Eur. I. T. 1024. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector.

Ξενοφυὴς, ές, insolens specie, inusitatam speciem habens; Epith. Hecates. Sch. Lyc.

Ξενοφωνέω, insolenti voce, sermone utor. Pass aliquid, sermonem, disputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, peregrina voce utens.

Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio, vel suscipio; usitatior passiva vox ξενοῦμαι; hospitio excipior, hospiter, diverstor, hospitio jungor. Πατρίδος τὴν πόλεως ἐν τῷ φιλτάτων ἐξένισας, Heliod. Ὃς δὴ ξεναθεὶς τοῖσιν ἐν Ἀδμήτου δόμοις, Eur Alc. 69. Ξενοῦμαί τινι, παρά τινος, Xen. A ξένος. Unde

Ξενών, ῶνος, ὁ, hospitium, diversorium, domus, in quam recipiuntur hospites & ægroti, xenodochium, nosocomium.

Ξένως, Adv. peregrine, more peregrinorum.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξηρὸς, ά, ὸν, siccus, aridus, pro ξηρός.

Ξεσθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ξέω.

Ξέσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi, s. sculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum. Ab eod.

Ξεσμος, ου, ὁ, instrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum & liquidorum, Gl. V. sextarius, urceus.

Ξεστίον, ου, τὸ, idem, Ph. urceolus, Dim.

Ξεστὸς, ὴ, όν, rasus, scalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω, & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. A ξέω.

ΞΕΩ, f. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo, p. pass. part. ἐξεσμένος, rasus. Τὸν φόρτε τέλιαν Ξέσεν ὀπταμένας, Od. 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, sicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* siccare calices, & hinc inane reddo; ξηραίνομαι, siccor, areo, aresco, a. 1. act. ἐξήρανα, pass. ἐξηράνθλω, p. part. ἐξηραμμένος. Βορέης ἀλωὴν ἀν ξηραίνει, Il. 21, 347. Πᾶν σ' ἐξηράνθη παιδίον, ib. 345. Ἐξήραντας, Marc. 11, 21. ἐξηραμμένην χεῖρα, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, sicca unctio. Ex ξηρὸς, & ἀλείφω, ungo. Unde

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, in sicco ungo.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio. Ex iisd.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens arefactæ viti similem. Ex ξηρὸς, & ἀμπέλινος, viteus.

Ξηρανθέν, aor. 1. part. pass. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas; ipsa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ἡ, όν, siccandi, s. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. A ξηραίνω.

Ξηράφιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A ξήριον.

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum insper gitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρὶς.

Ξηροβατικὸς, ἡ, όν, qui in sicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς, & βαίνω.

Ξηροβατικὸς, ἡ, όν, qui in sicco vivit, terrestris. Ex ξηρὸς, & βιόω.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, arida & jejuna æmulatio seu adfectatio.

Ξηρόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, siccum & aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, caput siccius habens. Ex ξ. & κεφαλὴ, caput.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξ. & κόλλα.

Ξηροκολλάριον, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξ. & κολλάριον.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum siccum, rosmarinum, Ph. Ex ξηρὸς, & μύρον.

Ξηρονομικὸς, ἡ, όν, qui in sicco pasci solet. Ex ξηρὸς, & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, siccum reddo, sicco.

Ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, Gl. V.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua abluitur. Ex ξηρὸς, & πῦρ.

Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris decessit, ὃ αὐτόπυρον apud Athenæum. Ex ξηρὸς, & πυρός.

ΞΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, aridus, siccus, torridus; (2) inanis, vacuus sc. cibo, potu, v. ξηρὰ νῶ. (3) pallidus, examinis terrore; (4) *hem.* terra continens cum opp. mare, aqua in sacris, terra simp. ex Hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, Aristot.

Ξηροσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnem siccam habens. Ex ξηρὸς, & σάρξ.

Ξηροτύγανον,

Ξηροτήγανον, ου, τὸ, sartago.
Ξηρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, squalor, Ph. A ξηρός.
Ξηροτριβέω, ῶ, ficca frictione frico, Suic. Ex ξ. & τρίβω.
Ξηροτριβία, ας, ἡ, ficca frictio. Ex iisd.
Ξηροτροφικός, ἡ, όν, qui in ficco alitur, s. vivit. Ex ξ. & τρέφω.
Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis siccioribus vescor; (2) dicitur de homine egeno & famelico. Ex ξ. & φαγεῖν.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi, tenuis victus, paupertas.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A
Ξηρόφθαλμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, siccoculus, ut Plautus loquitur; siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.
Ξηρώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, arescens. A ξηρός.
Ξήρασις, ἡ, siccatio, siccitas, qu. a ξηρόω.
Ξιρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξειρίς.
Ξιφείδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, Dim. a ξίφος.
Ξιφήρης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus; ensem tenens. Ex ξίφος, & ἄρω, apto.
Ξιφηφορέω, ensem gesto, gladio armatus fum.
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. A
Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, gladium gestans, ense armatus, Gl. V. enfifer, ficarius. Ex φέρω.
Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piscis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, enficulus, gladiolus, pugio, Dim. ab eod.
Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor, Hes. Suid. Eust. Ab eod.
Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
Ξιφιὸς, οῦ, ὁ, xiphias, piscis, Hes.
Ξίφισμα, ατος, τὸ, saltatio cum ensibus. A ξιφίζω.
Ξιφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo ensis suspenditur; (2) vagina.
Ξιφιστὴς, οῦ, ὁ, idem, Hes. Ab eod.
Ξιφιστὺς, ύος, ἡ, dimicatio, per ensem. Hes. Ab eod.
Ξιφοδήλητος, ου, ὁ, ense perniciem adferens. Ex ξίφος, & δηλέω, lædo.
Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, ensis falcatus.
Ξιφοειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ensis formam habens. Ex ξίφος, & εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
Ξιφοκλονέω, gladio occido. A
Ξιφοκλόνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ense occidit. Ex ξίφος, & κλένω.
Ξιφοκλονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, gladio peremptus. Ex iisdem.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.
Ξιφοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξίφος, & ποιέω.
ΞΙΦΟΣ, ους, τὸ, ensis, gladius; fica, Gl. V. (2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis; (3) herba quædam. gladiolus. Ἕλϰετο δ᾽ ἐϰ ϰολεοῖο μέγα ξίφος, Hom. Il. 1, 194.
Ξιφολαίκη, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A
Ξιφολαϰὴς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. Ex ξίφος, & ἕλϰω.
Ξιφουργὶς, ὅος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, ficarius, Gl. V. Ex φέρω.
Ξοανογλύφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui simulacra sculptilia sculpit. Ex ξόανον, & γλύφω.
Ξόανον, ου, τὸ, rasura aut sculptura politum, e saxo sculptum, aut e ligno dolatum; (2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile, Ph. delubrum, simulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. V. A ξέω.
Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum sculptilium fabricatio. Ex ξόανον, & ποιέω.
Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξόανον, & ἔργον.
Ξοῖς, ίδος, ἡ, scalprum. A ξέω.
Ξυθόπλους, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, flavas alas habens. Ex ξυθὸς, & πλερόν.
Ξυθὸς, ἡ, όν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθός.
Ξυάλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξυήλη, Suid. Hes.
Ξυγγενὴς, vide Ϲυγγενὴς, & reliqua, ubi ξὺν pro σὺν Attice.
Ξυγϰάτθανεν, 3. s. a. 2. ind. act. Att. Ion. Æol. & cum ν pro Ϲυγϰατέθανε, a Ϲυγϰατατθνήσϰω pro Ϲυϰατεθανέω.
Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.
Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη.
Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, Dim. a ξύλον.
Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta a ligantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (Ern.) A
Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A
Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A pr.
Ξυληφορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna exedit, s. vorat. Ex ξύλον, & βορὰ, cibus.
Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A
Ξυληγὸς, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, Etym. Dim. a ξύλον.
Ξυλήφιον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυλεία.
Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλιϰὸς, ἡ, όν, ligneus, e ligno factus; ξυλιϰὸς, lignarius, Gl. V. ξυλιϰὴ ὕλη, silva, Gl. V. A ξύλον.
Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.
Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ου, ὁ, piscis quidam, Hes. fortassis a lignea duritie. A ξύλον.
Ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balsami, s. quod e balsamo cæditur, ut sarmenta furculi vel ipse frutex.
Ξυλογλύφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna scalpit, vel sculpit. Ex ξ. & γλύφω.
Ξυλοειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξ. & εἶδος.
Ξυλοθήϰη, ης, ἡ repositorium lignorum, Gl. Vet. lignarium.
Ξυλοϰαυθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. Vet.
Ξυλοϰαυθήλιον, clitellæ, Gl. V. Ex iisd.
Ξυλοϰασσία, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.
Ξυλοϰέρατα, ων, τὰ, siliquæ; (2) arboris cerationæ siliquæ. Ex ξ. & ϰέρας.
Ξυλοϰιννάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόϰιϰϰα, τὰ, interna siliquarum grana, a lignoso cortice illa vestiente. A ϰόϰϰος.
Ξυλοϰόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοϰοπέω, ῶ, f. ήσω, fuste cædo; defusto, fustigo, Gl. V.
Ξυλοϰοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A
Ξυλοϰόπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, Gl. V. fustuarius; (3) avis rostro arbores tundens, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ex ϰόπτω.
Ξυλολυχνίαχος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανέω, ῶ, insanio gignendis farculis, silvesco. Ex ξύλον, & μαίνομαι.
Ξυλομιγὴς, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex ξύλον, & μίγνυμι.
ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον, fustis, Ph. ξύλα, fustes, Ph. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezitæ; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea ædificantium; (5) arbore, per Heb.
Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, e lignis compactus, Suic. Ex ξ. & πήγνυμι.
Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλοπέδιλα, nervos, Ph. Ex ξ. & πέδη.
Ξυλόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum venditor. Ex ξ. & πωλέω.
Ξυλόστεγος, ου, ligno tectus, structus. A στέγη.
Ξυλοτόμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξ. & τέμνω.
Ξυλοτρώϰτης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligna rodens, Suic. Ex ξ. & τρώγω.
Ξυλουργέω, ῶ, artem lignariam seu materiariam exerceo, faber lignarius sum.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.
Ξυλουργιϰὸς, ἡ, όν, ad fabrum lignarium pertinens. A
Ξυλουργὸς, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξ. & ἔργον.
Ξυλᾶσθαι, vid. ξυλάω.
Ξυλοφάγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna exedit, s. vorat.
Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξ. & φαίνομαι. Ern.
Ξυλοφθόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δέ τι Ϲϰωλήϰιον, ὃ ϰαλεῖται ξυλοφθορον, Aristot. Hist. An. 5, 32. Ex ξ. & φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ligna bajulo, s. porto; (2) fustem, s. baculum gesto.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.
Ξυλοφόριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum σϰηνῶν apud Joseph. A
Ξυλοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω.
Ξυλοφορτηγὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem.
Ξυλόφραϰτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, lignis munitus, septus.
Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, Eust. Ex ξ. & χαρτης.
Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχισδομαι, ligna cædo. Ὅς τὰς ἐρείϰας Ὑλίας τὰς παρὰ τὰν ξυλοχίσδειται, Theoc. 5, 65. A
Ξυλόχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligna habens, lignis s. arboribus consitus, arboribus densus; (2) Subst. silva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξ. & ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ωσω, in lignum verto, s. muto; contigno, pass. ξυλᾶσθαι, lignari, Gl. V. in lignum abire, lignum s. lignosum fieri; ἐξυλωμένος, p. pass. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, lignosus. Ab eod.
Ξυλών, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.
Ξύλωσις, ωσεως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde
Ξυλωτὴς, οῦ, ὁ, lignator, ex Gl. Vet.
Ξυμ—vid. Συμ.
Ξυμβαίη, 3. s. a. 2. opt. act. Att. pro συμβαίη, a συμβαίνω.
Ξύμβλητο, 3. s. pl. p. ind. pass. Ion. & Att. pro συνεβέβλητο, a συμβάλλω.
Ξύμπαντας, acc. pl. Att. pro σύμπαντας, a σύμπας.
Ξυν pro σύν, cum, Att. & sic etiam in multis compositis a σὺν communi incipientibus.
Ξυώγων, coëgerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. Att. & Ion. pro συνήγων, a συνάγω.
Ξυωίσδε, 2. sing. pr. imper. act. Att. pro συωίσδε, a συωίσδω.
Ξυωχαλάω, compatior, Æsch. Pr. 162.] Ex ξυω s. συν, com, & ἀχαλάω, mœreo; Th. ἀχαλλω.
Ξυωδεδέατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Att. & Ion. pro συωδέδιντο, a συωδέω.
Ξυωδῆσαι a. 1. inf. act. Att.
Ξυωένϰε, 3. perf. ind. act. Att. & Ion. pro Ϲυωῆϰε, a Ϲυωίημι.
Ξυώιργε, 3. s. imperf. ind. act. Att. & Ion. pro Ϲυωΐργε, a Ϲυωείργω.

Ξωές, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro *Σύνες*, a *Συνίημι*.
Ξωετὰ, acc. pl. n. g. *Att.* pro *Συετὰ*, a *Συετὸς*.
Ξωῆ, *Adv.* communiter. A *ξωὸς*. Unde
Ξωϊκὸς, communis, *ξωϊκὴ*, communia.
Ξωϊκόνες, *participes*, nom. pl. a
Ξωϊκών, όνος, ὁ ἡ ὁ, communis, apud Nonnum; (2) particeps, apud Heſiod.
Ξωίασι, 3. ſ. pr. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro *Συῆσι*, a *Συίημι*.
Ξωίεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Att.* & *per contr.* pro *Συίεσαν*, ab inuſit. *Συΐω*, Hom. Il. 1, 273.
Ξωιόντων, gen. pl. a 2. part. act. *Att.* pro *συιόντων*, a *συίημι*.
Ξωιποφυΐαν, acc. ſ. part. perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro *σωιηεφυῖαν*, a *σωίφω*.
Ξωισισῆ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro *Συσσῆ*, a *Συωίω*, pro *Συμφέρω*.
Ξωομήλικα, acc. ſ. *Att.* pro *Συωμήλικα*, a *Συωμῆλιξ*.
ΞΥΝΟΣ, ὴ, ὸν, communis. Hinc
Ξωόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, conſocio; (2) communico, Nonnus.
Ξωὼν, præſ. part. *Att.* pro *Συωὼν*, a *Σύνειμι*.
Ξυάεις, έσασα, όεν, radendo, ſ. ſcalpendo politus, Heſ. ubi *ξυέσασαν*. A *ξύω*.
Ξυεμένης, gen. ſ. pr. part. paſſ. f. g. a verbo *ξύω*.
Ξυράφιον, ὰ, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a *ξυρὸν*.
Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; *ξυρᾶμαι*, rador, radendum curo; ἐξυρημμένος, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρήσανται τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A *ξέω*.
Ξυρέω, ήσω, rado; glubo, Gl. V. & *ξυρᾶμαι*, rador. Ξυρεῖ γὰρ ὁ χρὼς τοῦτο μὴ χαίρειν τινὰ, Soph. Aj. 797.
Ξυρήκης, εος, ὁ ἡ ὁ, raſilis; (2) tonſura opus habens. A *ξυράω*.
Ξυρησεμός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, idem. Ab eod.
Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, tonſura ad cutem. Ab eod.
Ξυρίας, ὰ, ὁ, ad cutem tonſus. A *ξυρὸς*.
Ξυρίς, ίδος, ἡ, vide *ξειρίς*.
Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, Ariſtoph. Ex *ξυρὸν*, & *δέχομαι*.
Ξυροδόχη, ης, ἡ, idem. Ex iiſd.
Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.
Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado; *ξυράμμενος*, tonſus, raſus, aor. 1. med. partic. A *ξύρον*.
Ξυρὸν, ὸ, τὸ, novacula. A *ξύω*.
Ξυρὸς, acutus, Heſ. A *ξύω*.
Ξυρὸς, ῆ, ὁ, novacula. A *ξύω*.
Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam geſto, Suic. Ex *ξυρὸν*, & *φέρω*.
Ξυσθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. *ξύω*.
Ξύστιλος, ὸ, ὁ, xyſillus, aridus & pruriginoſus ſenex, Sophron. in Mimis. A *ξύω*.
Ξύσις, εως, ἡ, raſura, ſcarificatio; (2) prūritus excitatio. Ab eod.
Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum, Gl. V. raſura; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur; *ξύσματα*, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.
Ξυσμάτιον, ὸ, τὸ, ramentum, Suic. Dim. a *ξύσμα*.
Ξυσματώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.
Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Euſt. ſine expoſitione, Ph. *ξύσμαι*, *parox.* ramenta. A *ξύω*.
Ξύσμὸς, ὁ, ὁ, pruritus. Ab eod.
Ξυσὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor; (2) ſcalprum chirurgicum; ſcalprum lapicidārum, Gl. V. raſorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc
Ξυσήριον, ὸ, τὸ, ſcalprum, ſcalpellus.
Ξυστικὸς, ὴ, όν, athleta qui in xyſto ſe exercet; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A *ξύστος*.
Ξυστὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, palæſtra, & gymnaſiis; (2) *ξυστὶς* vel *ξύσις*, veſtis ſubtilis crocota, quam aurigæ in pompa geſtabant; tunica talaris; indumentum inſigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuſtrium, incerti coloris. A *ξύω*.
Ξυστοβόλος, ὸ, ὁ ἡ ὁ, haſtam jaculans. Ex *ξυστὸν*, & *βάλλω*.
Ξυστὸν, ὸ, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum, parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A *ξύω*.
Ξυστὸς, ὴ, ὸν, raſus, politus, Gl. V. *ξυσὸς*, raſus; ſpiculum. Ab eod.
Ξυστὸς, ὸ, ὁ, xyſtus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.
Ξυστοφόρος, ὸ, ὁ ἡ ὁ, qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A *ξυστὸν*, & *φέρω*.
Ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. Vet. A *ξύω*.
Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, Heſ.
Ξυστρολήκυθος, ὸ, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum fert in balneum aut gymnaſium.
Ξύστρον, ὸ, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A *ξύω*.
Ξυστροποιὸς, ὸ, ὸ, ὁ, ſtrigilarius, Gl. Vet. qui ſtrigiles conficit. Ex *ξύστρα*, & *ποιέω*.
Ξυστρωτὸς, raſilis, de argenteis vaſis, quæ argentum raſile dicuntur, Ph. *ξυστρωτὰ*, ſtriata; quaſi a *ξυστρόω*, a *ξύστρον*.
Ξύω, f. *ύσω*, rado, ſcalpo, radendo ſ. ſcalpendo polio; & *ξύομαι*, rador, prurio; *ξύσασθαι*, radere, a. 1. inf. med. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part. Ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 28. Affricantes ſe arboribus. *Ubi obſervandus eſt maxime proprius vocis mediæ uſus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ ο *μικρὸν*, five o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, cum lineola infra appoſita ο *ſeptuaginta millia*.
Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio; (2) cum Genit. poſitus omiſſum *παῖς*, *υἱὸς*, *ἀδελφὸς*, *μήτηρ*, aut ſimile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſc. *filius*; (3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ *Σήμερον*, *hodiernus*, ſubintelligiturque fere Participium Verbi Subſtantivi, ὤν, οὖσα, ὄν; (4) cum Participio idem eſt, qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς *τύπτεται*, *qui verberatur*, ὁ τύψας, pro ὃς *ἔτυψε*, *qui verberavit*; (5) cum *μὲν*, & ᾗ adhibetur in diviſionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ ὁ δ᾽ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel ἅτος, apud poëtas; (7) urſurpatur pro ὅς, *qui*; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Platoni* οἱ περὶ αὐτὸν, *ſocii ejus*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum ſuis*, οἱ πρὸς αἵματος, *conſanguinei*; (9) in genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*; (10) τοῦ idem eſt quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τῷ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc*, *illic*, *illac*, *ea ratione*, *ea parte*, *eo loco*, *ubi*.
Ὅ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.
Ὅα, ας, ἡ, ſorbus, arbor; ὅα, τὰ, ſorba, fructus.
Ὅα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἷς.
Ὅα, ᾶς, vel ὅα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὅα.
Ὅαὶ, *Interjectio dolentis*, heu!
Ὅαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὅαρες, ὄαρων, uxores, Heſ. nuptiæ; ὅαροι etiam pro ὅαρες.
Ὁαρίζω, confabulor, colloquor. Ὅθι ἧ ὁαρίζε γυναικὶ, Il. 6, 516. Ab ὅαρις. Hinc
Ὁάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio.
Ὁαρισμὸς, ᾶ, ὁ, idem.
Ὁαριστὴς, ᾶ, ὁ, confabulator, collocutor.
Ὁαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina ſecretius, πολέμου ὁαριστύς, Hom. Il. 17, 228. Ab eod.
Ὅαροι, vid. ὅαρ.
Ὁάρουσιν, dat. pl. *Poet.* & cum ν. ab
Ὅαρος, ὸ, ἡ, confabulatio, ſermo.
Ὀβδὸν, ἐς ὀβδὸν, in conſpectum apud Etym. ab ὀπλομαι, *video*.
Ὀβελαῖος, ut ὀβελαία ῥαφὴ, futura cranii inſtar veru porrecta. Ab ὀβελὸς.
Ὀβελίας, ὰ, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toſtus. Ab ὀβελὸς.
Ὀβελιαφόρος, ὸ, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompa humeris impoſitos ferebat. Ex ὀβελίας, & φέρω.
Ὀβελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo; ὠβέλισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. ab ὀβελὸς.
Ὀβελισκολύχνιον, ὸ, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀβελίσκος, & λύχνος.
Ὀβελισκολύχνος, ὸ, ὁ, idem.
Ὀβελίσκος, ὸ, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracileſcentis formam habens, obeliſcus; (3) lamina enſis; (4) fubula, Dim. ab ὀβελὸς.
Ὀβελισμὸς, ᾶ, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.
Ὀβελῶσιν, dat. pl. *Poët.* cum ν pro ὀβελοῖς.
ΟΒΕΛΟΣ, ὸ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci ſcriptorum minus probi notabantur.
Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris.
Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem. Ab
ΟΒΟΛΟΣ, ὸ, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam ētiam drachmæ partem apud Athenienſes valens, Gl. Vet. nummus aſſis, dupondium; (2) genus uſuræ.
Ὀβολοκατέω, ῶ, fœneror; de turpi & ſordido modo. Ab
Ὀβολοκάτης, ὰ, ὁ, fœnerator ſordidus, tocullio. Ex ὀβ. & κατὸς.
Ὀβολοκατικὴ, ης, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.
ΟΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & ſimilium animalium catuli, Euſt. in Hom. Odyſſ. 1. ex Æſchyl. Agam. 147. Heſ.
Ὀβριμογύιος, ὸ, ὁ ἡ ὁ, validos artus habens, validus, robuſtus. Ex ὄβριμος, & γυῖον.
Ὀβριμοεργὸς, ὸ, ὁ ἡ ὁ, ingentia & fortia faeinora patrans. Ex ὄβριμος, & ἔργον.
Ὀβριμόθυμος, ὸ, ὁ ἡ ὁ, animo violento præditus, magnanimus. Ex ὄβ. & θυμός.
Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab
Ὀβριμόπατρος, ὁ, forti patre natus.
ΟΒΡΙΜΟΣ, ὸ, ὁ ἡ ὁ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus; (2) impetuoſus; (3) violentus.
ΟΒΡΥΖΟΝ, χρυσίον, ὸ, τὸ, aurum obryſum, i. e. purum ex crebra coctione.
Ὀγάστριος, pro ὁμογ. Sch. Lyc.
Ὀγδοαδικὸς, ὴ, όν, octonarius, Suic. Ab ὀγδοὰς.
Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.
Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius.
Ὀγδόατος, άτη, ατὸν, *Poët.* pro ὄγδοος, octavus. Ab eod.
Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octaginta. Ab eod.
Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντούτης, έος, ὁ ἡ ὁ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus*.
Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.
Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ ἡ αἱ, octoginta quatuor. Ex ὀγδ. & τέσσαρες.

Ὀγδοηκο-

Ογδοηκοσῖος, α, ον, qui octogesima die fit, venit, &c. Ab
Ογδοηκοστὸς, ἡ, όν, octogesimus. Ab
Ὄγδοος, όη, όον, octavus. Ab ὀκτὼ. Hinc
Ογδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.
Ὄγκα, ης, ἡ Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.
Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e septem portis Thebanorum. Ab ὄγκα.
ΟΓΚΑΟΜΑΙ, ὄγκομαι, fut. ἠσομαι, rudo, quod asinorum proprium est; ὀγκώμβος, rudens, Aristot. Hist. An. 9, 1.
Ὄγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus; it. magnitudo, amplitudo, Hes.
Ὄγκηθμὸς, ὁ, ruditus, rugitus.
Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, Gl. Vet. Ab ὀγκάομαι.
Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab ὄγκος.
Ὀγκητὴς, ὁ, ruditor, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.
Ὄγκινος, η, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.
Ὄγκιον, vel ὄγκον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; spiculorum, vel sagittarum receptaculum. Ab eod.
Ὀγκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico, Hes. ὀγκολογῆσαι est γογγύσαι, murmurare. Ex ὄγκος, & λέγος, ferma.
Ὀγκοτοιέω, ῶ, tumefacio, Gl. V.
ΟΓΚΟΣ, ου, ὁ, tumor; (2) moles, massa, strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.
Ὀγκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, inflo; ὀγκόομαι, ῶμαι, turgeo, Gl. Vet. ὀγκωσόμεθα, pro ὀγκασόμεθα, 1. plur. f. turgebimus fastu; perf. particip. ὀγκαμβος, inflatus. Ψυδήριον ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκαμβον, Lyc. 1183, Ὡς εἰ μὴ ἐκειτ' ἐξιν, ὄγκαθῆ τάφῳ, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.
Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.
Ὀγκύλος, η, ὁ, tumidus, inflatus, superbus, Hes. Ab eod.
Ὀγκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, tumidus, inflatus, magna mole adsurgens; τὸ δὲ τῶ βουλευτῶ μέγεθος ἐστὶν ὀλίγον ταῦτα, ἢ ἐστιν ὀγκωδέστερον ἢ βᾶς, Aristot. Hist. An. 9, 45. Ab eod.
Ὄγκωμα, τὸ, tumor; (2) superbia.
Ὄγκωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor; (2) insolentia. Ab ὀγκόω.
Ὀγκωτὸς, ἡ, όν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.
Ὀγμεύω, sulcum duco. Φοίβης χρεία σίδον ὀγμεύῃ τόνδε πείλας ἀπὸ, Soph. Phil. 162. Ab
ΟΓΜΟΣ, ου, ὁ, sulcus aratro factus; (2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.
ΟΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirum silvestre, vel etiam pirum sativum, sive hortense.
Ὀδαγμὸς, ὁ, morsus tenax. Ab ὀδάξω.
Ὁδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Hes. (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; ὁδαῖον, viaticum, Hes. Suid. Ab ὁδὸς.
Ὀδακίζω, morsico, mordeo. Ab
Ὀδάξ, mordicus, dentes comprimendo. Ab ὀδὼς.
Ὀδαξάομαι, idem quod
Ὀδαξάω, ῶ, doleo ex morsu dentibus facto; ὀδαξάομαι, ῶμαι, ὀδαξώμβος, qui mordetur. Xen. Ab ὀδαξ. Hinc
Ὀδαξησμὸς, ὁ, prurigo mordax.
Ὀδαξισμὸς, ὁ, idem, qu. ab ὀδαξίζομαι.
Ὀδαξιστικὸς, ἡ, όν, mordaci prurigine præditus. Ab eod.
Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi, inf. Ab ὀδαξ. Unde
Ὀδαξώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, pruritum movens.
Ὀδάω, ῶ, f. ὀδέω, viatico instruo; (2) vendo, venundo. Εἴ τέ τις ἔστιν ἄλλη βορὰν ὀδῦσαι ναυτίλοις κεχειμμένοις; Eur. Cyc. 97. Βιότου τρίβων ὀδόειν, Anac. 24, 2. Ab ὁδὸς.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τῦδε, huc usque, ad hoc usque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.
Ὁδεία, ας, ἡ, profectio; iter. Ab ὁδὸς.
Ὀδελὸς, ὁ, Dorice pro ὀβελὸς, veru, apud Aristoph. At ap. Nic. pro ὀβολὸς.
Ὁδεῦμα, ατος, τὸ, iter, profectio.
Ὁδήσιμος, ε, ὁ ἡ ὑ, meabilis, pervius, per quem iter fit.
Ὁδιτὴς, ῆ, ὁ, viator, ambulator. Ab
Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ἐνθ' ἐρατειότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, Dion. Perr. 409. Ab ὁδὸς.
Ὀδέω, ῶ, vid. ὁδάω.
Ὁδήει, 2. f. pr. imper. act. contr. pro ὁδήεε, ab
Ὁδηέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum; duco, dirigo, deduco, Gl. Vet. Δίδυ δέρη Ζὴν χεῖρ', ὁδηήσω σ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 1108. Τυφλὸν ὁδήει, Phocyl. 22. Ab ὁδηγὸς.
Ὁδηήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ὁδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, ῆ, dux viæ.
Ὁδηγητικὸς, ἡ, όν, ad viam monstrandam aptus.
Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam. Ab
Ὁδηγὸς, ῆ, ὁ, dux viæ s. itineris, ductor, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω.
Ὁδιος, α, ὁ ἡ ἡ, faustus seu auspicatus ad iter. Mercurii epith. Ab ὁδὸς.
Ὁδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὁδίζω.
Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.
Ὁδμαλέα, αν, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab
Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω. Hinc
Ὀδμήεις, ήεσα, ῆεν, olidus, odorus.
Ὀδμῶδης, εος, ὁ ἡ ἡ, olidus. Ab eod.
Ὁδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias insideo. Ab
Ὁδοιδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, vias insidens & viatores intercipiens, viarum infessor, latro. Ex ὁδὸς, & δέχομαι, vel δοκάω.
Ὁδοιπλανέω, ῶ, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab
Ὁδοιπλανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in via errans, al. pedes. Ex ὁδὸς, & πλανάω.
Ὁδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V.
Ὁδοιπορέω, iter facio; meo, Gl. Vet. Act. 10, 9. Ab ὁδοιπόρος.
Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικὸς, ἡ, όν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. Vet. τὸ ὁδοιπορικὸν, ῦ, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικῶς, iter facientium modo.
Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, s. comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab eod.
Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator; (2) comes. Ex ὁδὸς, & πείρω.
Ὁδόμετρος, ὁ, Epith. cursoris insignis.
Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forfex dentalis, Gl. Vet. forfex dentaria, Ph. Ex ὀδὼς, & ἄγρα.
Ὀδονταγωγὸν, ῦ, τὸ, idem. Ex ἄγω.
Ὀδοντάλγεω, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδὼς, & ἄλγέω.
Ὀδοντάλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.
Ὀδοντᾶσι, dat. pl. Ion. pro ὀδῶσι, ab ὀδὼς.
Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab
Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδὼς.
Ὀδοντισμὸς, ῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.
Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex ὀδὼς, & γλύφω.
Ὀδοντόγλυφον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδὼς, & εἶδος.
Ὀδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδὼς, & μάχομαι.
Ὀδοντοξέστης, ου, ὁ, instrumentum ad radendos dentes excisos. Ex ὀδὼς, & ξέω.
Ὀδοντοποιέω, dentio.
Ὀδοντὸς, ἡ, όν, dentatus. Ab ὀδὼς.
Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Ph.
Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Ph.
Ὀδοντοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, dentifer. A φέρω.
Ὀδοντοφυέω, dentio; τὰ δὲ παιδία ἑξδόμῳ μηνὶ ἀρχονται ὀδοντοφυεῖν, Aristot. Hist. An. 7, 10. Ab
Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδὼς, & φύω. Hinc
Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.
Ὀδοντόω, ῶ, fut. ώσω, dentibus instruo, s. munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. pass. part. dentatus; invenitur & ὀδοντωμένος, ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδὼς. Hinc
Ὀδοντωτὸς, ἡ, όν, dentatus, denticulatus.
Ὁδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, viam facio, viam munio; (2) transitum præsto; (3) metaph. aditum præbeo, viam sterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Ἀπὸ δὲ τόπων χειμερίων ἀνοίξας, ὁδοποίησε, Herodian. Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἑλυμήνατο, καὶ μᾶλλον ἐκποιεῖ, Dem. Ab ὁδοποιὸς.
Ὁδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias sternendi; (3) patefactio, aditus. Ab ὁδοποιέω. Unde
Ὁδοποιητικὸς, ἡ, όν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere potest.
Ὁδοποιία, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio munendi seu sternendi vias. Ab
Ὁδοποιὸς, ῦ, ὁ, qui viam facit, munit, s. sternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω.
ΟΔΟΣ, ου, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus, secta, religio; (3) viæ auxilium; (4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, apud Hom. ἐδὲ παρέρχω, obiter, Gl. V.
Ὀδὸς, ῦ, ὁ, limen pro ὁδὸς.
Ὁδοσκοπία, vias observo.
Ὁδοφατέω, ῶ, vias custodio, obsisto. Ab
Ὁδοφάτης, ου, ὁ, viarum custos, stationarius. Ex ὁδὸς, & ἵστημι, sisto.
Ὁδοστρωσία, ας, ἡ, viarum stratura; (2) munus struendi vias. Ex ὁδὸς, & στρωνύω.
Ὀδὸν, præs. inf. act. pro ὁδόειν, ab ὁδόω.
Ὁδόρπης, ου, ὁ, item ὁδοπόρος, vel ὁδοπόρος, ου, ὁ, qui vias custodit; (2) latro; (3) comes viæ. Ex ἕρπω.
ΟΔΟΥΣ, όντος, ὁ, dens; etiam pro pistillo mortarii apud Nicand.
Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via observat.
Ὁδόω, ῶ, duco, præeo, sum dux viæ; ὁδῶμαι, ducor viam; ὁδῶσθαι, per viam ire. Hes. Ab ὁδὸς.
Ὀδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. ὠδύσατο, iratus est. Βριάρεω δ' ὑπὲρ πατρὸς πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ, Hes. Θ. 617.
Ὀδυάμα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυάω.
Ὀδυαρὸν, acc. s. Dor. pro ὀδυηρὸν.
Ὀδυᾶσαι, 2. s. præs. ind. pass. contr. pro ὀδυάεσαι, ab
Ὀδυάω, ῶ, dolore adficio; angor, Gl. Vet. ὀδυάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυάμενοι ἐξεπύθοντο, Luc. 2, 48. Ab ὀδυη.
Ὀδυάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυῶν, ab
ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus, Gl. V.
Ὀδυήρος, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, æmulosus. Ab ὀδυη.
Ὀδυηρῶς, Adv. molestè, dolenter; τιλεῖ ὀδυηρῶς, Aristot. Hist. An. 9, 1.
Ὀδυηφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorem sedans, mitigans,

tigans, pellens, & quasi perimens. Ὀδμὴ πάντα φέρμακα πάσασιν, Hom. Il. 5, 900. Ex ὀδεῖν, & φάω, occido.

Ὀδυνοσπαδής, ἀδ-ος, ὁ ἡ, ἡ, dolens, dolorem adferens, Suic. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυνφόμοι, nom. pl. præf. part. paſſ. pro ὀδυναόμενοι, ab ὀδυνάω.

Ὀδύρεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ὀδύρᾱ, ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμα, ατ-ος, τὸ, lamentum.

Ὀδυρμὸς, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab

ΟΔΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ὀδυρομένῳ ζὸν ἐωυτὸν, Eur. Med. 159. Ἀνδρα τ' τύχης ὀδύροντο, D. Hal, τὸν ἀπενίαν τινὸς, Iſocr.

Ὀδυρτικὸς, ἡ, ὁν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimoſus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querula, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικώτερας, flebilius.

Ὀδυρτὸς, ἡ, ὁν, lamentis dignus, gemitibus proſequendus. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὠδύσατο, ab

ΟΔΥΣΣΩ, iraſcor, ſuccenſeo; ſupponendum cum f. 1. ὀδόσω, ut hinc ſit ὠδύσατο, 3. ſing. a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσαντο, pro ὠδύσαντο. Μηνις ὠδύσατο Ζεύς, Il. 18, 292. Πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ, Heſiod. Θεογ. 617. Alii ὀδύζομαι ſupponunt.

Ὀδωδὲ, *oluit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὤδε, ab ὄζω, *oleo*.

Ὀδωδὴ, ης, ἡ, odor, Heſ. Ab ὄζω, unde

Ὀδώδη, *olucrat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὠδώδει.

Ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὠδυσται, ab ὀδύσσω.

Ὀδὼν, όντ-ος, ὁ, dens, pro ὀδὰς, *Ion.* Euſt.

Ὀδωτὸς, ἡ, ὁν, qui tranſiri poteſt, viam habens; (2) facilis, expeditus. Ab ὁδόω.

Οἱσι, dat. pl. *Ion.* & *Æol.* pro οἷσι, ab οἷς.

Ὀζαι, ῶν, αἱ, pelles aſinorum agreſtium.

Ὀζαινα, ης, ἡ, narium ulcus putridum, polypus; (2) piſcis e polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ἡ, ὁν, qui narium ulcere putrido ſ. polypo laborat. Ab ὀζαίνα.

Ὀζαινῦτις, ιδ-ος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.

Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

Ὀζήσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.

Ὀζοβόθρη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab ὀζη.

Ὄζολις, ὁ, polypi ſpecies. Ab ὄζω.

Ὀζόομαι, ώμαι, in materiam ramoſam & nodoſam convertor; ὠζωμένος, nodatus, ramoſus, perf. part. Ab ὀζος.

ΟΖΟΣ, ε, ὁ, nodus arboris, ramus; *met.* ὀζος Ἄρηος, homo bellicoſus, qu. Martis ramus, ſ. Marte prognatus. Οὐποτε φύλλα ἡ ὄζος φύσῃ, Hom. Il. 1, 234.

Ὀζοσμὸς, ε, ὁ ἡ, ἡ, cui os fœtet, Gl. V. or putidus. Ex ὄζη, & σόμα, os.

Ὀζόχρατος, ε, ὁ ἡ, ἡ, hircum olens. Ab ὄζω, & χρὼς, cutis.

ΟΖΩ, *Dor.* ὄσδω, f. ὀζήσω, perf. ὤδωδα, oleo, odorem ſpiro, fœteo; ὄζῃ, Gl. Vet. ὀζόμενος, putidus, P.n. part. perf. ὠδωδὼς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν φλεύνων ἡ μεζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, prælagire, Ariſt. Lyſ. 620. Πάντ' ὤσδεν θέρεος μάλα πίονος, Theocr. 7, 143.

Ὀζώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, ramoſus, nodoſus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὄζω.

Ὄη, ης, ἡ, ſorbus, arbor. Idem quod ὀα.

Ὄθεν, *adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὄθετο, 3. ſ. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἄθετο, ab ὄθομαι.

Ὀθλέω, curo, rationem habeo. Ab ἔθλη.

Ὀθλέω. ῶ, idem & ab eod. Suic.

ΟΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, Heſ.

Ὄθι, *Adv.* ubi, Ab ὅς.

Ὄθιπερ, *Adv.* idem. Ex ὄθι, & περ.

ΟΘΑΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam ſubeſſe ubi naſcuntur.

Ὀθνεῖος, εἷα, εἷον, alienigena, externus, peregrinus. A νόθος, quaſi *per Metathesin*, pro νοθεῖος.

Ὄθομαι, curo, moveor. Ὅς ἐκ ἔθετ' αἴσυλα ῥέζων, Il. 5, 403. Σὸν δ' ἐκ ὄθεν φίλον ἦτορ Ἴσιν οἱ φάσγ, ibid. 15, 182. Ab ὀθέω.

ΟΘΟΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, Gl. Vet. velum nauticum; carbaſus, Gl. Vet. indumentum linteum.

Ὀθονιακὸς, ἡ, ὀν, lintearius, Gl. V.

Ὀθόνιος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.

Ὀθόνιον, ε, τὸ, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, Dim. ab ὀθόνη.

Ὀθονοπώλης, ε, ὁ, lintearius.

ΟΘΟΝΝΑ, othonna, herba; (2) ſuccus.

Ὀθονοποιὸς, ὁ, ὁ, linteo, Ex ὀθόνη, & ποιέω.

Ὀθρὶξ, ſimilis capilli, pl. ὄτριχες, q. ὁμότριχες.

Οἰ ἐμὲ, heu mihi; οἴ ἐγώ, οἴ μοι, heu mihi.

Οἴ, *Adv.* quo; (2) ubi.

Οἴα, ας, ἡ, pellis ovilla; id. quod ὄα. Ab οἷς.

Οἰαδὲν, *Adv.* ſolum, ſolummodo. Ab οἶος.

Οἰακίζω, fut. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego quodvis aliud. Τελαμῶσι ζυτοτόνοισι οἰακίζοντες, Herodot. Ab οἰαξ. Unde

Οἰάκιον, ε, τὸ, gubernaculum navis, Euſt.

Οἰάκισμα, ατ-ος, gubernatio, Ph. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιςὴς, ε, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.

Οἰακονόμος, ε, ὁ, gubernator proprie clavi, navis, deinde ſimpliciter, ut, rex, dominus. Ex οἰαξ, & νέμω, *guberno*.

Οἰακοστροφέω, ᾶ, gubernaculum manu verſo, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab

Οἰακοστρόφος, ε, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum verſat, gubernator. Ex οἰαξ, & στρέφω, *verſo*.

ΟΙΑΞ, ακ-ος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum.

Οἰάτειος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, Suid. Ab οἷς.

Οἰάω, ῶ, ſolus ſeu ſolitarius ſum, Heſ. ubi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.

Οἶζος, ὁ, pars optima in cervice tauri, Lucian.

Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. ind. paſſ. verbi

ΟΙΓΩ, f. οἰγήσω, aperio, patefacio; aor. 1. ἄιξε, aperuit apud Hom. imperat. præſ. οἶγε, aperi, Heſiod. οἰγνυμαι aperior; imp. ἀϊγνιτο, aperiebantur, Hom. οἰχθῆ, aor. 1. conj. 3. ſ. Τῷσι θύρας ἄιξε, Il. 6, 298. πύλας, ib. 24, 446. Πᾶσαι δ' ἀϊγνυτο πύλαι, ib. 2, 809.

Οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgeſco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. (2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgeſco. Οἰδάνει δὲ φίθεται νόον, Il. 9. 550. Ἀλλά μοι οἰδάνεῖ κραδίη χόλῳ, ib. 642.

Οἴδας, 2. ſ. perf. ind. med. v. εἴδω, *ſcio*.

Οἰδαθῆναι, *noſci*, perſona ead. ſed *Æol.*

Οἴδατι, *noveritis, ſcitis*, 2. plur. perf. ejuſd.

Οἰδάω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδάοντα, part. apud Plut. niſi forte οἰδάοντα ibi legendum.

ΟΙΔΙΩ, ᾶ, fut. ήσω, tumeo, turgeo, perf. ωδηκα; part. ὠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὠδεε ὃ χρὼς φάντα, Odyſſ. ε, 455.

Οἴδημα, ατ-ος, τὸ, tumor. Ab οἰδάω.

Οἰδηματίσεις, εσσα, εν, idem quod

Οἰδηματώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumeſco.

Οἶδμα, ατ-ος, τὸ, unda, fluctus maris, æſtus; (2) pelagus, vaſtum maris æquor, Ab eod. Hom. Il. 21, 234.

Οἶδνον, ε, τὸ, tumor terræ; οἴδνα, tubera, Suid. Scribitur & ὄδνον. Ab eod.

Οἰδοπιῶ, tumefacio, Gl. V. A ſeq.

Οἰδ-ος, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.

Οἶεαι, *putas*, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro οἴῃ, ab οἴομαι.

Οἰέκην, ε, ὁ ἡ, ἡ, unam tantum veſtem habens. Ex οἶος, & ἑανὸς, *veſtis*.

Οἴῃ, per.ſ ead. cum οἶεαι, ſed. *Att.* pro οἴῃ.

Οἰνη, ος, ὁ ἡ, ἡ, ἡ, ἡ, ovillus. Hinc οἰείη, & οἰέη, ης, ἡ, ſcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἷς.

Οἴεσσι, dat. pl. *Ion.* pro οἷσι, ab οἷς.

Οἰέτης, ε, ὁ ἡ, ἡ, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex ὁμὸς, & ἔτος, *annus*.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

Οἰζυρὸς, ρὴ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus, miſer, Hom. Il. 4, 417. Ἐλπίμενος σὺν οἰζυρῇ ἀπολέσθαι, 3, 112. Ab

ΟΙΖΥΣ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miſer ſum. Ab οἰζύς.

Οἶῃ, dat. ſ. f. g. *Ion.* pro οἷᾳ, ab οἷος.

Οἰηθῆναι, *putaſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi οἴω.

Οἰήϊον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula, Hom. Il. 19, 42. pro οἰήκιον, οἰάκιον.

Οἴηκα, acc. ſ. *Ion.* pro οἴακα, ab οἰαξ.

Οἰηκίζειν, pr. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, ab οἰακίζω.

Οἰλω, acc. ſ. f. g. *Ion.* pro οἷαν, ab οἷος.

Οἰνὲ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες, apud Hom. & annuli per quos lora ducunt. Hom. Il. 24, 269. Pro οἰαξ.

Οἴημα, ατ-ος, τὸ, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) exiſtimatio de ſe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ε, ὁ, qui arrogantem de ſe opinionem concepit, vana opinione elatus, faſtu tumens. Ab οἴημα.

Οἰημάτιον, ε, τὸ, arrogans opiniuncula, quam quis de ſe concepit, Dim. ab eod.

Οἴησεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. οἴομαι.

Οἴησις, εως, ἡ, opinio, exiſtimatio; (2) arrogans & ſtulta opinio de ſe ipſo, faſtus, elatio animi. Ab οἴομαι.

Οἰησίσοφος, ε, ὁ ἡ, ἡ, falſa ſapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις, & Σοφὸς.

Οἰησίφρων, ον-ος, ὁ ἡ, ἡ, idem, Suic. Ex οἴησις, & φρὴν, *mens*.

Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.

Οἰητὴς, ε, ὁ, opinator. Ab οἴομαι.

Οἰητὸν, opinabile, Ph. Ab οἴμαι, *reor*.

Οἶις, ιδ-ος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab οἷς.

Οἶκα, perf. indic. med. v. εἰκω.

Οἴκαδ', pro οἶκαδε, *domum*. Ab οἶκος.

ΟΙΚΑΔΕΣ, αν, αἱ, ficus immaturæ, groſſi Laconibus, Poll. Suid.

Οἴκαδες, *Dor.* pro οἶκαδε, domum.

Οἰκανὸν, domeſticum, Heſ. Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ε, τὸ, ædicula, cellula, Dim.

Οἰκασιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab εἰκω.

Οἰκε, 3. ſing. temporis & verbi ejuſd.

Οἰκειακὸς, ἡ, ὁν, domeſticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγίω, ῶ, f. ήσω, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος, & πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura ſuorum negotiorum, non alienorum. Ex iiſd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus; (2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητ-ος, ἡ, uſus domeſticus & conſuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* ſua voce, ſuis verbis, R. Ex οἰκεῖος, & φωνὴ.

Οἰκειόω, familiarem reddo, concilio; (2) adſciſco, accommodo, concilio; (3) concilio, adjungo; (4) mihi vendico, meum eſſe contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, ad-

jungor, concilior. Οἰκειώσατο πρὸς αὑτὸν τὴς πολίτας, Plut. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειτωσαν, 3. pl. pr. imper. act. pro οἰκείτωσαν, ab οἰκέω.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.

Οἰκείων, pr. part. act. *Poët.* pro οἰκέων.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ἔχῃ δέ πως ἡ μελιττα οἰκείωσιν τινα πρὸς τὸν δημιὸν, Theophrast. περὶ μελιττῶν. Ab οἰκειόω.

Οἰκευντι, 3. pl. pr. ind. *Æol.* pro οἰκεῦσι, ab οἴκημι.

Οἰκιοισι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἰκέουσι.

Οἰκίοιτο, *habitet*, 3. sing. præs. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Ph. Ab οἰκέτης.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor, Hes. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab οἶκος. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, servilis; τὸ οἰκετικὸν, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla, sed etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκεῦντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, servus domesticus; (2) domesticus, Gen. *Ion.* οἰκῆος, Dat. οἰκῆι, pl. οἰκῆες, Acc. οἰκῆας.

Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, degо; οἰκέομαι. ῆμαι, habitor, incolor; part. οἰκεόμενος, fœm. οἰκεομένη, quæ habitatur, habitabilis, *pro Sulst.* orbis terrarum; Romanum imperium, terra Judæa. Τυλῶ γὰ οἰκῶ τὴν ἀγρῶν, ruri, Aristi. Nub. 138. Τῳ ὄ δὴ χθόνα ἔᾶτέ με οἰκεῖν, Eur. Med. 313. πολυμηλοτάταν ἔσίαν οἰκεῖς, id. Alc. 585. Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς φρούρημ, id. Her. fur. 272. Ab οἶκος.

Οἰκήϊος, *Ion.* pro οἰκεῖος, domesticus, privatus.

Οἰκηΐεσθαι, pr. inf. med. *Ion.* & *contr.* pro οἰκειόεσθαι, ab οἰκειόω.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, Ph. cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. Vet. alicubi & de cortibus avium, omnino de quovis ædificio, & quicquid structum & elaboratum est, ut turris, templum, &c. *Etym.* Hinc

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὸν, domesticus, R.

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, Gl. V. Dim. ab eod.

Οἰκημένον, acc. s. perf. part. pass. *Ion.* pro φκημένον, ab οἰκέω.

Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. ab οἰκέω. Unde

Οἰκήσιμος, ου, ὁ ἡ, habitabilis.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Ph.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὸν, qui habitaculum seu sedem sibi quærere solet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ἀστακὸς, μῦς, μύρμηξ, μέλιττα, ἄοικα δ, πολλὰ τῶν ἐντόμων, ἡ τῶν τετραπόδων, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ab οἰκητὴς.

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab οἰκία.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab οἴκος, s. οἰκιον.

Οἰκίδιος, α, ον, domesticus, privatus.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo; (2) in ædibus s. sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; pass. οἰκίζομαι; ὠκισμαι, 3. sing. perf. collocatus est; part. ὡκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud Eund. Οἰκίσατε μίαν πόλιν, Aristi. Av. 173. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέρα οἰκίσας πόλιν, ib. 1282. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab eod.

Οἴκιον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi, Dim. ab eod.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. v. οἰκίζω. Unde

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim. ab οἶκος. Unde

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, ὁ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκισῶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστὴς.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, R. Ab οἰκίζω. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.

Οἰκιστικῶς, *Adv.* q. d. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, Poll. fine expos. Ab οἰκιστὴς.

Οἰκογενεῖς, acc. pl. pro οἰκογενέας, ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, domi natus, vernaculus; verna, Ph. Ex οἶκος, & γένομαι, *nascor*. Τίνλυσι ὃ ἀλεκτορίδες οἰκογενεῖς τί νες δὶς τῆς ἡμέρας, Aristot. Hist. An.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi dominæ esse domicilii, 1. Tim. 5, 14. *item* planetæ, qu. domini cælestis regionis, *Etym.* Ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Genethliacos, geniturae dominus, quem præsidem domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros seu patres familias pertinens; (2) homini frugi conveniens.

Οἰκοδομέω, ædifico, domum struo; οἰκοδομήσαδαι, aor. 1. med. ædificare; ᾠκοδομημένος, perf. pass. ædificatus; structus. Νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνης αὐτοῖς, Aristi. Av. 620. Οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλὰς καὶ μεγάλας, Plat. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab οἰκοδομέω. Unde

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, structura.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificationem pertinens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, exstructus; (2) ædificabilis, qui ædificari potest, Suic.

Οἰκοδομία, ας, ἡ. ædificatio, ædium structura; (2) structura. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificatorem pertinens; (2) structurarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, s. τέχνη, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομικῶς, *Adv.* architectonice.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex δέμω.

Οἰκόθεν, *Adv.* domo; (2) ex se, ex suopte ingenio, sua sponte; de suis. Ab οἶκος.

Οἰκόθι, *Adv.* domi. Ab eod.

Οἴκοι, *Adv.* domi. Idem & ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi studium. Ex οἶκος, & μαίνομαι.

Οἰκόνδε, *Adv.* domum. Ex οἶκος, & δε.

Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso; (2) administro; rego, guberno; dispenso, dispono, constituo; (3) *ekganter*, utor ad aliquid efficiendum, confero; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei, *Etym.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, Aristi.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus. A præc.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio, distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; in Scr. Eccles. ratio Dei qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari serio intentus. Hinc ἡ οἰκονομική, ῆς, sc. ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensatorum.

Οἰκονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, œconomus; dispensator rei familiaris; administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus, dicitur etiam de magistratuum genere, apud Jos.

Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus; solum domus destructæ; area domus ædificandæ.

Οἰκοποιέω, domum struo, ædifico. Ab

Οἰκοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex ὁ οἶκος, & ποιέω.

Οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vasa domestica, Suid. Eust. Ex οἶκος, & φορέω.

Οἶκος, ου, ὁ, domus; (2) bona seu facultates; (unde ap. Jos. accipiunt pro regno, tetrarchia: sed potest esse reditus Lysaniæ, *Etym.*) οἶκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum; οἶκοι cellæ in balneis.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. domiœcenium. Ab

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, domi suæ cibum capiens, suis sumptibus vivens, propriis facultatibus vitam sustinens, qui domi patris adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis militat, *Plut.* in *Crasso*. Νυμφίος οἰκόσιτος — Οὐδὲν διόμνυμι πρωτικός, Menand. apud Athen. 6, 12, p. 247.

Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἶκος, & σκοπός.

Οἰκοτραφὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, domi nutritus; verna; vernaculus alumnus, Ph. Ex οἶκος, & τρέφω.

Οἰκοτρίσιον, ου, τὸ, scil. παιδίον, puer ex verna natus. Ex

Οἰκοτρίσης, ου, τὸ, verna, Hes. vid. οἰκότριψ.

Οἰκοτρικὸς, ἡ, ὸν, vernalis, Gl. V. vernilis. A seq.

Οἰκοτρίω, f. ψω, verna sum, vernaliter loquor, ap. Sch. Aristoph.

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, servus vernaculus, ex parentibus servis domi natus. Ex οἶκος, & τρίβω.

Οἰκτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, sc. γῆ, v. οἰκέω.

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab οἰκουμένη.

Οἰκουρέω, domum custodio, domi me contineo; domi delideo, latito. Οἰκουρὰν ὦ ἄνδ, Plut. Ab οἰκουρὸς. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, quod domum custodit, seu domi manet; (2) mulier domum custodiens; (3) domus custodia.

Οἰκουρία, ας, ἡ, domus custodia; (2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. Ab οἰκουρὸς.

Οἰκουριῶν, gen. plur. *Dorice*, pro οἰκουρίων, ab οἰκουρὸς.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν domi manere solitus; domesticus. Ab οἰκουρὸς.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem administranti, dum quis abest; οἰκούρια crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, domus custos; (2) rem familia-

familiarem provide curans & administrans; (3) domi sedens, & negotia publica subterfugiens; (4) domesticus. Ex οἶκος, & ἥρ, custos.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum seu familiam pessundo, rem familiarem dilapido.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, Ph. domi corruptor. Ex οἶκος, & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum custodio.

Οἰκοφυλάκιον, ε, τὸ, præmium pro custodia domus. Ab

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, custos domus.

Οἰκτείρας, aor. 1. part. act. verbi οἰκτείρω.

Οἰκτειρημα, ατος, τὸ, misericordia, miseratio. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτειρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτειρήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω pro

Οἰκτείρω, miseror, commiseror; a. 1. ὠκτείρα a f. 1. οἰκτρῶ; sed invenitur & f. 1. οἰκτειρήσω; imp. aor. 1. ἄικτειρον, miserere; part. οἰκτείρας, misertus, miseratus; οἰκτείρομαι, sum miserabilis. Οἴκτιρε σ', ὦ ναξ, παῖδα Φ Coν, Soph. Aj. 510. Σὺ σ' εἴ τις, ὅστις τὴμὸν ὠκτείρας κάθος; Arist. Thesm, 1067. Ἐγὼ μὴ οἰκτείρω Cε Cυμφορᾶς κακῶν, Eur. Iph. in Au. 1364. Ab εἴκτω.

Οἰκτεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro οἰκτίρεις, ab

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, misereſco, miseratione excito, lamentor. Οἰκτίζειν τινά τι, Aristot.

Οἰκτικός, ὴ, όν, miserabilis, ad miserationem aptus. Ab οἶκτος.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miseratio, misericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, ὁ, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam compoſita. Ab eod.

Οἰκτιστος, ίστη, ιστον, valde miserabilis, maxime miserandus. Hinc οἰκτιστα, Adv. admodum miserabiliter. Ab eod.

Οἰκτίστως, Adv. admodum miserabiliter.

ΟΙΚΤΟΣ, ε, ὁ, misericordia, commiseratio; (2) ejulatus; οἶκτος apud oratores excitationes misericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, ελεῖσθαι, Hes. q. d. miserationem experiri, miser cordiam sentire.

Οἰκληρόος, ον, idem quod οἰκλικός. A γόος.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, v. οἰκτισμός. Ex οἰκτρὸς, & λέγω.

Οἰκτρ.ν, miserabiliter, Eur. Sup. 104.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus; miser; οἰκτρὰ, Adv. miserabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχυέω, miserabilia verba fundo. Ἰκετεύσι δ' ὑποκύπτοντες, τιὼ φανὶὼ οἰκτροχοοῦντες, Arist. Vesp. 553. A χέω.

Οἰκτρῶς, Adv. miserabiliter. Ab οἰκτρὸς.

Οἰκὰς, ὸς, τίκοτας, Ion. Herod. pro ἐοικότας.

Οἰκαδίλης, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, domui f. familiæ utilis. Ex οἶκος, & ὠφελέω. Hinc

Οἰκαδελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.

Οἰκωφελῶς, cum utilitate totius familiæ.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λόντος ἔχαν, Hom. Il. 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.

Οἶμαι, arbitror, reor, puto, credo, aor. 1. ὠήθλω, putavi; part. οἰηθεὶς, ratus, Ph. Οἶμαι γὸ, οἶμαι, ξυὼ θεὸ σ' εἰρήσεται, ταύτης ἀπαλλάξαι Cε τ' ὀφθαλμίας, spero, Arist. Plut. 114.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc fit οἴμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Ῥηϊδίως οἴμησε μ' τρίφωνα σπίλιαν, Il. 22, 140. Ἕκτωρ οἴμησε, ib. 311. Ab

ΟΙΜΗ, ης, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) cantilena.

Οἶμοι, heu mihi; (2) οἰ ex οἴ, & μοι, pro ἐμοί.

Οἶμος, ε, ὁ, vel ἡ, semita; (2) virga; (3) verſus, Suid. (4) circulus, tibia vel radius rotæ, Suid. Ab οἶμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. V. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamenter, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis profequor; οἰμωζέω, vale, Gl. V. Νῦν γὸ οἰμώξεις πάρα, Ὀρεσα, τιὼ Cὼ ξυμφορᾶς, Soph. El. 790. Τετραμμένος σ' ἰδοῦσα καιρίως Cφαγὰς, ἔμαξεν, Eur. Ph. 1441. Ab οἶμοι.

Οἰμωκτὸς, f. οἰμωκτὸς, Adv. cum ploratu & ejulatu. Ab οἰμάζω.

Οἰμωκτὸς, ὴ, όν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰμάξας, a. 1. part. act. verbi οἰμάζω.

Οἰμαχθέντος, g. f. aor. 1. part. paſſ.

Οἰναγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, & ἄγω.

Οἰναδοθῆρας, ε, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur, Suic. Ex οἰνὰς, & θήρα.

Οἰνάνθη. ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruſcæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, de qua Ariſtot. Hiſt. An. 9, 49. Ex οἶνος, & ἄνθος, flos. Hinc

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, œnanthinus, Ph. οἰνάνθιον, pampineum.

Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.

Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus; (2) ſarmentitius. Ab οἰνάριον.

Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὸ οἷόν τ' ἐστὶ πάντας οἰναρίζειν τήμερον, Arist. Pace. 1156. Ab οἰνάριον.

Οἰνάριον, ε, τὸ, villum, Dim. ab οἶνος. Unde

Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis.

Οἰναρὸν, ὸ, τὸ, pampinus, vitis folium.

Οἰναρὸς, ε, ὁ, unedo, Gaza ap. Theophr.

Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus conſitus, vinea, Heſ. (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba ſilveſtris; vinago, Gl. V. Ἐς τὸ δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς μείζων μὴ πάντως, ἐλάττων δὲ φαῖνος, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ab οἶνος.

Οἰναχθὴς, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, & ἄχθος, pondus.

Οἰνέλαιον, ε, τὸ, vinum oleo mixtum.

Οἰνεραὴς, ῆ, ὁ, vinolentus.

Οἰνευσμαι, vinum poto, ſ. bibo; ex Erotiano. Ab οἶνος.

Οἰνεών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Gl. V. Vinetum, Gl. V. Ab οἶνος.

Οἰνέων, gen. plur. Ion. pro οἰνῶν, ab οἶνη.

Οἰνη, ης, ἡ, vitis; οἶναι, Ionice vocant τὰς κύβας, teſſeras. Ab eod.

Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνη, & ἄγω.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinoſus, vinaceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vaſculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος, & ἀείω, haurio.

Οἰνιὰς, άδος, ἡ, v. οἰνὰς.

Οἰνίζω, fut. ίσω, vinoſum ſaporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Οἶνον ὃ μελίφρονα οἰνίζεσθε, ib. 8, 506. Ab οἶνος. Unde

Οἰνῖνος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus.

Οἰνίσκος, ε, ὁ, villum, Dim. ab eod.

Οἰνιστήρια, ων, τα, ſacrificium, quo ephebi comam poſituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.

Οἰνιστήρια, ας, ἡ, poculum capax vino repletum. Ab eod.

Οἰνοβαρὴς, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, vino gravis, Hom. Od. 10, 555.

Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis ſum. Ab

Οἰνοβαρὴς, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, vino gravis, ebrius; temulentus; vinolentus, Gl. Vet. Hom. Il. 1, 225. Ex οἶνος, & βάρος.

Οἰνοβαρὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὁ, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, & βιβρώσκω, edo.

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino.

Οἰνεγμαρον, ε, τὸ, garum vino mixtum.

Οἰνογεύστεω, vinum guſto, poto. Ex γεύω.

Οἰνοδόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, vinum capiens; Epith. poculi. Ex οἶνος, δέχομαι.

Οἰνοδότας, Dor. pro οἰνοδότης, ε, ὁ, vini dator, Bacchi Epith.

Οἰνοδυνάστης, ε, ὁ ἡ ὁ, vino potens, vinolentus.

Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinoſus. Ab οἶνος.

Οἰνοθήκη, ῶ, vinum percolo. Hinc

Οἰνοθήκης, ῆ, ὁ, qui vinum colat.

Οἰνοθήρας, ε, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, & θήρα.

Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.

Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinoſa, quaſi vino ſcatens. Ab οἶνος, & καχλάζω, ſcaturio.

Οἰνόλιπος, ε, ὁ ἡ ὁ, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.

Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor. Ex λέγω.

Οἰνομανὴς, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, inſano vini amore captus. Ex οἶνος, & μαίνομαι.

Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulſum, mulſum, vinum melle conditum, Ph. mulſum.

Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.

Οἰνοπα, nigrum, acc. ſing. ab οἰνοψ.

Οἰνοπεδὴ, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & πέδον.

Οἰνόπεδον, ε, τὸ, idem.

Οἰνοπέδοιο, g. f. Ion. pro οἰνοπέδου. Ab

Οἰνοπεδὸς, ε, ὁ ἡ ὁ, vini ferax. Ex iiſd.

Οἰνοπέπαντος, ε, ὁ ἡ ὁ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, & πεπαίνομαι.

Οἰνοπλάνητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui a vino errans, temulentus.

Οἰνοπλὴθὴς, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, vino plenus, vini ferax. Ex οἶνος, & πλήθω.

Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, vino percuſſus, ebrius; (2) ebrioſus. Ex οἶνος, & πλήσσω.

Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιὸς.

Οἰνοποιία, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.

Οἰνοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ὁ, qui vinum conficit, vini auctor. Ex οἶνος, & ποιέω.

Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.

Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Πῶ τοι ἀπειλαὶ Τεῖα Τρώων βασιλεύσιν ὑπὲρ κρειὸν οἰνοποτάζων; Il. 20, 84.

Οἰνοπότεω, ῶ, f. ήσω, vinum poto, ſeu vinum bibo; vino me ingurgito. Ab

Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Od. 8, 456.

Οἰνοπότης, ε, ὁ, vini potor. Hinc

Οἰνοπότις, ίδος, ἡ, vini potatrix, bibacula.

Οἰνόπλης, ε, ὁ, vini inſpector; οἰνόπλα, magiſtratus quidam Athenis. Vid. Athen. Lib. X. & Poll. Ex οἶνος, & ὅπλομαι.

Οἰνοπαλέω, vinum vendo, Ariſtot. Ab

Οἰνοπώλης, ε, ὁ, vini venditor, Gl. V. vinarius. Hinc

Οἰνοπώλιον, ε, τὸ, taberna vinaria.

ΟΙΝΟΣ, ε, ὁ, vinum.

Οἰνόσπονδος, ε, ὁ ἡ ὁ, in quo vinum libatur. Ex οἶνος, & σπένδομαι.

Οἰνοσαῶος, ε, ὁ ἡ ὁ, vinum ſervans.

Οἰνότυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, vino factus, a vino exortus.

Οἰνοτρόφος, ὁ ἡ ὁ, vinum gignens. A τρέφω.

Οἰνῶτα, ης, ἡ, placenta ex melle & vino confecta. Quaſi ab οἰνόεσσα, vinoſa, ab οἶνος.

Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, Luc. Ver. Hiſt. Ex φαγεῖν.

Οἰνοφερὴς, έ(ε)ος, ὁ ἡ ὁ, proclivis ad vini potum, vinoſus, Heſ. πάροινος. A φέρομαι.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinoſus ſum, inebrior.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas.

Οἰνόφλυκτος, ε, ὁ ἡ ὁ, ebrius, temulentus. Ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, qui vino bullit; vinoſus, Pn. temulentus. Ex φλύω.

Οἰνοφορεῖον, ε, τὸ, vinarium, Gl. Vet. Ex φέρω.

Οἰνοφορέω, vinum fero.
Οἰνοφόριον, ε, τὸ, diota, Ph. amphora vinaria. Ab
Οἰνοφόρ-ος, ε, ὁ ἡ ον, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophorus pro vase vinario, Gl. Vet. οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακ-ος, ὁ ἡ ον, vini custos.
Οἰνόφυτον, ε, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus, Diod. Sic. lib. 11. cap. 24. Ex οἶν-ος, & φύομαι.
Οἰνοχοΐα, ας, ἡ, vini fusio, munus pincernæ. Ab
Οἰνοχοέω, fut. ήσω, vinum infundo, fum pincerna. Δι' οἰνοχοεῖν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde
Οἰνοχόω, ῶ, f. ήσω, idem, ἐωνοχόη, 3. fing. imperf. ap. Hom. Il. 4, 3. pro ὠνοχόη; οἰνοχοῶμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παραδαδὲν οἰνοχοεῖται, Theog. 473.
Οἰνοχόη, ἡ, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόπαρα, ατ-ος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχόος, ε, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, Gl. Vet. pocillator. Ex χέω.
Οἰνοχρὼς, ῶτ-ος, ὁ ἡ ὸν, vinum colore referens. Ex οἶν-ος, & χρόα.
Οἰνόχυτ-ος, ε, ὁ ἡ ον, cui vinum infusum est. Ex οἶν-ος, & χύω, *fundo*.
Οἰνοψ, οπὸς, ὁ, qui vinei coloris est; rubicundus, purpureus; niger. Ex οἶν-ος, & ὄψις.
Οἰνόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, pass. οἰνοῦμαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus, perfect. fine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Ph. Μήπως οἰνωθέντες, ἔρεν ἑκόντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλες τρώσητε, Od. 16, 292. Ab οἶν-ος.
Οἰνώδης, ες-ος, ὁ ἡ ες, vinosus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod. Unde
Οἰνών, ῶν-ος, ὁ, cella vinaria, Philox.
Οἰναπὶς, ῖδ, ὁ ἡ ι, vel οἰναπὸς, ὴ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ex οἶν-ος, & ὠψ.
Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
Οἰνωτὸς, ὴ, ὸν, vinosus, vinarius, Plut. οἰνωτὸν, ex vino confectum. Ab eod.
Οἰνωτρ-ος, ε, ὁ, palus vel pedamentum vitis, Hes. Ab οἶν-ος.
Οἰξασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴζω.
Οἰοβάτ-ος, ὁ, solivagus, in solitariis locis vagans. *Epith.* Panis. A βάινω.
Οἰοβίω-ος, ε, ὁ ἡ ον, qui solitariam vitam agit.
Οἰοβόται, *Dor.* pro οἰοβότης, ε, ὁ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Ex οἶ-ος, & βόσκω, *pasco*. Unde
Οἰοβοτης, ὁ ἡ ες, ovibus pascendis aptus.
Οἰοβοκολ-ος, ὁ, idem quod οἰοβότης.
Οἰογαμ-ος, ε, ὁ ἡ ον, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.
Οἰόζων-ος, ε, ὁ ἡ ον, qui est sine comitatu; (2) latro. Ex οἶ-ος, & ζώνη.
Οἰόθεν, *Adv.* ab una tantum parte; seorsim. Ab οἶ-ος.
Οἰόθι, *Adv.* solum. Ab eod.
Οἰόκρας, ωτ-ος, ὁ ἡ ον, unicornis, Suic. Ex οἶ-ος, & κέρας, *cornu*.
Οἶομαι, & οἴμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, existimavi. Gl. Vet. apud poët. per dialysin οἴομαι, unde οἰσάμενος, aor. 1. med. ratus, suspicatus, pass. οἰσθεὶς, suspicatus. Οἰόμενοι βλάπτειν τι, Plato.
Οἷον, *Adv.* qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, Ph. quasi, verbi caussa, exempli gratia. Ab οἷ-ος.
Οἰονανεὶ, tamquam, Ph. quasi, ac si.
Οἰονεὶ, velut, quasi, tamquam. Ab οἷον.
Οἰονόμ-ος, ε, ὁ, solus pascens. Ex νέμω.
Οἰοπεδὴ, ης, ἡ, compes, pedica.
Οἰοπέδιλ-ος, ε, ὁ ἡ ον, uno indutus calceo.
Οἰοπήχ-ης, ε, ὁ ἡ ες, lanam ovillam habens.
Οἰοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pasco, v. seq. Πῇ οἰοπολεῖς, ξανθὲν χαῖταν ζείων; Eur. Cyc. 74.
Οἰοπόλ-ος, ε, ὁ ἡ ον, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens. Ex οἶ-ος, vel οἶ-ος, & πωλέω.
Οἶος, οἴη, οἷον, solus.
Οἷος, οἵα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui potest; *it.* qui cupit, studet, affectat. οἷόν τε, possibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, studeo, volo, paratus sum; οἷ-ος ἦν αὐτὲ τὰν οἰκίαν ὑφαπέειν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Ἔστ δὲ τῦτο τὸ πάθ-ος, οἷον βλάψαι τὰς ἐυφυεῖς ψυχὰς τὴν ζύλληψιν, Aristot. Hist. An. 10, 1. i. e. tale ut lædat, τῆς γυναικὸς ὀκταλκησης τρίχαλκον, οἷ-ος μεταφέρειν τὰ ζυλὴ κτλ, Theophrast. Char. ἀπὸ Μικρολογ. οἷός τέ εἰμι, possum; ἐχ οἷόν τι, non convenit, ἐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷ-ος δήποτε, quicumque, qualiscumque, οἷα, οἷάγε, οἷα δή, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, sic, ita.
Οἶ-ος, ovis, gen. sing. ab ὄϊς, *ovis*.
Οἰ-ος. ovillus, οἰὰ δορὰ, pellis ovilla. Ab ὄϊς.
Οἰοφάγ-ος, ε, ὁ ἡ ον, oves devorans, Hes. Ex ὄϊς, & φαγεῖν.
Οἰόφρων, ον, solitarius. A φρὴν.
Οἰοχίτων, ων-ος, ὁ ἡ ον, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, Hes. Ex ὄϊς, vel οἶ-ος, & χιτών.
Οἰόω, desolo, destruo, viduo, aor. 1. pass. ὠώθην, fine augm. apud Hom. ὀιωθῆναι, infin. destitui. Τρώων ὀιωθῆ, Il. 6, 1. Od. 11, 401. Ab οἶ-ος.
Οἶς, οἰὸς, vel οἷς, οἶ-ος, ἡ, ovis; acc. ὄϊν, & οἶν.
Οἰσατο, 3. f. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὤσατο, ab οἴομαι.
Οἴσε, 3. f. præf. imper. act. v. οἴω.
Οἰσεῖν, f. 1. inf. med. v. φέρω.
Οἰσεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἴσομεν.
Οἴσῃ, 2. f. f. 1. ind. med. *Att. Ion.* & *Dor.* pro οἴσεσαι.
Οἶσθα, 2. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro οἴδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἴδω.
Οἰσθεὶς, aor. 1. part. pass. v. οἴομαι.
Οἰσόκαρπον, ε, τὸ, frúctus seu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπός.
Οἰσομαι, f. 1. ind. med. v. οἴω.
Οἰσόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα.
ΟΙΣΟΝ, ε, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.
Οἰσὸς, ὸ, vel οἶσ-ος, ε, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, Eust. Alias οἰσύα.
Οἰσυσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.
Οἰσοφάγ-ος, ε, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, & φαγεῖν.
Οἰσοπάτη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, Hes. Suid.
Οἰσπη, ης, ἡ, idem.
Οἰσπώτη, ης, ἡ, sordes ovium.
Οἰσάμβην, acc. f. a. 1. part. med. *Poët.* pro οἰσάμβυνον, ab οἴομαι.
Οἰσέον, ferendum est. Ab οἴσω, *feram*.
Οἰστ-ὸς, ὸ, ὰ, idem & ab eod. Rob.
Οἰστ-ὸς, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἀλλ' ἄγ' οἰστὸν δύσον Μενελάε κυδαλίμοιο, Il. 4, 100. Ὃν τις οἰστὸν ἕλκεν, ib. 196. Ab οἰστός.
Οἰστοδέγμαι, ὁ ἡ ῆ, *Epith.* Pharetræ. A δέχομαι.
Οἰστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex ιιδ.
Οἰστοθήκη, ης, ἡ, idem.
Οἰστοκόμ-ος, ε, ὁ, sagittas curans. Ex κομέω.
Οἰστὸς, ὴ, ὸν, qui ferri potest, tolerabilis. Gloss. Vet. οἰστὸν, ferendum. Ab οἴσω.
Οἰστὸς, ῦ, ὁ, sagitta, jaculum. Gl. V. missile. Ab eod.
Οἰστοῦχ-ος, ε, ὁ ἡ ον, sagittas continens, sagittas in se habens. *Epist.* Pharetræ; f. *Subst.* pro ipsa. Ab ἔχω.
Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor. part. a. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρ-ος.
Οἰστρέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, stimulo, pass. οἰστρᾶμαι, œstro agitor; οἰστρηθεὶς, a. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δ' ἅλαασας Οἰστρεῖ, profilit. Theoc. 6, 28. Ὅταν βρασέια θερὸς οἰστρήσῃ κύων ὡρὸς λέκπρα, Eyc. 612. Ab eod.
Οἰστρηδὸν, *Adv.* more eorum, qui œstro agitantur, Rob. Ab eod.
Οἰστρηθέντ-ος, g. sing. aor. 1. part. pass. verbi οἰστρέω.
Οἰστρήεις, ήεσα, ῆεν, œstro percitus; furiosus, insanus, Nonn. Ab eod.
Οἰστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur. Ex οἶστρ-ος, & λασία.
Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, Gl. V. exagito. pass. οἰστρηλατεῖσθ, œstro exerceri; furore agitari. Ex οἶστρ-ος, & ἐλαύνω.
Οἰστρήλατ-ος, ε, ὁ ἡ ον, œstro agitatus, œstrosus. Suic. Ab iisd.
Οἴστρημα, ατ-ος, τὸ, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. Ab οἰστρέω. Unde
Οἰστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores.
Οἰστροβολέω, ῶ, f. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρ-ος, & βάλλω.
Οἰστροδίνητ-ος, ε, ὁ ἡ ον, qui ab œstro ictus in gyrum agitur & rotatur, Æsch. Pr. 591. (2) vehementer a ventis agitatus. Γίνεται ἐξ ἐμπίδων ὁ οἶστρ-ος, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ex οἶστρ-ος, & δινέω.
Οἰστροδόνητ-ος, & Οἰστρόδονητ-ος, ον, idem. A δονέω.
Οἰστρομανία, ας, ἡ, asilus, furor, Ph.
Οἰστροπλὴξ, ῆγ-ος, ὁ ἡ ῆ, œstro ictus. furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, Gl. V. furiosus. Ex πλήσσω.
ΟΙΣΤΡΟΣ, ε, ὁ, œstrus, Ph. tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, stimulus cupiditatis. Βοηλάτην μάστιγα, κνητήριον, Οἶστρον καλέσσιν αὐτὸν οἱ Νείλε παῖδες, Æschyl. Suppl. 313.
Οἰστροφόρ-ος, ε, ὁ ἡ ον, œstrum seu stimulum ferens; ad Venerem & lasciviam incitans. Ex φέρω.
Οἰστρόω, ῶ, œstro stimulo; instigo, Suid. Ab οἶστρ-ος.
Οἰστρώδης, ες-ος, ὁ ἡ ες, œstro agitatus, furiosus. Ab eod.
ΟΙΣΤΥΑ, ας, ἡ, salix; vimen, Ph. Hinc
Οἰσύϊνος, ίνη, ινον, saligneus, vimineus.
Οἰσυοπλόκος, ε, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex οἰσύα, & πλέκω, *necto*.
Οἰσυουργὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸν, qui vasa & instrumenta e salice vel vimine contexit. Ex ἔργον.
Οἰσύπιον, τὸ, sordida ovium lana, Hes. Ab
Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab οἶς. Hinc
Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens.
Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.
Οἴσυπος, ε, ὁ, idem, Gl. V.
Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυπῶντα, lanæ sordidæ, Suic. Ab eod.
Οἰσυπώδης, ες-ος, ὁ ἡ ες, idem quod οἰσυπηρός.
Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.
Οἴσω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.
Οἶτος, ε, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. A οἰ.
Οἰφάω, ῶ, idem quod.
ΟΙΦΕΩ, ῶ, cœo. Hinc
Οἰφόλης, ε, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. Οἰφαλὴς, Sch. Theoc.
Οἰφόλις, ιδ-ος, ἡ, libidinosa, Hes.

Ορα

Οἰφω & οἰφομαι, idem quod οἰφέω, Euſt.
Οἰχίοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro οἰχέυσι, ab οἰχέω.
Οἰχεσθ, *abire*, præſ. inf. med. verbi οἴχομαι.
Οἰχηνται, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾠχηντο.
Οἰχήσεται, *abibit*. 3. ſing. f. 1. ind. med.
Οἰχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi οἴγω.
Οἰχίεσκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ᾤχιες, ab οἰχνέω.
Οἰχνεῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro οἰχνῶσι.
Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἰχνεσκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.
Οἰχίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἴχοντο, ab
ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; pereo; diſſipor, ut pecunia; invenitur & p ᾴχωκα, unde ὀχωκυῖαν, part. fœm. profectæ, apud Herodot. οἰχώκεε abierat. ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph. Aj. 911. Τέκνον, ὀλοῦσαν, οἴχη μοι, ᾗ τέθνηκας, ᾗ πρὸ ᾅρπας ἀνηρπασθης, μόνον ἐμὲ ἔτι τὸν ἄθλιον κατολιπών, Lucian. de Luct. p. 432. Οἴχεσθαι κήρυξ παρὰ τὰς βρότας, ad, Ariſt. Av. 1274. Ἄυτη ἡμὶν οἴχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ' ἦ χ' ἅπας οἴχεται θυμὸν, Soph. Phil. 413.
Οἰχωκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκε, ob οἴχομαι pro οἰχέω.
Οἰχώκεε, *iverat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχώκει.
Οἶω & οἴω, puto, exiſtimo. Ἀλλά μιν οἴω Φεύξεσθαι δόλῳ παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, Heſ. Ἀ. 111.
Οἴων, *ovium*, gen. plur. ab οἶς, *ovis*.
Οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auſpicum opera utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Οἰωνισάμβος τι σύμπλαμα, Ariſtot. Ab οἰωνός.
Οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ἐπιστήμη, ars divinandi ſeu augurandi, augurum diſciplina. Ab eod.
Οἰων.σάμλω, a. 1. ind. méd. v. οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμα, ατος, τὸ, augurium, auſpicium; omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, auſpicium, Philox. Ab eod. Ὁ παρμὸς διὰ ῥινὸς γίνεται, πνεύματος ἀθρόου ἔξοδος, σημεῖον οἰωνιστικὸν καὶ ἱερὸν μόνον τῶν πνευμάτων, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11.
Οἰωνιστὴριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auſpex; Hom. Il. 2. 858. Ab eod. Hinc
Οἰωνιστικὸς, ἡ, ὸν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph.
Οἰωνόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ab avibus comeſtus, quem alites depaſti ſunt. Ex οἰωνὸς, & βρώσκω, *paſco*.
Οἰωνοβότης, ου, ὁ, ex avium guſtu, ſ. paſtu augurans. Ex οἰωνὸς, & τίθημι.
Οἰωνοβρέτης, ου, avium voce editus; γοος Æſch. Ag. 56. cantus lugubris avium. A θρέω.
Οἰωνοκλεὴς, ὁ ἡ ἡ, avibus exitialis. A κλείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium.
Οἰωνομαντικὸς, ἡ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαιτικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars ſive ſcientia augurandi. Ab
Οἰωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνομικὸς, ὸν, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut pegaſus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, auſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oſcinium, Gl. V. auſpicium. A ſeq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex πολέω.
Ὀ Ι'Ω Ν Ο'Σ, οῦ, ὁ, avis, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπέω, auguror, auſpicor, Gl. V. οἰωνοσκοπέομαι, augurium ago. Ab eodem. Hinc
Οἰωνοσκόπημα, τὸ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκωπητικὸς, ἡ, ὸν, auguralis.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκοπικὸς, ἡ, ὸν, auguralis, auſpicalis.
Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auſpicium, Ph. Ab
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auſpex. augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum volatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπὸς.
Οἴως, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰωτὸς χιτὼν, tunica lanea, Heſ. Ab οἶς.
Ὀκείλαιτες, nom. pl. a. 1. part. act. v.
Ὀκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ὠκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὠκειλε ναῦν πρὸς γῆν, Eur. Iph. in Tau. 1384. A κέλλω, quod idem notat.
Ὀκκα, *Dorice* pro ὅτε, quum, quando. Ab ὁτε.
Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio ſeu curvatura, Suid. Ab ὀκλάζω.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) ſella, quæ plicari poteſt. Ab eod.
Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis ſubſido. Ab ὀκλαδία.
Ὀκλαδὸν, genu flexo. Ab
ΟΚΛΑ'ΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; metaph. labaſco, ſuccumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, Heliod. Ὁ ᾧ ἄνεμος τ' ἄγαν φορᾶς ἔκλασε, id.
Ὀκλαξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.
Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, genuum flexus; (2) ſaltationis genus. Ab eod.
Ὀκλαςὶ, genibus flexis, Suid. Ab eod.
Ὀκναλέος, piger. Ab ὄκνος.
Ὀκναλέως, ſegniter, pigre.
Ὀκνέω, piger ſum. Ab ὀκνία.
Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo. Ὀκνῶ εἰπεῖν, Luc. ὀκνομάσαι, Dem. γράφειν, Ariſtot. Ab ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab ὀκνηρός.
Ὀκνηρὸς, ρά, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticuloſus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, ſ. ὀκνία.
Ὀκνηρῶς, *Adv.* pigre, ſegniter.
Ὀκνητέον, pigrandum, reformidandum.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Poll. Ab
Ὄ Κ Ν Ο Σ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ. Ὀὸ ἀετερίας, ὁ ἐπικαλέμενος ὀκνὸς [non ὄκνος] μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δύλων τὸ ἀρχαῖον, ἔστι δὲ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τυτων ἀργόστατος. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18.
Ὀκνοφιλῶν, ου, ὁ ἡ ἡ, pigritiam amans.
Ὀκνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, piger, ſegnis, timidus; ignavus. Ab ὄκνος.
Ὀκόθεν, *Ion.* pro ὁποθεν, unde.
Ὀκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia*.
Ὁκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.
Ὁκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.
Ὁκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.
Ὅκυ, *Ion.* pro ὅπυ, ubi.
Ὀκριάομαι, ῶμαι, exaſperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur, Odyſſ. 18, 33. Κικασμοῖσιν ὀκροκμβόλοις, Lyc. 545. Ab ὄκρις.
Ὀ Κ Ρ Ι' Β Α Σ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo fictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) aſinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, qua utimur ad conſcendenda loca prærupta.
Ὀκριοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος.
Ὀκριόεις, εσσα, όεν, idem; (2) aſper. *Hom. Il.* 4, 518.
Ὄκρις, ιος, ἡ, ſummum cacumen, Æſch. Pr. 990. Ab ἄκρις, id.
Ὀκλάβλωμος, ὁ ἡ ἡ, qui octo buccellarum eſt.
Ὀκλάεδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui octo ſeſſuum ſ. angulorum eſt. Ex ἕδρα.
Ὀκλαετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde
Ὀκλαέτης, ες, ὁ, octennis.
Ὀκλαίτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Ὀκλαίμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκλὼ, & ἡμέρα.
Ὀκλάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκλὼ.
Ὀκλακισμύριοι, octoginta millia.
Ὀκλακιχιλίη ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκλακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia ſcutatorum.
Ὀκλακισχίλιοι, αι, α, octies mille.
Ὀκλόκνημος, ου, ὁ ἡ ἡ, octo radios habens. *Hom. Il.* 5, 723. Ex ὀκλὼ, & κνήμη.
Ὀκλακόσιοι, αι, α, octingenti. Ab ὀκλώ.
Ὀκλακότυλος, ου, ον, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.
Ὀκλόκωλος, ου, octo cola habens. Vox Gramm. A κῶλον.
Ὀκλάμετρος, ὁ ἡ ἡ, octo verſibus conſtans.
Ὀκλαμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo menſe natus. Ab
Ὀκλάμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκλὼ, & μὴν, *menſis*.
Ὀκλάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui octo cubitorum eſt.
Ὀκλαπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκλά.
Ὀκλαπλασιων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Ὀκλάπλεθρος, ου, octo jugera habens.
Ὀκλαπλῆν, octuplum, Gl. V. Ab eod.
Ὀκλαπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκλὼ, & πους.
Ὀκλάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, idem; Gl. V. multipes, polypus. Ex iiſd.
Ὀκλαρίζος, ου, ὁ ἡ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.
Ὀκλάρυμος, vel ὀκλάῤῥυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, octojugis, octo temones habens.
Ὀκλάσημος, octo tempora habens, ὀκλάχρονος de numeris & pedibus in proſodia. A σῆμα, v. τρίσημος.
Ὀκλασάδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, octo ſtadia, i. e. milliare continens.
Ὀκλόστυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, octo columnas habens.
Ὀκλάτονος, ου, ὁ ἡ ἡ, in octo tendens, ſeu tentus. Ex ὀκλὼ, & τείνω.
Ὀκλήρης, ος, ὁ ἡ ἡ, octiremis, octo remorum ordines habens. Ex ὀκλὼ, & ἐρέσσω.
Ὀ Κ Τ Ω', οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκλὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.
Ὀκλωδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ὀκταδ. octo digitos habens.
Ὀκλωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Ὀκλωκαιδεκαδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. A δραχμη.
Ὀκλωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκλωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, octodecim cubitorum.
Ὀκλωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.
Ὀκλωκαιδεκέτης, ες, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκλωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Ὀκλόμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκλὼ, & μὴν.
Ὀκλώπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui octo cubitorum eſt.
Ὀκλώπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, octipes.
Ὀκλώῤῥαβδος, ου, ὁ ἡ ἡ, octo virgas vel octo baculos habens, Suic.
Ὀκχέω, ῶ, ſubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, ἤμαι, ſuſtineor: ab ali-

quo, vel ei insideo; ὀκχάσδῃς, a. 1. med. insidere, vel insedisse, Suid. Ab ὄκχος. Unde

Ὄκχη, ης, ἡ, sulcrum, sustentaculum; baculus, cui innitimur, Hes. Suid.

Ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.

Ὀκωχεύω, remitto, intermitto.

Ὀκωχή, ἡ, remissio, intermissio. E. M. ab ἔσχα, ab ἔχω.

Ὅκως, ut, postquam; *Ion.* pro ὅπως.

Ὁλάργυρος, ου, ὁ ἡ, totus argenteus, e solido argento.

Ὀλβίζω, beo, beatum prædico, judico Lex. Vulg. Ab ὄλβιος.

Ὀλβιζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τῦ βίυ περάσῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Τλῶ τε θανάσαν, κἄμ' ὀλβιζαν, Eur. Alc. 908. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, fortunatus, felix.

Ὀλβιόδωρος, ου, ὁ ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ὀλβιοεργός, ῆ, ὁ ἡ, beatæ vitæ effector, beatum & felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ὀλβιόκοσμος, ου, ὁ ἡ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ου, ὁ ἡ, cui beata portio est. Epithet. terræ, Suic. Ex μοῖρα.

Ὄλβιος, ου, ὁ ἡ, beatus, felix, fortunatus. Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρακτος, ὁ ἡ, bona servans & custodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ἡ, opulentus; (2) felix. Ex φρήν.

Ὀλβιόχειρ, ον, felices, salutares manus habens, felix.

Ὀλβοδοτείρα, ας, ἡ, divitiarum datrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

Ὀλβοδότης, ὁ ἡ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, fœm.

Ὄ Λ Β Ο Σ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ου, ὁ ἡ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὄλεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὄλεον, ab ὀλέω.

Ὀλέθριος, *Adv.* perniciose, cum sua pernicie.

Ὀλεθροποιός, ου, ὁ ἡ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus, Suic. Ex ποιέω.

Ὄλεθρος, ου, ἡ, pernicies, perditio, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus & exitialis. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὄλεκεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὤλεκεν, ab ὀλέκω.

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e eminens & protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, & κάρηνον.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὴν ἵππεῖς ὄλεκον, Il. 11, 150. Ὀλέκοντο δ' λαοὶ, ib. 1, 10. Ὀλέκοντας Νυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ib. 16, 17. Ab ὀλέω.

Ὀλιρὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλω, quod est atramentum sepiæ, Gal. apud Hipp.

Ὀλέσειε, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλεσίωρ, ορος, ὁ ἡ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & ἀνήρ.

Ὀλεσίβωλος, ου, ὁ ἡ, glebas perdens, agris nocens. Ex ὄλλυμι, & βῶλος.

Ὀλεσιθηρ, ου, ὁ ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & θήρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεσιτύραννος, poët. ὀλεσσιτύραννος, ου, ὁ ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, Suic. Ex ὄλλυμι, & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo, Suid. ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλέσσῃς, a. 2. inf. med. verbi ὄλλυμι.

Ὄλεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ὄλεσε.

Ὀλέσῃ, 3. s. a. 1. ejusd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ὀλέσω.

Ὀλέσῃς, 2. s. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab ὀλετήρ.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω Ἕκτορα, Hom. Il. 18, 114. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, perdo, interimo; ut hinc fit imperf. *Ion.* ὤλεσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὀλέσω, vid. ὄλλυμι.

Ὄλνυσι, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia. Ab

Ὀλιγαιμος, ου, ὁ ἡ, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος, & αἷμα.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro, non crebro, non ita sæpe. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ου, ὁ ἡ, paucas vites habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄμπελος.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδρῶσα, ὀλιγανδρῶν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος, & ἀνήρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iisd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ ἡ, non frequens hominibus, Rob.

Ὀλιγαρισια, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis constans. Ex ἄριστον.

Ὀλιγάρκεια, ἡ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλιγαρκης, ες, ὁ ἡ, paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω, *sufficio*.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis, Suid. Ex ὀλιγος, & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, civitates paucorum dominatui subditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, Gl. V. paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium; *it.* studium, affectatio oligarchiæ. Ex iisd.

Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ον, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui sive oligarchiæ favens. Ab iisd.

Ὀλιγάλοξ, ακος, ὁ ἡ, paucos habens sulcos; paucos agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλιγος

Ὀλιγαχῦ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγημερος, ου, ὁ ἡ, qui est paucorum dierum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus sum, Hom. ὀλιγηπελέων, viribus defectus. Il. 15, 24. & ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, Odyss. 19, 356. Ex ὀλιγος, & πέλω. Unde

Ὀλιγηπελὴς, ές, ὁ ἡ, animi deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *Poët.* & *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγήριος, ου, ὁ ἡ, habens parvum sepulchrum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἠρίον.

Ὀλιγηρισίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄροσις.

Ὀλιγίστατος, pauciſſimus, minimus. Ab

Ὀλίγιστος, η, ον, idem. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, pauciſſimo numero, pauciſſime.

Ὀλιγοβίος, ου, ὁ ἡ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ου, ὁ ἡ, qui parum consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.

Ὀλιγογνάμων, ονος, ὁ ἡ, negligens, Hes. Ex ὀλίγος, & γνώμη.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ἡ, paucis geniculis notatus. Ex ὀλίγος, & γόνυ, *genu*.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ἡ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ολιγόγονα ἐστιν, ἔξω τῆς κεχρίδος, Aristot. Hist. An. 6, 1. Ex ὀλ. & γόνος, *fœtus*.

Ὀλιγοδάπανος, ου, ὁ ἡ, qui exigui sumtus est; parcus & frugi, frugalis, Suic. Ex ὀλ. & δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, ές, ὁ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδεΐα, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, Suid. Ex iisd.

Ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ὁ ἡ, paucos servos habens.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, spiritum vix traho. Ab

Ὀλιγοδρανὴς, ές, ὁ ἡ, faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλ. & δράνω, *facio*. Hinc

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδυώαμος, ου, ὁ ἡ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillis. Ex δυώαμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἔλαιον.

Ὀλιγοεργὴς, ές, imbecillus. Ab ἔργον.

Ὀλιγοέτης, εος, ὁ ἡ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλ. & ἔτος. Hinc

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

Ὀλιγόζος, ου, ὁ ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγόθερμος, ου, ὁ ἡ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.

Ὀλιγοθυμέω, animo parvo sum. A θυμός.

Ὀλιγόϊνος, ου, ὁ ἡ, paucas habens fibras seu venas, vel paucos etiam nervos, Suic. Ex ὀλ. & ἴς, *fibra*.

Ὀλιγοκάλαμος, ου, ὁ ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ου, ὁ ἡ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ου, ὁ ἡ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ὁ ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, ὑμαι, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλ. & κρατέομαι.

Ὀλιγομαθὴς, ές, ὁ ἡ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versus, cum pauciboribus v. c. quatuor verbis constat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ου, ὁ ἡ, qui mercede exigua conductus parvum capit stipendium.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab

Ὀλιγόμυθος, ου, ὁ ἡ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδία, ἡ, paucitas liberorum. Ab

Ὀλιγόπαις, αἰδος, ὁ ἡ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, vid. ὀλιγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ ἡ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοπιστέω, ad paucitatem redigo; minuo, a. 1. ὠλιγοπίστησα.

Ὀλιγοπόλιος, ου, ὁ ἡ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

Ὀλιγοποτέω, parum bibo. Ab

Ὀλιγόποτος, ου, ὁ ἡ, pauco potu contentus. Ὀλιγόποτά ἐστι ὅσα ἔχῃ τὸν ὠνδύμενα ζωμόν, Aristot. Hist. An. 8, 4. A πότος.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

Ὀλιγόπραγμων, ονος, ὁ ἡ, pauca habens negotia, Suic. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ου, ὁ ἡ, paucas pennas habens. Ex πτερόν.

Ὀλιγόπυρος, ὁ ἡ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ, paucas radices habens. Ex ῥίζα.

Ὀ Λ Ί Γ Ο Σ, η, ον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, οἱ, optimates, pauci illi pene quos imperium est; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, modicum;

σιν, Ph. ὀλίγον χρόνον, paulisper, Gl. V. ὀλίγῳ δεῖν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis spatio, subito, ex propinquo; δι' ὀλίγων, paucis sc. verbis; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγῳ γοῦ ἄχετο, parum equidem abfuit, quin periret, Arist. Lys. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, macilentus. A σάρξ.

Ὀλιγοδεής, ές, ος, ὁ ἡ ὁ, exiguis viribus præditus, Suic. Ex ὀλ. & δέω.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo pastu sum contentus.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, parsimonia, frugalitas. Ab

Ὀλιγόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, modico cibo utens, modico cibo contentus.

Ὀλιγόσπερμος, ος, ὁ ἡ ὁ, parum seminis serens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos ordines s. versus continens. Ex ὀλ. & στίχος.

Ὀλίγος ὸς, ὴ, ὸν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ας, ἡ, paucitas syllabarum.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. A συλλαβή.

Ὀλιγοσυνδεσμος, ον, *Epith.* orationis paucis conjunctionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus; (2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, paucos edo partus; (2) raro pario.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab

Ὀλιγοτόκος, ος, ὁ ἡ ὁ, raro & paucos pariens. Ὀλιγοτοκά ἐστι τὰ θηλάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν· ζωγενῆ δὲ μᾶλιστα ταῦτα διὰ τὸ μίγεσθαι, Aristot. Hist. An. 6, 17. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ος, ὁ ἡ ὁ, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τρέφω.

Ὀλιγοῦδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, parum aquæ habens, parum aquosus; (2) pauca aqua contentus; ἐλιγοϋδρότατος, cui pauciſſima aqua ſuffecit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγοΰλος, ος, ὁ ἡ ὁ, parum materiæ habens, Suic. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγυπνία, ας, ἡ, parcus ſomnus. Ab

Ὀλιγύπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exigui ſomni eſt.

Ὀλιγοφαγία, ας, ἡ, parcus cibus. Ab

Ὀλιγοφάγος, ος, ὁ ἡ ὁ, inedax, Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλ. & φίλος.

Ὀλιγόφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ὁ ἡ ὁ, pusillanimis. Ex φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab

Ὀλιγόχοος, contr. ὀλιγόχους, ος, ὁ ἡ ὁ, parum refundens, parum fructificans, Comp. ὀλιγοχόώτερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλ. & χέω, *fundo*.

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas, Suic. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, exiguo temporis ſpatio durans, Gl. Vet. temporalis. Ex ὀλ. & χρόνος.

Ὀλιγόχρους, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum animo puſillo.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, puſillanimitas. Gl. V.

Ὀλιγόψυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, puſillanimis. Gl. V. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, paucos redigo, imminuo; ὀλιγοῦμαι, ῶμαι, ad paucos redigor, imminuor, a. 1. ὀλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρία, ας, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, ſuperſedeo, Gl. Vet. Ὀλιγωρεῖν τῆς καθηκόντων τῆς φιλαν, Xen. Ab ὀλίγος. Hinc

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, incuria; contemptus, neglectus. Ab

Ὀλίγωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui aliquid parum curat, negligens, incurioſus. Ex ὀλ. & ἄρα.

Ὀλιγώρως, *Adv.* negligenter, contemptim.

Ὀλιζότερος, minor; qu. ab ὀλίζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, Heſ. ubi ὀλιζοῦ, μειοῦ, ὀλιγοῦ. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ ὁ, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὁλικός, ὴ, όν, totus, univerſalis. Ab ὅλος.

Ὁλικῶς, *Adverb.* plane, univerſe, omnino.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ος, ὁ, penis coriaceus. Οὐκ ἔδον οὐδ' ὅλισβον ὀκλωδάκτυλον, ὃς ἦν ἀν ἡμῖν Σκυτίνη πτικερία, Arist. Lyſiſtr. 110.

Ὀλισθαίνω, labor, lapſo, labefio, Gloſſ. Vet. Ἀπ' ἀρθαλμοῖο βολάων Ἕλκε' ὀλισθαίνῃ, Muſ. 1, 95. Ab ἕλισθ.

Ὀλισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod. Ἐκ δέ οἱ ὑπαρ ὀλισθεν, excidit, Hom. Il. 20, 470. Ὀλισθε θέων, 23, 774.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, Gl. V. lapſio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθητής, g. ſ. f. g. *Ion.* pro ὀλισθητῆς, ab

Ὀλισθητός, τή, τόν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, Gl. Vet. (3) proclivis ad aliquid. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθηνῶς, *Adv.* lubrice.

Ὀλισθήσας, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθητικός, ὴ, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθονοημοσύνη, ῆς, mentis compos non ſum. Ex ὀλισθος, & νοέω.

Ὀλισθοποιέω, labare facio, Gl. V. labefacio.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ος, ὁ, lapſus in lubrico; lapſus, caſus.

Ὁλκαδικός, ὴ, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

Ὁλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, Dim.

Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nic. ab ἕλκω, Schol.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur, Poll. Ab ὁλκή. Unde

Ὁλκεῖος, αία, *Ion* αίη, αῖον, qui trahitur.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, ſed interdum de aliis dicitur.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, vide ὁλκήϊον.

Ὁλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, Heſ. Ab ἕλκω.

Ὁλκίζω, ῶ, navem traho, traduco. Ab

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem, Ph. pondus; item drachma. Ab ἕλκω.

Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderoſus. Ab ὁλκή.

Ὁλκήϊον, τό, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apoll. Ab ἕλκω.

Ὁλκήρης, ος, ὁ ἡ ὁ, caudatus, ſive tractu ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab. eod

Ὁλκιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, glutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet.

Ὁλκίον, ου, τό, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὁλκίον, ου, τό, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

Ὁλκός, οῦ, τὸ, tractus; (2) ſulcus, proprie & tropice; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omnivoque* aqua maris; (5) aquæductus; (6) ſyrma ſerpentium, veſtium, &c. (8) totumque adeo cujuſvis animalis hominiſque corpus; (9) nomen inſecti, & herbæ; *Adject.* attractorius. Ab ἕλκω.

Ὅλλυμι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὄλῃ, ab ὄλυμι.

Ὀλλυμβίου, g. ſ. part. *Ion.* pro ὀλιμβίου, ab

ΟΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdor, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam, a. 1. ὤλεσα, perdidi, perf. ὄλωλα, p rii; ὄλωλεν, interiit, Bh. a. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλέσθαι, f. 2. ὀλεῖσθαι, peribit. Παῖδ' ὀλέσαι ἢ ἄρεσθαι, Il. 24. 242.

Ὁλμειός, οῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.

Ὁλμοποιός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & ποιέω.

ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) truncus corporis a cervice uſque ad coxendicem; item poculi genus; *metaphor.* ſtupidus.

Ὁλογράμματος, ος, ὁ ἡ ὁ, plene ſcriptus, non per ſiglorum captiones aut compendioſa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, & γράμμα.

Ὁλογραφέω, integrum ſcribo. Ex ὁλόγραφος, & γράφω.

Ὁλόγραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, propria manu exaratus. Ex iiſd.

Ὁλοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, meris dactylis conſtans.

Ὀλέεις, όεσσα, όεν, exitialis, perniciosus, Rob. Ab ὄλυμι.

Ὀλεθρός, ὸς, ὁ ἡ ὁ, maleficus, Heſ. (2) mortem ſeu interritum adferens. Ex ὄλλυμι, & ἔργον.

Ὀλοῆς, dat. pl. *Ion.* pro ὀλοαῖς, ab ὀλοός.

Ὀλοθύριον, ου, τὸ, genus tuberis ſpongioſi, Ariſtot. Hiſt. An. 1. 1. Plin. Nat. Hiſt. lib. 9. cap. a. 7. §. 71.

Ὀλοθρεύσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delectio, occiſio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτής, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod. Hinc

Ὀλοθευτι: ὸς, ὴ, όν, perimens, perdens.

Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto; exitium adfero. Ὀλοθρεύειν τὰ ωραιότατα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίσθο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὄλοιτο, ab ὄλυμι.

Ὀλοίτιος, ος, ὁ ἡ ὁ, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὀλοός.

Ὀλοιὸς, ὴ, όν, idem, Heſ. ubi Dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι.

Ὀλοίτροχος, ος, ὁ ἡ ὁ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχός.

Ὁλοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocauſtum offero; ὁλοκαρπέμβρυον, quod totum offertur, f. 1. ind 3. pl. ὁλοκαρπαθήσονται, conſummabuntur. Ex ὅλος. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυστος, ος, τὸ, holocauſtum, quod totum cremari ſolebat, Gl. Vet. adolitum. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτέω, totum comburo, totam victimam cremo.

Ὁλοκαυλέω, idem. Ab

Ὁλόκαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, totus crematus, totus combuſtus. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω, aor. 1. ὡλοκαύτωσα; ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, tauros combuſſerunt totos. Hinc

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſ. hoſtia, quæ integra comburitur.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur, Gl. Vet. flagrantia, holocauſtoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Ph. integratio Ab

Ὁλόκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, integer, totus, univerſus; nullo vitio laborans, non vitioſus, Ph. integer, ut ὁλόκληρον, integrum, ſolidum; item ὁλοκλήρια, aſſe, idem; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex aſſe, ſeu in ſolidum. Τὰ τέκνα ὁλόκληρα ἐπιδεικνύναι, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 6.

Ὁλοκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, integras tibias habens & nulla ex parte mutilas. A κνήμη.

'Ολακονίτις, ίδος, ἡ, olus quoddam ſylveſtre.
'Ολόκοπος, ου, ὁ ἡ, totus conciſus, Suic. Ex ὅλος, & κόπτω.
'Ολόκυκλος, ος, ὁ ἡ, *Epith.* lunæ plenæ.
'Ολολαμπὴς, ής, ὁ ἡ, totus lucidus. Ex ὅλος, & λάμπω.
'Ολόλιθος, ου, ὁ ἡ, totus lapideus, totus e lapidibus factus, Rob.
'Ολολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum ſacrificantium; jubilatio, lis; (2) ululatus, Gl. Vet. ejulatus.
'Ολόλυγμα, ατος, τὸ, idem.
'Ολολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, Gl. V. ὁλολυγμὸς ἀγροίκων, ruſticorum jubilatus.
'Ολολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium feminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; (3) avis quædam ſolitaria, acredula, vel ulula, Ph. ulula, ſtrix; τὼ ὀλολυγόνα ᾖ, τὼ γινομένω ἐν τῷ ὕδατι, οἱ βάτραχοι, οἱ ἄρρενες, ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν, Ariſt. Hiſt. An. 4, 9. Ab
'ΟΛΟΛΥΖΩ, fut. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. 'Ολόλυξαν Θεσσαλίδες, Odyſſ. 3, 450. 'Ολολύξει πᾶσι δῶμα, Eur. El. 698.
'Ολομελὴς, ές, ὁ ἡ, qui membris eſt integris, omnibus membris conſtans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc
'Ομομελία, ας, ἡ, integra natura & conſtitutio alicujus rei, qua nihil ipſi deeſt.
'Ολοθρος, ου, ὁ ἡ, ſimo ſcatens. Ex ὅλος, & ὄνθος.
'Ολοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὠλοιντο, ab ὄλλυμι.
'Ολονυκλίας, per totam noctem. A νύξ.
'Ολοοίτροχος, ου, ὁ ἡ, curſui pernicioſus, *Epith.* Scopuli. ap. Theoc. Ex ὅλος, & τρέχω.
'Ολοὸς, ὴ, όν, pernicioſus, exitioſus. Ab ὄλλυμι.
'Ολοόφρασι, dat. pl. ab
'Ολοόφρων, ονος, ὁ ἡ, pernicioſa conſilia agitans ſeu moliens, pernicioſus. Ex ὀλοὸς, & φρὴν.
'Ολοόφρων, ονος, ὁ ἡ, qui animo univerſa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniſcius; nam aliqui apud Hom. pro ὀλόφρων, legunt ὀλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρὴν.
'Ολοπέρφυρος, ου, ὁ ἡ, totus purpureus totus ex purpura. Ex ὅλος, & πορφύρα.
'Ολόπτερος, ου, ὁ ἡ, cujus univerſum corpus pennis tectum eſt; (2) cujus alæ non ſunt ſciſſæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτερόν.
'ΟΛΟΠΤΩ f. ψω, vello, decortico. Ὅλοψας ἢ ῥίψει. Callim. Hymn. in Dian. 77.
'Ολόπυρος, ου, ὁ ἡ, triticum integrum, ſeu quod integrum coctum eſt.
'Ολορριζεὶ, radice, radicitus. Ab
'Ολόρριζος, ου, ὁ ἡ, qui cum tota radice eſt. Ex ὅλος, ῥίζα.
'ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) ſolidus; (3) univerſus, omnis, *eſt ætatis poſterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, univerſum, rerum univerſitas, ſumma rei; at ὅλον, *Adv.* omnino.
'Ολοσηρικὸς, ὴ, όν, totus ex ſerico, R.
'Ολοσίδηρος, ου, ὁ ἡ, totus ferreus.
'Ολοσπαδὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, totus detractus, Heſ. ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex ὅλος, & σπάω.
'Ολοσπόνδειος, ον, *Epith.* verſus, qui totus e ſpondeis conſtat, Il. λ. 150.
'Ολόσχοινον, ου, herba quaſi tota oſſea, ſed per antiphraſin ita dicta, quum tota mollis ſit. Ab
'Ολόστεος, ου, ὁ ἡ, totus oſſeus, ex ſolido oſſe conſtans. Ex ὅλος, & ὀστέον, *os.*
'Ολοσφύραστος, ου, ὁ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus; ſolidus, Heſ. Plin. Ex ὅλος, & σφύρα.
'Ολοσφυράλατος, ου, ὁ ἡ, idem.
'Ολοσφύρητος, ου, ὁ ἡ, in Epig. idem & ex iiſd.
'Ολοσφύρις, ος, ὁ ἡ, idem. Ex σφύρα.
'Ολόσφυρος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iiſdem.
'Ολοσφύριον, τὸ, maſſa ſolidi, v. c. ferri. Ex iiſdem.
'Ολοχέρεια, ας, ἡ, integritas, coæſummatio; (2) craſſa & confuſa deſcriptio. Ab
'Ολοχερὴς, ές, ὁ ἡ, integer, plenus, conſummatus; (2) extremus, ſummus. Ex ὅλος, & χεὶρ.
'Ολόχερσος, *Adv.* omnino, penitus, prorſus, plane; (2) confuſe, generatim; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοχερὴς.
'Ολόχιτος, ον, ſimplex, non e variis partibus vel ſegmentis conſutus, Plato.
'Ολόχοινος, ου, ὁ ἡ, mariſcus, juncus omnium maximus & craſſiſſimus.
'ΟΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi; Nic.
'Ολοσώματος, ος, ὁ ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.
'Ολοτελὴς, ές, ὁ ἡ, plane abſolutus, prorſus finitus, perfectus, integer. A τελέω, *perficio.*
'Ολότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.
'Ολότροπος, ου, ὁ ἡ, totius modi, totus.
'Ολοτρόπως, *Adv.* toto modo, omnino, Suic.
'Ολότροχος, ον, rotundus, v. c. lapis. A τρέχω.
'Ολῶμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*
'Ολοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula.
'Ολόφυγδος, ου, ὁ, puſtuloſus.
'Ολοφυγδὰν, όνος, ἡ, puſtula; quaſi ὁλοφλυδὰν, & φλύζω.
'Ολοφυδνὸς, ὴ, όν, lugubris, luctuoſus, *Hom. Il.* 5, 683. Ab ὀλοφύζω.
'Ολοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.
'Ολοφυὴς, ές, ὁ ἡ, totus abſolutus in natura ſua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυὴ.
'Ολοφυκλὶς, ίδος, ἡ, puſtula; qu. ὁλοελυγλὶς.
'Ολοφυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. Ab
'ΟΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro, lugeo; (2) deploro, commiſereor; ὁλοφυσάμην, aor. 1. m. lamentatus; paſſ. ὁλοφυσθεὶς, idem. 'Αχιλλεὺς ὁλοφυρθεὶς ἑῆος 'Αχαιῶν, Il. 11, 655. 'Αλλ' ἦ τοι ἑρατὸν ὁλοφύρομαι, Theog. 1127. Hinc
'Ολόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio, lamentum.
'Ολοφυρτικὸς, ὴ, όν, ad lamenta ſeu lamentandum proclivis. Ab eod.
'Ολοφυρτικῶς, lamentabiliter.
'Ολοφώϊος, ος, ὁ ἡ, exitialis; (2) verſutus, improbus; ὁλοφῶϊα, vaframenta, verſutiæ. Ex ὄλλυμι, & φὼς, *homo.*
'Ολόφωνος, ου, ὁ ἡ, plena voce canens. Ex ὅλος, & φωνὴ.
'Ολόχαλκος, ον, totus ex ære.
'Ολόχροος, *contr.* ὁλόχρως, ως, ὁ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρόα.
'Ολόχρυσος, ος, ὁ ἡ, totus ex auro factus, ex auro ſolido factus; (2) totus auro inductus, *Joſ.*
'Ολόψυχος, ον, ſincerus, candidus, integer animo. A ψυχὴ.
'Ολοψύχως, *Adv.* toto animo.
'ΟΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, & alicubi vinarium.
'Ολπις, ίδος, ἡ, idem.
'Ολυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab ὄλυμπος.
'Ολυμπία, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.
'Ολυμπιάζει, *Adv.* ad Olympiam. Ab 'Ολυμπία. Unde
'Ολυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympia, de Olympia.
'Ολυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab 'Ολυμπος.
'Ολυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, ſive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus menſibus; (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.
'Ολυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab 'Ολυμπία.
'Ολυμπικὸς, ὴ, όν, Olympicus. Ab eod.
'Ολυμπιονίκης, ου, ἡ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω.
'Ολύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens; (2) cœleſtis. Ab 'Ολυμπος.
'Ολυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum.
'ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiſſimus, cujus vertex cælum tangere videtur; (2) cœlum.
'Ολωϊθύω, f. ύσω, caprifico. Ab
'ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura, ſ. quæ ad plenam maturitatem non pervenit.
'Ολωοθορέω, ῶ, groſſos ſeu abortus fero. Ab
'Ολωοθορὸς, ου, ὁ ἡ, groſſos ſeu abortus ferens. Ex ὄλωθος, & φέρω.
'ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra, Gl. V. ſpelta. Ph. far, ador, ſiligo; *Hom. Il.* 5, 196.
'Ολυρίτης, ου, ὁ, ὁλυρίτης ἐγκρυφίας, ſubcinericius panis, ſiligineus. Ab ὄλυρα.
'Ολώδης, ες, ὁ ἡ, ater inſtar atramenti ſepiarum, vel turbidus. Ab ὀλὸς.
'Ολάω, ίω, ιον, pernicioſus. Ab ὄλλυμι.
'Ολωλε, *perdidit*, 3. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἄλε.
'Ολως, *Adv.* prorſus, omnino, totaliter, integre; (2) in ſumma; (3) ſane. Ab ὅλος.
'Ομαδάω, in unum cogo & coacervo, Heſ. ubi ὁμαδάζειν, ἀθροίζειν. Ab ὁμὰς.
'Ομαδέω, tumultuor; ὁμάδησαν, a. 1. 3. pl. ſtrepitum excitarunt. Μυρίαι δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα Σκιόεντα, Odyſſ. 1. 365. Ab eod.
'Ομαδὸς, ὁ, tumultuo; (2) tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμὸς.
'Ομαιμὶς, ίδος, ἡ, ſoror. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
'Ομαιμονέστερος, ομαιμοσπέρα, conſanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.
'Ομαιμος, ος, ὁ ἡ, conſanguineus; (2) frater vel ſoror. Ex iiſd.
'Ομαιμοσύνη, ης, ἡ, conſanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὁμαιμος. Unde
'Ομαιμότης, ητος, ἡ, conſanguinitas, Gl. V.
'Ομαίμων, ονος, ὁ ἡ, conſanguineus. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
'Ομαιχμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul milito, ſimul bellum ineo, ſimul jaculor. Ab ὁμαιχμὸς.
'Ομαιχμία, ας, ἡ, Ion. ὁμαιχμίη, ης, ἡ, ſocietas belli, confœderatio. A præc.
'Ομαιχμος, ος, ὁ ἡ, arma confocians, confœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμὸς, & αἰχμὴ.
'Ομακοεῖον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμὸς, & ἀκούω.
'Ομαλὴς, ές, ὁ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλὸς. Unde
'Ομαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V.
'Ομαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, Gl. V. plano, æquo, hoſtio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis ſum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ὑπάρξεις ὁμαλίζειν, ἢ τὰς ὕβρεις. Ariſtot. Ὡμαλισμένα πόλεις ὑπὸ τῆς Συμφορᾶς, Iſocr. Ab eod.
'Ομαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio. Ab ὁμαλίζω. Unde
'Ομαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ.
'Ομαλίστρα, ας, ἡ, hoſtorium, Gl. V.
'Ομαλόδερμος, ον, glaber, lævis. A δέρμα.
'Ομαλὸς, ὴ, όν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμὸς.
'Ομαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, Gl. V. Ab ὁμαλὸς. Unde
'Ομαλόω, planum reddo, complano; aquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo; ὁμαλῶναι, a. 1. inf. complanare.
'Ομαλόω, complano, Gl. V. Ab ὁμαλὸς.
'Ομαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, ſine diſcrimine, nullo excepto; (3) ſedate. Ab eod.

'Ομάρτ,

Ὁμάρτῃ, 3. sing. præs. imper. act. ab
Ὁμαρτέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, eo una cum, comitor. Εἰ μὴ ἦ Ὀρφέως ἕἶχον λόγον πείθειν ἕπαδσα', ὥδ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας, Eurip. Iph. in. Au. 1240. Ὁμαρτήσας Διὸς ὀμβρῳ, Hesiod. Ἔργ. 674. Οἶδ' ὁμαρτήσουσί ζοι, Eur. Iph. in Tau. 1211. Ab
Ὁμαρτῆ, *Adv.* simul, una; *Hom. Il.* 5, 656. Ab ὁμῆ, & ἄρω, s. αἴρω.
Ὁμαρτήσασα, *secuta*, a. 1. part. act. f. g.
Ὁμάς, άδος, ἡ, multitudo, omnes simul. Gl. V. summa, universitas. Ab ὁμῆ.
Ὁμασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμῆ, & ἀσπις.
Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab
Ὁμαυλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cohabitans, una pernoctans. Ex ὁμῆ, & αὐλή.
Ὁμαυλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, consonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia*.
Ὀμβρέω, pluo; ὀμβρᾶται, Ph. ὀμβρῆ, imbricatur. Φλοιὰ αἰθέριον ἄμβρησεν ὑπὸ τῆ ἀρανῆ, Philo. Ab ὄμβρος. Hinc
Ὄμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia.
Ὀμβρηγενὴς, ἐς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.
Ὀμβριδιὸς, ὴ, ὸν, pluviosus. Ab ὄμβρος.
Ὀμβριος, ὰ, ὸν, idem & ab eod.
Ὀμβρήσαντος, gen. s. a. 1. part. act. verbi ὀμβρέω.
Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus. Ab eodem.
Ὀμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. Ab ὀμβρία.
Ὀμβρίκια, & ὀμβρίας, vocari omnium animalium fœtus a poëtis, scribit Pollux.
Ὀμβριμοβγὲς, ῆ, ὸ, magna & ardua facinora patrans. Ex ἔργον.
Ὀμβριμόθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus.
Ὀμβριμόπαιρος, & ὀμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπαιρος, & ὀβριμοπάτρη.
Ὀμβρίμος, ος, ὁ ἡ ἡ, impetuosus, vehemens, ut imb. validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.
Ὄμβριος, ος, ὁ ἡ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀέρῳ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τῆ ὀμβρίᾳ ὕδατος, Aristot. Hist. An. 6, 15. Ab ὄμβρος.
Ὀμβροβλύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex.
Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. Ex ὄμβρος, & βλύω.
Ὄμβρος, ος, ὁ, imber, pluvia.
Ὀμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab
Ὀμβροτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος, & τίκτω.
Ὀμβροφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω.
Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciscens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίρω.
Ὀμβρώδης, ος, ὁ ἡ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.
Ὁμέθνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ejusdem gentis s. nationis, Suid. Ex ὁμῆ, & ἔθνος.
Ὁμεῖ, 3. s. f. s. 2. ind. m. d. v. ὄμνυμι.
Ὁμιστιος, ος, ὁ ἡ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμῆ, & ἑστία.
Ὁμόνιτία, una cubo. Ab
Ὁμοδυνίτης, ος, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ea ὁμῆ, & εὐνή.
Ὁμοδυνίτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc. Unde
Ὁμόδυνος, ος, ὁ, maritus.
Ὁμοζδὸς, ίος, ὁ ἡ ἡ, simul congregatus. Hinc pl. ὁμοζδέες, congregati apud Hom. Ex ὁμῆ, & ἀγείρω.
Ὁμοζυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμοζυρισαθῆς, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμοζυρίσασθ' Ἀχαιὲς εἰς ἀγορὴν, Odyss. 16, 376. Ab
Ὁμόζυρις, ιος, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum, Hom. Il. 20, 142. Ex ὁμῆ, & ἄγυρις.
Ὁμοήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui eorundem morum est. Ex ὁμῆ, & ἦθος.
Ὁμήλικα, acc. sing. ab ὁμήλιξ.
Ὁμηλικία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμιλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, Il. 5, 126. Ab
Ὁμήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem ætatis est. Ph. æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, Gl. V.
Ὁμηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, veniens simul, comes viæ, Nonn. Ex ὁμῆ, & ἔρχομαι. Hinc
Ὁμηλυσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμιλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt.
Ὁμηρα, de unico obside, Mac. c. 1.
Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum, obsidium; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.
Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.
Ὁμήρειος, ος, ὁ ἡ ἡ, Homericus.
Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obsidium; (2) obses. Ab ὁμηρεύω.
Ὁμηρεσαν, pom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρεῦσαι.
Ὁμηρεύω, sum obses. Θεᾷ θεὸς Ἥρα ποτ' ὠμήρευσε, Eur. Bac. 297. Τὲς τὲ παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδοκεν, Herodian. Ab ὁμηρος.
Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσα, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ἀμήρησεν, ae. 1. 3. s. occurrit apud Hom. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἀγλεὸς ὠκὺς, Odyss. 16, 468. Ab eod.
Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.
Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapsodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in inf. Chio. Ab ὁμηρίζω.
Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica usurpo. Ab Ὅμηρος.
Ὁμηρικὲς, ὴ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans, Comp. ὁμηρικώτερος, Sup. ὁμηρικώτατος.
Ὁμηρικῶς, Homerico more.
Ὁμηριστὴς, ῆ, ὸ, Homerista, rhapsodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηριστὴ, Atellani, Gl. V. Ab ὁμηρίζω.
Ὁμηροκέντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis consutum. Ex κέντρων, *cento*.
Ὁμηροκέντρωνες, ωνα, οἱ, idem. Ex iisd.
Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.
Ὅμηρον, ος, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. Ab
Ὅμηρος, ος, ὁ, obses, Gl. V. ὁμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obses, legatus; ὅμηροι, obsides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.
Ὅμηρος, ος, ὁ, Homerus.
Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.
Ὁμίλες, 2. s. f. pr. imper. act. v.
Ὁμιλέω, in cœtu aliquorum versor; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; fermocinor, Gl. V. (3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina (4) alicui rei valde deditus sum, ut studiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, Theog. 36. Ab eod.
Ὁμιλαδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδόν.
Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.
Ὁμιλητὴς, qui conversari solet, cui frequens est conversatio cum aliquo; (2) discipulus, auditor. Ab eod.
Ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, qui dextere versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, Gl. Vet. tractator. Ab ὁμιλητὴς.
Ὁμιλητὸς, ὸ, comis, lenis; οὐχ ὁμίλητὸς immitis, asper, sævus.
Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo, commercium; (2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio, concio de rebus sacris, Ph. Ab ὁμιλος.
Ὁμιλὶν, ης. ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab
ΟΜΙΛΟΣ, ος, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.
Ὀμίχλη, *Ion.* ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.
Ὁμιχλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, nebulosus, caliginosus. Ab ὁμίχλη.
Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, Hes. ubi ὁμίχμαλα, ῥήματα, urinæ excretiones. Ab ὁμιχέω.
Ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spectrum; (2) adspectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, Gl. V. ab ὄπωμαι.
Ὁμματεῖος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. ocularis; ὁμμάτειος πόθος, amor oculis insinuatus, Hes. Ab ὄμμα.
Ὀμματίδιον, ος, τὸ, ocellus, Dim. ab
Ὀμμάτιον, ος, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.
Ὀμματογράφος, ος, ὁ ἡ ἡ, fucandæ faciei serviens, *Epith.* fuci. Ex γράφω, *pingo*.
Ὀμματολαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, oculis fulgens. Ex λάμπω.
Ὀμματοσδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, oculis privatus, cæcus, R. Ex ὄμμα, & σβέννυμι.
Ὀμματόω, oculatum & vigilem reddo; perf. pass. part. fine augm. ὀμματαμβλος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.
Ὄμνυ, 2. s. præs. imper. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.
Ὀμνύεις, 2 s. præs. indic. act. v.
ΟΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυεν, impert. jurabat, ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, & ὀμνυέναι, jurare. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, *Poët.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσσον, jura. Ὄμνυμι δὴ τούτοις σῶσι νικᾶν τοὺς κριταῖς, Arist. Av. 451. Ἢ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δ' φρὴν ἀνώμοτος, Eur. Hipp. 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, Pind. Ol. 6, 24.
Ὁμοαιχμία, apud Hes. pro ὁμαιχμία.
Ὁμοάριθμος, ejusdem numeri. Lex Vulg.
Ὁμόβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cum alio vivens; conjux, Gl. Vet. Ex ὁμῆ, & βίος.
Ὁμοβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, simul germinans. A βλαστάνω.
Ὁμόβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui una consultat; (2) qui ejusdem est voluntatis. Ex ὅμος, & βουλὴ, vel βούλομαι.
Ὁμοβώμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex ὁμὸς, & βωμὸς.
Ὁμογάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, collactanei. Ex ὁμῆ, & γάλα. Unde
Ὁμογάλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, collactaneus, Ph.
Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui simul generi sunt unius ejusdemque soceri vel socrus,
Ὁμόγαμος, ὁ ἡ ἡ, maritus, uxor.
Ὁμογάστριος, ος, ὁ ἡ ἡ, uterinus frater. Ex ὁμῆ, & γαστὴρ, *venter*. Hom. Il. 21, 95.
Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab
Ὁμογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ejusdem generis cognatus, Gl. V. gentilis, consanguineus. Ex ὁμῆ, & γένος. Hinc
Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere.
Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, frater, Eurip.
Ὁμογλωττέω, eadem lingua utor. Ab
Ὁμόγλωττος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. A γλῶττα.
Ὁμογνήσιος, germani, Ph.
Ὁμόγνιητος, ος, ὁ ἡ ἡ, consanguineus, Nonn. Quasi ὁμογένητος.
Ὁμόγνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ἑρόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quasi ὁμογένιος, *per Syncop.* Ex γένος.
Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior, Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare.
Ὁμογνωμόνως, æque, eodem animo.
Ὁμογνωμοσύνη, ης, consensus sententiarum, Ab
Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem est sententiæ, Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη.
Ὁμόγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, germanus. At ὁμόγνια

γονα, quæ ejuſdem ſunt generis. Ex ὁμὸς, & γένομαι.

Ὁμογραμμος, ου, ὁ ἡ ἡ, iiſdem lineis circumſcriptus. Ex ὁμὸς, & γραμμή.

Ὁμογραφία, pari modo, h. e. iiſdem literis ſcribo verbum aliquod. Vox Gramm. A γράφω.

Ὁμοδέμνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem lecti ſ. ſtrati particeps eſt, conjux. A δέμνιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab

Ὁμόδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem populi eſt, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores ſe componit. Ex ὁμὸς, & δῆμος.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus ſequens, Gl. Vet. contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς, & δίαιτα.

Ὁμοδογματέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio. Ex ὁμὸς, & δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem. Περὶ τινων ὁμοδοξῶσι, Theophr.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorumdam, conſenſus opinionum; (2) par gloria. Ab

Ὁμόδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem opinionis eſt; (2) pari gloria præditus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, *opinio, gloria*. Hinc

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria.

Ὁμοδόρπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœnæ particeps ſeu ſocius. Ex ὁμὸς, & δόρπον.

Ὁμόδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſervus, conſerva.

Ὁμοδρομέω, ῶ una curro, concurro, Plut. Ex ὁμὸς, & δρόμος. Hinc

Ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* -μίη, concurſus, pugna.

Ὁμόδρομος, ον, qui una currit, comes curſus.

Ὁμοδυάμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, æque potens, R. Ex ὁμὸς, & δυνάμις.

Ὁμοεθνέω, ejuſdem gentis ſum. Ab

Ὁμοεθνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem generis ſ. nationis, Gl. Vet. ὁμόεθνος, congentilis. Ex ὁμὸς, & ἔθνος, *gens*. Hinc

Ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter ſe conſenſio, Hippoc.

Ὁμόεθνος, ον, ejuſdem gentis.

Ὁμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem ſpeciei eſt, ejuſdem generis. Ex εἶδος. Hinc

Ὁμοειδία, ας, ἡ, ſpeciei ſimilitudo, formæ convenientia.

Ὁμοειδῶς, eadem, ſimili forma.

Ὁμοερκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem ſepto coercetur, iiſdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, & ἕρκος.

Ὁμοέστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ἑμὸς, & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui unum idemque æmulatur.

Ὁμοζυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſub eodem jugo eſt, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

Ὁμόζυγος, ὁ ἡ ἡ, idem, Gl. V.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. juncti, bini. Ex iiſd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum ſimilitudo, morum conſenſio, concordia. Ab

Ὁμοήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui eorumdem morum eſt, qui ſimilibus eſt moribus, Gl. V. ſimilis, conſuetus, ſolitus. Ex ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνέω, una fruticor. A θάμνος.

Ὁμόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμὸς.

Ὁμόθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, pariter Deus, una vel ſimul Deus, ejuſdem divinitatis conſors.

Ὁμόθηλος, ὁ, collactaneus, cognatus.

Ὁμόθριξ, χος, ſimiles pilos habens, *Epith.* equi v. ὅτριχες.

Ὁμόθρονος, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem throni conſors.

Ὁμόθρους, ου, ὁ ἡ ἡ, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, *Adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) univerſi una, pariter, ſimul, Ph.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

Ὁμόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, unanimis, conſentiens, concors.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίαν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν.

Ὁμοιόαρχος, ον, ſimul incipiens. Ab ἀρχομαι.

Ὁμοιος, ſimilis, omnibus communis; omnibus æque perniciosus; omnibus æque moleſtus, inſtans. Ab ὅμοιος, ſimilis, vel potius ab ὁμὰ, *ſimul*, & ἰένω, ab ἕμι.

Ὁμοιοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, æque gravis, Suic. A βάρος.

Ὁμοιοδίαιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimili victu utens.

Ὁμοιοδίοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστάνειν, ſimiliter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis ſimilitudo. Ab

Ὁμοιογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt generis. Ex ὅμοιος, & γένος.

Ὁμοιογενῶς, ſimili genere.

Ὁμοιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt ſpeciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμόθριξ.

Ὁμοιοκαρπέω, ſimiles fructus gigno. Ab

Ὁμοιόκαρπος, ὁ ἡ ἡ, ſimiles habens fructus.

Ὁμοιοκαταληπτέω, ſimiliter deſinens.

Ὁμοιοκατάληκτος, ον, ὁ ἡ ἡ, ſimiliter deſinens. Ex ὅμοιος, & καταλήγω. Hinc

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, ſimilitudo clauſulæ.

Ὁμοιόκριθος, ου, ὁ ἡ ἡ, hordeo ſimilis. Ex ὅμοιος, & κριθὴ, *hordeum*.

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ἡ ἡ, in partes tenues, ſimileſque diviſus, Sch. Ariſt.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio ſimilis, ſimilia verba. Ex ὅμοιος, & λόγος.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo partium, partes ſimiles. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria. Ab

Ὁμοιομερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conſtans ex partibus ſimilibus, partes habens ſimiles. Ex ὅμοιος, & μέρος.

Ὁμοιομόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimilis & ejuſdem eſſentiæ. Ex ὁσία.

Ὁμοιόμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimilem formam habens, R. Ex μορφή.

Ὅμοιον, ſimilitudo, *Adverb.* ſimiliter; ὅμοια, *Adv. cum Dat.* perinde ut, pariter ac.

Ὁμοιοούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimilis eſſentiæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab ὁσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum ſimilitudo, ſimiles adfectus, naturæ ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſimiliter adficior, iiſdem mihi ſunt adfectus, eadem natura ſum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, Ariſtot. Ab

Ὁμοιοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui ſimiles ſunt adfectus, iiſdem adfectibus obnoxius, *it.* ſimilis naturæ. Ex ὅμοιος, & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *Adv.* ſimilibus adfectionibus.

Ὁμοιόπιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem fidei. A πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, ſimiliter ornatus. A πρέπει.

Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejuſdem eſſe perſonæ.

Ὁμοιοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem perſonæ eſt, *Gramm.* A πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſimiles habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui ſunt æqualis dignitatis & ætatis, Heſ. A πτερὸν.

Ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimiliter cadens, ſimiles caſus habens. A πίπτω, vel πτῶσις.

Ὁμοιοπλώτας, iiſdem caſibus.

Ὁμοιόπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, tritico ſimilis.

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis; (2) par, æqualis; aliquando & ὅμοιος. Ab ὁμὸς.

Ὁμοιόσημος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem ſignificans. Ex ἴσος, & σῆμα.

Ὁμοιόσκυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimili cultu ſeu habitu utens. Ex ὅμοιος, & σκυλή.

Ὁμοιόσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, ore ſimilis. Ex ὅμοιος, & σόμα.

Ὁμοιοσυντακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimilis & ejuſdem conſtructionis. Ex συντάσσω.

Ὁμοιοχημονέω, ῶ, ejuſdem figuræ ſum, eumdem habitum ſervo. Ab

Ὁμοιοχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem figuræ eſt, conformis. Ex ὅμοιος, & χῆμα.

Ὁμοιοχημόνως, eadem forma.

Ὁμοιοταχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſimili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοιοταχῶς; *Adv.* ſimili celeritate.

Ὁμοιοτέλευτον, ου, τὸ, ſimilem clauſulam habens, ſimiliter deſinens. A τελευτή.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo; item æqualitas, parilitas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, ſimilem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, ſimili tono.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilis & idem prope modus; (2) morum ſimilitudo. Ab

Ὁμοιότροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſimilis & ejuſdem modi eſt; (2) qui ſimilibus præditus eſt moribus, ejuſdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *Adv.* eodem modo.

Ὁμοιοτύπωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimili forma expreſſus.

Ὁμοιούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimilis naturæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab ὁσία.

Ὁμοιοσπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimiliter germinans, Suic. Ex ὅμοιος, & σπέρω.

Ὁμοιόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimilem vocem habens. Ex ὅμοιος, & φωνή.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, ſimilitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, ejuſdem intervalli, durationis, temporis, *Epith.* pedum, ut Dactylus, & Anapæſtus.

Ὁμοιοχρώματος, ου, ὁ ἡ ἡ, colore ſimilis. A χρώμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοίωμαι, adſimilor; ὡμοιάθλιν, aor. 1. ſimilis factus ſum, inf. ὁμοιωθλῆναι, *Poet.* ὁμοιωθῆμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιᾶν, ſimilis ſum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Marc. 4, 30. Ἄστροις ὁμοιωθῆναι, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιωθῆμεναι, *adſimilatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοιόω.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo; ſimulacrum, figura expreſſa ad alicujus ſimilitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

Ὁμοιωματικὸς, ὴ, όν, ſimilitudinem ſignificans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen ſimilitudinis.

Ὁμοίως, *Adverb.* ſimiliter, ſimili modo, perinde, pariter, æque.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res ſimilitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, οῦ, ὁ, qui rerum ſimulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad eumdem fumum ſive focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμόκαπος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem præſepe, vel eamdem menſam habens, commenſalis. Ex ὁμὸς, & κάπη.

Ὁμοκάτοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ου, comes viæ.

Ὁμόκεντρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem centrum habens. A κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλίω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, & *Ion.* ὁμόκλησασκε, 3. ſing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμόκλησαντες, Soph. El. 714. Ab

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. A κέλω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, conſortium, Gl. V. Ab

Ὁμόκληρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cohæres, particeps. Ex ὁμὸς, & κλῆρος.

Ὁμοκλήσαντες, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore, minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimul vocatus cum alio. Ex ὁμὸς, & καλέω.

Ὁμοκλινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſimul accumbens, Nonn. ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμὸς, & κλίνη.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eodem lecto eſt; (2) qui eadem menſa fruitur, Rob. Ex iiſdem.

Ὁμόκλιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, eodem tecto utens, ſimul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, uterinus frater. Ex κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab
Ὁμόκοιτος, ε, ὁ ἡ ἦ, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κεῖται.
Ὁμόλεκτος, ε, ὁ ἡ ἦ, ejusdem tori s. lecti consors, conjux. Ex ὁμοῦ, & λέκτρον.
Ὁμολεξία, ἡ, consensus. A λέγω.
Ὁμόλεχος, ε, ὁ ἡ ἦ, conjux.
Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior, fatcor; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. c. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, aor. 1. ὡμολόγησα, confessus sum, Gl. Vet. pass. ὁμολογεῖ) concessum est, convenit, part. ὁμολογημένον, quod in confesso est, consentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθείς, votivus, Gl. V. perf. ὡμολόγημαι, confessum, Gl. V. & sine augmento ὁμολόγημαι, condictum, Gl. V. ὡμολόγηκε, constat, Ph. 3. sing. p. Ὁμολογῶ σοι καταλύσειν, Thuc. τὸ εὐχῆς ὄπλα θέσθαι, Plut. φησὶ ζῆ, Plato. μὴ πῦρ βαρβάρων, Æschin. Ὡμολογήθη ὑπὸ πολλῶν τοῦτο ἐμοὶ, Plato.
Ὁμολογήσαντα, acc. s. aor. 1. pass. v. ὁμολογέω.
Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est.
Ὁμολόγησις, εως, ἡ, confessio.
Ὁμολογήσις, ἡ, idem & ab eod.
Ὁμολογητής, οῦ, ὁ, sponsor, Ph. (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογητὴς, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab ὁμολογέω.
Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio, Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) concinnitas. Ab
Ὁμόλογος, ε, ὁ ἡ ἦ, consentiens, adsentiens, ejusdem sententiæ, consentaneus; & ὁμόλογον, compromissum, pactum, Ph. Ex ὁμοῦ, & λέγω.
Ὁμολογουμένως, *Adverb.* ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογούμενος.
Ὁμολόγως, idem.
Ὁμόλοχοι, οι, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis. Ex ὁμὸς, & λόχος.
Ὁμομαστιγίας, ας, ὁ, particeps verberum; conservus. Ab
Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.
Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ.
Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἦ, Poll. ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι.
Ὁμόνια, ας, ὁ ἡ ἦ, communi templo colitur.
Ὁμόνεκρος, ε, ὁ ἡ ἦ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac mortuorum cadavera.
Ὁμογάστωρ, ορος, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex ὁμὸς, & νηδύς.
Ὁμονοήτιον, ε, το, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.
Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio, Gl. Vet. concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc
Ὁμονοητικὸς, ἡ, όν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.
Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, consensu.
Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab
Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ε, ὁ ἡ ἦ, eandem mentem habens, concors, unanimis.
Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens. Plat.
Ὁμοουσιασταὶ, ῶν, οἱ, ὁμοουσιασταὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. Ab
Ὁμοούσιος, ὁ ἡ ἦ coëssentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex οὐσία. Hinc
Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.
Ὁμόπαγοι, οι, qui ejusdem sunt pagi, V. L.
Ὁμοπαθία, adsentio, obtempero, Plut. Ab
Ὁμοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, iisdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.
Ὁμοπαθῶς, cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.
Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, frater. Ex πατήρ.
Ὁμόπατρος, ε, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iisd. Sed pro eo dicitur ὁπάτρως apud poët.
Ὁμοπάταρ, ορος, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iisd.
Ὁμοπέδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.
Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab
Ὁμόπιστος, ε, ὁ ἡ ἦ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς, & πίστις.
Ὁμοπλεκὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμοῦ, & πλέκω.
Ὁμόπλεκτος, ε, ὁ ἡ ἦ, idem. Ex iisd.
Ὁμοπλέω, ῶ, simul navigo.
Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab
Ὁμόπλους, *contr.* ὁμόπλους, ε, ὁ ἡ ἦ, simul navigans, navigationis socius.
Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui simul natat.
Ὁμόπολις, εως, ε, ὁ ἡ ἦ, qui ex eadem urbe est; (2) conterraneus, popularis.
Ὁμοπροδότης, ε, ὁ ἡ ἦ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ, & προδίδωμι.
Ὁμοπραγία, socius, consocius sum alicujus rei.
Ὁμοπραγμων, ονος, socius, adjutor. A πράσσω.
Ὁμοπροσκυνητὸς, ε, ὁ ἡ ἦ, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω.
Ὁμόπτερος, ε, ὁ ἡ ἦ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμοῦ, & πτερὸν.
Ὁμοπτέρως, pari cursu, celeritate.
Ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.
Ὁμοπτώτας, *Adv.* eodem casu. Ex πτῶσις.
Ὁμόρυμα, ατος, τὸ, macula, labes.
Ὁμόρυνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὁμόργνυ, ab
ΟΜΟΡΓΝΥΜΙ, f. ξω, tergo, abstergo, imprimo, inuro, a. 1. med. int. ὁμόρξασθαι, abstergere, part. ὁμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὁμορξάμενος, Odyss. ὠ, 88.
Ὁμορία, ῶ, f. ήσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορεῖν χωρίον ἐκείνῳ, Plut. Ab ὅμορος.
Ὁμόρνησις, εως, ἡ, ὁμόρνησις, confinitas, vicinitas, adfinitas, Rob. Suic. Ab ὁμορέω.
Ὁμορξάμην, a. 1. ind. med. v. ὁμόργνυμι.
Ὁμόρξω, *tergam*, f. 1. ind c. act.
Ὁμορις, ος, idem quod.
Ὁμορος, ε, ὁ ἡ ἦ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμοῦ, & ὅρος.
Ὁμορσφίας, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.
Ὁμορσφιος, ε, ὁ ἡ ἦ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὀροφή.
Ὁμορσφὸς, vel ὁμοίρσφος, ε, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iisd.
Ὁμόρρεθρος, ε, ὁ ἡ ἦ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμοῦ, & ῥέθρον.
Ὁμορρήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἦ, uno eodemque ore dictus, concors, Nonn.
Ὁμόρρια, ας, ἡ, confluvium, V. Lex.
Ὁμορρυέω, ῶ, f. ήσω, constrepo; (2) consentio. Δέδρακα τᾶργον εἰπερ ἦδ' ὁμορρυεῖ, Soph. Antig. 542. Ab ὁμόρροθος.
Ὁμορροθέω, ὁ ἡ ἦ, simul agitatus fluctibus.
Ὁμορρυθὴς, ε, ὁ ἡ ἦ, simul strepitum aut sonitum edens.
Ὁμόρροια, ἡ, confluentia, confluxus. Ab
Ὁμόρροος, ε, ὁ ἡ ἦ, simul fluens.
Ὁμορρόως, ε, ὁ ἡ ἦ, compotor. Ex ὁμοῦ, & ῥοφέω.
Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab
Ὁμορυσμὸς, ε, ὁ, idem ib.
ΟΜΟΣ, ὴ, όν, similis, par.
Ὁμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοσαρκὴς, ε, ὁ ἡ ἦ, ejusdem carnis, una caro cum alio. Ex ὁμὸς, & σάρξ.
Ὁμόσε, *Adv.* simul, eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἴεναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conferere. Ab ὁμὸς.
Ὁμόσης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, æque fortis seu valens. Ex σθένος.
Ὁμοσίτιοι, ων, οἱ, conjuges, quasi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς, & σῖτος.
Ὁμοσιτία, una cibum capio. Ab
Ὁμόσιτος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui cibum una cum alio capit, convictor.
Ὁμόσκηνος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui iisdem armis utitur.
Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab
Ὁμόσκηνος, ε, ὁ ἡ ἦ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc
Ὁμοσκήνως, vel ὁμοσκηνεῖ, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
Ὁμόσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἦ, cognatus, consanguineus, frater. Ex σπλάγχνον.
Ὁμοσπονδία, fœderis particeps sum.
Ὁμόσπονδος, ε, ὁ ἡ ἦ, libaminum consors; ejusdem fœderis particeps, Gl. V. fœderatus. Ex ὁμὸς, & σπονδή.
Ὁμοσπορος, ε, ὁ ἡ ἦ, simul seminatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus frater vel soror. Ex ὁμοῦ, & σπείρω.
Ὁμοσπόρος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui cum eadem, quacum alius, rem habet, Suic. Ex iisd.
Ὁμόσαιν, 3. sing. aor. 1. conj. act, *Poët.* pro ὁμόσῃ.
Ὁμόσσον, 3. sing. a. 1. imper. act. *Poët.* pro ὁμόσον.
Ὁμόστεγος, ε, ὁ ἡ ἦ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στέγη.
Ὁμοστιβὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, iisdem vestigiis incedens, *metaph.* consentiens, concors. Ex στίβος.
Ὁμοστιχάω, ῶ, f. ήσω, simul procedo, una eo, comitor, Il. 15, 635. Ex στείχω.
Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.
Ὁμοστιχὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, simul incedens, vel cadens. Ex iisd.
Ὁμόστοιχος, ε, ὁ ἡ ἦ, vel ὁμόστιχος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμοῦ, & στοῖχος, vel στίχος.
Ὁμόστολος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes. Ex ὁμοῦ, & στέλλω.
Ὁμόστοργος, ε, ὁ ἡ ἦ, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex στοργή.
Ὁμόσφυρος, ὁ ἡ ἦ, cum alio iter facit, comes; exponitur & frater. Ex σφυρόν.
Ὁμοσχήμων, ον, ὁ ἡ ἦ, eamdem formam seu habitum eumdem habens, uniformis. Ex ὁμὸς, & σχῆμα.
Ὁμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοῦμαι, jurabo, f. 2. indic. med.
Ὁμοταγὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμὸς, & τάσσω, *ordino*.
Ὁμοταγὼς, eodem ordine.
Ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
Ὁμόταφος, ε, ὁ ἡ ἦ, idem sepulchrum habens.
Ὁμοταχὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, æque velox. Ex ὁμὸς, & ταχύς.
Ὁμοταχῶς, *Adv.* simili celeritate.
Ὁμοτέλης, ές, ὁ ἡ ἦ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμὸς, & τέλος.
Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo desinens. A τελευτή.
Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἦ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ, & τέρμων.
Ὁμοτεχνέω, eamdem artem factito. Ab
Ὁμότεχνος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui eamdem artem exercet, profitetur, seu factitat, Gl. Vet. ejusdem artis. Ex ὁμὸς, & τέχνη
Ὁμότηθος, ὁ ἡ ἦ, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. A τήθη.
Ὁμοτὴς, ῆ, ὁ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὄμνυμι, *juro*. Unde

Ομοτικὸς, ἡ, ὸν, jurativus, qui jurantis eſt, ut ὁμοτικὰ ῥήματα, adverbia jurandi.

Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab

Ὁμότιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis, Gl. V. collega, conſors. Ex ὁμὸς, & τιμὴ.

Ὁμοτίμως, pari dignitate.

Ὁμότιτθος, ε, ὁ ἡ ἡ, eadem nutrice uſus. Ex τιτθὴ.

Ὁμότοιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, communem parietem habens, vicinus.

Ὁμοτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, eumdem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμὸς, & τείνω.

Ὁμοτόνως, *Adv.* æquali ſeu eodem tenore.

Ὁμοτράπεζος, ε, ὁ ἡ ἡ, eadem utens menſa. Ex τράπεζα.

Ὁμότρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, una perforatus, una penetrabilis, Nonnus.

Ὁμότριχος, ε, ὁ ἡ ἡ, eoſdem pilos habens. Ex ὁμὸς, & θρὶξ.

Ὁμοτροπίω, iiſdem moribus ſum præditus, ſimilis ſum.

Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo ſeu conformitas, ſimilitudo ſimp. Ab

Ὁμότροπος, ὁ ἡ ἡ, ſimilibus moribus præditus; (2) ejuſdem modi, ſimilis.

Ὁμοτρόπως, *Adv.* ſimiliter, eodem modo.

Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. Ab

Ὁμότροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.

Ὁμοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aliquos ſimul alit. Ex iiſd.

Ὁμῆ. *Adv.* una, ſimul, pariter; (2) eumdem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ὁμῆ τι, prope, παρετάξαντο πᾶσαις ὁμῆ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, Plut. in Philopœm. cap. 10. Ὀλιγανδρίαν αἱ πρότερον στάσεις ἡ οἱ πόλεμοι πᾶσι πᾶσαν ὁμῆ τι ἠκκαμβρὸν ἀπειγάσαντο, Id. de Oracul. defect. Ab ὁμὸς.

Ὁμυπόστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, eamdem hypoſtaſin habens. Ex ὁμῆ, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Ὁμυρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.

Ὁμύριος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμόριος.

Ὁμύστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμούσιος.

Ὁμυστιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοουσιότης.

Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; *Epith.* Apollinis. A φημί.

Ὁμόφθογγος, ὁ ἡ ἡ, conſonans, ejuſdem ſoni.

Ὁμόφλοιος, ὁ ἡ ἡ, ſimilem corticem habens.

Ὁμόφοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμῆ, & φοιτάω, eo.

Ὁμοφραδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui una cum alio conſultat, conſilii particeps; (2) unanimis, concors.

Ὁμοφρονέω, eadem ſum mente, conſentio.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio unanimitas. Ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, unanimis, ejuſdem mentis, animi, ſeu ſententiæ, idem ſentiens. Ex ὁμὸς, & φρὴν.

Ὁμοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) conſanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, & φυὴ. Hinc

Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo; cognatio. Ab

Ὁμόφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexus; (2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁμὸς, & φύλον.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab

Ὁμόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, eamdem vocem ſeu eumdem ſonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμὸς, & φωνὴ, *vox.*

Ὁμοφώνως, *Adv.* eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.

Ὁμόφωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁμὸς, & φῶς.

Ὁμῳχείνιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, eadem chœnice victitans, conſervus, commilito, quia milites & ſervi dimenſum acceptum conferebant & communes ex eo ſumptus faciebant.

Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.

Ὁμοχρονέω, eodem tempore ſum, æqualis. Ab

Ὁμόχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, æqualis, contemporaneus.

Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχους, ε, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem coloris, concolor. Ex χρόα.

Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρώμα.

Ὁμοχώριος, ε, ὁ, conterraneus, Gl. V. Ex ὁμῆ, & χώρα. Unde

Ὁμόχωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ex eadem regione eſt, popularis, vicinus.

Ὁμόψηφος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus idem ſuffragium eſt, eamdem fovens ſententiam; (2) qui una ſuffragium fert; (3) idem jus ſuffragii ferendi habens.

Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſub animo, concors ſum, conſentio.

Ὁμοψυχία, ἡ, unanimitas, concordia. Ab

Ὁμόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ψυχὴ.

Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimiter, uno animo.

Ὁμόω, unio, in unum redigo, Paſſ. ὁμόομαι, uniri, a. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμός.

Ὀμόω, juro, Gl. V. inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὁμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι. Ἕνεκα χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, *Iſocr.*

Ὄμπαι, fruges melle imbutæ ſacrificandæ.

Ὄμπια, omne genus bellaria, Heſ. Hinc

Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Heſ. Ex ὄμπ. & χείρ.

ΟΜΠΝΗ, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia.

Ὀμπνήριον, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, Heſ.

Ὀμπνία, ία, ιον, almus, ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, Suid. Ἄλλος ἀροτρεύει πῶρον ὄμπνιον αὔλακι νείφων, Nonn. Paraph. 4, 36.

Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ ſuccus, ap. Dioſc. Ab ὄμφαξ. Unde

Ὀμφακίας, ε, ὁ, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.

Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ſ. ex iis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, Poll. Ph. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.

Ὀμφάκιον, ε, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.

Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum ex quo glans querna enaſcitur. Ab eod. Unde

Ὀμφακίτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.

Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle.

Ὀμφακορρὰξ, ᾶγος, ὁ ἡ ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ, & ῥάξ.

Ὀμφακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, umbilici præciſio. Ab

Ὀμφαλοτόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.

Ὀμφαλόω, ῶ, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλος.

Ὀμφαλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; rotundus.

Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

Ὀμφαλόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructum umbilicatum ferens.

Ὁ ΜΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, umbilicus, umbo.

Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλοτομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν οὐκ ἀσόχως διανοίας. Ariſtot. Hiſt. An. 7, 10.

Ὀμφαλοτόμος, ὁ ἡ ἡ, id. quod ὀμφαλήτ.

Ὀμφαλώδης, ες, umbilicaris.

Ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

Ὁ ΜΦΑΞ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.

Ὁ ΜΦΗ, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox. Hinc

Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis.

Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.

Ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὀμόω.

Ὀμῶλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμῆ & ὅλαξ, pro ἄλαξ.

Ὄμωμοκα, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ὄμοκε, ab ὄμνυμι.

Ὀμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo.

Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab

Ὁμώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem nomen habens, cognominis. Gl. V. cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμωνυμον, æquivocum, Gl. V. Ex ὄνυμα.

Ὁμωνύμως, *Adv.* communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.

Ὁμωρόφιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῆ, & ὄροφος.

Ὁμώροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμῶς, *Adv.* ſimiliter, æque, pariter; (2) ſimul una. Ab ὁμός.

Ὅμως, *Conjunct.* tamen. Ab eod.

Ὁμωχίτης, ε, ὁ, ὁμαχίτ) θεοὶ, dii earumdem libationum participes, in eodem templo coli ſoliti. Ex ὁμὸς, & ἔχω.

Ὄν, ὄντος, τὸ, Gl. V. τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.

Ὄν, *quem*, acc. ſing. ab ὅς, *qui.*

Ὀναγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potius οἰνάγρα.

Ὀνάγριον χρῶμα, color qualis onagri.

Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus apta. Ex ὀναγρος, & βόσκω, *paſco.*

Ὄναγρος, ε, ὁ ἡ ἡ, aſinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.

Ὀναίμαν, aor. 1. opt. med. per *Sync.* pro ὀνησαίμαν, ab ὄνημι.

Ὄναμαι, fruor, f. ὀνήσομαι; opt. ὀναίμαν, fruar. ὄναιο, fruere, conducat tibi. Οὔτε λίκνον περάμων ὀνήσομαι, Eur. Med. 1351. Ab ὄνημι.

Ὀνάμβρος, aor. 1. part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμβρος.

Ὄ ΝΑΡ, τὸ, inſomnium, ſomnium, viſio; (2) umbra & ſomnium vanum; κατ' ὄναρ, & per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.

Ὀνάριον, ε, τὸ, aſellus. Dim. ab ὄνος.

Ὀνάσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.

Ὀναδῆ, *frui*, præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel *juviſſe*, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro ὀνήσασθαι, ab ὄνημι.

Ὀνασιν, *uſum*, acc. ſ. *Dor.* pro ὄνησιν.

Ὀνάσσης, 2. ſ. aor. 1. conj. act. *Dor.* & *Poet.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.

Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὄνειατα, cibi, Ab ὄνημι vel ὄναρ.

Ὀνειδείη, ἡ ὀνειδίη, ης, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὄνειδος.

Ὀνειδὴ, acc. pl. *contr.* pro ὀνείδεα, ab ὄνειδος. Unde

Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probroſe objicio. Τοιᾶτος ὤν, τοιῶδ' ὀνειδίζεις ζ τορῶν; Soph. Aj. 1315. Τᾶτ' ἐκ τοῦδ' ὅπως πρόσθ' εἰς ἐμὲ τὰνειδος

τεῦειδ᾽ ἐξεις ἐνδέικως ονειδίσαι, id. Phil. 527. Κἀκ ὀνειδίζω τύχας, Eur. Or. 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, id. Al. 697.

Ὀνειδεια, vel ὀνειδια, ίᾳ, ιον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobratorius.

Ὀνειδίσαντα, acc. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνειδίσει, 3. sing. f. 1. ind.

Ὀνειδισις, εως, ἡ, improperium, Gl. V.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium; (3) turpitudo. Ab eod.

Ὀνειδιστὴρ, ῆρος, ὁ, probrosus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ὀνειδιστικὸς, ἡ, ὸν, exprobratorius, exprobrationem habens.

Ὀνειδιστικῶς, *Adv.* probrose, cum exprobratione, contumelioſe.

Ὀνειδίσωσ.ν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδίω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω.

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus.

Ὀνεῖον, ου, τὸ, ſtabulum aſinorum. Ab ὄνος.

Ὀνεῖος, εια, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὀνειος, aſininus, ut ὀνειον κρέας, aſinina caro, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνειρικὸν, εία, ειον, ad ſomnia pertinens. Ab ὄνειρος.

Ὀνειρορροὴν, ου, ὁ, profluvium genituræ in ſomniis. V. Lex. ex Plin. Ex ῥοή.

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. Hinc

Ὀνειροκριτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſomniorum interpretationem pertinens; (2) qui ſomnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi ſomnia.

Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumelioſa oratio, quaſi ſomnii garrulitas. Ex ὄνειρος, & λέσχη.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, ſomniorum enarratio, ſermo de ſomniis. Ex ὄνειρος, & λέγω.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit, ſeu vaticinatur.

Ὄνειρον, ου, τὸ, ſomnium. Ab ὕπαρ.

Ὀνειροπλὴκτος, ου, ὁ ἡ, ſomnio territus, qui ſomniis percellitur. Ex πλήσσω.

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, ſomniorum interpretem ago; (2) ſomnio, ſomnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππους, Ariſt. Nub. 16. Ὀνειροπολεῖς περὶ ζεαυτῦ, id. Eq. 806. Πολλὰ τοιαυτα ὀνειροπολεῖν σε τῇ γνώμῃ, Dem. Ab

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ ἡ, ex ſomniis futura prædicens, ſomniorum conjector. Ex ὄνειρος, & πολέω.

Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnium, viſum, Gl. V. (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ ἡ, qui ſomnia conſiderat, interpretatur.

Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ ἡ, in ſomnio viſus; (2) qui ſomnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

Ὀνειρόφραν, ονος, ὁ ἡ, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, & φρλώ.

Ὀνείρω, *ſomnii*, gen. ſing. *Dor.* pro ὀνείρου.

Ὀνειρωμὸς, οῦ, ὁ, inſomnium, inprimis de re Venerea; Ariſtot. Hiſt. An. 10, 3.

Ὀνειρώδης, ες, in ſomnis viſus; ſomniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.

Ὀνειροξεις, εως, ἡ, ipſa ſomniandi actio, ſomnium, Suid. Ab

Ὀνειροπολέω, f. ξω, ſomnio; (2) ſomnium laſcivum ſomnio; (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ὄνειρος.

Ὄνευος, ου, ὁ, ſucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc

Ὀνθόω, & ὀνθόομαι, ſuculam verſo & circumago.

Ὀνέω, juvo. Gl. V. Hinc ὀνήσω, f. 1. in præſ. uſitatius ὄνημι.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι.

Ὀνήϊος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.

Ὀνήϊς, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, aſinum agito. Ab

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator aſini, Gl. V. agaſo, mulio. Ph. aſinarius. Ex ὄνος, & ἐλαύνω.

Ὀνήμβων, acc. f. part. præſ. paſſ. v.

ΟΝΗΜΙ, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, proſum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὀνάμαι & ὀνίναμαι, utilitatem & fructum percipio, fruor. fut. ὀνήσομαι. Ἐυεπίλιω ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσῃ, Phocyl. 110.

Ὄνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero, aor. 1. ωατο, vitupetavit. Ὅτε μ᾽ ὤνατο, Il. 17, 25.

Ὀνησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤνησε.

Ὀνήσαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσασαι.

Ὀνήσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ἡ, utilis, fructuoſus. Ab ὄνημι. Unde

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ ἡ, utilitatem adferens, qui juvare poteſt. Ex ὄνησις, & φέρω.

Ὀνησιφόρως, cum fructu, utiliter.

Ὄνησο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. v. ὄνημι.

Ὀνητικὸς, utilis, qui prodeſſe poteſt.

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, unde commodum & utilitas percipi poteſt, utilis. Ab ὄνημι. Unde

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus.

Ὀνητὸς, vituperabilis, Heſ. ubi ὀνητὰ, μεμπτά. Ab ὄνημι, *vitupero.*

Ὀνθηλδέω & ὀνθυλεύω, *proprie* ſimo agrum adſpergo; deinde cibos exquiſite condio, quia ut ſimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delicatiores fiunt. *Ern.* Ab

ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, ſimus ſeu ſtercus jumentorum, Hom. Il. 23, 775.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus.

Ὀνίας, ου, ὁ, ſcari piſcis genus. Ab ὄνος.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus equinum. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνίνησιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ab ὀνίνημι, *juvo.* Ἀνδρας μίγα Ζίνεται, ἠδ᾽ ὀνίνησι, Hom. Il. 24, 45.

Ὀνίς, ίδος, ἡ, ſtercus aſininum.

Ὀνίσκη, aſella, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, aſellus; (2) piſcis quidam, aſellus; (3) inſectum multipes, cutio, porcellio; (4) ſucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, proſum, Gl. Vet. ὀνίσκει, fruitur. Ab ὀνέα.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, q. d. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus equam ineat; (2) uſurpatur de aſinis equas incuntibus. Ex βαίνω.

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ aſino vehitur. Ex iiſdem.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόζυρος, ου, ὁ, & ὀνώζυρις, Nic. Th. 71. carduus aſininus vulgaris, planta adverſus venena ſalutaris, tritaque graviter olens. Quibuſdam etiam ανάζυρος dicitur.

Ὀνοειδὴς, ὲς, Aſino ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, herbæ nomen, quæ potius οἰνοθήρας.

Ὄνοιτο, 3. ſ. præſ. opt. med. v. ὄνομαι.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*; (2) ſpecies dæmonum.

Ὀνοκνῆις, ίδος, ἡ, q. d. galla aſinina.

Ὀνοκίνδιος, ου, ὁ, agaſo, mulio, Dorienſibus; quaſi ex ὄνος, & κινέω, *moveo.*

Ὀνοκόπος, ου, ὁ ἡ, qui aſinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, olori ſimilis. Ex κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ου, ὁ ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὄνος, & κῶλον, *pes.*

ΟΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus, obtentus honeſtus; (4) auctor, ſub cujus ſc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus perſona aliquid dicitur; (5) dicitur & pro homine ipſo, ſed cum relatione ad nomen; ut nomen Rom. pro Romanis: abſolute, & cum numero in ſac. Lib. per Hebraïſmum. *Ern.*

Ὀνόμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

Ὀνομαζεώω, 3. ſ. præſ. imper. paſſ.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello; indigito, nuncupo, Gl. Vet. (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor. aor. 1. part. ὀνομασθεὶς, nominatus; p. ὠνομασμένος. Οὓς Ἐπιτὸς ὠνόμαζε πᾶς λεὼς, Eur. Iph. in. Au. 283. Τίς ὀνομάζοι πρὸ ἔτος; Ariſt. Av. 295. Ὄνομα ᾧ ὠνομάζετο Ἕλενος, Soph. Phil. 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

Ὀνομαθέτης, ου, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνονται, carpunt, f. 1. ὀνίσομαι, *poët.* ὀνόσομαι, ὀνόσει), carpet, aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendo; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Νῦν δέ Ζεὺ ὀνοσάμην πάγχυ φρένας, Il. 14, 95.

Ὀνομήνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenſeo, vel percenſeo, aor. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* & *Poët.* ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε δ᾽ ἄρα τὴν μὲν γυναῖκα Πανδώρην, Heſiod. Ἔργ. 80. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτὸς, οῦ, ὁ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebris.

Ὀνόμαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὠνόμασε.

Ὀνόμαδεν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. *Ion, Æol.* & *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Ph. nominatio, nuncupatio. Ab ὀναμάζω.

Ὀνομασιν, dat. pl. cum ν ab ὄνομα.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, nomen, appellatio.

Ὀνομαστήρια, ων, τὰ, feſtum, quod celebratur ob impoſitionem nominis.

Ὀνομαστὴς, οῦ, ὁ, nominator, Ph. autumator.

Ὀνομαστὶ, *Adv.* nominatim, nomine.

Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, οῦ, ſc. βιβλίον, dictionarium, onomaſticum, ὀνομαστικὴ, (ſc. πῶσις) nominativus, Gl. V.

Ὀνομαστικῶς, *Adv.* nominatim.

Ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, q. d. nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. Gl. V. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῶς, *Adv.* clare, nobiliter.

Ὀνοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio; (2) nomenclatura. Ab

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ ἡ, nominum ſcriptor, ſeu inſcriptor. Ex ὄνομα, & γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio; nuncupatio, Gl. V. Ex ὄνομα, & θέσις.

Ὀνοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, Ph. Ex iiſdem.

Ὀνοματοθετέω, nomen impono, fingo. Ab

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nominis impoſitor. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὀνοματοθήρας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, vocabulorum captator. *Athen.* l. 14. Auceps ſyllabarum, *Cic.* de *Orator.* 1, 55. Ex ὄνομα, & θήρα, *venatio.*

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & καλέω, *voco.*

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit; nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & λόγος.

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de nominibus pugnat, Suic. Ex ὄνομα, & μάχομαι.

Ὀνοματοποιέω, nomen ſ. nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a ſono, &c. parti-

part. pass. ὀνοματοπεποιημένον, fictum a sono.
Ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod.
Ὀνοματοποιία, ας, ἡ, nominis s. vocabuli fictio; nominis fictio a sono. Ab
Ὀνοματοποιός, ὁ, nominis seu nominum, i. e. verborum seu vocabulorum fictor. Ex ὄνομα, & ποιέω.
Ὀνοματουργός, ὁ, idem. Ex ἔργον.
Ὀνόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμανα, ab ὀνομαίνω.
Ὀνόπορδον, ὁ, τὸ, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, & πορδή.
Ὀνόρυγχος, bunilla, Ph.
ΟΝΟΣ, ὁ, ἡ, vel ἡ, asinus, asina; (2) piscis quidam; (3) locustæ genus; (4) insectum, multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fusus; (7) superior molæ lapis; (8) vasis *inpr.* vinarii genus; (9) unio, quæ & μονὰς, & κύβος; (10) organi species; (11) machina quædam.
Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio, vituperium. Ab ὄνομαι.
Ὀνοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος, & σκέλος. Unde
Ὀνόσκελος, ὁ, ἡ, idem.
ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onosma, herba.
Ὀνόσαι, 3. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* verbi ὀνόω.
Ὀνοστάσιον, ὁ, τὸ, stabulum, Ph. Ex ὄνος, & στάσις.
Ὀνοστὸς, ὴ, ὸν, vituperandus, reprehensione dignus. Ab ὄνομαι.
Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex asino. Ex ὄνος, & σφαγή.
Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuso. Ὀνοτάζομαι, abominor, Æsch. Suppl. 11. Ab ὄνομαι.
Ὀνοτὸς, ὴ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.
Ὄνυρις, ίδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & οὐρὰ, *cauda*.
Ὀνοφορβὸς, ὁ, ὁ, qui asinos pascit ac nutrit, asinarius. Ex ὄνος, & φέρβω, *pasco*.
Ὀνοχειλὸς, vel ὀνοχειλὲς, & ὀνόχειλος, anchusæ altera species. Ex ὄνος, & χεῖλος.
Ὀνόχηλος, ὁ, ὁ, ungulam asini habens; ὀνόχηλον, anchusæ species. Nic. Sch. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος, & χηλή.
Ὀνύω, vitupero, reprehendo, carpo; usitatius ὀνομαι. Μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνύσαιτο, Theoc. 26, ult. Ab ὄνημι.
Ὄντα, acc. sing. part. præs. v. εἰμί.
Ὄντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.
Ὄντι, *ei, qui est*, dat. sing. part. ejusd.
Ὄντινα, *quemque*, acc. sing. ab ὅστις.
Ὄντως, *Adv.* vere, sane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὤν, ὄντος, ab εἰμί.
Ονυμα, nomen, *Æol.* & *Dor.* pro ὄνομα. Hinc
Ὀνυμαζω, & ονυμάινω, appello.
ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fidiculæ, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii rosæ superior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris species; (8) operculum conchylii; (9) ostreum; (10) murex quidam.
Ὀνυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel resecо; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὄνυξ.
Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde
Ὀνύχιον, ὁ, τὸ, unguiculus, Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.
Ὀνυχισμὸς, ὁ, ὁ, unguium resectio. Ab ὀνυχίζω.
Ὀνυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula.
Ὀνυχιστήριον, ὁ, τὸ, culter ad recidendos ungues, Gl. Vet. unguicularium. Ab eod.
Ὀνυχίτης, ὁ, ου, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.
Ὀνυχῖτις, ίδος, ἡ. ut ὀνυχῖτις καδμία, onychitis cadmia, dicta a similitudine venarum onychis lapidis.
Ὀνυχογραφέω, ῶ, fut. ήσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω.
Ὀνυχοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὀν, unguium speciem habens. Ex ὄνυχος, & εἶδος.
Ὀνώδης, ες, ὁ, ἡ, ὀν, asininus, qui asinini generis est. Ab ὄνος.
Ὄνω, f. ὀνῶ, prosum, Sch. Soph.
ΟΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.
Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi species, vulgo acetosa, *Angl.* Sorrel. Ab ὄξος.
Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὀξὺς, & ἅλμη, *salsugo*.
Ὀξέα, *Adv.* acute. Ab ὀξύς.
Ὀξέα, δένδρον, *arbor*, ornus, Gl. V.
Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta; (2) hasta, Suid. Ab ὀξύς.
Ὀξείδιον, ὁ, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.
Ὀξέλαιον, ὁ, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὀξὺς, & ἔλαιον.
Ὀξέως, *Adv.* acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim. Ab ὀξύς.
Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum resipiens, acetarius.
Ὀξιζω, f. ίσω, aceo, acidus sum, acorem refero. Ph. acesco. Ab ὄξος.
Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis stilis, Hes. Ab eod.
Ὀξίνης, ου, ὁ, ut ὀξίνης, ῖνος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.
Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt. Ab eod.
Ὀξοπώλης, ου, ὁ, aceti venditor.
Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *it.* vinum medicatum, ut myrrhatum & inde amarum. Ab ὀξύς. Unde
Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti non absimilis.
Ὀξυάδα, acuta voce cano.
Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens.
Ὀξυάκανθος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀξυβάφιον, ου, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄξος, & βαφή.
Ὀξύβαφον, ου, τὸ, acetabulum, Gl. V. acetarium, Ph. Ex iisd.
Ὀξύβαφος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀξυβελὴς, ές, ὁ, ἡ, acutum habens cuspidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς, & βέλος.
Ὀξυβλέπης, ου, ὁ, dispex, Ph. dispiciens, acute cernens. Ex ὀξὺς, & βλέπω. Unde
Ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus visus.
Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ου, ὁ, acutum clamans. Ex ὀξὺς, & βοάω.
Ὀξυβολέω, celeriter jaculor. Ex βάλλω.
Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac, quod acuit. Hinc
Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus.
Ὀξύγαρον, τὸ, garum aceto conditum. Gl. V.
Ὀξύγειον, unguina, arvina, axungia, Gl. V.
Ὀξυγένειος, ὁ, ἡ, ὁν, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον.
Ὀξυγενὺς, ύος, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Poll.
Ὀξύγη, ης, ἡ, bufo, Gl. V.
Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulsa acida. Ex ὄξος, & γλυκύς.
Ὀξύγλυκον, dulcacidum. Ph. Ex iisd.
Ὀξύγλυκυς, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulsa acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iisd.
Ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.
Ὀξυγράφος, ου, ὁ, ἡ, celeriter scribens. Ex ὀξὺς, & γράφω.
Ὀξυγώνιος, ου, ὁ, ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.
Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen visus, acies oculorum. Ab ὀξυδερκής. Unde
Ὀξυδερκίω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno.
Ὀξυδερκὴς, ές, ὁ, ἡ, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξὺς, & δέρκω. Hinc
Ὀξυδερκικὸς, ὴ, όν, ad visus acumen faciens.
Ὀξυδερκῶς, acute, visu acuto.
Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξὺς, & δέρκω, δέδορκα.
Ὀξυδορκὴς, ὁ, ἡ, idem quod ὀξυδερκής.
Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph.
Ὀξυδορκικὸς, ὴ, όν, idem quod ὀξυδερκικός.
Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro, Suic. Ab
Ὀξύδρομος, ος, ὁ, ἡ, velociter currens.
Ὀξυέθειρος, ος, ὁ, ἡ, acutos capillos habens. Ex ἔθειρα.
Ὀξύζω, acesco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς.
Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. Ab
Ὀξυήκοος, ος, ὁ, ἡ, acute audiens, qui acute auditu est præditus. Εἰσὶ δέ τινες οἳ φασι καὶ μάλιστα ὀξυηκόους εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, Aristot. Hist. An. 4, 8. Ex ὀξὺς, & ἀκούω, *audio*, unde ἀκοὴ, *auditus*.
Ὀξυῆχος, ος, ὁ, ἡ, acutum sonum edens.
Ὀξυθάνατος, ος, ὁ, ἡ, celeriter interficiens.
Ὀξύθυμος, ος, ὁ, ἡ, valde acutus.
Ὀξυθύκλας, valde acute.
Ὀξυθρηνητὸς, ὸν, valde lamentabilis.
Ὀξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti ira excandesco. Ὀξυθυμεῖσθε Ζεύδρα Εὐριπίδῃ, Arist. Θεσμ. 473. Ab ὀξύθυμος. Unde
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia.
Ὀξυθυρία, ας, ἡ, & ὀξυθυμία, purgamenta, lordes.
Ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triviis ponebant; (2) ligna, ex quibus suspenduntur aliqui.
Ὀξύθυμος, ος, ὁ, ἡ, iracundus, præceps ad iram.
Ὀξίνος, ίνη, ινον, ex oxya arbore confectus. Ab ὀξύα.
Ὀξυκάρδιος, ος, ὁ, ἡ, iracundus. Ex καρδία.
Ὀξυκάρηνος, ος, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex ὀξὺς, & κάρηνον.
Ὀξύκεδρος, ος, ἡ, cedrus acuta.
Ὀξυκέρατος, ος, ὁ, ἡ, acuta cornua habens. Ex ὀξὺς, & κέρας.
Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
Ὀξυκέφαλος, ος, ὁ, ἡ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλή.
Ὀξυκίνητος, ος, ὁ, ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀξὺς, & κινέω.
Ὀξύκρατον, ος, τὸ, potio ex aceto & aqua, Ph. posca. Ex ὄξος, & κεράω, *misceo*.
Ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis.
Ὀξυλαβεία, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas.
Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capesso & adgredior. Ab
Ὀξυλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, strenuus, acer; (2) celer, acer in rapiendo, rapax. *Epith.* animalium rapacium. Φύσει ὁ αἰητὸς ἐστὶ φθονερὸς καὶ ὀξύπεινος, ἔτι δὲ ὀξυλαβής, Aristot. Hist. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & λαμβάνω.
Ὀξυλάς, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὀξυλάλος, ος, ὁ, ἡ, acute loquens.
Ὀξυλάπαθον, ος, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.
Ὀξυλίπαρος, ος, ὁ, ἡ, aceto & pingui aliquo imbutus.
Ὀξυλιπὴς, ές, ὁ, ἡ, idem. Ex λίπος.
Ὀξυμάθεια, vel -θία, ας, ἡ, celeritas discendi. Ab
Ὀξυμαθὴς, ές, ὁ, ἡ, celeriter discens. Ex μανθάνω.
Ὄξυμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.
Ὀξυμελὴς, ὲς, acuta voce canens. A μέλος.
Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio ex melle & aceto, acetum mulsum. Ex ὄξος, & μέλι.
Ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem. Ex ὀξύμελι, & κεράω, vel ex ὄξος, & μελίκρατον.
Ὀξυμέριμνος, ος, ὁ, ἡ, acute excogitatus. Ex μέριμνα.
Ὄξυμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum. Ὀξύμηλος,

'Οξύμολπος, ὁ ἡ ὀξύμολπον, acute canens. A μολπή.
'Οξύμορφος, ὁ ἡ ὀξύμορφον, subito formatus. A μορφή.
'Οξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, sylveſtris. Hinc
'Οξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto ſilveſtri formatus.
'Οξύμωρος, ος, ὁ ἡ ὀξύμωρον, ος, dictum acutum, tametſi primo intuitu ſtultum videatur.
'Οξυωπῖος, ον, Epith. vini Hippoc. Ab 'οξύς.
'Οξυωπίρ, ῆρος, ὁ, ſcalprum, Suic. Ab
'Οξυώω, fut. ώσω, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, inſtigo, incito; (4) acidum reddo; (5) aceſco, in acorem vertor; 'οξυώομαι, acidus fio, aceſco. 'Οξυώειν τὼ τελθυταίω, ſcil. Συλλαβὼ, Athen. Σίδηρος ζιδήρου 'οξυοῖ, ἀνὴρ ὃ παροξυοῖ πρίσαπον ἑταίρε, Prov. 27, 17. Ab 'οξύς.
'Οξυόεις, όεσσα, όεν, ex arbore oxya confectus. Ab 'οξύα.
'Οξυόστρακος, ος, ὁ ἡ ὀξύστρακον, teſta.
'Οξυπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὀξύπαγες, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πήγνυω.
'Οξυπαθῶς, Adv. acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.
'Οξυπείνης, ες, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.
'Οξύπεινος, ος, ὁ ἡ ὀξύπεινον, qui vehementi fame cruciatur, qui valde cupit. Ex iiſdem.
'Οξυπικρὸς, ός, ὁ ἡ ὀξύπικρον, acidus cum amarore, vehementer amarus, Heſ. A πικρία.
'Οξύπικρος, ος, ὁ ἡ ὀξύπικρον, acidus, Gl. V.
'Οξυστιδία, ῶ, addenſo, denſo, Gl. V. ὀξυποδεῖν, graſſari. Ph. Ab ὀξύπους. Unde
'Οξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addenſatio.
'Οξυποιὸν, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. Ab
Οξυπόρος, ος, ὁ ἡ ὀξύπορον, qui cito tranſit. Ex ὀξὺς, & πείρω.
'Οξύπους, οδος, ος, ὁ ἡ ὀξύπουν, celeres pedes habens, Gl. V. acupedius.
'Οξύπυρος, ος, ὁ ἡ ὀξύπυρον, acutam proram (cuſpidem) habens, Epith. haſtæ.
'Οξύπτερος, ος, ὁ ἡ ὀξύπτερον, veloces pennas habens, Suic. A πτέρον.
'Οξύπυκνος, ος, ὁ ἡ ὀξύπυκνον, ut ὀξύτυκνος ἁρμονία, ap. Muſicos denſitas acutorum ſonorum in ſupremis gradibus muſicæ ſcalæ.
'Οξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc
'Οξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.
'Οξυρεγμιάδης, ος, ὁ ἡ ὀξυρεγμιάδες, qui acidum ructum emittit. Ab eod.
'Οξυρόδινον, vel ὀξυρόδινον, ος, τὸ, ſc. ἔλαιον, oleum roſaceum aceto temperatum. Ex ὀξὺς, & ῥόδινος.
'Οξυρρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὀξυρρεπὲς, celeriter repens; (2) agilis; (3) propenſus. Ex ὀξὺς, & ῥέπω.
'Οξύρρις, vel ὀξύρρις, ινος, ὁ ἡ ὀξύρρις, qui acuto eſt naſo.
'Οξυῤῥοπὴς, ὁ ἡ ὀξυῤῥοπὲς, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπὴ.
'Οξυῤῥόπως, Adverb. celeriter, cum impetu, acriter.
Οξύῤῥυγχος, ος, ὁ ἡ ὀξύῤῥυγχον, acutum roſtrum habens.
'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, acutus, ut enſis, cuſpis; (2) acutus ſenſu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, ſubitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.
'Οξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξοί, ὀσφύι.
'Οξυστομος, ος, ὁ ἡ, ὀξύστομον, acutum os ſeu roſtrum habens; (2) acute ſcindens, acutam cuſpidem habens; (3) acutam ſ. argutam vocem habens. A στόμα.
'Οξύσχοινος, ος, ὁ ἡ ὀξύσχοινον, acutus juncus, Gl. V. hebitcum, juncus.
Οξύτατα, Adv. acutiſſime, quam ociſſime, Gl. V. ὀξύτατος, ociſſimus, Gl. V. Superl. ab ὀξύ.
'Οξυτέλυτος, ος, ὁ ἡ ὀξυτέλυτον, acutum finem habens, in acutum ſonum deſinens. Ex τελεύτη.
'Οξυτενὴς, ές, ὁ ἡ ὀξυτενὲς, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω.
'Οξύτερον, Adv. ocius, Gl. V. Ab ὀξὺ.
'Οξυτέρως, idem & ab eod.
'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) ſtudium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
'Οξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab
'Οξυτόκος, ος, ὁ ἡ ὀξυτόκον, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.
'Οξυτόμος, ος, ὁ ἡ ὀξυτόμον, acute ſecans; (2) acutus, Suic. A τέμνω.
'Οξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, anguſtus ſum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab
'Οξύτονος, ος, ὁ ἡ ὀξύτονον, qui acuto tono finitur, cujus ultima ſyllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti & magni ejulatus.
'Οξυτόνως, Adv. cum acuto accentu.
'Οξύτρηρος, ος, ὁ ἡ ὀξύτρηρον, ut ὀξύτορος ἦλος, χαλινὸς, φωνὴ, acutus. A τέτρημαι.
'Οξυτρίφυλλον, ος, τὸ, acutum trifolium.
'Οξυφάγρος, ος, ὁ, piſcis nomen, ap. Opp.
'Οξυφαὴς, ές, ὁ ἡ ὀξυφὲς, acute videns. A φάος.
'Οξυφεγγὴς, ὲς, valde ſplendens. A φέγγος.
'Οξύφθογγος, ος, ὁ ἡ ὀξύφθογγον, acute ſonans.
'Οξυφλεγμασία, ας, ἡ, acute & vehemens inflammatio.
'Οξύφρων, ονος, ὁ ἡ ὀξύφρον, acutum ſapiens, acri & ſolerti mente præditus. A φρήν.
'Οξύφυλλον, ος, τὸ, acuta folia habens; herba.
'Οξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.
'Οξύφωνος, ος, ὁ ἡ ὀξύφωνον, acutam vocem habens. A φωνὴ.
'Οξύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὀξύχειρ, promtus, expeditus manu. Hinc
'Οξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.
'Οξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab
'Οξύχολος, ος, ὁ ἡ ὀξύχολον, qui ſubito & graviter iraſcitur, Ph. biliosus, cerebroſus, irritabilis, litigiosus, iracundus. A χολή.
'Οξυχόλως, ira gravi.
'Οξυόπτερος, acutioris viſus, & ὀξυοπέστατος, acutiſſimi viſus, Comp. & Superl. ab ὀξυωπὴς. Unde
'Οξυοπτέω, ῶ, acutum cerno.
'Οξυωπὴς, ές, ὁ ἡ ὀξυὲς, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. 'Ο δὲ ἀετὸς ὀξυοπέστατος μὲν ἐστι, καὶ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, καὶ ἢ μὴ βαλλόμενον κοπίει, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & ὠψ.
'Οξυωπία, ας, ἡ, acutus viſus, acies oculorum. Ab ὀξυωπὴς.
'Οξυωπίας, ος, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
'Οξυωπὸς, ὴ, όν, cui ſunt acuti oculi.
'Οξύδης, ες, ὁ ἡ ὀξὺδες, acetoſus, acidus. Ab ὄξος.
'Οος, cujus, gen. ſing. Poët. pro ὅ, ab ὅς, qui.
'Οπαδεὺς, comitor, ſector, Heſ. Ab
'Οπαδὸς, ὁ, ὁ ἡ ὀπαδὸν, qui ſequi aliquem jubetur, comes, adſecla, adſectator. Ab
'ΟΠΑ'ΖΩ, fut. άσω, perſequor; (2) ſequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, a perſequenti premor; ὀπάσας, a. 1. 1. part. pro ὀπασσας, cum præmiſſet. Καλλιόπαλπι ὃν ἔτεκε μέγα κῦδος ἐπάζει, Ariſt. Eu. 202. Ὀπάζει ὃ νίκλω, id. Θεσμ. 981. ἔαρον τινὶ, Thecc. 27, 55.
'Οπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπή. Unde
'Οπαῖον, ος, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit
'Οπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quando.
'Οπασα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἄπασα, ab ἀπάζω.
'Οπάσαις, a. 1. part. act. Æol. pro ὀπάσας.
'Οπάσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. Poët. pro ὀπάσαις.
'Οπάτριος, idem quod ὁμοπάτριος.
'Οπάτριος, ος, ὁ, eodem patre genitus. Ab ὁμόπατρος, ος, ὁ, per Syncop. ex ὁμὸς, & πατὴρ.
'Οπάων, ονος, ὁ ἡ ὀπάονος, comes. Ab ὀπάζω.
'Οπβ, quod, Gl. V. Ab ὅς, ἥ, ὅ.
'Οπβ, ὅν, quidquid.
'Οπβ, δὴ, quodlibet, Ph.
'Οπβ δήποτε, quodcumque, Gl. V.
'Οπδὼς, άος, ὁ, ſubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.
'Οπδόω, circumſpicio, video, & ὀπδεῦμαι, omina captare, augurari; ſed pro hoc tutius ὀπλόεσθαι. Ab ὀπὴ, vel ὁράω, νοχ.
Οπέοντες, Ion. pro ὀπάονες, Herodot.
'Ο Π Η', ης, ἡ, foramen, ſpecus, Gl. V.
'Ο Π Η, Adv. ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔφ' ὁπῃ, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπῃ ἄν, quocumque, quemcumque in locum; ὁπῃ ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπῃτιεῦν, aliquid, alicujus momenti.
'Οπηδάω, comitor, Etym. ex Apoll.
'Οπηδέω, ῶ, comitor, comes ſum, adſector. Χάρις ἐμοιῖσιν ὀπηδεῖ, Epicr. Τᾶτο δ' ἀειτήσασι Διὸς παρὰ δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Πβ. 547. Ab ὀπηδὸς. Hinc
'Οπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator, Heſ.
'Οπηδὸς, οῦ, ὁ, id. quod 'οπαδὸς, Att. Euſt.
'Οπηλίκος, ὁ ἡ ὀπηλίκον, quantus. Hinc
'Οπηλικοσοῦν, quantuſcumque; & in Neutr. ὁπηλικονοῦν, quantumcunque. A πηλίκος.
'Οπηνίκα, Adv. quum, quando, poſtquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, quando.
'Οπητιὸν, τὸ, fubula, qua aliquid perforatur. Ab 'οπή.
'Οπητιῦν, aliquid, alicujus momenti. Ab 'οπη, τὶ, & ἦν.
'Οπὶ, dat. ſing. ab ὀπὴ, νοχ.
'Οπίας, ος, ὁ, ut 'οπίας τυρὸς, caſeus coagulo ficulneo coagulatus, Ariſtoph. per jocum
'Οπαῖον, vocat πρὸ 'οπῆος, foramen. Ab 'οπὸς.
'Οπιθὴς, ὴ, ες, reverendus, cavendus, vel extimeſcendus; 'οπιθώτατα, ſummopere cavenda, maxime extimeſcenda. Ab ὄπις.
'Οπίζετο, 3, ſing. imperf. ind. med. Ion. pro ὠπίζετο, ab
'Οπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τῶν 'ος' 'οπίζετο μῆνιν, Heſiod. Aσπ. 21. Ἀλλὰ Ζὸς αἰεὶ θυμὸν 'οπίζομαι, Odyſſ. 13, 148. Μητιὸς γὰρ κυκλήσκω ὠπίζετ' ἐφετμήσω. Hom. Il. 18, 216. Ab eodem.
'Οπίζα, f. ίσα, ſuccum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciſo, vel caulem incido ſucci gratia. Ab 'οπὸς.
'Οπίθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. V.
'Ο Π Ι Κ Ο'Σ, ὴ, όν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, Vet. Lex.
'Οπιον, ος, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaveris ſcapo inciſo emanat. Ab 'οπὸς.
'Οπιπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui circumſpicit diligenter aliquid. A
'Οπιπτεύω, idem quod
'Οπιπτεύω, fut. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Τί δ' 'οπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας, Il. 4, 371. Ab ὄπλομαι.
Ο Π Ι Σ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, conſideratio, reſpectus; (3) adſpectus. 'Εκ ὃ δίκλω ἐλάσασι, θεῶν ὄπιν ὄφρ' ἀλέγοντες, Hom. Il. 16, 388.
'Οπισαμβᾶς, itio retrograda, Euſt. ex quodam Lex. Quaſi ex 'οπίσω, & ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, aſcendere.
'Οπιθεν, vel ὄπιθεν, Adv. a tergo, pone; (2) poſterius, in poſterum, poſthac, poſtea. Hinc ὁ ὄπιθεν, poſterior, ſequens. Ab ὀπίζω.
Οπισθέναρ, αρος, τὸ, poſterior pars manus & quaſi averſa. Ex 'οπισω, & θέναρ.
'Οπισθια, ων, τὰ, poſtilena, Ph. poſteriora, Gl. V. Ab ὄπιθεν.
'Οπισθιος, ία, ιον, poſticus. Ab ὄπιθεν,

'Οπισθιος,

'Οπίσθιος, ία, ιον, posticus, posterior. Ab eodem.
'Οπισθίως, Adv. pone, a tergo, retrorsum.
'Οπισθοβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν, & βαίνω.
'Οπισθοβατικός, ἡ, όν, retro insiliens. Ex iisdem.
'Οπισθογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, ab aversa parte scriptus; de libro & charta. Ex 'οπισθεν, & γράφω.
'Οπισθοδάκτυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui digitos habet retro inversos, R. Ex 'οπισθεν, & δάκτυλος.
'Οπισθόδετος, ε, ὁ ἡ ἡ, a tergo seu retro ligatus. Ex 'οπισθεν, & δέτος.
'Οπισθοδιάξις, εως, ἡ, idem quod παλίοξις opp. παροδιάξει, Sch. Hes.
'Οπισθόδομος, ε, ὁ, postica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat, Gl. V. ærarium, posticula. Ex 'οπισθεν, & δόμος.
'Οπισθοκαλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velabatur.
'Οπισθοκάρπιον, ε, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex 'οπισθεν, & καρπός.
'Οπισθοκέλευθος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pone sequitur, adsectator.
'Οπισθόκεντρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex κέντρον.
'Οπισθοκέφαλον, ε, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κεφαλή.
'Οπισθοκόμης, ε, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.
'Οπισθόκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
'Οπισθοκράνιον, ε, τὸ, occipitium, Ph.
Οπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.
'Οπισθοκύφωσις, εως, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio.
'Οπισθονόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui retro ambulans pascitur, qui præpostere pascitur; ut 'οπισθόνομοι βόες. Ex νέμω, pasco.
'Οπισθονυγής, έος, ὁ ἡ ἡ, a tergo pungens. Ex νύσσω, unde a. 2. ἐνύγην.
'Οπισθοπόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, retrogradus. Ex πορεύω.
'Οπισθόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pone gradiens, pone sequens; *Epith.* famulorum; (2) retrocedens.
'Οπισθορμέω, retrocedo, Hes. Hinc
'Οπισθόρμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, retro cedens, retrogradus.
'Οπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos.
'Οπισθοτίλα, ης, ἡ, sepia; ita dicitur ab 'οπισθεν τίλλειν, post se emittendo atramentum suum.
'Οπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio.
'Οπισθοτονικός, ἡ, όν, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem.
'Οπισθοτονικῶς, Adv. more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem.
'Οπισθοτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, in aversum tendens aut tentus; retrotorsus, Gl. V. (2) *Subst.* idem quod 'οπισθοτονία; (3) persona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex τείνω.
'Οπισθοτονώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod 'οπισθότονος.
'Οπισθουρητικός, ἡ, όν, qui retrorsum urinam emittit; Aristot. Hist. An. 5, 2. Ex οὐρέω.
'Οπισθοφάλακρος, ε, ὁ ἡ ἡ, a tergo calvus, occipite calvus.
'Οπισθοφανής, έος, ὁ ἡ ἡ, retrorsum attendens, s. mentem adhibens, Hes. Ex φαίνω.
'Οπισθοφανῶς, Adv. retrorsum, in aversum.
'Οπισθοφυλακέω, a tergo agmen custodio.
'Οπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab
'Οπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui a tergo agmen tutatur.
'Οπισθοχειμών, ῶνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.
'Οπισθόχειρ, ὁ ἡ ἡ, cui manus post tergum religantur.
'Οπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab 'οπίζω.
'Οπισμός, ε, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.
'Οπίσω, idem quod ὀπίσω.
'Οπίσατος, ε, ὁ, postremus, ultimus; Hom. Il. 8, 342. Ab 'οπίσω.
'Οπίσθος, ε, ὁ, posterior, a tergo sequens Nonn. Ab
'ΟΠΙΣΩ, *Adv.* retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ 'οπίσω, retrorsum, retro; εἰς τὰ'πίσω, retrorsum, in aversum.
'Οπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.
'Οπλάρια, ων, τὰ, parva arma; ὁπλάριον, scutulum, Gl. V. Dim. ab 'οπλον.
'Οπλεσθῆ, præs. inf. pass. verbi 'οπλομαι.
'Οπλέω, armo, instruo, Hom. 'Αμαξαν εὐτροχον ἡμιονείλιν, 'Οπλεον, Odyss. 6, 73. Ab ὁπλον.
'Οπλέων, gen. pl. *Ion.* pro 'οπλῶν, ab
'Οπλη, ης, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὅπλον.
'Οπλίζω, f. ίσω, armo, instruo armis; (2) instruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. 'οπλισθεὶς, armatus; perf. ὥπλισμαι, idem; ὥπλισθεν, apud Hom. pro ὁπλισθησαν, instruebantur, Odyss. 23, 143. 'Ραιβδῷ χεῖσας ὥπλισε Σκύθη δράκοντ', Lyc. 918. 'Επι ᾧ ἑκατὸν ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνοις χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ὡς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζη χέρα; idem, Rhes. 99. Ab eod. Hinc
'Οπλισις, εος, ἡ, armatura; (2) ipsa arma.
'Οπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.
'Οπλισμός, ε, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.
'Οπλισόμεσθα, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω.
'Οπλιστής, ε, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.
'Οπλιταγωγίς, ε, ὁ ἡ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω.
'Οπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ; (2) armatis præsum, rem militarem exerceo, Thuc. Ab
'Οπλίτης, ε, ὁ, armatus, arma gestans; (2) miles armaturæ gravis, Ph. scutarius; ὁπλῖται, armites, Ph. armati, Gl. V. Ab 'οπλον. Hinc
'Οπλιτικός, ἡ, όν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικόν, gravis armaturæ milites.
'Οπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.
'Οπλιτο'δρομία, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. 'Οπλιτοδρομεῖν δσκήσας, Pausan. Ab
'Οπλιτοδρόμος, ε, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens. Ex ὁπλίτης, & δρόμος.
'Οπλιτοπάλης, ε, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης, & πάλη.
'Οπλοδιδακτής, ε, ὁ, campidoctor, Ph.
'Οπλοδιδάσκαλος, ε, ὁ, armidoctor, Gl. V. sed *armiductor* editum.
'Οπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. A δίδωμι.
'Οπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.
'Οπλοκαθαρμός, ε, ὁ, armilustrium, Ph.
'Οπλοκαθυρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.
'Οπλοκαθάρσιον, ε, το, idem.
'Οπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.
'Οπλομαι, armor; (2) instruor, paror. Δεῖπνον ἀναχθι 'οπλεσθῆ, Il. 19, 172. Ab 'οπλον.
'Οπλομανέω, ῶ, futur. ήσω, insano armorum amore ducor. 'Οπλομανεῖν ποῖρα τῦ δέοντος, Synes. Ex μαίνομαι.
'Οπλομαχέω, armis pugno, vel certo, Plut.
'Οπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.
'Οπλομαχικός, ἡ, όν, ad pugnam pertinens. Ab
'Οπλομάχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro discit. A μάχομαι.
'ΟΠΛΟΝ, ε, τὸ, telum, scutum, Ph. (2) instrumentum; (3) penis. 'οπλα, τὰ, arma; (2) præsidia ut εἰς τὰ 'οπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere, 'οπλα ἵδρυ, castra metari, castra ponere, munire, *Ern.*
'Οπλοπάροχος, ε, ὁ, armiger, Gl. V.
'Οπλοπέτης, ε, ὁ, ventilator, Ph. A πέταμαι.
'Οπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo.
'Οπλοποιία, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab
'Οπλοποιός, ε, ὁ ἡ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex 'οπλον, & ποιέω, *facio.*
'Οπλοποιητικός, ἡ, όν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.
'Οπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. A σκοπός.
'Οπλοτρόων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτέρων, ab
'Οπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένας ἠδέθοντο, Hom. Il. 3, 108. Ab 'οπλον.
'Οπλαργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιία.
'Οπλοφάγος, ον, arma rodendo corrumpens.
'Οπλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, arma fero, arma gesto; (2) armatus stipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis stipari. Οὔτε ὁπλοφορῦντος, οὔτε σίδηρον οὔτε τι ἧττον ἐμιλωτήριον ὑποφορμίζοντος, Philo. Ab
'Οπλοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui arma gestat; armiger, Ph. (2) satelles, stipator; scutigerulus, Gl. V. Ex 'οπλον, & φέρω.
'Οπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab
'Οπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos, Gl. V. armicustos.
'Οπλοχαρὴς, ὁ ἡ ἡ, arma amans. A χαίρω.
'Οποβάλσαμον, ε, τὸ, opobalsamum, succus balsami fruticis.
'Οποδαπός, ή, όν, cujas, ex qua regione. Ex ὁπυ, & δαπεδον, *solum.*
'Οποειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, succum referens; (2) succosus, serosus, Suic. Ex 'οπός, & εἶδος.
'Οπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde.*
'Οποθενῶν, undeunde, Gl. V. A præc.
'Οποι, *Adv.* ubi. Hinc 'οποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; 'οποι πορρωτάτω, quam longissime. A ποῦ.
'Οποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem.* Hinc ὁποιός τις, vel ὁποιοσιοῦν, ὁποιοσδή, ὁποιοσδήποτε, ὁποῖοσδηποτεῦν, ὁποῖός ἄν, ὁποῖος ἔν δή, ὁποῖός περ, qualiscumque, quicumque; ὁποῖος ἄν, qualisqualis, Gl. V. A πῶς. Hinc
'Οποιότης, ητος, ἡ, similitudo.
'Οποίως, *Adverb.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.
'Οποκαρπασον, ε, τὸ, opocarpasum, succus carpasi, qui inter venena censetur. Ex 'οπος, & κάρπασος.
'Οποκιννάμωμον, ε, τὸ, succus cinnamomi, qui effluit, cinnamomo arbore incisa.
'Οπωπάνξ, ακος, ὁ, succus panacis.
'Ο Π Ο Σ, ε, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lachrima arboris scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicita; (2) succus laserpitii, laserpitium ipsum. Gl. V. laser, laserpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum.
'Οποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc 'οποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libeat. Ab 'οπόσος.
'Οποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod. Hinc
'Οποσαπλασιεσῦν, quantumvis multiplex.
'Οποσαπλασιων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod 'οποσαπλάσιος.
'Οποσαπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quot pedum.
'Οποσαχῆ, *Adverb.* quot in locis; (2) quot modis. Ab 'οποσάκις.
'Οποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex
'Οπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuscumque; (3) qui. Ab 'οσος.
'Οποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσονδήποτε, quantuscumque, quantumvis, quantuslibet.

'Οποσονῦν,

Ὁποσονῦν, *Adv.* quantumcumque.
Ὁποσοσῖσιν, idem quod ὁποσοσδήποτε. Ex ὁπόσος, τις, & ἴν.
Ὁπόσος, quotus. Ab ὁπόσος.
Ὁποσοσῦν, quotuſlibet, quotuſcumque.
Ὁπόταν, *Adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *Conjunct.* quandoquidem, quoniam. Ex ὁπότε, & ἄν.
Ὁπότε, *Adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.
Ὁποτεῦν, *Adv.* quandocumque.
Ὁπότερα, vel ὁπότερον, *Adv.* utrum, an, utro modo. Ab
Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.
Ὁποτερουῦν, uterlibet, utervis, alteruter.
Ὁποτέραθεν, *Adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὁποτερος.
Ὁποτέραθι, uterubi, Gl. V. Ab eod.
Ὁποτέρως, *Adv.* utro modo; (2) utrolibet modo, utrocumque modo; (3) alterutro modo. Ab eod.
Ὁποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utro.
Ὅπου, *Adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quouſque, eo uſque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quemcumque in locum; ὁπουδή, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἄν, ὅπου ἕν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν ὅτου ᾖ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔστ' ὅπου, alicubi.
Ὅππα, *Dor.* pro ὅπποι, *quo.*
Ὅππη, *Poët.* pro ὅπη, *quo.*
Ὁππήμος, *Adv.* quum, quando. Ab ἥμος.
Ὁππόθι, *Adv.* ubi, *indefinite.* A πόθι.
Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poët.*
Ὁππόσος, *Poët.* pro ὁπόσος, *quantus.*
Ὁππότερος, uter, *Poët.* pro ὁπότερος.
Ὅππως, ut, quomodo; *Poët.* pro ὅπως.
Ὁπτάζομαι, videor. Ab ὁπτομαι.
Ὁπταλέος, έα, έον, aſſus, toſtus. Ab ὀπτάω.
Ὁπταλέον, & ὁπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo aſſatur, culina. Τετι δ' ὁράτε τ' ὀπτάνιον ἡμῖν, ὡς καλόν; Ariſt. in Pace, 891. Ubi Scholiaſtes, τὸ ἀιδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. Ab eodem.
Ὁπταυδής, έως, ὁ, aſſator, Ph. Ab
Ὀπταυός, ὴ, όν, aſſus, toſtus. Ab eod.
Ὀπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέρων τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.
Ὄπτασία, ας, ἡ, viſio; (2) viſio in ſomnis; (3) viſio ſpectri. Ab ὀπτάζομαι.
Ὀ ΠΤΑ Ω, ῶ, fut. ήσω, aſſo, torreo; ὄπτησον, aſſa; ὀπτᾶσθαι, torreri, aſſari; ὀπτηθὲν, aor. 1. part. aſſatum, Ph. Ὤπτων κατίρα τοῖς ζυγενέσιν, Ariſt. Nub. 408.
Ὀπτάομαι, præſ. part. med. vel paſſ. *Dor.* pro ὀπτώμενος.
Ὀπτᾶ, *Dor.* pro ὀπᾶ, *contr.* ex ὀπτάᾳ.
Ὀπτητὸς, vel potius ὀπτητικὸς, ὴ, όν, vim habens urendi ſeu torrendi. Ab ὀπτάω.
Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, ſpeculator, explorator. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ ſponſus ſponſæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam ſpectatam, præſertim cum infantes primum offeruntur ſpectandi, *Ern.* Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη, Callim. Hymn. in Dian. 74. Ab ὀπτὴρ.
Ὀπτήσιμος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui aſſari poteſt.
Ὀπτησις, εως, ἡ, ipſa actio torrendi vel aſſandi. Ab ὀπτάω.
Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ὀπτάω.
Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.
Ὀπτικὸς, ὴ, όν, viſorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, optica, diſciplina mathematica, quæ circa viſum verſatur. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excuſſi ſibi oculi ſtatuam poſuit. Vide Plut. in Lyc. cap. 11. Ab
Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab eod.
Ὀ ΠΤΟ Μ Α Ι, f. ὄψομαι, video, p. ὦμμαι, 3. ὤπλαι, viſus eſt. part. ὠμμένος, viſus, a. 1. ἄφθιτο, apparui; ὀφθεὶς, viſus, p. med. ὄπωπα, vidi part. ὀπωπότες, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρὸν τέμον ὄψει κάρα, Soph. El. 1323. Τάδε μὴ θεὸς ὄψει, curabit, id. Phil. 836. Ὄψει ἢ πᾶν μέλαθρον ἀρδίσι ὲπ βάθρων ἀνάστατον Lyc. 770.
Ὀπτὸς, ὴ, όν, aſſus, aſſatus, toſtus; (2) qui videtur, qui in conſpectu eſt. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.
Ὀπτῶ, gen. ſing. *Dor.* pro ὀπτοῦ.
Ὀ ΠΤΙ Ω, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ κέ τοι Χρίτταν μίαν ὀπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Il. 14, 286.
Ὀπώδης, εος, ὁ ἡ, multo ſucco abundans, ſucculentus. Ab ὀπός.
Ὄπωπε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπται, ab ὄπτομαι.
Ὀπώπεε, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.
Ὄπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde
Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui videt.
Ὀ ΠΩ Ρ Α, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus, pars anni, qua fructus arborum matureſcunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas adoleſcentum.
Ὀπωρίζω, fructus auctumnales decerpo & tolligo; (2) pomis veſcor, f. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωριῶ, fructus colligeo; ὀπωριεῦντες, fructus collecturi ſ. decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωρισῶντες, pro ὀπωρίσοντες. Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, ſibi ſumere. Ab ὀπώρα.
Ὀπωρικὸς, ὴ, όν, ex fructibus auctumnalibus, ſ. pomis confectus; ut ὀπωρικὴ compoſitio medica ex pomis. Ab eod.
Ὀπώνιμος, ου, ὁ ἡ ὴ, pomifer, fructibus auctumnalibus ferendis aptus. Ab eod.
Ὀπωρινὸς, ὴ, όν, auctumnalis, (vid. Theſ. Gr. P.) Ab eod.
Ὀπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.
Ὀπωριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπώρισω.
Ὀπωρίων, ῶνος, ὁ, Heſ. ὀπωρίωνας· τὰς ἐπ ὠρᾶσιν ὠνυμένους, eos, qui vendendi cauſa emunt. Ab ὀπώρα.
Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; qu. regina fructuum hortenſium.
Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus auctumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.
Ὀπωρολόγος, ου, ὁ ἡ ὴ, fructus autumnales colligens, vel ſimpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.
Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit. Ex ὀπώρα, & πωλέω.
Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. Ab
Ὀπωροφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, pomifer, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φέρω.
Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus auctumnales aſſervantur; (2) caſa, in qua latet fructuum auctumnalium cuſtos. Ab
Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὴ, pomorum cuſtos.
Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex ὀπώρα, & ὠνέομαι.
Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, ut, ut, Ph. Hinc ὁπασδὴ, ὁπασδήποτε, ὁπωσδήποτεῦν, ὁπωσῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; οὐχ' ὅπως, ſequente ἀλλὰ, non ſolum non; tantum abeſt, nedum. A πῶς.
Ὀρᾷ, 3. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro ὁράᾳ.
Ὄρα, 2. ſ. imper. act. *contr.* pro ὅρασε.
Ὄραμα, ατος, τὸ, viſus, viſio, viſum, Ph. Ab ὁράω.
Ὄραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.
Ὀρᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ὁρᾶειν.
Ὄρασις, εως, ἡ, viſus, lumina, Gl. Vet. Ab ὁράω.
Ὀρᾷ, 3. ſ. pr. ind. med. *contr.* pro ὁράεται.
Ὁρατὴς, ῆ, ὁ, ſpectator, inſpector. Ab eod.
Ὁρατικὸς, ὴ, όν, videndi facultate præditus, perſpicax, viſorius; τὸ ὁρατικὸν, ῦ, pupillæ locus, ſedes viſus, Ph. ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.
Ὁρατὸς, ὴ, όν, viſibilis, ſpectabilis, Gl. V. Ab
Ὀ ΡΑ Ω, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides, *Poet.* ὁρᾶς, *Dor.* ὁρῇς; imperf. ἑώρων, videbam, p. ἑώρακα, vidi, inf. ἑωρακέναι, vidiſſe, paſſ. ὁρῶμαι, video, p. part. ἑωραμένος, viſus; ἑωρᾶτο, cernebatur, imperfect. ὁρᾶμαι etiam active video apud Hom. imperf. ὁρᾶτο, videbat, ſine augm. Ὁρῶ σε ἠδέως, Dem. Ὁρῶ εἰς γλῶ, Xen. πρὸς ἄλλους, id.
Ὀρβίκατον, τὸ, genus fici, ap. Athen.
Ὀργάζω, fut. άσω, inſtigo, incito, accendo, promptum reddo; (2) mollio, ſubigo, permiſceo, contempero. Ὀργάζει πρὸς τλῶ διάκρισιν, Ariſtot. *de ſudatoriis.* Πηλὸν, ὀπηδοὺς, ὄργασον, Ariſt. Av. 846. Ab ὀργάω.
Ὀργάνω, irrito, ira accendo; ὀργάνειας, a. 1. opt. 2. ſ. incites. Ἀλλ' ἐγὼ ὀργάνειν καλὸν γεωπίνᾳ νεῦν ἔχουσαν, prudentem, Soph. Trach. 561. Χρὴ, ζεῦ γε μὴ μέλλοντ' ὀργάνειν ἐμοὶ, Eur. Alc. 1094. Ab ὀργὴ.
Ὀργανικὸς, ὴ, όν, inſtrumentalis. Ab ὄργανον.
Ὀργανικὼς, *Adv.* organice, organorum ſeu inſtrumentorum more.
Ὄ ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, Ph. Gl. Vet. ὄργανον, fiſtula, organum. Etiam pro ipſo opere.
Ὀργανοποιητικὴ, ſc. τέχνη, inſtrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.
Ὀργανοποιία, ἡ, inſtrumentorum fabricatio; (2) machinatio per inſtrumenta. Ab
Ὀργανοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ὴ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω.
Ὀργανόω, inſtrumenta fabricor; (2) ſtruo, fabricor. Ab ὄργανον.
Ὀ ΡΓΑ Σ, άδος, ἡ, terra deo ſacra, quam colere nefas, ut luci & ſaltus, Gl. V. ſaltus.
Ὄργασμὸς, οῦ, ὁ, præparatio, emollitio, ſubactio; (2) irritatio, concitatio, irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.
Ὀ ΡΓΑ Ω, ῶ, appeto impotenter; turgeo; prurio; vigeo, Gl. Vet. ſubo. Ὀργᾶσαν ἔχῃ τλῶ ψυχλῶ πρὸς τὰ μαθήματα, Thuc. Ὀργῶσιν ἀφροδισιάζειν, Ariſtot. Hiſt. An. 10, 2. Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, ibid. 6, 18.
Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, ſacerdotes, ſacrificuli, iiſdem ſacris initiati. Apud Athenienſes, qui tributim certis diebus ſacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.
Ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.
Ὀ ΡΓΗ, ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, ſtudium; (3) ſuperbia, arrogantia; (4) ſævitia. Ab ὀρέγω.
Ὀ ΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, proprie ſacra Bacchi; (2) ſacra aliorum Deorum; (3) myſteria, ſacra arcaniora.
Ὀργιάζω, fut. άσω, ſacra perago, orgia celebro; (2) ſacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipſa ſacra, cum peraguntur. Ἔκει ὁ βάκχαισι δέμις ὀργιάζειν, Eur. Bac. 416. Ab ὄργια. Hinc
Ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia.
Ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antiſtes. Ab eod. Hinc
Ὀργιαστικὸς, ὴ, όν, ad celebranda pertinens orgia.
Ὀργίζομαι, iraſcor, infeſtus ſum, ſuccenſeo, ringor. fut. ὀργισθήσομαι, ſuccenſebo, a. 1. ὠργισθεὶς, iratus; ὀργισθέισα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne iraſcaris. Ὀργίζεσθε τοῖς κολασθεῦσι ὑπὲρ τῆς γενομένης, Iſocr.
Ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γέλοιον, ἤντις ὀργίσῃ, τὸ τῆς γλώττας ἔθος ὁμοίως ζοπικῆ, Ariſt. Veſp. 223. Ab ὀργὴ.
Ὀργιζάμεσθα, 1. pl. præſ. conj. paſſ. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα.
Ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infeſtus, ſtomachoſus, Gl. V. Ab eod. Hinc
Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.
Ὀργίλως, *Adv.* iracunde. Ab eod.
Ὀργισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὀργίζομαι.
Ὀργισθῇς, 2. ſing. a. 1. conj.
Ὀργιστέον, iraſcendum. Ab ὀργίζομαι. Unde
Ὀργιστικὸς, ὴ, όν, proclivis ad iram.

Ὀργίονες, vel ὀργεῶνες, sacerdotes sacrifici, Hom. Hym. Apol. 389. Ab ὄργια.

Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A φαίνω.

ΟΡΓΥΙΑ, ας, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expansas; (2) ulna, Gl. Vet. (*male* nam ulna est dimidia ὀργυιὰ, *Ern.*) (3) passus; (4) tres passus, Hom. Il. 23, 327. (cum simpliciter ponitur fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Ern.*)

Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, ulnam unam seu tres cubitos longus. Ab ὀργυία. Unde

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιωθῇς, p. part. ὠργυιωμένοις, extensis, Suid.

Ὀρδελὸν, herba quædam ex olerum genere, Schol. Nic.

ΟΡΕΑΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teste Plut. Suic.

Ὀρέγδω, porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, Il. 1. 351.

ΟΡΕΓΩ, f. ἑξω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveor lætitia, &c. ὠρέξαλο, aor. 1. med. ὠρεχθεὶς, a. 1. pass. Φίλῳ ὀρέξετ' ὠλένῳ, Eur. Med. 902. Καὶ μοὶ χέρ', ὦ ναῦ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ' Soph. Oed. Col. 1230. Φόνιον ἀἰσθημα διὰ δέμνις ὀρέξομαι, Eur. Hel. 359.

Ὀρειάν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων.

Ὀρειὰς, ἀδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος.

Ὀρσίαυλος, ου, ὁ ἡ, in montibus stabulans, montícola; (2) in monte tibia canens, Suid. Ex αὐλὴ, vel αὐλὸς.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. A βαίνω.

Ὀρειγασία, ων, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes scando. Ex iisd.

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes pererrans. Ex iisd. Hinc

Ὀρειβατικὸς, ὴ, όν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.

Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex βρέμω.

Ὀρείγανον, ου, τὸ, & ὀρίγανος, ου, ὁ, origanum, *herba.*

Ὀρειγενὴς, ές, ὁ ἡ, montigena. A γείνομαι.

Ὀρειγωΐαις, αικος, ὁ ἡ, in montibus cum mulieribus versans. A γωή.

Ὀρειδρόμος, ου, ὁ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

Ὀρεικὸς, ὴ, όν, mularis. Ab ὀρὸς, *mulus.*

Ὀρείλιτος, pro ὀρίκτιτος, ου, ὁ ἡ, in monte constructus. A κλίζω.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. A μῆλον.

Ὀρείμαργος, ου, ὁ ἡ, qui magno montium amore tenetur, R. A μάργος.

Ὀρεινομέω, in montibus pascor, seu dego. Ab

Ὀρεινόμος, ου, ὁ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex νέμω, *pasco.*

Ὀρεινὸς, ὴ, όν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *Subst.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ου, ὁ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκέω.

Ὀρειομανὴς, ὲς, amantissimus montium, *Epith.* Rheæ, & venatoris. A μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρεινόμος.

Ὀρειος, ο, ὁ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, montanus, montosus; (2) in montibus crescens; (3) in montibus degens. Ab ὄρος.

Ὀρειοχαρὴς, ές, ὁ ἡ, montanis loci seu montibus gaudens. A χαίρω

Ὀρειπελάργης, ου, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος, & πελαργὸς.

Ὀρειπλαγχὶς, idem quod

Ὀρειπλανὴς, ές, ὁ ἡ, in montibus errans, montivagus, Suic. Ex πλανάω.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus versor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρεῖς, 3. s. f. 2. ind. med. v. ὄρω.

Ὀρείτης, ου, ὁ, monticola; V. Lex. Ab ὄρειος.

Ὀρειτρεφὴς, ές, ὁ ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.

Ὀρείτροφος, ον, idem & ex iisd.

Ὀρειτυπία, ης, ἡ, labor montanus, labor qui in montibus exantlatur. Ab

Ὀρειτύπος, ου, ὁ ἡ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex τύπτω.

Ὀρείτορ, ορος, ὁ, monticola, Hes. ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρειος.

Ὀρειφοίτης, ου, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

Ὀρείφοιτος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iisd. Suic.

Ὀρειχάλκοιο, g. s. *Ion.* pro ὀρειχάλκου.

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος, & χαλκὸς.

Ὀρεκτικὸς, ὴ, όν, cui vis & facultas ineat appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.

Ὀρικλὸς, ὴ, όν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.

Ὀρέξαι, *a.* 1. inf. act. v. ὀρέγω.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεοκόμος, ου, ὁ ἡ, qui curat & adornat mulas. Ex ὀρὸς, & κομέω, *curo.*

Ὀρέομαι, concitor; ut hinc fit imperf. ὠρέοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὄρεσθε, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἄρουτο, ab ὄρω.

Ὀρεσπολέω, in montibus versor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & πολέω.

Ὀρεσπόλος, ου, ὁ ἡ, montivagus, Gl. V. Ex iisd.

Ὀρεοσέλινον, ου, τὸ, apium montanum.

Ὀρεοτύπος, ου, ὁ, v. ὀρειτύπος.

Ὀρεσφίλαξ, ακος, ὁ, saltarius, Ph. qui saltus custodit.

Ὀρέστιος, ου, ὁ ἡ, qui in montibus degit.

Ὀρεστιάστης, vid. ὀρειβάτης.

Ὀρεστιγενὴς, ές, ὁ ἡ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γείνομαι.

Ὀρεστιγόνιος, α, ον & ὀρεσίγονος, ον, idem.

Ὀρεσίκοιτος, ου, ὁ ἡ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.

Ὀρεσίοικος, ου, ὁ ἡ, in montibus habitans.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω, *nutrio.*

Ὀρεσκῴω, in montibus dego. Ex κεῖω.

Ὀρέσκιος, ου, ὁ ἡ, umbris montium gaudens, A Σκιά.

Ὀρεσκῴοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις.

Ὀρεσσιῴος, ου, ὁ ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος, & κεῖμαι, Hom. Il. 1, 268.

Ὀρεσσαυλος, ου, ὁ ἡ, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος, & αὐλὴ

Ὄρσασι, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.

Ὀρσιστάστης, ου, ὁ, v. ὀρεσιβάτης.

Ὀρσοσιότος, ου, ὁ ἡ, in montibus pastus. Ex ὄρος, & βόσκω.

Ὀρσονόμος, ου, ὁ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος, & νέμω, *pasco.*

Ὀρσίτης, ἔρα, ὅον, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρσίτης, Hom. Il 22, 92.

Ὄρσος ου, ὁ, qui in montibus versatur, monticola, Suic. Ab eod.

Ὀρσοτὰς, άδος, ἡ, montana, monticola.

Ὀρσίων, τὸ, herba quædam, nectarion. Ab eodem.

Ὄρσοφι, dat. pl. *Poët. paragog.* pro ὄρεσι.

Ὀρὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. Vet. Ab ὄρος, quoniam mulorum opera in primis in montibus adhibetur.

Ὀρχέθω, cupio, desidero; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus alliforum. Κᾆτα δῆθα πᾶς οἶσθά μ' τὼ καρδίαν ὠρίχθεῖν; Arist. Nub. 1371. Πολλοί μοι βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ Σιδήρῳ, Il. 23, 30. πρὸς χέρσον ὀρίχθειν, Theocr. 11, 43. Ab ὀρίνομαι.

Ὀρέω, *Ion.* pro ὁράω, video.

Ὄρεω, ut hinc fit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, festinabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεωκόμος, ου, ὁ ἡ, v. ὀρεοκ.

Ὀρεωπολέω, ῶ, mulos curo.

Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.

Ὄρη, 2. f. præs. imper. act. *Dor.* pro ὄρα, *contr.* ex ὄραε.

Ὄρηαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὄρησαι, ab ὄρω.

Ὄρημαι, video, Hes. Ab ὁρᾶ.

Ὀρῆς, pr. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

Ὀρῆτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

Ὀρθάγης, ου, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, Sch. ad Lyc. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.

Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Aristoph. Hinc

Ὀρθαγορίσκος, ὁ, dim. ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγ.

Ὄρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἄρθαι, ab ὄρω.

Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon priapeius, & ipse arrectum penem habens. Ab ὀρθὸς. Unde

Ὀρθάω, erigo, sublevo. Παρὰ τῷ τις ἄλλος, ὃς ζὼν ὤρθωσε δέμας, Eur. Or. 389.

Ὀρθεύν, præs. inf. act. *Dor.* pro ὀρθεῖν, *contr.* ex ὀρθόειν, ab ὀρθόω.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὄρθια, *Adv.* elata voce. Ab ὀρθὸς.

Ὀρθιάδε, *Adverb.* in arduum. Ab ὄρθιος. Unde

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, Epigr.

Ὀρθιάν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιῶ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθίνσις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιάω.

Ὀρθιόκωπος, ου, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hes. Ex ὄρθιος, & κώπη.

Ὄρθιον, ου, τὸ, arduum, erectum, *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta & intenta voce. Ab

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui sublata voce cantatur. Ab ὀρθὸς.

Ὀρθοάκανθος, ου, ὁ ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς, & ἄκανθα.

Ὀρθοβατέω erectus incedo. A βαίνω.

Ὀρθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens. A βοή.

Ὀρθόβολος, ου, ὁ ἡ, qui recta projicitur. A βάλλω.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ἡ, recta consulens, prudens. A βουλή.

Ὀρθογνάμων, ονος, ὁ ἡ, recta sentiens & judicans. A γνάμη.

Ὀρθογόη, ης, ἡ, sublata & intenta voce lamentans. A γόος.

Ὀρθογραφέω, recte scribo. A γράφω.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. A γράφη.

Ὀρθογώνιος, ὁ ἡ, rectangulus. A γωνία.

Ὀρθόγωνος, ου, ὁ ἡ, idem, Gl. V.

Ὀρθοδικαιος, ου, idem quod

Ὀρθόδικος, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.

Ὀρθοδοξαστὴς, οῦ, ὁ, cujus recta est opinio.

Ὀρθοδοξαστικῶς, *Adv.* opinione recta, sine errore. Ab ὀρθοδοξαστὴς.

Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte sentio.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab

Ὀρθόδοξος, ου, ὁ ἡ, cujus recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit. A δόξα.

Ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομέω, recto cursu contendo, seu eo, Xen. Ab

Ὀρθόδρομος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui recto cursu pergit.

Ὀρθόδωρον, ε, τὸ, palma porrecta; (2) spithama.

Ὀρθοέθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ab ἔθειρα.

Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum suavitate vocum explanatio; proprie loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde

Ὀρθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor, R.

Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὑ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens setas; (3) horrere, s. stare comam faciens. *Epith.* terroris.

Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta & in altum tendens, Etym.

Ὀρθόκαυλος, ε, ὁ ἡ ὑ, rectum caulem habens.

Ὀρθόκρας, ατος, ὁ ἡ ὑ, erecta cornua habens. Ex κέρας.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' εὖρε προμάρουθα νεῶν ὀρθοκραιράων, Hom. Il. 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelsas.* Ex ὀρθὸς, & κραῖρα, *caput.*

Ὀρθόκρανος, ε, ὁ ἡ ὑ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθὸς, & κράνον.

Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.

Ὀρθόκωλον, ε, το, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.

Ὀρθολαλος, ε, ὁ ἡ ὑ, elata & alta voce garriens, Hes. Suid.

Ὀρθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex λέγω. Unde

Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iisd. Plut.

Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ἡ ὑ, recte vaticinans, verax vates.

Ὀρθονόμος, ὁ ἡ ὑ, recte distribuens. A νέμω.

Ὀρθόνους, contr. ὀρθόνους, ε, ὁ ἡ ὑ, qui est rectæ mentis, proba & recta cogitans.

Ὀρθοπαγής, ές, ὁ ἡ ὑ, erectus. Ex πηγνύω.

Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.

Ὀρθοπλήξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex πλήσσω.

Ὀρθοπλέω, ῶ, recta navigo, secundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, bene succedere. Ab

Ὀρθόπλους, ε, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita bene fluens, prospera.

Ὀρθοπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice spiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc

Ὀρθοπνοϊκός, ἡ, όν, orthopnœa laborans.

Ὀρθοπνυς, ὁ ἡ ὑ, idem, ex eod.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto cursu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, Gl. 2, 14. Ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εως, ὁ ἡ ὑ, erigens urbes, vel erectas conservans; rector urbis.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.

Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra civa.

Ὀρθοπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui est erecto vultu. Ex πρόσωπον.

Ὀρθόπρυμνος, ε, ὁ ἡ ὑ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.

Ὀρθόπτερος, ε, ὁ ἡ ὑ, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex πτερόν.

Ὀρθοπυγιᾶν, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior & procerior videatur, Hes. ubi tamen ὀρθοπυγιᾶν scriptum.

Ὀρθοπύγιον, ε, το, clunis, Philox.

Ὀρθόπυγος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui clunibus erectis est. Ex πυγή.

Ὀρθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.

Ὀ Ρ Θ Ο Σ, ὴ, όν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, sincerus, æquus.

Ὀρθοσάδιον, *Adv.* stando erecto corpore, more eorum, qui erecti stant. Ὀρθοσάδιον ὑγιαζόμενοι, *Aret.* Ex ἵσταμαι. Unde

Ὀρθοσαδίας, ε, ὁ, ut ὀρθοσαδίας χιτὼν, tunica recta, quæ & ἀρράφος. *Etm.* vel

Ὀρθοσάδιος, ε, ὁ, idem.

Ὀρθοσαδὸς, ῆ, ὁ, erectus stans, rectus; ὀρθοσαδὲν, Aphrodisiensibus idem quod ὀρθὸν, Hes. Ex iisd.

Ὀρθοσὰς, άδος, genus placentæ.

Ὀρθόστασις, εως, ἡ, rectus status; corporis habitus, quo surrecti stamus, nervis posterioribus contractis, V. Lex. Ex στάσις.

Ὀρθοστατέω, ῶ, rectus sto. Ab

Ὀρθοστάτης, ε, ὁ, qui stat erectus, Ph. statarium; (2) est vocabulum architectonicum significans columnam, pilam, signum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectaria tigna, in V. ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidam sacer, Poll. Ex στατὸς.

Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθὸς.

Ὀρθοτίτθιος, ε, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex τιτθὸς.

Ὀρθοτομέω, recte seco, intelligo, recte divido, recte tracto. Ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15.

Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία; idem Euseb. Ab

Ὀρθότομος, ε, ὁ ἡ ὑ, in rectum sectus. Ex τέμνω, *seco.*

Ὀρθοτονέω, rectum tonum seu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab

Ὀρθότονος, ε, ὁ ἡ ὑ, rectum tonum s. accentum habens. Ex τόνος.

Ὀρθότριχες, v. ὀρθόθριξ.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos subrigo. Ph. ὀρθότριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, & θρίξ.

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

Ὀρθοτριχῶ, horripilo, V. Ex iisd.

Ὀρθόφρων, ονος, ὁ ἡ ὑ, qui erecto est animo, Hes. Ex φρὴν.

Ὀρθοφυέομαι, ῦσμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. Ab

Ὀρθοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, in rectum crescens, in altum adsurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς, & φύω, *nascor.* Hinc

Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas.

Ὀρθοχαίτας, ε, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex χαίτη.

Ὀρθόω, erigo, arrigo; & ὀρθόομαι, ῶσμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, prospero successu utor; ὀρθωθεὶς, erectus, aor. 1. pass. partic. Ὀρθώσατ' ἐντεινοντες ἄθλιον νέκυν, Eur. Hipp. 789. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθῶσαί μ' ἐᾷ, Soph. Phil. 820. Τὸ γὰρ ὀρθῶσαι γνῶμαν ἐδυῶ, Eur. Hipp. 251. Ἀμφὶ τ' ἐχάφας λέζηται ὤρθω, Eur. El. 810. Ἥνιν Οἰδίπους ὤρθω πόλιν, Soph. Antig. 173. Ab Ὀρθὸς.

Ὀρθραγορίσκος, vid. ὀρθαγ.

Ὀρθρεύω, & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane surge, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, Suid.

Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus, Ab eod.

Ὀρθρίζω, futur. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco as, Gl. Vet. Πᾶς ὁ λαὸς ὠρθρίζετο πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 28. Ab eodem.

Ὀρθρινὸς, ὴ, όν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.

Ὀρθριονύκτις, υχος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

Ὀρθριφοίτης, ε, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.

Ὀρθρῶ, f. ω. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.

Ὀρθροβοας, ε, ὁ, qui matutino tempore vociferatur, ante lucem vociferans. Ex βοάω.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore quiritans, mane gemens. Ex γοάω.

Ὀρθρολάλος, ε, ὁ ἡ ὑ, antelucano tempore sive mane garriens; de hirundine.

Ὄ Ρ Θ Ρ Ο Σ, ε, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum; ὄρθρου, ante lucem, Ph.

Ὀρθωθῇ, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi ὀρθόω.

Ὀρθῶς, *Adv.* recte, rite. Ab ὀρθός.

Ὀρθώσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία.

Ὀρθώσιος, ε, ὁ, stator, Gl. V. ὀρθωσίῳ, statori, Ph. Epitheton Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc

Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio.

Ὄρια, ων, τα, fines, Gl. Vet. Ab ὅρος.

Ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. V. A præc.

Ὀριβακχος, ε, ὁ, Bacchus montanus.

Ὀριβρεμέτης, ε, ὁ, e monte tonans Ex ὄρος, & βρέμω.

Ὀριγανίζω, origanum refero vel sapio.

Ὀριγανίτης, ε, ο, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab

Ὀρίγανον, ε, τὸ, vel ὀρίγανος, ε, ὁ, origanum. Al. & ὀρίγανον.

Ὀριγνάομαι, ώσομαι, desidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἠτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλάσσῳ τελαμῶνος, Theoc. 24, 44. Ἔγχεσιν ἠὲ ἐλάτῃς αὐτοχέδυ ὠριγνώντο, Hesiod. Ἀσπ. 190. Ab ὀρίγομαι.

Ὀρεδρομία, ας, ἡ, cursus per montes. Ab

Ὀρειδρόμος, ε, ὁ ἡ ὑ, v. ὀρειδρόμος.

Ὀρίζω, f. ίσω, termino, finio, limito, definio, Ph. (2) constituo, statuo, instituo, censeo, cerno, decerno, Ph. ὁρίζομαι, statuo, censeo; ὡρισμένος, statutus, p. pass. part. ὡρισθεῖσα ἡμέρα, statuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐρώπῃν δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει, Dion. Περ. 14. Εἰς τινὰδε παῖδα φῶτον ὥρισαν φόνε, Eur. Hec. 261. Χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν, id. Hel. 127. Ὁρίζειν γαῖαν, ad terram accedere, Æschyl. Supplic. 554. Ἐξορίζειν γαῖαν, terram deserere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, Euripid. Heraclid. 16. Διορίζειν, a loco, in locum movere. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, ονος, ὁ, circulus cœli visum terminans. Ab ὁρίζω.

Ὀρικὸς, ὴ, όν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

Ὁρικὸς, ὴ, όν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

Ὀρικλίτης, ε, ὁ, in montibus habitans, montcola. Ex ὄρος, & κλίζω.

Ὀρινὰις, 2. f. a. 1. opt. act. v. ὀρίνω.

Ὀ Ρ Ι Ν Δ Η Σ, ε, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis, ex oryza vel semine sesamo simili confectus, Hes. Athenæus.

Ὀρίνετον, 3. du. pr. ind. act. verbi

Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando persuadeo, aor. 1. ὄρινα, ὄρινας, commovisti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρινθῆ, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus est. Νείκεσε φρένας διπλὰς, Lyc. 1329. Ψυχὴ γὰρ ζέφ μᾶλλον ὀρινθῇ, Epigr. Ab ὄρνυμι.

Ὄριον, ε, το, terminus, limes; frequentior plur. Dim. ab ὅρος.

Ὄριον, ε, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.

Ὄριος, ε, ὁ, terminalis; ὅριος θεὸς, Terminus, Ph. Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.

Ὀρειπεδίον, ε, τὸ, planities montana, Rob.

Ὀρειπλαγκτος, ε, ὁ ἡ ὑ, v. ὀρειπλ.

Ὀριπλανὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, v. ὀρειπλ.

Ὀρίσαι, a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω.

Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos statuimus, deliberatio, propositum; ὁρίσματα, instituta, Ph. Ab ὁρίζω.

Ὁρισμὸς, ῦ, ὁ, finitio, definitio; it. sponsio, Gl. V. Ab eod.

Ὁριστὴς, ῆ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat; (2) constitutor juris & arbiter conditionum. Ab eod. Hinc

Ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, finitivus; indicativus, Gl.V.
Ὁριτρόφος, ε, ὁ ἡ ὸν, v. ὀρειτρ.
Ὁρίτροφος, ε, ὁ ἡ ὸν, v. ὀρειτρ.
Ὁρίω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.
Ὁρκάνη, ης, ἡ, ſeptum, ſepes, ſepimentum, ſagena, Æſch. S. T. 352. Ab ἕρκος.
Ὁρκαπάτης, ε, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκος, & ἀπατάω.
Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, Ph. Ab ὅρκιον.
Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζομί σε ἄνδρα, Dem. Ὁρκίζω σε τὸ Θεῖον, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκος.
Ὁρκίον, ε, τὸ, proprie victima fœderis ſanciendi ergo cæſa; (2) fœdus jurejurando ſancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.
Ὁρκιος, ε, ὁ ἡ ὸν, qui jurejurando adhibetur, ut ὅρκιοι Θεοί; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμὸς, ε, ὁ, juramenti exactio, obſtrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.
ΟΡΚΟΣ, ε, ὁ, jusjurandum, juramentum, ſacramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc
Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.
ΟΡΚΥΝΟΣ, vel ὁρκωνος, ε, ὁ, piſcis quidam cetaceus; ὀρκυώις etiam piſces quidam, qui in pelago pariunt, apud Ariſtot.
Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, ſacramentum. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, ſacrificia, quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iiſd.
Ὁρκωμόσιον, ε, τὸ, jusjurandum, ſacramentum, Ph. Ex iiſd.
Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro pro ſanciendis fœderibus. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτεῖ, Eur. Supp. 1187. Ab
Ὁρ ωμότης, ε, ὁ, jurejurando adſtrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι. Hinc
Ὁρκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, ad jusjurandum pertinens, ut ῥκωμοτικὰ ὀπῤῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, Gl. V. Ab ὁρκόω.
Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab
ΟΡΜΑΘΟΣ, ε, ὁ, ordo, ſeries, catena, ſeries catenata; (2) latibulum, luſtrum.
Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verſo, cogito, a. 1, ὥρμηνα. Ἄρμηνε, cogitavit, agitavit. Πόλεμον θραſὺν ὁρμαίνοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, ib. 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ib. 21, 137. Ab ὁρμή.
Ὁρμασμαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *per Metathef.* pro ἄρμοσμαι, ab ἁρμόζω.
Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, inſtigatrix, qū. ab ὁρμαστήρ, ab ὁρμάω.
Ὁρμάω, incito, concito, impello, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere geſtio; (2) irruo, proficiſcor, cupio, &c. quæ aliàs exprimuntur per ὁρμάομαι, ῶμαι; ὁρμηθεὶς, a. 1. progreſſus. Ὥρμησαν ἐς φυγὴν, Xenoph. ὁπῇ τι, id. κατὰ τόπον, Plato. πρός τι, Æſch. πρὸς πόλεμον, Dem. Ὅτε Ζοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ἁρμάθη πλαγὰ, Soph. El. 197. Πένθος δ' μεγάλως τόδ' ὁρμᾷ, concitatur, Eur. Med. 183. Καίπερ κατ' ἄκρων χλωρὸν ὁρμήθη δόκρυ, Eur. Med. 906. Εἰπὸ πρὸς ἄλλα δώματ' ὡρμήθης ξένε, id. Alc. 1028. Ab ὁρμή.
Ὁρμέατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμητο.
Ὁρμειὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piſcatores e ſeta equina contexto piſces venantur. Alias & ὁρμιά.
Ὁρμήθεις, όεντος, ὁ, qui caulem jam emittit poſt florem amiſſum. Ab
Ὅρμηθος, aſparagus ſilveſtris, corruda, Gl. V. ὁρμηθον, cyma.
Ὁρμηθος, præſ. part. paſſ. *per Syncop.* pro ὁρμώμενος, ab ὄρω.
Ὁρμηθὴς, ῆ, ὁ, piſcator, Heſ. Ab ὁρμεία.
Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, ſtationem habeo; (2) appello, ſc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα, Dem. Ὅρμεον πρὸς γιῶ, Herodot. Ab ὁρμος.
ΟΡΜΗ, ῆς, ἡ, impetuoſus motus, aggreſſio; (2) conatus, ſtudium, appetitus, appetitio, cupiditas, ſubita voluntas, inſtinctus.
Ὁρμηδὸν, *Adv.* impete, Ph. Ab ὁρμή.
Ὁρμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ὁρμάω.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus ſubito impetu fertur; (2) impetus ipſe; (3) conatus. Ab ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ε, τὸ, incitamentum, ſuſcitabulum; (2) receptaculum, ſedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoſte pugnent.
Ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad rem aliquam cum impetu ſuſcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.
Ὁρμητικῶς, *Adv.* cum animi impetu. Ἔχεσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 18.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, ſeta, Ph. lihum hami, Gl. V. Τῷ Ἀντωνίᾳ τὴν ὁρμιὰν καθέντος, Plut. in Anton. cap. 29. Ἀναδρομῶσαι πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτρώγουσιν αὐτῆς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 37. Alias & ὁρμειά.
Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello; (2) navem ſtabilio. Ὦ χιλίοναυα γρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ', Eur. Or. 337. Τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, Soph. Ph. 548. Ab ὅρμος.
Ὁρμινόλος, ε, ὁ, piſcator. Ex βόλλω.
Ὁρμινον, ε, τὸ, Horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. §. 10. herba porro ſimilis, Dioſc. Heſychio genus leguminis, Theophraſto frugum genus, *Angl.* Clary. Hinc
Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino ſimilis.
Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in ſtatione navium. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ε, ὁ, monile, Dim. ab ὅρμος.
Ὁρμιστηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera ſuſpenduntur. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens, Suic. Ex ὅρμος, & δοτήρ.
ΟΡΜΟΣ, ε, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ſtatio navalis, Hom. Il. 1, 435.
Ὀρναπέτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρναπετίοισι ap. Ariſtoph. Ab ὄρνις.
Ὀρνεακὸς, ἡ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνεακὴν, *nares avis.* Ab ὄρνεον.
Ὀρνεόβρωτος, ε, ὁ ἡ ὸν, ab avibus devoratus, Suic. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω.
Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupandi, ſive aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηρεύω.
Ὀρνεομάντης, ου, ὁ, augur.
Ὀρνεομιγὴς, ὲς, ex altera parte avis, ut ſiren. A μίγνυμι.
Ὀρνεόμορφος, ε, ὁ ἡ ὸν, idem, ex iiſd.
Ὄρνεον, ε, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοπωλεῖον, ε, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab
Ὀρνεοπώλης, ε, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνις, & πωλέω.
Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor. Gl.V.
Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.
Ὀρνεοσκόπος, ε, ὁ, aruſpex, augur, auguralis, auſpicalis, Ph.
Ὀρνεοτρόφος, ε, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄρνεον, & τρέφω.
Ὀρνεώδης, ες, avium ſimilis, levis.
Ὀρνεωτὴς, ε, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.
Ὀρνιθαγρευτὴς, ε, ὁ, auceps.
Ὀρνιθάριον, ε, τὸ, avicula, Dim. ab ὄρνις.
Ὀρνιθαρχος, ὁ, curator avium.
Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auſpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.
Ὀρνιθεος, εία, εῖον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.
Ὀρνίθειος, έα, εον, idem & ab eod.
Ὀρνιθευτὴς, ε, ὁ, qui capit aves, auceps. Ab
Ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auſpicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
Ὀρνιθιας, ε, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμών, tempeſtas aves perimens, apud Ariſtoph. ὀρνιθία: dicuntur venti quidam boreales, Ariſtot. Ab eodem.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens.
Ὀρνιθιον, ε, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. Ab eod.
Ὀρνιθιος, ία, ιον, ad aves pertinens. Ab eodem.
Ὀρνιθοβοσκεῖον, ε, τὸ, locus ad alendas aves factus, Rob. Suic. Ex ὄρνις, & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ε, τὸ, ornithogalum; herbæ nomen. Ex ὄρν.ς, & γάλα, *luc. Angl.* Star of Bethlehem.
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab
Ὀρνιθόγονος, ε, ὁ ἡ ὸν, ex ave natus. Ex ὄρνις, & γείνομαι.
Ὀρνιθοθήρας, ε, ὁ, auceps, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1. Ex ὄρνις, & θήρα, *captura.*
Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηρεύω.
Ὀρνιθοκάπηλος, ὁ ἡ ὸν, qui aves venditat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ε, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab
Ὀρνιθοκόμος, ε, ὁ ἡ ὸν, avium curator, Gl. Vet. gallinarius, aviarius. Ex κομέω.
Ὀρνιθοκόος, ε, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves ſignificata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*
Ὀρνιθοκρίτης, ε, ὁ, collector, Ph. ſ. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur.
Ὀρνιθολόγος, ε, ὁ ἡ ὸν, auceps. Ex λέγω.
Ὀρνιθολόχος, ε, ὁ ἡ ὸν, avibus inſidians, auceps.
Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀπαρρέψαντες ἂν ὀρνιθομανῶσι, Ariſt. Av. 1289. Ab
Ὀρνιθομανὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui aves valde amat, qui avium alendarum magno amore tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, inſanum ſtudium alendarum avium.
Ὀρνιθόμορφος, ε, ὁ ἡ ὸν, avium faciem ſeu formam habens. Ex μορφή.
Ὀρνιθονομεῖον, ε, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Suid. Ex ὄρνις, & νέμω.
Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὸν, avis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ε, ὁ, qui aves vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab
Ὀρνιθοσκόπος, ε, ὁ ἡ ὸν, auſpex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab
Ὀρνιθοτροφος, ε, ὁ ἡ ὸν, aves alens. Ex ὄρνις & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγος, ε, ὁ, qui aves devorat; Ariſtot. Hiſt. An. 9, 6.
Ὀρνιθορυὴς, έος, ὁ ἡ ὸν, ab ave ortus. Ex ῥύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in aves mutatus eſſe, a. 1. inf. paſſ. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, ad avium naturam accedens; (2) avium ſpeciem gerens.
Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.
ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν, nom. pl. ὄρνεις, & ὄρνιθες.
Ὄρνιξι, *avibus*, dat. pl. ab ὄρνις.

Ὄρνιχα, acc. ſ. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνιθ.
Ὀρνιχολίχος, ὁ, auceps. *Dor.* pro ὀρνιθ.
Ὀρνύμην, pr. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab
Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι excitor, ſurgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τῶτον, Il. 6, 363. Ὁ ὃ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab ὄρω.
Ὄρνυθε, 2. plur. præſ. imper. paſſ.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnaſcens & ipſum ſuffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχω, *ſuffoco.*
Ὀρόβαγχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem habens; ervo ſimilis, ſ. colorem. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.
Ὀρόβιον, ου, τὸ, parvum ervum. Dim.
Ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo ſimilis. Ab eod.
Ὀροβίτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.
Ὀροβοειδής, ές, ὁ ἡ τό, ervo ſimilis, ervi ſpeciem habens. Ex ὄροβος, & εἶδος.
Ὄροβος, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis.*
Ὀροβοφαγέω, ervum comedo.
Ὀροβώδης, ες, ὁ ἡ τό, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.
Ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & ὄγκος, *tumor.*
Ὀρωχυῖα, perf. part. med. f. g. v. ὀρύσσω.
Ὀροδαμνίς, ίδος, ἡ, parvus ſurculus, ramuſculus tenellus. Dim. ab
Ὄρόδαμνος, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus, germen, ramus.
Ὁροθεσία, ας, ἡ, deſignatio terminorum; (2) terminus poſitus. Ex ὅρος, & θέσις.
Ὁροθέσιον, τὸ, idem & ex iiſdem.
Ὁροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos & limites ſtatuit. Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι.
Ὁροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀρχέιης ἦ Ποσιδάων ὁρόθυνε μετελθών, Il. 13, 351. Ab ὄρω.
Ὀροιτύπος, ου, ὁ, v. ὀρειτύπος.
Ὀρυίτυπος, ου, ὁ ἡ, paſtor montanus, ap. Nic. Ex iiſd.
Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.
Ὀρόκλυπος, ου, ὁ ἡ, in montibus reſonans.
Ὄρομαι, curo, vel ſequor; ὄροντο, imperf. ſequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἑῶλοι ὄροντο, Odyſſ. 3, 471.
Ὄρον, ου, τὸ, orontium, *herba.*
Ὀρυπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.
Ὀρυπόγιον, idem quod ὀρρυπόγιον.
Ὄρος, ου, ὁ, matula. Καχλιζεν ὀκλῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων. Ariſtoph. Acharn. 81. Aliqui leg. ὁρῶν.
Ὄρος, ους, τὸ, mons, collis.
Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, ſcopus in aliqua re propoſitus; (3) modus & regula, præſcriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) ſic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum geſtarum ſimilia monumenta, ap. Lucian.
Ὀρός, οῦ, ὁ, ſerum lactis; (2) aqueus humor in pice.
Ὄρος, & ὀρός, pro ὀρρός, Euſt.
Ὀρσαγγαι, οἱ, Vox Perſ. ap. Herod. benefactores regis.
Ὀρσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. *Angl.* a Brambling. Ex ὄρος, & Σπίζα.
Ὄρσμα, ατος, τὸ, impetus, ſaltus. Ab ὁρμάω.
Ὄρσος, g. ſ. *contr.* pro ὄρεσος, ab ὄρος.
Ὄρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦρσαν, ab ὀρύω.
Ὄρσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὁρμάω.
Ὀρύω, f. ύσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν, Heſiod. Aſp. 412. Ab ὄρω.
Ὀροφή, ῆς, ἡ, contignatio, qualis eſt tectorum; (2) tectum; (3) lacunar, Ph. lacunar, laquearium, faſtigium, culmen, pergula. Gl. V. camera. Ab ἐρέφω, *tego.*
Ὀροφηφάγος, ου, ὁ ἡ, tecta vorans, ſeu conſumens, ut ignis.
Ὀροφηφόρος, ου, ὁ ἡ, tectum ferens; *Epith.* animalium teſtaceorum. Ex φέρω.
Ὀροφίας, ου, ὁ, in camera ſeu tecto degens. Ab ὀροφος.
Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.
Ὀροφοιτάω, in montibus vagor, dego.
Ὄροφος, ου, ὁ, arundinis ſeu calami genus in tegendis ædibus olim uſurpari ſolitum; (2) tectum; (3) camera. Gl. V. impluvium. Ab ἐρέφω, *tego.*
Ὀροφόω, ῶ. f. ώσω, concamero, contigno. Gl. faſtigio. Ab ὄροφος. Hinc
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar.
Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lucunarium, laquearium.
Ὀρώων, præſ. part. act. *Poët.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, ab ὁράω.
Ὀρώωντι, 3. pl. pr. ind. act. *Poët.* & *Dor.* pro ὁρῶσι.
Ὀρώωτε, 2. pl. pr. opt. act. *Poet.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε.
Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramulus, ſurculus ex radice arboris enatus, ſtolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, ſtimulus; (3) jaculum e ramo tereti & recto; Hom. Il. 21, 38.
Ὀρρόπισα, ης, ἡ, ſerum picis, humor, e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀρός.
Ὀρροποτέω, ſerum bibo. Hinc
Ὀρροποτία, ἡ, uſus ſeri.
Ὀρροπύγιον, ου, τὸ, idem quod ὄρρις; in avibus cauda. Ex πυγή.
Ὀρροπυγοσιγλος, ου, ὁ ἡ, notas in ὀρροπυγίῳ habens. Ex ὄρρος, & σιγλός.
Ὀρρός, οῦ, ὁ, ſerum, Ph. Alias & ὀρός. Πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, Ariſtot. Hiſt. An. 3, 20.
Ὄρρος, ου, ὁ, pars ſubjecta teſticulis; (2) ſacri oſſis extremum; podex.
Ὀρρώδέω, timeo, formido. Τὸν ἀεὶ ξεινοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν, Ariſt. Eq. 126. Ὀρρωδῶ τινὰ δόλον Θυραῖον, Eur. El. 839. Ab ὀρρός.
Ὀρρώδης, ες, ὁ ἡ, ſeroſus; (2) ad caudam uſque protenſus. Ab ὀρρός, vel ὄρρος. Hinc
Ὀρρωδία, ας, ἡ, metus, timor.
Ὄρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄρσαι, ab ὄρω.
Ὀρσάσκεν, incitabat. Imperf. *Ion.* formatur, aor. 1. ὦρσα verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρῳ, Il. 17, 423.
Ὄρσεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω pro ὄρω.
Ὄρσης, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄρσῃς.
Ὀρσιγυναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω, & γυνή.
Ὀρσίκλυπος, ου, ὁ ἡ, ſtrepitum excitans, horriſonus. Ex ὄρω, & κλύπος.
Ὀρσινεφής, ές, ὁ ἡ, qui nubes excitat & accumulat, R. Suic. Ex ὄρσω, & νίφω.
Ὀρσίπεδος, ου, ὁ ἡ, quatiens ſolum, R. Ex ὄρσω, & πέδον.
Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus ſaltationis apud Cretenſes. Ab ὄρω.
Ὄρσο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *per Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.
Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, beſtiola quædam mordens. Ariſtot. Hiſt. An. 5, 19. Ex ὄρσω, & δάκνω.
Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, in ſuperiori ædium parte. Ex ὄρσω, & Θύρα.
Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἦ μὲ βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολώσατον ὀρσολοπεύσεις; Hom. Hym. in Merc. 308. Ὀρσολοπεύται, *tumultuatur.* Æſch. Pr. 10. Ex λοπὸς. Unde
Ὀρσολοπέω, ῶ, idem, Heſ. ubi ὀρσολοπεῖ, διαπολεμεῖ, ταράσσει.
Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω, & τρίαινα.
Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato curſu proſilit. Ex ὄρσω, & ὕδωρ.
Ὄρσω, ὄρσομαι, ſurgo, propero; ut hinc fit imperat. ὄρσεο, Il. 3, 250. Ab ὄρω.
Ὄρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ.
Ὀρτάζω, *Ion.* pro ἑορτάζω.
Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab
Ὄρταλις, ίδος, ἡ, pullaſtra vel gallina. Hinc
Ὀρταλιχεύς, έος, ὁ, pullus implumis.
Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem; (2) gallus.
Ὀρτή, *Ion.* pro ἑορτή, feſtum.
Ὀρτύγιον, τὸ, coturnicula. Ab ὄρτυξ.
Ὀρτυγοθήρας, ου, ὁ, coturnicum venator.
Ὀρτυγόκομπος, ου, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.
Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν.
Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.
Ὀρτυγοκοπικός, ἡ, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab
Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ, & κόπτω, *cædo.*
Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, inſanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μαίνομαι.
Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; Ariſtot. Hiſt. An. 8, 12. Ex ὄρτυξ, & μήτρα, *matrix.*
Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.
Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.
Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab
Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω.
Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.
Ὀρτύη, ης, ἡ, chorda, inteſtinum coctum, ap. Epichar.
Ὀρυάομαι ἔμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. V.
Ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, foſſula. Gl. V. A præc.
Ὀρυγμία, ας, ἡ, foſſa, fovea, lacuna. Ἐρομαδέες, ὡς ἐξ ἁλὸς ὀρυγμίη, *Aret.* Ab ὄρυγμα.
Ὄρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* Rice.
Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.
Ὀρυκλήρ, ῆρος, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.
Ὀρύκλης, ου, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab eod.
Ὀρυκλός, ἡ, όν, foſſus; (2) qui fodi ſeu effodi ſolet, feſſilis. Ab eod.
Ὄρυμαγδός, οῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus; Hom. Il. 2, 710.
Ὄρυξ, υγος, ὁ, q. d. foſſor, inſtrumentum, quo lapides exçavantur; (2) animal unicorne; (3) piſcis quidam. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυξίς, εως, ἡ, foſſio, foſſura. Ab eod.
Ὄρυττω, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὀράρυχα; unde perf. part. paſſ. ὀρωρυγμένος, foſſus; ὀρυχθείς, foſſus, part. a. 1. Ὀρύτλειν ὅπα λοφα τινὸς θήκαν τῷ τιλθυτίσαντι, Xen.
Ὀρυχή, ῆς, foſſio, foſſura; (2) roſtrum ſuis. Ab ὀρύσσω.
Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus ſum, orphanus curor. Ἑρμῆς οἶκον, ᾧ τέκεν' ὀρφανεύεσκε, Eur. Hipp. 850. Πατρὸς θανόντος, ἐνθαδ' ἀρφανεύετο, id. Alc. 532. Ab ὀρφανός.
Ὀρφανή, pupilla, Ph. A præc.
Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.
Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φασγανῖς ὀπες, Pind. Pyth. 4, 505.
Ὀρφανικός, ἡ, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.
Ὀρφανικός, ία, ον, viduatus, orbus. Ab eod.
Ὀρφανιστής, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.
Ὄρφανος, ου, ὁ ἡ, ὁν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quavis re, viduus, carens.

Ὀρφαιό-

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo orphani aluntur, orphanotropheum.

Ὀρφανοτροφέω, orphanos alo ſ. educo, educationis pupillorum curam gero. Ab

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. A τρέφω.

Ὀρφανόω, orbefacio, Gl. V. Ab ὀρφανός.

Ὀρφεοτελεστής, οῦ, ὁ, qui myſteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεύς, & τελεστής.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, obſcurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.

ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obſcuritas; nox. Hinc

Ὀρφνῆθεν, *Adv.* e tenebris, ex obſcuro, Suic.

Ὀρφνιός, ά, όν, ater, pullus. Ab eod.

Ὀρφνός, ή, όν, tenebroſus, obſcurus.

Ὀρφνώδης, ες, ὁ ἡ, obſcurus, tenebroſus, ater. Ab ὄρφνη.

Ὀρφεύς, έως, *Att.* ῆος, ῆϊ, ῆα, ὁ, orphus, piſcis quidam. Acc. pl. ὀρφέας.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra ſylveſtribus arboribus conſita, arboretum. Ab ἔρχος.

Ὀρχαμός, οῦ, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὀρχατός, οῦ, ὁ, plantarum ordo ſeu ſeries, Gl. V. ὄρχατοι, antes, Ph. Ab ἔρχος.

Ὀρχεῖον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέομαι, ήσομαι, ſalto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. Ὀρχεῖ καρδίᾳ φίλῳ, Æſch.

Ὀρχεῦνται, 3. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται.

ΟΡΧΕΩ, ῶ, moveo, ſaltare facio.

Ὀρχηδόν, *Adv.* viritim. Ab ἔρχις.

Ὀρχηθμός, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ὀρχησις, εως, ἡ, ſaltatio. Ab eod.

Ὀρχησμός, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχησσάμενος, ή, saltationis inſano amore teneor. A μαίνομαι.

Ὀρχηστήρ, ῆρος, ὁ, ſaltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστής, οῦ, ὁ, ſaltator, pantomimus, Ph.

Ὀρχηστικός, ή, όν, ſaltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστική, ſc. τέχνη, ars ſaltandi; (2) ὁ, qui ſaltatione gaudet, ſaltator. Ab ὀρχηστής.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter ſaltandi, qui artem ſaltatoriam docet.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orcheſtra, pars theatri, in qua chorus ſaltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήστρια, ας, ἡ, ſaltatrix, Gl. V. A præc.

Ὀρχηστρίον, ου, τὸ, orcheſtra. Ab eod

Ὀρχηστρίς, ίδος, ἡ, ſaltatrix. Ab eod. Hinc

Ὀρχηστρικός, ή, όν, ſaltandi peritus.

Ὀρχησύς, ύος, ἡ, ſaltatio, ſaltandi ars.

Ὀρχίδιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὄρχιλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam.

Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, teſtes, teſticuli. Ab eod.

Ὀρχιπεδάω, vel έω, teſticulos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδησας. Ex ὄρχις, & πεδάω.

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum teſticulorum.

ΟΡΧΙΣ, εως, teſtis, teſticulus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ, (4) piſcis quidam; ὄρχεις, teſtes, teſticuli.

ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, Gl. V. Παρὰ δὲ Ζωσιν ὄρχος χρύσεος, ἧν, (κλυτὰ ἔργα Θεοῖο) Ἡφαίστοιο Σειρὴν φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι, Heſ. a. 296.

Ὀρχοτομέω, ῶ, teſtes excido, caſtro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. paſſ. caſtrati ſunt. A τέμνω.

Ὀρχοτομία, ας, ἡ, caſtratio, teſtium amputatio. Ex iiſd.

ΟΡΩ, excito, concito & *in Paſſ.* excitor, ſurgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὄτσομεν, excitabimus; aor. 1. ὦρσα, ἄρσεν, excitavit; perf med. ὄρορα, & per tranſpoſitionem ἄρορα, ὤρορ excitavit; in ſing. paſſ. ὄρορεν, excitatum eſt, ortum eſt; pluſquamp. med. ὀρόρει, oriebatur; imperf. paſſ. ὠρόμην, ὄρτο, excitabatur; ὄρτο, 3. ſing. pluſq. orta eſt, prodiit; ὤρθεν, perf. paſſ. infin. excitatum eſſe, ſurrexiſſe; imperat. ὄρσο, & ὄρσεο; pro imperfect. ὄρονται, occurrit ὀρέσντο.

Ὀρώατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ὀρῷντο, ab ὁράω.

Ὀρωδέω, ῶ, idem quod ὀρρωδέω.

Ὀρώδης, ες, montanus, Phav. Ab ὄρος.

Ὀρώϊος, præſ. opt. act. *Att.* pro ὁράοιμι, ab ὁράω.

Ὀρῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ὁράομεν.

Ὀρῶν, pr. part. act. *contr.* pro ὁράων.

Ὄρωρα, perf. ind. med. *Att.* pro ἄρα, ab ὄρω.

Ὀρώρει, 3. ſing. pluſq. indic. act.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεχμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὄρωρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἄρε, ab ὄρω.

Ὀρώρηκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ἄρηκε, ab ὀρέω.

Ὀρώρυχα, perf. indic. act. *Att.* pro ὤρυχα, ab ὀρύττω.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω, a cujus p. m. etiam formatur.

Ὀρῶσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. *contr.* pro ὁράουσαι, ab ὁράω.

Ὅς, ἥ, ὅ, *Artic. poſtpoſ.* qui, quæ, quod.

Ὅσα, *Adv.* quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.

Ὁσάκις, vel ὁσάκις, *Adv.* quoties, quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ὁσάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quot pedum.

Ὁσάτιος, α, ὁ ἡ ἡ, quantus. Ab ὅσος.

Ὁσαχῇπερ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῇπερ ἂν ἦν δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

Ὁσαχοῦ, *Adv.* quibuſcumque in locis, ubicumque; (2) quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαχῶς, *Adv.* quot modis; (2) quoties.

Ὀσδοντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὀζουσι.

Ὀσδω, *Dor.* pro ὀζω, oleo, ſpiro odorem. Theoc. 1, 149.

Ὁσίτιος, annuus, Gl. V. Ex ἔτος.

Ὁσημέραι, *Adv.* quotidie. Ex ἡμέρα.

Ὁσίαι, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas; (2) juſta funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exſolvendum. Hinc & ὁσίης ἕνεκα, perfunctorie. *it.* τῇ ὁσίᾳ, dicis cauſa.

Ὅσια, ων, τὰ, juſta, parentalia, exſequiæ, juſta funerum, honores, qui tribuuntur mortuorum ſepulturæ.

Ὁσίλω, acc. ſ. *Ion.* pro ὁσίαν, ab

ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, ſanctus, honeſtus, pius; (2) opp. & ſacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis & humanis, ſed maxime illis convenit; (2) publicum, profanum.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

Ὁσιουργέω, ſacris operor. Ab

Ὁσιουργός, ὁ ἡ, qui conſecrat, qui ſanctos reddit. Ex ὅσιος, & ἔργον.

Ὁσιόω, ῶ, ſanctum & purum ſceleris reddo; pio, expio, juſta perſolvo; (2) conſecro; (3) profano. Ὅσιος αἷμ' ἔχων κυσὶ φιλαῖσι ὡσίειν, Eur. Or. 498. Ὁσιόω ζὲ τῇ γῇ, Philoſtr. Ab ὅσιος.

Ὁσίως, *Adv.* ſanctè; (2) juſte. Ab ὅσιος.

Ὁσίωσις, εως, ἡ, conſecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

Ὁσιώτατος, ſanctiſſimus, Ph. Ab ὅσιος.

Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hoſtiam immolabat apud Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

Ὅσκεν, quiſquis, *Poët.* pro ὅς ἄν.

Ὀσμάομαι, ώμαι, odoror, olfacio.

Ὁσμάς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris ſuavitate, quæ & ononis dicitur. Ab

Ὀσμή, ῆς, ἡ, odor, cum ſuavis, tum ingratus; odor, fragrantia, Gl. V. fœtor, pedor, putor, Gl. V. Ab ὀζω. Hinc

Ὀσμήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, fragrans, odorus.

Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus.

Ὀσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐώδεσι ὀσμηνεσι τέρπεσθ' ἡ μητρὶ, *Aret.* Ab ὀσμάομαι.

Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.

Ὀσμυλος, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem.

Ὀσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna, Dim. a pr.

Ὀσμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

Ὅσον, *Adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, puſillum; ὅσον ἄ, vel ὁσονὰ, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; ὅσον ἐδέπω, quam maxime; ὡς ὅσον, nedum, non ſolum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimum, jamjam, mox. Ab ὅσος.

ΟΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσος, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκῃ, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἔφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, niſi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot.

Ὅστερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ quod.

ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen; ὅσπρια, legumina.

Ὁσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Ph.

Ὁσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor, Gl. V. leguminarius. Hinc

Ὁσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.

Ὁσπριοφαγέω, legumina edo.

Ὁσπριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, legumini adſimilis, qui e leguminum genere eſt. Ab ὅσπριον.

ΟΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) Omen; (4) oraculum.

Ὅσσαι, *quantæ*, nom. plur. *Poët.* pro ὅσαι.

Ὁσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.

Ὁσσάτιος, v. ὁσάτιος.

Ὄσσε, acc. dual. *per Apoc.* pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος; occurrit, & Dat. pl. ὄσσεις alicubi, quaſi ab ὄσσος, ου.

Ὄσσετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* ἄσσετο, ab ὄσσομαι.

Ὀσσόμαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religioni habeo, reformido. Ab ὄσσα.

Ὀσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, quam exiguus. Ab ὅσος.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, proſpicio. Καὶ δὴ ὄσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, Heſiod. Θεογ. 551. Ὄσσοντο δὴ ὄλεθρον, Odyſſ. ε, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.

Ὄσσος, ου, ὁ, oculus, Æſc Pr. 144.

Ὄσσος, η, ον, quantus, *Poët.* pro ὅσος.

Ὀστᾶ, *teſtæ*, nom. pl. ab ὀστον, ſed ὀστᾶ, *oſſa*, nom. pl. *contr.* pro ὀστέα, ab ὀστέον.

Ὀστάρα, ας, ἡ, forceps, volſella, qua oſſa eximuntur. Ex ὀστέον, & ἄρω.

Ὀστάριον, ου, τὸ, oſſiculum, Dim. ab ὀστέον.

Ὅστις, vel ὅς τις, ἥ τις, ὅ τι, qui, quæ, quod.

Ὀστίνος, ινη, ινον, oſſeus, ex oſſe. Ab ὀστέον.

Ὀστεογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, oſſa procreans, Suic. A γένομαι.

Ὀστεοκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, oſſa tundens; oſſifragus. A κόπτω.

Ὀστεολογία, ας, ἡ, ſermo, liber, ſeu tractatus de oſſibus; (2) oſſium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, *colligo.*

ΟΣΤΕΟΝ, ου, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, oſſis.

Ὀστέφινος, *Adv.* ex oſſibus. Ab ὀστέον. Unde

Ὀστίνος, ου, ὁ, oſſeus, ex oſſe factus.

Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* ἕτινος, ἧστινος, ἕτεος, quis, quiſquis, quicumque, quilibet.

ΟΣΤΑΙΓΞ, ιγος, ἡ, ſcintilla, flamma cripa; (2) cirius, cincinnus.

Ὀστεοδοχεῖον, ου, τὸ, oſſium receptaculum, Gl. V. ὀστεοδοχεῖα, oſſiaria. A δοχεῖον.

Ὀστεώδης, ες, oſſi ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀστοθήκη, ης, ἡ, oſſium repoſitorium, ubi mortuorum oſſa reponuntur.

Ὀστοκατάξης, ου, ὁ, oſſifragus. A καταγνύω.

Ὀστοκλόστης, ου, ὁ, oſſifragus, Ph. A κλάω.

Ὀστοκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, Ph. idem quod ὀστεοκόπος.

Ὀστοκόσξ, ακος, ὁ, oſſifragus, Gl. V.

Ὀστολογέω, ῶ, oſſa lego, oſſa colligo; (2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum oſſa colligebant.

Ὀστολογία, ας, ἡ, oſſilegium, Gl. V.

Ὀστολόγιον, ου, τὸ, locus. Ab

Ὀστολόγος,

Ὀστολέγων, ὁ ᾗ ἡ. qui ossa legit seu colligit, Gl. V. ossilegus. A λέγω, *colligo*.
Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive officulis. Ex μάχη.
Ὀστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os; ὀστᾶ, ossa.
Ὀστοφαγέω, ῶ, ossa comedo.
Ὀστοφανίω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. A φαίνω.
Ὀστοφυεῖς, nom. pl. pro ὀστοφυέες, ab
Ὀστοφυής, ίων, ὁ ᾗ ἡ, osseus natura, R. A φυή.
Ὀστράκεων, ου, ὁ, testaceus.
Ὀστρακίδιον, ου, τὸ, testula.
Ὀστρακηρὸς, ἡ, όν, testaceus.
Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθων, gemma testacea. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένων, damnatus, relegatus. Ab eod.
Ὀστρακίνδα, ης, ἡ, ostracorum ludus. Ab eodem.
Ὀστράκινων, ίνη, ινον, testaceus, e figulina terra factus; fictilis, Gl. V. Ab eod.
Ὀστράκιον, ου, τὸ, parva testa, testula, conchula; (2) fictile testaceum, Dim.
Ὀστρακίς, ίδων, ἡ, pinea, ipsaque nucleus nucis pinææ. Ath. Libr. I. (2) simulacrum Veneris, Hesy. Ab eod.
Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.
Ὀστρακίτης, ου, ὁ, testaceus testam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακίτις, ιδος, ἡ, ostracitis, ut præc.
Ὀστρακοδερμὸς, ος, ὁ ᾗ ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀστρακόδερμα ἄριστα ἐστὶν, ὅταν κύῃ, Aristot. Hist. An. 8, 30. Ex ὄστρακον, & δέρμα.
Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. Ab
Ὀστρακον, ου, τὸ, testa nativa, qualis ovorum, testudinum, & similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.
Ὀστρακοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tergum testaceum habens.
Ὀστρακοειδὴς, ές, fictiliarius, Gl. V. A εἶδος.
Ὀστρακίζων, ου, ὁ ᾗ ἡ, q. d. qui testaceo est naso, testaceus, Suic. Ex ῥὶν.
Ὀστρακοφορία, ας, ὁ, ostraci sive testulæ latio, quum suffragia ostraco sive testa feruntur. A φέρω.
Ὀστρακόχρως, contr. ὀστρακόχρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, testaceam cutem habens. A χρὼς.
Ὀστρακόω, ῶ, in testam verto, testacea duritie obduco; ὀστρακόομαι, ὠμαι, in testam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in testas contrita. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, testaceus, testam imitans, Dioscor. l. 5. Ab eod.
Ὀστρεία, & ὄστρια, ας, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.
Ὀστρεογραφὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρειον, & γράφω.
Ὄστρειον, & ὄστρεον, ου, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
Ὀστρεῖος, εία, ειον, purpureus.
Ὀστρειώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, ostrea referens, ostrea imitans. Ab eod.
Ὀστρέον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.
Ὀστρεώδης, idem quod ὀστρειώδης.
Ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, ap. Orph.
Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod
Ὄστρυς, υος, ἡ, ostrya, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt. *Angl.* The Hop tree.
Ὀστώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, ossibus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀστέον
ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio, ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, ὀσφρανθείς, part. Ἀριστοφάνης ὀσφραίνομαι Aristoph. Ran. 670. Τὸν Ἰωνικὸν τρόπον, ἐν τῷ Ὀψοποιῷ, ὀσφραίνεται. Ὁ δὲ δόλιος ὀφθεὶς, διὰ τὸ ἀνοσμίαν, Il. 10, 54. Ὀτρωϊῶν Δαναὸς, ib. 13, 209. Ab ὀτρύω.
Ὀτρωτικὸς, ἡ, όν, incitatorius. Ab eod.
Ὀτρωτὺς, ύος, ἡ, hortatio, instigatio. Ab eod. Λαῶν ὀτρωτὼ ποτιδέγμενος ἰσαναάσθω, Hom. Il. 19, 234.
ΟΤΡΤΝΩ, f. ωῶ, & ωέω, incito, instigo, adhortor. Πρῶτα μὲν ὀτρωνον Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας, Il. 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρωθῆτε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἑπεσθαι, Odyss. 10, 425. Εἶμι καὶ ὀτρωϊῶ ἀνσήμβαι, Hom. Il. 10, 55.
Ὄτλα, pro ἔπα, fama, omen.
Ὀτλεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, superstitio. Ab
Ὀτλεύομαι, ominor. Ὀτλευσάμενος τι ἐκ τῶν ὀλων πραγμάτων, Polyb. Ab ὄτλα.
Ὅ, τλι, per Diplasiasmum pro ὅ, τι, quodcumque, (quia, quoniam, *Poët.* pro ὅτι, *Ern.*) Ὅτλι τάχιστα, quam citissime.
Ὅτλικεν *Poet.* pro ὅ τι, & κεν, i. e. ὅ, τι ἄν, quicquid, quamcunque.
Ὄτλις, εως, ἡ, adspectus, oculus, *Hes.* Ὄτλιες ἀχλυόεσσαι, *Aret.*
Ὀτλοβέω, ῶ, strepito. Ὑπὸ ᾗ κυρόπλασος ὀτλοβεῖ, Æschyl.
Ὀτλοβος, ου, ὁ, strepitus.
Ὀτλομαι, ominor. Ab ὄτλα.
Ὅτω, *Att.* pro ὅτινι, ab ὅστις.
Ὀϒ, *sequente Consona*, ἐκ, *sequente Vocali levigata*, ἐϰ, *sequente Vocali asperata*, *Adv.* non, haud. Hinc ὐ γὰρ, non enim, nonne; ὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim; ὐ γὰρ τι ἀλλὰ, quippe, siquidem, enimvero; ὐ γὰρ ἄν, al oqui non, alioqui non-tamen, ὐ γὰρ ἄν ποτε, numquam enim alioqui; ὐ γὰρ ἄν που, absit enim; ὐ μὴ nequaquam; ὐ μὴ γὰρ, non enim; ὐ μὴ δὲ, minime vero; ὐ δὲ, non, nequaquam, ne; ὐ μὲν, vel ὐ μὲν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametsi; ὐ μὲν ἀλλὰ, ὐ μὲν ἀλλαγε, enim vero, at vero; ὐ μὲν ἀλλὰ ϰὲ, tum vel maxime; ὐ μὲν ὐδὲ, ὐ μὲν ὐδὲ, ὐ μὲν ὅτι, sed nec, nec tamen, neque vero; ὐ μὲν που, haud dum tamen, nondum tamen; ὐ μήποτε, haud umquam, nequaquam; ὐ δῆτα, nequaquam, minime; ὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; ὐ πως, nequaquam, nullo modo; ὐ τι γε, nedum, minime, haud sane; ὐ τι μὴν δὴ, neutiquam tamen; ὐϰ ὅτι, ὐϰ ὅπως, non solum.
Οὗ, *Adverb.* ubi; (2) quo; ἔστιν ὅ, alicubi.
Οὐ, *missi*, 2. sing. a. 2. ind. med. *Att* pro ἐο, *Ion.* pro ἔσο, ab εἰμι.
ΟΤΑ, *Interj. irridentis*, vah!
ΟΤΑΙ, væ! *Interj. dolentis*; (2) *imprecantis*; (3) *comminantis*.
ΟΤΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) ansæ; pl. ὠτα, aures, ansæ, Dat. ὠσὶν, auribus. Ab ὠς. Hinc
Ὠυάτος, ία, ιον, extremus, imus.
Ὠυατίτης, ίτου, auritus. Ab eod.
Ὠυγία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.
Ὠυδαῖος, αια, αῖον, humilis, terrestris; (2) subterraneus. Ab ὦδας.
Ὠυδαμᾶ, *Adv.* nullo modo, numquam. Ab ἐδομός.
Ὠυδαμῆ, *Adv.* nullo modo, numquam, nusquam, nullo loco, nullum in locum.
Ὠυδαμηΐστερον, contemptius, Comp Att. ab
Ὠυδαμὸς, ἡ, όν, qui nullius est pretii, contemptus, nugatorius, nihili.
Ὠυδαμόθεν, *Adv.* nullo ex modo, nulla ex parte.
Ὠυδαμόθι, nusquam, nullo in loco. Ab eod.
Ὠυδαμος, ἡ, ον, ne unus quidem, nullus. Ex ὐδὲ, & ἷς, *unus*
Ὠυδαμόσε, nusquam, nullatenus.
Ὠυδαμῶ, *Adv.* nusquam, nullo loco.
Ὠυδαμῶς, *Adv.* nuliatenus, nullo modo, minime. Ab ὠυδαμός.
Ὠυδας, τὸ, solum, pavimentum, humus, terra, Dat. ὦδι ab inus. ὦδων. Κάρη δ' ἐς ὦδας ὁρᾷ, Hes. Op. 522.

Οὐδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim; οὐδέ γε, neque; οὐδὲ εἷς, οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; οὐδὲ ἕν, nihil; οὐδ' ἐγένετο, multum abeſt; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο, quidquid accidiſſet; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένηται, ne ſiquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, multum abeſt. Οὐδὲ μὴν οὐδὲ, Hom. Il. 10, 299. Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt, *S. Clarkius ad locum*, οὐδὲ μὴν, neque; οὐδὲ μὲν, neque vero, nec tamen; οὐδὲ μήποτε, neque umquam; οὐδέ τι, neque; οὐδέτι πω, nondum, necdum; οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, ſed ne quidem, οὐδ' ὡς, ne ſic quidem; οὐδ' ἀρχήν, neutiquam.

Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus; οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; οὐδὲν, etiam idem eſt, quod οὐ, non; οὐδὲν ὅτι ἦν, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. Ab οὐδείς.

Οὐδενία, ἡ, idem & ab eod.

Οὐδενόσωρος, ος, ὁ ἡ, nulla cuſtodia ſeu cura dignus, non curandus. Ex ὦρα.

Οὐδέπη, *Adv.* nullo modo, haudquaquam.

Οὐδήποτε, *Adv.* numquam, neque umquam.

Οὐδέπω, *Adv.* nec dum, nondum.

Οὐδεπώποτε, *Adv.* numquam, nullo umquam tempore.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. οὐδέτερον, οὐδέτερα, neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος.

Οὐδετέρως, *Adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.

Οὐδετέρωσε, *Adv.* neutro, neutram in partem. Ab eod.

Οὐδήπω, *Adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? *unde*, οὐδήπωθεν.

Οὐδοπαγῶν, *Adv.* nullo modo.

ΟΥΔΟΣ, εος, το, ſolum, pavimentum; (2) humus, terra. Nom. inuſ. Dat. οὐδῇ, in Nomin. dicitur ὄδας.

Οὐδὸς, ὅ, ὁ, limen, lapis ſeu lignum in ima januæ parte, qua in ædes intratur. Ἀλλήλας παροσείποιτον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν, Heſiod. Op. Theogon. 749. Ab ὁδός.

Οὐδοτιοῦν, nihil quidquam; (2) *Adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* beluarum; (2) ſumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fœcunda. Hinc

Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammoſus.

Οὐθείς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus.

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter.

Οὐθλῶ, *Adverb.* non equidem; (2) non. Ab οὐ.

Οὐκ, vide οὐ.

Οὐκέτι, *Adv.* non amplius.

Οὐκί, *Adv.* non. Ab οὐ.

Οὐκκν, *Adv.* non certe, nullo modo.

Οὐκοῦν, *Adv.* nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.

Οὖλα, τὰ, gingivæ; ſing. non habet. Gl. V.

Οὖλα, *Adv.* ſcite, commodum. Οὖλα δὲ Κέρητίς γε περὶ πρύλιν ὠρχήσατο, Callim. Hymn. in Jov. 52.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola ſalſa, qua hoſtiæ adſpergebantur. Ab ἅλς.

Οὐλαμηφόρος, ος, ὁ ἡ, agmen ſeu turmam habens. Ex οὐλαμος, & φέρω.

Οὐλαμὸς, ου, ὁ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν ὁλαμὸν φησὶ ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταχθέν, Plut. in Lycurg. cap. 23. Ab ἅλς.

Οὐλὰς, άδος, ἡ, criſpa; (2) denſa, opaca. Nic. Al. 260. Ab eod.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pœne curatum; nota vulneris ſanati. Ab ἅλς, *ſanus*.

Οὐλιμος, ίμη, ιμον, exitioſus, perniciosus, Heſ. Ab ὄλυμι.

Οὐλιος, ία, ιον, Dim. Ab ἅλς.

Οὐλοδόρος, ος, ὁ ἡ, exitialis & peſtifera vorans.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex ἅλς, & δέω.

Οὐλόδετον, ου, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iiſd.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ ἡ, criſpos habens capillos.

Οὐλόθυμος, ος, ὁ ἡ, noxio & exitiali animo præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, ſacrificium perfectum.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, mola inſperſa ſacrifico; molas inſpergo victimis. Ex οὐλαὶ, & θύω.

Οὐλοκάρηνος, ος, ὁ ἡ, qui criſpo capite eſt, ſive criſpos capillos habet. Ex κάρηνον.

Οὐλόκηρως, ος, ὁ ἡ, totus, ſive admodum cornutus. Ex ὅλος, & κέρας.

Οὐλοκέφαλος, ον, criſpos capillos habens.

Οὐλοκικινα, τὰ, cincinni. Teleſilla, ap. Poll.

Οὐλομελὴς, ές, ὁ ἡ, qui integris membris eſt, ex omnibus membris conſtans. Ex ἅλος, & μέλος. Hinc

Οὐλομελία, ας, ἡ, *Ion.* ὐλομελίη, ης, ἡ, integra ſ. abſoluta natura omnibus membris conſtans.

Οὐλόμβρος, ος, ον, perniciosus, exitialis. Ab ὀλόμβρος, a. 2. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.

ΟΥΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. ἕλα. Οὐλοισιν ἐξήμελξας γάλα, Æſch. Ch. 881.

Οὐλον, acutè, ab ἕλος, Hom. Il. 17, 756.

Οὐλοὸς, ὴ, ὁ ἡ, perniciosus, exitioſus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Οὐλος, η, ον, integer, ſanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) criſpus, contortos crines habens. *Ion.* pro ὅλος. Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων ἔλαν τε ταπήτων, Hom. Il. 16, 22.

Οὐλος, exitialis; ab ὄλλυμι, *perdo*.

ΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum faſcis; (2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, ſalubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma criſpa, criſpitudo. Ab ἕλος.

Οὐλοτριχέω, ῶ, criſpor, criſpam comam habeo, Suic. Ex ἅλος, & θριξ, *capillus*.

Οὐλοτρίχατος, ος, qui criſpioribus eſt capillis; Comp. ab οὐλότριξ, p. ἕλοθριξ.

Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba viſcum profundens. Ex ὄλος, & φόνος.

Οὐλοσυνὴς, έος, ὁ ἡ. Hinc οὐλοφυὲς, maſſa mollis. Ex ἅλς, & φυή.

Οὐλόφυλλος, ος, ὁ ἡ, criſpa folia habens.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, primitiæ ante ſacrificium, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gl. V. hordeacea; Hom. Il. 1, 449. Ex οὐλαὶ, & χύω, *fundo*.

Οὐλίχυδ, ᾶν, αἱ, idem; (2) caniſtra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iiſd.

Οὐλόω, ad cicatricem perduco; οὐλοῦσθαι, ad cicatricem perduci, Ariſtot. Ab οὐλή.

Οὐλυμπόνδε, in Olympum. A ſeq.

Οὐλυμπος, ου, ὁ, *poet.* pro Ὄλυμπος.

Οὖλω, bene valeo, ſanus ſum; occurrit hinc tantum οὖλε, imp. bene tibi ſit, ſis felix. Οὖλε τε ἠμὲν μέγα χαῖρε, Od. 24, 401.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab ἅλς, *merges*.

Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!

Οὐμπὲν, *Adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non.

Οὐμπτως, *Adv.* nequaquam.

Οὐμπτει, *Adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc & ἀμπτιγε, idem, & ἀμπτοὶ ἀλλ', vel ἀλλάγε, verumtamen. Ου μὴν φλλα ἡ, attamen etiam.

Οὖμος, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus*.

ΟΥΝ, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis ſubjunctum vacat.

Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, *cujus gratia*.

Ουνεκεν pro οὗ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia*.

Οὔνεσθε, 2. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ὀνεῖσθε, ab ὄνομαι, *vitupero*; Il. 24, 241.

Ουνομα *Ion.* pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω, nomino, appello, recenſeo.

Οὐνομαίνειν, *Ion.* pro ὀνομαίνειν,

Οὐνόμαστος, η, ον, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.

Οὖξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

ΟΥΤΟΝ, ου, τὸ, ſorbum, genus fructus, pl. ὗα, ſorba, Ph.

Οὖπερ, *Adv.* ubi. Ex ὅς, & περ.

Οὖπις, ιδος, ἡ, Upis, Dianæ epith. Call. in Dian. 204.

Οὐπιτρίπλος, ος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ ὑπιτριπλος.

Οὔποθι, *Adv.* nuſquam, nullibi.

Οὔποκα, numquam, *Dor.* pro ὁπότε.

Οὔποτε, *Adv.* haud unquam, nunquam.

Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Hinc ἀπόπω, numquam.

Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥΡΑ, ας, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, Hom. Il. 23, 431. Ab ὄρος.

Οὐραγέω, ῶ, extremum agmen duco.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex ὀρὰ, & ἄγω.

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars oſſis ſacri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus. Ab ὀρά.

Οὐρακὸς, ὁ, media pars remi, Poll.

Οὐράνη, ης, ἡ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in veſicam defluit; (2) matula, vas urinarium. Ab οὖρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Muſis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανός. Hinc

Οὐρανιάζειν, ludere τὴν οὐρανίαν, Heſ.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola; cui cœleſtis eſt origo. Ab οὐρανός.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde οὐρανίζετο Heſ. ad cœlum pertingebat. Ab eod.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ος, ὁ ἡ, cœleſtis; (2) ſublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ οὐράνιοι, ων, dii cœleſtes, cœlites. Gl. V. ſuperi; & τὰ οὐράνια, ων, imbres; οὐράνιον ὄσον, immane quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) fidus cœleſte, *Corona auſtralis*. Ab eod.

Οὐρανίων, ανος, ὁ, cœleſtis. Gl. V. cœlicolæ. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii.

Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum ſcandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum ſcando. Ex iiſd.

Οὐρανογράμμων, ονος, ὁ ἡ, cœli ſeu rerum cœleſtium peritus.

Οὐρανοδεικὴς, ες, ὁ ἡ, qui a cœlo oſtenditur, a cœlo oſtenſus. Ex δείκνυμι.

Οὐρανοδρομία, ας, curſus in cœlum tendo. Ab

Οὐρανοδρόμος, ος, ὁ ἡ, curſu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δεδρομα.

Οὐρανοειδὴς, έσσα, έν, cœleſtis. Ab οὐρανός.

Οὐρανόθεν, *Adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in æthere. Ab eod.

Οὐρανοθεσία, ἡ, poſitus, ſitus ſignorum in cœlo. Sch. Arat. A θέσις.

Οὐρανοκέτοιχος, ος, ὁ ἡ, cœlicola, Gl. V.

Οὐρανολέκτης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœleſtibus garriens. Ex λέσχη.

Οὐρανομήκης, ες, ὁ, ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum ſe extendens; altiſſimus, ampliſſimus. Ex μῆκος.

Οὐρανόμικτος, ος, ὁ ἡ, cœlum vincens, maximus. A μίκω.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπετὴς, ές, ὁ ἡ, e cœlo delapſus. Ex πίπτω.

Οὐρανόπλαγκτος, ος, ὁ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui ſub cœlo vagatur.

Οὐρανόπολις, ιος, ἡ, civitas cœleſtis.

Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.

Οὐρανόπλης, ης, ὁ, cœli ſpectator. Ex ὁπλόμαι.
Οὐρανόροφος, ος, ὁ ἡ ὄ, cujus tectum in cœli formam orbiculare eſt. Ex ὄροφος.
ΟΥΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, cœlum, aër uſque ad nubes; (2) palatum. Εἰς τὸν τῆ κορυφῆς οὐρανὸν, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11. Perſis οὐρανοὶ, tabernacula regia ab orbiculari rotunditate, Heſ.
Οὐρανόθι, *Adv.* in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui cœlum contemplatur; (2) piſcis quidam.
Οὐρανέχος, ος, ὁ ἡ ὄ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ἔχω.
Οὐρανοφάνταρ, ορος, ὁ ἡ ὄ, ad cœlum uſque reſplendens, cujus ſplendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verſor.
Οὐρανοφοίτης, ου, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iiidem.
Οὐρανοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄ, cœlum ferens ſeu deducens Gl. V. Ex φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄ, cœleſtia ſapiens; (2) pius, religioſus. Ex φρονέω.
Οὐρανοφύτευτος, ος, ὁ ἡ ὄ, cœlo ſatus, e cœlo natus, cui cœleſtis origo eſt. Ex φυτεύω.
Οὐρανόφυτος, ος, ὁ ἡ ὄ, cœlo ſatus, e cœlo natus. Ex φύω.
Οὐρανοχρώματος, ος, ὁ ἡ ὄ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex οὐρανὸς, & χρῶμα.
Οὔραξ, avis quædam, Ariſt. Hiſt. An. 6, 1. quæ ab Atticis τίτιξ appellatur.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc
Οὐρανωσις, ἡ, relatio in Deos.
Οὐραχὸς, ὁ, meatus urinarius. Al. ἀραχός.
Οὔρεα, acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος.
Οὔρειος, montanus, *Ion.* pro ὄρειος.
Οὔρεος, gen. ſing. *Ion.* pro ὄρεος.
Οὐρεσφοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. οὐρεσφοίτασι νύμφαις, in Epigr. Ex φοιτάω.
Οὐρεσίδρομος, ον, montivagus. A τρέχω.
Οὐρεσιοικος, ὁ ἡ ὄ, *Ion.* pro ὀρεσίοικος.
Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, montivagus. A φοιτάω.
Οὐρεσιφοῖτις, ιδος, ἡ, fœm.
Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, mulus, *Ion.* pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, paſſ. οὐρεῖ, cum urina excernitur; ἀκατόμυρος, f. part. Μήτ' ἐν ὀδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδὸς σποβάδιλω οὐρήσης, Heſiod. Ἔργ. 727. Ab οὖρον.
Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, *Ion.* pro οὐρά.
Οὐρῇ, dat. ſing. *Ion.* pro οὐρᾷ.
Οὐρῆας, acc. pl. *Ion.* pro οὐρέας, ab οὐρεύς.
Οὐρηδόχος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui urinam recipit. Ex οὖρον, & δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἐξω τῶν ὑστερῶν, δίοδος τῷ σπέρματι τὰ ἄρρενος, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 14. Ab οὖρον.
Οὐρημα, ατος, τὸ, urina. Ab οὐρέω.
Οὐρὶν, acc. ſing. *Ion.* pro οὐρὰν.
Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinarius. Ab οὖρον.
Οὐρησείων, micturio, Gl. V. Ab οὐρέω.
Οὐρήσης, 2. ſ. a. 2. conj. act. v. οὐρέω. Unde
Οὔρησις, εως, ἡ, ipſa mingendi actio, mictio.
Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fiſtula urinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio; οὐρητιᾷ, micturit. Ab οὖρον.
Οὐρητρὶς, ίδος, matella, Gl. V.
Οὐρητικὸς, ὴ, όν, urinarius, urinam ciens; urinam reddens. Ab οὐρέω.
Οὐρία, ας, ἡ, proſperitas venti, Gl. V. Ab οὖρος.
Οὐρία, ας, ἡ, avis quædam ex anatum genere. Ab οὖριος.
Οὐρια, τὰ, fines, *Ion.* pro ὅρια.
Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima haſtilis pars crucis in modum præfixa eſt. Εἰς δὲ τρέψας τὸ σημεῖον ἀνέτεινε τὸν οὐρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Appian. B. Civil. 2. Ab οὐρὰ.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento ſecundo proveho, ſecundo. Ab οὖρος.
Οὐρεσθρεπὴς, ες, ὁ ἡ ὄ, in monte nutritus. Ex ὄρος, *mons*, & τρέφω.
Οὔριν, ut οὖριον ὠόν, ovum ventoſum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ὠῶν, ἀεὶ οὔριόν ἐστι. Ariſtot. Hiſt. An. 6, 4. Ab οὖρος.
Οὐριοδρομέω, ſecundo vento curro. Τίς δ' ὧδε Καδμείων μαστὴρ οὐριοδρόμαν, Eur. B. 984. Ab
Οὐριοδρόμος, ος, ὁ ἡ ὄ, vento ſecundo currens. Ex οὖρος, & τρέχω.
Οὔριον ὠόν, ovum irritum, ut οὔριον.
Οὔριος, ία, ιον, vel οὖριος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui vento ſecundo proficiſcitur, qui vento ſecundo fit; (2) ſecundus, proſper; ut οὔριος πλοῦς, proſpera, ſecunda navigatio; οὔριος ἄνεμος, ſecundus ventus, Gl. V. Ab οὖρος.
Οὐριοσάτης, ες, ὁ, feliciſſimus. Ex οὔριος, & ἵστημι.
Οὐρίσω, ῶ, ſecundo vento utor. Ab οὖρος.
Οὐσιστμα, *Ion.* pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.
Οὐροδοχεῖον, & οὐροδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex οὖρον, & δέχομαι. Unde
Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.
Οὐροδόχος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui urinam recipit.
ΟΥ̓ΡΟΝ, ου, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, Od. I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.
Οὖρον, ου, τὸ, terminus. Ab ὄρος.
Οὐροπύγιον, idem quod ὀρθοπύγιον. Τὰ πλευρὰ ἄρχει μὲν ἐκ ἔχει, οὐροπύγιον δέ. Ariſtot. Hiſt. An. 2, 12.
ΟΥ̓ΡΟΣ, ου, ὁ, ventus ſecundus; proſper ventus, Gl. V. metaph. proſpera fortuna.
Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.
Οὖρος, ὁ, cuſtos, inſpector. Ab ὁράω, *videre*.
Οὔρος, εος, τὸ, mons, *Ion.* pro ὄρος.
Οὐρὸς, ου, ὁ, ſerum lactis, cruor; pro ὀρός.
Οὐρὸς, ὦ, ὁ, alveus, foſſa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐρὸς τ' ἐξεκάθαιρον, Hom. Il. 2, 153.
Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ, & τέμνω.
Οὐρόω, idem eſſe videtur, quod οὐρίζω; ab illo occurrit κατουρόω, vento ſecundo expando, ad ventum ſecundum compono.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum; ὦτα etiam anſæ vaſorum. Ab ἔας.
Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, *Ion.* pro οἶσα. Οἱ δ' ἔστα γρώνης εὐγάλιμα χερμάδος ναυτας λίαζον, Lyc. 20. Ab εἴω, *fero*.
Οὐσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi εἰμί.
Οὔσῃ, dat. ſing. part. ejuſdem.
Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, ſubſtantia. Ph. ſubſtantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Alicubi etiam pro Συνουσία, conſuetudine & concubitu. Ab ἔσω, particip. f. g. ab εἰμί.
Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium ſubſtantiæ, aut dominium in ſubſtantias. Ex οὐσία, & ἀρχή.
Οὐσίδιον, ου, τὸ, q. d. ſubſtantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.
Οὐσιοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄ, quod ſubſtantiam efficit, ſ. conſtituit. Ex οὐσία, & ποιέω.
Οὐσιόω, ῶ, eſſentiam do, eſſentiam facio, efficio, ut aliquis ſit, qui ante non erat; & *in Paſſ.* eſſentiam accipio. Ab οὐσία.
Οὐσιώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, eſſentialis, ſubſtantialis.
Οὐσιωδῶς, *Adv.* eſſentialiter, ſubſtantialiter.
Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, eſſentiæ nominatio, Suic. Ex ὄνομα.
Οὐσιωσις, εως, ἡ, q. d. effectio, ſ. productio ſubſtantiæ. Ab οὐσιόω.
Οὖτα, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔτασε, ab
Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ἐτασμένος, perfect. vulneratus; ἔταση, 3. ſ. perf. ind. vulneratus eſt. Μηρὸν γυμναθέντα ζακόλος τὸν διαπλεύσιο Οὐτασ' ὀπικραίας, Heſiod. Ἀσπ. 461. Πρῶτος Δανέτας στέρνον ἐταδεὶς ξίφει, Lyc. 242. Ab ἐτάω.
Οὐτάμῳ, perf. inf. act. *Ion.* pro ἐτάναι, ab ἔτημι pro ἐτάω.
Οὐτάμῳ, ferire, vulnerare; quaſi ab ἔτημι, ab ἐτάω.
Οὐτάμενος, pro ἐτασμένος, præſ. part. paſſ. Ἔρρει δ' αἷμα κατ' Οὐταμένην ἀτειλὴν, Hom. Il. 17, 86. i. e. Fluebat vero ſanguis per cominus inflictum vulnus; nam ἐτάζειν eſt cominus vulnerare, & βαλεῖν eminus.
Οὔτασε, 3. ſing. a, 1. ind. act. v. ἐτάζω.
Οὔτασκε, imperf. *Ion.* ab ἐτάω. Τοὐδ' Αἴας ἔτασκε, Il. 15, 745.
ΟΥ̓ΤΑΩ, ῶ, vulnero, percutio; a. 1. ἔτησε, vulneravit; ἔτας, imperat. ἐτηθεὶς, a. 1. paſſ. part. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυσῷ χαλκήρει, Il. 4, 469. κατ' ἀσπίδα, ib. 11, 434. κατ' αἰγίδα, ib. 21, 400. χατ' δεξιον ὦμον, Odyſſ. 19, 452. Κείσεται ἐτηθείς, Il. 8, 537.
Οὔτε, *Conj.* nec, neque.
Οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.
Οὐτήσασκε, Il. 22, 375. *Ion.* pro ἔτησε.
Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab ἐτάω.
Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab ἐτάω.
Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀτιδανοῖς, ab
Οὐτιδανὸς, ὸν, ὁ, homo nullius pretii. Gl. V. ἀτιδανοὶ, nebulones. Ex ὄ, & τὶς, τινὸς, per Epentheſin ſyllabæ δα. Hom. Il. 1, 231.
Οὐτινα, *nullum*, acc. ſing. c. g. ab οὔτις.
Οὔτινος, *cujuſcumque*, gen. ſing. ab ὅστις.
Οὐτίπω, *Adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.
Οὐτιπω, *Adv.* an, nondum, nondum.
Οὔτις, ινος, ὁ ἡ ὄ, nemo, nullus.
Οὐτοι, *Adv.* non, neque, nequaquam, num. Et ἄτοιγε, idem.
ΟΥ̓ΤΟΣ, αὕτη, τῆτο, hic, hæc, hoc; ἅ, ἔτος, & ſimpliciter ἔτος, heus tu! Hinc & ἄτοσὶ, hic, *Attice*.
Οὕτω, *ſequente Conſona, & ἕτας, ſequente vocali, Adv.* ita, ſic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. (2) *reſpondet etiam. Lat.* ſic, *pro* temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, ἕτας ἄν, ita demum, Ph. ἕτας ἄρα, itane, ſiccine, Gl. V. ἔτασὶ, ſiccine, Gl. V. ſic, ita, *Att.* Ab
Οὐχ, vide ſupra ὅ. Hinc
Οὐχὶ, *Adv.* non; (2) nonne, annon?
Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus ſerpens. Dim. ab ὄφις.
Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, Euſt. Ab ὀφείλω.
Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc
Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.
Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.
Ὀφειλόντως, *Adv.* debito modo, decenter, Heſ. Ab
Ὀ Φ Ε Ι Λ Ω, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius ſum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὄφελον, & ὄφελλον, debebam, debuiſſem, utinam; ὄφελλον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμβριον, debitum, Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, Soph. Antig. 337. Καὶ ζῶν τὸν ὀφείλεθ' πασθεῖν, id. Phil. 1411. Κάρυξ ἄριστ' ἀφείλησας, ὥσπερ νῦ ποτε, Ariſt. Av. 115.
Ὄφελλεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion. Poët.* & cum ν pro ὄφελε. Ab
Ὀ Φ Ε Λ Λ Ω, augeo, cumulo; (2) adjuvo, proſum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, creſco. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμον τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει, Heſiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωὴν, Il. 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20, 242. Ὀφέλλετε ταῦτα φένεσθε, ib. 19, 200. Ἔνθα χρεὼ μὴ ὀφέλλῃ, Odyſſ. 3, 367.
Ὀφέλλασιν, 3. pl. præſ. conj. act. cum ν.
Ὄφελον, *debui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον.
Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſus; plerumque con mode vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος ἔπος ἡμῖν; ad quid utilis? quid profis? Ὅτιπερ ὄφελος, dicitur de eo quod in

quocunque genere præſtantiſſimum. *Etm.* Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλσιμος, vel ὀφέλλιμος, utilis, pro ὀφέλιμος. Οὐδὲ πόλει τόσ' ἐνείμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνη. Callim. Hymn. in Apoll. 94.

Ὀφελτρεύω, f. σω, orno, verro. Ἕως ἂν θεᾶς ὀφελτρεύσασι πτέδον, Lyc. 1165. Ab

Ὄφελτρον, ου, τὸ, ornatus.

Ὄφεως, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις.

Ὀφεωσταφύλη, ης, ἡ, uva anguina; ſic a quibuſdam appellari capparin tradit Plinius.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός. Hinc

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piſcis, quem Plin. oculatum vocat.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculi laboro, lippio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.

Ὀφθαλμίδιον, ε, τὸ, ocellus. Dim.

Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, όν, ad oculos pertinens, Gl. V. ocularius. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, oculos appetens. Μάλιστά ἔστιν ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18. Ex βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitium diligens præſente hero. Ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum & diligentem præſtat, oculiſque adeo ejus quaſi ſervit.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inſpectores, ſpeculatores, corycæi regum ut ὦτα.

Ὀφθαλμόσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμότηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, oculis i. e. lacrimis madefactus; (2) ex oculis manans, Rob. Ex τήκομαι.

Ὀφθαλμοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, *Adv.* manifeſte, perſpicue, more eorum, quæ oculis cernuntur.

Ὀφθαλμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, oculi ſpeciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.

Ὀφθεὶς, viſus, a. 1. part. paſſ. v. ὄπτομαι.

Ὀφθῆναι, viſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ.

Ὀφθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ὀφιακὸς, ἡ, όν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de ſerpentibus ſcripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, ſ. parvus ſerpens, ſ. anguis. Dim. ab ὄφις.

Ὀφιοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſerpentis percuſſor. Ex βάλλω.

Ὀφιοβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, anguivorus. Ex βορά.

Ὀφιογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſerpente genitus ſ. natus, ſerpentigena, anguigena. Ex γείνομαι.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a ſerpente morſus. Ex δάκνω.

Ὀφιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, angui ſeu ſerpenti ſimilis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος.

Ὀφίτευς, έντος, ὁ, anguinus, ſerpentem referens, anguifer. ſ. ὀφιόεντα, ὀφιᾶντα, inſulæ nomen ab abundantia ſerpentum. Ab ὄφις.

Ὀφιοκτένη, ης, ἡ, ophioctene, ſcolopendræ genus. Ex κτείνω.

Ὀφιομάχης, ου, ὁ, qui ſerpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.

Ὀφίνεος, έα, *Ion.* έη, εον, anguineus, ſerpentinus. Ab ὄφις.

Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith.* Furiarum.

Ὀφιόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, anguipes, ſerpentis modo incedens.

Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguineum.

Ὀφιοσάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.

Ὀφίουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſerpentis caudam habens. Ex οὐρά.

Ὀφιῦχος, ου, ὁ, anguitenens, ſideris nomen. Ex ἔχω.

Ὀφιοφάγος, ὁ ἡ ἡ, qui ſerpentibus veſcitur.

Ὄφις, εως, ὁ, ſerpens, anguis, coluber; (2) ſideris nomen; (3) ornamentum brachii.

Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum ſerpentis maculoſus. Ab ὄφις.

Ὀφιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, anguinus, ſerpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.

Ὀφλάνω, debeo, Heſ. Ab ὀφλω.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. *per Syn.* pro ὀφειλεῖν.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.

Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.

Ὀφλήσω, f. 1. ind. act. *per Syn.* pro ὀφειλήσω.

Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V.

Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείστων ζημίαν ὀφλισκάνει, Eur. Med. 581. μαρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. *Ion.* 444. Ab ὄφλω.

Ὀφλίσκω, idem & ab eod.

Ὄφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius ſum, f. ὀφλήσω (tamquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὄφλειν, derideri, Eur. Med. 1050. Ἐγὼ ἂν γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ὅτι τῇ ἐυπαιδίᾳ; Lucian. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.

Ὄφρα, ut, quo; (2) donec, uſque dum, quamdiu; (3) interea dum.

Ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, ſupercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc

Ὀφρυάζω, ſuperciliis nuto; (2) grandi ſupercilio tumeo.

Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui ſupercilia tollit, ſuperbus, ſupercilioſus. Ex ἀνασπάω.

Ὀφρυάω, ῶ, ſum ſupercilioſus; ὀφρυᾶν, dicitur regio clivoſa, multa habens ſupercilia ſive tumulos.

Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, ſupercilioſus; (2) clivoſus, multa habens ſupercilia ſeu tumulos; (3) in ſuperciliis montium ſitus, excelſus. Ab ὀφρύς.

Ὀφρυόομαι, ῶμαι, ſum ſupercilioſus, ſupercilium tollo. Hinc p. part. ἀφρυωμένος, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Ὀφρυόσκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, hirta ſupercilia habens. Ex σκιά.

Ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet; (2) faſtus, ſuperbia; (3) tumulus, ſupercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρυσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀπεκέκρυφ δεινα, Ariſt. Nub. 582. Οἱ δ' ἑτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλιχολώνης. Hom. Il. 20, 151.

Ὄχω, præ cæteris, præcipue. Ab ἔχω.

Ὄχανη, ης, ἡ, anſa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.

Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, Gl. V. anſa clypei. Ab eod.

Ὄχεια, ας, ἡ, coitus; admiſſio, admiſſura, Gl. V. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖα, ων, τὰ, admiſſarii, equi, boves vel arietes. Ab ὀχεῖος.

Ὄχειον, ου, τὸ, plauſtrum, currus, vehiculum; (2) admiſſarius. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 47. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖος, ου, ὁ, qui ad admiſſuram educatur, admiſſarius. Ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤχεον, ab ὀχέω.

Ὀχεσφιν, dat. pl. per *Paragog. Poët.* pro ὀχεσι, ab ὄχος.

Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæ ductus. Ab

Ὀχεταγωγὸς, ὁ ἡ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.

Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.

Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.

Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ πῶῦ ὅπῃ πῶῦ ὀχετεύειν, addere; Plato de Rep. lib. 3. Ab ὀχετὸς.

Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos ſeu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγὸς.

Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum ſeu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.

Ὀχετηγὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, rivos ducens. Hom. Il. 21, 257. Ὀχετηγὸς ἑορτῆς, deductor, Nonn. Paraphr. 11, 49. & ἐυσεβείης 4, 21. Ex ὀχετὸς, & ἄγω.

Ὀχέτιον, ου, τὸ, rivulus. Ab ὀχετὸς.

Ὄχετλον, ου, τὸ, currus, plauſtrum; (2) obex. Ab ὄχος.

ΟΧΕΤΟΣ, ου, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.

Ὄχευμα, ατος, τὸ, ſemen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; Ariſtot. Hiſt. An. 6, 23. Ab ὀχεύομαι.

Ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis ſ. peſſulus; (3) lorum galeæ; (4) ſcrotum. Ab ἔχω.

Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admiſit, venerem paſſa. Ab eod.

Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius, qui feminam init vel comprimit; (2) homo libidinoſus, ſalax, ad coitum proclivis.

Ὀχευτικὸς, ἡ, όν, idem quod pr. 2). Ab eodem.

ΟΧΕΤΩ, f. δύσω, admiſſarium admitto; (2) coëo, inſcendo, ineo, ſubagito; (3) dicitur & univerſe de libidine, ὀχεύομαι, ineor, inſcendor, ſalior.

Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, ſuſtineo, ſuffero; ὀχέομαι, ῆμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui ſubdor. Il. 17, 27. P.) Τιμὴ ἐπώνυμον πέτραν ὀχήσει δαρὸν, occupabit, Lyc. 724. Ab ὄχος.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὄκα πάντα Θάσαν ἀννέγκαντο. Aratus, 956. Ab ἔχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc

Ὀχηματικὸς, ἡ, όν, vehicularis, vectorius.

Ὀχημάτιον, ου, τὸ, rheda, Gl. V.

Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.

ΟΧΘΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ἀρπυίωνες, Il. 1, 570. Ab ὄχθος.

ΟΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc

Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ripoſus, clivoſus.

Ὀχθήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.

Ὀχθήσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ὀχθαις.

Ὄχθησις, εως, ἡ, offenſio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde

Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero.

Ὄχθοις, vel ὄχθοισος, ου, ὁ, fimbria ſeu limbus veſtis muliebris.

Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.

Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Ph. cuſtos ripæ. Ex ὄχθος, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ὀχθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ripoſus, clivoſus; (2) verrucoſus; (3) toroſus. Ab ὄχθος.

Ὀχλαγωγὸς, ὁ ἡ ἡ, circulator, Gl. V. Ex

Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, plebem ad res novas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo.

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.

Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex

Ὀχλαγωγὸς, ὁ, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, idem circulator.

Ὀχλεύνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ὀχλεῦνται, ab ὀχλέω.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis; peſſulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, Heſ. Ab

ΟΧΛΕΥΩ, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ φηγεῖδες ἄπασαι Ὀχλεῦνται, Il. 21, 261.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, Gl. V. inquieto, vexo, moleſto, paſſ. ὀχλέομαι, inquietor. part. paſſ. a. 1. ὀχληθείς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες, pulſati; Ph. Ὁδὸς ἡ πολὺ ὀχλεῖται,

ται, Cebes. Ὀχλεῖσθαι ὑπὸ πονημάτων ἀκαθάρτων, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, moleſtia. Ab

Ὀχληρός, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) moleſtus, moleſtiam adferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, moleſte, Ph.

Ὀχλησις, εως, ἡ, moleſtia, interpellatio, inquietudo, Ph. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo. Τόνδ' ἤ κε δύ' ἀίσσε δόμε ἀρίστω Ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἄδεος ὀχλίσειαν, Il. 12, 488. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, *Ern.*)

Ὀχλικός, ἡ, ὀν, popularis; (2) turbulentus, moleſtus. Ab ὄχλος.

Ὀχλικοπίη, ſum popularis, populum concito.

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab

Ὀχλοκίνητος, ὁ, ἡ, ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & κίνεω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confuſa turba, promiſcua plebis turba. A κρᾶσις.

Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, a turba populari ſ. plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ε, ὁ, ἡ, convitians, plebeia fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, inſano turbarum amore teneor, inſano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβεον τὴν πόλιν, Act. 17, 5.

ΟΧΛΟΣ, ε, ὁ, turba, multitudo hominum, multi ſimul; populus, plebs, vulgus; (2) moleſtia perturbatio.

Ὀχλοτρόπης, έος, ὁ, ἡ, ή, populum delectans. A τέρπω.

Ὀχλώδης, ες, ὁ, ἡ, ή, turbulentus; (2) difficilis, moroſus. Hinc τὸ ὀχλώδες, difficultas, faſtidium. Ab ὄχλος.

Ὄχμα, ατος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, conſtrictum teneo, *de equo*, fræno, vel ſub jugum mitto. Παῖδες ἀσκαισὶ γόμφοις ὀχμάσας δέρας, Lyc. 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσῃ πόδα, id. 625. ἵππας, Eur. El. 825. Ab ὄχμα.

Ὄχμη, ἡ, manubrium, qu. ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω. *Ern.*

Ὄχνη, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, Gl. V. pyrus.

Ὀχεῖσα, part. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.

Ὀχὸς, ἡ, ὀν, capax, qui continere poteſt. Ab ἔχω.

ΟΧΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. Ab eod.

Ὀχυρωτέμαι, firmum facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus: ὀχυρώτατος, munitiſſimus, Ph. Ab ἐχυτὸς. Hinc

Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.

Ὀχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυροῦσθαι, munire; (2) muniri. p. part. ὀχυρωμένος, ὠχυρωμένος, munitus, fultus, ſtipatus, Gl. Vet. Βαλόμενος χάρακα, ἢ ταφρῳ βαθείᾳ τεῖ περιμεμελλωμένῃ χυρώσας, Diod. Ab eod. Hinc

Ὀχυρώμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, caſtellum, arx; (2) præſidium.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dim.

Ὀχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρὸς.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipſa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; ſed tum derivatur ab ὀπτομαι, *vide*.

Ὀψαίτερον, ſerius; ab ὀψὲ, quod vide. Ariſt. Hiſt. An. 4, 9.

Ὀψαμάτης, ε, ὁ, qui ſero metit, veſpertinus meſſor, R. Suic. Ex ὀψὲ, & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ, & ἄνθος, *flos*.

Ὄψαρον, ε, τὸ, facies, viſus, vultus, Æſch. Ch. 532. (2) vox, Heſ. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox*.

Ὀψάομαι, ῶμαι, opſonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ου, τὸ, opſonium; (2) piſciculus, Dim. ab ὄψον.

Ὀψαρότης, ε, ὁ, qui ſero arat, ſerus arator. Οὕτω κ ὀψαρότης ὡρωτηρότη ἰσοφαρίζῃ, Heſiod. Opp. 488. Ex ὀψὲ, & ἀρόω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & inſtructio opſoniorum; (2) ars condiendi & apparandi opſonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, ῆ, ὁ, opſoniorum conditor vel inſtructor, coquus. Ab eod. Hinc

Ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, opſoniorum parandorum ars, ars culinaria.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opſonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω.

ΟΨΕ, *Adv.* ſero, longo poſt tempore; (2) veſperi, extrema parte; (3) poſt, de re *Præt.*

Ὄψῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.

Ὀψείων, videre cupio; (2) deſidero. Ab ὄπτομαι.

Ὀψιάσις, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ὀψέω, ῶ, tardus ſum; V. Lex. Ab ὀψέ.

Ὄψῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. ab ὄπτομαι.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. Ab ὀψέω.

Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opſonarius. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepuſculum, Gl. V. Ex ὀψὲ, & ἡμέρα.

Ὀψία, ας, ἡ, ſerum diei, tempus veſpertinum, veſpera. Ab ὀψὲ.

Ὀψιαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab ὀψέ,

Ὀψιαίτατος, tardiſſimus. Ab eod.

Ὀψιαίτερον, *Adv.* tardius, ſerius.

Ὀψιαίτερος, έρα, ερον, ſerior. Ab ὀψία.

Ὀψιανθέω, ῶ, tarde floreo. Ab

Ὀψιανθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero florens. Ex ὀψὲ, & ἀνθέω.

Ὀψιβλαστία, ῶ, ſero germino. Ab

Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero germinans. Ex ὀψὲ, & βλαστάνω.

Ὀψίβλαστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Ὀψιγάμιον, ε, τὸ, ſeræ nuptiæ. Ab

Ὀψίγαμος, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſero uxorem duxit.

Ὀψιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero genitus, tarde natus. A γίνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, Gl. V. Ab

Ὀψίγονος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſero genitus; poſthumus, Gl. V. Ex ὀψὲ, & γίνομαι.

Ὀψίτερος, ſerior. Ab ὀψέ.

Ὀψίζω, f. ίσω, ſero aliquid facio, ſub veſperam aliquid facio, Xen. Ab eod.

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructus editio. Ab

Ὀψίκαρπος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſero fructus ferens

Ὀψικέλευθος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſero viam carpens, qui ſero iter facit, ſero veniens.

Ὀψίκλοψ, ωπος, ὁ, qui ſero ſeu ſub noctem furatur, fur nocturnus, ſ. veſpertinus, R.

Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, ſera eruditio. Ab ὀψιμαθὴς.

Ὀψιμαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſero diſco, ætate jam provectior, ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας ὁ ἡ πόρρω πα τ' ἡλικίας παιδεύσομαι, Luc. Ab eod.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. pro ὀψιμαθέα, ab

Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſero didicit ſ. diſcere cœpit, ſero doctus. Ex ὀψὲ, & μανθάνω, *diſco*.

Ὀψίμορος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſero moriens & lente.

Ὀψιμος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſerus, ſerotinus tardus. Ab ὀψὲ.

Ὀψίμως, ſero, Gl. V.

Ὀψίνους, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſero ſapiens.

Ὀψινὸς, ὴ, ὸν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.

Ὀψιος, ία, ιον, ſerus, ſerotinus. Ab eod.

Ὀψίοτης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὀψιος.

Ὀψίπλουτος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero dives factus.

Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, aſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι.

Ὀψισμὸς, ῦ, ὁ, tarditas, ſerus adventus. Ab ὀψίζω.

Ὀψισπορία, ᾶ, ſero ſementum facio. Ab

Ὀψίσπορος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſero ſeu tarde ſeritur; (2) ſero ſerendus. A Corneo.

Ὀψιτέλεος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſero perficiendus, Nonn. Par. 11. 24. Ex τελέομαι.

Ὀψίτερον, *Adv.* tardius. Ab ὀψιος.

Ὀψίτομος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, ſero putatus; (2) qui ſero putari ſolet. Ex ὀψὲ, & τέμνω.

Ὀψιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero apparens. Ex φαίνομαι,

Ὀψοδαιδαλος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, opſoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον.

Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex ὄψον, & δέομαι, *egeo*.

Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. Ab

Ὀψολόγος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu differit. Ex ὄψον, & λόγος.

Ὀψομανὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, qui inſano opſoniorum, & imprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι.

ΟΨΟΝ, ε, τὸ, proprie piſcis; (2) edulium omne, quod una cum pane comedimus; Gl. V. ὄψον, pulpamentum.

Ὀψονομεῖν, pro ὀψανεῖν, Poll. Ab

Ὀψονόμος, ε, ὁ, unde ὀψονόμιος, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coërcebat. Ex ὄψον, & νέμω.

Ὄψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ὄπτομαι.

Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω opſonia paro, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιὸς. Hinc

Ὀψοπίνημα, ατος, τὸ, opſonium, cibaria.

Ὀψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.

Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιὸς.

Ὀψοποιικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.

Ὀψοποιὸς, ὸ, ὁ, ἡ, ή, opſonia apparans, conditor. Ex ὄψον, & ποιέω.

Ὀψοπώνης, ε, ὁ, opſoniorum apparator, coquus.

Ὀψοπώλεῖον, τὸ, locus in quo veneunt ſeu venduntur opſonia, Gl. Vet. popina. Ab

Ὀψοπάλης, ε, ὁ, opſoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, Gl. V. Hinc

Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio.

Ὀψοπώλιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Ὀψόπαλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opſonia vendit. Ab ὀψοπάλης.

ΟΨΟΣ, ὴ, ὸν, improbus, flagitioſus.

Ὀψοφαγέω, ῶ, opſonia comedo, popinalibus deliciis, & præſertim piſcibus delector. Οὐδ' (ἐξὸν) ὀψοφαγεῖν, ἁδὲ κιχλίζειν, Ariſt. Nub. 979. Ab ὀψοφάγος.

Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio vehemens; (2) piſcium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.

Ὀψοφαγίσατος, ε, ὁ, avidiſſimus opſoniorum devorator. Ab eod.

Ὀψοφάγος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, opſoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui piſces avidius devorat. Ph. guloſus.

Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor & cupediarum.

Ὀψὸν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.

Ὀψονέω, opſonio coëmo, opſonor. Ab

Ὀψώνης, ε, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, *emo*.

Ὀψωνητικὸς, ἡ, ὸν, opſoniorum coëmendorum peritus; (2) opſonator. Ab ὀψωνέω.

Ὀψωνία, ας, ἡ, obſonii coëmptio, obſonatus. Ab ὀψώνης.

Ὀψωνίζω, fut. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo; ὀψωνίζομαι, annonam accipio, alor. Ἐκ τῆς ἀλυσιτελείας ὀψωνιζομένους χρημάτων, D. Hal. Ab ὀψώνιον. Hinc

Ὀψωνισμὸς, ῦ, ὁ, annona, ſtipendium.

Ὀψώνιον, ιε, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, Ph. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Ph. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π.

Π, Decima ſexta litera Græcorum, quæ ſuo nomine πῖ vocatur, illudque nacta eſt ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans *octoginta* & cum lineola inferne appoſita π, *octoginta millia*.

Πᾷ, *Dor.* pro πῇ, qua; quem in locum.

Παγὰν, *fontem*, acc. ſing. *Dor.* pro πηγὴν.

Παγᾶς, *fontis*, gen. ſing. *Dor.* pro πηγῆς.

Παγγέλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino ridiculus.

Παγγενέτης, ε, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Μάνυε παγγενέτᾳο Θεᾶ μαχθέντε τιμὴν, Nonn. Paraphr. 5, 44.

Παγγενετωρ, ὁ, idem.

Παγγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui omnium generum eſt. Ex πᾶν, & γένος.

Παγγεὼς, ον, pro πάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.

Παγγεώργος, ον, omnia colens, communis agricola.

Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν, & γλῶσσα.

Παγγυμνος, ον, plane nudus.

Παγγυναικὶ, *Adv.* cum omnibus uxoribus. Ex πᾶν, & γυνὴ.

Παγδάνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.

Παγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. πήγνυμι.

Πάγεν, *compegit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε.

Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, R. Ξυὶ γὰρ τῷ λείῳ, καὶ τὸ παγερὸν ἴσχει, ſimul cum lævandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Aret.* A πάγος.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu, conglaciatio, ſtiria, pruina, Gl. Vet. Παγετώτερον αἷμα, *Aret.* Ab eod.

Παγετώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, glacie aut gelu adſtrictus. A παγετός.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πήγνυω.

Πάγη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185.

Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A παγὶς.

Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A πήγνυω.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A πάγιος.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum ſtatuo, firmo, ſtabilio; unde παγιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; παγιωθεὶς, ſtabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, conſtanter.

Παγιώτερον, firmius, *Adv.* A πάγιος.

Παγκαίνιος, ὁ ἡ ἡ, ſemper recens, Æſch. Ag. 969. A καινίζω.

Πάγκακος, ὁ ἡ ἡ, omnino malus, peſſimus.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode male, peſſime.

Παγκάκουργος, ὁ, valde calidus, maleficus.

Παγκαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pulcherrimus, R. Ex πᾶν, & κάλλος.

Πάγκαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus.

Παγκάλως, *Adverb.* perpulchre, optime; (2) honeſtiſſime.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A

Παγκάρπιος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπὸς.

Πάγκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.

Παγκατάρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino execrandus, Ariſtoph. Lyſiſtr. 595.

Παγκεύθης, ές, ὁ ἡ ἡ, omnino occultus, R. A κεύθω.

Πάγκλαυς, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino lamentabilis; (2) ſemper lugens. A κλαίω.

Πάγκλαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκληία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A

Πάγκληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, heres ex aſſe.

Παγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' ἤτοι τό γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνῳ λίμνας πάτερ' ἀνιήσεις, ἅτε γύοισιν ἅτε λεταῖς, Sophocl. Electr. 138.

Παγκοίρανος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino ſeu totius dominus, R.

Παγκοίτης, ε, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit, *Epith.* orci. Ex πᾶν, & κοίτη.

Παγκόνιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino pulvere adſperſus, laborioſiſſimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex πᾶν, & κόνις.

Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, omnipotens. A κραίω.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex κρατέω, *teneo*.

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor Syneſ. A παγκράτιον. Hinc

Παγκρατιαστὴς, ἅ, ὁ, peritus certandi pancratio, Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad pancratiaſten pertinens.

Παγκρατικῶς, *Adverb.* more pancratiaſtarum, pancratiaſtice.

Παγκράτιον, ε, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans artibus, nempe pugilatione, curſu, ſaltu, diſco, & lucta. Ex πᾶν, & κρατέω, *ſupero*.

Πάγκραλος, ον, idem quod παγκρατὴς, Ariſtoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glanduloſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diviſiones confirmans.

Παγκρότας, *Adv.* A κρότος, Æſch. S. 731, cum magno ſtrepitu.

Πάγκρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino occultus. A κρύπτω.

Παγκλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui omnia poſſidet. A κλάομαι.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex πάγος, & πλήσσω, *percutio*.

Πάγος, ε, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta maſſa, ſal. A πήγνυω.

Πάγκρως, ε, ὁ, cancri genus. Ἄλλοι δὲ βαιβοῖσιν ἰσήρεες ἄντα παγῆρες Γυία βαρύνουσ', Nic. Th. 788. Ex πάγος, & ἀρέω.

Παγχάλεπος, ε, ὁ ἡ ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ε, ὁ ἡ ἡ, totus æreus.

Πάγχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγχυ, *Adv.* prorſus. A πᾶν.

Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. A χορτος.

Πάγχρηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino utilis ſeu commodus.

Πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ε, ὁ ἡ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχρυσος, ε, ὁ ἡ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρυσὸς.

Πάγχυ, *Adv.* prorſus; omnino; *Poët.* pro πᾶν, Hom. Il. 5, 24. A πᾶς.

Παγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, glacialis. A πάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro πηδᾶτε, a πηδάω.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor; morbis animi adficior; it. affectus commoveo, Luc. A πάθος, *adfectus*.

Πάθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. πάχω, pro παθέω.

Παθῇ, dat. ſ. *contr.* pro πάθει, a πάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ.

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῷ χρόνος ξυὼν μακρὸς διδάσκει, ἢ τὸ γενναῖον, τρίτον, Soph. Oed. Colon. 7. A πάχω, *patior*.

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro πάθεα, a πάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt, ſeu patitur; (2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ἠγέετο αὐτῷ γεγονέναι τὰ πάθήματα διδάγματα, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſivus, Ph. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius; vitioſus, morboſus, Ph. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* paſſive, paſſiva voce; (2) pathetice.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati poteſt, patibilis; morboſus, Ph. A πάχω.

Παθογνωμονικὸν Σημεῖον, ſignum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis ſpeciem ſignificat. Ex πάθος, & γνώμων, *index*.

Παθοίσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a πάχω.

Παθοκατεία, ἡ, idem quod

Παθοκράτορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones, R. Ex πάθος, & κράτος, *robur*.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ cauſſas morborum inquirit. A λόγος.

Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a πάχω.

Παθοποιία, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος, & ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſ. paſſus eſt; (2) clades, caſus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, ſ. accidentia, quæ philoſophis dicuntur; (6) mors violenta, Herodot. 1, 13. A πάχω.

Παῖ, *puer*, voc. ſing. a παῖς.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipſe Apollo. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, Gl. Vet. ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν, Xen.

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eodem.

Παιανισμὸς, οῦ, ὁ, pæanis ſ. pæanum cantatio, Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo luditur. A παίζω.

Παιγμοσυνὴ, ης, ἡ, luſus, oblectatio, R. A παίγμων.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, jocoſus, jocularibus dictis gaudens. A

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, ſeu luſus; (2) illuſio. A παίζω. Hinc

Παιγνίμων, ονος, ὁ, jocoſus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo eſt addictus.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ε, τὸ, ludus ſeu luſus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, luſus poëticus. A παίγνιος.

Παίγνιος, ία, ιον, ludicer. A παίζω. Hinc

Παιγνιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, luſorius, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre, ludibunde.

Παιδαγωγεῖον, είκ, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. A παιδαγωγὸς. Unde

Παιδαγωγέω, ῶ, inſtituo pueros; (2) inſtituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Συμπόσια ὀρθῶς παιδαγωγηθέντα, Plato. Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, inſtituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros; (2) inſtitutio. A παιδαγωγὸς.

Παιδαγωγικὸς, ὴ, ὸν, ad pædagogum ſeu pæpædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, puerorum inſtitutor, puerorum cuſtos & informator, Gloſſ. Vet. pædagogus, pediſſequus.

Παιδαρίδιον, ε, τὸ, puerulus, Gl. V. A

Παιδάριον, ε, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus, Dim. a παῖς. Hinc

Παιδαριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14.

Παιδαριωδῶς, *Adverb.* pueriliter.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) diſciplina, caſtigatio. A παιδεύω.

Παίδευ-

Παιδικός, ή, όν, puerilis, pueris conveniens. A παῖς.

Παιδεραστέω, amator puerorum fum. A

Παιδεραστής, οῦ, ὁ, amator puerorum, Gl. Vet. puerarius, pullarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis eft pædiconum.

Παιδερασικός, ἡ, όν, ad maſculos amores pertinens.

Παιδέρας Ζεύς, per ludum & jocum Comice quaſi παιδεραστής, propter Ganymedem. Poll. Ab ἔραω.

Παίδερως, ατος, ὁ, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei. *Athen.* 13. *Euſt.* p. 974.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. v. παιδεύω.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, diſciplina. A παιδεύω. Unde

Παίδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa erudiendi actio, doctrina, eruditio.

Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, qui inſtituit, doctor, præceptor, magiſter, caſtigator. Ab eod.

Παιδευτικὸς, ἡ, όν, inſtitutorius, qui ad inſtitutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) caſtigatorius, caſtigandi vim habens. A παιδευτός.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more eorum, qui inſtituunt ſeu docent.

Παιδευτὸς, ἡ, όν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, inſtituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, caſtigo, punio, flagello; παιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κἄτα θαυμάζειν χρεών, εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε, Eur. Andr. 601. Ὅις γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένη, τάλλα παιδεύῃ κακά, Soph. Phil. 1349. Αἱ τεκοῦσαι τὼν ἐκποδὼν τέκνων ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίας γόνυς, Lyc. 638. Ὅδ' ἐν δόμοισιν παιδεύῃ, Eurip. Ion. 859. Ἵνα κρύπτα παιδεύοις, ut clam educareris, Callim. Hymn in Jov. 34. A παῖς.

Παιδεῦς, έως, ὁ ἡ ἡ, *Ion.* pro παίδευς.

Παιδιά, ᾶς, ἡ, ludus, luſus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut Lat. jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. A παῖς.

Παιδικά, ῶν, τὰ, amaſius proprie, reperitur tamen & de fœminis. A

Παιδικὸς, ἡ, όν, puerilis, puellaris.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more.

Παιδιόθεν, *Adv.* a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, Gl. V. A παιδίον.

Παιδίον, ου, τὸ puerulus, infans, puſio; (2) filiolus vel filiola, Dim. a παῖς.

Παιδιοτροφία, id. quod παιδοτρ.

Παιδισκάριον, ου, τὸ, puellula; (2) pupus, Gl. V. Menand. A παιδίσκη.

Παιδισκεῖον, είου, τὸ, locus in quo ſunt puellæ; (2) lupanar. A παιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus ſ. puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a παῖς.

Παιδιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, luſui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδία, vel παιδίον.

Παιδνος, ου, ὁ, puer vel adoleſcens, qui exceſſit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδνὰς χέρας.

Παιδοβοσκὸς, ου, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio, Ph. puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ ἡ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γένος, a γίνομαι.

Παιδόθεν, a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδονομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum ſeu liberorum curam gero. A

Παιδονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & νομέω, curo.

Παιδοκλονέω, liberos interficio.

Παιδοκλονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοκλόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector ſeu interfectrix. A παῖς, & κτείνω.

Παιδολέτειρα, ἡ, liberorum perditrix. A

Παιδολέτηρ, idem quod παιδολέτωρ.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, idem quod præc. Heſ.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, puerorum ſ. liberorum perditor. Ex παῖς, & ὄλλυω.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς, & λέγω, *ſeligo*.

Παιδολύμας, liberorum perditrix, Æſch. Ch. 603. Ex παῖς, & λύμη.

Παιδομαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte ſua profecit, oppoſitus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.

Παιδομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui puerorum amore inſanit. A μαίνομαι. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, inſanus puerorum amor.

Παιδομορος, ον, liberis perniciosus, mortem afferens. A μόρος.

Παιδονομία, ας, ἡ, diſciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus diſciplinæ & educationi puerorum. Ex παῖς, & νέμω, *adminiſtro*.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædico. Ex παῖς, & ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & παιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἡ παιδοποιεῖν ἔξ ἐμοῦ βουλήσει, Eur. Herac. 524.

Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδοποιήσιμος, ου, liberis creandis aptus.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, liberorum procreator ſive procreatrix. Ex παῖς, & ποιέω.

Παιδοπόρος, ὁ ἡ ἡ, liberis tranſitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, in Epigram. Ex παῖς, & πείρω, *tranſeo*.

Παιδοσπορία, ας, liberos genero ſ. procreo, gigno, genero. Ex Σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος, βιος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκτω.

Παιδοτρίβειον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτρίβέω, pueros exerceo, inſtituo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς, Plut. A

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter; (2) præceptor, ductor, ludimagiſter. A τρίβω. Hinc

Παιδοτριβικὸς, ἡ, όν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.

Παιδοτροφία, ας, pueros educo; (2) ſervos alo, Laert. Οὐ δυνάμενοι παιδοτροφεῖν, Appian.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum vel ſervorum educator, altor. A τρέφω.

Παιδότριπτος, ου, a liberis afflictus. A τιτρώσκω.

Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. Χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῶ παιδουργῶ, Eur. Ion. 175. Ex παῖς, & ἔργον.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iiſdem.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros ſtupro; (2) pueros occido.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum ſtuprum; (2) puerorum occiſio. A

Παιδοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum corruptor, ſtuprator, pædico, cinædus; (2) puerorum perditor, occiſor. Ex φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædico. A φίλος.

Παιδόφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occiſio. A

Παιδοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector. Ex παῖς, & φόνος.

Παιδοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerum vel pueros geſtans, Suic. A φέρω.

Παιδῶν, gen. pl. *Dor.* pro παίδων.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς.

Παίζω, *Dor.* παίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. παίξω, ſ. παίσω. Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται; Eur. Her. fur. 955. Παίσδειν ἐς βαθὺ ὄρθρον, Theoc. 18, 14. A παῖς.

Παιηόνιος, ία, ιον, medicus, ſalutaris. A παιήων.

Παιηοσυνὴ, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſalutaris. A παιών.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; (2) deorum medicus. Ab eod.

Παίκλετρα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίκλης, ου, ὁ, luſor. A παίζω.

Παικτικῶς, illudendi cauſa.

Παικτὸς, ἡ, όν, qui ludi meretur; (2) ludicer, jocularis, Suic. A παίζω.

Παιόλη, et παιόλημα, fraus, impoſtura, apud Suid. *Sed vera Scriptura eſt* ἀπαιόλη, &c. *Ern.*

ΠΑΙΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta & ſalebroſa, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuiſſima. Metaph. de verſuto & aſtuto. A

Παιπάλημα, ατος, τὸ, farina tenuiſſima, flos farinæ. Metaph. de valde aſtuto.

Παιπάλλω, quatio; concutio, Vet. Lex. A

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, ſalebroſus, aſper. Ἔρχου ἢ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών, Hom. Odyſſ. 10, 148. Conf. Heſ. Theogon. 860. A παιπάλη.

Παιπαλιέσσης, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοίσαις.

Παιπαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, malitioſus, verſipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΙΣ, παιδὸς, ὁ ἡ ἡ, puer vel puella; (2) ſervus, miniſter; (3) filius.

Πάϊς, ΐδος, acc. πάϊν, *Poet.* pro παῖς.

Παίσας, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, a παίω, a παίζω.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, a παίω, vel παίζω.

Παίσδα, acc. ſing. *Dor.* pro παῖδα.

Παίσδη, 3. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* pro παίξη, a παίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παίσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. παίζω, *ludo*; vel a παίω, *percutio*.

Παισικὸς, ἡ, όν, jocularis, Athen. A παίζω.

Παισφάω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illuſtro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) παισφάωσα διέσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, Il. 2. 450. Ex φάος, *lux, viſus*.

Παιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi παίζω.

ΠΑΙΩ, fut. παίσω, percutio, ferio, pulſo. Alicubi & pro ſubagito; item raptim comedo. Occurrit & f. παιήσω, παιήσομαι, Ariſtoph. Ὃς μέζονος ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὼν γαστέρα, Ariſt. Nub. 543.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem ſagittas percuſſit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιών.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A παιών.

Παιωνικὸς, ἡ, όν, medicus ab eod.

Παιώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, & παιώνιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πακλὶς, *Dor.* pro πηκλὶς, ίδος, ἡ, pecten, inſtrumentum muſicum. A πηγνύω.

Πακλὸς, ἡ, όν, *Dor.* pro πηκλὸς, compactus.

Πακλόω, ῶ, fut. ώσω, compingo, coagmento, obſero, claudo, expando. Ἡμεῖς δ' ὀϊστὸν ἦν τετραμμένα, σκεύεσαμεν ῥαπίσιοι, κἀπακλάσαμεν, Ariſt. Vesp. 128. A πακλὸς.

Πάκλων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod ſolvi poterat, Gl. V. remulcus. Ab eodem.

Πάκλωσις,

Πάλωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A παλόω.
ΠΑΛΑΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum massa.
Παλάθιον, Dim. a πάλαθον.
Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.
Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.
Παλαθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, massæ παλάθης formam habens. A παλάθη.
ΠΑΛΑΙ, *Adverb.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum; (2) *dicitur & pro* ante, & quidem de brevi tempore, *Ern.*
Παλαιβλαστὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. A βλαστάνω.
Παλαιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex πάλαι, & γείνομαι.
Παλαίγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, R. Pind. Olym. 13. (item παλαιγόνιος, *Ern.*) Sed παλαιγὰς, qui olim genuit. Ex iisd.
Παλαίδετος, ος, ὁ ἡ ἡ, longo tempore repositus & adservatus. Ex πάλαι, & τίθημι.
Παλαιμάτηρ, τερος, ἡ, prisca mater. A μήτηρ.
Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Καινὰ πρατὶδι παλαιμονεῖ κενεᾷ, Pind. Pith. 2, 112. A παλαίμων.
Παλαιμονία, Portunalia, Gl. V. A seq.
Παλαίμων, ονος, ὁ, *i.* Palæmon; deus marinus, Gl. V. Portunus.
Παλαιόγονος, ος, ἡ ἡ, priscus. Ex πάλαιὸς, & γέγονα, *natus sum.*
Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis differo, aut scribo. Ex λόγος.
Παλαιομάγαδις, ἰς, idem qui μάγαδις.
Παλαιομόλαψ, veterator, Ph.
Παλαίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro παλαίουσι, a παλαίω.
Παλαιόπλουτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locuples.
Παλαιοράφος, veteramentarius Ph. A ῥάπτω.
Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. A πάλαι. Hinc
Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.
Παλαιοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, quæ dudum peperit, effæta, *Aret.* Ex παλαιὸς, & τίκτω, pr. τέτοκα.
Παλαιότοκος, *ex iisd.* dudum natus, major natu.
Παλαιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, antiqua sapiens; (2) valde prudens. Ex παλαιὸς, & φρὴν.
Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιοῦμαι, veteresco, vetus fio; πεπαλαιωμένος, inveteratus, Gl. Vet. A παλαιὸς.
Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio; (2) callidum consilium seu techna. A παλαίω.
Παλαισμάτεσσι, dat. plur. *Poët.* pro παλαίσμασι.
Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.
Παλαισταγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, olim stillans. *Epith.* veteris vini, Suic. A στάζω.
Παλαιστὴν, metior. A
ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.
Παλαιστὴς, ῆ, ὁ, luctator, adversarius in lucta; (2) idem quod παλαιστὴ. A παλαίω, vel παλαιστὴ. Unde
Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui est quatuor digitorum magnitudine, unius palmi longitudinem vel crassitiem habens.
Παλαιστικὸς, ὴ, όν, ad luctatores seu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιστὴς.
Παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A πάλη.
Παλαιστριὰς, ἡ, άν, ad luctatorem seu luctatores pertinens; (2) palæstricæ peritus. A παλαίστρα.
Παλαιστριὰς, palæstrice.
Παλαιστρίτης, ου, ὁ, palæstrita, luctator, adversarius in lucta. Ab eod.
Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæstræ.
Παλαίστρων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, olim dictus seu celebratus; (2) priscus, antiquus; Hom. Od. 9, 507. Ex πάλαι, & φάτος.
Παλαιφάτας, *Adv.* secundum priscam famam.
Παλαίφοιβος, ὁ ἡ ἡ, vetus vates. A φοιβάω.
Παλαίχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor, Æschyl. S. T. 106. Ex πάλαι, & χθὼν.
Παλαίω, fut. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κακῷ ὄ μβρίῳ παλαίομβν, Eurip. Rhes. 508. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, Hom. Il. 23, 621. A πάλη.
Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, R. A παλαιόω.
Παλαίωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Παλακίζω, injuria s. contumelia adficio, Vet. Lex. ex Etym. pro παλλ. Hinc
Παλακισμὸς, ὅ, ὁ, injuria, contumelia, illusio, Vet. Lex. ex Etym.
Παλάμαισι, dat. pl. *Poët.* pro παλάμαις.
Παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, adminiſtro, efficio, gero; (2) struo, molior, machinor. A παλάμη.
Παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro παλαμῶν, a
ΠΑΛΑΜΗ, ης, ἡ, palma manus; (2) manus; (3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus; Hom. Il. 1, 238.
Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata est, cæde contaminatus, Plut. in Alcib. (2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies. A παλαμὰω.
Παλαξήμβν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάξειν, a παλάσσω.
Παλάσσετο, 3. s. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο.
Παλάσσω, f. ξω, fortior; (2) inquino, fœdo, contamino. *Anglic.* To plaſh πεπάλαχθε, fortimini, 2. pl. perf. pass. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ ὄ χαίτας Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, Theoc. 25, 225. Παλάσσετο σὶ αἵματι θάρηξ, Il. 5, 100. Αὐτὰρ τὸς ἄλλους κλίνῃ πεπαλάχθαι ἄναγον, Hom. Od. 9, 331. A πάλλω.
Παλβυτὴς, ῆ, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλβὰω. Hinc
Παλβίτρια, ας, ἡ, allectrix; (2) columba allectrix.
ΠΑΛΕΤΩ, f. βίσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Ὅπως παλβύσῃ δυσμβνεῖς, Lyc. 784. Τὰς ἀβεσβὰς Θ' ὠιείως ξυλλαβὼν, εἶρξας ἔχει, κἀπαναγκάζει παλεύειν, Arist. Av. 1088.
ΠΑΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.
Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. Poll. pro πάλη.
Παλημάκιον, ν, τὸ, sorbitio quædam, apud Poliucem, forte ex polline. A præc.
Παλήσεις, 3. fing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλοίμβν, a verbo inusit. si non plane mendoso, παλέω, *luctor.*
Πάλι, pro πάλιν, *Poët.*
ΠΑΛΙΑ, fecundus nuptiarum dies, repotia, R.
Παλίβλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, iterum germinans. Ex πάλι, & βλαστάνω.
Παλιγγενεσία, ας, ἡ, renascentia, secundus ortus, instauratio; (2) universalis resurrectio; (3) regeneratio; (4) baptismus. Ex πάλιν, & γένεσις, *generatio.* Hinc
Παλιγγενέσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad regenerationem pertinens. A
Παλιγγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, renascens. Μαῖα παλιγγενέων μβέπων νεκυοσσόος ὥρη, Nonn. P. 5, 25.
Παλίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ἡ, diversa utens lingua; (2) male ominans, Pind. Isthm. 6. A γλῶσσα.
Παλίγναμπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, retrorsum curvus, recurvus. A γνάμπτω.
Παλιγκάπηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui a caupone emit & rursum vendit, Gl. V. dardanarius.
Παλίγκλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.
Παλιγκοταίνω, recrudesco, rursus malignus fio aut excandesco, Suic. A παλίγκοτος.
Παλιγκοτέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eodem, Suic.
Παλιγκότησις, εως, ἡ, offensio, & recrudescentia, Suic. A παλιγκοτέω.
Παλιγκοτία, ας, ἡ, offensio, simultas. A
Παλίγκοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui simultatem cum aliquo gerit, infestus, iracundus.
Παλιγκότως, *Adv.* animo iracundo, iracunde.
Παλίγτις, ος, ὁ ἡ ἡ, redivivus, Gl. Vet. A κλίζω.
Παλίγκυρτος, ὁ, nassa.
Παλιδρόμης, ὲς, retro spectans, videns quæ a tergo sunt. A δέρκομαι.
Παλίκαμπὴς, ὲς, retro cedens, ruens. A κάμπτω.
Παλιλλογέω, idem iterum dico, Herod.
Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi ejusdem iteratio, recantatio. A
Παλίλλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, rursum numeratus, iterum collectus seu congestus. Λαὸς δ' ὲν ἐπείοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν, Hom. Il. 1, 126. i. e. *Omnia iterum in unum conferre, ut aliâ denuo porticne dispertiantur.* A λέγω, *dico, recenseo, colligo.*
Παλίλλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, resolutus, rescissus.
Παλιμβάκχειος, ος, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longis, media brevi.
Παλίμβαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, R. Pind. Pyth. 9. A βαίνω.
Παλίμβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, redivivus.
Παλιμβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, iterum germinans. A βλαστάνω.
Παλίμβλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. A
Παλίμβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconstans, mutabilis. Δολὸς καὶ παλίμβολος ἀνὴρ, Plut. in Crass. cap. 21. Ex βάλλω, vel βολή.
Παλιμβολία, ας, ἡ, consilii mutatio, inconstantia, R. A βολή.
Παλίμβολος, ον, inconstans in consiliis.
Παλιμμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, duplicatus oblonge, duplex; (2) longus. A μῆκος.
Παλίμπαις, παιδος ὁ, iterum puer; (2) repuerascens senex.
Παλιμπετὴς, ές, *Adv.* retrorsum retro, iterum, Hom. Il. 16, 395. Odyss. 5, 27. A
Παλιμπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, retro lapsus, retrogradus. A πίπτω.
Παλίμπηκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, iterum compactus. A πήγνυμι.
Παλίμπισα, ης, ἡ, ficca pix, pix recocta.
Παλίμπλαγκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, errabundus. A
Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberro; παλιμπλαγχθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos.
Παλιμπλεκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, retrorsum nexus seu plexus, R. Ex πλέκομαι.
Παλίμπλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, denuo lotus. A πλύω.
Παλιμπόρδυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, vel e contrario iter faciens. A πορεύομαι.
Παλιμπόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, R. A πόρος.
Παλίμπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.
Παλίμπρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui iterum venditus est; (2) qui sæpius vendi se finit; (3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πάλιν, & πιπράσκω, *vendo.*
Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falsa & simulata proditio.
Παλιμπροδότης, ου, ὁ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit, ad quos transfugit.
Παλίμπαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. A πωλέω.
Παλίμφημος, ὁ ἡ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. A φημὶ.
Παλίμφρων, ὁ, qui sententiam mutat. A φρὴν.
Παλιμφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, iterum natus, renatus; (2) renascens; (3) redivivus. Πηγὴ ἀνδρυχοιο παλιμφυὲς ἔμπεδον ὕδωρ. Nonn. Paraphr. 4, 14. Ex πάλιν, & φύω.
Παλίμψαιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, iterum derasus, vel deradendo tersus. A ψαίω.
Παλίμψηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, deletitius. A ψάω.
Παλίμψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui resumpsit animam redivivus. A ψυχὴ.
ΠΑΛΙΝ, *Adverb.* iterum, rursus, denuo, de integro; (2) vice versa, e diverso, e con-

e contrario, contra; (3) retro, ſeu retrorſum; (4) alibi, alio in loco: *in commemorandis ſcriptorum locis ſive dictis.*

Παλινάγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuntius, qui poſtquam nuntiavit, quod juſſus erat, ad eum redit, a quo miſſus erat, internuntius.

Παλινάγρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui rurſus congregatur; (2) rurſus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' ὑ παλινάγρετός ἐϛω. Heſ. 93. Θήσω ψυχὴν ἀμετέρην οἷαν ὕτερ, ὄφρά μιν ἀίρω. Εἰς ἐμὲ νεισομένην παλινάγρετον, Nonn. P. 10, 17. Ex ἀγείρω.

Παλιναίεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, rurſum creatus, qui poſt abrogatum magiſtratum rurſum creatur magiſtratus.

Παλιναυξής, ές, ὁ ἡ ἡ, recreſcens, renaſcens; Nonn. P. 3, 30. Ex αὔξω.

Παλινautομόλος, ὁ ἡ ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hoſtes tranſierat, redit.

Παλινδικία, ας, ἡ, actio reſtituta, Ph. παλινδικίας, inſtaurandæ litis. Παλινδικίαν δίδες τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι. Herodian. 7, 6. A

Παλινδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui rurſus de rebus iiſdem judicatur. Ex πάλιν, & δίκη.

Παλινδίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui reciproco vertice revolvitur. Ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω, Nonn. P. 11, 11. Ex δινέομαι.

Παλινδινία, ἡ, vortex reciprocus. A δίνη.

Παλινδρομέω, curſu reciproco redeo. Ὠδὶ παλινδρομέουσι αἱ δωδάμεις, *Aret.*

Παλινδρομὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod παλίνδρομος. Ἐς τὰ αὐτὰ παλινδρομέες, *Aret.*

Παλινδρομία, ας, ἡ, recurſus, curſus reciprocus.

Παλινδρομικὸς, ὴ, όν, idem quod

Παλίνδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterum vita. A

Παλίνζωος, ου, ὁ ἡ ἡ, redivivus.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, ſurſum ſubſidentia humorum in ſe redeuntium.

Παλινοδία, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδός.

Παλινόρμητος, ου, ὁ, qui greſſu retro concitato redit.

Παλινόρμητος, ου, idem. Ab ὄρμαομαι.

Παλίνορος, ὁ ἡ ἡ, retrogradus. Ex ὄρω.

Παλίνορσος, ου, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, reſiliens, rurſus concitatus. Ph. reciprocus. Παλίνορσον ἀπίστιν, Il. 3, 33. Διψήσῃ παλίνορσος, Nonn. P. 4, 13. Ex iiſd.

Παλινοστέω, ῶ, iterum redeo, redeo, revertor.

Παλινόστιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, iterum rediturus.

Παλίνοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui redit ſeu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλινουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui iterum meiit, iterum ſeu bis mingens. Ex οὖρον, *urina.*

Παλιπροδοσία, ας, ἡ, v. παλιμπροδοσία.

Παλιρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens, Suic.

Παλίνσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbroſus, opacus, tenebricoſus. Ex σκιά.

Παλινστομέω, ῶ, contrarium dico ſeu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex στόμα.

Παλινστρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, retro vertens. Ex στρέφω, *verto.*

Παλινστρόβητος, ου, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, Suic.

Παλινστιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui reprenditur, viciſſim punitus; retributus, repenſus. Ex τίω, *punio.*

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

Παλίντονος, ου, ὁ ἡ ἡ, in averſum tendens, remittens; (2) recurvus, refluxus. Ex τείνω.

Παλιντραπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, in contrarium verſus, reflexus, retortus, inverſus, Pind. Olymp. 2. Ex τρέπω.

Παλίντριβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, veterator, verſutus. Ex τρίβομαι.

Παλίντριψ, veterator, Ph. Ex iiſd.

Παλιντροπαδὸν, retro ſe convertere. Ex τροπὴ, *converſio.*

Παλιντροπία, ας, ἡ, converſio retro facta, immutatio; (2) cura.

Παλιντροπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Παλίντροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, retro convertens greſſum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλιντυπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui repercuſſus, R. Ex τύπλα.

Παλιντυχὴς, ὲς, qui contraria conditione ſ. fortuna utitur, ſecunda poſt adverſam & contra. A τυχη.

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem. Ex ᾠδή.

Παλινῳδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius; (2) retractatio. Ex iiſdem.

Παλίναρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſuis horis redit. Ex ἄρα.

Παλιούρινος, ου, ὁ ἡ ἡ, paliurinus, ex paliuro. A

Παλίουρος, ου, ἡ, paliurus, ſpinoſus frutex, Gl. V. rubus.

Παλιουροφόρος, ον, ferens Paliuros. A εἴω.

Παλιρρέω, ῶ, viciſſim refluo. A παλίρροος.

Παλιρρόθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, refluens ſ. reſiliens, ab litore aut ſcopulo *Epith.* fluctus, Hom. Odyſſ. 5, 430. (2) retrogradus, reſiliens retro. Οὐδὲ παλιρρόθιοι κεν ὑπαὶ δίοι φερέοιντο, Aratus 1012. crebro redeuntes. Ex ῥόθος.

Παλίρροια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὼ παλιρροίῃσι χεθεῖν, *Arct.* A

Παλίρροος, *contr.* παλίρρους, ου, ὁ ἡ ἡ, retrograda fluenta habens, refluus, reciprocus.

Παλίρροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui retro vergit, reflexus. Ex ῥοπὴ.

Παλίρρυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, reciprocus, Ph. Ex ῥύω.

Παλίσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod παλίνσκιος.

Παλισυντέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, R. A

Παλίσυντος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad retrogradum greſſum incitatus; retrogradus, reſiliens. Παλίσυντος ἡ χολὴ, *Aret.* Ex ζύω.

Παλισύλλεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, iterum collectus ſeu congregatus. Ex ζυλλέγομαι.

Παλίψηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod παλίμψηστος.

Παλίξυις, εως, ἡ, inſecutio, Hom. Il. 15, 69. Conf. Heſiod. S. H. 15. Ex διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quaſi a πάλλομαι. Euſt.

Παλλάδιον, ου, τὸ, ſimulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακεία, ας, ὁ, concubinatus, pellicatus. A παλλακεύω.

Παλλακεύομαι, ſum concubina, pellicem habeo. Ph. παλλακεύεσθαι, ancillari. A

ΠΑΛΛΑΚΗ, ης, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Ph. Hinc

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

Παλλακίοισι, dat. pl. *Poët.* pro παλλακίοις. A

Παλλάκιον, ου, τὸ, concubinatus, Gl. Vet. Heſ. adoleſcentulus; in Vulg. Lex. ſcortillum. Ab eod.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. A

ΠΑΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens *Dor.* pro παλλήξ.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, ſive Minerva. A πάλλα, quia haſtam vibraſſe dicitur ſimul atque ex Jovis cerebro proſilierat.

Πάλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a πάλλω.

Πάλλευκος, ου, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte albus, candidiſſimus. Ex πᾶν, & λευκός.

ΠΑΛΛΗ, ης, pupa, pupula, catulaſter, Gl. V. item, puer. A πάλλομαι.

Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. v. πάλλομαι.

ΠΑΛΛΩ, vibro, quatio, agito, palpito, ſortior; πάλλομαι, palpito, Gl. V. ſortior, ſalio, exulto, a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Εὐαγεὶς δ' ἐπ' ἐγκελάδῳ γοργαπὸν πάλλεσαν ἴτυν; Eur. Ion. 210. Σταθεὶς πάλλεῖ ἥτορ ἀνὰ στόμα, Il 22, 452. Hinc

Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio.

Παλματίας, ου, ὁ, vibrator, quidam terræ motus. A πάλμα.

Παλμὸς, οῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Ph. ſaliſſatio, tripudium. Παλμὸς καρδίης, *Hippocr.* A πάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inſpectione, R. A

Παλμοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui παλμὸν ſive palpitationem contemplatur, & ex ea divinat. Ex παλμὸς, & σκοπός.

Πάλμυς, υος, ὁ, Rex. Vox Ion. antiqua.

Παλμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, palpitationibus obnoxius. Παλμώδεες ποσοὶ, *Hippocr.* A παλμός.

Πάλμων, ονος, ὁ, ſervus, idem qui λάτρις.

Πάλος, ου, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio; (2) ſortitio, ſors. A πάλλω.

Πάλτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάλτο, a πάλλω.

Πάλτον, ου, τὸ, jaculum, telum.

Πάλτος, ὴ, όν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.

Πάλωσιν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλυνον, a παλύνω.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A παλύνω.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo, albefacio. Gl. V. candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλυνεῖ, Odyſſ. 14, 77. Παλύνας ἄλφιτα λευκὰ, ib. 429. Χ' ἁ Σύριγξ εὑρᾶτι παλύνει, Theoc. 4, 28. A πάλη.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium. A παμβασιλεύς.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina. Ab eod.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex. Ex πᾶν, & βασιλεύς.

Παμβδελυρὸς, ὰ, όν, abominabilis.

Παμβέβηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Παμβίας, ου, ὁ, violentus. Σχίσεν κεραυνῷ παμβία Ζεὺς τὰν βαθύστερον χθόνα, Pind. Nemeor. 9. Ex πᾶν, & βία.

Πάμβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnivorus.

Παμβοτάνος, ου, ὁ ἡ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.

Παμβότος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnes paſcens. Ex βόσκω, *paſco.*

Παμβώτις, ιδος, ἡ, omnes paſcens, omnium altrix. Ex iiſd.

Παμβώταρ, ὁ, omnes paſcens.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa: vero πᾶμα, *Ern.*) A πάομαι.

Πάμμακαρ, αρος, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμάτατος, ον, vaniſſimus.

Παμμαχίη, ης, τὸ, q. d. certatio omni pugnæ genere. A

Πάμμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui eſt omnis generis, ex omni genere conſtat, quamplurimus, omnis, *Ern.*) Ex μάχομαι.

Παμμαχὰς, *Adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione, Suic.

Πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum.

Παμμεγέθης, ες, ὁ ἡ ἡ, omnino magnus. Ph. mammuth, vaſtus. Ex μεγέθος.

Παμμέγιστος, η, ον, omnino maximus.

Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. παμμέδουσα, ης, omnium rectrix. Ex μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omnino niger; παμμέλαν', acc. pro παμμέλανα.

Παμμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, varie modulatus, canorus. Ex μέλος.

Πάμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.

Παμμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, omnino vel valde longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ παμμήνις, nox quæ plena luna lucet. Νυκτὶ φαεινομένῃ παμμήνιδι Καστιέπεια, Arat. Phænom. 189. Ex πᾶν, & μήνη.

Πάμμινος, ου, ὁ ἡ ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. Ex πᾶν, & μὶνὸ, *menſis.*

Παμμήσαρ, αρος, ὁ, omnium excogitator ſ. artifex.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex μήτηρ.

Παμμήτηρ, τερος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήτωρ

Παμμήτωρ, ορος, ἡ. Γενέτης καθ' ἅπαν σωμα μητορα κόσμε Ζωὴν, Nonn. P. 5, 26. idem & ex iisd.

Παμμήχανος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnia machinans; (2) ad quodvis machinandum promptus. Ex μηχανή.

Παμμίαρος, ος, ὁ ἡ ὄν, sceleſtiſſimus.

Παμμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἐν, ex omni genere mixtus; (2) promiſcuus. Ex πᾶν, & μιγνύω.

Πάμμικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Πάμμικρος, ος, ὁ ἡ ὄν, perpuſillus.

Πάμμορος, ος, ὁ ἡ ὄν, infelix, infortunatus.

Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, fœdiſſimus.

Παμπαιδὶ, *Adv.* cum omnibus liberis. Ex πᾶν, & παῖς, *filius* vel *filia*.

Παμπάλαιος, ος, ὁ ἡ ὄν, vetuſtiſſimus.

Πάμπαν, *Adv.* prorſus, omnino, plane.

Πάμπαν, *Adv.* idem & ab eod. Heſiod. Op. 2743.

Παμπειθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, omnia perſuadens. Pind. Pyth. 4. Ex πείθω.

Παμπήγλω, *Adv.* paſſim per fontes. Ex πηγή.

Παμπήδλω, *Adv.* funditus, omnino, prorſus, ut nihil fiat reliqui, Nic. Al. 525. Ex πάομαι, *poſſideo*.

Παμπησία, ας, ἡ, univerſa poſſeſſio, univerſorum bonorum poſſeſſio. Ex iisd.

Παμπληθεὶ, *Adv.* per totam multitudinem, tota multitudine, ita, ut fiat ab univerſa turba. A πάμπληθὴς.

Παμπληθὲς, vel πάμπληθις, tota multitudine. Ab eod.

Παμπληθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus; plurali πάμπληθεῖς, complures, Gl. Vet. Dat. πάμπληθέσι. Ex πᾶν, & πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.

Πάμπληκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, graviter percuſſus.

Παμπλήσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnibus divitiis adfluens, ditiſſimus aut opulentiſſimus.

Παμποίκιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, varius, varie pictus; (2) verſutus, verſipellis.

Πάμπολις, ὁ ἡ ὄν, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus eſt.

Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum, pl. πάμπολλα, plurima.

Παμπόνηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ος, omnino improbus, improbiſſimus, perverſiſſimus.

Παμπονήρως, *Adv.* peſſime, graviſſime, Suic.

Παμπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino purpureus. R. Ex πορφύρα.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, ſectio. Ex πρασις.

Πάμπρεπος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſplendidus, regius. Ex πρέπει.

Πάμπρωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnium primus. Pind. Pyth. 4.

Παμπυος, ος, ὁ ἡ ὄν, valde purulentus. Ex πύον.

ΠΑΜΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, ſacra quædam Ægyptiaca.

Παμφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, hellue.

Παμφαὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, ſplendidus, omnia illuſtrans. Ex φάω.

Παμφαίνῃσι, 3. ſing. pr. conj. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν ᾧ οἱ ἧλαι Χεύσειοι πάμφαινον, Il. 11, 30. Χαλκῷ παμφαῖνον, ib. 14, 11. Ἀρητῆρ προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο. Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκρονύφαιος, Heſ. Op. 564.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adſpicio, vel circumſpicio; παμφαλόωντες, partic. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες, Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι, Apoll. Etym. derivatum vult a φάη, *oculi*, & ἅλλεσθαι, *ſalire*.

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem pro παμφανῶντα, παμφανάοντα, f. παμφανόωσα, collucens, ſplendidiſſima, pro παμφανωσα, παμφανάσα. Αἴγλη παμφανόωσα δὲ αἰθέρος ἐρανὸν ἷκε, Il. 2, 458. A παμφαίνω.

Παμφανοωντα, hom. pl. part. præſ. act. *Poët.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφαναόντα, a παμφανάω.

Παμφάρμακος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui omnes veneficorum artes callet, R. Ex φάρμακον.

Παμφαὼς, *Adv.* omnia luce ſua illuſtrando; (2) perſplendide. A παμφαὴς.

Παμφεγγὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, totus lucens, illuſtris, fulgidus. Ex φέγγος.

Πάμφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino mortalis, caducus; (2) pernicioſus.

Πάμφθογγος, ος, ὁ ἡ ὄν, omniſonus.

Πάμφιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnibus gratus, R.

Πάμφλεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnia comburens, totus flammans. Ex φλέγω.

Παμφοβερὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. totus terribilis, Ph. παμφόβερον, torvum.

Πάμφορβος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnibus pabulum præbens. Ex φορβὴ.

Παμφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc ſuperl. παμφορώτατος, Joſ.

Παμφύγδην, *Adv.* effuſa fuga. Ex φυγὴ.

Παμφυλία, ας, ἡ, ſocietas omnium gentium ac nationum. A

Πάμφυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλὴ, vel φύλον.

Πάμφυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; *in partem deteriorem*. Ex φύρομαι.

Πάμφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp. 7. Ex φωνὴ.

Παμψηφεὶ, *Adv.* omnium calculis ſeu ſuffragiis. Ex ψῆφος.

Πάμψυχος, ος, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantus quantus eſt anima. Epith. Amphiarai ap. inferos in Sophoclis Electra. Ex ψυχὴ.

Πᾶν, παντὸς, τὸ, omne, totum, integrum; ſumma; hoc univerſum, univerſitas rerum.

Π Α Ν, πανὸς, ὁ, Pan, paſtorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, ſilvanus. Item, Πὰν, Θεὸς ὑλαῖος, *deus ſilveſtris*, Silvanus, Faunus; Incubus, id.

Πάναβρος, ος, ὁ ἡ ὄν, mollis, delicatus.

Παναγαθὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino bonus, optimus.

Παναγήρως, ος, ὁ ἡ ὄν, prorſus ſenii expers, immortalis.

Παναγὴς, ές, ὁ ἡ ἁγνὸν, omnino ſanctus vel purus, plane caſtus, ſanctiſſimus, puriſſimus, Heſ. Ex ἅγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iisdem.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies ſacra. Ex ἅγος.

Παναγισία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.

Πάναγνος, ος, ὁ ἡ ὄν, caſtiſſimus, puriſſimus.

Παναγριος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino ferus, præferox.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, verriculum. Ex ἄγρα.

Πάναγρος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnia trahens & capiens; retis epithet. ut πάναγρον δίκτυον, Hom. Il. 5, 487. Ex iisdem.

Πανάγρυπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, pervigil, inſomnis.

Παναεργὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, non confectus; prorſus incoctus & crudus.

Πανάθεμος, ος, ὁ ἡ ὄν, injuſtus, ſceleratiſſimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, feſtum Athenienſium. Ph. quinquatria. Hinc

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus.

Πανάθλιος, ία, ιον, valde miſer, miſerrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, omnino lucidus, ſplendidiſſimus.

Πάναιθος, ος, ὁ, idem. Heſ. παναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. pl. pro παναίθαις. Ex αἴθω.

Παναίολος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino varius, multum variegatus. *Alii interpretantur* mobilis, ab αἰόλλω moveo; Hom. Il. 4, 186.

Παναιχὴς, ές, ὁ ἡ ἐν, omnino fœdus, turpiſſimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχιστος, idem.

Παναίτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, cauſſa totius rei auctor, omnium cauſſa & auctor, R.

Παναμαρπὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, omnino ſterilis. Ex ἄμαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio, Panacea Dea, fil. Æſculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποζέσσιν ἔθειραι, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν. Call. in Apoll. 40. Ex ἀκέομαι.

Πανάκειον, ου, τὸ, panacea, *herba*. Ex iisd.

Πανακὶς, idem. Ex iisdem.

Πανάκη, ης, panacea, *herba*, & filia Æſculapii, Vulg. L. Ex iisd.

Πανακράτος, ος, ὁ ἡ ὄν, minime fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, εος, ὁ ἡ ὄν, vel πανακὴς, έος, omnia ſanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι.

Πανακίτης, ου, ὁ, a panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum. A πάνακες.

Πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis epith. q. omnia faſtigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.

Πανάκλειος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad originem pertinens. A πάνακλος, *origanum*.

Πανάλαστορ, ορος, ὁ, pernicies, peſtis, dæmon infeſtus.

Παναληθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, vetiſſimus.

Πανάλικμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimillimus.

Πανάλκης, ές, ὁ ἡ ἐς, omnipotens, valde robuſtus, robuſtiſſimus. Ex ἀλκὴ.

Παναλφὴς, ὲς, totus purpureus.

Πανάλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, omnia conſumens, perniciosiſſimus. Ex πᾶν, & ἁναλίσκω.

Πανανειδὴτος, ος, ὁ ἡ ὸν, prorſus torvus, ſerius.

Παναπείλικος, ος, ὁ ἡ ὄν, immitiſſimus.

Πανανείλιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Πανανερδὼ, f. σω, *Dor.* pro πανημερδία, per totum diem excipio. Τροίᾳ τὰς πρωτόταξ πανανερδήσει, Eur. Rh. 360.

Πανάμωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, omni culpa & reprehenſione vacans.

Πανάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, univerſorum hominum ex mortuis reſurrectio.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Ph. πάναξ, Chironeus.

Πανάνυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, facilis confectu. Ex πᾶν, & ἀνύω.

Πανοίδιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, decantatus, celeberrimus.

Πανάπαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, tenerrimus, molliſſimus.

Πανάπαξ, adv. πανάπαξ, qui nil guſtavit, jejunus plane.

Πανάπειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, immenſus, R.

Πανάπειρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, idem; aut finem non habens.

Πανάπηθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, propvie luctu prorſus carens. *Exponitur vero* valde dolens; & tum α in ἀπηθὴς non eſſet privativum, ſed intenſivum.

Παναπήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, prorſus innocuus, omnino innoxius. Πρωτίστη δ' εἰνὰς πανάπημων ἀνθρώποισιν, Heſiod. D. 47.

Παναπηρὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, integer, non mutilatus. Ὡς φῶδας, ὡς κιφαλὰς πανανπηρίας ἐξόμεσε ἀιεί. Callim. H. in Cer. 126.

Πανάποτμος, ος, ὁ ἡ ὄν, infeliciſſimus, infortunatiſſimus; Hom. Il. 24, 255.

Πανάπυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo prorſus nihil cognoſci poteſt famæ aut auditione, de quo prorſus nihil auditur; (2) qui prorſus nihil audivit aut cognovit.

Πανάργυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus argenteus, ex ſolido argento.

Πανάρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, omni virtutum genere ornatiſſimus. Ex ἀρετὴ.

Πανάριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, præſtantiſſimus, longe præſtantiſſimus, optimus.

Πανάφιστος,

Πανάρκετος, ίτη, ιτον, ſemper, ſive ad omnia ſufficiens, Suic.

Παναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) *Epith.* ſolis, omnia illuſtrantis. Ab ἀρκέω.

Παναρμόνιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnibus harmoniæ numeris conſtans, admodum concinnus, per omnes partes apte compoſitus & ordinatus. Ex ἁρμονία.

Πάναρχος, ὁ ϗ ἡ, potentiſſimus, omnibus imperans. Ab ἀρχή.

Παπάρχαιος, ον, vetuſtiſſimus.

Παναδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, prorſus viribus fractus.

Παπασιτία, ἡ, ſumma annonæ inopia, fames ultima, Poll.

Πανάσκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, ſalvus, incolumis. Heſ.

Πανατρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino verus, veriſſimus.

Πανατρεκῶς, & πανατρεκέως, *Adv.* veriſſime, certiſſime.

Πανυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſplendidus. Ex αὐγή.

Πανάϋπνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnino inſomnis, R.

Πανεφίλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui caret æqualibus & ſociis. Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν πανεφήλικα παῖδα τίθησι. Hom. 22, 490.

Πανάφυκλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnino inevitabilis.

Πανεχαὶς, ίδος, ἡ, ut πανεχαιὶς γῆ, univerſa ſ. tota Achaia, tota Græcia. Ex πᾶν, & Ἀχαιὶς, *Achaia.*

Πανεχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, univerſi Græci. Ex πᾶν, & Ἀχαιός.

Πανάωρὶος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnino intempeſtivus; (2) immatura morte moriturus; Hom. Il. 24, 540. Ex πᾶν, & ὥρος.

Πανάωρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, prorſus neglectus & incuſtoditus, quem nulla dignamur cura.

Πανδδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorſus flagitioſus, ſceleratiſſimus.

Πανδαίδαλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, valde artificioſus, R.

Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, menſa ſumptuoſa. Ex δαίς.

Πανδακέτης, ᾱ, ὁ, valde mordax. Πυρρὸν πανδακέτην γλαυκόμματον, ὃδὲ θανόντα πόρκιον εἰς ἀΐδην περσεφόνη δέχεται. Anonymus poëta apud Plut. in M. Cat. c. 1. Ex δάκνω.

Πανδάκρυτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnino lachrimabilis; (2) ad omnia lachrimans. Ex δακρύω.

Πανδάλητος, ον, combuſtus, qu. a δαλέω.

Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, ſeu ſubigens. Ex δαμάω.

Πάνδειλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, timidiſſimus; (2) miſerrimus.

Πάνδεμα, το, terriculamentum.

Πάνδεινος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, graviſſimus.

Πανδέκτης, ᾱ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.

Πανδεκτωρ, ορος, ὁ, idem.

Πανδελίτειος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeliti, ſycophantæ.

Πανδέξιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnibus modis ſeu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδερκέτης, ὁ, idem quod

Πανδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia videns ſ. intuens. Ex δέρκω.

Πανδεχὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, omnia accipiens vel recipiens. Ex δέχομαι.

Πάνδηλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnibus manifeſtus, manifeſtiſſimus.

Παηδημεὶ, *Adv.* toto populo, univerſi, catervatim. A πάνδημος.

Πανδῆμαρ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro πανῆμαρ, & παντῆμαρ.

Πανδημία, ας, ἡ, univerſus populus, conventus univerſi populi.

Πανδήμιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, univerſus. A

Πάνδημος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ad univerſum populum pertinens, publicus; (2) univerſus; (3) vulgaris, plebeius.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum Athenienſium in honorem Jovis. Ex πᾶν, & Διὸς, *Jovis.*

Πάνδικος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, juſtus, juſtiſſimus. Ex δίκη.

Πανδίκως, *Adv.* omnino juſte; (2) rite.

Πανδοκεῖον, ᾱ, τὸ, taberna diverſoria, publicum diverſorium. Ex δέχομαι.

Πανδοκεὺς, έως, ὁ, vid. πανδοχεύς.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiſcua hoſpitum exceptio.

Πανδοκεύτρια, ιας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiſcue quoſlibet hoſpitio excipit. A

Πανδοκεύω, promiſcue hoſpitio excipio, quæſtum in hoſpitio publico facio quoſlibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τ' ἀνδρεῖωα τὺς πρώτους, Plut. A πανδοκεύς.

Πανδοκέω, ῶ, idem.

Πανδοκία, ας, ἡ, promiſcua omnium exceptio. Ex iiſdem. Unde

Πανδόκος, vel πάνδοκος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius; (2) omnes capiens; Pind. Olym. 3.

Πάνδοξος, ον, idem. Heſ. Ex iiſd.

Πανδοξία, ας, ἡ, ſumma gloria; R; Pind. Nem. 1. Ex δόξα.

Πάνδουλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnium ſervus.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ſ. πανδουρὶς, ἡ, pandura, inſtrumentum quoddam muſicum, triplici inſtructum chorda; (2) culter culinarius.

Πανδερίζω, panduram pulſo, pandura cano. A πανδοῦρα. Hinc

Πανδουριςὴς, οῦ, ὁ, panduriſta, qui pandura ludit.

Πάνδυκρον, ᾱ, τὸ, idem quod πανδοῦρα; 2) Unde

Πάνδυρος, ᾱ, ὁ, qui panduram tractat.

Πανδοχεῖον, ᾱ, τὸ, diverſorium, ſtabulum, cauponium, Gl. V.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio, excipit, hoſpes meritorius, caupo, ſtabularius; diverſoriarius, Gl. V. Ex δέχομαι. Hinc

Πανδοχεύω, cauponem ago.

Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis ſuſceptrix ſit. V. Lex. Ex iiſd.

Πανδόχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit. Ex iiſd.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.

Πανδυσία, ας, ἡ, pleniſſimus occaſus, cum ſidus prorſus occidit; (2) penitus occidens; (3) occaſus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶν, & δῶρον.

Πάνδωρος, ὁ ϗ ἡ, omnia largiens. Ex iiſd.

Πανεθνεὶ, *Adv.* tota gente. Ex ἔθνος.

Πάνεια, ων, τὰ. Panici terriores. A Πάν.

Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, H. Steph. Vid Πανίον. A Πάν.

Πανείδης, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex εἶδος.

Πανείκελος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis.

Πανελεύθερος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, prorſus liber, liberrimus.

Πανέλλανας, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλλωας.

Πανέλλωες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poët.* Πανελλήνεσσι. Ex πᾶν, & Ἕλλος. Hinc

Πανελλήνιον, ᾱ, τὸ, totius Græciæ conventus.

Πάνεμος, ου, ὁ, Panemus, menſis apud Corinthios, Julio noſtro fere reſpondens.

Πανέξαλλον, omnino alienum, Heſ. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ἐξαλλος.

Πανέξοχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui omnino excellit, præſtantiſſimus.

Πανεπάρκιος, ον, ſufficiens ad omnia.

Πανεπίτριμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, denſiſſimus.

Πανεπίκλοπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnino occultus, fallaciſſimus.

Πανεπίσκοπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnium rerum inſpector, omnia oculis ſuis luſtrans.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omnino ſeu admodum prudens, R.

Πανεπόπτης, ᾱ, ὁ, omnia videns.

Πανεργέτης, ᾱ, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

Πανέρημος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnino deſertus.

Πανέστιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, cum tota domo ſ. familia. Ex ἑστία.

Πανέσχατος, ον, omnium, ultimus.

Πάνετες, *Adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα, Pind. Pyth. 1. Ex ἔτος.

Πανετήτυμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte verus.

Πανετωσιος, ον, improbiſſimus

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, feliciſſimus.

Πανεύεφόδος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facillimus.

Πανεύκηλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte quietus.

Πανεύφημος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, eximia & præſtanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernox. Ex πᾶν, & εὐφρόνη, *nox.*

Πάνεφθος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte coctus ſeu liquefactus.

Πανέφθω, gen. ſing. *Dor.* pro πανέφθε.

Πανέχθεος, ον, maxime inviſus.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps, Suic.

Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A

Πανηγυριάρχης, ᾱ, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex πανήγυρις, & ἀρχή.

Πανηγυρίζω, f. ισω, feſtam panegyrin agito; feſtum ludoſve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. Vet. πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος χθὲς τ' ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, Herodian. A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ὴ, όν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, feſtus, theatralis, pompaticus, ſplendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyrice, ſplendide.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus ſeu conventus, publica celebritas; (2) pompa, ſpectaculum, aut convivium publicum. Ph. Nundinæ, mercatus, commercium. Ex πᾶν, & ἄγυρις, *cœtus.*

Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, feſti panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel oſtentatio; (3) (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω. Unde

Πανηγυριςὴς, οῦ, ὁ, panegyricum feſtum ludoſve celebrans. Gl. V. nundinator.

Πανήλιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, totus ſerenus & illuſtris, quem ſol totum illuſtrat.

Πανημαδὸν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶν, & ἡμαρ.

Πανῆμαρ, *Adv.* idem. Ex iiſd.

Πανημερδίω, f. σω, per totum diem excipio.

Πανημέριος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, Hom. Il. 1, 472. Ex ἡμέρα.

Πανημερὸν, vel πανήμφορον, *Adv.* tota die.

Πανήμερος, ᾱ, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανηπορος, pro πανάπορος, pauperrimus.

Παιήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnibus placens, omnibus accommodus, Heſ. Ex ἀρέσκω, *placeo*, vel ἄρω, *apto.*

Πάνθειον, vel Πάνθεον, ᾱ, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. πάνθεον, omnium deorum. Ex πᾶν, & θεός.

Πανθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω.

Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iiſdem.

Πανθεφὶς, cacabus, Gl. Vet. Ex ἕφω.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, univerſa captura.

Πάνθηρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iiſd.

Πανθοινεὶ, *Adv.* in tota cœna, per univerſum epulum; (2) ſolenni epulo.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, ſolenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum ſolenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* cœnæ lautiſſimæ Ex θοίνη.

Πανθρόος, ᾱ, ὁ ἡ ὦν, omnia fusurrans, omnia divulgans, Hes. Ex θρόος.

Πανθρύλλιον, omnia vulgans, Hes. Ex θρύλλος.

Πανθρύλλον, omnia vulgans, Hes. Ex iisd.

Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

Πάνθυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Ex θύω.

Πανίδιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, sacrosanctus, sacer.

Πανιέρως, *Adv.* sanctissime.

Πανικὸς, ὴ, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πάν, *Pan.*

Πανίλαος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, admodum propitius & clemens.

Πανίλαος, ὁ ἡ ὄν, omnino lætus & hilaris.

Πανίμβος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, omnino desiderabilis, gratissimus.

Πανιον, ου, τὸ, Lupercal, Gl. V. vid. *πανεῖα.*

Πανίσδεῖ. 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro πωλίζεῖ, a πωλίζω.

Πανίσκος, ου, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.

Πανίχνιον, ου, τὸ, expressum vestigium.

Πανιώνιον, ου, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, fanum in Ionia. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex πᾶν, & Ἰωνία.

Πανδαίσητος, ου, ὁ ἡ ὄν, valde contumeliosus, R. ex Luciano. Ex πᾶν, & λαίδη.

Πανεφίλος, ου, valde nubilus. A νεφέλη.

Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A πάννυχος. Unde

Πανυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam lucubro. Οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς γράμμασι τὼ νύκτα πανυχίζειν, Aristoph. Nub. 1065. Οὐ πανυχίζουσι θεαὶ, id. Ran. 445.

Πανυχικὸς, ὴ, όν, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.

Πανύχιον, *Adv.* per totam noctem.

Πάννυχος, ία, ον, pernox, Gl. V. totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Οὐ χρὴ πανύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, Il. 2, 24. Πανύχιος δ' ἀρ' ἔλεκτο ζωὸ ἀεδοίη παράκοιτι, Hesiod. Scut. Herc. 46.

Πανυχὶς, ίδος, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur, pernoctatio, pervigilium. Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; πανυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & νύξ.

Πανυχισμὸς, οῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emansio, Ph. A πανυχίζω. Unde

Πανυχιστὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. Vet.

Πάνυχον, *Adv.* per totam noctem. A

Πάνυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod πανύχιος.

Παξενος, ον, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Ern.*

Πανόδυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino flebilis, plane lamentabilis, miserabilis; (2) omnino flebili voce cantans.

Πανόιζος, ος, ὁ ἡ ὄν, valde ærumnosus vel calamitosus. Ex οἰζύς.

Πανοϊζὼς, ὁ, idem & ab eod.

Πανοικησία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησία, potius πανοικεσία, cum tota domo & familia. Ex οἰκέω.

Πανοικὶ, *Adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικία, & Ion. πανοικίη, cum tota domo & familia.

Πανοικὶς, ον, idem quod

Πάνοικος, ος, ὁ ἡ ὄν, cum tota domo s. familia.

Πανοικτίομαι, ουμαι, ὁ ἡ ὄν, valde miserecors.

Πανόλεθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, beatissimus.

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A

Πανολέθριος, ὁ ἡ ὄν, internecinus, Gl. V. A

Πανόλεθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, plane perditus.

Πανομιλεὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Πανόμοις, & *Poët.* πανομοιὶ, ος, ὁ ἡ ὄν, omni ex parte similis, persimilis.

Πανομόως, similime.

Πανομφαῖος, ος, ὁ, omnium oraculorum auctor. Jov. epith. Ἔνθα πανομφαίου Διὸς ῥίζ' ἔσκον Ἀχαιοί, Hom. Il. 8, 250. Ex ὀμφὴ, *vox divina, oraculum.*

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura, Gl. V. armatura. A

Πάνοπλος, ος, ὁ ἡ ὄν, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα.

Πανόπτης, ου, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest, Æsch. de Argo Suppl. 310. Ex πᾶν, & ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ab omnibus videtur. Ex iisd. Unde

Πανοπτρία, ας, ἡ, omnia videns. Suid.

Πανόρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnibus conspicuus.

Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ὁρμή.

Πάνορμος, ος, ὁ ἡ ὄν, habens stationem omnibus navibus & semper aptam.

Πανός, ὁ, panis. Vox Messapiorum a παω, *pasco.*

Πανός, ὁ, lucerna. A φάω.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & ὄσπριον.

Πανύργυμα, ατος, τὸ, vafrum factum. A

Πανουργέομαι, f. ήσομαι, callide scelus aliquod admitto, callide ago. A πανοῦργος.

Πανουργέω, ῶ, idem. Ἀλλ' ἔστιν ὄπιδνόν τι πεπανουργηκότι, Arist. Plut. 368. Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ ῥιεβλεμμον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας, ib. 876. Ab eod. Hinc

Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum.

Πανουργὶς, ίδος, ὁ ἡ ὄν, idem quod πανοῦργος.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia, præstigiæ, Gl. V.

Πανουργικῶς, idem quod παιδόγλως.

Πανοῦργος, ος, ὁ ἡ ὄν, callidus, vafer, versipellis, solers; veterator, sagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ἔργον.

Πανούργως, *Adv.* callide, vafre, astute, dolose; fraudulenter, nequiter, Gl. V. *Superl.* πανουργοτάτως.

Πανόρριος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnino secundus, Hes.

Πανόψιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανόψιον ἔγχος, Hom. Il. 397. Ex ὄψις.

Πανρυτὸς, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis instruitur. Ex σάκος, pro σάκος, *scutum.*

Πανσέληνος, ος, ἡ, sc. σελήνη, luna plena, & πανσέληνον, plenilunium, Gl. V. Ex σελήνη.

Πάνσεμνος, ος, ὁ ἡ όν, valde celebris, vel solennis, magnificus, gravis, &c.

Πάνσεπτος, ος, ὁ ἡ όν, omnino venerabilis, augustissimus.

Πανσθενὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, robustissimus, omnes superans. Ex σθένος.

Πανσθενεργόφατος, ος, ὁ ἡ όν, omnipotens lucifer. Ex πανσθενεργὸς, & φῶς.

Πανσθενὲς. *Adv.* robuste, potentissime.

Πάνσκοπος, ος, ὁ ἡ όν, omnia speculans, omnia cernens.

Πανσμικρος, ος, ὁ ἡ όν, valde parvus.

Πάνσοφος, ος, ὁ ἡ όν, omnisaria sapientia & scientia præditus, sapientissimus.

Πανσόφως, sapientissime.

Πανσπερμδὸν, *Adv.* omni genere seminum.

Πανσπδμία, ας, ἡ, omnisaria seminum mixtio, seu semina omnis generis permixta. Ex σπέρμα.

Πανστρατὶ, *Adv.* universo exercitu, omnibus copiis. Ex στρατός.

Πανστρατιᾷ, & *Ion.* πανστρατιῇ, idem.

Πανσυδεὶ, & πανσυδὶ, *Adv.* omni impetu; (2) festinantissime; (3) toto exercitu. Ex σεύω.

Πανσυδίη, *Dat. Adv.* idem & ex iisd. vel quasi a πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ος, ὁ ἡ όν, omnia trahens. Ex σύρω.

Πάνσχημος, ος, ὁ ἡ όν, omniformis. Ex σχῆμα.

Πανσώμως, *Adv.* q. d. toto corpore. Ex σῶμα.

Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro πάντα, vel pro πάντως.

Παντᾶ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.

Παντaεθνὴς, ές, ὁ ἡ όν, cujusque gentis. Ex πάντα, a πᾶς, & ἔθνος.

Πάνταθλος, ος, ὁ ἡ όν, omnium certaminum peritus.

Παντακῆ, *Adv.* pro πανταχῆ, R.

Παντάλας, αινα, αν, miserrimus, ut παντάλαινα νύμφα.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, *seq. vocali,* omnibus; & *Adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.

Πανταρκὴς, ές, ὁ ἡ όν, omnibus sufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dat. πᾷ παντάρχᾳ.

Πανταρχία, ἡ, imperium in omnes. A

Πάνταρχος, ος, ὁ ἡ όν, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. Ex ἀρχή.

Παντάσκιος, ος, ὁ ἡ όν, omnino carens umbra, nulla ex parte umbrosus, Hes.

Πανταχῆ, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo. A πᾶς.

Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Πανταχοῖ, *Adv.* idem quod

Πανταχόσε, *Adv.* quoquo versus. Ab eod.

Πανταχῆ, *Adv.* ubique; (2) quovis; quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio s. perfectionis summa. A παντελὴς.

Παντέλειος, ος, ὁ ἡ όν, integer & perfectus.

Παντελείως, perfecte.

Παντελέως, *Adv.* omnino, plane perfecte. A

Παντελὴς, ές, ὁ ἡ όν, perfectus, integer; (2) plenus, universus. Παντελὴς χωρὶς, *Arat.* Ex τελέω.

Παντελῶς, *Adv.* penitus, omnino, prorsus.

Παντεπίσκοπος, ος, ὁ ἡ όν, omnia inspiciens & lustrans.

Παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶν, & ὄπτομαι.

Παντεργάτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπὴς, ές, ὁ ἡ όν, omnes oblectans. Ex τέρπω.

Πάντεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πᾶσι.

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. Ex τεύχεα.

Παντέφορος, ος, ὁ ἡ όν, omnia videns, omnia inspiciens.

Παντεχνος, ος, ὁ ἡ όν, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. Ex πᾶν, & τέχνη.

Πάντη, *Adv.* ubique, undique, quoquo versum; (2) omnino, prorsus, penitus. Gl. V. ubique, usquequaque. A πᾶς.

Παντήκοος, ος, ὁ ἡ όν, omnia audiens. Ex ἀκέω.

Παντῆμαρ, *Adv.* per totam diem.

Παντητόκος, ος, ὁ ἡ όν, omnia pariens, R. Ex τίκτω.

Πάντιμος, ος, ὁ ἡ όν, honoratissimus. Ex τιμή.

Παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ ἡ όν, omnino miser, infelicissimus.

Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ ἡ όν, valde senex; unde etiam exponitur æternus, Suic. Ex πάντος, a πᾶς, & γῆρας.

Παντογόνος, ος, ὁ ἡ όν, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, & γίνομαι.

Παντοδαὴς, ές, ὁ ἡ όν, omniscius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *disco.*

Παντοδαπὴς, ές, ὁ ἡ όν, Gl. V. varius; idem quod

Παντοδαπὸς.

Παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, qui eſt ex omni ſolo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δᾶπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, abſumens. A δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnipotens, Gl. V. omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδωάσης, ε, ὁ, omnipotens, Ph.

Παντοθαλὴς, ὲς, omni parte virens, florens, ſ. omnia virere & florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* undique, undecumque. Ab eodem.

Παντοῖλω, acc. ſing. *Ion.* pro παντοῖον, a

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, Gl. V. omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

Παντοίοτροπος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui eſt omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo, Suic. A præc.

Παντοίως, *Adv.* omnibus modis. Παντοίως τὼ μήμλω ἀνεϊράσατο, *Herodian.*

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, *Epith.* naturæ.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ἡ, όν, ad omnipotentem Deum, ſeu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν, & κρατέω.

Παντοκλίστης, ε, ὁ, omnium conditor, Suic.

Παντολάβος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. A λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. Ex πᾶν, & ὄλλυμι. Hinc

Παντολέτειρα, ἡ, quæ omnia perdit.

Παντολιγοχρόνιος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, exiguo tempore circumſcriptus, exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος, & χρόνος.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia nihil non audens, R. A

Παντόλμος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnia audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Παντομεταβολος, ε, ὁ, dardanarius, Ph. Ex μεταβάλλω, *muto.*

Παντομιγὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, ex omnibus miſtus, miſcellaneus. Ex πᾶν, & μίγνυμι.

Παντόμιμος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnium perſonarum imitator effictorque, omnis generis geſtus exprimens, Ph. hiſtrio.

Παντομισὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, quem omnes odio habent, omnino inviſus. A μισέω.

Παντόμορφος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omniformis, multifarius, R. Ex πᾶν, & μορφή.

Παντόμωρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſtultiſſimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. A νίκη.

Παντοπλανὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnivagus, Gloſſ. Vet. A πλανάω.

Παντοπόρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπλας, *Dor.* pro παντόπης, ε, ὁ, omnia cernens; παντόπλα, Dat. Ex πᾶν, & ὄπλομαι.

Παντοπαλέω, parvas variaſque merces vendo.

Παντοπαλεῖον, ε, τὸ, locus, ubi omnis generis & ferè viles res veneunt; Gl. Vet. ſeplaſium, popina. A

Παντοπάλης, ε, ὁ, qui omnes res venales habet, præſertim minutas; idem qui ῥαπτοπάλης, Ph. ſeplaſiarius, dardanarius. Ex πᾶν, & πωλέω. Hinc

Παντοπαλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

Παντόπαλις, ἡ, fæm. pr. παντοπώλης.

Παντοραιστὴς, ε, ὁ, omnia vaſtans & corrumpens, Suic. Ex πᾶν, & ῥαίω, ναβο.

Παντορεκτὴς, ε, ὁ, omnium appetens, R. Ex πᾶν, & ὀρέγομαι.

Πάντοσε, *Adv.* quoquoverſum, in omnem partem; (2) undiquaque. A πᾶς.

Παντοσεμνος, ον, graviſſimus, honeſtiſſimus.

Παντοσκιὴς, ές, valde maculoſus, veluti punctis diſtinctus.

Παντόσιτος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, ſemper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν, & τέλος, *perfectio.*

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificioſiſſimus. A τέχνη.

Παντοτιτάτος, ε, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ε, omniparens, Gl. Vet. Ex πᾶν, & τίκτω.

Παντότολμος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod πάντολμος.

Παντοτρόφος, vel **παντότροφος**, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnium nutritor & altor, Gl. Vet. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω.

Παντουργικὸς, ἡ, όν, omnia efficiens, Suic. A

Παντουργὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; in malam partem idem quod πανοῦργος, Suic. Ex πᾶν, & ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, eſus omnium rerum, ſine diſcrimine, etiam contra legem, *item* guloſitas. Ex πᾶν, & φαγεῖν.

Παντοφυὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnia producens; (2) copioſus; (3) ingenioſus. A φύω.

Παντόφυρτος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, undique coactus ſ. collectus, omnino confuſus. A φύρομαι.

Παντρόφος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnium nutritor & altor. A τρέφω.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorſus; ad ſummum, Ph. utique, nempe, Al. Gl. V. undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorſus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorſus, Gl. V. ὁ πάνυ, celebris ille, illuſtris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene cornutus. A κραῖρα.

Πανυπέροχος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, excellentiſſimus.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus.

Πανύστατον, *Adv.* poſtremum. A

Πανύστατος, άτη, ατον, poſtremus, ultimus.

Πανώδυνος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnino dolorem adferens, prorſus acerbus. Ab ὀδυνή.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res aliqua prorſus perit. A

Πανώλεθρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, plane perditus; (2) prorſus exitialis & perniciosus. Καὶ ζῶας κακὰς κακίσα ϰ᾽ πανωλέθρους ξωωαπάσειεν, Soph. Aj. 851. Ab ὄλεθρος.

Πανωλέθρως, *Adv.* internecione.

Πανώλεια, vel **πανωλία**, ας, ἡ, pernicies. A

Πανώλης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui prorſus periit; (2) omnino perniciosus. Ab ὄλλυμι.

Πανωπήεις, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnibus conſpicuus; fœm. πανωπήεσσα, perſpicua in Epigr. Ex ὤψ.

Πάνωρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omni tempore proveniens. Ab ὥρα.

Πάξ, Heſ. eſt calceamenti genus indutu facile; Plauto, baxea.

Πᾶξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, a πήγνυμι.

Πάξαιτο, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο.

Πάομαι, poſſideo, adquiro; perf. πέπαμαι πέπασθαι, acquiſivit, poſſidet; inf. πεπᾶσθαι, paraſſe, poſſidere. Ὅς ὑραγτοδίνητον ἔδωϰε, ἣ πέπασθαι, Ariſt. Av. 949. Ὅστις ἢ πλέτον, ἢ θέτος μᾶλλον, φίλαν ἀγαθὴν πεπᾶσθαι βάλεῖ, ϰαϰῶς φυτεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀδίϰας χρήματα πανάμφος, Theog. 146. A πάω,

Πάομαι, A. 1. πάσασθαι, guſtare, veſci; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind.c. guſtarunt; participp. πανσάμφος, paſtus pro πανσάμφος, niſi potius eſt πάσομαι verum, *Ern.* Σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο, Il. 1, 464. Δείπνε πανσάμφος μυθήσεαι ὑτιέϛ ζε χρὴ, Odyſſ. 1, 124.

Πᾶς, ᾶ, ὁ, adfinis, Gl. V. *Dor.* pro πώς.

ΠΑΠΑΙ, papæ, 'atat!

Παπαιάζω, idem & ab eo ipſo.

Παπαιπαιᾶξ, *Interject. dolentis.* Ab eod.

Παππάζω, pappa dico, ablandior patri vocando papam. Gl. Vet. παπάζειν, papare, Hom. Il. ϒ, 408. A πάππας.

ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Ariſtoph.

ΠΑΠΠΑΣ, ᾶ, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ε, ὁ, paterculus. A πάππας.

Παππεπίπαππος, ε, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ὄπη, *ſupra.*

Παππίδιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑΠΠΟΣ, ε, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, ſeu flos lanuginoſus. Menti prima barba.

Πάππος, ε, ὁ, pappus.

Παπποσπίρματα, τὰ, lanuginoſa ſemina, ſeu quæ lanugine ſemen habent obductum. Ex πάππος, & σπέρμα.

Παπποφόνος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, R. Ex πάππος, & φόνος.

Παππώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, lanuginoſus. A πάππος.

Παππῶος, ᾶα, ῶον, avitus. Ab eod.

Παπλαίνισαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, a

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumſpicio, oculis luſtro, oculis veſtigo, circumſpectans quæro, ſpecto vel reſpecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. reſpecto; a. 1. part. παπτήνας, circumſpectans. Παπλήνας ἐς ἅπαντας, Luc. Παπλαίνοισα ποτ᾽ ἄγτρα, Theoc. 6, 28.

Παπλαλάω, circumſpicio, Lyc. A pr.

ΠΑΠΥΡΟΣ, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta, Gl. V. papirum, ſcirpus.

Παρ᾽ vel **πὰρ**, pro **παρὰ**, apoc. *Poët.* ut apud Hom. πὰρ Διὸς, a Jove, πάρ δέ οἱ, apud vero ipſum; πάρ δυάμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεϛιν adeſt, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adeſt enim vir, præſto eſt.

ΠΑΡΑ, *Præpoſitio. Cum Genit.* a ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, ſupra, præter, contra. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem ſignificat, & peccatum ſ. errorem. Παρὰ τὸ ἔθος, ex more; παρ᾽ ἑϰάτρα, utrinque; παρ᾽ ἐλάχιϛον, propemodum; παρὰ μιϰρόν, παρ᾽ ὀλίγον, ferme; πορ᾽ ὅ, quamobrem; παρὰ πολὺ, plerumque; παρ᾽ ὥραν, intempeſtive; παρ᾽ ἡμέραν πυρετεύειν, Aretæus, i. e. *tertiana febri laborare*; παρὰ μιᾶα τρίτον, *tertio quoque menſe*, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 2. Παρὰ τοσοῦτον ἑϰάτερος ἦλθε ϰινδύνε, tantillum abfuit uterque a periculo, Appian. de Bell. Civ. p. 213. Lutet. 1557. Παρ᾽ ὀλὲν ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem effugit. Παρὰ τισοῦτον ἐϰ ἐξέφυγε τυδε διώϰοντας, tantulum abfuit quo minus perſequitores effugerit, Herodian, 5, 4.

Πάρα pro **πάρεϛιν**, adeſt, licet. Ὅ σ᾽ αὐτὸς φαῖς ζὸς εἰς ϰαιρὸν πάρα, Eur. Hipp. 902.

Παραβαίνω, tranſgredior, tranſcendo, Gl. Vet. prævaricor; item prætereo; *metaph.* violo, leges aut jusjurandum, f. παραβήσομαι, inf. παραβήσεσθαι, tranſgreſſurum, violaturum eſſe; aor. 1. παρέβην, part. παραβᾶς, tranſgreſſus; inf. παραβῆναι, violare. Ph. paſſ. παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβαθεὶς, aor. 1. parſ. violatus; παραβεβᾶσθαι, infin. violatum eſſe. Οὐ μὰ παρέβα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, Eur. Hec. 698. Παραβαίνοσι τε τὰς ὄρϰας τὰς νενομισμένας ϰδδὰν ἕνεϰ᾽, Ariſt. Θεσμ. 365. Παρίδην μὴ θεσμὰς ἀρχαίας, id. Av. 337.

Παραβαϰχος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, furens, debacchans.

Παραβαλεῖ, 3. ſing. f. 2. ind. act. v. παραβάλλω.

Παραβαλέταιρος, ſ. παραβαλλέταιρος, ε, ὁ, qui ſodali amicove imponit, familiarium impoſitor. Ex παραβάλλομαι, & ἑταῖρος.

Παραβάλλω, objicio, projicio, Gloſſogr. Vet. trado, exhibeo, Ph. applico. Ph. appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adſimilo, confero, com-

paro; (5) flecto, detorqueo *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; *παραβάλλομαι in med.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; aor. 2. *παρέβαλον*, objeci; perf. pass. part. *παραβεβλημένος*, objectus, a. 1. part. *παραβληθείς*, objectus. *Παραβάλλειν πρὸς ἄλλους*, conferre, Isocr. *Παρεβάλομεν ἐς Σάμον*, Act. 20, 15. *Παράβαλε πολλὰς κλιμακίδας*, Arist. Θεσμ. 746. *Ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρῴδες*, Eurip. Iph. in Tau. 1097. *Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι*, decepti.

Παραβαλόμενος, aor. 2. part. med.

Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismate usus est, *metaph.* adulterinus, v. c. stoicus, ap. Arrian.

Παραβασιλεύω, regno seu rege abutor; (2) regia potestate abutor.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio, Ph. (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit, de cujus partibus vid. Poll. IV. 112. & Sch. Arist. A παραβαίνω.

Παραβάσκω, fum *παραβάτης*, in curru. *Ἀντίφος αὖ παρέβασκε θεικλυτὸς*, Il. 11. 104. Ex *παρὰ* & *βάσκω*, s. *βαίνω*.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, violator legis. Gl. Vet. temerator, prævaricator; (2) e curru pugnans; (3) dominus currus.

Παραβατικὰ μελύδρια, versiculi quibus parabasis comica constat.

Παραβατὸς, ὴ, ὸν, quem transgredi possumus, violabilis. A παραβαίνω.

Παραβαφὴς, ἐς, idem quod παραληρὴς. A βάπτω.

Παρέβῃς, 2. s. a. 2. conj. act. v. παράβαίνω.

Παραβιάζομαι, f. *άσομαι*, vi detorqueo, urgeo, cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. *Καὶ παρεβιάσαντο ἡμᾶς*, Act. 16, 15. *Παρεβιασαντο, αὐτὸν*, Luc. 24, 29.

Παραβιάομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. *άσω*, aufero.

Παράβλαπτω, f. *ψω*, oblædo, noceo. *Τί ἂν τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτῃ γένος*, Chrys.

Παραβλαστάνω, fut. *ήσω*, a radice germino, circumpullulo, Theophr. Hinc

Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, stolo.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat & renascitur.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio.

Παραβλαστικὸς, ὴ, όν, qui adnascitur & circumpullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus qualis est strabonum. A

Παραβλέπω, fut. *ψω*, limis adspicio, obliquis oculis adspicio, Gl. V. aliter video, hallucinor. *Παραβλέπουσα θατέρῳ (ὀφθαλμῷ) πάλιν μετασκευάζει Ταυτῷ*, Arist. Conc. 496. *Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ*, id. Vesp. 495. *Παραβλέπων βίον*, Eur. Ion. 657.

Παράβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, *Adverb.* per comparationem, parabolice; (2) simulate, dolose oblique; (3) situ parallelo. *Κρητμοῖσι ἐπέεσι παραβλήδην ἀγορεύειν*, Hom. Il. 4, 6. A παραβάλλω.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A παραβάλλω.

Παραβλητικὸς, ὴ, όν, adjectitius; (2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Παραβλύζω, fut. *ύσω*, scaturiginis modo refundo, & rejicio, evomo.

Παραβλωψ, ῶπος, ὁ ἡ, ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilium.

Παραβοηθέω, ῶ, fut. *ήσω*, suppetias fero, Gl. V. adminiculo. *Παραβοηθῶν τοῖς ἐπὶ λόφῳ*, Plut.

Παραβολάδην, vid. παραβλήδην.

Παραβολάδομαι, inf. aor. 1. *παραβολάδασθαι*, periculo se exponere, pericula adire. Ph. A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo, Ph. (2) concursus exercituum. A παραβάλλω. Hinc

Παραβολικὸς, ὴ, όν, comparativus.

Παραβολικῶς, comparative.

Παράβολος, ου, ὁ ἡ, ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) falsus, adulterinus; (3) limus, Gl. V. A παραβάλλω.

Παραβόλως, *Adv.* temere, Ph. audacter, cum summo periculo; *inde* præter opinionem, *ubi quis summum periculum evasit.*

Παραβορρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in urbem perflatur a borea. Ex *παρὰ*, & *βορέας*.

Παραβουλεύομαι, perperam consulo. Παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, Phil. 2, 30.

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo, s. adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo.

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παραβύσμα, ατος, τὸ, quod inseritur s. inculcatur. A παραβύω.

Παράβυστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, intrusus, occultus, latens. *Ὁ Λαμπρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος*, Plut. Plut. Symp. lib. 1. Probl. 2. Qui aliis convivis supervenit. Ab eod.

Παραβύω, f. *ύσω*, inculco, interjicio, intrudo; *παραβυσθεῖσι*, aor. 1. pass. part. intrusus. *Κενὸν ὠκ παραβυσον*, Luc.

Παραβώμιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui apud aram est, a latere aræ.

Παραγαγοῦσα, a. 2. part. act. *Att.* pro παραγοῦσα, a παράγω.

Παραγγελδὸς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A παρὰ, & ἀγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus, cum prehensatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. *παρήγγειλα*, denunciavi, Ph. *παραγγέλλεται*, interdicitur, Ph. *παραγγελλόμενα*, imperata; *παραγγελθὲν*, indictum, Gl. V. (4) peto. *Παρήγγειλαμεν ἀλλήλοις ἥκειν*, Plato. *Ἐπὶ τὸ δεῖπνον*, Luc. *ἐπὶ πόλεμον*, Polyb. *Δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν*, Act. 5, 40. *Παραγγελλόμενα ποιεῖν*, Xen. *Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν*, tribunatum petivit. Appian. Bell. Civil. 1. Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγελματικὸς, ὴ, όν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A παράγγελμα.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, ipse præcipiendi actus. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ὴ, όν, præceptorius; (2) prohibitorius. Ab eod.

Παραγέγονα, perf. ind. med. v. παραγίνομαι. Unde

Παραγένησις, εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, a. 2. part. med.

Παραγεύω, gustum aliquem præbeo; *in med.* leviter, cum fastidio degusto; *unde* leviter cognosco aliquid, leviter delibo. *Παρέγευσε τῆς φρονήματος*, Plut.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, Gl. V. A

Παραγηράω, ῶ, deliro, præ senectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, interfum, Gl. V. aor. 1. *παρεγενόμην*, adveni. *Παραγίνεσθε τῇ ἐκκλησίᾳ*, Æschin. *δίκῃ*, Plato. *πρὸς τὴν ἀγῶνα*, Æschin. *ἐπὶ τὸν πολέμιον*, Plut. *Οὐδὲ τῷ ἀνθρώπων παραγίγνεται ὅσα ἐθέλησιν*, Theog. 139.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum statuo, perperam statuo. *Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τέκνων αἰεὶ αὐτῇ παραγνῶναι τὰς δικασὰς*, Xen.

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγκιστρόω, hamum addo. *Παρηγκιστρωμένος*, hamatus. Ab *ἄγκιστρον*.

Παραγκωνίζομαι, f. *ίσομαι*, proprie cubito repello seu submoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi submoveo. *Τὸ ὀξύτατον ἡμῶν παραγκωνισάμενος*, Heliod. Ex *παρὰ*, & *ἄγκων*, *cubitus*. Hinc

Παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla, Ph. buccula. Ex *παρὰ*, & *γνάθος*, *mala*.

Παραγνάμπτω, fut. *ψω*, alio deflecto, *παρέγναμψεν*, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. s. pr. part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, a παράγω.

Παραγονάτιον, ου, τὸ, internodium.

Παραγορεῖτο, 3. s. imperf. ind. med. *Dor.* pro παρηγορεῖτο, a παρηγορέω.

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra solitum & justum; (2) scripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, & ferè in deterius ut in παρανομασία. Hinc

Παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, scripturæ inversio, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio & annotatio in margine; scholium annotationis signum in margine adscriptum; (2) præscriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse; (4) liberatio.

Παράγραφος, ου, ὁ, figura, qua velut in certas portiones comœdia dividebatur. Ph. præductal. A

Παραγράφω, fut. *ψω*, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) præscribo, exceptione actionis non recte institutæ submoveo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præscribo, præduco; & παραγράφομαι, præscribo, Gl. Vet. *Ἰὰν παρέγραψε πλησίον*, *Κυμὸς καλὸς*, Arist. Vesp. 99. *Πατρὸς ἄλλε Ταυτὸν παράγραφειν*, Dem. *Δημοσθένει τῷ γραφῷ τὸ φόνε παραγράψασθαι*, id. *Ἔθος Ῥωμαίοις παραγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἑτέρους, εἰ μὴ κληρονομοῖεν ἐν πρώτοις*, Appian. B. Civil. 2. Hinc

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ος, ὁ ἡ, ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, fut. *ώσω*, nudo, denudo, patefacio, revelo, detego, declaro. *Παραγυμνῶν τὸ τῆ γνώμης ἀπόρρητον*, Greg. *Τῷ ὁμότητα τῶ Πρωσίε παρεγύμνω*, Appian. B. Mithridat. Hinc

Παραγύμνασις, εως, ἡ, nudatio, denudatio.

Παράγω, fut. *ξω*, produco, profero; deduco; (2) promoveo, s. proveho; (3) disputando, dolosa *item* blanda oratione capio, vel fallo; (4) perverto, everto, Gl. V. diduco, transeo, transfire facio, derivo; pass. perf. *παρηγμένον*, *παρηγμένα*, derivata, Ph. *Ἡ γὰρ τύχη παρέγαγεν εἰς τὸ δυσμαθὲς*, Eur. Iph. in Tau. 476. *Καὶ δὴ παρῆκε τὰ Φόβια τόξευσιν ἐκὰς*, id. Herac. 672.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ productio, adductio; (2) deductio, derivatio, Vox Gramm. (3) fortuna secunda, honores, dignitas; (4) Gl. V. diductio, traductio. A παράγω.

Παραγωγίζω, vectigal seu portorium exigo. *Ἐπεβάλλοντο τὰς πλοίους παραγωγίζειν*, Polyb. A

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, s. portorium circumvectionis. A παραγωγὸς.

Παραγώγος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocab. A παράγω.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab,

tab. ex altero oriatur & compositum fit; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

Παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex παρὰ, & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, adfleo, illacrimor. Παραδακρύω Cæs, Luc.

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. παραδαρθεῖν. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρίδραθεν εἴκελ@ αὐτῷ, Odyss. 20, 88.

Παραδεδάκμῳν, 1. plur. perf. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι. Hinc

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, traduco ac ludibrio habeo, Gl. V. triumpho. Παραδειγμάτισον αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικος, ὴ, όν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματισαι, a. 1. inf. act. v. παραδείγματίζω. Unde

Παραδειγματισμὸς, ῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo statuitur cæteris, publica ignominia.

Παραδειγματώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, exemplaris. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, q. d. juxta ostendo; unde confero; (2) ostendo, indico; (3) adsigno seu attribuo, profero, produco, efficio. Ἐτῦα παραδεικνύοντες, Isocr. Παρέδειξεν αὐτῷ πάντας τοὺς φάρυγας ἐν τῇ πολέμῳ, Xen.

Παραδειπνέω, ῶ, immodice cœno, vel misere cœno; *in med. f. pass.* cœnam perdo, negligentia. Εἰσὶ δή τινες οἱ ἡ πλεῖστοι λόγῳ χρῆσθαι κράτος αἰρεῖσθαι, παρεδειπνήθησαν, Theophr. Ch. c. 8. παραδειπνέομαι, afficior domi-cœnio, *Martial.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de parasitis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium. Ph. pomarium, pometum. Vox Persica.

Παράδεικτος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero; παρεδέξατο, a. 1. accepto tulit, Ph. pass. παραδεχθεὶς, receptus, Gl. V. Οὐ παραδέξῃ Cæ τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ, Act. 22, 11. Φημὶν τοίνυν παραδεδέγμεθα τ τῆ τότε μακαρίας ζωῆς, Plato.

Παραδηλόω, ῶ, præ me fero, subindico, declaro. Hinc

Παραδήλωσις, ὴ, expositio. Vox Rhet.

Παραδιαζδυγνύω, vitiose & perperam disjungo. Hinc

Παραδιαζδυκτικὸς, ὴ, ὸν, disjunctivus.

Παραδιακονέω, ῶ, administro, inservio. Τοῖσι τειχίζουσι παραδιακονῆ, Arist. Av. 845.

Παραδιαστέλλω, disjungo, separo. Hinc

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur. Quintil. l. 3.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præposterum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpostere teritur.

Παραδίδοδζ, pr. inf. pass. verbi

Παραδίδωμι, trado; (2) dedo, alicui in potestatem prodo; (3) relinquo liberis, posteris; (4) *dicitur* & de accusatore; imperat. παράδος, trade, Gl. V. aor. 1. παρέδωκα, tradidi; pass. παρεδόθην, traditus sum; perf. part. παραδεδομένον, traditum. Τοῖον ὁμηρον μ' ὑποσυλήσας ἤδη θανάτου παρέδωκεν, Eur. Alc. 866. Σὲ βαρβάροισι λέχεσι παραδίδωσιν, id. Hel. 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι, Diod.

Παραδιηγέομαι, ῆμαι f. ήσομαι, obiter narro & expono. Σωτόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, Plut. Τὰς ὑπὸ τ νεότητος ἁμαρτίας αὐτῶ, id. Hinc

Παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in transcursu.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam seu male administro. Νῦν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγῆν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, Synes.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio.

Παραδιάκω, pone sequor.

Παραδογματίζω, f. ίσω, contrarium decerno, decretis illudo.

Παραδοθήσε), 3. f. f. 1. ind. pass. v. παραδίδωμι.

Παραδολεχέω, ῶ, interim deblattero, garrio, Plut. Symp. lib. 2. probl. 5.

Παραδόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, dehonesto, infamo; (2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio, f. teneo. Παραδοξάσῃ Κύρι@ τὰς πληγάς Cs, Deut. 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ὴ, admiratio ex insolentia.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico præter seu contra omnem opinionem. Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογῆσιν, Hermog.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter s. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur; insanum incœptum, Appian. B. Mithridat. A

Παραδοξολόγ@, ε, ὁ ἡ ὴ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. Ex παράδοξ@, & λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxas res s. mirabilia facio.

Παραδοξοποιία, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ὴ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξ@, ε, ὁ ἡ ὴ, qui est præter seu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis, Ph. mirus, excellens, & παραδοξον, mirabile, admirabile, idem. Ex παρὰ, & δόξα, *opinio.*

Παραδοξως, *Adv.* præter omnem opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter.

Παραδόσιμ@, ε, ὁ ἡ ὴ, qui velut per manus traditur, qui doceri potest vel docetur. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, institutum, constitutio, præceptio. Gl. V. traditio, mancipatio. A παραδίδωμι. Unde

Παραδοτέ@, ἐα, έν, tradendus, prodendus.

Παραδῦναι, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, receptaculum; (2) gratia, ap. Polyb. A παραδέχομαι.

Παραδραθέειν, juxta dormire; apud Hom. Il. 14, 163, & παρέδραθεν, juxta dormivit, Odyss. 20, 88. pro παραδαρθεῖν, & παρέδαρθεν, a. 1. a δαρθάνω, *dormio.*

Παραδράω, administro; contracte παραδρῶ, unde ap. Hom. παραδρώωσι. Οἷα τι τοῖς ἀγαθοῖσι παράδρώωσι χέρηες, Od. 15, 323.

Παραδρομάδδω in trancursu, obiter.

Παραδρομὴ, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus; (2) transcursus, seu cursus, qui fit prætereundo, transcursus.

Παράδρομ@, ε, ὁ ἡ ὴ, qui potest præteriri; τὰ παράδρομα, *Subst.* intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus patent. A παρατρέχω.

Παραδωναζδία, famul regno, habeo potestatem. Τῷ Πέρσῃ παραδωναζδίας, Synes.

Παράδοσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, (ap. Demosth. si lectio sana, *Ern.*) A

Παράδυω, fut. ύσω, irrepo seu obrepo, introëo me insinuando. Ἐπὶ τὴν διάδοχίαν παρεδύετο τ ὑμενείας, Æschin. εἰς Πελοπόννησον, Dem.

Παραδῶ, 2. f. a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδωσείω, q. d. traditurio, dedere seu tradere cupio, Thuc. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. Ἔοικα δέ σοι παραείδειν ὥστε θεὸς, Od. 22, 348.

Παραβίδομαι, aut παρηβίδομαι, attollor, suspendor; παρήβθη, aor. 1. pependit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex παρα, & ἀείρω.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παραζῆν, Athen.

Παραζδυγνύω, futur. ζδύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζδυγνὺς τῷ Θεῷ Cε ἅσιμον, Naz. Κεινῷ γὰρ ἡ Διὸς κόρη φρὸς παραζεύξασα φυλακὰς Cώματ@, Eur. Hel. 22.

Παραζηλόω, ῶ, f. άσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exstimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐ ἔθνει, Rom. 10, 19.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγ@, ὁ ἡ ὴ, plur. παράζυγες, adjunctitii, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles & proletarii, ac veluti supernumerarii, adjectitii. A παραζδυγνύω.

Παραζάνη, ης, ἡ, balteus s. cultet, ensis pendens e balteo. A παραζώννυμι.

Παραζωνίδιον, ὸ, τὸ, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur. Dim. a παραζάνη.

Παραζώνιον, ὸ, τὸ, pugio, Ph. cinctorium, Ph. Ab eod.

Παραζώνι@, ε, ὁ ἡ ὴ, ut παραζώνι@ μάχαιρα, fica Gl. V. Ex παρὰ, & ζώνη.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ἡ γρεπίδες ἡ ἀκινάκιν παραζωννύντα, Plato.

Παραζωρὶς, ίδ@, ἡ, parvus gladius, pugio. A παραζώννυμι.

Παραθαλασσίδι@, & παραθαλατλίδι@, ε, ὁ, maritimus. Ex παρὰ, & θάλασσα.

Παραθαλάσσι@, ία, ιον, idem & ex iisd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. Φίλων ἀδενὸς ἀδὲν παρθαλπομῷα φρένα μύθοις, lenita, Eur. Med. 143.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὴ προσώπῳ παραθαῤῥύναν, Xen. Cyr. 7, 4.

Παραθερσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinsecus spectando confero. Τὰς ἐν κύκλῳ παραθεώμῳ@, Philo. Αὐτὰ παραθεώμῳ@ παρὰ τὰ τῆ ἄλλων, Plato.

Παραθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. παρατίθημι.

Παραθέλγω, ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατ@, τὸ, repositorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Ph.

Παραθεμῶν, acc. s. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio; (2) foveo. Οἶν@ παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, Athen.

Παράθερμ@, ε, ὁ ἡ ὴ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio; (2) ferculum, id ipsum, quod apponitur; (3) depositio seu repositio; (4) commendatio; (5) compositio, comparatio, collatio; ἐκ παραθέσεως, e contrario; (6) apparatus thesauri, ap. Polyb. (7) præsentia auxiliandi causa, s. auxilium ipsum, *ibid.* (8) citatio locorum e scriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ὰ, ὁ, structor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ὴ, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. εὐσομαι, accurro; (2) adsequor; (3) prætercurro, prætereo, non attingo; (4) leviter attingo; (5) cursu prætereo; (6) juxta aliquem curro. Παραθέουσι τὴν ὀχθὴν, Ælian. Ἀλλά τοι, ὦ Φίλε, ἄδυλλον εἰ ἡ παραθέρμῃ τὸ ὀρθὸν, Plato.

Παραθεωρέω, ῶ, juxta specto, seu contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) despicio, adspernor. Πρὸς τὰς ἀλλας παραθεωρῶν ἐμαυτὸν, Xen. Παραθεωρῶ Cε Μίλωνι, Luc.

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito.

cito. Συμμαχία θόρυβον παρέθηξε μέγαν, Pind. Ol. 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res repoſita & recondita; (2) res depoſita, depoſitum; (3) additamentum appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, inſtigatio. A παραθήγω.

Παραθήσεις, 2. ſ. fut. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθες, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παράθεσο, a παρατίθημι.

Παραθραῖος, ὁ, in navi præter θρανίτας ferens, Poll.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθρυσμα, τό, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in Paſſ.* miſer & fractis viribus ſum; ex Suid.

Παραθριγκίζω, lorico, obſepio, Theophr. Ex παρά, & θρίγκος, *ſeptum.*

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα, Apoll.

Παραθρυλλέω, decanto; παραθρυλλεμένα decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adſilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus ſum.

Παραθυμιάω, adoleo, ſuffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum, Gl. Vet.

Παραθύριον, ου, τό, poſticum. A præc.

Παράθυρον, ου, τό, quod eſt ad januam, vel ipſum oſtium, Suic. Ex iiſd.

Παρά, *Præp. Poëtica, cum Genit.* a, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Accuſ.* juxta, ad, apud. A παρά.

Παραιβάτης, ου, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio, delictum. A παραίβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conſcendit, & ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod. Ἂν δ' ἐξαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνιοχοί τε, Hom. Il. 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Ap. Theoc. operaria, mercenaria.

Παραίβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, digreſſus. A παραβαίνω.

Παραιβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, mutuus, q. d. viciſſim jaculans, Suic. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus, in littore habitans.

Παραιγιαλίτις, ιδος, ἡ, fœm.

Παραιγιαλος, ον, litoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Εἴ τι μὴ φλαδρὸν παραιθύσσῃ, Pind. Pith. 167. Λαίφεα πάντ' ἐτάνυξε, παραιθύσσων πλόον αὔρῃ, Apollon. Rhod. 2.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) conſolatio. A παραίνέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Ph. Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, ſuaſor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικὸς, ἡ, ὁν, adhortatorius, ſuaſorius, monitorius.

Παραινετικῶς, exhortando. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. ἑσω, ſuadeo, hortor, admoneo; præcipio. Νῦν ἔν ἀπόσαισιν παραινῶ, μὴ λίγω, πῆτυν κολάσσαι φ' ἅρμα, Ariſt. Θεσμ. 460. Καλῶς σοι Τειρεσίας παῖνεσεν, Eur. Bac. 330. Ῥᾴον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτρεῖν, Eur. Alc. 1066.

Παραινίγμα, obſcure declaro & vera per ænigma tacite & obſcure innuo, a. 1. παρηνιξάμην, Plut.

Παραινῆντας, acc. pl. pro παραινέοντας, a παραινέω.

Παραίνυμαι, aufero, Heſ.

Παραιολίζω, idem quod ſimplex, ſ. variegandi cauſa addo.

Παραιρεῖδῆ, præſ. infin. paſſ. v. παραιρέω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραιρέω, ῶ, detraho, deſtruo, diruo, aufero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρήσομαι, ῆσομαι, aufero, adimo, aor. 2. παρειλόμην, παρείλοντο, ademerunt, inf. παρελέσθαι, part. παρελόμενος. Παραιρεθείσα τῆς ἐλπίδος, Diod. Hinc

Παράιρημα, ατος, τό, quod adimitur aut detrahitur inpr. veſti, ut limbus, v. πάραρμα, reciſio.

Παραιδάνομαι, in ſenſu fallor; (2) ſentio, percipio. Ὡς ὃ παρήδοντο τῆσι φθονέονταν ἢ καταλαμβανόνταν ἑαυτὲς, Xen. Cyr. 4, 9. Μετιξέτδοι ὃ μὴ παραιδάνοντ παραφορῇ τ αἰσθήσιος, *Aret.*

Παραίσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, & παραίσιμος, apud Heſ. infauſtus, inauſpicatus, dirus, Hom. Il. 4, 381. Ex παρὰ, & αἶσα.

Παραίσσω, præterco, tranſeo, proripio me; (2) impetu tranſeo. Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, Il. 11, 614.

Παραιτεῖδῆ, præſ. infin. med. verbi

Παραιτέομαι, ῆμαι, deprecor, excuſo, recuſo, detrecto, evito, Gl. Vet. item (2) precor, rogo, aor. 1. παρητησάμην, παρητήσαντο, recuſarunt, Ph. paſſ. aor. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus, perf. παρρητημμένος, excuſatus; (3) deprecatione a pœna libero; (4) ſubmovere. Παραιτεῖδῆ κόλασιν, Plut. φόβον, Ariſtid. πόλεμον, Plut. γυναῖκα repudiare, id. Ἐν ᾗ' αὐτὲς παραιτησώμεθα, Ariſt. Eq. 36. Παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμοὶ χάριν, Eur. Med. 1157. Κτεῖν', ἃ παραιτῆμαι ζε, id. Herac. 1025. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excuſatio, recuſatio, Ph. (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *Adv. poſ.* fugiendum, deprecandum eſt.

Παραιτητὴς, ου, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὁν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

Παραιτητὸς, ἡ, ὁν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ex parte in cauſſa eſt; (2) qui in cauſſa eſt, auctor. Gl. V. obnoxius.

Παραιτώμεθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro παραιτέμεθα, a παραιτέομαι.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, ſuadens, admonens. *Poët.* pro παραφάμενος. Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος καὶ ἐρύκες, Hom. Il. 24, 771. Conf. Heſiod. Theog. 90. A παράφημι, *admoneo.*

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, conſilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis. A παραίφημι.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, conſilium; (2) conſolatio. Ab eod.

Παραιφροέω, ῶ, exanimatus ſum, vel metu, vel vulneris doloris gravitate, R. Suic.

Παραιφρυμμία, gen. ſ. præſ. part. med. *Dor.* pro παραιφρυσσομένης, a

Παραιωρέω, ῶ, ſuſpendo, paſſ. παραιωρεῖδῆ, ſuſpendi, perf. παρηωρῆδῆ, ſuſpenſum habere; pluſq. ind. παρηώρητο ξιφίδια, gladios ſuſpenſos habebant, Herodot.

Παραιώρημα, ατος, τό, ſuſpenſum, quod ſuſpenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A pr.

Παρακαθάπτω, adnecto.

Παρακαθίζομαι, adſideo, a latere conſideo. Μετὰ τοῦτο τῇ Πλάτωνι παρεκαθέζετο, Ariſt. Plut. 726.

Παρακαθεύδω, juxta dormio; (2) excubo.

Παρακάθημαι, adſideo, a latere adſideo. Ὑπὸ τῆσι παρακαθημένῃσιν διεκωλύετο, Plato.

Παρακαθίζω, fut. ίσω, juxta me colloco, adſidere juſſo; (2) adſideo; παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adſidebat, imperf. paſſ. Παρεκαθίζετο ἐπὶ δεξιᾶς, Plato.

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ πηδαλίου ἢ τῆσι πλεκταναῖς παρακαθίησι, Ariſtot.

Παρακαθίστημι, juxta colloco ſeu appono; (2) altrinſecus colloco. Παρακατασήσας τινὰ τῆσι οἰκετῆσι φυλάττειν, Dem.

Παρακαίριος, ου, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus; παρακαίρια, inhoneſta, nefaria. Κυπλαδίης ἐιωῆς ἀλόχῳ παρακαίρια ῥέζων, Heſ. Op. 327.

Παρόκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempeſtive.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλει 2. ſing. pr. imper. act. *contr.* pro παρακάλεε, a

Παρακαλέω, ῶ, f. ἑσω, evoco, accerſo, advoco, *inpr.* auxilii cauſa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) Ph. oro, obſecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, in N. T. conſolor, *inpr. in med.* recreo; παρακαλέμεθα, exoramur, Ph. p. part. παρακεκλημμένος, vocatus, παρακληθῆναι, conſolationem admitterre, a. 1. infin. παρακαλεῖται, conſolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ἀλλήλους, τινὰ ὅτι vel πρός τι. Παρακαλέσαι ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδέξαι τῷ Μεσσήνῃ, Iſocr. Παρακαλέντες εἰς μάχην, Eur. Ph. 1260. Πολλῷ φλόγα, Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου, ib. 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere curſito, fræno ejus manu apprehenſo, vel molliter equum ad curſum incito, R. Suic.

Παρακάλυμμα, ατος, τό, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam ſive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego, p. paſſ. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ ὃ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἦν ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῆς, Luc. 9, 45.

Παρακαμμύω, infercio.

Παρακαμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ίσω, undique ſpinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſecundum ſpinam folium habens, R. Ex παρὰ, ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, deſcendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto, (2) certam pecuniam pro litis æſtimatione depono, ſacramento ago, ſponſione contendo. Αὐτάρ ἐπεὶ πάντα παρακαββαλον ἄσπετον ὕλην, Il. 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητῶν ἢ παρακαταβάλλειν βούλῃ, Dem.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus ex equis in acie, e navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, ſive reus, cogitur adeſſe, reſpondere, *Eyn.*

Παρακαταβολὴ, ης, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, ſacramentum, Gl. V. ſponſio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, fidei commiſſum, Gl. V. commendatio, depoſitum. ap. Phil. munus, v. c. judicis. A παρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, ſ. accumbo. Παρακατάκειμαί Ζοι, Xen.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta ſtatuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακατακλίνομαι, cubo apud, ſive ad latus alicujus accubo; παρκατέλεκτο accubabat, pluſq. *per Sync. Poët.* pro παρακατέλεκτο, παρακατελέλεκτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vox ſuperſt.* Ex παρὰ, & καταλέγω.

Παρακατατίγνυμι, fut. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάθεσις, εως, ἡ, depoſitum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado; depono tanquam apud ſequeſtrem, Gl. V. demando, commodo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτῆς ζῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατέθετο, Xen.

Παρακατα-

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præs. conj.
Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.
Παρακατέλεκτο, 3. sing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro παρακατελέλεκτο, a παρακαταλέγομαι.
Παρακατεδίην, edo cum aliquo.
Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τὴν μνήμην, Diod.
Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod prædicato additur.
Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τῷ πόλιν, Iſocr.
Παρακατορύσσω, f. ξω, juxta defodio.
Παρακατύω, adſuo, conſuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαστος σιδᾶδα παρεκατύετο, Ariſt. Plut. 662.
Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quaſi ad latus. Ex παρὰ, & καυλός.
Παρήκειμαι, adjaceo, vicinus ſum & quaſi juxta ſeu a latere ſitus; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos, quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παρέκειτο, Theog. 685.
Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος a παρακαλύπτω.
Παρακεκινδυνευμένως, audaciſſime, audacia projecta.
Παρακέκλημαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro παρακεκάλημαι, a παρακαλέω.
Παρακεκλιμένως, idem quod παρακλιδόν.
Παρακεκριμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. παρακρίνω.
Παρακεκρόασι, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, a παρακρούομαι.
Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, Gl. Vet. Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, Xen. Cyr. 3, 28. Hinc
Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio.
Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.
Παρακελευσματικός, ἡ, ὸν, ad hortandum valens.
Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.
Παρακελευσμός, οῦ, ὁ, adhortatio. Ab eod.
Παρακελευστὴς, οῦ, ὁ, hortator, Gl. Vet.
Παρακελευστικός, ἡ, ὸν, hortatorius. Ab eod.
Παρακελευτὸς, ἡ, ὸν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.
Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; *minus uſitatum.*
Παρακελητίζω, juxta equito celete. A κέλης.
Παρακενόω, ῶ, fut. ώσω, exhaurio, evacuo.
Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo, Gl. V. perpungo. Hinc
Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſio, qua hydropicis aqua eximitur.
Παρακεντητὴς, οῦ, ὁ, ſtimulator ſ. agitator equorum; auriga, R. Gl. Vet. percuſſor.
Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius juſto lucror & præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.
Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, officula, circa os majus, (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet. *Ern.*
Παρακεχειμακότα, acc. ſing. perf. act. verbi παρακχειμάζω.
Παρακεώμεθα, 1. plur. præſ. conj. med. verbi παρακέομαι.
Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.
Παρακινδυνευτικός, ἡ, ὸν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. Ab eodem.
Παρακινδυνευτικῶς, temere periclitando.
Παρακινδυνεύω, fut. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένος, p. part. paſſ. auſum audax, periculoſum, temerarium. Πᾶν ὃ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων ἐντοῖς γενέσθ' κοινωνὸς, Plato.
Παρακίνδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, periculoſus, R.
Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo.
Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore & inſtabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *Paſſ.* moveor, me moveo; παρακινῶν, & in p. Παρακεκινημένος, in furorem verſus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδὲ, Σκόπει γ' ἤν με παρακινήσαντ' ἴδῃς, Ariſt. Ran. 363. Ἦν ὑ ἡ τῶ γνώμῳ παρακινέω, *Aret.* Hinc
Παρακίνημα, ατος, τὸ, perverſio, diſtortio; (2) inciſatio.
Παρακινητικὸς, ἡ, ὸν, emotus mente.
Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente.
Παρακιρράω, admiſceo.
Παρακλαίοντα, acc. ſing. part. præſ. act. v.
Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſſa, ſine ratione fleo, ploro ja vanum; juxta fleo, R.
Παρακλαυσίθυρον, ε, τὸ, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα.
Παρακλειδιον, τὸ, ſera.
Παρακλείω, includo; (2) excludo.
Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor; (2) interverto.
Παρακλῆειν, præſ. infin. act. *Ion.* pro παρακλεῖειν, a παρακλείω.
Παρακληθείης, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω.
Παρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.
Παρακλήθησον, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.
Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obteſtatio, deprecatio; (5) inſtitutio, doctrina; (6) conſolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.
Παρακλητεύω, cohortor.
Παρακλητικός, ἡ, ὸν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.
Παράκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, accerſitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut conſilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) conſolator; (4) doctor, magiſter, in N. T. Ab eod.
Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.
Παρακλιδὸν, *Adv.* declinando & deflectendo.
Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, latere accubans, acclinatus. A
Παρακλίνω, juxta ſeu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, adaperio; a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τὰς μυκλῆρας πρὸς τὰς λαύρας; Ariſt. Pace. 158. κεφαλὼ χῇ δεξιὸν ὦμον, Theoc. 25, 161. Ὑλλείαν χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰοπῷ, adjacet, Dion. Περ. 386.
Παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίντωρ.
Παρακλύζω, humecto.
Παράκλυστος, infamis, famoſus.
Παρακλύω, non audio, non pareo.
Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; conſenſeſco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρηκμακὼς; p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ ὑ παραυξῇ τὸ τ ὀργῆς, Xen. Παρηκμακὼς φθινόπωρος, Plut. in Sertor. p. 576. Hinc
Παράκμασις, έως, ἡ, vigoris amiſſio.
Παρακμαστικὸς, ἡ, ὸν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.
Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor, ſenectutis initium.
Παρακνήμιον, ε, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex κνήμη.
Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.
Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobſequentia, contumacia. A παρακούω.
Παρακοιμάομαι, ωμαι, juxta dormio vel cubo, accubo, (2) excubo, Gl. V. Hinc
Παρακοίμημα, τὸ, concubitus.
Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Gl. V. ubi tantum editum *excubitum.*
Παρακοιμητὴς, ῆ, ὁ, excubitor, Gl. V.
Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.
Παρακοινόω, idem quod κοινόω. Pind.
Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, aceubo; item excubo. A
Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη.
Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iiſdem.
Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.
Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, Vulg. Lex. Ex κοίτη.
Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.
Παρακόλλημι, ατος, τὸ, conglutinamentum, idem quod adglutinatum. A παρακολλάω.
Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio.
Παρακολλητικός, ἡ, ὸν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.
Παράκολλος, ὁ ἡ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus. *Epith.* lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis. *Ern.*
Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſector, adſector, ſubſequor, Gl. Vet. (2) adſequor, intelligo; παρηκολουθηκὼς, adſecutus, p. part. Παρακολουθεῖν τοῖς πράγμασι, Dem. Hinc
Παρακολούθημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. quod ſequitur plerumque.
Παρακολούθησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.
Παρακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, adſequendi & intelligendi vi præditus.
Παρακολουθητικῶς, intelligenter, acute.
Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. Vet. tranſvectio; (2) advectio & adventus; (3) comportatio. A
Παρακομίζω, f. ίσω, prætervecho, tranſveho, deduco, comitor; (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθεὶς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætervectus. Γέρων γερόντα παρακόμιζε, Eur. Hect. fur. 126.
Παρακομιστὴς, οῦ, ὁ, tranſvector. A præc.
Παράκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, comatus, comans. Ex κόμη.
Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἐκεῖνος ἡ τῶ ψυχῶ τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18.
Παρακοντίζω, f. ίσω, adjaculor, jaculando attingo.
Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.
Παράκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
Παρακοπτικὸς, ἡ, ὸν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) mentem errare faciens, inſaniam gignens.
Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, p. paſſ. part. Ἐναγχος γάρ ποτε ὑπ' ἀλφιταμοιβῶ παρεκόπτω δίχοινίκῳ, fraudatus ſum, Ariſt. Nub. 640.
Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro, verrendo purgo.
Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneſte. Ex παρὰ, & κόσμος, ornatus.
Παρακύσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακύω.
Παράκυσμα, ατος, τὸ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus eſt, error e falſo vel prava rumore, ſ. fama. A
Παρακύω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oſcitanter & negligenter audio; (3) audiens ſic tranſmitto, quaſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam & quaſi furtim audio, clam ſermonem ſublego; ſubauſculto, aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit, perfect. παράκηκοα, pluſq. παρακηκόειν, παρακήκοή,

παρακυκόω, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν ὃ παρακύσῃ αὐτῷ, Matt. 18, 17. Παρακύειν τὰ ὑπτάγματος, Luc. Παρ' αὐτῷ ταῦτα παρακικόει, Plato.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere, a. 1. part. παρακρεμάσας, Il. 13, 597.

Παράκριμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, præceps, Gl. V.

Παρακρίνω, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta colloco, & ita prope, ut comparatio fieri possit; (2) perperam judico.

Παρακράσις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακράομαι.

Παρακρατὴς, ές, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non affecutus est. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουσίχοινικος, ε, ὁ ἡ ἡ, chœnice & mensura decipiens. Ex παράκρουσις, & χοῖνιξ.

Παρακρουσικὸς, ἡ, όν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. A

Παρακρουσικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παρακρούω, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, Gl. V. Οὐκ ἂν παρακρέοι σε ἡ παροῦσα συμφορὰ, Luc. Μῶν παρακέκρουμαί σε; id.

Παρακλαῖος, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκλή.

Παρακλίσμαι, ᾶμαι, insuper adquiro, possideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράκλησις, εως, ἡ, adquisitio, Suic.

Παράκλης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, Hes. Ex παρὰ, & ἄγω.

Παρακλίδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, littoreus, qui fecit littus. A

Παράκλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, littoreus, littoralis, maritimus.

Παράκυκλος, ου, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα orbes, circuli partes rotæ. Poll.

Παράκυλιω, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversum limis oculis adspicio. Gl. V. despicio; (2) accurate, diligenter inspicio; (3) leviter aliquid attingo, vel tracto, curo. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, Arist, Θεσμ. 804.

Παρακύψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perstringo & taxo, seu aliquo modo taxo & perstringo, idque comico more.

Παράκωφος, ε, ὁ ἡ ἡ, surdaster.

Παρακωχὴ, vera scriptura παρακωχή.

Παράλαβε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, adsumere, aor. 2. inf. act.

Παραλαλέω, ῶ, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adsumo, adhibeo; παραλαβὼν, aor. 2. part. cum suscepisset. Τὲς μὴ αὐτῷ ἔταξε τὲς θησαυρὲς παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 14. Ἦν πως παραλαβεῖν τ' πόλεως τὰ πράγματα δυνώμεθ', Arist. Conc. 107. Παραλαμβανέτωσαν οἱ σοί φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12.

Παραλάμπω, a latere splendeo, parum fulgeo. Hinc

Παραλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens.

Παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, Herodian.

Παραλεαίνω, lævigo. Hinc

Παραλεαντικὸς, ἡ, όν, lævigandi vim habens.

Παραλέξεσθαι, præs. inf. pass. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus, Gl. V. deligo, & παραλεγόμεθα, stringimus, Ph. Ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο, Pind. Pyth. 2, 67. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, Act. 27, 8.

Παραλέγω, absurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ ὃ τῷ Πλάτωνος ἐ παραλειπτέον, Plut.

Παραλειπτικὸς, ἡ, όν, μέθοδος παραλειπτικὴ est præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermissa. Τὸ τῆς θεᾶς παραλιπὼν τότ' ἐυσεβες, Eur. Tro. 43. Μηδένα καιρὸν τε ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλείφω, illino; mansum cibum in os infercio. Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τ' ἐσπέρας ἔγωγ' ἂν εἶπον, Arist. Conc. 406. Hinc

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio, præteritio; (2) figura rhetorica.

Παραλελειμμένον, perf. part. pass. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλβικος, ε, ὁ ἡ ἡ, albicans, R.

Παραλευασω, idem quod παροράω.

Παραλήγω; παραλήξασα, penultima.

Παραλημπέον, suscipiendum, amplectendum, A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter desipio. Εἰ ὃ παραληρῶν ἀλώσει, Arist. Ran. 606. A παράληρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, filicernium, Gl. V. ubi delerus.

Παράληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui leviter desipit. Ex παρὰ, & λῆρος, nugæ, ineptiæ.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumptio. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & ἅλς, mare.

Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλὲς, captus, Hes.

Παραλιτέω, offendo, pecco seu delinquo; παρήλιτες, aor. 2. offendisti. Παραλιτεῖν τὲς θεὲς, Apoll.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio; (2) dementia, hallucinatio, & aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, mutabilis.

Παραλλὰξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie, Gl. V. alternis. Ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα, Soph. Aj. 1108. Χρήματα παραλλὰξ παρ' ἐμὲ τε καὶ παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες. Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis est & emotio v. c. ossium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim seu permutatim vario; (2) prætereo, pertranseo; (3) supero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) abeiro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram; (6) differo, discrepo. Gl. V. vario; παρηλλαγμένος, pass. p. part. discrepans, inusitatus, prodigiosus, v. c. magnitudine. Παρηλλάττειν τὴν διάθησέων τὰ Σημεῖα, Plato, τόπον, Plut. δίξαν, Isocr. τ' χάριτος, Herodot.

Παραλληλόγραμμον, ε, τὸ, spatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, *scriptum delineatum.*

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se & quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, ῦ, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eædem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictorum idem significantium collatio.

Παράλληλος, ε, ὁ ἡ ἡ. mutuus, inter se compositus & e regione collocatus, æque distans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων.

Παραλλήλως, *Adv.* duorum inter se compositione, duo inter se componendo; composite, comparate, ex oppositio.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo; falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo. Μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, Col. 2, 4. Παρελελόγισταί τε ἡ Ἄτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμὸς, ῦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio, impostura & captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. dissimulatio; παραλογρσμοῖς, præstigiis, Ph.

Παραλογιστὴς, ῆ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικὸς, ἡ, όν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστὸς, ἡ, όν, qui decipi potest.

Παράλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive casus inopinatus, absuiditas. Πολὺς ἦν ὁ πᾶσι τῶ πολέμω παράλογος ἔνομὸν ἰδὲν ἔχοντος, Appian. B. Mithridat. Ex παρὰ, & λόγος, *ratio.*

Παραλόγως, *Adv.* præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥιζοῦντα ὀιδήματα, Hippocr.

Πάραλος, ε, ὁ ἡ ἡ, maritimus; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis & nauticis dat operam; item navis publica Athenienfium. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλουργὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλουργὶς, vestis muliebris.

Παραλοῦται, οἱ, qui una lavant. A

Παραλόω, juxta lavo; παραλόσας, juxta lavari, Att. pro παραλοῦσας.

Παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis usque ad artemona. A λόφος.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

Παραλυπία, ῶ, molestia vel tristitia adficio.

Παράλυπρος, ὁ ἡ ἡ, sterilis, asper. *Epith.* terræ.

Παράλυσις, εος, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, όν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυτος, ὁ ἡ ἡ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρόω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, dissuo, dissolvo, resigno, debilito, Gl. Vet. παραλελυμένος, debilis, Gl. Vet. Δυσάνη παραλῦσαι ψυχὰν, Eur, Alc. 114. Πολλοῖς ἤδη παρέλυσι θάνατος δάμαρτος, ib. 922.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio.

Παραμασήτης, ε, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. Ex μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebesco, hebes fum.

Παραμβλύνω, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio, Suic.

Παραμείβηται, 3. s. præs. conj. pass. verbi

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. Σοφία σ' ἂν σοφίαν παραμείψειν ἀνήρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσσων, μή τι σ' λάθῃ τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψάμενον, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείψῃ, 3. sing. f. 1. indic. med.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adsperner, negligo, sperno; παρημίλησας, p. neglexisti; παρεμελέμαι,

μελῶμαι, imper. 3 pl. παρημελῶ.το, negligebantur, p. part. παρημελημμένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, σοὶ καὶ ἄλλων, ὦ παῖ, ὧν ἐδόκει ποθ' ὑμῖν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι, Xen. Cyr. 1, 2. Εἴ τι παρημέλησας τῆς μητρὸς, id.

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro,

Παραμβίω, f. ενῶ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον ἡμῖν, extende, Arist. Pace. 117. Παραμβῦσαι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc.

Παράμερος, Dor. pro παρήμερος, quotidianus, Pind. Olymp. 1. Ex ἡμέρα.

Παραμέσα, ης, ἡ, sc. χορδὴ, musicus tonus. Ex παρὰ, & μέσος.

Παράμεσος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui est juxta medium.

Παραμετρέω, ω, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenso; (3) præterveho, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, Luc.

Παραμεύομαι, ex παρὰ, & ἀμεύομαι, verb. poët. transeo, supero. Μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμήκης, ες, ὁ ἡ ὄ, oblongus. Παράμηκες ἕτερον, Aret. Ex μῆκος.

Παραμηκέως, oblonge, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρὸς. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ον, idem quod

Παραμηριδιος, ος, ὁ ἡ ὄ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admisceo, immisceo. Ἀντὶ τριῶν μέλιτος σμικρὸν τῇ θυμιδίῳ παράμιξας, Arist. Vesp. 872. Τὰ καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, Heliod.

Παραμικρὸν, Adv. propemodum, pæne.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, ος, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πεντάετές γε μὴ ἐξέτεις παραμίμνων, Odyss. 3, 115.

Παραμινύθω, frango, absumo paulatim.

Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admisceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adsum, advenio, adsto, succurro, Suic. ut hinc sit παρμέμολωκεν, Homericum p. pro παραμεμόληκεν, Il. 4, 11

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω.

Παραμένιμος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis. A παραμονή.

Παράμονος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem. A παραμένω.

Παράμουσος, ος, ὁ ἡ ὄ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. ἑξω, p. χηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.

Παραμπύκια, τὰ, fasciæ, quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, futur. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo & fedo, medeor; (3) compenso, farcio. Ἀχαιρήϊλω ὑμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, Heliod. Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὸ συμφοράν, Luc.

Παραμυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. παραμυθέομαι. Unde

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, consolator.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, ap. Plat. Ex μῦθος.

Παραμύθιον, ίου, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.

Παραμυθικὰς, consolantis more, consolandi causa.

Παραμυθμβίοισι, dat. pl. part. præs. med *Poët.* pro παραμυθμβίοις.

Παραναγιγνώσκω, lego, recito, v. c. testimonium in judicio, Gl. Vet. adlego; (2) lego, perlego. Τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγινώσκειν, Isocr. Hinc

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. recitatio v. c. testimonii.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παρανα̃δομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παρανα̃λίσκω, fut. λώσω, obiter & præter destinatum impendo, perperam consumo; *item*, absumo simpliciter, pass. παρανα̃λίσκομαι, consumor, pereo; exspiro. Εἰ μὴ γρατηγόν τινα τῆς πολέμου, νεῦν ἔχοντα, προσήσειδης, παρανα̃λώσετε πάνθ', ὅσα ἂν δαπανήσητε, Isocr. Hinc

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, sumptus supervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ.

Παρανατέλλω, sive παρανατέλλομαι, juxta orior.

Παρανομαι & παρανάσομαι, juxta habito, vicinus sum.

Παραυδρόομαι, ῶμαι, nubilis sum, nubilis fio, *ut placet Fæsio*, s. potius viri sive thalami expers sum, *Ern.* Ex παρὰ, & ἀνὴρ.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανεῖδε, Apoll.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ, & νεῦρον.

Παρανέχω, altrinsecus attollo sive elevo; item eminco.

Παρανέος, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.

Παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρένησαν, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.

Παρανιμέω, idem; unde imperf. παρενιμέεν, aggerebat, 3. pl. παρενιμέον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεθ' τῇ τριήρει, Plut. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, Odyss 5, 417.

Παρανθέω, ῶ, defloresco; in vulg. Lex, adfloreo.

Παρανίσομαι, prætereo, transeo.

Παρανίχω, altrinsecus attollo; (2) emineo, Dem.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, Arist.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges seu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Act. 23, 3. A παράνομος. Hinc

Παρανομημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum commissa; scelus, flagitium. Ph. injuria. A

Παράνομος, ος, ὁ ἡ ὄ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παρανόμως, *Adv.* contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicite.

Πόραντα, obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, παράντα τε, δόχμιά τ' ἦλθον, Hom. Il. 23, 116. A παράντης.

Παραντέλλω, *Poët.* pro παρανατέλλω, juxta orior seu exorior, *metaph.* adjaceo, Suic.

Παράντη, *Adv.* idem quod παράντα.

Παράντης, ες, ὁ ἡ ὄ, acclivis pariter & declivis; obliquus. Ex παρὰ, & ἀντάω.

Παρανυκτέύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφίος, ος, ὁ, qui sponso & sponsæ adfidens eos domum deducit. A

Παράνυμφος, ος, ὁ, auspex pronubus, Ph. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παρανύτίω, exstimulo, instigo.

Παρέξος, ος, ὁ ἡ ὄ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξέω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. Eunap.

Παράξηρος, ος, ὁ ἡ ὄ, siccus, R.

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Ph.

Παραξιφίς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

Παραξόνιος, ος, ὁ, axi infixus axem terens, attingens, streperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur, Suic. Ex iisd.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. A παραξύω.

Παραξυστον, ου, τὸ, instrumentum ad lateres in structura radendos. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. derado, destringo. Ταῦτα γὰρ ἐγὼς παραξύει ἡ ἰδιώτιω (λόγων) accedunt, Longin. 31.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo & in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliqua.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, desipio. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις; Arist. Pac. 90.

Παραπαίοντας, *Adverb.* desipienter, delire, Hes. a παραπαίω. Unde

Παράπαις, ος, ὁ, delirus, desipiens, Hes.

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Πηλείδας ζὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225.

Παράπαν, *Adv.* in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.

Παραπαντάω, occurro, obvio. Ex

Παραπάσσω, fut. άσω, adspergo, Plut. *Ion.* pro παραφασσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & suavi quadam fraude, ut vino.

Παραπάφω, sive παραπαφῶ, decipio, fallo; παρήπαφεν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρίν με παρήπαφις ἡδεῖ μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo flecto & permoveo, Gl. V. sollicito; (2) falsa persuasione decipio. Παράπεισον ζῆν, ὃν λιασόμεθ' ἐλθεῖν, τέκνον, Eur. Supp. 59.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento; periculum facio. Παραπειρᾶντας Διὸς, Pind. Olymp. 8, 4.

Παραπεισικὸς, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore. Poll. (ubi editur παραπισικὸς). A παραπείθω. *Ern.*

Παραπιλακάω, ᾶ, dedelo.

Παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, ut negligens dimitto; (2) transmitto, aliquo mitto, adveho, imporro; (3) deduco, comitor, prosequor, Ph. παραπέμποντας, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl Vet. Πολλὰ δ' φωνῆς τ' ἠμετέρας Ἕρμαιον ὃ παρέπεμψεν ἐμοὶ ζόνον ἀντίτυπον χιμαζομένῳ, iteravit, Soph. Phil. 1449. ὅθ' τὼ οἴκησιν, Heliod.

Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum v a παραπήγνυμι.

Παραπεριπατέω, juxta incedo.

Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. παραπίπτω.

Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, fut. άσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκιὴ δ' Αὐσονίων παραπεπλατυσται ἀσπετος ἱδρώς, Dion. Hs. 88. pro παραπεπέτασται, per Sync.

Παραπέταλος, ος, ὁ ἡ ὄ, foliis seu laminis obtectus, obtensus, & coopertus. Ex πέταλον.

Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, Gl. V.

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum, Ph. velum, palla. A παραπετάζω.

Παραπέτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio, Suic

Παράπηγμα, ατος, τὸ, *Prop.* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item*, (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, dialecticæ. A

Παραπήγνυμι, fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, Al. Aphr. Αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπηγασι, Isocr.

Παραπηδάω, ῶ, fut. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παραπήχιον, ε, τὸ, os & pars cubiti, Poll. A

Παράπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc το παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, Hes.

Παραπικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρεπίκρανα, 3. plur. exacerbaverunt, Heb. 3, 16.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπλω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) accido, evenio, incido; (5) *dicitur etiam* de coitu, perf. παραπεπλωκα; aor. 2. παρέπισον; καιρος παρέπεσεν, occasio incidit. Παραπιπλειν πόλῃ, Plat. ἐς Ἄργος, Polyb. Παρέπισε πράξει μοχθηρᾷ, Diod.

Παραπλαγιάζω, obliquo, Hes. ubi, παραπλαμάσας, a. 1. part. A

Παραπλάγιος, α, ὁ ἡ ἡ, aliquantum obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, a vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνησῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη Ἀσβέσιον γένον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, Hom. Odyss. 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κέρης, Mus. 102. παραπλάγξας. ib. 159. Αἱ ᾧ φρενῶν παραχαὶ παρεπλαγξαν ἡ σοφὴν, Pind. Ol. 7, 56.

Παραπλάναω, idem

Παραπλασμα, τὸ, figura, species.

Παραπλέκω, fut. ξω, attexo, admisceo, contexo, confero.

Παραπλέοντες, nom. pl. præs. part. verbi παραπλεω.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

Παράπλευρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ad latus seu ad costas est. Ex πλευρά.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. Hinc

Παραπλευστέος, α, ον, præternavigandus.

Παραπληξις, εως, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio; (2) delirium, insania. A παραπλησσω. Hinc

Παραπληγικὸς, ἡ, ὸν, leviter sideratus ac resolutus.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem sideration em ac resolutionem, Suic.

Παραπλήθω, plenus & refertus sum.

Παραπληκτικὸς, idem quod παραπληγικός.

Παράπληκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ ἦγος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod. Gl. V. t delirus; Ol. 5, 418. & 440 Hom. ὑιόας παραπλῆγας, littora a fluctibus percussa.

Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia; (2) levis partium sideratio aut resolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.

Παραπλήρόω, ῶ, f. ώσω, justo completoque oneri infarcio, superaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri completo infarcitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum, Ph. sagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm.

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, Gl. V. A παραπλήρωμα.

Παραπληρωματικῶς, explendi causa, expletive.

Παραπλήσιον, *Adv.* proxime. A

Παραπλήσιος, α, ὁ ἡ ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; similis, adfimilis, Gl. Vet.

Παραπλησίως, *Adv.* similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter.

Παραπλήσω, futur. ξω, perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum. Att. παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμένος, perfect. particip. vecors; amens. Ἕλεξε σ' ἅμα γίλωτι παραπεπλήγμένῳ, Eur. Her. fur. 938.

Παραπλόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, calamistratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, insertio. A παραπλέκω.

Παράπλους, contr. παράπλους, ε, ὁ, præternavigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλώω, f. ώσω, præternavigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo seu spiro; (2) præterflo; (3) leviter spiro. Hinc

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adspiratio.

Παραπόδας, *Adv.* e vestigio; (2) juxta, prope. Ex παρὰ, & πῦς, *pes.*

Παραποδίζω, futur. ίσω, impedimento sum. Παραποδίζειν τῷ τῆς ὅπλων χρείαν, Polyb. Μὴ ὧν παραποδισθείη, *Plato.*

Παραποδύομαι, exuo me juxta, vel uno cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut αποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, falso adsimilo, adultero, perverto, Gl. Vet. permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. pass. & παραπεποιημένος, perf. ad similitudinem factus. Πολλὰ ὑπὸ τῦ Ξάνθυ παραπεποίηκεν, Arist. Hinc

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus similitudinem, falso adsimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adsimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. Vet. hoc falsum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio.

Παραπόλλυμι, male perdo, pessumdo contra meritum; (2) perdo, ut simplex, παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. Ὁ μὴ ἡτίμωσ ἡ παραπόλλει, Dem.

Παραπολὺ, *Adv.* multo, longe.

Παραπόμπεια, vel ια, vasa sacra in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatio, comitatus; (2) trajectio, transvectio, advectio, importatio, Ph. prosecutio, comitatus. A παραπέμπω.

Παραπομπὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, comes, deductor. Ph. prosecutor. Ab eod.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, transeo, iter facio; aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergressus. Παρεπορεύοντο διὰ τῆ Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.

Παραπόρφυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium situs; (2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel άπλω, f. άξω, secus facio quam deceat, aut præter justa facio, perperam ago. Μηδενὸς ἄλλα παραπράξαντος, Soph, Aj. 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio; simulata legatio; Demosth. *a pretended embassy.* A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est. Παρεπρεσβεύσατο τὶς Αἰγυπίων, Dem.

Παράπρισμα, ατος, τὸ, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λαπιδολογίαις. *Ern.*) (2) concretus humor in suris equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, sensim seco ut serra.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπροσδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, ῆμαι, dissimulo, connivco, Gloss. Vet. παραπροσποιηθέντα, dissimulata, Ph.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. Vet.

Παραπροσωπὶς, ίδος, ἡ, persona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, aberro, pecco. Ἥματος ἀντίλλοντος ὁδοιπόρος ὅποτε κάμπτει παρσὰν ὀλισθηρῖσι παραπταίοντα πεδίλοις, Nonn. P. 11, 9.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & in transcursu tango seu attingo.

Παράπτω, attingo.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensa, erratum. Gloss. Vet. delictum. A παραπίπτω. Unde

Παράπτωσις, εως, ἡ, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπε, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit, ap. Polyb. (5) figura, qua casus pro casu ponitur.

Παραπύλιον, ε, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.

Παράπυξος, ε, ὁ ἡ ἡ, buxeus, buxo adfimilis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραραθυμέω, negligens sum, negligenter ago.

Παραρίνω, leviter adspergo.

Παραρίω, destillo, Gl. V.

Παραρθρέω, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus sum, luxatus sum. Ex παρὰ, & ἄρθρον. Hinc

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, per quam scilicet articulus paullulum a suo loco naturali excessit.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, seu aliquantum rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero.

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παρυρκέω, ῶ, juxta sufficio; (2) sufficio.

Πάραρος, ε, ὁ ἡ ἡ, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens; Theocrit. 15, 18. (3) inutilis. Ex ἀρω, (sive pro πάρηρος, παφήρος ut placet sch. ad Theoc. (v. in παρήρος,) & quantitas mediæ syllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

Παραρπάζω, f. άξω, vel άσω, abripio, rapio, Suic. Ἂν ᾧ παραρπάζῃς ὄρτυς ἡ κλάσματ' ἀναιδῶς, Epigr.

Παραρράπτω, f. ψω, adsuo; (2) consuo.

Παραρρεῖθρος, ον, præterfluens. A ῥέεθρον.

Παραρρέοντος, gen. sing. part. præs. act. v.

Παραρρέω, vel παραρρύω, præterfluo, prætereo, excido aliqua re, negligentiâ meâ; παραρρυῶναι, aor. 2. pass. inf. præterfluxisse; præterfluere, elabi. Part. παραρρύεις, præterlapsus. Ἕτεροί γε λόγοι παρερρύηκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, Dem.

Παραρρήγνυμι, fut. ρήξω, disrumpo, diffringo, dissipo, discindo; παραρραγεὶς, a. 2. part. pass. disruptus, scissus. Μέλαινά τ' ἄκρη τὶς παρέρρηγεν ποδὸς αἰμοβραγὴς φλέψ, Soph. Phil. 845. Hinc

Παράρρηξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem.

Παραρρητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti potest; (2) adhortatorius, monitorius.

Παραρριπλέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραρριπλεῖμαι, abjicior.

Παραρρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παράρρυμα,

Παράβυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.

Παράβυσις, εως, ἡ, idem.

Παραβύω, idem quod παραβύω.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo e cingulo, vel ſuccingo ut enſem; παρήρτηται, perf. paſſ. appenſum habet.

Παραρτέομαι, præparo, inſtruo, comparo, Ion. pro παραρτᾶμαι.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo ſuſpenſum geſtatur, quidquid ab alio dependet & annexum eſt, ut appendix, ad aliquid ſuſpenſum. A παραρτάω.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, inſtruo, accommodo.

Παράρυθμος, ſeu παράρρυθμος, ον, carens numero, abhorrens a numero. A ῥυθμός.

Παραρύθμως, inconcinne.

Παρασάγγης, ου, ὁ, paraſanga, apud Perſas triginta ſtadia.

Παρασαλεύω, fut. εύσω, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, ſcopis purgo, verro.

Παρασάττω, refercio.

Παράσειρος, ἵππος, equus funalis. A Σειρά.

Παρασείσμα, ατος, τὸ, concuſſio, corporis & inter exercitationes ponitur. A

Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut curſus adjuvem. Οἱ θέοντες δᾶτλον παρασείοντες τὰς χεῖρας, Ariſtot. Οὐδαμῶς τ' ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντι, Ariſt. Nichomach. 4.

Παρασημαίνω, perperam ſigno, falſum ſignum notamque imprimo; (2) annoto, adſcribo; (3) obſigno; παρεσημηνάμην, a. 1. med., obſignavi; παρασεσημασμένος, perperam ſignatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. paſſ. Hinc

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. ſignificatio, plauſus, acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παράσημειον, τὸ, falſum ſignum.

Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.

Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ου, τὸ, nota; παράσημα, τὰ, notæ, indicia; παράσημον τῆς πλοίᾳ, tutela navis, Ph. Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμούμενον. Regis inſignibus, Plut. in Num. cap. 2. A Σῆμα.

Παράσημος, ὁ ἡ, perperam ſignatus, adulterinus; (2) obſcurus, ignobilis; (3) prodigioſus, portentoſus, monſtroſus; (4) inſignis & inter alios conſpicuus. Ex iiſd.

Παρασήμως, *Adv.* inſignite & cum additamento, Gl. V. inſignite.

Παράσιον, ſeu potius παράσειον, velum quod ſupparum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquem ſumo, ſum paraſitus & adſentator; ſector & adulor ventris cauſſa. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, paraſitica adulatio.

Παρασιτικός, ἡ, όν, ad paraſitum pertinens; ἡ παρασιτική, ars paraſitandi. A

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem ſumit; (2) qui cibi gratia adſentatur, cœnarum adſecla; (3) *Adj.* qui opſonii loco ad panem adhibetur, Ph. paraſitus, adſecla; παρασιτοι, buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, ſilentio prætereo. Gl. V. conticeo. Hinc

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.

Παρασκαίρω, a latere ſalio ſeu adſulto.

Παρασκήπτομαι, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, fut. άσω, præparo, inſtruo, apparo, comparo, Gl. Vet. παράσκευάζομαι, præparo me, Gl. Vet. παρασκευάζω, accinge te, Ph. παρεσκεύασατο, accinxit, Ph. aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. paſſ. part. paratus, in animo habens, ſolitus, ſuetus, Τῷ εἰρήνην παρασκευάζοντι καταλύειν, ἢ πόλεμον παρασκευάζοντι, Æſch. Ὁ ἔτοιμος μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζει, Ariſt. Av. 233 τοι γὰρ παρεσκευάσμεθ' ὅτι κατθανεῖν, Eur. Her. fur. 1246.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A παρασκευάζω.

Παρασκευασμός, ὁ, idem & ab eod.

Παρασκευαστέος, έα, έον, apparandus, præparandus. Εἶτά γε μὴν αὐτοβολικὸς αὐτὸς ἦν παρασκευαστέον, *Plut.* Ab eod.

Παρασκευαστικός, ἡ, όν, præparativus; (2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, inſtructio, præparatio; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legumque interdicta; (3) quod fit conſulto & de induſtria; (4) dies, ante Sabbatum in primis Paſchale; hinc ἡ μεγάλη, ſive ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad ſcenam tendens, vel locus juxta ſcenam, ubi inſtrumenta ludorum reponebantur. A Σκηνή.

Παρασκήνιον, & παρασκηνίδιον, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium ſeu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) ſedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus & proximus ſum. Ὁ ὃ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο, μεθ' ὧν παρεσκήνα, Xen. Cyn. 4, 21. Ex iiſd.

Παρασκήπλω, f. ψω, juxta ſeu a latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro.

Παρασκηρτάω, ῶ, fut. ήσω, a latere ſalto, ad latus alicujus exſilio; (2) exſultim ludo, lætitia exſulto, geſtio.

Παρασκοτίζω, fut. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, fut. ήσω, inſolenter & faſtuoſe prætereo; (2) feroci & ſuperbo adſpectu tranſmitto & prætereo. Παρασοβήσας παρὰ τὸ δωμάτιον, Plut.

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam Σοφίζομαι, ſcite & ingenioſe aliquid tentans perperam id facio; παρασοφίζεσθε, ſciolum ſuperare argutiis.

Παράσπας, άδος, ἡ, frutex arbori adnaſcens, qui inde avulſus plantatur, ſtolo.

Παράσπασμός, ῆ, ὁ, avulſio, convulſio. A

Παράσπάω, ῶ, fut. άσω, a latere alicujus abſtraho ſeu avello; (2) fruticem arbori adnaſcentem ex ejus imo trunco avello; (3) abſtraho, evello, Ph. παράσπᾶ, uſurpat, παράσπασθέντων, deductis; id. a. 1. part. paſſ. Τῶν ὃ Ἑλλωτίδων πόλεων παρεσπάτό τινας τῷ Φαρναζάκῃ, Xen.

Παράσπειρον, ſemino juxta ſeu apud; aor. 1. παρέσπειρα. Τῷ Σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, Syneſ.

Παράσπιζα, fut. ίσω, a latere ſtans clypeo munitus pugno. Ἀδελφὸν δ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμαῖ, Eur. Ph. 1444. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτ' ἐν νίκαις Ἀθωνᾶν, id. Ion. 1573. Hinc

Παράσπιστής, οῦ, ὁ, qui a latere ſtans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defenſor, auxiliator.

Παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. particip. paſſ. παρεσπονδημμένος, & aor. 1. παρασπονδηθείς, in fœdere violatus. Καλέσασθαι ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τῷ παρασπονδῆσαι τὴν ἑτέραν, Plut. Ἃ ἄρτα παρεσπόνδησε Φίλιππος, *Demoſth.* A παρά πονδος. Hinc

Παρασπονδηθείσιν, dat. pl. a. 1. part. paſſ.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, ſ. fœderis violatio.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασπονδητής, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ου, ὁ ἡ, fœdus & pacta tranſgrediens, qui ſit contra fœdus & pacta, Gl. Vet. fœdifragus. A Σπονδή.

Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta, perfide.

Παρασπορά, ᾶ, ſatio juxta. A παρασπείρω.

Παράστον, *Adv.* perfacile.

Παραστάδον, *Adv.* adſtando a latere, prope ſtando. A παρίσταμαι, *adſto.*

Παραστάζω, leniter inſtillo.

Παραστάθμιδες, ων, αἱ, poſtes cardinum, antæ. Ex παρὰ, & στάθμος.

Παραστάθμίζω, præpondero Gl. V. perpendo.

Παραστάς, άδος, ἡ, poſtis; παραστάδες, poſtes. Ex παρὰ, & ἵσταμαι.

Παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonſtratio, v. c. per teſtes, ſignificatio; (3) impetus animi fiducia ſui præditi; (4) animi præſentia; (5) fiducia ſeu perſuaſio; (6) exſilium & fuga extorris; (7) vilis ac ſtataria quædam negotiatio. A παρίστημι, unde παρίσταμαι.

Παραστατέω, ῶ, fut. ήσω, a latere ſto, adſiſto, ſto apud ſeu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσι τοι ἐκ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ, Soph. El. 923. Ἀραγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν, Eur. Rhef. 637. A

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem ſtat, qui a latere ſtat; (2) ſocius auxiliator; (3) a præſultore in choro ſecundus; (4) auctor; παραστάδ, meatus, qui ſemen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A παρίστημι. Hinc

Παραστατικός, ἡ, όν, exhibitivus, repræſentativus; (2) animoſus, fortis, conſtans; (3) furore quodam divino correptus.

Παραστατικῶς, *Adv.* præſenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) adfirmative.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, ſocia, auxiliatrix.

Παραταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallos depango, a latere palos figo.

Παρατείχω, tranſeo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. παρέτειχον. Καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ἔχει παρατείχοντα, Soph. Oed. Tyr. 818. Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέτειχες, Hom. Hymn. in Ap. 217.

Παρατίλλω, curſum retineo, cohibeo, fiſſo, compeſco, inhibeo.

Παρατενάχω, congemo, collacrimor.

Παράτημα, ατος, τὸ, præſidentia & robur animi, animi præſentia, audacia, Gloſſ. Vet. geſtus; (2) ſubſidium, auxilium; (3) documentum. A παρίσταμαι.

Παρατλῶναι, a. 2. inf. act. v. παρίστημι.

Παρατῆσαι, aor. 1. inf. act.

Παρατήσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act.

Παρατῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Παρατίζω, f. ίξω, puncto noto, nota ſigno.

Παρατιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata ſeries; (2) capita & primæ verſuum literæ.

Παρατιχίς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παρατορέω, ῶ, fut. ήσω, adſterno; (2) ſterno, extendo. Ἐγώ σέ παρατορῶ, Ariſt. Eq. 479.

Παρατοχάζομαι, f. άσομαι, a ſcopo aberro.

Παρατρύομαι, exercitum ſector, lixa ſum.

Παρατρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adſeſſor ſum & collega, Plut.

Παρατρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra metor apud; (2) ex adverſo caſtra loco; παρατρατοπεδεύομαι, id. Παρετρατοπεδεύσαν τοῖς θεσσαθικοῖς, Polyb.

Παράτρεμμα, τὸ, diſtortio, convulſio. A

Παρατρέφω, f. ψω, diſtorqueo, depravo; παρετραμμένος, tortus, perf. particip. paſſ. Εἰσὶ δ' ὥσπερ αὐτῇ αἱ ψυχαὶ παρεστραμμέναι τὴν φύσιν ἕξεως, Ariſtot. Παρατρέφειν ἱμάτιον, veſtem ex parte invertere, ἐκτρέφειν, eam quaſi de integro reficere, novam illi faciem dare.

Παρατραφάω, idem. Ὄμματα δέ σφι λιξὰ περατροφᾶν, Apoll.

Παρατύφω, aſtringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra ſyngraphæ conventa facio, fidem promiſſam in ſatisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, ἐς παρασυγγεγράφηκας, Dem. Ex παρὰ, & Συγγραφή.

Παρασυγγραφή, ἡ, ſyngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo, non integram ſententiam faciens.

Παρασύμπλημα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

Παραπάγχη, ης, ἡ, anginæ ſpecies, cum exteriores faucium muſculi inflammantur.
Παρασυάγω, illicitos conventus agito. Hinc
Παρασυναγωγή, ῆς, ἡ, falſa Synagoga, illicitus conventus & legitimo oppoſitus, Suic.
Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Παρασυναπτικός, ἡ, ὸν, continuus. A
Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.
Παρασύνεσις, εως, ἡ, falſa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, ſed probabilis & vero proxima.
Παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpoſitionis in capite verbi ultima litera abjecta, ut καθίσημι.
Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum a compoſito; item compoſitum, quod a verbo ducitur, ut ἔκλεκτος.
Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum ſignum, quod fiebat nutu, manu, armis colliſis, aut concuſſis, haſta inclinata, vel enſe vibrato.
Παρασύρω, f. υρῶ, præpoſtere traho, traho in latus, in quo trahere non decet; perverto, diſtorqueo, & hinc univerſe corrumpo; (2) abſtraho, avello, protraho, ſeduco, Gl. Vet. Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ προαθεῖν, Longin. 22. Κάθεν δ' ἐς ἀυγὰς τρεπὴ παρασύρει ἅλμη, Dion. Πβ. 384.
Παρασφαγίς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A Σφαγή.
Παρασφαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, lapſans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.
Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; inſtauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.
Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' ἄν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, Pind. Nem. 11, 41.
Παρασφικόω, annulo, vinculo circumdo, vincio.
Παρασφιλόω, ῶ, condenſo, conſtipo, R.
Παρασφίγγω, adſtringo, ſeu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιὲς, Al. Aphr.
Παρασφραγίζω, ſgnum imitor, falſum & adulterinum ſigillum facio, falſifico, Gl. Vet. Hinc
Παρασφράγισις, ἡ, aſſimulatio ſigilli.
Παρασφύριος, ου, ὁ καὶ ἡ, cruribus adjunctus. A Σφύρον.
Παραχάζω, fut. άσω, inhibeo, ſiſto, regredi facio.
Παραχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconſulte interpretor, adultero, falſifico.
Παραχέδον, prope, juxta; (2) illico, mox.
Παραχέθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρεχέθεν ἅρμενα πάντα, Heſiod. Θεογ. 639.
Παραχεῖν, aor. 2. inf. act. v. παρέχω. Hinc
Παρεχετία, præbenda, impertienda.
Παραχηματίζω, fut. ίσω, q. d. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod ſimplex χηματίζω.
Παραχηματισμὸς, ῦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.
Παραχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A
Παραχίζω, juxta findo; incido, diſſindo.
Παραχίστης, ου, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod.
Παραχοινίζω, f. ίσω, circumſcribo & finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc
Παραχοίνισμα, τὸ, textum a funibus, Poll.
Παράχοις, 2. ſ. aor. 2. opt. act. v. παρέχω.
Παραχολέω, ῶ, fut. ήσω, perperam occupo; (2) occupo.
Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acie inſtructa, prælium, conflictus; (2) obſtinatio, contentio. A παρατάσσω.
Παρατάζω, vel παρατάττω, fut. ξω, in acie colleco, aciem inſtruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάτλομαι, obſto, obſiſto. Τὰς δ' ἵππους ἑκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρέταξε, Xen. Cyr. 4, 8. Παρατετλόμμοι μᾶλ' ὑμῶν, Dem.
Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi ſeu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A
Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, Gl. Vet. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur & paſſive in activo, *inpr.* pro prætendi; (6) *paſſ.* etiam dicitur pro, ad extremum perfero. aor. 1. παρέτεινα, protendi; paſſ. παρατάθην, obtenſus ſum, p. paſſ. παρατετομμαι, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τῶτον, ὥσπερ ἔτος ἐμὲ παραλείψῃ, Xen. Cyr. 1. 11. Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Πβικλέες, Ariſt. Nub. 213. Παρατέτα μακρὰ πόρρω πάνυ, ib.
Παρατειχίζω, murum excito juxta. Hinc
Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum ſeu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio.
Παρατεκταίνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτηναίμην, παρατεκτήναιο, adfinxeris. Αἰψά κε καὶ Ζεὺς γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο, Odyſſ. 14, 131.
Παρατελβυταῖος, penultimus, Gl. Vet.
Παρατέλβυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελβυτή.
Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adverſus publicanorum jura aliquid committo.
Παρατέμνω, perperam ſeco, limites tranſgreſſus. Gloſſ. Vet. præcido.
Παρατεταγμένως, *Adverb.* acie inſtructa. A παρατάσσω.
Παρατεχνολογίζω, aberro ab inſtituta diſputatione, per digreſſionem affero.
Παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, obſervo, præſtolor, Gloſſ. Vet. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γινόμενα, Luc. Hinc
Παρατήρημα, ατος, τὸ, obſervatio, notatio, animadverſio.
Παρατήρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.
Παρατηρητὴς, οῦ, ὁ, obſervator. Ab eod.
Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervatorius, qui obſervationibus ſolet uti. Ab eod.
Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in N. T. commendo, *med.* appono (cibum); (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius teſtimonium, addo ſcriptorum aliorum loca, teſtimonii confirmandi cauſa; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros uſus meos, παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. appoſui. Παρατιθέαι τῷ ὄχλῳ, Luc. 9, 16. Παρέθηκε τράπεζαν, Act. 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ib. 20, 32.
Παρατίλλω, depilo, vulſella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. paſſ. depilatus. Οὐδ' ἀλάς γε μοιχὸς διὰ σὲ πω παρατίλλεται, Ariſt. Plut. 168.
Παρατιλμὸς, οῦ, ὁ, pilorum evulſio, depilatio. A παρατίλλω.
Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.
Παρατίλτρια, ας, ἡ, tricula, Gl. Vet. quæ vulſellis glabrat. Ab eod.
Παρατιμαρέω, ulciſcor.
Παρατολμάω, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ πρὸ τοῦ Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, Longin. 8.
Παράτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.
Παράτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, protenſus. A παρατείνω.
Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio perfunctoria, intentio & directio arcus præter ſcopum. Ex τοξεύω.
Παρατραγικεύω, idem quod
Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.
Παρατραγῳδος, ου, ὁ καὶ ἡ, tragicus.
Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a ſolita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τὸν βελτίονα ἐπ' ἄλλον βίον, Plato. Ταχέως ἡ παρέτραπε δῶρα θεάων, Heſiod. Θεογ. 103. Ἄνδρα παρατρέψασθε, Theoc. 22, 151.
Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter. Ἵππους παρατρέφεσι, Plut.
Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris cauſſa proſequimur, prætercurro, præterlabor, elabor, ſupero, excedo. Οἱ πόλλοὶ ὃ τὸ αἴνιγμα παρατρίχουσιν, prætereunt, Heliod.
Παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido; παρέτρεσεν, a. 1. timefactus diffugit.
Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ cujus in luctu uſus, paratreta. *Ern.*
Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgiis fit, Suid. A
Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, inſeſto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, Theog. 417. Hinc
Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu ſeu attritu detritum eſt; (2) intertrimentum, intertritura, Gl. Vet. intertrigo.
Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, colliſio. Ab eod.
Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις; Odyſſ. 4, 465.
Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio, ipſa actio deflectendi; (2) aberratio, digreſſio; (3) digreſſio oratoria. A παρατρέπω.
Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. 2)
Παράτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deflexus, averſus; alienus a recto, illegitimus. Ἐπεσι παράτροποι, Pind. Pyth. 2. Τοῖον ἔπος κλέλειξε παράτροπον, Nonn. Paraphr. 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.
Παράτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.
Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; Appian. B. Civ. 3. (2) gradum celero; (3) præcurro, curſu prætereo. Καὶ δὲ καταστρέψῃ, καὶ δὲ παρατροχάσῃ, Epigr.
Παρατρυγάω, acinos decerpo, Ariſtænet. 13, (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)
Παρατρίζω, juxta murmuro, Heſ.
Παρατρώγω, abrodo, comedo. Τίς τῆς ἐλάας παρέτρωγε, Ariſtoph. Ran.
Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.
Παρατυγχάνω, intervenio, interſum, Gl. V. παρέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gl. V. part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λυδίππας ὅ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον, Plato, παρατύχοντα etiam quæ forte in manus veniunt. Παρατυχὸν *Adv.* ſtatim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, & ἐν τῷ παρατυχόντι.
Παράτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, perperam cuſus & ſignatus, adulterinus. Ex τύπος.
Παρατυπόω, ῶ, perperam formo ſeu figuro; (2) obiter & in tranſitu formo. Hinc
Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expreſſio, effigies, R.
Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, minus bene, perſpicue, expreſſus.
Παρατυπωτικῶς, *Adverb.* rudius, minus expreſſe.
Παρατυχόντα, acc. ſ. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.
Παραυγάζω, repræſento ſu imaginem repræſento. Κρισῖο παραυγάζουσα κάρηνα, Dion. Περ. 89.
Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor, aor. 1. παραυδήσας, ſolatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Odyſſ. 11, 487.
Παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πέτρα, Eur. Ion. 494.

Παράυλος, ος, ὁ ἡ, a tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam.

Παραυξάνω, & παραύξω, fut. ήσω, obiter augeo, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραυτά, *Adv.* ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia. Ex αὐτός.

Παραυτίκα, *Adverb.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, jamjam; in continenti. Gl. V. in ipſa re, in recenti facinere.

Παραυτοῦ, *Adverb.* confeſtim, ex hac ipſa hora.

Παραυχένιος, ος, ὁ ἡ, vel παραυχήνιος, ία, ον, collo impoſitus & adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

Παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, ex propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo, vel in conſpectum venio, acr. 1. παρέφηνα, oſtendi, paſſ. παραφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. Vet. Πάφαινε μαν ἢ ὄρθρον, ὡς ὁμάμεθα, Ariſt. Lyſ. 183. Ἢν τῷ σώματος ἥδιον παραφλῶσι τοῖς καθημένοις, ἐδή, id. Conc. 94. Κεῖθεν δ' ἐς βορέω Ζεφύρου παραφαινέ ἄκρη, Dion. Per. 364.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφάσσω, attingere, contrectare, a. 1. quaſi a παραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.

Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφδνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. Ex φδνή, dos.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero, παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. παρενεγκών, paſſ. a. 1. παρηνεχθείς. Καὶ οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρουσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν ἡ θήρεια ἡ πρὸ ἡμέρων, Xen. Cyr. 1, 11. Ἐπιτήδεος μὴ ἔμελλεν ὥσπερ Σκαφη, μὴ παρενεχθήσεσθαι, Herodian, 8, 9.

Παράφημι, ſuadeo, conſilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, Il. 1, 577.

Παραφθαδόν, *Adverb.* ſe invicem prævenire cupientes, Suic. A παραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. præcreat. Παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν κολάσαι καὶ Συγγενέσθαι, Xen. Cyr. 7, 25.

Παραφθέγξομαι, fut. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne reſpondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς ἦν τοῦτο παρεφθέγξατο, Iſæus. Hinc

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, ſonus editus contra ſeu præter rhythmum; (2) reſponſum inconcinnum & minime conſentaneum.

Παραφθέγματα, ων, τὰ, feſta quædam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, fut. ῥῶ, aliquantum corrumpo, leviter deſtruo. Hinc

Παραφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, tranſmitto vel dimitto, Gl. Vet. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum toſtumve eſt. A φλογίζω.

Παραφορά, ᾶς, ἡ, incertus curſus; (2) error mentis, inſania. A παραφέρω.

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ος, ὁ ἡ, inſanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, inſane.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus veſtigiis inſiſto; (2) eodem ſermone latius explico, Plut. Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, qua aliquis ſermone eodem utens aliquid latius eloquitur.

Παραφραστής, οῦ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro. Δῆλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου, Ariſt. Plut. 2. Ἐντεῦθα Ζευτῷ παραφρόνῃ, id. Nub. 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν, Iſocr. A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. A παράφρων.

Παραφρονιμος, ος, ὁ ἡ, amens, deſipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præſ. part. act. pro παραφρονέων, a παραφρονέω.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρουρέω, cuſtodio.

Παραφρυκλωρέω, ῶ, f. ήσομαι, ήσομαι, igni e ſpecula oſtendo hoſtibus, quid apud meos agatur vel actum ſit, adeoque in ſpeculando perſide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ, & φρήν.

Παραφυάς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſoboles adfruticans; propago, ſtolo, Gl. V. A παραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio. A φδκος.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obſervatio; (2) præſidium, cuſtodia, Gl. V. A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum eſt. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuſtos triumvir, Gl. V.

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, obſervo, cuſtodio, excubo; παραφυλάττειν, obſervat, Ph. Τί παραφυλάττειν ὄπις ἔλλεις, Heliod. Παραφυλαττίων ἡ Ἀνίβαν, Plut.

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel a latere provenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτάω, adfero, juxta fero.

Παράφυτος, ος, ὁ ἡ, juxta conſitus. A

Παραφύω, fut. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, ſeu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, Gl. V. pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnaſcor.

Παραφωνέω, acclamo, adſtrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abſurditas; quaſi a παράφωνος, quod eſſet *abſonus*.

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptiſmus, Suic.

Παραφωτισμὸς, οῦ, ὁ, luminis diffuſio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κἄγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω, Ariſt. Eq. 432.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παράχαραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) ſignum adulterinum, Gl. Vet. adulteratio. A παραχαράσσω.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falſus monetarius, Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperam ſigno, adulterino impreſſo ſigno, cudo, p. part. paſſ. παρακεχαραγμένος, perperam cuſus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. V.

Παραχέω, adfundo, aqua adfuſa rigo, Gl. V. præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod ſeq.

Παραχορδιεῖς 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, a

Παραχορδίζω, aberro chorda; παραχορδιεῖς, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις Προσέχων ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ἔν δεῖ σ' ὑποδέξαι, Ariſt. Conc. 295. A παράχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορεύομεν τριπόδι μαντεύματα κοινά, Eur. Ion. 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, præbeo; præſto, Gl. V.

Παραχράομαι, ωμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραχρᾶν, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμῷ, id.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplo, continuo, illico, confeſtim, ſtatim, mox, protinus.

Παράχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. A παραχράομαι.

Παραχρησηριάζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum ſeu reſponſum edo.

Παράχρους, *contr.* παράχρως, ως, ὁ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρους, *contr.* παράχρως, ως, idem.

Παραχρωννύω, aut παραχρώννυμι, colora, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio, moduli in melodia muſica. A παραχρόα.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfuſio, R. A παραχύω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris miniſter aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχωρέω, ῶ, fut ήσω, cedo, concedo, tamquam ſuperatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum ſeu lucrum. Ὁ μὲν στρατὸς ἡμῖν παρεκεχώρηκε τὴν εἰς τὴν πόλιν ὁδὸν, Xen. Cyr. 7, 23. Νίκης τῷ ὑπογραφεῖ δὲ αὐτῷ παραχωρᾶν Ἀλεξάνδρῳ, Diod. Hinc

Παραχώρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ceſſio; (2) permiſſio. Ab eod.

Παραχώριος, ος, ον, adfitus, vicinus.

Παραχωρητικὸς, ὴ, όν, qui facile cedit; τὸ παρ. facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde παραψαλισὴς, οῦ, ὁ, fortaſſe qui circumcidit perperam ac doloſe. A ψαλὶς, *forfex*.

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulſo.

Παρέψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, ſtringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis.

Παραψήχω, fut. ξω, deſtringo, detergeo, demulceo.

Παράψογος, ος, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, conſolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) conſolatio, ſolatium. A ſeq. (ſed id verbum nullum eſt, auctore Polluce, *Ern.*) vid. Theſ. Gr. P.

Παραψύχω, conſolor. Φᾷ ὃ παραψυχοῖσα κακὸν ἡ ἀναιδέα φῶτα. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παρβολάδιν, *Adv.* a lateribus; alternis, per contractionem pro παραβολάδιν. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὴ, όν, humidus, uvidus.

Παρδάλεος, ᾶ, ἑα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, ſc. δορὰ, pellis pardalis, apud Hom. παρδαλέη, Il. 3, 17. A πόρδαλις.

Παρδαληφόρος, ος, ὁ ἡ, pardalifer. Ex παρδαλῆ, & φέρω.

Παρδαλίαγχον, ου, τὸ, pantheras ſuffocans ſeu ſtrangulans, aconiti genus. Ex παρδαλις, & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia, al. Gl. V. leopardus.

Πάρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.

Παρδαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pardalis colorem referens, pantheræ modo varius.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρίασιν, 3. plur. præſ. ind. *Ion.* & cum ν pro πάρεισι, a πάρειμι.

Παριάω, ῶ, tranſmitto.

Παριβάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a παραβάλλω.

Παρίβασκε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. παραβάσκω.

Παρίβη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi παραβαίνω.

Παριβιώσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραβιόω.

Παιοιγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παριγγίζῃ ὑ ὡς πρὸς τὴν ταφυλὴν, Theophr.

Παρέγγραπτος, ος, ὁ ἡ ὸ, falſo inſcriptus vel adſcriptus, ſubreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adſcriptitius, factitius.

Παρέγγραφος, ος, ὁ ἡ ὸ, idem. Ὑποβολιμαῖος oppon. τῇ γνήσιος, vid. Plut. de Puer. educ. Ἔννοια ὑποβολιμαία ἢ παρεγγραφος, id. A

Παρεγγράφω, fut. ψω, falſo inſcribo vel adſcribo, ſubdole interſero & interpono; παρεγγεγραμμένος, adſcriptus, p. part. paſſ. Καὶ τούτοις παρεγγραφων ὃς ἐβάλετο, Plut.

Παρεγγυάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, per manus trado; (2) ſignum do; (3) cohortor & adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγύων κελεύσμοσιν ἀλλήλοισι ζὺν πολλῇ βοῇ θεῖν, Eur. Supp. 701. Παρηγγύα ὁ Κῦρος ζεύθημα, ζθὲς ζύμμαχος ἢ ἡμερῶν, Xenoph. Cyr. 3, 28.

Παρεγγύη, ης, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, denunciatio. A παρεγγυάω.

Πάρεγγυς, *Adv.* propiuſcule, proxime.

Παρεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. παραγίνομαι.

Παρεγκάθημαι, adſideo, inter alios ſedeo.

Παρεγκάπλω, devoro.

Παρέγκειμαι, interjectus ſeu interpoſitus ſum, interjaceo.

Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύσεσθαί τινί τι, Lyſ.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ſiccior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & devergo, in latus inclino ſeu declino. Hinc

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παρεγκόπλω, intercipio, Suic.

Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (eſt, cum in Scena ſit, quod actores dicunt, *Ern.*) Ἔτδν ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τῦ δράματος, Heliod. lib. 7.

Παρεγχειρέω, ῶ, adgredior, ſed ferè leniter, ut blanda oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, ſed eodem modo; (2) poſt alium aggredior. Hinc

Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio rei, imprimis levis, blanda.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρόω, ῶ, depingo, coloro.

Παρεγχυμα, ατος, τὸ, propria cujuſque viſceris ſubſtantia. A παρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio, adfuſio. Παρέγχυσις ἔνυγρος, *Arct.* A

Παρεγχύω, ſuperaffundo.

Παρεδίδει, *tradebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Παρεδίδου, a. 1. ind. paſſ. v. παραδίδωμι.

Παρεδρεύω, fut. εύσω, adfideo; (2) adſiduus ſum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδρήσω, adſideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, adſociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδριάω, adſideo; παρεδρίεων, part. pro παρεδριάων, παρεδριῶν.

Πάρεδρος, ος, ὁ ἡ ὸ, adſeſſor, adſidens; (2) conſors imperii, templi, aræ, &c. Βελαῖς ἐν Ῥαδαμανθύος ὃν πάλαι ἔχῃ Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, Pind. Olymp. 2. Ab ἕδρα.

Παρέδακας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παρέζετο, 3. ſ. imperf. ind med. v. Παρέζομαι, adſideo, juxta ſeu a latere ſedeo. Ἧξιν δ' Ἀΐ γε παρέζετο, Il. 1, 557.

Παρεθέμην, a. 2. ind. med. v. παραλίθημι.

Παρέθη, *labefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro παρείθη, a παρίημι.

Παρέθηκεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν

Παρίθης, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. παραλίθημι.

Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, a παραθρίζω.

Πάρῃ, *ades*, 2. ſ. præſ. imper. verbi πάρειμι, vel *accedebat*, 3. ſ. imp. v. πάρειμι.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; παρειαὶ, genæ.

Παρείας, ου, ὁ, ſerpens quidam. A παρειά.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεῖντο, a παρίημι.

Παρεῖδον, neglexi; παριδὼν, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. εἶδω.

Παρείθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεικάζω, f. άσω, adſimilo, ſimilem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.

Παρεῖκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. παρίημι.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ, Plato.

Παρείλετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω pro παρέλω.

Παρειλήφαλε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a παραλαμβάνω.

Παρειλίτλω, implico, infero.

Παρεῖμαι, paſſ. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρειμένος, *remiſſus*, part. perf. paſſ.

Πάρειμι, fut. έσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum; παρεῖναι, adeſſe, præſto fuiſſe. Ἡμῖν παρέσυν ἵππεῖς Xen. Cyr. 2, 1.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παριέναι, prodire. part. παριὼν, progreſſus. Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, Plut. δεινόμβροι, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῇ, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖναι, præſ. inf. act. v. πάρειμι.

Παρεπεῖν, monere. part. παρεπῶν, hortatus. Παρεπεῖσ' ἀλοχος μακαιοῖς ἑτέροισιν, Il. 6, 337.

Παρείπη, 3. ſ. aor. 1. conj. v. παρέπω.

Παρειρύομαι, vel παρρύομαι, diſtrahor, pervertor.

Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. v. παρίημι.

Παρεισόγω, f. ξω, inſinuo, clam introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco. Τὴν Ὄθωνα παρεισῆγεν, Plut. Οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1.

Παρεῖσαι, 2. ſ. perf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρείσακτος, ος, ὁ ἡ ὸ, irreptitius, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus. A παρεισάγω.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior; (2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio. Ex παρὰ εἰς, & γράφω, ſeu γραφὴ.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios introrecipio ſeu admitto.

Παρείσδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. A

Παρεισδύω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo & me inſinuo. Παρεισέδυσαν γὰ τινες ἄνθρωποι, Judæ 4. Πλήθος καὶ ταῖς αὐλαῖς ξενοχαρέμενον, παρεισδῦναι σπουδάζοντες, Herodian. lib. 7. Ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον εἰ παρεισεδύσαλο.

Παρείσειμι, idem.

Παρεισέρχομαι, ſubingredior, irrepo, irrependo ingredior, intervenio, *item* ingredior. Νόμος ὑ παρεισῆλθεν, Rom. 5, 20.

Παρείσθα, 3. ſ. perf. imper. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυλίω, ῶ, f. ίσω, attexo, annecto, infero, ſæpe idem inculco, v. εἴσω.

Παρεῖσο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo, ſ. inſero, quod proprie ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπλω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; παρεισέπεσεν, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapſus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσὼν, Plut.

Παρεισπράω, una, (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρεισήκεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. v. παρίημι.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. παρεισήνεγκα; aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τῦτο ὑ σπουδὴν πᾶσαν παρεῖσενέγκαντες, 2. Pet. 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνπαγώνισμα δραμαλος ἀρχὴν ἄλλα (λόγα) παρεισφέρσα, inferens, Heliod.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me; παρεισεφθαρεὶς, inſinuatus, aor. 1. part. paſſ.

Παρεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a παρέχω.

Παρὲξ, & *ſequente vocali* παρὲξ, *Præp.* extra, foris, præter, ſeorſim, ſine, clam.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.

Παρεκάλεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. παρακαλέω.

Παρεκάλυν, imperf. ind. act. pro παρεκάλεν.

Παρεκβαίνουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν a Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior, unde & violo. aor. 2. παρεξέβην, part. παρεκβὰς, digreſſus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, Plut. τὰ πάτρια, Ariſtot. τινος, Polyb. Καὶ μή τι παρεκβαίνσι δικαίε, Heliod. Ἔργ. 224.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſumo.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſus, exceſſus; (2) digreſſio a propoſito. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικὸς, ὴ, ὸν, digreſſorius. Ab eod.

Παρεκβατικὰς, *Adv.* per digreſſionem.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado ſc. Hiſtoricis, Grammaticis, &c. A

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus. αἱ παρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca ſcriptoris ſelecta, ſc. conſtans excerptis. Ab εκβάλλω. Hinc

Παρεκβολικὸς, ὴ, ὸν, excerpendi ſ. commentarios in poëtas ſcribendi ſtudioſus, peritus; τὸ παρεκβολικὸν ſtudium tale ipſum.

Παρεκδέχομαι, ſtcius, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel δύνω, clam evado.

Παρέκθεσις, ὴ, vox metrica; ἔκθεσις & παρέκθεσις, quæ eſt ἔκθεσις, adjuncta alteri.

Παρεκελάλσε, 3. ſ. imperf. ind. med. v. παρακελεύω.

Παρεκβέω, fut. βύσομαι, præternavigo, prætervehor.

Παρεκκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; παρεκκλίνας, a. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλέγω, ſublego, furor, *Ern.* Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*

Παρεκλείπω, deficio, R.

Παρεκλήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρεκαλέθη, a παρακαλέω.

Παρενήομαι, ῆμαι, prætervehor, prætereo, tranſmitto. Παρεξενέσντ' ἐρυθρὰς, Apoll.

Παρεκπίπλω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπροφεύγω, effugio.

Παρεκπυρόομαι, ῶμαι; παρεκπυρῶθῆς, interim ignefcere.

Παρεκρίθησαν,

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. παρακρίνω.

Παρεκράτησε, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro παρεκράσατο, a παρακράω.

Παρέκλασμα, ατος, τὸ, immodica extenſio. A παρεκλείνω.

Παρεκτανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) Fig. gram. qua vox aliqua interjecta ſyllaba extenditur; (3) productio, v. c. ſyllabæ. A παρεκτείνω.

Παρεκτείνω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκτελέσσιέ τι δαίμων, Moſch. 4. ult.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, libenter ſuppeditans, promptus ad ſuppeditandum. A παρέχω.

Παρέκτοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, ſeduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὄχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτρίβω, attritu elido.

Παρέκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρεκυλίαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παρακυλίω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo, Gl. V. παρεκφαίνειν, elucescere.

Παρεκφέρομαι, effero, conciro. Πέρα τῆ ῥέτρα παρεκφέρεδ, Luc.

Παρεκχέομαι, (& παρεκχύομαι) juxta & prope effundor, ut flumen prope urbem effuſum in mare; (2) exæſtuo.

Παρεκχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio humorum inter cutem.

Παρέλαβες, 2. ſ. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύνω, præterveho, obequito, Gl. Vet. aor. 1. παρῆλασε, prætervectus eſt. Ἐναντίοι, δῦ ἅρματ' —— ἂν παρελασαίτην, Ariſt. Av. 1134. Ἐπὶ δ' ἅπαντας παρῆλασε, Xen. τριχῆ δέ τοι παρελαύω, Heſiod. Scut. Herc. 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελέξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.

Παρελθύσεαι, 2. ſing. f. 1. ind med. *Ion.* pro παρελθύσῃ, a παρέρχομαι. Οὐ παρελθύσεαι, οὐδέ με πείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παρέλευσις, ἡ, tranſitus.

Παρελθόσου, *præteribunt*, 3. pl. f. ejuſd.

Παρελθεῖν, *præteriiſſe*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. ſing. a. 2. conj.

Παρέλθοντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρέλθωσιν, *præterierunt*, 3. pl. a. 2. conj.

Παρελκόντας, acc. pl. præſ. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκόντας, *Adv.* de ſupervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procraſtinator, Gl. Vet. παρελκύστης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύσω, fut. ύσω, protraho, prorogo.

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) ſupervacaneus ſum, abundo, vaco. Παρέλκει (λόθη) πραγμάτων ἐρῆδν ὅδον γ' ἐξ φρενῶν, Pind. Ol. 7, 84.

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio.

Παρελοιμάτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi παραλοιμάζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto interjicio, intercalo, Gl. V. Ἀιχμὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, Dem.

Παρεμβατικῶς, per parentheſin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. ſing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiſſio, Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, caſtrenſis, Gl. V.

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media ſpatia inculco. Ὀνόματα ἢ δημοτικὰ ἢ πλαγικὰ παρενβέβυσο, Luc.

Παρεμμανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ceritus, Ph.

Παρεμπίπλω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσῶν. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὸν πολιτείαν ἐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, Æſchin.

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, oſtruo meatus; intego cutem, inſtauro ſeu reſtituo.

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi vim habens. A pr.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) infero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiſcetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obſtaculo ſum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo ſeu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario inſtituitur; (2) lucrum negotiatione ejuſmodi adquiſitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὴ ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο, Luc.

Παρέμπλασις, εως, ἡ, interventus, vel interventientia, interventio; (2) additio conſonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel ſimul oſtendo; ſignifico; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, ſimilis ſum; juxta appareo, Gl. V. παρεμφαίνω, repræſento, interluceo.

Παρεμφαντικὸς, ἡ, ὸν, oſtenſivus. A præc.

Παρέμφασις, ſpecies. Ab eod.

Παρεμφερὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ſimilis.

Παρεμφέρω, ſimilis ſum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρχεικῇ μυροβαλάνῳ, Dioſc.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter inhaſcor.

Παρενδείκνυμαι, oſtento artem, ſpecimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινα γραμμάτων παρενδείκνυσθαι βελόμενος, Plut.

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενέβαλες, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρεγχύω, præcipio, ſuadeo.

Παρεῖδε, inſpicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) infero, interſero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείραν, Plut.

Παρενθεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, a παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. interventus, interceſſio, interpoſitio. A παρεντίθημι.

Παρένθετος, ος, ὁ ἢ ἡ, interpoſitus, obiter inſertus & introductus, ſpurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, interjectio, interca atio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, neglectim habeo. Ph. παρενθυμῶδ, diſſimulant. Hinc

Παρενθύμησις, εως, ἡ, diſſimulatio, Ph. negligentia.

Παρενθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempeſtivo affectu.

Παρεντυτθρός, ος, ὁ ἢ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἑαυτός, & φέρω.

Παρεννέπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo; παρενοχλοῦμαι, paſſ. moleſtia mihi exhibetur, controverſia mecum eſt, vexor, affligor. Παρενοχλεῖν τοῖς ὑπὸ τῶν παρενοχλεῖτε ἡμῖν, Heliod. Hinc

Παρενόχλησις, εως, turbatio, vexatio.

Παρενσαλδία, concutio; (2) tripudio. Τοῖν ποδοῖν ἀεὶ παρενσαλδίαν, Ariſt. Plut. 291.

Παρεντοπέρω, interſero, interrexo, obiter addo.

Παρεντάξις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio. A παρεντατίω.

Παρεντείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in inſtrumento muſico; (2) intendo v. c. vocem, ut ſimp.

Παρεντίθημι, & παρεντιθέω, obiter inſero, interſero, interpono. Ἡ δ' Συβαρὴ καὶ παρεντίθεδ ἀγοράσματα εἴδε τὰ ναῦν κελεύει Σὲ, Dem.

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio*.

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Hom. Il. 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conſpicuum ſit.

Παρεξαλλάττω, commuto, παρεξηλλαγμένον, part. p p. inuſitatum, inſolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; παρεξηυλημμένος, extritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, tranſeo; (2) progredior; (3) in aciem, hoſtem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ eſt extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hoſtem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, ſophiſticus elenchus.

Παρεξελέγχω, male ſi vitioſe, ſophiſtica fallacia arguo.

Παρεξελήλακας, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξελήλακει, a παρεξελαύνω.

Παρεξερέω, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξεφρίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, ſiniſtre & perperam interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξῆιεν, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* & cum ν pro παρεξῆει, a παρίξειμι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, ſerie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præſ. inf. act. v. παρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire ſino.

Παρέξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum ſe æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίσταμαι, de ſtatu ſuo dimoveo, aor. 2. dimoveor de ſtatu, decedo.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ος, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipſum.

Παρέξορμι, 1. pl. f. 1, ind. act. v. παρέχω.

Παρεξαβέω, ῶ, expello, quaſi fortuito incurſu, aut impulſu.

Παρεσίσαν, acc. ſ. præſ. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παρεῦσαν, a πάρειμι.

Παρεόντες, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεῦσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* & cum ν pro παρῦσι.

Παρέπαινος, ος, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adſalto, juxta ſalto. Eur.

Παρέπεισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραπείθω.

Παρεπιδεηδέα, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) in ſcena eſt, cum fit, quod dicunt actores, id ſic dictum eſt, quia in partibus actorum adſcriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum eſſet, potius igitur, *adſcriptio*. Ern.

Παρεπιγράφω, adſcribo, v. c. in latere ſ. margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, oſtentandi cauſâ profero; aut oſtento, artis ſpecimina edo. Κικέρων δῆλός ἐς ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδεικνύσθαι βελόμενος, Plut. in Comparat. Demoſth. & Cicer.

Παρεπιδημία, ῶ, futur. ήσω, peregre advenio, hoſpes & advena ſum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A
Παρεπιδημ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, peregre adveniens, peregrinus.
Παρεπικαρεω, auxilior.
Παρεπίκρανας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραπικραινω.
Παρεπινοέω, excogito.
Παρεπιπνέω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.
Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquo.
Παρεπισκοπέω, fut. ήσω, seorsim pensito seu considero, vel obiter considero; denique, considero, curam habeo simpliciter.
Παρεπισπάομαι, adsumo, adsciso.
Παρεπισ-τρέφω, futur. ψω, paullum converto, leviter flecto; παρεπισ-τρέφομαι, identidem convertor & respecto; παρεπισ-τράφη, respectavit. Hinc
Παρεπισ-τροφή, ῆς, ἡ, conversio in latus.
Παρεπιφέρω, adfero.
Παρεπιψαύω, leviter attingo.
Παρέπλαξε, aor. 1. ind. *Dor.* pro παρεπληξε, a παραπλήττω.
Παρέπομαι, consequor, adfector, subsequor. Παρείποντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τῶ ἅρματ-ος αὐτῶ, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ἕπομαι, *sequor*. Τοῖς ἐρῶσι παρέπεται πολλάκις ἡ φῦσαν ἐκκρίνειν, Aristot. in Probl.
Παρέπλη, 3. s. aor. 2. ind. act. v. παρίπλημι.
Παρεργάτης, ε, ὁ, artifex.
Πάρεργον, ε, τὸ, appendix, accessio, Gl. V. extraordinarium. Τόδε ὂν τιλικῆτον εἶτα πάρεργον, ὅπ τῇ Γράκχε σάσει ζωπέπεσε, Appian. B. Civil. 1, A
Παρεργ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens.
Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie.
Πάρεμα, ατ-ος, τὸ, fulcrum, stabilimen & firmamentum, Suic.
Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala seu perversa interpretatio. A
Παρερμηνεύω, male & perverse interpretor.
Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτ-ος Νεοκλείδης ὁ γλάμαν παρείρπυσιν, Arist. Conc. 398.
Παρέρπω, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per insidias, vel ex insidiis adgredior.
Παρέρρδυκε, 3. sing. perfect. ind. act. verbi παραῤῥέω.
Παρερχομαι, prætereo, transeo, transgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodire ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut παροιχομαι; παρελθὼς, præteritus, transactus, Gl. V. perf. part. παρελθεῖν, præterire, præteriisse, aor. 2. παρελθών, progressus. Τάχα γάρ Σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἦδη, Theoc. 27, 8.
Παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. pl. aor. 1. ind. med. v. παρασημειόομαι.
Πάρεσις, εως, ἡ, præcermissio, remissio, Gl. V. languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ παράλυσις. A παρίεμαι.
Παρεσθίω, adedo, rodo; (2) simul, eodem tempore, subinde edo.
Παρεσιώπας, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρεσιώπαες, a παρασιωπάω.
Παρεσκυάδατο, 3. pl. pluq. ind. pass. *Ion.* pro παρεσκυασμένοι ἦσαν, a παρασκυάζω.
Παρεσκυάζετο, 3. sing. imp. ind. pass.
Παρεσκυάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Παρεσκυασμένως, *Adv.* præparato. A παρασκυάζω.
Παρέσπαρμαι, perf. ind. pass. v. παρασπείρω.
Παρέσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. *Poët.* pro παρέσῃ, a πάρειμι.
Παρεσσάμην, præs. inf. act. *Ion.* pro παρασθαι, a παρίσημι.
Παρέσταν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro παρέστησαν.
Παρέστη, *adstitit*, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Παρεστήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Πάρεστιν, 3. sing. pr. ind. cum ν a πάρειμι.
Παρεστ-ὼς, ὼσ, ὁ ἡ ὸν, qui ad focum stat vel sit.
Παρεστῖες Σπένδοντα λοιβὰς, Sophoc. Electr. 272. Ex ἑστία.
Παρεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, a παρίστημι.
Παρέχεθι, 3. sing. imperf. indic. act. verbi παραχεθω, Hes. 103.
Παρέχον, a. 2. ind. act. v. παρέχω.
Παρετάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παρατάσσομαι.
Παρετειναε, 2. sing. aor. 1. indic. act. verbi παρατείνω.
Παρετέος, prætermittendus, silendus. A παρίημι.
Παρετυπυμ-ὼς, ὸν, verus.
Παρετοιμασία, ας, ἡ, paratio, Gl. Vet. A παρετοιμάζω.
Πάρετ-ὼς, ὼ, ὁ ἡ ὸν, solutus, luxatus, languidus. Διαλελυμένοι, πάρετοι, ἀχροὶ, *Aret.* A παρίημι.
Παρέτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν a παρατρέπω.
Παρέτρεσε, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro παρετρεσα, a παρατρέω.
Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *pass.* originem habeo ab, &c.
Παρευδιάζομαι, sereno cœlo fruor, tranquille vivo.
Παρευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, fama & celebritate præsto alicui; παρευδοκιμέομαι, celebritate vincor, reprobor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῆδ ἔργων ἡ τ ὑποθέσεως καιροτιμία.
Παρευδυμερέω, ῶ, supero & successu & rebus secundis, vinco alium gratia & auctoritate.
Παρευθυνόω, a recta via seu recto cursu averto vel depello.
Παρευθὺς, *Adv.* statim, protinus.
Παρευκνλέω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρευκνλῇ λόγοις, Eur. Her. fur. 99.
Παρευλαβέομαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo, simp.
Παρευμαρέω, negligo, facile transmitto, contemno; unde aor. 1. παρηυμαρησαν, contempserunt, neglexerunt, Hes. Ex παρὰ, & εὐμαρὴς, *facilis*.
Παρευνάζομαι, juxta cubo. Δμωῆσιν ὃ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως, Odyss. 22, 37.
Παρευνάομαι, idem.
Παρευναῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab εὐνή.
Παρεύρεσις, εως, ἡ, commentum, prætextus, Demosth. pro Cor. Gl. Vet. παρευρέσεις, *effugiæ*. A παρευρίσκω.
Παρευρίσκομαι, juxta cubo. Δμωῆσιν ὃ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως, Odyss. 22, 37.
Παρευρόμενος, perite, celeriter, ex tempore.
Παρεύρισκω, reperio, excogito, comminiscor; παρεῦρον, commentus, aor. 2.
Παρεύσας, gen. sing. part. præs. f. g. *Dor.* pro παρέσης, a πάρειμι.
Παρευτακτέω, ῶ, fut. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo, diligentia in re aliqua utor.
Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo. Παρευτρεπίζετε τἀϊδῶν μολόντες, Eur. Iph. in Tau. 727. Παρευτρέπισα σ' ὡδὲν ἄλλο, πλὴν πυρᾶν Κύκλωπ-ος ὄψιν, id. Cyc. 586.
Παρεφάπλομαι, leviter attingo, stringo.
Παρεφεδρέω, f. ήσω, sum in statione ad aliquem protegendum; additus sum alicui defendendi causa. Τοῖς στολογῶσιν παρεφήδρευε, Polyb.
Παρεφθαρμένως, cum levi corruptione. A παραφείρω.
Παρεχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω.
Παρεχίμῳ, præs. inf. act. *Ion.* pro παρέχειν.
Παρέχοντι, 3. pl. pr. *Dor.* pro παρέχουσι.
Παρεχε, 2. sing. præs. imper. *Ion.* & *Att.* pro παρεχετω.
Παρέχω, f. ξω, p. παρέχηκα, & παρεχομαι, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præsto, præbeo; unde & de femina copiam sui faciente dicitur; (4) adsero, excito; (5) polliceor. παραχθήσεται, accommodabitur, Gl. V. præstabitur; fut. 1. pass. παρέχθη, *Imperf.* licet, facultas est, facile est, πορακὸν, cum potestas esset. Τατὶ τό γ' ἐμὲν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχα τύπτειν, Arist. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν παρείχοντο, Diod. Εἰς Πορφυρίων ἀὐτῷ παρέχε πράγματ', Arist. Av. 1257. Παράδειγμα μὴ δὴ τοιοῦτ' ἑαυτὸν παρείχετο, Xen. Cyr. 8, 12. Κακῶς παρέξω, κ' ὐχὶ πρωκιτήσομαι. Aristoph. Lysistr. 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, quia fit præbere necesse. Ovid. Art. Am. 2, 685.
Παρεὼν, *præsens*, præs. part. *Ion.* pro παρών.
Παρῆ, *adsit*, 3. sing. præs. conj.
Παρηβάω, pubertatem transeo, florentes annos egredior; (2) consenesco, & a flore ætatis egressus in senectutem vergo; παρηβηκὼς, ætate progressus, part. perf.
Πάρηβ-ος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui pubertatem excessit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.
Παρήγειλα, aor. 1. ind. act. v. παραγγέλλω.
Παρηγορίσασε, 2. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόρεες, a
Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, consolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; medeor, sano. Πόλιν ξυμμάχων παρηγορεῖτον, Eur. Ph. 1458. Παρηγορήσεται τισι, *Aret.* Ab ἀγορέω. Hinc
Παρηγόρημα, ατ-ος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum.
Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Ph. A παρήγορ-ος. Hinc
Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens, Gl. Vet. consolabundus.
Παρηγορικῶς, *Adv.* consolatorie, leniter, molliter.
Παρηγορ-ὼς, ὼ, ὁ ἡ ὸν, hortator, hortatrix; (2) consolator, vel consolatrix. A παρηγορέω.
Παρηδύνω, suave reddo.
Παρηέρθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. παραείρομαι, Hom. Il. 16, 342.
Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, transmitto seu transfundo per colum, percolo.
Παρῆϊξα, aor. 1. ind. act. v. παραΐσσω.
Παρῆϊον, ε, τὸ, gena. A παρειά.
Παρηϊ-ὼς, ὼ, ὁ ἡ ὸν, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.
Παρηΐς, ίδ-ος, ἡ, gena. Ab eod.
Παρῆκας, 2. s. a. 1. ind. act. v. παρίημι.
Παρηκολάθηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρακολουθέω.
Παρήκο-ος, ε, ὁ ἡ ὸν, immoriger, contumax. A παρακούω.
Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi & extendi. *Ern.* Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκασιν, Plut. Παρήκε τὸ στρατόπεδον, Herodot. Εἰ τὰ τ' φλεγμασίης παρήκοι, *Aret.*
Παρήλθοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro παρῆλθον, a παρέρχομαι.
Παρῆλ-ιξ, ικ-ος, ὁ ἡ ὶξ, qui præcipiti, seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus senescit, ætate provectus, vetulus.
Παρήλι-ος, ε, ὁ, sol geminatus, gemini soles.
Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inusitato; (2) aliter, dissimiliter, *cum Dat.*
Πάρημαι, adfideo. Πάρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311.
Παρημελήκεε, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro παρημελήκει, a παραμελέω.
Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contempt m. A παραμελέομαι.
Παρῆμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, a πάρειμι.
Παρήμενον, acc. sing. præs. part. med. verbi παρήμαι.
Παρημερεύω, f. εύσω, diem seu dies juxta quempiam transigo. Ex ἡμέρα.

Παρῆσι,

Παρήνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρῆνες, a παραινέω.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος, vocatur; (2) extremitas, summa pars rei, scribitur & per ω. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει. Hom. Il. 16, 152.

Παρηόριος, ια, *Ion.* ιη, ιον, superbus, elatus. A

Παρήορος, ε, ὁ ἡ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extensus; (3) delirus, demens, stolidus, inhonorus, Æsch. Prom. vinct. 362. Ex εἴρω, *ligo.*

Παρήπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

Παρηρτημένα, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παραιρέω.

Παρήρτητο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi παραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. πάρειμι.

Παρήφδε, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρῴδη, a παραοιδάομαι.

Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.

Παρητημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi παραιτέομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono refero, ſono adſimilis ſum.

Παρήχημα, ατος, τὸ, adnominatio. A præc.

Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adſimilatio, alluſio. Ab eod.

Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, ſimilem ſonum habens, χῆμα παρηχητικὸν ἐστι παρήχησις.

Παρθέμενον, a. 2. part. med. n. g. *per Sync. Poët.* pro παράθεμενον, a παρατίθημι.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus, in quo virgines ſunt. A παρθενεύω.

Παρθενῖα, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένειος, ε, ὁ ἡ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένειμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis.

Παρθένευσις, εως, ἡ, ipſa actio in virginitate degendi. A

Παρθενεύω, & παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Θυγατηρ ἀνανδρος πολιὰ παρθενεύεται, Eur. Hel. 290. A παρθένος.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, conclave virginum; locus in quo adſervantur virgines. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl V. Ab eod.

Παρθενίας, ᾳ, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, ſed non erat.

Παρθενικάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, a παρθενικός.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ε, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* Feverfew.

Παρθένιος, ια, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις. Pind. Olym. 6. i. e. dolorem quem patiebatur ea, quæ virgo putabatur eſſe.

Παρθενιστήριον, ε, τὸ, virguncula. Gl. Vet. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, a virgine pariente editus. Ex παρθένος, & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, *curo.*

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occiſio vel immolatio. A

Παρθενοκτόνος, ε, ὁ, virginis aut virginum occiſor. Ex παρθένος, & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex παρθένος, & μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ε, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator ſeu obſervator; Hom. Il. 11, 385. Ex παρθένος, & ὀπιπεύω.

Παρθένος, ε, ἡ, virgo, puſa, Ph. *Adject.* virgineus, intactus.

Παρθενόσφαγος, ε, ὁ. Hinc dat. plural. παρθενοσφάγοισι ῥείθροις, mactata virgine fluentibus rivis, apud Æſchyl. Ex παρθένος, & σφάττω.

Παρθενῶν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. A παρθένος.

Παρθενωπὸς, ὸς, ὁ, qui virginea & puellari facie eſt, ipſo adſpectu ſe effeminatum oſtendens. Ex παρθένος, & ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθένος.

Πάρθην, metri cauſa alicubi pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus cithariſticus. A

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem pyrrichio.

Παριαύοντι, dat. ſ. pr. part. act. v.

Παριαύω, juxta moror ſeu commoror, vel juxta dormio. Τῇ παριαύων Τερπέϊ, Il. 9, 336.

Παριδρύω, juxta colloco ſeu ſtatuo.

Παριδεῖν, negligere. Παριδὼν τὸ αὐτῷ, Ariſt.

Παριέναι, præſ. inf. act. verbi παρίημι.

Παριέρη, ης, ἡ, ſacerdos, fœmina initiatrix, apud Plut.

Παρίεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi παρίημι.

Παρίζω, f. ισω, juxta colloco, adſidere facio, (2) adſideo, juxta ſedeo; παρίζομαι, adſideo. Τηλεμάχῳ ὃ παρίζεν, Odyſſ. 4, 311.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, Gl. V. ſino; (2) admitto; (3) ſolvo, laxo; (4) permitto, ſino; (5) frango, debilito, *quo ſenſu impr. frequens eſt in paſſ.* παρειμένος, fractus, debilitatus, *cum Gen.* qui ſe removit ab aliqua re, velut republica; (6) *in med.* ap. Plat. deprecor. παρειμένος, debilitatus, Gl. Vet. Καὶ μὴ παρῇς σαυτὸν βροτοῖς ὕπνῳ δόσις ἐκκλέψας ἐμὲ, ne admittas, Soph. Phil. 959. Τὸ σὸν ᾧ δυγάτριον παρῆκας αὐτῇ, tradidiſti, Ariſt. Θεσμ. 572.

Πάριν, idem quod πάρις.

Πάριος, ία, ιον, Parius, qui ex inſula Paro eſt. Πάρος, *Parus*, quæ eſt inſula maris Ægei. Ab eod.

Παριππάζομαι, a latere equito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον παριππεύοντε, Eur. Hel. 1381. Τρεῖς δικάδας δασπλῆτι παριππεύσας ἐπὶ γύαιῳ, Nonn. Paraphr. 5, 5.

Παρίππος, ε, ὁ ἡ ἡ, equum adſectans, velocitate equum adſequens.

Παρισάζω, fut. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonſillæ, glandulæ faucium; (2) tonſillarum inflammationes. Ab ἰσθμὸς, *fauces.*

Πάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, æqualis, vel compar, ſuppar. Hinc

Παριστόω, ῶ, adæquo, æquale, par ſeu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παριστέμενος Δαρείῳ, Herodot.

Παρεσάντα, acc. ſ. pr. part. act. v. παρίσημι.

Παρίσαντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.

Παρίσημι, παριστάω, & παριστάνω, f. στήσω, ſiſto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonſtro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, ſtimulo, exhortor; (5) admoneo, ſubjicio, mentem injicio. Ὅπως ἔστι μάλιστα ὑμῖν, τῶν παρασῆσαι τὸν Θεὸν ὑμῖν. Demoſt. pro Coron. *In præt. & aor.* 2. *paſſive dicitur, ſignificatque* adeſſe, opem ferre, in mentem venire, in animo eſſe, videri, placere, &c. *In med. ferè ſignificat activè, & præterea* ad deditionem compellere, expugnare, ſubigere; (2) confirmare, reficere animum. παρίσαμαι, adſto, advento; παρέστηκα, perfect. adſtiti, Gl. V. aor. 2. παρέστω, adſtiti, a. 1. παρεστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παρεστήσατε ἑαυτὸς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παρασησόμεθα τῷ βήματι τῦ Χριστῦ, Ib. 14, 10.

Παρσχαίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχαινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παρισορέω, παρισορεῖν, obiter ἱστορεῖν, ſciſcitari.

Παρίσχω, juxta habeo ſeu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσως, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio; (2) ſtructura orationis ex membris æqualibus. A παρίσόω.

Παριστατικὸς, ἡ, ὸν, exæquans; τὸ παρ. eſt παρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus. Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν ἐκέτι μοι παριτέ, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis 90. vide Πάρειμι.

Παρκαλέλεκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Æol.* pro παρακαλελέλεκτο, a παρακαλαλέγομαι.

Παρκεί μενον, præſ. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, a παράκειμαι.

Παρκλίνεσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνουσι, a παρακλίνω.

Παρκλίνω, deflecto, detorqueo. Οἱ λυγρὰ νοεόντες Ἄλλῃ παρκλίνεσι δίκας, Heſiod. Ἔργ. 260.

Παρκύπλουσαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Æol.* & *Dor.* pro παρακύπτουσαν, a παρακύπτω.

Παρκύπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.

Παρμεμβλακα, *curavi*, perf. ind. act. *per Sync. Æol.* pro παρεμέμβλακα, ex παραμεμβλακα, a παραμελέω, *curo.*

Παρμβήω, maneo apud, pro παραμβήω. Οὐκέτι τοι δύναμαι—ἐνθάδε παρμβεμέμβη, Il. 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, ſcuti genus breve Carthaginienſibus, Suid.

Παρμονάτρος, *per Sync.* pro παραμονάτρος, durabilior. Σὺν Θεῷ γὰ τοι φυτευθεὶς ἔλεος ἀνθρώποισι παρμενάτρος, Pind. N. 8.

Παρνήσοιο, gen. ſ. *Ion.* & *Poët.* pro Παρνήσσε.

ΠΑΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locuſtarum.

Παρὸ, *Conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

Παροδεύω, prætereo, prætergredior; prætervehor, Ph. Παροδεύειν τὴν πόλιν. A παρόδος. Unde

Παροδικὸς, ἡ, ὸν transitorius. Gl. V.

Παροδικῶς, tranſeundo, Gl. V. A præc.

Παρόδιος, ία, ὁ ἡ ἡ, qui viam reſpicit, viæ propinquus.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator, Gl. Vet. profector. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ ad viam eſt, aut in via. A παροδίτης.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipſa actio adeundi, ingreſſus, introitus; (3) tranſitus; tranſitio; (4) proceſſio, in choris eſt proceſſio chori in medium, ſ. in ſcenam.

Πάροδος, ε, ὁ ἡ ἡ, juxta viam ſitus; (2) *Subſt.* ὁ viator, tranſiens. Ex iiſd.

Παροίγω, fut. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, Ariſt. Pac. 30. πύλας, Eur. I. A. 870.

Παροιδαίνω, intumeſco, tumeo. Ἦ τὸ πᾶν παροιδαίνῃ ζκιῦ, *Aret.*

Παροιδισκω, idem, *Aret.*

Παροιθε, vel πάροιθεν, *Præp.* ante, coram; (2) *Adv.* ante, antea. A παρά.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

Παροικέω, ῶ, juxta habito, adhabito, Gl. V. habito apud, accolo, incola ſum, peregre adveni aliquem in locum habitandi cauſſa. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ, Luc. 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, Gloſſ. Vet. inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio, *impr.* peregre adductum, πατρωκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. paſſ.

Παροικοδομέω, juxta ædifico. Παρῳκοδόμησαν ἡμῖν τεῖχος, Thuc. Hinc

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adſtructum.

Πάροικος, ε, ὁ ἡ ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. V.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gloſſ. Vet. Ex εἶμι. Hinc

Παροιμιάζομαι, fut. άσομαι, proverbio utor. Παροιμιαζεσθῆ ὑ Θεὸν, Plato.

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio est; παροιμιακὸν μετρον, est Anapæsticum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ ᾗ, parœmiarum seu proverbiorum scriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex παροιμία, & λέγω.

Παροιμιώδης, ους, ὁ ᾗ, proverbialis. A παροιμία.

Παροικος, ου, ὁ ᾗ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, Hes. Hinc

Παροικόω, ῶ, a via deflecto, Hes.

Παροινέω, ebrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor, Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari; παροινέμα, ut πεπαροινημένη γυνὴ, mulier in convivio contumeliam passa; παροινέμενος, a temulento male acceptus; πεπαροίνηταί σοι, debacchatus es. Ἱκανὰ σοι πεπαρόνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria seu contumelia a vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia nascens petulantia & injuria, insania, Gl. V. A πάροινος.

Παροινικὸς, ἡ, ὸν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ου, ὁ ᾗ, vinosus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ᾗ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παροινέμβρυον, acc. sing. præs. part. pass. verbi παροινέομαι.

Παροίνως, temulente, petulanter. A præc.

Παρσίδεντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. v. παραφέρω.

Παρσιστράω, sive παροιστρέω, œstro immisso concito; ad furorem redigo; (2) œstro immisso fugor & exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus, *Superl.* a πάρος, *ante.*

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, Hom. Il. 23, 359.

Παροίχομαι, fut. παροιχήσομαι, prætereo; (2) pereo, morior. præt. part. παρῳχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. Vet. & pass. παρῳχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς, Act. 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præs. med. *Ion.* & cum ν pro παροιχομένοις, a παροίχομαι.

Παροιχώκεις, *præterierat*, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro παρῳχήκει. Ab eod.

Παροκλάζομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παρολιγωρέω, ῶ, susque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρολίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor; Gl. V. dilabor.

Παρολκη, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adsector. Παρομαρτεῖ πνὶξ γυναιξὶ, *Aret.*

Παρομοιάζω, f. άσω, adsimilis sum; (2) adsimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27.

Παρομοῖος, *Poët.* pro παρόμοιος.

Πάρομοιος, ου, ὁ ᾗ, adsimilis, prope similis. Hinc

Παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimilo, similem reddo.

Παρομοίως, *Adverb.* similiter, non absimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio, figura rhetorica. A παρομοίομαι.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest; (2) præsens temporis conditio; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, s. copia esset. A πάρειμι, unde part. παρών.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo false.

Παρονομάζω, f. άσω, agnomino, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum gustu vel odore refero; (2) subacesco.

Παροξῶαι, a. 1. inf. act. v. παροξώω.

Παροξυνθείη, 3. s. a. 1. opt. pass.

Παροξυντὴς, ῆ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, Gl. V. A παροξύω. Unde

Παροξυντικὸς, ἡ, ὸν, concitatorius, incitabilis.

Παροξυντικῶς, incitatorie, acriter.

Παροξύω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam syllabam colloco. Πατρὸς ὀξὺ μὴ παροξύνῃ φρένα, Eur. Alc. 670. Τέτταξ ἱππεῖων παρώξυνε, Xen. Cyr. 6, 12. Παρῳξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῷ, Act. 17, 16.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) accessio morbi. Ab eodem.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A

Παροξύτονος, ου, ὁ ᾗ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπλάω, ῶ, f. ήσω, asso.

Παροπλέος, έα, εον, negligendus, despiciendus. A παρόπλομαι.

Παρόπλησις, εως, ἡ, q. d. adaffatio, cum quid prunis torretur. A παροπλάω.

Παρόπλομαι, negligenter video, negligo, Gl. V. despicior. Hinc παρόψονται, f. 1. & παρῶπλα, perfect. part. pass. apud Poll. aor. 1. pass. παράφθλω, part. παρῳφθεὶς, neglectus, fastiditus; παρῳφθέντα, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentia: proprie quem quis perperam videndo commisit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adspectus obliquus; (2) contemptus, despicientia. Ab eod. Unde

Παρορατικὸς, ἡ, ὸν, negligens, incuriosus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo, παροραθεὶς, despectus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. Παρηγλύπησε ὃ παρορᾶν πρὸς τὸ Σημεῖον, Xen. Cyr. 7, 1.

Παρορμίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. pass. παρώρμισμαι. Μὴ παρορμίζετε τα τέκνα ὑμῶν, Ephes. 6, 4. Hinc

Παρόρμισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est.

Παρορμισμὸς, ῦ, idem & ab eod.

Παρορεύς, έως, ὁ ᾗ, ad latera montis situs, prope montem situs. Ex παρὰ, & ὄρος.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, s. montibus vicina, R. A πάρορος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos & limites transilio. Hinc

Παρορισμὸς, ῦ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri usurpatio.

Παρορισὴς, ῆ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat.

Παρορκέω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor, *in med.* irruo. Δεῖ ἄλλους παρορμᾶν ὅτι τὰ καλὰ κ᾽ ἀγαθὰ ἔργα, Xen. Cyr. 8, 4.

Παρορμέω, juxta stationem teneo.

Παρόρμημα, το, incitamentum.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ἡ, ὸν, incitans, stimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ᾗ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παροχέομαι, οῦμαι, præter salto, perperam salto.

ΠΑΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. V. aor. 1. παρὼτρυνα. Οἱ ὃ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παρωτίς, ίδος, ἡ, aures pendulas habens. Τὴν δ᾽ ὁ γενειήτης δύο μὴν κύνας ἤμισυ πηγὲς, Τρεῖς δὲ παρωτίτας, ἕνα δ᾽ αἰόλον——ἔδωκε, Cal. in Dian. 91.

Παρωλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ, & ὄλον, *gingiva.*

Πάρωλος, ου, ὁ ᾗ, crispus.

Πάρωρος, ὁ, custos.

Παρώσας, acc. plur. part. præs. f. g. verbi πάρειμι, *adsum.*

Παρουσία, ας, ἡ, præsentia; (2) adventus. A πάρειμι.

Παρουσιάζω, præsens sum, appropinquo.

Παρῶσιν, dat. pl. præs. part. cum ν.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur s. c. A

Παροχετεύω, per canales alio derivo, perversis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. Ταῦτ᾽ ἂν παρωχέτευσας εὖ, κεδεῖ λέγων, Eur. Bac. 479. Παρωχετεύσατ᾽ ὄντ᾽ πλευρᾶς πύος, *Aret.*

Παροχεύω, alterius feminam præter meam appeto; παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύονται δέ ποτε κ᾽ τῶν τὰς ἀρρενας ἐχόντων τινες, Arist. Hist. An. 9, 7.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, transveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, οῦμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru adsideo. Παρῳχέτο ὃ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, Xen. Cyr. 8, 23.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præstatio, salarium, *it.* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obstrepo molestiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὀχλέω.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor (2) qui peregrinis salem & ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet. A παρέχω, vel παρὰ, & ὄχος.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opsonio vescor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem vescimur, opsonium.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ου, τὸ, opsonium frugale. A

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψον.

Παροψανέω, clam opsonia coëmo. Αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ κ᾽ προτοῦ, Arist. Conc. 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opsonium, clam e foro comparatum & coëmptum, & opsonium, cibus delicatior, *simpl.*

Παρπεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync.* & *Ion.* pro παραπιθεῖν, a παραπείθω.

Παρπεπιθὼν, qui persuasit, induxit, pellexit, pl. παρπεπιθόντες, qui persuaserunt, &c.

Παρποδὶς, ίος, ὁ ᾗ, ἡ, qui est ante pedes, præsens, imminens. Φόνε παρποδὶς νεφέλαν, Pind. N. 9. Ex πῶς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, & ῥῆσις. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. άσομαι, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago, Gl. Vet. fiducialiter ago. Εἰσηλθὼν ὃ εἰς τὴν Συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, Act. 19, 8. Πλὴν ὃ ἁπλῶς, ὑδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι, Dem. Phil. 1.

Παρρησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentiosus. A pr. Hinc

Παρρησιαστικὸς, ἡ, ὸν, idem, Gl. V.

Παρρησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo, Gl. V. licenter.

Παρσὰς, adstans, παρσαίη, adstet, apud Hom. pro παρασὰς, παρασαίη, Il. 10, 157, & 20, 121. A παρίστημι.

Παρτιθέτω, 3. s. præs. imper. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, a παρατίθημι.

Παρτιθέω, ῶ, unde παρτιθεῖ, apponit, apud Hom. pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, Odyss. 1. 102. A verbo inus. παρατιθέω.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Παρυγρὸς, ά, ὸν ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδατηρὸς, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ, & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisdem.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπατὴ, ῆς, ἡ, sc. χορδὴ, subprincipalis chorda. A παρύπατος, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A pr.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. pass. παρυφασμένος, attextus. Τὸ ἐξ ὑφῆς παρυφασμένον ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, Xen.

Παρυφαντὸν, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est, Gl. Vet. prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω. Hinc

Παρυφὴς, ήεντος, ὁ ἡ ὲν, prætextatus.

Πάρυφος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ab eod.

Παρυφίσαμαι, una subsisto vel exsisto, una sum in natura rerum; (2) significor, demonstror, repræsentor.

Παρφάμην, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro παραφάναι, a παράφημι, Pind. Ol. 7.

Παρφάσιος, male fuadens. A παράφημι.

Παρφασία, ας, ἡ, consilium pro παραφασία, vel παραίφασις, Suic.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio qua quis decipitur, blandiloquentia, v. παραίφασις, παράφασις. Ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν ἡ πάλαι, Pind, Nem. 8.

Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.

Παρφυκὸς, *Æol.* pro παράφυκος.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex παρὰ, & ἀείδω.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab ᾠδή.

Παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poëtæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικὸς, ὴ, ὸν, per parodiam factus.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.

Παρῳθέω idem quod seq.

Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, & ωθήσω, expello, ejicio, expello, rejicio, adspernor, negligo; παρωθοῦμαι, exturbo, Gl. V. aor. 1. inf. παρόσασθαι, ejicere. Παρόσας ἡ δάμαρτα ἡ τέκνα, Lyc. 1263. ξένους, Eur. Herac. 238.

Παρωκεάνιοι, αν, οἱ, oceani accolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ὴ, ὸν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανὶς, ίδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρῴκησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. παροικέω.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. v. παροικίζω.

Παρῳκοδόμουν, 3. pl. perf. pass. v. παροικοδομέω.

Παρωλένη, ης, ὁ ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis & ulnis. Ab ὠλένη.

Παρόμαλος, ος, ὁ ἡ ὸν, adæquatus, fere æqualis. Ab ὁμαλὸς.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale. Ab ὦμος.

Παρὼν, præsens, Ph. neutr. παρὸν, præsens, instans, Gl. V. A πάρειμι.

Παρωνομασία, ἡ, id quod παρονομασία.

Παρωνυμέω, verbum ex alio duco, f. formo; (2) cognomen do.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, v. παράνυμος.

Παρωνυμιάζω, seu παρωνυμίζω, f. σω, denomino, ab verbo alio, ut ξυλίνων a ξύλῳ. A παρωνυμία.

Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ος, ὁ ἡ ὸν, denominatione similis. A παρωνυμία.

Παρώνυμον, ου, ὁ ἡ ὸν, adnomen, prænomen, Ph. Ex παρὰ, & ὄνομα. Unde

Παράνυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens, Gl. Vet. παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος est παράνυμον τῆς ἀνδρείας.

Παρανύμως, *Adv.* denominative.

Παρανυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ab ὄνυξ.

Παρανυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Πάρος, ος, ὁ ἡ ὸν, colorem habens inter cinereum & rufum medium.

Παρωπία, oculorum mincres anguli versus tempora. Ex παρὰ, & ὤψ. Unde

Παρώπιον, ου, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Παρώπλο, 3. s. pluscq. ind. pass. v. παρόπλομαι.

Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παρώρειος, ος, ὁ ἡ ὸν, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab ὄρος.

Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A παρώρειος.

Παρορμημάδως, iracunde, vehementer. A παρορμάομαι.

Πάρορος, ος, ὁ ἡ ὸν, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex παρὰ, & ὥρα.

Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, Poll. ora tecti. Ab ὄροφος.

Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium; (2) alter oculi angulus ad aures spectans. Ex παρὰ, & οὖς, auris. Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; παρωτίδες, strumæ, Gl. Vet.

Παρώτρυνα, aor. 1. ind. act. v. παροτρύνω.

Παρῳχημένος, perf. ind. act. v. παροίχομαι.

Παρωχημμένως, scil. χρόνος, & παροιχηκὼς, præteritum.

Πάρωχρος, ος, ον, subpallidus.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additur numeris*, ipse omnino admodum; (5) *dicitur* & de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus varii generis; (7) τὸ πᾶν, summa rerum, *philosophis* universum; *interdum Adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκπαντὸς, sc. τρόπου, quovis modo; (9) τὰ πάντα dicitur alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) εἰς πάντα, pro πάντως; (11) in, N. T. summus, maximus, πᾶσα χαρὰ summum gaudium. Οἱ σ' εἶπαν πάντες ἀνέρες, Hom. Il. 7, 161, Non pauciores quam novem. Δυκαιδέκα πάντας ἀρίστους, 10, 560. Conf. 18, 470.

Πασᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πασῶν.

Πάσασθε, aor. 1. infin. med. v. πάομαι.

Πασίγνως, ων, manifestus, clarus.

Πασιμέλουσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex πᾶς, & μέλω, *curæ est.*

Πασιφαὴς, ές, idem quod

Πασιφανὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, omnibus apparens. Ex πᾶς, & φαίνομαι.

Παναλθὴς, ὴς, ὲς, adfixus. A

Πανσαλεύω, seu πασσαλεύω, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσαλῶ πρὸς δόμοις, Eurip. Rhes. 180. Πανσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος, id. Bac. 1215. A πάνσαλος.

Πανσαλίσκος, ου, ὁ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a

Πάνσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, Ph. palus. Ἀπὸ πανσάλου ἀγκύλα τόξα Ἡμαῖ τᾷ ἰλόμῑ, Hom. Il. 5, 209. A πήγω.

Πανσάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. *Poët.* pro πασάμενοι, a πάομαι. Πανσάμενοι ἐπίτασε. Theocrit. 15, 90.

Πάνσαξ, ακος, ὁ, idem quod πανσαλίσκος.

Πάνσε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπανσε, a πάνω.

Πάνσομαι, comedo. A πάω.

Πάνσυδί, *Adv.* omni impetu, funditus, omnino. Ex πᾶς, & σύομαι, *moveor.*

Πανσυδὶν, *Adv.* idem & ex iisd.

Πανσυρεὶ, idem, sed malæ notæ vox, *Ern.*

ΠΑΣΣΩ, vel πάττω, fut. άσω, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjicio; (4) variego, varie distinguo. Ἠδέλησε σῇ αἵματος κοινῆ πάσασθαι, Soph. Antig. 207. Ἀδίκως χρήματα πανσάμενος, adeptus, Epigr.

Πάονων, ονος, ὁ ἡ ὸν, crassior, spissior, densior, Comp. a παχύς.

Πασὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A πάσσω.

Πασὴ, ῆς, ἡ, jusculum farina mixtum seu consperstum. Ab eod.

Πασὸν, οῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Πασὸς, ὴ, ὸν, consperstus; (2) thalamus, Gl. V. s. ædicula portatilis in qua simulacrum Dei vel Deæ; obtentus, coronatio, thalamus; & πασὸν, falsum, id. Ab eod.

Πασοφορεῖον, vel πασοφόριον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis; (2) thalamus, in quo habitat ædituus, sacerdos; (3) atrium templi. A πασὸν, & φέρω.

Πασοφόρος, ος, ὁ ἡ ὸν, ædituus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑΣΧΑ, τὸ, pasca, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, pascha celebro, Suic. A πάσχα.

Πασχαλικὸς, ὴ, ὸν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ος, ὁ ἡ ὸν, paschalis, ad pascha pertinens, Suic. Ab eod.

Πασχέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πάσχειν.

Πασχητιασμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi; turpis in Venerem pruritus & titillatio. A

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν sive obscœna pati; πασχητιῶν, pathicus, Gl. Vet. A πάσχω.

Πάσχοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v.

ΠΑΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, κακῶς π. incommodo, injuria affici; (5) *Att.* facio, f. πίσομαι; p. med. πέπονθα; a. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passus. Ἀλλ' εἶα χρὴ παθεῖν με πρὸς ἔτι, pati ab, Soph. Phil. 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti estis erga, Æsch. *Art.* τί πάσχω, quare.

Παταγέω, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, perstrepo. Ῥήγνυμ' ἡ παταγοῦσα, Aristr. Nub. 337. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ὴ, ὸν, strepitans, turbulentum sonum edens, Suic. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, fragorem edens inter currendum. Ex πάταγος, & δρόμος.

Πάταγος, ος, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Pataci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; πεπαταγμένος, p. part. percussus. Τίς σὸν θύρον ἐπάταξεν, Arist. Ran. 38. Ἐξαίφνης πόθος τὸν καρδίαν ἐπάταξε, ibid.

54. Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, Eur. Her. fur. 1010. Πλευσέκλω δορί, idem, Ph. 1472.

Πατέεσζ, præſ. inf. med. verbi πατέομαι.

Πατέλλα, patina, Gl. V. Hinc

Πατέλλιον, ε, τὸ, patella, parva patina, Dim.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα, & χαίρω.

Πατέουτι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, a πατέω.

Πάτερ *pater*, voc. ſing. a πατὴρ, *pater*.

Πατρ.ζω, f. ἰσω, patrem nomino, voco, ſeu appello. Παῦσαι, ἢ μὴ πατέριζε, Ariſt. Veſp. 650. A πατὴρ.

Πατέριον, ε, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕΩ, ῶ, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumelia adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verſo manu; (4) πατέομαι, comedo, *Ion.* ap. Herodot. κδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æſopum triviſti, *vel* legiſti, de indocto, Ariſt. Av. 477. Πατησ χᾶρν Σκύθλω, Lyc. 200.

Πάτημα, ατ, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo, qui proteritur & opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗΡ, ἐρ, & *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσαις, a. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, a πατέω.

Πατησμὸς, ῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ε, τὸ, torcular, Gl. V. A πατέω.

Πατητὴς, ε, ὁ, calcator, Gl. V. Ab eod.

Πατητὸς, ὴ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ε, ὁ, calcata ſeu trita via, Gl. V. pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, ſordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum ſtrenuitas & fortitudo. Ex πατὴρ, & ἀγαθος.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

Πατράδελφος, ε, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, & πατραλῳας, ε, ὁ, patris percuſſor, parricida. Ex πατρὸς, & ἀλοάω.

Πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *Adv.* e patria. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familiæ, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ε, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ε, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ, & ἄρχων.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod.

Πατριαρχικὸς, ὴ, ὸν, ad patriarchas pertinens. Ab eod.

Πατρίδιον, ε, τὸ, paterculus, Dim. a πατὴρ.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, paternus, patrius. A πατὴρ.

Πατριότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A πατρικὸς.

Πατρικῶς, *Adv.* paterne, more patris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ε, ὁ ἢ ἡ, patrius, a patre, vel a patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, inſtituta majorum. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

Πατρίως, more majorum.

Πατριώτης, ε, ἡ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea.

Πατριωτικὸς, ὴ, ὸν, ad tribules, vel patriotas pertinens. A præc.

Πατρογενὴς, ὲς, θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

Πατροδώρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, a patre donatus, vel datus.

Πατρόθεν, *Adv.* a patre, de nomine patris. A πατὴρ.

Πατροκασίγνητος, ε, ὁ, patris frater, patruus. Λύσε ὦ πατροκασιγνήτας ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, Heſ. Th. 501.

Πατροκίνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, a patre motus.

Πατροκτόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, parricida ſum.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκτόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κτείνω.

Πατρόκτονος, ε, ὁ ἢ ἡ, a patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus paternus.

Πατρονομέομαι, ῶμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, & νόμος, *lex*.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, gubernatio, paterna. A

Πατρονόμος, ε, ὁ, qui tamquam pater res adminiſtrat; (2) nomen magiſtratus apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ε, ὁ ἢ ἡ, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ, & παραδίδωμι, *trado*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατροφθορίσης, ε, ὁ ἢ ἡ, parricida. A φθείω.

Πατροφθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex πατὴρ, & φθέω, *privo*.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατὴρ.

Πατροτύπτης, ε, ὁ, patrem verberans. Ex πατὴρ, & τύπτω.

Πατρόχος, ε, ὁ ἢ ἡ, patris bona habens ſeu poſſidens. Ex πατὴρ, & ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, *Poet.* ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, patris interfector.

Πατροφόρτης, ε, ὁ, patris interfector. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, ᾶ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατράζω, f. άσω, patriſſo, patris mores imitor. A πατρᾶος.

Πατρῷος, ε, ὁ ἢ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατὴρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, Gl. V. A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ὴ, ὸν, a patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, *Adv.* patronymice.

Πατρωνύμιος, ον, paternus, a patre cognatus.

Πατρῷος, ᾶ, ῶον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι θεοὶ, penates, Ph. Dii patrii. A πατὴρ.

Πατρωὸς, ᾶ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Παπαλόω, clavo, paxillo figo. A

Πάπαλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παύετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. παύω, *ceſſo*.

Παύθεω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαύθω.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis; (2) clauſula. A παύομαι, *ceſſo*.

Παῦλος, ε, ὁ, Paulus.

Παύομαι, deſino, ceſſo; f. παύσομαι, deſinam, p. πέπαυμαι, πέπαυσμαι, deſit; imperat. πέπαυσο, deſine. a. 1. inf. παύσασθαι, deſinere. A παύω.

Παυροεπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, & ἔπος.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillum. A παῦρος.

Παῦρος, ε, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, *ceſſaſſe*, a. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, ventos ſedans ſeu placans. Ex παῦσις, & ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. ſ. a. 1. imper. act. v. παύω.

Παύσειεν, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παύσαι.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, & κάπλω, *edo*.

Παυσίλυπος, ε, ὁ ἢ ἡ, mœrorem ſedans. Ex παῦσις, & λύπη, *mœror*.

Παυσινύσαλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ε, ὁ ἢ ἡ, a labore recreans.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. Ph. interdictum. A παύομαι, *ceſſo*.

Παυσώμεσθα, 1. pl. 1. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.

Παυσία, compeſcenda, Ph. A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Soph. El. 304. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ε, ὁ ἢ ἡ. Παυστήριος ὕπνος, Nic. Th. 746. idem quod

Παυστικὸς, ὴ, ὸν, vim ſedandi habens. A παύω.

Παυσώδυνος, ε, ὁ ἢ ἡ, dolorem ſedans. Ex παύω, & ὀδυνη, *dolor*.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A παῦσις.

ΠΑΥΩ, fut. αύσω, finem impono, finio, ceſſare ſeu deſiſtere facio; (2) reprimo, coerceo, ſedo; παύομαι, quieſco. Παύειν τινὰ τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, coërcere. Ἵν' ἐπωμύμβριν παύσω ζε τ' ἐκκλησίας, prohibeam, Ariſtoph. Plut. 724. Σὲ θράσος, id. Eq. 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, ἢ ὅπως ζε παύσομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παῦσον σὺ κακῶν ἐμέ, libera, ibid. 993. Παύετε θρηνῶν, παῖδες, id. Oed. Col. 1754. Παύσομαι σ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπίμβροι παύσειδ' αἰζυρᾶ πολέμοιο, Hom. Il. 3, 112.

Πάφλαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιηκέτι πυρὸς ὁρμῇ, Muſ. 1, 91. ἁδὺ τε παφλάζοντος ἐν βυθῶν φλοιῷ κρατῆρος, Lyc. 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui ſyllabas, imprimis vocales in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtus; (2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχετος, pro παχύτερος, craſſior, Od. 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, Hipp.

Παχθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro πηχθῇ, a πήγνυμι.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies, Ph. Unde

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo, Heſiod. Ἔργ. 358.

Παχνόομαι, ῶμαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνώθην. Τᾶ δ' ὑπ φρῆσιν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῖ, Hom. Il. 17, 111.

Παχνώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, pruinoſus, glacialis.

Πάχος, ους, τὸ, craſſities, craſſitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, craſſum ſanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, craſſos habens digitos.

Παχυδρμέω, ῶ, occaleſco; παχυδρμεῖ, obcallet, Ph.

Παχυδρμία, ἡ, cutis craſſities.

Παχύδρμος, ε, ὁ ἢ ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens; (2) fatuus ſeu ſtupidus. Ex παχὺς, & δέρμα, *pellis*.

Παχυθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, qui craſſos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. Vet. Ex παχὺς, & καρδία.

Παχύκαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt.

Παχύκνημος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. A κνημὴ.

Παχυλὸς, ὴ, ὸν, craſſus. A παχύς.

Παχυλῶς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva.

Παχυμερὴς, ές, craſſitudo. Ex

Παχυμερὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, craſſus. A μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo. Ex iiſd.

Παχυμερῶς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva; παχυμερέστερον, rudius, craſſius, craſſiore Minerva. A παχυμερὴς.

Παχυνευρόω, ῶ, craſſos habeo nervos.

Παχύνος, *contr.* παχύνους, ε, ὁ ἢ ἡ, ſtupida mente ſeu craſſo ingenio præditus.

Πάχωσις, εως, ἡ, condenſatio. A παχύνω.

Παχωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens reddendi craſſum. A

Παχύω, f. ωσω, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. V. craſſo, pinguefacio; παχύομαι, pinguefco, Gl. V. Παχύνειν αὐτὸς ἡ θεραπεύειν, Plato. Ἀεὶ ὁ Σκιαρῆσι παχυνεῖ ἐν νεφέλησι, Dion. Περ. 35. A παχὺς.

Πάχυρις, ινος, ὁ ἢ ἡ, qui naſum habet craſſum. Ex παχὺς, & ῥὶς.

Παχύραδος, ε, ὁ ἢ ἡ, craſſas habens virgas.

Παχύῤῥιζος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui craſſa eſt radix. Ex ῥίζα.

Παχυρυγχος, craſſum habens roſtrum.

ΠΑΧΥΣ, εῖα, ὐ, crassus, spissus, densus; (2) crassus, i. e. pinguis, obesus; (3) stupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de veste & supellectili*; (5) opulentulus, dives.

Παχυσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui crura crassa habet. Ex *παχὺς*, & *Σκελὸς*, *crus*.

Παχυτμὸς, οῦ, ὁ, crassitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suic. A *παχύς*.

Παχυστομέω, ῶ, crasso ore loquor, crasse pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os crassum seu crassa pronunciatio. A

Παχύστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. A *στόμα*.

Παχύτερος, crassior, *παχύτατος*, crassissimus, pinguissimus. A *παχύς*.

Παχυτὴς, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. A *παχύς*.

Παχύτριχες, qui crassis sunt pilis, pl. a *παχύθριξ*. Unde

Παχύτριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crassis est pilis.

Παχύφλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso est cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui crassa est mente, stupidus. A *φρήν*.

Παχύφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso est folio.

Παχύχειλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui crassa sunt labra, labeo.

Παχύχυμος, & *παχύχυλος*, ος, ὁ ἡ ἡ, crassum succum habens.

ΠΑΩ, vel potius *πάομαι*, fut. *άσομαι*, possideo, paro, adquiro; (2) gusto, vescor (sed id potius est *πάσομαι*, *Ern.*) Ὅσις πλέονον, ἢ δένος μᾶλλον φίλαν ἀμφῶν πεπᾶσθαι βέλει, καὶ ὡς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀλλὰ ζῷ δόσον λωτοῦ πάσασθαι, Odyss. 9, 93.

Παώτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica.

Πέδα, *Æol.* idem quod *μέ*, in compos. *Dor.* Hinc *πεδαίχμιοι*, pro *μεταίχμιοι*, Æschyl. Choëph. 587. Πέδαρος pro *μετέαρος*. Πεδήποροι, pro *μετήποροι*, Nic.

Πεδάασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδασε, a *πεδάω*.

Πεδαίρω, e solo in sublime effero, vel eveho. Ex *πέδον*, & *αἴρω*, *tollo*.

Πεδάρμιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, reprehensus e fuga a persequentibus, Hes. Ex *πέδα*, & *ἀρμίω*.

Πεδαμειβέμεν, præs. inf. act. *Æol.* & *Dor.* pro *μεταμείβειν*, a *μεταμείβω*.

Πεδαμείβω, pro *μεταμείβω*, muto, commuto; Pind. *πεδάμειψαν*, aor. 1. plur. Ἐδαλον βαθὺ πάματος ἐν μικρῷ πεδάμεισαν χρόνῳ, Ol. 12, 18. ubi Schol. *μετήμειψαν*, *μετήλλαξαν*.

Πεδανὸς, ὴ, ὸν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, Nic. 817. A *πεδὸν*.

Πεδάρσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, pro *μετάρσιος*, sublimis. A *πεδαίρω*.

Πεδᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro *πεδῆσαι*, a *πεδάω*.

Πεδάφαρον, ονος, ὁ ἡ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, fultus, Pind. Pyth. 8. Ex *πέδη*, & *φρήν*.

Πεδάω, ᾶ, futur. ήσω, compedibus adstringo, compedio, illigo, irretio. Ὡς τέ νιν ἀΐδρεῖ Κρυθῆις Ἱππομύτα δολῳ πεδᾶσαι ἤθελε, Pind. Nem. 5, 49. A *πέδη*.

Πεδεινὸς, ὴ, ὸν, campestris, planus. A *πέδον*.

Πεδέρπεσθε, *pro accedere*, pr. infin. med. *Æol.* pro *μετέρχεσθε*, a *μετέρχομαι*.

Πεδέρχομαι, *πεδέρχεσθε*, ex Pind. N. 7. pro *μετέρχεσθε*, sequitur, insequitur, subit, venit. Ἀλλὰ πέριξ ἁπαλῷ σώματος ζὲ πεδέρχομαι, amplector, Theoc. 29, ult.

Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήορος, idem quod *πεδάρσιος*, Nic.

Πεδήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, talaris, Gl. V. A *πέδον*, & *ἀρω*, *apto*.

Πέδησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a *πεδάω*. Unde

Πεδήτης, ου, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus.

Πεδητὴς, οῦ, ὁ, ligator, qui compedibus adstringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campestribus moratur. A *πεδίον*.

Πεδιακὸς, ὴ, ὸν, campestris. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities, Ph. campania, *Ern.*

Πεδιάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, campestris. A *πεδιάς*.

Πεδιάσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ut *πεδιάσιοι Ἀθμανῆς*, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, Gl. V. A *πέδη*.

ΠΕΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare, Ph.

Πεδιὸς, ὰ, ὸν, campestris, planus. A *πέδιον*.

Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. A *πέδη*.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A *πέδον*.

Πεδίονδε, *Adv.* in campum. A *πεδίον*.

Πεδιόραμος, ὁ ἡ ἡ, cui nemora & campi sunt adsignati; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex *πεδίον*, & *νέμω*.

Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex *πεδίον*, *ὅπλα*, & *κλύω*.

Πεδιχάμαι, ὁ ἡ ἡ, reptilis, terra incedens, *opp.* volatilis. A *βαίνω*.

Πεδόεις, έσσα, όεν, solo adhærens, similis. A *πέδον*.

Πεδόθεν, ex solo, seu e terra. Ab eod.

Παδοῖ, in solum, in terram. Ab eod.

Πεδοικος, pro *μέτοικος*, inquilinus, Hes. ex Æschylo.

Πεδοκοίτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens, Suic. Ex *πέδον*, & *κοίτη*, *lectus*.

ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, solum, terra, humus.

Πέδονδε, *Adv.* in solum, in terram, per campum. A *πέδον*.

Πεδοσκαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in solo vel in terra defossus. Ῥῆξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κευεώνων, Nonn. P. 4, 6. Ex *πέδον*, & *Σκαπλω*.

Πεδοσιβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, solum seu terram calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex *πέδον*, & *σείχω*.

Πεδοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in solo seu in terra nutritus, Nonn. P. 4, 12. A *τρέφομαι*.

Πέδων, ωνος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A *πέδη*.

ΠΕΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit & ornat. Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. Hom. Il. 24, 272.

Πεζακοντιστὴς, οῦ, ὁ, pedes jaculator. A *πεζὸς*.

Πέζαρχος, ου, ὁ, peditum præfectus. Ex *πεζὸς*, & *ἀρχή*.

Πεζέταιροι, & *πεζέτειροι*, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.

Πεζέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex *πεζὸς*.

Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. V.

Πεζευτικὸς, ὴ, ὸν, qui pedibus iter facere potest; (2) gressilis. A

Πεζεύω, fut. εύσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior, Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, Act. 20, 13. A *πεζὸς*.

Πεζῇ, *Adv.* pedestri aut terrestri itinere, terra; (2) terrestri prælio. Ab eod.

Πεζικὸς, ὴ, ὸν, pedestris. Hinc τὸ *πεζικὸν*, ῦ, peditatus, exercitus terrestris.

Πεζίτης, ου, ὁ, pedes, pedestris. A *πεζὸς*.

Πεζοβάτης, ου, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex *πεζὸς*, & *βάω*.

Πεζογραφέω, ῶ, pedestri oratione scribo. A

Πεζογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. pedestris orationis scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. Ex *πεζὸς*, & *γράφω*.

Πεζοθηρία, ὴ, venatio animalium terrestrium. A *θήρη*.

Πεζοθηρικὸς, ὴ, ὸν, ad *πεζοθηρίαν* pertinens.

Πεζολεσχέω, oratione prosaica utor. A *λέσχη*.

Πεζολογέω, idem. A

Πεζολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.

Πεζομάχαν, acc. f. *Dor.* pro *πεζομάχην*.

Πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedestrem committo. Ἐπεζομάχεν τοῖς ἱππεῦσι, Ap. A *πεζομάχος*.

Πεζομαχὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pedestri prælio pugnat. Ab eod.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. Ab eod.

Πεζομάχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pedestri prælio certat. Ex *πεζὸς*, & *μάχομαι*.

Πεζονομικὸς, ὴ, ὸν, peritus pascendorum animalium pedestrium; *πεζονομικὴ*, ars pascendi animalia. Ex *πεζὸς*, & *νέμω*.

Πεζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, seu iter facio. A

Πεζοπόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex *πεζὸς*, & *πόρος*, *meatus*.

Πεζὸς, ὸ, ὁ, pedes, pedestris, Ph. *πεζὸς λόγος*, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A *πέζα*.

Πεζοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, limbifer, fimbriatus. A *πέζα*, & *φέρω*.

Πεζῶς, pedestri oratione. A *πεζὸς*.

Πειθανάγκη, ης, ἡ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex *πείθω*, & *ἀνάγκη*.

Πειθαναλογία, ας, ἡ, subtilitas verborum, verborum suavitas, Ph. A *πειθανὸς*, & *λόγος*.

Πειθανὸς, ὴ, ὸν, lepidus, verisimilis, suadibilis, Gl. V. A *πείθω*.

Πειθαναρ, ὁ ἡ ἡ, obediens. A *πείθω*.

Πειθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, pareo, obedio, obsequor, morem gero. Τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; Arist. Conc. 759. Ἰδὲ πάρεσιν ὧδε πειθαρχοῦσα Σοι, Eur. Iph. in Au. 1145. Ex *πείθω*, & *ἀρχή*.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc

Πειθαρχικὸς, ὴ, ὸν, qui facile paret, promptus ad parendum.

Πειθάρχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πειθέμεναι, præs. infin. act. *Dor.* pro *πειθεῖν*.

Πείθεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro *πείθου*.

Πειθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A *πείθω*.

Πειθήνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, morigerus, obsequens, Ph. obtemperans, obsequens. Ex *πείθομαι*, & *ἦνια*, *frænum*.

Πειθηνίως, *Adv.* obediendo, prompto obsequio.

Πειθέντο, 3. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πειθὸς, pro *πειθανὸς*, persuaforius. A *πείθω*.

Πείθε, 2. sing. præs. imper. a *πείθω*.

Πειθῆς, gen. f. *contr.* pro *πειθόος*, a *πειθόω*.

ΠΕΙΘΩ, fut. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo; (2) compositionem facio, placo aliquem, *impr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; *unde & pro* corrumpo *dicitur*; *πείθομαι*, pareo, obedio, Gl. Vet. item credo. Οὐ δῆτα Σέ δυχέρεια τῶν νοσημάτων ἔπεισεν, Soph. Phil. 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis? Arist. Thesm. 599. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69, magistratibus parebo. Πείσαν τε αὐτὰς τὰ περὶ τὸν Ἴακχον, Act. 28, 23.

Πειθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, suada, suadela, persuadendi vis; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum & consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A *πείθω*.

Πειθώμεσθα, 1. pl. pr. conj. pass. *Dor.* pro *πειθώμεθα*, a *πείθω*.

ΠΕΙΚΩ, f. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Οἷς πείκειν, Hesiod. Ἡμ. 11.

ΠΕΙΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.

Πεινῇ, 3. s. præs. ind. act. v. *πεινάω*.

Πεινάλεος, έα, έον, famelicus, qui famem sentit. Ἀλλ' ὅτε λαῷ Πεινάλεος κέρος ἔσκε πολεμοιόσιο τραπέζης, Nonn. P. 6, 12. A *πεῖνα*.

Πεινάοντι, dat. sing. præs. part. act. *Dor.* pro *πεινῶντι*, ex *πεινάοντι*, a *πεινάω*.

Πεινᾶσαι, *esuriisse*, a. 1. infinit. act.

Πειναστικὸς,

Πεινατικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πεινολέων.
Πεινάω, ῶ, fut. ἄσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero, inf. πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν. Τὸ μὴ πεινῆν κάλλιον τῦ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν Ξυμμάχων, Xen. χρημάτων, id. A πεῖνα.
Πεινέω, Ion. pro πεινῶ, idem & ab eod.
Πεί ἡ, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. V.
Πεινῆν, esurire, præs. inf. act. Dor. pro πεινᾶν, ex πεινάειν, a πεινάω.
Πείνημι, esurio. A πεινάω.
Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.
Πεινῶντες, nom. pl. pr. part. act. contr. pro πεινέοντες, a πεινάω.
ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, Ph. (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τῷ πειρᾷ ἐπεσείετο, Appian. B. Mithridat.
Πειράζω, fut. άσω, tento, explōro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, impr. stuprum; πειράζομαι, tentor, ad scelus aliquod solicitor. Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. 16. 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τῦ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πεῖρα.
Πειραθείη, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πειράω.
Πειραιεύς, Piræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιεως, Πειραιῶς, Acc. Πειραιᾶ.
Πειραῖον, τὸ, idem.
Πειραϊκὸς, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.
Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.
Πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειράνας, πειράναντες, nectentes. Καὶ πεπείρανται τάδε, confecta sunt, Soph. Trach. 590. Σειρὴν ὃ πλεκτὴν ἐξ αὐτῦ πειράναντες, Odyss. 22, 175. A περαίνω.
Πείραντα, acc. s. aor. 1. part. act. v. πείρω.
Πεῖραρ, sive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.
Πειραθῆναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass.
Πειραθῇς, tenteris, 2. s. aor. 1. conj. pass.
Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio; (2) conatus. A πειράω.
Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.
Πειραστὴς, ᾶ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde
Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.
Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.
Πειρατίον, & πειρατίδιον, tentandum. A πειράω.
Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vasto, prædor. A πειρατὴς.
Πειρατηρία, ας, ἡ, Ion. πειρητηίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.
Πειρατήριον, ᾶ, τὸ, sedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατὴς.
Πειρατὴς, ᾶ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.
Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A πειρατὴς.
Πειράτω, 3. s. pr. imper. act. pro πειράτω, a
Πειράω, ῶ, f. άσω, & Ion. ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, Gl. V. & πειράω, sollicito, attento; πειράομαι, tento, Gl. Ver. aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Ph. p. πεπειραμμένος, expertus, Gl. V. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperat. πειρῶ, enitere, Ph. Τῦτο ἐγὼ πειράσομαι τὺς μὴ εἰδότας διδάξαι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῦ πανῶς, experiemini, Arist. Ach. 749. Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τ' ἀολυπλήκτου, experimur, Phocyl. 36. Περιηλιῶαι ἔγχεος, Hes. Ἀσπ. 359. A πεῖρα.
Πειρηθῆναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass.
Πείρησαι, 2. sing. a. 1. imper. act.
Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μεῦ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυρῆ, πειρήτιζε, Il. 7, 235. A πειράω.
ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ, Gen. & πείρινθα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ' ὑΐας ἅμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην Ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα ᾗ δύσαι ἐπ' ἀυτῆς, Hom. Il. 24, 190.
ΠΕΙΡΩ, fut. πρᾶ, p. πέπαρκα, transfadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, κὴ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, Il. 9, 210. Πέλαγος Αἰγαῖον πρᾷ, Soph. Aj. 461.
Πειρῷ, 2. sing. præs. imper. med. contr. pro πειράε, a πειράω.
Πειράατο, 3. plur. præs. opt. med. Ion. pro πειρῶντο, ex πειράοντο.
Πειρώμεθα, 1. pl. præs. ind. med.
Πείσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.
Πεῖσαι, aor. 1. inf. act. Poët. pro πίσαι, a πίω, irrigo.
Πείσαις, a. 1. part. act. Æol. pro πίσας.
Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.
Πείσεα, loca irrigua, aquosa prata.
Πείσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro πείσῃ, a πείθω.
Πείσεις, persuadebis, 2. sing. fut. 1. ind. act.
Πεισέμεν, f. 1. inf. act. Ion. pro πείσειν.
Πείσῃ, obedies, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel persuaserit, 3. sing. a. 1. conj. act.
Πεισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Πεισθῆναι, persuasum esse, aor. 1. inf. pass.
Πεισιμβροτος, ου, ὁ κὴ ἡ, hominibus persuadens. Ex πείθω & βροτὸς.
Πείσις, εως, ἡ, suasio, suadela. A πείθω.
Πεῖσις, εως, ἡ, passio. A. f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.
Πεισιχάλινος, ου, ὁ κὴ ἡ, frænis obediens, R. Suic. Ἅρματα πεισιχάλινα, Pind. Pyth. 2. Ex πείθω, & χαλινὸς.
Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐν ᾗ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ἐ χρεὼ πείσματος ἐστιν, Hom. Od. 9, 136. A πείθω.
Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. Ab eod.
Πειστέον, obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde
Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, persuasor.
Πειστήριος, ος, ὁ κὴ ἡ, idem quod
Πειστικὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.
Πειστικῶς, Adv. persuasorie, probabiliter.
Πείσων, ωνος, ωνος, fretus. A πείθω.
Πειτάλης, ου, ὁ, catamitus, pathicus, Etym. Suid. Ex πάις, & ἔλυμι.
Πεκτύλιον, ου, τὸ, peculium, Vox Lat.
Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. A πέκω.
Πεκτέω, ῶ fut. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἥνικα πέκτεν ἄρα πρωΐστατον πόκιν ἠρινὸν, Arist. Av. 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποιήσω τὴμδον τὲς δημότας βαιρῖν σ' ἐγὼ πεκτέμενον, id. Lys. 688. A πέκτος.
Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde
Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, comptus; (2) tonsus.
Πέκω, f. πέξω, tondeo. aor. 1. pass. ἐπέχθην ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν κρεῖν ὡς ἐπέχθη, Arist. Nub. 1359. A πείκω.
Πελάγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος.
Πελάγεσσι, dat. plur. Ion. pro πελάγεσι, a πέλαγος.
Πελαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, Suid. τὴν νύκτα πελαγίσας ἐπαυῆλθε, Appian. Bell. Mithridat. Ab eod.
Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.
Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Πελαγοδρομος, ου, maritimus, Epith. navis.
ΠΕΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare, reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Cass. (5) tropice, de magna mole rerum malarum.
Πελαγοτρεφὴς, ὲς, ὁ κὴ ἡ, qui in mari degit, marivagus, Suic. A τρέφω.
ΠΕΛΑΓΟΩ, mari inundo.
Πελάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθεὶς, admotus, a. 1. Εἴοικε πελάζειν Ζεὺς γε τόνδε τ' πόντῳ, impediam ne propinquent, Soph. Phil. 1397. Βορέα Ζωμα πελάζων, Arist. Av. 1405. τάφροις, Eurip. Rhes. 123. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλλωτικῆσι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. ἐσίν θ' ἱερὸν ἡ πελασαν, Hom. Il. 7, 434. A πέλας.
Πελάθω, idem. Τί ποτ' ἐ πελάθῃ Ζηνὸς, ὃν ναῶν Ἕκτωρ ἄτιμον κατόπλαν; Eurip. Rhes. 556. A πέλας.
ΠΕΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) oboli pondus.
Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νυθετεῖν, i. e. monere, admonere.
Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεύς.
Πελαργικὸς, ἡ, ὸν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πελαργικοὶ νομοὶ, leges de alendis parentibus; quia idfaciunt ciconiæ. A πελάργος.
Πελαργίτις, ιδος, ἡ, herba lienosis medens.
ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ᾶ, ὁ, ciconia. A πέλιος, nigrum, & ἀργὸς, album.
Πελαργοχρὰς, ῶτος, ὁ κὴ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, & χρὰς.
Πελαργώδης, εος, ὁ κὴ ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργὸς.
ΠΕΛΑΣ, Adv. prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, superl. πελασάτατος, Hipp.
Πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπέλασαν, a πελάζω.
Πελασθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g.
Πελάσαις, a. 1. part. act. Poët. & Æol. pro πελάσας.
Πελασὴς, ῆ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.
Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A
Πελάτης, ου, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat & nos colit, Gl. Vet. cliens. A πελάω.
Πελατικὸς, ἡ, ὸς, famularis. A πελάτης.
Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens vel famula. Ab eodem.
Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυβερνήτῃ ἐπέλθων Γῇ πελάσαι, Hom. Hym. in Bach. 44. A πέλας.
Πέλιθος, stercus; idem quod Σπέλεθος.
Πελέθρισμα, ατος, τὸ, cursus Hes. fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελεθρίζω, quod est a πέλεθρον.
Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.
Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam species; (2) columba, Hom. Il. 5, 778. A πελὸς.
Πελειάδεσσι, dat. plur. Ion. pro πελειάσι, a πελειὰς.
Πελειοθρέμμων, ονος, ὁ κὴ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & θρέμμα.
Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, lividus. A πέλος.
ΠΕΛΕΚΑΝ, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. seq.

Πελεκᾶν,

Πελεκάν, θαλάσσιον ὄρνεον, *marina avis*, fulica, Gl. V.

Πελεκᾶς, pelicanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, fecuri cædo vel complano. Ph. πελεκᾶ, dolat. A πέλεκυς.

Πελέκημα, ατ, τὸ, affula, fomes, Gl. Vet.

Πελέκησις, εως, ἡ, fectio vel dolatio, quæ fecuri fit. A πελεκάω.

Πελεκητής, οῦ, ὁ, dolator. Gl. V.

Πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion. & Poët.* pro ἐπελέκησα, a πελεκάω, Odyſſ. 5, 244.

Πελεκητός, ἡ, όν, bipenni cæſus vel complanatus; (2) qui fecuri cædi vel complanari poteſt. Ab eod.

Πελεκίζω, ίσω, fecuri percutio. Ῥαιδίσας ἐπιλίκισε χ' τὸ πάτριον ἐθ, Diod. Sic. A πέλεκυς.

Πελεκίν, ῖνος, ὁ, fecuridaca, vel fecuriculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω. Πελέκκησέν δ' ἁρα χαλκῷ, Odyſſ. 5, 234.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium ſeu capulus bipennis. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην ἑΰχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, Hom. Il. 12, 612. A πέλεκυς.

Πελεκοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, fecuris ſeu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, & εἶδος.

Πελεκύδιον, ου, τό, fecuricula, parva fecuris. Dim. a

ΠΕΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, fecuris, bipennis; (2) dicitur & de aſperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui fecurim geſtat, bipenniter; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, a

ΠΕΛΕΜΙΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quaſſo, concutio; πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concuſſit; πελεμίχθη, aor. 1. paſſ. pro ἐπελεμίχθη, motus eſt. Οὐρίαχον πελέμιξεν Ἔγχε, Il. 13, 433. Ὁ δ' χαλεπὰ μύλος πελεμιχθῇ, ib. 4, 535.

Πελεμίχθω, a. 1. ind. paſſ.

Πέλεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, a πέλω.

Πέλδυ, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro πέλου.

Πελειάς, άδος, ἡ, columba, *Ion.* pro πελειάς.

Πελία, ας, ἡ, livor, lividitas; vox Dorienſium. A πελός. Hinc

Πελιαινομαι, liveſco, livorem contraho.

Πελιδνή, ῆς, ἡ, lividitas. A

Πελιδνός, ή, όν, nigrorem plumbeum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus, livens. Πελιδνὸς ὄνυξ, Nicand. Al. 411. A πελός. Hinc

Πελιδνότης, ητ, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, ſugillo; πελιδνῶμαι, liveo, liveſco, Gl. Vet.

Πελίδνωμα, ſuffuſio ſanguinis, livor. A pr.

ΠΕΛΙΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικάν, άνος, ὁ, ſpecies poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.

Πελιόομαι, ῶμαι, liveſco. A

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Ph. A πελός.

Πελιότης, ητ, ἡ, livor, Ph. A πέλιος.

Πελίωμα, ατ, τὸ, livor, Ph. nigredo. A πελιῶμαι.

Πελίωσις, ἡ, idem.

ΠΕΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra, ſeu mulctrale; Hinc Anglicum vocabulum, a Pail. Σταθμῷ ἔνι βρομίοισι πανημερίην χ' πέλλας, Hom. Il. 16, 642. (2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαῖος, ὰ, όν, fuſcus, Heſ. A πελός.

Πελλητήρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλόομαι, ῶμαι, idem quod πελιόομαι.

Πελλός, ή, όν, ſive πελλός, ὴ, όν, colorem nigricantem & ſubfuſcum habens; item niger, fuſcus. A πελός.

Πέλλωμα, ατ, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλόομαι.

ΠΕΛΜΑ, ατος, τὸ, planta *pedis*; ſolea, calcaneum, Gl. V. Hinc

Πελματάδης, ου, ὁ ἡ ἡ, plantaris, Gl. V.

Πίλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπίλαντο, a πέλω.

Πελοποννησιακός, ὴ, όν, Peloponneſiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponneſus*.

ΠΕΛΩΣ, ὴ, όν, v. πελίς.

Πελτάζω, ſcientiæ peltaſticæ operam do, R. pelta armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta ſive cetra, Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam geſtat, peltatus, ſeu cetratus, Gl. V. parmularius. A πελτάζω. Unde

Πελταστικὸς, ὴ, όν, ad peltaſtam pertinens; (2) peltatus. Hinc ἡ πελταστικὴ, ῆς, ſc. ὅπλισις, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus ſis.

Πελταστικώτατα, *Adv.* more peritiſſimorum peltaſtarum. A præt.

ΠΕΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, ſcutum brevius, lorum non habens, quo ſagittarii & levioris armaturæ milites uti ſolebant.

Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex πέλτη, & φέρω.

Πέλυξ, υκ, ſive πέλυς, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πελεκὺς, & πελικη.

Πελυτρα, vel πέλεωτρα, ſocci, apud Poll.

ΠΕΛΩ, vel πέλομαι, ſum; (2) verto; (3) admoveo, appropinquare facio. Οὐ μὲν πας ἄλιον πέλει ὅρκιον, Il. 4, 158. Εὐχαλκὴ πέλεν ὑδρίαν, ib. 450. Ὅς μέγα πᾶσιν Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεν πολέμοιο κακοῖο, ib. 1, 284.

ΠΕΛΩΡ, ωρος, τὸ, monſtrum, monſtrum immane; (2) ingens.

Πελωρίδες, αν, αἱ, oſtreæ, a magnitudine ſic dictæ. A πέλωρ.

Πελώριος, ου, ὁ ἡ ὑ, monſtroſus, portentoſus, admirandus, ſuſpiciendus, mirus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, monſtroſus, portentoſus; (2) ingens, vaſtus, immanis. Ab eodem.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπω.

Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium, Dim. a πέμμα

Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere piſtorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario libium conſcripſit. Ex πέμμα, & λογος.

Πεμματοργὸς, οῦ, ὁ, bellariorum artifex, piſtor dulciarius. Ex πέμμα, & ἔργον, ὄρνυμι.

Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præeſt. Ex πεμπὰς, & ἀρχός.

Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præſertim quinos; (2) numero; (3) cogito, conſidero. Εἴ τις ἕκαστα πεμπάζοι, Apollon. Αὐτὰρ ἐπὶω πάσας πεμπάσειε, Odyſſ. 4, 412. A πεμπὰς.

Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.

Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, quinque numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſenex admodum decrepitus, & capularis, utpote jam in ſepulchrum demittendus. A πέμπω.

Πέμπουσαι, nom. pl. pr. part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι, a πέμπω.

Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.

Πεμπλαῖος, αία, αῖον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπε.

Πεμπλάμβος, quinque dies durans. Pind.

Πεμπλὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπλος.

Πεμπλέον, mittendum, ἡδὺ ὅτι ἐκ τέτων πεμπλέον εἶη, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω.

Πεμπλημόριον, ου, ὁ, quinta pars. Ex πέμπλος, & μόριον.

Πεμπλὸς, ὴ, όν, miſſus. A πέμπω.

Πέμπλος, η, ον, quintus. A πέμπε pro πέντε.

ΠΕΜΠΩ, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, tranſveho, trajicio; πέμψω, mitte, a. 1. imperat. πεμφθείς, miſſus, aor. 1. paſſ. particip. Πέμπειν τινὶ ὦδί τι, Thucl πρός τινα, Xen. βοηθειάς τινι, Polyb. εἴς τινας. Xen. Μηκέτι μηδενὸς κρατεύων ὅσα πέμπει βίοδαρ αἶα, Soph. Phil. 1154. Εἰς Ἀθλώσας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο, Eur. Her. fur. 1429.

Πεμπάζολον, ου, τὸ, veru quinque cuſpides habens, veru quinquefidum, Hom. Il. 1, 463. A πέμπε, & ὄβελος.

Πεμφηρώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, referens πέμφιγα; (2) humidus, flatulentus; (3) puſtulas excitans. A πέμφιξ.

Πεμφιδώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, idem. A πεμφὶς.

ΠΕΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puſtula, pro *anima*, Lyc.

Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem

ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ, όνος, ἡ, inſectum e veſparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίζη τε ἡ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα, Nic. Th. 812.

Πέμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a πέμπω.

Πέμψας, *qui miſit*, aor. 1. part. act.

Πέμψασι, εἰς, *qui miſerunt*, dat. plur. part.

Πεμψεῖς, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro πέμψεις.

Πέμψις, εως, ἡ, miſſio. A πέμπω.

Πίμψαμεν, 1. 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.

Πενεσεία, ας, ἡ, famulitium, ſervitium. A πενέσης.

Πενέσθω, πενέσατω. A πένης.

Πενέσης, ου, ὁ, ſervus, famulus Theſſalorum. A πένομαι, *laboro*.

Πενεσικὸς, ὴ, όν, ſervilis. A præc.

Πίνηαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro πένῃ, a πένομαι.

Πένης, ητος, ὁ ἡ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.

Πένηνα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.

Πενηδόν, pauper ſum. Ab eod.

Πενθαλέος, εα, εον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. Ἀνάρχα πενθάδα φωνὶω, Nonn. Paraphr. 11, 16. Ab eod.

Πένθει, 2. ſing. præſ. imper. act. pro πένθεῖ, a πενθέω.

Πενθὰς, ᾶς, ἡ, ſocrus, uxoris mater. A

ΠΕΝΘΕΡΟΣ, ὸν, ὁ, ſocer, uxoris pater.

Πενθεροφθόρος, ου, ὁ ἡ ὑ, ſocerum perdens. Ex πενθερὸς, & φθείρω.

Πενθέω, lugeo. Ἀπαντὲς σ' ἐνὶ λόχῳ πενθήσατε νεκρὸν, Eur. Her. fur. 1396. Φθιμένῳ τῷ βασίλειαν πενθεῖν, id. Alc. 82. Ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, *Æſchin.* A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A πενθέω.

Πενθήμυφαι, præſ. inf. act. *Dor.* pro πενθῆσαι, a πένθημι.

Πενθημιμερὲς, ές, ὁ ἡ ἡ, partis ſemiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. Ex πέντε, ἥμισυς, *dimidius*, & μέρος, *pars*.

Πενθημιπόδιον, ου, τὸ, duo pedes cum pede dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, & πούς.

Πενθήμερος, ου, ὁ ἡ ὑ, quinque dies durans, ſeu a quinque diebus. Ex πέντε, & ἡμέρα.

Πενθημιχοινιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia.

Πενθήμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, luctuoſus. A πενθέω.

Πενθέρης, εος, ὁ ἡ ὑ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc

Πενθητήριος, ου, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.

Πενθητικὸς, ὴ, όν, lugubris.

Πενθητικῶς, lugubriter.

Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget.

Πενθικὸς, ὴ, όν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, *adv.* lugubriter, lugubre.

Πένθιμος,

Πένθιμος, ε, ὁ ἡ ἤ, & πένθιμος, ίμη, ίμον, lugubris vel luctuosus, Gl. V. lugubris, flebilis, funestus. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mæror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mæror, Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρός, ά, όν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *Adv.* pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, Gl.V. al. φαινόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί ϛ χρὴ ταῦτα πένεσθαι; Odyss. 24, 406. Πολλοί τοι πλατῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δ' ἅ πένονται, Theog. 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a πένομαι.

Πενταγάμβρος, ον, quinque generos habens.

Πενταγραμμος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinque linearum est. Ex πέντε, & γραμμὴ, *linea*.

Πενταγωνος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία.

Πενταδάκτυλος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.

Πενταδάρχης, vel πενταδαρχος, ε, ὁ, qui quinque viris præest, quincurio. Ex πέντε, & ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δέκα, & ἔτος.

Πενταδικός, ὴ, όν, quinarius; (2) pentade constans. A πενταί.

Πενταδιον, τὸ, numerus quinarius, quinternio. A πενταί.

Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A πενταδραχμος.

Πενταδραχμον, numisma quinque drachmarum.

Πενταδραχμος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντε, & δραχμή.

Πενταδαρος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinque palmarum est. Ex πέντε, & δᾶρον, *palmus*.

Πενταέθλιον, τὸ, idem quod

Πενταέθλον, ε, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἆεθλος.

Πενταέθλος, ε, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex iisd.

Πενταέτες, vel πενταετὲς, *Adv.* quinquennis, seu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennis. Ex iisd.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, lustrum.

Πενταετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis; lustralis, Gl. V. A πενταετηρία.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A

Πενταέτηρος, ε, ὁ, quinquennis. Ex πέντε, & ἔτος.

Πενταέτης, ε, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex iisd.

Πενταετία, ὴ, quinquennium, Ex iisd.

Πενταζωνος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ε, τὸ, idem quod πενταέθλον.

Πένταθλος, ε, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πενταέθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλιστικὸς, ὴ, όν, πενταθλιστικὴ νικη victoria in omni genere certaminum.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πένταιχμος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε, & αἰχμή.

Πενταικέφαλος, ε, ὁ ἡ ἤ, q. d. quinque habens capita, quinos habens truncos. Ex πέντε, & κεφαλή.

Πεντάκις, *Adv.* quinquagies mille, seu quinquaginta millia. Ex πεντάκις, & μύριοι.

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinquies mille, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; *Epith.* manus.

Πεντάκλινος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε, & κλίνη.

Πενταπόρανος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, *cornix*.

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πενταποσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ε, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἄρχός. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, αι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Plut. in Solon. cap. 18.

Πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πέντακυμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κῦμα.

Πενταλεκτρος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & λέκτρον.

Πενταλιβίζειν, ludere πενταλίβα, Vid. seq.

Πενταλίβος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque constans lapidibus; πενταλίβα, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πενταλίτρος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinquelibris, qui quinque librarum est. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.

Πενταμετρος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui est quinque pedum. Ex πέντε, & μέτρον.

Πενταμηνις, ε, ὁ ἡ ἤ, qui est quinque mensium. Ex πέντε, & μὴν, *mensis*.

Πενταόζος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus*.

Πενταέγκιον, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & ἐγκία, *uncia*.

Πενταπάλαιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστή.

Πενταπέταλος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque folia habens; πενταπέταλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, & πέταλον.

Πενταπετὴς, quinquefolium.

Πενταπηχυς, εος, ὁ ἡ ἤ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplo major seu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἤ, idem & ab eod

Πενταπλασίως, *Adv.* quintupliciter, quintuplo plus.

Πενταπλόος, ῆ, ὁ ἡ ἤ, & πενταπλόος, ῆ, πλόη, ῆ, πλόον, ῆν, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.

Πενταπόλις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πενταπόρος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπους, τὸ ὄρεγμα, *porrectio*, carrecta, Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A πεντάπρωτος.

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πενταρίθμος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque numero.

Πεντάρροιζδος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πενταστιθαμος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & σπιθαμὴ.

Πενταστάδιος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinque stadiorum est. Ex πέντε, & στάδιον.

Πενταστίχος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πενταστομος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque ora seu ostia habens. Ex πέντε, & στόμα.

Πεντασυλλαβία, ὴ, quinque syllabæ.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.

Πενταυλλαβὴς, quinque syllabis.

Πενταύχενος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque schœnos patens.

Πεντατάλαντος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.

Πενταυδυχος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque volumina habens.

Πενταφάρμακος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque medicamentis constans. Ex φαρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φυή.

Πενταφύλλος, ε, τὸ, quinquefolium, herba, Pentaphyllum. *Plin.* l. 25. §. 62. c. 9. *Angl.* Cinquefoil.

Πεντάφυλλος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque folia habens.

Πενταφωνος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.

Πέντάχα, *Adv.* quinquefariam, quinque modis, A πέντε.

Πενταχιλιαστὸς, ὴ, όν, unus de quinque millibus.

Παντάχορδος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque habens chordas. Ex χορδή.

Πενταχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, *Adv.* quinquefariam. A πέντε.

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ ἡ ἤ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναια, ὴ, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos habens.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἤ, quinquies decies major i. præstantior.

Πεντεκαιδεκατῆς, ὴ, ὁ ἡ ἤ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Πεντεκαιδεχήμερος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quindecim, dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιεικοσιέτης, ες, ὁ ἡ ἤ, qui annorum est viginti & quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντούτης, ὲς, annorum 35. Ab ἔτος.

Πεντεκλεὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε, & κλεὶς, *pecten*.

Πεντεκλεν, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.

Πεντεναία, ὴ, quinque naves.

Πεντεπενιχρος, ε, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπους, ὁ, quinque pedes habens.

Πέντεσύριγξ, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinque talenta æquans. Ex τάλαντον.

Πεντετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, εος, ὁ ἡ ἤ, qui quinque annorum est. Ex iisd.

Πεντετριαζόμηνος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex τριάζομαι.

Πεντηκοθήμερος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ε, ὁ ἡ ἤ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμή.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκοντούτης, έος, ὁ, quinquagenarius, quinquaginta annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκοντάετις, ίδος, ἡ, fœm.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.
Πεντηκονταετηρίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt annorum quinquaginta trium.
Πεντηκονταπάρθενος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντακέφαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex κεφαλή.
Πεντηκονταλίτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.
Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præeſt; (2) quinquaginta virorum principatus. A
Πεντηκόνταρχος, ος, ὁ, qui quinquaginta militibus præeſt. Ex ἀρχός.
Πεντηκοντατάλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A
Πεντηκοντατάλαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta talentorum eſt. Ex τάλαντον.
Πεντηκοντατέσσαρες, ων, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta quatuor.
Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suic. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντάχους, contr. πεντηκοντάχης, ους, ὁ ἡ ἡ, cum quinquageſimo fundens, quinquageſimo cum fœnore reddens. Ex χέω.
Πεντηκόντορος, ος, ἡ, quinquaginta remorum navis, ſeu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.
Πεντηκοντόω, quinquageſimam ſolvo; quinquageſima a me exigitur; (2) quinquageſimam exigo, capio. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντατήρ.
Πεντηκοντήρικος, ὴ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex iiſd.
Πεντηκοντόζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex ζυγόν.
Πεντηκοντοκάρηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντόπαις, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta liberos habens.
Πεντηκοντόργυιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta ulnarum eſt. Ex ὀργυιά.
Πεντηκόντορος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod πεντηκόντερος.
Πεντηκοντούτης, ους, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta annorum eſt, Ex ἔτος.
Πεντηκόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.
Πεντηκοσιαῖος, αία, αῖον, qui die quinquageſimo aliquid facit. A πεντηκοστός.
Πεντηκοσιόμοιρος, quinquageſimam, ſcil. partem, ſolvo, quinquageſima a me exigitur. A πεντηκοστός.
Πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus a reſurrectione Domini.
Πεντηκοστὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντήρ.
Πεντηκοστολογέω, quinquageſimam colligo ſeu exigo.
Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus, in quo quinquageſimæ exiguntur. A
Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquageſimam partem colligit ſeu exigit; (2) quinquageſimæ partis redemptor. Ex λέγω.
Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios ſeu filias habens.
Πεντηκοστός, ὴ, όν, quinquageſimus. A πέντε.
Πεντηκοστοῦς, ῦος, ἡ, ordo militaris conſtans quinquaginta viris. Ab eod.
Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. Ab ἐρέσσω. Hinc
Πεντηρικὸς, ὴ, όν, idem.
Πεντοζοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πεντόζου, a
Πέντοζος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod πενταζος.
Πεντόργυιος, ος, ὁ ἡ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιά, *ulna.*
Πεντόρειον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ alias paeonia. Ex ὄρος, *ervum.*
Πεντορόφος, ου, quinque faſtigia, tecta, habens domus.
Πεντουγκία, quincunces, Gl. V. Ex ἑγκία.
Πεντώβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ου, quinque oboli.
Πεντώρυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui quinque vallorum ſeu foſſarum eſt. Ex ὀρύσσω.
Πέπαν, idem quod πένομαι.

Πέξαιτο, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.
Πέξις, εως, ἡ, tonſura. A πέκω, *tondeo.*
Πέξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, a πέκω.
Πεοίδης, ος, ὁ ἡ ἡ, qui tumido ſeu craſſo pene eſt. Ex πέος, & οἰδέω.
ΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, penis, mentula, veretrum.
Πεπάγασι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro πέπηγαι, a πήγνυμι.
Πεπαδυῖαν, *paſſam*, acc. ſing. perfect. part. act. f. g. *per Syncop.* pro πεπαθυῖαν, a πάσσω.
Πεπαιδευμένως, erudite, ſolerter. A παιδεύω.
Πεπαίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo; (2) mitigo, lenio, πεπαίνομαι, matureſco. Gloſſ. Vet. Διασκοπῶν ἤδομαι τὰς Δημήτρας ἀμπέλους, εἰ πεπαινουσιν ἤδη, Ariſt. Pace 1172. Φρικία πεπαινομένης ἀπεσειστο κέντρα μερίμνης, Nonn. P. 11, 19. A πέπων.
Πεπαίσμιον, acc. ſ. part. perf. paſſ. v. παίζω, *ludo*, vel παίω, *percutio.*
Πεπαίτατος, άτη, ατον, maturiſſimus, maturrimus. A πέπων, *coctus.* Unde
Πεπαίτερος, έρα, ερον, matūrior, mitior, Æſch. Agam. 1374.
Πεπαλαγμένος, part. perf. paſſ. v. παλάσσω.
Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο.
Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imper. paſſ.
Πεπαλών, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλών, a πάλλω.
Πεπάναι, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.
Πεπανός, ή, όν, maturus, mitis, paſſus. Gl. V. A πεπαίνομαι.
Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. A πεπαίνω. Unde
Πεπαντικὸς, ἡ, όν, coquendi, maturandi vim habens.
Πεπαρέμψω, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, a πείρω. (Πεπαρεῖν, ſuppeditare, præbere, *Pind.* qu. a πεπαίρω. *Ern.*)
Πεπάρθαι, *trajectum eſſe*, perf. inf. paſſ.
Πέπαρμαι, *trajectus ſum*, 1. ſing. perf.
Πεπαρφάνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro παρφάνηκε, a παραινέω.
Πέπασμαι, perf. ind. paſſ. *Poët.* pro πέπαμαι, a πάομαι.
Πεπασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.
Πέπαται, 3. ſ. perf. verbi πάσμαι.
Πέπαυμαι, perf. ind. paſſ. v. παύομαι.
Πεπείθαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, a πείθω.
Πεπείθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπείθοντο.
Πεπείρας, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. πειράω.
Πέπειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, maturus, mitis, adultus, Ph. inveteratus, Gl. V. A πέπων.
Πεπείσθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. verbi πείθω.
Πέπεισμαι, *perſuaſus ſum*, perf. ind. paſſ.
Πεπεισμένως, vehementer. A πείθομαι.
Πεπερασμένως, perf. inf. act. v. περαίνω.
Πεπερημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περάω.
ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, ἡ, piper, arbor, vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc
Πεπερίζω, piper imitor ſeu refero.
Πεπέριον, ου, τὸ, granulum piperis.
Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis.
Πεπερίτης, ου, ὁ, piper guſtu referens.
Πεπερόπας, υ, ὁ ἡ ἡ, pipere inſperſus, Suic. Ex πέπερι, & πασός.
Πέπηγε, 3. ſ. perf. ind. med. v. πήγνυμι.
Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. v. πηδάω.
Πεπισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πίζω.
Πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a πείθω.
Πεπιθημένον, acc. ſ. part. perf. paſſ. v. πιθέω pro πείθω.
Πεπιθόσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πεθόσεις, a πεθέω.

Πέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἔπαθομεν.
Πεπίθοιμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro πίθοιμεν, a πείθω.
Πέπιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.
Πεπιζδίκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi πιζδίω.
Πεπιζδίκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπιζδίκεισαν.
Πεπιστευμένως, *creditam*, part. perf. paſſ. f. g.
Πεπλανημένως, *Adverb.* vagabunde, more eorum, qui errant. Gloſſ. Vet. palatim. A πλανάω.
Πεπλασμένως, *Adverb.* ficte, ſimulate. A πλάττω.
Πέπλασαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. πλάσσω.
Πεπλάτυνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πλατύνω.
Πεπλατυσμένως, late, multis verbis, clare. A præc.
Πέπληγε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε.
Πεπληγέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a πεπλήγω.
Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.
Πεπλήθυνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πληθύνω.
Πεπληθὼς, perf. part. med. v. πλήθω.
Πέπλιωτο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπλιωτο, a πίμπλημι.
Πεπλήρωται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi πληρόω.
Πεπλησιακότες, nom. pl. perf. part. act. v. πλησιάζω.
Πέπλιον, ου, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agreſtis & daphnoides; (2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, Hipp. A πέπλος.
ΠΕ'ΠΛΟΝ, ου, τὸ, peplum; vid. ſeq.
Πέπλος, ου, ὁ, peplum. Ph. indumentum, palla, flamminium. Al. Gl. V. pallium; idem quod πέπλιον.
Πεπλυσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πλύω.
Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, veſtimentum; Æſchyl. Suppl. 728. A πέπλον.
Πέπλως, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro πέπλους.
Πεπνυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πνέω ſpiro, unde πνεῦμα, *ſpiro.*
Πέπνυσο, *ſapito*, 2. ſ. perf. imper. paſſ.
Πεποίηκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. ποιέω.
Πέποιθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. πείθω.
Πέποιθα, confido, fretus ſum, fido, Ph. perf. in ſignif. præſ. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν πέποιθεν αἰεὶ, Eur. Her. fur. 106. A πείθομαι, *credo.*
Πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio, certa confidentia, fiducia, Ph. A πέποιθα.
Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Heſ.
Πεποίθομεν, 1. pl. pr. ind. v. πεποίθα.
Πεποιθότας, acc. plur. part. perf. med. verbi πείθω.
Πεποιθότως, *Adv.* confidenter, cum fiducia.
Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confiſus, fretus, fidens; part. Ab eod.
Πέπομφε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, a πέμπω.
Πεπονημένους, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεπονημένους, a πονέω.
Πέπονας, *laboraſti*, 2. ſing. perf. ind. med.
Πεπονηρευμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. v. πονηρεύομαι.
Πέπωθε, 3. ſing. perfect. indic. med. verbi πάσχω.
Πέπορδα, *pepedi*, perf. ind. med. verbi πέρδω.
Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a πόρω, *præbeo.*
Πεπόρθυσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi πορθέομαι.
Πεπορύσται, ίνι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Πεπορφυρένας, vaſte. A πορφύω.
Πεπρίαι, perf. inf. paſſ. verbi πρίω.
Πέπονθε, *laboraviſtis*, 2. pl. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, a πονέω, Hom. Il. 23, 99. Odyſſ. 10, 465.
Πεπτάαται, *volarunt*, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro πεπότηνται, a ποτάομαι.

Πεπότητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπότητο.

Πεπραγμένον *factum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi πράττω.

Πεπρακε, 3. sing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πεπράσκω pro πράω, *vendo*.

Πέπρακ?, 3. sing. perf. ind. pass. v. πράττω.

Πεπρᾶσθ, perf. inf. pass. v. πεπράσκω.

Πέπραχε, 3. s. perf. ind. act. v. πράσσω.

Πεπραχέναι, *fecisse*, inf. perf. ejusd.

Πεπρῆσθ, *Ionice*, idem quod πεπρᾶσθ.

Πεπρησμένε, gen. sing. perf. part. pass. verbi πρήθω.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, perf. ind. pass. *per Syncop.* pro πεπέρατωμαι, a περατόω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca. Ph. fatum. A περατόω, quasi πεπερατωμένη, *finita, terminata*.

Πεπρωμένον, ου, τὸ, fatum. Gl. Vet. parcatum, fatale. Ab eod.

Πέπρω?, 3. sing. perf. pass. v. περατόω.

Πέπλαμαι, *expansus sum*, 1. s. perf. ind. pass. *per Sync.* pro πεπέτασμαι, a πετάζω.

Πεπλεῶτα, *lapsum*, acc. s. perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro πεπλωκότα, a πίπλω.

Πεπῑήριος, ία, ιον, concoctioni inserviens. Πεπῑήριον σπλάγχνον, *Arct.* A πέπλω.

Πεπλῃῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπλεῶτα.

Πεπλικώς, ή, όν, coquendi seu concoquendi vim habens. A

ΠΕΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinso; πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, coctum esse. Τὰ μὴ πέψαντες, τὰ δ᾽ μάξαντες, Plato.

Πέπλακας, 2. s. perf. ind. act. v. πίπλω.

Πεπλᾶτα, *lapsum*, acc. sing. part. perf. *per Sync.* pro πεπλωκότα.

Πεπύθοντ?, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, a πυνθάνομαι pro πυθέσθαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. sing. part. perf. pass. v. πυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πυρόω.

Πεπύσθ-ω, 3. dual. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι, Il. 17, 377.

Πέπυσμαι, *audivi, rescivi*, perf. ind. pass.

Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

Πέπων, ονος, ὁ ἡ ή, coctus seu excoctus a sole, maturus, mollis, ignavus; (2) pepo. Gl. V. A πέπλω. *Angl.* Pumpion.

ΠΕΡ, *Particula*, sive *Conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam, tametsi*; (2) respondet particulæ *cumque*; (3) *vacat*.

ΠΕΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; πέρα τῶ, supra quam, Gl. V.

Περάαν, præs. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

Περάασκε, vide περάω.

Πέραθεν, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.

Περαία, ης, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens & occidens. A πέρα. Unde

Περαίας, ου, ὁ, piscis de genere capitonum.

Περαίνω, finio, termino, Gl. Vet. perago, conficio; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Περαινέ μοι λόγον, Eur. Med. 701. Κατὰ τὼ πρὸ ὅλων φύσιν ἕκαστα περαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας

Περαίθεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plaga. A

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio; περαιῶ, peragit. Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. inf. aor. 1. περαιῶμαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἅμα ἠλίῳ ἀλὼ λίμνην περαιωθέντες, Heliod. A περαῖος.

Περαίτερω, *Adv.* ulterius vel ulterius quam. Ph. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gloss. Vet. A περαιόω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. A περάω.

Πέραν, *Adv.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ἡ, όν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre & concludere aliquid. A περαίνω.

ΠΕΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Ph. clausula. Gl. V.

Πέρας, denique, demum, tenus, Ph.

Περάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

Περάσιμος, ε, ὁ ἡ ή, qui transiri potest, vadosus. Gl. Vet. penetrabilis. A περάω.

Πάσεις, εως, ἡ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, οῦ, ὁ, finis. A πέρας.

Περάτεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis*.

Περατόω, finio, termino. A πέρας. Hinc

Πέρατη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem versus. A πέρα. Hinc

Περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverso.

Περάτης, ε, ὁ, transitor. A περάω.

Περατικοὶ, transfluminales, Gl. V.

Περατοειδὴς, ὲς, finitus.

Περατος, ατη, ατον, ulterior. A πέρα.

Περατὸς, ὴ, όν, per quem transitus patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, finio, termino A πέρας. Hinc

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, f. άσω, & ήσω, transeo, penetro; (2) transporto, Gl. V. trajicio, trano; imperfect. *Ion.* περάασκον, περάασκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ᾅδλω δολτέραν ὁδὸν περᾷ, Lyc. 809. Τμῆν περώσας δεσπότης δέλον λέχος, Eur. Andr. 30. A πέραν.

Περγαμηνὴ, membrana, Gl. Vet. A

Περγαμον, urbs, arx, Ionibus, Suid. Περγαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Hes. Lat. pl. Pergama; (2) urbs Asiæ minoris.

Πέρδησις, ἡ, peditum. A πέρδω.

Περδικικὸς, ἡ, όν, ad perdices pertinens.

Περδίκιον, ε, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

Περδικοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A

Περδικοτρόφος, ε, ὁ ἡ ή, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ & τρέφω.

ΠΕΡΔΙΞ, ικος, ὁ ἡ ή, perdix avis; (2) astutus; (3) libidinosus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

Πέρθεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρἰω, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

Περῖσαι, a. 1. inf. act. verbi περάω.

Περῆσ?, *transibit*, 3. s. fut. 1. ind. act.

Περητήριον, ε, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid possumus, terebra. A περάω.

Πέρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro πεπέρθαι, a

ΠΕΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vasto, depopulor; a. 2. ἔπαρθον, inf. πραθεῖν, *Ion.* πραθέειν; perf. πέπορθα. Καὶ τάπὶ Τροίᾳ Πέργαμ᾽ ὡς ἀ μὴ ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. Soph. Phil. 613. Ἦ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Eur. Rhes. 592. στρατὸν, Pind. Ol. 10, 40.

ΠΕΡΙ, *præpos. cum Genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. *Cum Acc.* circa, circum; circiter; erga, inservit sæpe Periphrasi; (1) personæ οἱ περὶ Σωκράτη, Socratici; οἱ περὶ Ανυτον, Anytus, *i. e.* Anytus, cum subscriptoribus; οἱ περὶ παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut πρίβος, curiosus, πρίλυπος, prætristis; sæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplici, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι.

Πέρι pro πρίσι, *supereft*.

Περιάγαμαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio; aor. 1. περιηγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν χρὴ πόλεις, imperare, Thuc. βοηθεῖν, id.

Περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενος ἀθλητὴ, Plato.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περίαγω.

Περιαγὴς, ές, ὁ ἡ ή, circumactus. Ab eod.

Περιαγκονίζω, brachia & manus vincio, s. post terga s. alio modo. Hinc

Περιαγκόνισμα, τὸ, revinctio brachiorum & manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, lustro.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, fut. ξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. pass. περιαγείς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, Apollon.

Περιαγοραῖος, ε, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum*.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, lustro; (3) adduco, redigo ad aliquid; Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τ᾽ τράχηλον, Arist. Av. 177. Αὕτη, τί πτεῖς, τὼ κεφαλὼ πρὸ περιάγεις; id. Pace. 680.

Περιαγωγὸς, ἐος, ὁ, instrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, Gl. Vet. ambages. Ab eod.

Περιαδω, celebro. Ab ἀειδω.

Περιαθρέω, circumspicio, attente seu diligenter considero. Τὰ ἐν μυχοῖς ἄσπερ ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, Philo. Hinc

Περιαθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta & diligens consideratio.

Περιαίνομαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ὴ, όν, qui circum eximi potest, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, circum aufero, vel in circuitu circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. Δεῖ δ᾽ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, M. Anton. 4, 16. Περιελεῖν ἀνυτῶν τὰ ὅπλα, Xen. Cyr. 8, 15. Περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας, Arist. Eq. 290.

Περιαίρημα, τὸ, v. περιαίρεσις.

Περιαιρῆσαι, acc. sing. part. præs. act. pro περιαιρέσαν.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περιακτὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ή, qui circumagi potest, versatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὴ παρῆσι περιαλγῆσα, Heliod. ὅτι τινα, id. Hinc

Περιαλγὴς, ές, ὁ ἡ ή, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κλαίειν, *Aret.*

Περιαλγῶς, valde dolenter, ægerrime.

Περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλιμμαι, 3. s. perf. pass. Φάρμακον διδωμι, τὰ ν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἕλκυδρια περιαλείφειν, Arist. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πυλὸν, Theophr.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, insigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia*. Soph. Oed. T. 1227.

Περιαλλόκαυλος, ε, ὁ ἡ ή, caule suo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ε, ὁ ἡ ή, aliis præstans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, supra modum, R.

Περιαλφὴς, ές, ὁ ἡ ή, q. d. circum purpuratus; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. Ex ἅλς, & ἔρυω.

Περιαλφὲς, ὴ, όν, idem & ex iisd.

Περιαμάω, -ῶ, fut. ήσω, demeto.
Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumaligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγέσι, Dioſc. de Hippoglof. A περίαπτω.
Περιαμπίσχω, & **περιαμπίχω**, obtego, involvo. Οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγῳ, Eur. Med. 282.
Περιαμύνω, protego & defendo a periculis. Σχίσσω ἀμυνέμεν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, Tmeſis, Il. 17, 182.
Περιαμύσσω, vel **περιαμυτλάω**, fut. ξω, ſaucio.
Περιαμφιέννυμι, vel **περιαμφιεννύω**, circumveſtio.
Περιαμφίς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ, & ἀμφίεμαι.
Περιάμφοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.
Περιαναγκάζω, vi circumduco, f. circumago.
Περιανθίζω, fut. ίσω, floribus, vel floridis quibuſdam coloribus undique orno.
Περιανίσημι, idem quod ſimplex.
Περιαντλέω, circumfundo.
Περίαπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, annexus, alligatus; **περίαπτον**, monile, Gl. Vet. A
Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo, Gloſſ. Vet. obdo. Πολὺ γ' αἰνίας πρᾶγμα αἰχμὴν ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, Ariſt. Plut. 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς ἡ τῇ πόλει περιάψειν, Xen. Cyr. 1, 23.
Περιαρράττω, effringo, confringo allidendo.
Περιάργυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, argenteus. Hinc
Περιαργυρόω, argento duco.
Περιαρμόζω, fut. όσω, apte circumpono. Τοῖς θυρεοῖς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, Plut.
Περιάρσις, ιος, ἡ, circumarandi actio. A
Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.
Περιαρτάω, ſuſpendo.
Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumſonantia, fama, celebratio, Plut. A περιᾴδω.
Περιασπάζω, fut. ψω, ſplendore circumdo. Ἐξαίφνης περιέσπασεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ ἀέρος, Act. 9, 3.
Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus ſum.
Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore luceque circumquaque illumino, colluſtro.
Περιαύγεια, ας, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, Suic. A περιαυγής.
Περιαυγέω, ῶ, fut. ήσω, ſplendore luceque circumfundo, colluſtro. Ὥσπερ ἡ τάμυδρα φέγγη ἀναφανίζει τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, Longin. 17. A
Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumquaque fuſa.
Περιαυγὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, circumquaque ſplendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde
Περιαυγής, ες, ὁ ἡ ὁ, idem.
Περιαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, pertinaciter reſiſto, contumaciter ago, ſuperbe me gero, magnifice de me ſentio. Ab αὐθάδης.
Περιαυτίζομαι, idem, Heſ. Ab αὐτός.
Περιαύων, ουσα, ον, g. ουσ. part. præſ. act. verbi περιαύω.
Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo (jactabundus ſive cum jactantia) loquor, nimis multa. Ex περὶ, αὐτὸς, & λόγος, ſermo. Hinc
Περιαυτολογία, ας, ἡ, ipſius prædicatio & laudatio.
Περιαυχένιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cervici circumponitur; φέλλια ἡ περιαυχένια, Appian. B. Mithridat. Ariſtænet. 1, 18. Ab αὐχήν.
Περιαύω, f. αύσω, pernocto.
Περίαχεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν pro περίηχε, a περιηχέω.
Περιβαδὸν, *Adv.* pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A
Περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo; (2) protego. defendo. Πρὶν γὲ περίβασιν ἄλλοι, Il. 14, 424. Πατρόκλου περιβάς, ib. 17, 80.
Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. v. περιβάλλω.
Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, Gl. V. περιβεβληκέναι, adfeciſſe; **περιβεβλημένος**, opertus, obſitus, circumamictus, circumſeſſus, amictus, Ph. Λάβε μὲ, πόσι, περίβαλε ᾧ χέρας, Ariſt. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾳδίως ὄρνισι περιβαλοῦσα μέ, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννὶδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περιβάλλῃ νέφος, id. Her. fut. 1144.
Περιβαλώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περιβάλλω.
Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περίβαλα, a περιβάλλω.
Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum muliebrium, Ariſt. L. 48. A περίβαρα.
Περίβαρύς, έος, ὁ ἡ ὁ, valde gravis.
Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio. A περιβαίνω.
Περιβεβλημένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιβάλλω.
Περιβεβλημένως, *Adv.* veſtitu, amictu.
Περιβῆναι, a. 2. inf. act. v. περιβαίνω, pro περιβάω.
Περιβιόω, ῶ, fut. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumen ſervo, Gl. Vet. περιβιῶν, ſupervivere, Plut.
Περιβλασάνω, f. σήσω, circumpullulo.
Περίβλεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc
Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.
Περιβλέπτως, clare, inſigniter, cum admiratione.
Περιβλέπω, f. ψω, circumſpicio. Τὴν Θεσβίων περιβλέπων, Heliod. πάσας, Xen. Cyr. 5, 1. Μὴ περιβλέπε ἀλλότρια ἡγεμονικά, M. An. 7, 31. Hinc
Περιβλεψίς, εως, ἡ, circumſpectio, admiratio.
Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλω.
Περιβληχρὸς, omnino ſ. omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.
Περιβλίζω, f. ύσω, ſcatebris adfluo, ſcateo.
Περιβλύω, f. ύσω, circumluo.
Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Hinc
Περιβόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dicitur in utramque partem, ſed ſæpe & ut Gramm. volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt, Gl. V. pervulgatus, illuſtris.
Περιβοήτως, *Adv.* clare, cum magna fama.
Περιβόθρου, ῶ, f. ώσω, circumfodio, ablaqueo. Ex βόθρος.
Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, Gl. V. A
Περιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola; (2) quidquid exterius nos circumdat, ſive munimenti, ſive ornamenti nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) ſchema quoddam orationis & ſententiæ, Ph. amictus. Al. Gl. Vet. geſtamen. Ph. concurſus. A περιβάλλω.
Περίβολον, ου, τὸ, idem quod
Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, murus, munitio; territorium, Gl. V. ambitus, mœnia. Ab eod.
Περιβρέμβω, circumfremo, circumſono. Ἐν θά τε κῦμα Ῥηγίνων νήσοισι περιβρέμει Σποράδεσσιν, Dion. Περ. 132.
Περιβρίθω, f. ίσω, undiquaque gravo & onero.
Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, reſono, ſtrepo. Δοιαὶ δ' Ἰάονιαι νῆται περιβρομέουσι θάλασσαι, Dion. Περ. 420.
Περιβρύχομαι, f. ξομαι, frendeo.
Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, circumdepaſco, **περιβεβρωμένος**, ambeſus, exeſus, Gl. Vet. Hinc
Περίβρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περίβρωτα φλοιός, *Arct.*
Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio; (2) undique ſuppono. Ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, Luc. in Mic.
Περιβωμίζειν, luſtrare, circuire, Gl. Vet. A βωμὸς, *ara*. Unde
Περιβώμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui circum aram eſt.
Περίβωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Ion.* pro περίβοητος.
Περιγανόω, ῶ, lætitia & voluptate perfundo, exhilaro.
Περιγεγραμμένως, circumſcripte, definite, perſpicue. A περιγράφομαι.
Περίγειος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, circum terram adhærens. A γαῖα.
Περιγενητικὸς, ὴ, όν, vincendi vim habens. A περιγίνομαι.
Περιγηθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, valde lætus. A γῆθος.
Περιγηράσκω, f. ράσω, conſenеſco, conſumo.
Περιγίνομαι, vel **περιγίνεμαι**, fut. γενήσομαι, ſuperſum, reliquus ſum, reſto, de eo quod ſupereſt, ita ut pro lucro ſit; (2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſervor a morte; (3) obvenio, contingo, potior, adipiſcor; (4) præverto, ſuperior ſum, vinco. Τῶ ὃ πόνῳ περιγίνεσθ' ἀνὴρ μηδὲν, μὴ μύθοι μηδ' ὁπλέσθαι, Ariſt. Plut. 553. Ἐὰς ἂν ἡ διαλυσάμεθα πεισθέντες ἢ πόλεμον, ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, Dem. Phil. 1.
Περιγλαγὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, lacte vel ſucco lacteo plenus. Σταθμῷ ὅτι βρομίαισι περιγλαγέας χεῖ πέλλας, Hom. Il. 16, 642. A γλάγος, *lac*.
Περιγλαυκόομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, circumſpicio. A
Περίγλαυκος, ος, ὁ ἡ ὁ, circumſpiciens. Ex περὶ, & γλαυκὸς, *pupilla*.
Περιγλαφρὸς, ὸ, ὸν, lentus & viſcoſus.
Περιγλυκαίνομαι, obdulceſco, Gl. V.
Περιγλύφω, f. ψω, circumſculpo.
Περίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.
Περιγλωτὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iiſdem.
Περιγνάμπτω, fut. ψω, circumflecto. Ἀλλὰ μὲ κῦμα ῥέος τε περιγνάμπτοντα Μαλείαν ἠὲ Βορέης ἀπίασε, Odyſſ. 9, 80.
Περιγογγύζω, f. ύσω, murmuro.
Περιγογγύζουσι, 3. pl. præſ. conj. act. verbi περιγογγύζω.
Περίγραα, ας, ἡ, circinus. Ex πέριξ, & γράω, *conſedo*, vel γράφω, *ſcribo*, Euſt.
Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio; (2) circumſeptus locus, termini, fines circumdati. A περιγράφω.
Περιγραπτέον, circumſcribendum eſt. Περὶ ἑαυτὸν ζωγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, Plato.
Περίγραπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, circumſcriptus & quaſi certis finibus inciuſus. Ab eod.
Περιγραφεύς, έως, ὁ, circumſcriptor, Ph.
Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus; (2) delineatio, deſcriptio minus exacta; (3) circumſcriptio, circumventio, fraus. Ab eod.
Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo; (2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo; (3) finio, ſeu claudo, v. c. librum, orationem, vitam pervim; (4) delineo, non exacte deſcribo; (5) deleo, oblitero, aufero e numero; (6) repudio; (7) coërceo, cohibeo. Περίγραφέτω αὐτὸ, M. Anton. 5, 18. Περίγραφον τὸ ἐντὸς τῆς χρόνης, id. 7, 21. Ἐς τὸ Συμμετρον περιγεγραμμένοι, Luc.
Περιγυὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γύρος.
Περιδαιδαλλῶ, ᾶς, ὁ ἡ ὁ, varius.
Περιδαίω, comburo, accendo, *paſſ.* ardeo, etiam amore.
Περιδακρυτος, ου, lacrimoſus, tritiſſimus.
Περιδδείσασαν, acc. ſing. acr. 1. part. act. *Fort.* p.o περιδείσασαν, a περιδείδω.

Περιδείδια, pertimesco, Gl. Vet. p. in signif. præs. A δείδω, timeo.

Περιδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, meticulosus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. A δέος. Hinc

Περιδειέια, ας, ἡ, nimius timor.

Περιδείδω, fut. είσω, pertimesco, quasi undique metus; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, Il. 15, 123. περιδειδια, pro περιδείδια, perf. timeo, Il. 13, 52. Τῶ ῥα περιδδείσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, Il. 11, 508.

Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.

Περιδειπνίζω, περιδειπνίζ, pascit, Ph.

Περίδειπνον, ε, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, Ph. filicernium.

Περιδέξιον, ε, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιὰ.

Περιδέξιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ambidexter, Ph. ambimanus, Hom. Il. 21, 163.

Περιδέραιον, ε, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris.

Περιδεράιος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumcollaris. Ex περὶ, & δέρη.

Περιδρὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.

Περιδέρκομαι, circumspicio.

Περιδεσμέω, vincio.

Περίδεσμος, ὁ, vinculum.

Περίδετος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A

Περιδέω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμένος. Τὰς πόδας κνημῖσι περιδέοντες, Heliod. Ὃν (πάγκαλον) περιδησόμεθ' ἐκεῖ, Arist. Conc. 100.

Περιδεῶς, meticulose, pavide. A περιδεὴς.

Περίδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, perspicuus.

Περιδίδομαι, depono, seu depositio pignore certo, ex pacto certo, pacisco, aor. 2. infin. περιδόσθαι, imperat. περίδου. Πρίδε νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετραμέτρου ἐστὶν ἡμιεκτέου, Arist. Nub. 644.

Περιδίδωμι, circumdo.

Περιδιέτρεω, trajicio & insuo.

Περιδινέω, circumago. Ὡς τὸ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθῆτον Καρπαλίμοισι ποδοῖσιν, Il. 22, 165.

Περιδινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui circumagitur; (2) versatilis. A περὶ, & δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.

Περιδινητὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, versatilis. Ab eod.

Περίδινος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod περιδινὴς.

Περιδιπλόω, involvo, hoc est, obtego, convaso.

Περιδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.

Περιδυπέω, circumsono, obstrepo.

Περιδιώκω, περιδιώκ, persequitur, Ph.

Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.

Περιδραμητέον, concursandum. A περιδρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. περιτρέχω.

Περιδρομὰς, άδος, ὁ, ambitiosus, Gl. Vet. A περὶ, & δρόμος, cursus.

Περίδρυξις, ιδος, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A

Περιδράττομαι, fut. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus & obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.

Περίδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, Hom. Il. 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, ε, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilacero & saucio, aor. 1. pass. περιδρύφθην, Ion. Λυκάονάς τε περιδρύφθη, Il. 23, 395.

Περιδύω, fut. ύσω, circumvestio, induo; (2) Att. exuo, detractis vestimentis spolio, adimo. Ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας, Il. 11, 100.

Περιεβάλετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. περιβάλλω.

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. med.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. περιγίνομαι.

Περιέδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιτρέχω.

Περιεδρεύω, obsidior, Gl. V. obsidione cingo. Ex περὶ, & ἕδρα, sedes.

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζωσμένον, acc. s. perf. part. pass. verbi περιεζώννυμι.

Περιεθέλω, supra modum volo.

Περιέθηκε, 3. s. a. 1. ind. act. v. περιτίθημι

Περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor; (2) probe novi, supra alios novi; (3) negligo, sino, patior; in usu, περιεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. περιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὴν δὴ τούτοις ἀθυμήσας περιείδον ἐμαυτὸν ἀδοξον γενέσθαι, Isocr.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειλημένος, a. 1. part. pass. f. g.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιειλήφασι, a περιλαμβάνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. v.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.

Περίειμι, fut. ἐσομαι, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, *opp.* morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili, v. περιόντως. Οὐκ ἐλπίζων οἵ τ' ἔτι τὴν πόλιν περιέσεσθαι, Appian.

Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Πᾶσαν κύκλῳ, Dem. Πᾶσαν κατὰ τὴν πόλιν περιελθόντες, Thuc.

Περιεῖναι, *supersse*, præs. infin. verbi περίειμι.

Περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιείχετο, 3. s. imp. ind. med. v. περιέχω.

Περιέκρυβε, 3. s. aor. 2. ind. act. v. περικρύπτω.

Περιεκτικὰς, ὴ, όν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens, generalis. Hinc τὸ περιεκτικὸν, ε, complexio. A περιέχω.

Περιεκτικῶς, *Adverb.* complectendo, comprehendo; (2) omnino in universum.

Περιέλαι, 2. s. a. 1. imper. act. a περιελαύνω pro περιέλω.

Περιέλαμψεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν, a περιλάμπω.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. A

Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵππους περιελαύνειν τὸ γραπόπεδον, Xen. Περιήλασαν τὸ τεῖχος, Heliod.

Περιέλεγχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιελέγχω.

Περιέλθουσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιελθόντας, acc. s. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιελίξις, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. A

Περιελίσσω, seu περιελίττω, fut. ίξω, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δ' ἕδειλὰ ἐλέλιξεν, Odyss. 5, 314.

Περιέλκω, fut. ξω, circumquaque traho, q. d. circumtraho; (2) distraho, violenter rapio, distringo; (3) distineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ, Aristot.

Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior sum.

Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio; (2) prætermissio unius e Consonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέλοις, 2. s. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, g. s. a. 2. part. act.

Περινύνμι, induo, vestio.

Περιέξεμι, circumdo.

Περιέπεσον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπλεσμένως, pure. A περιπλέω.

Περιέπω, περιέπομαι, prosequor & obeo, i. e. prosequendo & obeundo seu adfectando, tueor & protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ Σὸν δὴ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιπτ τύχας, Heliod. Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, ἐχ ὡς δοῦλον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18.

Περιεργάζομαι, fut. άσομαι, curiositate utor; (2) curiose ago, diligenter & accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago, Gl. Vet. scitor; (4) valde laboro; (5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, παέργα vocant, picturis addunt. Περιεργάζεται ζητῶν τὰ τε ὑπὸ γῆν, καὶ τὰ ἐπέκεινα, Plat. Ap. Socr. 3. Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζεται, Arist. Conc. 220. Hinc

Περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, Lucian. sed ibi leg. περιεργία, *Ern.*)

Περιέργεια, ας, ἡ, idem quod

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A

Περιεργος, ε, ὁ ἡ ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans & nil ad se pertinentes. Gl. Vet. curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέρχω, f. ξω, sepio, includo. Περιέρξαντες αὐτῶ τὸ μνημεῖον, Thuc.

Περιέρχως, *Adv.* curiose, nimis accurate.

Περιερέσσω, vel περιερέτλω, remigando promoveo, seu subduco.

Περιερμα, ατος, τὸ, lignum s. phalanga, quæ navibus supponitur.

Περιερχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciscor, punio. Ἐπεὶ δ' περιῆλθεν ὁ ὄνειαρ ὁ Διὸς, Xen. Cr. 8, 44. Ὁδὲ περιελθεῖ χάδια πλεῖν ἢ χίλια, Arist. Av. 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τοῦ κόσμου, comprehenduntur, M. Anton. 10, 7.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, confiderate, Ph. A περισκέπτομαι.

Περιεσπάτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro περιεσπάετο, a περισπάω.

Περίεσπον, aor. 2. ind. act.

Περιέσαδε, aor. 1. inf. med. *Poët.* pro περιέσασθαι, a περίεννυμι.

Περιεσταλμένος, perf. part. pass. v. περιστέλλω.

Περιεστραμμένως, tecte, occulte.

Περιέστη, 3. s. aor. 2. ind. act. v. περίστημι pro περιέστασε.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Περίεστιν, 3. s. præs. ind. cum ν, a περίειμι.

Περιεστικὸς, ὴ, όν, salutaris, Σημεῖον π. signum salutis in ægroto. A περίειμι.

Περιεστικῶς, salutariter, cum spe salutis.

Περιεσφαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περισφάλλω pro περιεσφάλλω.

Περιεσῶτα, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro περιεστηκότα, a περίεστημι.

Περιέσχατος, η, ον, extremus.

Περιέσχε, 3. s. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περιετέτμητο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. περιτέμνω.

Περιέτυχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν a περιτυγχάνω.

Περιέφθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιεφθησαν, a περιέπτω.

Περίεφθος, ε, ὁ ἡ ἡ, probe elixus.

Περιέχω, & *in med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumfido, obfideo, unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) consertis manibus retineo, complector, foveo; περιέχει, continet, coërcet, Ph. περιέχεσθ, comprehensum est. Θάμβος γὰρ περιέχων αὐτὸν, Luc. 5, 9. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχει, 1 Pet. 2, 6.

Περιεφόα, 3. s. imperf. ind. act. pro περιεφόα, a περιοράω.

Περιζαμφῶς, vehementer. A ζαμφὴς.

Περιζείω, idem quod
Περιζέω, circumferveo.
Περίζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, eidem jugo ſubditus.
Περιζυξ, ζυγος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Περίζωμα, ατος, τὸ, faſcia, ſubligaculum, cinctus, Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A περιζώννυω.
Περιζωμάτιον, ου, τὸ, parvum ſubligaculum ſeu ventrale, Dim. a περίζωμα.
Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περίζωσαι καὶ ὑποδησαι τὰ Σανδάλιά σε, Act. 12, 8. Νῆπιαι γε περιζωσμῦαι ἐπλινθοφόρυν, Ariſt. Av. 1153.
Περίζωσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι. Unde
Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V.
Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum, Ph. ſubligaculum.
Περιῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν a περιάγω.
Περιηγίομαι, οῦμαι, circumduco, duco circum; (2) ſigillatim expono, enarro. Περιηγησάμβρος τὸ ἔρος Πέρσησι, Herodot. Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ἅδε πάντα, Luc. Περιηγεῖταί τινα Θεόπομπος Χιωνσίαν Μάδυ τῦ Φρυγός, Ælian. V. Hiſt. 3, 18. Hinc
Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus ſermo, quo ita quid deſcribitur, ut quaſi in rem præſentem lector deducatur.
Περιηγὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, q. d. rotundus, circumactus aut circumactilis. Curvus, flexuoſus. Adſtrictus, circumvinctus, circumductus. Περιηγέος ἑλίχθι λίμνης, Callim. Hymn. in Apoll. 5, 9. A περιάγω, Suic.
Περιηγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipſa actio circumducendi, ſeu ducendi per ſingula; (2) expoſitio & commemoratio rei alicujus, quæ fit ſigillatim, & quaſi per ſingula ducendo. A περιηγέομαι.
Περιηγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν ſcribit, orbis enarrator. Ab eod.
Περιηγητικὸς, ὴ, ὸν, pervulgatus, idem, & intell. *ſubſt.* βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus.
Περιηγητικῶς, geographice.
Περιήειν, pluſq. indic. med. v. περίειμι.
Περιηθίω, colando perfundo; percolo.
Περιήθημα, ατος, τὸ, excolamentum, percolamentum. A pr.
Περιήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, admodum acutus. Ex περὶ, & ἀκὴ.
Περιήκω, f. ξω, devenio ſeu pervenio mutatis in orbem vicibus, ſ. ſimpliciter. Ὡς ἓν περιήκειν εἰς Ἀντίπατρον ἡ κυκλερινὴ φυλακὴ, Arrian.
Περιῆλθε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. περιέρχομαι.
Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, converſio.
Περιηλυτόλεσθε, 2. pl. præſ. imp. med. verbi Περιηλυτόω, circumeo. Ex ἐλθῶ.
Περιημεκέω, ῶ, fut. ήσω, moleſte, ægre, ſeu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τῦ ὄρκυ, Herodot.
Περιῆν, 3. ſ. imperf. ind. v. περιειμι.
Περιηνείκεε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* pro περιηνεγκέ, a περιφέρω.
Περιηνυραμβίον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιεργυρόω.
Περιηρεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. pro περιηρέτο, a περιαιρέω.
Περιήσπαρται, perf. ind. act. v. περιασπάλω.
Περιηχέω, circumſono; obſtrepo, Gloſſ. Vet. περιηχῆμαι, trepide perſono. Περιήχησεν σ' ἄρα χαλκὸς Il. 7, 267.
Περίηχημα, ατος, τὸ, ſtrepitus. A pr.
Περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo.
Περιθαμβὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, admiratione & ſtupore perculſus; (2) valde trepidus. Ex θάμβος.
Περιθαρσὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, præfidens, valde fidens. A θάρσος.
Περιθαρσύω, fidenti animo ſum.
Περίθεος, ος, ον, valde divinus.
Περιθείω, ῶ, f. ώσω, ſulphure luſtro ſeu expio. A θεῖον. Hinc
Περιθείωσις, εως, ἡ, luſtratio ſeu expiatio, quæ fit ſulphure.
Περιθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. περιτίθημι.
Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι.
Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio, circumdatio.
Περιθετὸς, ὴ, ὸν, circumpoſitus. Ab eod.
Περίθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, circumpoſitus, ſeu circumpoſititius, qui circumponi ſolet, de coma appoſititia, ſ. fictitia.
Περιθέω, ῶ, f. θεύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέυσι θελταὶ, Plato.
Περιθεωρέω, ῶ, circumſpicio.
Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gloſſ. Vet. A περὶ, & τίθημι.
Περιθλάω, confringo.
Περιθραύω, f. αύσω, idem.
Περιθρεκτέον, concurſandum, circum currendum. A περιτρέχω.
Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumſono. Σχεδὸν ἁπάσης οἰκυμένης περιθρηνεμβρης, Plut. A θρῆνος.
Περιθριγκόω, ῶ, fut. ώσω, lorica aut ſepto circummunio, circumſepio. Μασσαλίτας λέγυσι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τὰς ἀμπελῶνας, Plut.
Περιθριξ, τριχος, ὁ, capillus a prima juventute non raſus.
Περιθρομβέω, in grumos cogo, vel concreſcere facio. A θρόμβος.
Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. Vet. *paſſ.* notus ſum omnibus.
Περιθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ira valde accenſus.
Περιθύμως, *Adv.* irato animo.
Περιθυρέω, ῶ, circa januam verſor, ad januam ſto. A θύρα.
Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinducitur. A θώραξ.
Περιϊάχω, circumſono. Περί σ' ἴαχε πέτρη, Odyſſ. 9, 395.
Περιϊδεμβῆναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro περιιδεῖν, a περιείδω.
Περιΐδης, 2. ſing. a. ejuſd. in conj.
Περιϊδρόω, ῶ, ſudore undique diffluo. Hinc
Περιϊδρωσις, εως, ἡ, copioſa ſudoris effuſio.
Περιΐζομαι, circumſideo, obſideo.
Περιΐεσαν, acc. ſing. aor. 2. part. act. f. g. v. περίειμι.
Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito Περιϊππεύσαντες καὶ γενόμβυοι κρὶ νώτυ τοῖς πολεμίοις, Polyb.
Περιϊσάμβος, præſ. part. med. verbi
Περιΐστημι, & *in med.* circumſiſto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. *act.* & *paſſ.* dicuntur paſſive (1) circumſto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* corona hominum cingor; περιΐσταμαι, circumſto; περιέστησα, aor. 1. περιέστησε, redegit; περιέστλω, a. 2. περιέστη, redactum eſt, rediit; περιεστηκὼς, & περιεστὼς, p. part. circumſtans; περιΐστασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. Περιέστησε μὲν ὧδε τὸ στράτευμα πρὸς τὴν πόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς περιεστηκὼς Θηβαίοις, Dem. Τὰς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις χρυσοῖς περιϊστήσασα, Heliod.
Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἐῆς περιΐσχετο κάρης, Moſch. 2, 11.
Περικαὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, valde callidus, ardens; (2) ambuſtus, peruſtus. A περικαίω.
Περικαθαίρω, perpurgo, luſtro. Περικάθηρε τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ, Joſ. 5, 3.
Περικαθαίτλω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto, appono. Ἐκέλβυσε τὰς αἰκιεῖς ὑπονηξαμβύας κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν. ἰχθὺς γὰρ προσαλωκότων, Plut. in Ant. c. 29.
Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.
Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, luſtramentum, Gl. V. A περικαθαίρω.
Περικάθημαι, idem quod
Περικαθίζω, fut ίσω, hoſtiliter circumſideo, obſideo; Περικαθίζεσθαι, obſidere, Ph.
Περικαίνυμαι, vinco, ſupero.
Περικαίω, f. καυσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περικεκαυμβος, aduſtus, ambuſtus, Ph. p. part. Θῦμὸς γὰρ ἄχαν ὁ αἰὴρ περικαίει, Theophr. Περικαίεσθαι τῷ χρυσῷ, Chryſ.
Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorſus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακῶντες καὶ δυχρησέμβυοι τοῖς παρῦσιν, Polyb. A περὶ, & κακός. Hinc
Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorſus concidit & malis vincitur.
Περικαλλῆ, acc. ſ. pro περικαλλέα, a
Περικαλλὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, perpulcher, perelegans. Ex περὶ, & καλός.
Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, Gl. V. A
Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet. Περικαλύψαι τοῖς πράγμασι ζάτον, Eur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὸ τε καὶ τὸν ἄνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7. 17.
Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A pr.
Περικαμπὴς, ῆς, ἡ, circumflexus. A
Περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiverſor, oppono; περικάμπτομαι, tergiverſatur, Gl. Vet. Philoxenus, devitat; περικάμψαι, reniti, Philoxen. aor. 1. inf. Hinc
Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiverſatio.
Περικάρδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. qui eſt circa cor. Ex περὶ, & καρδία.
Περικαρπιάκανθος, ος, ὁ ἡ ὁ, pericarpium aculeatum habens. Ex περικάρπιον, & ἄκανθα.
Περικάρπιον, ου, τὸ, proprie eſt pars fructus, quæ ſemen ambit & protegit adverſus cœli animaliumque injurias, ſiliqua, putamen; (2) fructus, ſeu caro, quæ interius continetur, Vid. Plin. lib. 15. cap. 28. A καρπός.
Περικάρπιος, ος, ὁ ἡ ὁ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo eſt cinctus. Ex iiſdem.
Περικαρσισμὸς, οῦ, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ovo edito ſe feſtuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, *feſtuca.*
Περικαταβάλλω, circumdejicio; (2) dejicio.
Περικατάγνυμι, fut. άξω, undique defringo, infringo; περικατεαγὼς, amfractus, Ph. p. part. med. περικατάγη, aor. 2. paſſ. fractionem circa ſe paſſus eſt.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adſequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως καί τοι φθάνοντες περικαταλαμβάνωνται, M. Anton. 9, 6.
Περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.
Περικατάληπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, deprehenſus, comprehenſus. A περικαταλαμβάνω.
Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, qua aliquem undique tenemus. Ab eodem.
Περικαταπίπτω, decido.
Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.
Περικαταῤῥήγνυμι, fut. ξω, diſcindo, lacero. Περικατερῥήξατό τε τὰ ἄνωθεν κίτωνα, Xen. Cyr. 5, 1.
Περικαταστρέφω, f. ψω, everto.
Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.
Περικατατίθημι, repono, colloco, conſtituo, adapto.
Περικαταχέω, undique effundo.
Περικατέχω, magno ardore circumdo, obſideo.
Περικάτημαι, *Ion.* pro περικάθημαι.
Περικάτησο, *Ion.* pro περικάθησο.
Περικαὼς, *Adv.* calide, ardenter. A περικαής.
Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor. Δυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μέλος ὀνικὸς κείκειτ) περὶ τὸ τράχηλον αὐτῦ, Luc. 17, 2. Φεύγε σ' ἀπὸ χρὼς (ἀπέφθυγε) Ἔρεν τὰς ὀργὰς περικείμβος, Theocr. 23, 14.
Περικείρω, circumtondeo, aor. 1. περιέκειρα.

Περικεκο-

Περικεκομμένως, concise. A περικόπτω.
Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.
Περικερδής, ές, callidus, lucri cupidus.
Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. Ex κεφαλή.
Περικεφάλιον, τὸ, capitis tegmen. Ex iisd.
Περίκηδιο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro περικήδε, a
Περικήδομαι, curam gero. Ὡς τότ' Ὀδυσσῆϊ περικήδετο κυδαλίμοιο, Odyss. 3, 219.
Περίκλυστος, ὁ, ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus. Αὖα πάλαι περίκλυστα, Hom. Odyss. 5, 240. Ex καίω.
Περικίδναμαι, conspergor.
Περικινέω, circumago, *pass.* circumagor, obeo.
Περικιόνιος, ον, *Epith.* Bacchi. A κίων, quod cum domus femeles arderet, hedera nata est in *columnis*, qua servatus est; περικίονος, Sch. Eur. *male.*
Περικλαδής, ές, ὁ, ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens. A κλάδος.
Περικλαίω, defleo, deploro.
Περικλαδέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. v. περικλάω.
Περίκλασις, εως, ἡ, defractio, locus abruptus. A
Περικλάω, ῶ, fut. άσω, offringo, infringo, defringo.
Περικλειόμενον, acc. s. præs. part pass. verbi περικλείω. Unde
Περίκλειμα, τὸ, ambitus muri.
Περίκλειστος, ε, ὁ, ἡ, incluſus, obseſſus.
Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obsideo. Gl. Vet. circumcludo, obsero. Ὑπὸ ὧν πολίθας περικλειόμενοι, Thuc. l. 2.
Περικλήειν, præs. inf. act. *Ion.* pro περικλείειν.
Περικλιδίζω, idem. A κλείω.
Περικλιδίζω, celebro, *Ion.* A κλίω.
Περικλινής, ές, ὁ, ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.
Περικλύδιον, *Adv.* lavando.
Περίκλυζος, ε, ὁ, ἡ, qui alluitur, lavatur. A
Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλύζειν, Aristot.
Περικλύμβιον, ε, τὸ, nomen fruticis. Φύλλα τε κισσήεντα περικλυμβίοιο φέρεσα. Nic. Th. 510.
Περικλυσμός, ῶ, ὁ, alluvies, Ph. περικλυσμοὶ eluviones. A περικλύζω. Unde
Περίκλυσμα, περικλύσματι, adspergine, Ph.
Περίκλυστος, ε, ὁ, ἡ, & περικλυτός, ὴ, όν, qui undique alluitur, *Epith.* insulæ. Ab eodem.
Περικλυτὸς, ε, ὁ, ἡ, valde inclitus, insignis; (2) qui facile exaudiri potest.
Περικλάζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo.
Περικλάθω, f. ώσω, neo, s. nendo torqueo & circumago.
Περικνημίδια, tibialia, Gl. V. A κνήμη.
Περικνημὶς, ίδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Ph. ocrea. Ex iisd.
Περικνιδος, ον, asper, multis & parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A
Περικνίζω, fut. ίσω, sculpo, vellico, pungo, rado; (2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, Plut.
Περικοκκυζειν, de gallis, cum capite elato eanunt, *impr.* cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, Aristoph.
Περικολέω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.
Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.
Περίκομμα, ατος, τὸ, fructum; (2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.
Περικομμάτιον, τὸ, fructulum, Dim.
Περίκομος, ε, ὁ, ἡ, comatus. A κόμη.
Περικομπέω, jacto, jactanter prædico, s. glorior. Περικομπεῖ πολλά, Thuc.
Περίκομψος, ε, ὁ, ἡ, perelegans, admodum scitus vel festivus.
Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur, Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ sacræ sectio, al. ῥῆσις; (3) apparatus, supellex, ornatus, v. c. fœminæ; (4) facultates, opes. A
Περικόπτω, f. ψω, circumcirca reseco, & mutilo, Gl. amputo, circumcido. Παντοχόθεν αἱ ἐλπίδες περικόπτουσι, Diod.
Περικορδακίζω, idem quod simplex.
Περικορέω, verro, converro.
Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes verrendo collatæ. A περικορέω.
Περικοσμέω, probe orno, orno, *simpl.* περικεκοσμημένος, p. part pass.
Περικόσμιος, ὁ, ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur, Suic. A κόσμος.
Περίκουρος, ε, ὁ, ἡ, circumtonsus. Ex περὶ, & κείρω.
Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.
Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.
Περικρανίου, cervical, Ph.
Περικρανὶς, ε, ὁ, ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex περὶ, & κράνιον.
Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) supero, superior sum. Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, Il. 21, 210.
Περικρατὴς, ές, ὁ, ἡ, compos, superior. A κράτος.
Περικρεμὴς, ές, ὁ, ἡ, undique suspensus, etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμέσι ἀναθήμασι. A κρεμάω.
Περίκρημνος, ε, ὁ, ἡ, undique præceps, & locis præruptis declivis, vel admodum præceps & præruptus. A κρημνός.
Περικρούω, pulso, pello, percutio.
Περικρυδὴς, prægelidus; Gl. V.
Περικρύπτω, fut. ψω. celo, occulto. Περιέκρυψεν ἑαυτὸν μιᾶς οἴνης, Luc. 1, 24.
Περικρόζω, f. ξω, crocito.
Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquisor; περικτᾶσθαι, adipiscitur, Ph. περικτηθέντα, parta, Ph. aor. 1. pass. Hinc
Περίκτησις, εως, ἡ, possessio, peculium, Ph.
Περικτείνω, occido. Πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι, Il. 4, 538.
Περικτίδες, ἄων, αἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex περὶ, & κτίζω.
Περικτίονες, vicini, accolæ, Hom. Il. 17, 220. Ex περὶ, & κτίζω.
Περικτυπέω, perstrepo, circumsono.
Περικυκλὰς, άδος, ἡ, in orbem se movens; *in pl.* etiam in orbem aliquid agentes, *Epith.* horarum.
Περικυκλεύω, circumeo, circumdo.
Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumeo.
Περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσασι ζέ, Luc. 19, 43. Hinc
Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi.
Περικύκλῳ, *Adv.* circum, circumcirca.
Περικυλινδέω, idem quod
Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago, Vid. περικυλίζω.
Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, it. vagatio.
Περικυμαίνω, fluctibus ambio. A
Περικύμων, ονος, ὁ, ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur, circumfluus. A κῦμα.
Περικωμάζω, comessabundus adeo vel obeo.
Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumsono. A κωδών.
Περικωνίω, oblino. Τὸν Σπίγγον ἔχων ἐκ τᾶλεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ, Arist. Vesp. 598. A κωνεῖον, πίξ.
Περικωπίζω, fut. ίσω, calcitro.
Περικωτίλλω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo; (2) obblatro, inaniter loquor, garrio. Μὴ περικωτίλλωμεν, μηδὲ καυθανώμεθα τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, Arist. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς περικωτίλλουσι ταχέως ζυγκατατιθεῦ, adsentiendum, M. Anton. 1, 4. Hinc
Περικωτίλλημα, τὸ, nugæ, *proprie & tropice.*
Περικωτίλλητος, ον, clarus, famosus.
Περίκωτος, ον, loquax, garrulus.
Περιλαμβάνω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor; (3) *Pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim; *it.* deprehensus sum. Τῇ ψυχῇ περιλαμβάνειν, Plato. Τὸν ὅλον κοσμον περιειλημφέναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.
Περιλαμπὴς, ές, ὁ, ἡ, undique splendidus. A περιλάμπω.
Περίλαμπρος, ὁ, ἡ, idem.
Περιλάμπρως, *Adv.* splendide, magnifice.
Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo, Gl. Vet. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, Luc. 2, 9.
Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.
Περίλειμμα, τὸ, reliquiæ.
Περιλειπὴς, idem quod περιλιπής. A
Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) supersum, superstes sum; περιλείπεται, restat, superest, residet, Ph. περιλειφθησαν, superstes, Ph. superierit; περιλειμμένοι, superstites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Thess. 4, 15.
Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo, Τὰ βλέφαρα περιέλειχεν, Arist.
Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latius interpretandi; (3) seu futilis loquacitas.
Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod
Περιλέπω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γὰρ ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. 1, 236.
Περιλεχὴς, ὁ, ἡ, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περὶ, & λιχλωδίομαι.
Περίλευκος, ε, ὁ, ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τὸ, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.
Περιληπτικὸς, ὴ, όν, comprehendendi vim habens; ὄνομα περιλ. nomen cui & singularis & pluralis addi potest, *Ern.* Ab eod.
Περιληπτικῶς, *Adv.* summatim; (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur, id.
Περιληπτὸς, ὴ, όν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest; (2) qui percipi potest. A περιλαμβάνω.
Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus; (2) fig. dicendi v. περιληπτικῶς, 2. (3) περιλήψει καθολικῇ ἡ ἔντεχνος est cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, *Ern.* Ab eod.
Περιλιμνάζω, fut. άσω, restagnando inundo Τὴν πάλιν αὐτοῖς περιλιμνάζω, Thucyd. l. 2.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum, Gl. V. περιλίμπανεται, residet; περιλιμπανόμενος, superstes Gl. Vet. A περιλείπω. Unde
Περιλιπὴς, ές, ὁ, ἡ, superstes, reliquus.
Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) cupide appeto.
Περιλιχμάω, & άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Γλαύκῃ δ' περιλιχμᾶτο γένειον, Theocrit. 25, 226. Βοὸς ὀπτὸς κνλας Γλαύκῃ ὑπαμαίοιο ποδὸς περιλιχμήσωσι, Aratus, 1115.
Περίλοιπος, ε, ὁ, ἡ, reliquus; (2) superstes. A περιλείπω.
Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detraho. Ῥαζδία περιλοπίσαντες, Theophr.
Περιλύω, f. ύσω, probe lavo seu abluo. Περιλύειν τινὰ τῷ οἴνῳ, Plut.
Περίλυπος, ε, ὁ, ἡ, summopere dolens, valde tristis. A λύπη.
Περιλαπίζω, fut. ίσω, veste circum induo.
Περιμάδης, ες, ὁ, ἡ, glaber, lævis, depilis.
Περιμαιμάω, lustro; (2) cupio. Αὐτὸ δ' ἰχθυάα Σκόπελον περιμαιμώσα, Odyss. 12, 95.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Hes. Ἀσπ. 99.

Περιμάχριος, ία, ιον, adsidens mactræ; (2) venefica, saga, ex περιματτω, 2). Ex μάστρα.

Περιμανής, ές, ὁ ἡ ἡ, valde seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμαρνάμεθα, 1. pl. præs. ind. med.

Περιμάττω, f. ξω, abstergo; (2) defixum & devotum veneficiis liberare. *Ern.* Περιμάξας τὼ ἀκαθαρσίαν. Dioſc.

Περιμάχητος, ος, ὁ ἡ ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνεχάρισε τε πάντας τὲς περιμαχομένους, Xen. Cyr. 7, 9.

Περιμεμφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, querulus seu contentiosus. Ex μέμφομαι.

Περιμενεαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præstolor, operior, exspecto, meror, Gl. V. aor. 1. περιμεινα; imperat. περίμεινον, exspecta, mane. Οὐ περιμένας ἐγὼ τὸ τέλος τῦ λόγυ, Lucian. Τὲς Τρωικὲς περιμῆναι ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοσεν, Xen. Cyr. 4, 5. Περιμένετε ἕως ἃ ἔχλοι διασώμεθα, ib. 7, 25.

Περιμερίμνος, ος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cum cura rem agens; (2) scitus, elegans. Ex μέριμνα.

Πέριμεστος, ον, plenus, abundans, undique refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.

Περίμετρος, ος, τὸ, ambitus. A

Περίμετρος, ος, ὁ ἡ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, scil. γράμμη, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; *it.* ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

Περιμήκεις, nom. pl. *contr.* pro περιμήκεες.

Περιμήκης, ος, ὁ ἡ ἡ, prælongus, altus. Ex περὶ, & μῆκος.

Περιμήκης, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Περιμήρια, ων, τὰ, fœminalia, Gl. Ver.

Περιμήτριος, & περίμητρος, ος, ὁ ἡ ἡ, medulla illitus & perunctus; (2) medullosus. Ex πὶς, & μήτρα.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo. Ἀλλό τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται, Odyſſ. 7, 200.

Περιμιμνήσκω, admoneo.

Περιμινύθω, imminuo; (2) consumor, deficio.

Περιμυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perstrepo.

Περιμυχὴς, ές, mugitus edens. A pr.

Περιναιετάω, circum habito; περιναιετάασι, circum habitant, pro περιναιετάουσι, περιναιετάασι, Dion. Per 330.

Περιναιετάασι, 3. pl. præs. conj. act.

Περιναίτης, ος, ὁ, accola, vicinus.

Περίνεως, περίνεος, & περινὸς, ὁ, coles, Gl. V. περίνεως, coleus.

Περιναυτιῶν, ον, nauseans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία.

Περινενομένως, cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.

Περίνεως, superfluus in navi vector, Suid. ubi plur. περινεοι. Ex περὶ, & ναῦς.

Περινδέω, f. δήσω, undique innuo; (2) vergo, specto.

Περινέφελος, ος, ὁ ἡ ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex νεφέλη.

Περίνεφρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pinguis circa renes.

Περινέω, ῶ, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

Περίνεως, ω, ὁ, superfluus vector, vector, qui in ministerio navis non est. Ex νέως.

Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.

Περινήχομαι, fut. ξομαι, circumnato.

Περινήω, accumulo, undique adgero. Περὶ ὃ δρατὰ ζωματα νήες, Il. 23, 169.

Περινίζω, abluo, lavo.

Περνίσσομαι, circumeo. Περνίασιν ὧραι μηνὸς, Eur. Alc. 446.

Περινιασομβράων, gen. pl. part. præs. med. f. g. *Æol.* pro περνιασομένων, a περνίσσομαι.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, Plut.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod περίνοια.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio solers; (2) solertia, vafrum commentum. Ex περὶ, & νῦς, mens.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. Vet. circito, peragro, obambulo, lustro; περινοστεῖν, spatiari, Gl. Vet. Ὅς τις ζε προσπλαίον περινοστεῖν ἐᾷ, Arist. Plut. 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, idem Θεσμ. 803.

Περινοστήσασα, *reversa*, a. 1. part. act. f. g.

Περινύμφιος, ον, sponsis, virginibus gratus.

Πέριξ, *Prep.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A πὲρὶ.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περίξεστος, ὴ, ὸν, circumcirca rasus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιξεσμένος, circumrasus, p. part. pass. Οὔς τε κυλίνδων Χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις, Theocr. 22, 50.

Περιξηραίνω, f. ανῶ, desicco, exsicco; περιξηραίνομαι, obaresco, Gl. V.

Περίξηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, desiccatus; (2) valde siccus, aridus, peraridus.

Περιξυράω, ῶ, & έω, f. ήσω, novacula rado, derado.

Περιξύω, f. ύσω, rado, scarifico. Ph. derado, stringo, destringo; περίξυσόν με, distrigila me, Gl. Vet.

Περιόγκος, ος, ὁ ἡ ἡ, mole sua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

Περιόδευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Περιοδεύμενος, *Adv.* circumductione, per ambages, R. Ab eod.

Περιοδόστιμος, τόπος, amfragosus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.

Περιοδευτὴς, ῆ, ὁ, circuitor, circulator, Gl. V. dicitur de medico circumforaneo, circitor, lustrator; ap. Pat. Græcos, qui visitat ecclesias. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ὴ, ὸν, qui circumire solet, circumiens, circularis. A περιοδευτὴς.

Περιοδεύω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perlustro & peragro. Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδεύειν τὸ πελάτιον, Plut. τὰς πηγὰς τῦ ποταμῦ, App. Οὐ γὰρ μᾶς σκέψεως ἦλθές δὴ τέργον, ἀδὲ περιοδεύσας, Epict. A περίοδος. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικὸς, ὴ, ὸν, peragratorius; (2) cujus certus est circuitus.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus five ambitu.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ὁ, victor periodicus h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.

Περιοδος, ος, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Περιοδος, ος, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens, dicitur & de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo, dolore, omni ex parte premor.

Περιόδυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnosus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, *dolor*.

Περιοδύνως, cum gravi dolore.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, habito circum, accola sum. Καὶ ἐγένετο δὴ πάντας φόβος τὲς περιοικήσαντας αὐτὲς, Luc. 1, 65.

Περιοικία, ας, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem situs, Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex iisd.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem struo; (2) ædificiis excitatis circumvallo, seu circumcludo. Περιωκοδόμητο αὐτῇ ὁ τάφος, Ælian. V. Hist. 8, 16.

Περίοικος, ος, ὁ ἡ ἡ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitatores, Gl. Vet.

Περιοιστέος, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθάνω, & περιολισθέω, f. ήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, ipsa circum decidendi actio, lapsus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Jos. *Ern.*) A περιέλκω.

Περιομφακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, prorsus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco.

Περιοπτέον, circumspiciendum, despiciendum & considerandum est; (2) negligendum, despiciendum est. A περιοπτομαι.

Περιοπτέος, έα, έον, despiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumspicio; (2) contemno, negligo, patior; ἃ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νῶϊ δ' ἃ ζε περιόψομαι, Arist. Lys. 1020. Τᾷ μέντοι τέκνε μὲ περιόψεσθ' ὑποσπομένω; idem Θεσμ. 705. Hinc

Περιόπτης, ος, ὁ ἡ ἡ, conspicuus; (2) negligens.

Περιόπτως, negligenter, temere.

Περιορᾶν, præs. inf. act. pro περιοράειν, a περ ὁράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumspicio; (2) sino, ex neglectu permitto, video & patior; (3) negligo, non curo. Gl. V. despicio. Περιορᾶντες ἀλλήλυς, Xen. Cyr. 3, 28.

Περιοργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, iratus, obiratus; (2) vehementi ira percitus. Ex ὀργὴ.

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

Περίοργος, iracunde, Hes. quasi a περίοργος.

Περιόρθριον, ος, τὸ, diluculum. A περιόρθρον.

Περίορθρον, ος, τὸ, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque &, recte capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino, Gl. Vet. limito. Περιορίζεται τὰς πείσεις ἐμείναις ἐν τοῖς μορίοις, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτῷ, id. 7, 31. Hinc

Περιόρισις εως, ἡ, circumscriptio, R.

Περιορισμος, ῦ, ὁ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio; (2) exsilium nempe relegatio, i. deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exul. Ab eod.

Περιορμέω, ῶ, f. έσω, classem in statione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, classem s. navem in stationem duco. Περιορμίζειν τῷ ναῦν περὶ τὸ χῶμα, Dem.

Περιορύσσω, vel ρύττω, f. ύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντες κάτω μιχρὶ τῦ ῥιζῶν, Theophr.

Περιορχέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, circumsulto.

Περιοσμος, ον, valde bene olens, fragrans. Ab ὀσμὴ.

Περιόστεος, ος, ὁ ἡ ἡ, ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans. Ex ὀστέον, os.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιουσίας, e facili, suppetentibus viribus & copiis; *it.* ex diticis causa, sive gravi aut idonea causa. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, suppetunt mihi opes & copiæ. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμὸς, ῦ, ὁ, possessio opum & copiarum; (2) peculium.

Περιουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, adfluens, abundans.

Περιούσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, peculiaris; (2) eximius, præstans; (3) dives, copiosus. A περίειμι.

Περισσότερος, abundantior, Gl. V. A præc.
Περισσοφθαλμός, ῶ, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.
Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, pererro. Περιοχεῖσθαι ζώοις, Aristot.
Περιοχή, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptoris, al. ῥῆσις; (4) præsidium, septum, munitio. A περιέχω.
Περιοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, munitus, munimento inclutus. Ab eod.
Περιπαθέω, vehementi adfectu commoveor; (2) æstuo dubitatione seu anxietate. Περιπαθοῦντες ἡ λοιδορῶντες ἑαυτούς, Plut. A
Περιπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. Gl. V. tristis. Ex περί, & πάθος, adfectus.
Περιπαθῶς, Adv. cum magna tristitia.
Περιπαμφανόω, ῶ, fulgeo, quaqua lumen spargo. Νῆσοι σ' ἐξείης Σποράδες περιπαμφανόωσαν, Dion. Per. 530. A περί, πᾶν, & φαίνω, luceo.
Περιπαπταίνω, circumspicio, oculis lustro. Ex νηῶν πίλαγος περιπαπταίνοντες, Arat.
Περιπαρλῶμι, a. 2. inf. pass. περιπεῖρω.
Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, conspergo.
Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. Περιπατεῖν ἄνω κάτω, Arist. Lys. 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, Ephes. 4, 1. τοῖς ἔθεσι, Act. 21, 21. μετά τινος, Apoc. 3, 4. κατ' ἀγάπην, Rom. 14, 15. κατ' οἶκον, M, Anton. 1, 4. Hinc
Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.
Περιπατήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj.
Περιπατητής, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. Vet. Ab eodem.
Περιπατητικός, ἡ, όν, ambulator, Gl. Vet. (2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, οῦ, ὁ, Peripateticus philosophus. A περιπατος.
Περιπατητικῶς, Adv. more Peripateticorum; (2) deambulando.
Περιπατοίης, 2. sing. præs. opt. act. Att. pro περιπατῇς, a περιπατέω.
Περίπατος, ε, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus, Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis. Ex περί, & πάτος.
Περιπάττω, vide περιπάσσω.
Περιπαχόω, glacie constringo, pass. congelo.
Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas. Ex πέζα.
Περιπεζίως, humiliter.
Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iisdem.
Περιπείρω, transfigo, Gl. V. adfigo. Ἑαυτὸς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς, 1 Tim. 6, 10. Ἀθρόοις ἀνηκέστοις περιέπειρε κακοῖς, Phil.
Περιπέλω, seu περιπέλομαι, supero, superstes sum.
Περιπελής, ές, ὁ ἡ ἡ, ε, lividus.
Περιπεμπτός, ὴ, όν, proprie dimissus in varias partes; (2) ex missu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα jussu alicujus diversis locis facta sacra, Æschyl. A
Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.
Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem sutago, occupor aliqua re.
Περιπετίω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent. Ὀνόματι περιπέπασται τῷ μοχθηρίαν, Arist. Plut. 159.
Περιπεπλακέναι, perf. inf. act. v. περιπίπτω pro περιπλέω.
Περιπεσεῖν, a. 2. part. act. v. περιπίπτω.
Περιτείνω, vel περιτανύω, aut περιπετανύω, f. τενῶ, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιτείνασα χέρα φίλιον, Eur. Hel. 634. Παντᾷ σῇ ἀμφὶ δέπας περιτέτατ' ὑγρὸς ἄκανθος, Theocr. 1, 55. Hinc
Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.
Περιπεταστὸς, ὴ, όν, expansus vel obtentus, τὸ περιπεταστὸν genus osculi exquisitius & acrius, f. amatorium, obscænum. Ab eod.
Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna, in Epico & tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A
Περιπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex περί, & πίπτω.
Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχλιώτες, Arist. Av. 166.
Περιπόδυκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, peramarus. Ex περί, & πόδυξ, amaritudo.
Περιπεφολδυσμβρίων, gen. pl. perf. part. pass. verbi περιολδάω pro περιφλύω.
Περιπεφρασμένως, perite, prudenter. A φράζω.
Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento; (2) figo vel defigo; (3) congelo & concrescere facio. Hinc
Περιπηξις, εως, ἡ, concretio.
Περιπηδάω, resilio, resiliendo circumeo.
Περιπήσσω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι, Gl. V. circumfigo.
Περιπίμελος, ον, præpinguis.
Περιπίμπρημι, amburo.
Περιπίπλω, incido, v. περιπετὴς, perf. πέπερίπεπλωκα; aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἦν μοι τί περιπίπλῃ κακόν, Arist. Lys. 218. Ταῖς ἐχάταις ζυμφοραῖς περιπεσεῖν, Isocr. νοσήματι, Xen. Cyr. 6, 18. Περιπίπλειν ἑαυτῷ, contradicere, Æschin.
Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum & uvarum, expresso succo, qu. περιπιέσματα ut ἀποπιέσματα. Et sic f. legendum ap. Aristoph. Ern.
Περιπιτνέω, ῶ, cado desuper & incumbo, irruo.
Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) περιπλανάομαι, errabundus circumeo, pererro. Οὐκ ἀχθόμβροι ταῦτα περιπλανώμεθα, Xen. Cyr. 1, 11.
Περιπλάζω, fut. ξω, aberrare facio, circum jactor. Ποῖ περιπλάγχθω γνώμας ἀγαθᾶς; Eur. Hipp. 244.
Περίπλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum. A
Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιπλάττεται πλοῦ, Theophr. Ὀργάνια περιπεπλασμβία, M. Anton. 10, 35.
Περιπλέγδην, Adv. circumplexu, circumplicando se, complicatim.
Περίπλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A
Περιπλέκω, fut. ξω, implico, complector, involvo; περιπλέκομαι, amplector, Gl. Vet. Οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν, Dem. Γρηὶ περιπλέχθη, Odyss. 22, 33. Hinc
Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.
Περίπλεος, ε, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus, valde plenus.
Περιπλεμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex περί, & πλεύμων, pulmo. Hinc
Περιπλευμονικὸς, ὴ, όν, peripleumonia laborans.
Περίπλευρος, ον, qui est in latere. A πλευρά.
Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, seu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo & delabor, aut laxor. Περιπλεῖν Πελοπόννησον, Dem. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλευσε, Thuc.
Περιπλήθης, ές, ὁ ἡ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) perplenus, redundans. Ex πλήθος.
Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.
Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.
Περιπλίγδην & περιπλιξ, Adv. nodo, nexu, Vox Athletica.
Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus; (2) schema rhetoricum. A περιπλέκω.
Περίπλοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.
Περιπλόμβη, pr. part. pass. per Syncop. pro περιπεπλόμβη, a περιπίλω, Hom. Il. 18, 220.
Περίπλοος, contr. περίπλους, ε, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) Adj. qui circum navigari potest.
Περίπλυμα, τὸ, perluvium, lixivium. A
Περιπλύνω, perluo, probe lavo. Hinc
Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio; (2) excrementa, dejectio.
Περιπλάω, idem quod περιπλέω.
Περιπνείω, idem quod περιπνέω.
Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.
Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.
Περιπνευμονικὸς, ὴ, όν, peripneumonia laborans, Gl. V. pulmonarius. Ab eod.
Περιπνέω, f. εύσω, spiro circum, Gl. V. perflo, Ἔνθα μακάρων ναῖον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέουσιν, Pind. Ol. 2, 130. Hinc
Περιπνιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.
Περιπνοία, ἡ, perspiratio, v. c. venti, auræ.
Περίπνοος, contr. περίπνους, ε, ὁ, qui undique perflatur, Suic. A περιπνέω.
Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur. Steph.
Περιπόδιος, α, ον, idem quod περίπους, Gal. in Lex. Hipp. περιποδίη, Ion. Ern.
Περιπόδιον, ε, τὸ, limbus, Ph. Ab eod.
Περιπόθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, defideratus, defiderabilis, dilectus, amatus.
Περιποιέω, ῶ, & περιποιέομαι, ῆμαι, tueor, servo, conservo; (2) in med. adquiro, quæro, comparo; (3) vendico mihi, adsero mihi; περιποιήσεν, partum, Gl. V. aor. 1. pass. part. & περιπεποιημένος, partus, Gl. V. perf. τὸ περιπεποιημένον, arte singulari & cura factum. Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, Act. 20, 28. Περιποιεῖν Ῥᾶδον αὐτῷ, Dem. Διὰ τὰς ἐμπορίας μεγάλας πλοῦτος περιποιεῖ, Diod. Τὰ ὑποζύγια, ὅσα εἶπε, κατέκοπε, τοὺς ἵππους μόνους περιποιέμενος, Appian. B. Mithridat. Hinc
Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi & conservandi; (2) adquisitio, adjectio, Gl. V. (3) vendicatio & adsertio.
Περιποιητικὸς, ὴ, όν, gignens, f. efficiens.
Περιπολάρχης, & περιπολαρχος, ε, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος, & ἄρχω.
Περιπολάω, obambulo, lustro. A περίπολος.
Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, Gl. Vet. Καθάπερ ἡ ἥλιος ἐν ἅρμασι λέγεται περιπολεῖν. Plut. Ἄνω ἡ κάτω τῷ Ἰδίῳ περιπλάσιν, Luc. Hinc
Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.
Περιπολίζω, fut. ίσω, obeo urbes.
Περιπόλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex περί, & πόλις.
Περιπολλὸν, Adv. permultum, maxime. Ex περί, & πολύς, pro πολλός.
Περιπολλοὶ, magni. Ex iisd.
Περίπολος, ε, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & lustrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, Ph. circitores, Gl. Vet. A περιπολέω.
Περιπομπὴ, ἡ, missio, dimissio.
Περίπονηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.
Περιποπύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo.

Περιπορφύρομαι, circumeo, in orbem eo & luſtro. Τὰ ἱερὰ περιπορφύρομενος, Ariſtot.

Περιπορπάμαι, ῶμαι, f. ἠσομαι, fibulis connecto, App.

Περιπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιπόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga ſenatoria, Gl. V. & περιπόρφυρος, prætexta toga, Gl. V. Ex περὶ, & τοιφύρα.

Περιστάμιοι, amnenſes, Gl. V. A ποταμὸς.

Περιστατόομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περὶ, & πέτομαι.

Περίτα, Adv. circiter. Ex περὶ, & πε.

Περιτις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, pedi conveniens, ὑποδήματα περιτίδα, calcei habiles, al. περὶ ποδα.

Περιπρο, Adv. eximie, ſummopere, ſupra modum; (2) valde, vehementer; (3) diviſim.

Περιπροπλέω, provehor nave.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc ſit περιπεπροχυθεὶς, aor. 1. part. paſſ. circumfuſus, apud Hom. Θυμὸν ἐνὶ στήθεσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσαν, Il. 14, 316.

Περιπταίω, αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, undique pinnatus. Ex Ex περὶ, & πτερὸν, *pinna*.

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpuro; (2) accurate decortico; περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. paſſ. Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦνγε περιεπτισμένοι, Ariſt. Ach. 512.

Περιπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A περιπτύσσω.

Περιπτυξασαν, acc. ſing. aor. 1. part. act. f. g. v.

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) circumplector, amplector; (4) circumvenio, circumdo; περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. Πέπλοι δέμας περιπτύξαντες, Eur. Hec. 724. Ἕμιν περιπτύξασιν ὠλένας βρέτας, Lyc. 1135. χέρας, Eur. Andr. 418. Σὸν γόνυ, id. Iph. in Au. 1017. Hinc

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) ſeptum, mœnia; (3) circumactio, converſio.

Περιπτυχὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando ſcilicet.

Περιπτύω, conſpuo, contemno, nihili duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, caſus, calamitas. A περιπίπτω. Unde

Περιπτωσις, εως, ἡ. caſus, infortunium, calamitas; (2) caſus, fortuita occaſio.

Περιπτωτικὸς, ὴ, όν, fortuitus.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes ſuppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρλώιον, ου. τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρλὼ.

Περίπυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, fama notus, fando paſſim celebris. Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐν πατρίδι τιμὴν, Nonn. P. 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. άσω, circumcirca obturo.

Περιπυματίζω, f. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιρσίω, conſpergo. Gl. V.

Περιρογχάζω, valde contemno, irrideo, contemtum tracto.

Περιρραμβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιῤῥαμβέω, ſcribendum.

Περιῤῥαγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, diſruptus, circumfractus, circumciſus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, f. ανῶ, circumaſpergo, conſpergo. Περιῤῥάίνουσιν οἰκείας, Dioſc.

Περιῤῥακίδες, palmarum termites; ramuli, ſurculi, Schol. Nic. Ὅσας ἐπυλλαιο περιῤῥακίδας αἰεί, Nic. Th. 533. Ex ῥακὶς.

Περιῤῥανσις, εως, ἡ, adſperſio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, το, adſpergillum, Gl. V. inſtrumentum ad adſpergendum. Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, fut. ίσω, conſpergo.

Περιῤῥάπτω, ſuo, conſuo, Gl. V.

Περιῤῥέζω, expio, luſtro.

Περιῤῥεμβομαι; περιῤῥεμβεται, pervagatur.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιῤῥέψις, εως, ἡ, inclinatio, propenſio. A præc.

Περιῤῥέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιῤῥεῖ, circumfluit; αἵματι περιῤῥιόμενος, ſanguine fluens. Ὡ ἑανὸς περιῤῥέαν ἡμᾶς, Ariſtot. Περιῤῥεῖς ποταμοῖς μεγάλοις, Luc.

Περιῤῥήγνυμι, vel περιῤῥηγνυμι. *proprie*, alteri per vim deripio, velut veſtem, ut lictores faciunt, περιῤῥήγνυμαι, *in med.* præ dolore veſtem meam diſcindo & lacero. *Sed antiqui poetæ Attici, & proſaici poſteriores activo etiam utuntur pro medio.* Ern. Οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν, Act. 16, 22. Περὶ τῶν χάρακα περιερρῆχθαι, Iſocr. Hinc

Περιῤῥηκτὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, P. (περιῤῥηδὴς, *Steph. Ern.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.

Περιῤῥήδην, *Adv.* in orbem utrinque.

Περιῤῥῆξις, εως, ἡ, abruptio, diſciſſio, A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥησαν, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥὴς, ῆ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum velut veſicam, &c. Περιῤῥοιαι χολώδεες, *Hippocr.* A

Περιῤῥοὸς, *contr.* περιῤῥους, ους, ὁ ἡ ἡ, circumfluus; (2) *Subſt.* adfluxus humorum. Ex περὶ, & ῥέω.

Περιῤῥυέω, undique fluo, circumfluo. Περιεῤῥύησαν αἱ κόμαι. *Aret.* Πολλοῖσι βραχίων ἠὲ πῆχυς ὅλος περιεῤῥύη, *Hippocr.*

Περιῤῥύπλω, f. ψω, abſtergo, abluo. Περιῤῥύπλειν ἀνθρακας, Dioſc.

Περιῤῥυτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.

Περιῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.

Περισαινω, vel περισαινω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισαίνοντες ἀνέρα, Odyſſ. 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum ſeu tubæ ſonitu excitor, tubam ſonantem audio. Ex περὶ, & Σαλπίζομαι, *tuba canor.*

Περίσειξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congeſtio. A περισείω.

Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem ſcalpello circino, ſcarifico. Ex Σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, ὅ, ὁ, circinatio carnis, quæ ſcalpello fit, ſcarificatio.

Περισαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, carnoſus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, fut. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne veſtio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum eſt.

Περισάτλω, f. ξω, circumſtipo, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περισάτλειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr.

Περισείω, poët. περτασείω, f. είσω, quatio ſeu concutio. Περισεσειστο δ' ἔθειραι, Il. 19, 382.

Περισεμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, gravis & magnificus.

Περίσεπλος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περίσημος, ος, ὁ ἡ ἡ, inſignis, clarus; (2) inſignitus, notatus. Ex Σῆμα.

Περισήπω, putrefacio. Ὅταν ἐκπεσόντα πρόσωπον λύκια, Theophr.

Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενέαν, prævalens, ferociens. Μή με περισθενέων ὀνείδεσι τοξεύσῃ χαλκῷ, Od. 22, 368. A

Περισθενὴς, ὁ ἡ ἡ, viribus & robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισίαλόω, ῶ, f. ώσω, variego.

Περισιδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαίρω, ſalio circum.

Περισκάπλω, f. ψω, effodio circa.

Περισκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, perdurus; (2) pertinax, prætractus; (3) aſper, moleſtus. Ex περὶ, & Σκέλλω, *exſicco.* Περισκελέστερον, moleſtius, ægrius, gravius; ὁ μητρὸς πρᾶγμα πάντα περισκελέστερον ἅπαντα τ' ἀνιαρὰ φέρει, Menand.

Περισκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, crura ambiens ſeu circumdans. Ex Σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ου, τὸ, fœminale, caliga, bracca.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, fœminalia. Gl. V.

Περισκελῶς, *Adv.* obſtinate & infracto adverſus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, conſidero. Οὐ ζεὰ μάλ' εἶσ νύκτα περισκέψασθαι, Arat. Hinc

Περίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt; (2) ex quo ſubjecta luſtrari oculis circumquaque poſſunt.

Περισκέπω, probe tego. Χρυσοῦ ταλάρου περίσκεπε χείλεα ταρσοῦ, Moſch. 2, 61.

Περίσκεψις, ἡ, circumſpectio; (2) ſpectatio auri, vel nummorum, cura. A περισκέπτομαι.

Περισκιλίον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus eſt. Ex Σκιλὼ.

Περισκήπλω, comprimo, contero.

Περίσκιάζω, f. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem. Ex περὶ & σκιὰ.

Περισκιρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περισκληρος, ος, ὁ ἡ ἡ, prædurus.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumſpicio, exploro, Gl. V. περισκοπεῖ, perluſtrat, Ph. Περισκοπεῖν ἄσσων δρόμος, M. Anton. 7, 27. Ἀποκείμενον ἐφηζων περισκοπῆσα, Heliod. Hinc

Περισκόπησις, ἡ, circumſpectio, exploratio.

Περισκυθίζω, ſcythico more crines cum cute a capite reſeco.

Περισκυλακισμὸς, ὅ, ὁ, genus luſtrationis quæ canc fiebat, Plut. in Romul. cap. 20. Ex περὶ, & Σκύλαξ, *catulus.*

Περισκυτίζω, f. ίσω, cutem circumcirca detraho. Ex περὶ, & Σκύτος, *corium.* P.

Περίσμαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumſtrepo.

Περισμάω, defrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim & clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero, dicitur inpr. de calice in convivis. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλὸν μόνον, Ariſt. Av. 1431.

Περισοφίζομαι, circumvenio, aſtutia fallo. Οἵμοι τάλας γ', οἷον σε περισοφίζεται; Ariſt. Av. 1652.

Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulſo.

Περισπασμὸς, ὅ, ὁ, diſtractio, occupatio orta ex curis & negotiis; (3) circumflexio. A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, deſtringo, Gl. Vet. (2) diſtraho, i. e. in diverſum trabo; (3) diſtraho, i. e. curis & negotiis, item quibuſcunque etiam ſuavibus avocamentis, oblectamentis. Gl. Vet. (4) circumflexo accentu noto; περισπασθεὶς, deſtrictus, Ph. aor. 1. part. paſſ. diſtractus; περισπαμένη, circumflexa, circumducta, Ph. præſ. part. paſſ. Ὁ δ' περισπάσας ξίφος, Eur. Iph. in Tau. 297. Περισπᾷ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπλοντα; M. Anton. 2, 4. Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ καθῆκον πῶς, τὰ ἄλλα μὲ περισπᾷ, id. 6, 17.

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὸν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, Plut.

Περισπείρω, circumquaque ſero, diſſemino, diſpergo. Ἐκ χρυσηλάτων τοὐχέων σπέρασαν Ἀχελώϊα δρόσον, Eur. Andr. 167.

Περισπερχεία, ἡ, ſtudium, diligentia, feſtinatio. A

Περισπερχὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum urgens ſeu premens. Ὦ σπερχὲς πάθος, Soph. Aj. 999. A

Περισπέρχω, ſtudioſe propero; (2) graviter fero; (3) intenſus ſum; περισπέρχομαι, huc illuc curſito.

Περισπένδω, comitor, perſequor, aſſiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex περί, & σπλάγχνον.

Περισπογγίζω, ſpongia detergo.

Περισπουδάστως, ſtudioſe, cupide.

Περισπωμένη, ης, ἡ, ſc. προσῳδία, circumflexus accentus. A περισπάω.

Περισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in ultima.

Περισσαίνω, Od. 10, 215. idem quod περισσεύω.

Περισσάκις, *Adv.* numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτιος, α, ὁ ἡ ἡ, compoſitus ex pari & impari numero. Ex περισσός, & ἄρτιος.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσευμα, vel περίττευμα, ατος, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, ſtercus. Ab eod.

Περισσεύσαντα, acc. pl. aor. 1. part. act. n. g. a περισσεύω. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gl. Vet.

Περισσεύσω, *abundaverim*, aor. 1. conj. act.

Περίσσευσω, ſeu περίττευσα, fut. εύσω, abundo, ſuperfluo, ſuperſum, Gl. V. περισσεύει, ſuperat, ſupereſt, Gl. V. Περισσεύειν ἄρτων, Luc. 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, 1 Theſſ. 3, 12. περισσεύσαντα κλάσματα, Joan. 6, 12. A περισσός.

Περισσοβόσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, paſtu ſeu cibo abundans. Κλάσματα πυκναθέντα περισσοβόσιο τραπέζης, Nonn. Paraph. 6, 12. Ex περισσος, & βοτός, *cibus*.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui digitus unus ſupereſt; (2) digitos numero impares habens.

Περισσοεπεία, vel περιττοεπεια, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσοεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισσός, & ἔπος.

Περισσόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, abunde comatus, qui comis denſis eſt. Ex κόμη.

Περισσολογία, & περιττολογέω, ſermone multo utor.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expoſitio rerum ſupervacuarum, ſermo abundans & ſupervacaneus; (2) exaggeratio rei & amplificatio copioſa.

Περισσολόγος, & περιττολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, multo ſermone utens; (2) copioſus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσόνους, *contr.* περισσόνους, ου, ὁ ἡ ἡ, excellenti mente præditus, ſolers.

Περισσὸς, & περιττὸς, ἡ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præſtet, eximius, excellens, copioſus &c. unde τὸ περισσὸν excellentia, præſtantia, copia; (2) qui eſt ultra id, quod eſſe debet, modum excedens, nimius, ſupervacaneus, redundans; (3) inutilis; (4) impar; (5) numeris additum, ut εἴκοσι περιττὰ, eſt viginti amplius. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, craſſus. A π. & σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præſtantior. A περισσός.

Περισσοτέρως, *Adv.* vehementius, magis. A περισσότερος, quod eſt *Compar.* A pr.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis ſtudium.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præſtantia; (3) redundantia ſermonis, quæ & πλεονασμὸς dicitur. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ος, ὁ ἡ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσὸς, & τρυφάω, *delicate vivo*.

Περισσόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, perprudens. Ex περισσὸς, & φρὴν, *mens*.

Περισσως, ſeu περιττῶς, *Adv.* copioſe, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, ſingulari & peculiari quodam modo, Gl. Vet. abunde, abundanter. A περισσός. Unde

Περίσσωμα, v. περίττωμα.

Περίσσωσις, ſeu περίττωσις, εως, ἡ, idem quod περίττωμα.

Περισσωδὸν, *Adv.* circumſtando, circumcirca. A περιΐσημι.

Περισσάζω, deſtillo, irroro.

Περισσαλτικὸς, ἡ, ὸν, contractorius, adſtrictorius. A περισσάλλω.

Περισσάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A

Περίσασις, εως, ἡ, circumſtantia; (2) corona, i. e. turba circumfuſa & circulum efficiens; (3) caſus adverſus, incommodum; (4) eventus, viciſſitudo; (5) occaſio; (6) apparatus, ſupellex, inſtrumentum. A περίσημι.

Περισατέω, circumſto, *Paſſ.* circumdor a turba. Ex iiſd.

Περισατικὸς, ἡ, ὸν, circumſtans ad eventa ſ. loca, tempora, &c. pertinens, unde περισατικὰ circumſtantiæ temporum & locorum; (2) adverſus, calamitoſus, minus ſecundus. A περίσατος.

Περισατικῶς, *Adv.* circumſtantialiter.

Περίσατος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem circumſtant homines. *Subſt.* ὁ, locus altus. Περίσατοι qui corona hominum cinguntur. Θαυματοποιῶν περίσατοι, Iſocr. A περιΐσαμαι.

Περισαυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis ſeu palis in terram defixis munio. Περισαύρασεν αὐτὸς τοῖς δένδρεσιν, Thuc. l. 2. prope fin. Hinc

Περισαύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

Περισαχυδὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, ſpicatim circumdans.

Περισεσαγμένος, ον, bene tectus. A

Περισέγω, circumtego, munio.

Περισέσωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* & *Ion.* pro περισῶσι, a περιΐσημι.

Περισεχω, f. ξω, circumeo, ſeu in orbem eo. Τρὶς ᾧ περίσειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα, Odyſſ. 4, 277.

Περισέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *inpr.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplector; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα Ζῆ περισελῶσι, Eur. Alc. 660. Πῶς ἂν μ' ἀδελφὸς χεὶρ περισέλοιτ' ἂν; id. Iph. in Tau. 629. Τὰ Ζῶ περισέλλω κακά, id. Her. fur. 1133. Καὶ καταθανεῖσαν χερσὶν εὖ περισελεῖν, componere, id. Med. 1035.

Περισεναζω, fut. άξω, ingemiſco.

Περισεναχίζομαι, idem. Κνιστὴν δέ τε δῶμα περισεναχίζει αὐλὴ, Odyſſ. 10, 10.

Περισέναω, circumcirca gemo; (2) circumcirca reſono; (3) undique arcto. Κορυφὴν ᾗ περισεναι ὄρεος Ἠχώ, Hom. Hym. in Pan. 21. Περισέναται δέ τε χαλκὸς, Il. 16, 16.

Περίσεπλος, ον, devinctus, ut corona, diademate, &c. A σέφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, columba.

Περισερεών, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. A περιστερά. Unde

Περισερίδιον, ου, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περισίδιον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περισέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, ſeu præcordia. Ex περὶ, & στέρνον.

Περισερειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, columbini generis. Ex περιστερὰ, & εἶδος.

Περισερὸς, οῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.

Περισεροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιστερὰ, & τρέφω, *alo*.

Περιστεράδης, ος, ὁ ἡ ἡ, columbaris. A περιστερά.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio; (2) cingo, circumdo. Ποῖος δὲ ὄχλος περίστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρωϊβούτικός; Ariſt. Plut. 786. Κύκλῳ περιστεφάναντες τὸν ὀικημάτων, Ariſtot.

Περιστεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, corona redimitus; (2) ſeptus, ſeu cinctus velut ſerto. A περιστέφω.

Περιστέφονται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω.

Περιστέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego. Οἷσιν νηφέουσι περιστέψῃ ἐράσιον ἐυρυοπὶ Ζεὺς; Odyſſ. 5, 303.

Περιστήθιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pectus ambit ſeu circumdat, pectori circumfuſus. Hinc τὸ περιστήθιον, ου, faſcia pectoralis, pectorale, Pontificis geſtamen, ap. Ebr.

Περισταρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, luſtrationes.

Περισιαρχος, ου, ὁ, luſtrationibus præfectus. Ex περίσια, *luſtrationes*, & ἀρχὸς, *præfectus*.

Περισίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis diſtinguo, Gl. V. circumpungo. Hinc

Περίσισμος, ος, ὁ ἡ ἡ, notis compunctus, maculoſus.

Περισιλῶ, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περισιχάομαι, ᾶμαι, circumambulo, circumeo.

Περισλεγίζω, deſtringo circumcirca.

Περισοιχίζω, & περισοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχῇ μέλοντας ὑμᾶς ἡ καθημένους περισοιχίζεται, Dem. Phil. 1.

Περισοιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, ordinibus diſtinctus, vel in quincuncem ordinem poſitus.

Περισολῶ, circumcirca tegendo. A

Περιστολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio: veſtis. A περισέλλω.

Περισόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora ſeu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex περὶ, & στόμα, *os*.

Περίσομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui circum os eſt, os ambiens. Ex iiſd.

Περισοναχέω, circumcirca gemo.

Περισοναχίζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν pro περισοναχίζε. A

Περισοναχίζω, idem; (2) undique repleor & reboo gemitibus. Περὶ ᾧ σοναχίζετο δῶμα, Odyſſ. 10, 454.

Περίσσον, τὸ, porticus. A στοά.

Περισορέω, ſterno, ſubſterno.

Περίστρατοπεδάω, & περιστρατοπεδεύομαι, ſ. εύσομαι, caſtris ſeu exercitu cingo, circumſideo. Περίστρατοπεδεῖ τὰς Ταραντίνες, Plut.

Περισρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περισρίψας, Il. 19, 131. Μάλα δ' ὦκα περισρέφῃ κυκάωνι, ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo.

Περισροφάδὶν, *Adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A περισρέφω.

Περισροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, convolutio, rotatio; (2) converſatio. Ab eod.

Περισροφὶς, ίδος, ἡ, qs. volutorium, inſtrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum menſuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut ſimile quid circumagitur. A στροφή.

Περίσρωμα, ατος, τὸ, ſtragulum, Ph. A περισρωννύω, *ſterno*. Hinc

Περισρώματα, ων, τὰ, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti torique ſterni ſolent; (2) circumvallationes.

Περισρωφᾶδὶ, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro περισρέφεσθαι. A

Περισραφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περισραφώμενον χρησήρια, Herodot.

Περίσυλον, τὸ, locus columnis cinctus, Gl. V. columnatum. A

Περίσυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus.

Περισυφελίζω, & περισυφελίζομαι, duriter aſperque tracto, adfligo, comminuo.

Περίσωμα, ατος, τὸ, vitioſe pro περίσειον, Ph. atrium. Ex σοά.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, diſpolio, ſpoliando & depeculando

ἐπεculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀπόλλωνος περισύλησεν, Ælian. V. Hiſt. 1, 20.

Περισωμίχω, contineo.

Περισύρα, ab omni parte traho, in diverſum traho, diſtraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ ῥήματα τῶν θεῶν περισύροντες ἀτίμαζον, Polyb. Ἄνω καὶ κάτω περιστρόμαι, Luc.

Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum. Ex περὶ, & Σφαῖρα, *globus.*

Περισφαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, lubricus. A Σφάλλω.

Περιστάλλομαι, oberro, elabor, vagor.

Περισφαραγέω, circumſtrepo. Στέγῃ δὲ περισφαραγέσθαι γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφλιβόω, obſtruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγγω, f. ξω, conſtringo, coërceo, complector arcte, ut diſcedere nequeo.

Περισφύριον, ου, τὸ, faſcia, qua malleoli pedis ſolent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφίριξ, ιγος, ὁ καὶ ἡ, talos cingens.

Περίσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ου, τὸ, faſcia, qua malleoli cingi ſolent, Ph. talare. Ex περὶ, & Σφῦρα, *malleus.*

Περίσχες, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a περιέχω.

Περίσχεσις, εως, ἡ, verbum militare, diciturque, ſi quis ab hoſtibus undique circumventus eſt. A περιέχω.

Περίσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περισχιδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, in medio fiſſus, in duas partes diſſectus; περισχιδεῖς, calcei ſecti & fiſſi. A

Περισχίζω, f. ίσω, divido, diſcindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.

Περισχίνιζω, f. ίσω, ſyne circumdo, & ſepio. Hinc

Περισχίνισμα, ατος, τὸ, diremptio ſeu ſeparatio per funiculum.

Περισώζω, f. άσω, incolumem ſervo, conſervo. Αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ περισῶσον, Syneſ. Εἰ καὶ περιεσώθη, Ælian. V. Hiſt. 2, 37.

Περισωρεύω, fut. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obruo.

Περισώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, admodum temperans.

Περιταινία, ας, ἡ, tænia vel faſcia undique cingens, *Aret.* Ex περὶ, & ταινία.

Περιταμίμψω, præſ. inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a περιτέμνω.

Περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, & περιτάμνομαι, ſuccido, adimo. privo, vaſto. Βῆς περιταμνόμβρον, Odyſſ. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, circumtenſio, obtentus; (2) vehemens & valida diſtentio. A περιτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, foſſa ſeu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo. Ἐκέλευσε τῷ στρατῷ τὴν πόλιν περιταφρεῦσαι, ἵνα μηδὲ κατ' ἕνα τις ἐκφεύγοι λαθάναν. Appian. B. Mithridat.

Περιτέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valde extendo, Ph. περιτείνῃ, diſtendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo ſeu cingo, circumvallo, p. part. paſſ. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, Ariſt. Av. 559. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc. Hinc

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus ſeu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, Odyſſ. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo ſeu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti; (2) dicitur & de ortu ſiderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. v. Περιτέμνω, fut. τεμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumciſus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Περιέτεμψε αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, valde contentus, contentiſſimus & rigidiſſimus; (2) circumtentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

Περιτεραμνίζω, fut. ίσω, tego. Ex περὶ, & τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτέτμῡδ, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. περιτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) ſolertia. A περιτέχνάομαι, *machinor.*

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεισαν πάντα, *Aret.* Hinc

Περιτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, & περιτιθέμαι, circumpono, circumdo, appono, ut perſonam; addo, ut formam, veſtem, &c. περίτιθημι, aſſumo, induo, Gl. Vet. tribuo. Τούτοις τιμὴν περιανοτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιέθηκε φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας ζῶ περίτιλα, Ariſt. Eq. 372.

Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.

Περιτιταίνω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. περιτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, fruſtum, ſegmentum.

Περιτομὰς, έας, ὁ, qui circumcidit; (2) ſcalper excilorius, quo ſutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio; in N. T. Judæi circumciſi. Ab eod.

Περίτομοι, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus, ſ. præruptus, de monte.

Περιτόναιος, ſive περιτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in ſcuto, tympana. Ab eod.

Περιτοξεύω, ſagittis undique configo.

Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſpicuus, manifeſtus, apertus.

Περιτράνως, perſpicue.

Περιτραπείσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. περιτρέπω.

Περιτραχήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremiſco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactu everto & percello; (3) converto, tranſfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. Vet. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὸν ναῦν, Luc. Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Act. 26, 24.

Περιτρέφω, conglacio; περιτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor. Σακίσαι περιτρέφετο κρυσταλλος, Odyſſ. 14, 477.

Περιτρέχω, f. δραμοῦμαι, circumcurro, currens obeo; (2) eleganter, cum Dat. in aliqua re (dicendo) ſe efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν πόλιν ἐκείνην, Marc. 6, 55. Οὕτως ὠκεανὸς περιέδραμε γαῖαν ἅπασαν, Dion. Πβ. 41. Ἡμᾶς χρὴ—περιθρέξαι τὴν Πυκα πᾶσαν, Ariſt. Θεσμ. 665.

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Ἀμοὶ ὃ περιτρέσαν ἀγριῶς, Il. 11, 675.

Περιτρητὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, ubique pertuſus.

Περιτρῑής, ῖής, ὁ καὶ ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κέγχος ὅλμῳ πάντοθεν περιτριβείς, Lyc. 790.

Περιτρίμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut attritus; περίτριμμα σχοινᾶς, circumforaneus, item ſubbaſilicanus, forenſis. Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἕλκος περιτετριχωμένον, Poll. ulcus in capite, aut alia piloſa capitis parte.

Περιτρομέω, contremiſco. Σάρκες ὑπὸ περιτρομέοντο μέλεσσιν, Odyſſ. 18, 76. A

Περίτρομος, ον, ὁ καὶ ἡ, circumtremens, totus tremefactus. Gloſſ. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* tremebunde.

Περιτροπάδδω, *Adv.* curſim, celeriter, ſtrenue.

Περιτροπέων, *Ion.* pro περιτροπάων, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, viciſſitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐκ περιτροπῆ, idem; (2) circuitus, ſeu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ον, ὁ καὶ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonſuræ, cum in orbem tondetur caput, ſolo in vertice reliqua coma. A περιτροχάω.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περιτρεχὼν, ῶσα, ὸν, ὁ καὶ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, Gl. Vet. Αὐτὸς δή γ' ὁ Κλέων κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς ἢ περιτρώγῃ, Ariſt. Veſp. 594.

Περιτὸς, vide περιατός.

Περίτλαμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces, urinæ, & quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιτλάω. Hinc

Περιτλαματικὸς, ὴ, όν, excrementis abundans; (2) cui excrementa inſunt, ut veſica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciſcor; περιέτυχον, incidi, nactus ſum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγνάμοι κριτῆ περιτυχεῖν, Xen. Τῷ γυναῖκα) χρή τι μέρος τ' οἰκείας περιτυχών, Heliod.

Περιτὺκω, cædo, ſc. ſaxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſepulchralis, buſto circumfuſus eſt, funebris. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulſu, circumſtrepo; (2) fuſtibus cædo.

Περιτυχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui incidit in aliquid, conſequitur quid. A περιτυγχάνω. Unde

Περιτυχὼν, *qui caſu accidit*, a. 2. part. act.

Περιυβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo. Ταύτῃ ἐάσας τὴν φθορὸν τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἅπασας, Ariſt. Θεσμ. 542. Τοιαῦτα περιυβρίζειν αὐτὲς ἐν μέρει, id. Veſp. 1308.

Περιυπνίζω, expergiſcor, Ph. περιυπνίσατε, expergiſcimini.

Περιυφαίνω, obtexo, Gl. Vet.

Περιῦω, circumpluo, paſſ. περιΐεσθαι, circumplui.

Περιφαὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, lucens. Ex περὶ, & φάω, *lucco.*

Περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior, undique conſpicuus ſum. Τὴν δὲ φαεσίμβροτος ἕσπερος εὗρεν Ἐν περιφαινομένῳ (τόπῳ) Odyſſ. 5, 467.

Περιφάνεια, ας, ἡ, proſpectus, ſplendor, Ph. perſpicuitas, evidentia. A περιφαίνομαι. Unde

Περιφανῆ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ.

Περιφανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, conſpectui expoſitus; (2) de ſigillo in poculis aut aliis vaſis, quod totum eſt extra vas, & extrinſecus adfixum; opp. πρόσυπος; (3) illuſtris, nobilis, Gl. V.

Περίφαντος, ον, ὁ καὶ ἡ, circumquaque conſpicuus, valde conſpicuus & apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* conſpicue, aperte, Ph. evidenter.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, ſplendor magnus. Ex περὶ, & φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma.

Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θαλάσσης, margo. A

Περιφερής, ές, ὁ ἡ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis, Gl. Vet. convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

Περιφέρογραμμος, ος, ὁ ἡ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφέρω, & γραμμή, linea.

Περιφέρω, fut. περιίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεχών, etiam est qui ad se rediit, recipit se; περιφέρομαι, circumferor, Gl. Vet. vagor, palor; περιενεχθείς, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Ἀγαμεμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥςε μύων ἂν ἐν ταις ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτὸς ὀφθαλμούς, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado & superstes sum, Gl. Vet. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντις τὴν φθορὰν, Plato.

Περιφημος, ον, famosus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάω.

Περιφθάντα, acc. s. a. 2. part. act. v. περιφθάνω.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθάς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor; (2) pediculos colligo, Hes.

Περιφθίνυθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valde diligo. Ὃν ἐκεῖ κῆρι φίλᾳ ἐδέξω, Odyss. 15, 245.

Περιφλεγής, ές, ὁ ἡ ἡ, ardens. A

Περιφλέγω, f. ξω, amburo, vehementer uro.

Περιφλεγῶς, ardenter, vehementi ardore.

Περιφλέω, f. δύσω, amburo, adoro; περιπεφλυσμένος, ambustus, p. part. pass. Τὰς ζώνας περιφλύῃ, Arist. Nub. 395. Nonnulli autem scribunt περιφλύω.

Περιφλιδάω, rugas contraho; περιφλιδόων. part. pro περιφλιδᾶν, περιφλιδόων. Καὶ τε βοὸς νέα γέντα περιφλιδώντος ἀλοιῇ τεταμένου. Nic. Al. 62.

Περιφλοίζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμός, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περίφλοιστος, ὁ ἡ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, ἐσμαι, pertimesco, paveo, Gl. Vet. Περιφοβεῖσθε τὸς ἀνθρώπους, Xen. A

Περίφοβος, ος, ὁ ἡ ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus, Gloss. Vet. trepidus, pavens. Ex περὶ, & φόβος, metus.

Περιφόβως, Adv. trepide, metu vehementi perculso animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursitatio; peregrinatio, vagatio.

Περίφοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορά, ας, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) fercula olim missus, qui convivis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A περιφέρω. Hinc

Περιφορᾶδην, Adv. circumagendo & in orbem cursum erendo & circumducendo, de incessu bouum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero, aggero, Gl. Vet. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, farculum, Gl. V.

Περιφορητικὸς, ὴ, όν, pervulgatus, omnium sermone tritus.

Περιφορητὸς, ὴ, όν, vagus; (2) clarus, sapiens. A περιφορέω.

Περίφορτος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ος, ὁ ἡ ἡ, onustus.

Περίφραγμα, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, Adv. scite, perite, seu rite, Hom. Il. 1, 466. A

Περιφραδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, scitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, perpendo. Ἀλλ' ἀγεδ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Odyss. 1, 76.

Περίφραγτος, ος, ὁ ἡ ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, seu περιφράττω, fut. ξω, circumsepio, circumvallo; περιφράξειν obstipare. Παραπλησια Σκυθῆ τ' ἵππον περιφράξασι, Heliod. Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, Strabo.

Περιφραστὸς, ὴ, όν, quod circumscribendo effertur. Ab eod.

Περιφραστικῶς, per circumlocutionem.

Περιφρίττω, perhorresco.

Περίφρονα, acc. sing. a περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, despicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μηδεὶς σε περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀβροβατᾶ ἡ περιφρονεῖτο τ' ἦλιον, Arist. Nub. 225. τὰ περόγματα, id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρέω, ῶ, fut. ήσω, custodia cingo; (2) cingo tamquam custodia aut præsidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιεφρουρῆτο οἱ Πλαταιεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω. torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρονέω.

Περιφυής, ές, ὁ ἡ ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique custodio.

Περίφυμαι, amplector, agnatus sum, adhæreo; περιφὺς, adhærens, a. 2. part. Πάντα κόσον περιφὺς, Odyss. 16, 21. Τοῖς γόνασι περιπεσὼν, Heliod.

Περιφύρω, περιφύρῳ, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valde inflo. Hinc

Περιφύσητος, ον, valde inflatus.

Περιφυσις, εως, ἡ, incrementum in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obsero, Gl. Vet. confero, circumplanto.

Περίφυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumconsitus, undique consitus. A præc.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnascor, circa nascor; (2) excrescor. Κατα ψυχείσῃ περιέφυσαν περσικαὶ, Arist. Nub. 151. Τῷ δ' Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, hærens, Heliod.

Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono.

Περίφωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, manifestus. A φώρ.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, circumhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περικέχηνα. Καθάπερ ὁ λύρος ὅλον περιχαίων τὸ δέλεαρ, Luc.

Περιχαίρω, summopere lætor.

Περιχαλάω, ῶ, demitto, dissolvo, R.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, fræno.

Περιχαλκὴς, ές, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo munio, aggere cingo, Gl. Vet. obvallo, circumvallo, vallo.

Περιχαράκτης, ου, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscarificantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ὴ, όν, habens vim circumscribendi & emarginandi.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio, Gl. Vet. circumductio. A

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut O. P. Ern.) (2) scarifico & circumcirca incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, summa & immoderata lætitia. A

Περιχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, Adv. ingenti gaudio.

Περιχάσκω, inhio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco, Περιχειλώσας Σκεδάρῳ, ἵνα μὴ Σκεδαννύῃ, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. A

Περιχείριον, τὸ, ψέλιον, Gloss. Vet. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A seq.

Περίχειρον, ος, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex χεὶρ.

Περιχεύμα, ατος, τὸ, circumfusum seu circumcirca adfusum. A

Περιχέω, fut. εύσω, idem; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τῷ βάμμῳ περιχέειν, Luc.

Περιχθών, όνος, ἡ, terra quæ circum est.

Περιχιανίζω, læna induo, bene tego adversus frigus. A χλανὶς.

Περίχολος, ος, ὁ ἡ ἡ, biliosus, bile circumfusus & respersus; (2) iracundus, stomachosus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, salto seu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε ἡ τὸ δεῦρο περιχορεύσασα, Eur. Ph. 320.

Περιχρήματος, ος, ὁ ἡ ἡ, admodum pecuniosus. prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περίχριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. A

Περιχρίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo. Τάλῳ περιχρίειν, Luc.

Περίχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureus, inauratus.

Περιχυτόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumvestio; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. pass. part.

Περίχυδα, Adv. undique affundendo, Hipp.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. A περιχύω.

Περιχυτήριον, perfusorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ος, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) affundo; περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. acr. 1. περικεχυμένος, circumfusus, p. part. pass. Πάντα χυθεν ἀπῳ περιχυθεῖσα, Heliod.

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commiceor. Ἐς παῖδα αὐτῷ περιχώρησιν ἡ δωμασεία, Pausan. Hinc

Περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) immanentia, unio, qua una persona in altera manet, & ei unita est. Vox Eccles.

Πέριχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, regioni circumjacens, Gl. V. territorium; (2) circumjacens, finitimus, vicinus.

Περιψαύω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo. Καθαίρουσιν ἀμυτυδῶν λαβὰν τὰ δέλεαρ περιψήσῃ, Arist. Plut. 729. Νῦν, δέχ' κέρνοβλωψ τὸ ψέλιόν σου περιψῶ, id. Eq. 915.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes & purgamenta cetera, deradita, Gl. Vet. scobs; (2) de homine, qui alias κάθαρμα. A περιψάω.

Περιψηφος, ος, ὁ calculator, ratiocinator.

Περιψῶ, ῶ circumrado vel frico, frigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo.

Περιψῶλᾶν, præs. inf. act. pro περιψηλᾶν.

Περιψηλόω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψηλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio.

Περιψοφέω, ol. strepo, circumstrepo.

Περίψυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui perfrigerari potest. A περιψύχω.

Περιψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. Ab eod.

Περίψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, perfrigidus, Gl. V.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo.

Περιωδυμένως, Adverb. circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιωδύω.

Περιωδέω, ῶ, incantamentis & magica arte circumvenio & obtundo. Περιῳδήσας τὸν τοιοῦτον ἐπαοιδικὸς, Luc. Ex περὶ, & ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem seu gravem dolorem

lorem facio; περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.
Περιωδυνία, ᾶς, valde doleo.
Περιωδυνία, ας, gravis dolor. A
Περιωδύνως, ᾰ, ὁ ἡ ἤ, qui vehementer dolet. Ex περί, & ὀδυνη.
Περιῳθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemnor. Περιωθῶν ἡμᾶς ἐλαύνων τὰς ἀνθρώπους, Dem.
Περιωθίζω, f. ίσω, idem.
Περιώμιον, τὸ, ſupparus, Gl. V. Ab ὦμος.
Περωμίς, ᾰδος, ἡ, humeralis. Ex iiſd.
Περιώνυμος, ὁ ἡ, ὀν, cujus nomen nobilitatum eſt & famigeratum. Ab ὄνομα.
Περιωπή, ῆς, ἡ, circumſpectio, i. e. ipſa circumſpiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis luſtrari queunt, ſpecula; Hom. Il. 14, 8. & 23, 451. A περιόπτομαι. Hinc
Περιωπῆς, ές, conſpicuus.
Περωπός, ᾰ, ὁ ἡ ἤ, ſanctiſſimus, eximius, vel modum ſuperans; (2) numeroſus. Hinc Adv. περωπόν, magnopere, ſupra modum, Hom. Il. 4, 359. Ex περί, & ὄσσος.
Περίοσις, ἐως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.
Περαίζω, f. άσω, nigreſco, ſeu nigris diſtingui maculis incipio, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περκάζων, modo in mento nigreſcens *lanugine*. Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 75. A πέρκος.
Πέρκη, vel πέρκα, perca, piſcis, Gl. V.
Περκίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Hinc
Περκίδιον, τὸ, Dim.
Περκνόπτερος, ᾰ, ὁ ἡ ἤ, alas habens nigris diſtinctas maculis. Ex πέρκνος, & πτερόν.
ΠΕΡΚΝΟΣ, ἡ, ὀν, niger, nigris diſtinctus maculis, varius.
Πέρκος, id.
ΠΕΡΝΑ, ας, ἡ, perna, petaſo.
Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.
Περνᾶς, ᾶτος, præſ. part. act. v. πέρνημι.
Περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνᾱχ' pro πέρνασκε, imper. Ion. Il. 24, 752. A πιπράω.
Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σὲ πάντα πωλοῦσι περνᾶς, Ariſt. Eq. 176. Κτήματα περνάμεν' ἴκεν, Hom. Il. 18, 292.
Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula ſubnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. A
ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula, Gl. V. ſubula, Ph. acicula, Gl. Vet. Πρὸς χρυσείῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, Il. 5, 425.
Περόναμα, *Dor.* pro περόνημα.
Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.
Περονητρις, ίδος, ἡ, peplum, veſtis quæ fibula ſolebat ad pectus adnecti. Theoc. 15, 21. A περόνη. Unde
Περονις, ίδος, ἡ, fibula.
Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus. A
Περπερόομαι, effero me, jactationi aut vanæ oſtentationi deditus ſum. Ph. perperam ago. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A
ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ᾰ, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, Ph. vanus, Gl. V.
Περιέθηκατο, 3 ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro περιεθήκατο, a περιτίθημι.
Πέρσαι, *Dor.* πέρθαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.
ΠΕΡΣΕΑ, ας, ἡ, perſea, arbor.
Περσία, ας, ἡ, idem.
Περσείων, nomen herbæ, Nicand. in Alexiph. 429.
Περσέπολις, εως, ὁ ἡ ἤ, urbium vaſtator aut vaſtatrix. Ἔξιθ' Ἀθηναία περσεπόλι, χρυσεοπήληξ, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 43. Ex πέρθω, & πόλις.
Περσεφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina. Ex πέρθω, & φόνος, cædes.
ΠΕΡΣΗΣ, ου, ὁ, Perſa.
Περσίζω, fut. ίσω, Perſas imitor; (2) Perſis faveo; (3) Perſarum partes ſequor. A Πέρσης, *Perſa*.
Περσικὶς, ὴ, ὸν, Perſicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, malus Perſica, & τὸ Περσικὸν, ῦ, ſcil. μῆλον, malum Perſicum.
Περσικοὶ, calcei muliebres & molles. Ab eod.
Πέρσις, εως, ἡ, vaſtatio, expugnatio. A πέρθω.
Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſica; ut Περσὶς, ſcil. γῆ, Perſia. Περσὶς γυνὴ, Perſica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Perſica. A Πέρσης.
Περσιστὶ, *Adv.* Perſarum more ſeu ritu; (2) Perſica lingua. A Πέρσις.
Περσοδιώκτης, ου, ὁ, perſecutor & profligator Perſarum. Ex Πέρσης, & διώκω.
Περσοκτόνος, ου, ὁ, occiſor Perſarum. Ex Πέρσης, & κτείνω.
Περσονομίαμαι, Perſarum legibus, & ſub eorum imperio vivo. A
Περσονόμος, ὁ ἡ ὄν, Perſas regens, Perſicus, Perſici moris.
ΠΕΡΥΣΙ, *Adv.* anno præterito, anno ſuperiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc
Περυσίας, ᾶ, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni ſuperioris.
Περυσινὸς, ὴ, ὸν, qui anni ſuperioris eſt; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.
Περῶν, præſ. part. act. pro περάων, a περάω.
Πέσεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.
Πεσεῖν, *cecidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.
Πεσέμεν, idem, ſed *Ionice* formatus.
Πεσεῖσζ, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.
Πεσέτασαν, 3. pl. a. 2. imper. act.
Πεσεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.
Πεσημὰ, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) quod cecidit; Gl. Vet. caſura; πρὸς τεῦ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι, Soph. Aj. 1058. A πίπτω.
Πέσῃσι, 3. ſ. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, a πίπτω.
Πέσκος, εος, τὸ, pellis tondenda, vellus; το ῆ πέσκος ἐῷ τάχα κέδδαλεν ἕλκῃ, Nic. idem quod πέκος.
Πέσομαι, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, a πίπτω.
Πεσόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. m. g.
Πεσῶμαι, *cadam*. f. 2. ind. verbi ejuſd.
Πέσσεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a πέσσω.
Πεσσευτήριος, ία, ιον, ad talos & calculos pertinens. A πεσσεύω. Unde
Πεσσεύτης, ου, ὁ, calculis ludens.
Πεσσευτικὸς, ὴ, ὸν, ad luſum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσευτής.
Πεσσεύω, ſeu πεσσεῖω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc. Vit. Auct.
Πεσσομαχέω, calculis luſorios diſpono; (2) ordino, diſpono.
ΠΕΣΣΟΣ, ſeu πεσσὸς, οῦ, ὁ, calculus ſeu ſcrupus luſorius; (2) ipſe calculorum ludus; (3) peſſus, ſeu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur; locus ubi calculis vel talis ludi ſolet, forum aleatorium, Auguſtus apud Sueton. cap. 71. Ἥκασά τῷ λέγοντος, ἐ δυοῖν κλύειν, πεσσὸν προσελθών, ἔνθα δὴ παλαίπατοι Θάσιοι, Euripid. Med. 63.
Πέσσω, vel πέσσω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo. *Sæpe licet vertere* habeo, accepi; πεπεμμένος, coctus, p. paſſ. Γέρα πεσσέμεν, digerere, Il. 2, 237. χόλον, Herodot. A πέπτω.
Πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.
Πετάζω, fut. άσω, extendo, explico. Ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.
Πέτασον, ſive πέταχνον, ου, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.
Πεταλέσιον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.
Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc
Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus per folia.
Πέταλον, ου, τὸ, folium expanſum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.
Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. Vet. Ex πέταλον, & ποιέω.
Πεταλυργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex π. & ἔργον.
Πεταλώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, folio vel laminæ ſimilis. A πέταλον.
Πέταμαι, volo, v. πέτομαι.
Πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a πετάζω.
Πετασίτης, ου, ὁ, petaſi ſpeciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.
Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extenſio; (2) velum. A πετάζω. Unde
Πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus, tegmen capitis latum & expanſum; (2) umbraculum, umbella; (3) ſpecies texturæ; (4) herba, Gl. V. faſtigium.
Πετασώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, petaſi ſpeciem gerens. A πέτασος.
Πετασὼν, ὼνος, ὁ, petaſo, perna. A πετάω.
Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exilio. A πέταυρον. Hinc
Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium.
Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exilit, Ph. cernulus. Ab eod.
ΠΕΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut aſſer, ſuper quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.
ΠΕΤΑΩ, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ δῶ' ἁλός, Odyſſ. 6, 94. Πετάσσαν ᾧ οἱ ὦκα, Odyſſ. 21, 50.
Πετεεσσῖσι, dat. plur. *Poët.* pro πετεινοῖς, a
Πετεινὸς, ὴ, ὸν, volucris, volucer. A πέτομαι.
Πετέσθλω, 3. du. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, a πέτομαι.
Πέτδυ, *vola*, 2. ſ. pr. imper. *Dor.* pro πέτα.
Πέτδυρον, ου, τὸ, idem quod πέταυρον.
Πέτηται, 3. ſ. pr. conj. v. πέτομαι.
ΠΕΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πεταόμαι, volo; (2) rapido curſu feror. Καὶ γὰρ ἐπέτα κἠτὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ, Ariſt. Av. 118. Αὕτη σύ, ποῖ ποτ' πέτῃ; volas? ibid. 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ibid. 1235.
Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.
Πετρέεσα, *Dor.* pro πετρέουσα, a πετρέω.
Πετρήεσσα, *ſaxoſa*, Dat. ſing. ab eod.
Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras ſeu ſaxa verſans; (2) in petroſis & ſaxoſis locis naſcens. A πέτρα. Unde
Πετρηδὸν, *Adv.* in modum petræ.
Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaxoſus, petroſus, lapidoſus. Ab eod.
Πετρηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, petris contectus, petroſus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, tego.
Πετρίδιον, ου, τὸ, ſaxulum; (2) ſaxum, petra. Dim. a πέτρα. Unde
Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, ſaxeus.
Πετροβατέω, ῶ, fut. ήσω, ſaxa ſcando. A
Πετροβάτης, ου, ὁ, ſaxa ſcandens. Ex πέτρος, & βαίνω, *ſcando*.
Πετροβολέω, ſaxa jaculor.
Πετροβολία, ἡ, ſaxorum jaculatio.
Πετροβολικὸς, ὴ, ὸν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.
Πετροβόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω.
Πετροκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſaxa & lapides devolvit. Ex πέτρος, & κυλίω.
Πετροποιία, ας, ἡ, ſtructura ex petris, ſtructura ſaxea. Ex πέτρος, & ποιέω.
Πετροῤῥαφὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, e petra præcipitatus. Ex πέτρος, & ῥίπτομαι.
Πετρόῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, per ſaxa tractus.
ΠΕΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, ſaxum.
Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroſelino. A
Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium petreum, apium in locis petroſis & ſaxoſis naſcens.
Πετροτόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, lapides incidens vel ſecans; πετρότομος, rupi excifus, ſ. ex lapide cæſus. Ex πέτρος, & τέμνω.
Πετροφυὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, ſaxis adhæreſcens, petris hærens. Ex πέτρος, & φύω, *naſcor*.
Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto; (2) lapido. Ἦ, εἰς δ' ἀπειλῆς ὡς πετραθλεύσῃ μὲ χρὴ, Eur. Or. 547. Μαλις δ' ἔπεισι μὴ πετραμβῖς θανεῖν τλήμων Ὀρέστης, ib. 940. A πέτρος.

Πετρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. A πέτρος.
Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.
Πετράροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, tego.
Πετρεία, ας, ἡ, calculorum lusus. A πετρίδω.
Πίτνω, pinso, Gl. V.
Πέυθετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a πεύθομαι.
Πεύθην, ήνος, ὁ, explorator, scisscitator, emissarius, Gl. V. mandator; (2) auscultator. A πεύθομαι.
Πεύθοιατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.
Πευκάλιμος, ίμη, ίμον, amarus; (2) tristis; (3) prudens, solers. A πεύκη.
Πευκέδανον, ε, τὸ, & πευκέδανος, ε, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.
Πευκεδανὸς, ὴ, ὸν, amarus; (2) exitiosus.
ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* sed a vulgari πεύκη, diversum, *Ern.*)
Πεύκινεος, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.
Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.
Πευσεῖσθε, 2. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a πεύθομαι.
Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πευσθάνομαι.
Πεύστρια, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio.
Πεύστης, ε, ὁ, percontator, Ph. Ab eod.
Πευστικὸς, ὴ, ὸν, ad percunctandum factus.
Πέφαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, occido.
Πέφαμμαι, perf. ind. pass. verbi φαίνω.
Πέφανσαι, apparuisti; πέφανται, apparuit, Hom. Il. 16, 207.
Πεφαρμμένον, acc. sing. part. perf. pass. *per Metathes.* pro πεφραγμένον, a φράσσω.
Πέφασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro πέφαμμαι, a φαίνω, *ostendo*, unde φαίνομαι.
Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab eod.
Πέφατ', Hom. Il. 17, 16; pro πέφαται, interfectus est, perf. pass. ind. verbi, φάω.
Πεφειδήσεαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφείσῃ, a φείδομαι.
Πεφείσεται, *parcet*, 3. sing. temporis ejusd. Πεφεισμένως, *Adv.* parce; Ph. parcius.
Πεφυβυῖαι, perf. inf. med. v. φύβω.
Πεφυβοίλωμαι, perf. opt. med. *Att.* pro πεφοβοίμην.
Πεφυκε, *visus est*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, a φαίνω.
Πεφήσεαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφήσῃ, a φάω.
Πεφήσεται, *apparebit*, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φάω, sive φαίνω. Τροίῃ δ' πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. *Trojæ verò manifesta aderit gravis pernicies*, Hom. Il. 17, 155.
Πεφιδέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, a φείδομαι.
Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paullopostf. ind.
Πεφίδοιτο, 3. s. a. 2. opt. med. *Ion.* φιδοίμο.
Πεφιλαμμένον, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλημμένον, a φιλέω.
Πεφιλήκατε, *amavistis*, 2. pl. perf. ind. act.
Πεφιλιππώδες, *(sic enim verum)* macilentum redditum esse, contractum; & πεφιλιππιδώδες, *Ern.*
Πεφίμωσο, 2. sing. perf. imper. pass. verbi φιμόω.
Πέφνον, aor. 2. ind. act. *Ion* pro ἔπεφνον, a
Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνον Γοργόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10. 478. A φίνω.
Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, a φοβέω.
Πεφοβημμένως, *Adv.* timide, cum trepidatione.
Πεφόρητο, *latus erat*, 3. sing. pluſq. indic. pass. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, a φορέω.
Πεφορτισμένον, acc. s. perf. part. pass. verbi φορτίζω.
Πεφραγμένως, *Adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.
Πέφραδας, 2. s. perf. ind. med. v. φράζω.
Πεφράδαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι εἰσι.
Πεφράδατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν.
Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.
Πέφραδεν, 3. s. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔφραδε.
Πεφραδέτην, *locuti sunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην.
Πέφραδμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πέφρασμαι.
Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc fit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφραδεῖν, dicere. Πέφραδέ τε Τρώεσσι, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλησα φίλον πόσιν αὐδον ἐόντα, Odyss. 19, 477. A φράζω.
Πέφρικα, *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro πέφρικα, a φρίσσω.
Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejusd. *Chalcidice*, pro πεφρίκασι.
Πεφρίκοντα, acc. s. pr. part. act. v. πεφρίκω.
Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.
Πέφυας, 2. sing. perf. ind. med. v. φύω.
Πεφυγμένος, perf. part. pass. v. φεύγω.
Πεφυγὼν, ut hinc fit πεφυγμένος, elapsus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, Odyss. 1, 18. idem quod.
Πέφυζε, *fugit*, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a
Πέφυζω, fugio; ut hinc fit πεφυζὼς, πεφυζότες, Hom. Il. 21, 6. A φύζα.
Πέφυκα, *exstiti*, perf. indic. act. verbi φύω.
Πέφυκε, *natus est*, 3. sing. perf. ejusd.
Πεφύκειν, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.
Πεφύκω, enascor. Ὅθ' οἱ ἐοικότες ἐυγενεῖς πεφυκέναι, Soph. 1114. A φύω.
Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.
Πεφυλαγμένος, *observans*, & *qui observatus est*, *cautus*. Ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, Hom. Il. 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.
Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumspecte, provide.
Πεφύλαξο, 2. s. perf. imper. pass.
Πεφύρθαι, perf. inf. pass. v. φύρω. Unde
Πεφυρμένως, *Adv.* confuse, mixtim.
Πεφωρακὼς, perf. part. med. v. φωράω.
Πεφωρημένον, acc. sing. part. perf. pass.
Πεφωτισμένοι, *illuminati*, nom. plur. part. perf. pass. v. φωτίζω.
Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπλω.
Πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.
Πηδάζω, fut. άσω, scateo, scaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis scatere facio. Ἐπήγασιν ἡμῖν πηγὼ ὀφίσεως, Damasc. A πηγή.
Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.
Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero.
Πηγάνιον, ε, τὸ, ruta, rutula. A
Πήγανον, ε, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl* Rue. Metri causa πηγάνιον, Nic. Al. 49. A πήγνυμι.
Πηγανώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ similis. A πήγανον.
Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.
Πήγασος, ε, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. A πηγή.
Πηγεσίμαλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, habens vellus densum; (2) villosus, Hom. Il. 3, 197. Ex πηγνύω, & μαλλός.
Πηγετὸς, ὲ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.
ΠΗΓΗ, ης, ἡ, fons, scatebra, seu aqua saliens; (2) tropice, causa; (3) anguli oculorum ad nares, sc. quia sunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipsæ ap. Poetas.
Πηγίδιον, τὸ, Dim. &
Πηγίον, fonticulus, Gl. V. A πηγή.
Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compositio; (3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω. Hinc
Πηγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, concretus.
ΠΗΓΝΥΩ, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo struo & fabricor; (3) concrescere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gloss. Vet. πίγνυ, gelat, Ph. Πήξασχ Σκιωνὶς ὅπῃ τὺ αἰγιαλὸ, Philo. Ὄρυς ἔπηξεν ἀμφὶ Πλωτῖς πωτοῖς, Lyc. 1343. Ἄρθρα γὸ πέπηγέ μι, Eur. Her. fur. 1400.
Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus. A π. & ῥέω.
Πηγὸς, ὴ, ὸν, bene compactus & compositus; (2) niger; (3) albus seu niveus, qualis est glaciei color, Call. in Dian. 90. κύματι πήγω, Hom. Od. 5, 388. A πηγνύω. Unde
Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, gelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὸ ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πνέοντος, πηγυλὶς, Hom. Odyss. 14, 476.
Πηδα, τὰ, *per Apoc.* pro πηδάλια.
Πηδάλιον, ε, τὸ, gubernaculum, seu clavus navis. A πῆδος.
Πηδαλιοχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis sedeo, guberno. A
Πηδαλιοχος, ε, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον, & ἔχω, *teneo*.
Πηδαλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, gubernaculi speciem gerens, gubernaculo similis. A πηδάλιον.
Πήδασος, ε, ὁ ἡ ἡ, uliginosus & fonticulis scatens, unde aqua profilit. A
ΠΗΔΑΩ, ῶ, f. ήσω, salto, salio; scaturio, Οἶμαγε τῆδ νεωτέραν τὰς καρδίας πηδᾶν, Arist. Nub. 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ἡ ὄθι' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, id. Vesp. 1510. Ἐπ' αὐτὸν ὀψὲ κἀπὶ δελφίσιν πέτραις πηδῶντα, Eur. Bach. 307.
Πηδηθμὸς, ὅ, ὁ, saltus, πηδηθμὸς φλεγῶν, venarum saltus aut percussus, pro arteriarum pulsus, Suic. A πηδάω.
Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Ab eod.
Πηδήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.
Πήδησις, εως, ἡ, saltus, actio saliendi.
Πηδητὴς, οῦ, ὁ, saltator. A πηδάω.
Πηδητικὸς, ὴ, ὸν, qui salire solet, qui subsultim incedere consuevit. Ab eod.
ΠΗΔΟΣ, κ. ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni species; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) remus, ex eo præsertim ligno. Εἰς ἄνεμον ἢ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχουσιν, Arat. Phænom. 155. Ubi Theon. Scholiastes, ᾗ Συγκοπὼ, τὰ πηδάλια, ἤγαγε τὰς κώπας.
Πηκτικὸς, ὴ, ὸν, gelandi seu cogendi vim habens Πηκτικώτερος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Aret.* A πηγνύω.
Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum; (2) instrumentum musicum; fistula, tibia; (4) culter ad scindendas carnes aptus.
Πηκτὸς, ὴ, ὸν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus. Ab eod.
Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, sarda, Gl. V.
Πηλαμυδία, ας, ἡ, pelamys, genus piscium, qui pelamydes vocantur, captura, Suic. A πηλαμύς.
Πηλαμύδιον, ε, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. a
ΠΗΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piscis, in Hellespont, Gl. V. sarda.
Πήλασα, a. 1. part. act. f. g. v. πάλλω.
Πῆλε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.
Πηληϊάδεω, *Pelidæ*, gen. sing. *Ion.* pro Πηλείδου. a Πηλείδης, *Pelides*.
ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, cassis.
Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc
Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.
Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto factus. Hominem ἀχὸν πήλινον, alicubi vocat Theoph. A πηλός.
Πηλοβάτης, ε, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, & βαίνω.
Πηλόγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, e luto natus, cui genus e luto

e luto eſt, Call. in Jov. 3. Ex πηλὸς, & χίνομαι.

Πηλοδομέω, e luto ſtruo, e luto fingo. A

Πηλοδομ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, e luto ſtruens. Ex πηλὸς, & δέμω, *ſtruo*.

Πηλοδόμ-ητος, ου, ὁ ἡ ὄν, e luto ſtructus. Ex iiſdem.

Πηλεργία, ας, ἡ, *Ion.* πηλιοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vaſa conficiendi. A πηλεργὸς.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcamenta altiora. Ex πηλὸς, & πατέω.

Πηλοπλάθ-ος, ου, ὁ, qui e luto ſeu argilla ſimi litudines fingit. Ex πηλὸς, & πλάσσω.

Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo. Ex iiſd.

Πηλίπτειον, ὦ. f. ήσω, e luto fingo, figulinam facito; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia e luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex πηλὸς, & ποιέω.

Π Η Λ Ο Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, & ἔργον.

Πηλόχυτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, e luto fuſus, factus. Ex πηλὸς, & χυτὸς, ſeu χέω.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum ferre de mortario, Ἐπηλοφόρουν δ' ἀυτοῖσιν τῆες, Ariſt. Av. 1147. A πηλὸς, & φέρω.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. πηλόομαι, ῶμαι; πηλῶ, luteſcere, Gl.V.

Πηλώδης, ε-ος, ὁ ἡ ὄν, lutoſus, limoſus. A πηλὸς.

Πήλασις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

Π Η ῎ Μ Α, ατ-ος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ μ' πημανεῖς τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψιῶν ζῶ πημανεῖται, Ariſt. Ach. 848.

Πημαθῶμεν, aor. 1. inf. paſſ.

Πημαντὸς, ὴ, όν, cui damnum illatum eſt, læſus. A πημαίνω.

Πημήνειας, *læſeris*, 2. ſ. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναις, a verbo eod.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοσυνὴ, ης, ἡ, idem & ab eod.

Πηνέλοψ, οπ-ος, ὁ, avis quædam.

Π Η ῎ Ν Η, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina e colu deduco & devolvo fuſi circumactu. A πήνη.

Πηνίκα, *Adv.* quando? (2) *Ad.* qua hora. Ab ἡνίκα.

Π Η ῎ Ν Ι Κ Η, (potius πηνίκη) ης, ἡ, coma addititia, galericulum, capillamentum.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fuſus, cui filum involvitur; (2) ſtamen ſeu filum; (3) inſectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλκουσα παρέκμιτον. Hom. Il. 23, 762. A πηνῶ-ω, *textum*.

Πήνισμα, ατ-ος, τὸ, ſtamen ſeu filum e colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.

Πηξάμφοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo*.

Πῆξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πῆξω, *figam*, f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Πηδὸς, ὁ, adfinis. A πάω.

Π Η ῎ Ρ Α, ας, ἡ, pera, ſaccus, in primis qualem mendici geſtant. Gl. Vet. mantica, follis; (2) inſtrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, petula, parva pera. Dim.

Πηρὶν, ῖν-ος, ὁ, teſticulus.

Πηρόδετ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, ut πηρόδετ-ος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. Ex πῆρα, & δέω.

Πηρομελὴς, ἐ-ος, ὁ ἡ ὄν, qui mutilatis eſt membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μελ-ος.

Π Η Ρ Ο ῎ Σ, ὰ, όν, mancus, orbus, cæcus, Gl. Vet.

Πηρόφορ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui peram ſeu ſaccum geſtat. Ex πῆρα, & φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμέν-ος, p. part. paſſ. mutilatus. Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κάντι πηρώσω γέ σοι τ' παῖδα τύφλον, τὰρ γύριόν σοι κείσεται; reddetur, Ariſt. Ran. 642. A πηρὸς. Hinc

Πήραμα, ατ-ος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ oblæſæ virium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμ-ος, ου, a pera nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæſio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio,

Πήσας, Æſch. Ag. 1633. id. q. d. παθὼν, paſſus.

Πησάμβων, acc. ſing. f. 1. part. med. verbi πήθω, *patior*.

Πήσω, figo, Gelo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησσόμεθα, adfigimur, Ph.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A πήτω.

Πῆχθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, a πηγνυμι pro πήγω, f. πήσσω.

Πηχυαῖ-ος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύϊν-ος, α, ον, idem.

Πηχυόω, cubito impoſitum ſeu adpenſum geſto; (2) in cubitum recline. Ab eod.

Π Η ῎ Χ Υ Σ, εως, ὁ, cubitus. Ph. ulna, cubitus; (2) menſura a cubito uſque ad ſummum medii digiti; (3) inſtrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) teſtudinis manubria, cornua, brachia, quæ tranſtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα; (5) pars arcus media ſagittas ſuſtinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Ρητόρων διδασκ.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ὔπασεν αὐτὸν, Joan. 8, 20. Τλωεὶ ἡ τ' ταῦρον ἀπ' ἀρι-ος ἄγε πιάζας, Theocr. 4, 35. Ἐπιάσθω τὸ δυρίον, Apocr. 19, 20. A πίέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obeſum reddo. Gl. Ver. opimo, impinguo. Τάμὰ πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyr. 326. Πιαίνεται ὁ ςάχυς ἅπας, Theocr. 10, 47. A πίων.

Πιαλέ-ος, έα, έον, pinguis, obeſus. A πίαρ.

Πίαλ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.

Πιαίτω, 3. ſ. a. 1. imper, act. v. πιαίνω.

Πιαντήριον, ου, τὸ, piguefactorium, id, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.

Πιάξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, a πιάζω.

Πίαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguedo. A πίαρ.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πίασμα, τ-ος, pinguedo, uber. A πιαίνω.

Πιαστήριον, ου, τὸ, preſſorium, Ph. A πιάζω.

Πιάσσαι, 3. pl. a. 1. conj. act.

Πιδάλης, *injicias*, 2. ſ. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ὑπιδάλης, ὑπιδάλω.

Πιγκέρνης, pocillator, Gl. V.

Πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, Hipp.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis ſalientibus ſcatens; (2) irriguus, uvidus. A πιδάξ.

Πιδακώδης, ε-ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.

Π Ι Δ Α Ξ, ακ-ος, ὁ, vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.

Πιδάω, ſalio. Idem quod πηδάω, R. Suic.

Πιδήεσσης, gen. ſing. f. g. a πιδήεις, *per Sync.* pro πιδακόεις.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis ſalientibus ſcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ύεν, idem. A πιδύω.

Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.

Πιέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

Πιέζιεν, 3. pl. imperf ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὑπίεζεν, a πιεζέω.

Πιεζίω, pro πιεζω, imperf. πιέζιεν, pro πίεζεν, ὑπίεζεν. A

Π Ι Ε' Ζ Ω, f. έσω, prehendo, premo, preſſo, Gl. Vet. Πιέζει ἡδεῖα, οἶνε, ταῖς πρὶν τὲς παῖδας Συμφοραῖς, Xen. Cyr. 7, 13. Ἡ γὰ ἀνάγκη μὲ πιέζει διὰ τὸ ὕπνε, Ariſt. Nub. 436. Πιέζει τάχαθὼ τὸ δυσχερὲς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ σ' ἑτέρες ἑτέρα πιέζει φαιδία ὀναπτύξ, id. Alc. 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, ſucciplena, fertilis. Πίειρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων. Hom. Il. 18, 341. A πίων.

Π Ι Ε Ρ Ι Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A πιερία. Unde

Πιερίνθεν, *Adv.* Ex Pieria.

Πιερικὸς, ὴ, όν, Piericus, ex Pieria.

Πιέσιμον, preſſivum, Gl. V. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίσμα, ατ-ος, τὸ, retrimentum poſt cujuſque rei expreſſionem relictum; (2) ſuccus expreſſus. Ab eod.

Πισμὸς, ῦ, ὁ, preſſio, compreſſio.

Πιεστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τὸ, prelum. Ph. preſſorium; (2) tormenti genus. A πιεστὴρ, *prelum*.

Πιεστὸς, ὴ, όν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πιέστρον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contuſorium, prelum, volſella.

Πίετε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. πίω.

Πίη, 3. ſ. a. 2. conj.

Πίηδα, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, Gl. V. ſeria; (2) poculum inſtar dolioli. Dim. a πίθ-ος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιθάκνια, dolioſa, Gl. V. Dim. a πιθάκνη.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione perſuaſoria utor, probabilia dico, dicò ad perſuadendum idonea. A

Πιθανολογία, ας, ἡ, ſermo plauſibilis, aut perſuaſibilis, perſuaſoria oratio, ſeu ad perſuadendum apta. Ph. πιθανολογία, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγ-ος.

Πιθανὸς, ὴ, όν, perſuaſorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *impr.* de oratore, qui placet, populari ſ. *it.* de eo qui ſpecie probabili utitur; (3) quī facile ſeu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, ſpecioſus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam & formam rei ipſius apte imitatur & exprimit; πιθανὸν, probabile, verisimile; quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω.

Πιθανότης, ητ-ος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. A πιθανὸς.

Πιθανουργικὸς, ὴ, όν, perſuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, apte ad perſuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. a πίθ-ος.

Πιθέσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. πείθω.

Πιθέσθων, 3. dual. a. 2. imper. med. aut *contra* ex πιθέσθασαν, Hom. Il. 9, 167.

Πιθέω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio, a. 2. ἐπιθόμην; part. πιθήσας· ὦ δὴ πιθήσας συγνὸς ἄρταμ-ος τέκνων, Lyc. 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθ-ος.

Πίθομαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθῃ, a πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, ηκ-ος, ὁ, q. d. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ, & ἀλώπηξ.

Πιθήκει-ος, εία, ειον, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, ſimiam imitor vel ago; Ariſtoph. Veſp. 1285. Ab eod.

Πιθηκισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum. Οἷ μοι τάλας οἷοις πιθηκισμοῖς

κισμοῖς μὲ περιελαύνεις; Aristoph. Equit. A πιθηκίζω.

Πιθηκοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, simiæ similis, simiæ speciem gerens; (2) simiarum genere. Ex πιθηκος, & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, simiæ similis. A μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, simias edo, simiis vescor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν.

Πιθηκοφορέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, simiam gestans; (2) simiæ signo notatus. Ex πίθηκος, & φέρω.

Πιθηκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, simiaceus, ad naturam simiæ accedens. A πίθηκος.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πίθηρος, α, ον, pinguis. Hipp. sed f. πίειρος.

Πιθήσαντα, acc. f. a. 1. part. act. verbi inus. πιθέω, pro πεῖθω.

Πίθηται, 3. sing. aor. 2. conj. med. v. πείθω.

Πίθι, 2. sing. a. 2. imper. act. v. πίνω.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura est. A πιθίτης.

Πιθόγαστρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui venter instar dolii est. Ex πίθος, & γαστήρ.

Πιθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πιθοίντο, a πείθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) festum Bacchicum apud Græcos. Gl. Vet. πιθοιγία, vinalia. Ex πίθος, & ἄγω.

Πίθοϊ, *dolii*, gen. sing. *Ion.* pro πίθου.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex πίθος, & κοίτη.

Πιθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπιθόμην, a πείθω.

Πίθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

ΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, Il. 24, 527.

Πιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dolii formam gerens. A πίθος.

Πίθων, ονος, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πίθων, ωνος, ὁ, doliarium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio, R. Μὴ δεῖ τῷ ἰζώοντι πικρῷ πικράζεται, *Aret.* A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo, Gl. Vet. amarico; (2) exacerbo, aor. 1. ἐπίκρανα; πικρανας, particip. πικραίνομαι, exacerbasco, Gl. Vet. πικραίνεται, ringitur, Ph. πικραίνεδζ, amarescere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθω. Πικρανεῖ ζκ τῶ κοιλίαν, Apoc. 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτας, Col. 3, 19. ὁπικράνθη, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, amaritudo. A πικραίνω.

Πικρὶν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro πικράν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo. Ab eodem.

Πικρὶς, ιδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paschate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρόγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Ex πικρὸς, & γάμος.

Πικρόγλαυξ, κος, ὁ ἡ ἡ, cui lingua est amara, maledicus. Ex πικρὸς, & γλαῦξ.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus est amarus, Æschyl. S. T. 704.

Πικροποιὸς, όν, amarum reddens.

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, όν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam & Latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando; (3) tristis, severus, πικροτέρῃς, acrioribus, Ph.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror. A πικρός.

Πικρόχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολή.

Πικρῶ, ῶ, futur. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικρῶμαι, amaresco. Τὸ μέλι παλαιόμενον πικρῶται, Al. Aphr. A πικρός.

Πικρῶς, *Adverb.* amare, acerbe; (2) presse, stricte. Ab eod.

Πῖλος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, coarcto, constipo; (2) lanam cogo & constipo. Ὕδατι πιληθεῖσα μάζα, Epigr. A πῖλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana & pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio, coarctatio, compressio, Gl. V. pressio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & constipat, *inpr.* lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ἡ, όν, cogendi & constipandi vim habens. A πίλητής.

Πιλητὸς, ἡ, όν, coactus & constipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi potest, & coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus, Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ου, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνᾷ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro πιλνάῃ, a πιλνάω.

Πίλνατο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ὄπλνατο, a πίλναμαι.

Πιλνάω, ῶ, appropinquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, Hesiod. Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, idem. Αὖτως ὡς ὅτε γαῖα κὴ οὐρανὸς ἐυρὺς ὕπερθεν Πίλνατο, Hesiod. Θεογ. 703. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀδῆ πίλνανται, Hom. Il. 19, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ἡ, όν, ad coactiliariam pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad coactiliarium pertinens. Ab

Πιλοποιὸς, ῦ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis pilisque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ causa; pileus seu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes spissus e lana crassa compactus; (4) socculus laneus; (5) pila, strues.

Πιλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes, gesto. Ex πῖλος, & φέρω.

Πιλοφορικὸς, ῆ, όν, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. Ex iisd.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo, cogo, coarcto, constipo. A πῖλος. Hinc

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & constipatio, prop. lanarum.

Πιλωτὸς, ἡ, όν, coactus, constipatus, Gl. V. πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eodem.

ΠΙΜΕΛΗ, ης, ὁ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obesus, Ph. pastus. A πιμελή.

Πιμελώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obesus; (2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνεται, 3. sing. præs. ind. verbi πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro ὄπλίμπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus sum, Gl. Vet. Χαρᾷ ᾗ πίμπλημ' ἐυθὺς ὄμμα δακρύων, Soph. El. 912. A πλέος.

Πιμπλεῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, *imple*, 2. sing. præs. imper. act. *Att.* pro πίμπλαθι.

Πιμπρᾶσα, præs. part. act. f. g.

Πιμπράω, πιπράω, & πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo; (2) uno, inflammo, intio; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumesco. Οἱ δ' προσεδέκαν αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, Act. 28, 6. A πρῆθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.

Πινακηδὸν, *Adv.* in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, Gl. Vet. scutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακοσκιον, ου, τὸ, tabella, scutella, Dim. a

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex πίναξ, & γραφή.

Πινακογραφικὸς, ἡ, όν, Geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ, & θήκη.

Πινακοπάλης, ου, ὁ, qui tabulas seu asseres vendit. Ex πίναξ, & πωλέω.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quasi a πινακόω, *tabulo*.

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, asser, libellus, index; tabula picta, catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. V.

Πιναρὸν, τὸ, genus atramenti sutorii. A

Πιναρὸς, ὰ, όν, sordidus, Gl. V. spurcus. A πινος, *sordes*.

Πινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πίνειν.

Πίνετο, *bibebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙΝΝΑ, seu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ; *it.* margaritas in se habens, scribitur & πίνα. Hinc

Πίνινος, marinum, Gl. V. (idem quod πινικὸν, si scriptura vera. *Ern.*) A πίνα.

Πινυστήρης, ες, ὁ, cancellus, vel squilla quædam pinnæ socia. Ex πίνα, & τηρέω, *observo*.

Πινοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Πινοτρόφος, pinnam alens. A τρέφω.

Πινόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A πίνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cerevisia. A πίνω.

ΠΙΝΟΣ, ους, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcities; (2) de verbis antiquis nimirum & quidem interdum & in bonam partem.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus inquino; πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, p. part. pass. A πίνος.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτὸς.

Πινυτὶς, ῆτος, ἡ, sapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ὴ, όν, sapiens, prudens, consultus.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτὴς.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς, & φρὴν, *mens*.

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτός.

Πινύω, moneo, sapere facio. A πνέω.

ΠΙΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθω, Plato. Διόνυσε, πίνεις οἷον ἐν ἀνθοσμίαν, Arist. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, Matt. 26, 27.

Πιπάδης, ές, ὁ ἡ ἡ, sordidus. A πίνος.

Πιπαδία, ας, ἡ, sordes. A præc.

Πίνασι, *bibant*, 3. pl. præs. conj. act.

Πιομαί, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι.

Πίον, ος, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est, res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo supernatans, flos lactis, in sanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia pascua habens. A νομή.

Πῖος, ους, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότρος, pinguior; πιότατος, pinguissimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A πῖος.

Πιῶσαι, nom. pl. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod sequens πιπίσκω.

Πιπίσκω, potum præbeo seu ministro. Πιπίσκοντες τὰ φαρμάκα, Lucian. A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλέος.

ΠΙΠΟΣ, ου, ὁ, pipus, *avis marina*.

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio.

pipio. Ὅια πιππιζουσι ἢ τρίχυσι διακεκραγότες; Ariſt. Av. 314. A

Πίππος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπτω.

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, pipo, avis inimica luteæ. Ab eod.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, p. πέπρακα, paſſ. πέπραμαι, part. πέπραμμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθείς, venditus. Τὰ κλήματα ἢ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, Act. 2, 45. Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. Πέπραμαι κἀπόλωλ', Soph. Phil. 969. A πιπράω.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙΠΤΩ, cado, ruo, labor, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσών, lapſus. Ὡς οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πεσω, incerta ſum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere ſ. privari præſentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐάσωμεν—εἰς ἃ εἰς ὕπνον πέσῃ, Soph. Phil. 826. Κύφα ζοι χθὼν ἐπάνω πέσεις, γυναι, Eur. Alc. 459.

Πιπλωσιν, 3. pl. pr. conj. act. cum ν.

Πίσαι, aor. 1. inf. act. v. πιπίσκω.

Πίσινον ἔντερον, pulmentum e piſis. A πίσον.

Πίσον, ου, τὸ, piſum, *legumen*.

Πισὸς, ὁ, idem.

Πῖσος, ους, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσεα, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν ἢ πίσεα ποιήεντα, Hom. Il. 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσεια. A πιπίσκω.

ΠΙΣΣΑ, vel πίτ̃α, ης, pix.

Πισσαλιφέω, pice inungo. A

Πισσαλιφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, *ungo*.

Πισσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα, & ἔλαιον.

Πίσσηεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρά, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem reſipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, & καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, malta, Gl. V. A ſeq.

Πισσόκηρος, ου, ὁ, ἡ, picatus, cereus.

Πισσοκοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex κόπλω.

Πισσοκοπία, ας, ἡ, vel πιτ̃λοκοπία, litura pice facta. A

Πισσοκωνέω, ῶ, pice lino. Ex πίσσα, & κωνέω. Hinc

Πισσοκώνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, pice circumlitus, pice obductus.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, picem alens, ſeu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσουργίον, Att. πιτ̃λέργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. Ex πίσσα, & ἔργω. Unde

Πισσουργὸς, Att. πιτ̃λουργὸς, ὁ, ἡ, picator.

Πισσόω, vel πιτ̃λόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incruſto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. paſſ. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίσσα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω.

ΠΙΣΤΑΚΙΑ, ίων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobili pineiſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, Nicand. in Theriac. 891.

Πίσεις, nom. pl. *contr.* pro πίσεες, a πίσις.

Πισθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ. v. πιθέω.

Πισθήσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίσευμα, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίσευσις, εως, ἡ, permiſſio alicujus mandati, muneris, &c.

Πισθυτικὸς, ἡ, όν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπίστευμαι, p. & ὑπεπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; πεπιστευμένοι, amici probati, ἢ δὴ ἢ πιστεύων Μέλιτός με ἐγράψασο τῷδε γραφῷδε ταυτῳ, confiſus, Plat. ap. Socr. 3. Τὰ λοίπα πιστεύσει αὐτοὶ, Dem. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, όν, probabilis; (2) fidelis. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, όν, potabilis. A πίνω.

Πίστιος, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum*. A

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, ut Latina vox; (1) aſſenſio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum teſtimonium, unde πίστεις, Rhetorum autoritas; (4) promiſſio, jusjurandum; (5) opinio inſignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς; (6) munus, in quo ſc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, fides, & *Adv.* fideliter. A πιστὸς.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio, Suic. A

Πιστοποιὸς, ὁ, ἡ ἢ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. Ex πιστὸς, & ποιέω.

Πιστὸς, ἡ, όν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; *it.* cui creditur, & qui creditur; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ἡ, όν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, Gl. Vet. perfidus in lucta. Gl. Vet. πιστότης, magis fidus, Gl. Vet. A πιστός.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστός.

Πιστεύοντας, pl. præſ. ind. paſſ. pro πιστόονται, a

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo; (2) fidem facio, i. e. confirmo; πιστοῦμαι, confirmor; πεπιστωμένος, confirmatus. A πιστός.

Πίστρα ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii*. A πίνω. Unde

Πίστρον, ου, τὸ, poculum, Eur. Cyc. 29.

Πιστωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. πιστόω.

Πιστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πιστός.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter, Gl. V. fidenter. A πιστός.

Πίστασις, εως, ἡ, confirmatio & probatio qua rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστωτέος, έα, έον, res, cui fides facienda eſt; confirmandus, comprobandus.

Πιστωτικὸς, ἡ, όν, ad fidem faciendam aptus.

Πίσυος, υος, ὁ, fretus, fidens, τοῖσιν πίσυος, Hom. Il. 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, ὅι ἢ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, Hom. Il. 15, 680.

Πίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιτάμης, *incidas*, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ὑπτάμης, a verbo ὑπτέμνω, *incido*. Conf. πίβαλης.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A πιτάνα.

Πίτνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ὑπίτνασαν, a πίτνημι. Unde

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πίτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. Ἥρα δ' Ἥρη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, Hom. Il. 21, 7. A πίπλω. Unde

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ σ' ἐπ' ὄδας ζυμφορᾷ νικωμένῃ, Eur. Med. 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio.

Πιτ̃λάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua veſtimentum ſarcitur. Gl. V. pittacium. A πιτ̃λα.

Πιτ̃λωσις, εως, ἡ, picatio, picis ad cutem illitio. A πιτ̃λόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιτ̃λωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιτ̃λωτὸς, ἡ, όν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum. Gl. Vet.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυΐς, ίδος, ἡ, picea, *dicitur & adjective*. αἱ πιτυΐδες nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλάω, f. ήσω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) geſticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus qualis præſertim aquæ remo percuſſæ; & oris pugno percuſſi; (2) remigium; (3) crebra agitatio & motus; (4) larga diſtillatio; (5) avicula quædam ſilveſtris. Πίπλει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς. Eur. Iph. T. 387. Id. Alceſt. 79. πίτυλον ζκύφου. vocat *liberam compotationem*; μεθορμιεῖ ζε πιτυλος ζκύφου.

Πιτύη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus.

Πιτυοπλόκος, ὁ, vimineorum vaſorum, ſtorearum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς, & κάμπη, *eruca*.

Πιτυοκάμπης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theſeo interempti. Ex πίτυς, & κάμπω.

Πιτυόστεπος, ου, ὁ ἢ ἡ, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς, & στέφω.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam furgunt, Ph. porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, ſcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondam plene maturæ decerpuntur & ſervantur. Ab eod.

Πιτυριτὴς, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis ſordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A πίτυρον.

Πιτυρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, furfuraceus. Ab eodem.

ΠΙΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύσπελος, idem quod πιτυόστεπος.

Πιτυώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάσκειαι, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, a πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro πιφάσκεσο.

Πεφάσκομαι, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, dico, memoro, oſtendo. Ὅθι νῦν πιφαυσκε Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo*.

Πιάδης, ες, ὁ ἢ ἡ, pinguis, obeſus. A

ΠΙΩΝ, ονος, ὁ ἢ ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. V.

Πίων, præſ. part. act. verbi inuſ. πίω pro πίνω.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act.

Πιωτέρως, *Adv.* pinguius.

Πλαγίονες, pupæ, Philox.

Πλαγίονιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone meretrice Mileſia inventum.

ΠΛΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγίων, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus; πλαγίονες, pupæ, Philox. A πλάσσω, *fingo*.

Πλαγχθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. πλάζω.

Πλάγχθη, *erravit*, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, ſubigo, ſolicito, Ph. A πλάγιος.

Πλάγιασμὸς, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio ovationis directæ in obliquam. A πλαγιάζω.

Πλαγιαυλίζω, obliqua tibia cano. A

Πλαγίαυλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex πλάγι-ος, & αὐλὸς, *tibia*.

Πλαγιόκαρπ-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, oblique seu a lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλ-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, obliquum caulem habens.

ΠΛΑΓΙΟΣ, α, ὁ ἡ ὁ, & πλάγι-ος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, Gl. V.

Πλαγιότης, ητ-ος, ἡ, obliquitas, Gl. Vet. A πλάγι-ος.

Πλαγιοφύλαξ, ακ-ος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγι-ος.

Πλαγίως, *Adv.* oblique; (2) obscure.

Πλαγκλήρ, ῆρ-ος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκλὸς, ὴ, ὸν, vagus, erroneus; (2) stolidus, amens. A πλάζω. Hinc

Πλαγκλοσυνὴ, ης, ἡ, vagus error, vagatio.

Πλάγκων, ον-ος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλάγκων, Cal. in Cer. 92.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, præhumidus, uvidus; (2) infipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus. A πλαδ-ος.

Πλαδάω, ῶ, nimio & superfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119. Ab eod.

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginosus, udus. A

ΠΛΑΔΟΣ, ους, ὁ, sive πλάδον, ου, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod πλαδόεις.

ΠΛΑΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλαζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω; πλάγξεν, aberrare fecit pro ἔπλαγξεν; πλαγχθεὶς, a. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθα, ης, ἡ, statua. A πλάτ-ω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, sartago. Ἐμβατά τ' ὄσσα γωσῖτες ἐνὶ πλατάνῃ πονέονται, Theoc. 15, 115. Ab eod.

Πλαθανὸν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, discus, quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανὸς, οῦ, ὁ, sartago; (2) idem quod pr. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυωατοῖς ἐκ ἐρισὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 221. Κλῶπας δεκήσας Συμμάχων πλάθειν τινὰς, Eur. Rhes. 778. A πελάω.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur; φῶτα Ζωστηταμβία πλαισίαν ἡ περιφρειῶν τρόπῳ, Plut. in Anton. cap. 26. (2) militare agmen quadrangulari forma dispositum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum. A πλάσσω.

Πλάκα, *tabulam latam*, acc. f. a. πλάξ.

Πλακεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πλέκω.

Πλακὸς, ὰ, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκινος, *Adj.* figlinus, in Anthol. ined.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis; (2) latus in modum crustæ. A πλάξ

Πλακοῦντα, acc. fing. pro πλακόεντα, a πλακόεις.

Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula, Dim.

Πλακουντηρὸς, τὸ, placenta.

Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula; (2) crustulum, Strabo lib 17. Dim. ab eod.

Πλακουντοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad placentarium vel placentarium confectorem pertinens. A

Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, placentarius, seu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς, & ποιέω, *facio*.

Πλακουντώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, placentaneus, placentæ formam imitatus. A

Πλακοῦς, οῦντ-ος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incrusto, Gl. Vet. πλακωθεῖσα οἰκία, incrustata domus, Gl. Vet. A πλάξ.

Πλακῶ, aor. 2. conj. pass. v, πλέκω.

Πλακώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, latus in modum tabulæ; (2) crustosus, crustæ speciem inferens. A πλακόω.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, vagari facio, fallo, seduco; πλανᾶμαὶ, vagor; *it.* bono sensu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημμένος, perf. pass. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ Ζάματι διὰ τὸ ἡλικίαν ἱκανᾶς ἔχω πλανᾶσ, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀθέλιτων χ' νύκλα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13.

Πλανίομαι, erro. A

ΠΛΑΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gloss. Vet. πλάνιλα, fucum, Ph. πλάναι, ambages, Ph.

Πλάνημα, ατ-ος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητ-ος, ὁ ἡ ὁ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.

Πλανησιέδρ-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις. & ἕδρα, *sedes*.

Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη. A πλανάω.

Πλανητεύω, erro.

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc

Πλανητικὸς, ὴ, ὸν, erraticus, vagabundus.

Πλανῆτις, ιδ-ος, ἡ, vagabunda, erratica.

Πλανητὸς, ὴ, ὸν, erraticus, vagus.

Πλανίων, ον-ος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδι-ος, ία, ιον, via errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδ-ος, *via*.

Πλάν-ος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη.

Πλανοσίδης, ές-ος, ὁ ἡ ὁ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη, & σείω, *calco*.

Πλαγύτλω, oberro, vagabundus sum. Ἄνω κάτω πλαγύτλομμι, Arist. Av. 3. A πλάνη.

Πλανώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, errans, vagans. Πλανωδεσέρη γνώμη, *Aret.* A πλάν-ος.

Πλανώμμενα, acc. plur. præs. part. pass. a πλανάω.

Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ est lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. crusta. A πλατύς.

Πλᾶξε, 3. s. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

Πλάξιππον, acc. sing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος.

Πλάσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.

Πλάσας, *qui finxit*, nom. sing. a. ejusd.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατ-ος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eodem.

Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.

Πλασματικᾶς, concinne, apte, qu. a πλασματικὸς.

Πλασματογράφ-ος, ὁ, Rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω.

Πλασματώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, fictitius, commentitius, Gl. V. Ab eod.

Πλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπλασε, a

ΠΛΑΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, confingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiscor, simulo; πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part. Τοιάσδε λόγυς ψιθύρυς πλάττων εἰς ὦτα φέρῃ πᾶσιν Ὀδυσσεύς, Soph. Aj. 150. Hinc

Πλασσαρδίω, fingo, confingo, comminiscor.

Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A

Πλαστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, idem quod

Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.

Πλάστιγξ, ιγγ-ος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cottabis ludebatur, Gl. V. lanx, lancula, trutina; πλάστιγξ, a πλάσσω, *flagellum*, Æschyl. Choëph. 288. A πλατύς. Nam

Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. Vet. A

Πλαστικὸς, ὴ, ὸν, ad fingendi artem aptus; fingendi arte valens; statuarius, Gl. Vet. A πλαστὸς.

Πλαστογραφία, ἡ, falsum, quod committur subjiciendis literis, testamentis, &c.

Πλαστογράφ-ος, falsarius, Gl. V. A πλαστὸς, & γράφω.

Πλαστοκατήγορ-ος, calumniator. Ex πλαστὸς.

Πλαστολόκ-ος, fandi fictor, Gl. Vet.

Πλαστολογ-ος, falsidicus, Gl. V.

Πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάσσω.

Πλαστουργέω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo; (2) formo. A

Πλαστουργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαστ-ος, & ἔργον.

Πλαστῶς, *Adv.* ficte, simulate, falso, Gl. V.

Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu pulsum edo. Πλατάγησε νικήσας, Theocr. 8, 88. A

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; it. homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατ-ος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγὼν, ῶν-ος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. A πλαταγὴ.

Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, Dim. a πλαταγών.

Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.

Πλαταμὼν, ῶν-ος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima, (humile & latum (2) planities ap. Polyb. *Ern.*) Ἀλλ' αὐτῇ πλαταμῶνι παραθλίβεται ὁμοίη, Aratus 993. A πλατύς.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιστὴς, οῦ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.

Πλατάνιστ-ος, ος, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατύς.

Πλάταν-ος, ου, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Πλαταναώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, platanis abundans; (2) platani speciem gerens.

Πλαταναὼν, ὼν-ος, ὁ, locus platanis consitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάτεξ, ακ-ος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandrina.

Πλατάσσω, ex ictu & collisione sonum excito. A πλατύς.

Πλατεῖα, ας, ἡ, sc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

Πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἐκκλαισεῦντι πλατειάσδοισαι ἄπαντα, Theocr. 15, 88. Ab eod.

Πλατιασμὸς, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus & ore apertiori sermo promitur. A πλατειάζω.

Πλατεῖον, ου, τὸ, tabella lata. Ab eod.

Πλατέως, *Adv.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius. Ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula, Gl. Vet. palmula ratis; πλάται, scapulæ, latiores costæ.

Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. a πλάτη.

Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, prope.

ΠΛΑΤΙΣ, ιδ-ος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, Hes. pro πελάτις, a πελάω.

Πλατισακὸς, οῦ, ὁ, piscis, idem qui Alexandrinis πλάταξ, dicitur.

Πλάτ-ος, ους, τὸ, latitudo. A πλατύς.

Πλάτλομαι, fingo, dissimulo, fimilo, Gl. V.

Πλάτλω, fingo; vid. πλάσσω.

Πλατυάζω, & *Dor.* πλατυάδω, ore diducto pronuncio vel proloquor. A πλατύς.

Πλατυάσδοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro πλατυάζουσα.

Πλατυάμφοδος, ὁ, ἡ, latas vias habens, magna. *Epith.* urbis.

Πλατυγάστωρ, & πλατυγάστηρ, ορος, ὁ, qui est lato ventre. Ex πλατὺς, & γαστήρ.

Πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam, an amans redamer. Τί θαλαττοκοπεῖς ἢ πλατυγίζεις; Arist. Eq 827. A πλατύς.

Πλατύγλωσσος, & πλατύγλωττος, ὁ, ἡ, ἢ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατύς.

Πλατυθήσομαι, f. 1. ind. pass. v. πλατυνῶ.

Πλατύκαρπος, ος, ὁ ἡ ἢ, cujus fructus est amplus.

Πλατύκαρφος, ος, ὁ ἡ ἢ, festucam sive ramulum habens.

Πλατύκαυλος, ὁ ἡ ἢ, latos caules habens.

Πλατύκερδος, ος, ὁ ἡ ἢ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ἡ ἢ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio pupillæ, *Aret.* A κόρη.

Πλατυλέχης, ους, ὁ, magnus nugator. A λέχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ος, ὁ ἡ ἢ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum & spatiosum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνεσθε δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, Matt. 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 Cor. 6, 11. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ος, ὁ ἡ ἢ, latum dorsum habens.

Πλατύονυχος, ος, ὁ ἡ ἢ, latos ungues habens. Ex ὄνυξ.

Πλατύοφθαλμος, ος, ὁ ἡ ἢ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus. *Epith.* galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ἢ, latum limbum e purpura habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ἡ ἢ, latos pedes habens, Ph. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ἢ, qui latam faciem seu frontem habet.

Πλατύπυγος, ος, ὁ ἡ ἢ, latas habens nates. A πυγή.

Πλατυρρίν, ινος, ὁ ἡ ἢ, latas nares habens.

Πλατύρρους, contr. πλατύρρους, ος, ὁ ἡ ἢ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, sive πλατύῤῥυγχος, ος, ὁ ἡ ἢ, latum rostrum habens.

ΠΛΑΤΥΣ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, spatiosus.

Πλατύσαρκος, ος, ὁ ἡ ἢ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς, & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A seq.

Πλατύσημος, ος, ὁ ἡ ἢ, lato clavo insignis, Gl. V. πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλατυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel simile quidpiam, cui emplastrum allinitur. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύσομος, ος, ὁ ἡ ἢ, qui lato seu patulo ore est. Ex πλατὺς, & στόμα.

Πλατυτέρως, *Adv.* latius.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατύς.

Πλατύφορτος, ὁ, ἡ, navis lata carina.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. V. A seq.

Πλατύφυλλος, ος, ὁ ἡ ἢ, lata folia habens. A φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Sync.* pro πελάω, ut hinc fit ἔπλωλο, propinquabant, pluſq. pro ἐπεπλήλοιτο. Ut a πλάω fit f. πλήσω. A πελάω.

Πλέας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλέονας, a πλέων, pro πλείων.

Πλέγδην, *Adverb.* nectendo, texendo; (2) implicite. Ab eod.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum seu contextum est, opus vitile, calathus caniſtrum, Gl. Vet. textura; πλέγματα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλεγματόω, implico. A πλέγμα. Hinc

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, implicamentum.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A πλέθρον.

Πλέθριον, ου, τὸ, circus, sic dictus a magnitudine sua, Suic.

ΠΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *ap. Gr. & in rebus Gr. est* mensura centum fere pedum; *at in rebus Rom. respondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph. (2) spatium, *simpl.*

Πλεῖ, 2. f. pr. imperat. act. pro πλέε, a πλέω.

Πλειαδίς, ων, αἱ. Vergiliæ, Ph.

Πλειὰς, bruma, Ph.

Πλείειν, pr. inf. act. *Ion.* pro πλεῖειν.

Πλείη, nom. f. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος.

Πλεῖθι, 2. sing. pr. imper. act. *per Paragog.* pro πλεῖ, a πλέω.

Πλεῖν, pro πλεῖον, f. πλέον, plus. Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐς' ἄξιον σατήρων, Aristoph. Nub. Πλεῖν ἢ 'μαυτῷ ἀφισθύτερος ἀπέρχομαι, idem, Ran. 18.

Πλεόνως, *Adverb.* plus.

Πλείους, acc. plur. *Att. & Ion.* pro πλείονας, a πλείων.

Πλειςάκι, & πλειςάκις, *Adv.* sæpissime, ut plurimum. A πολὺς.

Πλείσαν, acc. f. f. g. *Dor.* pro πλείω, a πολύς.

Πλειςαχόθεν, *Adv.* sæpenumero; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειςηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eodem.

Πλειςοβολεῖν, ludere taxillis. A πλεῖς, & βάλλω.

Πλειςοβολίνδα, ludus puerilis qui fit taxillis. Ex iisd.

Πλειςοβολος, ος, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta fortitur aut jacit. Ex πλεῖς, & βάλλω.

Πλειςοδωμαμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel possum.

Πλειςολόγως, plurifariam Gl. V.

Πλειςόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

Πλεῖς, plurimus; plur. πλεῖςοι, plurimi, Ph. plerique, plures, complures; πλείςον, plurimum. A πλείων.

Πλειςοφόρος, ος, ὁ ἡ ἢ, plurimorum ferax. Ex πλεῖς, & φέρω.

Πλείω, *Poët.* pro πλέω, navigo.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. *Att. & Ion.* pro πλείονα.

Πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc πλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. πλεῖον, plus, plurimum, Ph πλείονα, plura, plurima; ὅτι πλεῖον, f. πλέον, valde, egregie; *item* latius; posteriore sensu & pro *adj.* ponitur; (2) τὸ ᾧ πλέον, atque adeo, *item*, revera, cum opponitur κατὰ φάσιν, aut simile quid; (3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo ante tempore; (4) μεχρὶ πλεῖονος, diu; (5) πλείω, *Adv. cum numeris pro* amplius; (6) τί ᾧ πλέον, quid prodest? Strab.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet. Τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ἔχ ἐνὶ, Call. in Jov. 89.

Πλέκος, εος, τὸ, sportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκάω, implicor, i. e. coëo. A πλέκω.

Πλεκλάνη, ης, ἡ, plexus, complicatio; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, Ph. spira; (4) cirri, f. flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκλαγοσόλος, funiger, *Epith.* navis. A σέλμαγος.

Πλεκτανόω, implicor. A πλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Ph. a πλέκω.

ΠΛΕΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* struo, machinor; πεπλεγμένος, plexus, perf. pass. part. Ἐάν τις πλεκὴ γεωὴ σέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, Arist. Θεσμ. 408. Ποίαις μηχαναῖς πλέκεσι ἰδών; Eur. Andr. 66.

Πλέννα, v. βλέννα.

Πλέξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξης, *plicaveris*, aor. 2. conj. act.

Πλέον, *plus*, *Poët.* pro πλεῖον

Πλεοναζόντως, abunderanter, Ph. A seq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copiosior aut major sum, quam necesse sit; (2) multiplicor, plus habeo, antesto, exubero, redundo; (3) insolesco, supra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζων ἔφυ ξυνετοῖσιν ὄνειαρ, Phocyl. 55. Ὅ μήτε πλεονάζῃ, μήτε ἐλλείπῃ, Aristot. Eth. 2, 6. A πλέον.

Πλεονάκις, *Adv.* sæpius, sæpenumero, Gl. V. Ab eodem.

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poet.* pro πλείονας, a πλείων, *copiosior.*

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. v. πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, ὁ, cumulatio, abundatio, amplitudo, Gl. V. figura sermonis.

Πλεοναστικὸς, ὴ, όν, redundans, superfluus.

Πλεοναστὸς, ὴ, όν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. V. plurifariam. A πλέαν, pro πλείαν.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus duris & tristibus; (2) vinco. præsto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæstui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio. Ἐπλεονέκτουν μᾶλλον οἱ Αἰγύπτιοι ἢ πλήθει ἢ τοῖς ὅπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causa.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ὴ, όν, alieni avidus, avarus, Gl. V. cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo astuto & decipiendi studioso.

Πλεονεκτίσατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα; (2) avaritia, Gl. V. omninoque inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον, & ἔχω, *fut.* ξω.

Πλεονίαισι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

Πλεόνως, *Adv.* pluſculum. A πλέον.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλείων.

ΠΛΕΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

Πλεύσας, acc. pl. præs. part. f. g. v. πλέω.

Πλέτο, *erat*, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a πέλομαι.

Πλεύμονες, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

Πλευμάω, al. πλευμόω, vitio pulmonum laboro.

Πλευμονώδης, ες, ὁ ἡ ἢ, pulmoni similis, spongiosus; pro πνευμονώδης.

Πλευμορῥαγὴς, ὲς, ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptysis. A πλεύμων, & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro πλέον.

Πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλείονας, a πλέων, pro πλείων, *copiosior.*

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, præter modum. A πλέων.

ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, latus, costa. Unde

Πλευρίον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρά.

Πλευριτικὸς, ὴ, όν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. *A* πλευρά. Unde

Πλευρόθεν, *Adverb.* a latere, de lateribus.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio seu percutio. Τὰ ᾧ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνερρήγνυ, Soph. Aj. 236. Ex πλευρὰ, & κόπτω.

Πλεύρον, ου, τὸ, latus, costa. *A* πλευρά.

Πλεύσαμα, τὸ, latus. Ab eod.

Πλεύσεαι, 2. sing. f. 1. indic. med. *Ion.* pro πλεύσῃ, a πλέω.

Πλεύσεμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pre πλεύσομαι.

Πλευσικὸς, ὴ, όν, navigationi accommodus, Gl. Vet. navalis. *A* πλέω, *navigo.*

Πλευσικῶς, *Adverb.* navigabiliter.

Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.

ΠΛΕΩ, navigo; (2) navicularium exerceo; f. πλεύσω; perf. πέπλευκα. Διὰ μακρὸν μὲν τόδ' ἐπλεύσατε χθόνα, Eur. Iph. in Tau. 480.

Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro πλεονα, a πλείων pro πλεῖον, *plus.*

Πλέων, *Poët.* pro πλείων, *copiosior.*

Πλέως, *Adv.* pro πλεῖον, *plenus.*

Πλήγανα, ων, τὸ baculus, Hesy. *A* πλήσσω.

Πληγὰς, άδος, ἡ, falx, Hesy. πληγάδες, pro *Συμπληγάδες*, petræ concurrentes. *A* πλήσσω.

Πληγεὶς, aor. 2. part. pass. v. πλήσσω.

Πληγῆναι, *percussum esse*, aor. 2. inf. pass.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. *A* πλήσσω.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, idem.

Πλήθῃ, dat. s. pro πλήθει, a πλῆθος.

Πλήθοντα, accus. singul. præs. part. verbi πλήθω.

ΠΛΗ'ΘΟΣ, εος τὸ, multitudo, quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. *A* πλήθω.

Πλήθουσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν.

Πληθωθείης, 2. s. aor. 1. opt. pass. v. πληθύω. Unde

Πληθωλικὸς, ὴ, όν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.

Πληθωλικῶς, numero plurali, pluraliter.

Πληθώω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augesco, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. Ἐπληθώετο ὁ ἀριθμὸς τῇ μαθητῇ, Act. 6, 7. *A* πλῆθος.

Πλῆθυς, ύος, ἡ, multitudo. *A* πλῆθος.

Πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. *A* πληθύομαι.

Πληθύω, multus vel plenus sum, abundo, exundo. Ἀκολασίας ᾗ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει, Plato. *A* πλήθω.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus seu refertus sum, turgeo; πλήθομαι, impleor. Ὄψιν τοιόνδε τήνδ' ἔπλησα δακρύων, Eur. Med. 905. Ὅταν ᾗ πλήθῃς τ' νόσε ξυνουσία, Soph. Phil. 524. *A* πλέος.

Πληθώρα, ας, ἡ, *Ion.* πληθόρη, copia, redundantia; (2) satietas e copia; (3) ap. medicos salubrium humorum redundantia; (4) maxima hominum frequentia. *A* πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo; πληθωρέομαι, inundo, inundor. *A* πληθώρα. Unde

Πληθωρία, ὴ, redundantia, satietas.

Πληθωρικὸς, ὴ, όν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.

Πλήθωσιν, 3. plur. præs. conj. act. cum ν, a verbo πλήθω.

Πλειάδας, *Pleiades*, acc. plur. *Poët.* pro Πλειάδας, a πλειὰς, *Pleias.*

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor; (2) pugnax. *A* πλήσσω.

Πληκτίζομαι, fut. ίσομαι, digladior, usque ad plagas pugno; (2) lascivio; (3) ad miserationem induco. Πληκτίζων ἀλόχοισι, Il. 21, 499. *A* πλήκτης.

Πληκτικὸς, ὴ, όν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus, Gl. V. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæsim, Gl. Vet. jaciendo, percutiendo. A præc.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum, scutica, flagellum, calcar gallinacei, Ph. pecten, tinnulum. *A* πλήσσω.

Πληκτροποιὸς, ὸς, ὁ ᾗ ὴ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον, & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ος, ὁ ᾗ ὴ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον, & φέρω.

Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. *A* πλῆμι, sive πλήθω.

Πλῆμι, appropinquo. *A* πλάω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. *A* πλημμελής.

Πλημμελέω, ῶ, fut. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, admitto, delinquo; πλημμελεῖ, committit, Ph. πλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθὲν, commissum, Gl. Vet. a. 1. part. pass. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at πεπλημμέλημαι, admissum est, Ph. perf. pass. ind. Πλημμελεῖν τι, Dem. εἰς τι, Plat. πρεί τι, id. δι' ὕβριν, Dem. Ab eodem. Hinc

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Ph.

Πλημμελὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Ex πλὴν, & μέλος, *carmen.*

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. *A* πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. *A* πλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, & πλημμυρία, *Aret.* maris æstuantis accessus; inundatio, Gl. Vet. *A* πλήμη.

Πλημμυρέω, ῶ, fut. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus fum, Gloss. Vet. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. Ὁ πόθεν τῶν ᾠδίνων ὥραν μόνον τῆς πάντων πλημμυρεῖ, Heliod. *A* πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τὸ, æstuarium, & arx in æstuario. Ab eod.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Hom. Od. 9, 486. Ab eodem.

Πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno. Ab eod.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, sive fistula rotæ, cui axis inseritur, Il. 5, 726.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη, & δέω, *ligo.*

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. *A* πλίθω, vel πλήμη, & χέω, *fundo.*

ΠΛΗ'Ν, præterquam, præter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum. Hinc πλὴν ἔσυν, nisi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλὰ ἤ, nisi si; ἄλλος, πλὴν, alius quam; πλὴν ἐὰν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.

Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπλήντο, a πλήμι.

Πλῆξε, *percussit*, 3. s. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

Πλήξας, *qui percussit*, a. 1. part. act.

Πλήξιππος, ος, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλὴξ, *stimulus*, & ἵππος.

Πλῆρες, *plenum*, neut. a πλήρης, *plenus.*

Πληρέστατα, *Adv.* plenissime, Ph. *A* πλήρης.

Πληρέστατος, plenissimus; πληρέστατη, plenissima, Gl. V. πληρέστατον, plenius, Ph. plenissimum. *A* πλήρης.

Πλήρη, acc. sing. *contr.* pro πλήρεα, a

Πλήρης, ες, ὁ ᾗ ὴ, plenus; (2) perfectus seu integer. *A* πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro πληροῖ, a πληρόω.

Πληροσέλλιον, plena luna, Gl. V.

Πληροσέλλιον, ου, ὁ ᾗ ὴ, plenilunium. *A* Σελήνη.

Πληροφορέω, justum pondus, justam mensuram do; (2) certiorem facio; (3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis; plane probo. *Pass.* justum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) persuasum habeo, certo scio; (4) πεπληροφορημένα, res certæ. Ἔκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. *A* πλήρης, & φέρω. Hinc

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, satisfactio.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena fides, plena persuasio; (2) certa fides, certa persuasio. Ex iisd.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; (2) prægnantem reddo; (3) suppleo, complementum adjicio; (4) compleo, perficio; (5) satio, *proprie & tropice*; (6) solvo quod debeo, stipem confero; πλήρασαι, terminare, Ph. aor. 1. inf. πληρωθῇ farciatur, Gl. Vet. aor. 1. pass. subj. Ὅθεν χέρας πλησθέντες, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένον δικαστήριον, Dem. *A* πλήρης. Hinc

Πληρωθῇ, 3. s. a. 1. conj. pass.

Πληρωθῆσιν, 3. pl. a. ejusd. cum ν.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) milites classarii, remiges, &c. (2) naves instructæ ipsæ; (3) supplementum exercitus; (4) summa; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, ap. Eur. & sic quoque in libris sacris accipitur, *Ern.*

Πληρώσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & absolutio; (4) solutio ejus quod debeas.

Πλωρατὴς, ου, ὁ, (qui collectos fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut sorte, aut emptione eos appetebant, P.) qui ἔρανον stipem, &c. confert, unde πλωρατὴς ἐράνου; (2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat; πλωρατὴς, est ἐρανάρχης, 2.) *Συμποσιάρχης*, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πλωρατικὸς, ὴ, όν, implendi seu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πλησάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. πλήθω.

Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.

Πλησθεὶς, *impletus*, aor. 1. part. pass.

Πλησιάζω, fut. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) sector, consuesco, rem habeo, concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε τούτων οὐδεὶς αὐτῷ, ὅτε νυκτὸς, ὅτε ἡμέρας, Xenop. Cyr. 8, 15. Πῶς ἂν ἀν' αὐτῷ πλησιασθείῃ ποτε, Eur. El. 641. *A* πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. *A* πλησίος.

Πλησίαλος, ος, ὁ ᾗ ὴ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλησιος, & ἅλς, *mare.*

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo & sectatio; (3) coitus. *A* πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ος, ὁ ᾗ ὴ, maxillas seu buccas implens. Ex πλήθω, & γνάθος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. *A* πλησιος.

Πλησιόθεος, ος, ὁ ᾗ ὴ, Deo vicinus, proximus.

Πλησιοικος, ὁ ᾗ ὴ, vicinus.

Πλησίον, prope, juxta, juxtim, secus, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. *A* πλησίος.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. *A* πέλας, *prope.*

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. *A*

Πλησιόχωρος, ος, ὁ ᾗ ὴ, confinis, finitimus, accola, Ph.

Πλησίστιος, ος, ὁ ᾗ ὴ, velum implens; (2) qui prospero cursu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἱστίον.

Πλησιφαὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, plenam lucem habens, *Epith.* lunæ. Ex πλήθω, & φάος.

Πλήσ- 4 Πλήσ-

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω. Unde
Πλήσμη, ῆς, ἡ, idem quod πλημύρα.
Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, fastidium, satietas. A πλήθω.
Πλησμίως, *Adv.* saturate, ad saturitatem.
Πλησμονή, ῆς, ἡ, satietas, saturitas; abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc
Πλησμονώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, replens, satians.
ΠΛΗΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, ico; πεπληγμένος, perf. pass. πληγείς, percussus, aor. 2. Ἐγὼ ᾧ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένῳ ἱκέτης ἀφῖγμαι πρός σε, Arist. Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν ἐδεώς πεπλήγμεθα, Eur. Rhes. 868.
Πληθάω, repleo. A πλήθω.
Πλήθιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.
Πλήτ', 3. s. præs. ind. act. *Att.* pro πλήσσει, a πλήσσω.
Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πιλάω.
Πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔπλητο, a πίμπλημι.
Πλήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, amplior, copiosior, Comp. a πολύς.
Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.
Πλινθεῖα, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum A πλινθεύω.
Πλινθεῖον, ου, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.
Πλινθεύσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.
Πλινθεύσωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.
Πλινθευτής, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.
Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo seu formo. Ἦν ὁ πλινθεύων ἴδωμεν, ὅστις ἐστίν, Arist. Nub. 1124. Καὶ πλαισία ξύμπτυκα πλινθεύσοι γε, id. Ran. 812. A πλίνθος.
Πλινθηδόν, *Adv.* in lateris formam.
Πλίνθινος, η, ον, lateritius. Ab eod.
Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatero *impr.* oblongior; (3) laterculus & abacus; (4) agmen militare; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.
Πλινθίς, ίδος, ἡ, idem quod
Πλινθοπλίνθη, ἡ, idem quod πλίνθευσις.
Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.
Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.
Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.
Πλινθουργός, οῦ, ὁ, qui lateres conficit, Gl. V. Vet. laterarius. Ex πλίνθος, & ἔργον.
Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἔτροι δ' ἐπλινθοφόρουν, Arist. Av. 1144. A πλίνθος, & φέρω.
Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo, seu fabricor quidpiam. A πλινθος.
Πλινθωτὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. Ex πλίνθος, & ὑφαίνω, *texo*.
Πλίξ, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter medium pollucem & medium digitum. A
ΠΛΙΓΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ ᾧ πλίσσοντο ποόδεσσι, Od. 6, 318.
Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur, cutis, quæ pudendis subest. A πλίσσω.
Πλιχὼν, idem & ab eod.
Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, *navigo*.
Πλοητόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, navigationem efficiens. A πλοῦς, & τίκτω.
Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, Gl. Vet. cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.
Πλοΐζω, f. πλοΐσω, & πλοίζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλοΐζεσκε νηυσὶ, Hes. Ἔργ. 632. Ab eod.
Πλοήμος, ου, ὁ ἡ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.
Πλοιοειδὴς, ές, navis figuram habens.
Πλοῖον, ου, τὸ, navis *impr.* oneraria. A πλέω, *navigo*.
Πλοιοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, naviger, Gl. V. Ex πλοῖον, & φέρω.
Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.
Πλόκαμον, ου, τὸ, textum; (2) vitile opus.
Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, Gl. Vet. crinis; πλόκαμοι, crines, cæsaries, Ph. Ab eod.
Πλοκὰς, ἀδος, ἡ, textilis. A πλοκή.
Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. A πλέκω.
Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ph. (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc
Πλόκιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, textilis, nexilis. A πλοκή.
Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.
Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis, perplexus, intricatus. Ab eod.
Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.
Πλόος, contr. πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. A πλέω.
Πλοῦ, gen. sing. contr. pro πλόου, a πλόος.
Πλουτυχία, ας, ἡ, fanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, pleniſſima felicitas. Ex πλοῦτος.
Πλουσιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος, Herodian. A πλούσιος.
Πλουσιακὸς, ἡ, όν, opulentus. Ab eod.
Πλουσιόδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.
Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.
Πλουσίως, *Adv.* opulenter, abunde, adfluenter, abundanter.
Πλουταγαθὴς, ές, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθὸς.
Πλουτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio diteſcendi, philoſophia, cujus finis ſunt divitiæ. Ex πλοῦτος, & ἀκαδημεία.
Πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel ſatis dives. A πλοῦτος.
Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτέλεια.
Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.
Πλουτοῦντας, acc. pl. *Dor.* pro πλουτοῦντας, a
Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives ſum; (2) divitem reddo. Οὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπορίοισιν ἀρχὸς ὤν, Eur. Hel. 762. Πλουτεῖν τε τρόπον, id. Ion. 663. Τῶν ᾧ Κυρατάδαμβων αὐτῷ τῆς μὴ ἀρίστης πεπλούτηκε, Xen. Cyr. 8, 38. Πλουτῶ εἰς ὑπερβολὴν, Luc. Ab eod.
Πλουτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλουτίζομαι, diteſcit, Ph. Πλουτίζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.
Πλουτίνδην, *Adverb.* eligendo ditiores, vel ditiſſimum quemque. Ab eod.
Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A
Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui divitias miniſtrat & ſuggerit. Ex πλοῦτος, & δοτὴρ, *dator*.
Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Πλουτοδοτέω, divitias largior.
Πλούτοιο, gen. ſ. *Ion.* pro πλούτου.
Πλουτοποιὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucroſus, quæſtuoſus. A ποιέω.
ΠΛΟΥΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.
Πλουτοῦντι, dat. ſ. pr. part. act. a πλουτέω.
Πλουτοταφὴς, ὁ ἡ ἡ, divitiis non utens, ſed abſcondens eas penitus. A τάφος.
Πλουτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, divitias adferens, divitias miniſtrans, divitiis augens. A φέρω.
Πλουτόχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dives terra, Suic.
Πλοῦτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.
Πλουτώνεια, & πλουτώνια, ſ. χάρις, loca, quæ pernicioſos ac ſæpe peſtilentes odores exhalant. A πλοῦτων.
Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus & intortus. Hom Il. 17, 52. A πλόκαμος.
Πλοώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, fluitans aut innatans. A πλόος.
Πλυθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.
Πλύμα, ατος, τὸ, aqua ſordida ex lotura, aqua, in qua aliquid elutum eſt; tritum & exhauſtum ſcortum. A πλύνω.
Πλύνεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.
Πλύνος, ου, ὁ, res quæ lavatur.
Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni, Hom. Il. 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνὸν ποιεῖν τίνα, omnibus conviciis proſcindere aliquem, maledicta infundere in aliquem. Ab eod.
Πλυντήρια, ων, τὰ, feſtum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis agitabatur. Ab eod.
Πλυντικὸς, ὴ, όν, fullonius, fullo. A
Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντὶς, ίδος, ἡ, *fœm.* Poll.
Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, Steph. πλύντρια, ἡ, idem Poll.
Πλύτρον, τὸ, merces, pro lotura, id.
Πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotrices in eluendis utebantur. A
ΠΛΥΝΩ, fut. υνῶ, lavo; (2) conviciis inceſſo, maledictis proſcindo, objurgo; πεπλυμμένος, lotus, Ph. perf. part. paſſ. Τὸ σῶμα μοῦ πλύνω, Theocr. 27, 5. Ὡρᾶν (Horarum) πεπλυμένη νιν ὕδατι κράναισι δικασθῆς, Theocr. 1, 150. Hinc
Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V.
Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.
Πλύσμα, ατος, τὸ, idem.
Πλύτης, ου, ὁ, lavator, Gl. V.
Πλυτὸς, ὴ, όν, lotus. Πλυτοὶ χόνδροι, *Aret.* Ἀλήτῳ πλυτῷ, *Hippocr.*
Πλῶε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλωε, a πλάω, *navigo*.
Πλαθέσας, *Dor.* pro πλαύσας.
Πλαϊάδες ιεφέλαι, natantes nubes & quæ crebro circumferuntur. A πλωΐς.
Πλωΐζεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, a
Πλωΐζω, & πλωϊζομαι, navigo. A πλέω.
Πλώϊμος, ου, ὁ ἡ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, Natator; (2) Nauta. A πλωτός.
Πλωτικὸς, ὴ, όν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλώω.
Πλωτὸς, ὴ, όν, navigabilis, navibus pervius; (2) natatilis. Ab eod.
Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A
Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A πλέω.
Πνείοντας, *anhelantes*, acc. plur. part. præſ. act. *Poët.* pro πνέοντας, a πνέω.
Πνέοισαι, *Dor.* pro πνέουσαι.
Πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flamen, Gl. Vet. Πνεῦμα κωνίκιον, turbo, Appian. (2) nota aſpirationis. In Scriptura S. Spiritus S. (2) ſpiritus propheticus; (3) divina natura Chriſti; (4) ſanctitas animi, & ſtudium pietatis; (5) religio Chriſtiana ſ. Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) ſenſus animi. A πνέω. Hinc
Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna eſt & frequens reſpiratio; (3) cui venter flatu diſtenditur.
Πνευματιάω, ſuſpiro, Ph.
Πνευματικὸς, ὴ, όν, ſpiritualis, ſpiritalis, qui a ſpiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventoſus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu ſeu ſpiritu diſtentus; (4) flatus ciens, inflans; in Scriptura S. divinus, ſanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus, *it.* quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, diſciplina philoſophica de ſpiritibus agens.
Πνευματικῶς, *Adv.* ſpiritualiter; (2) allegorice;

rice; (3) secundum Scripturam S. (4) vi & auxilio divino; (5) sancte, pie.

Πνεῦμάτιον, ε, τό, parvus flatus; (2) animula. A πνεῦμα.

Πνευματικός, ή, ὸν, ventosus; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum spiritu, *inpr.* aspero. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ε, ὁ ἡ ἡ, spiritus seu flatus recipiens. Ex πνεῦμα, & δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventosa hernia, ramex.

Πνευματοκίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, a spiritu motus.

Πνευματοκινήτως, impulsu Divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, spiritus vocator & quasi accersitor. Ex πνεῦμα, & κλήτωρ.

Πνευματομάχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνεῦμα, & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλός.

Πνευματοποιέω, flatus concito; πνευματοποιοῦντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A

Πνευματόφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.

Πνευματόω, ῶ, fut. ώσω, flatu seu spiritu impleo, flatus excito; (2) in spiritum verto; (3) spiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, spiritu plenus, ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu distentus; (4) flatulentus; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eodem.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευμαλόω.

Πνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνευμῴδης, ες, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, Suic. A πνέω.

Πνευμονευδυτικὰ, ῶν, τὰ, instrumenta, quæ spiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονίας, ε, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde

Πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum; (2) piscis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεύσειε, 3. s. a. 1. opt. *Æol.* pro πνεύσαι.

Πνεῦσις, εως, ἡ, spiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστάω, ῶ, anhelo, crebro spiro seu respiro, ægre respiro; πνευστῶν, anhelans.

Πνευστικὸς, ἡ, ὸν, spiritalis, ventosus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕΩ, f. πεύσω, flo, spiro, anhelo; (2) odorem spiro, oleo, Gl. Vet. Ὡς ἔτος ἤδη κακίας καὶ Συκοφαντίας πνεῖ, Arist. Eq. 435.

Πνιγαλίαν, ωνος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαμὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πνίγω.

Πνιγεὺς, ῆ, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, Hes. A πνίγω.

Πνίγεύς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inflantur, suffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi πνίγω.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra.

Πνίγμα, ατος, τὸ, suffocatio, strangulatio.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem,

Πνιγμὸς, ὁ, suffocatio, Ph. A πνίγω.

Πνιγμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, suffocans, strangulans. A πνιγμός.

Πνιγόεις ὄεσσα, όεν, idem, Suic. A πνίγω.

Πνῖγος, εος, τὸ, suffocatio, strangulatio; (2) calor æstivus, nos velut suffocans, Ph. æstus. A πνίγω.

Πνίγω, fut. ξω, suffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, suffocatus, Ph. aor. 2. part. pass. πνιγήσῃ, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὃ μέλλισα με πνίγῃ, τοῦτ' ἐστὶ, Luc. Ἐπνίγοντο ἐν τῇ Θαλάσσῃ, Marc. 5, 13.

Πνιγάλης, ες, ὁ ἡ ἡ, æstu suffocans; (2) suffocans, strangulans; (3) suffocandi & strangulandi vim habens, Gl. V. æstuosus. A πνῖγος.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, suffocatus, præfocatus, strangulando enectus. A πνίγω.

Πνῖξ, ιγὸς, ἡ, suffocatio, strangulatio, suppressio. Ab eod.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνίγω.

Πνῖξις, εως, ἡ, strangulatio.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *Poët.* pro πνοιὴ, πνοιῆς, Dat. pro πνοαῖς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pernix pedibus ut ventus, velox, Hes. Ex πνοὴ, & πούς.

Πνόος, ε, ὁ, flatus, spiritus, (2) sonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, consilii locus apud Athenienses. A πνύξ. Hinc

Πνυκίτης, ε, ὁ, frequentator τῆς πνύκης.

Πνύμι, & πνύομαι, spiro, vivo, intelligo, sapio; πέπνυσο, sapit; πεπνυμένος, sapiens, cordatus, prudens.

Πνύμι, sive πνύω, idem & ab eod.

Πνύξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πινύω, *moneo.*

Πνύτο, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, a verbo πνύμι, pro πνύω.

Πνυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, Hes. Ab eod.

ΠΟΑ, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A ποὰ.

Ποαρίον, ε, τὸ, herbula, parva herba, Dim.

Ποασμὸς, ῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάστριον, ε, τὸ, falx, qua secantur herbæ.

Πόδα, *pedem*, acc. sing. a πούς.

Ποδάγρος, ὁ, ὸ, pedibus teneris mollibusque præditus. Ex πούς, & ἄγρος.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, s. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex πούς, & ἄγρα, *captura.* Hinc

Ποδαγράω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες, Arist. Plut. 558.

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A

Ποδαλγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dolore pedum laborans. Ex πούς, & ἄλγέω, vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, ε, ὁ, idem.

Ποδάνεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, velox pedibus; idem quod ποδάνεμος. Ex πούς, & ἄνεμος.

Ποδανιπλὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπτω, *lavo.*

Ποδάνιπλρον ε, τὸ, ipsa aqua, qua pedes abluuntur. Ex iisd.

ΠΟΔΑΠΟΣ, ἡ, ὸν, cujas, ex qua regione?

Ποδάργη ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Ποδάργος, ε, ὁ ἡ ἡ, albos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πούς, & ἀργός.

Ποδαρίζω, salio. A

Ποδάριον, ε, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. a πούς.

Ποδάρκης, ες, ὁ ἡ ἡ, pedibus valens, celer. Ex πούς, & ἀρκέω.

Πόδαυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex πούς, & ἄυρα.

Ποδεῖον, five πώδειον, ε, τὸ, focculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πούς.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ε, τὸ, pedale, Gl. V. Ex πούς, & ἐκμάσσω, *abstergo.*

Ποδένδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex πούς, & ἐνδύτον.

Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ab ἐνδύω.

Πόδεσσι, *pedibus*, dat. plur. *Poët.* pro ποσί.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, qua liquor effunditur; item pes navis ut πούς; necnon calceamenti rustici genus. A πούς.

Ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco. Ἦπερ εὐμαθὴς τρίβος ὁρᾷ κελεύθῳ τὰν Ζιόπῳ ποδηγετεῖ, Lyc. 12. A

Ποδηγέτης, ε, ὁ, qui præeundo viam monstrat. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χαρὶς τῆς δείξαντος ποδηγεῖν, Plato. A

Ποδηγὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, viæ dux; (2) adsecla Ex πούς, & ἄγω, *duco.*

Ποδηγὸς, ὲς, sciens, f. peritus viæ.

Ποδηγία, ἡ, itineris demonstratio, ductus.

Ποδηνεκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ad pedes dependens. Ex πούς, & ἠνεκὴς.

Ποδήνεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πούς, & ἄνεμος.

Ποδήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gloss. Vet. Ex πούς, & ἄρω, *aptus.* Sed ποδήρης ναῦς, est navis, quæ remigando impellitur, Eust. Hes. Ex πούς, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem vestem fero, Suic. Ex ποδήρης, & φέρω.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πούς.

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδισμένας ἔχουσι τὰς ἵππους ὅπη ταῖς φάτναις, Xen. Ab eodem.

Ποδῖιν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν.

Ποδικρότος, ὁ ἡ ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πούς, & κρότος.

Πόδιον, ε, τὸ, petiolus, pedunculus, Dim. a πούς.

Ποδίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πούς, & κακός.

Ποδόκοιλον, ε, τὸ, vola pedis. Ex πούς, & κοῖλον, *cavitas.*

Ποδοκρυσία, ας, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex πούς, & κρούσις.

Ποδοκλύπη, ἡ, saltatrix. A κλύπτω.

Ποδονιπλὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπλω, *lavo.*

Ποδόνιπλρον, ε, τὸ, aqua, qua pedes lavantur, Gl. Vet. pelluvium, pollubrum. Ex iisd.

Ποδόρρυος, ε, ὁ ἡ ἡ, pedibus velox. Ἵππους σ' ἔτι ποδορρύους Ἀταλάντῃ, Cal. in Dian. 215. Ubi Schol. τῷ τοῖς ποσὶν ὀρυσσειν καὶ ὁρμᾶσθαι.

Ποδορτίον, s. ποδότριον, τὸ, vestis ad pedes demissa *Etm.*

Ποδὸς, *pedis*, gen. sing. a πούς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. A στρέφω.

Ποδόστροφον, ε, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisdem.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A πούς.

Ποδότριον, ε, τὸ, vestis ad pedes demissa, R. Ex πούς, & ἄρω, *apto*, vel ὅρος, *terminus.*

Ποδοτρόχαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πούς, & τροχός.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πούς, *clavus*, & ἔχω.

Ποδόψηστρον, ε, τὸ, pedum substragulum, Æsch. Ag. 935. Ex πούς, & ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. A ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A
Ποδώκης, ους, ὁ ἢ ἡ, pedibus celer. Ex πῶς, & ὠκύς. Hinc
Ποδωκίη, ας, ἡ, pedum pernicitas.
Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A πῶς, i. πόδιον.
Ποδωτός, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intensus. Ab eod.
Πόῃ, *fac*, 2. f. pr. imperat. act. *Att.* pro ποίησον, a ποιέω.
Ποιοτρόφος, ος, ὁ ἢ ἡ, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω.
Ποιέω, ῶ, facio; pro ποιέω.
Πόϊη, herba, Gl. V. Al. πόα.
Ποιλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, *colligo*.
Ποιφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis vescor. A
Ποιφάγος, ος, ὁ ἢ ἡ, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, Nic. Th. 783. Ex πόα, & φάγω.
Ποθέεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ionice* pro ἐπόθει, a ποθέω.
Ποθέοισαι, *Dor.* pro ποθέουσαι.
Ποθέοντε, nom. dual. part. præs. act.
Ποθενὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis, exoptatus, Gl. V. desideratus, amabilis. A πόθος. Hinc
Ποθεινότατος, desideratissimus, Gl. Vet.
Ποθεινῶς, *Adv.* magno desiderio.
Πόθεν, *Adv.* unde? undenam? (2) nequaquam. *Ern.* Ab ὀθεν.
Ποθὲν, *Adv.* alicunde. Ab eod.
Ποθέρπω, fut. ψω, accedo, *Dor.* pro πρόσερπω. Ἰδ', αὖ παλιν ἄδε ποθέρπῃ, Theocr. 4, 48.
Πόθεσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, a ποθέω.
Ποθέσπερα, *Adv.* vesperi. Ex ποτὶ, & ἕσπερος.
Ποθεσσύνας, acc. pl. part. præs. act. *Dor.* pro ποθοῦντας.
Ποθέω, ῶ, desidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, desiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. p. pass. part. Στυγὸν μὲν ἄζυ, τόνδ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, Arist. Ach. 33. A πόθος.
Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, Il. 1, 240. A ποθέω.
Πόθημα, ατος, τὸ, desiderium; (2) res desiderata. Ab eod.
Ποθήμμεν, *desiderare*, præs. inf. act. *Dor.* & *per Æolismum*, pro ποθεῖν.
Πόθημι, desidero, requiro. Ut hinc fit ποθήμμεν, *Dor.* inf. Ab eod.
Πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. Ab eod. Unde
Ποθητὸς, ἡ, ὸν, desideratus, desiderabilis.
Ποθὶ, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.
Ποθὶ, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.
Ποθίζω, adfideo, *Ion.* pro προσίζω.
Ποθόεις, ἡ, ὸν, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πάθος, & βάλλω.
Ποθοράω, ᾶ, adspicio, *Dor.* pro προσοράω.
Ποθορέουσαι, nom. pl. præf. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, a προσοράω.
Ποθορίω, *Dor.* pro προσορῶ.
Ποθορῇ, 3. sing. præs. indic. act. *Dor.* pro προσορᾷ.
Ποθορῆμι, idem & ex iisd. Ποθορῇδα, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro προσορᾷς. Καὶ τύ νιν ἐ ποθορῇδα, Theocr. 6, 8.
Ποθορῶσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. f. g. *Dor.* & *contr.* pro πρόσορέωσαν.
Πόθος, ου, ὁ, desiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. Vet.
Ποῖ, *Adv.* quo? quonam; quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab ὅς, *quo*.
Ποῖ, *Adv.* aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.
Ποιὰ, ᾶς, f. ποία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.
Ποιάεις, *Dor.* pro ποιήεις.
Ποιεῖ, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro ποιεῦ.
Ποιεῖμεν, *fiebam*, 1. sing. imper. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐποιούμην.
Ποιεῦντι, dat. sing. præs. act. *Dor.* pro ποιοῦντι.
ΠΟΙΕΩ, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, Ph. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. V. f. 1. ποιησον, fac, effice, Gl. V. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, Ph. aor. 1. ind. 3. sing. ποιήσασθαι ταχέως, arripere, Ph. a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem; θυσίας, sacrificare; ἑορτὴν, diem festum celebrare; πρὸς τὶ, valère ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργυρίον τινὶ, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. In *med.* (ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire;) (1) *intransitive* ut χρονον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμαρίαν, opem ferre; (2) *ubi transitive est*, dicitur cum ratione ad subjectum ut παῖδα π. adoptare, de quo & ποιοῦμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλοῦ π. magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut pœnam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι exilii pœnam proponere; (5) simulo.
Ποιήεις, ήεσα, ῆεν, herbosus, herbidus, herbis consitus. A ποίη, pro ποία.
Ποιηθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ποιέω.
Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poëma. A ποιέω. Hinc
Ποιηματικὸς, ἡ, ὸν, poëmata conscribens, poëta.
Ποιημάτιον, ου, τὸ, parvum poëma, poëmatium, *Dim.*
Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. pass. *Ion.* pro πεποιημένοι, a ποιέω.
Ποιητὸς, ἡ, ὸν, herbosus. A ποία.
Ποιήσατο, *fecit*, 3 s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο.
Ποίησεν, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐποίησε.
Ποιῆσι, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* pro ποιῇ.
Ποίησις, εως, ἡ, poësis, Gl. V. (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ κεχαριτισμένον ποίησις, si quis facit quod lubet; (4) factura, instructio, Gl. V. A ποιέω.
Ποιησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω.
Ποιητέος, ία, έον, faciendus. Ab eod.
Ποιητὴς, οῦ, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eodem.
Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A ποιητὴς. Unde
Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus scribendis operam do.
Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius.
Ποιητικῶς, *Adv.* poëtice.
Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscitius. A ποιέω.
Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητὴς.
Ποιηφαγέω, ῶ, herbis vescor. Ex ποίη.
Ποικιλανθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, varie floridus, variegatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος, & ἄνθος, *flos*.
Ποικιλείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, varia veste exornatus, pictam seu versicolorem vestem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποικίλος, & ἕιμα, *vestis*.
Ποικιλέρυθρος, ος, ὁ ἢ ἡ, rubeis maculis pictus. Ex ποικιλος, & ἐρυθρὸς.
Ποικιλήεις, εσσα, εν, variegatas habens habenas. Ex ποικίλος, & ἡνία.
Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῆς ῥαφιδώτης, Exod. 27, 16. A ποικίλος. Unde
Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis.
Ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario; (2) vafre comminiscor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. pass. part. Ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, Eur. Cyc. 332. Σπάρτα μᾶ ἢ μὴ, ἢ πεποίκιλται τρόπῳ, Eur. Supp. 187. Βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ Σοφοῖς, Pind. Pyth. 9, 134. Ab eod. Hinc
Ποικίλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor.
Ποικιλμὸς, ὁ, varietas. Ab eod.
Ποικιλοβὴλος, ος, ὁ ἢ ἡ, in consiliis suis varius & callidus; (2) astutus, versutus, callidus, vafer. Ex ποικιλος, & βελη.
Ποικιλόμηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, varie sonans, variam vocem sonumque habens. Ex ποικίλος, & γῆρυς, *vox*.
Ποικιλογράμμος, ος, ὁ ἢ ἡ, varius seu versicoloribus lineis distinctus, varius, pictus, maculosus. Ex ποικίλος, & γραμμὴ.
Ποικιλογράφος, ος, ὁ, qui varia scripsit. Ex ποικίλος, & γράφω, *scribo*.
Ποικιλόδειρος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculorum, pictum. Ex ποικιλόδειρος, ος, ὁ ἢ ἡ, collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. Ex ποικίλος, & δειρὴ, *collum*.
Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.
Ποικιλόδινος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. Ex ποικίλος, & δίνη, *vortex*.
Ποικιλόδιφρος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui variis utitur bigis.
Ποικιλόδωρος, ος, ὁ ἢ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.
Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, varios habens capillos.
Ποικιλόκαυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, varios caules habens cujus caulis varius est.
Ποικιλομήτης, ος, ὁ, varia & multiplicia habens consilia, versipellis. Ex μῆτις.
Ποικιλόμητις, ος, ὁ ἢ ἡ, idem.
Ποικιλομήχανος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui varias machinas & technas callet, callidus, versutus. Ex ποικίλος, & μηχανὴ, *machina*.
Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A
Ποικιλόμορφος, ος, ὁ ἢ ἡ, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφὴ.
Ποικιλόμυθος, ος, ὁ ἢ ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.
Ποικιλόνωτος, ος, ὁ, varium tergum habens. Καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐπισφίγξασα χιτῶνα, Nonn. Paraphr. 6, 17.
Ποικιλόπτερος, ος, ὁ ἢ ἡ, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος, & πτέρυξ, *ala*.
ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, versutus.
Ποικιλόστερνος, ος, ὁ ἢ ἡ, varium pectus habens, versutus, ecfossus. Ex ποικίλος, & στέρνον, *pectus*.
Ποικιλόστικτος, ος, ὁ ἢ ἡ, variis maculis notatus.
Ποικιλόστολος, ος, ὁ ἢ ἡ, stolam gerens variegatam. Ex στολὴ.
Ποικιλόστομος, ος, ὁ ἢ ἡ, cujus os seu rostrum est varium. Ex ποικίλος, & στόμα.
Ποικιλότρεπτος, ος, ὁ ἢ ἡ, varie, valde oblectans, Suic. Ex ποικίλος, & τέρπω.
Ποικιλότευκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, artificiosus, artificiose structus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος θέτις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. *Ern.*
Ποικιλότραυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, balbutiens; (2) de cantu, significat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.
Ποικιλοφορμιγξ, γος, ὁ ἢ ἡ, qui suaviter cithara canitur.
Ποικιλοφρονέω, callidus sum; item in bonam partem plenus sum consilio, ingenio valeo.
Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, cui mens est versuta & callida, Ph. versutus; (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A φρὴν.
Ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, suavisonus; (2) copiosus in dicendo, in varianda oratione. A φωνὴ.
Ποικιλόχροος, contr. ους, ους, ὁ ἢ ἡ, versicolor, Ph. A ποικίλος, & χρόα.

Ποικιλόχρωμος,

Ποικιλόχρωμος, ὁ ἡ ὄν, idem. A χρῶμα.
Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, idem, Gl. V.
Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.
Ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc
Ποικιλτικός, ἡ, όν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτική, ars Phrygionum.
Ποικίλτος, ἡ, όν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.
Ποικιλῳδός, ὁ, ἡ ὄν, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.
Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, versute. A ποικίλος.
Ποιμαίνοντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, a
Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Πάμπας Κύκλωπος ἀνοσίοις ποιμαίνομαι, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλῃ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.
Ποιμὰν pro ποιμήν, *pastor*, *Dor.*
Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.
Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ποιμανθὶς, έως, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc
Ποιμανθίω, pasco; (2) custodio.
Ποίμανόριον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed & grex populi, Æsch. Pr. 74. A ποιμαίνω.
Ποιμαντικός, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.
Ποιμάντωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.
Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. f. v. ποιμαίνω.
Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, Æsch. Pr. 241. A ποιμήν.
Ποιμήνεσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.
Ποιμηνίδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.
Ποιμηνικός, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.
Ποιμηνίος, ία, ιον, pastoralis, pastoritius. A
ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc
Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium, Gl. Vet. ovile.
Ποιμνήιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.
Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία, pecora, Gl. V.
Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.
Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.
Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.
ΠΟΙΝΗ, ης, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium quò injuria pensatur; (2) Furia, Hom. Il. 5, 266. (3) molestia, ægritudo.
Ποινηλασία, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποινηλατέω, furiis pœnalibus agito. A
Ποινήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, furiis agitatus. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποινημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde
Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.
Ποινήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ab eod.
Ποίνιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, pœnalis, pœnas infligens, pœnis persequens; (2) ultor, vindex. A ποινή.
Ποινοποιὸς, ὁ, ἡ ὄν, pœnas infligens. Ex ποινὴ, & ποιέω.
Ποιοῖμι, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοίμι, a ποιέω.
Ποιολογεῦσαι, part. *Dor.* pro ποιολογῆσαι, a Ποιολογέω, herbas lego. A
Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A ποία & λέγω.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.
Ποιός, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo adfectus; *Subst.* triticum.
Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
Ποιοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω.
Ποιῶ, *fac*, 2. sing. præs. imper. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imper. pass. v. ποιέω.
Ποιῶντων, 3. plur. præs. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.
Ποιόω, ῶ, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.
Ποιητὴς, οῦ, ὁ, minister, famulus, Hes. A
Ποιπνύω, opus facio & quidem sedulo, valde occupor; (2) ministro. Ὡς ἴδεν Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω.
Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, Etym. A Σπείρω.
Ποιτινος, ου, ὁ ἡ ὄν, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω.
Ποιφύδλω, *Adverb.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.
Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio, Æsch. S. T. 286. A
Ποιφύσσω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μελαινα ποιφύξῃ φθιτῆς Σάρκας λεζιτιζουσα δαιταλευρία, Lyc. 199. A φύσαω, *flo*.
Ποιώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, herbidus. Ποιωδέσσοις ὀχθοις τλῶ βάσιν, *Aret.* A πόα, pro πόα.
Ποιῷμι, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.
Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Dorica pro ποτέ.
Πόκάζω, idem quod πόκίζω. A πόκάς. Unde
Πόκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.
Πόκάς, άδος, ἡ, lanigera.
Πόκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.
Πόκιξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπόκίξατο, a πόκίζω.
Πόκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, velius referens, velleri similis. Ex πόκος, & εἶδος.
Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.
Πόκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεπόκωμένος, vestitus. A πόκος.
Πόκας, *velleras*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.
Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλὲς, a πολύς.
Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοὶ.
Πόλῃ. dat. sing. pro πόλει, a πόλις.
Πολεμαδοκος, *Dor.* pro πολεμαδόκος.
Πολεμάρχειος, ου, ὁ ἡ ὄν, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde
Πολεμαρχέω, exercitui præsum; belli dux sum.
Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω. Unde
Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχός.
Πολεματόκος, ου, bellum gignens, &
Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. A τίκτω.
Πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dimidere ab aliquo; (5) dilcepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπέρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλων ἡ πλησίον πόλιν. Πόλεμον ζωιχῆ ἡ μακρὸν πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς ἀεὶ γυναικος μιᾶς πολεμήσομεν; Arist. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθείς, Plato de Republ. lib. 10. A πόλεμος.
Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicosus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.
Πολεμήϊος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.
Πολεμησείω, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμέω.
Πολεμητέον, & πολεμητεα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐξ' ὧπερ τάτε, sc. ἀρχυρίῳ, Arist. 499. Ab eod.
Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.
Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.
Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.
Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.
Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Arist. Nub. 418. Ἀργυρίῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eodem.
Πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum; hostile. Ab eod.
Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose.
Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili & bellum inferendi cupido adfectus erga aliquem, infestus; (2) hostis, hostilis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, Gl. Vet. equiria. A
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.
Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.
Πολεμοδόκος, idem quod πολεμη.
Πολέμοισιν, *Ion.* & cum γ pro πολέμοις.
Πολεμοκέλαδος, ου, bellicosus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. *Epith.* & Martis. Ex πόλεμος, & κλόνος, *tumultus*.
Πολεμόκραντος, ου, bellum perficiens, finiens. A κράινω.
Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πολεμος.
Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum & hostem reddo. A
Πολεμοποιὸς, ὁ, ἡ ὄν, bellum movens, hostilis. Ex πόλεμος, & ποιέω.
ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.
Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio seu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω.
Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, bello consumens. Ex πόλεμος, & φθείρω.
Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. Vet. oppugno; πολεμόομαι, ῶμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.
Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eodem.
Πολέος, g. s. *Poët.* pro πολλοῦ, a πολύς.
Πολέσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολέετο, a πολέω.
Πόλευς, g. s. *Dor.* pro πόλεως, a πόλις.
Πολεύω, f. εύσω, versor; (2) nutrio, ministro, contineo. Πολεύων ἐφετείῳ χέρᾳ, Soph. A
ΠΟΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, verto, versо; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Εἰαρι πολεῖν, Φέρε ὦ ναμψῶ σ' ἀπατήσω, Hesiod. Ἔργ. 460.
Πόλεας, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.
Πολῆων, *urbium*, *Ion.* pro πολέων, a πόλις.
Πολιὰ, cana, Gl. Vet. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιός.
Πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. Ab eod.
Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. A
Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.
Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præsum. A
Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἄρχός.
Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenienfibus Minerva, dea tutelaris, præses arcis. A πόλις.
Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολίτης pro πολίτης, *civis*.

Πολίδιον, ι, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.
Πολίδριον, τὸ, idem. *Ern.*
Πολιοῦχος, ου, ὁ, urbis cuſtos & tutor. Jov. epith. *Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.
Πολίης, g. ſ. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.
Πολίηισι, *civibus*, dat. piur. a πολίητης.
Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem ſtatuo; περιπολισμένη, condita, p. part. paſſ. Ἡ ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο κάρτος Ἄρης, Dion. Πῤ. 377. A πόλις.
Πολιήοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro πολιοῦχος.
Πολίητης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.
Πολίητις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.
Πίλινδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, canos habens capillos.
Πολιοκρόταφος, ος, ὁ ἡ ἡ, cana habens tempora, ſenex.
Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πολιόν, ου, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione cingo, circumſedeo, obſideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vaſtat, Ph. πολιορκεῖν, obſidere, Ph. πολιορκέμενοι, obſeſſi, Gl. V. περιπολιορκημένος, obſeſſus, Gl. V. p. paſſ. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto; *de regione.* Ὅπως ὅτι μάλιστα ἐοίκοι πολιορκήσειν παρασκευαζόμενος, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκηθὲν γενοχωρίαι γῆς, Plato. Ex πόλις, & ἕργω, *includo*, vel ἕρκος, *ſeptum.*
Πολιορκητέον, obſidendum, Ph. A præc.
Πολιορκητής, οῦ, ὁ, urbium obſeſſor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc
Πολιορκητικός, ἡ, όν, obſidionalis, Gl. V.
Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidium ſive obſidio; oppugnatio, vaſtatio, Gl. Vet. A πολιορκέω.
ΠΟΛΙΟΣ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, niveus.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.
Πολιόω, canesco, Gl. Vet. caneo; πεπωλιωμένος, canus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Πολιῶνται οἱ κρόταφοι, Ariſtot. A πολιός.
Πολιοῦχος, ος, ὁ ἡ ἡ, urbis præſes, tutelaris, cuſtos deus vel dea; (2) *de Minerva*, præſes arcis. Ex πόλις, & ἔχω.
Πολιοφάγος, ος, ὁ, ſenex helluo. Ex πολιός, & φάγος.
Πολιοφυλακέω, præſidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις, & φυλαξ.
Πολιοχρως, ὁ ἡ ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.
Πολιόω, canum facio. A πολιός.
Πολίπορθος, ὁ, urbis expugnator, ſ. vaſtator. A πορθέω.
Πολιῤῥαιστος, ου, idem. A ῥάιω.
ΠΟΛΙΣ, εως, *Poët.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum.
Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim.
Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exſtructio. A πολίζω.
Πολίσσαμεν, ι. pl. a. ι. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.
Πολιαρχόμος, ου, ὁ, urbis adminiſtrator, rector, ſeu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, *rego.*
Πολιαρός, ος, ὁ, urbium ſervator, *Epith.* Martis.
Πολιαῦχος, ος, ὁ ἡ ἡ, v. πολιοῦχος.
Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, magiſter civium, ſeu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, adminiſtratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ ſtatus, vel reſpublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ inſtitutum & ratio, Gl. V. civile imperium, reſpublica, civilitas; (5) ap. ſcript. Eccl. ſignificat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis cauſa. A πόλις.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel adminiſtratio; (2) vita civilis, civitas; (3) ſolertia in re adminiſtranda quavis.
Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in reverſor. Ἅλλως πως πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολιτεύω.
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ, ſeu civitatis adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.
Πολιτεύω, remp. gero; (2) *univerſe* aliquid curo, adminiſtro, curando, agendo &c. (præſertim in magiſtratu) efficio; (3) in civitate vivo, verſor, de moribus & inſtitutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, Thuc. A πολίτης.
Πολιτείη, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro, civilia negotia tracto. A πολίτης.
Πολιτικὸς, ἡ, όν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in adminiſtratione reip. verſatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars bene inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip. Ab eod.
Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam adminiſtrantem, aut ipſam reipublicæ adminiſtrationem.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.
Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.
Πολιτογραφέω, civium numero adſcribo, civitate dono; a. ι. ἐπολιτογραφήθην. Ex πολίτης, & γράφω.
Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.
Πολιτοκοπέω, ῶ, concutio cives vel remp. A πολίτης, & κόπος, *vexatio.*
Πολιτοκοπία, ας, ἡ, concuſſio & vexatio civium. Ex iiſd.
Πολιτοκόπος, ου, ὁ, concuſſor & vexator civium aut reip. Ex iiſd.
Πολιτοφύλακες, civium cuſtodes. Hinc
Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo; (2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ præeſt, urbis cuſtodia. Ab eod.
Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.
Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.
Πολιῳδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, canus, canos referens; (2) facile caneſcens. A πολιός.
Πολίωσις, εως, ἡ, ipſa actio canum reddendi. A πολιόω.
Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, ſæpius. A πολύς.
Πολλαγόρας, ου, ὁ ἡ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω.
Πολλάκις, *Adv.* ſæpe, ſæpius, ſubinde, frequenter, multoties. A πολλά.
Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc
Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio.
Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, multiplex. A πολὺς, vel πολλός.
Πολλαπλάσιων, ον, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) multo major, multo copioſior. Ab eod. Hinc
Πολλαπλασιόνως, *Adv.* idem quod
Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.
Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A
Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.
Πολλαπλόος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, multiplex. A πολὺς.
Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paſſim; (2) ſæpe. A πολλάκις. Hinc
Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus.
Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.
Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.
Πολλαχῇ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.
Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, plurifarie, Ph. Ab eod.
Πολλαπλάσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
Πολλοδεκάκις, *Adv.* multipliciter.
Πολλοὶ, infiniti, Ph. οἱ πολλοὶ, vulgus. Gl. V. A πολύς. Unde
Πολλὸν, *Poët.* multum, valde, longe.
ΠΟΛΛΟΣ, *Poet.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.
Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A
Πολλοστημόριος, ὁ ἡ ἡ, ος, multeſimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula.*
Πολλοστὸς, ἡ, όν, multeſimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; (3) longus. Ἀσπάσασθαι ἡμᾶς θυμὸς ἡμῖν πολλοστῷ χρόνῳ, Ariſtoph. Pace. 559. A πολλός.
Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo poſt intervallo.
Πολλῶ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu, valde. Θρασὺς εἰ πολλῶ, Ariſt. Nub. 912. A πολλός.
Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.
Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula, Dim. a πόλτος. Unde
Πολτίον, ου, τὸ, pulticula, Gl. V.
Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος, & ποιέω.
ΠΟΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. Hinc
Πολτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui ex pulte eſt.
Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολύς.
Πολυαγάπητος, ον, carissimus.
Πολυάγκιστρον, multis hamis conſertum, multis uncis hametum.
Πολυαγρὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multam capit prædam; (2) venationis ſtudioſus. Ex πολὺς, & ἄγρα.
Πολύαγρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex iiſd.
Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.
Πολυάθλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multa vicit certamina.
Πολυαίκος, idem quod πολυαϊξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.
Πολυαίματος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαιμέω, ſanguine abundo.
Πολυαιμία, ἡ, ſanguinis abundantia. A
Πολύαιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα.
Πολυαίμων, ων, ὁ ἡ ἡ, idem.
Πολύαινος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυαϊξ, κος, ὁ ἡ ἡ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. ι, 165.
Πολυάκανθος, ος, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ex ἄκανθα.
Πολυαλγὴς, ὲς, moleſtus, gravis.
Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.
Πολυαλθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, varium ad medendum præbens uſum. Ex πολὺς, & ἄλθω.
Πολυάλφιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, multam farinam habens, vel reddens.
Πολυάμπελος, ος, ὁ ἡ ἡ, vitibus abundans.
Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀνάγνωσις, *lectio.*
Πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo. A πολυάνδρος.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, Gloſſ. Vet. ſtrages.
Πολύανδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ ſæpius nupſit. Ἰησᾶς πολύανδρον ἐπειρήτιζε γυναῖκα, Nonn. P. 4, 16. Ex ἀνήρ.
Πολυάνθεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos.*
Πολυανθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multos habens flores, floribus abundans. Ex ἄνθος.
Πολυανθραξ, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὁν, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, multinuba. Ex ἀνήρ, Æschyl. Ag. 62.

Πολυάρητος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multiplex.

Πολυαρκὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, ad multa sufficiens, multum sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usus; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, abunde, copiose.

Πολυάρματος, ον, multos currus habens, Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas harmonias habens. Ex πολὺς, & ἁρμονία.

Πολύαρυς, multas oves habenti, quasi a πολύαρις. Ex ἄρις, unde ἄρνα, & ἄρνες in usu.

Πολυάρυς, ος, ὁ ἡ ὁν, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, & ἄρις, *agnus*.

Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A πολύαρχος.

Πολύαρχος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis dominans, potens. Ex πολὺς, & ἀρχή.

Πολυάστερος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. Ab ἀστήρ.

Πολύαστρος, ον, idem de cœlo.

Πολυάσχολος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis negotiis occupatus & distractus, Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁν, multos sulcos habens; (2) magnus, latus.

Πολυαυξὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, multum augescens, qui est multi incrementi. Ex αὔξω.

Πολυαύχενος, ος, ὁ ἡ ὁν, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχήν.

Πολυάχητος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos sonitus edens, multisonus. Ex πολὺς, & ἠχέω, *sono*.

Πολυάχυρος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum habens paleæ. Ex πολὺς, & ἄχυρον.

Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.

Πολυβάδιστος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum pedibus tritus. Ex πολὺς, & βαδίζω.

Πολυβάτειος, ος, ὁ ἡ ὁν, rubis abundans. Ex πολὺς, & βάτος, *rubus*.

Πολύβατος, ος, ὁ ἡ ὁν, tritus; (2) frequens hominibus. Ex πολὺς, & βαίνω, *eo*.

Πολυβαφὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, multum tinctus. Ex πολὺς, & βάπτω.

Πολυβενθὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, multas profunditates habens. Λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο, Hom. Il. 1, 432. Ex βένθος.

Πολυβηματος, ον, multos pedes habens, f. sæpe saliens.

Πολυβιβλος, ον, libris abundans.

Πολυβλαβὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex πολὺς, & βλάπτω.

Πολυβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, multum germinans. Ex πολὺς, & βλαστάνω.

Πολυβόρος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui multum comedit, multivorus. Ex βορά.

Πολύβοσκος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos alens. Ex βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix. A

Πολύβοτος, ος, ὁ ἡ ὁν, abundans pascuis. Ex βόσκω.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ἡ ὑν, racemis abundans.

Πολύβουλος, ος, ὁ ἡ ὁν, valde prudens. Αἶκεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ. Hom. Il. 5, 260. Ex βουλὴ, *consilium*.

Πολυβώτης, ου, ὁ, multas boves, seu multa pecora habens.

Πολυβρόμος, ον, valde fremens.

Πολύβροχος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum madefactus. Ex βρέχω. *madefacio*.

Πολυβύρσος, ον, multis coriis indutus, tectus. *Epith.* scuti. A βύρσα.

Πολυβώλαξ, ακος, fertilis. A βῶλος.

Πολυβώμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas aras habens.

Πολυβώτα, gen. fing. *Dor.* pro πολυβώτου.

Πολυγάλακτος, ος, ὁ ἡ ὁν, lacte abundans. Ex γάλα.

Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.

Πολυγέλωτες, οἱ ἡ αἱ, risus, joci, amantes. A γέλως.

Πολυγένειος, ος, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. Ex γένειον, *barba*.

Πολυγενὴς, ές, fœcundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι, Hom. Il. 21, 450. Ex γηθέω.

Πολυγήραος, &

Πολυγήρως, ος, ὁ ἡ ὁν, vivax, Ph. senex. Ex γῆρας.

Πολυγλαγὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, lacte abundans. Ex γλάγος, *lac*.

Πολυγλεύκης, ος, ὁ ἡ ὁν, musto abundans.

Πολύγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas habens pupillas, sive multos oculos. Ex γλωσσὶς.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui multarum linguarum est; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verbosus. Ἀλλά τι βέξει Ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ, Nonn. P. 6, 9. Ex γλῶσσα.

Πολυγλώχις, ινος, ὁ ἡ ὁν, multos habens angulos; (2) multas habens cuspides.

Πολύγναμπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμπτω.

Πολυγνωμόνως, prudenter, scite.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, sententia & animo inconstans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.

Πολυγνώριστος, ον, idem quod

Πολύγνωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis notus seu cognitus, celebris.

Πολύγομφος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis clavis compactus.

Πολυγόμφωτος, ον, idem.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.

Πολυγονέω, ῶ, & πολυγονέομαι, οῦμαι, fœcundus sum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ος, τὸ, herba, quam Lat. *sanguinariam* vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ος, ὁ ἡ ὁν, fœcundus, ferax. Ex γονὴ.

Πολυγράμματος, ος, ὁ ἡ ὁν, admodum literatus. Ex γράμμα.

Πολύγραμμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis lineis interstinctus. Ex iisd.

Πολύγραος, ον, multivorus, Hipp. A γράω, voro.

Πολύγραφος, ος, ὁ ἡ ὁν, multa scribens. Ex πολὺς, & γράφω.

Πολυγύμναστος, ος, ὁ ἡ ὁν, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω. *exerceo*.

Πολυγυναικὶς, ικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνὴ.

Πολυγωνιαῖος, ος, ὁ, idem & ex iisd.

Πολυγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, multangulus, anguloſus, Gl. Vet. πολυγώνιον, anguloſum, Ph. Ex γωνία.

Πολύγωνος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.

Πολυδαίδαλος, ος, ὁ ἡ ὁν, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus.

Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, sanctus.

Πολυδάκρυς, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod

Πολύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὑν, lacrimosus; act. & pass.

Πολυδάκρυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis lacrimis prosequendus. Ex δάκρυ.

Πολυδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ος, ὁ ἡ ὁν, sumptuosus, Gl. Vet. Ex δαπάνη, *sumptus*.

Πολυδαπάνως, sumptuose.

Πολυδέγμων, ὁ ἡ ὁν, amplus, capax. A δέχομαι.

Πολύδεινος, ον, gravissimus.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ἡ ὰς, montium juga seu cacumina multa habens.

Πολυδένδριος, ος, ὁ ἡ ὁν, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.

Πολύδενδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.

Πολυδερκὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.

Πολύδεσμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus.

Πολυδύκης, ος, ὁ ἡ ὁν, valde dulcis. Ex δεῦκος, *dulcedo*.

Πολυδεύκης, ους, *contr.* ης, ὁ, Poll. Ph.

Πολύδημος, ον, idem quod

Πολυδημώδης, ος, ὁ ἡ ὁν, valde popularis.

Πολυδίωνης, ος, ὁ ἡ ὁν, consultus, prudens, multi consilii. Ex διὸς, *consilium*.

Πολυδιάφθορος, ον, valde, sæpe vastatus, sterilis ob vastitatem. A διαφθείρω.

Πολύδικος, ος, ὁ ἡ ὁν, litigiosus. Ex δίκη.

Πολυδινὴς, ος, ὁ ἡ ὁν, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Hom. Il. 4, 171. Ex δίνη, *vortex*.

Πολυδίψιος, ος, ὁ ἡ ὁν, Gl. V. siticulosus; (2) multum desideratus. Ex δίψα, *sitis*.

Πολύδονος, ος, ὁ ἡ ὁν, multæ agitationis. Ex δονέω, *agito*.

Πολύδοξος, ος, ὁ ἡ ὁν, valde clarus, multum illustris. Ex δόξα, *gloria*.

Πολυδουλεία, ἡ, servorum copia.

Πολύδουλος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui multos habet servos.

Πολύδριον, ος, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A πόλις.

Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.

Πολύδροσος, ος, ὁ ἡ ὁν, rore plenus, valde roscidus.

Πολυδυάμους, ος, ὁ ἡ ὁν, multipotens. Ex δυνάμεις, *potentia*.

Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A

Πολύδωρος, ος, ὁ ἡ ὁν, multa donans. Ex δῶρον, *donum*.

Πολύεδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas sedes; *it.* multos angulos, & latera habens, e corpore solido in Geom. Ex ἕδρα.

Πολυειδήμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, multiscius.

Πολυειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, diversas species habens, multifarius, multiplex. Ex εἶδος.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A πολυειδὴς.

Πολυειδῶς, *Adv.* vario modo.

Πολυέλαιος, ος, ὁ ἡ ὁν, abundans oleo, dives. Ex ἔλαιον.

Πολυέλεος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum misericors.

Πολυέλικτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis & tortuosus.

Πολυελκὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, ulceribus multis scatens, *Aret.* Ex ἕλκος.

Πολυέπαινος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum laudatus.

Πολυεργὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, idem quod

Πολυεργὸς, ός, ὁ ἡ ὁν, operosus, laboriosus. Ex ἔργον.

Πολυέτηρος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod

Πολυετὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, longævus, annosus, grandævus, Ph. Ex ἔτος.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iisd.

Πολυεύκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus.

Πολυζάλος, ον, procellosus, fluctuosus. A ζάλη.

Πολύζηλος, ος, ὁ ἡ ὁν, quem æmulari & imitari multa animi contentione solemus; (2) magno studio expetitus; (3) invidiosus.

Πολυζήλωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multo studio æmulandus, seu expetendus.

Πολυζήμιος, ος, ὁ ἡ ὁν, damnosus, Ph. Ex ζημία.

Πολύζυγος, ος, ὁ ἡ ὁν, multa habens transtra. Gl. Vet. jugosus.

Πολύζωστος, ον, bene succinctus.

Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορέω.

Πολυήθης, ες, versutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.

Πολυήκοος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multa audivit vel audit. Ex πολύς, & ἀκούω.
Πολυήμερος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.
Πολυήρατος, ου, ὁ ἡ ἤ, perjucundus, optabilis. Ex πολύς, & ἐράω.
Πολύπρος, ου, ὁ ἡ ἤ, i. e. πολυάρουρος, dives agri, R. Ex πολύς, & ἔρα, *terra*, R.
Πολυήσυχος, ου, valde quietus, tranquillus.
Πολυηχής, ές, ὁ ἡ ἤ, multos ſopitus edens, multiſonus. Ex πολύς, & ἦχος.
Πολυήχητος, ου, idem. Ab ἠχέω.
Πολυθαμβής, ές, ὁ ἡ ἤ, multum ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμβος, *ſtupor*.
Πολυθαρσής, ές, ὁ ἡ ἤ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, ους, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.
Πολυθεάμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, qui multa ſpectavit. Ex πολύς, & θεάομαι, *ſpecto*.
Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis. A θεάομαι.
Πολυθεία, ας, ἡ, deorum multitudo. A
Πολύθεος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multos deos admittit. Hinc
Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.
Πολυθρέπτης, ες, fertilis, fœcundus. A θρέπω.
Πολύθρμος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum calidus, percalidus.
Πολύθρις, ιος, ὁ ἡ ἤ, percarus, *per Sync.* pro πολυτίθρις. Τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον πολύθρι τοκεῦσι, Call. in Cer. 47. A τίθημι.
Πολυθρίως, *Adv.* multos deos ſtatuendo, Suic.
Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A
Πολύθηρος, ου, ὁ ἡ ἤ, feris abundans. A θήρ, *fera*.
Πολύθρους, ου, ὁ ἡ ἤ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.
Πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.
Πολυθρέμματος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem quod
Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, pecoroſus, multa alens pecora. Ex πολύς, & θρέμμα.
Πολύθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos paſcens ſeu alens. Ex πολύς, & τρέφω.
Πολυθρηνήτος, ου, ὁ ἡ ἤ, valde deflendus. A θρηνέω, *defleo*.
Πολύθρηνος, ου, ὁ ἡ ἤ, luctuoſus, multum luctum adferens, lacrimoſus, Gl. V. πολύθρηνον, lamentabile.
Πολύθριξ, χος, ὁ ἡ ἤ, piloſus.
Πολύθρονος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens θρόνα ſeu ſtramenta; (2) multa medendi vi præditus.
Πολύθρους, *contr.* πολύθρους, ου, ὁ ἡ ἤ, q. d. multiſonus, ſtrepens.
Πολυθρύλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, omnibus notus, vulgi ſermonibus celebratus, famigeratus. Ex πολύς, & θρυλλέω, *famigero*.
Πολύθυρος, ου, ὁ ἡ ἤ, multas habens fores ſeu januas, multis portis pervius, Gl. Vet. feneſtratus. Ex πολύς, & θύρα.
Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.
Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.
Πολύθυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, victimis abundans. Ex πολύς, & θύω.
Πολυθύτης, ου, impetuoſus, acer, bellicoſus.
Πολυΐδμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, qui multa ſcit, multa callens; multiſcius.
Πολυΐδρεια, ας, ἡ, multa ſcientia. A
Πολυΐδρις, εως, ὁ ἡ ἤ, qui multa ſcit, multa callens; (2) multa expertus.
Πολυΐνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multas habens fibras ſeu venas. Ex πολύς, & ἶς, *fibra*.
Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum, Gl. Vet. equitatus.
Πολύϊππος, ου, ὁ ἡ ἤ, equis abundans.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ἡ ἤ, multiſcius, multiplici doctrina præditus.
Πολυΐχθυος, ου, ὁ ἡ ἤ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex πολύς, & ἰχθύς.
Πολύϊχθυς, idem.
Πολυκαγκὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, ſiccus. Ex πολύς, & καγχαίνω, *ſiccus*.
Πολυκαὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum ardens, æſtuoſus. Ex πολύς, & καίω.
Πολυκάθεδρος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens tranſtra. Ex πολύς, & καθέδρα, *ſedes*.
Πολυκαινὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos occidens. Ex πολύς, & κτείνω, *occido*.
Πολυκαισάρια, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex πολύς, & Καῖσαρ.
Πολυκάλαμος, ου, ὁ ἡ ἤ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adſurgens.
Πολυκάμματος, ου, ὁ ἡ ἤ, laborioſus, ærumnoſus; (2) multo labore, multa & varia arte factus.
Πολυκάμμορος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum miſer, infortunatus; cui valde malum & aſperum fatum eſt.
Πολυκαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex πολύς, & κάμπη.
Πολυκαμπὴς, ου, ὁ ἡ ἤ, varie flexus, ſeu flexibilis.
Πολυκαπὴς, qui multos interficit. A κτείνω.
Πολύκαπνος, ου, ὁ ἡ ἤ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus, fumoſus.
Πολυκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens capita. Ex πολύς, & κάρηνον.
Πολυκαρπία, ῶ, multos fructus producens. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ἀπόμαζον Φλύειν, Ælian. V. H. 3, 41.
Πολυκαρπία, ας, ἡ, uberias fructuum, uber fructus. A
Πολύκαρπος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos fructus gignens, fœcundus, Gl. Vet. fructuoſus.
Πολυκατασκεύαστος, ον, multa arte factus, perfectus.
Πολύκαυλος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos caules habens, multicaulis.
Πολυκέλαδος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ſonans, multum ſtrepens.
Πολύκενος, ου, ὁ ἡ ἤ, in quo multum vacui eſt.
Πολυκεντητὸς, ον, idem quod πολύκεντος.
Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna aſtutia ſeu vafrities. A
Πολυκερδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valde aſtutus ſeu vafer. Ex πολύς, & κέρδος.
Πολύκερας, ωτος, ὁ ἡ ἄ, multa habens cornua. Ex πολύς, & κέρας.
Πολύκεστος, ου, ὁ ἡ ἤ, varie acu pictus, varius.
Πολυκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens capita. Ex κεφαλή.
Πολυκήδεια, ἡ, mœror gravis. A
Πολυκηδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum mœroris adferens, valde luctuoſus. A κῆδος.
Πολυκήτης, ου, ὁ ἡ ἤ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. A κῆτος.
Πολυκίνδυνος, ον, valde periculoſus.
Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concurſatio. A κίνησις.
Πολυκίνητος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multiplici motu agitatur, Gl. V. inotabilis. Ex κινέω.
Πολυκλαδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολύς, & κλάδος.
Πολύκλαδος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſdem.
Πολύκλαυς, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ploratus ſeu defletus, aut deflendus; (2) valde lugens ſeu deflens, lugubris. A κλαίω.
Πολυκλαύτοιο, *Ion.* pro πολυκλαύτου. A
Πολύκλαυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem quod πολύκλαυς.
Πολύκλεις, ου, ὁ ἡ ἤ, accurate clauſus.
Πολύκλειτος, ου, ὁ ἡ ἤ, valde celeber.
Πολυκλήϊος, ήϊα, ήϊον, idem, ex κλέος.
Πολυκλὴις, ίδος, ὁ ἡ ἤ, multis tranſtris inſtructus; (2) multa compage junctus.
Πολυκλὴις, ου, ὁ ἡ ἤ, percelebris. A κλείζω.
Πολύκληρος, ου, ὁ ἡ ἤ, dives.
Πολύκλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.
Πολύκλυστος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos habens ramos, ſurculoſus. Ex πολύς, & κλών.
Πολύκμητος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολύς, & κάμνω, *laboro*.
Πολυκμὴς, ῆος, ὁ ἡ ἤ, idem ab iiſdem.
Πολύκνημος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos ſaltus ſive colles habens, ſaltuoſus.
Πολύκνιστος, ου, ὁ ἡ ἤ, nidoroſus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίσσῳ παρὰ πέτρῃ, Nonn. P. 4, 20.
Πολυκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἤ, amplum habens ventrem. A κοιλία, *venter*.
Πολύκοινος, ου, ὁ ἡ ἤ, multis communis, pervulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A
Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus & rex.
Πολυκόλλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, ex multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος; ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis ſe ſubmergunt ſ. innatant, aut per Hypall. *Epith.* ipſarum. A κολυμβάω, *nato*.
Πολύκολπος, ου, ὁ ἡ ἤ, plures ſinus habens.
Πολύκομος, ὁ ἡ ἤ, cui multa coma eſt, cui ſpiſſa eſt cæſaries. A κόμη.
Πολύκομπος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum jactans, jactabundus.
Πολύκοπος, ου, ὁ ἡ ἤ, geſtus plangentium exprimens. A κόπτω.
Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.
Πολύκρανος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens capita. A κρᾶνον, *caput*.
Πολύκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. A κρατέω.
Πολύκρεικλος, ον, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.
Πολύκρημνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens præcipitia, ideoque aſper, & difficilis aſcenſu, perruptus.
Πολύκριθος, ὁ ἡ ἤ, dives hordei. A κριθή.
Πολύκριμνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.
Πολύκριτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.
Πολύκροτος, ὁ ἡ ἤ, multis plauſibus reſonans; (2) navis, quæ pluribus rebus impellitur; (3) callidus.
Πολυκρότητος, ου, idem; (2) diverſos & non congruentes ſonos edens. A κροτέω.
Πολύκρυνος, ὁ ἡ ἤ, multas ſcaturigines habens.
Πολυκτέανος, ου, ὁ ἡ ἤ, prædives. A κτέανον.
Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A
Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, dives, Ph. locuples, Gl. Vet. agrarius. Ex πολύς, & κτῆμα, *poſſeſſio*.
Πολύκτητος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem. A κτάομαι.
Πολύκτιτις, ιν, dives, *Ern.*
Πολυκτόνος, ου, ὁ ἡ ἤ, interficiens. A κτείνω.
Πολυκύδης, ους, ὁ ἡ ἤ, & πολυκύδιστος, ίστη, ίστον, multum venerandus; *item*, nobilis, glorioſus, jactator. A κῦδος.
Πολυκυκλος, ου, flexuoſus, ſinuoſus.
Πολυκυλινδωτὸς, ου, ὁ ἡ ἤ, multum volutatus. A κυλινδέω.
Πολυκύμαντος, ου, ὁ ἡ ἤ, multiplici fœtu gravida; ſ. potius plures enixa. A κύω.
Πολυκύμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, fluctuoſus. Ex πολύς, & κῦμα.
Πολυκυρίστης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.
Πολυκωθων, ωνος, ὁ ἡ ἤ, bibaciſſimus, vinoſiſſimus.
Πολυκώκυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, luctuoſus.
Πολύκωμος, ου, ὁ ἡ ἤ, deditus comeſſationibus; (2) comeſſationibus abundans.
Πολύκωπος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos remos habens. A κώπη.
Πολυλαλέω, garrio.
Πολυλαλος, ου, ὁ ἡ ἤ, multiloquus, loquax.
Πολυλάϊος, ου, ὁ ἡ ἤ, multas prædas adeptus; (2) multas ſegetes habens, locuples. A λάϊον, *præda*, vel λᾶϊον, *ſeges*.
Πολυλιμος, ου, valde eſuriens.
Πολυλιταύβυτος, ον, (a λιταυβύω) idem quod
Πολυλιτεύτης, ου, ὁ ἡ ἤ, (A λιτεύομαι) idem quod

Πολύλιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρνεῖε πολύλιτε, Callim. Hymn. in Apoll. 80. Ἡμετέρη ᾗ Τρῳὰλ τετίλεστο πολύλιτος. Nonn. P. 3, 29. Hom. Od. 5, 445. Ex iisdem.

Πολύλοβος, ε, ὁ ἡ ἤ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.

Πολυλογέω, ῶ, fut. ήσω, multa dico; copiose loquor, Gl. V. loquitor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis, Gl. V. multiloquium, loquacitas, verbositas. A

Πολυλόγος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.

Πολύλογος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iisd.

Πολυλόγως, *Adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ε, ὁ ἡ ἤ, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, & **πολυμαθία**, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio seu doctrina, Gl. Vet. πολυμαθία, solertia, multa scientia.

Πολυμαθέω, ῶ, multa discere appeto.

Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A

Πολυμαθής, έος, ὁ ἡ ἤ, qui multa didicit, eruditus, Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex πολὺς, & μαθάνω.

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est.

Πολύμακαρ, ὁ, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, s. pecore lanoso abundans, Lyc. Sch.

Πολυμάντθυτος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. A μαντεύω.

Πολυμέχαλος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas habens alas; πολυμέχαλος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μαχάλη, *ala*.

Πολυμάχητος, ε, ὁ ἡ ἤ, de quo multi & sæpe contendunt. A μάχομαι.

Πολυμέδιμνος, ε, ὁ ἡ ἤ, q. d. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris.

Πολυμεθής, έος, ὁ ἡ ἤ, multum ebrius, A μέθη, *ebrietas*.

Πολυμέλαθρος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas habens ædes, seu multa atria. A μέλαθρον.

Πολυμελὴς, ὲς, varie sonans, *Epith.* tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, *Adv.* vario sono.

Πολυμελπὴς, ὲς, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, multas effundens querelas, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, five plures partes. A

Πολυμερὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis curis obnoxius, anxius, solicitus. A μέριμνα.

Πολυμέρμβω, ε, ὁ ἡ ἤ, anxius, solicitus.

Πολυμερῶς, *Adv.* varie, Ph. plurifariam, multifariam.

Πολυμεστάζλητος, ον, valde variabilis, permultas formas adsumens, *Epith.* Protei.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, *Epith.* Caprarum.

Πολυμηκὴς, ὲς, valde longus. A μῆκος.

Πολύμηλος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas oves habens; (2) pomifer, Hom. Il. 2, 605. A μῆλον.

Πολύμηνις, ιος, ὁ ἡ ἰ, iracundus.

Πολυμήτωρ, ορος, ἡ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἤ, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ἡ ἤ, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, Hom. Il. 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, multa machinans solertia. A

Πολυμήχανος, ε, ὁ, ἡ ἤ, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus, Gl. Vet. dædalius, factitiosus, Il. 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μίγνυω. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura.

Πολυμιξία, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικλος, ον, idem quod πολυμιγής.

Πολυμισὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, invisus, odiosus. A μῖσος.

Πολύμισθος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.

Πολύμιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis liciis textus, Gl. V. πολύμιτα, multilicia, dicitur & de instrumentis musicis pulsatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

Πολυμνήσβυτος, ὁ ἡ ἤ, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνησβάομαι.

Πολυμνήστη, idem & ex iisd.

Πολυμνήστος, &

Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ἡ ἤ, memoria pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ε, ὁ ἡ ἤ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum. A ὕμνος.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ε, ὁ ἡ ἤ, multiformis, qui multarum formarum est. A μορφή.

Πολυμορφως, varie, varia forma, colore, &c.

Πολύμυστος, ε, ὁ ἡ ἤ, doctus, disertus, venustus, ut de musica & saltatione. A Μῦσα.

Πολύμοχθος, ε, ὁ ἡ ἤ, ærumnosus, laboriosus.

Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

Πολύμυθος, ε, ὁ ἡ ἤ, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυξος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens ellychnia. A μύξα, *ellychnium*.

Πολύναος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens delubra, Theoc. 15, 109.

Πολυναύτης, ε, ὁ, multos nautas habens.

Πολύνβρον, ε, τὸ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυνεφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.

Πολυνιφόμενος, ία, Ion. ίη, ιον, admodum tranquillus.

Πολυνίκης, ε, ὁ, sæpius victor. A νίκη.

Πολυνιφὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & sagacitatis inest. A πολύνοος.

Πολύνομος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multis vescitur. Ex πολὺς, & νέμω, *pasco*.

Πολύνοος, *contr.* πολύνους, ε, ὁ ἡ ἤ, cui multum est mentis; i. e. prudentiæ & sagacitatis. Hinc

Πολύνως, prudenter, sagaciter.

Πολύνοσος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui sæpius revolvitur, redit.

Πολύνυμφος, ἡ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.

Πολύξενος, Ion. πολύξεινος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

Πολυξενέω, & ὁμαι, hospitalis sum.

Πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulchre ædificatus, factus.

Πολύξηρος, ον, valde siccus, aridus.

Πολυξύλης, ὀν, arboribus frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ab ὁδός.

Πολυόδους, οντος, ὁ ἡ ἤ, multos habens dentes.

Πολυοδμος, ον, suaviter olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A

Πολυόζος, ε, ὁ ἡ ἤ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.

Πολυοινία, ἡ, vini copia, it. vinolentia. A

Πολύοινος, ε, ὁ ἡ ἤ, vinolentus, vino abundans.

Πολυόκνος, ον, valde tardus, s. cunctator.

Πολυόλβιος, idem quod

Πολύολβος, ε, ὁ ἡ ἤ, perbeatus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ε, ὁ ἡ ἤ, multos habens oculos; *it.* multa habens foramina, Gl. Vet. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ε ὁ ἡ ἤ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.

Πολύοπος, ε, ὁ ἡ ἤ, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς, *succus*, vel ὀπὴ, *foramen*.

Πολύοπτος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui a multis conspicitur. Ab ὄπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa sacra fiunt. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A

Πολύορκος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρμητος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.

Πολυόρνιθος, ε, ὁ ἡ ἤ, avibus abundans. A

Πολυορνις, ὁ ἡ ἤ, idem.

Πολυόροφος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia seu multitudo. A

Πολύοσμος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis odoribus fragrans. Ab ὀσμὴ, *odor*.

Πολυόστεος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens ossa. Ab ὀστέον, *os*.

Πολυόστιος, ε, ὁ ἡ ἤ, peculiatus, Ph. Ab ὕστια, *peculium*.

Πολυόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἤ, multioculus; (2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.

Πολυοχλέω, ῶ fut. ήσω, hominum multitudine abundo, Gl. V. πολυοχλῆσα, celeberrima, populosa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populositas. A

Πολύοχλος, ε, ὁ ἡ ἤ, frequens, hominum multitudine abundans.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοψία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A

Πολύοψος, ε, ὁ ἡ ἤ, abundans opseniis; (2) opseniis multis vescens. Ab ὄψον.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum casuum, multorum malorum perpessio, cum quis multis passionibus obnoxius est. A

Πολυπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, multis casibus seu malis jactatus. Ex πολὺς, & πάθος.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) servitiorum multitudo. A πολύπαις.

Πολυπαίπαλος, ε, ὁ ἡ ἤ, admodum vafer, valde callidus.

Πολύπαις, δος, ὁ ἡ ἤ, cui multi sunt liberi, s. servi.

Πολυπάμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, multa possidens, dives. Il. 4, 433. A πάομαι.

Πολυπάμφαος, ε, ὁ ἡ ἤ, lucidissimus. Ex παμφαὴς.

Πολυπαρθενβότος, ἡ, quæ diu virgo manet.

Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.

Πολυπαταξ, ὁ ἡ ἤ, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πατάσσω.

Πολυπάτητος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum calcatus, tritus & pervulgatus. A πατέω.

Πολύπατρις, ιδος, ὁ ἡ ἤ, plus una patriâ utens.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia & peritia, Gl. V. sagacitas, solertia. A

Πολύπειρος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gl. Vet. sagax. Ex πολὺς, & πεῖρα.

Πολυπείραν, ὁ ἡ ἤ, multiplex, varius. A πεῖρας.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, multum lugens, quem crebro calamitates luctu adficiunt, miser, luctuosus, luctu plenus; Hom. Il. 5, 559. A πένθος.

Πολυπενθὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum scisciians. Ex πολὺς, & πεύθομαι.

Πολυπή-

Πολυπήδητος, ον, multum ſaliens, in quo multum exſultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύπηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multo ſtamine textus, pinguis. A πηνῶς.

Πολυπίδακος, ε, ὁ ἡ ἡ, fontibus ſcatens, Hom. Il. 8, 47. Ex πίδαξ.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύπικρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde amarus.

Πολυπινής, ὲς, valde ſordidus, ſqualidus. A πῖνος.

Πολύπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum fidens ſeu credens.

Πολύπλαγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum errans, multivagus, Hom. Il. 11, 308. Idem.

Πολυπλανής, έος, ὁ ἡ ἡ, multivagus, vagus, erroneus; (2) erroris plenus. Οἱ ὃ κα μόντες Ἔργα πολυπλανέος βιοτῆς, Nonn. P. 5, 29. A πλανάω.

Πολυπλάνητος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολύπλανος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.

Πολυπλανῶς, cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffuſis, aut de herba errante longe lateque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc

Πολυπλασιασμός, ὁ, ὁ multiplicatio.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multo copioſior, multo major. A πολύς. Unde

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multiplex, Ph.

Πολύπλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. A πλέθρον.

Πολύπλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.

Πολυπλήθω, multus numero ſum; (2) augeor & creſco numero. A

Πολυπληθής, έος, ὁ ἡ ἡ, multus numero. A πλῆθος.

Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, Appian. Bell. Civil. 1. Ab eod.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico. Ab eod.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia, dolus. A

Πολύπλοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, & hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) doloſus, vafer, verſutus. Ex πλέκω.

Πολυπλόκως, Adv. multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, Gl. V.

Πολύπνοος, contr. πολύπνους, ε, ἡ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter ſpirans. A πνοή.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπους.

Πολυπόδιον, ε, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam, Dim. ab eod. *Angl.* polypody.

Πολυποδώδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, polypis abundans; (2) polypo ſimilis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ὁ ἡ ἡ, multum deſideratus.

Πολυποίκιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multimodus, multiformis.

Πολύπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, multas habens urbes.

Πολύπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, laborioſus; (2) ærumnoſus, calamitoſus; (3) multos labores ſtrenue perficiens.

Πολυπόνως, Adv. multo cum labore.

Πολυπόρδιος, ον, frequens viatoribus, *Epith.* viæ. A πορθέομαι.

Πολύπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos meatus habens, Gl. Vet. πολυπόρος, vadoſus.

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις, *potio.*

Πολυπόταμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fluviis abundans.

Πολυποτέω, multum poto, potui indulgeo. A

Πολυπότις, ἡ, fœm. a

Πολυπότης, ε, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, biboſus, Gl. V. multibibus.

Πολυπότμος, ον, multa fata habens.

Πολύποτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod πολυποτής. A πίνω.

Πολύπους, πόδος, ὁ ἡ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) Subſt. ὁ polypus, *piſcis*; (3) tuberculum in naribus, polypi carni ſimile, Gl. Vet. multipes, polypus.

Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter & ſolicite inquiro, curioſe perſcrutor, Gl. Vet. πολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor; habet et ſignificationem appetendæ rei alienæ *inpr.* imperii. Τὰ περὶ Θύαμιν πολυπραγμενεῖν, Helod. Ὁ τῷ τῆ ὄντι πολυπραγμονῶν φύσιν, Plato.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſolicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus & arcana imperii; (3) ſtudia literarum, *inpr.* hiſtoriæ. A

Πολυπράγμων, ον, ὁ ἡ ἡ, qui eſt multorum negotiorum, nihil in primis ad ipſum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, Gl. V. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus, ardelio. A πρᾶγμα.

Πολύπραγος, ον, valde mitis.

Πολύπρεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos habens ſtipites ſeu truncos. A πρέμνον.

Πολυπρίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πρόβατον.

Πολυπροικος, ὁ ἡ ἡ, magnam dotem habens. A πρίξ.

Πολυπρόσωπος, ὁ ἡ ἡ, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπρόσωπως, *Adv.* multis modis.

Πολύπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas pennas ſeu pinnas habens. A πτερόν.

Πολυπτοίητος, & πολυπλόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, pavidus, meticuloſus, tumultuoſus, formidabilis. A πτοιέω, *exterreo.*

Πολύπτολις, ιος, f. εως, ὁ ἡ ἡ, multas urbes habens, Call. in Dian. 225.

Πολύπτορθος, ὁ ἡ ἡ, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, ſinuum, vallium, &c. conglobatio, Gl. V. A

Πολύπτυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. Hom. Il. 8, 411. A πτύξ, *plica.*

Πολυπτώξ, ὁ ἡ ἡ, multos habens lepores.

Πολυπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, plures caſus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetorica. A πίπτω.

Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.

Πολύπυργος, ὁ ἡ ἡ, multis turribus munitus.

Πολύπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.

Πολυπάταγα, ων, ὁ ἡ ἡ, barbatus.

Πολυρήμων, ον, ὁ ἡ ἡ, diſertus, verboſus, Gl. Vet. A ῥῆμα, *verbum.*

Πολυρράγης, ές, ὁ ἡ ἡ, multas habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυρρόθιος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus.

Πολύρραπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum ſutus, multipliciter ſutus ſeu conſutus.

Πολυράφης, έος, ὁ ἡ ἡ, idem. A ῥάπτω.

Πολύρραφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Πολυρρημονίη, copioſe, verboſe dico. A

Πολυρρήμων, vid. πολυρήμων.

Πολύρριζος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos agnos habens; (2) opulentus, dives, Hom. Il. 9, 155. Ab ἄρς, ἀρνός.

Πολύρρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum dictus. A ῥέω, *dico.*

Πολυρριζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A

Πολύρριζος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas radices habens, cui multiplex eſt radix. A ῥίζα.

Πολύρρινος, ε, ὁ ἡ ἡ, corio multiplici inductus.

Πολυρρόδιος, ε, ὁ, roſis abundans, multis roſis conſperſus. A ῥόδον.

Πολύρρωδος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολυρρόθιος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Πολύρροθος, ε, ὁ ἡ ἡ, multiſtrepus.

Πολυρροιζόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum ſtridorem vel ſtrepitum edens. A ῥοιζδέω.

Πολύρροιζος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολύρρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multifluus, copioſe fluens. A ῥύω.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *Gen.* πολλῆς, ῆς, ῆς, multus, numeroſus; (2) magnus, amplus, ſpatioſus; (3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, *Att.* pro πολλὴ γῆ; (2) τί μοι πολύ; quid mihi prodeſt. *In plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in ſacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖστος.

Πολύσαθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum putris, admodum detritus, valde vitioſus.

Πολυσαρκέω, corpulentus ſeu pinguis ſum, carne abundo.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas, Gl. V. carnoſitas. A

Πολύσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde carnoſus, corpulentus; metaph. ſtupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum reverendus, vel auguſtus.

Πολύσεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum venerabilis.

Πολυσήμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa ſignificans. A σημαίνω.

Πολύσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A σῆμα.

Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνω.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A

Πολύσιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.

Πολύσκαλμος, ον, *Epith.* navis magnæ.

Πολύσκαρθμος, ε, ὁ ἡ ἡ, tripudians, exultans Hom. Il. 2, 814. A σκαίρω.

Πολυσκελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.

Πολύσκεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde conſpicuus, ſplendidus. Παρθένος ἐγλὺς ἐσσα πολυσκέπτοιο Βοώτου, Arat. 136. A σκέπτομαι.

Πολύσκιος, ον, umbroſus. A σκιά.

Πολυσκώμμων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, valde dicax. A σκώμμα.

Πολυσμάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſonorus, ſtreperus. A σμαραγέω.

Πολύσοφος, ον, valde ſapiens, ſ. doctus.

Πολυσπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multum denſatus, ſpatha. A σπάθη.

Πολύσπειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multas ſpiras ſ. plures cohortes habet. A σπεῖρα.

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, q. d. multum ſparſus ſeu diſſeminatus, Hom. Il. 2, 804. Πολυσπερέων λείκρων, Nonn. Par. 4. 17. A σπείρω.

Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia ſeminis genitalis. A

Πολύσπερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum ſeminis ferens, ſemine abundans. A σπέρμα.

Πολυσπουδὴς, ὲς, ſtudioſus, laborioſus.

Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa ſeu prolixa miſeratio, Suic. A

Πολύσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde miſericors. A σπλάγχνον.

Πολύσπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſemine vel ſegete abundans, fertilis.

Πολυσταγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multum ſeu abunde ſtillans. A στάζω.

Πολυσταλὶ, *Adv.* multis ſtillando guttis, uberrim. Ex iiſd.

Πολυστασιαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſeditioſus, ubi crebræ moventur ſeditiones, Appian. B. Civil. 2. A στασιάζω.

Πολυστάφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, uvis abundans. A στάφυλὴ, *uva.*

Πολύστάχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, multas ſpicas ferens ſeu edens. *Epith.* culmi.

Πολυστεγὴς, ὲς, idem quod

Πολύστεγος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, *tectum.*

Πολύστιος, & πολύστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapillis abundans,

abundans, ſcrupoſus. Ἐν πολλαῖσι πολυσχιδέσι νομάσσαι. Nic. Th. 950. Conf. Call. in Jov. 26. A σχία, vel σχίζα, *calculus*.

Πολυσχελέχης, ές, vel πολυσχελεχής, ές, ὁ ἡ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. A σχέλεχος.

Πολυσχίναλος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde gemebundus, ſ. gemitus habens multos, miſerabilis, ærumnoſus.

Πολυσχόρανος, ος, ὁ ἡ ἡ, multis ſertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυσχοινής, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. A σχοῖνος.

Πολυσχημος, ὁ ἡ ἡ, veſtis, quæ multum & pingue ſtamen habet. A σχῆμα.

Πολύσχιζος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum calcatus. A σχίζω.

Πολύσχιστος, ὁ ἡ ἡ, multis maculis notatus.

Πολύσχος, vide πολύσχιστος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A

Πολύστιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans.

Πολύστοιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολύστολος, ος, ὁ ἡ ὁ, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομέω, ῶ, multum loquor, Suic. A

Πολύστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, multa habens ora, multa loquens. A στόμα.

Πολύστονος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus. Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν; Hom. Il. 1, 445.

Πολύστροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multum verſari, flecti, aut torqueri poteſt; multum verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροφος, Poët. πολύστροιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυστρόφοιο θαλάσσης, Nic. Al. 6. A στροφέω.

Πολυστροφάλιξ, γος, ὁ ἡ ἡ, vorticoſus, multum volutatus. A στροφάλιγξ.

Πολύστροφος, ὁ ἡ ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή.

Πολύστυλος, ὁ ἡ ἡ, multas columnas habens.

Πολυσυγκρατος, ον, valde confuſus, ſ. e multis mixtus. A κεράννυμι.

Πολυσυγκριτος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ος, ὁ ἡ ἡ, plures habens ſyllabas. A Συλλαβή.

Πολυσωδεσμος, ὁ, multis copulis (ſ. conj, cop.) utens, Sch. Thuc.

Πολυσωίδετον, ος, τὸ, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A Σύνδετος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.

Πολυσφόραγος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσφόνδυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, multas habens vertebras & internodia. A Σφόνδυλη.

Πολυσφράγιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, multis ſignis notatus; (2) bene ſignatus. A Σφραγίζομαι.

Πολυσχιδής, ές, varius, multiplex.

Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυσχεδῶς, varie, multipliciter.

Πολυσχηματίστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſ. e multis generibus, v. c. verſuum compoſitus. Vox Gramm.

Πολυσχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδής, ές, ὁ ἡ ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus; (2) in multos ramos diffiſſus; (3) multiplex. A σχίζω. Hinc

Πολυσχιδία, ας, ἡ, Ion. πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio.

Πολυσχιδῶς, Adv. in multas & varias partes dividendo, Gl. Vet. multifariam.

Πολύσχιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ος, ὁ ἡ ἡ, multa habens corpora. A Σῶμα.

Πολυτάλαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives, *it.* gravis pondere.

Πολυτεκνέω, ῶ, fut. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.

Πολυτεκία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A

Πολύτεκνος, ος, ὁ ἡ ἡ, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia, Gl. V. lautitia. A

Πολυτελής, ές, ὁ ἡ ἡ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus, Ph. lautus, pretioſus, multiplex, Gl. V. opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. πολυτελέσιν, lautis, Ph. A τίλος, *veſtigal*.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnifice, Gl. Vet. laute, abunde, opipare.

Πολυτενής, ές, ὁ ἡ ἡ, multum porrectus, longum ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπής, ές, ὁ ἡ ἡ, valde delectans, valde ſuavis. Ex τέρπω.

Πολυτεχνής, ές, v. πολυτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas, & magnitudo.

Πολύτεχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnificendus, Gl. Vet. pretioſus; πολυτιμήτου, pretioſum, Ph. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ος, idem quod

Πολύτιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pretioſus; (2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιτάρωτος, ον, valde punitus & afflictus.

Πολύτιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus, Hom. Il. 9, 672. Od. 5, 17. A τλάω, *perpetior*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολύτλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numeroſitas, fœcunditas. A

Πολυτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, pariens multos, partu fœcunda, Gl. Vet. πολύτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens.

Πολυτραφής, ές, fertilis.

Πολύτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, columbis abundans, Hom. Il. 2, 502.

Πολύτρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, multa habens foramina.

Πολύτριπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum tritus.

Πολύτριχον, ος, τὸ, polytrichon, ſive adiantum nigrum. A

Πολύτριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, piloſus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus.

Πολυτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, multiplex, varius; (2) verſutus, moratus. A τροπή.

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis, Ph. multifariam, omnifariam.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A πολύτροφος.

Πολύτροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.

Πολυτρύτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ὁ ἡ ἡ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A

Πολύυδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, materioſus, Gloſſ. Vet. Ab ὕλη.

Πολυϋμνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. Ab ὕμνος.

Πολύϋμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.

Πολύυπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.

Πολυφαγέω, multum edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A

Πολυφάγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. V. edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.

Πολυφάνταστος, ος, ὁ ἡ ἡ, multas efficiens habenſque viſiones fictas.

Πολυφαρμακος, ος, ὁ ἡ ἡ, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum celebris, multorum ſermone jactatus. A φατός.

Πολύφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγής, ές, ὁ ἡ ἡ, multum ſplendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδής, ές, præparcus. A φείδομαι.

Πολύφερνος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui multa dos obtigit, bene dotata. A φέρνη, *dos*.

Πολυφημία, ἡ, gloria. A

Πολύφημος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde celebris, de quo varii ſermones narrantur. A φήμη.

Πολύφθογγος, ος, ὁ ἡ ἡ, multiſonus.

Πολυφθονδος, valde invidus.

Πολυφθόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, Soph. Elect. 10. (2) pernicioſus multis. A φθείρω.

Πολύφθορος, ος, ὁ ἡ ἡ, cædibus abundans; (2) dirutus, vaſtatus. Ex iiſd.

Πολυφιλάνθρωπος, ὁ ἡ ἡ, valde hominum amans, humaniſſimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valde carus. A φιλέω.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A

Πολύφιλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui multi ſunt amici.

Πολυφίλως, ita ut multis carus ſit.

Πολυφίλτρος, ος, ὁ ἡ ἡ, admodum amans, amori valde deditus, Suic. A φίλτρον.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, vanus, inanis.

Πολυφλοίσβοιο, Ion. pro πολυφλοίσβου, a

Πολύφλοισβος, ος, ὁ ἡ ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus, Hom. Il. 1, 33.

Πολύφοβος, ον, valde timidus.

Πολύφοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, profugus, vagus. A φοιτάω.

Πολυφόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multos occidit, crudelis.

Πολύφορβος, ος, ὁ ἡ ἡ, & πολύφορβος, ος, ον, multis pabulum ſeu eſcam ſuppeditans, Hom. Il. 9, 564. A φέρβω.

Πολυφόρητος, ον, idem quod

Πολυφόρος, ὁ ἡ ἡ, multorum ferax, Gl. Vet. fertilis; (2) eſt & *Epith.* vini multum aquæ ferentis. A φέρω, vel φορά, *proventus*. Hinc

Πολύφορτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multo premitur pondere, multas habens farcinas.

Πολυφραδέεσσι, Poët. pro πολυφραδέσι, a

Πολυφραδής, ές, ὁ ἡ ἡ, valde conſultus, valde prudens. A φράζω, *delibero*.

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, ſapientia, facundia.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύφρασος, ον, ſæpe dictus. Ex iiſd.

Πολύφρυντις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A

Πολύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui multum eſt mentis, ſive prudentiæ, prudens. A φρήν.

Πολυφυής, ές, ὁ ἡ ἡ, multiformis. A φύω.

Πολύφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυλος, ον, in multa genera, &c. diviſus. A φύλη.

Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A

Πολύφωνος, ε, ὁ ἡ ὁ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρῃ ἐσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνα κορώνη, Aratus. 1002. Ubi πολύφωνα est Adverb. Al. legunt πολύφωνον. Ex φωνή.

Πολύφωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, lux.

Πολύχαλκος, ε, ὁ ἡ ὁ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum est pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, Gl. Vet. ærosus, æreus.

Πολυχαλδής, ές, ὁ ἡ ὁ, valde capax. Πολυχαλδέος ὅλκου, Nicand. in Theriac. 951. Παίδοκος εἰμὶ θύρη προθύρων πολυχαλδέος αὐλῆς, Nonn. 10, 7. Ex χαλδάω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel **πολυχερία**, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, pluribus amictus tunicis.

Πολυχρέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus & fertilis sum. A πολύχρος.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρίκ, ας, ἡ, porcorum multitudo. Ex χοῖρος.

Πολύχορος, contr. πολύχους, ε, ὁ ἡ ὁ, multa cum ulura se refundens; (2) multiplex, Gl. V. πολύχορος, multifarius. Ex χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ε, ὁ ἡ ὁ, multas habens chordas, seu fides. Ex χορδή.

Πολυχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρημασία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, dives fio, vel sum. A

Πολυχρήματος, ε, ὁ ἡ ὁ, cui multum est pecuniæ, Gl. Vet. pecuniosus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρησμοσύνη, ης, ἡ, v. πολυχρηματία. A

Πολυχρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem quod πολυχρήματος.

Πολυχρησία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολύχρηστος, ε, ὁ ἡ ὁ, valde utilis; (2) multum usitatus.

Πολύχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus sum. A πολυχρόνος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, Att. πολυχρονῶ, diu moror, prolongo, profero. A

Πολυχρόνιος, ὁ ἡ ὁ, multum seu longum tempus durans, diuturnus; (2) antiquus, Gl. V. vivax, longævus, diuturnus. Οἰκία Διὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἷμα, Call. in Del. 282. Ex χρόνος. Hinc

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονίως, *Adv.* diutissime.

Πολύχρους, ε, ὁ ἡ ὁ, idem quod πολυχρόμιος.

Πολύχρους, contr. πολύχρως, ε, ὁ ἡ ὁ, qui multis coloribus est præditus, varius, Gl. V. πολύχρως, varius. Ex χρόα.

Πολύχρυσος, ε, ὁ ἡ ὁ, multum auri habens, auro adfluens, Ph. opimus, aurosus.

Πολυχρώματος, ε, ὁ ἡ ὁ, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

Πολύχους, ωτος, ὁ ἡ ὁ, idem. A χρόα.

Πολύχυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, multum habens succi, succulentus.

Πολύχυτος, ε, ὁ ἡ ὁ, late fluens, fluidus; (2) multum diffusus.

Πολυχάρτος, ε, ὁ ἡ ὁ, multorum capax.

Πολύχαρος, ε, ὁ ἡ ὁ, amplus, spatiosus, capax. Ex χάρα.

Πολύχωστος, ε, ὁ ἡ ὁ, multa terra adgesta exstructus, alte aggeratus.

Πολυψάμαθος, ε, ὁ ἡ ὁ, multam habens arenam, arenosus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.

Πολυψηφίς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, multos habens calculos seu lapillos. Ex ψῆφις.

Πολύψηφος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui multa fert s. explet suffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυνος, ε, ὁ ἡ ὁ, multos dolores adferens, molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex ὀδυνάω.

Πολυωνυμέω, multa nomina habeo.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A

Πολυώνυμος, ὁ ἡ ὁ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπός, ε, ὁ, multa habens foramina; πόλυωπον, multoculum, Hes. Ex ὤψ.

Πολυωρέω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo; (4) donis afficio. Πολυωρῶν εἰς τὸν νῦν ὑ διέλιπον, Æschin. Πολυωρεῖσθαι τὸ τῆς ἡτθόναν χρὴ γένος, Aristot. Ex ὠρέω. Hinc

Πολυωρητικός, ἡ, ὁν, multam curam gerens, solicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & observatio; (2) honos. Ab eod.

Πολύωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, multas habens aures. Ex οὖς.

Πολυωφελής, ές, ὁ ἡ ὁ, valde utilis. Ex ὠφελέω.

Πολυωφελῶς, valde utiliter.

Πολύωψ, ωπος, ὁ ἡ ὁ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre, leguminibus immixta.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex πομπή, & ἄγω.

Πομπαῖος, ε, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλῷ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κἀμίσαι, Soph. Aj. 843. A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel transvectio, qualis in pompa esse solet; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, s. in triumpho ap. Rom. A πομπεύω. Unde

Πομπεῖον, ε, τὸ, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.

Πομπεύσκειν, *Dor.* pro πομπεύειν.

Πομπεύς, ῆος, *Ion.* ῆως, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πομπευτής, οῦ, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, transmitto, transveho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, & (4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumelia afficio, proprie, per hominum ora traducendo, pass. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi. Ἀλλ' ἐπεὶ Ἑρμῆ τῷδε πομπεύω τέχνῳ βέβαιον, Soph. Trach. 629. A

Πομπή, ῆς, ἡ, missio, missus; (2) impulsus, instinctus; (3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus; (4) pompa, i. e. solennis apparatus & spectaculum solenne in modum triumphi. A πέμπω. Hinc

Πομπικός, ἡ, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens, (2) magnificus, ad ostentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus & factus.

Πομπίλος, ε, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis.

Πόμπιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, & πόμπιμος, ίμη, ίμον, qui mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eodem.

Πομπός, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux, Hom. Il. 13, 416. A πέμπω.

Πομποσολέω, classem deduco. Τῆς θεᾶ λιπαρᾶ χαλκώπα πομποσολέσας τὸ Σκάφος, Luc. Ex πόμπος, & σόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ. Unde

Πομφολυγηρός, ε, ὁ ἡ ὁ, bullis turgens.

Πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox Aristophanica. Ex πομφ. & πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγωθῆς, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, bullosus.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris, Ph. bulla, scatebra. A πομφός. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum instar effervesco, πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἄρ' πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, Pind. Pyth. 4, 226.

Πομφός, ἅ, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor. A πέμφιξ.

Πονεῖτο, *laborabat*, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐπονεῖτο, a πονέω.

Πονέοντο, 3. pl. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμενοι, *laborantes*, nom. plural. particip. præs. med. *Dor.* pro πονούμενοι.

Πονεῦμες, 1. pl. præs. indic. act. *Dor.* pro πονοῦμεν.

Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες.

Πονέω, ῶ, f. έσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, Gl. V. aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. pass. part. πονηθέν, elaboratum, a. 1. pass. part. πονέετο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ, sibi studet, Soph. Aj. 1383. Ἐγαμέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ ζκίλη, Arist. Pace. 820. Πολλοὶ ὦ μέμνησθε καλὸν εἶτι πονηθῆ, Pind. Ol. 6, 17. Ἔαθεν εἰς νύκλα πονεμένος, Philox. A πόνος.

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber. A pr.

Πονήρδημα, ατος, τὸ, facinus improbum & scelestum, scelus. A

Πονηρδέω, & **πονηρδεύομαι**, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus sum, improbe & nequiter ago. A πονηρός. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, misera & laboriosa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, Ph. malignitas, pravitas, malitia, versutia, Al. Gl. Vet. nequitia.

Πονηροδιδάσκαλος, ε, ὁ ἡ ὁ, magister improbitatis, doctor malorum.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gloss. Vet. Ex καρδία.

Πονηροκρατέομαι, ᾶμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex πονηρός, & κράτος, potentia.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus & improbus. Ex iisd.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρός, ρά, ρόν, improbus, scelestus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laboriosus, miser, infelix; ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.

Πονηρόφιλος, ε, ὁ ἡ ὁ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter.

Πονήρως, *Adv.* male, misere. A πόνηρος.

Πονήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, a πονέω.

Πονητικός, ἡ, όν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνοιο, gen. sing. *Ion.* pro πόνου, a

Πόνος, ε, ὁ, labor, studium, & opera rei alicui impensa; (2) molestia, labor & molestia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντίᾳν, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντίων, a πόντος.

Ποντίες, άδος, ἡ, marina. A πόντος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικὸν, nux avellana, Ph. subaud. κάρυον.

Ποντικός, ἡ, όν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui est e Ponto. A πόντος.

Πόντιος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, submerſio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβροχος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, mari immerſus, in mari ſubmerſus. Ex πόντος, & βρέχω.

Ποντογενὴς, ἐς, e mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex πόντος, & γίνομαι.

Ποντόθεν, *Adv.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδων.

Ποντονδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλάνητος, ον, in mari vagans, *Epith.* piſcis, navis, mercatoris, &c.

Ποντοπλάνος, ὁ ἡ ἦ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado ſeu peterro. Ποντοπορεύμεναι, *Poët.* pro ποντοπορεῦσαι, Od. 5, 277. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπορίη, gen. ſing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a

Ποντοπόρος, ος, ὁ ἡ ἦ, pontum ſeu mare trajiciens, pontigradus, Gl. V. fluctivagus, Hom. Il. 1, 439. Ex πείρω.

Ποντοποσειδᾶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον, Ariſt. Plut. 1050.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Aſiæ minoris, Pontus.

Πόντοθεν, e mari. A πόντος.

Ποντοχαρύβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονοπόνηρος, ὁ ἡ ἦ, miſer laborando, Ariſt. Lyſ. 532. A πόνος.

Πόξ, πώκος, ἡ, vellus, lana detonſa, aut vulſa; occurrit πώκα, acc. A πέκω.

Ποπάγος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, herbis veſcens. Ex πόα.

Πόπανον, ᾱ, τὸ, popanon, placentula, lata, tenuis, & rotunda; πόπανα, liba, Ph. A πέπτω.

ΠΟΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι Dii ſunt apud Dryopes, item πόπαξ.

ΠΟΠΠΥΖΩ, fut. ύσω, ſibilo; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Οὐκέτι Ζεὺς Κορύδωνι Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι; *Dor.* pro ποππύζειν, Theocr. 5, 7. Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐπόππυσον, Ariſt. Plut. 731.

Ποππυλιάσδειν, *Dor.* pro ποππυλιάζειν, a

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδῃ, *Dor.* pro ποππυλιάζῃ, Theocr. 5, 89.

Ποππύσδειν, *Dor.* pro ποππύζειν, a ποππύζω.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, ᾱ, ὁ, ſibilus; (2) palpus, ſive ſonus, lingua, manibus, ac ſimilibus modis excitatus, ad favorem oſtendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Ion.* idem quod πάρδαλις, Hom. Il. 17, 20. A πάρδος.

Πορδαλέος, ὁ, quæ timore cacaturit. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a πάρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, inceſſus, ingreſſus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, greſſus. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ᾱ, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβύταις εἰς τὴν πορεύσιμον εἰς πρεσβείαν, ὥσπερ ἐφόδιον, Etymol. Magn. Ab eod.

Πορδυέντες, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi πορεύομαι.

Πορεύθειν, *profectum eſſe*, infin. a. ejuſd.

Πορεύθητε, ite, 2. plur. imper. aor. ejuſd.

Πορεύθω, abiero, 1. ſingul. conj. aor. ejuſd.

Πορεύμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορεύομαι, f. εύσομαι, vado, eo, meo, proficiſcor, pergo, Gl. Vet. πορεύη, is, Ph. πορεύθηναι, a. 1. iviſſe; part. πορεύσεις, profectus; Πέμπε πρὸς ἄλλων ἑστίαν πορεύσομαι, Eur. Alc. 535. Ἔξω δωμάτων πορεύεται, ibid. 505. A πόρος.

Πορεύσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πορεύσεσαι, a πορεύομαι.

Πορευσιμος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, vel πορεύσιμος, ίμη, ίμον, qui tranſiri poteſt, permeabilis. A πορεύομαι.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipſa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικὸς, ἡ, όν, qui incedere poteſt, qui ingreditur & ambulat. Ab eod.

Πορευτὸς, ἡ, τὸν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, tranſveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, Eur. Ph. 992. Πτίλοις πορεύσῃ πᾶλον, ἐ ναυδλώσομαι, Ariſt. Pace. 126. Καί με πρὸς τύμβον πόρευσιν πατρὸς, Eur. Or. 788. A πείρω.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. paſſ. part. vaſtatus; πορθήσαι, vaſtare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, Gl. V. part. a. 1. Ἔπειτα ὃ ζῶ ζοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν, Soph. Phil. 912. Τί δ' ἐὰν πορθωσι χάραν τὴν ἐμὴν; ibid. 1395. A πέρθω.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act.

Πορθησις, έως, ἡ, vaſtatio, excidium, Gl. V. πορθήσῃ, vaſtatione, Ph. πόρθησιν, vaſtitatem, Ph. A præc.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, everſor, vaſtator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ἡ, όν, vaſtatorius, idem quod pr.

Πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητὴς.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum; (2) navis, qua fretum aliquod ſeu fluvius trajicitur, Gl. V. portorium, velatura; πορθμεῖα, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre ſeu rate aliquem tranſportat per fretum, Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad trajectionem. A πορθμεύτης.

Πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ, Eur. I. T. 372. Τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος, ib. 737. Ἀκρυσι νικηθεῖσα μόλις πορθμεύετο φωνὰ, i. e. egrediebatur, Nonn. P. 11, 32. A πορθμός.

Πορθμήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικὸς, ἡ, όν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti perſolvitur. A πορθμὸς. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piſcatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *tranſitus.*

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, ſuppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. πορισθεῖσαν, partam, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? Ariſt. Ach. 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, id. Av. 465. Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γνώμη, id, Conc. 236.

Πόριμος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, pervius, penetrabilis, tranſiens; quæſtuoſus, Gl. Vet. parabilis; qui facile invenit, induſtrius. Ab eod.

Πόριον, ου, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἦ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκυθραὶ λειμῶνος πόριες καὶ βουσίου, Aratus. 1120.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæſtus; (2) propoſitio conſecutionem neceſſariam habens, & ex iis dependentem, quæ jam probata ſunt. A πορίζω.

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, comparatio, Gl. Vet. quæſtus, adquiſitio.

Πορισὴς, οῦ, ὁ, ſuppeditator; (2) *a med.* quæſtor, exactor; *item*, quicunque aliquid ſibi comparat, ut κακὸς π. qui malis artibus pecuniam facit.

Πορισικὸς, ἡ, όν, qui quærere novit, induſtrius conquiſitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæſtuoſus; πορισικὴ, quæſtuaria, Gl. V. A πορισὴς.

Πορισὸς, ἡ, όν, qui adquiri & parari poteſt, parabilis, qui facile ſuppeditatur, Gl. Vet. πορισὸν, præſtabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piſcatur.

ΠΟΡΚΗΣ, ᾱ, ὁ, annulus, quo ferrum haſtæ cum ligno coërcetur, ſive quo cuſpis haſtæ cum haſtili vincitur.

ΠΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piſcatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ eſt, circulus. Κύρτης δεῖ ἡμῖν δίκτυα, ἡ βρόχης, ἡ πόρκης, ἢ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλό τι ἢ πλέω ἔρκη δεῖ προσαγορεύειν, Plato. in Sophiſt.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio, Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſcorta ſe proſtituunt, lupanar, Gloſſ. Vet. fornix, ganeum. A

Πορνεύω, f. εύσω, ſcortor, fornicor, Gl. Vet. A πόρνη.

Πόρνη, ης, ἡ, ſcortum, meretrix, fornicaria, ſcortulum, Gl. V. Hinc

Πορνίδιον, ου, τὸ, Dim.

Πορνικὸς, ἡ, όν, meretricius. Ab eod.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices & ſcorta aluntur, lupanar, Ph. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκεομάχοι, qui lupanaria defendunt, & ſuo patrocinio comprobant. Ex πορνοβοσκεῖον, & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; i. e. meretrices & proſtibula alo, lenocinor, alieno amori ſervio. A πορνοβοσκὸς.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A

Πορνοβοσκὸς, ὁ ἡ ἦ, leno, lena, qui vel quæ ſcorta & meretrices alit, Ph. leno, lenocinator. Ex πόρνη, & βόσκω.

Πορνογενὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, ſpurius, Gl. Vet. A πόρνη, & γείνομαι.

Πορνογράφος, ὁ ἡ ἦ, qui meretrices depingit, qui meretrices deſcribit, qui de meretricibus librum conſcribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ὁ, ὁ, leno, Gl. Vet. lenocinator, fornicarius. Ex πόρνη, & κόπτω.

Πορνομανὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, qui inſano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαίνομαι.

Πορνομοιχὸς, ές, ὁ ἡ ἦ, adulter, impudicus. Ex πόρνη, & μοιχός.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus ſuum proſtituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, ſcortator, Ph. ſcortus, impudicus, Al. Gl. Vet. fornicarius, impurus. A πιπράω, *vendo.*

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, ſcortator, qui ſcorta & meretrices contemplatur. Ex πόρνη, & σκοπός.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam publico ærario ſolvit, ut lenocinium facere ſibi liceat. Ex πόρνη, & τελώνης.

Πορνοφίλας, ου, ὁ, &

Πορνόφιλος, ου, ὁ ἡ ἦ, meretrices amans.

Πορπολέω, ῶ, f. ήσω, tranſitum ſeu viam facio. Ex πόρος.

Πορπολῖτα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. Ex iiſd.

Πόρος, ου, ὁ, tranſitus, trajectus, Ph. *item*, ora maritima ubi ſc. eſt trajectus; (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæſtus, Ph. Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω.

Πορτόω, f. άσω, infibulor, Æſch. Pr. 61. fibula ſubnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπτὰς θ' ἑλικας, κάλυκας τε ἡμῶν ὅρμους, Il. 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακισάμην φιδὸς ἀμπλάμην ἑδὰ, Ariſt. Lyſ. 106.

Πορπακοφορίων, ſibula utor.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præſertim amenti in clypeo. Ἐμοὶ δὲ πόρπακι γενναίαν χέρα, Eur. Hel. 1392. Ab eod.

Πορπάω,

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.
ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1.
Πορπηδόν, *Adv.* in modum fibulæ. A πόρπη.
Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.
Πορπόω, f. ώσω, idem quod πορπάω.
Πορρίνημα, ατος, τὸ, ramentum, fcobs, Strabo. lib. 13. Ex πόρρω, & ῥίνημα.
Πόρρω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc *Compar.* πορρώτερος, longius diffitus, Gl. V. ulterior, & *Superl.* πορρώτατος, longiffime diffitus. A πρό.
Πόρρωθεν, *Adv.* e longinquo, eminus, procul. A πόρρω.
Πορρωτάτω, *Adverb.* longiffime, maxime procul.
Πορρωτέρω, longius, magis procul.
Πορσαίνω, paro, curo; πορσανέουσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro πορσανοῦσα. Πορσαίνειν βρέφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.
Πόρσιον, *Adv.* longius, remotius. Ὡς πόρσισα, quàm longiffime, Pind. Nemeor. 9. A πόρσω.
Πορσυνέσσαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσυνοῦσαι, a
Πορσύνω, f. ανῶ, præbeo, ſuppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, adminiſtro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Πᾶγμα πορσυνόων μέγα, Soph. El. 672. Ὡς ὃ τὸ τῶ ποταμῶ ἐπορσύνετο, Xen. Cyr. 7, 23. Ἐμὰ δ' πάλλα πάντα πορσυνῶ, Soph. Aj. 1415. Καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, Eur. Med. 1021. Σοὶ τῶνδε πορσύνω χάριν, id. Alc. 1062. Κείνα πορσυνέσσα λέχεσ, Hom. Il. 3, 411. A πόρω.
Πόρσω, *Adv.* longe, ante; (2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longiffime, maxime procul. A πρό.
Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.
Πόρταξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.
ΠΟ'ΡΤΙΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Πορτιτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitulos nutriens. Hom. in Ap. 21. Ex πόρτις, & τρέφω.
ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, veſtis purpurea; (3) veſtis ſplendida, venuſta, elegans.
Πορφυραῖος, purpureus, Chron. Alex. *Ern.*
Πορφυραιθής, έος, ὁ ἡ ἡ, qui purpureo flore eſt. Ex πορφύρα, & ἄνθος, *flos.*
Πορφύρεος, idem quod
Πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυρᾶς, ᾶ, ᾶν, purpureus; ſplendidus, venuſtus, elegans; (3) niger; (4) varius, verſicolor. πορφύρεος δᾶκτος, Hom. Il. 583. πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτὴν, 17, 551. A πορφύρα. Unde
Πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, f. qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, intector.
Πορφυρίτης, ου, ὁ, idem. A πορφυρεύω.
Πορφυρίτικός, ἡ, όν, pertinens ad purpurarum venatorem ſeu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρίτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ſcientia venandi purpuras. A πορφυρίτης.
Πορφυρόω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpuraſco. A πορφύρω.
Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore ſum. A πορφύρα.
Πορφύριον, ε, τὸ, parva purpura, Ph. πορφύρια, murices, Dim. ab eod.
Πορφυρίς, ίδος, ἡ, purpurea veſtis, Gl. Vet. torale; (2) avis nomen; (3) nomen inſulæ. Ab eod.
Πορφυρίτης, purpurans. Ab eod.
Πορφυρίτις, ιδος, ἡ, idem fœm.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, ſic dictæ a colore roſtri & pedum; (2) piſcis quidam, Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eodem.
Πορφυροβαφής, ε, ὁ ἡ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.
Πορφυροβαφεῖον, ε, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.
Πορφυροβαφὴς, ὁ, &
Πορφυροβαφός, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω.
Πορφυροειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, purpuræ ſpeciem gerens, purpureo colori ſimilis, cæruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος.
Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita ut purpura referat.
Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens. *Epith.* maris. A πορφύρα.
Πορφυρόζωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.
Πορφυρόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus caulis purpureus eſt.
Πορφυρομιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρα, & μίγνυμι.
Πορφυρόπεζος, ε, ὁ ἡ ἡ, purpureos habens pedes. Ex πορφύρα, & πέζα.
Πορφυροπώλης, ε, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.
Πορφυρίπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram ſive lanam aut veſtem purpuream vendit. Ex πορφύρα, & πωλέω.
Πορφυρόστρωτος, ον, purpura ſtratus.
Πορφυρόω, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα. Unde
Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo, nigreſco, æſtuo, *de mari.* Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μήνυτι, Il. 21, 551.
Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inuſ. πόρφυρος.
Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, ſuppedito, do. Τέτμω μόνω πόρσειν αἵρεσιν δόμων λαβεῖν, ὃ χρήζῃ, Lyc. 1268. A πείρω.
Πόσακις, *Adv.* quoties? A πόσος.
Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex? Ab eod.
Ποσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ποσαπλῶς, *Adv.* quot modis. Ab eod.
Ποσάπους, ους, quot pedum?
Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis? A ποσάκις.
Ποσαχῶς, *Adv.* quotnam modis? Ab eod.
Πόσε, *Adverb.* quo? quem in locum? A πόσος.
Πόσῃ, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσει, a πόσις, *maritus.*
Ποσιδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus.
Ποσειδάνειος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad Neptunum pertinens. A ποσειδᾶν.
Ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni.
Ποσειδεών, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, ultimam Decembris partem, & primam mediamque Januarii complectens, Gl. Vet. December. A ποσειδῶν.
Ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. Ab eod.
ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis, Conſus.
Ποσειδώνια, ίων, τὰ, ſacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. V. A ποσειδᾶν.
Ποσειδώνιον, ε, τὸ, templum Neptuni.
Πόσιος, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, a πόσις, *maritus.*
ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis integitur; (2) penis.
Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris ſuper pilos. Ab eod.
Πόσθιον, ε, το, pudendum virile, Dim. a πόσθη.
Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene eſt, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.
Ποσὶ, *pedibus*, dat. plur. a πῶς.
Ποσιδήϊον, ε, τὸ, Neptuni templum. A ποσειδᾶν, vel ποσιδᾶν.
Ποσίμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.
Ποσὶν, dat. plur. *Poët.* & cum ν pro ποσὶ, a πῶς.
Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*
Πόσις, maritus apud poët. acc. πόσιν.
Ποσιπέρνιδες, αν, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πῶς, & πέρνα, *calcaneum.*
Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσυ, quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.
Πόσος, ἡ, όν, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.
Ποσοσύλλαβος, ον, quot ſyllabarum. A συλλαβή.
Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.
Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. paſſ. part. Suic. Ab eod.
Ποσταῖμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσος, & ἦμαρ.
Ποσσίκροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pedibus pulſatur. Ex πῶς, & κρότος, *pulſus.*
Πόσσος, poët. pro πόσος.
Πόστε, g. ſ. *Dor.* & *Poët.* pro πόσυ, a πόσος.
Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum ſpatio, Ph. quota die. Ποσταῖος ἂν ζωὸ τῷ στρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; Xenoph. Cyropæd. 5. A πόσος.
Ποστημόριος, q. d. quoteſimus; quotæ partis; ποστημόριον, quota pars, Gl. Vet. hæc portiuncula, Ex πόσος, & μόριον, *pars.*
Ποστὸς, ἡ, όν, quotus? (2) quantus? A πόσος.
Ποστῶς, aliquantulum.
Πόταγε, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω.
Ποτάγχυμμι, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμμι, a προσόγχυμι, appropinquo.
Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποτάχ' ὃ πολὺ πλέον ἄμμε γαλάνα, Moſch. 5, 3. Hinc
Ποταγωγίδης, ε, ὁ, explorator, delator.
Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαείδω. Τὴν γὰ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον, Theocr. 2, 11.
Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improviſus, Æſch. Pr. 102. (2) primus. A ποτὶ, pro πρός.
Ποταινὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.
Ποταμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo, *Dor.* pro προσαμείβομαι. Τὰν σ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποταμείψατο, Theocr. 1, 100.
Ποτάμειος, εία, ειον, fluvialis. A ποταμός.
Ποταμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας, Theocr. 1, 26.
Ποταμέλξομαι, f. 1. indic. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι.
Ποταμηγὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis. Ex ποταμὸς, & ἄγω.
Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.
Ποταμὶς, ἡ, fluvialis, v. c. Nympha.
Ποταμηπόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, fluvium trajiciens.
Ποταμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, Strabo, lib. 10. A ποταμός. Unde
Ποτάμιον, ε, τὸ, rivus, Dim.
Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. V. Ab eod.
Ποταμίσκος, ε, ὁ, fluviolus, Dim. ab eod.
Ποταμίτης, ε, ὁ, ποταμίτας, aquilices, Ph.
Ποταμοπλάτανος, ος, ὁ ἡ ἡ, fluvio vicinus; accola fluvii.
Ποταμοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ποταμοῦ.
Ποταμόκλυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμὸς, & κλύζομαι.
Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium.
ΠΟΤΑΜΟ'Σ, ε, ὁ, fluvius, flumen, amnis, Ph.
Ποταμορρίπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui a fluvio auferetur ſive rapitur.
Ποταμόχαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.
Ποτανὶς, volucer, volans, *Dor.* pro ποτηνὶς.
Ποτάομαι, ᾶμαι, volo, as. Μέσα δ' αἰετὸς ἐραζὰ πτᾶται, Eur. Rhes. 550. A πέτομαι.
Ποταπὸς, ἡ, όν, qualis, Ph. A δαπίδων.
Ποταπῶς, qualiter, Ph. A præc.
Ποταυλάζειν, *aſpiratum*, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσαυλάζειν, a προσαυλάζω.
Ποταύλῃ, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλῃ, a
Ποταυλία, ᾶς, *Dor.* pro προσαυλία. A πρὸ ἀμάντιον

ἀμοιβαίως παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλῃ, Theocr. 6, 41.

Ποταῖος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel ſpectans, *Dor.* pro προσηέος. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἠώς, *aurora.*

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc οὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτέδραμε, *accurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, a προστρέχω.

Ποτιδὰν, *Dor.* pro προσιδὰν, inuſ. Hinc a. 2. ποτιδὰν, intuitus; ποτίδοιμι, intuear, inſpiciam.

Ποτεκλεπτόμην, *furtim ducebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro προσεκλεπτόμην, a προσκλέπτομαι.

Ποτέομαι, volo, as. A πέτομαι.

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, a ποτέομαι.

Ποτέον, ἐα, ἐον, bibendus. A πίνω.

Ποτζεσθεῖν, præſ. infin. act. *Dor.* pro προσδίζειν. A

Ποτρίσδω, *Dor.* pro προσδίζω, cum aliquo certo.

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ῥον, uter; πότερον, utrum.

Ποτίρχῃ, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *Æol.* pro προσίρχου. A

Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.

Ποτέρωθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτέρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτερώσε, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

Ποτεφύετο, *adhærebat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, a προσφύομαι.

Ποτεχὲ, *adhibe*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a

Ποτέχω, *Dor.* pro προσίχω.

Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματοποιὸς, ὁ, qui pocula conficit, Suic. Ex πότημα, & ποιέω.

Ποτῆμβι, *adire*, præſ. infin. act. *Dor.* pro προσεῖναι, a πρόσειμι.

Ποτιλὰς, ἡ, ὁν, *Dor.* ποταλὰς, volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηρίδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.

Ποτηριογλύπλης, ου, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον, & γλύφω.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix, in ſac. literis, portio deſtinata: de bonis & malis rebus. Ab eod.

Ποτηριοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, poculi aut poculorum geſtator, ſeu geſtatrix. Ex φέρω.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, Gl. Vet. ubi calices reponuntur, ſ. exponuntur. Abacus

Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, cratera, Gl. V. ubi calices lavantur. Ex ποτήριον, & πλύω.

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος; Hom. Odyſſ. 5, 201. A πίνω.

Πότης, ου, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὸς, ὴ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.

Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens eſt in compoſitis.

Ποτιάπτω, f. ψω, alligo.

Ποτιβάλλω, objicio, obtendo.

Ποτιβλέπειν, *Dor.* pro προσβλέπειν. A

Ποτιβλέπω, f. ψω, adſpicio, intueor.

Πότιδεσσι μάχαις, *exſpectantibus*, dat. pl. part. præſ. f. g. *Dor.* pro προσδεχομέναις, a προσδέχομαι, Hom. Il. 2, 137.

Ποτιδεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω, *adſpicio.*

Ποτιδέρκεται, *Dor.* pro προσδέρκεται, a

Ποτιδέρκομαι, adſpicio. Τλώων ποτιδέρκεται ἄνδρα γελάσσα, Theocr. 1, 36.

Ποτιδεύομαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐγὼ τλύω ποτιδεύομαι, Theocr. 5, 63.

Ποτίδοις, *adſpexeris*, 2. ſ. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a προσείδω.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad cœnam utilis; Hom. Il. 7, 370. Ex δόρπον.

Ποτίδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, ſeu miniſtro; (2) aquatum duco. Ph. adaquo; (3) rigo. Ph. irrigo. Ταύρους ἡ πόρτιας ὤδε ποτίσδων, Theocr. 1, 121. A πότος.

Ποτίθει, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor. Att.* & *per Syncop.* pro προτίθει, & hoc pro προτίθετι, a προτίθημι.

Ποτικάρδιος, ία, ιον, qui ad cor adhæret, qui in corde hæret, *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικεκλιμμένον, *Dor.* pro προσκεκλιμμένον, a προσκλίνομαι.

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι, vergo; ποτικεκλιμμένος, inclinatus, p. paſſ.

Ποτικὸς, ὴ, όν, bibax. A πότος.

Ποτικράνιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar.

Ποτιλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω, alloquor, compello. Τὰς δ' ἀδὲν ποτιλέξαθ' ὁ βωκόλος, reſpondit, Theocr. 1, 92.

Ποτιμάξατο, *attigit*, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσεμάξατο, a

Ποτιμάττομαι, f. ξομαι, allido.

Πότιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθεῖζι, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro προσμυθέεσθαι, a

Ποτιμυθέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, alloquor; (2) rogo. Μή τί οἱ ὑ χ' καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο Σπερχομήῳ, Theocr. 24, 66.

Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσνίσσομαι. Hom. Il. 9, 381.

Ποτιόσσεται, *adſpicit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro προσόσσεται, a verbo προσόσσομαι.

Ποτιρρίπτειν, *projicere*, præſ. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro προσρίπτειν, a προσρίπτω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. ποτίζω. Unde

Πότισις, εως, ἡ, adaquatio. Gl. V. potatio.

Ποτισμὸς, ῦ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

Ποτισφάζω, inſtillo. *Dor.* pro προσφάζω. Πρὰν σ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτισφάζων ὄαρον, Pind. Pyth. 4, 255.

Ποτίσσατος, bibaciſſimus. Superl. Att. a πότης.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis, aqualiculus, Ph. popina. Ab eod.

Ποτιστὴς, ῦ, ὁ, irrigator, qui potum præbet.

Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, ſeu aquatum compelluntur. Ἵππειν τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην, Call. in Dian. 50. Ab eod.

Ποτιχόμαι, amplector, comprehendo.

Ποτιτέρπω, f. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιφθίγξομαι, *Dor.* f. ξομαι, compello.

Ποτιφορος, pro πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, adhæreo, *Dor.* pro προσφύομαι. Χὠ μὲν τωγκίστρῳ ποτιφύετο, Theocr. 21, 46.

Ποτιφαύσεις, ήεσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui poteſt.

Ποτιχριμπτω, pro προσχρ.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a ποτίζω.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, ſors, fatum. caſus ſeu fortuna fatali ſorte obveniens; (2) interitus, mors.

Πότνα, ια, alma, adoranda, veneranda, diva.

Πότνια, ὴ, idem.

Ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad inſaniam redigentes. A πότνιος.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

Ποτνιάναξ, ακτος, ὁ ἡ ἡ, dominatu venerandus. Ex πότνια, & ἄναξ.

Ποτνίασις, εως, ἡ, ſupplex obteſtatio, precatio cum lacrimis, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, ſupplicatio deorum. Ab eodem.

Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obſecro, obteſtor, ſuppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδόκει ποτνιᾶσθαι ἡ δακρύειν, Plut. A

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, auguſtus. Uſitatum in fœm. πότνια.

Πότνος, ος, ον, idem; occurrit in fœm. πότνια.

Ποτοῖο, g. ſ. *Ion.* pro ποτοῦ, a

Ποτον, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

ΠΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ὴ, όν, potabilis, potulentus, ſeu poculentus. Ab eod.

Ποτόσδον, præſ. part. act. n. g. *Dor.* a

Ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo, *Dor.* pro προσόζω.

Ποτοῦν, *Dor.* pro πρὸς τὸν, πρὸς τὸ. Ex πρὸς, & ὁ.

Ποτοῦς, *Dor.* pro πρὸς τοὺς. Ex πρὸς, & οὐς.

Ποτοῦσι, *Dor.* pro πρὸς τοὺς.

Ποῦ, *Adv.* ubi? quo in loco; πῆ ἐσι; ubi eſt. Ab ὅς.

Που, *Adv.* alicubi, uſpiam, uſquam; ἐ δήπου, non utique. Ab eod.

ΠΟΤΤΙΗ', πυγίον, ſacculus, R.

Πολὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολὺς, & ſic reliqua compoſita; ut

Πολυβότεια, herba quædam, Nic. Th. 851.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, Hom. Il. 389.

Πολυμέλαθρος αὐλὴ, aula cum atrio amplo. Πότνια πολυμέλαθρε. Diva multorum tectorum. Call. in Dian. 225.

Πολὺς, multus, *Ion.* pro πολύς.

ΠΟΤΣ, alii πὺς, ποδὸς, ὁ, pes (2) menſura ſedecim digitorum; (3) radix ſeu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli veli verſus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. *Notandæ tironibus hæ formæ*; (1) ἀνὰ πόδα, retro; (2) ἐκ ποδὸς, e veſtigio, preſſo pede; (3) ἐν ποσὶ, præſentia, obvia, inſtantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, ceſſim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, curſu; (6) παρ πεδὶς & παρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς; (7) περὶ πόδα, apte; (8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσί; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu ſermo, idem quod ἀνὰ πόδα. *Ern.*

Ποώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, herboſus, herbis abundans, herbidus, herbeus, herbæ ſimilis. A πόα, *herba.*

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) adminiſtratio reip. οἱ ἐν πράγματι, magiſtratus, principes reip. *it.* ipſe ſtatus reip. (3) ſtatus, conditio hominis, ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controverſiæ, & hinc moleſtiæ, πράγματα, lites. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, ſtudium, quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio & intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compoſitum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura. Ph. negotiatio, nundinatio, actus. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματειάδης, ου, ὁ ἡ ἡ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. V. aliquid efficere cupio, ſtudeo, laboro, quæro, & paſſ. efficior. Ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην, Ariſt. Nub. 526. Ἐκπεμφθῆναι πρεσβευτὴς παρὰ τὸ Αἰγύπτου σατράπην ἐπραγματευσάμην, Heliod. Τούτων μὴ τοι, ἃ ὧδε μόνον τὸ παρὸν, πραγματεύεται, M. Anton. 6, 25. A πράγμα. Hinc

Πραγματευτὴς, οῦ, ὁ, negotiator, actor, Ph.

Πραγματικὸς, ὴ, όν, ſerius, ſolers in negotiis agendis & rebus tractandis, Gl. Vet. negotioſus, forenſis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, ſolerter, perite, acriter.

Πραγμάτιον, ου, τὸ, res parva, negotiolum, Dim. a πρᾶγμα.
Πραγματιδάς, *Adv.* negotiose.
Πραγματιζόμαι, curiosus in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα, & γράφω.
Πραγματοδίκης, ου, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex πρᾶγμα, & δικάζω.
Πραγματοειδέστερος, laboriosius, molestius, qs. a πραγματοειδὴς.
Πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. Ex πρᾶγμα, & κόπτω.
Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus re um verfor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα, & λόγος.
Πραγματομαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) industrius. Ex πρᾶγμα, & μανθάνω.
Πραγματορράφος, ου, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. A ῥάπτω.
Πραγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.
Πρᾶγος, ους, *contr.* πράους, τὸ, negotium, res. A πράσσω.
Πραΐας, v. πραΰς.
Πραθέειν, *vaffaffe*, aor. 2. inf. act. *Ion. & per Metathesin*, pro φαρθεῖν, a φέρθω.
Πράθον, aor. 2. ind. act. *Ion. & per Metath.* pro ἔπαρθον.
Πραθείς, *venditus*, aor. 1. part. pass. verbi πιπράσκω.
Πραιτώριον, τὸ, prætorium.
Πραιτωρίδιον, τὸ, Dim. ap. Arrian.
Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus, Ph. πρακτέον, celerandum. Πρακτέον ἢ ἐπάσω τὸ ἔξω τῇ κατασκυῇ, M. Anton. 7, 31.
Πρακτήρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; Il. 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτήρ. A πράσσω.
Πράκλης, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Πρακτικιθόμαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico, Suic. A πρακτικός.
Πρακτική, quæstoria, quæstuaria, Ph. actualis scientia, Gl. V. A
Πρακτικός, ή, όν, aptus ad agendum; (2) in agendo positus; (3) opere pollens; (4) efficax, strenuus. Ph. cui feliciter, quod agit, procedit, qui consequitur, impetrat, quod petit, actuarius, efficax, agilis, Gl. V. venditarius. A πράττω.
Πρακτικῶς, *Adv.* cum agendi facultate, efficaciter.
Πρακτόριον, pignerarium, Ph. A πράκτωρ.
Πρακτός, ή, όν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω. Hinc
Πρακτοφησία, ῦ, ὁ, actionum censor.
Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator; (2) exactor, quæstor; (3) ultor. A πράσσω.
Πράμνειος, vel **πράμνιος οἶνος**, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πραΰνειν mitigare. Οἶνῳ πραμνείῳ ἐκύκα. Hom. Od. 10, 235. Meminit & Plin. lib. 14. cap. 4. §. 6.
Πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, Aristoph. rectius πρόμος, *Etym.*
Πρᾶν, *Dor.* pro πεπρᾶκα, nuper, non ita pridem.
Πρανής, ές, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro πρηνής.
Πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.
Πρανιχθείς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro πρηνιχθείς, a πρηνίζω.
Πράξαι, *fecisse*, a. 1. inf. act. v. ποιέω.
Πραξαίτιες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.
Πραξίδικη, ης, ἡ, actionum ultio; (2) actionum ultrix, Dea quædam, Ph. laverna. Ex πρᾶξις, & δίκη.
Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ὑπελαμόμεν⸗ος, Polyb. Ex πρᾶξις, & κοπή.
Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus; (2) successus, successus rerum; (3) exactio; (4) proditio, ap. Polyb. A πράσσω.
Πεπράξασι, *fecerint*, 3. pl. a. 1. in conj.
Πραέως, *Adv.* v. πράως.

ΠΡΑΟΣ, & **πρᾶος**, ου, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. Hinc
Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.
Πραστῶς, *Adverb.* lenius.
ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.
ΠΡΑΣΙΑΙ, ᾶς, ἡ, area, seu areolea in horto.
Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πράσον.
Πρασιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.
Πράσινος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πράσον.
Πράσιον, ου, τὸ, origani genus; (2) marrubium. *Angl.* Horehound. Καὶ χλοᾶ πρασίοιο, τὸ δὴ μελιτοῦται ἐδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab eod.
Πράσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod πράσινος.
Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.
Πρασοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, porro similis. Ex πράσον, & εἶδος, *figura*.
Πρασοκυρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride porri speciem gerens, quod lactucas in hortis & inprimis porros depascitur. Ex πράσον, & κείρω.
Πρασόκυρον, ου, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iisdem.
Πράσομες, *Dor.* pro πράσομεν, a πράσσω.
ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. *Angl.* Leek. (2) algæ species.
Πρασσαῖος, ου, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. In Batrachom. ver. 251. A πράσον.
Πράσσοντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσουσι.
Πρασσοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur; ranæ nomen in Batrachom. 229. Ex πράσον, & φάγω.
ΠΡΑΣΣΩ, & **πράττω**, f. ξω, ago, actito, facio; (2) administro, tracto, curo; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo sensu & *in med.* & accipio; (6) operam do. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, ut εἰς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent it. bellum & conjurationem ibi concitare; πράττειν Σωτηρίαν τινὸς, de alicujus salute deliberare; πράξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem; τινὶ, malum alicui culpa sua conscisscere, conciliare; πράσσειν τινὶ, clam favere alicui; de proditoribus. Πράττειν κακῶς, miser esse, τὰ τ' πόλεως, gerere. Νῦν γ' αὖτ' Ἀτρεΐδαι φατὶ παντυρὶ φρένας ἔπραξαν, animum addiderunt, Soph. Aj. 435. Ἔπραξεν ὧν, vitam finiit, Soph. Oed. Col. 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, Conc. 108. Δοκῶ δ' ἀγᾶλα τὸν περὶ ψυχῆς ἤδη πιπράχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου, Eur. Ph. 1341. Πράττειν τὰς παρ' αὐτὰ ζημίας τριακοσίων, Demosth. in Leptin, i. e. Ab iis, qui ex suis provinciis frumentum exportant, trigesimam exigit, sc. *partem*.
Πράσω, 1. f. f. 1. ind. act. v. πιπράσκω.
Πρασώνης, ους, ὁ, porrum referens, porro similis, porraceus. A πράσον.
Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.
Πρατὴς, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.
Πράτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Πρατήριον, ου, τὸ, locus, in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατήρ.
Πρατὸς, ὴ, όν, vendendus, vendibilis.
Πρᾶτος, *Dor.* pro πρῶτος, primus.
Πρατρία, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.
Πρατῶ, vide πράσσω.
Πραΰθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis. Ex πραΰς.
Πραϋμήνης, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. A μένος.
Πραυμήνως, *Adv.* mansueto animo, leniter, mansuete.
Πραΰμητις, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus lenia sunt consilia.
Πραΰνος, ου, lenis, mitis animo.
Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.
Πραϋντικὸς, ἡ, όν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.
Πράϋνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; πράϋνομαι, mitesco. Πράϋνειν τινὰ ὀργὴν τινος, Diod. A πραΰς.
Πραΰπαθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. A
Πραΰπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mansuete omnia tolerans. Ex πραΰς, & πάθος.
Πραΰς, εῖα, πραΰ, *Gen.* έος, είας, έος, lenis, mitis, mansuetus. A πράος.
Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πραΰς.
Πραΰτροπος, lenes mores habens.
Πράως, *Adv.* leniter, mansuete. A πρᾶος.
Πρημίζω, f. ίσω, una cum stipite & radice evello, una cum stipite amputo; πρεμνιζόμενος, qui cum stipite succiditur. A
ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus major.
Πρέμνος, ου, ὁ, idem. Unde
Πρεμνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, stipiti similis.
Πρέπει, *Impers.* decet. Ὥρα ἦν ἐμὲ μᾶλλον ἔπρεπε τῷ πατρὶ, Xen. Cyr. 8, 37. Πρέπει, est vocabulum mediæ significationis. Vid. Æsch. Ch. 10. & Agam. 30. A πρέπω.
Πρεπέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.
Πρέποι, *decrat*, præs. opt. verbi ejusd.
Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum cujusque rei. A πρέπω.
Πρεπόντως, *Adv.* convenienter, ut decet. A πρέπων.
ΠΡΕΠΩ, decorus seu conspicuus sum; (2) excello. Τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε περιθήμονι πρέπεις; Eur. Alc. 509. Hinc *Impers.* πρέπει, decet, convenit, dignum est. Hinc
Πρεπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, decens, decorus.
Πρέσβα, ης, ἡ, anus, vetula. A πρέσβος.
Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipsi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, postulatio, preces; (5) interceſſio; (6) dignitas. A πρεσβεύω.
Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliqua re, munus. Ab eod.
Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. A πρέσβυς.
Πρέσβεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεας.
Πρέσβυμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.
Πρεσβεύς, έως, ὁ, senex; (2) legatus, pl. *Ion.* πρεσβῆες. Ab eod.
Πρεσβυσις, εως, ἡ, legatio. A πρεσβεύω.
Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.
Πρεσβευτικὸς, ἡ, όν, ad legatum vel legationem pertinens. A πρεσβευτὴς.
Πρεσβεύω, fut. εύσω, senior sum, natu major vel maximus sum, fum in honore & pretio, gravitatem senis præ me fero, honore adficio ut grandævum; (2) legatus eo; legatione fungor; (3) intercedo pro aliquo, caudam alicujus suscipio apud alterum, *cum Accus.* Gl. Vet. Τὰς μὴ ζώσας τὰ μὲ πρεσβεύω κρατὴρ, Eur. Hipp. 5. Πρεσβεύοντες οὐδὲν ἧκομεν παρὰ τῶν θεῶν, Arist. Av. 1593. Πόλιν ζῶ σύγγονοις πρεσβεύομεν μόσαι μάλιστα, Eur. Rhes. 942. Ἃ δὴ ζῶ τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβεύσει, id. Cyc. 1265. A πρέσβυς.
Πρεσσέων, nom. pl. *Ion.* pro πρεσβέων.
Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.
Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.
Πρεσβίστος, ἡ, όν, & **πρεσβύτατος**, Superl. a πρέσβυς, senex. R.
Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A
Πρεσβυγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu; (2) priscus. A γένος.
Πρεσβυγένθλη, ἡ, idem.
ΠΡΕΣΒΥΣ, υος, vel εως, ὁ, *fem.* πρέσβεια, ας, ἡ, senex; (2) avis nomen; (3)

legatus; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρεσβύτερος, senior, & *Superl.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, f. πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu; (2) antiquissimus, vetustissimus; (3) honoratissimus, augustissimus; (4) antiquissimus, i. e. potissimus.

Πρεσβυτεία, ας, ἡ, legatio. A πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, ου, presbyterium, cœtus, congregatio & collegium presbyterorum in ecclesia Christiana, ordo seniorum, senatus ecclesiasticus. A πρεσβύτερος.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, vide πρέσβυς.

Πρεσβυτέρως, *Adv.* antiquius. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex, senior, longævus, grandævus, Gl. V. A πρέσβυς. Unde

Πρεσβυτικὸς, ἡ, όν, senilis, priscus.

Πρεσβυτικῶς, *Adv.* seniliter, senum more.

Πρεσβύτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

Πρεσβυτοδόχος, ὁ ἡ ἡ, senes recipiens, ubi senes sedent, commorantur. A δέχομαι.

Πρεύμφια, ας, ἡ, benevolus & propensus animus, benevolentia, placabilitas. A

Πρεύμφιος, ίου, ὁ ἡ ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex πρᾶος, & εὔμβρης.

Πρευμφίως, *Adv.* benevole, placide.

Πρέψας, a. 1. part. act. verbi πρέπω.

Πρᾶγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τῶ φλεγμαίνης πρηδόνες, *Aret.* A πρήθω.

Πρηθῆναι, a. 1. inf. pass. *Ion.* pro πραθῆναι, a πιπράσκω.

ΠΡΗΘΩ, fut. ήσω, incendo. inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πάρειμι πᾶν πρῆσαν ζκάφη, Eur. Rhes. 391.

Πρηκτῆρα, *Ion.* pro πρακτῆρα, a πρακλῆρ.

Πρηναίνω, spiro, flo, vehementi & furenti impetu spiro. Πρηναίνουσα τὶ θυέλλας, Arist. Nub. 335. Ex πρήθω, & μαίνομαι.

Πρηνδὸν, *Adv.* procidendo in os, sive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) deorsum, Nonn. Paraphr. 4, 22. A

ΠΡΗΝΗΣ, έος, ὁ ἡ ἡ, pronus in caput propendens.

Πρηνίζω, fut. ξω, præceps, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνὴς.

Πρῆξαι, aor. 1. inf. *Ion.* pro πρᾶξαι, a πράσσω.

Πρήξας, cui res aliqua habere successit. Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον ἡμὲ πρήξαντα νέεσθαι, Hom. Odyss. 3, 60.

Πρήξεις, *Ion.* pro πράξεις.

Πρῆξις, *Ion.* pro πρᾶξις, utilitas, profectus. Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλει κρυδοῖο γόοιο, Hom. Il. 24, 524.

Πρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω.

Πρῆσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

Πρῆσις, ιος, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, ustio, combustio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρῆσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπρησε, a πράσσω.

Πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, transeo. Πρήσσει κέλευθον, Odyss. 13, 83. ὁδὸν, ib. 15, 47. A πέδω.

Πρηστεύω, ap. Herod. indicium defero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit & inflammat, quasi flator; (2) prester, serpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus e nubibus prorumpens, Ph. fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus subjecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω. Unde

Πρηστήριος, ὁ ἡ ἡ, amburens, ut prester.

Πρηστικὸς, ἡ, όν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

Πρῆστις, ιδος, ἡ, v. πρῆσις.

Πρήσω, f. 1. ind. act. a πρήθω.

Πρητήριον, τὸ, *Ion.* pro πρατήριον.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

Πρηΰνομος, ὁ ἡ ἡ, legibus comiter obediens.

Πρηΰνοος, qui animo est leni & miti,

Πρηυνω, *Ion.* pro πραυνω, mansuefacio.

Πρηὺς, lenis, mitis, *Ion.* pro πραὺς.

Πρηὺτένων, ονος, ὁ, qui miti & mansueta cervice est, mansuete jugum subiens. Ex πρηὺς, & τένων.

ΠΡΗΩΝ, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαιτο, 3. s. præs. opt. pass. a

ΠΡΙΑΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμην ἡδονὸς λόγε βροτὸν, vilissimi pretii, Soph. Aj. 477. Πόσιν πρίασθ χρημάτων ἀπὸ σολῆ, Eur. Med. 232. Οὐκ ἂν πριαίμην ἡδ' ἂν ἰχάδος μιᾶς, Arist. Pace, 1212.

Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapiscus, lignum in modum penis longum & teres, Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, ου, ὁ, priapismus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙΑΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum custos; (2) membrum virile, Ph. repallus.

Πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco. A πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, pisces, qui sese in cæno abscondunt.

ΠΡΙΝ, *Adv.* prius, ante, antea; (2) priusquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priusquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, usque dum, quoad, πριν ἢ vel πρινὴ, ante quam.

Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex, Dim. a πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robustus. Ab eod.

ΠΡΙΝΟΣ, ου, ἡ, ilex, *arbor.* Hinc

Πρινώδης, ες, iligneus; (2) durus.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gloss. Vet. A πρῖνος.

Πριόνιον, ου, τὸ, serrula, Gl. V. A πριὼν.

Πριονοειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, serræ figuram habens, serratus. A πρίων, & εἶδος.

Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum serræ.

Πριωώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, serræ figuram habens; serratus, Gl. V. A πρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, όν, idem & ab eodem.

Πρίσω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

Πρίσαντες, a. 1. part. act. verbi πρίζω.

Πριστὲς, *sectus*, aor. 1. part. pass.

Πρίσις, εως, ἡ, fissio seu sectio, per serram.

Πρίσμα, ατος, τὸ, scobs eorum, quæ serra secantur, segmentum; (2) lignorum caries. A πρίω.

Πρισπριστὸς, ίου, ὁ ἡ ἡ, figuram serræ habens, Isai. 41, 15. Ex πρισὴρ, & εἶδος.

Πρισὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίσης, it. serra.

Πρίσης, ου, ὁ, qui serra aliquid secat & findit; (2) piscis generis cetacei.

Πρίστις, εως, ἡ, serra; (2) piscis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

Πριστὸς, ἡ, όν, serra sectus seu dissectus; sectilis, Gl. V. A

ΠΡΙΩ, seu πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco seu findo; (2) stringo, constringo. Πρίειν τὲς ὀδόντας, Arist. Ran. 1044.

Πρίσμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα.

Πρίων, ονος, ὁ, serra. A πρίω.

ΠΡΟ, *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, notans in compositione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul a; ἀποπροθι, & ἀποπροθεν, procul eminus; διάπρο, penitus; ὑπερπρὸ, summe, supra modum, vehementer, valde, interdum in comp. redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

Προαγγέλλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; προηγγελμένος, p. pass. part. Μάχλω τ' ἴσιδι προαγγέλλεσι, Xen. Cyr. 3, 22.

Προάγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, prænuncius vel prænuncia; prænunciator.

Πρόαγγελμα, τὸ, prædictio.

Προαγγέλσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, significatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum, vel non futurum fit.

Προαγγελτικὸς, ἡ, όν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικῶς, *Adverb.* prænunciando.

Προάγη, 3. sing. præs. conj. act. v. προάγω.

Προάγνισις, εως, ἡ, præparatio ad sacra rite obeunda. A

Προαγνίζω, prius purifico, lustro, ad sacra sc. rite obeunda.

Προαγοράζω, f. άσω, præmo.

Προαγορανομέω, ῶ, perf. part. qui ante jam ædilis fuit.

Προαγορασία, ας, ἡ, præemptio. A προαγοράζω.

Προαγορασὴς, οῦ, ὁ, præemptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum, Suic.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, prænunciatio. Τόνδε ὁ ὕπατος διὰ τῶν προαγόρευσιν συνελάμβανε, Appian. B. Civil. 1.

Προαγορευτικὴ, ῆς, ἡ, ars prædicendi seu divinandi. A

Προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) testor. Ἐγὼ μὴν δὰ ταῦτα προαγορεύω, Xen. Cyr. 6, 18. Προαγόρευκε ἡ πόλεμον Thuc.

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo, proveho; (2) impello; (3) profero, produco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) præcello, præeo; (7) perduco s. fœminam, v. seq. Ἦτ' (ἀμηχανία) ἀνδρῶν προάγῃ θυμὸν ἐς ἀμπλακίλιν, Theog. 386. Πρῶτα πολλὲς ἐφ' ἡγεμονίας, Plut. Ὧν ἕνεκεν γέγονα, ἡ ἂν χάριν προῆγμαι εἰς τὸ κόσμον, M. Anton. 5, 1.

Προαγωγεία, ἡ, promotio; (2) institutio; (3) perductio mulierum, lenocinium. A

Προαγωγεύω, perduco, perductor sum, prostituo; (2) pellicio verbo lenocinii aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐδάδιζεν, Arist. Nub. 976. Μὴ προαγωγεύσῃς ἀλοχον, Phocyl. 166. A προαγωγὴ.

Προαγωγήσης, 2. s. a. 1. conj.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, it. ipsi honores. A προὸ, & ἄγω.

Προαγωγικὸς, ἡ, όν, ad lenocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, perductor, sive productor; (2) leno, prostitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) prolusio actionis oratoriæ, Ph. præfatio.

Προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo sive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν καὶ προαγωνίζεσθαι κεφάτατος αὐτὸς, Philo. Hinc

Προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defensor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria lacesso. Προηδίκησας ὦ ἡ Χαρίκλειαν, Heliod.

Προάδω, præcino, prius cano.

Προαθέω, ante video, perspicio.

Προαθροίζω, ante congrego, s. colligo.

Προαιδέομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante sc. supplicium, de magistratu; προαικίζω, de lictore s. carnifice, qui virgis cædit.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, studium, voluntas, consilium; (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. προαιρέσει, sponte, Ph. A προαιρέομαι.

Προαιρετέον, anteponendum est. Τὰ βέλτιστα καὶ τὰ ζώσιντ' αὐτ. πᾶσι ῥάστων καὶ πᾶσι ἡδίστων προαιρετέον, Dem. Phil. 2. A προαιρέω.

Προαιρετικὸς, ἡ, όν, qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur; *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. Ab eodem.

Προαιρετικῶς, sponte, volenti animo.

Προαιρετὸς, ἡ, όν, spontis humanæ & arbitrarius. Ab eod.

Προαιρέω, ῶ, fut. ήσω, promo, depromo, e penu promo; sed προαιρέομαι, ῆμαι, præfero, ante pono; (2) constituo, mihi certum est; (3) consulto, deliberatione aliquid facio; προελὼν, depromens, aor. 2. part. προελόμην, proposui, constitui, a. 2. προῄρημαι, constitui, proposui; προῄρηκῆ, definivit, Ph. p. Καθάπὲ ἐν ταμιείῳ προαιρεῖν Luc. Πάλιν ζκέψασθέ τι ὑμῶν ἑκάστος προείλετο πράττειν, Dem. Θάνατον ἀντ' αὐτῆς προαι-

προαιρετέον ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων προῃρῆντο, Aelian. V. H. 3, 8.

Προαιρεμβῦος, dat. plur. part. præf. med. vel paſſ. a προαιρέομαι.

Προαίρω, progredior; (2) proficiſcor, abeo. Ἐκίλδυεν ὡς φίλον προαίρειν, Plut.

Προαισθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præſentio, ante ſentio. Προαισθάνεσθ τῷ σρατῷ, Thuc. ταῦτα, Plut.

Προαίσθησις, ἡ, præſenſio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι. fut. άσομαι, ante criminor, ante accuſo. Πρηγτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας παντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3, 9.

Προαιώνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκοῦσιν acc. ſing. perf. part. med. f. g. a προακούω.

Προακμάζω, fut. άσω, in ea ſum ætate, quæ vigorem antecedit; i. e. in ipſa adoleſcentia.

Προακοντίζω, acuo, ſc. cuſpidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Paſſ.* jaculi modo feror.

Προακούω, prius ſeu prior audio, ante audio & cognoſco, præſentio. Ἣν προηκήσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, Col. 1, 5.

Προακροβολίζω, eminus jaculor.

Προαλγέω, prius doleo ſeu adfligor, v. c. cum capitis dolor præceſſit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλέσατον, valde temerarie. A

Πρόαλης, ίος, ὁ καὶ ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, Ph. petulans. A προάλλομαι; χάρῳ ἐπὶ προαλεῖ, Hom. Il. 21, 262.

Προαλίσκω, prius ſeu ante capio, Gl. V. præſumo.

Προαλίζω, fut. ίσω, ante congrego. Τὸν ὄλεθρον ταῖς μελλήσας ξυμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, Joſeph.

Προαλλοίω, prius altero, ante immuto.

Προάλλομαι, profilio.

Προαλῶς, *Adv.* temere, præcipitanter.

Προαμαρτάνω, antea vel ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 13, 2.

Προαμείβω, prætereo, prætervehor; & προαμείβομαι, reſponſione occupo, promte reſpondeo.

Προαμύνω, f. ύνω, protego, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conſcendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. Ἃ μὴ ἔν ἐκείνῃ θέλω καὶ σὲ ἐμαυτῷ, καὶ σὲ τῷ ἄλλαν, ὥσπερ χορὸς πρὸ τῆς ἀγῶνος προαναβαλλέσθαι, ταῦτά ἐστιν, Iſocr.

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολή, ἡ, dilatio; κατ' προαναβολάς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφομαι, ante ſcribo, Appian.

Προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius e medio tollo; προαναῖλε, prius occidit, aor. 2. Τί ζαυτῷ προαναιρεῖς βιλτίονα ἴσως ἐλπίδων; Heliod. Ἦν μή μι προανέλῃ τὸ ὥρας, Iſocr.

Προαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, prius impendo, prius inſumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακινέω, ante commoveo ſeu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo, part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανάκρασις, ἡ, exordium, initium. A

Προαναχάω, prior, retro pello ſeu retro inhibeo; & προαναχάομαι, prior retro cedo inhibito curſu; (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante ſuſcipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. priorem amplecti.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius conſumo, ante abſumo.

Προανάλωμα, τὸ, impenſa.

Προαναμίλπω, præcino, ante decanto, R.

Προαναπίπλω, prius concido, ante collabor ſeu corruo; προαναπεσὼν, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. πνεύσω, prius reſpiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante ſeu prior abripio.

Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, ſeu emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προανασκευάζομαι, præſtruo, multo ante compono.

Προανασκοπέω, proſpicio, provideo.

Προανασχέλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, prior compeſco, a. 1. προανέσχελα.

Προανατάπτομαι, propono.

Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτεινεν, a. 1.

Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν a. 1. 3. ſing.

Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, ſuperiora altius repeto.

Προανατυπόω, adumbro, delineo.

Προαναφαίνω, ante oſtendo, extollo, prætendo ut cernatur.

Προαναφανέω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus ſum. Hinc

Προαναφάνησις, εως, ἡ, eſt cum indicat poëta, &c. quid dicturus ſit; (2) prædictio, vaticinium.

Προαναφάνημα, τὸ, idem.

Προαναφαντικὸς, ἡ, ὸν, utens προαναφάνσει.

Προαναφωνητικῶς, vaticinando, ante declarando.

Προαναχαρέω, ante decedo. Hinc

Προαναχάρησις, ἡ, deceſſio ante facta.

Προαναψηφίζω, ante decerno.

Προανεκτείνω, idem quod

Προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

Προανθέω, præfloreo, ante primus floreo.

Προανθήσις, ἡ, primus flos.

Προανίπλημι, & προανίπλομαι, ante in altum evolo; προαναπλὰς, a. 2. part.

Προανίσαμαι, prior exſurgo, ante alios ſurgo.

Προανισορέω, ῶ, f. ήσω, ante ſeu prius commemoro.

Προανίχω, ante vel prior emergo.

Προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio.

Προάξῃ, 3. ſ. f. 1. indic. act. v. προάγω.

Προάπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, ap. Dion.

Προαπαγορδύω, prius deficio; (2) renuncio, v. c. conjugium, *cum Gen.*

Προαπάγχομαι, ſuſpendo me.

Προαπαίρω, ante caſtra moveo.

Προαπαλείφω, ante deleo, ſc. e tabulis.

Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) *in med.* ante morior.

Προαπαντάω, fut. ήσω, q. d. præoccurro; (2) obviam curro. Hinc

Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio.

Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio ſeu defatigor. Ἀισχρόν ἐστι ἐν ᾧ βίῳ τὸ Ζῆμα ζοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τῷ ψυχῷ προαπαυδᾷν, M. Anton. 6, 22.

Προάπειμι, ante abeo.

Προαπειπεῖν, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere.

Προαπείρανε, prius animum deſpondi.

Προαπέρχομαι, prior abeo ſeu diſcedo; (2) prior decedo, prior morior.

Προαπηγέομαι, *Ion.* pro προαφηγέομαι.

Προαπ.βύω, f. ύσω, prius obturo.

Προαποδύομαι, ante deguſto, edo.

Προαποδείκνυμι, prius demonſtro, indico, prodo; προαποδειχθέντας, prius demonſtratis, aor. 1. part. paſſ. gen. pl. Hinc

Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio prævia, propoſita, res ante demonſtrata.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. paſſ. v. προαποδείκνυμι.

Προαπ.δημία, ῶ, prius ſeu prior peregre abeo, prius proficiſcor.

Προαπιδίδαμι, ante reddo.

Προαπιδύομαι, prius exuo.

Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. paſſ. προαπακισμένος, Appian. B. Civil. 2. Ex πρὸ, ἀπὸ, & οἶκος.

Προαποκαλύπτω, ante revelo.

Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.

Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προαποκλείω, ante claudo.

Προαποκληρόω, prius ſortior, ante vel modo ſortior. Hinc p. paſſ. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo ſortiti ſumus.

Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.

Προαποκρόομαι, propulſo.

Προαποκτείνω, prius interficio, Suic.

Προαποκτίννυμι, vel προαποκλίννυμι, idem.

Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.

Προαπολείπω, ante relinquo ſeu deficio.

Προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολελεπισμένος, prius decorticatus; aor. 1. part. paſſ.

Προαπολήγω, prius deſino. Διὰ τὸ τῶν ἐννοήσεων τῶν πραγμάτων, καὶ τῶν πρακολουθήσεων, προαπολήγειν, M. 3, 1.

Προαπόλλυμι, ante perdo, paſſ. προαπόλλυμαι; prius pereo.

Προαπολύομαι, prius diluo ſeu refuto, Suic.

Προαποξηραίνω, ante exſicco.

Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἁμάξαις προαπεπέμφαλο τὴν νυκτὸς, Xen. Cyr. 4, 9.

Προαποπίπλω, ante decido, prædeciduus ſum.

Προαπόπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. ſ. prædeciduus, ante decido. A pr.

Προαπορέω, ῶ, fut. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel dubitabundus diſputo.

Προαπορρέω, prius defluo, vel effluo.

Προαπορρίπλω, ante objicio.

Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμῷ ζυγυμνασμένῳ πάνυ χρῆζε, προαποσβέννυται, M. Anton. 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβέσει, id. 12, 12.

Προαποσμήχω, ante detergo.

Προαποσπάω, ante detraho, abſtraho.

Προαποσταυρόω, ante vallo, diſcludo, ſ. excludo.

Προαποστέλλω, ante emitto, ſeu præmitto, Gl. V. prædeſtino, a. 2. part. paſſ. προαπεσταλμένος, præmiſſus ſum.

Προαποστάτλω, f. ξω, ante jugulo.

Προαποτάσσω, ante finem impono. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξιφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, Philo.

Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adſervo.

Προαποτρέπομαι, ante converto, ſ. averto me.

Προαποφαίνω, declaro, judico.

Προαπόφημι, ante nego.

Προαποφράγμαι, prædico.

Προαποφοιτάω ῶ, fut. ήσω, præmorior; προαποπεφοίτηκε, præmortuus eſt.

Προαποχράομαι, ante occido.

Προαποχωρέω, ante recedo.

Προαρδεύω, prius rigo.

Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.

Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A pr.

Προαρίστασθαι, ante prandeo.

Προαροτριάω, & όω, ante aro.

Προαρπαγὴ, ῆς, præreptio.

Προαρπάζω, f. άσω, præripio. Τῷ ἐπ' ἐκείνην φθάσαντι πλησίον προαρπάσας τὸν αὐτὸν σῶμα, Luc. Toxar. τὰ τοιαῦτα περὶ ἐγκωμίων, id. in Imag.

Προαρραβανίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & ſubſecuturis aliquem certum facio.

Προάρχω; προάρξας, anteceſſor, prædeceſſor, Gl. V. a. 1. part.

Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.

Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio.

Προασπίζω, fut. ίσω, clypeo objecto protego, propugno, Gl. Vet. protego. Προασπίζειν τινὲς, Herod. Ὑπὸ τοῖς ὁπλίταις προασπιζόμενοι, Heliod.

Προασπιστὴς, ῆρος, ὁ, propugnator, Gl. Vet. protector. A præc.

Προασπιστὴς.

Προασπίστης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Προάστειον, ου, τὸ, suburbium, suburbanum; τὰ προάστεια καθῄρουν, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, Appian. E. Civ. Ex πρὸ, & ἄστυ. Unde
Προάστειος, ου, ὁ ἡ ὁ, anteurbanus, Gl. V.
Προασφαλίζομαι, caveo mihi; & προασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τῷ κεφαλῷ προασφαλίδι τέγξεσι, *Aret.*
Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἰδὼν πόλεμον προύδᾳν αὐτῷ, Arist. Av. 563.
Προαυλέω, in cantu præludo.
Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, castra ante habeo.
Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex πρὸ, & αὐλὸς, tibia, vel αὐλὴ, *stabulum.*
Προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis.
Προαύξει, præaugescit, pr. ind. pass. Hinc
Προαυξὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere solet.
Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles.
Προαφαιρέω, adimo seu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείρων τὰ μὴ Ἀνύκλου ὄντα προαφαιρέμενος, Appian.
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, sc. ante maturitatem, ante tempus.
Προαφαυαίνομαι, ante arefio.
Προαφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, prior, seu ante pervenio.
Προαφίστημι, προφίσταμαι, prior abscedo seu desisto, ante tempus abscedo; (2) prior deficio.
Προβάδην, *Adv.* inter progrediendum, inter eundum. A προβαίνω.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὸς, έος, ὁ, profundus, Suic.
Προβαίνω, prægredior, anteeo, præcedo; (2) anteeo, i. e. antecello, supero; (3) obtineo, progredior, provehor, Glossi. Vet. incedo, procedo, progredior, glisco, succedo feliciter. πρὶν, προέσῃ, processit, aor. 2. Ὥρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι, Arist. Conc. 285. Ποῦ προβήσεται λόγος, Eur. Hipp. 346.
Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, promitto, præjicio; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. c. testes, qui me adjuvent testimonio suo, sed proprie; (2) projicio clypeum, sc. vel scutum, v. προβολὴ; unde (3) munio me aliqua re, objicio aliquid hosti, avertendi causa; (4) defendo me, atque etiam *in Pass.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuso, ap. Dem. (7) aversor, execror; (8) honores peto; unde *pass.* creor, designor; (9) commemoro, in ore semper habeo; προβληθεὶς, objectus, Gl. Vet. præpositus, a. 1. part. pass. Χρὴ σῇ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κυδοισι δαίμονος, Eur. Rhes. 183. Ὅταν τι προβάλωμαι Σοφὸν περὶ ἧς μετεώρων, proponam, Arist. Nub. 489. Ἐγὼ δέ κε Σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμιλω, Hom. Il. 19, 218.
Προβάλλοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
Προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προεβάλοντο.
Πρόβαλος, ου, ὁ, sc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti objicitur, Hes. A προβάλλω.
Προβαλῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. cum ν.
Προβαπτίζω, ante baptizo.
Προβὰς, *progressus*, a. 2. part. act. a προβαίνω.
Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.
Πρόβασις, εως, ἡ, progressus, progressio; (2) proventus, seu reditus, Gl. Vet. processus. A προβαίνω.
Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiscine, amuletum; (2) pudenda statua, Suic. Ph. muttonium.
Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.
Πρόβατειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. Vet. A πρόβατον.
Προβατεὺς, έως, ὁ, ovium pastor, opilio. A προβατεύω. Hinc
Προβατεύσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.
Προβατευτικὸς, ὴ, όν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars, s. vita pecuaria, A
Προβατεύω, fut. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.
Προβατικὸς, ὴ, όν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.
Προβάτιον, ου, τὸ, ovicula, Dim.
Προβατοβοσκὶς, ὁ, pecuarius.
Προβατογνάμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, homo pecuinæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. Ex πρόβατον, & γνάμη.
Προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovium commercia exercet; (2) qui oves venditat.
ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet.
Προβατοπώλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor.
Προβατόχρημος, ου, ὁ ἡ ὁ, ovis speciem præ se ferens. Ex πρόβατον, & χρῆμα.
Προβατοτρόφος, ὁ ἡ ὁ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.
Προβεβουλευμένως, cogitatè, prudenter.
Προβέβηκε, 3. s. perf. ind. act. v. προβαίνω.
Προβεβηκὰς, ἀπάντων, Hom. Il. 23.
Προβεβηκυῖα, *quæ processit*, p. part. act. f. g.
Προβέβηλε, *prætulit*, 3. sing. perf. ind. med. verbi προβέλλομαι.
Πρόβημα, ατος, τὸ, progressus. A προβαίνω. Unde
Προβήσει, 3. sing. f. 1. ind. med.
Προβιβάζω, fut. άσω, & άω, ῶ, produco, admoneo, persuadeo, impello, Gl. Vet. promoveo, proveho; προβιβασθεὶς, promotus, Ph. aor. 1. part. pass. Πῇ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε; Arist. Av. 1576. Hinc
Προβιβασις, εως, ἡ, idem quod
Προβιβασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio, imbutio, Ph. Ab eod.
Προβιβάω, progredior; προβιβὰς, progressus, aor. 2. part. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, Il. 13, 18.
Προβιόομαι, ώμαι. Hinc τὰ προβιβιωμένα, vita ante acta, p. part. pass. προβεβιωμένοι, qui ante nos vixere. Τῷ δόξαν ἦν προβεβιωμένων ἐξέχεαν, Plato.
Προβιοτὴς, ὴ, vita ante acta, Clem. Al.
Προβιβρώσκω, ante comedo; προβρωθεὶς, ante comesus, a. 1. part. pass.
Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.
Προβλεπτικὸς, ὴ, όν, qui futura prospicit, Gl. V. prospicuus. A
Προβλέπω, fut. ψω, provideo, prospicio, Τὲ Θιὲ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, Heb. 11, 40.
Προβλεψόμενον, acc. f. a. 1. part. med.
Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, Gl. V. quicquid d fendendi causa opponitur; πρόβλημα, τειχυς, promurale, nempe munimentum. A προβάλλω. Hinc
Προβλημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula, Gl. V.
Προβληματουργικὸς, ὴ, όν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; προβληματουργικὴ, ars ipsa talium conficiendorum. Ab ἔργον.
Προβληματώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, in quæstione & disputatione positus. A πρόβλημα.
Πρόβλης, ητος, ὁ ἡ ὁ, projectus, prominens; Hom. Il. 2, 396. A προβάλλω. Unde
Προβλητικὸς, ὴ, όν, producendi vi præditus.
Πρόβλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, projectus. Ab eod.
Προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προβλωσκόμην, inf. pro προβλώσκειν, Odyss. 19, 25.
Προβοάω, ῶ, proclamo; (2) cohortor.
Προβοηθέω, opem mature fero.
Πρόβολαι, ν. ου, τὸ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris frangit. A προβολή.
Προβόλαιος, ου, ὁ ἡ ὁ, objectus, exporrectus, A προβάλλω. Unde
Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.
Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. Vet. tegmen, propugnaculum. Gl. Vet. pergula, Gl. Vet. *inpr.* & proprie sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium. Ab eod.
Προβόλιον, ου, τὸ, pr. quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, venabulum, loricula, Gl. V. A προβολή.
Πρόβολος, ου, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit; item protector, defensor; πρόβολοι, proceres, Gl. Vet. πρόβολος, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.
Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. A βόσκω.
Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. d. vicarius pastoris, R. Ex iisd.
Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, s. quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur. Gl. V. consultum. A προβουλεύω.
Προβουλευμάτιον, ου, τὸ, Dim.
Προβουλεύω, fut. εύσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; q. d. prædelibero. Προβουλεύειν τῷ δήμῳ, Dem. & Plut. in Solon. cap. 19. *Consultare de re aliqua priusquam populo proponatur.* Φόνος προβεβουλευμένος, Appian. B. Civil. 1.
Προβουλίω, ῶ, inusit. sed tamen hinc est, p. med. προβέβουλα, malui, vel malo. Ex πρὸ, & βουλὴ, *voluntas.*
Προβουλὴ, ῆς, deliberatio; ἐκ προβουλῆς, consulto; (2) providentia.
Προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα.
Προβουλόπαις, δος, ὁ, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata; consultatrix.
Πρόβουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat; (2) senator, princeps, primarius senator, Gl. Vet. consul. Ex πρὸ, & βουλὴ, *consilium.*
Προβραχὴς, ὲς, vadosus. A βραχύς, *Ern.*
Προβρέχω, fut. ξω, præmadefacio, prius macero; προβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. pass.
Προβύω, f. ύσω, promoveo, emungo. Κόρφος χαμάθεν Ζὺ νῦν λαβὼν, φ λύχνον πρόβυσον, Arist. Vesp. 249.
Προβέβηλον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βαμός.
Προγαμέω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.
Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. A
Πρόγαμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.
Προγαστρίδιον, ου, τὸ, ventrale tegumen ventris.
Πρόγαστωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, cui venter prominet, ventriosus. Gl. V. ventrosus. A γαστὴρ.
Προγεγεννημένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. προγεννάω.
Προγεγονότων, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι.
Προγεγραμμένον, acc. sing. part. perf. pass. a προγράφω.
Προγένεθλος, ὁ ἡ ὁ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γενέθλη.
Προγένειος, ου, ὁ, promissam habens barbam; (2) barbatus. A γένειον.
Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio seu ordinatio, Suic. Ex πρὸ, & γένεσις.
Προγενέστατος, άτη, ατον, antiquissimus, maximus natu. A προγίνομαι.
Προγενέστερος, ίρα, ρον, ante natus, major natu, senior, antiquior, Gl. Vet. anterior. Ex iisdem.
Προγεννάω, ante genero; προγεγεννημένος, prægnatus, antigena, Gl. V. a. 1. part. pass.
Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum.
Προγενομένων, gen. pl. aor. 2. part. med v. προγίνομαι.

Προγέγοντο,

Προγίνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγίνοντο.

Πρόγευμα, ατ-, τό, præguſtatio, guſtus, quod ante cœnam ſumitur. A προγεύομαι. Hinc

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; præguſto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo.

Προγεύομαι, idem. Hinc

Προγεύστης, ου, ὁ, præguſtator.

Προγεύτης, ου, ὁ, præguſtator, Gl. Vet. Ab eodem.

Προγηράσκω, & προγηρόω, f. άσω, ante tempus, mature ſenex fio.

Πρόγηρ-, ὁ ᾗ ὡ, qui mature ſeneſcit.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τῷ προγεγονυῖαν χάριν μεῖξαι, Xen.

Προγινώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio, Gl. V. ante cognoſco, prævideo; (2) decerno, judico, exiſtimo; (3) in N. T. amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20.

Προγλωσσέω, garrio, loquax ſum.

Προγλωσσίς, ίδ-, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρό, & γλῶσσα.

Πρόγλωσ-, ὁ ᾗ ὡ, garrulus, qui nil celare poteſt, Gl. V. volubilis linguæ. Ex iiſd.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſenſio, prænotio, præſcientia, præſagium; (2) rerum præſentium vel præteritarum animadverſio, ſ. cognitio; (3) in N. T. decretum, voluntas, & benevolentia. A προγινώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικός, ὴ, όν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, ſagax, Ph. Hinc τὸ προγνωστικόν, οῦ, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A pr.

Προγνωστικως, providenter, Ph.

Πρόγονη, ης, ἡ, privigna. A πρόγον-.

Προγονικός, ὴ, όν, avitus, a patribus vel majoribus acceptus. A

Πρόγον-, ου, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, Ph. filiaſter, Gl. V. (3) atavus. Gl. Vet. πρόγονοι, majores, Philox. (2) patricii, Philox. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατ-, τό, libellus, tabula, ſ. ſcriptum, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens. Gl. V. proſcriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφή, ῆς, ἡ, præfatio; (2) deſcriptio rei, propoſita ſc. v. c. tabula; unde (3) proſcriptio, proſcriptionis tabula. A

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo, præſcribo; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono, ſcribo, ſimpliciter. Χορηγὸς προύγραψε, Ariſtot. Καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, Epheſ. 3, 3. Πρόγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, Judæ 4.

Προγρηγορέω, vigilo, dormire non poſſum.

Προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo, meditor. *paſſ.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc

Προγυμνασία, ας, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατ-, τό, præparatio, meditatio; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, ſ. declamationis, quibus ſingulatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſ. præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναστής, οῦ, ὁ, qui præexerceat, qui præparat. Ab eod.

Προδαῆναι, prænoſcere; προδαείς, prænoſcens, præſcius, Odyſſ. 4, 396.

Προδανείζω, f. ίσω, ante fœneror. Προδανίσαι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ χάριν, Luc.

Προδαπανάω, ῶ, proimpendo, Gl. V.

Προδέδαε, 3. ſ. perf. ind. med. v. προδαίω.

Προδεδακέναι, perf. infin. med. v. προδίδωμι.

Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.

Προδείελ-, ου, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcit, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonſtro, præcendo; (2) denuncio; (3) ante ſignifico.

Προδειμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. Προδείμαινον πότμον, Lyc. 276.

Προδειπνέω, ante cœno, ſ. edo.

Προδέκτωρ, ορ-, ὁ, patronus. Ex δέχομαι.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, proſpicio.

Προδεσμῶ, præligo, Gl. Vet.

Προδηλόομαι, f. ώσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, manifeſtum reddo; (2) ante declaro, præſignifico.

Πρόδηλ-, ος, ὁ ᾗ ὸν, manifeſtus, perſpicuus.

Προδηλόω, oſtendo, clarum reddo; (2) præſignifico. Δι' αὐτῶν ἀστέρων πολλὰ προδηλοῦσι (λέγουσι) Ælian. 2, 31.

Προδήλως, *Adv.* manifeſte. A προδηλ-.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio, manifeſtatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, ſ. ordino, ſ. conſtituo, προδιαβεβλημένος, criminatione inſimulatus, p. paſſ. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθλωσίους, Liban. in 2. Phil. Dem.

Προδιαγινώσκω, ante conſidero ſeu perpendo, animo prius percipio.

Προδιαγνωσις, ἡ, idem quod προγν.

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio. Ex πρό, & διαγορεύω.

Προδιαγράφω, f. ψω, ante ſeu prius deſcribo.

Προδιαγωγή, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio, capiens affectionem aliquam; (2) priſtina adſertio.

Προδιαιρέομαι, diſtingue in genera, ſpecies &c. deſcribo rem faciendam, προδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, ἡ, deſcriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιαίτησις, έως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *it.* præparatio ſimpliciter. Ex πρό, & διαιτα.

Προδιακινέω, ante commoveo.

Προδιακοσμέομαι, *part. perf. paſſ. pl.* qui antea operam (in conciliandæ feminæ) navarunt.

Προδιαλαμβάνω, ante cognoſco, judico, conſtituo, decretum habeo.

Προδιαλέγομαι, fut. ξομαι, inprimis dico, Gl. V. præfor.

Προδιάλεξις, ε-, ἡ, præfatio, Gl. Vet. A præc.

Προδιαλύω, ante diſſolvo, ſ. frango.

Προδιανυκτερεύω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem tranſigo.

Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonſtro.

Προδιαπλέω, ante navibus tranſeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, conſtituo.

Προδιαρπάζω, ante diripio.

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diſſipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter conſidero.

Προδιασκέλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius diſcerno; προδιασκέλλεσθαι, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med.

Προδιασυρφή, ῆς, ἡ, ſuperior ſ. priſtina perverſio, ſ. depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior diſpono, *in med.* ante conſtituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (male) tracto.

Προδιατλάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum tranſmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. άσω, prius formo, deſcribo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio; (2) præordinatio. A pr.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conſtupro; *in paſſ.* jamdudum corruptus ſum.

Προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino.

Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius diſſideo, prior me ab amicitia alicujus ſeparo.

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. Ἀλλ' ἃ διύπατον τὰς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν, Soph. Aj. 163. Ἀλλ' ἐγχείρει τῷ πρεσβύτῃ ὅ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν, Ariſt. Nub. 476.

Προδιδῶσι, *produnt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, deſero, auxilio meo deſtituo, deficio, Gl. Vet. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſt. τὰ καθήκοντα, Luc.

Προδιεξέρχομαι, prior tranſeo.

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερευνάω, ante perſcrutor & perveſtigo.

Προδιερεύνητης, ου, ὁ, explorator. A pr.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, ῆμαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A pr.

Προδιηθέω, ante percolo.

Προδιίστημι, f. στήσω, prius dirimo, diſtraho.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico.

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A præc.

Προδικαστής, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικ-.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρόδικ-, ου, ὁ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex πρό, & δίκη.

Προδιοικέω, ante diſpono, conſtituo, *in med.* de rebus meis ante conſtituo, mandata do. Hinc

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio.

Προδιοικητικός, ὴ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans ſe ad futura.

Προδιομολογέω, ῶ, & ἴομαι, ἠμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel teſtor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciſcor, prius convenio cum aliquo.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio.

Προδιϋλίζω, f. ίσω, ante percolo.

Προδιώκω, inſequor.

Προδιωξις, ἡ, inſecutio, perſecutio.

Προδοκάζω, fut. άσω, exſpecto, obſervo.

Προδοκέω, προδοκῶ, prius decernitur.

Προδοχή, ῆς, ἡ, anguſtus locus, inſidiis aptus, Hom. Il. 4, 107.

Προδοκιμάζω, (ante) explore, ſpecto.

Προδόματιον, τό, idem quod πρόθυρον.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, veſtibulum.

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

Προδοσέταιρ-, ος, ὁ ᾗ ὸν, amicos prodens. Ex προδίδωμι, & ἑταῖρ-.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elargitio, erogatio. Ab eod. Unde

Προδοσιόκομπ-, ὁ ᾗ ὸν, pollicendo, vanus jactator.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, Ph.

Προδοτικός, ὴ, όν, proditorius.

Προδοτικως, proditorie, proditorum more.

Προδότις, ιδ-, ἡ, fœm. a προδότης.

Πρόδοτ-, ος, ὁ ᾗ ὸν, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδωλ-, ον, ſervilis.

Προδῶναι, *prodidiſſe*, a. 2. inf. act.

Προδρομή, ῆς, ἡ, anteceſſus, Ph. προδρομῇ, anteceſſum. A τροχός. Unde

Πρόδρομ-, ος, ὁ ᾗ ὸν, præcurſor, prævius, anteambulo, excurſor, emiſſarius; (2) proceſſio, Gl. V.

Προδυσχέω, ante infelix ſum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω; item, bono modo quodam averto, impedio, ut orando, &c.

Προδωμάτιον, ου, τό, cubiculi ſeu thalami veſtibulum. Ex πρό, & δῶμα.

Προεγγράφω, ante in literas refero.

Προεγείρω, præexcito, ante excito.

Προεγκέκλημαι, ante, dudum infideo. Προεγκεκλημένα, dudum inſita in animo.

Προέγκειμαι, f. κείσομαι, ante inſum, poſitus ſum in.

Προ; κρα-

Προεγκρατεύομαι, prius temperans sum, temperantia præparo me ad quid.
Προεγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.
Προέγνων, a. 2. ind. act. v. προγινώσκω.
Προεγράφη, 3. sing. aor. 2. indic. pass. verbi προγράφω.
Προέγραψαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes, Ph. principatus.
Προέδραμον, a. 2. ind. act. v. προτρέχω.
Προεγχαράσσω, vel προεγχαράττω, fut. ξω, prius inculpo vel incido, *Arei.*
Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.
Προεδρεία, ας, ἡ, ipse actus præsidendi, principatus. A
Προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses.
Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. A πρόεδρος.
Προέδριον, ου, τὸ, idem & ab eod. προέδρια τ' φύσεως, prærogativa naturæ, Suic.
Πρόεδρος, ου, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes; ap. Athen. qui præest senatui quingentorum, s. concionibus populi, nec de singulis modo hominibus sed etiam de tribubus, &c. πρόεδροι, primores, Gl. Vet. Ἐκ πρὸ, & ἕδρα, sedes.
Προέδω, ante edo.
Προείργω, prior arceo vel prohibeo. Ἠύτας ὃ προεῖργε θοὰς ὅτι νῆας ὀδύσσει, Il. 11, 568.
Προέηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a προΐημι.
Προεθίζω, f. ίσω, prius adsuefacio, instituo, προεῖθισαι, institutum est dudum; (2) præparo. Οὐ (Θεὸν) χρὴ μιμεῖσθαι, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προεῖθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen. Cyr. 6, 18.
Προειδέναι, præsensisse, expertum esse, perf. inf. act. per *Syncop.* pro προειδηκέναι, a προείδω. Προϊδών, a. 2. part. qui prævidit; προειδὼς, p. part. præscius, Gl. V. Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορινθιοι, Thuc.
Προειδωλοποιέω, ante animo speciem rei concipio s. efformo, ut phantasia futuræ rei.
Προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.
Προειλόμην, aor. 2. ind. act. a προαιρέω pro προέλω, *præopto.*
Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. Vet. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δέγε προϊόντι ἀμφ' αὐτῶν, Arist. Conc. 280.
Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. & προεῖπον, a. 2. ind. act. verbi προέπω, part. προειπών. Προεῖπεν ἑκάστοις, ᾗ ἆθλα προτιθεῖς, Xen. Cyr. 1, 24.
Προειργω, idem quod προέργω.
Προειρηκα, prædixi, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προείρηκε, a προρρέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, Luc. Imag.
Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προερρημένοι.
Προεισάγω, vel προεισάγω, f. ξω, prior induco, seu ante introduco; (2) prius importo.
Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio.
Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, introitus; fere idem quod προεισαγωγὴ, Suic.
Πρόεισι, 3. pl. præs. ind. act. v. πρόειμι.
Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me insinuo.
Προεισόδιον, τὸ, vestibulum; (2) præludium.
Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerso ante; (2) magna pompa & comitatu induco. Προεισπέμψας ἐν ὁ Κῦρος προσκόπους, ᾗ δυνάμιν, Xen. Cyr. 5, 4.
Προεισφέρω, prior seu ante infero.
Προεῖχον, imperf. ind. act. verbi προέχω.
Προεκβάλλω, prius emitto seu ejicio.
Προεκδειματόω, prius terrorem incutio.
Προεκδίδομι, f. δώσω, prius edo.
Προέκθεσις, εως, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A προεκτίθημι.
Προεκθέω, prius excurro, ante alios excurro.
Προεκθορέω, prosilio; (2) ante prosilio, præsilio; προεκθορὼν, a. 2. part.
Προεκκομμίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho seu effero.
Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.
Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. s. imperf. ind. act.
Προέκοψε, *progressus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προκόπτω.
Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.
Προεκπίνω, præbibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, p. id.
Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; προεξέπεσον, aor. 2.
Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obstupefacio; προεκπεπληγμένος, p. pass. part. præexterritus.
Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, Suic.
Προέκριναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προκρίνω.
Προεκτείνω, exserto; προεκτείνουσαν, exsertantem, Ph.
Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.
Προεκτίλλω, prius evello. Αἵτε θήλειαι προεκτίλλουσιν αὐτῶν τὰ πῖδα, Arist. Av. 293.
Προεκτρέχω, præcurro. Ex πρὸ, & ἐκτρέχω.
Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.
Προεκφέρω, ante profero vel exsero.
Προέλαβον, a. 2. ind. act. a προλαμβάνω.
Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor.
Προέλευσις, εως, ἡ, egressus; (2) antecessus, præcursus, vel præcursio; (3) festa processio. A προέρχομαι.
Προελήλατο, 3. s. pluscq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro πρόηλατο, a προελαύνω pro προελάω.
Προελήλυθε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πρόηλυθε, a προέρχομαι.
Προέλθης, *proveneris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Προελκύω & προέλκω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.
Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.
Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior spero. Τὲς προηλπικότας ἐν τῷ Χριςῷ, Eph. 1, 12.
Προεμαντεύε, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Att.* προεμαντεύεσθ, a προμαντεύω.
Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.
Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. c. spem.
Προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. c. in odium alterius.
Προέμβολοι νεῶν, rostra, Gl. Vet.
Προείμην, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, a προΐημι.
Προεμπίπλω, ante incido; (2) ante occurro, seu obvius fio.
Προεμπλήθω, f. ίσω, ante impleo.
Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.
Προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.
Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior, conspicior, in conspectu sum, simpl. Ἀεὶ τῆς χημάτων προεμφανίζῃ, Longin. 17.
Προεμφράττω, f. ξω, prius obstruo.
Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθὼς προενήρξατο, ὕτω ᾗ ἐπιτελέσῃ, 2 Cor. 8, 6.
Προενδείκνυμι, ante demonstro.
Προενδημέω, τὰ προενεδεδημηκότα, quæ antea superioribus temporibus in populum grassata fuere.
Προενδίδωμι, remitto, ut simpl. ενδ.
Προενεγκλέον, pronunciandum.
Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. προφέρω.
Προενέδρα, ἡ, locus insidiis aptus.
Προενείρω, prius insero.
Προενέπω, prædico.
Προενεργέω, prius operor.
Προενέχομαι, ante, dudum constrictus teneor, irretitus teneor.
Προενεχυριάζομαι, *pass.* idem quod ενεχ. ap. Charit. beneficio obligor.
Προενηχέω, ῶ, f. prius insono; (2) prius inculco, ante revelo.
Προενθυμοῦμαι, ante cogito.
Προενήνεπα, idem quod προενέπω.
Προενοικέω, prius seu ante inhabito. Hinc
Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis.
Προενσείω, ante infligo, immitto.
Προεντυχάνω, prius incido.
Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.
Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.
Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus five impotens sum, Suic.
Προεξαιρέω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio.
Προεξαίσω, prorumpo, proruo.
Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, s. peccavi.
Προεξανάγω, ante evehor navi in altum, e portu vel ex acie.
Προεξανθέω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.
Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie, v. ἐξάνθημα.
Προεξανίσταμαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, *it.* citius justo, ante tempus, v. c. ex insidiis exsurgo, prorumpo.
Προεξανίστασθε, præs. inf. med.
Προεξαποστέλλω, præmitto.
Προεξαρτάω, suspendo in re aliqua.
Προεξασθενέω, deficio viribus.
Προεξέδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.
Προέξειμι, prodeo, prorumpo.
Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐρέσσω.
Προεξελαύνω, vel προεξελάω, fut. άσω, ante alios equo prorumpo seu erumpo.
Προεξεπίσταμαι, q. d. ante probe novi, præscio.
Προεξεργάζομαι, προεξειργασμένα, jam, s. dudum perfecta.
Προεξεβυλεύω, ante serutor. Ἐπίχες, ὡς ἂν προεξεβυλήσω σίδον, Eur. Ph. 92.
Προεξέρχομαι, prior transeo, percurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.
Προεξετάζω, fut. άσω, ante examino, prius perpendo.
Προεξεθυμημένως, ῶ, f. ήσω, diligenti præmeditatione adhibita & cum judicio ago; (2) prius discerno, ante discutio.
Προεξηγέομαι, ante narro, expono, v. προέκτιθημι.
Προεξίσταμαι, prior excitor, ante exsurgo.
Προεξοδεύω, prior egredior; (2) egredior, v. c. e castris, de exercitu.
Προεξομαλίζω, ante complano sc. viam.
Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius egredior, prius proficiscor, proprie prius erumpo, s. erumpo, *simpl.*
Προεόντα, ων, τὰ, quæ ante sunt, vel facta fuerunt; (2) præterita. Ex πρὸ, & εἰμί.
Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius festum celebro.
Πρόεορτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, festum præcedens.
Προεπαγγέλλω, ante denuncio; (2) ante ambio; (3) indico, edico; (4) *in med.* ante promitto. Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, Rom. 1, 2. Hinc
Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli.
Προεπαίνέω, prius laudo, ante alium laudo.
Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto ad incitandum seu irritandum, s. impetum faciendum.
Προεπεξορμάω, procurso & impetum facio.
Προεπιβάλλω, præinjicio.
Προεπιβυλεύω, insidiis prævenio. Προεπιβυλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβυλεύειν, Thuc.
Προεπιβύλη, ἡ, insidiarum occupatio.
Προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.
Προεπιδίδωμι, ante dono.
Προεπίζευξις, ἡ, Fig. orationis, cum verbum inter duo substantiva ponitur, ut Deos obtestatur, hominesque.
Προεπικοινῶ, ante communico.

Προεπιλο-

Προπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

Προπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; it. aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκέσασι δωυθείη τι, M. Anton. 5, 10.

Προπίξενώω, prius hospitio excipio; (2) *pass.* dudum exceptus sum.

Προεπιπλήσας, vel πλήξω, fut. ξω, præcastigo, castigo & reprehendo præveniendo castigationem & reprehensionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλῆξαι, Aristot. in *pass.* p. jam, dudum castigatus sum.

Προεπισκοπέω, ante considero.

Προεπίσαμαι, præscio, jam ante scio & exploratum habeo. Προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο, Xen. Cyr. 4, 16.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior seu melior, prior invado. Παροξυνάς αὐτὸν ἔπεισε Μιθριδάτην προεπιχειρεῖν, Appian. B. Mithridat. Hinc

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipsa actio prius adgrediendi.

Προεποικέω, ante incolo.

Προεπω, inus. vide προειπεῖν.

Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius seu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, Thuc.

Προέρεσω, promoveo remigando seu subduco.

Προερεύνάω, prius indago, vestigo.

Προέρεω, f. *Ion.* pro προῶ, prædicam. Προερεῖν τὸν πόλεμον, Herodot.

Προέρυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion. & Poët.* pro προείρυσε, a προερύω.

Προδύσατω, 1. sing. a. ejusd. in conj. *Poët.* pro προδύσω.

Προδύω, fut. ύσω, protraho.

Πρόέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *inpr.* in concionem dicendi causa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. a. 2. inf. προεληλύθῃ, præcesserat, Ph. plusq. ind. Προήρχετο αὐτῷ, Luc. 22, 47. αὐτὸς, Marc. 6, 33.

Προερωτάω, ante interrogo.

Προές, 2. sing. aor. 2. imper. act. med. verbi πρίημι.

Προισαν, *præmiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προισχάντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro προεσχέσθαντο, a προεσάγω.

Προεσθίω, edo ante v. c. cœnam.

Πρόεσις, εως, ἡ, emissio, vel ejectio, profusa erogatio, largitio profusa, Gl. V. proluvium. A προΐημι, *dimitto.*

Προεσταότε, 2. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεστήκατε, a προΐστημι.

Προεστὼς, ῶτος, ὁ, præpositus, princeps, Ph. A προεστάμαι.

Προεστῶτας, acc. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεστηκότας.

Προετέος, έα, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus. A προλημι.

Προετικὸς, ἡ, όν, ad largiendum seu profundendum propensus, qui libenter largitur, profusus. Ab eod.

Προετικῶς, *Adv.* large effuseque.

Προετοιμάζω, f. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, Rom. 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, Ephes. 2, 10. Hinc

Προετοιμασὴς, οῦ, ὁ, præparator.

Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam Christianam propono; (2) ante promitto, rem lætam pronuncio. Προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ, Gal. 3, 8.

Προευδοκιμέω, ante clareo.

Προευεργετέω, prior benefacio, beneficiis provoco, *Pass.* beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.

Προευκρίνω, f. νῶ, & προευκρινίω, fut. ήσω, bene discerno ante, sc. quam judicem agamve quid.

Προευλαβέομαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.

Προευτελίζω, jam contemno, sc. ante tempus, ante quam causa sit.

Προευτριπίζω, f. ίσω, præparo.

Προεύχομαι, oro loco alterius.

Προεφήτευον, imperf. ind. act. v. προφητεύω.

Προέφθασε, 3. f. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.

Προεφοδεύω, f. ευσω, ante percurro, lustro.

Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.

Προεφοράω, prævideo. Ἔξεστι γὰρ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν, M. Anton. 7, 28.

Προέχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν ᾧ τῇδε τῇ ὁπλίσει εἶδεν ἡμεῖς ὑμῶν πρέξομεν, Xen. Cyr. 2, 4.

Προεχάρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχαρέω.

Προέψω, ante coquo seu præcoquo.

Προζωγραφέω, f. ήσω, ante depingo.

Προζωννύω, præcingo, Gl. V.

Προήγαγεν, *præcessit*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro προῆγον, a προάγω.

Προῆγε, *produxit*, 3. sing. a ejusd.

Προηγεμὼν, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo; προηγεῖ, antecedit, præest, Ph. προηγησάμενος, antecessor, decessor, Gl. V. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγέμενοι, Rom. 12, 10. Αὐτοῖς αὐτὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, Xen. Cyr. 2, 1. Hinc

Προήγησις, εως, ἡ, progressus, Ph. prægressio.

Προηγήτειρα, ἡ, fœm. sequentis.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, eique dux viæ est.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota & remota* interpretatur. Et aliàs præposita seu præcipua & rejecta. De Finib. 4, 26.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ὥνος, ὁ, gula; (2) vesica eminentior in avibus.

Προηγορία, ἡ, primæ dicendi partes. A

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus causam dicit. A προαγορεύω.

Προηγμένως, *Adv.* ex antecedente vel antegressa causa, primaria causa, præcipue. A προηγέομαι.

Προήδομαι, ante lætor.

Προηδυθέντες, nom. plur. aor. part. pass. verbi προηδύνω.

Προῆειν, pluſq. ind. med. v. πρόειμι.

Προικὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, præacutus, Ex πρὸ, & ἀκὴ, *acies.*

Προΐκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto; προῆξεν, Ph. a. 1. Προΐκων ἐς βαθὺ τὴν ἰλικίαν, Arist. Nub. 514.

Προῆλθε, *prævenit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν a πρόέρχομαι.

Προηλιάζω, f. άσω, ante insolo.

Προηλπικότες, *qui priores sperarunt*, nom. pl. partic. perf. act. v. προελπίζω.

Προῆμαρ, ante diem, R. Suic.

Προημαρτηκόσι, *qui ante peccaverunt*, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω.

Πρόϊλω, *processi*, a. 2. ind. act. verbi πρόειμι.

Προήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro προῃρεῖτο, a προαιρέομαι.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηρόσια Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ, & ἀρόω, *aro.*

Προήρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πρόέρχομαι.

Προησκήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. a πρασκέω.

Προήσομαι, f. 1. ind. med. v. προΐημι.

Προηστιάσάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι.

Προηττάω, ante vinco. p. pass.

Προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθεάμενος, prospiciens.

Προθελοπαιδεύω, ante insolo.

Προθέλυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, e radice erutus, qui radicitus exstirpatur. Hinc προθέλυμνα, *Adv.* radicitus, funditus. Θραύσοντες δόρυ δυρὶ, σὺν σάκεϊ προθελύμνῳ. Hom. Il. 13, 130. Ex πρὸ, & θέλυμνον.

Προθέντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προτίθημι.

Προθέουσι, *præmittunt*, 3. pl. præs. ind. act.

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Πρόθεσις, έως, ἡ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ & ipsa propositio dicitur. Voluntas, Ph. A προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ἡμέρα, f. e. ἀρα, præstitutus, ante constitutus seu statutus dies, præstitutum tempus. Ph. spatium, dies finitus, dies statutus; dicitur & de fine rei & modo.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, ant constitutus seu statutus. A προτίθημι.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. V. præsagio. Ἰδεῖν ἃ πάλαι αὐτῷ οἱ θεοὶ προεθέσπισαν, Heliod. Πολέμους, καὶ σφαγὰς, καὶ προγραφὰς, καὶ φυγὰς, καὶ δημεύσεις, καὶ ὅσα ἄλλα αὐτοῖς ἔμελλεν ἔσεσθαι προθεσπίζων. Appian. B. Civil. 2.

Προθετικὸς, ἡ, όν, proponendi seu præponendi vim habens, propositivus seu præpositivus, μόριον προθετικὸν, præpositio. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro. Τὰ νεκρὰ οἱ προθέοντες ὀνείδεα μυθήσασθαι; Il. 1, 291.

Προθεωρέω, ante considero, ante explico, prævideo. Hinc

Προθεωρία, ας, ἡ, q. d. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. V.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio; (2) res proposita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros usus repono in thesaurum. Ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὸν σκατέρασιν τροφὸν, Aristot.

Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παῖδαν προθνήσκειν πατέρας, ὃ δ' ἑλλωικὸν, Eur. Alc. 680.

Προθορὰν, a. 2. part. act. Hom. Il. 14, 363. Ab inus. προθορέω.

Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus, Suic.

Προθρωέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, jam ante sermone jacto, divulgo.

Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. sacrificii præludium, quod sacrificio præmittitur. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alacri sum animo, studeo, propensus curo & magno studio enitor. Θεῷ μὲν ἔστι πρᾶξιν ἃ βέλεται, ἀνδρὶ δ' ὧν τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, Aristot. A πρόθυμος.

Προθυμητέον, prompte, alacriter agendum.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia; studium, cupiditas, promptitudo, alacritas. Ab eod.

Πρόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, sedulus, Gl. V.

Προθύμως, *Adv.* alacri animo, prompte, impigre, libenter; Ph. sedulo, alacriter, æquo animo, enixe.

Προθύραι, ῶν, αἱ ἡ ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod est ante januam, Ph. vestibulum, limen. Ex πρὸ, & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante sacrifico; (2) pro aliquo sacrifico. Τυγχάνω δ' ὑπὲρ χοιρίδος ἀρίστου προθύσασ', Eur. Supp. 29. Παῖδας προθύσων ξένια, id. Ion. 842.

Προθυράκιον, τὸ, clypeus, scutum. A θυρεὸς.

Προΐ, *Adv.* suo tempore, mature, tempestive; pro πρωΐ.

Προϊάλλω, foras emitto, promo; προΐηλα, emisit, aor. 1. ind. 3. sing. Τὲς μοι παῖδὰς φάσματ' ἐπεφανίαν προΐηλε; Mosch. 2, 21.

Προϊάπλω, f. ψω, foras mitto, procul ablego seu arrando; (2) ante tempus seu fatalem

diem mitto. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν, Il. 1, 3.
Προΐαψα, *præmisi*, a. 1. ind. act.
Προϊδεῖσθαι, a. 2. inf. med. v. προείδω.
Προϊδρύω, f. ύσω, colloco, præjacio fundamentum.
Προϊδὼν, a. 2. part. act. v. Προείδω.
Προΐει, 3. sing. imperf. ind. act. pro προΐει, ab inus. προΐέω.
Προϊέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a προΐημι.
Προϊέμενοι, nom. pl. pr. part. med.
Προϊέναι, *projicere*, præs. inf. act.
Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*, præs. inf. med.
Προιζάνω, idem quod
Προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.
Προΐηλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν a προΐαλλω.
Προΐημι, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. προΐεμαι, destituo, largior, Gl. Vet. πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προσκάμω, omisi, aor. 1. med.
Προΐντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a προΐημι.
Προῖκα, *Adv.* gratis, sine mercede. A προῖξ.
Προικεῖος, εία, εῖον, dotalis. Ab eod.
Προικίδιον, ου, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.
Προικίζω, doto, Gl. V. προικιζομένη, dotanda, Ph. A προῖξ.
Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.
Προικῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, gratuitus. Ab eod.
Προϊκνέομαι, ἥγμαι, advenio, accedo.
Προικοφορέομαι, dotem accipio. A
Προικοφόρος, ου, ἡ, dotata, Gl. Vet. Ex προῖξ, & φέρω.
Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. A προϊκτέομαι.
Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προῖξ.
Προΐμος, ου, ὁ ἡ ἡ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. A πρό.
ΠΡΟΊΞ, κος, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.
Προϊκός, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro προῖκα, intell. διά.
Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. προϊκω.
Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi προικνέομαι pro προϊκομαι.
Προΐος, idem quod πρόϊμος.
Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo seu præeo. Προϊππεύων τῷ στρατῷ, Plut.
Προϊπτάμαι, antevolo, Gl. Vet.
Προΐσημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime est*, & illud ipsum & *præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) prostituo, &c. *At in aor.* 2. & *perf. act.* & *in pass.* est antisto, excello, *it.* præsum; (2) defendo, tueor. (3) prosto; (4) magistratum gero, προεσῶς, præpositus, princeps, Ph. Προΐσασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς, τὴν ἡγεμονίας, administrare. Στατηγόν τινα τῷ πολέμῳ νῦν ἔχοντα προστήσεσθε, Dem.
Προϊσορέω, ᾶς, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro.
Προϊχνεύω, f. εύσω, ante vestigo; (2) præeo.
Προιχέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προΐχειν.
Προιχομαι, & προΐχω, protendo, (*etiam* supplicitер manus); (2) porrigo, offero, (3) prætendo, obtendo. Προϊχεσθαι ἀπολογίαν, Luc. προϊχόμενοι ξυγένειαν.
Προΐων, aor. 2. part. act. v. πρόειμι.
Προΐξις, perfecutio; pro πρόδοσις.
ΠΡΟΊΚΑ, *Adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.
Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, προκαθαίρομαι, præparo, ad sacra rite obeunda, in castu sum.
Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.
Προκάθαρσις, ή, præparatio ad sacra obeunda rite, castus.
Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes. Ex πρό, & καθέδρα.
Προκαθέζομαι, præsideo; (2) obsideo.
Προκαθεσηκυίας, gen. sing. perf. part. act. v. προκαθίσημι.
Προκαθεύδω, prædormio, prius dormio.
Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.
Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) præsideo, præsum; (3) sum præfidio, relictus ad custodiam alicujus regionis sum. Προκαθήμενοι ὅσοι τῆς κατὰ τὸν Ἀδρίαν τοπων, Polyb.
Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante consideo; (2) præfero. Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, Heliod.
Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, & quidem in loco præsigni, ut throno, tribunali; *item*, προεδρία.
Προκαθίσημι, ante constituo, s. colloco; (2) præparo.
Προκαθοσιόω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. Προκαθοσιώσασα τοῖς Θεοῖς, Hel.
Προκαίρως, præmature, Gl. V.
Προκακοπαθέω, malis adfligor. A πάθος.
Πρόκακος, η, ον, malus, Suic.
Προκακόω, ante adfligo, ante male tracto.
Προκαλέομαι, έσμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem, s. conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum προσκ. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione servorum ad quæstionem, &c. dicitur. Προκαλέμεθ' ἐυγένειαν, ὦ γέραν, σίθεν, Eur. Her. fur. 309. Μάχῃ με προκαλεῖτο, Anacr. 14, 7. Hinc
Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.
Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, a
Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, lacesso. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.
Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante; προκαλινδέομαι, provolvor; volvor ante; πρόκαλινδηθεὶς, provolutus, a. 1. part.
Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum; (2) prætextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A
Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πέπλων τε πρυμάλυπτεν ἐυπήκτοις ὑφαῖς, Eur. Iph. in Tau. 313. Προκαλυπτόμενα βοερυχάδες δέρα παρειᾶς, id. Ph. 1493.
Προκαλυπτω, protego, Ph. prævelo, prætego.
Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Μὴ προκάμητε πόδα, Eur. Her. fur. 119.
Προκαμὼν, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act.
Προκάρδιον, ου, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle, & carnosum. Ex καρδία.
Προκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps, capite deorsum vergens. Ex πρό, & κάρηνον.
Προκαρφομαι, aor. 1. προκαρφθεις, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit. A καρόω.
Πρόκαρπον, ου, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manus cum brachio, a καρπος.
Προκαταβαίνω, ante descendo.
Προκαταβάλλω, q d. præjicio; (2) præstruo. Προκαταβάλλει θεμέλιον, Chrysostom. ad Act. 20, 19.
Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc
Προκαταγγελσις, ή, denunciatio prævia.
Προκαταγινώσκω, ante damno seu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; προκατηγνωσθέντας, prædamnatos, Ph. aor. 1. part. pass. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι εὖ δεῖν, &c. Dem. Πρὸς τὰν θεῶν, μὴ προκαταγίνασκ' ὦ πάτερ. Πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Aristoph. Vesp. 918. Hinc
Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante causam cognitam, præjudicio. Gl. V. præjudicium.
Προκατάγνυμι, ante frango, quam sc. incidat.
Προκαταγω, ante deduco, sc. in portum, aut hospitium.
Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.
Προκαταδικάζω, fut. άσω, prædamno.
Προκαταδικόω, ante in servitutem redigo.
Προκαταδύω, sive προκαταδύω, f. ύσω, ante submergo vel demergo.
Προκαταθετικὸς, ὴ, όν, ἐπίρρημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi.
Προκαταικίω, ante comburo.
Προκατάκειμαι, ante discumbo.
Προκαταλαμβάνω, ante confringo, timore occupo.
Προκαταλλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere facio. Hinc
Προκατάκλισις, ή, locus superior in convivio.
Προκατακιρνάμιζω, ante sopio.
Προκαταπλύζω, fut. ύσω, ante proluo, inundo.
Προκατακόπτω, contundo.
Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.
Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.
Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταληφθέντων, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βούλῃ, Xen. Cyr. 7, 16. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τὰς πόλεων τὰς ὑποστάσεις, Thuc. Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ δόρυβῳ, Hel. Hinc
Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.
Προκαταλεαίνω, prius lævigo, Suic.
Προκαταλήγω, ante desino.
Προκαταλύω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τὴν ἔργῳ ἢ βίον, Plut.
Προκαταμανθάνω, ante cognosco.
Προκαταμαντεύομαι, prædico.
Προκαταυοέω, ante intelligo.
Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.
Προκαταπίνω, ante devoro.
Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὴ προκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10.
Προκαταπίμπρημι, ante comburo.
Προκαταπλέω, ante navigo aliquo.
Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν Συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπλημμένας ἀνεκλήσατο, Diod.
Προκατάρυμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάρχω.
Προκαταριθμέω, ante numero.
Προκαταρκτικὸς, ὴ, όν, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.
Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo; προκατάρξις ὅτι δίκης, contestatio litis, Gl. V. Ab eod.
Προκαταρρήγνυμι, præfringo, prærumpo.
Προκαταρτίζω, f. ίσω, prius absolvo. Ἵνα —— προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5.
Προκαταρτύω, tempero, compono.
Προκατάρχω, præexisto, anteverto, antegredior, præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; προκατάρχομαι, incipio; (2) auspicor; & *de lite* contestor, Gl. V. Προκατάρχόμενοι τῶν ἰδίων, Thuc.
Προκατασκίπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.
Προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. præstruo. Προκατασκευαζόμενοι, ὡς φασι, τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν τῆς παραπρεσβείας, Liban. in 2 Phil. Dem. Τοῦτο σοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκεύζετο, M. Anton. 10, 5.
Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio; (2) schema orationis.
Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc
Προκατασατικὸς, ὴ, όν, præparans ad narrationem, &c.
Προκατασύλλω, sedo, placo, comprimo. *Eustr.*
Προκατασρέφω, fut. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

Προκαταφορὴ, ῆς, ἡ, mutatio ſtatus ante finem; (2) mors præmatura.
Προκατασύρω, prius populor, vel vaſto.
Προκαταχέω, coërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo.
Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem ſc. beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.
Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad uſum ludicra prolufione præparatio. Ex προ, & καταυλέω.
Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κρηναίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, Thuc.
Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipſum prius interficio; (2) prius abſumo.
Προκατεγγυάω, ante deſpondeo, προκατεγγυηθεῖσα virgo alteri jam deſponſa.
Προκατέδω, ante comedo, abſumo.
Προκατειλημμένως, acc. ſing. perf. paſſ. f. g. verbi προκαταλήγω.
Προκατελπίζω, ante ſpem concipio, temere ſpero.
Προκατεργάζομαι, ante conficio.
Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo ſeu venio.
Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. c. cœnam. Προκατευξάμενος τῷ ἱρεῖ, Heliod.
Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem poſſideo, ſ. obtineo, Gl. Vet. antecapio.
Προκατήγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω.
Προκατηγορέω, ante accuſo.
Προκατηγορία, ἡ, accuſatio præmiſſa defenſioni.
Προκατήμβροι, nom. pl. præſ. part. med. Ion. pro προκαθήμβροι, a προκάθημαι.
Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. primus inſtituo. Εἰ μὴ ἦν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Phal. Hinc
Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum.
Προκατοπλίω. Πόρρωθεν μὲν τὰ τ' διώξεως προκατοπλίωντα, Heliod. idem quod
Προκατόπτομαι, prius ſpeculor & exploro; (2) ante video.
Πρόκειμαι, poſitus ſum ante, objectus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum; (2) expoſitus ſum; (3) ſitus ſum ante, præjaceo, ſitus ſum; (4) loco publico propoſitus, affixus ſum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compoſiti; (6) de præmiis & pœnis, ſpe, metu, quæ & lat. proponi dicuntur. Θανόντες ἐν προκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, Soph. Aj. 1078.
Προκεκηρυγμένος, part. perf. paſſ. verbi προκηρύσσω.
Προκεκυρωμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. προκυρόω.
Προκέλευθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, prævius, qui præit, præcurſor.
Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus ex quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex πρὸ, & κέλευσμα.
Προκενεαγλέω, ante (ſc. medicinam, &c.) abſtineo cibo.
Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; προκεκένωμαι, jamdudum exhauſtum eſt, ſ. inane factum.
Προκέφαλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllaba ab initio abundat.
Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προχειροτονέω.
Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τῆς ἀνδρὸς, Plut.
Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de.
Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.
Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θανεῖσθαι γὰρ ἐξῆν σοι, καὶ μὴ σὺ προκήρυξας, Soph. Antig. 467. Ἀγορὰν αὐτῷ προκηρύξασι, Ælian. V. H. 4, 1.
Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τ ἐκείνων ἀληθείας, Plut. cum Dat. adverſus aliquem.
Προκινέω, promoveo. Ὅσοι ἦ παραλλάξαντες αὐτῷ ἔφθασαν, προὐκινησαν τὸ σίφος, Xen. Cyr. 1, 17.
Προκιχρᾶ, præcommodo, Gl. V.
Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.
Πρόκλας, ου, fractus; σίχος πρόκλας, idem qui λαγαρὸς, Euſt.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Προκληθεὶς, aor. 1. part. paſſ. per Sync. pro προκαληθεὶς, a προκαλέω. Unde
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſ. etiam ſacramentum; (3) conditio, unde δέχεσθαι προκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετενόουν ὑ δεξάμενοι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian. B. Civil. 2.
Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu eliciendi vim habens, Ab eod.
Πρόκλητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, provocatus, promptus.
Πρόκλυτος, υ, ὁ ἡ, ἡ, ante divulgatus, præauditus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, Hom. Il. 20, 204. Jam olim dicta audientes verba, &c. A
Προκλύω, ante audio, ſ. cognoſco.
Προκνήμιον, υ, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex προ, & κνήμη, tibia, crus.
Προκοίλιος, υ, ὁ ἡ, ἡ, ventroſus, Gloſſ. Vet. προκοίλιος σίχος, verſus in medio redundans. Ex προ, & κοιλία, venter.
Προκοιμάομαι, ante dormio.
Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.
Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ.
Προκοίτιον, υ, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, υ, ὁ, excubitor. Ex προ, & κοίτη, cubile.
Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.
Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, præblandior.
Προκόλπιον, υ, τὸ, anterior ſinus pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τίς ἆρα τῶτο (μᾶλλον) τῆς παρθένου μετέωρος ἀπέβαλε τὸ προκολπίον; Ariſt. 1, 10, Ex πρὸ, & κόλπος, ſinus.
Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, fut. ίσω, profero, adfero, Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τὰς λόγους, Pandect.
Προκόμιον, υ, τὸ, anterior coma, antiæ ſeu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. Vet. antiæ. Ex προ, & κόμη.
Προκοπὴ, ἡ, proceſſus, progreſſus, profectus; proceſſio, prærogativa, proventus. A
Προκόπτω, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε Σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, Luc. 2 ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ὅτι χεῖρον, ib. 3, 13. Τὰ πολλὰ ἢ πάλαι προκόψας, ὁ πόνος πολλῶ μι δεῖ, Eur. Hipp. 23.
Προκοσμέω, orno, apparo.
Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus cauſa proponitur, ut vaſa, in abaco. &c. it. ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c.
Προκόσμιος, υ, ὁ ἡ, ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.
Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.
Προκρεμαννύω, appendo pro.
Προκρημνος, ου, prominens longe in mare, Epith. ſaxi.
Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A
Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων προκρινας, Ταφρνέστατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας ὑπὸ ἀλκιματατοι, id. Ph. 750. Πῶς τῶτο προκέκρι) κάλλιστον ἔῃ, Xen. Cyr. 2. 19. Hinc
Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.
Πρόκριτος, υ, ὁ ἡ, ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.
Πρόκριται νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, Hom. Il. 14, 35. A πρωνός.
Πρόκρουστος, υ, ὁ ἡ, ἡ, in caput propendens ſeu prominens. Ex iiſd.
Προκρύω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.
Προκυβερνάω, q. d. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.
Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδέμενος, provolutus, Ph. Οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδει ὑδετέρασι, Il. 14, 18. Hinc
Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.
Προκυλίνδω, provolvo.
Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, qua ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A
Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante; προκυλισθεὶς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.
Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex προ, & κῦμα.
Προκυμία, ἡ, & προκυμάτιον, idem. ap. Joſ.
Πρόκωμοι, ων, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex προ, & κύων.
Προκωμεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex iiſd.
Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, ſeu me inclino, emineo, ſeu promineo, Ph. promineo. Προκύπτω ἔξω τείχους, Ariſt. Av. 503. Καπνοῖσι γαῖα προκύπτῃ, Anacr. 37, 10.
Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, prius ſancitus, perf. part. paſſ.
Προκύων, Procyon, ſ. Antecanis, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.
Προκώμιον, τὸ, præludium. A κῶμος.
Πρόκωνα, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶνος.
Πρόκωπος, υ, ὁ ἡ, ἡ, remex, qui eſt ad remum; (2) Πρόκωπα ξίφη, enſes deſtricti, Herodian. 7, 11. Ex πρὸ, & κώπη.
Προλαγχάνω, ante ſortior, ſorte prior fio.
Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γᾶν τῷ χρόνῳ τ ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062.
Προλάζυμαι, idem.
Προλάκκιον, υ, τὸ, lacuna. A λάκκος.
Προλαλέω, proloquor, declaro.
Πρόλαλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, præceps in loquendo, garrulus.
Προλαμβάνω, antecapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. προλάβωσιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλα, γόνυ, Eurip. Hel. 1246. Νῦν ὕῤ' ἔτω πολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. dicitur & pro ſuſcipio apud Lyſ.
Προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπῃ, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, Ph.
Πρόλαχος, υ, ὁ ἡ, ἡ, qui prius ſorte obvenit.
Προλειαίνω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.
Προλέγω, ſ. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. Vet. προλέγων, prædicens, Gl Vet. Προλέγων τὴν τῶ βίᾳ γενησομένην, Ælian. V. H. 2, 41. Ἔαθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Σωτεύξομαι προερῶ, &c. M. Anton. 1, 15.

Προλέγω, ; προλελεγμένος, ante delectus. Πασῶν ὀκ ὠκλίνων προλελιγμένοι, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, prius relinquo, ante desero ; (2) ante deficio. Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι μὲ μάχαναὶ, Arist. Θεσμ. 934. Προλιπὼν δ' ἦλθεν ἑδρας Ζκυτίνης, Eur. Alc. 122.

Προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεχλυδίω, prius garrio, nugor, prius colloquor.

Πρόλεχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone prævenit, garrulus. A πρὸ, & λέχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo, Suic.

Προλεύσσω, video, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumptio, prærogativa. A πολαμβάνω.

Πολλάμιν, ε, τὸ, antetorcular. A λίμνη.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad anticipationem pertinens. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio ; præsumptio, prærogativa, Gl. V. (2) notiones insitæ de natura divina, ap. Epicureos ; (3) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάδες ποταμῶν, stagna fluviorum.

Προλιμοκτονία, ᾶ, prius fame neco.

Προλιπὼν, aor. 2. part act. a προλείπω.

Προλιχνίζω, prælambendo degusto, ligurio.

Προλόβιον, ε, τὸ, pendula τῆς λοβῆς, pars in aure.

Πρόλοβος, ε, ὁ, finus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐσὶ δ' ὁ πρόλοβος. δέρμα κοῖλον ἡ μέγα, ἐν ᾗ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσιοῦσα ἄπεπτός ἐσιν, Arist. Hist. An. 2, 17.

Προλοβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, similis προλόβῳ.

Προλογίζω, fut. ίσω, præfationem dico, præloquor ; (2) primus in scenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ε, ὁ, prologus, præfatio, Ph.

Προλούω, præluo, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, Thuc.

Πρόλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ante incommodo, injuria adficio. Hinc

Προλύπησις, ἡ, injuria prior.

Πρόμοι, οἱ, prolytæ ; lytarum antecessores ; lytis in jurisprudentia provectiores ; λύται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.

Πρόμακρος, ε, ὁ ἡ ἡ oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ε, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακιώω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

Προμαλὸς, ε, ἡ, vitex ; (2) myrica. Ex πρὸ, & μαλὸς, sive ἁμαλὸς, *tener*.

Προμαμμη, proavia, avia quinta, Ph. abavia, Gl. Vet.

Προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco ; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit ; aor. 2. part. Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾤομ' ἐδίδασκε, Arist. Nub. 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaricatio ; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præsagium, Gl. V.

Προμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. præsagio. Hinc

Προμαντὼς, ένος, ὁ, oraculi antistes.

Προμάντις, εως, ὁ ἡ ἡ, oraculi præses, antistes, Ph. præsaga.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuncio. Προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριςὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῆς ἑρυμάτων προμαχεῦντες, Xen. Cyr. 3, 28.

Προμαχεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, propugnaculum, Gl. V. A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Τρασὺν μὴ προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Ἑκτορίδης, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante. Ἔβησεν ἧ πολὺ προμάχεσθ' ἅπαντας, Il. 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poët.* pro προμάχοις, a

Πρόμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus ; (2) propugnator. Ex προ, & μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶνες, propugnacula, Ph. A πρόμαχος.

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, fut. ήσω, præmeditor, commentor, exerceor. Ξωυτὲν ἡμέρῃ ἑνθάδε, ὁ τοῦς προμελετήσομαι ἃ κεῖ δεῖ λέγειν, Arist. Conc. 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμερίμνάω, ῶ, f. ήσω, prius solicitus sum ; prius curiose contemplor & commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, Marc. 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demensum præbeo ; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia semina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, ὴ, ὸν, præmensus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ε, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμετωπὶς. Hinc

Προμετωπίδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, solicitudo, ratio, quam alicujus provido & solicito animo habemus. A προμηθὴς.

Προμηθεῦμαι, οῦμαι, fut. θήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua solicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, respectum habeo. Προμηθεύμενος τῆς ἀδελφεῆς, Herodot. Ab eod.

Προμηθόομαι, f. ώσομαι, curo, curam gero, provideo. A

Προμηθὴς, έος, ὁ, is, cui antequam rem adgrediatur, suppetit consilium, Prometheus, Ph. Summanus. A μήδομαι.

Προμηθυτικὸς, ὴ, ὸν, providus, prudens.

Προμηθυτικῶς, provide, prudenter.

Προμηθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, providus ; (2) circumspectus, consultus. A μῆδος.

Προμηθικῶς, prudenter.

Προμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, oblongus, prælongus ; (2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante specillo tento.

Προμηνύω, ante indico, prænuncio, Gl. Vet. præmonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia ; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor, f. excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιγῆωαι, a. 2. inf. pass. v. προμίγνυμι, Hom. Il. 9, 452.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius misceo ; προμίσγομαι, prius misceor, congredior. Παλλακίδι προμιγῆωαι, Il. 9, 452.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. V.

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Ποσμνάμενος ἀυτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾷ τί μοι γνώμα ; præfagit ? Soph. Oed. Col. 1067.

Προμνηστεύω, fut. εύσω, idem. Ὃς ταύτῃ ἀυτῷ προὐμνηστεύσατο τῇ ἐραμένῃ, Luc.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars copulandi, seu conciliandi. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter post alterum ; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἁλλὰ προμνηστῖνοι εἰσίλθετε, μηδ' ὁμᾶ πάντες, Hom. Odyss. 21, 230. Ex προ, & μῦρω.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior ; προμολ' ἄδε, procede huc, Il. 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, per quod patet aditus. A προμόλω.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ε, ὁ, antesignanus. A πρόμαχος, per contractionem.

Προμυχόω, f. ώσω, plantaria facio ; (2) ex flolonibus propago, Gl. Vet. propago.

Προμυχθία, ᾶς, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια σῇ ἡμῖν προμεμοχθήκασι Σίσυφος, Eur. Supp. ult.

Προμυέω, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ε, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ usum accommoda. Ex πρὸ, & μῦθος.

Προμυλέα, ας, ἡ, statua, quæ ante molas poni solebat, Dea quæ molis præsidere credebatur. Ex πρὸ, & μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, extensa labra contraho. A πρὸ, & μυλλὸς, *curvus*.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo ; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναος, ε, τὸ, vestibulum seu atrium templi, Gl. V. ante templum, vestibulum.

Πρόναος, ε, ὁ ἡ ἡ, ante templum situs.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσειε Πελοποννήσῳ, Herod.

Προνέμω, tribuo ; (2) progredior, *proprie* pascendo seu depascendo. Ἰδὲ δ' ὅτι φρονέμῳ τὸ δυσέριστον αἷμα φυσᾶν Ἄρης, Soph. El. 1400.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, promineo, propendeo, proclinor.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, προνεανικήτες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, fut. ήσω, consulo, prospicio, provideo, Ph. προνοῶ σὲ, prospicio tibi, Ph. προνόησον, , provide, Gl. V. a. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, Ph. a. 1. part. pass. Οὐ τὰ κράτιστα ἀυτοῖς προνοῶν, Thuc. Εἰ δέ τις τῆς ἰδίων, ἢ μάλιστα τῆς οἰκείων ἃ προνοεῖ, 1 Tim. 5, 8. Οἵ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῆς παίδων, Xenoph. Cyr. 8, 1.

Προνοήσας, aor. 1. part. act. v. προνοέω.

Πρόνοητὴς, οῦ, ὁ, provisor, procurator, Gl. V. providus. A προνοέω.

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, providendi solertiam habens, vel ad providendum propensus, Ph. providus. A προνοητὴς.

Προνοητικῶς, *Adv.* provide vel prospicienter, Ph. providenter.

Προνοητικώτατος, providentissimus, Gl. V.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, consultum, provisio, consultatio, præsidium, Ph. prospicientia, Gl. V. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboscis. A προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. Ab eod.

Προνομεὺς, ῆος, ὁ, prædator, Strabo. lib. 15.

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior ; Appian. B. Mithridat. (2) prædationibus infesto, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli caussa, pabulatio, frumentatio ; (2) direptio, & præda ipsa. A πρὸ, & νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, privilegium ; (2) direptio. Ex πρὸ, & νόμος. Unde

Προνόμιον, ε, τὸ, idem.

Πρόνοος, ε, ὁ ἡ ἡ, providus, prudens.

Προνοῶ-

Προνεμόμενοι, nom. plur. præſ. part. med. *contr.* pro προνεμόμενοι, a προνέω.

Προνέω, ante ægroto.

Προνοστίω, ante ægroto.

Προνοστίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνυμηνία, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνυχίς, ante noctem, R.

Προνώπιος, ον, ὁ ἡ ὄν, qui eſt extra limen thalami; (2) præceps, promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ, & ὤψ.

Προνώπιον, ου, τὸ, veſtibulum; (2) compitale. Ex iiſd.

Προνώπτης, ου, ὁ ἡ ὄν, foris obſervans.

Πρόνωπος, ὁ ἡ ὄν, idem quod προνώπης.

ΠΡΟΞ, οκός, ὁ ἡ ὄν, hinnulus, dama.

Προξενέω, ῶ, fut. ήσω, ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis; (2) ſum interpres & conciliator verſurarum, aliorumque contractuum, Gloſſ. Vet. προξενῶ, ſtipulor. Ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενῶμεν, Luc. Ἐγὼ ὃν προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν, Dem. Πειράσομαί σε προξενεῖν, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν, id. Ion. 336. Ἕλαφοι ἐθέλουσι ἵππων κρέα προξένησαν, Plut. de Solert. Animal. A πρόξενος. Hinc

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, pararius, interpres & internuncius ad paciſcendum ſeu ſtipulandum, Gl. V. proxeneta, conciliator. Hinc

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενητικὸς, ἡ, όν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ ſolvitur.

Πρόξενος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a ſuis civibus adjungatur; (2) privatus quecum civitas aliqua publice hoſpitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος; (3) qui aliquid *inpr.* civitatis nomine procurat, ſeu procuravit alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt; (4) conciliator, v. c. nuptiarum; (5) ſocius, Lyſ.

Προξηροτριβέω, prius ficca frictione frico.

Προξυράω, ante rado.

Προοδεύτης, ὁ, ductus, prægreſſio.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux, anteceſſor.

Προόδια, prævia, Gl. V. Ab ὁδὸς.

Προοδοιπορέω, viam aperio, præeo. A

Προοδοιπόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo & quaſi imbuo; (3) auctor & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῷ Λυκούργῳ τὼ παίδε τοῖς αὐτοῦ, Plutarch. Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὑγρὰς διατριβὰς, Ariſtot. Περὶ τὰ αἰδοῖα μείζω τὰ μόρια ταῦτα γίνεται, ἢ προοδοποιοῦσιν πρὸς τὰς ἀφροδισιασμούς, Ariſtot. Probl. 4, 12. Hinc

Προοδοποιητικὸς, ἡ, όν, prævius, viam præſtruens.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi ſeu exeundi actio; (2) incrementum, Gl. Vet. proceſſus, proceſſio. Sed πρόοδος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui viam præit, præcurſor.

Προοικεῖδω, & προοικεῖδομαι, ῶμαι, ante concilio.

Προοικεῖδομαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præſtruo.

Προοικονομέω, præſtruo, præmolior, præparo; it. paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præſtructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, procemio utor, procemior. A προοίμιον.

Προοιμιακὸς, ἡ, όν, ad exordium ſeu procemium pertinens. Ab eodem.

Προοιμιάσω, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προοιμιάσῃ, a προοιμιάζομαι.

Προοίμιον, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio, Ph. (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) ſimulatio & ambages, quæ ſimulandi & fallendi cauſa fiunt. Ab οἰμή.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, fut. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προομόσαντος δέ με ἄνθρωπον, Dem.

Προομολογέω, ῶ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor, προωμολογηθεὶς, qui in confeſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.

Προομοσία, ας, ἡ, vid. προωμοσία.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante aſſo, torreo.

Προοπτέον, proſpiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A

Προόπτομαι, fut. ψομαι, proſpicio, prævideo.

Πρόοπτος, ου, ὁ ἡ ὄν, prævifus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.

Προορατικὸς, ἡ, όν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.

Προορατὸς, ἡ, όν, qui prævideri vel provideri poteſt. A

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, Ph. proſpicio, provideo, Gl. V. prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gloſſ. Vet. Οὐδὲ σοὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδέν, σοὶν, &c. Dem. Phil. 1. Πάντ' ἃ προσήκῃ προοράμενοι, id. Phil. 2.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Hinc

Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.

Προορμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concito.

Προορχηστὴς, οῦ, ὁ, præſultor. A

Προορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, præſulto.

Πρόσ, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόσσο, a προΐημι, pro προΐω.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γάς τι προὔφειλε κακὸν, Eur. Iph. in Tau. 523. Κακὸν ἄρα ταῖς πλουραῖς τι πρόφελες μέγα, Ariſt. Veſp. 3.

Προοχέω, f. οὐσω, prior ineo, prior ſalio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia. A προέχω, prominco.

Πρόοψις, εως, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.

Προπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, prominens, protuberans. Ex πρὸ, & πήγνυμι, *figo.*

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philoſophiam & theologiam, primæ diſciplinæ, Gl. V. rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεύω, ante inſtituo ſeu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.

Πρόπαλαι, *Adv.* jam olim, jam dudum, jam pridem, jam diu.

Προπάλαιος, ου, ὁ ἡ ὄν, pervetuſtus.

Προπαλαίω, fut. σω, ante luctor. Ἔρωτι προπαλαίσας, Heliod.

Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, Gloſſ. Vet. etiam atavus.

Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione.

Προπαραγγέλλω, ante promitto, f. deſpondeo.

Προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante doceo; (2) prodo, ap. Lyc. ſi lectio ſana, Ἐπι.

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.

Προπαραλαμβάνω, ante accipio.

Προπαραλήγω, -λήξω, antepenultima.

Προπαρασημαίνω, προπαρασημάνθην, ante notatum eſt, ante demonſtratum. Vox Gramm.

Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, Gloſſ. Vet. præparo. Τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, Xen. Hinc

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, όν, præparationi ſerviens, f. aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατασσω, ante, (ſ. alium, f. locum) aciem inſtruo.

Προπαρατέλευτος, antepenultima, Gl. Vet. Ex πρὸ, παρὰ, & τελευτὴ, *finis.*

Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, priori loco appono, in cœna, convivio.

Προπαρέχω, fut. ξω, p. έχηκα, ante præbeo. Προπαρέχηκάς μαυτὸν σοι σύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3.

Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.

Προπαροξυντικὸς, ὁ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponit,

Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui in antepenultima ſyllaba acutum habet.

Προπαροξυτόνως, cum acuto in antep.

Προπαροξύω, in antepenultima ſyllaba acutum pono.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Πρόπαντας ἄδης πανδοκεύσῃ ἀγερώτας, Lyc. 655, Hom. Il. 1, 600.

Προπαστὰς, άδος, ſella diſcubitoria.

Προπάστειον, τὸ, veſtibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior, προπαθὼν, qui prior accepit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπόνθεισα, Xen. κακὸν, Plato.

Προπατορικὸς, ἡ, όν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ, & πατὴρ.

Προπαύομαι, ante, dudum deſino.

Προπείθω, ante perſuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, tentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur.

Προπειράζω, protempto, Gl. Vet. prætento.

Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem.

Προπεμπήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικὸς, ἡ, όν, idem.

Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, proſequor, comitor, Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; προπέμπει, proſequitur, Ph. προπέμψατε, proſequimini, Ph. aor. 1. imperat, προπέμψωσι, proſequantur, Ph. aor. 1. conj. Τί γάρ σε προπέμπω; Anacr. 23, 9. Ἁπάντα ἅτε Κύρου πεπεμπόντων ἀπαντες, Xen. Cyr. 1, 19.

Προπένθος, ὁ, proſocer.

Προπεπυσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι pro πεπυσμένοι.

Προπέπλω, fut. ψω, ante concoquo. Προπεπέφθαι χρὴ, *Aret.*

Προπερισελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.

Προπερισπάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in antepenultima ſyllaba pono. Hinc προπερισπώμενον circumflexum in antepenultima ſyllaba habens; περιπερισπασέον, circumflexus in penult. ponendus.

Προπερισπωμένως, *Adv.* quum circumflexus eſt in penultima ſyllaba.

Προπερικαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido, ſ. circumſcribo, ſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινὸς, ἡ, όν, qui eſt anni ante præſentem tertii.

Προπεσόντα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act. v. προπίπτω, pro προπέτω.

Προπετάζω, ſeu προπεταννύω, & προπετάννυμι, in anteriori parte expando vel obtendo, prætendo. Τμᾶς αὐτὸς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθαι ἔμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A προπετὴς. Unde

Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago, Ph. laſcivio.

Προπετῆ, acc. f. pro προπετέα, a

Προπετὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, Ph. perperus, protervus, temerarius, procax,

procax, petulans; *προπετεῖ*, præcipiti, Ph. *προπετεῖς*, lascivi, temeratores, Ph. Ex *πρὸ*, & *πίτω*, pro *πίπλω*, *cado*.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate, Ph. perperam, proterve.

Προπεφραδμῖα, nom. plur. perf. pass. n. g. *Dor.* pro *προπεφρασμῖα*, a *προφράζω*.

Προπηγνύω, f. *ξω*, prius congelo, præfigo.

Προπηδάω, *ῶ*, fut. *ήσω*, profilio; *προπηδᾶ*, emicat, Ph. *Οἱ ᾧ οἰκεῖ προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν, ἠκόντιζον*, Ælian. V. H. 49, 46.

Προπηλακίζω, fut. *ίσω*, probro & ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa; (3) stupro per vim & licentiam; *προπηλακισθεὶς*, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. *Βαρέως φέρω ——— προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου*, Arist. Θεσμ. 393. *Προὐπηλακίζετο ὑπὸ τῆ δήμε τῆ τῶν Ὠρειτῶν*, Dem. Phil. 3.

Προπηλακισθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi *προπηλακίζω*. Unde

Προπηλάκισις, *εως*, *ἡ*, contumelia, jurgium.

Προπηλακισμὸς, *ε*, *ὁ*, idem v. *προπηλακίζω*.

Προπηλακιστικῶς, contumeliose.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metoph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. *Ἐπὶ λωτίναις τε ποιαῖς Στορέσας θέλω προπίνειν*, Anacr. 4, 3. *Πιεῖν δέ μοι δίδωσι ἢ οἶνον, ὃν προπίνῃ*, id. 9, 29. *ταῖς γυναιξίν*, Ælian. V. H. 3, 15.

Προπιπισκω, propino, bibendum do.

Προπίπλοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi *προπίπλω*.

Προπίπλω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; *προπεσών*, prolapsus, a. 2. part. *Οἱ ᾧ προπεσόντες ἔρεισον*, proclinati, Odyss. 12, 194.

Προπιστεύω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. *εύσω*, q. d. navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλοος, *contr.* *πρόπλους*, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, qui in navigatione explorandi causa præmittitur.

Προπλώω, idem quod *προπλέω*.

Προποδηγὸς, *ᾶ*, *ὁ ἡ ἡ*, qui anteit.

Προποδίζω, f. *ίσω*, procedo, progredior. *Ταπεσπίδια προποδίζων*, Il. 13, 158.

Προποιέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, ante vel prius facio; *προποιηθεὶς*, ante factus, a. 1. part. pass.

Προπολεμέω, belligero pro, propugno.

Προπολεμητήριον, *ε*, *τὸ*, firmum propugnaculum. A pr.

Προπολέμιος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, bellum præcedens; *τὰ προπολέμια*, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent. Ex *πρὸ*, & *πόλεμος*.

Προπόλημα, *ατος*, *τὸ*, ministerium, R. A

Προπολεύω, f. *εύσω*, ministro. A *πρόπολος*.

Πρόπολις, *εως*, *ἡ*, ea pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, f. *πεπολίτευμαι*, ante jam gessi sc. honores.

Προπολλᾶ, *Adv.* multo ante. A *πολὺς*.

Πρόπολος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, anteambulo; (2) famulus, qui heros suo præit; minister. Ex *πρὸ*, & *πολέω*, *verso*.

Πρόπομα, *ατος*, *τὸ*, potio omnium prima & ante cibum hausta. Ex *πρὸ*, & *πίνω*.

Προπομπεία, & **προπομπία**, *ας*, *ἡ*, deductio, cum honoris causa alicui præimus; (2) deductio in pompa solenni. A

Προπομπεύω, f. *εύσω*, in solenni pompa præeo vel præferor. *Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας*, Heliod. A

Προπομπὴ, *ῆς*, *ἡ*, præmissio; (2) prosecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, qui præeundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, *ὸν*, *ὁ ἡ ἡ*, anteambulo, prævius deductor. A *πομπή*.

Προπονέω, ante labore frangor & fatigor, prædelassor; (2) ante laboro. *Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπίοι*, Xen. Cyr. 7, 30.

Προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. *Τμᾶς αὐτὸς προπεπτάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἐμπροσθεν*, Xen. Cyr. 4, 8.

Προποσεύω, fut. *εύσα*, prius trajicio, transmitto; (2) prætermitto.

Προποτίζω, f. *ίσω*, ante paro seu comparo.

Πρόποσις, *εως*, *ἡ*, potio omnium prima & ante cibum hausta; (2) propinatio. A *προπίνω*.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, *οδος*, *ὁ*, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; *πρόποδες*, pedes anteriores, & prominentia in montibus.

Προπραΰπλω, f. *ξω*, prius vel prior facio.

Πρόπρεν, *ὁ*, benevolus, Pind. *Ern.*

Προπρηνὴς, *ές*, *ὁ ἡ ἡ*, id. quod *πρηνὴς*, Il. 3, 210.

Προπροϊάζομαι, v. *προϊάζομαι*.

Προπροθέω, v. *προθέω*.

Προπροκαλύπλομαι, usquequaque obvolvo.

Προπροκαταΐδω, *Adv.* antrorsum cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, provolvor. **Προπροκυλινδόμενος** *πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο*, Il. 22, 221.

Πρόπρυμνα, *Adv.* funditus, prorsus. Ex *πρυμνός*, *extremus*.

Πρόπταισμα, *ατος*, *τὸ*, offensio.

Προπταίω, offendo.

Προπτύω, f. *ύσω*, insputo, prius exspuo.

Πρόπτασις, *εως*, *ἡ*, prolapsio, procidentia. A *προπίπλω*.

Πρόπτωτος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, prociduus, caducus.

Προπτωτικὸς, *ἡ*, *ὸν*, temerarius. A pr.

Προπύλαιον, *τὸ*, vestibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. A *πύλη*.

Πρόπυλον, *ε*, *τὸ*, idem & ex iisd.

Προπυνθάνομαι, f. *πεπύσομαι*, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo.

Προπύργιον, *τὸ*, propugnaculum. A

Πρόπυργος, *ὁ*, idem.

Προπυρετεύω, ante febri laboro.

Προπυρίδω, ante calefacio, foveo.

Προπωλέω, *ῶ*, sum propola, & simpl. vendo.

Προπώλης, *ε*, *ἡ*, propola; *πρωπῶλαι*, dardanarii, Gl. V. *Angl.* **Brokers**. A *πωλέω*.

Προρέω, vel **προρρέω**, profluo.

Προροφάω, & **προρροφέω**, ante sorbeo.

Προρρήγνυμι, prorumpo.

Προρρηθεὶς, prædictus, aor. 1. part. A *προείρηκα*.

Πρόρρημα, *ατος*, *τὸ*, prædictio, prædictum.

Πρόρρησις, *εως*, *ἡ*, prædictio, vaticinium.

Προρρητικὸς, *ἡ*, *όν*, vaticinans, vates.

Πρόρρητος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, prædictus. Ab eod.

Προρρίζα, & **πρόρριζον**, *Adv.* stirpitus, radicitus. A

Πρόρριζος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, qui una cum radice est, Hom. Il. 11, 157, Ex *πρὸ*, & *ῥίζα*.

Προρρυθμίζω, præmoderor, Gl. V.

ΠΡΟΣ, *præp. cum Gen.* a, ab, erga, adversus; *cum Dat.* ad, apud, usque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Absolute* præterea. *Πρὸς τί σ' ἱσορεῖς*, cur quæris? Soph. Trach. 424. *Οὐ γὰρ ἄρχει ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις*, ab, Eur. Supp. 406. *Πρὸς τ' βυλῆς ἔστι*, e re senatûs est, Dion. Halicarn. lib. 10. *Πρὸς ἑαυτὸν τὸ λόγιον ἐλάμβανεν*. Suam in rem oraculum interpretatus est, Zosim. lib. 2. *Ἐλπίσας τὴν νύκτα πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι*, Appian. in Lybic.

Προσάββατον, *ε*, *τὸ*, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens, Ph. cœna pura, Al. Gl. Vet. Antesabbatum.

Προσάββατος, *ε*, *ὁ ἡ ἡ*, Sabbatum antecedens. Ex iisd.

Προσάγαγε, *fac proluxeris*, 2. s. a. 2. imper. act. *Att.* pro *πρόσαγε*, a *προσάγω*.

Προσαγανακλέω, indignor, insuper, f. ultro.

Προσαγγελία, *ας*, *ἡ*, nuncius vel nuncium, Gl. V. delatio. Ex *πρὸς*, & *ἄγγελος*.

Προσαγγέλλω, defero, indico apud; interpello, Gloss. Vet. *προσαγγέλλει*, adlegat, adsignat, Ph.

Προσαγγελτὴς, *οῦ*, *ὁ*, interpellator, Gl. V. delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. V. Ab *ἀγέλη*.

Προσαγῆλαι, ab inusit. *προσαγάλλω*, honore afficere, colere.

Προσαγηράω, *ῶ*, insuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam.

Προσαγόρευμα, *ατος*, *τὸ*, appellatio.

Προσαγόρευσις, *εως*, *ἡ*, compellatio, salutatio.

Προσαγορευτικὸς, *ἡ*, *όν*, compellativus, salutativus, vel salutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, saluto. *Ἀριστοτέλης λέγει ——— τὸ Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑποβόρειον προσαγορεῦσαι*, Ælian. V. H. 2, 26.

Προσαγρυπνέω, noctem insomnem duco, in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. *άξω*, adduco, adhibeo, Gl. Vet. (2) appello; (3) impono, defero, Gl. Vet. *προσάγομαι*, adducor, Ph. *προσαχθεὶς*, adductus, Ph. a. 1. part. pass. *Ἐως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσαν*, Dem. Phil. 3. *in med. est* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) sumo, v. c. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, *έως*, *ὁ*, qui aditum præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. sequester, emissarius.

Προσαγωγὴ, *ἡ*, accessus, oblatio, Gl. V. *Ἐκ προσαγωγῆς*, sensim & per intervalla, *Luc.*

Προσαγωγὸς, *ὸς*, *ὁ ἡ ἡ*, vim habens alliciendi pellax, illecebrosus. A *προσάγω*.

Προσαγωνιστὴς, *ε*, *ὁ*, adjutor.

Προσαδικέω, injuria ultro afficio.

Προσάδω, accino. *Τῇ κιθάρᾳ προσάδων*, Ælian. V. H. 14, 23.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσαιονάω, adspergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, *έμαι*, allego, insuper deligo; *προσαιρεῖ*, adsciscit, Ph.

Προσαίρω, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) sumo. Ex *πρὸς*, & *αἴρω*, *tollo*.

Προσαισθάνομαι, fut. *αἰσθήσομαι*, simul sentio.

Προσαίσσω, f. *ξω*, ruo vel profilio in. *Προσαΐξας Ὀδυσῆα*, Odyss. 22, 337.

Προσαιτέω, insuper peto; (2) stipem peto, mendico. *Προσαιτεῖν ἐμοὶ δεξιτήριος θεῶν Φυμέλας*, Eur. Supp. 64. *βίοτον*, id. Hel. 797. *τὲς ἐντυγχάνοντας*, Isocr. Hinc

Προσαίτης, *ε*, *ὁ*, qui stipem petit, mendicus.

Προσαίτησις, *ἡ*, mendicitas.

Προσαιτιάομαι, *ῶμαι*, fut. *άσομαι*, insuper accuso, vel criminor.

Προσακονάω, insuper acuo.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακούω, fut. *ούσω*, insuper audio. *Προσακοῦσαι παρὰ τῦ θεῦ*, Æl. V. H. 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. *ίσομαι*, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A *προσάγω*.

Προσαλείφω, fut. *ψω*, allino, seu illino. *Ἡ ᾧ δι' αὐτᾶν Ἐρχομῖν προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο*, Odyss. 10, 302.

Προσαλίσκομαι, insuper capior; (2) insuper condemnor. *Κατα προσαλισκόμεθα*, Arist. Ach. 707.

Προσαλλάσσω, f. *άξω*, immuto, vario. *Τίς ὢν ἰητρὸς προσαλλάξαι τ' φύσιν*, *Aret.*

Προσάλλομαι, adsilio. *Προσάλλεσθαί σε δείσῃ ὡς τὰ κωμάρια*, Xen. Cyr. 8, 31.

Προσάλπιγξις, *ἡ*, cantus tubæ ante prælium, &c. A *σαλπίγξ*.

Προσαμάομαι, *ῶμαι*, fut. *ήσομαι*, insuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro *προσανάβασις*.

Προσαμέλγω, insuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. *Ἔπειτα δέ τ' ἂ προσαμύνει*, Il. 5, 139. *Ὅτ' ἂ δύνατο προσαμῦναι*, ib. 16, 509.

Προσαμφιῶ, insuper induam, f. 2. a *προσαμφίννυμι*.
Προσαναβαίνω, f. *βήσομαι*, adscendo. *Φίλε, προσανάβηθι ἀνωτέρω*, Luc. 14, 10.
Προσαναβάλλω, una projicio, f. ejaculor, *impr.* sursum.
Προσανάβασις, εως, ἡ, adscensus.
Προσανάβηθι, *adscende*, 2. sing. aor. 2. imper. act. a *προσαναβαίνω*.
Προσαναγιγνώσκω, lego.
Προσαναγκάζω, f. *ζω*, insuper cogo; (2) arcte adstringo quid vel adprimo. *Προσηναγκάζετε τοὺς τοιούτους παρεῖναι*, Xen. Cyr. 8, 5.
Προσαναγράφω, fut. *ψω*, insuper scribo, etiam adscribo.
Προσανάγω, adduco, sed versus superiora.
Προσαναδέχομαι, expecto, sc. ut accedat, addatur.
Προσαναδίδωμι, do, trado, sc, post alia.
Προσαναθλίβω, fut. *ψω*, insuper comprimo.
Προσαναιρέω, insuper occido, contrucido, insuper respondeo; (2) tollo, everto; (3) insuper suscipio. *Προσανεῖλον ὑμῖν τὰς παῖδας τῷ Κλεάνδρῳ*, Herodot. *πόλεμον*, Thuc.
Προσαναισιμόω, impendo, ultro impendo.
Προσανάκειμαι, f. *κείσομαι*, deditus & addictus sum, vel devovi me & velut consecravi.
Προσανακαίω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causa, vel incendendi; hinc ostento.
Προσανακλαίομαι, f. *αύσομαι*, defleo apud vel una defleo, Gl. Vet. *προσανακλαίω*, collacrymo. *Σοί με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς ἐμὰς συμφορὰς*, Synes.
Προσανακλίνομαι, accumbo, sc. juxta quam; (2) adjaceo.
Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio, situs juxta quid.
Προσαναποιοῦμαι, οῦμαι, communico cum aliquo.
Προσαναπνιζω, sublevo.
Προσανακρίνω, ulterius exquiro, s. inquiro.
Προσαναρρέω, & *ὁμαι*, exordior, initium dicendi facio.
Προσαναλαμβάνω, f. *λήψομαι*, insuper adsumo; (2) adsumo, sumo, R.
Προσαναλέγομαι, insuper recito seu narro.
Προσαναλίσκω, fut. *ώσω*, insuper sumptum facio, impendo. *Εἰς ἰατρὸς προσαναλώσασα ὅλον ἡ βίον*, Luc. 8, 43. *Τῷ νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν*, Basil.
Προσαναλλομαι, adsilio, subsilio.
Προσαναλογίζομαι, insuper cogito.
Προσαναμαλάσσω, mollio, subigendo mollio.
Προσαναμένω, expecto.
Προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui.
Προσαναμνάω, idem.
Προσαναγεόω, f. *ώσω*, insuper renovo, insuper in memoriam revoco.
Προσαναπαύομαι, adquiesco, Gloss. Vet. *Τὸ τειχίον ὁ ἐμαθὲς φίλει, τάττω προσαναπαύκ*, M. Anton. 4, 20.
Προσαναπείθω, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicujus.
Προσαναπειράομαι, subinde tento, subinde exerceo, v. c. milites.
Προσαναπέμπω, missito, Gl. Vet.
Προσαναπιμπλημι, repleo, refercio.
Προσαναπίπλω, recumbo, seu accumbo.
Προσαναπλάσσω, vel *άττω*, f, *ζω*, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in sermone, *προσαναπλάττομαι*, adhæreo, Suic. *Ἢ πολὺ πρίσκῳ τὸ εἰκῇ προσαναπλαττόμενον*, Longin. 7.
Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.
Προσαναπληρόω, ῶ, fut. *ώσω*, suppleo addendo, repleo aut compleo. *Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί*, 2 Cor. 11, 9.
Προσαναπύαρω, replico, insuper replico.
Προσαναπῶ, adjungo.
Προσαναρρήγνυμι, prorumpere facio.
Προσαναρτάω, suspendo vel appendo.
Προσανασείω, insuper concutio, s. impello; (2) magis irrito, s. commoveo.
Προσαπασέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατείνομαι, insuper minitor.
Προσανατέλλω, exorior, surgo, attollor.
Προσανατίθημι, & *προσανατίθεμαι*, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico & consilia confero cum aliquo. *Ἐυθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι*, Gal. 1, 16.
Προσανατρέπω, fut. *τρέψω*, insuper everto; (2) everto.
Προσανατρέφω, f. *θρέψω*, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.
Προσανατρίχω, f. *ξομαι*, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora.
Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) nova exercitatione utor.
Προσαναφέρω, f. *προσαροίσω*, offero; (2) refero.
Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.
Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eosdem colores.
Προσαιδραποδίζω, f. *ίσω*, præterea in servitutem redigo vel abstraho.
Προσανέπω, insuper edico, addo edicto.
Προσανερόμαι, insuper interrogo.
Προσανέρπω, serpo, seu perrepo ad, vel in. *Προσανέρπει τῇ τραχήλῳ*, Plut.
Προσανερωτάω, ῶ, f. *ήσω*, insuper interrogo.
Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi *προσανασπάω*.
Προσανευρίσκω, una, insuper reperio.
Προσανέχω, nitor, confido, deditus sum, incumbo, exspecto. *Προσανέχων ταῖς τοῦ Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις*, Polyb.
Προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito, *in aor. 2. perf. & med.* rebellor, impingor.
Προσανοίγω, fut. *ξω*, adaperio, aperio.
Προσανοικοδομέω, reædificando adstruo, restaurando ædificatis addo.
Προσανοιμώζω, f. *ώξω*, insuper suspiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo.
Προσαντέλλω, *Poët.* pro *προσανατέλλω*. *Τῷ εἰς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλσαν*, Eur. Supp. 689.
Προσαντιπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.
Προσάντης, ες, ὁ ἡ ὁ, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Ex *πρός*, & *ἄντα*.
Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.
Προσαντλέω, ῶ, haurio, item foveo, R.
Προσάντας, *Adv.* aspere, hostiliter, infeste.
Προσαξιόω, insuper rogo.
Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio.
Προσαπαγορέυω, insuper veto, nego.
Προσαπαιτέω, ῶ, f. *ήσω*, insuper reposco seu exigo.
Προσαπαντάω, ῶ, f. *ήσω*, occurro. *Τὸν λῃσαρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῷ προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο*, Heliod.
Προσάπαξ, *Adv.* semel, duntaxat.
Προσαπατάω, insuper decipio.
Προσαπειλέω, ῶ, fut. *ήσω*, insuper minitor, minas addo. *Οἱ ὃ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς*, Act. 4, 21.
Προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.
Προσαπίπω, insuper veto.
Προσαπρᾳγάζομαι, insuper efficio. *Νῆες τέ εἰσιν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, καὶ ἑτέρας προσαπεργάζεται*, Appian. B. Mithridat.
Προσαπρειδομαι, innitor alicui.
Προσαπέρχομαι, insuper discedo.
Προσαποβάλλω, insuper amitto. *Προσαποβαλεῖς ἂρ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα*, Aristot. Nub. 1258.
Προσαποβλέπω, adspicio.
Προσαπογράφω, defero, R.
Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper. *Δεῖν ὃ προσαποδεῖξαι ἔτι*, Plat. Phæd. 19.
Προσαποδίδωμι, addo.
Προσαποδύομαι, f. *ύσομαι*, præterea exuo.
Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adsignatio, abjectio, amissio.
Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.
Προσαποκρίνομαι, f. *νέμαι*, ultra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus sum. *Οὗτος, ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις*, Plato. Hinc
Προσαποκριτέον, *Adv. Pos.* ultra respondendum est.
Προσαποκλείνω, f. *ενῶ*, insuper occido. *Οὐτοι οὐ μὴ προσαποκλείνα*, Xen. Cyr. 5, 10.
Προσαπολαύω, simul reporto, fero in utramque partem.
Προσαπολείπω, desero, relinquo.
Προσαπολῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro *προσαπόλλυε*.
Προσαπόλλυω, sive *προσαπόλλυμι*, f. *λέσω*, præterea vel simul perdo; *προσαπόλλυμαι*, simul pereo. *Τῶν ὑπολοίπων προσαπολεῖς*, Phal. *Δεδιέναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι*, Isocr.
Προσαποπειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.
Προσαποπνίγω, fut. *ξω*, suffoco, strangulo. *Προσαποπνίξας ἅ ἄνθρωπον*, *Aret.*
Προσαποσκυβάζομαι, insuper amolior aut demolior.
Προσαποσμήχω, insuper detergo.
Προσαποστέλλω, insuper mitto.
Προσαποστερέω, ῶ, insuper privo.
Προσαποστρέφω, insuper averto.
Προσαποσφάττω, insuper jugulo.
Προσαποτείνομαι, dirigo adversus, invehor.
Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.
Προσαποτίω, insuper solvo.
Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.
Προσαποφέρω, insuper aufero, s. accipio.
Προσαποφράττω, insuper obstruo & obturo.
Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.
Προσάπτομαι, f. *ψομαι*, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo.
Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gloss. Vet. *Τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν*, Soph. El. 858. *Σιμωνίδῃ ὃ προσάπτασι τὸ μεμιθειαν ταύτῳ*, Luc. *Φίλῳ προσάψας χεῖρα*, Eur. Supp. 362. *Προσαψάμενοι μόνον τινῶν ἀγγελμάτων*, Æschin.
Προσαπωθέω, ῶ, insuper expello, pass. *προσαπωθέομαι*, amplius expellor.
Προσαράξις, εως, ἡ, illisio. A
Προσαράσσω, & *άττω*, illido. f. *ξω*, allido. *Προσαράξατωσαν ἐς τὸ μέτωπον ἐυθὺ τῷ θύρᾳ*, Luc.
Προσάρδω, fut. *άρσω*, irrigo.
Προσαρήγω, futur. *ξω*, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*
Προσαρήεται, 3. sing. præs. ind. med. v.
Προσαρήομαι, adjungo, apto. Ex *πρός*, & *ἄρω*, *apto.*
Προσαρηρότα, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi *προσάρω*.
Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc
Προσάρθρωσις, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura.
Προσαριθμέω, adnumero.
Προσαρισάω, insuper prandeo.
Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.
Προσάρκτικος, ος, ὁ ἡ ὁ, Septemtrionalis. Ex *πρός*, & *ἄρκτος*.
Προσαρμα, τὸ, cibus. A *προσάιρω*.
Προσαρμόζω, adapto, accommodo. *Τὸν πρὸς ἕσπερον κέλευθον ἀρανῆ προσαρμόσας*, Eur. Or. 792. *Περιπλυχαῖσι χέρας προσαμόσας*, id. Supp. 816. *μασῖν ζωῇ τάδε*, id. Ion. 799. *Δρέπανά τε ζιδηρᾶ πρὸς τοῖς ἄξοσι προσήρμοσται*, Xen. Cyr. 6, 15.
Προσαρπάζω, arripio, Gl. Vet.
Πρόσαρσις, εως, ἡ, usus cibi, cibus. A *προσαίρω*.
Προσαρτάω, ῶ, fut. *ήσω*, appendo, annecto, *προσαρτῶμαι*, dependeo; deditus sum adicui rei & velut ex ea pendeo. *Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος*, Luc. Hinc
Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *velut ψυχῆς*; (2) adfectus (*πάθος*).
Προσάρτησις, ἡ, idem.
Προσαρτίως, *Adv.* integre; (2) cohærenter.

Προσασσω,

Προσήρω, adapto.
Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.
Προσαχολέω, ῶ, occupo; προσαχολῶμαι, occupor.
Προσαυαίνω, exsicco. Ὁ προσαυαινόμενος, qui exsiccatur, Æsch. Pr. 146.
Προσαυγάζω, specto; (2) resplendeo.
Προσαυγή, ῆ, splendor, lumen.
Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλως προσαυδᾶν, Eur. Supp. 775. Σὲ τὸ θανόντα, ib. 805.
Προσαύλειος, ὁ, ἡ, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.
Προσαυλέω, accino tibia. Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος, Arist. Conc. 889.
Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula sto. Ex αὐλή.
Προσαυξάνω, vel προσαύξω, fut. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.
Προσαύξησις, incrementum. A pr.
Προσαυτουργέω, præterea per me facio, & ipse operor; (2) insuper excogito.
Προσαφαιρέω, insuper aufero. Προσαφῃρῆσθαι μὴ τὰ τελευταῖα ἀθλεύειν, Heliod.
Προσαφίημι, ῶ, f. ήσω, prius decoquo.
Προσαφή, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.
Προσαφής, ές, ὁ, ἡ, attiguus, Gl. V. contiguus. Ex πρὸς, & ἁφή, tactus.
Προσαφίστημι, præterea ad defectionem sollicito.
Προσαφυδάω, proluviem alvi projicio.
Προσαφρίζω, spuma oppleo.
Προσβαίνω, f. βήσομαι, adscendo, conscendo. Ἰσθμὸν παραίας ἕλεγε προσβαίνειν πλάκας, Eur. Her. fur. 961. Οὐκ οἶθ' ὀρθὸς ζανίδα προσβῆναι κάτα, id. Hel. 1271.
Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτῇ προσβαλὼν ἔκτεινε, infligens, Soph. Trach. 42. Φθόνῳ τοῖς ζῶσι καμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, Eur. Alc. 304.
Προσβάρησις, εως, ἡ, adpressus, Gl. Vet. adpressio. Ex πρὸς, & βαρέω.
Προσβάς, a. 2. part. act. v. προσβαίνω.
Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.
Πρόσβασις, εως, ἡ, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus, Gl. V. adgressio. A προσβαίνω. Unde
Προσβατὸς, ὴ, όν, pervius, accessus.
Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogo.
Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.
Προσβιβάω, ῶ, transeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾶ λέγων, Arist. Av. 431.
Προσβλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, noxius. Ex βλάπτω.
Προσβλάπτω, futur. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Arist.*
Προσβλασφημέω, male dico insuper.
Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adspicio. Προσβλέπειν δὴ ἔξεστί σοι τὰ τῆδε πραγμ, Soph. Aj. 346. Κάτω κεκυφὼς, ἡμῖν μηδεὶς ἀπ' ἀντων ἐξ ἐναντίου προσβλέπων, Luc. Τίς ἂν μὴ προσβλέψειε παίδων σ', ἐὰν αὐτῇ πρόθυμος κλάνῃς τινα; Eur. Iph. in Au. 1220.
Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adspectus.
Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, *Ion.*
Προσβλητὸς, ἡ, όν, adjectus seu adjectitius. A προσβάλλω.
Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.
Προσβοηθέω, ad opitulandum accurro, succurro.
Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus seu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concursus in prælio; (3) appulsus navium ad terram, ἐν προβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam potest, & ea teneri, Gloss. Vet. offensio, impressio. A προσβάλλω.
Προσβορεῖος, προσβόρειος, item πρόσβορρος, & πρόσβορρος, ος, ὁ, ἡ, quod a boreo perflatur, ad boream vergens. Ex βορέας.
Πρόσβραχυς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, εῖας, έος, parvus, minime altus, vadosus, *Strab.* l. 6.
Προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.
Πρόσγειος, ος, ὁ, ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. Ex γέα, γῆ.
Προσγελάω, ῶ, fut. άσω, arrideo. Ἀψυχὸν εἰκὰ προσγελῶσα σώματος, Eur. Med. 1165.
Προσγενὴς, ές, ὁ, ἡ, cognatus, Gl. V. Ex πρὸς, & γένος, genus.
Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo, (2) adnascor, accedo; προσγένετο, accessit; aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. Vet. f. i. m. Τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος οὐ προσγίνεται, Soph. Trach. 1189. Μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δυνάμις, Diod.
Προσγλιχραίνω, fut. ανῶ, magis glutinosum reddo.
Προσγλίχομαι, insuper appeto.
Προσγναθίδιον, ου, τὸ, focale, Gl. Vet. q. d. maxillare. A πρὸς, & γνάθος.
Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio. A προσγράφω.
Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adscriptor.
Προσγραφὴ, ῆ, adscriptio.
Πρόσγραφος, ος, ὁ, ἡ, adscriptitius, qui annotatur, recens adscriptus, v. c. cives, miles. A
Προσγράφω, fut. ψω, insuper scribo, scriptis addo, ascribo; (2) adscribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν, Plut. Εἰ δὲ μὴ αἰτίαι προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο, Dem. Phil. 3.
Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.
Προσδανείζομαι, insuper mutuum sumo.
Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, insuper absumo seu insumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, Luc. 10, 35.
Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.
Προσδεὴς, ές, ὁ, ἡ, qui insuper eget. A προσδέομαι.
Προσδεῖ, *Impers.* opus est. Προσδεῖ τι διδασκαλίας ἐμοί, Dem. Λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ὅτῳ φόβος; Eur. Her. fur. 90.
Προσδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo vel monstro.
Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.
Προσδεκτὸς, ὴ, όν, acceptus, gratus.
Προσδέξασθαι, *exspectasse*, aor. 1. inf. med. a προσδέχομαι.
Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) insuper rogo, supplex sum. Οὐδενὸς ἑτέρου προσδεόμενον, Plat. χρημάτων, Xen.
Προσδέρκομαι, adspicio. Τῇ μὴ σ' ὀδύας προσδέρκομαι, partim, Eur. Or. 340. τίν' ἔψιν, id. Hel. 564. Οὓς παύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι, id. Her. fur. 459.
Προσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. Vet.
Προσδεσμεύω, alligo, astringo.
Προσδισμέω, idem.
Πρόσδετος, ος, ὁ, ἡ, alligatus. A προσδέω.
Προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) exspecto; προσδεχόμενος, operiens, Ph. part. præs.. Νῦν δέ τινα βία ἐλπίδα προσδέχομαι; Eur. Alc. 128.
Προσδέω, alligo, adstringo; προσδεδεμένος, aptus, Gl. Vet. p. pass. part. προσδεθείς, a. 1. part. pass. alligatus, adnexus. Σαμίνθ, Σαΐσι προσδήσας, Pl.
Προσδηλέω, insuper noceo, f. perdo.
Προσδιαβάλλω, insuper calumnior, calumniam augeo. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμόν, Plut.
Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio sive dispositio alia alii superveniens. Ex διατίθημι.
Προσδιαιρέομαι, ῆμαι, insuper divido, nova divisione utor.
Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. Vet. adloquor, adfor. Τῷ δυστυχοῦντι προσδιαλέγεσθαι, Synes. Hinc
Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.
Προσδιαμαρτυρέω, insuper testor.
Προσδιαναγκάζω, v. προσαναγκάζω.
Προσδιανέμω, insuper divido.
Προσδιανοέομαι, insuper cogito, considero.
Προσδιαπασσαλεύω, trajecto praxillo affigo.
Προσδιαπολεμέω, post alia bello subigo.
Προσδιαπορέω, insuper vel valde dubito.
Προσδιαπράσσομαι, προσδιαπράττομαι, insuper efficio.
Προσδιαρπάζω, insuper diripio.
Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, insuper explico.
Προσδιασείλλω, & προσδιασείλλομαι; (1) nominatim excipio & stipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιεσειλάμην τῇ πορθμείᾳ, ἵνα παρὰ τὸν γλυκὺν πλέῃ, Athen.
Προσδιασταλὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.
Πρόσδιαστρέφω, depravo, corrumpo.
Προσδιασύρω, insuper traduco & carpo.
Προσδιαταράσσω, insuper perturbo.
Πρόσδιατασσω, f. τατῶ, insuper constituo, f. præcipio.
Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, usus frequens. A
Προσδιατρίβω, f. immoror alicui rei, Gl. Vet. consector. Ἑαυτὲς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντές σοι, Plato.
Προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut præterea interficio.
Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. Vet. insuper doceo.
Προσδίδωμι, insuper do, participo, impertior, Gl. Vet. addo.
Προσδιέρχομαι, insuper percurro & enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.
Προσδιηγέομαι, insuper narro, narro.
Προσδικάζω, adjudico.
Προσδιοικέω, una rego, administro, constituo.
Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat. Hinc
Προσδιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumscriptio verborum & determinatio.
Προσδιώκω, persequor, insequor.
Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exspecto; (2) spero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγερῶ σὺν νύκλα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Τί προσδοκῶσα κέρδος; Eur. Iph. in Tau. 1316. Σάλπιγξ αὐδὴν προσδοκῶν καρδόκῳ, id. Rhes. 144. Hinc
Προσδοκέω, ῶ, *Ion.* pro προσδοκάω.
Προσδόκημα, ατος, τὸ, exspectatio.
Προσδοκητὸς, ὴ, όν, ὁ, ἡ, qui exspectatur, prævisus.
Προσδοκία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, ἡ, exspectatio; (2) metus futuri.
Προσδόκιμος, ος, ὁ, ἡ, qui exspectatur, de quo exspectatio est, Gl. Vet. opinatus, exspectatus. Ab eod.
Προσδοκίμως, exspectato, Gl. V.
Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantissa, Gl. Vet. A προσδίδωμι.
Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. pass. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, ap. Polyb. Ex δόξα, & ποιέω.
Προσδόσιμος, ος, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis. Ex δόρπον.
Προσδραμὼν, a. 2. part. act. v. προστρέχω.
Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decursus, Gl. V. accursus. A præc.
Προσδυσκολαίνω, insuper ægre fero, seu indignor.
Προσδωρέομαι, insuper dono.
Προσεάω, ῶ, insuper sino; (2) sino, permitto; (3) admitto, accedere sino. Μὴ προσειῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, Act. 27, 7.
Προσεβήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi προσβαίνω.
Προσεγγελῶσι, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* pro προσεγγελάουσι, a προσεγγελάω.
Προσεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνώμεθά προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Hinc

Προσεγγισμὸς,

Προσεγγισμὸς, ῦ, ὁ, appropinquatio.
Προσεγγράφω, fut. ψω, insuper adscribo, vel inscribo. Εἰκότας δ' ἐ προσενεγράψατο τῷ ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. Dem.
Προσεγγυάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
Πρόσεγγυς, *superl.* προσεγγυτατα, proxime.
Προσεγκαλέω, ῶ, insuper accuso, seu incuso.
Προσείκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.
Προσεγκελεύομαι, εύσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.
Προσεγχέω, & ξομαι, adfundo, infundendo addo.
Προσεδαφίζω, f. ίσω, solo allido; (2) solo æquo; προσεδάφισται, allisus, applicatus est, p. pass. 3. sing.
Προσεδεχόμεσθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, a προσδέχομαι.
Προσεδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.
Προσεδόκων, imperfect. indic. act. *contr.* pro προσεδόκαον.
Προσέδραμεν, a. 2. ind. act. v. προστρέχω.
Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perleverantia, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas, Gl. Vet. προσιδρία, sedulitas; (2) obsidio. A
Προσεδρεύω, f. εύσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῷ Συσιατηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, Aristot. A
Πρόσεδρ☉, ος, ὁ ἡ ὁ, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex πρὸς, & ἕδρα, *sedes*.
Προσείπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν pro προσεῖπε, a προσέπω.
Προσειδέναι, insuper scire; προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habeas.
Προσείδον, adspexi; προσιδὼν, intuitus.
Προσεθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσίθημι.
Προσεθίζω, adsuefacio. Ταῦτα ἃ ποιῶν ἠγεῖτο προσεθίζειν αὐτὰς θρασυβόλους, Xen. Cyr. 8, 5.
Προσεθισμὸς, οῦ, ὁ, adsuefactio. A præc.
Προσεθὼ, 2. sing. a. 2. imp. med. *Att.* & *Ion.* pro προσίθησο, a προσίθημι.
Προσεικάζω, f. άσω, adsimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, scil. αὐτὸν; Eur. Rhes. 697. Πλάτα γὰρ οἵᾳ☉ ἀξιῶ προσεικάσαι, id. Hel. 69.
Προσείκελ☉, ος, ὁ ἡ ὁ, & προσείκελ☉, ελη, ελον, adsimilis.
Προσείκω, f. ξω, adsimilis sum; (2) videor; προσέοικα, p. med. προσοικὼς, adsimilis, part. Μῶν Σοὶ λέοντι φαίνε☉ προσοικέναι; Eur. Bac. 1285.
Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.
Προσειλήφει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro προσειλεληφει, a προσλαμβάνω.
Πρόσειλ☉, ος, ὁ ἡ ὁ, solis calori expositus. Ex πρὸς, & εἴλη, *solis calor*.
Προσείλε, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi προσαείρω.
Προσειμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσῆναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Isocr.
Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, desero ad alios accedo. Οὕτω προσῄεσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρου στράτευμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσιέναι μηδένα ἃ πρὸς αὐτὸν, Arist. Θεσμ. 939.
Προσεῖναι, *adesse*, præs. inf. verbi πρόσειμι.
Προσειπεῖν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi προσεῖπον; προσειπὼν, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τούτων τιμῶνδε νυνὶ τιμῶ Διὸν προσείπατε, Arist. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέσας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415.
Προσείρηκα, allocutus sum.
Προσείρω, annecto.
Προσείσιν, 3. f. ind. act. cum ν a πρόσειμι.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Jos. si sanus locus. *Ern.*
Προσείσκω, sum similis; item comparo.
Προσείχον, imperf. ind. act. v. προσέχω.
Προσείω, f. εἴσω, ante aliquem concutio.
Προσεκβαίνω, ex mea nave transilio in aliam (sc. hostilem.)
Προσεκβοάω, simul exclamo.
Προσεκδέχομαι, excipio, sustineo.
Προσεκδέρω, excorio.
Προσεκδιδάσκω, insuper doceo quoque.
Προσεκείατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσέκειντο, a πρόσκειμαι.
Προσέκειτο, 3. sing. imperf. ejusd.
Προσεκζητέω, insuper inquiro.
Προσεκθλίβω, f. ψω, insuper exprimo.
Προσεκκαίω, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσεκκαῦσαι ὀργῇ, Luc. Toxar.
Προσεκκαλύπτω, aperio, demonstro.
Προσέκκειμαι, promineo.
Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, insuper expendo.
Προσεκλυω, debilito.
Προσεκολλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω.
Προσέκοψαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσκόπτω.
Προσεκμαίνομαι, etiam insanio, præterea in furorem agor, *Aret.*
Προσεκπέμπω, f. ψω, insuper mitto. Πεζούς τε, ὅσους ἐδύναντο, προσεξέπεμψαν, Xen. Cyr. 5, 12.
Προσεκπιπόω, ῶ, f. ήσω, exfilio seu profilio.
Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.
Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.
Προσεκποτέον, insuper ebibendum.
Προσεκπρίαμαι, insuper emo.
Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo. Ἱκανὸν ἦ ἡ πῦτο βλάκα ἐρασὶῶ προσεκπυρῶσαι, Luc.
Προσεκσπαω, una extraho.
Προσεκλαπινόω, ῶ, insuper deprimo, Suic.
Προσεκλέα, &
Προσεκλέον, attendendum. Προσεκλέον μᾶλλον τῇ ἕωκαιρίᾳ, *Aret.* A προσέχω.
Προσεκλίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκλίομαι.
Προσεκλικὸς, ὴ, ὸν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. A προσέχω.
Προσεκλικῶς, *Adv.* attente.
Προσεκλιλλω, simul evello.
Προσεκλυφλόω, insuper, simul excæco.
Προσεκύλισα, a. 1. ind. act. v. προσκυλίω.
Προσεκύνει, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκυεῖε, a προσκυνέω.
Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρα, a προσκύρω.
Προσεκφοβέω, simul terreo.
Προσέκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.
Προσελάβετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.
Προσελασία, ας, ἡ, de navibus, appulsus, de equis, impetus. A
Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς ἅ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τοῦ Μήδου φρούρια, Xen. Cyr. 1, 17. Ἐξοπλισάμην☉ προσέλασε τῷ ἵππῳ, ibid.
Προσελεῖν, contumelia vel injuria afficere; προσελέγμην, contumelia afficimus, Lex.
Προσέλεκλο, 3. sing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro προσελέλεκλο, a προσλέγω.
Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Προσέλθυσις, εως, ἡ, accessus, Gloss. Vet. προσέλθυστις κληρονόμος cretio, Ph. A προσέρχομαι.
Πρόσελθ'σονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.
Προσελήλυθε, *accessit*, 3. sing. perf. ind. med.
Προσελλωαῖος, idem quod
Προσέλλω☉, & προσελλωαῖ☉, ος, ον, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέλληνοι. Ex πρὸ, & σελλὼν, *luna*.
Προσελθὼν, aor. 2. part. act. v. προσέρχομαι.
Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus. Προσέλκυσαί νιν ὕσταιον θεωμένη, Eur. Iph. in Au. 1503. Τῇ ὃ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸ μέγιστον τῶν ἄρτων προσελκύσατο, Ælian. V. H. 2, 17.
Προσέλκω, f. ξω, attraho, extraho; (2) illicio. Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πιναῖς, Pind. Ol. 6, 142.
Προσελλείπω, insuper deficio.
Προσελπ.ζω, spero.
Προσελυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio & intego. Ex ἕλυτρον.
Προσελώδης, ες☉, ὁ ἡ ὁ, paluſtris.
Προσεμβαίνω, insuper ingredior, ingredior; descendo in; insulto; προσεμβεῶσαι, insultare, aor. 2. inf. Προσεμβαινειν εἰς ὕδωρ, Disc. Οὐ γὰρ θανόντι γ' προσεμβεῶσαί σε χρή; Soph. Aj. 1365.
Προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto, &c.
Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, insuper fremo in aliquem, amplius minor; προσενεβριμησάμην, a. 1. med.
Προσέμβυε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi προσμβύω.
Προσέμιξα, aor. 1. ind. act. v. προσμιγνυμι.
Προσεμματεύω, contrecto.
Προσεμπάστω, f. άσω, præterea inspergo.
Προσεμπεδόω, insuper confirmo.
Προσεμπικραίνομαι, νεμαι, insuper exacerbor in re aliqua.
Προσεμπίπλω, incido in, insuper incido.
Προσεμπίμπρημι, vel προσεμπιμπράω, fut. ήσω, *Aret.* idem quod
Προσεμπρήθω, f. ήσω, insuper vel præterea incendo, inflammo.
Προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.
Προσεμφέρω, similis sum.
Προσεμφερὴς, έ☉, ὁ ἡ ὁ, similis, adsimilis.
Προσεμφορέω, insuper ingero, inculco, s. ingero, simpl.
Προσενδεικνυμι, insuper demonstro.
Προσέναγχ☉, nuper. Ἐξήτασέ τις τοῦ ξείνου σέφαν προσέναγχ☉, Longin. 44.
Προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.
Προσέναχε, 3. sing. imperf. act. *Dor.* pro προσένηχε, a προσνήχω.
Προσενθυμητέον, insuper cogitandum.
Προσενεγκάτω, 3. sing. aor. 1. imp. act. verbi προσφέρω. Unde
Προσενεκλέον, adferendum, offerendum.
Προσενεχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.
Προσενέπω, seu προσεννέπω, alloquor, compello. Παλαιὰ σ' ἡμέρα προσενιέπω, Eur. Rhes. 388. Ὅμως ὃ χαίρειν τὸν ξένον προσεννέπω, id. El. 555. Αὐτίκα δὴ ἐν μεγάραν Χείρωνα προσλιπε φανῇ, Pind. Pyth. 9, 49.
Προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.
Προσενιλώχε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προσιλώχε, a προσφέρω
Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro προσενθυμέεται, a προσενθυμέω, præterea cogito.
Προσενοχλέω, magis turbo, molestia adficio.
Προσενοέω, ῶ, f. ήσω, adhuc cogito & mente concipio.
Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.
Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.
Προσενυφαίνω, & ομαι, una intexo.
Προσεξαγριάνω, etiam irrito, ad iram provoco.
Προσεζευο, ῶ, f. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσεζευχθείς, unitus.
Προσεντείνω, magis intendo, magis cædo.
Προσεντέλλω, & προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντειλάμην☉ ἅπερ Σπάρτῃ, Xen. Cyr. 4, 21.
Προσεντίκτω, insuper genero.
Προσεξαιρέομαι, εθμαι, insuper eximo.
Προσεξαίρω, amplius extollo.
Προσεξαμαρτάνω, præterea erro.
Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.
Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.
Προσεξαπλόω, insuper, etiam explico, s. expono.
Προσεξάπτω, magis accendo, s. irrito.
Προσεξασκέω, magis excolo, & excolendo orno.
Προσεξελάνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonſtro, arguo, convinco.
Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper conficio & ab olvo.
Προσεξερείδομαι, innitor alicui.
Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.
Προσεξετάζω, una, ſimul, præterea exploro, quæro.
Προσεξεύρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.
Προσεξηγέομαι, ήσομαι, inſuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.
Προσεξεπιστρέφω, ῶ, in continentem verto.
Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.
Προσεξίστημι, valde perturbo.
Προσεοικότας, acc. plur. perf. part. med. a προσοίκω.
Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. ſimul promitto.
Προσεπάγω, ſubjungo, addo etiam.
Προσεπαινέω, inſuper laudo ſeu collaudo.
Προσεπαίρω, attollo, Gl. V.
Προσέπεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν a προσπαίζω.
Προσεπαιτιάομαι, inſuper accuſo.
Προσεπαιτέρομαι, inſuper interrogo.
Προσεπαπειλέω, inſuper minor.
Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper imprecor.
Προσεπάρχω, præterea impero.
Προσεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. προσεπηύξησα, inſuper augeo.
Προσεπαυρίσκομαι, una, inſuper fruor.
Προσεπεισφέρω, inſuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας προσεπεισφέρειν, Longin. 9.
Προσεπελπίζω, f. ίσω, inſuper ſpem injicio.
Προσεπεμβαίνω, inſuper inſcendo, inſuper inſulto.
Προσεπεμβάλλω, adjicio.
Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc
Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio ſecunda.
Προσεπεξεύρίσκω, inſuper invenio.
Προσεπεξηγέομαι, inſuper enarro.
Προσεπίπω, addo dicendo, præterea dico.
Προσέπεσεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν pro προσέπεσε, a προσπίπλω.
Προσεπεύχομαι, f ξομαι, inſuper precor; opto.
Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.
Προσεπιβάλλω, adjicio.
Προσεπιβλαστάνω, fut. στήσω, incrementum germinum ſuſcipio.
Προσεπιβλέπω, inſuper inſpicio.
Προσεπιβοάω, inſuper acclamo.
Προσεπιβουλεύω, inſidior.
Προσεπιγεννάω, ῶ, inſuper ingenero.
Προσεπιγίγνομαι, adnaſcor, accedo.
Προσεπιδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo.
Προσεπιδείξαιμι, aor. 1. opt. med.
Προσεπιδεσμῶ, adalligo, Gl. V.
Προσεπιδέω, alligo, adſtringo.
Προσεπιδημέω, peregre veniens aliquo diverto.
Προσεπιδιδάσκω, f. άσω, præterea doceo.
Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, inſuper addo ſeu adjicio.
Προσεπιζευγνύω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπιζητέω, ῶ, inſuper inquiro. Ὅμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυι ἐνεγκάσῃ, καὶ μηδὲν ἄλλο προσεπιζητήσῃ, M. Anton. 5, 4.
Προσεπιθεωρέω, præterea obſervo.
Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere & quærere pulcritudinem.
Προσεπικαλέω, accuſo præterea.
Προσεπικαταδέω, inſuper impono & alligo.
Προσεπικατατείνω, inſuper intendo, augeo, v. c. vocem, motum, &c.
Προσεπικηρύσσω, ſimul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper orno.
Προσεπικρατέω, rurſus vinco.
Προσεπικρεμάω, inſuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, allido, impingo.
Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, inſuper adquiro. Ex πρὸς, & ἐπικτάομαι, adquiro.
Προσεπιλαμβάνω, inſuper adſumo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, inſuper dico.
Προσεπιμάνθανω, addiſco præter ſuperiora.
Προσεπιμελέομαι, inſuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra juſtum ſubinde admetior, ad cumulum addo. Προσεπιμετρῶντες ἔτι πλείω τούτων, Luc.
Πρόσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
Προσεπιπάσσω, vel προσεπιπάττω, f. άσω, præterea inſpergo, Aret.
Προσεπιπίπλω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnavigo.
Προσεπιπλήττω, fut. ξω, inſuper increpo.
Προσεπιπονέω, ultra laboro.
Προσεπιῤῥέω, ῥύω, ῥυέω, adfluo.
Προσεπιῤῥώννυμι, inſuper corroboro, vires addo.
Προσεπισεμνύω, alio inſuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, una, indico, demonſtro.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo.
Προσεπισκευάζω, una amplius apparo, inſtituo.
Προσεπισκώπτω, inſuper cavillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, adjungo mihi, inſuper attraho.
Προσεπίσταμαι, ſcio.
Προσεπισχέλλω, leniter, ſenſim accedo.
Προσεπισχέλλω, inſuper mando, jubeo.
Προσεπισφάττω, f. ξω, inſuper, cum aliis jugulo.
Προσεπισωσάπλω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, inſuper ſigillo meo comprobo.
Προσεπισχυρίζω, inſuper confirmo & corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. accumulo.
Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perferre, perſevero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιτάττω, f. ξω, inſuper impero ſeu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. perſ.* magis premo, vexo.
Προσεπιτερατεύομαι, inſuper prodigioſe adfingo.
Προσεπιτέρπομαι, inſuper oblector.
Προσεπιτίθημι, inſuper addo; (2) addo.
Προσεπιτρίμαω, ῶ, f. ήσω, inſuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, tragice rem exaggero.
Προσεπιτρέπω, inſuper permitto, trado, mando.
Προσεπιτρίζω, f. ψω, adfligo, attero.
Προσεπιτροπεύω, diutius tutor ſum; *paſſ.* diutius in tutela ſum.
Προσεπιτυγχάνω, ſimul conſequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, Suic.
Προσεπιφημίζω, inſuper rumorem ſpargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, adclamo.
Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.
Προσεπιφύομαι, inſuper adnaſcor.
Προσεπιφαυέω, ad extremum addo in dicendo.
Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, inſuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχόω, ῶ, inſuper obturo & operio, terra adgeſta obruo, R.
Προσεπλάκλω, a. 2. ind. paſſ. v. προσπλέκω.
Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro προσεποιέετο, a προσποιέομαι.
Προσεπόμνυμι, juro inſuper, Gl. V.
Προσεπομόω, idem.
Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.
Προσέπταισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προσπταίω.
Προσέπτυλο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi προσπτύσσω.
Προσέπω, inuſ. vid. προσειπεῖν.
Προσεραυίζω, collectam addo, ſ. congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio ſeu efficio, lucrifacio. Ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς, Luc. 19, 16.
Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel inſuper fulcio & firmo. Gl. Vet. defigo. Γόνυ μοῦ θάτερον τῇ γῇ προσερείδοντες, Heliod. *med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus ſum, confido.
Προσερείσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.
Προσερεύγω, adructo, cum ructu adflo, de mari, fluctus adſpergere. Ναύαιθον ἵνθα πτὸς κλύδων' ἐρεύγεται, Lyc. 921. Τατε προσερεύγεται αὐτῷ, Il. 15, 621.
Προσερέω, Ion. pro προσρέω, alloquar. Τί ταῦτ' δὴ Σε προσρέσει νῦν οἱ ὀπτήδειοι, Plat. Phæd. 3. Vid. προσείρηκα.
Προσέρομαι, inſuper interrogo; προσήρετο, interrogabat. Imperf.
Προσερπύζω, f. ύσω, obſerpo, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, adrepo, irrepo, advenio velut reptando. Τύμβε προσέρπον ἄεσιν, Soph. El. 906.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. Vet. (2) coeo; (3) ſuppliciter adeo; (4) propinquitate conjunctus ſum cum aliquo; (5) in concionem prodire, προσοσχέμψω, adiens, Ph. προσῆλθεν, acceſſit, Ph. a. 2. προσήλθε, accede, Gl. Vet. προσέλθοιμι, acceſſerim, Ph. Πρὸς τὸν Κολοιάρχας προσῆλθες; Ariſt. Av. 1217. Προσέρχεσθ τῇ βουλῇ, Dem.
Προσερωτάω, ῶ, inſuper interrogo. Τοῦς λιχθεῖσί τι προσερωτήσαι, Æl. V. H. 4, 17.
Προσέσθης, *admiſſis*, 2. pl. a. 2. ind. med. v. προσίημι.
Προσεσπέριος, ος, ὁ ἡ ἡ, occidentalis.
Προσέχατος, ος, ὁ ἡ ἡ, contiguus, conterminus.
Προσέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προσέχω.
Προσεταιρίομαι, ῶμαι, idem quod
Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi ſodalem ſeu ſocium adſcifco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τὰς βασιλέας. Appian. B. Mithridat. Hinc
Προσεταιριστὸς, ἡ, ὸν, in ſocietatem & adjumentum adſcitus, ſodalis.
Προσέταξαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi προστάττω.
Προσετέθη, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi προστίθημι.
Προσετέον, admittendum. A προσείμι.
Προσέτι, *Adv.* adhuc, inſuper, præterea.
Προσετίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσετιθέει, a προστιθέω.
Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi προστίθημι.
Προσευκτήριον, ου, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.
Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in precationibus aſſiduus.
Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi πρόσευχομαι.
Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι, ούμαι, præterea mihi adquiro, Suic. R. Οὗτός ἐστιν ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι, Dem.
Προσεύρίσκω, ultra invenio. Οὐ ποτ' ἐν πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεύρον πιστὸν, Soph. El. 1368.
Προσευχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accurate contemplor.
Προσεύτροχος, ος, ὁ ἡ ἡ, etiam bene currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, *Aret.*
Προσευχὴ, ῆς, ἡ, petitio, precatio. Gl. Vet. obſecratio, oratio, locus, ſ. facellum precibus deſtinatum ap. Judæos, proſeucha.
Προσεύχομαι, f. εὔξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obſecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύξῃ τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, Ariſt. Ran. 1004. Προσευχόμεθα τοῖσι Σοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσηυξάμην Σε, idem. Tro. 888.
Προσέφθεγ, 3. ſing. imperf. ind. act. cum γ a προσφθέγω.
Προσεφεύρίσκω, inſuper adinvenio, inſuper comminiſcor.
Προσεχλω, 2. 1. ind. act. verbi πρόσοημι.
Προσεφώνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφωνέω.
Προσεχέστερον, *Adv.* attentius; προσεχέστερος, propior. A

Προσεχὴς, ἑος, ὁ ἡ ἧ, attentus, intentus, Gl. V. ſectator, qui ſe ſectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſ. pr. part. act. v. προσέχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. Vet. adhibeo, applico, v. c. navem; προσέχομαι, adhæreo, adhæreſco. Προσέχειν δ' ἂν ὡς ὄψῃ τὰ μάλιστα, quam maxime Plat. Τίνι γόλῳ προσέχες τλῴδε χἀμοὶ πλέων; adnavigaſti, Soph. Phil. 253.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, ſtudioſe; (2) proxime.

Προσεψία, ας, ἡ, alloquium.

Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A

Προσέψω, adcoquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσεῶντος, gen. ſ. pr. part. act. a προσεάω.

Προσέωξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, a προσοίγω.

Προσεώς, ὼ, ὁ, orienti vicinus, qui verſus orientem habitat.

Προσζυγύω, adjungo; προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. paſſ. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ Συμφορᾷ προσεζύγης; Eur. Hipp. 1391.

Προσζημιόω, inſuper damno adficio.

Προσῄ, 3. ſ. præſ. conj. v. πρόσειμι.

Πρόσηβος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ἧ, adoleſcens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex πρὸς, & ἥβη, *pubertas*.

Προσήγισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσεγίζω.

Προσῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, a v. προσάγω.

Προσηγόρβυκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. προσαγορβύω.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσω, εἶμι ἡ σώσων πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex πρὸς, & ἀγορέω. Hinc

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) ſalutatio.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, ſalutatio, vocabulum. A προσήγορος.

Προσηγορικὸς, ἡ, όν, appellativus, compellativus, ſalutativus, Gloſſ. Vet. προσηγορικὸν, appellativum. A προσηγορία.

Προσηγορικῶς, appellative, Gl. V. A præc.

Προσήγορος, ος, ὁ ἡ ἧ, compellator, allocutor, ſalutator. Ex πρὸς, & ἀγορέω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus ſenſum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἥδω.

Προσῄκῃ, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro προσεῖκῃ, a προσείκω.

Προσήκατο, *admiſit*, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. πρσίνυι.

Προσήκοντος, g. ſ. pr. part. act. v. προσήκω.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus ſum; προσήκῃ, *imper.* convenit, Ph. προσῆκεν, attinet, Ph. προσήκοντες, pertinentes, neceſſarii, Gl. Vet. πρσῆκον, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. Vet. τὰ πρσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος ἅδε, Dem. Οἱ τέτων προσήκοντες, Plat. Ap. Scor. 14.

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. προσέρχομαι.

Πρόσηλιος, ος, ὁ ἡ ἧ, ſoli expoſitus, ſolem ſpectans; apricus, Gl. V.

Πρόσηλος, ος, ὁ ἡ ἧ, idem & ex iiſd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. V. προσηλαμμένος, clavis affixus, perf. part. paſſ. Προσηλάσας αὐτὸ τῷ σαυρῷ, Col. 2, 14. ᾧ προσηλάσαι δίκῃσι, Luc. Ab ἦλος.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, acceſſus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo inſtar advenæ ſeu peregrini. A

Προσηλυτεύω, ſum advena. A

Προσήλυτος, ος, ὁ ἡ ἧ, advena; (2) opp. civi, eſtque inquilinus; (3) qui ſe creditori ſponte in nexum dedit; (4) proſelytus, qui a Gentiliſmo ſe contulit, ad Judaiſmum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adfideo, obſideo.

Προσημαίνω, ante ſignifico, portendo. Κατὰ σπλάγχναν πτύχας μάντεις προσημαίνυσιν, Eur. Supp. 213. Προσημαίνουσι ἃ τε χρὴ ποιεῖν, ἡ ἃ ὐ χρή, Xen. Cyr. 1, 24. Hinc

Προσημαντικὸς, ἡ, όν, futurum portendens.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præſignificans.

Προσημεῖμαι, prænoto, Gl. V.

Προσιδεῖν, ſ. aor. 2. inf. act. v. προσείδω.

Προσιδοῦσα, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προσίθημι.

Προσιδῶν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προσίθημι.

Προσιζάνω, attingo, prehenſo. Ἀπάσης δεξιᾶς προσιζάνων, Eur. Iph. in Au. 343.

Προσίζω, fut. ίξομαι, idem. Ὅτ' ἔτε λοιξῆς ἡμῖν, ἔτε δυμάτων περὶ ἐκήλοις προσιζεῖν, Soph. Phil. 9. Μὴ Ϲε προσίζω γενειάδος, Eurip. Hec. 350. Εἰ δ' ἦλθε προσίξεις χθέ, id. Herac. 651.

Πρόσιθι, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσιλίζω, fut. ίξω, apprimo, v. c. pectori, amoris cauſa; (2) attero; (3) adgravo. Hinc

Πρόσιλιψις, εως, ἡ, adpreſſio, Gl. V.

Προσίδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æſch.* anterior pars domus.

Προσίπτομαι, ſum ſuppex. A

Προσιπτάζομαι, idem quod

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

Προσίπτημι, & προσίπταμαι, advolo; unde προσέπταν advolarunt pro προσέπτησαν, 3. plur. a προσίπτω· προσίπτατο, advolavit, 3. ſing. imperf. med.

Προσίσαμαι, adſum, adſto, obvenio, proximus ſum; (2) obſiſto, adverſor; (3) offendo. Καθάπερ ἀθληταὶ προσισάμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, ſiſto, adpono; item appendo, pondero.

Προσισορέω, inſuper ſciſcitor; (2) inſuper ſcribo & prodo; προσισορεῖν, inſuper narratur.

Προσίχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo. i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auſculto; προσίχομαι, adhæreo. Προσίχοντες τοῖς ἐχάτοις, Thuc.

Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, όν, qui adiri & accedi poteſt, acceſſu facilis. A πρόσειμι.

Προσκαθέζομαι, adſideo; (2) adſidue incumbo, operam do; (3) obſideo, hoſtiliter conſido. Πολιορκίᾳ προσκαθεζόμενος, Thuc.

Προσκαθελκύω, una detraho, de navi, una deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθηλῶμαι, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adſideo; (2) obſideo. Ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ, Lyc. 386. κακίᾳ, M. Anton. 9, 2.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, v. προσκαθέζομαι. Προσκαθίζω ϑᾶκον ἐκ εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. Οὐδὲν παύσομαι τὼ, ἡμέραν ὅλὶν πανταχῇ προσκαθίζων, Plat. ap. Socr. 12. Hinc.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adſeſſus.

Προσκαθίσαμαι, inſuper conſtituo, ordino; (2) in poteſtatem redigo, ut παρίσαμαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, inſuper armo; (2) armo.

Πρόσκαιρος, ος, ὁ ἡ ἧ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. temporarius, momentaneus.

Προσκαίρως, *Adv.* ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. c. amore.

Προσκακοπαθέω, condoleo alicui rei, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακεργέω, inſuper malitioſe ago.

Προσκαλεσάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. a

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco, adſciſco, arceſſo, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμην, advocavi, aor. 1. med. at προσεκλήθην, accitus ſum, aor. 1. paſſ. Τί με προσκαλεῖς, Dem. Διὰ τοῦτ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προσκαλοῦ, Ariſt. Ach. 658. Προσκαλέσθαι σ', ὦ γέρον, ὕβρεως, accuſo, id. Veſ. 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, inſuper tego. Ταῦτα ὧν δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι, Xen. Cyr. 5, 28.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor, Suic.

Προσκαρτερέω, tolero, perſevero, perpetior, adſum. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, Act. 1, 14. Hinc

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adfidua & tolerans aliqua in re perſeverantia.
Προσκαρτῶντες, nom. plur. præſ. ind. act.
Προσκαταζαίνω, deſcendo ad. Αὖ) ὑπὸ τῆ κρημνῆ προσκαταζαίνουσι, Cebes.
Προσκατάζλημα, ατ⊙, τὸ, moræ mulcta; (2) acceſſio, acceſſio ſortis, corollarium.
Προσκαταζολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam ſolvebant publicani. Ex iiſdem.
Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, inſuper irrideo.
Προσκαταγινώσκω, ſecus exiſtimo de aliquo; (2) adjudico.
Προσκαταγράφω, inſuper conſcribo, ſ. adſcribo.
Προσκαταδείδω, inſuper timeo.
Προσκαταδείκνυμι, inſuper conſtituo, vel conſtituo per edictum.
Προσκαταδέω, inſuper obligo, adſtringo.
Προσκαταίρω, ſolvo, proficiſcor claſſe.
Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, ſubmergo.
Προσκατακλίνομαι, inſuper poſſideo.
Προσκατακυκάω, inſuper turbo, perturbo.
Προσκατακαλέω, ῶ, & έομαι, ῆμαι, loquacitate obruo, obſtrepo & obtundo, objurgo.
Προσκαταλαμβάνω, inſuper occupo.
Προσκαταλέγω, fut. ξω, inſuper allego.
Προσκαταλείπω, fut. ψω, inſuper relinquo.
Προσκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.
Προσκατανέμω, inſuper diſtribuo.
Προσκαταξαίνω, fut. νῶ, inſuper lacero, attero, Lyc. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐγροβεμβρίων προσκαλαξανεῖ, Lyc. 173.
Προσκαταξύω, tero, attero.
Προσκαταπλήσσω, futut. ξω, inſuper perterrefacio.
Προσκαταποντόω, ῶ, f. ώσω, inſuper in pontum ſeu mare demergo, Suic.
Προσκαταπράττομαι, perficio.
Προσκατατυκνόω, ῶ, fut. ώσω, conſtipo, condenſo.
Προσκαταριθμέω, annumero.
Προσκαταῤῥήγνυμι, diſcindo.
Προσκατασήπω, una putrefacio.
Προσκατασκάπτω, inſuper diruo.
Προσκατασκευάζω, inſuper exſtruo vel conſtruo, vel comparo.
Προσκατασπάω, una detraho.
Προσκατασῤῥέφω, inſuper everto, vaſto.
Προσκατασύρω, inſuper traho vel attraho; (2) ſimul traho.
Προσκατατάσσω, addo, appono.
Προσκατατείνω, inſuper extendo, vel repono luxata.
Προσκατατίθημι, inſuper depando, ſeu perſolvo.
Προσκατατρέχω, inſuper populor.
Προσκαταφεύγω, confugio ad.
Προσκαταφρονέω, inſuper contemno.
Προσκαταχέω, adfundo inſuper, vel perfundo.
Προσκαταχράομαι, inſuper interficio.
Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adverſus aliquem confingo.
Προσκατέδω, inſuper comedo.
Προσκατῤῥυζόομαι, f. όσομαι, inſuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.
Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, inſuper imprecor, inſuper execratione utor.
Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud.
Προσκατηγορέω, inſuper accuſo. Προσκατηγορῶ ὑπιδεῖξίν τινα δεῖ χρήμασι, Thuc.
Προσκατοικίζω, una colloco in colonia, ſimul habitare jubeo.
Προσκάτημα, Ion. pro προσκάθημαι.
Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, inſuper dejero, præterea dejero. Οἱ ᾧ ἄνδρες οἱ ἀθλητὰ ἢ τόδε ἔτι προσκατόμνυω), Pauſ.
Προσκατορθόω, præterea recte & laudabiliter efficio, Suic. Προσκατορθάσειν τινί, adjuvare, Heliod.
Προσκαυλέω, in caulem aut ſcapum abeo.
Πρόσκαυμα, αυτ⊙, τὸ, aduſtio. A προσκαίω.
Προσκέε), 3. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro πρόσκειε), a
Πρόσκειμαι, fut. κείσομαι, poſitus ſeu ſitus ſum ad, adjaceo, addor, apponor, ſto apud, adſto; (2) addictus ſum alicui, faveo, adſentior, tranſeo in partem ſeu opinionem alicujus; (3) inſto, urgeo, premo, reſiſto; (4) hortor; (5) incumbo, impoſitus ſum alicui. Κάτῃ βορὰ πῇ γλαυκέτη προσκειμαι, Ariſt. Θεσμ. 1042. Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τιὼ ἀξελίαν, ὅσω μέγιςον ἀνδρὶ πρόσκειτ) κακὸν, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὰ ᾖ τῇ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ, merito cenſeberis, Soph. Antig. 94. Ἐγκλε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, Enr. Iph. in Tau. 317.
Προσκειμβίως, Adv. inſtanter, addicte.
Προσκελησάμβιον, acc. ſing. a, 1. part. med.
Προσκέλλω, adpello navi.
Προσκίλομαι, f. ήσομαι, adhortor, exhortor.
Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τ' Παφλαγόνα, Ariſt. Eq. 154. Ἐγὼ ᾖ πατρὸς δωμάτων προσκεφάμλω, Eur. Ph. 476.
Προσκεφάλαιον, ε, τὸ, cervica, pulvinus ſeu pulvinar.
Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. a pr.
Προσκηδὴς, έ⊙, ὁ ᾗ ἡ, curam gerens, ſolicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὼ ξειγοσυόης προσκηδέ⊙, Hom. Od. 21, 35. A κῆδ⊙.
Προσκήδομαι, curo. Σὲ γὸ ἔγ προσκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iiſd.
Προσκηνὶον, ε, τὸ, proſcenium, veſtibulum ſcenæ; (2) aulæum ſcenæ, vel velum, quod ſcenæ obtenditur; (3) locus ante ſcenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex πρὸ, & Σκιωὴ, ſcena.
Προσκηνὶο⊙, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ante ſcenam eſt. Ex iiſdem.
Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præſignifico, denuncio.
Προσκηρυκβίομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho. Ex πρὸς, & κήρυξ.
Προσκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico. Ex iiſd.
Προσκιαγραφέω, ante adumbro.
Προσκινδυνεύω, inſuper in periculum venio.
Προσκινέω, admoveo; in med. admoveo me. Κακὰς παρέξω, κἠχὶ προσκινήσομαι, Ariſt. Lyſ. 228.
Πρόσκιο⊙, ε, ὁ ᾗ ἡ, umbroſus. Ex πρὸ, & Σκιά.
Προσκιρτάω, ῶ, exſultans anteeo. Hinc
Προσκίρτησις, εως, ἡ, præſultatio.
Προσκλαίω, fut. αύσω, defleo. Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω, Eur. Ph. 1520. Hinc
Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus.
Προσκληδονίζομαι, inſuper auguror.
Προσκληρόω, ῶ, f. ήσω, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo; (2) adjungo, conſocio; (3) ſorte addico, vel attribuo; προσεκληράθλω, ſorte allectus ſum, a. 1. paſſ. Προσεκληράθησαν τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. In med. adjungo me.
Πρόσκλησις, εως, ἡ, proprie, ſi quis ad Areopagum vocatur, ob cauſam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, Ph. προσκλήσ), accitu. A προσκαλέω.
Προσκλινὴς, έ⊙, ὁ ᾗ ἡ, acclivis, Gl. V.
Πρόσκλιντρον, ε, τν, id, cui aliquid acclinare poſſumus. A
Προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, acjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propenſum reddo. Αὐτῆ δ' ἀκὺ βέλ⊙ καλῇ προσέκλινε κορύνῃ, Odyſſ. 21, 138. Hinc
Πρόσκλισις, εως, ὁ, inclinatio in alteram partem, ſtudium partium, favor, acceſſio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem.
Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, cum Dat. (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλαττα ᾗ προσκλύζει, Xen. Cyr. 6, 16. Hinc
Πρόσκλυσις, ωταμῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.
Πρόσκλυσμα, ατ⊙, τὸ, quo utimur ad colluendum ſeu fovendum. Ab eod.
Προσκνάω, ᾶ, f. ήσω, ſcalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Ἐυθυδήμῳ προσκνᾶδ), Xen.
Προσκυδόομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo ſeu appello.
Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.
Προσκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, προσκολλάομαι, ᾶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, ſector, adhæreſco, Gloſſ. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. paſſ. Προσκολληθήσεται πρὸς τιὼ γυναῖκα αὐτῦ, Marc. 10, 17. Hinc
Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctiſſima conjunctio; (3) acceſſio, applicatio, ſectatio.
Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio. A
Προσκομίζω, fut. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, Thuc. Λέγε) αὐτῦ ἡ γυνὴ προσκομικέναι αὐτὸν ἐνθάδε ὡπρὸς τ' Πάκλωλον ωταμὸν, Xen. Cyr. 7, 14.
Πρόσκομμα, ατ⊙, τὸ, obſtaculum in via in quod pedes incurrunt, Gl. Vet. offendiculum, ſcandulum; (2) vulnus, tuber ex offenſione in pedibus. A προσκόπτω.
Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, proſpicio, rationem habeo. Σὲ σ' ἔγ πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, Soph. Antig. 699. Ἅ κείνον πάντα προσκοπεῖν χρεών, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc. Ἐξῆλθον εἰκὼν προσκοπεμβὴν πόσιν, Eur. Iph. in. Au. 1121.
Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, ſcandalum, offenſio, Gl. V. offenſus. A προσκόπτω.
Προσκόπησις, εως, ἡ, previſio, proſpectio. A προσκοπέω.
Πρόσκοπ⊙, ε, ὁ, ſpeculator, ſeu explorator, qui præmitti ſolet.
Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προσέκοψαν γὸ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τ' πόδα Σ, Matt. 4, 6.
Προσκορέω, & προσκορέννυμι, ſatio, exſaturo. A
Προσκορὴς, έ⊙, ὁ ᾗ ἡ, ſatietatem inducens vel adferens, faſtidium inducens & ſatietate ingratus, nimius. Ex πρὸς, & κόρη.
Πρόσκορ⊙, ε ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iiſd.
Προσκόρως, Adv. ſatis ſuperque, abunde.
Προσκοσμέω, inſuper orno, ornandi cauſa addo. Hinc
Προσκόσμημα, ατ⊙, τὸ, proprie auctarium ornatus, ut torques, armillæ, ornamentum, Longin. 43.
Προσκοτόω, obtenebro.
Προσκόψῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.
Πρόσκραν⊙, ε, ὁ ᾗ ἡ, capiti adhærens; πρόσκρανον, cervical. Ex πρὸς, & κράνον.
Προσκρεμάω, ομαι, appendo, adhæreo.
Προσκρίνω, adjudico, addico; & in Paſſ. προσκρίνομαι, accreſco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκριθὲν, adplicitum, Ph. aor. 1. part. paſſ.
Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.
Πρόσκρεμα, ſive πρόσκρεσμα, ατ⊙, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offenſio.
Προσκρεσάσης, gen. ſing. part. præſ. act. f. g. v. προσκρόω.
Πρόσκρεσις, εως, ἡ, offenſio, offenſa, Gl. V.
Προσκρεσικὴς, ὴ, ὲν, offendens, infeſtus, inimicus. A
Προσκρόω, f. ύσω, impingo, offendo, incurro; προσκεκρυκότα, offenſum, Ph. eum qui offendit, p. part. Προσκρόων τοῖς πολίταις, Plut.
Προσκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, inſuper adquiro ſeu comparo, adjungo, Gl. Vet. adipiſcor. Οἱ ἄλλοι ἂν τῶτον τ' χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἐαυτῷ ἐδόκειν, ᾗ προσκλᾶδ) τι, Xen. Cyr. 4, 15. Προσκέκτα) πολλὰ φείχαρα, Appian. Hinc
Πρόσκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio.

Πρόσκτητ⊙,

Πρόσλητος, ὁ, ἡ, adquisitus.
Προσκλίζω, fut. ίσω, insuper condo, condendo addo.
Προσκυλινδέω, advolvo.
Προσκολίσας, aor. 1. part. act. v. προσκυλίω.
Προσκυλισμός, οῦ, ὁ, advolutio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A
Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60.
Προσκυνέω, ῶ, fut ήσω, osculor, veneror, adoro; (2) venerabunde saluto, Gloss. Vet. adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, Arist. Plut. 770. Προσκυνεῖ σὲ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, Luc.
Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, Gloss. Vet. veneratio. A προσκυνέω.
Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. προσκυνέω.
Προσκυνήσις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, Gl. Vet. Ab eod.
Προσκυνητής, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.
Προσκυνητός, ἡ, όν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.
Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγέλῳ προσκύψας, Ælian. V. H. 12, 8. πρὸς τὸ ὦς, Luc.
Προσκυρέω, ῶ, fut. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.
Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. pass. 3. pl.
Πρόσκυρω, appropinquo, accedo, a. 1. προσέκυρα.
Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, Gl. V. addictio. A προσκυρόω.
Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto; προσκυσον, a. 1. imperat Ἰωμβᾷ προσκύσαντις τῷ ἔσω ἄδικον εἰσοίκησιν, Soph. Phil. 537.
Πρόσκωπος, ὁ, ἡ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κώπη.
Προσλαβόμην, aor. 2. part. med. v. προσλαμβάνω.
Προσλάζομαι, adsumo, apprehendo.
Προσλάζυμαι, idem.
Προσλαίω, ῶ, προσλελακήκειν, sortitum, adeptum esse, Athen.
Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι δὲ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, Luc. Προσλαλήσαντες αὐτοῖς, Act. 13, 43.
Προσλαλιά, ᾶς, ἡ, allocutio, Gl. V. adflatus.
Προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præs. imp med. a
Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adsumo, adhibeo, adsciscо, adjungo mihi. Ἱππέας τε προσέλαβε πολλούς, Xen. Cyr. 1, 17. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3.
Προσλάμπω, alluceo.
Προσλέγω, insuper dico; προσλέγομαι, Poët. alloquor; προσελέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσέλεκτο, plusquam p. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ, Theocr. 25, 192.
Προσλεπαίνω, extenuo, Gl. V.
Προσλεύσσω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ προσλεύσσετε γενναῖος ὡς ἂν ἡμῶν, Soph. Phil. 1059.
Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.
Προσληπτέον, intelligendum, subintelligendum. Vox Gramm. in explicanda ellipsi.
Προσληπτικός, ἡ, όν, adsumptivus. Ab eod.
Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.
Προσλιμενίζω, ad portum accedo, portum ingredior.
Προσλιπαίνω, magis pinguefacio, pinguiorem reddo. Ex πρὸς, & λιπαίνω.
Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliqua, instо, urgeo; (2) obsecro, obnixe rogo; flagito; προσλιπαροῦν, adsiduus, Gl. Vet. Χρήμασιν αὐτοὶ ὥσπερ κηρὸς μέλιττα, προσλιπαροῦντες, Plut. Hinc
Πρεσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ preces; (2) adsidua præsentia apud aliquem.
Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adscribo, adnumero, Gl. V. imputo.
Προλογιστέος, έα, έον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.
Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.
Προσλοιδορέω, insuper convicior.
Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.
Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rapidi canis ager in aliquid.
Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.
Προσμανθάνω, addisco, insuper addisco, Σχολὴ πάρεχε σεαυτῷ τῶν προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4.
Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor; (3) alicui aliquid adscribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τότῳ ῥηθέντι, Plut.
Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκκαίδεκα ζωμδίγια προσμάσσων δομῇ, Lyc. 783.
Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι σοί, Plato.
Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἁπαλόν μοι προσμειδιῶσαν, Luc.
Προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.
Προσμεῖναι, a. 1. inf. act. v. προσμένω.
Προσμένω, fut. ενῶ, permaneo, perfevero, adsiduus sum in, adhæreo; (2) exspecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένωσί μοι, Marc. 8, 2. ταῖς δεήσεσι, 1. Tim. 5, 5.
Προσμερίζω, divido inter, f. divisione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.
Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerso.
Προσμετρέω, admetior.
Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor in aliquid, molior, excogito, adstruo.
Προσμηχανάω, idem.
Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, fut. ξω, admisceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum consero, confligo. Οὐκ ἂρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξω δόμους; accedere? Soph. Phil. 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξῃ, Eurip. Or. 1272. Κράτῃ ὃ προσέμιξε δεσπόταν, Pind. Ol. 1, 34.
Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχῃ, Thuc.
Προσμισέω, una, simul odi.
Προσμισθόω, mercede loco; προσμισθῶμαι, mercede conduco.
Προσμολέω, five προσμόλω, adeo, accedo; προσμολών, a. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ, Soph. Aj. 72, Μέσον ὃ προσμολὼν στρατηγὸν, ib. 732.
Προσμονή, ῆς, ἡ, permansio & exspectatio apud aliquem, perseverantia in re alqua. A προσμένω.
Πρόσμορος, ὁ, ἡ, eidem fato subjectus; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.
Προσμυθόω, & προσμυθολογέομαι, fabulam addo fabulis, fabulor insuper.
Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.
Προσμυθολογέω, idem.
Προσμύρομαι, simul fluo.
Προσναυπηγέω, insuper naves fabrico, insuper classem ædifico.
Προσναυτιάω, ῶς fut. άσω, insuper nauseo, nauseo ad; metaph. respuo.
Προσνεανιεύομαι, juvenili jactantia addo.
Προσνέμω, attribuo, adjungo, adscribo; προσνενεμμένα, attributa, Ph. p. part. pass. Πρόσνεμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δοθεῖς, Soph. Trach. 1232. Προσνεμασθῆ ὃ πρεσβύντατος τοῖσι θεοῖσι, Arist. Av. 571.
Προσνέω, fut. νεύσω, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus sum. Ἐν τάξει ὃ προσνεύσειν, Xenoph.
Προσνέω, f. νέσω, adnato; (2) accedo. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς, προσνέουσιν οἷονεὶ τῇ πέτρᾳ τοῖς πολύποσιν, Ælian. V. Hist. 1, 1.
Προσνήχομαι, idem. Παντὰ ὃ παρ' αὐτὰν Ὀλιζοσθένη καλέσαν τρυφερὸν προσέπαιζε θαλασσα, Theocr. 21, 18. Ἐυμαρῶς προσενηχθείσῃ τῇ Ζακυνθῳ, Luc. Toxar.
Προσνικάω, vinco, insuper vinco.
Προσνίσσομαι, accedo.
Προσνοέω, insuper mente agito & considero.
Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipsum moveo ad, proficiscor.
Προσοικάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμὲ προσοικήσαμεν, Luc. Asin.
Προσοκνᾶς, έος, ὁ, ἡ, in ampla mole extentus. Ex πρὸς, & ὄγκος, moles.
Προσοδεύομαι, fut. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, Ph. προσοδεύεται, percipit, dicitur etiam pass. de eo, qui pendit vectigal, usuras, unde alteri reditus fit. Ὅσπερ προσοδεύεται λαμπρῶς ὑπὸ τῆδε ἐρίου, Strabo. A πρόσοδος.
Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.
Προσοδιακός, v. προσοδιακὸς nam & sic scribitur, sed illud verius, Ern.
Προσοδικός, ἡ, όν, habens reditus & proventus, lucrosus, R. Suic. Ab eod.
Προσόδιος, ία, ιον, q. d. itinerarius; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur; ἐν προσόδοις, in supplicationibus, maxime Apollinis. A
Πρόσοδος, ου, ὁ, adventus, accessus; (2) supplicatio, qua itatur ad aras deorum; προσόδοι, supplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, Hipp.
Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.
Προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero aliquo; (2) putresco, Gl. V. computreo.
Προσοίγω, fut. ξω, aperio.
Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, ῶμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, ineo; προσοικειοῖ, conciliat, Ph. προσοικειώμαι, adsocio mihi, Gl. V.
Προσοικίω, domicilia & sedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δ' αὐτοῖς Ταυλάντιοι βάρβαροι, Thuc.
Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adstruo, ædificio addo; (2) addo.
Προσοικονομέομαι, οῦμαι, insuper mihi provideo; (2) insuper dispenso, dispono, constituo.
Πρόσοικος, ου, ὁ, ἡ, qui domum nostram seu sedes nostras attingit, accola; (2) finitimus, Gl. Vet. accola.
Προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.
Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.
Προσοίσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.
Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu adsumitur. A
Προσοίσω, adferam, Gl. Vet.
Προσοίχομαι, accedo.
Προσοκέλλω, appello, applico; impingo; προσώκειλεν, appulit, impegit, a. 1. 3. s.
Προσολοφύρομαι, insuper ejulo; apud aliquem ejulo.
Προσομαρτέω, comitor.
Προσομαρτῇ, 3. s. præs. conj. act.
Προσομίλει, 2. sing. præs. imper. act. contr. pro προσόμιλες, a
Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor, cum aliquo consuetudo mihi est, congredior, colloquor; (2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, Gl. Vet. προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακοῖσι ὃ μὴ προσομίλει Ἀνδράσιν, Theog. 30. Πεῖρα δ' ἐ προσωμίλησά πω, nunquam experta sum, Soph. Trach. 600. Hinc
Προσομιλητικός, ἡ, όν, ad conversationem seu commercium aptus; (2) sermocinativus, sermocinator. Hinc ἡ προσομιλητική, ῆς, sc. δύναμις, facultas sermocinatrix.
Προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus; (2) allocutio, sermocinatio, & colloquium.
Πρόσομοιος, ου, ὁ, adsimilis, valde similis.
Προσομοίως, similiter, simillime.
Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, insuper fateor vel spondeo; (2) fateor, confiteor.

Προσομόργνυμι, & προσομόργνυμαι, imprimo, inuro ; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

Προσομορέω, confinis seu conterminus sum.

Προσόμορος, ε, ὁ ἡ ὄν, vicinus, confinis.

Προσὸν, *præsens*, præs. part. n. g. verbi προσειμι, *adsum*. Τὸ προσὸν, quod supereſt, ſumma excurrens. Τὰς διχιλίας δραχμὰς ἡ τὸ προσὸν, Demoſth.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. inſuper nomino ; (2) appello, nomino.

Προσόπλομαι, fut. ψομαι, adſpicio, intueor. Σύ τ' εδαμᾶ τἀμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, Soph. Antig. 775.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. Ἀνδρῶν μνησήρων προσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον, Odyſſ. 16, 29.

Προσοργίζομαι, fut. ίσομαι, inſuper iraſcor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, finitimus ſum, Suic. Ab ὄρος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii ; (2) præfinio, Gl. V. Βρέφος τε τόμῳ Ζῷ προσόρισας πάλῳ, Eur. I. A. 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo, Gloſſ. Vet. προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. Χαλεπως τε ἡ ζὼν ἰδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, Hel. Τῇ Νάξῳ, προσωρμίσθη, Ælian. V. H. 8, 5. Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus.

Πρόσορος, ε, ὁ ἡ ὄν, conterminus. vicinus.

Προσορχέομαι, ῆμαι, ſalto ad.

Πρόσω, *admitte*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att. & Ion.* pro πρόσεσο, a προσίημι.

Προσοφδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfigo ad terram. Ex πρὸς, & ὄδαξ.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo utor vento, feliciter ago. Ex πρὸς, & οὖρος.

Προσουρέω, permeio, commingo.

Προσουρίζω, ſecundo vento navigo, allido, apud Eur. ſed leg. videtur προσοδίζω, *Ern.*

Πρόσουρος, ε, ὁ ἡ ὄν, conterminus, vicinus.

Προσὦσαν, acc. ſing. f. g. part. v. πρόσειμι.

Προσοφείλω, inſuper vel præterea debeo ; (2) æs alienum contraho præter quæſtus proprios ; (2) præterea mulctor. Τῶν ὑμετέραν αὐτῷ χάριν προσοφειλετέ, Dem. Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, Philem. 19.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadverſio, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offenſus ſum, tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem ; (2) offendo. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, Hebr. 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offenſa, offenſio.

Προσοχθισμός, ῆ, ὁ, idem & ex iiſd.

Προσοχλέω, obſtrependo moleſtus ſum, ſ. moleſtiam affero alteri.

Πρόσοχος, ε, ὁ ἡ ὄν, attentus, intentus, ſolers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, inſuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, Gl. V. A προσόπλομαι.

Προσοψωνέω, opſonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, qua rei alicui ſumus omnino addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πρὸς, & πάθος.

Προσπαθὼς, *Adv.* alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alluo. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν σχολὴν, Ælian. V. H. 9, 28.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, α, ὁ ἡ ὄν, recens, ſubitus.

Προσπαίως, *Adverb.* ſubito, repentino animi motu.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον προσέπαισας, Soph. Antig. 867.

Προσπαίρω palpito ad.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας ἐρανῷ προσπαλαίει, Pind. Pyth. 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, Luc. νόσῳ, Syneſ.

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. Πρόσπαραβαλλε Σφίσι λίθους, Thuc.

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam ſcriptis addo. Προσπαραγράφουσι πρῶτοι, οἷ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτὸς, Plato.

Προσπαραιρέομαι, inſuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, Thuc.

Προσπάρακειμαι προσπαρακείμενος, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, inſuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea aſſumo. Προσπαραλαβόντων ἃ δυνάμενον, &c. Marc. Anton. 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adſumptio.

Προσπαρασκευάζω, una apparo.

Προσπαρατίθημι, inſuper, præterea addo.

Προσπαρατραύω, una arrodo, ſc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex πρὸς, & παρδεῖν, *pedere*, aor. 2. a πέρδω, *pedo*.

Προσπαρέχω, inſuper præbeo, inſuper exhibeo.

Προσπαρίσαμαι, venio in mentem ; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus ſum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, præterea vel inſuper exaſpero.

Προσπασαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo ; προσπατταλευθήσει, adfigetur, f. 1. paſſ. Μικρῷ δεῖν προσεπατταλεῦσα, Luc. in Catap.

Προσπασαλεύω, ῶ, idem. A πάσσαλος.

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inſpergo, adſpergo.

Προσπάχω, ob aliquid patior, adficior ; (2) addictus ſum alicui & ei adhæreo, naturali ſtudio vel inclinatione ; προσπαθὰν, a. 2. part. affectus. Οὕτω ὅταν προσπαθῶσιν, ἔστε φαγεῖν, ἔστι κοιμηθῆναι δίλυσι, M. Anton. 5, 1.

Προσπατταλεύω, vide προσπασαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho, R.

Πρόσπεινος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui valde eſurit, famelicus. A πεῖνα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo, accedo ; (2) appropinquare facio, admoveo, Gl. V. applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, Appian. Bell. Mithridat. Ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, Ariſtænet. 1, 10. Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ε, ὁ, cliens, adſecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, inſuper mitto ; (2) mitto ad. Ἀμητά τε προσέπεμψεν ὑμῖν τυτονὶ, Ariſt. Plut. 999.

Προσπεποιημένως, ſimulate. A προσποιέομαι, ῆμαι.

Προσπέρδω, oppedo ; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, & προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo ; (2) ultra modum amplector, & ultra juſtos fines prorogo imperium, Gl. V. adoperio. Προσπεριβάλλεσθαι τὸ πεζὸν στρατὸν ταῖς ναυσὶ, Plut.

Προσπερίειμι, ſuperſum ; προσπερίειμι, ſupereſſe.

Προσπερίεργάζομαι, curioſe ago, curo.

Προσπεριλαμβάνω, ſimul complector.

Προσπεριοδεύω, fut. εύσω, inſuper vel præterea ſimul obeo ; (2) una velut peragrando deſcribo.

Προσπεριορίζω, inſuper includo. Μεγάλῳ τινὶ ὄγκῳ τὴν ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο, Longin. 28.

Προσπεριπορίζομαι, inſuper ex demonſtratis cogo & demonſtro.

Προσπήγνυμι, ὦ, fibula annecto, adfigo.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæſit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, & προσπήγνυμι, fut. ήξω, adfigo. Τέτον—διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀτείλετε, Act. 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, fut. ήσω, profilio, inſulto, adſilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector ; (2) cubito metior. Ζεῦ, Ζὲ ὃ Κυβάντων ἕταιραι προσεπηχύναντο, Callim. Hymn. in Jov. 46. Ex πῶς, & πῆχυς, *cubitus*.

Προσπιέζω, una ſimul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio. Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο, Odyſſ. 13, 95.

Προσπίπίσκω, una, inſuper bibo, aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, q. in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio ; (2) accido ad, v. c. pedes, *unde* ſupplex fio, *item* (3) adulor ; (4) adorior, irruo ; (5) occurro, obvius fum ; προσπεσων, adortus, aor. 2. part. Πάτρα προσπεσοῦσα γένυ Ἀχαιμένιος φίλ', ἡ φέρω Ζηνὶ κακά, Eurip. Hec. 7. 6. Σὴ ματρὶ προσπεσοῦσα τῇ μὴ ὀλοία, id. Or. 1318.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, cado ad. Ἄρνα προσελθὰν δῶμα προσπιτνῇ νεκρῷ, Eur. Med. 1208. Τέκνον Αἰγέως, προσπιτνῶμέν Σοι, Soph. Oed. Col. 1757. Προσπιτνῶ Σε γόνασι. id. Phil. 485.

Προσπλάζω, pro προσπελάζω, imperf. προσέπλαζον. Κῦμα ἧ μιν προσπλάζον ἐρύκει, Il. 12, 285.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. άσω, adfingo ; (2) illino, adhærere facio ; προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, όν, obſtruendi ſeu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλους, ε, ὁ ἡ ὄν, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω addo, adjungo, annecto, Gl V. applico ; προσπλακεὶς, annexus, Ph. aor. 2. part. paſſ. Τὸ πίθου σὶ ὅτι ἐκεῖνό Σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίως πιεῖν, M. Anton. 1, 7.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι νῆας Ἀθηναίων προσπλεούσας, Thuc. Ὑπὸ Σκυθίας, Luc.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo ; (2) ſuppleo.

Προσπλοῦς, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, όν, navigabilis ; vel q. d. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, fut. εύσω, adflo, adſpiro. Ὡς ἠδύ μοι προσέπνευσε χοιρείαν κρέας! Ariſt. Ran. 339.

Προσποιέομαι, ῆμαι, vindico mihi ; (2) adquiro ; (3) ſimulo, diſſimulo, Gl. Vet. in poteſtatem redigo ; (4) concilio mihi ; (5) profiteor ; προσποιήσασθαι, adfectare, Ph. a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, mihi aſſumo, vendico, fut. 1. προσποιήσειν, vendicaturum eſſe ; rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κεφαλῆς ἡ κόμψις ἔνεστι προσποιεῖς ; Ariſt. Veſp. 1306. Καὶ Σε προσποιήμεθα ἴσχνον. Eur. Hel. 1102. Ἐγὼ μὴ προσεποιούμην βάπτειν, Xen. Cyr. 2, 8.

Προσποιῆ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vendicamus ; (2) id, quod ſimulamus. Οὐδὲν αἱρέσεως, ἢ χειροτονίας, ἢ πρόσποιήματος ἔτι δεηθείς, Appian. B. Civil. 1.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ. Ph. acquisitio; (2) simulatio. Gl. V. dissimulatio. Ab eod.

Προσποιητικός, ἡ, ὸν, simulator, simulationi studens. A

Προσποιητός, ὴ, ὁ ἡ ὴ, & προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, *Adv.* simulate; (2) adsciscendo, per adquisitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, insuper hostem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor.

Προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ε, ὁ ἡ ὴ, famulus, minister. Ex προς, & πολέω, *verfor.*

Προσπονέομαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ προσπορεύων) αὐτῷ Ἰάκωβος ὴ Ἰωάννης, Marc. 10, 35.

Προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel *simp.* alteri, *in med.* comparo mihi. Πρόσπεμπε τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στράτευμα ὅπῃ τῷ πολέμῳ, Dem. Phil. 1. Hinc

Προσπερισμὸς, ὃ, ὁ, adquisitio nova, *it.* ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate.

Προσπερπάζω, vel προσπορπάω, &. προσπερπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo. Hinc

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus.

Προσπράσομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, ipsa actio offendendi seu impingendi. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adversa utor fortuna. Διὰ Φειδίαν προσέπταισε τῷ δήμῳ, Plut.

Προσπῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πρόσπτυμι.

Προσπλυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A

Προσπλύσω, f. ξω, applico; προσπλύσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν πατέρα προσπλύξῃ, Eur. Bac. 1321. Φιλίᾳ χρήζω σόματος παίδων ὁ τάλας προσπλύξασθαι, id. Med. 1403. Προσπλυξαί με τ' ἀἰπόλον, Theocr. 3, 19. Ἐς δὴ ὑγρὸν ἀγκὼν' ἐτ' ἔμφρων παρθένα προσπλύσασ), Soph. Antig. 1251.

Προσπλύω, f. ύσω, inspuo in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, despuo.

Πρόσπλωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, insuper percontor.

Προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

Προσραινω, adspergo. Πολὺν ἡ μίλτος γέλων παρέχει, ὡς προσέρραινον κύκλῳ, Arist. Conc. 379. Ψυχαὶσὶ δερμὸν αἷμα προσράνας βόθρῳ, Lyc. 684.

Προσραπέον, adsuendum. A προσράπτω.

Προσράπτω, f. ψω, adsuo.

Πρόσραξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. A προσράττω.

Προσράσσω, vel προσράττω, f. ξω, allido.

Προσρέπω, accedo, sc. augendi causa.

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.

Προσρήγνυμι, vel προσρηγνύω, f. ξω, allido; illido; προσρήγνυμαι, allidor, irruo. Προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6, 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inlisio, Gl. Vet. impetus, conflictus.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) salutatio. A προσρέω, *alloquor.* Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum.

Προσρητέος, ία, ίον, insuper commemorandus, compellandus.

Προσρητὸς, ἡ, ὸν, compellatus, salutatus.

Πρόσριζα, vel προσρίζιον, *Adv.* stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ε, ὁ ἡ ὸν, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex προς, ῥίζα, & φύλλον.

Προσριζόω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προσρωννύω, vel προσρώννυμι, f. ώσω, insuper confirmo, corroboro.

Προσαίνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα προσαίνειν κακὸν, viro adblandiri malo. Æschyl. Agam. 1674. Προσαίνεσί με, Eur. Hipp. 865.

Προσαίρω, inhio, idem quod pr.

Προσημαίνω, f. ανῶ, præterea significo, adsignifico. Ῥῆμα δέ ἐστι τὸ προσημαῖνον, χρόνον, Aristot.

Προσημαντικὸς, ἡ, ὸν, præterea significans, adsignificativus.

Προσημασία, ας, ἡ, signum additum vel concurrens aliis signis, R.

Προσιελίζω, f. ίσω, adspuo, despuo in.

Προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.

Πρόσσωθεν, *Adv.* ante. A πρόσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.

Προσσασιάζω, insuper ad seditionem concito.

Προσσαυρόω, vallo insuper munio, Thuc.

Προσσέλλω, contraho, adduco, inde p. part. passiv. προσεσταλμένος, adstrictus, contractus, Suic.

Προσστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.

Προσυκοφαντέω, insuper criminor.

Προσυλλαμβάνομαι, una calumnior, insuper prosum.

Προσυπάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσύνειμι, simul adsum, attendo.

Προσυνθερμάνω, una calefacio.

Προσυνίημι, una intelligo.

Προσυπίσχνεμι, una laudo, f. commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.

Προσυποικίζω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσυποικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, Suic.

Προσυντίθημι, simul caupono, in *med.* pacisor cum aliquo præterea.

Πρόσω, *Adv.* ante se, in anteriorem partem. A πρός.

Προσωματοποιέω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσωρεύω, adaggero, accumulo, Gl. Vet.

Προσαγή, ἡ, idem quod

Πρόσαγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. jussum; al. Gl. V. A προσάσσω. Unde

Προσακτικὸς, ἡ, ὸν, imperiosus, imperativus.

Προσακτικῶς, *Adv.* imperative, in imperativo, imperando.

Προσαλαιωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re suffero; miserationem alterius tangor.

Πρόσαξα, aor. 1. inf. act. v. προσάττω.

Πρόσαξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Gl. Vet. præceptum, præceptio. A προστάσσω.

Προσάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προσάττω.

Προσαράσσω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

Προσαργυόω, ῶ, annecto, alligo. Κυβερνήσει βάριν γομφοῖς προσεταργυωμένῃ, Lyc. 748. A ταργάνη, *vinculum.*

Προσὰς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; προσάδες, scorta, prostibula. A προΐημι.

Προσασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium; (3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia Pompæ, ap. Polyb.

Πρόσασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) ap. Hipp. humoris dominantia significatio. Ab eod.

Προσάσσω, vel άττω, f. ξω, præficio aliquem imperium ei aliquod & munus mandans, Gl. V. προσάσειν, destinare; (2) impero, præcipio, Gl. Vet. Τί δῆτ' ἀμαυρᾷ φωτὶ προσάσεις ποιεῖν; Soph. Oed. Col. 1011. Πᾶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προσάσεις πένον; Eur. Supp. 185. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστ' ἐπεσταλμένα, ἃ τοῖσιν ἄσεις ἔμελεν, Arist. Conc. 459.

Προσατία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defensio. A

Προσατεύω, f. εύσω, præsum, præsideo. Ἀνθρώπων ἄλλων προσατεύειν, Xen. Cyr. 1, 24. A προστάτης.

Προσατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἤπερ μόνη (ἀναίδεια) προσατεῖ τῇ ῥητορικῇ, Arist. Eq. 325. τῆσδε χθονὸς, Eur. Herac. 207. Ab eod.

Προσατήριος, ε, ὁ, præses, adjutor, auxiliator. Gl. V. tutelaris. Ab eod.

Προστάτης, ε, ὁ, præpositus, patronus; Ph. præses, antistes; al. Gl. V. tutor, curator. Hinc

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hospita, curatrix, tutatrix.

Προστατικῶς, cum magna προστασία, dignitate, magnificentia.

Προστᾶντα, acc. sing. præs. part. verbi προστατέω.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προσαυρόω, vallis seu palis in terram depactis præmunio.

Πρόστεγμα, ατος, τὸ, tecti prominentia. Ex πρὸς, & στέγος, *tectum.*

Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.

Προστεθεὶς, aor. 1. part. pass. v. προστίθημι.

Προστεθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. pass.

Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προστείχω, advenio, vel venio ante.

Προστεμαρτέος, α, ον, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus.

Προστεχνάομαι, insuper struo & machinor.

Προστελέω, solvo, numero, erogo, impendo.

Προστέλλω, protego. Gl. Vet. adstringo.

Προστενάζω, ante gemo, f. doleo.

Προστένω, idem.

Προστερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo. Ex προς, & τέρας, *prodigium.*

Προστερνίδιος, ε, ὁ ἡ ὸν, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ου, pectorale. Ex στέρνον.

Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. *Joseph. Antiq. Jud.* lib. 2. c. 7. Ex πρὸ, & στέρνον.

Πρόστερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus.

Προστεταγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προστάττω.

Προστεφανόω, ῶ, f. άσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

Προστηθίδιον, ου, τὸ, antilena, Gl. V. A seq.

Προστηθίδιος, ε, ὁ ἡ ὸν, appositus seu applicatus pectori. Et πρὸ, & στῆθος, *pectus.*

Προστηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τοῦ στήθους, qua pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iisd.

Προστήκω, fut. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, insideo; προστετηκὼς, adhærens, affixus, assiduus, p. part. Ὅμοιος γίγνεται τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προστετηκὼς αὐτῷ, Luc. Gall.

Προστῆσαι, aor. 2. inf. act. v. προστίθημι.

Προστιθεὶς, præs. part. act.

Προστιθεμὲν, *apponimus*, 1. pl. præs. ind. act.

Προστίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, & proprium trado, προστίθεμαι, addor, adjungo me, assentior. Gl. Vet. adstipulor, faveo, addico me, προστίθεσθαι, adhiberi, addi, Ph. προσέθηκεν, addidit, Ph. aor. 1. act. προσετέθη, additum est, addita est, Gl. Vet. a. 1. pass. προστεθὲν, additum, Ph. aor. 1. part. pass. προστεθειμένος, additus. Gl. V. devotus, p. part. pass. ὃ γὰρ ἂν τῶν ἐπιστάντων ὅτῳ προσθοῖτο, μᾶλλον ἐποιεῖτο φοπὴν,

ρσπλῶ, adjungeret se, Diod. Ἐκείνης εἰκὸς ἐστιν ἡμῖν, εἰ πόλεμος γένοιτο, προσθήσεσθαι. Appian B. Mithridat. Νόνον τοῦ ἔργων προτεθεὶς ἐμῷ τέκνῳ, Eur. Supp. 27.

Προσκάπτω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino, vel stercus emitto adversum.

Προσκάπτω, ῶ, f. ήσω, mulcto. Προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ προστιμηταχτὶ νόμον, id.

Πρόσιμμα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æstimatio litis. A προσιμάω.

Προσίμασις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόσιμον, ου, τὸ, idem. Ph.

Προσιμαρίω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προσοχαστικὸς, ἡ, όν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προσραψαδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggerans addo; (2) tragice alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προσραψαδέμενον, magnificum. Longin. 7.

Προστραποδεύω, castra pono ante.

Προσραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοιαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, Soph. Aj. 842.

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. V. gratiam capto alicujus. Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπεδακυῖα προστρέχει, Arist. Θεσμ. 579. Πρὸς ἅπαντα προστρεχόντων, Xen. Cyr. 1, 11.

Προστρίβω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. Gl. Vet. affrico; προστρίβομαι, imprimo, infligo, Gloss. Vet. Πληγὰς ἀεὶ προστρίβῃ τοῖς οἰκέταις, Arist. Eq. 5. Αὐτὸς δ' ὧν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φιλίᾳ προσετρίβετο, attribuit. Plut. Hinc

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio.

Πρόστριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προστρόπαιος, ε, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. Æschyl. Choëph. 235. A προστρέπω.

Προστροπή, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes scelerataे contagionis. Ab eod.

Προστροπεύς, ὁ, qui piaculo se obstrinxit.

Πρόστροπος, ε, ὁ ἡ ὁν, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Προστροχος, ε, ὁ ἡ ὁν, accurrens; (2) ad quem accurri potest. A προστρέχω.

Προσυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) consequor aliquid; (3) alicui rei deditus sum, aor. 2. προσέτυχον, part. προσυχών, obvius. Οὕτως ὀξέως ὑπήκουσεν, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, Plato. Ὁ προσυχὼν, quilibet, quivis, obvius; *it. cæt.* quæ προσυχῆς. Ἡ χαμαιλεία δὲ ἦν ἀσθενὲς μὲν ζῴδιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκλόπως, καὶ τῷ προσυχόντος ἀεὶ, καὶ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἠθελησειέ τις. Lucian.

Πρόσωλος, ε, ὁ ἡ ὁν, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόσυπος, ε, ὁ ἡ ὁν, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cœlatus, sigillatus, habens eminentes figuras, &c. opp. περιφανὴ quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur.

Προσυπόω, cœlo, v. sup.

Πρόσυπτος, ὁ ἡ ὁν, adstrictus, substrictus. A

Προσύφω, fut. ψω, ante adstringo, ante spissio seu constipo.

Προσυχὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, obvius; (2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προσ. τῇ φιλοσοφίᾳ. A προσυγχάνω.

Πρόσωος, ε, ὁ ἡ ὁν, qui ante porticum est, scribitur & πρόσαος. Ex πρὸ, & σοὰ, *porticus*.

Προσυβρίζω, f. ίσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumelios sum.

Προσυλλίνομαι, antea congredior vel colloquor; προσυλλεγόμην, prius collocuti.

Πρόσύγκειμαι, ante ex pacto constitutus sum.

Προσυζευγνυμι, ante conjungo.

Προσυλακίζω, allatro proprie & tropice.

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλίγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa principalis Syllogismi concluduntur.

Πρόσυλος, ε, ὁ ἡ ὁν, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus est. Ex πρὸς, & ὕλη, *materia*.

Προσυμμίσγοντες, antea commiscentes; a προσυμμίσγω. Ex πρὸ, & συμμίσγω.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθρόιζω, ante congrego.

Προσυνάπλω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσωκησασα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; a προσωκέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Χάραν τοῖς προσυνοικιζομένοις παρέχουσιν, M. Anton. 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante confringo vel confringi jubeo.

Προσυπαυδητέον, subaudiendum præterea. A

Προσυπαυδάω, præterea subaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam; occurro.

Προσυπεδείξαμην, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προσυποδείκνυμι.

Προσυπεμφαίνω, ostendo, *Pass.* appareo.

Προσυπηρετέομαι, subministro.

Προσυπιέμαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo. Ἔτι ἂν μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφομεν, Longin. 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. Vet. προσυπέμνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, ῶ, f. ήσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυρίσαι, vel Συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσταμαι accedo, τὰ προσυφεστῶτα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, pani additum comedere, cum pane vesci.

Προσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσφάττω.

Προσφάζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὴ αἷμα πρῶτα ὑστέροις, Eur. Hel. 097.

Προσφαίνομαι, appareo, significor. Ἀσμφοι πολλοὶ προσεφάνησαν, Xen. Cyr. 4, 23.

Πρόσφατος, ε, ὁ ἡ ὁν, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἐρυήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι κεῖσαι. Hom. Il. 24, 757. Ex προς, & φάω, *occido*, vel *dico*.

Προσφάττω, f. ξω, macto seu jugulo ante. Ἱρεῖα προσφάττειν, Plato.

Πρόσφατας, *Adv.* recens, nuperrime, novissime.

Προσφερὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, similis. A

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo; Gl. V. προσφερε, adfer, Ph. προσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) *in med.* sumo v. c. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus consero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui assentior, προσλωΐγκεν, admovit, Ph. aor. 1. προσλωίγκατο, adhibuit, Ph. aor. 1. med. προσλωίχθη, oblata est, Gl. V. aor. 1. pass. προσενεχθεὶς, allatus, Gl. Vet. προσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. προσοίσω, adferam, Gl. Vet. f. 1. ind. act. Ἵνα μηχανὰς ἤδη πὶ τυτοις προς Ζὲ καινὰς προσφέρω, Arist. Nub. 480. Τίς ἰ Σίδηρον προσφέρει; Eur. Andr. 1152. Προσφέρετο τῷ Σκοπέλῳ, Luc.

Προσφάζω, fugio ad, confugio. Προσφάζειν τοῖς βωμοῖς, Plut.

Πρόσφημι, alloquor; προσέφη, allocutus est, affatus est, Il. 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello. Gl. Vet. προσφθεγξάμην, adfatus, Gl. Vet. Τῶτον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι, Eur. Hipp. 1100. Κῶτις ἀντὶ Σῦ πότε τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται, id. Alc. 328. Πᾶν ὃν Κρόνε προσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60.

Προσθεγκτήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, εν, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

Προσφθεγκτικὸς, ἡ, όν, allocutorius. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγκτος, ε, ὁ ἡ ὁν, dignus, quem alloquaris seu compelles. Ab eod.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. Vet. appellatio; προσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretantur* & cum pernicie mea accedo; (2) depereo, insano amore teneor; *sed non est necesse*. Ern. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perdite captus.

Πρόσφθορος, ε, ὁ ἡ ὁν, compellatorius, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper invideo.

Προσφίγγω, alligo.

Προσφιλεια, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Suic. A προσφιλὴς.

Προσφιλεστάτως, amantissime. A seq.

Προσφιλὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, gratus, amabilis, amans, charus, προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, Gl. V. Ex φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adsciscо, comminiscor.

Προσφιλονεικέω, insuper contendo, certo pro aliqua re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philosophor cum aliquo, in aliqua re.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, studium & industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) jam inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum est. A προσφιλὴς.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpe, frequento. Ζεύξωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον, Ælian. V. H. 9, 33.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (3) exprobratio, insectatio, crimen. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

Προσφορος, ε, ὁ ἡ ὁν, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insignio vel obsigno.

Προσφυὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium.

Προσφυέες, *Ion.* pro προσφυῶς. A

Προσφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκίσασθαι προφυέστατος, Longin. 34. A προσφύω. Unde

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est.

Προσφυμι προσφῦναι, aor. 2. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens, vid. προσφύομαι.

Προσφυξ,

Πρόσφυξ, γος, ὁ ἡ ὄ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Προσφύομαι, inhæreo, adnascor, Gl. V.

Προσφύσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. προσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens. Hom. Il. 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adsero, Gl. Vet. juxta planto.

Προσφύω, fut. ύσω, agnasci facio, & προσφύομαι, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco; προσπέφυκα, perf. act. agnatus sum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ Σκιάδι, Plato.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, Herodot. 1. A προσφυής.

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ Σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἰγισθον ξανεῖν, Eur. El. 692. Τῷ δ' ὧδε προσφώνει ἐυρύοπας βέος, Mosch. 2, 149. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, Eur. Hipp. 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσχαίνω, fut. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inspecto, s. cupio; it. admiror, obstupesco aliqua re.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέθω, prætendo.

Πρόσχειρος, vel **πρόχειρος**, ος, ον, ὁ ἡ ὄ, ad manum situs. Ex Πρὸς, & χεὶρ, manus.

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. V.

Προσχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχέομεν, Luc.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, Ph. decus, ornamentum; (2) status rei, & conditio. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυρρηνίας ἡ πόλις, Plut. in Camill. cap. 2. A πρόσχω.

Προσχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ & Paragoge dicitur.

Πρόσχῃς, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. προσέχω.

Προσχίζω, proscindo, Gl. V. præscindo.

Πρόσχισμα, ατος, τὸ, in adversa parte fissum; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.

Προσχλιάζω, fut. άσω, insuper rideo & subsanno.

Προσχόντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προσέχω.

Πρόσχορδος, ὁ ἡ ὄ, ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) consonus. Ex χορδὴ.

Πρόσχορος, ος, ὁ ἡ ὄ, choro seu choreæ junctus, in choro adstans.

Προσχόω, προσχωνύω, & προσχώνυμι, f. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio.

Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὴ τῷ Σώματι προσχρῆται, Plat. Phæd. 20.

Προσχρίζω, f. ίσω, insuper peto vel flagito.

Πρόσχρησις, εως, ἡ, usus, Longin. 37. A προσχράομαι.

Προσχρηστέον, insuper petendum.

Προσχρίω, illino, allino.

Προσχραίζω, idem.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Προσχύτης, ου, ὁ, perfusor, Gl. V. A

Προσχύω, adfundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus adgestus. A

Προσχωννυμι, vid. προσχόω.

Προσχωρέω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Κεἰ ἦ ξένον μὴ κάρτα προσχωρεῖν πόλῃ, se accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τῶνδε προσχωρεῖν λόγοις, obsequi, Soph. Phil. 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τύχας (λόγους) Dem.

Πρόσχωρος, ος, ὁ ἡ ὄ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggestio. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, fut. αύσω, attingo, attrecto, in superficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῷδὶ δακτύλων ὑμᾶν ἐ προσψαύετε τοῖς φρετίοις, Luc. 11, 46.

Προσψεύδομαι, affingo; (2) ementior.

Προσψηφίζομαι, fut. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud scisco & decerno. Τὰδ ἑτέραν παντασίαν προσιψηφίσαντο, Appian.

Προσψιθυρίζω, fut. ίσω, insusurro, adsibilo.

Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* **προσώτερος**, έρα, ον, qui longius ante est, longius progressus, *Superl.* **προσώτατος**, remotissimus. A πρὸ, *ante.*

Προσώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὀζω, pr. m. ὦδα.

Προσῳδὸς, ος, ὁ ἡ ὄ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.* Hinc

Προσῳδιακὸς, ἡ, ὸν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδιόις serviens, s. aptus, s. usitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδιόις usitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi, scribitur προσοδιακος, quod melius.

Προσῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem

Προσῳδιὸν, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, s. ab iis qui accedunt Apollinem, scribitur & προσόδιον, v. sup. quod melius.

Προσῳδὸς, ὁ ἡ ὄ, qui musicis instrumentis accinit; (2) consonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*

Πρόσωθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, impello; προσώθησεν, adegit, Ph.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσονομασία.

Πρόσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, persona, vultus factus; (2) prætextus, species. A πρόσωπον.

Προσωπικὸς, ἡ, ὸν, personalis. Ab eod.

Προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωποληπτέω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ respectus; Ph. gratia vel odium. Ex iisd.

Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies; os; persona, Ph. πρόσωπα, ora, Ph. Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, personas fictas induco, personas fingo.

Προσωποποιία, ας, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopœia. A

Προσωποποιὸς, ὁ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω.

Προσωρμίσησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello.*

Προσώτατα, *Adv.* longissime. A

Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτάτω, *Adv.* longissime ante, seu longissime.

Προσώτερος, έρα, ον, qui longius ante est, longius provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *Adv.* longius ante, ulterius.

Προσωφελέω, ῶ, fut. ήσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καί τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν; Eur. Alc. 42. Οὐκ εἶ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελῆσαν; id. Supp. 328. κακὲς, id. Herac. 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, subsidium, auxilium.

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime, novissime; (2) ante. A πρὸ, *ante.*

Προταίνιον, *Adv.* paullo ante. A προταινί.

Προτακλέον, ante ponendus, præponendus. Τῷ εὐγνωμοσύνῳ ἀεὶ προτακλέον τὸ λόγῳ, *Æschin.* A προτάσσω. Unde

Προτακλικὸς, ἡ, όν, præpositivus.

Πρότακλος, ος, ὁ ἡ ὄ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταμιδίω, fut. δίσω, prius sepono.

Προτάμνω, proscindo, idem quod προτέμνω.

Προταμοίμην, aor. 1. opt. med. v. προτίμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ, fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μοι προτάρβει, τὸν Ζῶν ἐξόρθωτ βίον, Soph. Antig. 83.

Προταριχόω, fut. ώσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero; (2) ante exsicco & arefacio.

Πρότασις, εως, ἡ, propositio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel **προτάττω**, f. ξω, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. προίταξε, præfecit, Ph. aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, Ph. p. pass part. προτετάχθαι, præfici, Ph. inf. Τὰς καταφράκτους ἱππέας μόνον ἑαυτῷ προέτατσεν, Heliod. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Matt. 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένους καιρὸς, Act. 17, 26.

Προτατικὸς, ἡ, όν, ad πρότασιν in fabulis pertinens, propositione constans, propositionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, in modum propositionis.

Προτεθεὶς, a. 1. part. pass. v. προτίθημι.

Προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) *In med.* eadem fere, & prætendo, obtendo; (5) adstringo, funibus tendo, *Pass.* προτεταμένος, pronus, promptus. Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει σῷδὶ Ζῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελευτὰς προτείνων εὐθὺς νεάνισιν, Eur. Bac. 238. Σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνων, id. El. 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum. A προτειχίζω.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dar solita; primitiæ, velitationes, Æschyl. Agam. 65. & Pers. 235. A προτέλειος.

Προτέλειον, ου, τὸ, q. d. tirocinium; (2) omne primordium rei sacræ faciendæ. A

Προτέλειος, ος, ὁ ἡ ὄ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ, & τέλος.

Προτελοτράω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræsento & ante diem solvo.

Προτελὴς, ὲς, v. προτέλειος, 2, 3.

Προτελίζω, fut. ίσω, idem quod προτελέω, R. Ἀρτέμιδι προτελίζουσα τὼ νεανίδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi & quidquid est ante fanum.

Προτέμνω, proscindo vel præscindo, præincido.

Προτεινὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, prætensus, protensus, protentus. A προτείνω.

Προτερηθέω, prægusto, seu ante alios manus patinæ infero; (2) gulosus sum, catillo.

cupediis inhio. Διὰ τῦτο πρὸ τίνθδσαν ἡμέρα μία, Ariſt. Nub. 1202. A

Πρότινδος, ε, ὁ, qui prior comedit, præguſtator; (2) catillo & guloſus, Ariſt. Nub. 1200. Ex πρό, & τίνδω, *comedo.*

Πρότιμος, ον, εία, εῖον, prior, præcedens; τῇ πρότιμαία, pridie, Gl. Vet. A πρότερος.

Προτιμότερος, prior, Ariſtoph. A præc.

Προτιμόω, prior ſum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, ſupero. A

Πρότιμος, ῶ, fut. ήσω, prior ſum, præcedo, præeo, anteeo, primas partes obtineo, ſuperior ſum ſeu vinco. Προτιμεῖ εἰς τλὼ ἀθορὰν, Theophr. Ab eod. Hinc

Πρότιμμα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major ſeu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene geſtæ, victoria.

Προτιμηγανὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γίνομαι.

Προτιμικὸς, ὴ, όν, prior. A πρότερος.

Προτίμοισι, dat. pl. *Ion.* pro προτίροις.

Πρότιμον, *Adv.* prius, antea; (2) ſuperiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, ſuperior, Ph. A πρό, *ante.*

Προτέρω, *Adv.* longius, ulterius.

Προτέρως, & προτέρωσε, idem.

Προτετυχθαι, inf. paſſ. perf. verbi πρότυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, Hom. Il. 18, 112.

Προτεχνολογέω, prius de arte differo; (2) prius artificiole differo, tradove.

Προτήθη, ης, ἡ, proavia, avi ſeu aviæ mater.

Προτηξις, εως, ἡ, tabefactio, R.

Προτὶ, *Præp.* a, ab, *Dor.* pro πρός.

Προτιάπλω, *Dor.* pro προσάπλω. Ἀυτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπλω, Hom. Il. 24, 110.

Προτιβάλλεαι, 2. ſing. pr. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσβάλλῃ. A

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι. Ταύτῳ δ' ὄτ' ἔπειτ προτιβάλλεαι, ἐτε τὶ ἔργω, Il. 5, 879.

Προτιδέγμβοι, nom. pl. perf. part. paſſ. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, a προσδέχομαι.

Προτιδεῖν, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω. Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἄπο στρατόφιν προτιειλῆν, Il. 10, 347.

Προτιεπεῖν, *Dor.* pro προσειπεῖν, Il. 22, 329.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio, ſc. devorandum, appono edendum; (5) ſuadeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* 1) ſtatuo, conſtituo mecum; 2) conſtituo decreto vel edicto; 3) cibum, convivium appono; 4) ſpectandum propono, *imp.* mortuum; 5) prætextu utor. προτίθεμαι, deſtino; προέθετο, deſtinavit, Ph. Ἀμιλλαν γὰρ Ζεὺ πρόθηκας λόγων, Eur. Supp. 429. Τὰς τιμὰς ἑκάστῳ προτίθεται, Xen. Cyr. 2, 14.

Προτικλω, ante pario.

Προτιλλω, prævello, Gl. Vet.

Προτιμάσω, attingo, *Dor.* pro προσμάσω.

Προτιμάω, ῶς f. ήσω, pluris facio, majoris æſtimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ Σέ, Ariſt. Plut. 883. Τὸ γὰρ σ' ἐγὼ προτιμήσω κακον, Eur. Hipp. 48. Πᾶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις, πρὶν προτιμᾶσ', ἢ θέλεσ' ὑπερθανεῖν; id. Alc. 152. Τὸ ξένον μειράκιον προτετίμηται ἡμῶν, Heliod. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipſa actio pluris æſtimandi & præferendi; prærogativa, Gl. Vet.

Προτιμητέος, præferendus, Ph. προτιμητέα, præferenda, Ph. A προτιμάω.

Προτιμητικὸς, ὴ, όν, honoratus, honorandus.

Προτιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, pluris æſtimandus, præferendus, præponendus. Ex πρό, & τιμή.

Προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσμυθέομαι, Odyſſ. 11, 142.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulciſcor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte ſubvenio.

Προτιόσομαι, adſpicio, præſagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσεσθε, Odyſſ. 7, 31. Οἱ κραδίη προτιόσετ' ὄλεθρον, Odyſſ. 5, 389.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὴ προτίσας, τὸ σὸ' ἀτιμάσας ἔχει, Soph. Antig. 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa præſcindendi actio; (2) quod præſcinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) ſpecies, perſona, imago; (3) effigies ſolida exhibens hominem ad umbilicum uſque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρότονος, ε, ὁ, ſc. κάλως, funis a malo ſummo ad proram tenſus, malumque firmans, Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A πρωτείνω.

Πρότι, prius, antea, antehac; pro πρὸ τότε. Ph.

Προτραγαδέω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. πρὸτρέψατο, hortatus eſt, aor. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμβοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27.

Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro προετρέποντο, a προτρέπω. Unde

Προτρεπλικὸς, ὴ, όν, exhortatorius.

Προτρεπλικῶς, *Adv.* exhortando, incitando.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. uſitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἥκειν τῷ τείχει προίτρεπεν, Heliod. Νόμοι πολίτας——εἰς δικαιοσώλιν προτρέπονται, Xen. Cyr. 2, 12.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τ' διανοίας, Iſocr.

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, ſeu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτος.

Προτροπάδλω, *Adv.* curſu vel impetu concitato, ſumma cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδλω φοξέοντο, Hom. Il. 16, 304. *verſis ubique tergis fugabantur.* A προτρέπω.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulſus monitis mixtus, hortatus; invitatio, Ph. A προτρέπω. Unde

Πρότροπος οἶνος, vinum, quod ſua ſponte defluit, antequam uvæ calcentur.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod

Προτρύγης, ε, ὁ, Bachi cognomentum, qui vindemiæ præeſt. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρος, ſive προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, ſideris cæleſtis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, Arat. 138. Ex πρὸ, & τρυγάω.

Προτυγχάνω, prior ſum, ante ſum.

Πρότυπον, ε, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. Ex πρὸ, & τύπος.

Πρότυπος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, *impr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per ſomnium facit; (3) conformo, ſequente εἰς vel πρός.

Προτύπλω, f. ψω, ante verbero, prior verbero ſeu cædo; (2) prorumpo, erumpo.

Προὔβαλε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προέβαλε, a προβάλλω.

Προὔβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέβη, a προβαίνω.

Προϋγραίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.

Προὔγραφε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέγραφε, a προγράφω.

Προὐδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, a προδιδάσκω.

Προὔδωκα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, a προδίδωμι.

Προὔθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, a προτίθημι.

Προὔθηκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε.

Προὔκειτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, a πρόκειμαι.

Προὐκινδύνευε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, a προκινδυνεύω.

Προκόνη, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προὐξένησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προεξένησε, a προξενέω.

Προὐξερευνητὴς, ὰ, ὁ, explorator præmiſſus.

Προϋπάγω & ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio.

Προϋπαντάω, obvius fio, prior occurro.

Προϋπαντάζω, idem.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, præexiſtentia.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia, qua quis alterum prævenit. A

Προϊπάρχω, fut. ξω, prævenio, præverto; (2) ſum ante, tempore præcedo, ante exiſto; (3) prior incipio, initium facio, provoco, laceſſo, v. c. beneficiis, προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. paſſ. part. Ἑτεοκλῆς πρὸπῆξ' ἀπ' ὀρθίας σανίδος πύργε, Eur. Ph. 1229. Προϋπῆρχον γὰρ οἱ ἔχθρα ὄντες πρὸς ἑαυτὸς, Luc. 23, 12.

Προὔπεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέπεμψα, a προπέμπω.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προϋπεξέρμαι, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, cauſæ inſtructio, apud Rhet.

Προϋπῆρκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi προϋπάρχω.

Προϋπιχνέομαι, ante promitto; προϋπέχετο, a. 2. ante promiſit. Σωτηρίαν προϋπιχνέονται οἱ τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22.

Προϋποβάλλω, & προϋποβάλλομαι, q. d. præſubjicio, præſtruo. Εἰ ἡ φύσις προϋπαβάλλεται τὰς δυνάμεις, Themiſt.

Προϋπογράφω, tacite factis indico, ſignifico.

Προϋποδείκνυμι, ante demonſtro, ſ. explicando oſtendo.

Προϋπόκειμαι, q. d. prius ſubjaceo, prius ſubjectus ſum; (2) prius in naturam rerum editus ſum; προϋπόκειται, præſupponitur. Προϋποκειδὸς σώματι, Philo.

Προϋπολαμβάνω, prius exiſtimo, prius animo concipio & præſumo.

Προυπομνηματίζομαι, προυπομνηματισάμενος, qui ante commentarios ſcripſere.

Προυπιπλεύω, ante ſuſpicor.

Προϋπόστασις, εως, ἡ, præexiſtentia. A πρὸφίσταμαι.

Προϋποτίθημι, præſuppono.

Προυποτυπόω, ante ſuſpectum habeo.

Προυποτυπόω, ante delineo, ſ. deſcribo.

Πρᾶπτος, ε, ὁ ἡ, ante oculos poſitus; (2) manifeſtus, Ph. πρᾶττον, perſpicuum, ἐκ τὲ πρόπλε, palam. Ex πρὸ, & ὄπτομαι.

Πρηγματερα, potiora, utiliora. A

Πρήγμα, operæ pretium. Ex πρὸ, & ἔργον.

Πρητίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθει, a προτιθέω.

Πρητρέπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro προετρέπετο, a προτρέπω.

Πρύτυψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προύτυψα, a προτύπτω.

Πρὸφειλες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέφειλες, a προοφείλω.

Πρηφίσαμαι, præexiſto; πρὸφεστηκὼς, præexiſtens, perf. part. A πρηφίσημι.

Προϋφαιρέω, ante ſubtraho ſ. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante ſurripio.

Πρὲχειν, præſ. infin. act. *Att.* pro προίχειν, a προέχω, antecello.

Προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præſumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonſtro, ſeu præmonſtro ſpeciem futuri, & quaſi polliceor, portendo aliquid, ac ſignifico prodigio; πρὲφαινε, præmonſtrabat, imperf. πεφαίνετο, apparebat; imperf. paſſ. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε, Pind. iſt. 8, 123. Ἄθλα πρὲφηνε τοῖς ταξιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λίγαν ὅτι ἱππέαν τάξιν, μεγάλη ἐν τῷ πεδίῳ πεφαίνετο, ib. 6, 21. Ἥδη δυτος ἐν ἀῇ πυλῶν πρὸφαίνετο ὁ Κύρος, ib. 8, 23.

Προ-

Προφανῇ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. προφαίνω.

Προφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, conspicuitas. A προφανὴς.

Πρόφαντις, ιδος, ἡ, interpres sacrorum. Πρόφητις, sacerdos.

Πρόφαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, præmonstratus, præsignificatus; (2) evidens, conspicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, Adv. conspicue, aperte.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo causas, causificor, tergiverfor causando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, causæ loco adfero, excuso, Gl. Vet. causor; προφασίζεσθαι, prætendit, Ph. προὐφασίσαντο, prætenderunt, aor. 1. med. 3. pl. Οὐδὲ ἀυλητὴν προφασίζομαι, Theog. 935. ἀχολίαν, Xen. Cyr. 2, 16. A

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, excusatio, Ph. causatio, al. Gl. Vet. occasio, materia, Ph. causa quæcunque etiam vera & arcana. Ἐυνῆς πρόφασιν, Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ τῇ συνάγοντο γυναῖκες Πάτροκλον πρόφασιν, i. e. Adgemebant fœminæ de Patroclo specie. ibid. 302. Πάσας προφάσεις προφασίζεσθαι, Plat. Politic. 5. A πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὁν, excusatorius. A προφασίζομαι.

Προφερέστερος, præstantior, Gl. V. item prior motu, incessu, & pronior. A

Πρόφρων, ένος, ὁ ἡ ἡ, qui est provecta ætate; (2) præstans. A προφέρω.

Προφέρησιν, 3. s. præs. conj. act. Ion. & cum ν a

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præsto, antecello, anteeo, ulterius fero seu porto, promoveo; προσενέγκαιε, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. pass. προενηνεγμένος, prolatus, Gl. Vet. perf. part. Ὅσσον παρθενικὴ προφέρῃ τριγάμοιο γυναικὸς, præstat, Theocr. 12, 5. Ἐν πάντα ὁ νόμον ἐυθύγλωσσος, ἀνὴρ προφέρει, Pind. Pyth. 2, 158. Προφέρω ὀδενὸς ὑμῶν ῥᾴμῃ, Thuc. Σὲ ἐς ἀυτυχίαν, Eur.

Προφεύγω, effugio; προφυγὼν, aor. 2. part. elapsus. Ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, Il. 14, 81.

Πρόφημι, prædico. Ex πρὸ, & φημὶ, dico.

Προφημίζω, ante dissipo famam.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis epith. A προφήτης, & ἄναξ, rex.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A πρόφητεύω.

Προφητεῖον, ε, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinam audio; (3) in N. T. interpretor vaticinia, & alia sc. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ὅστις σοὶ προφητεύσῃ τάδε, Eur. Ion. 370. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ ἡ εἰς τὸν νεὼν τὸν Ἰσιδος, ἣ προφητεύειν, Heliod. A προφήτης.

Προφήτης, ε, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates, Gl. V. προφὴς, antistites, vates, Ph. in N. T. etiam de Poëta. A πρόφημι. Hinc

Προφητικὸς, ἡ, ὁν, propheticus, ad prophetas pertinens.

Προφητικῶς, more vatum.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) sacerdos.

Προφητοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus; (2) propheta dignus. Ex προφήτης, & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ε, ὁ, prophetarum interfector. Suic. Ex φόντης, pro φονεύς.

Προφθαδίλω, præveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, fut. άσω, idem quod simpl. φθάνω, Ph. πρόφθασον, præveni, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησῦς, Matt. 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V. Hinc

Προφθιγξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προφθίμενος, ε, ὁ, præmortuus seu antemortuus. Ex πρὸ, & φθίομαι, pereo.

Προφοβέω, ante terreo.

Προφοβητικὸς, ἡ, ὁν, prætimens, absterrendi vim habens. A προφοβέω.

Προφοιβάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὄφρα προφοιβάζωσι δέμνῃ ζαθεοῖσι καθαρμοῖς, Nonn. P. 11, 55. Vide Φοιβάζω.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) exprobratio, ap. Polyb. A προφέρω.

Προφορέομαι, ἔμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολύμεθ' ἅλως τὸ ὁδὸν προφορεμένω, Arist. Av. 4. A προφέρω. Unde

Προφορικὸς, ἡ, ὁν, qui ore profertur, enunciativus, Gl. V. eloquens, facundus.

Πρόφορος, ε, ὁ, humor cruentus & aquosus inter membranas, quibus fœtus continetur. Ab eodem.

Προφόωσδε, in lucem.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, septum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen, (3) locus ante scenam. A προφράσσω.

Προφρίζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ ᾧ πρωτερραδίμβρα πολλὰ Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες, Hesiod. Ἔργ. 653.

Πρόφρασσα, ῆς, ἡ, propensa, benevola, lubens, Hom. Odyss. 10, 386. & 5, 161. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράττω, f. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονέως, Adv. prompto seu propenso animo, lubenter. Ab eod.

Προφόνως, Adv. idem & ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. A φρὴν.

Πραφύγοι, 3. s. aor. 2. conj. act. v. προφεύγω.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς, νὸς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præsidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὁν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, præsidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A seq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago. Μὴ δυναμένῳ ὃ προφυλάξασθαι ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Οὐ γὰρ ἐὼ ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμενος, Epigr. de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, Xen.

Προφύραμα, τὸ, massa farinacea, quæ in mactra subigitur ut inde panes fiant. A

Προφυρόω, ῶ, ante misceo, præparo ante. Καὶ πριπεφυραμένος λόγος ἐς μοι, Arist. Av. 468.

Προφύρτος, ον, ante subactus, & quidem recte, satis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus follium fistulæ in metallis teguntur. Ex πρὸ, & φυσάω, sufflo.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel sero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero seu gigno.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φθέγειν προφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio.

Προχαίρω, gaudium præcipio, frustra gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, Aret.

Προχανὴ, ῆς, ἡ, prætextus. Προχανὴ σὶ εὐρίσκετο πᾶσα, Callim. Hymn. in Cererem, 73. Ex πρὸ, & χαίνω, hisco.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræsentatio ac prævia descriptio. A

Προχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam sculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Πρόχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui prominentibus est labiis; labrosus, Gl. V. A χεῖλος.

Προχειρέω, ap. Dion. H. si lectio sana, (Ern.) idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio, q. πρόχειρον, promulgo; (2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino; (3) instituo, inchoo; (4) promo, depromo; προχειρίζομαι, profero, promo, Gl. V. pass. deligor. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, Act. 22, 14. Δωϊαμίν τινα φημὶ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. Phil. 1. A

Πρόχειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est in promptu, inventu facilis, expeditus, Ph. πρόχειρον, promptum, ad manum. Προχειροτέρη βηχὶ, Aret. Ex πρὸ, & χείρ.

Προχειροτονέω, ante seu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid designo. Γενομένης ἐκκλησίας προχειροτόνησεν δῆμος, Dem. Μαρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τῆ Θεῷ Act. 10, 41.

Προχειρότερος, promptius.

Προχείρως, Adv. prompte; (2) temere.

Προχειρουργέω, ante manibus operor.

Προχέοντι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro προχέουσι, a προχέω.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, profusio, profusum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχεῦ λίτραιαν ὀμφὰν, Anacr. 6, 11. Ἐς πεδίον προχέοντο, Il. 2, 465.

Πρόχυ, Adv. in genua, geniculatim; (2) funditus, radicitus. Ex πρὸ, & γόνυ.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) deluvium, inundatio; (3) gurges; (4) ostium, quo fluvius in mare effunditur. Hom. Il. 17, 263. Odyss. 5, 453. Ab eod.

Προχοΐδιον, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis, Strabo lib. 17. A

Προχοΐς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, contr. πρόχους, ε, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. pl. πρόχοι. Ab eod.

Προχορεύω, præsulto, salto.

Προχρείω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, fut. ήσω, tempore sum prior, tempore præcedo, Suic. A

Πρόχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, tempore anterior, tempore præcedens. Ex πρὸ, & χρόνος.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profusum est; (2) vinum sponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A προχύω. Unde

Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, effusio; (2) terra ante locum aliquem adgesta.

Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in insula Prochyta. A

Προχύτη, νῆσος, terra avulsa a continente & insula facta. A προχύω. Unde

Προχυτήριον, ε, τὸ, fusorium, Gl. V.

Προχύτης, ε, ὁ, poculi species. Ab eod.

Προχύτος, ος, ον, profusus, Clem. A.

Προχυτὸς, ὴ, ὸν, perfusus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terra adgesta exstruo. Τὸ Περσικὸν ὄδωμα προχύων, Dion. Per. 52.

Πρόχωλος, ος, ον, claudus.

Προχωρέω, ῶ, fut. ήσω, procedo, progredior, succedo, prospere cedo. Ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος, Eur. Herac. 486. Κῶμον ἀναυλότατον προχορεύειν, id. Ph. 797. Ἤδη τὸ πλεῖστον τοῦ κύκλου προὐκεχωρήκει, Herod. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod succedit, seu successit; (2) excrementum.

Προχάρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.
Προψηφίζω, ante scisco, decerno.
Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.
Προῳδός, ἡ, prolusio in cantu, introitus, & qu. præcentio.
Προωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παραστύξειν ἠ προωθεῖν, Longin. 32.
Προώλης, petulans, Ph. perditus. A πρὸ, & ὄλλυμαι.
Προωμοσία, ας, ἡ, præjuratio. Ab ὄμνυμι.
Προωνύμιον, ι, τὸ, prænomen, Ph. Ex πρὸ, & ὄνομα. Unde
Προώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, prænomen habens.
Πρόωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui justum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex πρὸ, & ὥρα, *tempus*.
Πρόωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Προώρισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προορίζω.
Προωρώμην, imper. ind. med. *contr.* pro προωραόμην, a προοράω.
Πρόωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsus. A προωθέω.
Προώτης, ε, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum suspendebant. Ab eodem. Hinc
Προωτικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens.
ΠΡΥΛΕΣ, ων, οἱ, propugnatores; (2) pedites; Hom. Il. 5, 744. (3) populi multitudo congregata.
Πρύλις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant. Οὕλα ὄ Κρῆτές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 52. Vid. Lucian. de Saltat. A πρυλέες.
Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.
Πρύμνηθεν, *Adv.* a puppi. A πρύμνα.
Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, Gl. Vet. retinacula; Hom. Il. 1, 47. Ab eodem.
Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.
Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens; παρὰ πρυμνήσια νηός, i. e. juxta *palum*, quem Romani *tonsillam* vocant; *Adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.
Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens.
Πρυμνόθεν, *Adv.* a puppi; ab eod. (2) funditus. A
ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus.
Πρυμνοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω.
Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρύμνος, & ὄρος, *mons*.
Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.
Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio disceptaturi, Lat. sacramentum. A
Πρυτανεῖον, ε, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus; (2) curia; (3) Palatium augustale. A
Πρυτανεύω, f. εύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, summam potestatem teneo, præses sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, subministro, procuro. Τῶν εἰρώνα ἐπρυτάνευσε, Isocr. περὶ εἰρώνης, Arist. Πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι, Hom. Hymn. in Apoll. 68. A πρύτανις. Unde
Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis Senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, ἄρχων ὑπατος; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator. *Ern.*
Πρῳ, πρῳ, & πρῷ, *Adv.* mane. Ex πραΐ.
Πρώην, *Adv.* nuper, ante, olim, Ph.
Πρωθήβης, ε, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἕκτα πρωθήβην Τάκινθον, Nic. Th. 905. Ex πρῶτος, & ἥβη.
Πρωθήβης, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Πρωθύστερος, πραπόsterus, Gl. V. πρωθύστερον, præposterum, Gl. Vet. Ab ὕστερος.
ΠΡΩΙ, *Adv.* mane, (2) mature, tempestive; (3) præmature, ante tempus. Hinc *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, & *Superl.* πρωϊαίτατος. Hinc
Πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus.
Πρωϊαίτατα, admodum tempestive, præmature, summo mane.
Πρωϊαίτερον, profundiore diluculo; (2) maturius, tempestivius.
Πρωϊανθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mature vel præmature florens. Ex πρωΐ, & ἄνθος.
Πρωϊβλαστέω, mature germino. A
Πρωϊβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ, & βλάστη, *germen*.
Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura seu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.
Πρωΐζα, vel πρώϊζα, *Adv.* non ita dudum, hodie mane; (2) præmature, citius, intempestive, ante tempus. A πρωΐ. Unde
Πρῴζον, vel πρωΐζον, paullo ante, præteritum; (2) hesternum; (3) nudius tertius.
Πρωΐθεν, *Adv.* a mane, a tempore matutino.
Πρωϊκαρπία, mature fructus reddo.
Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.
Πρωϊκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus mature proveniunt. Ex πρωΐ, & καρπός.
Πρώϊμος, ε, ὁ ἡ ἡ, maturus, tempestivus, Ph. πρωΐμιον, præcox. A πρωΐ.
Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.
Πρῴον, ε, τὸ, hora matutina. A πρωΐ.
Πρωΐος, ία, ιον, matutinus. A πραΐ. Hinc
Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas.
Πρωϊσπορέω, præmature sero, mature semino. A
Πρωΐσπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui mature seritur; (2) præmature serendus. A Σπείρω.
ΠΡΩΚΤΟΣ, ὅ, ὁ, podex, anus, culus.
Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates specto, observo, verbum Aristophanicum, Eq. 874. ut & πρωκτοπευτετήρις.
Πρών, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex s. cacumen montis. A πραών.
Πρῶξ, ωκὸς, ὁ, gutta, stillicidium, *proprie* roris. Ἦν ἄρ' ἔτι ᾧ κεν ἐπείνᾳ Πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο, Call. in Apoll. 40. A πραΐ.
Πρῷ, idem quod πρωΐ.
ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.
Πρωράζω, in prora deprimo; πρωράζεσθαι, dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A pr.
Πράραθεν, *Adv.* e prora. Ab eod.
Πρωρατεύω, fut. εύσω, sum proreta, seu in prora navem rego. A
Πρωράτης, ε, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.
Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui est in prora.
Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, Ph. A πρώρα.
Πρῶτα, *Adv.* primum. A πρῶτος.
Πρωτάγγελος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui primo aliquid nunciat, prænunciat, prænuncius.
Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. Τᾶτο κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη, Callim. in D. 104. Ab ἄγρα.
Πρωταγωνιέω, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A
Πρωταγωνιὴς, οῦ, ὁ, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet.
Πρώταθλος, ε, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλον.
Πρωταίτιος, ὁ ἡ ἡ, qui maxime in culpa est.
Πρωταίχμια, & πρωταίχμεια, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμή.
Πράταρχος, ε, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἀρχος.
Πρωτεία, ας, ἡ, primatus, Suic. A πρῶτος.
Πρωτεῖον, ε, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.
Πρωτέκδικος, ὁ, primus defensor.
Πρωτεϊκὴ, ῆς, ἡ, sc. Συκῆ, ficus, quæ prius fructum suum quam aliæ maturat, præcox seu festina ficus. A πραΐ, alii tamen a πρότερος, deducunt, sed & προτερικὴ, scribunt.
Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor; πρωτεύων, principalis, Gloss. Vet. Ταῖς ὑσίαις πρωτεύοντες, Isocr. Πρωτεύσαι ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες, Id. χρὴ δόξαι, Plut. τῆ Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.
Πρωτηρότης, ε, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι, Hesiod. Op. 488. A ἀρόω.
Πρώτισα, *Adv.* primum. A πρωτίζω.
Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.
Πρώτιστον, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia. A
Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus, Hom. Il. 2, 702. A πρῶτος.
Πρωτοάλος, ε, ὁ ἡ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab ἅλς, *mare*.
Πρωτοβαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis subselliis, aut in subselliis primum colloco. A
Πρωτόβαθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in primis subselliis aut in subselliis judicialibus primus sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex πρῶτος, & βάθρον.
Πρωτοβολέω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A
Πρωτοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, & βάλλα. Unde
Πρωτόβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit.
Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte concrescit.
Πρωτόγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, primas nuptias agens.
Πρωτογένειος, εία, ειον, primogenitus. Ex πρῶτος, & γένομαι.
Πρωτογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex iisd.
Πρωτογένημα, ατος, τὸ, quod primum enatum & eductum est.
Πρωτογέννητος, ε, ὁ ἡ ἡ, primogenitus, Ph.
Πρωτογεύστης, ε, ὁς, prægustator, qui primus gustat, Ph. gustator. Ex πρῶτος, & γεύω.
Πρωτογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui primus sententiam dicit, qui est primæ sententiæ, princeps senatus. A γνώμη.
Πρωτόγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, primigenius primigenus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος, & γένος, a γίνομαι.
Πρωτογόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iisdem.
Πρωτογυμίαιος, ων, οἱ, qui primi uxores ducunt, Hes. Ex πρῶτος, & γυνή.
Πρωτοδαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. Ex πρῶτος, & δαίω.
Πρωτόζυκτος, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Πρωτόζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, primis nuptiis junctus, vel qui tunc primum matrimonio junctus est. Ex πρῶτος, & ζυγός.
Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum A τίθεμαι.
Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex πρῶτος, & δοινὴ, *convivium*.
Πρωτόθρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in primo throno sedet.
Πρωτόθρος, *contr.* πρωτόθρους, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθροε κήρυξ, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. & 6, 45.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus.
Πρωτοκήριος, ε, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex πρῶτος, & κήρος, *cera*, quia primus in tabula cerata scribebatur.
Πρωτόκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, primo vocatus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, primus in convivio locus.
Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem v. c. imperii occupat. Ex κλίσις, *inclinatio*.
Πρωτοκόμιον, ε, τὸ, prærogativa, Suic. Ex πρῶτος, & κομίζω, *curo*, Suic.
Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonsio. A
Πρωτόκουρος, ε, ὁ ἡ ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κουρά.
Πρωτοκλίσιος, ε, ὁ, primo creans.

Πρωτόκλιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, primo conditus seu creatus, Gl. V. primitivus.
Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.
Πρωτόκτονος, qui primus occisus est.
Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.
Πρωτόλειον, ε, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex πρῶτος, & λεία, *præda*.
Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes fortitus sum.
Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A
Πρωτολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.
Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. Ex πρωτος, & λόχος.
Πρωτόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, princeps vates.
Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem passus ob Christ. religionem.
Πρωτόμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, primus mortuus.
Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, Hes.
Πρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.
Πρωτονέως, ω, ὁ ἡ ἡ, qui nunc primum navigat.
Πρωτοπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui primus compactus & coagmentatus est, recens compactus; primo defixus, Hom. Il. 5, 194. A πηγνύω.
Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quid primum adficitur non per consensum alterius, initium percipiendi mala. Ex πρῶτος, & πάθος. Unde
Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primo patior, f. primum afficior.
Πρωτόπαλος, ε, ὁ, primus luctator.
Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor.
Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Ph.
Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. Ex iisdem.
Πρωτόπειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui rei alicujus primus periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. Ex πρῶτος, & πεῖρα.
Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, primum seu præcipuum damnum adferens. A πῆμα.
Πρωτοπλασία, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. c. sobolem.
Πρωτόπλαστος, ε, ὁ, qui primus fictus formatusque est, primus homo.
Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ε, ὁ ἡ ἡ, primo navigationem experiens, primo navigans.
Πρωτοπολίτης, ε, ὁ, princeps, Ph. πρωτοπολίζ), proceres, optimates, Ph.
Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas, primum agmen in bello.
Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.
Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primum exigitur. Ex πρῶτος, & πρᾶξις.
Πρωτόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ἡ, primum proferens radicem. A ῥίζα.
Πρωτόῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui primum defluxit. Ex πρῶτος, & ῥύω, *fluo*.
Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* a πρὸ, pro πρότατος, unde *Ion.* fit πρόατος, & *Att.* πρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. Vet. τὰ πρῶτα, primum; τὰ πρῶτα, primæ partes.
Πρωτοσπόρος, ε, ὁ, qui primus serit, aut sevit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo seminatus, primo satus.
Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex πρῶτος, & στάσις.
Πρωτοστατέω, primus in ordine sto, antistitor, seu antesignanus sum. A
Πρωτοστάτης, ε, ὁ, qui primus stat in acie, Ph. princeps; πρωτοστάδ), primores, Gl. V. Ex πρῶτος, & ἵστημι, *sisto*.
Πρωτοσφακτος, ον, primus omnium interfectus.
Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, privilegia, seu jus primogenituræ. A
Πρωτοτοκδέω, f. δέσω, primogenituræ jura tribuo. A πρωτότοκος.
Πρωτοτοκία, ίας, τὰ, privilegia seu jus primogenituræ. Ab eod.
Πρωτοτόκος, ε, ἡ, quæ primum peperit, primipara, Gloss. Vet. πρωτοτόκι, primiparæ. Πρωτοτόκῳ, κιγυρῇ, ἣ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο, Hom. Il. 17, 5. Ex πρῶτος, & τίκτω.
Πρωτότοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, ille ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est. Ph. primigenus, primogenitus, primitivus. Ex iisd.
Πρωτοτομέω, primum cædo seu seco, in primis puto. A
Πρωτότομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui primus cæsus & putatus est. Ex πρωτος, & τέμνω.
Πρωτοτυπία, ἡ, est verborum πρωτοτύπων. 2.)
Πρωτότυπον, ε, τὸ, originale, principale, Ph. (2) verbum πρωτότυπον, f. 1.) primitivum 2.) a Gramm. opp. κλιτικοῖς, ut ἕλλω, a quo κλιτικὸν ἑλληνικός; dicitur & ἁπλοῦν, 3.) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A
Πρωτότυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, exemplar, ex quo simile facimus, Gl. Vet. primitivus, principalis.
Πρωτοτύπως, principio, Gl. V. principaliter, primitive.
Πρωτούπνιον, υ, τὸ, primus somnus, Suic. Ex πρῶτος, & ὕπνος.
Πρωτεργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ex πρῶτος, & ἔργον.
Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A
Πρωτοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, primo apparens. Ex πρῶτος, & φαίνομαι.
Πρωτοφόνος, ε, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.
Πρωτοφορέω, primus f. inter primos gero aliquid.
Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit, primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert.
Πρωτοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, primo natus seu exortus; πρωτοφυὲς, primum natum. Ex πρῶτος, & φύομαι.
Πρωτόχνους, *contr.* πρωτόχνους, ε, ὁ ἡ ἡ, primam lanuginem habens.
Πρωτόχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, primævus, Gl. Vet.
Πρωτόχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, primum effusus.
Πράτως, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per se & sua natura, non per accidens, Gl. Vet. primo, primitus. A πρῶτος.
Π Ρ Ω Ν, ωνος, ὁ, locus acclivis, collis, vertex & cacumen montis; πρώονες, cacumina, vertices.
Πταίη, 3. sing. aor. 2. opt. act. v. πτῆμι.
Πταίοσαν, *offendentem*, præs. particip. act. f. g. *Dor.* pro πταίουσαν, a πταίω.
Π Τ Α Ί Ρ Ω, sternuo, sternuto; ἔπταρον, aor. 2. Τηλέμαχος ὃ μεγ' ἔπταρεν ἀμφὶ ὃ δῶμα, Odyss. 17, 541.
Πταίσειν, f. 1. inf. act. v. πταίω.
Πταῖσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus, Ph. culpa, noxa, delictum, Al. Gl. Vet. menda. A πταίω.
Πταισμάτιον, ε, τὸ, offensiuncula, Gl. V. A
Π Τ Α Ί Ω, fut. πταίσω, impingo, offendo, pecco, titubo, vacillo, labor. Τῇ γνάμῃ καὶ τύχῃ πταίειν, Herodian. Μὴ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, Thuc.
Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.
Πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A πτακὶς.
Πτάμβοι, nom. pl. pr. part. med. v. πτῆμι.
Πτὰξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, idem quod πτακὶς.
Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore suo sternutare cogit. A
Πταρμικὸς, ἡ, ὸν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A
Πταρμὸς, ὁ, ὁ, sternutatio, sternutamentum.
Πτάρνυμαι, sternuo; sternuto, Ph. Πτάρνυντο, Aristot. 3. pl. opt.
Πτάνυμαι, idem. A πταίρω.
Πτάρνυμι, sternuo, Gl. V. Ab eod.
Πτάτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέπτατο, a πτῆμι.
Πτάω, πτᾶ, est thema, unde πτάσω, πτάσσω, πτάρω, πτύρω, πτύω, πτάσω, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Ern.*
Π Τ Ε Α Ε Ά, ας, ἡ, ulmus. Hinc
Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.
Πτελεών, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.
Πτέλος, ὁ, aper.
Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus, G. Vet. πτέρινον, plumatile. A πτερόν.
Πτέρις, ιδος, sive πτέρις, ίδος, ἡ, filix mas, *barba*, Gl. Vet. πτέρις, βοτάνη, filix. Ab eod. *Angl.* Fern, *or* Brakes.
Π Τ Ε Ρ Ν Α, *Ion.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, Ph. (2) inferior pars mali erecti, quæ ἱστοπέδῃ inseritur. Ἐς ζυγὸν ἐκ πτέρνης, Hom. Il. 22, 397.
Πτρνίζω, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, Gl. V. supplanto. A πτέρνα.
Πτέρνις, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ spinosæ. Ab eod.
Πτρνίσιον, υ, τὸ, pernio, Gl. V. A πτέρνα.
Πτρνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα.
Πτρνισμὸς, ὁ, ὁ, supplantatio, deceptio. A πτρνίζω.
Πτρνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit, & verberat, qui calcibus ferire solet; (2) calcar. Ab eod.
Πτρνιστὴς, ὁ, ὁ, idem, R.
Πτρνιστάτης, ε, ὁ, qui calci inter ambulandum insistit, Ex πτέρνα, & βαίνω.
Πτρνολύφος, ε, ὁ, qui calcem rodit; nomen muris in Batrachom. ver. 222. Ex πτέρνα, & λύφω.
Πτρνοκοπέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα, & κόπτω.
Πτρνοτρώκτης, ε, ὁ, pernivorus, nomen muris in Batrachom. ver. 29. Ex πτέρνα, & τρώγω.
Πτρνοφάγος, ε, ὁ, idem. ib. v. 224. A φάγω.
Πτροδόνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, pennis agitatus, celer, qui alis circumagitur. A δονέω.
Πτροείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus, Suic. Ex πτρὸν, & εἷμα.
Πτρόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, Gl. V. volatilis. A
Π Τ Ε Ρ Ὸ Ν, οῦ, τὸ, ala, pluma, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; πτρὸν πλοίκ, ὡς Ἔννιος, apluſtra, *ut Ennius*, Ph.
Πτρόομαι, πτρόωμαι, plumesco, Gl. Vet. metaph. erigor, quasi alis; ἐπτρωμένος, alatus, p. part. pass. Ὑπὸ τῆς τὸ ἐν ἰδεῖν ἡμέρᾳ πτρωθεὶς, Philo. A πτρόω.
Πτροποίκιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, varias & pictas pennas habens. Ex πτρὸν, & ποικίλος.
Πτρόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, alatos pedes habens, Gl. V. alipes. Ex πτρὸν, & πούς.
Πτρορρέω, ῶ, pennas amitto. Οὐκ, ἀλλὰ μ' χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνια πτρορρεῖ, Arist. Av. 106. A πτρὸν, & ῥέω.
Πτρορρυέω, idem. Καλλίας ἆρ' ἔστος ὁ ὄρνις ἐςίν; ὡς πτρορρυεῖ; Arist. Av. 291. A ῥύω.
Πτρόσις, ιτος, ἡ, pennatus. A πτρὸν.
Πτρόφοιτος, ον, alatus. A φοιτάω.
Πτεροφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν, & φέρω.
Πτεροφυέω, pennas produco, pennæ mihi nascuntur, plumesco. A φύομαι.
Πτεροφυὴς, ές, alatus.
Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio. Ex iisdem.
Πτερόφυτος, ον, alatus.
Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; metaph. erigo, uti spe. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονήμας πρὸς ἄνδρ' ὁρᾶν πτεράσεις, Arist. Av. 1339. Λέγουσί τ' ἄρα ἡ πτερῦσ), ib. 1452. A πτερὸν.
Πτερύγεσσι, dat. pl. *Ion.* pro πτέρυξι, a πτέρυξ.
Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra & inaniter

conor, Gl. V. πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις, Arist. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγιος, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula, pinnaculum, seu pinna in ædificio; summa auricula, Dim. a πτέρυξ.

Πτεροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, & εἶδος.

Πτερογοεόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor, tabellarius surrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερὸν, & φέρω.

Πτερυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωδὸς, vel πτερύγωπις, ος, ὁ ἡ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ, & ὠκύς.

Πτέρύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. A πτέρυξ.

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eodem.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτέρον.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis.

Πτερυσσομαι, ξομαι, alis lætera ferio; (2) gestio seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. Οἰκεῖα ᾗ πέμφιξ Ταίναρον πτέρυξιν, Lyc. 1106. A πτέρυξ.

Πτερύσσομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennosum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτέρον.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτερωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addidit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέσθαι, aor. 2. inf. med. pro πτάσθαι, a πτῆμι. Unde

Πτῆμα, ατὸς, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπταμαι & alia descendunt.

Πτῆναι, volasse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πτηνολέτις, ιδος, ἡ, avis perdens, vel perimens laqueos. Ab ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ου, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν, οῦ, volucris, ales, avis. A πέτομαι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πήσσω.

Πτῆσῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, f. ξω, q. d. metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. Vet. extimesco; (2) perterrefacio. Σίγῃ πτήξειαν ἀφωνοι, Soph. Aj. 171. Ὁπόταν αἱ πτῆξασι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, Arist. Lys. 773. Τὸ Ζῆν, ξυμπαίζειν, καὶ ὕπνῳ πτῆσσαν δόρυ, Lyc. 280. Πόλις ᾗ πρὸς πόλιν ἐπτηξέ, Eur. Supp. 269. A πτοέω.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, Adv. volatilium modo, Suic.

Πτίλλος, lippus, Ph.

Πτιλοβόρος, α, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & βόσκω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, Ph. pluma.

ΠΤΙΑΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callosis & rubentibus.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισάνη, ης, ἡ, ptisana, i. e. hordeum pistum & a cortice purgatum; (2) ptisana non colata, hordeacea.

Πτισανόῤῥοια, ἡ, forbitio ptisanæ, 2.)

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙΣΣΩ, tundo, pinso, decortico. Ἐπτισμένα κριθαῖς, Arist. H. An. 8, 7.

Πτιστικὸς, ἡ, ὸν, pinsationi aptus, qui contundi, comminui potest. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio; (2) timor, metus; (3) impotens amor.

ΠΤΟΕΩ, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo; πτοῶ, terreo, territo; πτοοῦμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. Vet. p. part. pass. percussus amore. Μή τις σ' ἴδῃ σείχουσαν ἐπτοημένῳ, Eur. Iph. in Au. 1054.

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. v. πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, pavor & consternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, it. vehemens amor. Ab eod.

Πτοία, ας, ἡ, id. quod πτόα, libido rei alicujus, nimia adfectatio. A πτοιέω. Hinc

Πτοιάλεος, ου, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore incensus.

Πτοιάω, ῶ, idem quod

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, consterno metu, perterrefacio, amore percutio; (2) animo specto attento. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, Mosch. 4, 122. Κηρότεῳ γὰρ ἀνὴρ μετ' ὀμίλικας ἐπτοίῃ, Hesiod. Ἔργ. 445. A πτοέω.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ου, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτοιῶμαι, præs. ind. pass. contr. pro πτοιέομαι, a πτοιέω, Poët. pro πτοέω.

Πτολεμίζω, bello peto, infesto. Ἔπειτο πτολεμίζων Ἐς Τροίλον, Il. 13, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ῆ, ὁ, pro πολεμιστὴς.

Πτολεμόνδε, ad vel in bellum; pro πολεμονδε.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ου, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum,

Πτολίεσσι, dat. pl. Att. & Ion. pro πόλεσι.

Πτολιπόρθης, ου, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ου, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor. Πτολιπόρθιος, Hom. Od. 9, 504. Ex πτόλις, & πορθέω.

Πτολίπορθος, idem. Hom. Il. 2, 278.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. Att. pro πολιπόρθῳ.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, urbs, civitas. Pro πόλισμα.

Πτορθάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόρθος, & ἄκανθα, spina.

Πτόρθοιο, gen. sing. Ion. pro πτόρθου, a

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, surculus. Ab ἐρθός.

Πτοώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ου, ὁ, screatus, exscreatio; (2) crebra sputi ejectio. A πτυαλίζω, vel πτυελίζω.

Πτύαλον, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ. Πτύγμα πέπλοιο, Il. 5, 315. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΤΓΞ, γὸς, ἡ, ptynx, avis genus.

Πτυελίζω, saliva abundo, Hipp. A πτύελον.

Πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A pr.

Πτύελον, ου, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur, Ern.

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, plicatilis. Ab eod. Unde

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga & sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. Vet. tabella; (2) cacumen montis, Hom. Il. 20, 22.

Πτύξαι, aor. 1. part. act. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυόφι, Poët. ventilabro. Ἀπὸ πλατέος πτυόφιν, Hom. Il. 13, 588, A πτύον.

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρομαι. Unde

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facile consternatur.

Πτύρω, ι. ρῶ, consterno, expavefacio, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτύρεσθαι, consternatur, Ph. Μὴ πτυρόμενοι ὑπό τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28. A πτοέω.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΤΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus. p. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. pass. Τὴν ἀλκυρίδα πτύξας, Plut. Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

Πτυχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, s. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχὴ.

ΠΤΤΩ, fut. ύσω, sputo, exspuo, exscreo; (2) contemno, despuo. Τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, Theocr. 6 39. Πτύσας πρόσω πᾳ, Soph. Antig. 1246. Αἷμα πάχι πτύοντα, Hom. Il. 23, 697.

Πτυσάξεμεν, Ion. pro πτυσάζειν, a

Πτυσάζω, metu contrahor, expavesco; πτυσαζέμεν, trepidare, inf. pro πτυσάζειν, Il. 4, 372. A πτύξ. Unde

Πτυσὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A πτῶμα.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) substant. pro lepore, Hom. Il. 17, 676. Æschyl. Agam. 141. Nicand. in Theriac. 949. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ίμον, caducus; πτώσιμα, πτῶμα ὁδῷ νεκρῷ, cadaver, Gl. V. Æschyl. Agam. 678. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Ph. strages; Al. Gl. V. Ab eod.

Πτώσῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. πτώσσω.

Πτώσσουσι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro πτώσσουσι, a

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu consternor, metu perculsus conicio, abscondo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλοι δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσιν ὑπαὶς ἀρσένων ὑπαιτεῖν, Eur. Bac. 223. A πτοέω.

Πτώσω, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, casualis. A

Πτωτὸς, ἡ, ὸν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, όνος, ὁ ἡ ἡ, q. d. mendicus ostentator, pauper arrogans, Alexis apud Athenæum. Ex πτωχὸς, & ἀλάζων.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens. A πτὼξ.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia, paupertas, egestas, Ph. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper fum, mendico; πτωχεύεσκον, mendicabam, imperf. Ion. pro ἐπτώχευον. Ὅτε δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχὸς.

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίων, Comparat. irregul. mendicior; Comparat. irregul.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμισθος, ὁ, ἡ, pauper Muſis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς, & μῖσθος.

Πτωχοπλέσιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui ſpecie paupertatis reipſa ſunt ditiſſimi.

Πτωχοποιὸς, ὁ, ἡ, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis deſtinatus.

Πτωχοτροφέω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, & τρέφω.

Πυανέψια, ων, τὰ, feſtum Athenis. A

Πυανέψιον, ίου, τὸ, in quo legumina ſeu fabæ coquuntur. Ex πύανον, & ἕψω. Hinc

Πυανεψιῶν, ῶνος, ὁ, menſis, cujus initium eſt, quando ſol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October.

Πυάνιος, α, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ου, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem.

Πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, poſticus, qui eſt natium; (2) ſalax, libidinoſus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enaſcens, *Strabo lib.* 13. Ab eod.

Πύγαργος, ου, ὁ, ἡ, nates albas habens, effeminatus, *Subſt.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ, & ἀργός.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* ſecundum clunes, vel nates, averſe. A πυγή.

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depreſſæ, Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, Ph. p. part. paſſ. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πυγίζω.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pygmæis pugnans; ut πυγμαιομάχοι γέρανοι, grues. Ex πυγμαῖος, & μάχομαι.

Πυγμαῖος, α, ὁ, æquans ſeu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, puſillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχίω, ῶ, pugilatu decerto, Apoll.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ, & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) menſura ſpatii, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. Vet. cæſtus; pugilatus. Πυγμὴν ἢ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πύξ.

Πυγμῆ, *Adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie eſt dativus.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολάμπις, ίδος, ἡ, cicindela, inſecti genus, cujus clunes ſeu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, menſuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ου, ὁ, ἡ, *Epith.* meretricis qu. clunes ornans. Ex πυγὴ, & στέλλω.

Πυγώσιος, α, ὁ, idem quod πυγιαῖος. Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγώσιον ἔνθα κἀκεῖθα, Hom. Odyſſ. 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, v. πυγμὴ, 2). A πύξ.

Πυδαρίζω, reſilio; calcitro; calce nates ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum ſeu ſolium æreum, in quo ſe lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inſeritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ου, το, idem quod

ΠΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, ſolium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) ſolium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, ες, ὁ, ἡ, concavus in modum πυέλου. A πύελος.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. πυτία.

Πυέω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. A πύον.

Πυή, ῆς, ἡ, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eodem.

Πυθαγόρειος, ος, ὁ, ἡ, Pythagora ortus, Pythagoreus. A Πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ ſectator ſum.

Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, ſectatrix Pythag. Philoſophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, ſectatio, ſtudium Philoſophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγορισ-δε, *Dor.* pro Πυθαγορισ-ὴς, Pythagoræ ſectator.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A Πυθὼ.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθου, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθω.

Πύθῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, a πυνθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, ſc. ἱέρεια, Pythia Apollinis ſacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, feſtum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum ſerpentem Pythonem Delphis celebratum. Ab eodem.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθαΐζω.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) ſacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιον, & νίκη.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium ſive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a ſerpente Pythone ei impoſitum, quem jaculis ſuis interemiſſe fertur. A πύθων.

Πυθίων, ονος, ὁ, Pythion, bulbi genus. Ab eodem.

Πυθμηδὸν, funditus, prorſus, omnino. A

ΠΥΘΜΗΝ, ένος, ὁ, fundum, ima pars; (2) ramus, propago.

Πυθεῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a πυνθάνομαι, Il. 1, 257.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus & certo futurus. A πραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector ſerpentis, v. πύθων.

Πυθόληπτος, ος, ὁ, ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος, & λαμβάνω.

ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, ιος, ὁ, ἡ, Pythicus vates.

Πυθόμβροι, nom. pl. a. 2. part. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ος, ὁ, ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, & χράω, *oraculum edo.*

ΠΥΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putreſco, putrefio. Ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, Heſiod. Ἔργ. 624.

Πυθὼ, οῦς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini ſacra.

Πυθώδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel ſerpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

Πυθωνικὸς, ὴ, ὸν, Pythonicus; (2) a ſpiritu divinatorio correptus. A πύθων.

Πύϊον, ου, τὸ, ſanguis putrefactus. A πύον.

ΠΥΚΑ, *Adv.* denſe, ſpiſſe; (2) prudenter, accurate; adfabre. Ὅς ῥα νόῳ μὲν ἔἴσα, πύκα δ' ἔτραφε εἴδατα θοινᾷ, Hom. Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denſo, ſtipo; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, denſatus; p. part. paſſ. Ph. crinitus. Στιφάνοις πυκάσειεν, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζω τᾶδ', id. Herac. 725. Παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον, Theocr. 21, 53. Ἕλορα δ' ἀϊνὸν ἄχος πύκασσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, Hom. Il. 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσδεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πυκασμὸς, ὅ, ὁ, denſatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, ες, ὁ, ἡ, prudens, accuratus. Ex πυκινὸς, & μῆδος, *conſilium.*

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινός.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. ſ. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκινητος, ον, qui crebro movetur.

Πυκινόῤῥιζος, ον, multas & diffuſas late radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ὴ, ὸν, denſus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. Ex φρὴν.

Πυκινῶς, *Adv.* denſe, ſpiſſe, crebro, frequenter; (2) prudenter, ſapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκινός.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. πυκνάζῃ, continuat, Ph. A πυκνός.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαστος, ε, ὁ, ἡ, denſe germinans. Ex πυκνὸς, & βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ος, ὁ, ἡ, denſis geniculis conſtans, crebris diſtinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & γόνυ, *genu.*

Πυκνόκαρπος, ος, ὁ, ἡ, denſos ſeu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ος, ὁ, ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris ſe periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς, & κόμη, *coma.*

Πυκνὸν, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνόματος, ος, ὁ, ἡ, qui crebro reſpirat, Suic. Ex πυκνὸς, & πνεῦμα.

Πυκνόπορος, ος, ὁ, ἡ, denſos meatus habens, R.

Πυκνόπτερος, ος, denſas, i. e. firmas alas habens. A πτερὸν.

Πυκνόῤῥιζος, ος, ὁ, ἡ, denſas aut crebras radices habens, qui eſt denſa radice. Ex Πυκνὸς, & ῥίζα, *radix.*

Πυκνόῤῥυτος, ον, idem quod

Πυκνόῤῥυτος, ῶν, ὁ, ἡ, denſus acinis.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, *per Syncop.* a πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, qui denſa eſt carne, qui ſolidum habet corpus & ſucci plenum. Ex πυκνὸς, & σάρξ, *caro.*

Πυκνοσπορέω, denſe ſero vel ſemino; πυκνοσπορῆμαι, denſe ſeror. A

Πυκνόσπορος, ος, ὁ, ἡ, denſe ſatus, denſe ſeminatus.

Πυκνόστημος, ὁ, ἡ, veſtis denſum ſtamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ος, ὁ, ἡ, crebris punctis diſtinctus, maculoſus.

Πυκνόστυλος, ος, ὁ, ἡ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* ſæpius, crebrius, Ph. A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

Πυκνόφθαλμος, ος, ὁ, ἡ, crebros oculos ſeu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ος, ὁ, ἡ, denſa habens folia, denſus foliis.

Πυκνόω, denſo, ſpiſſo, ſpiſſifico, ſtipo; πυκνοῖ, denſat, Ph. πυκνοῦμαι, denſor; πυκνωθῇ, ſpiſſeſcit, Ph. πεπυκνωμένος, denſatus, p. part.

part. pass. Πάντα τρόπον τε Ζαυτὸν Ζτρόξῃ πυκνώσας, Arist. Nub. 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter, sæpe. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικὸς, ἡ, ὸν, densandi vim habens. Ab eodem.

Πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph.

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, Gl. V. A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio; πυκτεύω, μάχομαι, pugno, Gl. Vet. ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, Ph. Ὥσπερ ὅ τε βάρβαροι πυκτεύκασιν, ἕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. Phil. 1. A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Ph. pugnator; al. Gl. V. A πυξ.

Πυκτικὸς, ἡ, ὸν, pugilatui aptus. A πύκτης.

Πυκτίον, ου, τὸ, idem quod

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus seu tabella plicatilis. A

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοστώη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης.

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορά. Hinc

Πυλαγορέω, ῶ, sum Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiscor.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, sc. Ζωόδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. A πύλαι.

Πύλαιος, αία, αῖον, qui est extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαῖτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαιτὶς, ίδος, ἡ, epithetum Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi solebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, janitor vel janitrix, R. Ex πύλη, & ἄρος, custos portæ.

Πυλάρταο, gen. sing. *Ion.* pro πυλάρτου, a

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas. Ex πύλη, & ἄρω, *aptο.*

Πυλαωρὸς, ᾶ, ὁ, portæ custos. Ex πύλη, & ἄρος, *custos.* Ὀτρωϊέων παρὰ νηυσὶν ἀγαλκειτὰς πύλαωρος, Hom. Il. 21, 530.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum, atrium, Ph. janua. A πύλη.

Πυλέων, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, a

Πύλη, ης, ἡ, porta, & *in Plurali* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos transitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex πύλος, & γίνομαι.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.

Πυλουρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos, Gl. V. πυλωρὸς, janitor; ἡ πυλουρὸς, janitrix, Ph. Ex πύλη, & ἔρος, *custos.*

Πυλοῦχος, ου, ὁ, ἡ, portas sustinens. Ex πύλη, & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio seu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, Arist. Av. 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta seu janua.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium, Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. Vet. A πύλη.

Πυλωρέω, portæ præsum custodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & ἔρος, *custos.*

Πύματα, & πύματον, *Adv.* extremum, ultimum, postremo, A

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, postremus. Πυμάτης νυκλὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΥΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio; (2) interrogo, quæro, scisciter, Gl. Vet. consulto, rogito, percontor, Ph. Ἀλλὰ βραχέα ζε πυθέσθαι βάλομαι, Arist. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τὴν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἔστι πυθέσθαι, τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, licet audire, Isocr. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τὴν Σάφ' εἰδότων, Arist. Θεσμ. 603. Πέπυσαι μητρίως ἡμῖν, ibid. 1241.

ΠΥΞ, *Adv.* pugno vel pugnis. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ἐδὲ παλαίσεις, Hom. Il. 23, 621.

Πὺξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam spinosa. Ex πύξος, & ἄκανθα, *spina.*

Πυξεών, ῶνος, ὁ, buxetum, Gloss. Vet. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella, Dim. a πυξίον.

Πυξίνεος, έα, *Ion.* έη, εον, buxeus, e buxo. A

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξίον, ου, τὸ, tabella scriptoria; (2) parva pyxis, Dim. a πύξος.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres & oblongum, intus cavum, & in summa parte operculo clausum, Ph. fritillum. A

ΠΥΞΟΣ, ου, ἡ, buxus.

Πυξώδης, εος, ὁ, ἡ, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

Πυοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, puris similis, purulentus. Ex πύον, & εἶδος.

Πύον, τὸ, pus, sanguis putrefactus. A πύθω.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, ὁ, ἡ, pus movens, suppurans seu suppurationem adjuvans. Ex πύον, & ποιέω.

Πυορρυέω, pure mano, pus effundo.

Πυόρροια, ἡ, fluxus puris, suppuratio. A

Πυόρροος, πυόρρους, ου, ὁ, ἡ, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον, & ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, vel πυὸς, ῦ, ὁ, colostrum seu colostra, primum lac a partu in omnibus animantibus; πίος, εος, τὸ, pus. A πύον.

Πυουλκὸς, ὁ, ἡ, pus extrahens. Ex πύον, & ἕλκω, *trabo.*

Πυόω, ῶ, f. ώσω, suppuro, ad suppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppysmate adulor, demulceo. A

ΠΥΠΠΑΞ, vox palpi seu poppysmatis.

ΠΥΡ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum strues igne subjecto ardens. A πῦρ.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Γέντο δὲ χειρὶ Ραιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην, Hom. Il. 18, 477.

Πυραγρέτης καρκίνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. Ex iisd.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) rubeo, rutilo. A πυρὰ.

Πυραιθω, ignem accendo, ignes excito. Ἀμφὶ νεὼς πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν, Eur. Rhes. 824.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea spina, i. e. valde urens & pungens, Nic. Th. 856.

Πυρέκκος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ, & ἄγω.

Πυρακτέω, in igne verso & candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iisdem.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verso, candefacio; πεπυρακταμμένος, candefactus, perf. pass. part. Ex iisd. Hinc

Πυράκτασις, εως, ἡ, actio ipsa in igne versandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, ignaria, nomen avis, Gl. V. spinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, *salio.*

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur; (2) falx messoria, Gl. Vet. batillum; sed editum vatillum, & vacillum.

Πυραμητὸς, ῆ, ὁ, messis tritici; (2) tempus messis. A πυράμη.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. Ex πυραμὶς, & εἶδος.

Πυραμὶς, sc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui insomnes pernoctassent in sympotiis, placenta quævis. A πυρὸς.

Πυραυγὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. Ab αὐγή.

Πύραωον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. Ex πῦρ, & αὔω, *accendo.*

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens & periens. Ex iisd.

Πυράφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ardens, sed ita, ut ab igne non absumatur.

Πυργηδὸν, *Adverb.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, & πυργηρᾶμαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὥσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐχθρῶν, Ζῶμα πυργηράμεθα, Eur. Or. 744. A πύργος, & ἄρω, *apio.*

Πύργινος, turreus, Gl. Vet. turriformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula, Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκιον, τὸ, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; πυργίτης στρουθὸς, passer muralis, Gl. Vet. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, Hes. Suid. Ex πύργος, & βάρις.

Πυργοδαίκτος, ου, ὁ, ἡ, turribus infestus, turres vastans & destruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris speciem habens.

Πυργομαχέω, e turri pugno, Xen. Cyr. 6, 27. Ἐπυργομάχουν πρὸς ἀλλήλους, Appian. A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, Gl. V. Hinc

Πυργοποιία, ἡ, extructio turrium.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, castellum; (3) mœnia quæ fere turribus extructa, & hinc (4) urbs munita, s. cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam instructa; (6) præsidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata; phalanx, Hom. Il. 4, 334.

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Ex πύργος, & σκάπτω.

Πυργοῦχος, ὁ, turrim sustinens. Ab ἔχω.

Πυργοφορέω, turrim sustineo. A

Πυργοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, turrifer seu turriger. A φέρω.

Πυργόω, ῶ, fut. ώσω, turri instruo & munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es, superbis, p. pass. 2. sing. Ἐπεὶδὴ ἡλίκην πυργοῖς χάριν, Eur. Med. 526. Μενέλαον ἔπου, ὃς πεπύργωσαι φρένας, id. Or. 1546. περὶ, id. Rhes. 122. Σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις, id. Hercul. fur. 238. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es.

Πυργωδὴς, έος, ὁ, ἡ, turritus, Gl. V. A πύργος.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πυργῶτις, ίδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ὴ, ὸν, turritus, fastigiatus.

Πυρδαὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, ambustus, candens. Ex πῦρ, & δαίω.

Πύρδαλον, ου, τὸ, igniarium, instrumentum prunis

prunis ferendis aptum, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conſervandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iiſd.

Πύρδανον, ου, τὸ, idem & ex iiſdem.

Πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, *herba*. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, ignitabulum, Gl. Vet. thuribulum, Hom. Il. 24, 269.

Πυρεκβόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, ignem ejiciens ſeu evomens, filex, ſcintillas edens, Gl. Vet. ignivomus, flammivomus; πυρεκβόλον, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ἐτῶ, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξενίζεσθαι εἰ πεπύρεχεν ἔτος, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρετιάω, idem. A πυρετός.

Πυρίτιον, ου, τὸ, febricula, Dim. Ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æſtus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν, Il. 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A φέρω.

Πυρέτω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans ſeu invehens; (3) calidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem ſubjicit. A πυρόω.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, οῦ, ὁ, piſcator igne fallens piſces.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit, πυρευτικὴ, ſc. θήρα, piſcatio, quæ noctu ad lumen fit. A

Πυρεύω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρεύειν τιὼ ὕλλω, Plato. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρά.

Πυρήϊον, ου, τὸ, igniarium, *Ion.* pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗΝ, ῆνος, ὁ, nucleus, Gloſſ. Vet. bacca, nucleus olivæ; (2) ſpecilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.

Πυρηνέμων, ων, ὁ ἢ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἄνεμος.

Πυρηνίη, ης, ἡ, nucleus, officulum in pomis, meſpilis, ceraſis, aut palmulis. A πυρὴν.

Πυρηνοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, baccæ vel nucleo ſimilis. Ex πυρὴν & εἶδος.

Πυρηνώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, lignoſus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυροφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, ſicca ſudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto ſudatio cietur. A πῦρ.

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V. A πυρία.

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, Ph.

Πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo ſudantes πυριῶνται; (2) cella caldaria, hypocauſtum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, coloſtratus; (2) idem quod ſupra πυαρίτης.

Πυριατὸς, ἡ, όν, fomentatus, calefactus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) ſudo & incaleſco ex πυρίας, five camini calefactione. Πυριᾶν θδμὴ θαλάσσης, Dioſc. A πῦρ.

Πυρίβιος, ος, ὁ ἢ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυριβρεμέτης, ου, ὁ, igniſtrepus, ſ. inter faces, lumina, ſtrepens, ut ſaltatio nocturna. Ex βρέμω.

Πυρίβρωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, igne exeſus, Suic.

Πυριγενέτης, ου, ὁ, idem quod

Πυριγενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, igne ſatus ſeu genitus. Ex πῦρ, & γίνομαι.

Πυριγλαῶν, ῶντος, ὁ ἢ ἡ, igneas pupillas habens. Ex πῦρ, & γλαὼν, *pupilla*.

Πυριγλώχιν, ῖνος, ὁ ἢ ἡ ignitam cuſpidem vel aciem habens. Ex γλωχὶς.

Πυριγόνος, ος, ὁ ἢ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδαπλος, ον, igni conſumtus. A δάπλω.

Πυρίδιον, ου, τὸ, igniculus, Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, *Epith.* ſolis, ſtellarum, etiam Jovis fulg. & Cupidinis, igneus.

Πυριευτὴς, & πυρευτικὸς, Poll. V. πυρευτ.

Πυρίεφθος, ος, ὁ ἢ ἡ, igni coctus, Gl. Vet. πυριεφθον, coluſtra. Ex πῦρ, & ἕψω.

Πυριήκης, έος, ὁ ἢ ἡ, in igne acutus, ſeu cujus acies ignita eſt. Ex πῦρ, & ἀκή.

Πυριθαλτὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, igne calefactus. Ex πῦρ, & θάλπω.

Πυρίκαυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, ignicremus, igne cremans. Ex πῦρ, & καίω.

Πυρίκαυς, υος, ὁ ἢ ἡ, igne exuſtus, vel aduſtus. Ex iiſd.

Πυρίκαυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, ambuſtus, Gl. V. rogo conſumptus. Ex iiſd.

Πυρίκμητος, ος, ὁ ἢ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne aduſtus. Πυρίκμητοι λέβητες, Call. in Del. 145. Ex πῦρ, & κάμνω.

Πυρίκλυπτος, ος, ὁ ἢ ἡ, igne crepans aut crepitans, Ex πῦρ, & κτύπος.

Πυριλάμπης, έος, ὁ ἢ ἡ, igne micans vel rutilans, ſplendens. Ex πῦρ, & λάμπω.

Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iiſd

Πυρίλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρμανέω, ῶ, vi flammea gliſco, Suic. Ex πῦρ, & μαίνομαι.

Πυριμαχος, ος, ὁ ἢ ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei reſiſti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ος, ὁ ἢ ἡ, ignis formam habens, Suic. Ex πῦρ, & μορφή.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυριπνεόντας, acc. pl. *Poët.* pro πυριπνόους, a πυριπνέων.

Πυριπνόοισι, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνόοις, a πυρίπνους, *ardens*.

Πυριπνέω, ῶ, ignem ſpiro. Τὰν πυριπνέουσαν ἐναίρᾳ τρισάματον ἀλκὰν, Eur. Ion. 203.

Πυρίπνοος, *contr.* πυρίπνους, ους, ὁ ἢ ἡ, ignem ſpirans. Ex πῦρ, & πνέω, *flatus*.

Πυριπόλος, ὁ, v. πυρπόλος.

Πυριρρηγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ος, ὁ ἢ ἡ, igne crepans. Ex πῦρ, & σμαραγέω, *reſono*.

Πυρίσπαρτος, ος, ὁ ἢ ἡ, in quo ignes ſparſi ſunt. Ex πῦρ, & σπαρτός.

Πυρίσπορος, ον, idem. ut πυρισπόρος, ignem ſpargens, fulgens. Ex iiſd.

Πυρίσακτος, ος, ὁ ἢ ἡ, in quem ignis ſtillat; (2) ſeu ex quo ignis ſtillat. Ex πῦρ, & σάζω.

Πυρισάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, Ph. Ex πῦρ, & ἵσαμαι, *ſto*.

Πυρισφαραγὴς, ος, ὁ ἢ ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens, Gloſſ. Vet. ſilex. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, triticeus. A πυρός.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρίτης λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, igne nutritus, Suic. Ex πῦρ, & τρέφω.

Πυριτρόφος, ος, ὁ ἢ ἡ, ignem alens ſeu nutriens. Ex iiſd.

Πυρίφατος, ον, igni abſumtus. A φάω.

Πυριφεγγὴς, ές, igni fulgens, *Epith.* ſolis. A φέγγος.

Πυριφλεγέθης, ὁ ἢ ἡ, igneo ardore affictus.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ, & φλέγεθω.

Πυριφλεγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, igne ardens, vel igne aduſtus, igneo ardore flagrans. Ex πῦρ, & φλέγω.

Πυριφλεκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iiſd.

Πυρίφοιτος, ον, *Epith.* ſolis, &c. ut πυρίδρομος. A φοιτάω.

Πυριχάλκος, ος, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex πῦρ, & χρόα, *color*.

Πυρκαϊὸς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat.

Πυρκαϊὰ, ας, ἡ, rogus, uſtrina, Ph. (2) inflammatio, incendium. Ex πῦρ, & καίω.

Πύρνα, ης, ἡ, panis fruſtum; (2) panis. A πυρὸς.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A

Πύρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subſt.* fragmentum panis, bolus, eſca, victus, alimentum. A πυρὸς, *per Syncop.* pro πύρινος.

Πυρίβιος, ος, ὁ ἢ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυροβόλος, ος, ὁ ἢ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς, & γίνομαι.

Πυριδαίσιον, ου, τὸ, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πῦρ, & δαίω.

Πυροδόκος, ος, ὁ ἢ ἡ, trit cum recipiens. A πυρὸς, & δέχομαι.

Πυροειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, igni ſimilis, igneus. Ex πῦρ, & εἶδος.

Πυροειδῶς, igneæ ſpecie.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροῦς, gen. ſ. *Ion.* pro πυρῆς, a πυρός.

Πυροκαπηλεύω, frumento negotior.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρολαυπὶς, vid. πυριλαμπὶς.

Πυρολόγος, ος, ὁ ἢ ἡ, triticum colligens ſeu metens. Ex πυρὸς, & λέγω.

Πυρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex igne. Ex πῦρ, & μάντις. Unde

Πυρόμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, ex igne divinans.

Πυρομετρέω, frumentum metior.

Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπώλης, ου, ὁ, tritici venditor.

Πυρορρᾶγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus, ſeu fractus; inutilis. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, triticum, frumentum.

Πυριδωνὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ignipotens, Gl. Vet. Ex πῦρ, & δύνος.

Πυροτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu meſſis tritici, meſſis. Ex πυρὸς, & τέμνω.

Πυρῶμαι, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro πυρόομαι, a πυρόω.

Πυροφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυροφόρος, ὁ ἢ ἡ, igni fer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, fut. όσω, accendo, incendo, uſtulo, torreo; cremo, comburo; πυρῶμαι, caleſco, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωμαι, calet, Ph. perf. paſſ. Σκηπτῷ πυρώσῃ πάντα δυσμενῶν σαθμὰ, Lyc. 1271. ναῦς, Eur. Rhes. 61. Οὐδ' ὅσια ἐπύρασας ἐν θαλάμοις, idem, Hel. 1069. δᾶμα καθαρῶ θείῳ, Theocr. 24, 94. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem eſſe; ardelionem agere, Euſt. A

Πυρπαλόμη, ης, ἡ, de callido & verſuto homine, de ardelione, Euſt. Suid.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem.

Πυρπάλαμος, & πυραπάλαμος, ος, ὁ ἢ ἡ, ignem protrudens, ignitus; (2) verſutus. Ex πῦρ, & παλάμη.

Πύρπνοος, ος, ὁ ἢ ἡ, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, circa ignem verſor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vaſto, igne depopulor; πυρπολοῦμαι, incendor; πεπυρπολημένος, incenſus, p. part. Πυρπολεῖν τιὼ χάραν, Luc. Πυρπολεῖν δ' ὅσον, τάχος, Ariſt Θεσμ. 734. Πυρπόλει τὲς ἔνθρακας, idem Av. 1586. Ἡ μὴ δὴ νῆσος ἅδε ἐπυρπολέετο, Heliod. Καὶ δὴ πυρπολέειτας ἐλεύσομαι ἐγγὺς ἐόντας, Hom. Od. 10, 30.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vaſtatio per ignem. A pr. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ος, ὁ, igni utens, *Epith.* Bacchi, ob nocturna ſacra, ignitus. Ab eod.

Πυρράζω, fut. άσω, rubeo, Gl. Vet. rutilo. Πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, Matt. 16, 2. A πυρρός.

Πυρράκης, ε, ὁ, rufus. Ab eod.
Πυρρίας, ου, ὁ, ſerpens coloris rubei; (2) ſervi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.
Πυρρίαω, ῶ, idem quod ſequens πυρρίζω.
Πυρρίζω, fut. ίσω, rufus ſum, rubeſco, rufum colorem imitor, Gl. Vet. flaveo, rufeo. A πυρρός.
Πυρρίχη, ης, ἡ, ſc. ὄρχησις, Pyrrhica, ſaltatio armata; (2) cantus, ad quem ſaltatur. A Πύρρ(ος). qui hujus ſaltationis fuit auctor.
Πυρριχιακῶς, per Pyrrichios pedes.
Πυρριχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam ſalto, cum armis tripudio. A πυρρίχη. Hinc
Πυρριχιστὴς, ῆ, ὁ, qui Pyrrhicam ſaltat.
Πυρρίχιος, πόδ, Pyrrhichius, pes duabus ſyllabis brevibus conſtans. Ab eod.
Πυρρίχος, ίχη, ίχον, rufus. A πυρρός.
Πυρρόθριξ, τρίχ(ος), ὁ ἡ ἡ, qui rufa ſeu rutila coma eſt, cui rufi ſeu rutili pili ſunt.
Πυρρόκοραξ, ακὸς, ὁ, corvi genus luteo roſtro.
Πυρροπίπτης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator. Ex πυρρὸς, & ὀπιπτεύω, inſpecto.
Πυρρὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ. Hinc
Πυρρότης, ητ(ος), ἡ, color rufus ſeu rutilus.
Πυρρότριχ(ος), ος, ὁ ἡ ὄ, v. πυρρόθριξ.
Πυρρόλας, ου, ὁ, avis, nomen a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυρρός.
Πυρρόω, rufo, as, Gl. V. A πυρρός.
Πυρρώδης, ες, rubicundus. Ab eod.
Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσός.
Πυρσεία, ας, ἡ, ſignificatio quæ fit ſuccenſis & ſublatis facibus. A πυρσεύω.
Πυρσευτὴς, ῆ, ὁ, qui ſignificationem facit accenſis & ſublatis facibus, qui e ſpecula ſignum dat igne. A
Πυρσεύω, face accenſa ſignum do. A πυρσός.
Πυρσόγλωσσ(ος), ου, ὁ ἡ ὄ, flammeis linguis micans, Suic. Ex πυρσὸς, & γλῶσσα.
Πυρσοδιωκάσης, ου, ὁ, ignipotens.
Πυρσομορφὸν, ῶ, f. ώσω, igne formo.
Πυρσόνωτ(ος), ὁ ἡ ὄ, rufum habens tergum.
Πυρσὸς, ῆ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ & πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ ὃ φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Sed,
Πυρσὸς, ὴ, ὸν, pro πυρρὸς, a πῦρ.
Πυρσοτόκ(ος), ου, ὁ ἡ ὄ, ignem pariens; ut πυρσοτόκ(ος) λίθ(ος), ſilex. Ex τίκτω.
Πυρσόω, ignes excito. A πυρσός.
Πυρφορέω, ignem ſeu faces geſto. A
Πυρφόρ(ος), ου, ὁ ἡ ὄ, ignifer, Gl. Vet. flammifer. Ex πῦρ, & φέρω.
Πυρφόρ(ος), ος, ὁ ἡ ὄ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.
Πυρώδης, εως, ὁ ἡ ὄ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθ(ος), ſilex, Gl. V. A πῦρ.
Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. πυρόω.
Πύρωμα, ατ(ος), τὸ, calloſa durities, ſeu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω.
Πυρῶπις, ιδ(ος), ἡ, rutila adſpectu, cujus facies rutilat. Νασαλέον τοδὲ πῆμα πυρωπίδες ἤγαγον ὧραι, Nonn. 11, 4. Ex πῦρ, & ὤψ.
Πυρωπὸς, οῦ, ὁ, cujus facies rutilat, ſeu rutilus adſpectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium, & quartæ auri conſtans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iiſdem.
Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) uſus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.
Πυρωτὴς, ῆ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.
Πυρωτικὸς, ὴ, ὸν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.
Πυρωτὸς, ὴ, ὸν, ignitus. A πυρόω.
Πῇς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ.
Πύσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. πύω.
Πυθέσθαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ.
Πύσμα, ατ(ος), τὸ quæſitum, quæſtio, ſciſcitatio, interrogatio, Gl. Vet. percontatio. A πυνθάνομαι.
Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, interrogativus, percontatorius, rationalis. Ab eod.
Πυσματικῶς, interrogative.
Πύσις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.
Πυστὸς, ὴ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.
Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph.
Πυτίζω, fut. ίσω, crebro ſpuo, ſputo; (2) liquorem ſumptum vi ex ore expreſſum rejicere; unde (3) vinum deguſtare & probare. A πτύω.
Πυτινοπλόκος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, & πλέκω.
Πύτισμα, ατ(ος), τὸ, id quod exſpuitur; (2) pytiſſatio, vini deguſtatio probandi cauſa. A πυτίζω.
Πυώδης, ες(ος), ὁ ἡ ὄ, purulentus; πυώδες, purulentia, Gl. V. Πυώδεες ῥέρμβοι *Aret.* A πύον.
Πύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυόω.
Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; ἔπω nondum.
Πῶ, *bibe*, 2. ſ. pr. imper. act. *per Apoc.* pro πῶθι, pro quo per *Ecταſin* dicitur πῶῦι, a πῶμι.
Π Ω΄ Γ Ω Ν, ων(ος), ὁ, barba.
Πωγωνιαῖ(ος), ου, ὁ, barbatus, Gloſſ. Vet. A
Πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus; ut πωγωνιας ἀςὴρ. A πώγων. Unde
Πωγωνίτης, *Ion.* pro πωγωνιάτης, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, ſtella barbata.
Πωγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.
Πωγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. A πώγων.
Πωγωνοκυρεῖον, tonſtrina. Ex κυφά. Unde
Πωγωνοκυρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonſoria.
Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio ſeu alo. A πωγωνοτρόφ(ος).
Πωγωνοφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ.
Πωγωνοφόρ(ος), ου, ὁ, barbam gerens, Suic. Ex πώγων, & φέρω.
Πῴη, acc. pl. n. g. pro πῴεα, a πῶϋς.
Πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, Dim. a πῶλος.
Πώλεαι, 2. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro πωλῇ, a πωλέω.
Πωλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπώλει.
Πωλέομαι, ἦμαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito; πωλέσκετο, imperf. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο, Il. 1, 490.
Πωλέομαι, ἦμαι, veneo, vendor. A πωλέω.
Πωλέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο, ſeu ἐπωλῆτο, a πωλέομαι, *verſor*, Hom. Il. 1, 490.
Παλλάμην, imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπωλούμην, a πωλέω.
Πώλβυσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A
Πωλβύω, fut. βύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλ(ος).
Π Ω Λ Ε΄ Ω, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλέμαι, veneo. Πώλῳ βαδίζαν αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, Ariſt. Pace, 1242. Πωλεῖ πρὸς διπλῆν ἀργύριον, Dioſc. Παλῶ, ης, ἡ, venditio. A πωλέω.
Πώλημα, ατ(ος), τὸ, id, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.
Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.
Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.
Πωλήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.
Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.
Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.
Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & ſimilium. Ab eod.
Πωλητικὸς, ὴ, ὸν, vendax, Gl. V. Ab eod.
Πωλικὸς, ὴ, ὸν, pullinus; virgineus, Æſch. S. T. 460. A πῶλ(ος).
Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.
Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλ(ος), & δαμάζω.
Πωλοδαμέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμεῖν τινα ἐκ νόμους πατρὸς, Soph. Aj. 449. Πωλοδαμήσας ἄναξ, Eur. Rhef. 187. Ex πῶλ(ος), & δαμάω.
Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iiſd.
Πωλοκόμ(ος), ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex πῶλ(ος), & κομέω, *curo*.
Πωλομάχ(ος), ος, ὁ ἡ ὄ, cum pullis ſeu equis pugnans, Suic. Ex πωλ(ος), & μάχομαι.
Π Ω΄ Λ Ο Σ, ου, ὁ ἡ ὄ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſive teneræ, ſive adultæ ætatis, Philox. equuleus, pullus, veredus.
Πωλοτρόφ(ος), ου, ὁ ἡ ὄ, pullos nutriens. Ex πῶλ(ος), & τρέφω.
Πώλυψ, υπ(ος), ὁ, polypus, piſcis quidam; (2) caruncula in navibus, ſ. in corde creſcens. Ex πολὺς, & πῶς.
Π Ω΄ Μ Α, ατ(ος), τὸ, operculum, operimentum. Hinc
Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo.
Πῶμα, ατ(ος), τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, ſ. πόω, *bibo*.
Πάμαλα, *Adverb.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶ, & μάλα.
Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies, quod ſit operculata. A πῶμα. Unde
Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, cooperculum.
Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.
Πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρ(ος).
Πώρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas.
Πωρητὸς, ὸν(ος), ἡ, idem & ab eod.
Πωριαῖ(ος), αία, αῖον, calloſus, aſper.
Πώριν(ος), ίνη, ινον, e poro factus, porinus. A
Π Ω΄ Ρ Ο Σ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, ſeu porus, lapis levis & porolus.
Π Ω Ρ Ο΄ Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus.
Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, in porum converto, in lapidoſam duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori ſeu tophi, induro, ſolido & ferrumino obducto callo; πεπωρωμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, Joan. 12, 40. πεπωρωμένη, Marc. 6. 52. ἐπωρώθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρ(ος).
Πωρόω, excæco. A πωρός. Hinc
Πώρωμα, ατ(ος), τὸ, calloſa durities, ſeu quod in callum concrevit.
Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, quæ in callum fit, conſolidatio & ferruminatio oſſium fractorum, perduratio, Gl. V. induratio.
Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.
Πῶς, *Adverb.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri iſtud poteſt? πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo modo, qui poſſit fieri? πῶς γὰρ ἐ; quidni?
Πως, *Adv.* & *vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, ſi forte; μήπως, ne forte.
Πώσω, f. 1. ind. act. v. πίνω, f. πῶμι.
Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as, volito. Οἷοι ἀνθρωπῆες ἐφεζόμενοι ὄθι δένδρων Πωτῶνται, Theocr. 15, 122. A πέτομαι.
Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.
Πωτήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro πωτήσῃ, a πωτάομαι, *volo*.
Πῶϋ, εῶ(ος), τὸ, grex. A πάομαι, *poſſideo*.
Π Ω΄ Τ Ι Ξ, γ(ος), ἡ, mergus; (2) fulica.

P.

Ρ, Eſt litera decima ſeptima Græcorum, quæ ſuo nomine ῥῶ dicitur, idque ob Hebræorum Reſch; (2) in numeris valet *centum*, & cum lineola inferne appoſita ρ, *centum millia*.
Ῥ Α, *Conjunct. expletiva*; (2) certe, utique, omnino; ſed ῥὰ, quidem.
Ῥᾳ, vel potius ῥᾳ, facile. Ex ῥᾴδιον.

Ῥᾶ, τὸ, rha, *radix quædam.*
Ῥαβάπλω, sursum ac deorsum eo, Hes. Ex ῥᾲ, & βάω, εο.
Ῥαββί, Rabbi. Vox Syr. ἄκλ. *Magister.*
Ῥαβδάω, virgas quatio, virgis cædo. A ῥάβδος.
Ῥαβδία, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore querundam piscium. Ab eod.
Ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo seu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίδθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod. Unde
Ῥαβδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V.
Ῥαβδίον, vel ῥάβδιον, ε, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, scapus, Gl. V. virgultum, Dim. ab eod.
Ῥαβδοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, virgatus, virgæ similis; & in *Plur.* ῥαβδοειδεῖς, futuræ in calvaria. Ex ῥάβδος, & εἶδος.
Ῥαβδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque & inscriptæ sortientium nominibus exeundo sortem indicare creduntur. Ex ῥάβδος, & μάντις.
Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis seu baculis, Suic. Ex μάχομαι.
Ῥαβδονομέω, certamen guberno. A
Ῥαβδονόμος, ε, ὁ, designator, lictor, minister, qui summovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος, & νέμω.
Ῥάβδος, ε, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus, sceptrum, fasces, Gloss. Vet. hastile, venæ auri & argenti in metallis, lineæ in vestibus.
Ῥαβδοχέω, virgas seu fasces gesto; (2) anteeo, anteambulonis s. lictoris officium præsto. Αἱ Ἑστιάδες ῥαβδοχοῦν, Plut. in Numa, cap. 10. A ῥαβδοχος.
Ῥαβδοχή, ῆς, ἡ, virgam seu batillum, aut fasces gestans, Suic. Ab eod.
Ῥαβδοχικός, ἡ, όν, lictorius, Gl. V. A
Ῥαβδοχος, ε, ὁ, qui virgam aut virgas gestat, Ph. virgarius, lictor. Ab ἔχω.
Ῥαβδοφορέω, virgas seu baculum gesto. A
Ῥαβδοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui virgam seu virgas gestat; (2) lictor. Ex ῥάβδος, & φέρω.
Ῥαβδῳδός, ε, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapsodus; & ῥαβδῳδία, rhapsodia. Ex ῥάβδος, & ᾠδή, cantus.
Ῥαβδωσις, εως, ἡ, q. d. virgatio, striatio columnæ. A ῥάβδος. Unde
Ῥαβδωτὸς, ἡ, όν, q. d. virgatus, pectinatim divisus, striatus, Gl. Vet. virgeus.
Ῥαγα, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, Hes. est etiam acc. a ῥάξ.
Ῥαγαδαζόμαι, in rimam me insinuo, Suic. A ῥαγάς.
Ῥαγαδαῖος, αία, αῖον, impetuosus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc
Ῥαγαδαιότης, ητος, ἡ, impetuositas.
Ῥαγάς, άδος, ἡ, ruptura, fissura, rima, Ph. ῥαγάδες, fissuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήγνυμι.
Ῥάγδην, *Adv.* abrupte. A ῥήγνυμι.
Ῥαγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ῥήγνυμι.
Ῥαγήσεσθαι, *ruptum esse*, aor. 2. inf. med.
Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἱ τὰ Μίκωνος ἀεὶ φοιτῶσαι τὰ σοφώτερα ῥαγίζοντι, Theocr. 5, 133. A ῥάξ, *acinus.*
Ῥαγικός, ἡ, όν, q. d. acineus. Ab eod.
Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimosus. A ῥήγνυμι.
Ῥαγολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, acinorum collector. Ex ῥάξ, & λέγω, *colligo.*
Ῥαγόω, scindo, disrumpo. A ῥήγνυμι.
Ῥαγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rimosus. A ῥήγνυμι.
Ῥαδαλὸς, ἡ, όν, tener, mollis, delicatus, Hes. A ῥᾴδιος.
Ῥάδαμνος, ὁ, germen, ramus tener.
Ῥάδανος, ἡ, όν, mollis, tener; (2) procerus.
Ῥαδινῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a
Ῥαδινὸς, ἡ, όν, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis. Ἱππόδαλιν χρὸτὶ ἔχων Ῥαδινὴν, Hom. Il. 23, 583.
Ῥαδιάξ, ικος, ἡ, *Nic. Th.* 378. ramus.
Ῥάδιος, ία, ιον, & ῥᾴδιος, ὁ ἡ ἡ, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; & *Superl.* ῥᾷστος, & ῥᾴιστος, facillimus.
Ῥαδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facile ad scelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, Gl. Vet. negligo. Ἐὰν ῥᾳδιουργεῖν ὅλης τ' ἡμέρας τὰς ἀνθρώπους, Xen. A ῥᾳδιουργός. Hinc
Ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, facinus, scelus, flagitium, veteratorium facinus.
Ῥαδιουργία, ας, ἡ, scelus, facinus, flagitium, fallacia, versutia, maleficentia; (2) desidia, mollities, incuria, Gl. V. falsum. A
Ῥαδιουργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis, Gl. Vet. falsarius.
Ῥᾳδίως, *Adv.* facile. A ῥᾴδιος.
Ῥάζω, perfundo, adspergo; ῥάσσον, ῥάσατε, rigate; a. 1. pro ῥάσον, ῥάσατε, Odyss. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adsperti erant; pluso. pass. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.
Ῥάζω, voro, inpr. de canibus, a sono, Hes.
Ῥαθαγος, ε, ὁ, strepitus, sonitus, tumultus.
Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.
Ῥαθαμὶ, ἡ, idem quod ῥαθυμία, Hes.
Ῥαθαμίγξ, ιγγος, ἡ, gutta, Hom. Il. 11, 536. Hinc
Ῥαθαμίζω, adspergo.
Ῥαθαπυγίζω, v. ῥαδαπυγίζω.
Ῥαθάσσω, ferio, percutio.
Ῥαθυμέω, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado, Gloss. Vet. desideo. Οὐδὲ ῥαθυμεῖν διετέλεσε τὸ βίον, Isocr. A ῥᾳθυμος.
Ῥαθυμία, ας, ἡ, desidia, segnities, socordia, ignavia, Ph. Ab eod.
Ῥαθυμίζω, fut. ίσω, socordem reddo; (2) sublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
Ῥαθυμοποιὲς, ές, ὁ ἡ ἡ, desidem & inertem reddens. Ex ῥᾳθυμος, & ποιέω.
Ῥαθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, desidiosus, deses, socors, Ph. segnis, Gl. V. Ex ῥᾴδιος, & θυμὸς, *animus.*
Ῥαθυμόσδον, *Adv.* segnius, indulgentius, negligentius.
Ῥαθυμοῦντας, acc. plur. part. præs. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a ῥαθυμέω.
Ῥαθύμως, *Adv.* remisse, segniter, languide.
Ῥαΐα, ας, ἡ, sanitas, Hes. A ῥάω.
Ῥαιοειδὴς, ές, curvus, obliquus.
Ῥαιοκερκευος, ον, incurvum caput habens.
Ῥαιβός, ἡ, όν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus. Ἄλλοι δ' ῥαιβοῖσιν ἱστῆρες ἄντα παγήρεις Γυῖα βαρυώντ', Nic. Th. 788.
Ῥαιοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui crura sunt intorta. Ex ῥαιὸς, & σκέλος, *crus.*
Ῥαιόω, varico, as, Gl. Vet. incurvo. Ἐν χάρμασι ῥαιοῦσας κέρας, Lyc. 563. A ῥαιὸς.
Ῥαΐζω, fut. ίσω, convalesco, ex morbo recreor; revalesco, Gl. V. A ῥᾴων.
Ῥαΐνω, fut. ῥανῶ, perfundo, adspergo, irroro, Ph. spargo; ῥάνον, sparge, Gl. V. a. 1. imperat. Ὅς δὴ παρ' αἰλαῖς τλήμονι ῥανεῖ χοάς, Lyc. 1184. Κλίμακας ῥάψω φόνῳ, Eur. Rhes. 73. Μέλανι ῥάνειν φόνῳ πεδίον, Pind. Ist. 8, 110.
Ῥᾴιστα, *Adv.* facillime. A ῥᾴδιος.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, Hom. Il. 18, 477. A ῥαίω.
Ῥαιστικὸς, ἡ, όν, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.
Ῥαΐστης, ου, ὁ, corruptor, destructor, profligator. A ῥαΐω. Unde
Ῥαιστὸς, ἡ, όν, corruptibilis; (2) corruptus.
Ῥαΐω, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, destruo, disperdo. Καὶ δὴ διπλᾶ ζωὸ παλαὶ ῥαιεῖ τέκνα, Lyc. 232.
Ῥακὰ, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.
Ῥακκάζω, vestimenta deficco. Ex ῥάκος, & ἄζω, *sicco.*
Ῥακκανδύτης, ε, ὁ ἡ ἡ, lacera veste indutus, Monachus. Ex ῥάκος, & ἐνδύω.
Ῥάκιν, panneus, Gl. V. A ῥάκος.
Ῥάκιον, ε, τὸ, vestis vilis, detrita, & pertusa, vilis & detritus panniculus, Gl. Vet. pannuleo, Dim. a ῥάκος.
Ῥακιοσυῤῥαπάδης, ε, ὁ, qui vestes viles & detritas consuit; Aristoph. Ran. 925. Ex ῥάκιον, & συῤῥάπτω.
Ῥακίς, ίδος, ἡ, furculus, ramus.
Ῥακοδυλέω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obsitus sum, pallium lacerum gesto, inpr. ap. Eccles. monachus fio.
Ῥακοδύτης, & ῥακόδυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, id. quod ῥακεσδύτης.
Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obsitus, pannosus, vilis. A ῥάκος.
Ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis, detritus panniculus, Ph. pannus, Gl. Vet. linteolum, ap. Scr. Eccles. pallium, τριβώνιον, quo monachi usi; (2) ruga oris senilis. A ῥήσσω. ✠ Ῥάκος μὲν τὸ διῤῥαγὸς, τρίβων δ' τὸ ὁπόβελκὲς τὰς κνίδας, Eustath. ad Odyss. 14, p. 559.
Ῥακοφορέω, laceram vestem gesto. Ex ῥάκος, & φέρω.
Ῥακόω, pannosum reddo; (2) corrumpo, inp.r de senectute, rugosum reddo, debile; *in pass.* in rugas contrahor, rugosus, deformis fio. A ῥάκος.
Ῥακλήσιον, ε, τὸ, saltatio quædam. A
Ῥακλησις, ε, ἡ, strepitum multum edens. A ῥάσσω.
Ῥάκλος, ε, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.
Ῥάκισμα, τὸ, saltatio quædam strepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eodem.
Ῥακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lacer, attritus, fractus, Ph. pannosus, senilis, rugosus. A ῥάκος.
Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis consuta vestis. A ῥακόω. Unde
Ῥάκωσις, εως, ἡ, deformitas e senilibus rugis, *in* contractio quævis in rugas.
Ῥάμμα, ατος, τὸ, futura, Ph. acia. A ῥάπτω.
Ῥάμνος, ε, ἡ, rhamnus alba, *frutex spinosus.* Ph. spina alba.
Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A pago Attico.
Ῥαμφὴ, ῆς, ἡ, culter; (2) gladius, Hes.
Ῥάμφος, ε, τὸ, rostrum, *avium proprie.*
Ῥαιθεὶς, *rigatus*, a. 1. part. pass. v. ῥαίνω.
Ῥανὶς, ίδος, ὁ, stilla, gutta. A ῥαίνω.
Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. perfusor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt. Ab eod.
Ῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, inspergo, irroro; ῥαντιεῖς, adsperges, Ph. f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα δ' λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib. 10, 22. Ab eod.
Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod
Ῥαντισμὸς, ῦ, ὁ, adspersio, irroratio, perfusio. A ῥαντίζω.
Ῥαντὸς, ἡ, όν, adspersus. A ῥαίνω.
Ῥαξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.
Ῥᾶξις, ἡ conflictus acierum. A ῥήσσω. Unde
Ῥᾶξις, *Adv.* facilius. A ῥᾳων.
Ῥᾳόνως, *Adv.* facile.
Ῥαπαταύλης, ε, vel ῥαπάταυλος, ε, ὁ, calamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς, *tibia.*
Ῥαπίζω, fut. ίσω, virga cædo seu percutio baculo cædo, aut etiam fuste, alapam infligo, palmis cædo, Gl. Vet. expalmo, alapo; ῥαπίζῃ, percutit. Ὅσις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, Matt. 5, 39. A
Ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga.
Ῥαπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.
Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.
Ῥάπτης, ε, ὁ, sutor, consutor, Gl. V. sarcinator, sutor. A ῥάπτω.
Ῥαπτικὸς, ἡ, όν, sutorius, Gl. V. A præc.

Ῥάπλις, farcinatrix. Ab eod.
Ῥαπλὸς, ἡ, ὸν, futus, confutus, vel futilis. Hinc τὸ ῥαπλὸν, οῦ, pulvinus; cento. A
ΡΑ΄ΠΤΩ, fut. ψω, fuo, confuo, farcio, farcino, confarcino; (2) ftruo, machinor. Δόλους ῥάπτειν, Phocyl. 2. Μῶν εἰς γυναῖκ' ἔῤῥαψας οἷα δὴ γυνὴ; Eur. Andr. 910. μόρον Ζοὶ; id. Iph. in Tau. 683. Ἐκεῖνος ὃν μυοῦ σοφὸν ἐῤῥάφη Διὸς, id. Bac. 343.
ΡΑ΄ΠΤΣ, υος, ἡ, rapa.
Ῥάφιον, ου, τὸ, infans, cui folus venter adhuc curatur. A
ΡΑ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, venter; (2) robuftus.
Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, rigo.
Ῥαδδαπυγίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς ὀρεσσοείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τ' ὠόλεως ῥαδδαπυγίζων, Arift. Eq. 793.
Ῥάσμα, ατος, τὸ, adfperfio, perfufio. A ῥάζω.
ΡΑ΄ΣΣΩ, f. ξω, allido, collido, deturbo; vi & impetu valido decido, Euft. Ῥίξαντες εἰς ἅ βόρδορον, Dem.
Ῥᾴστα, Adv. facillime. A
Ῥᾴστος, vel ῥᾴϊστος, ίστη, ιστον, vide ῥᾴδιος.
Ῥαστώδυσις, εως, ἡ, idem quod ῥαστώνη. A
Ῥαστωνδίω, fut. δίσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαστωνδεῖν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήνας καὶ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος, Xen. A
Ῥαστώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, feu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, res fecundæ; (5) doloris remiffio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾴστος.
Ῥάσυρ, ῦρος, genus poculi. A ῥάζω.
ΡΑΦΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, raphanus. Hinc
Ῥαφανηδὸν, Adv. in modum raphani.
Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immiffo crucio, quæ pœna olim mœchorum erat. Τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος Ζοὶ; Arift. Nub. 1079.
Ῥαφανιδώδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, raphani fimilitudinem habens. A
Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, Gl. V. radix.
Ῥαφανίτις, ἡ, iris, quia radix raphano fimilis. A
ΡΑ΄ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, braffica, raphanus, Ph. radix. *Angl.* Radish.
Ῥαφανώδης, raphano fimilis.
Ῥαφεῖον, ου, τὸ, futrina, Gl. V. A fq.
Ῥαφεὺς, έως, ὁ, futor, fartor. A ῥάπλω.
Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, futura. A ῥάπλω.
Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Ῥαφιδεὺς, έως, ὁ, futor. A ῥαφιδόω.
Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ῥαφιδευτὸς, ὴ, ὸν, futus, confutus; (2) acupictus. Ab eod.
Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφὶς, & θήκη.
Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) fubula, Dim. A
Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, fubula; (2) nomen pifcis. A ῥάπλω.
Ῥαχάδιν, Adv. fpinatim. A ῥάχις.
Ῥαχὰς, άδος, ἡ, locus filvofus & fublimis. A ῥάχια.
Ῥάχεις, tefqua, Ph. A ῥάχις.
Ῥαχετρίζω, f. ίσω, diffeco, & proprie quidem per mediam fpinam. A
Ῥάχετρον, ου, τὸ, media fpina, meditullium fpinæ. A ῥάχις.
Ῥαχθέντες, nom. pl. a. 1. part. paff. m. g. v. ῥάσσω.
Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petrofa, littus petrofum, rupes in mare procurrens; (2) reftagnatio maris in oceani littore; (3) ftrepitus. A ῥάχις. Unde
Ῥαχίζω, fut. ίσω, per fpinam diffeco; (2) diffeco. Ἐκ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολὺν ὄχλον φόνου κύκλῳ ῥαχίζων, Soph. Aj 56. Τὸν δ' ἄνω τρέπων, ἔσχιζε, καὶ ῥάχιζε, ib. 299.
Ῥάχις, εως, ἡ, fpina dorfi; (2) lumbus; (3) dorfum montis; (4) fpina five offeum nafi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.
Ῥαχιστὴρ, ῆρος, & ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, diffector, carptor. A ῥαχίζω.
Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχίτις, ἡ, dorfualis, qui eft in dorfo.
Ῥαχιώδης, ες, ἐ ἡ, fcopulofus. A ῥαχία.
Ῥάχος, εος, τὸ, pars avulfa. A ῥήσσω.
Ῥάχος, ου, ὁ, palus, ftipes acutis eminentiis. Ab eod.
Ῥάψις, εως, ἡ, confarcinatio. A ῥάπλω.
Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, & quafi confuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perfcribo vel trado; (4) rhapfodias recito. Ἃ ὡδὲ εἰμαρμένης ἢ πρὸ μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐῤῥαψῳδήκασιν, Luc. in Afin. Ex ῥάπλω, & ᾠδὴ.
Ῥαψῴδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A pr.
Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum, liber carminis Epici *inpr.* Homerici. Gl. Vet. collecta, collectanea. A
Ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, carmenum contextor, & quafi confutor; (2) rhapfodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπλω, & ᾠδή.
Ῥᾴων, facilior, Gl. V. ῥᾴων, ὁ ὑγιάσας, fanus, *qui convaluit.* A ῥᾳδίος.
Ῥᾷος, *Adv.* facile. A ῥᾴων.
Ῥέα, *Adv.* facile. A ῥέζω.
Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.
Ῥέγκος, εος, τὸ, fonus nafi, qui ftertendo editur, rhoncus. A
ΡΕ΄ΓΚΩ, f. ῥίγξω, rhonchiffo, fterto. Οἱ δ' οἰκέτ' ῥέγκουσιν, Arift. Nub. 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπνῳ, id. Eq. 104.
Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.
Ῥέγκος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.
Ῥέγχω, fterto, rhonchiffo, Gl. V.
Ῥεγχώδης, ες, ὁ, ἡ, rhoncum emittens. A ῥέγχος.
ΡΕ΄ΔΗ, ης, ἡ, rheda.
Ῥέδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδη.
Ῥέε, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεε, a ῥέω.
Ῥέεθρον, ου, τὸ, v. ῥεῖθρον. A ῥέω.
Ῥέζεσκε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεζε, a ῥέζω.
Ῥέζοισαν, acc. f. part. *Dor.* pro ῥέξασαν.
ΡΕ΄ΖΩ, f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem facram facio, facrifico, qua de re prop. ut lat. *operari.* Ἔρπειν τε ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λιπεῖν, Lyc. 579. Φοίβῳ δ' ἱδρὺν ἑκατόμβην ῥέξαι ἰὼν Δαναῶν, Hom. Il. 1, 444. Κάλλιστα ῥέξας, Pind. Ol. 9, 132. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Eurip. Med. 1295.
ΡΕ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀΐδος δε βεβήκει, Hom. Il. 16, 856.
Ῥεῖα, *Adv.* facile. A ῥέα.
Ῥείῃ, 3. f. præf. conj. act. *Poët.* pro ῥέῃ, a ῥέω.
Ῥείθρον, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, Ph. rivus. torrens, Gl. V. fluor, fluentum, canale. A ῥέω.
Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, factor. A ῥέζω.
Ῥεκτήριος, ία, ιον, acer & promptus ad agendum. A ῥεκτήρ.
Ῥεμβάζω, fut. άσω, vagor mente feu animo fum diftracto. A ῥέμβω. Hinc
Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, occupatio mentis.
Ῥεμβάω, vagor, fluctuo. A ῥέμβω. Unde
Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio.
Ῥέμβεσθαι, vagor, erro, palor. Gloff. Vet. ῥεμβεσθμένους, palantes, Ph. ῥεμβεσθμένῳ palanti, Ph. Ῥεμβόμενος ἀπὸ τῆς στρατοπέδης, ἢ πλοῦ τάξιν ἐκλείπων, Plut. Παντᾳ ῥεμβόμενος, M. Anton. 2, 4.
Ῥεμβωνάω, funda jaculor. A ῥεμβών.
Ῥεμβὸς, ὴ, ὸν, vagus, erro; (2) tortuofus.
Ῥέμβος, ου, ὁ, divagatio, aberratio. A
ΡΕ΄ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temere inambulo, fpatior, vagor, erro. Ῥέμβομαι, vide fupra.
Ῥεμβώδης, ες, ὁ ἡ, vagus, animo diftracto. A ῥέμβος.
Ῥεμβὼν, ῶνος, funda. A ῥέμβω.
Ῥέμφαν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. Vox ἄλλιτος.
Ῥέμφος, vide ῥάμφος.
Ῥέξε, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεξε, a ῥέζω.
Ῥέξαι, aor. 1. inf. act.
Ῥέξει, 3. fing. f. 1. ind. act.
Ῥέξειε, 3. f. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι.
Ῥέον, 1. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεον, a ῥέω.
Ῥέοντε, *fluentes.*, nom. dual. part. præf. act.
Ῥέος, ῥέεος, ῥέος, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.
ΡΕ΄ΠΩ, fut. ψω, vergo, propendo; (2) *metaph.* propenfus fum ad aliquid; (3) benevolus fum. Ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτ' ἔῤῥεπε, Arift. Plut. 51. Πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τὰς θρασυτέρας, Joseph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.
Ῥέριφε, 3. f. perf. ind. act. *Poët.* pro ἔῤῥιφε, a ῥιπτέω.
Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ curfus, humor, eluvies, fluentum, fluor. Gl. V. A ῥέω.
Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infeftor. A ῥεῦμα. Unde
Ῥευματικὸς, ὴ, ὸν, fluxionibus obnoxius.
Ῥευμάτιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus. Dim. ab eod.
Ῥευματισμὸς, οῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.
Ῥέῤῥυον, acc. fing. præf. part. med. *Dor.* pro ῥεόμενον, a ῥέω.
Ῥεύσεῖ, 3. fing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.
Ῥεύσῃ, *diffluat*, 3. fing. a. 1. conj. act.
Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.
Ῥευσταλεος, έα, έον, fluidus. A ῥέω.
Ῥευστικὸς, ὴ, ὸν, fluidus, fluxus, Gl. V.
Ῥευστικῶς, *Adv.* abunde, adfluenter.
Ῥευστὸς, ὴ, ὸν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.
Ῥευστῶς, fluxe, inconftanter.
Ῥεύσω, *fluam*, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.
Ῥεχθέντα, nom. plur. a. 1. part. paff. n. g. a ῥέζω.
ΡΕ΄Ω, fut. ῥεύσω, fluo, mano, ftillo, Ph. metaph. evanefco, intereo, folvor, labor. Ποταμὸς διὰ μέσης τε πόλεως ῥεῖ, Xen. Ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρὶ, fundebat, Eur. Hec. 520.
Ῥέω, dico, loquor; inuf. in ufu εἴρηκα, dixi; εἰῤῥήθην, dictus; perf. paff. ἐρῶ, dicam; fut. Ἐπεὶ ἢ ταῦτα ἐῤῥήθη, Xen. Cyr. 7, 2, 9. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22. ἢ τὸ εἰῤῥημένον, Rom. 4, 18.
Ῥηγεὺς, έως, ὁ, tinctor. A ῥήγος.
Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fiffura, ruptura, rima. A ῥήσσω.
Ῥηγνῦμι, a. 2. inf. paff. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω.
Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, ruptura, fractura, rima. Gl. V. vulfura. A ῥήγνυμι. Hinc
Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abfceffus intro rumpitur, & pus emittit qui rupturis laborat.
Ῥηγματώδης, ες, idem.
Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, fciffura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Hom. Il. 1, 437.
Ῥηγμὸς, ὁ, littus.
Ῥηγμοχασμὸς, οῦ, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα, & χασμός.
Ῥήγνυω, 3. plur. præf. ind. paff. verbi
Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, futur. ῥήξω, frango, rumpo, fcindo. Ἐῤῥάγη, diffiluit, Ph. prorupit; a. 2. paff. Ἐῤῥήγην αὐτὴν τὸ δαιμόνιον, Luc. 9, 42. Ῥηχθὲν πλατεῖαι τένοντα μεταφρενον, Lyc. 1112. Ῥηγνῦσι οἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.
Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ftragula, *inpr.* tincta; ufitatum ῥήγεα, pl. Ῥήγεα καλὰ πορφύρεα ἐμβαλέειν, σορίσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας, Hom. Il. 24, 644. (fcribitur & ῥῆγος.) A pr.

Ῥηθείς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω.
Ῥηθέν, *dictum*, a. 1. part. paſſ. n. g.
Ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, & *Superl.* ῥηΐστος. *Poët.* pro ῥᾴδιος.
Ῥηϊδίως, *Adv.* facile, *Poët.* pro ῥᾳδίως.
Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥηΐος, quod idem eſt ac ῥηΐδιος.
Ῥήϊστος, η, ον, facillimus. A ῥηΐδιος.
Ῥηΐτατα, *Adv.* facillime; Odyſſ. 21, 75. A ῥηΐστος, quod eſt *Superl.* a ῥηΐδιος.
Ῥηΐτερος, α, ον, facilior.
Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.
Ῥηκτικός, ή, όν, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.
Ῥηκτός, ή, όν, qui frangi poteſt. A ῥήσσω. vel ῥήγνυμι.
Ῥῆμα, ατος, τό, verbum, dictum; res, Hebr. Gl. Vet. A ῥέω, *dico.*
Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν a ῥῆμα.
Ῥηματικός, ή, όν, verbalis. A ῥῆμα.
Ῥημάτιον, ου, τό, vocula, verbulum, Gl. Vet. Dim. ab eod.
Ῥηματίσκιον, ου, τό, idem & ab eod.
ΡΗ̃ΜΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.
Ῥηλός, ή, όν, qui frangi poteſt. A ῥήσσω. vel ῥήγνυμι.
Ῥῆλος, ου, ὁ, ἡ, ovis; unde πολύῤῥηλος; εὔῤῥηλος.
Ῥηλοῖκες, αἱ, ovium pelles. A pr.
Ῥηλοχορδίς, έος, ῆος, inter pecudes ſaltans. A pr. & χορδίω, Epigr.
Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.
Ῥῆξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε.
Ῥηξιωρία, ας, ἡ, fortitudo. A
Ῥηξίωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate ſua frangens & perumpens hoſtium agmina, ſtrenuus, bellicoſus. Ex ῥήσσω, & ἀνήρ.
Ῥηξικέλαθος, ου, ὁ ἡ ἡ, viam perrumpens.
Ῥηξίνορ, *contr.* ῥηξήνωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, animum enervans & frangens. Ab eod.
Ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura; (2) ipſa eruptio. A ῥήγνυμι.
Ῥηξίφλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, corticem habens diſruptum ſeu rimoſum. Ex ῥῆξαι, & φλοιός.
Ῥηξίφρων, ὁ ἡ ἡ, frangens animi ferociam. A φρήν.
Ῥηξίχθων, terram rumpens ſaltando.
Ῥῆξον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. ῥηγνύω.
Ῥῆξον, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
ΡΗΠΑΙ, ᾶν, αἱ, ſublicæ, tigna ad ſubſtructiones.
Ῥήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, a ῥέω.
Ῥησίδιον, ου, τό, ſententiola, breve dictum. Dim. a
Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.
Ῥησικοπέω, concionor, concionando oſtento eloquentiam. A κόπτω.
Ῥησιμετρέω, verba ſeu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.
ΡΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo. Ῥήσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς Marc. 2, 22. Τὰ τῷ θεῷ σέμματα ῥήξεις χθὶ, Eur. Ion. 524.
Ῥητέος, α, ον, dicendus.
Ῥητήρ, ῆρος, ὁ, ſermocinator, elocutor, orator ſeu rhetor. A ῥέω, *dico.*
Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, humor liquidus & oleaginoſus, ex planta ſponte diffluens. A ῥέω.
Ῥητινίζω, f. ίσω, reſinam refero; (2) ſum reſinaceus. A ῥητίνη.
Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, reſinatum vinum. Ab eod.
Ῥητινολέγος, ου, ὁ, reſinam colligens. A ῥητίνη, & λέγω, *colligo.*
Ῥητινόω, reſinam addo; ἐῤῥητινωμένος, reſinoſus.
Ῥητινώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, reſinoſus.
Ῥητόν, ου, τό, dictum, ſ. ſcriptum pronunciabile, Ph. A ῥητός.
Ῥητορεία, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A
Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo; i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἥδιστος εἰπεῖν τε καὶ ῥητορεῦσαι, Appian. A ῥήτωρ. Unde
Ῥητορικὸς, ή, όν, oratorius; (2) ad rhetorem, ſ. ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Gl. V. oratoria.
Ῥητορικῶς, oratorie. A præc.
Ῥήτορσιν, dat. plur. cum ν a ῥήτωρ.
Ῥητός, ή, όν, dicendus, fandus, memorandus, celebris, dictus, præſcriptus, præfinitus, conſtitutus, certus, ratus. A ῥέω.
Ῥήτρα, ης, dicendi poteſtas, accepta a ſenatu, magiſtratu, &c; (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι, dictæ; Plut. in Lycurg. cap. 13. (3) pactum, pactio, conventio.
Ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.
Ῥητροφύλαξ, ου, cuſtos tabularii.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; Ph. orator, dicentarius. A ῥέω.
Ῥητῶς, *Adv.* certis verbis, expreſſe, manifeſte, plane, certo nominatim, Gl. Vet. aperte. A ῥητός.
Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æſtus & reſtagnatio, ſive exundatio. A ῥήσσω.
Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, ſepes, ſeptum; (2) maceria; (3) vallum. Ab eod.
Ῥιγεδανὸς, ή, όν, horribilis, horrorem incutiens. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης τρῶσιν πολεμίζω, Hom. Il. 19, 325. Ex ῥῖγος, & δάνος, *mors.*
Ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος. Unde
Ῥιγηλὸς, ὴ, όν, horrendus, horrificus.
Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. v. ῥιγέω.
Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.
Ῥῖγος, ους, ὁ ἡ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.
Ῥῖγιστος, ίστη, ιστον, maxime horrendus.
Ῥιγομάχης, ου, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.
Ῥιγοπύρετος, febris in qua paroxyſmus cum gravi horrore.
ΡΙΓΟΣ, εος, τό, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.
Ῥιγοσιβὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, perpetuo frigens ſeu algens. Ex ῥῖγος, & βίος.
Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγῶν πολὺ κάλλιον τῷ ἀμπεχόνης ἐυπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.
Ῥιγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.
ΡΙΖΑ, ης, ἡ, radix, ſtirps, Ph. in N. T. *per Ebr.* ſurculus; vid. ἔζος.
Ῥίζαγρα, ἡ, inſtrumentum quo extrahunt ſpicula, aut alia quæ manibus ſ. digitis prehendi non poſſunt.
Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.
Ῥίζησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥίζαις, a ῥίζα.
Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπός, ſuccus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.
Ῥιζίον, ου, τό, radicula, Gl. V. A ῥίζα.
Ῥιζοβολέω, radices ago. A
Ῥιζοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω.
Ῥιζόθεν, *Adverb.* radicitus, ſtirpitus. A ῥίζα.
Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago ſeu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω.
Ῥιζολογέω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας, Diod. A
Ῥιζολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, & λέγω, *colligo.*
Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor.
Ῥιζοτομέω, radices exſcindo, ſeu ſeco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος. Hinc
Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum ſectio ſeu exciſio (2) herbarum ad medicamenta lectio ſeu collectio. Hinc
Ῥιζοτομικὸς, ὴ, όν, pertinens ad radicum exciſionem, ſeu herbarum lectionem.
Ῥιζοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, radicum exciſor ſeu ſector, qui radices colligit, earum peritus herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω.
Ῥιζοῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, radicem continens, Ex ῥίζα, & ἔχω.
Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus veſcor. A
Ῥιζοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, radicibus veſcens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν.
Ῥιζοφοίτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, e radice proveniens, e radice natus. A φοιτάω.
Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A
Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui radicem ſeu radices emiſit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω.
Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, e radice foliatus. Ex ῥίζα, & φύλλον.
Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, Gl. V. radico, ſtirpor; (2) confirmo, ſtabilio, corroboro; ἐῤῥιζωμένος, radices egit, perf. perf. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, Epheſ. 3, 17. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πάσιν ἐῤῥίζωται ἐν βλαστάνῃ, Plato. A ῥίζα. Unde
Ῥιζώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, radici ſimilis. A
Ῥίζωμα, ατος, τό, quod radices egit, quod ſtabilitum eſt velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.
Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.
Ῥιζωνύχια, τὰ, & ῥιζανυχία, ή, idem.
Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A
Ῥιζώρυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω.
Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.
Ῥικνίεις, εσσα, εν, rugoſus, vetus, obſoletus. A ῥικνός. Unde
Ῥικνόομαι, ώμαι, diſtrahor & omnibus modis diſtorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in ſaltando lumbis incurvatis agitor.
ΡΙΚΝΟΣ, ὴ, όν, rugoſus, curvus; (2) tenuis, macilentus.
Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.
Ῥικνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, rugoſus. Ab eod.
Ῥικνώσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, a ῥικνόομαι.
Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugoſitas & corrugatio incute, cum extenuatione concidit & corrugatur. Ab eod.
Ῥίμμα, τό, jactus. A ῥίπτω.
Ῥίμφα, *Adverb.* leviter, ſtatim, celeriter. A ῥίπτω.
Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui citato & celeri curſu fit; Pind. Olymp. 3. Ex ῥιμφα, & ἅρμα.
ΡΙΝ, ῥινὸς, ἡ, naſus, & *in Plur.* nares.
Ῥινάριον, τό, Dim. A pr.
Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥὶν.
Ῥινάω, ῥινῶ, limat, Ph. A ῥίνη.
Ῥινεγχυσία, ἡ, infuſio in nares.
Ῥινεγχυτέομαι, infundo in nares. A
Ῥινεγχύτης, ου, ὁ, ſpecillum, ſ. inſtrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥὶν, & ἐγχέω.
Ῥινέω, ῶ, fut. ήσω, lima polio, limo, Gl. V. ῥίνησον, lima, Ph. aor. 1. imperat. A
ΡΙΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piſcis quidam.
Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu perſequor; (2) fagaciter indago. A
Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus ſeu olfactu indagat, ſagax. Ex ῥὶν, & ἐλαύνω.
Ῥινήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, olfactu deprehenſus.
Ῥίνημα, ατος, τό, ramentum. A ῥινέω.
Ῥινητήριον, ου, τό, lima, Gl. V. A ῥινέω.
Ῥινητὴς, οῦ ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.
Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.
Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.
Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piſcis, apud Ariſt.
Ῥινοβόλος, ὁ ἡ ἡ, qui e naribus jacitur. A ῥὶν, & βάλλω.
Ῥινοδεψὴς, coriarius. A ῥινὸς, & δέφω.
Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥὶν, & κέρας.
Ῥινοκολέστης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν, & κολάω, *amputo.*
Ῥινοκοπέω, naſum amputo. Ex ῥὶν, & κόπτω.
Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum, quo naſus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥινομακο-

Ῥινομάλαγμα, ατος, τὸ, linteolum abſtergendis naribus aptum, muccinium. A μάσσω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, oſtium. Ex ῥινάω, & πύλη.

ΡΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, ſcutum, Hom. Il. 4, 477.

Ῥινόσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui naſo eſt ſimo. Ex ῥὶς, & σιμός.

Ῥινότμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus naſus eſt amputatus ſeu defectus. Ex ῥὶς, & τέμνω.

Ῥινοτομέω, naſum amputo. A

Ῥινοτόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, naſum amputans. Ex ῥὶς, & τέμνω.

Ῥιοστόρος, ος, ὁ, ſcuta ſeu clypeos perforans aut ſecans. Ἄρης Ῥιοστόρος, Hom. Il. 21, 392. Ex ῥινὸς, & τορέω.

Ῥιοχός, ος, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere ſolet. (an ῥινοχός) Ex ῥὶν, & χέω.

ΡΙΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὰς, άδος, ἡ, id. quod ῥιπή.

Ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui ſtipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro, detracto ſaligno ramulo. A ῥίψ, & αὐλέω, Ern.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus ſeu jactus teli miſſi, velut fulminis, incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, momentum. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium. A ῥιπὶς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem ſufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακριτὸς μῦθος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, aſſantur, Ariſt. Conc. 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥιπίσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιστήριον, ου, τὸ, flabellum, Ph.

Ῥιπιστὸς, ὴ, όν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis & ventis expoſitus. Ab eod.

Ῥῖπος, ους, τὸ, vel ου, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibuſque. Φράξε δέ μὶν ῥίπεσσι διαμπὰς οἰσυΐνῃσι, Hom. Odyſſ. 5, 256. A ῥίψ.

Ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπτάζει, jactatur, æſtuat, Ph. ῥιπτασθεὶς, jactatus, Ph. aor. 1. part. Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεὰς, Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθε τῇ ψυχῇ, M. Anton. 5, 3. A ῥίπτω.

Ῥίπτασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπτασκον, a poëtico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, Hom. Il. 23, 827.

Ῥιπτασμὸς, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπτασκὸς, ὴ, όν, qui ſe crebro jactat, levis, inconſtans. Ab eod.

Ῥιπτέω, projicio, idem quod ῥίπτω. Καταγαζόντων, ᾗ αὐτῶν ἡ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. ῥιπτεῖτε χλαίνας, Ariſt. Conc. 505.

Ῥιπτέμαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ῥίπτομαι.

Ῥιπτὸς, ὴ, όν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A

ΡΙΠΤΩ, ſnt. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥίπτουσι, jactantur, Ph. ἐῤῥιψα, abjeci; ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, Gl. Vet. perf. paſſ. ῥιφεὶς, projectus, aor. 2. particip. paſſ. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν, allidit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥιπτῶν ἑαυτὸν, ibid. 803. Μάτην λόγῳ ἔῤῥιπτο, Eur. Med. 1407. Οὐ οἱ διανοὶ φρατηγοὶ χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ ἐῤῥιψαν αἰχμῇ ἀδ' ἔρημον, Soph. Phil. 264.

Ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥὶν.

ΡΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, riſcus, ciſta pelle contecta.

Ῥιφεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. ῥίπτω. Unde

ΡΙΦΗ, ῆς, ἡ, jactus, Lyc. 235.

ΡΙΨ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile; (2) crates viminea.

Ῥίψαι, aor. 1. infin. act. v. ῥίπτω.

Ῥιψαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ῥιψας.

Ῥίψασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπὶς.

Ῥιψαυχενέω, cervicem ſeu caput jacto. A

Ῥιψαύχλω, ενος, ὁ ἡ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, & αὐχλὸ.

Ῥῦεν, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* & cum ν pro ἐῤῥύησε, a ῥίπτω.

Ῥιψὶς, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνία, ῶν, in pericula me præcipitò, projecta quadam audacia. A

Ῥιψοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſe in pericula præcipitat, ad audendum projectus, Ph. periculoſus, temerarius. Ex ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνόως, temere, audaciter, contemptu periculi.

Ῥιψολογέω, ῶ, temere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω, & λόγος.

Ῥίψοπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, arma abjiciens; (2) vaſtans, ſævus. Ex ῥίπτω, & ὅπλα.

ΡΟΑ, ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus*, Gl. Vet. malogranum, malum granatum.

Ῥοαῖσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥοαῖς.

Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

ΡΟΓΕΩ, floreo; vid. Heſ.

Ῥογμὸς, οῦ, ὁ, ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχαίζω, rhonchiſſo. A ſeq.

Ῥογχέω, ῶ, ὁ, rhonchus, Gl. Vet. ῥεγκὸς, idem; ſtertentium ſpiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ου, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ΡΟΔΑΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen, Ph.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

ΡΟΔΑΝΟΣ, ὴ, όν, valde rapidus; ſed quum roſeus notat, eſt a ῥόδον. Παρ' ὠκαλαμὸν κελάδοντα ποτὶ ῥοδανὸν δυνακῆα, Hom. Il. 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva roſa, roſula, Dim. a ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roſeus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

Ῥόδεος, έα, εον, & ῥόδεος, idem.

Ῥοδάνθεμος, ου, roſeus, pulcher. Ab ἄνθος.

Ῥοδεία, ὴ, ſertum e roſis.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, Gl. V.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens.

Ῥοδὶας, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥοδίδος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.

Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus e roſis.

Ῥοδίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, roſeos digitos habens. Ἠμὰς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Hom. Il. 1, 477. Ex ῥόδον, & δάκτυλος.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, roſa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη.

Ῥοδοδενδρον, ου, τὸ, frutex, roſæ ſimilitudine. Ex ῥόδον, & δένδρον.

Ῥοδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, roſarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. A ῥόδον. Ῥοδόεντι ὄ χρῖεν ἐλαίῳ, Hom. Il. 23, 186.

Ῥοδομελὶ, mel roſaceum. Ex ῥόδον, & μέλι.

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, confectio ex roſis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον.

Ῥοδομιγὴς, ές, roſaceus, de colore. A

ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, roſa.

Ῥοδόπηχυς, υος, ὁ ἡ ὁ, roſeos habens cubitos, i. e. pulcher.

Ῥοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνους, ους, ὁ ἡ ὁ, roſarum odorem ſpirans, i. e. ſuavis.

Ῥοδοπώλης, ου, ὁ ἡ ὁ, roſarius, Gl. Vet. qui roſas vendit.

Ῥοδόσαγμα, ατος, τὸ, roſarum liquor. Ex ῥόδον, & σάζω.

Ῥοδόσακτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ῥοδόσφυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, roſeos pedes habens i. e. pulcher. A σφυρὸν.

Ῥοδοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, roſas ferens. A φέρω.

Ῥοδόχρους, *contr.* ῥοδόχρως, ως, ὁ ἡ ὁ, roſeus, roſeum colorem habens, Gl. Vet. ῥοδόχρωτον, roſeo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρὼς.

Ῥοδοχρὼς, ωτος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens ῥοδωνιὰς (2) totus ceſpes & planta roſæ. A ῥόδον. Unde

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, roſetum, locus ubi roſæ naſcuntur, Gl. Vet. roſarium, rubicetum.

Ῥοδῶπις, ίδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu, de homine. Ex ῥόδον, & ὤψ. Unde

Ῥοδωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ῥοδωτὸν, roſatum, Gl. V. quaſi a ῥοδόω.

Ῥόζω, latro; (2) ſterto, Suid.

Ῥὸη, ῆς, ἡ, fluentum, Gl. V. fluor, fluxus. A ῥέω.

Ῥοθέω, ῶ, impetu feror. A ῥόθος.

Ῥοθιάζω, impetu & contente remigo; (2) cum impetu & ſtrepitu voro porcorum modo Ab eod. Unde

Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum, fluctus.

Ῥόθιος, ος, ὁ ἡ ὁ, impetuoſus, cum impetu ruens. Ab eod.

Ῥοθοπυγίζω, concava & lata manu nates ferio, vel pedibus in podicem inſultando complodo, ſonitumque edo. Ex ῥόθος, & πυγὴ, *nates*.

ΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, undarum ſtrepitus, ſtrepitus remorum; (2) ſtrepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malogranatum, malum granatum, Ph.

Ῥοιβδέω, ſtrido; (2) ſorbeo, adſorbeo. Μὴ Σὺ γε κεῖθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν, Odyſſ. 12, 106. A ῥοιζδος.

Ῥοίβδησις, εως, ἡ, ſtridor. A ῥοιβδέω.

Ῥοιβδμὸς, & ῥοιδμὸς, idem quod

Ῥοῖβδος, ου, ὁ, ſtridor. A ῥοιζω.

Ῥοιδάριον, τὸ, idem quod

Ῥοΐδιον, ου, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιὰ.

Ῥοίζασκε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥόιζε, a

Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſtrido, ſtridorem edo; (2) latro; (3) ſibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἅμα, πτερύγεσσιν Διομήδεϊ δίῳ, Il. 10, 502. A ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, *Adv.* idem quod

Ῥοιζηδὸν, *Adv.* cum ſtridore; (2) magno impetu. A ῥοιζέω.

Ῥοίζημα, ατος, τὸ, ſtridor ſeu impetus, qualis eſt ſagittæ volantis.

Ῥοιζητὴρ, ῆρος, ὁ, ſibilator, magnum ſtridorem edens. Ab eod.

ΡΟΙΖΟΣ, ου, ὁ, ſtridor, ſibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc

Ῥοιζώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſtridorem aut magnum ſtrepitum edens, ſtreperus.

Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem qu. a ῥοιζόω.

Ῥοικὸς, ὴ, όν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus. A ῥέω.

Ῥοικὸς, ὴ, όν, incurvus, inflexus; (2) qui naturaliter incurvis cruribus eſt. Εἰ δ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὡς τυ φατίζω, Theocrit. 4, 49. Ab eod.

Ῥοῖσκοι, corymbi aurei, ſtolis ſacris attexti; ob mali punici ſimilitudinem ſic dicti. A ῥοιὰ.

Ῥοίτης, ου, ὁ, ut ῥοίτης οἶνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc

Ῥομβητὸς, ὴ, όν, verſatilis in modum rhombi.

Ῥομβοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, & εἶδος.

Ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus. A ῥέμβω. Hinc

Ῥομβοσωμυλήθρα, ης, ἡ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος, σωμύλος, al. ῥάβος.

Ῥομβωδὴς, εος, ὁ ἡ ὁ, rhombi figuram habens.

Ῥομφαῖος, η, ον, idem & ab eod.
Ῥομμα, τὸ, pro ῥόμφημα, Hipp.
Ῥομφὸς, ὁ, teredo. *Ern.*
Ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. A ῥέμβω.
Ῥομφὶς, ῖδος, οι, lora, quibus calcei consuuntur. Ab eod.
Ῥόος, ου, *contr.* ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A ῥέω.
Ῥοπαληφορέω, ω, clavam gesto. Ex ῥόπαλον, & φορέω, pro φέρω.
Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verso tamquam clavam. A ῥόπαλον. Hinc
Ῥοπαλισμὸς, οῦ, ὁ, percussio, quæ fit clava. Sed dicitur de lentigine seu satyriasi.
Ῥοπαλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, clavæ similis. Ex ῥόπαλον, & εἶδος.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fustes, Gl. V. A ῥοπὸς.
Ῥοπαλωτὸς, ὴ, ὸν, in clavæ speciem formatus, *Epith.* poculi. Dion. C. A pr.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gloss. Vet. Ῥοπῆς ἔχεσθαι, vergere ad ruinam, Arist. Vesp. 1227. Ab eod.
Ῥοπὸς, ὴ, όν, forbilis. A ῥόφω.
Ῥόπτρον, ου, τὸ, clava, fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum. A ῥέπω.
Ῥοβὴλ, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Filius visionis.*
Ῥοὺθ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Tremor.*
Ῥυς, ῥυός, arbuscula quædam inficiendis coriis serviens; excoriarium.
Ῥύσις, ει, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, *Lat.* russus. A ῥυὰ, cujus granum rubet.
Ῥοφάω, ῥοφάεω, Hipp. idem quod
Ῥοφέω, ῶ, Ph. ῥοφῶ, sorbet; idem quod
Ῥ Ο Φ Ε Ω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μισθῶ τρίβλιον ῥοφῆσαι, Arist. Eq. 901. Ὅσων ῥοφήσεις ζωμῶν ἡμῖν τριῶν; id. Pa. 715. Hinc
Ῥόφημα, ατος, τὸ, sorbitio, haustus.
Ῥοφημάτιον, ου, τὸ, sorbitiuncula.
Ῥόφησις, εως, ἡ, sorbitio, Gloss. Vet. suctus; suctio.
Ῥοφητικὸς, ὴ, όν, vim absorbendi habens.
Ῥοφητὸς, ὴ, όν, sorbilis. Ab eod.
Ῥοφῶ, pro ῥοφέω, Etym.
Ῥοχθέω, strepitum seu stridorem edo. Ῥοχθεῖ γὰρ μέγα κῦμα κατὰ ξηρὸν, Od. 5, 402. vid. & Qd. 12, 60. A
Ῥόχθος, ου, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Ὡς μὴ καταβράξῃ νιν ἐν ῥόχθοις πλύσας, Lyc. 742. Καιοῖς ῥάχθοισι θαλάσσης, Nic. Al. 289. A ῥόθος.
Ῥοώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus, Gloss. Vet. rapidus. A ῥόος.
Ῥοιὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοιά.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, Gl. Vet. rivus. A ῥύω, *fluo.* Unde
Ῥυὰς, άδος, ἡ, qu. d. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non continentes.
Ῥύδδην, *Adv.* fuse, abunde, vehementer.
Ῥύγχασμα, nasuta, Gl. V. A ῥύγχος.
Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ ἡ ἡ, qui rostrum elephantinum habet, Suic. Ex ῥύγχος.
Ῥυγχίον, ου, τὸ, rostellum, Dim. a ῥύγχος.
Ῥυγχομαχεῖν, rostro pugnare.
Ῥ Υ Γ Χ Ο Σ, ους, τὸ, rostrum, rictus.
Ῥυδὸν, *Adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω. Unde
Ῥυδὴν, *Adv.* fuse, adfatim, abunde.
Ῥυεὶς, a. 2. part. pass. v. ῥύω.
Ῥυεο, 2. s. pr. imper. med. *Ion.* pro ῥύο.
Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.
Ῥύθι, 2. s. a. 2. imper. pass.
Ῥυῆναι, a. 2. inf. pass.
Ῥυήσεται, *fluet,* 3. sing. fut. 1. ind. med.
Ῥυηρένια, ὰ, ία, ας, ὴ, opulentia, adfluentia divitiarum seu opum, Nonn. P. 8, 33. A
Ῥυηρενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, adfluens opibus, opulentus. Ἐν δὲ Ῥυηρενίλῳ ἴδαλίς ζοίσιν, ἐν δ' ἅλις ὅλεσ, Callim. Hymn. in Jov. 84. Ex ῥύω, & ἄρενος.
Ῥυθμῶμαι, *a.* 1. inf. pass. verbi ῥύομαι.
Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, Ph. aor. 1. part. pass. Τί δαί, ῥυθμίζεις τὸν ἐμὸν λύπλῳ ὅπως; Soph. Antig. 324. Καὶ τἄλλα ῥυθμίζεσθαι, Xen. Cyr. 8, 56. A ῥυθμὸς. Hinc
Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph.
Ῥυθμικὸς, ὴ, όν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. A
Ῥυθμικῶς, ad numerum, modulate.
Ῥ Υ Θ Μ Ο Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione & proportione constans, Gl. V. modulus.
Ῥυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.
Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.
Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.
Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A ῥύω.
Ῥῦμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, a ῥύομαι.
Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici, Suic. Ex ῥύμη, & ἀρχή.
Ῥυμβαίνω, dissipo, disjicio. A
Ῥύμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμβω.
Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a sagis s. Veneficis, Dim.
Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.
Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum. A ῥύπλω.
Ῥυμὸς, ῦ, ὁ, temo currus, Hom. Il. 5, 729. A ῥύω, *traho.*
Ῥυμοτομέω, per vicos partior & seco, in strigas seco. Ῥυμοτομῶσι ὃ εὐδιαθέτως εἶσω τὸ στρατόπεδον, Jos. Ex ῥύμη, & τέμνω.
Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio & metatio, partitio in strigas. Ex iisd.
Ῥυμουλκέω, loris funibusque traho, remulco, traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, & ἕλκω.
Ῥυμφάνω, & ῥυμφάνομαι, sorbeo, haurio, *Aret.* A ῥοφέω, *sorbeo.*
Ῥύομαι, libero, eruo, elibero, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Ῥῦσαι τὲμὲν δέμας, Eur. Med. 388. Τλῶδι ῥυσαίμαν πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἰδιωτικὰς (γυναῖκας) πολέμου ἢ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα ἢ πολίτας, Arist. Lys. 344.
Ῥύνται, 3. pl. pr. ind. med. ῥύομαι.
Ῥύσντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ῥυπαίνω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, Gl. Vet. Οὐ πεισθῆναι Ἀριστέλᾳ ῥυπαίνειν τὴν ἀνδεα βλωμῷ, Dion. Hal. A ῥύπος.
Ῥ Υ Π Α Π Α Ῑ, acclamatio nautica.
Ῥυπαρωθήτω, 3. s. aor. 1. imper. pass. v.
Ῥυπαρόομαι, sordidus sum. A ῥύπος.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.
Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, sordidus, illotus, squalidus; metaph. avarus. Ab eod.
Ῥυπαρῶς, *Adv.* sordide; metaph. avare.
Ῥύπασμα, τὸ, sordes. A
Ῥυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum, Gloss. Vet. ῥύπῳ, squaleo; ῥυπόωντα, Ῥεῖ. pro ῥυπαίνοντα, ῥυπῶντα, part. Arist. Plut. 266. A ῥύπος.
Ῥυπογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος, & γράφω.
Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A ῥύπος.
Ῥυπαπόδυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguium a tonsore purgandas sibi curet. Ex ῥύπος, & κόνδυλος.
Ῥύπον, τὸ, sordes, pl. ῥύπα pro ῥύπος.
Ῥυπόομαι, ώμαι, obsolesco, sordeo; ῥυπωμένη, sordidata, p. part. Od. 6, 59. A
Ῥ Υ Π Ο Σ, ους, ὁ, squalor, sordes, Ph. proluvies, Gl. Vet. alicubi etiam pro cera figillari.
Ῥυπὴρ, ῆρος, ὁ, lotor.
Ῥυπτικὸς, ὴ, όν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A
Ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥύπτομαι, abstergor, sordibus purgor. Ἀλλ' ἁβρὰ πάπτοτ' ἐξότε γὰ ῥύπτομαι, ἅτας ἐδήχθην τοῦ κονίας χ' τὰς ὀφρῦς, Arist. Ach. 17. A ῥύπος.
Ῥυπώδης, ες, sordidus. A ῥύπος.
Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, senectus. A ῥυσὸς, *rugosus.*
Ῥῦσαι, 2. s. a. 1. imper. med. v. ῥύομαι.
Ῥύσαιτο, 3. sing. a. ejusd. in opt.
Ῥύσαξ, *libera esse,* a. idem in infin.
Ῥυσάσθω, 3. sing. a. ejusd. in imper.
Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus. A ῥυσὸς.
Ῥῦσθ, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, a ῥύομαι.
Ῥυσθῶ, a. 1. conjunct. pass.
Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄλλομαι, κοὐ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tamquam pignore me tibi devincire studes. A ῥύσιον.
Ῥυσίβωμὸς, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, & propterea eum tuetur.
Ῥυσιδίφρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, & δίφρος.
Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. A ῥύω, quod a Venenis ῥύεται. i. e. *liberat.*
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde & donum, quod Diis dabatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hostico agitur, *Ern.* Hom. Il. 11, 673. A ῥύω.
Ῥύσιος, ία, ιον, liberatorius. Ab eod.
Ῥυσίπτυος, ου, ὁ ἡ ἡ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ῥύω.
Ῥυσιπτόλις, & ρυσίπτολις, εως, ὁ ἡ ἡ, urbem seu civitatem servans, custodiens, seu liberans.
Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.
Ῥύσις, εως, ἡ, fluor, fluxus. A ῥύω, *fluo.*
Ῥύσκω, f. ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo. Ὅσε μὲν αὐτὼ Ῥύσκεθ', Il. 24, 730. A ῥύομαι.
Ῥυσμὸς, ῦ, ὁ, rerum series, tractus. A ῥύω.
Ῥυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A
Ῥυσὸς, ὴ, όν, rugosus. A ῥύω.
Ῥυσαίνω, rugo, corrugo. Ῥυσαίνεται ἕλα, N c. Al. 78. A ῥυσὸς.
Ῥυστυλέος, έα, έον, rugosus. Ab eod.
Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugosis est surculis. Ex ῥυσὸς, & καρπὸς.
Ῥυσσὸς, ὴ, όν, idem quod ῥυσὸς.
Ῥυσότης, ητος, ἡ, rugositas. A ῥυσσὸς.
Ῥυσύω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.
Ῥυσώδης, ες, idem quod ῥυσὸς.
Ῥύσαγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compressio. A
Ῥυσάζω, fut. ξω, trahendo rapto, traho; ῥυσάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥυσάζον, Il. 24, 755. Ῥυσάζοντας δμωὰς, Odyss. 319. A ῥύω. Hinc
Ῥυσακλὺς, ύδος, ἡ, tractio violenta.
Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.

Ῥυτὰ,

Ῥυτά, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγός, ἐως, ὁ, lorum, quod fræno inferitur, & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ, & ἀγωγός, *ductor*.

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta, Nic. Al. 306. A ῥύω.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) custos. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν, Hom. Il. 16, 475. Plut. in Timol. cap. 19. Ab eodem.

Ῥυτιδίφλοιος, ε, ὁ ἡ ἥ, corticem rugosam habens, ipse cortex rugosus. Ex ῥυτὶς, & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugosus, p. pass. part. Τὼ ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, Lue. A ῥυτὶς.

Ῥυτιδώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, rugosus. Ab eod.

Ῥυτίδωμα, το, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίζω, rugo, Gl. V. A ῥυτὶς.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥύτο, 3. sing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥύτο, vel 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι.

Ῥυτὸν, ὄ, τὸ, poculi genus, rhytum. Ab eodem, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

Ῥυτὸς, ἡ, όν, tractus; (2) fluidus, fluxus. A ῥύω, *fluo*, vel *trabo*.

Ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύτιον.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) custos, servator, adjutor. A ῥύω, *trabo*, vel *custodio*.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, absterſio. A ῥύπλω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a 2. paſſ. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυεὶς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυάδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥαὰ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωϊκώτερος, ε, ὁ ἡ ἥ, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt. A ῥῶ.

Ῥωγαλέης, έα, έον, fiſſus, fractus, ruptus. Ῥωγαλέης ζωστῆρι παλιπλάγκτα λείψανα φορβῆς, Nonn. P. 6, 13. A ῥώξ. Unde

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimoſa; (2) ſaxum hians, rupes; (3) rima terræ.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura. Ab eod.

Ῥωγματίας, ε, ὁ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diviſio calvariæ ſuperficiaria. A ῥώξ.

Ῥωγμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥ Ω Θ Ω Ν, ωνος, ὁ, naris, naſus, Nic. 213.

Ῥῶμα, ατος, το, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, όν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.

Ῥωμὶς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊστὶ, *Adv.* Romane, Latine.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robuſtus. Προβάτων δεσποίρας τὰ ῥωμαλέα, Alciphr. 3, 41. A ῥωμὴ. Hinc

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur, virilitas.

Ῥωμαλεόω, robuſtum reddo, firmo; ῥωμαλεῦμαι, robur & vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

Ρ Ω Ν Ν Υ Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeſco; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, proſpera valetudine fruor; ἔῤῥωσο, vale; imperat. perf. ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo eſt forti, robuſtus, valens, validus; & ἔῤῥ μῦθος, *Adv.* robuſte, fortiter, vehementer, fortiter. forti animo, valenti & forti corpore. Ῥῶσας τὸ ζῶμα διαγνίσασθαι, Plut. τὰς φώλεις, id.

Ῥώοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a ῥώω.

Ῥώξ, ῥαγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fiſſura; (2) ſcala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini ſimilitudine, Nic. Th. 716. A ῥηγνύω.

Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Ῥωπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥάψ.

Ῥωπᾶσθαι, vilia ſcruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήιον, ε, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπήια, virgulta. A ῥώψ.

Ῥωπίζω, miſcellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte & ſtolide aliquid facio. A ῥῶπος.

Ῥωπικὸς, ἡ, όν, vilis & parvi pretii. Ab eodem.

Ῥώπιον, ε, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωποπερπερήθρας, ε, ὁ, futilis & vanus homo. A

Ῥωποπερπερὸς, ut ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis & inanis locutio, R.

Ῥωποπωλέω, ῶ, viles & minutas variaſque merces vendo. A

Ῥωποπώλης, ε, ὁ ἡ ἥ, ſcrutarius ſeu rerum minutarum venditor.

Ῥῶπος, ε, ὁ, & ῥῶπον, ε, τὸ, merx parvi pretii; (2) ſarcina omnifaria, faſciculus e variis iiſque nullius momenti rebus colligatus. A ῥώψ.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

Ῥάσῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Ῥωθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, Ph. incolumitas, ſanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώννυμι.

Ῥωστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.

Ῥωστήριον, ε, το, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.

Ῥωστικὸς, ἡ, όν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτάζω, literam ῥῶ ſæpius itero. A ῥῶ.

Ῥωταχίζω, idem & ab eod. Hinc

Ῥωταχισμὸς, ὁ, frequens literæ ρ repetitio.

Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Ῥωχμὸς, ῦ, ὁ, ſciſſura, fiſſura, rima, hiatus. A ῥηγνυω. Ῥωχμοὺς εἶω γαίης, Hom. Il. 23, 420.

Ρ Ω Χ Ω, dentibus premo.

Ῥψ, ῥαπὸς, ὁ, merx nullius momenti; (2) virgultum A ῥέπω.

Ρ Ω Ω, roboro, ſed pro eo uſurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, ῥώομαι, agitor. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Σ.

Σ, Sive ut majuſculum rectius pingitur, C, decima octava litera, Σῖγμα. ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgula inferne appoſita ,σ, *ducenta millia*.

Σα, nom. plur. m. g. a σὸς, *tuus*.

Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοὶ clamitando; (2) motu indecoro perſulto.

Σαβάζιος, ε, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοὶ.

Σαβαναὶ, ῶν, αἱ, Dionyſiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

Σαβανὸς, ἡ, όν, purulentus, rancidus, cariosus, Heſ.

Σαβανῶς, *Adv.* acerbe, aſpere, duriter, Heſ.

Σ A B A N O N, ε, τὸ, ſabanum, pannus vel linteum aſperius, ſiccandis balneis aptum.

Σαβασμὸς, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. צבאות.

Σαββατίζω, ſeptimo die requieſco, ferior, ſabbatum more Judæorum ſervo. A σάββατον. Hinc

Σαββατισμὸς, ε, ὁ, ſabbatiſmus, quies.

Σ A' B B A T O N, ε, τὸ, ſeptimus quiſque dies quieti ob omnibus operibus deſtinatus; (2) hebdomas; feſtum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. Vet. σάββατον, ſabbata.

Σαββαὼθ, idem quod σαβαὼθ.

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi ſacerdotes; item loca Baccho conſecrata.

Σ A B O I, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ fere ſubjungebant.

Σαγάπηνον, το, herba ſucci, ſimilis ferulæ.

Σ A' Γ A P I Σ, ιος, ἡ, bipennis ſive enſis Amazonicus; (2) gladius Perſicus; (3) ſecuris.

Σάγη, ης, ἡ, id, quod aſinis ſeu mulis inſternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) veſtis militaris, vel quivis habitus externus, Æſchyl. Coëph. 558. A σάτω.

Σαγηνεία, ας, ἡ, inclufio in ſagena, verriculatio, everriculatio, piſcatus. A σαγηνεύω.

Σαγηνεύς, έως, ὁ, qui ſagena utitur, verriculator, piſcator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Σαγηνευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Σαγηνεύω, ſagena includo, vel irretio, irretio, verriculo piſcor. Οἷς ἅπασιν ὁ πατὴρ μὴ σαγηνεύθεὶς, Heliod. A

Σαγήνη, ης, ἡ, ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii. A σάτω.

Σαγηνοβόλος, ε, ὁ ἡ ἥ, ſagenam jaciens, piſcator. Ex σαγήνη, & βάλλω.

Σαγηνοδέτος, ε, ὁ ἡ ἥ, ſagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & δέω, *ligo*.

Σαγηφορέω, ῶ, ſagum fero. Ex σάγος, & φέρω.

Σάγιον, ε, τὸ, lodix, Gl. V. A σάγος.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti farcinarii, clitellæ; (2) congeries ſtipata, acervus; (3) theca ſcuti & aliorum armorum. A σάτω. Hinc

Σαγμάρια, ſcil. ἱππόζυγια, jumenta, quibus ſagmata ſ. clitellæ imponuntur.

Σαγοειδὴς, ἐς, ſago ſimilis.

Σ A' Γ O Σ, ε, ὁ, ſagum.

Σ A Θ E' P I O N, ε, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.

Σ A' Θ H, ης, ἡ, membrum virile.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus, debilis, fragilis, quaſſus, futilis, frivolus, vitio aliquo occulto laborans, & *in neutr.* vitium ipſum. A σήπω.

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A σαθρὸς.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaſſo, Gl. Vet. σαθρῶμαι, quaſſor; macreſco; σεσαθρωμένος, quaſſatus, Gl. Vet. p. part. Ab eod. Hinc

Σαθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.

Σαθρῶς, *Adv.* debiliter, Suic. A σαθρὸς.

Σάθων, ανος, ὁ, idem quod σάθη; (2) bene verſatus.

Σαινοδαρὴς, ες, ὁ ἡ ἥ, donis ablandiens. Ex σαίνω, & δῶρον.

Σαινοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σαίνουσι.

Σαινηρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Σαινηρὸς, ὸ, ὁ ἡ ἥ, ablandiens cauda. Ex σαίνω, & οὐρὰ, *cauda*.

Σαίνω, adulor, blandior, Gl. V. (2) delecto. Σαίνῃ μ' ἐννυχος φυλακία, Eur. Rheſ. 55. Σαίνεσι ἐν ταῖς Θλίψεσι, 1 Theſſ. 3, 3. Οὐ γὰρ μὲ σαίνει δέσματα, Eur. Ion. 723. Λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες σαῖνον, Hom. Odyſſ. 10, 219. A σείω, *moveo*.

Σ A Ι' P Ω, fut. σαρῶ, ſcopis purgo, verro; (2) erno. Hinc σίσυρα, ore ſum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεζάμην, Eur. Hec. 369. σεῦας, id. Cyr. 29. ναὸν, id. Ion. 832.

Σάκανδρος, ε, ὁ, pudendum muliebre, Ariſt. Lyſ. 830. Ex σηκὸς, *ſtabulum*, & ἀνὴρ.

Σακεσπάλος, ε, ὁ ἡ ἥ, ſcuti vibrator. Ex σάκος, & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, ε, ὁ ἡ ἥ, ſcutum ferens, ſcutifer. Ex σάκος, & φέρω.

Σακίταν, acc. ſing. *Dor.* pro σηκίτιν.

Σακκαλίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκίω, per ſaccum tranſmitto, colo. A σάκκος.
Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Σάκκιον, ι, τὸ, ſacculus, Dim. ab eodem.
Σακκοπλόκος, ε, ὁ, faccarius, Gl. V. qui ſaccos texit. Ex σάκκος, & πλέκω, nectо.
Σ Α Κ Κ Ο Σ, ε, ὁ, ſaccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.
Σακκοφορέω, ῶ, ſaccum fero, cilicio ſum indutus.
Σακκοφορία, ας, ἡ, ſacci geſtatio. A
Σακκοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſaccum ferens, Suic. Ex σάκκος, & φέρω.
Σάκος, εος, τὸ, clypeus, ſcutum, Gl. Vet. (2) ſaccus, antiqua & vera ſcriptura.
Σάκλας, ε, ὁ, ſaccus. A σάτλω.
Σακλήρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Unde
Σάκλωρ, ορος, ὁ, onerans, implens.
Σ Α Κ Χ Α Ρ, αρος, το, ſaccharum.
Σάκχαρι, idem.
Σάκχαρον, ε, τὸ, ſaccharum, Gl. V.
Σακχοφάντης, ε, ὁ, ſaccorum contextor. Ex σάκκος, & ὑφάντης, textor.
Σάκωμα, vid. Σήκωμα.
Σαλαγέω, quatio, ſtrepo, turbo. A
Σαλάγη, clamor, Heſ.
Σ Α Λ Α Γ Ε Ι Ν, ſtuprare.
Σαλαίζειν, lamentari. A σάλω.
Σ Α Λ Α Κ Ω Ν, ωνος, ὁ, pauper opulentiam ſimulans, jactabundus. Hinc
Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, ſimulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profuſio illegitima & ſuperflua; (3) mollities, deliciæ.
Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) ſumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.
Σαλακωνίζω, delicias facio. A σαλάκων.
Σ Α Λ Α Μ Α Ν Δ Ρ Α, ας, ἡ, ſalamandra, animal lacertæ figura. Hinc
Σαλαμάνδρειος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſalamandreus, ad ſalamandram pertinens.
Σ Α Λ Α Μ Β Η, ης, ἡ, feneſtra, Heſ.
Σ Α Λ Α Σ Σ Ω, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. Κιανοκόμα Βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ Ἀμπελουργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Δηναγόρας, Macedon. epigramm. l. 6.
Σαλάω, ῶ, idem.
Σαλεύθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. v.
Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur & neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo eſſe, σαλεύειν ἐπὶ πολέμῳ, ἐν ἐχάτοις. Gl. Vet. Ph. Σαλεύων πᾶν τριχυμία πεδέον, Lyc. 475. Σαλευῆ πολις, Eur. Rhef. 248. A σάλος. Hinc
Σάλευμα, τὸ, idem quod σάλος.
Σαλμών, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Pacifius*.
Σ Α Λ Α Ο Σ, ε, ὁ, ſalum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.
Σ Α Λ Π Η, ης, ἡ, piſcis quidam, qui Latinis etiam Salpa dicitur.
Σαλπιγξολυχυτηνίδαι, qui tuba, haſta, barbaque formidabiles ſunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπάτνη.
Σαλπίζω, f. tuba cano, buccino. Ἀμφὶ δ' σάλπιγξαν μέγας ὄρανὸς, Il. 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
Σαλπιγκής, ῆ. ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. liticen; σαλπιγκαὶ, tubicines, Ph.
Σ Α Λ Π Ι Γ Ξ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. Vet. & lituus; claſſicum; avis quædam; piſcis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, Hom. Il. 18, 219. Hinc
Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.
Σαλπισης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.
Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ ſonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιστὴς, ῆ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισαὶ, claſſicarii, Ph. Ab eod.
Σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme, Θεοπόμπος μὲν τὸ σίμωμα, κεκλατίφα δὲ ἡ καταρτεώδης, Plut. in Pericl. cap. 26.
Σαμαίνεται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. Dor. pro σημαίνεται, a σημαίνω.
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr. Hinc
Σαμαρείτης, ε, ὁ, Samaritanus.
Σαμαρῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana. A præc.
Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, Heſ.
Σ Α Μ Β Υ Κ Η, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ε, ὁ, ſambuca, inſtrumentum muſicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, vid. Polyb. lib. 8. & Appian. B. Mithridat. Plut. in Marcell. cap. 15.
Σαμβυκιστὴς, ῆ, ὁ, ſambuciſta, qui ludit ſambuca; quaſi a σαμβυκίζω. Hinc
Παμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ ludit ſambuca. Οἰκίαι χαμαιτύπαις ἢ σαμβυκιστρίαις ὁπλισθμοῦμεναι, Plut. in Anton. cap. 9.
Σαμος, locus celſior, *ap. Vet. Gr.* auctore Strab.
Σαμφόρας, ε, ὁ, literam σὰν vel σῖγμα, armo inuſtam ferens. Ex σὰν, & φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ίσω, ſampſuchi odorem habeo.
Σαμψύχινος, ίνη, ινον, ſamſuchinus, e ſampſucho confectus. A
Σ Α Μ Ψ Υ Χ Ο Ν, ε, τὸ, ſampſuchum, *herba*, Plin. l. 21. §. 35. cap. 11. *Angl.* Majoram.
Σὰν, τὸ, litera σῖγμα apud Dores.
Σ Α Ν Δ Α Λ Ι Ο Ν, ε, τὸ, ſandalium, Gl. V. ſolea.
Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.
Σανδαλοθήκη, ἡ, ſandaliorum repoſitorium.
Σάνδαλον, ε, τὸ, ſandalium.
Σ Α Ν Δ Α Ρ Α Κ Η, ης, ἡ, cibus quidam apum.
Σ Α Ν Δ Α Ρ Α Χ Η, ης, ἡ, ſandaracha, gummi ſive ſuccus concretus terreuſque. Hinc
Σανδαραχίζω, ſandaracham colore imitor.
Σανδαράχινος, ίνη, ίνον, ſandarachinus, e ſandaracha confectus, ſandaracham referens.
Σ Α Ν Δ Υ Ξ, υκος, ἡ, ceruſſa rufa & uſta, ſandyx.
Σανίδιον, ε, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανὶς. Unde
Σανιδόω, tabulo, contabulo, tabulis tego, Gl. V. contigno, coaſſo, tabulo.
Σανιδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tabulæ ſeu aſſeri ſimilis; (2) cui ſcapulæ inſtar alarum protuberant. Ab eod.
Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, Ph. laqueare. Gl. V. A σανιδόω. Unde
Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, tabulatus, contabulatus.
Σ Α Ν Ι Σ, ίδος, ἡ, tabula, aſſer, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & ſimilia inſcribebantur; σανίδες, tabulæ, Ph. aſſeres, Gl. Vet. item, catalogus.
Σ Α Ν Ν Α Σ, vel σάνναν, ε, ὁ, ſtultus, fatuus.
Σ Α Ν Ν Ι Ο Ν, ε, τὸ, penis, cauda, haſta.
Σ Α Ν Τ Α Λ Ο Ν, ſantalum, *arbor*.
Σάοι, 3. ſ. præſ. opt. act. v. σάω.
Σάος, ος, ὁ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, ut σῶς.
Σαοσιμέροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, homines ſervans. Ex σαόω, & βροτὸς.
Σαοφροσύνη, ῆς, ἡ, temperantia. Ab eod.
Σαόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens eſt ſana, temperans, prudens, Hom. Il. 21, 462. Ex σάος, & φρὴν.
Σαόω, ῶ, f. ώσω, ſervo, ſalvo; ἐσάωσεν, a. 1. ſervavit. Ὄυτινα δὴ γε πόδες ἢ χεῖρες ἢ γένα σάωσιν, Il. 21, ult. Ἢ κ' ἀπολέσθω, ἠὲ σαωθήτω, ib. 17, 228. A σάος.
Σαπίσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. σήπω.
Σ Α Π Ε Ρ Δ Η Σ, ε, ὁ, ſaperda, piſcis.
Σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcedo. A σαπρός.
Σαπρίας, ε, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putreſcentibus ſeu marceſcentibus conditum. Ab eod.
Σαπτιάω, f. ήσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.
Σαπρόνυμφος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui marcidæ ſive putridæ ſunt tibiæ, Ariſt. Ex σαπρὸς, & κνήμη, *tibia*.
Σαπρὸς, ρὴ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus, Gl. V. (2) fœtus, obſcœnus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obſoletus, caſcus. Ph. Πᾶν ὃ μὴ τῳ ἰδίαν χρείαν πληροῖ, σαπρὸν λέγομεν, Chryſoſt. homil. & in epiſtol. ad Timoth. A σήπω
Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. V. nugacitas, Ph. A σαπρός.
Σαπφείρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris.
Σ Α Π Φ Ε Ι Ρ Ο Σ, ε, ὁ, ἡ, Sapphirus, gemma.
Σαπφικὸς, ἡ, όν, Sapphicus. A Σαπφώ.
Σάπων, ωνος, ὁ, ſapo, Gl. V. σάπωνα, ſaponem, Gl. V.
Σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω.
Σ Α Ρ Α Β Α Ρ Α, ων, τα, Sarabara, tibialia Perſica.
Σ Α Ρ Α Β Ο Σ, ε, ὁ, pudendum muliebre, Suid. Heſ.
Σαραπος, ὁ ἡ ἡ, qui magnis eſt pedibus & eos velut trahit. Ex σαίρω, & πῶς.
Σαράπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Σ Α Ρ Γ Α Ν Η, ης, ἡ, ſporta, ciſta; (2) vinculum.
Σ Α Ρ Γ Ο Σ, ε, vel σαργὸς, ῆ, ὁ, ſargus, piſcis quidam, Gl. Vet. ſargulus dicitur & σαργῖνος.
Σαρδάζειν, Sardonium, ſcil. riſum ridere. A Σαρδώ.
Σαρδάνιον, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, Hom. Odyſſ. 20, 303. v. Σαρδόνιος.
Σάρδεις, ῶν, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.
Σάρδιος, vel σάρδιος, ε, ὁ, ſcil. λίθος, Sardius, *gemma*. A Σαρδώ.
Σάρδιον, ε, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.
Σάρδις, ε, ὁ, vide Σάρδινος.
Σαρδόνιος, ε, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous riſus, i. e. amarulentus, inſanus, fictus, hominem enecans ab herbis ſardois, ap. Virg. A Σαρδώ.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma*. Ex Σάρδις, & ὄνυξ, *unguis*, quod colore ſuo unguem humanum referat.
Σ Α Ρ Δ Ω, όος, vel Σαρδὲν, όνος, ἡ, Sardinia, *inſula*.
Σαρδανίζω, idem quod σαρδάζω.
Σαρδανικὸς, ἡ, όν, idem quod Σαρδόνιος. A Σαρδώ.
Σαρδάνιος, ία, ιον, vel Σαρδάνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Σαρδὼς, ῶος, ῶον, idem & ab eod.
Σαρεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.
Σ Α Ρ Ι Σ Σ Α, ης, ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.
Σαριαιοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſariſſam ferens. Ex σάρισα, & φέρω.
Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu irrideo. Οὐδ' εἰ Μοιραῖς δρῶσ' ὕβρις, ἕλκεσι σ' ὑμᾶς, γλιχρότατα σαρκάζοντες, ἅσπερ κυσὶν κνώδια, Ariſt Pace. 480. Σαρκάζεσι τὰ ἀμφόδιτα τὴν σοφάγαν, Hipp. A σάρξ. Hinc
Σαρκασμὸς, ὁ, ὁ, irriſio amarulenta, hoſtilis irriſio ſuper jam mortuo, aut morituro.
Σαρκαστικὸς, ἡ, ὸν, ſarcaſticus; (2) qui Sarcaſmis uti ſolet. Ab eod.
Σαρκαστικῶς, *Adv.* ſarcaſtice, amarulente, virulente.
Σαρκίδιον, ε, τὸ, caruncula, Dim. A σάρξ.
Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.
Σαρκικὸς, ἡ, όν, carnalis, carneus, corporeus. In S. S. 1) imperfectus, debilis, imbecillus; 2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.
Σαρκικῶς, *Adv.* carnaliter.
Σάρκινος, ίνη, ινον, carne conſtans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ. Unde
Σαρκίον, ε, τὸ, caruncula; (2) per contemtum de corpore humano.
Σαρκοβόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σάρξ, & βορὸς, *edax*.
Σαρκογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, a carne natus ſeu productus. Ex σάρξ, & γείνομαι.
Σαρκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, carni ſimilis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέστερον τὴν λεπτὴν ἐντέρων τὸ κῶλον, *Aret.* Ex σάρξ, & εἶδος.

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnosus ramex, quum caro inter tunicas excrescit; genus herniæ. Ex σὰρξ, & κήλη.
Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Perficæ. Ex σὰρξ, & κόλλα.
Σαρκολαβὶς, ίδος, ἡ, ἡ, vel σαρκολάβος, ου, ὁ, q. d. carnis prehensor, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σὰρξ, & λαμβάνω.
Σαρκολάτρης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σὰρξ, & λάτρης.
Σαρκολιπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σὰρξ, & λείπω.
Σαρκοπαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, carne concretus, Suic. Ex σὰρξ, & πήγνυμι.
Σαρκοτυέω, carnem facio; *In pass.* caro fio, homo fio. Ex σὰρξ, & ποιέω.
Σαρκοποιὸς, ὸν, carnem efficiens, gignens, alens.
Σαρκύπυον, τὸ. pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt & exspuuntur.
Σαρκοπυώδης, ες, idem, & ex iisd.
Σαρκόρριζος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnosam radicem habens, Suic. Ex σὰρξ, & ῥίζα.
Σαρκοχίζω, carnem concindo.
Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σὰρξ, & τρέφω.
Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor, Gl. Vet. σαρκοφαγῶ, excarnifico.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A
Σαρκοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnivorus, carne vescens, sarcophagus, arca mortuorum. Ex σὰρξ, & φάγος.
Σαρκοφανὴς, ές, carne tectus, s. vestitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.
Σαρκοφθόρος, ον, homines perimens. A φθείρω.
Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto, Suic. A
Σαρκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex σὰρξ, & φέρω.
Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco. A φύω. Hinc
Σαρκοφυία, ἡ, carnis extensio.
Σαρκόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia carnosa habens. Ex σὰρξ, & φύλλον.
Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.
Σαρκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, carnosus, Gl. V. carneus. Ab eod.
Σάρκωμα, ατος, τὸ, q. d. carnositas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.
Σάρκωσις, έως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
Σαρκωτικὸς, ἡ, όν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.
ΣΑΡΞ, *Σαρκὸς*, ἡ, caro, pulpa, Gl. Vet. *σάρκες*, pulpæ, Ph. (2) in S. S. homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.
Σαρὶν, & σάρον, scopæ, verriculum. *Ἀς δίκη σοὶ τοῦτο κακὸν σαρὸν*, Call. in Del. 225,
Σάρος, ου, vel σαρὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) homo nullius pretii. A σαίρω.
Σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo; *σεσαρωμένος*, scopis purgatus, p. pass. part. *Σαροῖ τὴν οἰκίαν*, Luc. 15, 8. *Σεσαρωμένον*, Matt. 12, 44. A σαίρω.
ΣΑΡΠΟΣ, ου, ὁ, arca, domus lignea.
Σάραθρον, ου, τὸ, scopæ. A σαρόω.
Σάρωμα, ατος, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σαραν, ανος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Est & Σάραν, nauticus deus.
Σαρωνίδες, ων, αἱ, Call. in Jov. 22. arbores cavæ; (2) quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem; (3) quercus arbor.
Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. Ab eod.
Σαρατὴς, οῦ, ὁ, οἱ σαρωταὶ, scoparii, Gl. V.
Σὰς, *tuas*, acc. plur. f. g. a σὸς, *tuus*.
Σάσαι, sagino, Ph. vide σάτλω.
Σατᾶν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum, Hebr. ἀκλιτον. *Adversarius.*
Σατίνη, ἡ, plaustrum, vehiculum. A σάτλω.
Σάτινον, ου, τὸ. *Ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα χαλκῷ*, Hom. in Ven. 13. idem & ab eod.
Σάτον, ου, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius, Vox Syr.
Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa.
Σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. *Σατραπεῦων τ' ἄνω Φρυγίας*, Plut. Καίσας, Aristot. A
ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, proprie Persicæ. Vox Persica.
Σατραπικὸς, ἡ, όν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A pr.
ΣΑΤΤΩ, futur. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; *σεσαγμένος*, saginatus, Ph. p. pass. part. *Σεσαγμένος ψάμμῳ*, Luc.
Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba.
Σατυρίας, ου, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro similis evadat.
Σατυρίασις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapismus. A Σάτυρος. Unde
Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo.
Σατυρικὸς, ἡ, όν, satyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.
Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.
Σατυρισκος, ου, ὁ, parvus Satyrus, Dim.
Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυρίας; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde
Σατυριστὴς, οῦ, ὁ, ludio, Ph. scenicus.
Σατυρογράφος, ὁ, satyrorum scriptor.
Σάτυρος, ου, ὁ, *proprie* Simius; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, *σάτυροι*, Fauni, Gl. V. A σαθὴ, Etym.
Σατυράδης, ες, ὁ ἡ ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hispidus. A σατύρος.
ΣΑΥΚΟΣ, ἡ, όν, aridus, siccus.
Σαυλὸ, *Adv.* tarde. A σαυλὸς.
Σαυλόομαι, οῦμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. *Λοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι*, Eur. Cyc. 40. A σαυλὸς.
Σαυλοπρωκτίζω, ῶ, cevco, lascive podicem moveo. Ex σαυλὸς, & πρωκτὸς.
ΣΑΥΛΟΣ, ἡ, όν, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.
Σαυνιάζω, saunio percutio, R. A σαυνίον.
Σαυνίον, ου, τὸ, Saunium, *jaculi genus.*
ΣΑΥΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.
ΣΑΥΡΗ, ης, ἡ, nasturtium.
Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi editum *jaculus.*
Σαυρίδιον, τὸ, nasturtium, Hipp.
Σαυροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lacertæ formam habens, Ex σαῦρα, & εἶδος.
Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus, Gl. V.
Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, qua hasta appenditur, vel etiam ferrum, quo hasta erigi & solo infigi potest, Ph. cuspis. A σαυρὸς.
Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæsitatio.
Σαυτᾶς, gen. sing. f. g. *per Crasin.* pro σεαυτᾶς, a σεαυτῆς, *tui ipsius.*
Σαυτῆς, *tui ipsius*, masculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.
Σάφα, *Adv.* certo, vere, manifeste, perspicue. A σαφὴς.
Σαφέστατα, *Adverb.* manifestissime, apertissime. A σαφέστατος, *Superl.* a σαφὴς.
Σαφέστερον, *Adv.* manifestius, apertius.
Σαφέστερως, *Adv.* idem & ab eod.
Σαφέω, manifesto, declaro, notum facio.
Σαφίως, *Ion.* pro σαφῶς. Ab eod.
Σαφῆ, acc. sing. pro σαφία, a σαφὴς.
Σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio, Ph. distinctio.
Σαφηνέως, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, certo. A
Σαφηνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, perspicuus, clarus, certus. A σαφὴς. Hinc
Σαφηνίζω, f. ίσω, manifesto, declaro, notum facio; Ph. explano, exprimo, declaro, distinguo. *Οὗτος ἐσαφήνιζε μὲν τοὺς κρατίστους εἶναι παρ' ἑαυτῷ*, Xen. Cyr. 8, 28. *Σαφηνίσειν δ' ὡς ἕκαστον ἕτιμα, τοῦτο ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι*, ibid. Hinc
Σαφηνισμὸς, ὁ, perspicuitas, declaratio.
Σαφηνιστικὸς, ἡ, όν, declarandi vim habens; (2) *Subst.* declarator, explanator. A pr.
Σαφηνιστικὸς, ἡ, όν, perspicue declarans.
Σαφηνῶ, fut. 1. indic. *Att.* pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.
Σαφηνῶς, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, dilucide
ΣΑΦΗΣ, έος, ὁ ἡ ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.
Σαφῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, dilucide; Ph. evidenter, plane, aperte, palam, Gl. Vet. al, liquido, ad liquidum, deserte.
Σαχθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σάττω.
Σάω, idem quod σαόω.
Σάω, *servavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apoc.* pro ἔσάσε, vel *servabat*, eodem modo pro ἐσάσε, 3. sing. imperf. ind. act. vel *serva*, pro σάωζε, 2. sing. imper. act. verbi σαόω, *servo*, Hom. Il. 16, 364.
Σαώω, servo, sospito. A σάος.
Σαασα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσάωσα.
Σαάσῃ, 2. s. f. 1. indic. act.
Σαασίμην, f. 1. indic. act. *Ion.* pro Σαώσειν.
Σαώσετον, 2. dual. f. 1. ind. act.
Σαώσομεν, *servabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
Σαώτερος, magis salvus, incolumis. A Σάος.
Σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator. A Σαόω.
Σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. f. g. *Æol.* pro Σβεννυμένων, a
ΣΒΕΝΝΥΜΙ, sive Σβεννύω, fut. Σβέσω, exstinguo, restinguo; (2) compesco, comprimo; Σβέσον, exstingue, Gl. V. aor. 1. imper. act. ut Σβέννυμαι, exstinguor; *metaphorice* etiam morior. *Καὶ μὴ θεῶν τις τῇδε πεῖραν ἔσεσεν*, Soph. Aj. 1076. *Αἱ λαμπάδες ἡμῶν Σβέννυνται*, Matt. 25, 8.
Σβέσα, *exstinxi*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo eod. pro inus. Σβέω.
Σβέσις, εως, ἡ, exstinctio. A Σβέννυμι.
Σβέσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro Σβέσαι.
Σβέσω, *exstinguam*, f. 1. indic. act.
Σβεστὴρ, ῆρος, ὁ, exstinctor. Ab eod.
Σβεστήριος, ία, ιον, exstinctivus, exstinguendi vim habens; (2) aptus ad exstinguendum.
Σβεστικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.
Σβήσομαι, f. 2. ind. pass. v. Σβέννυμι.
Σεαυτὸν, temet, teipsum, temetipsum, Ph.
Σαυτῆς, ῆς, ῆ, tui ipsius. Ex Σέο, pro Σοῦ, & αὐτῆς, *ipsius.*
Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. *Ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει*, Rom. 1, 25. A Σέβω.
Σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor; (2) res sacra. Vox ἀκλιτος, ab eod.
Σεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a Σεβάζομαι. Unde
Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.
Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, Ph. res sacra, signum Dei, Ph. Σεβάσματα, sacra.
Σεβασμιάζω, veneror, pius sum.
Σεβάσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel Σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, Ph. A Σεβάζομαι. Hinc
Σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia, Gl. V.
Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.
Σεβασμιώτατος, colendus. Ab eod.
Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio & observantia. Ab eod.
Σεβάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a Σεβάζομαι.
Σεβασθῶ, idem quod σεβάζομαι.
Σεβασικῶς, cum magna veneratione, cum ἔχειν, colere.
Σεβασὸς, ἡ, όν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, Ph. cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβάσῃ, imperatricum; σεβασωτάτη, augustissima, Philox. Ab eod.

Σεβασοφόρος,

Σεβασοφόρος, ὁ ἡ, ſacerdotes Cæſaris, ut flamines Auguſtales. A pr. & φέρω.

ΣΕΒΕΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum, ſive corticoſum illud, quod in ſumma palmula enaſcitur.

Σεβίζω, colo, veneror. Φίλτατον θαλάμων γλυκὺ δέχον ἐμὸν Ζεβίζομαι, Eur. Hipp. 545. Θεῶν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεβίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέβω.

Σίζοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σίζουσι, a

ΣΕΒΩ, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, obſervo, honoro; σίζομαι, color, pudet me, revereor. Καλὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβῃ τὰ δεσποτῶν, Eur. Hel. 732. Θυσίας θεοῖς ibid. 1072. Ἐν ᾧ κέρᾳ Ζε Λύδων μεγάλως σέζουσιν, Ariſt. Nub. 600. Εἶτι σέβῃ ξένον, πίλαισιν ἐυνοίᾳ πάσᾳ πελάτην, Soph. Phil. 1183.

Σεβὶς, ίδος, ἡ, patella, in qua aliquid movetur & frigitur; ſartago. A σείω.

Σέϑ, σεία, σεῖον, Lacon. pro θεῖος.

Σελ, σειρὶς, ὁ, ſol, Suid.

ΣΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγὸς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειράδιον, τὸ, funiculus, Dim. a σειρά. Unde

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R.

Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. Ab eod.

Σειραφόρος, & Ζειρασφόρος, ου, ὁ ἡ, catenam ferens; alias Ζειραῖος dicitur, Æſch. Ag. 1649. Eur. I. A. 223. *Angl. the* Fore horſe; cui opponitur ζυγὸς, *the* Shaft-horſe. Ex σειρὰ, & φέρω.

Σειράω, catena, fune conſtringo; (2) conſtringo, connecto, R. Σιὼ τῷ γέροντι δισσὰ σειράων βρόχῳ, Eur. Her. fur. 1012.

Σειρίω, exſicco, exinanio. A σείρω.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, *monſtrum marinum*; (2) infectum api ſimile. A σειρὰ.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi ſolis ardore. A

Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) ſuffraginum vitio laboro, de equis. Βρίφοι ἐν τῷ θέρει Ζειριῶ, Al. Aphr. A σείριον.

Σείριος, ου, ὁ, aſtralis. Ab eod.

Σειριώδης, ὀεσσα, ὀεν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ου, τὸ, aſtrum. A σείριος.

Σείριος, ου, ὁ, Sirius, ſtella, *canicula*. A σείρω, *deſicco*.

Σειρομάστης, ου, ὁ, jaculi genus, lanceola.

Σεισάχθεια, ας, ἡ, q. d. onus excuſſum, allevatio æris alieni communis, tabulæ novæ; Plut. in Sol. c. 15. Ex σείω, & ἄχθος.

Σίθεν, *tui*, gen. ſing. *Æol.* pro Ϝοῦ, a Ϝὺ, *tu*.

Σέο, *tui*, gen. ſing. *Poët.* & *Ion.* pro eod.

Σεύθεν, *tui*, *Poët.* idem.

Σεισιμόβας, acc. plur. a. 1. part. med. verbi σείω.

Σειϑεὶς, *commotus*, aor. 1. part. paſſ.

Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quaſſatio, concuſſio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor ſeu quaſſator terræ, *Epith.* Neptuni. Ex σεῖσις, & χθὼν.

Σεῖσμα, τὸ, concuſſio, quaſſatio. A σείω.

Σεισματίας, ου, ὁ, ut σεισματίας τάφος, ſepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppreſſit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, Ph. concuſſio, Ph. excuſſio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis*. Ex σείω, & πυγή.

Σαισάρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & ἀρά.

Σειστὸς, ὴ, όν, qui concuti ſeu quaſſari poteſt, concuſſus. Ab eod.

Σείστρον, ου, τὸ, ſiſtrum, crepitaculum, in ſacris Iſidis adhiberi ſolitum. A

ΣΕΙΩ, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro, Gl. Vet. σείῃ, concutit, quatit, criſpat, Ph. σείσας, vibrare, Ph. inf. aor. 1. Ἵππος χροῒν ἔσεισεν, Soph. El. 715. Πῶς τῶν ἔσεισε μου δοκεῖ τιν καρδίαν; Ariſt. Ach. 12. Χθονὸς ἣ γᾶτα σειϑῶσα σάλῳ, Eur. Iph. in Tau. 46.

Σέλα, dat. ſing. *Att.* & *Ion.* pro σέλατι, a σέλας, *jubar*.

Σελαγέω, ſplendeo, fulgeo. Σιὼ πολίταις σελαγεῖ, Ariſt. Nub. 604. Σελαγεῖτο δ' αὖ ἀπὸ σώματος ὀπωπὴ Ἀργείων, Eur. El. 722. Σελαγεῖ μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς, Ariſt. Nub. 285. A σέλας.

Σελαγίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σελαγιστὴς, ου, ὁ, lucis autor, *Epith.* ſolis.

Σελάνην, *lunam*, acc. ſing. *Dor.* pro σελήνην.

Σελαναία, ας, ἡ, *Ion.* & *Dor.* pro σελήνη.

ΣΕΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. V. fulgor, jubar.

Σελασφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſplendorem ſeu lumen ferens, Suic. Ex σέλας, & φέρω.

Σελάχιον, ου, τὸ, piſcium genus cartilaginoſum, cui cartilago pro cute eſt, Dim. a σέλαχος.

Σελαχοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, cartilagineus, cartilaginis ſpeciem referens. Ex σέλαχος, & εἶδος.

ΣΕΛΑΧΟΣ, ους, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piſcium cartilaginoſorum. Hinc

Σελαχώδης, εες, ὁ ἡ, ἡ, cartilagineus.

Σελάω, ῶ, ſplendeo, luceo. A σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel veſtis genus, itemque avis locuſtis veſcentis.

Σελήναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illuſtratus. Hinc *Subſt.* σελήναια, ας, ἡ, luna, *Ion.* A σελήνη.

Σελήνη, ης, ἡ, luna; σελήνιον, placentæ quædam rotundæ & latæ; Alciphr. 2, 4. A σέλας.

Σεληνιάζομαι, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4, 24. A σελήνη.

Σεληνιακὸς, ὴ, όν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σεληνίδιον, ου, τὸ, lunula. Dim. a σεληνὶς.

Σελήνιον, ου, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox eſt, vel luna ſive lunæ fidus. Ab eod.

Σεληνὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde

Σεληνίτης, ου, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. V. σεληνίτης, lunaticus.

Σεληνόπληκτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, q. d. a luna percuſſus, lunaticus. Ex σελήνη, & βάλλω.

Σεληνοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, lunæ ſpeciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σελίδιον, ου, τὸ, chartula, pagella, pagellula, Gl. V. paginula. Dim. a σελὶς.

Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελινίτης, ου, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σέλινον.

Σελινοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον, & εἶδος.

ΣΕΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, apium, *herba. Angl.* Parſly. Λατὰν ἐρεπτόμενοι, ἐλεοθρεπτὸν τε σέλινον, Hom. Il. 2, 776.

Σέλινος, ου, ὁ, idem. Hinc

Σελινουσία, ας, ἡ, ſpecies braſſicæ.

ΣΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. Vet.

Σέλλα, ας, ἡ, ſella, Gl. Vet. Ariſtoph. Sch. Euſt.

Σελλόδρασις, εως, ἡ, ſelliſternium, Gl. Vet.

Σελλίζειν, divitias ſimulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem Ariſtophanes perſtringit, Av. 126.

Σέλμα, ατος, τὸ, tranſtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. & σέλματα, eluvies, Ph. (ſed legendum videtur ibi τέλματα, *Ern.*) Hinc

Σελματιαῖοι, ποταμοὶ, lutulenti fluvii.

Σέλω, compingo, *Ern.*

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, ιος, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ου, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e ſimila confectus. A σεμίδαλις.

Σεμναὶ θεαὶ, Eumenides, ſive Furiæ, *apud Athenienſes*. A σεμνὸς.

Σεμνεῖον, ου, τὸ, locus ſacer, ſanctuarium, monaſterium. Ab eod.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice, cum gravitate loquor ſeu prædico.

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ ſe ferens; Plut. in Num. cap. 8. A

Σεμνηγόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορέω.

Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritiſſimi ac religioni dediti philoſophi Indorum, & Gymnoſophiſtæ ap. Laërt.

Σεμνολυρέω, difficiles nugas nugari, cum gravitatis ſpecie nugari.

Σεμνολογέω, graviter & ſpecioſe loquor. Ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ φοιτηταὶ περὶ τῆς θεοῦ, Luc. ἀμφὶ τῇ θεᾷ, App. A σεμνολόγος. Hinc

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave & magnificum, quo quis ſe jactat.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) ſermo venuſtus. A

Σεμνολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui graviter de re quapiam diſſerit, oſtentator, jactator. Ex σεμνὸς, & λέγω, *dico*.

Σεμνολογικῶς, idem quod

Σεμνολόγως, *Adv.* magniloque, jactabunde.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σεμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum faſtu & inſolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγὼν' ἔρχῃ λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, & μῦθος, *ſermo*.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves paraſiti, adulatores, qui gravitate ſuperciliosa paraſiticam adulationem tegunt.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnifice æſtimo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majeſtatem concilio, illuſtro, orno.

Σεμνοπόνος, ὁ ἡ, ἡ, arte exquiſita factus. (ap. Ath. ſi lectio ſana.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A

Σεμνοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, gravem virum decens; (2) gravi & eximia dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπει.

Σεμνοπρεπῶς, *Adv.* cum dignitate, graviter, decore.

Σεμνοπροσωπέω, gravitatem in vultu præfero. Κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς, Ariſt. N. 362.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas ſeu dignitas oris, perſona gravis. A

Σεμνοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A πρόσωπον.

ΣΕΜΝΟΣ, ὴ, όν, venerabilis, caſtus, Ph. σεμὸν ἀξίωμα, majeſtas, Gl. Vet. σεμνὴ, pudica, caſta, affectata fœmina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honeſtus, gravis, magnificus.

Σεμνοσόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & στόμα.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majeſtas; (2) reverentia; (3) ſanctimonia, honeſtas; (4) pudicitia. A σεμνὸς.

Σεμνότιμος, ὁ ἡ, ἡ, venerandus. A τιμὴ.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas faſtuoſa, Suic. Eq σεμνὸς, & τύφος, *faſtus*.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illuſtro, magnifice prædico. A σεμνὸς.

Σεμνεῖον, venerandum & auguſtum reddo; (2) orno, honore & dignitate adficio; & σεμνιόομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, ſuperbio. Σεμνύνουσι τὴν τραγῳδίαν, Luc. Σεμνύεσθαι δεῖ τὴν τοῦ ἔργου ἐυπρέπειαν, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adv.* honeſte, decenter, graviter, Gl. V. pudice. A σεμνὸς.

Σέο, *tui*, gen. ſing. *Ion.* pro σοῦ, a σὺ, *tu*.

Σεσῖο, *tui*, *Poët.* idem quod antecedens σέο.

Σέομαι, σέωμαι, pro σέβομαι

Σεπτίζω, veneror. A σεπτὸς.

Σεπτήριος, ου, ιον, ad cultum ſ. venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, ου, ſc. ἱδρυμα, novennalis Delphis in honorem Apollinis celebrari ſolita, Ab eod.

Σεπτικὸς, ὴ, όν, idem quod

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguſtus; Æſc. Pr. 811. Ph. τὸ σεπτὸν, ſacrum. A σέβω.
Σ Ε Ρ Α Π Ι Α Σ, ἀδ(Ο), ἡ, Serapias, *herba.*
Σ Ε Ῥ Ι Σ, ἰδ(Ο), ἡ, cichorii ſive intybi genus, Gl. Vet. intybus, intibum, intuba; σέριδες, intuba, Gl. V. Acc. ſing. σέριν, & σεριδα. *Angl.* Endive.
Σ Ε Ρ Ι Φ Ι Ο Ν, ου, τὸ, abſinthium marinum.
Σέριφον, ου, τὸ, idem.
Σ Ε Ῥ Φ Ο Σ, ου, ὁ, inſecti genus, culex. Ἔτι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολῇ, Proverb.
Σέσαγμαι, perf. part. paſſ. verbi σάτλω.
Σεσαρυῖαι, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω.
Σεσαρωμμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σαρόω.
Σεσεῖσθαι, perf. ind. paſſ. verbi σείω.
Σ Ε' Σ Ε Λ Ι, εως, τὸ, Seſeli, *herba.*
Σέσελις, εως, ἡ, idem.
Σέσηπε, 3. ſ. perf. ind. med. v. σήπω.
Σέσηρα, *verri*, perf. ind. med. verbi σαίρω.
Σεσιγαμμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro σεσιγημμένοι, a σιγάω.
Σεσοφισμμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω.
Σεσοφισμμένως, *Adv.* captioſe, doloſe, more ſophiſtarum, callide. A σοφίζω.
Σέσυκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi σύω, ſive σύζω.
Σεῦ, gen. ſing. *Dor.* pro σοῦ, a σὺ, *tu.*
Σεύα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσθυα, a σθύω.
Σέυατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐσθύατο.
Σεύθω, 3. ſing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro σθυέσθω.
Σεύς, ὁ, nom. inuſ. Unde σέων, gen. plur. σέας, acc. pl. &c. vermis, tinea.
Σευτλᾶ(Ο), ᾶ, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen in Batrachom. ver. 208. A σευτλον.
Σεύτλιον, ου, τὸ, parva beta; σεύτλια, betæ, Gl. V. Dim. a
Σ Ε Υ Τ Λ Ο Ν, ου, τὸ, beta, Ph.
Σ Ε Υ Ω, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσθύλατο, a. 1. med. pro ἐσθύσατο. Ἐκ δ' ἀμφοτέρωιιν Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔασθυα βυλὰν, Il. 5, 208. Ἐπὶ τόξοις δ' ἐσθύοντο, ib. 2, 808. A σθύω.
Σεφθῶμεν, a. 1. inf. paſſ. v. σέζω.
Σέψαδζ, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.
Σεαὐτέου, gen. ſing. *Ion.* pro σεαυτοῦ.
Σεαὐτοῦς, *tui ipſius*, idem.
Σήθει, cribro, Gl. Vet. σήθῃ, cernit, Ph. Σεσηθέντα κρησέρῃ, *Aret.* A σείω.
Σηκάζω, ſtabulo includo. Καί νύ κε σήκασθεν χρὴ Ἴλιον, ἠὔτε ἄρνες, Il. 8, 131. A σήκος.
Σήκασθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.
Σηκικόρ(Ο), *Dor.* σηκακόρ(Ο), ᾶ, ὁ ἡ ἡ, qui ſtabulum verrit ſeu purgat; (2) ædituus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκὸς, & κορέω, *verro.*
Σηκίζω, ſagino. A σηκός.
Σηκὶς, ἰδ(Ο), ἡ, ancilla, famula rerum domeſticarum curam gerens. Ab eod.
Σηκίτης, ου, ὁ, ſtabulo adhuc incluſus, lactens, *de agno.* Ab eod.
Σ Η Κ Ο Σ, ου, ὁ, *proprie* ſeptum, Gl. Vet. Unde (2) ſtabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus cujuſque; (6) ſacra olea, ap. Ath. quæ & μορία, *in quibus omnibus ſepti notio ineſt*; (7) dicitur & de libra, *Euſt.*
Σηκόω, pondero, Ph. σηκοῖ, perpendit, examinat; σήκωμι, pondera, Ph. a. 1.
Σήκωμα, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V.
Σηκωτὸν, ῦρ(Ο), τὸ, lorum jugi. Ab eod.
Σηκωτὸς, ſculatus, Gl. V. A σηκός.
Σ Η Μ Α, ατ(Ο), τὸ, ſignum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) buſtum, ſepulchrum, monumentum.
Σημαία, ας, ἡ, vexillum, ſignum militare; (2) milites ſub uno ſigno militantes, cohors; (3) ſimulacrum, inſigne familiæ ſive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφέρειν, Plut. in Fab. Max. cap. 12. A σῆμα.
Σημαίνουσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a
Σημαίνω, ſigno, ſignifico, nuncio, impero, Gl. Vet. σημαίνῃ, portendit, Ph. σημαίνοντες, ſignatores, Gl. Vet. σημάνῃ, deſignet, Ph. aor. 1. conj. σεσημασμέν(Ο), obſignatus, p. paſſ. part. ἐσήμηνε, ſignum dedit, aor. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, e ſignis colligo; (2) obſigno. Τοῖς ἄλλοις ὃ ἐσήμαινε πᾶσι ἐκβοηθεῖν, Xen. πρὸς τινα, Plat. τὸ ἀνακλητικὸν, Plut. γραπτῷ ἄλλῳ, præeſſe, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, Soph. Aj. 32. Ab eodem.
Σημαιοφόρ(Ο), ου, ὁ ἡ ἡ, ſignifer. Ex σημαία, & φέρω.
Σημαλέ(Ο), έα, έον, ſignificativus. A σῆμα.
Σημάνω, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.
Σημανέω, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.
Σημαντέον, *Adv. poſ.* ſignificandum eſt. A σημαίνω.
Σημαντὴρ, ῆρ(Ο), ὁ, qui ſignum dat, qui claſſicum canit, paſtor, dominus; (2) annulus ſignatorius. Ab eod. Hinc
Σημαντήριον, ου, τὸ, ſignaculum, ſigillum.
Σημαντικὸς, ἡ, όν, ſignificandi vim habens. A σημαίνω.
Σημαντικῶς, *Adv.* Unde
Σημαντικώτατα, *Adv.* cum magna vi & emphaſi: proprie, aptiſſime.
Σημαντὶς, γῆ, terra ſigillaris, cimolia, creta. Ab eod.
Σήμαντρον, ου, τὸ, ſigillum, ſignum.
Σημάντωρ, ορ(Ο), ὁ, ſignificator, qui aliquid ſignificat; (2) dux, imperator, præſes, præfectus; (3) *Adject.* ſignificans, indicans. Ab eod.
Σημασία, ας, ἡ, ſignificatio, ſignificatus, ſignificatum, Ph. (2) ſigni datio, claſſicum. A
Σημάτεσσι, dat. plur. *Poët.* pro σήμασι.
Σηματίζομαι, f. ίσομαι, ſignis colligo.
Σημάτιον, ου, τὸ, parvum ſignum, Dim. a σῆμα.
Σηματόεις, όεσσα, όεν, q. d. ſepulchroſus; multa habens ſepulchra, Suic. Ab eod.
Σηματοῦχος, ου, ὁ, qui inſignia facit, Suic. Ex σῆμα, & ἔργον.
Σημειογραφεῖο, οῦ, notis in ſcribendo utor. A
Σημειογράφ(Ο), ου, ὁ ἡ ἡ, notarius, qui per notas ſcribit. Ex σημεῖον, & γράφω.
Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, nota, argumentum; Ph. vexillum. Gl. Vet. monſtrum, Ph. oſtentum, miraculum; item ſignum pugnæ vel receptus. A σῆμα.
Σημειοφόρ(Ο), ου, ὁ ἡ ἡ, ſignifer, vexillarius, Gl. V. Ex σημεῖον, & φέρω.
Σημειόω, ῶ, & σημειόομαι, ῶμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno. Gl. Vet. in commentarios refero, σημείωσαι, imper. a. 1. med. nota, obſerva, ſcito. Vox Sch. σεσημειωμέν(Ο), ſignatus. Τοῦτον σημειῶσθε, 2 Theſſ. 3, 14. A σημεῖον.
Σημειώδης, ες(Ο), ὁ ἡ ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens; (2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.
Σημειωδῶς, *Adv.* ita ut facile appareat, notabiliter.
Σημείωμα, ατ(Ο), τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.
Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio. *In pl.* brevia ſcholia in ſcriptorem aliquem. Ab eod.
Σημειωτέον, notandum. Ab eod.
Σημειωτικὸς, ἡ, όν, notatorius. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ ſigna morborum dijudicat. Ab eod.
Σημερινὸς, hodiernus, Ph. A
Σήμερον, *Adv.* hodie; ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.
Σημήϊον, ſignum, *Ion.* pro σημεῖον.
Σημήνῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.
Σὸν, *tuam*, acc. ſing. f. g. a σὸς, *tuus.*
Σὶνυρ(Ο), idem quod σαίνυρ(Ο).
Σηπεδονώδης, ες(Ο), ὁ ἡ ἡ, putredine vitiatus. A
Σηπεδὼν, όν(Ο), ἡ, putredo, Gl. Vet. (2) incertæ genus. A σήπω.
Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum ſuccum in timore emittens; unde & atramentum ita dicitur. Σηπιὰς ἀδ(Ο), ἡ, id. q. d. σηπία. Σηπιάδ(Ο) φυξήλιδ(Ο). Nicand. in Alexiph. 472. Ab eod.
Σηπιδάριον, τὸ, idem quod
Σηπίδιον, ου, τὸ, parva ſepia, ſepiola, Dim.
Σήπιον, ου, τὸ, pars quædam dura & ſolida beſtiæ. Ab eod.
Σηποποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, & ποιέω.
Σηπτικὸς, ἡ, όν, idem. A σήπω.
Σηπτὸς, ὴ, όν, idem; (2) putridus. Ab eod.
Σ Η Π Ω, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putrefio, putreſco; marceo, Gl. Vet. σεσηπὼς, putridus, Gl. V. σεσηπὸς, putridum, Ph. p. part. Αἷμα δ' ἔτι σαῖμος ἐπὶ σίγας μέλαν σέσηπεν, Eur. Elec. 321. Ἵνα μὴ σηπωνται αἱ ῳδοῤῥαξαι, Xen. Χρὼς σήπεται, Il. 24. 414.
Σὴρ, ὸς, verniculus, a quo ſericum fit.
Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Ὅια πολλὰ πὲρ γὴν τε, ἡ ὑπὸ γῆν ἀυτόματα σηραγγοῦται, Heliod. lib. 1.
Σηραγγάδης, ες(Ο), ὁ ἡ ἡ, rimoſus, caverноſus, fiſtularum plenus. A σηραγξ.
Σήραγξ, γγ(Ο), ῆς, rima, fiſſura, hiatus, antrum, caverna, ſpecus. A σεσηρέναι, hiare, p. a. σαίρω.
Σ Η Ρ Ε Σ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ; (2) bombyces, *vermes.*
Σηρικοπλόκ(Ο), ſericarius, Gl. V. opifex ſericarius. Ex σηρικὸν, & πλέκω, *necto.*
Σηρικὸς, ἡ, όν, fericus, Gl. Vet. σηρικὴ, fericum. A σῆρες.
Σηρικοφόρ(Ο), ſericatus, Gl. Vet. A σηρικὸν, & φέρω.
Σ Η Σ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus veſtibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, robigo.
Σῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.
Σ Η Σ Α Μ Η, ης, ἡ, Seſama, frumenti Indici genus. Hinc
Σησάμιν(Ο), ίνη, ινον, e ſeſamo factus.
Σησαμὶς, ἰδ(Ο), ἡ, placenta ex ſeſamo & melle; (2) herba quædam. Ab eod.
Σησαμοειδὴς, ές(Ο), ὁ ἡ ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ab eod.
Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex ſeſamo paratus.
Σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon. Ab eod.
Σήσαμ(Ο), ſeſamus, Gl. V.
Σησαμοῦς, οῦντ(Ο), ὁ, placenta e ſeſamo.
Σῆσι, dat. pl. f. g. *Ion.* & *Poët.* pro σαῖς.
Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.
Σῆσρον, ου, τὸ, cribrum. Ab eod.
Σητάνει(Ο), έα, ειον, vel σητάν(Ο), ία, ιον, cribratus; (2) factus e farina ſuccreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subſt.* meſpili genus. A σήθω, vel σῆτες.
Σ Η Τ Ε Σ, *Adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτες, *Att.* τῆτες.
Σητινὸς, ἡ, όν, hornus, R. A σῆτες.
Σητόβρωτ(Ο), ου, ὁ ἡ ἡ, a tinea adeſus ſive corroſus. Ex σὴς, & βρωτός.
Σητόκοπ(Ο), ου, ὁ ἡ ἡ, a tineis pertuſus ſeu deroſus. Ex σὴς, & κόπτω, *tundo.*
Σηψ, σηπὸς, ὁ, parvus ſerpens, Seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morſu putreſcunt. A σήπω.
Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.
Σθεν(Ο)ὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. A
Σθένο(Ο), ε(Ο), τὸ, robur, vis, potentia.
Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A
Σ Θ Ε' Ν Ω, valeo, poſſum. Ἡμεῖς μὲν δὴν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σθένοντ(Ο) ἐν πολέμῳ Φρυγῶν, ibid. 483.
Σθενῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.
Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνιον, maxillæ. A.

ΣΙΑΓΩΝ, ωνος, ὁ, mala, maxilla.
Σιαλίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίαλον.
Σιαλικός, ἡ, όν, ſalivarius, Gl. V. A σίαλον.
Σιαλις, ιδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.
Σιαλισμός, οῦ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω.
Σιαλιστήριον, ου, τὸ, fræna equis indita, ſpumam excitantia ipſis mandentibus. Ab eodem.
ΣΙΆΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva, ſputum.
Σίαλος, ου, ὁ, ſaliva, Gl. V. (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axungia.
Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, ſalivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A
Σιαλόχοος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω.
Σιαλώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.
Σίαλμα, ατος, τὸ, munimen & circulus ſcuti ferreus.
Σίβδη, ἡ, malum punicum. Vox Dor. v. σίδη.
ΣΙΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates. vaticinatrix.
Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more ſenum deliro. A σίβυλλα.
Σιβύλλειος, ου, ὁ ἡ ὁ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.
Σιβυλλιάω, ῶ, Sibyllinis oraculis intentus ſum. Εἰθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ, Ariſt. Eq. 61.
Σιβυλλισταί, fatidici. Quaſi a σιβυλλίζω.
ΣΙΒΥΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, Gl. V. venabulum.
Σιβύνιον, ου, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile parvum, Dim. a σιβύνη.
Σίγα, Adv. tacite. A σιγή.
Σιγάζω, fut. άσω, tacere facio, conticeſcere jubeo. Ab eod.
Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.
Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine ſua ſilentium & admirationem inducit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit; σιγαλόεντα, ſplendida; miranda. Ἡνίκα σιγαλόεντά, Hom. 5, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod.
Σιγᾶν, pr. inf. act. pro σιγάειν, a
ΣΙΓΑΩ, ῶ, fut. ήσω, taceo, ſileo, conticeſco, Gl. Vet. σίγησον, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ, Eur. I. T. 928. καὶ, ib. 943. Τί σισίγηϑ' δόμοις Ἀδμήτου; id. Alc. 79. Ἐξ ἐμοῦ πάντα σιγηθήσεϑ', id. I. T. 1079. Ἃ δεῖ, σιγήσεϑ', id. Ph. 915.
Σιγέρπης, ου, ὁ, tacite incedens; ut ſerpentium genus. Ab ἕρπω.
Σιγή, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σιγάω.
Σιγῇ, Adv. tacite, ſubmiſſa voce, clam. Dat. adverbialiſcens a σιγή.
Σιγηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. σιγάω.
Σιγηλός, ἡ, όν, tacitus, taciturnus. Ab eod.
Σιγηλῶς, Adv. tacite. A σιγηλός.
Σιγῆν, præſ. ind. act. Dor. pro σιγᾶν.
Σιγηστάλπιγξ, γγος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens, Rob. Ex σιγάω, & σάλπιγξ.
Σίγηρος, ρα, ρον, tacitus, ſilentioſus, Gl. V. A σιγή.
Σιγηρῶς, Adv. tacite. A σιγηρός.
ΣΙΓΛΑΙ, inaures, Heſ.
ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.
Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.
ΣΙΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; menſa ſive cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini. Hinc
Σιγματίζω, Sigma crebrius uſurpo. Hinc
Σιγματισμός, οῦ, ὁ, litera Σ crebrior uſurpatio ſive concurſus.
Σιγματοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σίγμα, & εἶδος.
Σιγμός, οῦ, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis in aqua extincti; (2) ſibilus. A σίζω.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, manipularius, Gl. Vet. ſignifer. Ex σίγνον, ſignum, Lat. & φέρω.
Σιγυήνης, ου, ὁ, jaculum e ferro. A σιγύη.
Σίγυνον, ου, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.
Σίγυνος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Σιγῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro σιγῶσι, a σιγάω.
Σιδάριος, & σιδαρεύς, Dor. pro σιδήρεος.
Σιδαρόδετος, Dor. pro σιδηρόδετος.
Σίδαρον, ferrum, acc. ſing. Dor. pro σίδηρον.
Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. Dor. Ex σίδηρος, & χαίρω.
ΣΙΆΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.
Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri. A σίδηρος.
Σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.
Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri modo durus. Ab eod.
Σιδήρεος, έα, εον, contr. σιδηρᾶς, ᾶ, ᾶν, idem.
Σιδηρεύς, έως, ὁ ἡ ὁ, faber ferrarius. A
Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.
Σιδηρικὸς, ἡ, όν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſive tractandi ferrum. Ab eod.
Σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum, Gl. Vet. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.
Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.
Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eodem.
Σιδηροβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω.
Σιδηροβριθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω.
Σιδηροδρῶς, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεκυὸς, Soph. Aj. 832. Ex σίδηρος, & βιβρώσκω.
Σιδηροδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferreos digitos habens.
Σιδηρόδεσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.
Σιδηρόδετος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferro ligatus. Ex σίδηρος, & δέω.
Σιδηρόδμητος, ὁ ἡ ὁ, ferro occiſus. A δαμάω.
Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.
Σιδηροκατάδικος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σίδηρος, & καταδίκη.
Σιδηρομηχὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, e ferro factus, arte fabrili ſ. ferraria elaboratus. Ex σίδηρος, & κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.
Σιδηρονόστος, ου, ὁ, faber ferrarius, Gl. Vet. Ex σίδηρος, & κόπτω.
Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, Epith. terræ.
Σίδηρον, ου, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.
Σιδηρονόμος, ον, ferro dividens, i. e. vi utens & bello in diſceptatione de poſſeſſionibus. A νέμω.
Σιδηρόνωτος, ον, ferreum dorſum habens i. e. æratus & firmus, de ſcuto vel clypeo.
Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.
Σιδηρόπλαγχθος, ου, ὁ ἡ ὁ, e ferro demens.
Σιδηροποίκιλος, ου, ὁ, lapis quidam.
Σιδηροπόδης, ου, alas ferreas habens.
Σιδηροπώλης, ου, ὁ, ferri venditor.
ΣΙΆΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.
Σιδηρόσπαρτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferro ſatus, Suic. (ferro concitatus ſ. illatus, ut chirurgicis inſtrumentis, &c. Ern.)
Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius, Suic.
Σιδηρότμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, e ferro factus. A σίδηρος, & τέμνω.
Σιδηροτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferrum gignens, ferri ferax. Ex σίδηρος, & τίκτω.
Σιδηροτομέω, ferro feco ſeu incido. Ex σίδηρος, & τέμνω.

Σιδηρουργεῖον, ου, τὸ, fodina ferraria, officina ferraria, fabrica ferraria.
Σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A
Σιδηρουργός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον.
Σιδηροφορέω, ferrum geſto, gladio accinctus ſum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηφόρει, Thuc. Ἐσιδηροφορεῦντο οἱ Ἕλληνες, Id. A
Σιδηροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferri ferax. Ex σίδηρος, & φέρω.
Σιδηρίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρὴν.
Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σίδηρος. Hinc
Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V.
Σιδιοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σίδιον, & εἶδος.
Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A σίδη.
Σίδιον, ου, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici, Gl. V. malicorium. Ab eod. Unde
Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus, V. Lex.
Σιδών, ῶνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.
Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.
Σιελισμός, οῦ, ὁ, emiſſio ſalivæ. A pr.
Σιελιστήρια, ων, τὰ, fræna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.
Σίελον, ου, τὸ, ſaliva. A σίελος.
Σίελος, ου, ὁ, ſputum, ſaliva, Att. pro σίαλος.
ΣΙΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὡς τὼ σίζ' ὀφθαλμὼ, Odyſſ. 9, 394. Ἤδ' ἀπὸ μύρμηκος σίζουσα πάραλος ἅτε τραπέζῃ κεκμῶσα, Ariſt. Ach. 1173.
Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius. Vox Latina.
Σικελὸς, Siculus.
ΣΙΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.
Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικιννὶς.
Σικίννη, ἡ, idem quod
ΣΙΚΙΝΝΙΣ, ſaltatio militaris, Rob. ſatyrica, Ern.) Κρότος σικιννίδων, Eur. Cyc. 37. Ὀρχήσεώς τινος ἀσχολήματα εἴδους, Vid. Calaub de Satyrica Poeſi, lib. 1.
Σικινιστύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, Rob. Ex σικιννὶς, & τύρβη.
Σίκλος, ου, ὁ, ſiclus, didrachmum, (tetradrachmum, Ern.) Vox Hebr.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Ναὶ μὰ τὴν σικύαν χαλκῆρες λοιγεῖ τύψῃ Προσμάξας, ἰὸν τέ νιν αθρόον αἷμα κενώσεις, Nic. Th. 921. A σίκυος.
Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. Ph. A σικύα.
Σικύδιον, ου, τὸ, parvus cucumis, Gloſſ. Vet. σικύδιον, cucumis, σικυδία, cucumeres, Gl. V. Dim. Ab eod.
Σικυδὸν, Adv. in modum cucurbitæ.
Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium, Gl. Vet. Ex σίκυος, & ἐλαύω, propello.
Σικυήρατον, ου, τὸ, idem.
Σίκυον, ου, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.
Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος, & πέπων.
ΣΙΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.
Σίκυς, υος, ὁ, idem, σίκυες, cucumeres, Gl. Vet.
Σικυώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cucumeráceus. A σικυὸς.
Σικυωνία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Σικχάζομαι, derideor, irrideor, Heſ. A σίκχος.
Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, faſtidio, tædet me, Gl. V. faſtidio, abominor, M. Anton. 5, 7.
Σικχαντὸς, ἡ, όν, moleſtus, injucundus, teter, tædioſus, Gl. V. A σικχαίνω. Unde
Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. V.
Σίκχος, tædium, Ph. A
ΣΙΚΧΟΣ, ος, ὁν, infucundus, moleſtus; (2) deriſor; (3) imbecillus, Ph. faſtidioſus, tædioſus, teter adſpectu.
Σιλλὼν, Silenus, Silvanus, Gl. V.
Σιλληπορδέω, delicior, delicias facio, mollis ſum.
Σιλληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σείω, vel σίλλω & πορδὴ, Ern.
Σιλίγνιον, filigo, Gl. V.
ΣΙΆΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, filigo, optimum puriſſimumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγνίτης.

Σιλιγνίτης, ε, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis filigineus. A pr.

Σιλλαίνω, ludo σίλλας; (2) per ludibrium oculos agito seu moto, dicteriis proscindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνῃ τὰς δογματικὰς, Diog. Laert. A σίλλος.

Σιλλογραφία, ας, ἡ, sillorum scriptio. A

Σιλλογράφος, ε, ὁ, sillorum scriptor. Ex σίλλος, & γράφω.

ΣΙΛΛΟΣ, ε, vel σιλλὸς, ὁ, Sillus, genus poëseos comicæ, scomma & irrisorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, scommata; σιλλὸς, etiam recalvaster.

Σίλλω, idem quod σιλλαίνω, R.

Σιλβανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.

Σίλβρισμὸς, ὁ, esus siluri. A

Σίλουρος, ε, ὁ, silurus, *piscis*. Ex σείω, & οὐρά.

ΣΙΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus insecti senectutem exuens.

ΣΙΛΦΙΟΝ, ε, τὸ, laserpitium, *frutex*.

Σιλφιοπώλης, ε, ὁ, qui laserpitium vendit.

Σιλφιοφόρος, ον, silphii ferax. A φέρω.

ΣΙΜΑΙ, ῶν, αἱ, partes summæ citharæ, Hes.

Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A σίμβλον.

Σίμβλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον.

Σιμβλὶς, ίδος, ἡ, alveola, instar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμβλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σίμβλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A

ΣΙΜΒΑΟΝ, ε, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμβλος, ε, ὁ, idem.

Σιμβλοτροφεῖν, mel facere, & in alveare reponere. *Eust.*

Σιμικίνθιον, ε, τὸ, semicinctium. Vox Lat. rectius σημικίνθιον.

Σιμοπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nare. Ex πρόσωπον.

ΣΙΜΟΣ, η, ον, simus, qui depressis est naribus, Ph. simus, cilico, filo, filus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua & acclivia. Hinc

Σιμότης, ητος, ἡ, simitas, naris sima.

Σιμόω, simum reddo. Ab eod.

Σίμωμα, ατος, τὸ, simitas narium; (2) simitas navis. A σιμόω.

Σιναμαρίω, ῶ, damno seu detrimento adficio, noceo, perdo, vasto. Γωὴ ὃ σιναμαρεμβὴ χαιρῇ, Arist. Nub. 1066.

Σιναμαρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia & prava. A

Σινάμωρος, ε, ὁ, ἡ, cui in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus. Ex σίνω, & μόρος, *fatum*.

Σίναπι, idem quod σίνηπι. Hinc

Σιναπίζω, f. ίσω, cataplasma ex Sinapi impono.

Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.

Σιναπισμὸς, οῦ, ὁ, cataplasma ex Sinapi. A σιναπίζω.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A σινος.

Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδόνη, ης, ἡ, tela Tyria, Sindon, R. A σινδών.

Σινδονοφορέω, Sindonem gesto. Ex φέρω.

Σινδωνοῦς, οῦς, e sindone textus. Ab ὑφή

ΣΙΝΔΩΝ, όνος, ὁ, Sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino, Gl. Vet. tunica lintea.

ΣΙΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.

Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινιασαι, cerne, Gl. Vet. aor. 1. imp. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸ σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον. Hinc

Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum, Gl. Vet.

ΣΙΝΙΟΝ, ε, τὸ, cibrum, Suic.

Σινις, ιδος, ὁ, ἡ, homo noxius damna & mala cæteris inferens; raptor. Λέγεται Ὑφηὶς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο, Call. in Apoll. 92. A σίνω.

Σινόδους, ουντος, ὁ, ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, & ὀδὼς.

Σῖνος, ους, τὸ, damnum, clades, Ph. vitium. A σίνω. Hinc

Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, Ph.

Σινόω, ῶ, f. άσω, noceo; σινοῖ, vitiat, Ph. σινόεντες, infestantes, Ph. Ab eod.

Σίντης, ε, ὁ, noxius. Αὐτῷ σίνταο κάρη κακὸν, Nic. Th. 623. Ab eod.

Σίνταρ. ορος, ὁ, idem & ab eod.

ΣΙΝΩ, noceo, lædo. Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Hes. Ἔργ. 316.

ΣΙΝΩΔΩΝ, οντος, ὁ, piscis quidam.

ΣΙΝΩΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen scorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica. Hinc

Σινωπίζειν, lascivire more scorti Sinopes, R.

Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, Gl. V. miltum.

Σῖξις, εως, ἡ, stridor; (2) sibilus. A σίζω.

ΣΙΟΝ, ε, τὸ, sium, laver.

Σιος, deus, *Dor.* pro θεός; τὼ σιὼ, Castor & Pollux, gemini Dii.

ΣΙΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Hes.

ΣΙΠΥΗ, ης, ἡ, arca panaria, mactra. Ἡ μὲν σιπύη μεσὴ ἔτι λάδνων ἀλφίτων, Arist. Pl. 807.

Σιπυΐς, ίδος, ἡ, vas fictile adservandæ farinæ. A σιπύη.

ΣΙΡΑΟΝ, ε, τὸ, defrutum, sapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A σιριάω.

ΣΙΡΙΑΩ, ᾶ, capitis inflammatione ab æstu laboro, f. a σειριος. *Ern.*

Σιρὸς, οῦ, ὁ, scrobs in qua condita frumenta asservantur. Alii σειρός; al. σερρός, sed σιρὸς verum est. *Ern.*

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, sesamis, idem quod σησαμὶς.

ΣΙΣΑΡΟΝ, ε, τὸ, siser, *olus*.

ΣΙΣΟΗ, ης, ἡ, sisoë, cincinnus.

Σισμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A σίζω.

ΣΙΣΤΒΟΣ, ε, ὁ, fimbria, R.

ΣΙΣΥΜΒΡΙΟΝ, ε, τὸ, sisymbrium, serpillum silvestre, Gl. V. cunila.

Σίσυμβρον, ε, τὸ, id. Gl. Vet. cunila. Καὶ μὴν ἡ σίσυμβρα πέλει μειλίγματα νόσων, Nic. Th. 896.

ΣΙΣΥΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum & vile stragulum, Gl. V. Lodex; lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem. Sch. Theoc.

Σισυρὸς, genus ligamenti medici.

Σισυρωδὴς, ap. Hes. A σίσυρνα.

Σισυς, ὑος, ἡ, tenue & vile vestimentum. Sch. Lyc.

ΣΙΣΩΝ, ονος, ὁ, semen exiguum apio simile.

Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; per metaplasmum. A σῖτος.

Σιταγωγέω, frumentum veho, commeatum adveho. A σιταγωγὸς.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς, ὁ, ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *Subst.* navis frumentaria. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτήθη, a σιτέω.

Σιταῖας, ου, ὁ, genus tritici, frumentago. A σῖτος.

Σιτάνιος, ε, ὁ, sc. πυρὸς, idem & ab eod.

Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis, Dim. a σῖτος.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. Ex σῖτος, & ἀρκέω.

Σιταρκέω, cibaria vel annonam subministro, frumentum seu annonam suppedito; (2) mercede conduco. Ex iisd.

Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.

Σιταρχέω, annonæ præsum. A

Σιτάρχης, ε, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & ἀρχή.

Σίταρχος, ε, ὁ, idem & ex iisd.

Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ.

Σιτεία, ας, ἡ, fagina, Gl. V. A σιτεύω.

Σιτέομαι, comedo, vescor; σιτεῖσθε, epulari, Gl. V. σιτέσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτεῖτο. Τί δαὶ, κωφὸν τὸν σοφίαν σιτήσομαι; Arist. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, Luc. Vit. Auct. A σῖτος.

Σιτεύτης, ε, ὁ, faginator, Gl. V. fartor, Ph. σιτεύται, fartores, Ph. A σιτεύω.

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, faginatus, altilis. Ab eod.

Σιτεύω, f. εύσω, frugibus fagino, pinguefacio, alo, Gl. Vet. fagino, farcio, σιτεύομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.

Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, pasco, σιτᾶμαι, cibum capio, edo, comedo, vescor, devoro.

Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. Vet. A

Σιτηγὸς, ὁ, ἡ, frumentarius, Gl. V. Εὐπορίαν γὰρ τὰ σιτηρὰ τῆς ἀγορᾶς παρασχεῖν, Plut. Crass. cap. 20. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτηρεσιάζω, frumentum & stipendium præbeo. A

Σιτηρέσιον, ε, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur. Ph. frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apio*.

Σιτηρέσιος, annonarius, Gl. V.

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, Gl. V. A σῖτος.

Σιτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus. A σιτέω.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. Vet. A σιτίον.

Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, pasco, cibo, fagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, vescor; σιτισθεὶς, pastus, aor. 1. part. Μὴ ὡρῶκας σιτιζεται, ὥσπερ ὁ τίτλιξ, Theocr. 4, 16. A σῖτος.

Σιτικὸς, ὴ, όν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ε, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σίτισις, εως, ἡ, idem quod

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, subministratio cibi.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, Gl. V. A σιτίζω.

Σιτιστὸς, ὴ, όν, altilis, faginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, ε, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. Ex σῖτος, & βάλλω.

Σιτοβολὼν, ὼνος, ὁ, idem. Gl. V. sportula. Ex iisd.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. a σιτοβολὼν.

Σιτόδεια, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. Ex

Σιτοδέομαι, annonæ deficio. Hinc

Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum seu frumenti receptaculum. A

Σιτοδόκος, ὁ, ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέκομαι.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex δόσις, *datio*.

Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum distribuo seu dimetior, & μαὶ. frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor seu distributor.

Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σῖτος, & δοχεῖον.

Σιτοδόχος, ε, ὁ, ἡ, idem quod σιτοδόκος.

Σιτοθήκη, ης, ἡ, frumenti repositorium, horreum.

Σιτοκάπηλος, ε, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. dardanarius.

Σιτοκλονέω, frumentum congero.

Σιτόκναφος, ε, ὁ, ἡ, homo fruges tantum consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex σῖτος, & κναφὴ, *tonsura*.

Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τῶν χώρων σιτολογεῖν, Polyb. A σιτολόγος.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio sive exactio frumenti.

Σιτολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex σῖτος, & λέγω.

Σιτομιτρέω, frumentum dimetior, frumentum certa menſura diſtribuo. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa menſura diſtribuit, frumenti mentor, annonæ diſtributor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimenſio, frumenti diſtributio, quæ fit certa menſura.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτομετρον, ου, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimenſum.

Σιτονομία, ᾶς, frumentum dimetior, notatis ſapientium nominibus.

Σῖτος, ου, τὸ, cibus, annona, commeatus; in ſing. vix occurrit, ſed in pl. σῖτα; quod videtur potius per metaplaſmum eſſe a σιτῶ.

Σιτώνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cibum diſtribuens, præbens, ſeu ſubminiſtrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alio, cibum ſubminiſtro: & σιτοποιέομαι, in panificio occupatus ſum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vefcor. Τῶν τεθνᾶσιν Ἕκτορα σιτοποιῶν, Eur. Tro. 490. Χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσαι, αἷς σιτοποιησόμεθα, Xen. Cyr. 6, 18.

Σιτοποιΐα, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποικτῶ, ἡ, όν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιός, οῦ, ὁ, panifex, piſtor; ἡ σιτοποιὸς, piſtrix, Gl. Vet. Ex σῖτῶ, & ποιέω.

Σιτοπομπεία, ας, ἡ, frumenti tranſmiſſio, procuratio frumenti ſive annonæ. Ex σῖτος, & πέμπω.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. Vet. frumentarius, frumentator.

Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

Σιτόσπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, frumento conſitus. Ex σπείρω.

Σιτουργός, ὁ καὶ ἡ, pinſens, molens, piſtor, molitor. A σ. & ἔργον.

Σιτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, frumento veſcens, pane victitans. Ex σῖτος, & φάγος.

Σιτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, frumentum ferens, frumentum ſubvectans, commeatum ſeu cibaria vehens. Gl. Vet. dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφυλακεῖον, & σιτοφυλάκιον, τὸ, locus, ſeu vas, in quo frumentum adſervatur; (2) horreum. A

Σιτοφυλακες, frumenti cuſtodes; magiſtratus Athenis.

Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum cuſtodio vel adſervo, Suic. Ab eod.

Σιτόχρως, contr. σιτόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, & χρόα.

ΣΙΤΤΑ, vel σιττὰ. vox paſtorum gregem ad feſtinandum compellentium.

Σιττακὸς, οῦ, ὁ, idem quod ψιττακός.

ΣΙΤΤΗ, ης, ἡ, ſitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΒΑ, veſtis pellicea, Heſ.

ΣΙΤΤΥΒΟΣ, ου, ὁ, genus vaſis; Euſt.

Σιτὼ, οῦς, ἡ, Ceres. Vox Syracuſ. A σῖτος.

Σιτώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine cenſetur. Ab eod. Unde

Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coëmendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνία, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus ſum. A pr.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιτῶος, α, ον, ſilignus. Lucian. *Lex.*

Σιφλὸς, ἡ, όν, deformis & odioſam faciem habens; (2) mutilus, oblæſus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλωσις, ὁ, reprehenſio, irriſio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θιὸς δέ ἑ σιφλώσειε, Il 14, 142. A σιφλός.

Σιφλάζω, exſibilo, Gl. V.

Σφενδὼ, ὁ, talpa. E. M.

ΣΙΦΝΟΣ, ἡ, ὀν, vacuus, Heſ.

ΣΙΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω elicio, extrabo, quaſi ſiphone. Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον, Ariſt. Th. 564.

Σιώπα, 2. ſing. imper. act. a

ΣΙΩΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſilco, taceo, obriceſco, conticeſco. Gl. V. t reticeſco, ſilentio præterco; σιώπησον, tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναίμουσιπᾶσαι σιώπ σε, Luc.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, όν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὸν κίθαιε, μήτ' ἄψορον ἐχέτω τὸ Φοῖβε τοὺς παῖδας ἔχειν ἐτέθημιπαντες. Callim. Hymn. in Apoll. 12. A σιωπὴ. Unde

Σιωπηρὸς, ρὰ, ρὸν, taciturnus, Gl. Vet.

Σιωπῆς, ᾶς, tacite, Gl. V.

Σιωπήσω, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. σιωπάω. Hinc

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, R.

Σιωπητὸς, α, ον, tacendus.

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes ſpondæus eſt. Σκάζων ἐκ ὠλένης. Il. 11, 810.

Σκαιῇ, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιὸς.

Σκαιόθεν, *Adv.* a læva, a ſiniſtra. A

Σκαιὸς, ὰ, όν, ſcævus, importunus, vanus, pravus, ſtupidus, durus, inhumanus. Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & ſtupidum ingenium; (2) ruſticitas, ſtultitia.

Σκαιότης, ητος, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΙ'ΡΩ ſalio, ſaltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἑποντο. Hom. Il. 18, 572. Ἄλλοκα ἢ σκαίρει τὸ ῥαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον, Theocr. 4, 19.

Σκαιωρία, maleficio adficio. A σκαιὸς.

Σκαιώρημα, τὸ, maleficium. A pr.

Σκαιῶς, *Adv.* ſiniſtre, inepte, ſtupide, ſtolide, ruſtice. A σκαιὸς.

Σκαλαβάτης, ου, ὁ, ſtellio. Ab ασκάλαβος, R.

Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum.

Σκαλαθυρμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, ludicræ nugæ. Dim. A

Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo ſimpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀθύρω, *fodico.*

Σκαλεία, ας, ἡ, farritio. A σκαλεύω.

Σκάλευθρον, ου, τὸ, farculum; (2) inſtrumentum, quo ignis & prunæ proruuntur.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) effoſio; (3) farritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.

Σκαλευὺς, έως, ὁ, farritor, fartor, qui farculo ſolum induratum circa plantam laxat, qui in ſegetibus herbas noxias effodit.

Σκάλευσις, εως, ὁ, farritura, Gl. V.

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἀνθρακας, Ariſt. Pace, 439. A σκάλλω.

Σκαλινὸς, ὴ, ὸν, obliquus & inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαληνόω, obliquo. A pr.

Σκαλιζω, fodio, farrio. Ph. farculo.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, farculum, Ph. A σκάλλω.

Σκάλισις, εως, ἡ, farritio, farritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμὸς, ὴ, ὸ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, τὸ, farculum. Ab eod.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio, farculo circumcirca farrio, findo. Hinc

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius.

Σκαλμιδιον, τὸ, Dim.

Σκαλμὸς, ὴ, ὸ, ſcalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, ſ. theca in quam reponitur. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, ιος, ἡ, farritio, farritura. Ab eod.

Σκάλωμα, ατος, τὸ, inciſura ſarculo ervata. Ab eod. ſed tamen quaſi a σκαλόω.

Σκαμβὸς, ὴ, ὸν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura in rorſus torta ſant. Ph. ſcaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) ſulcus ſtadii, ſeu ſpatii, in quo certabant ſartu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙ'Α, ας, ἡ, Scammonia, *herba.*

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem.

Σκανδάλα, vel λη, diſcipula. A σκάζω.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδαλήθρα, ας, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui eſca ſolet illigari. A σκάνδαλον. Unde

Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, ſum ſcandalo, ſcandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, Matt. 26, 33.

Σκανδαλισθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi σκανδαλίζω.

Σκανδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικοπώλης, ου, ὁ, viliſſimi oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πωλῆς.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris ſilveſtris ac vilis.

Σκαπανεὺς, έως, ὁ, foſſor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. Vet. raſtrum; (2) foſſio. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανήτης, ου, ὁ, foſſor.

ΣΚΑΠΕ'ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex func per trabem erectam trajecto, ſuſpenſum ad ſummum evehebat; (2) res quævis difficilis.

Σκάπετον, ου, ὁ, foſſa, Heſ. A σκάπτω.

Σκάπειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens, Suic. A σκαπτήρ.

Σκαπτέον, fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτῆρ, ῆρος, ὁ, foſſor, qui fodit.

Σκάπτητο, 3. ſing. præſ. optat. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτον. ſceptrum. *Dor.* pro σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ὴ, όν, foſſus, foſſilis. Ab eod.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, Gl. Vet. Ἔσκαψε, ᾗ ἐξάπινα, ᾗ ἔθηκε Σεμέλιον ὅπ τῶ φώτραν, Luc. 6, 48. τῶ κόπρον, Theophr.

Σκάραξος, ὁ, fullo, *it.* infectum quoddam.

Σκαρδαμυκλία, ᾶς, oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκλὶ, *Adv.* nictantibus vel connivantibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκλικὸς, ὴ, όν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebro alternatim conniveo. Gl. V. σκυδαμύττω, nicto, conniveo. Οὐδὲ φώνην ἔᾶ, ὁ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω, ſalio, & μύω, *connivco.*

Σκαρξίμας, ὰ, ὁ, ſaltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, ſalio, palpito, bullio.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.

Σκαρισμὸς, ὴ, ὸ, ſaltus, ſaliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, ſcalpo, ſcarifico, ſuperficiem ſcindo. A σκάριφος.

Σκαριφεῖσθαι, leviter delineare; adumbrare. Ab eodem.

Σκαριφόω, idem.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philoſophorum, ap. Sch. Ar. A σκαριφάομαι.

Σκαριφισμὸς, ὴ, ὸ, delineatio rei prima, quæ fere punctis tantum fit. Quaſi a σκαριφίζω.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, & σκάριφον, ου, τὸ, ſtilus, penicillus, ſtipula, feſtuca, ſarmentum. Hinc *ſcarifo*, ονος, vel *ſcarifo.*

Σκαρίτης, ου, ὁ, ut σκαρίτης, λίθῶ, ſcarites, gemma ſcari piſcis colorem referens. A

Σκάρῶ.

Σκάρ-ος, ου, ὁ, scarus, piscis. A *σκαίρω*. Unde
Σκάρτης, ου, ὁ, agilis in saltu, celer, velox.
Σκατὸν, οῦ, τὸ, vel *σκατὸς*, οῦ, ὁ, merda. A *σκάω*.
Σκατοφάγ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, merdivorus. Ex *σκατὸς*, & *φάγω*.
Σκαφετὸς, hæc fossura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A *σκαφὴ*.
Σκαφεία, ας, ἡ, fossio. A *σκάπτω*.
Σκαφεῖον, ου, τὸ, idem; (2) instrumentum fossoris, ligo latior, breviorque. Gl. Vet. rutrum. Ab eod.
Σκαφείσα, aor. 2. part. pass. f. g. a. *σκάπτω*.
Σκαφεὺς, έως, fossor; *σκαφεῖς*, fossores, Gl. V. Ab eodem.
Σκάφθησις, εως, ἡ, fossio. A *σκαφθίω*.
Σκαφθῆτες; *σκαφθῆται*, fossores, Gl. V. A
Σκαφθίω, f. θίσω, fodio; (2) inter scaphas neco; Plut. in Art. c. 16. A *σκάπτω*.
Σκάφη, ης, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.
Σκάφη, ης, ἡ, fossa; (2) fossio; (3) eversio. Καρχηδόνα κατέσκαψάν τε καὶ συνάκισαν αὖθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἑκατὸν καὶ δύο. Appian. in Libyc. fine. Ab eod.
Σκαφητὸς, ὁ, fossio, pastinatus. Ab eod.
Σκαφηφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, scapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex *σκάφη*, & *φέρω*.
Σκαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *σκάπτω*.
Σκαφίδιον, ου, τὸ, scapula, navigiolum, linter; faselus, Gl. V. Dim. a *σκαφὶς*.
Σκαφίον, ου, τὸ, idem; (2) vas, *inpr.* in quod aqua solaris destillat; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonsuræ. Ph. farculum. A *σκάφη*.
Σκαφὶς, ίδ-ος, ἡ, scapha; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; Nic. Th. 618. A *σκάφη*.
Σκαφίτης, ου, ὁ, qui scapham remo impellit. A *σκάφη*.
Σκαφοειδὴς, έ-ος, ὁ ἡ ἡ, scaphæ similis, scaphæ formam gerens. Ex *σκαφὴ*, & *εἶδ-ος*.
Σκάφ-ος, ε-ος, τὸ, fossa, fossio; (2) scapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina, A *σκάπτω*.
Σκεδᾷ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* & *Att.* pro *σκεδάσῃ*, & sublato σ, *σκεδάῃ*, *σκεδᾶ*, a *σκεδάζω*.
Σκεδάζω, f. άσω, idem quod *σκεδάω*.
Σκεδάννυμι, & *σκεδαννύω*, dissipo; *σκεδάννυμαι*, dissipor; *ἐσκεδάσθησαν*, dissipati sunt; a. 1. pass.
Σκεδάσεις, 2. s. f. 1. ind. act. v. *σκεδάζω*.
Σκέδασις, ωσ-ος, ἡ, dissipatio, dispersio. A *σκεδάω*.
Σκιδασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Σκεδαστικὸς, ἡ, όν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod.
Σκεδαστὸς, ἡ, όν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest. Ab eod.
Σκεδάω, ῶ, f. άσω, dissipo, dispergo, discutio. *Σκεδάσαι θέλω μερίμνας*, Anacr. 4, ult. *Σκιδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν*, Herodian. *Λαὸν σκέδασον*, populum dimitte. Hom Il. 19, 171.
Σκεθρὸς, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus, diligens.
Σκιθρῶς, *Adv.* exacte, exquisite, diligenter, accurate; Æsch. Pr. 102. A *σκεθρός*.
Σκείρα, ης, ἡ, festum quoddam Athenis, *it. σκίρα*, *it. σκίῤῥα*.
Σκείρων, ωνος, ὁ, ventus e Sciron's saxis spirans.
Σκέλεαι, vel *σκελεαὶ*, ῶν, αἱ, femoralia, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus A *σκέλος*.
Σκελετεία, ας, ἡ, & *Ion.* *σκελετίη*, exsiccatio, arefactio. A *σκελετεύω*.
Σκελέτευμα, ατ-ος, τὸ, idem quod *σκελετόν*.
Σκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio. *Σκελετεύθεῖσα σάρξ*, Diosc. A *σκελετός*.
Σκελετὸν, οῦ, τὸ, sc. *σῶμα*, cadaver exsiccatum sive aridum, R. Ab eod.
Σκιλέτος, ὴ, όν, exsiccatus, arefactus, aridus. Gl. Vet. larva, sceletus. A *σκέλλω*.
Σκιλετώδης, ε-ος, ὁ ἡ ἡ, corporis arefacti speciem gerens. A *σκελετόν*.
Σκελέω, ῶ, idem quod *σκέλλω*.
Σκελιαγὴς, έ-ος, τὸ, cruris fractio. Gl. Vet. crurifragium. Ex *σκέλ-ος*, & *ἄγω*.
Σκελίζω, f. ίσω, supplanto, subverto. Gl. V. varico. A *σκέλ-ος*.
Σκελὶς, ίδ-ος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκιλιφρὸς, ὰ, όν, idem quod *σκληφρός*. Reperitur & *σκιλεφ.* & *σκολ.* *sed vitiose.* Hipp. *Ern.*
Σκελλὶς, ίδ-ος, ἡ, *σκελλίδες*, spicæ capita, nuclei allii & segmina ceparum, R. (2) segmen cepæ. A *σκέλλω*.
Σκελλὸς, ὴ, όν, aridus; (2) distortus, Ph. scaurus, pandus. Ab eod.
Σκελλόω, ῶ, f. ώσω, exsicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; *σκέλλομαι*, arefio; vid. *σκλῆμι*. Μὴ πρὶν μένο-ν ἠελίοιο Σκίλλῃ ἀμφὶ καὶ χιόνα ἴνεσιν, Il. 23, 191.
Σκελόδεσμ-ος, ου, ὁ, crurarium, Gl. Vet. vinculum. Ex *σκέλ-ος*, & *δεσμὸς*.
Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ resectio, crurifragium, Gl. Vet. Ex *σκέλ-ος*, & *κόπτω*.
Σκέλ-ος, ε-ος, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) *Ἐπὶ σκέλ-ος*, cessim, paulatim. Eur. Ph. *Εἶξαν ἐπὶ σκέλ-ος πρυμάμενοι τὴν ἀναχώρησιν*. Plut.
Σκελοτύρβη, ης, ἡ, species paralysios, qua membra solvuntur, & dentes etiam excidunt, *Strabo*, lib. 16. *Vulgo* Scorbutus. *Angl.* the Scurvy. Ex *σκέλ-ος*, & *τύρβη*.
Σκελύβριον, ου, τὸ, selluia tripes. A *σκέλος*.
Σκέμμα, ατ-ος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. Gl. Vet. consilium. A *σκέπτομαι*.
Σκεμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Σκέπα, -τεῖα, nom. vel acc. pl. *per Apocop.* pro *σκεπάσματα*, a *σκέπασμα*.
Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. Vet. *ἐσκεπασμένος*, velatus, Gl. Vet. perf. pass. part. Τὸ ὃ καδμα πρὸ ἐρώτων, Κραδίη, τινὶ σκεπάζω, Anacr. 21, ult. Ab eod.
Σκεπαρνηδὸν, *Adv.* asciæ modo & forma. A *σκέπαρνον*.
Σκεπαρίζω, f. ίσω, ascia percutio, ancipiti securi ferio. Ab eod. Hinc
Σκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, R.
Σκέπαρνον, ου, τὸ, ascia, dolabra, runcina, Hom. Odyss. 5, 237.
Σκέπας, τὸ, idem quod
Σκέπασμα, ατ-ος, τὸ, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. A *σκεπάζω*.
Σκεπαστήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Σκεπαστήρι-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, tegendi vim habens.
Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, qui tegit & operit, Gl. Vet. tector; (2) protector, defensor.
Σκεπαστικὸς, ἡ, όν, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.
Σκεπαστὸς, ἡ, όν, opertus, tectus. Ab eod.
Σκέπαστρον, ου, τὸ, tegumen. A *σκεπάζω*.
Σκεπάω, tego, operio, *σκεπόωσι*, 3. pl. pro *σκεπῶσι*, *σκεπάσι*, Odyss. 13, 99. A *σκέπω*.
Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio, Ph. tutamen, præsidium.
Σκεπτὸς, ὴ, όν, munitus, tectus. Ab eod.
Σκεπτέον, videndum est. A *σκέπτομαι*.
Σκέπτεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *σκέπτε*, a *σκέπτομαι*.
Σκεπτικὸς, ἡ, όν, quæsitor & consideratus, qui disquirere & considerare solet, scepticus, Gl. V. meditativus. A
Σκέπτομαι, fut. ψομαι, circumspicio, dispicio; (2) invviso, viso, visito; (3) speculor, perpendo, deliboro, consulto, Gl. Vet. cogito, consulto, alterno, considero; *ἐσκεμμένος*, consideratus, perf. particip. pass. *Οὐκοῦν ἐπὶ τῷ ὁμολογουμένῳ τοῦτο σκεπτέον*, Plat. Crit. 4. *Σκεψάμενοι δὲ κἀντιτιθέμενοι πρὸς ἕκαστον*, Arist. Θεσμ. 809. *Ὅσις τὸ μὴ δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο*, Eur. Or. 478.
Σκέπω, tego, operio, velo. *Τῷ κεφαλῷ ἀεὶ σκέπων*, Herodian.
Σκεβολέω, convicior, cor dictis mordacibus impeto. *Σκεβολεῖν πουηρὰ*, Arist. Eq. 818. Ex *ἐκ*, *κέαρ*, & *βάλλω*.
Σκεβόλλω, idem & ex iisd.
Σκέρβολ-ος, ου, ὁ, conviciator.
Σκευαγωγέω, vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. *Σκευαγωγεῖν τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρῷ*, Dem.
Σκευαγωγία, ας, ἡ, vasorum & utensilium castrensium vectio. A
Σκευαγωγὸς, ὴ, όν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa & utensilia castrensia bajulat aut vehit. Ex *σκεῦ-ος*, & *ἄγω*.
Σκευάζω, f. άσω, instruo; orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior, struo. Πρὶν ὁμματ' ἐμὰ σῷ σκευάσαι, Arist. Eq. 371. Καὶ τἄλλ' ἅπαντ' ὥσπερ γυμαῖκ' ἐσκεύασεν, id. Θεσμ. 598. Εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα; Eur. Supp. 1054. *Σκευάζεσθαι θανεῖν*, id. Her. fur. 960. A *σκεῦος*.
Σκευάριον, ου, τὸ, vasculum. Hinc τὰ *σκευάρια*, ων, utensilia quævis, supellectilis minutiæ, Gl. V. frivola, Dim. a *σκεῦος*.
Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. V. cultus; (2) apparatio & confectio ciborum.
Σκεύασμα, ατ-ος, τὸ, confectio, compositio; (2) id, quod confectum seu compositum est. A *σκευάζω*.
Σκευαστὸς, ὴ, όν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compositivus. Ab eod.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia gestaminum genera, arma quoque, complectens, Gl. V. ornatus. A *σκεῦος*.
Σκευηφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, v. *σκευοφ.*
Σκευοθήκη, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium, Gl. Vet. vasarium.
Σκευοποιέω, vasa & instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. Vet. *σκευοποιῶ*, instruo. *Ὀργανα ἐσκευοποιεῖτο*, Plut.; (3) *in med.* armo me. A *σκευοποιός*. Hinc
Σκευοποίημα, ατ-ος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum.
Σκευοποιία, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. A
Σκευοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui vasa & instrumenta diversi usus conficit, Gl. Vet. vascularius; (2) qui personas & indumenta alia scenica parat. Ex *σκεῦος*, & *ποιέω*.
Σκευοπάλης, ου, ὁ, qui vasa & utensilia alia vendit, Gl. V. vascularius.
Σκεῦ-ος, εος, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; *dicitur etiam* de ministro, ap. Polyb. in S. S. de corpore, *σκεῦος*, vasa, cupæ, sarcinæ, Gl. V. impedimenta.
Σκευουργία, idem quod *σκευοποιία*.
Σκευοφορέω, vasa & instrumenta fero seu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορούμενον, Dem. Phil. 3. Χιλίαις σκευοφορούμενος καμήλοις, Plut. in Crass. cap. 21.
Σκευοφορία, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio.
Σκευοφορικὸς, ἡ, όν, pertinens ad *σκευοφόρον*. A
Σκευοφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui sarcinas fert; *σκευοφόρα*, impedimenta, Ph. *σκευοφόρ-ος*, vasifer, sarcinator, Gl. Vet. *σκευοφόροι*, lixæ, calones, Gl. Vet. Ex *φέρω*.
Σκευοφυλακέω, vasa & utensilia seu sarcinas custodio.
Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus custodiendis vasis & utensilibus destinatus. A
Σκευοφύλαξ, ακ-ος, ὁ, vasorum seu utensilium custos. Ex *σκεῦ-ος*, & *φύλαξ*.

Σκευόω, ῶ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, σκευοῦσθαι, Hes. exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

Σκευωρία, sive σκευωρέομαι, vasa & utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscrutor, curiose excutio. Σκευωρέομαι περὶ αὐτὰ, Dem. A σκευωρός.

Σκευώφημα, ατος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. A pr.

Σκευωρία, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa & solers observatio, vehemens occupatio seu adfectatio; (3) insidiosa observatio, Gl. V. factio. A

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, vasorum utensiliumque custos, Gl. Vet. testamentarius. Ex σκεῦος, & ὁράω.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. v. σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio & cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκήλη, 3. s. a. 1. conj, Æol. pro σκίλη, a σκέλλω, vel Att. pro σκαλῇ, a σκάλλω, Hom. Il. 23, 191.

Σκλήκημα, ατος, τὸ, arefactio. Quasi a σκληκέω, quod idem esset ac σκέλλω.

Σκῆμπτω, idem quod σκήπτω.

Σκῆμψις, ἡ, v. σκῆψις.

Σκηνάω, ῶ, & σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνευτὴς, οῦ, ἡ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

Σκηνέω, tentorium figo tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. Σκηνοσάμβῳ καλύβῃ, Plat. Διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων ὁδοιπλανῆται ἐσκηνημένοι, Arist. Ach. 69. A

ΣΚΗΝΗ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, casa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. Vet. scena, Gl. Vet. item vestis stragula, aulæum.

Σκήνημα, ατος, τὸ, idem. A σκηνέω.

Σκηνήτης, ου, vel σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium, Dim. a σκηνή. Unde

Σκηνικὸς, οῦ, ὁ, scenicus, Gl. Vet. σκηνικοὶ, Attellani, Ph. σκηνικὸν, ludicrum, Ph.

Σκηνὶς, ίδος, ἡ, idem quod σκηνή.

Σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in scenam seu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκηνοβατῆσαι, in scenam produci.

Σκηνογραφέω, ῶ, scenas pingo.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ imaginaria excitatio.

Σκηνογραφικὸς, ἡ, όν, pertinens ad pictorem scenæ. A

Σκηνογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui scenas pingit. Ex σκηνὴ, & γράφω, pingo.

Σκηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tentorio similis. Ex σκηνὴ, & εἶδος.

Σκηνοπηγέω, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex σκηνὴ, & πήγνυμι.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi locatio; (3) festum Judæorum. Ex iisd.

Σκηνοπήγια, ων, τὰ, festum Judæorum in memoriam commemorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum, Ph. tentoria, tabernaculum.

Σκηνοποιέω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπήγνυντες ἀντὰ ᾗ ἁρμόζοντες, σκηνοποιοῦνται, Herod.

Σκηνοποιΐα, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; it. vestium stragularum.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui tentoria confieit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνὴ, & ποιέω.

Σκηνορράφειον, ου, τὸ, locus, ubi tentoria consuuntur. A σκηνορράφος.

Σκηνορράφος, ου, ὁ, ἡ, qui tentoria consuit. Ex σκηνὴ, & ῥάπτω.

Σκῆνος, ους, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in S. S. Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκῆνη μελισσῶν ἐς τὰς ἐργαζομένας ἐπίκλην, Appian. B. Mithridat. A σκηνή.

Σκηνόφυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, tentorii seu tabernaculi custos. Ex σκηνὴ, & φύλαξ.

Σκηνόω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, simpliciter habito, in S. S. Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ' αὐτῷ ἐσκήνωσαν, Xen. Σκηνώσῃ μετ' αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ' αὐτὸς, ib. 7, 15. ἐν ἡμῖν, Joann. 1, 14. A σκηνή.

Σκηνύδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A σκηνόω. Unde

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipsa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, scipio, baculus. A σκήπτομαι.

Σκήπλεσθαι, præs. inf. med. v. σκήπτομαι.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit s. infigitur; (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia; (2) provincia. A

Σκηπτοῦχος, ὁ, ἡ, sceptrum gestans, sceptrifer. Ex σκῆπτρον pro σκῆπτρον, & ἔχω.

Σκηπτοφανῶς, Adv. fulminea celeritate & vi. Ex σκηπτὸς, & φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum; (2) sceptrum, regum & imperatorum gestamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, sceptrifer. Ex σκῆπτρον, & φέρω.

ΣΚΗΠΤΩ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, simulo. Ἐν σοὶ ὁ πορφύριος θεὸς σκήψας ἐλαφὴ ἔχθιστον πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 27. Τὸν ζῶν σοὶ ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare se simulabat, Heliod. Ἐσκήψατο μεμηνέναι, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Hinc

Σκήπων, ωνος, ὁ, scipio, baculus.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Σκηριπτόμενον χθονίν τε ποσὶν τε, Odyss. 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa caussa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιαγραφέω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, delineatio, adumbratio. A pr.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικὸς, ἡ, όν, ad umbratilem descriptionem pertinens; (2) adumbratus.

Σκιαγράφος, ου, ὁ, ἡ, qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιὰ, & γράφω.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores & umbrosiores. A σκιά.

Σκιάδειον, ου, τὸ, idem quod

Σκιάδιον, ου, τὸ, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, anisum, & quæ σκιὰς, propterea nominatur. Lat. muscarium.

Σκιαδηφορέω, umbellam gesto.

Σκιάζω, f. άσω, umbro, adumbro, umbra opaca tego. Λευκὰ φάρεα ξανθὴν κεφαλὴν σκιάζειν, Eur. Hipp. 139. Ἐπεὶ ᾗ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζοι, scil. Barba, id. Phœn. 63. A σκιά.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.

Σκιαὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, instrumentum mathematicum ad indagandam umbram, R. solarium. Ex σκιὰ, & θήρα, captura.

Σκιαμαχέω, cum umbra, s. in umbra domi, (non cum vero hoste) pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ἅσπερ σκιαμαχεῖν (με) ὁπολογεῖσθαι, Plat. Ap. Socr. 2. Ex μάχομαι.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra sive non repugnante adversario, adeoque inanis; (2) prælusium pugnæ. Ex iisd.

Σκιάπους, οδος, ὁ, ἡ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens.

Σκιαρῶν, gen. pl. f. g. Dor. pro σκιαρῶν.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ, ἡ, umbrosa coma præditus; (2) opacus. Ex σκιαρὸς, & κόμη.

Σκιαρὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, Gl. Vet. σκιαρὸν, umbratile. A σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbustiva; (4) piscis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιαστικὸς, ἡ, όν, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbra nutrio seu educo; σκιατραφῶμαι, in umbra dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημένος, in umbra nutritus, molliter habitus. A

Σκιατραφὴς, έος, ὁ, ἡ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex σκιὰ, & τρέφω. Hinc

Σκιατραφία, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles.

Σκιατροφέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vitam umbratilem ago. Ex σκιὰ, & τρέφω.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex iisd.

Σκιαυχέω, ῶ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeuntes ad lucem caligant. Ex σκιὰ, & αὐγή.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror; σκιόωντο, pro ἐσκιώντο, ἐσκιάοντο, imperf. Odyss. 2, 388. A σκιά.

ΣΚΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terrestris.

Σκίδναμαι, dissipor; (2) dissentire, sed de pluribus. Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε, Il. 1, 487. A σκίδνημι.

Σκιδναμένης, gen. sing. part. præs. pass. f. g.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, dispergo, dissipo. A σκεδάω, dissipo.

Σκιδρὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, opacus. A σκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, Ion. pro σκιά.

Σκιητροφέω, Ion. pro σκιατραφέω.

ΣΚΙΘΑΚΟΣ, ου, ὁ, piscis, qui & trachurus dicitur.

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, squilla, herba bulbum insignem habens.

Σκιλλιτικὸν, οῦ, τὸ, acetum, scilliticus, ex scilla vel squilla confectum. A σκίλλα.

Σκιλλάδης, εος, ὁ, ἡ, scillaceus, scillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, ostendere, contemptus & ignominiæ causa. Proprie significare putatur, gallinam digito tenta e, an ovum conceperit. Ὅπως ἂν αὐτὲς ῥηματίοις σκιμαλίσω, Arist. Ach. 448.

Σκιμποζάω, claudico. A

Σκιμπὸς, ἡ, όν, claudus. A σκίμπτω.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, lectulus discubitorius, grabatus. A

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem. A σκίμπτω.

Σκίμπτω, idem quod

Σκιμπτῶ, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus sum. Ἀλλ' ὅτ' Αἰνέας ὀδαμάντινον ἐν μέσοισι ἄρστρον σκίμψατο, Pind. Pyth. 4, 410. A σκήπτω.

Σκίπτω, f. ψω, idem & ab eod. Unde

Σκίπων, ωνος, ὁ, baculus, scipio. Dim. σκίμπιον.

Σκιμφθῆ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐσκίμφθη, a σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad subfiliendum, Nic. Al. 67. A κινέω.
Σκίναρ, αρος, τὸ, fatus, Nicand.
Σκινδάλαμος, ου, ὁ, ſcrupulus, ſcrupulum, Gl. Vet. Vid. ſeq.
Σκινδαλμὸς, οῦ, ὁ, affula, ſcindula, feſtuca; (2) ſubtiles nugæ. Πῶς ἔν γέρων ἐν, καπιλήτμων, ἢ βραδὺς λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμὸς μαθήσομαι, Ariſt. Nub. 129. A σχίζω.
Σκινδαλμοφράστης, ου, ὁ, qui de rebus ſubtilibus, ſed & nugatoriis, loquitur, nugatorias ſubtilitates effutiens. Ex σκινδαλμος, & φράζω.
ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ου, ὁ, herba hederæ ſimilis; (2) inſtrumentum muſicum.
ΣΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὸν, naufragus; (2) *Subſt.* urinator.
Σκινος, ίδος, ἡ, piſcis quidam. A σκιά.
Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφία.
Σκιογράφος, idem quod σκιαγράφος.
Σκιοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, umbræ ſimilis; (2) umbroſus, opacus. Ex σκιὰ, & εἶδος.
Σκιόεις, όεσσα, όεν, umbroſus, opacus, obſcurus. A σκιά.
Σκιοθηρικὸς, ἡ, όν, per umbram indicans. A
Σκιόθηρον, ου, τὸ, idem quod σκιαθήρας.
Σκιολογέω, de umbra i. e. nugis, diſſero. A λέγω.
Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.
Σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, animalculum cauda ſibi umbram faciens. Ex σκιὰ, & οὐρά.
Σκιοφόρον, umbriferum, Gl. Vet. Ex σκιὰ, & φέρω.
Σκιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιόοντο, a σκιάω.
Σκιραῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, R. A σκήπτω.
Σκίπαν, ſcipio, Call. in Ep. a σκήπτω.
Σκιρὰς, άδος, *Epith.* Minervæ. A σκίρα.
Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.
Σκιραφεῖα, ας, ἡ, luſus ſcruporum in tabella latruncularia. A σκιραφάω.
Σκιραφεῖον, & σκιράφιον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi teſſeris luditur. Ab eod.
Σκιραφευτὴς, οῦ, ὁ, qui teſſera ludit. A
Σκιραφάω, teſſeris ludo. A σκίρος.
Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum & *in Plur.* σκίρα, ων, feſtum quoddam Athenienſium. A σκιά.
ΣΚΙΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum; (2) cæmentum; (3) gypſus; (4) teſſera, ſcrupus.
Σκιροφόρια, ων, τὰ, ſcirophoria, feſtum quoddam Athenienſium.
Σκιροφοριὼν, ὼνος, ὁ, menſis Atticus, incidens in Maium & Junium noſtrum, in quo σκιροφόρια celebrata.
Σκίρρος, ου, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero; ſchirrus, Gl. Vet. callus. A σκίρος.
Σκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrum induro, tumefactus induro. A σκίρρος. Unde
Σκιρρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, calloſa duritie rigidus, induratus; (2) durus, contumax.
Σκιρτάω, ſalio, exſilio, ſaltu laſcivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, Id. Bac. 446. A σκαίρω.
Σκιρτηθμὸς, ὁ, idem quod
Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus; (2) laſcivia. A σκιρτάω.
Σκιρτῆσαι, *ſaltaſſe*, a. 1. inf. verbi σκιρτάω.
Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciva.
Σκιστότης, ητος, laſcive exultans.
Σκιρτικὸς, ἡ, όν, petulcus ſive ſaltator laſcivus. Ab eod.
Σκιρτοπόδης, ες, ὁ, pedibus & ſaltu laſciviens; (2) laſcivus ſaltator. Ex σκιρτάω, & πούς, *pes*.
ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles & improbi.
Σκιάδης, ου, ὁ ἢ ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus, Gl. V. umbraticus. A σκιά.
Σκιωδῶς, obſcure & quaſi per umbram.
Σκλέω, durus fum ex nimia ariditate; ut hinc ſit ἐσκληκὼς, p. exſiccatus, aridus. A σκέλλω. Hinc
Σκλῆμα, ατος, τὸ, exſiccatio oſſis.
Σκλῆμι, idem quod σκλάω vel σκλέω.
Σκλῆναι, a. 2. inf. act. verbi σκλῆμι.
Σκληραγωγέω, dure educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὸς ὃν σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, Luc. Ex σκληρὸς, & ἄγω. Hinc
Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio.
Σκληραύχην, ενος, ὁ ἢ ἡ, cui dura eſt cervix, qui cervice indomita eſt.
Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.
Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, R. A
Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, R. A σκληρὸς.
Σκληρόγεως, ω, ὁ ἢ ἡ, durum habens ſolum. Ex σκληρὸς, & γῆ.
Σκληρόδερμος, ου, ὁ ἢ ἡ, duram habens pellem ſeu cutem; (2) durum habens putamen. Ex σκληρὸς, & δέρμα.
Σκληροδιαίτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, ſed duro. Ex σκληρὸς, & δίαιτα.
Σκληρόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, qui duros habet pilos.
Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A
Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui duri cordis eſt, contumax. Ex σκληρὸς, & καρδία.
Σκληροκέφαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui durum habet caput; (2) *Subſt.* animalculum quoddam. Ex σκληρὸς, & κεφαλή.
Σκληρόκηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, dura cera obductus.
Σκληροκοίλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura eſt alvo. Ex κοιλία.
Σκληροκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato utor. Ex σκληρὸς, & κοίτη.
Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iiſd.
Σκληρόκοκκος, ου, ὁ ἢ ἡ, dura habens grana.
Σκληροποιὸς, όν, durum reddens, durans. A ποιέω.
Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, Gl. V.
Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui dura eſt facie; (2) cordis duritiem vultu prodens. Ex σκληρὸς, & πρόσωπον.
Σκληροπύρηνος, ου, ὁ ἢ ἡ, durum nucleum habens. Ex σκληρὸς, & πυρὴν, *nucleus*.
Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, Ph. A σκλῆμι.
Σκληροσάρκος, ου, ὁ ἢ ἡ, duriuſculam carnem habens. Ex σκληρὸς, & σάρξ.
Σκληρόστομος, ου, ὁ ἢ ἡ, duri oris. Ex στόμα.
Σκληρόστρακος, ου, ὁ ἢ ἡ, dura teſta opertus. Ex σκληρὸς, & ὄστρακον.
Σκληροσώματος, ου, ὁ ἢ ἡ, duri corporis.
Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. A σκληρὸς.
Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, duram & rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax.
Σκληρότριχος, ὁ ἢ ἡ, idem quod σκληρόθριξ.
Σκληροφθαλμία, ἡ, oculorum durities. A
Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui duris eſt oculis, qui dura lippitudine laborat.
Σκληρόψυχος, ὁ ἢ ἡ, duro animo. A ψυχή.
Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρός.
Σκληρωτικὸς, ἡ, όν, indurandi vim habens. A
Σκληρωῶ, duro, obduro, duriter habeo, nil commodi tribuo in S. S. Ὃν ὃ θέλει, σκληρωΐει, Rom. 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρωθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τ' ἁμαρτίας, Hebr. 3, 13. σκληρώσομαι, rigeſco. A σκληρός.
Σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A σκληρύνω.
Σκληρυσμὸς, οῦ, ὁ, durities; induratio. Ab eodem.
Σκληρῶ, gen. fing. *Dor.* pro σκληρᾶ.
Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, ſchirri ſpecies, Gl. V. duramen. A σκληρόω.
Σκληρῶς, *Adv.* dure, duriter. A σκληρός.
Σκληφρὸς, ὰ, όν, aridus, tenuis. A σκλῆμι.
Σκνιπὸς, ὴ, όν, parcus. A σκνίψ.
Σκνιποφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, culicovorus, qui culicibus veſcitur. Ex σκνὶψ, & φάγος.
Σκνιφὸς, ὴ, όν, hebes viſu, Gl. Vet. tenax, avarus, cupidus.
Σκνὶψ, ῶπος, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, Gl. V. curculio. A κνίψ.
Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique & tortuoſe incedo. A σκολιός.
Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.
Σκολιῇσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro σκολιαῖς.
Σκολιόξηλος, ου, vafer, fraudulentus. A βυλή.
Σκολιόγραπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, tortuoſis obſcuris notis pictus. A γράφω.
Σκολιοδρομίαν, ῶ, flexuoſum iter carpo, Suic. Ex σκολιὸς, & τρέχω.
Σκολιόδρομος, ὁ ἢ ἡ, vagus, errabundus. Ex iiſdem.
Σκολιὸν, οῦ, τὸ, carmen convivale, quod geſta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani cœptum, non a ſecundo, ſed ultro citroque ordine tortuoſo excipiebatur. A σκολιός.
Σκολιόνειρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui prava & terrifica ſomnia videt. *Subſt.* malum ſomnium.
Σκολιοπλανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, oblique incedens, R. Ex σκολιὸς, & πλάνη.
ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, όν, obliquus, tortuoſus, tortus; (2) pravus, perverſus, Gl. V. perplexus, verſutus; σκολιαὶ, pravæ, Ph. Σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, Il. 16, 387.
Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas. A σκολιός.
Σκολιόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, prava cogitans, qui prava eſt mente. Ex σκολιὸς, & φρήν.
Σκολιόχειλος, ου, aduncum roſtrum habens.
Σκολιόω, tortuoſum reddo, perverto. A σκολιός.
Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus, A pr.
Σκολίωσις, εως, ἡ, detorſio in obliquum; (2) ſpinæ dorſi depravatio. Ab eod.
Σκολιῶς, *Adv.* tortuoſe, intorte, oblique; (2) prave, perverſe, Gl. Vet. perplexe, Ph.
ΣΚΟΛΟΣ, ὁ, villus, Gloſſ. Vet. cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum à parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ μαλλὸς, & σκόλυς, dicebatur, Caſaubon. Comm. ad Theophraſt. Eth. Charact.
ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam ſedens, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 8.
ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum, Gl. V. centipes, centipeda; (2) herba quædam, ſcolopendrium, buglottis.
Σκολόπενδρος, ου, ὁ. idem. Hinc
Σκολοπενδρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ſcolopendræ formam habens, *Strabo* lib. 13.
Σκολοπία, ας, ἡ, idem. A σκόλοψ.
Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. paſſ. part. A σκόλοψ.
Σκολοποειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, pali ſeu valli præacuti formam habens. Ex σκόλοψ, & εἶδος.
Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis ſeu vallis abundans. A σκόλοψ.
ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, Ph. ſudis; palus.
ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, ſcolymus, cardui ſpeties, *Angl.* Artichoke.
Σκολυμώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ſcolymo ſeu cardui ſimilis. A σκόλυμος.
ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacero; (2) evello.
ΣΚΟΛΥΦΡΟΣ, tetricus, Heſ.
Σκομβρίζω, murmuro, Heſych. Suid. A
ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, ſcombrus, *piſcis*.
ΣΚΟΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.
Σκοπάρχης, ου, ὁ, ſpeculatorum ſeu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præeſt. Ex σκοπὸς, & ἀρχή.
Σκόπαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Σκόπτε, 2. ſ. pr. imper. v. σκοπέω.
Σκοπελόδρομος, ὁ ἢ ἡ, per rupes ac montes vagans.
Σκοπελοειδὴς, ές, rupis ſpeciem habens. A
Σκόπελον, ου, τὸ, ſcopulus.
Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus editus, ex

qua

quo circumjacentia luſtrari poſſunt; (2) rupes in mari prominens. A σκοπός.

Σκοπωτήριον, ου, τό, ſpecula in loco edito ſita. A

Σκοπόω, f. ώσω, ſpeculor, intueor, contemplor. A

Σκοπέω, ſpeculor, contemplor, intueor, video, obſervo, conſidero, diſpicio, expendo; exploro, indago, quæro. Οὐδὲν τὸ τότε μᾶλλον ἢ τεμὼν ζκοπᾶν, ſcil. μέρος, Soph. Aj. 124, Περὶ χρημάτων πόρα ζκοπεῖσθαι, Dem. Phil. 1. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρὼ, ἀλλὰ ζκοπεῖν ἡ ἀνὴρ, Ariſt. Θεσμ. 606. Σκοπεῖσθαι δ' ὅμμα πανταχῆ στρέφων, Eurip. Iph. in Tau. 68. A σκοπός.

Σκοπή, ῆς, ἡ, ſpecula; (2) ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio, ſpeculatio. A σκέπτομαι.

Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula, ſpeculatio. A σκοπή.

Σκοπιάζομαι, ſpeculari, præſ. inf. act. Ion. pro σκοπιάζειν, a verbo ζκοπιάζω.

Σκοπιάζω, fut. άσω, ſpeculor, ex ſpecula obſervo. Ὅλοὸν πόρας ἐσκοπίαζον, Theocr. 25, 214. Ὥσπερ τὰς θηλείας σκοπιάζει Ὅλπις ὁ γριπεύς, id. 3, 26. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, Nonn. Paraphr. 11, 3. i. e. vigila. A σκοπιά.

Σκοπιή, ſpeculatio, Gl. V. Ion. pro σκοπιά.

Σκοπιῇ, ſpeculæ, dat. ſing. Ion. pro σκοπιᾷ.

Σκοπήτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator.

Σκοπιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui velut ſcopus ſpectatur, quem velut ſcopum nobis propoſuimus. A σκοπία.

Σκοπιστεύομαι, εύμαι, ſpeculor, velut ab alta ſpecula obſervo; (2) in inſidiis collocatus obſervo. Ἄνδρες ἐπὶ τῷ διαταξάμενοι κατὰ τὰς διόδους σκοπιωρεῦνται, Ariſt. Veſp. 360. A

Σκοπιαρός, οῦ, ὁ, cuſtos ſpeculæ, qui e ſpecula obſervat. Ex σκοπιὰ & ἄω.

Σκοπός, οῦ, ὁ, ſpeculator, explorator, obſervator, inſpector, ſpectator, præfectus, præſes; (2) conſilium, propoſitum, quod ſpectatur ſ. petitur. Τόξον δ' ἐτανύσαι, ᾗ ὅτι σκοπὸν ἔβη εἰσὶν, Theocr. Id. 24, 105. Sic enim locus corrigendus eſt, Hom. Il. χ, 792. A σκέπτομαι.

Σκοπέντας, acc. pl. m. g. contr. pro σκοπέσαντας, a σκοπέω.

Σκορακίζω, fut. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello. Ab ἐς κόρακας. Hinc

Σκορακισμός, οῦ, ὁ, contumelioſa repulſio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ώμαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione. Ὡς δ' ἔτος ἤδη σκορδινᾶ, Ariſt. V. 640.

Σκορδινέομαι, έομαι, idem, Suic. Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τό, pandiculatio, totius corporis extenſio cum oſcitatione.

Σκορδινισμός, οῦ, ὁ, id. qu. a σκορδινίζομαι.

Σκόρδιον, ου, τό, herba quæ odorem allii reſipit. A σκόρδον.

Σκορδοειδής, ές, ὁ ἡ ἐς, allii ſpeciem gerens, allio ſimilis. Ex σκόρδον, & εἶδος.

Σκόρδον, ου, τό, allium, Gl. V. pro σκόροδον, Angl. Garlick.

Σκορδοπράσον, ου, τό, herba quæ guſtu & odore porrum & allium refert. Ex σκόρδον, & πράσον, porrum.

Σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

Σκορδοταλάμη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόροδον, & ἅλμη.

Σκορδίζω, f. ίσω, alliis paſco, allio præmunio; (2) allium refero; ἐσκορόδισμένος, allio infectus, p. paſſ. part. A σκόρδον.

Σκορόδιον, ου, τό, allii caulis, aut ipſum allium. Ab eod.

Σκοροδωτός, ή, όν, alliaris. Ab eod.

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τό, allium. Hinc

Σκορόδων, ῶνος, ὁ, plantarium allii.

Σκορπιαίνω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιανός, ή, όν, qui ſcorpione natus eſt.

Σκορπίδιον, ου, τό, parvus ſcorpius; (2) machina bellica, Dim. Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, diſſipo, ſpargo, diſpergo; ἐσκορπισμένος, diſſipatus, p. paſſ. part. Ὁ λύκος——σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος, εἰς τὰ ἴδια, ib 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a ſcorpio morſus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, mordeo.

Σκορπιοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, ſcorpii figuram referens, ſcorpio ſimilis. Ex σκορπίος, & εἶδος.

Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad ſcorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a ſcorpione ictus. Ex σκορπίος, & πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, ſcorpius, nepa, Ph. & Gloſſ. V. Vid. σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, exaſpero, exacerbo.

Σκορπίουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſcorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. Ex σκορπίος, & οὐρά.

Σκορπιώθητε, 2. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμός, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης, λίθος, ſcorpites, gemma. A σκορπίος.

Σκορπιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſcorpioni ſimilis; (2) ad iracundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, ut ſcorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. V. Ab eod.

Σκοτάζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) obtenebreſco, obſcurus fio, tenebris effundor, Gl. V. σκοτάζειν, nocteſcere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebroſus, tenebricoſus; (2) qui aliquid facit veſperi ſeu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμός, οῦ, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινὸς, ή, όν, ὁ, tenebroſus, obſcurus. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gl. Vet.

Σκοτεινοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, tenebroſa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινὸς, & φέρω.

Σκοτεινώς, tenebroſe.

Σκότιος, α, ον, idem quod

Σκοτῖος, ὰ, όν, id. quod σκοτεινός.

Σκοτόω, clam ſive tenebricoſo tempore aufugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. Vet. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Epheſ. 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus; (2) furtivus; (3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. Ab eodem.

Σκοτισμός, οῦ, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυπυκνοθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, nigrum, hirtum & denſum capillitium habens. Vox comica, Ariſtoph. Ach. 393. Ex σκότος, δασὺς, πυκνὸς, & θρίξ.

Σκοτοδειπνος, ὁ ἡ ἡ, qui cænat in tenebris, ſ. qui convivis ſordidis utitur. Ex δεῖπνον.

Σκοτοδινέω, ῶ, fut. ήσω, vertigine tenebricoſa laboro. A σκοτόδινος. Unde

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σκοτοδινίασις, ὴ, idem. A ſeq.

Σκοτοδινίασα, a. 1. inf. act. verbi

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινέω. A σκοτοδινία.

Σκοτόδινος, ου, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omnia circumagi atque nigra eſſe videntur. Ex σκότος, & δίνη.

Σκοτοδινῶς, more vertigine laborantium, Aret.

Σκοτεινὸς, ὲς, idem quod

Σκοτώδης, ους, ὁ ἡ ἐς, tenebroſus, tenebricoſus. A σκότος.

Σκοτοδόρος, ὁ ἡ ἡ, doloſus, fraudulentus.

Σκοτομήδης, ες, occultus in conſiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebroſa nox, Gl. V. illunis. Ex σκότος, & μήνη.

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Σκοτομήνη, νὺξ, nox illunis, tenebricoſa.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel ους, τό, tenebræ, caligo.

Σκότος, gen. ſing. pro σκότεος.

Σκοτόω, ῶ, fut. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo. σκοτέομαι, tenebricoſo, vertiginor, Gl. Vet. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτῆς ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10. A σκότος. Unde

Σκοτώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tenebroſus, tenebricoſus; (2) tenebricoſa vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδεα, tenebricoſæ vertigines, tenebricoſæ oculorum caligines.

Σκότωμα, ατος, τό, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικὸς, ή, όν, vertiginoſus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

Σκότωσις, εως, ἡ, obſcuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.

Σκυβαλίζω, vilipendo, adſpernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον. Unde

Σκυβαλικὸς, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum excrementivum, vile, Plut. in Themiſtocl. cap. 21. ex Timocreonte Rhodio.

Σκυβάλισμα, ατος, τό, rejectamentum, res, quæ rejicitur. A σκυβαλίζω.

Σκυβαλισμὸς, οῦ, rejectio rei, quam vili pendimus. Ab eod.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τό, ſtercus, fimus, retrimentum, minutia, Gl. Vet. σκύβαλα, ſtercora, quiſquiliæ, Ph. fæx. Hinc

Σκυβαλώδης, ους, ὁ ἡ ἐς, fæculentus.

Σκυδμαίνω, ῶ, ον, tetricus, triſtem vultum præ ſe ferens.

Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo; (2) triſti ſeu tetrico ſum vultu. Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, Iliad. 24, 592. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido & appetitus coëundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾶ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus ſum.

Σκύζω, fut. ύσω, placide admurmuro, Ph. σκύζῃ, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, iraſcor. A κύων.

Σκύθα, Scytha, voc. ſing. a Σκύθης, Scytha.

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia; (2) homo ferus.

Σκύθομαι, ſuccenſeo. A præc.

Σκυθίζω, futur. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium ſum; (3) ebrius ſum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κρᾶτα, κλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ, Eurip. El. 241. A Σκύθης.

Σκυθικὸς, ή, όν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia.

Σκυθιστὶ, *Adv.* Scythice, lingua & more Scytharum. Ab eod.

Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare. Ex σκύθης, & πιεῖν.

Σκυθοτοξότης, ου, ὁ, ſagittarius Scythicus; (2) qui in arte ſagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης, & τοξότης.

Σκυθράζω, futur. άσω, vultu ſum tetrico & mœſto. Χ' ὡ μὴν σκυθράζῃ, Eur. El. 838. A σκυθρός. Unde

Σκύθραξ, ακος, ὁ, adoleſcens, puber.

Σκυθρωπασμὸς, οῦ, ὁ, vultus tetricus & mœſtus; ſupercilium tetricum. A

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, vultu tetrico & triſti ſum; contriſtor, mœſtus ſum. Μὴ Σαυμάζε, εἴ τινες ἐσκυθρώπασεν ἀκούσαντες τὸν ἀγγελιοφόρον, Xen. Cyr. 6, 16.

Σκυθρώπεια, ῶν, idem. A

Σκυθρωπὸς, ὴ, όν, triſtem vultum gerens, auſterus, vultuoſus, moroſus, difficilis, Gl. V. mœſtus, triſtis, tetricus, torvus; dicitur etiam de rebus triſtibus auditu, de ſævitia pœnarum; item de rebus quæ ſpecie ſua terrorem incutiunt, ut lictores, faſces, ſecures. Ex σκυθρὸς, & ὤψ.

Σκυθρωπότης, ητος, ἡ, mœſtitia, triſtitia, tetrica & ſupercilioſa facies. A σκυθρωπός.

Σκυθρωπῶς, *Adv.* vultu tetrico & ſuperciliis contractis.

Σκῦλα, ων, τὰ, ſpolia, manubiæ. A σκῦλον.

Σκύλακα, acc. ſ. a σκύλαξ. Unde

Σκυλάκαινα, ἡ, canicula.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiſſura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde

Σκυλάκειον, catulinum, Gl. V.
Σκυλάκευσι, *Ion.* pro σκύλαξι, a σκύλαξ.
Σκυλάκιμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.
Σκυλακιόω, f. ώσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.
Σκυλακία, ἡ, catuli, catulorum nutritio.
Σκυλακικὸς, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ.
Σκυλάκιον, ου, τὸ, catellus, Dim. Ab eod.
Σκυλακῖτις, ἡ, *Epith.* Dianæ, quia eſt venatrix, &c.
Σκυλακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, inverecundus, caninus; τὸ σκυλακώδες, mos catulorum. item infantium cunctis affiliendi & blandiendi. A
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. Ab ὑλάω, *latro.*
Σκυλατικὸς, ἡ, όν, prædatorius; ἡ Σκυλατικὴ, prædatrix, bellatrix, *Epith.* Minervæ.
Σκυλεύω, ῶ, ſpolio. A σκῦλα.
Σκυλεία, ας, ἡ, ſpolia. A σκυλεύω.
Σκύλευμα, ατος, τὸ, ſpolium. Ab eod.
Σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω.
Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, ſpoliator, Gl. V. A σκυλεύω.
Σκυλεύω, f. εύσω, ſpolio, deſpolio. A σκῦλον.
Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. A σκῦλμα, vexare a σκύλλω.
Σκυλίσαι, aor. 2. inf. paſſ. v. σκύλλω.
Σκυλήτρια, ας, ἡ, ſpoliatrix, deprædatrix, compilatrix. A σκυλάω.
Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, piſces. A σκύλαξ.
ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, Gl. Vet. σκύλλομαι, jactor, Gl. V. in N. T. etiam active. σκύλλεῖ, jactatur, Ph. σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. paſſ. σκυλήσουν, vexabuntur, Ph. fut. 2. paſſ. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; Marc. 5, 35.
Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A σκύλλω. Hinc
Σκυλμαίνω, fut. νῶ, iraſcor, ſuccenſeo.
Σκυλμανεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act.
Σκυλμὸς, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
Σκυλοδέψης, *it.* σκυλαδέψης, ου, ὁ, coriarius. A δέφω.
Σκῦλον, ſive σκύλον, ου, τὸ, ſpolium, exuviæ. A σύλη, *præda.*
Σκυλεφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſpolia fert, exuvias ferens; (2) ſpoliator. A φέρω.
Σκυλοχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ ſpoliis ſeu exuviis gaudens. A χαίρω.
Σκυμβεύω, alo catulos vel catulum (ſc. leonis, de leæna.)
Σκυμνίον, τὸ, catulus.
Σκύμνος, ου, ὁ, catulus, proprie leonis, Hom. Il. 18, 319. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν αὐλῇ τρέφειν, Ariſt. Ran. 1462. Plut. in Alcibiad. Conf. Val. Max. 7, 27. ext.
Σκυμνοτοκέω, catulos pario; (2) dicitur etiam de piſcibus. A τίκτω.
Σκύμνας, *catulos*, acc. pl. *Dor.* pro σκύμνους.
ΣΚΥΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſumma palpebra, cilium.
Σκύφος, pro σκύφος.
Σκύριον, ου, τὸ, herba al. erythrodanum dicitur; τὰ σκύρα, Nic. Th. 72, A σκίρος.
Σκυρόω, ω, in lapidem verto; unde σκυρωθῆναι, a. 1. paſſ. Ab eod.
Σκυρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, petricoſus. Ab eod.
Σκυρωτὸς, ἡ, όν, idem. A σκυρόω.
Σκυτάλη, ης, ἡ, ſcutica, fuſtis, clava, lorum; apud Lacedæmonios genus ſecretæ epiſtolæ; etiam genus ſerpentis. A σκύτος.
Σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero. *Strab.* lib. 15. A
Σκυταληφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, clavam gerens, ſcuticam, virgam, ſeu vectem ferens. Ex σκύταλη, & φέρω.
Σκυταλίας, ου, ὁ, σκυτάλῃ ſimilis, teres, oblongus.
Σκυτάλιον, ου, τὸ, vectis, clava, fuſtis; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris; (3) baculus Laconicus, Theophraſt. Hiſt. Plant. 4, 5. Ἐν ἑτδοις ὃ τόποις ἐσὶν ἄκανθα λευκὴ τρίοζος, ἐξ ἧς ἡ σκυτάλια ἡ βακτηρίας. A σκυτάλη.
Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva ſcytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) ſtrigilis; (5) inſtrumentum ad ignem jaculandum.
Σκυταλισμὸς, ὁ, fuſtuarium.
Σκύταλον, ου, τὸ, clava, fuſtis. Ab eod. Hinc
Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fuſte cædo; virgo.
Σκυταλωτὸς, virgatus. A præc.
Σκυτεῖον, ου, τὸ, ſutrina, officina ſutoris. A
Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, ſutor.
Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam ſeu ſutoriam factito, ſum. cerdo.
Σκυτικὸς, ἡ, όν, coriaceus; (2) coriarius.
Σκύτινος, ίνη, ινον, coriaceus, e corio factus. A σκύτος.
Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.
Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκύτος, & βραχίων.
Σκυτοδεψέω, pelles mollio ſeu ſubigo, ut coriarii ſolent; (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.
Σκυτοδέψης, ου, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles ſubigit. Ex iiſd.
Σκυτοδέψης, ὁ, idem.
Σκυτοδεψικὸς, ἡ, όν, ad coriarium pertinens.
ΣΚΥΤΟΣ, ους, τὸ, corium, pellis, flagrum, ſcutica.
Σκυτοτομέω, artem ſutoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν ἀυτῶν σκυτοτομεῖ κάθημενος, Ariſt. Plut. 162.
Σκυτοτομία, ἡ, ſutoria.
Σκυτοτομικὸς, ἡ, όν, ad artem ſutoriam ſive qui eam factitat, pertinens. A
Σκυτοτόμιον, τὸ, ſutrina.
Σκυτοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui coria ſcindit ad lora, calceos, &c. ſimilia, Gl. V. ſutor. Ex σκύτος, & τέμνω.
Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo. A τράγω.
Σκυτοφάγος, corium devorans, corrodens.
Σκυτόω, ῶ, corio obduco. A σκύτος.
Σκυφίον, ου, τὸ, parvum poculum, ſcyphulus, Dim a σκύφος.
Σκυφοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſcyphi formam habens, ſcypho ſimilis. Ex σκύφος, & εἶδος.
ΣΚΥΦΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, ſcyphus, poculum majus.
Σκύφισμα, ατος, τὸ, idem, R.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quaſi a Σκωλήκεω.
Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A
Σκωληκιάω, ῶ, vermibus ſcateo, vermes genero, vermino, Gl. Vet. Ph. σκωληκιῶν, verminoſus, Gloſſ. Vet. part. A σκώληξ. Unde
Σκωληκίζω, fut. ίσω, vermem refero, & σκωληκίζομαι, inſtar vermium moveor.
Σκωλήκιον, ου, τὸ, vermiculus, Dim. ab eod.
Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a vermibus exeſus ſeu eroſus, Gl. Vet. σκωληκόβρωτον, vermiculatum. Ex σκώληξ, & βρώσκω.
Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, vermis ſpeciem gerens, vermiculo ſimilis. Ex σκώληξ, & εἶδος.
Σκωληκοτοκέω, vermes genero, ſeu procreo.
Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A
Σκωληκοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ, & τίκτω.
Σκωληκοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, vermibus veſcens.
Σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infeſto; σκωληκῶμαι, vermiculor, vermibus ſcateo. A σκώληξ.
Σκωληκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, vermem imitans, vermi ſimilis. Ab eod.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. A σκωληκόω.
ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, Gl. Vet.
Σκωλοβάτης, ου, ὁ, vermiculus frumento noxius, Heſ. Ex σκῶλος, & βαίνω.
Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, gralla incedo. Ex iiſd.
ΣΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens.
ΣΚΩΛΟΣ, ου, ὁ, ſpinæ genus, quod in igne verſatum validius evadit.
Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, ſales, dicterium. A σκώπτω.
Σκωμμάτιον, ου, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum, Dim. a σκῶμμα.
Σκωπτὴς, ου, ὁ, cavillator, deriſor, dicax, ſcurra, ſcommata jactitans.
Σκωπτικὸς, ἡ, όν, qui ſcommatis dicteriiſque mordacibus inceſſere ſolet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus.
Σκωπτικῶς, *Adv.* illudendi cauſa.
Σκωπτόλης, ου, ὁ, qui acerbis & mordacibus dictis perdit & qu. proſcindit homines, cavillis & ſcommatis gaudens. Ex σκώπτης, & ὄλυμι.
ΣΚΩΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 21. Οὐδ' ἔσκωψε τὰς φαλακρὰς, Ariſt. Nub. 540. Οὐδ' ἄυθις ἂν Σὲ Σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος, id. Ach. 860.
ΣΚΩΡ, σκατὸς, τὸ, ſtercus, oletum, merda.
Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæx metalli; (2) retrimentum, ſtercus, excrementum. A σκώρ.
Σκωριοειδὴς, ὲς, ſtercori ſimilis.
Σκώψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo, pl. σκῶπες. Ex σκιά, & ὤψ, *oculus*, quod in umbra ſive tenebris acutius cernat.
Σκώψις, εως, ἡ, deriſio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.
Σμαραγδίζω, f. ίσω, ſmaragdum colore refero.
Σμαράγδινος, ίνη, ινον, ſmaragdinus, e ſmaragdo factus.
Σμαράγδιον, τὸ, id. quod σμάραγδος.
Σμαραγδίτης, ου, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, ſmaragdus. A
Σμάραγδος, ου, ὁ, ſmaragdus, *gemma.* A μαραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕΩ, reſono, ſtrepitum edo, ſtrido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, Il. 2, 210. λειμὼν, ib. 463. ἀπ' ἠρανόθεν, ib. 22, 199.
Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.
Σμαράσσω, v. μαράσσω.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus, ſmaris.
ΣΜΑΩ, abſtergo, detergo, purgo. Τὴν κεφαλὴν σμᾷ μέγιον βασιλῆος, Herod.
Σμβδαλέος, έα, έον, adſpectu ſeu intuitu terribilis. Hinc σμβδαλέον, vel σμβδαλέως, *Adverb.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μέρδω, *intueor.*
Σμβδνὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.
Σμέω, idem quod ἀμάω.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo utimur in abſtergendo, Gl. V. lomentum, σμήγματα, lomenta, Ph. A σμήχω.
Σμηγματοπώλης, ου, ὁ, lomentarius, Gl. Vet. qui lomenta vendit.
Σμηγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſmegmatis formam habens. Σμηγματώδεα σιτία, *Aret.* Σμηγματώδεες χυλοὶ, *Id.* A σμῆγμα.
Σμήκτης, ου, ὁ, pumicator, politor, Ph. A σμήχω.
Σμηκτικὸς, ἡ, όν, deterſorius, abſtergendi vim habens. Ab eod.
Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem. *Suid.*
Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Σμίλη, ης, ἡ, ſapo, ſmegma, quo ad abſtergendum utimur. A σμέω.
Σμῆμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Σμιλύουσιν, dat. pl. cum. ν, a σμιλῶ.
Σμιλίον, ου, τὸ, alveare, examen, Dim. a σμιλῶ.
Σμιλιοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμιλὶς, & δέχομαι.
Σμιλιονόμος, ὁ, curator apium. A νομία.
ΣΜΗΝΟΣ, ους, τὸ, examen apum; (2) alveare; *met.* magna multitudo.
Σμιλιουργεῖδαι, dicuntur apes, cum fœtificant, & ſua examina ponunt. Ab ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, deterſio, abſterſio. A
Σμήχω, f. ξω, abſtergo, extergo, detergo, Gl. V. lomento. Ἐκ κεφαλῆς σ' ἐσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτριγέτοιο, Odyſſ. 2, 226. A σμάω.
Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco.

Σμικρολογέω, ῶ, usitatius. σμικρολογέομαι, vid. μικρολ.

Σμικρολογία, ας, ἡ, v. μικρολογία.

Σμικρολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, v. μικρολόγος.

Σμικρολόγως, tenuiter, parce. A præc.

Σμικρομερής, ές, ὁ ἡ, ἡ, ex parvis particulis constans; pro μικρομερής.

Σμικροπρέπεια, vid. μικροπρέπεια.

Σμικροπρεπής, vid. μικροπρεπής.

Σμικρός, ρά, ρόν, Att. pro μικρός, quod una cum derivatis & compositis a σμικρός, incipientibus suo loco sub μ videndum.

Σμικρότατα, Superl. adv. minime, Attic.

Σμικρότης, ητος, ἡ, pusillitas, Gl. V.

Σμικρόφθαλμος, ὁ ἡ, ἡ, parvos oculos habens.

Σμικροφάνεια, ας, ἡ, tenuitas vocis. A

Σμικρόφωνος, ὁ ἡ, ἡ, tenuem vocem habens. A φωνή.

Σμικροφώνως, tenui voce.

Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.

ΣΜΙΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin.* 21. §. 11. c. 5. *Angl.* Bindweed.

Σμίλδυμα, ατος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum; σμιλδύματα, minutiæ. A

Σμιλδύω, f. δύσω, scalpello amputo. A

ΣΜΙΛΗ, ης, ἡ, scalprum.

Σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum, Dim. a σμίλη.

Σμίνθα, ης, ἡ, mus domesticus.

Σμινθεύς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus. A σμίνθα.

Σμίνθος, ου, ὁ, idem quod σμίνθα.

ΣΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, rastrum; idem quod σμινόη, Suic.

Σμινόη, ης, ἡ, bidens, ligo, rastrum; Aristoph. Pace, 546, Maxim. Tyr.

Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.

Σμυγείς, a. 2. part. pass. v. σμύχω.

Σμυγδός, ρά, ρόν, ærumnosus. A σμύχω, quia malis quasi atteritur.

Σμυγδώς, ærumnose. A præc.

Σμύξαι, a. 1. inf. act. v. σμύχω.

Σμύραινα, ης, ἡ, Gl. V. pro μύραινα.

ΣΜΥΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii & gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas, R. Suic.

Σμυρίτης, ου, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, smyrites lapis. A præc. R.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs.* A μύρρα. Hinc

Σμυρνίζω, myrrha imbuo; ἐσμυρνισμένος, p. pass. part. Marc. 15, 23.

Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eodem. Unde

Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham refipiens.

Σμυρνοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, myrrham ferens, Gl. V. oleastrum; oliva. A φέρω.

ΣΜΥΧΩ, fut. ξω, proprie de igne latente sine flamma & paularim rem consumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, corrumpo; σμυγείς, exustus, aor. 2. part. pass. Ἐμοὶ δ' ἐσμυχετ' ἀμοιβᾷ, 6, 4. Ὅτεί ἄπασα Ἰλιος ἀφρύσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης, Ill. 22. 411.

Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A

ΣΜΩΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένῳ ἐξυπανίζει, Hom. Il. 267.

ΣΜΩΧΩ, mando, ere; manduco; (2) convitior. Σμώχετ' ἀμφὶ ταῖν γνάθοιν, Arist. Pace, 1298.

Σοβαρεύομαι, insolenter & fastuose me infero, superbe incedo. A σοβαρός.

Σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui fastuoso & superbo est supercilio. A βλέφαρον.

Σοβαρός, ά, όν, severus, tetricus, durus, Ph. concitatus; fastuosus, impetuosus de vento, magnificus; A σοβέω.

Σοβαρῶς, *Adv.* superbe, fastuose, insolenter & superbe se inferendo, concitate, violenter, magno impetu.

Σοβαύς, άδος, ἡ, quæ insolenter se infert; (2) citato gradu incèdens; (3) saltatio ridicula. A

ΣΟΒΕΩ, abigo, expello; (2) insolenter incedo, σεσοβημένος, concitatus, p. pass. part. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τεφονὶ σεσοβήκαμεν, Arist. Ach. 211. Πρὸς τὸ εὐθυσ.αδες σοβηθῆσαι, Heliod. Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ καὶ σεσοβημένος, Longin. 41. Hinc

Σόβη, ης, ἡ, muscarium, cauda, Gl. V.

ΣΟΓΚΟΣ, & σόγχος, ου, ὁ, soncus, vel sonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc

Σογκώδης, & σογχώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, sonco vel soncho similis.

Σοί, *tibi*, dat. sing. a σύ, *tu.*

Σοίγε, idem *Att.*

Σοῖο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, ab eod.

Σοῖσι, dat. plural. *Ion.* pro σοῖς, a σός.

Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.

Σολοικίζω, fut. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc

Σολοικισμός, οῦ, ὁ, solœcismus, vitium sermonis contra Syntaxin, Gl. Vet. stribligo; metaph. quidquid perperam fit, non recte aut ordine.

Σολοικιστής, οῦ, ὁ, qui in loquendo solœcismum facit. Ab eod.

Σόλοικοι, ων, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica & Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare & vitiose loquentes. Hinc Σόλοικος, natura & moribus barbarus, ineptus, insulsus.

Σολοικοφανής, ές, solœcismi speciem habens, cum sit rectus. A φαίνομαι.

ΣΟΛΟΣ, ου, ὁ, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quævis massa bene compacta, solida; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Hom. Il. 23, 826. A σίλω, *compingo.*

ΣΟΜΦΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc

Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas.

Σομφάδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, idem quod σομφός.

Σόοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, moveo; hinc σεῦδε, movemini, facessite; σεύδω, currat, imp. A σείω.

ΣΟΟΣ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus; (2) salutaris.

Σόος, *contr.* σεῖος, σεῦ, ὁ, motus corporum, quæ sursum feruntur. A σείω, *moveo.*

Σοράω, cadavera in loculo condo. A σορός.

Σορηδόν, modo loculi seu busti. Ab eod.

Σοροπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

ΣΟΡΟΣ, ου, ὁ, loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funebris Ὡς δ' ὅτε ναῒν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι, Il. 23, 91.

Σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum. A σύ.

Σοῦ, *tui*, gen. sing. a σύ vel *servo*, 2. sing. præs. imper. med. pro σόω, a σόω.

ΣΟΥΣ, ΒΟΟΣ, ου, ὁ, animal terrestre marinis infestum.

Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium. Vox Lat.

Σεῦδω, 3. f. pr. imper. med. pro σοέσθω, a σόω vel *vadat*, 3. f. perf. imper. pass. *Ion.* pro σεσάσθω, a σόω, *vado.* Σεῦδε, *properate.* Σεῦδέ νυν ὦ ξανθαὶ σεῦδε ταλασιμίδες, Call. Οὐχὶ σεῦδ' ἐς κοράκας; οὐκ ἄπιτε, Arist. Vesp 457.

Σεῦσις, εως, ἡ, itio, cursus. A σείω.

Σεύσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus. A.

ΣΟΥΣΟΝ, τὸ, lilium. Vox Phœn.

Σοφία, ας, ἡ, sapientia. A σοφός.

Σοφιζομένως, dat. sing. part. præs. pass. verbi

Σοφίζω, fut. ίσω, sapientem reddo, doceo sapientiam, Gl. V. sapientiam præsto; σοφίζομαι, sapientiam doceor, seu discor; *med.* argute aliquid comminiscor vel conficio, artem in aliqua re expromo, de oratoribus & poëtis; (2) dolose & fraudulenter dico, Gl. V. cavillor; (3) comminiscor, Ph. Χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω, καὶ σοφά, Arist. Av. 1407. Οὐδὲν σοφιζόμεθα τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. A σόφος.

Σοφσαι, a. 1. inf. act.

Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum callidum consilium aut facinus astutum, Ph. commentum. A ζοφίζω. Hinc

Σοφισματικός, ή, όν, captiosus, dolosus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.

Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. a σόφισμα.

Σοφισμός, ου, ὁ, callida nimis & coacta interpretatio. A σοφίζω.

Σοφισεία, ας, ἡ, ars sophistica, inanis sapientia; idem quod σόφισμα. Gl. Vet. argutia. A

Σοφιζεύω, artem dicendi doceo & profiteor; (2) philosophor; (3) argutor, Ph. σοφιζεύω profiteor, Gl. Vet. σοφισεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἐσοφίσθην ἔτι τὰ ἔρωτα, texit, Heliod. A σοφιστής.

Σοφιστήριον, ου, τὸ, schola, *inpr.* Rhetoris; (2) commentum. Ab eod.

Σοφιστεύω, ῶ, argutor, sophistam ago, Sophistarum in modum magnificis me verbis ostento. A

Σοφιστής, οῦ, ὁ, Sophista, doctus & peritus artifex. *inpr.* in dicendo; unde Orator, & quidem in bonam partem; (2) doctus & sapiens; (3) qui tantum ostentationis caussa philosophatur, vel dicit, orationes scribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis dolosis circumvenit. A σοφίζω.

Σοφιστικός, ή, όν, captiosus, cavillatorius; (2) sophistis proprius, conveniens. Ab eod.

Σοφιστικῶς, *Adv.* sophistice, more Sophistarum, captiose, callide, fraudulenter.

Σοφισομανέω, ῶ, fut. ήσω, insano sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator sophistarum sum. Ex σοφιστής, & μαίνομαι.

Σοφίστρια, ας, ἡ, magistra Sophistices, deceptrix. A σοφιστής.

Σοφοδοσία, ἡ, largitrix sapientiæ.

Σοφόδωρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sapientiam donans, Suic. Ex σοφός, & δῶρον.

Σοφόνους, *contr.* σοφόνους, ου, ὁ ἡ, ἡ, sapienti mente præditus, sapiens.

Σοφοποιέω, sapientem reddo. Hinc

Σοφοποίησις, εως, ἡ, institutio ad sapientiam.

Σοφοποιός, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, sapientem reddens, Suic. Ex σοφός, & ποιέω.

ΣΟΦΟΣ, ή, όν, sapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.

Σοφόω, sapientem reddo, doceo. A σοφός.

Σοφῶς, *Adv.* sapienter, docte, apte, ingeniose, scite, argute, perite, callide.

Σόω, servo, sospito, salvum præsto; σώσαι, 2. pl. subj. pro σάζασι. Ἦν γὰρ δή με σώσαι θεοί, Il. 9, 393. (2) in fugam conjicio, fugo; & σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro. A σόος, vel ζείω.

Σωναύτης, ου, ὁ, servator nautarum.

Σπαδίζω, f. ίσω, vel ίξω, avello, detrahо, R. Suic. A σπάω, *traho.*

Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus, palmæ seu avulsus e palma termes; (2) cortex radicis lignea; (3) instrumentum muscum. Ab eod.

Σπάδων, ωνος, vel ωτος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt avulsi; (2) vulsura, spasmus, convulsio; Nic. Al. 317. Ab eodem. Hinc

Σπαδονίζω, f. ίσω, castro, spadonem efficio.

Σπαδωνισμός, οῦ, ὁ, castratio. A pr.

Σπάζω, fut. άσω divello, traho; (2) haurio. Ἐσπάζετο τὸ ὕδατος, Philostr. A σπάω.

Σπαθάλαω, ῶ, prodigo, rectius usitat. σπαταλάω, *Exn.* A σπαθάω.

Σπαθάλιον, ι, τὸ, ſpathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a Σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco ſpatha vel tudicula, texo; (2) profuſe inſumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. Vet. effutio. Οὐ μὰ ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα, Ariſt. Nub. 53. Ὦ γυναῖ, λίαν σπαθᾷς, ib. 55. A

ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, ſpatha, ſpathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, Gl. V. item coſta, Gl. V. Σπάθαι, coſtæ, Ph.

Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas telæ ſpatha arctatæ & denſatæ. A Σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ denſatio, cum haud parce licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profuſio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὸν, denſatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, ſpathula agito; (2) ſpathula aliquid alicunde exemptum illino. A Σπάθη.

Σπάθιον, ι, τὸ, ſpathula, culter chirurgicus, ſcalpellum; (2) ſpecillum. Dim.

Σπαθίτης, ου, ὁ, palmeus. Ab eod.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, ſpecillum latum ſpathæ ſpeciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui ſpathas & gladios facit. Ex Σπάθη, & ποιέω.

Σπαθοφοίνικων, ωνος, τὸ, ſpatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex Σπαθη, & φοῖνιξ.

Σπαθόφυλλος, ου, ὁ ἡ, cujus folia ſpathæ ſimilia ſunt. Ex Σπάθη, & φύλλον.

ΣΠΑΙΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) ſpiro ſive exſpiro animam, more animalium palpitando animum efflantium. Ὁ μὲν γὰρ παίδων Σπαίρει φάλας, Epigr.

Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis eſt talparum. A

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A Σπάω, quoniam terram ſemper unguibus vellicat.

Σπαλεὶς, aor. 2. part. paſſ. Æol. pro σαλεὶς, a σέλλω.

Σπαναυδρία, ας, ἡ, paucitas ſeu raritas hominum. Ex Σπάνις, & ἀνὴρ.

Σπάνη, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hiſpania. A Σπάνις.

Σπανιάκις, raro, Gl. Vet. A Σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus ſum, mei penuria eſt. Δοκεῖς Σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων; Eur. Med. 960. Χώρα πάντων ὑπὸ εἰς τὸ ζῆν χρησίμων σπανίζουσα, Diod. Σπανίζοντες βίε, Eur. Supp. 240. A Σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod. Hinc

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Σπανιωθῆναι, a. 1. inſ. paſſ. v. Σπανίζω.

Σπανιώδης, ης, ὁ, ἡ, cujus inopia, ſeu penuria eſt; (2) inops. A Σπάνιος.

Σπανίως, Adv. raro. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟΣ, ου, ὁ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara eſt barba.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A

Σπανόσιτος, ου, ὁ ἡ, annonæ penuria-laborans.

Σπανόφυλλος, ου, ὁ ἡ, rara habens folia.

Σπάνυδρος, ου, ὁ ἡ, cui raræ ſunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ex ὕδωρ.

ΣΠΑΞ, σπακος, ὁ ἡ, canis, R.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ ſive diſcerptæ. A Σπαράσσω.

Σπαραγμάτωδης, εος, ὁ ἡ, fruſto lacerato, ſ. diſcerpto ſimilis, lacer, diſcerptus, pannis obſitus. A Σπάραγμα.

Σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, laceratio, diſcerptio, convulſio. A Σπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, εος, ὁ ἡ, qui convulſione tentatur.

Σπαράκλης, ου, ὁ, dilaniator, diſcerptor.

Σπάραξις, εως, ἡ, carptus. Gl. V. A

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel Σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, Ph. dilaceratus, p. paſſ. part. Ὑμεῖς τῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράξετε, Ariſt. Pace, 639. Τίς μ' ἔστιν ἄξων πρὶν σπαράξειδ κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.

Σπαργανάω, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, faſciis involvo. Σπαργανίσασα μίγαν λίθον, Heſiod. Θεογ. 485. A Σπάργανον.

Σπαργάνιον, ι, τὸ, faſciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. a Σπαργανίζω.

Σπαργανιώτης, ου, ὁ, faſciatus, faſciis involutus. A Σπαργάνιον.

ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, faſcia, qua infans involvitur; Σπάργανα, cunabula, Ph.

Σπαργανόω, faſciis involvo, faſcio; (2) involvo; Σπαργανῶδς, faſciari, Gl. V. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus, p. paſſ. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ Σπαργανώσαντες πέπλοις, Eur. Ion. 989. Ἐσπαργάνωσεν αὐτον, Luc. 2, 7. A Σπάργανον. Hinc

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid involvitur, velut faſcia; involucrum, faſciæ uſum præbens.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, faſciatio, involutio in faſcias; (2) tumor mamillarum a partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑΩ, ῶ, f. ήσω, tumeo & diſtentus ſum, de uberibus ita diſtentis, ut lac ſtillet; (2) de arboribus ſucco turgentibus; (3) de vehementiori cupiditate & libidine intumeſco; (4) de libidine Venerea. Σπαργῶντάς μοι τὰς μαζὰς χάλασον, Eur. Cyc. 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμένῳ καὶ Σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν, Plut. in Compar. Pericl. & Fab. M. Hinc

Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas diſtendens.

Σπαρείς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi Σπείρω.

Σπαρίζω, palpito, R. A Σπαίρω.

Σπαρνοπόλιος, ου, ὁ ἡ, cujus per tempora rari ſparſi ſunt cani. Ex Σπαρνὸς, & πολ.

Σπαρνὸς, ὴ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄτυ κάτεισιν. Call. in Dian. 19. A Σπανὸς.

Σπαρτὴ, ῆς, ἡ, funis ſparteus, reſtis ſpartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ſignant, quam in poliendo ſequantur.

Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus ſparteus. Ab eod.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, ſparteus, ex ſparto confectus. Ab eod.

Σπάρτιον, vel Σπαρτίον, ου, τὸ, funiculus ſparteus, reſtis, funiculus. Dim. a Σπάρτη.

Σπάρτον, ου, τὸ, ſpartum, vitile; (2) funis ſparteus. Σπάρτα λέλυνται. Hom. Il. 2, 135. Non *rudentes*, ſed *funiculi* vel *lora* quibus naves conſuebantur. *Salmaſius.*

Σπαρτοπλόκος, ου, ὁ ἡ, qui ſpartum ſeu reſtes e ſparto plectit, veſtio. Ex πλέκω.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ ἡ, ſemicanus, cui ſparſi per tempora ſunt cani. Gl. Vet. incanus.

Σπαρτοπώλης, ου, ὁ, qui ſpartum ſeu utenſilia ſparta vendit. Ex σπάρτον.

Σπαρτὸς, ὴ, ὸν, ſeminatus, ſparſus; (2) ſatu editus. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ου, ὁ ἡ, ſparti ferax, Suic. Ex σπαρτὸν, & φέρω.

Σπασάμβροι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. σπάω.

Σπάσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, fuctus; (2) convulſio, divulſio. A σπάω.

Σπάσμα, τὸ, acies nuda gladii; (2) id, quod in corpore animalis convulſum eſt. Gl. Vet. ruptum; convulſio; σπάσμα θαλάσσης, maris æſtus. Ab eod.

Σπασμάτιον, ι, τὸ, levis convulſio, diſtenſio. Dim. a σπάσμα.

Σπασματώδης, εος, ὁ ἡ, convulſionis ſpeciem gerens, convulſivus. Ab eod.

Σπασμὸς, οῦ, ὁ, extractio, eductio, diſtractio; (2) convulſio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æſtus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, ες, ὁ ἡ, convulſivus.

Σπαστικὸς, ὴ, ὸν, trahendi, attrahendi, ſeu extrahendi vim habens; (2) convulſioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, Spatangus, echinorum ſpecies.

Σπαταλάω, laſcivio, delicior, vitam voluptariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ, Gl. Vet. laſcivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus ſumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Ph. A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, coriaceus, pelliceus, e pellibus factus, Heſ. A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, córiorum reſegmina; (2) ſtercus humanum humidum, liquida alvi egeſtio. Ab eod.

ΣΠΑΤΟΣ, ους, τὸ, corium, pellis, Heſ.

ΣΠΑΩ, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello; σπᾷ ξίφος, evaginat, ſtringit gladium. Gl. Vet. Ἕπεμοι, φάσγανον σπάσας χερὶ, Eur. Iph. in T. 323. Αὐτη μὲν ἡ μήρινθος ἑδὲν ἔσπασεν, Ariſt. Θεσμ. 935. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεδς δοκῶν, id. Ran. 573.

Σπεῖο, 2. pr. ſing. imper. med. *Ion.* & *per Epaſ.* pro σπέο, quod *Ion.* dicitur pro σπεῦ, a verbo pr ētico σπόμαι pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, linea flexuoſa orbes faciens in ſe non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, vel catena ſ. numerus ſimilis militum.

Σπεῖρα, τὰ, pa ni, veſtis lacera. A σπείρω.

Σπεῖραι, aor. 1. inf. act. verbi σπείρω.

Σπειραία, ας, ἡ, ſpiræa, frutex lentus & vitilis, qui in ſpiram contorqueri poteſt. *Angl.* Spock Muſtoin. A σπειράω.

Σπείραμα, ατος, τὸ, ſpira ſerpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ ἡ, cui ſpira, ſc. caudæ, eſt gravis & ponderoſa. Ex σπείρα, & ἄχθος, *pondus.*

Σπειράω, ῶ, in ſpiram contraho ſeu colligo. A σπείρα.

Σπειρηδὸν, in módum ſpiræ vel in orbem, convolutim; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) ſemen, pro σπέρμα. Ab eod.

Σπεῖρον, ου, τὸ, faſcia; (2) veſtis lacera & mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. Τηλῆ δὲ σπεῖρον ἡϋκόμοιο ἔμπεσε πόντῳ, Hom. Odyſſ. 5, 38. Ab eod.

Σπείροντι, dat. ſing. part. præſ. verbi σπείρω.

Σπειροπώλης, ου, ὁ, qui tritas & veteres veſtes vendit; (2) venditor veſtium.

Σπειρόω, faſciis involvo; (2) in ſpiram colligo. Τόθι χρόα φαιδρωθασα Ὦ' να, τεὸν σπείρωσε, Call. in Jov. 33. Ab eod.

ΣΠΕΙΡΩ, f. ρῶ, ſero, ſemino; (2) diſſemino, ſpargo; (3) liberos procreo σπαρεὶς, ſatus, Gl. V. σπαρὲν, ſatum, Ph. aor. 2. part. paſſ. ἐσπαρμένος, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, Eur. Ph. 22. Μὴ σοὶ φθόνῳ σπείρῃ ματαίαν βλάξιν ἐς ᾠδὰν πόλιν, Soph. El. 644. Τόξα τ' ἐσπαρται πέδῳ, Eur. Hec. fur. 1102.

Σπειρώδης, ες, ὁ ἡ, ſpiræ ſimilis, orbem ſpiris ſuis faciens. Σπειρώδεϊ κεφῃ Σκίλλης, Nicand. in Alexiph. 252. A σπείρα.

Σπεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπένδω pro σπείδω.

Σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο.

Σπείσασκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

Σπεισις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. v. σπένδω.

Σπεκλόω, ῶ, implico, R. σπλικῶν, coire. A πλέκω.

Σπεκυλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator. Vox Lat.

ΣΠΕΛΑΣ-

ΣΠΕΔΕΘΟΣ, ε, ὁ, ſtercus, merda, ſimus, excrementum.

Σπενδεῖον, ε, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδισκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Lon.* pro ἔσπενδε.

Σπειδόμβροι, n. pl. præſ. part. med. vel paſſ.

ΣΠΕΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut ſimili liquore Diis ſacrifico; Σπένδω, & Σπενδομαι, paciſcor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; Σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor; Σπεῖσον, liba, Ph. aor. 1. imperat. ἐσπεισάμην, pacta & fœdera, p. paſſ. part. Σπείσασθον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπεισάμην Σπονδάς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τὸ Σοὶ φίλιον αἷμα τεμὼν, Heliod. Σπονδὰς λάβε δὴ, καὶ Σπεῖσον ἀγαθῇ δαίμονι, Ariſt. Eq. 106.

ΣΠΕΟΜΑΙ, ſequor, pro ἕσπομαι. Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλων σπέσθω, Od. 22, 324.

ΣΠΕΟΣ, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπέρα, ας, τὸ, ſemen, Nic. A σπείρω.

Σπέργδιν, *Adv.* valide. A σπέρχω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. in S. S. genus, poſteri, filius, σπέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

Σπερμαίνω, ſero, ſemino; (2) liberos procreo, Heſiod. Ἔργ. 734. A σπέρμα. Unde

Σπερματίας σικυὸς, cucumeris ſpecies.

Σπερματίζω, f. ίσω, ſemento, ſemino.

Σπερματικὸς, ὴ, όν, ſeminalis, genitalis.

Σπερματικῶς, per ſemen, ſerendo; (2) σπ. λέγειν, elementa tradere.

Σπερμάτιον, ε, τὸ, parvum ſeu exile ſemen, Dim. σπέρματια, τὰ, grana frugum.

Σπερματὶς, ίδος, ἡ, ſeminaria. Ab eod.

Σπερματισμὸς, ε, ὁ, ſeminis emiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, v. σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ε, ὁ, ſeminum venditor.

Σπερματοφάγος, ὁ ἡ ἡ, q. d. ſeminivorus, qui e ſeminibus alitur.

Σπερματφυέω, ῶ, ſemen fero, ſemento, Suic. Ex σπέρμα, & φύω.

Σπερματόω, ſemino. A σπέρμα.

Σπερμαῶδης, εος, ὁ ἡ ὴ, ſeminalis.

Σπερματωσις, ὴ, ſatio. A σπερματόω.

Σπέρμιος, ὁ ἡ ἡ, ſator. *Epith.* Apoll. & Cer. A σπέρμα.

Σπερμοβολέω, ſemen jacio. Ex σπέρμα, & βολή.

Σπερμογονέω, ῶ, ſemen pario, Suic. Ex σπέρμα, & γονεύς. Unde

Σπερμογόνος, ε, ὁ, ſemen pariens, fœcundificans.

Σπερμολογίω, ſemen lego, de animalibus ſemen ad paſtum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero. A σπερμολόγος.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A ſeq. Παραδιδὲς πρὸς στρατηγίαν ἀνθρώπους ἐκ φώντων καὶ ναυτικῆς σπερμολογίας, Plut. in Alcibiad. cap. 35. *Angl.* Riff-raff.

Σπερμολογικὸς, ὴ, όν, nugatorius. A

Σπερμολόγος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui ſemina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro ſemina e ſaccis profuſa inſtar avium ſemen legentium colligit & inde victum ſibi parat; (3) garrulus, nugator, Gloſſ. Vet. loquax. Ex σπέρμα, & λέγω.

Σπερμοφορέω, ε, ὁ ἡ ὴ, ſemen fero, ſemento. A

Σπερμοφόρος, ε, ὁ ἡ ὴ, ſemen ferens; (2) fructum ferens. Ex σπέρμα, & φέρω.

Σπερμοφυέω, v. σπερματοφ.

Σπερμοφυὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, ſemine erumpens vel naſcens. Ex iiſd.

Σπερχθέντες, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. v. σπέρχω.

Σπερχὴς, ὴ, όν, celer, feſtinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adfiduus. A

ΣΠΕΡΧΩ, f. ξω, vehementer cupio ſ. appeto; (2) urgeo, premo, propello & feſtinare cogo; (3) feſtino, propero; & σπέρχομαι, fugor, ira concitor, iraſcor, ſuccenſeo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus, aor. 1. paſſ. part. Νῆα κυβερνῆται ὑπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, Odyſſ. 283. Σπερχόμενός θ' ὁμοῖος ἐπὶ τοῖσιν ἐτύχθη καλὰ τεύχεα καλὰ, Il. 11, 110.

Σπεσῶ, *feminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπὲς, 2. ſing. aor. 2. imper. act. per *Paragog.* pro σπὲ, a σπέω vel Σπῶ, *dico.*

Σπέσθαι, præſ. inf. med. verbi poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. σπέω.

Σπευδάζω, f. άσω, feſtinare cogo, incito, impello, inſtigo. A σπεύδω.

Σπεύδοι, *feſtinet*, 3. ſing. præſ. opt. act.

Σπεύδοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σπεύδουσι.

ΣΠΕΥΔΩ, fut. εύσω, ſtudeo, valde cupio; (2) feſtino, propero; σπεῦσον, feſtina, Gl. Vet. σπεύσατε, maturate, Ph. aor. 1. imperat. Δύο καιὰ σπεύδειε, acceleras, Eur. Ph. 585. Ἡμεῖς ὃ εἰς μὴ τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, Xen. Cyr. 1, 11.

Σπεύδωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

Σπεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Σπευστέος, α, ον, properandus. A pr.

Σπευστικὸς, ὴ, όν, feſtinus, qui properare ſolet. A σπεύδω.

Σπηλάδιον, ε, τὸν parva ſpelunca, Dim. a

Σπήλαιον, ε, τὸ, ſpelæum, ſpelunca. A σπέος. Hinc

Σπηλαιώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, ſpeluncæ formam habens, in modum ſpeluncæ factus.

Σπηλαῶδης, εος, ὁ ἡ ὴ, idem & ab eod.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, ſpelunca. Ab eod.

Σπήλωνες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπιλάς.

Σπιδὸς, idem quod

Σπιδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, amplus, ſpiſſus, longus. A σπίζω.

Σπιδνὲς, ὴ, ον, denſus, ſpiſſus. Ab eod.

Σπιδοθεν, *Adv.* eminus, procul. A Σπιδὴς.

Σπίζα, & σπίζη, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* a Chaffinch. A σπίζω.

Σπιζίας, ε, ὁς fringillarius. A σπίζα.

Σπίζιτος, ε, ὁ, idem & ab eod.

ΣΠΙΖΩ, extendo, expando; (2) pipilo, ut aves.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantilis. A

ΣΠΙΘΑΜΗ, ης, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem & minimum digitum expanſos; (2) palmus major, dodrans.

Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμάδης, εος, ὁ ἡ ὴ, idem & ab eod.

Σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poët.* pro σπιλάσι, a σπιλὰς, *procella.*

Σπιλαδώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, ſaxoſus. A

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus, maris cautes, glarea, terra glareoſa; (2) procella. Φῶκαι Εἰναλίαι τιτλῆσιν ὑὸ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις, Call. in Delum. 243. A

ΣΠΙΛΟΣ, vel σπίλος, ε, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo. Hinc

Σπιλόω, maculo, labem adſpergo, fœdo; σπιλῶσιν, infuſcant, Ph. aor. 1. part. paſſ. Σπιλῶσα ὅλον τὸ σῶμα, Jac. 3, 6.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adſperſa, nævus; (2) locus ſalebroſus, ſaxum aſperum. A pr.

Σπιλωτὸς, ὴ, όν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΙΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπινθαρίγγες, item σπινθάριγγες, ſcintillæ. A

Σπίνθιον, τὸ, v. σπίνθος.

ΣΠΙΝΘΗΡ, ῆρος, ὁ, ſcintilla; σπινθῆρες, ſtricturæ, Gl. V.

Σπινθηρίζω, f. ίσω, ſcintillo. A σπινθὴρ.

Σπινθηροβόλος, ε, ὁ ἡ ὴ, ſcintillas emittens. Ex σπινθὴρ, & βάλλω.

Σπινθηροπομπος, idem. A πέμπω.

Σπίνη, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* a Siskin. A σπίζω.

Σπίνος, ε, ὁ, idem & ab eod. Καί σπίνος ἠῶ ἀσπίζων, Aratus 1024.

Σπλάγχνα, v. σπλάγχνον. Unde

Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus ſume & attrecto; (2) extorum & viſcerum particeps ſum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ὄπιθυμῇ, Ariſt. Av. 990.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, ſacrifico; σπλαγχνίζομαι, ſumma miſericordia & ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ' αὐτὸς, ib. 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6, 34. τῷ δέλῳ, Matt. 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικὸς, ὴ, όν, ad viſcera pertinens.

Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμὸς, ε, ὁ, ſacrificium; (2) viſceratio; (3) miſericordia. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, ε, τὸ, viſcus; σπλάγχνα, viſcera, exta, cor, pulmones, affectus maternus, commiſeratio; amor.

Σπλαγχνόπλης, ε, ὁ, qui exta ſeu viſcera torret. Ex σπλάγχνον, & ὀπλάω.

Σπλαγχνοσκόπος, ε, ὁ, extiſpex, qui exta ſeu viſcera victimæ cæſæ inſpiciens vaticinabatur, Gl. V. haruſpex, ariolus.

Σπλαγχνοτόμος, ε, ὁ ἡ ὴ, viſcerum ſector, qui viſcera victimæ cæſæ cultro aperit. Ex σπλάγχνον, & τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, ε, ὁ ἡ ὴ, viſcerum vorator; (2) violentus ſpoliator pauperum.

Σπληδὸς, ε, ὁ, cinis, Nicand. Th. 763. A σποδὸς.

ΣΠΛΗΝ, σπλῆνος, ὁ, ſplen, lien.

Σπληνιάω, ῶ, ſplenis dolorem ſentio, ſplene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικὸς, ὴ, όν, lienoſus, ſplenicus. A σπλεὼ.

Σπλήνιον, τὸ, ſplenis dolor; (2) ſplenium; (3) ap. medicos, panniculus vel linteolum, quo emplaſtra vel alia medicamenta imponuntur locis læſis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (3) herba, quæ & τευκριον. A σπλήν. *Ern.*

Σπληνιόδης, ες, ſpleniatus, ſplenio obvolutus. A δέω.

Σπληνισκὸς, ὴ, όν, idem quod σπληνικός.

Σπληνῖτις, ίδος, ἡ, ſplenica. Ab eod.

Σπληνώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, lienoſus, ſplenicus.

Σπογγεὺς, έως, ὁ, ſpongiarius, qui ſpongias quærit & ſecat. A σπόγγος.

Σπογγία, ας, ἡ, ſpongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, ſpongia detergo. Μὴ φρωτίσῃς, ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, Ariſt. Θεσμ. 254. Ab eod.

Σπογγοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, ſpongiæ ſimilis. Ex σπόγγος, & εἶδος.

Σπογγοθήρας, ε, ὁ, qui ſpongias venatur. Ex σπόγγος, & θήρα.

Σπογγοκολυμβητὴς, ε, ὁ, qui aquas ſubit, ut ſpongias petris adnaſcentes avellat & colligat.

Σπογγολογέω, ſpongia colligo, v. c. micas in menſa, detergendi cauſa.

ΣΠΟΓΓΟΣ, ε, ὁ, ſpongia, Ph. peniculus, Gl. V. *Angl.* Sponge, σπόγγοι, tonſillæ. Σπόγγῳ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, Hom. Il. 18, 414.

Σπογγοτήρης, ε, ὁ, obſervator ſpongiarum. Ex σπόγγος, & τηρέω.

Σποδδίναν, acc. ſing. *Dor.* pro σποδεύλω, a

Σποδδίνης, ε, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, & εὐνή.

Σποδέω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adſpergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excuſſurus; (5) coëo, ſubigo Venere. Τί δ' ὦ σποδῶ τοῖς δακτύλοις; Ariſt. Lyſ. 368. Ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντες πὲς ἀλαζόνας δικεῖ, id. Av. 1021. A σποδὸς.

Σποδοπαλλάκα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex σποδεὼ, & λαβρα, *vicus, platea.*

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerula. Σποδιῇ κεχρυμμένος αἰθῇ, Callim. Hymn. in Dian. 69. A σπόδιον.

Σποδίζω, f. ίσω, ſub cinere coquo, cinere obrutum inaſſo vel torreo; (2) combuſo velut in cinere; (3) cineraceus ſum,

in cinereum colorem vergo; (4) coco. Ἡμιφλασιῷ διαπυθαλέῳ σποδισσουσι ταχέως, Arist. Av 328. A σποδός.

Σποδίον, ὄ, τὸ, cinerula; (2) recrementum metallorum ustorum. Ab eod.

Σποδιός, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis subcinerius. Ab eod.

Σποδοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, visu cinereus seu cineris speciem gerens. Ex εἶδος.

Σ Π Ο Δ Ο Σ, ὄ, ὁ, cinis. Hinc

Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inspergo.

ΣΠΟΛΑΣ, άδος, ἡ, vestis coriacea.

Σπολιαί, ῶν, τά, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, Hes.

Στείμβοι, nom. plur. præs. part. med. verbi σπέμαι pro ἕπομαι, sequor.

Στενδάζομαι, propitium reddo. A σπονδή.

Σπονδιακός, ὴ, όν, spondaicus, ex spondaicis constans. A

Σπονδιακῶς, Adv. per spondæos.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, vas quo vinum libant in sacrificiis & conviviis. A σπονδή.

Σποιδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi solet; it. Epith. Jovis, qui fœderibus præest, tanquam vindex & defensor, σπονδεῖος πούς, pes ex duabus syllabis longis constans & in libationibus olim adhiberi solitus. Ab eodem.

Σπονδή, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, inducias libatione sanctas. A σπένδω.

Σπονδηκροτήρ, ορος, libationi serviens, v. c. patera.

Σπονδυσιμος, ον, ad libandum necessarius vel utilis. A σπονδή.

Σπονδυτης, ου, ὁ, idem quod σπονδεῖος.

Σπονδυτις, vel σπονδῖτις, ἡ, libatoria, libationi serviens.

Σπονδοπιέομαι, ήσομαι, libo sacrum laticem; (2) fœdus & inducias pacifcor.

Σπονδοφόρος, plur. σπονδοφόροι, fetiales vel feciales, vel fœciales, Gl. Vet. Ph. Ex σπονδή, & φέρω.

Σπονδοφορέω, fetialis munere fungor.

Σπονδύλη, v. σφονδύλη.

Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ etiam σφονδύλιον, Dioscor. 3, 90. Dim. a

Σ Π Ο Ν Δ Υ Λ Ο Σ, ου, ὁ, spondylus, vertebra, spinæ dorsi, verticillum; (2) sculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fusi; (4) caput cinaræ.

Σπορά, ᾶς, ἡ, satio, satus, germen, semen; metaph. genus, proles, soboles, fœtus, semen genitale. A σπείρω.

Σποράδιν, spatim, palatim. A σπορά.

Σπορήδης, ες, idem quod

Σποραδικός, ὴ, όν, palans, vagans, vagabundus. Ab eod.

Σποράς, άδος, ὁ ἡ ἡ, sparsus, dispersus, qui dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim grassans, de morbis. A σπείρω.

Σπορεύς, έως, ὁ, sator, seminator. Ab eod.

Σπορήτης, ου, ὁ, idem. A σπορεύω.

Σπορεύω, f. εύσω, fero, semino. A σπείρω.

Σπορητός, ὴ, όν, satio, satus; (2) Subst. tempus serendi. A σπόρος. Unde

Σπόριμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui seminari solet; sativus, sementitius, Gl. Vet. σπόριμα, sationes, sata, Ph. segetes, Gl. Vet. σπορίμη γῆ, arvum, sativa terra, Gl. V.

Σπόρος, ου, ὁ, satio, seminatio, semen, sementis, Ph. A στείρω.

Σπόρω, gen. sing. Dor. pro σπόρου.

Σπῦ, sequere, 2. sing. præs. imper. med. Att. & Ion. pro σπέσο, a σπόμαι pro ἕπομαι, sequor.

Σπουδάζω, f. άσω, festino, propero; (2) studeo, operam do, affecto, Gl. Vet. σπουδάζῃ, curat, Ph. (3) notent tyrones cum præp. περὶ, significare studium pertinens ad utilitatem nostram, cum πρὸς ad alienam; (4) serio ago, loquor, σπουδάζόμαι, color, æstimor; color, diligor; ἐσπουδασμένος, properatus, p. pass. part. Ἰδὲ χρηματα σπουδάζειν, Plat. πρὸς χρήματων κίνησιν, Dem. Πέλας γὰρ ὦν ὅ, τι σπουδίζεται, Eur. Supp. 762. Τὸ δὴ αὐτῆς σπουδάσας, διέπλατο, id. Her. fur. 509. Τὴν Ασπασιαν ὑπὸ τῶν Ιδιωτῶν σπουδασθῆναι λέγεται, Plut. in Pericle, cap. 24. A

Σπουδαιολογέω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi & serio sermone utor. Ex λόγος.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, studiosus, sedulus, industrius, officiosus, serius, Ph. item bonus, probatus, laudatus. A σπουδή.

Σπουδαίστατα, Adv. accuratissime, magnopere, Gl. V. A præc.

Σπουδαιότερον, festinantius, properantius.

Σπουδαιοτέρως, Adverb. studiosius, diligentius.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπουδή.

Σπουδάιως, Adv. studiose, sedulo, enixe, naviter, strenue.

Σπουδαρχέω, magistratibus gerundis studeo, magistratum ambio. A

Σπουδάρχης, ου, ὁ, magistratus ambiens, magistratui gerendo studens. Ex ἀρχή.

Σπουδαρχία, ας, ἡ, studium gerendi magistratum, ambitio. A σπουδάρχης. Hinc

Σπουδαρχιάω, ῶ, magistratus ambio, *inpr.* malis artibus.

Σπουδαρχίδης, ου, ὁ, idem quod σπουδάρχης forma patronymica hinc fictum ab Aristoph.

Σπούδασμα, ατος, τὸ, res studiose elaborata, res studiose adfectata, cui studetur. A σπουδάζω. Unde

Σπουδαστής, ῆ, ὁ, studiosus, qui alicui studet.

Σπουδαστικός, ὴ, όν, diligens, strenuam operam navans; (2) seriis gaudens. A pr.

Σπουδή, ῆς, ἡ, proprie festinatio, deinde sedulitas, ardor, studium, instantia, industria, solertia, Ph. it. studium partium, factio, Gl. Vet. σπουδῇ, properatim, Gloss. Vet. A σπεύδω.

Σπουδῇ, *dat. Adv.* festinanter, propere; (2) studiose, summa diligentia, enixe, magno labore; (3) ægre, vix, serio, Hom. Il. 5, 893. A σπουδή.

Σπουδογέλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui seria jocose exprimit, in seriis jocans, qui seria jocosis miscet.

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum stercus, fimus caprinus. A seq.

Σπύραθος, ου, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula sive bacca caprini stercoris; (3) stercus ovillum. Hinc

Σπυραθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, similis stercori caprarum.

Σπυρίς, ίδος, ἡ, pillula seu globulus stercoris caprini; (2) pillula.

Σπυριδιον, ου, τὸ, sportula, corbula, Gl. Ver. sportella, Dim. a

Σ Π Υ Ρ Ι Σ, ίδος, ἡ, sporta, corbis, fiscella, calathus vimineus, vas junceum.

Στάγδιν, *Adv.* guttatim, stillatim, *Aret.* A

Στάγιον, ου, τὸ, nota senarii ς, R.

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla, liquor, qui stillatur, Ph. liquamen. A στάζω.

Σταγονίας, ου, ὁ, stillans, stillatim manans. A

Σταγών, όνος, ἡ, stilla, gutta; σταγόνες, guttæ, Gl. V. A στάζω.

Σταδαῖος, αία, αῖον, stans, erectus. A

Στάδιν, stando, statim. Ab ἵστημι.

Σταδ.αῖος, αία, αῖον, stabilis, statarius; (2) stadii mensuram æquans. A στάδιος, vel στάδιον.

Σταδίας, ου, ὁ, qui stadium currit, qui stadio certat. A στάδιον.

Σταδιασμός, ὁ, ὁ, stadiorum dimensio, dimensio terræ per stadia, Quasi a σταδιάζω.

Σταδιεύς, έως, ὁ, stadio certans. A στάδιον.

Σταδιοδρομέω, cursu seu stadio contendo. Οἱ ἐμὸν σταδιοδρομῆμαι στίρνον εἰς Ἡρακλέος, Eur. Her. fur. 866. A

Σταδιοδρόμος, ὁ ἡ ἡ, qui stadium decurrit.

Σταδιον, ου, τὸ, stadium, spatium pedum sexcentorum, s. pass. 125. (2) curriculum, quod stadium æquat, Gl. V. stadium, curriculum. Ab ἵσαμαι.

Σταδιος, ία, ιον, stabilis, statarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere demensus, appensus, cum est *Epith.* vestis, v. στάτος, quæ & ὀρθοστάδιος. *Subst.* stadium. Ab eod.

Σταδισμός, ὁ, ὁ, idem quod σταδιασμός.

Σ Τ Α Ζ Ω, 1. ξα, stillo, *transitive & neutraliter.* Αἷμα δ' ἐξ ἄκρας ἔσταζε κρατὸς, Eur. Med. 1202. Στάζει δὲ αὖ μου φοινία τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, Soph. Phil. 781. Ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα, Eur. Her. fur. 1360. (Θέτις) νέκταρ ἐρυθρὸν Στάζε κατὰ ῥινῶν, Hom. Il. 19, 39.

Σταθείς, a. 1. part. pass. v. ἵστημι.

Στάθεν, *βεteruni*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *hæot.* pro ἐστάθησαν.

Σταθδός, ρά, ρόν, stabilis, firmus, constans. Ab ἵσαμαι, βιο. Hinc

Σταθδοτης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

Σταθδότως, ὴ, όν, adustus, caleractus. Σταθδότως ἡλίῳ φλογί, Æschyl. Prom. 22. A

Σταδόω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne asso. Οὐκ οἶδας εἰ τῆδ' ὡς ἰχῦ τῇ λαμπάδι σταθδώσω, Arist. Lys. 378. Σταθδῶ τὰ σαρκία, Aristot. Ab ἵστημι.

Σταθῇ, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi ἵστημι.

Σταθηρὸς, ρά, ρον, idem quod σταθδός. Μεσημερίας ὥσης σαθηρᾶς, Alciphr. 3, 12.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. A σαθηρός.

Στάθι, 2. sing. a. 2. imp. act. *Dor.* pro στῆθι, ab ἵστημι.

Σταθμάω, ῶ, & usitatius σαθμάομαι, ῶμαι, ad amussim exigo, pondero, libro, æstimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco; pensito, expendo, Gl. V. Τούτων ὅ τί, ἔφη, σαθμᾷ, ὦ Σωκράτης, ὃν δὲ λέγῃς; Plat. Σταθμάμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, id. A σάθμη.

Σταθμεύμενον, acc. sing. præs. med. *Dor.* pro σαθμώμενον, a σαθμάομαι.

Σταθμόω, f. ώσω, stabulor, stativa habeo, diversor. A σαθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, perpendiculum, Hom. Il. 15, 410. Ab ἵστημι.

Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, Gl. V. A σαθμάω.

Σταθμητέα, perpendenda, Ph. Ab eod.

Σταθμητός, ὴ, όν, ad amussim exactus.

Σταθμητικός, ὴ, όν, ad librandum pertinens, λέξις σαθμητικὴ, verbum dici solitum de librando. Ab eod.

Σταθμιδιον, τὸ, idem quod σάθμιον

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, pensito, trutino, Ph. σαθμισθείσας, perpensas, Ph. aor. 1. part. pass. A σαθμος.

Στάθμιον, ου, τὸ, statera, libra, Ph. libella; (2) pondus; σαθμία, pondera, Ph. Dim.

Σταθμιστής, ῆ, ὁ, ponderator, Ph. A σαθμίζω.

Σταθμοδότης, ου, ὁ, qui mansiones distribuit & cuique adsignat, qui hospitia in comitatu principum distribuit.

Σταθμοηδε, *Adv.* ad caulam. A σαθμός.

Σταθμόομαι, ώμαι, v. σαθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις, Herodot.

Σταθμὸς, ῆ, ὁ, stabulum, caula; (2) statio, mansio, stativa, ubi subsistunt, qui iter faciunt; (3) postis; (4) statera, libra pondus, dicitur & de magnis locorum intervallis. Ex ἵστημι.

Σταθμοῦχος, ῦ, ὁ, qui habet stationes, hospes, apud quem aliquis diverti potest, Ph. cœnacularius; item σαθμοῦχος, libripens, Gl. Vet. Ex σαθμὸς, & ἔχω.

Σταθμώδης, ες, gravis, atque e gravitate subsidens. A σαθμή.

Σταῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro σαίημεν, ab ἵστημι.

ΣΤΑΙΣ, vel σαὶς, σαιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταίτινος, ίνη, ινον, vel σαίτινος, ε, ὁ ἡ ἡ, confectus ex farina triticea aqua ſubacta. A σαὶς.

Σταιλίτης, ου, ὁ, ut σαιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea aqua ſubacta. Ab eod.

Σταιτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plurimum σαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Στακλη, ἡ, ſtacte, unguenti ſ. balſami genus.

Στακτικὸς, ὁ, idem quod

Σταλὸς, ὴ, ὸν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; σακλη, gutta, Gl. V. A σάζω.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A σάζω.

Στάλαγμας, ου, ὁ, de chalcantho ſ. atramento ſutorio. A

Στάλαγμος, ου, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω, fut. άξω, ſtillo. Πλέον, ᾧ τοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἐσταλαξ' ἴδρως. Eur. Ph. 1397. A σάζω,

Σταλακτικὸς, ὴ, ὸν, ſtillans. A σταλάζω.

Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακὶς, ὶς, ὸν, ſtillans. Ab eod.

Στάλαν, acc. ſing. *Dor.* pro στῆλην.

Σταλάσαω, vel στλάω, f. άξω, ſtillo. A σάζω.

Σταλάω, ῶ, ſtillo, emitto. Οἷόν τε σταλάον ψοφεῖ ὅτε ὕδατι ὕδωρ, Aratus, 962. Ab eodem.

Σταλῶμαι, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive furculæ, quibus attolluntur retia, Plut. in Pelopid. cap. 8. Ab ἵστημι.

Σταλιγὸς τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A στάλα, pro στήλη, & ἔργον.

Σταλτέος, α, ον, contrahendus, mittendus, &c. A στέλλω.

Σταλτικὸς, ὴ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. A στέλλω.

Στάμψω, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro στῶσαι, ab ἵστημι.

Σταμὶς, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ἁρμὸν θαμίσι σταμίνεσι, Od. 5, 252. Ab ἵστημι.

Σταμνάριον, ου, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. a στάμνος.

Σταμνίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A

ΣΤΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστην, & hoc *Bœot.* pro ἔστησαν, ab ἵστημι.

Στὰξ, σταγὸς, ἡ, gutta. A στάζω.

Στάξαν, 3. plur. ao. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσταξαν, a στάζω.

Στοξέομες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* & *Æol.* pro στάξομεν.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eod.

Στάξοισιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Æol.* & cum ν, pro στάξωσι, a στάζω.

Σταόντα, n. vel a. plur. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἑστακότα, ab ἵστημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στάσῃ, 2. ſ. a. 1. conj. med. *Dor.* pro στήσῃ, ab ἵστημι.

Στασιάζω, fut. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζῃ, Ariſt. Eq. 387. Ἐστασίαζον πρὸς αὐτὸς αἰεὶ πᾶν ἔτος, Luc. Τί στασιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμιδῶν, Ælian. V. H. 2, 34. A στάσις.

Στασιάρχης, & σταιαρχος, ου, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A στασιάζω.

Στασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſeditionis concitator, ſeditioſus, factioſus. Ab eod.

Στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A στασιαστὴς.

Στασιαστικῶς, *Adv.* ſeditioſe, factioſe.

Στατὸς, ὴ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat, ſtans, ſtabilis, conſtans, firmus, cum eſt *Epith.* tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & σάδιος dicitur.

Σταυηδὸν, *Adverb.* modo crucis, inſtar. A σαυρὸς.

Σταυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex σαυρὸς, & εἶδος.

Σαυτροειδῶς, im formam crucis. A præc.

ΣΤΑΤΡΟΣ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux, Il. 24, 453.

Σταυρότυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, inventio. Ex σαυρὸς, & φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, crucifer, Gl. Vet. Ex σαυρὸς, & φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐσταυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα σταυρώσωσιν αὐτὸν, Marc. 15, 20. Δι' ἧς ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 Cor. 1, 13. A σαυρὸς. Hinc

Σταύρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A σαυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, v. σαυρωτὴρ, σαυρωτῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδόβλαιτος, α, ον, qui fit e defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. a σαφὶς.

Σταφιδίτης, ου, ὁ, ut σαφιδίτης οἶνος, ſapa, Gl. V. vinum ex uvis paſſis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙΣ, ΐδος, ἡ, uva paſſa. Hinc

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſuperna ſui parte tenuis eſt, inferna autem craſſior & lividus, Ph. σταφυλὴ ἀνθρώπου, uva, columella.

Σταφυλάγρα, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, volſella (ſ. forceps) qua uvula comprehenditur.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu libella fabrilis; (2) funiculus rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, ſic ap. Hom. Il. 2, 705. al. διαβήτης, σαθμὴ. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλῖνος, ου, ὁ ἡ ἡ, paſtinaca, Plin. l. 19, 327. *Angl.* Parſnip. Ab eod.

Σταφύλινος, uveus, Gl. V. A σαφυλὴ.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. a σαφυλὴ.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. Vet. uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοβολεῖον, ου, τὸ, locus, ubi uvæ calcantur, vel etium reconduntur. Ex σαφυλὴ, & βάλλω.

Σταφυλοβόλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

Σταφυλοκλοπίδης, ου, ὁ, uvarum fur, Suic. Ex σαφυλὴ, & κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex σαφυλὴ, & τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex σαφυλὴ, & φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga corneæ illata eluit, & ſimul prolabitur tunica uvea, quia exiſtit ſpecies & ſimilitudo acini. A σαφυλὴ.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι, ἔστακα.

Σταχυλίτης, ὁ ἡ ἡ, metens. A λέγω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A σάχυς.

Σταχυοτόμος, ὁ ἡ ἡ, ſecans ſpicas, *Epith.* falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυοφέρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpicas ferens. Ex σάχυς, & φέρω.

Σταχύϊνος, ſpiceus, Gl. V. A σάχυς.

Σταχυολοβολίω, ſpicas emitto, protrudo ariſtas. A βολέω, pro βάλλω.

Σταχυολογέω, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex σάχυς, & λέγω.

Σταχυόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo, in ſpicam evado. A σάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ ἡ ἡ, ſpicis, i. e. corona ſpicea coronata; *Epith.* Cereris.

Σταχυοσέφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpicea corona redimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, *Epith.* Cereris. A τρέφω.

Σταχυοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpicifer, ſpicifera, Gl. V. Ex σάχυς, & φέρω.

ΣΤΑΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A σάχυς.

ΣΤΕΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aqua ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis, Gl. Vet. A Στέαρ.

Στεάτιον, ου, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. a στέαρ.

Στεατέω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto, pinguem, obeſum reddo. Ab eod.

Στεατώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens, Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στέατωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membrana concluſam habens, abſceſſus. A στεατόω.

Στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, occulo; στεγάζεται, tegitur, Gl. Vet. Ὡς ἔτε νυκτὸς ὕπνον, ἔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἠδύ, Soph. El. 782. A στέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occulte ſ. notis vel characteribus, aliove modo, quem alias non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, peculiari aliis non intelli-

intelligibili modo ſcribens. Ex στεγανὸς, & γράφω.

Στεγανόμιον, ου, τὸ, merces, quæ datur pro hoſpitio. A

Στεγανόμος, ου, ὁ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στεγανὸς, & νέμω.

Στεγανόπους, οδος, ὁ ἡ, planipes, latipes, palmipes. Ex στεγανὸς, & πούς.

Στεγανὸς, ἡ, ὀν, tectus, opertus; (2) qui ſecreta in pectore clauſa retinet, tacitus; (3) denſus, durus. Hinc τὰ στεγανὰ, ῶν, *tecta*. A στέγω.

Στεγανῶς, *Adv.* arcte, ſtricte, ita ut nihil effluat, Hom. Il. 1, 482. A στεγανός.

Στεγάρχης, ου, ὁ, qui tecto ſive domui præeſt, præfectus ædium.

Στεγάρχων, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gloſſ. Vet.

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, tegumentum, operimentum. A στεγάζω.

Στεγαστὴς, οῦ, ὁ, tector, tignarius, Gl. V.

Στεγαστὸς, ἡ, ὀν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Στέγαστρον, ου, τὸ, quo tegere aliquid poſſumus, tegmen, tegmentum, integumentum, Ph. ſegeſtrum, A στεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum & tectum, domus. A στέγω.

Στεγνὸς, ἡ, ὀν, *per Sync*, gro στεγανός.

Στεγνότης, ητος, ἡ, adſtrictio. A pr.

Στεγνόω, tego, operio; (2) adſtringo. Πώμασι στεγνῶντες ἀκριβῶς, Gal. A pr. Hinc

Στέγνωσις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio.

Στεγνωτικὸς, ἡ, ὀν, adſtringendi, ſeu conſtringendi vim habens. Ab eod.

Στέγος, ους, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar. A

ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non ſino elabi, ſuſtineo, tolero (ut deſiderium, lætitiam.) Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Ὡς ἓν κατηρέφεσθε ἡ νεοσυκιὰς κράμω τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πολυβρὰς στέγειν, Ar. Veſp. 1285.

Στειβάς, εως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειβία, ας, ἡ, idem quod στιβεία.

ΣΤΕΙΒΩ, calco, ſtipo. Ἵνα χορεὺς στείβωσι ποδοῖν ἀργαύλῳ κόραι τρίγονοι, Eur. Ion. 497.

Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a στέλλω.

Στειλαιὸς, ὁ, *Hipp.* idem quod

Στειλεὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris in quod immittitur lignum, manubrium, *Ion.* στείλειη, ῆς, pro στελεά.

Στειλειὸν, vel στειλεόν, οῦ, τὸ, manubrium, *Ion.* pro στελεόν, Od. 5, 236.

Στειναύχιος, ου, ὁ ἡ, arctæ cervicis.

Στεινόμαι, arctor. A στεινός.

Στεινομύλιον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro στενομύλιον, a στένω.

Στείνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστείνοντο.

Στεινόπορος, ου, ὁ ἡ, anguſtum habens iter.

Στεινὸς, anguſtus, *Ion.* pro στενός.

Στεῖνος, ους, τὸ, via anguſta; locus anguſtus; (2) anxietas animi. A στενός.

Στεινόω, *Ion.* pro στενόω. A στεινός.

Στεινωπὸς, *Ion.* pro στενωπὸς, angiportus.

Στειπὸς, ἡ, ὀν, calcatus. A στείβω.

Στεῖρα, ας, *Ion.* στείρη, ης, ἡ, carina navis. A

Στεῖρος, ου, ὁ, ſterilis; στείρα, ſterilis. A στρέω, *privo*.

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, ſterilem reddo; στειρᾶμαι, ſterilis ſum; στειρῶδες, ſterileſcere, Gl. Vet. A στεῖρος.

Στέιρωμα, ατος, τὸ, carina, Heſ. A στειρόω.

Στείρασις, εως, ἡ, ſterilitas. Ab eod.

Στειρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod στερρός.

Στεῖχεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔστειχε, a

ΣΤΕΙΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθλίους στεῖχε κοινόφρων πατρὶ, Eur. Ion. 610.

Στείωμψι, 3. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμψι, ab ἵστημι.

Στιλγιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui ſtrigiles conficit. Ex στιλγὶς, & ποιέω.

Στιλγίζω, ſtrigili rado, deſtringo. A

Στιλγὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias στελγίς.

Στίλγισμα, ατος, τὸ, ſordes, ſtrigili abraſæ. A στιλγίζω.

Στίλγιστρον, ου, τὸ, ſtrigilis. Ab eod.

Στελεὴ, ῆς, ἡ, manubrium ſecuris; idemque quod στειλειόν.

Στελεὸν οῦ, τὸ, manubrium, Ph.

Στελεχαῖος, α, ον, caudicalis, truncum referens. Ab eod.

Στελεχοτόμος, ου, ὁ ἡ, truncos ſecans, Suic. Ex στέλεχος, & τέμνω.

Στελεχόφαρπος, ου, ὁ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ, έος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes. Hinc

Στελεχόω, caudicem emitto.

Στελεχώδης, ες, ὁ ἡ, caudicis truncique ſpeciem gerens. Ab eod.

ΣΤΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, arbori innaſcens viſcum.

Στέλλεν, pr. inf. act. *Dor.* pro στέλλειν, a

ΣΤΕΛΛΩ, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) inſtruo, apparo, apto, adorno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, ſiſto, compeſco; στέλλομαι, contendo, Gloſſ. Vet. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. στρατὸν, Eur. Στελεῖν χιτῶνι τῷδε, ornare, Soph. Trach. 620. Ἐς τὸν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, Herodian. Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, corona, Heſ. ſertum.

Στελμονίαι, ῶν, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi στέλλω.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, Heſ. A

ΣΤΕΜΒΩ, contumelia adficio, injurioſe tracto; (2) aſſidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; στέμματα, ſerta, infulæ, Ph. A στέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ου, τὸ, coronula, Gl. V.

Στεμματόω, ſertis redimio; (2) vittis corono, R. Suic. Ἡμεῖς ὅπου δεῖ Σῶμα κατθανεῖν τόδε, ἡ στεμματῶτε, ἡ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ, Eur. Herac. 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ου, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλίτις, ἡ, ex vineaceis facta. A

Στέμφυλον, ου, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, ſolida uvarum in torculari expreſſarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expreſſarum reliquiæ. A σαφὶς.

Στέμφω, moveo, pro στέμβω, 2.)

Στέναγμα, ατος, τὸ, ſuſpirium, gemitus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. Στενάζω, ἡ Σὸν ἐυγλωσσον θάλος, Lyc. 307. Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκίρων ἐν πύλαις ὅδε; Eur. Supp. 104. A στένω.

Στεναχίτικὸς, ἡ, ὀν, gemebundus, lamentabilis.

Στεναχὴς, ἡ, ὀν, idem act. & paſſ. A στενάζω.

Στεναύχιος, ὁ ἡ ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχέω, ῶ, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. A στενάχω.

Στενάχιζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐστενάχιζε, a

Στεναχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Στεναχίζε ὃ γαῖα πελάρη, Heſiod. Θεογ. 858.

Στενάχα, idem; στενάχοντο, ſuſpirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐστενάχοντο. Δειλαίη Σύζυγις ναίτας στενάχεσα πασσυτας, Dion. Περ. 373. Ἡέρα γὰρ στενάχειν, ἡ τᾶδ' ἀϋτεῖν, Eur. Phil. 1546. A στένω.

Στενάεις, έσσα, όεν, gemebundus. Ab eod.

Στένοντας, acc. plur. m. g. a στενόεις.

Στενοεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενοθώραξ, ακος, ὁ ἡ, qui anguſto eſt pectore.

Στενοκυμων, ὁ ἡ, ob anguſtias fluctuoſus, *Epith.* A κῦμα.

Στενοκώκυτος, ου, ὁ ἡ, graviter gemens & lugens; (2) lamentum ciens. A κακὸν.

Στενολεχέω, de rebus male ſubtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti diſputo. Περὶ καπνῦ στενολεχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A

Στενολέχης, ου, ὁ, qui de rebus ſubtilibus garrit, argutator, nugator. Ex στενὸς, & λέχη.

Στενολιχία, ας, ἡ, diſputatio de rebus nihili, argutiæ. A pr.

Στενολογέω, id. quod στενολεχέω. A

Στενολόγος, ὁ, id. quod στενολέχης.

Στενόπορθμος, ὁ ἡ ἡ, arctum fretum.

Στενοπορθμὶς, ίδος, ἡ, idem, *Epith.* loci, urbis ad fretum ſitæ, &c.

Στενοπρία, ας, ἡ, tranſitus anguſtia. A

Στενόπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, anguſtos & arctos meatus habens; (2) anguſtus, arctus.

Στενοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non lata eſt facie. Ex στενὸς, & πρόσωπον.

Στένος, ους, τὸ, metus, timor, Suic. A

ΣΤΕΝΟΣ, ὴ, όν, anguſtus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, anguſtiæ, anguſti tranſitus in montibus aut fretis, fauces.

Στενόσημον, ου, τὸ, anguſticlavia veſtis, Gl. V. Ex στενὸς, & ζῶμα.

Στενόσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, os habens anguſtum. Ex στενὸς, & σόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia. A στενός.

Στενοτράχηλος, ον, anguſtum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilia folia habens. Ex στενὸς, & φύλλον.

Στενόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilem ſonum edens. Ex στενὸς, & φωνή.

Στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, anguſto, Gl. Vet. coanguſto, coarcto; στενοχωρεῖ, ſuſpirat; Philox. arctatur, angitur. Ἐν παυλῇ θλιβόμμοι, ἀλλ' ἐ στενοχωρέμμοι, 2 Cor. 4, 8. A στενόχωρος.

Στενόχωρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, anguſtum habens ſpatium, anguſtus. Ab eod.

Στενόχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtum ſpatium, anguſtus locus, Ph. arctatio, anguſtia; στενοχωρίαι, anguſtiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόω, arcto, anguſto, coarcto, Gl. V. (2) in anguſtias redigo, *met.* Τὰς ὁ διεξόδους ἐστένωῦ, Herodian. A στενὸς.

Στενυγρὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, arctus, anguſtus, de anguſtia in mari, fluvio, & ſimilibus.

Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum conſtringo & ficco, coarcto locum, in quo humiditas eſt; (2) coanguſto, in anguſtum redigo ſpatium. A pr.

Στένω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ ὦ γένεσ' ὀλίμονες φυγὰς ἐμαὶς; Eur. Ph. 381. Κὴκ ἂν μανθεῖς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς; id. Ale. 648. Τῶ τε δυσυχεστάτῳ στένων στρατείαν, id. Supp. 23. A στενός.

Στέναμα, ατος, τὸ, anguſtus locus, anguſtia. A στενόω.

Στενωπάρχος, ου, ὁ, curator vicorum. Ex στενωπὸς, & ἄρχων vel ἀρχὸς.

Στενωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, in quo oculi ſeu viſus coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, anguſtiportum, Phil. στενωπὰ, arcta, Ph. Ex στενὸς, & ὤψ.

Στενῶς, *Adverb.* arcte, anguſte; Gloſſ. Vet. A στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, anguſtia, coarctatio. A στενόω.

Στέομμψι, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμψι, ab ἵστημι.

Στεπλήρια, ων, τὰ, ſerta, quæ ex arborum ramis ſuſpendi ſolebant. A

Στεπλήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπλὸς, ὴ, όν, coronatus, ſerto redimitus. A στέφω.

Στέργηθρον, ου, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam. A στέργω.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.

Στέργοισαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro στέργουσαι.

Στεργοξεύξιος, ὁ ἡ ἡ, amans conjugem; ſ. appetens conjugium alicujus. A ζεύξις.

ΣΤΕΡΓΩ,

ΣΤΕΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, Æsch. Pr. 11. (2) adquiesco, sum contentus. Στέργε γὰρ ἡδεῖς ἀγγέλου κακὰν ἐπᾶν, Soph. An. 283. Στέργειν τοῖς ἥδη ζυμβεβηκόσι, Isocr. Στέργω διπλᾶς ἀραγᾶς μολεῖν γᾶ τᾶδε, καὶ πολίταις, ero, Soph. Oed. C. 1090.

Στέργωσι, 3. pl. pr. conj. act.

Στρέμνιος, α, ὁ καὶ ἡ, solidus, durus, firmus. A στρεός.

Στρέμνιος, solide, firme.

Στερεογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, firmæ sententiæ, obfirmati animi. Ex στρεός, & γνώμη.

Στερεοκάρδιος, α, ὁ καὶ ἡ, qui duro corde est. Ex στερεὸς, & καρδία.

Στερεομετρεῖν, solida metiri. A στερεμέτρης.

Στερεομέτρης, α, ὁ, qui solida metitur, stereometra. Ex στερεὸς, & μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, solidorum dimensio.

Στερεοποιέω, consolido, convalido, Gl. V.

ΣΤΕΡΕΟΣ, ά, όν, solidus, validus, firmus. Gl. Vet. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεὸν, *soliditas, firmitas.*

Στερεότης, ητος, ἡ, soliditas. A pr.

Στερεοσαρκὸς, ὁ καὶ ἡ, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dura & rigida mente præditus, crudelis, immitis. Ex στερεὸς, & φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Τᾶτον, ὃν θεμεθᾶτε, καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτῆ, Act. 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτῶ αἱ βάσεις, καὶ τὰ σφυρὰ, ib. ver. 7. A στερεός.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro στερῆσαι, a

ΣΤΕΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθη, caruit, Ph. aor. 1. pass. ἐστέρηνται, 3. plur. p. pass. carent, Ph. ἐστερημένος, carens, Gl. Vet. part. στερηθεὶς, privatus, Gl. Vet. a. 1. part. pass. Διπλῶν τέκναν μ' ἐστέρησε Φοῖβος, Eur. Andr. 1212. Ἐστερήθημεν δυοῖν ἀδελφοῖν, Soph. Ant. 12.

Στερέωμα, τὸ, firmamentum, statumen, robur, Ph. columen, Gl. V. A στερεόω.

Στερεῶς, *Adv.* solide, firmiter, constanter.

Στερέωσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεόω.

Στερηθεῖσαν, acc. sing. aor. 1. f. g. pass. v. στερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. Ph. fraus, orbitas, in *Philos.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, όν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, privative.

Στερθέμεν, aor. 1. inf. pass. *per Syncop.* & *Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.

Στερίζω, ισκω, pro στερεω. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστέρισεν, Epigr. Ἐκτα τῦδε νῦν στερίσκομαι, Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τ' ὀπώρας, Xen. Cyr. 7, 29.

Στεριφόπεπλος, parvus peplus, Suid. Proprie, qui rigidum & vilem peplum gestat.

Στεριφοποιέω, ῶ, solido, firmo, duro.

Στέριφος, ίφη, ίφον, sterilis, infœcundus; (2) solidus, firmus.

Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quasi a στεριφόω.

Στερκτικὸς, ἡ, όν, amans. A στέργω.

Στερκτὸς, ἡ, τὸ, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ὰ, τὸ, pectusculum, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, Hes. A στέρνον.

Στερνίτης, α, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A στερίτης.

Στερνοκτύπομαι, plango pectus. A κόπτω.

Στερνόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens responsa dat & factum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις.

ΣΤΕΡΝΟΝ, ὸ, τὸ, pectus.

Στερνοσπαρατος, ον, *vox inepta comica, vel dithyrambica,* pro capax. ap. Athen.

Στερνοτυπέομαι, pectus ferio, tundo, plango. A

Στερνοτυπὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον, & τύπτω. Hinc

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, idem.

Στερνόχος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, pectore suo continens, cavus. Epith. terræ. Ex στέρνον, & ἔχω.

Στερνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pectorosus, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρξαι, a. 1. inf. act. v. στέργω.

Στέρξις, ιως, ἡ, amor sincerus; (2) animus præsentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' εἰκὼν, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. a

Στεροπηγερέτης, α, ὁ, qui fulgur suscitat. s. congregat. Il. 6, 298. Ex στεροπὴ, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ὁ, ἡ, fulgur, vel fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στερρόβοας, ὁ, magna voce præditus, clamosus. A βοάω.

Στερρόγυιος, ὁ καὶ ἡ, validus. A γυῖον.

Στερροποιέω, solidum facio, solido, firmo.

Στερρὸς, ρὰ, ρὸν, pro στερεός.

Στερρότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

Στερρόω, pro στερεόω.

Στερρῶς, *Adv.* v. στερεῶς, στερρότατα, vehementissime, Suic.

Στέρφος, ους, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στέρφος.

Στέρφινος, η, ον, coriaceus. A pr.

Στερφνιον, durum, Hes.

Στερφόω, pelle tego. A στέρφος. Hinc

Στέρφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.

Στερφωτὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, instructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.

Στερχθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. v. στέργω.

Στέλλομαι, promitto, firmo. Στεῦται (*per Syncop.* pro στέλλεται) γάρ τι ἔπος ἀρέειν, Il. 3, 83. Στεῦτο (ἔστολτο) γὰρ ἐυχόμενος νικησέμεν, ib. 2, 597. Conf. Æsch. Pr. 49.

Στεῦτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐστέλλετο, a στέλλομαι.

Στεῦται, 3. sing. *per Syncop.* pro στεύεται.

Στεφάνη, ἡ, cujusque rei fastigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *impr.* corona, sertum, fascia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. Ἐζόμενον στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο μαθηταὶ, Nonn. P. 6, 3. A στεφάνη.

Στεφανηπλοκέω, coronam necto seu plico. Ἃ (scil. παιδάρια) γὼ μόλις στεφανηπλοκεῦσ' ἐδοσκον, Arist. Θεσμ. 455. A

Στεφανηπλόκος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, qui nectit, coronas, coronarius. Ex στεφάνη, & πλέκω.

Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus sum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ gestatio. Ph. supplicatio, A

Στεφανηφόρος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, coronam gestans, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη, & φέρω.

Στεφανιαῖος, αία, αῖον, coronarius. A στεφάνη. Unde

Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor.* apud Arist. Eq. 1221. pro ἐστεφάνισα.

Στεφάνιον, ὰ, τὸ, corolla, parva corona. Dim.

Στεφανίσκος, ὰ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Στεφανίτης, α, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A pr.

Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλο.

Στεφάνηπλεκία, sertorum confectio. A

Στεφανοπλόκος, Ph. idem quod στεφανηπ.

Στεφανοποιὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ποιέω.

Στεφανοπώλης, α, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπαλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στέφανος, α, ὁ, corona, corolla, sertum. *Met.* ornamentum. A στέφω.

Στεφανῦνθ, 3. pl. præs. ind. pass. pro στεφανοῦνται, a στεφανόω.

Στεφανεφορέω, ῶ, idem quod στεφανηφορέω.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στεφανηφ.

Στεφανόω, corono, corona cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστεφανωμένος, redimitus, Ph. p. part. pass. Στεφανῶ σε χρυσῷ τῷδε, σοφίας ἕνεκα, στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ, Arist. Av. 1280. Κισσῷ στεφανωθείς, Eur. Bac. 81. Στεφανωσάμενος (postquam se ipse corona verat) καὶ λευκὴν ἐδῆτα λαβὼν ἐξῆλθε, Æschin. A στέφανος.

Στεφανωδης, ες, coronarius, coronis aptus.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, serta, Gl. V.

Στεφανωματικὸς, ὴ, όν, coronarius, coronis sertisque nectendis aptus. A pr.

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικὸς, ὴ, όν, coronarius. Ab eod.

Στεφηπλόκος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, coronas texens, serta nectens. Ex στέφος, & πλέκω.

Στεφηφορέω, coronam gesto. Ex στέφος, & φέρω.

Στέφεν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον.

Στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, sertum. A

ΣΤΕΦΩ, f. ψω, corono, redimio, orno, cingo; circumdo, circumfundo; (2) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σέ σ' ὅπα κάρα στέψασι καλλικόμαν, Eur. Iph. in Au. 1105. Μάντιν ὄχ νεκρον Ἐυρυτὰν στέφει λεὼς, Lyc. 799. Στέφει καλῶς ἰάλοις, Anac. 5, 10.

Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω.

Στέψις, εως, ἡ, coronatio. A pr.

Στέωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.

Στῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

Στῆ, *fixerit,* 3. sing. ejusd. temp. conj.

Στηδὸν, *Adv.* pondere, q. d. appensim. Nic. Al. 327. Ab ἵστημι.

Στήῃ, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στῇ, & hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι.

Στήθεσι, dat. plur. *Poet.* pro στήθεσι, a στῆθος.

Στήθεσφιν, dat. idem *per Paragogen,* pro στήθεσι.

Στηθήνιον, ὰ, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum. *Poll.* Ab eod.

Στῆθι, 2. f. aor. 2. imper. act. v. ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ὸν, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίδιον, ὰ, τὸ, pectusculum. Dim. a στῆθος.

Στηθικὸς, ὴ, όν, pectoralis, qui pectoris est. Ab eod.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia pectoralis. A

Στηθόδεσμον, ὰ, τὸ, pectorale, fascia, Gl. V. Ex στῆθος, & δεσμός.

Στηθόδισμος, στηθόδεσμοι, fasciæ pectorales, Gl. V. Ex iisd.

ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. Hinc

Στηθύνιον, ὰ, τὸ, pectusculum, Suic. Dim.

Στήκω, firmiter sto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἑστήκω.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, *impr.* in sepulcro, columna, titulus (sc. inscriptus lapidi) Gl. Vet. *it.* fœdus (sc. inscriptum stelæ, de more antiquo,) ap. Polyb. Ap. Jos. de tribunali dicitur, & *Sept.* loca excelsa στήλας vertunt. *Ern.*

Στηλίδιον, ὰ, τὸ, cippulus, columella; στηλίδια, termini, limites, Hes. Dim. a στήλη.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

Στηλίτευσις, εως, ἡ, inscriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippo ejus facinora notamus.

Στηλιτευτικὸς, ὴ, όν, invectivus. A

Στηλιτεύω, in cippo inscribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto & omnibus manifesto. Ἐστηλίτευσας τλῶ ἐεργεσίαν, Greg. (3) proscribo. A στηλίτης.

Στηλίτης, α, ὁ, in cippum inscriptus; (2) ob crimina infamiæ caussa proscriptus; (3)

columnaris, ad columnam pertinens, in columna degens, ſedens. A στήλη.

Στηλογραφέω, in columna inſcribo. Ex στήλη, & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inſcriptio columnæ, tituli inſcriptio. Gl. Vet. Ex στήλη, & γραφή.

Στηλοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, cippo vel columnæ ſimilis. Ex στήλη, & εἶδος.

Στηλοκοπέω, ῶ, ſtatuas mutilo. Item cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. paſſ. part.

Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo & ſtabilio ut cippum, ſtatuo, pono, σταλᾶμαι, adfigor alicui rei, immotus ſto ceu cippus; (2) ſto. A στήλη.

Στῆμα, ατος, τὸ, ſtamen, *inpr.* in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμενος, per ſync. pro στημόνεος.

Στημονητικός, ἡ, ὸν, ſtaminis nendi peritus; *fem.* ars nendi ſtamen, ei opponitur κροκυνητική. A στήμων.

Στημονία, ᾶν, τὰ, cincinni tenues, ſtaminibus ſimiles, cincinni prolixi & teneri.

Στημονίζομαι, f. ίσομαι, ſtamen duco ſeu tendo; (2) ordior. A στήμων.

Στημονικός, ἡ, ὸν, qu. ſtaminarius, ſtamina nens. Ab eod.

Στημόνιον, ι, τὸ, ſtamen. Ab eod.

Στημόνιος, ι, ὁ ἡ ἡ, veſtis, multum, denſum ſtamen habens.

Στημονοφυὴς, ὲς, aptus ſtamini, habens firmitatem aptam ſtamini. A φύω.

Στημωνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem quod στημόνιος.

Στημορῥαγέω, per ſtamen rumpo, veſtem diſcindo. A ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. Ab ἵσαμαι, ſto.

Στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙΑ, ας, ἡ, feſtum Athenis, quo ſe mutuis ſcommatis proſcindebant, Heſ.

ΣΤΗΝΙΟΝ, ι, τὸ, pectus, R. A σῆναι, *firmum ſtare*, quod eſt ab ἵστημι.

Στηνιόω· στηνίωσαι, conviciis inceſſere, Heſ. A σκώπτω.

Στῆρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. Gloſſ. Vet. firmamentum, columna, furca.

Στηριγμός, ᾶ, ὁ, ipſa actio ſtabiliendi ſeu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur & de planetis, cum conſiſtunt, conſiſtionem Gellius vocat. *Erm.*

Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua currus ſuſtinetur. A

ΣΤΗΡΙΖΩ, f. ίξω, ſtatuo, firmiter figo, ſtabilio, firmo, fulcio; (2) ſtabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, ſto, conſiſto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus eſt, firmatus eſt, p. paſſ. paſſ. 3. ſ. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, Luc. 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11. Τὴν δ' ἐπὶ Νικρικίης Ἰθάκης ἑδος ἐστήρικται, Dion. Περ. 495.

Στήριξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum υ pro ἐστήριξε.

Στῆς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἵστημι.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔστησαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Στῆσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔστησε.

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Στήσι, ι, ὁ, ſtator. Epith. Jovis; Plut. in Cicer. cap. 16. Ab ἵστημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poëtæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, dictus quod monumentum Steſichori octangulare eſſet.

Στήσομεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. ἵστημι.

Στῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην.

ΣΤΗΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, fœmina, mulier.

Στητώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſevoſus; pro στεατώδης. A στέαρ.

Στήωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στέωσι, & hoc *Ion.* pro στῶσι, ab ἵστημι.

ΣΤΙΑ, ας, ἡ, lapillus, calculus, ſ. στέα.

Στιάζω, lapides jacio. A στέα.

Στιβάδιον, υ, τὸ, torulus ex herba ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A στιβάς.

Στιβαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento, ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex στιβάς, & κοιτέω.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectiſternium ex gramine, frondibus, vel ſimilibus conficio. Ex στιβάς, & ποιέω.

Στιβάζω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στείβω. Unde

Στιβαρος, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus; ponderoſus, gravis, Ph. Hom. Il. 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἔρκος; Call. in Del. 24.

Στιβαρῶς, *Adv.* denſe, firmiter.

Στιβάς, άδος, ἡ, ſtratum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gloſſ. Vet. ſtramentum, torus; (2) frons in toris adhiberi ſolita. A στείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingreſſus, que terra calcatur & pedibus teritur; (2) veſtigatio. A

Στιβεύς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator; (2) fullo. A στιβεύω.

Στιβευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. veſtigator. A

Στιβεύω, calco, obeo; (2) feras per campos ſaltuſque inveſtigo, & *tropice* quæro, exquiro. Στιβεύομεν τόπους, Plut. Στιβεύειν τὸ μέλλον, id. A στείβω.

Στιβέω, ῶ, calco, idem. Πᾶν ἐστιβηται πολυρὸν ὕσπερον νεῶν, Soph. Aj. 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina; Hom. Odyſſ. 5, 467. Call. Ep. Στίβη ἡ νιφετῷ κιχρημένη. Al. κεχαραγμένη. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A στίβη.

ΣΤΙΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium.

Στιβία, ας, ἡ, via, ſemita. A στίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

Στιβίζομαι, ſtibio faciem fuco. A στίβι.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames; veſtigium.

Στιβεύς, ύος, ὁ, fullo. A στείβω.

Στιγεὺς, έως, ὁ, ſubula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A στίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota aut ſignum inuſtum aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, qua aliquid diſtinctum ac veluti punctis variatum eſt, Gl. V. nota. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti eſt, punctum magnitudine æquans. A στιγμή.

Στιγματηφορέω, ſtigmata inuſta habeo, notis compunctus ſum. Ex στίγμα, & φέρω.

Στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus, *inpr.* de ſervis improbis. A στίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum; (2) ſpatium anguſtiſſimum, momentum; (3) dicitur & de aliis rebus valde parvis, de veſtigiis rei leniter impreſſis. A στίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus, Euſt. Ab eod.

ΣΤΙΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, ſtigmata, inuro, inuſtis notis ſigno; (2) interpungo, notis diſtinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. paſſ. part. Ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, Plut. Ἐγὼ δ' ὀπάλλα στιζόμενος βακτηρίᾳ, Ariſt. Veſp. 1286. Δαΐς δ' ἐστ', οὐχ ὁρᾶς ἐστιγμένη; ib. 1362.

Στικτέον, *Adv. poſ.* diſtinguendum eſt punctis. A στίζω.

Στικτὸς, ὴ, όν, punctus, variis notis compunctus ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στιλβηδὸν, *Adv.* nitide, ſplendide. A στίλβη.

Στιλβηδὼν, όνος, ὁ, nitor, ſplendor. A

Στίλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη.

Στιλβὸς, ὴ, όν, luciduo, fulgidus. Gl. Vet. ſplendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, ſplendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem concilio, coloro. A στιλβὸς.

ΣΤΙΛΒΩ, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, Marc. 9, 3. Κάλλει σε στίλβων, ἡ εἵμασιν, Il. 3, 392. Στίλβων νῶτον παλερύοισι χρυσαῖν, Ariſt. Av. 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipſe ſplendor. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii. A στίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac ſplendidum redditur; (2) ſplendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτὴς, οῦ, ὁ, colorator, Ph. A στιλβόω.

Στίλβωτρον, υ, τὸ, idem quod σπίλβωμα.

ΣΤΙΜΜΙ, ος, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quaſi punctum. Τί καὶ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον στίλην; Ariſtoph. Veſp. 213.

Στιλπνὸς, ὴ, όν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. V. A στίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στιλψις, εως, ἡ, ſplendor. A στίλβω.

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, ſtibium. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſupercilia fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμις, ἡ, ſtibium, fucus, pigmentum.

Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

Στίξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) verſus; (3) agmen; στίχες, ordines. A στείχω.

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inuſtio. A στίζω.

Στίον, υ, τὸ, idem quod στίαν.

Στιπὸς, ὴ, όν, calcatus; (2) denſus, ſolidus.

Στίφος, εος, τὸς, turba, caterva, bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν στίφος. Alciphr. 3, 10. A στείβω.

Στιφράω, denſo, ſolido. A

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compreſſus. A στέφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, denſitas, ſoliditas. A pr.

Στιχαδικὸν, ὄξος, acetum ſtœchadicum.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum ex ſtœchade confectum. A στιχάς.

Στιχαοιδὸς, ὰ, ὸν, poëta, rhapſodus. Ex στίξ, & ἀοιδός.

Στιχάριον, υ, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum undulata.

Στιχὰς, άδος, ἡ, ſeries; (2) herbæ nomen, ſtœchas. A στίξ.

Στίχας, *ordines*, acc. plur. a στίξ, *ordo*.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχόωντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* pro ἐστιχῶντο, ἐστιχόωντο. Ἐστιχόωντο Ἑλλάδον εἰς ἀγορὴν, Il. 2, 92. A στείχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod στίξ.

Στιχηδὸν, in modum verſuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στιχὸς, vel στίχη.

Στιχήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, per verſus ſcriptus.

Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Στιχηρῶς, per verſus.

Στιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. στίζω.

Στιχίδιον, υ, τὸ, verſiculus. Dim. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine diſpono; (2) carmina ſcribo. Ab eod.

Στίχινος, η, ον, per verſus deſcriptus. Ab eodem.

Στιχιστὴς, οῦ, ὁ, verſuum ſcriptor, poëta. A στιχίζω.

Στιχολογέω, verſus recito. A λέγω,

Στιχολογία, ἡ, recitatio verſuum.

Στιχομυθέω, alternis verſibus reſpondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex στίχος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio ſeu collocutio, quæ fit alternis verſibus apud poëtas. Ex στίχος, & μῦθος.

Στιχοποιΐα, ας, ἡ, verſificatio. A

Στιχοποιὸς, ὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui facit verſus. Ex στίχος, & ποιέω.

Στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) verſus; (3) linea libri vel ſcripti, vel periodus & ejus membra.

bra; (4) ordo arborum & vitium, antes; (5) series militum.

Στιχεργία, verſus facio. Ex ἔργον.

Στιχέργημα, τὸ, carmen. A pr.

Στιχεργία, ἡ, verſuum ſcriptio. A

Στιχεργός, ὁ, poëta.

Στιχῳδός, οῦ, ὁ, rhapſodus, verſuum recitator. Ex στίχος, & ᾠδός.

Στιφρός, ά, όν, durus, aſper. A στίφος.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, ſtrigilecula, Gl. Vet. A στλεγγὶς.

Στλεγγιδοποιός, οῦ, ὁ, qui ſtrigiles conficit. Ex στλεγγὶς, & ποιέω.

Στλεγγίζω, f. ίσω, abrado ſtrigili, rado; ἐστλεγγισμένος, ſtrigili depexus, p. paſſ. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλίγγισμα, στος, τὸ, ſordes, quæ ſtrigili auferuntur, ſtrigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ, ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus trumentum reconditur.

Στιβάζω, convicior, obtrecto, R. A στίβος.

Στίβος, ου, ὁ, convicium. R

Στοιβαδεύομαι, in toro reperio, torum ſterno. A στοιβάς.

Στοιβάζω, f. άσω, ſtipo, compono, ſtruo. Σὺ δ' ὡπαραλαμβανων στοιβαζε, Luc. Catap. A στοιβή.

Στοιβεύς, ἀδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti ſeu tori ſtrata. A στοιβάω.

Στοιβασία, ας, ἡ, ſtructio. A στοιβάζω.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtipabilis, Gl. V.

Στοιβαστὴς, οῦ, ὁ, ſtipator, Gl. Vet. Ab eodem.

Στοιβὴ, ῆς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exſtruendis ſtibadiis utebantur veteres; (2) acervus, conſtructio, exſtructio. Gl. Vet. ſtipatio, ſtramentum; Plut. in Theſeo. cap. 8. res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi verſus cauſa inculcatum. A στείβω.

Στοϊδιον, τὸ, parva porticus. A στοά.

Στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo. Dim. a στοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine poſita. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, όν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *Adv.* per elementa. A

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum; (2) umbra ſolarii, στοιχεία, de mente literæ alphabeticæ, in N. T. de lege cæremoniali; *it.* de partibus mundi, aſtris, &c. A στοῖχος.

Στοιχειῶ, elementa doceo, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειώμενον φόβῳ, Gr. Naz. A στοιχεῖον.

Στοιχειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, elementalis, elementarius; (2) ſimplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ἡ, όν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, clementorum & primorum rudimentorum traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rei rudimenta docet. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, όν, elementarius, elementalis. Ab eod.

Στοιχέω, in verſus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; (4) μιᾷ στοιχεῖν, una uxore contentum eſſe. Ἐὶ ζωμῷ πνεύματι, πνεύματι ἡ στοιχῶμεν, Gal. 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 16. A στοῖχος.

Στοιχηδὸν, *Adv.* ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοίχημα, pro ἄθλον. Sch. Theoc. a στοιχεῖν, quod Græci recentiores & I. C. ti dixere pro paciſci, *it.* (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine colloco, compono, præſcribo. Στοιχίζειν ὑφηλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur ſilvæ & ſtabula ferarum, expanſio plagarum varis ſurrectarum. A στοιχίζω.

Στοιχομυθέω, v. στιχ.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, verſus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & ſeries plagarum. A στείχω.

Στοιχῶμψ, 1. pl. præſ. conj. act. pro στοιχέωμψ, a στοιχέω.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux claſſis, qui claſſi præeſt. Ex στόλος, & ἀρχὴς.

Στολάρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis, amictus, veſtimentum, indumentum, ornatus. A στέλλω.

Στολίδιον, ου, τὸ, ſagulum, Suic. Dim. a στολὶς.

Στολιδόω, ῶ, f. άσω, induo, amicio. Καδμειαν ὦ νεκρίδα στολιδωσαμψία σοι ἐγὼ, Eur. Ph. 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rugas & plicas habens, rugoſus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ὴ, όν, idem. A στολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, appareo; ἐστόλισμψος, ſtolatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πωλερὰ πωοντοπόριο, Heſiod. Ἔργ. 626. A στολὴ.

Στόλιον, ου, τὸ, parva ſtola, amiculum; (2) veſtis philoſophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga veſtis; (2) ſtria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

Στολίσαψλα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod στολὶς.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum veſtes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, veſtiarius. Gl. V. veſtitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός; Æſchyl. Suppl. 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) claſſis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; oſtium fluvii; acies ferri; acies frons exercitus. Καλὰ στόμα βιάζεσψαι. Plut. in Marc. Cat. cap. 13.

Στομακάκη vel στομοκάκη, ης, ἡ, oris vitium, ſcorbutici morbi genus, *Strabo*, lib. 16. confer, Plin. 25, 3. Ex στόμα, & ἀκὴ.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα, & ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipſum mare oſtio ſuo ingreditur.

Στομάλιμνον, ου, τὸ, idem. Theoc. 4, 23.

Στόμαργος, ου, ὁ ἡ ἡ, loquax, nugator. Æſch. S. T. 453. Gl. Vet. rabula. Ex στόμα, & μάργος.

Στομάτεσσι, dat. pl. *Ion.* pro στόμασι.

Στομαλικὸς, ὴ, όν, ad os pertinens. A στόμα.

Στομαλεργὸς, οῦ, ὁ, ore opus ſuum conficiens. Ex στόμα, & ἔργον.

Στομαυλέω, ore tibiam inflo. Ex στόμα, & αὐλὸς, *tibia*.

Στομαχικὸς, ὴ, όν, ſtomachicus; (2) ſtomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) ſtomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi ſuperius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, ου, ὁ, qui ore dilatato ſonum edit, convicium faciens. A στίμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; στομίας ἵππος, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, oſculum, parvum os; (2) orificium vaſis, venæ, & ſimilium introitus anguſtior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομυδικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἡ, loquax. Ex στόμα, & δίκομαι.

Στόμυγος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

Στόμωσις, ω, f. ώσω, os claudo, os obſtruo; (2) os, ſeu oſtium facio ſive aperio, (3) ferrum acuo & induro, roboro; (4) frontes in exercitu ſive acie ſtruo. Μέμνησ' ὅπως εὖ μοι στομώσεις αἰδῶ, Ariſt. Nub. 1106. Στενδονήταις τῶν ἀραγίαν στομώσας, Plut. Τῶνδε σ' ἐχ ἱρὰς ἄδε δράκαιναν, —— ὡς δεινοῖς ἐχίδναις εἰς ἐν' ἐστομωμψὴν; Eur. Iph. in Tau. 288. Τὰ δ' ὑμεινὰ λίγεσψαι στομωθῆναι ἡ κραδύνεσψαι τὴν ἕξιν, Plut. Lycurg. cap. 16. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior. Βάσκειν ἐθέλω, ἡ μὴ τάτας ἐχχάσκειν σε στομφάζωνας, Ariſt. Veſp. 720. A στόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφάξικος, ὴ, ον, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγωδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει ἡ ὑποδεχομένῳ στόμφον, Longin. 3. Ἐκφέρεσψαι εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον, id. 32.

Στομώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui magno ſeu amplo ore eſt. A στόμα.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum eſt; (2) id, quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, Gl. V. Plut. Lycurg. cap. A στομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχεύντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro στοναχοῦσι, a

Στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. Οὐδὲ θέλω πωλιπεῖν τόγε, μὴ ἐ φ ἐμὸν γοναχεῖν πατίρ' ἄθλιον, Soph. El. 131. A στένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, ſuſpirium, dolor. A στόνος.

Σπουαχίζετο, *Ion.* pro ἐστέναχίζετο, a

Στοναχίζω, & στοναχίζομαι, gemo, ingemiſco. Μεγάλα στοναχίζων, Il. 23, 172. ἀδινὰ, ib. 225. Ὑπὸ ποσσὶ στοναχίζετο γαῖα, ib. 2, 784. Θυμῷ, ib. 7, 95. A στοναχή.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod στοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus. A στόνος.

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, ſuſpirium, gemitus cum fletu. A στένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremita; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam στόνυχες, ap. Apoll. Rh. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio & vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (3) *vulgatiſſime* parentum erga liberos & liberorum erga parentes. Gl. V. affectio. A στέργω.

Στορέννυμι, & στορεννύω, ſterno. A στορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi στορέω.

Στορισεσσίλι, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro στορέσουσι.

Στορεὺς, έως, ὁ, ſtrator, qui ſternit; (2) fomes, qui ſubſterni ſolet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕΩ, ῶ, f. έσω, ſterno, proſterno. Ἐπειδὴ ὃ τῶν Θαλάσσαν ἐστόρεσεν ἡ γαλήνη, Heliod. Ἀνθρακιὰν στορέσας, Il. 9, 213. ταπῆτας, ib. 24, 645.

ΣΤΟΡΘΙΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ.

Στόρνυμι, idem quod στορέω.

Στορὶς, ίνος, ἡ, inſtrumentum quoddam chirurgicum ad ſanguinem e naribus detrahendum. *Aret.* A στορέω.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, fut. άσομαι, collineo ad ſcopum, recta ad ſcopum tendo; *metaph.* in ſcopum deſtino, propoſitum mihi ſpecto; ἐστοχασμένος βλασφήμιας, maledicendi cauſa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) ſatisfacio alicui, facio, quæ quis velle videtur, ſtudeo alicui rei vel perſonæ, hinc (4) parcere, conſulere. Σκοπεῖν σκοπῶ ὡς ἡδέως, Polyb ὅπως τι, Plat. τῶν θεῶν διανοίας, Iſocr. ἀπὸ τύχης, Phal. Τῶν ψυχῶν ἀγαθῶν τε ἡ σώφρονα στοχάζομαι, Eucl.

Στοχάς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. v. στοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id, quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collineatur. Ab eod.

Στοχασμός, ᾶ, ὁ, collineatio ad ſcopum; (2) conjectatio, conjectura.

Στοχαστὴς, ᾶ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat & recta ad ſcopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, recta collineans & ad ſcopum tendens; (2) qui ſolers in conjecturis, conſultus; (3) conjecturalis, conjectura aſſequendus.

Στοχαστικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A στρέφω.

Στραβαλοκομάω, ῶ, criſpa ſum coma. A

Στραβαλοκόμης, ης, ὁ, qui criſpa eſt coma, R. Ex στράβαλος, & κόμη.

Στράβαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A στραβός.

Στράβηλος, ὁ, genus conchylii, ſic dictum a figura, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum oculis diſtortis, ſum ſtrabo. Ab eod. Hinc

Στραβισμός, ᾶ, ὁ, diſtortio oculorum.

Στραβὸς, ὴ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. A στρέφω.

Στραβὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλάω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco, R. A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A στραγγὸς.

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus; (2) doloſum conſilium. Ab eod.

Στραγγαλια, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gloſſ. Vet. ſtrangulo. A

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, id. quod στραγγαλιά.

Στραγγαλισμὸς, ᾶ, ὁ, ſtrangulatus, Gloſſ. Vet. ſtrangulatio. A στραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A στραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ ἐρὰ στραγγαλᾷ τὸ τ' ξυρότητος, Al. Aphr. qu. a στράγγαλος. A στράγγος. Hinc

Στραγγαλωτὸς, ὴ, ὸν, valde tortus, nodoſus, de fune.

Στραγγεῖον, ᾶ, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A

Στραγγίω, guttatim exprimo; (2) premo, adfligo; στραγγίομαι, med. cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτητέο. τί ταῦτ' ἔχων στραγγίόμαι, Arift. Nub. 131. A στράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ᾶ, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens, Heſ. Suid.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſtillatim excernitur. Ex στράγξ, & οὖρον. Hinc

Στραγγουράω, ῶ, urinæ ſtillicidio laboro.

Στραγγουρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtranguriam proclivis, ſtranguria laborans, τὰ στραγγουρικὰ ſtranguria.

ΣΤΡΑΓΞ, γγος, ἡ, gutta, ſtilla.

Στραγὸς, ὴ, ὸν, Suid. Vid. στραγγὸς.

Στραλόομαι, ώμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐστραλώντο, imperf. Ion. pro ἐστραλῶντο, ἐστραλόοντο. Οἱ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο, Il. 3, 187. A στρατὸς.

Στραταρχέω, ῶ, fut. ήσω, dux ſum exercitus, exercitui præſum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατὸς, & ἀρχή. Hinc

Στραταρχία, ας, ἡ, præfectura exercitus.

Στράταρχος, ου, ὁ, idem quod στρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) ſtipendia, in pl. (3) agmen & copiæ. A στρατὸς.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ὴ, ὸν, militaris, bello habilis. A στράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A Στρατεύω.

Στρατευσείω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ maturus. A

Στρατευσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατευτέον, bellandum.

Στρατευτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod στρατεύσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus adſuetus. A

Στρατεύω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, & στρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν ὅπη τὺς ἀναγῆις, Æſch. ὅθι Τροίαν, Thuc. τινὶ, Dem. Ἐπὶ τύτες ἡμεῖς κὴ δὴ στρατευσόμεθα, Xen. Cyr. 4, 18. Ἐπὶ τῷδ' τῷ ἐμῷ στρατεύομαι πόλιν, Eur. Ph. 435. A στρατὸς.

Στρατηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tendit imperator, prætorium. A στρατηγὸς.

Στρατηγέτης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς.

Στρατηγέω, præſum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, ſtrategemate vinco. Ἐστρατήγει τῶν νεῶν, Thuc. τῶ στρατοπέδου, Plut. Δυοῖν γρόιτων ἢ στρατηγεῖ φυγὴ, Eurip. Herac. 39. Ab eod.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit, ſtrategema, furtum militare. A pr.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγὸς. Hinc

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio.

Στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui geſſit dignitatem imperatoriam.

Στρατηγικῶς, Adv. imperatorie.

Στρατήγιον, ου, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A στρατηγὸς.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, imperatoria, prætoria Δείξας τῷ στρατηγίδα ναῦν ἥσαν ἐξίρη, Plut. in Anton. cap. 31. Ab eod.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατὸς, & ἄγω.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex στρατὸς, & ἐλασία.

Στρατηλατέω, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Δεῦρ' ἄναξ σὺ στρατηλάτει, Eur. Herac. 465. Ὃς ποτ' ἐξέλες, πόλιν στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείαν δορὸς, id. Herc. fur. 61. Ex στρατὸς, & ἐλαύνω. Hinc

Στρατηλάτης, ου, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magiſter militum, dux, dux exercitus, Eur. Cyc. 85.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A στρατὸς.

Στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. Ex στρατιὰ, & ἄρχω.

Στρατίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Στρατιάων, gen. plur. Æol. pro στρατιῶν.

Στρατιὸς, ία, ιον, militaris, caſtrenſis, exercituum præſes. A στρατὸς.

Στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A στρατιά. Hinc

Στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ στρατιωτικὰ, res militares.

Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.

Στρατιῶτις, ιδος, ἡ, fœmina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves, quæ milites vehunt. A στρατιώτης.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, delectum ago, cogo & conſcribo milites. Ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 Tim. 2, 4. Ex στρατὸς, & λέγω.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui exercitum conſcribit. Ex στρατὸς, & λέγω.

Στρατομαντὶς, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas ap. Hom.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπεδον, & ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrametatio; (2) caſtra.

Στρατοπεδευτικὸς, ὴ, ὸν, ad caſtrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, caſtra metor, caſtra figo ſeu colloco. Νῦν μίκρον πορθμεύντες ἐστρατοπεδεύκασι, Xen. Cyr. 4, 4. A

Στρατόπεδον, ου, τὸ, locus, ubi exercitus ſedem figit; (2) exercitus. Ex στρατὸς, & πέδον.

Στρατόπλωος, ον, exercitum trajiciens mare, ſ. jubens trajicere, Lyc. A πλώω.

ΣΤΡΑΤΟΣ, οῦ, ὁ, exercitus, copiæ militares ſive terreſtres, ſive navales; (2) multitudo. Hinc

Στρατόφι, vel στρατόφιν, Adv. ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos exercitus, copiarum dux, ſive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο ex ἐστρατόωντο, a στρατόομαι.

Στραφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ſeq.

Στραφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω.

Στραφῆναι, converſum eſſe, aor. 2. inf. paſſ.

Στρέβλη, ης, ἡ, inſtrumentum ſive tormentum nauticum ligneum. A στρεβλὸς.

Στρεβλόκερως, ὁ ἡ ὄν, cornua vara habens.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, ſcaurus, Ph.

Στρεβλὸς, ὴ, ὸν, tortus, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſis & diſtortis eſt oculis. A στρέφω. Hinc

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, flexuoſitas.

Στρεβλόω, ῶ, futur. ώσω, torqueo, tormentis diſtraho, diſtorqueo, perverto, depravo. Ἃ οἱ ἀμαθεῖς κὴ ἀστήρικτοι στρεβλῶσιν, 2 Pet. 3, 16. Ὑμεῖς στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀπεκλείνατε, Dem. Ab eod. Hinc

Στρεβλωτήριον, ου, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

Στρεβλωτὴς, ᾶ, ὁ, eculeus, Ph.

Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) opus piſtorium. A στρέφω.

Στρεπταυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, fulgorem ſeu lucem avertens, radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab Ariſtoph. irriſa, Nub. 334. Ex στρεπτὸς, & αὐλὸς.

Στρεπτοῖο, gen. fing. Ion. pro στρεπτῆ.

Στρεπτὸς, ὴ, ὸν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti poteſt; (2) tòrtus. A στρέφω.

Στρεπτὸς, ᾶ, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, torquatus, torquem geſtans. Ex στρεπτὸς, & φέρω.

Στρόβγεδαν, όος, ὁ, ἡ, ſtranguria, Nic. Al. 313. A στρόβγω.

Στρόβγω, proprie idem quod στραγγίω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; στρόβγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor, vexor; (2) cunctor, ceſſo, tempus tero, ut στρόβγόμαι. Στρόβγεδ' ἐν αἰνῇ δνιοτῆτι, Il. 15, 512. ἐν νήσῳ ἐρήμῃ, Od. 12, 351. Μεγάλη σὶ ἐστρόβγετο ἰσθμὸς, Call. in Cer. 67. A στράγξ.

Στρεφάσκω verto, H. St. A στρέφω.

Στρεφεδινέω, in gyrum verto; στρεφεδίνηθεν, vertigine correpti ſunt, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐστρεφεδινήθησαν. Στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε, Il. 16, 792. Ex στρέφω, & δινέω.

Στρεφθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. στρέφω, verto.

Στρεφθέντε, nom. dual. a. 1. part. paſſ.

Στρέφος, ους, τὸ, idem quod στρέμμα, & pelis, quo ſeniu melius eſt στέργος. A στρέφω.

Στρεφόω, ῶ, pelle tego, (melius στέργω, Ern.) A στέργος.

ΣΤΡΕΦΩ, fut. ψω, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) reverto, remeo; στρέφομαι,

στρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐστράφην, aor. 2. στραφείς, converſus; ἐστραμμένος; tortus, perf. paſſ. Θησεύ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέψον ανταυγεῖς κόρας, Ariſt. Θεσμ. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε στρέφῃ, Eur. Supp. 414. Στραφέντες ἤεσαν εἰς το ἧυμα, Xen. Ἐπὶ γῆς στρέφεσθαι, Plato. εἰς τὰ ἔθνη, Act. 13, 46. Τί δυσκολαίνεις, ἢ στρέβη τῳ νύχθ' ὅλην; Ariſt. Nub. 36.

Στρέψασις, εως, ἡ, intectio vaſis pelle, quum quid operitur corio. A στρεφω.

Στρεψάσκω, verto; imperf. στρέψασκον. Τοὶ ὃ στρέψασκον ἀν' ὄχμας, Il. 18, 546. A στρέφω.

Στρεψόμαλλος, ὁ, ἡ, ὀν, intortum i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex στρέψις, & μαλλός.

Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A στρέφω.

Στρεψοδικέω, cauſam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικῆσαι, ἢ τὰς χρήσας διολισθεῖν, Ariſt. Nub. 433. Ex στρέψις. & δίκη.

Στρεψοδικοπανουργία, ας, ἡ, verſutia in pervertendis cauſſis ſeu litibus, Ariſt. Av. 1474. Ex στρεψοδικέω, & πανουργία.

Στρεψοδινέω, in gyrum flecto. Ex στρέψις, & δινέω.

Στρῑγὲς, *Adverb.* aſpere, horribiliter. A.

ΣΤΡΗΝΗΣ, έος, ὁ, ἡ, aſper, indomitus moribus.

Στρῑγιάω, ῶ, f. άσω, luxurioſe vivo, laſcivio, Gl. Vet. geſtio in malam partem. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτῷ, ἢ ἐστριγίασε, Apoc. 18, 7. στριγιάσαντες, ib. 9. ΠΕΡΔΕΤΑΙ ᾗ, στριγιᾷ πλουτῶν, Schol. in Ariſt. Pl. 176. A

ΣΤΡΗΝΟΣ, έος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) faſtus, morum aſperitas.

Στριγόφωνος, ὁ, ἡ, ὁν, vocem aſperam habens. Ex στριγὶς, & φωνή.

Στριγιλιγίξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, Ariſt. Ach. 1040. Ex στρίζω, & λιγίξ.

ΣΤΡΙΓΓΟΣ, ὁ, ἡ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A στρίζω, pro τρίζω.

Στρῑξ, γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura.

Στριφνὸς, ἡ, όν, ſtrigoſus, Gl. Vet. στριφνὸν, acerbum, Ph. A στρέφω.

Στροβανικὸς, ὁ, ἡ, ὁν, qui exagitando vincit, Heſ. Ex στρόβος, & νίκη.

Στρόβελος, ὁ, ἡ, ὁν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. Ab eod.

Στροβέω, circumago, torqueo; (2) perturbo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει ἀνυκνάσας, Ariſt. Nub. 702. Ἀλλ' ἔπιθι ἢ στρόβει, μηδὲν ὀλίγον ποιεῖ, id. Eq. 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσει, id. Ran. 918. Τὸν ἐξ ὀνείρων πέπλον ἐστροβημένον ἀφροσκαταξανεῖ, Lyc. 173. A στρέφω.

Στροβητὸς, ἡ, όν, impetuoſus, qui circumagitur, circum rotatur, ut Ixion. A στροβέω.

Στρόβιλέα, nux pinea, Ph. A στρόβιλος.

Στροβιλίω, ῶς, fut. ήσω, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. A στρόβιλος.

Στροβιλεών, pinetum, Gl. V.

Στρόβιλη, ἡ, linamentum, aut aliud quid, in turbinis modum contorum, Ab eod.

Στρῑβίλινος, ίνη, ινον, pineus.

Στροβιλίτης, ου, ὁ, ut στροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοβλέφαρος, ον, qui oblique videns, id. quod ἑλικοβλ. vividos, nitidos, pulchros oculos habens.

Στροβιλοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁν, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex στρόβιλος, & εἶδος.

Στρόβιλος, ου, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. Vet. nux pineæ, nucleus nucis pineæ. A στρίζω. Hinc

Στροβιλόω, ῶ, fut. όσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν, Plut.

Στροβιλώδης, ες, ὁ, ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρη στροβιλώδη, Plut. Syll. cap. 16. A στρόβιλος.

Στρόβος, ου, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A στρέφω.

Στροβύλος, Sch. Theoc. id. quod στρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A στρογγύλος.

Στρογγύλβμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλβόω, f. ώσω, id. quod στρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα. Dion. Hal. Ab eod.

Στρογγυλοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁν, rotundus. Ex στρογγύλος, & εἶδος.

Στρογγυλόκαυλος, ος, ὁ, ἡ, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλοβος, ος, ὁ, ἡ, rotunda ſiliqua incluſus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A στρογγύλος.

Στρογγυλονάυτης, ου, ὁ, qui onerária navi navigat.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens. A πλευρά.

Στρογγυλοπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, qui rotunda eſt facie. Ex στρογγύλος, & πρόσωπον.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus..

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut terea. A στρογγύλος.

Στρογγυλόω, v. στρογγυλβόω. Καταφβόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψος στρογγυλεῖ, Al. Aphr. Ab eodem.

Στρογγύλως, *Adv.* rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

Στρομβεῖον, ου, τὸ, turbo, conus, Nic. Th. 629. A στρόμβος.

Στρομβηδὸν, *Adv.* turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus, A στρῑβέω.

Στρομβόω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A στρόμβος.

Στρομβώδης, ες, ὁ, ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρυθάριον, ου, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρυθὸς.

Στρυθέος, εία, εον, ſtrutheus, Ab eod.

Στρυθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido.

Στρυθίον, ου, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρυθὸς.

Στρυθίος, ία, ιον, ſtruthius. Ab eod.

Στρυθοκάμηλος, ου, ὁ, vel ἡ, ſtruthocamelus, *avis*; ſtruthio, Ph.

Στρυθοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthocameli; (2) monſtroſus. Ex στρυθὸς, & κεφαλή.

Στρυθόπους, οδος, ὁ, ἡ, pedes ſtruthocameli habens.

ΣΤΡΟΤΘΟΣ, οῦ, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) herba quædam.

Στρυθοφάγος, ος, ὁ, ἡ, ſtruthiones vorans; (2) paſſeres vorans.

Στροφαῖος, ος, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas. A στροφή.

Στροφαλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, gyrus, vortex, flexus, rotula, orbis, orbiculus, lactis ficcati caſeus. Ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης Κεῖτο μίγας μεγαλασί. Il. 16, 775. Μειοτέρη γὰρ πᾶσα περιστρέφει στροφάλιγγι, Arat. 43. A

Στροφαρίζω, futur. ίσω, verto, verſo. Τῇ δὲ κεν ἠλάκατα στροφαλίζετε, Od. 18, 314. A στρέφω.

Στροφὰς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.

Στροφεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. V. verſoria.

Στροφεὺς, έως, ὁ, vertèbra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutia, Gloſſ. Vet. στροφαὶ, ſtrophæ. A στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A στροφὴ.

Στρόφιον, ου, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A στρόφος.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira. A στροφή.

Στροφοδινέω, circumago.

Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στροφόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφούμενος ἵππος, Hipp. A

Στρόφος, ου, ὁ, funiculus e loro vel cannabe, aliave materia; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; στρόφοι, tormina, Gl. V. A στρέφω.

Στροφώδης, ες, cui denſi quid innatat, ut in urina.

Στρωτὸς, ὴ, όν, verſatilis. A στροφόομαι.

Στρυφνὸς, ὴ, όν, auſterus, acerbus, adſtringens; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A στυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A στρυφνός.

Στρύχνον, ου, τὸ, idem quod στρύχνος.

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, ſolanum, *herba. Angl.* Nightſhade.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde & στράματα, liber varii & mixti argumenti. A στρωννύω. Hinc

Στρωματεύς, έως, ὁ, veſtis ſutilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. Vet. pulvinar.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.

Στρωματόδεσμον, ου, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſcia, qua ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata. Ex στρῶμα, & δεσμός.

Στρωματοδέσμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A στρωννύω.

Στρώννυμι, f. στρώσω, f. στράσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, στρᾶσον, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐστρωμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Αὐτὸς κλίνω στρώσει, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κἄστρωσε γ' εὐνας ἢ 'κάλυψε σάμαλα, Eur. Supp. 767. Ἔστρωτο λέχος, id. Med. 41. A στορέω. Hinc

Στρᾶσις, έως, ἡ, ſtratio, ſtratura.

Στρᾶσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. στρώννυμι, pro στρόσω, *ſterno.*

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer; Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V.

Στεώτης, ου, ὁ, ſtrator, Gloſſ. Vet. στρωτὴς, ſtrator.

Στρωτὸς, ὴ, όν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στραφᾶς, præſ. inf. med. pro στραφάσθαι, a

Στραφάω, ῶ, verſor, circumago. Τῶνδ' ἀν' τὸ μέσον στραφήσομαι, Theog. 837. Ἀλλ' ὅτε κυανέαν ἀίδρεϊ δῦμεν τε θάλλν τε Στραφθῇ, Heſiod. Ἔργ. 526. Αἱ δ' ἰσὲς ὑφάσι ἢ ἠλάκατα στροφῶσιν, Odyſſ. 7, 105. Καθ' Ἑλλάδα γῆν στραφάμενος, Theog. 247. A στροφή.

Στραφάμενοι, nom. pl. part. præſ. med. *contr.* pro στραφούμενοι.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, odio proſequens viros. Ex στύγος, & ἀνήρ.

Στυγνὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus, Gl. Vet. inviſus, odioſus. A στυγέω.

Στυγνότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia. A στυγνός.

Στυγητὸς, ὸν, inviſus, quem adſpicere odimus;

odimus; ingratus adſpectu. Ex στυγερὸς, & ὤψ.

Στυγνόπης, ες, ὁ ἡ ἡ, inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex στρυγδὸς, & ὤψ, *vultus*.

Στυγερῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕΩ, ῶ, fut. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco, timeo; στυγέομαι, odio, & horrori ſum, inviſus ſum; στύξομαι, odiſſe, aor. 1. inf. a fut. στύξω, quaſi a στύγω; ἔστυγον, aor. 2. Στυγεῦσι θεοὶ τὸν κακὸν, Soph. Aj. 133. Ἆρα φ ξένον στυγῶ δικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον, id. Alc. 768. Πατέρα φ ἐμὸν μὴ στύγει, πόσιν τε ζῆν, id. Iph. in Au. 1506. παῖδας, id. Med. 36. ἄστυ, Ariſt. Ach. 33. Στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι ζοῖς, Eur. Andr. 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Unde

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus, Gl. Vet. deteſtabilis.

Στύγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A στύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtor, triſtitia adficior. Ἢ ὃ στυγνάσας ὅτι τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ οὐρανὸς, Matt. 16. 3. A στυγνός.

Στυγνάσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi στυγνάζω.

Στυγνοποιὸς, όν, triſtitiam adferens. A ποιέω.

Στυγνὸς, ὴ, όν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terrificus; στυγνὴ, anxia, Ph. στυγνὸν, dirum, Ph. στυγνότερος, triſtior, Ph. A στύγος. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, mœſtitia, mœror.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγνόδεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui odit cubilia, conjugium. Eq στυγέω, & δέμνιον, *cubile*.

Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.

Στύγω, f. ξω, (ut hinc fit στύξομαι, & στύξαιμι) v. στυγέω. Τῷ κε τεῷ στύξαιμι βίος ἡ χεῖρας ἀάπτας, Odyſſ. 11, 501.

Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila, Dim. a στύλος.

Στυλίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ε, ὁ, ſupra columnam locatus, in columna ſtans. A στύλος.

Στυλοβάτης α, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex στύλος, & βαίνω.

Στυλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, columnæ ſimilis. Ex στύλος, & εἶδος.

Στυλόομαι, ῶμαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, columna; (2) graphium; (3) ſtructura orationis ac dicendi modus, ſtylus, vel ſtilus.

Στύμα, ατὸς, τὸ, tentigo. A στύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A στύφω.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A στυγέω.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.

Στυπεῖον, & στυππεῖον, & στυππίον, linum, ſtupa. A στύπη.

Στύπαξ, & στύππαξ, κὸς, ὁ, Dim. a στύπη.

Στυπειοπώλης, & στυππειοπώλης, & στυπιοπώλης, ε, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſt. Eq. 122.

Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc

Στύπινος, η, ον, ſtupeus.

Στυπόγλυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ligna vel ſtipites polit & ſcalpit, Heſ. A γλύφω.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν στύπει πορδαλῶν πολυχαδεῖ ἕλμε, Nic. Th. 951.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A στύφω.

Στυπτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aluminoſus, alumen reſpirens. A στυπτηρία.

Στυπτικὸς, ὴ, όν, adſtrictorius. A στύφω.

Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem refero odore. A στύραξ.

Στυράκινος, η, ον, ε ſtyrace confectus, ſive arbore, ſive lacrima ejus. Ab eod.

Στυράκιον, ε, τὸ, ferrum tranſverſum in poſteriore parte ferri haſtæ. Ab eod.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ἡ, ſtyrax, *arbor Syriæ*. (2) lacrima ejus, ſuffimen. Ὧι πολείτῃ χρῶν' θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, Strabo. lib. 12. p. 856. (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, Plut. in Marcell. cap. 26. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, futur. ξω, *Dor.* pro ζω, aſpere tracto, duris verbis verberibuſque inceſſo; (2) diſpello diſcutio, disjicio. Ἄλλα σῆ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενάμα στυφελίζαν, Soph. Ant. 143. Ἐξ ἰδέαν στυφελίξαι, Il. 1, 581. Στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα, Il. 7, 261. Σὴ μ' ἄλοχος, ib. 21, 512. ξείνες στυφελιζομένους, Odyſſ. 16, 108. A στυφελὸς. Hinc

Στυφελισμὸς, ῦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injurioſe loco deturbatur.

Στυφελὸς, ὴ, όν, vel στυφελὸς, ὴ, όν, aſper, durus, adſtrictus, firmus. Ἐρρίψ' ἐμαυτὸν τῆσδ' ὑπὸ στύφλα πέτρας, Æſch. Pr. 747.

Στυφέειν, όεσσα, όεν, adſtringendi, denſandi vim habens. A στύφω.

Στυφὸς, ὴ, όν, idem, durus, aſper. Ab eod.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retortridus, duratus, calloſus. Ab eod.

Στυφρότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.

ΣΤΥΦΩ, adſtringo, *de guſtu*; (2) ſpiſſo. denſo. Στύφειν τὸ δέρμα, Gal.

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tinctura. A στύφω.

ΣΤΥΩ, f. στύσω, adſtringo, denſo, durum reddo; (2) triſtitia adficio, Ariſt. (3) *paſſ.* denſor, adſtringor; (2) tentigine laboro; (3) triſtis ſum, Lyſ. 152. Καγὼ καθῆδεν βάλομαι, ἡ στύομαι, ἡ σκυτοδιψιῶ, id. Ach. 1333.

Στωϊκὸς, ὴ, όν, ſtoicus. A στοά.

Στωμυλίω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἃ (μειράκια) στωμυλεῖ τοιαδὶ καθήμενα, Ariſt. Eq. 1372.

Στωμυλβδομαι, f. βδσομαι, idem.

Στωμυλήθρης, ε, ὁ, loquax, garrulus.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; argutiæ, Gl. V. A στωμύλος.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ε, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator; vox Ariſtophanica forma patronymicorum, Ran. 951. Ex στωμυλία, & συλλέγω.

Στωμυλλόομαι, idem quod

Στωμύλλω, idem quod στωμυλέω. Οὐ στωμύλλων χρὴ τὼ ἀγορᾶν τριζολεκτράπελ', Ariſt. Nub. 999. Ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε, εἰ πάνυ στωμύλος ὢν ἐπών τι, κάξαμυλάμην, id. Ach. 585. Hinc

Στωμύλμα, ατος, τὸ, idem quod στωμυλία

Στωμύλος, ε, ὁ ἡ ἡ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A στόμα, *os*.

ΣΤ', tu, *Gen.* σοῦ, tui.

Συάγρειος, ε, ὁ ἡ ἡ, aprinus, aprugnus.

Συάγριος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A

Σύαγρος, ε, ὁ, vel ἡ, qui ſues capit; (2) qui apros venatur, *Subſt.* aper. Ex ζύς, & ἄγριος.

Συαγρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, apro ſimilis, aprum referens. A σύαγρος.

Σύαγχος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſues ſtrangulans, ſues ſuffocans. Ex σύς, & ἄγχω.

Σύαινα, ης, ἡ, piſcis quidam; (2) poculi genus. A σύς.

Σύβαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui porcinis eſt moribus; (2) ſalax & proclivis ad Venerem, ſubax. Ab eod.

Συβαρίζω, f. ίσω, ſybaritarum more luxu & deliciis diffluo, Ariſt. Pac. 344. A

ΣΥΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιος, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam totos occupaverat. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari.

Συβαριτικὸς, ὴ, όν, Sybariticus; (2) mollis, luxurioſus. A pr.

Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, femina Sybaritica.

Συβλων, ωνος, ἡ, theca ex corio, *proprie* ſuillo; (2) venabulum. A σύς.

Συβόσιον, ε, τὸ, grex ſuum paſcentium; (2) ſuile, hara. Ex σύς, & βόσις, *paſtus*.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. Ex σύς, & βόω.

Συβωτικὸς, ὴ, όν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A συβώτης.

Συβώτρια, ας, ἡ, ſubulca; (2) ſubulcorum propria. Ab eod.

Συγγάλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, collactaneus, collactæus. Ex σὺν, & γάλα.

Σύγγαμβρος, ε, ὁ, congener, Gl. Vet. σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A

Σύγγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.

Συγγεγραφότας, acc. pl. part. act. v. συγγράφω.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo, Gl. V. συγγελῶ, conrideo.

Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul refero generis ſeriem. Συγγενεαλογεῖν τινα, Herodot.

Συγγενείας, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, Ph. propinquitas, proſapia. A συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. v. συγγίνομαι.

Συγγενέσι, *cognatis*, dat. pl. a συγγενὴς.

Συγγενετείρα, ἡ, communis mater, communis ſoror.

Συγγενέτις, ἡ, id. ap. Phil. ubi eſt ſoror.

Συγγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conſanguineus, cognatus; propinquus, gentilis, Ph. Ex ζυὼ, & γίνομαι. Unde

Συγγένησις, εως, ὁ, congreſſus, coitus.

Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.

Συγγενικὸς, ὴ, όν, idem quod συγγενὴς.

Συγγενικως, ut cognatos decet, i. e. amice.

Συγγενικώτατα, familiariſſima, Ph. A præc.

Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea.

Συγγενάω, ῶ, congeneto.

Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγενὴς.

Συγγενόμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.

Συγγενῶς, *Adv.* cognatione.

Συγδίαιμαι, una guſto, una edo.

Συγγεωργὸς, ὸν, ὁ, ſocius in agro colendo.

Συγηθέω, una gaudeo.

Συγγηράσκω, fut. ράσω, ſeneſco ſimul, conſeneſco.

Συγγηράω, idem.

Σύγγηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſociam ſenectutem habens, conſeneſcens. Ex σὺν, & γῆρας.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor; (2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coëo; (5) ſimul ſum, adſum, auxilior; (6) ſimul gignor, congignor; aor. 2. συγγενόμην, una fui. Εἴ μή τις γνώμη σκοπῶν ζητοῦντ' ἀδελφὼ ὡς συγγένομαι, Eur. Electr. 100. Συγγενὶς ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγους, Ariſt. Nub. 251. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, Soph. El. 413.

Συγγινώσκω, ſimul ſentio, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio; (2) conſcius ſum; (3) cognoſco, agnoſco; (4) ignoſco, veniam do; σύγγνωθι, ignoſce, Gl. V. Συγγνώσεταί σοι τἀληθὲς ἁμαρτίαν πόσις, Eurip. Andr. 839. Καὶ ἐγώ σοι συγγνώσομαι, Xen. Cyr. 7, 27. Ἐκείνῳ μὲν δ' ἀγνοίας συγγνώσεται, Luc. Gal. Ζεὺς τ' ἂν συγγνοίη ξυὸ δίκη χειρμήκει, Soph. Trach. 283.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω. Unde

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia, conſenſus, indulgentia, conceſſio, permiſſio.

Συγγνωμονέω, veniam do.

Συγγνωμονικὸς, ὴ, όν, ad veniam dandam propenſus, facilis in danda venia; (2) venia dignus. A συγγνώμων.

Συγγνωμονικῶς, indulgenter, ignoſcendo.

Συγγνωμοσύνη, ἡ, venia. A

Συγγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens; (2) conſentiens, qui eſt ejuſdem ſententiæ. A συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. συγγινώσκω.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.

Συγγνωστὸς, ὴ, όν, dignus, cui ignoſcatur, venia dignus; συγγνωστοὶ, excuſabiles, Gl. V. A συγγινώσκω.

Συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo, *Arct.* Plut. in Lycurg. cap. 9.

Συγγονῦς,

Συγγονδὶς, *Att.* ξυγγονδὶς, έος, ὁ ἡ ῐ, qui eſt ex eadem cognatione. A γόνος.

Σύγγονος, ε, ὁ ἡ ῐ, cognatus; (2) germanus, frater vel ſoror. Ex iiſd.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, liber, opus; (2) res ſcriptis comprehenſa. Ex σὺν, & γράφω.

Συγγραμμάτιον, ε, τὸ, opuſculum, libellus, Dim.

Συγγραμματοφυλαξ, κος, ὁ, præfectus tabulario.

Συγγραφικῶς, adv. hiſtoricorum more.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor, maxime hiſtoricus.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) ſcriptio hiſtorica, hiſtoria; (2) ſcriptum, liber; (4) ſyngrapha, cautio ſcripturæ; (5) commentarii, e quibus ſacra fiunt.

Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, ſyngraphia, *Aret.* A

Συγγράφω, f. ψω, conſcribo, ſcriptis mando; (2) hiſtoriam ſcribo; (3) ſcripto caveo, ſtipulor. Παλινωδίαν τινα συγγραφω, Luc. pro Imag. Τὰ δ' ἀλλὰ μὴ τ' γραμματέως συγγράφομαι, Ariſt. Θεσμ. 439. Πολλάχε μοι ἐστι τοιαῦτα συγγεγραμμένα, Xen. Cyr. 8, 31.

Συγγυμνάζω, f. άσω, una exerceo. Τοιαῦτα λογισμῶ συγγεγυμνασμένε πάνυ χρήζῃ, M. Anton. 3, 1. Hinc

Συγγυμνασία, ας, ἡ, coëxercitatio.

Συγγυμνασὴς, οῦ, ὁ, ſocius exercitationis.

Συγκαθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) adoleo.

Συγκαθαιρέω, una everto, tollenti onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, Herodot.

Συγκαθαρθῶ, una purgo.

Συγκαθαρμόζω, f. όσω, ſimul apto, una compono. Πιπλᾶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι, Soph. Aj. 934.

Συγκάθεδρος, ε, ὁ, aſſeſſor, Ph. A καθεδρά.

Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδοῦμαι, una ſedeo, Gl. V. conſideo, adſideo.

Συγκαθείμαρμαι, deſtinatus ſum; συγκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio deſtinata ſunt fato.

Συγκαθείργω, f. ξω, una cum alio concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τέτῳ τῷ ἀμάχῳ ποδήματι, Xen. Cyr. 6, 6. Λέγεται συγκαθειρχθῆ, Luc.

Συγκαθελκύω, f. ύσω, deorſum traho.

Συγκαθέλκω, f. ξω, idem.

Συγκάθεσις, εως, ἡ, ſubmiſſio, qua ſe quis alicui ſubmittit ac cedit; (2) contentio duorum inter ſe, comparatio. A συγκάθημαι.

Συγκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A

Συγκαθεύδω, fut. ήσω, ſimul, una dormio, Gl. Vet. concumbo, Ph. Τοῖς τηλικάτοις ξυγκαθεύδειν ἥδομαι, Ariſt. Conc. 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, Luc.

Συγκαθεψέω, f. ήσω, ſimul decoquo.

Συγκαθέψω, f. ψήσω, idem.

Συγκάθημαι, conſideo. Ἃ βέλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν; Eurip. Bac. 810. Οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, Act. 26, 30. τῷ ὠσπεσῷ, Marc. 14, 54.

Συγκαθιδρύμι, una dedico; in eodem templo conſecro, de diis aſſeſſoribus.

Συγκαθιδρύω, f. ύσω, ſimul colloco.

Συγκαθιερόω, una conſecro, ſimul dedico.

Συγκαθίζω, fut. ίσω, p. ικα, ſimul ſedeo; (2) συγκαθίζομαι, una colloco. Συγκαθισάντων αὐτῶν, Luc. 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epheſ. 2, 6.

Συγκαθίημι, f. ήσω, una demitto; (2) ſubmitto me.

Συγκαθίςημι, una conſtituo, confirmo; συγκαθίσαμαι, una conſiſto. Ἀθλίε κωὸς κόμισρ' ἐς Ἄργος συγκατάςησον, Eur. Her. fur. 1392.

Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συγκαθορμόζω, una apto.

Συγκαθοσιόω, conſecro, inſtituo, de ritibus ſacris.

Συγκαθυφαίνω, ſimul intexo, R.

Συγκαίω, fut. καύσω, ſimul uro, comburo, Gl. V. conflagro.

Συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul malis adficior, adflictionum ſum particeps, una patior, miſeratione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δυνάμιν Θεῦ, 2 Tim. 1, 8.

Συγκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul cum alio mala ago vel facio, Liban. Hinc

Συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per collusionem actoris & rei tranſacta, prævaricatio.

Συγκακουργία, ας, ἡ, collusio. Ab eod.

Συγκακουχέομαι, οῦμαι, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τῦ Θεῦ, ἡ, &c. Hebr. 11, 25.

Συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; paſſ. σωεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τὰς πδσῶν ςρατιώτας, Xen. Cyr. 2, 4. Πᾶς δῆτ' ἂν αὐτὸς ξυγκαλέσειας; Ariſt. Av. 208. Συγκαλεῖται τὰς φίλας ἡ τὰς γείτονας, Luc. 15, 9. τὲς ἀρχιδεῖς, ib. 23, 13.

Συγκαλινδεῖσθαι, ſimul volutari.

Συγκαλύπτω, ſimul orno; (2) ſimul verro. Τὸ γδ διαῤῥιπλέμβιον συγκαλλυύοντες λαμβάνσι τὰ λείψανα, Ariſtot.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, cooperimentum.

Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὸν, cooperiendus. A

Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, Gl. V. obnubo, obruo, condo; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. paſſ. part. Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπε χρέων χρήζουσιν, Eur. Ph. 879. Δεσπότῃ Ἀναπρέοντα πῶλοῖσι συγκαλύψω, Anacr. 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, ἡ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, Xen. Cyr. 8, 47. Συγκεκαλυμμένον, Luc. 12, 2.

Συγκαλύψει 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. pro συγκαλύψαι.

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio, contectio.

Συγκάμνω, ſimul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον, Eur. Alc. 610. Πάλαι πάλαι χρὴ τῆδε συγκάμνειν χθονὶ ἐλθόντα, id. Rheſ. 395. ἀδελφῷ, Soph. El. 993.

Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura. A συγκάμπτω.

Συγκαμπὸς, ἡ, όν, incurvus. A

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuoſe contraho & convolvo, Gl. Vet. concurvo. Σωέκαμψε τὸ σκέλος, Plat. Phæd. 3. Τὸν νῶτον αὐτῷ διαπαντὸς σύγκαμψον, Rom. 11, 10. Hinc

Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Συγκαρκινᾶσθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt.

Συγκασις, εως, ὁ, vel ἡ, qui una frater vel ſoror eſt; (2) frater vel ſoror.

Συγκαταβαίνω, f. βήσομαι, ſimul & una deſcendo; (2) condeſcendo, demitto me, ad alterius captum me accommodo, f. conditionem probo, accipio conditionem; aor. 2. συγκατέβην. Ἐγὰ ὃ σᾶ πλέρυγι' συγκαταβαίνω, Eur. Andr. 506. Συγκαταβάντες, Act. 25, 5.

Συγκαταβάλλω, una impendo, una operam navo; (2) ſimul creo; paſſ. ſimul creor.

Συγκαταβάντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, demiſſio, condeſcendentia, tranſitus. A συγκαταβαίνω. Unde

Συγκαταβατικῶς, demiſſe, deſcendendo.

Συγκαταζιόω, una vitam tranfigo.

Συγκαταγηράσκω, una ſeneſco. Hinc

Συγκαταγήρασις, ἡ, ſenectutis adventus, ſenectus.

Συγκαταγινώσκω, una damno cum aliis.

Συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, R.

Συγκαταγράφω, vid. συγγράφω.

Συγκατάγω, f. άξω, una reduco, adjungo in reducendo exſule, reſtituentes adjuvo. Συγκατήγαγε ὃ φ δῆμον, Æſchin.

Συγκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere. Τῶν ἐπ κοινῆ ὃ μεθεξῆ ξυγκαταδαρθὼν, Ariſt. Conc. 611.

Συγκαταδυλόω, una ſubjugo, in ſervitutem redigo.

Συγκαταδύομαι, una demergor, una occido. Hinc

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, q. d. ſimul-occaſus, quum quid cum altero occidit.

Συγκαταζάω, ᾶς, fut. ήσω, una longum vitæ ſpatium tranſigo.

Συγκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. Ὃς' ἤνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκε κακῇ, Soph. Aj. 123. Κόρῃ αἰχρᾷ ἡ λελαθημένῃ συγκαταζευγνύμενον, Luc. Toxar.

Συγκαταθάπτω, fut. ψω, ſepelio. Ἐκέλευσε ὃ ἡ τὲς πέρσας συγκαταθάπτειν, Xen. Cyr. 5, 9.

Συγκαταθεῖσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι. Unde

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adſenſio, approbatio, ſuffragium, conſenſus, conſenſio, concordia, pactum.

Συγκαταθετικὸς, ἡ, όν, approbativus, adſentiens. Ab eod.

Συγκαταθετικῶς, aſſentiendo.

Συγκαταθέω, una decurro.

Συγκαταθλάω, una confringo, confringo.

Συγκαταθνήσκω, ſimul morior, una pereo. Ἀλλὰ τίς κέκμηκε χάρις, ξυγκατθάνοντι κατθανεῖν; Eur. Hel. 1118.

Συγκαταίθω, comburo, Suic. Ὃ δὴ λέλειπλο, συγκαῖθομαι, Soph. Antig. 1216.

Συγκαταίνεσις, εως, ἡ, adſtipulatio, adſenſus, approbatio. A

Συγκαταινέω, ῶ, ſimul approbo, comprobo, adſentior, adſtipulor. Ἦν ὃ τὰ τῷ θεῶν ἡμῖν δᾶτον συγκαταινῇ, ἐξίεμεν ὡς τάχιςα, Xen. Ἧς πατὴρ λέχος θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινίσει πικρὸν, Lyc. 1223.

Συγκατάινος, ε, ὁ ἡ ῐ, qui adſentitur, qui adſtipulatur. Ex σὺν, & αἶνος.

Συγκατακαίνω, f. άνω, ſimul interficio, ſimul interimo.

Συγκαταίρω, ſimul deſcendo, Plut. in Craſſ.

Συγκαταιτιάομαι, una accuſo.

Συγκατακαίω, fut. αύσω, ſimul comburo; (2) comburo.

Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.

Συγκατάκειμαι, concumbo, una jaceo, R. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι, Ariſt. Conc. 612.

Συγκατακλάω, confringo.

Συγκατακλείω, fut. είσω, una includo, ſimul cum alio includo, in eundum locum includo, Gl. Vet. concludo. Βύκλας δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς, Lyc. 738. Συγκατακλείει με τῇ γωναικί, Luc.

Συγκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι, una recumbo, una accumbo vel diſcumbo; συγκατεκλίθην, una accubui, concubui, aor. 1. Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ πωτὲ Φ Ἀρμόδιον ἀσεῖαι συγκατακλινεῖς, Ariſt. Ach. 984. id. Nub. 49. Hinc

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem menſam; (2) concubitus.

Συγκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam; συγκατακοιμῶμαι, concumbo.

Συγκατακολεθέω, comitor, ſequor.

Συγκατακομίζω, fut. ίσω, comporto, Suic.

Συγκατακόπτω, f. ψω, ſimul concido, f. interficio.

Συγκατακοσμέω, in ordinem digero, compono, R.

Συγκατακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ſimul adquiro, ſimul in poteſtatem redigo, R.

Συγκατακτείνω, una interficio; aor. 1. συγκατέκτανον; part. συγκαλακτὰς. Συγκαλακτὰς κελαινοῖς ξιφεσιν βοτὰ, Soph. Aj. 230.

Συγκαταλέγω, fut. ξω, recenſeo cum aliis, connumero.

Συγκαταλύω, f. ύσω, una everto & aboleo; (2) una finio.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, admiſceo, commiſceo, R. Suic. Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας μέσαις συγκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 677.

Συγκαταιρέω, una partior, una diſtribuo, adſcribo, annumero.

Συγκαταινέω, adnuo, adſentior, conſentio. Συγκατανεύειν τοῖς λεγομένοις, Polyb.

Συγκαταπατέω, conculco.

Συγκαταπάνω, una claudo, f. finio.
Συγκαταπίπτω, una concido.
Συγκαταπλέκω, simul implico, immiſceo.
Συγκαταπολεμέω, una debello, in debellando adjuvo.
Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
Συγκαταριθμέω, una enumero, adnumero. Ἀγώνισμα εἰς τιμὴν τῶν Καλάνου συγκατηριθμησε τοῖς ἄθλοις, Ælian. V. H. 2, 41.
Συγκαταπρήθω, una comburo.
Συγκαταρρίπτω, una abjicio.
Συγκαταρρέω, simul defluo; (2) simul decido.
Συγκατάρχω, simul impero.
Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, fut. σβέσω, simul extinguo.
Συγκατασήπω, simul putrefacio, simul contabeſcere facio.
Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, vaſtator, Lyc. 222. A
Συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo & everto, perdo, etiam de hominibus. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, Eur. Or. 717. Συγκατασκάψαν σῆ ἐγὼ τείχη πάρειμι, id. Rheſ. 390. Σύ τ', ὦ τάλαινα, συγκαλάσκαπτε πόλει, id. Ph. 891.
Συγκατασκεδάζω, una diſſipo.
Συγκατασκευάζω, fut. άσω, inſtruo & adorno. Οἱ τὸ βίον ἡμῖν συγκατεσκεύασαι τέχναις, Plato.
Συγκατασκευάσας, aor. 1. part. act.
Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὰς ὑπ' ἄλλες συγκατεσκήνωσε, Xen. Cyr. 5, 21.
Συγκατασκήπτω, f. ψω, una impetu ingruo; (2) una invado & inceſſo.
Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, una convello, detraho. Ἐπὶ τῶν ὅμοιαν διαβολὴν συγκαλασπᾶσι, Luc.
Συγκατασπείρω, conſero, inſero.
Συγκαταστασιάζω, una ſeditionem concito.
Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.
Συγκαταστρέφομαι, ſubigo, in poteſtatem redigo.
Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, una cum aliis colloco. Τῶν ἵππέων χιλιοστὸν ——μὴ συγκατατάττετε εἰς τὸν φάλαγγα, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκατατίτακται τὸ μὴ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον, M. Anton. 7, 7.
Συγκατατείνω, contendo, una tendo.
Συγκατατήκομαι, contabeſco, aſſiduus verſor in aliqua re. Συγκατατήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς ἔργοις ἄλυτοι καὶ ἄσιτοι, M. Anton. 5, 1.
Συγκατατίθημι, una depono; συγκατατίθεμαι, adſentior, adſtipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. Οὕτω δὲ καὶ τῷ συγκατατεθειμένῳ (par. p. paſſ.) τῇ βελῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, Luc. 23, 51.
Συγκατατρώγω, ſimul comedo, ſimul comedendo conſumo.
Συγκαταφάγω, ſimul voro.
Συγκαταφέρομαι, ſimul deorſum feror; (2) adſentior.
Συγκαταφεύγω, una confugio.
Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; συγκατεφλέχθη, una combuſtus eſt, aor. 1. paſſ.
Συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.
Συγκαταχάομαι, utor, abutor.
Συγκαταψεύδομαι, f. εύσομαι, mendacio opprimo.
Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, una damno ſeu condemno, adjicio, coopto. Συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, Act. 1, 26.
Συγκατέδω, comedo.
Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. conjunct. act. v. συγκατέρχομαι.
Συγκατεπείγω, una urgeo.
Συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. Λυσανδρὶ συγκατειργάσω μοῖραν, Eur. Her. fur. 1027. Συγκατεγράζεσθαι τινι τὸν ἀρχὸν, Herodot.
Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſimul redeo, una revertor.
Συγκατεσθίω, una comedo.
Συγκατεύγμα, ατος, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A
Συγκατεύχομαι, una precor, ſimul voveo. Ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν ταῦτα συγκατευξάμενος, Soph. Antig. 1338.
Συγκατεύνασις, ή, concubitus.
Συγκατέχω, contineo.
Συγκατηγορέω, ſimul accuſo; (2) ſimul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjunctas habens ſignificationes. Hinc
Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, plura ſimul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, Adv. conſignificative.
Συγκατηγόρησις, ή, accuſatio.
Συγκατηρεφὴς, ές, contectus.
Συγκατοικέω, una habito.
Συγκατοικίζω, f. ίσω, una colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. Ἀφθονία σῆ αὐταῖς συγκατοικίζειν δοκεῖ θηρῶν, ſcil. χρῆν, Hipp. 650
Συγκατοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Τὰ δ' οἷα πάσχω ξυγκατοικτίσειμ' ἂν, Sophoc. Trach. 544.
Συγκατολιθάνω, concido, collabor.
Συγκατορθόω, ſimul recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem bene gero.
Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi
Συγκατορυσσω, vel ύττω, f. ύξω, defodio. Καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν, Luc.
Συγκατχύω, confuo, conſarcio, Gl. V. concinno.
Σύγκαυσις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A συγκαίω.
Σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum; (2) conſto, compoſitus ſum; (3) dicitur & de rebus conflictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde συγκείμενα pacta conventa; (5) συγκείμενος, compoſitus, comptus, Gl. V. conſtitutus; συνέκειτο, conventum erat, imperf. Τῇδε σύγκειτο δόλος, Eur. Rheſ. 215. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους, Soph. Aj. 1326.
Συγκειμένως, contexte, Gl. Vet. A præc.
Συγκεκραμένως, adtemperate, temperatiſſime, Gl. Vet. A συγκεράννυμι.
Συγκεκροτημένως, denſe, compacte.
Συγκελεύω, jubeo, hortor. Οὐκ ἐῶν, ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανησμένον, Eur. Iph. in Au. 914.
Συγκεντέω, compungo, conficio, confodio, contrucido, App. B. Mithridat.
Συγκεράννυμι, ſive συγκερανύω, commiſceo; a. 1. συνεκέρασα; συγκέρασον, tempera, Gl. Vet. perf. paſſ. part. συγκεκραμένος, commiſtus. Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι, obrutus infortunio, Ariſt. Plut. 853. Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, Hebr. 4, 2. Ὁρᾷ Τέκμησαν οἵκτῳ τῷδε συγκεκραμένοι, Soph. Aj. 905. Ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέρατο. Xen. Cyr. 1, 13. Hinc
Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, Ph.
Συγκράσμὸς, ῦ, ὁ, temperies, Ph.
Συγκραστος, ἡ, ὸν, commiſtus ſeu miſtus cum, temperatus cum; συγκέραστον, calda aqua, potio medicata. Gl. V.
Συγκρατίζω, & συγκρατίζομαι, cornu ferio, confligo.
Συγκραυσόω, fulmino, fulmine ferio. Δρυὸς συγκραυσθεῖσα κλάδος, Eur. Bac. 1104.
Συγκυρκίζω, contexo.
Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim complector, ſummatim & breviter recenſeo. Οὕτω καὶ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαίωσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις, Xen. Cyr. 8, 4. Πᾶσι δὴ συγκεφαλαιοῦν πολλαὶ πράξεις ὀλίγοις ἐπιστάταις, ib. c. 41. Hinc
Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria complexio, collectio per capita, Ph. æquatio.
Συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, in ſummam redigens.
Συγκεχυμβίλιν, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. gen. verbi συγχύω.
Συγκεχυμβίως, Adv. confuſe, promiſcue.
Συγκηδεμὼν, ονος, ὁ, qui ſimul curat.
Συγκηδεσταὶ, ῶν, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent.
Συγκηδεύω, funero una, una ſepelio.
Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.
Συγκινδυνεύω, f. εύσω, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὅτι ἥδιστα συμπονῶν καὶ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιεν, Xen. Cyr. 7, 28. Τὸν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, Luc.
Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, una vel ſimul moveo, una agito; commoveo, concito, Gl. V. Συνεκίνησαν τὴν ἀλὸν, Act. 6, 12. Ἀμφότερα δ' ὅμως πως ἐπιζητοῦσι τὸ συγκεκινημένον, Longin. 15. Hinc
Συγκίνημα, το, idem quod
Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.
Συγκιρνάω, ῶ, commiſceo, tempero. Συγκιρνᾶς τῷ οἰκείῳ, M. Anton. 9, 6. Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες, Ariſt. Conc. 838.
Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτὸς συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, Luc.
Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.
Συγκλασμὸς, ὁ, idem. A
Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Καὶ κλῆμα ἐπόθει συγκλάσασα τέτταρα, Ariſt. Conc. 1025.
Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, incluſio. A συγκλείω.
Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, junctura. Ab eod.
Συγκλεισμὸς, ῦ, ὁ, concluſio. Ab eod.
Συγκλειστὸν, ῦ, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.
Συγκλείω, f. είσω, concludo, claudo; (2) occludo. Ζῆ, καὶ θανέσθαι ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν, Eur. Hec. 432. Οὐχὶ συγκλείσεις σόμα; id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκλείσαντες ἐν τὰς ἀσπίδας ἐχώρουν, Xen. Cyr. 7, 9. τῷ δύρᾳ, Luc. τὸ στόμα, Ariſt. Θεσμ. 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὸν μέλλοντα πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, Gal. 3, 23.
Συγκλέπτης, ου, ὁ, ſocius furti.
Συγκλήζω, fut. ίσω, idem cum συγκλείω. Οἱ σε καὶ Ἑρμιόναι ἐριδι πυγμᾷ συνεκλήισαν, Eur. Andr. 122.
Συγκληρονομέω, cohæres ſum. A
Συγκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohæres.
Συγκληρος, conſors. Hinc
Συγκληρόω, ſorte eadem conſocio; (2) conſortem do, neceſſitudine ſortis conjungo. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συναρμοζε σεαυτόν, M. Anton. 6, 29. Συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι, Luc.
Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio quorundam eadem ſorte, communio, ſocietas, Gl. Vet. conſortium. A pr.
Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium ſenatorum. A συγκαλέω.
Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, Gl. V. συγκλητικος, ſenator, Gl. V. A
Σύγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, convocatus; (2) indictus. Subſt. ἡ, ſc. βελὴ, ſenatus, impr. Romanus. A συγκαλέω.
Συγκλινὴς, ὁ καὶ ἡ, conſors tori. A
Συγκλίνω, f. ινῶ, v. συγκατακλ.; συνεκλίθη, concubuit, Ph. aor. 1. paſſ. Οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται, Eur. Alc. 1078. Hinc
Συγκλίτης, ου, ὁ, qui ſimul accubat.
Συγκλωέω, conturbo, concutio. Hinc
Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus.
Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo; συγκλύζομαι, inundor. Hinc
Σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyſter.
Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, Appian. B. Civil. 1. de colluvie hominum viliſſimorum, pro quo nonnulli ubique volunt reſcribi συγκλος. Ern.
Συγκλύω, f. ύσω, conſentio.
Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto. Ἡ ὁπλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτῶν ἐκ τῶν ὅλων συγκλωθόμενα, id. 3, 4. Hinc
Σύγκλωσις, εως, ἡ, nexus rerum a fato pendens.
Συγκνισάω, vel όω, una coquo. Athen.
Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.
Συγκοιμάομαι, ῶμαι, ſimul dormio, ſimul cubo;

cubo; (2) concumbo, coëo. Δυσόδμοις θήρσι συγκοιμώμενος, Lyc. 849. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτῃ προσαυδᾶν τῇδε συγκοιμωμένῃ, Soph. El. 276. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὸς, ὴ, ὸν, concubitor, Gl. V.

Συγκοινᾶσθαι, idem quod

Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, una ſum particeps, una communico. Συγκοινωνήσαντές μοι τῆ θλίψει, Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Epheſ. 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, Apoc. 18, 4.

Συγκοινωνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, particeps, conſors.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; συνεκοιτάδησαν, concubuerunt, ex Ph. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκοίτιον, ου, τὸ, concubitus; (2) merces, quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, Ph.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſors tori in eodem lecto cubans. Gl. V. concubina. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκολάζω, f. άσω, ſimul punio.

Συγκολλάω, ῶ, fut. ήσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, concinno; συγκεκόλλημαι. cohæreo, Gl. V. συγκεκόλληται, cohæret, Ph. p. paſſ. συγκεκολλημμένα, cohærentia, Ph. part. Ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συγκόλλων, Ariſt. Veſp. 1035. Hinc

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio, quæ fit glutinamentis.

Συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, conglutinator; (2) concinnator. Ab eod.

Σύγκολλος, ου, ὁ ἡ ἡ, glutine ſociatus ſive conjunctus. Ex σὺν, & κόλλα.

Συγκόλλως, *Adv.* more eorum, quæ glutinata ſunt; (2) concinne, congrue.

Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, ſimul nato.

Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compoſitio, Herodian. confluxus hominum in aliquem locum, habitandi cauſa.

Συγκομίζω, fut. ίσω, conveho, comporto; (2) una porto, ſimul fero aut duco; (3) compono mortuum ad ſepulturam. Οὗτος δὲ φωῶ, τόνδε θ' νεκρὸν χθονὶ μὴ συγκομίζειν, Soph. Aj. 1057. Συνεκόμισαν δ' τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, Act. 8, 2. Τές τε ἰατρὲς τὲς ἀρίστες συνεκομίσατο πρὸς αὐτόν, Xen. Cyr. 8, 20. Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, Luc. Gall.

Συγκομιστήρια, ων, τὰ, feſtum, quo in frugum comportatione ſacra fiebant.

Συγκομιστὸς, ὴ, ὸν, comportatus; (2) collatitius; (3) confuſaneus, ex farina non excuſſa conſtans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, ου, τὸ, genus edulii. A συγκόπτω.

Συγκονίομαι, ῶμαι, in eodem pulvere verſor; (2) colluctor.

Συγκοπιάω, in labore adjuvo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, colliſio, Gl. V. amiſſio repentina omnium virium in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, qua ſyllaba e medio abjicitur. A

Σύγκοπος, ὁ ἡ ἡ, qui viribus defectus concidit.

Σύγκοπος, ον, conciſus. A

Συγκόπτω, f. ψω, concido, Gl. Vet. contundo; contraho, συγκοπεὶς, conciſus, contuſus, aor. 2. part. paſſ. Συγκόψασα τὸ σαυτῆς κόσμον, Xen. Cyr. 6, 25. τινὰ ξύλῳ, Luc.

Συγκορυβαντιᾶν, cum alio Corybantum more inſanire.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem ſ. ſummam colligo. Τὸ εἰς ἓν ξυνηχον συγκορυφῶν τὰ φλίονα, Longin. 24.

Συγκοσμέω, v. κόσμεω. Δοκῶσι συνιχυρεῖν τε ὑμᾶς καὶ συγκοσμήσειν, Xen. Cyr. 2, 15.

Συγκουφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando aut portando. Συμπαραγήχεσθ καὶ συγκουφίζειν, Luc. Toxar.

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέρη σωεκράδαινε πνεῦμα, Arriſtot.

Σύγκραμα, ατος, τὸ, commiſtum ſeu temperatum, quod concrevit ſeu coaluit; (2) portio diluta ſeu miſta ex aqua & vino. A συγκεράννυμι. Unde

Σύγκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatio.

Συγκρατέω. ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, ſervo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chryſoſt.

Σύγκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, commiſtus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum concretum; (2) concentus; (3) interpretatio; (4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, commiſceo, coagmento; ſic vet. & Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρῖναι, conferre, Ph. aor. 1. inf. Πνεύματικοῖς πνεύματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτὲς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτῳ σώματι, Luc. Paraſ. Hinc

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; (2) comparatio duorum inter ſe.

Συγκριτικὸς, ὴ, όν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, *Adv.* adparando, per comparationem.

Συγκρούω, complodo, collido, Gl. Vet. contineo, ſuſtento; (2) conflo more fabrorum ferrariorum; (3) inſtituo, apparo, inſtruo; velut convivium, &c. (4) colligo, congrego; velut copias, milites, it. edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. συγκεκρουμμένος, agitatus, Ph. conflatus, compactus, item, qui eſt compacto corpore, συγκεκρουμμένην, conflatam, Ph. p. paſſ. part. *de Adv.* συγκεκροτημένως, v. ſupra. Σωωμοσίας συγκροῦειν, conjurationem facere, Luc. Σωεκρότησε τῷ χεῖρε, Xen. Cyr. 2, 12. Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod conflatum eſt, coagmentum; (2) agmen compoſitum, manus; (3) conſpiratio multorum.

Συγκρότησις, εως, ἡ, ſuſtentatio, favor, Ph. (2) conjuratio, conſpiratio.

Σύγκροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. concuſſorius.

Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, colliſio. Ab eod.

Συγκρούω, f. ύσω, collido, complodo, committo, Gl. V. confligo; *impr.* eſt modium convertere ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea, quæ celabat. Ἐτη. συγκρέουσιν, confligunt, Ph. Συγκρέειν ἀλλήλους, Thuc. τῶ χεῖρ', Ariſt. Ran. 1147. Μὴ συγκρέειν ἡμας εἰς ἀλλήλως, Appian. B. Civ. 5.

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo, Gl. Vet. occulo. Φθάνοις δ' ἂν ὦκ ἂν ταῖσδε συγκρύπτων δέμας, Eur. Herac. 721. Αὐτὴ γὸ (σκιὰ) αὐτῷ συγκρύπτειν ἐδόκει, εἰ τίς τι ἐν τῷ σώματι ὑδεὲς ἔχοι, Xen. Cyr. 8, 13.

Συγκρύψω, aor. 1. inf. act.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

Συγκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul cum alio adquiro, ſocius ſum in adquirendo.

Συγκτιβεῖζω, f. ίσω, parento, juſta facio. Σωεκτίβιζε ᾧ λαὸς, Apoll.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, compoſſeſſor, Gl. V. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, f. ίσω, ſimul condo, ſimul creo, coloniam deduco.

Συγκτίσης, ου, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. A pr.

Συγκυβευτὴς, οῦ, ὁ, colluſor aleæ. A

Συγκυβεύω, alea colludo, alea ſeu teſſeris ludo cum alio.

Συγκυκάω, miſceo, permiſceo Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς Συγκυκήσας τρύβλιον, Ariſt. Plut. 1109. Σωεκύκα τὰν Ἑλλάδα, id. Ach. 536.

Συγκυκλέω, & Συγκυκλόω, circumdo, cingo.

Συγκυλινδέω, convolvo; Συγκυλινδᾶσθαι, una volutor. Ἀπολογέμβρος ὑπὲρ τῆδ ἀκρασία Συγκυλινδημμένην, Xen.

Συγκυλίω, f. ίσω, una voluto; Συγκολίομαι, una volutor, conſuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγὸς, v. συγκυνηγός.

Συγκωμητίω, ſimul venor. A

Συγκωμητὴς, ὲ, ὁ, id. quod Συγκωμηγός.

Συγκωμηγέω, ῶ, ſimul venor. A

Συγκωμηγὸς, *Dor.* pro Συγκωμαγὸς, ῦ, ὁ, venationis ſocius.

Συγκύπτω, f. ψω, ſimul inclino, pariter incumbo; (2) deorſum adſpicio; (3) incurvus vel inflexus ſum; (4) coëo, conſpiro, conſentio. Καὶ ἦν Συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. Τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ Συγκεκυφὸς, Ariſt. Eq. 850.

Συγκυρέω, ῶ, f. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; Σωεκύρησεν, attigit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Σωεκύρησε γενέδ, Herodot. Hinc

Συγκύρημα, τὸ, quod forte evenit, caſus.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honeſto.

Συγκύρω, f. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. Ex σὺν, & κύρω, *incido.* Μάπως Συγκύρσειαν ὐδῷ ὑπὸ μάνυχες ἵπποι. Il. 23, 435.

Συγκύφων, ὁ, qui ſimul deflectit, qui ſe incurvat. A Συγκύπτω.

Συγκωθωνίζομαι, una inebrior.

Σύγκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſolidus, compactus. Ex κῶλον.

Συγκωμάζω, f. άσω, ſimul comeſſor. A

Σύγκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſocius comeſſationis.

Συγκωμῳδέω, una comœdiam ago, una irrideo, perſtringo.

Συγξαίνω, ſimul carmino vel carpo.

Σύγχαίρω, una gaudeo, lætor cum lætante, Gl. Vet. congaudeo. Συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 2, 17. Συγχαίρῃ πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Σωέχαιρον αὐτῇ, Luc. 1, 58. Καί Σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς, Ariſt. Eq. 1329.

Συγχαρεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imper. act.

Συγχαλκεύω, ære alligo vaſi, &c.

Συγχαρητικὸς, ὴ, όν, ſ. συγχαρτικὸς, gratulatorius. A συγχαίρω.

Συγχαρίζομαι, gratificor.

Συγχειμάζω, f. άσω, una in hibernis ſum, una hiberno; Συγχειμαζόμαι, una tempeſtate jactor; (2) una hiemali frigore infeſtor. Καὶ ταῦτα (ἐμβάδια) Σωεχειμάζετο, Ariſt. Plut. 847.

Συγχειροπονέω, ῶ, ſimul operi manum admoveo.

Συγχειρουργέω, una operor.

Συγχέω, vel Συγχόω, fut. ύσω, confundo, permiſceo, confundendo miſceo, perturbo; unde & triſtitia efficio, &c. τὸ συγκεχυμένον τῷ προσώπῳ, triſtitia in ore conſpicua; Σωίχεεν, permiſcuit, Ph. aor. 1. 3. ſing. Καὶ ταῦτα πάλιν γράμματα Συγχεῖς; Eur. Iph. in Au. 37. Τῷ πάρος Συγχεῖν χάριν, Soph. Trach. 1145. Μάτην δ' ἀδρακες Συγχέαμεν, ἓς ὤμοσα, Eur. Hipp. 1066. Σωεχύθη τῷ διάνοιαν, Heliod.

Συγχιλιαρχὴς, ὁ, tribunus in eadem legione.

Συγχόνδρωσις, εως, ἡ, interventio cartilaginis, quum oſſa coaleſcunt. Ex χόνδρος.

Συγχορδία, ἡ, concentus, concinnitas.

Σύγχορδος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex σὺν, & χορδή.

Συγχορευτὴς, οῦ, ὁ, qui una choros exercet.

Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ una choros exercet. A

Συγχορεύω, f. εύσω, una tripudio, ſalto. Χαρίτεσσι Συγχορεύων, Anacr. 5, 11.

Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſimul præbeo ſumptus,

simul choragus sum, ipse aliquid in choragium confero. A

Σῦχορηγός, ὅ, ὁ, qui simul præbet & submministrat sumtus, aut aliud quid.

Σῦχορτος, ὁ ἡ ὄ, gramine consitus.

Σῦχόω, ῶ, fut. ώσω, humo congesta tego.

Σῦχράομαι, ῶμαι, simul vel una utor, Gl. V. commercium habeo. Οὐ γὰρ σῦχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις, Joann. 4, 9. Εἰς δένδρα φύσιν συνεχρήσατο τῇ ὕλῃ αὐτῶν, M. Anton. 7, 16.

Σύ͂χρησις, εως, ἡ, communis usus, commercium, R. Suic. A σῦχράομαι.

Σῦχρησηριάζομαι, una oraculum consulo.

Σῦχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; σῦχριμφθείς, collisus, aor. 1. part. pass.

Σύ͂χρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo illinitur aliquid. A

Σῦχρίω, f. ίσω, simul ungo.

Συγχρονεῖν, dicuntur, qui eodem tempore vivunt.

Σῦχρονίζω, fut. ίσω, coætaneus sum; (2) commoror. A σύ͂χρονος. Hinc

Σῦχρονισμός, οῦ, ὁ, convenientia temporis, sive ea, quæ in idem tempus concurrunt.

Σύχρονος, ὁ ἡ ὄ, contemporaneus, æqualis.

Σῦχρως, contr. σύ͂χρως, ως, ὁ ἡ ὄ, concolor. Ex σὺν, & χρόα, color.

Σῦχρώζω, f. ώσω, colore imbuo, inficio, *inpr.* attactu.

Σῦχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem, appropinquo, me applico; σῦχρωτίζεσθαι Suidas exponit, appropinquare, se applicare.

Σῦχύω, vel σῦχύω, confundo; σῦκεχυμμένος, confusus, Gl. Vet. p. pass. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία σῦκεχυμμένη, Act. 19, 32, Τί σῦχυθεῖσ' ἔσηκας, ἠνίκ' εὐτυχεῖς; Eur. Med. 1005.

Σύ͂χυσις, εως, ἡ, confusio, commixtio, conturbatio. A σῦχύω. Unde

Σῦχυτικός, ἡ, όν, confundendi vim habens.

Σῦχωνεύω, conflo, Gl. V.

Σῦχώννυμι, & σῦχώνυμι, fut. χώσω, aggere communio, terra adgesta obruo seu tumulo.

Σῦχωρέω, concedo, adsentior, consentio, non repugno, indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignosco, veniam do; σῦκεχώρηκα, concessum est, Ph. p. pass. part. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξῦχωρήσαμεν, Arist. Vesp. 1505. Γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα σῦχωρεῖν πόσει, Eur. E. 1066. Ὁ Κροῖσος μᾶλλον ἄκων συνεχώρησεν αὐτοῖς, Xen. Cyr. 6, 23. Ἡ γὰρ τύραννος ταῦτα σῦχωρήσει; Eur. Iph. in Tau. 743. Hinc

Σῦχώρημα, ατος, τὸ, concessio, venia, adstipulatio.

Σῦχώρησις, εως, ἡ, concessio, remissio, indulgentia, Ph. Ab eod.

Σῦχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Σῦχωρητικός, ἡ, όν, ad veniam dandam propensus. Ab eod.

Σῦχωρία, ας, ἡ, *Att. & Ion.* ξῦχωρίη, ης, ἡ, concessio, indulgentia in cibis ægro largiendis, Suic. Ex σὺν, & χώρα.

Σύ͂χωρος, ος, ὁ ἡ ὄ, confinis. Ph.

Σῦχῶσαι, a. 1. inf. act. v. σῦχώννυμι.

Σύ͂χωσμα, ατος, τὸ, obstructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A σῦχόω.

Σύδην, *Adv.* celeriter & inferendo se cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuose. A σείω, *concito.*

Σύειος, εία, έιον, suillus, porcinus. A σύς.

Σύετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐσύετο, a σύομαι.

Συζάω, ῶ, futur. ήσω, una vivo, in aliquo vivo; Συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, Dem. Πεισθόμην ὅτι κὐ Συζήσομεν αὐτῷ, Rom. 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel σῦζευγνύω, f. ξεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; συνεζευγμένος, annexus, Gl. V. p. pass. part. Ὃν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, Matt. 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, Eurip. Andr. 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, fervefacio; σύζεσον, aor. 1. imperat.

Συζῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro συζᾶν, *contr.* ex συζάειν, a συζάω.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, disputo; (2) altercor, litigo, discepto. Ἐλάλει τε κὐ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, Act. 9, 29. Ἤρξαντο σύζητεῖν αὐτῷ, Marc. 8, 11. Hinc

Συζήτησις, εως, ἡ, disceptatio, disputatio.

Συζητητής, οῦ, ὁ, curiosus scrutator rei, disputator, disquisitor, philosophus, sapiens. Ab eodem.

Συζυγέω, ῶ; συζυγεῖν, & συζοῖχεῖν, verba sunt significantia aciem in versum jugumque directam & compositam. Ἐφ' ὅσον συζυγέντας κὐ συζοιχεῖντας διαμβλεῖν, Polyb. A σύζυγος.

Συζυγής, έος, ὁ ἡ ὄ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi potest. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in Gramm. conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ὁ, ὁ ἡ ὄ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, Gl. V. socius.

Σύζυξ, ύγος, ὁ ἡ ὄ, idem. A συζύγνυμι.

Συζυμόω, commisceo in subigendo, v. c. mel farinæ.

Σύζωμα, τὸ, præparatio, accinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1. συνεζωσάμην, συζωσον ἀνύσας, Arist. Θεσμ. 262.

Συζωοποιέω, una vitam reddo, simul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, Ephes. 2, 5.

Συῆλαι, ών, αἱ, volutabra suum. A σύς.

Συλιώω, ῶ, immunditia sui similis sum, spurcitia porcum æquo. A

Σύλινος, ὴ, όν, porcinis est moribus; (2) stupidus, inisullus. A σύς.

Συθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi σύομαι.

Σύθαν, *impetus fecerunt*, 3. plur. aor. ind. *Ion. & Boeot.* pro ἐσύθησαν.

Σύθι, *festina*, 2. sing. aor. 1. imper. pass. *per Sync.* pro σύθητι.

Συΐδιον, τὸ, porcellus. Dim.

Συκάζω, fut. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio. Τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι, συκάζουσί τε, Arist. 1705. A συκάς.

Συκαλίς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum esu pinguescens. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, morus.

Συκάμινον, ου, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris, Gl. V. συκάμινα, mora. A

Συκάμινος, ου, ὁ, sycomorus, sycaminus, arbor, Gl. V. συκάμινος, morus; quasi ex συκῆ, & ἄμεινον, *melior*, quod fructus ejus ficubus melius sapiat. Hinc

Συκαμινώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, sycamini seu mori speciem gerens.

Συκάριον, το, ficus, Gl. V. Dim. a σῦκον.

Συκάς, άδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.

Συκαστής, οῦ, ὁ, qui ficus legit, seu colligit, Gl. V. συκασταί, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc

Συκάστρια, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix, Hes.

ΣΥΚΕ͂Η, *contr.* συκῆ, ῆς, ἡ, ficus, *arbor*; (2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficubus alo, v. συκόω.

Σύκινος, ίνη, ίνον, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invalidum; (3) calumniator. A συκῆ.

Συκόφυλλον, ου, τὸ, folium ficulneum, Gl. V.

Συκίον, ου, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

Συκίς, ίδος, ἡ, plantarium ficus; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur, Ab eod.

Συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ficis victitat; (2) qui victum sibi parat e sycophantia, Gl. V. Vet. ficarius. Ex σῦκον, & βίος.

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, Arist. Pace. 1338. A

Συκολόγος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, sycomorus.

Συκομορίτης, ου, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex sycomoris.

Συκόμορον, ου, τὸ, sycomorum, fructus sycomori arboris. A

Συκόμορος, ου, ὁ, sycomorus, *arbor*, ficus Ægyptia, de qua Plin. 14. Ex σῦκον, & μόρος, *morus, arbor.*

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, *fructus*; (2) marisca, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, οῦμαι, in ficum convertor, ficosus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ & παῖς.

Συκοπέδιλος, ὁ, vox comica, notans sycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπέδιλος, &c.

Συκοπρίστης, ου, ὁ, ficuum sector, sordidus, avarus. Ex συκῆ, & πρίστης, *sector.*

Συκόπρωκτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui nates habet ficosas. Ex συκῆ, & πρωκτός.

Συκουρός, οῦ, ὁ, ficuum custos. Ex οὖρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantam ago, falso calumnior, falsas delationes comminiscor. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Arist. Ach. 524. Νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τοὺς ξίνας; id. Av. 1437. Συκοφαντῆσαι ἢ Σωκράτῃ σπεύδοντων ἐκείναν, Ælian. V. H. 2, 13. A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falso adfingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, delator. Proprie qui indicat, si quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, & φαίνω.

Συκοφαντητός, ὴ, όν, calumniis seu obtrectationibus obnoxius. A συκοφαντέω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumniosa delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικός, ὴ, όν, ad sycophantam pertinens, calumniosus, calumniatorius.

Συκοφαντικῶς, *Adv.* more sycophantarum, calumniose.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, sycophantria, calumniosa, delatrix. Ἦπερ κὐ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Arist. Plut. 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, idem quod συκοφαντικός.

Συκοφαντωδῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ου, τὸ, ficarium, ficaria, Gl. Vet. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκοφορέω, ficos fero, produco. A

Συκοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ficus ferens, ficuum ferax Ex σῦκον, & φέρω.

Συκόω, ficis pasco; & (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) ficosus fio. A σῦκον.

Συκώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, ficosus, ficui similis.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficosum germen; (2) ficosus tumor. A συκόω.

Συκών, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus consitus, Gl. Vet. ficetum. Ab eod.

Συκωρίς, ίδος, ὁ, v. σύκωρος; (2) sycophanta.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

Συκωτός, ὴ, όν, ficatus, ficubus conditus, Gl. V. συκατον, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, deprædor, spolio. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τ' φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, a συλάω.

Σύλασε, 3. sing. in perf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σ. δαίμων, ἢ ᾠστμος

πότμῳ συλᾷ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἅλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἂν πότε ζώντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ, Soph. Phil. 412. Ὦ παῖ παιδὸς μογερᾶ, συλώμεθα σὺν ψυχῷ ἀδόκως, Eur. Tro. 788. βαρβάρων ὑπο, id. Hel. 606. A σύλη.

Συλεύμενοι, *prædantes*, nom. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro συλέμενοι, a

Συλέω, idem & ab eod.

Συλεύω, ſpolio, deprædor. Ἀδέομαι δὲ κῆρι συλεύειν, Il. 23, 436. Ab eod.

Σ Υ' Λ Η, ης, ἡ, præda, ſpolium; (2) prædatio, direptio.

Συληθείς, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω.

Σύλημα, ατος, τὸ, ſpolia, exuviæ. A συλέω.

Συλήσαντε, *deprædati*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, ſpoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix, Suic. A

Συλητής, οῦ, ὁ, ſpoliator, deprædator, compilator. A σύλεω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, Suic.

Συλήτωρ, ορος, ὁ, v. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

Συλλαβή, ῆς, ἡ, ſyllaba; comprehenſio, quod literas comprehendat. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, fut. ίσω, ſyllabas connecto.

Σύλλαβος, ου, ὁ, ſcil. σανις, index libri.

Συλλαβοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγχάνω, ſimul ſortior; συλλαχών, una ſortitus, a. 2. part. Ex σὺν, & λαγχάνω.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτῆς, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; *it.* conſcius ſum; (4) concipio, *de foemina*; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. a. 2. *In med.* conjicio, conjectura aſſequor, συνειλημμένος, conceptus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Συλλάμβαν' αὐτῆ τὸ στόμα, comprime, Ariſt. Ach. 932. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν φ' ἄνδρα τοῦτον, ib. 210. Συλλήψομαι ὦ τῶδέ σοι κἀγὼ πόνῳ, Eur. Med. 946. Φίλοι ξιφήρεις, ἆρ' οὐ συλλήψεσθ' ἄρτι; id. Or. 1326. Εἴ μοι ξυλλάβοι, χαίροιμ' ἄν, Eur. *Ion.* 332.

Συλλάμπω, f. ψω, ſimul luceo. Hinc

Σύλλαμψις, εως, ἡ, colluſtratio, R.

Συλλανθάνω, una lateo, delitesco, R.

Συλλαφύσσω, f. ξω, ſimul diripio. Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλιν, 1267.

Συλλειαίνω, ſimul lævigo vel polio, *Aret.*

Συλλέγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. paſſ. part. Ὁ Κῦρος συνέλεξε τοὺς στρατιώτας πάντας, Xen. Cyr. 2, 17. ἀθρόους, Eur. Ph. 857. Καὶς τὸς τρίζωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων, Ariſt. Ach. 188. Πνεῦμα συλλέξασα, Heliod. ἔσιαν, Diod. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, ὡς ἔνδον, verſiculos, Ariſt. Ach. 402. Οὐχ ὁρᾶς ὅσον συνειλέχθαι κακόν; id. Av. 301.

Συλλείβω, f. ψω, confundo & miſceo; συλλείβομαι, ſtillo, fluo, in unum confluo, colliqueſco, liquor, Plut. in Æmil. 14.

Συλλειόω, contero, una tero & frio.

Συλλειτουργέω, ῶ, ſocius ſum in obeundo munere publico. A

Συλλειτουργός, ὁ, ὁ, ſocius ſeu collega in obeundo aliquo munere publico.

Σύλλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, conſors tori, conjux.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi συλλέγω.

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.

Συλλεσχολοῦμαι, fut. ήσομαι, ſermocinor ſeu colloquor cum aliquo.

Συλλήδδην, *Adv.* q. d. comprehenſim, in ſumma; ſummatim, Ph. Ὡς ἀγαθὰ συλλήδδην ἅπαντά σοι φέρω; Ariſt. Plut. 645. A συλλαμδάνω.

Συλληπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικος, ὴ, ὸν, qui comprehendere ſeu complecti poteſt; (2) collectivus; (3) qui concipere poteſt. Ab eod.

Συλληπτικῶς, per comprehenſionem, ſubintelligendo. Vox Gramm.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, una nugor, una deliro.

Συλληστεύω, latrocinor.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. συλλαμβάνω.

Συλληφθῆναι, *conceptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Συλλήψη, *concipies*, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexio, prehenſio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio; *de foemina*; (4) Syllepſis, *fig. gramm.* A συλλαμβάνω.

Συλλιπαίνομαι, ſimul pinguesco, ſimul liquor, *Strabo* lib. 5. Συλλιπαίνειν, terram unde fit ferrum, conflare in naturam ferri, quod fit coquendo in fornace. *Pat.* pinguefieri, *Ern.*

Συλλογεύς, έως, ὁ, collector, coactor, Gl. V. legulus. A συλλέγω.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, fut. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, conſidero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τῆς τολμήματος, Plut. Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτὰς, Luc. 20, 5.

Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miſcellaneus, confuſaneus & undique collectus. A συλλογή.

Συλλογισμὸς, ου, ὁ, computatio, penſatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. Syllogiſmus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταὶ, ratiocinatores, Gl. V.

Συλλογιστικὸς, ὴ, ὸν, ſyllogiſticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιστικῶς, *Adv.* more ſyllogiſmorum.

Σύλλογος, ου, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, conſeſſus, Gl. Vet. collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, reprehendo, objurgo, increpo.

Συλλούω, fut. ύσω, ſimul lavo; συλλούομαι, una lavor.

Συλλοχάω, concenturio; (2) in decurias colligo, ſimul colligo. A λόχος.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iiſd.

Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut diſtribuo. Συλλελοχισμένη δυνάμις εἰς ἑκατονταδας, Plut. Hinc

Συλλοχισμὸς, οῦ, ὁ, collectio in re militari.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem manipuli ſeu cohortis ſocius. Ex σὺν, & λόχος.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleſco, alterius dolore moveor. Συλλυπέμενος ὑμῖν, Ælian. V. H. 7. 3. Συλλυπέμενος ὅτι τῇ παρούσῃ τὰ καρδίας αὐτῆ, Marc. 3, 5.

Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, una inſanio.

Συλλύω, f. ύσω, ſimul ſolvo; (2) compono litem ſeu diſſidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψαν, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, Soph. Aj. 1334.

Σύλον, ου, τὸ, ſpolium, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλεόμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro συλεόμενον, a συλέω.

Συλοπία, ας, ἡ, veſtium compilatio ſeu furatio. Ex σύλη, & λοπή, *veſtimentum.*

Συμβαδίζω, una incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, Ælian. V. H. 3, 19.

Συμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi

Συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) tranſigo, paciſcor, fœdus ineo; (4) conſentio; συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβεβηκέναι, obtigiſſe, Gloſſ. Vet. accidiſſe, p. infin. συμβεβηκος, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, Gl. Vet. a. 2. conjunct.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος, Ariſt. Ran. 905. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciſcar, ibid. 176. Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμην ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, Ariſt. Nub. 67.

Συμβακχιάζω, f. άσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebro.

Συμβακχεία, ἡ, ſocia, &

Συμβακχος, ὁ, ſocius bacchanaliorum.

Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. v. συμβάλλω.

Συμβαλεόμενοι, *conjicientes*, nom. plur. præſ. part. med. *Att.* & *Ion.* pro συμβαλλόμενοι.

Συμβάλλετον, 2. dual. præſ. ind. act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjectura; (4) confligo; (5) congredior; (6) paciſcor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes, συμβάλλομαι, *in med.* conjectura aſſequor; (2) rationem ineo, ſupputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; & (5) adjuvo, proſum, in aliqua re comparanda, &c. Συμβαλεῖν ἔπη, κακὰ, Soph. Aj. 1340. Ξυμβάλλεται ᾗ πολλὰ τῶδε δείματος, congruunt cum, Eur. Med. 28. Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἱμάτια, χρύσι', &c. Ariſt. Conc. 446. Βοήθειαν δ' σμικρὰν ξυμβάλλου, Plat. Αἰσχρὸν δέ μοι γυναικὶ συμβάλλειν λόγῳ, Eur. Iph. in Au. 843. Ἀσπονδοισι γὰρ νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν, id. El. 914. βελβήματα πρός τινα, id. Ph. 700.

Σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo perfectam ſententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβάμβαι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, a συμβαίνω pro συμβάω.

Συμβάντας, acc. plur. a. 2. part. act.

Συμβαπτίζω, ſimul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρύνω, una gravo.

Συμβασείω, compoſitionis deſiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, fut. εύσω, una regno, ſimul regnum adminiſtro. Ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν, 1 Cor. 4, 8.

Σύμβασις, εως, ἡ, compoſitio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum; Appian, B. Civil. 5. A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, f. άσω, ſimul fero, una porto; (2) comparo, confero, Gl. V. conveho.

Συμβατήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad compoſitionem ſeu pacificationem pertinens. A συμβαίνω.

Συμβατικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Συμβατικῶς, *Adv.* pacificatorie.

Συμβεβαιῶ, confirmo.

Συμβεβάνει, perf. inf. act. per *Syncop.* pro συνβεβηκέναι, a συμβαίνω.

Συμβεβηκα, *congreſſus ſum*, perf. ind. act.

Συμβεβηκοτας, casu, per accidens. A συμβαίνω.

Συμβεῖ, 3. ſing. aor. 2. conjunct. act. verbi συμβαίνω.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam fœduſque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, inſtruam. Συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσῃ αὐτόν; 1 Cor. 2. ult. Συνεβιβάζετο τότε ἐπ' ἴσῃ ἡ ὁμοία τιμῇ, Heracl. Συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part paſſ.

Συμβίβασις, εως, ἡ, inſtructio, perſuaſio, doctrina, comparatio. A συμβιβάζω. Unde

Συμβιβασμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph.

Συμβιβαστὴς, οῦ, ὁ, conciliator, Ph.

Συμβιβαστικὸς, ὴ, ὸν, pacificatorius.

Σύμβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit, Ph. conjunx.

Συμβιόω, convivo, una vivo. Τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίασε, Ælian. V. H. 9, 1. Τύχη

σωὶ λαμπρᾷ καὶ βασιλικῇ συμβιώσει, Heliod. Hinc

Συμβίασις, εως, ἡ, convictus, conjugium, Ph. contubernium.

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, convictor, contubernalis.

Συμβλαστάνω, una germino, crescо.

Συμβλαστὴς, οῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.

Συμβλήδην & **ξυμβλήδην**, idem quod συλλήδην.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde

Συμβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, collisus.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

Συμβλητέον, conferendum, Ph.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis. Ab eod.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, simul clamo. Οἱ σὺν ἀμφὶ ᾧ Γωβρύαν σωσιβίων αὐτοῖς, Xen. Cyr. 7, 2, 3.

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concursus.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρός τινα, Thuc.

Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex συμβόλαιον, & γράφω.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) syngrapha, unde, Gl. Vet. instrumentum, hinc (3) æs alienum; & (4) pecunia eredita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, ap. Lys. A σύμβολον.

Συμβολὶς, ίδος, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολέω, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc

Συμβόλησις, ἡ, commissura, v. c. per suturam.

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura, Gl. V. congressio, congressus, prælium, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *Adv.* conjecturaliter; ænigmatice, allegorice.

Συμβολοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, symbolas do in convivia; (2) commessationes frequento. Ex σύμβολον, & κόπτω, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, symbolum, indicium, tessera, auspicium, Ph. collatio, Gl. Vet. it. conventum, pactum. Πλῆθός τις ὅτι δόρατος ἤνεγκε σύμβολον ἐλευθερώσεως, Appian. Bell. Civ. 2. A συμβάλλω.

Σύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, obvius. Ab eod.

Συμβόσκω, simul pasco. Ex σὺν, & βόσκω.

Συμβούλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, consiliarius, senator. Hinc

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) suasorius.

Συμβουλεύω, fut. εύσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μοὶ ταῦτα συμβουλεύω, Plat. Ap. Socr. 13. Εἰ Κύρῳ, συμβουλεύσω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, Xen. Cyr. 2, 3. Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, Theog. 37. Σωσεβουλεύσαντο ἵνα Χποκλείνωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 53.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, suasio.

Συμβούλια, ἡ, consilium, consultatio, Gl. Vet.

Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium, Ph. Ex σὺν, & βουλή.

Συμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ex iisd.

Συμβρυχάω, f. εύσω, adjuvo.

Συμβρύζω, simul ejicio.

Συμβρέμω, murmuro.

Συμβύω, constipo, condenso. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, Arist. Vesp. 1104.

Σύμβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Dei, qui in eadem ara colitur.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus. Hinc

Συμμαθητιάω, ῶ, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio.

Συμμαίνομαι, simul insanio.

Συμμαλάσσω, vel απτω, fut. ξω, una mollio, una subigo.

Συμμανθάνω, simul seu una disco, Gl. Vet. condisco. Κἀδεὶς ὀπίσταταί με συμμαθεῖν πόθος, Soph. Aj. 879.

Συμμάρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo. Φῶτε συμμάρψας δύω, Eur. Cyc. 390. δοναξ, Il. 10, 467. Ex σὺν & μάρπτω.

Συμμαρτυρέω, una testor, testimonio meo comprobo. Πρός σὲ καὶ δόμος συμμαρτυρήσειε ὡς ἄμεμπτος ἐν γυνή, Eur. Iph. in Au. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ, Soph. El. 1235. Συμμαρτυρεῖται γὰρ παντὶ ἀκούοντι, Apoc. 22, 18.

Συμμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, una verbero.

Συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω, sum pugnæ socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto a partibus alicujus, defendo, tueor. Συμμαχεῖν τινι, Xen. Cyr. 1, 12. Ὃς, ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ, Soph. Antig. 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, societas in bello, Gl. Vet. auxilium, subsidium. Ab eod. Unde

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, socialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, societas, it. socii, socialis exercitus.

Συμμαχικῶς, socii more, socialiter, ut socium decet.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia in bello, fœderata.

Συμμάχομαι, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ἅπαν εἶδος, contulit, Ælian. V. H. 2, 14.

Σύμμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnæ seu belli socius, commilito; (2) socius. A μάχομαι.

Συμμεθαρμόζω, apto, conveniens alteri reddo.

Συμμεθίστημι, una traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes transeo, in sententiam discedo.

Συμμεθύσκομαι, simul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμελαίνω, una nigrum facio. *Pass.* niger fio.

Συμμελανειμονέω, ῶ, fut. ήσω, simul pullis vestibus indutus sum.

Συμμετρημένως, apta proportione.

Συμμένω, fut. ενῶ, una maneo; (2) consisto, permaneo, duro. Ἀγώνισαι, ἵνα τοιαύτης συμμείνῃς, οἵαν σε ἠθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία, M. Anton. 6, 23.

Συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 Cor. 9, 13.

Συμμερὶστὴς, οῦ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.

Συμμερισμία, ἡ, socia, particeps.

Συμμεσουράνησις, εως, ὁ, situs eorum, quæ simul cœli medium tenent. Ex σὺν, & μέσος, & οὐρανός.

Συμμεταβαίνω, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμμεταβάλλω, & **συμμεταβάλλομαι**, una deficio.

Συμμεταδίδωμι, communico.

Συμμετακινέω, una transfero.

Συμμετακλίνω, ομαι, una accumbo, reclino, &c.

Συμμετακοσμία, una in melius muto, f. melius ordino.

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμεταπίπτω, una concido, intereo una.

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμετατίθημι, una transfero.

Συμμεταφέρω, simul vel una transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, una cum alio tracto vel administro.

Συμμετέρχομαι, concomitor.

Συμμετεῖχεν, 3. sing. imp. ind. act. cum ν a μετέχω.

Συμμετέχω, una particeps sum. Τῆς εὐωχίας συμμετέχειν ἠξίουν, Heliod. Οἵ τε συμμεταχόντες δορὸς, Eur. Supp. 649, χορῶν, id. Bac. 63.

Συμμετεωρίζω, una attollo.

Συμμετεωροποιέω, ῶ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo.

Συμμετίχω, idem quod συμμετέχω. Καὶ ξυμμετίχω καὶ φέρω τἀ αἰτίας, Soph. Ant. 543.

Συμμετοικέω, una alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum deduco.

Συμμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, consors, una particeps. A συμμετέχω.

Συμμετρέω, quantitate accommodo, f. apto alteri. Οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετρεῖται, Plat. Συνεμετρήσαντο ἓξ ταῖς ὁπλολαῖς τοῦ πλίνθου, Thuc. Hinc

Συμμέτρησις, εως, ἡ, commensio, mensio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

Συμμετρία, ας, ἡ, commensus, apta compositio membrorum, modus, proportio, Ph. moderatio, temperamentum. A

Σύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modice temperatus; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σὺν, & μέτρον.

Συμμέτρως, *Adv.* moderate, mediocriter, Ph. modice, satis, congruenter, convenienter.

Σύμπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est contractis semoribus.

Συμπηρόομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμπηρόεται, M, Anton. 8, 20.

Συμπήρωσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἵα τις ἡ σώνησις καὶ συμπήρωσις, M. Anton. 4, 25. A præc.

Συμπήσωρ, ορος, ὁ, consiliarius.

Συμπιτεύομαι, εῦμαι, una ineo consilium; (2) consilium do. Αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμπιτεύεσθαι, Il. 10, 197.

Συμπιχαίνομαι, simul excogito, comminiscor. Τὰ ὀπτήδεια τοῖς στρατιώταις σύμπιχαίνασθαι, Xen. Cyr. 1. 24.

Συμπιαίνω, simul inquino, coinquino.

Σύμπιγα, *Adv.* promiscue, una cum.

Συμπιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permistus, promiscuus.

Συμπιγία, ἡ, commistio.

Σύμπιγμα, τὸ, id, quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit, cinnus. A

Συμπίγνυμι, vel συμπιγνύω, f. πίξω, commisceo, permisceo, socio, Gl. Vet. Βιάζομαι γάμοισι Πρατίος παιδὶ συμπίξαι λέχος, Arist. Θεσμ. 198. Λαμπρὸν ἅλδρα δῶμα συμπίξας τὸ σὸν Eur. Supp. 222. Ὃς ἠρανός μοι συμπεπιγμένος δακεῖ τῇ γῇ φέρεσθαι, id. Cyc. 570. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμπίγνυται, id. Ion. 1052.

Συμπικλέον, commiscendum.

Σύμπικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneus. A συμπίγνυμι.

Συμπίκτως, *Adv.* mistim. A σύμπικτος.

Συμπιμνήσκομαι, simul memini, recordor.

Συμπιμῶμαι, eadem imitor, pariter imitor.

Συμπιμητὴς, οῦ, ὁ, ejusdem rei imitator.

Συμπίξης, 2. f. a. 1. conj. act. v. *Συμπίγνυμι* pro *Συμπίγω*. Unde

Σύμπιξις, εως, ἡ, commistura, consortium.

Συμπίσγω, commisceo; συμπίσγομαι, commisceor. Φεῦγε θαλάτθῃ Συμπίσγειν Ἐρίφων, ναυτίλε, δυσμόρων, Epigr. Οὐδ' ὅγε Πηλεΐδῃ Συμπίσγεται, Il. 2, 753.

Συμπισέω, ῶ, f. ήσω, simul odio prosequor.

Συμπισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem.

Συμπιχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.-verbi συμπίγνυμι.

Συμπιμνύω, simul memini, recordor. Συμπιμνήμόνευε ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, M. Anton. 3, 8.

Συμποιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem capio, R. Συμπεμοιραμμένα, M. Anton, 2, 2.

Σύμπολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, concentor. Ex σὺν, & πολπή.

Συμπολπόω, coinquino, Gl. V.

Συμπονηρεύω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.

Συμπονὴ, ῆς, ἡ, contubernium.

Συμπονῆσαι

Συμμόνιμος, solus sum cum aliquo.
Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. societas, ordo; decuria. Ex σύν, & μέρος. Hinc
Συμμορίτης, ου, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.
Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præest symmoriæ. Ex Συμμορία, & ἄρχω.
Συμμορφή, ἡ, conformatio vel similitudo. A
Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, conformis. Ex σύν, & μορφή. Hinc
Συμμορφίζω, conformo.
Συμμορφόω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, Phil. 3, 10.
Συμμοχθέω, ῶ, simul laboro, simul adfligor adversus. Εἰ δὲ Συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κλαίω, Eur. Iph. in Tau. 692.
Συμμυλόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens. A
Σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A συμμύω.
Συμμύστης, ου, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione, Gl. Vet. consacraneus.
Συμμύω, fut. ύσω, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo.
Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio, miseratio. A συμπαθής.
Συμπαθέω, juxta adficior, adficior alius malis; (2) assentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Heb. 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, ib. 10, 34. A
Συμπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur & angitur ejus malo. Gl. Vet. adfectuosus. Ex σύν, & πάθος, *adfectus*.
Συμπαθῶς, *Adv.* cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione.
Συμπαιανίζω, f. ίσω, simul pæanem canto.
Συμπαιδαγωγέω, simul cum alio pueros instituo.
Συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; (2) cum alio instituo. Συνεπαιδεύτησαν κοινῷ διδασκάλῳ, Ælian. V. H. 13, 44. Ὁ ἡ βία ἡ δημῷ συμπεπαιδευμένος, Polyb.
Συμπαίζω, *Dor.* συμπαίδω, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τοῦ ἑορτοῦ, Arist. Pace, 118. νύμφαις, id. Av. 1103. Πολλαὶ συμπαίσδειν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται, Theocr. 11, 77.
Συμπαιπλήρα, ἡ, sodalis, socia lusuum.
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor. A συμπαίζω.
Συμπαίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro συμπαίζειν, a συμπαίζω. Unde
Συμπαίστης, ου, ὁ, collusor. Hinc
Συμπαίστρια, ας, ἡ, ας, ἡ, idem quod συμπαίκτρια.
Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, collusor. Ab eod.
Συμπαίω, f. σω, simul ferio, impingo, illido. Μίτωπα Συμπαίσαι Βαρκαίοις ὄχοις, Soph. El. 729.
Συμπαιωνίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τὸ παντὸς στρατοπέδου συμπαιωνίζοντος, Polyb.
Συμπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Σύμπαν, τος, τὸ, universum, universitas, summa, Ph. A σύμπας.
Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, una festum seu ludos celebro.
Συμπανεργέω, ῶ, fut. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose facio.
Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.
Συμπαραβύω, fut. ύσω, simul inculco & infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθείς, *Lucian. Piscat.* 5.
Συμπαραγίγνομαι, competitor sum, una candidatus sum.
Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum. Οὐδείς μοι Συμπαρεγένετο, 2. Tim. 4, 16.
Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.
Συμπαραδηλόω, una indico, s. doceo.
Συμπαραθέω, curritando adsector, simul accurro, concurro. Συμπαρίθει ἡ κατόπιν ἡ ὁ Θεαγένης, Heliod. Συμπαραθεῖτε ἄνω ἡ κάτω, Dem. Phil. 1. Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, Aristænet. 1, 16.
Συμπαρακινέω, ῶ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἰδιον χορὸν δίκαιον ἐστὶ χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαρακινεῖν, Arist. Ran. 705.
Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμην Δήμωνα τὸν ἀδελφόν, Dem.
Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; συμπαρακαλοῦμαι, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπαρεκάλει ἡ ἡ εἰς ταὐτὸν τοῦ θήραν τὸν ὦδε αὐτὸν σκηπτόχους, Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαρακληθῶμεν ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12.
Συμπαρακληθῶμεν, a. 1. inf. pass.
Συμπαρακαταλίνω, una in lecto (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.
Συμπαράκειμαι, una adjaceo.
Συμπαρακολουθέω, adsector, comitor. Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς, Plato.
Συμπαρακομίζω, deduco, prosequor.
Συμπαρακύπτω, f. ψω, simul inclinato capite adspicio, una considero, lego, disco.
Συμπαραλαμβάνω, una excipio, una adsumo; συμπαραληφθέντων, adhibitis, Ph. aor. 1. part. pass. Συμπαρέλαβε ἡ εἰς τὸ Συμπόσιον ἡ τὰς ἰδιοξένους, Ælian. V. H. 8, 7. Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, Act. 12, 25.
Συμπαραληφθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
Συμπαραμένω, fut. ενῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαραμένω ὑμῖν, Phil. 1, 25.
Συμπαραμιγνύω, commisceo. Συμπαραμιγνύων ὀπὸν ἡ χύδην, Arist. Plut. 718.
Συμπαραμίσγω, idem.
Συμπαραναλίσκω, consumo, debilito, frango, everto.
Συμπαρανδέω, annuo, adsentior.
Συμπαρανήχομαι, fut. ξομαι, simul nato, una ad latus nato.
Συμπαρανομέω, una delinquo, sceleris socius sum.
Συμπαραπέμπω, f. ψω, una deduco, una prosequor.
Συμπαραπλέκω, simul adjungo, pariter annecto.
Συμπαραπλέω, f. εύσω, simul adnavigo; simul præternavigo.
Συμπαραπόλλυμι, una pereo. Διδιὼς μὴ συμπαραπόλλωμαι διὰ τέτας, Dem.
Συμπαρασκευάζω, f. άσω, una apparo, adjuvo in apparando; simul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, Xen. Cyr. 7, 30.
Συμπαρασπονδέω, una fœdus frango.
Συμπαρασάτης, ου, ὁ, qui una a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A
Συμπαρασατέω, ῶ, adsto; (2) auxilium fero. Δήμητρ', ἀγνῶν ὀργίων ἀναασα, συμπαρασάτει, Arist. Ran. 384. Ὑπογύσαισι σοὶς καρπῷ Βακχείῳ, id. Conc. 15.
Συμπαράτειξις, εως, ἡ, conflictus, prælium.
Συμπαρατάσσομαι, τλομαι, prælior cum aliquo.
Συμπαρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, una observo. Συμπαρατηρεῖν τινα, Dem.
Συμπαρατίθημι, adpono.
Συμπαρατρέφω, simul nutrio; συμπαρατρέφομαι, simul nutrior, Suic. Συμπαρατρέφειν θηρία, Xen.
Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.
Συμπαρατροχάζω, f. άσω, una prætercurro.
Συμπαραφύομαι, prope nascor.
Συμπαρεδράω, f. άσω, simul adsideo.
Συμπάρειμι, una, seu simul adsum. Πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, Act. 25, 24.
Συμπαρεισέρχομαι, simul subingredior, simul irrepo.
Συμπαρεισφθείρομαι, idem.
Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A
Συμπαρεκτείνω, simul extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τῷ νόησιν λεγομένοις, M. Anton. 7, 22.

Συμπαρεόντες, nom. plur. part. præs. *Poët.* pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι.
Συμπαρίπομαι, concomitor. Ἄλλῃ τιμῇ οἱ ὡρέπεσαι ἑκάστοις συμπαρεῖποντο, Xen. Cyr. 2, 7. Καὶ σὺ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ τούτῳ τὸ ἱππικὸν ἔχων συμπαρέπου, ib. 7, 2.
Συμπαρίσασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro συμπαρίστησε, a συμπαρίστημι.
Συμπαρέχω, præbeo. Κωλύει τε τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχεσαι, Xen.
Συμπάρθενος, ου, ὁ, virgo æqualis, sodalis.
Συμπαρίπτημι, simul prætervolo.
Συμπαρίσταμαι, simul adsto, adjuvo.
Συμπάροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, contubernalis. Ex σύν, & οἶκος.
Συμπαρολισθαίνω, simul delabor, prolabor.
Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adsector, adsequor. Ἐπὶ ταῦτα ὡς δεῖ μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 1, 24. Συμπαρομαρτεῖ τοῖς δρόμοις, Heliod. Τοῦτο γὰρ δεῖ συμπαρδομαρτεῖν, Xen. Cyr. 7, 30. τῷ βασιλεύοντι, ib. 8, 47.
Συμπαροξύνω, una irrito, irrito.
Συμπαρορμάω, excito, incito in aliquem.
Συμπαροτρύνω, idem.
Σύμπας, ασα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.
Σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo quid conspergitur. A
Συμπάσσω, f. άσω, conspergo.
Συμπάσχω, simul patior, una adficior, moveor, Gl. Vet. compatior; συμπάσχω σοι, dolet vicem tui & vicem tuam, Ph. Ἐπὶ συμπάσχομεν, ἵνα ἡ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26.
Συμπαταγέω, ῶ, simul strepo, fragorem, strepitum seu crepitum simul edo.
Συμπατάσσω, f. ξω, simul pulso, simul percello & attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν, Eurip. Supp. 700.
Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσασιν, Luc. Gall.
Συμπατριάτης, ου, ὁ, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.
Συμπαχύομαι, una pinguesco.
Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, constringo; συμπεπεδημένος, colligatus, constrictus, p. pass. part.
Συμπείθω, f. πείσω, una persuadeo; (2) persuadeo, suadendo flecto; συμπείθομαι, persuadeor, consentio, idem sentio; συμπείθεται, obsequitur, Gl. V. Εἰ τὰς Θηβαίους συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, Dem. Συμπείσης σεαυτὴν ὅτι πάντα σὺ πάρεστι, M. Anton. 10, 1.
Σύμπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σύν, & πεῖρα.
Συμπέμπω, fut. ψω, simul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τὴν οἰκοπίσω τάχιστα τινά, Xen. Cyr. 4, 3. Οὓς σὺ δεσμὰ, συμπέμπεις ξένην ἔχοντας, Eur. Iph. in Tau. 1334. Πτερόεντα νέον σύμπεμφον ὕμνον, Pind. Ist. 5, ult.
Συμπενθέω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἦλθεν εἰς τάφον παῖδαν, Eur. Her. fur. 1395.
Συμπεπλεγμένος, implicate. A συμπλέκω.
Συμπένομαι, pariter, una laboro cum aliquo.
Συμπεπτικὸς, ἡ, ὸν, concoquendi vim habens, concoquens. A
Συμπέπτω, f. ψω, concoquo.
Συμπερίνω, una perficio, adjuvo in perficiendo; (2) syllogistice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Ξυμπερᾶναι φρονητίδ', Eur. Med. 341. Hinc
Συμπέρασμα, ατος, τὸ, conclusio, complexio, id, quod ex positis vel concessis concluditur & syllogistice efficitur. Hinc
Συμπερασματικὸς, ἡ, ὸν, concludendi vim habens.
Συμπερασματικῶς, *Adv.* concludendi causa, conclusione utendo.
Συμπερασικῶς, idem.

Συμπροάγω, fut. ἄξω, mecum duco, mecum quoquoverſum duco; (2) ſimul circumago.
Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, R. Ex
Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, R.
Συμπεριβομβέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul bombo circumſono, ſimul conſtrepo.
Συμπεριγράφω, circumſcribo pariter, ſ. tollo, coërceo.
Συμπεριδινέω, una circumago.
Συμπερείμι, una ircumeo, ſ. ambulo.
Συμπερέρχομαι, idem, peragro, accommodo, conformo.
Συμπεριέχω, una contineo, complector.
Συμπεριζώννυμι, cingo me, cingor.
Συμπεριθέω, una circumcurſo.
Συμπεριλαμβάνω, ſimul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veſte; *συμπεριλαμβάνομαι*, ſimul adjuvo. Καταζὰς ὁ Παλλὰς ἐπέπεσεν αὐτῷ, ἡ συμπεριλαβὼν, εἶπε, &c. Act. 20, 10.
Συμπερινοέω, ῶ, mente ſimul complector. Μὴ συμπερινοεῖ ὅπηνα οἷα ἡ ὅσα πιθανὸν ὑπάρχειν, M. Anton. 8, 31.
Συμπερινοστέω, ῶ, una circumeo, circumvagor, oberro. Μὴ ἡ κάμηις ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερινοστῶν, Luc. Toxar.
Συμπερισδεύω, fut. εύσω, una luſtro, ſimul colluſtro; (2) una circumeo. Συμπερισδεύειν τῇ σιλικώᾳ, Ariſtot.
Συμπεριστατέω, ῶ, ſimul cum alio circumambulo.
Συμπερισπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexio, complexus, R.
Συμπεριποιέω, adjuvo aliquem in comparando, ſ. conſequendo.
Συμπερισπολέω, ῶ, ſimul in orbem agor.
Συμπεριστρέφω, una circumverto, una circumago, ſeu circumfero.
Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, ſ. circumdo.
Συμπεριτίθημι, una circumpono, ſimul circumdo.
Συμπεριτρέπω, una circumago.
Συμπερυγχάνω, incido in quem, invenio.
Συμπεφαντάζομαι, mente ſimul fingo, imaginor. Μηδέποτε συμπεφαντάζεσθε, τὸ περιεμμένον ἀγαθὸν ἔσεσθαι, M. Anton. 10, 35.
Συμπεφέρω, una circumfero, & circum rapio; & *συμπεφέρομαι*. Τῷ σωλῷ τῇ χύτρα ὁμῦ συμπεφερείς, Lucian. Τρέχω ἁθλίως φορυδεῖς συμπεφερόμενος αὐτῇ αἱ, id.
Συμπεφθείρομαι, una corrumpor, & pereo.
Συμπερίοδος, ᾶς, ἡ, comitatus & frequens adſectatio; (2) familiaritas; (3) obſequium, ad alterius captum accommodatio; (4) conſuetudo quævis, ut compotatio, &c. A *συμπεριφέρω*.
Συμπεριφράττω, una circumſepio, una circumvallo.
Συμπέτομαι, ſimul volo.
Συμπέτλω, idem quod *συμπέπλω*.
Συμπήγνυμι, vel *συμπηγνύω*, fut. ξω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere & coaleſcere facio, cogo. Περὶ οἰκτρὰς πάσδε συμπήξας τάφους, Eur. Supp. 938 Ψεύσαν ἡ πιστὸν σωίπαξε λόγον, Pind. Nem. 5. 53.
Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio ſalio.
Σύμπηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A *συμπήγνυμι*.
Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.
Συμπιέζω, fut. έσω, comprimo, opprimo.
Συμπιλέω, cogo, conſtipo, condenſo. Hinc
Συμπίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio.
Συμπιλητὴς, ἐ, ὁ, qui cogit & conſtipat, qui lanas & villos denſat. Ab eod.
Συμπιλόω, idem quod *συμπιλέω*. Hinc
Συμπιλωτὸς, ἡ, ὸν, denſus, conſtipatus, compactus.
Συμπίνω, bibo cum aliquo. Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κυαιπάλης, Ariſt. Ach. 281. Οἵτινες σωωφάγομεν ἡ σωεπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41.
Συμπιπράσκω, una vendo, venditionis ſocius ſum.
Συμπίπλοιτας, acc. pl. part. pr. v. *συμπίπλω*.
Συμπίπλω, incido, concurro, evenio, contingo; *σωέπεσε*, ruit, Ph. contigit, a. 2. *συμπεπλωκὰς*, lapſus, collapſus, Gl, Vet. Ὅς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσῶν μάχης, ἐκλύεταί με, Soph. Trach. 20. Πολλὴς δ' ἔριδος σωέπεσε κλύδων, Eur. Hec. 119. Ἐμοὶ σὺ συμπέπλωκας εἰς ταὐτὸν λόγε, id. Tro. 1037. εἰς μάχλω τοῖς ἐναντίοις, Heliod. κακοῖς, Soph. Aj. 429.
Συμπιτνέω, idem.
Συμπισδίω, idem credo, aſſentior.
Συμπλάζομαι, ſimul erro.
Συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.
Συμπλακήσομαι, fut. 2. indic. paſſ. verbi *συμπλέκω*.
Σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, Gl. V.
Σύμπλακε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion. & Poët.* pro *συνέπλασε*, a
Συμπλάσσω, fut. σω, confingo, comminiſcor. Γαίης γὰ σύμπλασε φωεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις Παρθένῳ οἰδοίῃ ἴκελον, Heſiod. Θεογ. 571. Σησαμῆ ξυμπλάττεται, Ariſt. Pace, 869.
Συμπλαταγέω, ῶ, manibus complofis ſtrepo, R. Ex *σωὺ*, & *πλαταγέω*, *ſonitum edo*. Χρὴ ἢ συμπλατάγησεν ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν, Hom. Il. 23, 102.
Συμπλείονες, όνων, οἱ ἡ ἡ, complures, plures ſimul collecti, non ſigillatim.
Συμπλεκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. Ἔκλασε συμπλεκὲς πάλαμης γαμφώνυχι πάλμῳ, Nonn. Paraphr. 6, 11. A *συμπλέκω*.
Συμπλέκτειρα, ἡ, copulatrix.
Συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, conjunctivus, copulativus. Ab eod.
Συμπλεκτικῶς, *Adv.* per copulata, copulative, conſerte, contexte.
Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, Polyb. Τῷδε συμπλέγμεθα ξένῳ, Eur. Bac. 800. Hinc
Σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.
Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A *πλευρά*.
Συμπλέω, fut. εύσω, una navigo. Οὕτως ἢ συμπλεῖ τῆδ' ἐμῶν μόχθων χάριν, Eur. Iph. in Tau. 601. Σωμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυσχεῦσιν, id. Her. fur. 1230.
Συμπληγάδες, αι, αἱ, inſulæ, quæ eminus colliſi videbantur. A *συμπλήσσω*.
Συμπλήδην, *Adv.* colliſim. Ab eod.
Συμπληθύω, ſimul impleo, compleo; (2) una multiplico & augeo.
Συμπληθύω, idem.
Συμπλήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, totus; (2) plenus.
Συμπληροῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro *συμπληρόυνται*, a
Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; *συμπληρωθῇ*, conſummetur, Gl. Vet. aor. 1. conj. paſſ. Καὶ ἐν τῷ συμπληρωθῆναι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, Act. 2, 1. Ὥσπερ ἐκ πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον σῶμα συμπληροῦται, M. Anton. 5, 6. Hinc
Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.
Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipſa complendi actio; columnatio, perfectio, Gl. V.
Συμπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.
Συμπληρωτικῶς, *Adverb.* completive.
Συμπλήσσω, vel *συμπλήττω*, fut. ξω, q. d. compercutio, collido.
Σύμπλοια, ας, ἡ, q. d. connavigatio, navigationis ſocietas. A *σύμπλους*.
Συμπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, q. d. connavigatorius, navigationis ſocius. Ab eod.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum conſertio in prælio, figura oratoria. A *συμπλέκω*.
Σύμπλοκος, ὁ ἡ ἡ, complicatus. Σύμπλοκος ἑσμὸς ἦλθ' ὁμοδρόμου ὑψόθι χαίνης, Nonn. P. 6, 10.
Σύμπλους, *contr.* σύμπλεος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui una navigat, navigationis ſocius. A *συμπλέω*.
Συμπνεῦσμὸς, ὁ, conſpiratio, conſenſus, A
Συμπνέω, f. εύσω, conſpiro, conflo, Gl. Vet. (2) uno ſenſu molior, conſentio. Συμπνεῖν τῷ ἀντιέχοντι ἀεὶ, M. Anton. 8, 45.
Συμπνιγὴς, ές, æſtuoſus, præ æſtu ſuffocans. A
Συμπνίγω, fut. ξω, ſuffoco una, & ſtrangulo, comprimo in ſtrangulatione; (2) coarcto & coarctando quaſi ſuffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, Luc. 8, 42. συνέπνιξαν, Marc. 4, 7. *συμπνίγονται*, Luc. 8, 14.
Σύμπνοια, ας, ἡ, conſpiratio, conſenſus. A
Σύμπνους, *contr.* σύμπνους, ὁ ἡ ἡ, qui conſpiravit. A *συμπνέω*.
Συμποδέω, e pedibus colligo, pedes conſtringo. A *πούς*.
Συμποδηγέω, una duco, ſimul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ θεὸς συμποδηγεῖ σωφυλάττων, Plato.
Συμποδίσας, aor. 1. part. act.
Συμποδίζω, fut. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτὰς ἡ συμποδίσας, Ariſt. Ran. 1646. Αὐλὸς γάρ σε συμποδισθεὶς, Plato.
Συμποδοδεσμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. Ex *σωὺς*, *πούς*, & *δεσμὸς*, vel *δεσμέω*.
Συμποθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi *συμπάω*, pro *συμπόω*, *abſorbeo*.
Συμποιέω, una facio, adjuvo, auxilior, ſocietatem cum aliquo jungo; *etiam in med.* in quo eſt etiam, cogere, veluti exercitum.
Συμποικίλλω, variego.
Συμποιμαίνομαι, una, in eodem loco paſcor.
Συμπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, belli ſocius ſum, bello adjuvo. Οὔτ' ἔν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι χρεὼν ἐόντι. Plato.
Συμπολίζω, f. ίσω, in civitatem conflo.
Συμπολιορκέω, una obſideo; (2) una vexo.
Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus una remp. adminiſtrandi; (2) communia reip. jura & inſtituta. A
Συμπολιτεύω, & *συμπολιτεύομαι*, una reipublicam adminiſtro; (2) in eadem cum aliquo civitate ſeu rep. verſor; (3) verſor cum, vivo cum.
Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis.
Συμπολίτις, ιδος, ἡ, idem.
Συμπομπεύω, una pompam duco; (2) ludos una celebro.
Συμπονέω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) ſimul tolero & ſuſtineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι, Eur. Or. 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους, ib. 1213. πατρὶ, Soph. El. 992.
Συμπονηρεύομαι, ſimul cum alio male ago, male perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεύσωμεθα ταῖσιν γυναιξὶ, Ariſt. Lyſ. 407.
Συμπόνως, *Adv.* una laborando, conjunctis viribus.
Συμπορεύομαι, proficiſcor cum, ſum itineris comes. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Luc. 7, 11. πρὸς αὐτὸν, Marc. 10, 1. Συμπορεύσομαι σὺ ἐγὼ, Eur. Iph. in Tau. 1493.
Συμπορθέω, ſimul depopulor. Ὅς σὺ πατρὶ συνεπόρθεις Φρύγας, Eur. Or. 882.
Συμπορίζω, f. ίσω, una præbeo. *In med.* una quæro, una adquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, Dem.
Συμπορπάω, fibula connecto.
Συμποτίσω, juxta profum, ſ. adjuvo.
Συμπόσια, ας, ἡ, compotatio. A *συμπίνω*. Hinc.
Συμποσιάζω, f. άσω, una convivor.
Συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, convivalis. A *συμπόσιον*.
Συμποσιάρχέω, ſum præfectus convivii, ſum magiſter convivii, Ariſtot. A
Συμποσιάρχης, ου, ὁ, magiſter convivii; *impr.* quod fit a ſymbolis. Ex *συμπόσιον*, & *ἄρχων*. Hinc
Συμποσιάρχος, ου, ὁ, idem.
Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magiſtri compotationis.
Συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus ſeu liber de convivio. A *συμπίνω*.

Συμπότης,

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eodem. Hinc

Συμποτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. compotorius, ad compotationem vel compotores pertinens, convivalis; (2) compotationi seu convivio conveniens; (3) compotor, conviva suavis & jucundus.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotatrix.

Συμπόται, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμους, Plut.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A

Συμπράσσω, vel ἀττω, f. ξω, socius sum & adjutor in re aliqua, una facio; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα ἡ ξύμπρακτις, Soph. Aj. 1413. Ἀλλ' ἅπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, Euripid. Iph. in Tau. 983. Σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς, id. Herac. 27. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἂν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, Xen. Cyr. 8, 21.

Συμπράτης, ου, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.

Συμπρεπὴς, ὲς, decens. A πρέπει.

Συμπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega & socius sum legationis.

Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρέσβυτής.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, qui & ipse presbyter & e seniorum simul collegio est.

Συμπριαμαι, coëmo.

Συμπροάγω, fut. ἄξω, mecum adduco.

Συμπραύξομαι, una cresco.

Συμπροέδρος, ὁ, qui una est proedrus.

Συμπρόειμι, simul procedo, simul progredior. Ἐμοὶ μὴ συμπρόεισι σὺν αὐτοῖς ἡ φίλτρα προδώκην, Heliod.

Συμπροέρχομαι, idem.

Συμπροθυμέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem causam incumbo; (2) adjuvo in aliqua re. Οἱ τε ἄλλοι πάντες ἀνεπράμβυοι συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ' ἔφασαν, Xen. Cyr. 6, 6. Ἐξώρμησεν, ὅτε τῶν μάντεων ἐώντων, ὅτε τῶν ἄλλων συμπροθυμουμένων, Plut. in Pelopid. cap. 31.

Συμπρονομεύω, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum.

Συμπροξενέω, in aliqua re consequenda adjuvo. Τῷ θεσπεσίῳ Θεονόῃ χρὴ ζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, Eur. Hel. 145.

Συμπροπέμπω, fut. ψω, una deduco & comitor. Συμπρόπεμπε ὅ τι ἂν τὸν ὁ πατὴρ, Xen. Cyr. 1, 23. αὐτὸς ὅπη τὰς θύρας, ibid. 8, 32. Συμπρόπεμπέ με, Arist. Ran. 401.

Συμπροπίμπλαμαι, a. 1. inf. act.

Συμπροπορεύομαι, prægredior, dux sum.

Συμπροσάγω, una adduco.

Συμπρόσειμι, adhæreo, simul adsum, particeps sum; συμπρόσεισιν, adhæret.

Συμπροσέχω, simul adhæreo.

Συμπροσκυνέω, simul cum alio adoro.

Συμπροσμίγνυμι, accedo, vel colloquendi, vel oppugnandi causa.

Συμπροσπίπτω, simul accido. Τοῦτο ἢ γένοιτ', ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι μὴ συγγενεῖς ἢ δι' ἀγνοιαν, μὴ ἄκοντες ἡμαρτάνεσι, M. Anton. 7, 15.

Συμπροσπλέκω, f. ξω, simul adnecto.

Συμπροτερέω, prior sum, præcedo.

Συμπροτρέπω, cohortor, impello ad quid.

Συμπροφητεύω, una, pariter vaticinor.

Συμπροχέω, profundo, præterea profundo, dicitur & de libatione.

Συμπροχωρέω, una procedo.

Συμπτυκτικὸς, ὴ, ὸν, complicandi & contrahendi vim habens, adstrictivus, constrictivus.

Σύμπτυξις, εως, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. A

Συμπτύσσω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἠλίῳ κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704.

Συμπτυστὸς, ὸν, conspuendus, i, e. contemnendus, qu. a συμπτύω.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, casus; (2) adfectus præter naturam morbum sequens. A συμπίπτω. Hinc

Συμπτωματικὸς, ὴ, ὸν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit.

Συμπτωματικῶς, Adv. per accidens, casu, fortuito.

Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, accidens; (2) collapsio, casus, ruina; (2) incursio rerum eodem definentium, vel q. d. coincidentia. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, Diod.

Σύμπυκνος, ον, bene compactus, firmus.

Συμπυκνόω, compingo, denso.

Συμπυνθάνομαι, simul audio, simul quæro. Συμπυθέσθ (θέλω) σαρθένε θεσπίσματα, Eur. Hel. 335.

Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι μυρίαν πέπλων χλιδὴν, Eur. Rhes. 961.

Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum seu callum cogo; συμπωροῦμαι, concresco in tophum, aut callosam duritiem.

Συμφαγεῖν, una edere; συμέφαγον, una edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγομέν τε καὶ συνεπίομέν αὐτῷ. Act. 10, 41.

Συμφανὴς, ές, ὁ, ἡ, manifestus, apertus. Ex σὺν, & φαίνομαι.

Συμφαντάζομαι, fut. άσομαι, simul animo imaginor, simul concipio.

Σύμφασις, εως, ἡ, multarum stellarum unus emersus & conspectus, seu coapparentia.

Συμφέρῃ, expedit, Ph. convenit, Gl. V. conducit, prodest. Συμφέρῃ αὐτῷ πλεῖν, Plat. πρὸς τὸν τροφὸν, Aristot.

Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, Gl. V.

Συμφόντως, Adv. commode, utiliter.

Συμφόρτος, ὴ, ὸν, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. A

Συμφέρω, simul porto, simul fero; (2) comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse; συμφέρομαι, una moveor; (3) convenio, congruo, alicui, consentio; (4) congredior cum aliquo; (5) coëo; (6) pugno, manus confero; (7) acquiesco in re aliqua; (8) evenio, accido; συμέσονται, profutura, Ph. f. 1. part. συνῆνεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνηνέχθη, evenit, contigit, aor. 1. pass. Ψυχὴν βιάζ' ἁ τάμὰ ζυμφέρειν κακά. Eur. fur. 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλῃ ξυνοίσει, melius cedet, Arist. Nub. 594. Αὐτή τε πάντα συμφέρω' Ἰάσονι, adjuvans, Eur. Med. 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, id. Herac. 919.

Συμφεύγω, una fugio. Σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις, Eur. Her. 26. Συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρὶ, id. Ph. 1673.

Σύμφημι, adsentior, consentio, comprobo, adstipulor, fateor. Ξύμφημι δή σοι, Soph. Aj. 278. Ξυμφήσουσι σοφοί μοι, Eur. Hipp. 270.

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adstipulator, testis. A σύμφημι.

Συμφθέγγομαι, concino, de musicis.

Σύμφθογγος, ον, consonus. A pr.

Συμφθείρω, simul perdo; (2) everto, labefacto.

Συμφθίνω, una diminuor, simul decresco. Συμφθίνουσι γὰρ ἡ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, Theophr.

Συμφιλέω, simul amore prosequor. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συμφιλία, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia, R.

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.

Συμφιλολογέω, ῶ, una studiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, disserо.

Συμφιλονεικέω, simul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, una operam do philosophiæ, una philosophor, una de rebus eruditis disputo. Βουθος τι, ὦ συνεφιλοσόφησαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, Strabo lib. 16.

Συμφιλοτιμέομαι, ἠμαι, f. ήσομαι, simul magno studio contendo.

Συμφλεγμαίνω, simul æstuo vel intumesco. Συμφλεγμαίνουσι φλέβες. Aret.

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς, Lyc. 1157. Σύμφλεκτε δάκματα Πενθέως, Eur. Bac. 596. Ἀμφὶ πρύμναις συμφλεχθήσεται, Lyc. 287.

Συμφλογίζω, f. ίσω, simul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor.

Συμφοβέω, una terreo.

Συμφοιτάω, ῶ, ήσω, ventito, Ph. commeo; (2) sum condiscipulus, Hinc

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiscipulatus, Gl. Vet. (2) congressus, conventus.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus; (2) congressus particeps.

Συμφονεύω, simul cum alio interficio. Συμφονεύειν παῖδ' θέλω σοι, ἐπεισελθὼν δόμοις, Eur. Ion. 888.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, & quidem in utramque partem; sed inpr. (3) infelix eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium, unde (4) de singulis formis malorum, de tristitia, odio, morte, &c. A συμφέρω. Hinc

Συμφορμίνω, calamitatem alicujus deploro, R.

Συμφορόω, ῶ, f. άσω, idem.

Συμφορέω, ῶ, f. ήσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκάμματα ἡ λοιδορίας συμφορήσας, Dem. Οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορημένος, Luc.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, calamitas.

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congestum est, congeries. A συμφορέω. Unde

Συμφόρησις, εως, ἡ, coacervatio; (2) multitudo collecta. Τὴν νόσον ἡ τῶ χωριτικῶ πλήθως εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἐργάζεται. Plut. in Pericl. cap. 34.

Συμφορητὸς, ὴ, ὸν, congestus, conflatus.

Σύμφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, Adv. commode, utiliter. Πλέτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον, Arist. Plut. 1162. A σύμφορος.

Συμφραδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui una consilia agitat, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors. A

Συμφράζομαι, fut. άσομαι, simul consulto, seu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσατο, una consultavit, aor. 1. Poët. & Ion. pro συνεφράσατο. Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται, Soph. Antig. 370. Συμφράσατο βουλὰς, Il. 1, 537. μῆτιν, Hesiod. Theog. 471.

Συμφράσασθαι, a. 1. inf. med.

Συμφράσσω, vel άττω, fut. ξω, consepio, communio.

Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem sum mente, consentio, adsentior, conspiro; (2) una intelligentia concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφρονήσαντες ὅτι δόλῳ, Polyb. Συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῷ, Anton. 8, 45. Τὰ πολέμιον ἀλλήλων φρονοῦντα τοῖς τόποις τῇ διανοίᾳ συμφρόνησε, Aristot. Hinc

Συμφρόνησις, εως, ἡ, consensio, consensus.

Συμφρονίζω, idem quod simplex.

Συμφροντίζω, pariter curo.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A συμφρων.

Σύμφρων, ονος, ὁ, qui una custodit. (2) custos, defensor.

Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Σύμφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui eadem est mente, qua alius; conco s, consentiens. Ex φρήν.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, exsilii comes.

Συμφυσήσαι, *una enatæ*, rom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύω.

Σύμφυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύω. Hinc

Συμφυΐα, ἡ, concretio, coalitus.

Συμφύλαξ, κος, ὁ, consors custodiæ, excubiarum.

Συμφυλάσσω, vel ἀτλω, f. ξω, una cust dio; (2) una conservo. Τὼ ἱερὰν συμφυλάττειν, Xen.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.

Συμφύρδην, *Adv.* commixtim, confuse, promiscue. A συμφύρω. Unde

Συμφυρτός, ή, ὁ ἡ ὁ, commixtus, confusus.

Συμφύρω, commisceo, confundo; Συμπεφυρμένος, commistus, confusus, perf. pass. part. Ὁ δ' ἀεικέστι πλαγῇς Πὰν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης, fœdabat, Theocr. 22, 111. Ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ, Lyc. 293. Ἅιμα δ' ἐξ ἄκρε ἔσαζε κρατός, συμπεφυρμένον πυρί, Eur. Med. 1202.

Συμφυσάω, una sufflo, vel inflo; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα, Arist. Eq. 466.

Σύμφυσις, εως, ἡ, coalescentia, concretio, consociatio, cohærentia; v. c. naturalis ossium unio, qua ossa inter se uniuntur. A συμφύω.

Συμφυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; συμπεφυτευμένος, implantatus, ingenitus, perfect. pass. part. Ἐδοι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ ἡ ξυμφυτεῦσα τέρψον, Soph. Oed. Tyr. 355. Συμπεφυτευμένα τῇ ψυχῇ ἡδοναὶ, Xen.

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Consolida major. A συμφύω. *Angl.* **Comfry.**

Σύμφυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat.* insitus, de consuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui coire potest, sociabilis; (5) similis, similitudine conjunctus; (6) consentaneus, non abhorrens. A

Συμφύω, coalescere facio, coagmento; συμφύομαι, coalesco, cohæresco, complector, complexus hæreo; συμπεφυκὸς, concretum, Ph. perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, Ælian. V. H. 3, 1. Συμφυόμενος τοῖς χαρίεσι δακτύλοις ἐχάρην ἀνω, Plut.

Συμφυῶς, *Adv.* more eorum, quæ congenita sunt, cum tali coalescentia, qualis est rerum congenitarum; h. e. firme, tenaciter, constanter, v. σύμφυτος, 2).

Συμφωνέω, consono, concino. Gl. V. convenio, pacisco, Gl. Vet. συνεφώνησα, pepigi, Gl Vet. aor. 1. συμπεφωνημένον, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. pass. Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, Act. 15, 15. τῷ προστάγματος, Matt. 18, 19. δηναρίου τινὸς, ib. 20, 13. μετὰ τοῦ ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, ib. ver. 2. Καὶ ὧδε ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι, M. Anton. 8, 18. Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίε; Act. 5, 9. Hinc

Συμφωνηθείς, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1. part. pass.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis seu soni consensus; (2) consensus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia; concentus, Ph. consensus, assensus, consensio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A

Σύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, voce seu sono cum alio consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, consentaneus, conveniens. Ex σὺν, & φωνὴ.

Συμφώνως, *Adv.* voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, Gl. Vet.

Συμφωτίζω, f. ίσω, collustro, simul illumino. Ex σὺν, & φῶς, *lux*.

Σύμψαλμα, τὸ, concertus musicus instrumentorum & vocum. A ψάλλω.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus sum.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non apparent amplius; deleo, contero. Εἰτ' οὖν πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι, Arist. Nub. 971.

Συμψελλίζω, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, supputo, Gl. Vet. computo; συμψηφίζεται, computat, Phil. Συνέψηφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19.

Συμψηφιστὴς, οῦ, ὁ, computator. A pr.

Σύμψηφος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens. Gl. Vet. assensor.

Συμψήχω, corrado, contero.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, consusurro, una susurro.

Συμψοφέω, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do; (2) collisione, v. c. armorum strepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem animi & sententiæ est, unanimis. Ex ψυχή.

Συμψύχω, una refrigero.

ΣΥΝ, *præp.* cum. *In comp.* una, pariter, eodem tempore; *it.* cum de pluribus sermo, ut πολλοὶ συνήκουον, *multi audiverunt*, sæpe tamen redundat. *Itaque usus semper consulendus.* Σὺν χρόνῳ, sero, Soph. Trach. 204.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, a συνάγω.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imper. act. *Att.* pro συνάγετε.

Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro συναγών.

Συναγανακτέω, simul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκλησις, εως, ἡ, indignatio communis, condolescentia. A præc.

Συναγαπάω, amore communi prosequor.

Συναγγέλλω, simul nuncio, R.

Συνάγγελος, ε, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis socius.

Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε στρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, Xen. Cyr. 8, 44. Ἑλλήνας ἅπαντας, Arist. Plut. 583. Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασι, Ælian. V. H. 4, 14.

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; Συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo. Οὔτε τὸ συναγελάζεσθαι, ἅτε τὸ τρέφεσθαι, &c. M. Anton. 6, 12. Hinc

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, Gl. Vet.

Συναγελαστικὸς, ἡ, όν, congregabilis.

Συναγέννητος, & συναγέννητος, ον, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

Συνάγδην, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro Συνηγέρθησαν, a Συναγείρω.

Συνάγκεια, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter se conveniunt. Ex σὺν, & ἄγκος, *vallis*.

Συναγλαΐζω, orno etiam per v. c. verba.

Συνάγμα, ατος, τὸ, sedimentum, lotii collectio. A Συνάγω.

Συναγνοέω, pariter ignoro.

Συναγοράζω, coëmo, Ph.

Συναγόρευσις, ἡ, adstipulatio, ejusdem rei, causæ defensio; (2) patrocinium, defensio in judicio. A

Συναγορεύω, adstipulor, adsentior, eandem causam v. c. in senatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ὀργαῖς, Isocr. Χρυσάντας ἠ συναγορεύων αὐτῷ, ὧδε ἔλεξεν, Xen. Cyr. 4, 2. 17.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, ίδος, Synagris, *piscis*.

Συναγρόμενος, congregatus; pro Συναγειρόμενος. A Συναγείρω.

Συναγρόμενοι, nom. pl. præs. part. med. v. poetici Συνάγρομαι pro Συναγείρομαι.

Συναγωγμὸς, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul collectus, R.

Συναγχη, angina, Ph. Ex ἄγχω. Hinc

Συναγχικὸς, ἡ, όν, angina laborans.

Συνάγω, f. ξω, confero, cogo, congrego, contraho, colligo, recolligo, adgrego, redigo, corrado, concilio, aduno, Gl. V. Συναγαγεῖν, coadunare, conflare, Ph. a. 2. inf. Συνάγαγε, confer, coge, Gl. V. imperat. Συνηγμένα, congesta, Ph. perf. part. pass. Συναχθὲν, adunatum, Ph. a. 1. part. pass. Συναγειν πλείστων δύναμιν, Isocr. τὸν ἐκκλησιαν, Luc. Πάντα δὴ ἐν ἡματι τῷδε Συνήγαγεν, Eur. Ph. 1573. Τὰς ὀφρῦς Συνήγομεν, contraximus, Arist. Nub. 582. Συνηγμένοι, Act. 4, 31. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, Matt. 13, 2. Συναχθήσονται οἱ ἀετοὶ, Matth, 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc fit Συναξα, a. 1. confregi.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, collector, coactor, congregator, Philoxen. conciliator.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, cœtus, concilium, conventus, synagoga, schola, dicitur & de sinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus, Gl. V. collectilis.

Συναγώγιον, convivium e symbolis.

Συναγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius sum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, una cum alio certo, certamen adjuvo, certaminis socius sum; (2) opem fero, auxilior, Ph. concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τοῦ θεοῦ εὐμβρὲς, ἡ τὸ σὸν τύχης ὑμῖν Συναγωνίζεσθαι, Dem. Phil. 1. Εὐριπίδην κἀντὶ ξυμπαγνιζόμενον, Arist. Θεσμ. 1070. Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis socius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem seu fratres habet.

Συναδικέω, injuriæ inferendæ socius sum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps sum.

Συνάδω, f. άσω, f. Συναισω, concino, consono; (2) consentio, adstipulor. Μᾶσαι Πιερίδες, Συναείσατε τὸν ῥαδινὸν μοι Παῖδ', Theocr. 10, 24. Συναδέτω ἡ Χαρις ᾠδαῖς, Arist. Av. 865.

Συνάθλος, ου, ὁ ἡ ὁ, certaminis socius & adjutor.

Συναθλέω, simul certo, sum certaminis particeps aut adjutor. Αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Συνήθλησάν μοι, Phil. 4, 3.

Συνάθλος, ὁ ἡ ὁ, idem quod Συνάθλος.

Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. Συνήθροισεν, collegit, contraxit, Ph. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. part. pass. Συναθροισθέντες, adglomerati, Ph. aor. 1. part. pass. Οὓς συναθροίσας, Act. 19, 25. Οὓς ἦσαν ἱκανοὶ Συνηθροισμένοι, ibid. 12, 12. Συναθροίσειν εἰς ἓν, Arist. Lys. 587. συναθροίσαι στρατῷ, Enr. Rhes. 612. Hinc

Συνάθροισις, εως, ἡ, congestio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, Ph.

Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph.

Συναθροισμὸς, ὸ, ὁ, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῷσιν δεῖ Συναθυρεῖν, Moloh. 2, 30.

Συναΐδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, coæternus, una æternus.

Συναικλεία, ἡ, convivium. Vox Dor. ab ἄικλος. *Ern.*

Συναίκτιν, 3. dual. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro Συνῴκτιν, a Συναίρω.

Συναίρω,

Συάιμ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, conſanguineus, frater vel ſoror. Ex σὺν & αἷμα, ſanguis.
Συαίμων, ον@ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Συαισησις, εως, ἡ, adſenſus, conſenſus. A Συαισάνω.
Συναινέτης, ε, ὁ, comprobator, adſtipulator. A
Συναινέω, ῶ, fut. ἐσω, adſentio, conſentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' ἐχὶ φείσῃ κἠ συναινέσεις ἐμοὶ ; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνεν, Xen. Cyr. 4, 13. Βέλομαι ἦ, ἔφη, Ζεὺ τῇ τε πατρὸς γνώμῃ κἠ τῇ τ' μητρὸς ταῦτά σοι συναινέτω, ib. 8, 36.
Συναίνυμαι, ſimul capio, colligo.
Συναίρεμα, τὸ, contractio. Vox Gramm.
Συναίρεσις, ἡ, idem ; (2) complexio. A
Συναιρέω, ſimul affligo, everto, conficio ; (2) ſimul amplector, contraho in unum ; συνῃρημέν@ος, contractus, perf. paſſ. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνῃρέμην σοι φόνῳ ματρὸς, Eur. Or. 749. Συναίρει δόρυ, id. Rheſ. 494.
Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo ; (2) adjuvo, opitulor ; συναράμεν@ος, opitulatus, aor. 1. med. Συναίρῃ μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.
Συναισθάνομαι, f. αἴσομαι, una ſentio, i. e. ſenſu percipio. Συναισθάνεσθε κἠ συναλγεῖν ἀλλήλοις, Plut.
Συναίσθησις, εως, ἡ, conſcientia morbi, ſive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore ſuo minus recte habent, ipſe ſenſum obtinet. A Συναισθάνομαι.
Συναΐσσω, fut. ξω, ſimul irruo. Καί τε Συναΐκτιλω (3. dual. pl. p.) ὠσεὶ ζωοὶ ὣς ἐόντες, Heſiod. Ἀσπ. 189.
Συναιτία, ας, ἡ, cauſa ſocia, ſocietas culpæ ; (2) in bonam partem, cauſſa adjutrix vel cauſſa adjuvans. Ex Σὺν, & αἰτία.
Συναίτιον, ε, τὸ, idem. A
Συναίτι@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul cum alio vel aliis in cauſſa eſt alicujus rei auctor. Ab αἰτία.
Συναιχμάζω, una bellum gero, interſum bello ſ. prælio.
Συναιχμαλωτίς, ίδ@ος, ἡ, captivitatis ſocia, pariter captiva.
Συναιχμάλωτ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, captivitatis ſocius.
Συναιχμή@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſocius in bello, commilito. Ex Σὺν, & αἰχμή.
Συναιωρέομαι, una attollor in altum. Hinc
Συναιώρησις, εως, ἡ, ſublatio in altum facta pariter.
Συνακμάζω, f. άσω, coadoleſco, ſimul vigeo & ætate floreo.
Συνακολαζαίνω, fut. ςήσω, una intemperanter vivo, ſ. inſolenter, laſcive ago.
Συνακολουθέω, una ſequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαί αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 45. Πείθειν δ' (ἐκέλευσε) ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἰκαδε, Ariſt. Plut. 43.
Συνακόλουθ@ος, ε, ὁ, comes.
Συνεκοντίζω, fut. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio.
Συνακούω, ſimul audio.
Συνακρατίζομαι, una jento ; una offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.
Συνακροάομαι, ſimul audio.
Συνακτέον, brevi dicendum.
Συνακτήρ, ῆρ@ος, ὁ, collector, contractor ; (2) genus femoralium. A συνάγω.
Συνακτήριον, ε, τὸ, accumulatio. Ab eod.
Συνακτικός, ἡ, όν, collectivus, coactivus, congregativus, aptus ad colligendum ſeu cogendum ; τὸ συνακτικον, vis conciliandi in oratore, ſ. perſuadendi. Ab eod.
Συναλαλάζω, fut. ξω, ſimul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες ὑμφαίοισι Καδμεῖοι ποτὲ λωτῷ συνηλάλαξαν, Eur. Herc. fur. 11.
Συναλγέω, ῶ, fut. ήσω, condoleo, una doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, Eurip. Rheſ. 808. Τότε ξυναλγεῖν χρὴ σ', ὅτ' ἀλλύμλω ἦθ, id. Alc. 629. Ξυναλγεῖν μοι τῶδε τυπεῖς, Soph. Aj. 255. τύχας, Id. 283. γάμων, Pind. Iſt. 8, 103.
Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
Συναλειπλικῶς, per Synalœphen. A
Συναλείφω, fut. ψω, collino ; (2) commiſceo, confundo, in unum contraho ; (3) expugno, deleo, obliteio. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, Ariſtot.
Συναληθεύω, f. εύσω, ſimul ſum verus. Συναληθεύειν τὰς προτάσεις, Ariſtot.
Συναλήθω, commolo, Gl. V.
Συναλθάσομαι, una curo, ſano.
Συναλθέομαι, idem.
Συναλιάζω, idem quod
Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo ; συναλίζομαι, congregor, ſimul convenio ; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. paſſ. Τίς δ' αὖ ξυναλίαζε πόνδε ἢ τόλον ἢ τᾶν γυναικᾶν ; Ariſt. Lyſ. 93. Συναλιζόμεν@ος παρῆγγειλαν αὐτοῖς, Act. 1. 4.
Συναλίσκω, ſimul capio.
Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάτω.
Συναλλαγμα, ατ@ος, τὸ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc
Συναλλαγματικὸς, ἡ, όν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.
Συναλλαγματικῶς, Adv. per commercia, per contractus.
Συναλλακτὴς, ῆ, ὁ, conciliator ; (2) conſors, ſocius negotiationis, ſimul contrahens.
Συναλλακτικός, ἡ, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus ſeu efficax.
Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A
Συναλλάτω, fut. ξω, paciſcor cum aliquo, contraho pactiones ; (2) congiedior cum aliquo, rem habeo ; (3) concilio, reconcilio ; συνηλάγμαι, conciliatus ſum, a. 2. paſſ. Εἰ χρή τι κἀμὲ, μὴ συναλλαξάιτα πω πρέσβειε ςαθμάδῃ, Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' αὐτιάζω, πρὸς τ' ἐφεςίᾳ Διὸς, εὐῆς τε τ' σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοὶ, id. Aj. 493. Ἐλέγω συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγῶμεν πρὸς ἐκείνες, tranſigere, Thuc.
Συναλλοιόω, ſimul immuto, diverſum reddo.
Συνάλλομαι, una ſalio, Gl. V. conſilio.
Συναλοιάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μέχρι συνηλοίωσε παρθία, Theocr. 22, 128.
Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio ; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.
Σύναλ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, conſalineus, Ph. commenſalis, convictor. Ex σὺ, & ἅλς, ſal.
Συναλύω, f. ύσω, ſimul vagor & temere exſpatior, Suic. Συνεπλανᾶτο κἠ συνήλυε. Plut. in Anton. cap. 29.
Συνάμα, ſimul cum.
Συναμαθύνω, una perdo.
Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.
Συναμαρτάνω, ſimul erro, una erro.
Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.
Σύναμμα, ατ@ος, τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.
Συναμπέχω, & συναμπίχω, tego, occulto.
Συναμπιχμαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, κἠ συναμπίχῃ κόρας ; Eur. Her. fur. 1115.
Συναμπρόω, una traho, ut jumenta trahunt plauſtrum, in trahendo adjuvo ; Ariſtot. hiſt. an. 6, 24, Plut. in Cat. Maj.
Συναμύνω, una opitulor. Τέτω συναμύνειν, εἰ τὶς ἐκ δόμων λαβὼν οἰχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.
Συναμφιέζω, veſtio, tego.
Συναμφότερον, utrumque ſimul.
Συνάμφω, ſimul ambo.
Συναμωρέω, ῶ, lædo, vaſto ; potius σιναμωρέω.
Συναναβαίνω, ſimul adſcendo, coadſcendo ; συνανέβην, coadſcendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱρόσολυμα, Marc. 15, 41. Κόρω συνανέβη, Ælian. V. H. 3, 17.
Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.
Συναναβλαςάνω, una germina protrudo.
Συναναβοάω, una exclamo, vociferor. Συναναβήσαν ἢ αὐτῇ κἠ αἱ δμωαὶ, Xen. Cyr. 5, 1.
Συναναβόσκομαι, una alor, una adoleſco.
Συναναγινώσκω, ſimul lego.
Συναναγκάζω, f. άσω, ſimul cogo ; concogo, Gl. V. Κρίναντες συναναγκάζεσι σώσαιλα ςεφανῶν, Polyb. Ἔγνω φύσει συναναγκάζῃ ταῦτα μάλιςα φιλεῖν, Xen. Cyr. 7, 29.
Συναναγνωσις, εως, ἡ, q. d. una vel ſimul lectio, R. A συναναγινώσκω.
Συναναγράφω, una in litteras refero, una adſcribo in numerum.
Συναναγυμνόω, ῶ, ſimul nudo.
Συναναγω, una abduco, ſ. aveho.
Συναναδίδαμι, una diſtribuo, una digero.
Συναναδίπλωσις, conduplicatio, Gl. V.
Συναναζεύγνυμι, una proficiſcor, comes eo.
Συναναζέω, f. έσω, confervefacio ; (2) fervere facio. Ἄλλο ὅπδες ὕδαρ συναναζέσον αὐτῷ, Dioſc.
Συναναιρέω, ſimul tollo. Συναναιρεῖ πάντως κἠ Ϝάτδαν, Longin. 2.
Συναναπλώ, una revertor.
Συναναπίπτω, ſimul accumbo vel diſcumbo. Συναπέκειτο τῷ Ἰησοῦ κἠ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, Matt. 9, 10.
Συναναρράγνυμι, ſive συναναῤῥάω, f. ῥάσω, una permiſceo, commiſceo, attempero. Πίνειν ὑπὸ χρυσῆς φιάλης κανείου κἠ ἀκονιτω συναναῤῥαθεῖσαν φιλοτησίαν, Luc. Gall.
Συναναπίνυμαι, idem.
Συναναπεφαλαιόω, una repeto ſummatim, una in ſummam contraho.
Συναναπινέω, una commoveo.
Συναναπλίνομαι, ſimul accumbo, alicui accumbo. Ἐπέλθοις συναναπλίνεσθαι μετ' αὐτῶν Luc. Af.
Συναναπολογοῦμαι, conſcius ſum alicui.
Συναναπομίζω, ομαι, una reſtituo, in reſtituendo alicui aliquid adjuvo.
Συναναπόπλω, fut. ψω, ſimul retundo.
Συναναπρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatura. A συναναπεράννυμι.
Συναναπυπλέω, idem quod
Συναναπυπλόω, ſimul revolvo.
Συναναπαμβάνω, recipio.
Συναναπίσκω, una ſumptum facio ; (2) una conſumo, ſimul abſumo. Συμβωθεῖ τὰ μὴ συναναλίσκων, τὰ ἢ συμπράτλων, Xen.
Συναναμίγνυμι, f. ξω, ſimul commiſceo ; (2) commiſceo. Μὴ συναναμίγνυσθε πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Hinc
Συναναμιξις, εως, ἡ, commiſtio, conjunctio.
Συναναμιμνήσκω, ſimul in memoriam revoco.
Συναναπαύομαι, ſimul quieſco, ſeu requieſco, una cum alio quieſco, una refocillor. Συναναπαύσωμαι ὑμῖν, Rom. 15, 32.
Συναναπείθω, fut. πείσω, ſimul ſuadeo, una hortor.
Συναναπέμπω, dimitto.
Συναναπέρχομαι, ſimul abeo Aret.
Συναναπίπλημι, pariter repleo.
Συναναπίπλω, coaccumbo, ex Ph.
Συναναπλάττω, f. άσω, ſimul confingo.
Συναναπλέκω, implico, intexo.
Συναναπλήθω, ſimul impleo, una compleo.
Συναναπληρόω, ῶ, idem.
Συναναπράττω, una exigo.
Συναναπράζω, ſimul rapio, corripio, trahendo ſc. ſurſum.
Συναναῤῥιπτέω, una ſurſum & in ſublime jacio.
Συνάναρχ@ος, ε, ὁ ἡ ἡ, una cum alio carens principio, coæternus.
Συναναςκάπτω, f. ψω, ſimul effodio.
Συναναςπίζω, fut. ίσω, ſimul dimico.
Συναναςομόομαι, una effundor per oſtium, f. idem quod αναξ.
Συναναςρέφω, f. ψω, una revertor, una refero pedem ſeu retrocedo ; συναναςρέφομαι, converſor, Gl. V. Συναναςρέφομαι σοι, Plut. Hinc
Συναναςροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio ; (2) converſatio ſeu conſuetudo quotidiana cum aliquo.
Συναναςώζω, f. άσω, ſimul adjuvo in conſervando ; (2) ſimul reſtituo priſtinæ incolumitati, una ſervo.

Συναναπίλλομαι, coorior, una orior.
Συναναπήκω, colliquefacio, R.
Συναναπίθημι, una donarium pono, ſ. conſecro.
Συναναπολή, ῆς, ἡ, conjunctio exortus. A συναπίλλω.
Συναναπρέφω, ſimul nutrio, una alo ſeu educo; συναπεπράφη, connutritus eſt, aor. 2. paſſ.
Συναναπρέχω, una procurro.
Συναναπρίω, fut. ψω, ſimul contero.
Συναναφαίνω, una oſtendo.
Συναναφέρω, ſimul ſubveho vel eveho. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ ἡ νόσος, Naz.
Συναναφθέγγομαι, una loquor, ſ. clamo.
Συναναφλέγω, concremo, ſimul uro.
Συναναφορά, ᾶς, relatio rei ad aliquem, ut cauſam, autorem, &c.
Συναναφύρω, ſimul commiſceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι, ὥσπερ σύες, Luc. de Gymnaſ. ταῖς γυναιξί, id.
Συναναχορδίω, una ſalto.
Συναναχρίμπτομαι, fut. ψομαι, una exſereo, una cum ſcreatu egero. Συναναχρεμφάμενος τῷ ψυχῷ μετὰ τοῦ φλέγματος, Luc. Gall.
Συναναχρώννυμι, fut. χρώσω, pari colore, per contactum inficio, contagio adficio.
Συναναχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale eſt corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A pr.
Συναναχωρέω, una diſcedo.
Συναναβαθέω, una rem bene gero, una fortiter pugno.
Συναναβρύομαι, una cum ætate adoleſco, ſ. creſco.
Συνανείργω, una inhibeo, cohibeo. Συνανείργειν τὸ πνεῦμα, Ariſt.
Συνανελκύω, &
Συνανέλκω, ſimul in altum traho.
Συνανέρχομαι, ſimul adſcendo, proficiſcor aliquo. Αἱ ἐτύχομεν ἀναῖς συνανελθοῦσαι, Ælian. V. H. 12, 1.
Συνανεσράφη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. συναστρέφω.
Συνανέχω, una in lucem prodeo, eodem tempore inclareſco, provehor.
Συνανηβάω, ῶ, ſimul rejuveneſco.
Συνανθέω, ῶ, ſimul floreo, una floreo.
Συνανθρωπίζω, & συνανθρωπεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συνανθρωπεύμενα, Theophr. Ex σὺν, & ἄνθρωπος.
Συνανθρωπέω, idem & ex iiſdem.
Συνανθρωπίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Συνανθρωπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui cum hominibus verſatur & degit.
Συνανιάω, ῶ, f. άσω, una mœrore adficio.
Συνανίπλημι, ſimul evolo; συνανίπλη, una evolavit, a. 2.
Συνανίσημι, una exſurgere facio; συνανίσαμαι, conſurgo; συνανέστη, conſurrexit, a. 2. Συνανέσησαν μὴ αὐτῇ πασαι αἱ ὁμοῦ αὐτῷ, Xen. Cyr. 5, 1.
Συνανίχω, ſimul vel una orior.
Συνανοπταίνω, pariter demens ſum, ſ. dementer ago.
Συνανομώζω, f. ξω, ſimul ploro vel ejulo.
Συναντα γανίζω, una repugno, ſ. contra pugno.
Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συναντᾷ, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶσιν φόνῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσαταί τε, κοὐ ξυναντᾷ δραπέταις, Ariſt. Ach. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ, σοφὸς πρώτῳ πόσις ζοι, Eurip. Ion. 787. Ἴων ἰόντι δῆθεν ὅτι συνλώτετο, ib. 831. Δίκα συναντόμενος, Pind. Ol. 2, 174.
Συναντίω, ῶ, idem.
Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus, eventus; (2) plaga. A συναντάω. Unde
Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus.
Συναντιάζω, f. άσω, occurro. Καπὶ παλικῆς ἀνὴρ ἀπλώνς ἐμβεβὼς, οἷον ζὺ φὴς, συνλοπίαζον, Soph. Oed. Tyr. 813.
Συναντιβάλλω, confero ſimul vel una.
Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήψομαι, una capeſſo, vel ſuſcipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo ſeu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνει ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Rom. 8, 26.
Συναντλέω, ῶ, ſimul haurio, ſimul laboro, ſimul laborem perficio. Κοινὸς αἱρόμβος πόνος δίῳ παιδὶ συναντλεῖ, Eur. Ion. 200.
Συνάντομαι, ſimul occurſo.
Συναντώντων, gen. plur. pro συναντώντων, a συναντάω.
Συναντῶσι, 3. pl. præſ. conj. act.
Συνάξῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. συνάγω.
Σύναξις, έως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, Gl. Vet. (2) conventus ad celebrandam ſacram cœnam, celebratio ipſius cœnæ ſacræ. A σύναγω.
Συναξιόω, dignor, ſed de pluribus.
Συναοιδὸς, ου, ὁ, concentor.
Συναορεύω, ῶ, comitor, ſum comes, Pind. A
Συναορὸς, ὁ, ὁ ἡ, comes, ſocius, conjunctus. A συναίρω, unde p. m. συνήορος, συνάορος.
Συναπαγόμβιοι, nom. pl. pr. part. med. verbi
Συναπάγω, ſimul abduco ſeu abripio. Ἐκέλευσε τὸν Σκηπτέχων τινὰ ζυναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελεύσειε, Xen. Cyr. 8, 24. Τοῖς ταπεινοῖς ζυναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῷ τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.
Συναπαίρω, ſimul abeo, ſimul migro; συναπῆρε, ſimul abiit, a. 1. Τῶν φίλων οἳ τὲς συναπαίρειν αὐτῷ βελησθέντας παραλαβὼν, Ælian. V. H. 3, 26. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc. Toxar.
Συναπαρτίζω, fut. ίσω, una perfectum & abſolutum reddo; (2) ſimul adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Hinc
Συναπαρτισμὸς, ὁ, conſummatio, Ph.
Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis.
Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.
Συναπειλέω, ῶ, comminor, pluribus ſimul minor.
Συνάπειμι, una abſum.
Συναπέκρυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. συναποκρύπτω.
Συναπελεύθερος, ου, ὁ, conlibertus, Ph.
Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, ſimul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam navo operam; (2) actioni ſubſervio. Ὅσα ἂ δυνατὸν, κοὐ τοῖς χέμασιν συναπεργαζόμενα ποιεῖν, Ariſtot.
Συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτω τῷ ὑποδοσιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερείσαντος αὐτῷ, Plut.
Συναπέρχομαι, una cum alio abeo.
Συναπευθύνω, guberno, ſ. una guberno.
Συναπεχθάνομαι, ſimul inimicitias exerceo.
Συναπλόω, explico, evolvo.
Συναποβαίνω, una abeo.
Συναποβάλλω, ſimul abjicio; ſimul amitto.
Συναπογράφομαι, una profiteor nomen v. c. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογρ. Προεκρίθη δέκα δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμένων, Plut. in Emil. cap. 3.
Συναποδείκνυμι, una demonſtro.
Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul peregrinor, ſocius peregrinationis ſum. Μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, M. Anton. 1, 13. τῇ Θεῷ, Ælian. V. Hiſt. 1, 15.
Συναπόδημος, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul peregrinatur.
Συναποδίδωμι, una reddo.
Συναποδοκιμάζω, una reprobo.
Συναποδράω, ῶ, una aufugio. Καὶ ξυναποδράναι δεῖ· ὅπηχειρήσειέ μοι, Ariſt. Ran. 81.
Συναποδύρομαι, una lamentor.
Συναποδύω, ſ. ύσω, una exuo.
Συναποθνήσκω, ſimul morior, commorior. Ἐάν μοι δέῃ συναποθανεῖν, Marc. 14, 31. Εἰ δε μὴ ἦτας, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, συναποθνήσκει, Xen. Cyr. 8, 47.
Συναποικίζω, una in coloniam mitto.
Συναποίχομαι, ſimul diſcedo, *Aret.*
Συναποκαθαίρω, ſimul expurgo.
Συναποκάμνω, ſimul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλλει, Eur. Iph. in Tau. 1376.
Συναπόκειμαι, repoſitus ſeu reconditus ſum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πεπεθεῖν ἐ χρὴ, Soph. Oed. Col. 1755.
Συναποκλείω, una iucludo vel excludo.
Συναποκλίνω, una, pariter inclino.
Συναποκλύζω, fut. ύσω, ſimul abluo.
Συναποκομίζω, una defero.
Συναποκόπτω, f. ψω, ſimul abſcindo.
Συναποκρύπτω, f. ψω, ſimul abſcondo.
Συναποκτείνω, una occido.
Συναποκλίνυμι, idem.
Συναπολάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo, una reſplendeo.
Συναπολαύω, f. αὔσω, ſimul fruor.
Συναπολέσῃς, 2. ſ. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.
Συναπόλη, *una pereat*, 2. ſ. a. 2. conj. med.
Συναπόλλυμι, ſimul perdo; συναπόλλυμαι, ſimul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, Hebr. 11, 31.
Συναπολογέομαι, ῆμαι, una defendo.
Συναπομαραίνω, una marceſcere facio, ſimuli languidum reddo.
Συναπομειόω, ῶ, ſimul extenuo.
Συναπονθέω, ſimul innuo; ſimul nuto.
Συναπονοέομαι, *paſſ. & med.* pari dementia utor, paria patro, vel patrare tento.
Συναποπέμπω, una dimitto.
Συναποπλέω, una diſcedo navibus.
Συναποῤῥήγνυμι, una abrumpo.
Συναποσβεννύω, ſimul extinguo. Συμφέρει ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Heliod.
Συναποσεμνύω, una honoro, laudo.
Συναποστάτης, ου, ὁ, qui ſimul deſciſcit, defectionis ſocius.
Συναποστέλλω, f. ελῶ, una mitto ſeu ablego. Συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.
Συναποστερέω, una privo.
Συναποτελέω, perficio.
Συναποτερματίζω, pariter finio, *Paſſ.* pariter deſino.
Συναποτίθημι, ſimul depono, una exuo.
Συναποτίλλω, una cum partu edo.
Συναποτίλλω, ſimul avello.
Συναποτροχάζω, curſu aufugio.
Συναποφαίνω, ſimul oſtendo, *Strabo lib.* 15.
Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejuſdem rei.
Συναποφέρω, ſimul aufero, tollo, vel abripio.
Συναποχράομαι, utor.
Συναποχωρίω, ῶ, ſimul diſcedo.
Συναπτέον, conjungendum.
Συναπτικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. Ab συνάπτω.
Συναπτικῶς, copulative, vi copulandi.
Συναπτὸς, ἡ, ὸν, continuus. Ab eod.
Συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, ferrumino, continuo, Gloſſ. Vet. συνάπτῃ, conjungit, committit, conſerit, combinat, condenſat, continuat, copulat, Ph. συνάπτε, coëo, Gl. V. convenio; συνημμένον, connexum, Gl. Vet. p. part. paſſ. συναφθὲν, unitum, Gl. Vet. a. 1. p. paſſ. Ξυνάπτετον λόγοισιν, conferte conſilia, Soph. El. 21. Ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐπημίρα κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι, Eur. Med. 1235. Ξυνάπτων τροχίλους τοῖς ῥήμασι, Ariſt. Ach. 692. Χεῖρι σύναπτε χεῖρα, idem Θεσμ. 964. μάχῃ, Eur. Alc. 499. Συνῆψαν μάχῃ ἐν χρῷ, Plut. in Theſeo, cap. 27.
Συναπωθέω, una repello, repudio.
Συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.
Συνάραξ, *contuliſſe*, a. 1. inf. med.
Συναράσσω, vel ἀπλῶ, f. ξω, collido, confringo. Μὴ μοι δορὶ συναράξῃς, τὰν εὐχαρίσας ἔχουσαν σοὶν, Eur. Herac. 378. Ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βακχεύσ', ἐμόν; Eur. Her. fur. 1146
Συναρέσκω, f. έσω, complaceo. Hinc *Imperſ.* Συναρέσκει, complacitum eſt. Συναρέσκειν τινὶ, Dem.
Συναρήγω, f. ξω, ſimul auxilior.
Συναρήρακται, *colliſus eſt*, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Att.* pro συνήραγται, a συναράσσω.
Σύναρθρον, ου, τὸ ἡ ἡ, articulo copulatus.
Συναρθρόω, articulo compingo. A pr.

Συνάρθρωσις,

Συνάθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A pr.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.

Συνάριθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναρισάω, ῶ, f. ήσω, simul prandeo. Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναρισῶσι, Arist. Av. 1492.

Συναρίστω, f. σω, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναρίστων ἀμ' Ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάριστος, ος, ὁ, qui simul prandet, compranlor. Ex σύν & ἄριστον.

Συναρκέομαι, sufficio, satisfacio.

Συναρμογή, ῆς, ἡ, apta compositio, concinnitas. A.

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, Gl. Vet. p. pass. part. Αὐτήματον ἔψιν δ' ὁμμάτων ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνήρμοσον ᾧ βλεφίρα μὲ τῇ σῇ χερί, id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Ph. compagino; συνηρμολογημένος, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Ephes. 2, 21.

Συναρμονιάω, apte convenio, de numeris verfuum & concentu mufico.

Συνάρμοξε, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, a συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ἡ, congruentia, convenientia.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστέον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοστέος, aptus, congruens fum.

Συναρμοστής, οῦ, ὁ, coagmentator, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικός, ή, όν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγή, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, Xen. Cyr. 4, 8. Φόνημ' ἀκέως, ᾧ ξυναρπάζω φρενί, Soph. Aj. 16. Σκύμνον ἐν χρῷ ξυνήρπασαν, Eur. Or. 1468. Ὑπὸ τῆ εἱμαρμένης ἔφθη συναρπασθεὶς, πρίν, &c. Philo. Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο, Soph. Aj. 498.

Συναρπάσας, a. 1. part. act.

Συναρρωστέω, una ægroto.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; & (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, fequor. Συναρτήσας γέφῳ, Eurip. Med. 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρτύω, inftruo, adapto, fimul paro. Ἀσπίσιν ἅδε συναρτυώντες ἐρέψαν, Apoll.

Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adfum.

Συναρχία, ας, ἡ, magiftratuum collegium, Ph. collegium. A.

Συνάρχω, ε, ὁ, in magiftratu collega; Appian. B. Civil. 1.

Συνάρχων, οντος, ὁ, idem, Ph.

Συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magiftratu fungor, collega fum in magiftratu. Ex σύν, & ἀρχή.

Συνάρω, coagmento, compingo.

Συναρωγός, οῦ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps fum, f. impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, fimul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, Ph. p. part. paff. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, fimul defipio. Καὶ τοῦτο λυπεῖ, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συνασπάζομαι, una faluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συνασπίζω, fut. ίσω, conferis clypeis pugno, teftudine facta pugno, defendo; συνασπίζειν, clypeos conferre. Συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνησπισμένῳ ἐπ' αὐτον, Luc. Hinc

Συνασπισμός, ὁ, confortio clypeorum, teftudo; (2) agmen confertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστής, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συναφαχύω, una ariftas, fruges edo. Ab ἀσταχύς.

Συναφεγγαλίζω, f. ίσω, fimul talis ludo.

Συναφράπτω, fut. ψω, pariter corrufco, fimul fulgeo. Εἰ δὲ κεν ἀθρήσητε συναφράπτοντα τοκῆϊ Ἀσβίην—Ἀνθρέπτα πάλιν νέα, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συναχαλάω, ῶ, fimul mœreo, una fuccenfeo. Σοῖσιν ἐ συναχαλᾷ μόχθοις, Æfch. l.

Συναχάλαω, idem.

Συναχολέω, ῶ, fimul occupatus fum, fimul operam navo, R.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, Ph.

Συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συναυαίνω, fut. νῶ, fimul exficco. Συναυανῶ κόρας, Eur. Cyc. 456.

Συναυγασμός, οῦ, ὁ, radiorum f. lucis e variis locis in unum confluxus, f. concurfus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσω, fimul loquor; (2) confentio, adfentior, Soph. Aj. 956.

Συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano, una cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, confonantia. Ex σωὶ & αὐλός, *tibia*.

Συναυλίας, ας, ὁ, cohabitatio, contubernium. Ex σὺν, & αὐλή, *aula*.

Συναυλίζομαι, f. ίσομαι, una commoror, contubernalis fum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τὰς τελείας ἀνδρας συναυλίζεσθαι, Xen. Cyr. 1, 8.

Σύναυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis. Ex σὺν, & αὐλή, *aula*.

Σύναυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, confonus. Ex σὺν, & αὐλός, *tibia*.

Συναυξάνεσθαι, *crefcere ura*, pr. inf. med. v.

Συναυξάνω, v. συναύξω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μεχρὶ τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30.

Συναυξηθῇ, 3. f. a. 1. conjunct. paff.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, Gl. Vet. A

Συναύξω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, Gl. Vet. coadaugeo; συναύξῃ, concrefcit, Ph. συναύξομαι, inolefco, Gl. V. συνηυξημένος, concretus, Gl. V. p. paff. part. Συναύξαντες τῷ ἀρχῷ τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 8, 23. Εἰ μὴ ξυναύξανθ' οἱ φέπλοι τῷ σώματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναύξειν πρὸς ἀφέρειν, M. Anton. 5, 1.

Συναφαιρέω, una detraho, aufero.

Συναφανίζω, una aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, feries, continuatio, condenfatio, A συνάπτω.

Συνάφεσις, ἡ, verfus eundem locum impetus, *de fluviis*.

Συναφή, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia, Gl. Vet. conjunctio, feries, conjugium. Ab eod.

Συναφής, ής, ὁ ἡ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφίημι, f. ήσω, fimul emitto.

Συναφικνέομαι, una pervenio.

Συναφίσταμαι, una deficio, una defcifco. Ex σὺν, & ἀφίστημι, *deficere facio*.

Συναφιστάνω, una abftraho, avoco.

Συναφομοιόω, una adfimilo.

Συναφορίζω, una fegrego, fecerno.

Συναχθῶμαι, aor. 1. inf. paff. v. συνάγω.

Συναχθήσομαι, *congregabor*, f. 1. ind. paff.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condolefco, Gloff. Vet. συνηχθέσθην, condolui, aor. 1. Τοῖς παισὶ ᾧ ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονῖ, Dem. Συναχθεσθεὶς δὲ τῇ αὐτυχίᾳ τῇ τότε, id. Συναχθόμενος μὲ τῇ συμφορᾷ, Xen. Cyr. 4, 24.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συνδέομαι, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαίζω, fut. ίξω, fimul occido. Ἀλλά μι συνδαίξω, Soph. Aj. 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, una edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, coëpulones, compotores.

Συνδαιτάρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, fut. σω, fimul difco, cognofco; (2) fimul epulor. Ὡς τὲν γάμες τὲς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimor.

Συνδανείζω, f. είσω, fœneri colloco infuper. *In med.* infuper fœnori fumo.

Συνδαπανάω, f. ήσω, una confumo.

Συνδείδω, p. συνδείδια, fimul timeo feu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, concœno, cum alio cœno; (2) fimul vefcor feu edo.

Συνδείπνησον, 2. fing. a. 1. imper. act.

Συνδείπνιον, ε, τὸ, idem quod

Σύνδειπνον, ε, τὸ, concœnatio, convivium.

Σύνδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, conviva. Ex iifd.

Συνδιαφθείρω, corrumpo.

Σύνδενδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, arboribus confitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, una precor; συνεδεήθην, aor. 1. Συνεδεήθην σε μὴ ποιεῖν ταῦτα, Plato.

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, adnecto, Gl. V.

Συνδέσμιος, ος, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convinctus, Gl. V.

Σύνδεσμος, ος, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδέτης, ου, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδετικός, ή, όν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συνδέδμφον, acc. fing. part. præf. paff. *Dor.* pro συνδεδεμένον, a

Συνδέω, colligo, fimul ligo, connecto; (2) conjungo, confocio, concilio; συνδεδεμένος, connexus, colligatus, p. part. paff. Τὲς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βιᾷ, Soph. Aj. 62. Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δύσλυτε, συνδησας, id. Phil. 1007. Ταύτῃ φορτέραν ξύνδησον, ὅτιὴ ἡ λαλεῖ, Arift. Lyf. 445. Ξυμμάχυς ξυμμάχοις συνδεῖ, Eurip. Ph. 541, Ἀποφέρειν τὰ ὅπλα συνδεδεμένα, Xen. Cyr. 4, 10.

Σύνδηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, fimul cognitus, cognitus, manifeftus, R.

Συνδημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo.

Συνδημιουργέω, una condo, curo, &c.

Συνδημιουργός, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde & nomen muneris publici eft.

Συνδιαβαίνω, una tranfeo per flumen.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco.

Συνδιαβαπτίζω, & *in med.* conflictor cum aliquo, f. vim vi repello, urgentem f. vexantem, pariter vexo, Dem.

Συνδιαβιβάζω, una fero f. fuftineo.

Συνδιαβιβάζω, f. άσω, una traduco.

Συνδιαγινώσκω, fimul adfentior; (2) adfentior.

Συνδιάγω, f. ξω, fimul dego. Συνδιάγειν τινι, Dioic.

Συνδιαγωγή, ῆς, ἡ, commercium, confuetudo cum alio, vel aliis. A pr.

Συνδιαθερμαίνω, fimul vel contactu calefacio.

Συνδιάθετος, ος, ον, proclivis valde, factus a natura ad. A διατίθημι.

Συνδιαθέω, una peragro, vagor.

Συνδιαιρέω, fimul divido, fimul diftinguo.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis fum; (2) una convivor; (3) una verfor, fum cum aliquo; (4) concumbo.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σὺν, & δίαιτα, *victus*.

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, una fum æternus, æternitate cum alio feu aliis fruor.

Συνδιακαίω, fut. αύσω, una peruro.

Συνδιακινδυνεύω, una periculum fubeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, una tranfporto vel tranfveho, una tranfmitto.

Συνδιάκονος, ος, ὁ, & aliquando ἡ, fimul cum alio miniftrans.

Συνδιακοσμέω, fimul ordino, fimul compono.

Συνδιακρίνω.

Συνδιακρίνω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.
Συνδιάκτορ, ορος, ὁ, Socius legationis.
Συνδιακυβερνάω, una guberno, una rego.
Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. Vet.
Συνδιάληψις ἡ, cogitatio, s. consideratio rei cum alio instituta.
Συνδιαλλαγὴ, ἡ, reconciliatio. A
Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio.
Συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.
Συνδιαλύω, simul dissolvo.
Συνδιαμένω, fut. νῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν ᾧ παρακελεύεται, Xen. Cyr. 4, 22.
Συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor.
Συνδιανέμω, simul divido.
Συνδιανύω, annuo, proprie & tropice.
Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero, Suic.
Συνδιαπαύω, una absolvo.
Συνδιαπλέω, fut. εύσω, simul trajicio, seu navigando transmitto.
Συνδιαπονέω, una laboro.
Συνδιαπορέω, una dubito, simul quæro.
Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. ξω, una conficio, seu efficio, una administro. Ὁπόσοι τι ἡμῖν συνδιαπράξασι τὰ ἀρχῆς, Luc. Bis Acc.
Συνδιαρθρόω, una digero, compono.
Συνδιαρκέω, ῶ, fut. έσω, simul duro, perduro, permaneo.
Συνδιαῤῥέω, una perfluo.
Συνδιασκέπτομαι, fut. ψομαι, una contemplor, dispicio; (2) considero mecum, perpendo; (3) consulto, delibero.
Συνδιασκοπέω, idem, una disputo, s. disputando exquiro.
Συνδιασπάω, una converto.
Συνδιασώζω, una servo.
Συνδιαταλαιπαρέω, ῶ, miser una sum. Ἡ γὰρ ἐ χρὴ ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato Crit. 2.
Συνδιαταράσσω, una perturbo.
Συνδιατείνω, una intendo.
Συνδιατελέω, pariter, una perficio.
Συνδιατηρέω, una conservo, s. retineo.
Συνδιατίθημι, una ordino, v. c. ludos. Πολλάκις ἀκούσμάτων τι ὡρὸς μεγαλοφροσύνῃ πρὸς ψυχὴν μὴ σωδιατιθῆ, Longin. 7.
Συνδιατρίπομαι, una pudefio.
Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. Gloss. Vet. conversor, congredior; (2) versor in, operam & studium pono in. Αἰρεῖ συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, Xen.
Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πρόγματα συνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, Arist. Eq. 594.
Συνδιαφεύγω, una effugio.
Συνδιαφθείρω, simul vel una corrumpo, perdo. συνδιεφθάρη, una periit, a. 2. pass.
Συνδιαφορέω, ῶ, simul distraho. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος, Longin. 40.
Συνδιαχειμάζω, f. άσω, simul hiberno.
Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.
Συνδιαχέω, perfundo.
Συνδιδάσκω, doceo.
Συνδιδωμι, fut. δώσω, simul do, do in unum locum; συνδίδοσθαι, congregari, item pro ἐνδίδομι, langueo, subfido, confido, R. τὰ συνδιδόντα, laxata.
Συνδιεκπλέω, una emergo.
Συνδιέξειμι, una differo, edissero.
Συνδιέρχομαι, idem.
Συνδιέτριβε, 3. s. a. 2. ind. act. v. συνδιατρίβω.
Συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo simul.
Συνδιημερδυσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana cum aliquo. A
Συνδιημερδύω, fut. εύσω, una diem totum vel totos dies transigo, versor cum aliquo, consuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς ᾧ δύναται συνδιημερδύειν τῷ λυπήρῳ, Aristot.
Συνδιηπατὸ, 3. s. imperf. ind. med. pro συνδιηπάτο, a συνδιαπάομαι.
Συνδικάζω, una judico. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσαι, Eur. Med. 157.
Συνδικαστὴς, ἑ, ὁ, qui simul judex est, R.
Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius causam defendo, patrocinor. Gl. Vet. defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τῆ δήμε πολέον ἢ ἅπαξ συνδικῆσαι, Dem. A
Συνδίκη, ης, ἡ, commune causæ patrocinium, causa communis. Ex σὺν, & δίκη.
Σύνδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui causa alicujus curat, defendit, Gl. V. defensor. Ex iisd.
Συνδίκως, jure.
Συνδιοικέω, ῶ, ordino una, curo, administro, Longin. 19.
Συνδιόλλυμαι, una perdo.
Συνδιορθόω, una corrigo, restituo.
Συνδιορθρίζω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.
Συνδιορίζω, simul distinguo.
Συνδιοσκεύω, colludo disco.
Συνδιαθίζω, in unum vi cogo ruere.
Συνδιώκω, f. ξω, (idem, *Ern.*) simul persequor. Τὰ πάθη τὰ συνδεδιωγμένον, (p. part. pass.) Long. 21.
Συνδιωκομβίας, præcipitanter. A pr.
Συνδοιάζω, combino, Gloss. Vet. συνδοιάζῃ, compactum facit, concludit, Phil.
Συνδοιασμὸς, ὅ, ὁ, conjunctio, conludium, conlusio, & compactum, Ph. A præc.
Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς οἵ τε μάντεις φασὶ, κἀμοὶ συνδοκεῖ, Xen. Cyr. 3. Τοῖς ᾧ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνδοκέω, ῶ, consentio; συνδοκεῖ, consentit.
Συνδοκιμάζω, fut. άσω, simul exploro seu probo.
Συνδοκιμάσοντας, acc. plur. part. f. 1.
Συνδοξάζω, fut. άσω, simul glorifico seu honoro. Ἵνα καὶ συμπάσχωμεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17.
Συνδοξασθῶμεν, 1. plur. a. 1. conjunct. pass.
Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, simul laudibus extollo.
Σύνδορπος, ε, ὁ ἡ ἡ, concœnator, qui simul cœnat. Ex σὺν, & δόρπον, cœna.
Σύνδοσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effusio, *Aret.* (3) relaxatio.
Συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui una largitur.
Σύνδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, consservus.
Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω.
Συνδράω, ῶ, simul perpetro, adjuvo in faciendo, Πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τόδε, Eur. Andr. 40. Ὡς ἐχὶ συνδράσσα νωθετεῖς τάδε; Soph. El. 1031.
Συνδρομάδες, αν, αἱ, concurrentes. A
Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus. A συντρέχω.
Σύνδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, concurrens, in unum idemque concurrens; (2) consentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, cursus socius, comes. Ab eod.
Συνδρόμως, una currendo.
Συνδυάζω, fut. άσω, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo. Ph. συνδυάζει, compactum facit.
Συνδυάς, άδος, compar. Ex iisd.
Συνδυασμὸς, ὅ, ὁ, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo & coitus conjugalis, Gloss. Vet. colluso. A συνδυάζω.
Συνδυαστικὸς, ἡ, ὁν, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod.
Συνδυναζεύω, una dominatum exerceo.
Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo simul conjuncti, bini.
Συνδυσυχία, pari calamitate adfligor.
Συνεαρίζω, fut. ίσω, simul vernum tempus dego; (2) simul veris amœnitatem refero. Συνεαρίζαν τοῖς μεμρακίοις, Plut.
Συνέβαλε, 3. s. aor. 2. ind. act. v. συμβάλλω.
Συνέβη, 3. s. a. 2. ind. act. v. συμβαίνω.
Συνεβόσκετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. συμβόσκω.
Συνεβούλευον, imperf. ind. act. v. συμβουλεύω.
Συνεβουλεύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζῃ τῷ φθινοπώρῳ, Dioscor. Hinc
Συνέγγισμὸς, ὅ, ὁ, accessio, coitus.
Συνεγγράφω, una inscribo, in numerum refero.
Σύνεγγυς, *Adv.* prope, proxime; cominus, Gl. Vet.
Συνέγειρον, 2. s. a. 1. imper. act. v.
Συνεγείρω, simul excito; συνεγείρομαι, consurgo, Ph. Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Ephes. 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τ πίστεως, Col. 2, 12.
Συνεγκαλέομαι, ejusdem criminis reus sum.
Συνεγκλίνω, *Vox Gramm.* una declino.
Συνεδρεύοντων, gen pl. part. præs. act. v.
Συνεδρεύω, fut. εύσω, consideo, adsideo in consessu; (2) consulto. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, Longin. 10.
Συνεδρία, ας, ἡ, consessus, concilium, conciliabulum, Gl. Vet. (2) dicitur in disciplina augurali de avibus συνέδροις, v. συνέδρος, 3.) A σύνεδρος. Hinc
Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem consessu sum.
Συνεδριακὸς, ἡ, όν, ad publicum consessum seu concilium pertinens, Suic. Ab eod.
Συνεδριάομαι, ῶμαι, consideo; συνεδριώωντο, *Poët.* pro συνεδριῶντο, συνεδριάοντο, imp.
Συνέδριον, vel συνέδριον, ε, τὸ, consessus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt senatores. A
Σύνεδρος, ε, ὁ, consessor, adsessor; (2) consiliarius; (3) aves σύνεδροι, quæ pacem inter se servant. Ex σὺν, & ἕδρα.
Συνεείκοσι, simul viginti. Οὔτε ξυνείκοσι φανῆναι Ἐς' ἄφερος τοσσῦτον, Hom. Odyss. 14, 98.
Συνεβλάβω, contineo, complector. Ὅσον συνεείρηαι ἄκραι, Il, 14, 36
Συνείρω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo. Τὰς ἀκέων συνείρην ἐσφρεφέεσι λύγοισι, Odyss. 9, 427. πρὶν ᾗ ἐσὶν. ib. 12, 424. Ζωστῆρι θώρηξ συνείρῃ χιτῶνα, ib. 14, 72.
Συνεζεύγμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. συζεύγνυμι.
Συνεζευγμένας, conjuncte.
Συνέζευξε, *conjunxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Συνεζήτεε, 3. s. imperf ind. act. v. συζητέω.
Συνεζωπύρησεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν, a συζωοποιέω.
Συνέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, a συνίημι.
Συνεθέλω, simul volo.
Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. συντίθημι.
Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. ejusd.
Συνέθω, 2. s. a. 2. ind. med. *Dor.* pro συνήθη.
Συνεθίζω, fut. ίσω, consuefacio, adsuefacio; συνειθισμένος, consuefactus, Gl. Vet. p. pass. part. Εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω, Dem.
Συνεθισθῆς, 2. s. aor. 1. conj. pass.
Συνεθισμὸς, ὅ, ὁ, consuetudo. A præc.
Συνειδέναι, conscium sibi esse; συνειδὼς, conscius, Gl. V. part. perf. τὸ συνειδὸς, conscientia, Gl. Vet. (2) scire, perspicere. Συνειδέναι, σάυτῳ δικαίᾳ ὑ πώποτ' ἀμειλήσας ἀυτῷ, Xen. Cyr. 1, 24. Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σάυτῳ καλὸν, Arist. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ —— ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλα, Arist. Θεσμ. 484.
Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia. A συνείδω.
Συνείδον, aor. 2. ind. act. verbi συνείδω.
Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. *per Syn.* pro συνειδηκυῖα, a συνειδέναι.
Συνεικάζω, simul imitor, exprimo gestu, voce subsanno.
Συνεικω, simul cedo, simul obsequor, R.
Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. *Att.* pro συλλελεγμένα, a συλλέγω.
Συνειλέω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, & in eo concludo.
Συνείληφας, 2. sing perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, a συλλαμβάνω.
Συνείληχε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλήληχε, a συλλαγχάνω, pro συλλήχω.

Συνειλοχέναι,

Συνεληλύθεισαν, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελήλυθεισαν, a συνέρχομαι.

Συνειμι, una ſum, conſuetudinem habeo, diſſero, ſermocinor, in conventu aut convivio diſcepto, diſputo; συνεῖναι, una eſſe; Συνὼν, converſans; τὸ συνεισόμενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſt. Plut 321. Σαλαμίνιός γάρ ἐσιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ, Ariſt. Conc. 38. Ἐκ τε σῶ καιρῶ πολλῆς ἀεὶ ξυοῦσα, Soph. El. 602. Καί μοι δυσθεράπουτος Αἴας ξυνεσιν ἑφεδρος, Soph. Aj. 615.

Συνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infeſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνιέναι, convenire, coire, Gl. Vet. συνιὼν, congrediens.

Συνειπεῖν, aſſentiri, patrocinari, defendere. Συνῆτε δ' αὐτῷ Ἴτασπας, Xen. Cyr. 4, 13.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi Συνέπομαι.

Συνειπῶ, comprimo, Gl. V. Ex σὺν, & εἰπῶ, ſ. ἐπῶ, *premo*.

Συνέργνυμαι, una habito, cubo. *Ern.*

Συνειργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuſtodia teneo. Οὐ ξυνέρξεις' ὡς τάχος; Soph. Aj. 597.

Συνειρηκὰς, patrocinatus, defenſor. Ex εἴρηκα.

Συνειρμὸς, ὁ, continuata ſeries, cohærentia, continua deductio. A

Συνείρω, connecto, confero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὀδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν Συνείρει, Luc. Gall. Συνειρων τὰς Σφίγγας, Ariſt. Av. 1084.

Συνεὶς, *conſcius*, a. 2. part. act. v. συνίημι.

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ Συνεισήγαγεν αὐτῇ, Chryſ.

Συνεισακτὸς, ὸ, ὁ ἡ ὴ, ſimul introductus, qui vel quæ una introducitur. A pr.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι ταὐτὸν Συνεισέβησαν Ἀργῶον Σκάφος, Eur. Med 477.

Συνεισβάλλω, ſimul adgredior ſeu invado. Συνεισέβαλον ᾗ αὐτῷ ἡ οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι, Xen. Cyr. 7, 8. Hinc

Συνεισβολὴ, ἡ, impetus, invaſio eodem tempore facta.

Συνεισειμι, una ſubeo, ſimul ingredior.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. A

Συνεισέρχομαι, idem. Θέλω δὲ καγὰ Σοὶ Συνεισελθεῖν δόμους, Eur. Hel. 334. Συνεισελθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τὴ ἀρχιερέως, Joan. 18, 15.

Συνεισενεγκεῖν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *per Syncop. Atticam* pro Συνεισεφέρησε, a Συνεισφορέω.

Συνεισῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a συνεισερχομαι.

Συνεισεισπορία, copiam alicujus rei alicui præſto.

Συνεισηγέομαι, ſimul, una ſuadeo, conſilium do: *proprie*, de rep. deinde vero etiam privatis.

Συνεισκατοικέω, habito in.

Συνεισκομίζω, una infero.

Συνεισκρίνω, ſimul intromitto, vel ingredi facio.

Συνεισπαίζω, inſilio una cum; Appian. B. Mithridat.

Συνεισπίπτω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισέπεσεν, una incidit, aor. 2. Ἔνια γὰρ τῶν ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρας ἀναγκάσθη φεύγοντα συνεισπεσειν, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεισπίπτων τοῖς φεύγουσι, Plut.

Συνεισπλέω, una ingredior portum.

Συνεισποιέω, una aſciſco, una adopto.

Συνεισπράττω, una exigo.

Συνεισρέω, vel ῥέω, una irrepo.

Συνεισρέχω, una irruo, una curſu peto, v. c. caſtra, urbem.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. confero, collationem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ ἃ νόμον Plut.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.

Συνεισφορέω, f. ήσω, ſimul induco.

Συνεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. συνέχω.

Συνείχετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Συνεκαθισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.

Συνεκινετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi Συγκαίω.

Συνεκδίδωμι, una ingredior, procurro impetus faciendi cauſa.

Συνεκβαλλω, ſimul expello, una ejicio.

Συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

Συνεκδιδάζω, extraho, educo, ejicio.

Συνεκδράω, una ejicio, effundo; *paſſ.* ebullio, exunco.

Συνεκδιχομαι, una excipio ſeu recipio.

Συνεκδημέω, Gl. Vet. συνεκδημῶ, comitor; συνεκδημεῖ, comitatur, Ph.

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A ſeq.

Συνέκδημος, ὁ ἡ ὴ, peregrinationis ſocius; comes (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

Συνεκδιδωμι, & συνεκδιδομαι, ſimul nuptum do, colloco, acjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξέδωκεν ἀυτὸν ἑτέρῳ, Plut.

Συνεκδοχὴ, ἧς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex σὺν, ἐκ, & δέχομαι.

Συνεκδρομὴ, ἡ, excurſio, ſ. procurſio ſimul facta.

Συνεκδρομικὰς, Vox Gramm. cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſ. quod in unum aut alterum non convenit.

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, una depono.

Συνεκέρασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι.

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Σὺνεξεθέρμαινε αὖθις ἡ συνερίπιζε, Plut.

Συνεκθηλύνω, una effœmino.

Συνεκθλίβω, una exprimo.

Συνεκθνήσκω, commorior.

Συνεκκαιδεκα, ſedecim ſimul.

Συνεκκαίω, una incendo ſ. irrito.

Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω.

Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.

Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, R. Σὲ δ' ἐπὶ νεὸς Ἀχαϊκὰς πέμψω συνεκκλέψασα, Eur. Tro. 1019. κόρω, id. Hel. 1085. γάμους, id. Elec. 366.

Συνεκκλησιάζω, ſimul concioni interſum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.

Συνεκκλίνω, inclino, ομαι, inclino me.

Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo.

Συνεκκομίζω, f. ίσω, q. d. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. Χρὴ γὰρ ὅτῳ τῶν ὁμαιμόων κακὰ συνεκκομίζειν, Eur. Or. 667. Δεῖ με συνεκκομίζειν σὶ πόνους, id. Elec. 73.

Συνεκκόπτω, exſcindo.

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.

Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.

Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo.

Συνεκλεαίνω, ſimul tero & comminuo.

Συνεκλεγω, ομαι, una deligo, eligo.

Συνεκλείπω, ſimul deficio.

Συνέκλεισα, aor. 1. ind. act. v. συγκλείω.

Συνέκλεισαν, 3. plur. aor. 1. ejuſdem.

Συνεκλεκτὸς, ὴ, ὸν, una electus.

Συνεκλύω, pariter exæquo, diſſolvo, frango.

Συνεκμαχέω, una pugno, in prælio juvo.

Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo. Ἐνθένδ' ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, Ariſt. Lyſ. 433.

Συνεκτίμτω, f. ψω, una emitto; (2) deduco. Ἐμοὶς ὴ μὴ συνεξεπεμψε, Plut.

Συνεκπεπαινω, v. συνεκπέτομαι.

Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado.

Συνεκπέτομαι, prorſus concoquo, excoquo, Theophr.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo,

Συνεκπίπλω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῶ ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπλειν, Ariſtot. Οὐδὲ συνεξέπιπλεν ὕτο ῥώμης ἡ τύχης ἐπαιρομένοις, Plut. in Pericl. cap. 20.

Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Λιγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, Luc. Toxar.

Συνεκπληρόω, una expleo vel ſuppleo.

Συνεκπλήττω, ſimul percello; (2) percello.

Συνεκπνεω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ Συνεκπνεῦσαί μέ Σοι, Eur. I. T. 686.

Συνεκποιέομαι, abunde ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum Dat.* Polyb. v. ἐκποιέω.

Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.

Συνεκπολεμόω, una ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.

Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. adjuvo in perficiendo, una molior, ſ. paro. Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν, Eur. Hel. 1093. τάδε, ib. 1121.

Συνεκποτέα, ſimul ebibendum. Ὅμως δ' ἐπειδὴ ἡ οἶνον ἠξιως φάναι, συνεκποτέ' ἐσί σοι ἡ τῶν τρύγα, Ariſt. Plut. 1085. A συνεκπίνω.

Συνεκπράσσω, ſimul exigo. *In med.* una ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.

Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

Συνεκρέω, una effluo.

Συνεκφορέω, f. ήσω, ſimul exſorbeo.

Συνεκστρατεύω, una in bellum eo, belli particeps ſum.

Συνεκσώζω, ſervo.

Συνεκταπεινόω, ſubmitto *me*.

Συνεκταράσσω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, perturbo.

Συνεκτάσσω, vel τω, una aciem inſtruo. Συνεξέτατον γὰρ φαρὼν αὐτὸς, Xen. Cyr. 6, 23.

Συνεκτείνω, una contendo, ſ. extendo.

Συνεκτελέω, ῶ, fut. έσω, ad conſummationem confero.

Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.

Συνεκτίθημι, una expono, ſc. cum infante.

Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνεκτέον, *Adv. poſ.* retinendum eſt. Τὸς δ' ἀγαθὸς ἀνδρας ἐγίγνασκε συνεκτέον εἶναι, Xen. Cyr. 7, 30. A συνέχω. Unde

Συνεκτικὸς, ὴ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) conſtans, i. e. compactus.

Συνεκτικῶς, comprehenſive, ſummatim.

Συνεκτίκλω, una cum partu edo, vel ad partum profum & conduco. Τὰ μὲν συνεκτίκλῃ τῆ ζάω τοσαύτω τροφῶ, Plato.

Συνεκτινύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, fut. τίσω, ſimul ſolvo, una pendo. Συνεκτινύοντες τὰ χρέα, Plut.

Συνεκτρέφω, ſimul enutrio & educo. Ὦ συγκυναγὲ, ἡ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, Eur. I. T. 711.

Συνεκτρέχω, una excurro, ſ. procurro, &c. ad pugnam; (2) evenio, contingo.

Συνεκτρίβω, ſ. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.

Συνέκτροφος, ὸ, ὁ ἡ ὴ, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A συνεκτρέφω.

Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.

Συνεκφέρω, una educo; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio. Συνεκφέρειν τῷ νοσήματι ἢ λόγῳ, Plut. Hinc

Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in una ſyllaba.

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, una pronuncio. Γινοῦ ὦ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ φαβείας μεγέθους τινὶ συνεκφανὴς φθεγξάσθαι, Longin. 38. Hinc

Συνεκφωνησις, ἡ, idem quod συνεκφορά.

Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, R.

Συνεκχέω, ω, una effundo, *Aret.*

Συνεκχυμόω, una effundo. A χυμὸς.

Συνελαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.

Συνελαβόμην, *comprehendi*, a. 2. ind. med.
Συνελάλεν, imperf. ind. act. pro συνελαλειν, a συλλαλέω.
Συνελαύνω, f. άσω, compello, cogo, in angustum redigo; συνήλασεν, compulit, Ph. aor. 1. committo, compello, adigo. Συνήλασεν αὐτὰς εἰς εἰρλώλιν, Act. 7, 26. Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία, Xen. Cyr. 1, 17. Συνελήλαμβοι, Arat. Phænom. 176. ubi Theon. Scholiastes, ἤγειν συνηρμοσμένοι.
Συνελέγχω, coarguo, confuto.
Συνέλεξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.
Συνελευθερόω, una in libertatem adfero, in libertate asserenda juvo, libertatem adferre, *sed de pluribus.*
Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A συνέρχομαι. Unde
Συνελευστικός, ἡ, ὸν, ad congressum, coitum incitans, sc. iis rebus indulgens, τὸ συνελευστικὸν congressus, coitus cupiditas.
Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.
Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.
Συνελήφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. συλλαμβάνω.
Συνέλιξις, εως, ἡ, convolutio. A
Συνελίσσω, vel ίττω, f. ίξω, convolvo.
Συνελκύω, fut. ύσω, simul traho, contraho. Τὴν θυραλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας, Arist. Nub. 585.
Συνέλκω, f. ξω, idem, & (2) traho. Μήτε τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκειν, ἢ ἐκθόρνυσθαι, M. Anton. 8, 51.
Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.
Συνελόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi συναιρέω.
Συνελπίζω, spero.
Συνεμάχησαν, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω.
Συνεμβαίνω, simul, pariter, itidem ingredior, una insurgo. Εἰς τὰ ἡρωϊκὰ μεγέθη συεμβαίνειν ἐθίζειν, Longin. 9. εἰς ποιητὰς ὕλας καὶ φράσεις, id. 13.
Συνεμβάλλω, simul injicio; (2) simul irrumpo, ingredior. Ξυνεμβαλεμβῆ εἰσίσαι τὰς μοχλὰς, Arist. Lys. 246. Hinc
Συνεμβολή, ἡ, *prop.* immissio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. c. remorum ejusdem navis.
Συνέμβη, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro συνεῖναι, a σύνειμι.
Συνεμπάσσω, simul inspergo.
Συνεμπίπλω, simul incido, incurro.
Συνεμπλέκω, simul implico, vel implico, ut causæ, crimini.
Συνέμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, comes & socius itineris, Gl. Vet. commercator; (2) socius. Οὐδ' ὄνομα πρός τε τῆδ' ξυνεμπόραν ἔχεις; Soph. Trach. 322.
Συνεμπίπτημι, idem quod
Συνεμπρήθω, f. ήσω, una cum alio incendo & inflammo; (2) una comburo. Εἰ δ' αἰχρὸν ἰχθὴ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν φρύγνας, Eur. Rhes. 488.
Συνέμπλωσις, ἡ, concursus, collisio.
Συνεμφαίνω, simul refero, ostendo. Τὰ δ' πολλὰ συνεμφαίνῃ τινὰ γενομένοις ὁμιλῶ, Theophr.
Συνέμφασις, ἡ, allusio, f. respectus ad aliquid, significatio latens alicujus rei.
Συνενδεκάζω, idem quod
Συνενδεκατίζω, festum diem una celebro conviviis agitandis, *proprie*, diem undecimum a nato infante.
Συνενδιδωμι, concedo.
Συνένδοσις, ἡ, remissio, relaxatio.
Συνένδυμι, induo.
Συνενείκειεν, 3. pl. a. 1. act. opt. *Æol.* & *Poët.* pro συνενίγκαιεν, a συμφέρω.
Συνενείκει, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
Συνενίκω, *Poet.* pro συμφέρω, confero, in unum fero locum, offero. Τῷ δὴ σηνενείκει, Hesiod. Ἀσπ. 440.
Συνενθουσιάζω, idem quod
Συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, simul fanatico seu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ ὁκ ἐᾷ φ ἀκροατὴν σχολάζειν σφὶ τῷ πολλῷ ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι, Longin. 32.
Συννενοεω, v. συνεπινοέω.
Συνενόω, ῶ, fut. ώσω, unio, coadunо, connecto; συννωμῶ, cohærens, continuatus, Gl. V. p. part. pass.
Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ simul fit.
Συνεξάγω, simul educo.
Συνεξαιθριάζω, fut. άσω, una sub dio pono.
Συνεξαιρέω, ῶ, f. ήσω, una diripio seu populor, adjuvo in diripiendo. Συνεξαίρῃ δόμων, Eur. Ion. 1044. Ἃς συνεξεῖλεν Φρύγας, id. Tro. 24.
Συνεξαίρω, fut. αρῶ, simul tollo vel effero, ut animum; (2) una discedo, vel pedibus vel navibus.
Συνεξακολυθέω, sequor.
Συνεξακούω, f. όσω, simul audio, f. audio, *cum de pluribus sermo est.* Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίαν ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ, Soph. Trach. 376.
Συνεξαλείφω, f. ψω, simul deleo.
Συνεξάλλομαι, una exsilio, s. exsulto, una prosilio.
Συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. Τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πολυσιάζειν, Isocr.
Συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.
Συνεξαναλίσκω, consumo impensis.
Συνεξαναπληρόω, repleo. impleo.
Συνεξανθέω, una effloresco, s. enascor.
Συνεξανίστημι, simul surgere jubeo, excito; συνεξανίσταμαι, una surgo; συνεξανέστη, una surrexit, aor. 2. Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται, Plut.
Συνεξανοίγω, f. ξω, simul aperio.
Συνεξανύτω, simul perficio.
Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, simul decipio.
Συνεξαποστελλω, una mitto.
Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.
Συνεξαρκέω, sufficio, satis magnus, &c. sum.
συνεξόρχω, una præeo.
Συνεξάπτω, simul accendo, accendo, incendium augeo. Πάντι ὑ πυρὶ ἐνταῦθα πρὸς τὸ συνεξάπτεσθαι ἕτοιμον, M. Anton. 9, 7.
Συνεξεγείρω, excito, incito.
Συνεξατμιζω, f. ίσω, exhalando aufero.
Συνεξατονέω, simul deficio, simul imbecillis sum.
Συνεξαναξαίνω, simul arefacio, simul exsicco.
Συνεξελίσσω, convolvo, sc. in spiram, gyrum.
Συνεξεμέω, una evomo.
Συνεξερυθρω, pariter rubeo.
Συνεξερευνάω, una exploro.
Συνεξερύω, una detraho.
Συνεξέρχομαι, simul exeo. Συνεξῆλθε τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 1, 19.
Συνεξελαύνω, fut. λάσω, simul abigo, simul expello.
Συνεξελεύθερος, ου, ὁ, ejusdem domini libertus.
Συνεξεπράξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, a συνεκπράττω.
Συνεξέρχομαι, simul exeo, una exeo, Dem.
Συνεξετάζω, fut. άσω, cum alio examino; συνεξετάζομαι, annumeror; (2) advocatus sum alicujus, sto a partibus alicujus. Ἐγὼ ὑ μὴ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ὅτι τ δικης, Luc. pro Imag.
Συνεξεύπορέω, ῶ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copia alicujus rei.
Συνεξευπορίζω, adjuvo quem, largior, &c.
Συνεξεύρίσκω, simul adinvenio, una excogito. Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, Arist. Θεσμ. 608. Ταῦτ' ἐν ὁρᾷ σὺ, καὶ συνεξεύρισκ', Eur. Heracl. 420.
Συνεξιδρόω, una exsudo, per sudorem expello.
Συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.
Συνεξίσταμαι, una egredior, s. proficiscor.
Συνεξιχνεύω, una indago, exploro.
Συνεξοδεύω, una egredior, (in publicum.)
Συνεξομοιοῦσθαι, præs. inf. pass. pro συνεξομοιόεσθαι, a
Συνεξομοίωσις, adfimilo. Μιμήμασι τῇ φορᾷ καὶ συνεξομοιοῦντες ἑαυτὸς, *de adulatoribus*, Plut. Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει φ ἀκροατῇ, Longin. 39. Hinc
Συνεξομοίωσις, ἡ, adfimulatio.
Συνεξοπλίζω, fut. ίσω, una armis instruo.
Συνεξορθιάζω, f. άσω, una erigo.
Συνεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* una erumpo. Συνεξώρμησαν ὑ καὶ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται, Xen. Cyr. 7, 7.
Συνεξορύω, una erumpo.
Συνεξυρύττω, f. ξω, simul effodio.
Συνεξοστρακίζω, fut. ίσω, simul in exsilium ejicio.
Συνεξουρέω, ῶ, f. ήσω, simul emeio.
Συνευγραίνω, una mollio, seu mollifico.
Συνεξαθέω, una expello.
Συνεξωραΐζω, una orno, ornatum augeo, ornaturum adjuvo.
Συνεξάπελλε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοπέλλω, *portrabo.*
Συνεορτάζω, fut. άσω, una festum celebro, Gl. V. concelebro. Hinc
Συνεορτασὶς, ῆ, ὁ, celebritatis festivæ socius.
Συνεοχμὸς, ῆ, ἡ, junctura, commissura, qua duo inter se coëunt & continua quadam cohærentia copulantur. A συνέχω, *contineo.*
Συνεπάγω, f. ξω, una adduco, comitem assumo.
Συνεπαγωνίζομαι, una certo, certantem adjuvo, adjuvo *simp.*
Συνεπάδω, una accino, concento, Gl. V. (2) simul incanto. Ὦ νεάνιδες συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1544.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω.
Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adstipulor, adsentior. Συνεπηνῇ καὶ χάριν ὡμιλοῦμ, Herodot. Συνεπαινεσόντων ὑ πάντων, καὶ ἐδένὶς εἰπόντος ἐναντίον ἐδέν, Demosth. Οἱ ὑ πάντες συνεσπῆνεν ἰσχυρὰς ταῦτα ποιεῖν, Xen. Cyr. 5, 15.
Συνεπαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, consentiens, comprobans.
Συνεπαίρω, una tollo; (2) una excito, s. effero. Συνεπαίρη τοῖς νομιμοῖοις, Xen.
Συνεπαισθάνομαι, una sensum & fructum percipio. Αἱ δυνάμεις ἑρώντοι καὶ ἅμα τούτων συνεπαισθάνονται, Greg.
Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, simul criminor, simul vel una accuso. Ὃς συνεπηγιάτο τῷ Λακωνισμῷ, Plut.
Συνεπαιωρέομαι, suspensus sum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.
Συνεπακολυθέω, simul sequor.
Συνεπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes, s. socius.
Συνεπαλαλάζω, una clamorem (militum more) tollo.
Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.
Συνεπανίστημι, una excito, συνεπανίσταμαι, una insurgo; συνεπανέστη, una insurrexit, a. 2.
Συνεπανορθόω, emendo, constituo, ad meliorem statum redigo.
Συνέπαξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Dor.* pro συνέπηξε, a συμπήγνυμι.
Συνεπαπερείδω, una & simul impingo.
Συνεπαρήγω, una juvo, auxilior.
Συνεπαυξάνω, una cresco.
Συνεπαφίημι, simul injicio, s. projicio in quem.
Συνεπάφασθε, a. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, a συνεφάπτω.
Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, R. Ex σὺν, & ἕπω.
Συνεπείγω, f. ξω, simul urgeo vel impello. Συνεπείχασι ἐς τ κίνδυνον, *Aret.*
Συνεπείμι, una accedo.
Συνεπείσειμι, una ingredior.
Συνεπεισφέρομαι, una irruo.
Συνεπιπίνω, simul ebibo, simul sbligurio.
Συνεπεκτείνω, una produco, s. produco in longum.
Συνεπιλαφύνω, simul allevo.
Συνεπιμφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc patefacio.

Συνεπιμψι,

Συνέπεμψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμπέμπω.

Συνεπερείδω, simul infigo, una & simul impingo; συνεπερείδομαι, connitor.

Συνεπέσθαι, una præfui, aor. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι pro συνεπίσάω.

Συνεπευθύνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo.

Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, Diod.

Συνεπεύχομαι, una vota facio, una preces facio.

Συνέπηξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συνεπηχέω, uno sonitu seu una voce acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπήχησε ὃ πᾶς ὁ στρατος, ib. 7, 7.

Συνεπιβαίνω, simul conscendo, simul ingredior.

Συνεπιβάλλω, simul injicio; (2) incurro eodem. Ὅσα ὃ συνεπιβάλλῃ τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb.

Συνεπιβουλεύω, una insidior. Συνεπιβουλεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur. Ἀντώνιος τὴν οἰκίαν ὠχύρα τεκμαιρόμενος συνεπιβεβουλεῦσθαι τῷ Καίσαρι, Appian. B. Civil. 2.

Συνεπιγραφεύς, έως, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

Συνεπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δαίμονα ἢ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσι, Plut.

Συνεπιδέω, una impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνεπιδημέω, una peregrinor.

Συνεπιδίδωμι, una, pariter præbeo. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, M. Anton. 4, 22.

Συνεπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνεπιθύω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim infitam augeo.

Συνεπιθορυβέω, una fremo, una plaudo, &c.

Συνεπιθρηνέω, collamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, M. Anton. 7, 25.

Συνεπιθυμία, ας, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.

Συνεπιθυμέω, una cupio, una desidero.

Συνεπιθυμητής, οῦ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.

Συνεπιθωΰσσω, una irruo.

Συνεπίκειμαι, simul incumbo, insurgo. Συνεπίκεισθ' ὑμεῖς, Arist. Eq. 266.

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, ἢ ψυχαγωγεῖ, M. Anton. 3, 2.

Συνεπικρίνω, ῶ, una opitulor. Συνεπικρῖναι ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24.

Συνεπικυφίζω, f. ίσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.

Συνεπικρίνω, f. νω, simul judico, una sententiam fero. Αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ὅπλ' μέρος (ὡς φέφυκας ἢ καθήκῃ) συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα, Longin. 1.

Συνεπικροτέω, ῶ, simul applaudo.

Συνεπικυρόω, ῶ, f. ώσω, simul probo, f. ratum facio. Ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος, Polyb. Ὁ δὲ πειθοὺς ἀνεῖπε ἢ συνεπεκύφασε τῷ δήμῳ τὴν γναμψιν, Plut. in Marcell. cap. 25.

Συνεπικωμάζω, una comessatum eo ad quem.

Συνεπιλαμβάνω, & συνεπιλαμβάνομαι, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβεῖν τῷ πολέμῳ, Diod. Συνεπιλήψεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ ἢ ὁ Θησεὺς κοινῆς, Luc. Imag.

Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis, *Pass.* res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.

Συνεπιλεκτέον, una dicendum, addendum.

Συνεπιλογίζομαι, simul cogito, f. computo.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, una testimonium tribuo seu perhibeo. Συνεπιμαρτυρεῖτ' τὰ Θεῷ σημεῖα τε ἢ τέρατα, Hebr. 2, 4. Hinc

Συνεπιμαρτύρησις, ἡ, testimonium.

Συνεπιμειδιάω, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.

Συνεπιμελητής, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνεπιμελέομαι, una curo. Ὅπως τὰ ὁπτήδεια ἔχοιεν συνεπεμελεῖτο, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συνεπιμετρέω, una vel simul admetior, cumulum addo.

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adsentior. Συνεπινεῦσῃ τῇ φθορᾷ, Plut.

Συνεπιννέχομαι, una innato.

Συνεπινοέω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo.

Συνεπιόμην, 1. pl. aor. 2. ind. act. v. συμπίνω pro συμπίω.

Συνεπιορκέω, ῶ, simul pejero.

Συνεπιπαχύω, idem quod συμπάσχω.

Συνεπιπλέκω, immisceo, admisceo.

Συνεπιπλέω, una adnavigo.

Συνεπιπονέω, ῶ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιρρώνυμι, roboro, robur addo.

Συνεπισημαίνομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcunque.

Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, una inspicio, seu una lustro, una confidero & dispicio.

Συνεπισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo lib.* 8.

Συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in N. T. idem qui συμπρεσβύτερος.

Συνεπισκοτέω, una tenebras effundo.

Συνεπισκυθρωπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, una attraho; συνεπισπάομαι, ῶμαι, simul vel una attraho.

Συνεπισπεύδω, fut. εύσω, una accelero.

Συνεπισπομαι, simul sequor. Ὡς ὃ Πέρσαι συνεπισπόμενοι, Xen. Cyr. 7, 8. Τούτῳ ὃ τῷ μύθῳ ἢ πλάνῃ ξυνεπισπόμενοι, Plut.

Συνεπίσταμαι, sum conscius; (2) scio. Ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς, Luc. σοὶ ταυτὰ δρασαντι, id.

Συνεπισατέω, & άω, una pariter curo, f. præfectus sum.

Συνεπισέλλω, una mitto.

Συνεπισύρω, congemisco, condoleo, Plut.

Συνεπιστρέφω, f. ψω, una converto, seu una convertor & revertor. Συνεπιστρεφεῖς τοῖς ἤθεσι, Plut.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero, Gl. Vet. adjuvo. Ἐάν τινα εὖ ποιῆσαι, δέῃ, συνεπισχύῃ, Xen.

Συνεπιτασις, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνεπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, Arist.

Συνεπιτελέω, ad consummationem confero, (una celebro sc. sacra, cano sc. hymnum, v. c. pæana. *Etym.*)

Συνεπιτέμνω, una concido, concido.

Συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo; συνεπιτίθεμαι, simul adorior & invado, insurgo, adgredior. Προορώμενοι μὴ συνεπιτίθωνται τοῖς τοτε πᾶσιν αὐτὸς καιροῖς, Polyb.

Συνεπιτιμάω, insuper laudo, ultro laudo.

Συνεπιτρέπω, permitto.

Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, pessundo.

Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνεπιτροχάζω, simul decurro, *Pass.* simul deproperor.

Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos.

Συνεπιφαίνομαι, simul appareo, præsto sum, vel exorior.

Συνεπισάσκω, assentior.

Συνεπιφέρω, simul infero.

Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus.*

Συνεπιφθέγγομαι, una vociferor.

Συνεπιχειρέω, una aggredior.

Συνεπιψεύδομαι, commentior, una, pariter mentior. Οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται, Callim. Hymn. in Dian. 223.

Συνεπιψηφίζω, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιψηφισαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, Aristot.

Συνέπνιγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπνίγω.

Συνέπιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Συνεποκέλλω, una ad littus appello.

Συνέπομαι, sum comes & adsecla. Οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocr. 13, 17. Συνέπεσθε τοίνυν μοι πάντες, Xen. Cyr. 4, 2.

Συνεπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; Arist. Lys. 237.

Συνεποπλεύω, f. εύσω, simul inspicio.

Συνεποτρύνω, magis incito & ipse impello.

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur.

Συνεπουρίζω, fut. ίσω, una impello ventum secundum immittens, Aristot.

Συνεπτυγμένως, complicate. A συνεπτυγμένος, complicatus, a συμπλύνω.

Συνεπλώκεε, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπλώκει, a συμπίπλω pro συμπλόω.

Συνεπωθάζω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.

Συνεπωθέω, ῶ, simul detrudo.

Συνδανίζω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνδανίζειν τὰς λόγους, Isocr.

Συνεραστής, οῦ, ὁ, rivalis. A

Συνδράω, ῶ, simul amo. Καλὸν δέ τ' ἐραστὰμ μῷῳ Συνδᾶσθαι, Moch. 7, ult.

Συνεράω, confero, collationem do. Ab ἐράω fundo.

Συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, Gl. Vet. conficio, subigo. Εἰ ξυμπονήσειε ἢ ξυνεργάσῃ Σκόπει, Soph. Antig. 41. Συνειργασμένοι λίθοι, coagmentati, Thuc. Πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι Συνεργάζονται, Xen. Cyr. 7, 9.

Συνεργατης, ου, ὁ, operis socius, adjutor.

Συνεργατίνης, ου, ὁ, idem

Συνεργάτις, ιδος, ἡ, fœm. a συνεργάτης.

Συνέργεια, & Συνεργία, ας, ἡ, auxilium, ap. Ios. (2) ap. Scr. Eccles. cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συνεργέω, ῶ, adjuvo, prosum, confero, Gl. V. suppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα Συνεργάζεσθε, M. Anton. 6, 31. A Συνεργός. Unde

Συνέργειον, & Συνεργεῖον, ου, τὸ, officina, Ph.

Συνέργημα, τὸ, facinus; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A Συνεργέω.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi Συνεργέω.

Συνεργητικός, ἡ, όν, ad opem ferendum promtus, opem mutuam præstans.

Συνεργολάβος, ου, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.

Συνεργός, ου, ὁ ἢ ἡ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex Σύν, & ἔργον.

Συνεργοῦντες, nom. plur. part. præs. act. pro Συνεργέοντες, a Συνεργέω.

Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν ἓν ῥοπῇ τοιῷδε πεμφθῶ (πατρὶ) τέκνον, ὃν τί ξυνέρξαν; Soph. Trach. 83. Ab eod.

Συνέρδω, simul facio. Ἐμοὶ ὃ πατρὶ πάντα τιμωρεμένῃσι, ἔτε ξυνέρδουσ' τίλλ' τε δρᾶσαι ἐπιρρέπεις; Soph. El. 352.

Συνδείδω, f. είσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur, Συνδείδομαι, incumbo, impressionem facio. Χρυσείαισι Συνδείδει πδόνεις κροτάλοιν ἀφ' Ἡρης, Eur. Bac. 97. Ὅιδε χέρας δεσμοῖς ἀδάμοις Συνδεισθεντες χωρεῖν πέραν ἁρπάγματα θεᾶς, id. Iph. in Tau. 458.

Συνέρεισις, εως, ἡ, collisio, confertio, connexio, Suic. A Συνείρω. Unde

Συνερεισικός, ἡ, όν, suo nixu se continens.

Συνερίσω, una remigo.

Συνερετμία, ῶ, idem

Συνερία, pariter dico, adsentior, item defendo.

Συνερίζω, fut. ίσω, contendo.

Συνήθ⊖, ες, ὁ ἡ ἤ, qui vel quæ lanificium simul exercet, ſocius vel ſocia in lanificio; (2) ſocius in aliquo opere, ſocius laboris.

Συνηρμένος, ἔ, ὁ, copulatorius, bene connectens. A *Συνείρω*. Unde

Σύνηρξις, εως, ἡ, copulatio, Gl. Vet. copula.

Συνήρομαι, interrogo, Heſ.

Συνήρπω, conrepo, Gl. V.

Συνήρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, conſilium venio (2) dicitur & de ineuntibus matrimonium (3) & pro accidere *συμβαίνειν*; *Συνελθόντες*, congreſſi, a. 2. part. *Εἰς ἓν Συνελθών*, Eur. Ph. 465. *Τί κάθαρτ⊖ ἡ ῥόπαλον ξυνηλθέτην*; Ariſt. Ran. 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, ſimul interrogo, quæſtionem propono. *Ἐι δέ γε ἐθελήσειε κἀμικρὰν ὑποκρίνασθαί μοι Συνεραταμύρη*, Luc. Bis. Accuſ.

Σύνες, 2. ſing. aor. 2. imper. act. v. *Συνίημι*.

Συνίσῃ, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro *Συνέσει*.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, ſapientia, Gl. Vet. (2) conſcientia; (3) commiſſio, coitio. A *Συνίημι*.

Συνεσθίω, una comedo, ſimul veſcor. *Συνεσθίῃ αὐτοῖς*, Luc. 15, 2. *μὴ τῶν Ἑβραίων ἄρτας*, Gen. 43, 32.

Συνεσκιασμένως, *Adv.* collectim, confertim, ſimul. A *Συσκιάζω*.

Συνεσκιασμένως, *prop.* ſub umbra, in umbra; (2) obſcure. A *συσκιάζω*.

Συνεσπάραξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi *Συσπαράσσω*.

Συνεσπίπλω, f. m. *πλήσω*, ſimul incido, cado. *Συνεσπεσεῖσθαι γὰρ μὴ σθ*, Ariſt. Conc. 1089.

Συνέσπομαι, una vel ſimul ſequor, comitor.

Συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi *Συστέλλω*. Hinc

Συνεσταλμένως, *Adv.* correpte, correpta ſyllaba; (2) parce.

Συνέστασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro *Συνέστησαν*, a *Συνίστημι*.

Συνεσαυρώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ.

Συνεσαυραμμένοι, nom. plur. part. perf. paſſ. v. *Συσαυρόω*.

Συνέστειλαν, *compoſuerunt ad ſepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *Συστέλλω*.

Συνέστη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi *Συνίστημι*.

Συνεστήκεε, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro *Συνεστήκει*.

Συνεστηκότως, *Adv.* conſtricte, contracte, contracto animo. A *Συνίστημι*.

Συνεστηκυῖαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. *Συνίστημι*.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.

Συνεστίασις, εως, ἡ, q. d. coëpulatio, commune epulum, Gl. Vet. convivium. A

Συνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio ſeu epulo excipio; *συνεστιῶμαι*, convivor, V. Gl. *Συνεστιάμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς*, Ælian. V. H. 4, 9. A *συνέστι⊖*.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium, *Ion.* Ab eod.

Συνέστι⊖, ε, ὁ, q. d. confocarius, domeſticus, contubernalis, convictor, Gl. Vet. conviva. Ex *σὺν*, & *ἑστία*.

Συνεστῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro *συνεστηκότας*, a *συνίστημι*.

Συνέχον, aor. 2. ind. act. v. *συνέχω*.

Συνεταιρίσασθαι, ῶμαι, una ſocietatem cum aliquo ineo. Ex *σὺν*, & *ἑταῖρ⊖*. Unde

Συνεταιρὶς, ίδ⊖, ἡ, ſodalis, ſocia, amica.

Συνέταξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi *συντάσσω*.

Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi *συνθάπτω*.

Συνετέθειντο, 3. pl. pluſq. indic. paſſ. verbi *συντίθημι*.

Συνετέλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συντελέω*.

Συνετήρει, 3. ſ. imperf. ind. act. pro *συνετήρει*, a *συντηρέω*.

Συνετὴς, ῦ, ὁ, intelligens. Ex *συνίημι*.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A *συνετός*.

Συνέτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro *συνετίσω*, a *συνετίζω*.

Σύντο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi *συνίημι*.

Συνετὸς, ὴ, όν, qui intelligi poteſt; (2) intelligens, perſpicax in judicando, ſciens, Ph. prudens, ſolers. *Ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ὀψάμενον*, *Lucian. Vitar. Auct.* 20.

Συνετρίβην, aor. 2. ind. paſſ. verbi *συντρίβω*.

Συνετῶς, *Adv.* intelligenter, prudenter, Gl. V. prudenter, ſapienter. A *συνετός*.

Συνεύαδε, *complacuit*, aor. 2. 3. ſ. verbi *συναδάνω*. *Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσιν δίρεσιν συνεύαδεν εὐνὴ*, Phocyl. 179.

Συνεύαδον, 3. pl. a. 2. ind. act.

Συνευαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod *σύμβακχος*.

Συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul beatus ſum.

Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adſentior, conſentio, Ph. *συνεύδοκεῖ*, conſentit, invicem videtur, complacet. *Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τοῦ πατέρων ὑμῶν*, Luc. 11, 48. *τῇ αἱρέσει αὐτῶν*, Act. 8, 1. *Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς*, 1 Cor. 7, 12. Hinc

Συνευδοκητὴς, ῆ, ὁ, qui cum alio conſpirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, una dormio, condormio, una cubo. *Ἥτις ξυνεύδεις τῷ πατραμναίῳ*, Soph. El. 589.

Συνευθυμέω, ῶ, ſimul lætitiæ ſum particeps.

Συνευναζόμαι, ſimul dormio, concumbo.

Συνευνάσθην, *conſopiti ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro *συνευνάσθησαν*.

Συνευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex *σὺν*, & *εὐνάω*, *dormio*. Hinc

Συνευνέτις, ιδ⊖, ἡ, uxor, conjux.

Συνεύνι⊖, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex *σὺν*, & *εὐνή*.

Σύνευν⊖, ου, ὁ ἡ ἤ, conjux, concubina, Ph.

Συνευπαίδευτ⊖, ὁ ἡ ἤ, ſimul recte inſtitutus. *Συνευπαίδευτ⊖ ἀνείλησις*, *Aret.*

Συνευπάχω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando ſeu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; *συνευπορᾶμαι*, una abundo. *Ἐδεῖτο μὲ τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι*, Dem.

Συνευτυχέω, ῶ, ſimul felix ſeu fortunatus ſum, pariter rem feliciter gero, ſimul rebus fecundis floreo.

Συνευφημέω, bene ominor, *ſed de pluribus bene ominantibus*, ſ. una bene ominor, fauſta precor, faveo.

Συνευφράζομαι, idem.

Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, ſimul me oblecto.

Συνεύχομαι, una precor, ſimul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. *Ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι*, Eur. Hel. 651.

Συνευωχέω, ῶ, fut. ήσω, una convivio excipio; & *συνευωχέομαι*, una epulor. *Συνευωχήμενοι, ὑμῖν ἀφόβως ἑαυτὸς ποιμαίνοντες*, Judæ 12.

Συνεφάπτομαι, fut. ψομαι, ſimul capeſſo, ſimul ſuſcipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. *Τῷ Θυάμιδι τῷ ἔργῳ συνεφαψόμην⊖*, Heliod. *τῇ ἡδονῇ*, Luc. *Συνεφάπτεσθαι τῷ πρώωνι*, Chryſ.

Συνεφαρμόζω, adjungo.

Συνεφεδρεύω, ſimul ſubſidio ſum, in ſubſidiis ſum.

Συνεχελεύω, idem quod

Συνεφέλκω, & *συνεφέλκομαι*, ſimul traho. *Μιᾷδὲν τῷ σώματ⊖ συνεφέλκουσα*, Plat. Phæd. 20. *Συνεφείλκετο τὸ νεανίσκον*, Heliod.

Συνεφέπομαι, & *συνεφεσπομαι*, una ſequor. *Συνεφείπετο ὃ ἡ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ*, Xen. Cyr. 3, 28. *Ἡ ὃ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο*, ibid. 6, 26.

Συνεφηβεύω, una pubeſco ſeu adoleſco. Ex

Συνέφηβ⊖, ε, ὁ ἡ ἤ, qui una pubeſcit, pubertatis & adoleſcentiæ ſocius, æqualis.

Συνεφίσημι, una præficio; (2) attendo animum, *συνεφίσαμαι*, una præſum, una inſurgo. *Καὶ συνεπίσῃ ὁ ὄχλ⊖ κατ' αὐτῶν*, Act. 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συμφωνέω*.

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adfiduitas; (2) crebritas, denſitas. A *συνεχὴς*.

Συνέχεον, 3. plur. imperf. indic. act. verbi *συγχέω*.

Συνέχες, *Adv.* continenter, ſine intermiſſione. *Τε δ' ἄρα Ζεὺς Σωσχέ*, Hom. Il. 12, 26. *Οὐρανῷ ἕλκοντας πάντ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ*, Arat. Phænom. 20.

Συνεχέστερον, *Adv.* ſæpius, Gl. V. *συνεχέστατα*, *Adv.* ſæpiſſime, Gl. Vet. A *συνεχὴς*.

Συνεχέως, *Adv.* adfidue, frequenter.

Συνεχὴς, έ⊖, ὁ ἡ ἤ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) creber, frequens, aſſiduus. A *συνέχω*.

Συνεχθραίνω, una odi, eoſdem inimicos ſ. habeo, ſ. duco.

Συνέχθω, id m. *Οὗτος συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν*, Soph. Antig. 529.

Συνεχύθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. *συγχύω*.

Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) confervo, comprehendo, calleo; mecum retineo, non dimitto a me, *συνέχομαι*, opprimor, Gl. V. *συνέχονται*, premuntur, Ph. *Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς*, 2 Cor. 5, 14. *Συνέχον τὰ ὦτα αὐτῶν*, Act. 7, 57. *Συνέξουσί σε πάντοθεν*, Luc. 19, 43. *Δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ἅδης ψυχὰς τὰς πιστοτάτας γε συνέχειν ὁμᾶ*, Eur. Alc. 894. *Συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ*, Luc. 4, 38. *Συνείχετο τῷ πνεύματι*; Act. 18, 5.

Συνεχῶς, *Adv.* continenter, ſine intermiſſione; (2) crebro, frequenter, adfidue.

Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συμψηφίζω*.

Συνέψω, ſimul coquo, Gl. V. concoquo.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro *συνήγετε*, a *συνάγω*.

Συνήγειρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συνεγείρω*.

Συνηγέομαι, una dux ſum, una præſum exercitui.

Συνηγίρθητε, 2. pl. a. 1. imp. act.

Συνῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν a *συνάγω*.

Συνηγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ.

Συνηγόρει, 3. ſing. imp. ind. act. pro *συνηγόρεε*, a

Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adſentior, adſtipulor. *Συνηγορῶσιν ἐκ τίνων*; Ariſt. Nub. 1085. *Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ*, Soph. Trach. 827. Ab *ἀγορά*, *forum*. Hinc

Συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defenſio.

Συνηγορία, ας, ἡ, defenſio cauſſæ. A *συνήγορ⊖*. Hinc

Συνηγορικὸς, ὴ, όν, qui defendit.

Συνήγορ⊖, ε, ὁ ἡ ἤ, advocatus, patronus.

Συνηγορῶμεν, 1. plur. imperf. ind. act. pro *Συνηγορέομεν*, a *Συνηγορέω*.

Συνηδέσται, *cognovit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro *Συνειδῆ*, a *Συνειδέω*.

Συνῆδει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Att.* pro *Συνείδει*.

Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor; *Συνήσθην*, aor. 1. paſſ. *Οὐ μὴν θανόντι γ' ὧδαμῶς Συνήδομαι*, Eur. Rhes. 959. *Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ*, Rom. 7, 22. *ἄλγεσι δώματ⊖*, Eur. Med. 136. *Ὡς μοι Συνῆδῆς*, id. Ion. 765. *Συνήδεσι ἐκείνῳ κοινῇ*, Xen. Cyr. 4, 1.

Συνηδυνέω, una exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, familiaritas. A

Συνήθης, ⊖, ὁ ἡ ἤ, conſuetus; (2) familiaris. Ex *Συνω*, & *ἦθ⊖*, *mos*.

Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. *συναθλέω*.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. v. *Συναθροίζω*.

Συνήθως,

Συνήθεϊ, gen. ſing. *contr.* a *Συνήθης.*
Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro *Συνηθέων.*
Συνήθως, *Adv.* pro more, pro conſuetudine, Ph. ſplenniter, Gl. V. familiariter.
Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *συνίημι.*
Συνήκα, convenio, coëo. Τὰ ὄχ χίσμαθ' ὅλα εἰς ὄξυ *Συνήκοντα*, Theophr.
Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *Συνελαύνω.*
Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. v. *συνέρχομαι.*
Συνηλικιώτης, ου, ὁ, cœtaneus, æqualis.
Συνῆλιξ, κος, ὁ, ἡ, æqualis; *Συνήλικες*, æquales.
Συνηλόησα, aor. 1. ind. act. v. *συναλοιάω.*
Συνηλόω, ῶ, conclavo, Gl. Vet. clavis compingo.
Σύνηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, convena; *Συνήλυδες*, convenæ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἦλυθον, & ἤλυσις.
Συνηλυσίν, ις, ἡ, conventus, coitus, *Ion.* pro *συνηλυσία.* Ab eod.
Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.
Συνήλασις, εως, ἡ, conclavatio, Gl. Vet. A *συνηλόω.*
Συνημέρδυσις, ἡ, conſuetudo, familiaritas.
Συνημέρδυτὸς, ὴ, ὁ, is, quocum eſt nobis conſuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A
Συνημβδέω, una diem totum, vel totos dies tranſigo; (2) verſor cum aliquo. Ἃ λέγων *συνημέρδυε* τοῖς *συνδιατρίβεσι*, Xen.
Συνημμένως, una manuefacio, una ciçuro.
Συνημμένως, *Adverb.* conjunctim, Ph. continuatum. A *Συνάπτω.*
Συνημοσύνη, ης, ἡ, ſocietatis aut fœderis ſanctio, pactum. A *συνήμων.* Ἕκτωρ μή μοι, ἄλαστε *συνημοσύνας* ἀγορδυε, Hom. Il. 22, 261.
Συνηνιόχθευον, *conductus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. v. *συμφέρω* pro *συνηνέγκαν.*
Συνηνιοχέω, una aurigor.
Συνηνίωσα, aor. 1. ind. act. v. *Συναγινάω.*
Σύνηορ, ος, ὁ ϗ ἡ, congruens & velut quodam vinculo connexus; (2) conſors, compar, ſocius. Ex *Σὺν*, & ἄειρα.
Συνηπροπόδευε, fut. σω, ſimul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ *συνηπεροπόδευσα*, παραμύθιον ἐνθαδὶ, ϗ *ξυναθθύσω* τοῦτον, Ariſt. Lyſ. 845.
Συνήργει, 3. ſ. imp. ind. act. *contr.* pro *συνήργεε*, a *συνηγέω.*
Συνηρετμεῖν, una remigare; *metaph.* concorditer aliquid facere. Ἔξεστι ϗν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος *ξυνηρετμεῖν*, Soph. Aj. 1346.
Συνηρεφέω, opaco, inumbro. Ὥστε τῷ τρίτῳ ἔτει *συνηρεφεῖν*, Theophr. A
Συνηρεφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, tectus umbra ſpiſſa tanquam tecto, umbroſus, opacus, conſitus, obſitus, refertus. Ἐν τόποις *συνηρεφέσι* ϗ κοίλοις, Plut. in Publicol. cap. 21. A *Σὺν*, & ἐρέφω, *tego.* Hinc
Συνηρεφία, vel *συνηρέφεια*, ας, ἡ, condenſitas arborum.
Συνηρμμένως, contracte, per contractionem. A *συναιρέω.*
Συνήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, connumerandus; pro *Συνάριθμος.*
Συνήρμοσμένως, apte, A *Συναρμόζω.*
Συνήρχετο, 3. ſ. imper. ind. med. verbi *Συνέρχομαι.*
Συνήσθιον, imperf. ind. act. v. *συνεσθίω.*
Συνησκημένως, polite, Ph. A *συνησκημένος*, part. a *συνασκέω.*
Συνῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act. v. *συνίημι.*
Συνηττάομαι, ῶμαι, p. *Συνήττημαι*, una ſuperor, vincor. Τῶν ϗ πολεμίων πολλοὶ μὲν *συνήττηνται* κατ' αὐτήν, Xen. Cyr. 6, 27.
Συνῆφθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. *συνάπτω.*
Συνηχέω, conſono, concrepo.
Συνηχησις, εως, ἡ, concentus. A pr.
Συνήχθης, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. *συνάγω.*
Συνῆψαν 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *συνάπτω.*
Συνθαπέω, adſideo. Ex *Θάπτω.*
Συνθάπτων, ου, ὁ, conſeſſor. Ex iiſd.
Συνθάλπω, fut. ψω, conſoveo, concalefacio.
Συνθαμβέω, terreor.
Συνθάπτω, fut. ψω, conſepelio, una ſepelio. Καὶ ϗ θανόντα τόνδε *Συνθάπτειν* θέλω, Soph. Aj. 1395. Κόσμῳ γ' ἑτοίμῳ, ὦ *Ζεῦ Συνθάπτει* πόσις, Eur. Alc. 146. Ἀρ' Ἀτρέως παῖδ' ὁλόμορον *Συνθάπτετε*; idem. Hel. 1260. *Συνετάφημεν* (a. 2.) ἓν αὐτῷ Rom. 6, 4. *Συνταφέντες* αὐτῷ, Col. 2, 12.
Συνθαυμάζω, pariter & ipſe admiror, miror.
Συνθεάομαι, una ſpecto, conſpicor.
Συνθεατὴς, οῦ, ὁ, qui ſimul ſpectat, ſpectationis ſocius. A pr. Hinc
Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ ſimul ſpectat.
Συνθέλω, ſimul volo, conſentio. *Συνθέλω* δ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 835.
Σύνθεμα, ατος, τὸ, ſignum, quod ex compoſito datur, teſſera; (2) pactum; (3) compoſitio libri. A *συντίθεμαι.*
Συνθέμεθος, a. 2, part. med. v. *Συντίθημι.*
Σύνθεο, *compone*, a. 2. imper. med. *Ion.* pro *Σύνθεσο*, ab eodem. Σὺ δὲ *σύνθεο*, ϗ μοι ὄμοσσον, Hom. Il. 1, 76.
Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio deitatem alicui adſero; *Συνθεολογοῦμαι*, ſimul cum alio deitas mihi adſeritur.
Συνθερίζω, fut. ίσω, una meto, una meſſem facio.
Συνθερμαίνω, concalefacio.
Συνθεσία, ας, ἡ, compoſitio, Gl. Vet. continuatio; pactum, fœdus, Hom. Il. 5, 319. A *Συντίθημι.*
Σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, coagmentatio, commiſſura cujuſlibet rei; (2) Syntheſis, *figura grammatica.* Ab eod.
Σύνθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *συνέθετο*, a *συντίθημι.*
Συνθετέον, componendum, conveniendum.
Συνθέτης, ου, ὁ, compoſitor. Ab eod.
Συνθετίζω, arte compono, v. c. comas. -ομαι, comam compoſitam habere. A *Σύνθετος.*
Συνθετικὸς, ὴ, όν, qui componere & ſtruere novit. A pr.
Σύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, & *Συνθετὸς*, ὴ, όν, compoſitus, coagmentatus. A *Συντίθεμαι.*
Συνθέτως, compoſite, verbo compoſito.
Συνθέω, ῶ, concurro, una curro. Ὦ φίλοι, ἐχ' ἡμῖν *συνθέσει* ἥδέ γε βολὴ, Hom. Odyſſ. 20, 245.
Συνθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul adſpicio, Suic. (2) animadverto, cognoſco, Suic. (3) una ſacra ſolemnia celebro, & ludos ſpecto.
Σύνθηγω, exacuo, irrito.
Συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio, coagmentatio; (2) ſponſio, pactum, conventio, fœdus. A *Συντίθημι.*
Συνθηκοποιέομαι, pactum, &c. facio.
Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui cuſtodiendæ traditæ ſunt tabulæ pactorum, Ph. ſequeſter.
Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, conſtitutum, compactum; (2) ſignum; Ph. inſigne ſigillum. A *Συντίθημι.*
Συνθηματιαῖοι στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis conſtitutum & conventum eſt. A *Σύνθημα.* Unde
Συνθηματικὸς, ut *συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ*, epiſtolæ per ſigna ac notas arcanas ſcriptæ.
Συνθηματίσκιον, ου, τὸ, teſſerula, Gl. V.
Συνθηματικῶς γράφειν, per ſigna & notas ſcribere.
Συνθηράω, una venor, proprie & tropice. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ *συνεθήρα*, Xen. Cyr. 4, 24.
Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis ſocius. A pr.
Συνθηρεύω, v. *συνθηράω.* Ἃ δ' ἐ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα *συνθηρεύεται*, Ariſt. Θεσμ. 163.
Σύνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. *συνθηρευτὴς.*
Συνθήσει, 3. ſ. f. 1. ind. v. *συντίθημι.*
Συνθιασεύω, una thiaſos duco, una bacchor.
Συνθιασώτης, ου, ὁ, conſors τοῦ θιάσου; (2) ſocius, ſodalis, Ariſt. Plut. 507.
Συνθιγγάνω, una tango, contrecto.
Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. *συνθλάω.*
Συνθλασθήσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.
Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, confringo, Gl. Vet. *συνθλῶ*, contundo, Ph. *συνθλᾷ*, contundit, conlidit; *συνθλασθῶσιν*, oblidantur, Ph. conlidantur, a. 1. paſſ. conj. Καὶ ὁ σὺν τὴ λίθον τοῦτον, *συνθλασθήσῃ*, Matt. 21, 45, & Luc 20, 18.
Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. *Συνέθλιβον* αὐτὸν, Marc. 5, 24.
Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις *συνθνήσκουσι* κακοῖς οἱ *συμπαρόντες*, Phocyl. 127. *Συνθανοῦμαί σοι*, Eur. Med. 1213.
Συνθοινάτωρ, *Dor.* pro *συνδοινήτωρ*, ορος, ὁ, conviva.
Συνθοίνης, ου, ὁ, idem. Ex *σὺν*, & θοίνη.
Συνθορυβέω, una tumultuor, ſtrepo, obſtrepo.
Συνθραύω, idem quod
Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ θρίγκῳ κράτα *συνθραύσω* σέθεν, Eur. Or. 1647. *Συντεθράνωται* δ' ἅπαν πικροτάτης ἰδοῦσα δεσμὰς τὰς ἐμὰς, Eur. Bac. 634.
Συνθρηνέω, ῶ, collamentor.
Σύνθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctus ſeu lamentorum ſocius.
Σύνθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem in throno ſedet, Gl. V. particeps regni.
Σύνθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſonus.
Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum ſeu mollem reddo. Σύνθρύπτοντες μὴ τλῆθ καρδίαν, Act. 21, 13.
Σύνθυμέω, unanimis & concors ſum, ejuſdem animi ſum; (2) ſimul iraſcor.
Συνθυμόω, ſimul ad iram concito.
Συνθύω, f. ύσω, una ſacrifico, una ſacra facio. Εἰ δὲ ξένοις ἀσεβοῦσι *συνθύειν* χρεών, Eur. El. 803.
Συνθωκέω, una ſedeo. A *Θάκος.*
Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. *συνείδω.*
Συνιδρόω, ῶ, conſudo, una ſudo.
Συνίδρυμι, una colloco; (2) in eodem templo dedico, conſecro.
Συνιερέω, una ſacerdotem facio ſ. inauguro, *paſſ.* ſimul ſacerdos fio.
Συνιεῖν perf. inf. act. *contr.* pro *συνιέναι*, a *συνίημι.*
Συνιεὶς, præſ. part. act. v. *συνίημι.*
Συνιέμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro *συνιέναι.*
Συνιέντες nom. pl præſ. part. act.
Συνιδδὼς, ἔως ὁ, in ſacerdotio collega.
Σύνιδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui una ſacris fruitur.
Συνιερουργέω, una ſacrifico.
Συνίετε, 2. pl. præſ. imper act. v. *συνίημι.*
Συνιζάνω, confido, ſubſido; (2) devergo, declino ut caput in pectus. Σάρκες δ' αἱ μὴ ἰδιῶτι *συνίζανον*, Theocr. 22, 112. Μήτε ἔστω *συντρίχη*, μήτε *συνιζάνη*, M. Anton. 11, 11.
Συνίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, confidentia terræ, labes; ἡ λύπη *συνιζησιν* ποιεῖ γενέσθαι τῷ σώματι, Alex. Aphrod. l. 2. probl. (2) Synizeſis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam ſyllabam quaſi confidunt.
Συνίζω, idem quod *συνιζάνω.*
Συνίημι, fut. ίσω, committo, ſc. pugnaturos; (2) intelligo, ſentio, *unde* (3) guſto, edo, vel bibo; *συνίησιν*, per picit, Ph. σοφίαν, intellexi, Gl. Vet. a. 1. Σύνηκατε ταῦτα πάντα, Matt. 13, 51. Ἐνταῦθα πάλαι πασῖς *συνῆκε* θέσπιστα; Eur. Ph. 425. Εἶτ' ἐ ξυνίης τῷ ὄπιθεν τῷ θεῷ, Ariſt. Plut. 45.
Συνικμάζω, f. άσω, ſimul humecto; (2) humecto, humefacio.
Συνικνέομαι, evenio.
Συνίμμι, præſ. inf. act. *Ion.* pro *συνιέναι*, a *σύνειμι.*
Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Συνιοντος, gen. ſing. part. ejuſd.
Σύνιον, 3. pl. imperf. ind. act. pro *συνίεον*, a *συνίεω.*
Συνιᾶσιν, 3. plur. præſ. ind. *contr.* & cum ν pro *συνιέασι.*
Συνιππάζομαι, una equito.
Συνίππαρχος, ὁ, collega præfecti equitum.
Συνιππεύς, εως, ὁ, in eodem equitatu militans.
Συνιππεύω, f. εύσω, ſimul equito.
Συνιππία, ας, ἡ, Gl. Vet. *συνιππία*, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex *σὺν*, & ἵππος.

Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. *σύνειμι*.
Συνισασι, 3. pl. præſ. ind. act. v. *συνίστημι*.
Συνίσαμαι, vid. *Συνίστημι*.
Συνισάμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ.
Συνισάντος, gen. ſing. part. præſ. act.
Συνισάνω, commendo; idem quod *συνίστημι*. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτὰς συνιστάνειν; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὰς συνιστάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12.
Συνίσαται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. *συνίστημι*.
Συνισάω, ῶ, Gl. V. *συνισῶ*, commendo; Ph. Τῇ φανερώσει τ' ἀληθείας συνισῶντες ἑαυτὰς, 2 Cor. 4, 2.
Συνίστημι, fut. *συστήσω*, conſtituo; (2) commendo; *συνέστηκα*, conſtiti, adſtiti, Gl. V. p. *συνεστηκὼς*, conſtans, Gl. Vet. part. & *συνεστὰς*, conſiſtens, Gl. Vet. compos, compos mentis; *συνίσαμαι*, conſiſto, adſiſto, Gl. Vet. *Συνίσαται*, conſtat congreditur, Ph. Διὰ ταῦτα ξυνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς ἡ τελεωτάτη τετανὶ πόλεμον, excitarunt, Dem. Βέλτιον αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, Plato. Συνεστάθη Κύρῳ, Xen. Καὶ μ' ἐ λέληθεν ἐδὲν ὢν τῇ πόλει συνισάμενον, Ariſt. Eq. 859.
Συνιστᾶν, præſ. part. act. *contr.* pro *Συνισάων*, a *συνισάω*, pro *συνίστημι*.
Συνιστῶντες, nom. pl. pro *συνιστάντες*.
Συνίστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, conſcius, teſtis.
Συνιχαίνω, ſimul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνιχανῷ, Eur. Iph. in Au. 706.
Συνιχυρία, ᾶς, id. cum ſeq. Οἱ ἂν ἡμῖν μᾶλιστα δοκῶσι συνιχυρεῖν, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνιχυρίζω, fut. *ίσω*, corroboro, confirmo; *συνιχυρίζεται*, confortat, Ph.
Συνιχύω, f. *ύσω*, (ſuppetias ferendo) roboro.
Συνιχω, ψneo, contineo.
Συνιῶν, præſ. part. act. pro *συνιέων*, a *συνίημι*.
Συνκαμάξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. *Dor.* pro *συγκαμάτατε*, a *συγκαμάζω*.
Συνναίεσκε, 3. ſ. imperf. act. *Ion.* pro *συνέναιε*, a *συνναίω*.
Σύνναιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A
Συνναίω, cohabito. Μητέρι συνναιέσκεν, Apoll.
Σύνναος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in eodem templo colitur.
Συνναυβάτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.
Συνναύκληρος, ου, ὁ, q. d. ſimul navis dominus, *metaph.* ſocius.
Συνναυμαχέω, una navali prælio decerto.
Συνναύτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.
Συννεάζω, una cum aliquo juventutem tranſigo.
Συννενιδώμαι, una ago, juveniliter, ludo, laſcivio cum aliquo.
Συνήμαι, compaſco, contribuo, Gl. V. *Συνήμομαι*, compaſcor, una paſcor. *Συνήμονται ταῖς Ὑηλείαις*, Ariſtot.
Συνενεάδ, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *συνένευκα*, a *Συνέω*.
Συνοδύρασις, εως, ἡ, oſſium per nervos connexio. Ex *Σὺν*, & *νεῦρον*, *nervus*.
Σύνδυσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorſum vergit; (2) conſenſus, conſpiratio. A
Συνδύω, vergo; (2) contrahor; (3) conſentio, conſpiro. Πρὸς ἓν ᾧ τὸ φιλέμβιον ἡ ὁρᾶν ἡ Συνδύειν τὸ φρόνημα καταναγκάζῃ, Heliod. Συνδύει δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς περιφερείας κέντρον. Plut. in Num. cap. 9.
Συνέφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A *Συνεφής*.
Συνέφελος, ον, nubilus. A *νεφέλη*.
Συνεφέω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συνεφοῦσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Τ' αἰθριάζῃ τὰς νεφέλας, ἢ ξυνεφεῖ; Ariſt. Av. 1508. Ab eod
Συνεφής, ής, ὁ ἡ ἡ, nubilus; *Συνεφὲς*, nubilum. Gl. V. Ex *Σὺν*, & *νέφος*.
Συνέφω, obnubilo
Συννεφόω, coactis nubibus obſcuro, *metaph.* frontem corrugo. A *Συνεφής*.
Συνεχὲς, *Adv.* continenter, adſidue.
Συνεχέως, idem. A *συνεχής*.
Συννέω, five *Συννήω*, fut. *ήσω*, innecto & intexo; (2) in unum acervum congero acervo. Συννήσας σωρὸν μέγαλον, Herod. Συγγενίεται φρυγάνων φάκελλοι, idem.
Συννηστρίζω, f. *ίσω*, ſimul res novas molior.
Συννηπιάζω, fut. *άσω*, una cum aliis infans ſum; (2) ad aliorum captum me demitto, quaſi cum pueris pueriliter me gero, Suic.
Συνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Συννέω*. Unde
Συνησις, ἡ, coacervatio.
Συννηστίω, fut. *ίσω*, ſimul vel una jejuno.
Συννήχομαι, ſimul nato, ſimul fluctuo, Gl. V. connato. Ὅσις τοιούτοις ῥηρίοις ξυννήχομαι, Ariſt. Conc. 1098.
Συννικάω, ῶ, ſimul vinco, R. Καὶ σὺ ξυννικᾷς ἐμοί, Eur. Alc. 1089. Συννενικήκασι μετ' ἀλλήλων, Xen. Cyr. 6, 27. Ex *Σὺν*, & *νικάω*, *vinco*.
Συννοέω, ῶ, apud me æſtimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo. Τὰς ἡδονὰς τούτων οὐ ῥᾴδιον Συννοεῖν, Plato.
Συννοητὸς, ἡ, ὸν, intelligentia aſſequendus.
Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio ejus, qui ſecum aliquid reputat; (2) conſideratio; (3) intelligentia. A *σύννους*.
Συννομεὺς, έως, ὁ, compaſtor, Gl. V.
Συννομίζω, idem ſentio cum quo.
Συννομικὸς, ἡ, όν, qui una paſci ſolet. A *Σύννομος*.
Συννομοθετέω, ῶ, f. *ήσω*, una leges fero, ſocius ſum in ferendis legibus, Dem.
Σύννομος, ὁ ἡ ἡ, qui iiſdem paſcuis utitur; (2) una educatus; (3) una habitans; (4) (4) ejuſdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus. A *νομή*.
Συννοσέω, ſimul, pariter ægroto; (2) una pecco. Συννοσεῖν αὐτῇ θέλῃ, Eur. An. 947.
Σύννους, ὁ ἡ ἡ, cogitabundus, meditabundus.
Συννυκτρεύω, fut. *εύσω*, ſimul ſeu cum aliquo pernocto.
Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio ſponſam comitatur & curat.
Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta, Gl. Vet. janitrix; *σύννυμφοι*, janitrices, Ph. Ex *Σὺν*, & *νύμφη*, *ſponſa*.
Συνοδεύω, fut. *εύσω*, itineris ſocius ſum, una iter facio. Gl. Vet. comitor, Ph. *συνοδεύει*, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, Act. 9, 7.
Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, Ph. comitatus, conventus. A *σύνοδος*.
Συνοδικὸς, ἡ, όν, q. d. conventionalis, conjunctionalis; *Συνοδικὴ μείωσις*, cum luna eſt in conjunctione ſolis. Ab eod.
Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, ſ. coitus lunæ cum ſole. Ab eod.
Συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.
Συνοδοιπορέω, ῶ, fut. *ήσω*, itineris ſocius ſum, una iter facio. A
Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris ſocius, comes.
Σύνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* ſolennis, cœtus, concilium, conventio, Ph. concubitus, Gl. V. etiam congreſſus hoſtilis ac conflictus.
Σύνοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.
Συνοδότης, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.
Συνοδότης, ου, ὁ, comes, P. A *Σύνοδος*.
Συνόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, cui dentes continui ſunt, Ph. dentex, piſcis quidam.
Συνοδυνάω, ῶ, ſimul torqueo, vexo; *συνοδυνῶμαι*, condoleo.
Συνοδύρομαι, ſimul lamentor.
Συνόζω, ſimul redoleo.
Σύνοιδα, *conſcius ſum*, perf. ind. med. verbi *Συνείδω*.
Συνοιδέω, ῶ, fut. *ήσω*, una intumeſco.
Συνοικειόω, ῶ, fut. *ώσω*, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico.
Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; Quintilian. lib. 9. cap. 3.
Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A *συνοικέω*.
Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.
Συνοικέω, una habito, eadem domo utor, ſum contubernalis. Ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικῇ γύναι, Eur. Andr. 237. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνδυάτῃ, id. Iph. in Tau, 524. Συνοικήσασ' ἀθέσει, id. Hel. 1371. ἄλλῃ *Συνοδύω*, id. Med. 1001.
Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A *Συνοικέω*.
Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris conſuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.
Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.
Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.
Συνοικία, ας, ἡ, *proprie* plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, ſed in qua plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium, Ph. inſula, conclavia. A *Συοικος*.
Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magiſtratibus abolitis, uno inſtituto concilio, & curia, omnes conjunxiſſet, & Athenis collocaſſet. Ab eod.
Συνοικίζω, fut. *ίσω*, una jungo, una habitare facio, ejuſdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, Gl. Vet. marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliiſque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον εὐνὼ Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Eur. Her. fur. 68.
Συνοικισμὸς, ου, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia; (3) ædificatio civitatis; Appian. in Libyc. A *συνοικίζω*. Unde
Συνοικιστὴς, ου, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condenda urbe ſ. domo.
Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Συνοικοδομέω, una ædifico, exſtruo. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Epheſ. 2. ult. Οἰκία οὐ συνῳκοδομημένη, Philo.
Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis, Gl. Vet. cohabitator; *συνοικος ὅπη ἀνδρὸς ἡ γυναικὸς*, *de viro & femina*, conjux, Gl. V.
Συνοικουρέω, ῶ, ſocius ſum in cuſtodienda domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum.
Συνοίκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſocius in cuſtodienda domo, conſors.
Συνοικτίζω, f. *ίσω*, commiſereor. Ὅλα μιὴ φαίτὴρ αὐτὴ ἡ συνῳκτισέ με, Xen. Cyr. 4, 24. Ξυνῴκτισαν ἡ ἡ τῇ Κορινθίων τυχῇ, Thuc.
Συνοίμος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab *οἶμη*.
Συνοίομαι, una puto, adſentior. Συνοίομαι, ᾖφη, ἡ ἐγὼ, ὃν γε τρόπον δυνάμαι, Plato.
Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. Vet. *συνοίσοντα*, profutura, Ph. Ὡς ᾗ ἡ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν, Ariſt. Nub. 590.
Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi *συμφέρω*, pro *συνοίω*.
Συνοκλάζω, fut. *άσω*, genibus flexis conſido, genu ſucciduo me ſubmitto.
Συνοκωχὴ, ἡ, contractio.
Συνολιγαίνω, idem quod
Συνολιγέω, in unum locum labor, confluo.
Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex *σὺν* & *ἕλκω*.
Συνόλλυμι, ſimul amitto, R. Ὃς' ἔτλη' αὐτῷ γ' ἑ ξυναλόμην ὁμῶ, Eur. Hel. 103. Συνάλεσεν ἰδὼν ἐδὼς, Bion. 1, 29.
Συνολολύζω, ſimul vociferor cum lætitia, R.
Συόλον, in univerſum, omnino. Ab *ὅλος*.
Συνολοφύρομαι, una lamentor.
Συνόλως, *Adv.* prorſus, omnino, R.
Συνομαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, frater vel ſoror.
Συνομαλύνω, complano, planum reddo.
Συνομαρτέον, *Adv. poſit.* concomitandum vel inſerviendum eſt. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, *Aret.*
Συνομαρτέω, ῶ, ſequor, comitor, concomitor.
Συνομβυος, ὁ ἡ ἡ, conjux.
Συνομήλιξ, *Dor.* συνομάλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejuſdem ætatis, R. Suic.
Συνομιλέω, ῶ, f. *ήσω*, verſor cum aliquo, colloquor. Συνομιλᾶν αὐτῷ, Act. 10, 27.
Συνόμιλος, ὁ ἡ ἡ, confabulator, congerro.
Συνόμνυμι, vel *συνομνύω*, una cum aliis juro, ſimul juro; (2) conjuro, conſpiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνωμνυτον πάλαι, Ariſt. Eq. 236. Ὅσοι μεταχόντες τῆς τότε κινδύνου ὑμῖν ξυνώμοσαν, Thuc.

Συνομοι-

Συνομοιοπαθέω, (it. συνομοπαθέω,) similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.
Συνομολογέω, ῶ, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciscor. Τὸ μὲν σῶμα τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἐδόκει, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc.
Συνομολογία, ἡ, assensus, confessio, pactum.
Συνομολογ-ος, ὁ, adstipulator.
Συνομορέω, confinis sum. Οὗ ἡ οἰκία ἐμῷ συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A
Συνόμορ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, confinis, Ph.
Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. A συνόμνυμι.
Συνοξύω, in acutum sensim extenuo, Polyb.
Συώξυς, υ-ος, ὁ ἡ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, sensim mucronatus.
Συνοπαδός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui sequi aliquem jubetur; (2) adsecla, comes, adsectator.
Συώπλ-ος, ου, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα. Συνοπλοφορέω, ῶ, simul arma gesto, Suic. Ex σύν, ὅπλα, & φέρω.
Συνοπλάω, una asso.
Συνοπλικός, ἡ, όν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοπλικόν, perspicacitas, Gl. V. A συόπλ-ος.
Συνοπλικῶς, Adv. compendiose, breviter.
Συνόπλομαι, conspicio, perspicio.
Συώπ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, qui conspici & cognosci potest; (2) qui facile intelligi & cognosci potest. A pr.
Συνόρασις, εως, ἡ, perspicientia. A
Συνοράω, ῶ, conspicio, perspicio, conspicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκ-ος συνορᾶν ἐ περὶ τὰς τριαρίας καὶ τὰς ἱππαγὰς ἐγίνετο, Polyb.
Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.
Συνοργίζομαι, una vel simul irascor.
Συνορέω, ῶ, conterminus sum. A συόρ-ος.
Συνορθόω, bene constituo, bene gero.
Συνορία, ἡ, confinium, Gl. V. Ab eod.
Συνορίζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, dirempta copulo & quasi iisdem limitibus concludo. Ξυνωρίζε χέρα, Eur. Bac. 8
Συνορίνω, concito, commoveo. Ἵνα οἱ συν θυμὸν ὀρίνῃς, Il. 24, 467. Συνορινόμβοι φάλαγγες, ibid. 333.
Συνορκ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, eodem jurejurando adstrictus.
Συνορμάδες, αἱ, v. συμπλαγάδες.
Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito, Ph. συνορμᾶ, concurrit, competit.
Συνορμίζω, f. ίσω, una in stationem appello.
Σύνορ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, conterminus, confinis.
Συνορόω, una ruo, irruo.
Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero.
Συνορχέομαι, οῦμαι, una salto, una tripudio.
Συνελόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc
Συνέλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.
Συνελωτικός, ἡ, όν, cicatricem efficiens.
Συνουσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur & pro οὐσία.
Συνουσιάζω, fut. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coëo, concumbo. Hinc
Συνουσιασμός, οῦ, ὁ, coitus, concubitus.
Συνουσιαστής, οῦ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur; (2) discipulus. Ab eod. Hinc
Συνουσιαστικός, ἡ, όν, facilis ad congressus familiares, facilis ad cœtus convivales.
Συνουσιόομαι, οῦμαι, q. d. consubstantior, cum essentia alterius commisceor & contemperor. A συνουσία.
Συνοφρόομαι, οῦμαι, supercilia corrugo seu contraho. A
Σύνοφρυς, υ-ος, ὁ ἡ ἡ, cui supercilia coëunt.
Συνοχέω, ῶ, una veho; συνοχοῦμαι, una vehor.
Συνοχή, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compressio, pressura, coarctatio, angustia & anxietas. A συνέχω. Ἐν ξυνοχαῖσιν ὀδῦ, Hom. Il. 23, 330. Hinc
Συνοχηδόν, Adv. stricte, arcte, tenaciter.
Συνοχικός, ἡ, όν, vim habens continendi & conservandi, Suic. A συνέχω.
Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.
Σύνοχ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, continuus. Ab eod.
Συνοχωκώς, ότ-ος, ὁ, coarctatus, in angustum coiens; συνοχωκότε, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inus. συνοχόω, quod est a σύνοχ-ος.
Σύνοψις, εως, ἡ, conspectus; (2) taxatio, Ph. æstimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπλομαι.
Συνοψοφαγέω, ῶ, una opsonia voro.
Συνταθάω, simul asso, torreo, etiam metaph. Ξυνταθάσω τῦτον, Arist. Lys. 845.
Συντεφανηφορέω, una coronam gesto.
Συντωφρονέω, ῶ, sapio cum. Συντωφρονεῖν σοι βέλομ', ἀλλ' ἐ συννοεῖν, Eur. I. A. 418.
Συνταγή, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, signum, Ph. constitutio, condictio. A συντάσω.
Σύνταγμα, ατ-ος, τὸ, ordinatio, compositio, Ph. constitutum, constitutio; liber compositus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.
Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præest illi militum numero, qui σύνταγμα, dicitur. Ex σύνταγμα, & ἀρχή.
Συνταγματικός, ἡ, όν, ad syntagma pertinens, syntagmatice scriptus. A σύνταγμα.
Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opusculum, parvum volumen, Dim. ab eod.
Συνταχτήρι-ος, ου, ὁ, q. d. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius.
Συνταχτικός, ἡ, όν, ordinatorius; (2) valedictorius. A συντάσω.
Συνταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, una miser sum, una in ærumnis versor. Χ' ἡμεῖς γε μὴ σὺ ξυνταλαιπωρήσομεν, Arist. Lys. 1225.
Συνταλασιεργέω, una lanificio operam do.
Συνταμίας, & συνταμιείας, quæstoris collega.
Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, Ion. pro συντέμνω.
Συνταυύσαις, a. 1. part. act. Æol. pro συνταύσας, a
Συνταύω, tendo, simul extendo.
Σύνταξις, εως, ἡ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris. A συντάσω
Συνταπεινόω, una deprimo; συνταπεινῶσθαι, simul deprimi, i. e. decrescere, v. c. de aqua.
Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A
Συνταράσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. Vet. συνταράσσονται, consternantur, Ph. συντεταραγμέν-ος, conturbatus, perf. particip. pass. Καπεθύμεν ἅπαντα ταῦτ' ἐμαντίαις γνάμαισι συνταράξαι, Arist. Nub. 1033. Ἐκδραμὼν γὰ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν πωδοῖν, idem, Pace. 319. Ἀπάγκασι τ' Εὐφραῖον εἰς τὸ δισμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, Dem. Phil. 3. Συνταράσσονται πόλεις, Soph. Antig. 1092. Συνταραχθεὶς οἴκ-ος, Eur. Iph. in Tau. 557.
Συνταρχανόω, implico, constringo, impedio, Lyc.
Σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A συντείνω.
Συντάσω, vel τάττω, fut. ξω, compono, colloco, constituo, Gloss. Vet. συντάσσομαι, condico, Ph. συνεταξάμην, constitui, Gl. Vet. συνετάξατο, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συντεταγμέν-ος, ordinatus, Gl. V. præparatus, perf. part. pass. Πρῶτον μὲν ὅπη τὴν αὐτῆ τράπεζαν συνέταξεν, Xen. Cyr. 8, 16. δασμὸς ἀποφέρειν ἡ τέτυς, ib. 3, 39. Κἀκ τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βί-ος συντέτακται, Luc. Συντέταξ μοι Κύρι-ος, Matt. 27. 10. Σοὶ ἐγίνετο ἡ συνετάττετο, M. Anton. 5, 6.
Συντατλικός, ἡ, όν, componendi seu contrahendi vim habens. A συντείνω.
Συντατλόμενοι, nom. pl. pr. part. pass. verbi συντάτλω.
Σύνταφ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, sepulchrum commune habens.
Συντραχύνω, accelero, properare vel festinare cogo.
Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, Gl. V. σωτεταμμέν-ος, intensus, perf. part. pass. Στερρὰν παιδείαν μοῖραι σωλένεσε θεαὶ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σώτειν ὥρα πωδὸς ὁρμάν, id. Elec. 112.
Σωτειχίζω, fut. ίσω, una urbem condo, s. mœnibus circumdo.
Σωτεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, Suid. Σωτεκμηράμβοι ὑπὸ τὸ χᾶμα, Thuc.
Σωτεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo.
Σωτεκνόω, idem.
Σώτεκν-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, pater vel mater suscepti filii vel filiæ. Ex σώ, & τέκνον.
Συντεκταίνομαι, una molior vel struo.
Σωτελέθω, simul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα σωτελέσειεν ἔννομον δωρήσειζ, Pind. Pyth. 9, 100.
Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensitatio, pensio, tributum; (2) finis & consummatio, absolutio operis alicujus. A σωτελής.
Σωτελεδεῖν, præs. inf. act. verbi Poët. σωτελέω, pro σωτελέω.
Σωτελεσ-ής, οῦ, ὁ, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, Ph. tributarius, oblator, σωτελεσ-αῖς, condatoribus, Ph. (3) consummator. A
Σωτελοθνατάω, commorior, una morior.
Σωτελέω, ῶ, futur. έσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; σωτετελῆζθαι, confectum esse, Ph. inf. perf. pass. Σωτελέσω ὅτι ἐ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐ οἶκον Ἰούδα, διαθήκλω καινλώ, Hebr. 8, 8. Σωτελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολ-ος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα σωτελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο ὅ τι ἦν χρησίμων δώμα) σωτελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς, M. Anton. 7, 14.
Συντελής, έ-ος, ὁ ἡ ἡ, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. Ex σώ, & τέλ-ος.
Συντελικός, ἡ, όν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικόν, perfectum, tempus, Ph. A συντελέω.
Συντελθντας, acc. plur. præs. part. act. contr. pro συντελέοντας, a συντελέω.
Συντέμνω, fut. εμῶ, conscindo, concido; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo; συντετμημέν-ος, concisus, perf. part. pass. Συντέμνουσί γὰ θεῶν ποδώκεις τὰς κακόφρονας βλάβας, Soph. Antig. 1116. Εἰς ἓν γὰ αὐτῷ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ, Arist. Ran. 1379. Σοφῷ ποὶς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλὰς καλῶς οἶδ-ός τε συντέμνειν λογους, idem. Θεσμ. 185. Ἐν συντεμεῖσι πάντα νικήσω λόγον, Eurip. Iph. in Au. 1277.
Συντερμονέω, ῶ, conterminus, finitimus, seu vicinus sum, fines alicujus attingo.
Συντέρμων, ον-ος, ὁ ἡ ἡ, finitimus, vicinus.
Συντέρπω, una oblecto.
Συντεταγμένως, Adverb. composite, composito agmine; (2) eleganter, de dictione. A συντάσω.
Συντέτακμαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. συντάσω.
Συντετραμμένως, Adv. contente, enixe, maximopere. A συντείνω.
Συντετρεμμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. συντρίζω.
Σύντθξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A συντυγχάνω.
Συντεχνάζω, una machinor, colludo.
Συντεχνίτης, ου, ὁ, ejusdem artis confector, Gl. V. idem opificium exercens.
Σύντεχν-ος, ου, ὁ, confusaneus, Ph. iisdem technis utens. A σύν, & τέχνη.
Σύντηγμα, ατ-ος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum resolvuntur humores, & corpus nimiis excretionibus v. c. sudoris contabescit. A συντήκω.

Συντηκλικός,

Συντηκτικὸς, ἡ, ὸν, cui colliquandi ſeu contabefaciendi vis ineſt. Ab eod.

Συντήκω, futur. ξω, liquatum jungo & unio, vel commiſceo, conflo & coaleſcere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo conſumo; (2) contabefacio, tabe & macie conſumo; *συντετηκὼς*, emaciatus, Gl. Vet. perf. part. *συντήκομαι*, maceo, Gl. Vet. Τὸν πάντα συντήκοντα ἕκαστον χρόνον, Eur. Med. 25. λύπαις, idem. El. 240. Ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, Ælian. V. Hiſt. 7, 8. Συντηχθεὶς αὐραις ἀδύλοις, Eurip. Supp. 1027.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) contabefactio. A *συντήκω*.

Συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conſervo, tueor, obſervo. Συνετὸν αὐτὸ (πρόσωπον) καὶ εὐχνημον συντηρῆσαι, M. Anton. 7, 35. Συν ετήρει αὐτὸν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, Luc. 2, 19. Ἀμφόρτα συντηρεῖν, Matth. 9, 17, & Luc. 5, 38. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conſervatio, obſervatio; (2) conſcientiæ dictamen.

Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, conſervandi vim habens.

Συντιθέναι, *compoſuiſſe*, præſ. inf. act. a

Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, conſtituo, conſtipo, Ph. *in med.* conſentio, paciſcor, Gl. Vet. *συντίθεται*, paciſcitur, Ph, *συνεθέμην*, pepigi, Gl. Vet. *συνέθετο*, pepigit, peregit, ſpopondit, Ph. a. 2. At *συνέθμαι*, compoſui, a. 1. act. Συντίθετο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, Luc. 22, 5. Συντίθετο γέλων πολὺν, Soph. Aj. 303. Ἐν βράχει ξυνδεὶς λόγῳ, id. El. 675. Ἕως ἂν ἡμεῖν ταῦτα συντεθώμεθα, Ariſt. Lyſ. 178.

Συντίκτω. f. ίξω, ſimul pario, gigno. Συντίκτει ὕδε (φύσις) τὰ οἰκεῖα ἑκάστῃ ἡλικίᾳ, *Aret.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æſtimo, pretium augeo, carius indico, Gl. Vet. *συντιμῶμαι*, æſtimo; *συντιμᾶται*, æſtimat, Ph. *συντετιμημένος*, æſtimatus, Gl. Vet. perf. particip. paſſ. Hinc

Συντίμησις, ἡ, exiſtimatio pretii, pretium.

Συντιμωρέω, ſimul ulciſcor, opitulor, in ulciſcendo.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquaſſo.

Συντιτραίνω, ſimul punio, ſimul intendo. Συντιταίνῃ τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel *συντράω*, ῶ, fut. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, ſimul vulnero, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, conciſa ſeu ſuccincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, conciſus, brevis; compendiarius, compendioſus, Gl. V. A *συντέμνω*.

Συντόμως, *Adv.* conciſe, breviter, compendioſe; (2) brevi, actutum, continuo, ſine mora. A *σεύτομος*. Hinc

Συντομώτερος, brevius, conciſius.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, & robur, continuus & non interruptus tenor. A

Σύντονος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπεδῇ, *Herodian.* A *συντείνω*.

Συντόνως, *Adv.* ſumma cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγῳδέω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem menſæ particeps, commenſalis. Ex *σὺν* & *τράπεζα*.

Συντραυλίζω, fut. ίσω, ſimul balbutio.

Σύντρεις, *οἱ ἡ αἱ*, ſimul tres, terni.

Συντρέπω, convolvo, converto. Ἀνακεκοαμμένον τῷ σαρκιδίῳ, ὥστε τέτῳ συντρέπεσθαι, M. Anton. 10, 22.

Συντρέφω, fut. θρέψω, ſimul nutrio, ſimul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, conſentaneus ſum, conſentio; *συντρέχει*, concurrit, competit, Ph. a. 2. *συνέδραμον*. Καὶ γὰρ χρόνῳ τὸ μὴ συντρέχει αὐτὸ *συντρέχει*, Eur. Or. 1204. Τῷ χρόνῳ γε *συντρέχει*, id. Ion. 367. Πολλὴ δ' ἀνάγκη τῆδε τὸ συντρέχειν, Soph. Trach. 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio, A *συντιτράω*.

Σύντρητος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio, tridente quaſſo. Στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινάσειν πόλιν, Eur. Her. fur. 949.

Σύντριξις, εως, ἡ, contritio, contuſio, confractio. A

Συντρίβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro, labore, dolore, & triſtitia veluti contero & contundo; *συντρίβονται*, fatigantur, Ph. *συτετριμμένος*, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. paſſ. *συνετρίβη*, contritus eſt, aor. 2. paſſ. Σὲ τῆσδε δόππρήξας πάτρας αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντριψω βαλὼν, Eur. Cyc. 697. τῷ χύτραν, Ariſt. Ach. 288. δόμους, idem Veſp. 1044. Τῆς ὁδοδορατίδος ὡφελ θάρακα συντριβείσης, Diod. Ὀρθῶς ὁ συντριβήσεται αὐτῷ, Joann. 19, 36.

Συντριπαρχέω, ῶ, tetrarchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριπάρχος, ὁ, qui in eadem eſt trierarchia.

Συντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contuſio, confractio. A *συντρίβω*.

Συντριμμὸς, ὃ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Σύντριψ, ῖβος, ἡ, contritio, comminutio.

Συντρίψαι, a. 1. inf. act. verbi *συντρίβω*.

Συντριψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, ſodalitium. A

Σύντροφος, ἡ, ὁ ἡ ἡ. ſimul nutritus & educatus, Ph. conlactaneus. Οὐκέτε συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, Soph. Aj. 647. Ex *σὺν*, & τρέφω.

Συντροχάζω, & *συντροχάω*, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευστε συντροχάζειν, Anacr. 7, 3.

Συντρυφάω, una luxuriæ deditus ſum, luxurioſe vivo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium & conſuetudinem habeo; (4) accido, evenio; *συντυχὼν*, congreſſus, collocutus, aor. 2. part. Τἀνικαῦτα δ' ἐκεῖ' ἐῶ ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν, Ariſt. Av. 1495. Πῶ σοι συντυχὼν ἀμνήμονα, Eur. Her. 637. Ὁποίοις τε ἄρα συντυδξόμεθα πράγμασι, Heliod. Ἡ σελήνη συντυχὲσ' ἡμῖν, Ariſt. Nub. 608. (5) particeps fio una cum. Τῆς μὴ δίξης ἐ μετέχ.ν, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἁμαρτῆσι συνετυχον, Appian. B. Civil. 2.

Συντυμβωρυχέω, una buſta eruo.

Συντυραννέω, tyrannidis conſors ſum, una tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονία, una tyrannum interficio.

Συντύραννος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide ſocius.

Συντυρόω, ῶ, q. d. in caſeum cogo; *συντυρώμενα*, coagulata, coagmentata, Vox Ariſtophanica. A *σὺν*, & τυρὸς.

Συντυχία ας, ἡ, occurſus; (2) colloquium, congreſſus; (3) eventus, caſus, dicitur & per Periphraſin (ut *συντυχία τῆς χρείας* pro *χρεία*). (4) de re, quæ fieri ſolet; (5) *κατὰ συντυχίαν*, ſorte, caſu. Ὀλίγοι τε πολεμίων ἐνίκρατήκεσαν, ἢ ἐδίμαχε *συντυχία* χωρίων, ἢ πολεμίᾳ σφάλματος, ἀλλ' ἐρετῇ στρατηγῶν, ἢ ἀνδρείᾳ στρατῦ, Appian. B. Mithridat. A *συντυγχάνω*.

Συντυχίλω, acc. ſ. *Ion.* pro *συντυχίαν*.

Συνυμνέω, concano, Gloſſ. Vet. una celebro, *συνυμνεῖ*, concanit, Ph. una celebrat.

Συνυβρίζω, nugor, *ſed de pluribus*.

Συνυμφαίω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυπάγω, ſubjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

Συνυπακούω, ſubaudio, Ph.

Συνύπαρκτος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul eſt, qui ſimul exiſtit.

Συνυπαρξις, εως, ἡ, coëxiſtentia, Suic. A *συνυπάρχω*.

Συνύπαρχος, ἡ, ὁ, collega præfecti.

Συνυπάρχω, ſimul vel una ſum.

Συνυπατεύω, ſum collega in conſulatu.

Συνύπατος, ἡ, ὁ, collega in conſulatu.

Συνυπερβάλλω, una tranſeo, tranſicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, ſimul miniſtro, vel *ſimpl.* miniſtro.

Συνυποηχέω, adſtrepo, accino.

Συνυποβάλλω, proſum, confero ad quid. Clem. Al. *niſi leg. συνεπιβ. Ern.*

Συνυποδείκνυμι, demonſtro.

Συνυποδύομαι, ſimul ſubeo.

Συνυποκορίζομαι, id. quod *ὑποκ.*

Συνυποκρίνομαι, ſimul ſimulo. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Gal. 2, 13.

Συνυπονοέω, v. *συνεπινοέω*.

Συνυποπίπλω, una ſubjicior, ſ. una intelligor.

Συνυπόστατος, ὁ, conſubſtantialis. *Vox Eccleſ.*

Συνυπουργέω, ῶ, una ſubſervio, una operam confero. Συνυπουργέντων ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 Cor. 1, 11. Ἥτις αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, Luc. Bis. Acc.

Συνυποφέρω, v. *συνυπάγω*. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' ἂν δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω, Odyſſ. 13, 303. Hinc

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. Vet.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, tela.

Συνυφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, contextus. Ex iiſd.

Συνυφίσταμαι, ſubſiſto, i. e. una in rerum natura ſum. Ex *συν*, & *ὑφίσταμι*.

Συνυψόω, ῶ, coëxalto.

Συναδὴ, ῆς, ἡ, concentus, Ph.

Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A *συνῳδὸς*.

Συναδίνω, una parturio; (2) ſimul dolore adficior. Συνωδίνειν κακοῖς τινος, Eur. Hel. 733. Πᾶσα ἡ κλίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Συνῳδὸς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, concentor; (2) non abſonus, congruens, conſentaneus. Τάδ' ἐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, Eur. Med. 1008.

Συναθέω, ῶ, ſimul detrudo; (2) contrudo, compulſo, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συναθῶντες αὐτὸν εἰς τ ἔρωτα, Luc. Toxar.

Συνάθησις, ἡ, compulſio, Gl. V. A pr.

Συναικίζω, perf. part. act. f. g. v. *συνοικέω*.

Συνάμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. *συνίεμαι*.

Συναμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. Gl. Vet. ſcapula; *συναμίαι*, ſcapulæ, Ph. Ex *σὺν*, & ὦμος.

Συναμοσία, ας, ἡ, conjuratio. Ph. conſpiratio. Gl. V. perduellio. A *συνόμνυμι*.

Συναμόσιον, ἡ, τὸ, idem & ab eod.

Συναμότης, ἡ, ὁ, conjuratus, conjurationis ſocius. Ab eod.

Συναμοτικῶς, *Adv.* facta conjuratione ſeu conſpiratione, R. Ab eod.

Συνανέομαι, ἄσμαι, f. ήσομαι, coëmo; *συνωνήσασθαι*, comparare, Ph.

Συνανυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem ſignificantia conjunguntur. A

Συνώνυμος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, nomen commune habens, idem ſignificans. Ex *σὺν*, & ὄνομα.

Συνωνυμόντας, *Adv.* idem quod

Συνανύμως, *Adv.* eadem diverſorum vocabulorum ſignificatione.

Συναριαστὴς, ἡ, ὁ, bigarum auriga ſeu agitator. A *συναρὶς*.

Συναρικλόομαι, bigas agito. Ἱππάζεταί τε καὶ ξυναρικλάται, Ariſt. Nub. 17. A

Συναρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. Gl. Vet. biga, bigæ; *συναρίδες*, bigæ, Gl. Vet. par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius ξυναρὶς*. A *συναείρω*.

Σύναρσις, εως, ἡ, compulſio, coarctatio. A *συναθέω*.

Συναφελέω, ῶ, f. ήσω, una proſum ſeu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen.

Συναχάδων,

συνεχάδον, *Adv.* continenter, continuo. A συνεχή.

Συρέω, cædo, rado, ut arcte cohærere possint, ut λίθοι συνεξεσμένοι, & hinc λέξεις συνεξεσμέναι, quæ non aspere concurrunt.

Συοκλασία, ας, ἡ, *Ion.* pro συοκλασία, suis mactatio seu cædes. Ex σύς & κλάω.

Συοκλονία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Συοκλόν-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, apri interfector, f. interfectrix. Ἥνησας δ' ἔτι πάγχυ ποδαρκέα συοκλόνον Ἀταλάντην Κάρην Ἰασίου συοκλόνου Ἀρκασίδαο. Call. in Dian. 216.

Συοφόντης, ου, ὁ, suum occisor. Ex σύς, & φον-ος, cædes.

Συοφόντις, ιδ-ος, ἡ, suum interfectrix.

Συοφορέω, ῶ, simul cum suibus pasco. Οἷα τὰ περὶ τὸ ἀσκὸν, ἢ τὰς ἐν Κίρκης συοφορβιαμβους, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex suum pascentium.

Συοφορβός, οῦ, ὁ, subulcus. Ex σύς, & φορβή.

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vilesque lacernæ, V. L.

Σ Υ Ρ Β Η, ης, ἡ, tumultus. *Æol.* pro τύρβη.

Συρβητώδης, ους, ὁ ἡ, tumultuosus; ut hinc sit συρβητώδεων χόρος, apud Hes. chorus tumultuosus, (aut est part. v. συροωνέω.) A σύρβη.

Σύργαστρ-ος, ου, ὁ, operarius, exp. & subulcus. A σύς & ἐργάζομαι.

Σύρδην, *Adv.* tractim; (2) funditus, impetuose. A σύρω.

Συρέντας, acc. pl. aor. 2. part. pass. verbi σύρω.

Συριγγίας, ου, ὁ, fistularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fistula. Ph. canna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fistulam excavo.

Συριγώδης, ες, ὁ ἡ, fistulosus aut cavernosus & perforatus. Ab eod.

Σύργμα, ατ-ος, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor ille, qui sibilando, vel etiam fistulando editur; item, venti.

Συριγμός, οῦ, ὁ, idem.

Σύριγξ, ιγγ-ος, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulosum est, siphonis instar, & cavernosum, ut in rota cavitas, cui axis inseritur, venæ colli & pedis grandiores, fistula putris in corpore, cavernæ terræ profundæ, &c. Ἐκ δ' ἄρα σύριγγ-ος πατρώιον ἔσπασατ' ἔγκος. Hom. Il. 19, 387. Συρίγγων δέω φθονέρον ὑπαξονίων. Call. in L. Pall. 14. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ξω, v. συρίττω; σύρισον, aor. 1. imper. Βοσκήμασι σῶσι συρίζων πομπήτας ὑμεναίους, Eur. Alc. 573. Ὅταν αὐλοῖσι συριζῇς, ὃ Πάν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, id. Ion. 501. A σύριγξ.

Συρίζω, Syriace loquor aut ago, Syrisso; (2) Syrorum modo sum molliculus. A σύρ-ος.

Συρισγενὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, Syrus origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex συρία, & γίγνομαι, nascor.

Συριστὴς, οῦ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A συρίσσω.

Συρίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συρίξας, a συρίσσω.

Συρίσδειν, *sibilare*, infinitivus idem, eademque dialecto adfectus.

Συρίσδω, *Dor.* pro συρίζω.

Σύρισμα, ατ-ος, τὸ, fistulæ cantus, aut sonus, fistula. A συρίζω.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.

Συριστὴς, οῦ, ὁ, fistulator. Gl. V. A συρίζω.

Συριστὶ, *Adv.* Syriace.

Συρίττω, vel συρίσσω, f. ξω, sibilo, sibilum edo; (2) sibilo ejicio, exsibilo. Gl. Vet. sibilo explodo; (3) fistula cano. Εἶτα μοι συρίττειδ συμβῆ πρὸς τὴν θεατῶν, Luc. pro Imag. διὰ τὸν ἀχημοσύνην, Æschin.

Σύρμα, ατ-ος, τὸ, quod trahitur, seu attrahitur, vestis caudata; σύρματα, paleæ, quæ rastris corraduntur, & alia purgamenta, sordes. A σύρω. Unde

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & succus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & sale, purgationi serviens. Hinc

Συρμαΐζω, f. ίσω, ventrem purgo syrmæa.

Συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor.

Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per succum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ίδ-ος, ἡ, quæ stipulas rastro coacervat. A σύρω.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus. Ab eod.

Σύρομαι, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro σύρεται, a σύρω.

Συρομένως, v. σύρδην. Ab eod.

Συροπέρδιξ, ικ-ος, ὁ, nomen avis.

Συροφοίνιξ, ικ-ος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοινίσσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syrophœnice oriunda.

Συρραδιεργία, ας, una facinus patro vel molior.

Συρράθαγέω, ῶ, confringo, contero.

Σύρραξις, εως, ἡ, conflictus. A συρράσσω.

Συρράπτω, f. ψω, consuo, simul suo, consarcino. Δέρματα συρράπτειν ὑδρηρὰ βοὸς, Hesiod. Ἔργ. 542. Τὰν ὃ χιτώνων τὰ πρὶν τὰς ὠμὰς ἄχρι τῆδ χειρῶν ἐ συνέρραπτον, Ælian. V. Hist. 1, 18.

Συρράσσω, vel ἀττω, f. ξω, confligo, invado; συνέρραξεν, conflixit, Ph. aor. 1. Συνέρραξε τοῖς πολεμίοις, Heliod.

Συρραφεὺς, έως, ὁ, sartor, consarcinator. A συρράπτω.

Συρρίπτω, devergo, inclino. *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquo.

Σύρρυσις, εως, εας, ἡ, confluxus. A

Συρρέω, confluo; συρρυεὶς, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ ἡ συρρεῖ ἐπ' αὐτῷ (λιμνῷ) ὁ τοιοῦτ-ος βο-ος, Heliod. Συνέρρει τοίνυν τὰ πολλὰ, Ælian. V. H. 12, 58.

Σύρρηγμα, τὰ, conflictus. A

Συρρήγνυμι, vel συρρηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, sc. bellum, concito; (3) confligo, quo sensu 2, 3) proprie medium dicitur, συνερράγης πολέμ-ος, bellum conflatum. Συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, Arist. Conc. 672.

Συρρήγνυναι, præs. inf. act. v. συρράγνυμι.

Συρρηξις, εως, ἡ, conflictus. A συρράγνυμι.

Συρρίζόομαι, ῶμαι, simul radices ago.

Συρρίπτω, conjicio in unum locum.

Συρρὸη, ης, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συρρέω. Unde

Σύρροια, ας, ἡ, confluxio, confluxus.

Σύρρους, ους, ἡ, confluxus, confluens, ubi aqua confluit. Ex συω, & ῥέ-ος.

Σύρρυσις, εως, ἡ, confluxus, confluens, confluentia.

Σύρσις, ὴ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρω.

Σύρτης, ου, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτὸς, ὴ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod. Unde

Σύρφαξ, ακ-ος, ὁ ἡ ἡ, vilis & abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba.

Συρφετὸς, ὴ, ὸν, sordes, purgamenta, rastro aut scopis corrasa, Gl. V. turba. Λύματα γῆς ἡ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει. Call. in Ap. 109. Hinc

Συρφετώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, vilis, abjectus, plebeius; (2) inconditus, incompositus.

Σ Υ Ρ Ω, traho; σῦρον, trahe, Gl. Vet. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῆδ ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἕσυρον (ὁ Παῦλον) ἔξω τ' πόλεως, Act. 14, 19.

Σ Υ Σ, συος, ὁ ἡ ἡ, sus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro ὗς.

Συσπάπλω, f. ψω, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino.

Συσκεδάζω, f. άσω, una dissipo, dispergo simul; (2) dissipo, dispergo.

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾶν πολλὰς ἀλιτρὸθρας ἐπῶν, Arist. Ran. 925.

Συσκεμμα, τος, τὸ, cogitatio, consideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκεπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, consulto cum alio.

Συσκευάζω, f. άσω, in fasciculum colligo, in unam sarcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole struo. Τὸ δεῖπναν, Χρυσὲ, συσκευάζε ναΐν, Arist. Vesp. 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκευάζε, ἡ δ' λόχον τροπωσόμεν ἄγε, Xen. Cyr. 4, 21. Συσκευάζεδζ ἦν χιν σῖτον μὲν ἱκανὸν, ib. 6, 18. πλὴν εἰς Πέρσας πορείαν, ib. 8, 35. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus.

Συσκευαστὴς, οῦ, ὁ, structor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆ, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum subornatio, captatio. Gl. Vet. factio.

Συσκευοφορέω, una vasa porto.

Συσκευωρέω, ῶ, una dolose machinor, commolior.

Συσκιλεύω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνητρία, ὴ, contubernalis.

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex συν, & σκηνή. Unde

Σύσκηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, in eodem tentorio seu tabernaculo habitans, contubernalis.

Συσκιλώω, f. άσω, idem quod συσκιλεύω.

Συσκιόζω, fut. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco, συσκιάσαι, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ἐ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένεν, Eur. Supp. 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζων, ὧν ἡ μέλλουσις ὠφελήσει, Philo. Hinc

Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, ατ-ος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Σύσκι-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex σὺν, & σκιά.

Συσκοπέω, una considero.

Συσκοτάζω, f, άσω, obnubilo; συσκοτάζει, advesperascit, tenebrat; συνεσκότασε, advesperascebat, imperf. Ἐπειδὴ συνεσκότασε, Xen. Cyr. 4, 20.

Συσκυθρωπάζω, f. σω, pariter tristi vultu sum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, Xen. Cyr. 6, 16.

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, discerpo. Ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ἡ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.

Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulsio.

Σύσπαστ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, contractus, qui contrahi potest. A

Συσπάω, f. άσω, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus est, Ph. a. 1. pass. Τὰς ὀφρῦς ὥσπερ πρὸς ἀρράτων συσπάσαντες, M. Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ῶ, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenso. Ἐπεὶ ἦ ἔτω συνεσπειράσθησαν, Xen. Cyr. 7, 21.

Συσπείρω, consero.

Συσπένδω, f. σπεισα, simul libo, Dem.

Συσπεύδω, f. δσω, studiose cum aliis alicui faveo, meamque operam navo.

Συσπλαγχνόω, exta simul edo. Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνόσετε μοῖ νῦν, Arist. Pace 1124. A σὺν, & σπλάγχνον.

Συσπουδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Ξυσπουδάζειν περὶ τ' νίκης, Arist. Pace 768. Hinc

Συσπουδαστικὸς, ὸ, æmulus ejusdem studii.

Συσπουδὴς, ὸ, qui una libat.

Συσαίνομαι, simul adulor vel blandior, Suic.

Συσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas; coalescentia carnis. Ex σὺν, & σάρξ.

Συσαρκόω, carnem cum carne coalescere facio. Ex iisd. Hinc

Συσάρκασις, εως, carnis compactio.

Συσεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio; (2) turbo. A

Συσείω, f. είσω, concutio, commoveo.

Συσθέω, f. θύσω, idem.

Συσημον, ου, τὸ, omne signum, de quo inter duos plurefve convenit. A σύσημος.

Σύσημ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, una significans. Ex σὺν, & σῆμα.

Συσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. Συσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Aristot.

Συσιτία,

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, ſodalitas. A σύσσιτος. Unde
Συσσιτικὸς, ἡ, ὸν, ad convictum pertinens.
Συσσίτιον, ου, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium; Plut. in Lycurg. cap. 10. quæ vocantur & ἀνδρία, & φιδίτια. Ab eod.
Συσσίτοισιν, dat, pl. *Ion.* & cum ν pro συσσίτοις.
Συσσιτοποιέω, ῶ, pinſo, vel in cibum concinno.
Σύσσιτος, ου, ὁ, ἡ, ſimul cibum capiens, convictor. Gl. V. ſodalis. Ex σῖτος.
Συσσύρω, divexo, contumelioſe tracto, R.
Συσσώζω, fut. ώσω, ſimul ſervo, conſervo, contineo & ſtringo, ne dilabatur. Ἤν γε μὴ ὁμόσῃς ἐμοὶ —— συσσώσειν ἐμὲ πάσαις τέχναις, Ariſt. Θεσμ. 277. Τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, Eur. Iph. in Au. 1237.
Συσσωματοποιέω, ῶ, in unum corpus cogo.
Σύσσωμος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem corporis eſt, concorpor. Ex σὺν, & σῶμα.
Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo, acervatim congero.
Συσσωφρονέω, ῶ, una recte ago, una temperantiæ ſtudeo.
Συσσώρες, ων, αἱ, ut συσσῶρες ἄμπελοι, vites ordine non plantatæ. A σωρίζω.
Συσσώρως, *Adv.* cominus. Ab eod.
Συσσῶρον, *Adv.* cominus, Vet. V. Ab eod.
Συσταθείς, aor. 1. part. paſſ. v. συνίστημι.
Συσταθμός, ου, ὁ, ἡ, ejuſdem cum aliquo ponderis.
Συσταλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συστέλλω.
Συσταμνίζω, confundo, *proprie*, in unum urceum, ſ. poculum. A σταμνός.
Συστάς, ἀδος, ἡ, ciſterna, ubi aqua conſiſtit. A συνίστημι.
Συστάσεις, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro συστάσεις, a σύστασις.
Συστασιάζω, f. άσω, ſeditionis ſocius ſum. Hinc
Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſocius ſeditionis.
Σύστασις, εως, ἡ, conſtitutio; (2) coagmentatio, compoſitio, ceagmentum, concrementum, craſſitudo, concretio; (3) ſubſtantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam; (7) amicitia & concordia ipſa; (8) coïtio, conſpiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A συνίστημι.
Συστασιώτης, ου, ὁ, factionis particeps ſeu ſocius.
Συστατικὸς, ἡ, ὸν, conſtituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συστατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύστασις.
Συσταυρόω, ῶ, f. ώσω, una cruci figo, una in crucem tollo; Συνεσταυρώθη, concrucifixus eſt, aor. 1. paſſ. Οἱ Συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνέσταυρώθη, Rom. 6, 6. Συσταυρωθέντες, Matt. 27. 44.
Συστεγάζω, f. άσω, contego, operio.
Συστέλλω, f. ελῶ, p. συνέσταλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compeſco; (2) conſterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam poſſum, ſubmitto me, Συστέλλει, corripit, Ph. Συστέλλομαι, contrahor. Gl. Vet. mœreo. Ἀλλὰ Συστέλλας, ἀκροισι χρέμβῳ τοῖς ἰσίοισιν, Ariſt. Ran. 1116. ἀλλάντας, id. Eq. 430. Ἱμάτια, id. Con. 99. Συνέσταλμαι κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συνέστελα τ' ὀπτῶλῆς τὸ μῆκος, Syneſ.
Συστενάζω, f. ξω, ſimul gemo, congemiſco, una ſuſpiro. Ὡς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κλίσις Συστενάζει καὶ Συνωδίνει ἄχει τῷ νῦν, Rom. 8, 22.
Σύστενος, ου, ὁ, ἡ, anguſtus, in arctum coactus.
Συστενοχωρέω, ῶ, in anguſtum cogo.
Συστεφανόω, ſimul corono, vel ſimpl. corono.
Σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compoſitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex conſonantiarum conjunctione conſiſtens. A συνίστημι. Hinc
Συστηματικὸς, ἡ, ὸν, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad σύστημα pertinens.
Συστῶναι, aor. 2. inf. act. v. συνίστημι.
Συστοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ordinis ſum, in eadem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus, conjunctus; reſpondeo, congruo, ſimilis ſum. Συστοιχεῖ ὃ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, Gal. 4, 25. A συστοιχος.
Συστοιχία, ας, ἡ, militum ſeries in altum porrecta, pendentem catenam referens; (2) quævis ſeriei ſeu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.
Σύστοιχος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis ſeu ſeriei, conjunctus, vicinus, ſimilis. Ex σὺν, & στοῖχος.
Συστοίχως, *Adv.* eodem ordine & ſerie.
Συστολέω, ῶ, idem cum συστολίζω. Συστολῆσαι χρηίζουσα λίνῳ φάρεα πορφύρεα, Eur. Or. 1412.
Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua ſyllaba longa in verſu corripitur. A συστέλλω. Unde
Συστολίζω, fut. ίσω, apparo, adorno, orno.
Σύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto; (2) mutus, elinguis. Ex σὺν, & στόμα.
Συστομόω, os contraho, oſtium conſtringo & coanguſto; (2) in fauces contraho. A σύστομος.
Συστοχάζομαι, rationem habeo.
Συστρατεία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A
Συστρατεύω, & συστρατεύομαι, una expeditionem ſuſcipio, in militiam una proficiſcor, ſimul milito. Ἀνδρείως Συνεστρατεύετο πρὸς ἀνδρὶ, Xen. Cyr. 8, 32. Ὅς κὴ Ἀχιλλεῖ συνεστράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, Heliod. Ὅπου ἂν δεήσοι στρατεύειν, συστρατεύσομαί σοι, Xen. Cyr. 4, 24.
Συστρατηγέω, una exercitum duco, collega imperatoris ſeu ducis exercitus ſum.
Συστρατήγος, ου, ὁ, qui & ipſe ducis ſeu imperatoris officio fungitur, ſeu collega imperii militaris, aut collega in prætura eſt.
Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito.
Συστρατοπεδεύομαι, una, eodem loco caſtra pono.
Σύστρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine compoſito procedentium. A συστρέφω.
Συστρεμματάρχης, ου, ὁ, præfectus agmini militum. Ab ἄρχω.
Συστρεμμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.
Συστρέφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in faſcem, ſeu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεστραμμένος, convolutus, p. part. paſſ. συστρέφονται, glomerantur, Ph. Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὸν ὥσπερ τοὺς θαμὰς μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι ξυστρέψας, Ariſt. Lyſ. 976.
Συστροχυλίζω, conglobo.
Συστρογγύλλω, idem.
Συστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio & convolutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuoſa & ſeditioſa concio, concurſus, Ph. συστροφὴ ὄχλου, *de multitudine hominum* caterva; συστροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συστρέφω. Hinc
Συστροφία, ἡ, conſuetudo cum aliquo.
Σύστυλος, ου, ὁ, ἡ, columnas habens, e columnis compoſitus.
Συσῶ, 1. ſing. conj. aor. 2. inf. act. verbi σύνίστημι.
Συσφάζω, una macto ſ. interficio.
Συσφαίριζω, f. ίσω, una aliis pila ludo.
Συσφαιρίστης, ου, ὁ, colluſor pilæ. A præc.
Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.
Συσφάττω, f. ξω, ſimul jugulo ſeu macto. Συσφαγῶσι, Eur. Iph. in Tau. 687.
Συσφηκόω, quod confuſum erat informo, compono, R.
Συσφίγγω, fut. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho.
Συχεθῆ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi συνέχω.
Συχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, Rom. 12, 2. ταῖς πρότερον ὑπθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.
Συχολάζω, f. άσω, ſimul otior, una ſerior; (2) ſum condiſcipulus. Hinc
Συχολαστὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus.
Σύτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσίσυτο, a σύω.
ΣΥΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; pellicula rugoſa, lacti innatans; (3) rugoſa & exſucca pellis ſenum; (4) cutis *ſimpl.*
Συφειὸς, οῦ, ὁ, *Poët.* pro συφιὸς.
Συφεόνδε, in haram. A σύς.
Συφεὸς, οῦ, ὁ, hara, ſuile, Hom. Od. 10, 238. A σύς.
Συφεὼν, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.
Συφόρβιον, ου, τὸ, grex ſuum, qui ſimul paſcuntur, Gl. V. hara. Ex σὺς, & φέρβω.
Συφορβὸς, οῦ, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Παῖδα συφορβόν, Hom. Il. 21, 282. Ex iiſd.
Συφὸς, οῦ, ὁ, (idem, *Epn.*) hara. A σύς.
Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνός.
Συχνάκις, *Adv.* ſæpe. Ab eod.
Συχνὸς, ἡ, ὸν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνεχὴς.
Συχνῶς, *Adv.* crebro, adſidue, Gl. V.
Σύω, quatio, concutio, moveo; σύνομαι, moveor, incitor; ut hinc ſit ἐσυνίνθη, incitatus, concitatus; ἔσυτο, ruebat. Ὅπῃ ξυνεστήσειν ἐκ θεοῦ συθεὶς, Eur. Ion. 825. A σθύω.
Συὼδης, ες, ὁ, ἡ, porcinus, ſuillus. A σύς.
Σφαγανον, ου, τὸ, enſis. A σφάττω.
Σφαγειον, ου, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis ſanguis excipitur. Ab eod.
Σφαγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. σφάζω.
Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percuſſor, Ph. occiſor, ſicarius; (2) gladius.
Σφαγὴ, ἡ, jugulatio, mactatio, occiſio, Ph. internecio, nex, Gl. Vet. cædes; (2) jugulus ſeu jugulum, Ph. Ἀπεγόμενε τῶν σφαγίων, App. B. Civil. 2. Ἐπὶ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἔρεισε πρῶτος, ib. Ab eodem.
Σφαγία, ας, ἡ, dies ſacrificii, qua ſacra fiunt mactatis victimis. A σφαγὴ.
Σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico, Gl. V. macto; σφαγιάζει, mactat, Ph. Σφαγιάζειν τὰς παρ' αὐτῷ δωρηθέντας ἐκ εὐαγὲς, Heliod. Ἤδιον σίρφε σφαγιαζομένῳ, Ariſt. Av. 577. Ab eod. Hinc
Σφαγιασμὸς, οῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.
Σφαγίδιον, ου, τὸ, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, Dim. a σφαγὶς.
Σφάγιον, ου, τὸ, victima, hoſtia; (2) beſtia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis victimarum. A σφαγὴ.
Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter, quo reſolvunt ſeu feriunt jugula pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A σφάζω.
Σφαγίτης, ου, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγὴ.
Σφαγῖτις, ίδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.
ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. άσω, pedes agito, pedes jacio ſeu jacto, cum tractu quodam ſalio, palpito. Σφαδάζοντες, ἐκ τῆς μεχέθεν τῆς
κακίας

πασῶν ἀπειρηκότες, oppreſſi. Philo. Ὁ ὦ (ἵππος) σφαδάζων ὑποσείει ἢ κόρον, Longin. 25. Ἐσφάδαζεν ὑπὸ θυμοῦ καὶ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραβάσει καὶ τῇ παραλλαξει τῶν σκιλῶν, Plut. in Philopœm. cap. 6. Hinc

Σφαδανός, ἡ, ὸν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμός, οῦ, ὁ, pedum jactatio, huc modo & illuc; palpitatio inprimis moribundi.

ΣΦΑΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε παρθένον δίκῃ, Eur. Or. 1188. Ὧν τὰ μὲν ἴσως σφαζ' ὅπλ γάλακι, Soph. Aj. 235.

ΣΦΑΙΡΑ, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ ſeu pilulæ. A σφαῖρα.

Σφαιρητικός, ἡ, ὸν, ut νόμοι σφαιρητικοὶ, ap. Clem. Al. *ſed leg. videtur* σφαιριστικοί.

Σφαιριδιον, τὸ, pilula, Gl. Vet. A σφαιριον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſphæram pertinens, ſphæræ ſeu globi proprius; (2) globoſus, ſphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* modo ſphæræ, globi, pilæ.

Σφαιρίον, ε, τὸ, globulus, pilula, Dim. a σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, luſio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω. Unde

Σφαίρισμα, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, ε, τὸ, locus, in quo pila luditur, ſphæriſterium. Ab eod.

Σφαιρίστης, ου, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, Gl. Vet. pilarius. Ab eod. Hinc

Σφαιριστικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad σφαιριστὴν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſive peritia ludendi pila.

Σφαίριστρα, ας, ἡ, ſphæriſterium, area.

Σφαιρίτης, ου, ὁ, rotundus, globoſus; fœm. σφαιρῖτις, ιδος, ut σφαιρῖτις κυπάρισσος, cupreſſus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſphæræ ſimilis, pilæ ſpeciem gerens, Ph. globoſus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος.

Σφαιρομαχέω, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris luſio.

Σφαιροπαικλέω, ῶ, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παίζω, *ludo*.

Σφαιροπαίκλης, ου, ὁ, luſor pilæ. Ex iiſd.

Σφαιροποιέω, ῶ, ſphæram facio. Hinc

Σφαιροποιὸς, οῦ, ὁ, pilarius, Ph. qui pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globoſam maſſam conformo, Gl. Vet. globo; ἐσφαιρωμένος, pilatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελάρια, Theocr. 22, 46. Ἀκόντια ἐσφαίρωμένα, rudes, pila præpilata. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα. Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, maſſa rotunda, ſeu globoſa in modum pilæ, Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia ſeu lorum calcei. Apud 70 Interpretes ſæpe notat ſphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ἡ, ὸν, rotundatus in globoſam rotundamque maſſam, coactus in modum pilæ. Ab eod.

Σφακελίας, ου, ὁ, qui infeſtatur σφακέλῳ. A σφακελος.

Σφακελίζω, & σφαλελίζομαι, ſphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior, *Ariſtot. H. A.* 3, 13. Ab eod. Hinc

Σφακελισμὸς, οῦ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpeſſæ mortificatio.

Σφάκελος, ου, ὁ, faſciculus, faſcis. A φάκελος, idem, *(at videtur vitium ſcripturæ, nam & σφάκελος pro φάκελος ſæpe male editum eſt. Ern.)*

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, membri inflammationem perpeſſi mortificatio; (2) gangræna, ſive σφακελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) ſalvia, *mas.* A

ΣΦΑΚΟΣ, ου, ὁ, ſalvia, *herba. Angl.* Sage.

Σφάκλης, ου, ὁ, ſicarius, Ph. σφάκλαι, jugulatores, Ph. A σφάζω.

Σφακὸς, ὰ, ὸν, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſalvia abundans. A σφάκος.

Σφαλδὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapſat, qui titubat fallente veſtigio, Gl. Vet. titubans; (2) lubricus, inſtabilis, fallax; (3) periculoſus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλδᾶς, *Adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconſtanter.

Σφαλλῶμι, a. 2. inf. paſſ. verbi σφαλλω.

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. ſing. part. præſ. act.

ΣΦΑΛΛΩ, ſupplanto, everto, proſterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio; σφαλλομαι, titubo, Ph. *it.* rem infeliciter gero in bello, ſpe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλλω, aor. 2. paſſ. erravi; ἐσφαλμένος, vitioſus, p. paſſ. part. Δεινοὶ τε τύχαι σφάλλεσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀνδρὸς τῶδε γ' ἢ σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεὶς ἓν ταύτῃ τ' ἐλπίδος, Luc. Ἀπ' ἐλπίδος ἔσφηλας, idem.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, error, peccatum, derelictum, offenſa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix ſucceſſus, clades. A σφάλλω.

Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.

Σφάξωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγέδντο, Hom. Od. 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion. & Dor.* pro ἐσφαραγῆντο, a

Σφαραγέω, ῶ, gutture ſonum edo, ſtrideo, ſtrepo; (2) diſtentus ſum.

Σφαραγίζω, cum ſtrepitu excito. Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγισον, Heſiod. Θεογ. 706. A

ΣΦΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces, interdum ſonus, qui gutture emittitur.

Σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἔσφαγμαι, mactatus eſt, aor. 2. paſſ. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. paſſ. Ἔσφαξε ἡ ἀδελφὸν αὐτῆς, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4. ἐσφάγης, ib. 5, 9. Οὐδ' ἀντὶ τῆς σῆς σάματος σφαγήσεται, Eur. Andr. 316.

Σφὲ, *ſe*, vel *ipſos*, acc. dual. ab ἕ, *ſui*; item *ſeipſum* vel *ſeipſam*, acc. ſing. *Poët.* pro ἑ item *ſe*, vel *ipſos*, *ipſas*, *ipſa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *ſe*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἕ, *ſui*.

ΣΦΕΔΑΝΟΣ, ἡ, ὸν, vehemens, feſtinus, intenſus, aſper, durus, Nic. Th. 642. Σπεδανὸν, vehementer, Hom. Il. 21, 542.

Σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab ἕ, *ſui*.

Σφέες, *illi*, *ipſi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφέῖας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφέῖες, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.

Σφείαν, *illorum*, vel *ſui*, gen. dual. *Ion.* & *Poët.* pro σφῶν, ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, ſcabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644. Etiam de ſede remigum in navi.

Σφενδάμνος, ίνη, ίνον, acernus; metaph. durus, firmus, ſolidus. Julian. in Miſop. A σφενδαμνος.

Σφίνδαμνον, ε, τὸ, idem quod

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, *arbor*, *Angls The* Sycomore Tree. (2) ſpecies cannabis.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor ſum, funda inſequor, funda peto; (2) more fundæ roto ſeu torqueo. Σφενδονᾶν δηρία, Luc.

Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ἡ, funda, Ph. baliſtra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre. Hinc

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ.

Σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor. A σφενδονέω.

Σφενδονητικὴ, ſc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor. Ph. A pr.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος.

Σφέος, ε, ὁ, ſuus; σφέα, ſua, neutr. plur. Ab ἕος, quod idem ſign ficat.

Σφεῖς, *illi*, vel *illos*, nom vel acc. pl. *Dor. & Æol.* pro σφεῖς vel σφᾶς, ab ἕ.

Σφετέρην, *ſuam*, acc. ſing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφετερίζω & σφιτερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, uſurpo, Gl. Vet. σφετερίζομαι, peculor; σφετερίζεται, uſurpat, Ph. Τά τε πράγματα χὴ τὴν πόλιν ἅπασαν ἐσφετερίσαν, Plat. Τὸς πολλὸς σφετερίζουσι, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio, qua quis aliena facit ſua, Gl. V. uſurpatio, peculatus.

Σφετερισὴς, οῦ, ὁ, interverſor, qui aliena, vel communia in ſuam rem vertit; uſurpator, Ph. Ab eod.

Σφέτερος, έρα, ὸν, ſuus; (2) proprius; (3) veſter, Ph. σφέτερον, peculium. A σφέος.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ſui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἕ, *ſui*.

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus veſparum. Πολλᾶν διὰ καλᾶν σφηκιᾶν διασκιδῶ, Ariſtoph. Veſp. 2, 29. A σφήξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen veſparum.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφηκίον, ου, τὸ, cella ſeu nidus veſparum.

Σφηκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος.

Σφηκόω, ex lato & craſſo in anguſtum contraho, cuneo; (2) conſtringo, cingo. Προμετωπιδίοις τιὼ κεφαλιὼ δι' ὅλα σφηκῶντες, Heſiod. Οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκαντο, Il. 17, 52.

Σφηκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, veſpæ modo in acutum & anguſtum deſinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφήκωμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in anguſtum contractum eſt; (2) galeæ pars, cui criſta inſeritur; (3) tenuis funis, faſcia, vinculum, quo quid conſtringitur, Gl. Vet. nodus. A σφηκόω.

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσῆς δυνάτο σφῆλαι, Hom. Il. 23, 719. *ſupplantare.*

ΣΦΗΝ, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνὸς, ίος, ὁ, cuneus; genus mugilis. A σφηνόω.

Σφηνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cuneatus, cuneo ſimilis. Ex σφηνὸς, & εἶδος, *forma*.

Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, caput cuneo ſimile habens. Ex σφηνὸς, & κεφαλή.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obſtruo & obturo cuneo, vel obturo & obfirmo velut adacto cuneo, condenſo, ſtipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. A σφηνὸς.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galea, cui criſta inſeritur. *Ern.*

Σφηνώσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulſio, ſciſſio; (2) obſtructio, per cuneum obturatio. A σφηνόω.

ΣΦΗΞ, σφηκὸς, ὁ, veſpa, crabro. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, Nicand. Theriac. 741.

Σφὶ, vel σφίν, *ipſis*, vel *ſibi*, dat. plur. *Poët.* pro σφίσι, ab ἕ, *ſui*.

Σφιγγία, ης, ἡ, parſimonia, ſordes. A σφίγγω.

Σφιγγίον, ου, τὸ, torques. Ab eod.

Σφιγγόπες, ων, pedes habens (v. c. menſa, lectus,) ad ſphingis ſpeciem factus.

ΣΦΙΓΓΩ, f. ξω, ſtringo, adſtringo, preſſo, coërceo, Ph. ἐσφιγμένος, ſtrictus, Ph. p.

pass. part. σφίγξον, ſtringe, Phil. 2. 1. imp. act. Ἐῶ σῆ ἐσφιγξε καρμώω, Muſ. 242. Ἀμφὶ δέ οἱ ϛήθεσι γέρων ἐσφίγξετο πέπλῳ, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφιγκτήρ, ῆρος, ὁ, qui conſtringit, Philox. ſtrictorium, contractorium. Apud medicos muſculus rotundus anum conſtringens, ne excrementa ante tempus effluant.

Σφιγκτὸς, ἡ, ὸν, conſtrictus, ligatus, vinctus.

Σφιγκτῶς, conſtricte.

Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adſtringit.

Σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphinx, monſtrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni ſimile, ænigma hominibus ſolvendum proponens, neſciosque illud ſolvere dilanians, item qui ænigma loquitur.

Σφίγξαι, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω.

Σφίγξις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio. Σφίγξις τῶν λίθων, *Arct.* A σφίγγω.

Σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*. Vide σφί.

Σφόδρα, vehementer, valide, nimis, Ph. A

Σ Φ Ο Δ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A præc.

Σφοδρύω, & σφοδρύομαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρῶς, *Adv.* vehementer, valde.

Σφονδύλη, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, radix ſilphio ſimilis; (2) inſectum de blattarum genere. A σπόνδυλος.

Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium feminarum; (2) herba quædam, Nic. Th. 948. Ab eod.

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Ab eod. Μυελὸς ἄντε Σφονδυλίων ἐκπαλθ', Hom. Il. 20, 483.

Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, verticillo vel fuſo tortus, Ex σφόνδυλος, & δινέω.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφῆ, *ſui*, gen. ſing. a Dorico σφὸς pro σφέτερος, *ſuus*.

Σφραγίδιον, ου, τὸ, ſigillum, annulus ſignatorius. A σφραγὶς.

Σφραγιδονυχαρχοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit & digitos uſque ad ungues annulis ornat; vox Ariſtoph. Nub. 231. Ex σφραγὶς, ὄνυξ, *unguis*, ἄρχος, *albus*, vel *piger*, & κόμη, *cæſa*, vel κομήτης, *comptus*

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adſervantur σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφυλαξ, ὁ, cuſtos ſigilli.

Σφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſigillo, nota impreſſa inſignio; in S. S. confirmo, conſervo, item, occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, obſignatus, p. part. paſſ. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, Matt. 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, Epheſ. 1, 13. A

Σ Φ Ρ Α Γ Ι Σ, ίδος, vel ῖδος, ἡ, ſigillum, ſignum, ſignaculum, obſignatio, Gl. Vet.

Σφραγίσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφράγισμα, ατος, τὸ, ſignum ſeu nota alicui rei impreſſa, Gl. Vet. ſignaculum.

Σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, annulus ſignatorius, ſigillum, Ph. ſignaculum. Ab eod.

Σφραγιστήριον, ου, τὸ, ſignaculum, Ph.

Σφραγιστὴς, ου, ὁ, ſigillator. Ab eod.

Σφραγιστικὸς, ἡ, όν, ſignatorius, Gl. V. Ab eodem.

Σφραγίω, f. ίσω, *Ion.* pro σφραγίζω.

Σφρηγὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro σφραγὶς.

Σφριγανος, ἡ, όν, vehemens; (2) florens, vegetus. A

Σ Φ Ρ Ι Γ Α Ω, ῶ, f. ήσω, luxurio, laſcivio. Ἕως ὄ σφριγᾷ τὸ σῶμά σε; Ariſt. Lyſ. 80. Ἐν σώματι γὰρ μὴ σφριγᾷ, id. Nub. 797. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες, Plato. Σφριγῶντα θυμὸν ἰσχαίνειν βίᾳ, Æſchyl. Hinc

Σφριγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, turgidus, luxuriosus, Gloſſ. Vet.

Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulſus inordinatus & incompoſitus arteriæ. A σφύζω.

Σφυγμικὸς, ἡ, όν, vim habens ciendi pulſus; (2) in quo pulſus conſiſtunt. A

Σφυγμὸς, ῦ, ὁ, pulſus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, Ph. turges. A σφύζω.

Σφυγμώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, pulſitans, pulſui ſimilis, qualis eſt in pulſu. A σφυγμὸς.

Σ Φ Υ Ζ Ω, f. ξω, ſalio, pulſo, mico, palpito; σφύζῃ, palpitat, Gl. Vet. Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, Gal. Hinc

Σφύξις, εως, ἡ, pulſus ſeu percuſſus arteriarum, cordis palpitatio.

Σ Φ Υ Ρ Α, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piſcis quidam, Ph. σφύραινα ἰχθὺς, ſudis, ſuadena, *piſcis*. A σφύρα.

Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini ſtercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus, Ph. σφυρήλατον, ſolidum. Ex σφύρα, & ἐλατὸς, *ductilis*.

Σφύριον, vel σφυρίον, ου, τὸ, malleolus, fabrile inſtrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro σπυρὶς, Suic.

Σφυροκόπανον, ου, τὸ, malleus, Ph.

Σφυροκοπέω, malleo tundo. A κόπτω.

Σφυροκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui malleo percutit ſeu tundit, Gl. V. malleator. Ex κόπτω.

Σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis, Gl. V. planta. A σφύρα.

Σφυρόω, ῶ, fut. ώσω, malleolos pedis calceis ſeu ocreis munio, vel corrigia ſubſtringo, Gl. V. σφυρῶμαι, malleo. Ab eod. Hinc

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

Σφυρωτὸς, ὴ, όν, malleatus, Gloſſ. Vet. A σφυρόω.

Σφύσδειν, præſ. infin. act. *Dor.* pro σφύζειν.

Σφῶ, *vos* duo, vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*, vel *ipſi* duo, *ipſos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφὲ, ab ἕ, *ſui*.

Σφωὲ, *ſe*, vel *ipſi*, vel *ipſos*, nom. vel acc. dual. ab ἕ, *ſui*.

Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*.

Σφῶϊν, *veſtrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipſorum* duorum, vel *ipſis* duobus, dat. dual. ab ἕ, *ſui*.

Σφωϊτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) veſter. A σφῶϊ.

Σφῶν, *ſui*, vel *ipſorum*, gen. plur. ab ἕ, vel *veſtrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a σὺ, *tu*.

Σχάδανοι, favi fucorum, ſoboles apum, Vet. Lex. A

Σ Χ Α Δ Ω Ν, όνος, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; χαδόνες, apum ſoboles, Ariſtot. Hiſt. An. 5, 22.

Σχάζω, fut. άσω, ſcarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, inſtituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. Σιμόεντι δ' ἐπ' ἐυρείτα πλάταν ἔχασε πουτοπόρων, Eur. Tro. 811. Σχασάμενος τὸν ἱππικὸν, Ariſt. Nub. 107. Σχάσας τὸν φροντίδα, ib. 738. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τῆς Ἀρχιμήδους, Plut. in Marcell. cap. 15. A χάω.

Σ Χ Α Λ Ι Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.

Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro χάσας, a χάζω.

Σχαδθείλω, a. 1. opt. paſſ.

Σχάσις, εως, ἡ, ſcarificatio, inciſio, quæ fit cultro. A χάζω. Unde

Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula, Gl. V.

Σχαστηρια, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum dimittitur; (2) funis ille, qui in circo curſoribus prætendi ſolebat, & quo laxato in curſum effundebantur.

Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio ſeu ſcalpellus, quo utuntur in ſcarificando; (2) pars quædam navis. A

Σ Χ Α Ω, ῶ, futur. άσω, ſcarifico, ſcalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλοῖδα μηρίνθῳ χάσας, Lyc. 13. Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρνιν χάσας, id. 329. Σχασον ὃ δεινὸν ὄμμα, Eur. Ph. 457. Ὤπλων χαζέρα τοῖς συγγενέσιν, κἂτ' ἐκ ἔχων ἀμιλλήσας, Ariſt. Nub. 408.

Σχὲ, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. ἔχω.

Σχεδάριον, ου, τὸ, tabellula, ſchedula, in qua tumultuarie aliquid ſcribimus, libellus pugillaris. Τῷ Σχεδαρίῳ opponitur τὸ τετράδι, apud Epiphanium. Dim. A

Σχέδη, ης, ἡ, ſcheda, tabula, in qua ſcribimus, & quidem proprie ex tempore. A χεδόν.

Σχεδίαζω, fut. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curioſe ago, Gl. Vet. ex tempore dico, Polyb. Ab eodem. Hinc

Σχεδιὰς, άδος, ἡ, anchuſa, Hipp.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

Σχεδιασμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) temeritas.

Σχεδίλιον, *Adv.* cominus. A χέδιος.

Σχίδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A

Σχέδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui prope eſt; (2) extemporalis, ſubito factus, inelaboratus, ſimplex. A χεδόν. Hinc

Σχεδίως, temere, fruſtra, ut fit in feſtinatione.

Σχεδόγραφία, ἡ, delineatio, ſ. deſcriptio rei in charta, ap. Sch. Arati. A χεδὴ & γράφω.

Σχεδόθεν, *Adv.* prope, cominus.

Σ Χ Ε Δ Ο Ν, *Adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pæne, Ph. (2) cominus.

Σχεδεργὶς, ὶς, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogice χεδιεργὸς, Suic. Ex χεδία, & ἔργον.

Σχέθεν, 2. ſing. præſ. imper. act. Arat. 1154. 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, a verbo poëtico χέθω. Ἐπ' ἀγυρὴν κώπην χέθε χεῖρα βαρεῖαν, Hom. Il. 1, 219.

Σχεθεὶς, *habitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἔχω.

Σχεθέμεν, præſ. infin. act. *Ion.* pro χέθειν. A

Σχέθω habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τὰς μοχλὰς, ὅπως ἂν αὐτὰς τ' ὕρεως ἐγὼ χέθω, Ariſt. Lyſ. 428. A χέω pro ἔχω.

Σχέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χεῖν.

Σχέμαι, aor. idem, ſed *Dor.* factus.

Σχέο, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro χέσο, ab ἔχω.

Σχὲς, 2. ſing. aor. 2. imper. act. *per Pleonaſm.* pro χὲ. Ab eod.

Σχέσις, εως, ἡ, habitudo, ſeu conſtitutio corporis, ſecundum quam aliquis carnoſus vel gracilis eſt; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut χέσις ἐσθῆτος, Ph. habitus; χέσιν, tenorem, Ph. A χέω.

Σχετὰῖος, α, ον, cohibendus, retinendus, τὰ σχετάῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, Hipp. Ab eod.

Σχέτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, ab ἔχω.

Σχετήριον, ου, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad ſedandum. Ἀλλ' ἠδὺ λιμῷ ἢ τόδε χετήριον, Eur. 134. Ab eod.

Σχετικὸς, ἡ, όν, qui cum aliquo convenit.; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.

Σχετικῶς, *Adv.* per convenientiam quandam & conjunctionem; familiariter.

Σχετλιάζω, fut. άσω. conqueror, tanquam acerba & miſera paſſus; (2) lamentor, Gl. Vet. quirito. Τί δακρύεις ἢ χετλιάζεις; Luc. Οὐ δεῖ χετλιάζειν ἢ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς, Ariſt. Plut. 476. A χέτλιος. Hinc

Σχετλιασμὸς,

Σχετλιασμός, ῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.
Σχετλιαστικὸς, ἡ, όν, conveniens quiritanti ſeu lamentanti; (2) lamentabilis.
ΣΧΕΤΑΙΟΣ, ία, ον, miſer, miſerabilis, infelix; (2) aſper, ſeverus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. **Σχέτλιός** ἐστι, χαλεπὸν, Hom. Il. 10, 165. (4) ſceleſtus, nefarius, injuſtus, Gloſſ. Vet. importunus.
Σχετλίως, *Adv.* miſere, miſerabiliter; (2) injuſte, ſcelerate.
ΣΧΕΩ, habeo, teneo; inuſ. Hinc futurum verbi ἕξω, σχήσω; præt. ἔσχηκα. Οὔτι μὰ τὰς Κρχηγὰς ἔτι σε σχήσομαι, tolerabo, Ariſt. Av. 1340. Hinc
Σχῆμα, ατος, τό, habitus, geſtus, figura, cultus, veſtis ornatuſque exterior, qui ſumitur cum oportet εὐσχημονεῖν, Ph. forma, Gl. Vet.
Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; geſticulor. Ἀλλ' ἴσως σὺ σχηματίζειν βούλομαι, Ariſt. in Pace, 321. Λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεσ' κόμῃ, Eurip. Med. 1164. A σχῆμα.
Σχηματιστὴς, οῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura, corporis compoſitio in certum modum; (2) ſimulatio, prætextus. Λίγεσ' ὄχον ἐς σχηματισμὸν ἐφελκόμενος, Plut. in Num. cap. 8. Ab eod.
Σχηματογραφίω, fingo, vel oratione vel pictura, &c. A γράφω.
Σχηματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) geſticulationi ſervio, ſchemata ſaltationis cujuſdam imitor, Gl. V. σχηματοποιῶ, geſticulor, Xen. Ex σχῆμα, & ποιέω. Hinc
Σχηματοποιΐα, ας, ἡ, geſtuum ſchematumque in ſaltando efficitio.
Σχήσειν, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro σχέω.
Σχήσεσθαι, *habiturum eſſe*, f. 1. inf. med.
Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.
Σχητηρία, ας, ἡ, ancora. Ab eod.
Σχιδακηδὸν, *Adv.* in modum aſſularum, aſſulatim. A σχίδαξ.
Σχιδακώδης, εως, ἡ, aſſuloſus. Ab eod.
Σχιδανόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, cujus pedes in digitos iſſi ſunt. Ex σχίζω, & πῶς.
Σχίδαξ, ακος, ἡ, aſſula, fragmentum aut ſegmentum e ligno ſciſſo, Ph. talea. A σχίζω.
Σχίδη, ης, ἡ, idem, ſcida, ſcidula.
Σχίδος, ους, τό, idem & ab eod.
Σχιδώνυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, ungulas iſſas habens. Ex σχίζω, & ὄνυξ.
Σχίζα, vel **σχίζη**, ης, ἡ, iſſura, Ph. talea; lignum iſſum, Il. 1, 462. A σχίζω.
Σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, a σχίζη.
Σχιζοποδία, ας, ἡ, iſſi pedes, iſſura pedum in digitos. A
Σχιζόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, cujus pedes in digitos iſſi ſunt; (2) digitatus. Ex σχίζω.
Σχιζόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, alas iſſas habens. Ex σχίζω, & πτερόν.
ΣΧΙΖΩ, fut. ίσω, findo, ſcindo, diffindo, diſcindo, diſſeco; ἐσχισμένον, ſciſſum, Ph. p. part. paſſ. Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν (χιτῶνα) Joann. 19, 24. Εἶδε σχιζομένας τὰς πέτρας, Marc. 1, 10. Ὅπως δρυὸς ὑλοτόμοι σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει, Sophocl. El. 99.
Σχινδάλαμος, ου, ὁ, aſſula, feſtuca, ſegmentum e calamo ſiſſo; vid. σκινδάλαμος.
Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.
Σχινδύλησις, εως, ἡ, ſiſſio in aſſulas, quaſi a σχινδυλέω.
Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiſcum mando. A σχίνος.
Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiſcinus. Ab eod.
Σχινοκέφαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, habens caput bulbo ſimile, i. e. oblongum, Ariſt. Plut. in Pericle, cap. 3. Ex σχῖνος, & κεφαλή.
Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus. A σχίζω.
Σχινοτραγίλης, ου, ὁ, qui lentiſcum mandit. Ex σχῖνος, & τρώγω, edo.
Σχινοτρώξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.
Σχινώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, lentiſcum ferens, qui eſt e lentiſci genere. A σχῖνος.
Σχίσας, *qui fidit*, a. 1 part. act. verbi σχίζω.
Σχισθῆναι, *fiſſum eſſe* a. 1. inf. paſſ.
Σχίσις, εως, ἡ, ſciſſio, fiſſio, ſciſſura.
Σχίσμα, ατος, τό, habitus, geſtus, figura, cultus, veſtis ornatuſque exterior, qui ſumitur cum oportet εὐσχημονεῖν, Ph. forma, Gl. Vet.
Σχίσμα, ατος, τό, ſchiſma, ſciſſura fiſſura; (2) diffidium, diſſenſio, diſcordia; (3) Schiſma, ruptio unionis in Eccleſia. A σχίζω.
Σχισματικὸς, ἡ, όν, ſchiſmaticus; (2) qui propter cauſſas quaſdam ſe ipſum ſegregat. A σχίσμα.
Σχισμὴ, ῆς, ἡ, ſciſſio, fiſſio, fiſſura.
Σχίσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro σχίσας, a σχίζω.
Σχιστὸς, ὴ, όν, fiſſus, ſciſſus; (2) fiſſilis, qui findi vel ſcindi poteſt, Gl. V. σχιστὸν, ſciſſile, fiſſile; *Subſt.* σχιστὸν, genus ſtolæ muliebris; σχισταὶ, calceamenti genus, Poll. Ab eod.
Σχίσατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω.
Σχοίμι, aor. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.
Σχοινία, ας, ἡ, junci planta ſeu ſtirps una cum ſuo ceſpite; (2) funale, funis.
Σχοινίζω, fut. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido.
Σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.
Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, e junco factus.
Σχοινίον, ου, τό, funiculus e junco tortus, funis, reſtis, Dim. ab eod.
Σχοινοστρόφος, ὁ ἡ ἡ, *prop.* funem contorquens, qui aquam per amphoram e fune pendentem attollit e puteo, & quicunque ſimili modo laborat. *it.* reſtio. v. σχοινοστρ.
Σχοινοσυμβολάδης, ὁ, idem. Poll. A συμβολή.
Σχοινὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* Veneris. A σχοῖνος, al. a σχῖνος, *lentiſcus*, unde debeat eſſe σχίνις, *Ern.*
Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimenſa ac deſcripta. A σχοινίζω.
Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio & deſcriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractoriis. Ab eod.
Σχοινίτις, ιδος, ἡ, e junco facta.
Σχοινοβατέω, ῶ; funi inambulo. A
Σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, & βαίνω.
Σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio. A pr.
Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis ſpeciem factus. Ab εἶδος.
Σχοινόπλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, & πλεκτός.
Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, όν, funibus texendis aptus. A
Σχοινοπλόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui funes e junco torquet ſeu nectit, Gl. Vet. reſtio, reſticularius. Ex σχοῖνος, & πλέκω.
Σχοινοπώλης, ου, ὁ, ſpartarius, Gloſſ. Vet. qui reſtes vendit.
ΣΧΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, reſtis; (3) Menſura Ægyptiaca ſexaginta ſtadia complectens, ap. Herod. alii autem 30. Ph. Phil. σχοῖνος γεωμετρικὸς, *ſcbœnus geometricus*, arvipendium.
Σχοινοστρόφος, ος, ὁ, idem quod σχοινοπλόκος. Ex σχοῖνος, & στρέφω.
Σχοινοτενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, extenſus ſeu protenſus ut funis; (2) prolixus, longus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio ſoluta & in concinnis longiſque periodis conſtans; parum toroſa. Ex σχοῖνος, & τείνω.
Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extenſi; (2) porrecte, prolixe, intenſe.
Σχοινοτονία, ἡ, long'tudo, prolixitas. A
Σχοινότονος, ος, ὁ ἡ ἡ, ex junceo aut ſparteo fune nexus & contextus. Ex iiſd.
Σχοινοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, junceum funem geſtans, ſeu ſimpl. qui funem gerit. Ex σχοῖνος, & φέρω.
Σχοινοχάλινος, ος, ὁ ἡ ἡ, frænum e fune factum habens.
Σχοῖντο, vide σχοίατο.
Σχοινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, juncoſus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.
Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ſerior, Gl. Vet. σχολάζει, ceſſat, vacat, Ph. σχολάζων vacuus, Gloſſ. Vet. σχολάζουσα, vacua, Ph. σχολάζοντες, ceſſantes, Ph. σχολάζομαι, otium mihi eſt, vacat mihi. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μισῶ ὅτι τῷ δείπνῳ σχολάζειν, Luc. Πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν εἰς τέκνα, Dem. τοῖς φίλοις, Xen. Cyr. 7, 25. Ἀπὸ τίνος, ib. 27. A σχολή.
Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, ſegnis, Gl. V. otioſus, vacuus. Ab eod.
Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.
Σχολαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab eod.
Σχολαίως, *Adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter, Gl. V. otioſe.
Σχολαρχέω, ῶ, ſcholarcha ſum, ſcholæ præſum, R. A
Σχολάρχης, ου, ὁ, ſcholarcha, i. e. qui ſcholæ præeſt, Ph. σχολάρχαι, profeſſores. Ex σχολὴ, & ἄρχων.
Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur poſt labores; (2) exedra; (3) ſchola. A σχολή.
Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otioſus, Gl. Vet. ceſſator. A σχολάζω.
Σχολαστικὸς, ἡ, όν, qui otiari ſolet, otio deditus; Gl. V. ſcholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.
Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, ſchola. A
ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotiis, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio per otium, ſeu in otio compoſita diſputatio; (3) ipſe locus in quo vacamus alicui rei, ſchola.
Σχολῇ, *Adv.* otioſe, per otium, perfunctorie, ſine diligentia, lente, tarde, more hominum otioſorum, ſenum, Gl. Vet. (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus.
Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcholiis auctorem illuſtrat, ſcholiaſtes. A σχολιάζω.
Σχολικὸς, ὴ, όν, ad ſcholas pertinens, ſcholis conveniens. A σχολή.
Σχολικῶς, ſcholæ modo, ut fit in ſcholis.
Σχολιογράφος, ὁ, qui ſcholia ſcripſit.
Σχολιογραφέω, brevia ſcholia ſcribo. Ex σχόλιον, & γράφω.
Σχόλιον, ου, τὸ, gloſſema, notula, ſcholium, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.
Σχόμβοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.
Σχὲ, *babe*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο.
Σχῶ, aor. 2. conj. act.
Σάωσι, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔσωον, a σώω.
Σᾶζε, 2. ſ. præſ. imper. act. verbi σᾴζω.
Σωζόμενον, acc. ſing. præſ. part. med.
Σάζω, fut. άσω, ſalvo, Ph. ſervo, ſoſpito, Gl. V. **Σώζει**, conſervat, ſanat, Ph. **Σωθῆναι**, ſanari, Ph. ſalvari; **Σωθεὶς**, ſalvus, Ph. a. 1. paſſ. **σάθητι**, vale, Ph. imperat. præſ. paſſ. **Σῶσαι**, ſanare, Ph. inf. act. aor. 1. **Σῶσόν με**, ſalvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. *it.* a periculo munire, tutum præſtare in futurum. **Σώζεται τὰ πολλὰ σώματα** ἡ πειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε **σώζομαι**, id. Aj. 519. Ἐσωζόμεσθ' ἂν τῷ ἐυλάβειαν, ὥσπερ ἐχὶ **σώζεσθ**, non ſervat, El. 1000. Ἦ σὺ κεῖνος εἶ, ὃς τόνδε κἀμὲ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; idem, El. 1372. Τὸ γὰρ μάθημα τοῦτο **σώζει** παῖδας, οἶκον, χρήματα, Ariſt. Av. 385. A **σῶς**, *ſalvus*.
Σωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. σάζω.
Σωθῆναι, *ſervatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. cum ν.
Σωκέω, ῶ, valeo, poſſum. Μὴν γὰρ ἄνευ ἐμέτου **σωκῶ** λύπης ἀνθρώπου ἀχθος, Soph. El. 118. A **σῶκος**, **Σωκῶ**, idem valet quod ἰσχύω, Etymol. Col. 742. **Σωκεῖ**, id. quod

ἰσχύει, βοηθεῖ, Hesych. ex Æschyl. Eumenid. 36.

Σῶκος, ου, ὁ, servator, *Epith.* Mercurii, Hom. Il. 20, 72. A *σώζω*.

ΣΩΛΗΝ, *λῆνος*, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus, Dim. a *σωλήν*.

Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piscatur *σωληνᾶς*.

Σωληνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex *σωλὴν*, & *εἶδος*.

ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur & in foro de capite. ap. Lys.

Σωμασκέω, corpus exerceo. Ἡ ἡ σχολὴ, ἔφη, ἔξεις σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις, Xen. Cyr. 1, 24. Ex *σῶμα*, & *ἀσκέω*. Hinc

Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gloss. Vet. corporatura.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, & iisdem legibus vivens, collegium. A *σῶμα*.

Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac revendo, mango sum, Strabo.

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex *σῶμα*, & *ἔμπορος*.

Σωματηγέω, dux sum, agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ἡ, όν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A *σῶμα*.

Σωματικῶς, *Adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτιον, corporinum, Gl. V. A *σῶμα*.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpsestus, membrana, Ph. Dim. a *σῶμα*.

Σωματοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; *Σωματοειδέστερον*, Longin. 24. Ab *εἶδος*.

Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex *σῶμα*, & *κάπηλος*.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; *Σωματοποιοῦμαι*, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem, s. potentiorem reddo. *Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη*, Polyb. *Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ*, Longin. 40.

Σωματοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi, vel mancipia, aluntur. Ex *σῶμα*, & *τροφεῖον*.

Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακέω, sum corporis custos.

Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.

Σωματοφυλακίον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat, Ph. satelles, stipator.

Σωματόω, corpus facio, corporea natura induo; *Σωματοῦσθαι*, q. d. corporescere, corporeum fieri, Aristot. A *σῶμα*.

Σωματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A *σωματόω*.

Σῶς, ε, vel *σῶος*, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, Ph. A *σόος*.

Σώρακος, ου, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A *σωρεύω*.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo, sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, idem quod *σορός*.

Σώρυμα, ατος, τὸ, accumulatio. A *σωρεύω*.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. *σωρεύω*. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτὸς, ἡ, όν, acervatus, cumulatus.

Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύειν ἀεὶ πλοῦτον ἐπιχείρημα, Epigr. A *σωρός*.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, Gl. V. Vid. *σωρείτης*.

Σωρίτις, ιδος, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟΣ, ου, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. Ex *σόος*, vel *σάος*.

Σῶσαι, aor. 1. inf. act. v. *σώζω*.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Σῶσιν, *servant*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasin.* & cum ν pro *σώζουσι*.

Σωσίκοσμος, ου, ὁ, mundi servator.

Σωσίοικος, ου, ὁ, domus conservator. Ex *σώζω*, & *οἶκος*.

Σωσίπολις, urbis conservator, Arist. Ach. 167. A *σώζω*, & *πόλις*.

Σῶσον, 2. s. aor. 1. imperat. act. v. *σώζω*.

Σωστέον, servandum est. Ἀθλίως ἦ σωστέον, Eur. Her. fur. 139. A *σώζω*.

Σωστικὸς, ἡ, όν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. A *σώζω*.

Σωστικῶς, *Adv.* salutariter, salubriter, Suic.

Σῶστρον, ου, τὸ, præmium, quod ægrotus sanitati restitutus medico reddit; *it.* quod datur ei qui fugitivum retraxit, & domino restituit. A *σώζω*.

Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, liberatrix. A

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, conservator, liberator. Ph. sospitator. A *σόος*.

Σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas; conservatio, Ph. A *σωτήριος*.

Σωτήρια, ων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) forieæ; Agathias Scholasticus in Anthologia. Ab eodem. P.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, salutaris, prosper, salubris, sospitalis, Gloss. Vet. Hinc τὸ *σωτήριον*, ου, salus. A *σωτὴρ*.

Σωτήριχος, ου, ὁ, servator. A *σωτὴρ*.

Σωτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, salutaris, sospitalis Gl V. saluberrimus. A *σωτήριος*.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* salutariter, salubriter.

Σωτηρίως, idem, Gl. V. A *σωτήριος*.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A *σόος*.

Σωφρονέω, sanæ mentis sum, mentis compos, seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestia utor, modestus sum, temperanter & modeste me gero; castus sum & pudicus. Ἡμεῖς ἢ πῶς ἐ χνατόμεσθα σωφρονεῖν; Soph. Aj. 686. Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρόνησαν, Eur. Tro. 342. A *σάφρων*.

Σωφρύνημα, ατος, τὸ, moderate factum, factinus pudicum & castum. A *σωφρονίω*.

Σωφρονήσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi *σωφρονέω*. Unde

Σωφρονητικὸς, ἡ, όν, modestiæ, temperantiæ amans s. studiosus.

Σωφρονίζω, f. *ίσω*, ad sanam mentem reduco, facio, ut quis sapiat; castigo, emendo, coërceo, compesco, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A *σάφρων*.

Σωφρονικὸς, ἡ, όν, natura comparatus ad temperantiam; (2) modestiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeste. A præc.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id. quo quid castigatur & emendatur.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio.

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, dens genuinus, Philox. *σωφρονιστῆρες*, genuini, Ph. A *σωφρονίζω*.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator; qui aliquid prudenter agit, & concipit; cum gen. rei quæ prudenter instituitur. Plut. in Lycurg. cap. 30. Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, όν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, emendatio, correctio. A *σωφρονίζω*.

Σωφρόνως, *Adv.* sana mente, prudenter; (2) moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice, Gl. V. sobrie, caste.

Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. a *σώφρων*.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, Philox. temperantia, Gl. V. A *σωφρων*.

Σώφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est salva & incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, bene moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex *σῶς*, & *φρήν*.

Σωχέω, idem quod *σώχω*, Nic. Th. 590.

ΣΩΧΩ, tero, lævigo.

Σώω, incito; *σώοντο*, pass. imperf. A *σείω*.

Σώω, salvo, sospito; *σώομαι*, servor incolumis. A *σῶς*, *salvus*, vel *σόω*, *salvo*.

T.

Τ Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, & cum lineola subjecta *trecenta millia*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Ταβέρνειον, τὸ, caupona. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, tesseris ludere in tabula. A præc.

Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.

Ταγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro *τὰ ἀγαθὰ*, *bona*, ab *ἀγαθὸν*, *bonum*.

Ταγαὶ, ῆς, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subditus, subjectus. A *ταγὸς*.

Ταγέω, impero. Ab eod.

ΤΑΓΓΗ, ῆς, ἡ, rancor.

Ταγγίασις, εως, ἡ, rancor, Gl. Vet. Quasi a *ταγγιάζω*, quod esset *rancesco*.

Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A *ταγγὴ*.

Ταγγὸς, ἡ, όν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. *ταγγὸν*, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A *ταγέω*.

Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. pass. v. *τάσσω*.

Ταγέω, sum summus magistratus, Xen. (2) præficio, Æschyl. A *ταγὴ*.

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A *τάσσω*.

Ταγῖας, ου, ὁ, ut *ταγῖας ἄρτος*, panis in sartagine coctus admixto caseo.

Ταγῖζω, frigo, Gl. V. A *τάγηνον*. Hinc

Ταγῖστος, ἡ, όν, in sartagine frictus seu coctus.

Ταγῖτης, ου, ὁ, ut *ταγῖτης ἄρτος*, idem quod *ταγῖας*. A

Τάγηνον, ου, τὸ, sartago, satura, Gloss. Vet. Alias *τήγανον*.

Ταγίστρον, *hamus*, *Att.* vel *Æol.* pro *τὸ ἀγκίστρον*, ab *ἄγκιστρον*.

Τάγμα, ατος, το, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A *τάσσω*.

Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præest. Ex *τάγμα*, & *ἀρχή*.

Ταγματικὸς, legionarius, Gl. V. A *τάγμα*.

Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses; Hom. Il. 23, 160. Ab eod.

Ταγῶχος, ου, ὁ, idem. Ex *ταγὴ*, & *ἔχω*.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc fit *τεταγὼν*, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A *τείνω*.

Ταθεὶς, acr. 1. part. pass. verbi *τείνω*.

Ταθῶσι, 3 pl. aor. 1. conj. pass.

Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro *αἱ*, ob ὁ, articulo præpos.

Ταινία,

Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis. A τείνω.

Ταινίδιον, ὑ, τὸ, fasciola pectoralis seu ornamentum collare. Dim. a ταινία.

Ταινίον, ὑ, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπωλις, ίδος, ἡ, mulier, quæ fascias vendit, Suic. Ἐκ ταινία, & πωλέω.

Ταινιόω, redimio fascia; (2) orno, Arist. Conc. 1026. A ταινία.

Ταινιωτικός, ἡ, ὸν, in tænia, (2, 3) natus.

Τάκεαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro τήκεσαι, a τήκω.

Τἀκεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic.*

Τακές, a. 2. part. pass. *Dor.* pro τηκείς.

Τακερός, ρά, ρόν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, maceratus. A τήκω. Hinc

Τακερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liquescens dilabatur & diffluat, Diosc.

Τακερόχρως, ωτος, ὁ, ἡ ὑ, corpus liquatum habens. Ex τακερός, & χρώς.

Τάκλω, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάκλω, a τήκω.

Τακήσομαι, *liquefiam*, f. 2. ind. pass.

Τακτικός, ἡ, όν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei instruendæ. Phil. ordinarius, dispositus; τακτικά, quæ ad rem & disciplinam militarem spectant. A τάσσω.

Τακτικῶς, *Adv.* militariter, cum peritia aciei struendæ. Gl. V. ordinate.

Τακτός, ἡ, όν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus. A τάσσω.

Ταλαεργός, ός, ὁ ὑ ἡ, qui patienter & constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex τάλας, & ἔργον.

Ταλαιπωρέω, laboro, ærumnas & labores perfero; (2) in ærumnas ac miserias conjicio, Gl. V. affligo. Πρὸς ταλαιπωρήσαι γ' ὀλίγον χρόνον, Arist. Lys. 769. Μὴ νῦν ἀπειπωμὲν ταλαιπωρήμασι, ib. 781. A ταλαίπωρος. Hinc

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, Ph. labor, molestia, & fatigatio. A

Ταλαιποροποιός, όν, ærumnosum reddens.

Ταλαίπωρος, ος, ὁ ὑ ἡ, ærumnosus; miser, miserellus, Gl. Vet. Ex ταλάω, & πωρέω.

Ταλαιπώρως, ærumnose, misere, laboriose.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ ὑ ἡ, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex ταλάω, & φρήν.

Ταλακάρδιος, ος, ὁ ὑ ἡ, qui toleranti & forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex ταλάω, & καρδία.

Τάλαν, *miser*, voc. sing. a τάλας. Unde

Ταλανίζω, fut. ίσω, miserum & ærumnosum voco, defleo, lamentor veluti miserum.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.

Ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miserior. A τάλας.

Ταλαντεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, Luc.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans.

Ταλαντίζω, idem quod ταλαντεύω. A

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum, & nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos & Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντοῦχος, ὁ, libripens. Ab ἔχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, ωσις, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso & librationе; (2) metaph. de aquæ marinæ agitatione seu libratione.

Ταλαὸς, ἡ, όν, miser, ærumnosus. A ταλάω.

Ταλαπαθὴς, ές, ὁ ὑ ἡ, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας, & πάθος.

Ταλαπείριος, ος, ὁ ὑ ἡ, ærumnas expertus, calamitosus & miser. Ex τάλας, & πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, ές, ὁ ὑ ἡ, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mœrorem perferens. Τλήσομαι ἐν στήθεσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμὸν, Hom. Odyss. 5, 222. Ex ταλάω, & πένθος.

Ταλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A

Τάλαρος, ου, ὁ, vas seu instrumentum, quo ad lanificia utuntur, lanas & fusos in eo reponentes, qualus, quasillus, Gl. Vet. calathus, fiscella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & caseo formando. Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν, Hom. Il. 18, 568. A ταλάω.

Τάλας, αινα, άλαν, Gen. ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus, Ab eod.

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium Aristænet. 1, 18. Ἐριουργία, Suid. A ταλάω.

Ταλάσιον, ου, τὸ, lana. A ταλάω.

Ταλάσιος, ος, ὁ, lanifex. Ab eod.

Ταλασιουργέω, lanas tracto, lanariam factito, lanarius sum, Xen.

Ταλασιουργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιουργικὸς, ἡ, όν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιουργὸς, ός, ὁ ὑ ἡ, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ὑ ἡ, qui animo patienti est, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex ταλάω, & φρήν.

Ταλαύρινος, ος, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis. Αἰματόεσσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιζέμεν, Hom. Il. 5. 289. A ταλάω.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΛΑΩ, ῶ, suffero, perpetior; (2) sustineo, i. e. audeo.

Τἀλλήθες, *verum*, *Dor.* pro τὸ ἀληθές.

ΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, Soph. Antig. 645. puella, virgo nubilis.

Τἄλλα, *Adv.* alioqui, cæterum. Ex τὰ, & ἄλλα.

Τἀλλότρια, *aliena*, n. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Ταμὰ *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea.*

Ταμάλιστα, *Adv.* maxime, vehementer.

Τἄματα, *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τάμε, *scidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a τέμνω, *seco.*

Ταμέει, 3. sing. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ου, τὸ Ph. ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, penuarium, fiscus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμέσθη, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω.

Ταμεσίχροος, ος, ὁ ὑ ἡ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans, Hom. Il. 4, 511. Ex τέμνω, & χρώς.

Ταμία, ας, ἡ, dispensatrix, œconoma. A

ΤΑΜΙΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator eorum, quæ condenda & promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, Gl. Vet. (2) dispensatio. A ταμιεύω.

Ταμιείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Gl. Vet. ταμεῖον, τὸ δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεία. Unde

Ταμίευμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parsimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*

Ταμιευτικὸς, ἡ, όν, quæstorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, parce, bona cum dispensatione.

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo. Gl. Vet. fisco, proscribo; (2) sum promus s. cellarius, Gl. Vet. sepono, reservo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficiant universo itineri, labori; unde & v. c. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, definio. Ὡς ὐκ ἐτὶ ἔμοὶ ταμιεύσεις, Arist. Eq. 943. Ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτὸ, sc. ἀργύριον, id. Lys. 496. Ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύσῃς, reservare, Luc. χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, Plut. in Marc. Cat. cap. 3. A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ος, ὁ, præfectus cellæ penuriæ vel ærarii, Ph. ærarius, confiscator, Cellarius, penarius, Ph. Ex ταμεῖον, & ἔχω.

Τάμισος, vel ταμισὸς, ος, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. Nicand. in Alexiph. 373. Ἐν ᾧ τίθεῖ τάμισον σκίναικος νεαροῖο λαγωῦ, Id. in Theriac. 577. A τάμνω.

Τέμνε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, a τάμνω, pro τέμνω.

Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω. Τάμνων δένδρεα μακρὰ, Il. 11, 88 δέρμα βόειον, Odyss. 14, 24. ἐρίφους, Hesiod. Ἠμὲ. 22.

Ταμᾶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τᾶν, pro τὴν, *Dor.* acc. sing. artic. præpos. a nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

Τᾶν, *Dor.* pro τὰ ἐν, & *in.*

ΤΑΝΑΊΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, Hes.

Ταναηκὴς, ές, ὁ ὑ ἡ, vel secundum alios ταναήκης, ές, protensam s. longam habens aciem, acutus. Ex ταινύω, & ἀκή.

Ταναιμύκης, ος, ὁ ὑ ἡ, mugitus in longum protendens, intense & vehementer mugiens. Ex ταναὸς, & μυκάω, *mugio.*

Ταναικὶδὴς, idem quod ταναήκης. R.

Ταυκόδειρος, ος, ὁ ὑ ἡ, extensum seu protensum collum habens. Ex ταναὸς, & δειρή.

Ταναὸς, ὸν, ὁ ὑ ἡ, & ταναὸς, ὴ, όν, protensus, extentus, promissus, longus, procerus. Ὅσση δ' αἰχμὴ ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται, Hom. Il. 16, 588. A τείνω.

Ταναύχαλκος, ος, ὁ ὑ ἡ, longe lateque æratus. Ex ταναὸς, & χαλκός.

Τανεῖαι, *ligna*, porrecta ligna. A ταναός.

Ταννλεχὴς, ές, ὁ ὑ ἡ, longum somnum vel longam quietem adferens. Ex ταναὸς, & λέχος, *cubare facio.*

Ταυθαρίειν, τὸ, rubor, Hes.

Ταυθαρίζω, *Dor.* ταυθαλύζω, tremo.

Ταυύγλαυξ, υγος, ὁ ὑ ἡ, longum protensam habens. Σκῶπές τ', ἴρηκες τὲ, ταυύγλωσσοί τε κορῶναι, Hom. Odyss. 5, 66. Ex ταυύω, & γλῶσσα.

Ταυυγλώχιν, ινος, ὁ ὑ ἡ, aculeos seu cuspides extensas ac promissas habens.

Ταυυδρόμος, ὁ ὑ ἡ, longum curriculum absolvens.

Ταυυέθειρος, ὁ ὑ ἡ, longam comam habens. Ab ἔθειρα.

Ταυυήκης, ες, ὁ ὑ ἡ, protensam sive longam habens aciem. Ex ταυύω, & ἀκή.

Ταυύθριξ, τριχος, ὁ ὑ ἡ, qui laxo est capillo, prolixos & promissos crines habens; (2) hirsutus. Ex ταυύω, & θρίξ.

Ταυύκρειρος, ὁ, ἡ, longam comam habens. A κρεῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, distendor. A τείνω.

Ταυύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανυοντο, a ταυύω.

Ταυύπεπλος, ος, ὁ ὑ ἡ, extenso & promisso peplo amictus, cui est vestis laxa & sinuosa. Ex ταυύω, & πέπλος.

Ταυύπλευρος, ος, ὁ ὑ ἡ, cujus latera in longum latumque tensa sunt; (2) amplus; Nonn. P. 5, 2. A πλευρά.

Ταυύπους, ποδος, ὁ ὑ ἡ, pedes extendens. Μῆλα ταυυπόδα, Hom. Od. 9, 464. Ex ταυύω, & πούς.

Ταυύπτερος,

Ταν̓πλερ͡ος, ε, ὁ ἡ ὁ, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans, velox. Ex τανύω, & πλέριν.

Ταν̓πλήρυγεσι, dat. pl. *Poët.* pro ταν̓πλήρυξι, a

Ταν̓πλήρυξ, υγ͡ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd. Gl. V. ταν̓πλήρυγες, præpetes.

Ταν̓ρρίζ͡ος, ε, ὁ ἡ ὁ, radices extendens, radices extenſas & longe lateque expanſas habens. Ex τανύω, & ῥίζα.

Ταν̓σθείς, aor. 1. part. paſſ. verbi τανύω.

Ταν̓σιπλερ͡ος, idem quod ταν̓πλερ͡ος.

Ταν̓σκι͡ος, ε, ὁ ἡ ὁ, magnam ſeu extenſam umbram habens. Ex τανύω, & σκιά.

Ταν̓σκόπελ͡ος, ε, ὁ ἡ ὁ, amplos ſcopulos habens; Nonn. P. 4, 21.

Τάνυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐτάνυσαν, a τανύω.

Ταν̓σὶς ύ͡ος, ἡ, extenſio, contenſio, intenſio. Ἀλλ' ἄγε μὴ μείωσι παρείλκετε, μηδ' ἔτι τίξε Δηρὸν ὑπολωπάδε ταν̓σύ͡ος; Hom. Odyſſ. 21, 112. A τανύμι.

Ταν̓σφυρ͡ος, ε, ὁ ἡ ὁ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latiſque paſſibus progrediens, longa & gracilia crura habens, procerus; (2) qui feſtinat, celer. Ex τανύω, & σφυρόν.

Τανύφλοι͡ος, ε, ὁ ἡ ὁ, corticem habens amplum ſ. longum, i. e. longa & ampla arbor. A φλοιός.

Τανύφυλλ͡ος, ὁ ἡ ὁ, folia habens ampla & lata, ſive etiam diffuſa. A φύλλον.

Τανύω, idem quod τείνω. Βοείῳ τανύειν, Il. 17, 390. Νύκ' ὀλίγῳ τάνυσε, ib. 16, 567. Τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξείδιον, ε, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις,

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus ſum, ſum centurio, cohorti præfectus ſum, aut etiam ordines duco. Κεἴ τις ὀπθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, Ariſt. Pace, 433. A ταξίαρχ͡ος.

Ταξιάρχης, ε, ὁ, idem quod ταξίαρχ͡ος. Ex τάξις, & ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, *it.* decurionatus

Ταξίαρχ͡ος, ε, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio, Gl. Vet. ordinarius, manipularius, evocatus. Ab ἀρχός.

Ταξιδω, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries, Ph. item, vices, officium, apparitura; ex Gl. Vet. *in re militari*, exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, claſſes, Gloſſ. Vet. eſt etiam conſtitutio, ordinatio, ut νομων τάξις. A τάσσω. Hinc

Ταξιάτης, ε, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.

Ταξωτικὸς, ἡ, ὸν, officialis. ῥάβδος τ. virga lictoris. A pr.

ΤΑ'ΞΟΣ, υ, ἡ, taxus, *arbor feralis & venenata.*

ειτολογία, ας, ἡ, ſubmiſſa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λόγ͡ος.

Ταπεινοβρημοσυνη, ης, ἡ, idem. A βῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, humilis, Ph. ſummiſſus, Gl. Vet. Hinc

Ταπεινοτης, ητ͡ος, ἡ, humilitas, animi demiſſio & abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum humili & dejecto, demiſſe & humiliter, *it.* modeſte ſentio.

Ταπεινοφροσυνη, ης, ἡ, animi demiſſio, animus demiſſus & humilis, Gl. V. humilitas, humiliatio, modeſtia. A

Ταπεινόφρων, ον͡ος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt animo humili & abjecto. Ex ταπεινὸς, & φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto ſeu ſubmitto, deprimo; in S. S. affligo, calamitatibus premo, *it.* vitio, ſtupro; τεταπεινωμμ̓ένος, ſummiſſus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Ὅσις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσε͡ται, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσαι ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα ᾗ ταπεινοῦσθαι, οἶδα ᾗ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.

Ταπεινωθήσε͡ται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ταπεινωθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατ͡ος, τὸ, depreſſio, humilitas.

Ταπεινῶς, *Adv.* humiliter, abjecte, demiſſo animo, modeſte.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio & abjectio; (2) imminutio, Gl. Vet. humiliatio, humilitudo. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ἡ, ὸν, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητ͡ος, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, ſtragulum variis coloribus intertextum, vel villoſum.

Τάπις, ίδ͡ος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adverb.* plerumque, ſæpe.

Ταπρῶτα, *Adv.* primum, ut primum, ſimul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, ὁ, ὁ, turbatio, tumultus, conſternatio, terror. A ταράσσω. Unde

Ταράκτης, ε, ὁ, turbator, perturbator.

Ταρακτικὸς, ἡ, ὸν, perturbatorius, turbandi ſeu perturbandi vim habens, qui turbare ſolet, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τῶν αἰδημονίαν ἡ ἀκοὴ ταρακτικώτατόν ἐστι τῆς ψυχῆς, Appian. in Syriac. ex Plut. in Craſſ. cap. 23. Ab eodem.

Ταρακτὸς, ἡ, ὸν, perturbatus; (2) qui perturbari poteſt. Ab eod. Unde

Ταράκτωρ, ορ͡ος, ὁ, perturbator, Rob.

Ταραντινίδιον, τὸ, veſtis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in uſu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *impr.* decurro, equo armatus.

Ταραξῃ, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. v. ταράσσω.

Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.

Ταραπαιδεῦω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ταράσσω.

Ταρασσομμ̓ένων, gen. pl. part. præſ. med.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ vel ἀτίω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμμ̓ένος, turbatus, Ph. p. part. paſſ. Ὅσοισι μ' ᾧ πόνηρε, βαμολοχθίμασιν ταρᾴξεις; Ariſt. Eq. 898. Ὡς μοι ὑφ' ἡπατι δεῖμα χλοδὸν παράσσῃ, Eur. Supp. 600. Ἀλλὰ Συμμάχης παράσσειν δείνον, id. Rheſ. 692. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τ' ὄψεως, Luc. τῷ χωρίῳ, Ariſt. Nub. 385.

Ταραχὴ ῆς, ἡ, turba, turbatio, confuſio, tumultus, conſternatio. A ταράσσω.

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imper. paſſ. verbi ταράσσω. Unde

Τάραχ͡ος, ε, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.

Ταραχώδης, ε͡ος, ὁ ἡ ὁ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A ταραχή.

Ταραχωδῶς, *Adv.* turbulente, tumultuoſe; (2) pavide. A ταραχώδης.

Ταρβαλέ͡ος, έα, έον, terribills, timorem & metum adferens; (2) metuens, timidus, formidoloſus, act. & paſſ. Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον, Nonn. P. 6, 20. A τάρβ͡ος.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβήσει γὰρ ἑ νεοσφαγὴ πᾶτόν γε πορσοδίσσαν φόνον, Soph. Aj. 545. Ταρβεῖν μὴ ἔργα δεῖν' ἀναγκαίας ἔχει, id. Trach. 736. Μή με ταρβήσας πρωδῶς, id. Phil. 756. Ταρβῶν ὀρφάνευμ' τέκναν, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens τάρβ͡ος.

Ταρβήσαντε, pavefacti, Hom. Il. 1, 331. τὼ μὴ ταρβήσαντε ἠ αἰδομμ̓ήω βασιλῆα Στήτην.

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, ε͡ος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσυνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβόσων͡ος, ον, territus, pavidus.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ ſale fit, i'em pollinctura, Gl. V. ſuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορ͡ος, ε, ὁ, ſalſamentarius, ſalſamentorum venditor. Ex τάριχος, & ἔμπ.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, ſalſatio, Gl. V.

Ταριχευτὸς, ἡ, ὸν, ſalſus, ſale conditus & aliquamdiu adverſatus. A

Ταριχεύω, fut. εύσω, ſale condio, macero, & arefacio, Gl. Vet. ſalſo; ταριχεύω ξηρὸς, mortuum pollingo, Gl. Vet. Κρέα τεταριχευμμ̓ένα, Longin. 43. A τάριχ͡ος.

Ταριχηρος, ρὰ, ρὸν, qui eſt ex genere ſalſamentorum, qui ſaliri ſolet; (2) ſale conditus & ſervatus, ſalſus, Ph. ταριχηρὸν, præſalſum. Ab eod.

Ταρίχιον, ε, τὸ, ſalſamentum. A τάριχ͡ος.

Ταριχοπωλέω, ſum ſalſamentarius, ſalſamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ε, ὁ, qui ſalſamenta venditat, Gl. Vet. ſalſamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna ſalſamentarii.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ε, ὁ, vel ε͡ος, τὸ, ſalſamentum piſcium; (2) caro ſale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, R.

Τάρπημμ̓ν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάρπημμ̓ν, a τίρπω.

Ταρρίον, ε, τὸ, craticula, Dim. a ταρρὸς.

ΤΑ''ΡΡ'ΟΘΟΣ, ε, ὁ, auxiliator, R.

Ταρρὸς, ῦ, ὁ, crates, Gl. V. *Att.* pro ταρσός.

Τάρσὸς, ῦ, ὁ, crates, ſuper qua caſei aliaque ſolent ficcari; (2) aliquid ταρσῷ ſimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus ſeu pedis, Ph. ταρσὸς τῆ ποδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, Philox. plantæ, Gl. V. A τέσσω.

Ταρσόω, ſive ταρρόω, inſtruo & munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσώδης, ſive ταρρώδης, ε͡ος, ὁ ἡ ὁ, in modum cratis implicitus ſeu implexus; *Epith.* arborum, quarum radices ſic implicantur.

Τάρσωμα, ατ͡ος, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρει͡ος, & ιῶν, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo frigore tremio. A

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ε, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiſſimus inferorum locus; (2) locus tonebricoſus, carcer.

Ταρταρόπαις, ὁ ἡ ὁ, tartari proles.

Ταρταρόω, in tartarum (it. carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφε ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρ͡ος.

Ταρφέα, *Adv.* frequenter, crebro. A ταρφὺς. Ταρφεα ἐπαΐσσει, Hom. Il. 22, 142.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, denſus, creber, frequens. A τάρφ͡ος.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρφέες, a ταρφὺς.

Τάρφεσιν, *denſis*, dat. plur. cum ν.

Ταρφθήμμ̓ναι, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro τρεφθῆναι, a τέρπω.

Ταρφὺς, έ͡ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ταρφειὸς.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, ε͡ος, τὸ, denſitas, peculiariter ſilvæ, locus ſilvæ denſus.

Ταρφὼ, ſicco. Quaſi a τείρω, R.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, interiæ, juſta, parentalia. Hinc

Ταρχεύω, ſepelio.

Ταρχύω, fut. ύσω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. Τῷ ᾗ ναυδ̓ηκράκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακλίαις, Lyc. 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. ſing. f. g. ab artic. præpoſ. ὁ.

Τάσις, εως, ὁ, intentio, extentio, contentio, Ph. tentio, tenor, tentigo. ap. Rhet. longiſſima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, ſtatuo, conſtituo, deſtino, mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus ſum, Gl. Vet. p. paſſ. τεταγμμ̓ένος, ordinatus, ſtatus, fixus, Gloſſ. Vet. particip. Ἐκεῖνα μὴ ἅπαντα νόμα τέτακ̓ται, Dem. Phil. 1. Σαίρειν Στέγας μὴν τέταγμαι τάσδε, Euripid. Cyc. 30. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528.

Τατικὸς, ἡ, ὸν, tenſivus. A τείνω.

Τάτλαμμ̓ν, 1. plur. præſ. conj. act. *Att.* pro ταλάμμ̓ν, a τάλαω.

Τατώμμ̓νοι, nom. plur. præſ. part. paſſ. *Dor.* & *contr.* pro τηταόμμ̓νοι, a τητάω, *privo.*

Ταυράω, ῶ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταῦρ͡ος.

Ταυρεία, item ταυρία, ſcil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρει͡ος.

Ταύρει͡ος, εία, εῖον, taurinus. A ταῦρος.

Ταύρε͡ος, έα, εον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, υ, τ͡ος, parvus taurus, Dim.

Ταυρικὸς

Ταυρικὸς, ἡ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.
Ταυροβοας, ὁ, clamosus, proprie tauri vocem habens. Ἀ βοή.
Ταυροβόρος, ε, ὁ ἡ ὸ, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος, & βορά.
Ταυροβράστωρ, ορος, ὁ, vorax.
Ταυροδετος, η, ον, cui taurus alligatus est. A δέω.
Ταυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & εἶδος.
Ταυρόκερως, ωτος, ὁ ἡ ὸ, cornua taurina habens. Ex ταῦρος, & κέρας.
Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.
Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. Ex ταῦρος, & κόλλα, *gluten*. Hinc
Ταυροκολλώδης, ες, ὁ ἡ ὸ, glutini taurino similis, glutinosus.
Ταυρόκρανος, ε, ὁ ἡ ὸ, taurinum caput habens, qui taurino capite est. A κράνον.
Ταυροκλονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκλονεῖ μὴν δώδεκ' ἐντελεῖς βόες, Soph. Tr. 779. A
Ταυροκλονος, ε, ὁ ἡ ὸ, a tauro occisus.
Ταυροκλόνος, ὁ ἡ ὸ, tauri interfector. Ex ταῦρος, & κλείνω.
Ταυρομέτωπος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.
Ταυρόμορφος, ε, ὁ ἡ ὸ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & μορφή.
Ταυροπάτρειος, ἡ, *Epith.* Europæ, tauro vectæ, Lyc.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸ, ex tauro procreatus. Ex ταῦρος, & πατήρ.
Ταυροπόλος, ε, ἡ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præsit; vel quod eadem sit ac luna, quam tauris vehi fingunt, Ex ταῦρος, & πωλέω.
Ταυρόπους, ποδος, ὁ ἡ ὸ, tauri pedes habens. Ex ταῦρος, & πούς.
ΤΑΥΡΟΣ, ε, ὁ, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον Στόμα, Æschyl. ap. Longin. 15. Ex σφάπτω, f. σφάζω.
Ταυροφάγος, ε, ὁ, taurorum vorator.
Ταυροφανὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, qui taurus esse videtur, tauro similis. A φαίνομαι.
Ταυρόφθογγος, ε, ὁ ἡ ὸ, tauro similia sonans, vocem edens taurinæ similem.
Ταυροφόνος, ε, ὁ ἡ ὸ, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.
Ταυρόφορος, ὁ, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.
Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; ταυρῶμαι, taurus fio, taurinam naturam induo. Ἤδη γὰρ εἶδον ὁμμὰ νιν ταυρωμένου, Eur. Med. 92. A ταῦρος.
Ταυρωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, tauri faciem habens, tauriformis. Ex ταῦρος, & ὤψ.
Ταὐτὰ, *eadem*, *Dor.* pro τὰ αὐτά.
Ταύταν, *hanc*, acc. sing. f. gen. *Dor.* pro ταύτης, ab ὅτος, *hic*.
Ταύτη, *Adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab ὅτος, *hic*.
Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque censeo & pono. A
Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex τὸ, & αὐτό.
Ταυτοβουλία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, & βουλή.
Ταυτογραφέω, eodem modo scribo; ταυτογραφημένα, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.
Ταυτοδοξος, ὁ ἡ ὸ, idem sentiens. A δόξα.
Ταυτοδυναμέω, æquipolleo, idem significo. A
Ταυτοδυνάμος, ὁ ἡ ὸ, æquipollens. A δύναμις.
Ταυτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταὐτὸ, & εἶδος.
Ταυτοεπεία, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος.
Ταυτοεπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.
Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔργον.
Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus, eorumdem operatio. Ex iisdem.
Ταυτοθελὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas s. consensus voluntatis. A θέλω.
Ταυτοκίνητος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
Ταυτοκλινὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, in idem vergens. Ex ταυτὸ, & κλίνομαι.
Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero. Περὶ τοῦ καλῶς ἡ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, Polyb.
Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis quando res eadem pluribus, & plane eodem significantibus verbis redditur.
Ταυτολογικῶς, per tautologiam. A
Ταυτολόγος, ε, ὁ ἡ ὸ, idem dicens. Ex ταυτὸ, & λέγω.
Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte, forte fortuna; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex τὸ, & αὐτόματον.
Ταυτοπαθεία, ἡ, eventus, fortuna similis in utramque partem. A
Ταυτοπαθὴς, ὲς, cui idem accidit.
Ταυτοποδία, ἡ, ejusdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, ap. Hephæst.
Ταυτοπροσωπικῶς, in eadem persona. A ταυτοπροσωπικος, ejusdem personæ.
Ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A Σημαίνω.
Ταυτοσημος, ον, idem. A Σῆμα.
Ταυτοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, ejusdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτὸ, & σθένος.
Ταυτοσωδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus in eundem locum.
Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.
Ταυτοφανία, ἡ, similitudo soni. A
Ταυτοφωνος, ον, similiter sonans. A φωνή,
Ταυτωνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.
Τάφε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a Θάπτω.
Ταφεὶς, a. 2. part. pass. verbi Θάπτω.
Ταφὶς, ίδος, ἡ, vespillo, libitinarius, sandapilarius. A ταφή. Soph. Electr.
Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) id quod numeratur pro sepultura. A Θάπτω.
Ταφήϊος, ε, ὸ, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. A ταφή.
Ταφικὸς, ἡ, ὸν, sepulchralis. A τάφος.
Τάφος, ε, ὁ, sepulchrum, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μνησικέα δαίνυ, Hom. Il. 23, 29. A Θάπτω.
Ταφρεία, ας, ἡ, fossio, fossæ excavatio; (2) valli exstructio pro castris. A τάφρος.
Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio castrorum. A
Ταφρεύω, fossam duco, castra munio. A
Τάφρος, ε, ἡ, fossa, fossatum, Ph. sepes, Ph. vallum, Gl. Vet. etiam pro carcere sc. in terram defosso, maxime, reperitur. A Θάπτω.
Ταφροειδὴς, ὲς, fossæ similis. Ab εἶδος.
Ταφρωρυχος, ε, ὁ, vallorum effossor, R. Ex τάφρος, & ὀρύσσω, *fodio*.
Τάχα, *Adv.* velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortassis, forte; (3) facile. A ταχύς.
Τάχῃ, dat. sing. pro τάχει, a τάχος.
Ταχεία, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.
Ταχέως, *Adv.* velociter, properanter, cito, celeriter, mature; (2) facile. Ab eod.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω.
Ταχινὰ, *Adv.* celeriter. A ταχινός.
Ταχινὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox. A τάχος.
Ταχινῶς, *Adv.* celeriter. A ταχινός.
Τάχιον, *Adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, Comp. a ταχύς.
Τάχιστα, *Adv.* celerrime, velocissime. A
Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus, τιὼ ταχίστω, sc. ἡμέραν s. ὥραν, quamprimum. Ph. actutum, Gl. Vet. Superl. a ταχύς.
Ταχίων, ονος, ὁ ἡ ὸ, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς. Unde
Τάχος, ους, τὸ, celeritas, velocitas.
Ταχὺ, *Adv.* velociter, properanter, cito.
Ταχυάλωτος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui facile capi potest, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτός.
Ταχυβάδιστος, ε, ὁ, qui celeriter incedit, R. Ex ταχὺς, & βαδίζω.
Ταχυβάμων, ονος, ὁ ἡ ὸ, idem. Ex ταχὺς, & βαίνω.
Ταχυβάτης, ε, ὁ, idem. Ex inus. βατέω.
Ταχυβλαστία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex ταχὺς, & βλαστάνω.
Ταχύβουλος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui celeris est consilii, i. e. qui cito & repente consilium capit, aut qui cito ab uno consilio ad aliud transit. Ex ταχὺς, & βουλή.
Ταχύγηρος, ε, ὁ ἡ ὸ, cito senescens. Ex ταχὺς, & γῆρας.
Ταχύγλωσσος, ε, ὁ ἡ ὸ, inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλῶσσα.
Ταχύγραος, ε, ὁ ἡ ὸ, velox, celer. Ὡς Μαρὶν ταχύγραος ἀνέγρετο φοιτάδι Σιγῇ, Nonn. P. 11, 31. Conf. 6, 20. Ex ταχὺς, & γόνυ.
Ταχυγράφος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; opp. Καλλιγράφος, qui literis initialibus utitur; (2) exceptor, actuarius, notarius. Ex γράφω.
Ταχύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὸ, facile lacrimans.
Ταχυδινὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, qui celeriter vortice circumagitur, versatilis. Εἰς στροφαλιγξ μιὴς ταχυδινέος ὥρης, Nonn. Paraph. 5, 35. Ex ταχὺς, & δίνη, *vortex*.
Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A seq.
Ταχυδρόμος, ε, ὁ ἡ ὸ, velociter currens. Ph. cursor, exercipes. Ex ταχὺς, & τρέχω, *curro*.
Ταχυεργὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A pr.
Ταχυεργὸς, ὸν, ὁ, idem quod ταχυεργής. Αυσιπόνῳ ταχυεργὸς ἀνὴρ ἐπέσατο μύθῳ, Nonn. P. 5, 10.
Ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith.* navis, currus.
Ταχυθάνατος, ε, ὁ ἡ ὸ, subito moriens; (2) subitam mortem adferens.
Ταχύϊππος, ὁ, eques bonus.
Ταχυκίνητος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui celeriter movetur, R. Ex ταχὺς, & κινέω.
Ταχυμαθὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, qui cito discit; (2) qui cito didicit. Ex ταχὺς, & μανθάνω.
Ταχύμιλλος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui subito irascitur, iracundus. Ex ταχὺς, & μῆνις.
Ταχυμήτης, ε, ὁ, vel ταχύμητις, ες, ὁ ἡ ὸ, celer in capiundo consilio. Ex μῆτις.
Ταχυμήτωρ, ορος, fœcundus.
Ταχύμορος, ὁ ἡ ὸ, brevis ævi.
Ταχυναυτέω, celeriter navigo, App. B. Mithrid. Ταχυναυτῶν, Σκάφος εὐτρέπιζον, Luc. in Amor. Ex ναύτης.
Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.
Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A
Ταχύνους, *contr.* ταχύνους, ὁ ἡ ὸ, qui celeri est ingenio.
Ταχύνω, accelero, propero, festino; maturo. A ταχύς.
Ταχυπειθὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, qui cito & facile paret; (2) cui cito persuadetur aliquid, credulus, Theoc. 2, 138. Ex πείθομαι.
Ταχυπέτης, ε, ὁ ἡ ὸ, celeriter volans. Ex ταχὺς, & πέτομαι.
Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo. Ex πλέω.
Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A ταχύπλους.

Ταχύπνοια,

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas respirationis. A
Ταχυπνοος, celerem respirationem habens, s. celeriter, & frequenter respirans.
Ταχύπομπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui celeriter deducit seu transmittit, R. Ex πέμπω.
Ταχύποπος, ου, ὁ ἡ ἡ, suspicioſus. Ex ὑποπτος.
Ταχυπόους, ους, ὁ ἡ ἡ, celeriter grad'ens. Ex ταχὺς, & πους.
Ταχύποτμος, ου, ὁ ἡ ἡ, citæ morti obnexius. Ταχύποτμον αἶσαν ἔνθος, Pind. Olymp. 1.
Ταχύπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, pedibus celer, velox, Gl. Vet. alipes.
Ταχύπτερος, ου. ὁ ἡ ἡ, celeriter volans, velox. Ex πτερὸν.
Ταχυπλεκέρυθρος, Alciphr. Ariſtænet. 21.
Ταχύπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equeſtris peritus.
Ταχύρρωθος, ον, tumultuoſus, trepidus.
Ταχύρρωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cito convaluit. Ex ταχὺς, & ῥωννυμι.
ΤΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. feſtinus, Gl. Vet.
Ταχυτροφαλιξ, ιγος, ὁ ἡ ἡ, velox. Πάντα ταχυτροφάλιγι μιῇ ξυλλέξατε ῥιπῇ, Nonn. Paraphr. 6, 12.
Ταχύτατα, Adv. celerrimè, Superl.
Ταχύτερον, Adv. ocius, citius, celerius, velocius, maturius, Ph. A ταχύτης, Comp. a ταχύς.
Ταχυτης, ῆτος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.
Ταχυτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, facile & celeriter pariens. Ex ταχὺς, & τίκτω.
Ταχύχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, celer, promptus manu.
Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas manuum. A ταχύχειρ.
ΤΑΩ, capio; ſupponitur tantum, ut hinc ſit τᾶ, cape, ſume, apud Homerum. Τᾶ νῦν τῶτον ἐμάντα, Il. 14, 219. eſt & verbum τάζω, ejuſdem ſignificationis.
Τᾶν, Æol. p o τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpoſ. ὁ.
Ταώνος, ου, ὁ, pavoninus, pavonius. A
ΤΑΩΣ, ὼ, & ταὼς, ῶ, & ταὰν, ῶνος, pavo
ΤΕ. *Conjunct.* que, &, atque.
ΤΕΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) mollio, emollio; τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Eur. Med. 922. Ἀλλ ὑμᾶ μέλας ἰδρὼς χαλάζης ἅιματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Οὐ πολλάκις δὴ τύμον ἐτέγχθη κρατὶ ἐνδόμυχον πλαγῇσι νοτὶ, id. Phil. 1446. Πυκιναῖς δρόσοις τεγγομένῳ κόμας λύγρὰς, id. Aj. 1227.
Τέγος, ου, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, ſublimis. A τέγος.
Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipſa domus. A στέγη.
Τεγκτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi & humectari poteſt. A τέγγω.
Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio, mollitio. Ab eod.
Τεγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.
Τεὸν, acc. ſ. f. g. a *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus.*
Τεθαλότα, acc. ſ. part. perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα, a θάλλω.
Τεθαλυῖα, nom. ſing. f. g. ejuſd. *Dor.* pro τεθηλυῖα.
Τεθάρρηκε, 3. ſing. perf. ind. act. θαρρέω. Unde
Τεθαρρηκότως, *Adv.* confidenter.
Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum v. a θαρσέω.
Τεθάφαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεθαμμένοι εἰσὶ, a θάπτω.
Τεθέαμαι, perf. ind. paſſ. v. θεάομαι.
Τεθεάμεθα, *ſpectavimus*, 1. pl. perf. ejuſd.
Τεθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *Att.* & *per Sync.* pro τεθείησαν, a τίθημι.
Τέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. *Boeot.* pro τέθηκας.

Τεθεμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. paſſ. verbi ſeq.
Τεθεμελίωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτεθεμελίωτο, a θεμελιόω.
Τέθηλας, 2. ſing. perfect. ind. med. verbi θάλλω.
Τεθῆλαι, aor. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι.
Τέθηπα, perf. ind. med. verbi θάπτω.
Τέθηχα, *acui*, perf. ind. act. verbi θήγω.
Τεθιγμένοι, *attigi*, perf. ind. act. v. θίγω.
Τεθλασμένοι, *fracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi θλάω, *frango.*
Τεθλιμμένον, *preſſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo.*
ΤΕΘΜΟΣ, lex, Lacon. Hinc τέθμιος, legitimus, ſolennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, inſtituta. Τέθμιαι εὖτέ ζφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὥραι, Callim. Hymn. in Apoll. 87. Ἦλθες δὴ Σκυθίης, δὴ δ' ἔπιες τέθμια Ταύρων, in Dian. 174.
Τέθναα, perf. ind. med. v. inuſ. θνάω.
Τέθναθι, 2. ſ. præſ. imper. act. v. τέθνημι.
Τεθναίλω, *moriar*, præſ. opt. verbi ejuſd.
Τεθναῖμεν, *moriamur*, 1. plur. præſ. optat. *per Syncop. Att.* pro τεθναίημεν.
Τέθνάκαμες, 1. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, a θνήσκω.
Τεθνακὰς, perf. part. act. *Dor.* pro τεθνηκὼς.
Τεθνάμεν, præſ. infin. act. *Dor.* pro τεθνάναι, a τέθνημι pro θνήσκω.
Τεθνὰς, *mortuus*, præſ. part. act.
Τεθνᾶσι, 3. pl. perf. ind. med. *per Synæreſ* pro τεθνάασι, a θνήσκω.
Τέθνασο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τέθνημι.
Τεθνάτω, 3. ſing. præſ. imper. act.
Τεθνεκα, perf. ind. act. *Boeot.* pro τέθνηκα, quod *per Syncopen*, pro τεθάνηκα, a θνήσκω.
Τεθνειῶτα, *mortuum*, acc. ſing. part. perf. act. *Boeot.* & *Ion.* pro τεθνηκότα.
Τεθνεὼς, perf. idem *Poët.* pro τεθνηκὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod *per Syncop.* pro τεθανηκώς.
Τέθνηκα, *mortuus ſum*, perf. ind. act. *Ion.* pro τέθνηκα, ſyncopato ex τεθάνηκα.
Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. moriturus. A θνήσκω.
Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro θνήσω, a verbo θνάω, vel *per Sync.* a θανέω.
Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεώς.
Τεθνὼς, *Poët.* pro τεθνηὼς, quod vide.
Τεθόλωται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. θολόω.
Τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro θορεῖν, a θόρω.
Τεθορυβημένως, *Adv.* tumultuoſe, turbulente. A θορυβέω.
Τεθραμμένων, acc. ſ. part. perf. paſſ. f. g. v. τρέφω.
Τεθρᾶσι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro τεθρῆσι, a τίτρημι pro τράω, *perforo.*
Τεθριππηλάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, & ἐλαύνω.
Τεθριπποδάμαν, ὁ, idem quod
Τεθριπποδάτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριππον, & βαίνω.
Τέθριππος, ου, ὁ ἡ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. Vet. τέθριππον, ſcil. ἅρμα, quadriga. Ex τέτρας, & ἵππος.
Τεθριπποτροφέω, ῶ, quadrigas, ſive quadrijuges equos alo. A
Τεθριποτρόφος, ὁ, quadrigas, ſive equos quadrijuges alens. Ex τέθριππος, & τρέφω.
Τεθρυλλημένως, pervulgate. A θρυλλέω.
Τεθυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θύω.
Τεθυμῶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω.
Τεθυμμένος, perf. part. paſſ. verbi θυόω.
Τεὶν, *tibi*, *Ion.* & *Poet.* pro Σοὶ, a Σὺ, *tu.*
Τεῖνα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτεινα, a τείνω.
Τείνας, *qui tetendit*, part. a. ejuſd.
Τεινεσμός, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucoſa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans.
ΤΕΙΝΩ, νῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; *prop.* & *tropice* de itinere, *it.* de oculis; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τείνομαι, occupor, ſed cum tædio, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. Vet. p. paſſ. part. ἐτάθη, tentus eſt, aor. 1. paſſ. τάσις, tentus, tenſus, part. Τί μάτην τείνεσι βοήν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἰ σε τείνει τῇδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438. Τοῖς ἀμφὶ νᾶτ' ἐτάθη πάταγος, Soph. Antig. 126.
Τείρεα, ων, τὰ, aſtra, Hom. Il. 18, 485. A τείρω.
Τείρετο, 3. ſing. imp. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐτείρετο, a τείρω.
Τειρομένοισιν, dat. pl. pr. part. paſſ. *Ion.* pro τειρομένοις.
Τείροντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι.
ΤΕΙΡΩ, vexo, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, ſubigo, abſumo, tiro, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί, Il. 8, 102. Αἴ (ὀδύαι) νύ μιν τείρουσι χερὶ φρένας, ib. 15, 61. Τείρετο δ' αἰνῶς, ib. 5, 352. Τείροντο ὦ ὑπὸ χαλκῷ, ib. 17, 376.
Τειχεσιβλήτης, ου, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος, & βάλλω.
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, mœnium quaſſator, vel mœnia aggrediens. Hom. Il. 5, 31. Ex τεῖχος, & πλήσσω; aut πλάζω.
Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obſidetur. Ex τεῖχος, & ἄρω, *apto.*
Τειχία, ας, ἡ, munitio; proprie muralis munitio, R. A τεῖχος.
Τειχίζω, ſ. ίσω, murum ædifico ſeu ſtruo; (2) muro cingo; muris urbem munio; communio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part. paſſ. Καὶ τὰς τειχίζουσι παραδισκούς, Ariſt. Av. 845. ἕρυμα πόλεως τετραπέδῳ, Thuc. Ab eod.
Τειχικὸς, ὴ, όν, muralis, Gl. V. A τεῖχος.
Τειχιόεις, εσσα, εν, muratus, muris benecinctus, muris circumdatus. Ab eod.
Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum, Dim. ab eod.
Τείχισαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.
Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.
Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.
Τειχισὴς, οῦ, ὁ, murarius, qui muros ſtruit, cæmentarius. Ab eod.
Τειχογραφέω, muros depingo. Ex γράφω.
Τειχοδομέω, murum erigo ſeu exſtruo.
Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. A
Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. Ex τεῖχος, & δέμω.
Τειχολίτης, ου, ὁ, murorum deſtructor, R. Ex ὄλλυμι.
Τειχολύτης, ου, ὁ, idem. Ex λύω.
Τειχομαχέω, murum oppugno. Τί ὔ, τειχομαχεῖν μοι δαιτεῖ; Ariſt. Nub. 481.
Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A
Τειχομαχικὸς, ὴ, όν, oppugnationi inſerviens. A
Τειχομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. Ex τεῖχος, & μάχομαι, *pugno.*
Τειχομελὴς, ὲς, *Epith.* citharæ Amphionis.
Τειχοποιία, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A
Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. Ex τεῖχος, & ποιέω.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, caſtellum. A τεύχω.
Τειχοσκοπία, ἡ, ſpectatio e muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen ſpectat.

Τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros cuſtodio, cuſtos ſum in mœnibus conſtitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos, Appian. B. Mithridat. Ex τεῖχος, & φύλαξ.

Τείχαμα, ατος, τὸ, muralis tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & ſubruendos muros. Quaſi a τειχίω.

Τείας, *Adv.* pro τέως.

Τίκε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκω.

Τεκεῖν, *parere, peperiſſe*, a. 2. inf. act.

Τεκεῖν, *peperiſſe*, acr. 2. inf. med.

Τέκεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro τέκεσι, a τέκος.

Τέκετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. τίκω.

Τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. Vet. item deſtino, ad finem perduco, a. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρῃ χρῆμ' ἅπαν, Pind. Ol. 6, 124. Τεκμαίρομαι ὃ πῦ τε ἀμφ' αὐτῷ εὑρηθέντι πολέτῳ, ᾗ, &c. Heliod. Ἐτεκμαίριτο ὃ ᾗ ὁκ ἦν ἄλλων ζάων, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκεῖνο ἐπὶ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων, Eur. Ph. 187.

ΤΕΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) ſignum, oſtentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præſagium. A τεκμαίρω.

Τεκμαρτέον, conjiciendum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum ſignum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίασεν, Thuc.

Τεκμηριώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, conſtans ſignis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis ſeu ſcopus, quem quis in actionibus ſuis proponit; (3) teſtimonium, ſignum. A τέκμαρ.

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola, Dim. a τέκνον.

Τεκνογονέω, liberos gigno ſeu procreo. Βέλομαι ἓν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι.

Τεκνοκλονέω, liberos interficio.

Τεκνοκλονία, ας, ἡ, ghaticidium, Gl. V. Μετὰ γὰρ τοῦτο τὸν τεκνοκλονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A

Τεκνοκλόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, liberorum interfector ſeu interfectrix. Ex τέκνον, & κλείνω.

Τεκνολίτειρα, ας, ἡ, quæ liberos ſuos perdidit; quæ liberos ſuos amiſit.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, *Plur.* τέκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκω.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, paſſ. naſcor. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, *naſcar*, f. 1. ind. paſſ.

Τεκνοποιητικὸς, ἡ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A

Τεκνοποιὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τέκνον, & ποιέω.

Τεκνόποινος, ον, ulciſcens liberis, ſ. in liberis factam injuriam. A ποινή.

Τεκνορράϊστης, ου, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορά.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes ſeu occiſio. Ex τέκνον, & σφαγή.

Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo ſeu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum ſeu ſobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνότροφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui a liberis alitur.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A

Τεκνοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, liberorum vorator.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον, & φθορά.

Τεκνόφι, *Adverb.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, liberos occidens ſeu interficiens. Ex τέκνον, & φόνος.

Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ὃν κλύειν σ' ὁ φύς, Eur. Ph. 19. Τῦφον ἡμῖν πῶμ' ἐτέκνωσέ ποτε, Luc. 787. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκω.

Τέκος, ου, τὸ, fœtus, proles. A τίκω.

Τεκέσα, a. 2. part. act. f. g. v. τίκω.

Τεκλαίνω, & τεκλαίνομαι, fabricor, ſtruo, machinor, Gl. Vet. fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκλήνατο, ſtruxit, aor. 1. med. pro ἐτεκλήνατο. Ναῦς τεκλαινῦσ', Arift. Lyſ. 677. Ἔκασα ἐτεκλαίνετο, Luc. A τέκλων.

Τεκλήνατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκλάνατο, a τεκλαίνω.

Τεκλονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A ſeq.

Τεκλονέω, fabrico, Gl. V. A τέκλων. Unde

Τεκλονία, ας, ἡ, ſtructura, opus fabrile.

Τεκλονικὸς, ἡ, όν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis ſeu lignariæ peritus eſt; τεκλονικὸν, fabrica, Gl. V.

Τεκλονικῶς, ex artis fabrilis legibus.

Τεκλοσυνη, ης, ἡ, ſtructura, ſeu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκλοσυνάων, Hom. Odyſſ. 5, 250.

Τέκλων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. A τεύχω.

Τεκὼν, aor. 2. part. act. verb τίκω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum enſis, & idem ex quo ſcutum pendet; (2) vinculum, ligamen, faſcia. A ταλάω. Hinc

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.

Τελαμωνίζω, faſcia involvo, R. Ab eod.

Τελαμώνιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, ad cingulum & lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præeſt agmini ſeu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλης.

Τελεαρχία, ἡ, munus eorum, qui curarunt, ut ſtercora fimuſque ex angiportis ejicerentur, & rivi averterentur. A

Τελεάρχος, ὁ, τελεαρχίας munus habens. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελέεσθαι, *finiri*, præſ. inf. paſſ. v. τελέω.

Τελέῃς, *perficias*, 2. ſ. præſ. conj. act.

Τελέθοντι, *ſunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, a τελέθω.

Τελέθω, ſum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσθένεσι δ' ὅτι τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι, Dion. Πᾳ. 207. A τέλμα.

Τέλῃ, dat. ſ. *contr.* pro τελεῖ, a τέλος.

Τελείετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτελείετο, a τελείω, pro τελέω.

Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελειογόνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, & γονὴ ſeu γόνος, *genitura*.

Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τέλειος, & καρπός.

Τελειοποιὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, perfectum reddens, ſeu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

Τέλειος, ος, ὁ ᾗ ἡ, & τέλειος, εία, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis. Phil. ſolidus, concinnatus, finitus, Gl. Vet. conſummatus, τέλεια θύματα, hecatombe, τέλειον ἅρμα, currus in ſacris ludis decertans. A τέλος.

Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectiſſima interpunctio, quum oratio ad perfectam ſententiam pervenit, R. Ex τέλειος, & στιγμή.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; conſummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ος, ὁ ᾗ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκω.

Τελειῶται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro τελειόεται, a τελειόω.

Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, conſummo, termino, Ph. (2) ſacro, initio, Gl. V. τελειῶμαι, perficior, Gl. V. τελειωθεὶς, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. paſſ. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. τὸν δρόμον, Act. 20, 24. τετελείωκε, Hebr. 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joan. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειῶσθαι τάδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελείωμι, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. pro τελείωσο, a τελέω.

Τελεῖται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. pro τελείται.

Τελεία, perficio. Διὸς δὴ ἐτελείετο βουλὴ, Il. 1, 5. Ab eod.

Τελειωθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τελειόω.

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, conſummatio. A τελειόω.

Τελείως, *Adv.* perfecte, abſolute; (2) integre, plene; (3) prorſus, omnino.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, conſummator, finitor; (2) qui baptiſmum conſecrat & confert. Ab eod.

Τελειωτικὸς, ἡ, όν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτὴς.

Τελέοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. τελέω.

Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλεος, & καρπός.

Τέλεον, *Adv.* omnino, prorſus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεον κατεφρόνευν, Appian. B. Civil. 1. (2) poſtremo. A τέλος.

Τέλεος, έα, εον, perfectus, abſolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo, perficio; (2) voti compotem facio. A τέλεος.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.

Τέλεσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.

Τέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.

Τέλεσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

Τελέσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελέσαι.

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Τελεσθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Τελεσιάζω, ſacrifico, ſacra perago, R. A τελέσιος.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo.

Τελεσίκαρπος, ος, ὁ ᾗ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, ſ. fertilis. Ex τελέσιος, & καρπός.

Τελεσίουργος, ος, qui perficit, quæ voluit ſ. deſtinavit.

Τελέσιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἁμὰ τελεσιουργείτω ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελεσιουργός. Hinc

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio ſeu abſolutio, conſummatio.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio ſeu effectio operis; (2) perfectio ſeu effectio, aut etiam efficacia.

Τελεσιουργικὸς, ἡ, όν, ad perficiendum aptus. A

Τελεσιουργὸς, ὸς, ὁ, q. d. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος, & ἔργον.

Τελεσίφρων, ὁ, v. τελεσίνους.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, penſitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, ῦ, ὁ, tranſactio, Ph. A τελέω.

Τέλεσον, 2. ſing. aor. 1. imper. act. verbi τελέω.

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέσῃ.

Τελεσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις.

Τελεσιγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος.

Τελεσίγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος. Ex τελέω, & γόνος.

Τελεσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.

Τελέσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.

Τελεστήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit initiatio, ſacrarium. A τελέω.

Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator. A τελέω.

Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, myſticus. A τελεστὴς.

Τελεστικῶς, myſtice. A præc.

Τελέστωρ, ορος, ὁ, qui omnia, quæ vult, perficit.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) proſum. Συμπίνοντας, ἡ ἐπὶ τελεσφορῆσι, Luc. 18, 24. A τελεσφόρος.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, & quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Θῆκε τελεσφορίην ἐπιστήσιον. Call. in Apoll. 78. A τελεσφορέω.

Τελεσφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Τελεσφορον εἰς ἐμαυτὸν, Hom. Il. 19, 31. Ex τέλος, & φέρω.

Τελεσφορῆσι, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέεσι, a τελεσφορέω.

Τελετάρχης, ε, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ, & ἀρχή. Hinc

Τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3) expiatio; (4) ſacerdotium, Ph. conſecratio, al. Gl. Vet. ceremoniæ, feriæ.

Τελετουργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico. Ex τελετὴ, & ἔργον.

Τελετουργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio.

Τελετουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, divinis operatus, conſecrans. Ex iiſd.

Τελεῦντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a τελέω.

Τελευταῖον, *Adv.* demum, Ph. A ſeq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, poſtremus, noviſſimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτᾶν, præſ. inf. act. pro τελευτάειν, a τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελευτᾷ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσῃ, a τελευτάω.

Τελευτάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbo, decedo, defungor, τελευτῶντες, tandem, poſtremo, ubi de pluribus ſermo, etiam de exitu morbi & tranſitu in alium. Ἔτη βιὰς ἐννέα ἡ πρὸ ἐντὸς ἐτελεύτησεν, Æſch. Πρὶν τελευτήσαι βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ ζῶν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ καὶ ἦμαρ, Odyſſ. 15, 523. Τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις, id. Hipp. 374. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, deceſſus, obitus. A τέλος.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſolvo, vendo, ſolvo, perago, Gl. V. fungor, Gl. V. eſt & attribuor; τελέσσιν, penſitant, Ph. eſt & initio; τετελεσμένος, perfectus, tranſactus, Ph. perf. paſſ. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Ariſt. Ran. 174. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* plene, perfecte, abſolute, penitus, omnino, ſumme, Gl. V. ad plenum. A τέλεος.

Τελεωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiens, perfectum reddens. A τελεόω.

Τελήεις, ήεσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, ſolennis. A τέλος.

Τελήεσσας, acc. plur. f. gen. a τελήεις.

ΤΕΛΕΘΟΣ, Heſ. debitum; τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας, Call. in Cer. 77.

Τελικὸς, ἡ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. Ab eod.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

ΤΕΛΑΩ, inuſ. facio, fio, orior.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris, Plut. in Romulo, cap. 17. *Angl.* a Slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris. A τέλμα.

Τελματόομαι, ῶμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματῶνται διὰ τὴν τῆς ἡλίου ἀναθυμίασιν, Strabo. Ab eod.

Τελμαλώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, cœnoſus, lutoſus & fæculentus, uliginoſus. Ab eod.

ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impenſa, ſumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magiſtratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magiſtratus ipſi τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, nubilitas, unde & nuptiæ; (8) myſteria ſacra arcana; (9) *Periphr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ: τέλος, εἰς τέλος, ὥρας τέλος, ἐπὶ τέλει denique, ad extremum, διὰ τέλους, in perpetuum; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem uſque. Τοῖς ἐν τέλει βιῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69.

Τελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν pro τελέσσι, a τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελῶν, præſ. part. act. pro τελέων, a τελέω.

Τελωνάρχης, ε, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχή.

Τελωνεία, vel τελωνία ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *impr.* portorii exactio.

Τελωνεῖον, ου, τὸ, portitorium, Ph. portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor ſum. A

Τελώνης, ου, ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portorium redemit ſ. conduxit. Ex τέλος, & ὠνέομαι.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, locus, in quo ſedent portitores; (2) portitorum menſa. A τελώνης.

Τεμαχίζω, fut. ίσω, in fruſtula ſeco. A

Τεμάχιον, ου, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde ablatum; (2) tomaculum ſeu tomaclum, tomacina, lucanica, Dim. a

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione ablatum. A τέμνω.

Τεμαχοπώλης, ου, ὁ, piſcium, *impr.* ſalſamentorum venditor.

Τεμβίῃ, dat. ſing. pro τεμβεῖ, a τεμβος.

Τεμβίζω, f. ίσω, lucum facio, conſecro, templum facio. Τὸ ἰδὸν τῷ Διὸς τεμβίσας, Thuc. A τέμβος.

Τεμβρικὸς, ία, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.

Τέμβρισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum, templum. A τεμβρίζω.

Τέμνοισαι, præſ. part. act. f. gen. *Dor.* pro τέμνουσαι, a τέμνω.

Τέμβος, εος, τὸ, agri portio a cæteris reſecta, ſeorſum ab aliis ſita, & deo dedicata; (2) ager ſacer, nemus ſacrum, delubrum, fanum, Hom. Il. 6, 194. A τέμνω.

ΤΕΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo; (2) reſeco (3) ſuccido; (4) concido; (5) ferro vaſto agros; (6) caſtro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando ſancio, aor. 2. ἔταμον, ſcidi; τετμημένος, ſectus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. Τμηθείσα σφῦκη, aor. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τλὼ ἐν ἄστροις ἐρανῷ τέμνων ὁδὸν, id. Ph. 1. Οὐδὲ ἐγὼ σπουδῇ ταύτῃ ἐτεμόμην τλὼ ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, tempe, anguſtiæ inter Olympum & Oſſam, Theſſaliæ montes; (2) fauces, cavitates, & anguſti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus conſita & pratis herbiſque virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμῶ, *ſecabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decreſcit, & limum inducit. A

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus ſeu humectus, limus aquæ exiguæ reſtagnantis, & herbæ in ejus ſuperficie apparentis, locus cœnoſus & paluſtris, Gl. V. vadum, lacuna, Plut. in Timol. cap. 20. A τέγγω.

Τεναγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cœnoſus, limoſus, paluſtris, Gl. V. vadoſus. A τέναγος.

ΤΕΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὃς ἀνόσεος ἔσν πώδα τένδῃ, Heſiod. Ἔργ. 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, guloſitas. A

Τενθέω, ſum catillo & guloſus. A τένθης.

Τενθης, ε, ὁ, vorator, liguritor, catillo, guloſus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum aculeatum veſpæ ſimile. Ab eod.

Τενθρηλὼν, ῶνος, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρηλώνιον, ε, τὸ, favus τενθρηλῶνος; (2) locus ejuſdem. A τενθρηλών.

Τενθρηλωδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, teredinoſus, foraminulentus & rarus. A τενθρηλώνιον.

Τένων, ονος, ὁ, tendo, Ph. cervix. A τείνω.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. τίκτω.

Τέξεται, *pariet*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τέο, *cujus*, gen. ſing. artic. præpoſ. *Ion.* pro τοῦ ab ὁ. Τέο μέχρις, quouſque? pro τίνος χρόνου μέχρις, Hom. Il. 24, 128.

Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. a *Dor.* τεὸς pro ζεός.

Τεὸς, ὴ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus*.

Τεράζω, portendo, ſigna narro. A τέρας.

Τέραμνα, tecta domorum; (2) fana ſeu delubra. A τείρω, quoniam in eorum conſtructione inſtrumenta ferrea teruntur.

Τέραμνος, ε, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject.* tener, coctu facilis.

Τερεμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. Ab eod. Unde

Τερέμνων, ονος, ὁ ἡ ἡ, tener, mollis.

ΤΕΡΑΣ, ατος, τὸ, monſtrum, portentum, prodigium, oſtentum, Ph.

Τερασκόπος, ε, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τεράσκος, ε, ὁ, portentoſus, monſtroſus. A τέρας.

Τερασσείως, admirabiliter, prodigioſe. A τερά-σσειος, idem quod τεράστιος.

Τερατεία, ας, ἡ, prodigioſa narratio, mendacia prodigioſa. A

Τερατεύω, & frequentius τερατεύομαι, portenta & monſtra loquor, monſtroſa & vana fingo, monſtrifice mentior & calumnior. Ἅπερ ἐνίοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, Ariſt. Ran. 944. Τερατευόμενος ἥρειδε κατὰ τῶν ἱππέων, id. Eq. 624. A τέρας. Unde

Τερατικὸς, ἡ, ὸν, monſtroſus, prodigioſus.

Τερατικῶς, *Adv.* portentoſe, prodigioſe.

Τερατογονία, ἡ, partus monſtroſus.

Τερατογραφέω, ῶ, monſtra ſcribo, monſtra deſcribo. Μορφὴν Σκύλλης καὶ ἄλλα πλείω τοιαῦτα τερατογραφοῦντος, Strabo. A τέρας, & γράφω.

Τερατοκτέω, ῶ, monſtra pario. Ex τέρας, & τόκος, *partus*. Unde

Τερατονία, ας, ἡ, monſtroſus partus.

Τερατολογέω, de monſtris loquor, prodigioſa narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monſtris inſtituta; (2) narratio monſtroſa & prodigioſa. A

Τερατολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de monſtris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγος.

Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A

Τερατοποιός, ὁ, ἡ, ὁ, prodigia & miracula faciens, Gl. Vet. monſtrificus. Ex τέρας, & ποιέω.

Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentorum inſpectione; (2) ſcientia, quæ e monſtrorum inſpectione futura auguratur. A

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui portenta inſpicit & interpretatur, qui ex portentorum inſpectione futura prædicit; hariolus.

Τερατοτοκέω, monſtrum pario, portentoſum edo fœtum.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monſtroſus. A

Τερατοτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, monſtra pariens. Ex τέρας, & τίκτω.

Τερατουργέω, monſtroſa & prodigioſa efficio.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigioſi operis, rei prodigioſæ; (2) opus prodigioſum, vel etiam facinus portentoſum. A

Τερατουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, monſtrificus, monſtra & prodigia edens ſeu efficiens. Ex τέρας, & ἔργον.

Τερατώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, portentoſus, monſtroſus, pro prodigio habendus. A τέρας.

Τερατωδῶς, monſtroſe.

Τερατωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, monſtroſus adſpectu, prodigioſus, portentoſus. Ex τ. & ὤψ.

Τερεβινθίζω, terebinthinæ reſinæ ſimilis ſum.

Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.

Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.

Τέρενα, tenera; fœm. a τέρλω.

Τερενότερος, α, *Ion.* η, ον, tenerior.

Τέρενα, *tenerum*, acc. ſing. a τέρλω.

Τερενοπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ὁ, teneros capillos habens. Ex τέρλω, & πλόκαμος.

Τερενοχροος, ους, tener, pulcher.

Τερενόχρως, ῶτος, idem

Τερετίζω, muſicum cantum edo, ſono; laſcive canto, garrio, Plut. A τετρίζω. Hinc

Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus cicadæ; (2) cantus laſcivus & procax; (3) ſtrepitus ac frequentamentum citharæ.

Τερετισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Τερέτριον, τὸ, terebellum, terebella, Dim. a

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra, vel terebrum. A τείρω. Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα Θεάων, τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, ἡ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν, Hom. Odyſſ. 5, 246.

ΤΕΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.

Τερηδονίζομαι, a teredine infeſtor, Gl. Vet. vermiculor. A

Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans ſeu rodens. A τερέω.

Τέρλων, τέρενα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.

Τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio; (2) garriendi ſubtilitas. A τερθρεύω.

Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. A τερθρεύω.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, præſtigiator. A τέρας.

Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præſtigiis illudo, incanto, impoſturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes. A τέρας.

Τέρθριος, α, ον, *Epitr.* funis; ad ſummam veli partem nexus.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) *pr.* antemnæ ſummum extremumque jugum; metaph. ſummitas.

ΤΕΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, *Adv.* tandem, ad extremum.

Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.

Τέρμινθος, ου, ὁ ἡ ὁ, arbor, vulgo τερέβινθος; (2) tumor ſeu tuberculum in quo puſtula nigra eminet. A τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes uſque demiſſus, talaris. Ἀσπὶς ζωὴ τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα, Hom. Il. 16, 803. A τέρμα. Unde

Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus.

Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, Æſch. Pr. 117. A

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τέρπε, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro τέρπου, a τέρπω.

Τερπέβω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ.

Τέρπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρπετο.

Τερπικέραυνος, ε, ὁ, fulmine gaudens; (2) Jovis epith. Hom. Il. ι, 419. Ex τέρπομαι, & κεραυνός.

Τερπνίστατος, η, ον, jucundiſſimus, Superl. irreg. a

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, ſuavitas. A τερπνός.

Τερπνῶς, jucunde.

Τέρποιμι, præſ. opt. paſſ. verbi τέρπω.

Τερπόμενοι, nom. plur. præſ. part. med.

Τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρποντο.

Τέρπε, 2. ſ. pr. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro τέρπεσο, a

ΤΕΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ στόμα πᾶσιν μύθοις ἀδαπάνοις τέρπω φρένας, Eur. Or. 1165. Ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τὰς ξυμβυνέτας, id. Andr. 208. Τρφθεὶς δ' Ἀτλαντίδος γάμοις, Lyc. 744.

Τέρψαλλι, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερσαίνω, arefacio, ſicco. Οὐδέ μοι αἷμα τερσαίνει δευὰς, Hom. Il. 16, 519. A τέρσω.

Τέρσει, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τρεῖ, a τείρω.

Τέρσετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a τέρσω.

Τέρσηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέρσανε, a τερσαίνω.

ΤΕΡΣΩ, arefacio, ſicco; τέρσομαι, areſco, arefio. Οὐδέ ποτ' ὄατ Δακρυόφιν τέρσοιλο, Hom. Odyſſ. 5, 152.

Τερφθῇ, 3. ſ. aor. 1. conj. paſſ. v. τέρπω.

Τέρψαν, a. 1. part. act. n. g.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ἡ ὁ, delectans ſeu oblectans homines. Ex τέρψις, & βροτός.

Τερψίνοος, ου, ὁ ἡ ὁ, animam oblectans & exhilarans; (2) voluptuarius.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpſichore; una Muſarum. Ex τέρψις, & χορός.

Τερψίχορος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel τερψίχορος, όρη, όρον, tripudiis ſe vel alios oblectans.

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor.

Τεσσαράβοιος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor boves æquans, v. c. pretium; (2) e quatuor boum coriis factum, ut ſcutum. Ex τέσσαρες, & βοῦς.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος, ου, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

Τεσσαρακαιδεκέτης, ὴ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτος.

Τεσσαρακονθήμερος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

Τεσσαράκοντα, ſive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακοντατὴς, ου, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta annorum eſt, quadragenarius. Ex τεσσ. & ἔτος. Hinc

Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum ſpatium.

Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, ſ. die quadrageſimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, ſive τετταρακοντάκις, *Adv.* quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακοντοκλῶ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.

Τεσσαρακοντάπηχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta cubitorum eſt.

Τεσσαρακοντὰς, άδος, ἡ, numerus ſ. tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ἡ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.

Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω.

Τεσσαρακοντόργυιος, ου, quadraginta paſſus æquans. Ab ὀργυιά.

Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ου, ὁ, qui quadraginta annorum eſt. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος.

Τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, qui quadrageſimo die aliquid facit. A

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, quadrageſimus, A

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ἡ αἱ, & τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδεκαῖος, α, ον, decimus quartus annum agens, *Aret.*

Τεσσαρεσκαιδεκαΐτης, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Chriſtiani, ſed quarta decima luna Paſcha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus.

Τέσσαρες, οἱ ἡ αἱ, & τέσσαρα, τὰ, quatuor. *Ion.* pro τέσσαρες.

Τεσσηκοντα, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.

Τεταμμένοι nom. plur. perf. part. paſſ. verbi τάσσω. Hinc

Τεταγμένως, *Adverb.* ordinate, ſervato certo ordine, Gloſſ. Vet. ex ordine; (2) ſtato tempore, ſeu ſtatis temporibus, ſtatis vicibus.

Τεταγὼν, *Ion.* pro ταγὼν, a. 2. A τόζω.

Τέτακας, 3. ſ. perf. ind. act. v. τείνω.

Τέτακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, *ordino.*

Τέταλμαι, perf. ind. paſſ. verbi τέλλω.

Τεταμιευμένως, moderate ac parce.

Τεταινικὸς, ὴ, ὸν, laborans τετάνῳ; cujus muſculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.

Τεταινόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, qui laxo eſt capillo, promiſſos crines habens, hirſutus; Plut.

Τεταινοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, tentiginem referens; tentiginoſus. Ex τέτανος, & εἶδος.

Τεταινὸς, ὴ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promiſſus; (2) glaber, lævis, æqualis; Nic. Al. 464. A τείνω.

Τέτανος, ου, ὁ, diſtentio, æqualis & perpetua totius corporis convulſio, Gl. Vet. tentigo; Ariſtoph. Lyſiſtr. 560. Ab eod.

Τετανόω, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα ῥυπλεῖ ἡ τετανοῖ, Dioſc. A τελαγὶς.

Τέτανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. τείνω.

Τετέναθρον, ου, τὸ, vim habens extendendi & erugandi cutem, in primis faciei.

Τετάναμα, ατος, τὸ, idem. A τετανόω.

Τετάραγμαι, perf. ind. paſſ. v. ταράσσω.

Τεταραγμένως, turbate, confuſe, inordinate.

Τεταρπόμην, aor. 2. part. med. *Ion.* pro ταρπόμην, a τέρπω.

Τεταρπόμεσθα, 1. pl. a. 2. conj. med. *Dor.* & *Ion.* pro ταρπώμεθα, a verbo eod. Hom. Il. 23, 9.

Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.

Τεταρταία, febre quartana laboro.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.

Τεταρτημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans, Plut. in Publicol. cap. 22.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius ex Gl. Vet. A præc.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρτος.

Τεταρτολογεῖσθαι. Hinc τεταρτολογηθῆναι, quatemur, Ph. a. 1. conj. paſſ. A τέταρτος, & λόγος.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τέτατο, 3. sing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέτατο, a τείνω.

Τιτάχαȣ, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσί, a τάσσω.

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελεσμένῃσιν, perf. part. paſſ. f. g. a τελεόω.

Τετελέσται, *perfectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετέλεκε, *perfecit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ.

Τετυγμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυγμένον, a τυγχάνω, pro τεύχω.

Τετεύχαται, *fabrefacti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετύγμένοι εἰσὶ. Ἤ δὴ ταῦτα γε πάντα τετεύχαȣ, i. e. *Certe jam hæc ipſa re advenerunt*, Il. 14, 53.

Τετεχνημένας, artificioſe, cum arte exquiſita. A τεχνάω.

Τέτηκα, perf. ind. med. verbi τήκω.

Τετήρηκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. τηρέω.

Τετρηχυίᾳ, cum magna obſervatione, accurate. A τηρέω.

Τετρημφώς, voc. ſ. part. perf. paſſ. v. τείω.

Τετίημαι, *punitus ſum*, perf. paſſ. ind.

Τετινάθον, *cruciati ſunt*, 3. dual. perf. ind. paſſ.

Τετιηκότες, nom. plur. part. perf. act.

Τετιμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. τίω.

Τετιμημένον, perf. part. paſſ. n. g. v. τιμάω.

Τετιμῆȣζ, *honoratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Τετίμηȣ, *honorata eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τέτλα, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, a verbo τίτλημι pro τλάω.

Τέτλαα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Syncop. & Ion.* pro τέτληκα.

Τετλαίην, præſ. opt. act. verbi τέτλημι.

Τετλάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι ſ. τλάω.

Τετληώς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

Τέτμῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. τέτμω.

Τέτμηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. τέμνω.

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Ὡς ὅτε ἀνδὸν ἀμύμονα τέτμῃ ἀκοίτιν, Il. 6, 374. Τὼ σ' ἔνδοθι τέτμῃ ἐῶσαν, Odyſſ. 5, 58. Ὅς ϗ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, Heſiod. Θεογ. 610. A τέμνω.

Τέτυκε, 3. ſ. perf. ind. med. verbi τίκτω.

Τετοκυίης, gen. ſ. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *Adv.* audacter, nihil metuens.

Τέτομα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

Τίτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρε, vel pro τέσσαρες, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vocavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ϗ αἱ, & τέτορα, τὰ, *Poët.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione eſt idem quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω.

Τοτραβόεις, εσσα, ὁ ϗ ἡ, v. τεσσαραβ. Φάεα μυνόζωνα, ζόης ἴσα τετραβοείῃ, Call. in Dian. 53.

Τετράβοȣς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τέτρα, & βοῦς.

Τετράγλωσσος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadrilinguis, Gl. Vet. Ex τέσσαρα, & γλῶσσα.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens.

Τετράγναθος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadrimalus, quatuor malas habens. Ex τέτρα, & γνάθος.

Τετραγράμματος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor literis conſtans. Ex τέτρα, & γράμμα.

Τετράγραμμος, ος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τετράγυος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, ſeu quatuor laterum, i. e. cujus unumquodque latus eſt τετράγυον. Hinc τὸ τετράγυον, ου, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propoſitus. Νέον (novale) τετράγυον, Call. in Dian. 176. Ex γυα.

Τετραγωνέως, ῶ, quadrangulariter, aut quadrangulo adſpectu intueor. A τετράγωνος.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγανίζω, f. ίσω, quadratam formam redigo, Gl. V. quadro. Ab eodem. Hinc

Τετραγωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, quadratio, quadratura.

Τετράγωνος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus. A γωνία.

Τετράδα, acc. ſing. a τετράς.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu ſemidodrantalis. A

Τετραδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχοις præeſt. Ex τετρὰς, & ἀρχή.

Τετραδαρχῶμαι, a tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετραδεῖον, & τετράδιον, ȣ, τὸ, quaternio. A τετρὰς.

Τετραδίτης, ου̃, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετρὰς. Unde

Τετραδίται, ων̃, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feria quarta.

Τετράδραχμον, ȣ, τὸ, nummus valens quatuor drachmas, Gl. Vet. tetradrachmum. Ex τέτρα, & δραχμή.

Τετράδραχμος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum eſt, Ex iiſd.

Τετράδυμος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος.

Τετράδωρος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor palmorum. Ex τέσσαρα, & δᾶρον, *palmus*.

Τετραέλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Τετραέλικτος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus; Nonn. P. 4, 35. Ab ἑλίσσω.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τετραέτηρος. Hinc

Τετραετηρικὸς, ὴ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.

Τετραέτηρος, ὁ ϗ ἡ, quadrimus, quadriennis.

Τετραετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive τετραέτης, ες, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. Vet. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A pr.

Τετράζυγον, ȣ, τὸ, quadriga. A

Τετράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, q. d. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex; Nonn. Par. 3, 16. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι.

Τετράζω, pr. de gallinarum voce, cum ova parturiunt.

Τετραήμερος, ος, ὁ ϗ ἡ, q. d. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatriduum, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετραθίλυμνος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Αὐτὰρ ὁγ' ἀυτῷ ὤμοισι ζάκος θέτο τετραθίλυμνον, Hom. Il. 15, 479. Ex τέτρα, & θίλυμνον.

Τετράθυρος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex τέτρα, & θύρα.

Τετραίνω, fut: τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Ἀμφοτέρην μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε, Il. 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἁρα πάντα κατὰ ῥῆμοσιν ἀλλήλοισι, Odyſſ. 5, 237. A τετράω, *perforo*.

Τετραιδεκαέτης, ες, ὁ, vel τετραιδεκαέτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέτρα, καὶ, & δέκα, & ἔτος.

Τετράϊππον, ȣ, τὸ, quadriga, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἵππος.

Τετράκρων, quadricornium. Ex τέτρα, & κέρας.

Τετρακεφαλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλή.

Τετράκις, *Adv.* quater. A τέσσαρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille.

Τετρακιων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quatuor columnis fultus.

Τετράκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor lectos habens. Ex τέτρα, & κλίνη.

Τετράκνημος, *Ion.* pro τετράκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens radios; Pind. Pyth. 2. Ex τέτρα, & κνήμη.

Τετράκολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A κῶλον.

Τετρακορυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, quadringenteſimus.

Τετρακὶς, ὶος, ἡ, quaternio, A τετρὰς.

Τετράκυκλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) quatuor rotas habens.

Τετράκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor membra habens. Ex τέτρα, & κῶλον.

Τετράκωμος, ȣ, ὁ, ſaltatio quædam Herculi ſacra, Ex τέτρα, & κῶμος.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus, Gl. Vet. quadrimembris. Ex τέτρα, & μέρος.

Τετραμερῶς, quadripartito, quadrifariam.

Τετράμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quatuor metrorum. Ex τέτρα, & μέτρον.

Τετραμιναῖος, quadrimenſtruus, Gl. Vet. Ex τέτρα, & μὴν.

Τετράμιλος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τέτραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω.

Τετραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g.

Τετράμνȣς, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens.

Τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα, & μοῖρα.

Τετράμορφος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadriformis. Gl. V. Ex τετρα, & μορφὴ.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετρὰς.

Τετρανυκλία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. Ex τέτρα, & νύξ.

Τετράξοος, ος, ὁ ϗ ἡ, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex τέτρα, & ξίω, *acuo*.

Τέτριξ, avis quædam gallo ſimilis. Ἡ ἡ τέτριξ, ἣν καλέȣσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὄυραγα. Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. Vet. A

Τετράοδον, ȣ, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.

Τετραόργυιος, ον, quatuor paſſus habens. Ab ὀργυιά.

Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A

Τέτραορος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex τέτρα, & ἄειρω.

Τετραπάλαι, *Adv.* q. d. quater olim, i. e. ante multa tempora.

Τετραπάλαιστος, ον, quatuor palmos habens.

Τετράπεδος, ος, ὁ ϗ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα, & πέδον.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor cubitorum eſt.

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτταρα, *per Sync.* τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major ſeu amplior. A pr.

Τετράπλεθρος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, Ex τέτρα, & πλέθρον.

Τετράπλευρος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor latera ſeu coſtas habens. Gl. Vet τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα, & πλευρά.

Τετραπλῆ, *Adv.* quadrupliciter. A

Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραπλῆς, ῆ, ῆν, quadruplus. A τέσσαρες.

Τετραπλᾶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετράπνȣς, ος, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex τέτρα, & πνοή.

Τετραποδηδὸν, *Adv.* more quadrupedum.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, Gl. V. quadrupedo. A τετράπους. Hinc

Τετραποδισὴς, ῆ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.

Τετραποδιστὶ, *Adv.* idem quod τετραποδηδόν.

Τετράπολις, ιος, ἡ, quatuor urbes habens.

Τετράπολος, ος, ὁ ϗ ἡ, quater aratro verſus. Ex τέτρα, & πολέω.

Τετράπορος, ος, ὁ ϗ ἡ, quatuor meatus ſeu foramina habens. Ex τέτρα, & πόρος.

Τέτραπτ-

Τέτραπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quadrupes; neut. τέτραπον.
Τετράπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & πῶς.
Τέτραππος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.
Τετραπρόσωπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex τέτρα, & πρόσωπον.
Τετράπτερος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex τέτρα, & πτερόν.
Τετραπτέρυλλις, ιδος, ἡ, locusta, Arist. Ach. 877. Ex iisdem, quod quatuor habet alas.
Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A. πτυχή.
Τετράπυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor portas habens. Ex τέτρα, & πύλη.
Τετραπυργία, ᾱ, propr. quatuor turres, ædificatio tribus turribus constans, deinde castellum s. villa magnificentior & amplior. A πύργος.
Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. Vet. Ex τέτρα, & πῶλος.
Τετράραδος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.
Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris s. pedibus constans.
Τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.
Τετραρχέω, ῶ, sum tetrarcha. Τετραρχοῦντος τῆ Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Luc. 3, 1. A
Τετραρχης, ᾱ, ὁ, qui quatuor λόχοις præest, tetrarcha; (2) regium imperium sine nomine habens regio. Ex τέτρα, & ἀρχή.
Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A pr.
Τετραρχικὸς, ἡ, όν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.
Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες, vel τέτταρα.
Τετρασκαλμος, ον, quatuor remis instructus, s. agi solitus.
Τετρασκελὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & σκέλος.
Τετρασάδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor continens stadia; *Subst.* τετρασάδιον, quatuor stadia.
Τετρασάτηρος, ον, quatuor stateras æquans.
Τετράστιχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor constans ordinibus, aut versibus.
Τετρασοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, seu ordo & series constans quaternis versibus. Ex τέτρα, & στοῖχος.
Τετράστεον, ᾱ, τὸ, atrium, Gl. V. A στοά.
Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor syllabæ.
Τετρασύλλαβος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor habens syllabas. Ex τέτρα, & Συλλαβή.
Τετρασυλλάβως, *Adv.* quatuor syllabis.
Τετράσχιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quadrifidus, Gl. Vet.
Τετρασχοινος, ον, quatuor schœnis constans.
Τέτρατος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.
Τετράτρυφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui in quatuor partes frangi potest; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, & Τρύπλω.
Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex τέτρα, & φάλαγξ.
Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.
Τετραφάληρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor conos seu eminentias habens, Hom. Il. 5, 743. Ex τέτρα, & φάληρα.
Τετράφαλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Τέτράφαθ, 3. plur. perf. indic. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a τρέπω.
Τετράφαλο, 3. pl. pluſq. indic. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.
Τέτραχα, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis, A τετράχις.
Τετραχῆ, *Adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.
Τετραχθὰ, *Adv.* quadrifariam, in quatuor partes vel frusta. Ab eod.
Τετρακειρος, ὁ ᾗ ἡ, quatuor manus habens.
Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.
Τετράχμον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.
Τετραχοίνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.
Τετράχορδος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor instructus chordis. Ex τέτρα, & χορδὴ.
Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gramm. A
Τετράχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia sc. duo conveniunt in syllabam longam.
Τετραχῶς, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A τετράκις.
Τετράψομαι, paulopostf. indic. v. τρέπω.
Τετράωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, & ὦς, *auris*.
Τετρεμαίνω, tremo. Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω ᾗ σεφίζημαι, Arist. Nub. 293. Τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν, ib. 373. A τρέω.
Τετρήχᾱ, 3. sing. pluſq. indic. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐτεταράχει, a ταράσσω.
Τετράμερος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui quatuor dierum est. Ex τέτρα, & ἡμέρα.
Τετρήναντο, Call. in Dian. 244. 3. pl. imp. pass. a τετραίνω.
Τέτρηνε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρηνε.
Τετρήρης, ες, ἡ, quadriremis. Ex τέτρα, & ἐρέσσω.
Τετρηρικὸς, ἡ, όν, ad quadriremem pertinens. A pr.
Τέτρηϑ, 3. s. perf. ind. pass. *per Sync.* pro τετόρηϑ, a τορέω.
Τετρήχει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a τρήχω.
Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g.
Τετρίγει, 3. sing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἔτετρίγει, a τρίγω.
Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poët.* pro τετριγότας.
Τετρόργυιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui quatuor orgyarum est. Ex τέτρα, & ὀργυιά.
Τέτροφε, 3. s. perf. ind. med. v. τρέφω.
Τέτρυμαι, perf. indic. pass. verbi τρύω.
Τετράσσολος, ᾱ, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex τέτρα, & ὀβολός.
Τετράβολος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quadrobolaris. Ex iisd.
Τέτροχε, 3. s. perf. ind. act. v. τιτράσκω.
Τέτρωρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quadrijugus. Ex τέτρα, & ἄειρω.
Τετράροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras seu tecta. Ex τέτρα, & ὀροφὴ, seu ὄροφος.
ΤΕΤΤΑ, vox qua benevolentiæ aut honoris caussa, junior seniorem compellat, Hom. Il. 4, 412.
Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia a τέτταε——.
Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, seu cicadarum mater. Ex τέττιξ, & μήτρα.
Τεττιγόνια, sive τεττιγόνιαι, cicadastra sive cicadæ minores, cicadulæ, Dim. a τέττιξ.
Τεττιγοφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienses, eo quod comæ cincinnis implicitas gestarent cicadas aureas, ut se αὐτόχθονας probarent. Ex τεττιξ, & φέρω.
Τεττιγώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, cicadæ similis, cicadæ naturam referens seu habens. A
ΤΕΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.
Τέτυγμαι, perf. indic. pass. pro τέτυγμαι, a τεύχω, vel a verbo inus. τύκω, *fabrico*.
Τετύκοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a τύκω, Hom. Il. 1, 467.
Τέτυκται, 3. sing. perf. indic. pass.
Τετυτμῆας, superbe, dementer.
Τετύφϑ, 3. sing. perf. ind. pass. v. τυφόω.
Τετύχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχέω.
Τετύχηστον, 3. sing. a. 2. conj, act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ.
Τετύχθαι, perf. inf. pass. v. τύκω.
Τεῦ, *cui*, gen. sing. *Dor.* pro τοῦ, & hoc pro Ζεῦ, *tu*.
Τεῦγμα, τὸ, structura, opus. A τεύχω.
Τεύθις, ιδος, ἡ, loligo, piscis quidam. Τμεῖς, καθάπερ αἱ τεύθιδες, μάχαιραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δ' οὐκ ἔχετε, Plut. in Themistocl. cap. 11. A
ΤΕΤΘΟΣ, vel τευθὸς, ῦ, ὁ, piscis ex scipiarum genere, qui existimatur esse loligo major, Gl. V. τεύθις, loligo.
Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, instructor, apparator. A τεύχω.
Τευκτικὸς, ἡ, όν, consequendi vim habens, qui adsequi & adipisci potest. A τυγχάνω.
Τευκτὸς, ἡ, όν, fabricatus. A τεύχω.
Τεῦξε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a τεύχω.
Τεύξεαι, 2. sing. f. 1. ind. med.
Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica s. confectio alicujus, &c. Ab eod.
ΤΕΤΤΑ'ΖΕΙΝ, in Lex Gr. expon. struere, moliri, satagere, necnon militare, satagere.
Τεύτλιον, ᾱ, τὸ, τευτλὶς, ίδος, ἡ, idem quod
ΤΕΥΤΛΟΝ, ᾱ, τὸ, beta, *oleris genus*.
Τεῦχε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a τεύχω.
Τεύχε', pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. a τεῦχος.
Τευχεσφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, armiger. Ex τεῦχος, & φέρω.
Τεύχήρης, ες, armatus.
Τευχητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Τευχητὴς, ᾶ, ὁ, armatus miles, Æsc. S. T. 650. A τεύχος.
Τεύχήτης, ᾱ, ὁ, idem & ab eod.
Τεύχοισα, pr. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a τεύχω.
Τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.
Τευχοπλάστης, ἡ, figula, figuli uxor vel soror. A πλάσσω.
Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* instrumenta bellica, arma.
Τεύχω, 2. s. præs. imper. med. a τύχω.
Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.
ΤΕΤ'ΧΩ, τεύξω, fabricor, struo, paro. Αὐτὰρ ἐπεὶ τεῦξε κυήσαν, Il. 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, ib. 110. Οἵ αὐτῷ κακὰ τεύχει, Hesiod. Ἔργ. 1, 263. Θυμὸς ὑπὲρ χόλῳ ὀλοόφρονα τεύχει, Phocyl. 58.
ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, Il. 18, 25.
Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τέφρα.
Τέφριον, ᾱ, τὸ, collyrium coloris cinerei. Ab eodem.
Τεφρώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, cinereus, *Aret.* A
Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus.
Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφρόομαι, cinerescо. Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, 2 Pet. 2, 6. Τεφρώσας γῆν Λημναίῳ πυρὶ, Lyc. 227. Ab eod.
Τεφρώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, cinereus, cineraceus. A τεφρὸς.
Τέφρωσις, εως, ἡ, mutatio in cinerem. A τεφρόω.
Τεχθεὶς a. 1. part. pass. verbi τίκτω.
Τεχθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. f. g.
Τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass.
Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass.
Τεχνάζω, fut. άσω, arte conficio; (2) conficio, perficio, Gl. Vet. τεχνάζομαι, commentor; machinor, molior. Πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, Philo.
Τεχνάεις, *Dor.* pro τεχνήεις.
Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars dolosa, machinamentum, dolus, Gl. Vet. commentum. A τεχνάζω.
Τεχνάσιον, artificiose conandum. Ab eod.
Τεχνασὴς, ῆ, ὁ, solerti ingenio præditus, machinator, fabricator, machinator doli.
Τεχνασὸς, ἡ, όν, artificiosus seu artificialiter arte factus. Ab eod.
Τεχνάω, ῶ, & τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro & conficio, artificiose fabricor, fabricor; (2) machinor & molior, solerter invenio & comminiscor. Φιλεῖ δ' ὁ Θυμὸς πρῶτόν γε πρᾶξιν κλοπὰς τοῦ μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένου, Soph. Antig. 500. Τὰ μὴ φράσασα χερσὶν ἀ' τεχνησάμην, id. Trach. 543. A
ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, techna. Ἐδεῖτο δ' Ἥρη μ' ἐξαπάτης, μὴ ἐξιένεαι πάσῃ τέχνῃ, Aristoph. Concionatr. 530. i. e. petiit vero quæ me arcessivit, ut curriculo exirem. Ἀντιθήσω τὰς καλὰς πάσαι τέχνῃ, ibid. 366. i. e. anti-

ſthenem huc quiſpiam evocet quam celerrime. A τάχω.

Τεχνήδιον, vel τεχνυδρεον, ε, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia, Dim. a τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα. ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *Adv.* artificioſe, ſolerter, ſcite.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἥ, artificioſus, artificioſe factus. A τέχνη.

Τεχνητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Τεχνητὸς, ἡ, ὸν, artificioſus, artificioſe factus; (2) em ntitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſa præditus ſolertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adverb.* artificioſe, ſolerter.

Τέχνιον, τὸ, artificium, Gl. V. Dim. a τέχνη.

Τεχνιτεία, ας ἡ, idem, opificium.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

Τεχνιτεύω, artificioſe fabricor; (2) arte molior; (3) molior, machinor. A

Τεχνίτης, ε, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat. A τέχνη.

Τεχνῖτις, ίτιδος, ὁ, artifex, perita, ingenioſa. A τεχνίτης.

Τεχνογραφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Τεχνογράφος, ε, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, & γράφω.

Τεχνοδιδακτος, ον, artifex, artis ſtudioſus. A διδακτὸς.

Τεχνολογέω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu perſequor, artificioſe diſputo, argutor. Περὶ τῶν προσοχῆς ὧδε πως τεχνολογῆσαι, D. Hal.

Τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, ſeu diſputatio de artibus; (2) artificioſa oratio. A

Τεχνολόγος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, qui de arte loquitur; (2) qui artificioſe loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta, artificii vel artis ſtudioſus. Ex τέχνη, & λόγος.

Τεχνοπαίγνιον, ε, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificioſe confício.

Τεχνοπωλικὸς, ἡ, ὸν, artem ſuam vendens, arte ſuo quæſtum faciens. A πωλέω.

Τεχνοσυνη, ης, ἡ, ars artificium. A τέχνη.

Τεχνυεργέω, fabricor. Ex τέχνη, & ἔργον. Hinc

Τεχνύεργμα, ατος, τὸ, factum artificioſum.

Τεχνυεργία, ας ἡ, artificium, Ph. Ex τέχνη, & ἔργον.

Τεχνόω, arte inſtruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ε, τὸ, idem quod τεχνήδιον.

Τέῳ, *cui*, dat. ſing. *Ion.* pro τινί.

Τέως, *Adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Τῇ, *hac, ea parte*, dat. ſing. f. g. adverbi-aſcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro τάε, a verbo τάω, *capio*, Hom. Il. 14, 219.

ΤΗΒΕΝΝΑ, ας, ἡ, toga, veſtis Romana.

Τηβεννικὸς, ἡ, ὸν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, ε, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα, & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo, Gl. V. frigo. A τήγανον. Unde

Τηγάνιον, ε, τὸ, ſartago, Gl. Vet. Dim.

Τηγανισμὸς, ῦ, ὁ, coctio ſeu frictio in ſartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ἡ, ὸν, in ſartagine frixus ſeu coctus, Gl. V. τηγανιστὸν, frixum.

Τηγανίτης, ε, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Τήγανον, ε, τὸ, ſartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad piſces, carnes aut ſimilia frigenda. A τήκω.

Τῆδε, *Adv.* hic, huc, hac. A τῇ, ab ἡ.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τήθος.

Τηθέλης, ε, ὁ, & τηθαλλαδὲς, it. τηθαλωδὲς, ab avia nutritus & educatus; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus, Euſt. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθωὸς, ῆ, ὁ, ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A τήθη.

Τηθία, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ cauſſa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ίδος, ἡ, avia; (2) matertera; (3) amita. Ab eodem.

Τῆθος, έος, τὸ, & τήθυον, ε, τὸ, oſtreorum genus, Hom. Il. 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; (2) Thetys. A τήθη

Τηκεδανὸς, ἡ, ὸν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Ariſtot. Hiſt. An. lib. 4. cap. 6. A τήκω.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, Ph. A

Τηκεδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens.

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A

ΤΗΚΩ, fut. ξω, liquefacio, liquo, macero conſumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marceſco, liquor, tabeſco, macreſco, Gl. Vet. τέτηκεν, tabuit, Ph. p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, mattens, Phil. part. Στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longe ſplendorem ſpargo, eminus ſplendeo. A τηλαυγὴς. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, ſplendor late diſperſus, aut eminus apparens.

Τηλαυγὴς, ές, ὁ, ἡ, ἥ, longe ſplendorem ſuum ſpargens, eminus ſplendens, Gl. Vet. lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγὴ,

Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longe diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adv.* ſplendorem late ſpargendo; (2) clare. A τηλαυγὴς.

ΤΗΛΕ, *Adv.* procul, longe.

Τηλεβόλος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, longe ſeu procul jaculans, eminus feriens. A βάλλω.

Τηλέγονος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, in longinquo ſolo natus, *it.* fero, in ſenectute natus, & inde, carus parentibus. Ph. proculus. Ex τῆλε, & γείνομαι.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, e longinquo ſolo; qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex τῆλε, & δάπεδον, *ſolum*. Νήσων ὅσσαι τηλεδαπάων, Hom. Il. 21, 454.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireſco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem; part. pro τηλεθῶντα, τηλεθόοντα; it. τηλεθόωσα, fœm. pro τηλεθῶσα, τηλεθάουσα. Παῖδας ἀπέκλαυε τηλεθόοντας, Il. 22, 423. Ὕλη τηλεθόωσα, ib. 6, 148. A θάλλω.

Τηλεθόωσα, part. præſ. act. *Poët.* pro τηλεθῶσα, ex τηλεθαύσα, a τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τηλεκλειτῶ, a

Τηλεκλειτὸς, ὸν, ὁ, procul celebris, valde inclitus.

Τηλεκλυτὸς, ὸν, idem.

Τηλεκλητὸς, ὸν, vel τηλεκλητὸς, ὸν, ὁ, e longinquo vocatus, arceſſitus.

Τηλεμάχος, ε, ὁ, ἡ, eminus pugnans, jaculis & tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλεπλαγκτος, ὁ, ἡ, longivagus, longinquus.

Τηλέπομπος, ον, longe miſſus. A πέμπω.

Τηλέπορος, ε, ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans. Τηλεπόροις λιμένεσσιν ὁμίλεεν αὐτομάτῃ νηῒ, Nonn. Paraphr. 6, 21. Ex τῆλε, & πόρος.

Τηλέπυλος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt, remotus de urbe diſſita; (3) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas & ſpatioſas portas habens. A πύλη.

Τηλεσιφάντος, ον, id. quod τηλεφανὴς.

Τηλέσκοπος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, qui e longinquo videtur, pro apparens. A σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ε, ὁ, ἡ, ἥ, qui longe oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo intervallo diſtantia cernens, Ariſt. Nub. 289.

Τηλεφανὴς, ές, ὁ, ἡ, ἥ, procul apparens, diſſitus, longinquus, Ariſt. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι.

ΤΗΛΙΑ, ας, ἡ, vas fiſtulæ figura; (2) arca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua teſſeris luditur, Gl. Vet. τηλία, incernicula.

Τηλίκος, η, ον, tantus, tantæ ætatis. Οὐδέ τι Ζεὺς χὴν Νιπτιάδας ὀχέειν ἐπεὶ ἐκέτι τηλίκος ἐστί, Hom. Od. 1, 297. Ab ἡλίκος, *quantus*.

Τηλικῆτον, *Adv.* tantopere, Gl. Vet. A

Τηλικῆτος, τηλικαύτη, τηλικῆτο, & frequentius τηλικοῦτον, idem. Ex τηλίκος, & ἔτος, *hic*. (1) tantus; (2) tantulus. Νομίζειν ἐξουσίαν παιδὶ τηλικούτῳ δωρεῖσθαι τοσαύτα, Plut. in Anton. cap. 28.

Τηλόθεν, *Adv.* procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι, *volo*.

Τηλόσε, *Adv.* longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *Adv.* max me, procul, longiſſime, *Superl.* Ab eod.

Τηλοτέρω, *Adv.* ultra, longius, *Compar.*

Τηλοῦ, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλερὸς, ῆ, ὁ, ἡ, ἥ, cujus termini procul ſunt, longinquus, Æſch. Pr. 1. Ex τῆλε, & ὅρος, *terminus*.

Τηλυγέτης, ε, ὁ, & τηλύγετος, έτη, ετον, proprie, natus procul abſente patre; (2) in ſenectute gehitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλωπὸς, ῆ, ὁ, qui e longinquo cernitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex τῆλε, & ὤψ.

Τηλῶπις, ἡ, longe conſpicua. A pr.

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. A τημελὴς.

Τημελέω, futur. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τημελῶ, colo. Μνήμῃσι παλαιῇσι τημελῆσαι ὀδυρμάτων, curans, Lyc. 977. Σὰμαλίδος τ' ἐτημέλει, Eur. Iph. in Tau. 312. Ab eod.

Τημελὴς, ές, ὁ, ἡ, ἥ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, & μέλω.

Τήμερον, *Adv.* hodie, *Att.* pro ζήμερον.

Τῆμος, *Adv.* tum. Ab ἧμος, *quum*.

Τημόσδε, *Adv.* idem. Ex τῆμος, & ὅδε.

Τημύτος, *Adv.* tum, Heſiod. Op. 574. Callim. Hymn. in Dian. 175. A τῆμος.

Τηνάλλως, *Adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, fruſtra, temere; (4) alioqui, alias. Ex τῆλε, artic. & ἄλλως, *fruſtra*. qs. τῆλε ἄλλως ὁδὸν. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, Dem. Πλανᾶσθε με τηνάλλως ἢ τῆλε νόσου ἀγιοεῖν, Heliod. 4. p. 166.

Τῆνδε, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗΝΕΑΑ, ας, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis, Ariſt. Av. 1703.

Τηνέλλος, ε, ὁ, idem.

Τηνεσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod τενεσμὸς.

Τηνίκα, *Adv.* tunc. Ab ἡνίκα.

Τηνικάδε, *Adv.* tunc; (2) illic. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *Adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *Adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi*.

Τῆνος, τηνα, τηνο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τηνο, *illius*, gen. ſing. *Dor.* pro τηνός.

Τηνῶδε, *Adv.* illinc. A τηνος.

Τηξιμελὴς, ές, ὁ, ἡ, ἥ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλος.

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio, Gl. V. tabes. A τήκω.

Τηπερ, *Adv.* quemadmodum; (2) ubi.

Τήρῃ, 2. ſ. præſ. imper. act. pro τήρει.

Τηρέοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τηρέουσι, a

ΤΗΡΕΩ, p. τετήρηκα, ſervo, conſervo, tueor, adſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo. Τὸ γὰρ

γὰρ ὑπέδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον, Ariſt. Veſp. 1345. παρθενίλω, Phocyl. 11.

Τηρήσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, ᾶ, ὁ, cuſtos, obſervator, aſſervator. A τηρέω. Hinc

Τηρητικὸς, ὴ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus.

Τῇσι, *bis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τητᾶς, 2. ſ. pr. ind. act. pro τητάεις, a

ΤΗΤΑ Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητάμενος φρενῶν, Soph. El. 1340. Ὅς γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, Eur. Or. 1073. χώρας Ἑλλάδος, id. Her. 31. Πλέω, πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τηλώμενος, Sophocl. Philoct. 359.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & τῆλα, Gl. Vet. τῆτες, adverb. horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, Heſ. A τηλάω.

Τήτινος, ίνη, ινον, qui eſt unius, ſ. hujus anni, hornus. A τῆτες.

Τηῦσιος, ία, ιον, inanis, vanus.

Τηυσίως, *Adv.* temere, fruſtra, irrito conatu.

Τὶ, vide τὶς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, Gl. V. τιάραι, apices.

Τίαρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, Heſych. A τιάρα.

ΤΙΒΗΝ, ῆνος, ὁ, tripus.

ΤΙΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγροειδὴς, ὲς, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, *Epith.* Equi.

Τίεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a τίω.

Τίεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτιε.

Τίεϑ, *honoratur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Τίεω, punio, crucio; ut hinc fit τετιόντες, mœſti, p. part. pro τετιηκότες, Il. 9, 13. & τέτιμμένος, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑΣΣΩ, & τιθαιβώσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, Nicand. Th. 199.

ΤΙΘΑΣΟΣ, & τιθασὸς, ὸν, ὁ ϰ᾽ ἡ, cicur, manſuetus

Τιθασεία, ἡ, cicuratio, manſuefactio.

Τιθασευτὴς, ῆ, ἡ, cicurator, qui cicurat, Gl. Vet. τιθασευτὰι, manſuetarii. A τιθασόω. Hinc

Τιθασευτικὸς, ὴ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus, A τιθασευτής.

Τιθασεύτριος, domitalis, Gl. V. A

Τιθασεύω, & τιθασόω, cicuro, manſuefacio; & τιθασεύομαι, manſuefio, manſuefco, mitesco. Ὑμᾶς ὑπάγουσιν ὅπῃ ταῦτα, ϰ᾽ τιθασεύεσι, Dem. Ol. 3. A τιθασὸς.

Τιθασῶς, *Adv.* manſuete.

Τίθεαι, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθεσαι, a τίθημι.

Τιθείμϑν, 1. pl. præſ. indic. act. *Poet.* pro τίθεμϑν.

Τιθείσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθέασι.

Τιθέαϑ, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *Ion.* pro τιθενται.

Τιθείῃσι, 3. ſ. præſ. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθεῖμϑν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημϑν.

Τιθέμϑν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθεμμι, *Æol.* pro τίθημι *pono*.

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτίθεσαν.

Τίθεμαι, (v. τίθημι) eadem fere ſignificat, ſed proprie cum quadam reciprocatione & reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere aliis, τίθεσθαι ſciſcere legem ſc. qua ipſe teneare, τίθεσθαι ὅπλα, arma capere, πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commovere, θέσθαι bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, υἱὸν adoptare filium, θεῖναι ὑποθήκην pignus dare, θέσθαι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in his, τιθέσθαι παρ᾽ ἐδέν, nihili ducere, ἐν αἰσχρῷ turpe ducere, ſignificat & (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit & periphraſi, ut τίθεσθαι μαχην, pugnare.

Τιθηνήτηρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A

Τιθηνέω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθήνη.

Τιθέω, ῶ, pono, Gl. Vet. τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. uſitatius τιθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τίθος.

Τιθήμβαι, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ecthaſin*, pro τιθέναι, a

ΤΙΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iiſdem modis, quibus Latini pono & colloco dicunt, ut, (2) duco, v. c. in laude; (3) propono, v. c. præmium; (4) refero, v. c. in numerum; (5) propono diſputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo aliquid eſſe. Ac præterea; (8) offero alicui, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v. c. felicem, miſerum; (10) tribuo, attribuo, adſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θήσω, ponam, Gl V. ἐθηκα, a. 1. τίθεμαι, pono, ἐθηκάμην, aor. 1 med. θές, pone, Ph a. 2 act. imperat. Τιθεὶς ἐν μεγάλῳ, παρ᾽ ἐδὲν, ἐν ὀδενὶ λόγῳ Τὸν αὐλαδέλφον ἐν ταφῳ τέτεισα, Sophocl Antig. 510. Εἰς Ζας μὲν ἐγαγε θησέως χέρας, Eur. Alc. 1101.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. V. foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto. Φυτοῖς αὐτλῶ (γλῶ) ϰ᾽ παντοδαποῖς τιθλιῶν Ϛπερμασι, Joſeph. A

Τιθλὴν, ης, ἡ, nutrix. A τιθὴ.

Τιθλώμημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod nutritur; (2) ſoboles. A τιθλιόω.

Τιθλώσις, εως, ἡ, nutritio, educatio.

Τιθλωτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητήρ, ῆρος, ὁ, nutritor, nutritius, qu. a τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθλωία, ας, ἡ, nutricatio. A

Τιθλωὶς, ῖδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθὴ.

Τίθῃλι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a τίθημι.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, ου, τὸ, herba lactaria, Ph. *Angl.* Spurge.

Τιθύμαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τίκλε, 3. ſing. impefect. indic. act. *Ion.* pro ἔτικλε, a

ΤΙΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Χάρις χάριν γὰρ ἐξίν ἡ τίκτουσ᾽ ἀεὶ, Soph. Aj. 522. Ὃν αἰόλα νὺξ ἀναριζομένα τίκτει, idem, Trach. 95.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſtula, quæ infuſis per feneſtram radiis ſolis, aëri videntur innatare, præſertim vero quiſquiliæ e panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, ſtercus edo. A τίλος.

Τίλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a τίλλω.

Τίλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙΛΛΩ, vellico, vello, evello, divello, diſcerpo; τέτιλμένος, vulſus. Τί δ᾽ ἰὼ ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος Ϛοι, τέρρα τε τιλθῇ, Ariſt. Nub. 1079. Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ θεῶν Συκοφαντῶν τίλεται, idem, Av. 292.

Τίλλων, vel τίλῶν, ωνος, ὁ, tillo, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio. Gl. Vet. volſura. A τίλλω.

Τιλμάτιον, ου, τὸ, linamentum concerptum, Dim. a τίλμα.

Τιλμὸς, οῦ, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τιλτὸν, οῦ, τὸ, linamentum, Gl. Vet. nempe concerptum vel vulſile. A

Τιλτὸς, ῆ, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro Ϛίλφη.

Τίμᾳ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, a τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, Heſ. Dim. a τιμὴ.

Τιμαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμὴ.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. Nem. 9, 130. τὰς θεὰς, Ariſtot. A

Τιμαλφὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretioſus, Gl. Vet. τιμαλφὲς, vendibile. Ex τιμάω, & ἀλφέω.

Τιμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro τιμὴν.

Τιμᾶνλα, acc. ſing. *Dor.* pro τιμῆνλα, & hoc *per Syncop.* pro τιμήενλα, a τιμήεις.

Τιμάορϑ, vel τιμήορϑ, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμάοχϑ, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμαρχία, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμὴ, & ἀρχή.

Τιμαρχάδης, ες, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμήσωσι, a

Τιμάω, ω, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æſtimo, æſtimo, cignum judico; (2) multo, punio; ἐτίμησαν, honeſtarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένϑ, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. imper. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μεῖζον τ᾽ ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλᾷ τιμῶμαι τῶ παρὰ σοὶ καταϰλισιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ᾽ ἔτως οἱ λεὼ τιμῶσί μι; Ariſt. Av. 1281. Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ θεοισὰ τιμηθεὶς τέϰνον, id. Tro. 737. Ἐξ ἐμὰ τιμήσεται, Soph. Antig. 216. διὰ τὰς χρησὰς, Ariſt. Plut. 93. A τιμὴ.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, id quod per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι, Hom. Il. 1, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσα, ήεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A τιμὴ.

Τίμημα, ατϑ, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) in cauſis privatis, mulcta pecuniaria, in publicis, pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμῆντα, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις.

Τιμήορϑ, ου, ὁ, ultor; (2) laudum celebrator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμηλλείω, ῶ, vel τιμιηλείω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τίμιος, & ὀλκή.

Τίμησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a τιμάω.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. ſ. a. 1. conj. act.

Τιμησις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Ph. dictatura. A τιμάω.

Τιμήσωσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, officium τῦ τιμητῦ. Τιμητείαν ὁ Κάτων παρίσγειλε· κορυφὴ δέ τις ἐσι τιμῆς ἁπάσης, Plut. in Cat. Maj. cap. 16. A τιμητεύω

Τιμητέϑ, έα, έον, honorandus. A τιμάω. Οὐ γὰρ πρό γε ἀληθείας τιμητέϑ ἀνήρ, Plato de Republ. lib. 10. *initio*.

Τιμητεύω, cenſor ſum. A τιμητὴς.

Τιμητὴς,

Τιμητὴς, ῆ, ὁ, æstimator litium; (2) censor, Ph. censor, dictator. A τιμάω.

Τιμητικὸς, ὴ, ὸν, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) censorius, Gl. V. A τιμητὴς.

Τιμητὸν, ῆ, τὸ, æstimatio litis. Gl. Vet. census, æstimabile. A τιμάω.

Τιμητὸς, ὁ ἡ ὴ, æstimandus, δίκη, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actor vel judex æstimat. *Ern.*

Τιμιοπώλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; proprie rerum pretiosarum venditor. Ex τίμιος, & πωλέω.

Τίμιος, ία, ον, honoratus, honorabilis; (2) pretiosus, carus. A τιμὴ.

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretiositas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia. A τίμιος.

Τιμίως, *Adv.* magno pretio, care.

Τιμιώτατος, cariſſimus, honeſtiſſimus, honorificentiſſimus, Ph. Superl. a τίμιος.

Τιμιγραφέω, æstimo, taxo. Ex τιμὴ, & γράφω.

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, colens Deum. Ex τιμὴ, & Θεός.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, dominatus, in quo a censu magiſtratus creantur. Ex κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ὴ, ὸν, censu potens; (2) ambitioſus. A pr.

Τιμόπολις, εως, ὁ ἡ ὴ, qui civibus honori eſt & ornamento; (2) qui civitatem honeſtat. Ex τιμὴ, & πόλις.

Τιμοῦχος, ου, ὁ ἡ ὴ, honoratus, cui honos habetur. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμωρέω, auxilior, opem fero, tueor, defendo. Gl. Vet. at τιμωρεῖμαι, *cum acc.* punio; ulciſcor; τιμωρεῖ, punit, animadvertit, cohercet, Ph. Τιμωρήσειν τ' φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνεῖμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Ὅς σε τιμωρήσει, Soph. Phil. 1246. Τιμαρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, Eur. Hipp. 21. Τιμωρήσασθαι Φίλιππον, Dem. A τιμωρὸς.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ἡ, vindex, ultor, R.

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad τιμωρητὴν; (2) ad pœnas exigendas propenſus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium, animadverſio; (2) auxilium, ſubſidium. A

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defenſor. Ex τιμὴ, & ὁράω.

Τιμωρῶν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέων, a τιμωρέω.

Τὶν, *tibi*, dat. ſing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τίν' pro τίνα, *quem*, acc. ſing. a τὶς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quaſſatio, concuſſio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τιναγτὴρ, ῆρος, ὁ, quaſſator, concuſſor, vibrator. Ab eod.

ΤΙΝΑΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλκείδαν ἄπο, Eur. Her. fur. 870.

Τίνεσθαι, *ulciſci*, præſ. inf. med. verbi τίνω.

Τίνεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus. Οἰνάδι ἡ γλυκόεντι πιστῷ κεκαφηότα πιμπλὰς, τινθαλέῳ. Nic. Al. 445.

Τινθὸς, ῆ, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde & pro ventriculo. Sch. Lyc. habet & τινωθός.

Τινύω, ſive τίννυμι, luo, ſolvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas expeſco, ulciſcor. A τίω.

Τίνω, idem & ab eod. Τίνειν δίκας, Luc. ζημίαν, Plat. τιμωρίας, id. μισθὸν τινι, Xen.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτιον, a τίω.

Τίποτε, quidnam? cur? Ex τίς, & ποτέ, *quando?*

Τίπτε, idem, *per ſync.*

ΤΙΣ, ὁ ἡ ὴ, ᾗ τὸ τὶ, *Gen.* τινὸς, aliquis, quiſpiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, ferme; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, ὅλος, μέγας, τοῖος, τοσοῦτος, ὅδε, abundat: ſed τις, τι, *Gen.* τίτος, quis? quæ? quid? qualis? qualiſnam?

Τίσαι, *honoraſſe*, a. 1. inf. act. verbi τίω.

Τισαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro τίσαιντο, a τίω.

Τισαίμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

Τίσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι.

Τίσεις, *lues*, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Τίσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔτισε.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) perſolutio, remuneratio. Ὅυτι τίσιν γ' ἐδδεισας ὀπίσω. Hom. Il. 22, 19. A τίω.

Τισωσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν a τίω.

Τίσασι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τίσαινε, 3. ſ. imp. ind. act. *Ion.* pro ἐτίταινε, a

Τιταίνω, punio, ulciſcor; (2) tendo, intendo; Ἑξέσον ἅρμα τιταίναν, Il. 2, 390. τόξα, ib. 8, 266. Τυδείδη δὴ τόξα τιταίνετο, ib. 11, 370. Πᾶσι βιοσσόον ἄδμα τιταίνει, i. e. præbet; Nonn. P. 5. 26. A τίω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in *Plur.* Titanes, cœli & terræ filii, a Jove ſub terram detruſi.

Τιτανογραφία, ἡ, hiſtoria gigantum. A γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex τιτὰν, & κράτος.

Τιτανοκλόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, Titanum interfector. Ex Τιτὰν, & κλείνω.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx; Lucian. (2) gypſus; Heſiod. in Aſp. 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, calce vel gypſo oblitus.

Τιτανώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, Titanicus. Hinc τιλανώδες, *Adv.* more Titanum; (2) torve, torvum. A τίλαν.

Τίτας, ὁ, id. quod τιμωρός. A τίω. Æſch.

Τιτθεύω, nutrio. Τιτθεύειν τινὰ, Plut.

Τίτθη, ης, ſive τίτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. A τίτθος.

Τιτθιβύζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, fugo, ſubrumo, Gl. Vet.

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. a τίτθος.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) ſoror matris vel patris, matertera, amita. A τίτθη.

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΖΩ, pipio ſeu vocem edo avium, in primis pullorum.

Τιτλος, ου, ὁ, titulus. Lat. v.

Τίτος, ου, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A τίω.

Τιτράω, ſeu τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. Gl. Vet. τιτραίνει, foro; τετρημμένος, perforatus, Gl. V. p. paſſ. part. A τρίω, *foro.*

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo ſeu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τετραυμένος, ſaucius, cruentus, Gl. V. p. part. paſſ. τραωθείς, ſauciatus, Gl. V. part. paſſ. a. 1. Ἐπεί με ἔρας ἔτρασεν, Eur. Hipp. 396. Ὁ πρόσθε τραθεὶς, id. Ph. 1406. Ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. Πρὸς τὴν δαμύσσουσαν αὐτὸς ὁ τετραυμένος, Lyc. 312. Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυίζω, vocem edo hirundinum ſeu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκλόνος, ου, ἡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex Τιτυὸς, & κλείνω.

Τιτύριος, ου, ὁ, fiſtula paſtoralis ex ſtipula.

Τιτυρισὴς, οῦ, ὁ, ſaltator turpes motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus, (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otioſus. A σάτυρος.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτιτύσκετο, a

ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, intentiſſime dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad ſcopum; (2) paro. Ὑπ' ὀχεσφι τιτυσκετο χαλκόποδ' ἵππω, Il. 13, 23. αὐτὸν δορὶ τιτυσκεν, ib. 370. Τιτύσκετο θυσπιδαὲς ωὖρ, Hom. Il. 21, 342.

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

ΤΙΦΟΣ, ου, τὸ, locus paluſtris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, *herba* coronaria.

Τιφώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, paluſtris. A τῖφος.

ΤΙΩ, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æſtimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciſcor; (3) perſolvo, ſolvo, luo; τίεσκεν, honorabat, imperf. *Ion.* τίσκετο, honorabatur, imperf. *Ion.* paſſ. Ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τεκεσσι, Il. 13, 176. Κεῖνος ἧ τίσει τλῶδε κἀκ ἀλλω δίκλω, Soph. Aj. 113. Τίσασθε πατρὸς φόνον ἠμετέρα, id. El. 115. Φόνον φόνε ἢ ῥύσιον τίσω τάλας, id. Phil. 950. Ἄρας τετικὰς τῷ τυφλαθέντος δάκες, Lyc. 765. Τλῶ δὲ τίσαμαι δίκλω, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro τλῆθι, a τλῆμι.

Τλάθυμος, ου, ὁ ἡ ὸν, ærumnarum patiens; Pind. Nem. 2. A τλάω, & θυμὸς.

Τλαίλω, *tolerem*, præſ. opt. act. v. τλῆμι.

Τλάμονα, acc. ſing. c. g. *Dor.* pro τλήμονα.

Τλαπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, ærumnoſus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλὰς, *tolerans*, præſ. part. act. v. τλῆμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, patiens. Ex τλάω, & φρὴν.

ΤΑΑ' Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo; τετλήότι, pro τετληότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς με τλήσεται ωστ' εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 463.

Τλῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Τλήθυμος, ου, ὁ ἡ ὸν, v. τλάθυμος.

Τλῆμεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν.

ΤΛΗΜΙ, perfero, tolero; τλῆ, perpeſſus eſt, aor. 2. *Ion.* pro ἔτλη; τλῶαι, pati, tolerare, a. 2. inf. τλῆθι, ſuffer, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, paſſus, a. 2. part. vid. τλάω. Ἔστλης θεὰν ἀλωτὸς ἐκδῆναι δίκλω, Lyc. 136.

Τλήμονες, *miſeri*, nom. pl. c. g. a τλήμων.

Τλημόνως, *Adv.* miſere, calamitoſe.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miſeria, infortunium. A

Τλήμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, ſuſtinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miſer, ærumnoſus, calamitoſus. A τλάω.

Τλῆναι, a. 2. inf. act. v. τλῆμι.

Τλιπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, patiens laboris; (2) calamitoſus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλησικάρδιος ος, ὁ ἡ ὸν, qui toleranti & forti eſt animo, ſ. duro corde; Æſch. Pr. 159. Ex τλάω, & καρδία.

Τλησίμοχθος, ὁ ἡ ὸν, idem quod

Τλησίπονος, ος, ὁ ἡ ὸν, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, & πόνος.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, ὴ, ὸν, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari poteſt; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Ærol.* pro ἐτμάγησαν, a τμήγω, ſeu τμήγω.

Τμάω, ſeco, inuſ. ſed hinc τέτμημαι, & τμήσω.

Τμηγείς, *ſciſſus*, part. verbi τμήσω.

Τμήγης, ου, ὁ, ſector, inciſor, arator, foſſor, qui ſecat. A τμήσω.

Τμῆγος, εος, τὸ, ſectura, fiſſum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, ſeco, ſcindo, ſuccido; ἐτμάγλω, a. 2. paſſ. A τέμνω.

Τμήδην,

Τμηδὸν, *Adv.* in modum ſecantium; (2) incidendo ſeu ſecando, cæſim; (3) leviter. Ab inuſ. τμάω pro τεμνω.

Τμηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fruſtum ſectione alicunde ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes ſectus, ſ. qui in partes ſecari poteſt.

Τμῆσις, εως, ἡ, ſectio. Ab eod.

Τμήσω, *ſecabo*, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, f. ξω, ſcindo. A τμάω.

Τμητέον, ſecandum.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, ſector, inciſor. Ab eod.

Τμητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ἡ, ὸν, incidendi vim habens; (2) inciſus, ſectilis. A

Τμητὸς, ἡ, ὸν, ſectus, inciſus; (2) ſecabilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, *Adv.* olim, antiquitus.

Τόδε, *Adv.* huc. Ex τὸ, & δε.

Τοδὰ τερον, *Adv.* iterum, ſecundum.

Τοεπίπαν, *Adv.* omnino, penitus; (2) pleſumque.

Τόθεν, *Adv.* inde, ex loco illo. Ab ἔθεν.

Τόθι, *Adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclicita, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, Gl. Vet. atqui, Ph. ἔ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαρῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Eſt & pronomen *Dor.* τοὶ, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, *hujus*, gen. ſing. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujuſmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόιδε, talis, ejuſmodi.

Τοιοσδὶ, idem *Att.*

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, & τοιοῦτον, talis, hujuſmodi. Ex τοῖος, & οὗτος, *hic.*

Τοιουτόζοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, hujuſmodi, talis; τοιουτόζοπα, hujuſmodi, Gl. V. Plat.

Τοιουτόζοπως, tali modo.

Τοιουτόχροος, ους, talem colorem habens.

Τοιουτάδης, ες, talis.

Τοῖς, *ipſis*, dat. plur. ab ὁ, *hic.*

Τοίσδιαι, *ipſis*, dat. plur. art. præpoſ. *Ion.* & *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοιχαρχος, ε, ὁ, qui præeſt navis lateri, five remigibus & latere navis ſedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχὸς.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογραφίη, deſcriptio muralis, picturati parietes, *Aret.* Ex τοῖχος, & γράφω.

Τοιχοδιφίλωρ, ορος, ὁ, qui parietes ſcrutatur, qua parte aperiri poſſint; (2) fur. Ex τοῖχος, & διφάω.

Τοιχορύκλης, ε, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

ΤΟΙΧΟΣ, ε, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum ſ. parietem facio; τοιχόεσθαι murum fieri, Plut.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Ὁ τοιχωρυχεῖ, Ariſt. Plut. 165. ✝ τοῖχον, Ariſtot. A τοιχώρυχος.

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfoſſi. A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, ſeu effoſſio. A

Τοιχωρύχος, ε, ὁ, qui murum perfodit, furandi cauſa, effractor, Gl. Vet. perfoſſor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοίω, *tales*, nom. dual. a τοῖος, *talis.*

Τοίως, *Adv.* tali modo; (2) ſic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. *Dor.* pro τότε.

Τοκαριδιον, & τοκαρύδιον, υ, τὸ, uſurula, Gl. Vet. quaſi a τοκάριον, quod eſſet a τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa eſt. Gl. V. parturia. A τόκος. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui ſum vicina.

Τοκίεσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκίσσι, a τοκὶς.

Τοκιὸς, ᾶ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nat vitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆι, dat. ſing. *Ion.* pro τοκεῖ, a τοκὶς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. Vet. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, ᾶ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, ᾶ, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis inſculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita eſt, fœneratorem ago; (2) anatociſmum exerceo. A

Τοκογλύφος, ε, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον. Luc. in vit. Auct. p. 377. Ex τόκος, & γλύφω.

Τοκολησία, ας, ἡ, uſuræ acceptio, fœneratio. Ex τόκος, & λῆψις.

Τόκος, ε, ὁ, partus, ipſe pariendi actus; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, uſura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, uſuram pendo; (2) uſuram accipio. Ex τόκος, & φορέω.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾷ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

Τολμασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo. Τολμᾷ παγκρατεῖν, Eur. Med. 583. Ἦπερ τολμᾷ τὸ ἔργον αἰσχίστον τόδε; ib. 695. A τολμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare auſus eſt, auſum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia, Suic. A τολμηρὸς.

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, *Adv.* audacter, temere.

Τολμᾷς, 2. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro τολμᾶς, a τολμάω.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. auſio. Ph. τολμήσεως, deſperatione. A τολμάω.

Τολμητὴς, ᾶ, ὁ, qui aliquid ſuſcipere & adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ᾶ, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίστατος, η, ον, audaciſſimus. A τόλμα.

Τολμᾶσι, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

Τολμῷεν, 3. pl. præſ. opt. act. pro τολμάοιεν, a τολμάω.

Τολοιπὲν, *Adv.* poſthac, deinceps; (2) cæterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ἡ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, ſtruo; (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores moleſtos exantlo. Φρενὸς φανερὸν θρῆξιν πένθος τολυπεύσας, Eur. Rheſ. 745. Τολυπεύειν ἀρχαλέης πωλήσεως, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila ſeu glomus lanæ carptæ & ad nendum paratæ, & carminatæ in globos. Eſt & cucurbita agreſtis.

Τομαῖος, α, ὸν ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, ſectus, cæſus, ſuccisus, reciſus; (2) idoneus ad ſecandum; Eur. Alc. A τομὴ.

Τομάω, ῶ, ſectione egeo, ſectione mihi opus eſt. Οὐ πρὸς ἰατρὸς σοφὲ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι σώματι, Soph. Aj. 583.

Τομεῖον, ε, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid ſcindi aut diſſecari poteſt, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio, ſectura, inciſio, amputatio; (2) portio ſectione demenſa; ſegmen, Gl. Vet. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Hom. Il. 1, 235. *Truncum in montibus reliquit.* Ab eod.

Τομίας, ᾶ, ὁ, ſectionem ſeu ſcalprum expertus, inciſionem paſſus; (2) caſtratus. Gl. Vet. τομίας χοῖρος, maialis.

Τόμιον, ε, τὸ, fruſtum, ſectione ablatum. Ab eodem.

Τομικὸς, ἡ, ὸν, inciſorius. Ab eod.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. Vet. τομίδες, forcipes. Ab eod.

Τομὸς, ἡ, ὸν, ſcindens, incidens, acutus, vi inciſoria præditus. Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τί τομώτερον ἠὲ θύελλα. Call. Del. 94. A τέμνω.

Τόμος, ε, ὁ, fruſtum ſectione ſeu ſciſſione ablatum; (2) tomus, ſcapus chartæ, pars libri. Ab eod.

Τομῶς, *Adv.* more eorum, quæ ſcindunt ſeu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantius. A τομὸς.

Τονατικὸς, αία, αῖον, vehemens, contentus, intentus. A τόνος.

Τονάριον, ε, τὸ, fiſtula, quæ muſico tonos monſtrat. Ab eod.

Τονέω, id. quod τονόω.

Τονθολυγεῖν & τονθορυγεῖν, prop. de ſono aquæ ab æſtu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro, vel ſubmiſſa voce murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor; (2) tremo, ut ταναθορίζω. Τί δ', τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πλησθῇς λαξάν πολλὰς ἀπῆς δύραζε; Ariſt. Ran. 765.

Τονθορύζω, idem.

Τονθορυστὴς, ᾶ, ὁ, murmurator. A τονθορύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui ſc. ſermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. Vet. A

Τόνος, ε, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tentigo, Ph. intenſio, & quo intenditur, ut funis, reſtis, vis rei intenſiva, & impulſiva, et veſicæ, &c. A τείνω, *tendo*

Τονόω, intendo, ſc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τῶ θυμῷ πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, Greg. A τόνος.

Τονώδης, ες, ἡ, tenſivus, intenſivus.

Τονώσις, εως, ἡ, q. d. corroboratio, confirmatio; (2) acutus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens intendendi ſeu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. Οὐδὲ ὅπῃ χρὴ τοξάσεσθαι, Odyſſ. 22, 72. Τέτραζοίατο φωτῶν, id. 8, 228. A τόξον. Unde

Τοξαλκὴς, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* cupidinis, ſagittis vim ſuam exſerentis. Ab ἀλκή.

Τοξάριον, ε, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξάρχης, ε, ὁ, præfectus ſagittariorum. Ab ἀρχή.

Τοξεία, ας, ἡ, ars ſagittandi. A τοξεύω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emiſſum eſt, ſagitta, jaculum; ſagitta, Gl. Vet. (2) ipſe ictus ſeu jactus ſagittæ aut teli.

Τοξεύτης, ου, ὁ, arcitenens, ſagittarius; unde fœm. τοξεύτειρα, ſagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, ſagittariæ artis peritus, Gl. Vet. ſagittarius.

Τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor, arcu peto, ſagittis impeto vel ferio. Gl. Vet. ſagitto. Τέξευε πᾶς τις, Ariſt. Av. 1192. Καὶ ταῦτα μὴν δὴ νῆες ἐτόξευσεν μάτην, Eur. Hec. 603. A τόξον.

Τοξήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſagittifer, arcitenens, arcu & jaculis inſtructus. Ex τόξον, & ἄρω, *apto.*

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus, τὸ τοξικὸν, ſagittarii. A τοξον.

Τοξοβέλεμος, ὁ, idem. A βέλος.

Τοξοδάμας, Æſchyl. Prom. vinct. 30.

Τοξόδαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, arcu jaculiſve ſubigens, interficiens. Ex τοξον, & δαμάω.

Τοξοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, arcuatus, Gl. V. Ex τόξον, & εἶδος.

Τοξοθήκη, ἡ, pharetra.

ΤΟΞΟΝ, ε, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars ſagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Ariſtoph. Lyſ. 8.

Τοξοποιία, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοσυνὴ, ης, ἡ, ars ſagittandi. A τόξον.

Τοξοτευχὴς, ὲς, arcus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ε, ὁ, ſagittarius, arcitenens; (2) ſagittarius, i. e. ſideris cœleſtis nomen; (3) ap. Atticos miniſter publicus, apparitor magiſtratus. Ab eod.

Τοξότις, ίδος, ἡ, ſagittaria, arcitenens; Callim. Hymn. in Dian. 223. A pr.

Τοξυλκὸς, ὑ, ὁ, peritus artis Sagittariæ. Ab ἕλκω.

Τοξοφόρος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui arcum geſtat & ſagittas, ſagittarius; arcifer, Gl. Vet. Ex τόξον, & φέρω.

Τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξῶ ἐς τὸ ωρλωιες, *Aret.*

Τοπάζιον, ὑ, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. ἀσω, ſtatuo, colloco, q. d. in loco pono; (2) conjicio, ſuſpicor, quæro, inveſtigo. Τὸ γὸ τοπάζειν τῆ ζάφ' εἰδέναι δίκα, Æſch. Agam. 1378. Ἐπεὶ τοπάζετε, Ariſt. Veſp. 23. A τόπος.

Τοπάλαι, *Adv.* olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαιὸν, antiquitus, olim Ex iiſd.

Τοπᾶν, *Adv.* perpetuo, omnino. A πᾶς.

Τοπαράπαν, *Adv.* omnino, prorſus.

Τοπαραυτίκα, *Adv.* ſtatim, tunc ſtatim.

Τοπάροιθε, vel τοπάροιθεν, *Adv.* antea.

Τοπάρος, *Adv.* prius, antea.

Τοπάρχης, ὑ, ὁ, loci præſes, qui loco alicui præfectus eſt, ſeu præeſt, toparcha, Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A pr.

Τόπαρχος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio, Longin. 11, & 32. A τόπος, & ἀγορεύω.

Τοπῖα, ων, τὰ, arma navis; Heſ. Call. in Del. 314. Ἔνθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱδὰ Φοίζῳ Κυκροπίδαι πέμπυσι τοπῖα νηὸς ἐκείνης.

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis; ſitus, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars topica, oſtendens τόπους, ſive locos, e quibus argumenta deſumenda ſunt ad probandum, vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *Adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, *Adv.* magis; (2) frequentius.

Τοπογραφέω, ῶ, locum deſcribo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum deſcriptio. A

Τοπογράφος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, locorum deſcriptor. Ex τοπος, & γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci ſitus vel poſitus. Ph. loci poſitio, ſitus, canalis, it. deſignatio, deſcriptio locorum. Ex τόπος, & θέσις.

Τοποθετέω, locorum deſcriptionem inſtituo. Ex τόπος, & inuſit. θετέω.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. Ex τόπος, & μάχομαι.

ΤΟ΄ΠΟΣ, ὑ, ὁ, locus, tractus, regio; τόποι, ſedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos*, τόπος, argumentum ſeu thema, quod tractatur *apud rhetores*; locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occaſio.

Τοποτηρητὴς, ῆ, ὁ, q. d. loci ſervator, vicarius; locum tenens. Ex τόπος, & τηρέω.

Τοπρὶν, *Adv.* prius, antea, olim.

Τοπρόθεν, *Adv.* antea, olim.

Τοπρότερον, *Adv.* prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΥ΄ΛΙΟΝ, ὑ, τὸ, tordylium, ſeſeli Creticum, *herba*.

Τορεία, ας, ἡ, ipſa actio cælandi, ſcalpendi.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum, Gl. Vet. toreuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορεύω.

Τορευτὴς, ῆ, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, ad cælaturam pertinens, ſeu cujus uſus eſt in cælando; (2) cælandi facultate præditus. A τορευτής.

Τορεύτὸς, ἡ ὸν, elaboratus. A

Τορεύω, cælo, Ph. Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν, concinna, Ariſt. Θεσμ. 995. κύπελλον ἠδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.

Τορέω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perſpicue declaro & aperio. Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναιόλον, Il. 11, 236. Ἦτοι Διὸς ἁμαλδωθήσομαι, εἰ μὴ τέτορήσω ταῦτα, ἡ λακήσομαι, Ariſt. Pace. 380. Ab eod. Hinc

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis.

ΤΟ΄ΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ὑ, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) curſus in hippodromo; (5) veſtigium rotæ; (6) fibula, uncus.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω. Unde

Τόρνευμα, τὸ, quod tornando confit; (2) ſcobs, ramenta.

Τορνευτασπιδολυροπηγὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, torno ſcutolyrifici, vox comica, Ariſt. Av. 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, λύρα, & πήγνυμι.

Τορνευτήριον, ὑ, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur.

Τορνευτὴς, ῆ, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνεύω, f. εύσω, torno; (2) circino deſcribo. Τὰ ὑ τορνεύῃ, τὰ ὑ κολλομελεῖ, Ariſt. Θεσμ. 59. A

Τόρνος, ὑ, ὁ, tornus, inſtrumentum quo aliquid tornatur & excavatur. A τορέω.

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo circumſcribo. Τορνάσαντο ὑ ζῆμα, Il. 23, 255. Ὅσσον τις τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσῃ ἀνὴρ Φορτίδος εὐρείης, Odyſſ. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perſpicuus, clarus. A τορέω.

Τορυωάω, ῶ, toryna aut tudicula agito. A

Τορυώη, ης, ἡ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum, Ph. tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *Adv.* penetranter, acute; (2) perſpicue, aperte, clare. A τορός.

Τοσάκις, *Adv.* toties. A τόσος. Unde

Τοσάτις, vel τοσατίς, tantus. Εἰπὲ, πόθεν φριάμεθα πολυσπερέων χύσιν ἀνδρῶν Ἀνδράσι τοσατίοισι; Nonn. P. 6, 5.

Τοσαυτάκις, *Adv.* toties. A τοσοῦτος.

Τοσαυτακῶς, *Adv.* tot modis. Ab eod.

Τοσος, η ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσόσδε, τοσήδε, tantus.

Τοσκυαριθμὸς, ὸν, tantum numerum explens.

Τοσοῦτος, αὐτη, οῦτο, tantus; (2) tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτὸς.

Τόσσα, nom. pl. *Poët.* pro τόσα, a τόσος.

Τοσσάκις, & τοσσάκι, *Poët.* pro τοσάκις.

Τοσσῶον, acc. ſing. *Dor.* pro τόσον.

Τόσσος, *Poët.* pro τόσος.

Τόσσῳ, *Adv.* tanto, tanto magis. A τόσος.

Τότε, *Adv.* tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V.

Τοτὲ, *Adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελβλᾶιαν, *Adv.* poſtremo, demum, denique, tandem.

Τοτιωικάδε, *Adv.* tunc.

Τοτρίτον, *Adv.* tertium, tertio.

Τἄλασσον, *deterius*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἧσσον, compar. a μικρός.

Τἐμὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμὸν.

Τἐναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

Τἔνεκα, *Att.* vel *Dor.* τῆ ἕνεκα.

Τὀπίσω, *in poſterum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τὰς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τᾶτ', pro τοῦτο, *hoc*.

Τωτάκι, & τωὐτάκις, *Adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Τωτάκι τοι πίσε δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλὸς, Call. in Jov. 44. A τοῦτο.

Τώτερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Τωτέοισι, *Att.* vel *Dor.* pro τοῖς τοῖσι, *hoc eſt*.

Τωτέων, gen. pl. *Ion.* pro τούτων, ab ὅστος.

Τόφρα, *Adv.* tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα.

Τράγαινα, αν, αἱ, capræ utriuſque ſexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina ſpina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; verbum Ariſtoph. Veſp. 672. quaſi a τραγεῖν, a τράγω.

Τραγανὸν, calloſum, Gl. V. & τράγανον, calloſum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ὑ, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde & pubeſco; (3) luxurio, ut ſeges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τράγω.

Τράγειος, & τραγεῖος, hircinus; ut τραγίη, & τραγῆ, ſcil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. V. A τράγος.

Τραγέλαφος, ὑ, ὁ, hircocervus, animal hirci & cervi figuram mixtam habens: (2) poculi genus. Ex τράγος, & ἔλαφος.

Τράγεος, έα, εον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod ſecundis menſis apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, ὁ, comeſtio bellariorum.

Τραγιαμβος, ὁ, tragiambus, genus verſus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβεῖον κωμικὸν.

Τραγίζω, f. ίσω, v. τραγάω, Ariſtot. A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta.

Τραγικῶς, *Adv.* tragice, more tragicorum.

Τράγιον, ſeu τραγειον, ὑ, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ὑ, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim. ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex τράγος, & κέρας.

Τραγοκυρικὸς, ἡ, ὸν, ad capros tondendos aptus. Ex τράγος, & κύρα.

Τραγοκτόνος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, hircos occidens. Ex τράγος, & κτείνω.

Τραγομάχαλος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, hircoſus, Gl. V. hircum olens. Ex τράγος, & μαχάλη.

Τραγόπους, ποδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ὑ, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 310. Hinc τραγορίγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑ΄ΓΟΣ, ὑ, ὁ, hircus, caper; (2) libido & ſalacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, ſegetis.

Τραγοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui hircinis eſt cruribus. Ex τράγος, & σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex τράγος, & φάγω.

Τραγῳδάριον, ὑ, τὸ, tragœdiola, levis tragœdia, Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδέω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice oſtento. Τῶ τε πολυθρύλητον ἀρετῶ τραγῳδῆσι, Luc. A τραγῳδός. Hinc

Τραγῳδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, ῆ, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. Ab eod.

Τραγῳδικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ὑ, ὁ, tragœdiarum ſcriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω.

Τραγῳδιοδιδασκάλος, & τριγῳδιοδιδάσκαλος, ὑ, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Ariſt. Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς.

Τραγοδοποιὸς, ῆ, ὁ, tragicus poëta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ποιέω.

Τραγῳδὸς, ῆ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poëta, Gl. Vet. cantator. Ex τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

Τράμις, vel τράμη, podex; quibuſdam linea, quæ medium ſcrotum dividit in duas partes.

Τρανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, perſpicuus, manifeſtus. Ὕσμῖν κὲδὲν τρανὲς, Soph. Aj. 24.

Τρανὸς, ἡ, ὸν, idem. Hinc

Τρανότης,

Τρανότης, ητος, ἡ, perſpicuitas.
Τρανόω, clarum & perſpicuum reddo, declaro, manifeſto, manifeſtum facio, revelo; (2) illumino, illuſtro.
Τρανῶς, *Adv.* manifeſte, aperte, diſerte; expreſſe, Ph. ad liquidum, clare, al. Gl. V.
Τρανωτικός, ἡ, όν, explanatorius, illuſtratorius. A τρανόω.
Τρᾶπι, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.
ΤΡΑ΄ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa cibaria; (2) cœna ipſa, ſ. cibi in menſa poſiti; (3) menſæ argentaria; (4) fiſcus, ærarium; (5) dicitur & de multis rebus menſæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum miniſtrare, in N. T. ſtipis colligendæ ac diſtribuendæ curam gerere.
Τραπεζεύς, έως, ὁ, menſæ adſecla, paraſitus.
Τραπεζήϊος, ήσσα, ῆον menſarius, ad menſam pertinens, menſæ inſerviens.
Τραπεζία, ας, ἡ, menſarum confectio.
Τραπέζιον, ου, τὸ, menſula, abaculus, figura Geometrica, Dim.
Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, menſarius ſum. A
Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, menſularius, Phil. argentarius, Gl. V. A τράπεζα. Hinc
Τραπεζιτικός, ἡ, όν, ad menſularium pertinens, Ph. τραπεζιτικὰ, arcaria.
Τραπεζοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, menſæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος.
Τραπεζοκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui menſam curat & inſtruit, Longin. 43. A κομέω.
Τραπεζοκόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſatiatur cibis appoſitis. Ex τράπεζα, & κορέω.
Τραπεζολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui menſas lingit, menſarum adſecla, paraſitus. A λείχω.
Τραπεζοποιΐα, ἡ, menſarum fabricatio. A
Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, qui menſam inſtruit; (2) menſam fabricans. Ex τράπεζα, & ποιέω.
Τραπεζορύκτωρ, ορος, ὁ, qui in menſa diſſerit.
Τραπεζότης, ητος, ἡ, abſtractum a τράπεζα, ap. Diog. Laer.
Τραπεζοφόρον, ου, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex inſd.
Τραπεζοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui menſam fert ſeu ſuſtinet. Ex τραπέζα, & φέρω.
Τραπεζόω, menſæ impono. A τράπεζα.
Τραπεζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod.
Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod menſæ imponitur, ut vaſa. A τραπεζόω. Unde
Τραπεζωσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur.
Τράπειν, pr. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.
Τραπείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* & *Poët.* pro τραπῶμεν.
Τραπελίζω, verto, converto. A
Τραπελικὸς, ἡ, όν, mutabilis. A τρέπω.
Τράπειν, 2. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτραπες, a τρέπω.
Τράτεσθαι, acc. ſing. *Dor.* pro τράπεζαν.
Τραπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.
Τραπίαι, ῶν, uvas calco in lacu. Οἱ γε μὴν ἐτράπεσαν, τοὶ δ' ἤνυσαν. Heſiod. Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc
Τραπητέον, vertendum, convertendum.
Τραπητὴς, οῦ, ὁ, calcator uvarum.
Τράπηξ, ηκος, ὁ, haſta. A τράπω.
Τράπομαι, verſor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι
Τράπωμαι, a. 2. conj. med. verbi τρέπω.
Τράπια, ας, ἡ, tabula ſ. corbis, ubi ſiccantur caſei & ficus, & alii fructus. A τέρσω.
Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με, τραυλίσας, Ariſt. Veſp. 44. Οἶδ' ἐξέτεισι Σὺ τραυλίσαντι πεισόμενος, id. Nub. 860. A τραυλός.
Τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, balbuties. A τραυλίζω.
ΤΡΑΥΛΟΣ, ὴ, όν, balbus, blæſus. Τραυλὸς profert λ pro π. Vid. Plut in Alc. c. 1.
Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλός.
Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω.
Τραυματίας, ου, ὁ, vulneratus, ſaucius. A τραῦμα. Unde
Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, ſaucio. Οἱ ὃ κὴ τὸν τραυματίσαντες ἐξέβαλον, Luc. 20, 12. Κεῖναι ὃ Θύρσους ἐξανιεῖσαι χθῶν, ἐτραυμάτιζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένους, Act. 19, 16.
Τραυματικὸς, ἡ, όν, ad vulnus ſeu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus ſanandis aptus.
Τραυματοποιὸς, ὃ, ὁ ἡ ἡ, vulniferus, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ποιέω.
Τράφε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.
Τράφειν, *educare.* præſ. inf. *Ion.* pro τρέφειν.
Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.
Τράφεν, *nutriti ſunt*, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτράφησαν, Il. 1, 251.
Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, avidus, ſiccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, Apoll. Rhod. 4, 281. Φῦλα κολοιῶν ἐκ νεμεῆ ἐρχόμενα τραφερῇ ὅθι ὄψιον αὐλῶ, Aratus, 1027. Ἵππου—Ἑστᾶσ', ἥ μ' ἀίσσουσιν ὅθι τραφερῶ τε καὶ ὑγρῶ, Hom. Il. 14, 308. τραφερὴ, terra arida, continens. A τρέφω.
Τραφήσομαι, 1. ſ. f. 2. ind. paſſ. v. τρέφω.
Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ.
Τράφοισαν, acc. ſing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφοῦσαν.
Τραχέως, *Adv.* aſpere. A τράχύς.
Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.
Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anſerum & aliorum; (2) minores victimarum partes, majores ſunt κῶλα. A τράχηλος.
Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu cervicem attollo; (3) ſuperbio, ferocio. Ab eod. Unde
Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum ſeu cervicem reſupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conſpiciendum; (4) converto ſ. convertere facio cervicem ac vultum; τραχηλιζόμενοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incenſus, convertit eo collum & caput. Διαλαμβάνων τὰς νεανίσκους ἐτραχήλισεν, Plutarch. Πάντα ὃ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶ, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13.
Τραχηλιμαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλαῖος.
Τραχηλισμὸς, οῦ, ὁ, cervicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.
Τραχηλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo, Gl. V. τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, & κόπτω. Unde
Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V.
ΤΡΑ΄ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix.
Τράχηρος, vel τραχῆρος, ου, ὁ, trachurus, piſcis quidam. Ex τραχὺς, & ἰρά.
Τραχὺνω, durum, aſperum reddo, ap. Joſ.
Τραχυβατέω, ῶ, per aſpera incedo.
Τραχυδέρμαδος, ου, ὁ ἡ ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam & ſcabram. Ex τραχὺς, & δέρμα.
Τραχυκωλικὸς, ἡ, όν exaſperandi vim habens. A
Τραχυκώλος, aſpero, exaſpero. A τραχύς.
Τραχυόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, aſperam & ſcabram teſtam habens. Ab ὄστρακον.
Τραχύπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, qui aſperos & ſcabros habet pedes.
ΤΡΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus; ſcruposus, hirſutus, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox.
Τράχυσμα, ατος, τὸ, aſperitas, ſ. aſpredo, v. c. cutis. A τραχύω.
Τραχυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Τραχύστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui aſpera voce eſt, ſeu qui aſpere loquitur. A στόμα.
Τραχύταλα, *Adv.* aſperrime. A τραχύς.
Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabrities, Gl. Vet. A τραχύς.
Τραχύφλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui aſpro & ſcabro cortice eſt.
Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A
Τραχύφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui aſpera vox eſt. Ex τραχὺς, & φωνή.
Τραχὺς, εῖα, ὺ, ὁ ἡ ἡ, aſper, durus. A τραχύς.
Τράχωμα, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio.
Τραχών, ῶνος, ὁ, locus aſper & ſalebroſus, Gl. V. ſentes, cautes. Ab eod.
Τρεῖπλω, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρείπλω, a τρέω.
Τρεῖν, *tremere*, præſ. inf. act. *contr.* pro τρέειν.
Τρεῖς, οἱ ἡ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.
Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido, horreſco. Λέπλωιν ὃ τρέμουσαν ἐδαίαν Θεὸν, Lyc. 49. Ἀνὴρ ὃ τρέμει τὸ πρᾶγμα, Ariſt. Ach. 499. Πόσον τρέμουσα, Eur. Andr. 808. A τρέω.
Τρέον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.
Τρέπον, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a τρέπω.
Τρεπτὸς, ὴ, όν, qui verti poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. A
ΤΡΕ΄ΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verſo, conſidero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt, a. 2. paſſ. 3. pl. τετραμμένος, converſus, perf. paſſ. part. Τρέπειν αἰτίαν ἐκείνῳ, Soph. Πρὸς χρηματισμὸν τρέπεσθαι, Plat. Εἰς τὸν κιγκλῖδα ἅπαντα τὸν νοῦν τρέψω, Ariſt. Nub. 40. Βάλλομαι χρησοῖς λόγοις τρέψαι φρὸς ἔργον νόμιμον, id. Av. 1455.
Τρέσαν, *territi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔτρεσαν, a τρέω.
Τρέσας, ας, ὁ, timidus. A τρέω.
Τρέφοιν, præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίλω, *Att.* pro τρέφοιμι, a τρέφω.
Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A
ΤΡΕ΄ΦΩ, fut. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφλω, nutritus ſum, a. 2. paſſ. τεθραμμένος, educatus, p. part. paſſ. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς σὺ ἐχθροῖς οἷός ἐξ εἶ τράφης, Soph. Aj. 588. Ἥ σ' ἐθρέψατο, Eur. Med. 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὰ τέθραμμαι, Ariſt. Eq. 293. Πῶς ἂν αὖτ' ἐμὲ ἴσον χρόνον τρέφοιτε τῳδε νόσου; ſuſtinuiſſetis? Soph. Phil. 791.
Τρεχέδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ad cœnam feſtinanter accurrit, paraſitus. Ex τρέχω, & δεῖπνον.
ΤΡΕ΄ΧΩ, curro, feſtino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμοῦμαι, curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. Vet. Πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς ὃ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24.
Τρέψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, a τρέπω.
Τρίψειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a τρέπω.
Τρέψις, εως, ἡ, converſio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρέπω.
Τρεψίχρως, ωτος, ὁ, *Epith.* polypi qui colorem mutat.
ΤΡΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, tremo, intremiſco, trepido, timeo; (2) territus ſeu pavefactus fugio. Φλαγῇ τρέσητε μηδὲν, Soph. Oed. Col. 1238. Τὲς πολεμίκης ὀδεπώποτε ἔτρεσας, Luc. Τρέσ' αἴδης δ' ἐφρονσι καταφθιμένοισι ἀνάσσων, Heſiod. Θεογ. 850.
Τρέω, foro, Gl. Vet. Hinc fut. 1. τρήσω. Σχίσῃ καλὸν τρήσασι πεφεῖαν ἄγκλω, Lyc. 665. Τετρημένον ξύλον, perforatum, Ariſt. Lyſ. 685.
Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. A τρέω.
Τρημαςίκτης, ου, ὁ, aleator; (2) qui fœminas ſtuprat. A τρῆμα, & σίζω.
Τρηματίζω, alea ludo. A τρῆμα.
Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertuſus, multa habens foramina. A τρῆμα.
Τρηματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Τρήμη, ης, ἡ, foratus, Gl. Vet. foramen. A τρέω.
Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, Hom. Il. 5, 778. A τρέω.
Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio, trajectio, quæ fit terebra. A τρέω.
Τρητοῖο gen. ſ. *Ion.* pro τρητῆς, a
Τρητὸς, ὴ, όν, perforatus, foramina habens. Ab eod.
Τρηχαλέος, έα, έον, aſper. A τρηχύς.

Τρηχυΐα, *Ion.* pro τραχυΐα, exaſpero.
Τρηχύς, εῖα, ὐ, *Ion.* pro τραχύς.
Τρήχω, aſper & falebroſus ſum. Τετρήχῃ σφι ἀγορὴ, Il. 2, 95. A τρηχύς.
Τριαγμὸς, ῦ, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine. A τριάζω.
Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.
Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuſcina, Gl. V. Ab eodem.
Τριαινατὴρ ῆρ, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.
Τριαινοειδὴς, ὲς, ſpecimen tridentis habens. Ab εἶδος.
Τριαινοειδῶς, ſpecie tridentis.
Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, καὶ, & δέκα.
Τριακὰς, άδος, ἡ, trigeſima dies menſis; (2) numerus tricenarius. A τρια.
Τριάκις, *Adv.* ter. Ab eod.
Τριακονθάμματος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, conſtans 30 nodis ſeu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἄμμα.
Τριακονθήμερος, ὁ καὶ ἡ, qui 30 dierum eſt, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.
Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.
Τριακονταέτης, ὁ, ὁ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος. Hinc
Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.
Τριακονταέτις, ιδος, ἡ, qui 30 annorum eſt.
Τριακονταζυγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui triginta tranſtra habet. Ex τριάκοντα, & ζυγὸν.
Τριακοντάκις, *Adv.* tricies. A τριάκοντα.
Τριακοντάκλινος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triginta lectis inſtructus. Ex τριάκοντα, & κλίνη.
Τριακοντάμηνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt triginta menſium. Ex τριάκοντα, & μὴν.
Τριακονταμναῖος, ὁ, ὁ, qui triginta minarum ſeu pondo eſt. Ex τριάκοντα, & μναῖος.
Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.
Τριακοντάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, triginta cubitorum menſuram æquans.
Τριακοντάπους, ουν, 30 pedes æquans.
Τριακοντήρης, εος, ὁ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.
Τριακοντόζυγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, paſſus 30 æquans. Ab ὀργυιὰ.
Τριακοντόρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.
Τριακοντούτης εος, ὁ καὶ ἡ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος.
Τρικόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.
Τρικοσιαῖος, αία, αῖον, qui trigeſimo die, vel ſpatio triginta dierum aliquid facit. A
Τριακοσὸς, ὴ, όν, trigeſimus. A τριάκοντα.
Τρίακλος, ὁ, ὁ, devictus; (2) ſuperabilis. A τοιάσω.
Τριάνωρ, ορος, quæ ter, vel ſæpius nupſit. Ab ἀνὴρ.
Τριάρμυρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, trinis inſtructus velis. Ex τρία, & ἄρμυον.
Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga; (2) Tres perſonæ S. Trinitatis, Gl. V. trinitas. A τρεῖς.
Τριάσω, vinco, ſuperbo, proprie certamine triplici. A τριὰς.
Τριαύλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, triſulcus, Gl. V.
Τριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.
Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσω.
Τριβάδες, ων, αἱ, feminæ laſcivæ, nefandæ. A τρίβω.
Τριβακὸς, ὴ, όν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, ὁ, τὸ, lacerna ſeu veſtis trita; obſoletum, Gl. V. Ab eod.
Τρίβαλος, ὁ, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.
Τρίβανον, ὁ, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.
Τριβάρβαρος, ὁ, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.
Τριβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tres cuſpides habens. Ex τρεῖς, & βέλος.
Τρίβολος, ὁ, ὁ, tritor, qui fricat ſeu defricat. A τρίβω. Unde
Τρίβη, ῆς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) uſus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procraſtinatio.

Τριβολεκράπελος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, nugaciſſimus, inconditus, Ariſt. Nub. 999. A τρίβω, & ἀκράπελος,
Τρίβολος, ὁ, ὁ, tribulus, herba quædam; ſentis, ſpina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολὴ.
Τρίβος, ὁ, ὁ, ſemita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid ſtantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.
Τρίβραχυς, υ, ὁ, tribrachys, pes proſodicus, ex tribus ſyllabis brevibus conſtans.
ΤΡΙΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δυσχερὴ τρίβει βίον, Soph. El. 604. Ἐτύγχανε γὰρ ἐ τρίβων ἂν ἱππικῆς, imperitus, Ariſt. Veſp. 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε, Eur. Med. 686. Hinc
Τρίβωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.
Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc.
Τριβωνάριον, ὁ, τὸ, palliolum tritum, Dim.
Τριβωνικῶς, *Adv.* modo pallii detriti. A
Τριβώνιον, ὁ, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliaſtrum, ricinus, Dim. a τρίβων.
Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum geſto.
Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. A
Τριβωνοφόρος, ὁ, ὁ, pallium tritum geſtans, ſ. detritam veſtem, Gloſſ. Vet. palliatus. Ex τρίβων, & φέρω.
Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A
Τρίγαμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Eq τρὶς, & γάμος.
Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A
Τριγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς, & γένος.
Τριγλωΐσκος, ὁ, ſenex trium ſeculorum, qui ætatem Neſtoris aſſecutus, qui γλωΐσκος ap. Hom.
Τριγέρων, οντος, ὁ, q. d. triſenex, triſecularis, qui tres vixit ætates, valde ſenex.
Τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl.* a Surmullet.
Τρίγλεως, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, & γλαύξ.
Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus, Dim. a τρίγλα.
Τριγλοβόλος, ὁ καὶ ἡ, mullos venans. A τρίγλα, & βάλλω, ſ. βολή.
Τριγλύφη, τρίγλυφον, & τρίγλυφος, q. d. triſculptus; tres ſculpturas, ſ. triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, Eur. Or. 1374. A γλύφω.
Τριγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, tres cuſpides habens, tricuſpis, triſulcus, Il. 5, 393.
Τρίγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.
Τρίγναθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, trifaux, Gl. V.
Τριγονέα, ᾶς, tertio genero vel pario.
Τριγονία, ἡ, tertium genus, ut nepos. A
Τρίγονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tertio generans vel pariens. Ex τρὶς, & γονὴ.
Τριγράμματος, ον, tribus literis conſtans. A γράμμα.
Τριγχὸς, maceria, Gl V. Vid. Θριγκός.
Τρίγχασις, maceriatio, Gl. Vet. quaſi a τριγχόω. Vid. Θριγκόω.
Τριγωνίζω, in trigonum formo, ſeu in triangularem formam. A τρίγωνος.
Τριγωνοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, triangularis, triangulo formam habens. Ex τρίγωνος, & εἶδος.
Τριγωνίσρια, ἡ, quæ trigonum pulſat. A
Τρίγωνον, ὁ, τὸ, figura triangularis; (2) inſtrumentum muſicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a ſimili forma. A
Τρίγωνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triangulus, qui eſt triangulari ſeu triquetra forma, Gl. V. trigonus, triangulus; (2) tres cuſpides habens; (3) paſtillus ad ſiſtendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς, & γωνία.
Τριδάκτυλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum eſt, tripollicaris.
Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Sicilia, Lyc.
Τριδεσποτος, ον, tres dominos habens.

Τρίδουλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cujus pater et avus, ſicut ipſe, ſervi fuerunt; item ter ſervus.
Τρίδραχμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui pretio, pondere aut menſura trium drachmarum eſt. Hinc τὸ τρίδραχμον, ὁ, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμή.
Τρίδυμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, trigeminus. Ex τρεῖς & δίδυμος.
Τριέλικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus. Ex τρὶς, & ἑλικτός.
Τριέμβολος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triplici armatus roſtro.
Τρίετος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triennis.
Τριέσπερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triveſperus, i. e. tres veſperas habens.
Τριετὴρ, ὁ, idem quod
Τριετηρικὸς, ὴ, όν, triennalis. A τριέτηρις.
Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, ſpatium trium annorum, triennium. A
Τριετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui trium annorum eſt, triennis; trimus, Gl. Vet. Ab ἔτος.
Τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετὴς. Unde
Τριετίζω, triennis ſum, triennium ago. Μόχος τριετίζων, 1 Reg. 1, 24.
Τρίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, trijugis. Ex ζυγὸς.
ΤΡΙΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo. Τρίζῃ τὲς ὀδόντας, Marc. 9, 28.
Τρικὰς, άδος, ἡ, pro τριακὰς. A τρεῖς.
Τρικονθήμερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, pro τριακ.
Τρικόντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.
Τρικόντερος, ὁ, ἡ, ſc. ναῦς, v. τριακ.
Τρικμερία, ας, ἡ, triduum. A τρίκμερος.
Τρικμερόνυκλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, & νύξ.
Τρικήμερος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, ſ. a tertio die durans, Gl. V. triduus; τρικήμερος ὑπέρθεσις, comperendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα.
Τρικλινοπόδιον, ὁ, τὸ, tres dimidiati pedes.
Τρικλιτόνιον, ὁ, τὸ, tonus cum dimidio.
Τρικμιχόνιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidia, terni ſemiſextarii.
Τρικωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.
Τριπαρχέω, trierarchi munere fungor; (2) ſumtus præbeo ad triremes. Οὔκουν ἐθέλει γε τριπαρχεῖν σπλεκτῷ ἐδεῖς διὰ ταῦτα, Ariſt. Ran. 1183. A τριήραρχος.
Τριπράρχης, ὁ, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem ſeu publicas triremes ſumptus ſuppeditat. Ex τρίηρης, & ἀρχή. Hinc
Τριπραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectura; (2) triremium tutela.
Τριπραρχικὸς, ὴ, όν, ad trierarchiam pertinens.
Τριήραρχος. Vide τριπράρχης.
Τριπραύλης, ὁ, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλέω.
Τριπρετικὸς, ὴ, όν, ad triremes pertinens. A τριήρης.
Τριπριμιολία, ας, ἡ, navis minor juſta triremi, & quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης, & ἡμιόλιος, *ſeſquialter*, Νῆες ζωὸ ἡμιολίαις, Appian. B. Mithridat.
Τριήρης, εος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω. Hinc
Τριηρικος, ὴ, όν, ad triremem pertinens.
Τριηρίτης, ὁ, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.
Τριηρονόμος, ὁ, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νόμος.
Τριθαλασσος, ſ. τριθαλατίος ὁ, ὁ καὶ ἡ, trimaris. Ex τρὶς, & θάλασσα.
Τριθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ter virens ſeu florens. Ex τρὶς, & θάλλω.
Τριθημερινὸς, ὴ, όν, nudius tertianus, Gl. V. Ex τρίτη, & ἡμέρα.
Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii ſtatuuntur. Ex τρὶς, & θεός.
Τριθεῖται, ων, αἱ, Tritheitæ, qui tres deos eſſe ſtatuunt. A τριθεία.
Τρίθρονος, ὁν, tribus ſoliis, ſedibus conſtans. *Epith.* SS. Trinitatis.
Τρίιππον, ὁ, τὸ, triga, Gl. V. Ab ἵππος.
Τρικαλίνδητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ter volutatus; (2) ſæpe volutatus. Ex τρὶς, & καλινδέω.
Τρικάρηνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, triceps. A κάρηνον.

Τρίκαπος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.
Τρίκερων, tricornium, Gl. V. A κέρας.
Τρικέφαλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricapitinus. A κεφαλή.
Τρίκλινος, ῑ, ὁ ἡ ὄ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ου, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς, & κλίνη.
Τρίκλυστος, ῡ, ὁ ἡ ὄ, ter, i. e. sæpius elutus. Ex τρὶς, & κλύζω.
Τρίκλωστος, ῡ, ὁ ἡ ὄ, ter fuso ductus seu nexus. Ex τρὶς, & κλώθω.
Τρίκοκκος, ῡ, ὁ ἡ ὄ, triplici fœtus grano, tria ferens grana.
Τρικόλωνος, ου, ὁ ἡ ὄ, triplicem habens collem, vel tres colles.
Τρικορυθος, ῡ, ὁ ἡ ὄ, idem quod
Τρίκορυς, ὑθος, tres galeas s. cristas in galea, gestans.
Τρικάρυφος, ου, ὁ ἡ ὄ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, & κορυφή.
Τρικόρωνος, ῡ, ὁ ἡ ὄ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex τρὶς, & κορώνη.
Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.
Τρίκυρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, ter tonsus. A κείρω.
Τρικράνης, ους, ὁ ἡ ὄ, trifidus, Suic. Ex τρὶς, & κρᾶνον.
Τρίκρανος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, triceps. Ex iisd.
Τρικυαθος, ου, tres cyathos capiens.
Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, Lat. decumanus, *Ern.* (2) risus, quo quis veluti fluctibus obruitur, Plat. de Rep. 5. τρικυμία λόγου, Id. in Euthydem, P. Ex τρὶς, & κῦμα.
Τρίκωλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, tria membra habens. Ex τρεῖς, & κῶλον.
Τριλάγυος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, tres lagenas continens.
Τριλαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, trino splendore micans, valde splendens. Ex τρὶς, & λάμπω.
Τρίλιθος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, trigemmis, Gl. V.
Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V.
Τρίλιτρον, ου, τὸ, tripondium, Gl. Vet. Ex τρὶς, & λίτρα.
Τρίλλις, ιος, ὁ ἡ ὄ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. Ex τρὶς, & λίσσομαι.
Τρίλοβος, ου, tres lobos habens.
Τριλογέω, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.
Τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. Ex τρὶς, & λόφος.
Τρίμαμμα, tritavia. Ex τρὶς, & μάμμη.
Τριμερὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος.
Τριμερίζω, f. ίσω, in tres partes divido. A τριμερὴς.
Τριμερεῖς, tripartite, Gl. V.
Τρίμετρος, ου, ὁ ἡ ὄ, tribus versibus constans. Ex τρὶς, & μέτρον.
Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit, Gl. Vet. trimenstruus.
Τρίμηνος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem. Ex τρὶς, & μὴν.
Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. Ex τρὶς, & μίτος.
Τρίμιτος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd. Gl. V. triplex.
Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intritus, seu cui aromata sunt intrita, Ph. moretum; (2) homo, qui se in aliqua re diu exercuit, vafer, fraudulentus. A τρίβω.
Τριμμὸς, οῦ, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab eod.
Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. Ex τρεῖς, & μνᾶ.
Τρημοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρὶς, & μοῖρα. Hinc
Τρημοιρίτης, ου, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius.
Τρίμοιρος, ὁ ἡ ὄ, idem.
Τρίμορφος, ου, ὁ ἡ ὄ, triformis; τρίμορφος θεὰ Ἑκάτη, Trivia, Gl. V. Ex τρὶς, & μορφή.
Τρίμυξος, ου, ὁ ἡ ὄ, tria habens ellychnia. Ex τρὶς, & μύξα.
Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum* A τρεῖς.
Τρίνυκλον, ου, τὸ, trinoctium, Gl. V. A νύξ.
Τριξὸς, ὴ, όν, triplex, pro τριπλοῦς.
Τριξώλης, ές, ὁ ἡ ὄ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τριξὸς, & ὄλυμι.
Τριοβολαῖος, sive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρὶς, & ὀβολὸς.
Τριβέλιον, ου, τὸ, tres oboli. Vid. τριώβολον.
Τριοδία, ας, ἡ, trivium, Gl. V. A τρίοδος.
Τριοδῖτις, ίδος, ἡ, q. d. trivia, Dianæ epith.
Τριόδοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro τρίοδοις.
Τριοδοντία, ας, ἡ, piscatus. A τρίοδους.
Τριοδόντιον, ου, τὸ, tridens, fuscina, Gl. V.
Τριοδος, ου, ἡ, trivium. Ex τρὶς, & ὁδὸς, via.
Τρίοδους, οντος, ὁ ἡ ὄ, tridens; fuscina, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀδὰς.
Τρίοζος, ου, ὁ ἡ ὄ, in tres ramos divisus, vel fissus, seu trinodis. Ex τρὶς, & ὄζος.
Τριόρχυιος, ου, tres passus æquans.
Τριορια, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.
Τριόρχης, & τρίορχος, ου, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris. Ab ὄρχις.
Τριοφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὄ, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.
Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ ἡ ὄ, cui tres sunt liberi. Αἱ τρίπαιδες, Plut. in Numa. cap. 10.
Τρίπαλαι, *Adverb.* q. d. ter olim. i. e. jam inde a priscis temporibus, primo & omnium vetustissimo seculo.
Τριπάλαιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui est trium palmorum. Ex τρεῖς, & παλαιστή.
Τρίπαλτος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, ter vibratus, ter exsiliens. Vox Trag. pro vehementissimus, acerrimus. A πάλλω.
Τρίπαππος, ου, ὁ, tritavus.
Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus constans.
Τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.
Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, Lyc.
Τριπέτηλος, ου, ὁ ἡ ὄ, trifolius, tria habens folia. Φορέουσιν Ὠκύθοον τριπέτηλον, Call. in Dian. 165. A πέτηλον.
Τριπηχύιος, ου, idem quod
Τρίπηχυς, εος, ὁ ἡ ὄ, tricubitalis, trium cubitorum.
Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens. Ex τρὶς, & πίθηξ.
Τρίπλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄ, triplex, velut ex tribus crustis constans.
Τριπλανὴς, ὲς, trivagus.
Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A
Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τρίπλῆ, vel τριπλόος.
Τριπλασίως, tripliciter, quam plurimum.
Τρίπλεθρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui trium jugerum est. Ex τρὶς, & πλέθρον.
Τριπλεκὴς, ὶος, ὁ ἡ ὄ, triplicatus, ter plicatus. Ex τρὶς, & πλέκω.
Τρίπλευρος, ου, ὁ ἡ ὄ, tria latera habens. Ex τρὶς, & πλευρὰ, vel πλεῦρον.
Τριπλῆ, *Adv.* tripliciter, triplicato. A τριπλόος.
Τρίπλοκος, ου, ὁ ἡ ὄ, triplex, Gl. Vet. Ex τρὶς, & πλοκὴ.
Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.
Τριπλῶς, trifariam, Gl. V. A præc.
Τριπόδης, ου, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίπους.
Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπους, & φορέω.
Τριπόθητος, ου, ὁ ἡ ὄ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.
Τριποδίζω, tripedio, Gl. V. A τριπόδης.
Τριπόδιον, ου, τὸ, parvus, tripus, Gl. V. tripodium, Dim. a τρίπους.
Τριποδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Τριποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, τριῶν, tribus urbibus constans. Τριπόλιστον ὄλβον, famosum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. A. 871.
Τριπόλιστος, ου, multiplex. A πωλίζω, pro πωλέω, Soph.
Τρίπολος, ου, ὁ ἡ ὄ, ter versus seu versatus; Hom. Il. 18, 542. Odyss. 5, 127. Ex τρὶς, & πωλέω.
Τριπόνητος, ου, ὁ ἡ ὄ, ter elaboratus; (2) ter. textus. Ex τρὶς, & πονέω.
Τρίπορθος, ου, ὁ ἡ ὄ, ter captus & direptus. Ex τρὶς, & πέρθω.
Τρίπος, ου, ὁ, idem quod
Τρίπους, όδος, ὁ ἡ ὄ, tripus, Ph. tripes, cortina.
Τριπρατος, ου, ter venditus. A πιπράσκω.
Τριπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὄ, tres habens facies, seu triceps. Ex τρὶς, & πρόσωπον.
Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.
Τριπτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.
Τρίπτης, ου, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum tricatur. Ab eod. Unde
Τριπτὸς, ὴ, όν, tritus, contusus, concisus.
Τρίπτυχος, ου, ὁ ἡ ὄ, triplex, triplicatus. Ex τρὶς, & πτυχή.
Τρίπωλος, ου, ὁ ἡ ὄ, tres equos habens, Gl. V. τρίπωλον, triga; & τρίπωλα, trigæ.
Τρίῤῥυθμος, ου, tribus pedibus constans, sc. versus.
Τρίῤῥυμος, ου, trijugis, *Epith.* currus.
Τρὶς, *Adv.* ter; (2) sæpe. A τρεῖς.
Τρισάγιος, ου, ὁ ἡ ὄ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus.
Τρισαίνναος, ου, tribus fontibus perennans.
Τρισάθλιος, ία, ιον, ter miser, miserrimus.
Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, sceleſtissimus, improbissimus.
Τρισάλυπος, ου, ὁ ἡ ὄ, omnium minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.
Τρισάνθρωπος, ου, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus.
Τρισάποτμὲς, ου, ὁ ἡ ὄ, infortunatissimus. Καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἔκτο τριχὸς ἠέρτημαι, Epigr.
Τρισαριστεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.
Τρισάσμενος, ίνη, ινον, lubentissimus.
Τρισάωρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ter, i. e. admodum intempestivus.
Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies mensis, i. e. vigesimus septimus. Ex τρὶς, & εἰνὰς, nonus dies. Ex τρὶς, & ἐννέα.
Τρισέλινος, ου, ὁ ἡ ὄ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς, & σελήνη.
Τρισιξώλης, perditissimus.
Τρισίπαρχος, ου, ὁ, maximus prætor.
Τρισευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, ter beatus, i. e. fortunatissimus, felicissimus.
Τρισήλιος, ου, ὁ ἡ ὄ, ter fulgens, i. e. fulgentissimus.
Τρίσημος, ου, tria tempora habens, ut Trochæus, & Iambus.
Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.
Τρισκαδεκαέτης, ου, ὁ, qui tredecim annorum est. Ex τρισκαίδεκα, & ἔτος.
Τρισκαιδεκάμηνος, ου, qui est tredecim mensium.
Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ὄ, qui tredecim cubitorum est, Theocrit. 15, 17.
Τρισκαιδεκαπλάσιος, ου, qui est ad alterum, ut terdecies ad unum.
Τρισκαιδεκαπλάσιος, ου, qui decimo tertio dicit, vel facit quid. A
Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.
Τρισκαιδεκαφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, tredecies ferens (sc. fructus.) Ex τρισκαίδεκα, & φέρω.
Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.
Τρισκαιδεκήρης, εος, sc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Τρισκα-

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, infortunatiſſimus, Ariſt. Ach. 1029.
Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur.
Τρισκατάρατος, ε, ὁ ἡ ὄ, exſecrabiliſſimus, deteſtabiliſſimus; (2) trifurcifer.
Τρισκελής, ές, ὁ ἡ ὄ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A Σκέλος.
Τρισκοπάνιστος, α, ὁ ἡ ὄ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. Ex τρὶς, & κόπανον.
Τρισκορέω, ſæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.
Τρίσλιπος, ε, ὁ ἡ ὄ, terna & tripartita germinatione, genitali ſucco turgeſcens.
Τρίσμακαρ, αρος, ὁ ἡ ὄ, beatiſſimus. Ex τρὶς, & μάκαρ, aut μακάριος.
Τρισμακάριος, ία, ιον, idem, Ariſt. Nub. 166.
Τρισμακάριστος, ίστη, ιστον, idem.
Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.
Τρισμός, οῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.
Τρισμύριοι, αἱ, tricies mille, ſeu triginta millia.
Τρισμυριόπαλαι, *Adv.* jamdudum.
Τρισοίζυρὸς, ὁ, calamitoſiſſimus.
Τρισόλβιος, ὁ ἡ ὄ, ter quaterque beatus.
Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.
Τρισπίθαμος, ε, ὁ ἡ ὄ, tres ſpithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς, & Σπιθαμή.
Τρίσπονδος, ον, prop. in quo ter libatur, ſ. ſæpe libans, v. τριτόσπ.
Τρισσάκις, *Adv.* ter. A τρισσός.
Τριαστάτιος, α, ὁ, tertius, ternus. A τρισσός.
Τρισσαχῆ, tribus locis. A τρισσάκις.
Τρισσδύω, ter, vel tertium facio. A
Τρισσός, vel τριπλόος, ὴ, όν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc
Τρισσοθεν, ter.
Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.
Τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.
Τρισσῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.
Τρισσάδιος, α, ὁ ἡ ὄ, tria habens ſtadia. Ex τρὶς, & στάδιον.
Τρισσάτης, ου, ὁ, dux, princeps, princeps principum. Ex τρὶς, & ἵστημι.
Τρίστεγον, ου, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo tr. contig. (3) tertia contignatio. Ex τρὶς, & στέγη.
Τρίστεγος, ε, ὁ ἡ ὄ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex iiſd.
Τρίστιχος, ε, ὁ ἡ ὄ, triſulcus, Gl. V.
Τριστοιχεί, triplici ſerie, triplici ordine. A
Τρίστοιχος, ε, ὁ ἡ ὄ, tribus ordinibus conſtans, in trium verſuum ordines atque ſtrophas explicatus.
Τρίστομος, ε, ὁ ἡ ὄ, tria habens ora ſeu oſtia; (2) cui triplex eſt acies. A στόμα.
Τρισύλλαβος, ε, ὁ ἡ ὄ, tribus conſtans ſyllabis. Ex τρὶς, & Συλλαβή.
Τρισυθέτης, ον, e tribus compoſitus.
Τρισύπατος, ε, ὁ, ter conſul.
Τρισυπόστατος, ε, ὁ ἡ ὄ, tres hypoſtaſes habens. Ex τρὶς, & ὑπίστημι.
Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.
Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 ſc. amphoras capiens. *Epith.* navis.
Τρίσχιστος, ε, ὁ ἡ ὄ, triſulcus, Gl. V.
Τρίσχοινος, ε, ὁ ἡ ὄ, tres ſchœnos continens.
Τρισώματος, ε, ὁ ἡ ὄ, tricorpor. A σῶμα.
Τρισωμος, ε, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſd.
Τριταγωνίζω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, ſum tertius actor, Dem. A
Τριταγωνιστὴς, ῆ, ὁ, qui tertias fabulæ partes & ultimas agit.
Τριταίζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.
Τριταῖος, ὴ, όν, tertianus; τριταῖαι πυρέτοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod.
Τριταίως, *Adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis & tertio quoque die.
Τριτανιγενὴς, ὲς, idem quod τριταιοφυὴς.
Τριτανιγενῶς, idem quod τριταίως.
Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, ſeu cui tertio die aliquid accidit, Gl. Vet. τριταῖον, tertiana. A τρίτος.
Τριταιοφυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, & φυή.
Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod
Τρίταλαντος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui trium eſt talentorum. Ex τρὶς, & τάλαντον.
Τριτάλας, αινα, αν, miſerrimus.
Τριτάνυστος, ε, ὁ ἡ ὄ, ter extenſus, longus. Ex τρὶς, & τανύω.
Τριτάτοισιν, dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίταλος; Hom. Il. 1, 252.
Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.
Τριτεῖγονη, ης, ἡ, trineptis. A τριτίγονος.
Τριτίγονος, ε, ὁ, trinepos.
Τριτεία, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτδυω.
Τριτεύς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A
Τριτεύω, f. εύσω, tertius ſum, tertius obtineo. A τρίτος.
Τριτημοίριος, ρία, ριον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, & μοῖρα.
Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, Gl. V.
Τριτημόριον, ε, τὸ, tertia pars rei, triens. Ex iiſdem.
Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iiſd.
Τριτοβάμων, ὁ ἡ ὄ, *Epith.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præſtat. A βαίνω.
Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὸς, *Boeot.* caput, & γείνομαι, naſcor; quia ex capite Jovis nata; vel a τρίτος, quia tertia menſis die.
Τριτόμηνις, ίδος, ἡ, tertia menſis dies. Ex τρίτος, & μὴν.
Τρίτον, *Adv.* tertium, tertio. A τρίτος.
Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus.
Τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς.
Τριτόσπονδος, ον, ſæpe libans. A Σπονδή.
Τριτοσπόρος, ὁ ἡ ὄ, nepos vel neptis. A Σπορή.
Τριτοστάτης, ου, ὁ, qui præſuli ſeu præcentori tertius eſt, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος, & ἵστημι.
Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.
Τριτπλαῖος, α, ον, triplex. A
Τριτπλὸς, vide τριπλόος.
Τριτπλύα, ας, ἡ, & τριτπλὸς, ύος, ἡ, ſacrificium perfectum, ſue, hirco, & ariete conſtans. A τριτπλύς.
Τριτπλυαρχέω, ſum τριτυάρχης.
Τριτπλυάρχης, & τριτπλύαρχος, ου, ὁ, qui præeſt tertiæ parti tribus. Ex τριτπλὺς, & ἀρχή.
Τριτπλὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. A τριτος.
Τρίτως, *Adv.* tertio loco. A τρίτος.
Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges, Ex τρὶς, & φαλάγξ.
Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, tritarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς. & φασις.
Τριφίλητος, ε, ὁ ἡ ὄ, maxime amabilis, amantiſſimus, Theocrit. 15, 86. Ex τρὶς, & φιλέω.
Τριφόρος, trifera, *Epith.* fici. A φέρω.
Τριφυὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex, Gl. Vet. triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, & φυή.
Τρίφυλλον, ε, τὸ, trifolium, Ph. *Angl.* Trefoil. A ſeq.
Τρίφυλλος, ε, ὁ ἡ ὄ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, & φύλλον.
Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.
Τρίχα, *Adverb.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρὶς, *ter.*
Τριχάϊκες, quorum capilli & criſtæ agitantur, criſtati, celeres, bellicoſi. Ex Θρὶξ, & ἀΐσσω.
Τρίχαλος, ὁ ἡ ὄ, hirſutus, aſper a Θρὶξ, τριχὸς, crinis; Æſc. S. T. 766.
Τριχὰς, άδος, ὁ, turdi ſpecies. A Θρὶξ.
Τρίχας *pilos*, accuſ. pl. a Θρὶξ.
Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde
Τριχθὰ, *Adv.* Hom. Il. 2, 668. idem.
Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauſerit, pilaris morbus. A Θρὶξ, *pilus.*
Τριχίας, ου, ὁ, piſcis nomen. A τριχὶς.
Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris, pungentes & inutiles enaſcuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis ſimilia; (3) pilare malum in mammis. A
Τριχίον, ε, τὸ, pilus. Ab eod.
Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis eſt, cilicinus. A Θρὶξ, *pilus.*
Τριχὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam oſſa pilis ſimilia habens. Ab eod.
Τριχοβόρος, ε, ὁ ἡ ὄ, pilos arrodens. Ex Θρὶξ, & βορά.
Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex Θρὶξ, & βρώσκω.
Τριχοβρωτήριον, ε, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex iiſd.
Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum ſeu capillorum modo. Ex Θρὶξ, & εἶδος.
Τριχόθεν, *Adv.* tribus e locis. A τριχῆ.
Τριχοίνικος, ε, ὁ ἡ ὄ, trium chœnicum capax. Ex τρὶς, & χοῖνιξ.
Τριχοκόμος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui comæ curam impendit, capillorum ſtudioſus. Ex Θρὶξ, & κόμη.
Τριχοκοσμητὴς, ῆ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex Θρὶξ, & κοσμέω.
Τριχοκουρία, ἡ, tonſura comæ. A κουρά.
Τριχολαβίον, ε, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volſella. Ex Θρὶξ, & λαμβάνω.
Τριχολογέω, pilos lego ſeu colligo, aut floccos. Ex Θρὶξ, & λέγω.
Τριχόμαλλος, ε, ὁ ἡ ὄ, villoſus. Ex Θρὶξ, & μαλλὸς.
Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορὸς.
Τριχορρύεω, ῶ, fut. ήσω, pilorum ſeu capillorum defluvio laboro. Ex Θρὶξ, & ῥία.
Τριχορρύεω, ῶ, idem, Ex Θρὶξ, & ῥυέω, ῥυῶ.
Τριχοτομέω, pilos deſeco.
Τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα, & τομή.
Τριχοτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu partitio in tres partes. Ex iiſd.
Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.
Τρίχεος, ον, tres congios capiens.
Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, Gl. V. τριχοφυῶ, oppilaſco; & τριχόφυεῖν, crinire.
Τριχοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, capillos producens. Ex Θρὶξ, & φύω.
Τριχόφυλλος, ὁ ἡ ὄ, folia habens capillata, ſeu capillamentis ſimilia. Ex Θρὶξ, & φύλλον.
Τριχόω, piloſum reddo, pilos induco, Gl. V. pilo, capillo; τετριχωμένος, ſetoſus, Gl. V. p. part. Ιβριαλείφεσι πανλῷ τετριχωμένῳ, Theophr. A Θρὶξ.
Τρίχρωμος, ε, ὁ ἡ ὄ, tricolor. Ex τρὶς, & χρῶμα.
Τρίχρους, ωτος, ὁ ἡ ὄ, idem. A χρόα.
Τρίχυφος, ον, trilicio textus, denſus textura. Ab ὑφὴ.
Τριχώδης, εος, ὁ ἡ ὄ, piloſus, villoſus, Gl. Vet. (2) capillaceus, capillis ſimilis, capilli ſpeciem referens. A Θρὶξ.
Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Ph. piloſum villoſumque tegmen. A τριχόω.
Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.
Τρίχωσις, εως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emiſſio vel productio; (2) pilorum inverſio, pilare malum, Gl. Vet. piloſitas, capillamentum. A τριχόω.
Τριχωτὸς, ἡ, όν, piloſus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.
Τρίψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω.
Τρίψαιτας, *ens, qui triverе*, acc. pl. a. ejuſd.
Τριψήρια, ἡ, aſſiduitas in labore. A τρίψις, & ἔργον.
Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho. Οἱ μοι διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημέρων, Ariſt. Veſp. 845. Ex τρίψις, & ἡμέρα.
Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus ſeu frictio. A τρίβω.
Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A
Τριώβολον, ε, τὸ, treſſis, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀβολός.

Τριανυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριάνυμος, ον, ὁ ἢ ἡ, tria nomina habens. Ex τρὶς, & ὄνομα.

Τριάνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ονυξ.

Τριαροφος, ος, ὁ ἢ ἡ, tres habens contignationes, qui triplici laqueari vel culmine est, tripex habens tectum. Ex τρὶς, & ὀροφος.

Τρομέοιτο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro τρομέοιντο, a τρομέω.

Τρομέοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερος, ρὰ, ρον, tremulus, trepidus. A τρόμος.

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem Τρομέουσι δέ τι φρένα παῦ, Il. 15, 627. Τόν τε τρομέουσι ἢ ἄλλοι, ib. 17, 203. Τρομέοντο δέ οἱ φρένες αὐτόν, ib. 10, 10. A τρέω.

Τρομικός, tremebundus, Gl. Vet. A τρόμος.

Τρομοποιέω, tremefacio, Gl. V.

Τρόμος, tremor, timor, Ph. A τρέμω. Hinc

Τρομώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, tremulus, trepidus.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ὁ, τὸ, monumentum conversionis, i. e. fugæ hostium; tropæum, Ph. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit conversio, seu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ὁ, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus potestate sunt tropæa. Ex τρόπαιον & ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, tropæum gestans. Ex τρόπαιον, & φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμός, οῦ, ὁ, conversio, mutatio.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μηδὲ τροπάασθε φόβοιο, Il. 15, 666. A τροπή.

Τροπίω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἀψ ὄχεα τρόπιον, Il. 18, 224. Ab eod.

Τροπή, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. Gl. Vet. consternatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

Τροπίας, ὰ, ὁ, ut τροπίας οἶνος, q. d. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπικός, ὴ, ὸν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in Zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ, vel τρόπος.

Τροπικῶς, *Adv.* tropice, per tropum, figurate.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars, *metaph.* principium. Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα φέρι τρόπιος βεβαῶτα. Hom. Odyss. 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογέω, tropis in sermone utor, tropice seu figurate loquor. Ex λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex iisd.

Τρόπος, ου, ὁ, mos, modus, ratio, ritus, consuetudo, studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; tropus, in verbis deflectio a communi usu. A τρέπω.

Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Τροτοφερία, mores & ingenium alicujus fero seu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Act. 13, 18. Ex τροπος, & φορέω.

Τροτόω, in fugam verto & vinco. Τῶν κωφῶν ἑκὼν τετροπωμένων, Luc. A τρέπω. Hinc

Τροπωτηρ, ῆρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fat; frustum e recenti & tenero caseo. Gl. V. coagulum. A τρέφω. Hinc

Τροφαλὶς apud Athenæum 10, 21. & Samuel 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖα, ὰ, τὸ, merces seu præmium nutritionis & educationis. Gl. Vet. alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφόω, f. ὀύσω, nutrio, alo. A τροφέω.

Τροφέω, ὰ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, Ph. τροφαὶ, cibaria. Gl. V.

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμον. A τρέφω.

Τροφίας, ὰ, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ιμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus, Ph. nutricius; & alumnus, Phil. Ab eod.

Τρόφις, ιος, ὁ ἢ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *Subst.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, densus, coagulatus.

Τροφόεις, όεντος, bene altus, & nutritus, ideoque crassus, pinguis. Κύματα τροφόεντα, Il. 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, ὸς, ἡ, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεὸς σὺ, Deut. 1, 31. A

Τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ, & φέρω.

Τροφώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, festino. Τέλεάρορος τροχάζων, Eur. Hel. 730. Τροχάζειν δὴ σαδὶς ἐν τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν, trochæis constans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa & posteriore brevi. A τρέχω.

Τροχαϊκῶς, per trochæum, vel, -æos.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis, *item in neutr.* circulus. A τρόχος.

Τρόχαλος, ου, ὁ, septum aulæ, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus. Ab eod.

Τροχαλῶς, *Adv.* cito, velociter, cursim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχάω, curro, cursito; τροχοῦν & τροχόωσα, currens. *Poët.* pro τροχῶν, ῶσα, άουσα. Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέουσιν ἅμαξαν, Arat. Phœnom. 27. A τρόχος. Unde

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, & τρόχεος, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & cursus, aurigatio. Ex τρόχος, & ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor, rotam impello. Gl. Vet. roto. Τὸ μηδὲν δ' αἷμά μιν τροχηλατεῖ μανίαισιν, exagitat, Eur. Or. 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iisd.

Τροχηλία, ας, ἡ, v. τροχαλία.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τροχὸς, *rota.* Hinc

Τροχίας, ου, ὁ, cursor, nuncius.

Τροχίζω, rota torqueo, radiis rotæ districtum torqueo.

Τροχιλία, ας, ἡ, id. quod τροχαλία. A

Τροχίλος, five τροχιλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρόχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pedissequus; (2) diligens. Ab eod.

Τροχισκος, ου, ὁ, rotella, Gl. V. rotula; (2) pasillus, Ph. A τροχός.

Τροχοειδία, in orbem circumago. A τροχος & δινέω.

Τροχοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis. Ex τροχὸς, & εἶδος.

Τροχόεις, όεσα, όεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχός.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, sufflamen, quo rotarum cursus ligatur, seu lignum, quod per duas trajectum rotas, cursum sistit. Ex τροχὸς, & πέδη.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Arist, Plut. 512. A τρόχος & ποιέω.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τρόχος, ου, ὁ, cursus; (2) locus, in quo curritur, in quo se cursu exercebant. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσαι, nom. plur. f. g. *Poët.* pro τροχῶσαι, ex τροχάουσαι, a τροχάω, propero.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, aut τριβλίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυγαλόλιον, ου, τὸ, locus in quem reconditur triticum, Hes. Ex τρύγη, & βολή.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio. Οὐδὲ σὺ βατε τρυγᾶσι σαφυλίδι, Luc. 6, 44. ἄμπελον, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Ἀλλ' ἐρήμας ᾕξεθ' ὅτω ῥαδίως τρυγήσειν, Arist. Vesp. 632. Hom. Il. 18, 566. A τρύγη.

Τρυγηρος, ὰ, ον, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγηλὸς, ὴ, ὸν, vindemia. A τρύξ.

Τρυγέω, ῶ, sicco, arefacio; τρυγεῖσθαι, exsiccari. Ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ας, ἡ, triticum, hordeum, cereales fruges, fructus; (2) vindemia; etiam pro siccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, τὸ, torcular, torculare, Gl. V.

Τρυγητὴς, ου, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, vindemialis, Gl. V.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, cerealium frugum comestor. Ex τρύγη, & φάγος.

Τρυγηφόρος, ὁ ἢ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, Gl. Vet. amurca, Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ου, ἡ, sc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum sua fæce. A τρύξ.

Τρυγίζω, f. σω, fæculentus evado, *Aret.* A τρύγη.

Τρυγικὸς, ὴ, ὸν, fæculentus; (2) idem quod τρυγωδικὸς, ut τρυγικὸς χόρος.

Τρύγινος, ίνη, ίνον, fæcatus, e fæcibus expressus. Ab eod.

Τρυγοβίος, ου, ὁ ἢ ἡ, fæce victitans. Ex τρὺξ & βίος, victus.

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem perscrutor. A τρὺξ & διφάω.

Τρύγωπος, ου, ὁ, vas vimineum, quod coli loco supponitur vino recens calcato & e torculari effluenti. Ex τρὺξ, & ὤψ.

Τρυγόωσιν, 3. pl. præs. opt. act. *Poët.* pro τρυγῷεν, τρυγάοιεν, a τρυγάω.

Τρυγῳδέω, convitiis incesso. Ὅς τις ἀπήλαξεν χόρεν τρυγῳδῶν, Arist. Vesp. ult.

Τρυγῳδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus.

Τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, comicus.

Τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, qui fæcibus peruncta facie, & curru vectus convitiis incessi prætereuntes, comicus Poëta. *Etym.* A τρὺξ, & ᾠδὴ.

Τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A

Τρυζα, f. ύσω, v. τρίζω. Ἀ δ' ὀλιλυγὰν Τηλίθιν ἐν πυκιναῖσι βατων τρύζεσιν ἀκάνθοις, Theoc. 7, 140. Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Τρύζει ὀλοὸν ὑγρόν, *Arat.* v. 948.

ΤΡΥΤΗΛΗΣ, ους, ὁ ἢ ἡ, vel trulla, aut poculum a τρύω, vel, *ut aliis placet* clavatus. Ab eod, & ὕλη. Lucian.

Τρυχίζω,

Τρυλίζω vel τρυλλιζω, idem quod τρίζω.
Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc
Τρυμαλιά, ᾶς, ἡ, foramen.
Τρυμάτιον, ε, τὸ, parvum foramen. Dim.
Τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, muſtum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) ſcoria ferri. A τρύγη.
ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.
Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A τρύπα. Hinc
Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.
Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a
Τρύπανον, ε, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A
Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷν ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπα.
Τρυπαιὔχος, ὁ, tenebræ manubrium. Ab ἔχω.
Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.
Τρύπησις, εως, ἡ, tenebratio. Ab eod.
Τρυπητὴς, ῆ, ὁ, terebrator. Ab eod.
Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, & ανὴρ.
Τρυσίβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, vitam vexans, vitæ moleſtus, Ariſt. Nub. 420. Ex τρύω, & βίος.
Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίππειον, ε, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & confecto. Ex τρύω, & ἵππος.
Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.
Τρυσὸς, ὴ, όν, adflictus, æger. Ab eod.
Τρυτανόω, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.
Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.
Τρυφάλεια, ειας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλὸς.
Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, caſeus, pro τροφαλίς.
Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, laute vivo; (2) efferor & exſulto lætitia; (3) inſolens ſum, & arrogans. Gl. Vet. τρυφῶ, luxuriōr, abundo. Σεμνὸω, τρυφωσαν (ἐγκμα) Ariſt. Nub. 48. τρυφᾶν ταῖς ἐδῆσι, Iſocr. Ἐτρυφήσατε ὅσῃ τ' ϗης, Jac. 5, 5. A τρυφή.
Τρυφεραίνομαι, idem. Hinc τρυφερανθεὶς, emolleſcens, aor. 1. part. paſſ. Ariſt. Veſp. 686.
Τρυφερέυομαι, idem & ab eod.
Τρυφερόεσσα, ε, ὁ, molliter, laute, delicate viveñs.
Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
Τρυφεροσκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus, *Epith.* veſtis.
Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.
Τρυφεροχρὼς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. A χρὼς, *cutis.*
Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) inſolentia, faſtus. A θρύπλω. Hinc
Τρυφηλὸς, ὴ, όν, delicatus, deliciis deditus.
Τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.
Τρυφητὴς, ῆ, ὁ, deliciarum conſectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.
Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A pr.
Τρυφητικὸς, ὴν όν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.
Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, fruſtum. A θρύπλω.
Τευχρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τεύχεος. A τρύχος.
Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & ſciſſus, conſutus & pannis attritis. Ab eod.
Τρυχίον, ε, τὸ, pannus attritus ſeu lacerus. Dim. a τρύχος.
Τρύχνος, idem quod στρύχνος, ap. Poët.
Τρύχος, vel τροχος, εος, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.
Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, abſumo, exhaurio, conficio; τετρυχαμὼος, afflictus, p. paſſ. part. Τετρυχαμὼος καμάτοις, Herodian. A τρύω. Hinc
Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio, confectio.
Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. V. τρύχεῖ, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ' ὃς ἂν τις καλέοι τρύξοντα ἔκυλον, Odyſſ. 17, 388. Ευνόμα χρόνῳ τρυχόμὼος, Soph. Aj. 609. Ἐνθυμίοις ξυναῖς τ' ἀναιδρώτοις τρύχεσθ, id. Trach. 112. A
ΤΡΥΩ, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero, Gl. V. adflicto. Τετρυμὼος ἡλίῳ, Plato, γήραϊ ϗ πενίῃ, Epigr.
Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. Vet. Ariſt. Plut. 797. A
Τραγάλιος, α, ὁ, edulis. A τράω.
Τρωγλὴ, ης, ἡ, caverna ſeu foramen roſione factum. Ab eod.
Τρωγλητὴ, hirundinum ſpecies in cavernis nidulantium. A τρωγλὴ.
Τρωγλοδύνω, cavernam ſubeo, in cavernam me ſubduco, ingredior in cavernam. Ἥτις (γαλὴ) ἀρίσκ' Ἡ ϗ τρωγλοδύνοῖα (με) κ' ἐν τρωγλὴν ἐρεείνει, Hom. Batr. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, *ſubeo.*
Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd. Unde
Τρωγλοδύτης, ε, ὁ, qui cavernas ſubit, qui in cavernas ſe ſubducit, Troglodytes, genus Afrorum.
Τρωγλοδυτικὸς, ὴ, όν, cavernas ſubiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A pr.
Τρωγλοδυτικῶς. Troglodytarum more.
Τρωγλόδυλος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.
Τραγοισας, acc. pl. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro τρωγέσας, a τράω.
ΤΡΩΓΩ, f. τράξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἄρωσιν μελιηδέα, Odyſſ. 6, 90. ῥαφάνας, id. Batr. 53.
Τρώεσι, dat. plur. *Poët.* pro Τρωσὶ, a Τρὼς.
Τρωθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τιτρώσκω.
Τρώκλης, ε, ὁ, comeſtor, vorator; (2) impoſtor, verſutus, deceptor; (3) piſcis quidam. Gl. V. tructa piſcis. A τρώγω.
Τρωκλὸς, ὴ, όν, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis, eſculentus, edui aptus. Ab eod.
Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc
Τρωμαλίας, α, ὁ, ſaucius, vulneratus.
Τρωμαλίζω, f. ίσω, ſaucio, vulnero.
Τρωννύω, vel τρωννυμι, idem, Sch. Ariſt.
Τρὼξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. V. curculio.
Τράξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acetaria, Ph. eſcaria, al. Gl. V. A τρώγω.
Τράξανα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi ſolent. Ab eod.
Τραξάρλαο, gen. ſing. *Æol.* pro τραξάρλω.
Τραξάρλης, α, ὁ, panivorus, nomen muris in Batrachom. Ex τράξις, & ἄρλος.
Τρεξίμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis. A τρώγω.
Τρᾶξις, εως, ἡ, eſio, roſio. Ab eod.
Τραπύσκελλο, vide τραπάω.
Τραπάω, *Poët.* pro τροπάω, τραπάσκελλο in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτραπᾶτο, Il. 11, 567.
Τρῶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω. Unde
Τρῶσις, σεως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.
Τρωσμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Τρώσω, f. 1. ind. act. v. τιτρώσκω. Unde
Τρωτὸς, ὴ, όν, vulneratus, læſus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive poteſt.
Τρώὔμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.
Τραχάω, ῶ, curro, *Poët.* pro τρεχάω. Ῥίμφα μάλα τραχῶσι, Hom. Il. 22, 163.
Τρώω, vulnero. Οἷνος σε τράει μελιηδὴς, ὅστε ϗ ἄλλης Βλάπλει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἐλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. Hom. Odyſſ. 21, 293.
Τὺ, *Dor.* pro σὺ *tu.*
Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, ſum; (2) accidit ut ſim, forte ſum, contingo, evenio, aecido; (3) adſequor, *pr.* ſcopum attingo, adipiſcor, impetro, Gl. Vet. ἔτυχεν, conſecutus eſt, Gl. Vet. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντες, adepti, Ph. τῇ τυχόσῃ, qualibet, Ph. aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυγχάνειν ξυγγνώμης, ἐπαίνε, εἰρήνης, βοηθείας, δίκης &c. Dem. Καὶ καρτ' ἐπαίνε τάξεσ' ὡρὸς γᾶν ἐμὲ, Soph. Aj. 527. Ἀπεθανες, εἰ τ' ἀξίας ἐλύγχανες, Ariſt. Av. 1229. Κεἰνος δ' ἀλεξίκακος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, Eur. Her. 628.
Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.
Τυκίζω, fut. ίσω, ſcalpo, polio. Τέλος δ' (λίθες) ἐτύκιζον αἱ Κρίκες τοῖς ῥύγχεσιν, Ariſt. Av. 1113. A
Τύκος, ſive τύκη, ε, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.
Τυκὸς, ὴ, όν, factus, fabricatus. Μηδ' ἄζεο θᾶρσος Ἄρηα τεῦτον μαιόμενον, τυκὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. Hom. Iliad. 5, 831. i e. *præter naturam aſcitum malum.* A τεύχω.
Τύκω, paro; τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκετο δαῖτα, Il. 1, 467. δόρπον, Odyſſ 12, 307. A τεύχω.
Τύλα, ſive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix. A τύλος.
Τυλαίνεος, ία, ον, calloſus. Τυλαίνια ἕλκεα, *Aret.* A τύλος.
Τυλεία, ας, ἡ, & τυλεῖον, ε, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.
Τυλίσσω, ſive τυλιτία, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perſcrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη Τὰν ψυχὰν, Theocr. 23, 54. Ab eod.
Τυλόεις, όεσσα, calloſus. Ab eod.
ΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, callus, ſeu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Heſ. Et τύλοι pl. pili ſuperciliorum, Poll. Hinc
Τυλόω, ῶ, f. ώσω, calloſum reddo, callum obduco; τυλῶμαι, calleo, Gl. Vet. p. paſſ. τετυλωμαι calleo, Gloſſ. Vet. p. paſſ. τετύλωμμαι, calloſus, Gl. V. p. part. paſſ. Ὁ μὴ χαλινὸς ἄγαν ταῖς γνάθοις ἐνοχλῶν τυλοῖ το στόμα, Xen.
Τυλώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, calloſus, Ph. tuberus. Ab eod.
Τύλωμα, ατος, τὸ, callum.
Τύλωσις, εως, ἡ, occalleſcentia.
Τυλώδὴς, ὴ, όν, nodoſus.
Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa ſepulchra verſetur.
Τυμβικὰς αὐδὴ, vox ſepulchralis. A τύμβος.
Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβόω.
Τυμβείτης, α, ὁ, ſepulchralis. A pr.
Τύμβυμα, ατος, τὸ, id, quod buſto infertur, cadaver. A
Τυμβόω, f. ώσω, buſto infero, tumulo, ſepelio; (2) devoro, in ventre quaſi ſepelio. Σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. χοὰς, id. El. 408. Οὐχ ἅδε ναυβλὰς ὁλωμένους τυμβόμεθ', Eur. Hel. 960. A τυμβος.
Τυμβώρης, εος, ὁ ϗ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος, & ἄρω.
Τυμβογέρων, οντος, ὁ, ſenex capularis, ſilicernium.
Τυμβονόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in monumentis paſcitur, monumenta obſidens. Ex τύμβος, & νέμω. *paſco.*
ΤΥΜΒΟΣ, ε, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus.
Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum ſtruo, tumulo, ſepelio, humo adgeſta tego. Ex τύμβος, & χοέω, ſeu χέω.
Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus; Hom. Il. 21, 323.
Τυμβόχοος, ex iiſd. idem quod
Τυμβοχωστος, ε, ὁ ϗ ἡ, buſto vel ſepulchro adgeſto exſtructus; (2) effoſſus. Ex τύμβος, & χωστὸς, *e terra exſtructus.*
Τυμβωρυχέω, buſta eruo, buſta fodiendo aperio, ut ſepulchra deprædor, ſepulchra deprædor. Τυμβωρυχία,

Τυμβωρυχία, ἡ, sepulchrorum effossio. A
Τυμβωρύχος, ου, ὁ ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Atist. Ran. 1266. Ex τύμβος, & ὀρύσσω.
Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.
Τυμμή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Τυμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsuque sonat. A τύμπανον.
Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo; it. fustibus ad necem cædo, (3) quovis violento supplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.
Τυμπάνιον, ου, τὸ, parvum tympanum. Dim.
Τυμπανισμὸς, οῦ, ὁ, tympani pulsatio.
Τυμπανιστὴς, οῦ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat. A τυμπανίζω. Hinc
Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat.
Τυμπανίτης, ου, ὁ, v. τυμπανίας.
Τυμπανόει, ειτ, ὁ, idem.
Τυμπανοειδὴς, ές, ὁ ἡ, tympano similis. Ex τύμπανον, & εἶδος.
Τύμπανον, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis adficiebantur; (3) fustis, baculus. A τύπτω.
Τυμπανοπρεπὴς, ὁ ἡ, tympanorum strepitu gaudens. A πρέπομαι.
Τυμπανώδης, ες, ὁ ἡ, tympano similis, tympanum referens. A τύμπανον.
Τύνη, tu. Dor. pro σύ.
ΤΥΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, Hes. τυννὸς, id. Theoc. Hinc
Τυνῆτος, parvillus, parvulus, tantillus.
Τυντλάζω, lutum calco, Arist. P. 1157. A
Τυντλὶς, ίδος, ὁ, lutum, Hes.
Τυντλώδης, ες, ὁ ἡ, lutosus. A præc.
Τύπανον, ου, τὸ, idem quod τύμπανον.
Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.
Τυπεὺς, ῆος, ὁ, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τυπέω.
Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percussus, plaga; Hom. Il. 5, 887. A τύπτω.
Τυπικὸς, ὴ, όν, figuratus, symbolice innuens & figurans. A τύπος.
Τυπικῶς, figurate, symbolice. A præc.
Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπὴ.
Τύπος, ου, ὁ, forma, formula, norma, tenor, institutum, Phil. constitutum, Gl. Vet. signum, effigies, exemplar. A τύπτω. Hinc
Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro, signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπωσεν ὄπισθιον τῇ σφραγῖδι τῶ Μαρκέλλε, App.
Τυπτέω, pro τύπτω, τυπτηθεὶς, cæsus, Ph. τυπτηθὲν, batutum, Ph. aor. 1. part. pass. Οὐ γάρ με τυπτήσεις σέφανον ἔχοντά γε, Arist. Plut. 21. Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι, id. Nub. 1182. A τύπτω.
Τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Dor. pro τύπτομεν.
Τυπτόντων, gen. pl. præs. part. act. Att. pro 3. pl. præs. imper. positus.
ΤΥΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, Οὐ γὰρ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; vapulas, Arist. Ran. 655.
Τυπῶ, gen. sing. Dor. pro τύπου, a τύπος.
Τυπώδης, ες, ὁ ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc
Τυπωδῶς, Adv. crassiore Minerva, crassiore Musa.
Τυπωθέντας, acc. plur. aor. 1. pass. v. τυπόω.
Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπωμα χαλκόπλευρον. Soph. El. 54. A τυπόω.
Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
Τυπωτὸς, ὴ, όν, informatus, expressus, effictus. Ab eod.
Τυραννεῖον, ου, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde
Τυραννεύω, f. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοῦ μὴ σ' τυραννεύσοντι φίλοι βασιλῆες δικαίως, Eur. El. 885.
Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, dominor, tyrannus sum, tyrannidem obtineo. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Τυραννήσας τοιχεῖα, Plat. Τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, id. Ab eod.
Τυραννησεία, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.
Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc
Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.
Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.
Τυραννικὸς, ὴ, όν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.
Τυραννικῶς, Adv. tyrannice, tyrannorum more.
Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injustus & crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.
Τυραννοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.
Τυραννοκλονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido, Pass. τυραννοκλονέομαι, tanquam tyrannus occidor.
Τυραννοκλονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni occisio aut cædes; tyrannicidium, Gl. Vet.
Τυραννοκλονικὸς, ὴ, όν, ad tyrannicidam pertinens. A pr.
Τυραννοκλόνος, ου, ὁ ἡ, tyrannicida, tyranni occisor seu interfector. Ex τύραννος, & κλείνω.
ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, tyrannus, tyranna, rex, regina. *Adject.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens.
Τυραννοφόνος, ου, ὁ ἡ, tyrannicida.
Τυραννόφρων, ονος, ὁ ἡ, tyrannico spiritu tumidus, & insolens. Ex τύρ. & φρὴν.
Τυρβάζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, sollicitus sum. Μεριμνᾷς ἢ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, Luc. 10, 41. Τὸν πολὺν ὥσπερ ἀπλαγὰς τυρβάσεις βαδίζων. Arist. V. 249. A
Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.
Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caseum densatio; (2) confectio casei. A τυρός.
Τύρβυσις, εως, ἡ, idem.
Τύρευμα, τος, τὸ, caseus. A
Τυρεύω, f. εύσω, in caseum cogo & denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δὲ ἐνδον ἐτύρευε ταῦτα, Dem. A τυρός.
Τυρίδιον, τὸ, caseolus. Dim.
Τυροβόλιον, ου, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρὸς, & βολὴ.
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo; in Batr. 136. Ex γλύφω.
Τυρόεις, όεσσα, όεν, caseosus. A τυρός.
Τυρόκνησις, ἡ, radula caseo radendo; Arist. Lys. 226. Ex τυρὸς, & κνάω.
Τυροκόσκινον, ου, τὸ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caseus cernitur.
Τυροποιέω, caseum facio seu cogo.
Τυροπωλέω, caseos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caseos venditant. Τυροπωλῆσαι τῷ τέχνῳ, Aristoph. Ran. 1502.
ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, caseus; (2) forum, ubi casei venduntur.
Τυροτόμος, ὁ ἡ, caseum secans, radens. A τέμνω.
Τυροφόρος, ὁ ἡ, caseum ferens, *Epith.* placentæ, sc. cui caseus admistus, τυρωτός. A φέρω.
Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo & in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυρώντες ἅπαντα, Athen. A τυρός.
ΤΥΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
Τύρσος, ου, ὁ, idem, Suid.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ est ὑρχὴ, R.
Τυρῶ, gen. sing. Dor. pro τυρῷ, a τυρὸς.
Τυρώδης, ες, ὁ ἡ, caseosus, e genere caseorum. A τυρός.
Τυρωτὸς, ὴ, όν, caseatus, Gl. V. A τυρόω.
Τυτθὸς, ὴ, όν, vel τυτθὸς, ὸν, ὁ ἡ, parvus, pusillus. Hinc *Adv.* τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem, Hom. Il. 1, 354. Μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 22, 480. A τιτθὸς.
Τυφεδανὸς, ὸν, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, Aristoph. Vesp. 1359. A
Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accensio, inflammatio. A τύφω.
Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, sive palustris. Ab & pro τίφη.
Τυφθεῖμεν, 1. plur. aor. 1. opt. pass. *Att.* pro τυφθείημεν, a τύπτω.
Τυφλῖνοι, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. *Angl.* Slow worms. A τυφλὸς.
Τυφλογενὴς, ές, ὁ ἡ, cæcigena, Gl. Vet. Ex τυφλὸς, & γείνομαι.
Τυφλοπλαστέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.
Τυφλόπους, ουν, cæcus.
ΤΥΦΛΟΣ, ὴ, όν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obscurus. *Epith.* parietis, in quo nulla fenestra.
Τυφλόστομα, τὸ, obscurum ostium.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλὸς.
Τυφλοφόρος, ὁ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω.
Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὀφιν τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν δὲ μελλόντων τὰ τύφλων' ἔφασθαι, Pind. Ol. 12, 13. A τυφλὸς. Unde
Τυφλώδης, ες, ὁ ἡ, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.
Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio, obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.
Τυφλωτίω, cæcus sum, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλωτίων τῇ ὀπθυμίᾳ, Herodian. lib. 3. A τυφλὸς.
Τυφλῶψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam. Καὶ ἔτι πως τυφλῶπες ἀπήμαντοι φορέονται, Nic. Th. 492. Ex τυφλὸς, & ὤψ.
Τυφογέρων, οντος, fastuosus senex, Arist. Nub. 905. Ex τύφος, & γέρων.
Τυφομανία, ας, ἡ, insolentia & fastus cum furore, furor cum insolentia & fastu.
Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (3) stupor attonitus. A τύφω.
Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infesto vel eneco; (2) effero, insolentem reddo; (3) stupidum reddo, τετυφωμένος, inflatus, insanus, stultus, cæcus, p. pass. part. Τετύφωμαι μηδὲν ὑπερβάλλοντος, 1 Tim. 6, 4. τυφωθεὶς, ibid. 3, 6. Ἐπὶ πλεῖστον τετυφωμένος, Luc. A τῦφος.
ΤΥΦΩ, f. θύψω, *pr.* incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flamma; calefacio; unde τυφομαι; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo simpliciter, & *Pass.* ardeo, uror, adeoque; (4) amore ardeo. *Ern.* Αἶνον τυφόμενον ἐ ζῴσῃ, Matt. 12, 20.
Τυφώδης, ες, ὁ ἡ, decrepitus & capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. A τύφος.
Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus repentinus, procella, vortex igne factus, seu vortex procellosus & everberans, Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.
Τυφωνικὸς, ὴ, όν, typhonicus. A τυφὼν.
Τυφωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, & εἶδος.
Τυφωνοειδῶς, *Adv.* vehementi turbine.
Τυφωὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.
Τυχαῖον, ου, τὸ, delubrum fortunæ. A τύχη.
Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.
Τυχάιας, forte, ap. Ios.
Τυχαισι, dat. pl. *Poët.* pro τύχαις.
Τύχε, *factus est*, 3. sing a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, a τυγχάνω.

Τυχεῖν, *nactum esse*, aor. 2. inf. act.
Τυχέειν, *nactum esse*, a. idem, *Poët.*
Τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Ὑπὸ σέθεν τυχήσας, Il. 4, 106. κῦδος ἀρίστης ἀλιτίδα, ib. 579. κῦδος ἀρίστης ζωστῆρα, ib. 12, 189. Τύχησε δὲ ἐρχομένῳ νηός, Odyss. 14, 334. A τυγχάνω. Unde
Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adversa. Τῷ ἐλπίδ' ἐ χρὴ τ' τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737.
Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, Gl. Vet. A τύχη.
Τυχηρῶς, casu, fortuito, Gl. V. A pr.
Τύχης, 2. s. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τυχήσω, f. 1. ind. act. verbi τυχέω.
Τυχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω.
Τυχικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. Ab eod.
Τυχικῶς, *Adv.* fortuito, casu.
Τυχαιμι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.
Τυχοῖσαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχεῖσαν.
Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde
Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act.
Τυχόντως, *Adv.* prout contigit seu contigerit, quodlibet modo, temere, utcumque. A τυχὼν, όντος.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act v. τυγχάνω.
Τύψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.
Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præs. imper. act. positus.
Τύψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.
Τύψον, 3. sing. a. 1. imper. act.
Τυψάντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro τύπτουσι.
Τῷδ', *huic*, dat. sing. ab ὁ, *hic*.
Τώδ' pro τάδε, *hi*, nom. dual. ab eod.
Τῶγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum*.
Τῶγιστον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγιστον.
Τ Ω Θ Ά Ζ Ω, f. άσω, dicteriis incesso, irrideo, moneo opprobriis, cavillor, conviciis incesso. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς, Arist. Vesp. 1351. Οὐ μένων ἂν δυσδέξεταί, ἀλλὰ πάνυ με κἀ τωθάσεται, Plato.
Τωθάσδοισαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde
Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio, ludibrium.
Τωθαστὴς, ᾶ, ὁ, irrisor. A τωθάζω. Unde
Τωθαστὶ, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τωθαστικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius. Ab eod. Hinc
Τωθαστικῶς, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τῶλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τῦ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.
Τῶ 'μῶ, *mei*, gen. sing. *Dor.* & *Att.* pro τῦ ἐμῦ.
Τῶντρῳ, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἀντρῳ.
Τωόντι. *Adv.* revera, in veritate, Plato.
Τωργείᾳ, gen. sing. *Dor.* pro τῆ Ἀργείᾳ.
Τώρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis*.
Τώρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον.
Τὼς, fic. *Dor.* pro ὕτως, & ὡς. Ὡς Μῶσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὲν Πίμπλειαν ἐείσῃ, Ἐχθιστὸν, τὰς φῶτος ὅτις Διὶλαιο λάθηται, Call. in Del. 8.
Τὼς. *per Aphæresin*, pro ἅτως, & ἄς, *sic*.
Τωστέα, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀστέα, *ossa*.
Τᾠὐτέᾳ, *Att.* & *Ion.* pro τῇ αὐτῇ, *ipsius*.
Τωυτῶ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ Litera Græcorum vigesima, quæ suo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineola inferne apposita ῡ, *quadringenta millia*.
Ὑ, *Adv.* olfacientis.
Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω.
Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus tauri, Ph. fusculæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.
Ὑαίνα, ης, ἡ, fuccula, porcella; (2) pisces quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *sus*.
Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.
Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.
Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
Ὑακινθινοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑακινθος, & βάπτω.
Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modo hyacinthi. Ab
Ὑ Α Κ Ι Ν Θ Ο Σ, ου, ὁ ἡ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vaccinium; *Angl.* Hyacinth, *or* Jacinth. (3) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana, s. fila hiacinthino colore imbuta.
Ὑακινθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, hyacinthinus, hyacintho similis. A pr.
Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pellucidi-tate. Ab eod.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλῖτις, ίδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
Ὑαλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος.
Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, vitro similis, vitreus; (2) splendidus, pellucidus. Ab eod.
Ὑ Α Λ Ο Σ, ου, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri sive succini genus, vitri instar pellucidum, crystallus.
Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars*.
Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitrarium, Gl. V. Ab
Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος, & ἔργον.
Ὑακῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex ὤψ.
Ὑβάζω, f. άσω, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes solent. Ab ὑβὸς, *curvus*.
Ὑβάλλειν, *Dor.* seu *Æol.* pro ὑποβάλλειν.
Ὑβζάλλειν, *interpellare*, Hom. Il. 19, 80.
Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla fuisse propter thymi copiam. Ab ὕβλη, *Hybla*.
Ὑ Β Ὸ Σ, ἡ, ὸν, curvus, inflexus. Hinc
Ὑβὸν, ου, ὁ, tuber in dorso cameli.
Ὑβόω. f. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.
Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius sum, protervus & insolens sum, insolesco; (2) injuria & contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio. Οὗτοί σ' Ἀχαιῶν οἶδα μήτις ὕβρισῃ ξυγναῖσι λώβαις, Soph. Aj. 561. Ὑβρίζεσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ, Eurip. Supp. 465. Ἦτε νοσοῦντας θεὸν ὕβρισεν δόμους; id. Iph. in Tau. 933. εἴς τινα, Arist. Plut. 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕβρις.
Ὑβροπαθέω, ῶ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ὕβρις, & πάθος.
Ὑ Β Ρ Ι Σ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. sed in foro *pr.* contumelia insignis & petulans, &c. unde ὕβρεως γραφή; unde & (2) insolentia, superbia insignis; (3) stuprum vel adulterium per vim & insolentiam illatum; (4) noxa e re quavis v. c. nimia pluvia.
Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. v. ὑβρίζω.
Ὑβρίσδειν, *Dor.* pro ὑβρίζειν.
Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Ὑβρισθήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ὑβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.
Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus, insolens & protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab eod.
Ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad faciendum injuriam. Ab ὑβριστὴς.
Ὑβριστικῶς, *Adv.* injuriose, contumeliose, insolenter, petulanter.
Ὑβριστότατος, η, ὸν, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, Arist. Vesp. 1293. Ab ὑβριστὴς.
Ὑβριστοτὸς, ὴ, ὸν, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
Ὑβρίστρια, ιας, ἡ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.
Ὕβωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.
Ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbosi fiunt. Ab eod.
Ὑγεία, ας, ἡ, v. ὑγιεία.
Ὑγιάζω, f. άσω, sano, sanitati restituo, & ὑγιάζομαι, convalesco. Τὸν πάμγουλας ὑγιάζειν, Aristot. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιαίνης, 2. s. præs. conj. act. verbi
Ὑγιαίνω, valeo. Λῷστον οἱ ὑγιαίνειν, Dem. Ab ὑγιὴς. Hinc
Ὑγίαισις, εως, ἡ, q. d. convalescentia, via ad sanitatem, sanatio. Unde
Ὑγιαιλὸς, ἡ, όν, sanabilis, qui sanari potest.
Ὑγιαστικὸς, ἡ, όν, sanandi vim habens.
Ὑγίασμα, τὸ, medicamentum.
Ὑγιαστὸς, ἡ, όν, idem quod ὑγιαιλὸς. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιέα, *sanum*, acc. sing. ab ὑγιὴς.
Ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas, bona valetudo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιείης, gen. sing. *Ion.* pro ὑγιείας.
Ὑγιεινὸς, ἡ, όν, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) conferens ad sanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam, salutifer, salutarius. Ab ὑγίεια.
Ὑγιεινῶς, *Adv.* sane, salubriter.
Ὑγιεινοτέρως, salubrius.
Ὑγιὴς, ρὰ, ρὸν, sanus, integer, incolumis.
Ὑγιῶς, integre.
Ὑ Γ Ι Η Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, Ph. (2) vetus, rectus; (3) bonus, faustus; (4) ratus.
Ὑγιζυγία, conjunctio, concubitus cum sano, s. cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς & ζυγὸς.
Ὑγιόω, sano, curo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιῶς, *Adv.* salubriter. Ab eod.
Ὑγράζω, idem quod
Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γῆν ἀς, Eur. El. 3. βλέφαρον δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρὸς. Hinc
Ὑγρασις, εως, ἡ, humectatio.
Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.
Ὑγρασμα, τὸ, idem ab eod.
Ὑγροβάτης, ου, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς. & βαίνω. Hinc
Ὑγροβατικὸς, ἡ, όν, idem.
Ὑγρόβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς & βίος.
Ὑγροβόλος, ὁ ἡ ἡ, humidus. *Epith.* guttæ cadentis. Ex βολή.
Ὑγροθηρικὴ, sc. τέχνη, piscatus. Ex θήρα.
Ὑγροκέλευθος, ου, *Epith.* maris & deorum marinorum, humidum iter habens s. faciens.
Ὑγροκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fluida alvo est. Ex ὑγρὸς, & κοιλία.
Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλύρα.
Ὑγρομελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, membra habens tenera & flexibilia. Ex ὑγρὸς, & μέλος.
Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum.
Ὑγρόν, *contr.* ὑγρόνους, ου, ὁ ἡ ἡ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem.
Ὑγρόπιστον, ου, τὸ, pix liquida. Ex πίσσα.
Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ὑγροπορῶσαι, Epigr. Ab
Ὑγροπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρε Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυόλη, Nonn. Paraph. 6, 8. Ex πόρος.

Ὑγροπορευτος.

Τγρδπορευτης, ου, *Epith.* viæ, humidus. A πορέυομαι.

ΤΓΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropice* de eo, qui eſt omnium temporum & hominum, obſequitur omnium ſtudiis; (5) *impr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinoſis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arcu; (8) facilis, leniter fluens de oratione, ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶττα, *prov.* de loquacibus. Τγρὸν πῶμα, fluxum, inconſtans, Longin. 34.

Τγρόσαμκος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, humidam i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex ὑγρὸς, & σάρξ.

Τγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρός.

Τγροτράχηλος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, mollem & flexibilem habens cervicem.

Τγροτροφικὸς, ὴ, ὸν, qui in humido ali ſolet. Ex ὑγρὸς, & τροφή.

Τγρόφθαλμος, ὁ ἡ ἦ, qui humidis eſt oculis, *item* mobilibus, vividis, laſcivis.

Τγρόφοιτος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, qui per humida incedit, paluſtris, *Epith.* viæ. Ex ὑγρὸς, & φοιτάω.

Τγροφώνως, molliter. A φωή.

Τγρῶς, *Adv.* humide, liquide, fluide; (2) molliter. Ab ὑγρός.

Τγρωσω, madeo. Ab eod.

Τδαλίος, ἑα, ἑον, aquoſus, aqueus. Ab inuſ. ὕδας pro ὕδωρ.

Τδαποτέω, aquam poto. Ex ὕδατ, & πίνω.

Τδαρὴς, ἑος, ὁ ἡ ἦ, aquoſus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non ſincerus. Τδαρεῖ ζαίνειν φιλότητι, Æſchyl. Agam. 807. Ariſtot. Polit. lib. 2. Ab ὕδωρ. Unde

Τδατάινω, & ὑδαταίνομαι, aquoſus fio, aqueſco; (2) aquoſum reddo, Hipp.

Τδάτινος, ὲ, ὁ ἡ ὕ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roſcidus. Ab eod.

Τδάτιον, ὲ, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας, pro ὕδωρ.

Τδατὶς, ἰδος, ἡ, veſicula, Gl. V. Ab ὕδωρ.

Τδατόεις, όεσσα, όεν, aquoſus, aqueus, pluvioſus. Ab ὕδωρ.

Τδατοθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ὤ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis ſeu aquaticus. Ex ὕδωρ, & θρέμμα, *alumnus*.

Τδατόκλυσος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, aqua lotus ſeu ablutus. Ex ὕδωρ, & κλύζω.

Τδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. Ex ὕδωρ & πόσις.

Τδατοποτέω, aquam bibo. A πότης.

Τδατοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, in aqua nutritus. Ex ὕδωρ, & τρέφω.

Τδατόχολος, ὲ, ὁ ἡ ὸ, aquoſus, & perliquidus, pallidaque aut flava bile permixtus. Ex ὕδωρ, & χολή.

Τδατόχροος, *contr.* ὑδατόχροως, ὲ, ὁ ἡ ἦ, aqueo colore præditus; (2) aquæ ſimilis. Ex ὕδωρ, & χρόα.

Τδατόω, ῶ, aquoſum reddo; ὑδατῶδ, aqueſcere. Ab ὕδωρ.

Τδατώδης, εος, ὁ ἡ ἦ, aquoſus, multum aquæ continens. Ab eod.

Τδ, *aquæ*, dat. ſing. ab ὕδωρ, εος, *aqua*.

Τδεπίασις, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab

Τδεπιάω, ῶ, hydropicus ſum, intercutibus aquis laboro, Dioſc. Ab ὕδερος.

Τδεπικὸς, ὴ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

Τδερος, ὲ, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Τδεροῶδης, εος, ὁ ἡ ἦ, hydropicus. Ab eod.

Τδέω, ῶ, celebro, canto. Ἐπλάποσοι δὴ ταῖγε μετ' ἀνθράπες ὑδέουϑ, Aratus. Καὶ χλοερῇ ϖεφασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab ὕδω.

Τδὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, qui perite canit; (2) ſapiens, prudens. Ab eod.

Τδίη, nutrio. Ab ὕω.

Τδνης, ὁ ἡ ἦ, idem quod ὑδής.

Τδνον, ὲ, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, Gl. Vet. Ab ὕω.

Τδογενὴς, ἐς, ex aqua natus. A γείνομαι.

Τδὸς, εος, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Τδρα, ας, ἡ, hydra, ſerpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Τδραγωγεῖον, ὲ, τὸ, aquæductus.

Τδραγωγέω, ῶ, aquam educo.

Τδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Τδραγωγὸς, ὸ, ὁ ἡ ἦ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium ſeu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἀγωγὸς, *deductor*.

Τδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μέλλω ϖρατῆρά τε ϕ φθιμένων ὑδραίνειν χοὰς ἐν νώτοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἡ ὃ ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα, Odyſſ. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Τδραλέσια, molinæ, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & ἀλέω, *molo*. Unde

Τδραλέτης, ὰ, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ, & ἀλέω.

Τδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. Ex ὕδωρ, & ἅλμη.

Τδράργυρος, ὲ, ὁ, argentum vivum.

Τδραύλης, ὲ, ὁ, organarius, Gl. V. Ex ὕδωρ, & αὐλος.

Τδραυλὶς, ίδος, ἡ, hydraula, inſtrumentum, Gl. Vet. ὑδραυλὶς, organum. Ex ὕδωρ, & αὐλέω.

Τδρεία, ας, ἡ, aquatio, aquæ hauſtio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Τδρεῖον, ὲ, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, ſitula, urna. Ab eod.

Τδρέλαιον, ὲ, τὸ, aqua oleo miſta. Ex ὕδωρ, & ἔλαιον.

Τδρόμια, ατος, τὸ, aquationum ratione diſpoſita manſio; P. aquatio; *Ern.*

Τδρὸσις, εως, ὁ, aquatio, aquæ hauſtio; (2) rigatio, irrigatio.

Τδρόυτὴς, οῦ, ὁ, aquator, Gl. V. Ab

Τδρὸω, aquor, aquam peto ſeu haurio; (2) rigo, irrigo, Gl. Vet. ὑδρόω, aquo, as, or; & ὑδρόομαι, aquor, haurio, aqueo, Gl. V. Περιῤῥὰς ὑδρόωσομβρία, Eur. Tro. 197. Ὅθεν ὑδρόωντο ϖολῖ, Odyſſ. 7, 131. Ab ὕδωρ.

Τδρηλὸς, ὴ, ὸν, humidus, aquoſus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Λειμῶνες ὑδρηλοὶ, Hom. Od. 9, 133. Ab eod.

Τδολυ, *hydram*, acc. ſing. *Ion.* pro ὕδραν.

Τδρηχόος, ὲ, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab ὕδωρ, & χέω.

Τδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, ſitella. Ab ὑδρεύω.

Τδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.

Τδρίον, ὲ, τὸ, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydra. Ab ὕδωρ.

Τδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Τδροβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ, & βαφή.

Τδρόγαρον, ὲ, τὸ, garum aqua dilutum.

Τδροδόκη, ης, ὁ ἡ ἦ, aquam excipiens ſeu recipiens. Ex ὕδωρ, & δέχομαι.

Τδροδρόμος, ὁ ἡ ἦ, per aquas vagans ut piſces, Nymphæ marinæ.

Τδροειδὴς, ὲς, aquæ ſimilis, aqueus. Ab εἶδος.

Τδροθήκη, ης, ἡ, locus aquæ reponendæ deſtinatus, ciſterna; (2) in navi locus ad ad ſervandam aquam dulcem. Ex ὕδωρ, & θήκη.

Τδροκεφαλὴ, ὁ ἡ ἦ, humidus, *Epith.* nubium.

Τδρόμαντις, εως, ὁ ἡ ἦ, qui vel quæ ex aqua prædicit futura.

Τδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ, & μέδω.

Τδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulſæ genus ex imbre puriſſimo & melle temperatum, & jam vetuſtate vini ſaporem referens.

Τδρόμηλον, ὲ, τὸ, hydromelum genus potionis ſic dictum a malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

Τδρομιγὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, aqua commixtus, *Aret.* Ex ὕδωρ, & μίγνυμι.

Τδρόμυλον, ὲ, τὸ, aquæ mola, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & μύλος.

Τδρονομέομαι, οῦμαι, aquam diſpenſo, aquam admetior. Ex ὕδωρ, & νέμω.

Τδροπαραςάτ, ᾶν, οἱ, aquarii. Ex ὕδωρ, & παραςάτης.

Τδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποτία, aquæ potio ſeu potus. Ex ὕδωρ, & πόσις.

Τδροποτία, ῶ, f. ήσω, aquam poto, ſeu bibo. Ὅσος ἱκανὸς ἦσαν ἐϐίσαι ἡμᾶς αὐτὰς ὑδροποτεῖν, Xen. 6, 18. Μηκέτι ὑδροπότ, 1 Tim. 5, 23. Ab

Τδροπότης, ὲ, ὁ, aquam bibens, aquæ potor, Gl. V.

Τδροῤῥόα, ας, ἡ, cloaca, emiſſarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. Ex ὕδωρ, & ῥοή.

Τδρος, ὲ, ὁ, ſerpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) ſidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Τδροσκοπέω, ῶ, ſive έομαι, οῦμαι, aquas indago. Ex ὕδωρ, & σκοπέομαι.

Τδροσκόπιον, ὲ, τὸ, clepſydræ genus, quo horæ diſcernuntur. Ex ὕδωρ, & σκοπός.

Τδρόσκοποι, aquilices, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & σκέπτομαι.

Τδρόσπονδα, τὰ, ſacra in quibus aquæ fiebant libationes. Ex ὕδωρ, & σπονδή.

Τδροστάσιμος, ὲ, ὁ ἡ ὸν, aqua ſtagnans. Ex ὕδωρ, & στάσιμος, *ſtans*.

Τδροστάσιον, ὲ, τὸ, ſtagnum, lacus, ſtillicidium. Ex ὕδωρ, & στάσις, ſive στάζω.

Τδροσταλέομαι, ſtagno. Ab ἱσταμαι.

Τδροφάντης, ὲ, ὸ, qui aquas latentes detegit. Ex ὕδωρ, & φαίνω. Hinc

Τδροφαντικὴ, ars producendi aquas.

Τδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morſu canis rabioſi. Ab ὑδροφόϐος. Hinc

Τδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, ſeu laboro eo morbo, qui ὑδροφοβία dicitur, Dioſc.

Τδροφοβικὸν, πάθος, eſt ὑδροφοβία.

Τδροφόϐος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, qui aquam timet, Gl. V. lymphatus. Ex ὕδωρ, & φόϐος.

Τδροφορέω, aquam fero.

Τδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio. Ab

Τδροφόρος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, aquæ gerulus, lixa, calo, Gl. Vet. aquarius, aquæ portator. Ex ὕδωρ, & φέρω.

Τδροχαρὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, aquis gaudens. Τδρόχαρις, nomen ranæ in Batrachom. ver. 224. Ex ὕδωρ, & χαίρω.

Τδροχοεῖον, ὲ, τὸ, aquale, Gl. V. A χοή.

Τδροχοΐς, ίδος, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *ſignum zodiaci*. Ex ὕδωρ, & χέω.

Τδροχὼν, ῶνος, ἡ, canalis, Gl. V. Ex iiſd.

Τδροχόος, ὲ, ὁ, aquarius, canalis, Gl. Vet. Ex iiſdem.

Τδρόχυτος, ὲ, ὁ ἡ ἦ, aquam fundens.

Τδρόω, ſudo. Ab ὕδωρ.

Τδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

Τδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydrope laborans. Ab eod Unde

Τδρωπιώδης, έος, ὁ ἡ ἦ, idem.

Τδρωπικώδης, έος, ὁ ἡ ἦ, aqua inter cutem laborans; (2) hydropi ſimilis, feroſus & aqueus. Ex ὕδωρ & εἶδος.

Τδρωψ, ωπος, ὁ ἡ ἦ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ, & ὤψ.

ΤΔΩ, celebro, cano, dico.

ΤΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Τειος, εία, ον, porcinus, ſuillus. Ab ὗς.

Τεικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Τέλεος, έα, εον, *contr.* ᾶς, ᾶ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Τελέλης, ὲ, ὁ, qui vitra coquit. Ex ὕελος, & ἕψω.

Τελίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate, in modum vitri ſum pellucidus. Ab

Τελος, ου, ἡ, vitrum, *Art.* pro ὕαλος; unde & ὑελοτέχνης, ὑελουργὸς, &c. id. ſignificat quod ὑαλοτέχνης, ὑαλουργὸς, &c.

Τελοῦδες, vitreum, Gl. V. Ab ὕελος.

Τεῦς, præſ. inf. paſſ. verbi ὕω.

Τέτιος, ία, ιον, pluvius, pluvioſus. Jovis epith. Pauſan. 9, 39. Ab ὑετὸς.

Τετόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Τετόμαντις, εως, ὁ ἡ ἦ, aquæ ſeu pluviæ præſagus. Ex ὑετὸς, & μάντις.

Τετὸς, ᾶ, ὁ, pluvia; unde Superl. ὑετωδέστατος, άτη, άτον, maxime pluvius, Ab ὕω.
Τετώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, pluvialis, pluviosus, Gl. V. Ab ὑετός.
Τλωεία, vel ὑλωία, ας, ἡ, hara; (2) mores squilli, porcina insulsitas vel stupiditas, ingenium suillum. Ab ὗς. Hinc
Τλωδης, ους, ὁ, qui porcinis est moribus.
Τλωὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Τμης, ᾶ, ὁ, pluvius, *Epith.* Jovis. Ab ὕω.
Τθλέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, Gl. Vet. ὑθλεῖν, ineptire. Τθλεῖς, ὥσπερ, ὅτι ὧν διδαξαίμην σ' ἔτι, Arist. Nub. 781. Ab ὕθλος.
Τθλήματα, nugamenta, Gl. V. Ab ὑθλέω.
Τ Θ Λ Ο Σ, ε, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
Τι pro υἱέ, *filio*, vel pro υἱα, dat. vel acc. sing. ab, inus. υἷις.
Τια, *filium*, acc. sing. ab υἷις.
Τιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.
Τιάσι, *filiis*, dat. pl. ab υἷις.
Τιδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱδεῦς.
Τίδιον, ε, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός. Unde
Τιδεὺς, ἑ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.
Τιε, *filii*, nom. dual. ab eod.
Τιέα, *filium*, acc. sing. ab υἱεὺς, *filius*.
Τιεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro υἱέες.
Τιεὺς, έως, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc υἱῆος, *Ion.* & υἱῆας, &c. Ἀμύμονες υἱέες, Il. 11, 691. γνήσιοι, Od. 14, 402. Ab υἱός.
Τιῆα, acc. s. *Ion.* pro υἱέα, ab υἱεύς.
Τιῆος, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱέος.
Τιῖ, *filio*, dat. sing. ab υἷις, *filius*.
Τιίδιον, ε, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός.
Τιϊκὸς, ὴ, όν, idem quod υἱικός.
Τιϊκῶς, *Adv.* filii more.
Τιὶς, ὁ, filius. Ab eod.
Τιχὸς, ὴ, όν, filialis. Ab υἱὶς. Hinc
Τιχῶς, *Adverb.* filialiter, filii more.
Τιν ος, η, ον, suinus, suillus. Ab ὗς.
Τιοθεσία, ας, ἡ, adoptio in filium, Gl. Vet. adrogatio. Ex υἱός, & θέσις.
Τιθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab
Τιόθετος, ε, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱος, & τίθημι.
Τιοῖο, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱοῦ, ab υἱὸς.
Τιοπατορία, ἡ, cum quis & filius & pater est; nomen hæreseos patropassianorum s. Apollinaristarum. Ab
Τιοπάτωρ, ορος, ὁ, q. d. filio-pater, patre superstite-filios habens. Ex υἱὸς, & πατήρ.
Τιοποιέω, potius *in med.* filium facio, filium adopto, Gl. Vet. υἱοποιεῦμαι, adopto.
Τιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Τιοποιητὸς, ὁ ἢ ἡ, adoptatus, adoptivus, Gl. V. υἱοποιητὸς, adoptivus. Ab eod.
Τιος, *filii*, gen. sing. ab υἷις, *filius*.
Τ Ι Ο Σ, ῦ, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc
Τιότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium esse, vel filium appellari.
Τιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.
Τιωνὸς, εως, ὁ idem quod υἱωνός.
Τιωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
Τιωνὸς, ῦ, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.
Τιώσατο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. υἱόω.
Τ Κ Ε Λ Ο Σ, έλη, ελον, sanus.
Τ Κ Η Σ, vel ὕκκης, ε, ὁ, piscis quidam *Angl. a* Sturgeon
Τλαμα, ατος, το, latratus. Ab ὑλάω.
Τλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.
Τλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ἄγω.
Τλάζομαι, f. άσόμαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde
Τλαῖος, αία, αῖον, silvestris; (2) luxurians frondibus & silvescens; (3) materialis.
Τλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.
Τλακόμωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad latratum fato quodam natus; (2) latrando se exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, *fatum*.
Τλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro, allatro, latratu prosequor; ὑλακτῆσι, latrant, baubantur, Ph. Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν ἢ διαλείχειν τὰς χύτρας, Arist. Vesp. 898. Τὸς ὀπισθεν-τας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῇ, Luc. Ἰσάμοι ἢ μὰλ' ἐηλῦς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλέοντο, Hom. Il. 18, 586. Ab
Τ Λ Α Ω, f. άσω, latro.
Τ Λ Η, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλη, vocantur; (2) silva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.
Τλησάτης, ε, ὁ, silvigradus, qui per silvas graditur. Ex ὕλη, & βαίνω.
Τλογενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, q. d. ex materia natus, corporeus. Ex ὕλη, & γένος.
Τλήεις, ήεσα, ῆεν, silvosus, arboribus densus & opacus. Ab ὕλη.
Τληκοίτης, ε, ὁ, cubile in silvis habens. Ex ὕλη, & κοίτη, *cubile*.
Τλημα, ατος, τὸ, frutices stirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, qu. intercederat ὑλέω.
Τλημανέω, silvesco. A μαίνομαι.
Τλημργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria, fabrilis. A
Τλημργὸς, ῆ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.
Τλητόμος, ε, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτόμοι κλίζεσι, Soph. El. 97. A τέμνω.
Τληφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui materiam seu lignum comportat. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλήαρος, ὁ ἢ ἡ, silvæ custos. Ab ὠρέω.
Τλία, ῶν αἱ, præsegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx*. Unde
Τλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi caussa; liquo, colo, Gl. V. Dioscor.
Τλικὸς, ὴ, όν, materialis; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab eod.
Τλισμὸς, ῦ, ὁ, fusio, Gl. V. Ab ὑλίζω.
Τλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, facculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, Gl. V. saccus, faccus vinarius. Ab ὑλίζω.
Τλιστήριον, ε, τὸ, idem & ab hoc ipso.
Τλίστριον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Τλοβάτης, ε, ὁ, in silva degens. A βαίνω.
Τλόβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens. Ex ὕλη, & βίος.
Τλογενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, in silvis vel fruticetis natus, Gl. V. sylva natus. A γένομαι.
Τλοκάτοικος, ε, ὁ ἢ ἡ, silvicola, Gl. V. Ex ὕλη, & κατοικέω.
Τλόκομος, ε, ὁ ἢ ἡ, silvis seu arboribus comans, arboribus silvosus. Ex ὕλη, & κόμη.
Τλονόμος, ὁ ἢ ἡ, silvas curans, silvarum studiosus. A νομέω.
Τλομανέω, inutili fruticatione luxurio & fere insanio, frondibus ac sarmentis luxurio, Gl. V. ὑλομανεῖν, silvescere, Hipp. Ab
Τλομανὴς, ὁ ἢ ἡ, qui mirum in modum silvis gaudet, silvosus. A μαίνομαι.
Τλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in saltibus pugno. Τλομαχῆσαι δέ εἰσι δεινοὶ, Appian. Bell. Mithridat. Ex ὕλη, & μάχομαι.
Τλόνομος, ὁ ἢ ἡ, in silvis degens. A νέμω.
Τλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, succido, ligna in silvis cædo.
Τλοτομία, ας, ἡ, materiæ succisio; (2) ars seu scientia cædendi ligna & materiam. Ab
Τλοτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad succidendas arbores aptus; (2) lignorum cæsor. A τέμνω.
Τλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab
Τλουργὸς, ῆ, ὁ, materiarius, seu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον.
Τλοφάγοιο, gen. s. *Ion.* pro ὑλοφάγε, ab
Τλοφάγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλοφορέω, materiam comporto. Ab
Τλοφόρος, ε, ὁ, qui materiam & ligna comportat; (2) calo. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, silvosus, arboribus densus & opacus, Gl. V. silvester; (2) qui crassæ materiæ est, fæculentus. Ab ὕλη.
Τλωρὸς, ῆ, ὁ, silvæ custos. Ex ὕλη, & ὠρέω.
Τμέας, *vos*, acc. pl. *Ion.* pro ὑμᾶς, a *Cū, tu*.
Τμεδαπὸς, ῆ, ὁ, vestras, eodem vobiscum loco natus, popularis vester, civis. Ex ὑμεῖς, & δάπεδον.
Τμέες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Τμεῖας, *vos*, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.
Τμεῖες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Τμεῖς, *vos*, nom. pl. ab eod.
Τμέναιος, ε, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præses, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμέω. Hinc
Τμεναιόω, ῶ, fut. ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ οἷον τε ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν ἢ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, Arist. Pace, 1112.
Τμεναιάω, ῶ, idem & ab eod.
Τμενοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, membranæ speciem gerens, membranaceus; (2) membrana constans. Ex ὑμέω, & εἶδος.
Τμενόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, alas membranaceas habens, vespertiliones & cicadæ. Ex ὑμέω, & πτερόν.
Τμενόστρακος, ε, ὁ ἢ ἡ, testa tenui & subtili velut membrana tectus seu constans. Ex ὑμέω, & ὄστρακον.
Τμενώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, membranaceus, tenuis membrana constans; (2) membranæ speciem gerens. Ab ὑμέω.
Τμὲς, *vos*, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.
Τμέτερος, έρα, ρον, vester; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.
Τμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.
Τ Μ Η Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica seu tunicula; (2) carmen nuptiale, Hymen; (3) membrana, qua involutus est fœtus.
Τμηττὸς, ῆ, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, *Etym.*
Τμμας, *vos*, accus. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.
Τμμες, *vos*, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.
Τμμι, vel ὔμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.
Τμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.
Τμνέουσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνέουσαι, ab
Τμνείω, *Poët.* pro ὑμνέω.
Τμνέομες, 1. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.
Τμνεούσαι, nom. plur. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, ab
Τμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo, etiam soluta oratione; (3) convicior, incuso seu accuso, carmine perstringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκλῃ ὑμνήσεις κακά, Soph. El. 384. Ἀρχαῖα τέ νιν ὑμνοῦσιν ὑμφαίοσιν, Eur. Iph. in Tau. 368. Τμνηθίσεῖ πόλις, id. Ion. 1635. Τμνησαν Σεμνὰν Θέτιν, Pind. Nem. 5, 47. τὲς Θεὸς, Xen. Cyr. 8, 6. απισσωίαν, Eur. Med. 423. Ab ὕμνος.
Τμνηπολέω, hymnis & carminibus occupor. Ab
Τμνηπόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui hymnis s. laudibus occupatur poëta. Ex ὕμνος, & πολέω.
Τμνήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.
Τμνήσις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.
Τμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod.
Τμνητὴς, ῆ, ὁ, idem & ab eod.
Τμνητικὸς, ὴ, όν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum. Ab eodem.
Τμνητὸς, ὴ, όν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.
Τμνήτρια, ἡ, cantatrix. *Poll.* ab ὑμνητήρ.
Τμνογράφος, ε, ὁ, hymnorum scriptor. Ex ὕμνος, & γράφω.
Τμνοθέτης, ε, ὁ, idem. A τίθημι.
Τμνολαμπέω, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὕμνος, & λόγος.
Τμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio.
Τμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab
Τμνολόγος, ε, ὁ, hymnos dicens.
Τμνοποιὸς, ῆ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ποιέω.
Τμνοπόλος,

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ ἡ ὑμνοπόλος. Ὑμνος, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen. Ab ὕδω, *celebro*.

Ὕμνυν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ὑμνεον, ab ὑμνέω.

Ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6.

Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab

Ὑμνῳδός, ὁ, ἡ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, & ᾠδός.

Ὑμὶς, ἡ, ὁν, idem quod ὑμέτερος, veſter. Ab ὑμεῖς.

Ὕνις, five ὖνις, εως, ἡ, vomer, vomis.

Ὕννος, ου, ὁ, equuleus, mannus.

Ὑοσκόος, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & βόσκω.

Ὑοστής, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.

Ὑομυσία, ας, ἡ, Muſa porcina, cantus ſuum grunnitum referens. Ex ὗς, & μῦσα.

Ὑπόλος, ου, ὁ, qui ad ſues verſatur, ſubulcus. Ex ὗς, & πωλέω.

Ὑός, ſuis, gen. ab ὗς, *ſus*.

Ὑοσκυαμάω, ῶ, inſanio more eorum, qui hyoſcyamum guſtarunt. Ab

Ὑοσκύαμος, ου, ἡ, hyoſcyamus, faba porcina, faba ſuilla, Nic. Al. 416. Plin. l. 25, §. 17. cap. 4. Ex ὗς, & κύαμος, *faba*; *Angl.* Henbane.

Ὑοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβός.

Ὑοφορβιον, τὸ, grex ſuum, quæ paſcuntur. Ab

Ὑοφορβός, οῦ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.

Ὑπαγανακτέω, ſubindignor, indignor.

Ὑπαγαπάω, amo, valde amo.

Ὑπαγε, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. ὑπάγω.

Ὑπαγελέσαι, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγαγέλεσαι, ab

Ὑπαγγέλλω, clam nuncio. Νεύμασι λαθριδίοισι ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ, Muſ. 106.

Ὑπαγγελος, ὁ, nuncius. A præc.

Ὑπάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὁ, patefactus, manifeſtatus. Ab eod.

Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis geſto. Hinc

Ὑπαγκαλισμα, ατος, τὸ, q. d. ulnarum geſtamen, quod in ulnis geſtatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δύ ἔσαν, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, Soph. T. 545.

Ὑπάγκαλος, ου, ὁ ἡ, qui ulnis geſtatur. Ex ὑπὸ, & ἀγκάλη.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. A ἄγκων.

Ὑπαγορθυτέον, *adv. poſit.* viciſſim dicendum.

Ὑπαγόρθωσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inſpiratione divina, *Joſ.* Ab

Ὑπαγορθόω, fut. ώσω, dicto, verba ſubjicio; (2) reſpondeo; (3) poſt factum verba addo; (4) nuncupo. Κλεινοπίτης ὑπηγόρθωσα τῷδε δῆσολῳ, Syneſ.

Ὑπάγροικος, ον, ſubruſticus.

Ὑπάγρυπνος, ὁ ἡ ὁ, vigilans, non dormiens, inſomnis.

Ὑπάγω, fut. ἄξω, ſubduco, clam eximo; unde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) ſubjicio, jugo ſubdo, maxime *in med.* (3) defero, in judicium adduco, accuſo, recedo, abeo, eo; (4) *in med.* eſt præter ſubjicio mihi, illicere in fraudem, perlicere ad ſtuprum, item ſubjicere vel ſuggerere alicui aliquid; ὔπαγε, vade, Phil. ὑπάγεις, ab's, Phil. ὑπήγαγεν, redegit, Phil. & ὑπηγάγετο, ſubegit, Phil. ὑπαχθεὶς, inductus, Gl. V. Τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Πάγες δ' ὑμεῖς τ' ὀδῷ, Ariſt. Ran. 175. Μεγάλῳ ἐφας μοῖραν ὑπόγεδ' ὁπλοις, Philo. Ὑπαχθέντες οἱ Μιγαρεῖς τῇ ὀφῇ, Plut. in Solon. cap. 8. Ὑπάγουσα κοιλίη, alvus fæces excernens, *Hippocr.*

Ὑπαγωγεύς, έως, ὁ, inſtrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, Gl. Vet. captio, (2) receptus, receſſus, qui fit, cum receptui canitur; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) ſubmiſſio & ſuccidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.

Ὑπαγωγὸς, ὴ, όν, vim habens ſubducendi, decipiendi, &c. Ab eod.

Ὑπᾴδω ſuccino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, Ariſt. Ran. 365.

Ὑπαοίδω, idem. ὑπῆεισαν ὃ λίγειαν ἐπαλίον Σύριγγες, Call. in Dian. 242.

Ὑπαὶ, *Præpoſ.* pro ὑπὸ.

Ὑπαιάζω, ſublamentor.

Ὑπαιθα, *Adv.* coram, recta; ex obliquo. Ὑπαίθα λιὰδη, Hom. Il. 15, 519. In obliquum ſe declinavit.

Ὑπαιθριάζω, f. σω, ſub ſereno ſum vel ago. Ὑπαιθριάζῃ τὰς νυφέλας, ἢ ξωνεφεῖ; Ariſt. Av. 1508.

Ὑπαίθριος, ὁ ἡ ὁ, ſubdialis, qui eſt ſub dio.

Ὑπαιθρον, ου, τὸ, area, ſubdiale, Gl. V.

Ὑπαίθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſubdialis, qui eſt ſub dio. Ex ὑπὸ, & αἴθρα.

Ὑπαιθω, ardeo. Καὶ ὡς ὑπαίθων, Σῶμ' ἂν ἰάμιλλο τὸ Σόν; Soph. Trach. 1226.

Ὑπαικάλλω, adſentor, clam adſentor.

Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio, Ap. Rh. ſed vox eſt ſuſpecta, *Ern.* Ex ὑπὸ, & αἰνέω.

Ὑπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, ſubobſcure declaro ſive innuo, ænigmatice ſignifico, tacite & occulte innuo. Τῷ μέλλεσαν αὐτῇ τύχῳ ὑπαινιττόμενος, Ælian. V. H. 12, 1.

Ὑπαΐσσω, fut. ίξω, clam profilio, ſubrepo. Βωμῷ ὑπαΐξας, Il. 2, 310.

Ὑπαισχρὸν, ſubturpe, Gl. Vet.

Ὑπαισχύνομαι, ſuppudet, Gl. Vet.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. Ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, obnoxius crimini, Gl. V. cauſarius, ſons. Ab αἰτία.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.

Ὑπάκοισον, 2. ſ. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, ab ὑπακούω.

Ὑποκοὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.

Ὑπακουέον, intelligendum, pro quo alias ἐλλείπει. Ab

Ὑπακούω, f. ούσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) ſubintelligo in Ellipſi. Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσωμεν τῷ νῦν μετεωροσοφιστῇ, Ariſt. Nub. 359. Ἀλλὰ τῷ γ' ἐν παιδίῳ ὑπάκουσον, idem, Lyſ. 879. Ἐπὶ κ' αὐταῖς ὑπακοίσω, Theocr. 11, 78. Ὑπακοῦσαι, dicitur is, qui apud fores auſcultat, τῷ θύρᾳ κόπτοντι, Act. Apoſt. 12, 13. Κρούσαντος τῆ Πέτρᾳ τὴν θύραν τῆς αὐλῆσης, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, Conf. Theophraſt. Eth. Charact. περὶ ἀγροικίας.

Ὑπακρὸς, όν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πάνυπολος.

Ὑπακλινὸς, ὴ, όν, vim edendi, ſubducendi (v. c. alvum) habens. Ab ὑπάγω.

Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio, ſublitio.

Ὑπάλειπλον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.

Ὑπαλειπτὶς, ίδος, ἡ, ungendo, ſ. illinendo ſerviens. A

Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, inſtrumentum illitorium, & quo ad illinendum utimur, velut ſpecillum illitorium, aut linitorium. Ab

Ὑπαλείφω, fut. ψω, ſublino, lino, ſubungo, Ὑπαλειφαμένοις ναυτικῶς, Ariſt. Pace, 902. Ὑπαλείψον τῷ φθάλμῳ, *Idem.*

Ὑπαλύσθη, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλύω pro ὑπαλύσκω.

Ὑπαλύεο, *ſubterfuge*, 1. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro ὑπαλύεσο.

Ὑπαλύομαι, fugio, elabor, vito. Δείνλῳ ὃ βροτῷ ὑπαλύεο φίμλῳ, Heſiod. Ἐργ. 758.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gl. V. ſubmutatio; hypallage, figura grammatica.

Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio ſubſidiaria, res quæ vicem alterius præſtat, Gl. V. pignus. Ab

Ὑπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, ſeu exhibeo. Ὑπαλλάξων αἰεὶ τὸ ὑπκείμενον ὀθόνιον, Gal.

Ὑπαλλακτικὸς, ὴ, όν, commutativus. A pr.

Ὑπάλληλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſubalternus.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. Hom. Il. 22, 270.

Ὑπαλύσκω, fut. ύξω, ſubterfugio, effugio, evito. Θρῴσκων τις χῦμα μέλαιναν φρίχ' ὑπαλύξῃ Ἰχθύς, Il. 21, 126. Ποινὴν Σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, ὃ δ' ὑπαλύξεις, id. Batr. 97.

Ὑπαμάω, ῶ, demeto, ſubobtundo.

Ὑπαμβλυνω, ſubobtundo.

Ὑπαμμος, ὁ ἡ ὁ, arenoſus.

Ὑπάμπελος, ου, ὁ ἡ ὁ, vitibus conſitus.

Ὑπαμπέχω, induo, indumento tego.

Ὑπαναγινώσκω, lego, recito, Gl. V. ſublego, ſubrecito. Hinc

Ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.

Ὑπανάγω, ſubduco, abduco.

Ὑπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiverſor, ſubduco me alicui rei.

Ὑπαναθλίβω, premendo expello.

Ὑπανακινέω, ῶ, clam circum moveo, P. abeo, ap. Ariſtoph. ſaltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, Ariſt. Conc. 1159.

Ὑπανακλίνω, & όμαι, ſubcumbo, Gl. V.

Ὑπανασατέον, aſſurgendum. Ab ὑπανίσαμαι.

Ὑπανασρέφω, reverto, redeo.

Ὑπανατρέφω, f. θρέψω, inſuper alo vel nutrio. Ὑπανατρέφειν τὰ νοσέοντα, *Aret.*

Ὑπαναφλέγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμβνος, Ælian. V. H. 14, 41.

Ὑπαναφύομαι, paulatim naſcor. Ὑπαναφύεσθ ὅ τι ἐν τῇ εἴδει φιζρὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, Ælian. V. H. 12, 14. Ex ὑπὸ, ἀνὸ, & φύομαι.

Ὑπαναχωρέω, ſenſim recedo, retro abeo.

Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, receſſio, abitus. A præc.

Ὑπανδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, viro ſubjectus ſeu obnoxius, Ph. ὕπανδρος, *maritata*. Ex ὑπὸ, & ἀνὴρ.

Ὑπανέχω, ſuſtineo, velut humeris, &c.

Ὑπανθέω, floreo, vigeo.

Ὑπανιάομαι, ῶμαι, diſcrucior, moleſtia affectus ſum. Ἔαθεν ὑπανιῶντο τῇ νιμλιᾳ, Ariſt. Nub. 1197.

Ὑπανίσαμαι, & ὑπανίζημι, adſurgo, honoris cauſſa alicui; (2) exſurgo. Τῶν ξαιῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίσαδε προσιοῦσι, Ariſt. Nub. 989.

Ὑπανίσασο, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ.

Ὑπαντιάξαισα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.

Ὑπανοίγνυμι, idem quod

Ὑπανοίγω, fut. ξω, ſubtus aperio, v. c. infra pedes. Τῶν ὃ χειλέων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, Ariſtæn. 1, 16.

Ὑπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam procedo, obviam eo; occurro, obvio, Gloſſ. Vet. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μιλὼν δ' ὑπαντᾷ τοις ἐμοῖς βουλεύμασιν, Eur. Supp. 399. κἄτ' ἀράσατον, Heliod.

Ὑπαντέω, ῶ, idem. Hinc

Ὑπάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀνάσσεις αὐτὸς ὑπλωτίασε, Pind. Pyth. 4, 252. Ὑπλωτιάζον ἡμῖν, Lucian. τὰς πολεμίους, Plut. Ex ὑπὸ, & ἀντιάω.

Ὑπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμένας ὁ Ἀρτίξανος, ὑπλώτητο αὐτῷ, Herodian. l. 4.

Ὑπαντλησις, ἡ, exhauſtio, velut e ſentina, &c.

Ὑπαντρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſub antro eſt, vel in antro degit, item *Adject.* cavernoſus. Ex ὑπὸ, & ἄντρον.

Ὑπανύω, ſubminiſtro; (2) miniſtro.

Ὑπαξόνιος, ὁ ἡ ὁ, axem continens. Συρίγγαν αἴτω φθόγγον ὑπαξονίαν, Call. L. P. 14.

Ὑπαπειλέω, una minor.

Ὑπάπειμι, paullatim abeo vel me ſubduco.

Ὑπαποκινέω, abeo paulatim ſ. clam.

Ὑπαποκινητέον, clam diſcedendum eſt, Ariſt. Θεσμ. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω.

Ὑπαποτρέχω, abeo, clam abeo, Ariſt. 284.

Ὑπάπτω, *Ion.* pro ὑφάπτω.

ΤΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinabile*, visio vera. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται, Hom. Od. 547. Οὐκ' ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, Hom. Odyss. 20, 90. *Adverb.* videndo & vigilando, *intell.* χῶ.

Ὑπαράττω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.

Ὑπάργιλος, ος, ὁ ἡ ὄ, subargillaceus.

Ὑπαργύρωσις, εως, ἡ, obæratio, Gl. V. Ab

Ὑπαργυρόω, f. ώσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo investigo; (2) obæro, Gl. Vet. ὑπαργυρόομαι, obæror, Gl. Vet.

Ὑπάργυρος, ὁ ἡ ὄ, subargenteus, in quo argentum est mixtum; (2) pecunia venalis.

Ὑπαρκτικὸς, ὴ, ὸν, substantivus.

Ὑπαρκτὸς, ὴ, ὸν, exsistentiam habens. Ab ὑπάρχω.

Ὕπαρνος, ος, ὁ ἡ ὄ, ovis lactans, Call. in Apoll. 53. Ab ἄρς, ἀρνός.

Ἄπαρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπαρχω. Unde

Ὕπαρξις, εως, ἡ, q. d. exsistentia, subsistentia, substantia; (2) bona, facultates.

Ὑπαρπάζω, fut. άξω, surripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, Herodot.

Ὑπαρτάω, ῶ, subligo, suspendo ex.

Ὑπάρχειν, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro collatum.

Ὑπαρχία, ἡ, munus s. potestas legati; (2) dominatus, potestas in alium. Ab

Ὕπαρχος, ος, ὁ, præses, præfectus, rector provinciæ; (2) qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provincia.

Ὑπαρχήσης, gen. s. part. præs. f. g. v.

Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, lacesso, excito contentionem; (2) sum, exsisto, suppeto; (3) adsum; (4) sum ὕπαρχος, ὑπαρχῇ, *cum infin.* it. καλῶς ὑπαρχον, facultas est, occasio, materia adest, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπάρξῃ κὐρος ἡμέρα καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκῶν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Eur. Rhes. 632. Μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐβρησίας ὡς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικήσαν μὴν ἑδένα, τὰς ἢ ὑπάρχοντας βίας ἀμωσάμενος, Plut. in Thesco.

Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, Diosc.

Ὑπασπιδ.ος, ος, ὁ ἡ ὄ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπὶς.

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum gesto, armiger sum. Ex iisdem. Hinc

Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus satelles, Gl. V. protector, armiger.

Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Ὑπαστρος, ον, sidercus, cœlestis, a sideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.

Ὑπασώδης, ες, idem quod ἀσώδης.

Ὑπατεία, ας ἡ, consulatus. Ab

Ὑπατεύω, fut. εύσω, sum consul, consulatum gero. Ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ὴ, ὸν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem subjicio. Ex ὑπὸ, & ἀτμὸς, *vapor*. Hinc

Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emissio.

Ὑπάτοπος, ος, ὁ ἡ ὄ, subabsurdus, aliquo modo absurdus.

Ὕπατος, άτη, ατον, summus, supremus; (2) *Subst.* consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas. Ab ὑπέρ.

Ὑπατίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Ὑπαυγάζω, fut. άσω, splendesco, illucesco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, Luc.

Ὑπαυγὴς, ες, ὁ ἡ ὄ, qui est sub luce. Ex ὑπὸ, & αὐγὴ, *splendor*.

Ὑπαυλίφ, succino tibia, Luc.

Ὑπαυλος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui est in aula; (2) qui est in tentorio. Ex ὑπὸ, & αὐλὴ.

Ὑπαυχένιον, ου, τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχὴν.

Ὑπαφίσταμαι, recedo, decedo, v. c. de via.

Ὑπαφρίζω, spumo, spumare incipio.

Ὑπαφρος, ος, ὁ ἡ ὄ, spumeus, spumosus.

Ὑπάφανος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.

Ὑπέασιν, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Ὑπέβαλε, 3. s. a. 2. indic. act. v. ὑποβάλλω.

Ὑπεβλέποντο, 3, pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπω.

Ὑπέγγυος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsioni obnoxius.

Ὑεγγύως, *Adv.* satisdato, vadato.

Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

Ὑποδδεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπεδεισαν, ab ὑποδείδω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. plur. pluſq. indic. med. *per ſync.* pro ὑπεδεδίεισαν.

Ὑπέδειξα, a. 1. ind. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑπείδειλο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Ὑπεδέξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med.

Ὑπέδρασεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑποδιδράσκω.

Ὑπεθήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion*, pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.

Ὑπείδομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο Στρατὴν Κρέων, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπίδηται τὶς τὸ πάντων μεταξὺ λῶ διάλυσιν, M. Anton. 2, 15. Οἱ μὲν μὴ τὶ ἐχθραν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλοις ἢ παρῳδύσαν, i. e. torve aſpiciebant, Appian. de Bell. Civ. 2.

Ὑπεικάθω, cedo, me ſubjicio. Ἐγὼ μὲν ἓν ὧν ἂν ᾠομ' —— τούτοις ὑπεικάθοιμι, Soph. El. 363.

Ὑπεικλέον, *Adv. poſ.* cedendum eſt, Soph. Aj. 677.

Ὑπεικλικὸς, ὴ, ὸν, qui cedit. Ab ὑπείκω,

Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obſequor, obtempero, obedio. Τλήσεῖ ὃ ἢ χθὼν πλησίος ὑπείκειν, Lyc. 777. Γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων, Eur. Iph. in Au. 138.

Ὑπειμι, ſubſum, adſum, ſuppedito.

Ὑπειξὶς, εως, ἡ, ceſſio; (2) obſequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπείξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Ὑπείπειν, præfari, prædicere, *inpr.* monendi cauſa; *unde etiam* pro monere. Πᾶσίν θ' ὑπείπον τῶνδε τὲς αὐτὲς λόγες, Eur. Supp. 1168. Ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσι ταδὶ, Ariſt. Veſp. 55. Οὐδενὸς ἀκοὶω ὑπειπών, Eur. Her. fur. 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, Thuc.

Ὑπείρ, *Poet.* pro ὑπέρ.

Ὑπειρεσία, ἡ, remigatio. Ab ἐρέτης.

Ὑπείρεχον, 3. pl. imperf. ind. act. *per Metath.* pro ὑπέρειχον, ab ὑπερέχω. Ὑπείριχον Ἡφαίστοιο, Hom. Il. 2, 426.

Ὑπειρέχω, emineo, ſupero, pro ὑπερέχω; ὑπείρεχε, tene ſupra, ſuper extende.

Ὑπειρόχος, ος, ὁ ἡ ὄ, eminens, excellens; ſuperior. Ab ὑπειρέχω.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείω pro ὑφίημι, *ſubmitto*.

Ὑπείσειμι, ſubeo, ſubingredior, irrepo; ὑπεισιέναι, ſubrepere, Gl. V.

Ὑπείσερχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ χῆρας, Plat.

Ὑπὲκ, *Præpoſ.* c, ex. Ex ὑπὸ, & ἐκ, ex.

Ὑπέκβαίνω, procedo, v. c. in aciem.

Ὑπεκβάλλω, ejicio.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exſpecto, Epigr.

Ὑπεκδιδράσκω, ſubterfugio.

Ὑπεκδύω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo ſeu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνες μὴν Τρωϊκὲς ὑπεξέδυν, Eur. Cyc. 340.

Ὑπεκθαίρω, expurgo

Ὑπεκκαλύπλω, paulatim nudo vel nudo.

Ὑπεκθέωνλω, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνζ, ab ὑπεκτίθημι, *ſubduco*.

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, ſuccendo.

Ὑπέκκαυμα, ατος, τό, id, quo aliquid ſuccendimus, fomes ad ſuccendendum, ſuſcitabulum ignis, irritamentum. Ab ὑπεκκαίω.

Ὑπέκκειμαι, aliquo ſum exportatus; (2) in locum aliquem ſubducor, Ariſtot.

Ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.

Ὑπεκκλέπλω, clam & furtim eripio, furto ſubduco. Ὑπεκκλαπέντα δεῖ σῆς φίλων χρήματα, Plut.

Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero.

Ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *inpr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Ὑπεκλαμβάνω, excipio.

Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, ſolvo.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὃς μὲ ὑπεξέπεμψε Τρωϊκὴς χθονὸς, Eur. Hec. 6. ἄλλες ἐς οἴκες, id. Andr. 48. Ὑπεξεπέμφθην Σῆ ἀφορμηθείᾳ χθονὸς, Soph. El. 1366.

Ὑπεκπεράω, tranſeo, trajicio, ſed cum ſignificatione loci, unde progreſſa v. c. navis trajecit.

Ὑπεκπιδάω, ſubfilio, profilio.

Ὑπεκπνέω, exſpiro, deficio, ὑπεκπνέυσι, abeunt.

Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.

Ὑπεκπροθέω, longe præcurro, ſc. ex acie, portu, ſ. procurro. Ὅσωνεκα πάσας Πολλὸν ὑπεκπροθέῃ, Il. 9, 502. Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, parvo intervallo præcurrentem, Hom. Il. 21, 604.

Ὑπεκπρολύω, prius ſolvo, ſ. potius ſolvo, v. c. curru equos. Ἐνθ' ἄιγ' ἠμίονος μὴν ὑπεκπρολύσαν ἀπήνης, Odyſſ. 6, 88.

Ὑπεκπρορέω, profluo. Πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπρορέῃ, Odyſſ. 6, 87.

Ὑπεκπροτάμνει, de navi, progreſſa v. c. e portu, ſecat mare.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα Νέσσ ὑπ' ἀιγιαλέης, Heſiod. Ἀσπ. 42.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.

Ὑπεκρέω, q. d. ſubefluo, ſenſim & clam effluo, evaneſco. Τὸ ᾧ ποριζόμεθ' ἀεὶ ὑπεκρεῖ, Plut.

Ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio. Ἀσδρ' αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων. Il. 23, 292.

Ὑπεκσώζω, idem.

Ὑπεκτήκομαι, colliqueſco, ut cum caro in aquam abit exiſtitque hydrops.

Ὑπεκτίθημι, ſ. ὑπεκλίθεμαι, clam ſubductum & ſubtractum expono. P. aliquo tranſportandum curo, ſecuritatis gratia, aut alia qua de cauſa. *Ern.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκτιθέμεθ', Plut. Ἥτις ὃν χθὼν κλέψασ' Ὀρέστῃ σῆς ἐμὸν ὑπεξέθω, Soph. El. 229. Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθω, Eur. Andr. 69.

Ὑπεκτρέπω, paululum deflecto, clam averto; (2) paululum declino, paullatim averſor & vito. Τὰν ὑπεκτρέπειν πόδα (φιλεῖ) Soph. Trach. 557. Ταύτῃ ἅπας φοβεῖ τε κὴ ὑπεκτρέπει, Plato.

Ὑπεκτρέχω, longe excurro, procurro, effugio, ſupero. Ἦν δ' ἓν ἐγὼ μὲν μὴ Θανεῖν ὑπεκδράμω, Eur. Andr. 339. μόνον, ib. 415. Τᾶν Σὺ Θάλπῃ ἐχ' ὑπεκδραμεῖν, Soph. Antig. 1098. Τὸν Στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν ἢ ἐκ Πύλε, Ariſt. Eq. 739.

Ὑπεκτροφὴ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conſpicuus ſum.

Ὑπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero. Τῶν γὰ ὑπέκφερεν ὠκέες ἵπποι, Odyſſ. 3, 496.

Ὑπεκφεύγοντι, dat. ſing. præſ. part. act.

Ὑπέκφυγε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, refugio, effugio. Τὸ γάρ τοι τ' δίκης ζώζων φέρτ', πολλὰς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγες, Eur. Sup. 566. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, Soph. Antig. 599. μίασμα, ib. 787.

Ὑπεκχέω, & ύω, effundo.

'Υπεκχωρέω, ῶ, ſenſim abſcedo ſeu excedo, ex aliquo loco me ſubduco, *it.* de fœcibus alvi. 'Υπεκχωρεῖν τὸ βιν, Plut. τῷ θανάτῳ, id. Hinc

'Υπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum.

'Υπεκχωρητικός, ἡ, όν, vim alvi purgandi habens.

'Υπέλαβον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.

'Υπέλαιον, ου, τὸ, olei fæx ſeu ſordes.

'Υπελαυίω, ſubigo, ſubagito, Gl. Vet.

'Υπελαφρύνω, ſublevo. Ex ὑπὸ, & ἐλαφρύνω.

'Υπελείφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑπολείπω.

'Υπελείφθησαν, *relicti ſunt*, 3. pl. a. ejuſd.

'Υπελύσατο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

'Υπεμβρύω, gravidam reddo. Ab ἔμβρυον.

'Υπέμειναν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπομένω.

'Υπέμεινεν, *remanſit*, 3. ſing. cum ν aor. ejuſd.

'Υπέμυε, 3. ſing. imperf. ind. act.

'Υπεμύκυκε, *deflexit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὑπέμυκε, ab ὑπεμύω. Πάντα δ' ὑπεμυήμυκεν, ſemper verò dejecto eſt vultu, Hom. Il. 22, 491.

'Υπομνήσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω.

'Υπεμπίμπρημι, ſuccendo.

'Υπεμφαίνω, ſubſtendo, ſubſignifico.

'Υπεναντιόομαι, ῶμαι, adverſor, repugno. 'Υπεναντιούμενον ὀπείνοις, Plut. Ab

'Υπεναντ-ος, ία, ίον, adverſarius, hoſtis, obvius, obviam factus. Hinc

'Υπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diverſitas; (2) viciſſitudo.

'Υπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.

'Υπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

'Υπενδιδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, Thuc.

'Υπένδυμα, τὸ, idem quod

'Υπενδύτης, ου, ὁ, interula, quævis interior veſtis. Ex ἐνδύομαι.

'Υπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ὑποφέρω.

'Υπένερθε, vel ὑπένερθεν, *Adv.* infra, ſubtus, ſubter.

'Υπενόησν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, ab ὑπονοέω.

'Υπεξ-άγω, ſubduco, ſubtraho. Σαυτὸν ὑπεξάγαγες τ' τοιαύτης λειτουργίας, Chryſ. Hinc

'Υπεξαγωγή, ἡ, idem quod

'Υπεξαιρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. in Num. cap. 9. Quintilian. lib. 3. cap. 8. Ab

'Υπεξαιρέω, ῶ, & ὁμαι, ῆμαι, clam aufero & averto, interverto, ſubduco, ſubtraho, Gl. V. ὑπεξαιρῆμαι, interverto, ſuppilo; ὑπεξεῖλε, præcipit. Ph. a. 2. ὑπεξηρημμένων, deductis, exceptis, Ph. p. part. paſſ. Πολύρρητον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιρεῖσι τῶν κλαύντων οἱ πάλαι θανόντες, Soph. El. 1443. Οὐδενὸς ὑπεξηρημένου τὸ παράπαν, excepto, Philo.

'Υπεξαιρετέον, excipiendum.

'Υπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, ſubmoveo, clam de medio tollo. Ὅταν ὑπεξαίρωνται τὰς δικαίας ἀνδρείας διὰ τ φόβον ὑπεξαίρωνται, Xen.

'Υπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad ſummum evado, cacumina ſeco. Ἀγελαῖα μὴ βασκήματ' ἄρτι ταρσὸς λέπας μόλων ὑπεξακρίζον, Eur. 678.

'Υπεξαλέασθαι, clam evitare.

'Υπεξαλύσκω, effugio, ſubterfugio, devito; ὑπεξαλύξαι, evitare, a. 1. Τοῖο γ' ὑπεξάλυξε βαρὺ χόλον, Heſiod. Theog. 615.

'Υπεξανεβαινω, tranſcendo.

'Υπεξανάγομαι, clam e littore ſolvo & enavigo.

'Υπεξαναδύομαι, & ὑπεξανάδυμι, ſenſim vel clam emergo, *it.* emergo. Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῆ, Theocr. 22, 123. Λαθρη ὑπεξαναδὺς ὠκαλίης ἁλός, Il. 13, 352.

'Υπεξαναδύς, *emerſus*, a. 2. part. paſſ.

'Υπεξανίσαμαι, adſurgo, honoris cauſſa alicui.

'Υπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut.

'Υπεξαντλάω, ῶ, exhaurio, v. c. ſentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί, Eur. Ion. 961.

'Υπεξάπλω, ſuccendor, inflammo. 'Υπεξάπλώμενος ἐκ τῶ ὄινε ἐγίνετο φοινικώτερ-ος, Ælian. V. H. 14, 41.

'Υπεξάρυω, exhaurio, Apoll.

'Υπέξειμι, procurro in quem, impetum facio.

'Υπεξειλαυίω, clam progredior longius.

'Υπεξέλυσις, εως, ἡ, ſupplicium, tormentum, quæſtio. Ab ὑπεξέρχομαι.

'Υπεξελθεῖς, a. 2. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.

'Υπεξέρχεσθ', *clam exire*, præſ. infin.

'Υπεξέρχομαι, q. d. ſubgredior, clam egredior. Κἂν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀντιγόνη σταθῶ δίκα, Eur. Ph. 1474. τ' πόλεως, Plut.

'Υπεξέχω, clam abeo, ſolum verto.

'Υπεξέχε, 3. ſ. aor. 2. ind. act.

'Υπεξέφθορον, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.

'Υπεξηγητικὸς, ἡ, όν, explicandi vim habens, το ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

'Υπεξήλυξα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσκω.

'Υπεξισαμαι, cedo, excedo; declino, vito. 'Υπεξίσασθ' τ' ἀρχῆς, Herodot. τ' καθέδρας, Plut.

'Υπέξοδος, alvi fluxus. Hipp.

'Υπεξουσι-ος, ος, qui eſt ſub poteſtate, ſc. patris, filius familias. Ex ἐξουσία. Hinc

'Υπεξουσιότης, ητ-ος, ἡ, ſubjectio.

'Υπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.

'Υ Π Ε' Ρ, *Præp. cum Genit.* ſuper, ſupra, pro, θνήσκω ὑπὲρ Cέθεν, Euripid. Alceſt. 287. propter, per, de; *cum Accuſat.* ultra, trans, ſupra, præter vel contra. Sine caſu adverbialiter. *In compoſitione* notat *ſupra, ſuper, pro, præ, trans, præter, & intenſionem.*

'Υπέρα, ας, ἡ, funis, quo antenarum cornua transferuntur, ſeu tenduntur & laxantur. Ἐν δ' ὑπέρας κάλως τε πῶίδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, Hom. Odyſſ. 5, 260. Ab ὑπέρ.

'Υπέραγαθ-ος, ος, ὁ, ἡ, valde bonus, optimus.

'Υπεραγαθότης, ητ-ος, ἡ, ſumma bonitas.

'Υπέραγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. 'Υπερηγάσθη τὴν εὐγένειαν, Ælian. V. H. 12, 1.

'Υπεράγαν, valde, maxime, vehementiſſime, Gl. V. ſupra modum.

'Υπεραγανακτέω, ῶ, valde indignor, vehementer ſtomachor. 'Υπεραγανακτήσας διέφθειρε τ' Ἀρχέλαον, Ælian. V. H. 8, 9.

'Υπεραγαπάω, ῶ, deamo, vehementer amo.

'Υπεράγνως-ος, ος, ὁ, ἡ, valde ignotus, ignotiſſimus.

'Υπεραγόντως, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ὑπεράγω.

'Υπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. 'Υπεραγορεύειν τινός, Ariſt.

'Υπεράγω, excello, ſupero.

'Υπεραγωνιάω, pro alio vigilo, *cum gen.*

'Υπεραγωνιάω, valde ſollicitus ſum.

'Υπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

'Υπεραΐω, *ſuper flanti*, dat. ſing. ab

'Υπεραΐων, έος, ὁ, ἡ, deſuper flans. Ex ὑπὲρ, & ἀω.

'Υπεραθλέω, certo pro.

'Υπεραιδέομαι, valde revereor.

'Υπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia ſanguinis abundantia. Ex ὑπὲρ, & αἷμα, unde αἱμόω.

'Υπεραινετος, ου, ὁ, ſupra modum laudabilis.

'Υπαίρω, extollo, extollo; (2) excedo, ſupergredior, antecello, ſupero. Ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τὲς πάντας, Plut. Ὑπεραιρόμεν-ος ὅσῃ πάντα λόγῳ θεόν, 2 Theſſ. 2, 4.

'Υπεραίρωμαι, 1. ſing. præſ. ſ. conj. paſſ. v. ὑπεραίρω.

'Υπέραιχρ-ος, ος, ὁ, ἡ, ſupra modum turpis.

'Υπεραισχύνομαι, ſupra modum verecundor.

'Υπεραιωρέω, ſuſpendo, ſublimem reddo, Dioſc. Hinc

'Υπεραιώρησις, ἡ, ſuſpenſio.

'Υπέρακμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ætatis florem egreſſus, ætatem vegetam egreſſus; exoletus, Ph. Ex ὑπὲρ, & ἀκμή.

'Υπερακοντίζω, fut. ίσω, ſupra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco; (2) præſto, ſupero. Κλέπλων ὃ τὲς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, furando ſuperavit, Ariſt. Plut. 665. 'Υπερακοντίζεις Cύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, id. Av. 368.

'Υπερακράτας, valde intemperanter.

'Υπέρακρα, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκρι-ος.

'Υπεράκριβὴς, έος, ὁ, ἡ, valde accuratus.

'Υπερακρίζω, per ſummum evado, ſupero, per ſumma montium tranſeo. Ἡ τῶν δόμων ὑπερακρίζῃ, Eur. Supp. 988. Ex ὑπὲρ, & ἄκρος.

'Υπεράκρι-ος, ος, ὁ, ἡ, loca montana incolens. Ex iiſd.

'Υπεραλγέω, perdoleo, ſupra modum doleo; ὑπεραλγῶ Cε, vicem tuam doleo. Ὄυτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Ariſt. Av. 472. Μὴδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ, Eur. Herac. 619. Μή τι πάθῃθ', id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ὅθι τῇ ἐμαυτῦ μεταζολῇ, Luc.

'Υπεραλγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde dolens. Ex ὑπὲρ, & ἄλγος.

'Υπεράλι-ος, ος, ὁ, ἡ, maritimus, qui eſt ſupra mare, impoſitus. Ex ἅλς.

'Υπεραλλομαι, tranſilio, ultra ſalio. Πολλὰς ὑπερᾶλτο σίχας ἡρώων, πολλὰς ὑπερᾶλτο ἡ ἱππων Αἰνείας ὑπεράλτο, Il. 20, 327.

'Υπέραλμ-ος, ος, ὁ, ἡ, eximius, aliis præſtans.

'Υπεράλμυρον, acc. ſing. part. præſ. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμυον, ab ὑπεράλλομαι.

'Υπεράλπει-ος, ος, ὁ, ἡ, tranſalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις.

'Υπεραμφισβητέω, valde diſcepto.

'Υπερανεβαίνω, tranſcendo.

'Υπεραναιδέομαι, vincor impudentia. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδεσθήσομαι, Ariſt. Eq. 1202.

'Υπεραναίσχυντ-ος, impudentiſſimus.

'Υπερανάκειμαι, ſuper accumbo, una accumbo ex parte ſuperiore.

'Υπερανάστ-ος, ος, ὁ, exſul, qui ſolum vertit & alio commigrat. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι.

'Υπερανατείνω, ſurſum extendo ſ. aſſurgo.

'Υπερανατέλλω, emergo, exorior.

'Υπερανέχω, promineo.

'Υπερανθέω, egregie floreo.

'Υπεράνθρωπ-ος, ὁ, ἡ, qui eſt ſupra hominem, qui humanam conditionem excedit.

'Υπερανίσταμαι, emineo, exſurgo, præſto, ſupero, excello.

'Υπερανίσχω, emineo ſupra.

'Υπερανταλέω, hauſta aqua nimium perfundo, P. ὑπεραντλεόμαι, hauſta aqua redundo, *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, &c. *Ern.* Ab

'Υπέραντλ-ος, ος, ὁ, ἡ, plenus, cujus ſentina exundat, P. *proprie* navis, cujus ſentina exhauriri non poteſt, ut periculum ſit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppreſſus malis, in ultimo periculo verſans, item ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ὑπὲρ, & ἀντλέω.

'Υπεράνω, *Adv.* ſupra.

'Υπεράπατάω, valde decipio.

'Υπεραποθνήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος ὑπεραπεθανεν, Xen.

'Υπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐσὶ διαβεβλημένῳ ὑπεραποκρινεῖσθαι κωμῳδοῖς, Ariſt. Veſp. 944. Ἐαν —— ὑπεραποκρίνῃ μοι, Cαφῶς Cώσεις ἐμὲ, reſpondeas pro me, Ariſt. Θεσμ. 193.

'Υπεραπολογέομαι, ῆμαι, cauſſam ago pro aliquo.

'Υπεραπόλλυμαι, morior pro quo.

'Υπεραρέσκω, f. ρέσω, vale placeo, valde ſum gratioſus. Ὑπερηρέσκει τῷ δήμῳ, Appian. B. Civil. 3.

'Υπεραρθῆναι, *ſupra modum elatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω.

'Υπεράριθμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ſupranumerarius.

'Υπεραποφαντικὸς, ἡ, όν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνω.

'Υπεραρκέω, ſatis ſuperque ſufficit. Hinc

'Υπεραρκ-ος,

Ὑπεραπορρώντως, abunde, plusquam satis.
Ὑπερβαρβαρόω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπερβαρβαρόω τῇ Ἑλλάδι, Herodot.
Ὑπέρασις, εως, ἡ, elevatio. Ab ὑπεραίρω.
Ὑπέραρχος, ὁ, ἡ, ὁ, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχή.
Ὑπερασθενὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, supra modum infirmus, valde infirmus.
Ὑπέρασθμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἄσθμα, *anhelitus*.
Ὑπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὃ ὃ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. ὦ ἄνδρα, ib. 14, 14.
Ὑπερασπίζω, f. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπὶς. Hinc
Ὑπερασπισμὸς, ὅ, ὁ, propugnatio, defensio.
Ὑπερασπιστὴς, ὅ, ὁ, propugnator, defensor.
Ὑπερασπίστρα, ἡ, propugnatrix.
Ὑπερασπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπεραspίσω.
Ὑπεράστειος, ον, supra modum urbanus, valde facetus.
Ὑπεραστράπτω, valde splendeo.
Ὑπεραχημονέω, ῶ, valde indecenter me gero, Plut.
Ὑπεραττικίζω, nimium adfecto Atticismum.
Ὑπεραττικισμὸς, ὅ, ὁ, Atticismi nimia adfectatio. A pr.
Ὑπεραττικὸς, ὴ, ὸν, valde Atticus.
Ὑπεραυγάζω, fut. άσω, valde splendeo.
Ὑπεραυγὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, valde splendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγή.
Ὑπεραυξάνω, fut. ξήσω, supra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, supra modum augesco vel cresco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Thess. 1, 3. Hinc
Ὑπεραύξησις, ἡ, excessus, quod in re quaque superfluum est.
Ὑπεραύξω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τὰς ὑπεραυξομένας φυλάττεσθαι χρὴ, Andoc.
Ὑπεραυχέω, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραυχεῖν δὲ χρησότητι, Plat. Hinc
Ὑπεραυχὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, valde gloriosus, vel elatus.
Ὑπέραυχος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, idem.
Ὑπεραφρίζω, valde spumo.
Ὑπεράχθομαι, nimium succenseo, valde doleo, iniquissimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, superindignatus. Μάθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ὀπλάθε, Soph. El. 179.
Ὑπερβαθμὸς, ος, ὁ, ἡ, ὁ, supergrediens, immodicus. Ex ὑπὲρ, & βαθμός.
Ὑπερβαίνω, transgredior, prætergredior, transcendo, transeo; (2) excedo, supero, antecello, præsto; (3) prætereo, omitto, transmitto, non dico; ὑπερέβη, excessit, Ph aor. 2. Ὑπερβαίνειν τὰς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρος ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν κατασκάφῃ, Eur. Rhes. 111. δόμους, idem, Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, Psal. 18, 29.
Ὑπερβάλλῃ, 3. sing. præs. conj. act.
Ὑπερβαλλόντως, *Adv.* supra modum; excellenter, Ph. Ab
Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) supero, excello; (3) excedo, redundo, abundo, certo cum aliquo licitando, contra I ccor, ὑπερβάλλαν, nimius, Gl. Vet. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχῃ ὑπερβέβληκε, Heliod. Ἀλλ' ἐχ' ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, Arist. Eq. 886. Ὅπως μηδὲ βὶς ὑπερβαλῇ τὸ ἀληθειαν, Luc. Δέδοικα μὴ ζῶ γλίσχ' ὑπερβάλῃ κακεῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γε ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὰς πολεμίας, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτροις παῖδα, Soph. Trach. 593.
Ὑπερβασία, ας, ἡ, transgressio. Ab ὑπερβαίνω. Οἷσθ' οἷαι νέᾳ ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθεσι, Hom. Il. 23, 589.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, transitus.
Ὑπερβατέον, transiliendum, transgrediendum.
Ὑπερβατὸν, ὄ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præposterum. Ab eod.
Ὑπερβατὸς, ὴ, ὸν, q. d. qui transcendi seu transiri potest; (2) transgrediens, præstantissimus, superans. Ab eod.
Ὑπερβατῶς, *Adv.* in transitu, in transcursu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
Ὑπερβεβλημένως, *Adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβῇ, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇς, ab ὑπερβαίνω.
Ὑπερβλῆναι, *superare*, a. 2. inf. act.
Ὑπερβῇς, *transeas*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Ὑπερβιάζομαι, vi supero, Thuc.
Ὑπερβιάζω, traduco, trajicio.
Ὑπερβία, ας, ἡ, vis seu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, *vis*.
Ὑπέρβιον, *Adv.* ultra vires, per vim. Οὐ μὴν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι, Hom. Il. 17, 19. Ab
Ὑπέρβιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, omnem vim excedens, violentus; (2) generosus. Ex iisd.
Ὑπερβλαστάνω, valde ac latius germino.
Ὑπερβλήδην, *Adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβλύζω, fut. ύσω, supra modum scateo, seu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζουσι οἷον αἱ λῆναι, Chrys.
Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exsuperatio, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio; (3) de magnitudine quacunque cujusque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi causa, potest, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc v. c. malitiam potest? Ab ὑπερβάλλω. Hinc
Ὑπερβολικὸς, ὴ, ὸν, excedens, nimius.
Ὑπερβολικῶς, *Adv.* supra fidem.
Ὑπερβόρεος, ος, ὁ, ἡ, q. d. superborealis, superaquilonaris.
Ὑπερβριθὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, præponderosus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρίθω.
Ὑπερβρύω, supra modum plenus fum.
Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, exæstuo, exundo.
Ὑπεργάζομαι, fut. άσομαι, clam facio seu efficio; (2) subigo. Ὡι ὑπείργασμαι μὴ ἐν ψυχρῷ ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, id. Med. 871.
Ὑπεργαμία, ἡ, feræ nuptiæ. Ex γάμος.
Ὑπέργειος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui supra terram est. Ex ὑπὲρ, & γέα, *terra*.
Ὑπεργελοίος, ον, valde ridiculus.
Ὑπεργεμίζω, valde plenus fum.
Ὑπεργέμω, idem.
Ὑπεργηράσκω, valde senex fum.
Ὑπεργήρειος, valde senex. Ab
Ὑπέργηρος, ον, idem quod
Ὑπέργηρως, ως, ὁ, ἡ, ὁ, senex, decrepitus. Ex ὑπὲρ, & γῆρας.
Ὑπέργομος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, nimis onustus.
Ὑπεργράφω, superpingo.
Ὑπέργυιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, jugeri spatium excedens. Ex ὑπὲρ, & γυία.
Ὑπέδασυς, εος, ὁ, ἡ, ὁ, valde hirsutus.
Ὑπερδέα, acc. sing. *per Syn.* pro ὑπερδέᾳ ab ὑπερδέης. Ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας, Hom. Il. 17, 330.
Ὑπερδεὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, intrepidus. Ex δέος.
Ὑπερδείδω, fut. είσω, supra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδείδοικά ζε, Soph. Antig. 82.
Ὑπέρδειος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, supra modum gravis.
Ὑπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
Ὑπερδιξὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὸν, qui alterum, (ut hostem in prælio) circumvenit, aut superior est loco, viribus, *it.* locus ipse.
Ὑπερδεξίως, superiori loco, &c.
Ὑπερδιαλέγομαι, insuper colloquor, Lucian.
Ὑπερδιατείνομαι, supra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπέρδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem.
Ὑπερδικάω, ῶ, fut. άσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τῷ λόγῳ, Plato. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐδὲν ἄξιον μνήμης ἐπραξε, πλὴν ὅτι ποτε ὑπερεδίκησεν, Dio. Cass. Ab
Ὑπέρδικος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, supra modum justus, summe justus; (2) ultor. Ex δίκη.
Ὑπερδίκως, summo jure, summa æquitate; (2) contra jus & fas, Æsch.
Ὑπερδίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, ὁ, duos cubitos excedens.
Ὑπερδισκεύω, jaculando disco supero, metaph. longo intervallo supero.
Ὑπερδισυλλαβὸς, ὸν, duabus syllabis major. A συλλαβή.
Ὑπερδοκέω, ῶ, supra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, Philostr.
Ὑπερδράμωμεν, *supercurrimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδράμω.
Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex ὑπὲρ, & δυνάμαι.
Ὑπερέζομαι, supra sedeo.
Ὑπερεθέμην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.
Ὑπερειθίζω, subirrito, aliquantum irrito.
Ὑπερείδον, despexi. Τὰς μὲν ἐν χρόνῳ τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ἡρώϊνα) κατέπρησεν ὑπεριδὼν αὐτῷ, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερεῖδε τῶν κλῆσιν, ib. 12, 17.
Ὑπερείδω, f. είσω, suffulcio, fulcio, sustineo. Ὑπερείδων ὀρφνῶ κίαν, Plut.
Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῶν κεκομμένων νομίσματος ὑπερείπεν, Aristot.
Ὑπερείπω, subverto, expugno. Κοιλίῳ σ' ὑπέρεπλε σοδοῖτν, *Poët.* pro ὑπέρειπε, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκούοντων τὸ θράσος ὑπέρειπε. Appian. in Parthii.
Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερείδω.
Ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod
Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, sustentaculum. Ab ὑπερείδω.
Ὑπερεισικὸς, ὴ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.
Ὑπερέκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.
Ὑπερεκθεραπίνω, valde colo, vehementer gratiam capto.
Ὑπερέκκειμαι, in conspectu positus sum, promineo.
Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, desuper appendo.
Ὑπερεκπαίω, longe egredior, s. excedo.
Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto.
Ὑπερεκπρεσεῖ, *Adv.* supra modum.
Ὑπερεκπίπλω, exsupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπλαν εὐνοιαν, Greg. Nax.
Ὑπερεκπλήσσω, valde obstupefacio. Ὑπερεξεπλήξε ἐπ' αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μέγεθος ἐν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, Ælian. V. H. 1, 33.
Ὑπερέκπλωσις, εως, ἡ, excessus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικώτερον ἔχει τῶν ὑπερεκπλωσιν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπτω.
Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, 2 Cor. 10, 14.
Ὑπερεκτίνω, f. τίσω, solvo vel pendo pro.
Ὑπερέκλισις, εως, ἡ, depensio, Gl. V. A pr.
Ὑπερεκρέμομαι, supra modum averser, *Arct.*
Ὑπερεκφεύγω, insuper effugio.
Ὑπερεκχέω, ῶ, supereffundo.
Ὑπερεκχωρέω, supereffundor, superfluo, supereffluo. Ὑπερεκχωρούμενον (μέτρον) δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc
Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.
Ὑπερέλαφρος, ὁ, ἡ, ὁ, perlevis, valde levis.
Ὑπερελθὼν, a. 2. part. act. v. ὑπερέρχομαι.
Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.
Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, supra modum impleo; ὑπερέμπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, aor. 1. part. pass. Πεπλήσθαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσφορον γὰρ, Xen. Cyr. 1, 24. Ὑπερεμπιπλάμενοι ἡδυσμάτων νόσοις ἐπισπῶνται. Clem. Al. Strom. libr. 7.
Ὑπερεμφορέομαι, ἤσομαι, supra modum repleor, ingurgitor. Ὑπερεν-

Ὑπερήδοξος, ος, ὁ ἡ, valde glorioſus.
Ὑπερηυτίζω, ultra annum duro.
Ὑπερηυτιλὴς, ές, ὁ ἡ, pluſquam ſuffici ens.
Ὑπερίντευξις, εως, ἡ, interceſſio. P. deprecatio pro quo. *Ern.*
Ὑπερεντυγχάνω, convenio & compello, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26.
Ὑπερίξει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερίχω.
Ὑπερεξελδυσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπερεξέρχομαι.
Ὑπερεξαίρω, ſupra modum, valde extollo.
Ὑπερεξανθέω, efflorеſco.
Ὑπερεξαπατάω, valde decipio.
Ὑπερεξερύω, eximo, libero.
Ὑπερεξηκοντίτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Ab ἔτος.
Ὑπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui. Joſ. niſi ſcripſit ὑπεξίστ. *Ern.*
Ὑπερεπαινία, ᾶ, f. ήσω, f. έσω, valde. Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνησεν, Ariſt. Conc. 186. Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύπαζόν τε με, idem. Eq. 677. Τὸ δικαιον ὑπερεπαινέσας, Luc. Τοσούτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ὑποφαίνειν ζεαυτὸν, Luc.
Ὑπερεπαίρω, ſupra modum extolio. Τοῦτον τὸν κίνδυνον καὶ φόβον ὑπερεπαίρων. Appian. B. Civil. 1.
Ὑπερεπείγω, vehementiſſime urgeo, f. feſtino.
Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις πολεμίοις πολιτευθῆναι, Xen. Cyr. 6, 1.
Ὑπερεπλεόνασα, aor. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω.
Ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo. Χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μὴ ταύτης ὁ Κύρος, Ælian. V. H. 12, 1.
Ὑπερέρχομαι, ſupervenio, *Aret.* intervenio; (2) ſupero, trajicio.
Ὑπερεδίω, ſupra modum edo.
Ὑπερίχε, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπεξέχω.
Ὑπερδυδαιμονέω, ῶ, feliciſſimus ſum. Ἐμέλλησας δ' ὅτι σαυτῷ πρῶτον οἰκοθέντι ὑπερδυδαιμονεῖν ἀεὶ ἢ πολλάκις, Luc. Gall.
Ὑπερδυδοκίω, maxime celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὴ ὑπερδυδοκοῦντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν ὃ διαβεβλημένον, Plut.
Ὑπερδυδοκιμέω, idem.
Ὑπέρευκαιρος, multa opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum eſſe.
Ὑπερευπρεπῶς, valde honeſte.
Ὑπερθυμαίνω, magna lætitia adficio; ὑπερθυμαίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερθυμαίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, Luc. Gall.
Ὑπερικθαίρω, impenſe odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλάσσης κόμπας ὑπερεχθαίρει, Soph. Antig. 130.
Ὑπερεχόντως, præ cæteris, inprimis.
Ὑπερέχω, teneo ſuper aut ſupra, ſupra aliquid attollo; (2) emineo, ſupereminco, exſto; (3) præſto, ſupero. Ἀλκίλας ἠμέμφοι ὑπερέχοντας ἑαυτῷ, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρὼν τῷ Θεῷ ἢ ὑπερέχουσα πάντα νόν, ib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἐᾷ· εἶος τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τῆ ὀντλίσι, ſuſtinere, Ariſt. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερίχε νόος, Theog. 202. Καὶ ἦν ὑπερέχει σε χύτραν πλέαν, Ariſt. Eq. 1170.
Ὑπερίψω, valde coquo. Ex ὑπὲρ, & ἕψω, coquo.
Ὑπερζεσις, εως, ἡ, vehemens efferveſcentia. Ab ὑπερζέω.
Ὑπέρζεος, ος, ὁ ἡ, vehementer efferveſactus. Ab eod.
Ὑπερζέω, ῶ, ſupra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ παφλάζει — ὑπερζέων, Ariſt. Eq. 916.
Ὑπέρζωος, ος, ὁ ἡ, ſuperſtes. Ex ζωή.
Ὑπερηδέως, *Adv.* perlubenter.
Ὑπερηδὴς, ες, ὁ ἡ, ſuaviſſimus, jucundiſſimus. *Adv.* ὑπερήδιστα, lubentiſſime.
Ὑπερήδω, fut. ήσω, ſupra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήδεσθη. Ἡ μὲν ἐυχροια ζέ τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, Baſil. Ὁ δ' ὑπερηδεῖς αὐτῷ τῇ χρησότητι, Ælian. 1, 30.
Ὑπερήλιξ, κος, ὁ ἡ, qui ætatem florentem exceſſit.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præſtiſtutum diem prætergreditur, quo debitum ſolvere, aut aliud quid præſtare debuit, fœnus pro debito ad diem non ſolutum. Ex
Ὑπερήμερος, ος, ὁ ἡ, q. d. ſupergrediens diem præſtitutum, ſeu condictum, qui intra diem non ſolvit debitum, vel implet, quod promiſit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præſtitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex ἡμέρα.
Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς.
Ὑπέρημος, ος, ὁ ἡ, ſæpe deſertus, non valde habitatus.
Ὑπερηνορία, ἡ, ferocia, inſolentia, *inpr.* e fiducia virium.
Ὑπερηωρέω, ſupra modum virilis & fortis ſum; (2) ferocio, ſuperbio. Μυησῆρες ὑπερηωρέοντες, Odyſſ. 2, 266. Ab
Ὑπερηώρ, ορος, ὁ ἡ, valde virilis, fortis; (2) ſuperbus, ferox. Ex ἀνήρ.
Ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. Ab
Ὑπερηφανθόμαι, Baſil. idem quod
Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco; (2) effero, vel ſuperbe effero; (3) contemno, faſtidio, vel ſuperbe contemno. Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Il. 11, 693. Ab
Ὑπερηφανὴς, ὲς, ſuperbus, arrogans.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtidium. Ab
Ὑπερήφανος, ος, ὁ ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri; (2) *ſubſt. cum gen. in maſc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.
Ὑπερηφάνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter.
Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum reſono; (2) ſono pleniore ſupero vel vinco.
Ὑπερθαλάσσιος, ον, ultra marinus, ap. Herod. ὑπερθαλασσαῖος.
Ὑπερθαρρέω, præfidens ſum, forti animo ſum.
Ὑπερθαυμάζω, ſupra modum demiror. Τῶ καλλεῖ ὑπερεθαύμαζε, Heliod. ἦ ἄνδρα, Ælian. V. H. 12, 49.
Ὑπερθε, ſive ὕπερθεν, *Adv.* deſuper, ſuperne, in ſuperiore parte, ſupra. Ab ὑπέρ.
Ὑπερθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc
Ὑπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.
Ὑπερθεματισμὸς, ὃ, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii.
Ὑπερθεματιστὴς, ὃ, ὁ, licitator. Ab eod.
Ὑπέρθεος, ος, ὁ ἡ, qui eſt ſupra-Deum.
Ὑπερθεραπεύω, impenſe nimis curo, colo. Καὶ τἄλλ' ὑπερθεραπεύσασα, Heliod.
Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio; (2) tranſitus per excelſa, tranſcenſus; (3) dilatio, procraſtinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) ſuperl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.
Ὑπερθετικὸς, ἡ, όν, ſuperlativus. Ab eod.
Ὑπερθετικῶς, ſuperlative.
Ὑπερθέω, f. θεύσομαι, præcurro, ultra curro, Plato.
Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορᾷ φίλας, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν ᾧ δώσω τῇδε ὑπερθανεῖν χθονὶ, id. Ph. 1005.
Ὑπερθορεύω, ſuperfilio, tranſilio; ut hinc ſit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρθορεν ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Ταφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι δ' ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὁρυκτὴν, ib. 8, 179.
Ὑπέρθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.
Ὑπερθορυβέω, ſupra modum tumultuor.
Ὑπερθρασύνομαι, ſupra modum audax ſum, inſolens.
Ὑπερθρώσκω, ſuperſilio, in altum ſalio.
Ὑπερθυμέομαι, ἦμαι, totis animi viribus incumbo.
Ὑπερθύμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.
Ὑπέρθυμος, ος, ὁ ἡ, valde animoſus, magnanimus.
Ὑπερθύμως, animoſe.
Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen ſuperius, ſuperliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.
Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ὑπεριάχω, clamore alios ſupero.
Ὑπεῖδὼν, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.
Ὑπέικων, ος, ὁ ἡ, plus quam ſufficiens.
ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.
Ὑπερικλαίνομαι, valde geſtio pedibus, ſ. ſubſulto. Hom.
Ὑπέκνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρικος, ος, ὁ ἡ, nimium purgatus ſeu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰκέω.
Ὑπερικονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro Ὑπερικονίδης.
Ὑπερίκονος, ab Ὑπερικονίδης.
Ὑπερίπλημι, ſupervolo, ſuperne volo.
Ὑπείσαμαι, tueor, protego. Ἄς φίλος τις ἀνὴρ ὑπείσεται, Soph. El. 190.
Ὑπειδμέω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) iſthmum ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμός.
Ὑπερισθμίζω, idem.
Ὑπείσαρ, ορος, ὁ, ſupra modum ſciens.
Ὑπερίσαμαι, tueor, protego.
Ὑπέρισχνος, ον, valde tenuis.
Ὑπερισχύρος, ὰ, ὸν, robuſtiſſimus, prævalidus.
Ὑπερισχύω, f. ύσω, prævalidus ſeu præpotens ſum, prævaleo, Theophr.
Ὑπείχω, emineo, exſto; (2) ſuperior ſum, ſupero, vinco, prævaleo.
Ὑπείων, ονος, ὁ ἡ, ſupergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰάν.
Ὑπερκαχάζω, f. άσω, effuſe cachinnor.
Ὑπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc
Ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρκαιρος, ον, intempeſtivus.
Ὑπερκάθημαι, ſuperior ſum, ut v. c. domina ancillis.
Ὑπερκακέω, ῶ, malo ſuccumbo. P. κακόν, multis malis affligo. *Ern.*
Ὑπερκαλλὴς, ές, ὁ ἡ, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ, & κάλλος.
Ὑπέρκαλος, ος, ὁ ἡ, idem.
Ὑπεκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus ſum. Ὑπεκάμνειν τέκναν, Eur. I. Au. 942. Μήτ' ἐμοῦ ὑπερκάμνειν τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, id. Bac. 962.
Ὑπερκαταβαίνω, tranſcendo. Οἳ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50.
Ὑπερκαταγέλαστος, ος, ὁ ἡ, valde ridiculus.
Ὑπερκατάκειμαι, ſuperdiſcumbo, ſupra aliquem diſcumbo.
Ὑπερκατάλληλος, ος, ὁ ἡ, in quo in fine ſyllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.
Ὑπερκατηφὴς, ές, ὁ ἡ, ſupra modum triſtis.
Ὑπερκαχλάζω, efferveſcere facio, Lucian.
Ὑπέρκειμαι, ſuperjaceo, ſuperpoſitus ſum, Gl. V. ſupercubo.
Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab
Ὑπερκερόω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hoſtes claudo. Ὅταν ἦδε ὑπερκεράσασι τὰς πτολεμίας βάλωνται, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, cornu. Unde
Ὑπέρκηρος, valde cornutus.
Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.
Ὑπερκιδεωδέω, periclitor pro. Ἦδη γάρ τις καὶ ὑπερκινδύνῳ ὑβρίσει τῷ ἐχθρᾷ, Chryſ.
Ὑπερκλακδάω, ſupra modum adulor, adulando ſupero.
Ὑπερκομίζω, inſuper ingero.
Ὑπερκομπος, ος, ὁ ἡ, ſupra modum jactabundus.
Ὑπερκόμπως, *Adv.* cum magna jactantia.
Ὑπέρκοπος, ος, ὁ ἡ, ſupra modum laſſatus, valde defeſſus; (2) inſolens, ſuperbus, pro ὑπέρκομπος, metri cauſa, P. nimis moleſtus; (3) nimis prægravans. *Ern.* Ὑπέρκοπον μεδὲν ποτ' ἔσπῃς αὐτῷ ἐς θεὸς ἔπος, Soph. Aj. 128.

Ὑπερκόπλω, f. ψω, ſupero, ſuperſcando, ſupervehor.

Ὑπερκορίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi

Ὑπερκορέω, exſaturo. Οὔτε γὰρ ἂν πολύτε δυμὸν ὑπερκορέσαις, Theog. 1154.

Ὑπερκορὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum ſatur. Ex ὑπὲρ, & κόρος.

Ὑπέρκορος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερκόρως, ſatis ſuperque. A præc.

Ὑπερκορύφωσις, ἡ, vertex, caput cujuſque rei, ut capita extorum.

Ὑπερκόσμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. ſupramundanus, qui eſt ſupra mundum. Ex κόσμος.

Ὑπερκοσμίως, *Adv.* ſupra mundum.

Ὑπέρκοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde iratus.

Ὑπερκότως, *Adv.* magna cum ira. A pr.

Ὑπερκρατέω, ſupero, ſuperior ſeu firmus ſum.

Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμαννύω, ſuper vel ſupra ſuſpendo. Τὰν (ἅταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Ol. 1, 91. Ἀυτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς χεῖρας ὑπερκρέμαται, Theog. 1016.

Ὑπερκλάομαι, f. ήσομαι, aor. 1. ὑπερεκλησαμην, abunde poſſideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκλήσω, Soph. El. 219.

Ὑπερκυδάνται, acc. ſing. ab

Ὑπερκυδας, αντος, ὁ, gloria eminens, ſumma gloria inſignis. Ex ὑπὲς, & κύδος.

Ὑπερκυδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ὑπερκύπλω, futur. ψω, caput profero ad proſpiciendum. Gl. Vet. exſupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὄρος ὑπερκύψαντες, Heliod.

Ὑπερλαλέω, nimis loquax ſum.

Ὑπέρλαμπρος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde ſplendidus & illuſtris, admodum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illuſtris.

Ὑπερλαμπρύομαι, præ cæteris clareſco, glorior, Xen.

Ὑπερλάμπω, præluceo, præradio, i. e. fulgore ſupero, ſuper alios clarus & conſpicuus ſum.

Ὑπέρλεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum tenuis, pertenuis.

Ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.

Ὑπερλυπέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, ſupra modum contriſtor.

Ὑπερμαζάω, ῶ, ſupra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia ſaturitate laſcivio, petulans ſum ex nimio delicatarum mazarum eſu, petulans ſum, exturgeſco; (2) turgidiores habeo mammas.

Ὑπερμαίνομαι, ſupra modum inſanio, vehementer furo.

Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor ſuper. Ἦτοι φιλῆσα γῆς ὑπερμαντεύσῃ. Eur. Ion. 432.

Ὑπέρμαργος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum inſanus.

Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τῶδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Soph. Aj. 1363. Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1205. Ab ὑπέρμαχος.

Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.

Ὑπέρμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex iiſd.

Ὑπέρμεγας, idem quod

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum magnus, maximus, immenſus. Gl. Vet. amplus. Ex ὑπὲρ, & μέγεθος.

Ὑπερμεθύσκομαι, ſupra modum inebrior.

Ὑπερμμέα, acc. ſing. ab ὑπερμμής.

Ὑπερμμήτης, ες, ὁ, viribus præpollens, perrobuſtus. Ab ὑπερμενής.

Ὑπερμμήω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & ſupero; (2) ſuperbio, ſuperbus ſum. Ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον, Odyſſ. 19, 62. Ab eod.

Ὑπερμμής, ές, ὁ ἡ ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. Ex ὑπὲρ, & μμος.

Ὑπέρμετρος, ος, ὁ ἡ ἡ, menſuram excedens. Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. ſuperpondium. Ex ὑπὲρ, & μέτρον.

Ὑπερμέτρως, *Adv.* ſupra modum.

Ὑπερμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, prælongus, ſupra modum longus; (2) prælatus. Ex μῆκος.

Ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, ap. Athen.

Ὑπέρμορα, præter vel ſupra fatum; Hom. Il. 2, 155. Ex ὑπὲρ, & μοῖρα.

Ὑπερνέφελος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπὲρ, & νεφέλη.

Ὑπερνεφέω, ῶ, ſupra nubes me effero.

Ὑπερνεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nubes ſuperans. Ex ὑπὲρ, & νέφος.

Ὑπερνεωλκέω, vel ὑπερνεολκέω, ῶ, idem quod ὑπεριδρύω.

Ὑπερνήχομαι, ſupernato.

Ὑπερνικάω, ῶ, victor ſum, longe ſupero. Gl. Vet. ὑπερνικᾶ, exſupero; ὑπερνικηθεισῶν, ſuperatis, Ph. a. 1. part. paſſ. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37.

Ὑπερνοέω, ultra cogito, inſuper cogito.

Ὑπερνοτιος, ον, ultra auſtrum ſitus.

Ὑπερξανθίζω, valde flavus ſum, de comis.

Ὑπερξηραίνω, valde, prorſus exſicco, ὑπερξηραίνομαι, prorſus exareſco.

Ὑπερξηρασία, ἡ, nimia ariditas.

Ὑπέρξηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum aridus vel ſiccus, aridiſſimus.

Ὑπερογκος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum tumidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) ſuperbus, valde faſtuoſus, Gl. Vet. inflatus, turgidus, ſuperbus.

Ὑπεροιδάινω, idem quod

Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumeſco.

Ὑπεροικέω, habito ſupra aliquem, *it.* trans aliquem locum. Ὑπεροικέειν τινέων, Herodot. τύτοις, id.

Ὑπεροικοδομέω, inædifico, ſuperſtruo.

Ὑπεροικος, ος, ὁ ἡ ἡ, in ſuperiori parte domus habitans.

Ὑπεροιμαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me ſentio.

Ὑπεροίομαι, ſagitta ſupero.

Ὑπερολβος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuperbeatus.

Ὑπερομβία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπὲρ, & ὄμβρος.

ΥΠΕΡΟΝ, τὸ, piſtillum.

Ὑπερόξυς, ος, valde acutus.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtus, & in pl. Ἧις ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ἀλεύῃ, Hom. Il. 1, 205. Ab ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλίζομαι, audax ſum, audacter aliquid facio; (2) ſuperbio, inſolefco, per inſolentiam noceo. Οὐκ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο, Odyſſ. 17, 288.

Ὑπέροπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus virtus & robur omnia arma ſuperat, audax, temerarius. Ex ὑπὲρ, & ὅπλον.

Ὑπεροπτάω, ῶ, ſupra modum torreo.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, contemptor, qui ſuperbe contemnit & deſpicit, Gl. V. faſtidioſus, arrogans. Σημείων ὑπερόπτης, Appian. B. Civil. 2. Ab ὑπερόπτομαι. Hinc

Ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, qui contemnere & ſuperbe deſpicari ſolet, Gl. Vet. ſuperbus, faſtidioſus.

Ὑπεροπτικῶς, *Adv.* more eorum, qui deſpicantur & ſuperbe contemnunt, Ph. inſolenter.

Ὑπερόπτιος, α, ον, ſuperbus, faſtuoſus.

Ὑπερόπτομαι, deſpicio, deſpectui & contemptui habeo.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpicientia, contemptus. Ab

Ὑπεροράω, ῶ, ultra, ſeu ulterius adſpicio; (2) contemno, negligo, poſthabeo, nihili facio, Gl. V. ὑπιροῶ, deſpicio, ſperno; ὑπεροραθεὶς, ſpretus, aor. 1. part. paſſ. Αὐτὸς ᾧ πάντα τἀνθρώπινα ὑπεροράσα πρὸς τιὼ παρὰ τῷ Διῶν Συμβελίαν, Xen. τῷ νόμων, id. Οὔτε φθῆναι ἂν ποτέ τις ὑπεροράσῃ ὑπ' αὐτῆ, M. Anton. 1, 12.

Ὑπεροράω, ῶ, f. ἰσω, extermino, limitibus & finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τ. ἀνδρα τ. πόλιος, Greg. Ab eod.

Ὑπερόριος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ultra ſeu extra fines eſt, exterus, qui eſt e regione ultra ſeu extra fines noſtros ſitus; (2) peregrinus, inuſitatus. Ex ὑπὲρ, & ὅρος.

Ὑπερορος, ὁ ἡ ἡ, qui non die conſtituta ſolvit, quod debet, Sch. Ariſt. *ſed leg. videtur,* ὑπερήμερος.

Ὑπερόροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra tectum ſeu cameram eſt. Ex ὑπὲρ, & ὄροφος.

Ὑπερόρρωδέω, ῶ, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερόρρωδέω' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. pro ὑπερεροῶντας, ab ὑπεροράω.

Ὑπερος, ου, ὁ, piſtillum; idem quod ὕπειρον.

Ὑπερουράνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra cœlos eſt; (2) cœleſtis.

Ὑπερούσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſupra eſſentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex οὐσία. Hinc

Ὑπερουσίως, *Adv.* ſupernaturaliter.

Ὑπεροφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia tollo. Ab

Ὑπέροφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, ſuperciliofus, qui elato ſupercilio eſt, ſuperbus.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, ſummitas, excellentia, eminentia, qua aliis ſuperiores ſumus. A ὑπερέχω. Hinc

Ὑπεροχικος, ὴ, ὸν, eminens, princeps, præſtantiſſimus.

Ὑπέροχος, ος, idem.

Ὑπερόχως, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens.*

Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, deſpicientia, contemptus, ſuperbia & faſtidium, quo quis cæteros præ ſe contemnit. Ab ὑπερόπτομαι. Unde

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, admodum glacie conſtrictus. Ex ὑπὲρ, & πηγνύω.

Ὑπερπαθῆτε, 2. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑπερπηδᾶτε, ab ὑπερπηδάω.

Ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior & commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἅρπασον νεκρῶ ξίφος, Eur. Ph. 1405. Ex πάθος.

Ὑπερπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra perturbationes eſt, qui perturbationibus dominatur. Ex iiſd.

Ὑπερπαίω, ſuper egredior, ſupero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, Luc.

Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, ſupra modum ferveo, ebullio.

Ὑπερπαχύω, ſupra modum pinguefacio, ſeu craſſum reddo.

Ὑπέρπαχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum craſſus, pinguis, obeſus.

Ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω.

Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto ſuper vel ultra; (2) ultra ſcopum jacio.

Ὑπερπέπλω, f. ψω, ſupra modum concoquo.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo, vehementer exundo. Οὗ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4.

Ὑπερπερισσὸς, ὴ, όν, ſupra modum abundans.

Ὑπερπερισσῶς, *Adv.* ſupra modum, abundanter.

Ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.

Ὑπερπέτης, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſupervolat, vel ſuperne volat. Ab

Ὑπερπέτομαι, ſupervolo, ſuperne volo.

Ὑπερπηδάω, ῶ, fut. ήσω, tranſilio.

Ὑπερπιαίνω, ſupra modum pinguefacio, vel pinguem & obeſum reddo; ὑπερπιαίνομαι, pinguefio.

Ὑπέρπικρος, ον, valde amarus.

Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.

Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν πᾶσιν ἂν ἡ ζῶμα ἡ γάμας Σφᾶλειν, Xen. Cyr. 8, 51.

Ὑπερπίπλω, excedo, ſupero; (2) præterlabor, prætereo.

Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, ſuperabundo. Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 2 Tim. 1, 14.

Ὑπερπλέω, præter navigo, nave ſupero.

Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Paſſ.* etiam de intemperantia cibi & potus.

Ὑπερπλημ-

Ὑπερπλημμυρίω, ῶ, inundo, Gl. Vet.
Ὑπερπλησ, ſuperimpleo, Gl. V.
Ὑπερπλούσιος, ε, ὁ ἡ ὀ, admodum dives.
Ὑπερπλουτία, divitiis abundo, ditiſſimus ſeu prædives evado, Ariſt. Plut. 354.
Ὑπέρπλουτος, ὁ ἡ ὀ, prædives.
Ὑπέρπολυς, ὁ, valde multus.
Ὑπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τῦδ' ὑπερπονεμβῆναι θανεῖν πρόδηλος, Soph. Aj. 1327.
Ὑπέρπονος, ε, ὁ ἡ ὀ, nimio labore feſſus.
Ὑπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit. A πόντος.
Ὑπερπτάομαι, v. ὑπερπτωτ.
Ὑπερπρεσβέσμιος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui præſtitutum diem exceſſit.
Ὑπερπροθυμέομαι, prægeſtio, Gl. V.
Ὑπέρπυκνος, ε, ὁ ἡ ὀ, prædenſus, Gl. V.
Ὑπερπυπάζω, f. άσω, demuleeo poppyſmate, Ariſt. Eq. 677.
Ὑπερπυρίαω, ῶ, magis ſudo. Ὀδὶ ϗ δείσας ὑπερπυριάσῃ μᾶλλον, Arin. Ran. 309.
Ὑπέρπυρος, ε, ὁ ἡ ὀ, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. A πῦρ.
Ὑπερπωτόομαι, ſuper volo. Οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες, Theocr. 15, 120.
Ὑπερῤῥάγην, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπορῥήγνυμι.
Ὑπερσαρκέω, admodum carnoſus fio; (2) ſupra modum corpulentus evado, Dioſc. Ex ὑπὲρ, & σάρξ.
Ὑπερσαρκίζω, idem.
Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excreſcentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.
Ὑπερσεμνος, ον, valde gravis, magnificus.
Ὑπερσεμνύω, immodicis laudibus adficio.
Ὑπερσκελὴς, ές, ὁ, ἡ, ὀ, qui cruribus eſt grandioribus. Ex ὑπὲρ, & σκέλος, crus.
Ὑπέρσκληρος, ὁ ἡ ὀ, prædurus.
Ὑπερσοφιστὴς, οῦ, ὁ, excellens artifex.
Ὑπέρσοφος, ε, ὁ ἡ ὀ, ſupra, quam dici poſſit, ſapiens.
Ὑπερσπουδάζω, ſupra modum ſtudeo. Ὑπερεσπουδακέναι φῶσι τὸν ἀναίρεσιν τῆς τηλικύτου, Luc. de Gymnaſ.
Ὑπερσπάω, defendo, propugno.
Ὑπερστρωννύω, ſeu υμι, ſuperinſterno.
Ὑπερσωφελικὸς, ὴ, ὸν, plus quam perfectus.
Ὑπερτείνω, emineo, emico, exſto; (2) protendo, ſuperextendo.
Ὑπερτέμνω, fut. άσω, ſuperficie tenus ſulcum produco, non alte terram moveo atque proſcindo, Theophraſt. Ab
Ὑπέρτατος, η, ον, ſupremus, ſummus, altiſſimus; (2) maximus, *Superl.* ab ὑπὲρ.
Ὑπερτείνω, ſupra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, & ὑπερτείνομαι, extollor ſupra vel ultra; (2) ſupero, excedo; (3) tenſus ſum ſupra vel ſuper. Ἔνθ' ὑπερτείνας πύλας λάθρᾳ διήμησ' Ἰφιγένης παρηΐδα, Eur. El. 1037. Ἀχιλῆς ὑπερτείνασα φωνήσας ᾠδάς, id. Med. 1291. Σῶμα δ' ὑπερτέτα ται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλε, Dion. Πῤ. 18.
Ὑπερτίλεος, vel ὑπερτέλεος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem quod
Ὑπερτελὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, & τέλος.
Ὑπερτίλλω, f. ελῶ, orior & exſiſto ſupra alios, ſuperemineo. Ὅς τὰς ὑπερτείλαντας ἐν ναίαις ποτὲ Σπαρτὰς ἄνακλας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο, Eur. Ph. 1015.
Ὑπέρτεινος, ές, ὁ ἡ ὀ, tenſus vel tendens; (2) altus, ſublimis, eminens. Ab ὑπέρτεινω.
Ὑπερτελέω, ſuperior ſum.
Ὑπερτεράτερος, έρα, ερον, ſuperior.
Ὑπερτερία, ας, ἡ, contabulatio; (2) ſtorea ſuperior. Ab ὑπέρτερος.
Ὑπερτερίης, gen. ſ. *Ion.* pro ὑπερτερίας.
Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, major, potior, *Compar.* ab ὑπὲρ.
Ὑπέρτεχνος, ε, ὁ ἡ ὀ, valde artificioſus. Ex ὑπὲρ, & τέχνη.
Ὑπερτήκω, colliqueſacio.
Ὑπερτήρ, ῆρος, ὁ, & ὑπερτήριον, τὸ, pars currus. Ab ὑπὲρ.
Ὑπερτιθέμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab
Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuperimpono, ſuper attollo, præpono; (2) & ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino. Ὑπερθέντες τὸ ἄροτρον, Plut.
Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum honoro, ſupra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτιν ἔκρυπτον αὐτὸν; Soph. Antig. 290.
Ὑπερτίμιος, ε, ὁ ἡ ὀ, pretii magnitudine modum excedens, qui magni pretii eſt & carior. Ex ὑπὲρ, & τιμή.
Ὑπέρτολμος, ον, valde audax.
Ὑπεροτοξόσιμος, ον, qui ſagitta ſuperari poteſt.
Ὑπέρτονος, ε, ὁ ἡ ὀ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπτείνω.
Ὑπερτρηχίζω, admodum hircum oleo.
Ὑπερτρίχω, ſupercurro; (2) tranſcurrendo depopulor. Ἄκρῳ γὰρ πεντίλῳ ἐχ ὑπερεδράμομεν, Theog. 620. νόμιμα θεῶν, Soph. Antig. 461.
Ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres ſyllabas habens.
Ὑπερτρυφάω, ſupra modum delicior, luxurior, inſoleſco.
Ὑπερυγραίνω, ſuperhumecto.
Ὑπέρυδρος, ε, ὁ ἡ ὀ, admodum aquoſus, aqua inter cutem collecta diſtentus & ſuffuſus. Ex ὑπὲρ, & ὕδωρ.
Ὑπερυθριάω, fut. σω, ſubrubeo, rubore ſuffundor. Ἀλλ' Ἰασω μήν τις ἀκολουθῆσ' ἅμα ὑπερυθριάσει, Ariſt. Plut. 701.
Ὑπέρυθρος, ε, ὁ ἡ ὀ, ſubruber, aliquantulum ruber, Gl. V. rubidus.
Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ή, όν, laudibus ſuper omnia evectus vel evehendus.
Ὑπερύπιος, ὁ ἡ ὀ, valde ſupinus.
Ὑπερύψηλος, ε, ὁ ἡ ὀ, ſupra modum excelſus, excellentiſſimus.
Ὑπερυψόω, ſupra alia extollo, ſupra modum extollo & eveho, Gl. V. exalto. Διὸ ϗ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9.
Ὑπερύψωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act.
Ὑπερφανὴς, ές, valde conſpicuus.
Ὑπερφαίνομαι, q. d. ſuperappareo, appareo vel conſpicior ſupra, ſuperemineo; (2) illuceſco. Ὑπερεφάνησαν τῇ λόγῳ, Thuc. Hinc
Ὑπερφανὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, v. ὑπερφαής.
Ὑπερφαλαγέω, ῶ, longe extendo aciem ſ. cornua. Ἐξελθέτω γὰρ ὁτιπλεῖστον ὑπερφαλαγήσας τῷ σῷ στρατεύματος, Xen. Cyr. 6, 23. Ab ὑπὲρ, & φάλαγξ.
Ὑπερφερέστατος, præſtantiſſimus; ὑπερφερέστερος, præſtantior. Ab
Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, præſtans, qui excellit. Ab ὑπὲρ, & φέρω.
Ὑπερφερέτης, ου, ὁ, Feretrius, *Epith.* Jovis, Dion. H.
Ὑπερφέρω, f. ὑπάροίσω, fero ſuper, vel ultra, tranſveho; v. c. per iſthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præſto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρεις τόλμᾳ τε τόλμαν, ϗ λόγῳ χρησῷ λογον, Eur. Her. 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσί χῃ πολὺ, Ælian. V. H. 1, 3.
Ὑπερφθέγγομαι, fut. ξομαι, q. d. ſono ſupra alium, ſono clarius, clariorem ſonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν χελιδὼ ὑπερφθέγξει, Heliod.
Ὑπερφίαλος, ε, ὁ ἡ ὀ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinoſus; item ſuperbus, arrogans, inſolens, it. immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde naſci ſolet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.
Ὑπερφιάλως, *Adv.* fœdifrage, more eorum, qui ſunt fœdifragi; (2) ſuperbe, arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.
Ὑπερφιλέω, ῶ, fut. ήσω, ſupra modum amo. Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 15.
Ὑπερφιλοσοφέω, philoſophor de aliqua re.
Ὑπερφιλότιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui ſupra modum honoribus ſtudet, nimium ambitioſus.
Ὑπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.
Ὑπέρφλοιος, ε, ὁ ἡ ὀ, extra corticem ſitus.
Ὑπερφλύζω, f. ύσω, efferveſco, inundo.
Ὑπερφοβέομαι, ῶμαι, in ſummo timore verſor. Ὑπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ὑποθάνοι, Xen. Cyr. 1, 14. Ab ὑπέρφοβος.
Ὑπέρφοβος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui valde timet, meticuloſus.
Ὑπερφορέω, fero ſuper, ut ventus fert nivem, v. c. ſuper vias.
Ὑπερφρίσσω, fut. ξω, ſupra modum horreo. Ὑπερέφριξεν μεταξὺ ἀκέων τῶν ἐπῶν, Luc.
Ὑπερφρονέω, ῶ, fut. ήσω, ἡ, ὀ, arrogantior, ſuperbior. Ab ὑπέρφρων. Unde
Ὑπερφρονέω, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco, ſuperbio; (2) plus ſapio, admodum vel ſupra modum ſapio; (3) contemno, deſpicio, Gloſſ. Vet. ὑπερφρονῶ, amplius ſapio, ſperno. Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, Eurip. Bac. 1327. Τῶν μὴ ἔξωθεν φροσπιπτόντων, ἀλγεινῶν τε ϗ ἡδέων, πάντων ὑπερφρονεῖ, Heliod. νεῦμα ϗ βωλὴ τινος, id. Hinc
Ὑπερφρόνησις, ἡ, contemptus.
Ὑπερφρόνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter.
Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, inſolentia. Ab eod.
Ὑπερφυΐα, ἡ, genus harmoniæ.
Ὑπέρφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, q. d. qui mente modum ſuperat, ſuperbus, arrogans; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ, & φρήν.
Ὑπερφυᾶ, acc. ſ. pro ὑπερφυέα, ab
Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, naturæ modum excedens, mirum in modum excellens aut inſignis; (2) valde admirandus, inſignis, Gl. Vet. ingenioſus, vehemens, amplus, ingens, copioſus; (3) *ſed & in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. Ex ὑπὲρ, & φυή.
Ὑπέρφυμι, ſupernaſcor, ſupero.
Ὑπερφύομαι, valde creſco.
Ὑπερφυσόομαι, ωμαι, ſupra modum inflor, & efferor.
Ὑπερφυῶς, *Adv.* excedendo conſuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυὴς.
Ὑπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.
Ὑπερφωτος, ον, prælucidus. A φῶς.
Ὑπερχαίρω, ſummopere lætor. Ἱππέων μανθάνων ὑπερέχαιρεν, Xen. Cyr. 1, 11. δώροις, Eur. Med. 1168. Hinc
Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, ſupra modum hilaris ſeu lætus ſum.
Ὑπερχαλάω, demitto e ſuperiori loco, v. c. per funem.
Ὑπερχειλὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, qui ſupra labia eſt, qui labra excedit, redundans, exſuperans. Ex ὑπὲρ, & χεῖλος.
Ὑπέρχειλος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iiſd.
Ὑπερχέω, ſuperfundo, ſuperfuſione obruo.
Ὑπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) inſolentia & petulantia modum ſupero. Ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλάσσης κακῆς, Soph. Trach. 285.
Ὑπερχολάω, ῶ, valde biliоſus ſum, vehementer iraſcor.
Ὑπέρχολος, ε, ὁ ἡ ὀ, admodum iratus. Ex ὑπὲρ, & χολή.
Ὑπέρχομαι, ſubeo, incedo ſub; (2) obſequioſe colo, Gl. V. ebrepo. Ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, Soph. Phil. 1219. Οὐ γὰρ τις ἔστ' ὅς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, Eurip. Hipp. 1092. Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα πανικίλως δ' ὑπήλθες ἐν λόγοισιν, Ariſt. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχει, Soph, El. 934.
Ὑπέρχρεως, ω, ὁ ἡ ὀ, qui ſupra facultates debet. Ex ὑπὲρ, & χρέος.
Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.
Ὑπέρχρονος, ε, ὁ ἡ ὀ, omne tempus exſuperans.
Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effuſio immodica, inundatio. Ab

Ὑπερχύω, fu. erfundo.
Ὑπερχωρέω, ſupero, ſuperſcando.
Ὑπέρψυχρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum frigidus.
Ὑπερψύχω, valde refrigero.
Ὑπερῴα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.
Ὑπεραδυία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ex ὑπὲρ, & ὀδυνάω.
Ὑπεραίω, retrocedo, regredior. Ὑπεράησαν ὑπὸ οἱ ἵπποι, Il. 8, 122.
Ὑπεράησαν, 3. pl a. 1. ind. act.
Ὑπεραίωθεν, Adv. ex ſumma ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπεραίος.
Ὑπεράϊον, ε, τὸ, v. ὑπερῷον.
Ὑπεραῖος, α, ον, qui in ſumma ædium parte eſt. A pr.
Ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum ſitus.
Ὑπερωνέομαι, ἤσομαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.
Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens.
Ὑπερῷον, ε, τὸ, ſumma ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph.
Ὑπερῷος, α, ὁ ἡ ἡ, v. ὑπερῴος.
Ὑπέρωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui exceſſit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ, & ὥρα, *tempus*.
Ὑπερώσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſanctiſſimus, maxime ſanctus, Ex ὑπὲρ, & ὅσιος.
Ὑπερωτάω, clam interrogo, Dem.
Ὑπεσπλωισμένος, η, ον, ſplenio utens, ſplenio devinctam habens aliquam corporis partem. A Σπλώιον.
Ὑπεσσεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέσσῃ, ab ὕπειμι.
Ὑπέσαν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέσχω, vel 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπέσησαν, ab ὑφίσημι.
Ὑπέση, 3. ſ. aor. 2. ind. act.
Ὑπεσελάμην, aor. 1. ind. med. v. ὑποσέλλω.
Ὑπεσι, 3. ſ. præſ. ind. act. v. ὕπειμι.
Ὑπέστρεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ὑποστρέφω.
Ὑπέστρεψαν, *reverſi ſunt*, 3. pl. a ſeq.
Ὑπέστρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ὑπέσχεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑπέχω.
Ὑπέσχετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. ὑπισχνέομαι.
Ὑπέσχημαι, *ſum pollicitus*, perf. indic. paſſ.
Ὑπεστάλησαν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi ὑποστάσω.
Ὑπέταξε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 1. indic. act.
Ὑπεύδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eſt in tranquillo, vel ſubtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑποδδιος ἔιης, Aratus, 990.
Ὑπεύθυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, ſons, nocens, Ph. Ex ὑπὸ, & εὐθυνάω.
Ὑπέφθη, 3. ſ. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.
Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, ſuppono, ſubmitto; (2) ſuſtineo, ſuſtento, vel ſubeo. Οὔ ποτε δίκην ὑφέξω ζωὸς' ἐμὸν καθυβρίσας, Eur. El. 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, Pind. Ol. 2, 99. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ ζῶν κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν, Ariſt. Θεσμ. 203. Τῶν δίκην ὑφέξομεν ἐν ζοΐσι χαλεποῖς, Eurip. Andr. 359. Ἔδρασεν ἔδεν, ὧν ὑπέχετο, promiſit, id. Ph. 485.
Ὑπήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, morigerus, ſubjectus; dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔοθ' ὑπήκοα, Ariſt. Plut. 146. Ab ὑπακούω.
Ὑπήκοον, imperf. ind. act. v. ὑπακούω.
Ὑπηκόσαλε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum ſubducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, *pello*.
Ὑπηύεικαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπηύεγκαν, ab ὑποφέρω.
Ὑπηυέμων, ων, ὁ ἡ ἡ, ventoſus, cui ſubeſt ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑπὸ, & ἀνεμος.
Ὑπήωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex iiſd.
ΥΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba.
Ὑπηωτης, ε, ὁ. juvenis, pubeſcens, Hom. Il. 24, 348. Ab ὑπηώς.
Ὑπηώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπαηθάω.
Ὑπηωτίασα, a. 1. ind. act. v. ὑπαντιάζω.
Ὑπηωῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ὑπὸ, & ἠώς, *aurora*.
Ὑπηρμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω.
Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, officium, obſequium, Ph. (2) de miniſtris ipſis; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, ſunt naves miniſtræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ὑπὸ, & ἐρεσία.
Ὑπηρέσιον, ε, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges ſibi ſubſternebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo inſterni ſolet. Ex iiſdem.
Ὑπηρετεῖτο, 3. ſ. imperf. indic. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.
Ὑπηρετέω, miniſtro, inſervio, operam alicui navo; (2) obſequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν, Ariſt. Plut. 978. Ἀλλ' ἔργον ἦδη ζόν, τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Οἷς ζὸ ταῦτ' ὑπηρετεῖς, ib. 1015. Ἐᾶλᾶ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ δ' ὑπηρετεῖν, Eur. Hec. 833. Συμμάχοις, id. Rhef. 153, τινὶ λόγῳ, idem, 588. Ab ὑπηρέτης. Hinc
Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, miniſterium; (2) auxilium; (3) obſequium.
Ὑπηρέτης, ε, ὁ, miniſter, famulus; (2) miniſter publicus, apparitor, miniſter pœnarum torturæ; (3) ſubdiaconus, qui epiſcopo, preſbyteris, & diaconis miniſtrabat. Ex ὑπο, & ἐρέτης.
Ὑπηρετησάμην, a. 1. indic. med. verbi ὑπηρετέω. Unde
Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium.
Ὑπηρετητικός, ἡ, όν, famularis, ſervilis, Gl. V. miniſterioſus, obſequioſus. Ab ὑπηρέτης.
Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra. Ab eod.
Ὑπῆρμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑπαίρω.
Ὑπῆρξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.
Ὑπῆρχε, 3. ſing. perf. ind. act.
Ὑπήσειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.
Ὑπηχέω, reſono, ſono; (2) ſuccino. Ἐρρῆξε δ' αὐδὰν, ὡς δ' ὑπηχῆσαι χθόνα, Eurip. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχῆσαι τέτληκε, Luc.
Ὑπηωρος, ον, ον, v. ὑπηοῖος.
Ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλωσι Στόμα, Soph. Antig. 515.
Ὑπινέω, ῶ, evacuo.
Ὑπίσαδε, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro ὑφίσαδε, ab ὑφίσημι.
Ὑπισχνέομαι, ὕσομαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν ᾗ φανέα σοὶ θεοῖς ὑπισχνεῖσθαι, Xen. Cyr. 4, 24. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνῇ, Ariſt. Veſp. 748. Ab ὑπίσχομαι.
Ὑπισχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, aliquantum macer.
Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Ὑπίσχεται ἱρὰ καλὰ, Il. 23, 209. ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Odyſſ. 2, 91.
Ὑπνάλεος, έα εον, ſomno gravatus, ſomnolentus. Ab ὕπνος.
Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio. Ab eod.
Ὑπνηλὸς, ἡ, όν, ſomnolentus, ſomniculoſus.
Ὑπνηλικός, ἡ, όν, idem. Ab ὑπνάω.
Ὑπνικός, ἡ, όν, idem. Ab ὕπνος.
Ὑπνοδόκειρα, ας, ἡ, quæ ſomnos præbet & adfert, ſomnifera. Ex ὕπνος, & δοτης.
Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.
Ὑπνοδώτις, ἡ, idem.
Ὑπνοιβαθυς, εῖα, ύ, alto ſomno dormiens, *Ern.*
Ὑπνομαχέω, ῶ, cum ſomno pugno, ſomno me opprimere conanti reluctor. Ex ὕπνος, & μάχομαι.
Ὑπνοποιέω, ſomnum concilio ſeu adfero. Ab
Ὑπνοποιὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, ſomnificus, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω.
ΥΠΝΟΣ, ε, ὁ, ſomnus, ſopor.
Ὑπνῶντας, acc. plur. part. pro ὑπνέοντας, ab ὑπνέω.
Ὑπνοφόβης, ε, ὁ, in ſomnis terrens, ſomniis per quietem terrens. Ex ὕπνος, & φόβος.
Ὑπνοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſomnifer, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω.
Ὑπνόω, dormio; (2) ſomnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βαχχίου νικώμενος, Eurip. Cyc. 447. Ab ὕπνος.
Ὕπνω ſomni, gen. ſing. *Dor.* pro ὕπνου.
Ὑπνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ſomniculoſus, ſomnolentus. Ab eod.
Ὑπνωλικὸς, ἡ, όν, idem, in ſomnum pronus, ſomno deditus. Ab ὑπνόω.
Ὑπνωλικῶς, ſomniculoſe. A præc.
Ὑπνώττω, idem quod ὑπνόω.
ΤΠΟ, *Præpoſ. cum Paſſ. & Gen.* ab; *cum neut.* culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum Dat.* ſub, in, cum, ad, auſpicio, ductu, comite; *cum Acc.* ſub; *de loco & tempore*, ad, *de loco*. Ὑπὸ τί, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐήθη γὰ ὑπό τι ἀσεβῆ, Plat. in Phædr. ταῦτα καλιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ὑπθήκισα, Ariſt. Veſp. 1285.
Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, ſolum, fundamentum, ſcabellum.
Ὑπόβαθρον, ε, τὸ, ſcabellum, ſubſellium.
Ὑποβαίνω, ſubeo; (2) inferior ſum; (3) progredior, Galat.
Ὑποβάκχειος, ὁ, pes una brevi & duabus longis al. Antibacchius.
Ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuggero, ſubmitto, ſubdo, ſubjugo, ſubrogo, Ph. etiam interloquor, Gl. V. ὑποβεβλημένος, ſubjectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαζὸν ὑποβάλλω ζποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δυλία δ' ἀφ' αἵματος μαζῷ γυναικὸς Ζῆς ὑπεβλήθη λάθρα, id. Alc. 635.
Ὑποβαρβαρίζω, ſubbarbare loquor.
Ὑποβάρβαρος, ον, ſubbarbarus.
Ὑποβᾶς, aor. 2. part. act. v. ὑποβαίνω.
Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipſa decreſcendi actio. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβαστάζω, f. άσω, ſuſtento, ſuſtineo.
Ὑποβάστης, ε, ὁ, ſcabellum. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, Luc.
Ὑποβήτω, f. ξω, tuſſio, ſubtuſſio.
Ὑποβιάζω, f. άσω, violenter depello.
Ὑποβιβάζω, fut. άσω, ſubmitto me, ſubduco me; (2) minuo. Ὑποβιβάζῃ τὰ χολάδια, Dioſc.
Ὑπόβλαισος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. ſubvalgus, obliquus, diſtortus. Ex ὑπὸ, & βλαισός.
Ὑποβλασάνω, f. σήσω, ſuppullulo.
Ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.
Ὑποβλεπτικῶς, Adv. limis oculis adſpiciendo.
Ὑποβλέπω, f. ψω, ſubapertis oculis & leviter ſuſpicio, q. d. ſubadſpicio, dejectis oculis adſpicio; (2) improbe & torve adſpicio; (3) ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (4) averſor, contemno. Ὅδε μ' ἐυθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, Ariſt. Lyſ. 521. Δεινόν τι ἡ θυρωδὸς ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, Luc. Τί με ὑποβλέπεις, idem. Ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι, Eur. Her. fur. 1292.
Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλεμμα.
Ὑποβλῶδες, Adv. ſubjiciendo, vel interpellato ſermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.
Ὑποβλητικῶς, idem.
Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, ſubſtramen.
Ὑπόβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſuppoſititius, ſubditivus, Ph. ſubornatus. Ab eodem.
Ὑποβολεύς, εως, ὁ, ſubjector, ſubmiſſor, monitor, Ph. Ab eodem.
Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio, & q d. ſubſtrátio; (2) culcita, aut quidquid inſternendi aut incubandi cauſſa paratur; cujuſmodi ſunt tapetes, tegetes, ſtoreæ, & id genus alia; (3) ſubjectio rei falſæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) ſubjectio, i. e. ſermonis interpellatio; (6) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adverſario dici poſſunt, breviter & minutim propoſita breviter confutantur. Ab eodem.
Ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, ſuppoſititius, ſubditivus, ſubditus, Ph. Ἔννοια ὑποβολιμαία ἡ παρείσραφος, Plutarch. Ab ὑποβολὴ.

Ὑποβο-

Ὑποβολεύς, έως, ὁ ἡ, obnoxius pignerationi, oppositus pignori, Gl. V. pigneratitius. Ab ὑποβάλλω.
Ὑποβόρβορος, ος, ὁ ἡ, cœnosus.
Ὑποβορβορύζω, fut. σω, submurmuro, *Aret.*
Ὑποβουλεύω, insidias struo, R.
Ὑποβούλημα, τό, insidiæ.
Ὑπόβραγχος, ον, subraucus; ὑποβραγχότδον, *Adverb.* subrauce.
Ὑποβρέμω, fremo, f. murmuro sub.
Ὑποβρέχω, q. d. submadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; ὑποβεβρεγμένος, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἴνῳ ὦ Φαλαιρ' ὡσπερ ὑποβεβρεγμένος, Luc. Asin. Hinc
Ὑπόβρυχα, *Adv.* in profundo, sub aqua.
Ὑποβρυχίᾳ, acc. sing. ab
Ὑποβρυχής, έος, ὁ ἡ, aquis submersus. Ab eodem.
Ὑποβρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus & profundus. Χθὶν ἀμοιβαίησιν ἄγων μεταναστιον ὕδωρ, Nonn. P. 4, 11.
Ὑποβρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens, Suic.
Ὑπόβρωμος, ος, ὁ ἡ, subviroſus, aliquantum fœtidus.
Ὑποβρώσκω, aliquantum edo; ὑποβέβρωται, subroſum eſt, perf. paſſ. 3. ſing. Ὑποβέβρωται ὦ ταῦτα τὰ δένδρα, Theophr.
Ὑπόγαιος, ος, ὁ ἡ, ſubterraneus. A γαῖα.
Ὑπογασρίζομαι, ſaturor. A γαστὴρ. Unde
Ὑπογάστριον, ος, τό, ſumen, abdomen.
Ὑπόγειος, ος, ὁ ἡ, ſubterraneus, ſub terra latitans. Ex ὑπὸ, & γία, vel γῆ, *terra.*
Ὑπόγειος, ος, ὁ ἡ, ſubgrundis tectus. Ex ὑπὸ, & γεῖσον.
Ὑπογήλω, renideo, ſubrideo, Gl. V.
Ὑπογέμω, plenus ſum.
Ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, Æſchyn. A γένειον.
Ὑπογενειάσκω, barbeſco, barba mihi efflorescit.
Ὑπογλαυκίσκω, ſubglaucus ſum. Ὅσσε δ' ὑπογλαυκίσκε, Moſc. 2, 86. Φάσα μενόγλωσσα, Σάκῃ ἴσα τετραδοείῳ Διηνὸν ὑπογλαύσσοντο, Callim. Hymn. in Dian. 54. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici torvum ſublucentia. Ab
Ὑπόγλαυκος, ος, ὁ ἡ, ſubglaucus, aliquantum glaucus.
Ὑπογλαύσσω, ſubluceo, ſplendorem emitto.
Ὑπόγλισχρος, ος, ὁ ἡ, aliquantum lentus vel viſcoſus.
Ὑπογλωτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus ſunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. Ex ὑπὸ, & γλουτός.
Ὑπογλυκαίνω, ſubdulce reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥημαλέοις μαγειρικοῖς, Ariſt. Eq. 216.
Ὑπόγλυκυς, έος, ὁ ἡ, ſubdulcis, aliquantum dulcis.
Ὑπογλώσσιον, vel ώτιον, ος, τό, tuberculum ſub lingua, aut linguæ pars inferior intumeſcens & indurata, Gl. V. ſublingua. Ex ὑπὸ, & γλῶσσα.
Ὑπογλωσσὶς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillæ. Ex iiſd.
Ὑπόγλωσσον, ος, τό, hypoglosſum, frutex, Gl. V. ſublingua. Ex iiſd.
Ὑπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.
Ὑπογνάμπτω, fut. ψω, inflecto, ſubincurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπαλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν, Hom. Hymn. in Mart. 13.
Ὑπογογγύζω, muſſo, Gl. V. Hinc
Ὑπογογγυσὶς, ίδος, ὁ, muſſitator.
Ὑπογονάτιον, ος, τό, quod genibus ſubjicitur.
Ὑπόγραμμα, ατος, τό, ſubſcriptio. Ab ὑπογράφω.
Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribæ vicarius, ſcribæ adminiſter, ſcriba ſecundus, inferior, *it.* ſcriba, *ſimpl.* Hinc
Ὑπογραμματεύω, facio ſcriptum.
Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præſcriptum exemplar, Gl. Vet. præſcriptum. Ex ὑπὸ, & γραμμὴ, *linea.*
Ὑπογραφὺς, έως, ὁ, amanuenſis, qui dictata excipit; item qui ſubſcribit, Gl. Vet. ὑπογραφεῖς, amanuenſes.
Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſcriptio; (2) deſcriptio prima, rudis & craſſa adumbratio, Gl. V. lineamentum, *Angl. The* Outlines. (3) figuratum & ridiculum dictum; (4) fucus. Ab
Ὑπογράφω, fut. ψω, ſubſcribo, ſubſigno; (2) deſcribo, vel breviter definio; (3) fuco, fuco vel ceruſſa illino; (4) ſub aliquo ſcribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præſcribo, doceo ſcribere; (7) probo me, oſtendo; (8) tacite indico. Εἰπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφη τῷ μῷ βίῳ, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τὰς ὀφθαλμὰς, Herodian.
Ὑπόγρυπος, ος, ὁ ἡ, qui eſt ſubaduncto naſo.
Ὑπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. Ab
Ὑπόγυιος, & ὑπόγυος, ος, ὁ ἡ, qui eſt præ manibus & inſtat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de ſubito, Oppon. Ἐκ παλαιοῦ, & ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & γυῖον, Plur. γυῖα, *pedes.*
Ὑπογυιότατα, nuperrime, a præc.
Ὑπογυίως, *Adv.* nuper, recens.
Ὑποδάκνω, f. δήξω, ſubmordeo.
Ὑποδακρύω, fut. ύσω, q. d. ſublacrimor, fleo, lacrimor.
Ὑπόδακρυς, υ, lacrymoſus, flens.
Ὑποδαμάομαι, ſubjugo, ſubjugor, ſubjectus ſum, cedo. Ὅς (ἔρως) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr. 29, 23. Εἰτέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, Odyſſ. 3, 214.
Ὑπόδασυς, εος, ὁ ἡ, ſubhirſutus.
Ὑποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.
Ὑποδέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ὑποδέχομαι.
Ὑποδεδεμένους, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ὑποδέω.
Ὑποδεὴς, έος, ὁ ἡ, inferior. Ab ὑποδέομαι.
Ὑπόδειγμα, ατος, τό, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.
Ὑποδειδίζω, timeo, R. Ab
Ὑποδείδω, fut. είσω, ſubvereor, ſubtimeo, aliquantulum metuo. Παταγῆσιν, ἅτε φλοιῶν ἀχέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Ὑποδειδὼς ἔαγε Λιβυκὸν ὄργιν, Ariſt. Av. 65.
Ὑποδειλος, ος, ὁ ἡ, ſubveſpertinus.
Ὑποδείκνυμι, f. είξω, ſubmonſtro; (2) præmonſtro, ſuggero, ſubjicio, ſubmoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Λαμπρὰς ὦ χανὰν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr. 25, 234. Τὸ ἐδος ὡς οἷον τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, Luc. Hinc
Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonſtrator, Gl. V.
Ὑποδειμαίνω, timeo.
Ὑποδείξω, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.
Ὑποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ὑποδειπνέω, ῶ, conviva ſum, vocatus ſ. deſtinatus in locum alterius, ſi ille non venerit. Ὡς με ὑποδειπνεῖν ἐδῇ, Luc. Micyll.
Ὑποδέκομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι. Hinc
Ὑποδεκτήριον, ου, τό, receptaculum, Gl. V.
Ὑποδεκτὴς, ου, ὁ, exceptor, ſuſceptor; (2) quæſtor, cui ærarii publici cura commiſſa eſt.
Ὑποδεκτικὸς, ὴ, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hoſpitalis.
Ὑποδενδρύομαι, vel όομαι, ῶμαι, arboreſco, paululum in arborem abeo. Ex ὑπὸ, & δένδρον.
Ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδέξαι, ab ὑποδείκνυμι.
Ὑποδεξία, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) ſuſceptio. Ab ὑποδέχομαι.
Ὑποδεξίων, ία, ιον, ad ſuſcipiendum aptus, capax, opportunus, *Suid.* ſuſceptor.
Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.
Ὑποδέραιον, ος, τό, ſubcollare, ornamentum colli. Ex ὑπὸ, & δέρη.
Ὑποδέσις, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime ſubeſt jugulum. Ex iiſdem.
Ὑποδέρα, ſubexcorio, pelle aliquatenus denudo.
Ὑποδεσις, εως, ἡ, ſubligatio, vel faſcia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, Gl. V. ſoccus. Ab ὑποδέω.
Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia ad deligandum ut fiat ὑπόδεσις.
Ὑποδεσμέω, idem quod
Ὑποδεσμῶ, ſubligo, Gl. V. calceo.
Ὑποδέχνυμαι, idem quod
Ὑποδέχομαι, fut. δέξομαι, ſuſcipio, excipio, recipio; (2) probo, credo. Ἦν πώντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, Dion. Πᾳ. 359. Τὴν στρατηΐαν, Xen. Cyr. 7, 13. Οὐδ' ἀκλεὴς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξει, Eurip. Heracl. 623. Ἱκέτας ὑποδεχθεὶς, ib. 757.
Ὑποδέω, ſubligo, ſubtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. paſſ. part. ὑπόδησον, calcea, Gl. V. a. 1. imperat. act. Ὑπόδησαι τὰ Σανδάλιά Σε, Act. 12, 8. Τὸν ὦ πόδας Σανδάλοις ὑπεδεῖτο, Ælian. V. Hiſt. 1, 18. Ὑποδησάμενος κυθόρνης, Luc. pro Imag. Ἡκουσά του ὑποδεμένη τὸ κνῖσμα Σε τῷ δακτύλων, Ariſt. Conc. 38.
Ὑποδηλος, ον, conſpicuus, non ignotus.
Ὑποδηλόω, declaro, ſignifico, indico. Σημεῖον ὑπεδήλασεν Περσῶν ἐκδρομὴν, Ariſt. Θεσμ. 1020.
Ὑπόδημα, ατος, τό, calceamentum, calceus, caliga, Gl. Vet. Ὑποδήματα ὦ λικνίθαι ἐφθὰς ἐσθιόντες, Plut. in Syll. cap. 12. Ab ὑπόδέω. Hinc
Ὑποδηματίον, τὸ, calceolus.
Ὑποδηματορράφος, ος, ὁ ἡ, ſutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *ſuo*, a quo ῥαφή.
Ὑπόδησαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὑποδέω.
Ὑπόδησις εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.
Ὑποδιαζρώσκω, paullulum erodo, ſ. corrodo.
Ὑποδιαζόλικὸς, ὴ, όν, ſubdisjunctivus.
Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, ſubdiviſio, Ab
Ὑποδιαιρέω, ῶ, ſubdivido, minutius divido.
Ὑποδιακονέω, ſubdiaconus ſum.
Ὑποδιακονος, ος, ὁ, ſubdiaconus.
Ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel diſtraho, vel diduco, diſtraho, *ſimpl.*
Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio; (2) interpunctio minima, ſeparatio.
Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.
Ὑποδιαφθέρω, f. ερῶ, paulatim corrumpo.
Ὑποδιδάσκαλος, ος, ὁ, ſubpræceptor, præceptoris vicarius.
Ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*
Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo, minuor.
Ὑποδιήγησις, ἡ, qu. ſecundaria narratio, cum rei narratæ cauſas ſubjicimus.
Ὑποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.
Ὑπόδικος, ος, ὁ ἡ, reus, obnoxius. Ex ὑπὸ, & δίκη.
Ὑποδινέω, verſo, agito.
Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, ſubpræfectus.
Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc
Ὑποδιπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.
Ὑποδιφθέρος, ος, ὁ ἡ, vel ὑποδιφθερος, έρα, έρον, pellibus indutus, pelle veſtitus, pellitus. Ex ὑπὸ, & διφθέρα.
Ὑποδμηθεὶς, εῖσα, έν, ſubjectus, aor. 1. inf. paſſ. Ἀνείσοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κύπριδος, Moſch. 2, 75. Ab ὑπὸ, & δαμάω.
Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, q. d. ſervitute domitus & ſubjectus, ſervus.
Ὑπόδμως, ὁ, ſubjectus, qui poteſtate eſt alterius.
Ὑποδοχεῖον, ος, τό, locus, ubi quis excipitur, hoſpitium. Ab ὑποδοχή.
Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, ſuſceptor, receptor. Ab ὑποδέχομαι, Unde
Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipſe excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in cauſſa alicujus; (4) approbatio, fides, quæ v. c. hiſtorico tribuitur, *niſi iſtis locis leg.* ἀποδ', *Eru.*

Ὑπόδρα,

Ὑπόδρα, *Adv.* torve, torvis oculis, Hom. Il. 1, 148. Ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Ὑποδραματεργέω, subservio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Ὑποδραμών, aor. 2. part. act. v. ὑποτρίχω.

Ὑπόδρᾱξ, qui torvis aut limis est oculis, torvus. Τὸ δὲ Χμιρδαλέον νοῦφ κάρη αἰὲν ὑπόδρᾱξ, Nic. Ther. 765. Ab ὑπόδρα. Unde

Ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adspectus.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inservio. Αἰεὶ ἢ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα, Οἵ Σφὶν ὑποδράωσιν, Odyss. 15, 332.

Ὑπόδρης, ες, ὁ, suspiciosus. Γινώσκων ὅτι λαὸς ὑπόδρης ἔσαεν ἑταίρων, Nonn. P. 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. v. ὑποδράω.

Ὑποδρήσω, idem quod ὑποδράω. Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσειν Ἀφροδίτῃ, Mus. 143. Hinc

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, minister, famulus,

Ὑπόδριμυς, εος, ὁ καὶ ἡ, subacris, subacerbus.

Ὑποδρομή, ῆς, ἡ, accessio ad locum editiorem, Gl. V. subcursio. Ab ὑποτρέχω. Unde

Ὑπόδρομος, ὁ καὶ ἡ, qui accedit locum, navis appellens aliquo, ad litus, in portum.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ καὶ ἡ, subroscidus.

Ὑποδυΐω, fut. δύσω, subeo; (2) insinuo, occulto; (3) induo sub. Ὑποδυῖεν κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τὰς πίλας, id. χιτῶνας τοῖς ἅμασι, id. Τὰς δὲ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, Arist. Vesp. 1152.

Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθ' οὕτω ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμαχῆ κατήγματα, Arist. Vesp. 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο θάμνον, Heliod. Κρυπτὸς ἀλυσκάζων ὑποδύῃ, subducit se, Nonn. P. 10, 13.

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium, Gl. Vet. submersio. A pr.

Ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, s. molestior.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ήσω, subirascor, subindignor, aliquantum ægre fero. Λέγοντες ὑποδυσφορεῖν Cæ, Plato.

Ὑποδύσφορος, ον, paulo impatientius ferens incommodum, morbum, nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυχδαίνω, f. ανῶ, id. quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσωδης, ες, ὁ καὶ ἡ, aliquantum olidus.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab ὑποδύω.

Ὑποδύω, fut. ύσω, subeo, ingredior, subrepo, clam ingredior. Ὑπέδυσαν πόλεμον, Aristot.

Ὑποείκω, f. είξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, Il. 4, 62. Νεμεσηθεὶς ὑποείξει Χείρας ἐμὰς, ib. 15, 227. Ἀντίλοχ', ἦ νῦν μήτοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς, ib. 23, 602.

Ὑποεργὸς, ός, ὁ, v. ὑπουργός.

Ὑποειδὴς, ῆτος, ἡ, vestis interior, interula, subucula, Hes.

Ὑποζώκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, minister, s. æditui famulus.

Ὑποζωκορία, ædituo famulor.

Ὑποζυγνύω, f. υμι, f. ζεύξω, subjugo, jugo submitto. Ὑποζυγνύσί με τῇ κώπῃ τ' μύλης, Luc. Asin. Εἶδον ἵππους ὑπεζυγνυμένους, Æl. V. H. 12, 44. Κἀγὼ θέλουσ' τῷδ' ὑπεζύγλω πόδε, Soph. Aj. 24.

Ὑπόζευξις, εως, ἡ, subjunctio, infertio, subnexio. A pr.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, veterina bestia.

Ὑποζύγιος, ία, ιον, subjugis, subjugalis. Ab eodem.

Ὑποζυγόω, subjugo, submitto.

Ὑπόζω, suboleo.

Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) pars media gubernaculi sive clavi, Ph. subcinctum, al. Gl. V. semicinctum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώστιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. Vet. Ab ὑπὸ, & ζώνη.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, succingo, accingo; ὑποζωσμένος, subcinctus. præcinctus, Gl. Vet. p. pass. part. Ὑποζωσάμενοι τὸ πλοῖον, Act. 27, 17. Τῷ μάχαιραν ὧν ὑπέζωτο ὑφαρπάσας, Ælian. V. Hist. 10, 122.

Ὑποθάλπω, fut. ψω, leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, calefacio, Jos.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod supponitur, seu subjicitur, pedamentum, basis, Gl. V. suppositorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, Il. 16, 333.

Ὑπόθερμος, ε, ὁ καὶ ἡ, subcalidus.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis alicui rei suppositæ seu subjectæ; (2) suppositio, conditio sub qua; (3) sumptio; (4) ap. Rhet. quæstio finita, legis casus; (5) argumentum, de quo agitur, controversia, Ph. (6) conditio, fors; (7) institutum, consilium; (8) causa, v. c. δέος, timoris.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui subjicit aut suggerit; (2) auctor; (3) consultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ὴ, όν, hortatorius; (2) conditionalis. A pr.

Ὑπόθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, suppositus, suppositivus, qui supponi solet. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέω, f. θύσομαι, cursu subeo, Pind. P. 2.

Ὑποθεωρέω, conspicio, Plut.

Ὑποθήκη, ης, ἡ, suppositio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, consilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Ὑποθηκιμαῖος, fiduciarius, Gl. V.

Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Ὑποθορυβέω, incipio tumultuari, fremo.

Ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ὑπέθραττεν ἐνίοις ὁ τ καθόδε καιρός, Plut. in Alcibiad. cap.

Ὑποθραύω, leviter vulnero.

Ὑποθρηνέω, carmine s. cantu deploro.

Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantum indulgeo, Plut. in Pericl. cap. 15.

Ὑποθρώσκω, subfilio, dicitur & de navigantibus.

Ὑποθυμίασμα, τὸ, idem quod

Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio, suffumigatio. Ab

Ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, suffio, suffumigo.

Ὑποθυμιὰς, άδος, ἡ, sertum appensum collo.

Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, corolla collaris, quæ appenditur e cervice. Ex ὑπὸ, & θυμός.

Ὑπόθυρις, ίδος, ἡ, limen inferius, sublimina. Ex ὑπὸ, & θύρα.

Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ὑποθωπεύω, subblandior. Εἴ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, Arist. Ach. 645.

Ὑποθωρήσω, f. ήξω, clam armo. Λόχῳ δ' ὑποθωρήσοντο, Il. 18, 513.

Ὑποιάχω, subsono, Epigr.

Ὑποίγνυμι, clam aperio. Στοάς τε καρπῷ Βακχίᾳ τε ῥάματος πληρεῖς ὑποιγύσαισι Συμπαρασπᾶς, Arist. Conc. 15. Ὑποίξαι τλῶ θύραν, id. Thesm. 431.

Ὑποιδαλέος, α, ον, subtumidus.

Ὑποιδαίνω, id. quod

Ὑποιδέω, ῶ, fut. ήσω, subtumeo, subinflatus & subtumidus sum.

Ὑποικέω, habito sub; (2) latito sub.

Ὑποικίζομαι, idem.

Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.

Ὑποικυρέω, domi latito, & veluti imos ædium recessus custodio, penitus insideo, latito, delitesco. Ἃ νῦν ὑποικυρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν——διαζολᾶ, Arist. Thesm. 1179.

Ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.

Ὑποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinolentus.

Ὑποΐομαι, suspicor.

Ὑποίσω, perferam, sufferam.

Ὑποίσιος, α, ον, ferendus, tolerabilis.

Ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum A præc.

Ὑποκαθέζομαι, subsideo; ὑποκαθεδοῦμαι, subsidere, f. h. aor. 1. inf. pass.

Ὑποκάθημαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo; (2) insidior. Ὑποκαθήμενοι ἐν βάρβαρον, Herod.

Ὑποκαθίζω, fut. ίσω, in insidiis colloco. *In Pass.* subsideo; ὑποκάθισον, subside, Gl. V. a. 1. imp. act.

Ὑποκαθίημι, demitto.

Ὑποκαθίστημι, fut. στήσω, substituo, sufficio; ὑποκαθέστησεν, substituit, Ph. aor. 1.

Ὑποκαίω, fut. αύσω, succendo, aduro, ignem subdo.

Ὑποκακχέω, pro ὑποκαταχέω, profundo, effundo.

Ὑποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

Ὑποκάμνω, revertor.

Ὑποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμπτουσι καταδυόμενοι εἰς φαρύγγας, Xen.

Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.

Ὑποκάπτω, fut. άψω, prævoro, præripio & deglutio, Arist. Ex ὑπὸ, & κάπτω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sub vel in corde latens, Nonn. P. 6, 15. A καρδία.

Ὑποκαρόω, sopore levi tentor, Dioscor.

Ὑποκάρφω, subfigo, leviuscule figo. Νέατος δ' ὑποκάρφει ἰσθμὸς, Nic. Al. 80.

Ὑποκαρώδης, ες, altum soporem habens, vel cum alto sopore conjunctus.

Ὑποκαταβάλλω, subjicio, suppono.

Ὑποκατάβασις, εως, ἡ, submissio, demissio.

Ὑποκατακλίνω, fut. ινῶ, sub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτῆς, Plato. Ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, M. Anton. 11, 13. Οὔτε δὶ ἄγνοιαν οἱ πολλοὶ πρᾶττοντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem. Phil. 3. Hinc

Ὑποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio.

Ὑποκαταλείπω, relinquo.

Ὑποκαταμένω, paulisper maneo apud, expecto. Αὐτοί δ' ἐν ἀργυτέρᾳ χώρᾳ ὑποκαταμένειν, Xen. Cyr. 4, 15.

Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.

Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, Gl. V.

Ὑποκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, substitutus, subrogatus. Ex ὑπὸ, & καθίστημι.

Ὑποκατηφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, subtristis, demissior.

Ὑποκατορύττω, f. ξω, sub terra defodio.

Ὑποκάτω, *Adverb.* in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, Ph.

Ὑποκάτωθεν, inferne, ex inferiore parte.

Ὑποκατάρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, defossus sub terra.

Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, suscitabulum. Ab ὑποκαίω.

Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, succensio; (2) hypocaustum. Ab eod.

Ὑπόκαυστον, ου, τὸ, quod succenditur; (2) vaporarium; (3) hypocaustum, locus, s. diæta, cujus pavimentum interne calefit, in balneis. Ab eod. Unde

Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V.

Ὑπόκειμαι, subjaceo, subjectus sum, subsum; succubo, Gl. Vet. ὑποκείμενος, suppositus, Gl. V. ὑποκείμενον, objectum, quod tractatur, propositum. Ζᾶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι, Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἕτοσί θ' ὁδὸς γ' ὑποκειται, Pind. 1, 135.

Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.

Ὑποκελεύομαι, subhortor, tacite hortor.

Ὑπόκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

Ὑποκεντέω, suffodio.

Ὑποκερχαλέος, α, ον, stridulus, asper. *In neut.* raucedo, asperitas faucium.

Ὑποκεύθω, subabscondo; (2) abscondo.

Ὑποκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical capiti suppositum, *Aret.*

Ὑπόκηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. A κὴρ.

Ὑποκηρύττω, fut. ύξω, silentium indico, audientiam facio, de præcone, sed ὑποκηρύττομαι, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.

Ὑποκινέω, leviter moveo; (2) commoveo. Ὑποκινεῖ τ' ὀδύν, diffidet, Arist. Av. 1017.

Ὑποκίρναμαι, commiſceor.

Ὑποκίρρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſubfulvus, ſubgilvus, ſubrutus.

Ὑποκλάζω, fut. ξω, ſubmiſſe genua flecto. Ὑπώκλασέ τε ῥέμα, καὶ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν προτείνας, &c. Heliod. l. 7.

Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimor.

Ὑποκλάω, ῶ, fut. άσω, ſuffringo, infringo.

Ὑποκλέπτω, fut. ψω, ſufturor, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τὰς τὰς ἑωυτὰς ὑποκλεπτομβρύης (ὁρᾶτε) Soph. El. 114. Ἕλκος ὑποκλέπτων, Muſ. 1, 85. Ἀλεξάνδειλον ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰοὺς, Nonn. P. 6, 61.

Ὑποκλίζω, fut. ίσω, clam divulgo. Ὅταν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθωνος ἀγγελίαν——τὴν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομβραν, Soph. Aj. 225 ſed hic diviſim leg. videtur. Ern.

Ὑποκλιθείς, a. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.

Ὑποκλινής, ές, ſubjectus, obnoxius. Ab

Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; ὑποκλίνομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἦν ὑπεκλίνῃ γε δόμοις, Arist. Eq. 272.

Ὑποκλονέω, ῶ, fut. ήσω, ſubturbo, ſubagito, & turbo. Εἰ δ' ἐν ἐγὼ τάχιστα μὴ ὑποκλονίσω ἑάσω Πηλείδη Ἀχιλῆϊ, Il. 21, 556.

Ὑποκλοπέω, ῶ, f. ήσω, occulo, occulto. Εἴ τις ἐτ' ἀνδρῶν Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, Odyſſ. 22, 381.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, ſubmergo, Epigr. Hinc

Ὑποκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus e fundo eluuntur.

Ὑποκλύω, ſubaudio, R.

Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido. R.

Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritus ſtimulos ſubdo, titullo; (2) calcar ſubjicio, aculeos ſeu ſtimulos ſubdo, exſtimulo, incito.

Ὑποκοιλαίνω, excavo, ſubtus excavo.

Ὑποκοιλίη, ης, τὸ, ſubventrale, ſumen. Ex ὑπὸ, & κοιλία.

Ὑπόκοιλος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, aliquantum cavus; (2) in imo cavus.

Ὑποκολοβόω, duricionibus corrumpo.

Ὑποκολούω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, aliquatenus mutilus, aliquo ex parte truncatus.

Ὑποκολπίος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. Ex ὑπὸ, & κόλπος.

Ὑποκόλπιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſub vel in ſinu, in amplexu; infans in utero. Ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος ἀνὰ χοιράδη, Call. in Del. 86. (2) occultus. Ex mid.

Ὑποκομμα, τὸ, interciſio, inſectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

Ὑποκομπέω, crepitum vel ſonitum ſubtus edo.

Ὑποκομψίας, ου, ὁ, elegans. facetus. Ab

Ὑπόκομψος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, feſtivus, bellus, elegans.

Ὑποκονίω, pulverem ſuſcito, ſurſum moveo.

Ὑποκόνισις, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, ſalut. Ex ὑπὸ, & κόνις.

Ὑπόκοπος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, nonnihil laſſatus, laſſus.

Ὑπόκοπρος, ου, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.

Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.

Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello, minuendo ſeu extenuando verum nomen; ſpecioſius & honeſtius nomen prætexo, tacendo verum nomen, falſo ſeu turpiori nomine appello. Εἰ λυπερμβίω γ' αἰδοῖτό με, Νιτάριον ἂν ἡ Βάτιον ὑπεκορίζετο, Ariſt. Plut. 1011.

Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei integumentum, & ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A pr.

Ὑποκοτσύνος, ος, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. deminutio. Ab eod.

Ὑποκορισμός, ος, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. deminutio. Ab eod.

Ὑποκορισμός, ἡ, ὁν, extenuatorius, diminutivus. Ab eod.

Ὑποκορίσμως, adv. blande, ſubblandiendo; (2) more diminutivorum, Gloſſ. Vet. deminutive.

Ὑποκορίζομαι, juveneſco, juveniliter cano. Ἀλκιης οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἐστεφέαις ὑποκορίζεσθ' ἀοιδαῖς, Pind. Pyth. 3, 33.

Ὑποκορίζω, ſublevo, Gl. V.

Ὑπόκορος, ος, ὁ ἡ ἡ, allevatus, Gl. V.

Ὑποκρέκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur & in harmoniam rediguntur; it. textorium vocabulum. Μαγίαισιν ὑποκρέκει, Pind. Ol. 9, 49.

Ὑποκρεμάω, ſuſpendo, R. Ὑπερθεν Πέτρη ὑποκρέμαται, Hom. in Apoll. 184.

Ὑποκρητηρίδιον, τὸ, baſis crateris. Ex κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, diſſimulo, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, ſeu judicium fero. Ἀπέστειλαν —— ὑποκρινομβύης ἑαυτὸς δικαίους εἶ, Luc. 20, 20. Καί νιν ὑπορίνεσθ ὅπως τελέσσθ ἐμελλεν Ἡγήσει, Theocr. 24, 66. Μυρίως ἐρατὰς ὑποκρινάμβην, Luc. Toxar. Hinc

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus, Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſ. exprimens, pronunciatio ſeu actio oratoris, Phil. pronunciatio; (3) reſponſio.

Ὑποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. 2)

Ὑποκριτὴς, ἑ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, actor comœdiæ, Ph. ſecundarius, al. Gl. Vet. ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc

Ὑποκριτικός, ἡ, όν, ſimulatorius, cui ineſt ſimulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; ſubdolus, ex Phil. ſimulatus, Gl. Vet. (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, Ph. actuoſus, al. Gl. Vet. hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus.

Ὑποκριτικῶς, *Adv.* ſimulate; (2) hiſtrionice.

Ὑποκρούω, f. ύσω, cithara reſponſo; (2) obturbo, interpello, obloquor. Σὺ μὲν ἃ ἐμὸν βίον εἴρηκας, ἃ τῆς πλουτῶν δ' ὑπεκρύσω (2. f. a. 1. m.) Ariſt. Plut. 547. Τί δ' ἔν ὑποκρύσωσί σε; id. Conc. 256.

Ὑποκρύπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) diſſimulo, celo, taceo, reticeo, ſubticeo. Πειρώμβρος χρῆσθ τοῖς τῆς ὑποκρυπτομβρόνι χρήμασι, Xen.

Ὑπόκρυφα, latenter, clam. Ἀϊδὼς ὑπόκρυφα κέρδεα κλέπτει, Pindar.

Ὑπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A præc.

Ὑποκρώζω, crocito.

Ὑποκλείνω, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκλενῶ κέφαλχθ', Ariſt. Ach. 339.

Ὑποκυκλον, ου, το, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab

Ὑπόκυκλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſubtus rotundus; (2) paullum rotundus.

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctus jactor, fluctuo. Ἡ κόμη ἵ ὅτι πάντη διάπλοκος, ὅτε ἀσυίδετος, ἀλλ' ἡ μὴ πολλὴ ὥμοις τε καὶ νώτοις ὑπεκύμαινε, Heliod. l. 3.

Ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino, conquiniſco. Ἱκετεύουσί σ' ὑποκύπτοντες, Ariſt. Vesp. 553. Ὑπόκυπτε τὸν τύλαν, id. Ach. 959. Ἦν ἵ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν, Luc.

Ὑπόκυρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſubincurvus, aliquantum incurvus.

Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. Vet. ὑποκυρτῶν, obliquare. Ex ὑπὸ, & κυρτός.

Ὑποκυσαμβύω, acc. ſing. aor. 1. part. med. *Poet.* pro ὑποκυσαμβύω, ab ὑποκύομαι.

Ὑπόκυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, aliquantum incurvus.

Ὑποκυφάνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currus.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravida fio. Ἡ δ' ὑποκυσαμβύη διδυμάονε γείνατο παῖδε, Il. 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσαμβύη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα, Heliod. Θεογ. 308.

Ὑποκώλια, ων, τὰ, internodia. Ex κῶλον.

Ὑποκωμῳδέω, ſubirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ πολλὰ ὑποκωμῳδῶν, Luc. Toxar.

Ὑπόκωφος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſubſurdus, ſurdaſter, Gl. Vet.

Ὑπολάβῃς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπολαῖς, ίδος, ἡ, idem quod ὑπολωῖς.

Ὑπολαλίω, ſubmurmuro, muſſito.

Ὑπολαμβάνω, fut. λήψημαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidiis, &c. *unde & pro* ſurripio; (3) reſpondeo, excipio orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. it. cohibeo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenſo, ὑπολαβωσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμβυ, duximus, Ph. p. 1. plur. Νεφίλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆς, Act. 1, 9. Πάντας αὐτὸς καταφρονεῖν ὑπολαμβάνῃ, Epigr. Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν, εἶπεν, Xen. Cyr. 4, 3. Τί ἂν αἴτιον εἴη ὑπολαμβάνειν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, Plat. ap. Socr. 21. Ψεύδεσθαι, ὅτις τάχιστά τι περὶ ζῶ ὑπολήψεται, M. Anton. 10, 30.

Ὑπολαμπὰς, ἡ, feneſtræ ex ſpeculari lapide aut lucernæ incluſæ modicum lumen efficientes. *Ern.*

Ὑπολαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſublucidus, ſubfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαίδων ὑπολαμπομβώων, Il. 18, 492.

Ὑπόλαμψις, ἡ, lucis fulgor, ſ. nidor.

Ὑπολανθάνω, lateo, occultor, R.

Ὑπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullum evacuo.

Ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

Ὑπολεαίνω, aliquantum lævigo, extenuo.

Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo.

Ὑπολέθριος, α, ον, aliquantum perniciosus.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo & ſtillo, ſcaturio, vel aliquantum fluo aut ſtillo, aut diffluo. Hipp.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; it. reliqua, *in re pecuniaria*, R. Ab

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) *In med.* non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα ἧ μᾶλλον μὴ καὶ τοῖς φασὶν αὐτὸν ὑπολίπομβυ, Thuc. Τίν' ὑπολείπομαι τύχλω; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν δυοφδὰ νὺξ ὑπολειφθῇ, receſſerit, Soph. El. 91. Ἡ φάλαγξ ἐφιπομβύη, εἴ τι τῆς ζωοφόρων ὑπολείποιτο, Xen. Cyr. 6, 19. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 Reg. 19, 10. Οὐχὶ ὑπελίπετό μοι εὐλογίαν, πατρ; Gen. 27, 36.

Ὑπολειφθῆναι, *relictum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ὑπόλεπρος, ος, ὁ ἡ ἡ, paullum ſcaber.

Ὑπολεπτὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, ſubgracilis, ſubtenuis.

Ὑπολευκαίνω, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Αἱ δ' ὑπολευκαίνουσ' ἀχυρμιαί, Il. 5, 502.

Ὑπόλευκος, ος, ὁ ἡ ἡ, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, ſubcandicans, Gl. V. ſubalbus, albidus.

Ὑπολήγω, fut. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἀρετὴ χρόνῳ μικρὸν ὑπέλιξεν, Ælian. V. H. 14, 29.

Ὑπόλημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex λῆνος. Unde

Ὑπολήνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, torcularius, Gl. V.

Ὑπολῆνις, ίδος, ἡ, vide ὑπολήνιον, Ἐν δὲ χρυσίας ὑπολήνιδας ἐπλήσαντο, Callim.

Ὑπόληξις, ἡ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Ὑπολητικός, ἡ, όν, ſuſpiciosus, Gl. Vet. (2) opinator, δύναμις ὑπολητικὴ, facultas opinandi.

Ὑπολητικῶς, opinando, per opinionem.

Ὑπολήθω

Τπολαπτὸς, ἣ, ὁ ᾗ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi poteſt, aut jam concepta eſt. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

Τπόληψις, εως, ἡ, ſuſceptio; (2) reſponſio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) ſuſpicio; (4) opinio, exiſtimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. *exiſtimatio*.

Τπολίζων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, paullo minor. Λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν, Hom. Il. 18, 519.

Τπόλιθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, petroſus, vel aliquatenus lapidoſus.

Τπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάναν ὑπογραμμὸν, 1 Pet. 2, 21.

Τπολιμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ſubfamelicus.

Τπολιπαίνω, pinguefio.

Τπολίπαρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubpinguis, pinguiuſculus.

Τπολιπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, relíquus. Ab ὑπολείπω.

Τπολιϐαίνω, f. ϐήσω, ſublabor, Gl. Vet. paulatim delabor.

Τπόλισπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nates graciles habens.

Τπολιτὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, tenuiculus, Gl. V.

Τπόλιχνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubulcſus.

Τπολογέομαι, ἤμαι, deducor; ὑπολογηθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπολογὸς.

Τπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excuſandum habeo; *unde pro*, excuſo, ignoſco, abſolvo; *it.* imputo, dicitur tamen de perſonis, quarum ratio, reſpectus habetur. Τπολογίζεσθε ἐϐδυον τῷ ζῆν, Plat. Ap. Socr. 10. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πολὺ ἐν τῇ νηῒ, id.

Τπόλογος, ε, ὁ, cujus ratio habetur, maxime in excuſando vel abſolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Τπόλοιπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, reliquus, reſtans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ϛοί τὸ Βάραθρον γίνεται, Ariſt. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.

Τπόλοξος, ον, ſubobliquus.

Τπολυσις, εως, ἡ, diſſolutio. Ab

Τπολύω, f. ύσω, q. d. ſubſolvo, ſubterſolvo, Gl. Vet. excalceo; ὑπολύομαι, diſcalceor, excalceor, Gl. Vet. ὑπόλυσον, excalcia, Gl. Vet. a. 1. act. imperat. Ταύτας (ϖδσικλὲς) ὑπολύσας, ἀνεμέτρῃ τὸ χαρίεν, Ariſt. Nub. 152. Ἀλλὰ ϛὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν, Il. 1, 401.

Τπολαὶς, ἰδος, ἡ, curruca, *avis*. *Augl. a* Hedge Sparrow.

Τπολοφάω, defino paulatim, vel defino.

Τπομάζιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubmammillaris, qui adhuc eſt lactens; ὑπομαζίδιοι, ſubrumi, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & μαζος.

Τπομαίνομαι, paullum furere.

Τπόμακρος, ον, aliquantum longus.

Τπομαλακίζομαι, paullulum timeo.

Τπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, ſubtus mollio; (2) paullum mollio.

Τπόμαξον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ὑπομάσσω.

Τπομαραινομαι, q. d. ſubmarceſco, ſubflacceſco.

Τπόμαγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, q. d. ſubinſanus, ſubſtolidus; (2) petulans.

Τπομάσσω, vel ἀττω, f. ξω, conſpergo, illino. Τπόμαξον Τᾶς τιμῶ φλιᾶς καθυπέρτερον, Theocr. 2, 60.

Τπομάχαλον, ε, τὸ, q. d. ſubalare, Gl. V. laterale. Ex ὑπὸ, & μαχάλη.

Τπόμαυρος, obſcurus; ſubluculus.

Τπομβρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui ſubeſt humiditas ex imbre, cœleſtibus auctus aquis.

Τπομειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aut clam rideo. Τπεμειδίασε Κύπρις, Anacr. 44.

Τπομείνας, aor. 1. part. act. v. ὑπομένω.

Τπομείων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, q. d. ſubminor, minor. Exponitur etiam centurio, ſubminiſter.

Τπομελαίνω, nigrico.

Τπομέλας, αινα, αν, ſubniger, nigricans.

Τπομελανδρυώδης, ες, ſalſamento thunnino ſimilis.

Τπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus de ſorte.

Τπομενετικὸς, ἡ, όν, patiens. Ab ὑπομένω.

Τπομενητέα, ſubeunda, Ph. Ab ὑπομένω.

Τπομενητικὸς, ἡ, όν, patiens, tolerans; perpeſſitius, Gl. V. Ab eod.

Τπομένητὸς, ὁ ᾗ ἡ, tolerabilis. Ab

Τπομένω, f. ενῶ, ſuſtineo, patior, perpetior, tolero, fero, perſevero, Ph. Gl. Vet. item remaneo, exſpecto; ὑπομεῖναι, tolerare, Ph. a. 1. inf. Τπὲρ ἧς ἐδὲν ὅ, τι οὐ δεινῶν ἐϰ ὑπομενητέον. Iſocrat. Πολλὰ ἄρα ἔθνη ὑπεμείναντε παθημάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν ἐϰ ὑπέμεινεν ὄλεθρον, Pind. Pyth. 2, 48. Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τῷ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα, Xen. Cyr. 1, 2.

Τπομεμονηκότα, acc. ſing. perf. part. act.

Τπομερίζω, f. ίσω, ſubdivido. Hinc

Τπομερισμὸς, ᾶ, ὁ, ſubdiviſio.

Τπομινκομαι, admugio.

Τπομίνης, εος, ὁ ᾗ ἡ, q. d. ſublongus, longiuſculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος.

Τπομιλίζω, f. ίσω, ſum colore in luteum vergente.

Τπομίγνυμι, f. ίξω, clam miſceo, vel paullatim miſceo.

Τπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reminiſci ſeu recordari facio; admoneo, moneo, præmoneo, Gl. Vet. ὑπέμνησεν, admonuit, Ph. a. 1. Τπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joan. 14, 26. Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνησας, Soph. Phil. 1163. Τπομιμνάσκων τῷ τράυματος, Theocr. 21, 50. Τπεμνήσθη ὁ Πέτρος τῆς λόγου τῆς Κυρίου, Luc. 22, 61.

Τπομισέω, leviter odi.

Τπόμισθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conductus mercede.

Τπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias.

Τπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminiſci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur. Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, geſta, Ph geſta avita, al. Gl. Vet. annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc

Τπομνηματίζω, f. ίσω, commentariis ſcriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. Ἐπεὶ δ' ἐνεϰελεύσω ϰ' ἡμᾶς τι σοὶ ὕψος πάντως εἰς ϛὼ ὑπομνηματίσασθαι χάριν, Longin. 1. Hinc

Τπομνηματισμὸς, ᾶ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis ſcriptis; (2) literæ publicæ, commentarii

Τπομνηματιστὴς, ᾶ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) ſcriba publicus.

Τπομνηματογράφος, ε, ὁ, qui hypomnemata ſcribit, commentatoriorum ſcriptor. Gl. V. actuarius, memorialis. Ex ὑπόμνημα, & γράφω.

Τπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.

Τπομνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Τπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. Ab ὑπομιμνήσκω.

Τπομνησθῶ, & ὑπομνησόμαι, deſpondeo.

Τπομνηστικὸν, ᾶ, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.

Τπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excuſans me cum jurejurando, dilationem peto. Τπεμνυσαμένη ὃ Μενικλέης, ϰ' ἀλλυ διαχειροτονίας γενομένης, Xen.

Τπομονὴ, ῆς, ἡ, ſuſtentatio, qua impetus & incurſus alicujus rei ſuſtinetur; (2) remanſio; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Τπομονητικὸς, ἡ, όν, patiens, tolerans.

Τπομονικὸς, ἡ, όν, idem. Ab eod.

Τπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando poſtulatur & impetratur. Ab ὑπόμνυμι.

Τπομοχθίζω, fut. ίσω, clanculum propago, clanculum novellos ſurculos fero. Ex ὑπὸ, & μόχθος.

Τπομόχθηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubimprobus, ſubineptus, ſubfrivolus.

Τπομόχλιον, ε, τὸ, id, quod vectibus ſubjicitur.

Τπομυθέομαι, ἤμαι, pro'oquor.

Τπόμυξος, ον, mucoſus.

Τπομύσαρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubfœtidus, ſuboleſus, aliquantulum graveolens.

Τπόμωρος, ὁ ᾗ ἡ, aliquantulum ſtultus.

Τπονεάζω, ſubjuveneſco, ſic ſatis ſum juvenis.

Τπονεάω, ῶ, ferrum aliquatenus renovo.

Τπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Τπονέμομαι, depaſcor, Epigr. Ex νέμω.

Τπονδυρίζω, ſubnervo, Gl. Vet. Ex νεῦρον.

Τπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Τπονεφελὴς, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ſub nubibus eſt; nubilus, Gl. Vet. Ex νεφέλη.

Τπονέω, ſubter aquas nato, aquas ſubeo.

Τπονήχομαι, fut. ξομαι, idem.

Τπονίπτω, f. ψω, ſubtus lavo, aliquantum lavo.

Τπονιτώδης, ες, paullum nitroſus.

Τπονίφω, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruor, νὺξ ὑπονιφομένη, nox nivoſa.

Τπονοέω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο, Arſt. Plut. 361. Τπονόησον ϛύμοι, id. Lyſ. 38. Ἃ δ' ἂ λέγωσίν, ταῦτ' ὑπονενόημαι, ib. 1238. Τπονοεῖς δ' ἃ μή ϛε χρὴ, Eur. I. An. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc

Τπονόημα, ατος, το, cogitatum, opinio.

Τπονοητὴς, ε, ὁ, ſuſpiciоſus, Gl. V.

Τποπείθυσις, εως, ἡ, ſollicitatio.

Τποπείθυτὴς, ε, ὁ, ſeductor, ſollicitator, Gloſſ. Vet. Ab

Τποπείθω, clam adultero, Ph. ſolicito, ſeduco, inlicio. Τπεπείθθσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίαν τὸν ἀρχιέρασύνλω, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὴ Ἰάσων ὁ ϖ ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθθλθεὶς ὑφ' ἑτέρε, ib. ver. 26.

Τπόπτια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ex πτόος, πτὴς.

Τπορομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem & qu. cuniculos conficiſco alteri malum.

Τπορομιδὸν, inſtar cuniculi. Ab

Τπόρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, occulte depaſcens; (2) cuniculoſus, qui eſt inſtar foſſæ ſubterraneus; (3) *Subſt.* foſſa ſubterranea & operta, Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόρομοι, tubi, Ph. Ex ὑπὸ, & νέμω.

Τπορος, & ὑπορύσκος, ὁ, aſellus ſuppoſitus, genus machinæ, quo fit extenſio ad inferiora. Ab ὄρυσσω.

Τπορωσέω, ῶ, ægrotare incipio, langueo. Τπερώσει τοιχαρὰν ἤδη, ϰ' ϖονήρως εἶχεν, Luc. Toxar.

Τποσεσέω, me recipio, recedo. Hinc

Τποσέσησις, εως, ἡ, quum quid retrorſum abit, & clanculum ſe recipit, aut ſubſidit, Gloſſ. Vet. receſſus, reditus.

Τποστίζω, fut. ίσω, ſubtus vel aliquantum humecto, humecto.

Τποσυσείς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere ſponſæ eſt. Ex ὑπὸ, & νύμφη.

Τπονίσσω, fut. ξω, ſubtus pungo, ſtimulos ſubdo, vel clam pungo. Ἄκρα ὄ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν, Theocr. 19, 3.

Τποσυσζω, paullum dormio.

Τπόσκαθρος, ον, ſubobſcurus, ſubſtolidus, &c.

Τπόξανθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubflavus, flaveſcens. Gl. V. rubeus.

Τποξενίζω, fut. ίσω, paullum peregrino ſermone utor; (2) peregrina commemoro. Ἐπαϰροῶμαι ϛῷ — παρασάγγας ὑποξενίζοντος, Luc. Gall.

Τποξέω f. ήσω, ſubtus ſeu paullum rado.

Τποξηραίνω, idem quod ſimplex.

Τποξηρασία, ariditas.

Τπόξηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aridus; (2) in auguſtum tenuatus.

Τποξύζω, ſubacidus ſum. Τποξύζαν ἄρτος; Athen.

Τπόξυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſubtus ligneus.

Τποξυρέω, ῶ, f. ήσω, ſubrado, ſubtus rado, vel leviter novacula rado.

Τποξυς, εος, ὁ ᾗ ἡ, leviter acuminatus ſeu mucronatus, ſubacutus; (2) ſubacidus, acorem quadamtenus referens.

Τποξύω,

Ὑποξύω, ſubrado, Gl. Vet. Οἶνας ὑποξύσα Λιβυρνίδας, Dion. Περ. 385.
Ὑποπαλαίω, f. αίσω, q. d. ſubluctor, luctando ſubſervio.
Ὑποπαραληρέω, paulum deliro.
Ὑποπαρθένος, ὁ, paullum adhuc virgo, h. e. non cuivis ſe proſtituens.
Ὑποπαραθέω, ῶ, fut. αθήσω, vel ὡσω, clam ſubmoveo, latenter dejicio.
Ὑπόπασον, ου, τὸ, quod inſperſum eſt; (2) ſtratum. Ab
Ὑποπάσσω, fut. άσω, ſubinſpergo.
Ὑποπαταγέω, ſubſtrepo, adſtrepo.
Ὑπόπαχυς, εος, ὁ ἡ ὄ, craſſiuſculus, ſubpinguis.
Ὑποπεινάω, ῶ, aliquantum eſurio. Σὺ γὰρ ἂν σαφίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, σαλπὸ φάδαν ἐκ βυλαντίε, καὶ παιδαρίαν ὑποπεινάντων; Ariſt. Plut. 535.
Ὑποπέλιδνος, idem quod ὑποπέλιος. Unde
Ὑποπελιδνίζω, ſublividus ſum, R.
Ὑποπέλιος, α, ὁ ἡ ὄ, ſubfuſcus, ſublividus.
Ὑποπέμπω, f. ψω, ſubmitto, clam mitto, ſuborno, ſuppono.
Ὑποπεπλῆτας, acc. plur. perf. part. act. Ion. & per Ectaſ. pro ὑποπεπληχότας, ab ὑποπλήσσω.
Ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ex ὑπὸ, & περατόω.
Ὑποπέρδομαι, ſuppedo. Ὁ δ' τυπλόμβος φαῖσι σαλατείαις ὑποπερδόμβος, Ariſt. Ran. 1215.
Ὑποπιπλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.
Ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigreſco, paulatim matureſco. Ἕτεραι δ' ὑποπερκάζεσι, Odyſſ. 7, 126.
Ὑποπέτρος, ὁ ἡ ὄ, ſub ſe petras ſive lapides habens, ſaxoſus, petroſus. Ex πέτρα.
Ὑπόπηλος, ου, ὁ ἡ ὄ, paulum lutoſus.
Ὑποπιέζω, f. έσω, exprimo, elido.
Ὑποπιθηκίζω, ſimiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν ὑπεθήκισα, Ariſt. Veſp. 1280.
Ὑπόπικρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubamarus.
Ὑποπίμελος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubpinguis.
Ὑποπιμπλῆμι, fut. σλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποπιμπλαμαι, impleor.
Ὑποπίμπρημι, ſuburo. Ἥντις ἐκείνας ὑποπιμπρησιν ἀνὴρ, Ariſt. Lyſ. 350.
Ὑποπίνω, ſubbibo, i. e. plusculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπέπινον ἐν ἄσει, Ariſt. Av. 500. Ἐκ τούτε δὴ ἐπεὶ ὑπέπινον, Xen. Cyr. 8, 30. Ἢ σ' ὑποπεπακυῖα ἡ γυνὴ 'πὶ τῷ τέγες κόπλεσθ' Ἀδωνίν φησιν, Ariſt. Lyſ. 399.
Ὑποπίπτω, cado ſub, ſuccido, me ſubmitto; ſuccumbo, Gl. Vet. ſupplex provolvor ad genua, eſt etiam in manus venio, occurro, ὑπέπεσεν, ſuccubuit, Gl. V. a. 2. Ὑποπεσὼν τ δεσπότῃ, Ariſt. Eq. 47. Ὑποπιπλέτω τοις ζοῖς βελεύμασι, Heliod.
Ὑποπιτλόω, pice ſublino, (Met. concumbo, P.) Ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ σρότερον ὑπεπίτλεν χρόνον, Ariſt. Plut. 1094.
Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, α, ὁ ἡ ὄ, planitiei ſubjacens, i. e. planus, campeſtris. Ex ὑπὸ, & πλάξ.
Ὑποπλάττομαι, f. σομαι, ſubeffingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπιπλασμένος, Ariſt. Veſp. 108.
Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ἡ ὑ, aliquantum latus.
Ὑποπλέκω, ſubnecto, Gl. V.
Ὑπόπλεως, ω, ὁ ἡ ὡ, plenus, refertus.
Ὑποπλέω, fut. πλεύσω, navi ſubvehor; ſublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντις ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4.
Ὑπόπλεως, ω, ὁ ἡ ὡ, Att. pro ὑπόπλεος.
Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo. Ὑποπληθεὶς τῆς ἀρίσεως, Ælian. V. H. 4, 9.
Ὑποπληρόω, ῶ, idem. Τύφε αὐτὸν ὑπεπλήρεν, Ælian. V. H. 9, 17.
Ὑποπλήσσω, vel πλῶ, f. ξω, ſuccutio, percutio.
Ὑπόπλες, ὁ, navigatio, v. c. per pontem.
Ὑπόπλεος, ου, ὁ ἡ ὄ, infra ſe ſ. in ſe opes habens conditas.
Ὑποπνεύσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω.
Ὑποπνέω, fut. εύσω, ſubtus ſpiro; (3) aliquantulum ſpiro; (3) adſpiro. Ὑποπνεύσαντος ὁ Νοτος, Act. 27, 13.
Ὑποπόδιον, ου, τὸ, ſcabellum, ſuppoſitorium, ſuppedaneum, Ph. Ab ὑπόπους.
Ὑποποιέω, ῶ, & έομαι, ῶμαι, q. d. ſub me eſſe facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτὸς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται, Dem. Hinc
Ὑποποιητος, ου, ὁ ἡ ὄ, adquiſitus.
Ὑποποίκιλος, ου, ὁ ἡ ὄ, aliquantulum varius ſeu variegatus.
Ὑποπόλιος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubcanus.
Ὑποπολιτεύομαι, ſubdole remp. adminiſtro.
Ὑποπομπὴ, juſſum, edictum. Ab ὑποπέμπω.
Ὑποπορεύομαι, eo ſub, ſubeo, clam occupo.
Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingreſſus ſubterraneus, inferus ingreſſus, inferum iter. A pr.
Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.
Ὑποπορφυρίζω, purpuraſco. Ab
Ὑποπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὄ, aliquatenus purpureum colorem referens. Ex ὑπὸ, & πορφύρα.
Ὑπόπους, οδος, ὁ ἡ ὄ, pedes habens, pedibus ſubnixus.
Ὑποπραΰνω, aliquantum latenterque mitigo.
Ὑπόπρεμνος, ὁ ἡ ὄ, habens aliquid ſtipitis.
Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paulo provectior ætate.
Ὑποπρήθω, f. ήσω, ſuccendo, igne ſubjecto cremo.
Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.
Ὑπόπρωρος, ου, ὁ ἡ ὄ, proram habens depreſſiorem; Plut. in Pericl. cap. 26. Ex ὑπὸ, & πρῴρα.
Ὑπόπτερος, ου, ὁ ἡ ὄ, alatus; pennatus, levis; Æſch. Ch. 601. Ex πτερόν.
Ὑποπλεύσει, 3. ſing. præſ. ind. act. Dor. pro ὑποπλεύσει.
Ὑποπλεύοντας, acc. pl. præſ. part. act.
Ὑποπλεύω, fut. εύσω, ſuſpicor; (2) ſuſpectum habeo; (3) obſervo, circumſpicio. Οὐδ' ὑποπλεύσασιν (σε) ᾧδ' ἠνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὴ ὄντων ὑποπλεύων, Heliod. Πολέμιον ὑποπλεύειν τ Φίλιππον, Liban. in Phil. 2. Dem. Τίν' αἰτίαν ἔχεσ'; ὑποπλεύω τί γδ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab ὑπόπλοος.
Ὑπόπλους, ου, ὁ, ſuſpicax, ſuſpiciouſus; (2) qui apparet & in conſpectum venit. Ab ὑπόπλομαι.
Ὑποπλήσσω, f. ξω, præ timore me ſubmitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπληκότες, perculſi, perf. part. pro ὑποπεπληκότες. Οὐδ' ἐς κάθηται πῦ δ' ὑποπλήξας τάφω, Eur. El. 918. Ὑπέπλησον οἱ ἥλικες αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 21. Ὑπέπλησεν αἰὶ τὲς Σκύθας, Luc.
Ὑποπλομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) contemnor, negligor. Πέμψαντες ἐπὶ ναῦς εἰς τὰς πατρίδας ἡ ὑποφθέντες ἐμήνισαν. Appian. B. Mithridat. Hinc
Ὑποπλος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſuſpectus; (2) ſuſpicax, ſuſpiciouſus, qui omnia habet ſuſpecta, ac proinde formidoloſus.
Ὑποπλύσω, f. ξω, complico, in ſinus & rugas contraho. Hinc
Ὑποπλυχὶς, ίδος, ἡ, compago, commiſſura.
Ὑπόπλως, Adv. ſuſpicioſe, ſuſpecte, per ſuſpicionem.
Ὑπόπλωσις, εως, ἡ, caſus, ruina; (2) ſubmiſſio, humiliatio. Ab ὑποπίπλω.
Ὑποπλάσω, f. ξω, idem quod ὑποπλήσσω. Σμικρόν τι ὑποπλάξασα ἡ νὰστος, Aret.
Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui eſt in fundo.
Ὑποπυθμὴν, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ὑποπυίσκω, ſuppuro.
Ὑποπυκνάζω, ſuffrequento, ap. Luc.
Ὑπόπυος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſuppuratus. Ex πύον.
Ὑποράπλω, ſubſarcio, ſubſuo, reſarcio, Gl V.
Ὑποραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſutio, reſarcinatio, plicatura, Ph. A præc.
Ὑπορέγχα, paullulum, leniter ſterto.
Ὑποῤθόω, ῶ, ſubrigo, erigo, fulcio, Gl. Vet. ὑπορθοῖ, ſubrigit, fulcit, Ph.
Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.
Ὑποπυῤῥίζω, f. ίσω, ſubruſus ſum. Ab
Ὑπόπυῤῥος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubruſus. Gl. V. ruſus.
Ὑπόπωλος, ου, ὁ ἡ ὄ, q. d. paullum habens ſubjectum.
Ὑπορχίζομαι, ſubiraſcor.
Ὑπόρειος, ου, ὁ ἡ ὄ, in ima parte montis ſitus, monti ſubjectus; ὑπόρειον, & ὑπόριον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρος.
Ὑπόρθριος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubmatutinus.
Ὑπόρροφος, ὁ ἡ ὄ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem ſtridula vox emittitur.
Ὑποῤῥάπλω, f. ψω, q. d. ſubſuo, adſuo. Ὑπερῤῥαμένος, ſubſutus, Epith. veſtis duplicis. Ὡς δὴ τί δράσων τονδ' ὑπορράπλεις λόγον. Eur. Alc. 534.
Ὑποῤῥέω, ſubfluo, ſubterfluo, ſubterlabor; (2) ſenſim fluo, ſeu influo, emano. Ἡρέμα ὑπερῤῥεῖ πορὶς τὰ ἤθη, Plato. Ὑποῤῥεοντος τῦ χείονε, Ariſt. Nub. 1292.
Ὑποῤῥήγνυμι, f. ὑποῤῥηγνύω, fut. ξω, ſubtus rumpo, rumpo ſub; ὑποῤῥήγνυμαι, ſubtus rumpor, erumpo; ὑπερῤῥάγη, aor. 2. paſſ. Οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ, Il. 8, 558, & 16, 300.
Ὑποῤῥίνιος, α, ὁ ἡ ὄ, agnum ſub ſe habens. Ex ὑπὸ, & ῥὶς.
Ὑποῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui eſt ſub radice, radici ſubjectus. Ex ὑπὸ, & ῥίζα.
Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur, muſtax. Ex ὑπὸ, & ῥὶν.
Ὑπόῤῥινος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ſic loquitur, ut vox in naribus ſtridat. Ex iiſd.
Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exſuſcito & reaccendo.
Ὑποῤῥιπλέω, ῶ, ſubjecto, Gl. V.
Ὑπῤῥίπλω, fut. ψω, ſubjicio; inpr. alterius poteſtati.
Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtrido, ſubſtrepo.
Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, ſubfluxio, defluxio, delapſio.
Ὑπωφῤῥαδέω, paullulum metuo & horreo. Ὀφ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑποῤῥωδῆσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.
Ὑποῤῥώξ, ῶγος, rupes, ſaxum, Sch. Ariſt. niſi leg. απορρ. Ern.
Ὑπορύσσω, vel ύττω, fut. ξω, ſubtus fodio, ſuffodio, cuniculos ago, ſubruo, everto. Δέδια γᾶν μή τις ὑπορύξας τ τοῖχον. ὠφέλησαι ταῦτα, Luc. Gall. Ὑπορύττειν τὰ τείχη, Ælian. V. H. 3, 16.
Ὑπορχέομαι, οῦμαι, ſalio cum cantu. Ὀρχησις ἀλτικὴ, ἣν ὑπαρχοῦντο διαπορθυόμενοι τῷ πόλιν, Plut. Hinc
Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ ſaltantibus accinitur, vel, ad quam chorus, ſubſaltans choro ducenti choreas ſaltabat; Ariſt. 1, 26. Hinc
Ὑπορχηματικὸς, ὴ, όν, qui ad cantilenas ſaltantium pertinet.
Ὑπόρχησις, ὴ, ſaltatio ad cantum.
Ὑπόρω, excito. Τοῖον γδ ὑπάρορε μᾶσα λίγειαι, Odyſſ. 24, 62.
Ὑποσαγὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, clitellarius. Ex σάγη.
Ὑπόσαθρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubputris, ex parte putris, P. vitioſus. Ern.
Ὑποσαίνω, ſubblandior.
Ὑποσακκίζειν, ſubcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot.
Ὑποσαλεύω, ſubmoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργὴν. Appian. B. Civil. 2.
Ὑπόσαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui eſt in jactatione, inſtabilis. Ex ὑπὸ, & σάλος.
Ὑπόσαπρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubputridus, aliquid occultæ putredinis habens.
Ὑποσαρκίδιος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubcutaneus, intercutaneus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σάρξ.
Ὑποσάρκιος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ſub carne latet. Ex iiſd.

Ὑποσειδεὶς, aor. 1. part. pass. v. ὑφοσείω.
Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concussio elisæ.
Ὑπόσεισμος, ου, ὁ, succussio, succussus. Ab
Ὑποσείω, f. σείσω, succutio, latenter excutio. Οἱ δέ τ' ἐνέρθεν ὑποσείουσιν ἰμάντι Ἀψάμβροι ἑκατόθεν, Odyss. 9. 385.
Ὑποσεμνος, ὁ ἡ ὀν, idem quod Σεμνός.
Ὑποσδομαι, irruo. Τὸν δ' ὑποσδυμβρὰν ναὺς ἄιξε πρὸσ' εὑρεῖν χθὰ, Hesiod. Ἀσπ. 373.
Ὑποσδυμβροι, nom. plur. præs. part. pass.
Ὑποσημαίνω, indico, significo; (2) signum do, antesignanum & auctorem me præbeo; (3) subscribo nomen. Τὸ δ' μέλος αὐταῖς τὸ ἐυλύσιμον ὁ ἑτῆρος χορὸς ὑποσήμαινεν, Heliod. Τένομα αὐτὸ ὑποσημαίνῃ, Aristot. Hinc
Ὑποσημασία, ἡ, subscriptio.
Ὑποσημειόω, notis excipio; (2) annoto, Gl V. ὑποσημειοῦμαι, adumbro, designo. Hinc
Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, subscriptio, Gl. Vet. subnotatio; (2) commentatio, annotatio.
Ὑποσήπω, putrefacio, R.
Ὑποσιγάω, fileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.
Ὑποσίδηρος, ον, ferreus.
Ὑπόσιμος, ε, ὁ ἡ ὀν, paululum simus, Gl. V. subsimus. Hinc
Ὑποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, aliquantum pando. Μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφὺν, Aloëphr. 1, 39.
Ὑποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, subticeo, celo, suppimo.
Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, subclaudico, Ph. ὑποσκάζῃ, vacillat.
Ὑποσκαλδύω, fut δύσω, furculo fuscito. Τὸ ὦδρ ὑποσκάλδυσι, Arist. Ach. 1019.
Ὑποσκαλμὶς, ίδος, ἡ, scalmi basis seu quod sub scalmo est. Ex ὑπὸ, & Σκαλμός.
Ὑπόσκαμβος, ον, subobliquus, leviter inflexus
Ὑποσκάπτω, fut. ψω, suffodio, subtus fodio, in ima parte circumfodio. Μακρά μοι σ' αὐτοῦθεν ἄλμαδ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Nem. 5, 37. Hinc
Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, suffossio.
Ὑποσκαφισμὸς, ὁ, alveus.
Ὑποσκελίζω, f. ίσω, subjecto crure everto, supplanto. Τὰς ἀριθμοῦσας ὑποσκελίζετε τῷ ἐνδιαπεθίζειν προσαρμόσαι, debilitate, Philo. Ex ὑπὸ, & Σκέλος. Hinc
Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapsus seu ruina ex supplantatione.
Ὑποσκελισμὸς, ὁ, supplantatio, cum aliquem crure subjecto labefactamus. Ab eod.
Ὑποσκέπτομαι, considero.
Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, substructio, Gl. V.
Ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab
Ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliqua tenus obumbro.
Ὑποσκίειος, έαινα, όειν, idem quod
Ὑπόσκιος, ε, ὁ ἡ ὀν, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπὸ, & Σκιά.
Ὑπόσκληρος, ὁ ἡ ὀν, subdurus, paulo durior.
Ὑποσκολιὸς, ἰὰ ὁ ἡ ὀν, paululum obliquus vel tortus. Ὑποσκόλιος αὐχὴν, Aret.
Ὑποσκότειος, ε, ὁ ἡ ὀν, obscurus, subobscurus, Gl. V.
Ὑποσμὸς, ὁ ἡ ὀν, subolens, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, & ὀσμή.
Ὑποσμυχω, fut. ξω, suburo, paullatim igni latente exuro. Τὰ Σπλάγχνα κατισθίειν καὶ ὑποσμύχειν, Basil.
Ὑπόσοιφος, ε, ὁ ἡ ὀν, q. d. subinanis & subtungosus veluti spongia.
Ὑποσοφὸς, ὁν, subsipiens, subliberalis.
Ὑποσπανιζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπισπανισμάφιον, Soph. Aj. 751.
Ὑποσπάω, ῶ, futur. άσω, subtraho, subduco. Gl. V. ὑποσπῶ, subvello; ὑποσπᾷ, subtrahit, Ph. Ἔρεισμα πάτρας δυσνυχῆς ὑποσπάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῆ πόδ', Eur. Bac. 346.
Ὑποσπείρω, occulte fero seu semino. Ταῦτα ὑπισπείρετο αὐτῷ, Ælian. V. H. 9, 9. Ταῖς πόλεσι Μιθριδατῆ ὑπέσπειρεν ἀρχὰς, Plut. in Pericl. cap. 24.
Ὑποσπλαίζομαι, splenitis ætor.
Ὑπόσπλαιος, ον, subsplenicus, lienis incommodis obnoxius, s. paululum vexatus.
Ὑποσποδίζω, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero.
Ὑπόσπονδος, ὁ ἡ ὀν, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex Σπονδή.
Ὑποσταζω, stillo, distillo.
Ὑπόστἀθμη, ης, ἡ, quod subsidit, atque in imo consistit. Unde (2) fæx, seu sedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑφίσαμαι.
Ὑποσαῖλω, aor. 2. opt. act. v. ὑφίσημι.
Ὑποσὰς, qui permisit, a. 2. part. act.
Ὑποσάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποσήσαντες.
Ὑπόστασις, εως, ἡ subsistentia, seu naturæ subsistentia, res natura & revera subsistens, persona; (2) sedimentum, fæces, it. crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) præsentia animi; (4) insidiæ; (5) statio militum; (6) subjecta materia, de qua disseritur, hypothesis, principia; it. propositio, inpr. ap. Diodor. (7) certa persuasio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, quæ re ipsâ sunt. Quibus oppon. τὰ κατ' ἐμφασιν. Ab eod.
Ὑποστάτης, ου, ὁ, qui in naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην καὶ σήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φέρκαν ὀνομάζουσι, Plut. in Marc. C. cap. 24. Angl a prop. Ab eod. Hinc
Ὑποστατικὸς, ὴ, ὸν, auctor & conditor substantiæ; (2) qui sustentat omnia potest; (3) personalis.
Ὑποστατικῶς, Adv. constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.
Ὑπόστατος, ὁ ἡ ὀν, tolerabilis, ferendus.
Ὑποσταχύομαι, augeor in modum spiciferarum plantarum. Οὐδέ κεν ἄλλως Ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων, Odyss. 20, 212. Ex ὑπὸ, & στάχυς.
Ὑπόστεγος, ε, ὁ ἡ ὀν, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, subtus tectus seu occultus. Ex ὑπὸ, & στέγη.
Ὑποστέγω, subtus tego seu occulto.
Ὑποστέλλω, contraho, subtraho, me recipio seu præ metu subduco; *in pass.* contrahor, *inpr.* dolore, metu, *unde sicut in med.* subduco me, defero signa, s. partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo, Gl. V. Τρῆσαι' ἰσίον ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Ist. 2, 60. Ὡς ἤδειν ὑπεστειλάμην τὴν Συμφδόντων, Act. 20, 20.
Ὑποσενάζω, f. άξω, idem quod sequens ὑποσείνω; (2) aliquantum ingemisco. Ὑπεσέναζε ταῦρος ὡς μυκήμασι, Soph. Aj. 322.
Ὑποσένω, ingemisco, vel suspiria duco. Ὑποσένοις μὴ τ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς, Arist. Ach. 166.
Ὑποσίδηρος, ον, clanculum privo.
Ὑποσφυίζω, fut. ίσω, pectori subdo seu subjicio. Ab
Ὑπόσφυος, ον, ὁ ἡ ὀν, qui sub pectore est. Ex ὑπὸ, & στέρνον.
Ὑπόσημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) sedimentum; (3) statio militum, Ab ὑφίσαμαι.
Ὑποσιῶσαι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίσημι.
Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, suffulcimentum, quod rei alicui firmandæ & fulciendæ substituitur & supponitur, Gl. V. fulcrum. Ab
Ὑποστηρίζω, fut. ίξω, suffulcio, substituo, & suppono aliquid alicui stabiliendo, subrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεστήριζε, Heliod.
Ὑποστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίσημι.
Ὑποστήτω, 3. sing. aor. 2. imper. act.
Ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio. Ab
Ὑποστίζω, subdistinguo, media interpunctione utor, ut colo.
Ὑποστικτέον, subdistinguendum. A præc.
Ὑποστίλβω, aliquantulum splendeo.
Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, desertio, *impr.* de milite; (3) dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio etiam.
Ὑποστολίζω, demitto, ut vestem, &c.
Ὑποστοναχίζω, ingemisco, suspiro vel gemitus duco. Ταῖς δ' ὑπεστονάχιζε, Il. 2, 781.
Ὑποστορέω, & ὑποστορνύω, seu ὑποστρώννυμι, substerno, subjicio. Δὴ γὰρ ἅπασας Νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξῃ, Mosc. 2, 104. Ὑποστορεσαι, νῦν ῥῆτα τ' ἀριγνώς, Arist. Conc. 1024.
Ὑποστρατεία, fut. εύσω, sub aliquo milito.
Ὑποστρατηγέω, ῶ, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab
Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, imperatoris legatus, dux, sed non summus.
Ὑποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.
Ὑποστρεπτέον, revertendum, &c. Ab
Ὑποστρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere gressum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχείαν ὑποστρέφαν ἄμιλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποστρίφῃ βίοτον εἰς αἶδαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὼ ἀκμὼ ὑποστρέφῃ, Æl. V. H. 3, 18.
Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, reflexio, Gl. Vet. reditus, regressus; ἐξ ὑποστροφῆς, rursus, iteratis vicibus.
Ὑπόστροφος, ε, ὁ ἡ ὀν, redux; ὑπόστροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.
Ὑποστροφώδης, ες, reversionem efficiens, ut in morbis.
Ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, substratum, fulcimentum. Ab
Ὑποστρώννυμι, f. ὑποστρωνύω, fut. ώσω, substerno, stratum subjicio. Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ, Eur. Hel. 59. Σποδὸν ὑποστρώσας, Isai. 58, 5. Τὰς εὐνὰς ἐ μόνον ἀρκεῖ μαλακὰς ὑποστρώνυσι, Xen. Cyr. 8, 55.
Ὑπόστυλος, ον, columnis fultus, s. impositus,
Ὑπόστυφος, ε, ὁ ἡ ὀν, subadstringens. Ab
Ὑποσύρω, leviter adstringo, Gal.
Ὑποσυγχύω, & ώω, confundo, permuto. *In Pass.* confuse tractari; (2) confusus, animo perturbatus, Jos.
Ὑποσύμβολος, ε, ὁ ἡ ὀν, notas seu signa alicujus rei occulta continens, R. f. per notas, s. per symbola propositus. Ex ὑπὲ, & Σύμβολον.
Ὑποσυρίζω, fut. ίσω, sibilum quendam & sonum edo, subsibilo, resono.
Ὑποσύρω, subtraho, Gl. V. (2) leviter perstringo, paucis defungor in narrando.
Ὑπόσυχος, ε, ὁ, ἡ, ὀν, paululum frequens. Εἶχον, ὡς οἶδα, ὑπόσυχνον ἀρχύριον, Alciphr. 3, 42.
Ὑπόσφαγμα, ατος, τὸ, ruptura venæ. Unde effusus cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo suppositio pecudi jugulatæ; *it.* suffusio livida. Ab
Ὑποσφάττω, jugulo, jugulum succido, velut suppositio cultro.
Ὑποσφίγγω, substringo, Gl. V.
Ὑποσφραγίζω, subsigno, Gl. V.
Ὑποσφραγὶς, ὶς, ἡ, idem quod Σφραγὶς.
Ὑποχαλάω, fut. άσω, supplanto.
Ὑποχέθω, submitto.
Ὑποχεο, 2. s. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro ὑποχοῦ, ab ὑποχέομαι.
Ὑποχεσίη, ης, ἡ, pollicitatio, promissio, promissum. Ab eod.
Ὑπόχεσις, εως, ἡ, promissio. Ab eod.
Ὑποχετικὸς, ὴ, όν, qui facile promittit.
Ὑποχήσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod.
Ὑποχίζω, subtus scindo vel findo. Hinc
Ὑποχισμα, ατος, το, subtus fissum; fissura interior. Est & calceamenti genus.
Ὑποχόμφωσε, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑπιχνέομαι.
Ὑποχὼν, aor. 2. part. act. v. ὑπέχω.
Ὑποχάζω, quodammodo, sic satis servo.
Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.
Ὑποτάγητε, 2. pl. a. 2. imper. pass.
Ὑποταχλικὸς, ὴ, όν, subjunctivus, qui subjungi potest vel solet. Ab eod.

Ὑποτάμνω,

Ὑποτάμνω, *Ion.* pro ὑποτέμνω. Ἀντικρὺ δ' ἀλλήλων ὑπὸ γλώσσαν τάμε χαλκός, Il. 5, 74.

Ὑποτανύω, fut. ύσω, ſubtendo, ſubter protendo ſeu extendo. Ὑπὸ δ' ἅρματα μακρὰ τάνυσαν, Il. 1, 486.

Ὑπόταξις, ή, imperium, poteſtas in quem.

Ὑποτόξαντα, acc. ſ. a. 1. part. act. v. ὑποτάσσω.

Ὑποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑπετάραττεν ὀπιπεύμων, Ariſt. Veſp. 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑπεταράχθην, Luc.

Ὑποταρβέω, paveo, timeo, trepido, ſubvereor. Τόσσ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις, Il. 17, 533.

Ὑποταρτάριος, ος, ὁ ἡ ή, qui ſub tartaro eſt, ſeu tartarum incolens, vel ſub tartarum detruſus,

Ὑποτασσόμενοι, nom. pl. part. paſſ. v.

Ὑποτάσσω, & ὑποτάττω, f. ξω, ſubdo, ſuppono, ſubjicio, ſubjugo, ſubigo, in poteſtatem redigo; ὑποτεταγμένος, ſubjectus, Gl. Vet. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27, Ὅσας πᾶσι ὑπέταξε, &c. M. Anton. 5, 22.

Ὑποταύριον, ου, τὸ, locus ſubjectus peni & teſticulis. Ex ὑπὸ, & ταῦρος.

Ὑποταφρόω, f. ώσω, ſubruo.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, ſubtendo; (2) ſubjicio, ſuggero, ſc. monendo; (3) *In med.* diſputando interrogo, diſputando propono. Τὸ γὰρ ἐναλλάξαντα αὖθις πάθη—μεγάλας ὀδυνὰς ὑποτείνει, ſubdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων, Dem.

Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum ſubſtruo, murum ſubtus munio.

Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, ſolvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ εἶμαι τοῖς γονεῦσι καὶ ὠφιστῆσθον ἐξ ἀμφοτέρων ἕρανον, καὶ παρὰ τὴ φύσεως καὶ παρὰ τὴ νόμα δικαίως φέρειν, καὶ ἑκόντα ὑποτελεῖν, Dem. Phil. 4.

Ὑποτελής, ής, ὁ ἡ ές, q. d. qui ſub tributo eſt, vectigalis, Gl. V. tributarius, Appian. Ex ὑπὸ, & τέλος.

Ὑποτέλλομαι, orior, fio.

Ὑποτέμνω, fut. εμῶ, ſuccido, ſubtus ſeco, præſeco, præcido, ſubtraho, Gl. Vet. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δ' ὅτι καὶ ὅλα ἀπολιτθήματος ἅμα ὑποτέτμηκεν ἑαυτόν, M. Anton. 11, 7. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδὰς ὑμῶν, Ariſt. Eq. 291.

Ὑποτηρέω, obſervo, ſpeculor.

Ὑποτίθημι, ſuppono, ſubjicio; (2) ſuppedito; (3) ſupponо, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. (5) ſubjicio alterius poteſtati; (6) propono, veluti ſpem. *In med.* moneo, conſulo, edoceo, ſuggero; (2) pono, ſtatuo, cenſeo, decerno, propono, propoſitum mihi habeo; (3) hypothecam do, Gl. Vet. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus & Thomas magiſter. Ὑποτίθησι μὲν τὸ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἢ ὁ δανείζων; ὑποτεθειμένον, ſuppoſitus, Phil. perf. part. paſſ. ὑποτεθεῖσαν, obligatam, Phil. aor. 1. part. paſſ. ὑπέθεντο, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποτιθέμενος, fiduciarios, Ph. præſ. part. Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', ἃ κακῶς ὑποθήσομαι, ſuggeram. Ariſt. Av. 1368. Ὑποτιθεὶς τιν' ἐλπίδα; Eurip. Or. 1175. Ἀκὴν ὑποτιθεὶς τ' λύπης, Luc.

Ὑποτίλλω, q. d. ſubvello, ſubtrunco. Ὑποτίλλειν τὴν βοτάνην, Theophr.

Ὑποτιμάω, ῶ, f. ήσω, & άσομαι, ᾶμαι, proprie litem, mulctam, ſecundo loco æſtimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æſtimo contra actorem; (3) irrogo pœnam. Τάς τε φόρας παρέσχεν ἐκείνοθεν, ὅσας αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο, Ariſtot.

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æſtimatio, *Ern.* (2) prætextus, P. A præc.

Ὑποτιμητής, οῦ, ὁ, ſubcenſor, æſtimator litis, &c. Ab eod.

Ὑποτιτθίος, ος, ὁ ἡ ή, qui adhuc e mamilla pendet & lactet. Ex ὑπὸ, & τίτθος.

Ὑποτμήγω, idem quod ὑποτέμνω.

Ὑποτομίς, ίδος, ὁ ἡ ή, qui ſuccidit, aut præcidit; (2) inſtrumentum, quo aliquid ſuccidituur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, ſuccifio, paullatim facta inciſura. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, &

Ὑποτονθορύζω, murmuro. Ὑποτονθορύζουσι ὃ Συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸ χρόνον, Luc. Bis. Acc.

Ὑποτοπάζω, conjicio, ſuſpicor. Hinc

Ὑποτόπασις, ή, conjectura, ſuſpicio.

Ὑποτοπέω, conjicio, ſuſpicor. Οἱ ὑποτοπήσαντες εἶ ἀγαθὸν ἕξω τῷ παρ' ἀνθρώπους δικαιοσύνην. Philo. Ἵν' ἀνὴρ, ὃστις τοιχος εἰσιών, μηδὲν κακὸν δρᾷν ὑποτοπῇ, Ariſt. Theſm. 503.

Ὑποτραυλίζω, fut. ίσω, ſubbalbutio, paulum balbutio, Luc.

Ὑποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex ὑπὸ, & τράχηλος.

Ὑποτρεχαίω, parum ſuaviter adficio, de ſono, aſpero ſono lædo aures.

Ὑπότραχυς, εῖα, ὁ ἡ ύ, ſubaſper.

Ὑποτρέμω, paullum tremo & trepido, ſubtimeo. Καὶ ἔστιν ὑποτρέμων, Plato Τοῖον γὰ ὑποτρεμέεσιν ἅπαντες, Il. 22, 241.

Ὑποτρέφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, Gl. V. ſubalo. Νόσων ὑποτρέφῃ σπέρματα, Gal.

Ὑποτρέχω, currens ſubeo; (2) curſu comprehendo, fugientem prehendo; (3) curſu ſuffugio, ſubeo, ſubrepo, inſinuo me. Ἐγὼ δ' τὰ κορίαννʼ ἐπράμβυν ὑποδραμών, Ariſt. Eq. 673. Κἀχ' ὑποτρίχων ζε τοῦτο θαυμάσια λέγω, Eurip. Or. 653. Ἀσπασμοῖς ὑποτρέχοντες τὴν δῆμον ἐκτήσατο, Plut. in Pelopid. c. 2.

Ὑποτρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco, perterrefio; (2) terrefactus & timore perculſus ſuffugio. Ἀλλ' ἔπως ἔτι ἔχειν ὑποτρέσω, Il. 7, 217.

Ὑπότρητος, ος, ὁ ἡ ός, (ſubtus) perforatus & pertuſus. Ex ὑπὸ, & τράω, *foro.*

Ὑποτρίβω, f. ψω, ſubtero, contero. Hinc

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contuſis conſtans, Gl. V. moretum.

Ὑποτρίζω, paullulum ſtrideo.

Ὑποτρόχις, accipitrum genus. *Angl.* The Hobby-hawk. Ariſt. Hiſt. An. lib. 9. cap. 36. Ex ὑπὸ, τρέχω, & ὄρχις.

Ὑπότριτος, ος, ὁ ἡ ή, ſubtertius.

Ὑποτρομέω, ῶ, tremore ſuccutior, tremo infra. Καὶ δέ τι μιν ἡ παρόδην ὑποτρομέεσκον ἰδόντες, Iliad. 20, 28. Τοῖον γὰ ὑποτρομέεσιν (ὑποτρεμέεσιν, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241.

Ὑπότρομος, ος, ὁ ἡ ή, ſubtremulus, qui timore & pavore velut ſuccutitur. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reciprocatio. Ab ὑποστρέπω.

Ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab ὑπὸ, & τροπὴ, inverſio.

Ὑποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπή.

Ὑποτροπικὸς, ὴ, όν, reverti ſolitus, de morbis, Hipp.

Ὑπότροπος, ος, ὁ ἡ ός, reverſus, redux. Ὑπότροπος ἵκετο δῶμα, Odyſſ. 20, 332. Ex ὑπὸ, & τρέπω.

Ὑποτρόχαλα, *Adverb.* rotunde. Ab

Ὑποτρόχαλος, ος, ὁ ἡ ός, currens in rotundum factus, ſubrotundus, lubricus a rotunditate. Ab

Ὑποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὼ δ' θαλασσαν Νέρθεν ὑποτροχάει, Moſch. 8, 5. Ab ὑποτρέχω.

Ὑπότροχος, ος, ὁ ἡ όν, rotas ſubjectas habens.

Ὑποτρύζω, fut. ύσω, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, ſubmiſſe loquor, muſſo. Βαρύ τι καὶ δυσηχὲς ὑποτρύζων, Heliod.

Ὑποτρώγα, una comedo, ſ. obſonium cum pane.

Ὑποτυγχάνω, protinus appoſiteque reſpondeo; (2) reſpondeo, *ſimpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Plut.

Ὑποτύπλω, ſuffringo. Οἱ χλῶες ὑποτύπλωλες ὥσπερ ταῖς ἅμαις, Ariſt. Av. 1150.

Ὑποτυπόω, informo, delineo, oculis ſubjicio, repræſento. Τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπέμφος, ἐδιδίς τε καὶ ἀλπίζεν, Herodian. lib. 1. Τοιαῦτα δὴ τινα τῷ μειρακίῳ ὑποτυπέμβοι, ἤγειρον αὐτῷ τὰς ὀρέξεις εἰς τὸ ἀδὸ ὧν ἐπιθυμίαν, ibid. Hinc

Ὑποτύπασις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata deſcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; diſpoſitio, Gl. V.

Ὑποτυρὶς, ίδος, ἡ placenta e lacte, melle, & farina, caſei formam habens. A τυρός.

Ὑπότυφλος, ος, ὁ ἡ όν, paullum cæcus, luſciоſus.

Ὑπότυφος, ὁ ἡ ον, aliquantum faſtuoſus & elatus, ſub quo latet jactantia & ſuperbia.

Ὑποτύφω, ſuffumigo, fumum ſubtus excito; unde (2) ſuccendo, ignem ſubjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei ſtudio, amore, &c. irrito, provoco. Ὑποτύφει τὰ σέρα, Philoſtr.

Ὑποτυχῆσαν, *contr.* a. 2. part. act. f. g. v. ὑποτυγχάνω.

Ὑποταδαῖος, αία, αῖον, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & ἅδης.

Ὑπτλος, ος, ὁ ἡ όν, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. & metaph.)* abditi tegens, occultus, fallax, ſubdolus. Ex ὑπὸ, & ἠλή. Hinc

Ὑπτλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum.

Ὑπτλως, *Adverb.* ſimulate, ſubdole, latenter.

Ὑπουργέω, idem quod ſimplex, ad caudam pertinens.

Ὑπουράνιος, ος, ὁ ἡ ός, qui ſub cœlo eſt, cœleſtis.

Ὑπουργέω, operam navo, adjuvo, inſervio, obſequor, ſubminiſtro, Phil. ὑπουργῶ, miniſtro, ſubſervio, ſuppedito, ſuggero. Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἀλλ' ὑπουργῆσαι με χρή; id. Supp. 1177. Πάνθ' ὑπουργεῖν ζοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω, id. Med. 620. Ἐς τε τὸ φίλων τοσόνδ' ὑπουργὸν ὠφελεῖν βελήσομαι, Soph. Aj. 690. Σοὶ δ' ὑπάρχουσι τάδε, id. El. 463. Ab ὑπουργός. Hinc

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium, opera, quam alicui navamus, obſequium.

Ὑπούργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπουργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, miniſterium, de adulatione, aſſentatione, Joſ.

Ὑπουργικὸς, ὴ, όν, adjumentum ſeu miniſterium adferens, ſubſerviens, Suic. Ab

Ὑπουργὸς, ὸς, ὁ ἡ όν, adjutor, qui operam navat miniſter. Ex ὑπὸ, & ἔργον.

Ὑπουργιμαῖος, idem quod

Ὑπούργιος, obſequioſe, obſecundanter, ὑπουργικῶς.

Ὑπουρὶς, ίδος, ἡ, poſtilena, Gl. V. Ab ἠρά.

Ὑποφάνσις, declaraſſe, præſ. inf. med. verbi

Ὑποφαίνω, q. d. ſubluceo, illucefco; (2) oſtendo, declaro; ὑποφαίνομαι, ſubappareo. Λιθυκτέρων αὐχὴν Πυρίας ὑπέφαινε λίθοιο, Theocr. 6, 38. Ἐπεὶ δὴ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, Xen. Cyr. 4, 21. Hinc

Ὑπόφαυσις, ή, q. d. ſublucentia, P.

Ὑποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακός.

Ὑποφαμάσσω, & ἀττω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, q. d. ſub-apparentia, rei quæ ſub alia conſpici poteſt conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς δὴ τὰ λεπτὰ ὁρᾶσθαι ἐξ ὑποφάσεως, *Aret.*

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, idem. Ab

Ὑποφαύσκω, ſubluceo.

Ὑποφάτης, ου, interpres, antiſtita, *Dor.* pro ὑποφήτης.

Ὑπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

Ὑποφειδομαι, f. ίσομαι, paullum parco.

Ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, ſuffero, ſuſtineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) ſubmitto, ſubjicio, fallo veſtigium, lubricus ſum; (5) ſubduco, eximo; (6) exprobro; (7) *Paſſ.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius;

deterius; (3) labare, non firmiter ſtare; (4) auferor; (5) eximor, abſum; ὑποφέρομαι, labaſco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, Ph. aor. 2. ὑπενεγκών, perpeſſus, Gl. V. part. Τὸν ἐμιλητικὸν τρόπον ἅπαντες ἠδέως ὑποφέρουσιν, Iſocr. Ὅπλα ὑποφέρειν, Xen. Cyr. 4, 23, τὰς μεταβολὰς, ibid. 6, 18. ἐλπίδ', Soph. El. 837. Ἡ κοιλία αὐτῆς ὑποίσῃ δόλον, Job. 15, 35.

Ὑποφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, it. perfugio. Κωΐτας τάσδ' ὑποφεύγων, Eurip. El. 1360.

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινί, Luc. Bis. Acc. Ab

Ὑποφήτης, ε, ὁ, vaticiniorum &c. oraculorum internuncius, ſacerdos, antiſtes oraculi; (2) interpres, explanator divinorum judiciorum, Gl V. interpres, præſagus. Ὑποφῆ χαμιεύναι, Hom. Il. 16, 234. Ex ὑπὸ, & φημί. Hinc

Ὑποφητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, ſeu ad ejus munus & functionem.

Ὑποφητικῶς, *Adv.* more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ὑποφήτης. Μαρτυρίῃ βούωσιν ἐμὴν ὑποφήτορι μύθῳ, Nonn. P. 5, 39.

Ὑποφθάλμιος, ε, ὁ, ἡ, qui oculis ſubjacet. Ab ὀφθαλμός.

Ὑποφθάμενον, acc. ſ. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Ὑποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens: Πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς Δκρὶ μέσον σφρόνησεν, Iliad. 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη φανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μύθῳ, Odyſſ. 15, 171.

Ὑποφθείρω, corrumpo, Gl. V.

Ὑποφθονέω, ſubinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τῷ λόγῳ, ὥσπερ ὑποφθόνει, Xen. Cyr. 4, 3. Hinc

Ὑποφθόνως, ſubinvide.

Ὑποφθορεύς, έως, ὁ, corruptor, Gl. V.

Ὑποφλεγέθω, leviter aduro, ſuburo.

Ὑποφλέγω, idem.

Ὑποφλεγμαίνω, ſubæſtuo, ſubinflammatus ſum.

Ὑποφλοισβος, ουν ſtrepens, murmurans, fremens, de mari.

Ὑποφοινικίζω, fut. ίσω, ſuppurpuraſco.

Ὑποφοινίσσω, idem.

Ὑποφόνια, τὰ, cædis præmia. A φόνος.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adverſarii propoſitio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernoſum, profundum, ſubductum & in fiſtulam dehiſcens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi ſubductio. Ab

Ὑπόφορος, ε, ὁ, ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑποφραδμοσυνὴ, ἡ, conſilium, ſuggeſtio, prudentia.

Ὑποφρικώδης, ε, ὁ, ἡ, ſubhorrens, qui horrore aliquantum tenetur. Ab

Ὑποφρίσσω, & ίττω, fut. ξω, ſubhorreſio, aliquantum horreo.

Ὑποφρονέω, ῶ, deſpicio, ſperno, contemno.

Ὑποφρύγιος, ον, genus harmoniæ.

Ὑποφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium.

Ὑποφύομαι, fut. ύσομαι, ſuppullulo, ſubnaſcor, ſuccreſco, Gl. Vet. ſuborior. Χιτὰν ὑποφύει), Theophr. Hinc

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, ſubnaſcentia, ſoboles.

Ὑποφυτεύω, ſubſero, Gl. Vet.

Ὑποφωνέω, ſuccLamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑποφώνεον Ὀρνίθες, Moſch. 3, 49. Hinc

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Ὑποφώσκω, illucſco, illuceſcere incipio.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, ſenſim recedo, pedem ſubduco.

Ὑποχαίνω, aliquantum hio, ſubhio.

Ὑποχαίρω, latenter & in ſinu gaudeo; (2) gaudeo.

Ὑποχαλάω, ῶ, fut. άσω, paullulum laxo, vel remitto, vel clanculum laxo.

Ὑποχαλεπαίνω, ſubiraſcor.

Ὑποχαλινιδιος, α, ον, freno aptus, adnexus.

Ὑπόχαλκος, ε, ὁ, ἡ, ſubæratus, ſub quo æs latet, cui æris aliquid ſuffuſum eſt.

Ὑποχαλκόω, ῶ, ſubæro, Gl. Vet.

Ὑποχαράττω, f. ξω, ſubſigno.

Ὑποχαρωπὸς, ὁ, ἡ, ſubcæſius.

Ὑποχάσκω, aliquantum hio, vel ſimpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; *unde*, cogitabundus ſum, &c. Σύδ' Ἀρίσυμλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, Ariſt. Plut. 314.

Ὑπόχαυος, ε, ὁ, ἡ, ſubtumidus.

Ὑποχαυόω, ῶ, fut. ώσω, paullulum inflo, aliquantum ſuperbum aut tumidum reddo.

Ὑποχείριος, ε, ὁ, ἡ, & ὑποχείριος, ία, ιον, qui ſub manu vel ſub manibus eſt; (2) qui eſt in poteſtate alicujus, in poteſtatem redactus; (3) obnoxius, Gl. Vet. ſubjectus. Τίνες τὸ πλοῖον ὑποχείριον, Plut. in Solon. cap. 8. Ex ὑπὸ, & χεὶρ.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab

Ὑποχέω, ῶ, & ὑποχύω, ſuffundo, item profundo leniter. Τῷ δ' ὑπὸ Κυκώτης Χεῦεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας, Odyſſ. 16, 47.

Ὑποχθόνιος, ε, ὁ, ἡ, ſubterraneus.

Ὑποχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, ſub tunica latens, Gl. V.

Ὑποχλιαίνω, ſubcalefacio.

Ὑπόχλοος, ὁ, ἡ, ſubpallidus. Ὑπόχλοον ἔχει παρειὰν, Call. in Del. 80.

Ὑποχλαρομέλας, ὁ, e palore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio.

Ὑπόχλωρος, ε, ὁ, ἡ, ſubviridis, pallens, Gl. V. luteus.

Ὑπόχολος, ε, ὁ, ἡ, ſubiratus, ex atra bile laborans. Ex ὑπὸ, & χολὴ.

Ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Ὑποχόνδριος, ε, ὁ, ἡ, qui ſub cartilagine eſt. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ε, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia uſque protenditur, Phil. ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ, & χόνδρος.

Ὑποχορηγέω, ῶ, ſubminiſtro, ſuggero, Phil.

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ, ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, Ph. obligatus, ærarius. Ex ὑπὸ, & χρέος.

Ὑποχρίω, ſublino, Gl. V. Ὑποχρίσαί τε ἡ ἐντρίσσειν αὐτὲς, Xen. Cyr. 8, 58. Ὑποχρίεσθαι ἢ τὲς ὀφθαλμὲς πρόσιτο, ib. 13.

Ὑπόχρυσος, ε, ὁ, ἡ, ſubauratus, Gl. V.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, ſuffuſio, id, quod ſuffuſum eſt. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno ſuffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ε, ὁ, ἡ, cui aliquid ſuffuſum eſt. & ex eo ſubturbidus. Ab eod.

Ὑποχύω, ſuffundo, *prop. & trop. ut Latini.*

Ὑποχωλεύω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλεύων, vacillat.

Ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, ſenſim recedo, clam me ſubduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, diſcedo, ceſſo, ſecedo; (3) excernor de alvo. Καὶεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τῷ θρόνῳ, Ariſt. Ran. 888. Ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Hinc

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſio, receſſus; (2) excrementum. Ab eod.

Ὑποψάθυρος, ὁ, ἡ, paullum friabilis.

Ὑποψαλλάσσω, f. ξω, ſubtus contrecto; (2) leviter contrecto. Ἀπὸ ἱρείου τοί μ' ὑποψαλλάσσετε, Ariſt. Lyſ. 84.

Ὑπόψαμμος, ε, ὁ, ἡ, ſubtus arenam habens, ſubarenaceus, arenoſus.

Ὑπόφαρος, ὁ, ἡ, verſicolor.

Ὑποψαύω, f. αύσω, leviter tango.

Ὑποψεκάζω, f. άσω, leviter irroro.

Ὑποψηφιστὴς, ε, ὁ, ſupputator, Gl. V. calculator.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψιαστικῶς, ſuſpicioſe.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.

Ὑπόψιος, ε, ὁ, ἡ, ſuſpectus. Ab ὑποπτομαι.

Ὑποψοφέω, leviter ſtrepo.

Ὑπόψυχρος, ὁ, ἡ, ſubfrigidus; frigidulus, Gl. Vet.

Ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.

Ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in opſonjis, coëmendis decipio. Ὀὺδ' ἄλλος, ἀνθρώπων ὑποψωνῶν ὡς πομπανεῖ), Ariſt. Ach. 848.

Ὑπτιάζω, fut. άσω, ſupinus ſum, ſupinor, ſupinus relabor, Gl. Vet. ſupino, reſupino. Ὑπὸ δὲ ἀδυνασίας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν, Herodian. lib. 11. Ὑπτιαζέ τε πρὸς τῶν ἀθλων πραγμάτων ὀθμελειαν, id. lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλκίνῳ μὴ μέλλειν ὁ Σισύφιος, ἀλλ' ἤδη παρασκευάζεσθαι ὑπτιάζοντα, id. lib. 3. Κάρα γὰρ ὑπτιάζει τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Ὑπτιάσμα, τὸ, ſupinatio, reſupinatio.

Ὑπτιασμὸς, ᾶ, ὁ, reſupinatio. Ab eod.

ΥΠΤΙΟΣ, ία, ιον, ſupinus, reſupinus, in dorſum verſus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, reſupinatio.

Ὑπτιόω, ῶ, reſupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιωτέρως, remiſſius. Ab ὕπτιος.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ε, ὁ, ἡ, qui ſub ala eſt, ſub axilla geſtatur. Ex ὑπὸ, & ὠλένη.

Ὑπωμαῖος, Arat. 1115. *Epith.* pedis anterioris in beſtiis.

Ὑπωμία, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam cauſam jurejurando poſtulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, f. άσω, ſuggillo eam faciei partem quæ ſub oculis eſt; (2) ſuggillo aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, ſuggillatus, ſubgillatus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀλλ' ὑπωπιάζω, μὴ τὸ Σῶμα, ἡ δλαγαγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένα ἅπαξ ἅπασι, Ariſt. Pace. 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωπιασμὸς, ᾶ, ὁ, ſuggillatio, contuſio alicujus partis, quæ fit ictibus.

Ὑπώπιον, ε, τὸ, pars quæ ſubjacet oculis; (2) ſuggillatio ſub oculo, ſpecies ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, ſanguine ſub oculo effuſo. Ex ὑπὸ, & ὤψ.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes ſeu radix montis. Ἀλλ' ἐὸ' ὑπωρείας ὠκέον πολυπίδακος Ἴδης, Hom. Il. 20, 218. Ex ὑπὸ, & ὄρος.

Ὑπωρόφιος, ε, ὁ, ἡ, qui ſub tecto ſeu camera eſt; (2) contubernalis, domeſticus. Pind. Pyth. 1. Καὶ νῆσαι οἰκήσοι ὑπωρόφιοι τε κοῖται, Aratus, 970. Ex ὑπὸ, & ὄροφος.

Ὑπώροφος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, ſuffoſſio, v. c. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὑπωχρος, ε, ὁ, ἡ, ſubpallidus.

Ὗραξ, ακος, ὁ, ſorex, *mus*, Nic. Al. 37. Ab ὗς, *ſus*, quia roſtrum habet ſuillum.

Ὑριατόμος, ε, ὁ, ἡ, qui apum favos eximit, Heſ. Ex ὕριον, & τέμνω.

Ὕριον, ε, τὸ, favus, opus examinis. Ab ὕρος.

ΥΡΟΝ, ε, τὸ, examen.

Ὕρρις, ἰδος, ἡ, ſporta, Suid. Ab ὕρα.

Ὑρρίσκος, ε, ὁ, vas vimineum, Heſ. Suid. Ab ὕρρις.

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor, Heſ.

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur ſalſamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, eſt porca ſeu porcus femina, a ſono grunnitus ita dicta.

ΥΣ, ὑός, ὁ, ἡ, ſus, porcus.

Ὑσγινόεφις, έσσα, ὁ, ἡ, tinctus colore hyſgini herbæ. Ex ὑσγινον, & βάπτω.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ε, τὸ, hyſginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo ſimilis.

Ὑσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὕω, *pluo*.

Ὑσματα, τὰ pluvia. Ab ὕω.

ΥΣΜΙΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμίνηθεν *Adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπίληθρα

Τσπίλιθος, ου, ὁ, ſuccerda, ſtercus ſuillum.
Τσπλιγξ, γγος, ſive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, ſcutica, qua ſues & alia animalia pulſantur; (2) ſonus ſcuticæ vibratæ, & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur; (3) carceres ſive locus, unde dimittuntur, qui curſu ad metam contendunt, equi & curſores; (4) laquei genus, qua capiuntur aves, Gl. V. tranſenna. Ex ὗς, & πλήξ. *ſtimulus.*
Τσπολέω, circa ſues verſor, eos paſcendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab
Τσπόλος, ου, ὁ ἡ, ſubulcus, R. Ex ὗς, & πολέω.
Τσσός, ή, όν, verutum, miſſile, pilum, telum, Plut. in Camill. cap. 40.
Τσσωπος, ου, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ hyſſopus, *herba. Angl.* Hyſſop.
Τυνωτὸς, ὴ, όν, verutus, veru ſeu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.
Τσάτιον, poſtremum, tandem. Ab
Τσάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. Τί πρῶτον, τι δ' ἔπειτα, τί δ' ὑσάτιον καταλίξω; Hom. Od. 14. Ab ὑσατος.
Τσατον, & ὑσατα, *Adv.* poſtremum, ultimo. Ab eod.
Τσατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus, ſupremus, noviſſimus, imus, Phil.
Τσέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.
Τσραῖος, αία, αῖον, poſtridianus; τῇ ὑσταίᾳ, poſtridie, Gl. V.
Τσβάω, poſterior vel inferior ſum, Gl. Vet. οἱ ὑσβάοντες, infimates. Ab ὕστερος.
Τστρέω, ῶ, f. ήσω, poſterior ſum ſeu venio; deſum, Gl. V. poſtero, Ph. ὑστέρησε, defuit. Ἦν δ' ὑσβήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανεῖν, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Iph. in Au. 1231. Τστερεῖν κ δόξης τῦ Θεῦ, Rom. 3, 23. Ab ὕστερος. Hinc
Τστέρημα, ατος, τὸ, partes poſteriores, inprimis curſu certantis; (2) defectus, inopia, penuria.
Τστερήσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde
Τστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egeſtas.
Τστερητικὸς, ὴ, όν, qui ſolet tardius venire.
Τστερίζω, fut. ίσω, ſum poſterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) deſtituor; deficior; (3) inferior ſum, ſuperor, vincor. Τστερίζω τ' ἀκμῆς τ' ἐμαυτῦ, Iſocr. Τ στερῆμαι γὰρ ἁπάντων, Dem. Phil. 1. Ab ὕστερος.
Τστερικὸς, ὴ, όν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑστερικὰ, ſuffocationes uteri ſ. vulvæ. Ab ὑστέρα.
Τστροβουλέω, poſt factum ſapio, ſera conſilia capio. A βουλή.
Τστροβουλία, ας, ἡ, ſerum conſilium, ſera pœnitentia. Ab eod.
Τστρόβουλος, ου, ὁ ἡ, poſt factum conſultans. Ex ὕστερον, & βουλή.
Τστρογενὴς, ἐος, ὁ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕστερος, & γείνομαι.
Τστρογονία, ας, ἡ, poſteritas, Ph. Ex ὕστερος, & γονὴ, *ſob les.*
Τστρολήπτης, ου, ὁ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕστερος, & γείνομαι.
Τστρογονία, ας, ἡ, poſteritas, Ph. Ex ὕστερος, & γονὴ, *ſob les.*
Τστρολήπτης, ου, revocabilis, qui recuperari poteſt. A λαμβάνω.
Τστρολογία, ας, ἡ, dictio præpoſtera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab
Τστρολόγος, ου, ὁ ἡ, qui poſterior verba facit, ſeu qui ſecundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco poſteriori, & vice verſa. Ex ὕστερος, & λέγω.
Τστρόμυτις, qui poſt factum ſapit.
Τστερον, *Adv.* poſt, poſtea, poſteriori loco; (2) ſerius, tardius, deinceps, poſthac.
Τστρότης, ητος, ſero puniens, P. ultor, *Erm.* ποινή, Æſch. Agam. 58.
Τστρότιμος, ου, ὁ ἡ, qui falſo pro mortuo habitus eſt, & vivus redit.
Τστρόπρωτον, præpoſterum, Ph.
Τστερος, έρα, ερον, poſterior, ſerior; (2) ſequens, ſecundus, poſterus, inferior, poſthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.
Τστεροφημία, ας, ἡ, fama apud poſteros, nomen celebre poſt obitum. A φήμη.
Τστεροφθόρος, ου, ὁ ἡ, poſt perditurus. Τστεροφθόροι λωβητῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερος, & φθείρω.
Τστερόφωνος, ου, ὁ ἡ, qui poſterior vocem edit, *Epith.* echûs. Ex ὑστερος, & φωνή.
Τστέρως, idem quod ὕστερον.
Τστεροχρονέως, ſerius, poſt exiſto. A χρόνος.
Τστρια, ων, τὰ, ſuum immolatio, feſtum, in quo ſues immolabantur. Ab ὗς, *ſus.*
Τσρὶξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, animal ex erinaceorum genere pilos ſuis habens. Ex ὗς, & θρὶξ, *pilus.*
Τσριχὶς, ίδος, ὁ, hyſtrix; (2) flagellum ex ſetis ſuillis, quo cædebantur ſervi. Τσριχίδι μαστιγῶν, δέρων, σπασλᾶν, Ariſt. Ran. 632. Ab ὑσρὶξ.
Τφάγεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ὑφηγοῦ, ab ὑφηγέομαι.
Τφάζω, idem quod ὑφαίνω, R.
Τφαιμος, ου, ὁ ἡ, ſanguine ſuffuſus, cui ſubeſt ſanguis; (2) ſanguineus, etiam ex ira & furore. Ex ὑπὸ, & αἷμα.
Τφαίνω, texo, detexo; (2) ſtruo, ædifico; (3) ſolerter excogito, *impr.* dolos; ὑφασμός, textus, Gl. V. p. part. paſſ. Τῦτο τοῖσι βαρβάροις ὑφαίνει πολλοῖς δαπάναις, Ariſt. Veſp. 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ὅπλ τυραννίδι, ſtruxere, idem. Lyſ. 633. Ab ὑφάω.
Τφαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, ſubductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.
Τφαίρετρια, ας, ἡ, obſtetrix. Ab eod.
Τφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, ſubtraho, Gloſſ. Vet. ὑφαιρεμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, ſublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφος ὑφαιρεῖ λάθρα τ' Ἠθήνης, educit, Heliod. Ὁρᾶς, ἐγὼ σ' ὡς δεξιᾶς ὑφειλόμην; Ariſt. Veſp. 1334. Σιγῇ τῦδ' ὑφαιρεθεῖσά νιν, Eur. Elec. 272.
Τφαιρέμενος, præſ. part. med. ab ὑφαιρέω.
Τφαλικὸς, ſubfalſus, item mari vicinus.
Τφάλλομαι, ſubfilio, Gl. V.
Τφαλμυρίζω, ſaporem ſalis refero, Plut. Ab
Τφάλμυρος, ὁ ἡ, ſubſalſus, ſalſuginoſus.
Τφαλος, ου, ὁ ἡ, qui eſt ſub mari, ſub mari latens; ὕφαλος πέτρα, latens ſaxum, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλς.
Τφαμμος, ου, ὁ ἡ, ſubtus arenam habens, arenoſus.
Τφάντης, ου, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc
Τφαντικὸς, ὴ, όν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars textoria.
Τφαντοδινητος, ου, ὁ ἡ, a textore contextus. Ὅς ὑφαντοδίνητον ἐσθος ἐ πέπλος, Ariſt. Av. 949. Ab ὑφαντος, & δινέω.
Τφαντὸς, ὴ, όν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.
Τφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφάντης.
Τφαπλόω, ſubſterno ſtragulas veſtes, qu. explico ſub aliquo.
Τφάπλω, fut. ψω, ſuccendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικῶν πυρί; Eur. Med. 378. Νήσας πυρὰν τὰς Ζὰς φίλας ὑφάψω, Ariſt. Lyſ. 375. Πόλις ὑφάπτει πυρί, Eur. Tro. 1274.
Τφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, ſurripio, clam rapio. Ἐπεὶ κ τῶ ἔδραν Ζὰ ὑφάρπασε, Xen. Cyr. 8, 31.
Τφάρπασις, εως, ἡ, uſurpatio, Ph. A præc.
Τφασμα, ατος, τὸ, opus a textrice, ſeu textore confectum, textile, tela; textura, Gl. V. Ab ὑφαίνω.
Τ Φ Α' Ω, ω, texo. Hinc *Ion.* ὑφέω, pro ὑφῶ; ὕσασι pro ὑφῶσιν, ὑσάσιν. Αἱ δ' ἐσὲς ὑσόασι, Odyſſ. 7, 105.
Τ Φ Ε' Α Ρ, αρος, τὸ, viſci genus, quod in abiete & larice naſcitur.
Τσεδράω, f. δσω, inferior ſedeo. Ab ἕδρα.
Τοσεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.
Τσέθυμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑφίημι.
Τφειμμένος, ſummiſſe, Ph. Ab ὑφίημι.
Τφεὶς, aor. 2. part. act. v. ὑφίημι.
Τφελκτέον, ſubtrahendum eſt. Τφελκτέον δὲ τῶν ξύλων, Ariſt. Eq. 916. Ab ὑφέλκω.
Τφελκυσμὸς, ὁ, ſubtractio, Gl. V. Ab
Τφελκύω, ſubtraho; ὑφελκύσῃ, ſubtraxerit. Ab
Τφέλκω, idem. Τφελκε θᾶττον αὐτὸν, Ariſt. Veſp. 187. Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι, Ariſt. Conc. 319.
Τφελόμαιτο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. ὑφαιρέω.
Τφελόντες, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσι.
Τφελόμενοι, nom. pl. 2. 2. part. med.
Τφὲν, una, Gl. V. uniendo.
Τφέντες, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.
Τφέξῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὑπέχω.
Τφέρπω, ſubrepo, Gl. V.
Τφεσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. ὑφίημι.
Τφεσις, εως, ἡ, remiſſio; (2) diminutio, imminutio; (3) ſubmiſſio. Ab ὑφίημι.
Τφέσπερα, *Adv.* veſperi.
Τφετυμολογέω, originem verbi declaro.
Τφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl. V.
Τφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, ſuadeo; (4) dicto, doceo; (5) præſum; (5) clam duco, vel duco. Πειθῖσα μὴ νῦν τῶδ' ὑγήσασθαι, γέρον, Eur. El. 671. Καὶ δαίμων ἐκεῖνῳ ὑφηγεῖτο τῷδ ἰδεῖν, Plut. Τῶθ' ὑφηγεῖ τὸ ὁ κοινὸς νόμος, Ariſtot. Hinc
Τφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio & ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præſens tradidit; (3) enarratio; (4) ſuaſio.
Τφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.
Τφηγητὴς, ῆ, ὁ, qui præit alii in re quapiam, ſuaſor. Ab eod.
Τφῆκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.
Τφημιόλιος, ὁ ἡ ὴ, ſubdimidius, ſubſeſquialter.
Τφῆνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὕφανα, ab ὑφαίνω.
Τφιοχέω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ adminiſtér ſum; (2) aurigor, dicitur & *tropice.* Ab
Τφιοχος, ου, ὁ ἡ, adminiſter aurigæ; (2) auriga.
Τφῆρεῖτο, 3. ſing. impeif. ind. paſſ. *contr.* pro ὑφηρέετο, ab ὑφαιρέω.
Τφίσσων, ον, ὁ ἡ, q. d. ſubminor, paulo minor & junior.
Τφησασθαι, alii ὑφύσασθαι, quod vide
Τφιζάνω, f. ζήσω, ſubſideo, ſedeo ſub. Hinc
Τφίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia, depreſſio, q. d. ſubſeſſio.
Τφίημι, fut. ήσω, ſubmitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφίεμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφειμένος, ſubmiſſus, p. paſſ. part. Σᾶμ' ὑφεῖσ' ἀληδόσι, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ὠδῖναν πόθον μαστοῖς ὑφεῖτο, id. Ph. 31. Νῦν δ' ὦ κακοῖς μοι πλεῖν ὑπειμένη δοκεῖ, demiſſiori velo, Soph. El. Τφειμένη ὄρμη, Eur. Her. fur. 72. Ex ὑπὸ, & ἵημι, *mitto.*
Τφίστι, 3. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι.
Τφίσημι, ſuppono, ſubjicio, ſubſtituo; (2) propono; in aor. 2. præt. neutraliter dicitur ſubeo, ſuccedo, ſuſtineo, ſuſcipio; (2) recipio, polliceor; ὑφίσαμαι, *paſſ.* ſupponor, ſufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* eſt etiam ſubſideo, demergor; (2) occulte flo; (3) digredior; (4) puto, arbitror; ὑποσαίη, extiteri, Ph. a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποσχεῖν πόνον, Eur. Supp. 189. Γάμους ὑποσήσας Σοφὰς, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσαμαι πόνον. Eur. Rhef. 157. Ταῖς Συμφοραῖς γὰρ ὅστις ἐχ' ὑφίσῃ, id. Her. fur. 1354.
Τφόλμιον, ου, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet. Ab ὄλμος.
Τφάρασις, εως, ἡ, pudor, metus.
Τφορατικὸς, ὴ, όν, ſuſpiciofus. Ab
Τφοραω, ῶ, & ὑφοφάομαι, ῶμαι, ſuſpecto, ſuſpectum habeo, ſuſpicor; (2) ſuſpicio, vereor. Τμεῖς ὑφόωμενοι τὰ ἀμπισφάγια μέλλα, Dem. Μηδένα ὑφοφᾶν ἀνδρῶν ὑφοφᾶν, vereri, Luc. Τφοράν γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ θηρία, Ælian. V. H. 1, 4. Ἐκεῖ ἡδεμίαν βλάβην ὑφορατέον, M. Anton. 7, 30.
Τφορβὸς, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.
Τφορμέω, ῶ, in ſtatione immineo, inſidior, ſ. in ſtatione navium ſum.

Τφομίζω,

Τφορμίζω, & ομαι, in ſtationem ſubduco. Τφορμισάμενοι νυκτὸς ἐκ ἔλαθον, Thuc.

Τφορμος, ου, ὁ, locus ſtationi aptus, Appian. B. Mithridat. Ex ὑπὸ, & ὅρμος.

Τφος, εος, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam, Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Τφώσι, 3. pl. præſ. ind. act *Poët.* pro ὑφῶσι, ex ὑφάουσι, ab ὑφάω.

Τφυρρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſubhumidus.

Τφυδρος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ.

Τφυπνόω, paulatim obdormiſcere facio. *In med. & paſſ.* obdormiſco.

Τφύφασαν, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὑφασαν, ab ὑφαίνω.

Τφάντυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, & ἀντυξ.

Τψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erecta incedo, Plut. Ab ὑψαύχων.

Τψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Τψαυχεῖ δ' ὁ πωλυς πωλῆτος, Phocyl. 57. Ex ὕψος, & αὐχέω.

Τψαύχην, ενος, ὁ ἡ ὁ, q. d. alticervix, elatam cervicem habens. Ἰησᾶς δ' ἀγόρευε χέων ὑψαύχενα φωνὴν, Nonn. P. 5, 17. Ex ὕψος, & αὐχήν.

Τψαυχενίζω, verticem extollo. A præc.

Τψερεφης, έος, ὁ ἡ ὁ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Πατρὶδ' ἐμὴν, ἅλοχόν τε, ἡ ὑψερεφὲς μεγα δῶμα, Hom. Iliad. 5, 213. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Τψηγόρας, ας, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, q. d. altiloquus, qui magnifice & tanquam ex alto loquitur. Ex ὕψος, & ἀγορά. Hinc

Τψηγορία, ας, ἡ, altiloquentia; (2) ſuperbia.

Τψηλαυχενεῖα, ας, ἡ, elatio cervicis; ſuperbia.

Τψηλαύχην, ενος, ὁ ἡ ὁ, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχήν.

Τψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* & cum ν pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλός.

Τψηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo, Suic.

Τψηλόκαρδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui corde eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex καρδία.

Τψηλόκρημνος, ου, ὁ ἡ ὁ, alta habens præcipitia.

Τψηλολογέω, ῶ, alta loquor; utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem conſector, Them.

Τψηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas. Ab

Τψηλολόγος, ου, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem conſectatur.

Τψηλόνους, *contr.* ὑψηλόνους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt mente elata.

Τψηλόνωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Τψηλοπετὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, præpes, illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & πέτομαι.

Τψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψος. Hinc

Τψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia.

Τψηλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, alta ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φόβῦ, Rom. 11, 20.

Τψηλοφροσυνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab

Τψηλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt mente excelſa, qui eſt mente ſuperba, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρὴν.

Τψηλοφυὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, qui celſus naſcitur, celſus natu. Ex ὑψηλὸς, & φύομαι.

Τψηλόφωνος, ον, alta voce clamans, ſ. loquens, ſ. lamentans.

Τψηλῶς, *Adv.* alte, ſublime. Ab ὑψηλός.

Τψιάων, ορος, ὁ ἡ ὁ, alta ſeu celſa virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψος & ἀνὴρ.

Τψηεφὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Τψηὸς, ὴ, ὸν, altus, celſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Τψηχὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Τόσσον ὀπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι, Hom. Iliad. 5, 772. Ex ὕψος, & ἠχος.

Τψι, *Adv.* alte. Ab ὕψος.

Τψιβάτος, ὁ ἡ ὁ, alte incedens; (2) in alto ſitus. A βαίνω.

Τψιβάτης, ου, ὁ, idem. Hom. in Apoll. 416. A βίβημι.

Τψιβόας, ας, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.

Τψιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens; altiſonans, Gl. V. Hom. Il. 1, 354. Ex ὕψος, & βρέμω.

Τψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris. Æſch.

Τψιζυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in ſublimi ſedet ſedili. Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Hom. Il. 4, 166.

Τψιθέμεθλος, ου, ὁ ἡ ὁ, alta habens fundamenta, Nonn. P. 4, 2. Ex θέμεθλον.

Τψιθρονος, ὁ ἡ ὁ, celſus dignitate.

Τψικάρηνος, ου, ὁ ἡ ὁ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήϊε, Nonn. P. 6, 3. Ex ὕψι, & κάρηνον.

Τψικέλευθος, ου, ὁ ἡ ὁ, per alta loca incedens.

Τψίκερως, ατος, ὁ ἡ ὁ, celſa gerens cornua, altijugus. Τψικέρατα φέτραν, Ariſt. Nub. 597.

Τψίκομος, ου, ὁ ἡ ὁ, celſa gerens cornua. Τψίκομον ἔλαφον, Odyſſ. 10, 158. Ex iiſd.

Τψίκομος, ου, ὁ ἡ ὁ, alte comatus. Ex ὕψι, & κόμη.

Τψίκρημνος, ου, ὁ ἡ ὁ, alta habens præcipitia, altus, editus.

Τψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, *regno.*

Τψιμέλαθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria.

Τψιμέλας, αινα, αν, alte niger; (2) altus & niger.

Τψινεφὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt in altis nubibus; *Epith.* Jovis.

Τψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι.

Τψιπέτηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, folia in cacumine gerens; (2) altus, procerus, celſus. Ex ὕψι, & πέτηλον.

Τψιπέτης, ου, ὁ, alte volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Τψιπετὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, altivolans, ſublimis; (2) ex alto lapſus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Τψίπυος, ον, excelſus.

Τψίπρυμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Τψιπυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex πύλη.

Τψιπυργος, ου, ὁ ἡ ὁ, altis turribus inſignis.

Τψιρεφὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, pro ὑψηρεφὴς.

Τψισολος, ου, ὁ ἡ ὁ, alte ſtolatus, alte ſuccinctus. Ex ὕψι, & στολή.

Τψιστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelſiſſimus, Superlat. ab ὕψος.

Τψιτενὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, in altum tenens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω.

Τψιτένοντας, acc. pl. ab

Τψιτένων, οντος, ὁ, qui alta & erecta cervice incedere ſolet. Ex iiſd.

Τψιφαὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, altam lucem habens; (2) alte apparens; (3) celſus. Ex φάω.

Τψιφερὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, in altum latus, ſublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, Ariſt. Nub. 305. Ab ὕψι, & φέρω.

Τψιφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, altum & elatum animum habens. Ex ὕψι, & φρὴν.

Τψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.

Τψόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Τψόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Τψόπρωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, altam habens proram. Ex ὕψος, & πρῶρα.

Τψοροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, altam cameram ſeu concamerationem habens; (2) excelſus.

Τ Ψ Ο Σ, ους, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas; (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Τψόσε, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὕψος.

Τψῦ, *Adv.* alte, in alto; (2) in altum, Hom. Il. 1, 486. Ab eod.

Τψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. Vet. Τῶτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 3, 14. ὑψωθήσῖ, Luc. 18, 14. Ab ὕψος.

Τψώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὕψόω.

Τψωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas; (3) res alta, ſ. illuſtris. Ab ὑψόω.

Τψώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Τψώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Τψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

Τ Ω, f. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Πῆ γὰρ πώποτ' ἀνὴρ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέαται; Ariſt. Nub. 369. Τσομὲν πρώτοισιν ὑμῖν, ib. 1116.

Τῶδης, εος, ὁ ἡ ὁ, ſuillus, porcinus, ſui ſimilis; *metaph.* ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς. Hinc

Τωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, porcini mores.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne appoſita φ, *quingenta millia.*

Φᾶ, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἔφάνθεν. & hoc *Bæot.* pro ἐφάνθησαν, a φαίνομαι, Hom. Il. 1, 200.

Φαάντατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, quaſi a φαεντὸς, quod eſſet lucidus. A φαίνω, *luceo.*

Φαάντερος, έρα, ερον, ſplendidior, *Compar.*

Φαεοτύπος, ου, ο, q. d. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris. Ex φάψ, & τύπτω.

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice ſumit, nec ſatiari verando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem, ſed maxime, 2) Celſ. lib. 6. Ex φάγος, & ἔδω.

Φαγεδαινικὸς, ὴ, ὸν, phagedænicus, gangræneſus, ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, eſſe, manducare, Gl. Vet. aor. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγεμαι, comedam, fut. 2. φάγε, comede, imperat. a. 2. ἐὰν φάγω, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ τοῦτον θύμιν φαγόντες, Ariſt. Plut. 253. Μὴ βρώσῃ ἐφάγομεν ἐν τῷ βασιλείᾳ, 2 Sam. 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγεσθε, Apoc. 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. ind. med.

Φαγέσαρξ, ος, ὁ ἡ ὁ, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtum quoddam, in quo cibo ad ſatietatem uſque exhilarabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτὴ. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτὴ. Ex φάγησις, & πόσις, *potio.*

Φάγησις, εως, ἡ, comeſtio, voratio.

Φάγιλος, ου, ὁ, phagilus, agnus cum edulis eſſe incipit.

Φάγος, ου, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρος,

Φάγρος, ου, ὁ, Phil. φάγρος ἰχθὺς, *piscis* dentatus, barbulus, pusillus, dentex. Cretensium lingua, ἡ ἀκάνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑΓΩ, inus. Vid. φαγεῖν.

Φάγωντι, 3. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro φάγωσι.

Φάε, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, a φάω.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, solis *epith.* (2) stella Jovis. A φάω, *luceo.*

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, splendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A φαείνω.

Φαείνω, splendeo, luceo, fulgeo. Λαμπήρσι φαείνων αἰθομένοισιν, Odyss. 18, 342. A φάω.

Φαεσίμβροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, lucem hominibus adferens, lucens homin bus. Ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς, Hom. Il. 24, 785. Ex φάος, & βροτὸς, *mortalis.*

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio. Call. in D.an. 11. A

Φαεσφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, & φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc fit φαφασμὸς, occisus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν Ζεῦξιν αὖ φαίφασμαι κακὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μόθον ἀτιμάσαντε φαίφασμὸν, Il. 14, 127. A φάω.

Φάθι, *dic*, 2. sing. præs. imper. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris.

Φαιδιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. A

ΦΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus; (2) hilaris, lætus, faustus, Gl. Vet. lucu lentus. Φαιδρότεροι γνώμῃ, *Aret.* Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, Gl. Vet. festivitas; (2) splendor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo.

Φαιδροῦσθαι, præf. infin. pass. v. φαιδρώω.

Φαιδρωτὴς, ῆ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. A φαιδρώω. Hinc

Φαιδρωτρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix.

Φαιδρώω, hilaro, exhilaro; (2) splendidum, nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. Ios. Ὅτε φαιδρώιτο χρὼς προχέοντιν Ἀναύρῳ, Mosch. 2, 31. A φαιδρὸς.

Φαιδρωτήρια, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. *Ern.*

Φαιδρωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, qui hilari est vultu. Ex φαιδρὸς, & ὤψ.

Φαιδρῶς, nitide, splendide, laute, hilariter.

Φαίλω, *dixerim*, a 2. opt. act. v. φημί.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus atticum, dictum κονίπους. Clem. Al.

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινέσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

Φαινίνδα, ης, ἡ, genus ludendi pila. A φαίνω.

Φαινὶς, ὶς, ἡ, anemone, ap. Laced.

Φαίνοισαι, nom. pl. fem. præs. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. Vet. φαινόλης, τὸ φιλόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. Vet. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη.

Φαινομβρίω, acc. sing. præs. part. med.

Φαινομβρίῃ, dat. f. *per Paragog.* syllabæ φι.

Φαιομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora ostendit; de Lacænis, Plut. Ex φαίνω, & μηρὸς, *femur.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, Gl. V. ostendo; (2) defero; *unde* & φαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod proprie est φαίνομαι, *Pass.* φαίνομαι, appareo, Gl. Vet. φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, apparet, Phil. ἐκφαίνομεθα, dignoscimur, Phil. ἔφανη, apparuit, a. 2. pass. Τὸ φῶς ἐν τῇ Σκοτίᾳ φαίνῃ, Joan. 1, 5. Ἄσηξον, ἀλθε, καὶ Σκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. Phil. 4. A φάος, *lux.*

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum & nigrum colore, Gl. Vet. aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc

Φαιωρὸς, ὰ, ὸν, idem.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, seu φαῖος, η, ον, luminosus, lucens. Ab eod.

Φαιοχίτων, ὁ ἡ ὁ, pullatus, nigra veste indutus.

Φάκελος, & φάκελος, ου, ὁ, fascis aut fasciculus. A Ζφάκελος.

ΦΑΚΗ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum ex lente pulmentum. *Angl.* Lentils. Hinc

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente est.

ΦΑΚΙΟΛΟΣ, ου, ὁ, fascis, fasciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, Suic. Dim. a φακὴ.

Φακοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, lenticulæ similis, Gl. Vet. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδος.

Φακοπλιγανὴ, ης, ἡ, edulium ex lente & ptisana. Ex φακὸς, & πλιγανὴ.

Φακὸς, ὸς, ὁ, lens cruda, ut volunt Gramm. sed promiscue cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) faciei lenticula, lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula, Gl. Vet. lens, lentigo; φακὸς προσώπου, *faciei* nævus, Ph. A φακὴ.

Φακοφυὴς, lentiginosus, sparso ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄψις, *vultus.*

Φακόδης, ες, ὁ ἡ ὁ, lenticolor, qui lentis colorem refert. A φακὸς.

Φακοτὸς, ὴ, ὸν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχή. Hinc

Φαλαγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præest.

Φαλαγηδὸν, *Adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγιόδηκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, morsus a phalangio, aranei genere. Ex φαλάγιον, & δάκνω.

Φαλάγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longiorbus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγιτικὸς, ὴ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.

Φαλαγομαχέω, phalange, peditatu pugno. A

Φαλαγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, & μάχομαι.

Φαλαγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, *proprie* quædam acies Macedonum, ut legio Rom.; (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, Ph. internodium, Gl. Vet. tarantula, Gl. Vet. araneus; σάλαγξις etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΑΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, Nic. Th. 760. (2) balæna, Aristoph. Vesp. 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλάκρωσον, calveo, Gl. V. A præc.

Φαλακροειδὴς, ὲς, qui calvus esse videtur. Ab εἶδος.

ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvitium, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, Gl. Vet. φαλακρίζω calvescere, Gl. V. Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*

Φαλανθὴς, ὲς, ὁ, calvus. A φάλανθος.

Φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς, & ἄνθος, *flos.*

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A φαλὸς.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φαλπριάω, ῶ, albesco spuma; unde φαλπριόωντα pro φαλπριῶντα, Il. 13, 799. A

Φαλπρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus; (2) *Subst.* ferrum galeæ. A φαλὸς.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλὸς, sc. & φαλῆς.

Φαλιόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, albos pedes habens.

Φάλιος, ία, ιον, albus, splendidus. A φαλὸς.

Φαλλαγώγια, ων, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλὸς, & ἀγαγὼν.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλλοφόρος.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλὸς.

Φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi conscensor. Ex φαλλὸς, & βαίνω.

ΦΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in summo habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφορέω, phallum gesto. A

Φαλλοφόρος, ος, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλὸς, & φέρω.

ΦΑΛΟΣ, splendidus; (2) albus.

ΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ.

Φάμαν, acc. sing. *Dor.* pro φήμην.

Φαμὲν, 1. pl. præs. ind. act. verbi φημί.

Φάμενοι, nom. plur. a. 2. part. med.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφησαν.

Φανὰ, ῶν, αἱ, f. φάναι, splendores, illuminationes. Μυςηρίων τε τῶν ἀπορρήτων Ἔδειξεν Ὀρφεὺς, Eur. Rhes. 943, A φανὸς.

Φάναι, *dicere*, præs. inf. verbi φημί.

Φανέριον, τὸ, Dim. a φάνιον, *sed* non bonum verbum. *Ern.*

Φανεῖν, aor. 2. opt. pass. verbi φαίνομαι.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐφάνησαν.

Φανεραλογία, ας, ἡ, cum quid palam dicitur.

Φανερολογίω, ος, ὁ ἡ ὁ, qui palam odit, Arist. Ethic. l. 4. c. 3. Ex μῖσος.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro, Gl. Vet. Φανεροποιῆσαι, certiorare. Ex φανερὸς, & ποιέω.

Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio. A pr.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. A φαίνω.

Φανερόφιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui palam amat, Arist. Ethic. l. 4. c. 3.

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo, Gl. V. φανερίζειν, clarescto, patefio. Φανερώσει τὰς βουλὰς τῆς καρδίας, 1 Cor. 4, 5. Φανέρωσον ἑαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Τότε καὶ ὑμεῖς ζωὴ αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανερὸς.

Φανερῶς, *Adv.* manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανερώσει, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi φανερόω.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. A φανερόω.

Φάνεσκε, *ostendit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a φαίνω.

Φάνη, *apparuit*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐφάνη, a φαίνομαι.

Φανῇ *videatur*, 3. sing. aor. 2. conj. pass. *per Epenthes.* pro φανῇ.

Φανῆμαι, aor. 2. infin. pass. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῇς, *apparueris*, 2. sing. aor. 2. conj. pass.

Φάος, ους, ὁ, ἡ, sol; (2) amor. A φαίνομαι, quod iste quotidie quasi novus exsistat, hic primus e chao apparuerit.

Φανσεῖ, 3. sing. f. 2. ind. pass. v. φαίνω.

Φανυσίδω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φάνυσα, 3. sing. aor. 2. imper. v. φαίνω.

Φανθεὶς, *qui apparuit*, a. 1. part. pass.

Φανίον, ου, τὸ, laternula, facula, Dim.

Φανόπλης,

Φανόπλης, ου, ὁ, laterna. Ab ὅπλαμαι.
Φανὸς, ὴ, ὸν, lucidus, splendidus. A φαίνω.
Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Λαμπτῆρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.
Φανόω, idem quod φαίνω. *Strab.*
Φαντάζω, fut. ὁσω, apparere facio, speciem præbeo, oſtendo; (2) Φαντάζομαι, imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (3) accuſor; (4) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ δ' μόνα Σπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γλῶ, ἢ μήτραν καταβαλλόμενα, M. Anton. 4, 22. Μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζῃ, appareat, Eur. Ph. 93. Μὴ δῆτ' φαντάζε δόμων ἀφορισθε τῶνδε, id. Andr. 875. Φαντασθῆναι ἀεὶ τὴ χθὶ φύσιν βίᾳ, M. Anton. 1, 14. Ab eod. Hinc
Φαντασία, ας, ἡ, viſio, vana viſio, imago, vanitas, Ph. ſpecies; *it.* quod ad ſpeciem modo fit.
Φαντασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.
Φαντασιοδοκητὴς, οῦ, ὁ, genus hæretici, qui Chriſtum non verum hominem fuiſſe, ſed tantum ſpeciem corporis habuiſſe dicit. A δικέω.
Φαντασιοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, imaginationibus indulgeo, iiſque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ἐς λέων ἐν τῇ οἰκία Σε, ἢ φαντασιοσκοπᾶν ἐν τοῖς οἰκέταις Σε, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπτω.
Φαντασιοπλήξιος, cum ſtupore hominum, homines ſpecie quadam obſtupefaciendo. A πλήσσω.
Φαντασιόω, ῶ, fut. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio. A φαντασία.
Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, Ph. viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ἐκ ὄντα πτοιῶσι, Plato de Republ. lib. 10. A φαντάζω. Hinc
Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum viſum, Dim.
Φαντασικὸς, ὴ, ὸν, qui facile viſiones & imaginationes concipit. Ab eod.
Φαντασικῶς, *Adv.* concipiendo viſiones.
Φανταστὸς, ὴ, ὸν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.
Φαντὶ, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, a φημί.
Φανῶσι, 3. pl. aor. 2. conjunct. paſſ. verbi φαίνομαι.
Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a φημί.
Φαίδιος, ὁ ἡ ὴ, ſplendidum (v. c. aureum) arcum habens. A βιός.
Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. Φαέα μυνόγλωσα, Σάκει ἴσα τετραβοείῳ, Callim, Hymn. in Dian. 53. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici. A φάω.
Φαράγιον, ου, τὸ, parva convallis, Dim. a φάραγξ.
Φαραγιώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, abruptus, præruptus. Ab eod.
ΦΑΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.
Φαραὼ, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Vind.x.*
Φαρέεσσι, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro φάρεσι, & φάρος, *palla.*
Φαρὶς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Ruptura.*
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum, *Ion.* φαρέτρη.
Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, idem.
Φαρέτριον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim.
Φαρετροφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, pharetram geſtans. Ex φαρέτρα, & φέρω.
ΦΑΡΙΚΟΝ, οῦ, τὸ, genus veneni.
Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. Vox Hebr. *Separatus.*
Φαρκάδω, ῶ, rugo, capero. A φαρκὶς.
Φαρκιδώδης, εος, ὁ, ἡ ὴ, rugoſus. Ab eod.
ΦΑΡΚΙΣ, ίδος, ὁ ἡ ὴ, ruga.
Φαρμάζω, inficio; item curo, V. Lex.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſe medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius. A φάρμακον.
Φαρμακευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A φαρμακεύω.
Φαρμακευτικὸς, ὴ, ὸν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A
Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.
Φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, medicamentarius, Gl. V.
Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.
Φαρμακίτης, ου, ὁ, *Epith.* vini Pramnii, a ſalubritate. *Euſt.*
Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, Ph.
Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.
Φαρμακοποιὸς, οῦ, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. Vet. Ex φάρμακον, & ποιέω.
Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. Ex φάρμακον, & πόσις, *potio.*
Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. Ex φάρμακον, & πότης.
Φαρμακοπωλέω, ῶ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον, & πωλέω.
Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola. Gl. V. aconitarius, pigmentarius.
Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator. A φάρμακον.
Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex φάρμακον, & τρίβω.
Φαρμακότριψ, ῖβος, ὁ, idem & ex iiſd.
Φαρμακουργὸς, ὁ, idem quod φαρμακοποιός. Ab ἔργον.
Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſ. herbis venenatis. A φέρω.
Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca ſeu medicamenta miſceo. A φάρμακον.
Φαρμακὶηρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.
Φαρμακίηρος, α, ον, idem.
Φαρμακώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.
Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum.
Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis læſus eſt. Ab eod.
Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium. Gl. V. veneficium. A
Φαρμάσσω, ſ. άτλω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. Gl. Vet. veneno; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', • ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο, Ariſt. Θεσμ, 541. Φαρμάσσων πέλεκυν, Odyſſ. 9, 393.
ΦΑΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.
ΦΑΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὴ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.
Φαρόω, aro.
Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum.
Φαρυγγεθρον, τὸ, idem quod
ΦΑΡΤΓΞ, υγγος, ὁ ἡ ὴ, guttur, gula, faux, caput œſophagi.
Φὰς, *dicens*, a. 2. part. act. v. φημί.

Φάσγανον, ου, τὸ, enſis, gladius; (2) herba quædam. Φάσγανον ὀξύ. Hom. Il. 1, 190. A Σφάζω.
Φασγανουργὸς, οῦ, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.
Φᾶσε, *dixit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφησε, a φημί.
Φασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.
ΦΑΣΗΛΟΣ, & φασηλος; it. φάσιλος, & φασίολος, ου, ὁ, phaſelus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.
Φᾶδζ, *dixiſſe*, a. 2. inf. med. verbi φημί.
Φασὶ, *inquiunt*. 3. plur. præſ. ind. act.
Φασιανὸς, ὁ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *avis.* A Φᾶσις, Phaſis, *fluv.*
Φάσις, εως, ἡ, apparitio, viſum; (2) delatio, accuſatio.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, ſententia, apophthegma, denunciatio, rumor, adfirmatio, propoſitio. A φαίνω, oſtendo, vel φάω, *dico.*
Φάσκε, *dictitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.
Φάσκω, dico, dictito. Gl. V. aio. Οὐκοῦν σὺ ταύτῃ —— Ἰόλλῃ ἔφασκες Εὐρῶτα Σπορὰν ἄγειν; Soph. Trach. 426. Φάσκοντες ταῦτα ἅπερ ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.
Φασκώλιον, τὸ, pera, mantica, capſa coriacea.
Φάσκωλος, ε, ἡ, veſtigerula.
Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium; (2) quod ſpeciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.
Φάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a φημί.
ΦΑΣΣΑ, vel φάτλα, ης, ἡ, palumbus, *avis.*
Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. Vet. palumbarius. Ἶρηκι ἐοικὼς Ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς' ἄκιστος πετεηνῶν. Hom. Il. 15, 238. Ex φάσσω, & φένω, *occido.*
Φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.
Φατεὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A
Φατὴς, οῦ, ὁ, locutuleius, loquax; (2) mendax. A φάω, *dico.*
Φατὶ, 3. ſ. præſ. ind. *Dor.* pro φησὶ, a φημί.
Φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem ſpargo. Οὕτω τ' Θεᾶς Σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας. Eur. Iph. in Au. 134. A φάτις.
Φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia; (2) reſponſum vatis, oraculum; (3) nuncius, rumor, fama; (4) gloria. A φάω, *dico.*
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe; (2) laquear, ſc. in præſepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium. Hinc
Φατνόω, laquearibus tego. P. excavo (ξέω) ut fiat præſepe, lacus, lacunar. *Ern.*
Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes miſſilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, Ph. alveolus dentis.
Φατνωματικὸς, ὴ, ὸν, laqueatus.
Φατνωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.
Φάτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a φημί.
Φατὸς, ὴ, ὸν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, *dico.*
Φατρία, ας, ἡ, curio, Ph. id. quod φρατρία.
Φατριακὸς, ὴ, ὸν, curialis. A pr.
Φάτλα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.
Φάτλιον, ου, τὸ, palumbula, Gl. V. A φάτλα.
ΦΑΤΤΩ, ſrigo, Heſ.
Φαυλεπίφαυλος, ον, plane nullius pretii.
Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva ex oleaſtro cæſo & tranſplantato proveniens. Φαυλότεροι φαυλίων μήλων. Proverb. apud Athen. lib. 3. p. 82. A φαῦλος.
Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν διαιτάν μου φαυλίζεις, Xen. Ab eod.
Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, deſpectus, irriſio. A φαυλίζω. Unde
Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, ſubſannatrix.
Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.
Φαυλορρημόνως, contumelioſe, maledice. A φαυλόρρημων, maledicus.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, Gl. Vet. (2) facilis, vilis, levis. Hinc
Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.
Φαυλουργὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui nihil egregie facit. *Epith.* artificis vilis. Ab ἔργον.
Φαύλως, *Adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.
Φαῦλος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.
Φαυσίβροτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortalibus lucem adferens; Pind. Olymp. 7. Ex φαῦσις, & βροτός.
Φαῦσις, ιος, ἡ, lux, splendor. A φάω.
Φαύσκω, luceo, A
Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.
ΦΑ'Ψ, αβὸς, ἡ, palumbes, *avis*.
ΦΑ'Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico. Φάε δ᾽ χρυσόθρονος ἠὼς, Odyſſ. 14, 502. Περήσεται ὃ τῆ Θερισήρης ξυρῷ φάλαινα, Lyc. 841.
ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ ϰ᾽ αὐτοὶ ὑπ᾽ Ἀργείοισι φίζοντο, Il. 11, 121. Ἔπερ ἂν αὖτε φιζώμεθα Τυδέος υἱόν, ib. 5, 232.
Φιζώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præſ. conj. med.
Φιγίτης, ου, ὁ, phengites, lapis ſpecularis; (2) laterna. A
ΦΕ'ΓΓΟΣ, ους, τὸ, ſplendor, lux, lumen, jubar ſeu lumen ſolis, dies.
ΦΕ'ΓΓΩ, ſplendorem præbeo, illumino; luceo. Αφέγγης.
Φιγγώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſplendore ſeu luce abundans, luminoſus. Ab eod.
Φειδαλφιτης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui farinæ parcit; (2) parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον.
Φειδαλφίτως, *Adv.* parce, tenaciter.
Φείδεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φείδου, a φείδομαι.
Φειδεῦτε, *parcatis*, 2. pl. præſ. ejuſd.
Φειδίτιον, φειδίτειον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, ſodalitas quædam apud Spartanos ſimul epulari ſolitorum, ſed cum parſimonia & valde frugaliter; Plut. in Lycurg. cap. 12. A
ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignoſco; (2) parco, parce utor, ſum parcus, abſtineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν ἐχὶ φείσεσθ᾽, αἴπερ ἐγκρατὴς γενήσεται, Dem. Phil. 4. Εἶτ᾽ ἐγὼ ζῶ φείσομαι; Ariſt. Ach. 316. Φεισόμεσθα γὸ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων; id. Av. 374. Ἐφείσατο δράξασθαι, Callim. Epigram. Hinc
Φειδομβρώας, *Adv.* parce, cum parſimonia.
Φειδὸς, ὁ, ἡ, ὀν, parcus, tenuis. Ab eod.
Φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. A φείδομαι.
Φειδωδὸς, idem quod φειδωλός. *Ern.*
Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; Hom. Il. 22, 244. A φειδὼ.
Φειδωλία, ας, ἡ, parſimonia, tenacitas, illiberalitas. A
Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, & φειδωλὸς, ὕ, ὁ ϰ᾽ ἡ, parcus, tenex, abſtinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, perparcus, parciſſimus, tenaciſſimus, Gl. V. A φείδομαι.
Φειδωλῶς, *Adv.* parce. A φειδωλός.
Φείσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.
Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, miſericordia. A φείδομαι.
Φέκλη, ης, ἡ, fæcula. Vox Lat.
ΦΕΛΓΤ'Ν Ω, nugor, deſipio, Heſ.
Φελδύω, fluito more ſuberis. A φέλλος.
ΦΕΛΛΕΤ'Σ, έως, ὁ, locus petroſus Athenis; (2) ſalebroſus, lapidoſus quivis.
Φελλίνης, ου, ὁ, levis in modum ſuberis.
Φέλλινος, η, ον. ſuberinus. A φελλός.
Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex ſuberis & quercus appellatione. Ex φελλὸς, & δρῦς, *quercus*.
ΦΕΛΛΟ'Σ, ὸ, ὁ, ſuber; cortex.
Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ. Unde
Φενάκη, ης, ἡ, coma additicia, galericulum.
Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo, illudo, ſubſanno. Ταῦθ᾽ ἁρ᾽ ἐφενάκιζες ζὸ δύο δραχμὰς φέρων, Ariſt. Ach. 90. Αἰσχρόν ἐστιν φενακίζειν ἑαυτὲς, Dem. Phil. 1. Ὅσ᾽ ἂρ᾽ ἐφενακίζομεν ὑπ᾽ αὐτῆ; Ariſt. Ran. 1038.
Φενακισμὸς, ῦ, ὁ, deceptio, impoſtura, illuſio, ludificatio. A pr.
Φενακιςὴς, ῆ, ὁ, impoſtor, Ab eod. Hinc
Φενακιςικὸς, ὴ, ὸν, fraudulentus.
Φενακιςικῶς, fraudulenter, fallaciter.
ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor.
Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.
ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio, inuſ.
Φέρασπις, ιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ἀσπὶς.
Φερβέμμι, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.
Φέρβεσθαι, *alere*, præſ. infinit. med.
ΦΕ'ΡΒΩ, paſco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ᾽ ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 134. Καί μ᾽ ἔφερβε ζὸς δόμος, πένητα μὴν, χρῆδι ὃ γενναῖον φίλοις, Eur. Or. 863. Ἰξῶ ϰ᾽ καλάμοισιν ἀπ᾽ ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν Εὔμηλος, Epigr. Παρέξω δαῖτ᾽, ὑφ᾽ ἓν ἐφερβόμιλω, Soph. Phil. 948. Φερβόμενοι κλεινοτάταν Ζοφίαν, Eur. Med. 827. Τάδε φέρβεται ἐν ζείθειν ὅλβε, *Hom. Hymn. in Terr.* 4.
Φέρε, age, agedum, ageſis. A φέρω.
Φερέγγυος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, par & idoneus ſeu ſufficiens alicui rei, ut fidejuſſor locuples vadimonio, ſponſor fide dignus. Τοιῶδε τὶς φερέγγυος. Plut. in Theſeo. cap. 1. ex Æſchyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ἐγγύη, *ſponſio*.
Φερέδειπνος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, prandium adferens. Ἀνδρίας βασιλῆι χέαν φερίδειπνον ἰωὴν; Nonn. P. 6, 8. Ex φέρω, & δεῖπνον.
Φερέζωος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.
Φερέπακος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, laborum tolerans & patiens. Ex φέρω, & πάκος.
Φερέπαρπος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, fructum ferens, R. ex Plut. Ex φέρω, & καρπός.
Φερέμμι, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.
Φερίοικος, & φέροικος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ferens domum; (2) *Subſt.* teſtudo, q. d. domiporta cochlea. Ex φέρω, & οἶκος.
Φερέπολις, & φερέπτολις, ιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, urbem ferens, i. e. ſuſtinens ac ſuſtentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πτόλις.
Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A
Φερέπονος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος.
Φερίσειος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam neceſſarium eſt. Ὅτ᾽ ἄπερ ἀνθρώποιο φερέσειος υἷος ἀκέει, Nonn. P. 5, 27. Ex φέρω, & βίος.
Φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a φέρω.
Φερεσακὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ζάκος.
Φερεζάφυλος, ον, uvas ferens. A ζαφυλή.
Φέρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. φέρω.
Φερετρόω, circumfero in pompa, tranſveho in pompa. A φέρετρον.
Φερέτριος, ε, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.
Φέρετρον, ε, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Κείμενον ἐν φερέτρῳ. Hom. Il. 18, 236. A φέρω.
Φέριςος, ε, ὁ, optimus. *Superl.* a φέρω.
Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρβω.
Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam ſponſa adfert & dat marito. Ab eod.
Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῆ φερνιεῖ αὐτὸν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A φερνή.
Φερνίον, τὸ, (al. male φέρνιον, *it.* φέρνειον) ſporta, ſportula, in qua piſces feruntur.
Φερόζωος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, vitam ferens; Nonn. P. 5, 25. Ex φέρω, & ζωή.
Φέροισαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a φέρω.
Φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.
Φερόμεθεν, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα.
Φερόμεσθα, Perſ. ead. ſed *Dor.* formata.
Φέρομαι, *Paſſ.* feror, ruo, & abripior; (2) in manibus, ſermonibus hominum verſor; (3) ſtudio alicujus rei teneri; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; *it.* res, quæ bene ſuccedit, opp. κακὼς φ.· πλεον φερεσθαι cum ἐν augeri ex re aliqua. Παρὰ τινι, in gratia, autoritate majori eſſe apud aliquem: *cum gen.* excellere, præſtare; (5) *in med.* ſentire, cenſere, int. γνώμην.
Φέροντε, nom. dual. part. præſ.
Φέροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.
Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina.
Φερτατος, άτη, ατον, validiſſimus, robuſtiſſimus, præſtantiſſimus, utiliſſimus. A φέρω.
Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præſ. imper. act. *per Sync.* pro φέρετε, a φέρω.
Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robuſtior, potentior, præſtantior, melior, utilior. *Compar.* Ab eod.
Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, proſum ad aliquid; (3) auferre, v. c. præmium, accipere; (4) pendere, ſolvere; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, ſua ſponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, ſtudium ſignificantibus, interdum redundat. Φέρε, age, οἴσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, eſſe laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκεν. tulit, attulit, Phil. a. 1. & 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκᾶσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, p. Φέρειν ὀργὰς, concitare, Plut. ἐνδοξίαν τινὶ, Ariſt. βαρέως τι, Xen. χαλεπᾶς, Dem. τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφον πρὸς τινος, id. χάριν τινὶ, conferre, Hom. Τὸ μὴ πυθέσθαι πρὸς ἔστιν αἰσχύνῃ φέρει, Soph. 66. Οὐδέ γ᾽ ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῆς καιρῶν, aberrare, Iſocr. Εὖ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πραγματι, ſuccedere, & v. v. Thuc.
Φεραυμέομαι, nomen & omen habeo. A
Φεράνυμος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, q. d. ferens nomen ſuum, i. e. veritatem nominis ſui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα.
Φερανύμως, *Adv.* nomine rei vere reſpondente, nomine rei congruo.
ΦΕ'Υ, heu, va, ha! Ph.
Φεῦγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγον, a φεύγω.
Φεύγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.
Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præſ. act.
Φεύγουσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g.
Φεύγυδρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ.
ΦΕ'ΥΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, averſor; (4) exſulo, verto ſolum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ φεύγει τὰ ἑρπετὰ, fugat, Strabo, lib. 16. P.) (6) reus ſum, accuſor, ſed de exule dicitur, φευγὼν & φυγὰν, de reo tantum φεύγων; (6) defero aliquem. *Ern.* Φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accuſari, Æſchin. δικαςήριον, declinare, Plat. τὴν ἐλπίδα, rejicere, Plut. τὴν πατρίδα, exulare, id. δίκην παρὰ τῇ κριτῇ, defendere, Dem. κοινωνεῖν τινι, vitare, Plato. Τὰς ἀξίνας ὃ τ᾽ ἐμῆς ὁμιλίας ἔφυγον, Ariſt. Plut. 775. Πέντε φεύγει πᾶς τις ἐκπεσὼν φίλων, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ᾽ ἐρημῶ τῆνδε φεύξεσθαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας, accuſaberis, Ariſt. Eq. 440. Δοκεῖτ᾽ ἂν τ᾽ νόσῳ πεφευγέναι, Soph. Phil. 1036.
Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.
Φευκτὸς, ὴ, ὸν, fugiendus. A φεύγω.
Φευκτικὸς, ὴ, ὸν, fugax. A φευκτὸς.
Φευκτὸς, ὴ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, deteſtabilis. A φεύγω.
Φεύξῃ, 2. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a φεύγω.
Φεύξιμος, ὁ ϰ᾽ ἡ, a quo fugiendum eſt; (2)

qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φεύξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.

Φεύξομαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.

ΦΕΥΣΑΛΟΣ, ε, ὁ, scintilla, vel scintilla parva. Hinc

Φευσαλόω, ῶ, in scintillas converto, comburo.

Φευσάλυξ, γος, ἡ, scintilla; Arist. L. 106.

ΦΕΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta*.

Φῆ 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a φημί.

Φῇ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Φήμη, *dicat*, *dixerit*, 3. s. a 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγίνεος, ἑα, εον, *contr.* φηγινέης, ῆ, ἕν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

ΦΗΓΟΣ, ε, ἡ, fagus; æsculus, Gl. Vet. *Item* faginus. Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ, Call. in Dian. 239. Hinc

Φηγών, ῶνος, ὁ, æsculetum, Gl. V.

Φηλέω, impono, decipio, A φῆλος.

Φηλήξ, ηκος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ε, ὁ, impostor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτησι, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a pr.

ΦΗΛΟΣ, ε, ὁ, impostor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λάθεαι σὺ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον, Lyc. 785, Menand. 11.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημί, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν πρὸς τὸς στρατηγὸς, Arist. Av. 403. A φάω, *dico*.

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, dico, divulgo. Ἤν τινα (φήμιω) πολλοὶ Λαοὶ φημίζωσι, Hesiod. Ἔργ. 762. Σπιλάς θ' ἑκείνη ζῆς φερώνυμος τύχης φημισθήσῃ, Lyc. 1082. Τέτρακά μιν κὴ κρὶς ἐφημίξαντο μίτωπον, Dionys. Περ. 90. A

Φῆμις, ιος, ἡ, fermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημί.

Φημισμός, ε, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φλῶ, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφλω, a φημί.

Φλῶαι, *dixisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

ΦΗΝΗ, ης, ἡ, offifraga, avis major quam aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro Θήρ.

ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tensiones.

Φηρομανὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo*.

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φὴρ.

Φῄς, 2. s. præs. ind. act. verbi φημί.

Φῇς, *dixeris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Φήσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φήσι, *dixerit*, 3. s. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΦΗΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *anticiparit*, 3. sing. a. 2. opt. verbi φθῆμι, pro φθάω.

Φθάμμον, acc. sing. a. 2. part. med.

Φθάν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφθησαν.

Φθάνειν, *prævenire*, præs. infinit. act.

ΦΘΑΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) κ φθάνω, non possum; (4) servit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non. *interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τῆτο πραττόντ', Arist. Plut. 484. Ὀργῇ κὴ προπετείᾳ φθάσαι τὸ λογισμὸν ἁμαρτὼν ἔρησε, Dem. Φθάνω προφύγαν, Æsch. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτὲς ἡ ὀργὴ, 1 Thess. 2, 16. Ἄχρι γὰρ κὴ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. part. pass. v. φθείρω.

Φθαρθῇς, *pereas*, 2. sing. aor. 1. imper. pass. *per Syncop.* pro φθάρθητι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, Gl. V. Ab eod.

Φθᾶς, a. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

Φθέγξετο, 3. s. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθέγξετο, a

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, f. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo, Gl. Vet. loquor, exprimo. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ φθεγξάμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τάσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγως, Eur. Med. 1310. Ὅτε τὸ δεξιτερὸν ἀλεκτρυὼν ἐφθέγξετο, Arist. Conc. 391.

Φθέγξονται, *scenabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. med.

Φθεγξεῖ, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθεγξεῖ.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem & eadem dialecto adfecti.

Φθείμεν, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθέω, *corrumpo*.

Φθείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, *anticipo*.

Φθειρ, ρὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθείρη, 3. s. præs. conj. act. v. φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, pediculatio, Gl. Vet.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειρῶν, pediculosus, Gl. Vet. A φθείρ.

Φθειριζάω, fut. άσω, idem, vermibus scateo. Ab eodem.

Φθειριζάω, idem ap. Lucian. *si lectio sana*. A ζάω, *Ern*.

Φθειρίζω, & φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro. Ab eod.

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειριστικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos.

Φθείρονται, 3. pl. præs. indicat. act. *Dor.* pro φθείρυσι.

Φθειροποιὸς, ὸς, ὁ κὴ ἡ, pediculos producens. Ex φθείρ, & ποιέω.

Φθειροστραγέω, ῶ, pediculos edo. Ex φθείρ, & τράγω, *edo*.

Φθειροφάγος, ε, ὁ κὴ ἡ, pediculorum esor. Ex φθείρ, & φάγος, *vorax*.

Φθειροφόρος, ε, ὁ κὴ ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθείρ, & φέρω.

Φθείρω, f. βῶ, corrumpo, vitio, violo, stupro, comburo, vexo, vasto, interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. Vet. φθαρλῶμι, convelli Gl. V. a. 2. pass. φθαρὲν, corruptum, Ph. a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰρ τι τῶτον, ἀλλὰ τὰς θεῶν νόμως φθείρεις ἄν, Soph. Aj. 1360. Κακῶς θεῶν τις Οἰδίπε φθείρ' γένος, Eurip. Ph. 382. Προόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρῷ γένος, Soph. El. 767. Φθείρε, abi in malam rem. Τότε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρε, Arist. Piut. 610. A φθέω.

Φθειρώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθείρ, *pediculus*.

Φθβεῖ, 3. s. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

Φθερσιγενὴς, ὁ κὴ ἡ, ad perdendum factus s. natus, *Epith.* Furiæ. A φθείρω, & γίνομαι.

ΦΘΕΩ, corrumpo, labefacto, perdo interimo. Πρὶν γὸν κεν κὴ νῦξ φθεῖτ' ἀμβρολος, Odyss. 11, 329.

Φθέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθάμεν, a φθῆμι pro φθάω.

Φθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθήη, *præoccupaverit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *per Epenthesin.* τῆ η, pro φθῇ.

Φθῆσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφθησε.

Φθῇσι, 3. s. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. indic. med.

Φθιμβρόισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμβροις, a φθιμβρός, *Ion.* pro ἐφθιμβρός, a φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς άδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthisis.

Φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ κὴ ἡ, qui fructum amisit.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui est auctumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* Olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ε, τὸ, senescens auctumnus & in hiemen vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, a

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo. Οἶνον ὃ φθινύθουσιν ὑπερβίην ἐξαφύοντες, Odyss. 14, 95. Λαοὶ μὲν φθινύθυσι περὶ πτόλιν, Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυλλα, pestifera, Arist. Concion. 907.

Φθίνω, corrumpor, consumor, pereo, deficio, tabesco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτῶ, id. Trach. 650. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, qui jam phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισιπόρος, ρος, ὁ κὴ ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. Στείχειν ἐς πόλεμον φθισιπόρα, Hom. Il. 2, 833. Ex φθίω, & ἀείρω.

Φθίσθ, *periisse*, perf. infinit. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. sing. perf. imper. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere*, *peri*. 2. sing. præs. imper. pass. *per Syncop.* pro φθίεσθω, a φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe consumor, Aristot. A φθίσις.

Φθισίβροτος, & φθισίμβροτος, ε, ὁ κὴ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) consumor, deficio, tabesco; & φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. Φθίσῃ Σὲ τὸ Σὸν μένος, Il. 6, 407. Ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες αὐτὸν, Odyss. 16, 369. Τῆσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, ib. 20, 67. Ἡ ἤδη φθίσον ὑπ' αὐτῶ δορὶ δαμέντες; Il. 11, 820. Ὄφρα φθιόμεθα ἕκαστος, Il. 14, 87. A φθίω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ε, ὁ, sonus, vox. Ab eod.

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθέω.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura infitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, invidiosus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *Adv.* invide, invidiose.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Τῷ χρόνῳ γὰρ κ φθονῶ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθόνῃ φράσαι, id. Med. 63. Ὧν ἐγώ σοὶ κ φθονήσω, Xen. Cyr. 8, 31. Ab eod. Hinc

Φθονήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Φθόνησις, ἡ, invidia.

Φθόνος, ε, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἅ μέντοι τυγχάνω ἀκηκοὼς οὐδεὶς φθόνος λέγειν, Plat. in Phæd. A φθονέω.

Φθονῦμεν,

φθοιῶμεν, 1. pl. præſ. indicat. act. *contr.* pro φθονέομεν, a φθονέω.

φθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, calamitas, corruptela, lues, peſtis; ſtuprum, Ph. compreſſio, Gl. Vet. A φθείρω.

φθορεύς, έως, ὁ, corruptor, vitiator. A φθορά, vel φθορός. Unde

φθόριος, α, ὁ ἢ ἡ, corrumpendi ſeu perdendi & exſtinguendi vim habens.

φθοροποιέω, perdo, exitio ſum.

φθοροποιός, ὅ, ὁ ἢ ἡ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens, perniciosus, peſtifer, exitialis. Ex φθορά, & ποιέω.

φθόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſing. & pl. addunt.

φιαλέω, ῶ, phiala libo, ſacrifico. Ὅπως ἔρδῃ φιαλεῦμεν ἐυξάμενοι τοῖσι θεοῖς, Ariſt. Pace, 431. A

ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunaris & januæ.

φιαληφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη, & φέρω.

φιαλίς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

φιάλιον, τὸ, idem, Dim.

φιαλοειδής, έος, ὁ ἢ ἡ, phialæ formam habens, Gl. V. φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος.

φιαλώδης, ες, idem.

φιαρός, ρὰ, ρὸν, nitens, ſplendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) Sch. Theocr. acerbus. Ὀρνιθος φιαρῆς σπυρὶ τηκομένη ζαρξ, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς, Theocr. 11, 21.

φιλαγαθὴς, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλογηθὴς, a γηθέω.

φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

φιλάγαθος, ου, ὁ ἢ ἡ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, Gl. Vet. Ex φίλος, & ἀγαθὸς.

φιλαγάθως, *Adv.* bonos amando, ex amore bonitatis.

φιλαγέννητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον.

φιλαγλαος, ὁ ἢ ἡ, idem quod φιλόκαλος.

φιλάγραυλος, ὁ ἢ ἡ, ruricola.

φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, ſtudioſa venandi.

φίλαγρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ruris amans.

φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

φιλάγρυπνος, ου, ὁ ἢ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.

φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

φιλάδελφος, ου, ὁ ἢ ἡ, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V.

φιλαδελφως, fraterne, Gl. V. A præc.

φιλαδηκτος, ον, vires frangens.

φιλαδηλος, ον, idem quod

φιλαδηλητὴς, οῦ, ὁ, certaminum ſtudioſus.

φιλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, a φιλέω.

φιλαιακτος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

φίλαι, *fave*, imp. verbi, φίλημι, *amo*. Νὺν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθηναίη, Hom. Iliad. 5, 117.

φιλαίματος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſanguinarius, Gl. V. Ex φίλος, & αἷμα.

φιλαίτιος, ία, ὁ ἢ ἡ, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, & αἰτία.

φιλαιτίως, *Adv.* culpandi ſtudio.

φιλακόλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, ſeu laſciviam.

φιλάκρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ δαῦμα φιλακράτων ὑμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.

φιλακροάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui acromatis delectatur. Ab ἀκρόαμα.

φιλαλέξανδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, Alexandri amicus vel ſtudioſus.

φιλαλήθης, ές, ὁ ἢ ἡ, veri ſeu veritatis amator vel amatrix.

φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio.

φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

φιλάλληλος, ου, ὁ ἢ ἡ, mutuo amore flagrans.

φιλαλλήλως, amore mutuo.

φιλαλλογενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, amans alienigenarum.

φιλάλυπος, ον, expers doloris ſ. triſtitiæ.

φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, R. Ab ἁμαρτάνω.

φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus, ſeu ſtudioſus legendi.

φιλαναλωτὴς, οῦ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. V.

φιλανάλωτος, ὁ ἢ ἡ, idem.

φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A

φιλανδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, amans viri. Ab ἀνὴρ.

φίλανθος, ον, flores amans, ſ. fovens.

φιλανθρακὶς, ίδος, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα σ' ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; Ariſt. Ach. 340.

φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A

φιλανθρωπεύομαι, ῆσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, Heliod. Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτὸν, Demoſth. Πάντας Μιθριδάτης φιλανθρωπευσάμενος τε καὶ ἐφόδια δοὺς ἀπέλυσεν ἐς τὰ οἰκεῖα ἀπίναι, Appian. B. Mithridat. A φιλανθρωπος.

φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τοὺς ὑπ' αὐτοῦ προσδεχομένους ἐφιλανθρώπει, Polyb. Ab eod.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.

φιλάνθρωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, humanus.

φιλανθρωπίνως, *Adv.* humaniter.

φιλάνθρωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, humanus, clemens, benignus, comis.

φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

φιλάναρ, ὅρ, idem quod φιλανδρος.

φίλαο, *dilexiſti*, 2. aor. 1. m. pro ἐφιλήσω, *Æol.* Call. in Dian. 185.

φιλαοιδὸς, οῦ, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantus.

φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo. A φιλαπεχθήμων. Unde

φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) inimicitia.

φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἀπεχθάνομαι.

φιλαπεχθὴς, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab ἔχθος.

φιλαπλοϊκὸς, ὴ, όν, ſimplicitatis & ſinceritatis amans.

φιλάπλους, ου, ὁ, incautus, Gl. Vet. ſimplicitatis amans.

φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum.

φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

φιλάργυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.

φιλάρετος, ου, ὁ ἢ ἡ, virtutis ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀρετη.

φιλάρματος, ου, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſ. curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, Gl. V.

φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V.

φιλαρχικὸς, ὴ, όν, idem quod

φίλαρχος, ου, ὁ ἢ ἡ, imperii ſeu imperandi cupidus, Gl. V. ambitioſus. Ab ἀρχή.

φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

φίλασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίλησε.

φιλάσεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

φίλατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, a φίλημι.

φιλαυτόμαιμος, ὁ ἢ ἡ, amans fratris ſ. ſororis.

φίλαυλος, ὁ ἢ ἡ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipſum amo.

φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſuiamor. A

φίλαυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſibi carus, qui nimis ſibi placet.

φιλαύτως, nimio ſui amore.

φιλέζυγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ſponſionibus ſeu fidejuſſionibus gaudet. Ex φίλος, & ἔζυγον.

φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, querulus; (6) quadruplator, criminator. Ex φίλος, & ἔγκλημα.

φιλεγκλημόνως, criminoſe, calumniatorie.

φιλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a φιλέω.

φιλειδήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, cognitionis ſeu ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, *noſſe*.

φιλέκδημος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui peregrinandi ſtudio & cupiditate tenetur.

φιλέλαιος, ου, oleas libenter comedens, ſ. appetens.

φίλελεήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ſumme miſericors.

φιλέλεος, ου, ὁ, idem.

φιλελεύθερος, α, ον, liberalis, magnanimus.

φιλελευθερία, ας, ἡ, libertatis amans.

φιλέλλην, ηνος, ὁ ἢ ἡ, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.

φιλέμπορος, ὁ, mercatorius, mercator.

φιλένδοξος, ου, gloriam appetens.

φιλένθεος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἔνθεος.

φιλέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φίλεῦσι.

φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.

φιλέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι.

φιλεορταζὴς, ὁ, idem quod

φιλέορτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex φίλος, & ἑορτή.

φιλεπιστήμων, ὁ ἢ ἡ, amans doctrinæ.

φιλεπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

φιλερασὴς, οῦ, ὁ, amator amoribus deditus.

φιλεργέω, ſedulus ſum, labores amo.

φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. A

φιλεργός, ὸς, ὁ ἢ ἡ, operis amans, operi deditus, ſedulus, Gl. Vet. φίλεργος, gnavus, navus. Ex φίλος, & ἔργον.

φιλεργῶς, induſtrie.

φιλέρημος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſolivagus, Gl. V.

φίλερις, ίδος, ὁ ἢ ἡ, contentionum amans, jurgioſus, Gl. V. pertinax.

φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A

φιλεριστικὸς, ὴ, όν, idem quod

φιλέριστος, ου, ὁ ἢ ἡ, contentionis ſtudioſus Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & ἔρις.

φίλερως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, amoris ſtudioſus, amoribus deditus.

φιλεταίρεια, ης, ἡ, & ία, ſtudium erga ſodales, ſ. amicos. A

φιλέταιρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus.

φιλευλαβὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, religionis amans, religioſus.

φιλεῦνθ, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται.

φιλεῦσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

φιλεῦσαι, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.

φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν, pro φιλοῦσι.

φιλοτράπελος, ὁ ἢ ἡ, jocoſus, qui jocis gaudet.

φιλεύχειλος, ὁ ἢ ἡ, *Epith.* helluonis.

φιλεχθρέω, inimicitias exerceo. A

φίλεχθρος, ου, ὁ ἢ ἡ, inimicitiarum amans.

φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus ſum, amo, amice tracto, amicitiæ officiis proſequor; (2) oſculor, ſuavior; (3) ſoleo, Gl. Vet. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. Vet. Τὰς δ' Ἀφροδίτας θεοὶ φιλεῦσι, Soph. Aj. 133 Ἐκ καρδίας φιλεῖν, Luc. Φιλεῖς δ' ἑρᾶσθ' αὐτὸ Ζεύδρα, Ariſt. Plut. 644. Φιλεῖ γὰρ ὥσπερ τὰ τοιαῦθ' ἑτέρας τρέπειν, id. Nub. 1079. Ἐφιλήθην ὑπ' Διὸς, Il. z, 668. A φίλος.

φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

φιληδέω, delector, capio voluptatem, & q. d. amo ſuavitatem. Φιληδεῖν τινι, Athen. Φι-

ζ῀ γὸ ἀεὶ πολλοῖσι φιλήδεῖ, Callim. in Apoll. 56. A φιλήδης.

Φιλήδης, ές, ὁ ἡ ἡ, ſuavitatis, voluptatis amans. Ex φίλ῀, & ἡδός.

Φιληδονέω, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector. vo uptatibus indulgeo.

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Long. 34. A

Φιλήδων῀, ων, ὁ ἡ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, Gl. Vet. voluptuoſus, Phil. obſcœnus. Ab ἡδονὴ.

Φιληκοέω, ῶ, auditionis ſtudio teneor, Polyb.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas ſeu ſtudium. A

Φιλήκοο῀, ὁ ἡ ἡ, audiendi cupidus, qui libenter audit, Gl. V. attentus. Ab ἀκούω.

Φιληκόως, attente, Gl. V. A præc.

Φιληλάκατ῀, ον, lanificus, lanificio ſerviens.

Φίλημα, ατ῀, τὸ, oſculum, ſuavium, baſium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τὸ, Dim. pr.

Φιλήμβραι, aor. 2. infin. med. *Dor.* pro φιλῆσαι, a

Φίλημι, amo. Ὡς ἐπ ἔτ' ἐμὲ ἡ Cὲ φιλήμβραι, Il. 22, 265. A φιλέω.

Φιλήμων, ον῀, ὁ, Philemon. Nomen viri. *Deoſculans.*

Φιλήμο῀, ον, ventoſus, vente expoſitus. Ab ἄημι.

Φιλήνι῀, α, ον, qui habenis regitur, *Epith.* equi.

Φιλήρετμ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ ſtudioſus.

Φίλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, a φιλέω.

Φιλῆσαι, *amare*, ſ. *amaviſſe*, a. 1. inf. act.

Φιλησίμολπ῀, ὁ ἡ ἡ, amicus cantus, ſ. ſymphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, ιος, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω.

Φιλητέ῀, amandus. A φιλέω.

Φιλητύω, oſculor. A φιτητός.

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, amator; baſiator, Gl. V. A φιλέω,

Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut ſtrangulent, Senec. epiſt. 51. Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι, Heſ. Op. 1, 373. Æſchyl. Ch. 1001. πίμψειεν Ἑρμῆς ὅς γε φιλήτωρ ἄναξ, Eur. Rheſ. 217. Al. legunt, φηλ. P.

Φιλητικὸς, ὴ, όν, ad amandum propenſus; (2) libenter oſculans. A

Φιλητὸς, ὴ, ον, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλήτωρ, ορ῀, ὁ, amator, amaſius; (2) amans, ſenſu honeſto, *fœm.* amica, amaſia, Æſch.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλ῀.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις ἡ ἀδελφοῖς, 1 Eſdræ. 3, 22. Πᾶς φίλ῀ ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ, Eccleſiaſtic. 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρέω, medicinæ ſtudioſus ſum, Dioſc. A

Φιλίατρ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, medicinæ ſtudioſus.

Φιλικὸς, ὴ, όν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propenſus; amatorius, Gloſſ. Vet. A φίλ῀.

Φιλικῶς, amanter, amatorie, Gl. V. amice.

Φίλι῀, ία, ιον, & φίλα῀, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt amicorum ſeu fœderatorum, qui in amicitia eſt, fœderatus, amicus, carus, dilectus, patratus. Etiam Jovis *Epith.* amicitiæ præſes. A φίλ῀.

Φίλιππε῀, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιάω, unde περιφιλιππιάδῶ, extenuari, tenui corpore eſſe. A Φιλίππιδης, qui talis fuit. Al. περιφιλιππᾶδῶ, *per ſync.*

Φιλιππίζω, Philippo ſtudeo, inſervio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, ſtudium partium Philippi.

Φιλιππ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, equorum amans ſeu ſtudioſus, qui agitandis delectatur equis; (2) bellicoſus; (3) Philippus. Nomen viri.

Φιλιστορέω, ῶ, cognoſcendarum rerum cupidus ſum, hiſtoriæ ſtudeo, Strabo.

Φιλίστωρ, ορ῀, ὁ, doctrinæ. *inpr.* hiſtoriæ, antiquitatis ſtudioſus.

Φιλιχθ῀, ὁ ἡ ἡ, libenter piſces comedens.

Φιλίως, *Adv.* ut decet eos, qui ſunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλι῀.

ΦΙΛΑΤΡΕΑ, ας, ἡ, arbor liguſtro ſimilis.

Φιλοβαρβαρ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans & oſor elegantiæ.

Φιλοβάρβιτ῀, ὁ ἡ ἡ, amans lyram, cantans lyra.

Φιλοβασιλὴς, έως, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλει῀, ος, ὁ ἡ ἡ, regiæ poteſtatis amans, R. Ex iiſd.

Φιλόβιβλ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, ſtudioſus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υ῀, ὁ ἡ ἡ, amans uvas.

Φιλογαι῀, ον, *Epith.* vomeris. A γαῖα.

Φιλόγαμ῀, ὁ ἡ ἡ, nuptias amans, procus.

Φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui jocatores amat.

Φιλογέλοι῀, ος, ὁ ἡ ἡ, qui jocos & facetias amat. A

Φιλογέλως, ωτ῀, ὁ ἡ ἡ, riſus amans, qui libenter ridet.

Φιλογενναῖ῀, ος, ὁ, gravitatis ſtudioſus, gravis, conſtans, R.

Φιλογεωργέω, agriculturæ ſtudioſus ſum. A

Φιλογέωργ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, agricolarum ſeu agriculturæ ſtudioſus. Hinc

Φιλογεωργία, ἡ, amor rei ruſticæ.

Φιλόγλυκ῀, ον, idem quod

Φιλόγλυκυς, υ῀, ὁ ἡ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.

Φιλογονία, ἡ, amor, ſ. cupido prolis. A

Φιλόγον῀, ος, ὁ ἡ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματέω, ῶ, literas amo, Plut. A

Φιλογράμματ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, amans literas, literarum ſtudioſus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφέω, ῶ, pingendi ſtudio teneor, R. Ex φίλ῀, & γραφή.

Φιλογρήγορ῀, ὁ ἡ ἡ, vigil.

Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis ſtudium.

Φιλογυμνασέω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus ſum, Plato. Ex φίλ῀, & γυμνασής.

Φιλογυμνάσ῀, ος, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnaſii.

Φιλογυμναστικὸς, ὴ, όν, fere idem.

Φιλογυμνασία, ἡ, ſtudium palæſtræ & gymnaſii.

Φιλογυναι῀, ος, ὁ ἡ ἡ, mulierum amans, mulieroſus. Ex φίλ῀, & γυνή.

Φιλογυναίκ῀, αικ῀, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Φιλογυνὴς, ος, ὁ, idem.

Φιλόγυν῀, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Φιλοδάκρυς, υ῀, ὁ ἡ ἡ, *it.* φιλοδάκρυ῀, ον, proclivis ad lacrimas, triſtis, lacrimans large.

Φιλόδαφν῀, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλ῀, & δειπνίζω.

Φιλόδειπν῀, ος, ὁ ἡ ἡ, cœnarum ſeu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλ῀, & δεῖπνον.

Φιλοδέμνι῀, ος, ὁ ἡ ἡ, amans cubilis. Ex φίλ῀, & δέμνιον.

Φιλοδενδρ῀, ον, nemoris cultor, paſtor, venator.

Φιλοδιπαστὴς, οῦ, convivator, conviviis gaudens, qu. a δεπάζω.

Φιλοδέσποιν῀, ος, ὁ ἡ ἡ, domini amans. Ex φίλ῀, & δέσποινα.

Φιλοδέσποτ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, domini ſeu dominii amans, i. e. qui alterius in ſe dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ἡ, popularitas. A

Φιλόδημ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ὴ, όν, popularium amans, popularis ſtatus amans.

Φιλοδημάδης, ε῀, ὁ ἡ ἡ, idem quod φιλόδημ῀, unde etiam formatur.

Φιλοδήμως, popularitet.

Φιλοδίκαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, juſti amans.

Φιλοδικαστὴς, οῦ, ὁ, litigioſus.

Φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus verſor, lites amo, Thucyd. A

Φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A

Φιλόδικ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, litium amans, litigioſus. Ex φίλος, & δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξέω, gloriæ ſum cupidus; (2) gloriæ ſervio.

Φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, qui opiniones ſectatur; (2) qui bona opinabilia ſectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitioſus. Ex φίλος, & δόξα.

Φιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitioſe.

Φιλόδουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſervorum amans, Gl. V. amator ſervorum.

Φιλόδυπ῀, ὁ ἡ ἡ, ſtrepens, ſonans.

Φιλόδρομ῀, ὁ ἡ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, lugubris, lamentabilis, R.

Φιλόδωρ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munifice, liberaliter.

Φιλόδῃρ῀, ὁ ἡ ἡ, laborioſus, aſſiduus in laborando.

Φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, indagator, diſcendi cupidus, diſputator.

Φιλοζωέω, vitæ cupidus ſum, vitæ parco.

Φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζω῀, ος, ὁ ἡ ἡ, cupidus vitæ. & quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel ſtudioſus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλοθεαμοσυνη, ἡ, cupiditas ſpectandi. A

Φιλοθεάμων, ον῀, ὁ ἡ ἡ, ſpectaculorum amans, ſpectandi cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τῶ κάλλος, Ariſtænet. 1, 10. A θέαμα, vel θεάμων.

Φιλοθεέω, pius ſum in Deum, (*Ern.*)

Φιλοθεία, ας, ἡ, amor Dei. A

Φιλόθε῀, ος, ὁ ἡ ἡ, Dei amans, pius. At *Paſſive*, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus.

Φιλόθερμος, ος, ὁ ἡ ἡ, calidorum ſeu caloris amans.

Φιλοθέωρ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, ſpectaculorum amans, qui ſpectaculis gaudet; (2) viſendarum rerum cupidus.

Φιλοθέως, pietate in Deum.

Φιλοθηρεία, ας, ἡ, amor venationis, ſtudium venandi. A φιλόθηρ῀.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis ſtudioſus ſum, venatione delector. A

Φιλόθηρ῀, ος, ὁ ἡ ἡ, venationis amator, venandi ſtudioſus. Ex φίλ῀, & θήρα.

Φιλοθρηνὴς, έ῀, ὁ ἡ ἡ, indulgens luctui.

Φιλόθρηνος῀, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Φιλοθρηνῶ παρὰ τύμβῳ, Nonn. P. 11, 13.

Φιλόθυρσ῀, ὁ ἡ ἡ, Bacchi ſacris initiatus, Bacchi ſacra celebrans.

Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ ſtudioſus, qui ſtudioſe ſacrificat.

Φιλοῖ, 3. ſing. præſ. opt. act. pro φιλέοι, a φιλέω.

Φιλοίκειος, ος, ὁ ἡ ἡ, benevolus neceſſariis ſeu propinquis.

Φιλοικοδόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex φίλος, & οἰκοδομή.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui libenter commiſeratur, pronus ad miſericordiam.

Φιλοικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, miſericors; q. d. amator commiſerationis.

Φιλοινία, ας, ὁ, amor vini, vinoſitas. A

Φίλοινος, ος, ὁ ἡ ἡ, vini amans ſeu cupidus, Gl. V. vinoſus.

Φίλοιστρος, ὁ ἡ ἡ, furore percitus, *de Diis*, furorem immittens.

Φιλοΐστωρ, ορος, ὁ, cupidus ſciendi.

Φιλοίφιος, ος, ὁ, libidinoſus, Voc. φιλοῖφα, Theocrit, 4, 62. Ab οἶφος.

Φιλόκαιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, novitatis amator vel ſtudioſus.

Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum ſtudioſus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακέργης, ὁ ἡ ἡ, doloſus, fraudulentus.

Φιλοκα-

Φιλοκαπήλως, *Adverb.* dolose, fraudulenter.
Φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα δὲ πάντων ἐοῖ παιδοτροφίαν φιλοκαλῆμμι, ἢ τὸ φυλάττειν τὰς νόμους, Jos.
Φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. A
Φιλόκαλος, ε, ὁ ἢ ὁ, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ studiosus, Gl. V. mundus, politus, elegans.
Φιλοκάλως, *Adv.* culte, ornate.
Φιλοκαμάτος, ε, ὁ ἢ ὁ, amans laboris, R.
Φιλόκαμος, ε, ὁ ἢ ὁ, idem & ex iisd. R.
Φιλοκαρποφόρος, ὁ ἢ ὁ, frugifer, *Epith.* æstatis.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.
Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus sum. Ἴσως ὦ ἢ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν ἐκ ἀφυεῖς ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. A
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, amans seu studiosus lucri, avarus, Gl. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex φίλος, & κέρδος.
Φιλοκερδῶς, *Adv.* cum aviditate lucri.
Φιλοκέρτομος, ε, ὁ ἢ ὁ, qui maledictis incessere amat, qui cavillari & deludere amat, contumeliosus, Hom. Odyss. 22.
Φιλοκηδέμων, ὁ ἢ ὁ, idem quod
Φιλοκηδὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.
Φιλόκηπος, ε, ὁ ἢ ὁ, hortorum studiosus.
Φιλοκιθαρεστὴς, ῆ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.
Φιλοκίνδυνος, ὁ ἢ ὁ, periculi adeundi cupidus, temerarius.
Φιλοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui periclitari amant.
Φιλοκισσοφόρος, ε, ὁ ἢ ὁ, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, R.
Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ἢ ὁ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.
Φιλόκνισος, ὁ ἢ ὁ, pruritum concitans. A κνίζω.
Φιλόκοινος, ὁ ἢ ὁ, amans reipublicæ.
Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ἢ ὁ, adulator; (2) adsentatorum amans.
Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & effero me. A
Φιλόκομπος, ε, ὁ ἢ ὁ, jactationis amans, qui sese jactare & efferre amat.
Φιλοκομπία, ἡ, jactatio, ostentatio.
Φιλόκοπρος, ε, ὁ ἢ ὁ, qui stercorari debet; fimo opus habens.
Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A
Φιλόκοσμος, ε, ὁ ἢ ὁ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.
Φιλόκρημνος, ὁ ἢ ὁ, qui in rupibus, esse, nasci, pasci, solet.
Φιλοκρινέω, ῶ, fut. ήσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φίλος, & κρίνω.
Φιλοκριντικὸς, ἡ, όν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A φιλοκρινέω.
Φιλοκρότατος, ον, idem quod
Φιλόκροτος, ε, ὁ ἢ ὁ, amans strepitum.
Φιλοκτέανος, ε, ὁ ἢ ὁ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκτεανώτατε, avarissime; Hom. Il. 1, 122. A κτέανον.
Φιλοκτήμων, ονος, ὁ ἢ ὁ, idem. A κτῆμα.
Φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. Ex φίλος, & κτῆσις.
Φιλοκτίστης, ε, ὁ, qui libenter ædificat.
Φιλόκτιστος, ε, ὁ ἢ ὁ, idem & ex iisdem.
Φιλόκυβος, ε, ὁ ἢ ὁ, aleæ studiosus, qui tesseris ludere amat; Aristoph. Vesp. 75.
Φιλοκυδὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, amans vel studiosus gloriæ. Ex φίλος, & κῦδος.
Φιλοκυνηγετης, ε, ὁ, venationis studiosus.
Φιλόκυων, ε, ὁ ἢ ὁ, qui canibus gaudet. Ex φίλος, & κύων.
Φιλοκωμος, ὁ ἢ ὁ, qui amat comessationes.
Φιλόκωπος, ον, rei nauticæ studiosus.
Φιλόλαγνος, ὁ ἢ ὁ, libidinosus.
Φιλολήϊος, ε, ὁ ἢ ὁ, amans prædæ. Ex φίλος, & λεία.
Φιλόλιθος, ε, ὁ ἢ ὁ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.
Φιλόλιχνος, ὁ ἢ ὁ, gulæ deditus.
Φιλολογέω, ῶ, fut. ήσω, libenter differo; (2) philosophor & differo cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλις ὑπὲρ τ' εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς χημάτων χρήσεως ἐπ παιρινθήκης τοσαῦτα παφιλολογῆδε, Longin. 29.
Φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor differendi; (2) studium seu amor literarum. A
Φιλολόγος, ε, ὁ ἢ ὁ, qui differere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus, Gloss. Vet. amator verborum, studiosus.
Φιλολογως, more philologorum, amore literarum.
Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. Vet. A
Φιλολοίδορος, ε, ὁ ἢ ὁ, dicax, maledicus, contumeliosus.
Φιλολοιδόρως, contumeliose.
Φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus sum lavandi, i. e. balnei. A
Φιλόλουτρος, ε, ὁ ἢ ὁ, qui balneum adfectat, balnei avidus. Ex φίλος, & λοῦτρον.
Φιλομάθεια, ας, ἡ, discendi cupiditas.
Φιλομαθέω, discere cupio, discendi desiderio teneor, Plato. A
Φιλομαθὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, cupidus seu studiosus discendi. Ex φίλος, & μαθάνω.
Φιλομαθῶς, cum discendi cupiditate. A præc.
Φιλομαντοσύνης, ου, ὁ, vates, augur, hariolus.
Φιλομαντις, ὁ, idem.
Φιλομάζος, ὁ ἢ ὁ, lactens, fugens ubera.
Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex φίλος, & μάχομαι,
Φιλόμαχος, ὁ, bellicosus, ferox.
Φίλομβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.
Φιλομειδὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, amans risus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor risus. A μειδάω.
Φιλομεμφὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, qui libenter conqueritur & expostulat. A μέμφομαι.
Φιλομιθὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, coitum appetens. Ex φίλος, & μίθεα.
Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομήλη, acredula. Ex φίλος, & μέλος.
Φιλομηλειος, α, ον, qui est lusciniæ.
Φιλόμηρος, ε, ὁ ἢ ὁ, amator vel studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.
Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A
Φιλόμισος, ε, ὁ ἢ ὁ, odio indulgens.
Φιλομμειδὴς, idem quod φιλομειδὴς.
Φιλομμιδὴς, idem quod φιλομειδὴς.
Φιλόμολπος, ὁ ἢ ὁ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μόλπη.
Φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. A
Φιλόμουσος, ε, ὁ ἢ ὁ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Ex φίλος, & Μοῦσα.
Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum.
Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. A
Φιλόμυθος, ε, ὁ ἢ ὁ, confabulationum vel fabularum amans.
Φιλονάματος, ὁ ἢ ὁ, humoris appetens, *Epith.* Solis. A νᾶμα.
Φιλονάυτης, ου, ὁ, rei navalis studiosus.
Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρὸς ἀρετὴν, Plato. Πέρα τῆς μετρίας φιλονεικεῖν αἱρέμβιος, Philo.
Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine.
Φιλόνεικος, ε, ὁ ἢ ὁ, contentiosus; altercator, Gl. Vet.
Φιλονείκως, *Adv.* rixose, contentiose; (2) cum æmulatione; (3) Gl. Vet. certatim.
Φιλοίδιος, ὁ ἢ ὁ, qui juvenum amore tenetur.
Φιλονικάω, vincere, præstare cupio. A
Φιλόνικος, ε, ὁ ἢ ὁ, studiosus seu cupidus victoriæ, Ex φίλος, & νίκη.
Φιλονύμφιος, ε, nuptiis gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.
Φιλοξενέω, ῶ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo amores.
Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. A
Φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.
Φιλόξενος, ε, ὁ ἢ ὁ, hospitalis, liberalis in hospites.
Φιλοξένως, hospitaliter.
Φιλοξύτονος, ον, *inpl.* verba quæ acui ferè solent.
Φιλόοινος, ον, vinosus, vino deditus.
Φιλοπαιγμόνως, jocose, studio joci, &c.
Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἢ ὁ, amans jocos & lusus. Ex φίλος, & παῖγμα.
Φιλοπαίκτης, ε, ὁ, idem.
Φιλόπαις, αιδος, ὁ ἢ ὁ, amans liberorum, qui pueros amat, Gl. V. puerarius.
Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.
Φιλοπαίστης, ε, ὁ, idem a παίζω.
Φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis consumere solitus, *Epith.* etiam Veneris.
Φιλοπόρθενος, ε, ὁ ἢ ὁ, virginum amator; (2) virginitatis amator seu studiosus.
Φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.
Φιλοπατρις, ίδος, ὁ ἢ ὁ, patriæ amans seu amator.
Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ἢ ὁ, amans patris. Ex φίλος, & πατήρ.
Φιλοπενθὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος.
Φιλοπένταθλος, ον, pr. quinquertio esse cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
Φιλοπερθὴς, έος, ὁ ἢ ὁ, qui scisciti & percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀγόρευε γυνὴ φιλοπερθεῖ μύθῳ, Nonn. P. 4, 9, A περθόμαι.
Φιλοπερσεύω, libens audio & scisciter, curiosus sum in sciscitando, Ph. φιλοπερσεῖ, percontatur, sciscitatur. A φιλοπερσὴς.
Φιλοπερσὴς, ε, ὁ, sciscitator, Gl. V.
Φιλόπερσος, ε, ὁ ἢ ὁ, idem quod φιλοπερθὴς.
Φιλοπλακοῦντος, ὁ ἢ ὁ, qui placentis delectatur.
Φιλόπλεκτος, ον, bene textus, s. plicatus, cincinnatus.
Φιλόπλοος, ὁ ἢ ὁ, navigandi cupidus.
Φιλοπλουτέω, ῶ, fut. ήσω, ditescere cupio, nimio studio divitiis inhio, Plut.
Φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
Φιλόπλουτος, ε, ὁ ἢ ὁ, divitiarum amans, ditescendi studiosus.
Φιλοποιέω, ῶ, & ἑομαι, οῦμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, Ph. φιλοποιοῦμαι, concilio, Gl. V.
Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A pr.
Φιλοποιητὴς, ῆ, ὁ, reconciliator, amicitiæ conciliator.
Φιλοποίησις, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.
Φιλοποίμνιος, ον, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ.
Φιλοποιμνίων, ὁ ἢ ὁ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis.
Φιλοποιὸς, ῆ, ὁ ἢ ὁ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. A ποιέω.
Φιλοπόλεμος, ε, ὁ ἢ ὁ, belli amans; (2) bellicosus, bellax.
Φιλόπολις, ως, ὁ ἢ ὁ, civitatis amans; (2) suæ patriæ & civitatis commodis studens.
Φιλοπολίτης, ε, ὁ, amans & studiosus civium, ac saluti eorum consulens.
Φιλοπονέω, ῶ, fut. ήσω, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose & gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro, Gloss. Vet. studeo. Φιλοπονεῖν τὸ Σύγγραμμα Naz. Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι περὶ τὴν μεταφοράν, Aristot. A φιλόπονος.

φιλοπόνηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, improborum amans.
φιλοπονία, ας, ας, ἡ, laborum amor, ſtudium, induſtria, Ph. A
φιλόπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, Ph. τὸ φιλόπονον, ſtudium, Gl. V.
φιλοπονῆσι, 3. pl. præſ. ind. act. pro φιλοπονέουσι, a φιλοπονέω.
φιλοπόνως, *Adv.* more eorum, qui ſunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, ſtudioſe. A φιλόπονος.
φιλόπορνος, ὁ ἡ ἡ, ſcortator. A πόρνη.
φιλοπόρφυρος, ὁ ἡ ἡ, qui veſte purpurea utitur, delectatur.
φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis ſeu potus, inexhauſta & inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia. Ex φίλος, & πόσις,
φιλοποτέω, amo potationes. A
φιλοπότης, ε, ὁ, amator vini, potator, bibax, Gl. V. bibaculus.
φιλοπότις, ἡ, bibula, vinoſa.
φιλοπραγματίας, ε, ὁ, rerum alienarum curioſus. A φιλοπράγμων.
φιλοπραγμόνως, *Adverb.* more eorum, qui ſe libenter implicant negotiis; (2) cum deſiderio faceſſendi negotium. Ab eod.
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis, ſeu variis ſe implicandi negotiis; (2) amor & voluntas litigandi; (3) ſolertia. A
φιλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui libenter variis negotiis ſe implicat, qui ſibi & aliis negotia libenter exhibet. A πρᾶγμα.
φιλοπρεπής, ές, decori amans, elegans.
φιλοπρεπῶς, amice, Gl. Vet. A πρέπω.
φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, adfabilitas. A
φιλοπροσήγορος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſalutandi ſtudioſus, adfabilis, Gl. Vet. ſalutator. Ex φίλος, & προσηγορέω.
φιλοπροσηγόρως, ſalutandi ſtudio, adfabiliter.
φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus, ſ. primatus.
φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ὀπδέχεῖ ἡμᾶς, 3 Joann. 9. A
φιλόπρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, primatum affectans. *Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον καὶ τὸ φιλόπρωτον*, Plut. in Alcibiad. c. 2.
φιλοπτόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, belli amans, bellicoſus.
φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & in mendicos liberalitas. A
φιλόπτωχος, ε, ὁ ἡ ἡ, promptus ad juvandos pauperes & mendicos.
φιλόπυσος, ὁ ἡ ἡ, id. quod φιλοπευθής.
φιλοπαρισὴς, ές, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere & iis veſci amat. Ab ὀπώρα.
φιλοργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.
φιλόργιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui Orgia celebrare amat; Nonn. P. 6, 4. *Epith.* feſti diei, ſolennis, celeber. Ab ὄργια.
φιλορήτωρ, ſeu φιλορρήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, rhetoricæ amans & ſtudioſus.
φιλορμίστειρα, ἡ, in portum deducens navigantes, *Epith.* Veneris. Ab ὁρμίζω.
φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A
φίλορνις, ιθος, ὁ ἡ ἡ, avium amans.
φιλορράθων, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* cami.
φιλόρτυξ, ὁ ἡ ἡ, amans coturnices.
φιλορχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſaltationum amans. Ex φίλος, & ὀρχέομαι. Unde
φιλόρχησις, ε, ὁ ἡ ἡ, ſaltandi cupidus.
ΦΙΛΟΣ, ε, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus: amicus, gratus. Hinc *Comp.* φίλτερος, & *Superl* φίλτατος, amiciſſimus.
φιλοσαρκία, ας, ἡ, voluptatis carniſque ſtudio teneor, carnem amo & cuticulam curo.
φιλοσαρκίη, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) carnis ſtudium, R. A
φιλόσαρκος, ὁ ἡ ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. A σάρξ.
φιλοσιγμαλος, ὁ, crebro uſurpans literam.
φιλόσιτος, ὁ ἡ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
φιλόσκεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, tegmine gaudens, Suic. Ex φίλος, & σκέπη.
φιλοσκηπτρος, ὁ, *Epith.* regis, ſceptriger.
φιλόσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans umbræ, umbram captans. Ex φίλος, & σκιά.
φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dicteriis mordacibus & ſcommatis gaudens, Gl. V. dicax. Ex φίλος, & σκῶμμα.
φιλοσκωπέω, dicax ſum. A
φιλοσκώπης, ε, ὁ, dicax, urbanus.
φιλοσοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſapientiam amo, ſapientiæ deditus ſum, ſtudium meum in doctrina & ſapientia collocо, philoſophiam capeſſo, philoſophiæ me dedo; (2) philoſophorum more diſputo, differo ſeu diſquiro & commentor mecum, philoſophiam doceo ſeu profiteor; (3) univerſe pro exquirere aliquid, curare, videre, Lyſ. Τοῦτο πεφιλοσοφηκα μετὰ τῆς ἀδίκου Σοφιςοῦ, τῆς ἔρωτος, Xen. Cyr. 6, 6. A φιλόσοφος. Hinc
φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philoſophica quæſtio, ſeu res, quam quis philoſophica commentatione exquirit.
φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia, ſapientiæ ſtudium; (2) ſecta, Gl. Vet. (3) eloquentia, *Iſoc.* (4) vita aſcetica, & monaſtica, ap. Scr. Eccl.
φιλόσοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans ſeu expetens ſapientiam, ſapientiæ ſtudio deditus; (2) ſapiens, doctus, philoſophus.
φιλοσοφοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φιλοσοφέοντες, a φιλοσοφέω.
φιλοσόφως, *Adv.* philoſophice, ut philoſophum decet.
φιλοσπήλυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, ſpeluncas amans, libenter in antris commorans.
φιλόσπονδος, ὁ ἡ ἡ, libationi aptus, ſ. ſerviens, v. c. vinum.
φιλοστασιώτης, ε, ὁ ἡ ἡ, ſeditioſus, Gl. V.
φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans ſum; ſeu coronam adſequi contendo, coronam ambio, Polyb. A
φιλοστέφανος, ε, ὁ ἡ ἡ, coronarum amans ſeu cupidus.
φιλόστονος, ὁ ἡ ἡ, gemebundus.
φιλοστόνως, *Adverb.* gemebunde.
φιλοστοργέω, ῶ, ad amandum propenſus ſum, ſ. valde amo; dicitur *impr.* de amore conjugum, & eo qui inter parentes & liberos eſt; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.
φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis tum inter parentes & liberos, conjugesque. A
φιλόστοργος, ε, ὁ ἡ ἡ, propenſus ad amorem, qualis eſt inter parentes & liberos. Ph. indulgens. Ex φίλος, & στοργή.
φιλοστόργως, amantiſſime.
φιλοστρατιώτης, ε, ὁ, militum amans, ſ. militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus, ferox.
φιλόστροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui verti & mutari amat, mutabilis, inconſtans. A στροφή.
φιλόσυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans ficuum, qui ficuum eſu delectatur. Ex φίλος, & συκῆ.
φιλοσύμμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui amat ſuos belli ſocios, amans commilitonum; (2) qui ſe libenter belli ſocium adjungit.
φιλοσωμήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, conſuetudinarius, amans familiaritates.
φιλοσωσιάζω, frequenti congreſſu gaudeo.
φιλοσωσιάσης, ε, ὁ, ſalax. A pr.
φιλοσώφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos & caſtos amans.
φιλοταριον, & φιλοτάριον, τὸ, Dim. a. φιλότης, 3.) amicellulus, in compellatione ὑποχορισικῶς.
φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos.
φιλότεκνος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον.
φιλοτεχνέω, artium ſtudioſus ſum; (2) artificioſæ elegantiæ ſtudio teneor; (3) differo de arte aliqua velut ejus ſtudioſus; (4) artificioſe & ingenioſe ago. A φιλότεχνος. Hinc
φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus ſolers, artificioſum; Baſil.
φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingenioſus artifex.
φιλοτέχνης, ε, ὁ, artificioſus, Gl. Vet. Ex φίλος, & τέχνη.
φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipſa actio ſolerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.
φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium ſtudium, vel ſtudium elegantiæ & artificii, ſolertia. A
φιλότεχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, artis aut artium ſtudioſus, induſtrius, ſolers. A τέχνη.
φιλοτέχνως, *Adv.* more eorum, qui artium ſunt ſtudioſi; (2) artificioſe, ingenioſe.
φιλότης, ητος, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus, (3) Gl. V. amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης. A φίλος.
φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio poſt cœnam benevolentiæ ergo. A
φιλοτήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.
φιλότησις, εως, ἡ, amicitia. Ab eod.
φιλοτιμεῖσθε, præſ. infinit. med. *contr.* pro φιλοτιμέεσθε. a
φιλοτιμέομαι, ἤμαι, fut. ήσομαι, honoris conſequendi gratia facio; (2) ambitioſus & magno ſtudio conor & annitor, more nimirum eorum, qui honoris cauſſa toti ſunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia & liberalitate inclareſco, largior populariter; (6) *ſimpl.* dono, largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) eſt etiam, odio proſequor, vel ulciſci cupio. Φιλοτιμεῖται ἐξανθρεῖν, Xen. φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τινα, Dem. A φιλότιμος. Hinc
φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, ſtudium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis ſibi placet, & quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.
φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ſeu honorum ſtudium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitati; (3) ſtudium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia velut in ludis, unde φιλότιμίαι ludi; (5) liberalitas. A φιλότιμος.
φιλότιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, honoris ſeu honorum cupidus ſeu ſtudioſus, ambitioſus; qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem ſibi parere nititur; (2) generoſus, magnificus, Phil. ambitioſus, munerarius, liberalis. Ex φίλος, & τιμή.
φιλοτίμως, *Adv.* ſtudio honoris, nimio honoris ſtudio, ambitioſe, ſolicite, Gl. Vet. comiter, enixe, certatim.
φιλότμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inciſione gaudens, *Epith.* diei qua circumciſio fit ap. Judæos. Ex φίλος, & τέμνω.
φιλοτοιβότος, ε, ὁ, rei alicujus valde ſtudioſus.
φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.
φιλοτράπεζος, ὁ ἡ ἡ, parаſitus, ſcurra, dicax, facetus. A τραπέζα.
φίλοτροφέω, lubenter alo, multos alo.
φιλοτύραννος, ε, ὁ ἡ ἡ, fautor, ſectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, ſ. cupidus.
φιλοτωθάζω, libenter derideo, R.
φιλοτωθασμός, idem.
φιλοφθόγγος, ον, clamoſus, latrator.
φιλόφθονος, ὁ ἡ ἡ, invidus,
φιλοφιλία, ας, ἡ, amor & ſtudium erga amicos. A
φιλόφιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, amicorum ſtudioſus.
φιλοφορμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, lyræ amans.
φιλοφρονέομαι, οῦμαι, comitate proſequor & humanitate,

manitate, amanter complector, Gloss. Vet. φιλοφρονέμαι, concilio. Πβιπλακεῖσα αὐτῷ κατὰ ταὐτὰ τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο, Ælian. V. Hist. 12, 1. Hinc

Φιλοφρόνημα, τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικός, ἡ, όν, comis, blandus.

Φιλοφροσυνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. Ex φίλος, & φρήν.

Φιλόφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, loquax, garrulus. Ex φίλος, & φωνή.

Φιλόχλαινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *pr.* læna s. pingui veste utens; cupidus lænæ, appetens lænam s. vestem quamcunque, R. Ex χλαῖνα.

Φίλοχλος, ὁ ᾗ ἡ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορδύτης, ου, ὁ, choreas ducendi studiosus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, chori seu chorearum amans.

Φιλοχρηματίω, pecuniæ avidus, vel avarus sum, Plato.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήστως ἔδη νοσοῦμεν, ᾗ ἡ φιληδονία δελαγωγοῦσι, Longin. 44. A

Φιλοχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus s. studiosus.

Φιλοχρηματιστικῶς, studio comparandarum divitiarum. A pr.

Φιλοχρήματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare.

Φιλοχρηματέω, pecuniæ avidus seu avarus sum, Plato.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος.

Φιλόχρηστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amans bonorum; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.

Φιλόχριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amator Christi, amans & studiosus Christi.

Φιλόχρονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *pr.* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ὁ ᾗ ἡ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco versor & habito; (2) versor & habito. Ἕκαστον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, Philo.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter versatur.

Φιλοψᾴδεια, & ία, ἡ, studium mentiendi. A

Φιλοψώδης, έος, ὁ ᾗ ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens mendacia. Ex φίλος, & ψεῦδος.

Φιλοψώστης, ε, ὁ, amans mendacium.

Φιλοψία, ας, ἡ, opsoniorum desiderium. A φίλοψος.

Φιλοψωφέω, reprehendendi studio teneor. A

Φιλόψογος, ε, ὁ ᾗ ἡ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi studio.

Φίλοψος, ε, ὁ ᾗ ἡ, opsoniorum amans. Ex φίλος, & ὄψον.

Φιλόψοφος, ὁ ᾗ ἡ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignave parco. Καὶ γὰρ ἐδή τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών, Eur. Iph. in Au. 1436. Αὐτοὶ φιλοψυχῆντες ἔξετε χθονὸς, id. Herac. 518. A φιλόψυχος. Hinc

Φιλοψυχητέον, ut ε, non nimium amanda est vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. Ex φίλος, & ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæa more.

Φιλόψυχρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φιλτ' pro φίλτατε, *carissime*, voc. sing. *per Apoc.* a φίλτατος.

Φιλτάτιον, ε, τὸ, amiculus. A

Φιλτάτος, η, ον, amantissimus, sodes, Gl. V. A φίλος.

Φίλτρον, ε, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitias, seu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυδρις, ὁ ᾗ ἡ, contumeliosus, insolens.

Φιλυγιὴς, ὲς, bonæ valetudinis studiosus.

Φίλυδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex φίλος. & ὕδωρ.

Φιλύδρυλος, ον, idem.

Φιλύμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amans hymnos, amator cantus, studiosus canendi, musicus.

Φίλυπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amans somni, somniculosus.

Φιλυπόδοχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui solet excipere convivio, R. Ex φίλος, & ὑποδοχή.

Φιλυπόστροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, redire solitus, facile rediens. Φιλυπόστροφον κακὸν, *Aret.*

Φιλυποστροφώδης, ὲς, idem. Ab ὑποστροφή.

Φιλυποφία, ας, ἡ, natura ad suspicandum propensa. Ex φίλος, & ὕποψις.

Φ Ι Λ Υ Ρ Α, ας, ἡ, tilia, *arbor. Angl. The* Lime, *or* Linden Tree. (2) ejusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A φίλυρα.

Φιλύρινος, ία, ινον, idem & ab eod.

Φ.λῳδος, ε, ὁ, studiosus cantus, musicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

Φ Ι Μ Ο Σ, ε, ὁ, camus, capistrum; (2) fiscella; (3) apud Etym. obturamentum quo sibi os obligant urinatores, ne aquam sorbere cogantur; (4) piscatorium instrumentum; (5) aleatorium instrumentum. Φιμοὶ, Schol. ad Æsch. contra Theb. vers. 469. Αἱ πρὸς τοῖς ῥάθοισι τῶν ἵππων ζιδήρειαι τῶν χαλινῶν περιφέρειαι ὥσπερ κώδωνας ἔχον κενὰς εἰς ἃς ἐκ τῶν μυκλήρων εἰσιὸν πνεῦμα ἦχον ἀπετέλει, reperitur & φιμον, *in neutr.*

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adstringo, capistro, obturo, coarcto, constringo, os occludo, Gl. Vet. φιμῶ, incapistro, compesco; φιμεμαι, obmuteo, obmutesco, commuteo, commutesco. Εἶτα φιμώσητε τότε πῷ ξύλῳ ἢ αἰγνέτα, Arist. Nub. 592. Ἐφίμωσε τὰς Σαδδουκαίους, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, ᾗ ἔξελθε ἐξ αὐτῆς, Luc. 4, 35. A φιμός.

Φιμώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, cami seu fiscellæ formam habens; (2) cami usum præbens; (3) constringens. Ab eod.

Φιμωσις, εως, ἡ, obligatio, obstrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, s. constrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro Σφὶν, *Ion.* pro Σφίσι.

Φῖνις, offif agus, genus aquilarum. A φίνη.

Φ Ι Ν Τ Ι Σ, ὁ, auriga; (2) animus, *qs. corporis auriga.* Vox Dorica.

Φίξ, ικὸς, ἡ, *Boeot.* pro Σφίγξ.

Φ Ι Τ Ρ Ο Σ, ε, ὁ, stipes, truncus; (2) caulis, reperitur & neutrum.

Φίτλα, *Adv.* accelerandi. Ab & pro Σίτλα.

Φίτυ, τὸ, Aristoph. idem quod

Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, stirps, proles.

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, fero, planto; (2) genero, gigno. Τὶς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδίαω. ῶ, contundendo mollio. A φλάω.

Φ Λ Α Ζ Ω, stulte & inarticulate loquor; (2) ferveo.

Φλαυάσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.

Φλάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde

Φλάσις, ἡ, *Ion.* pro Θλάσις.

Φλάσμα, τὸ, pro Θλάσμα.

Φλασμὸς, ῦ, ὁ, fastus. A φλάζω.

Φλαστὸς, ὴ, όν, talis, ut contundi seu conteri possit. A φλάω.

Φλατῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, a φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων ᾗ τὼ τῆ Πομπηΐε τὼ παρασκεύω, Plut. A

Φλαῦρος, ρα, ρον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitiosus; (4) difficilis. A φαῦλος.

Φλαύρας, *Adv.* male, vitiose; (2) difficulter, ægre.

Φ Λ Α Ω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) subigo, tero, unde (3) contundendo mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ Θυείᾳ. Arist. Plut. 717. Ἀλλ' ἅ νιν φλάσαν, Pind. Nem. 10, 128. Κἀγὼ τότ' ἤδη τ' ἀθάρης πωλιῶ ἔφλων, Arist. Plut. 693.

Φλεβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλέψ.

Φλεβικὸς, ἡ, όν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.

Φλέβιον, ε, τὸ, venula, Dim. ab eod.

Φλεβοειδράδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, veninerveus.

Φλεβορραγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλέψ, & ῥηγνύω.

Φλεβοτομέω, ῶ, sanguino, Gl. Vet. venam seco; φλεβοτομεῦμαι, sanguinor, Gl. Vet. Gal. A φλέψ, & τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio, vacuatio venarum. A

Φλεβοτόμος, ε, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ε, scalpellum seu instrumentum, quo vena inciditur. Ex φλέψ, & τέμνω.

Φλεβώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, venosus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, a φλεγέθω.

Φλεγέθοντος, gen. sing. part. præs. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Πόλιν ἀνδρῶν ὄρμαθον ἐξαίφνης φλεγέθῃ, Hom. Il. 17, 738. Ἐφάνις ὁμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίε, Ph. 172. λαμπρᾷ Στροπᾷ, Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Πυρσοί τε φλεγέθεσιν ἐπήτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Ex φλέγω, & Θέω.

Φλεγεὶς, aor. 2. part. pass. v. φλέγω.

Φλεγεὸς, ὰ, όν, ruber, qualis est flammæ color, R. A φλέγω.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eodem. Φλέγμα κακὸν φορέεσα, Il. 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, efferveſco; (2) intumeo, intumesco, tumeo, Gl. Vet. suppuro; φλεγμαίνῃ, turget, Ph. Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτῷ τὸ Σφυρὸν, Arist. Vesp. 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. de Republ. lib. 2. Conf. Plut. in Lycurg. c. 5. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλέγμαινσις, ἡ, idem quod

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματίνης, ε, ὁ, pituitosus, qui bilioso opponitur. Ab eod.

Φλεγματικὸς, ἡ, όν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλεγματοειδὴς, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.

Φλεγμῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμαῖναι, a φλεγμαίνω.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. Vet. suppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονάδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλιγμάτο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλεγοιντο, a φλέγω.

Φλέγοντι, *Dor.* pro φλέγουσι.

Φλεγύας, ε, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρὸς, ρὰ, ρον, ignitus, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, damnosus.

Φ Λ Ε Γ Ω, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, illumino; (4) fulgeo; φλέγμαι, ardeo, ardesco,

ardesco, flagro, Gl. V. Αἶμα δαΐον φλέγει τάδε, Eur. Ph. 248. φέγγος, Soph. Aj. 682. Μηδ' ἄχαν ἔτω φλέγεσθον, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Arist. Θεσμ. 687. Ἄιθεμα ᾧ χουσῆ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονέω, nugor, gatrio. A φλεδών. Unde

Φλεδονώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, nugax, garrulus.

Φλέδων, ονος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλέξας, a. 1. part. act. v. φλέγω.

φλέξις, εως, ἡ, incenſio, incendium. A φλέγω.

Φλεχθείς, a. 1. part. paſſ. verbi φλέγω.

Φ Λ Ε Ὗ Σ, εως, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & ſimilium.

Φ Λ Ε Ὼ, nugor; (2) plenus ſeu refertus ſum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, efferveſco, erumpo, Æſc. Ag. 1425. A φλύω.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica ſpinis carens. A φλέω, Suic.

Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φλιαφάω, idem, Ph. micor. *Ern.*

Φλιαφέω, ῶ, idem & ab eod. Ἐνταῦθα Σαυτῷ παραφρόνει καὶ φλιαφεῖ, Arist. Nub. 1477.

Φλιαφία, ας, ἡ, nugæ. A

Φλιάφων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, nugax; (2) nugator, nugatrix, nugax, ſtultiloquus. Ex φλιαύω, & ἄπλοια.

Φλιαίω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

Φλιαύω, f. ύσω, idem & ab eod.

Φ Λ Ι Α, ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) veſtibulum, limen. Hinc & φλιαί, valvarum poſtes: item, ligna directa & ex tranſverſo depacta, & ſcalarum firmamenta, quæ gradus tranſverſarios, per quos aſcenditur, utrimque compingunt, Gl. Vet. poſtis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, *Æol.* pro Θλίβω.

Φ Λ Ι Δ Α Ω, ῶ, putreſco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, αἱ, rugæ & ſinus veſtium. A pr.

Φλίψις, ἡ, *Æol.* pro Θλίψις.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) ſplendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

Φλογδίω, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro φλογδάν, a

Φλογδός, ρά, ρόν, idem & ab eod.

Φλογετός, οῦ, ὁ, ardor, Ph. A φλόξ. Unde

Φλογίδω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ι, τὸ, parvum fruſtum carnis aſſæ, Dim. a φλογίς.

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) uſtulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμενον ἅλιον, ἅλιον αἰτῶ, Soph. Trach. 95. Ἦν ᾖ ἡ χάλαζα καὶ τὸ ὕδωρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλόξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογίς, ίδος, ἡ, caro aſſa, Gl. Vet. flammeum.

Φλογισμός, οῦ, ὁ, uſtulatio. A φλογίζω.

Φλογιστός, ἡ, όν, uſtulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιστὸν ἤδη, Sophocl. Electr. 58. Ab eod.

Φλογμός, οῦ, ὁ, ardor, æſtus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενής, ές, ὁ ἢ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλόξ, & γείνομαι, *naſcor.*

Φλογοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, flammæ ſimilis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ, & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

Φλογοιδᾶμαι, ardore intumeſco.

Φλογόλυκος, ον, e rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, Gl. Vet. inflammo, flammo; φλογοῦσθαι, flammeſcere, Gl. Vet. A φλόξ.

Φλογώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus & incenſus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τὸ, uſtulati panis quaſi puſtula. A φλογόω.

Φλογωπὸς, όν, rutilus, ſplendens. Ab ὤψ.

Φλόγωσις, ωσις, ἡ, inflammatio. Ab eod.

Φλοιὰ, *Ion.* φλοιὴ, ἡ, pro φλία, ap. Apoll. Rh. ubi tamen alii φλιή; (2) Proſerpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ι, τὸ, parvus cortex, Dim. a φλοιός.

Φλοίζω, f. οίσω, decortico, corticem detraho, Theophr. Ab eod. Unde

Φλοΐνος, η, ον, e cortice factus.

Φλοιοβαρὴς, ὲς, levis, tener. A φλ. & βαρύς.

Φλοιορρᾳγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοιορρᾳγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, corticem habens diruptum ſeu rimoſum, ex φλοιὸς, & ῥήγνυμι.

Φ Λ Ο Ι Ὸ Σ, οῦ, ὁ, cortex, liber, ſtirps, ſuber, Ph. Hom. Il. 1, 237.

Φλοίσβοιο, gen. ſing. *Ion.* pro φλοίσβου, a

Φ Λ Ο Ῑ Σ Β Ο Σ, ου, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) ſtrepitus.

Φλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοίω, f. οίσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, cortici ſimilis, corticoſus. Φλοιώδης ἀνὴρ, Longin. 3. A φλοιός.

Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbaſculum. Dim. a φλόμος. Plin. 25. §. 73. c. 10.

Φ Λ Ο Ῡ Μ Ο Σ, ου, ἡ, verbaſcum, *herba. Angl.* Mullein.

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

Φλοῦς, φλοῦς, ος, ὁ, cortex, Ph. ſcirpus; (2) teges, ſtorea, ſtragulum ex ulva vel ſcirpo, aut ſparto vel junco. A φλοιός.

Φλοῦν, acc. ſing. pro φλοῦν, a φλοῦς.

Φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, ſcurra, nugator. A φλύω.

Φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρεῖν, Plat. ap. Socr. 3. Φλυαρεῖς ἢ σὺ δυζήλεις, Arist. Plut. 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαροῦν ἡμᾶς, 3 Joann. 10. A φλύαξ, Hinc

Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, ſ. ſermo nugatorius, ineptus, impudens.

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verboſitas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. Vet.

Φλυαρολογέω, nugas loquor.

Φλυαρολογία, ας, ἡ, ſermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, & λόγος.

Φλύαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, vanus & futilis; (2) nugator, ſtultiloquus, Gl. Vet. nugax, Phil. argutus, garrulus, verboſus. Al. Gl. Vet. frivolus. A φλύω.

Φλυαρώδης, ὁ ἢ ἡ, nugatorius, nugax. A pr.

Φλυάσω, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὲς, ρά, ρόν, humidus. A φλυδάω.

Φλυδάω, ῶ, humeſco; (2) flacceſco.

Φλυάκιον, τὸ, bulla, puſtula. A

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυκίαινα, ης. ἡ, puſtula, papula, Ph. Arist. in Veſp. A φλύκτις. Hinc

Φλυκταινίδιον, τὸ, parva puſtula.

Φλυκτάνοειδὴς, ὲς, puſtulatus, puſtulæ formam habens.

Φλυκταινόομαι, ῶμαι, in puſtulas erumpo.

Φλυκταίνωσις, ἡ, eruptio puſtularum. A

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula, tumor, Gl. V. puſtella. A φλύω.

Φλύων, nugax. A φλύω.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e ſuperfluitate humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo ſeu bulliendo ſtrido; (3) evomo. Ἅγε δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα, Il. 21, 361. A φλέω.

Φοβαθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro φοβηθῇς, a φοβέω.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόβεον.

Φοβεῖδε, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro φοβέεσθαι.

Φοβεῖθε, 2. pl. præſ. imper. paſſ. pro φοβέεσθε.

Φοβίζω, terreo; φοβίζῃ, deterret, Phil. Ἐνύπνιον ἰδὼν, ᾗ ἐφοβίρισέ με, Dan. 4, 5. A φοβος.

Φοβέρις, ος, ὁ, qui eſt timori ſeu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, terror, Phil. A φοβερίζω.

Φοβερὸς, ρὰ, ρὸν, terrificus, terribilis, horribilis, formidoloſus, Ph. A φόβος. Hinc

Φοβερότης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φοβερῶς, *Adv.* metum incutiendo, formidabiliter.

Φοβερωψ, ὁ ἢ ἡ, terribilis ſpecie.

Φοβήμονον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro φοβούμενον, a

Φοβέω, terreo, abſterreo, Phil, φοβοῦμαι, timeo, formido, paveo, pertimeſco, metuo, expaveſco, Gl. Vet. φοβεῖται, pavet, paveſcit, veretur, timet, Ph. φοβεῖσθε, trepidare, Phil. ἐφοβήθη, horruit, Ph. a. 1. paſſ. πεφόβημαι, timeo, p. paſſ. Οὔτ' ἄλλο δεδὲν ἔτως ἐφόβησεν, Thuc. Πεφόβημαι πλῶτος ὡς ὁμμα πλείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ἐ φοβῇ πράσσειν τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἥπιον τὸν ἄνθρωπον φοβεῖν, Xen. Cyr. 328. A φόβος. Hinc

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo & leone.*

Φοβηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. a φοβέω.

Φοβηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ.

Φοβηθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Φοβηθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβηθήσεσαι.

Φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Φοβητικὸς, ὴ, όν, meticuloſus. A φοβέω.

Φόβητρον, ου, τὸ, quod metum incutit, ſeu incutere poteſt, terriculum, terriculamentum. A φοβέω.

Φόβονδε, *Adv.* in vel ad fugam. A φόβος.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φέβομαι.

Φοβῦ, *time*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβεῖσο, a φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico; (2) februo, Gl. V. Ὀρνεοθόπαιδος ἵσμα φοιβάζων σοφοῖς, Luc. 731. Οἰονεὶ φοιβάζον τὸς λόγους, Longin. 8. A φοῖβος.

Φοιβαίνω, idem & ab eod.

Φοιβὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. ſaga. Ab eod.

Φοιβαστικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.

Φοιβαστικὸς, ὴ, όν, vaticinatorius. Ab eod.

Φοιβάτειος, α, ον, idem.

Φοιβάω, ῶ, luſtro, purgo, ſplendidum reddo; & φοιβόομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν ᾧ παγέντα Πάντα χαλκοφάγων αφρὸν ἀπὸ στομάτων, Callim. in Lavacrum Palladis. 12. A φοῖβος.

Φοιβικὸς, ὴ, όν, phœbeus, phœbeïus, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοίβειος.

Φοιβίτας, ου, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιβόλημπτος, ος, ὁ ἢ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖβος, & λαμβάνω.

Φ Ο Ῑ Β Ο Σ, ου, ὁ, purus, impollutus, caſtus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοίνιγμα, τὸ, idem quod

Φοινιγμὸς, οῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens, ſ. habens. *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

Φοινικάω, rubefacio, Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινίκεος, α, ὁ ἢ ἡ, phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοινίκεος, έη, εον, puniceus, Gl. V. ſpadiceus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.

Φοινικίας, α, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thraſciæ oppoſitus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpuraſco, Luc. (3) tingo purpura. Ab eod. Unde

Φοινικὸς, ὴ, όν, Phœnicius, Punicus.

Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, puniceus; palmeus, Gl. V.

φοινικίς, ίδος, ἡ, vestis phœnicei seu punicei coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus, (ob coloris adfinitatem,) pannus puniceus, Gl. Vet. paludamentum. Ab eod.

φοινικιστής, οῦ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

φοινικιστί, *Adv.* Punice. Ab eod.

φοινικοβάλανος, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (postquam maturuit.)

φοινικοβαπής, ές, colore puniceo tinctus.

φοινικοβαφής, ές, idem. A βαφή.

φοινικοβατέω, ῶ, palmas scando. Ex βαίνω.

φοινικογενής, ές, e Phœnice ortus.

φοινικοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.

φοινικόεις, όεσσα, όεν, Puniceus. A φοῖνιξ.

φοινικόκροκος, ος, ὁ ἡ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ, & κρόκη.

φοινικόλοφος, ὁ ἡ ἡ, rubram c istam habens.

φοινικοπάρειος, ος, ὁ ἡ ἡ puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ, & παρειά.

φοινικοπάζος, ος, ὁ ἡ ἡ, *Ion.* pro præc.

φοινικοπάρυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

φοινικόπεδος, ος, ὁ ἡ ἡ, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοῖνιξ, & πέδον.

φοινικόπεζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, i. e. pulchros, pulchra.

φοινικόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, rubeas alas seu pinnas habens. Ex φοῖνιξ, & πτερόν.

φοινικοροδίαι, ῶν, αἱ, punicea rosaria. Ex φοῖνιξ, & ῥόδον.

φοινικόρυγχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut Leo, lacerato animali; (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

φοινικοῦς, ῆ, οῦν, puniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.

φοινικοσκελής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui est puniceis, i. e. pulcris cruribus. Ex φοῖνιξ, & σκέλος.

φοινικοστερόπης, ὁ, *Dor.* ᾱς, fulminator; *pr.* rubra fulmina mittens. A στεροπή.

φοινικοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ, & τρέφω.

φοινίκουρος, ος, ὁ, avis quædam solitaria, a quibusdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ, & οὐρά.

φοινικοῦς, puniceus, Ph, A φοῖνιξ.

φοινικοφαής, ές, ὁ ἡ ἡ, purpureus, puniceus adspectu. Ex φοῖνιξ, & φάος.

φοινικόφυτον, ος, τό, palmetum.

φοινικόφυτος, ὁ ἡ ἡ, palmis consitus

φοινικών, ῶνος, ὁ, palmeum. A φοῖνιξ.

φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens lolio similem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, & phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, seu phœniceus, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum asperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice oriundus, Gl. Vet. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ἡ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

φοίνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, *cædes.*

φοινισσα, ης, ἡ, Phœnissa, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

φοινίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a

φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, sanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ ταύρειν, Lyc. 1191. Φοινίσσεσα παρηίδ' ἐμὰν αἰχμία νεοθαλεῖ, Eur. Iph. in Au. 185. Μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς ἐμὰ, Soph. Aj. 110. A φοῖνιξ.

φοινίχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

φοινος, η, ον, cruentus, cruentatus. A φόνος.

φοίτα, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφοίτας, a φοιτάω.

φοιταλέος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel φοιταλέος, έα, έον, insanus, furiosus; (2) errabundus, vagus. A φοιτάω.

φοιταλιεύς, ὁ, idem. *Epith.* Bacchi.

φοιταλιάτης, ου, ὁ, idem.

φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa; (2) vaga; (3) meretrix. Ὡς Μαρὶν ταχύγυον αἰνήρετο φοιτάδι ζυγῇ, Nonn. P. 11, 31. A

ΦΟΙΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de discipulis, nunciis *inprimis*; (2) insanio, furo. Παῖς ὡν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλους, Arist. Eq. 1231. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ καὶ εἰς ἡ νεὼν τ' Ἰσιδος, Heliod. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. Cyr. 2, 1. ἔνθ' Ὑδρας, ib. 8, 2.

φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

φοιτῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάω.

φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio· A φοιτάω. Unde

φοιτητὴς, ῆρος, ὁ, idem quod

φοιτητὴς, ῆ, ὁ, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus.

φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod.

φοῖτος, ου, ὁ, insania, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.

φοιτῶν, præs. part. act. pro φοιτάων.

φολιδάδης, ες, idem quod

φολιδωτὸς, ὴ, ὸν, squameus, squamatus, corticatus. A φόλις.

ΦΟΛΙΞ, ικος, ἡ, asperitas cutis.

ΦΟΛΙΣ, ίδος, ἡ, squama, qualis est serpentis.

φολκὸς, ῆ, ὁ, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos. Ex φάλος, & ἕλκω.

ΦΟΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marsupium sive sacculus condendis obolis; (2) follis.

φολλιάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, follicularis; fungosus; inanis, instar follis. A φόλλις.

φονάω, & -όω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.

φόνδυμα, ατος, τὸ, quod occisum est, cadaver, R.

φονεὺς, έως, ὁ, homicida, jugulator, sicarius, Gl. V. Il. 13, 334. A φονεύω.

φονεύτης, ῆ, ὁ, interfector. Ab eod.

φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Φασγάνῳ λαιμὸν φονεύων τὸν ταλαιπώρου δέρη, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur. 1017. παῖδ' ἐμὸν, id. Ph. 1676. A φόνος.

φονέως, gen. sing. *Att.* pro φονέος, a φονεύς.

φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus defunctorum, sive occisorum. A φένω.

φονικὸς, ὴ, ὸν, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος.

φονικῶς, *Adv.* sanguinarie; (2) crudeliter.

φόνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, & φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, sanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus.

φονοκλονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A

φονοκλόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, occisor, qui per cædem interficit. Ex φόνος, & κλίνω.

φονοκλονία, ἡ, cædes. A pr.

φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl. V. A φένω.

ΦΟΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam in ostiis fluviorum celeriter nascens.

ΦΟΞΟΣ, ὴ, ὸν, cujus caput est acutum & veluti turbinatum, verticem habens fastigiatum; (2) qui est vultu distorto, Gl. Vet. φοξοὶ, *cilones.* Hinc

φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.

φοξόχειλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui labris & coarctatis & in acutum definentibus.

φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, gestatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, conversione, lapsu; *it.* impetus. v. c. fluctuum; (3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus. A φέρω. Hinc

φοράδην, *Adv.* q. d. portabunde, portando, gestando, Plut. in Coriolan. cap. 24.

φορβαιὰ, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capistrum. A φέρβω.

φορβαῖος, αία, αῖον, pascuus. Ἧξε φορβαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων, Call. P. 50. A φορβή.

φορβὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, alimentum suppeditans; (2) unus ex grege, gregarius, gregalis, Ph. φορβὰς ἡ θήλεια ἵππος, equa; φορβάδες, equæ, Ph. Ab eod.

φορβειὰ, ᾶς, ἡ, & φορβειὰ, item φορβιὰ, cibus, esca; (2) capistrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant, Gl. Vet. φορβειὰ, capistrum, Ph. φορβιὰ, capistrum.

φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, esca. Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. A φέρβω.

φορβιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod φορβεία.

φορεαφόρος, ος, ὁ, qui lectiсam portat, lectus carius. Ex φορεῖον, & φέρω.

φορεῖον, ος, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica; (2) vehiculum, Gl. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. in Numa, cap. 10. A φορεύς.

φορείτω, 3. sing. præs. imper. act. pro φορείτω, a φορέω.

φορέουσι, 3. pl. *Dor.* pro φηρέουσι.

φορέοντας, *ferentes*, acc. pl. part. præs. act.

φόρετρον, ου, τὸ, vectura, latura, Gloss. Vet. merces bajuli. A φορά.

φορεύμενος, part. præs. med. *Dor.* pro φορούμενος, ex φορεόμενος, a φορέω.

φορεῦντος, *ferentis*, gen. sing. part. præs. act. *Dor.* pro φορέντος, ex φορέοντος.

φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, seu is, qui fert sellam domini. A

φορέω, ῶ, gesto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῳ κλαδί, Arist. Lys. 635. Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς ἡ κέρα οἱ Χαραδριοί, id. Av. 1145. Χαλκιδεῖς μὴ σίσυρνα φορεῖν, ibid. 1119. Μὴ νῦν ἐν ἡδονῇ μένον ἐν σαυτῷ φόρει, Soph. Antig. 716. A φέρω. Hinc

φορηδὸν, *Adv.* farcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, gestando.

φόρημα, ατος, τὸ, quod gestatur. Ph. gestamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2.

φόρημι, idem quod φορέω.

φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέναι, a φοράω, pro φέρω.

φόρησις, ἡ, gestatio. A φορέω.

φορητὸς, ὴ, ὸν, qui ferri & portari potest, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

φόριμος, ος, ὁ ἡ ἡ, utilis, commodus. Ab eodem.

φορίνη, ἡ, cutis squilla, quæ crassa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine stupido.

φορὶς, ίδος, ἡ, fœcunda. A φορός.

φόρκιον, ου, ὁ, portus; (2) monstrum marinum. A φέρω.

φορμηδὸν, *Adv.* in modum sportæ seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeæ. A φορμός.

ΦΟΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, testudo.

φορμιδιον, ου, τὸ, tegeticula, Gloss. Vet. A φορμός.

φορμίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulso, cithara laudo, celebro. Κἀτὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων, Odyss. 4, 18. Ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη, Lyc. 140. A φορμιγξ.

φορμικτὰς, *Dor.* pro φορμιστὴς, οῦ, ὁ, citharœdus. A φορμίζω.

φορμίον, ου, τὸ, sportula, corbula; (2) tegeticula, parva storea. Dim. a φορμός.

φορμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

φορμίσκιον, ου, τὸ, idem. A φορμίς.

φορμίσκος, ου, ὁ, idem & eb eod.

φορμοκοιτέω, super tegete cubo, storeæ incubo. Ex φορμός, & κοίτη.

φορμοραφέω, vel φορμορράφω, in tegete vel storea insuo, Æschin. Ex ῥάπτω.

φορμοραφὶς, ίδος, ἡ, acus ad storeas consuendas apta. Ex φορμὸς, & ῥαφίς.

ΦΟΡΜΟΣ, οῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus, nexus vitilium, seu plegma ex jun-

co, ſparto, & id genus aliis; (2) teges, ſtorea.

Φορμοφορέω, ſtoreas geſto, bajulus ſum. A

Φορμοφόρ⟨ος⟩, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, qui ſtoreas portat, bajulus. Ex φορμὸς, & φέρω.

Φορεῖσαι, nom. pl. part. præſ. *Dor.* pro φορᾶσαι, *contr.* ex φορέεσαι, a φορέω.

Φορολογέω, tributum colligo, ſ. exigo. Πολλὰ μέρη τῆ Σικελίας ἐφορολόγων. A φορολόγ⟨ος⟩.

Φορολόγητ⟨ος⟩, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορολογέω.

Φορολογία, ᾱς, ἡ, tributi collectio ſeu exactio. A

Φορολόγ⟨ος⟩, ᾱ, ὁ, tributi exactor. Ex φέρ⟨ω⟩, & λέγω.

Φορὸς, ὄς, ὁ ἡ ὄν, ferens, de vento, unde (2) ſecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere.* A φέρω.

Φόρ⟨ος⟩, ου, ὁ, tributum, tributum capitulare, Ph. (2) forum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορῆντας, acc. pl. part. præſ. act. pro φορέοντας, a φορέω.

Φορταγωγέω, ῶ, onera porto. Πλοῖ⟨ον⟩ ἐπιζυγίαν φορταγωγέντων πάντα τὰ ὧρος τρυφῶ ἡ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χορηγήματα, Longin. 43. A

Φορταγωγὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, onera ferens. Ex φόρτ⟨ος⟩, & ἄγω.

Φόρταξ, ακ⟨ος⟩, ὁ, bajulus. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορτηγέω, onera fero.

Φορτηγία, ᾱς, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur navibus onerariis.

Φορτηγικὸς, ἡ, όν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτ⟨ος⟩, & ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένη, onuſta, Ph. p. paſſ. part. Φορτίζετε τὰς ἀνθρώπες φορτία δυσβάστα, Luc. 11, 46. πεφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορτικδύομαι, ſum moleſtus. A φορτικός.

Φορτικὸς, ἡ, όν, onerarius. Gl. Vet. onerosus; (2) ineptus, inſulſus, faſtuoſus, arrogans, inſolens, moleſtus; (3) faſtidioſus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες. Appian. B. Civil. 5. Τοὺς δὲ ἐναγκαθέντας ἐπαινεῖν ἑαυτὲς, ἐλλαφροτέρως παρέχει τὸ μὴ πάντα παρεσκευῆν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὸς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi non φορτικὸς ut libri editi, & interpres inepte. A φόρτ⟨ος⟩. Hinc

Φορτικότης, ητ⟨ος⟩, ἡ, inepti, ſtulti, arrogantes, moleſti mores.

Φορτικῶς, *Adv.* odioſe, moleſte, inepte, arroganter, inſolenter. Ab eod.

Φορτίον, ε, τὸ, onus, faſcina, faſcis, merx, Ph. φορτίοις, mercibus, Ph. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορτὶς, ἰδ⟨ος⟩, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτιδαξάκλης, ᾱ, ὁ, bajulus. Ex φόρτ⟨ος⟩, & βαστάζω.

Φ Ο Ρ Τ Ο Σ, ου, ὁ, onus etiam navium; (2) res moleſta; tædium. A φέρω.

Φορτοφόρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὄν, onus portans, bajulus. Ex φόρτ⟨ος⟩, & φέρω.

Φορτόω, f. ωσω, onero. Βαμίν τε πάμμεγίθη χίζαις μυρίαις φορτώσαντες, Heliod. lib. 3. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορυνὸς, ὴ, όν, tinctus, coloratus.

Φορυῶσω, vel φορύσσω, f. ύξω, pinſo, ſubigo, miſceo, turbo, farinam ſubigentis more confundo; (2) fœdo, polluo. Φορύξας αἵματι πολλῷ, Odyſſ. 18, 335. Σῖτός τε κρέα τ' ὀπλὰ φορύνετό, ib. 22, 21. A φορύω,

Φορυτὸς, ᾶ, ὁ, quiſquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congeſtis ſtramentis & vitilibus ad πολέγματα. Σύες φορυτῷ ἐπιμαραίνεσαι. Aratus 1123. Ab eod.

Φ Ο Ρ Τ Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, τὸ, lux, lumen, (ſpes, gaudium, ſalus, P.) Τρώων ῥῆξε φάλαγξ, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκε. Hom. Il. 6, 6. A φῶς.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλη, ἡ, idem quod

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum. Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. φράσω.

Φράγμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσω. Hinc

Φραγμίτης, ου, ὁ, ad ſepes pertinens, ſepimentis idoneus; (2) qui circa ſepes naſcitur.

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, ſepimentum, ſeptum, ſepes; dumus, carectum Gloſſ. Vet. A φράσω. Unde

Φραγμὼν, ῶν⟨ος⟩, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φράγνυμι, idem quod φράσσω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Γᾶν φράδασαν, *Poet.* pro ἔφραδασε, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. eſt πεφραδα.

Φράδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφραδε, a φράζω.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωται φρὴδη. Pind. Olymp. 12. Ab eod.

Φραδὴς, έ⟨ος⟩, ὁ ἡ ὄν, conſultus, prudens. Φραδέ⟨ος⟩ νόῳ ἔργα τέτυκται, Hom. Il. 24, 354. A φραδή.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium, prudentia, ſcientia, peritia. A φράδμων.

Φραδμοσύνῃσι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις.

Φράδμων, ον⟨ος⟩, ὁ ἡ ὄν, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδῶς, *Adv.* prudenter, conſulte; (2) diſerte, aperte. A φραδὴς.

Φράζεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φράζῃσαι, a φράζω.

Φράζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζου, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro φράζε.

Φ Ρ Α Ζ Ω, *Dor.* φράσδω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verſo, conſilium ineo, delibero, ſtatuo, perpendo, cogito; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἃ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, Ariſt. Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πίσυν τε φρόσεις, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσδει πάνθ' ἁλι⟨ος⟩ ἀμμι, indicat. Theocr. 1, 102. Φράσον πολίταις ἡ πόλει σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Φράσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα πρὲχοντα. Hom. Il. 23, 453.

Φρακτὴρ, ῆρ⟨ος⟩, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φρακτικὸς, ἡ, όν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ὴ, όν. ſeptus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενον, acc. ſing. aor. 1. part. med. verbi φράσω.

Φρασαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, a φράζω.

Φράσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g.

Φράσδειν, præſ. ind. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασεολογία, ᾱς, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω.

Φρασὶ, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, a φρὴν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. Gloſſ. Vet. loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασομεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, a φράζω.

Φράσον, *edisſere*, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Φρασόμεθα, *dicemus, conſultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro φρασόμεθα.

Φ Ρ Α Σ Σ Ω, vel φράττω, f. ξω, ſepio, munio, communio, obſtruo, obturo, conſtipo; πεφραγμένος, ſeptus, inſtructus ad bellum, armatus, p. paſſ. part. Κακεῖ πεφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἦλθες γυνὴ (ἄσα) πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους; id. Iph. in Au. 839.

Φρασέ⟨ος⟩, έα, έον, dicendus. A φράζω.

Φράστηρ, ῆρ⟨ος⟩, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραστικὸς, ἡ, όν, eloquens. Ab eod.

Φραστὺς, ύ⟨ος⟩, ἡ, idem quod φράσις.

Φράστωρ, ὁ, idem quod φραστήρ.

Φρατὴρ, ῆρ⟨ος⟩, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribus eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατορικὸς, ἡ, όν, curialis, tribulis. A pr.

Φρατόριος, α, ον, idem.

Φρατρα, ᾶ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet. φρατρία, contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus e curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ὧν ἡ Θεόπομπ⟨ος⟩ ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ἡ, όν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατριάρχ⟨ος⟩, ου, ὁ, præfectus curiæ vel ſodalitii, quod φρατρία vocatur. Ex φρατρία, & ἀρχὴ, *principatus.*

Φρατριαστὴς, ᾶ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ἡ, όν, idem. Ab eod.

Φρατρικὸς, ἡ, όν, idem. Ab eod.

Φρατρίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ἡ, όν, idem quod φρατριακὸς.

Φράτριος, α, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Φράτριος, *Adv.* pro φράτωρ.

Φράτωρ, ορ⟨ος⟩, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. v. φράσω.

Φρεάντλης, ου, ὁ, q. d. puteorum hauſtor, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω, *haurio.*

Φ Ρ Ε Α Ρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖ⟨ος⟩, αία, αῖον, putealis, puteanus.

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ἡ, όν, putealis, Gl. V. A φρέαρ.

Φρεάτιον, ε, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. a φρέαρ.

Φρεατώδης, ε⟨ος⟩, ὁ ἡ ὄν, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχέω, ῶ, idem quod φρεωρυχέω.

Φρεατωρυχος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem quod φρεωρύχης.

Φρεῖαρ, ατ⟨ος⟩, τὸ, puteus. *Ion.* pro φρέαρ. Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ ἡ πᾶσα θάλασσα, ἡ πᾶσαι κρῆναι ἡ φρείατα μακρὰ νάουσιν. Hom. Il. 21, 197.

Φρεῖν, præſ. inf. act. *per Sync.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. a φρὴν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eodem.

Φρενήρης, ους, ὁ ἡ ὄν, mentis compos, aut cordatus. Gl. Vet. ſapiens. Ex φρὴν, & ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῖτις.

Φρενητικὸς, ἡ, όν, phreneticus, Gl. Vet.

Φρενιτιάω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Φρενιτικὸς, ἡ, όν, phreniticus, qui phreneſi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ίδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρὴν.

Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοβλαβῶς, *Adv.* dementer, inſane, more ejus, qui mente captus eſt.

Φρενοκήθης, ες, lætus, hilaris. Ex χαίθω.

Φρενοδαλὶς, ίδος, ἡ, amentia, furor. Ex φρὴν, & δηλέω.

Φρενοθελγὴς, ους, ὁ ἡ ὄν, mentem demulcens. Εἰς θεὸν ὀτραπόντες ἐνὶ φρενοθελγεῖ μύθῳ. Nonn. P. 4, 30. Ex φρὴν, & θέλγω.

Φρενόθεν, *Adv.* a mente, ex mente. A φρλ.
Φρενοκομπλέω, ῶ, mentem furor, decipio, impono præstigiis. Ex φρλ, & κλέπλω.
Φρενοκλόπ⊙, ὁ ϗ ἡ, impostor, decipiens. A κλοπή.
Φρενόλημπ⊙, ε, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex φρλ, & λαμβάνω.
Φρενομανὴς, ὲς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.
Φρενόπληκ⊙, εν, idem. Ex πλήσσω.
Φρενόπληξ, γος, ὁ ϗ ἡ, mente percussus.
Φρενόμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, mente captus, furiosus, insanus.
Φρενοτέκλων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui sua mente aliquid componit.
Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem reduco, prudentem aliquem reddo, castigo; (2) desipio; fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eurip. Bac. 792. Κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός, Soph. Antig. 765. Πολλῶ γ' ἀμείνων τὰς πέλας φρενῶν ἔφυς Ἢ Ζαυτὸν, Æschyl. Prom. vinct. A φρλ.
Φρενώλης, mente captus; Æschyl. Sept. ad Theb. 763. Ex φρλ, mens, & ὀλέω, perdo.
Φρένωσις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.
Φρεωρυκλία, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A
Φρεωρύκλης, ε, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φρὲς, fer, a. 2. imper. act. a φρῆμι, pro φρέω.
Φρεσὶν, mentibus, dat. pl. cum ν, a φρλ.
Φ Ρ Ε' Ω, f. φρήσω, fodio. P. emitto, *Ern.*
Φρεωρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, Aristoph. Lys. 1034. A
Φρεωρύχ⊙, ε, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φ Ρ Η' Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis sedes.
Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.
Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φρατρία.
Φρικαλέ⊙, έα, έον, horribilis. A φρίξ.
Φρικασμὸς, ῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod esset horreo. A
Φρίκη, ης, ἡ, horror, horriditas, torpor, Ph.
Φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc
Φρικίασις, εως, ἡ, q. d. horrescentia.
Φρικοποιὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, horrificus, Gl. V. Ex φρίκη, & ποιέω.
Φρίκόω, horrifico, Gl. V. φρικῶμαι, horresco, Gl. V. A φρίκη.
Φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horridus, horribilis, horrorem incutiens. A φρίσσω.
Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.
Φρικώδης, ε⊙, ὁ ϗ ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.
Φρίμαγμὸς, ῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio.
Φριμάσσε, *fremo*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φριμάσσεο. A
Φ Ρ Ι Μ Α' Σ Σ Ο Μ Α Ι, f. ξομαι. fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσει πᾶσα τραγίσκαν. Νῦν ἀγέλα, Theocr. 5, 141.
Φριμάσσ⊙. 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται.
Φ Ρ Ι Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiaria, veluti quum mare exigua stringitur aura; Hom. Il. 21, 126.
Φριξαίχλω, ει⊙, ὁ ϗ ἡ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρικὸς, & αὐχλώ.
Φριξόθριξ, τριχ⊙, ὁ ϗ ἡ, horrens pilis.
Φριξοκόμης, ε, ὁ, horricomus, horrens coma. Ex φρικὸς, & κόμη.
Φρικὸς, ἡ, όν, horricus. A φρίσσω.
Φρίσσω, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφριττον.
Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido. Πέφρικαν δ' ὡς λαὸς γυῖα λόγχαις Ἀποσείσοντες, Lyc. 253. Οὐδὲ Σκότον φρίσσουσι τὸ ξυμβράτιον, Eur. Hipp. 421. Χαιτη πεφρικὸς, id. Ph. 1128. ὦ ἔρωτι, Soph. Aj. 702.
Φροιμίζω, & φροιμιάζομαι, exordio seu principio utor, proœmii loco dico, præfationem instituo, Gl. Vet. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζη νεοχμὸν, ἐξαύδα Σαφῶς, Eurip. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.
Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* a φροιμιάζω pro προοιμιάζω.
Φροίμιον, ε, τὸ, proœmium, exordium. Ab & pro προοίμιον.
Φρόνη, 3. sing. imperf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφρόνη, a φρονέω.
Φρονείσθω, *adfectus sit*, 3. s. præs. imp. med. *contr.* pro φρονεέσθω.
Φρονέω, ῶ, sapio, Ph. intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *i.* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μέγα, vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum. Μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ ϗ φρόνη ταδε, Eur. Or. 242. Σφάλλω σ' ὅσοι φρονοῦσιν ἐς ἡμᾶς μέγα, id. Hipp. 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter sentire, Dem. Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ, Soph. El. 336. Καὶ ταὐτὸ' ἔσα ϖ̃ ἄνθρωπ⊙ ἔσα τ' ὄρνις φρονεῖς, Arist. Av. 119. A φρλ.
Φρόνημα, ατ⊙, τὸ, cogitatio, animus. Elatio animi, fastus; animi impetus, superbia. A φρονέω. Hinc
Φρονημαλίας, ε, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, Longin. 9.
Φρονημαλίζε, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονημαλίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Οὐκω πλήρης ϗ πεφρονημαλισμένος, Diod. φρονηματισθέντες ἐπὶ τῷδ' ἔργῳ, Aristot. Hinc
Φρονηματισμὸς, ῦ, ὁ, animi elatio.
Φρονηματώδης, ε⊙, ὁ ϗ ἡ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρόνημα.
Φράνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A φρονέω.
Φρόνιμ⊙, ε, ὁ ϗ ἡ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, Ph. A φρένες.
Φρονιμώδης, ε⊙, ὁ ϗ ἡ, animosus; (2) constans. A φρόνιμ⊙.
Φρονίμως, *Adv.* prudenter, sapienter.
Φρονιμώτατ⊙, sagacissimus, Ph.
Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρλ.
Φρονῆντας, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro φρονέοντας, a φρονέω.
Φρονήντως, sapienter, prudenter.
Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi
Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium & operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, solicitus, Gl. Vet. πεφρον τικότα, suspensum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Οὔ γὰρ ἡμᾶν φροντίσειμ' ἄν, ὦ &c. Arist. Lys. 699. Ἐκεῖνο δ' ὦ πεφροντικαμεν, idem, Conc. 263. Τὰ δ' ὠφελ' ἡμεῖς οἷα φροντίσμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σᾶ μᾶλ' ἐδὲν φροντίζων, Plato. A
Φ Ρ Ο Ν Τ Ι Σ, ίδ⊙, ἡ, cogitatio; (2) cura, solicitudo; occupatio, Gloss. Vet. Αἱ δὲ τέτραι σας φροντίδες Σοφάτραι, Eurip. Hipp. 440.
Φρόντισμα, ατ⊙, τὸ, cura, officium, Ph. occupatio. A φροντίζω. Unde
Φροντιστέον, *Adv. pass.* curandum est. Πάνυ ἡμῖν ὕπω φροντιστέον, Plat. Crit. 3.
Φροντιστήριον, ε, τὸ, locus, in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, musæum. Ab eod.
Φροντιστὴς, ῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & speculationibus est deditus, studiosus, philosophus. Ab eod.
Φροντιστικὸς, ὴ, όν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A φροντιστὴς.
Φρὼδος, όδη, ῶδον, qui disparuit, qui abiit, evanidus, Gl. V. cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio etiam in re levi. Ex πρὸ, & ὁδὸς, quasi πρόοδ⊙, *contr.* πρῶδ⊙.
φρῶδος, incassum, Ph. A præc.
Φρυρὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidarii & custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiæ & præsidii; (5) custodia, i. e. carcer, Gl. V. custodia, vigiliæ, excubium, præsidium, Ex πρὸ, & ὁρ⊙, *custos.*
Φρυράρχης, vel φρούραρχ⊙, ε, ὁ ϗ ἡ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρυρὰ, & ἀρχή.
Φρύρει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro φρύρεε, a
Φρυρέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio sum, præsidio me tutor, custodio, excubo. Ἱκεσίοις δὲ Ζεῦ κλάδοις φιλρεσί μ', Eur. Supp. 103. Σοὶ δ' ἦδη, γέρον, τὸν μελέᾳδω βάντι φρυρῆσαι χρεὼς, munus exequi, Soph. El. 73. Ὀχυρώσει πανθρεώσει φιλρεῦ καλῶς, Eur. Iph. in Au. 751. A φυλάσσω.
Φρύρημα, ατ⊙, τὸ, præsidium, custodia; (2) id, quod custoditur. A φρυρέω.
Φρύρησις, εως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.
Φρυρικὸς, ὴ, όν, præsidiarius, Gl. V. A φρυρέω.
Φρύριον, ε, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio, cui præsidia imponuntur, Gl. V. castellum. A φρυρὰ.
Φρυροδόμ⊙, ε, ὁ ϗ ἡ, domi custos; v. c. canis, Epig.
Φρυρὸς, ῦ, ὁ, custos, Gl. V. præsidiarius, excubitor. Ex πρὸ, & ὁρ⊙.
Φρυρῶμες, 1. plur. præs. conj. *Dor.* & *contr.* pro φρυρέωμεν, a φρυρέω.
Φρύαγμα, ατ⊙, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρυάσσω.
Φρυαγματίας, ε, ὁ, ferociens, v. c. equus; (2) fastuosus, insolens. A pr.
Φρυαγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.
Φρυακὶς, ῖδ, ὁ, idem quod φρυαγμαλίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A
Φ Ρ Υ Α' Σ Σ Ω, vel ἄττω, f. ἄξω, *med.* αττόμαι, fremo, *proprie* de equo; (2) insolesco, efferor me; (3) intempestive glorior, vana spe efferor. Μὴ μάτην μετεωρίζε φρυαττόμενον ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς πρὸ ἄλλων ἐπαίνοις ϗ ὕβρεσι φρυαττόμενοι, M. Anton. 10, 15. Τὸν αὐχένα ἐπαίρειν ϗ φρυάττεσθαι, Philo.
Φρυγανίζόμαι, fut. ίσομαι, eremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.
Φρυγανικὸς, ὴ, όν, cremiorum in modum lignosus, q. d. suffruticosus. Ab eod.
Φρυγάνιον, ε, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρύγανον.
Φρύγανον, ε, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγανα, nidus e sarmentis, quisquiliæ, Gl. V. A φρύγω.
Φρυγανοφορ⊙, ε, ὁ ϗ ἡ, sarmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω.
Φρυγανώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, e virgultis constans; (2) virgultis aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (3) suffruticeus, Gl. Vet. furcularis. A φρύγανον.
Φρυγίας, ας, ὁ, quæ torret, Hes. A φρύγω.
Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A φρυξ.
Φρυγίλ⊙, ὸ, frigilla, avis.
Φρύγιον, ε, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυγίον, frictorium. Ab eod.
Φρύγιος, α, ον, aridus. Ab eod.
Φρυγιστὶ, modo, sive concentu Phrygio. A φρυξ.
Φρυγμὸς, ῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A φρύγω.
Φ Ρ Υ' Γ Ω, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. Vet. φρύγει, frigit, Ph. πεφρυγμέν⊙, frixus, tostus, p. pass. part. Κύαμον ὃ τις ἐν πυρὶ φρύξει, Theocr. 7, 66. Καθήμεναι φρύγουσι, ὡσπερ ϗ πρότερον, Arist. Conc. 221. Hinc
Φρυκτὸς, ὴ, όν, tostus, torrefactus, frixus.
Φρυκτορέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando, & hostium aut aliorum adventum denunciando.
Φρυκτορία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.
Φρυκτώριον, ε, τὸ, specula τῷ φρυκτορεῖν. A

φρυκλαρὸς, ᾱ, ὁ, observans faces hostilis adventus prænuncias, ut & ipse tales suspendat. Ex φρυκὸς, *fax*, & ἀρέω.
φρυὼ, νὸς, ὁ, rubeta.
φρυώδης, ες, ὁ, idem & ab eod.
ΦΡΥΝΗ, ης, ἡ, idem.
φρυνειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, rubetæ similis. Ex φρῦνος, & εἶδος.
φρυνολόχος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, q. d. rubetis insidians.
ΦΡΥΝΟΣ, ᾱ, ὁ, rubeta, rana venenosa.
Φρυξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.
φρυξεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a φρύγω.
φρύασω, vel φρυάξω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν Ἑρως ἀνίκα φρυάξῃ, Theocr. 6, 16.
Φρῶ, *contr.* pro φρέω, & hoc *per Sync.* pro φορέω.
φῦ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a φύμι.
Φύγαδε, *Adv.* in fugam. A φυγὴ. Unde
Φυγαδεία, ἡ, fugatio, exsilium.
Φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt & exsules. Ab eod.
Φυγαδευτήριον, ου, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.
Φυγαδυτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens abigendi.
Φυγαδύω, f. ύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδύειν ἀφ' ἑαυτῆς πορρίπτω, Philo. ἐκ τῆ πόλεως, Dem. A φυγάς.
Φυγαδικὸς, ἡ, ὸν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel, qualis est exsulis aut exsulum; (2) exulabundus, Gl. Vet. exsul, seu profugus. Ab eod.
Φυγαδικῶς, *Adv.* more exsulum.
Φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exsulum inquisitor. Ex φηγὰς, & θήρα.
Φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμή.
Φυγανθρωποβόω, f. σω, hominum consortium fugio. Φυγανθρωποβόησι ἐς ἐρημίλω, *Aret.* Ex φυγὴ, & ἄνθρωπος.
Φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Aret.* Ex iisdem.
Φυγάς, άδος, ὁ ἡ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγή. Unde
Φύγδην, *Adv.* fugaciter; fugæ modo.
Φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam; Cels. lib. 5. cap. 25. A φύω.
Φύγε, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a φεύγω.
Φυγεῖν, a. 2. inf. act.
Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exsilium. A φεύγω.
Φυγοδέμνιος, & φυγόδεμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω, & δέμνιον.
Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen & judicium, Ph. φυγοδικεῖν, tergiversari, Dem. Ex φυγὴ, & δίκη.
Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, Ph. Ex iisd.
Φύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.
Φυγόλεκτος, ὁ ἡ ἡ, conjugium, concubitum abhorrens. A λέχομαι.
Φυγομαχέω, detrecto pugnam, App. A
Φυγόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.
Φυγόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, hospites fugiens, inhospitalis; Pind. Olymp. 11. Ex φυγὴ.
Φυγόπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui laborem seu labores fugit.
Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellicos strepitus & labores fugiens.
Φυὲν, *natum*, a. 2. part. pass. verbi φύω, *nascor*.
Φυεῖ, *nascitur*, 3. sing. præs. ind. med.
Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγή. A φεύγω. Hinc
Φυζακτὸς, ἡ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.
Φυζάλεος, έα, εον, idem & ab eod.
Φύζω, in fugam verto, fugo. Τῇ ῥ' ὅτε γε πορεχίοντο πεφυκότες, Il. 21, 6. A φεύγω.
φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) statura, habitus, oris; (3) stirps, germen. Οἱ ἡ ἔπασχον φυλὸν ἠὲ ἔθος ἀγητὸν Ἕκτορος, Hom. Il. 22, 370. A φύω.
φυῇ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. φύω.
φυιδέες, έεσα, έν, algosus, alga abundans, Σὺν ὑπφυκιόωντι, Hom. Il. 23, 693. Αὐτῷ ἐπ' ἀίονος κατετάνυστο φυκιοέσσης, Theocr. 11, 14. A
φυκίον, vel φύκιον, ου, τὸ, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga, Dim. a φῦκος.
φυκιοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. algæ comestor, qui alga vescitur. Ex φυκίον, & φάγος.
φυκοφάγος, ὁ ἡ ἡ, idem.
φυκιόω, ῶ, fuco, Gl. V. A φυκίον.
φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. Vet. φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*; φυκίδες, saxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algosa.
ΦΥΚΟΣ, ους, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muscus, Gl. V. fucus, purpurissum, Gl. V. (2) φῦκος, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*, Ph.
Φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκῶσθαι τὸ πρόσωπον, Plut. A φῦκος.
Φυκὶδες, ἡ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, vitandus; Hom. Il. 16, 128. A φεύγω.
Φυκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, algosus, alga abundans, A φῦκος.
Φυλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel, quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.
Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ου, τὸ, locus in castris, ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio, tutatio, Gl. Vet. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores, Ph. φυλακαὶ, præsidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.
Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A φυλακή. Unde
Φυλάκιον, ου, τὸ, idem quod φυλάκειον.
Φυλακὶς, ίδος, ἡ, custos, *femina*; φυλακίδες, naves præsidiariæ. A φύλαξ.
Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A φυλακίς.
Φυλακίτης, ου, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακή.
Φύλακος, ου, ὁ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.
Φυλακτέον, custodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde
Φυλακτὴς, ῆρος, ὁ, custos, excubitor, vigil.
Φυλακτήριον, ου, τὸ, servatorium, promptuarium, Ph. (2) statio excubitorum seu vigilium, præsidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὸ φυλακτήρια, ων, qs. conservatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A φυλακτήρ.
Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, custodiendi seu servandi & observandi, item conservandi peritus; (2) cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi, Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.
Φυλακτικῶς, *Adv.* studio & solicitudine, studiose cavendo, caute.
Φύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, custos, servator, conservator, servans, Ph. excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præsidiarii. A φυλάσσω.
Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.
Φυλάξυι, 2. sing. a. 1. imper. med.
Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.
Φύλαξις, εως, ἡ, custoditio, Gl. Vet. A φυλάσσω.
Φυλαρχέω, ῶ, sum tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, Aristot. A φύλαρχος.
Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ου, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἀρχή.
Φυλάσσω, a. 1. infinit. act. *Ion.* pro φυλάξαι.
Φυλασσέμμαι, pr. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσειν.
Φυλάσση, 3. sing. præs. conj. act.
Φυλάσσησι, *Dor.* pro φυλάσσῃσι.
ΦΥΛΑΣΣΩ, vel φυλάττω, f. άξω, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono; φύλαξον, custodi, Gl. V. a. 1. act. φύλαξαι, cave, a. 1. med. περιφυλαγμένος, asservatus, cautus, perf. part. pass. Καλὰς γάμε φυλάττει (Ἥρα) Arist. Θεσμ. 985. Καὶ μὴν σέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται, servatur a. Soph. Aj. 539. Τὰ μὴ λελεγμένα ἄρρητ' ἐγὼ Σοι κατέλῃ φυλάξομαι, secreta servabo, id. El. 1018. Φύλαττε πᾶς ἀέρα πτερνίφελον, Arist. Av. 1196. Τοῦτό μὴν τοι Σὺ φυλάττε, id. Pace, 1109.
Φυλαττόμμος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμμος.
Φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A
Φυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, contribulis, Gl. V. tribulis, paganus; φυλέται, curiales, Gl. V. A φυλή. Hinc
Φυλετικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens.
Φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum.
Φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ est ex eadem tribu. A φυλέτης.
Φυλίη, ἡ, ficus quædam, vel oleaster; Hom. Odyss. 5, 477.
ΦΥΛΗ, ης, ἡ, tribus classis.
Φυλλάζω, frondesco, Gl. V. A φυλλάς.
Φυλλάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα.
Φυλλάμπελος, ου, ὁ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄμπελος.
Φυλλάριον, ου, τὸ, foliolum, Dim. a φύλλον.
Φυλλάς, άδος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.
Φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.
Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondesco.
Φυλλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. foliaris. A φύλλον.
Φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus, Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.
Φύλλιον, ου, τὸ, folium; (2) flos terræ.
Φυλλῖτις, ιδος, ἡ, Dioscor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* Hart's-tongue.
Φυλλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὄζων λάβρης φυλλοβολήσης, Arist. Nub. 1003.
Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjectio. A
Φυλλοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; qui folia & frondes spargit. Ex φύλλον, & βάλλω.
Φυλλόκομος, ὁ ἡ ἡ, frondosus, foliis comatus. A κόμη.
Φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo seu abscindo. Ex φύλλον, & κόπτω.
Φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. Vet. Ex φύλλον, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.
Φυλλομανέω, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μαίνομαι.
ΦΥΛΛΟΝ, ου, τὸ, folium, frons.
Φυλλορροέω, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τῇ ὃ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορρεῖ, Arist. Av. 1487.
Φυλλόρροια, ας, ἡ, defluxio foliorum. A
Φυλλόρροος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.
Φυλλοστρῶς, ῶτος, foliis constratus, Theocr.
Φυλλόστρατος, ὁ ἡ ἡ, idem ex στρώννυμι.
Φυλλοτόμος, ου, ὁ, frondator, Gl. Vet. Ex φύλλον, & τέμνω.
Φυλλοτραξ, γος, ὁ ἡ ἡ, folia comedens. A τρώγω.
Φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum, Theophr. A
Φυλλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω.
Φυλλόφυέω, ῶ, frondeo, Gl. V. A φύω.

φυλλοχοέω, idem quod φυλλορροέω.
φυλλοχόος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menſes in quibus folia deciduntur; Plut. Ex φύλλον, & χέω.
φυλλώδης, ες, ὁ ἡ ές, foliofus, foliis abundans, foliatus, folia habens, Gl. V. frondens; φυλλώδεσιν, frondentibus, Ph. A φύλλον.
φύλλωμα, τὸ, folia, frondes.
Φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum q. a φυλοκρίνεω.
Φυλοκρινητικὸς, ἡ, όν, genera dijudicans. Ab eodem.
Φῦλον, ου, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.
Φύλοπις, ίδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ.
Φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica, Gl. Vet. A φύομαι. Hinc
Φυμάτιον, τὸ, tuberculum.
Φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα. Hinc
Φυματώδης, ες, phymatis abundans.
Φῦμι, gigno; φῦναι, naſci; φὺς, natus. A φύω.
Φῦναι, naſci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, naſcor. φῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐφύοντο.
Φυξάνωρ, ορος, ὁ ἡ ἀνήρ, fugam viris immittens, fugæ occaſionem dans. Ex φύξις, & ἀνήρ.
Φύξηλις, ιδος, ὁ ἡ ἤ, profugus, exſul; (2) fugax, timidus; Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, Porph. A φύξις.
Φύξιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, a quo fugiendum eſt, qui effugi ſeu vitari poteſt; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐγὼ ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι, Odyſſ. 5, 359. Ab eod.
Φύξιος, ος, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, Gl. V. φύξια, fugalia. A
Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.
Φύομαι, orior, naſcor, provenio, creſco.
Φυομένῳ, dat. ſing. part. præſ. med. v. φύω.
Φύοντι, 3. pl. præſ. ind. Dor. pro φύουσι.
Φυράδλω, v. φύρδλω.
Φύραμα, ατος, τὸ, maſſa farinæ ſubactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) maſſa luti. Ph. maſſa. al. Gl. V. conſperſio, interverſio, impenſa. A φυράω.
Φύρασις, εως, ἡ, commiſtio, maceratio, ſubactio ad conficiendas maſſas, Ab eod.
Φύρασον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. φυράω.
Φυραλὶς, ίδος, ὁ, & φυράτης, ου, ὁ, decoctor, Ph. interverſor, Gl. V. A
Φυράω, ῶ, f. άσω, miſceo, macero, ſubigo; φυρῶμαι, miſceor; πεφυραμμένος, ſubactus, perf. paſſ. part. Οὐδ' ἂν μαλακλὼ φυρασάμενος τῷ φωνῷ πρὸς σ' ἐρασθῇ, Ariſt. Nub. 975. Οἷον μεθ' οἵων φύρωνται, μεμιγμένος διαλελεῖ, M. Anton. 3, 4. πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, Exod. 29, 40. Τοῦτο τὸ ζωμάτιον ὃ ἔχεις ζόν, ἀλλὰ σπλὸς κομψῶς πεφυραμμένος, Arrian. Diſſert. lib. 1. A φύρω.
Φύρδλω, Adv. mixtim, permixtim; (2) confuſe, inordinate. Ab eod.
Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, ſordes, ſtrigmentum, recrementum. A φύρω. Unde
Φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum.
Φύρσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, mixta; Nic. a
ΦΥΡΩ, miſceo, commiſceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, ſubigo, piſuo; πεφυρμένος, inquinatus; (2) ſubactus. Γαῖαν ὕδῃ φύρειν, Heſiod. Ἔργ. 61. Ἀκμαῖον δ' ἀνθος ἔφυρε νόσος, Epigr. Κόνει φύρσα δύσλιον κάρα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμένῳ αἵματι, Theocr. 26, 23. Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, Hom. Il. 16, 161.
Φὺς, a. 2. part. act. verbi αὔω; pro φύω.
Φύσα, vel φύσαι, ης, ἡ, follis, veſica; (2) flatus & ſpiritus craſſior in corpore. Φύσαι δ' ἐν χαλκείσιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, Hom. Il. 18, 470. A φυσάω.
Φυσαθεὶς, a. 1. part. paſſ. Dor. pro φυσηθεὶς.
Φῦσαι, genuiſſe, aor. 1. inf. act. verbi φύω.
Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens; (2) tibia ſeu fiſtula; (3) veſicaria, frutex. A φύσα. Unde
Φύσαλος, vel φύσαλλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod ſe mirum in modum inflat; (2) piſcis quidam.
Φύσας, qui genuit, a. 1. part. act. verbi φύω.
ΦΥΣΑΩ, φυσάω, ῶ, f. ήσω, ſuffio, inflo, flatu diſtendo; (2) ſpiro; (3) effio. Ἔτι γὰρ ἁβραὶ Σύριγξιν ἄνω φυσῶσι μέλαν μέλος, Soph. Aj. 1429. Ψυχὼ πεφυσαιρότι φυσήσῃ νεκρῷ, exſpirabit, 68. Ἐνδύων αὐτὸς ὥσπερ κύων φυσᾷ, Ariſt. Nub. 434. ἐφυσατ', ib. 409. Ἐπὶ τινι φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.
Φύσῃ, 3. ſ. f. 1. indic. act. verbi φύω.
Φύση, ης, ἡ, idem quod φύσα.
Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) reſina pinea. A φυσάω. Hinc
Φυσημάτιον, ου, τὸ, bullula, Gl. V.
Φύσησις, εως, ἡ, qu. d. flatio, ipſa flandi actio, vel ſufflatio. Gl. Vet. inflatio. Ab eodem.
Φυσητὴρ, vel φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, Ph. fiſtula; (2) fiſtula piſcium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova ſua parit. Ab eod.
Φυσητήριον, ου, τὸ, q. d. ſufflatorium, Gl. V. ſpiramentum. A φυσάω.
Φυσητὴς, οῦ, ὁ, inflator, Gl. Vet.
Φυσητικὸς, ἡ, όν, inflandi vim habens. A φυσάω.
Φυσήφερων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui animo eſt inflato. Ex φυσάω, & φρήν.
Φυσιασμὸς, οῦ, ὁ, flandi ſeu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.
Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, ſufflo. A φυσάω.
Φυσίγναθος, ος, ὁ ἡ ὄν, buccas inflans, ſuperbus, nomen ranæ in Batrachom. ver. 17. Ex φυσάω, & γνάθος.
Φυσιγλόομαι, ώμαι, inturgeſco; πεφυσιγλωμένοι, tumidi, perſ. paſſ. part. Καθ' οἱ Μιχαρεῖς ὀδωδαῖς πεφυσιγλωμένοι, Ariſt. Ach. 531. A
Φύσιγξ, γγος, ἡ, veſicula, puſtula. A φυσάω.
Φυσίζοος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam ſunt neceſſaria. Φυσίζοον ὕδωρ, Nonn. Paraphr. 4, 11. Ex φύω, & ζάω.
Φυσικὸς, ἡ, όν, naturalis ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) phyſicus, naturæ ſeu rerum naturalium inveſtigator. A φύσις, vel φύσα.
Φυσικῶς, Adv. naturaliter, ſecundum naturam, naturali ratione.
Φύσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, vim habens pullulandi; (2) editus, natus. A φύω.
Φυσιογναμονία, ας, ἡ, naturas cognoſcendi ſeu de natura judicandi peritia. A
Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, naturæ ex oris habitu cognoſcendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω.
Φυσιογνωμονικῶς, ex arte phyſiognomonum.
Φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de natura, ſeu de rebus naturæ diſſero, naturam rerum diſſerendo indago ſeu exquiro; (2) phyſica ſeu naturali ratione probo, oſtendo, Ariſtot.
Φυσιολογία, ἡ, ſtudium naturæ indagandæ, vel ſpeculandæ ratio, Ph. naturæ ratio. A
Φυσιολόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui de natura ſeu rebus ad naturam rerum pertinentibus diſſerendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω.
Φυσιοποιέω, naturam tribuo.
Φυσιόω, ῶ, f. όσω, anhelo, ſpiro; φυσιῶμαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμένος, inflatus. Καὶ τὰς μὲν Ἀράστου ἀπώλεθ' ὑπὸ φυσιόωντας, Il. 4, 427. Ὕπνῳ φυσιόωντας, ib. 16, 508. A φυσάω.
Φυσιοῖ, inflatur, 3. ſing. præſ. indic. paſſ. contr. pro φυσιόεται, a φυσιόω.
Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus, ingenium, indoles, pubenda, ſtatura, figura; φύσει, valde, interdum notat, Gl. V. ſexus, Ph. indoles, mores. A φύω.
Φύσιωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, ſuperbia, arrogantia. A φυσιόω.
Φύσκη, ης, ἡ, veſica; (2) craſſum inteſtinum, venter; (3) veſicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.
Φύσκιον, ου, τὸ, veſicula, folliculus, utriculus, Dim. a φύσκη.
Φύσκος, ου, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω. Unde
Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricoſus; (2) obeſus.
Φύσα, vide φύσα.
Φυσόω, ῶ, fut. όσω, inflo, ſuperbum reddo. Φυσῶντες λιγέως, Il. 23, 218. A φυσάω.
Φυσᾶν, præſ. inf. act. Poët. & contr. pro φυσάειν, a φυσάω.
Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, Vid. φυσητήρ.
Φύσκη, ης, eadem quæ maza, Ern.
Φύσις, ιος, ἡ, idem; (2) flatura, genus.
Φυσώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, flatuoſus, flatu abundans; (2) flatus ſeu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.
Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas ſeu ſtirpes ferens; locus arboribus conſitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.
Φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.
Φυτάλμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, & ιος, ία, ιον, aptus ad progenerationem. A φύτλη.
Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτόν.
Φυτάομαι, fut. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κηφίσῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, Heſiod. Θεογ. 986. A φυτόν.
Φυτάριον, ου, τὸ, arbuſcula, Dim. a φυτόν.
Φυτὰς, άδος, ἡ, planta; ſtirps. A
Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Ph. conſitio, ſatio; (2) planta, quæ deponitur & conſeritur, Ph. φυτείαι, plantæ. A φυτεύω.
Φύτευθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐφυτεύθησαν.
Φυτεύθλω, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐφυτεύθλω.
Φυτεύθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.
Φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur & conſeritur; (2) ſemen. Ab eod.
Φυτεύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde
Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, conſitio.
Φυτευτήριον, ου, τὸ, planta, quæ in terram deponitur. Gl. V. ſeminarium, plantarium; (2) ſurculus, ſtolo.
Φυτευτὴς, οῦ, ὁ, plantator, Gl. V. paſtinator.
Φυτευτικὸς, ἡ, όν, ſeminarius, Gl. V.
Φυτευτὸς, ἡ, όν, plantatus. A
Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, ſemino, colloco, Gl. Vet. metaph. molior, ſtruo, machinor. Τὸ γὰρ φυτεύειν παῖδας οὐκ ἔτ' ἐν φύσει, Eur. Alc. 658. Τοῖσδέσι φόνον κὴ κῆρα φυτεύει, Odyſſ. 2, 165. μνησῆρσι κακὰ, ib. 15, 178. A φυτὸν.
Φυτικόμος, vel φυτοκόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, plantas ſeu ſtirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν, & κομέω.
Φυτοκομέω, plantas, &c. curo.
Φυτικὸς, ἡ, όν, ad plantam ſeu plantas pertinens; (2) vegetativus, creſcendi vim dans. A φυτὸν.
Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. Vet. ſexus. A φύω.
Φυτοβλὸς, & φυτουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, plantator. Φυτουργὸς Ἰακχὸς Ἀμπελόεν πεδίον εἶχε, Nonn. P. 4, 5. Ex φυτὸν, & ἔργον.
Φυτὸν, οῦ, τὸ, planta, germen, virgultum, Gl. V. A φύω.
Φυτὸς, ὴ, όν, ſativus, aptus ad concipiendum ſemen. Ab eod.
Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A
Φυτοσκάφος, ος, ὁ, agricola, ruſticus, foſſor, hortulanus. Ex φυτὸν, & σκάπτω.
Φυτοσπόρος, ὁ ἡ ὄν, plantam ſ. ſtirpem ſerens. Ex φυτὸν, & σπείρω.
Φυτοτρόφος, ὁ ἡ ὄν, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.
Φυτουργέω, plantis occupor, plantas colo, ſero, & curo. Εἰ τὰς ἐλίμνας φυτουργῆσαι λέγοιμι, Luc. Bis. Acc.
Φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, conſitio.

Φυτέργιον, ου, τὸ, ſeminarium, Gl. V. A
Φυτεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, idem quod φυτουργός. Ex φυτὸν, & ἔργον.
Φυτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, plantifer, Gl. Vet. Ex φυτὸν, & φέρω.
Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.
Φύτωρ, ορος, ὁ, ſator, genitor. Ab eod.
Φυτώρειον, ſ. ιον, ου, τὸ, locus in quo ſunt plantæ e ſemine enatæ, quæ poſtmodum tranſplantantur in viridariis, plantarium. A φύτωρ.
ΦΥ Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. & aor.* 2. natus ſum, ſum, evado, ſoleo, natura comparatus ſum, & φύομαι, naſcor, orior. Καὐθις ἔτρα φύομην, Ariſt. Av. 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, Eur. Alc. 682. πατρὸς ἐσθλῆ πεφυκέναι, id. Herac. 298.
Φαγνύω, vel ύμι, torreo, uro. Καιεῖ, ἢ ὀπτᾷ, ἢ φώγνυ, *Dioſc.* 1, 79. A
Φάγω, vide φάζω.
Φᾰδες, puſtulæ; pro φαῖδες.
Φάζω, ſeu φώγω, fut. άξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.
ΦΩΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piſcis.*
Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.
Φωλάζω, in luſtro & ſpecu lateo. A
Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. A φωλεός.
Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescentia in latebroſo antro; (2) morbus urſi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.
ΦΩΛΕΟΣ, εᾶ, ὁ, luſtrum, latibulum, latebræ, cubile, Ph.
Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Gl. Vet. latibulo deliteo; (2) nidifico. Κνώδαλα φωλεύοντα, Theocr. 24. 83. A φωλεός.
Φωλίω, ῶ, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Ab eod. Unde
Φωλεώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, latebroſus, Gl. Vet. in modum antri factus.
Φωλὶς, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.
Φῶμῳ, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημὶ.
Φωνάντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις.
Φωνάντα, *vocalem*, acc. ſing. *Dor.* & *contr.* pro φανήεντα. Ab eod.
Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φωνέω.
Φωνάριον, τὸ, vox, Dim. a φωνή.
Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo ſub magiſtro, Dem. A φωνασκός.
Φωνασκητὴς, οῦ, ὁ, magiſter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vociferarius, Gl. Vet. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A
Φωνασκὸς, οῦ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magiſter, phonaſcus, Gl. Vet. vocalis. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκικὸς, ἡ, όν, ad phonaſcum pertinens. A pr.
Φωνεδντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φωνᾶντα, ex φανέοντα, a φανέω.
Φονέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, ſonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Gl. Vet. voco, clamo. Γυνὴ φωνοῦσα τοιᾶδ' ἐξονειδίζῃ κακὰ, Soph. El. 240. Τῆς ἔπειτα ἀδαμᾶ βλάξας ἐφάνει δῆθεν ἐδὲν ἰσορᾶν, id. Trach. 386. A
ΦΩΝΗ, ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, *dico.*
Φανῆεις, ήεσσα, ῆεν, & *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φανῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. A φωνή.
Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φωνέω.
Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. φωνέω.
Φώνησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.
Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emiſſio; inclamatio. A φωνέω.
Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.
Φωνητικὸς, ἡ, όν, vocis emittendæ ſeu præditus, vocalis Ab eod.
Φῶρ, ῥὸς, ὁ, fur; (2) ſucus.
Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.
Φωρᾶν, præſ. inf. act. pro φωρᾶειν, a φωρᾶω.
Φωρασίβεια, ἡ, ſacrilegium.
Φώρασις, εως, ἡ, deprehenſio. A φωράω.
Φωραλὴς, ῆς, ὁ, deprehenſor. Ab eod.
Φωράω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio. Et ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωραθεῖσιν, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' ἐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι, Ariſt. Nub. 499. Τὼ γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα καὶς ἐφωράθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τάτε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώρα, Ælian. V. H. 3, 6. A φώρ.
Φωριαμὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, arcula, ſcrinium; Il. 24, 228. Ab & pro χωριαμός.
Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.
Φωρίδιος, α ον, furtivus, furto ablatus. A
Φώριον, ου, τὸ, furtum. A φώρ. Unde
Φώριος, ου, ὁ ἡ ἡ, furtivus, Longin. 4.
Φωρῶν, præſ. part. act. pro φωράων, a φωράω.
Φᾶς, φαδὸς, ἡ, uſtio; φᾶδες, puſtulæ. A φάζω.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir. *Poëtis.*
Φῶς, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria. Ph. A φάω, *luceo.*
Φώσκω, illucesco. A φῶς.
Φωσὴς, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.
Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro.
Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A
Φωσφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphorus, ſtella Veneris ſolem antegrediens, Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ἡ Ἥρα, Lucina, *Juno.* Gl. Vet. Ex φως, & φέρω.
Φώσων, vel φάσων, ωνος, ὁ, velum, carbaſus. A φυσάω. Hinc
Φωσώνιον, ου, τὸ, linteolum, ſudariolum.
Φῶτ' pro φῶτα, acc. ſing. a φῶς, *vir.*
Φωταγωγέω, ῶ, illumino, inſtituo in divinis.
Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis allatio; (2) illuminatio.
Φωταγωγικὸς, ἡ, όν, illuminandi vim habens. A
Φωταγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, lucem adducens, Gl. Vet. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω,
Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A ſeq.
Φωταυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ.
Φῶτε, *viros*, acc. dual. a φώς.
Φωτεινὸς, ἡ, όν, lucidus, luculentus, Gl. Vet. A φῶς.
Φωτεμβολόω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto, Suic. Ex φῶς, & ἐμβάλλω.
Φωτίγγιον, τὸ, fiſtulæ genus. A
ΦΩΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fiſtula.
Φωτίζω, 2. ſ. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φωτίζεσο.
Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl. Vet. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo. Ὅς ἡ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τῦ ςκότες, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆ δόξης αὐτῦ, Apoc. 18, 1. A φῶς.
Φωτίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.
Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω. Unde
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.
Φωτιστήριον, ου, τὸ, baptiſterium, Suic. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.
Φωτιστικὸς, ἡ, όν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eodem.
Φωτοβολέω, ſplendeo, reſplendeo. A φῶς, & βολή.
Φωτογονία, ἡ, lucis origo. A γονή.
Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις.
Φωτοδότις, ιος, ὁ, luminis dator. Ex φῶς, & δίδωμι.
Φωτοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, q. d. luminis ſpeciem præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς, & εἶδος.
Φωτολήγιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui lux deſiit, qui luce frui deſiit. Ex φῶς, & λήγω.
Φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. A φαίνω.
Φωτοφορέω, lucem fero. A
Φωτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lucem ferens, Suic. Ex φῶς, & φέρω.
Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις.
Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φῶς, & ὄνομα.
Φωχθεὶς, *toſtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi φώγω, pro φώγω, *torreo.*
Φῶψ, lux. A φάος.

X.

X, Litera Græcorum vigeſima ſecunda, χεῖ dicta, & ת Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis valens *ſexcenta*, & cum lineola inferius addita *ſexcentæ millia*; (3) nota, qua Athenienſes nummos adulterinos ſignabant, item Atticorum & Gramm.
Χαδὸν, curvum, item anguſtum, Heſ.
Χάδε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a χάζω.
Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.
Χάζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χάζυ, a χάζω.
Χάζεῦ, imper. idem, *Dorice.*
ΧΑΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, contineo; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χαδεῖν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσατο, receſſit, *Poet.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχαδα, perf. med. pro κέχαδα. Μίνυνθα δ' χάζετο δερὸς, Il. 11, 539. Ὅσσον κε λὴν χάδε φωλὸς, ib. 462. Δὶς θανεῖν ἢ χάζομαι, Eur. Or. 1105. Πρὸ τότε γὰρ λέγειν ἢ χάζομαι, id. Alc. 323.
Χαίνω, f. άνῶ, hio, hiſco, dehiſco; (2) hiante ore, i. e. intente aliquid ſpecto, exſpecto; (3) cupide appeto; (4) admiror valde; (5) cupide excipio, Gl. V. χαίνειν, fatiſcere, dehiſcere; χανὼν, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hiſcere, Ph. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. Vet. part. Καὶ νῦν τί κέχηνας; Ariſt. Av. 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, Iliad. 4, 182. Ἀργύριον κεχηνέναι, Luc. πρὸς τὸ τέλος, id. A χάω.
ΧΑΙΟΣ, probus, bonus; χαία, proba.
Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A
Χαιρέκακος, ὁ ἡ ἡ, aliorum calamitate ſeu malis gaudens. Ex χαίρω, & κακὸς.
Χαίρετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. χαίρω.
Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω. Hinc
Χαιρετισμὸς, ὁ, ſalutatio, ſalutandi officium.
Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον.
Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, Ariſtoph. Acharn. 4. A χαίρω.
Χαίρηις, *gaudeas*, 2. ſing. præſ. conj. act.
Χαίρισαι, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.
ΧΑΙΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Phil. χαίρειν, ſalutem, Phil. χαίροις, ave, Phil. f. 1. χαιρήσω. Οὕτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, Ariſt. Plut. 64. Ab alio f. χαρῶ, eſt aor. 2. paſſ. ἐχάρην, gaviſus ſum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπεὶ δὴ τῦτο κεχάρηκας ἀκοῦσαι, id. Veſp. 761. Χαίρω' εὐφρανθεὶς μολπᾷ, Eur. Alc. 584. Χαίρῃ ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομεν δι' ὑμᾶς, 1. Theſſ. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφοὶ χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ ἢ κόσμος, χαρήσεται, Joann. 16, 20.
Χαιτάεντι, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαιτήεις.
ΧΑΙΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta, Ph. coma. Hinc
Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.
Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Χαίτωμα,

Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.

ΧΑΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem & carnem sparsa, præcipue in suibus. Hinc

Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾷν etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, sparsam habens carnem.

Χαλαζεπής, ὲς, pr. qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces & contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἔπος.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.

Χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ, quum in ea tubercula nascuntur; χαλάζια, tubercula in carne suilla. A χάλαζα.

Χαλαζοβολέω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.

Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.

Χαλαζόβολος, ὁ, grandine percussus. Ex iisd.

Χαλαζοκοπέω, grandine ferio, seu verbero, aut contundo, Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex κοπή.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iisd.

Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, speculator & observator grandinis futuræ.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. Vet. χαλαζῶδες, grandine infestari. A χάλαζα. Unde

Χαλαζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens.

Χαλαίοντε, nom. dual. part. præs. act. v. Χαλαίνω, laxo. Ἐφίσσαν ὠκέας ἵππους, Ῥυτὰ χαλαίοντες, Hesiod. Ἀσπ. 308. A χαλάω.

Χαλαίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & πούς.

Χαλάξας, a. 1. part. act. Dor. & Æol. pro χαλάσας, 2 χαλάω. Unde

Χαλαρός, ρά, ρόν, laxus, laxatus, non contentus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc

Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.

Χαλαρῶς, Adv. leviter.

Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act.

Χαλᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. & Æol. pro χαλῶσι.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.

Χαλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V.

Χαλασμός, ῦ, ὁ, laxatio. A χαλάω.

Χαλαστήριον, ου, τὸ, cataracta, Suic. Ab eod.

Χαλαστικός, ἡ, όν, laxandi vim habens.

Χαλαστόν, ῦ, τὸ, catena. Ab eod.

Χαλαστός, ἡ, όν, laxatilis. Ab eod. Unde

Χαλαστραῖον, ου, τὸ, sapo, smegma, nitrum.

ΧΑΛΑΩ, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, langueo, languesco, Gl. Vet. ἐχάλασεν, demisit, Ph. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλῶσι τὰ πράγβατον· Marc. 2, 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῆδας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τῷ ὀργῷ χαλάσας, Arist. Vesp. 726. Χάλα τοιοῦσι εἰκότως Θυμαμβίοις, ignosce, Eur. Hec. 409. Κλῆθρα χαλάσω τάδε, Arist. Vesp. 1495. Κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, Soph. El. 1495. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τῶν τείχους, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syria, Gl. V. chalba.

Χαλβανέεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνη.

Χαλδαῖοι, οἱ, astrologi, vates.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. Dor. pro χαλεπῆ.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. Vet. exacerbo; (2) sævio, Gl. Vet. irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, irascor. Παισὶ δ' μὴ χαλέπαινε θεοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνεσα δ' ἐφ' οἷς ἠνάτητο, Hesiod. A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.

Χαλεπός, ἡ, όν, fævus, feverus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. Vet. A χαλέπλω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia. Gl. Vet. atrocitas; (3) severitas, sensu bono.

Χαλεπῶς, Adv. Thuc. idem, Hesi. A

ΧΑΛΕΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπτων, de auro, Phocyl. 40. Εἰρεσίῃ δ' θεῶν ἔσις σε χαλέπτει, Odyss. 4, 428. βριάοντα, Hesiod. Ἔργ. 5.

Χαλεπῶς, Adv. molestè, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aspere. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, Hes. A χαλάω.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, & κεράω.

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quasi soluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, scortum impudens; (2) venefica. A

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus, Hes. qui hominum corpora & animos potest χαλᾶν. A χαλάω.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut sessor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς, & ἀγωγός.

Χαλινοποιητική, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω.

Χαλινοποιός, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, & ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟΣ, ῦ, ὁ, frenum, habenæ. Ἐν δὲ χαλινὸς Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, Hom. Il. 19, 393.

Χαλίνε, 2. sing. præs. imper. act. pro χαλίνου, a χαλινόω.

Χαλινοφάρος, ου, ὁ ἡ ἡ, frenos rodens s. mordens, Call. L. P. 12.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὴ ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινός. Hinc

Χαλίνασις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injectio.

ΧΑΛΙΞ, ικος, ὁ ἡ ἡ, silex, cæmentum, Ph. χάλικες, silices, cæmenta, Ph.

ΧΑΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙΤΣ, ίδος, ὁ, impos sui, insanus.

Χαλίφρονα, acc. sing. a χαλίφρων. Unde

Χαλιφρονέω, ῶ, demens sum & stolidus.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens laxata & emota est, amens, demens. Ex χαλάομαι, & φρήν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, sive χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum sutorium. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκάνθη, sutorium. Ex χαλκὸς, & ἄνθος, flos.

Χαλκάρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκὸς, & ἅρμα.

Χάλκασπις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus.

Χαλκέγχης, ες, ὁ ἡ ἡ, ærea seu ferrea hasta utens. Ex χαλκὸς, & ἔγχος.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii, Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. A χαλκεύς.

Χάλκεος, εία, εῖον, æreus, ex ære factus. A χαλκός.

Χαλκείων, gen. pl. Poët. a χάλκεος.

Χαλκέλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω.

Χαλκέμβολος, ὁ ἡ ἡ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius. Eyn.

Χαλκέντερος, ου, ὁ ἡ ἡ, ærea intestina habens. Ex χαλκὸς, & ἔντερον.

Χαλκεντεύς, έως, ὁ, idem quod

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, & ἔντεα.

Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus seu armatus; Hom. Il. 4, 448.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis & invictus. Ex καρδία.

Χαλκεόμιτρης, ου, ὁ ἡ ἡ, æream gestans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. Ex χάλκεος, & μίτρα.

Χαλκεόμιτρος, ου, ὁ, idem.

Χαλκέοπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreis armis indutus, vel simpl. armatus, R. Ex ὅπλα.

Χάλκεος, έη, εον, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreus, æneus, ahenus, Gl. Vet. Οἱ δ' ὡς οὖν αἶσαν, ὅπα χαλκεὸν Αἰακίδαο, Hom. Il. 18, 222. A χαλκός.

Χαλκέοφωνος, ου, ὁ, ἡ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκεος, & φωνή.

Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, faber ærarius, Gl. V. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ου, τὸ, fabrile, Gl. Vet. officina fabri ferrarii. Ab eod. Unde

Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικὸς, ἡ, όν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A pr.

Χαλκεύω, fut. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico. Ph. fabrico, cudo. Ἕτερος ὃ χαλκεύει τις, Arist. Plut. 163. Ἆρ' ἐπ' Ἐριννὺς τῶν' ἐχάλκευσε ξίφος, Soph. Aj. 1053. Hom. Il. 18, 400. Ὅπλα τε δμῶες πολλὰ, τὰ μὲν ἕτοιμα, τὰ δὲ χαλκεύόμενα παρέδοσαν, Appian. B. Mithridat. A χαλκός.

Χαλκειὰν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eodem. Unde

Χαλκέως, Adv. ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκήϊος, ου, ὁ, Ion. pro χάλκεος.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, seu ἐλάω.

Χαλκήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, ære compactus, æreus. Ex χαλκὸς, & ἄρω.

Χαλκικὸς, ἡ, όν, idem quod χάλκεος.

Χαλκίοικος, ου, ὁ, ἡ ἡ, æream domum habens. Minervæ epith. apud Spartanos.

Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum, seu æreum vas, æramentum. Gl. V. scruta, coculum; χαλκίον θερμῷ, caldaria, Gl. V. A χαλκός.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνιον, pica marítima. Est & urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, a

Χαλκοάρης, εος, ὁ ἡ ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus, ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, R. Ex ἄειρω.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ære gravis; (2) firmus, solidus. Ex βαρύς.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui æri seu æreis fundamentis insistit, firmus, solidus; Hom. Il. 1, 426. Ex χαλκὸς, & βαίνω.

Χαλκογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex γένειον.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ἡ ἡ, æreas vel ferreas genas seu maxillas habens.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, æream habens cuspidem.

Χαλκογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ου, æs artificiose tractans, sive homo, s. ars.

Χαλκόδαμας, αντος, ὁ ἡ ἡ, pr. æs domans. Epith. cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, æris speciem gerens, æri similis. Ex εἶδος.

Χαλκοθεος, æratus. Æsch.

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs & ærea supellex reponitur.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκὶδι, æris, gen. sing. Ion. pro χαλκοῦ.

Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. Ex χαλκὸς, & κνημὶς.

Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferruminatus, Gl. V. Ex χαλκὸς, & κολλάω.

Χαλκοκορυσ-ᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro χαλκοκορυσ-ῇ, a

Χαλκοκορυσ-ής, ές, ὁ, ære ſeu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, ære miſtus. Ex χαλκὸς, & κράω.

Χαλκόκροτ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, ære circumſtrepens, æratus, Ph. ærarius.

Χαλκόκλυτ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, ære pulſato ſonitum edens.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri ſpecies, auro pretioſior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. Vet. χαλκολογῶ, æſculor. Ex χαλκὸς, & λέγω.

Χαλκολόγ-ος, nummularius, æſculator, Ph. Ex iiſdem.

Χαλκοπάρει-ος, ὁ ἡ ἡ, æreas habens malas.

Χαλκόπεδ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, æreum pavimentum habens. Ex χαλκος, & πέδον.

Χαλκόνωτος, ὁ ἡ ἡ, *pr.* æneum dorſum habens, *Epith.* ſcuti, clypei ære inducti, æratus.

Χαλκοπαγὴς, ὲς, ex ære factus, æneus. A πήγνυμι.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære ſtatuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλευρ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, æreas habens latera. Τύπωμα χαλκόπλευρον, Soph. El. 54. Ex χαλκὸς, & πλευρά.

Χαλκοπλὴθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. ære impletus; (2) armatus. Ex πλήθω.

Χαλκόπλοκ-ος, ον, ὁ ἡ ἡ, ferro cuſus. Χαλκόπλοκος γένυς, Soph. El. 486. A χαλκὸς, & πλέκω.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, æreos habens pedes. Gl. Vet. æripes.

Χαλκοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, æream habens faciem; (2) impudens. Ἡμῖν ἔθος πολλάκις, τὰς ἐρυθριᾶν μὴ εἰδότας χαλκοπροσωπους καλεῖν. B. Chryſoſt. Adv. Jud.

Χαλκόπρωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, æream habens proram. Ex χαλκὸς, & πρῴρα.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreas portas habens; (2) æreis munitus clauſtris. Ex πύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus.

ΧΑΛΚΟΣ, ου, ὁ, æs; (2) arma ærea; ſ. ferrea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκοστέφανος, ον, *pr.* ære cinctus, nitidus. *Epith.* templi.

Χαλκόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreum os, faciem, ſ. roſtrum habens. Ex στόμα.

Χαλκότευκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex ære factus. Ex χαλκὸς, & τεύχω.

Χαλκοτιτὺχὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, ære armatus. Ex χαλκὸς, & τεύχεα.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, a fabro ærario ſeu ab æris fuſore fingor. A

Χαλκότυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, ære percuſſus, ære ſeu enſe inflictus. Μυῖαι καθῖσαι διὰ χαλκοτύπτου ὠτειλάς. Il. 19, 25. Ex τύπτω.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, ærifuſor. Ph, Ex iiſd. Hinc

Χαλκοτυπικὴ, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi & ex eo & alia fingendi.

Χαλκυργέω, æs, ferrum tracto. A χαλκυργὸς. Hinc

Χαλκύργημα, ατος, τὸ, opus ex ære ſ. ferro confectum; (2) ſignum æneum.

Χαλκυργικὸς, ὴ, όν, ad artem ærariam pertinens, ἡ χαλκυργικὴ, ars æris ferrique tractandi.

Χαλκυργὸς, ὸ, ὁ, qui æs tractat & elaborat, faber ærarius. Ex χαλκὸς, & ἔργον.

Χαλκῆς, æreus. Gl. V. A χάλκεος.

Χαλκῆδὴ, præf. inf. paſſ. pro χαλκόεδζ, a χαλκόω.

Χαλκῆφι, *Adv.* ab ære. A χαλκός.

Χαλκοφόρος, ὁ, terra, ex qua æs eruitur, habens metalla æris & ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, æream habens vocem, i. e. valde ſonoram. Ex φωνή.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicoſus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, æream loricam geſtans; Il. 1, 371.

Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A χαλκός.

Χαλκαδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, æreus. Χαλκάδες ὄπλίες, *Aret.* Ab eod.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. Gl. Vet. æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκομάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Χαλκώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ære emptus.

Χαλκώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, æneas ungulas habens, de equis Aretæ.

Χαλκορυχεῖον, vel χαλκορύχιον, ου, τὸ, ærifodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

Χαλκορυχέω, æs effodio. Ex iiſd.

Χαλκορυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκορύχιον, ου, τὸ, idem.

Χαλκορύχος, ὁ, metalli foſſor. Ex iiſd.

Χαλυβδίνὴς, ἡ, όν, ex chalybe factus. A

ΧΑΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri duriſſimi.

Χαμάδις, *Adv.* humi, in terram.

Χαμάζε, *Adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ, *Adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκὴ, ης, ἡ, humi ſparſa acte, ſive humilis ſambucus, ebulus. Ph. ebulum.

Χαμαίβατ-ος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi ſerpens.

Χαμαιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ὅπλι χαμαιγενέος, μεθίπαν βλασημα γενέθλης θνητὸς ἐὼν ἐπέρεις θεὸς ἔμμεναι. Nonn. Paraph. 10, 33. Conf. 4, 13, Ex γίνομαι.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Philoxenus; χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, fraga, labruſca, ruſcum.

Χαμαιδιδάσκαλ-ος, ὁ, ludimagiſter, Gl. Vet.

Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph.

Χαμαίδρυς, υος, ſive χαμαίδρυ-ος, ωπος, ἡ, querculus humilis, herba ex eo fic nominata, quod folia habeat quercui ſimilia. Ph. χαμαίδρυς, triſſago, chamædrops; Plin. l. 24. §. 80. c. 15. *Angl.* Fermander.

Χαμαιδυνὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & ἕυνή.

Χαμαιδύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφῆτα χαμαιεύνᾳ. Il. 16, 234. Ex iiſd.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum geniſta, Gl. V. A

Χαμαιζηλ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, & χαμαίζηλος, ὴλη, ηλον, humilis, humi depreſſus, abjectus, q. d. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλ-ος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui humi ſtrato caule eſt, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασ-ος, ου, ὁ, humilis ſeu pumila ceraſus.

Χαμαίκισσ-ος, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terreſtris.

Χαμαικλινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, humi proſtratus, qui humi procubuit. Ex κλίνη.

Χαμαικοιτέω, humi cubo ſeu jaceo, Philoſtr.

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοίτης, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Χαμαίκοιτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & κοίτη.

Χαμαιλεχὴς, ὲς, idem, a λέχος.

Χαμαιλίων, οντ-ος, ὁ, leo pumilus, animal, quod ſubinde colorem mutat. Ph. vertipilio, verſipilio, verſipellis; (2) herbæ nomen ſic dictæ a varietate foliorum, Gl. V. carduus.

Χαμαιπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui humi ſeu in terram cecidit, in terram prociduus; (1) *unde*, humilis de ſtylo; (2) irritus. Ex πίπτω, ſ. πέτομαι.

Χαμαιπετῆσα, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετοῦσα.

Χαμαιπετὲς, humi irritus cado. Pind.

Χαμαιπετῶς, *Adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χημαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. Vet. confica.

Χαμαιῤῥεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in terram vergens, ſeu inclinans. Ex ῥέπω.

Χαμαίστρωτος, ον, in terra ſtratus, ſ. collocatus, A στρώννυμι.

Χαμαισυκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαιτυπεῖον, τὸ, locus, in quo ſcorta trivialia ſe proſtituunt; lupanar, Gl. V. A

Χαμαιτύπη, ἡ, proſtibulum, ſcortum, quod cuivis ſe proſtituit. Χαμαιτύπῃ ἢ Σαμβυκίστριᾳ. Plut. in Anton. cap. 9.

Χαμαιτυπὴς, ὲς, humi proſtratus. *Met.* vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπικὸς, ὴ, όν, lupanaris, Gl. V. A

Χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi feriens & tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, Gl. V. Ex χαμαὶ, & τυπίω.

Χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleaſtellum; Plin. lib. 24. §. 82.

Χαμερπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, humi repens ſeu ſerpens, a terra ſeſe non attollens; (2) abjectus. Ex χαμαὶ, & ἕρπω.

Χαμερπῶς, *Adv.* humi ſerpendo; (2) humiliter, abjecte, craſſe.

Χαμεταίρα, Plin. lib. 36. cap. 5.

Χαμεύνας, άδος, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humi cubans. A

Χαμεύνη, ης, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex ἑυνή.

Χαμευνία, ας, ἡ, ipſa actio humi cubandi. Ex iiſd.

Χαμεύνιον, ου, τὸ, idem quod χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ὴ, όν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμόθεν, *Adv.* e terra, ex humo.

Χαμῦλκος, ου, ὁ, traha; (2) machina qua navis in ſiccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑΜΟΣ, ου, ὁ, frenum.

Χάμψαι, οἱ, crocodili. Herod.

Χανδάνω, capio, capax ſum. Ἕξ δ' ἅρα μίτρας χάνδανεν, Il. 23, 742. A χάζω.

Χανδόθεν, *Adv.* ore hiante, *Hipp.* A

Χανδόν, *Adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἵνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅσε κ' ἄλλες Ελάπλει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα εἰνῇ. Hom. Odyſſ. 21, 293. A χαίνω.

Χανδοπότης, ου, ὁ, avide bibens.

Χανδὸς, ὴ, όν, hians, capax. A χαίνω.

Χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. χαίνω. Unde

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, ου, ὁ, hiatula, *piſcis*.

Χανῆμαι, *biſcam*, f. 1. ind. med. v. χαίνω.

Χανῶ, *biabo*, f. τ. ind. act. v. ejuſd.

Χάος, εος, τὸ, *pr.* hiatus vaſtus, chaos, rudis & indigeſta moles, materia ex qua factus eſt orbis terrarum. Gl. V. tenebræ. A χάω.

Χαὸς, bonus, illuſtris, antiquus, al. & ἀγαθός.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impreſſum veſtigium & veluti ſulcus, ſculptura, character; (2) nummus. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, ductus. Ab eod.

Χαραγμὸς, ὃ, ὁ, inciſura, inciſio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiſſura ex terræ motu facta, caverna, vorago, ſulcus, quem torrens rapido ſuo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuoſe e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. Gl. Vet. foſſa, vallis, canalis; Hom. Il. 4. 454. A χαράσσω. Hinc

Χαραδραῖ-ος, αία, αῖον, e χαράδρᾳ deſumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31.

Χαραδρεὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαράδριον, acc. ſing. *Ion.* pro χαράδραν.

Χαράδριος, ὃ, ὁ, avis, quæ in ſalebris & alveis torrentium degit; Ariſt. in Avib.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo, Herodot.

Χαραδρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſalebroſus, confragoſus; (2) ubi multæ ſunt convalles; (3) ubi multi ſunt torrentes.

Χαρακίας,

Χαρακίας, ου, ὁ, in vallibus degens aut proveniens. Χαρακίας τιθύμαλλος. Dioscor. lib. 4. cap. 165. A χάραξ.

Χαρακίζω, f. ίσω, tanquam palis in sublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.

Χαράκιον, ου, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.

Χαρακισμός, οῦ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.

Χαρακοποιέομαι, οῦμαι, vallum, seu aggerem, quo castra muniri solent, facio.

Χαρακοποΐα, ας, ἡ, munitio seu communitio educto valle & aggere. A χαρακοποιέω.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. Gl. Vet. χαρακῶ, vallo, sepio, fodico; κεχαρακωμένος, vallatus, Gl. Vet. p. part. pass. Æschin. A χάραξ.

Χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*impr.* nummis) vel insculpta aut inscripta, Gl. Vet. signaculum, nota. Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, & quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci & ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, insignio, charactere & nota distinguo, notam & formam exprimo, Gl. Vet. noto, personō; (2) notam habeo, significo, typus sum. Οὐκ ἠμέλησε δ' ἐγὼ χαρακτηρίσαι τὰς ῥήτορας, Plut.

Χαρακτήρισμα, τὸ, idem quod

Χαρακτηρισμός, οῦ, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. A pr.

Χαρακτηριστικός, ἡ, όν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum, vallus; septum, Ph. pedamen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω. Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. Gl. Vet. pedatio.

Χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent. Gl. Vet. *Foem.* ἡ, vallus, sudis, pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

Χαραποίεω, lætitia adficio, gaudium adfero.

Χαρασσέμμεν, inf. act. *Dor.* pro χαράσσειν.

Χαράσσουσα, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσουσα. A

ΧΑΡΑΣΣΩ, vel ἀττω fut. ξω, scalpo, imprimo, exaro; (2) scarifico, incido; (3) scribo. Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσω, imputes, Eur. Med. 156. Γράψον κἀμοὶ τοῦδε γράμμα, τὸ σοὶ τίχοισι χαράξω, Theocr. 23, 47. Τεθμῷ χαράξας τυπιλάζητον γένος, proscribens, Lyc. 1173. Νῶτον χαραχθείς, Eur. Rhes. 73.

Χαρείης, 2. sing. a. 2. opt. verbi χαίρω.

Χαρείς, *gravisus*, a. 2. part. pass. v. ejusd.

Χάρη, 3. sing. aor. 2. indic. pass. *Ion.* pro ἐχάρη.

Χαριδοτης, & χαριδώτης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρά.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venustus, elegans, pulcher, festivus, gratus, jucundus. Ph. gratiosus, lepidus, scitus. A χάρις.

Χαριεντιζόμαι, jocor, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico, illudo. Τᾶτ' ἂν εἴη ἃ ἐγὼ φημί σε ἀνύτ[ε]σθαι καὶ χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χαριεν. Hinc

Χαριεντισμα, τὸ, idem quod

Χαριεντισμός, οῦ, ὁ, lepos & venustas sermonis, dictum salsum & facetum; (2) cavillatio.

Χαριέντως, *Adv.* lepide, scite, festive. Ph. eleganter.

Χαριέστατα, venustissime, pulcherrime. A

Χαριέστατος, η, ον, gratissimus, Gl. Vet. A χαριεις.

Χαριέστερον, *Adv.* elegantius, urbanius. A

Χαριέστερος, α, ον, gratior, Gloss. Vet. A χαρίεις.

Χαριέστερος, *Adv.* gratius, elegantius.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono, Gl. Vet. χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. κεχαρισμένος, gratus, p. partic. pass. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, Arist. Ach. 441. Χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι, id. Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχύ τί μοι, ibid. 945. Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* caussa, ergo. Ab eod.

Χαρίξη, 3. sing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι.

Χαρισαδς, *gratificatum esse*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia, venustas; χάριτες, grates, gratiæ, Ph. χαριτες θεαὶ, Gratiæ deæ, Gl. Vet. A χαρὰ, vel χαίρω.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus, quod datur gratiæ referendæ causa. Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A

Χαριστήριος, ου, ὁ, ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, cujus palpebris gratia aliqua ineft; (2) fruticis nomen, Plin. lib. 13. cap. ult. Ex χάρις, & βλέφαρον.

Χαριτογλωσσέω, ῶ, five ωττέω, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; Æsch. Pr. 294. Ex γλῶσσα.

Χαριτοδότης, ου, ὁ, ν. χαριδότος.

Χαριτόφωνος, ὁ, ἡ, suaviter loquens vel canens. A φωνή.

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, Gl. Vet. p. part. pass. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Ephes. 1. 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χαριτώπις, ιδος, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὤψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Apud Homerum semper, Phocylidem quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' ἂν ἐπαγάλλεο χάρμῃ. 111. Ab eod.

Χαρμονή, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.

Χαρμόσυνα, grata. Ab eod.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

Χαρμοφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem exhilarans, Mercurii epith. Ex χάρμη, & φρήν.

Χαροδότης, ν. χαριδότης.

Χαροδώτις, ιδος, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαροειδής, ές, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

Χαροπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, ludicrus, jocosus, lætus. A παίγμα.

Χαροποιέω, ῶ, lætifico, Gl. V. χαροποιεῖ, exhilarat, Ph. Ex χάρις.

Χαροποιός, ός, όν, ἡ, gaudii & lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ, & ποιέω.

Χαροποῖο, gen. f. *Ion.* pro χαροπῆς. A

Χαροπός, ός, όν, ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæsius; (3) χαροπὸν, trucem, Ph. Χήτει χαροποῖο σελήνης, Arat. 1152. Ex χαρὰ, & ὤψ.

Χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus, seu cæsius. A pr.

Χαρῶσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. χαίρω.

ΧΑΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scapus, Ph. Χάρται βιβλίων, Longin. 43, Hinc

Χαρτιον ου, το, chartula, parva charta. Dim.

Χαρτογράφος, ου, ὁ, chartularius, Gl. Vet. Ex χάρτης, & γράφω.

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartularius, Gloss. Vet. chartam vendens. Ex χάρτης, & πωλέω

Χαρτὸς, ἡ, όν, lætificus, dignus, quo lætemur & gaudeamus. A χαίρω.

Χαρτοφυλάκιον, ου τὸ, scrinium, in quo reponuntur & asservantur chartæ. A

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, ωντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖον, ἡ χαρώνειος θύρα, porta, per quam damnati educebantur ad supplicium. A χαρων.

Χαρωνίτης, ου, ὁ, Senator orcinus s. orcivus; Plut. in Anton. cap. 15. Vid. Sueton. in Cæs. cap. 35. P.

Χαρωπὸς, ῆ, ὁ ἡ, ν. χάροπος.

Χάρων, ωντος, ὁ, ἡ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάζω.

Χασκάζω, hio, hisco. Σὺ δ' ἂν χασκάζοις ἐκ κωλακρέτου, Arist. Vesp. 693. A

Χάσκω, hisco. A χαίνω. Unde

Χάσμα, ατος, το, hiatus, vorago, Ph.

Χασμάομαι, vel χασμέομαι, hio; (2) oscito. Θύρα χασμωμένη, Plato. A pr.

Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας σεισμὸς, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χασμάω, hiato, Gl. Vet. Vid. præc.

Χασμώδυφοι, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro χασμέμφοι, a χασμέομαι, Theocrit. 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus, apertura, rictus. A χασμάω.

Χάσμησις, εως, ἡ, oscedo, oscitatio.

Χασμωδέω, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ᾠδή.

Χασμῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, oscitator, qui frequenter oscitat. A χασμη.

Χασμωδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) hiatus in versibus, s. consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.

Χασσάμφυον, acc. aor. 1. part. med. *Poët.* pro χασσάμενον, a χάζω.

Χασσάμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασσώμεθα.

Χατέεσσιν, dat. plur. part. præs. act. cum ν a χατέω.

Χατέρων, & *aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.

Χατθέω, idem quod

ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio. Μέγα δ' ὅμασσε χατέσσιν Ἀντία δεσποίνης φάσγ, Odyss. 15, 375. Πάντες δ' ἔσαν χατέοντ' ἄνθρωποι, ib. 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Οὐ σῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ γραπτλατεῖ, Eur. Herac. 465. Θέτις νύ τι Διὸς χατίζει, Il. 18, 392.

Χατὶς, ἰδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατέω.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδους, οντος, ὁ, ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; Aristot. Hist. An. 4. in fine. Ex χαλάω, & ὀδούς.

Χαυλιόδων, ὁ, idem & ab eodem

Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumida & inani inflatus superbia. A χαύνος. Unde

Χαυνιόζω, decipio, in errorem induco.

Χαυνόπρωκτος, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus, fugax, levis, negligens. Gl. Vet. laxus, lentus; Nic. Th. 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) stolida & tumida superbia, inanis ventosaque ambitio. Θούλεως διάπλεως ἡ χαυνότητος. Plut. in Alcibiad. cap. 6.

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungosumque reddo, laxo & aperio. Gl. V. laxo, lento.
Χαύνως, *Adv.* laxe. A χαδνῶς.
Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. Vet.
Χαυνωτικός, ἡ, όν, vim habens laxum efficiendi. A Χαυνόω.
Χαυνᾶνας, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & καυώνας.
ΧΑΩ, hio, apertus sum, vacuus sum, capio, R.
Χέαι, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, a χέω.
Χεδροπά, ῶν, τά, legumina. A χέδροψ.
Χεδροπώδης, ης, ὁ ἡ ὁ, leguminibus similis. A
ΧΕΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V.
Χέει, 3. f. præs. ind. act. verbi χέω.
ΧΕΖΩ, f. ίσω, caco, ventris onus depono, p. med. κέχυδα; κεχεσμένος, p. pass. part.
Χελδ, ᾶς, ἡ, sive χελδὴ, ἧς, ἡ, latibulum serpentis; Hom. Il. 22, 93. Λίγιται δὲ κυρίως χελδ ἡ κατάδυσις τῶ ὄφεως, Moschopul. περὶ χελδῶν, pag. 149. A χείω.
Χειλάριον, ι, τὸ, labellum, Gl. V. Dim.
Χειλεσιν, dat. pl. cum ν a χεῖλος.
Χειλδίω, f. δίσω, idem quod χειλόω.
Χειλοποτέω, summis labris bibo, delicatorum more.
ΧΕΙΛΟΣ, ους, τὸ, labrum, labium; (2) sermo; (3) littus seu ora maris. Hinc
Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.
Χειλών, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piscis. Ab eod.
ΧΕΙΜΑ, ατος, τὸ, hiems.
Χειμαδδίω, f. δίσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.
Χειμάδιον, ι, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.
Χειμάδιος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.
Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χειμαζομαι, tempestate agitor; χειμαζόμενος, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, Arist. Av. 1102. Ἡ τ' πόλεως χειμαζομένης ἄρχειν καταδωροδοκεῖται, id. Ran. 360. Ἀλλὴ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι, Eur. Hipp. 319. Ὅλβος χειμάζεται, id. Ion. 1001. ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάδιω τότε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde
Χειμαίνω, hiemo, sævio, *de tempestate*; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ ὃ δρυΐνω χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι Φαγοὶ χειμαίνοντος, Theocr. 9, 20. Φόβῳ δ' ἐ κεχείμανται φρένες, Pind, Pytn. 9, 57.
Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana crassior. Ex ἀμύνω.
Χείμαρος, ου, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub carina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω. Unde
Χειμαῤῥοῦς, & χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens. Hinc
Χειμαῤῥόω, gen. sing. *Dor.* pro χειμάῤῥου.
Χειμαῤῥωδης, ους, ὁ ἡ ὁ, torrenti similis.
Χειμάς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
Χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χειμάζω.
Χειμασκέω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.
Χειμάστρον, ου, τὸ, vestis hiemalis. A χειμάζω.
Χειματίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμα. Unde
Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infestor.
Χειμεθλιάω, ᾶ, sum pernio sus. A
Χείμεθλον, ου, τὸ, pernio, morbus a frigore, Gl. V. pernium. Ex χεῖμα, & θλάω.
Χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.
Χειμερινός, ἡ, όν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.
Χειμέριος, ου, ὁ ἡ ὁ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.
Χειμέτλη, ης, ἡ, ulcus ex frigore. A χεῖμα.
Χειμετλιάω, pernionibus laboro, manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A
Χείμετλον, ου, τὸ, idem quod χείμεθλον.
Χειμίαω, ῶ, idem quod χειμάω.
Χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, & θνήσκω.
Χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme semino. A
Χειμόσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, hieme satus, χείμοσπόρος, hieme sementem faciens. Ex χεῖμα, & σπείρω.
Χειμοφυγέω, ῶ, hiemen vito seu fugio, Suic. Ex χεῖμα, & φεύγω.
Χειμών, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempestas, Ph. A χεῖμα.
Χειμωνότυπος, ον, hibernus, vehemens, de vento.
Χείος, ου, ὁ, prodigus, R. A χέω.
Χείουσι, 3. plur. præs. indic. act. *Poët.* pro χέουσι.
ΧΕΙΡ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere, comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βαλανος; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio* interfecit, ἐν χερσὶν ἔναι, *pugnare*; ἴέναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire, prælium committere*; χειρῶν νόμῳ, *in acie*; ἐκ χειρὸς, νι, *in prælio*; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, *manu, manibus tenere*; sed sæpius, *studiose tractare*, curare, *administrare*. Τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. Thucyd. 2, 13. Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; Appian. P.) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violenter; (4) parata pecunia; (7) ἐν χερσὶ dicuntur & præsentia. *Ern.*
Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χείρ, & ἄγρα.
Χειραγωγέω, manu duco, ut cæcum.
Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A
Χειραγωγὸς, ὁ, ὁ, manuductor, manuducens; deductor seu dux.
Χειραπλάζω, f. άσω, manibus attingo seu tracto. Ex χείρ, & ἅπλω.
Χειραὶς, άδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χείρ.
Χειραφία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta; Plut. in Apophth. Ex ἅπλω.
Χειράω, ῶ, laboro manuum fissura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fissura pedum. A χειράς.
Χειροεπιθησία, ἡ, impositio manuum, ritus Judaicus & Christianus. Ab ἐπίθεσις.
Χείρεργον, τὸ, opus manuum, labor.
Χείρεσσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* cum ν a χείρ.
Χειριδωτὸς, ὁ, ὁ, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρὶς.
Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζω διὰ τ Ζυγκλήτυ, Polyb. A χείρ.
Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, maniculum, manulea. Gl. V. manus involucrum seu integumentum. Ab eod.
Χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, ῦ, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte adfecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione. A χειρίζω.
Χειρίσοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu promptus, artifex.
Χειρίστιον, *pessimam*, acc. sing. f. g. a χείριστος.
Χειριστὴς, οῦ, ὁ, dispensator, œconomus, administrator; gerulus, gestor, Gl. Vet. A χειρίζω.
Χείριστος, ἡ, ον, deterrimus, Gl. V. A χειρων.
Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
Χειροβάναυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex sedentarius. Ex χείρ, & βαναυσος, quod est ex βαλύω, & αὔω.
Χειροβαρὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex χείρ, & βάρος.
Χοιρόβιος, ου, & χειρόβιατος, ου, ὁ ἡ ὁ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χείρ, & βίος, vel βιωτός.
Χειροβολέω, manu jacio. Ex χείρ, & βάλλω.
Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, cui manuum labor ventri alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χείρ, & γαστήρ.
Χειρογραφέω, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid mea manu scribo. A
Χειρόγραφον, ου, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χείρ, & γράφω.
Χειροδαίκτος, ὁ ἡ ὁ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Ex χείρ, & δαΐζω.
Χειροδεικέω, ῶ, f. ήσω, manu ostendo. A
Χειρόδεικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu ostensus, manifestus. Ex χείρ, & δείκνυμι.
Χειρόδεσμος, ου, ὁ, manica, copula, Gl. Vet.
Χειρόδετος, ὁ ἡ ὁ, manuleatus, ad manum usque pertinens, de tunica, Jos.
Χειροδίκης, ου, ὁ, q. d. cujus jus est in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore suo, seu potentia sua metitur. Ex χείρ, & δίκη.
Χειροδόσιον, ου, τὸ, manupretium, Gl. Vet. Ex χείρ, & δόσις.
Χειρόδοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu datus; (2) idem quod χειρίδωτος. Ex χείρ, & διδωμι.
Χειροδρακὼν, οντος, ὁ, *Epith.* Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
Χειροθρόπος, ὁ ἡ ὁ, qui, vel quæ, manu colligit; Nic. Th. 652.
Χειρόθυς, έος, ὁ ἡ ὁ, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειρόθυεις ὄφεις. Plut. in Alex. cap. ιι. Ex χείρ, & ἦθος.
Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impositio. Ph. gestus, rei tractatio, quæ fit manu v. c. instrumenti musici. Ex χείρ, & θέσις.
Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono, manu tracto. Ex χείρ, & τίθημι.
Χειροκμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χείρ, & κάμνω.
Χειροκοπείδω, 3. fing. præs Imper. med. *contr.* pro χειροκοπείδω, a χειροκοπέω.
Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abscindo vel amputo. Ex χείρ, & κόπτω.
Χειροκρασία, ας, ἡ, manuum consertio. Ex χείρ, & κρᾶσις, *mixtio*.
Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum potentia seu potestas; (2) potentia, quæ usurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν, ἡ βίαν. Appian. B. Civil. 1. Ex χείρ, & κράτος. Hinc
Χειροκρατικὸς, ἡ, ὶν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis est χειροκρατίαν exercentium.
Χειρόκτυπος, ου, manu strepens, de musico, citharam v. c. pulsante.
Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.
Χειρόμακτρον, ου, ὁ, q. d. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. Ex χείρ, & μάσσω.
Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manuum. Ex χείρ, & μαντεία.
Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod
Χειρόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, ex manuum inspectione divinans.
Χειρομάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, manibus pugnans. Ex χείρ, & μάχη.
Χειρόμυλον, ου, το, mola manuaria. Ex μύλη.
Χειρομύλων, ωνος, ὁ, idem & ex iisd.
Χειρόνιπτρον, ου, τὸ, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio seu lotio. Ex χείρ, & νεῖπτρον.
Χειρονομία, manus certa lege motito, concinnos gestus edo. Gl. Vet. gesticulor.
Χειρονομία, ας, ἡ, gestus; (2) saltatio gesticulatoria.
Χειρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui certa lege manus motitat, gesticulator. Ex χείρ, & νομος.
Χειρόνως, deterius. A χείρων.
Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.
Χειρόπεδον, ου, τὸ, manica ferrea. Ex iisd.
Χειροπληθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, manum implens, tam magnus multusque, ut manum impleat Gl. Vet. corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. Ex χείρ, & πλήθω.
Χειροποιέομαι, οῦμαι, manu facio. Αὐτὰ πρὸς αὐτῆς

αὐτῆς, χείροποσιν τάδε, Soph. Trach. 907. Unde

Χειροποίητος, ος, ὁ ἡ ὄν, manu factus, artificio humano factus aut ſtructus, Gl. Vet. χειροποιητὸς, manufactus.

Χειροποιήτως, *Adv.* manus artificio.

Χειροπόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, manu elaboratus.

Χειροπονία, ας, ἡ, feſtum opificum. A πόνος.

Χειροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad chiroſcopi artem pertinens. A

Χειροσκόπος, ος, ὁ ἡ ὄν, manus ſeu manuum inſpector, ut ex iis divinationem inſtituat.

Χειρόσοφος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. manu ſapiens geſticulator.

Χειροτένων, οντος, ὁ ἡ ὄν, qui manibus eſt nervoſis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët.

Χειροτευκτος, ον, manu factus. A τεύχω.

Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex ſum. A χειροτέχνης. Hinc

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. A τέχνη.

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iiſd.

Χειρότμητος, ου, ὁ ἡ ὄν, manibus exciſus.

Χειροτονία, manum protendo & attollo, per ſuffragia creo, protenſa manu eligo, Ph. χειροτονεῖ, nuncupat, creat, χειροτονῆσαι, creare, Ph. a. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, deſignatus, Ph. aor. 1. part. paſſ. ἐχειροτόνουν creabant, Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος, deſignatus, Ph. p. part. paſſ. Εἰ τινά γ' ἐχειροτόνησαν οἱ Θεοὶ, Ariſt. Av. 1577. Ἵνα τ' ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι, Συμβούλοισιν ἀπῶσαι ὑμῖν χρήσομαι id. Conc. 516. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, Ach. 604. Ex χείρ, & τείνω.

Χειροτονητὴς, ῆ, ὁ, creator, Gl. V. nuncupator, qui deſignat. A præc. Unde.

Χειροτονητὸς, ὴ, ὸν, ſuffragiis creatus & conſtitutus.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio, ſuffragium, Ph.

Χειροτόνον, ſ. χειρότονον, ὁ ἡ ὄν, *Epith.* precum quæ ſublatis manibus fiunt. A τείνω.

Χειροτριβεῖα, manu frico, Ph. χειροτριβεῖ, ruſpinat. Ex χεῖρ, & τρίβω.

Χειρὸν, præſ. inf. act. pro χειρόειν, a χειράω.

Χειρουργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor ſeu opus facio, operor. A χειρουργός. Hinc

Χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρουργία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus, (unde ap. Cic. de vi, *Ern.*) (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod. Hinc

Χειρουργικὸς, ἡ, όν, qui in manuum opere verſatur, i. e. qui manu exercetur, ſeu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, chirurgia; ars ſive ſcientia chirurgi.

Χειρουργικῶς, more, arte chirurgica.

Χειρουργὸς, ὁ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex χεὶρ, & ἔργον.

Χειρόχωλος, ὁ ἡ ὄν, manu debilis ſeu mancus.

Χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, ῶμαι, manuum viribus ſupero, vel manibus ſuperatum capio, in poteſtatem redigo, ſubigo, domo, tracto. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, Eur. Tro. 862. Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, id. Her. fur. 573. Ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς σοφίᾳ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου, Xen. A χείρ.

Χείρων, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro χείρονα, a χείρων.

Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum eſt, ut cædes, &c. A χειρόω.

Χείρων, ον, ὁ ἡ ὄν, pejor, deterior, *Comp.* a κακός.

Χείρων, ωνος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνακτικὸς, ἡ, όν, opificialis. A

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χείρ, & ἄναξ. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, Æſch. Pr. 44.

Χειρώνειον, ι, τὸ, ſive χειρωνεὶς, άδος, ἡ, centaurium magnum. A χείρ.

Χειρώνειον ἕλκος, ſ. χειρώνιον, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, Dioſc.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. v. χειρόω. Unde

Χειρωτικὸς, ἡ, όν, in poteſtatem redigens, vim redigendi in poteſtatem habens; ἡ χειρωτικὴ, ap. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit. v. c. præda, &c.

Χεῖσε, 3. ſ. f. 1. ind. med. verbi

Χείω, fut. χείσομαι, capio, capax ſum; (2) fundo. Οὐδὲς δ' ἀμφοτέροις ὅδε χείσει, Odyſſ. 18, 17. Ab & pro χέω.

Χελιδόκειος, ος, ὁ ἡ ὄν, hirundininus. A χελιδών. Unde

Χελιδονιὺς, ὁ, pl. χελιδονιῆς, pulli hirundinum.

Χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini ſtipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χελιδόνιον, ου, τὸ, Dioſcor. 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. a χελιδὼν, *Angl.* Celandine ſ. Swallow-wortt; Nicand in Theriac. 857. Plin. 8. cap. 8. §. 41.

Χελιδόνιος, ος, ία, ον, vel χελιδόνειος, ος, ὁ ἡ ὄν, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χελιδονισ-ῆς, οῦ, ὁ, qui hirundini ſtipem colligit. A χελιδονίζω.

ΧΕΛΙΔΩΝ, όνος, ὁ, hirundo; (2) piſcis polypo ſimilis; (3) cavitas ungulæ equorum.

Χέλυδρος, υ, ὁ, teſtudo marina, ſeu aquatica. Ex χέλυς, & ὕδωρ.

Χειλεῖον, ι, τὸ, labrum, labium. A χεῖλος.

ΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, teſtudo, animal duriſſimæ teſtæ; (2) teſtudo, i. e. inſtrumentum muſicum a ſimilitudine illius animalis ſic dictum.

Χέλυσμα, ατος, τὸ, aſſamentum, quod poſtremum clavis ſubſternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis ſubjicitur. A

Χελύσσω, tuſſio, ſcreo. Κλύδωνα χελύσσουσα, Lyc. 727. Ἥκιστ' ἂν ὀπλίζων ὁλοῇ χελύσσοι ἄτῃ, Nic. Al. 81. Vox *Lacon.*

Χελωνάριον, τὸ, Dim. a

Χελώνη, ης, ἡ, teſtudo; (2) teſtudo, i. e. continuata ſeries ſcutorum, curvata in modum teſtudinis; (3) inſtrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc

Χελώνιον, vel χελώσιον, ι, τὸ, tegumentum teſtudinis; (2) convexa dorſi pars, ſeu pars gibboſa, quæ in ſcapulis prominet.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, Muſicum inſtrumentum, teſtudo; (2) limen oſtii. Ab eod.

Χελωνοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, teſtudines comedens.

Χέσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. v. χέω.

Χηράς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli poſſunt; (2) colluvies miſta cœno & lapidibus; Hom. Il. 21. 319. Pind. Pyth. 6, 13. ubi Schol. Χήρας ἔτιν ὁ μὴ ὑλόδης ἢ λίθων, Συρφετός. A χείρ.

Χηρείονα, nom. pl. n. g. a χηρείων, *Poët.* pro χείρων.

Χήρεσσιν, dat. pl. *Poët.* & cum ν, pro χηρσὶ, a χείρ.

Χήρηϊ, *pejori*, dat. ſing. *Poët.* pro χηρείονι, quod pro χείρονι, a χείρων.

Χηριαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χηριαρῶν, a

Χηριάρας, ᾳ, vel ας, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex χεὶρ, & ἄρω.

Χηριφυρὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, manu ſubactus. Ex χεὶρ, & φύρω.

Χηρμάδιον, ι, τὸ, lapis miſſilis, qui manum implet. Χερμαδιὸν δ' βλῆτο παρὰ Σφυρὸν ὀκριόεντα, Il. 4, 518. &

Χηρμὰς, άδος, ἡ, idem. A χείρ.

Χηρμασ-ὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χέρμας.

Χέρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χεὶρ, & νέω.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὄν, manu victum quærens, manu ſe ſuſtentans.

Χερνήτης, ου, ὁ, idem & ex iiſdem. Hinc

Χερνητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis eſt eorum, qui χερνῆτες, aut χερνῆ dicuntur.

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, manuum labore vivens.

Χέρνιζον, ι, τὸ, malluvium, pelvis, Ph. trulleum, guttus, aquiminale; Il. 24, 304. A χέρνιψ.

Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

Χερνίπτω, f. ψω, manus lavo; χερνίψαντο, a. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. Χαίτην ἀμφὶ ῥοῇ χερνίψομαι, Eur. I. T. 623. A

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum & ipſa manuum ablutio; (3) malluvium. Ex χεὶρ, & νίπτω.

Χερνίψαντο, Il. 1, 449. 3. pl. a. 1. ind. med.

Χερσαίνας, *Adv.* vacuis manibus, ſine munere. Ex χεὶρ, & κενός.

Χερόπληκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, manuum planctus, ictus manu impactus. Χερόπληκτοι δᾶποι, Soph. Aj. 637. A χεὶρ, & πλήσσω.

Χερὸς, *manus*, gen. ſing. *Poët.* pro χειρός.

Χερρονησίζω, figuram gero Cherroneſi ſeu peninſulæ. A χερρόνησος. Unde

Χερρονησίζω, ſive χερσονησίζω, fut. ίσω, idem.

Χερρονήσιος, ία, ον, ad Cherroneſum pertinens, vel ex Cherroneſo oriundus.

Χερρονησιτέω, ῶ, peninſulam refero. A

Χερρονήσιτης, ου, ὁ, idem quod χερρονήσιος.

Χερρονησιώτης, ου, ὁ, idem.

Χερρονησιῶδης, ους, ὁ ἡ ὄν, peninſulæ ſimilis, peninſulæ ſpeciem habens.

Χερρονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, Cherroneſi ſeu Cherſoneſi figuram habens. Ex χερρόνησος, & εἶδος.

Χερρόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, peninſula. Ex χέρρος, ſive χέρσος, & νῆσος.

ΧΕΡΡΟΣ, ſive **ΧΕΡΣΟΣ**, ος, ὁ ἡ ὄν, deſertus incultuſque, aſper; (2) *Subſt.* ſolum deſertum; (3) terra, ſolum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terreſtris, terrenus, Gl. V.

Χερσεύω, in terram continentem vertor; (2) incultus ſum, negligor. Ab eod.

Χερσίν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a χείρ.

Χέρσιος, ίνη, ιον, idem quod χερσαῖος.

Χερσοειδὴς, ὲς, continenti ſimilis.

Χερσόθεν, *Adv.* a littore, a terra, a continenti. A χέρσος.

Χερσόθι, *Adv.* in terra, in continenti.

Χερσομανέω, ῶ, inculta aſperitate inſanio, i. e. deſertus & incultus fio, ſilveſco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.

Χέρσονδε, *Adv.* in terram ſeu continentem.

Χέρσος, ου, terra inculta, Ph. χέρσος τόπος, inculta terra, Gl. Vet. Χέρσους φθαρλῶμαι, κἀγάμους ὑμᾶς χρεών. Illocatas, ſteriles atque incultas virgines; Soph. Oed. Tyr. 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, deſolo, efficio ut terra fiat inculta & deſerta; (2) terram efficio; χερσοῦται, deſolatur, exſiccatur, ſterileſcit; (2) fit continens terra. Σαλθ'σῆ αὐτὺς ἐν Θεμελίοιν, ἢ ἕως ἐχάτυ χερσωθήσοιτ', Sap. 4, 19. Ab eod.

Χέρσυδρος, ος, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. Vet. Ex χέρσος, & ὕδρα, *hydra*.

Χερσώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumoſa loca, Ph. χερσώδης, dumoſum, Ph. A χέρσος.

Χεσείω, cacaturio. A χέζω.

Χδυάντων, gen. pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imper. act. χδυάτωσαν, v. χέω.

Χεῦεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔχυτο.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fuſum, effuſum, aut diffuſum fluit, flumen, Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas eſcarium, diſcus. Ὦι περὶ χεῦμα φαεινὸ κασιτέροιο Ἀμφιδεδίνῃ, Hom. Il. 23, 561. A χέω.

Χθίσασι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi χέω.

Χθίω, fundo. Δάκρυσι χθίω, Eur. Elec. 192. Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὶν ἵνα χθίομεν ἐξαγορεύσω, Il. 7, 336. A χέω.

Χέω, capio; unde χείω.

Χ Ε' Ω, *pr.* hio; *unde* capax ſum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἄσπετον χεάσα φαμμιγῆ βολῇ, Lyc. 5. Κρῖναί τ' ἀμβρόσιαι χέουσ', Eur. Hipp. 751.

Χηλαργὸς, ὅ, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt velocibus vel albis ungulis. Ex χηλὴ, & ἀργός.

Χήλυμα, ατ-, τὸ, inſtrumentum ſuentis aliquid; (2) ipſum opus textile vel ſutile. A χηλεύω.

Χηλύτὸς, ὴ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.

Χηλεύω, f. εύσω, ſuo, plecto, necto. A

Χ Η' Α Η, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula bifulca & bipartita inſtar forficis cancri; (3) ſpecillum bifurcum ſumma parte inciſum, (pes caprinus. P.) (4) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *it.* plæ. ejuſdem uſus, *Ern.*

Χηλὸς, ὅ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula; Hom. Il. 16, 221. Odyſſ. 21, 51. A χέω, *capio.*

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante; (2) oſtrei genus. A χαίνω, ſ. χάω.

Χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet. Quaſi a χημόω, a χήμη.

Χ Η' Ν, χῆνος, ὁ ἡ, anſer.

Χηναλώπηξ, ηκ-, ὁ, q. d. vulpanſer, avis nomen. Ph. ganta. Ex χὴν, & ἀλώπηξ.

Χηνάειος, εία, ειον, anſerinus. A χήν.

Χηνάος, idem & ab eod.

Χηνέω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos reſoluto, Heſ. Ab eod.

Χηνίσμα, ατ-, τὸ, illuſio, irriſio. A pr.

Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anſerini, qu. a χηνὶς, ſ. χηνίον, Dim. a χήν.

Χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.

Χηνίον, ε, τὸ, anſerculus, Dim. a χήν.

Χηνίος, α, ον, anſerinus. Ab eod.

Χηνισκος, ε, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβοσκεῖον, ε, το, locus, in qao aluntur anſeres, anſerarium. A χηνοβοσκός.

Χηνοβοσκία, ας, ἡ, anſerum paſtio, ſeu paſtura. Ab eod.

Χηνοβόσιον, ε, τὸ, grex anſerum, qui una paſcuntur. A

Χηνοβοσκὸς, ὅ, ὁ ἡ, ἡ, anſeres paſcens ſeu alens, Ph. anſerarius. Ex χὴν, & βόσκω.

Χηνομεγέθης, ες-, ὁ ἡ, ἡ, qui anſeris magnitudine eſt. Ex χὴν, & μέγεθ-.

Χηνοτροφεῖον, ε, το, cors, in qua aluntur anſeres. Ex χὴν, & τρέφω.

Χηνυσταίω, ῶ, clamo, vociferor. A χηνύσταλον.

Χηνύσταλα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

Χ Η' Ρ, ρὸς, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρ-.

Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηρόσκω, idem. Τὴν ζῶν ἄλοχον εἰκεῖσα, πάτερ, ἄπαιδα χηράσκουσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδ-, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ε, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, & δύω, *ſubeo.*

Χ Η' Ρ Α Μ Ο' Σ, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum; Hom. Il. 21, 495.

Χηράμων, ον-, ὁ, idem.

Χηράσκω, v. duo, vid. Χηράζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χηρόβοσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20 Τὰ ἐγκώμια-πάθεσ χηρεύει μ' τὸ κλεῖσον, Longin. 8. Ἀνδρῶν χηρεύει, βάσκ' δέ τε μηκάδας αἶγας, Hom. Odyſſ. 9, 124. A χῆρ-.

Χηρίκ-, ία, ιον, viduus; (2) inornatus.

Χ Η' Ρ Ο Σ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηροσυνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρ-.

Χηρόω, -ῶ, fut. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo, Hom. Il. 5, 642. Ἄλλ' ὃ Πρὰμ μὲν γᾶι' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297. Ab eod.

Χήρωσε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.

Χηρωσαὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi & familiæ, hæredibus ſucceſſoribus viduatæ; (3) qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes ſunt. Χηρωσαὶ δὲ δὶ κῆσιν δατέυσιο, Hom. Il. 5, 138. Ab eod.

Χήτ-, dat. ſing. pro χήτει, a χῆτ-.

Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, ιος, ἡ, vel χήτης, ητ-, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτ-, ες-, τὸ penuria, defectus; occurrit χήτ-, dat. Χήτει χαροποῖο Ζελήνης, Aratus, 1152. Χήτει καλιᾶ ἡ ἠιόχα, Jul. Imp.

Χητοσυνη, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. A χῆτ-.

Χθαμαλοπέτης, ε, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & ἵπαμαι.

Χθαμαλὸς, ὴ, ὸν, humilis, depreſſus, non multum a terra adſurgens, non altus; Hom. Od. 9, 25. A χαμαί. Hinc

Χθαμαλότης, ητ-, ἡ, humilitas, Ph.

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλὸς.

Χ Θ Ε' Σ, *Adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, heſternus. A χθές.

Χθιζὰ, *Adv.* heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, heſternus. Χθιζὸς ἓξ μετὰ δαῖτα, Hom. Il. 1, 424. Ab eod.

Χ Θ Ο' Α, corpus, Heſ.

Χθονὶ, *terræ*, dat. ſing. a χθών.

Χθονιαφόρ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνι-, & φέρω.

Χθονίοιο, gen. ſing. *Ion.* pro χθονίου, a

Χθόνι-, ία, ιον, & χθόνιο-, ε, ὁ ἡ, ἡ, terrenus, terreſtris; (2) qui eſt alicujus regionis, indigena; (3) ſubterraneus; (4) infauſtus; (5) ſordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδ-, ὁ ἡ, ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθών, & παῖς.

Χθονόπλαστ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, terra fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω.

Χθονοσίδης, ες-, ὁ ἡ, ἡ, in terra calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris; Soph. Oed. Tyr. 309. Ex χθὼν, & σίδ-.

Χθονοτρεφὴς, ές-, ὁ ἡ, ἡ, terræ alumnus vel alumna, Suic. Ex χθὼν, & τρέφομαι.

Χ Θ Ω' Ν, χθονος, ἡ, terra, humus, Ph. tellus.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χειὼ.

Χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ eſt nota vel verſus aut loci ſpurii, vel alius vitii, &c. (2) decuſſo, Gl. Vet. χιάζειν, decuſſare. A χῖ, litera.

Χιασμὸς, ὃ, ὁ, decuſſatio; (2) notatio loci in ſcriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inverſo ordine ponuntur, ut primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. A χιάζω. Unde

Χιαστὸς, ὴ, ὸν, decuſſationis formam habens.

Χ Ι Δ Ρ Ο Ν, ε, τὸ, *Plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, fagino; (2) paſcor, depaſcor. Ἄβροὶ ἵπποι χιλεύσι, Nicand. Theriac. 635. A χιλὴ.

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλὸς.

Χιλιὰ, ὰνς τὰ. mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλίανδρ-, ον, mille hominibus conſtans.

Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχ-.

Χιλιάρχης, ε, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex χιλίοι, & ἀρχή. Hinc

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virûm ſeu militum, Ph. tribunatus. A χιλιάρχης.

Χιλίαρχ-, ε, ὁ, idem quod χιλιάρχης, Ph.

Χιλιὰς, άδ-, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιαστὰι, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιάς.

Χιλιέτης, ε, ὁ, & χιλιετὴς, έ-, ὁ ἡ, ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτ-.

Χ Ι' Α Ι Ο Ι, αι, α, mille.

Χιλιόκωμ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. Ex χίλιοι, & κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χίλι-, & βοῦς.

Χιλιόπαλαι. *Adv.* jamdudum, ante longum tempus.

Χιλιοπλάσι-, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοπλασίως, *Adv.* millies plures.

Χιλιόπους, οδ-, ὁ ἡ, ἡ, millipeda, Gl. Vet.

Χιλιὸς, ὴ, ὸν, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοστὺς, ύ-, ἡ, milleſima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus. Ab eod.

Χιλιοτάλαντ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. A τάλαντον.

Χιλιοφόρ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, mille amphoras habens, *Epith.* navis, Ex χίλιοι, & φέρω.

Χιλιόω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλιαρ-, ε, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ὥρα, *tempus.*

Χ Ι' Α Ο Σ, ῦ, ὁ, pabulum, Gl. Vet. farrago; it. alii fructus, quibus veſcuntur homines, alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, paſco, pabulum præbeo, Xen. A χιλὸς.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. Vet. in fabulis, chimæra, monſtroſa quædam beſtia. A χίμαρ-.

Χιμαιροβόσκης, ε, ὁ, qui capellas init.

Χιμαιροφόν-, ὁ ἡ, ἡ, interfector Chimæræ.

Χίμαρ-, ε, ὁ, caper, Gl. V.

Χιμάρας, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρους.

Χίμετλον, ε, τὸ, vid. χίμυστλον.

Χιόν-, ία, εον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo, Gl. V. χιονίζῃς nivetis; χιονιζόμεν-, nivoſus, Gl. V. Ab eod.

Χιονικὸς, ὴ, ὸν, niveus, Gl. V. A χιών.

Χιόνιν-, ῃ, ον, idem, *Ern.*

Χιονίβας, αντ-, ὁ, pes nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω.

Χιονίβλητ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, nive obrutus, Arift. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητός.

Χιονόβολέω, nivibus dejectis obruo. A

Χιονοβόλ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui nives cœlitus mittit. Ex χιὼν, & βάλλω.

Χιονόβοσκ-, ον, a nive nutritus. A βόσκω.

Χιονοειδὴς, έ-, ὁ ἡ, ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδ-.

Χιονοθρέμμων, ον-, ὁ ἡ, ἡ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivoſus. Ex θρέμμα.

Χιονόκλυπ-, ὁ ἡ, ἡ, nive ſparſus.

Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, *Epith.* auroræ.

Χιονοτρόφ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιὼν, & τρέφω.

Χιονόχρως, ωτ-, ὁ ἡ, ἡ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης, ες-, ὁ ἡ, ἡ, nivoſus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ὴ, ὸν, vel ὁ ἡ, ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, Nonn. P. 4, 46. A χιονόω.

Χιραλέ-, έα, έον, qui fiſſuras habet in manibus. A χεὶρ, pro χειράς.

Χιρόπους, οδ-, ὁ ἡ, ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex χειράς, & πούς.

Χ Ι Τ Ω' Ν, ῶν-, ὁ, tunica, ſubucula, Ph.

Χιτωνίζω,

Χιτωνίζω, tunico, Gl. V. A χιτών.

Χιτώνιον, ου, τό, tunicula; (2) muliebris tunica. Dim. a χιτών.

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, indusium. Ab eod.

Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, sagarius, Gl. Vet. qui tunicas vendit.

Χιῶ, χαρίσασθαι, induco; cancello, Gl. Vet. Ὁ δὲ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν καθεχίωσεν εἰρεσίαν. τραγῳδίαν, Tzetz. Chil. II, 36. A χιόω, a χίων.

ΧΙΩΝ, όνος, ὁ, nix.

ΧΛΑΖΩ, sibilo.

ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, Gl. Vet. & χλαῖναι, paludamenta. Gl. V.

Χλαινουργική, ῆς, ἡ, sagaria, Gl. V. ars conficiendi læna, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον.

Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.

Χλαμύδιον, ου, τό, parva chlamys, Dim.

Χλαμυδοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, chlamydis formam gerens. Ex χλαμὺς & εἶδος.

Χλαμυδοποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ποιέω.

Χλαμυδουργία, ἡ, ars conficiendi chlamydes.

Χλαμυδουργικός, ἡ, όν, ad illum, qui chlamydes conficiendas suscipit, pertinens, A

Χλαμυδουργός, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ἔργον.

Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem gesto. Ex χλαμὺς & φορέω.

Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde vestio. A χλαμύς.

Χλαμυδωτός, ή, όν, chlamydatus. A pr.

ΧΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet. vestis, quæ tunicæ superindui solet; (2) paludamentum; (3) vestis quæcunque militaris.

Χλανίδιον, ου, τό, lænula tenuior & mollior, Dim. a. χλανίς.

Χλανιδοποιΐα, ἡ, ars conficiendarum molliorum & pretiosarum vestium.

Χλανιδοποιός, ὁ, qui eadem conficit. A ποιέω.

Χλανιδωλός, ή, sagatus, Gl. Vet. A χλανιδίον, quod est a χλανίς.

Χλανίσκιον, ου, τό, penula. Ἐσωκοφάπτῃ Μεγαρίων τὰ χλανίσκια, Arist. Ach. 524.

Χλανίς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretiosior, Gl. læna. A χλαῖνα.

Χλανισκίδιον, τό, Dim. a χλανίς, Ern.

Χλιδάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, subsanno, cavillor. Ἡμᾶς μὴ ἐχλιδάζῃ καὶ σφρένει, Luc. Toxar. Παίζων καὶ χλιδάζων, Arist. Ran. 375. A χλιδή. Hinc

Χλίδασία, ας, ἡ, irrisio, illusio, cavillatio.

Χλίδασμα, τό, idem.

Χλιδασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Χλιδαστής, οῦ, ὁ, illusor, irrisor. Ab eod.

Χλιδαστικῶς, illudendi causa.

ΧΛΙΘΗ, ης, ἡ, risus, illusio, ludibrium.

ΧΛΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepesco, tepefio. Ἐπειδὴ ὕδωρ ἔχεις ζέον, χλιανεῖς ζέοντόν, Arist. Lys. 489. Ἐχλιανόμην ἐσῶσα πρὸς τὸ ἥλιον, id. Conc. 64.

Χλιαρός, ρά, ρόν, tepidus. A χλιαίνω. Hinc

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, Gl. V.

Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.

Χλιδαῖσι, *deliciis*, dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς.

Χλιδανός, ἡ, όν, delicatus; (2) luxuriosus. A χλιδή.

Χλιδανόπους, ουν, ὁ ἡ ἡ, qui teneras & delicatas pedum plantas habet, tenelloa habens pedes, pulcher. A πούς.

Χλιδανῶς, *Adv.* delicate, molliter; (2) luxuriose. A χλιδανός.

Χλιδάω, ῶ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς Soph. El. 362. A χλιδή.

Χλίδιος, ία, ον, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.

Χλιδή, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) vestis delicata, qua uti solent homines luxui dediti; Χλιδαὶ, apud Soph. gemmæ aut uniones, *Ern.* A χλίω.

Χλίδημα, ατος, τό, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. A χλιδάω.

Χλίδος, εος, τό, idem & ab eod.

ΧΛΙΑΔΟΣ, ος, ὁ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum, & similium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.

Χλιδών, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.

Χλιήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro χλιάνας, a χλιαίνω.

ΧΛΙΩ, deliciis frango, luxu effemino.

ΧΛΟΑ, ας, χλόη, & χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago; folia; (2) Cereris *Epith.*

Χλοάζω, fut. άσω, viridis sum, vireo. A χλόα.

Χλοαυγής, ές, ὁ ἡ ἡ, virescens. Ex χλόα, & αὐγή.

Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.

Χλοβός, ρά, ρόν, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens, Gl. Vet. χλοβόν, viride glaucum, virens; χλοεροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.

Χλοεροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοερότροφος, herbis pastus. Ex τρέφω.

Χλοερῶ, *viridis*, gen. sing. *Dor.* pro χλοερᾶς.

Χλοήεις, ᾶεσσα, ᾶεν, ὁ ἡ ἡ, coloris herbidi seu graminei, viridis. Χλοήεσσα χροιή, *Aret.* Ex χλόος, & βάπλω.

Χλοηκομέω, herbesco, vireo. A κόμη.

Χλοηδός, ή, όν, idem quod χλοεδός.

Χλοηπός, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herba vestitus. A τίκτω.

Χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbesco seu herbasco. A

Χλοηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νοτὶς ὑπερχεταί χθονὸς χλοηφόρου, Eur. Ph. 650. A φέρω.

Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.

Χλοιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens. A χλοίη, pro χλόη, f. χλόα.

Χλοόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus vireat.

Χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.

Χλοοποιέω, herbam produco.

Χλόος, *contr.* χλῶς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.

Χλωάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.

Χλωάνιος, ία, ιον, aprugnus; (2) fuillus, porcinus. A

ΧΛΟΤΗΣ, ητος, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agrestis; (3) aper.

Χλωνὲς, ῆνός, dicitur aurum ob pallorem.

Χλοώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, virenti gramini similis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.

Χλωράζω, viridi pascor gramine, Gal. A χλωρός. Hinc

Χλώρασμα, ατος, τό, viror; (2) pallor.

Χλωραίνω, viridem reddo, Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. Vet. Soph.

Χλωρεὺς, έως, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. A χλωρός.

Χλωρηὶς, ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis*. Ab eodem.

Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωριάω.

Χλωρίζω, f. ίσω, viridis sum, vireo. Gl. V. virido. Κοιλάδος χλωριζούσας, Lev. 14, 37.

Χλωρίς, ίδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) lucinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.

Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A

Χλωρὸς, ρά, ρόν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut *turpos* χλ. caseus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλόη.

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palliditas, pallor. A χλωρός.

Χναῦμα, ατος, τό, quod carpitur & catillonum more deglutitur. A χναύω.

Χναυστικὸς, ἡ, όν, catillo. Ab eod.

ΧΝΑΤΩ, f. αύσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro & deglutio.

Χνοάζω, & χνοάω, fut. άσω, lanugine obsitus sum. A χνόος.

Χνόη, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipia axis extrema pars, quæ modiolo inseritur. Χνόαι τὰ ἀκραξόνια, ἅπερ ἔνιοι καὶ χοινικίδες, Schol. in Æschyl. Sept. contr. Theb. 156. Ab eodem.

Χνόος, ου, ὁ, rasio; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ inferciuntur, ex tenera lana constans; (4) tenues paleæ & glumæ. Etiam pro spuma. A χαίνω.

Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.

Χνοώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lanuginosus, lanugineus; (2) pulvere obsitus, pulverulentus. A χνοῦς.

Χοαὶ, inferiæ, Phil. χοὰς ποιῶ, parento, Gl. Vet. A χόη.

Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens seu æquans. A χοεύς.

Χοανεύω, fundo & liquo. A χοάνη.

Χοάνη, ης, ἡ, fornax fusoria; (2) infundibulum, five vasculum in summo oris lati, & in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) concavitas cerebri meatus excipiens. A χέω.

Χοάνιος, gen. sing. *Ion.* pro χοάνης.

Χόανον, ου, τό, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria. Ψῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐϊσκόσι πᾶσαν ἐφύσην, Hom, Il. 18, 470.

Χοῦς, οῦ, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos, capiens sextarios sex, five libras novem, five cotylas Atticas duodecim. *Ern.* A χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χοαὶ, inferiæ; Euripid. in Hecub. A χέω, *libo.*

Χοήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, aptus ad fundendum. A χοή.

Χοηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina mortuorum bustis infundenda. Ex χοὴ, & φέρω.

Χοϊκὸς, ἡ, όν, pulvereus; (2) terreus, terreus. A χοῦς.

Χοινικιστὸν, ου, τό, idem quod seq.

Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula, cui infixi sunt radii. Συρίπτων αἰὼν φθόγγον ὑπαοξονίαν, Callim. *Ubi Scholiast.* Συρ. i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.

Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur seu dimetitur & distribuit. A μετρέω.

ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ nomen sextarios duos continentis, seu cotylas quatuor, Gl. V. semimodium, Philox. bilibre.

Χοιραδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, locus scopulos habens. A

Χοιράς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminens, ita ut porco natanti, similis sit; (3) tumor glandulosus, Gloss. Vet. struma; χοιράδες, strumæ, Ph. A χοῖρος.

Χοίρειος, εία, ειον, vel χοίρεος, έα, εον, porcinus. Ab eod.

Χοιρίδιον, ου, τό, porculus, porcellus, Gl. V. fucula, Dim. a χοῖρος.

Χοίριναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. A

Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, Gl. V. χοίρινον, porcarium. Ab eod.

Χοιρίον, ου, τό, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.

Χοίρος, ου, ὁ ἡ ἡ, & χοίρειος, ία, ιον, porcinus, fuillus. A χοῖρος.

Χοιροβοσκὸς, ὁ, ἡ, suum seu porcorum pastor, Ph. fubulcus, Gl. V. porcarius. Ex χοῖρος, & βόσκω.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæstina, Ægypto, & Libya, Gl. V. χοιρογρύλλιος,

ῥυρύλλιος, ἦγεν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, ſ. *echinus terreſtris*. A γρύλλος.

Χοιρόθλιψ, ῖβος, ὁ, ſtuprator, Ariſt. Veſp. 1359. Ex χοῖρος, & θλίβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, Ariſt. Veſp. 840. Ex χοῖρος, & κομέω.

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, ſimia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos ſeu ſues vendo; **χοιροπωλεῖν**, etiam de fœmina quæ ſuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ ἡ ὄ, porcus; (2) pudendum muliebre.

Χοιροσπέλιθος, ὁ, ſuccerda, ſtercus porcinum.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur, Gl. V. confectorium. Ex χοῖρος, & σφαγή. Unde

Χοιροσφάγος, ου, τὸ, porcorum jugulator.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur & ſaginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροψάλας, *Dor.* pro **χοιροψάλης**, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

Χοιρωδεία, ᾶς, impuritas, obſcœnitas, ruſticitas. A

Χοιρώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ὸν, ὁν, bilem ducens ſeu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, biliosus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολάς, άδος, ἡ, inteſtinum. **Χαῦτο χαμαὶ χολάδες**, Hom. Il. 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, iraſcor; (2) furo, inſanio. **Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ**, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per ſeceſſum excernitur. Ab eodem. Hinc

Χολερίάω, ῶ, cholera laboro, cholericus ſum.

Χολερικός, ὴ, όν, choleræ ſimilis; **χολερικὰ πάθη**, morbi quales ſunt cholera laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολεράδης, ες, ὁ ἡ ὄ, idem.

ΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nauſea; (4) atramentum ſepiæ.

Χοληγικὸς, ὴ, όν, bilem educens ſeu evacuans. Ex χολὴ, & ἄγω.

Χοληγὸς, ὸς, ὸν, idem & ex iiſdem.

Χοληδὸς, ὴ, όν, idem & ex iiſd.

Χοληδόχος, ου, ὁ ἡ ὄ, fel ſeu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι.

Χολημισία, ας, ἡ, fellis ſeu bilis vomitio; (2) faſtidium, nauſea. Ab ἐμεσία.

Χολικὸς, ὴ, όν, biliosus, felleus; (2) iracundus. A χολή. Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteſtinum craſſum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infeſtus, Ph. **χολιός**. A χόλος.

Χολοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, bile ſaturatus, *Aret.* Ex χολὴ, & βάπτω.

Χολοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, biliosus. **Χολοειδὲς αἷμα**, *Aret.* A χολὴ. Unde

Χολόεις, όεσσα, όεν, biliosus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. ſing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. *Aret.* A χολή.

Χολόμμοι, *irati*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro **χολούμμοι**, a

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) **χολᾶμαι**, indignor, iraſcor; **χολωθείς**, iratus, a. 1. paſſ. part. **Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεις σφωϊτὸς**, Eur. Tro. 732. **Αὐτῷ χολωθεὶς**, Soph. Antig. 1249. A χόλος.

Χολώδης, εος, ὁ ἡ ὄ, v. χολόεις. A χολή.

Χολωθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. χολόω.

Χολωσάμμον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Χολωσίμμι, f. 1. ind. act. *Ion.* pro **χολώσειν**.

Χολωσέμμαι, fut. idem *Dor.*

Χολῶτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Ion.* pro **κεχολῶτο**.

Χολωτὸς, ὴ, όν, iratus, iracundus; Hom. Il. 4, 241. A χολόω.

Χονδράκανθος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſpinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & ἄκανθα.

Χονδρεύω, facio alicam ſeu ſimilam, Heſ.

Χονδριάω, ῶ, ſum grumoſus.

Χονδρίλη, vel **χονδρίλλη**, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, *herba*. A χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fæm. **χονδρῖτις**, farreum, Gl. V. Ab eod.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, & κόπτω.

Χονδρουδρώδης, ες, cartilagineus, & nervoſus.

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumoſus. A

ΧΟΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; alica, Ph. far, al. Gl. V. (2) cartilago.

Χονδροσιώδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.

Χονδρότυπος, ου, ὁ ἡ ὄ, ex cartilagine formatus, ſeu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπος.

Χονδρώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, ſpeciem grumi gerens, grumoſus; (2) cartilagineus, cartilaginoſus. A χόνδρος.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinoſus, *Epith.* Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* **χοῦς**, οῦ, ὁ, terra egeſta, agger, Gl. Vet. **χόος**, humus; **χοῦς**, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χοραγὸν, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria. A

Χοραγὸς, οῦ, ὁ, v. χορηγός.

Χοραζὶν, Chorazin. Nomen urbis ἄλλοτον. *Promulgatrix*.

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia*.

Χόρδαψος, vel **χορδάψαξ**, ου, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; (2) fides in inſtrumento muſico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω, *necto*.

Χόρδιμα, ατος, τὸ, fides, chorda, inteſtinum. A

Χορδίω, implico & involvo, ut chordæ involvi ſolent; ſ. in partes minutas carnem feco, v. **κατακ.** **Χόρδιδ' ὁμοῦ τὰ σπλάγχνα πάντα**, Ariſt. Eq. 214. A χορδή.

ΧΟΡΔΗ, inteſtinum craſſum; (2) lactes; (3) cibus e confecta carne, aut farcimen; (4) chorda in inſtrumento muſico; **χορδαὶ**, fides, Gl. V.

Χορδολογέω, ῶ, fut. **ήσω**, chordis loquor, ſcu chordarum pulſu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ, & λόγος.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. A

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω.

Χορδοποιϊκὸς, ὴ, όν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοσκοπία, ας, ἡ, fidicula. A σκοπὴ.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ, & τείνω.

Χορδότονος, ου, ὁ, chordis intentus; τὸ χ. inſtrumentum muſicum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, ſ. τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. ſaltatio.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) *Subſt.* pes proſodicus, qui & trochæus dicitur.

Χόρθυμα, ατος, τὸ, quod ſaltando exprimitur, ſaltatio. A χορθύω.

Χορδυτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, tripudiator; (2) qui cantat & ſaltat. Ab eod. Hinc

Χορδυτικὸς, ὴ, όν, ſaltatorius, Gl. V.

Χορθύω, fut. **θύσω**, choros agito ſeu celebro, choros exerceo ſeu duco, ſalto, tripudio. **Ἐχόρθυσε ἀμοὶ κιθάραν**, Eur. Alc. 580. **Βάλομαι χορεῦσαι ὑφ' ὑδρηῆς**, Ariſt. Plut. 288. A χορός.

Χορήγει, 2. ſing. præſ. imp. act. *contr.* pro **χορήγησε**, a χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel **χορήγιον**, locus in quo chori ſeu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus a chorago ſuis ornamentis inſtruitur; (3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea, quæ inſtruendo, adornandoque choro neceſſaria ſunt, Ph. impenſa; (4) annona.

Χορηγέω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio & doceo; (2) choragus ſum, i. e. choris ſumptus præbeo, meis ſumptibus chorum adorno, & (3) ſimpliciter, ſumptus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior; unde *in paſſ.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi ſunt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique **κεχορηγημένον**, quod eſt in aliquo genere exquiſitum. **Βασιλέα τῶν Πέρσων χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψον**, Dem. **τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις**, Polyb. A χορηγός.

Χορήγημα, τὸ, id ipſum quod ſubminiſtratur ſeu ſuggeritur, ſuppeditatio. A pr.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio ſumptuum in ludos choricos, & *ſimpl.* erogatio & largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, ὁ, ὁ, dux & magiſter chori, choragus, *dialecto Dorica & communi*; (2) qui ſumptus aliquos præbet, ſacris choreis, &c. dialecto Attica, *item univerſe* ſuppeditator, ſubminiſtrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. a χορηγέω.

Χορήτες, ἰδος, ἡ, choreis agendis apta.

Χορικὸς, ὴ, όν, choricus, ad chorum pertinens. A χορός. Unde

Χόριον, vel **χορίον**, ου, τὸ, membrana, quæ fœtum ambit, ſecundinæ. Gl. V. **χόριον γυναικὸς**, folliculum *mulieris*; (2) cibus e **χορίοις**, ſ. inteſtinis, ap. Theoc. (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod **χόρειος**, ſive Trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agitatum vado, Suid.

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præeſt. Ex χορὸς, & δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ὴ, όν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ **χοροδιδασκαλικὴ**, ſc. τέχνη ars inſtruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magiſter.

Χοροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, ſimilis involucro fœtus, quod **χόριον** nominatur. Ab εἶδος.

Χοροήθης, ες, ὁ ἡ ὄ, choreis adſuetus. Ex χορὸς, & ἦθος.

Χοροιθαλὴς, ὲς, belle ſaltans, ſ. choreas agens. A θάλλω.

Χοροιμανὴς, ὁ ἡ ὄ, choris, ſaltationibus vehementer gaudens, ſ. deditus. *Epith.* Bacchi. A μαίνομαι.

Χοροιμανία, ἡ, ſtudium ſaltandi, ſaltatio. A pr.

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus, vel chorea, ſaltatio. **Ψεύσαί τ' ὀρχήσαί τε, χοροιτυπίησιν ἄριστοι**, Hom. Il. 24, 261. A

Χοροιτύπος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui in choro ſeu chorea terram pedibus pulſat, ſaltator. A χορὸς, & τύπτω.

Χοροκιθαρίστης, ου, ὁ, qui cithara choro accinit.

Χοροκτυπία, ἡ, ſaltatio.

Χορόνδε, *Adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ἡ, chori inſtitutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, chori inſtaurator; (2) chori magiſter. Ex χορὸς, & ποιέω.

ΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, chorus, cœtus canentium, ſaltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) **χόρον διδόναι** dicuntur choragi, **αἰτεῖν & λαβεῖν**, poëtæ comici vel tragici.

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. **Οὐδ' ὅπως νυμφᾶν, οὐδὲ χοροστασίαι**, Call. P. 66. Ex χορὸς, & ἵστημι. Unde

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præſultor.

Χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, faturo, ſatio; **κεχορτασμένος**, ſaturatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. **ἐχορτάσθησαν**, ſatiati ſunt, a. 1. paſſ. 3. pl. **Χορτάσαι ὄχλον**, Matt. 15, 33. **ἄρτων**, Marc. 8, 4. **Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων**, Luc. 16, 21. **χορτασθήσονται**, Matt. 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus, hirſutus.

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) ſtipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v. **χορτάζω**.

Χορτασθῆναι, *ſaturatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Χορτασία,

Χορτασία, ας, ὁ, pabulum, cibus, Ph. saturitas, saturatus. A χορτάζω.
Χόρτασμα, ατος, τό, idem & ab eod.
Χορτασικός, ή, όν, pabularis. Ph. χόρτασακόν, saturabile. Ab cod.
Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine confectus seu constans, A χόρτος.
Χορτοζολών, ῶνος, ὁ, fœnile, Ph. Ex βάλλω.
Χορτοκοπεῖον, ε, τό, sive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod
Χορτοκόπιον, ε, τό, fœnile, fœnisecium. A
Χορτοκόπος, ε, ὁ ἡ ή, fœnisecæ, qui fœnum secat; fœnisex, Ph. Ex χόρτος, & κόπλω.
Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo.
Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. A
Χορτολόγος, ε, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, Suic. Ex χόρτος, & λέγω.
Χορτομανέω, luxurio gramine & herbis virentibus. Ex χόρτος, & μαίνομαι.
Χορτόπλινθος, at χορτόπλινθον, cælpes, Ph. Gl. Vet.
ΧΟΡΤΟΣ, ε, ὁ, fœnum, gramen, *simpl.* cibus; (2) septum, quo cincta est cohors. Il. 24, 640.
Χορτόστρωμα, ατος, το, stramentum, Ph.
Χορτοτομία, ας, ἡ, fœnisecium, Gl. Vet. Ex χόρτος, & τομή.
Χορτοφόρος, ε, ὁ ἡ ή, pabulum præbens, pabuli curator. Ex χόρτος, & φέρω.
Χορτώδης, ους, ὁ ἡ ή, ad formam graminis sive fœni accedens. Gl. Vet. graminosus, fœnarius. A χόρτος.
Χορωδέω, fuccino choro. Dion. C.
Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex χορός, & ᾠδή.
Χορωδολέτης, ου, ὁ, qui choro servit, prodest.
Χές, ὁ κονιορτός, pulvis, Ph. Ex χόος.
Χοῦς, μέτρον, congius, *mensura*, Gl. Vet.
Χοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν pro χέουσι, a χέω.
Χόω, ῶ, f. χώσω, aggerem duco, humo repleo. Χώματα χοῦν πρὸς τῇ πόλει ὑπερέσεων, Herodot. A χέω.
Χραίνω, futur. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. Vet. vitio, temero, fœdo; χραννὶς, pollutus, Gl. Vet. aor. 2. pass. part. Δοιὼν ὑπ' ὑμὶν χεῖρα χραίνεσθ' φόνῳ, Soph. Aj. 43. πόλεν, id. Oed. Col. 359. A χράω.
Χραισμ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχρησμ. A
Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, opitulor, opem fero, prosum. Τοῖς δ' ὔτι δυνήσαι, ἀχευμένος περ, Χραισμεῖν, Il. 1, 241. Οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς, ib. 16, 837. A χράω.
Χραισμη, ἡ, auxilium. A χραισμέω. Hinc
Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A
Χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator, opitulator; Nonn. P. 3, 16. A χραισμέω.
Χραίσμω, pro χραισμέω. Μή τί τοι ὃ χραίσμῃ ζωπήρων, ἠὲ σάκος θεοῖν, Il. 1, 28. κίθαρις, ib. 3, 54.
Χρᾶν, præs. inf. act. pro χράειν, a χράω
Χραυθείς, a. 1. part. pass. v. χραίνω,
Χραντός, ὴ, όν, fœdatus; violatus, Gl. Vet. A χραίνω.
Χράομαι, ῶμαι, utor, usurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, Gl. V. χρᾶται, utitur, Ph. χρῶται, usurpat, Ph. χράω, utere, Gl. Vet. præs. imperat. χρήσασθε, usurpare, Ph. a. 1. inf. χρησάμενος, usus, Ph. part. aor. 1. Χρῆσθ' συμφορᾷ, Dem. εὐτυχίᾳ, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, Isocr. Βοηθείαις ἐχρῶντο, Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ib. ver. 3. A χράω.
Χρᾶσθε, 2. pl. præs. imper. med. pro χράεσθε, a χράω.
Χρᾶσθ, υῖ, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθ.
Χραῦσον, 3. sing. a. 1. conj. act. v. χραύω.
Χραῦσις, εως, ἡ, ancora unicum tantum uncum habens. A χραύω.
Χραύω, fut. αύσω, leviter saucio, summam cutem vulnerando perstringo. Ὃν ῥά τε φοιμιὸν ἀγρὸν ἐπ' ἰέροπόκοις ὀΐεσσι χραύσῃ, Il. 5, 137. A χράω.
ΧΡΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, responsum reddo oraculo, vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furiose invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11, 5. Ἀποτισαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τ' γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τῆ χρέους, ὃ ἐχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Ἔχραεν ὠδυκέως πάντεσσιν, Apoll. Ἐμὸν βόον ἔχρας κήδειν, Hom. Il. 21, 369. *Expon.* Meum fluentum furenter incubuit, ut infestaret. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. pass. κέχρημαι, usus sum.
Χρεαγωγός, ῦ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, & ἄγω.
Χρέιεσθ, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθ, a χράω.
ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, usus, útilitas, commoditas; (2) sententia gravis; (3) indigentia, necessitas; (4) negotium, munus.
Χρεῖος, ε, ὁ, egenus, inops. A χρεία.
Χρεῖος, τό, *Poët.* pro χρέος.
Χρειω, ἡ, idem quod χρεία.
Χρείω, vaticinor, oracula edo. A χράω.
Χρειώδης, ους, ὁ ἡ ή, utilis, necessarius, commodus. A χρεία.
Χρειωδῶς, *Adv.* utiliter. A χρειώδης.
Χρεμίθω, hinnio, hinnitum edo. A
ΧΡΕΜΕΤΙ'Ζ Ω, f. ίσω, hinnio. Μάλα ὃ χρεμετίζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἀρισταύτες, Il. 12, 51. Hinc
Χρεμέτισμα, ατος, τό, hinnitus; (2) sonus s. vox, libidinem indicans.
Χρεμετισμός, ῦ, ὁ, hinnitus. Ab eod.
Χρεμετιστικός, ή, όν, qui potest & solet hinnire. Ab eod.
Χρεμίζω, *per Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ὑπειθ' ὑπασπαστίοι ἀλλήλοισιν Ὀξέα χρέμισαν, Hes. Ἀσπ. 348.
Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν.
Χρέμμα, ατος, το, screatus, sputum. A
ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, screo, exscreo. Χρέμπτεσθ' δὲ ἥδη, ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες, Arist. Θεσμ. 388. Hinc
Χρεμπτός, sputum, screabile, Gl. Vet.
Χρέμψ, piscis quidam.
Χρέμψις, εως, ἡ, screatio; screatus. Gl. Vet. A χρέμπτομαι.
Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio. Gl. Vet. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal.
Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni rescissio.
Χρεοκοπίδης, ου, ὁ, decoctor. A
Χρεοκόπος, ε, ὁ, idem. Ex κόπτω.
ΧΡΕ'ΟΣ, χρέους, τό, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d. debitum fatale; (3) munus seu officium, negotium, res, causa; (4) indigentia, egestas, opus; (5) necessitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, casus. A χράω.
Χρέσω, oracula reddo. *Ion.* pro χρήσω, χράω.
Χρεωκοπέω, idem quod χρεοκ.
Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκ.
Χρεωκοπίδης, ου, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.
Χρεωκόπος, ε, ὁ, idem quod χρεοκόπος.
Χρεωλυτέω, ῶ, debitum dissolvo, Joseph. Ταῖς δόυτέραις; ὠναῖς χρεωλυτεῖν τὰς πράσεις. Plut. in Alcibiad. cap. 5. Ex χρέος, & λύω.
Χρεώμενος, nom. pl. part. præs. med *Ion.* pro χράόμενοι, a χράομαι, Il. 23, 834.
Χρεών, τό, debitum; (2) fatum, mors. Τὸ δὲ χρεὼν ὧν ἀφυκτον. Plut. in Pyrrh. Vox indecl. a χρέος.
Χρέωνται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χράόνται, a χράομαι.
Χρέως, τὸ, debitum. Ph. æs alienum. *Att.* pro χρέος.
Χρεωστέω, fut. ήσω, idem quod
Χρεωστίω, sum debitor, debeo. A χρεώστης.
Χρεώστης, ε, ὁ, debitor. A χρέος.
Χρεωφειλέτης, ε, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως, & ὀφειλέτης.
Χρή, f. χρήσει, opus est, convenit, oportet, par est.
Χρῆζε, 3. s. imper. ind. act. *Ion.* pro ἔχρηζε, a χρῄζω pro χρηΐζω.
Χρήζουτι, 3. pl. præs. indic. act. *Dor.* pro χρήζουσι.
Χρήζω, egeo, indigeo, desidero, volo; (2) rogo, efflagito, peto. Αἰχρὸν γὰρ ἀνδρα τῶ μακρῷ χρήζειν βίῳ, Soph. Aj. 473. Εἰδέναι δέ σε πρᾶτιςα χρήσω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν, id. El. 671. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἐσορᾶν, id. Trach. 401. Φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρῄζεις, Arist. Nub. 358. A χρεία, usus.
Χρηΐζω, idem. Ἔστ σε χλαῖναν τε χιτῶνά τε, τῷ σὺ μάλιστα χρηΐζεις, Od. 17, 558. Πῆμα ὃ θυμῷ χρηίζειν ἀπείρονι, Hes. Ἔργ. 365.
Χρηίσκομαι, utor, *Ion.* A χράομαι.
Χρῆμα, ατος, τό, res, negotium; dicitur & de personis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium, gestamen; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur & pleonast. ut συὸς χρῆμα μέγα. Herod. cap. 36. i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα ἰδεῖν μέγα. Xen. A χρῶμαι.
Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis constituendisque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, (Plut.) consilium agito, consulto; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi sumo, appellor me. Gl. Vet. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, respondeo; *Pass.* oraculum accipio, moneor divinitus. In *med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς ἐυχαῖς ἐχρημάτισε, Luc. Μοιχαλὶς χρηματίσει, Rom. 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo*, *lib.* 16. Οὐχ ὁ Κύριε τρόπῳ τοιοῦτος ὅλως χρηματιζεῖς, ἀλλὰ δίδες μᾶλλον ἢ κλάμμος ἥδες, Xen. Cyr. 8, 33. Καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς, Hebr. 8, 5. Ἐχρηματισθη ὑπὸ ἀγγέλε, Act. 10, 22. A χρῆμα. Unde
Χρηματικός, ὴ, όν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. Vet. pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis cauſa, Ph.
Χρηματικῶς, civiliter, h. e. ut cauſæ pecuniariæ, privatæ tractari solent.
Χρηματισαι, a. 1. inf. act. v. χρηματίζω.
Χρηματισθείς, a. 1. part. pass.
Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæstus. A χρηματίζω.
Χρηματισμός, ῦ, ὁ, responsum divinum, oraculum, monitum, mandatum a Deo, responsum, quod dant magistratus; (2) pecuniæ comparatio, studium, quod impendiuntur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæstuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. Vet. appellatio, nomen. Ab eod.
Χρηματιστήριον, ε, τὸ, locus, in quo ars quæstuaria exercetur; (2) aut locus, in quo χρηματίσαι suam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur. A
Χρηματιστὴς, ῦ, ὁ, qui colligendæ aut comparandæ pecuniæ deditus est. Gl. Vet. pecuniarius. A χρηματίζω.
Χρηματιστικός, ὴ, όν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, Phil. quæstuarius, Gl. V. Ab eod.
Χρηματοδαίστης, ε, ὁ, pecuniæ divisor, P. Ex χρῆμα, & δαίω.
Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentissimus raptor.
Χρηματοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ή, qui pecuniæ confi-
ci-

cit, i. e. comparat, quæſtuoſus. Ex χρήματα, & ποιέω.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακή.

Χρημη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, poſtulatum. A χρῄζω.

Χρῆν, oportebat, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρῆν, a verbo imperf. χρὴ, *oportet.*

Χρῆναι, *oportere*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Χρήσαιτο, *uſus ſit*, 3. ſing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρήσας, a. 1. part. act. v. χράω.

Χρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χρήσδειν, *velle*, præſ. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a χρῄζω, *volo.*

Χρήσει, dat. ſing. pro χρήσει, a χρήσις.

Χρησεῖ, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.

Χρῆσθαι, *oportet*, præſ. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *uſi*, præſ. inf. verbi, χράομαι, *utor.*

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Χρήσθων, 3. dual. præſ. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.

Χρῆος, ους, *Ion.* pro χρέος.

Χρησιμεύσω, fut. εύσω, utilis ſum, commodo, commodus ſum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὰ δημιουργίαν, Cyril. A

Χρησιμος, η, ὁ ἡ ὴ, & χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, accommodus, frugalis, frugi, Ph. A χρήσις. Hinc

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, uſus, uſusfructus, Ph. (2) locus ſcriptoris, quem confirmandæ vel illuſtrandæ alicujus rei cauſa adponimus. A χράομαι.

Χρησμηγορίω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμὸς, & ἀγορέω.

Χρησμηγορης, ου, vel χρυσμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex infd.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, ſortilegium, Gl. Vet. A χρησμὸς, & δίδωμι.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, ſortilegus, Gl. V.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, qu. a χρησμοδοτέω.

Χρησμολέχης, ου, ὁ, vates, hariolus, ſortilegus. A λέχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo, Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμολόγει Σὺ, πρὶν ἐμὲ τὸν πολιν τὸνδ' οἰκίσαι, Arift. Av. 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; ſortilegium.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, ſ. τεχνη, ſ. ἐπιστήμη, facultas vaticinandi.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολογος, ου, ὁ, qui oraculum ſeu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, & λέγω.

Χρησμοποιὸς, ὸν, ὁ, qui verſibus oracula condit, Suic. Ex χρησμὸς, & ποιέω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, reſponſum, oraculum. Gl. V. & χρησμοὶ, ſortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσυνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi reſponſum; (2) inopia, penuria, egeſtas. A χράω, vel χρῄζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui oracula perfert, Suic. Ex χρησμὸς, & φέρω.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula ſeu reſponſa ſervat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor. Τὸ δ' ὃ δὴ μετ' οὗτο ὥσθυμῶ ὑμὶν χρησμῳδῆσαι; Plat. Ap. Socr. 20. Χρησμῳδεῖν κατ' ὄπτησιαν, Longin. 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδός. Hinc

Χρησμῳδικὸς, ὴ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi ſpeciem habens.

Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδὸς, ου, ὁ ἡ ὸν, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet. ſortilegus. Ex χρησμὸς, & ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.

Χρηστέον, *Adv. poſ.* utendum. A χράομαι.

Χρηστεύομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστὸς.

Χρηστὴς, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, inſtrumenta. A χρηστήριος.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum conſulo ſeu ſcitor; (2) contero me ad locum, in quo editur oraculum ad reſponſum accipiendum. A

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipſum reſponſum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) victima, quæ ſacrificatur a conſulentibus oraculum, aut divinationis cauſa; (4) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occiſa. A χράω.

Χρηστήριος, ία, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. Gl. Vet. (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης καὶ δανειστὴς, debitor & creditor, ſ. fœnerator. A χράω. Unde

Χρηστικὸς, ὴ, ὸν, qui novit commode uti rebus; (2) qui eſt frugi, utilis.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis ſive bona ſcriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς, & γραφή.

Χρηστοπέω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor, Suic. Ex χρηστὸς, & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, ους, ὁ ἡ ὴ, qui probis eſt moribus. Ex χρηστὸς, & ἦθος.

Χρηστοινέω, ῶ, boni ferax ſum vini, R. Suic. Ex, χρηστὸς, & οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præſtantia. A

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὴ, bonos fructus habens.

Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, ſermo ſpecioſus, & virum bonum ſimulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ ἡ ὸν, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. Gl. Vet. blandicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium ſtudium, *impr.* excerpta, loci optimi & delecti e ſcriptore: res optimæ & diſciplinis delectæ.

Χρηστομαθέω, utilia diſco, doceo. Ἐι ταῦθ', ὡς ἔφιν, ὥπλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοὶς χρηστομαθέσιν ὄπτιμῶν, Long. 2. A

Χρηστομαθὴς, ους, ὁ ἡ ὲν, qui bona, utilia, & commoda didicit, deligit. Ex μανθάνω.

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, utilis, frugalis, jucundus, ſuavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. Ἔξις ἐκάστοις εὖ ποιητικὴ. Andronic. A χρηστὸς.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex χρηστὸς, & ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum proborum amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui bonis amicus eſt; (2) bonos habens amicos.

Χρήσωρ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, ſuaviter, comiter, benigne.

Χρῆται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται *contracte.* ex χράεται, a χράομαι.

ΧΡΙΜΠΤΩ, f. ψω, appropinquare facio appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, fulcio me, innitor; χριμφθεὶς, admotus, alliſus, aor. 1. paſſ. part. Ἐχριμπτ' ἀεὶ Ζύριγγα. Ἀλλ' ἔτις ἀσῶς τοῖσδε χριμπτεται δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρισαμβύης, gen. ſing. aor. 1. part. med. verbi χρίω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.

Χρισις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίω. Unde

Χρισμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χρισέμπορος, ου, ὁ, q. d. Chriſti inſtitor, qui Chriſtum & ejus verbum gratiæ quæſtui habet.

Χριστεπώνυμος, ου, ὁ ἡ ὴ, Chriſto cognominis; vel a Chriſto cognomen habens.

Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, Gl. V.t. A χρίω.

Χριστιανίζω, fut. ίσω, Chriſtianis faveo, vel Chriſtianus ſum, Chriſtianum me eſſe profiteor. A Χριστιανός.

Χριστιανικὸς, ὴ, ὸν, Chriſtianus, ad Chriſtianum pertinens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Chriſtianorum more, Suic.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, profeſſio Religionis Chriſtianæ. A Χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, ὴ, ὸν, Chriſtianus, qui Chriſti ſe diſcipulum profitetur, qui in Chriſtum credit A Χριστός.

Χριστοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, Chriſto conformis. Ex εἶδος.

Χριστοειδῶς, *Adv.* more Chriſti, Chriſto conformiter.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui Chriſtum cauponatur, qui religione Chriſtiana ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ ἡ ὸν, a Chriſto motus.

Χριστοκλόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, Chriſti interfector. Ex κλείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, diſciplina Chriſti. Ex μανθάνω.

Χριστομάχος, ου, ὁ ἡ ὸν, Chriſti oppugnator. Ex μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Chriſti ſacerdos, qui Chriſto, vel Chriſtianis ſacris initiat.

Χριστὸς, ὴ, ὸν, unctus, inunctus; (2) qui inungi poteſt. At *Subſt.* ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Meſſias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Chriſti myſteriis initiat. Ex Χριστὸς, & τελέω.

Χριστοτόκος, ου, ὁ ἡ ὸν, Chriſtipara, quæ Chriſtum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρος, ου, ὁ, ἡ ὸν, Chriſtum ferens. Ex Χριστὸς, & φέρω.

Χριστώνυμος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui a Chriſto nomen habet. Ex Χριστὸς, & ὄνομα.

ΧΡΙΩ, fut. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino, κιχριμφθεὶς, oblitus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ, Muſ. 264. πέπλον, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color; (2) ſuperficies rei cui inductus eſt color; (3) color cum ipſa ſuperficie; (4) corpus ſeu cutis hominis. A χράω.

Χροανθὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, qui florido colore eſt. Ex χρόα, & ἄνθος.

Χροΐ, & contr. χρῷ, *cuti*, dat. a χρὼς, *cutis.*

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χροίζω, ῶ coloro; χροίσει, pro ἐχροίσησι, coloravit. A χροιά.

Χροΐζεσθαι, præſ. inf. med. v. χροΐζω.

Χροιὶω, acc. ſ. *Ion.* pro χροιὸν, a χροιά.

Χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; *in med.* una cubo. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἀ καλαμαία, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'. Hom. Il. 23, 688. A χρόα, & ὄμαδος, *tumultus.*

ΧΡΟΜΙΣ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos ſum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetuſtas. Ab eod. Hinc

Χρονιαίος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveteraſco; (2) moror, tardo, Ph. Ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξώπισθε, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ Κύριος μου ἐρχεσθαι, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ὴ, ὸν, ad tempus ſeu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, ſeu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid geſtum ſit. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνιος,

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, ferus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμός, ῠ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio. A χρονίζω.

Χρονιστὴς, ὴ, ὸν, qui cunctatur, ferus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum seu annalium scriptor. Ex χρόνος, & γράφω.

Χρονόληρος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, ætate desipiens seu delirus. Ex χρόνος, & λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικὸς, ὴ, ὸν, chronologicus, ad chronologiam seu temporum rationem pertinens.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologice, congrue cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas, διὰ χρόνου, aliquanto post, ἀπὸ χρόνου & ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. Χρόνῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονυλκέω, ῶ, fut. ήσω, tempus extraho, procrastino. Ex χρόνος, & ὀλκέω.

Χρώς, ῶτος, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjecta. A χρόα. Hinc

Χρῶς, χροὸς, χρεὶ, χρόα, cutis, superficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *pr.* est, ad cutem usque, ut de tonsura; (3) de rebus, quæ cominus sunt, in proximo; unde & conjunctio, vel consuetudo, ἐν χρῷ, arctior.

Χρόω, χρωνύω, sive χράνυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quasi colore & fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρῶσαι παλάμας, Epigr. A χρόα.

Χρυσάετος, ου, ὁ, vel -αιετος, aquilæ species. Ex ἀετός.

Χρυσαιὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans. *Epith.* Minervæ.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis vestibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta, Gl. V. A colore auri.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ἡ ὄ, auream arenam habens, aurum in arena vehens; *Subst.* aurea arena. Gl. V. baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβὸς, pecunia redimens. Ex χρυσὸς, & ἀμείβω, *muto*; Æschyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ὄ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis insignis; Hom. Il. 5, 357.

Χρυσανθέμιον, & χρυσανθέμινον, ου, τὸ, herba, helichrysos, Ph. viola rustica.

Χρυσαυγὴς, auro resplendens, aureus, Eur. Ion. 890.

Χρυσάωρ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ ἡ ὄ, ensem aureum habens; Hom. Il. 5, 509.

Χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria, Ph.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureo curru insignis. Ex χρυσὸς, & ἅρμα.

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum splendeo & niteo. A

Χρυσαυγὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσέ, *aurum*, voc. sing. a χρυσὸς, *aurum*.

Χρυσεγχὴς, ὁ ἡ ὄ, auream hastam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, Gl. V. χρυσεῖα, auraria. A χρυσὸς. Unde

Χρύσεος, εία, εον, aureus, ex auro factus.

Χρυσεκλέκτης, ου, ὁ, aurilegus, Ph. Ex χρυσὸς, & ἐκλέγω.

Χρυσιλεφαντοπάλεκτος, ον, ὁ ἡ ὄ, ornatus auro, electro, & ebore. seu intectus auro, electro, & ebore. Ex ἐλέφας, & πάλεκτον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro & ebore factus, s. auro & ebore ornatus.

Χρυσένδετος, ου, ὁ ἡ ὄ, auro illigatus vel inclusus. Ex χρύσος, & ἐνδέω.

Χρυσοβόστρυχος, ου, ὁ ἡ ὄ, auro capillos revinctos habens.

Χρυσοδέδμητος, ον, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος, & κόμη.

Χρυσοκύκλος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum habens circulum, aureo circulo splendens. *Epith.* solis. Χρυσόκυκλον φέγγος, Eur. Ph. 181.

Χρυσομάλλος, ον, aureum vellus habens.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream infulam, vittam gestans. A μίτρα.

Χρυσόνωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ, aureum habens galeam, R. Ἐξιὼ Ἀθηναία πυρσόπολι, χρυσοπήληξ; Call. L. P. 43.

Χρυσοπήνητος, ὁ ἡ ὄ, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. A πήνη.

Χρύσεος, χρυσία, χρύσεον, aureus, ex auro factus. A χρυσὸς.

Χρυσεοσάνδαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, aurea, pulcra sandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσεοσέφανος, ου, ὁ ἡ ὄ, aurea redimitus corona, R.

Χρυσεόστολμος, ον, idem quod

Χρυσόστολος, ου, ὁ ἡ ὄ, auro exornatus, R. Ex χρύσεος, & στολή.

Χρυσεόταρσος, ον, aurea talaria habens, *Epith.* Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσεότευκτος, ον, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσεότυπος, ου, ὁ ἡ ὄ, ex auro percussus vel confectus; (2) deauratus, aureus.

Χρυσοφάλαρος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα.

Χρυσεπάνυμος, ου, ὁ ἡ ὄ, ab auro cognominatus.

Χρυσεραστὴς, ὴ, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ον, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεύψητὴς, ὴ, ὁ, auricoctor, Ph.

Χρυσέων, *aurei*, gen. sing. *Dor.* pro χρυσέου.

Χρυσῆ, *aureæ*, dat. sing. *contr.* pro χρυσίῃ.

Χρυσηλάτης, ου, ὁ ἡ ὄ, auream habens colum; (2) aureas habens sagittas, vel aurea tela gerens; (3) auratum hastile habens.

Χρυσήλατος, ου, ὁ ἡ ὄ, ex aureo ductus malleo, ex auro ductili confectus. Ex χρυσὸς, & ἠλακάτη. Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου. Hom. Il. 16, 184. Æschyl. Sept. ad Theb. 650. Πλόκον χρυσήλατον, Eur. Med. 786. Ex ἐλατός.

Χρυσήλικτρον, ου, τὸ, electri species aurei coloris.

Χρυσήνις, ου, ὁ ἡ ὄ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, & ἡνία.

Χρυσήρης, ους, ὁ ἡ ὄ, ex auro fabricatus. Ex χρυσὸς, & ἄρω.

Χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri. A

Χρυσίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. a χρυσίον.

Χρυσίζω, auro similis sum; sum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, Herodot. A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. Gl. V. solidus.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.

Χρυσιπλύσιον, ου, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur, Suic. Ex χρυσίον, & πλύνω.

Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea. A χρυσός.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem, *foem.*

Χρυσοβάλανος, ου, ὁ ἡ ὄ, glans aurea.

Χρυσοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex χρυσὸς, & βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. Ex χρυσὸς, & βέλεμνον.

Χρυσόβωλος, ον, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσίζωος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum solum seu aurea terram habens. Ex χρυσὸς, & γαῖα.

Χρυσογάμων, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ον, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem.

Χρυσόδακτύλιος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum gestans annulum.

Χρυσόδετος, ου, ὁ ἡ ὄ, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ου, ὁ, aureos habens vortices. Ex χρυσὸς, & δίνη.

Χρυσεθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, auri speciem gerens, auro similis. Ex χρυσὸς, & εἶδος.

Χρυσοεψητεῖον, ου, τὸ, fornax in qua aurum coquitur. A χρυσὸς, & ἕψω.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum habens jugum.

Χρυσοζώνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.

Χρυσόηλος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureis confixus, distinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum thronum habens.

Χρυσοκαμβαρος, ου, ὁ, scarabæus aureolus.

Χρυσοκαρηνος, ρανυς, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσόκαρπος, ὁ ἡ ὄ, aureos fructus habens.

Χρυσοκερεὶς, ου, ὁ ἡ ὄ, idem quod seq.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ἡ ὠ, aurea vel deaurata habens cornua. Ex χρυσὸς, & κέρας.

Χρυσοκέφαλος, ου, aureum caput habens.

Χρυσόκλεις, ιδος, ὁ ἡ ὶς, auro clausus, aureo clausus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini semine & melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, ου, ὁ ἡ ὄ, cui aurum adglutinatum est, auratus seu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὰς δίφροις, Eur. Ph. 2.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem, Gl. Vet.

Χρυσολάχανον, ου, τὸ, aureum olus. Goodharry. Plin. lib. 27. cap. 8. §. 43. Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα atriplices.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, seu aurei coloris gemma.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ου, ὁ ἡ ὄ, aurilegus. Ex χρυσὸς, & λέγω.

Χρυσόλογχος, ου, ὁ ἡ ὄ, auream lanceam gestans. Ex χρυσὸς, & λόγχη.

Χρυσόλεπτος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureis tectus squamis.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ ἡ ὄ, auream cristam seu aureum conum habens, R.

Χρυσολύρης, ου, ὁ, aureum lyram habens. Ex χρυσὸς, & λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ἡ ὄ, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτεω δέρος, App.

Χρυσομανὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, auri amore insaniens; valde avarus. Ex μανία.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus scarabæus, Arist. Vesp. 1330. A χρυσὸς, & μηλολόνθη.

Χρυσόμηλον, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream habens mitram, seu aurata redimitus mitra. Ex μίτρα.

Χρυσόμορφος, ου, ὁ ἡ ὄ, auream speciem habens, Suic. Ex χρυσὸς, & μορφή.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum umbonem habens.

Χρυσόνομος, ου, dives. A νέμω.

Χρυσύνατος, ου, ὁ ἡ ὄ, v. χρυσέων. Ἐπ' ἄχαρ χρυσόνατον ἡνίαν, Soph. Aj. 858.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex πάρυφή.

Χρυσόπας, ου, ὁ ἡ ὄ, auro conspersus, h. e. auro distinctus & variegatus, inauratus.

Χρυσόπατρος, ον, ex auro natus. *Epith.* Persei.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ ἡ ὄ, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ου, ὁ ἡ ὄ, aurea veste indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ ἡ ὄ, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ὄ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσὸς, & πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ου, ὁ ἡ ὄ, auro distinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem, a ποικίλλω.
Χρυσοποιός, ὁ, ὁ, aurifex. Ex ποιέω.
Χρυσόπολις, herba quæ fincerum aurum foliis accipit, & colorem imbuitur; infincerum refpuit; Tzetzes. Arift. 1, 10.
Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris infiftens.
Χρυσόπρασος, ὁ, ὁ, chryfoprafus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσὸς, & πράσον.
Χρυσόπυρμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, auratam puppim habens, Appian. Ex πρύμνα.
Χρυσόπρωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς, & πρῷρα.
Χρυσόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. Ex χρυσὸς, & πτερόν.
Χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis feu guturnium auratum.
Χρυσορόης, ες, ὁ, auro fluens, auri ramenta fuis fluentis vehens. Ex χρυσὸς, & ῥοή.
Χρυσόροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, tectum feu contignationem habens auratam, vel qui aureis eft laquearibus.
Χρυσόρραπις, ὁ, auream habens virgam, *epith.* Mercurii.
Χρυσορρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσὸς, & ῥῆμα.
Χρυσορρόος, ος, ὁ, aurifluus. A χρυσὸς, & ῥοή.
Χρυσόρρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, aurifluus. Ex ῥύω.
Χρυσορύκης, ες, ὁ, aurilegus, Gl. Vet. qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.
ΧΡΥΣΟΣ, ῦ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.
Χρυσόσημος, ος, ὁ ἡ ἡ, auro diftinctus. Gl. V. χρυσόσημον, auriclavum. Ex σῆμα.
Χρυσοστέφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, aurea redimitus corona.
Χρυσόστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.
Χρυσοτείκτων, ονος, ὁ, qui aurum feu vafa ex auro fabricatur, aurifaber.
Χρυσότερος, ος, ὁ ἡ ἡ, magis aureus. A χρυσός.
Χρυσότευκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, ex auro fabricatus.
Χρυσοτεύχης, ες, ὁ ἡ ἡ, aureis armis indutus. Ex τεύχη.
Χρυσότοξος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureum arcum geftans feu habens. Ex τόξον.
Χρυσοτόρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ex auro tornatus feu fculptus. Ex τορεύω.
Χρυσοτριαίνης, ης, ὁ, aureum tridentem geftans. *Epith.* Neptuni.
Χρυσοτυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.
Χρυσουργὸς, ὁ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.
Χρυσοῦς, ᾶ, ὁ, aureus. Gl. Vet. & χρυσῆν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος.
Χρυσοΰφαντος, ον, ex auro textus, f. factus. Ab ὑφαίνω.
Χρυσοΰφης, ες, ὁ ἡ ἡ, ex auro textus; auro intextus, feu intertextus. Ex ὑφος.
Χρυσοφαέννος, ος, ὁ ἡ ἡ, auro rutilans, Suic.
Χρυσοφαὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, auream lucem habens, i. e. auri modo fplendens. Ex φάω.
Χρυσοφάλαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρυσὸς, & φάλαρα.
Χρυσοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aureo colore fplendens, auro fimilis. Ex φαίνομαι.
Χρυσοφεγγὴς, ες, idem. A φέγγος.
Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero feu gero, i. e. aurata veftimenta vel aurea monilia gero. Ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα Σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc. Gall.
Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geftatio. Ab eod.
Χρυσοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui aurum geftat feu fert, Gl. V. aurifex. Ex χρυσὸς, & φέρω.
Χρύσοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, aurea habens fupercilia; (2) pifcis nomen. Gl. Vet. χρύσοφρυς ἰχθὺς, aurata *pifcis*
Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum cuftodio, Suic. A
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, auri cuftos, qui aurum adfervat.
Χρυσοχάιτης, ὁ, Auricomus.
Χρυσοχάλινος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureo freno utens.
Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geftat.
Χρυσοχίτων, ὁ ἡ ἡ, aurata tunica indutus.
Χρυσοχεῖον, ος, τὸ, aurifufurium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχόϊον, aurificina.
Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ ὃ χρυσοχοεῖ, Arift. Plut. 164.
Χρυσοχοϊκὸς, ὴ, όν, ad auri fufurem pertinens. A
Χρυσοχόος, ος, ὁ, auri fufor. Ph. & χρυσοχόος, aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χέω.
Χρυσόχρως, ωτος, auro refplendens.
Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. Vet. auro; as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. paff. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσός.
Χρυσοπαδέκτης, ου, ὁ, fufceptor aurarius, Gl. V. Ex χρυσὸς, & ὑποδέχομαι.
Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. Vet. auramentum. A χρυσόω.
Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ fupellectilis conditorium.
Χρυσώνεω, aurum emo, i. e. numifma aureum argento permuto, Ex ὠνέομαι.
Χρυσώνητος, ὁ ἡ ἡ, auro emptus. A pr.
Χρυσώπης, ὁ, idem quod
Χρύσωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, aureum vultum feu adfpectum habens; (2) pifcis nomen. Ex χρυσὸς, & ὤψ.
Χρυσαρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ου, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde
Χρυσωρύχεω, ῶ, aurum fodio vel effodio.
Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph.
Χρυσωρυχος, ος, ὁ, auri effoffor. Ex ὀρύσσω.
Χρύσωσις, εως, ὁ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω. Unde
Χρυσωτὴς, οῦ, ὁ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. Vet. inaurator, χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores.
Χρώζω, f. όσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. Vet. (2) tango, tango cutem. Σοί τ' εὖ λέλεκται, γονατα μὴ χρώζειν ἐμά, Eur. Ph. 1619. A χρόα, vel χρώς.
Χρωϊκὸς, ὴ, όν, coloratus. A χρόα. Unde
Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus, muficæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.
Χρωματίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo feu inficio, tingo; κεχρωματισμένα, colorata, Gl. V. p. part. paff. A χρῶμα.
Χρωματικὸς, ὴ, όν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia muſica, q. d. colorata. Ab eod.
Χρωματισμὸς, οῦ, ὁ, coloratio. A χρωματίζω.
Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρῶμα, & γράφω.
Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipfa pingendi actio, pictura. Suic. Ex iifd.
Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ποιέω.
Χρωματοπώλης, ου, ὁ, pigmentarius, Ph.
Χρώμμον, acc. fing. præf. part. med. *contr.* pro χρώμενον, a χράομαι.
Χρώμεθα, *utimur*, 1. plur. præf. ind. *Dor.* & *contr.* pro χρώμεθα.
Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.
Χρῶνται, 3. plur. præf. ind. med. *contr.* pro χρώονται, a χράομαι.
Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum fubjecta carne. Gl. Vet. color, cutis. Τὴν μάχην σεωπῆναι ἐν χρῷ. Plut. in Thefeo. cap. 27. id eft, *cominus*. Aliàs, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.
Χρώσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χρώω. Unde
Χραςὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector.
Χρώσω, f. 1. ind. act. a χρώννυμι pro χρόω.
Χρῶτο, *utatur*, 3. fing. præf. opt. med. pro χράοιτο.
Χρωτίζω, coloro, inficio colore. Νεωτέρως τινὲς φύσιν αὐτῶν πράγμασι χρωτίζεται, imbuit, Arift. Nub. 515.
Χυδαϊκῶς, vulgo, more vulgari.
Χυδαισὶ, idem. A
Χυδαῖος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus magna eft copia, abundans, vilis, Ph. vulgaris; χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χυδὴν.
Χυδαιόω, ῶ, vulgare feu vile reddo; χυδαιῶσις, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.
Χύδην, *Adv.* fufe, copiofe, paffim, promifcue. A χύω.
Χυλάριον, ου, τὸ, q. d. fufculus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & faccharo. A χυλός.
Χυλίζω, f. ίσω, fuccum elicio, in fuccum refolvo, Difc. A χυλός. Hinc
Χύλισμα, ατος, τὸ, fuccus expreffus.
Χυλισμὸς, οῦ, ὁ, ipfa fucci expreffio.
ΧΥΛΟΣ, οῦ, ὁ, fuccus, Ph. fapor, al. Gl. Vet. humor.
Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in fuccum redigo, liquo; (2) fuccum exprimo, humecto. A χυλός. Unde
Χυλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, fuccofus, vel fucci fpeciem gerens, e fuccorum genere.
Χύλωσις, εως, ἡ, facci expreffio; (2) ipfe fuccus & cremor expreffus. A χυλόω.
Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, id, quod effufum eft, feu effufum fluit; (2) libamen, quod patera funditur defuncti fuper fepulchro; (3) effufio; (4) multitudo. Gl. Vet. χύμα, confufio, commixtio. A χύω.
Χυμευσις, ἡ, confufio, commixtio, qu. a χυμεύω.
Χυμίζω, fapidum reddo, coquo, condio, fapio, Gl. Vet. Οἷπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, Arift. Θεσμ. 169. A χυμὸς.
Χυμικὸς, ὴ, όν, ad fuccos pertinens.
Χυμικὴ, fc. τέχνη, f. ἐπιστήμη ars tractandi f. eliciendi fuccos. A
Χυμὸς, οῦ, ὁ, fuccus, humor; (2) fapor.
Χυμόω, idem quod χυμίζω.
Χύνω, fundo. A χύω. Unde
Χύσις, εως, ἡ, fufio, effufio; (2) liquefactio.
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fufforium, Gl. Vet.
Χύτης, ου, ὁ, fufor, Gl. Vet. A χύω.
Χυτλόζω, futur. άσω, perfundo oleo aqua mixto; & *fimpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὑγρὸν χύτλασον ζεωυτὸν ἐν τοῖς σρώμασιν, Arift. Vefp. 1207. A
Χύτλον, ου, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi & inungi in balneis corpora folebant; (2) fpecies divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.
Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Τυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ, Lyc. 322. Αὐτίκα δίζητο ῥοὸν ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο λύματα χυτλώσαιτο. Call. in Jov. 16. A χύτλον.
Χύτο, *fufus erat*, 3. fing. pluſq. ind. paff. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a χύω. Unde
Χυτὸς, ὴ, όν, fufus, fufilis; (2) foffilis, qui fodiendo eruitur, adgefta terra ſtructus.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.
Χύτρινος, ος, ὁ, fictilis, teſtaceus, Gl. Vet. χύτρεοι, ollares. A χύτρα.
Χυτρεὺς, έως, ὁ, fictilis. A præc.
Χυτρὶς, ίδος, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.
Χυτρεψὸς, οῦ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.
Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula, Dim. a χυτρὶς.
Χυτρίζω, in olla pono & expono. A χύτρα.
Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll, Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. A χύτρος.
Χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile feu teſta.
Χυτρισμὸς, οῦ, ὁ, expofitio infantis in olla. A χυτρίζω.
Χυτρόμαυλος, ος, οῦ, magna olla. Ex χύτρα, & μαῦλος, *multitra*.
Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A πλάσσω.
Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. a
Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A
Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc
Χυτρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla.
Χυτροφόρος, ὁ ἡ ἡ, ollas ferens. A φέρω.

Χύω, seu χυώω, f. ύσω, fundo; χυθείς, fusus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. κεχυμμένος, fusus, Ph. p. pass. part. Χύσον ὄχ νώμας ἱερῶν ὕμνων, Arist. Av. 217. Ἀμφὶ δ' Ἐποδὲν κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827. A χέω.

Χ' ὠδωνις, *Æol.* pro κὴ ὁ Ἄδωνις, *Adonis.*

Χάεο, 2. s. præs. imper. med. *Ion.* pro χάου, a χάομαι.

Χ' ὥ κ, *Dor.* pro κὴ ὁ ἐμ.

Χαλαίνω, claudus sum, claudico. A χαλός.

Χάλανσις, εως, ἡ, claudicatio, A χαλαίνω.

Χαλεία, ας, ἡ, idem. A χαλός.

Χάλθμαξ, τὸ, idem. A

Χαλθός, f. θσω, claudus sum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Βῆ δ' θύρσζε Χαλκείων, Il. 18, 417.

Χαλιαμβικός, ή, ὸ, & τὸ χαλιαμβικὸν, versus Iambicus claudicans, quia in ultima sede spondeum habet.

Χαλκόπους, οδος, ὁ, pede claudicans. Vulcani *Epith.*

Χαλκοπράξατον, τὸ, vox plebeia, pro Σκιμπόδιον.

Χαλκοποιδς, ᾶ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.

ΧΩΛΟΣ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc

Χαλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.

Χαλόω, claudum efficio; χαλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. pass. inf. Hinc

Χάλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut distortio.

Χάλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, Ph. A χόω.

Χωματίζομαι, in collibus seu tumulis situs sum. A χῶμα. Unde

Χωμάτιον, ου, το, parvus agger; (2) parvum bustum modica humo adgesta constans.

Χ' ὠμὸς, *Dor.* κὴ ὁ ἐμὸς, & *meus.*

Χὼν, præs. part. act. pro χέων, a χέω.

Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fusio. A χωνεύω.

Χώνευμα, τὸ, in fusoria fornace conflatum; (2) conflatura.

Χώνευσις, ἕως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde

Χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fusor.

Χωνευτικός, ἡ, ὸν, fusorius, Gl. Vet.

Χωνεύτὸς, ἡ, ὸν, conflatilis, a fusore fabricatus, Gl. V. χωνεύτον, conflatile, fusile.

Χωνεύω, fut. εύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fusoria fabrico, Gl. V. conflo; χωνευθῆναι, conflari, Ph. κεχωνευμένας, conflasse, Ph. perf. act. inf. A

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liquefiunt; (2) infundibulum, Gl. Vet. (3) gula. Ph. gurges. A χέω, *fundo.*

Χωνίον, ου, τὸ, instrumentum fusorium. A χώνος.

Χαννόω, vel χώννυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adgesta exstruo tumulum, sepelio. Gl. V. obruo. Ἐγὼ δὲ τάφον χώσω σ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι, Soph Ant. 81. τινὰ τοῖς λίθοις, Arist. Ach. 299. Ἀπόδος, δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ, Eur. Or. 1563. Ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται, id. Iph. in Au. 1494, Τὸ μνῆμα ὑπερμείναντες ἐχώσθη, Xen. Cyr. 7, 17. A χόω.

Χώνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur; (2) fornax fusoria; (3) infundibulum. Ab eod.

Χώμενος, præf. part. med. verbi χόομαι.

Χώρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum & receptaculum; (2) solum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *lat.* locus, ordo; (4) ἐν χώρᾳ, *varie dicitur*, in statione, in loco quem teneas, recte atque ordine. Ἐν χώρᾳ πεδὰ, est, *suo loco & ordine, sine ulla perturbatione consistere*; ὅπως ἔτυχε, *passim, ac temere, promiscue.* A χάρος.

Χωρίαρχος, ου, ὁ, accola, confinis. A χώρα.

Χωραυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in regione aliqua versatur. Ex χώρα, & αὐλή.

Χωροεπίσκοπος, ου, ὁ, regionis inspector; (2) episcopus ruralis, s. in agro; (3) vicarius episcopi.

Χωρεῖ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro χωρέῃ, a

ΧΩΡΕΩ, ῶ, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax sum; (7) comprehendo, percipio, Gl. V. χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Χωρῶμὲν ὅπῃ τὸ κοιλότον, Arist. Ran. 181. Χωρήσεταί τις ἀνθυπάτῳ χαρὸς ἐσίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρήσομαί τ' ἄρ' οἵπερ ἐσάλλω ὁδῷ, Soph. El. 406. Οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὐθ' ἡ Βάρβαρος τῷδε πολεμονείαν χωρεῖ τανθρωπε, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A χωρέω.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.

Χωρήτης, ου, ὁ, rusticus, Suic. A χώρα.

Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, capax. A

Χωρητὸς, ἡ, ὸν, cujus aliquis capax esse potest; qui capi, percipi, aut intelligi potest.

Χωριάζω, f. άσω, rusticor. A χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, cista, arca. A χωρέω.

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον,

Χωρίζω, f. ίσω, separo, sejungo, segrego, secerno, dispesco, dirimo; χωρισθὲν, discretum, Gl. Vet. a. 1. pass. κεχωρισμένος, segregatus, divisus, secretus, separatus, Gl. Vet. p. part. pass. Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph. 108. ἑαυτὸν τῷ σ' κοινῆς φύσεως λόγῳ, M. Anton. 4, 19. Πλεῖστον κεχώρισε τὸ, τε εἶναι, κὴ τὸ φάσκειν, Dem. A χαρός.

Χωρικὸς, ὴ, όν, rusticus, agrestis, Gl. V.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, castellum, oppidulum; (3) ager, rus, possessio, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, qua fœtus involvitur, P.) locus autoris; (5) domus, *Ern.*

Χωρονόμοι, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω, *tribuo.*

ΧΩΡΙΣ, *Adv.* seorsum, separatim, singulatim; (2) sine, abs, absque, præter, citra.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, segregatio, sejunctio, divisio. Ph. separatio, disjunctio, discidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, separator, Gl. Vet. sevocator. Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ἡ, όν, separabilis; (2) separatus, secretus, sejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, rusticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ἡ, όν, rusticus, agrestis. Τὸ νόσον ἡ τῶν χαριτικῶν σκλήθος εἰς τὸ ἄσυ ζυμφόρησες ἐργάζεται, Plut. in Pericl. cap. 34. A χωρίτης.

Χωριτικῶς, rustice.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ. rustica, villica. A χωρίτης.

Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χωρογραφέω, locos regionis alicujus describo singula loca commemorans.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio.

Χωρογραφικὸς, ἡ, όν, geographicus. A

Χωρογράφος, ου, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. A γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, situs agrorum s. locorum, descriptio regionum. A θέσις.

Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. χωρομετρῶ, metor.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio, Suic. Ex iisd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, & νέμω.

ΧΩΡΟΣ, ου, ὁ, locus, sedes, spatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus.*

Χαρῆσαι, *capiemes*, nom. plur. part. præs. act. *contr.* pro χωρέσαι, a χωρέω.

Χωροφιλέω, libenter in loco aliquo versor.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri custos.

Χῶσαι, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω.

Χώσατο, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a χόομαι.

Χάσεῖ, *irascetur*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Χωδθεὶς, a. 1. part. pass. v. χώννυμι pro χόω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, agger, obex.

Χωστὸς, ἡ, όν, humo egesta eductus vel exstructus. Ab eod. Unde

Χωστὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos s. aggeres faciendos pertinens, *Epith.* testudinis s. vineæ.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Χώω, ad iram concito; (2) contristo, molesto; ut hinc fit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολάω, λ extruso, & οο in ω contracto.

Ψ.

Ψ, Litera Græcorum vigesima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *septingenta* & cum lineola inferne apposita ψ, *septingenta millia.*

Ψάδας, unguenti genus, quasi a ψακάζω.

Ψαθαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter. A ψάω. Unde

Ψαθαρὸς, ὰ, όν, fragilis, putris, friabilis, Gl. V.

Ψαθυρόομαι, ωμαι, friabilis fio; (2) arefco seu inarefco. A pr.

ΨΑΘΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex siccitate. A pr.

ΨΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abstergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, festino. A ψάω.

Ψαισὸς, ὴ, όν, contusus, contritus, Gl. Vet. libum. A ψαίω.

Ψαίω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ου, τὸ, roris guttula, stillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, roris guttas stillo, stillo; (2) roris vel aliis guttis adspergo & madefacio. Philox. ψακάζει, rorat. A

ΨΑΚΑΣ, άδος, ἡ, ος; (2) stilla, gutta.

Ψακαστὸς, ὴ, όν, stillatitius. A ψακάζω.

Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακτὸς, ὴ, όν, tactui parens, sub tactum cadens. A

Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τὸ γὰ ψαλάξεις, εἰς κενον νδρᾶς κλύπον, Lyc. 139. A ψάω.

Ψαλεῖς, 2. s. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω.

Ψαλίδιον, ου, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλὶς.

Ψαλιδόστομος, ὁ κὴ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, & στόμα.

Ψαλιδόω, ῶ, fut. άσω, fornico. A ψαλίς. Hinc

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus.

Ψαλιδωτὸς, ὴ, όν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, forfice reseco. Τὰ ταρσά ζευ τὰ κῦφα θέλεις λαβὲὰν ψαλίξω, Anac. 12, 4. A ψαλὶς.

ΨΑΛΙΟΝ, vel ψάλιον, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙΣ, ιδος, ἡ, forfex, forficula; (2) arculatum opus, arcus, Ph.

Ψάλλυ, υ, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, Suic.

ΨΑΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulso & levi quodam motu perstringo; (2) fidibus cano, Gl. Vet. nablizo, psalmizo, psallo. Τόξαν χρὶ ψάλλεσι νευρὰς, Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A ψάλλω.

Ψαλμικὸς, ὴ, όν, ad psalmos pertinens. A ψαλμὸς.

Ψαλμολογέω, ῶ, psalmos scribo.

Ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, Suic. A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, psalmos recitans. Ex ψαλμὸς, & λέγω.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus seu pulsus, psalmus, Gl. V. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu & carminibus, quæ fidibus canuntur; *Epith.* Apollinis. Ex ψαλμὸς, & χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, psalmorum cantatio, decantatio carminum seu cantilenarum. A

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui psalmos canit. Ex ψαλμὸς, & ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum musicum, cithara; (3) Psalterium, liber psalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ε, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. V. sambucum; (2) Psalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere, Gl. V. nablio, psalta, psalmista. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ὴ, ὸν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, psaltria, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. V. A ψαλτὴρ.

Ψαλτῳδέω, cano simul voce & psallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδὸς. Hinc

Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent; (2) qui voce simul canit & psallit. Ex ψάλτης, & ᾠδὸς, vel ᾠδή.

Ψάμαθος, ου, ὁ, arena, sabulum; (2) littus, Hom. Il. 1, 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, arenosus, sabulosus.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ὁ, sabuletum, Gl. V.

Ψαμμάδιον, τὸ, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comica ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χαράξων ψαμμακοσίοις; Alexis apud Athen.

Ψάμμινος, ον, arenosus.

Ψαμμισμὸς, οῦ, ὁ, defossio in arenam. Quasi a ψαμμίζω.

Ψαμμοκισσυράγαρα, montem arenæ æquans, vox Comica, Arist. Achar. 3. Ex ψαμμακόσιοι, & γάργαρα.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, sabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, arenosus.

Ψαμμώδης, ης, ὁν, arenatus. A ψάμμος.

ΨΑΡ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen, variis distinctæ maculis, Gl. Vet. sturnus. Ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν, Hom. Il. 17, 755. A ψαίρω. Unde

Ψαρεῖ, 3. s. f. t. 1. ind. act.

Ψαρὸς, οῦ, ὁ, sturnus, Ph.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψάρ.

Ψαυκοπόδης, ου, ὁ, qui tam celer est in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & πούς.

Ψαυκόστας, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσθείς, aor. 1. part. pass. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ὴ, ὸν, qui tactus est; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adsequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capessam, vel accedam. Δός μοι φρὸς ἁβρὰν μαλακὴν χροὸς ἁβρὰ τέκνον, Eur. Med. 1206. Εὖδις Οἰδίπους ψαύσας ἀμαυρὰς χεῖρὶ τῶν ἰδίων παίδων, amplexus filias, Soph. Oed. Col. 1634. Ἦρ' ἴσοις κηρίδος ψαύσας κώστας, Lyc. 278. A ψάω.

Ψῆφος, ου, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψηφαρία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. A

ΨΑΦΑΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus, Gl. V. putris; Ph.

Ψαφαρότριχος, ος ὁ ἡ, ἡ, squalidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρίξ.

Ψαφαροχρως, & ψαφαρόχρως, qui squalida est cute. Ex ψαφαρὸς, χρὼς, & χρὼς.

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑΩ, ψω, fut. ψήσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) uro, foveo, calefacio.

Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, fut. ψέξω, proprie idem quod ψέω, f. ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμοὶ ἀψυχίαν ψέγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορᾷ τῶν διατριβῶν, Arist. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψηνοκαρηνόω, ὁ ἡ, ἡ, (a κάρηνον) idem quod ψηνοκαρήνος.

Ψηνὸς, ὴ, ὸν, raros habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

Ψηδυρὸς, fallax; Æschyl. Suppl. 1050. a ψηδάω, fallo.

ΨΗΔΩ, curam gero, Hes.

Ψηκάδιον, ε, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. a ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, stillo, rigo. Τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν, Arist. Nub. 580. Πόθεν μύραν τοσάδε πνέεις τε καὶ ψεκάζεις, Anac. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. stillicidium. A ψέω.

Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehensor. Gl. V. ψεκτὰ, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκτικὸς, ὴ, όν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti solet, reprehensorius: (3) propensus ad reprehendendum.

Ψεκτὸς, ὴ, όν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψέγω.

Ψεκτῶς, cum vituperatione, vituperando.

Ψέλιον, ε, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψελλίζω, f, ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δή' ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου Plato. A ψελλὸς.

Ψελλιοποιὸς οῦ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλλιον, & ποιέω.

Ψέλλιον, ε, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιοφόρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæsitatio, atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.

ΨΕΛΛΟΣ, ὴ, όν, balbus, blæsus, inarticulate loquens. Hinc

Ψιλλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæsitas.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intenditur ob falso nunciata. A

Ψευδάγγελος, ος, ὁ ἡ, ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians; Hom. Il. 15, 159. Ex ψεύδος, & ἀγγέλλω.

Ψευδαγνοέω, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

Ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.

Ψευδάδελφος, ος, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

Ψευδαλαζὼν, όνος, ὁ ἡ, ἡ, ventosus, jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falsus Alexander.

Ψευδαλέος, έα, έον, falsus, mendax, fictus, fictitius, simulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξυς, ὁ, falsa crepans.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falsus Apostolus, qui falso sibi nomen Apostoli usurpat.

Ψευδαποφάσκω, λόγος ψευδαποφάσκων, est is qui Ψευδομάρτυς dicitur; sophisma.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ος, ὁ ἡ, ἡ, falsus seu fictitius transfuga.

Ψευδεγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inscriptio.

Ψευδεγγράφος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui vel quæ est falsæ inscriptionis, falso inscriptus.

Ψευδεδρία, ας, ἡ, species insidiarum ad terrendos hostes.

Ψευδεπιγραφεῖν, falso nomine inscribere. A

Ψευδεπίγραφος, ος, ὁ ἡ, ἡ, falso inscriptus. Ex ψευδὴς, & ἐπιγραφή.

Ψευδεπίτροπος, ος, ὁ, falsus & subditicius curator.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum simulatum seu fictitium. Ex ἔργον.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεύδος, & ἀγορεύω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

Ψευδηγόρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, falsidicus. Ex iisd.

Ψευδολογέω, ῶ, falsum dico, mentior. Ex ψεύδος, & λέγω.

Ψευδήμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, mendax. A ψευδὴς.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius seu ementitus Hercules.

Ψευδήριος, α, ον, fictus, falsus; unde *neut.* de Cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, falsus, mendax. A ψεύδος.

Ψευδιδεὺς, ως, ὁ, sacerdos falsus, aut qui indigna sacerdote facit.

Ψευδισόδομον, quum impares & inequales coriorum ordines diriguntur; Plin. 36, 22. P.

Ψευδίστατος, mendaciissimus, Sup. A ψεῦδος.

Ψευδοζώνιον, herba quæ verum bunium mentitur; Dioscor. & Plin. P.

Ψευδογραφέω, falso & mendose describo, perperam scribo, Aristot. A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea, qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

Ψευδογράφος, ος, ὁ, falsarius, Gl. Vet. A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falsa cœna, i. e. quæ frustra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ος, ὁ, qui falsa & mendacia docet.

Ψευδοδίκλαμνον, τὸ, falsum dictamnum.

Ψευδοδοξάζω, false sentio, conjectura fallor.

Ψευδοδοξέω, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

Ψευδοδόξια, ἡ, falsa & erronea opinio. A

Ψευδόδοξος, ος, ὁ ἡ, ἡ, falsa opinans. Ex ψευδὴς, & δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπέω, falsum seu mendacium dico. A

Ψευδοεπὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψευδὴς, & ἔπος.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, falsa porta, posticum. Ex ψεῦδος, & θύρα.

Ψευδοκασία, seu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pseudocasia, quæ veram casiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψευδοκατήγορος, ὁ, sycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus.

Ψευδοκινναμώμινον, ου, τὸ, ementita & fictitia quædam cinnamomi species.

Ψευδοκλείδιον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλητία, ἡ. v. ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel τωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falso renunciat, aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur.

Ψευδοκυὰς, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falsus cultus, superstitio.

Ψευδολογέω, falsum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsitas, vanitas, Gl. Vet. mendaciloquium. A

Ψευδολόγος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui falsum dicit, falsiloquus, Gl. Vet. falsidicus, mendax. Ex ψεύδος, & λέγω.

Ψεύδομαι, fut. ψεύσομαι, mentior, frustror.

Ψευδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ἡ, ἡ, falsus, mendax vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falsus testis. Hinc

Ψευδομαρτυρία, falſum teſtimonium dico, falſum teſtor.
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & ψευδομαρτύριον, τὸ, falſum teſtimonium.
Ψευδομάρτυς, falſus teſtis.
Ψευδομυθέω, ῶ, falſa ſeu mendacia loquor, mentior. A
Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falſum commentum. Ex ψευδὴς, & μῦθος.
Ψευδόνειρος, ὁ, ſomnium falſum, irritum.
Ψευδονύμφευτος, ε, ἡ, quæ falſo nupſit; i. e. ſpecie tantum, vel non ei qui videtur nupſit. Ex ψευδὴς, & νυμφεύω.
Ψευδοπαιδία, ας, ἡ, falſa eruditio, falſa doctrina.
Ψευδοπάρθενος, ε, ὁ, quæ virginitatem mentitur.
Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falſus pater.
Ψευδοπλανης, ητος, & ψευδοπλανήτης, ε, ὁ, *Epith.* Ulyſſis.
Ψευδόπλους, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſe divitem mentitur.
Ψευδοποιέω, falſa fingo. mendaciis obſcuro.
Ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A pr.
Ψευδοποίμνιον, ου, τὸ, locus oppidi ſpeciem habens.
Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi ſpeciem habens.
Ψευδοπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, falſus præco.
Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falſa ſimulatio ſ. imitatio.
Ψευδοπροφητεύω, falſa vaticinor.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta.
Ψευδορκέω, falſum juro, pejero. Καὶ μὴ καταβὰς ψευδορκήσει, Ariſt. Conc. 601.
Ψευδορκία, ας, ἡ, falſum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυπραγμοσύνης, ψευδορκία δὲ ἀσέβεια, Philo Jud.
Ψευδόρκιον, ου, τὸ, falſum jusjurandum.
Ψευδόρκος, ὁ, perjurus, qui falſo jurat. A
Ψευδόρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.
Ψευδοσελήνιον, το, luna obſcura. A Σελήνη.
Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, apiaſtrum, Gl. V.
Ψευδοσοφία, ἡ, falſa ſapientia.
Ψευδόσοφος, ὁ, qui ſe falſo ſapientem jactat.
Ψευδόστομα, τὸ, oſtium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgo non pro oſtio habetur.
Ψευδοστομέω, mendaci ore ſum, mendaci ore fallo, mentior. Μόνοις γὰρ ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ἡ τὰπεινὲς, ἡ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, Soph. Oed. Col. 1227. A
Ψευδόστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς, & στόμα.
Ψευδοτάφιον, τὸ, v. κενοτάφιον.
Ψευδοφανὴς, & ψευδοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, falſo lucens lumine. Ex ψευδὴς, & φάω.
Ψευδόφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, falſam famam ſeu rumorem adferens, mendax. A φήμη.
Ψευδοφιλέππος, ε, ὁ, falſus Philippus, qui falſo Philippi nomen ſibi arrogat.
Ψευδόχριστος, ε, ὁ, qui Chriſti nomen mentitur, Pſeudo Chriſtus.
Ψευδοχρυσος, ε, ὁ ἡ ἡ, aurum arte mentiens.
ΨΕΤΔΩ, fut. ψέσω, fallo, decipio; ψέδομαι, fruſtror, mentior. Καί μ' ἐψευσας ἐλπίδος πολύ, Soph. Aj. 1399. Κλυτῷ ἑκάρων ψευδεῖσα δώροις, ib. 178. Εἴ τι μὴ ψευδήσομαι γνώμης, fallor, id. Trach. 725. Ἡ δόδσ' ἐκὼν κλέπτειν ἑαυτὸν, ἢ τάδε ψευδῆ λέγειν, id. Phil. 1330. Τοῦτο γ' ἂν ἐψεύσατο, Ariſt. Conc. 445. Διὰ ταῦτα Κέρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο, Arat.
Ψευδομότης, ε, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.
Ψευδόμοτος, ὁ, *Epith.* falſi juramenti.
Ψευδώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nomen habens, rei non reſpondens, falſo nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἐκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, Nonn. P. 5, 43. Ex ψευδὴς, & ὄνομα.
Ψευδωνύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.
Ψευδῶς, *Adv.* falſo, mendacio. A ψευδὴς.
Ψευσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψεύδομαι.
Ψευσίζυξ, υγος, ὁ αἱ ἡ, oſor mendacii. Ex ψεῦσις, & ζυγέω.
Ψεύσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ψευστέω, ῶ, fut. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, ſcopum propoſitum non adſequor. Ψευστήσεις, εὖδ' αὖτε τέλος μύθῳ ὑπεθήσεις, Hom. Il. 19, 107. A
Ψεύστης, ου, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.
Ψεφαυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, obſcurus. Ex ψέφος, & αὐγὴ.
Ψεφλὸς, ὴ, ὸν, obſcurus, non clarus, Pind. N. 3. A
ΨΕΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas.
Ψεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω.
Ψέω, minuo. A ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, deſtringendo, & detergendo detractum; ramentum, Gl. Vet. bracceola. Χρυσοφορῆσι δ' ἐν ὦσι Καυκάσι πουλαὶ σηγαὶ ψῆγμα ἀφανὲς, Appian. B. Mithridat. A ψήχω.
Ψηκλὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ψήκλρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo radimus, radula, ſtrigil. Ab eod.
Ψῆλας, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.
Ψηλαφάω, ῶ, fut ήσω, tango, contrecto, Gl. Vet. palpo, tracto; (2) perſcrutor, veſtigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, Act. 17, 27. Πρῶτα μὲν ἦν ἐψηλαφῶμεν ἐν ζυτῷ τὰ πράγματα, Ariſt. Pace, 689. Δοιμάτιον, id. Conc. 315. Ex ψάλλω, & ἁφὴ, *tactus*.
Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A ψηλαφάω.
Ψηλαφήσειε, 3. ſ. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι,
Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.
Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi poteſt. Ab eod.
Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.
Ψηλαφίζω, palpo, perſcrutor. Ab eod.
Ψηλαφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui ſæpius contrectat & palpat. Ab eod.
ΨΗΝ. ψὼς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis naſcens; Nic. Th. 736. (2) fructus palmæ maſculæ.
Ψωίζω, rado, polio. Λυδίζων, ἡ ψωίζων, Ariſt. Eq. 520. Ψωίζομαι, rador, cinædus ſum. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις ἐ ψωίζεῖ, Syneſ. epiſt. 104. A ψώ.
Ψῆξις, εως, ἡ, raſura, detrictio, deterſio. A ψήχω.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, ſturnus, avis. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκείῃ ὅς' ἐφόβησε κολοιὸς τε ψῆρας τε. Hom. Il. 16, 583. A ψαίρω.
ΨΗΣΣΑ, ης, ἡ, piſcis e latorum genere, ſolea, paſſer marinus, Ph. rombus; (2) anas; (3) male dictum, de lurcone.
Ψηστὸς, ὴ, όν, terſus, deterſus, raſus. A ψάω.
Ψῆτλα, ης, idem quod ψῆσα.
Ψητλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui paſſerina eſt figura. Ex ψῆτλα, & εἶδος.
Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, Heſ. A ψῆφος.
Ψαφηφορέω, ῶ, ſuffragium calculo fero; (2) ſuffragio meo creo.
Ψαφηφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio, Suic. A
Ψαφηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſuffragii ſeu ſuffragiorum lator, qui ſuffragium ſeu ſententiam fert, Suic. Ex ψῆφος, & φέρω.
Ψαφιδαφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, ſupputo, Gl. Vet. calculor; computo; ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. paſſ. part. Ταύτης ὑποκωλῶ ψηφεῖ μίαν μόνην, Ariſt. Veſp. 766. Οὐκ ἂν ποτε δίκῃ κατ' ἄλλα φωτὸς ἀδ' ἐψήφισαν, Soph. Aj. 449. Ἐκέλευσε βοηδεῖν ψηφίζεσθαι, Dem. Phil. 1. A
Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, ſcrupus, lapillus; (2) calculus computatorius ſeu ſupputatorius; (3) lapillus pretioſus, gemma; Hom. Il. 21, 260. A ψῆφος. Unde
Ψηφῖον, ου, το, gemma. Ph.
Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ψηφίζω.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, conſultum, conſultatio, rogatio, ſcitum, plebiſcitum, Ph. A ψηφίζομαι.
Ψηφισματοπάλης, ου, ὁ, decretorum venditor, Vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμί, Ariſt. Av. 1043.
Ψηφισματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto ſimilis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.
Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc
Ψηφιστικὸς, ὴ, όν, peritus computationum.
Ψηφοθετία, ᾶς, ἡ, Ph. ψηφοθετεῖ, teſſellat. Ex ψῆφος, & τίθημι. Hinc
Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, teſſellatum, Ph.
Ψηφοθέτης, ου, ὁ, teſſellarius, teſſellator.
Ψηφοκλέπτης, ου, ὁ, q. calculorum fur; præſtigiator.
Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) muſivo opere & vermiculato ſterno, teſſello. A ψηφολόγος.
Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum, Phil. teſſellatum, Gl. V. A pr.
Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, Ph.
Ψηφολογικὸς, ὴ, όν, pertinens ad circulatoriam artem, *it.* ad muſivariam.
Ψηφολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate verſandi calculos ſpectantium oculos fallit; (2) ſtructor operis muſivi.
Ψηφοπαιδέω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. Vet. præſtigior. A
Ψηφοπαίκτης, ου, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præſtigiator, calcularius, Ph. Athen. 1, 15. Vid. Alciphr. epiſtol. 3, 20.
Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipſe luſus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præſtigiæ, Gl. Vet. Ex ψῆφος, & παίζω
Ψηφοποιὸς, οῦ, ὁ, confector calculorum. A ποιέω.
ΨΗΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretioſus, gemma, Gl. V. (3) ſcrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo ſuffragium fertur in comitiis; unde (6) ſuffragium ipſum, ſeu ſententia & decretum, quod calculis fertur; (7) poteſtas ſententiæ aut ſuffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promiſſum auxilium, ut ψῆφος θέσ, ap. Joſ. ψῆφοι, teſſellæ, calculi, Gl. V.
Ψηφοφορέω, ſuffragium ſeu ſententiam fero; (2) ſuffragio meo creo. Τμεῖς δ' ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσατε, Luc. Bis Accuſ.
Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio, Ph. ſuffragium, decretum. A
Ψηφοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſuffragium fert calculo, Gl. V. ſuffragator. A φέρω.
Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, ſc. *teſſellatum, muſivum pr.* Gl. V. Quaſi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφος.
Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.
Ψηφωτὸν, gemmatum, Ph. Ab eod.
Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, deſtringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, Xen. ψήχῃ δ' ἐπίτραν ὁ πολὺς χρόνος, Epigr. A ψάω.
ΨΙΑ, ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, Suid. P. ſ. ψεὰ, parvus lapillus, gutta, v. c. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψία, *Err.*
Ψιαδεῖν, ludere, ſc. παιγνιεῖς. A ψιας vel *Dor.* pro ψιάζειν.
Ψιάδεσι, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro ψιάσι, a ψιάς.
Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim ſtillo. A ψιάς.
Ψιαθηδὸν, *Adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.
Ψιαθίδιον, ου, τὸ, tegeticula. Ab eod.
Ψιαθοπλόκος, ε, ὁ, tegetarius. Gl. Vet. Ex ψίαθος, & πλέκω.
Ψιαθοποιὸς, ε, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex ψίαθος, & ποιέω.
ΨΙΑΘΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtoreæ ſ. tegeti ſimilis, aut e tegete factus.

Ψιαίνω, reprehendo, q. d. a ψάω. P. a ψίω, quia reprehendendo ſ. vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel ſeco, *Ern.*

Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris inſtar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.

Ψιας, ἄδ(ος), ἡ, roris gutta, ſtilla minuta & exilis; (2) ros. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχυθεν ἔραζε, Il. 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.

Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

Ψ Ι Θ Ο Σ, ου, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, inſtrumentum quoddam muſicum. A ψίθυρ(ος).

Ψιθυρίζαι, f. ίσω, ſuſurro, muſſito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuſo. Ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ, Ariſt. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A ψίθυρ(ος).

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατ(ος), τὸ, ſuſurrus & lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμ(ὸς), οῦ, ὁ, ſuſurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυρισ-τὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

Ψ Ι Θ Υ Ρ Ο Σ, υ, ὁ ἡ ἡ, tenuiorem & exiliorem ſonum edens, ſuſurrum, ſibilum. A

Ψίθυρ(ος), υ, ὁ, ſuſurrus; (2) ſuſurro, qui maledicis ſuſurris alios traducere ſolet.

Ψιλαμία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, & ἀγός.

Ψιλὰς, άδος, ὁ, in edito & arduo loco chori conſiſtens. Suid. (2) qui in poſtremi chori loco eſt, Heſ. A ψιλὸς. Unde

Ψιλῆ, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, deminuo. Unde

Ψίλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, ſpiritus aſperi mutatio in lenem, ſ. pronunciatio per ſpiritum lenem.

Ψιλογραφέω, ſcribo litera ψιλῇ, nuda, non diphthongo, vel etiam litera ſpiritu leni, non aſpero, ſignata. A γράφω.

Ψιλόδαπις, & ψιλόταπις, ἰδ(ος), ἡ, ſc. ζρωμὴ, tapes non villoſus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις, genus ſtragulæ veſtis. A δάπις, vel τάπις.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ ὁ, nudus citharista, i. e, qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, ſive ψιλοκρὴς, ους, ὁ, qui glabro & depili capite eſt. Ex ψιλὸς, & κόρση.

Ψιλόκρ(ος), υ, ὁ ἡ ἡ, idem, Gl. Vet. attonſus. Ex ψιλὸς, & κ ρά.

Ψ λομετρία, ας, ἡ, metri ſeu carminis nuditas & tenuitas; Ariſtot. Art. Poët. Ex ψιλὸς, & μέτρον.

Ψ Ί Λ Ο Σ, η, ον, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ. Hinc

Ψιλότης, ητ(ος), ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) ſpiritu leni profero, vel noto; ψιλοῦμαι, glabreſco, Gl. V. ἐψιλωμήθ(ην), nudatus, p. paſſ. part.

Ψίλον, τὸ, ala, Laconice.

Ψιλοῦρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioſc. & Nic. Th. 902. A ψιλὸν.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio oſſis, ap. medicos.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui litera vel ſpiritu; (2) nude, leviter. A ψιλὸς.

Ψ λωσις, εως ἡ, nudatio, deglabratio; (2) ſpiritus lenis frequens uſus. A ψιλόω.

Ψ λωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulſor pilorum; (2) qui leni ſpiritu verbum pronunciat, quod alias aſpero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, qui gaudet verborum ψιλάσεσιν & leni ſpiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, ſive ψιμύθιον, υ, τὸ, ceruſſa, genus coloris, quo faciem fucare ſolent. A ψίμυθ(ος), ſive ψίμυθ(ος).

Ψιμμυθιοφανὴς, ές(ος), ὁ ἡ ἡ, ceruſſæ ſimilis, ceruſſam referens. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſſa illino, ſeu dealbo, ceruſſa fuco; Plut. in Alcibiad. A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio fucationis per ceruſſam. Quaſi a ψιμμυθίζω.

Ψ Ι Μ Μ Υ Θ Ο Σ, ſive ψιμυθ(ος), υ, ὁ, ceruſſa.

Ψ Ί Ν Α Θ Ο Σ, ου, ἡ, capra ſylvatica, Heſ.

Ψινδάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδ(ος), ἡ, ut ψινὰς ἄμπελ(ος), vitis, cui fructus decidit ſeu defluit. Ab eod.

Ψ Ί Ν Δ Ο Μ Α Ι, fleo, Heſ.

Ψ Ί Ν Ο Μ Α Ι, acinos defluere ſino, *de vite*. A ψίνω.

Ψ Ί Ν Θ Ο Σ, delectatio, Heſ.

Ψ Ί Ν Θ Ι Ο Σ, ία, ιον, vilis; (2) vitioſus, Heſ. Suid.

Ψ Ί Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum panis friati, Ph.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίτλα, cito. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium.

Ψιτλάζειν, paſtoritium ψίτλα ſonare.

Ψ Ι Τ Τ Α Κ Η, ης, ἡ, pſittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

Ψ Ι Τ Τ Α Κ Ο Σ, ου, al. ψίτλακ(ος), υ, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγ(ος), ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. ver. 24. Ex ψὶξ, & ἅρπαξ.

Ψιχίον, υ, τὸ, parva mica, minutiſſimum panis friati fruſtulum. Dim. a ψὶξ.

Ψιχιώδης, ες(ος), ὁ ἡ ἡ, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A ψιχίον.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. Vet. Ex ψὶξ, & λέγω.

Ψ Ί Ω, minutim frango, contero, tenuo. Οὐ γὰρ τις αὐτῷ ψίσει πύρνον γνάθῳ, Lyc. 639.

Ψόα, vel ψοὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοαὶ, duo maximi muſculi in interna lumborum regione ſiti, Gl. V. ψόα, clunis.

Ψογδὲς, ρὰ, ρὺν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγ(ος).

Ψογίω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγ(ος), ου, ὁ, contumelia, reprehenſio, vituperium. A ψέγω.

Ψοθέλλω, ſtrepo, Heſ. A ψοθὸς.

Ψ Ο Θ Ο Σ, ου, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ἡ, ὸν, niger, Heſ.

Ψ Ο Θ Ώ Σ, ῶ, ὁ, immundities, Heſ. Suid.

Ψοΐτης, ου, ὁ, lombaris. A ψοιὰ.

Ψολεὶς, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλ(ος).

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa, ſeu vana & inanis jactantia. Ex ψόλ(ος), & κόμπ(ος).

Ψολοκομπίας, ου, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A pr.

Ψ Ο Ϊ́ Α Ο Σ, ου, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφήουσα, part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέουσα, a

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo; ſono, crepo, ſtrepo, Gl. V. Ἐψόφησεν ἀμπελ(ος), Ariſt. Pace. 610. A ψόφ(ος). Hinc

Ψόφημα, ατ(ος), τὸ, ſonitus, crepitus,

Ψόφησις, εως, ἡ, ſonitus, ſibilus.

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, ſtrepitum edens, ſtreperus; (2) qui ſtrepitum & ſonum edere poteſt.

Ψοφοδέεια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδὴς, ές(ος), ὁ ἡ ἡ, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidoloſus, pavidus. Ἐσι μὲν δὴ καὶ φύσῃ πρὸς ἀισθησιν ὀξὺ ἡ ψοφοδὲς τὸ ζῶον, Plut. in Camil. cap. 27. de anſeribus loquens. Ex ψόφ(ος), & δέ(ος).

Ψοφοδεῶς, *Adv.* meticuloſe, timide.

Ψοφοδὴς, ές, ſtrepens. Ab εἶδ(ος).

Ψ Ο Φ Ο Σ, ου, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus; (2) quicquid inanem ſonum habet, ut vana promiſſa. Hinc

Ψοφώδης, ες(ος), ὁ ἡ ἡ, crepitu ſeu ſonitu plenus, ſonorus, ſonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, Gl. V. ψυὰ.

Ψυγεῖον, υ, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγὸς, έως, ὁ, qui aliquid frigefacit, Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψυγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi ψύχω.

Ψῦγμα, ατ(ος), τὸ, frigus, lenitudo; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) ſiccatio, exſiccatio. Gl. V. perfrictio, perfricatio. A

Ψ Υ Γ Ω, fut. ξω, ſicco, arefacio; paſſ. obrigeo. Καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμὸς κύκλῳ τ' ἀσκεμέσιλις, Num. 11, 32. Πᾶσα μὴ ἐψύχθω χιόν(ος) πωλέον, Theocr. 2, 106.

Ψυδράκιον, υ, τὸ, papula, puſtula, Gl. V. A

Ψύδραξ, κ(ος), tuber, Gl. Vet. ψύδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψυθὸς.

Ψυθιστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator. Ab eod.

Ψύθ(ος), mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδ(ος).

Ψυθὸς, falſus; idem quod ψιθὸς; item ſuſurro.

Ψυκλὴρ, ῆρ(ος), ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in ſympoſium inferebatur, & tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκλητιδίου, υ, τὸ, parvus ψυκλὴρ.

Ψυκλήρι(ος), refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκλικὸς, ἡ, όν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκλὸς, ὴ, όν, refrigeratus; (2) qui frigefieri poteſt. A ψύχω.

Ψ Υ Α Α, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor, Gl. Vet. pulico.

Ψύλλιον, υ, τὸ, pſyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκατατοκώδιον, pulex ſaltans ſuper pellem, vox Comica, Ariſt. Θεσμ. 1190. A ψύλλα, κτῆ, & κώδιον.

Ψύλλ(ος), ου, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, υ, ὁ, ap. Lucian. ψυλλοτοξίδ(ης) ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſus & joci cauſa.

Ψυλλώδης, ες(ος), ὁ ἡ ἡ, pulicoſus, Gl. V. A ψύλλα.

Ψύξας, a. 1. paſſ. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item ſtatus.

Ψύτλα, cito; vox incitantis ad feſtinandum, ut ψίτλα; Eur. Cyclop. 49.

Ψ Υ Τ Τ Ο Σ, ου, ον, pinguis, Suic.

Ψυχᾷ. dat. ſing. *Dor.* pro ψυχῇ.

Ψυχαγωγέω, animas duco ſeu deduco; (2) animum flecto & attraho, ſeu allicio; (3) animum oblecto. Gl. V. animo, oblecto; & ψυχαγωγέμ(ην), animatus, Ph. Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, Ariſt. Av. 1560. ψυχαγωγεῖσι ταῖς κολακείαις, Dem. Ἵνα ἐκ τ' μαστιγὸς ψυχαγωγῶ, Ælian. V. H. 2, 39.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur. Ph. animatio.

Ψυχαγωγὸς, ὴ, όν, habens vim ducendi & flectendi animum, alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut natura ita ſuavis, ut homines alliciat, ad ſe trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, reſponſique ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult, deceptor; ille, qui animas captivas in ſuum abripit ſervitium. Ex ψυχὴ, & ἄγω.

Ψυχάζω, trigus capto, Suid. A ψύχος.

Ψυχᾶν, acc. ſing. *Dor.* pro ψυχὴν

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens, Suic. Ex ψυχὴ, & ἀπατάω.

Ψυχάριον, ου, τὸ, animula, parva anima. Dim.

Ψυχαστὴς,

Ψυχαγωγός, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.
Ψυχεῖ, dat. ſing. pro ψύχει, a ψύχος.
Ψυχεινός, ή, όν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.
Ψυχεμπορικός, ὁ, ὁν, ἡ ψυχεμπορική, quæſtus mangonicus, negotiatio mangonica.
Ψυχέμπορος, ὁ, ὁ ᾗ, ἡ, qui animas negotiatur ſeu nundinatur, viventium negotiator, venalitarius, mango.
Ψ Υ Χ Η, ῆς, ἡ, papilio, quia ſymbolum fuit animæ.
Ψυχή, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honeſta; (5) ſtrenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.
Ψυχήιος, ᾱ, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχή.
Ψυχίδιον, ᾱ, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.
Ψυχιζόμαι, algeo, frigeſco, Gl. V. A ψύχος.
Ψυχικός, ή, όν, ad animum vel animam pertinens; animalis, eſt etiam; (2) vitalis, ut δᾶρα ψυχικά, victimæ vitales cruentæ; (3) animoſus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.
Ψυχικῶς, *Adv.* animaliter; (2) animo.
Ψυχοβλαβής, έος, ὁ ᾗ, ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχή, & βλάπτω.
Ψυχογονία, ή, origo animæ.
Ψυχοδαΐκλης, ᾱ, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχή, & δαΐζω.
Ψυχοδιάβατος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, animam penetrans.
Ψυχοδοτήρ, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.
Ψυχόθεν, animitus, ex animo. Gl. Vet. A ψυχή.
Ψυχόλεθρος, ᾱ, ὁ, pernicies ad exitium animarum; (2) *Adject.* ὁ ᾗ, ἡ, animis perniciem adferens.
Ψυχομαντεῖον, ε, τὸ, locus, ubi animæ ſacrificiis coactæ reſponſa dabant conſulentibus.
Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque ſpiritum depugno, animoſa contentione dimico, ſtrenue & fortiſſime depugno. Ἀλλὰ μάχῃσι ψυχομαχέοντες, ἕως ἂν ἀξιώσωσιν τῆς ἴσης, Polyb. Ex ψυχή, & μάχομαι. Unde
Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum uſque ſpiritum producta dimicatio. Gl. V. jurgium.
Ψυχοπλανής, animos in errorem inducens. Epith. Bacchi. Ex Ψυχή, & πλάνη.
Ψυχοπομπεῖον, ε, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus, in quo ex inferis ſedibus evocantur & interrogantur de rebus futuris. A
Ψυχοπομπός, ὁ, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos tranſmittit ſeu deducit, Merc. epith.
Ψυχορόφος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, animam i. e. ſanguinem ſorbens. Ex ψυχή, & ῥοφέω.
Ψυχορραγίαι, ῶν, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, ſingultio. Ἡ νῦν κατ' οἴκους ἐν χερσὶν βασάζεται ψυχορραγοῦσα, Eur. Alc. 20. & Herc. fur. 324. A
Ψυχορραγής, έος, ὁ ᾗ, ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex ψυχή, & ῥήγνυμι. Hinc
Ψυχορραγία, ας, ἡ, animæ ſingultatio vel ſuffocatio.
Ψυχορροφέω, ῶ, animam. i. e. ſanguinem exſugo f. exſorbeo.
Ψύχος, εος τὸ, frigus, algor.
Ψυχοστόος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, animam vel animas ſervans. *Poët.* pro ψυχόσος.
Ψυχοστασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bilanci impoſitarum ponderatio. Ex ψυχή, & στάσις.
Ψυχοστόλος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex ψυχή, & στέλλω.
Ψυχοτακής, ές, ὁ ᾗ, ἡ, mentem exedens, re amatoria. Ex ψυχή, & τήκω.
Ψυχότροφος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, & τρέφω. Unde
Ψυχοτροφος, ὁ ᾗ, ἡ, frigore recreans. *Epith.* auræ.
Ψυχολεθρέω, ῶ, f. ήσω, animam traho.
Ψυχοφθόρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.
Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam indo, ψυχόομαι, ῶμαι, animatus fio. Τις λίθον ἐψύχωσε; Epigr. Ἀπτῶν ἐψύχωσε δέμας νεκυσαιόφρων ἠχώ, Nonn. P. 14, 44. A ψυχή.
Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, Gl. V. A ψυχρός. Hinc
Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.
Ψυχρόλυμα, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A
Ψυχρολέω, & ψυχρολόομαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρός.
Ψυχρήλατος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, malleo ductus & in aquam frigidam merſus, Plut. in Brut. c. 1. Ex ψυχρός, & ἐλαύνω.
Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρός.
Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero, ψυχρίζομαι, frigeſco, Gl. V. Ab eod.
Ψυχρισόν, refrigeratum, Gl. V. A præc.
Ψυχροβαφίς, ίδος, ὁ ᾗ, ἡ, frigida tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus. Ex ψυχρός, & βάπτω.
Ψυχροδόκος, ᾱ, ὁ, ᾗ, ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius. Suic. Ex δέχομαι.
Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido ſermone utor.
Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. A
Ψυχρολόγος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex λόγος.
Ψυχρολουσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex ψυχρός, & λούω.
Ψυχρολουτέω, frigida lavor, frigido lavacro utor, frigida perfundor, Plut. Ex iiſd.
Ψυχρολάτης, ᾱ, ὁ, qui frigida lavatur, vel lavari ſolet, pſychrolutes.
Ψυχρολουτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολουτέω.
Ψυχροποιητικός, ή, όν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρός, & ποιέω. Unde
Ψυχροποιός, ὕ, ὁ ᾗ, ἡ, frigidum faciens.
Ψυχροποσία, ας, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρός, & πόσις.
Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A
Ψυχροπότης, ᾱ, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.
Ψυχρός, ρά, ρόν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus & jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miſer, ut βίος ψυχρός, &c. Ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδόντων. Hom. Il. 5, 75. A ψύχω.
Ψυχροσταγής, ές, ὁ ᾗ, ἡ, frigide ſtillans, *Aret.* Ex ψυχρός, & σταγή.
Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; *metaph.* ſegnities; (2) jejunitas, abſurditas. A ψυχρός.
Ψύχροφόβος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, frigidam metuens.
Ψυχροφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, frigidam ferens, Gl. V. ψυχροφόρον, frigidarium. Ex φέρω.
Ψυχρώς, *Adv.* frigide; (2) inepte.
Ψ Υ Χ Ω, f. ξω, frigefacio, refrigero; (2) ficco, arefacio; (3) flo, ſpiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυγείς, idem, aor. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, f. 2. paſſ. Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ καρὸς ἡ ἥλιος, Jerem. 8, 2. Ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, Matt. 24, 12. Κᾆτα ψυγείσῃ πᾶσι φαίνουσαν πυρσικαί, Ariſt. Nub. 151.
Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio & q. d. animæ inditio. A ψυχόω.
Ψυχωφέλεια, ᾱς, ἡ, animæ emolumentum. A
Ψυχωφελής, έος, ὁ ᾗ, ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.
Ψ Ω' Α, ας, ἡ fœtor; odor teter, Suid.
Ψῶζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi ſpecies. A ψώα.
Ψ Ω' Θ Ι Ο Ν, ᾱ, τὸ, frūſtulum, mica; (2) inferior cruſta panis.
Ψωΐα, ας, ἡ, odor teter, Heſ. A ψόα.
Ψωΐζω, ᾱ, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) ſitus, ſqualor, Lex. Græc. Ab eod.
Ψωλή, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula, præputium. A ψωλός. Hinc
Ψωλοειδής, εντος, ὁ, mentulatus, Gl. Vet.
Ψ Ω Λ Ο' Σ, ᾱ, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.
Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, buccea ſeu turunda in os inſerta paſco & nutrio; (2) paſco. Gl. Vet. cibo; (3) in paſtum conſumo. Κίμαχθι, τοῦτο δ' (παιδίον) ἐδέποτέ σου ψωμιεῖς, Ariſt. Θεσμ. 699. Ἡ δ' ἔλεξεν, ἡ δ' ἐψώμισεν, id. Lyſ. 19 A ψωμός.
Ψωμίον, ε, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur, oſtula, offella. Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.
Ψώμισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.
Ψωμοκολακεύω, adſentor & adulor, cibi cauſa. A
Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus. Ex ψωμός.
Ψωμοκόλαφος, ᾱ, ὁ, paraſitus, vorax, qui dum comedat vel colaphos inſtigi ſibi patitur.
Ψωμόλεθρος, ᾱ, ὁ, pernicies buccarum, helluo buccearum.
Ψωμοπωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expoſiti jacent, ap. piſtores. A πωλέω.
Ψ Ω Μ Ο' Σ, ᾱ, ὁ, fruſtum, buccella, manſum.
Ψ Ω' Ρ Α, ας, ἡ, ſcabies; (2) arborum impetigo; (2) pyrauſta, phalæna.
Ψωραγριάω, ῶ, ſcabie fera laboro, Levit. 22, 22. Ex ψώρα, & ἄγριος.
Ψωραλέος, ᾱ, ὁ, ſcabioſus, Gl. V. A ψώρα.
Ψωρίασις, εως, ἡ, ſcabies. A ψωριάω.
Ψωριάω, ſcabie laboro, pſora infeſtor, Gloſſ. Vet. ψωριῶ, ſcabio; & ψωριῶν, ſcabioſus. Gl. Vet. Dioſc. A ψώρα. Unde
Ψωρικός, ἡ, όν, faciens contra ſcabiem.
Ψωρός, ρά, ρόν, ſcaber, ſcabioſus, Gl. V.
Ψῶρος, ᾱ, ο, pædico, Heſ.
Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo ſcabra, pruriginoſa oculorum ſcabies.
Ψωρώδης, εος, ὁ ᾗ, ἡ, ſcabioſus, ſcabidus, vel ſcaber. A ψώρα.
Ψωχὸς, ᾱ, ὁ, terra arenoſa. A ψώχω.
Ψ Ω' Χ Ω, f. ψώξω, in fruſta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἐτίλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, ᾗ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί, Luc. 6, 1.

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigeſima quarta, quæ ſuo nomine *ω μέγα* ſive *o magnum* appellatur, & Hebræo Cholem reſpondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, & cum lineola inferne appicta *ϡ*, *octingenta millia*.
Ὦ, *Adv.* vocantis & acclamantis, o!
Ὦ, *ſim*, præſ. conjunct. verbi εἰμί, *ſum*.
Ὦ, *miſerim*, a. 2. conj. act. v. ἵημι.
Ὤ, *Adv.* admirantis; (2) dolentis, o!
Ὦα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) veſtis inferior vel etiam ſuperior; (3) limbus veſtimenti circa imam partem. Ab οἶς.
Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ὦας.
Ὠάριον, ε, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
Ὦας, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς. Ab οὖς.
Ὠθάζω, fut. ξω, diſpeſco & diſtribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠθή. Unde
Ὠθάτης, ᾱ, τὸ, tribulis, contribulis, Heſ. Vox Laconica. Plut. in Lycurg. cap. 6.
Ὠβή, ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.
Ὠβήδ, Obed. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Serviens*.
ὦγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio*.
Ὦ ἀγαθέ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθέ, voc. ſing. ab ἀγαθός, *bonus*.
ὤγνυντο, 3. plur. imperf. indic. paſſ. verbi ὄγνυμι.
ὦγον, *aperiebam*, a. 2. ind. act. v. οἴγω.
Ὦ γώ, *Dor.* pro ὦ ἐγώ, *quod ego*.

Ὠγύγιος,

Ωγύγι⊖, ε, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, vetuſtus. Ab Ogyge, rege antiquiſſimo.
Ὤγυρις, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγείρω.
Ὦδα, *olui*, perfect. ind. med. v. ὄζω.
ὠδάριον, ε, τὸ, cantilena, Gl. Vet. Ab ᾠδή.
Ὧδε, *Adv.* hoc modo, ſic, ita; (2) hic; (3) huc: ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc, Gloſſ. Vet. Ab ὅδε.
ᾠδεῖον, ε, τὸ, locus minuti theatri ſpeciem habens, in quo certamina muſica ſpectabantur. Odeum. Gl. Vet. Odium. Ab
ᾠδή, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.
ᾠδήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδέω.
ᾠδηκας, *intumuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act.
ᾠδημμένον, *inflatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.
Ὧδι, *Adv.* ita, ſic. *Att.* pro ὧδε.
ᾠδικός, ἡ, ὸν, canorus; (2) cantandi peritus, muſices peritus. Ab ᾠδή.
ᾠδικῶς, *Adv.* canore, muſice.
Ὠδίν, ſive ᾠδίς, ῖν⊖, ἡ, dolor parturientis; (2) ipſe partus, puerperium; (3) vehementiſſimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ὀδύω. Hinc
Ὠδινηκῶς, ſummo cum dolore parturiendo.
Ὠδινολύσας, partus dolores ſolvens ſive levans. Ex ᾠδίν, & λύω.
Ὠδίνω, fut. ινῶ, & ινήσω, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio, dolore maceror. Καὶ μιλῶ θυραῖ⊖, ὥσε μ' ᾠδίνειν, Soph. Aj. 805. Τεκνία μοι, ὡς σάλιν ᾠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ᾠδίν.
Ὠδὶς, ῖν⊖, ὁ, idem quod ᾠδίν.
ᾠδοποιὸς, ὁ, ὁ, qui odas, cantiones, ſive carmina, conficit. Ex ᾠδή, & ποιέω.
Ὡδοιπόρουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ᾠδοιπορεον, ab ὁδοιπορέω.
ᾠδὸς, ὁ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδή, *cantus*.
ᾤδουν, imperf. ind. act. pro ᾖδον, ab οἰδέω.
Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ὀδύρομαι.
Ὠδυσίη, & ᾠδυσις, indignatio, increpatio, Heſ. Ab ὀδύσσω, *indignor*.
Ὠδύσατο pro ᾠδυσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *iraſcor*; Hom. Odyſſ. 5, 340.
Ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὄδει, ab ὄζω.
Ὠὲ, *Adv. dolentis*, ohe! ohe!
Ὠιον, ε, τὸ, ovum; Aratus 956. Ab ᾠόν.
Ὤζω, dico o, exclamo ὦ, Æſchyl.
Ὠΐ, heu! Gl. Vet. Ab eod.
ὠΐθην, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. v. οἴομαι.
Ὠθεῦντας, *truduni*, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὠθεῦνται, ab
Ὠ Θ Ε Ω, ῶ, fut. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulſo, impello, propello, motu violento a me dimoveo, *in med.* eſt irruo, invado. Μὴ θηκῶν ὦσῃ φάσγανον δι' ἤπατος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τόσδε τὲς ἐξ ἀστέως ἥκοντας, Ariſt. Conc. 300. Hinc
Ὠθησις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, protruſio, propulſio.
Ὠθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto; ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, rixor, in unam ſententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculoſum.
Ὠθισμὶς, ῖδ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri pellere, vel dejicere conamur; (2) impulſio, propulſio; (3) conflictus, prælium. A præc.
Ὠίγνυντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾠγνυντο, ab οἰγνύμι pro οἴγνυμι.
ὦιτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. οἴομαι.
Ὤιξε, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ᾤξε, ab οἴγω, *aperio*, Ἡ δ' αἶψ ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς, Od. 10, 230.
ᾠόν, ε, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
ᾤοτο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi οἴγω.
Ὠΐοσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. Arat. 1006.
Ὤιχετο, *abibat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.

Ὠκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.
Ὠκα, *Adv.* celeriter, ſubito. Ab ὠκύς.
Ὠκέα, *celerem*, acc. ſing. ab ὠκὺς, έος, *celer*.
Ὠκεάνι⊖. ε, ὁ κ᾽ ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, ε, ὁ, idem & ab eod. Hinc
Ὠκεανῖτις, ιδ⊖, ἡ, Oceanitis.
Ὠκεανῖο. gen. ſ. *Ion.* pro ὠκεανοῦ. Ab
Ὠ Κ Ε Α Ν Ο Σ, οῦ, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *Adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
Ὤκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ὠκήθησαν, ab οἰκέω.
Ὠκίμιν⊖, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab
Ὤκιμον, ε, τὸ, ocimum, *herba*. Plin. 20. §. 48. c. 12. *Angl.* Baſil. Ab ὠκύς. Hinc
Ὠκιμώδης, ε⊖, ὁ κ᾽ ἡ, ocimum referens.
ὠκίσαμεν, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
ὦκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ὠκιστα, *Adv.* velociſſime, celeriſſime, citiſſime. Ab
Ὠκιστος, η, ον, velociſſimus, Superl. ab ὠκύς.
Ὠκίων, ον⊖, ὁ κ᾽ ἡ, velocior, Comp. ab eod.
Ὤκλασε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω.
ὠκοδομήθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi οἰκοδομέω.
ὠκοδόμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
ὠκλείρατε, *miſerati eſtis*, 2. pl.
ὤκλειρεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ρ ab οἰκλείρω.
Ὠκύαλ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens, Hom. Il. 15, 705. Ex ὠκὺς, & ἅλς.
Ὠκυβόας, ε, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαι, celeres in pugna, Heſ. Ex βοή.
Ὠκυβόλ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, & βάλλω.
Ὠκυδήκλωρ, ορ⊖, ὁ, celer morſu. Ex ὠκὺς, & δάκνω.
Ὠκυδιδακ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter doctus ſeu edoctus, qui celeriter diſcit.
Ὠκυδίνητ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὺς, & δινέω.
Ὠκύδρομ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, qui velociter currit.
Ὠκυεπὴς, ές⊖, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, & ἔπ⊖.
Ὠκύθο⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, curſu celer, pernix in currendo. Ὠκύθοον τριπέτηλον, Call. in Dian. 165.
Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, ſ. celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.
Ὠκυμόλ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficiſcens. Ex ὠκὺς, & μολεω.
Ὠκύμορ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, qui ſubito fato abripitur, qui ſubito exitio perit; brevis ævi; item ſubitam mortem afferens. Οἱ μὴ ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι κ᾽ ὠκύμορον τὸ φύσημα, Lucian. in Contempl. p. 341. Hom. Il. 1, 417. Ex ὠκὺς, & μόρ⊖.
Ὠκυόω, accelero, feſtino. Ab ὠκύς.
Ὠκυπέτης, ε, ὁ, celeriter volans, qui rapido curſu fertur, præpes. Ex πέτομαι.
Ὠκύπλαν⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.
Ὠκύπλο⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter navigans.
Ὠκυποδία, celeriter curro, celer ſum pedibus. Ab
Ὠκυπόδης, ε, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκυποιν⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, qui cito punit vel ulciſcitur, Æſchyl. L. T. 749. Ex ποινή.
Ὠκύπορμ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter vehens ſeu tranſvehens.
Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox ſum. Ab
Ὠκυπόρ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox, Hom. Il. 1, 421. Ex ὠκὺς, & πείρω.
Ὠκύπους, ποδ⊖, ὁ κ᾽ ἡ, pedibus celer, Ph. pernix.
Ὠκύπτ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeres habens alas, Ph. pernix. Ex ὠκυς, & πτ⊖ν.
Ὠκυσύης, ε, ὁ, idem quod
Ὠκύῤῥο⊖, & ὠκύρο⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, & ῥέω.

Ὠ Κ Υ Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έ⊖, είας, έ⊖, celer, velox, pernix, citatus.
Ὠκύσκοπος, ὁ κ᾽ ἡ, celeriter videns; a σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.
Ὠκύτατ⊖, η, ον, velociſſimus. Superl.
Ὠκύτερον, *Adv.* velocius. Ab eod.
Ὠκύτης, τη⊖, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκὺς.
Ὠκυτόκ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.
Ὠκύτοκον, ε, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
Ὠκυτόκ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκὺς, & τίκτω.
Ὤλα, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὠλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, ſulcus.
Ὠλέκρανον, ε, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibboſa; κύβιτον ὅπερ κ᾽ ἀγκὼν, Gal. Ex ὠλένη, & κράνον.
Ὠ Λ Ε Ν Η, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.
Ὤλεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.
Ὠλεσιθυμ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & θυμός.
Ὠλεσίκαρπ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, fructum perdens, Od. 10, 510. Ex ὄλλυμι, & καρπός.
Ὠλεσίοικ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, domus ſeu domuum perditor, familiæ peſtis. Æſch. S. T. 726. Ex ὄλλυμι, & οἶκ⊖.
Ὤλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὦ λἀθρε, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἐλεύθερε.
Ὠλλὼ, ένη⊖, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.
Ὠλκάδιον, ε, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria*.
Ὠ Λ Λ Ο Σ, ου, ὁ, curvatura brachii, Heſ.
Ὤλλ⊖, alius, pro ὁ ἄλλ⊖.
Ὤλξ, κὸς, ἡ, ſulcus, acc. ὦλκα. Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν, Call. Dian. 180.
Ὠλοκαύτασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.
Ὠλοφύρετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ὁλοφύρομαι.
Ὠμάδιον, ſuper humero, vel humeris, Heſ.
Ὠμαδὶς, idem, Heſ.
Ὠμαδὸν, idem, Heſ.
Ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero poſitus. Ab ὦμος.
Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi ſimilis. Ab ἄμπελος.
Ὠμάρτδυν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὠμάρτουν, ex ὠμάρτιον, ab ὠμαρτέω.
Ὠμαρτησα *ſecutus ſum*, a. 1. ind. act.
Ὠμαχθὴς, έ⊖, ὁ κ᾽ ἡ, humeris gravis, humeros pondere ſuo premens. Ex ὦμ⊖, & ἄχθ⊖.
Ὤμβν, *ſimus*, 1. pl. præſ. conj. v. εἰμί.
Ὦμες, *ſimus*, perſona ead. *Dor.* formata.
Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς, & λύσις.
ὠμίλμι, *putabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ὠϊμίλμι, ab οἴομαι.
Ὠμηστὴρ, ὁ, idem quod
Ὠμηστὴς, ές, ὁ, crudivorus, qui crudis veſcitur; (2) ſævus & immitis. Ex ὠμὸς, & ἔδω.
Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμ⊖.
Ὠμιαῖ⊖, αία, αῖον, humerarius, humeralis. Ab
Ὠμίας, ε, ὁ, qui humeris eſt repandis & amplis. Ab ὦμ⊖.
Ὠμίλει, 3. ſing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὡμίλει, ab ὁμιλέω.
Ὠμίλησε, *collocutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind.
Ὠ Μ Ι Α Λ Α, ης, ἡ, ludus nucum.
Ὠμίλεν, imperf. ind. act. pro ὡμίλεον, ab ὁμιλέω.
Ὠμοβόειο⊖, ſive ὠμοβόε⊖, α, ον, & ὠμοβόϊν⊖, ſive ὠμοβοΐν⊖, e crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς, & βοῦς.
Ὠμοβόρ⊖, ε, ὁ κ᾽ ἡ, crudivorus. Ex βορά.
Ὠμοβορὺς, Nic. Th. 739. idem.
Ὠμοβρογοπορειβάτης, ε, ὁ, ſuper crude vorata ambulans; Eur. Tro. 432. P.
Ὠμοβρὼς, ῶτ⊖, ὁ, qui crudis veſcitur, crudivorus, R. Ex ὠμὸς, & βρωτὸς.
Ὠμόβρωτ⊖,

Ὠμόβρωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui crudus comeditur.
Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, Ph. ὠμοβύρσινον, terginum, al. Gl. Vet. pera de corio. Ab
Ὠμόβυρσος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem. Ex βύρσα.
Ὠμογέρων, οντος, ὁ ἡ ὤν, cui cruda & viridis senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum. Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι, Hom. Il. 23, 791.
Ὠμοδαίκτης, ου, ὁ ἡ ὄ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.
Ὠμοδακὴς, ὁ ἡ ὄ, valde mordens, acerbus, Æsch. S. T. 698. Ex ὠμός, & δάκνω.
Ὠμόδορτος, ου, ὁ ἡ ὄ, crude decerptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias per vim stupratur. Ex ὠμός, & δρέπω.
Ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. Δαῖτα θοιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν, Iliad. 1, 461. Ὃ ὦ ὠμοθετεῖτο ζυβώτης, Od. 14, 427. Ex τίθημι.
Ὠμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ὠμόθριξ, χος, ὁ ἡ ὄ, horrentem comam habens.
Ὠμόθυμος, ὁ ἡ ὄ, crudelis, Soph. Aj. 897.
ὠμοῖ, heu, heu mihi! pro εἴμοι.
Ὠμοϊδύσας, ᾶ, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος, & οἰδέω.
Ὠμοῖσι, dat. pl. Ion. pro ὤμοις.
Ὠμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. passf. verbi ὁμοιόω.
Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.
Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, qui validis robustisque humeris est, Soph. Aj. 206. Ex κράτος.
Ὠμοκυδιάω, ῶ, effero me & glorior.
Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur, Gl. Vet. crudarium, sudarium, linteum.
Ὠμολογημένως, haud dubie, certo.
Ὠμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.
Ὠμολόγησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὠμόομαι, ῶμαι, crudesco, Gl. Vet. Ab ὠμός.
Ὠμοπλάτη, ῶν, αἱ, scapulæ, & partes humeri posteriores, Phil. ὠμοπλάτη, armus, scapula. Ex ὠμὸς, & πλάτη, scapula.
Ὠμος, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
Ὠμος, ὠ, ον, crudus; (2) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus.
Ὠμοσα, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, pro ὀμόω.
Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suic. Ab
Ὠμόσιτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς, & ζῶτος.
Ὠμοσπόρακλος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui crudus adhuc discerpitur & laniatur, Arist. Equit. 354. Ex ὠμὸς, & σπαράσσω.
Ὠμοτάριχος, ου, ὁ, & ὠμοτάριχον, το, salsamentum crudum, Phil. ὠμοταρίχος, salitum crudum.
Ὠμότης, ητος, ὁ ἡ ὄ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.
Ὠμοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab
Ὠμοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄ, crudum adhuc s. immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι, Call. in Del. 120. Ex ὠμὸς, & τίκτω.
Ὠμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum & immaturum seco; ὠμοτομητέον, crudum secandum. Ab
Ὠμότομος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus & immaturus esset. Ex ὠμὸς, & τέμνω.
Ὠμοτριβὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, qui tritus & contusus fuit, quum adhuc crudus esset. Ex ὠμὸς, & τρίβω.
Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.
Ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab
Ὠμοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄ, crudivorus, crudis citis vescens, Il. 5, 782.
Ὠμοφοείᾳ, in humeris gesto. Ab
Ὠμοφόρα, ας, ὁ ἡ ὄ, humeris gestatis, Ex ὦμος, & φέρω.
Ὠμόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄ, crudelis. Ex ὠμὸς, & φρὴν.
Ὠμοφρόνως, crudeliter. A præc.
ὠμωξα, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω.
Ὠμῶς, Adv. crudeliter, sæve. Ab ὠμός.
Ὢν, ὄντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, sum.
Ὢν, Conjunct. igitur, ergo, Ion. pro ἄν.
Ὢν, quorum, gen. pl. ab ὅς, qui.
Ὠνάμην, aor. 1. ind. med. per Syncop. pro ὠνησάμην, ab ὄνημι pro ὀνάω.
Ὦ ναξ, Poët. pro ὦ ἄναξ, o rex!
Ὠνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. Dor. pro ὠνησαν, ab ὄνημι.
Ὤνατο, probris incessit, Il. 17, 25. per Syncop. pro ὠνήσατο, a. 1. v. ὄναμαι, ab ὄνημι.
Ὠνείδιζον, imperf. indic. act. v. ὀνειδίζω.
Ὠνείδισα, exprobravi, a. 1. ind. act.
Ὠνειροπόλων, imperf. ind. act. pro ὠνειροπόλεον, ab ὀνειροπολέω.
Ὠνέμος, per Crasin pro ὁ ἄνεμος, ventus.
Ὠ Ν Ε Ο Μ Α Ι, ῶμαι, mercor, emercor, emo, comparo. Ὠνήσομαι μέταλλα, Arist. Eq. 361. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίῳ δῆπου, id. Plut. 518. ἄριστον, id. Vesp. 305.
Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio, mercatio, redemptura; (2) pretium. Τεῦμα τιὼ ὠνίῳ καλέ, Eur. Cyc. 139. Ab ὠνέομαι.
Ὠνῇ, emas, 2. sing. præs. conj. med pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.
Ὠνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.
Ὠνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὄνημι.
Ὠνησείω, emporturio, emere cupio. Ab
Ὠνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.
Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.
Ὤνητο, 3. s. plusq. ind. passf.
Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.
Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. Ab eod.
Ὠνητιάω, ῶ, emporturio, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.
Ὠνητικὸς, ὴ, ὸν, propensus ad emendum, Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι. Unde
Ὠνητὸς, ὴ, ον, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi potest, venalis.
Ὦ ὑθρωπε, Dor. pro ὦ ἄνθρωπε.
Ὠνὸς, ὸ, ὁ ἡ ὄ, & ὠνιὸς, ία, ιον, emptoribus expositus, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.
Ὠνομάδαται, 3. pl. perf. ind. passf. Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.
Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.
Ὠνόμασε, nominavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὠνομάσθη, 3. sing. a. 1. ind. passf.
Ὠνομασμένως, Adv. nominatim. Ab ὀνομάζω.
Ὠνὸς, ου, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Hom. Il. 21, 41.
ὠνοχόει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ὠνοχόεε, ab οἰνοχοέω.
Ὦ ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.
ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω.
Ὠογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. A γίγνομαι.
Ὠοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, ovo similis, ovi speciem gerens, Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.
Ὠοκατάκλης, ου, ὁ, ovorum fractor; Suic. Ex ᾠόν, & καταγνύω. Unde
Ὠοκατάξις, εως, ἡ, ovorum fractio.
ὠόμην, imperf. ind. passf. v. οἴομαι.
Ὠ Ο Ν, ῷ, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, & similium.
Ὠον, ου, τὸ, superior domus pars.
ὤσντο, putabant, 3. pl. imperf. ind. passf. verbi οἴομαι.
Ὠ Ο Π, vel ὠὸπ ὠόπ, acclamatio nautica.
Ὠοπώλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ᾠόν, & πωλέω.
Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ᾠόν, & Σκύφος.
Ὠοτοκίον, ῶ, ovum pario. Ab ὠοτόκος.
Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.
Ὠοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄ, ovum partu edens, oviparus. Ex ᾠόν, & τίκτω.
Ὤῃ, 2. pers. sing. imperf. verbi οἶμαι, Arist. Eq. 352.
Ὠοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ovum ferens. Ex ᾠόν, & φέρω.
Ὠοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, ova custodio. Ex ᾠόν, & φύλαξ.
Ὦπα, vultum, acc. sing. ab ὤψ, vultus.
Ὤπασα, dedi, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.
Ὤπῃ, Adv. ubi. Ab & pro ὅπῃ.
Ὠπις, ὶ, epitheton Dianæ, (al. ἄπις). Ab ὄπλομαι, quod parientes respiciat.
Ὤπλη, ης, ἡ, ictus, qui fit manu, Hes.
Ὦ ἀπόλλαν, Dor. pro ὦ Ἀπόλλων, o Apollo.
Ὦ Ἀπόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων, Apollo.
Ὦ ἀπόλοι, Dor. pro ὦ αἰπόλοι, caprarii.
Ὤπλαι, 3. sing. perf. ind. passf. v. ὄπλομαι.
Ὤπτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπλάω.
Ὦ Ρ Α, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἦδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης, Plat. in Critia.
Ὦ Ρ Α, ας, ἡ, cura.
Ὡραΐζω, f. ίσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; ὡραΐζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.
Ὡραιοκόμος, ος, ὁ ἡ ὄ, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος, & κομέω.
Ὡραιόμορφος, ου, ὁ ἡ ὄ, forma speciosus, Suic. Ex ὡραῖος, & μορφή.
Ὡραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor.
Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; act. & pass. (2) qui forma est venusta & decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ab ὥρα. Hinc
Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ.
Ὡραΐυσιν, 3. pl. præs. ind. act. Æol. & cum ν pro ὡραΐζεσι, ab ὡραΐζω.
Ὡραιόω, ῶ, decoro, venusto, venustatem concilio; ὡραιόομαι, ῶμαι, speciosus seu pulcher fum. Ab eod.
Ὡραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.
Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, Plut. Ab ὡραΐζω.
Ὡραίως, mature, Gl. Vet. Ab ὥρα.
Ὡρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido. Ὡρακιάσας· ὁ γὰρ ἐξωμείχετο, ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλίου, Arist. Pace. 702. Ab ὥρα.
Ὡρακίζω, idem ab eod.
Ὡρανῷ, cœli, gen. s. Dor. pro οὐρανοῦ.
Ὡρανος, οῦ, ὁ, cœlum, Dor. pro οὐρανός.
Ὦ ργεῖ, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος, Argeus.
Ὡργίσθη, 3. sing. aor. 1. indic. passf. verbi ὀργίζω.
Ὡρέξατο, 3. sing a. 1. ind. med. v. ὀρέγω.
Ὡρεον, videbam, imperf. ind. act. verbi ὁράω, quod Ion. dicitur pro ὁράω.
Ὡρεσιδάτης, ου, ὁ, (Epith. solis,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα.
Ὡρεσίλοιπος, ου, ὁ ἡ ὄ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιπος. ὄρος, & λείπω.
Ὡρεσίτροφος, ου, ὁ ἡ ὄ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, Hom. Il. 5, 486. Ex ὄρος, & τρέφω.
Ὡρεσι, dat. pl. Poet. pro ὄρεσι, ab ὄαρ, uxor.
Ὡρέω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.
Ὡρημα, ατος, τὸ, cura, custodia, Hom. Il. 5, 486. Ab ὡρέω.
Ὡρθριζε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὀρθρίζω.
Ὡρθρισα, diluculo veni, a. 1. ind. act.
Ὡρθάθη, 3. sing. aor. 1. indic. passf. verbi ὀρθόω.
Ὡρία, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.
Ὡριαίνω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab
Ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.
Ὡριγνᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ὠριγνάετο, ab ὀριγνάομαι.
Ὡριγνῶντο, 3. pl. imperf. indic. med. pro ὠριγνάοντο.
Ὡρικὸς, ὴ, όν, tempestivus; (2) florens ætate,

ideoque venusta & decenti forma conspicuus. Πύξε ὃ χροιῇ ωρσαλίγκιος ὡρικισις, Nic. Th. 516. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *Adv.* venuste, lepide, scite.

Ὡριμος, ε, ὁ ἡ ὴ, tempestivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὥρινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀρίνω.

Ὡριος, ε, ὁ ἡ ὴ, & ὥριος, ία, ιον, tempestivus, maturus; (2) qui statо solemnique anni tempore fieri solet. Ab ὥρα.

Ὡρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ὁρίζω.

Ὡ Ρ Ι Ω Ν, ωνος, ὁ, Orion, signum coeleste.

Ὡρίως, *Adv.* tempestive; (2) venuste, eleganter. Ab ὥριος.

Ὡρκισας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ὁρκίζω.

Ὥρμαθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι.

Ὥρμαινε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὁρμαίνω.

Ὥρμητο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ὡρμᾶτο, ab ὁρμάω.

Ὡρμέατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὡρμηθον, acc. sing. perf. part. pass. *per Sync.* pro ὡρμημένον.

Ὥρμηνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, ab ὁρμαίνω.

Ὥρμησαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὁρμάω.

Ὡρμῶντο, 3. pl. perf. ind. pass. pro ὡρμάοντο.

Ὦρνες, *agni*, nom. plur. *Dor.* pro οἱ ὄρνες, ab ἄρς.

Ὥρνυτο, 3. sing. imperf. med. v. ὄρνυμαι.

Ὡρογραφία, ας, ἡ, descriptio per annales. Ab

Ὡρογράφος, ε, ὁ, qui res gestas describit & distinguit per quatuor anni ὥρας, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex ὥρος, & γράφω.

Ὡροθετέω, ῶ, in hora natali noto & digero. Ex ὥρα, & τίθημι.

Ὡρολογέω, ῶ, horas indico. Ex ὥρα, & λόγος. Hinc

Ὡρολογητὴς, οῦ, ὁ, horarum index; Athen. lib. 9.

Ὡρολόγιον, ε, τὸ, horologium, instrumentum quoddam, seu machina horas indicans.

Ὡρονομεῖον, sive ὡρονόμιον, ε, τὸ, idem.

Ὡρονομέω, horas rego. Ab

Ὡρονομικὸς, ὴ, ὸν, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡρονόμος, ε, ὁ ἡ ὴ, horas regens. Ex ὥρα, & νέμω.

Ὦρορε, *excitavit*, 3. sing. perf. ind. med. *per Metathes.* pro ὄρωρε, & hoc *Att.* pro ὦρε, ab ὄρνω.

Ὄρος, εος, τὸ, mons. *Dor.* ab *Ion.* ὄρος, pro ὄρος.

Ὡρος, ε, ὁ, annus; (2) tempus. Ab & pro ὁρος.

Ὡροσκοπεῖον, ε, τὸ, instrumentum seu machina, quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat; (2) instrumentum, in quo natalitias horas notant & considerant astrologi.

Ὡροσκοπέω, horas *it.* thema geneseos, considero & noto.

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, consideratio & notatiō horarum præsertim natalitiarum. Ab

Ὡροσκόπος, ε, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat; (2) qui natalem sen natalitiam alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum, & ortus appellatur. Ex ὥρα, & Σκοπός.

Ὡροτρόφος, ὁ ἡ ὴ, temperies, partibus anni quibusque bonam tempestatem largiens. A τρέφω.

Ὦρσα, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὄρνω.

Ὦρτο, 3. s. pluſq. ind. pass.

Ὦρυγεν, 3. sing. aor. 2. indic. act. cum γ ab ὀρύσσω.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁς ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὦρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμην, præs. part. med. verbi ὠρύω.

Ὠρύχαται, *fossi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, ab ὀρύσσω.

Ὠ Ρ Υ Ω, seu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κεῖνον μὲν ἅπαντες ἀοιδὸν φίλοι κόνισε ὠρύσαντο, Bion. 1, 18. Τόνδε μὲν ὠρύεται Τυρσήνιδος οἶδμα θαλάσσης, Dion. Per. 83.

Ὠρύωμα, τὸ, rugitus. Quasi ab ὠρύομαι.

Ὠρχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, ab ὀρχέομαι.

Ὠρχεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο.

Ὠρχήσασθε, *saltastis*, 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὠρχμὸς, *Dor. & per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμβος, ab ἄρχομαι.

Ὡσόρει, 3. sing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὦρει, ab ὄρω.

Ὡρωρέχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ὡρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὡρωρέχεις, 2. sing. pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠρέχεις.

Ὡσώρυχλο, 3. sing. pluſq. perf. ind. pass. v. ὀρύσσω.

Ὡρωρύχειν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠρύχειν.

Ὡς, *Adv.* ita, sic, pro ὥτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, sicut, tanquam, perinde ac si, ferme, circiter, ut, postquam, nam, enim, quandoquidem, alioqui; ὡς, pro πρὸς, ad, in, quasi abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vera, revera.

Ὡς, ὠτὸς, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, *impuli*, a. 1. ind. act. v. ὠθέω.

Ὦσαι, *impulisse*, a. 1. inf. act.

Ὡσάμενοι, pl. a. 1. part. med.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ὡσὰν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς, & ἄν.

Ὡσαύνει, *Adv.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὡσαννὰ, hosanna. Vox Hebr. ἄκλιτος. *Serva quæso.*

Ὦσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

Ὡσάσκω, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quasi hinc esset ὦσασκεν, impellebat, ab ὦσω, f. 1. cujus præsens usitate ὠθῶ, *Ionicum.* Αὐτὰρ ὃγ' ἀψ ὡσασκε τιταινόμβῳ, Od. 11, 598.

Ὡσαύτως, *Adv.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὐτως, sive αὔτως.

Ὦσδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὦξε, ab ὄζω.

Ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὦθω, *pello.* Ἀψ δ' ἐς κλισὸν ὦσε μέγα ξίφος. Hom. Il. 1, 220.

Ὡσεὶ, *Adv.* quasi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. v. ὠθέω.

Ὦσι, 3. pl. præs. conj. v. εἰμί.

Ὠσὶν, Dat. pl. cum ν ab οὖς.

Ὦσις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, impulsio, impulsus, propulsio. Ab ὠθέω.

Ὡσιωμένως, sancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὦσκε, vel ὦσκεν, idem quod ὡσάν. Ex ὡς, & poëtico κε, quod est ἄν

Ὦσμαι, perfect. indic. pass. verbi ὠθέω pro ὦθω.

Ὡσμβρον, acc. sing. perf. part. pass.

Ὡσμὸς, οῦ, ὁ, impulsus; (2) eversio. Ab ὠθέω.

Ὡσπὲρ, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς, & περ.

Ὡσπεράν, *Adv.* ferme, quasi, tanquam.

Ὡσπερανεὶ, *Adv.* tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὥσπερ, & ἄν, & εἰ.

Ὡσπερεὶ, *Adv.* veluti, quasi.

Ὡσπερεῦν, *Adv.* idem. Ex ὥσπερ, & ἦν.

Ὡς pro ὥστε, *quasi.*

Ὥστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὠστης, ε, ὁ, impulsor, trusor. Ab ὠθέω.

Ὠστιεῖ, 2. sing. f. 1. med. *Att.* pro ὠστιῇ, & hoc pro ὠστίσῃ, Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὠστιοῦ Κλεωνύμῳ, Arist. Ach. 850. Εἰς τὴν πρωϊδρίαν ὥρας ἀγὴς ὠστίζεται, ibid. 42. Ὠστιζόμεθα ἑκάστοτε ἐν τῇ κλησίᾳ, id. Plut. 330. Ab ὦστης.

Ὠστικῶς, *Adv.* impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικὸς.

Ὠστορνος, *crudelis, Dor.* pro ὁ ἄστοργος.

Ὦστος, η, ον, trusatilis, Gl. Vet. Ab ὠθέω.

Ὤσφραντο, 3. plur. pluſq. indic. pass. verbi ὀσφραίνω.

Ὠχος, ε, ὁ, ramus novellus; ὄχνη, Nic. Al. 109. Ab & pro ὀχος.

Ὠχοφόρια, ίων, τὰ, gestatio ramorum; festum Athenienſium. Ab

Ὠχοφόρος, ε, ὁ ἡ ὴ, ramos gestans. Ex ὠχος, & φέρω.

Ὦσω, f. 1. indic. act. verbi ὠθέω pro ὦθω.

Ὦτα, *aures*, nom. plur. ab οὖς, ὠτὸς, *auris.*

Ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, & ἄγρα, *captura.*

Ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus sermones hominum sublego, (ut ad dominum meum deferam.) Ph. ὠτακουστεῖ, auscultat, Xen. Ab

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator *inpr.* principis alicujus; qui, quæ passim audit, ad dominum suum defert. Gl. V. auricularius explorator. Ex οὖς, & ἀκουστὴς.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, & ἀλγέω.

Ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ὴ, ὸν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὦ' τᾶν, o homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

Ὠτάριον, ε, το, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

Ὠτειγχύτης, ε, ὁ, clyster auricularis, Ex οὖς, & ἐγχύω.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix & ulcus ac recens vulnus. Ab ὀτάω, *vulnero.*

Ὠτερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Ὠτίον, ε, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

Ὠτίτης, ε, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriscalpium. Ex οὖς, & γλύφω.

Ὠτόγλυφον, ε, τὸ, idem. Ex iisd.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, similis auriculæ. Ex οὖς, & εἶδος.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ε, ὁ, cui aures fractæ sunt; Diog. Laërt. Ex οὖς, & θλάω.

Ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex οὖς, & κατάγνυμι.

Ὠτοκοπέω, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque sono vehementiori. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, & κόπτω.

Ὠτόλικνος, ε, ὁ ἡ ὴ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς, & λίκνον.

Ὠτοπάροχος, ε, ὁ ἡ ὴ, auritus. Gl. Vet. qui aures præbet. Ex οὖς, & παρέχω.

Ὠτὸς, οῦ, & ὦτος, ε, ὁ, otus, avis nycticoraci similis. Gl. Vet. avis tarda. Ab οὖς.

Ὠτὸς,

Ὦ-ός, *auris*, gen. ſing. ab ὦς, *auris*.

Ὠτότυντος, ε, ὁ ἡ ἥ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex ὦς, & τέμνω.

Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex ὦς, & ἐγλέγω.

Ὠτραλίσσ. α, σι, & ὠτραλέος, ον, v. ὀτρ.

Ὤτρυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ab ὀτρύνω, *incito*.

Ὦτωσις, ὤσασα, ὦσεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habens anſas; Il. 23, 264. Ab ὦς.

Ὠϋτός, *Dor.* pro ὁ αὐτός, *ipſe*.

Ὤφειλον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.

Ὤφεν, *videram*, pluſq. ind. act. v. ὀπίω.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελής.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετε, ab ὠφελέω.

Ὠ Φ Ε Λ Ε Ω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profutura, Ph. f. 1, part. act. Τί δῆτ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Soph. Aj. 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, Ariſt. Av. 426. Μηδὲν ὠφελεῖν πόλιν. Eur. Supp. 1109. Ἆ φίλον, Ariſt. Plut. 1134. Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελήμεθα, Eur. Ion. 381.

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ὄφελημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.

Ὠφελήσιμος, ε, ὁ ἡ ἥ, utilis, quo juvari poſſumus. Ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

Ὠφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ε, ὁ ἡ ἥ, utilitatem, adjumentum ſive emolumentum adferens. Gloſſ. Vet. ὠφέλιμο, commodum, profuturum. Ab eod.

Ὠφελίμως, *Adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo & emolumento.

Ὤφελον, utinam. Gl. Vet. velim. Ατυχεῖς μὲν ἔρα, ἀλλ' ἐκ δίκης, ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. Syneſ. Ab ὀφείλω.

Ὤφθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὄπτω.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ὤφλες, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.

Ὠφρόντιστος, *ſecurus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

ὤχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.

ὤχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠγμένοι ἦσαν.

ὤχετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi οἴχομαι.

Ὤχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὀχθέω.

ὠχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

Ὠχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde

Ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὠχριάω, ῶ, palleo; (2) palleſco. Ab ὠχρία.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.

Ὠχρίας, ου, ὁ, pallidus. Ab eod.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expalleſcit. Ab

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum, palleſco, pallidus fio. Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἐκπεπλαγμένους λέγεις, Ariſt. Nub. 102. Ἡ πόλις γὰρ ὠχρίασα, κἀν φόβῳ πεθημένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.

Ὠχροειδής, ές, pallidus. Ab εἶδος.

Ὠχρόλευκος, ε, ὁ ἡ ἥ, ex luteo candicans, ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρός, & λευκός.

Ὠχρόξανθος, ε, ὁ ἡ ἥ, pallide flaveſcens. Ὠχρόξανθος ὡς χόλη, *Aret.*

Ὠ Χ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus. Philox.

Ὠχρός, ε, ὁ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *ervilia*. Ab ὠχρός. Unde

Ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. Ab eodem.

Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Hinc

Ὠχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta.

ᾤχωκε, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. V. adſpectus, frons. Ab ὄπλομαι, *video*.

Ὠώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠόν, *ovum*.

Τ Ε Ἰ Λ Θ Σ.

APPENDIX

APPENDIX
VOCABULORUM,

Quæ in præcedenti opere vel consulto prætermissa fuerunt, vel et Cl. Editores subterfugerunt ; quæ tamen magna ex parte autoritatem habeant & fidem, *viz.*

Ἀ Α'ΣΠΕΤΟΣ, ον, immensus, Cal. *si lectio sana.* Ex α int. & ἀσπετος.
Ἀβλέμμης, ες, imbecillus, Eustath.
Ἀβληχὴς, ὲς, ubi nulli sunt balatus, Ep. Ex α pr. & βληχή.
Ἄβοητος, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugna, Nonn. Ex α & βοή.
Ἀβολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιβολέω, Apoll. Hinc
Ἀβολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, s. convenit, *E. M.*
Ἀβρόδαις, ὁ, id. quod ἁβροδιαίτος, Ath.
Ἀβυρτακη, ἡ, barbarium ὄλιτριμμα & edulium, Alex. ap. Athen. Hinc
Ἀβυρτακοποιὸς, ὁ ϰῇ ἡ, qui vel quæ conficit ἀβυρτάκιλλα, Demetr. ib.
Ἀβυσσοτόϰος, ον, abyssum habens s. pariens, Cyr.
Ἀγάθις, Pind. p. 9. vid. ἠγάθεος.
Ἀγαθορρύτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, & ῥέω. Synes.
Ἀγαλέος, v. ἠγαλέος, *E. M.*
Ἀγακλῆεις, εσσα, εν, v. ἀγακλεὴς, Apollin.
Ἀγαλματυπὴς, ὲς, idem quod ἀγαλματοποιὸς, Maneth. Ex ἄγαλμα, & τύπτω.
Ἀγάσαχυς, υ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, Naz.
Ἀγατὸν, *Adv.* admirabiliter, Hom. Ap. 515.
Ἀγγελίεια, ἡ, nuncia, Orph. H.
Ἀγγελιώτης, ου, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.
Ἀγγελιῶτις, ἡ, *fœm.* Call.
Ἀγγίλτρια, ἡ, idem, Sibyl.
Ἀγεϰὶς, ες, immadidus, durus, Ep. Hes.
Ἀγβσικυβῆλες, qui mactatoriam fecurim in se concitat, qu. ἐγβσικυβῆλες, Steph. ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, & κυβηλιστὴς, Hes.
Ἀγηραντος, ὁ ϰῇ ἡ, idem quod ἀγήραος, immortalis, Ep.
Ἀγινέσκω, idem quod ἀγινέω, *Ion.* Hom.
Ἀγκισρίδετος, ὁ ϰῇ ὴ, hamo vinctus, s. captus, Ep.
Ἀγκλείνω, pro ἀνακλείνω, Hom.
Ἀγκονδίω, idem quod ἀγκονέω. Ex ἀνὰ, & κονέω.
Ἀγκρισις, pro ἀνάκρισις. Æsch.
Ἀγκρόομαι, pro ἀνακρόομαι, Theoc.
Ἀγκυλόδηξ, οντος, ὁ ϰῇ ἡ, curvis dentibus, *Epith.* falcis. Opp.
Ἀγλαέθειρος, ὁ ϰῇ ἡ, bene comatus, Hom. Ab ἔθειρα.
Ἀγλαοπεπλος, ὁ ϰῇ ἡ, splendida veste, Cal.
Ἀγλαοφάμις, ες, idem, Sibyl. A φᾶρος.
Ἀγνομαντις, ὁ ϰῇ ἡ, castus vates.
Ἀγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἀγνόῤῥοος. Æsch.
Ἀγνοτβὴς, ες, castus, Orph. nisi sit pro ἀγνοτελὴς.
Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, sc. sub dio, quod fit in agro, Nic.
Ἄγρεμον, τὸ, ridica ; hasta, Æsch. Ab ἄγρα.
Ἀγρικος, ον, idem quod ἄγροικος, Mosch.
Ἀγριώτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγριώτης, Sapph.
Ἀγροτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.
Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητὴς, Man.
Ἀγυρτέω, idem quod ἀγυρτάζω, τὴν ἀγύρτου agere, Athen.
Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.
Ἀγχονέω, idem quod ἀγχονάω, Man.
Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci potest vel solet, Ep. Ab ἄγω.
Ἀγωνοθέτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγωνοθέτης, Soph. ap. Steph.
Ἀδδὴς, pro ἀδὴς, Hom.
Ἀδένδρεος, ον, idem quod ἄδενδρος, Opp.
Ἀδῦϊς, ον, fine, s. inoffensus hosti, Apoll. Ab α pr. & δύω.
Ἀδίϰηλος, s. ἀδδίϰηλος, ον, fine effigie. Ex α priv. & δίϰηλον, Man.
Ἄδμητος, η, ον, idem quod ἀδμὴς, Hom.
Ἀδμολία, ſ. ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.
Ἀδόϰως, idem quod ἀδοϰήτως, Eur.
Ἀδὰν, όνος, ἡ, pro ἀηδών, Mosch.
Ἀδωροδόϰητος, ον, idem quod ἀδωροδόϰητος, Ep.
Ἀεῖδηλος, ὁ ϰῇ ἡ, valde conspicuus, Nic. Ex α int. & εἰδέω.
Ἀείδρομος, ον, semper currens, Cyr.
Ἀειθανὴς, ὲς, semper moriens, Man. Ex ἀεὶ, & θνήσκω.
Ἀείϰωμοι, οἱ, semper lætantes, s. comessantes, Man.
Ἀείμαργος, ὁ ϰῇ ἡ, semper insaniens, Opp.
Ἀειρέεθρος, ὁ ϰῇ ἡ, semper fluens, Cyr. Ex ἀεὶ, & ῥέεθρον.
Ἀειϰλὸς, idem quod ἀειπέλιος, Hom.
Ἄειλας, ἄδος, idem quod ἀειλαῖος, Soph. ap. Hes.
Ἀειλοπόδης, ες, ὁ, idem quod ἀελλόπους, Call.
Ἀειράω, ωντος, idem quod ἀείρω, Hesiod.
Ἀεξίνους, ὁ ϰῇ ἡ, qui, augens mentem, Proc.
Ἀεπὴς, ες, volare nondum valens, Æsch *si lectio sana.*
Ἀξικὴς, ες, idem quod ἄξικος, s. immensus, Call.
Ἀρδίνης, ὲς, volans, qui in aere versatur, Ep. Ex ἀὴρ, & δίνη.
Ἀέω, (inusit.) spiro ; (2) dormio. Unde αὔσαμβη, Hom.
Ἀζηχὲς, *Adv.* incessanter, Hom.
Ἀθελήτως, *Adv.* præter voluntatem. Ath.
Ἀθβαὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀθβὶς, Nic.
Ἀθβιβόσκης, ου, ὁ, aristis vescens, ap. Diog. L.
Ἀθεσμοφάγος, ὁ ϰῇ ἡ, vetita edens, Man.
Ἀθλοθεσία, ἡ, præmiorum constitutio ; (2) ipsum munus & officium athlothetarum, (3) item mutua depositio utriusque concertantium, Aristoph.
Ἄθυρτος, ον, sine vel cum thyrso, Eur. Ex α pr. vel int.
Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.
Αἰγλητὴς, ου, ὁ, idem quod αἰγλήεις, *Epith.* Apollinis.
Αἰγλιβόλεω, radios vibro s. jacio, Man.
Αἰγυπτίζω, nigrum reddo, Hes.
Αἰγύπτιος, idem quod αἰγύπιος, Soph.
Αἰετόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.
Αἴθτος, v. ἄϊθτος, it. ardens, Hom.
Αἰθαλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, Eur.
Αἰθάλεις, εσσα, εν, idem quod. αἰθρὶος, Opp.
Αἰθεροδαὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere splendens, Man.
Αἰθροδόνητος, ον, in splendore agitatus, ib. Ex αἰθὴρ, & δονέω.
Αἰθροτολέω, in æthere versor, vel id. quod αἰθερομβατέω, ib.
Αἰθροτοκὴς, ον, in æthere procreans, ib.
Αἰθὼν, ῶνος, ὁ, impetuosus, Opp. Ab αἴθω.
Αἱμάσρφος, ον, sanguineus. Ath.
Αἱματαῖος, α, ὁ, idem quod αἱματώδης, Lyc.
Αἱματοπότης, ᾳ, ὁ, idem.
Αἱματόπωτις, ἡ, *fœm.* Man.
Αἱματιὰς, idem quod αἱματίτις, s. *furia e sanguine*, Ath.
Αἰωρίη, idem quod αἰωρέω. Man.
Αἰωλα, *Adverb.* blande, &c. Hes.
Αἰωλοραπτης, ου, ὁ, blanditiarum auctor, Hom. M.
Αἰων, ωνος, v. αἰὼς, Call.
Αἰωγενέθλος, ον, in nativitate miser, Man.
Αἰώλιος, α, ὁ, nomen pisci, cognatus, Ath.
Αἰωπόπαλος, ε, ὁ, variis luctæ generibus versatus, Man. Ex αἰόλος, & πάλη.

Αἰωλοπάλος,

Αἰολοσκόπ-ος, ον, varie ſpeculans, Naz.
Αἰολόφυλ-ος, ον, diverſi generis, ſ. ex alia tribu. Opp. Ἀ φύλον.
Αἰπυστλανὴς, ὲς, in ſummo errans, Man. Ex αἰπὺς, & πλάνης.
Αἰχρόζ-ιος, ον, turpiter vivens, Sibyl.
Αἰχροίέλως, ωτ-ος, ὁ, turpiter ridiculus, Man.
Αἰχροδιδάκλης, ου, ὁ, turpium magiſter, ib.
Αἰχρεόμυθ-ος, ον, idem quod
Αἰχρορρήμων, v. αἰχρορρήμων, Man.
Αἰχρεόφημ-ος, ον, turpis famæ. Ex αἰχρὸς, & φήμη.
Αἰχρόπεπλ-ος, ον, turpiter veſtitus, Dolſc. Ἀ πεπλον.
Αἶτ-ος, τὸ, hoſpitium, it. lucus, Pind. *Euſt.*
Αἰωνοτόκ-ος, ον, ſeculorum parens, Syneſ. Ab αἰὼν, & τίκτω.
Ἀκαμαντόδετ-ος, ον, adamantinus, Æſch.
Ἄκεσρον, τὸ, medicamentum, Soph. Heſ.
Ἀκέω, v. ἀκέομαι, Apoll.
Ἀκῆ, *Adv. Dor.* idem qaod ἦχα, Pind.
Ἀκήδει, *Adv.* negligenter, ſine cura, Æſch. Ex α, & κῆδ-ος.
Ἀκήδεσον, *Adverb.* idem, Apoll.
Ἀκκορίζειν, perdere cimices, Ep. ap. Steph.
Ἀκράλιπ-ος, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.
Ἀκρατόεις, εσσα, εν, inſtabilis, intemperans, Man. Ab ἀκρατὴς.
Ἀκρατοσωΐη, *Poët.* pro ἀκρατοσωνη, intemperantia, inſtabilitas, *ſed nimis licentioſe*, Steph.
Ἀκρήδεμν-ος, ον, ſine vitta, Ep.
Ἀκρίτα, *Adv.* idem quod ἀκριτί, Hom.
Ἀκριτόδακρυς, ὁ ἡ ὑ, futiliter aut immenſe lacrymans, *Epith.* Tantali, Ep.
Ἀκρόγων-ος, ον, in extremo angulo poſitus, Naz. Ex ἄκρ-ος, & γωνία.
Ἀκροπολδόω, ſublimis meo, Man.
Ἀκλαίνω, erigo, attollo, Æſch.
Ἀκλινὶς, ιδ-ος, ἡ, ad Actæonem pertinens, Ep.
Ἀκλινηβολία, ἡ, idem quod ἀκλινὸς. Man.
Ἄκυμ-ος, ον, idem quod ἀκύμων, Eur.
Ἀλάλυγξ, γγ-ος, ἡ, metus, animus perturbatus, Sch. ἄλη, Nic.
Ἀλγεσίδωρ-ος, ον, dans dolorem, Opp.
Ἀλγεσίθυμ-ος, ον, dolore animum afficiens, Ep.
Ἀλέπλ̓ηρ, ῆρ-ος, ὁ, idem quod ἀλεπλ̓ης, Man.
Ἀλέτω, idem quod ἀλιτέω, Hom.
Ἀλέκλρ-ος, ὁ ἡ ὑ, cælebs, innupta, Eur. Ex α, & λέκλρον.
Ἀλεξίλώρ, ὁ ἡ ὑ, adjuvans homines. *Epith.* Æſculapii, Ariſt.
Ἀλέξιμ-ος, ον, idem quod ἀλεξητήρι-ος, Nic.
Ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, ib.
Ἀληγὴς, ὲς, inceſſans, Dolſc. Ex α, & λήγω.
Ἀληθίη, pro ἀλήθεια, ib.
Ἀλητιζόρ-ος, ον, mendicivorus, *Epith.* Iri. Naz.
Ἀλιανθὴς, ὲς, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, & ἀνθέω.
Ἄλιβ-ος, ον, idem quod ἀλίβροτ-ος, Lyc.
Ἀλιγδεπ-ος, ον, idem quod ἀλιδ. Opp.
Ἀλιζ-ως, ον, in mari vivens, Ep.
Ἀλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.
Ἀλιμυὴς, ὲς, circumlutus, vel idem quod ἀλιμυόεις, Apoll.
Ἀλιπλὴξ, γγ-ος, ὁ ἡ ὑ, mari percuſſus, Call.
Ἀλιῤῥαίστ-ης, ου, ὁ, maris corruptor, Ep. Draconis, Naz.
Ἀλίῤῥαντ-ος, ον, mari conſperſus, Ep. Ex ἅλς, & ῥαίνω.
Ἀλίῤῥηκ-ος, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἀλιῤῥαγὴς, Ep.
Ἀλίσμικ-ος, ον, maritimus, Lyc. al. ἀλίσμηκλος.
Ἀλισέφαν-ος, ον, idem quod ἀλισφὴς, Hom.
Ἀλιτοφροσυὴ, ἡ, peccatum ; malus animus, Ex ἁλιτέω, & φρὴν, Ep.
Ἀλιτρεφὴς, ὲς, mari nutritus, Cal. Ex ἅλς, & τρέφω.
Ἀλιοτρεφὴς, idem, Hom.
Ἀλίτυρ-ος, ου, ὁ, caſeus ſale aſperſus, Ep.
Ἀλίφραν, ον-ος, ὁ, ſatis prudens, Naum. ap. Stob.
Ἀλλαγμὸς, ὁ, ἡ, idem quod ἄλλαγμα, Man.
Ἀλλης-ος, ον, idem quod ἄλλης-ος, Ep.
Ἀλλοκοταί-ος, ον, idem quod ἀλλοκοτ-ος, Eur.
Ἀλλοτύπωτ-ος, ον, aliis characteribus, Man.
Ἀλλόφρων, ον-ος, ὁ ἡ ὑ, diverſa ſentiens, ib. Ex ἄλλος, & φρὴν.
Ἀλμὰς, ἀδ-ος, ὁ ἡ ὑ, in muria conditus, al. tepidus, Heſ.
Ἄλτις, ὑ, idem quod ἄλσ-ος, Pind. Heſ.
Ἀλόσυδν-ος, ν, ον, Exp. marinus, Apoll.
Ἄλυτ-ος, idem quod ἄλυτ-ος, Ep.
Ἀλυπρὸς, pro Ἁλυπρὸς, *E. M.*
Ἀλυχν-ος, ον, ſine lychno, Eur.
Ἀλυσηδὸν, *Adv.* catenatim, Man. Ab ἄλυσις.
Ἀλαπὸς, ὸν, fraudulentus, Soph. ap. Heſ.
Ἀμαζονὶς, ὶ, Amazonis, Apoll.
Ἀμανδαλ-ος, ον, evanidus, Alcæ.
Ἀμαράντι-ος, α, ον, idem quod ἀμαράντιν-ος, Apoll.
Ἀμαρασκαπλὴς, ῆρ-ος, ὁ, foſſor ſulcorum, Man.
Ἀμαρτοσωὴν, ὴ, idem quod ἀμαρτία, Ep.
Ἀμαρτωλὴ, ὴ, idem, Theogn.
Ἀμαρωθιάς, ἀδ-ος, ἡ, pr. Ep. l. 6.
Ἀμβλυόεις, εσσα, εν, obſcurans, Man. Ab ἀμβλύς.
Ἄμβλωμα, τὸ, hebetatio, it. abortio, Naz. Ab ἀμβλόω.
Ἀμβλωσος, ὁ ἡ ὑ, abortiens, Man.
Ἄμβλωψ, ὁ ἡ ὠ, cæcutiens, Eur. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, *oculus.*
Ἀμβολαδὶς, *Adv.* idem quod ἀμβολαδὴν, Sch. in Call. alternis, viciſſim.
Ἀμεθυσίζω, refero colore aut alia ſimilitudine amethyſtum.
Ἀμεινότρ-ος, pro ἀμείνων, Alcæ.
Ἀμελαθρ-ος, ον, extorris, Man. Ex α & μέλαθρον.
Ἀμδίσας, *Adv.* v, ἀμδὶς, Syneſ.
Ἄμβως, ὲς, debilis, Eur. Ab α, & μὼ-ος.
Ἀμέριμνον τὸ, pro ἀμεριμνία, Herodian.
Ἀμετρόζ-ιος, ον, longævus, Man.
Ἀμετροπότης, ᾶ, ὁ, immodice bibens, Ep.
Ἀμηχανοεργος, ὸν, malè fabricans machinas, *Epith.* Satyrorum, Heſ.
Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, Heſ. ex Call.
Ἀμισγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγὴς, Nic.
Ἀμοιζάδι-ος, ον, idem quod ἀμοιζαῖ-ος, Opp.
Ἀμοιζαδὶς, *Adv.* idem quod ἀμοιζαδὶς, Hom.
Ἀμολγιον, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμελγω.
Ἀμόχθως, v. ἀμοχθεί, Man.
Ἀμπεδιπρὴς. ὲς, campeſtris, Æſch. Ἀ πεδίον.
Ἀμπηδαω, pro ἀναπηδαω, Hom.
Ἀμπυγμων, ον-ος, ὁ, v. ἄμπυξ, Nic.
Ἀμυγδάλε-ος, εα, εον, v. ἀμυγδάλιν-ος, Nic.
Ἀμυνὸς, ὸν, purus, Soph. ap. Suid.
Ἄμφαδ-ος, ον, idem quod ἀμφάδι-ος, Apoll.
Ἀμφαλαασω, muto, idem quod ἀμείδομαι, Opp.
Ἀμφασίη, ἡ, pro ἀφασία, Hom.
Ἀμφαὐτέω, idem quod ἀμφαὔω, ib.
Ἀμφιλάφωω, circum traho, Hom.
Ἀμφερυθαίνω, idem quod Simpl. Cal.
Ἀμφιδαίνω, *metaph.* protego, tueor, Hom.
Ἀμφιδατηρ, ῆρος, ὁ, circumventor, Syneſ.
Ἀμφ.γεὶος, ον, qu. conterraneus, finitimus, Steph. ex Dion. ſed leg. ἀγχιγυιος, v. 215.
Ἀμφιδληστρυτικὴ, ὴ, *ſub.* τέχνη, ars piſcatorum qui reti utuntur, Poll.
Ἀμφιδληστροειδὴς, ὲς, retiformis, ib.
Ἀμφιδολὰς, ambigue, Athen.
Ἀμφιγανύμαι, lætor, Cal.
Ἀμφιερχομαι, circumvenio, Hom.
Ἀμφιελαυνω, circumduco, Hom.
Ἀμφιθεάζω, circumcurro, Man.
Ἀμφίκερως, ὁ ἡ ὸ, utrinque cornuta, *Epith.* lunæ, Man.
Ἀμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, Heſ.
Ἀμφιμάσομαι, abſtergo, Hom.
Ἀμφίνο-ος, ον, dubius, Diog. L.
Ἀμφιπερίσρέφω, undique circumago, Hom.
Ἀμφιπορφυρεος, idem quod ſimpl. Eur.
Ἀμφιπλολὶς, quæ urbem cingit, Æſch.
Ἀμφισρατάομαι, circum pugno, Hom.
Ἀμφισρεφὴς, ὲς, al. ἀμφιστφὴς, ές, Hom. Il. λ. 40.
Ἀμφισροφὴ, ἡ, deflexio, converſio, Heſ.
Ἀμφιτερμος, ον, exterminatus, Heſ. ex Soph.
Ἀμφιτιτλυδίζω, circumpipio, Ar.
Ἀμφιτρέφω, circumquaque nutrio, Steph.
Ἀμφιφαείνω, v. ἀμφιφάω, Hom.
Ἀμφιφρέω, circa terrep, vel in fugam conjicio, Hom.
Ἀμφίχαράσσω, circumcirca figuro, Man.
Ἀμφιχολόομαι, iraſcor circum vel propter, Naz.
Ἀμφιδιὸς, ὴ, ὸν, circumbivia, Man.
Ἀμφορεαφορέω, amphoram geſto, Ariſt.
Ἀμφορία, ας, ἡ, Exp. circumſpectio, Man.
Ἀναδαίνω, pervado, incedo per, Hom.
Ἀναδαλεῖν (γλώ) egerere terram fodiendo, Xen. attollo, *it.* ſterno, excutio, ut equus ſeſſorem, Bud.
Ἀναδόμα, τὸ, idem quod ἀναδόσις.
Ἀναδολαίω, indico, V. Lex.
Ἀναδόλιμος, ον, rejectitius, ſ. dilatitius, Heſ.
Ἀναδορδορίζω, v. ἀναδορδορύζω, exclamo, Ar.
Ἀναδὸς, *Dor.* pro ἀνδὸς.
Ἀναδρέχω, inſono, reſono, Heſ. *Hom.*
Ἀναδαχ-ηδύω, exclamo, Heſ. *E. M.*
Ἀνάδυσις, ὴ, ipſa guſtandi actio, V. L.
Ἀναδυσκω, pro ſimpl. Hom.
Ἀναδχιππεῖν, neceſſario equitare, Eur. ap. Suid.
Ἀναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœleſtia affectans, Syneſ.
Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, Heſ. *item* lora, id. potius ἀναδέγματα, Steph.
Ἀναδιπὴς, ὲς, ὁ, ſpecies laquei ſ. pedicæ. Ἀ δίκω.
Ἀναδομὴ, ἡ, diviſio, Suid. reædificatio, Steph. Ἀ δέμω.
Ἀναδράω, idem quod ἀναπράσσω, Heſ.
Ἀναδρύπ-τω, carpere unguibus, Heſ. Steph.
Ἀναδυόω, idem quod ἀναδύω, Hom.
Ἀναζέω, *Poet.* pro ἀναζέω, Ep.
Ἀναθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad conſecrandum ſ. dicandum comparatus, aptus, Ep.
Ἀνάθρησις, ὴ, attenta conſideratio, Tim. ap. Polyb. Ab ἀναθρέω.
Ἀναίδητος, ον, qu. non verecundatus, Apoll. Ex α, & αἰδόμαι.
Ἀνακαθαιρόομαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, κᾶ, & αἱρέομαι.
Ἀνακλέπ̓ω, rurſus furor, Hom.
Ἀνακράτης, ες, admodum firmus, valido. Ἀ κράτος, Heſ.
Ἀνάκρησις, ὴ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.
Ἀνακλόρεος, idem quod ἀνακλόριος. Chriſtod.
Ἀνακυκλέω, v. ἀνακυκλόω, Eur.
Ἀνακωτέω, ſterto, Heſ.
Ἀνακωδωνίζω, v. ſimp. Heſ.
Ἀναλδος, idem quod ἀναλδὴς, ib.
Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector, Steph.
Ἀναλεκλίδες, αἱ, conveniunt ſcapulis tenues analectides altis, Ovid. de art. am. l. 3.
Ἀνάλιπος, *Dor.* pro ἀνάλιπτος, Theoc.
Ἀναμάθω, aor. 2. ſubj. ab ἀναμαθάνω.
Ἀνάματος, ον, fluentis carens, Ep. Ex α, & νᾶμα.
Ἀναμυκόομαι, rumino, V. L.
Ἀνανηπτόομαι, idem quod ἀνανηπιδόομαι, Gaz.
Ἀνάνιος, ον, non habens mœrorem. Ex α, & ἀνία, vel *Dor.* pro ἀνιώσιος, effrænis, ſuperbus. Ex α, & ἠνία, Steph.
Ἀναξιόω, idem quod ἀπάξιόω, Eur.
Ἀναπαλος, ſ. ἄμπαλος, ὁ, reſortitio, Pind.
Ἀναπνεῖω, *Poët.* pro ἀναπνέω.
Ἀναποσκδὴ, ἡ, impedimentum, V. L.
Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, Greg.
Ἀναπρίω, frendeo, Nic.
Ἀναπλικὸς, ὴ, ὸν, incendendi vim habens, V. L. Ab ἄπλω.
Ἀνάπτωτις, ὴ, v. ἄμπτωτις.
Ἀναρθρία, ἡ, articulorum ſeu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, Steph.
Ἀναται, *per Syncop.* pro ἀνασατε.
Ἀναστοναχίζω, idem quod ἀνάστοναχέω, Hom.
Ἀνάστερος, ον, ſine aſtris, Man. Ex α, & ἀστὴρ.
Ἀναστρωφάω, v. ἀναστρωφάω, Heſ.
Ἀνατύομαι, erumpo, Hom.
Ἀναταιύω, idem quod ἀνατείνω, Call.
Ἀναυλα, *Adv.* ſine tibiis, Plut. Ex α, & αὐλὸς.
Ἀναυσία, ἡ, nauſea nulla, Suid.

Ἄναυτος,

Ἀνευτος, ον, nautis carens, navibus impervius, Hes.
Ἀναΰω, exclamo, Theoc.
Ἀναφίεπω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνὰ, ὄπι, & ἕρπω.
Ἀναφυγὴ, ἡ, v. ἀνάφυξις, Æsch.
Ἀνδικλος, pro ἀνάδικλος, E. M.
Ἀναχρέμψις, ἡ, exscreatio, Hipp. ebullitio, H.
Ἄνδεμα, τὸ, Æol. per Sync. pro ἄναδεμα, s. ἀνάδημα, Ep.
Ἀνδοκαδεῖν, Æol. Sync. pro ἀναδοχάδην, alternis vicibus, per successionem, Hes.
Ἀνδοκάς, pro ἀναδοχὰς, vel ἀνάδοχος, ib.
Ἀνδρηΐη, Ion. pro ἀνδρεία, item ἀνδρηίη pro ἀνδρεία, Herod.
Ἀνδρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνδρία, Poll.
Ἀνδροκάς, άδος, ἡ, pars, Hes. Nic.
Ἀνδρόφθορος, ον, ab homine periens, vel ἀνδροφθόρος, homines perdens, Soph.
Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, Hom.
Ἀνεγκάλυπτος, ον, non intectus, s. tectus, Hes.
Ἀνειρήτων, Ion. pro ἀνειρέτων, Eust.
Ἀνελθέμεναι, Dor. pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέρχομαι.
Ἀνεμότροπος, ον, ventis agitatus, Anac. Ex ἄνεμος, & τρέπω.
Ἀνενεγκέον, referendum, Greg. Naz. Ex ἀνὰ, & φέρω.
Ἀνενοχλησία, ἡ, tranquillitas, Bud. Ab ἀνενόχλητος.
Ἀνεξέλυστος, ον, idem quod ἀνεξίτηλος, Hes. Ex α, & ἐξέρχομαι.
Ἀνεσχασία, ἡ, stupor attonitus, Hes.
Ἀνετίδιον, refudo, rudorem refundo, Plut.
Ἀνεπίφρασος, ον, ineffabilis, Suid.
Ἄνεργος, ον, idem quod ἀνέργας, inefficax, Eur. Ex α, & ἔργον.
Ἀνερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, Suid.
Ἀνεδύω, exedo, erodo, Hipp.
Ἀνεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, Suid.
Ἀνίσσομαι, sursum versus sequor, Hes.
Ἀνόλβος, ον, non optabilis, s. non optandus, Ep. Ex α, & εὔχομαι.
Ἀνόρυσμα, τὸ, idem quod ἀνόρυγμα, Gal.
Ἀνοχέγυος, ος, ὁ, ἡ, ab α pr. & ἐχέγυος ut fidejussor minime idoneus, Thucyd.
Ἄνυκες, pro ἄνηκον, Hes. vel aciem non habens, Steph. Ex α, & ἀκὴ.
Ἀνύμυκτος, ον, qui unguibus carptus scissusque non est, Hes.
Ἀνλιώθα, ἀνλυθα, per Syn. ἄνληθα, Dor. ἀνλιωθά. per Epenth. ἀνλιώθα, Steph.
Ἄνηρος, ες, virilis, Hes. ex Æsch.
Ἄνηρος, per Sync. pro ἄναρος, ærumnosus, Nic. Sch. illæsus, innocens, E. M.
Ἀνηροσίη, ἡ, ubi nulla aratio, Sibyl.
Ἀνθεστηοτητος, ον, Ath.
Ἀνθηφορος, ον, florifer, Ep.
Ἀνθιστιχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, floridi coloris, Ath.
Ἀνθίας, ου, ὁ, piscis quidam, Aristot.
Ἀνθοδιαιτος, ον, floribus vescens, Epith. Apis, Ep.
Ἀνθοκάρηνος, ον, caput floribus redimitum habens, Opp.
Ἀνθρωποειδὴς, ες, referens crabronem s. vespam. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, Theoph.
Ἀνθρωποπλανὴς, ὁ ἡ ἡ, hominem perdens, Naz.
Ἀνίερος, ον, cui sacra non fiunt, Suid.
Ἀνοιδείω, Ion. & Poët. pro ἀνοιδέω.
Ἀνοίκιστος, ον, indefatus, Ep.
Ἀνόμαμαι, pass. idem quod ἀνυμνέομαι, Hom.
Ἀνομοιοειδὴς, ὲς, diversæ speciei, Steph.
Ἀνόμως, Adv. inique, improbe, Eur.
Ἀνορέκτως, Adv. sine ulla ciborum appetentia, Gal.
Ἀνώκτος, ον, fine auribus, Theoc. Ex α, & ὦτα.
Ἀνσπάω, pro ἀνασπάω, Pind.
Ἀντανύω, pro ἀνύω, Call.
Ἀντεμμάσσομαι, rependo, Hes.
Ἀντιπίξλωτον, altera mensa coquinaria, Æsch. Ex ἀντὶ, & πίξλωτον.
Ἀντησις, ἡ, pro αἴτησις, E. M.
Ἀντιαχὼ, idem quod ἀντιαχέω, Orph.
Ἀντιβύσδω, a. 1. m. *rependi*. Ab ἀντιβύσμα, Theog.
Ἀντίκαιν, ον, similis & par novo. Hes.
Ἀντίδοτος, viciſſim datus, contradatus, Nonn.
Ἀντικαταθνήσκω, invicem morior, Æsch. *si lectio sana.*
Ἀντικρατέω, viciſſim impero, Ep.
Ἀντιλογέω, contradico, nego, Soph.
Ἀντιτέθυμαι, similis sum; ἀντιτέτυξο, 2. s. pluſq. p. pass. Hom.
Ἄντιτος, idem quod ἀντίτιτος, Hom.
Ἀντιφωνέω, obloquor, Soph. Steph.
Ἀντιχαρὴς, invicem gratificans, a. 2. part. pass. Soph. Ab ἀντιχαίρω.
Ἀντιχορεύω, contrario motu feror, Syneſ.
Ἀντροπαία, ας, ἡ, pro ἀναντροπαία, s. ἀνατροπὴ, mutatio, Æsch. *si lectio sana.*
Ἀντωπὸς, ὲς, idem quod ἀντωπός, Man.
Ἀνύδατος, ον, fine aqua, ib. Ab α, & ὕδωρ.
Ἀνυπότροφος, ον, idem quod ἀνυπόστροφος, Orph.
Ἄνυτη, ἡ, idem quod ἄνυσις, Ep.
Ἀνωνύμιη, fine nomine, Arat.
Ἄξιος, pro ἀντάξιος, æquiparandus, Hom.
Ἀξυρὴς, ὲς, idem quod ἄξυρος, Hes.
Ἄξεινος, Poët. & ἀξείνιος, v. ἄξενος, Hesiod. Call.
Ἀξιόμορφος, ον, visu dignus, Man. A μορφὴ.
Ἀξιοπιστοσύνη, ἡ, fidei dignitas, ib.
Ἀξιόμισος, ον, odio dignus, Æsch.
Ἀξίφυλλος, Æsch. l. ἀξιόφυλλος, vel ἐξίφυλλος, Pau. αὐξίφυλλος, Heath.
Ἀοζεω, s. ἀοξεω, ministro, Hes. Suid.
Ἀοζοι, s. ἀοξοὶ, ministri Call. ap. Hes.
Ἀοῖ, dat. s. Dor. pro ἠοῖ. Ab ἠώς.
Ἀουσέω, auxilior, adjuvo, Mosch.
Ἀπαγγελὸς, ὁ, internuncius, Man.
Ἀπαγώνιος, Æsch. rectius ἐπαγώνιος.
Ἀπαιρεθέω, Ion. pro ἀπαιρεθῶ.
Ἀπακλόω, abduco, Soph. ubi al. ἀπαγλόω.
Ἀπάλαμνος, ον, v. ἀπάλαμος, Hom.
Ἀπαλαστέω, indignor, Hes.
Ἀπαλεξέω, idem quod ἀπάλεξω, Hom.
Ἀπαλὸν, Adv. mollifer, delicate, Hom.
Ἀπαλόψυχος, ον, idem quod ἀπαλόφρων, Ep.
Ἀπαμβλακέω, Hes. deerro vel aberro, Steph. potius ἀπαμπλακέω, Soph.
Ἀπαμβλόω, abortior, Plut. ubi al. ἔπαμ.
Ἀπανίσγω, idem quod simplex, Hom.
Ἀπαράλεκτος, ον, cui superfluicrines dempti ac velut ablecti non sunt, Steph. al. id. quod ἀπαράτιλτος.
Ἀπαρυσίον, auferendum, Aristoph.
Ἀπαυαίνω, exsicco, Cal.
Ἀπεραυαίνω, idem, Suid.
Ἀπαχλύω, idem quod simpl. Cal.
Ἀπεδίλωτος, ον, idem quod ἀπέδιλος, Call.
Ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, inepte ago, Æsch. ap. Steph.
Ἀπέκλακα, præt. ab ἀποκλίνω, (ἀπεκταγκα, V. T.) præt. m. ἀπέκλονα.
Ἀπελάα, Poët. pro ἀπελαύω, Arist.
Ἀπέλεθρον, Adv. vehementer, procul, Hom.
Ἀπεναρίζω, spolio, auferò, Hom.
Ἀπέραντος, ον, Aristoph. al. ἀπέραντος.
Ἀπεχαρόμαι, pass. vid. simpl. exp. act. Eustath.
Ἀπεψέα, Ion. pro ἀφεψέω.
Ἀπεών, Ion. & Poet. pro ἀπών. it. mortuus.
Ἀπήγημα, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα.
Ἀπηγορία, ἡ, idem quod ἀπηγόρημα, V. L.
Ἀπήνη, præt. med. ab ἄπειμι, Plat.
Ἀπήκοος, idem quod ἀνήκοος, Hes.
Ἀπακριβαμβίας, exactè, exacta diligentia, Ath.
Ἀπλωσέω, reddo ἁπλωέα, Suid.
Ἀπία, ἡ, Apia, dicta olim quæ nunc Peloponnesus. Alii appellativum esse volunt, Il. α. 270. *It*, Scythis dicitur Tellus, Dea. ap. Herod.
Ἀπισόκαρος, ον, infidelis, Sibyl.
Ἄπλετος, ον, magnus, inaccessus, Apoll.
Ἀποβελίζειν, veru detrahere, Ath.
Ἀπογειόω, fundamenta destruo, Suid.
Ἀποζυμνύζω, exerceo, Æsch.
Ἀποδειδίσσομαι, absterreo, Hom.
Ἀποσίπω, nego, Hom.
Ἀπολιόδορπος, ον, donivorus, Lyc.
Ἀποκαπύω, efflo, Hom.
Ἀποκεῖλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.
Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, Man.
Ἀποκίω, abscedo, Hom.
Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.
Ἀπολειπὴς, ὲς, pro ἀπολειπόμβιος, s. ἀπολελειμβίος, Hipp.
Ἀπόλισσος, ον, fine urbe, Man. Ex α, & πόλις.
Ἀπονοστέω, redeo, Hom.
Ἀποπαλέω, pro ἀποπάλλω, Hipp. ap. Steph.
Ἀποπαπαίνω, respicio, Hom.
Ἀποπλανὴς, ὁ, errabundus, Ep.
Ἀποπλάστωρ, ορος, ὁ, effictor, Man.
Ἀπόπρεμνον, ου, ἀπόπρεμνα φυτευτήρια, plantæ particula stipitis suffultæ, Theophr.
Ἀποπρίω, eme, imp. pro ἀποπρίασο.
Ἀποπροαιρέω, promo, sumo, Hom.
Ἀπορεγω, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.
Ἀπορραῖδες, αἱ, murices, Aristot. *Steph.*
Ἀποσφραίνω, olfacio, Ep.
Ἀποτίσατος, *Dor.* pro ἀπρόσατος, Soph.
Ἀπόφατις, ἡ, idem quod ἀπόφασις, Eur.
Ἀποφθεγκτήριον, τὸ, revelatio, Man.
Ἀπόφλημα, τὸ, debitum, Dem. ap. Hes.
Ἀποφυλλὰς, άδος, ἡ, v. ἀποφύλισις, Nic.
Ἀπόφωλος, idem quod ἀποφάλιος, Man.
Ἀποχραίνειν, colorare, Steph.
Ἀπριξοπλημξ, ον, enixè percussus, Æsch. *Heath.*
Ἀπρόκοπος, ον, fine progressu, Man.
Ἀπροσίδητος, ον, non aspectabilis, Man.
Ἀπρόσηλος, vel ἀπρόσειλος, ον, non expositus solis calori, Hes.
Ἀπροσκοπέω, sum ἀπρόσκοπος, & improvidus, Steph.
Ἀπροσφατος, ον, Nic.
Ἀπροτέλεπτος, ον, pro ἀπρόσελπτος, insperatus, Opp.
Ἀπροτίοπτος, ον, pro ἀπρόσοπτος, Man.
Ἀπροφανὲς, *Adv.* repente, Orph.
Ἀπτερέας, idem quod ἀπτέρυγες, Apoll.
Ἀπτολέμιστος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, Ath.
Ἀραδέω, commoveo, conturbo, Hes.
Ἀραχναίη, ἡ, aranea, Ep.
Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖος, Nic.
Ἀργεινὸς, idem quod ἀργινὸς, Steph.
Ἀργεσφάντης, ου, ὁ, Argivorum sacerdos, Ep.
Ἀργὲς, ἀργέστος, pro ἀργὴς ἀργῆτος, Hom.
Ἀργης-ὴρ, ῆρος, ὁ, v. ἀργεστὴρ, Hes. Steph.
Ἀργικὸς, pro ἀργὸς, (2) vel Ἀργεῖος, Eur.
Ἀρειάω, minor, *E. M.*
Ἀργινεφὴς, ὲς, Albus, Soph.
Ἀργόχρως, ωτος, idem, Cyr.
Ἀργυροδόκλης, ὁ, argenti s. pecuniæ receptor, Naz. A δέχομαι.
Ἀρδυτὴς, ῆ, ὁ, rigator, Man. Ab ἀρδύω.
Ἀρείτολμος, ον, bellicosus, Ep. v. ἄρειος.
Ἀρεταλογία, ἡ, sermo de virtute, Man. Ex ἀρετὴ, & λόγος.
Ἄρης, εος, & ητος, ὁ, Steph.
Ἀρθρωδία, ας, ἡ, vid. Steph.
Ἀριδάκρυτος, ον, multum lacrymabilis & multum lacrymans, Hes.
Ἀρίθμιος, ον, adnumerandus, Suid.
Ἀριστήϊον, τὸ, Ion. pro ἀριστεῖον, Herod.
Ἀριζόκλεὴς, ὲς, percelebris, Ep.
Ἀριστολόχεια, ἡ, idem quod ἀριστολοχία, Nic.
Ἀριστοποσία, ἡ, Opp.
Ἀριστοπονδὸς, ός, ὁ, optimus operarius, Man.
Ἀριστοφόρεον, τὸ, vas, in quo prandium fertur, Steph.
Ἀριστοφάνειον, τὸ, nomen emplastri, v. Steph.
Ἀριστώδιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, optimos parturiens, Ep.
Ἀριφοαδέως, pro ἀοιφοαδῶς, Hom.
Ἀρμαστινίκη, ἡ, curulis victoria, Pind.
Ἀρκιλοι, urforum catuli, Eust. ἀρκύλοι, Poll.
Ἀρκὴ, ἡ, *Sub.* δορά, ursina pellis, Steph.
Ἀρκυοστασία, ἡ, retium tentio, Poll.
Ἀρμίας, idem quod ἁρμοὶ, Gal.
Ἀρνήσιμος, ον, negandus, Soph. Ab ἀρνέομαι.
Ἀρομα, τὸ, idem quod ἄρουσις, Hes.
Ἀροτρεὺς,

Ἀροτραῖος, α, ον, Cerealis, ruſticus, Ep.
Ἀρπάγειον, τὸ, vas, clepſydræ ſimile, Steph.
Ἁρπακτήσιος, α, ον, rapax, Lyc.
Ἁρπαλίζω, aufero, Æſch.
Ἁρπάω, rapio; ἁρπαομαι, idem, falce utor, Heſ.
Ἁρπυιόγενος, ον, aviformis, Lyc.
Ἀρραβανίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph.
Ἀρρενωπίς, &, ἀρρενώπας, ᾶδος, ὁ, idem quod ἀρρενωπος, ſed in malam partem utrumque, Steph. Euſt.
Ἄρρηπος, ον, idem quod ἀρρεπής, Steph.
Ἀρρυθμέω, diſſono, Gall. Ex α, & ῥυθμός,
Ἀρτιγλυφὴς, ὲς, recens ſculptus, Theoc.
Ἀρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.
Ἀρτιπροτέω, & ἀρτιπροτέομαι, conſono, Ep.
Ἄρτιπος, idem quod ἀρτίπους, Hom.
Ἀρτίχνως, ων, recens lanuginoſus, Ep.
Ἀρτωίαμαι, ει, quidam Argivorum magiſtratus; ἄρτυμι, idem Epidaurioram, Heſ.
Ἀρυβαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, Heſ. E. M.
Ἀρυσρὶς, ἡ, qu. hauſtrix, Ep.
Ἀρύσιχος, ὁ, idem quod ἀρυσήρ, Heſ. Ath.
Ἀρυταινοειδὴς, ὲς, una e tribus laryngis cartilaginibus, v. Steph.
Ἀυτιδατος, ον, non rugoſus, Ep. Ex α, & ῥυτὶς,
Ἀοχανος, ὁ, piſcis nomen, Ariſtot.
Ἀρχεσίφωτος, ον, autor luminis, Epith. ſolis. Cyr.
Ἀρχέτης, ου, ὁ, regius, Eur.
Ἀρχετυπία, ἡ, exemplar, idea, Bud.
Ἀρχιθάλασσος, ον, maris imperator, Epith. Neptuni, Ep.
Ἀρχιθεωρέω, ſum ἀρχιθέωρος, Hinc
Ἀρχιθεώρησις, ἡ, munus, ſ. dignitas architheorica.
Ἀρχιθεωρία, ἡ, idem, Heſ. Poll.
Ἀρχικλὰψ, & ἀρχίκλοπος, princeps furum, Steph.
Ἀρχίπλανοι, οἱ, principes Scythorum, Luc.
Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, Ath.
Ἀσηρὸς, ὲς, idem quod ἀσηρός, 2) Suid.
Ἀσθρόστοκος, ον, anhelans, Man. f. pro ἀδθμάτικὸς.
Ἀσκοδέτης, Nic.
Ἀσκοφορέω, utres fero in ſacris Bacchanalibus, E. M.
Ἀσματόκομπος, ον, cum grandiloquentia & faſtu canens, Tzetz.
Ἀσματοποιὸς, όν, cantilenas faciens, E. M.
Ἀσμάτοιχος, ον, ſtrepitum non edens, Opp.
Ἀστάθητος, ον, qui non σταθῇ coll ditur, Steph.
Ἄσπασις, ύος, ἡ, ſalutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπιδὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπιδής, Soph.
Ἀσπορία, ἡ, ubi nulla ſeminatio eſt, Sibyll.
Ἄασισα, Adv. proxime, Æſch. ap. Heſ. Ab ἄασυ.
Ἄστατον, τὸ, inſtabilitas, inconſtantia.
Ἀστειοῤῥημοσύνη, ἡ, id. quod ἀστειολογία, Steph.
Ἀστειπίλος, ον, non tritus, Soph. Ex α, & στείβω.
Ἀστεμφίας, idem quod ἀστεμφὴς, Steph.
Ἄστρος, idem quod, vel pro, ἀστέριος, Lyc.
Ἀστέον, canendum eſt, Ariſtoph. Ab ἄδω.
Ἀστικτικὸς, ἡ, όν, pro ἀστικὸς. Steph.
Ἀστιβητος, ον, idem quod ἀστιβὴς, Lyc.
Ἄστολος, ον, veſte carens, non ſtolatus, Soph. ap. Plut.
Ἀστραγάλισις, ἡ, idem quod ἀστραγάλισμὸς, Ariſtot.
Ἀστραπῆς, ῆ, ὁ, fulgurator, Orph.
Ἀστροάχος, ὁ, ἡ, ον, aſtrorum princeps, Epith. Lunæ, Orph.
Ἄστρος, ου, ὁ, talus luſorius, Call. Steph.
Ἀστρόκυνος, ὁ, canis ſiderius, Steph.
Ἀστροφόντος, ον, idem quod ἀστροφόρος, Syneſ.
Ἄστυ, εως, τὸ, urbis princeps, Æſch.
Ἀσυμέτρητος, ον, mundanas res curans, Syneſ.
Ἀσύμπαστος, ον, qui non conſidit, & compreſſus eſt, Steph. Ex α, & συμπάσσω. Steph.
Ἀσυνήμων, ονος, ὁ, ἡ, ignarus, Æſch. Ex α, & ξυνίημι.
Ἀσυνθετέω, ſum ἀσύνθετος, non ſto pactis, V. T.
Ἄσφαλος, ον, invalidus, imbecillis, Heſ. potius, idem quod ἀσφαλὴς, ib. Steph.
Ἀσχίδαρος, ὲς, ὁ, idem quod ζύαγρος, ap. Siculos, Ath. ex Æſch.
Ἀσχίον, τὸ, tuber terræ, Theophr.
Ἀταῦθαλέω, idem quod ἀταῦθάλλω, Naz.
Ἀτάρπιτος, & ἄταρπος, id. quod ἄτραπος, Hom.
Ἀτέκμων, ὁ, ἡ, ſterilis, Man.
Ἀτελίη, Ion. pro ἀτέλεια, Herod.
Ἀτηρὴς, ὲς, idem quod ἀτηρός, Ep.
Ἀτηριος, idem, Æſch.
Ἀτηρία, ἡ, noxa, calumnia, Suid.
Ἀτιμαλφέω, nullum honorem invenire, Heſ. Ex α, τιμὴ, & ἀλφέω.
Ἀτιμασμὸς, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. ignominia, Steph.
Ἀτίμαστος, ον, inhonoratus, Mimn.
Ἀτίω, idem quod ἀτίζω. Suid.
Ἀτμισις, ἡ, vaporatio, vaporum emiſſio.
Ἀτμιστὸς, ὸν, ὁ, idem, Steph.
Ἀτόπαστος, ον, qui conjici nequit, Heſ. Ex α, & τοπάζω.
Ἀτρέμητος, ον, immotus, Heſ. Ex α, & τρέμω.
Ἀτράπεζος, ον, expers convivii, Man.
Ἀτράχηλος, collo carens, Ep.
Ἀτρίβαστος, ον, idem quod ἀτριψ. Xen.
Ἀτριβεῖ, Adv. ſine mora, ſine detrimento, Steph.
Ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, Heſ.
Ἄτρωτος, ον, idem quod ἀτρὼς, Eur.
Ἄυανος, ὁ, placentarum genus, Poll.
Αὐγαλέος, α, ον, ſplendidus, Dolſc.
Αυγοειδὴς, ὲς, idem, Suid.
Αὐλιὰς, άδος, ἡ, incola, Ep.
Αυλοειδὴς, ὲς, tibiæ formam habens, Bud.
Αὐλωρὸς, & αὐλωρὸς, domus cuſtos, Heſ.
Αὐλανίζω, in convalle dego, Suid.
Αὐλανισκὸς, ὁ, Dim. ab αὐλὼν, Theophr.
Αὐλανοειδὴς, ὲς, habens ſpeciem ſ. formam αὐλῶνος, Diod.
Αὐξήτης, ου, ὁ, augens, Orph.
Αὐξιφὴς, ὲς, creſcens, Epith. Lunæ, Man.
Αὐρυχὰς, άδος, ἡ, vitis, E. M.
Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοαγαθος, Cyr.
Αὐταιώρητος, ον, qui a ſe ipſo in ſublime evehitur, Heſ.
Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipſa ſimplicitas, Bud.
Αὐτόζως, ὁ, per ſe vivens, Bud.
Αὐτοκάνδαλος, ὸν, tumultuarius, Lyc.
Αὐτοκρηὴς, Ion. pro αὐτοκρὰὴς.
Αὐτόκαλος, ον, integro corpore, Simon. A κῶλον.
Αὐτομανὴς, ὲς, ex ipſo furibundus, Man. Ex αὐτὸς, & μαίνομαι.
Αὐτομαστεργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.
Αὐτομόλος, Adv. more tranſugæ, Heſ. ex Soph.
Αὐτοποδιτὶ, Adv. idem quod αὐτοποδὶ, Luc.
Αὐτόπονος, ον, idem quod αὐτοπόνητος, Nic.
Αὐτορρόος, ον, ſponte profluens, Pind.
Αὐτόστεγος, ον, tectum a ſeipſo habens, ſeipſum contegens, Opp.
Αὐτοχεδιλὶ, idem quod αὐτοχεδίως, Hom.
Αὐτόσπορος, ον, a ſeipſo ſemen habens, Æſch.
Αὐὼς, Æol. pro ἠὼς, Sapph.
Ἀφειδαλία, ἡ, munificentia, profuſio, Poll. Ex α, & φειδαλός.
Ἀφέταιρος, ον, ſodalibus privatus, vel ſodalitio amotus, Poll.
Ἀφεψιάομαι, non confabulor, non in cœtu verſer, Heſ. ex Soph.
Ἀφητόριος, α, ον, qui eſt Apollinis ἀφήτορος, Steph.
Ἀφθιτόμισος, ον, æternum inviſus, Man.
Ἀφθονέω, non invideo, Eur.
Ἀφιλαίσκλος, ον, non amans conſilium, Ep.
Ἀφοδευτήριον, τὸ, latrina. Steph. Nic.
Ἀφορμακὴς, ὴ, ὸν, Nic.
Ἀφρολόγος, ον, ſpumilegus, Ep.
Ἀφρώδης, εσσα, εν, ſpumoſus, Ep.
Ἀφρία, ἡ, Epith. Cereris, Ar. Schol.
Ἀχανδὴς, ὲς, pauper, Anac.
Ἀχερουσιὰς, άδος, ἡ, Acheruſa, infernalis, Ep.
Ἀχθοντόεις, α, ον, Acheruſus, Ar.
Ἀχρὴς, ὲς, inutilis, moleſtus, E. M.
Ἀχανάφρων, ονος, ὁ, ἡ, ſtupidus, Sibyl. Ex ἀχανὴς, 2) & φρὴν.
Ἀχλυόπεζα, ἡ, caligineſos pedes habens, Tryph.
Ἄχομαι, idem quod ἀχνυμαι, Hom.
Ἄχρηὸς, idem quod ἄχρης, Muſ.
Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, palearium, Ariſt.
Ἄψεφὴς, ὲς, curis vacuus, Heſ.
Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Heſ.
Ἀωρόλεθρος, ον, cui cutis intempeſtive lævis & glabra fit, Suid.

B.

Βάβαιδξ, ὁ, idem quod βάβαξ, Ariſtoph.
Βαβάξω, ſaltare, Heſ.
Βάβρικες, vel βάβρηκες, gingivæ, Heſ.
Βάβας, ὁ, cinædus, Heſ.
Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Heſ. deligo.
Βαθρεία, ἡ, idem quod βάθρον, Æſch.
Βαθὺς, ὲς βαθὺ τῆς ἡλικίας, in extrema ſenectute, Ariſtoph.
Βαθυαὴς ὲς, longè vel graviter ſpirans, Nic.
Βαθύγνοφος, ον, profundam caliginem habens, Naz.
Βαθυείκελος, ον, idem quod βαθύφρων, Epith. Neſtoris, Ep.
Βαθύπεπλος, ον, promiſſum peplum habens, Cal.
Βαθύπιος, ον, longè ſ. valdè ſpirans, Nic.
Βαθύῤῥαχμος, ον, profundam ſciſſuram habens, Cal.
Βαθυτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, ad profundum depreſſus, Epith. navis, Opp.
Βαθύυπνος, ον, gravi ſ. alto obrutus ſomno, Nic.
Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Muſ.
Βαθυχεύμων, ονος, ὁ, ἡ, profundæ effuſionis, Procl.
Βαθυχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, opulentiſſimus, Man.
Βάσσων, pro βασσυτερος, ſ. βαθίων, E. M.
Βακχεὺς, ὁ, Bacchus, Orph.
Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Mileſii, item Corinthii, ſic dicti a Baccho, Ap.
Βακχεύσιμον, τὸ, ipſa Bacchatio, Eur.
Βάκχευσις, ἡ, idem, ib.
Βακίζειν, de Bacide loqui ſ. Bacidem crepare, Ariſtoph.
Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τα βαλανώδη, glandes, V. L.
Βαλλέω, inuſ. pro βάλλω, unde βαλλησειν, & ἐβαλλησα, Ar. Hinc
Βαλλητὺς, ἡ, jactus ut λιθ.ων βαλλητὺς, Ath.
Βαμματιον, τὸ, Dim. a βάμμα, ib.
Βαρβαροχνωμων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod βαρβαρόθυμος, Sibyl.
Βαρυαὴς, ὲς, graviter ſpirans, Opp.
Βαρύαρος, ον, firmiter compactus, Heſ. Ex βαρὺς, & ἄρω.
Βαρυβάμων, ονος, ὁ, ἡ, graviter means, Man. A βαίνω.
Βαρυκλυπὴς, ὲς, idem quod βαρύκλυπος, Sibyl.
Βαρυπεσὴς, ὲς, graviter cadens, Æſch. A πίπτω.
Βαρύτης, ητ. gravis, ſ. gravipes, Ep.
Βαρύσομος, ον, profundo oie, Opp. A σομα.
Βαρύμυθος, ε, ὁ, profundus hymnus, Ep.
Βαρύφλοισβος, ον, graviter ſonans, Procl.
Βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens. ſ. gravis foliis, Ep.
Βαρύχθων, ονος, ὁ, ἡ, gravem humum habens, Æſch.
Βτρυώδης, ες, graviter olens, Nic.
Βασανίζω, idem quod βασανίζω, Heſ.
Βασανηδὸν, Adv. in tormentis, Man. Ab eod.
Βασαρέα, Bacchico ſ. lymphato furore agitari, Ath. A βασσάρα.
Βατόεις, εσσα, εν, id. quod βατώδης, Theoc.
Βατράχεος, α, ον, id. quod βατράχειος, Ath.
Βαυκοπαῦργοι, οἱ, glorioſi vexatores, Ariſtot.
Βάωση, ἡ, idem quod βάωσις, Heſ.

Below,

Βειω, pro βέω, *Ion.* βῶ, vado, Hom.
Βέλεκκος, idem quod βέλεκυς, Ariſtoph,
Βερβίς, ίδος, apum ſpecies, Nic. Sch. *item* Dim, piſciculus, Heſ.
Βερεσχεθοε, ον, ſtultus, Ariſtoph.
Βεῦθος, τὸ, idem quod βεῦδος, Sapph.
Βιατὴς, idem quod βιαστὴς, Pind.
Βιόλυτος, ον, vi ſolutus, Man. A βία, & λύω.
Βιοτέρμων, ονος. ὁ ἡ, viam definiens, ib.
Βλαβερωγὴς, ὲς, in damnum ſplendens, ib. A βλαβερὸς, & αὐγὴ.
Βλαισοπόδης, ου, ὁ, idem quod βλαισόπους. Suid.
Βλαπτήριος, α, ον, noxius, Opp.
Βλασήμων, ονος, ὁ ἡ, idem quod βλασικὸς. Nic.
Βλάσον, τὸ, idem quod βλαστός, Heſ.
Βλασφημοσυνη, idem quod βλασφημία, Syneſ.
Βλέπος, τὸ, v. βλέμμα, Ariſtoph. A βλέπω.
Βλεπτὸς, ὸν, ſpectabilis, Soph. Ab eod.
Βλυσηρὶς, potius βλυσηρὶς, ίδος, ἡ, ſcaturiens, Ep.
Βλεφαρόξυσον, τὸ, chirurgicum inſtrumentum, Gorr. A βλέφαρον, & ξυω.
Βλητὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμάτλω, idem quod βλιμάτλω, Ar. Sch.
Βλωμίλιοι, ſc. ἄρτοι, panes qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βοάνθεμον, τὸ, ὁ βάφθαλμον, vel χρυσοφθαλμον, Gal.
Βοαρμια, ἡ, *Epith.* Minervæ, Steph. A βάς, & ἄρω.
Βοᾶτις, ἡ, clamoſa, Æſch.
Βουλευν, τὸ, idem quod βουλιον, Ap.
Βόης, ὁ, clamoſus vociferator, Luc.
Βοθρεῦσαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.
Βοϊδης, ὁ, ſtolidus, fatuus, Man. A βάς.
Βουκέρριος, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαύχη, ἡ, jactus lucis, Man. A βολὴ, & αὐχὴ.
Βολαυγὴς, ὲς, ſplendidus, ib. Ab iiſd.
Βολβίνη, ἡ, bulbi ſpecies, Theoph.
Βόμβαξ, & βομβαλεβόμβαξ, *Aſcr.* voces fictæ, Ariſtoph.
Βομβύλιον, τὸ, Dim. a βόμβυξ, Ariſtot.
Βομβύλη, ἡ, item, ampulla olearia, Heſ.
Βομβυλὶς, ίδος, ἡ, bulla, ib.
Βούασις, ἡ, idem quod βόασις, Call.
Βοοδμητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans ſ. vincens, Call. A δμάω.
Βορβορὸς, α, ον, cœnoſus, lutoſus, Steph. A βόρβορος.
Βορβοράδης, ες, idem, cœno plenus vel cœnum referens, Cyr.
Βοσσὶος, & βορεᾶιος, *Rutt.* pro βόρειος, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, paſtus, Æſch.
Βοσκὸς, ὁ, ὁ, paſtor, V. L.
Βοτρύαισις, ὲ, boves prodigans, Tryph. A ῥάω.
Βοτρυκὸς, ον, boves incitans, Cal.
Βοτκραιὸς, bovinum caput habens, Nonn.
Βοτανηφάγος, ον, herbas comedens, Opp.
Βοτρυπὶς, ὲς, ὁ, qui e botrufero genere eſt, τὸ βοτρυπρὰ, pro ipſis botris, Steph.
Βοτρυφόρος, & βοτρυαφόρος, idem quod βοτρυοφόρος, Euſt.
Βοβασικὴν ἕλκος, ulcus prædumidum, Gorr. ex Aet.
Βοβάσις, ἡ, Iſis, Ep.
Βόλλυ ς, ον, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βοϊερευω, & βοτελέω, idem quod βοβοτέω, Heſ.
Βοθόινος, ὸ, ὁ, boum vorator, Ep.
Βοκίραος, idem quod βόκερως, Nic.
Βοκίτεω, boves abigere, Varin.
Βοκολητὴς, ὃ, ὁ, deceptor, Heſ. A βοκόλιον.
Βολευμάτιον, τὸ, Dim. q. d. conſilioium, cogitatum, Ar.
Βόλιος, α, ον, conſultus, Æſch.
Βουπλανόκλεισος, ον, vaccivagus, Lyc.
Βουσαθμὸς, ὁ, idem quod βόσκαθμον, Eur.
Βουφόρτος, ον, onuſtus valde gravibus ſarcinis, Ep. A βῦς, & φέω,
Βυχετὸς, α, ον, A Βύχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βυτία, aro, Heſ. A βῦς.

Βράγχω, laqueis irretitus hæreo, E. M.
Βράσσαν, pro βραδίων, Hom.
Βραγχάω, idem quod βραγχίαω, Poll.
Βράγχη, ἡ, ſuid. Βράγχος, τὸ, Heſ. morbus in ſuibus.
Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος. Cyr.
Βραδὸς, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βρακος, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιόνιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, Hermog.
Βραχυσυμβολὸς, ὁ, parva collatio, vel qui parvum ſymbolum ad convivium confert, Ep.
Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυμοχθὴς, ὲς, brevi temporis ſpatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, α, ὁ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφερρέα, infantem efficio, Ep. A βρέφος, & ἔργον.
Βρομεσις, εσσα, εν, fremens, Naz. A βρόμος.
Βροτοδαίμων, ὁ, ſemideus, Heſ.
Βροτοκλωστεῖρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A βροτὸς, & κλωστὴρ.
Βρόχιος, μοχος, ſuſpendio, q. d. laqueariſ mors, Nonn.
Βροτόω, *item*, reddo hominem mortalem, Naz.
Βευάνη, ἡ, idem quod βευανία, Nic.
Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comeſtor, Nic. A βιβρώσκω.
Βρωτὴς, ἡ, ον, edulis, eſculentus, Æſch.
Βρωτὺς, ἡ, cibus, eſca, Hom.
Βυρσαίετος, α, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσὶν, α, lorum, Ar.
Βυρσοτόμος, ὁ, pellio, Man. A τέμνω.
Βυρσικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυσαυχην, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Ariſt.
Βῶλος, ὁ, idem quod βωκόλος, Theocr.
Βωτίτης, α, ὁ, idem. Call.

Γ.

Γαγγαμὰν, όνος, ὁ, idem quod γάγγαμον, Æſch.
Γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαιτης, ὁ, agricola, Heſ.
Γαλακτοφόρος, ον, lac habens, ſ. ferens, Opp.
Γαλαξίας, pro γαλαξίας, Man.
Γαλανέα, pro γαλανιάω, Suid.
Γαλαπόμορφος, ον, tranquillus, J. Damaſc.
Γαλλομανὴς, ὁ, qui eſt in caſtratorum ſacris, Man.
Γαμβρικτόνος, ὁ, genericida, Lyc. A κτείνω.
Γαμηλιακὰ, idem quod γαμήλια, Ath.
Γαμητὴν, uxor ducenda, vel nubendum. Steph.
Γαμικλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμόσολια, ἁ, nuptiarum paratio. Soph,
Γόμορος, ὁ, colonus. A γῆ, & μείρω. Æſch
Γανάα, idem quod γανέα, Heſ.
Γανυσμα, τὸ, idem quod γανος, Naz.
Γαναδὴς, ες, (γῆ) plenum ſolum, Theophr.
Γάνασις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γασσὶς, ὁ, veterator, Heſ.
Γασρεδόλεος, ὁ, Heluo.
Γαυρεσίδης, ὲς, ſuperbus, Suid.
Γαυραμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγανα, præt. m. verbi γάω inuſ. per *metath.* pro γέγηνα, Steph.
Γελάα, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιάω, idem, Hem.
Γελοιὸς, idem quod γελοῖος, ib.
Γελὸς, ὁ, ſcurra, Ep.
Γεῖκος, & γιῖξος, vid. γαῖξος, Heſ. Suid.
Γενναῖος, α, ον, paternus, Syneſ.
Γενναιος, α, ον, Genetæus, Epith. Jovis, Ap.
Γενναιόλοβος, ον, ſenili cortice, matiirus, Ep.
Γένυος, ὁ, parva rana, Nic. al. γυρίνος, & γαρίνος, Euſt.

Γήθεσιν, τὸ, pro γήθησις. Ar.
Γηκινία, ἡ, terræ motus, Heſ.
Γήποτος, ον, terræ epotandus, Æſch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκοπεγγὴς, ὲς, cæruleum ſplendorem habens, Dorſc.
Γλαυκοφάρης, ον, pro γλαυκοπέφαλος, Hom.
Γλυκύβρωτος, ον, dulciſluus, Cyr.
Γλυκύπικρος, ον, dulce ſpirans, Cyr.
Γλυσσαν, a γλυκίαν, pro γλυκύτητα, a γλυκὺς, Ariſt.
Γλῶαις, αἱ, ſpicæ ſ. ariſtæ, Heſ. a. 998. Al. ωριγλώχες.
Γναφλὼν, ὁ, politor, Man. A γνάπλω.
Γναφαλώδης, ες, mollis, lanuginoſus, in modum τῆς γναφάλου, Dioſc.
Γναφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γνόφαλον, τὸ, idem quod γναφάλον, 2.) Alcæ.
Γνωμότυπ ς, ον, cum conſilio excuſus, ſ. fabricatus, Ar. A γνώμη, & τύπλω.
Γομφιόδοπος, ον, circa molares dentes ſtrepens. Ep.
Γομφοτήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοπλανὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γοω, idem quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lyc.
Γραμματολοιφίδες, αἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμματόκιον, (μίλασμα) atramentum, Ep. A τίκλω.
Γρηγορὶς. ὸν, vigil, Sibyl.
Γρῆνος, ὁ, griphus, Lyc.
Γρυκλὸν, (ἐσιν ὑμῖν ;) hiſcere audetis ? Ar. A γρύζω.
Γρυπαίετος, ὁ, aduncaquila : potius avis mixta ex aquilarum & gryphum genere, Ar.
Γρύπασις, ἡ, incurvatio, inflexio, Steph.
Γυιαλὸς, ὲς, membra ſanans, Nic. A γῦια, & ἀλθω.
Γυιαλκὴς, (παλαιομοσύνη, lucta) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ ἡ, qui collo eſt gracili & prælongo, Ar.
Γυμνίτης, ὁ, nudus, Lyc.
Γυροειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γωλεὸν, τὸ, gurges, Lyc.
Γυιοβομβυξ, ὁ, qu. angularis Bombyx, Ep.

Δ.

Δᾶγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, Nic.
Δαιτυμοινὸς, ὁ, id. quod δαιτυμὼν, Nonn.
Δαιδαλογλωσσος, ὁ ἡ, varia loquens, Syn.
Δαιδὶς, ον, Anac. 42, 10. al. δαΐδην laniatricem, Paun.
Δανίζω, idem quod δανειζω, Ep.
Δάρτος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμογράφος, α, ὁ, tributi ſcriba, Steph.
Δασύκημος, ον, idem quod δασυκήμων, Ep.
Δασύζυλος, ον, arboribus denſus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis denſus, ib.
Δακρύον, τὸ, idem quod δάκρυ, Hom.
Δακρυογόνος, ον, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æſch.
Δακρυοπετὴς, ὲς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρύτιμος, α, merito deflctus, Orph.
Δακτὸς, ὸν, lacrymabilis, Æſch.
Δαύλια, τα, ſ. χαύλια muſtralia. A Fab. in Call.
Δαῦω, dormio, Sapph.
Δαφνεος, εσσα, εν, laureus, laurinus, Steph.
Δέκε, τὸ, idem quod δέος, Heſ.
Δέιλος, pro δῆλος, Hom.
Δέησις, ἡ, indigentia, Harpocr. A δέομαι.
Δείλετο, qu. a δείλομαι, in veſpertinum tempus vergo, Hom.
Δείλος, ὁ, veſper, Hom.

Δειλίτης, ὁ. maleficus, Varin.
Δειματοσαγὴς, ες, terribilis. Æsch.
Δείνημα, τὸ, volutatio, Man.
Δειμάω, idem quod δείμω, Herod.
Δειραδὸς, ά, όν, jugosus, Lyc.
Δειρόπαις, ὁ ἡ, ex collo pariens, ib.
Δειστήνωρ, ὁ ἡ, virum metuens, Æsch.
Δεκατεύματα, τὰ, decimæ, Call.
Δεκατηφόρος, ον, decimifer, ib.
Δεκαφύλος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, ib.
Δελφινοφόρος, ον, delphinas ferens, Æsch.
Δελφὶς, ἡ, delphica, Eur.
Δενδυλὶς, ἡ, quidam flos, Steph. Ex Ap. Sch.
Δενδροθρόπτ⊙ς, ον, arbores nutriens, Diog. L.
Δενδριακὸς, ἡ, όν, arboreus, Ep.
Δενδρόκομης, ὁ, idem quod δενδρόκομος, ib.
Διπαχρᾶιος, ον, idem quod διπαχρεὼς, Lyc.
Δερκέσκομαι, idem quod δέρκομαι, Hom.
Δερματικὸς, ἡ, όν, coriaceus, Lyc.
Δεσμοβρόχος, ᾱ, ο, laquei vinculum, Man.
Δεσμοτόκος, ον, vincula pariens, Apollin. A τίκτω.
Δέσποσμα, τὸ, imperium, Man. A δεσπόζω.
Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτεία, Poll.
Δεσμώτις, ὰ, captiva, Soph.
Δεύάω, idem quod δεύω, E. M.
Δηΐασκω, *Ion.* pro δηΐόω, Ap.
Δηλήεις, εσσα, εν, idem quod δηλήμων, Orph.
Δηλωτέον, ostendendum. A δηλόω.
Δημαγωγικὸς, ἡ, όν, popularis, Ar.
Δημιοεργὸς, pro δημιεργὸς, Hom.
Δημοβορέω, populum devoro, Steph.
Δημότις, ἡ, fœm. a δημότης. Theoc.
Δημότερος, ον, plebeius, Ap.
Δημοφελὴς, idem quod δημωφελὴς, Dolsc.
Δημώματα, τὰ, *Dor.* δαμώματα, vulgaria carmina. Ar.
Δηρόβι⊙ς, ον, longævus, immortalis, Æsch.
Διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumniosus, vituperator, Man. A διαβάλλω.
Διαβιάζομαι, cogere conor, cogo, Eur.
Διάγαυ⊙ς, ἡ, ον, splendidus, Man.
Διαγλαύκιον, το, collyrium, Gorr.
Διαγλάνω, idem quod διαγλάυσσω, E. M.
Διάγνωμι, determino, Æsch.
Διαδιφρεύω, curru conficio, Eur.
Διαδρυφὴς, ες, attenuatus. Nic.
Διαείπω, idem quod διείπω, Hom.
Διαθρέω, perspicio, Ar.
Διάθρυπτος, ον, tener, delicatus, Nic.
Διακαυνιάζω, forte divido, Ar.
Διακιάζω, diffindo, discindo, Hom.
Διαλαμπὴς, ες, splendidus, Naz.
Διαλυτίφ λος, ον, amicos solvens, Ep.
Διαμεθίημι, demitto, Eur.
Διαπεύθομαι, inquiro, Æsch.
Διαπλοκὴ, ἡ, volumen, Eur.
Διαρέω, inus. enuncio, Eur.
Διαριπνόομαι, v. ῥιπόομαι, Crat.
Διαρρυδάω, diffluo, Æsch.
Διαρτάζω, idem quod διαρτάω, Æsch.
Διασαφητέον, explanandum, declarandum, Theophr.
Διασχεδάστης, ο, dissipator, Steph.
Διασχεδαστικὸς, ἡ, όν, dissipandi vim habens, ib.
Διασκινίπλω, dissipo, Nic.
Διασυρέω, idem quod διασύρω, Ath.
Διατιλυτάω, idem quod διατιλίω, Hom.
Διάτρομος, tremens, al. διάδρομος, dissiliens, Eur. B.
Διαφοινὸς, idem quod δαφοινὸς, Orph.
Διαφραζόμαι, med. (al. διαπεφραδὼν, Cl.) consilium confero, Hom.
Διπκπατέω, e via s. semita digredior, Diog. L.
Διεκπλωσις, ἡ, effugium, Steph.
Διεντέρευμα, τὸ, commentum, Ar.
Διευθυντὴρ, & διϑυντὴς, idem quod Διευθυντὴς, & διϑυντὴς, Man.
Δίθρονος, ον, geminum thronum habens, Æsch.
Διεξιτέον, pertranseundum, percurrendum, Steph.
Διϊκλικὸς, ἡ, όν, permeabilis, Aristot.
Διίχνεῖν, pervestigare, investigare, Steph.
Δικάω, idem quod δικάζω, Herod.
Δικηγόρος, ὁ, causidicus, Bud.
Διμερόρφωτος, ον, biformis, Man. A μορφὴ.
Δινατὸς, ὰ, όν, idem quod δινήεις, Ep.
Δινώεις, εσσα, εν, idem. Eur.
Διπλερὴς, ὲς, plenus, refertus, Nic.
Διπολιτης, ᾱ, ὁ, gemina urbe utens. Man.
Διφυολόγος, ον, gemino sermone utens, ib.
Δισάρπαγος, ον, bis raptus, Lyc.
Δμήτρα, *per Sync.* pro δμήτειρα, Hes.
Δμώιος. ον, servilis, Ep.
Δνοφόεις, εσσα, εν, idem quod γνόφοις, Steph.
Δόδρα, ἡ, *Lat.* potio, s. quoddam jusculum, ap. Auson.
Δοιδυκοποιὸς, ὁ, pistillorum fabricator, Steph.
Δολοήτωρ, ορος, ὁ, dolosus, Sibyll.
Δολιχήρης, ες, longus, Opp.
Δολιχηπὰς, ὁ ἡ, longos habens pedes, Ath.
Δυναικοτροφὴς, ὲς, idem quod δυναικοτρόφος, Nonn.
Δοξοματαῖοσόφοι, οἱ, philosophi, sic dicti ob inanem de sua sapientia opinionem, Ath.
Δοξοφόρος, ον, gloria plenus, Man.
Δορυσίφανος, ον, hasta coronatus, bellicosus, Diog. L.
Δυλιχόεις, εσσα, εν, idem quod δυλιχὸς, Ep.
Δυροπαγὴς, v. δορυπαγὴς, Opp.
Δυροτόμος, idem quod δορυτόμος, Ep.
Δυρατογλυφος, ον, lignis compactus, Lyc.
Δυρύπλικτος, idem quod δορύπλ. Æsch.
Δοχμόλοφος, ον, crista nutans, Æsch.
Δρακοντόπυς, ὁ ἡ, anguipes, Steph.
Δρασέον, faciendum, Soph.
Δρατὸς, pro δαρτὸς, Hom.
Δροσίω, idem quod δροσίζω, Steph.
Δρυικοπος, idem quod δρυοκόπος, Lyc.
Δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, Hom.
Δρυμόνιος, α, ον, epith. Dianæ, Orph.
Δρυκαρπον, τὸ, fructus, Lyc.
Δρύον, idem quod δρίον, s. δρυμὸν, Hesiod.
Δρύφιλον, s. δρύφιλλον, τὸ, cortex, stirps, Hes. E. M.
Δυήπαθος, ον, idem quod δυηπαθὴς, Hom.
Δυσαγὴς, ὲς, malè sacer, Man.
Δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, Æsch.
Δυσαγκόμι⊙ς, ον, non tollendus, ib.
Δυσάλεκ⊙ς, ον, infandus, Man.
Δυσαΐζω, anxium reddo; sum molestus, V. L.
Δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, Cyr.
Δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, Man.
Δυσδέρκετος, ον, ingratus visu, Opp. A δέρκομαι.
Δυσδηρὶ, τὸ, phalangii quoddam genus, Nic.
Δύσδωρ⊙ς, ον, inauspicaté datus, Opp.
Δυσειδία, ἡ, deformitas, Steph. A δὺς, & εἶδος.
Δυσίκδρομ⊙ς, ον, a δὺς & ἔκδρομος, quod vide, Nic.
Δυσικλύτως, inextricabiliter, Æsch.
Δυσέκφυκλος, ον, inevitabilis, Man.
Δυσημερὸς, ᾱ, ον, immansuetus, Ar.
Δυσήνωρ, ορος, ὁ, v. δυσάνωρ, Æsch.
Δυσθνησκω, infeliciter s. malè morior, Eur.
Δυσθρήνητ⊙ς, ον, lamentabilis, Eur.
Δυσλέπης, ες, sine cortice. Nic.
Δυσμαθέω, vix agnosco, Æsch.
Δυσνόια, ἡ, Malevolentia, Soph.
Δυσοιζω, timeo, suspecto; ægre fero, Eur.
Δύσπαις, ὁ ἡ, infelix proles, vel prole, Cyr.
Δυσπαίπαλος, ον, asper, Nonn.
Δυσπάλλω, Scot.
Δύσπημα τὸ, damnum, Æsch.
Δύσπλα.., ον, vagabundus, Æsch.
Δύσπλακ⊙ς, ον, qui non facile perturbatur, qui ægre obstupefcit, V. L.
Δυσπλῆτις, ιδος, ἡ, aspera, Lyc.
Δύσπονος, (πόνος) infelix, Soph.
Δυσπονία, ἡ, difficilis opera, Man.
Δυσκὴς, idem quod δύσκος, Call.
Δυσσωπικῶς, graviter, dure, acerbe, Ar.
Δωσίτης, ὁ, *Adject.* muneralis, Plut.
Δώτειρα, ἡ, datrix, Ar.

E.

Εαρινφόρ⊙ς, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Auroræ; qu. splendidam vestem ferentis, Hes.
Εαρτερπὴς, ὲς, verno tempore gaudens, Orph.
Ἐγγάγις, ιδος, ἡ, sc. πέτρη, Gangitis, s. Gagatis, Gemma, Nic.
Ἐγγένομαι, idem quod ἐγγενάω, Hom.
Ἐγγενῶς, legitime, genuine, Soph.
Ἐγερσίχορος, ον, incitans choreas, *Epith.* Bacchi, Opp.
Ἐγκαθετὴς, insidiose, fraudulenter, Diod. Sic.
Ἐγκαρπὴς, ὲς, fructuosus, Hes.
Ἐγκατασβεννυσθαι, extingui in, Steph.
Ἐγκατόιος, εσσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκαύλημα, τὸ, Ar. Sch. &
Ἐγκαύλησις, ἡ, Theoph. vid. ἐκκαύλ.
Ἐγκαυλίζω, caulem evello, s. emitto, Steph.
Ἐγκέφαλος, ὁ, sub. μυελὸς, medulla, Nic.
Ἐγκίρνημι, immisceo, Pind.
Ἐγκληματέυω, accuso, queror, querulus sum, Bud.
Ἐγκομπέω, jactito me in, ostento me inter, Plut.
Ἐγκοτύλη, ludus quidam, v. Steph.
Ἐγκεκράδες, stigmata & notæ in facie, ἐγκυρὸς, pictus, Æsch.
Ἐγκρατέως, fortiter, Theoc. Ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκριδοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ἐγκρὶδας, Ar.
Ἐγκρυφιάζω, lateo in, Ar.
Ἐγκυκλήθρον, τὸ, idem quod ἐγκύκλημα, Ar.
Ἔγκυρτος, idem quod κυρτὸς, Steph.
Ἔγκωπον, τὸ, ea pars navis qua remi sunt collocati, Ath.
Ἐγρεσιδομος, ον, domum excitans, Man. vid Thes. Gr. P. App.
Ἐγρηγόρας, idem quod ἐγρηγορότως, Steph.
Ἐγχάνδης, ες, capax, hians, Nic.
Ἐγχισίμαργος, idem quod ἐγχείμαργος, Hes.
Ἐγχισίπαλλος, idem quod ἐγχίσπαλος, ib.
Ἐγχλοαω, unde ἐγχλοάυσα, idem quod ἐγχλωρος, Nic.
Ἐγχωσήρι⊙ς, ᾱ, ον, aptus ad implendum terra aggesta, Appian.
Ἐεὺς, suus, ab ἑός, *item* mitis, bonus, Hom.
Ἐιάζω. hortor, Eur. ap. Hes.
Ἐιαρόμαζος, ον, vernantes mammas habens, Ep. Ab ἔαρ, & μάζος.
Ἐιδὴ, simul, una, Hom. al. ἐι δὴ, al. προ ἐπεισδὴ.
Ἐιδογραφία, ἡ, q. d. faciei pictura, s. picturatio, Greg.
Ἐιλιπόδης, ᾱ, ὁ, idem quod ἐιλίπους, Hes.
Ἐικονόμορφος, ὁ, vultus simulator, Man. Ab εἰκὼν, & μορφὴ.
Ἐιλαπίνηρὸς, ο, repotiorum autor, ib.
Ἐιμένος, ἡ, ὸν, coopertus, indutus, Hom. Soph.
Ἔινας, pro ἐννὰς nonarius numerus; nona mensis dies, Hesiod.
Ἐιναλόφοιτος, ὁ ἡ ἡ, marivagus, Ep.
Ἔινατις, ᾱ, ον, *Epith.* Lucinæ, Ab ἔινατος, mons Cretæ, Call.
Ἐιρκλέον, prohibendum, Soph.
Ἐιραφιωτὴς, ᾱ, ὁ, qu. insutitius, *Epith.* Bacchi, Orph. A ῥάπλω vel ραφὴ.
Ἐισακλέον, deferendum, Aristoph.
Ἐισκλίπω, aspicio, Theoc.
Ἐισγράφω, ascribo, Soph.
Ἐισδυμι, subeo, ingredior, Ar.
Ἐισενταφιάζω, funero; sepelio, in, Ep.
Ἐισεπομαι, assequor, Hom.
Ἐισερρέω, ingredior, Ar.
Ἐισερύω, intrò traho, Hom.
Ἐισίζομαι, se colloco in, Hom.
Ἐισίκνέομαι, Æsch. vid. Thes. Gr. P.
Ἐισκεύαζω, inspicio, Soph.
Ἐισοπλομαι, adspicio, intueor, Hom.
Ἐισορμάω, irruo, invado, Hom.
Ἑκατογκαρηνος, ὁ ἡ ἡ, centiceps, Æsch.
Ἑκατόμπεδον, τὸ, templum Athenis, &c. Steph.
Ἐκεἰζω, hortor, Æsch.
Ἐκβαβάξαι, excutere, V. L. Hes. ex Soph.
Ἐκβατηρια, ἡ, al. ἐκβαίνηρια, litus, Lyc.
Ἐκβεβαιόω, confirmo, V. L.
Ἐκρηγορέω, evigilo, Ar.
Ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, susceptor, Æsch.
Ἐκθεσια, ἡ, expositio, Man.
Ἐκθοινάομαι, epulor, Æsch.
Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθυω, Sibyl.
Ἐκκατεφάλλομαι, desilio, Hom.

Ἐκκαυχάομαι,

Ἐγκαυχάομαι, glorior, Eur.
Ἐκκηρύσσω, aufero, Æſch.
Ἐκκίω, exeo, egredior, Hom.
Ἐκκλύω, exaudio, Hom.
Ἐκκναιστέω, idem quod ἐκκναίω, Theoc.
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, Hom.
Ἐκκωκιῶ, evello, Ar.
Ἐκκωμάζω, abeo, Eur.
Ἐκλαπάζω, abripio, Æſch.
Ἔκλογος, ὁ, narratio, Æſch.
Ἐκμείρω, fortior, Hom.
Ἐκνόω, effluo, Sibyl.
Ἐκνοσέω, redeo, Hom.
Ἐκπαίδευμα, τὸ, diſcipulus, filius, Eur.
Ἔκπατος, in devia abductus, Æſch. A πάτος.
Ἐκπέρασμα, τὸ, exitus, Æſch.
Ἐκπέπλαμαι, expanſus ſum, præt. paſſ. v. ἐκπετάζω, ſ. ἐκπεταννυμι. Hinc
Ἐκπεπλαμένως, cum expanſione.
Ἐκπορπάω, ſ. ἐκπορπόω, fibulo, fibula ſubnecto, Heſ.
Ἐκπρίω, redimo, Chryſ. ex Prov. Sol.
Ἐκπροΐημι, effluo, Orph.
Ἐκπροτιμάω, præfero, Soph.
Ἔκπτιλον, τὸ, v. πτίλον, Nic.
Ἐκπτοιέω, percello, Eur.
Ἐκσαλάσσω, idem quod ἐκσαλεύω, Ep.
Ἐκσαόω, idem quod ἐκσώζω, Hom.
Ἐκσκεδάννυμι, diſſipo, Ar.
Ἔκτακλοι, οἱ, extraordinarii, Æſch.
Ἐκτέλεσος, idem quod ἐκτελής, Hom.
Ἐκτραπόω, declaro, manifeſto, Jun.
Ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. Æſch.
Ἐκφλόω, decortico, elido, Nic.
Ἐκφυλάσσω, obſervo, tueor, Soph.
Ἔκφυρμα, τὸ, ſtercus, Nic.
Ἐλαίαγνος, ὁ, oleagnus, Theophr.
Ἐλαιάγριον, τὸ, olivum agreſte, Pind.
Ἐλάκη, ἡ, fax, Ath. Ab ἔλη.
Ἔλαςρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλαςρέω, E. M.
Ἐλάτη, ἡ, palmula, extrema remi pars; *item* haſta, ſ. haſtile ex abiete, Hom.
Ἐλίγχιστος, η, ον, probris digniſſimus, Hom. Ab ἔλεγχος.
Ἐλισπὶς, ἴδος, ἡ, Ap. vid. Th. Gr. Pr.
Ἐλευθεροπραξία, ἡ, audacia, Sibyl.
Ἑλικάεσσα, ὁ ϗ ἡ, obliquans, Man.
Ἑλικόμορφος, ον, tortuoſus, Orph.
Ἑλιζόπορος, ον, idem, Procl.
Ἐλκαίνω, idem quod ἑλκόω. Æſch.
Ἔμβαρος, ὁ, ſtultus, ſtolidus, Heſ. ex Men. Ab ἐμβαρός. Pr.
Ἐμβασίοιτος, ον, cubilia luſtrans. Man.
Ἐμμοχθέω, Eur. vid. Theſ. Gr. Pr. App.
Ἐμπατέω, ingredior. Æſch.
Ἐμπεδολάβαι, perpetuæ noxæ. Man.
Ἐμπεράμως, *Adv.* perite. Call.
Ἔμπλεκτος, η, ὁ, implicitus. Vitruv.
Ἐμπληνὴς, ἐς, idem quod ἔμπληκτος. Nic.
Ἐμπλήκτως, idem quod ἐμπλήδην. Thuc.
Ἐμπόλητος, ον, emptus. Soph.
Ἐμπυριεύτης, igni aptus. Hom.
Ἐμπυρόω, incendo, exuro. Steph.
Ἔναλος, idem quod ἐνάλιος. Hom.
Ἐναμέλγω, idem quod ſimplex. Hom.
Ἐναντία, *Adv.* idem quod ἔναντα. Ap.
Ἐναπομοξεὺς, ὁ, abſterſio, deterſio, Theophr. ubi al. ἐναπόμιξις.
Ἐναρηφόρος, idem quod ἐναρεφ. Ep.
Ἐναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui bene creſcit. Theoph.
Ἐνδικάζομαι, judicio contendo. Poll.
Ἐναφώσατον, ſ. εἰναφώσατον, univelis. Lyc.
Ἐνδυάμπλω, implico. Hom.
Ἐνδιέπω, inſequor. Hom.
Ἐνδικωτίρως, juſtiſſime. Eur.
Ἔνδιον, τὸ, ſedes, domicilium. Nonn.
Ἐνδυκὲς, *Adv.* pro ἐνδυκέως. Nic.
Ἔνδυο, ocyus, cito, Suid. ex Men.
Ἐνδρακοντωθεὶς, inſtar draconis. Æſch.
Ἐνέχομαι, adhæreo. Ariſtoph.
Ἔνεψιμα, τὸ, idem quod νέψιμα. Nic.
Ἐνευδιάων, tranquillus, quietus. Ap.
Ἐνθερμος, ον, valde fervidus. Naz.
Ἐνζεύγνυμι, adjungo, adapto. Soph.
Ἐνθεότιμος, ον, pius. Sibyll.
Ἔνθορος, ὁν, infilicns, Pind. A θόρω.
Ἐνθύμι©, ον, ſollicitus. Soph.
Ἐνιζλάπλα, impello. Hom.
Ἐνιαυλίζομαι, terreor. Ath.
Ἐνικαταβάλλω, demergo. Ap.
Ἐνικαταπίπλω, collabor. Ap.
Ἐνικνάσσω, indormio, incubo. Moſch.
Ἐνιπάλλομαι, tremeſio. Ap.
Ἐνιφίβομαι, paſcor in. Moſch.
Ἐνκλερεῖζω, ſepelio in. Ap.
Ἐνναιτίζομαι, inhabito. Call.
Ἐνναέτις, ἡ, inhabitatrix. Ap.
Ἐννάνυχες, ſ. ἐινάνυχες, per novem noctes. Hom.
Ἐνπεάγηρος, α, ον, idem quod ενπεαγήρως. Arat.
Ἐννοητέον, cogitandum. Steph.
Ἐννυχίω, excubo. Soph.
Ἐνολβος, ὁ, beatus, prædives. Man.
Ἐνομήρης, ες, concordans, Nic. Ab ὅμηρος.
Ἐνοτοτύζω, fleo. Eur.
Ἐνσινὴς, ἐς, innexus damnis, Man. A σίνω.
Ἔνσοφος, ὁ, intus ſapiens, ib.
Ἐνσειρομάντις, ὁ, idem quod σειρ. Heſ.
Ἐνσφριγίζω, pro ἐνσφραγ. Ep.
Ἐνσχερὰ, *Adv.* directo ordine. Ap.
Ἐντελειότης, ἡ, perfectio, V. L. A τέλειος.
Ἐντενὲς, *Adv.* contente. Ap.
Ἐντεσιμήσωρ, ὁ, armorum peritus, bellicoſus, Steph. Ab ἔντεα.
Ἐντιτρανίζω, tribus aquæ portionibus miſceo. Vox Comica. Ar.
Ἐνώτη, ἡ, idem quod ἐνώτιον. Heſ. ex Soph.
Ἐξαμάξω, convitior, maledico, V. L. Ab ἅμαξα, qu. de plauſtro convitia fundo.
Ἐξαναβαίνω, aſcendo, conſcendo. Sibyl.
Ἐξαναφαίνω, oſtendo, exhibeo. Orph.
Ἐξαπαθία, expello, abigo.
Ἐξαυσὴρ, ὁ, fuſcina, harpago, Æſch. Ab ἐξαῦσαι, eximere. Heſ.
Ἐξελκωσις, ἡ, laniatio, exulceratio. Steph.
Ἐξελκτέον, abſtrahendum, extrahendum. Soph.
Ἐξειλύω, contorqueo. Theoc.
Ἐξέμπαλιν, idem quod ἔμπαλιν. Heſ.
Ἐξεπάλλομαι, exſilio. Heſ.
Ἐξεπιπλήσσω, percello. Eur.
Ἐξεριθεύομαι, redimo, mercede allicio, Bud. Ab ἔριθος.
Ἐξερύκω, inhibeo. Soph.
Ἐξεραέω, extra viam concurro. Hom.
Ἐξήλατος, ον, lamina ductili tectus. Hom. ἐυποίητος, Heſ.
Ἐξίδιον, τὸ, Dim. ab ἔξις. E. M.
Ἐξιόομαι, ſarcio. Plat.
Ἐξισατέον, exæquandum. Soph.
Ἐξμέδιμνος, ον, ſex medios æquans. Ar.
Ἐξορίνω, irrito. Æſch.
Ἐξορμενίζω, defloreo, caulem amitto. Soph. Fr.
Ἐξοχὰς, ἄδος, ἡ, ani extuberatio. Gorr.
Ἐξυπανίσημι, exorior. Hom.
Ἐξαριάζω, extermino. Æſch.
Ἐόλητο, turbabatur, movebatur. Ap. l. 3. al. ἀιόλητο. Hoelz. ἄιολτο pro ἀιόλητο, ſ. ἀιόλητο.
Ἐπαγωφεύω, inſuper dico. Steph.
Ἐπαγχέω, commiſceo, Ar. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & χέω.
Ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujuſdam machinæ radice collocata. Vitruv.
Ἐπαίξω, adjuvo. Hom.
Ἐπαίμανες, οἱ, noſtro de ſanguine creti, Heſ. Ab αἷμα.
Ἔπαινεσις, ἡ, laus. Eur.
Ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius. Steph.
Ἐπαιρέομαι, Ion. pro ἐπαίρομαι, ſ. ἐφαιρέομαι. Hipp.
Ἐπαλάλκω, Nic. v. Simp.
Ἐπαλγαιά, ib.
Ἔπαλθὴς, ἐς, fanitati utilis, ſaluber, ib.
Ἐπαμβλίσκω, τὲς καρπὲς, excutio immaturos fructus. Steph.
Ἐπαμφέρω, pro ἐπαναφέρω. Sol.
Ἐπαναλαγγάνω, Xen. vid. κλαγγάνω.
Ἐπανθὴρ, ὁ, floridus, Man. Ab ἄνθος.
Ἐπαντίλλα, v. ἀγαντίλλα. Eur.
Ἐπαντανύω, extendo. Hom.
Ἐπαπορία, ἡ, v. ἀποξία. Heſ. Suid.
Ἐπαπύω, ſ. ἐπηπύω, acclamo. Heſ.
Ἐπαρύτλω, & ἐπαρύω, haurio. Steph.
Ἐπάρω, apto. Hom.
Ἐπαϋτέω, exclamo. Theoc.
Ἐπαύω, idem, ib.
Ἐπαφυσ, ſ. ἐπαφύσσω, inſuper fundo. Hom.
Ἐπεικείλυω, v. ἐγκείλυω. Eur.
Ἐπεγχαλάω, v ἐπιχαλάω.
Ἐπεγρομαι, expergefio. Theoc.
Ἐπειγὸς, ὁ, qui ſummo ſtudio rem aliquam properat & urget, Steph. Ab ἐπείγω.
Ἐπειγαλὴ, ἡ, idem quod ἔπειξις. E. M.
Ἔπεικάδες, αἱ, dies nefaſti. V. L.
Ἐπεικέλος, aſſimilis. Hom.
Ἐπειρέομαι, & ἐπείρομαι, Ion. pro ἐπίρομαι, interrogo. Herod.
Ἐπεισκύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκ. Suid.
Ἔπειτεν, pro ἔπειτα. Herod.
Ἐπεκκλίνω, devito, declino. Steph.
Ἐπεκλύω, exolvo, debilito, ib.
Ἐπελίασω, flecto. Hom.
Ἐπενδεπέω, inſuper ſonitum edo. Hom.
Ἐπεξεργασία, ἡ, operis conſummatio. Steph.
Ἐπέραστος, amabilis. Suid.
Ἐπεργία, ἡ, operatio penes alios. V. L.
Ἐπερίφω, tego, tectum impono. Hom.
Ἐπεσβαλλω, *Att.* pro ἐπεισβάλλω. Thuc.
Ἐπευάδω, placeo. Muſ.
Ἐπηγενὲς, ὁ, ductor. V. L.
Ἐπηφὶ, ægyptii undecimi menſis nomen. Ep.
Ἐπιαγαπητος, ον, chariſſimus. V. L.
Ἐπιβήματα, τὰ, genus quoddam ſaltationis. Heſ.
Ἐπιβλὴ, ἡ, fibula, Heſ. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβλωκολεον, τὸ, armentum. Theoc.
Ἐπιβούλητος, ον, inſidioſus. Luc.
Ἐπιβρεμὴς, ὲς, gravis. Æſch.
Ἐπίβωτος, pro ἐπιβότητος, infamis. Anac.
Ἐπιγαμβρία, idem quod ἐπιγαμβρέια. Euſt.
Ἐπιγωνιον, τὸ, muſicum quoddam inſtrumentum. Ab Epigono inventore. Poll.
Ἐπιδακρυον, τὸ, Eur. al. ἐπὶ δάκρυον.
Ἐπιδοξότης, ἡ, claritudo. Steph.
Ἐπιδρομάδην, curſim. Orph.
Ἐπιδυσκαίω, graviter audio. Steph.
Ἐπιένυμι, induo. Hom.
Ἐπιέσπομαι, Opp. ἐπίεπομαι, Apoll. *Pass.* pro ἐφίπταμαι.
Ἐπιζαμενὴς, ἐς, v. ſimpl. Nic.
Ἐπιζεφυρίος, α, ον, zephyro expoſitus. Pind.
Ἐπιζυγὶς, ἡ, loculamentum machinæ in quod incitur ἐπιτοξὶς. Steph.
Ἐπιζύγιον, τὸ, pars navis, &c. Heſ.
Ἐπιημύω, incumbens inclino. Hom.
Ἐπιθέρομαι, infilio. V. L.
Ἐπιθράυω, effringo. Ep.
Ἐπιθυμητειρα, ἡ, cupida, affectatrix. Call.
Ἐπιθύμιος, ον, cupidus. Man.
Ἐπιθύνως, *Adv.* recte, ib.
Ἐπικαθαίρω, perpurgo, abſtergo. Steph.
Ἐπικάινω, conficio. Æſch.
Ἐπικαρδιαω, v. ſimpl. Nic.
Ἐπικαρπίζομαι, defrugo. Theoph.
Ἐπικάρπιον, τὸ, quicquid ſemen aliquod continet, ἐπικαρπια, τὰ, ramuſculi plantarum qui ſunt ſuper fructum. Ath.
Ἐπικαταμενα, inſuper manto, immoror. Xen.
Ἐπικελαδέω, acclamo. Hom.
Ἐπίκεντρος, ον, in centro. Man.
Ἐπικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium eſt. Luc.
Ἐπικνάμπλω, al. ἐπιγνάμπλω Hom.
Ἐπικοινὴς, *Adv.* communiter. Steph.
Ἐπίκομος, ὁ, ad aliquid miſſus, curator, V. L.
Ἐπικοσμέω, cohoneſto, ornatum addo. Ariſt.
Ἐπικούρειος, α, ον, Epicureus. Ep.
Ἐπίκρανον, τὸ, capitis tegumentum muliebre. Eur.
Ἐπικρατητικὸς, cohibendi vim habens. Gal.
Ἐπικράτωρ, ὁ, apud Aſtrologos ἀςὴρ cujus in themate maximæ vires ſunt. Steph.
Ἐπικτείνω, interficio, Soph.
Ἐπικύκλι©, ſub πλακὲς, quoddam placentæ genus, Ath.

Ἐπικυψέλιος, qui curat alvearia apum, *Epith.* Panis, Ep. Ἀπὸ κυψέλη.
Ἐπικωπητής, ὁ, v. καπητήρ, Suid. Euſt.
Ἐπιλησμιτατος, pro ὑπιλησμονέστατος, Ar.
Ἐπιλαβή, ἡ, prehenſio, Æſch.
Ἐπιλέπω, decortico, Hom.
Ἐπίλησις, ἡ, oblivio, Pind.
Ἐπιλύσας, ες, damnoſus, perniciosus, Nic.
Ἐπιμανικιον, τὸ, manipulus ſacerdotis, Chryſ.
Ἐπίμας, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, Hom.
Ἐπιμειδάω, idem quod ὑπομειδίαω, ib.
Ἐπιμελές, τὸ, cura, Polyb.
Ἐπιμηλάδες, αἱ, ovibus admixtæ, Call. V. L
Ἐπίμηλοβοτὴρ, ὁ, idem quod μηλ. *ſed vox eſt ſuſpecta.*
Ἐπιμνάομαι, v. ὑπομιμνήσκομαι, Ap.
Ἐπιμολέω, invado, Soph.
Ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, Æſch.
Ἐπιμώμητος, ον, reprehenſibilis, H ſod.
Ἐπινύσσω, idem quod ὑπνόω, Luc. Hom.
Ἐπινωμάω, accumulo, Hom.
Ἐπίνυκος, idem quod ὑπήνικος, Pind.
Ἐπινωτιδιος, ον, humeris impoſitus, Ep.
Ἐπινωτίζω, irruo, invado, Eur.
Ἐπιξύος, ὁ, idem quod ὑπίξιος, Ar.
Ἐπιοινιον, ἆθλον, vini præmium, Theog.
Ἐπιοινοχοέω, v. οἰνοχοέω, Hom.
Ἐπιόμνυμι, ὑπόμνυμι, inſuper juro, ib.
Ἐπιόρκιον, τὸ, idem quod ὑποσκία, V. L.
Ἐπιορμάω, pro ἐφορμάομαι, Hom.
Ἐπιπάλλω, e vibro, concutio, Æſch.
Ἐπίπαξ, *Adv.* ut ſemel dicam, ſummatim, Steph.
Ἐπιπάροδος, ἡ, ſecunda, ſ. repetita ingreſſio, Poll.
Ἐπιπέλομαι, incido, Hom.
Ἐπιπέραω, trajicio, Hom.
Ἐπιπλήγδλω, ſtrictim, Steph.
Ἐπιπλήσσω, percutio, Hom.
Ἐπίπλοον, τὸ, omentum, Gorr.
Ἐπιποιμήν, ὁ ἡ ἡ, vid. ποιμήν, Hom.
Ἐπιπολασις, ἡ, ſuperſitio, V. L.
Ἐπιπολεμέω, bellum infero, Steph.
Ἐπιπολεμόω, excito ad bellum ſuſcipiendum, ib.
Ἐπιπολαι, idem quod ὑπιπόλιος, ib.
Ἐπίπων, ὁ, curator, Soph.
Ἐπιπροχέω, effundo, Hom.
Ἐπίπλαμαι, advolo, ſupervolo, pro ἐφίπταμαι, ib. Plat.
Ἐπιπωτάομαι, advolo, involo, Ep.
Ἐπιραβδοφορεῖν, virga inſtigare equum ad curſum, Poll.
Ἐπιῤῥήγνυμι, obdo, Hom.
Ἐπιῤῥητορεύω, oratorie dico, & eloquenter, Ath.
Ἐπίῤῥοπος, ον, idem quod ὑπῤῥεπής, Nic.
Ἐπιῤῥοπέω, idem quod ὑπιῤῥοιζέω, Theoph.
Ἐπιῤῥύζειν, inſtigare & incitare canes, Ar. al. ὑπιῤῥίζειν.
Ἐπιῤῥύω, inſtillo, V. L.
Ἐπιῤῥύομαι, protego, Æſch.
Ἐπιῤῥώσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.
Ἐπιῤῥώω, concutio, commoveo, Ap. *item.* id. quod ὑπῤῥώνυμι.
Ἐπισαπρος, ρα, ρον, in ſuperficie putridus, al. putricans, Steph.
Ἐπισελλια, τὰ, placentæ, in lunæ formam factæ, ib.
Ἐπίσημον, τὸ, inſigne, Ariſtid.
Ἐπισισυν, τὸ, canum in venatione incitamentum, V. L. Ab ὑπισίζω.
Ἐπίσιγμα, τὸ, idem, Steph.
Ἐπισκέπω, inſuper tego, Muſ.
Ἐπισκιάω, inhabito, N. T.
Ἐπίσκια, τὰ ſub. χωρία, umbroſa loca, Steph.
Ἐπισκοπα, ὑπισκόπως, *Adv.* tendendo ad ſcopum, Suid.
Ἐπισοβέω, incedo, V. L.
Ἐπισπάζομαι, amplector, Steph.
Ἐπισπεῖν, attingere, oppeter, Hom.
Ἐπισταθμία, idem quod ὑπισταθμεία, manſio, *i. munus τῷ* ὑπισθμιν, Bud.
Ἐπίσταθμα, τὰ, manſiones, Poll.
Ἐπίσταται, præſtat oportet, Plat.
Ἐπίσιχόμαι, accedo, eo, Nonn.
Ἐπισολογράφος, ὁ, epiſtolarum ſcriptor, Ath.
Ἐπισολοειδὴς, ὲς, epiſtolæ ſimilis, Bud.
Ἐπισρεπτέον, revertendum eſt, Ariſtid.
Ἐπισρογγύλομαι, rotundor, Nic. Ἀπὸ στρογγύλος.
Ἐπισφενίζω, pro ὑπισφραγίζω, Ep.
Ἐπιτάμνω, incido, Steph.
Ἐπιτήγω, irrigo, Anac.
Ἐπίτηνοι (γυναῖκες), mulieres, quæ tandem pariunt, Hipp.
Ἐπιτίτλω, deprehendo, Hom.
Ἐπιτόδες, idem quod ὑπιτόδειος, Herod.
Ἐπιτιμίον, *Ion.* pro ὑπιτιμάον, ib.
Ἐπιτιμητὴρ, ὁ, idem quod ὑπιτιμητὴς, Opp.
Ἐπιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, Heſ.
Ἐπιτίτθιος, lactens, Ep. Ἀπὸ τιτθή.
Ἐπιτράπω, *Ion.* pro ὑπιτρέπω, Herod.
Ἐπιτροπικὸς, ἡ, ὸν, ad tutelam pertinens, Plat.
Ἐπιτυρον, τὸ, edulium quoddam ex confractis olivis, V. L.
Ἐπιφθυκτος, ον, fugiendus, averſandus, V. L.
Ἐπιφημεῖν, bene ominari, acclamare, aſſentiri, Steph.
Ἐπιφημι, promitto, Eur.
Ἐπιφθημι, ὑπιφθάνω, prior aſſequor, Hom.
Ἐπιφθύω, inſpuo veneficarum more, Theoc.
Ἐπίφιτος, ὁ, qui incurrit, Man.
Ἐπιφρ.ξ, Il. ν, 63; ubi vacat præp. Euſt. al. ἐπὶ φρίξ.
Ἐπίφρενα, τὰ, præcordia, Steph, Ἀπὸ φρήν.
Ἐπιφρενέω, perſpicio, Hom.
Ἐπιφύλιος, ος, in tribus deſtributus, Eur.
Ἐπιχαλκῆς, οἱ, armati, Heſ. Ἀπὸ χαλκός.
Ἐπιχάιτια, pro ὑπιχαίτας, Ar.
Ἐπιχατὴς, & ὑπιχάτας, ᾶ, ὁ, qui indiget, inops. Heſ. Ἀπὸ χατέω.
Ἐπιχείρα, τὰ, idem quod ὑπίχειρα. Poll.
Ἐπιχειρομεῖν, manibus tanquam legibus uti. Heſ. al.
Ἐπιχειρουμεῦντες, qu. ὑπιχειρῶν νομεῦντες. Steph.
Ἐπιχιλίαδιον, milleſimum. Steph.
Ἐπιχυτέον, infundendum, ib.
Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis ſ. placentæ. Ath.
Ἐπιχωρίζω, ſeparo, ſecerno. Steph.
Ἐπιψήχω, in ſuperficie rado, deſtringo, detergo. ib.
Ἐπιψοφέω, perſono. Call.
Ἐπογμβέω, v. ὀγμβέω. Tryph.
Ἐπόγμιος, ον, *Epith.* Cereris. Ep.
Ἐπολβος, ον, felix, dives. Man.
Ἐπολύλιτος, ον, miſerabilis. Man.
Ἐποπτύω, ſibilo, V. L.
Ἐποχλὸς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis. Euſt. Ath.
Ἐπταζικὸς, ἡ, ὸν, qui incubare ſolet ovis, Ariſtot.
Ἐπωτίζω, curo, ſolicitus ſum, Steph.
Ἐραστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐρατός, ib.
Ἔπαπη, ἡ, vultus. Æſch.
Ἐργασείω, facere cupio. Soph.
Ἐργασίαν, ονος, ὁ, agricola. Ar.
Ἐργίζω, operor. V. L.
Ἐργωδία, ἡ, difficultas, moleſtia, negotium. Naz.
Ἔρεαλη, ἡ, idem. Ap.
Ἐρέμινος, ex ſabis factis. Dioſc.
Ἐρείκη, ſ. ἐρίκη, Erice, arbor fruticoſa, Nic.
Ἐρεικώδης, ες, Erice abundans, al. diſruptus. V. L.
Ἐρειπιασις, ἡ, ruina. V. L.
Ἐρεισμαὶ, αἱ, pro ἐρείσματα. Steph. ex Vitruv.
Ἐρεπτὰ, τὰ, alimenta, V. L. Ab ἐρέπω.
Ἐρετρίζω, dicteriis proſequor, cavillor, Heſ.
Ἐρεύγμυος, *per Syn.* pro ἐρευγομυος, Heſiod.
Ἐρημὰς, ἀδος, ἡ, orbata, Ep.
Ἐρήματα, τὰ, pecora, Suid.
Ἐρημη, *ſub.* δικη, vadimonium deſertum, Dem.
Ἐρημοβάκος, ὁ, qui ſolus ſuam cauſam agit, V. L.
Ἐρημολόγος, ὁ, idem, Heſ.
Ἐρημοσκόπος ὁ, qui negligenter excubias agit.
Ἐρημοτοσκος, pecuarius, *E. M.* ex Soph.
Ἐρίβροχθος, ον, magnum guttur habens, Cal.
Ἐρίθαλος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐθαλὴς, V. L.
Ἐρίθυμος, ον, alacrem animum habens. Orph.
Ἐρίπνους, ὁ ἡ ἡ, valde ſpirans, Dolſc.
Ἐριστρέφαυχος, qui magno & elato collo eſt. Heſ.
Ἐρίτηλος, ον, contentioſus, *E. M.* Ab ἐρίσκελέω.
Ἐριφέγγης, ες, valde ſplendens. Procl.
Ἐριφοκλόπος, ὁ, hædi fur. Opp.
Ἐριάλης, ὁ, unus ex equis Neptuni. Euſt.
Ἑρμαγένη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex, Ep.
Ἑρμοπιθηκιάδες, αἱ, Hermoſimiæ, ſ. ſimiæ Hermolyci nepotes, ib.
Ἑρκιος, ſ. ἑρκειος, Herceus, *Epith.* Jovis. Soph.
Ἑρτις, ἡ, Æol. & *per Metath.* pro ἕορτις, idem quod ἑορτή. Trall.
Ἑρυλ, avis quædam. Heſ.
Ἕρπω, ſerpo, repo, repto, *it.* incedo, vado. Hom. Soph.
Ἐρυθρόπελας, idem quod ἐρυσίπελας, Heſ.
Ἐρυκανέω, ἐρυκανω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, Hom.
Ἐρωτιδὴς, ὁ, amatorculus, pipio. Anac.
Ἐρατικὸς, ἡ, ὸν, amatoria, amabilis. Ep.
Ἔσαντα, ex adverſo, Hom. al. ἐς ἄντα.
Ἐσαυγάζω, *Poët.* inſpicio. Ep.
Ἐσάχρι, ad uſque. Ap.
Ἐσαῦτις, pro εἰσαῦθις, alias. Ap.
Ἐσαφικνέομαι, *Poët.* pro εἰσαφ. pervenio ad, accedo.
Ἐσβάλλω, pro εἰσβάλλω, Ar.
Ἐσθλοδότης, ες, ὁ, bonorum dator. Syneſ.
Ἐσλλάσσω, v. εἰσλλάσσω. Soph.
Ἐσμάσσω, v. εἰσμάσσω. Hom.
Ἔσοπτρον, τὸ, v. ἔσοπτρον, Anac.
Ἐσοπτροειδὴς, ὲς, ſpeculo ſimilis. Steph.
Ἐσοράω, v. εἰσοράω. Theoc.
Ἔσπδ, dum, donec, in poſterum, Steph.
Ἑσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, Herod.
Ἐσχοιτάω, v. εἰσχοιτάω. Ar.
Ἔσωπὴ, ἡ, aſpectus, Steph.
Ἐσῆμος, illud tempus. Euſt. al. ἐς τῆμος.
Ἑτὰν, *Dor. Voc.* pro ἑτὲ, ab ἕτης. Ar.
Ἑτάρα, ſ. ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα. Hom.
Ἑταιρειάρχης, ὁ, ſodalitii princeps. Suid.
Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula. Plut.
Ἑταρία, idem quod ἑταιρεία. Steph.
Ἑταρίζω, me comitem adjungo. Hom.
Ἑτεια, *Adv.* quotannis, Lyc. Ab ἔτος.
Ἑτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretenſis. Hom.
Ἑτρεγκεφαλᾶν, deſipere. Poll. ex Ar.
Ἑτρεπὴς, ὲς, v. ἑτροιδὴς. Nic.
Ἑτροεργὴς, ὁ, aliud agens. Damoſc.
Ἑτροθρονικὸς, ὁ, idem quod ἑτεροδιδάσκαλος. Suid.
Ἑτροπλοία, τὰ, idem quod
Ἑτεροπλὲν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatus tantum periculum fœnerator ſuſcepit. Dem.
Ἑτεροπνοος, ον, alternatim flans, vento minime ſuo ſonans. Anac.
Ἑτεροπλανὴς, ὲς, ad alteram partem vagans, *Epith.* oculi. Nic.
Ἑτεροφθογγος, ον, idem quod ἑτερόφωνος. Syneſ.
Ἑτερωνυμία, ἡ, diverſitas nominis. Steph.
Ἑτνοδοκὸν, ſc. τορυνη, tudicula, ſ. cochlear quo τὸ ἕτνος διχόμενα, & ex olla expromimus. Ep.
Ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus. Naz.
Ἑτώσια, *Adv.* fruſtra. Theoc.
Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. *Epith.* Pindi, pervocaiis. Ab ἀγκὴς.
Εὐαγκὴς, ὲς, in valles devexus. Pind.
Εὐάγεις, ὲς, proſperè capiens. Opp.
Εὐαντάω, propitius ſum. Call.
Εὐαρεσωτέρως, blandius. Xen.
Εὐαρμοστέω, ſum concinnus, Hipp.
Εὐγονέα, ſum fœcundus. Theophr.
Εὐζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, fertilis boum. Hom.
Εὐζηλὸς, ὁ, ὁ Ἀΐδης, κατ' εὐφημισμόν. Nic.
Εὐζρεχέης, larga irrigatione, ſ. potione, Nic.
Εὐθύρις, ον, idem quod εὔοικος, *E. M.*
Εὐηθὴς, ὲς, lætus. Eur.
Εὐήθητος, ον, idem, jucundus. ib.
Εὔηλαγος, ον, lactens, Lyc.
Εὔηνωτος, idem quod εὐγνωτος. Steph.

Εὐηλάκατος,

Εὐγλαύκωτος, ον, ὁ ἢ ἡ, bonam habens cuſpidem. Cal.
Εὐγόμφωτος, ον, bonis clavis compactus. Opp.
Εὐδάνω, incubo. Lyc.
Εὐδιανὲς. idem quod εὐδειανὲς. Pind.
Εὐδοκίμητος, ον, probus. Sibyl.
Εὐδοκίως, *Adv.* al. εὐδοκίας. Od. κ. 65.
Εὐδώρητος, ον, bene, ſ. facile donatus. Opp.
Εὐδωρος, ον, beneficus, liberalis. Sibyl.
Εὐέθειρα, bene comata, capillis decora. Anac.
Εὐελπις, ον, idem quod εὔελπις. Soph.
Εὐέρμης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor. Ep.
Εὐεσπέρίδες, αἱ, horti Heſperidum. Theoph.
Εὐζυγὴς, ὲς, bene compactus. Ep.
Εὐθαλόεις, εσσα, εν, bene virens. Cal.
Εὐθάλπὴς, ὲς, facile incalescens, ib.
Εὐθαλπίδω, bene caleo. Hom.
Εὐθέμεθλος, ον, bene fundatus, ib.
Εὐθεσμος, ον, probè legem obſervans. Apollin.
Εὐθηλέω, εὐθηλαμενον, idem quod ἔυθηλον, ſ. εὐθηλήματα. Æſch.
Εὐθηλάων, ονος, bene nutritus, pinguis. Ep.
Εὐθρυβὴς, ες, fragilis; friabilis, Dioſc. A θρύπτω.
Εὐθυδήμων, ὁ, Exp. ἁπλῆς δημότης, ex fæce vulgi, Heſ ex Eur.
Εὐθυμητέον, lætandum. Xen.
Εὐθυπόρων, *Adv.* recta. Hom.
Εὐίλατος, ος, propitius, qui facilè cohiberi poteſt. Suid.
Εὐίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Εὐκαταγέλαστος, ον, derſu facilis; *al.* ridiculus, contemnendus, ib.
Εὐκαταλέγω, ritè narro. Hom.
Εὔκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Εὐκνὴς, ον, bene vellicans, Man. A κνίζω.
Εὐκόμία, bene recondo. Ap.
Εὐκρὰς, άτος, ὁ ἢ ἡ, ἢ τὸ, bene mixtus, dilutus ſ. temperatus. Eur.
Εὐκρὴς, ον, idem, bene temperatus. Ep.
Εὐκρίνω, bene ſecerno & ſeligo. Hom.
Εὐκρυπὴς, ον, valde terribilis. Tryph.
Εὐκλέατος, ον, felicis poſſeſſionis. Cal.
Εὐκλέος, optandus. Ep.
Εὐκλίμενος, bene ædificatus. Hom.
Εὐκυρέω, bene ago, Æſch. al. εὐκυρόω.
Εὐκώλητος, ον, membris bene compactis, ſ. firmis pedibus. Nic.
Εὐλαβίη, ἡ, idem quod εὐλάβεια. Theog.
Εὐλαβέστερας, cautius. Eur.
Εὔμαλλος, ον, bene villoſus. Pind.
Εὐμαρέως, *Adv.* facile. Theog.
Εὐμολπέω, recte cano. Hom.
Εὐμυλίη, ἡ, rumor. Hom.
Εὐναιετάω, commode habito, ib.
Εὐνάσις, benè ſ. benignè defluens. Æſch.
Εὐνάομαι, bene habitor. Hom.
Εὐνὰς, άδος, jacens. Steph.
Εὐνήτης, ὁ, idem quod εὐνητὴρ, Heſ.
Εὐνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Εὐνομιδίσατοι νόμοι, ſc. paſcua pecoribus accommodatiſſima. Heſ.
Εὐνύμνης, ες, volubilis. Soph.
Εὐξυλοεργὸς, ὁ, e ligno poliens egregia. Man.
Εὐοἰσορος, ον, pulcram ſ. bonam contignationem habens. Ep.
Εὐοσμέω, bene oleo, odorus ſum, fragro. Theophr.
Εὐοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Εὔπαλτος, ον, vibratu facilis. Steph.
Εὐπαρὴς, ον, pulcras genas habens, Pind. P. 12. εὐπεξάν, *Dinn.* malè.
Εὐπατέρειος, α, ον, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Εὐπάτωρ, ὁ, idem quod εὐπάτωρ. Steph.
Εὔπλεως, ον, bene plenus. Hom.
Εὐπνοία, facile ſpiro. Steph.
Εὔπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Εὐποιέζω, excogito. Eur.
Εὐπρήσω, *Ion.* pro εὐπράσω. Herod.
Εὐπυγία, ἡ, pulchræ clunes. Ath.
Εὐράστειραι, αἱ, bene laborantes, *Epith.* Eumenidum. Orph.
Εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.

Εὐρρεὺς. al. εὐῤῥὴς pro εὐῤῥοος. Hom.
Εὔρρειος, idem. Ep.
Εὐρησιεπὴς, v. εὐρεσιεπὴς. Ar.
Εὐρυθίμεθλον, τὸ, templum lati fundi. Call.
Εὐρυχανὴς, ὲς, lato hiatu. Opp.
Εὐρύεις, εσσα, εν, ſitu ſentus. Hom.
Εὐσέβια, idem quod εὐσέβεία. Soph.
Εὐσθενῶς, valdè, firmiter, conſtanter. Phil.
Εὔστιπνος, ον, locuples, Suid. A στιπτὸν.
Εὐσκευέω, vaſis utilenſibusque bene inſtructus ſum; bene paratus ſum. Soph.
Εὐσκωλος, Ar. Lyſ. 810. ſed leg. εὐ σκαλεῖσι.
Εὔσπειρος, pulcras ſpiras faciens, ſ. habens ſpiras bene compoſitas. Ep.
Εὐσταλὴς, ὲς, ſtillatitius. Gorr.
Εὐστέλω, bene orno. Hom.
Εὐστολίζω, probè decoro. Eur.
Εὐστρέφυξ, γος, ὁ ἢ ἡ, e robuſto & valido ſtipite. Ep.
Εὔστρατος, ον, bene ſtratus. Ep.
Εὐτείχητος, ον, bene munitus. Hom.
Εὔταρσος, ον, bene pennatus. Ep.
Εὐτελία, ἡ, idem quod εὐτέλεια, *it.* felicitas. Ar.
Εὔτηκτος, ον, qui facile colliqueſcit. Steph.
Εὐτρέφω. bene, ſ. magna cura nutrio. Hom.
Εὐτριψ, ῖβος, idem quod εὐτριβὴς. Nic.
Εὔτυπὴς, ὲς, bene cuſus, Man. A τυπῶ.
Εὐυπόληπτος, ον, qui facilè cogi poteſt, & congregari. V. L.
Εὔφορτος, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Εὔφρηρις, ον, bene munitus, ib.
Εὐχυρώτατος, ον, penitus inutilis. Polit.
Εὔχλωρον, τὸ, viriditas. Steph.
Εὐχολὸς, ον, facilis iræ. Ep.
Εὔχωρος, ον, pulcrum ſ. bonum campum habens. Sibyl.
Εὐωπελία, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Εὐωριάζω, contemno, negligo. Heſ. ex Soph
Ἐφικλικᾶς, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Ἐφεσρίδιον, τὸ, umbella, V. L. Ab ἐφεσρὶς.
Ἐφέτις, ἡ, ancilla. Heſ.
Ἐφηβαῖον, τὸ, pubes, pecten. Dioſc.
Ἐφηλόω, clavo affigo. Steph.
Ἐφήμαι, inſideo. Soph.
Ἐφήμιος, ον, infauſtus. Æſch.
Ἐφιέρεια, τὰ, donaria. V. L.
Ἐφίζω, inſideo. Hom.
Ἐφικάνω, aſſequor, ib.
Ἐφιμείρω, cupiò. Muſ.
Ἐφιππιος, ον, idem quod ἐφίππιος. Plut.
Ἐφυπιάζω, indormio. Bud.
Ἐχετλήεις, εσσα, εν, ſtivalis, Ep. Ab ἐχέτλη.
Ἔχης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης. E. M.
Ἔχθιον, odioſius. Soph.
Ἐχθρικὸς, infeſtus, odioſus. Jun.
Ἐχεδνοχαρὴς, ὲς, viperis gaudens. Sibyl.
Ἔχιλος, ὁ, locus, ubi tenetur temo. Steph.
Ἑψητέον, coquendum, ib. Ab ἑψέω.
Ἑψιατέον, ludendum, Suid. Ab ἑψιάομαι.

Z.

Ζαλαίνω, deſipio. E. M.
Ζάλευκος, ον, valde albus. Sibyl.
Ζαμενήχολος, ον, vehementer amarus & felleus. Opp.
Ζειροφόρος, ὁ, ferens ζειρὰν. Heſ.
Ζευξίδια, ἡ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρηὶς, ίδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζεφυρὶη, ἡ, ſub. ἄυρη, vel πνοὴ, zephyrus, Hom.
Ζεφυριτὶς, ἡ, Venus, *per Sync.* pro ζεφυριάτις. Call. A
Ζεφυριάτης, ὁ, A Ζεφύριον, N. Pr. loci.
Ζηλέω, invideo. Euſt.
Ζηλοδοτὴρ, ὁ, honeſti ſtudii, ſ. opum dator, Ep.
Ζινίχιον, τὸ, corrigia calceamenti, Suid.
Ζιῶ, quæro. E. M.
Ζοφοειδελος, ον, idem quod ζοφεδὴς, ater. Nic.
Ζύγαγρος, ὁ, idem quod ζύγαγρον. Xen.

Ζυγία, ἡ, Juno. Heſ.
Ζυγὶς, ἡ, zygis, ſcrpillum ſilveſtre. Dioſc.
Ζυγοποιὸς, ὁ, qui jugum facit. Ath.
Ζύμων ωνος, ὁ, ſed Sch. ζύμωνος. Nic.
Ζωμήτης, idem quod ζωμίτης. E. M.
Ζωγραφικὴ, ἡ, ſ. ὁ. τεχνὴ, pictoria ars. Steph.
Ζωγράφος, pictor, idem quod ζαγραφος. Theoc.
Ζώγρις, ὁ, pro ζαγρεὺς. Heſ.
Ζωογονικὸς, ἡ, ὸν, animantis procreandi vim habens. Phil.
Ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωναῖος, ὁ, qui zonam habet. Syneſ.
Ζωοτύπη, ἡ genuina forma. Man.
Ζωσεργὸς, ὁ, vitæ operator. Dolſc.
Ζωπύρα, ἡ, follis. Heſ.
Ζωπύρια, τὰ, idem, ib.
Ζωστειον, τὸ, pro ζώνιον. E. M.
Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα. Sibyl.
Ζώστειρα, ἡ, *Epith.* Minervæ, *Boeot.* al. ζωστεια.
Ζωστὴρ, ὁ, Apollo. Lyc.
Ζωφορία, ἡ, via lucifera. Man.

H.

Ἠγεμονεὺς, ὁ, idem quod ἡγεμών. Hom.
Ἡγεμονὶς, ὁ, idem. V. L.
Ἠδὶ pro ἠδέ. Steph.
Ἡδύοος, ὁ ἢ ἡ, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδυγόων, ſuaviter gemens. Cal.
Ἡδυληπὶδὸς, ὁν, ſuaviter captus, ſ. perceptus. P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces & mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοος, ον, pro ἠδύπνοος. Ep.
Ἡδυσματόληρα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἠείδει, pro ἤδει, ſciebat. Ap.
Ἠελιᾶτις, ſ. Ἠλιᾶτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἠερολίχης, ὁ. vaniloquus. Ep.
Ἠεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠερόφοιτος. Orph.
Ἤιε, pro ἤϊθε. Eur.
Ἠιονι, v. ἠόνι. Ab ἠιὼν.
Ἤκλαρ, ὁ, qui it, ſ. vadit, Man. Ab ἤκω.
Ἠλιεῖον, τὸ, fanum ſolis. Euſt.
Ἠλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere ſuſcepto. Suid.
Ἠλιῶσα, ſc. κόμη, flava, ſolem referens. Anac.
Ἠμαθαὶδης, arenoſus.
Ἠμαθῶδες, τὸ, arena. Anac.
Ἠματίη, *Adv.* quotidie, aſſidue. Hom.
Ἠμεροδεινατὴς, ὁ, fœnerator diurnus. *Epith.* Mercurii. Diog. L.
Ἠμεροτρεφὶς, ἡ, idem quod χόινιξ. Ath.
Ἠμιτειεῖος, pro ἡμίτεκος. Anac.
Ἠμιθὶος, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἠμικρανία, (ab ἡμικράνιος) ſc. νόσος dimidiam partem capitis dolore adficiens. Cyr.
Ἠμινὶφος, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιολὶς, ἡ, ſub. μοῖρα ſeſcupla portio, idem quod ἡμιολία.
Ἡμιπέλεκκον, & ἡμιπελικίον, τὸ, ſecuricula. Ep. V. L
Ἡμισελπιδος, ὁ, ſemiſperans. Steph.
Ἡμιτίλεια, ἡ, dimidium, ſemis. Luc.
Ἡμίχοος, ες, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἡνεμοφοιτος, ὁν, aëra vadens, aërius, Steph. Ab ἄνεμος & φοιτάω.
Ἠνεμόεις, εσσα, εν, ventoſus. Hom.
Ἠνεμώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem. Heſ.
Ἠπατὶα, τὰ, medicamenta hepatis affectibu accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἠπιόλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἠπιόνη.
Ἠπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόβουλος. *Epith.* Patris. Naz.
Ἡρατόλεια, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἧρα, & τέλεια.
Ἡρδιον, τὸ, rheda. Suid.
Ἥρις,——
Ἥρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Acc. ſ. ab ἧρ inuſit. Irn.

Ἡρέμης,

Ἠρέμης, ου, ὁ, quietus. V. L.
Ἠρεύς, ὁ, defunctus. Heſ.
Ἠρισολόγοι, cicadæ, Heſ. Ab ἠρινός, & λέγω.
Ἠρινοτόκος, ὁ ἡ ἡ, in verno tempore pariens, ib. A τίκτω.
Ἠρισάλπιγξ, ἡ, avis quædam, ib.
Ἠστητέον, ſuperandum. Soph.
Ἠσυχίας, idem quod ἥσυχα. Hom.

Θ.

Θαλασσοπόνος, ον, in mari laborans. Cyr.
Θάμβημα, τὸ, terror, Man. A θαμβέω.
Θάμβησις, ἡ, horriditas, ib.
Θαλιροπυϊος, ὁ ἡ ἡ, virescere faciens. Steph.
Θαλύψαι, fovere, incendere. Heſ.
Θαμνίσκιον, τὸ, frutex puſillus. Dioſc.
Θανατιάω, mori cupio. Luc.
Θαρραλεότης, ἡ, fiducia, fidentia. Steph.
Θαρραλέον, τὸ, idem. Polit.
Θαρσιγενης, ὲς, ad audaciam genitus. Æſch.
Θαυμάλοψ, ὁ, ſemiuſtus carbo. E. M.
Θεάνθρωπος, *Epith.* Chriſti.
Θεειόω, pro θειόω. Hom.
Θείω, idem quod θειόω, admiror. Heſ.
Θεέσκω, *Ion.* pro θέω. Hom.
Θεοποιέω, idem quod θεοποιῶ. Sibyl.
Θεήιος, pro θεῖος. Bion.
Θεηπόλος, ὁ ἡ ἡ, Dei miniſter. A πολέω.
Θειασικῶς, afflatu numinis. Poll.
Θείκελος, idem quod θεοείκελος. Ar.
Θειοδαμνη, ἡ, divinum numen domans. Suid.
Θέλεος, idem quod θελήμων. Æſch.
Θέλεμος, idem, ſpontaneus; *it.* miſerabilis quietus. Heſ.
Θελητὴς, ὁ, qui vult, ib.
Θελοθρησκεία, ἡ, pro ἐθελοθρ. V. L.
Θεμίζω, idem quod θεμιστεύω. Pind.
Θεμιστὼς, ὑος, ἡ, Dea juſtitiæ. V. L.
Θεοκλήμενος, pro θεόκλητος, ib.
Θεοκοίρανος, ον, admodum divinus. Syneſ.
Θεοδερκὴς, ὁ ἡ ἡ, Deum capax videre. Syneſ.
Θεοδεφὴς, ὁ, Deum veſtigans, ib.
Θεοκύμων, ον ὁ ἡ ἡ, divinus, ib.
Θεολωβήτης, ὁ, in numina contumelioſus. Man.
Θεομόρης, ſ. Θευμόρης, idem quod Θεόμοιρος, ſ. Divina inflictus manu. Ap.
Θεομερὴς, idem. Pind.
Θεομορία, ſ. Θευμορία, ἡ, fatum. Call.
Θεοπολέμος, ὁ, Deo bellum inferens. Cyr.
Θεοποιητικὸς, ὴ, ὁ, qui Deos ſ. Deorum ſimulacra faoere poteſt, unde Θεοποιητικὴ, ſub. τέχνη. Poll.
Θεοφεγγὴς, ὲς, divinitus lucens. Jo. Dam.
Θεόφημος, ου, ὁ, deiloquus. Man.
Θεοφορία, ἡ, numinis afflatus, paſſ. Steph.
Θίρεω, idem quod θέρω. Hom.
Θερις, pro θερις. Dioſc.
Θέομα, τὸ, pro θερμὴ. Men.
Θερμαστὶς, ἡ, idem quod θερμαντήρ. Poll.
Θερμάω, ſ. θερμαζω, calefacio, foveo. Nic.
Θερμελὴ, ἡ, pro θερμὴ. Suid.
Θερμερύομαι, (vox Comica) delicate vivo. Poll.
Θερμόζλυστρος, ον, calidè ſcaturiens, P. Sil.
Θερμοκύαμος, ὁ, calida faba. Ath.
Θέρσος, *Æol.* pro θάρσος, Steph.
Θίσμα, τὰ, pro θεσμοί. Nonn.
Θέσκελον, *Adv.* mirum in modum. Hom.
Θεσμοπόλος, ον, circa jura verſans. Ep.
Θεσμόριος, α, ον, idem quod Θεομόριος. Ap.
Θεσμοφόριον, τὸ, feſtum in honorem Cereris. Ar.
Θέσπιον, τὸ, res divina. V. L.
Θεσπιστρόφος, ὁ ἡ ἡ, divinatrix. Æſch.
Θετιδεῖον, τὸ, Thetidis templum. Eur. Sch.
Θεωρίζω, ſpecto. V. L.
Θεωρίζος, ὁ, Apollo. Heſ.
Θεωρσύνη, ἡ, inſpectio. Man.
Θήγαω, acuo, Heſ. A θήγω.
Θηλοπέδον, pro θειλόπεδον. Ep.
Θηλυμανέα, furo fœminarum amore. Man.
Θηρήτειρα, ἡ, venatrix. Call.
Θηροβόλος, ſc. θανατος, mors ab feris illata. Man.
Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum inſtitutio, ib.
Θηριονάρκη, ἡ, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Θήσσος, idem quod θήσειος. Poll.
Θησεύτριψ, ὁ, is qui in Theſei templo verſatur & tempus terit. Ar.
Θόασμα, τὸ, ſedes. Orph.
Θοηρὸς, turbatus, Heſ. & Suid.
Θοραω, idem quod θορέω, ſ. θόρω. Lyc.
Θραμβη, ἡ, trabs. V. L.
Θρανίον, τὸ, idem quod θράνος. Ar.
Θραυσαω, confringo, comminuo. Lyc.
Θραυσυγράφος, ὁ, parietum pictor. Heſ.
Θρέξ, nomen avis. Opp.
Θρασκιας, Thraſcias ventus. Ariſtot.
Θρασύθυμος, idem quod θρασυκαρδιος. Man.
Θρασίφρων, Cal.
Θρασύμαχος, ον, audax in prælio. Pind.
Θρασυχαρμὴς, ὁ, idem. Cal.
Θραυσάντυξ, ὁ ἡ ἡ, frangens canthum. Ar.
Θρεικάρδιος, αι, cordibus afflictus. B. Anac. potius, τρεόκ. P. θρασυκαρδιος. Heſ.
Θρεπλὴ, ἡ, idem quod θεραπαινα. Ph.
Θρέπλα, τὰ, ſ. θρέπτρα, Hom. *per Syno.* pro Θρεπτήρια, τα, alimenta. Heſ.
Θρεπλανελὰ, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introducit. Ar. Sch.
Θρηνητὴς, & θρηνήτωρ, ὁ, idem quod θρηνητήρ. Æſch. Man.
Θρίγλος, τὸ, idem quod θρίγκος, Plut. Pauſ.
Θρισσα, & θρίσσος, piſcis quidam. Ar.
Θρυαλίζω, crepo, Hom. Ep.
Θρυλέω, ſ. θρυλλέω. Theoc.
Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod θρύινος. Nic.
Θυαρπαξ, γος, ὁ, ſacrilegus. Heſ.
Θυηκόος, Heſ. & θυηχόος, Euſt. pro θυοσκόος.
Θυηλίσιον, τὸ, vas menſarium. Poll.
Θυίζω, idem quod θυάζω. Hom.
Θύκος, τὸ, vas in quo conjiciuntur ſuffimenta. Euſt.
Θυμαλὶς, ίδος, ἡ, Nic.
Θύμαλον, τὸ, taxus. Theoph.
Θυμελάχχαντος, ὁ ἡ ἡ, qui non fœdat ſ. dedecorat convivia & luſus. V. L.
Θυμήτιον, pro θυμάτιον. Suid.
Θυννη, ἡ, idem quod θυννὶς. Ath.
Θυνὸς, ὁ, impetus, *it.* bellum. Heſ.
Θυρηδόλος, ὁ, faber. Suid.
Θυρσάζω, thyrſum fero, Bacchor. Ar.
Θυρσον, τὸ, idem quod θύρσος. Ep.
Θύσαι, αἱ, Bacchæ. Lyc.
Θυσίασμα, τὸ, hoſtia, victima. Ath.
Θυωνεὺς, Thyanæus, Bacchus. Opp.
Θυώνη, ἡ, Semele, mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Θυωνίδης, ου, ὁ, Bacchus, ap. Rhodios.
Θυωρέομαι, in ſacra menſa epulari, Heſ.
Θὼθ, mercurius, Suid.; *it.* menſis nomen, ap. Ægyptios.
Θώνις, ὁ, ægyptius, a Thono regi. Nic.
Θωρακειον, τὸ, idem quod θωράκιον, 2). Æſch.
Θωῦτος, *Ion.* pro θαυμαστός. Heſiod.

I.

Ἰαχέω, clamo, Steph. ἰάχω, Suid. idem quod ἰαχέω.
Ἰαχος, ὁ, porcus, Dion. Sic.
Ἰαλτος, ὁ ἡ ἡ, miſſus. Æſch.
Ἰαμβογραφος, ὁ, Jambicus poëta, &
Ἰαμβοποιὸς, ὁ, Jamborum ſcriptor. Ath.
Ἰαδόεις, εσσα, εν, animadvertens. Man.
Ἰασιμον, τὸ, Nic.
Ἰασμὸς, ὁ, lugubre carmen. Hieron.
Ἰατορια, ἡ, ſanatio, curatio, Soph. Ab ἰάτωρ.
Ἴδδης, υ, ὁ, clavus in fundo navis. Euſt.
Ἴδαρ, τὸ, cibus, eſca. Heſ.
Ἴδος, τὸ, ſudor. Heſiod.
Ἰδυθοὶ, οἱ, tibiarum genus. Poll.
Ἰδρῶ, *per Sync.* pro ἱδρῶτι. Hom.
Ἰδρωτοποιέομαι, ſudo. Ariſtot.
Ἰδρωτοποιὸα, ἡ, ſudatio, ib.
Ἰερεῖτις, ιν, idem quod ἱέρεια. Æſch.
Ἱερόπλαγκλος, ον, ſacræ ambagis. Man.
Ἱεροφοιτος, ἀνδὰν, Ep. ſed. leg. ἱεροφοιτος, aera frequentans. Dinn.
Ἰζάνη, ἡ, veſtis e caprinis pellibus; vel potius caprina pellis veſtimenti vicem præſtans. Poll.
Ἰήτωρ, ὁ, idem quod ἰητήρ. Heſ.
Ἰθαγενὴς, ὁ, al. ἰθαιγενὴς, ἰθυγενὴς. Heſ.
Ἰθμὸς, pro ἠθμὸς. Ep.
Ἰθυκρίτης, ὁ, recte judicans. Dolſc.
Ἰθύνοος, ὁ ἡ ἡ, recta cogitans. Apoll.
Ἰθύφρων, ὁ ἡ ἡ, recta ſapiens, ib.
Ἰθύνη, ἡ, directio. V. L.
Ἰκτερίας, ὁ, icterias lapis. Steph.
Ἰκτηρία, ἡ, pro ἱκτηριος κλάδος. Ar.
Ἴκτης, ὁ, idem quod ἰκτὴρ. Lyc.
Ἱλαρὸν, τὸ, hilaritas. Suid.
Ἱλαρύνω, idem quod ἱλαρόω. Steph.
Ἱλασμα, τὸ, idem quod ἱλασμός. Sibyl.
Ἱλαστὴρ, ὁ, redemtor. Ep.
Ἱλεόω, propitium reddo, idem quod ἱλάσκομαι. Bud.
Ἰλύσπασις, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim & volutim. Ariſt.
Ἱμαντελιγμὸς, υ, ὁ, duplicis lori tortuoſa implicatio. Euſt.
Ἱμαντόπους, ὁ, loripes. Steph.
Ἱμαντοτομέω, lora ſcindo.
Ἱμαντοτόμος, qui lora ſcindit, ib.
Ἰξευτὴρ, ὁ, idem quod ἰξευτὴς. Man.
Ἰξοβόλος, ὁ, idem, viſcarius, ib. A βάλλω.
Ἰοφόρος, ον, venenatus, venenum ferens. Opp.
Ἰοω, rubigine obduco, rubigine conſumo. Ariſt.
Ἱπνολέβης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam. Lucian.
Ἱπνολεβητιον, τὸ, idem. Poll.
Ἱππαλίδης, ὁ, idem quod ἱππότης. Theoc.
Ἱππάδες, αἱ, ſtatuæ equeſtres mulierum. V. L.
Ἱππὶς, ίδος, ἡ, equeſtris. Dion.
Ἱπποσόος, idem quod ἱπποσόης. Pind.
Ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit. Eur. Ab ἵππος & φέρβω.
Ἰραξ, ſ. ἶρηξ, pro ἴρηξ. Hom.
Ἱράομαι pro ἱεράομαι. Herod.
Ἰσαγγελία, ἡ, nuntium conforme. V. L.
Ἰσασκομαι, idem quod ἰσάζω. Hom.
Ἴσαυρις, ίδος, ἡ, Iſaurica, pr. *Epith.* enſis. Ep.
Ἰσαυροφόνος, ὁ, Iſaurorum prædonum interfector. Ep.
Ἰσήζυγος, idem quod ἰσόζυγος, Suid.
Ἰσογράφος, ον, æqualis ſcriptor. Ep.
Ἰσόμυστης, ὁ, qui paris menſaræ eſt. Ath.
Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, æqualis matri, Theoc. vid. Theſ. Gr. P.
Ἰσότριος, ὁ, utrinque ſtrictus, ſ. onuſtus. *Epith.* Aſini, Soph.
Ἰσορρὶπης, ὁ ἡ ἡ, æque vergens. Nic.
Ἰσοχειλέω, labrum pari libramento demitto. Gaz.
Ἰστάω, idem quod ἱστάω ſ. ἵστημι. Steph.
Ἰστάω, *Dor.* & *Ion.* pro ἑστάω. Euſt.
Ἰστεῶνα, πνίσματα, ſtamina ſ. licia quibus tenuis ille ἱστος intenditur. Ar.
Ἰχαίμων, idem quod ἴχαιμος, herba ſic dicta. Theophr.
Ἰχιάδης, ὁ, qui craſſas ſ. tumidas habet coxas vel clunes. Euſt.
Ἴτρον, τὸ, utris, Ep. ima pars ventris. Suid.
Ἰτριον, τὸ, opus piſtorium, tenue & fragile. Ath.
Ἰφὶς, ἴφιος, ὁ, robuſtus, fortis, celer. Heſ. Steph.
Ἰφὶν, ἡ, ſpecies oleris agreſtis. Suid.
Ἰχθυοθηρευτὴς, ὁ, piſcator. Man.
Ἰχθυοκεντρον, idem quod ιχθύκεντρον. Suid.
Ἰχθυόεις, ὁ ἡ ἡ, piſculentus. Nonn.
Ἰχθυίδιον, τὸ, idem quod ἰχθύδιον. Man.
Ἰχθυπαγὴς, ὲς, piſci hærens. Ep.
Ἰχθυφάγος, ὁ ἡ ἡ, piſces vorans. Ep.

Ἰχναῖος,

Ἰχναῖος, unde ἰχνάια veſtigatrix. Hom. al. pr. ab Ἴχνα, oppidum in ora Macedoniæ. Steph
Ἰχνοβλαβής, ές, veſtigio debilis. Man.

Κ.

Καβάλλα pro καταβάλλω. Hom.
Κάγλου, pro κατὰ γόνυ, ib.
Καγχανεός, ἑᾶ, ἑᾶν, aridus, Man. A καγχάινω.
Καδεῖ, pro καὶ ἐδεῖ. Soph.
Καθιδρώομαι, confideo. Hom.
Καθίστυμι, veſtio, ib.
Καθίρματα, τὰ, monilia, περιτραχήλια ornamenta, Anac. vid. Theſ. Gr. P.
Καθολκή, ἡ, detractio ſ. deductio. Steph.
Καθυδριάδες, ſc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες. Ep.
Καίτισμα, τὸ, ſc. τέχνης, artificium novum. Man.
Καίρια, *Adv.* tempeſtive. Call.
Κακαβή, ἡ, cacabus, Gal. κακκαβῆ, Ath. olla teſtacea.
Κακηθής, ὲς, malignus. Nic.
Κακηλιχὴς, ὲς, malum habens conjugem, Cyr. A λεχῆ.
Κακηπελία, ἡ, adverſa valetudo. Nic.
Κακκάω, pro κατακάω. Hom.
Κακκρύπτω, pro κατακρύπτω. Heſiod.
Κακοβελοσύνη, ἡ, malum conſilium. Sibyl.
Κακοήθυμα, τὸ, quod maligne fit, Steph.
Κακονθιστέον, depravandum eſt, ib.
Κακοελκὴς, ὲς, qui malè, ſ. in malum trahitur. Man.
Κακομητία, ἡ, pravus animus, ib.
Κακορρήτειρα, ἡ, al. κακορρήπειρα, malefica, noxia. Sibyl.
Κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium. Ep.
Κακόφατις, ιδος, mali rumoris. Æſch.
Κακοφραδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη. Nic.
Κακοχολῆ, al. κακήχολος, ον, mala bile percitus. Cyr.
Κακὸν, *Adv.* pro κακῶς, Call.
Καλάβροψ, idem quod καλάυροψ. Ap.
Καλαθηφόρη, ον, calathum geſtans. Heſ.
Καλαβὶς, ἡ, parvus calathus, ib.
Καλαμογραφία, ἡ, calamorum ſcriptura, Man.
Καλαμοχγοος, ως, q. d. arundinum lanugo. Steph.
Καλίζω, idem quod καλῶ. V. L.
Καλισρεα, idem. Heſ.
Καλιπολεμῆ, idem quod καλλ. Ep.
Καλλείπω, pro καταλείπω. Hom.
Καλλείριον, τὸ, lilium. V. L.
Καλλιελίφαρος, ον, pulcher. Eur.
Καλλίζαμος, ον, pulcras nuptias habens, Ep.
Καλλιζυγὴς, ές, pulcris clavis compactus. Ep.
Καλλιέθειρος, ον, pulcris capillis. Ep.
Καλλιεργὴς, ὲς, facundus. Ar.
Καλλίκτιστος, ον, eleganter ſtructus. Nonn.
Καλλικύρτοι, οἱ, Exp. δᾶλοι τῶν φυγάδων. Suid.
Καλλίσευμα, τὸ, pulchritudo vel potius pulchritudinis præſtantia. Eur.
Καλλιλαμπίτης, ὁ, pulchrilucidus. Anac.
Καλλισταδίη, ον, pulcro ſtadio celebris Eur.
Καλλίστερνος, ον, pulcrum pectus habens. Nonn.
Καλλιτέκεια, ἡ, pulchripara. Opp.
Καλοβάμων, ὁ, funambulus. Man.
Καλόεργος, ον, beneficus. Man.
Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo. Ath.
Καλυντήρια, τὰ, feſtum ap. Athenienſes. E. M.
Καματηδὸν, *Adv.* laborioſe, Man. A κάμαλος.
Καμάρπω, pro καταμάρπω. Heſ.
Καμπαύλης, ου, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur. Steph.
Καμπίκος, flexilis, ſe inflectens. V. L.
Κάμορος, pro κακόμορος. Hom.
Καναχὴς, ſtreperus, clamoſus. Nic.
Κάνειον, idem quod κάνεον. Hom.
Κανισμὸς, i. crma. Man.
Κάνυμμον, τὸ, idem quod κάνατρον. Poll.
Καπετωλὶς, ἡ, ſc. αὐλὴ, palatium Capitolinum. Ep.
Καπνιλὲς, ὸν, fumidus. Nic.
Καπνοτακεια, ἡ, fumipara. Apollin.
Καρποσπόρος, ὁ, fructuum ſator. Man.
Καπρεαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes. Suid.
Καπρίσκος, ὁ, piſcis nomen qui & Mys appellatur. Ath.
Καπροφάγος, ὁ ἡ, aprivorus. Heſ.
Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum cuſtos. Ep.
Καπρόω, idem quod κατράω. V. L.
Κάπυρις, ὁ, tunica Perſica manuleata.
Κάρκαρος, ξα, ρον, criſpus ſ. hirtus. Sim.
Καρπαλίων, τὸ, idem quod κόρπωμα. Heſ.
Καρποφαγεῖν, fructibus veſcor, item fructibus victito. Ariſt.
Καρυΐτης, caryites, herbæ genus, Dioſc. A Plinio Myrſinites etiam vocari traditur. Steph.
Καρυοπερσικα, q. d. nuciperſica. V. L.
Καρφυλαὶ, αἱ, ſtrata ex feſtucis. Eur.
Κάρχος, leguminis genus. Steph.
Καρχάδης, ες, aſper, idem quod κάρχαρος, ib.
Κασιοζόρος, ὁ, vermis, qui caſiæ innaſcitur & eam rodit. Heſ.
Κάσιος, pro κασανικός. Nic.
Καταβραχίως, paulatim. Plat.
Καταγήοχα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, a κατάγω.
Καταγιάζω, conſecro *Ion.* pro καθαγιάζω.
Καταγωγικὸς, opp. ἀναγωγικῷ, i. e. myſtico. Bud.
Καταδακρυχέω, lacrymas fundo, Hom.
Καταδακίλυκὸς, Ariſtoph. vid. Sch.
Καταπαιδισὴρ, ὁ, inverecundus. Man.
Κατάδειπνον, τὸ, prandium, ib.
Καταδρήτειρα, ἡ, ἡ, famula, Hom. A δράω.
Καταζυγίω, libro, unde καταζύγωσις, ἡ, libramentum. Steph.
Καταθήπω, obſtupeſco, cum admiratione demiror. Suid.
Κατακάρα, in caput. Long.
Καταιρέω, *Ion.* pro καθαιρέω. Herod.
Καταίχομαι, pro κατέχομαι. Hom.
Καταικάϊμεν, *Dor.* pro κατακαῆναι, exuſtum eſſe. A κατακάιω.
Κατακαίριον, periculoſum, lethale, opportunum. V. L.
Κατακάρπιον, τὸ, fructus. Theophr.
Κατακλὶς, ἡ, clauſtrum. Call.
Κατακορὲς, *Adv.* in plenum, admodum. Plat.
Καταλαῖον, τὸ, quod accidit. Herodot.
Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, obliviſcor. Hom.
Καταλγέω, doleo. Soph.
Καταλιτάω, demulceo. Ar.
Καταλλήλα, *Adv.* pro καταλλήλως. Polyb.
Καταμερισμὸς, ὁ, diviſio, partitio. Steph.
Καταμυτλωτίνω, minutatim contero, Ar. Pac. 246. ubi leg. κατα μεμυτλωτευμένα.
Κατανικάω, ſupero. Eur.
Καταξιοπιστίνομαι, fide indignum aliquem judico aut dico adverſus aliquem quæ fide indigna ſint. Suid.
Καταξιῶ, dignus. Soph.
Κατάντησιν, al. κατάντησιν, Hom. idem quod, ſeq.
Καταντιπέρην, idem quod καταντιαρυ. Man.
Καταπεπλασμένως, muſicorum verbum; vid. Fab. l. 1. cap. 19.
Καταπίτυμαι, idem quod καταπετάομαι. Steph.
Καταπλαγὴ, ἡ, medicamentum. Herod.
Καταποιησύνω, molior, machinor, exhibeo. Xen.
Καταπύστης, ὁ, deſpector, deriſor. Anac.
Καταρνέομαι, nego. Soph.
Καταῤῥαϊτικὸς, id. quod καταῤῥυτικὸς. Steph.
Καταῤῥυέω, &
Καταῤῥύω, inuſ. idem quod καταῤῥέω, ib.
Κατάρτιον, τὸ, malus nauticus, Heſ. ex Hom.
Κατασκελίω, idem quod κατασκέλλω, ſ. κατασκιλετεύω. Heſ.
Καταπριακοντατισαι, cum ſcortis rem habere. V. L.
Κατάφατος, ον, recens, qui potius πρόσφατος Steph.
Καταχεύνω, polluo, imbuo, Ep.
Καταχρασις, ἡ, coloratio, infectio Poll.
Καταψευδόμαστυρ, ὁ, qui falſo teſtimonio oppugnat. Plat.
Καταψευδομαι, fallo, fruſtro. Steph.
Καταχθὴς, ες, gravatus, valde gravis. Nic.
Καταχύδην, idem quod ſimplex. Anac.
Καταυδάω, eloquor. Soph.
Καταυχέω, glorior. Æſch.
Κατεινύω, pro καταεντυνω. E. M. ex Hom.
Κατείρω, exp. calumnior, detraho. Steph.
Κατεκκλησία, ἡ, concio derepente convocata, Poll. καταικλησία. Heſ.
Κατελίασομαι, *Ion.* pro καθελ.
Κατέλω, *Ion.* pro καθέλω. A καθαιρέω.
Κατενίθω, per metath. pro κατινθία, v. κατενήνεθεν. Heſiod.
Κατεργαθω, &
Κατέργω, idem quod καθείργω. Æſch.
Κατεφαλλόμαι, idem quod καθαλλόμαι. Hom.
Κατήρης, ες, pendens. Eur.
Κατηφόνες, οἱ, probroſi, pudore & probris digna committentes; vel pro κατήφειαι, probra, ut κακ' ἐλέγχεα. Hom.
Κατικμάζω, v. ſimpl. Nic.
Κατοδος, *Ion.* pro καθοδος. Herod.
Κατόμωσις, ἡ, pro κατάμωσις. Steph.
Κατομφάλη, ον, ab umbilico. Nic.
Κατοπτῆριον, τὸ, vectis, obex, V. L. Theoc. Sch.
Κατοπτρις, ἡ, ſpeculum. Call.
Κάτυλις, ὁ, cattus. Suid.
Καταγεως, & καταγειος, Suid. ut κατάγειος, ſubterraneus.
Καταμοτον, τὸ, jumenti genus. Steph.
Καυάζω, frango, unde καυάξαις, Heſiod. al. pro καταξαις.
Καυκάνη, ἡ, veſtimenti genus. Ar.
Καυκίζομαι, ſalto, & quidem laſcivius. Ath.
Καυλίναι, αἱ, virides cobii. Ath.
Καυλοειδὴς, ές, caulis formam habens. Steph.
Καύω, (inuſ.) pro κάω, ſ. κάιω. Dioſc.
Κάχλος, & καχηνης, apud comicos, ridiculus, ſtupidus. A χαίνω. V. L. Steph.
Καχρυόεις, ſ. καχρυέις, ſimilis τῷ καχρυΐ. exp. canchy ferens Nic.
Καχυπονόητος, ὁ ἡ, ἡ, idem ac καχύποπτος, ſuſpicioſus, ſuſpicax. Poll. ex Plat.
Κεγχριδιον, τὸ, parvulum milii granum. Steph.
Κεγχρίνη, ἡ, puls e milio. Heſ.
Κεγχρίνης, idem quod κεγχρὶς. Nic.
Κεγχρῖτις, miliaris, Ep. ap. Suid
Κέδριος, α, ον, cedrinus, - bene olens. Heſ.
Κεδροχαρὴς, ὲς, cedro gaudens. Man.
Κέπος, idem quod κῆπος. Strab.
Κειρεκόμης, ου, ὁ, qui comam totondit, tonſor.
Κεκρυφάλιον, τὸ, reticulum. Poll.
Κελαδεινὸς, pro κελαδεινὸς. Pind.
Κελαδῆτις, ἡ, ſonora. Pind.
Κελάδω, idem quod κελαδέω. Hom.
Κελαινίω, conturbo. Æſch.
Κελαινόῤῥινος, ον, nigram cutem habens. Opp.
Κελαινῶπις, ἡ, nigra aſpectu, Pind. A κελαινὸς & ὤψ.
Κελάρια, τὰ, quædam vaſa. Poll.
Κελεόμαι, idem quod κέλομαι, ſ. κέλω. Euſt.
Κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit. Ep.
Κέλευσικον, τὸ, cohortatio. Syneſ.
Κελυφανάδης, ες, cort coſus. Theoph.
Κεναγὴς, ὲς, naves exhauriens. Æſch.
Κεναγλήτεον, abſtinendum a cibo. Gall.
Κενεηγόρος, & κεναγόρος, ον, vaniloquus. Nazi. Dioſc.
Κενοδρομέω, vacue curro. Man.
Κενόκεφαλος, ὁ, vanum caput habens. Sibyl.
Κεντρεον, τὸ, ſtimulus boum. E. M.
Κεραὶψ, ῖπος, vermis cornua rodens. Euſt.
Κεραμεγὸς, ὁ, tegularum figulus. Man.
Κεραμεῖος, Hom.
Κεραμὲς, & κεραμεῦς, idem quod κεράμιος. Dioſc.
Κερόρχης, ου, ὁ, qui cornui ſ. alæ præfectus eſt.
Κερουχία, ἡ, munus illud, quo quis alæ præeſt. Steph.

Κερατωνιὰς

Κερατηφόρος, idem quod κερατοφόρος, ib.
Κερατωνία, ἡ, siliqua. Gal.
Κερεία, ἡ, idem quod κειρία. Nonn.
Κερκαφίδαι, οἱ, Rhodii, a Cercapho rege. Ep.
Κερμοδότης, ου, ὁ, idem quod κερματιστής. Nonn.
Κερσα, pulso, cædo. Sch Lyc.
Κερωνία, ἡ, ceronia. Theophr.
Κεσκομαι, pro κεῖμαι. Hom.
Κεσρον, τὸ, idem quod κέσρος. Steph.
Κεφαλήνη, ου, *Epith.* τῆς κάλυκος. Ath.
Κεφαλόμακρον, τὸ, sudarium quo caput extergitur. Steph.
Κηδαρ, τὸ, locus quidam tenebrosus. Steph.
Κηδευσεύς, idem quod κηδεμών. Ap.
Κηδεύς, ὁ, idem quod κηδεστής. Poll.
Κηδεύσιμος, ὁ, cura sepulturæ dignus. Steph.
Κηδίος, idem quod κήδειος. Æsch.
Κήεια, & κήια, idem quod κηθεία. Ar. Sch.
Κηλεύς, ὁ, idem quod κηλέστης. V. L.
Κηλιδών, όνος, ὁ ἡ ἡ, idem quod κηλητικός. Pind.
Κηλήτειρα, ἡ, quæ aures alicui mulcet. A κηλήτωρ. Steph.
Κήλητρον, τὸ, pro κηλητήριον. Hes.
Κηλωσα, τα, lupanaria. Lyc. Eust.
Κηνυγμα, τὸ, spectrum, umbra corporis. Hes.
Κηποκόμης, ου, ὁ, qui quodam tonsuræ genere tondetur. Eust.
Κηπεῖος, idem quod κηπαῖος. Nic.
ραγχής, ὁ, piscator doliorum. Man.
Κηρίς, ιδος, ἡ, piscis quidam. Ath.
Κηρίτρεφής, ἐς, qui una cum letifero fato alitur. Hesiod.
Κηροχαὴς, ᾶτος, ὁ ἡ ἡ, qui cerino colore est. Ath.
Κηρόδετης, ὁ, idem quod κηρόδετος. Eur.
Κηροπλάστης, ὁ ἡ ἡ, idem, Æsch.
Κηρύκαινα, ἡ, præconissa. Ar.
Κηρυκίνη ῥαβδος, virga Mercurii, caduceus. Suid.
Κιδάριος, ὁ, nummi genus. Poll.
Κιθαρισμός, ὁ, idem quod κιθάρισμα. Call.
Κιθαριώνιος, Cithæronius. Ar.
Κικαυον, το, oleris genus. Nic.
Κικίω, υ, idem quod κίκυω. Theoc.
Κιμυνδις, pro κύμινδις. Sch. Ar.
Κινύραμον, το, idem quod κιννι. Dion.
Κιννυρίς, α, ον, idem quod κιννυτικός. Æsch.
Κιρρὰς, άδος, melina, flava. *Epith.* Vitis. Nic.
Κιρρις, ὴ, pro κέρις. Opp.
Κισσήρης, ες, idem quod κίσσηρος. Soph.
Κιτλάω, pro κιτάω. Ar.
Κίχω, idem quod κιχάνω. Lyc.
Κλαδισκος, ὁ, ramulus. Anac.
Κλαῖρον, το, pro κλεῖθρον. Pind.
Κλαυστὴρ, ὁ, plorator, Man. A κλαίω.
Κλέομαι, *Poët.* pro κλέομαι.
Κλεπλὴρ, ὁ, fur. Man.
Κλεπλίδης, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.
Κλέπλιν, pro κλεπτικὴν, furtivum, furax. Ar.
Κλεψίνυμος, ὁ, idem quod κλεψίνυμφος. Sibyl.
Κλεψύδριον, τὸ, parva Clepsydra. Philostr.
Κλιδᾶχος, ὁ ἡ ἡ, ædituus. Æsch.
Κλιΐδων, pro κλιδών. Hom.
Κλιματόεις, εσσα, εν, sarmentitius. Nic.
Κλισεάγευς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.
Κλισεοειδὴς, ὲς, lecti formam habens. Gorr.
Κλιτικος, ὴ, όν, declinativus, V. L. A κλίνω.
Κλωσκάρδιος, ου, quatiens cor. Orph.
Κλοπίμως, *Adv.* furtivè. Man.
Κλοπες, ὁ, fur. Hom.
Κλύμενον το, herbæ nomen. Dioscor.
Κλύμενος, η, ον, inclytus. Theoc.
Κλυσματιον, τὸ, & κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, i. ipsa actio abluendi. Hipp.
Κλυτόβελος, ον, inclytum dans consilium, s. clarus consilio. Opp.
Κλυτοτέρματος, ους, sc. ὁδὸς, inclyta per limitem suum. Man.
Κλυτότεχνος, ὁ ἡ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης. Dosc.
Κλυτοφεγγὴς, ὲς, clarè splendidus. Man.
Κλωπιτεύω, idem quod κλωπεύω. Suid.
Κλῶσις, ὴ, idem quod κλωσὴρ. Lyc.
Κλωσμὸς, idem quod κλωμὸς. Plut.
Κνηκὸς, ὴ, nebula. Suid.
Κνήκων, ὁ ἡ, ἡ, idem quod κνηκὸς. Theocr.
Κνισωρ, ὁ, novacula, Suid. A κνίζω.
Κνιπολόχος, s. κνιπολόγος, avis quædam, culicilega, Gaz. A κνίψ, & λέχω.
Κνίπόμορφος, ον, monstriformis. Lyc.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος. Ar.
Κοβυλις, ὴ, culter, radula, Phil. s. scribendum κύβηλις. Steph.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, s. cavus recessus, aut venter navis. Ath.
Κοιλὶς, ἡ, superior palpebra. Poll.
Κοιλιφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.
Κοιλόπεδος, ον, in cavo solo situs. Pind.
Κοιλόσυρτος, ὁ, claudus. Suid.
Κοινεῖν, scorteri. V. L.
Κοινίον, τὸ, idem quod κοινεῖον. Hes.
Κοινοβωμία, ἡ, commune altare. Æsch.
Κοκκοβαφὴς, ὲς, cocco tinctus. Ath.
Κόκκοβος, ὁ, avis qu. d. inter vociferandum cucurriens. Eust. ex Soph.
Κολακόνυμος, ὁ, adulator. Ar.
Κολλίψης, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.
Κολλοπία, glutino. Eust.
Κολλοπάλης, ὁ, qui glutinum vendit. Bud.
Κολικορβόκολα, τα, intestina. Latc.
Κολοσσοτοῦς, ὁ, colossorum faber. Man.
Κολόφερα, τα, jumenta, Sch. Nic. al. λόφερα. Theophr.
Κολονίτης, ὁ, mercenarius. A κολανός.
Κομαω, comam orno. Steph.
Κομιστέος, congerendus. Æsch.
Κονίπλω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.
Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila. Nic.
Κοπιόσιρα, ἡ, fimus qui trahitur. Hes.
Κοπίοπλακὼς, εντος, ὁ, idem quod κοπλή. Ath.
Κόρη, ἡ, navis πρατίπλοος. Lyc.
Κόρκος, ὁ, olus agreste. Ar. κόχλος. Hes.
Κορθαλὴς, & κορυθαλὴς, unde κορυθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora. Ep.
Κορινθαῖοι, οἱ, qui ex clanculario concubitu nati sunt. Steph.
Κοριάδης, ες, puellaris. Hes.
Κορσιόεις, εσσα, ὲν, calamistratus. Orph.
Κόρσιον, τὸ, radix loti, Theophr.
Κορσιειδὴς, ὲς, qui capilliforme est. Gemma, ap. Plin.
Κορυθέω, armo. Hom.
Κορύμβη, ἡ, idem quod κόρυμβος. Ath.
Κοσυφίσκος, ὁ, retis pars. Eud.
Κοχονόμος, ὁ, medicorum vox, idem quod κύβαλον. Hipp.
Κρανοπέδιον, τὸ, pediculus cornicis. Hes.
Κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον. Sim.
Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κοσμητὴς. Man.
Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore insaniens. Sibyl.
Κοτινοτράγος, ὁ, oleastro vescens. Ar.
Κοσμολέτης, ὁ, mundum perdens. Ep.
Κοτανὶς, idem quod κοτήεις. V. L.
Κεκυμαιον, το, cucuma; vasis genus. Steph.
Κερισάτις, sc. ἡμέρα, s. ἑορτὴ, cum tondentes puerorum capillos Dianæ sacrificant. Suid.
Κερὶς, ὴ, tonsorium instrumentum. Poll.
Κερσιπλάθος, pro κερσοπλάθος. Steph.
Κερσιος, juvenilis. Ep.
Κερφὴς, ὲς, ον, levis. Soph.
Κεχένωτος, ον, qui levi dorso est & agili tergore. Ath.
Κεχλιοειδὴς, ὲς, idem quod κοχλιάδης.
Κοχυ, impetuosè, rapide. Hes.
Κραδοπάλης, ὁ, furculorum ficulneorum, s. ficuum venditor. Steph.
Κραιπιδάτις, celeriter ambulans. Cyr.
Κραιπνοπόρος, ον, celeriter euns, ib.
Κραμβίνις, εσσα, εν, ad brassicam pertinens. Nic.
Κραταιβόλος, idem quod κρατεβολος. Naz.
Κρατεραλκὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus. Cyr.
Κρατήρης, ες, sc. φωλεὸν, navis instructa & parata. Herod.
Κρατὶς, ὶ, farrago. Aristot.
Κρατοπαγὴς, ὲς, caput compactus. Man.
Κρατοφορέω, caput fero s. gesto. Ath.
Κράω, pro κεράω. Ar.
Κρεῖας, *Poët.* pro κρέας. Hom.
Κρειοφάγος, & κρεοφάγος, pro κρεοφάγος.
Κρειοντεκνος, ὁ, filius potentior. Æsch.
Κρεκάδιον, τὸ, sonitus. Ar. al. ἰαρίδιον.
Κρεκλὸς, ὴ, ὲν, stridulus. Æsch.
Κρέμομαι, suspensus sum. Ar.
Κρεμᾶν, pro ἀκρεμὼν. E. M.
Κρεοδαΐτις, ὴ, *fœm.* τῦ κρεοδαίτης. Steph.
Κρεοδειρὰ, ἡ, culter ad carnes excoriandas. Poll.
Κρεοθεινία, ἡ, cœna, s. epulum e carnibus. Suid.
Κρὴθμος, ὁ, ostrea, Lyc. al. κρυθμός.
Κρήϊον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.
Κρημνοβάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης. Naz.
Κρημνοπώλης, ὁ, verba ardua funditans. Ar.
Κρηπιδοπώλης, idem quod κρηπιδοποιὸς. Poll.
Κριβανοειδὴς, ὲς, clibani formam habens. Dioscor.
Κριβανατὸς, ὴ, ὸν, testuaceus, in testu coctus.
Κριθάω, idem quod κριδιάω. Æsch.
Κριθοτραγὼν, ὁ, qui hordeo vescitur. Ar.
Κρόμυξος, ον, arietis instar mucosus. Gal.
Κρονοδειλτὶς, ἡ, quæstio sophistarum ludicra. V. L.
Κροξ. idem quod κρόκη. Hesiod.
Κροκατὸς, sc. χιτὼν, vestis croco tincta. Ar.
Κροταφὶς, ὴ, vas fabrile. Poll.
Κροτσπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula. Auson.
Κρυσοχυτροληραῖον, τὸ, nugator, garrulus. Ar.
Κρυπεζοφοσι, οἱ, *Barb.* Poll. A κρυπέζαι, calceamenta lignea.
Κυαστέον, pulsandum. Ar.
Κρυπλέον, tegendum. Soph.
Κυασαλλάδης, pro κρυσταλλοειδὴς. V. L.
Κεφεῖν, τὸ, res abdita. Dionys. Ar. A κρύπλω.
Κεφιμος, occultus. Man.
Κρύαξα, ἡ, olus simile apio, prope mare nascens. Erot.
Κοῶ, s. κραω, pro κεράω. Thuc.
Κραβιλάδης, ες, similis τῷ κραβύλῳ. Luc.
Κραπεῖς, οἱ, piscatores, sc. οἱ τῷ πόρκῳ χράμενοι. Poll.
Κτεανισμὸς, ὁ, possessio. Man.
Κυαμοβόλος, ὁ, qui sortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad suum suffragium dandum, idem quod δικαστής. Hes. ex Soph.
Κυανέα, nigrico, V. L. ex Hesiod. κυανεόντων, al. κυανεάων.
Κυανοκρήδεμνος, ὁ ἡ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.
Κυανοχαιτὴς, ες, cæruleus. Orph.
Κύβερνος, ο, impudens. Suid.
Κυβερνισμὸς, ὁ, gubernatio. V. L.
Κυβερνος, ὁ, gubernator. Naz.
Κυδοσπόπος, ον, gloriosus. Man.
Κυθάνυμος, ὁ ἡ ἡ, infamis, s. nomen habens quod occultari debet. Hes.
Κυλέω, voluto, κυλίσις, ἡ, volutatio, & κύλιστὴς ὁ, versator, V. L. sed hæc suspecta sunt. Steph.
Κυλὴ, ἡ, calix. Ath.
Κυλίδνη, ἡ, brassica sterilis. Suid.
Κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera. Steph.
Κυλίσκιον το, parvus culix. Ath.
Κυλισις, ὁ, idem quod κυλισός, ib.
Κυλλασις, ἡ, ipsa actio reddendi κυλλὸν. Hipp. A κυλλοω.
Κυματία, ν, tempestas. Herod.
Κυματοφορτὶς, ὶ, concha. Hes.
Κυμβαῖον, & κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβη. Eust.
Κυμβιτιάω, in caput dejicere. E. M.
Κύμβον, τὸ, acetabulum. Nic.
Κυναὶγος, ὁ, impudens, Suid. A κύων.
Κυνὴ, pro κυνέη. Ar.
Κυνικιοω, canem irrito. V. L.
Κυνοκυτὶς, ίδος, ἡ, marina rota, ib.
Κυνομορφὴς, ὲς, ον, canis formam habens. Steph.
Κύπρον, τὸ, aspera petra. Lyc.
Κυπσταξιν, τὸ, idem quod κυπόστατον. Plin.
Κυπαριστίας, ὁ, tithymalli quoddam genus. Dioscor.
Κυπτόω, everto. Lyc.
Κυπτὸς, ὴ, ὸν, inclinatus, supplex, Æsch. A κύπτω.

Κυρεῖν,

Κυρίοω, idem quod κυρόω. Steph.
Κυτμίδες, αἱ, emplastri quoddam genus. Luc.
Κύφελλα, τὰ, nubes. Call. Suid.
Κωδίκελλον, ὁ, idem quod κωδάριον. Suid.
Κωδύα, ἡ, caput ciborii. Euſt.
Κῶθον, ὁ, idem quod κωθών. Num.
Κωλεὸς, ὁ vel ἡ, idem quod κωλῆ. Ath.
Κωλικύομαι, coli vitio laboro. Alex.
Κώμαυλος, ὁ, ruſticus. Ep.
Κωμύδριον, τὸ, parva & vilis herba. Euſt.
Κώνιον, τὸ, idem quod κώνειον. Ep.
Κωπητήριον, & κωπωτήριον, τὸ, q. d. remorum repoſitorium. Poll.
Κῶπος, ὁ, monile. V. L.
Κώρη, Κῶρος, Καροσύνη, } Dor. pro κύρη, κῦρος & κυροσύνη.
Κωροσύνη, τὸ, ſacculus, folliculus. Suid.
Κωρύκιον, τὸ, ſacculus, folliculus. Suid.
Κωρυκὶς, ἡ, pro κώρυκος. Euſt. Ar.
Κωρυκομαχία, ἡ, pugna ſ. luſus qui κωρύκῳ fit. Steph.
Κωχεύω, ſuſtollo, veho. Heſ. ex Soph.

Λ.

Λαβράκιον, τὸ, parvus labrax. Ath.
Λαβύζος, Labyzus; aromatis genus, ib.
Λαγιδεὺς, ὁ, lepuſculus. Strabo.
Λαγωοφόνος, ὁ ἡ ἡ, interfector leporum. Opp.
Λαδρεων, impetuoſe & rapide fluens. E. M.
Λάθρου, *Adv.* idem quod λάθρα. Call.
Λαιθυραζω, irrideo, derideo. Suid.
Λαιμωδῶ, fugio, ib.
Λαίφυρον, imbecille, invalidum, ib.
Λάκλις, ἡ, ſcutica, ſtimulus; *item*, piſtillum ſpatha, cochlear. Nic.
Λαλίστερος, loquacior, a λάλις. Ar.
Λαμπαρὰ, ἡ, vulpis genus albicante cauda. V. L.
Λαμπαυγέτις, ſc. ἀκλὶς, fulgida. Man.
Λαμπραυγέτις, ἡ, idem, ib.
Λαμπραυγὴς, ἐς, candefaciens, ib.
Λαμπροπρέπης, ες, lucens decoré. Nonn.
Λάξευμα, τὸ, lapidea ſemita. Man.
Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος, ib.
Λαοτύπος, ὁ, idem quod λαοξόος.
Λαπαρᾶς, vanè. Gal.
Λαπέρσαι, οἱ, Dioſcuri. Euſt.
Λαρὶς, idem quod λαρος. Ep.
Λασιάκνημος, ον, hirſutis cruribus. Opp.
Λασιον, το, mantile hirſutum. Sapph.
Λασιωνίος, v. λασιών.
Λατινὶς, ἡ, latina. Nonn.
Λάτριος, α, ον, ſervilis. Pind.
Λάω, fruor.
Λάφυξ, ὁ, morſus. V. L.
Λαχαναρίον, τὸ, oluſculum. Steph.
Λαχανικὸς, ἡ, ὸν, ad olera pertinens. Steph.
Λαχεῖδης, Nic.
Λαχύνω, idem quod λαχαίνω. Lyc.
Λειμακέστερος, herbidior, viridior. Suid.
Λειομίτος, ſc. καμαξ, Ep. pertica illa tranſverſa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complananda ſtamina. Steph.
Λειποὲως, ὁ, idem quod λειποναύλης. Suid.
Λειτοπάτηρ, idem quod λειποπάταρ. Eur.
Λειποστρατίον, τὸ, deſertio expeditionis, ſ. militiæ. Thuc.
Λειπὶος, relinquendus. Eur.
Λειπυριας, πυρετὸς, febris continua. Gorr.
Λειπωδὶν, ῖνος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.
Λέριος, ſuavis. *Epith.* Apollinis. Ap.
Λειρώδης, liliaceus. Theophr.
Λειχανοσκοπία, ἡ, pelvium inſpectio. Man.
Λεκλίκιον, τὸ, lectica. V. L.
Λεκλροκλέπτης, ὁ, adulter. Sibyl.
Λεμβαρχὸς, ὁ, qui lembo præeſt. E. M.
Λεοντοβάμων, ὁ ἡ ἡ, leoni inſiſtens. Æſch.
Λέπασμα, τὸ, velamen. Man.
Λεπιδωτὸς, ὸν, ſquameus, ſquamoſus. Orph.
Λεπίνης, ἡ, proſerpina. Lyc.
Λέσβιον, το, poculum. Ep.
Λεχνιτης, ὁ, contumelioſus, Suid.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, album vinculum habens. Opp.
Λευκότροφος, ον, albus & mollis. Ar. Sch.
Λευκόφαρος, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.
Λεχαίνειν, lectum appetere. Heſ.
Ληϊόμος, ὁ, qui ſegetem depaſcit, Ep.
Ληναϊκὸς, idem quod ληναῖος. Ath.
Ληστηριος, idem quod ληστικός. Steph.
Λήτειραι, ſacerdotes. Call. al. Λίτειραι.
Λιβυςὶς, ſc. γᾶια, Libyca regio. Ep.
Λιγύμοχθος, ον, ſtridula voce ærumnas & miſerias ſuas efferens, Sch. Ar.
Λίγυ, *Adv.* ſtridule. *Poët.*
Λιθιζω, lapidem refero, ſ. imitor. Steph.
Λιθογλύφος, α, ον, cælatus. Man.
Λιθοδικὶα, lapidibus impeto. Suid.
Λιθοτομίας, ε, ὁ, idem quod λιθοκόπος. Poll.
Λιθόψωλος, ον, lapides lævigans. Man.
Λιθώτης, ες, lapideo aſpectu. Theoph.
Λίκιγξ, minima & exiliſſima avis vox. Sch. Ariſtoph.
Λικμαῖος, Διὸς λικμάιη. Suid. vid. Steph.
Λικνοστεφὴς, ὁ, vanno redimitus. Heſ.
Λίμηρης, ες, E. M. ex Pind. *per Sync.* pro λιμενήρης, vel λειμωνήρης.
Λιμναία, *Poët.* pro λίμνη. Euſt.
Λιμενῖτις, al. λιμενῖτις, in portu verſans. Ep.
Λινόζευκτος, ον, lino compactus. Opp.
Λινοκάλαμις, ἡ, linum agreſte. V. L.
Λινοπλέρυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, lineas habens alas. Opp.
Λινόῤῥαφος & λινοῤῥαφὶς, ap. Steph. idem quod λινορράφης.
Λινόστροφος, ον, ex lino tortus. Opp.
Λιπάζω, ungo. Nic.
Λιπαραὶ, genus medicamenti. Dioſc.
Λιπαραῖος, ον, Liparæus. *Epith.* Vulcani. Theoc.
Λιποδρομέω, &c. vid. λειπ.
Λιποναύτης, vid. λειπ.
Λιπόπαις, ὁ ἡ ἡ, infantibus defectus. Man.
Λιπόμαστος, ον, qui mammam reliquit. Nonn.
Λιτὸ, *Adv.* pro λιτῶς. Ep.
Λίχνον, τὸ, cupedo, guloſitas. Steph.
Λίχνος, τὸ, condimentum delicatum. Poll.
Λογιστονόμος, ον, rationarius. Man.
Λογχίτης, ὁ, idem quod λογχίτης. Suid.
Λοιδορισμὸς, idem quod λοίδορημα. Ar.
Λοιμηρὸς, idem quod λοιμικὸς. Ep.
Λοίσθιον, *Adv.* poſtremo. Theoc. ad poſtremum. Soph.
Λοισθογένεθλος, ον, ultimogenitus. Cyr.
Λόκμη, ἡ, Chlamys. Heſ. λόκκη. Ep. ubi f. buſtum; exponitur verò calva, i. e. vetula ſponſa.
Λόξις, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas. Steph.
Λοξόβαμος, ον, oblique incedens. Naz
Λουτροδαίκλος, ον, in latrina cæſus. Æſch.
Λοφέω, exalto, *item* acquieſco, deſino. V. L.
Λόφη, ἡ, ſummitas, ib.
Λοφίτης, ὁ, criſtatus. Ep.
Λοχεὸς, ὁ, idem quod λόχος. Heſiod.
Λοχετίω, idem quod λοχεύω. Poll.
Λοχησις, ἡ, inſidiæ. Suid.
Λοχμόομαι, frutico. Theophr.
Λοχμὸς, ὁ, obliquus. Steph.
Λυγύριον, & λυγκήριον, τὸ, Lyncurium, ſ. electrum. Theophr.
Λυγκικὸν, *Adv.* acutiſſimis oculis, Hom. A Λυγκεύς.
Λυθίραμβος, Bacchus. Pind.
Λυκαὶς, ὁ, nomen canis. Simon.
Λύκαψος, idem quod λύκοψις. Nic.
Λυκάων, morbus, qui al. λυκανθρωπία. Steph.
Λυκιδεὺς, ὁ, lupi catulus. Theoc.
Λύκιος, idem quod λυκεῖος. Euſt.
Λυμάζω, idem quod λυμαίνω. V. L.
Λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα. Æſch.
Λυμαντὴρ, ὁ, idem quod λυμαντὴς. Sibyl.
Λυπαρὸν, το, triſtitia. Steph.
Λυπρόγαιον, τὸ, ſoli gracilitas. App. ap. Suid.
Λυπρόγεως, *Att.* pro λυπρόγαιος.
Λυροκλυπὴς, ὁ, idem quod λυροκλύπος. Anac.
Λυρωτικὴ, ſc. τέχνη.

Λυσιμάχιον, τὸ, Lyſimachium, herba quædam. Dioſc.
Λυσίμαχος, ὁ ἡ ἡ, ſolvens pugnam. Ar.
Λυσανιος, α, ον, idem quod λυσήεις, ib.
Λυσητὴς, ὁ, idem quod λυσητήρ. Ep.
Λυσομανέω, attonitus ſum, furo. Man.
Λυτὰ, τὰ, juris intermiſſiones, quæ & λύσιμα. Ep.
Λυτήρια, τα, ſacra expiatoria. Soph.
Λυτρωτὴρ, ὁ, idem quod λυτρωτής.
Λυχνάπτης, ὁ, qui lychnum accendit. Steph.
Λαφία, ἡ, idem quod λώφησις. V. L.

M.

Μαζήσιος, α, ον, uberoſus, Lyc. A μαζός.
Μαινόλις, ὶς, furens, Lymphatus. Ep.
Μαίομαι, cupio, geſtio. Ap.
Μαιομαι, obſtetrix ſum, Ep. A μαῖα.
Μαίσαν, ὁ, coquus vel coqui ſervus. Heſ.
Μαιω, inſtigo, incito, al. quæro, ib.
Μάκαιρος, ρα, ρον, beatus, fortunatus. Ar.
Μακαριστὸν, τὸ, beatitudo. Suid.
Μακρὰ, ἡ, ſolium, labrum. al. μάκρα. Gal.
μακρὰ, τὰ, putei, lacus profundi. Ex Hom.
Μακρὰ, *Adv.* majorem in modum. Hom.
Μακιστὴρ, ὁ, punctor, pungens, Æſch. prolixus; P. μακίστηρ, Stanl. ἀκιστὴρ. Heath.
Μακραύχενος, ὁ, idem quod μακράυχην. V. L.
Μακρὸν, *Adv.* altum, alta voce. Hom.
Μακρόπονηρος, ὁ, longe improbiſſimus. Suid.
Μακροπόρος, ον, longis paſſibus gradiens. Apol.
Μακροκλυάρτης, ὁ, prolixus nugator. Ep.
Μάκρωνες, οἱ, qui longo ſunt capite, al. pr. ap. Xen.
Μακλῆρὲς, οἱ, idem qui μάκλαι. Heſ.
Μαλακιεῖς, οἱ, frigoris cauſa dolentes. V. L.
Μαλιναθάλη, ἡ, planta in Ægypto naſcens. Theoph.
Μάλκις, frigus cum torpore invehens. Steph.
Μαλκίσατὸς, frigidiſſimus. Suid.
Μάλλιον, *Dor.* pro μᾶλλον. Euſt.
Μάμερσα, ἡ, Minerva. Lyc.
Μάμερτος, ὁ, Mars, ib.
Μαντευτέον, dicendus. Eur.
Μαργαρίεις, εσσα, εν, unioni ſ. gemmæ ſimilis. Naz.
Μαρμαρόομαι, fio marmoreus. Lyſ.
Μορφακὶς, ὶν, correptus. Man.
Μαστικὴρ, ὁ, flagellifer. Sibyl.
Μαστικτὴρ, ὁ, idem. Æſch.
Ματευτὴς, ὁ, veſtigator. Man.
Ματηρεύω, quæro. Heſ.
Μαχλικὸς, laſcivus. Man.
Μαψυλάκης, ὁ, qui fruſtra nugas effutit. Pind.
Μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλοδικητὴς. V. L.
Μεγάδοξος, ον, idem quod μεγαλόδοξος, Dolſc.
Μεγάθεες, ſc. ποταμοὶ, magni. Herod.
Μεγακλὴεις, εσσα, εν, valde glorioſus. Apollin.
Μεγαυδὴς, ὁ ἡ ἡ, idem. Dolſc.
Μεγαλανηκήτωρ, ὁ, *Epith.* Jovis. Orp.
Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγαλαύχος. Ep.
Μεγαλοβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus. Cal.
Μεγαλόβυζοι, οἱ, Epheſi templi ſacerdotes Eunuchi. Strab.
Μεγάλος, *per Sync.* μέγας. Æſch.
Μεγαλοδεντὴς, ὁ, præpotens. Apolin.
Μεγαλοφρονὴς, ὁ ἡ ἡ, ſuperbus. V. L.
Μεγαπληθὴς, ὲς, magnæ multitudinis. Cyr.
Μεγάτολμος, ον, valde audax, intrepidus. Scip.
Μεγαφροιέω, idem quod μεγαλοφρονέω. Eur.
Μεθιπλημι, tranſvolo. Ep.
Μεθυδριόδες, Νύμφαι, aquaticæ. Ep.
Μεθυποδέομαι, in pedes induo. Ar. μεθυποδύομαι, poſt induo, ſ. calceo Steph.
Μεθυχαρμων, ὁ ἡ ἡ, temeto lætus. Man.
Μειλιχία, ἡ, remiſſio. Hom.
Μειλικόθυμος, ον, miti animo. Dolſc.
Μεὶς, *Æol.* pro μὴν. Hom.

Μελάγχολος, ον, nigri fellis. Soph.
Μελανεῦσα, ἡ, fusca. Ep.
Μελανέω, idem quod μελάινω. Ap.
Μελαμβαθὺς, ὁ, profundus. Æsch.
Μελανοζυγάτης, sc. ναυς, remigibus atris acta. Æsch. Stanl. f. infausta.
Μελίας, σῖτος, mel frugum. Theophr.
Μελιποιῶ, mellifico. V. L.
Μελισσήεις, locus Heliconis, a Melisso rege dictus. Nic. Sch.
Μελιτίδαι, οἱ, stulti. Aristoph.
Μελιτὸν, τὸ, favus, vel mustum decoctum. Hes.
Μελιτὶς, ἡ, idem quod μελίτεια, f. μελίκλαινα. Plin.
Μελίφθογγος, ον, melliloquus. Sibyl.
Μελογραφία, ἡ, v. μελοποιΐα. Ath.
Μελεργὸς, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μελυρὶς, ἡ, locusta frumentum rodens. Steph.
Μελπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μενδὴς, ὁ, ægyptiorum lingua, hircus f. caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioſc.
Μευολκιον, τὸ, vas balneatorium. Steph.
Μενεάκλονος, ον, iram turbulentam habens. *Epith.* Neptuni. Cal.
Μεριμνοσοφισταὶ, οἱ, anxii contemplatores, V. L. ex Sch. Ar.
Μερμέρεος, α, ον, idem quod μέρμερος. Luc.
Μεσόγαια & μεσόγεια, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.
Μεσόγραφος, ον, ſemiſcriptus. V. L.
Μεσοδερκὴς, ἐς, medio ſpectabilis. Man.
Μεσοζεύγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clauſulæ poſitum verbum præcedentia ſequentiaque connectit. Steph.
Μεσοπόλιος, idem quod μεσαιπόλιος. Steph.
Μεσόπυνοι, ſc. τόνοι, ap. Muſicos, qui media poſſident, ib.
Μεσογενὴς, ὁ, qui mediæ eſt ætatis. Heſ.
Μεταβλημα, τὸ, mutatio. Man.
Μεταζεύω, ſtatuo. Hom.
Μεταδηὸν, diu. Ap.
Μεταδρομίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρπια, τὰ. V. L.
Μετακίω, idem quod μέτειμι, f. μετέρχομαι.
Μετάλλητὸς, inveſtigandus. Pind.
Μεταλλόχρυσος, ον, fodinas aureas habens. P. Sil.
Μεταμφίσκω, id. quod μεταμφιέννυμι. Steph.
Μεταναίαω, profilio. Simm.
Μετανάστατος, ὁ, qui demigrat. Ocell.
Μεταπρεπὴς, ἐς, inſignis, decorus. Hom.
Μεταπλοέω, attonitus ſum. Æſch.
Μεταῤῥίπτω, in diverſam partem jacio, al. perturbo. V. L.
Μεταστέλλω, vid. μεταστέλλομαι. Eur.
Μεταχάζομαι, refugio. Ap.
Μετεωρισμὸς, ἡ, conniventia. Man.
Μετοίχομαι, idem quod μετέρχομαι. Hom.
Μετὸν, pro μέτεστι. Suid. Ar.
Μετοπάζω, præbeo. Hom.
Μετραπατάω, Ath.
Μέτριον, τὸ, mediocritas, Soph. modeſtia. Herodian.
Μήθω, ſ. μήθομαι (inuſ.) ex quo μανθάνω mutatur ſua tempora.
Μηλόκαρπον, τὸ, ariſtolochiæ longæ, quæ maſcula dicitur, cognomen. Gorr.
Μήστειρα, ἡ, inveſtigatrix. Æſch.
Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα. Il. ξ. 259.
Μήτιμα, τὸ, qu. d. conſultamentum, al. conſilium. Euſt.
Μητίω, idem quod μητίζομαι. Euſt.
Μητροπόλος, ὁ, magnæ matris antiſtes. Pind.
Μητράας, ſ. ματρωΐας, ὁ, matris pater vel maternus avus. Poll.
Μητρῷϊος, idem quod μητρῷος. Ep.
Μίγω, (inuſ.) unde μίξω, f. v. μίσγω, ſ. μίγνυμι.
Μικλέον, miſcendum. Steph.
Μίλιδος, plaſticæ artis vox, unde ἀσπὶδα ἡμιμιλίγνον, vid. Poll.
Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ. E. M.
Μιλλω, mitto, Æſch. Stanl. al. μυλλω. Turn.
Μιλτοφυὴς, ἐς, miniatus, rubricatus. Ep.
Μιλτόχρως, ον, minio unctus. Sibyl.
Μιμητέον, imitandum. Steph.
Μιμήλων, ὁ, idem quod μιμητὴς. Man.
Μιμύδιος, ὁ, mimus vitæ, ib.
Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querula ſ. exili voce cantillans. Theocr.
Μινύωρον, *Adv.* paululum. Suid.
Μὶξ, *Adv.* idem quod μίγδα. Nic.
Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri oſor. Plut.
Μίσθαρνος, idem quod μισθαρνής. V. L.
Μισοπόρπακις, ὁ, qui peſſime odit amentum clypei; ſ. bellum. Ar.
Μιτρώδης, ες, ex ſindone factus. Soph.
Μνημονικῶς, ἔχειν, meminiſſe. Bud.
Μνήστειρα, ἡ, idem quod μνηστή. Pind.
Μνηστὴς, idem quod μνηστὴρ. Chryſ.
Μογεύω, idem quod μογέω. Heſ.
Μογηροφόρος, ον, labores & ærumnas afferens. Naz.
Μογοστοκία, ἡ, difficilis partus. Man.
Μοιρηγετης, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.
Μοιρία, ἡ, pars. V. L.
Μοιρολόχαι, οἱ, qui ſortito partes diſtributas capiunt. Poll.
Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.
Μοιχευτὸς, ἡ, ὸν, adulteratus, ib.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, ib.
Μολυβρὰ, larva, terriculamentum. Suid.
Μονὶς, ἡ, ſolitaria. Man.
Μονοζωος, v. μονόζωνος. Ath.
Μόνος, idem quod μονόστεγος. Ariſtot.
Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.
Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Cal.
Μουσογενὴς, ες, Muſa genitus. Anac.
Μουσιπάτωρ, ὁ, idem, ib.
Μουσῳδὸς, ὁ ἡ ἡ, cantator. Man.
Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laborioſus. Coluth.
Μοχθητέον, laborandum. Eur.
Μοχλέω, idem quod μοχλεύω. Hom.
Μυλοεργὸς, ὲς, moliarius. Nic.
Μύρεον, *Adv.* immenſe. Hom.
Μυριόδοξος, ὸν, laudatiſſimus. Man.
Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.
Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conſcriptæ.
Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκεῖον. Steph.
Μυρρινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.
Μυρσος, ὁ, corbis auritus. E. M.
Μυσαραπὸς, ὸν, idem quod μυσαρός. Man.
Μυσοφόρος, ὁ, pro μυστικοφόρος vel μυστηριοφόρος. Steph.
Μυχοίτατος, pro μυχάτατος. Hom.
Μυχοτιτος, ὁ ἡ ἡ, adulter, al. Μοιχ. Ar.
Μῶν. *Dor.* pro μὴν, ſ. μόνος. Call.
Μωρόφρων, ον, ὁ ἡ ἡ, ſtulte ſapiens. Man.

N.

Νάβλας, ὁ, Nablium, inſtrumentum muſicum. Ath.
Ναβλισοκλυπὴς, ὁ, Nablii pulſator. Man.
Ναπαῖος, α, ον, nemoroſus. Soph.
Νάρταλος, ὁ, genus vaſis. Ar.
Ναυαρχίται, οἱ, claſſium duces. V. L.
Ναύβατος, nauticus. Eur.
Ναυλάχος, ὁ, pro ναύλοχος. Poll.
Ναυπηγὴς, ſc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.
Ναυσιβάτης, ὁ, idem quod ναύτης, ib.
Ναυτινσις, ἡ, ipſa actio nauſeandi, vel nauſea. Steph.
Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.
Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.
Νεανόομαι, juveneſco, pubeſco. V. L.
Νέαρος, idem quod νέατος, vel νέατος, vel potius νεαρὸς, ib.
Νείμω, *Ion.* & *Poët.* pro νέμω. Nic.
Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos reſuſcitat. Naz.
Νεκρέγερσις, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, ib.
Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.
Νεκρονόμης, ὁ, cadaverum miniſter, ib.
Νεκυπόλος, ὁ, inferorum præſes, ib.
Νεκυϊσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, ib.
Νέμεω, inuſitat. unde νεμω mutuatur ſua tempora. Steph.
Νέμεσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις,
Νεόδορος, ον, ſ. νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.
Νεοζυγὴς, ὲς, idem quod νεόζυξ. Æſch.
Νεόθηλος, ον, lactens, ib.
Νεομορφοτύπωτος, ον, nova forma ſe oſtentans. Man.
Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.
Νεοσσὸς, idem quod νεοττός. Phocyl.
Νεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, demens, ſtultus. Pan.
Νεόχνος, ον, nuper pubeſcens. Naz. A χνόος.
Νηρθέριος, α, ον, idem quod νερτέριος. Ep.
Νερτερόμορφα, τα, inferorum formæ. Man.
Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.
Νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.
Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.
Νευροσάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid erigit. Poll.
Νεφεληγερὴς, ὲς, nubes cogens. *Epith.* Zephyri. Cal.
Νεωχμὸς, pro νοχμὸς. Heſ.
Νηϊτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus. V. L.
Νηϊτὸς, ἡ, ὸν, navalis, ib.
Νηλὴς, idem quod νηλὲς. Heſ. Suid.
Νηλεόθυμος, ον, immiti animo. Ap.
Νηλίπεζος, ον, diſcalceatus. Heſ.
Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφὴς. Steph.
Νήλαπος, ον, veſte carens, ib.
Νημέρτεια, ἡ, certitudo. Soph.
Νηστέος, α, ον, jejunus. Apolin.
Νηφαντὸς, idem quod νηφάλιος. Euſt.
Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.
Νία, τὰ, funes, Suid.
Νίφα pro νιφάδα. Heſiod.
Νιφετόκλυστὴς, ὲς, nivoſus, nivibus tectus. Ep.
Νοερηφόρος, ὸν, intellectualis.
Νομαίολος, ον, varias habens leges. Ath.
Νομοποιὸς, ὁ, legiſlator. Heſ.
Νομωδὸς, ὁ, legum interpres. Strab.
Νοοπλὴξ, idem quod φρενοπλὴξ. Tryph.
Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.
Νοσομελὴς, ες, morbidus in membris, ib.
Νοσὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.
Νοσφίδιν, furtim, clam. Euſt.
Νοτίτευω, humeo, humidus ſum. Nic.
Νυθετίζω, idem quod νυθετέω. Steph.
Νυκτεσίφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.
Νυκτερίδιος, α, ον, nocturnus. Theophr.
Νυκτήγερδις, τὸ, herbæ nomen. Plin.
Νυκτιμένη, ἡ, noctua. V. L.
Νυκτικλοπία, ἡ. furtum noctu. Sibyl.
Νυκτοπορεύω, idem quod νυκλοπορέω. V. L.
Νυμφαιὼν, ὁ, nympharum templum, ib.
Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.
Νύσις, ὺς, idem quod νύγμα. Gorr.
Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. *Epith.* maris. Nic.
Ναλεμὲς, & ναλεμῶς, *Adv.* idem quod ναλεμέως. Hom.
Ναμήτωρ. ὁ, curator. Man.
Ναμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

Ξάνσις, ἡ, laſſitudo ex carminatione Lanæ, Steph. A ξαίνω.
Ξενεύω, peregrinus, & ignarus ſum, V. L. A ξένος.
Ξενηγέτης, ὁ, dux hoſpitum. Pind.
Ξενηδοχὸς, ὁ, peregrinorum receptor.
Ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενεδώτης. Ep.
Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant. Bud.
Ξηνὸς, truncus. Suid.
Ξηρὰ, ἡ, (χὴ, ſc.) terra. *Hebr.*
Ξηραντέον, ſiccandum. Steph.
Ξηρὸν, τὸ, ſiccus locus. Thuc.
Ξυηρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.
Ξυλομάχαιρα, ἡ, enſis ligneus. Poll.

Ξυνόφρων,

Ξυνόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, communia ſapiens, Ep. A ξυν & φρὴν.
Ξυνοδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, ib.
Ξυνοχαρὴς, ὲς, communitate gaudens, ib. A χαίρω.
Ξύριον, τὸ, novacula. V. L.

O.

Ὀαρίων pro Ωρίων. Pind.
Ὀβελιάω pro ὀβελίζω. Ath.
Ὀβολιστικὴ, ἡ, ars fœneratoria. Ariſtot.
Ὀβριμὼ, ἡ, proſerpina. Lyc.
Ὀβριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.
Ὀγμὶς, ἴδος, idem quod ὀγκὼς. V. L.
Ὀγχέω, aggero Lyc. ubi al. ὀχμήσει vel ὀκμήσει al. ὀιχήσει al. ὀκχήσει, al. ὀχθήσει, Scal. ὀγκώσει.
Ὀδοντίδης, ου, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.
Ὀζυγὲς, pro ὁμοζυγὲς, *Poët.*
Ὀθνειότυμβος, ον, in extraneo ſolo ſepultus. Man.
Ὀθροος, pro ὁμοθροος. Heſ.
Ὀιδματόεις, pro ὀιδηματόεις. Ath.
Ὀιηποφόρος, ὁ, clavi gubernatòr, Syneſ. Ab ὄιαξ, & φέρω.
Οἶκα pro ἴοικα. Euſt.
Οἰκεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.
Οἰκετικὸν, τὸ, miniſterium domeſticum. Plut.
Οἰκοριὸς, ὁ ἡ ἡ, domeſticus. Pind.
Οἰκονέμων, tragicis, ὁ οἰκονόμος. Steph.
Οἰκονομιαστὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.
Οἰκτρᾷ, *Adv.* pro οἰκτρῶς. Hom.
Οἰκτρογοάω, miſerabiliter gemo. Heſ.
Οἰκτρομελεύθερος, ον, miſere vians. Man.
Οἰκτρομέλαθρος, ον, lugens in ædibus, ib.
Οἰκτροκαθεδρος, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.
Οἰμημα, το, impetus, qui in aliquem detur. Heſ.
Οἰνοβρεχὴς, ὲς, vino madidus. Ep.
Οἰνοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.
Οἰνοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod potet. Steph.
Οἰνοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.
Οἰπλῶτον, τὸ, ovillum fimum. Poll.
Οἴσμα, τὸ, elatio. Gaz.
Οἰσοβόλος, ὁ, jaculator, Ep. Ab οἴσω & βάλλω.
Οἰστρομανὴς, ὲς, idem quod οἰστρόπληξ. Sibyl.
Ὀλαὶ, αἱ, idem quod ἀλαὶ, hordeum. Heſ.
Ὀλβίστος, η, ον, felix, Dionyſ. Ab ὄλβος.
Ὀλβίως, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀλβίως, *Adv.* feliciter. Soph.
Ὀλβοδότηρ, ερος, divitiarum dator. Steph.
Ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus. Man.
Ὀλβονομέω, feliciter rego, ib.
Ὀλεσίπολις, ἡ, perdens urbes. Tryph.
Ὀλιγηρὴς, ες, exiguus. Nic.
Ὀλιγοπελέα, pro quo ὀλιγηπελέα, *Poët.*
Ὀλιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, qu. ex exiguo penu victitantes. Suid.
Ὀλκαδοχρισος, navium unctor, Man. Ab ὁλκὰς & χρίω.
Ὀλοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.
Ὀλοκαπὶτις, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.
Ὀλοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.
Ὀλοσήμονος, ὁ ἡ ἡ, totus ſtamineus. Poll.
Ὀλοφόνος, ον, totum perimens. Nic.
Ὀλόφυλος, ον, integer. Suid.
Ὀλόφυτον, τὸ, finapi Perſicum. Steph.
Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.
Ὁμαδελφος, &c.
Ὁμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.
Ὁμαλὸν, τὸ, planities, Theoc.
Ὁμαρτάζω, confrico. Hom.
Ὁμβρηρὴς, ὲς, idem quod ὁμβρηρός. Nic.
Ὁμβρικὸς, ἡ, ὸν, pluvialis. Pun.
Ὁμβρόκλυπος, ον, imbrifer. Æſch.
Ὁμευνὶς, ἡ, uxor. Lyc.
Ὁμήθεια, ἡ, familiaritas. Man.
Ὁμματεργάτης, ὁ ἡ ἡ, viſus opifex. Cyr.
Ὁμόθηρος, ὁ ἡ ἡ, venationis ſocius. Call.
Ὁμοίνοος, v. ὁμόνοος. Ep.
Ὁμοκλητεῖρα, ἡ, bellica. Lyc.
Ὁμολώϊος, cognomentum Jovis, ap. Thebanos.
Ὁμόῤῥητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.
Ὁμοτροχάω, idem quod ἁματροχάω. Steph.
Ὀναγρινον, χρῶμα, color qualis eſt onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.
Ὀνειδισμὸς, ου, probroſus. Steph.
Ὀνειρήεις, εσσα, εν, in ſomniis, ſomnialis. Orph.
Ὀνηλήσιος, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.
Ὄνιον, utile. Suid.
Ὀνόβρυχις, ἡ, quædam planta. Gorr.
Ὀνόγυρις, ſ. ὀνόγυρος, herba quæ alias ἀνάγυρις. Nic.
Ὀιόκλεια, ἡ, anchuſæ ſpecies, Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.
Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, Empuſæ *Epith.* E. M.
Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina. Poll.
Ὀξύα, ἡ, haſta. Eur.
Ὀξύκομος, ὁ ἡ ἡ, ex acutis crinibus conſtans. Opp.
Ὀξυδέρκεια, ἡ, acumen viſus. Luc.
Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.
Ὀξυπίνδαξ, ακος, *Epith.* Calicis. Ath.
Ὀξυρίας, ὁ, genus caſei ap. Siculos, ib.
Ὀξυπλὴξ, miſere affligens. Soph. Fr.
Ὀπάλιον, τὸ, gemma. Orph.
Ὀπιμαντεῖον, τὸ, voce datum reſponſum. V. L.
Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo folii. Theoph.
Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπλὴρ. Plut.
Ὁπλιζοπάλης, ὁ, armatus, Æſch. Fr. ὁπλιτοπάλης, P.
Ὄππατα, pro ὄμματα, *Æol.*
Ὁπλάνε, idem quod ὁπαλέ, Si non meadoſum ſit. Ath.
Ὁπλανία, ἡ, pro ὁπλανεῖον, ſ. ὁπλάνιον. Ath.
Ὁπλέον, videndum. Steph.
Ὁπλέυω, verbum fictum a Gramm. Ab ὅπλα, unde ὁπιπλευω. Steph.
Ὁπλότατος, maxime omnium toſtus. (Ab ὁπλὸς, per *Sync.* pro ὁπλητος, Euſt.) Ath.
Ὀργαστήριον, τὸ, Nic.
Ὀργανοπήκταρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.
Ὀργιὰς, άδος, ἡ, ſacroſancta. Man.
Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.
Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Heſ.
Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.
Ὀρεκλέω, pro ὀρεχθέω. Suid.
Ὀρεσβάτης, ὁ, idem quod ὀρισιβάτης. Steph.
Ὀρεύω, cuſtodio. Heſ.
Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.
Ὀρθοδαὴς, ὁ ἡ ἡ, qui certum ſcit, peritus. Æſch.
Ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris. Dolſc.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.
Ὀριγανόεις, εσσα, εν, ad origanum pertinens. Nic.
Ὀριμηλὶς, ἡ, pomum montanum. Theoc.
Ὀρίτροφος, ον, nutriens, ſ. alens in montibus. Steph.
Ὁρκώμοτος ἕδρα, juris-jurandi ſedes. Lyc.
Ὁρμάθω, idem quod ἑρμαω. Eur.
Ὀρνεάω, in avem muto. Steph.
Ὀροζάδες, αἱ, Nymphæ montanæ. V. L.
Ὀροδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ ſtrata ſ. cubilia in montibus habent. Heſ.
Ὀροσέλινον, pro ὀρεοσ. V. L.
Ὀρόω, ſ. ὀῤῥόω, in ſerum converto. Ariſtot.
Ὀρσοδάκνη, quædam beſtiola, Gaz. ex Ariſtot.
Ὀρσιπέτης, ὁ, citato impetu volans. Heſ.
Ὀρσίπους, ὁ, pedes concitans. Steph.
Ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ἀϋτὴ. V. L.
Ὀρφνεύω, idem quod ὀρφαίνω. Heſ.
Ὀρφνίεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀρφισκος, ὁ, parvus orphus, piſcis. Ath.
Ὀσιεύω, idem quod ὁσιόω, ap. Stob.
Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ. V. L.
Ὀσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.
Ὀστριμον, τὸ, ſtabulum. Lyc.
Ὀστρεωτὴς, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc
Ὀστρειωτὶκὴ, ἡ, oſpratura, *Lat.* J. C.
Ὀστρυλέων, quædam herba, orobarcha, ib.
Ὀυσία, idem quod ὁσία. V. L.
Ὀστρια, τὰ, pro ὄστρεα. Ath.
Ὀστρειογραφὴς, ὲς, oſtro pictus. Plut.
Ὀσφρᾴδιον, τὸ, olfactorium. Euſt.
Ὀτλημα, το, ærumna. Heſ.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnoſus, miſer, ib.
Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, inſtigator, præco, ib.
Ὀυδενόα, ad nihilum redigo, V. L.
Ὀυλοεργὸς, pro ὁλοεργὸς. Heſ.
Ὀυλαμόνυμος, ὁ, Pyrrhus, ſ. Neoptolemus. Lyc.
Ὀυρανοδώρητος, cœlitus donatus. Dolſc.
Ὀυρανόπηκλος, ον, cœlo affixus, ib.
Ὀυρανοπλήθης, ὲς, cœlum implens, ib.
Ὀυσεον, τὸ, funis. Lyc.
Ὀυτιδες, ſc. παραλογισμοὶ, captioſæ quædam argumentationes. Chryſ.
Ὀφελμα, τὸ, augmentum, *item* ſordes verrendo collectæ, ipſæque adeo ſcobæ. Heſ.
Ὀφιλτρεύω, mundo, converro. Lyc.
Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, ib.
Ὀφθαλμῖτις, ἡ, *Epith.* Minervæ. Pauſ.
Ὀφιγενὴς, idem quod ὀφιογ. V. L.
Ὀφιῆτις, ἡ, nomen lapidis. Orph.
Ὀφιομάχος, ὁ, qui cum anguibus dimicat. Steph.
Ὀφιοῦχος, ὁ, idem quod ὀφιοῦχος. Arat.
Ὀφρύκηνος, ον, cui ſupercilia pruriunt, qui erubeſcit. Heſ.
Ὀφρυώδης, ες, ſupercilia imitans. Gal.
Ὀχετόκραιον, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.
Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.
Ὀχληρωδὴς, ες, moleſtus. V. L.
Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.
Ὄχμος, ὁ, tumulus. Lyc.
Ὀχυρόπατος, loca naturâ munita, &c. Bud.
Ὀψιανὸς, ὸν, ſerotinus, veſpertinus. Orph.
Ὀψίβλας, ον, idem quod ὀψιβλαστὸς. Steph.
Ὀψιμαθία, ldem quod ὀψιμάθεια, ib.
Ὀψόφαγον, τὸ, vaſculum in quo opſonia apponuntur. Ath.
Ὀψοφόρος, ὁ, qui opſonia fert, ib.

Π.

Παγγέλας, ον, omnino ridiculus. Ath.
Παγγλύκερος, α, ον, admodum dulcis. Ar.
Παγχαρὴς, ὲς, ſemper gaudens. Jun.
Παθημάτοις, pro πασὶ μάσι, *Æol.*
Παιγνίμων, idem quod παιγνήμων. Ath.
Παιδόσυνη, ἡ, adoptio. Man.
Παιδοῦσα, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.
Παιονὶς, ἡ, Pœonia. Ep.
Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.
Παλαισόριον, τὸ, locus ubi palæſtra exercetur. V. L.
Παλαμὶς, ἡ, Amaria, piſcis. Ariſtot.
Παλάχη, ἡ, ſors. Steph.
Παλιγενὴς, ὲς, renatus. Nonn.
Παλίγλωσσος, vid, παλίγγ.
Παλίζεσος, & παλίξυσος, iterum raſus, denuo raſus, al. παλίγ.
Παλίγγαμπτος, ον, reflexus. Tryph.
Παλιδίαξις, ἡ, pro quo παλίαξις. Heſ.
Παλίδρομος, vid. παλίνδρ.
Παλίνοπτος, ον, a ſo e averſus. G l.
Παλίῤῥοιος, idem quod παλιῤῥόθιος. Call.
Παλίφημος, pro παλίμφ.
Παλλακιος, α, ον, ad pellicem pertinens. Phocyl.
Παλλακὸς, amaſius. V. L.
Παλλαντιὰς, ἡ, *Epith.* Palladis. V. L. ex Ep.
Πάλλας, idem quod παλλαξ. Euſt.
Παλλάσιοι, ſ. παλαθαι, ficus ficcæ. Ar.
Παλμικὸν, ſc. οἰωνισμα, augurium quod ex παλμῷ captatur. Suid.
Παλταρίσ, filigo, ſimila, ib.
Παμβακὶς, & πάμβαξ, goſſipium, ib.
Πάμμουσος, ον, muſicos modulos omnes continens. Sibyl.
Πάμπλουτος, ον, prædives. Man.

Παμποτε, ſemper. Steph.
Πάμπρωτα, & πάμπρωτον, *Adv.* in primis, potiſſimum, V. L.
Παμψεκίᾳ, ου, omnium vituperans. Man.
Παμψέκιωρ, ὁ, omnium vituperator, ib
Πανάγρειος, idem quod παγάγριος. Phocyl.
Παναθέσμιος, idem quod παγάθεσμος, Man.
Παναιτώλιον, τὸ, univerſum Ætoliæ concilium. Bud.
Πανακὶς, ſ. πάναξ, panax, herba, &c. Nic. Sch.
Πανάλημων, ὁ ἡ ἡ, omnivagus, Proc.
Πανάῤῥητος, ον, non omnino dicendus. Ep.
Πανέλαεῖς, ὲς, prorſus calamitoſus. Man.
Πανδοσίαι, αἱ, meretrices publicæ. Anac,
Πανείδατος, ον, qui omnino comeditur. Cal. Ab εἶδαρ.
Πανεχθὴς, ὲς, omnino odioſus. Orph.
Πανθάγιος, α, ον, omnino ſanctus. Dolſc.
Πανθαρσὴς, ὲς, peraudax. Man.
Πάνιος, α, ον, panicus. Æſch.
Πάνολβος, idem quod πανολβιος, Æſch.
Παντάγαθος, omnino bonus. Dolſc.
Παντεχὴς, ὲς, omnino probroſus. Naz.
Παντερὴς, ὲς, valde meticuloſus. Man.
Παντολέτης, ὁ, idem quod παντολέτωρ. Naz.
Παντολητηρίδια, τὰ, vaſa medicorum ſupellectilis, &c. Steph.
Πάντάχροος, ον, omnis coloris. Orph.
Παντάλης, ες, omnino perdens. Dolſc.
Πάνχορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans. Soph.
Πάνυρον, τὸ, emplaſtri quoddam genus. Steph.
Πανύπλεκτος, ον, valde implicatus. Opp.
Παππασμὸς, ὁ, compellatio patris. Suid.
Παππικὸς, ἡ, ὸν, ad avum pertinens. Poll.
Παππωνυμικῶς, nomine deducto ab avo. Steph.
Παραβόλιον, τὸ, ſportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράβολον, Ariſtot.
Παραγοράζειν, opſonia coemere. Ath.
Παραδεικολίζω, paſco, *item* decipio. Lyc.
Παραδιαιτάομαι, convivere alicui ; verſari apud aliquem. Suid.
Παράδυμι, idem quod παραδύω. Ar.
Παραείρομαι, attollor, ſuſpendor. Hom.
Παραζώγνυμι, idem quod παραζώγνυω. Eur.
Παραίβασις, ἡ, idem quod παράβασις. Ap.
Παρακέλδομα, τὸ, idem quod παρακέλδυσμα. Eur.
Παρακλιτὸς, ἡ, ὸν, q. d. productivus. Bud.
Παράκυψις, ἡ, introſpectio. Steph.
Παραλληλόγραμμον, τὸ, ſpatium quod lineis parallelis continetur. Bud.
Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.
Παραμασώτης, ου, ὁ, paraſitus. Ath.
Παραμβόομαι, excello, *Poët.* pro παραμείρομαι. Pind.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παρανασατεῖν, a reſurrectione aberrare. Gaz.
Παραπλάσιοι, ταν πολλίμιον, multo plures hoſtibus. Steph.
Παραπλάσσω, illino. V. L.
Παράπλεος, ὁ ἡ ἡ, plenus, vel penè plenus. Steph.
Παρασκώπλω, cavillor. Plut.
Παράτοπος, ον, abſurdus, inconveniens. Suid.
Παρατρόχια, τὰ, quæ juxta rotam ſunt. Poll.
Παραυλίζω, vicinus ſum. Eur.
Παραυχενίζω, cervicem demitto, V. L.
Παραφάσκω, *Poët.* παραιφάσκω, pro παράφημι.
Παραφάω, admota manu tango, contrecto. Steph.
Παραφλάζω, vid. φλάζω. Nonn.
Παράχορδος, ον, aberrans chorda, abſonus. Suid.
Παραχρόω, idem quod παραχραννυω, Steph.
Παραψαλιὴς, ὅ, ὁ, qui circumcidit perperam & doloſe, ut qui radit. A ψαλίζω.
Παραψηθόμαι, fallo, fruſtro, ib.
Παρεισδυμι, vid. παρεισδυω. Call.
Παρεκπροφύγω, caſu fugio. Hom.
Παρεμβλέπω, ſuſpecto in. Eur.
Παρεναρθέομαι, m. ſurgo, ſuccurro, unde παρεναρθέσθε. Ap.

Παρενδιάω, verſor, ſ. dego. Steph.
Παρενδιδωμι, remitto. ib.
Παρεντάσσω, obiter vel ſlám injicio. ib.
Παρδύω, vel παρειρύω, prætendo. V. L.
Παρδυδίσαι, ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. Ath.
Παρεφάλλομαι, juxta ſalto. Eur.
Παρηβεθομαι, vid. παραβ. Hom.
Παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.
Παρθενοτροφέω, virginem alo, & educo. Steph.
Πάρθων, pro παρθένος. Ep.
Παριστητέον, prodeundum. Thuc.
Παροίνειον, τὸ, convitium inter pocula. V. L.
Πάροξυς, idem cum ὀξύς. Ath.
Παρπέδα, pro παρὰ πόδα, ſtatim. Ep. Suid.
Παρυπατοειδὴς, ſc. ſonus ſubprincipalis. Martian.
Παρυποψύχω, modicè & obiter refrigero, Dioſc.
Παρυφάω, attexo. Steph.
Παρανακίζω, palo affigo. Heſ.
Παρανάλιον, τὸ, idem quod παραναλίσκος. Poll.
Παρεῖον, ſpargendum. Ar.
Παρείλη, ἡ, ultima anni dies. Suid.
Παρίλη, ramenta corii vel pellium. ib.
Παρφορος, ferens τὸ παρον. Ep.
Πατρόπολις, ἡ, patris patria. Steph. paternum domicilium. Heſ.
Πατραλίαι, ἔλαφοι, quorum cornua παρανάλις ſpeciem gerunt. Ariſtot.
Παυσίκακος, ον, ſedans mala, Naz.
Πέδολον, pro πεδοδόλον, planities. Ep.
Πεδοσιδὴς, ὄχος, currus per terram tractus. Eur. al. ſolum calcans, per terram gradiens.
Πιδός, idem quod πέδον, ſ. πεδιον. Hom.
Πεζὶς, ἡ, idem quod πέζα, fimbria. Heſ.
Πεζομάχη, ἡ, idem quod πεζομαχία. Pind.
Πεζόρομος, ὁ ἡ ἡ, terreſtris. Æſch.
Πειθαυλης, ὁ, qui tibiis quodammodo perſuadet. Cæl.
Πείση, ἡ, i. e. πειθώ, Heſ. al. patientia vid. Cl. Hom. Od. v. 23.
Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, pertinax, pervicax. Euſt.
Πελαγὸς, pro πελαργὸς, *E. M.*
Πελεθρονιος, ὁ ἡ ἡ, plethrum ſ. jugerum æquans. Nic.
Πελεκήτας, ορος, ὁ, ſucciſor. Man.
Πελλὶς, ἡ, poculum. Ath.
Πελαρισὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελώριος. Theoc.
Πέλωρον, τὸ, idem quod πέλωρ. Hom.
Πεμφηρις, ιδος, ἡ, piſcis. Ath.
Πειθαίνω, idem quod πειθημι, ſ. πειθέω. Euſt.
Πειθείω, *Poët.* pro πειθέω. Hom.
Πένθημι, ib.
Πένθεια, ἡ, idem quod πείνθημα. Æſch.
Πενθημερος, quinque dies durans, ſ. a quinque diebus, Æſch.
Πένθημος, idem quod πένθιμος. Sibyl.
Πενθοφόρος, ον, luctum ferens, ib.
Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia. Steph.
Πεντάδιμνον, quod quinque minarum eſt. Herod.
Πενταμβῶς, *Adv.* quinquepartito. Plin.
Πενταμερος, quintarius. Steph.
Πενταστάτηρος, quinque ſtaterum ſ. minarum, ib. idem quod πέντεμνος, Poll.
Πεντάχαλκοι, vel πεντέχ, quinque ærei nummi, Poll.
Πενταχὶς, idem quod πενταχῆ. Ar.
Πεντεγκέφαλος, quino cerebro conſtans. Theoph.
Πεντίγραμμος, vide πεντάγρ. Luc.
Πενταδραχμία, vid. πενταδρ. Xen.
Πεντέλοχοι, quinque cohortes. Thuc.
Πεντέμιλος, vide πεντάμ. *E. M.*
Πεντόκολος, vide πεντώκολος. Ar.
Πεπαίρω, ſuppedito. Pind.
Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam. Dioſc.
Πεπλὸς, coctus, coctibilis. Plin.
Πεποίθω, fidem habeo. Euſt.
Περδικιδάς, pullus perdicis. Steph.
Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor. ib.
Πδιανθὴς, ὲς, feſtivus. Hom.
Πδιελαντικὸν, ſc. χῆμα, quod περιελαύνω τῷ λόγῳ, facit. Steph.
Πδιεδὴς, montoſus, ſ. montuoſus, ib.
Πδιέρεμω, circumfremo. Ap.
Πδιεζευὴς, ὲς, circumſcatens vel fluens. Nic.
Πδιεβρύχιος, utrinque ſonans. Soph.

Πδιέρωσις, ἡ, circumroſio. Steph.
Πδιηλῶχες, *per ſync.* pro περιηλώκιες, cuſpiduloſa folia. Heſ.
Πδιδάίομαι, depereo. Ap.
Περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio. Poll.
Περιδυόω, induo. Heſ.
Περιειδέω, circumſpicio. Hom.
Περιεπιφίμωσις, & περιφίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit. Steph.
Περιέπω, vide περιεπτομαι, foveo. Plut.
Περιημαι, circumſedeo. Hom.
Περιθαλπὴς, ὲς, circumfovens, Nic.
Περίθερμος, per ambitum calens, admodum calens, V. L.
Περιθρόνια, τὰ, exp. cœli cava. Orph. H.
Περικάθισις, ἡ, circumſeſſio, obſeſſio. Steph.
Περικίων, ονος, vide περικόνιος. Eur.
Περικλεὴς, ὲς, valde inclitus, inſignis. Ap.
Περικλειος, ον, idem. Theoc.
Περικνίδια, τὰ, exp. ramuſculi. Ep.
Περικρέμαμαι, pendeo circum. Ep.
Περικυδαίνω, valde celebro, laudo. Sibyl.
Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor circumfuſus. Greg.
Περιλέγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti. Poll.
Περιλίχμησις, ἡ, ipſa circumlabendi actio. Arat. Sch.
Περιμοιβὴ, ἡ, viciſſitudo. Man.
Περνομὴ, ἡ, idem quod περονομὴ, Steph.
Περίπασος, circumſperſus. Ath.
Περίπεζος, f. fimbriatus, circumdatus limbo. A πεῖζα, 2.)
Περιπεπλαμαι, circumvolo. Theoc.
Περιπηχώω, amplector. Call.
Περιπλαγησις, ἡ, vagus circuitus, oberratio. Greg.
Περιπλέγνυμι, circumplico, circumplector. Suid.
Περίπλεως, *Att.* pro περίπλεος. Plut.
Περιπόλια, τὰ, quæ urbem circumjacent. Steph.
Περιπορφύρω, purpuraſco. Man.
Περισκαρίζω, ſalio circum, Steph.
Περισκελῆ, τὰ, feminalia, V. T.
Περισκεπὴς, ὲς, circumtectus, circumquaque obtectus. Dion.
Περισκοπὴ, ἡ, circumſpectio. A
Περισκοπέω, idem quod περισκοπέω. Steph.
Περίσπεδος, ὁ, qui rebus ſeriis gaudet. ib.
Περισσολοφος, ὁ, valde profuſam criſtam habens. Opp.
Περισσομελὴς, ὲς, membris ſupervacuus. Man.
Περιστεριδεὺς, ὁ, pullus columbinus. Steph. A περιστερὸ.
Περιστέρνιος, & περίστερνος, pectus cingens ſ. circundans, ib.
Περιστερωσις, ad herbam periſtereon pertinens. Nic.
Περισσιὴς, ὲς, crebro tritus. al.
Περισιγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel deſtinctus. ib.
Περισρωννύω, & περισράννυμι, circumcirca ſterno, circumquaque conſterno, Steph.
Περισφηκόω, obſtruo, obſtringo, idem quod περισφλιόω, Hipp.
Περιτθύχομαι, fio. Hom.
Περιτεχνάομαι, circumquaque me verſans, machinor, comminiſcor. Suid.
Περιτιμάω, valde veneror. Sibyl.
Περιτιτραίνω, & περιτιτράω, circumforo, circumquaque perterebro & pertundo. Steph.
Περιφίμωσις, ἡ, vide περιπιφίμωσις.
Περιφοιβάω, purifico. Ap.
Περιχαράκωμα, τὸ, vallum, ſ. agger locum aliquem cingens & circummuniens. A περιχαρακόω.
Περιχειλίω, idem quod περιχειλόω. Heſ.
Περιχρεμπὴς, ὲς, exſcreandus. Æſch.
Περιχρεσάριον, τὸ, medicamentum quoddam. Steph.
Περίχυσις, ἡ, circumfuſio, vel offuſio. ib.
Περιωπίζομαι, ſpeculor, ex ſpeculo circumſpicio. Hom Sch.
Περόνης, & περώνης, ὁ, metrum quoddam & organum muſicum. Suid.

Πεδάω, pro περάω. Ep.
Πέρρα, ἡ, sol. Lyc. (ubi al. πέτρον.)
Πέρροχος, pro ὑπερόχως. Sapph.
Πεπαχνέω, poto ex πέταλος. Ath.
Πεπάλη, fæm. a πέταλος, tenera. Ep.
Πετάλεως, α, ον, foliatus. Nic.
Πεταλίτης, ου, ὁ, folium referens. Unde
Πεταλῖτις, fæm. Nic.
Πεταλωτὸς, ὦ, ὁ, foliatus. Heſ.
Πετάομαι, id. quod πέτομαι, ſ. ἵπταμαι. Steph.
Πετεινὸς, idem quod πτηνός. Hom.
Πετεριστὴρ, ὁ, petauriſtarius. Man.
Πέτηλον, Poet. pro πέταλον. Mœſch.
Πετράκης, & πετρέκης, nomen lapidis. Orph.
Πετρέλαιον, τὸ, petrolium, ſ. bitumen liquidum. Gorr.
Πετρέμβατοι, οἱ, qui per ſaxa gradiuntur. Steph.
Πετρηρὴς, ὲς, idem quod πετραῖος, Soph.
Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emiſſus, Cyr.
Πετρόγειος, ον, ſaxis & terra natus. Phil.
Πετροπομπὴ, ἡ, machina qua ſaxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.
Πέθομαι, idem quod πυθόμαι. Hom.
Πέθω, ἡ, rumor. Æſch.
Πεφραῖος, α ον, perniciosus. Lyc.
Πηγόδρυτος, ον, e fonte ſcaturiens. V. L.
Πήδιον, pro φήγινον. Euſt.
Πηδύω, aquis ſcateo. idem quod πιδύω. Heſ.
Πηκὶα, τὰ, fores, ſ. compactitiæ ædium partes. Ar.
Πηλακισμὸς, ὁ, illuſio, irriſio. Suid. injuria. V. L.
Πηλιολεκὶς, ἡ, catinus luteus. Poll.
Πηλοποιητικὸς, ἡ, ον, pertinens ad figulos. Gorr.
Πηλυγὶς, pro φηγυλὶς. *E. M.*
Πηνικίζω, decipio, fucum facio. Heſ. Unde
Πηνικίσμα, τὸ, impoſtura.
Πηοσυνὴ, ἡ, affinitas. Av. A πηὸς.
Πηχίσκος, ὁ, ſtipes cubitalis Suid.
Πήχεις, εσσα, εν, idem quod πηχαλέος. Ep.
Πιθαυλὴς, ὁ, pithaules, utricularius. Steph. Unde
Πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.
Πιθοκοίτη, ἡ, dolium, in quo cubatur. Ar. Sch.
Πικρίδιος, α, ον, ſubamarus. Ath.
Πικρόθυμος, ον, acris mentis. Cyr.
Πιλήτης, ου, ὁ, qui lanas cogit ac conſtipat, id. quod πιλοποιὸς qui ex lanis coactis πίλους conficit.
Πιλωτάριος, ὁ, idem. Steph.
Πὶν, pro πιεῖν. Ep.
Πινα, ἡ, idem quod πῖνος. Soph. Sch.
Πιννηδὸς, ρὰ, ρον, idem quod πινύσιος, & πινυτὸς. Erot.
Πιπὼ, ἡ, pipo, avis Lyc.
Πίσιον, τὸ, fides. Xen.
Πιστόφρων, ονος, ὁ, fidelis. Man.
Πιστοφύλαξ, ὁ, fidei cuſtos Orph.
Πίσυρον, idem quod πίσυρα, Eur.
Πιτνὸς, ὰ, qui cadit. Æſch.
Πιτυκάμπης, vid. πιτυοκ. Suid.
Πλαγκὼν, idem quod πλαγίων. Call.
Πλαγκὶὴ, ἡ, diſcus, Orph. *item* erratica. Hom.
Πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas. Steph.
Πλακουντώδης, ες, placentæ ſpeciem referens. Av.
Πλαναφέγγης, ſ. πλανοφέγγης, errabunde lucens, Man. ſ. παναφεγγὴς, omnino obſcurus.
Πλασεύειν, falſum ſcribere, falſare. Bud.
Πλασοκόμης, ὁ, fictis comis ludens. Man.
Πλασούργημα, τὸ, formatio, opus. Damaſc.
Πλατανιστὼν, ὁ, idem quod πλατανὼν. Theog.
Πλατέω, (in palmulam) dilato. Ar. A πλάτη.
Πλάτης, ὁ, idem quod πελάτης, unde fæm. πλάτις. Ar.
Πλατιγξ, ſumma pars remi qua aqua percutitur. V. L.
Πλατυάζω, vid. πλατειάζω. Theoc.
Πλατυσομέω, patulo ore verba pronunciare. Sch.
Πλατυωνυχὸς, ὁ, qui latos ungues habet. Diog. L.
Πλειοτήρης, ſc. χρόνος, quamvis longiſſimus. Æſch.
Πλειχαρίζομαι, glorior, jacto me, Æſch.
Πλειοβολὶς, ſc. παιδιὰ. Poll. v. πλειοβόλος.
Πλιτιοδόσια, ἡ πλείστη δόκησις. Suid.
Πλειστοτόκος, ὁ ἡ ἡ, multorum liberorum parens. Man.
Πλεκτανέω, idem quod πλέκω. Æſch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκὶὴ, ἡ, idem quod πλεκτάνη, ib.
Πλεμμονία, & πλεμμονικὸς, id. ſignificantia cum πνευμονία, & πνευμονικὸς. Steph.
Πλεύμων, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμόω, in tabem incido. ib.
Πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans. ib.
Πλευρηδὶὸης, ὲς, lateris ſ. coſtæ ſpeciem gerens. Unde
Πλευρηδὸν, *Adv.* coſtæ inſtar. Theophr.
Πλεύσιμος, & πλευστικὸς, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις, ἡ, navigatio.
Πλευσέον, navigandum. ib.
Πλημενεῖς, οἱ, e diverſis parentibus nati. ib.
Πληκλὸς, percuſſus, ictus. ib.
Πλὴξ, ὁ, q. d. percuſſor. ib.
Πλησιαίλιμον, τὸ, plenilunium. Euſt.
Πλινθηλατέω, traho lateres. A
Πλινθηλατὸς, qui lateres trahit. Poll.
Πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat. Ar.
Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus. Heſ.
Πλοκὰς, ſc. κόμη, coma plexa, intorti crines, Soph.
Πλόμος, verbaſcum, herba, quæ & φλόμος, ib.
Πλασιάω, idem quod πλατύω. Herodian.
Πλουτοκτήθης, ὲς, divitiis gaudens, dives. Æſch.
Πλουτοκρατία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen.
Πλωτεὺς, ὁ, qui veſtimenta abluit. Poll.
Πλωτέω, idem quod πλυνέω. Hom.
Πλυτέον, ſ. πλυτέον, abluendum eſt.
Πλωτὴρ, vel πλυτὴς, idem quod πλύτης, item pro πλυνὸς, f. ſubaud. λίθος, vel βόθρος.
Πλωτρον, τὸ, merces, quæ pro lotura ſolvitur. Poll.
Πλυσμὸς, ὁ, idem quod πλύσις, Steph. eſt πλωτὴρ, ſ. πλυνὸς. Heſ.
Πλυτάριος, ἐρικὸς, genus poculi Laconici, Sch. Ar. Suid.
Πλύω, unde πλυνὼ, Dorico pleonaſmo τῦ ν. Euſt.
Πλωὰς, & πλαὶς, genus avis natatilis, Suid. Apoll.
Πλώσιμος, ὁ ἡ ὁ, navigabilis, Suid ex Soph.
Πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flutæ. Lat. Poll.
Πλῶτες, αἱ, mugiles piſces a Nom. Sing. πλῶς. Ath.
Πλωτάρχης, ὁ, (*Cæſar*) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod πλώω. Sibyl.
Πνευματεμφόρος, idem quod πνευματοφόρος. *E. M.*
Πνευματοργὸς, ὸν, ſpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμῶδες, ſc. πάθος, pulmonis morbus. Aret.
Πνευσοδοτὴρ, ὁ, ſpiritus dator. Cyr.
Ποδάγρεια, ἡ, idem quod ποδάγρα. Poll.
Ποδέηδυτος, ον, pedibus involutus. Æſch.
Ποδαναμάω, citato pede curro. Steph.
Ποδοῤῥώη (f. ποδοῤῥώρη) Steph. *Epith.* Atalantes, pedibus velox. Call.
Ποδάνυχον, τὸ, veſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi. V. L.
Ποθαίνω, vel πόθημι, unde ποθημμένος. Hom. Euſt.
Ποθεὸς, pro ποθεινὸς. Ep.
Ποθλῶσι, potare. Ep.
Ποικιλοθρόνος, ον, variis floribus, ſ. pigmentis ornata. *Epith.* Veneris. Sapph.
Ποικίλλω, idem quod ποικίλλω. Æſch. Tr.
Ποιμνήτης, ὁ, paſtoralis. Eur.
Ποιοφάγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod πῶξ. Suid.
Πολέμειος, unde *Ion.*
Πολεμικὸς, pro πολέμιος. Steph.
Πολιμητόκος, ον, bellum pariens. Orph.
Πολεμιστέον, bellandum, πολεμιστέα, Att.
Πολεμιστρια, ἡ, bellatrix. Æſch.
Πολίσκω, idem quod πωλέω. Steph.
Πολιτοφθόρος, ον, perniciosus civibus. Plat.
Πολλασήμος, ον, multa ſignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa ſignificando. ib.
Πολυαναλωτον, τὸ, in quod multa inſumuntur. Bud.
Πολάνδριος, idem quod πολύανδρος. Heſ.
Πολυβρήκτος, ον, valde durus. Theog.
Πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχία. Naz.
Πολύβολος, ον, valde extentus. *Epith.* regionis, An. πολύβωλος?
Πολυβλαστία, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύβοια, Dea, Diana, *al.* Proſerpina. Heſ.
Πολύγαλον, τὸ, θαμνιον, Polygala, frutex. Dioſc.
Πολυγόνατος, ον, multum geniculatus. Steph.
Πολυγωνοειδὴς, ὲς, multanguli ſpeciem gerens. ib.
Πολύδαμνος, ον, multos domans, Heſ.
Πολυδικέω, multa litigia moveo. Plat.
Πολυδυναμία, ἡ, multa potentia, ſ. vis. Bud.
Πολύεδνος, ὁ ἡ ὁ, bene dotatus. Heſ.
Πολύενος, ον, multennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολυετέω, in multos annos duro. V. L.
Πολύεφθος, ον, multum diuque coctus. Steph.
Πολύζωος, ον, variegatus per animalia. *Epith.* aſtrorum. Man.
Πολιδμοσωὶη, ἡ, idem quod πολυιδρία. Ep.
Πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum ſocians. Man.
Πολύκολπος, ον, plures ſinus habens. Steph.
Πολυκρατία, ἡ, multorum vel multa poteſtas. ib.
Πολυκυδὴς, ὲς, admodum glorioſus. Dolſc.
Πολυμήκητος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνησεία, ſc. μελὴ, a Polymneſto condita. Ar.
Πολυνικέω, longè vinco. Thuc.
Πολυπλαγκτοσωὶη, ἡ, magna erratio. Man.
Πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυποδίτης, ſc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπότνια, ἡ, valde veneranda. Ap.
Πολυπράκτωρ, ὁ, ſemper curioſus. Man.
Πολύπους, Nic.
Πολύῤῥαισος, ον, exitioſus. Lyc.
Πολύσιγμος, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verſutiis veluti attritus eſt. Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὸς, ὲς, idem quod πολυωπός. Nic.
Πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὸν, τὸ, caduceus. Euſt.
Πομφολυγίζω, bullas refero ſ. repræſento. Dioſc.
Πονητέον, laborandum eſt. Eur.
Παυσπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποντία, ἡ, marina ſuperficies. V. L.
Ποπὰς, άδος, ἡ, idem quod πώπαιον, Suid. ex Ep.
Ποπίζειν, upupæ dicuntur ut χελιδόνες ψιθυρίζειν, Poll.
Πορδαλιαγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocat ταῖς πόρδαλεις. Nic.
Πορδὶς, idem quod πορθμὶὶς. Heſ.
Πορισυτέον, eundem eſt. Eur.
Πορέω, præbeo. Soph.
Πορτάκιον, τὸ, juvenculus, ſ. juvencula. Heſ.
Πορφυρόωντος, ον, purpura veſtitus. Nonn.
Ποσιπτρίδες, αἱ, venæ in calcaneo. Steph.
Ποτακὶ, idem quod ποτάμιος. Call.
Ποτάμιος, idem quod ποτάμος. Eur.
Πότισμα, τὸ, potio. Dioſc.
Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector. Ath.
Ποῶ, pro ποιῶ. Ar.
Πραγματευτικὸς, ὁ, idem quod πραγματευτὴς. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, ſc. οἶνος, vile vinum. Steph.
Πρακτήριος, ὁ ἡ ὁ, perficus. Æſch.
Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis. Poll.
Πρασότατα, *Adv.* mitiſſime, manſuetiſſime. Steph.
Πρασὶη, ἡ, cura deorum. V. L.
Πρασίτης, ſc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat. Theoph.
Πράω, vendo. Dem.
Πρέμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Heſ.

Πρεπίδν, idem quod πρέπον. Ar.
Πρεσβίομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρίσβος, τὸ, honor, gloria. Æſch.
Πρηγορέων, pro πρηγορέων. Ar.
Πρῆγμα, τὸ, pro πρᾶγμα. Theog.
Πρηκτὴρ, pro πρακτὴρ. Hom.
Πρεων, idem quod πρηνων, Ep. Suid. ib.
Πρηνισμὸς, ὁ, præcipitatio, ſubverſio, everſio. Sibyl.
Πρῆξις, ἡ, pro πρᾶξις, actio, effectus, item, negotium. Hom.
Πρηστῆρία, ἡ, pro πρηστρσία, ſacrificium ap. Athenienſes. Steph.
Πρίημι, emo. Suid.
Πρίνος, idem quod πρίνινος. Ep.
Προαγωγεὺς, ὁ, id. quod προαγωγικός. Æſchin.
Προαγωνιστικὸν, τὸ, præjudicialis cauſa. V. L.
Προαίρημα, τὸ, idem quod προαίρεσις. Bud.
Προαιρετέον, præferendum. Steph.
Προαλλοιόω, prius altero, ante immuto. ib.
Προαπυῤῥέχω, prius irrigo, & humecto. Gal.
Προαπτέμνω, præcido. Steph.
Προαρον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miſcetur. Ath
Πρόαυλον, idem quod προαύλιον, Poll.
Προαυξάνω, & προαύξω, ante augeo. Gaz.
Προαυξὴς, ſc. ψαὶς, cujus jam oſſa formari fingique non poſſunt. Hipp.
Προβακχεύω, Bacchicus. Eur.
Προβατευτὴς, ὁ, idem quod προβατεύς. Poll.
Προβ άζομαι, ante vim infero. Æſchin.
Προβ βάω, idem quod προβιβάω. Hom.
Προβλαστάνω, prægerminans. Steph.
Προβάλλομαι, prafero. Hom.
Προβύνω, idem quod προβύω. Ar.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donabantur. Poll.
Προγεννήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδείκτης, ὁ, hiſtrio, qui in theatro perſonis populo oſtendit.
Προδεύω, ante imbuo ſ. irrigo. Steph.
Προδιαγέλλομαι, prænuntio præmoneo. Joſ.
Προδιευκρίνω, ante diſcutio, prius diſcerno. Steph.
Προδίοπτος, ον, aſpectabilis. Man.
Προδομοῦμαι, ante conſtruor, ſ. præſtruor, Steph.
Προδομία, Ἥρα. Pauſ.
Προδυπέω, prius ſono. Nic.
Προεγκεντρίζω, prior incido. Heſ.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis V. L.
Προεξείσω, ante extraho, ſ. emo. Steph.
Προεξευνητὴς, ὁ, ſcrutator. Eur.
Προεξεφίημι, mando. Soph.
Προεπαγγελία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προεπεξεργάζομαι, inſuper expolio, exactiſſime tracto. Bud.
Προεπεξεργασία, ἡ, expolitio ſecunda. ib.
Προέτειος, annum prævertens, ſ. præveniens. Steph.
Προηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum aptus. ib.
Προθέσμα, τὸ, edictum publicè tabula aliqua propoſitum, Suid.
Προθεραπεία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προθύελλα, (Συέλλη) impetuoſa. Heſiod.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum. Plat.
Προίκαιτατος, omnium primus. Suid.
Προίσασθαι, & ομαι, protenſa manu do. Steph.
Προκάλυψις, ἡ, obtentus, ipſe actus obtendendi. ib d.
Προκύμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum ſe erexerint, in terram ſe rurſus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod eſt in medio καρπῷ, poſt, a te vel ſupra καρπόν. Poll.
Προκὶς, ἄδος, ἡ, idem quod πρόξ. Hom.
Προκατάβλημα, τὸ, acceſſio, corollarium. Bud.
Προκαταβολὴ, ἡ, idem. Ex πρὸ, κατὰ, & βάλλω.
Προκαταβρέχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, prius oblino, ante illino. ib.
Πρόκαυμα, τὸ, uſtio. ex Joel. c. 2.
Προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὼν, ὁ, q. d. anticubiculum. Plin.
Προκολπίος, ὁ ἡ ὁ, qui ante ſinum eſt. Steph.
Προκονδυλοι, οἱ, nodi & tubera in ea digiti curvatura et junctura, quæ ungui vicina eſt. Poll.
Προκοπὶς, ἡ, cæſaries. Heſ.
Πρόμαδος, al. πρόμαλος, plantæ ſpecies. Hipp.
Προμελαίνομαι, nigrico Nic.
Προμήθειον, τὸ, Punici mali genus. Nic.
Προμηθεσατα, *Adv.* providiſſime, providiſſimo conſilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod προμήθεια. Eur.
Προμηθὰς, idem quod προμηθικὰς. Steph.
Πρόμνησις, ἡ, ipſa actio conciliandi & ambiendi pro alio, *it.* antecedens memoria. ib.
Προμνησίς, ἡ, idem quod προμνήστρια. Xen.
Πρόνομος, ante urbem paſcens. Æſch.
Πρξενία, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii neceſſitudo. Eur.
Προόδους, ὁ, prominentes dentes habens. Poll.
Προοδὼν, idem. ib.
Προομαλιῶ, ante complano, præpolio. Greg.
Προονειδίζω, prior increpo probris. Euſt.
Προονομάζω, primum nomino. Eur.
Προορύσσω, fodio ante, præfodio. Plin.
Προοφθὸς, &
Προόφθος, præexiſtens. Syneſ.
Προπαππικὸς, ad proavum pertinens. Poll.
Προπαραβάλλω, aggero, aggeris loco præſtruo. Steph.
Προπαριζῶ, ante ſpondeo, ſ. promitto, Suid.
Προπιπράσκω, prior vendo. Steph.
Προπίτνω, idem quod πρόπτ. ib.
Προπλύω, prius lavo, ante abluo vel eluo. ib.
Προπνίγειον, calida lavatio, ſ. caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus. ib.
Προποδὼν, ante pedes. Heſ.
Πρόπολις, ante tempus caneſcens. A πόλιος.
Πρόπολις, ante urbem ſitus. προπόλεος, Suid. A πόλις.
Πρόπος, pro πρόπους. Ep.
Προπότης, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Dioſc.
Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, &
Προπράτωρ, ὁ, venditoris inſtitor. Poll.
Πρόπτευμνα, funditus, prorſus. Æſch.
Προπύλαιος, & πρόπυλος, qui ante portam eſt. Steph.
Προταγώνιον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.
Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſ. conſpergo. Steph.
Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥιπτῶ, projicio, Greg.
Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγίδης, ὁ, idem quod προσαγωγεύς. Plut.
Προσαγώγιον, τὸ, inſtrumentum fabrile, quo admoto ligna curva dirigunt. Suid.
Προσαιθερίζω, i. e. mitto in aera. Heſ.
Προσαμπέχω, amplector. Ath.
Προσαναλογέω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναῤῥιπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuo exſuſcito. ib.
Προσαντιβολέω, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαπομβία, inſuper emaneo, vel una abſens maneo. Steph.
Προσαποξερίσκω, idem quod προσαποξερέω, Chryſ.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσαστράπτω, affulgeo. ib.
Προσατιμόω, inſuper ignominia afficio, præterea infamia noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. *Vox ſuſpecta.* Steph.
Προσβασκανιον, τὸ, idem quod ſimplex. ib.
Πρόσβημι, idem quod προσβαίνω. Hom.
Προσδεύομαι, opus habeo. Theoc.
Προσδιαιτάω, victito apud. Steph. Unde
Προσδιαίτησις, ἡ, victus & converſatio cum aliquo.
Προσδιασαλτέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχίω, infundo. Ath.
Προσεγχρία, illino. Ep.
Προσεισπράττω, inſuper exigo. Steph.
Προσεπειπεῖν, iterum ac tertio dixiſſe vel edicere.
Προσεπιερωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσεπιδοξάζω, approbo mea opinione, *al.* coopinor.
Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσέχεια, ἡ, idem quod προσοχὴ. Suid.
Προσκάρδιος, ον, in corde. Bion.
Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod προσκατάβλημα. Suid.
Προσκέπτομαι, proſpicio. Eur.
Πσόσκλημι, exareſco, extabeſco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ ἡ ὁ, convocatus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus, Suid.
Προσκυδὴς, ὲς, glorioſus, venerandus. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.
Προσκύησις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.
Πρόσμιξις, ἡ, admiſtio. Steph.
Προσμυθέομαι, alloquor, compello. Theoc.
Πρόσοιμα, τὸ, quod affertur, vel adhibetur. Hipp.
Προσομνυμι, -ομνυω, inſuper vel præterea juro. Plut.
Προσόνημι, juvo, recreo. Hom.
Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία. Steph.
Προσόσομαι, adſpicio, præſentio. Hom.
Προσόρι, idem cum ἔρι, Suid.
Πρόσπαιτος, ον, fortuitus, recens. Æſch. Nic.
Προσπαίω, impingo. Soph.
Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adſcriptio. Steph.
Προσπήνομαι, idem quod προσπήγνυμαι. ib.
Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.
Πρόσπλημι, -πέτομαι, advolo. Soph.
Προσσάζω, inſtillo. Pind.
Προσαυλείχω, adeo, accedo. Hom.
Προσανύω, extendo. Steph.
Προσατικὸς, ἡ, ὸν, ad προσάτιν pertinens.
Προσαυρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depactis. Thuc.
Προσεινομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.
Προσερπω, oblecto. Hom.
Προσιδὰς, άδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præiit. Suid. al. cubile.
Προσομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.
Πρόσομος, ον, acuta cuſpide præfixus, ſ. acutus in ſumma ſui parte, ut προσόμου ξίφος. Steph.
Προσυπάρχειν, inſuper concedi, ſ. dari. Dem.
Προσφανὴς, εσσα, εν, vocalis. Hom.
Προσχαιρητήριαι, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.
Προχρίμπτω, appropinquo. Orph.
Προσώπας, *per Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι. Euſt.
Προσωπίδιον, τὸ, parva perſona, ſ. larva.
Πρισωπὶς, ἡ, idem. Steph.
Πρόσωπος, pro πρόσωπον. Euſt.
Προσωπώπλα, pro προσωπόεσσα, perſonata. Att. vas æneum. Poll.
Προτεύχομαι, ſ. προτύχομαι, ante fio, prior ſum.
Προτολμιζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.
Προτονιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. ib.
Προυποστρώννυμι, prius ſubſterno. Steph.
Προαφέρτατος, præſtantiſſimus. Soph.
Προφητεύω, idem quod πρόφητεύω. Man.
Προφήταρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης. ib.
Προφωγνυμι, ante torreo. Steph.
Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod πρόφασις. Euſt.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριστήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo,

concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.
Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.
Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.
Προχόω, χωννύω, χώννυμι, aggere præmunio, Herod.
Προχώνη, αἱ, clunes, nates. Poll.
Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.
Προωδικός, præcinens. ib. vid. & in ἐπωδικός.
Προωδοποιῆμαι, proclivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.
Πρωμναῖος, ad πρύμνα pertinens. Ep.
Πρυτανεύς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.
Πρωΐθλαστος, ον, idem quod -θλαστὴς. Theophr.
Πρωϊνῶς, matutine, mane. Ath.
Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, f. præfectus ἡβῆ πρωτοςάτων, Steph.
Πρωτοπαγὸς, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.
Πρωτόπεσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτόπειρος, Poll.
Πρωτόσακλος, ον, qui primus deſtillavit.
Πρωτοτοκία, primum pario, primum edo partum. Steph.
Πρωτότροφος, ον, primum educatus. Man.
Πρωφαὴς, ἐς, primum lucens ſ. apparens, *Epith.* lunæ. Tryph.
Πτάκαλα, ſtorea qua acatia ſternuntur. Poll.
Πταικισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.
Πτακωρεῖν, trepidare, formidare. ib.
Πτέλεθρον, pro πέλεθρον.
Πτελεὸς, ὁ, pro πλελέα, Heſ.
Πτερέως, celeriter. Steph.
Πτερία, ἡ, pro πτερίς. Theophr.
Πτισάνη, ἡ, idem quod πτισάνη. Steph.
Πτίσανος, idem. Nic.
Πτολιπόρθιος, idem quod πτολίπορθος. Hom.
Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam. Gal.
Πτύξαγρις, cancri *Epith.* V. L.
Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.
Πύαμος, pro κύαμος. Poll.
Πυγαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.
Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit. V. L.
Πυθανόθεν, Pythone. Plut.
Πυκνόκομος, ὁ, qui denſa coma eſt. Steph.
Πυκλαλίζω, idem cum φυκλέυω. Euſt.
Πυκλὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. φυκλίδες, Exp. fidiculæ. Steph.
Πυλαϊκὴ, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.
Πυλαίστατοι, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.
Πυλαῖτις, ἡ, Minerva. Greg.
Πυλεὼν, ῶνος, idem quod φυλὼν. Porph.
Πυλωρικὸν, τὸ, domicilium τῶ φυλακῆ. Vitruv.
Πυξοειδὴς, ὲς, buxi ſpeciem gerens. Steph.
Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.
Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.
Πυργηρὰς, *Adv.* exceſſe inſtar turris. Heſ.
Πυργίδιον, τὸ, turricula. Poll.
Πυργυρῶμαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. φυργηρ f φυργωρῶμαι vel φυργερ. B.
Πυρέκβολος, ον, ignis eliſus. Suid.
Πυρρὴν, pro φυρὴν. Ep.
Περιζώτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λέβης. Hom. Sch.
Πυριήτης, ὁ, pro φυριτης, λιθος. Suid.
Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.
Πυρικρότατος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt. Heſ.
Πυριμάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.
Πυρινάδης, idem quod φυρηνάδης. Ariſtot.
Πυρουργὸς, ὁ, ignifaber. Man.
Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.
Πυροτρόφος, *Epith.* flabelli. Ep. f. Πυροτρόπος. A φυρὸς & τρέπω.
Πυρραγὴς, pro φυρραγὴς, Steph.
Πυρρικόμης, ὁ, qui rutila coma eſt, f. fulva, ib.
Πυρσὰ, τα, faces, ignes. Eur.
Πυρσεω, pro φυρσίνω, ib.
Πυρσοζολέω, inſtar faculæ emitto. Man.
Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A φύρσος, & ἔχω.
Πυρφίρης, idem quod φυρφόρος. Man.
Πωλεία, ἡ, idem quod φωλευτις. Xen.
Πωλευτικὸς, ἡ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.
Παροκήλη, ἡ, ramex calloſus (ſ. tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.
Παρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico. Gorr.
Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

P.

Ῥαβδεία, verberatio quæ fit virga. V. L.
Ῥαβδηχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.
Ῥαβδωδία, ἡ, quidam pro ραψωδία, vid. Steph.
Ῥαγιον, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.
Ῥαγοειδὴς, ὲς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.
Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.
Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum a Perſis. Herod.
Ῥαθυγέω, ſtrepito, fragorem edo, confringo. Steph.
Ῥάθυμα, τα, deſidia. Ariſtot.
Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.
Ῥαισότυπος, ον, malleo tundendus. Man.
Ῥαιφάσσω, caſte vivo, purus ſum. Heſ.
Ῥακένδυτος, ον, lacera veſte indutus. Steph.
Ῥαμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.
Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus. Æſch.
Ῥαριὰς, άδος, ἡ, Ceres. Suid.
Ῥεμελλίος, *Epith.* mulctralis.
Ῥειτης, ὁ, flumen. Suid.
Ῥειὼ, ἡ, Juno. E. M.
Ῥέκος, τὸ, cingulum. Heſ.
Ῥέκτης, ὁ, idem quod ῥεκτὴρ. Syneſ.
Ῥέων, ὁ, poculum. Heſ.
Ῥεως, fluxio, fluxus. Euſt.
Ῥηξιδρυὴς, ὲς, frangens robur, ſc. hoſtium. Apolin.
Ῥησκυθὶς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epith.* Junonis. Nic.
Ῥηχὶς, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.
Ῥηχάδης, ες, aſper, ſalebroſus. Nic.
Ῥιζόφλοιος, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Thepoh.
Ῥιζόφυταν, το, ſtirps. Bud.
Ῥιζόφυτος, ον, radice natus. V. L.
Ῥιζωτὴς, ου, ὁ, ſtabilitor. Syneſ.
Ῥίπτρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.
Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδιος. Anac.
Ῥοδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.
Ῥοδόπεπλος, roſeum peplum habens. Cal.
Ῥοδοτρίαλοπὰς, olla odoratiſſima, Bud. odorati edulii genus. V. L.
Ῥοθιὰς, ἡ, ſonora, *Epith.* remi. Æſch.
Ῥομβηδὸν, *Adv.* per gyros. Man.
Ῥομβητὰι, οἱ, ſeſe circumagentes in modum Rhombi. *Epith.* Curetum. Orph.
Ῥομφάζω, bajulo. Heſ.
Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.
Ῥόω, moveo, quatio, Steph. unde ἐπερρώσαντο.
Ῥύαμα, τὸ, cuſtodia. V. L.
Ῥυγδοχέτος, Ar. (vid. Theſ. Gr. P.) tumultus.
Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥίζω. Euſt.
Ῥυμβεὼν, ῶνος, idem quod ῥύμβος. Ap.
Ῥύσιμος, η, ον, idem quod ρυσαλίδος. Nic.
Ῥύσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta. Suid.
Ῥυταίνω, fœdo, convitior. V. L.
Ῥωδὴς, pro ῥωδης. Plut.

Σ.

Σαθεύω, foveo. V. L.
Σάκελλα & σακίλλιον, ſaccus, ſacculus. Heſ.
Σακεύω, depopulor. V. L.
Σακκίας, οἶνος, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.
Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.
Σάκλας, ὁ, ſaccus. Ar.
Σάλη, ἡ, cura. Heſ. E. M.
Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.
Σαλᾶσθαι, curioſe incedere, & accurate. Steph.
Σαμαξ, butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.
Σαπάνιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.
Σαργῖνοι, οἱ, piſces gregales. V. L.
Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. Orph.
Σαταρὶς, vel σαταρνὶς, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.
Σατινὸς, ὁ, hornus, f. hornotinus, qui hujus anni eſt, *Att.* τητινὸς.
Σατυριωκὴ, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.
Σάυνος, mollis, tener, ib.
Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.
Σαωτηρία, pro σωτηρία, ib.
Σειρὰς, & σειρὶς, idem quod σειρὰ, ib.
Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.
Σελατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελάφορος, ib.
Σελασμὸς, idem quod σελας, fulgor. ib.
Σελαγιάζω, idem quod σελαγιαζομαι, ib.
Σελαγάφως, Lunæ lux. Ath.
Σελλω, cum impetu feror. Euſt.
Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.
Σεμελήγενέτης, Semeligena. *Epith.* Bacchi. Orph.
Σεμνοκομπία, cum gravitate & modeſtia tunda. Æſch.
Σήγιτρον, το, ſtragulum. V. L.
Σηκοκόος, idem quod σηκίτης. Theocr.
Σηκύλη, ἡ, idem quod σηκὶς. Euſt.
Σηπίοσα, idem quod σήπομαι. Man.
Σημάδιον, τὸ, Dim. a σῆμα, ib.
Σηπόδακις, ἡ, papilio. Heſ.
Σθενοβλαβὴς, ὲς, vires lædens, ſ. minuens. Opp.
Σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen. Call.
Σιβύνη, pro σιβυνη. Poll.
Σιγημονάω, pro σιγάω. Heſ. qu. a σιγήμων.
Σίγυμνον, idem quod σίγυνον. Lyc.
Σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans. Opp.
Σιδηροφυὴς, ὲς, e ferro natus. Steph.
Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens. Pind.
Σικυία, ἡ, pro σικυα. Gal.
Σικυηδὸν, *Adv.* cucumeris in modum. Gorr.
Σιλλικυπρία, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.
Σίλυβον, τὸ, ſpina lata, V. L. ex Dioſc.
Σιλφιόεις, ad σίλφιον pertinens. Nic.
Σινάμωρος, idem quod σινάμορος. Anac.
Σιταρχημα, τὸ, idem quod σιταρχια. Att.
Σιτήγιον, qui in eum uſum naſcitur ut eſui ſit. Nic.
Σιτόσπελτον, τὸ, feſtuca. Gorr.
Σιτώνη, ἡ, res frumentaria, potius idem cum σιτωνία. Steph.
Σιτωνικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, ib.
Σιφώνιον, τὸ, herba, quæ & βρόμος. Dioſc.
Σιωπικὸς, idem quod σιωπηλὸς. Suid.
Σκαιεμβατεῖν, & σκαιοβατεῖν, inepte & non obſervato rhythmo incedere, ſ. ſaltare. Suid.
Σκαιόριον, τὸ, mons difficilis & arduus, Heſ. A σκαιὸς, & ὄρος.
Σκαλίας, fructus cacti. Theophr.
Σκαμνη, ſcamna. Iſocr.
Σκανδαλαβύρις, ιδος, ὁ, qui decipulam tendit.
Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Heſ.
Σκάνδικα, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.

Σκαπαθιζω

Σκαινθαρίζω, al. σκινθαρίζω medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.
Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον, Suid. MS.
Σκαφηφορέω, ſcapham fero vel geſto. Harp.
Σκαφιλυτρέω, in ſcapha lavo. Alex. Trall.
Σκαφώρη, ἡ, vulpes. Heſ.
Σκείρόφιον, τὸ, locus, in quo teſſeris luditur. Iſocr.
Σκιλεφρὸς, tenuis ex ariditate. Erotian.
Σκέπανον, τὸ, tegumentum, ſ. tegmen. Suid.
Σκεπτέον, diſpiciendum, conſiderandum, deliberandum. Steph.
Σκεπτήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.
Σκευηφορέω, v. σκευοφ. Ar. Sch.
Σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum a quo vaſa ſuſpenſa feruntur, ſ. bajulantur. Steph.
Σκευοφορίτης, ου, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.
Σκῆπλον, pro σκῆπτρον. Pind.
Σκιαδεὺς, & σκιαθὶς, piſcis genus, al. σκίαινα. Ath.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιὰς. Anac.
Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφ. umbraculum ferens. Poll.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. *Epith.* Silvæ. Eur.
Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμβάζω. Heſ.
Σκίμπιον, τὸ, parvus ſcipio. Steph.
Σκίμπος, pro σκίμπους. Suid.
Σκιυθίζομαι, calcitro, Heſ. Suid.
Σκιοθηρος, ρον, *Adject.* umbræ indagandæ idoneus. Ptol.
Σκιοτροφία, vid. σκιατρ. Steph.
Σκίπων, pro σκίμπων. Eur.
Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, *item,* radius. V. L.
Σκιροφόρος, ον, protervus, laſcivus, umbraculum geſtans. Steph.
Σκιῤῥα, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſ. argilla, Ariſtoph. Sch.
Σκιῤῥωμα, & Σκίρωμα, idem quod Σκιῤῥος. Suid.
Σκιρτητικὸς, ἡ, όν, idem quod Σκιρτικὸς. Steph.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta. Heſ.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιωπὰ, (χῆς) obliquitates.
Σκολοπειδὴς, pro Σκολοποειδὴς, ſ. Σκολπὸ Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Σκολοπὶς, ἡ, cruciaria. Man.
Σκολοπάδης, pro Σκολοποειδὴς. Theophr.
Σκολοπώνυμος, ὁ, ſuſpendioſus, Plin. cruce vel ſuſpendio dignus. Steph.
Σκολύθριον, τὸ, ſcabellum.
Σκομβρίδες, αἱ, Dim. a σκόμβροι.
Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω. Euſt.
Σκορδύλη, piſcis, parvus thunnus. V. L.
Σκόρπαινα, & σκορπὶς, ἡ, piſcis. Ariſtot.
Σκόρπιος, pro σκόρπιος. Man.
Σκορπέομαι, irritor, V. L. ſed ſine exemplo.
Σκοτοεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.
Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo. Naz.
Σκυαρπάζω, turbo. V. L.
Σκυδιζω, vel σκυνίζω, calcitro. Heſ.
Σκύδη, convitium, ira, triſtitia. V. L.
Σκύθαινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.
Σκύθης, ὁ, ferrum. Steph.
Σκυθρὸς, idem quod σκυθρωπὸς. Heſ.
Σκυλάδεφος, pro σκυλαδεφὴς. Euſt.
Σκυλάδια, ἡ, idem quod σκύλον. Heſ.
Σκυλόκη, ἡ, idem quod σκύλαξ, *fœm.* Orph.
Σκύλος, idem quod σκῦλον, Nic.
Σκύρον, pro σκύριον, ib.
Σκυτίζω, lacero, dilanio. Heſ.
Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem converto. Steph.
Σκωλύπλομαι, volutor, obliquo tractu moveor. V. L. ex Nic.
Σκύπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æſch.
Σκωραμὶς, ἡ, ſcilla familiaris. Ar.
Σκωροξὺδης, pro σκωριεξὺδης. V. L.
Σμερδαλέως, *Adv.* terribiliter, horrendum in modum. Hom.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.
Σμίλα, ἡ, ligo. Steph.
Σμίλος, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σόβοι, οἱ, ſatyri, Steph. A σοβέω.
Σολοίτυπος, ου, æs Solis uſum. Heſ.
Σοάω, perſequor, in fugam conjicio, ib.
Σοραϊσμὸς, ὁ, coacervatio ac miſcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.
Σορέλλην, ὁ, capularis ſenex. Euſt. Heſ.
Σορορεργὸς, (Man.) &
Σόροποιὸς, qui ſandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
Σοβλίζω, ſubula transfigo, ſ. perforo. Steph.
Σοβὸς, ὁ, animalis nomen. Opp.
Σοφιστέον, ſolerter excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.
Σοφιστία, ἡ, pro σοφιστεία. Steph.
Σοφοκλεὶς, vid. Steph. Eraſm. adag. Plin. Ep. 1, 14.
Σπαδίζω, pro σπάω. Herod.
Σπαδονισμα, τὸ, caſtratio. Ep. Suid.
Σπαθήρης, & σπαθίκρος, animal ex craſſo in caudam abiens tenuem. Æſch.
Σπαθὶς, ἡ, denſa veſtis. Heſ.
Σπαλὶς, ἡ, novacula, *item* pro ψαλὶς. V. L.
Σπαλίωνες, οἱ, plutei, ſ. muſculi bellici, ib.
Σπανακὸν, το, oleris quoddam genus, ib.
Σπάργω, *inuſ.* pro σπαργανόω. Hom.
Σπάργασις, ἡ, pro σπαργάνωσις. Dioſc.
Σπαρικνιον, corbis, ſportula. Poll.
Σπάρος, puſillus quidam piſcis. Ep.
Σπαρτόδετος, ὁ ἡ, ἡ, ſparto vinctus. Opp.
Σπάρτος, ὁ, idem quod σπαρτὸν. Poll.
Σπέϊρος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.
Σπειροπῶλις, ἀγορὰ, veſtiarium forum. Poll.
Σπέλεξ, veſtimentum muliebre, Suid. σπίλεθος. Heſ.
Σπέραδος, το, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπίλλιον, τὸ, *Æol.* pro ψίλλιον, armilla. V. L.
Σπερμεῖον, idem quod σπίρμα. Nic.
Σπερμονόμος, ὁ, qui ſemina depaſcitur, nomen avis, idem cum σπιρμολόγος. Euſt.
Σπερὸς, curvus, V. L.
Σπέρχνω, pro σπέρχω, Erot.
Σπιδόεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος. Heſ.
Σπίζιον, Dim. a σπίζη, ib.
Σπιζίτης, λιθος, cæteris αἰγιθαλοῖς major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat. Ariſtot.
Σπινθάρυγες, αἱ, ſcintillæ. Ap. al. σπινθάριγες.
Σπληνοδάπανος, ον, ſplenem conſumens & minuens. Steph.
Σπόγγιον, το, Dim. a σπόγγος. Ar.
Σπόγγισμα, το, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ. Euſt.
Σπογγίτης, λιθος, ſpongites. Plin. 37, 10.
Σποδοτόμος, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.
Σποδιακὸν, ſc. κολλύριον, a cinereo colore. Gorr.
Σποδιὰς, άδος, ἡ, ſylveſtris prunus, al. σπόνδιας. Ath.
Σπόνδικες, οἱ, qui vinum pateris libant. A σπονδὴ. Heſ.
Σπεδαρχίας, ὁ, idem quod σπεδάρχης, ib.
Σπεδαστέον, ſtudendum & enitendum eſt. Syneſ.
Σπῦσμα, pro σπέδασμα. Heſ.
Σταγὴ, ἡ, capſa, ſ. arca panaria, ib.
Σταγονιον, το, guttula. Steph.
Σταδιάζω, pro σταδιάζω. V. L.
Σταδιάρχης, ὁ, ſtadio, ſ. curriculo præfectus. Poll.
Σταδὶη, ſc. μάχη, ſtataria pugna. Hom.
Σταθμίδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper imponuntur. Euſt.
Σταλὶς, ἡ, atramenti ſutorii ſpecies, al. σαλαλὶς. Gorr.
Σταλαγέω, idem quod σαλάζω. Sibyl.
Στασίωεον, τὸ, montana ſtatio. Eur.
Σταυροτύπος, forma & typo crucis. Steph.
Σταφυλοδρομοι, οἱ, qui inſtigabant vindemiatores.
Στεγαιώματα, τὰ, nexus & vincula quæ parietes continent, ne collabantur. Heſ.
Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura στεγνὸν creavit. Ep.
Στείριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.
Στελιδολαικυθος, vel στελιδὶ. vel στελιγίω. puer qui athletæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.
Στελεγίζω, pro στλεγίζω, ib.
Στελεὸς, ὁ, idem quod στελεόν. V. L.
Στελεφῖτης, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.
Στένυγροχωρίη, ἡ, idem quod στενοχωρία, ſ. στενότης. Gal.
Στερέησις, ἡ, pro στέρησις. Man.
Στερφόπεπλος, ὁ, pelliceo, ſ. coriaceo peplo indutus. *Epith.* Herculis. Lyc.
Στέρφις, pro στεμφὼ. Heſ.
Στεφανίων, ὁ, ſpecies graculi, ib.
Στεφανωτίδες, μυρῖναι, myrti provenientes modo coronarii operis. Theophr.
Στεφίτης, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens. Heſ.
Στεφηφόρος, & στεφοφ. coronam, ſ. ſertum geſtans. Lyc. *Lat.* Flamen.
Στηλῆρχος, ταφος, ſepulcrum in quo inſtructa erat columna. Ep.
Στησίφυλλον, το, telephium, herba. Heſ.
Στίβω, pro στείβω. Eur. Sic
Στιχω, ſ. pro στείχω. Steph.
Στόακες, οἱ, ſtoici, per contemptum ita dicti, Ath.
Στοιὰ, ἡ, pro στοὰ. Ar.
Στοιβοειδὴς, ες, ſtœben ſua mollitie & laxitate referens, tomentitius. Alex. Aphr.
Στόργη, ἡ, zona. Lyc.
Στορχάζω, pecora ſtabulis, ſ. ſeptis includo. Heſ.
Στῦχος, ὁ, varus. V. L.
Στραγγίζω, idem quod στραγγεύω. Heſ.
Στρεπλὸω, pro ἀστρέπλω. Ap.
Στρατηγέτης, ὁ, idem cum στρατηγὸς, ut κυνηγέτης. Steph.
Στρατηγηματικὰ, τὰ, pro στρατηγικὰ, ſc. libri, quos Frontinus conſcripſit & edidit, ſic dicti, ib.
Στρατίον, *Adv.* exp. μέγα, φοβερὸν. Ar.
Στρατοπεδευσις, ἡ, id, cum στρατοπεδεία. Plat.
Στρατανίδης, ὁ, pro στρατιώτης. Ar.
Στρεπλίνδα, luſus genus. Poll.
Στρεπλίκιος, ὄρτος, ſ. idem cum στρεπλὸς. Ath.
Στρέπλω, pro στρέφω. Steph.
Στροφάνχην, ενος, ὁ ἡ, ἡ, torquens collum. Apoll.
Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. στρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ. Poll.
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum. V. T.
Στρογγυλωσις, ἡ, rotundatio, - exercitus, ib.
Στρομβοειδὴς, ες, idem quod στροβιλοειδὴς. Steph.
Στυβαραὶ, χρυσοῦ, cruſtæ auri. V. L.
Στυγηρὸς, pro συγηρὸς. Heſ.
Στυγοδέμνιος, pro συγόδεμνος. Steph.
Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.
Στυππακὸς, ὁ, pro σύπαξ. Ar. Sch.
Σταμοδόκος, pro σομοδόκος. Heſ.
Στωμύλιζω, pro σωμύλος, ib.
Συαγριδες, αἱ, piſcium genus. Ath.
Συαὶς, άδος, ἡ, ſus. Heſ.
Συβίνη, ἡ, pro συβίνη. Poll.
Συβατέω, porces paſco. Heſ.
Συγγείτων, ονος, ὁ, vicinus. Eur.
Συγγυλίζω, retorqueo, converto. Ar.
Συγκαθείργυμι, pro συγκαθείργω. Steph.
Συγκαλυπτέος, occultandus. Æſch.
Συγκασιγνήτη, v. σύγκασις. Eur.
Συγκεράω, v. συγκιρνάνυμι. Plut.
Συγκλησικὸς, ejuſdem cleri collega. Steph.
Συγκλιναι, αἱ, convexitates. V. L.
Συγκοπικὸς, ſyncopen (ſ. animæ defectiones inducens). Gal.
Σύγκραμα, τὸ, debitum. Heſ.
Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſ. commiſſuræ Ariſtot.
Σύγχαμα, τὸ, v. χῶμα. Sibyl.
Συζοφόω, una tenebras offundo, una obſcuro. Ep.

Συϊκὸς,

Συΐδης, idem quod σύϊνος, ſuillus, porcinus. Steph.
Σῦκα αἱμοιτία, ficuum genus in Paro inſula. Ath.
Συκαμῖνορος, ſtultus. Heſ.
Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.
Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, ib.
Συκοβασίλεια, τὰ, regiæ ficus. Ath.
Συκόμορον, & -ρος, idem quod συκόμορον. Steph.
Συκισπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Heſ.
Συκοφάσος, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep, ap. Suid.
Συκωρέω, ficus cuſtodio. Poll.
Σύλλια, τὰ, *Poët.* fimbriæ, ib.
Σύλλυσις, ἡ, compoſitio litis, ſ. controverſiæ. Diod.
Συλονυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, qu. ſpolians ungues. Suid.
Συμβιάζω, ſimul vim infero. Dem.
Συμβιβάω, una eo, comitor. Heſ.
Συμβολατεύω, paciſcor, contraho, ib. A συμβολή.
Συμβωτος, ὁ ἡ ἡ, compaſcuus. Steph.
Συμβωλευσις, ἡ, id. quod συμβελή, ſed parum uſitatum, ib.
Συμμαθητίαω, ſimul diſcere cupio. Plat.
Συμμανθάνω, ſimul diſco, condocefacio. Soph.
Συμμάρτυς, ὁ, qui ſimul teſtimonium dicit. Plat.
Συμμενία, ἡ, conſtantia. V. L.
Συμμετάστιος, idem cum συνάστιος. Plat.
Συμμεταποιέω, una vel ſimul commuto. Steph.
Συμμίγδην, *Adv.* mixtim. Man.
Σύμμορφος, ον, ejuſdem formæ. Nic.
Συμπαθία, ἡ, idem ac συμπάθεια. Ep.
Συμπαιγνία, ἡ, colluſio. Bud.
Συμπαραγγέλλοντες, οἱ, competitores. Dion. Hal.
Συμπαρατείνω, ſimul extendo, ſ. protraho aut prorogo. Steph.
Συμπαραφέρομαι, una tranſverſus auferor, una abripior, ib.
Συμπέρω, configo, ib.
Συμπεριαγωγὸς, ὁ ἡ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, Plat.
Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.
Συμπιλίται, οἱ, qui lanas cogunt ac conſtipant. Poll.
Σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.
Συμπολεμίζω, idem cum συμπολεμέω. Steph.
Συμποσιαστὴς, ὁ, convivator, ib.
Συμπρύτανις, ὁ, collega ejus qui πρύτανις appellatur, ib.
Συμφιλοξενέω, σοι, gloriæ tuæ ſervio. Bud.
Συμφυλακίτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.
Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coaleſcat, Ariſt.
Σύναγμα, τὸ, ſedimentum lotii. Gal.
Συναγκὶς, ἡ, nomen piſcis. Ariſtot.
Συναείδω, vid. συᾳδω. Theoc.
Συναείρω, ſimul tollo. Hom.
Συναθύρω, ſimul cum alio ludo. Moſch.
Συναίγδην, ſimul, uno impetu, Suid. Ab αἴασω.
Σύναιμος, ὁ, qui ejuſdem eſt opinionis. Heſ.
Συνακολουθία, ἡ, correſpondentia. Steph.
Συναλγήδων, ὁ ἡ ἡ, conſors doloris. Eur.
Συναλδὴς, ὲς, ſimul creſcens. Nic.
Συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.
Συναλμος, ον, conſalaneus. Ath.
Συναλοιάω, vid. συναλοάω. Theocr.
Συναμπορεύω, congredior, una eo. V. L. ſed ſuſpecta vox eſt. Steph.
Συναμύνω, una opitulor. Eur.
Συναναιρέομαι, v. συναναιρέω. Euſt.
Συναναδύω, al. συνευαδω. Ap. Pinocyl.
Συναντλησις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.
Συναύτω, perdo, interimo. Æſch.
Συναπαντίζω, concurro. Themiſt.
Συναπελαύνω, una expello. Steph.
Συναπολαμβάνω, ſimul recipio, ib.
Συναπολείπω, ſimul derelinquo, ſ. deſtituo, ib.
Σύναρσις, ἡ, conjunctio, harmonia. Heſ.
Συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω. Xen.
Συνδάμναμαι, ſimul ſubigor. Nic.
Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.
Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.
Συνδεσμώτης, ὁ, qui una vinctus eſt. Steph.
Συνδεσποτεία, ἡ, dominii ſocietas, dominium duobus commune, ib.
Σύνδετος, colligatus. Soph.
Συνδουλεύω, ſimul ſervio. Eur.
Σύνδρομα, τὰ, concurſus. Ap.
Συνδυάδικα, duodecim omnino. Eur.
Συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.
Συνείρυε, contrahebat. Ep.
Συνεισπορεύομαι, una ingredior. Steph.
Συνεκπορίζω, ſimul ſubminiſtro, ib.
Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. Ar.
Συνέμβολον, τὸ, inſertio, injectio. Æſch.
Συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.
Συνενδιάω, una verſor, V. L. ſed v. ενδιάω, ſ. ενδιάζω.
Συνενίγκω, vid. συμφέρω. Eur.
Συνεξαιματόω, una cruento. Philo.
Συνεπιγείρω, ſimul excito. Æſch.
Συνεπεκπίω, obligurio. Ep.
Συνεπιδλαπῆσθαι, una lædi. Ariſtot.
Συνεπικραδαίνω, una concutio. Xen.
Συνεπικύπλω, ſimul incumbo. V. L.
Συνεπιτραχύνω, una accelero. Steph.
Συνεπιτίλλω, una orior, ib.
Συνερανιστὴς, ὁ, vid. ἐρανιστὴς. Ath.
Συνεργω, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.
Συνερεμῶ, ſimul everto, diſturbo. Greg.
Σύνερος. conjux. V. L.
Σύνετις, ἡ, idem. Man.
Σύνετον, το, prudentia. Eur.
Συνευνάω, una ſopio. Phal. Epiſt.
Συνευρίσκω, una invenio. Steph.
Συνεχθαίρω, ſimul odio perſequor. Ep.
Συνεχίζω, continuo, conjungo. Bud.
Συνηδιάζω, colludo, ſimul ludo, Suid. Ep.
Συνηβάω, ſimul juveneſco, vel ludo. Anac.
Συνηβολία, ἡ, congreſſus. Ap.
Συνήκος, qui audit, vel auditu percipit. Poll.
Συνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſocius, amicus. Ap.
Συνηρὴς, ὲς, congruens. Nic. vid. συνήρης.
Συνθεία, ἡ, eadem divinitas. Steph.
Σύνθοινος, ὁ, conviva, concœnator. Ath.
Συνθολόω, idem quod ſimplex. Steph.
Σύνθωκος, ὁ, aſſeſſor. Syneſ.
Συνιεροποιὸς, ὁ, qui una ſacra facit. V. L.
Συνίσημι, *inuſ.* idem quod σύνοδα. Steph.
Συνιεσορέω, idem, ſum conſcius. Heſ.
Συνκλέρειζω, una ſepelio. Ap.
Συννάω, idem quod συννέω. Steph.
Συνοδοντὶς, piſcis nomen. Num.
Συνοδοντίτης, λιθος, gemma e cerebro eorundum piſcium. Plin.
Συνοικείωσις, ἡ, conciliatio, *item* figura, ap. Rhet. vid. Steph.
Συνοιστὸς, collatitius. Euſt.
Συνομηρὴς, ὲς, ſimul coagmentatus. Nic.
Συνομαμότης, idem quod συναμότης. Ar.
Συνοπάων, ὁ, comes, adſectator. Orph.
Συνορεγνάμενοι, οἱ, cupientes. Suid.
Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in qua ſupercilia concurrunt. Hom. Sch.
Συνοχμὸς, *Att.* συνοχμὸς, idem quod συνοχή. At συνοχμὸς ὁδὸς, idem quod στενωπός. Euſt.
Σύνταρρος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταρρὸν efficit. Steph.
Συντατέον, contendendum, ſ. connitendum eſt. Plat.
Συντελεσγία, ἡ, municeps, Priſc. A συντελεστὴς.
Συντήριον, pro συντηρητικὸν, Herodian, ſ. pro σωτήρια, & σωτηρικόν. Steph.
Σύντονα, σύντονον, *Adv.* validè, non remiſſe, conitento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.
Συντρύω, idem quod συντιτράω. Steph.
Συντύραννος, ὁ, ſocius in tyrannide, συμβασιλεύς, ib.
Συντυχορία, una retrocedo, ib.
Συνυφάω, contexo, ib.
Συνώμοτον, τὸ, conjuratio, ſ. jurejurandum de conſpiratione datum. Thuc.
Συνωμοτὸς, pro συνωμότης. V. L.
Συνωμότης, eodem jurejurando aſtrictus. Ar.
Συνωνυμέω, ſynonymus ſum. Steph.
Συνωρίζω, simul ſervo. Man.
Σύναος, conſonus, cognatus. Heſ.
Σύνωχα, pro συναχαδὸν, Eur. σύνοχα. Scal.
Συοβόται, οἱ, porcini Bœoti. Steph.
Συοθρεμμαν, ὁ ἡ ἡ, ſues alens. Naz.
Συοκλόνος, ὁ ἡ ἡ, porci interfector. Call.
Συρραγαθέω, conſringo. Nic.
Συοτρόφος, ον, qui ſues alit, apros nutriens. Steph.
Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe. V. L.
Συριγγέμβολος, *per Sync.* pro
Συριγγέμβολος, vel συριγγοέμβολος, canalis ſubterraneus quo aqua in caſtella obſeſſorum ducitur. Euſt.
Συριγγὶς, ίδος, ἡ, fiſtularis. Theophr.
Συρίσκος, vel ὑρίσκος, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant. Heſ.
Συρματίδις κόπρος, ſtipularius fimus. Gaz.
Σύρνια, ſtriges, aves inauſpicatæ. Steph.
Συρράδος, adulterinus, mixtus. Heſ.
Συρρύεις, qui confluxit, ſ. confluit, tanquam a συρρύημι. Steph.
Συσκήνιον, τὸ, contubernium. Xen.
Συσπάζω, pro συσπάω. Steph.
Συσημαίνω, conſigno. Suid.
Συσταθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.
Συστατέω, commendo, probo. V. L.
Συστάτης, ὁ, qui ſimul ſtat. Steph.
Συστρεπλικὸς, cogendi & condenſandi vim habens. Hipp.
Σύσχορος, ὁ ἡ ἡ, una choreas agens. Steph.
Συφαιὸς, ὁ, ſubulcus, porculator. Heſ.
Συφορβία, ἡ, grex porcorum. Suid.
Συχνὰ, συχνὴ, *Adv.* pro συχνῶς. Xen.
Σφαιρωειδως, in modum ſpæræ, ſ. pilæ. Steph.
Σφαιρωτὴς, ὁ, rotator. Syneſ.
Σφάκτρια, ἡ, mactatrix, ſacrifica. Suid.
Σφαλερόνηκλος, ὁ, in quo non tuto natatur. Steph.
Σφαλλὸς, ſ. σφάλος, lignum, quo ſontium pedes vinciuntur. Lipſius V. L.
Σφαλμέω, idem quod σφάλλομαι. Suid.
Σφαλτὴς, ὁ, ſupplantator. Lyc.
Σφελμα, τὸ, flos ilicis vel lentiſci. Heſ.
Σφηκεῖον, idem quod σφηκίον, *it.* phalangii quoddam genus. Nic.
Σφηκίσκος, σφηνισκὸς, & σφηναριον, cuneolus. Heſ.
Σφηκισμὸς, ὁ, genus harmoniæ, ſuſurro vel bombo veſparum non abſimile ib.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri poteſt, ib.
Σφήτλιος, ὁ, qui eſt e tribu qui vocatur σφήττιος, al. acer. Ar.
Σφικὶς, avis quædam. V. L.
Σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebroſus, Man. A σφόνδυλος, *Att.* pro σπόνδυλος.
Σφραγῖται, Nymphæ. Exp. ædicolæ. Orph.
Σφραγίτιδες, Nymphæ. Plut.
Σφυγμαδὰς, veluti cum vena pulſu diſtenditur. Gal.
Σφυδὴν, ὁ, validus, robuſtus, durus. Heſ.
Σφυρῖτις, φλὴψ, malleoli vena. Gorr.
Σχεδρὸς, patiens, laborioſus. Heſ.
Σχελὶς, ίδος, ἡ, laterum caro. Ar.
Σχενδύλη, ἡ, inſtrumentum quoddam fabrile. Heſ.
Σχενόω, macero. Steph.
Σχετλιότεκνος, ὁ ἡ ἡ, infelix liberis. Cyr.
Σχιδακὲς, filius, ſciſſus. Steph. fine exemplo.
Σχιδίον, τὸ, aſſula. Vitruv.
Σχινέλαιον, τὸ, lentiſcinum oleum. Dioſc.
Σχινὶς, ίδος, ἡ, bacca lentiſci. Hipp.
Σχισμὸς, ὁ, laceratio. Æſch.
Σχοίνανθος, ſquinanthus, ap. Med.
Σχοινιφιλίνδα, luſus quoddam genus. Poll.
Σχολέω, vaco, V. L. A σχολή.
Σᾶδες, aves quædam. Opp.
Σωκρατέω, Socratem ago. Ar.
Σάκκα, pro σακκίω. Heſ.

Σωματόφορβος, ὁ, corporis altor, Man. A φέρβω.
Σωματόφρουρητωρ, ὁ, corporis custos, ib.
Σωρανίς, ἡ, instrumentum equisonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.
Σωσιάνειρα, ἡ, servans viros. Cyr.
Σωτέον, idem quod σωστέον. Steph.
Σωφρονεντως, modeste, prudenter, vel moderate se gerendo, ib.

T.

Ταβαῖται, lignea quædam pocula. Ath. Ταβαρίτης, sc. ἄρτος, ib.
Ταγυρί, minimè. Suid.
Ταικρῶς, instar eorum quæ ταικρὰ dicuntur. Ath.
Ταικῶνες, οἱ, pastilli ex adipe conciso minutatim, adjectis & aliis. Poll.
Ταλαίμοχθος, ὁ, patiens laborum. Eust.
Ταλαιπέριος, pro quo ταλαπείριος. Steph.
Ταλασήιος, *Poët.* ταλάσιος. Ap.
Τάλεαι, αἱ, olearum rami. V. L.
Ταμεία, pro ταμία. Poll.
Ταμειδιον, τὸ, Dim. repositoriolum. Steph.
Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.
Ταναϋφης, in longum (s. subtiliter, Suid.) textus.
Τανταλίζω, decutio. Anac.
Ταυταλοω, idem. Soph.
Ταυυμήκης, ες, in longum protensus, prolixus, altus. Ep.
Ταυυπλόκαμος, idem quod ταυύθριξ. Nonn.
Ταυύπεμενος, ον, extensos habens stipites, s. truncos. Coluth.
Ταυύπρωρος, ον, proram extensam & promissam habens. Cal.
Ταυυσκόπελος, ον, scopulos in longum pretentos vel altos habens. Nonn.
Ταυύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.
Ταυύχειλης, ὁ ἡ ἡ, extendens labra. Col.
Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis studens. Suid.
Ταραξικάρδιος, ον, qui cor turbat. Ar.
Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
Ταραξιππόστρατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator. Ar.
Ταργαινω, turbo. Hes.
Ταριχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.
Ταριχηγὸς, ὁ, qui salsamenta advehit. Bud.
Ταρσὰ, τὰ, pedes. Ep.
Ταρφύς, densus, frequens. idem quod ταρφὺς. Æsch.
Ταυρᾶς, ὁ, Phasianus. Ath.
Ταυρία, festum in honorem Neptuni.
Ταυρίαω, pro ταυράω. Steph.
Ταύριος, taurinus. Soph.
Ταυροπόλια, festum in honorem Dianæ. Hes.
Ταυρωπὸς, s. ταυρωπὸς, qui taurino aspectu, s. taurina facie est Ath.
Ταυρὼ, ἡ, Taurica Diana. Steph.
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρωδία, *Adv.* tauri in modum, torvum, Nic.
Ταυτομολεω, idem cum αὐτομολέω. V. L.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος. Herod.
Ταχυτροφάλιγξ, ὁ ἡ ἡ, celeriter volubilis. Nonn.
Ταχυφθίμενος, η, ον, cito periens, ib.
Τεθμὸς, ὁ, } lex, ritus, institutio. Pind.
Τέθμιον, τὸ, }
Τεθνημι, pro θνήσκω. Hom.
Τεκτοναρχος, ὁ, fabrorum materiariorum præses. Ath.
Τεκτονεργὸς, ὁ, Architectus. Hes.
Τελειοστιχὶς, ἰδος, ἡ, versus s. versuum quorum primæ & ultimæ syllabæ connexæ esculentum aliquid, aut poculentum, aut vas seu utensile notant. Steph.
Τελεόγονα, τα, perfecti fœtus, ib. A
Τελεόγονος, ον, perfecte generatus, ib.
Τελεσίμορος, ον, efficiens, s. afferens mortem. Nonn.
Τελεσφορία, ἡ, sacra ceremonia. Synes.
Τέλεσσις, ἡ, vid. τελείωσις. Steph.
Τέλθος, τὸ, præmium. Call.
Τελλινη, ἡ, piscis quidam. Ath.
Τελματόω, exicco. Strabo.
Τελὼν, ῶνος, ὁ, publicanus. N. T.
Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης. Man.
Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, *it.* vestigalis, Steph.
Τεμαχίσκος, Dim. vid. τεμαχιον. Ath.
Τεμαχίτης, ἰχθυς, piscis, qui in frusta secari solet, & muria condiri. Ar. Sch.
Τεμεναρὸς, ὁ, sacri agri cultor. Hes.
Τεμμάχιον, pro τεμάχιον. Steph.
Τένθω, idem quod τένδω. Ar. Sch.
Τένος, ὁ, lorum. Man.
Τεραμότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium. Theophr.
Τερατειος, idem cum τερατικός. Steph.
Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος. Suid.
Τερατόδευμα, τὸ, opus monstrosum, s. monstrum. Steph.
Τερθρωτὴρ, locus in prora, unde in mare prospicit proreta. V. L.
Τερμιευς, ὁ, (ζεὺς) terminalis. E. M.
Τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, *item*, pes. Hes.
Τερμοδρομέω, ad finem curro. Man.
Τερσία, ἡ, siccitas, arefactio. Jul. Ep.
Τέρω, contero, domo. V. L.
Τεταρτήμορον, pro τεταρτημόριον. Poll.
Τεταρτως, *Adv.* quarto gradu, vel loco. Steph.
Τετραγωνοπρόσωπος, quadratam faciem habens, ib.
Τετράζων, fræni genus. V. L.
Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος. Pind.
Τετρακοος, Ath.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, ib.
Τετραλιξ, herba quædam. Theophr.
Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα. Diog. L.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.
Τετράμηνον, τὸ, quatuor mensium spatium. Steph.
Τετράποδητὶ, quatuor pedibus. Suid.
Τετράπλιλος, quaternas pinnas gerens. Ath.
Τετράπαγων, nomen herbæ. Dioscor.
Τετραστατὴρ, numisma Cyreniacum, s. quatuor valens stateribus. Poll.
Τετρασοιχεὶ, quatuor ordinibus, quaterna serie. Philo.
Τετράστυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen, al. μυρήριον. Gorr.
Τετράφοροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt, s. bajulant. Steph.
Τετράφυλος, in quatuor tribus distinctus, ib.
Τετραχοινικὸς, quatuor χοινικας implens. Dioscor.
Τετράχορδικα, τὰ, quæ habent quatuor Chordas. Vitruv.
Τετράων, & τέτριξ, avis nomen, Eust. Aristot.
Τετρωβολιαῖος, idem quod τετρώβολος. Suid.
Τετρωβολίζω, accipio quatuor obolos. Poll.
Τετράρυγος, qui quatuor vallorum, s. fossarum est. Ab ὀρύσσω.
Τετρίζω, strido, ut cicada, fritinio. Steph.
Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator. Suid.
Τευκρὶς, ἡ, herbæ nomen. Dioscor.
Τεύκριον, το, idem, al. hemionion. Plin.
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex beta & lente missis. Dioscor.
Τευχῖτις, χοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, ib.
Τεχνασμὸς, ὁ, artificium. Man.
Τεχνίζομαι, fabricor. Steph.
Τηθιδιος, idem quod τηθία, ib.
Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.
Τηλεβόας, ὁ, s. τηλέβοος, ὁ, cujus clamor longe se extendit. Hes.
Τηλέθω, *Poët.* pro θάλλω. Steph.
Τηλίφιλλον, s. τηλοφυλλον, papaveris folium. Theoc. Sch.
Τηλις, εως, ἡ, fœnogræcum, al. siliqua, ib.
Τημελητὴς, ὁ, idem qui & ἐπιμελητής, ib.
Τήμερα, pro σήμερον. Ar.
Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρ. verum & hoc & illud suspecta sunt. Steph.
Τήτυμος, verus, Hes. pro ἐτήτυμος.
Τιήνη, ἡ, regina, ib.
Τιθὴ, ἡ, ὄρνις, mansueta avis, i. e. gallina. Ep.
Τιθάσιον, τὸ, natura cicur & mansueta, Theophr.
Τιθασευτὴς, ὁ, vid. τιθασευτής. Ar.
Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.
Τιθηνίδια, τὰ, q. d. nutricalia, festum. Laced. Ath.
Τικτὶνὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.
Τίμιὸν, *Adv.* pro τιμιως, Ar.
Τιμόδημος, ὁ, populum honorans, s. a populo honoratus. Ep. Call.
Τιμωρητέον, vindicare oportet & auxilio esse. Thuc.
Τινακοπήληξ, ὁ, qui galeam quassat. Steph.
Τιτανὶα, ἡ, Titania, s. Titanica. E. M.
Τιτανικὸς, ἡ, ὸν, Titanicus. Plut.
Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.
Τιτηνὶς, ἡ, Diana. Nic.
Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, Dem. A τιτθεύω.
Τιτύσκω, vid. τιτύσκομαι. Lyc.
Τλημπάθεια, ἡ, patientia, miseria. He.
Τμηξιθεος, ω, dividens Deum. Cyr.
Τμηντικῶς, more eorum, quæ τμητικὰ sunt. Suid.
Τοιθορύσσω, quatio, concutio. Hes.
Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.
Τοιχωρύκλης, ὁ, pro τοιχωρ. ib.
Τολμητέον, audendum est, ib.
Τολμητὸς, audendus, suscipiendus. Soph.
Τομευς, sector, incisor. Hes.
Τομευω, idem quod τεμνω, ib.
Τόμυρος, ὁ, vates. Eust.
Τονθορυζάω, idem quod τονθορύζω. Ath.
Τονθορυς, υος, ἡ, murmur. V. L. τονθρύς. Hes.
Τονικὸς, ὁ, qui tenore, s. extensione fit, *item* firmus. Steph.
Τοξαρχὸς, ὁ, dux. Æsch.
Τοξαλκὴς, ες, ἡ, sagittarius. Man.
Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.
Τοξοβόλος, ὁ, jaculator, Steph. A βάλλω.
Τοξοδάμας, ὁ, idem. Æsch.
Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus & jacula conficit. Steph.
Τόπαζον, & τόπαζος, idem quod τοπάζιον, s. τοπάζιος λιθος. Dion.
Τοπαστέον, conjiciendum & suspicandum est, Hes. A τοπάζω.
Τοπέω, idem quod τοπάζω. Suid.
Τοπεῖον, τοπίον, *Ion.* ταπήιον, funis, rudens, Suid. Poll.
Τόρβηλος, querulus. Hes.
Τόργος, cycnus, Lyc. vultur. Suid.
Τορευὸς, ὁ, idem quod τορευτὴς, *item*, instrumentum quo utuntur οἱ τορευται. Poll.
Τορύνω, idem quod τορυνάω. Ar.
Τορνατασπιδολυρόγλυφοι, οἱ, qui torno concinnant ac scalpunt clypeos lyrasque. Ar.
Τουρκογενὴς, ὁ, Turcus. M. Mus.
Τραγηφόρος, ὁ, hircinam pellem gestans. Hes.
Τραγεῖν, idem quod τράγειν, φαγεῖν. Suid.
Τραγικεύομαι, tragicè loquor. Ar. Sch.
Τραγισὴς, ὁ, sacrilegus, sc. qui hircum immolationi destinatum furripuisset. Hes.
Τράϊνω, idem quod τορέω. Ep. Suid.
Τραλλαίζω, dealbo, candidum reddo. Phav.
Τράλλος, κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. Æsch.
Τράλλωμα, τὸ, emplastrum quod equorum scapulis imponitur. V. L.
Τραμπις, ἡ, navicula qua trajicitur, Lyc. barbarica navicula. Nic. Sch.
Τρανέω, idem quod τρανόω. Steph.
Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi decidunt, *item*, spinosa ligna & arida. Pherec.
Τράφαλλος, idem quod τροφαλὶς. Hes.
Τραφηξ, pars navis ubi scalmi ponuntur. Lyc.
Τραχεανὸς, asper, scaber, salebrosus, Suid. al. τραχνὸς.
Τραχυματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax. Gal.
Τρεπλέον, vertendum est. Plat.
Τρεπλὴσις, ἡ, conversio, versio. Hes.
Τριχίως, *Poët.* pro τραχέως. Steph.
Τριαινόω, tridente moveo. Ar.

Τριακον-

Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virum. Xen.
Τριακοντούτις, ἡ, quæ triginta annorum eſt. Steph.
Τριακοντώρυγος, triginta vallos habens, ib.
Τριακτήρ, ὁ, victor. Æſch.
Τρίαξ, pro τριάς. Heſ.
Τρεασμός, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμος. Steph.
Τριβαλλοὶ, οἱ, ſycophantæ, Sch. Ar.
Τριβίκια, τὰ, ricini. V. L. ex Sch. Hom.
Τριβολικλαπελος, ον, durus, inconditus, abſurdus. Ar. Sch.
Τρίβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, Steph. A βρέχω.
Τριβωνεύομαι, τρίβωνι εἰμὶ πραγματων. Suid.
Τριγενητος, ὁ ἡ ἡ, ter genitus. Lyc.
Τριγίγας, αντος, ὁ, ter gigas. Orph.
Τριγκαω, pro θριγκόω. Heſ.
Τριγλοφόρος, ον, mulliſer. Ep.
Τριγομφος, tribus clavis compactus. Soph. Fr.
Τριδακτος, ον, ter morſus, aut mordendus. Plin.
Τριετες, triennio. Hom.
Τριηριαρχημα, τὸ, ſumptus qui fit in triearchiam. Steph.
Τριηροποιὸς, ὁ, navis ſtructor, ib.
Τρίκονδυλος, ternas in digitis junctiuras curvaturaſque habens, alternos in iis nodos, ſ. tubera extantia, ib.
Τρικοντος, dignus qui ſæpius pereat, & defoſſus obruatur humo. Heſ.
Τρικορυφάνις, vid. τρισκ. V. L.
Τρικόρυμβος, ὁ ἡ ἡ, ter eminens. Syneſ.
Τρίκροτος, ὁ ἡ ἡ, triremis. V. L.
Τρικυλίνδητος, ter aut ſæpius volutatus, ib.
Τρίμιθος, ὁ, terebinthus. Nic. Sch.
Τρίμματον, τὸ, Dim. pro τρίμμα. Ath.
Τρέμνες, idem quod τριμναῖος. Poll.
Τριμεροι, οἱ, fauces. Orph.
Τριοδίτης, ὁ, qui in trivio eſt. Steph.
Τριοδοντία, ἡ, piſcatus, ib.
Τριόπωχος, vid. τριων. Lyc.
Τριοπὶς, ίδος, ἡ, tria foramina habens, ſ. ternos oculos. Poll.
Τριορφος, vid. τριώρ. Steph.
Τριόφυλλον, τὸ, idem quod τρίφ. Nic.
Τριπαία, ἡ, πνοὴ, contrarius flatus. E. M. ex Soph. ſed leg. τροπαία. Steph.
Τριπλασιων, idem quod τριπλάσιος, ib.
Τριπλαξ, triplex. Hom.
Τριποδικὸς, ον, ad tripoda pertinens. Call.
Τριποδιλάλος, ὁ, e tripode loquens, *Epith.* Apollinis. Ep.
Τριπόθητος, ον, ter deſideratus, exoptatiſſimus. Moſch.
Τριπόλιον, ter caneſcens, herbæ nomen, τρισπ. Heſ.
Τριπροσαπόφανὴς, ες, triformis viſu. *Epith.* Jani. Muſur.
Τρισάνοικτος, commiſeratione dignus. Cyr.
Τρισάριστος, ter optimus. Naz.
Τρισδιαστατον, σωμα, corpus triplici conſtans intervallo, i. e. altum, latum & denſum. V. L.
Τρισέλικτος, ὁ ἡ ἡ, ter circumvolutus, tortuoſus. Syneſ.
Τρισκαιδεκάκλινος, tredecim lectis inſtructus, ſ. triginta lectorum capax. Ath.
Τρισκαιδεκόργυιος, qui triginta orgyiarum, ſ. ulnarum eſt. Steph.
Τρισμακαριτης, ὁ, ter beatus. Ath.
Τρισάλας, ter miſer. Eur.
Τρισσικάρανος, ον, triceps, Orph. vid. Theſ. Gr. pr.
Τριστοφανὴς, ες, tribus perſonis illuſtris. Naz.
Τρισσάσιον, quod triplum appenditur, & triplicato pondere æſtimatur. Arrian.
Τρισστοιχια, ἡ, tres ordines, ſ. triplex ſeries. Steph.
Τρισυλλαβία, ἡ, tres ſyllabæ, ib.
Τριτογενὴς, ὁ ἡ ἡ, ter genitus.
Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens collybi. Steph.
Τριτοπάτρεως, pro τριτοπάτορος. E. M.
Τριτὸ, *Æol.* caput, Sch. Ar. unde τριτογένεια.
Τριφαὴς, ὲς, triformis. Syneſ.
Τριφορεω, ter fructum fero. Theophr.
Τρίχαλκον, τὸ, pectunculus. Suid.
Τριχαπλον, τὸ, textum quoddam tenue, & bombycinum, ib.
Τρίχηλος, ον, triſulcus. Æſch.
Τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus. Ep.
Τριχιάω, piloſus ſum, crinitus ſum, Steph, Τριχίδιον, Dim. pro τριχιὰς, ib.
Τρίχινον, τὸ, veſtis ex pilis confecta. V. L.
Τριχισμὸς, idem quod τριχιάσις. Gorr.
Τριχίτης, & τριχίτις, pilaris. Dioſc.
Τριχοβρὼς, ῶτος, pilos arrodens, tinea. Arr.
Τριχοειδὴς, ὲς, pilorum, ſ. capillorum formam habens. Steph.
Τριχολαβὶς, ἡ, volſella, ib.
Τριχομανὲς, filicula herba. Dioſc.
Τριχοπλάσης, qui capillum fucat, ſ. ornat. Cam.
Τριχορδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda. Steph.
Τριχοτρώκτης, ὁ, pilorum eroſor. Cam.
Τρίχυλος, qui criſpo eſt capillo, ſ. ſimpl. criſpus, ib.
Τριχωνιαῖος, trium congiorum capax. Dioſc.
Τρίχρονος, qui trium temporum eſt. Steph.
Τριχωμάτιον, Dim. pro τρίχωμα. Ariſt.
Τριψίχρως, polypus, qui attritu colorem inducit, ib.
Τριάλαξ, certamen curſus virginum. Heſ.
Τριώπης, qui triplici aſpectu eſt, triformis, *it.* trioculus. Steph.
Τρομάζω, intremo. V. L.
Τραμητὸς, idem quod τρομερός. Steph.
Τρόνος, & τρόνα, ſtuppa, ſtamen, fuſum. Heſ.
Τρόπα, luſus puerilis genus, Steph.
Τροπαία, ἡ, mutatio. Æſch.
Τροπαιεχέω, trophæum teneo, *al.* trophæum ſtatuo. Steph.
Τροπαλλὶς, faſciculus alliorum, Ar. Sch.
Τρόπηλις, idem. Suid.
Τρόπηξ, manubrium remi. Heſ.
Τροπιάζω, ſolſtitium facio. Gaz.
Τροπίδια, ζύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, Plat.
Τροπίζω, carina inſtruo. Hipp.
Τροφαλιον, Ath. &
Τρεφαλλὶς, pro τροφαλὶς. Euſt.
Τρόφης, Gal. *al.* τρόφις. Heſ.
Τροφοτοιὸς, ον, nutritor. Man.
Τροχάλειον, τὸ, orbis rotundus in modum rotæ. Arat.
Τροχαλιώδης, ες, trochleæ ſimilis. Hipp.
Τρόχεος, idem quod τροχόεις. Nic.
Τροχήλατος, rota ſ. rotis agitatus. Soph.
Τρεχελαία, idem quod τροχαλία. Ariſtot.
Τροχμαλος, ſ. τροχμαλὸς, acervus lapidum, *al.* maceria. Nic.
Τροχοκαράδες, οἱ, Judæi, a tonſura rotundæ formæ. Euſeb. Ar.
Τρυγοδαίμονες, dæmones perunctі fæcibus ora. Ar.
Τρυγοδίφησις, ἡ, fæcis perſcrutatio, luſus quidam. Poll.
Τρύγοιπον, colum, cribrum, ſacculus. Ar.
Τρυγοπᾶν, fæces premo. Suid.
Τρυγοτάω, rado, ſcalpo, ib.
Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.
Τρυσμὸς, ὁ, murmur, ſuſurrus. Greg.
Τρυτοδακη, *per Syncop.* pro τρυτανοδάκη. Ep.
Τρυφερὸν, τὸ, delicata vita. Thuc.
Τρυφερῶς, *Adv.* delicate, molliter.
Τρυφεραμπέχαν, ὁ, delicate veſtitus. Ath.
Τρυχόω, pro τρυχόω. Gal.
Τρᾶμις, ἡ, *Ion.* pro τρᾶσις. Euſt.
Τραυβόρος, Trojanos perdens. Op.
Τραπέα, pro τραπέω. Steph.
Τράσκω, pro τράω. Hipp.
Τυκίον, Dim. a τύκος. Euſt.
Τύκισμα, τὸ, ſtructura. Lyc.
Τυλας, turdorum genus, *al.* ιλλάς. Euſt.
Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.
Τυλοειδὴς, ὲς, calli ſpeciem gerens. Gorr.
Τυλοφάντης, ſ. τυλαφ., qui culcitas texit, Poll.
Τυμβαύλης, ſiticen, Gal.
Τυμβιὰς, ἡ, ſepulcralis. Nonn.
Τυμβίτης, ſ. τυμβείτης, idem. Ep. ap. Suid.
Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.
Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, ſ. porto. Ath.
Τύξις, ἡ, ſ. τεῦξις, apparatus. Heſ.
Τυπέω, idem quod κλυπέω, ib.
Τύπης, ε, ὁ, percuſſor, ib.
Τυπίας, ε, ὁ, ductilis. Poll.
Τυποειδὴς, ὲς. typo ſimilis. Sibyl.
Τυραννοποιὸς, tyrannum, ſ. tyrannos efficiens. Plat.
Τυρίον, τὸ, caſeolus, Dim. Steph.
Τυρογαλα, ſerum. Heſ.
Τυρόκνη, idem quod τυρόκνησις. Steph.
Τυροκομεῖον, τὸ, caſeale, caſearia taberna.
Τυροκομια, curatio eorum quæ ad caſeos pertinent, ib.
Τυρσνωτος, dorſum habens ex caſeo. Ar.
Τυροφορεῖον, τὸ, aſſer in caſeali diſpoſitos caſeos ſuſtinens. Steph.
Τυῤῥηνολέτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. *Epith.* Bacchi. Ep.
Τυφὲς, pro τυρέες. Euſt.
Τυτὼ, noctua. Heſ.
Τυφέω, pro τύφω. Steph.
Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.
Τύφλη, ἡ, piſcis quidam. Ath.
Τυφλίναι, idem quod τυφλῖνοι. Ariſt.
Τυφλωμανια, pro τυφωμ. V. L. Steph.
Τυφωγεραν, pro τυφο. Ar. Sch.
Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Heſ.
Τυχίζω, vid. τυκίζω.
Τυχίον, vid. τυκίον.
Τύχος, vid. τύκος.
Τύχω, vid. τύκω.
Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα. Nic.

Υ.

Υαινὶς, ἡ, piſcis nomen, Hyæpula. Ath.
Υακινθὶς, ἡ, nom. pr. Hyacinthis, ib.
Υακινθόκωμος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Heſ.
Υάλη, pro ὕαλος, ib.
Υαλόω, in vitrum converto. Steph.
Υαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, ib.
Υάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.
Υανεὸς, α, ον, aſpectu terribilis. Heſ.
Υὰς, άδος, ἡ, ſucula, Euſt. Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.
Ὑβὶος, pro ὑβὸς. Steph.
Ὑβρισμὸς, idem quod ὕβρισμα. Æſch.
Ὑβριστὴρ, idem quod ὑβριστὴς. Steph.
Ὑβρισίαω, idem quod ὑβρίζω. Anac.
Ὑβριζέλωτες, contumelioſi in riſu. Man.
Ὑβριστοδικαι, αἱ, qui cauſas & crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.
Ὑγιάτερος, pro ὑγιέστερος. E. M.
Ὑγρὰ, ſ. ὑγρὰ (ſub κέλευθος) mare. Hom.
Ὑγρέμπλαστρον, τὸ, emplaſtrum liquidum. Steph.
Ὑγροκέφαλος, qui humido capite eſt. Alex. Aphrod.
Ὑγροκήλη, Hernia aquoſa, ſ. ὑδροκ. Poll.
Ὑγροκιρσοκηλη, vid. Steph.
Ὑγροσκελὴς, ὲς, humida crura habens. Cyr.
Ὑγροτέρας, mollius, flexibilius. Xen.
Ὑγροφθαλμια, lippitudo. Steph.
Ὑγροφύλαγγος, ſc. poculum, in quo liquores reſonabant. Ep.
Ὑγρισφοίτιξ, nomen avis. *Æol.*
Ὑδαξόω, aqueum, ſ. aquoſum reddo. Bud.
Ὑδατηγὲς, idem quod ὑδραγωγὸς. Suid.
Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius. Theophr.
Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, ib.
Ὑδατοσκιερὸς, ες, aquarum ſcatebras habens. Opp.
Ὑδατόστρατος, in aquâ ſtratus. Io. Dam.
Ὑδατόφλοιος, virens aqua. Hipp.
Ὑδεία, *Poët.* pro ὕδατα. Ap.
Ὑδνόφυλλα, τὸ, folium tuberis. Heſ.
Ὑδραύλαξ, ſulcus aquarius. Bud.
Ὑδραυλικὸν, ὄργανον, idem quod Ὑδραυλὶς.

Ὑδεντεροκήλη, ἡ, Herniæ ſpecies compoſita, v. Steph.
Ὑδεῖτις, idem quod ὑδραγωγός. Man.
Ὑδρηγός, ſulcus aquarius, aquæductus. Heſ.
Ὑδρήϊον, *Ion.* pro ὑδρεῖον. Herod.
Ὑδρηρός, idem quod ὑδρηλός. Eur. Fr.
Ὑδριαφόρος, qui hydriam, ſ. urnam geſtat. Poll.
Ὑδρίεις, aqua abundans, inde Ὑδρίεσσα, nomen Inſulæ. Steph.
Ὑδροκέφαλον, τὸ, tumor capitis aquoſus. Gorr.
Ὑδρομηλη, ἡ, ramex aquoſus, tumor aquoſus corporum ſcrotùm implicantium. Gal.
Ὑδρομηλικός, qui laborat aquoſo ramice. Plin.
Ὑδρολάπαθον, τὸ, lapathum aquaticum, ib.
Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio. Steph.
Ὑδρομαντεύτης, ὁ, aquarum inveſtigator, ib.
Ὑδρομαντευτικὴ, ſc. τεχνη ars & ſcientia indagandi aquas, ib.
Ὑδρομυλος, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, ſ. molendinum aquarium, ib.
Ὑδρόμφαλον, ſupervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.
Ὑδροπέπερι, piper aquaticum. Dioſc.
Ὑδροπικός, pro ὑδρωπικός. Suid.
Ὑδρορόδινον, τὸ, aqua roſaceo oleo miſta. Gorr.
Ὑδρορόσατον, τὸ, potio ex roſis facta. Gorr.
Ὑδρορρόια, ἡ, pro ὑδρορρόη. Ar. Sch.
Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, ſub. σύγγραμμα, v. Steph.
Ὑδροσπάσιον, το, aquæ hauſtus. Bud.
Ὑδροτόκος, aquam pariens. *Epith.* fontis. Apoll.
Ὑδρωα, τὰ, puſtulæ quædam, &c. Hipp. v. Steph.
Ὑδρώδης, ες, aquoſus, humidus, ib.
Ὑέλινος, idem quod ὑάλινος. Alex. Aphr.
Ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Heſ.
Ὑελουργεῖον, τὸ, officina vitraria. Steph.
Ὑελουργὸς, ὁ, vitriarius. Bud.
Ὑετίζω, pluo. Heſ.
Ὑετώτατος, pluvioſiſſimus. Herod.
Ὑεὺς, ſ, Ὑὸς, *Epith.* Bacchi. Ab Ὑη, Semele. Euſt.
Ὑηΐω, ſum inſulſus in modum porci. Plat.
Ὑΐδεὺς, ὁ, idem quod ὑιωνός. Iſocr.
Ὑιὸς, ὁ, filius, *it.* vitis, qu. filius arboris cui jungitur. Heſ.
Ὑιωδία, ἡ, pro ὑιότης. Sch. Eur.
Ὑιωσις, ἡ, adoptatio, Steph. Ab ὑιόω.
Ὑλαγωγία, ἡ, ipſa lignorum vectura. Bud.
Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.
Ὑλακόω, idem quod ὑλακτέω. Opp.
Ὑλακτικὸς, pronus ad latrandum. Hom. Sch.
Ὑλάστρια, ἡ, lignatrix. Steph.
Ὑλάω, idem quod ὑλακτέω. Hom.
Ὑλακτήτης, ὁ, latrator. Ep.
Ὑλειώτης, ὁ, ſylvaticus, in ſylvis degens.
Ὑληρεὺς, ὑλήρης, (Heſ.) & *Epith.* Panis. Ep.
Ὑληωρὴς, ὲς, idem quod ὑληωρός. Nic.
Ὑληβάτης, & ὑλιβάτης, ὁ, ſylvigradus. Ath.
Ὑλιγξ, Lancea. Heſ.
Ὑλιμος, idem quod ὑλήεις. Naz.
Ὑλικργὸς, vid. ὑλικργός. Ab ὕλις, pro ὕλη. Steph.
Ὑλόεις, εσσα, εν, ſylvoſus, nemoroſus, ib.
Ὑλογράφος, ὁ, ligni pictor. Man.
Ὑλοδίαιτος, ὁ ἡ ἡ, corporeus. Syneſ.
Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.
Ὑλοτόμιον, τὸ, cædua ſylva. Strab.
Ὑλότροφος, in ſylvis nutritus. Cal.
Ὑμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia. Erot.
Ὑμέλη, ſterilis. Suid.
Ὑμεναιάω, idem quod ὑμεναιόω. E. M.
Ὑμενειον, ſ. ὑμένιον, τὸ, membranula. Steph.
Ὑμενάϊος, nuptialis. Ep.
Ὑμένινος, & ὑμίνιος, membraneus vel membranaceus, ib.
Ὑμναγόρας, ſ. ὑμναγόρης, ὁ, qui carmina dicit, ſ. pangit. *Epith.* Apollinis. Ep.
Ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, ſ. ὑμνῳδέω. Syneſ.
Ὑμοὶ, *Æol.* pro ὁμοῖ. Steph.
Ὑνὰς, capra agreſtis. Heſ.
Ὑοειδὴς, ſui aſſimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. ὑωειδὴς, V. L.
Ὑὸς, pro ὑιὸς, *Att.*
Ὑόσπερις, ἡ, herbæ nomen, porcina ſeris. Steph.
Ὑοσκυαμεω pro ὑοσκυαμαω. E. M.
Ὑοσκυάμινος, ex Hyoſcyamo confectus. Dioſc.
Ὑπαιδειδιάσομαι, pro ὑποδείδω. Hom.
Ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis geſtatur, Suid. Ab ἀγκάλη.
Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.
Ὑπαιτίας, reprehenſionem merendo, reddendo ſe crimini obnoxium. Bud.
Ὑπαμβλύνω, q. d. ſubobtundo. Steph.
Ὑπαναβάλλομαι, cunctor. Phal. Ep.
Ὑπαναδύω, ſenſim vel clam emergo, in V. L. Subeo.
Ὑπαναλίσκω, ſenſim vel clam conſumo. Steph.
Ὑπαναλόω, idem. Steph.
Ὑπανάζασις, ἡ, aſſurrectio, honor habitus in cedendo loco. Ariſtot.
Ὑπανειμενας, remiſſe. Steph.
Ὑπανίημι, remitto, vel intermitto. Gaz.
Ὑπαντὴ, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.
Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.
Ὑπαξόνιος, axibus circumdatus. Call.
Ὑπαποκινητέον, clam abeundum eſt. Ar.
Ὑπαριθμησις, ἡ, qu. d. ſubnumeratio. Naz.
Ὑπάρχιος, Tryph. vid. Merr. & Theſ. Gr. Pr.
Ὑπάτη, ſc. χορδὴ, principalis. Mart. Cap.
Ὑπατία, pro ὑπατεία. Ep.
Ὑπάτιος, ὁ, vir conſularis. Ep.
Ὑπατῆις, ἡ, conſularis. Suid.
Ὑπαυθαδίζομαι, ſubarroganter me gero. Steph.
Ὑπαύχηρος, ον, ſubaufterus. Dioſc.
Ὑπαφρονέστερος, inſcite vivens. Herod.
Ὑπαχλύνω, ſubobſcuro. Cal.
Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείχω. Soph.
Ὑπειράλιος, pro ὑπεράλιος. Dion.
Ὑπειρᾶν, ſuperior. V. L.
Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio, ib.
Ὑπεκδραμέω, idem quod ὑπεκφέρχω. Ep.
Ὑπέκθεσις, ἡ, pro ὑπόθεσις. Heſ.
Ὑπεκρήγνυμι, ſuberumpo. Steph.
Ὑπεναντίως αλλήλοις ἐχει, ſibi mutuo adverſantur.
Ὑπεξερύω, ſubtraho, eripio. Ap.
Ὑπεπικαφίζω, aliquantum ſublevo. Steph.
Ὑπεπιμόριος, numerus obverſaria ſerie reſpondens τῷ ἐπιμορίῳ. Bud.
Ὑπερακμάζω. vegetior ſum. Ath.
Ὑπεραχθὴς, ὲς, plenus, gravis. Theoc.
Ὑπερβιβασμὸς, ὁ, Figura, ap. Gramm. ſc. cum vel accentus vel litera ex una ſyllaba in aliam traducitur.
Ὑπέρβιον, *Adv.* pro
Ὑπέρβιος, valde violenter. Hom.
Ὑπερβλαστὴς, ὲς, germinationis modum excedens. Theophr.
Ὑπέρβλητος, ὁ ἡ ἡ, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.
Ὑπερβολάδην, ſupra modum. Theog.
Ὑπέρβολιμαῖος, excedens. Cam.
Ὑπέρβολος, ſc. λιθος, ſaxum quod injici ſolebat iis qui in mare demergebantur. Ath.
Ὑπερβριθὴς, ὲς, præponderoſus, graviſſimus. Soph.
Ὑπερβρυχώομαι, ſupra modum reſono. Tryph. Ath.
Ὑπέργεμων, valde plenus. Ath.
Ὑπεργηράω, valde ſenex ſum. Æſch.
Ὑπέρογκος, qui jugeri ſpatium excedit, ὑπεργύϊος. Heſ.
Ὑπερδειμαίνω, ſupra modum metuo. Suid.
Ὑπερδεκατάλαντος, βλάβη, damnum quod eſt pluſquam decem talentorum. Steph.
Ὑπερδέω, ſuperligo, ib.
Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.
Ὑπερεκπλύνω, ſuperfluo. V. L.
Ὑπέρελασις, ἡ, tranſmiſſio, ib.
Ὑπερεμβάλλω, intermitto, ib.
Ὑπερεντρυφάω, illudo per delicias, ſupra modum ludificor. Ath.
Ὑπερευγενὴς, ὲς, nobilis ſupra quam dici poſſit, Steph.
Ὑπερεύφημος, eximia & præſtanti laude prædicandus. Bud.
Ὑπερεύχομαί σε, precor pro te, ib.
Ὑπερεών, ῶνος, ὁ, tabula. V. L.
Ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγορεύω. Steph.
Ὑπερηφανείαι, pro ὑπερηφανία, tanquam ab ὑπερηφανὴς.
Ὑπερθερμαίνομαι, ſupra modum calefio, ſ. caleſco, efferveſco, ib.
Ὑπερθετέον, tranſponendum, differendum eſt. Philo.
Ὑπερθέρω, idem quod ὑπερθορέω. Hom.
Ὑπερίημι, tranſmitto. Hom.
Ὑπερκαρπάω, ſupra modum fructifico. Steph.
Ὑπέρκαρπος, ον, ſupra modum fructificans, fructuoſiſſimus, ib.
Ὑπερκόπως, magnifice. Æſch.
Ὑπερμετώπιον, τὸ, frontale. Cam.
Ὑπεροειδὴς, ες, piſtilli formam habens. Heſ.
Ὑπεροιάζομαι, idem quod ὑπερίομαι, ib.
Ὑπεροπλέστατος, ſuperl. ab
Ὑπεροπλὴς, idem quod ὑπέροπλος. Hom.
Ὑπέροπλα. *Adv.* contemptim, ſuperbe. Soph.
Ὑπερορμαίνω, ſuperjacio. Man.
Ὑπερπέτλω, ſupra modum concoquo. Steph.
Ὑπέρπολλα, permulta, quam plurima. Poll.
Ὑπερπλαμαι, pro ὑπερίπλαμαι. Ap.
Ὑπερπυρρίδιος, ſupra modum rufus ſum, rufo colore perfundor. Ar.
Ὑπερπάρασις, ἡ, excreſcentis carnis vitium, &c. v. Steph.
Ὑπερσαθμίζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.
Ὑπερσηρητικὸν, τὸ, geminans, ſ. exuperans, τὴν σέρησιν.
Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate ſupero. V. L.
Ὑπέρτεγος, ὁ, qui ſupra tectum eſt. Heſ.
Ὑπερτελέω, ſupervado. Æſch.
Ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariſtot.
Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœtura. Steph.
Ὑπερυθριάω, aliquantulum ruber ſum. Ar.
Ὑπέρφευ, ſupra modum. Eur. Ph. (vel in parentheſi ponendum ſit.)
Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris ſtudio, ſumma cum æmulatione & contentione. Ath.
Ὑπέρφλοια, μηλα, ſupra modum virentia, ſ. vigentia. Plut.
Ὑπερχαλάζω, deſuper emitto. Ep.
Ὑπερχθόνιος, ον, ſuper terram. Man.
Ὑπέρχολος, ſupra modum iratus. Suid.
Ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum. Steph.
Ὑπευθύνως, ita ut crimini ſis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis. Steph.
Ὑπευνάω, congredior. Heſ.
Ὑπήβολον, τὸ, depoſitum ad uſuram. Suid.
Ὑπηρετήσιον, τὸ, pro ὑπηρέσιον, ib.
Ὑπηρετικὸς, idem quod ὑπηρετητικὸς. Bud.
Ὑπήτριον, τὸ, ſumen, abdomen. V. L.
Ὑπίενται, *Ion.* pro ὑφιενται. Steph.
Ὑπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis, niſi ſit Epitheton pro ὑπναλέη. Steph.
Ὑπναπότης, ſomnos fallens. Ep.
Ὑπνέω, idem quod ὑπνόω. Steph.
Ὑπνοδότης, ſomnum efficiens. Æſch.
Ὑπνοφανὴς, ὲς, ſomno viſus. Man.
Ὑποάμυσσον, ὁ, ſubruſticus. Plat.
Ὑποβάσκανον, faſcinans. Man.
Ὑποβιβαστικὸς, ſubducendi vim habens. Steph.
Ὑποβιωτιῶντα, edulia quæ libidinem proritant. V. L. ex Men.
Ὑποβλητως, q. d. ſuppoſititiè. Steph.
Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχιος, ib.
Ὑπογναμφιλαὶ, ſubmaxillares dentes. Man.
Ὑπογειάσκω, cum prima lanugo erumpit. Steph.
Ὑπογεως, ω, τὸ, locus ſubterraneus. Suid.
Ὑποδενδρύζω, ſubito & ex improviſo appareo. Heſ.
Ὑποδιξὶς, ἡ, ſuſceptio, idem quod ὑποδοχή. Steph.
Ὑπόδεσμα, τὸ, pignus. V. L.
Ὑπόδεσμοι, οἱ, faſciæ, quæ fracturis poſt injectos pannos ſuperdantur. Hipp.
Ὑποδίχνυμαι, idem quod ὑποδέχομαι. Orph.
Ὑποδιψιος, ſiticuloſus. Man.
Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.

Ὑπόδοσις, ſucceſſio, Æſch. *al.* ὑπόδυσις. Heſ.
Ὑποδρὴς, torvus, inſenſus, ſuſpiciosus. Nonn.
Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα, Cal. Aur.
Ὑποδώριος, ſubdorius.
Ὑποδωριστὶ, ſubdorice.
Ὑποζυγιάδης ες, inſtar jumenti ſubditus. E. M.
Ὑποθεναρ, ſpatium a digito qui λιχανὸς vocatur uſque ad minimum. Poll.
Ὑποθετέον, ſupponendum, ſ. ſubjiciendum eſt. Steph.
Ὑποθυμιάω, ſuffio, ſuffumigo. Dioſc.
Ὑποκαπνισμὸς, pro ἀποκ. ib.
Ὑποκαρφισμὸς, ὁ, palearum excuſſio. Plut.
Ὑποκαταβαίνω, q. d. ſubdeſcendo vel clam deſcendo, in V. L. aliunde ſubingredior.
Ὑποκιδὶς, ſ. ὑποκιρὶς, ἡ, quod ſub ciſto ad radices naſcitur. Dioſc.
Ὑποκονάξέω, ſono ſub. Hom.
Ὑποκραδίως, in corde latens. Dolſc.
Ὑπόκρηνος, ον, ſub capite. Suid.
Ὑπόκρυφα, clam, latenter. Pind.
Ὑποκυβερνᾶν, q. d. ſubgubernare, dicitur ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Poll.
Ὑποκυμματίζειν, ſubeffundi. V. L.
Ὑποκυαν, nom. cujuſdam Tragœdiæ Varronis.
Ὑπολείβω, libo. Æſch.
Ὑπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.
Ὑπολύδιος, ſublydius eadem forma qua ὑποδώριος.
Ὑπολύριος, ὁ ἡ ἡ, aptus modulationi. Ar.
Ὑπομάζιον, τὸ, mamillare. V. L.
Ὑπομάδιος, idem quod ὑπομάζιος. Steph.
Ὑπομειδάω, ſubrideo. Anac.
Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα ſcripta ad memoriæ tantum ſubſidium. Bud.
Ὑπομυκάομαι, q. d. ſubmugio. Æſch.
Ὑπομύω, comprimo. Ath.
Ὑπογκίως, ſub Neio ſitus, Neio ſubjectus. Hom.
Ὑπόπατῶ, ventrem exonero. Steph.
Ὑποπεριπλάω, infringo. V. L.
Ὑποποδίζω, retrocedo. Cam.
Ὑπόποδιος, pedi ſuppoſitus, Steph.
Ὑποποδισμὸς, ὁ, regreſſus, ib.
Ὑπόπλευτος, idem cum ὑποπλος. Poll.
Ὑποπλον, τὸ, ſuſpicio. Thuc.
Ὑποπυθμιδιος, ὁ ἡ ἡ, Ep. Suid.
Ὑποῤῥίνιον, τὸ, barba quæ ſub naribus enaſcitur. Poll.
Ὑπορόφιος, idem quod ὑπωρόφιος, ib.
Ὑποσαρκόω, carne ſubter repleo. Gal.
Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, ſuppreſſio ſermonis. Steph.
Ὑποσκιάζω, obumbro. Ath.
Ὑποσόλοικος, aliquantum ſolœcus. Cic.
Ὑποσπάω, ſubpalpato. Suid.
Ὑποσπαθισμὸς, ὁ, inciſio tribus diviſionibus ſuper frontem facta, &c. Steph.
Ὑποσάτις, *fœm.* ab ὑποσάτης. Bud.
Ὑπόσεν, ſubanguſtus, ima ſui parte anguſtus. Steph.
Ὑποσερέω, clanculum privo, clam defraudo, ib.
Ὑποσομία, fræni ferramenta quæ mandit equus. Poll.
Ὑποσόρυμι, per *Syn.* pro ὑποσορέννυμι. Steph.
Ὑποσρόγγυλος, ον, ſubrotundus, turbinatus. Ariſtot.
Ὑπόσρυφνος, ſubacerbus, qui eſt ſapore leviter acerbo. Dioſc.
Ὑποσρωτέον, ſubſternendum eſt. Steph.
Ὑποσυγχύτως, confuſe. Suid.
Ὑποσφαξ, ἀγος, ἡ, cavitas illa juguli cui ſubditur σιδηρος ὁ σφαγεύς, vel hiatus qui eſt inter partes jugali diſſectas. Euſt.
Ὑποσχεδακώδης, ες, aſſulatim ſciſſilis. V. L.
Ὑποτείχισις, ἡ, &
Ὑποτείχισμα, τὸ, murus alicui loco ſubſtructus. Thuc.
Ὑπότεφρος, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens. Ap.
Ὑποτιτραίνω, -τιτράω, ſubtus perforo, ſubter pertundo, & perterebro. Steph.
Ὑποτλάω, -τλημι, ſuffero, ſuſtineo, ſubeo. Ep.
Ὑποτομὰς, ἡ, præciſa, ſucciſa. Steph.
Ὑποτρεῖα, *Poët.* pro ὑποτρία, ap. Plut.
Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dim. pro ὑπότριμμα. Poll.
Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, ſubbuteo. Gaz.
Ὑποτροπὴ, ἡ, idem quod ὑποτροπή. Ap.
Ὑποτροχίζομαι, e curru excuſſus ſub rotam decido. Suid.
Ὑποτροχέω, ſubmurmuro. Æſch.
Ὑποτύπλω, verbero, ſuffringo, decutio. Greg.
Ὑπερα, quæ montibus ſubjacent, ſ. ſubjecta ſunt. Heſ.
Ὑποφαύσκω, ſubluceo. Ariſtot.
Ὑποφητεία, ἡ, munus, ſ. functio τῷ ὑποφήτῃ. Suid.
Ὑποφθέγγομαι, ſubloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.
Ὑποφρύζομαι, animadverto, ſubanimadverto. Ap.
Ὑποχὴ, ἡ, retis genus. V. L.
Ὑποχιρὶς, ἰδος, ἡ, oleris ſpecies. Theophr.
Ὑποχος, ὁ, ſubditus. Æſch.
Ὑποχωρητικὰ, μέλη, carmina quæ canebantur in cataſtrophe fabulæ. Ar. Sch.
Ὑπτίως, ſupiné. Steph.
Ὑπώλολος, res quæ in uſuras ſextantes oppignerata eſt. Bud.
Ὑπωθέω, ſummoveo. Hom.
Ὑρτάνα, ἡ, ollæ operculum. Heſ.
Ὕσγη, ἡ, herba quædam, Suid. v. ὕσγινον. Unde
Ὑσγινόεις, εσσα, εν, ruber hysginum referens. Nic.
Ὑσριξ, idem quod
Ὕσριγξ, Opp. ſ. ὕσριξ.
Ὕσις, ἡ, pluitio. Heſ.
Ὑσπλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ. Ar.
Ὑσρα, τὰ, ſecundæ. Dioſc.
Ὑσρόπους, οδος, ὁ, qui ſerius, ſ. tardius venit. Eur.
Ὑσροφημία, ἡ, fama apud poſteros. Plut.
Ὑσρὸς, ὁ, venter. Steph.
Ὕφα, pro ὕφασμα. Suid.
Ὑφαιρέω, ſubtraho. Hom.
Ὑφαλμὸς, ſubſalſus, aliquantum ſalſuginis habens. Dioſc. Unde
Ὑφαλμύζων, ἐπιπάγος, concreta ſalſilago, gelata ſalſugo, ib.
Ὑφανίζω, ſubſido. Alex. Aphr.
Ὕφανσις, εως, ἡ, textura, ſ. textus. Poll.
Ὑφαντικῶς, more textorum, textorio ritu, ib.
Ὑφὰς, άδος, ἡ, calathus, quo ſacra feruntur, ib.
Ὑφειμένος, ſubmiſſus, remiſſus, permiſſus. Eur.
Ὑφεσμος, ὁ, impedimentum. V. L.
Ὑφέσιος, qui domi agit, ſub tecto verſans, ib.
Ὑφίζω, ſubſido. Steph.
Ὑφόρμιον, τὸ, aureum ornamentum. Euſt.
Ὑφορμιστὴρ, ὁ, formidoloſus, ſ. periculoſus appellentibus. Opp.
Ὑφὸς, pro κυφὸς, gibboſus, curvus. Steph.
Ὑφόω, pro ὑφάω, ib.
Ὑψαγορέω, & ὕψηγ. magnificè loquor, ib.
Ὑψηγόρος, idem quod ὑψαγόρης. E. M.
Ὑψῆται, οἱ, nummularii, trapezitæ. Heſ.
Ὑψίλοφος, V. L. pro
Ὑψίλοφος, alte criſtatus. Ar.
Ὑψίβαθυς, alte profundus, ſ. alte prominens. Opp.
Ὑψιβαμων, Heſ. idem quod
Ὑψίβατης, ſ. ὑψίβατος.
Ὑψιγένθλος, in alto natus. Nonn.
Ὑψίγυιος, ſ. -γυος, alta habens membra, altus. Pind.
Ὑψίδομος, ὁ ἡ ἡ, altas domos habens vel altè exſtructas. Cal.
Ὑψιθωκος, &
Ὑψιθόακος, ὁ, altum ſolium habens. Syneſ. Cyr.
Ὑψίκερας, &
Ὑψικέρατος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὑψίκερως. Ar.
Ὑψικέραυνος, ὁ ἡ ἡ, ex alto fulminans. Sibyl.
Ὑψικλαν, ον, alti faſtigii. Opp.
Ὑψίκομπος, elatus, ſuperbus jactator. Steph.
Ὑψικόμπως, ſuperbe, arroganter. Soph.
Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.
Ὑψικράτεια, in alto dominor. Suid.
Ὑψιλοειδὴς, vid. ὑοειδὴς. Steph.
Ὑψιλύχνος, ον, excelſum habens lychnum, *nom.* ab excelſo reſpiendens lychno. Ath.
Ὑψιμέσος, altus in medio. Man.
Ὑψινος, elatam mentem habens, ſuperbus. Nonn.
Ὑψιπέτηλος. pro ὑψίπετηλος. Ath.
Ὑψίπολος, ος, qui in alto verſatur. Opp.
Ὑψιπορος, ον, altigradus, alta percurrens. Nonn.
Ὑψιρέοις, pro ὕψιρρος. Heſ. Suid.
Ὑψιτερπὴς, altior. Theoc.
Ὑψίτοκος, ὁ ἡ ἡ, quæ ſero peperit. Naz.
Ὑψιφανὴς, idem quod ὑψιφαὴς. Nonn.
Ὑψιφορητος, ὁ ἡ ἡ, in altum tendens. Procl.
Ὑψιφοος, idem quod ὑψηρεφὴς. Hom.
Ὑψόφρων, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

Φαγάνθρωποι, οἱ, homines impuri, Heſ. Suid.
Φαγύλιον, τὸ, maſupium. Suid.
Φαδάζω, flecto. Heſ. V. L.
Φαεθόντις, ἡ, *Adj.* Phaethontea. Ep.
Φαέθουσα, pr. Phaetontis ſoror. Hom.
Φαικαιον, τὸ, ruta. Steph.
Φαικὸς, levis, Ep. Suid.
Φαινακίζω, pro φεναικίζω. Heſ.
Φαινολὶς, ἡ, ſplendidè apparens. Soph.
Φαινοπροσωπέω, faciem meam oſtendo, conſpiciendum me præbeo. Cic.
Φαινων, ὁ, ſtella Saturni, ib.
Φαινῶπις, ἡ, ſplendens. Man.
Φάκελος, pro σφάκελος. Steph.
Φακιόλιος, idem quod φακιολος. Sapph.
Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, & φαλαγγίτης. Dioſc.
Φαλακλόν, accipitris genus. Heſ.
Φάλαι, pro φάλαιναι, balænæ. Lyc.
Φαληριοεις, idem quod φαληριός. Steph.
Φαλκὶς, ἡ, lignum quod carinæ affigitur clavis. V. L.
Φαλλοβατέω, phallo inſideo. Lucian.
Φαλύνω, ſplendidum, ſ. album reddo, a φαλὸς. Steph.
Φάνη, ἡ, ſplendor enitescens, fulgor. Heſ. V. L. ex Eur.
Φαντασιοκοπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Euſt.
Φαντασιώδης, ex aliqua viſione, ſ. imaginatione proveniens, in V. L. cogitatione informatus.
Φαριακὸν, τὸ, idem quod φαρικόν. Ath.
Φαρμάκευσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plat.
Φαρμακὶς, ἡ, idem. Ep.
Φαρμακευτρια, ἡ, venefica. Euſt.
Φαρμακὸς, idem quod φαρμακόεις. Man.
Φαρυγγίδην, *Adv.* cum ingluvie, ſ. voracitate. Heſ. φαρυγίνδην. E. M.
Φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, Dem.
Φαρυγγὶς, ἰδος, ἡ, ingluvies, edacitas. Heſ.
Φάσαξ, ακος, ὁ, delator, ib.
Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον, Suid. Ep.
Φασγανεργὸς, ὁ, gladios fabricans. Æſch.
Φασιανικὸς, a φασιανὸς. Ath.
Φάσιμος, conſpicuus. E. M.
Φασκίδες, aves quædam. Ath.
Φάσκαλος, faſciculus, vel ſarcina veſtium. V. L.
Φάτριον, τὸ, vid. φράτριον. Euſt.
Φαυσήριος, ſ. φαυτ. Bacchi *Epith.* quod cum facibus celebrarentur ejus myſteria. Lyc.
Φεγγοβολέω, illumino. Man.
Φεγγοβόλος, ον, ſplendorem vibrans. Cyr.
Φειδῖται, qui φειδῖτια celebrant. Ath.
Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδῖτια, ib.
Φείδων, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium. Ariſtot.
Φειςέον, parcendum eſt. Steph.
Φελίναι, aves quædam. Opp.
Φελλαγγία, ἡ, quædam φαλάγγιος, ap. Rom. Suid.

Φελλὰς, ἀδ(Ο), ἡ, id quo libri integuntur, ib.
Φελλόποδες, οἱ, qu. ſuberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non ſubmergerentur. Lucian.
Φερανθὴς, ες, florifer. Ep.
Φεραυγὴς, ες, lucifer, lucidus. Ep.
Φερεμμελὴς, ὁ, fraxineam haſtam ferens, bellicoſus. Ep.
Φέπτερυξ, alas ferens, alatus. Opp.
Φερένικ(Ο), (& φερόν.) victoriam ferens, ſ. reportans victor. de equo. Pind.
Φερτὸς, tolerabilis. Eur.
Φέρτρον, pro φέρετρον, Euſt.
Φερωνυμία, ἡ, nominis congruentia.
Φετμὴ, pro ἑρετμή. Heſ.
Φεψάλυξ, idem quod φέψαλ(Ο). Archil.
Φηγαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent. Euſt.
Φηγότευκ(Ο), ον, e fago fabricatus. Lyc.
Φήγω, pro φάγω. Euſt.
Φῆλωμα, τὸ, & φῆλωσις, ἡ, impoſtura, deceptio, fallacia. A φηλόω.
Φημυς, υος, fama, rumor. Steph.
Φθεγκλὸς, vocalis. Ep.
Φθεὶρ, pro θὴρ. Euſt. Ar.
Φθειρομελὴς, ὲς. pedicoſus. Heſ.
Φθέῤῥω, *Æol.* pro φθείρω.
Φθημὶ, idem quod φθάω. Hom.
Φθιμενὸ(Ο), pro ἐφθ. corruptus, perditus, aut interfectus, *it.* mortuus, defunctus. Opp.
Φθενόκωλ(Ο), perdens membra. Man.
Φθίνυλλα, peſtifera. V. L. ex Ar.
Φθισίφρων, perdens animum. Opp.
Φθογγάζομαι, vocem ſ. ſonum edo. Ep.
Φθογγήεις, &
Φθογγῆς, ῆντ(Ο), vocalis, vocem ſ. ſonum edens. Steph.
Φθοεὶς, paſtilli. Gal.
Φθοῖς, φθοῖς, placentæ genus. Ar.
Φθορμαῖ(Ο), corruptus. V. L.
Φθόρμ(Ο), noxius. Man.
Φθοροβοτχ(Ο), domeſtica pernicies. V. L.
Φθύζω, ſuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.
Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη. V. L.
Φιβαλὲη, ἡ, carica, ficus arida. E. M.
Φιβάλεον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς graciles homines, ib.
Φιδάκνη, pro σιδάκνη. Ar. Sch.
Φίλα, *Adv.* pro φίλως, ſ. φίλως. Hom.
Φιλάβελος, amans temeritatis & impudentiæ. Ep.
Φιλάδελφα, *Adv.* pro φιλαδέλφως. Soph.
Φιλαθήναι(Ο), Athenienſium amator. Ar.
Φίλαθλ(Ο), amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.
Φιλαίμων, idem quod φιλαίματ(Ο). Heſ.
Φιλάιτερ(Ο), -τατ(Ο), *Att.* pro φίλτερ(Ο), & φίλταλ(Ο).
Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.
Φιλαμίζομαι, jocor, illudo. E. M.
Φιλακόλουθ(Ο), ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.
Φιλακριβέω, amo exactam diligentiam, cum diligentia auſculto. V. L.
Φιλαλαζὼν, oſtentationis amator. Eud.
Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.
Φιλαλήθεια, amor, ſ. ſtudium veritatis. Steph.
Φιλαναγνωστέω, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.
Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.
Φιλαριστείδης, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.
Φιλεγκώμι(Ο), ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
Φιλενδεικτέω, libenter me vendito, ſ. oſtento. Euſt.
Φιλεπιεικεια, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.
Φιλερασία, ἡ, amor, quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.
Φιλέρας(Ο), cupidus amoris. Ep.
Φιλερασέω, diligo amatorem, ſ. amatores, ib.
Φιλεριθ(Ο), ον, lanificii, ſ. lanificiorum ſtudioſus. Theoc.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.
Φιλεταίριον, -ρι(Ο), &
Φιλέταιρις, herba quædam, anganine, aſpergula. Nic.

Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.
Φιλέυι(Ο), evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.
Φιλευκλικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox. Gram. Steph.
Φιλευνος, ὁ ἡ, ἡ, amans lecti. Anac.
Φιλευποιΐα, ἡ, Amor ſ. ſtudium beneficentiæ. Steph.
Φιλεχθὴς, ὲς, odioſus. Theoc.
Φιλέχθρως ἔχειν πρὸς τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.
Φιληδία, ἡ, amor ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, *it.* ſuavitas, voluptas. Ar.
Φιληλιαςὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæa contendere amat, ib.
Φιλήναρ, conjugalis, amans conjugem. Æſch.
Φιληπία, ἡ, furacitas. Heſ.
Φιλήσυχ(Ο), ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.
Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.
Φιλῖν(Ο), idem quod φιλ(Ο). E. M.
Φιλὶς, ἰδ(Ο), canna, -φίλινο(Ο), η, ον, ex canna ſ. cannis. Herod.
Φιλίσιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρίς.
Φιλίων, compar. & φιλιστ(Ο), ſuperl. pro φίλτερ(Ο) & φιλτατ(Ο). Hom. Soph. Ar.
Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.
Φιλοβακχ(Ο), ὁ, amans Bacchum. Ep.
Φιλογυμναςία, ἡ, amor exercitii, cupiditas exercitationis. Steph.
Φιλόγυνεία, & -ία, ἡ, mulieroſitas, Cic.
Φιλογώνι(Ο), ον, amans angulum ſ. locum abditum, non ambitioſus. Tzet.
Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.
Φιλόδειπνον, τὸ, cœnarum, ſ. conviviorum amor. Plut.
Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, ſ. dominatum affecto.
Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſ. dominii aliorum in ſe. Steph.
Φιλοδορπί(Ο), ον, idem quod φιλόδειπν(Ο). Nonn.
Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.
Φιλοζέφυρ(Ο), ὁ ἡ, ἡ, Zephyri amator, vel amatrix. Ep.
Φιλόθακ(Ο), ὁ, qui ſedile amat, deſes, iners. Heſ.
Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis. Ep.
Φιλοίκτιρ(Ο), idem quod φιλοικτίρμων. Soph.
Φιλοιστρομανὴς, ὁ, inſani œſtri amans. Orph.
Φιλοκαλημα, το, honeſtamentum non improbandum.
Φιλόκενος, vana amans, ſ. rerum inanium ſtudioſus.
Φιλοκτανεστατ(Ο), -ώτατ(Ο), poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.
Φιλοκύνηγ(Ο), venationis amans, ſ. ſtudioſus. Plut.
Φιλοκαθωνις(Ο), ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.
Φιλομβρι(Ο), pro φίλομβρ(Ο). Ep.
Φιλομεμφοτατ(Ο), delator acerrimus. V. L.
Φιλόμηλ(Ο), ὁ, amator malorum, ſ. pomorum. Ath.
Φιλομίσως, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.
Φιλομουσέω, muſas, ſ. muſicam amo. Ath.
Φιλομόχθηρ(Ο), ον, malorum, ſ. improborum amans vel improbitatis. Poll.
Φιλόμοχθ(Ο), laborum amans. Steph.
Φιλόμυθον, τὸ, confabulationum, ſ. fabularum amor. Longin.
Φιλόμωμ(Ο), idem quod φιλοψόγ(Ο). Plat.
Φιλόξεινο(Ο), pro φιλόξενο(Ο). Hom.
Φιλοπαράβολ(Ο), ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.
Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor. Ar.
Φιλοπευσία, ἡ, amor & ſtudium ſciſcitandi. Steph.
Φιλόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.
Φιλοπραγμονέστερον, diligentius. V. L.
Φιλόπυρ(Ο), ὁ ἡ, ἡ, amans triticum. Ep.
Φιλορῥώξ, amans acinorum, vitis *Epith.* Ep.
Φιλορχηςὴρα, ἡ, amans ſaltationis. *Epith.* Veneris, Ep.

Φιλοσκωμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.
Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.
Φιλοσοφομετρακίσκ(Ο), adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſ. qui adoleſcens admodum philoſophatur. Ath.
Φιλοστένακ(Ο), οῦ, gemibundus. Ep.
Φιλόστρατ(Ο), ὁ, amans militiæ. Ar.
Φιλοταρίχ(Ο), ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.
Φιλοτάλαντον, idem quod φιλτάτιον. Ar.
Φιλοφρονέω, benevolus ſum. Herod.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.
Φιλόψιλ(Ο), ὁ ἡ, ἡ, qui ſummo in chorea loco eſt. Alcin.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo, V. L.
Φίλις(Ο), pro φίλταλ(Ο). Euſt.
Φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.
Φιλυδωρ, ὁ, idem. Steph.
Φιλυδρίδω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.
Φίμου, τὸ, idem quod φίμ(Ο). Ep.
Φίνταπ(Ο), *Dor.* pro φίλτατ(Ο).
Φλαυροτόκεια, ἡ, malam ſ. inutilem prolem pariens. Cyr.
Φλαυραργὸς, idem quod φαυλεργός, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.
Φλεβοδινώδης, venas agitans & conturbans, Gal. *al.*
Φλεβοτσυάδης, venas diſtendens. Gorr.
Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Heſ.
Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Setad.
Φλέγ(Ο), τὸ, idem. Heſ.
Φλεδονέω, idem quod φλεδονέυω, ib.
Φλειδὼν, όν(Ο), ἡ, nugæ. Suid.
Φλυναφάδης, ὁ, nugator. Gal.
Φλογίη, ἡ, idem quod φλόξ. Nic.
Φλόγιον, Dim. Flammula. Longin.
Φλογόδερπνοι, οἱ, carbones. Heſ.
Φλογοφαῖ(Ο), ον, color ex flammeo & fuſco. Steph.
Φλοιδόμεν(Ο), inflammatus, ambuſtus, *al.* turbatus. Lyc.
Φλοιοῤῥαγέω, ſum cortice diſrupto, ſ. rimoſo. Dioſc.
Φλοισικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.
Φλοιῶτις, ἡ, corticoſa. Lyc.
Φλονίδες, αἱ, ſquamæ. Heſ.
Φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ἴνανις. Dioſc.
Φλυακιγράφ(Ο), vel
Φλυαρογράφ(Ο), ſcriptor φλυάκων, ut Sopater vel ſcriptor nugax, ineptus. Ath.
Φλυαρίγραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.
Φλυαρογράφῶ, nugas ſcribo. Nic. Sc.
Φλυκίαινάδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpeciem gerens. Steph.
Φλύαω, pro φλύζω, ib.
Φοβεσισσάτη, ſc. Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.
Φοβέσρατ(Ο), pro φοβεσίστρατ(Ο). E. M.
Φόβημα, τὸ, terror. Soph.
Φοβητὸς, metuendus, ib.
Φοβόδιψ(Ο), q. d. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφόβ(Ο). Steph.
Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.
Φοιβὴς, ἡ, Phœbea. Ep.
Φοιβητεύω, oracula edo, Phœbi numine inflatus. Steph.
Φοιβητὴς, ὁ, luſtrator. Man.
Φοιβήτρια, ἡ, quæ oracula edit. in Heſ. purgatrix, in V. L. lotrix.
Φοιβόλαμπ(Ο), *Ion.* pro φοιβολαμπ(Ο). Herod.
Φοιβονομέομαι, puritatem conſequor, V. L.
Φοινίζω, rubefacio. V. L.
Φοινικελίκλης, fallax. Heſ. φοινικελίτης. Suid.
Φοινικηΐ(Ο), *Ion.* pro φοινικεί(Ο). Herod.
Φοινικίτης, ὶτ(Ο), palmeum vinum. Dioſc.
Φοινικόλεγνος, Avis, *al.* φοινίλοφ. Ariſtot.
Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. *Epith.* Cereris. Pind.
Φοινικόστολος, purpura ornatus, ib.
Φοίτης, præco. Heſ.
Φόλυνες, οἱ, canum genus, ib.

Φολύνω, inquino, ib.
Φονοδίκης, cædem, ſ. cruorem in cæde effuſum repræſentans. Theoph.
Φορᾶινω, pro φερω, *Poët.*
Φορεῖον, τὸ, idem quod φορεῖδα. Sch. Ar.
Φορεύω, pro φορέω. Heſ.
Φορίγγες, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.
Φόρκος, canus. Lyc.
Φορμιχλῖνς, ὁ, pro φορμιχλὴς. Ep.
Φορυβτεῖν, quæſitui habere. Steph.
Φορτοφόλος, ον, ad vehendas merces aptus. Man.
Φορτηγὶς ἡ, idem quod φορτίς. Poll.
Φορυς, podex. Heſ.
Φραδεύω, dico, ib.
Φράσμων, idem quod φράδμων, *it.* attentus, ib.
Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt cuſiales. Euſt.
Φρεατὶς, ἡ, favus & cella apum. Bud.
Φρεατορυκλης, ὁ, putei foſſor, putearius.
Φρεατοτύπανα, puteorum tympana, hauſtra. V. L.
Φρίγιλος, nomen avis. Ar.
Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde
Φρενῆτις, ἡ, Steph.
Φρενικὸς, ad mentem pertinens. Vid. Steph.
Φρενιτιασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.
Φρενοδινὴς, ὲς, mentem verſans. Nonn.
Φρενόζλαβος, inſanus. Dolſc.
Φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.
Φρενομαρως, ſtultè, inſanè, Soph.
Φρενοπλὴγὴς, phreneticus. Æſch.
Φρενοπλὴξ, mente captus. Æſch.
Φρικία, τα, horrores, ſc. quales in acceſſionibus febrium. Dioſc.
Φριλλοβόας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.
Φριξαυχὴν, ενος, horridus, q. cervicem habens horrentem ſetis. Dolſc.
Φριξολοφος, horrentes jubas, ſ. ſetas habens. Heſ.
Φροντιστικῶς, cogitabunde, ſollicite.
Φρουραρχέω, præſidiariis militibus præſum. Plut.
Φρυατὴρ, ὁ, ſatelles. Man.
Φρυρὶς, ἡ, præſidiaria. Xen.
Φυγανισμὸς, ὁ, lignatio. Arrian.
Φρυγανίστρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.
Φρυγανοειδὴς, ὲς, idem quod φρυγανώδης. Dioſc.
Φρύγετρον, τὸ, ſartago fictilis in qua farra torrebant. Poll.
Φρυκτὸς, ὁ, qui torret, ib.
Φρυγίζω. Phrygios mores imitor. Steph.
Φρυγανὶδια, luſus genus in quo utebantur fabis, ſ. toſtis, ib.
Φρυκτόριον, idem quod φρυκτός. Æſch.
Φρωδὸν, τὸ, fruticis genus, rubeta. Dioſc.
Φυγάω, ſ. φυγγάνω, pro φεύγω. Soph.
Φυγαρσενία, ἡ, virifugium. Man.
Φυγεργὸς, ὁ ἡ ἡ, fugiens opus, iners, ſocors. Bud.
Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga. Polyb.
Φυγοπόλεμος, pro quo φυγοπτόλεμος. Hom.
Φύζηλος, timidus. Heſ.
Φυζικὸς, fugitivus. V. L.
Φυζίπολις, exul. Opp.
Φυκὶδ, ὁ, idem quod φυκὶς. Ath.
Φυκίδιον, Dim. a φυκὶς. Ariſtot.
Φυλακικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiam. Plat.
Φυλακτήριος, aptus ad cuſtodiendum. Dioſc.
Φυλάξιος, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodiri poteſt. Steph.
Φυλία, ἡ, oleaſter. Hom.
Φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.
Φύλλια, τὰ, olera condimentis uſirata. Gal.
Φυλλῖτις, ἡ, herba quædam. Dioſc.
Φυλλορία, idem quod φυλλορυία. Ar.
Φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.
Φυλοβασιλὶδ, ὁ, rex tribus, ſ. tribuum. Heſ. Poll.
Φυλοκρινέω, ſum judex tribus. Euſt.
Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρινομαι, Heſ.
Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.
Φυξήλιος, ον, fugiens ſolem. Nic.
Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aqua naſcens, veſicaria. Luc.
Φυσιγνάμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνώμων.
Φυστικίλος, ἄρτος, panis quoddam genus. Ath.
Φυτόβαθρον, βάθρον, cui ſuperponuntur αἱ φύσαι. Suid.
Φυζὴ, μάζα, maza ex farina & vino. Ar. Sch.
Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.
Φυτευτέον, plantandum ſ. ſerendum eſt.
Φυτευτήριος, plantarius, ſeminarius. Steph.
Φυτικομέω, pro φυτον. V. L.
Φύτις, germinationis autor. *Epith.* ſolis. Heſ.
Φυτύργμα, τὸ, plantatio, conſitio, Poll. *it.* locus conſitus.
Φυτυργικὸς, ad φυτυργίαν pertinens. Steph.
Φαΐξ, avis. Ariſtot. V. L.
Φωκὶς, ἡ, pyri genus. Theophr.
Φωλὰς, in antris delitescens. Theoc.
Φωλειὸς, idem quod φωλεός. Opp.
Φωλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui in luſtro latet. Heſ.
Φωλητήριον, τὸ, idem quod φωλεός, *it.* ſchola, ludus.
Φωλήτορες, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.
Φωλιδωτὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.
Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis diſcepto. Steph. A φωνή.
Φωρατὴς, ὁ, deprehenſor. ib.
Φωρεία, ἡ, latrocinium. Suid.
Φωταυγὸς, lucide ſplendidus. Steph.

X.

Χαλαζίας, lapis. Orph.
Χαλὶν, τὸ, pedum. Call.
Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.
Χαῖρον, τὸ, gaudium, lætitia, ſ. ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.
Χαιροσυνὴ ἡ, idem. Heſ.
Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.
Χαλαζιας, λιθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.
Χαλαζιάω, laboro, πρὸ χαλαζιῶ. Ath.
Χαλάζω, quidam pro χαλάω.
Χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini ſimiles. Gorr.
Χαλάνδρα, nomen avis. Opp.
Χαλαρα, catena. Heſ.
Χαλαργὸς, *Dor.* pro χηλαργὸς.
Χαλιδιον, τὸ, tabella. Heſ.
Χαλικροτερη, ποσις, *per Sync.* pro χαλικρατοτέρη. Nic. Steph.
Χαλικύζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ. Euſt.
Χαλίμα, meretrix. Suid.
Χαλινωτήριον, τὸ, frænationis inſtrumentum, id quod frænamus, retinaculum. Eur.
Χαλκέμβολος, ον, æreo armata roſtro. Eur.
Χαλκοστιχὴς, ὁ, ærifaber. *Epith.* Vulcani. Cal.
Χάλκη, flos, ſ. animal marinum quo purpura tingitur. Nic. Sch. *al.* καλχὴ.
Χαλκιδεὺς, ὁ, e Chalcide urbe oriundus.
Χαλκίδιον, τὸ, vaſculum ex ære.
Χαλκιδῖτις, ſc. πόρνη, triviale ſcortum, quod vel æreo nummo ſeſe proſtituit. Joſeph.
Χαλκίζω, χαλκῖς, ludo *it.* æs refero, æri ſimilis ſum. Steph.
Χαλκισμὸς, ὁ, ille ipſe ludus. Poll.
Χαλκίνα, ὁ ἡ ἡρ *Epith.* Minervæ, quod ejus ſimulacrum in ærea eſt ædicula. Suid.
Χαλκίτης, ὁ, cujus ſœm.
Χαλκίτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.
Χαλκοῦσας, ὁ, ære canens vel *ſimpl.* clamans. Soph.
Χαλκοκέραυνος, ære fulminans. Æſch.
Χαλκόκτυπος, ære pulſato ſonitum edens. Ath.
Χαλκόλιθος, ex ære conum ſ. criſtam habens. Heſ.
Χαλκοσμαραγδος, λίθος, gemma, ap. Plin.
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.
Χαλκοφανὴς, ὲς, æreo colore ſplendens. Steph.
Χαλκώδων, ὶ, -δους, æreos habens dentes, Heſ.
Χάλωνες, pro χελῶνες, labeones. ib.
Χαλυβδικὸν, τὸ, ferrum. Eur.
Χαμαιγλυκυμηρὶς, ἡ, cancri genus. Plin.
Χαμαιδυνη, pro χαμαδύνη, Steph.
Χαμαιεύρετος, humi inventus. Suid.
Χαμαικυπαρισσος, cupreſſus pumila. Plin.
Χαμαίλεως, idem quod χαμαιλέων. Nic.
Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.
Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla. ib.
Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila. ib.
Χαμαιπελὰρὶς, cancri genus. Steph.
Χαμαιπέτεια ἡ, humilitas. Suid.
Χαμαιπεύκη, ἡ, larix pumila. Plin.
Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.
Χαμαιρεπῶς, in terram vergendo, ſ. inclinando. Heſ.
Χαμαιρὴς, in terram dejectus, humi proſtratus. Theophr.
Χαμαίρωψ, idem quod χαμαιδρωψ, ſ. χαμαίδρυς. Plin.
Χαμαιστρωσία, ἡ, humile ſtratum, ſ. lectus humi ſtratus, Sch. Soph.
Χαμαιχιδὴς, ὲς, humi fiſſus, vel ab imo. Theophr.
Χαμάιτις, ἄμπελος, vitis, quæ humi ſerpit. *al.* χαμῖτις. Euſt.
Χαμαιτυπὶη, proſtitutio. Man.
Χαμαίφρων, humilia ſ. terrena ſapiens. Cyr.
Χαμεταίρα, & -εταιρὶς, idem quod χαμαιτύπη. Heſ.
Χαμευνεῖν, humi cubare. Heſ.
Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Tneocr.
Χαμῖτις, vid. ſup. χαμάιτις.
Χαννος, piſcis nomen. *Æol.* pro χάνος, Euſt.
Χανος, os apertum. Poll.
Χανυσαω, & χανύω, vociferor, clamo. Heſ.
Χάος, τὸ, aër. Ar.
Χαραδίως, acervatim, confertim, *al.* impetuoſe. ſ. χαραδρίως, Steph.
Χαρακιτης, Ath.
Χαρακτηρικὸν, in quo eſt nota characteris & ſtyli vel differentiæ. Bud.
Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad ſecandum.
Χαρακτρος, *per Sync.* pro χαρακτήριος. Nic.
Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.
Χαριεντίζω, jocor & facete cavillor. *E. M.* ex Ar.
Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμός. Plut.
Χαριδγὸς, venuſtus in ſuis operibus. Ep. Suid.
Χαρίσιοι, placentarum genus. Ar.
Χαρίσιον, pro χαριστήριον. Suid.
Χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens. Naz.
Χαρισφόρων, ſ. gaudium ferens. Hom. al. χαρμόφρων.
Χάρων, ὁ, leo. Lyc.
Χάσκαξ, ὁ, qui ore hiante ſtat. Hinc
Χασκαρέω, hiante ore circumſpecto, circumſpicio. Heſ.
Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.
Χαυνολόγος, ὁ, qui χαῦνα loquitur, futilis, levis. Steph.
Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumida inflans ſuperbia, ſeu de homine, qui facit ea quæ χαῦνα ſunt. ib.
Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, & ſtulta ſuperbia inflatus. Ar.
Χεζανάγκη, ἡ, emplaſtrum, ſ. unguentum, quicquid affert cacandi neceſſitatem. Gorr.
Χεζητιάω, idem quod χεσεῖν.
Χειλὸς, pro χελὸς Euſt,
Χειλοτρόφιον, τὸ, inſtrumenti genus, quo ſontium labra intorquebant. Syneſ.
Χειλατὴρ, pro χιλατὴρ. Heſ.
Χειμὶν, ὁ, hybernum frigus, vel *ſimpl.* frigus Gal.
Χειραλειπέω, manus ungo; vel me exerceo. Suid.
Χειράγεστος, manumiſſus, emancipatus. ib.
Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica vel a χεὶρ, parva manus. Steph.
Χείοιξις, ἡ, idem quod χειροτονία. Hipp.
Χείριος, ut ὑποχείριος, dicitur de eo qui eſt in poteſtate alicujus. Eur.
Χειροζλημάομαι, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli. Suid.
Χειρόβολον, vel χερόβολον, τὸ, manipulus. Tzet.
Χειροβοσκὸς, idem quod χειρόβιος. Steph.
Χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manus arrodens ſ. exedens. Suid.
Χειρογονία, ἡ, Proſerpinæ cognomentum. Heſ.
Χειροδρόπος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.
Χειροερκτης, idem quod χειρεργός. Heſ.
Χειροθήκη, ἡ, Chirotheca, q. d. manus repoſitorium. Steph.
Χειροκαλαθίσκος, ſaltationis quoddam genus. Cam. Poll.
Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλων. Xen.
Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad Chironomiam pertinens. Steph.
Χειροπληθιαῖος, id, quod χειροπληθὴς. Theophr.
Χειρόπληκτος, vid. χερόπλ. Soph.
Χειρόπυες, vid. χερόπυες. Steph.
Χειροσιδήριον, τὸ, manus ferrea. Thuc.
Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipſe artifex. Ar.
Χειροτεχνικῶς, manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.
Χειροτεχνῶν, idem. Steph.
Χειροτονητὸν, porrigendæ ſunt manus. Ar.
Χειροτριβίη, ἡ, exercitatio. Hipp.
Χειρύδριον, vid. χερύδριον, Steph.
Χειρωνάξιον, τὸ, vectigal quod exigebatur viritim a vulgo. Ariſtot.
Χείρωσις, ἡ, ſubjugatio, ſubactio. Steph. A χειρόω.
Χειρωτὸς, ὁ, qui ſubjugari ſ. capi poſſit. Ab eodem.
Χέλειον, τὸ, tegmen, ſ. operimentum teſtudinis, teſta. Nic.
Χελεὺς, idem quod χέλυς. Heſ.
Χελιδόνιας, υ, ὁ, idem cum χελιδόνιος, nomen piſcis & venti. Ath.
Χελιδονιδεῖς, hirundinum pulli. Euſt.
Χελιδόνιον, τὸ, Chelidonium, herba. Theophr.
Χελιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες.
Χελιδονισμὸς, ὁ, ipſa circuitio, & collectio ſtipis. Steph.
Χελιδὼ, όος, ἡ, idem quod χελιδών. Heſ.
Χελίζω. no, navigo. V. L.
Χέλισκον, τὸ, catinus. Erot. ex Hipp.
Χελλάρης, nomen piſcis. Æl.
Χελύσασθαι, expectoro, vel extuſſio. Nic.
Χελύειν, tuſſire. Heſ.
Χελωνύζειν, irridere. ib.
Χελωνὴ, ἡ, idem cum χέλυς, ib.
Χελωνίδης, ὁ, magnum & craſſum habens labrum. Steph.
Χελωνίδης, idem. Euſt.
Χέλυον, vid. χέλειον.
Χελύσκιον, τὸ, ſicca tuſſicula. Hipp.
Χελύω, idem quod χελύσασθαι. Steph.
Χελὼν, mugilis quædam ſpecies. Ath. al. pro χελώνη.
Χελωνὶς, inſecti genus, cantharis. Heſ.
Χελώνιος, &
Χελωνίτης, teſtudinarius. Unde χελωνία, & χελωνῖτις, λίθος. Plin.
Χέμετλον, pro χίμετλον. Steph.
Χενιον (f. κεννιον, Ath.) avicula quædam muria condiri ſolita.
Χέραδος, τὸ, idem quod χέρας. Hom.
Χέρμα, τὸ, lapis, telum miſſile. V. L.
Χερνητὴρ, ὁ, idem quod χερνήτης. Man.
Χερνίβιον, τὸ, idem quod χερόνιπτρον. Ath.
Χερόβολον, vid. χειρόβολον.
Χερσεία, ἡ, ſolitudo. Steph.
Χερύδριον, τὸ, Dim. a χειρ. Moſch.
Χηλικὸς, plexilis. P. antiatus. B. Anac.
Χηλίσπες, pro χηλαλόπεκες. Heſ.
Χηνοβοσία, ἡ, idem quod χηνοβόσκιον, τὸ, Plin. Bud.
Χηνόμυχον, &
Χηνότης, herbarum genus. Plin. Nuctegreton.
Χηνοτροφεῖον, idem quod χηνοβοσκεῖον. Steph.
Χηραμὶς, viduarum domus. Heſ.
Χηραμηθεν, ex ſuis latibulis. Orph. A χηραμὸς.
Χήρευς, vid. χηρίτης. Ep.
Χήτευς, ὁ, indigens, inopia laborans, ſ. penuria. Hom. A
Χητεύω, pro χατεύω. Steph.
Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia ſapiens. Apolin.
Χθιζὸν, *Adv.* pro χθὲς. Hom.
Χθονία, ἡ, Dea. Eur.
Χιλιετία, ἡ, mille anni. Areth.
Χιλιοδυάμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria. Dioſc. Plin.
Χιλιόναυς, mille inſtructus navibus. Eur.
Χιλιναύτολος, claſſis mille navium. Strab.
Χιλιναύτης, mille nautas habens. Eur.
Χιλιοστὸς, milleſimus. Steph.
Χιλωτὴρ, ὁ, camus, ſ. piſcella quæ ori equi circumponitur, &c. Steph. A χιλόω.
Χιμάδιος, &
Χιμάζω, χιμάω, pro χειμάδιος. Heſ.
Χιμαιροβάτης, ὁ, caprinis incedens pedibus, Panis *Epith.* Ar.
Χιμαιροκλόνος, ὁ, chimæræ interfector. *Epith.* Bellerophontis. Opp.
Χιμίτλη, ἡ, idem quod χίμετλον. Dioſc.
Χιμετλιάω, vid. χειμετλιάω. Steph.
Χιονόβλητος, ον, nive obrutus ſ. conſperſus. Ar.
Χιονόεις, idem quod χιονώδης. Nic.
Χιονόχρους, ὁν, qui nivei eſt coloris, niveus. Ath.
Χιόων, ningens, nivem emittens. Heſiod. V. L.
Χιραὶς, vid. χειρὰς, Euſt.
Χιτωνάριον, χιτανισκάριον, τὸ, tuniculæ. Ep. Steph.
Χλαῖνις, ἡ, idem quod χλαῖνα. Ar.
Χλαινοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis inſidiantur lavantium veſtibus. Steph.
Χλαίναμα, τὸ, læna, exuvium. Ep.
Χλαμὸς, pro χλαῖνα, Heſ.
Χλαμυδηφόρος, ὁ, Chlamidatus. Theocr.
Χλανιδικρηέα, ἡ, id. quod χλανιδοποιεῖα. Steph.
Χλανισκιον, idem quod χλανίδιον. Ar.
Χλευαξ, ὁ, idem quod χλευαστὴς. Poll.
Χλευαστικὸς, idem. ib.
Χλῆδος, pro χλῖδος, Harpocr.
Χλιανσις, ἡ, idem quod χλιαρότης. Steph.
Χλίασμα, τὸ, fomentum, ſ. medicamentum tepidum. Hipp.
Χλιδανόποδες, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxurioſa. Heſ.
Χλιδεὶς, idem quod χλιαρὸς. Nic.
Χλοιωπὴς, pro quo χλόγνης. Hom.
Χλυδάω, pro χλιδάω. Heſ.
Χλυδὶς. ἡ, infidiæ. P. exuberantia. H. teſtium exſectio. Stanl. Æſch.
Χλωραυθέω, virens floreo. Heſ.
Χλωραυχὲω, idem quod χλωρηΐς, *Epith.* luſciniæ. Sim.
Χλωρεῖον, τὸ, quoddam animal. Suid. a colore.
Χλωρίων, avis nomen, a colore. vireo. Gaz.
Χλωρόκομος, ὁ, qui viridi coma eſt. Ep.
Χλωροσαύρα, viridis lacerta. Sch. Theoc.
Χλωροφαγέω, virentibus herbis veſcor. Hipp.
Χναυμάτιον, τὸ, Dim. a κνασμα. Ath. ex Ar.
Χνοόεις, &
Χνοΐος, idem quod χνοώδης. Tryph. Anac.
Χοεῖον, τὸ, craſſum inteſtinum. Suid.
Χοῖνος, pro χοῖνιξ. Steph.
Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, f. quod multiplici prole ſcrofam æquarit. Ath.
Χολικὸς, idem quod χολικός. Gal.
Χολ ξηραίνω, felle, ſ. bile imbuta. Poll.
Χολόβαφος, ſ. χολοίβαφος, felle ſ. bile tinctus.
Χολοιβόρος, bilis in modum exedens & erodens. Nic.
Χολοποιὸς, bilem conciens, ſ. commovens, τὸ, abrotonum. Dioſc.
Χόνδριος, ἄρτος, idem quod χονδρίτης. Ath.
Χόνδριον, τὸ, diſcus, cacabus, patina. Heſ.
Χορδοποιϊκῶς, more eorum qui chordas conficiunt. Poll.
Χόρευσις, ἡ, ſaltatio. Suid.
Χορειαμβικὸν, μέτρον, quod conſtat choriambis. Steph.
Χοριάμβεις, pes ex chorio & Iambo. ib.
Χοροειδὴς, idem quod χοροειδής. Steph.
Χοροδιδασκαλία, ἡ, munus chorodidaſcali. Xen.
Χόροι, quidam pro χῶροι, ſ. τόποι. Euſt.
Χοροκλίκης, ὁ, id. cum χορωδιδάσκαλος, niſi pro χορωδέκτης.
Χοροστατέω, chorum inſtituo, choro præeo. Suid.
Χοροστὰς, ἑορτὴ, feſtum in quo choreæ inſtaurantur. Nonn.
Χορταιόβαμος, ſ. βάμων, Silenus. Heſ.
Χορτασμὸς, ὁ, ſaturatio, repletio. Poll.
Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor. Man.
Χρέϊος, *Poët.* pro χρέως.
Χρεολυτέω, pro χρεωλ. Steph.
Χρηματίας, ὁ, dives. Man.
Χρησμαχόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος. Ep.
Χρησμήτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit. *Epith.* Apollinis. Sibyl.
Χρησμοδοτέω, oraculum edo, ſ. do. Poll.
Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, vaticinium. Steph.
Χρησομυσεῖν, muſicæ leges in canendo ſervare, ibid.
Χρῖσμα, idem quod χρίσμα. Call.
Χρίπλα, ſive χρίμπλω. Steph.
Χρισήριον, τὸ, idem quod χρίσμα. ib.
Χρότη, ἡ, cutis, corpus. Ep. Laſc. vocabulum vix admittendum niſi alius proferatur autor. Steph.
Χροοκαρπος, ον, cujus fructus virent. Orph.
Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aurea ægide inſignis. Bacchyl.
Χρυσασπὶς, aureum ſcutum habens. Eur.
Χρυσασραγαλος, ὁ ἡ, aureos habens talos. Sapph.
Χρύσαυρος, ον, auream auram habens. Orph.
Χρυσάφιον, τὸ, Dim. pro χρυσὸς, qu. parum auri. Phal.
Χρυσόγλυφος, ex auro ſculptus, ſ. cælatus. Suid.
Χρυσόκολλος, idem quod χρυσοκόλλητος. Eur.
Χρυσοκομέω, aureas habeo comas. Philoſtr.
Χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, ſ. herbæ Jovis barba. Gorr. ex Dioſc.
Χρυσολαβὴς, aureum capulum, ſ. manubrium habens. Man.
Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei. Plin.
Χρυσομανέω, inſano auri amore teneor. Suid.
Χρυσόξυλος, cui eſt lignum aurei coloris. Ar. Sch.
Χρυσορράκης, auro tinctus, aureo imbutus colore, Heſ. f. leg. χρυσορράδης. Steph.
Χρυσόσπερμον, τὸ, ſedum majus ab aureo ſeminis colore, Gorr. ex Dioſc.
Χρυσόστεγος, ὁ ἡ, auro tectus. Cyr.
Χρυσοστέφανος, ὁ, auro coronatus. Man.
Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Soph.
Χρυσοτρίαινος, ον, aureum tridentem habens. Ar.
Χρυσοῦφὴς, ἐς, auro intertextus. Apollin.
Χρυσοφύρητος, ον, auro ductus. Man.
Χρυσοφόρον, & φόριον, τὸ, electrum. Dioſc.
Χρυσαλλόπηκτος, ον, glaciem faciens. Eur.
Χρυσῶπις, pro χρυσωπὸς, it. piſcis nomen. Ath.
Χρωμάτιον, τὸ, Dim. pro χρῶμα, color. Ep.
Χρωμὶς, piſcis. Ariſtot. al. χρομὶς.
Χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas. Bud.
Χυμίτλη, κύμετλον, pro χιμ. V. L.
Χύμιον, τὸ, ſucculus, ſ. modicum aliquid ſucci. Ath.
Χυρσιάζω, Heſ. idem quod Χαιρτῶ.
Χυσανόπρακτοι, οἱ, molliculi. Ar.
Χυτικὸς, diffundendi vim habens, *al.* qui diffundit. Steph.
Χυτρειὸν, τὸ, locus ubi ollæ conduntur & aſſervantur. Suid.
Χυτρίτης, ε, ὁ, ollaris. Steph.
Χύτρος, ὁ, idem quod χύτρα. Ep.
Χώλασμα, τὸ, claudicatio. Hipp.
Χωλόπες, idem quod χωλοίπες. Man.
Χῶμος, ὁ, pro χῶμα. Heſ.
Χωνεῖον, τὸ, pro χωνευτηρίον, ib. Suid.
Χωνιφόεις, Ep.
Χωραφεῖον, τὸ, Dim. a χώρα, Ager ſaticnalis. V. L
Χώρισις, ἡ, idem quod χωρισμὸς, Heſ.

Χαρξάτης, ὁ, per locum aliquem ſ. agrum incedens, *al.* inſtrumentum quoddam cujus uſus eſt in aquarum libratione. Vitruv.
Χῶς, *Dor.* pro χῆς. Euſt.

Ψ.

Ψᾶδύριον, τὸ, fruſtulum, mica, offula. Ath.
Ψακαλέχοι, vel ψακ. ſc. μητέρες, fœtæ matres. Euſt.
Ψαίνυμι, idem quod ψωμίζω. Heſ.
Ψαίνυθος. vel ψαίννυθος, falſus. Lyc.
Ψαίσιος, pro ψαιστός. Ar.
Ψαίσωρ, idem quod ψηλήρ. Ep.
Ψακτὴρ, *Dor.* pro eodem. Heſ.
Ψαλιδοειδὴς, forfici ſ. cameræ forficulatæ ſimilis. Apud medicos, ψαλιδοειδὲς, ſ. ψαλοειδὲς, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum ſuſtinens. Gorr.
Ψαλλοκιθαριστὴς, Pſallocitharifta. Suet. qui citharа canit. Steph.
Ψαλοειδὴς, vid. ψαλιδοειδὴς.
Ψάλτιγξ, ψέλτιξ, cithara. Heſ. Suid. f. idem quod ψαλτήριον. Steph.
Ψαλτικὸς, ad Pſalten pertinens, quo ψαλτὴς utitur. Ath.
Ψαμάθη, ἡ, Nereïdum una, Phoci mater. Heſ.
Ψαμμακοσιογάργαρα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.
Ψαμμαθὶς, ἰδος, ἡ, Ath.
Ψαμμίον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.
Ψαμμῖτις, ἡ, q. d. arenacea. Ath.
Ψαμμοδύτης, ὁ, piſcis, arenarius dictus. *al.* ἀμμοδύτης. Steph.
Ψανὸς, pro ψιδνός. Heſ.
Ψαφαριθριξ, -τριχος, crines habens ſqualidos vel tenues. Hom.
Ψήγιος, idem quod ψαγερὸς. Pind.
Ψῆγος, ſepulcrum. Hel.
Ψεδυὸς, ρὰ, ρὸν, leni ſuſurro, murmurans. Æſch. ψίθυρος. Heſ.
Ψεκτέος, reprehendendus, vituperandus. Suid.
Ψεκτικὸς, contumelioſe. Poll.
Ψέλλω, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.
Ψευδαγγελὴς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.
Ψευδάλιος, pro ψευδαλέος. Steph.
Ψευδαντάνιος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.
Ψευδαπάτης, ὁ, præſtigiator. Sibyl.
Ψευδα ραφίξους, ἡ, fictitia & ementita atriplex. Ar.
Ψευδαττικὸς, falſò Atticus. Lucian.
Ψευδεπία, vid. ψευδοεπία. Heſ.
Ψευδεπιχαρμεῖος, qui falſo tribuitur Epichermo al. ψευδεπιχαρμειος. Steph.
Ψευδῆ, *Adv.* pro ψευδᾶς. Ar.
Ψευδηρὸς, unde per ſync. ψυδρός. Euſt.
Ψευδησιόδειος, qui falſo tribuitur Heſiodo, Cic.
Ψευδισοκόδομον, & ψευδισόδομον. quod inequali craſſitudine ſtructum eſt. Plin.
Ψευδοβοήθεια, ἡ, fictitium auxilium. Xen.
Ψευδοβούνιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Dioſc.
Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damaſippus.
Ψευδοδίπλερος, Vitruv. vid. Steph.
Ψευδοκατων, ὁ, fictitius Cato. ib.
Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia & ementita puella. Poll.
Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi ſpeciem mentitur. Dioſc.
Ψευδομαντεία, ἡ, falſa vaticinatio. Steph.
Ψευδομαρτυρέω, falſum teſtificor. ib.
Ψευδόναρδος, nardus adulteratus Gorr.
Ψευδονέρων, fictitius Nero. Steph.
Ψευδόνιτρον, lixivium, ex nitro falſo, ſ. adulterino. Ar.
Ψευδοπατρὶς, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.
Ψευδοπερίπλερος, qui peripteri formam ſimulat, & qu. mentitur. Vitruv.
Ψευδοπλάστης, ὁ, qui mendacia confingit, mendaciorum inventor. Bud.
Ψευδόπτωμα, τὸ, falſus & fictitius caſus, vel lapſus non verus. Ar. Sch.
Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii & ementiti ignes. Suid.
Ψευδοράω, falſo lumine intueor. V. L.
Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò ſophiſtæ nomen ſibi uſurpat. Lucian.
Ψευδόσφηξ, veſpa ementita & fictitia. Steph.
Ψευδυποβολιμαῖος, falſo ſuppoſititius, nomen fabulæ ap. Ath.
Ψεύσειρα, ἡ, mendax. Sibyll. A
Ψευστὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.
Ψεφὰς, tenebræ, obſcuritas. Heſ.
Ψήκλρια, & ψηλρὶς, pro ψήκλρα. Steph.
Ψηλαφάω, pro ψηλαφάω. V. L.
Ψηφινος, qui calculis conſtat. Steph.
Ψιάθιον, τὸ, ſtoreola, tegeticula. Dioſc.
Ψιθία, ἡ, vitis ſpecies. Nic.
Ψίθυρ, υρος, ὁ, idem quod ψίθυρος. Theo. Sch.
Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, ſcientia & ars illa ludendi nuda cithara. Ath.
Ψιλόταπις, ἡ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.
Ψιτάδιον, τὸ, Dim. pro ψίτλα. Ath.
Ψιτλοειδὴς, ἐς, paſſeris piſcis effigiem repræſentans. ib.
Ψίχω, cibum do. V. L.
Ψωγιος, idem quod ψωγερός. Heſ.
Ψοιὰ, pro ψόα. Suid.
Ψοφοεισδὰς, tumultuoſe. Heſ. *Vox ſuſpecta.*
Ψοφομήδης, ὁ, cui ſtrepitus, ſ. ſonitus curæ ſunt. Ep.
Ψοφοποιὸς, ὁ, ſtrepitum faciens, ſonum edens. Thuc.
Ψυδὴς, & ψυδρὸς, idem quod ψόφος, Æſch. Lyc.
Ψυκτήρια, τὰ, vaſa in quibus vinum refrigeratur. Ath.
Ψυκτηρίας ε, ὁ, idem quod ψυκτὴρ. Euſt.
Ψυκτήριος, aptus ad refrigerandum. Gal.
Ψυλλόβρατα, τὰ, quæ a pulicibus adeſa & corroſa ſunt.
Ψύλλαν, ὡνος, ὁ, Pſylon, piſcis. Ariſtot.
Ψύτλω, ſpuo. Heſ.
Ψυχεῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυγεῖον. Euſt.
Ψυχινὶς, pro ψυχεινός. Theophr.
Ψυχοβόρος, ὁ, ἡ, animi vorax. Syneſ.
Ψυχολιπὴς, ες, animi ſ. animæ deliquium afferens. Ep.
Ψυχοτροφεῖον, ſ. ψυχροτροφεῖον, in frigidis locis nutrio. Sibyl.
Ψυχοφυὴς, ἐς, animæ maturam habens, quatenus corpus movet. *Epith.* alarum, vel ventos, frigus producens. M. Muſ. A ψυχὴ, vel ψύχος.
Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψόχος. Man.
Ψυχῶλακος, herba quædam. Heſ.
Ψωδαρέος, ſqualidus. ib.
Ψωροπεταλοι, οἱ, viles piſciculi. ib.
Ψώχος, pro ψαχός. Suid.

Ω.

Ὠγὴν, Oceanus. Heſ. Hinc ὠγηϊδαι, oceanidæ.
Ὠκέα, pro ὠκεῖα, Hom. *it.* *Adv.* pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani. Heſiod.
Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκιμώδης, it. ὠκιμοειδὲς, herba quædam, Lat. ocimaſtrum. Dioſc.
Ὠκυμορώτατος, Ar. Ab ἄκυμορος.
Ὠκύνοος, ὁ ἡ, ἡ, ſubitæ mentis. Opp.
Ὠκύπετος, idem quod ὠκυπέτης. Coluth.
Ὠκυπος, idem quod ὠκύπους. Ep.
Ὠλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.
Ὠλενίτης, ὁ, humeralis. Lyc.
Ὠλεσίτεκνος, ὁ ἡ, ἡ, perdens liberos. Nonn.
Ὠμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc eſſet, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Heſ.
Ὠμίον, τὸ, humerculus. Ep.
Ὠμομηλὶς, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.
Ὠμοργὸς, q. d. ὠμοδρὸς, qui crudelia facinora patrat. Heſ.
Ὠμοτομητέον, crudum ſecandum eſt. Gal.
Ὠμοχαρων, ὁ, crudelis Charon. Ep.
Ὠοκάταξις, ἡ, ovorum fractio. Lucian.
Ὠπὴ, idem quod ὀπωπή. Ap.
Ὠραιέσατος, pro ἀριστος. Euſt.
Ὠραιπολὲω, verſor cum iis qui florenti adhuc ætate ſunt & forma venuſta. Suid.
Ὠραπολέω, conſueto tempore terram aratro verto. Heſ.
Ὠρεσσα, & ὠρίζω, id. quod ὠρέω. Suid. Heſ.
Ὠριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* Naturæ. Orph.
Ὠριμαλίδες, vid. ὁριμ. Steph.
Ὠρόχαλκος, pro ὀρείχ. Arrian.
Ὠστικὸς. impulſorius. Steph. Ab ὦσις, quod ab ὠθέω.
Ὤχη, vid. ἔχη. Euſt.
Ὠχροφέρειον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. E. M.
Ὠτάκιος, herbæ nomen. Cam.
Ὠτακοφόρος, ὁ, qui otidas gerit. V. L. At
Ὠτιοφόρος, qui auriculas contuſas gerit. Steph.
Ὠτικὸς, auricularis, ad aures pertinens. Gorr.
Ὠτραλέας, vid. ὀτραλέας. Ap.
Ὠφελία, ἡ, pro ὠφέλεια. Ep.
Ὤφλημα, τὸ, pro ὄφλημα. V. L.
Ὠχρόμματος, ὁ, qui pallidis eſt oculis. Steph.
Ὠψοπόνος, m. pro ὀψοπόνος. Ep. Suid.

LEXICI
MANUALIS GRAECI
PARS SECUNDA,

Vocum Phraſiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris eſſe poſſint, interpretationem Græcam ſiſtens.

A, Ab, ἀπὸ, *cum Genitivo*, & potiſſimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνε τῦ χρόνε, *Demoſth.* Ab initio uſque ad finem, ἀπὸ τ ἀρχῆς ἄχρι τ τελυτῆς, *idem*, A ſolis ortu uſque ad occaſum, ἀφ' ἡλίε ἀνίαντ μέχρι δυομένε, *Æſchin.* (2) παρὰ, *cum Genit.* & potiſſimum de animatis, *ut* Venire a rege, παρεῖναι παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπὸ, *cum Genit.* & verbis paſſ. vel neutris, *ut* Inſtituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνε, *Iſocr.* Interfectus eſt a vobis, τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabilis, ἐκ νηπίε, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέε, ἐκ πρώτης ἡλικίας, *Dem. Iſocr.* (5) ὑπὸ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epiſtolis eſt, ὁ ὑπὸ τὰς ἐπιστολὰς· qui a ſecretis eſt, vulgo Secretarius, ὁ ὑπὸ τὰς ἀπορρήτων· qui a regiis ſigillis eſt, ὁ ὑπὸ τὰς βασιλικᾶν σφραγίδων, &c. *Viger.* C. IX. *Sect.* 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, υ, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴς, ῆρ, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπελαμβάνω, ένη, ένον, *Poll.* ἀπελαθεὶς, εῖσα, έν, ab ara, βωμῦ, *Luc.*

Abactus, us, ὁ ἀπελασία, ας, *Heſych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, υ, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, έν, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* παρός τινα, *Iſocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ παρός τινά, *Iſocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τῦ πρωπάππε, *idem.* ἡ θεία παρὸς πατρὸς μεγάλη.

Abarceo, ſ. abercео, ἀποκαλύω, ἀποκαλύπτω ταμιεῖα, *ab aquis arcere. Greg.* ἀπείργω ἐξ τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ θηλυτέθη, ης, *Poll.* ἡ προμάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τῦ πρωπάππε, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέρας.

Abavus, ὁ θηλυπάππος, υ, *Poll.* ὁ προπάππος, V. L. πρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ κοινοβιάρχης, ε, ὁ ἀρχιμανδρίτης, υ.

Abbatium, ἡ ἀββάτεια, ας. τὸ καὶ θέον, *Gall.*

Abbatiſſa, ἡ ἀρχιμανδρίτις, ιδος.

Abbrevio, βραχυῶ, ὑπιλέμνω, *Syneſ.* Συντέμνω, *Thucyd.* *cum accuſ.* ἀποκεφαλαιόω, *Ariſtot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόρρησις, *Syneſ.*

Abdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον, *Syneſ.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τὲς υἱέας, *Lucian.* filium, ἀπέπων ὁ υἱὸν, *Plato.* me magiſtratu, τῶ ἀρχῶ, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδιν, *Dem.* κρυφίως, λαθραῖ.

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ ἡ, ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurguſtio, εἰς καλύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, κατάδυω.

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, ε, *Dem.* ἦτρον.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, ſententiam ab aliquo, τῶ γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τ ὑποθέσεως, *Æſchin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *Demoſth.* λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ ἡ ἀπακτος, ε, *Sophocl.* ἀπαγόμενος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατεδίω, aliquid, τί, *Plut.* ἀποτρώγω, *Lucrt.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, *Iſocr.* e concione, ἐκ τ ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, οἴχομαι παρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπάγω εἰς τ φόρυν, *Eicharm.* ἔρρω ἐς κόρακας, *Ariſtoph.* ἀπειμι, abiit *pro* mortuus eſt. οἰοίχεται, οἰχάκιε.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Ariſt.* τὸ ἁμαρτάνειν, ἡ ἀστοχία, *Plut.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τ ὁδῦ, *Ariſt.* a veritate, διαμαρτάνω τ ἀληθείας, *Iſocr.* διαψεύδομαι τ ἀληθείας, *id.* a ſententia alicujus, τ γνώμης τινός, *idem*, a propoſito, ἀποπλανάομαι τ ὑποθέσεως, *idem*, a fide, τ πίστεως, vel ἀπὸ τ πίστεως, *Chryſoſt.* a ſcopo, ſeu propoſito, ἐξω φέρομαι τ καιρᾶν *Iſocr.* πίπτω γίνομαι τ ὑποθέσεως, *id.* τῦ πράγματος, *Demoſth.* ἁμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, *Dem.* ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, *Hom.*

Aberro paulum, παρολισθαίνω.

Abſore, ἀπέσεσθαι, *Plut.* parum abeſſe, μικρῦ δεῖν, multum abeſſe, πολλῦ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τ ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Ariſtot.* ἐνθενδε, ἀπὸ τῦδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ὑπὸ τέρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo τινι, *Plut*, ὑπὸ τινι, *Ariſt*, κατὰ τίνος, *Luc.* ἀπαλλατλομαι, *Lucian.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Abhorreſco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis τινα τ ἁμαρτημάτων, *Iſocr.*

Abi, ἄπει, ἄπιθι. ἄφθι, *Poët.* in malam rem, ἀπέρρε, ἐρρ' ες κοράκας.

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem* φαύλως, ἀγεννῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τ ὅπλων, *Plato.* ἀπόρριψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τ ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.* ὁ ἡ ἦ, ἄτιμος, ἀναριθμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, *Hom.*

Abiegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. ἐλάτινος, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλικός.

Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Heſ.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ε.

Abigo, ἀπελαύω, prædas τὰς λείας *Herodian.* columbas, τὰς πελειὰς, *Baſil.* e convivio, ἀπαθέω τῦ Συμποσίε, *Lucian.* Spiritum ſanctum, ἀποδιάκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Baſil.* ἀπελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, ζωθέω, *Ariſtoph.* ἀνίστημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plato*, aliquid, βίπτω τι, *Demoſth.* clam ad pedes, δόλως παρὸς τὰς πόδας, *Æl.* καταβάλλω, *Xen.* ἀποῤῥίπτω, *Herod.* παραβάλλω, παροίνημι, *Thucyd.*

Abitus, us, ἡ ἀποχάρησις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀπέλευσις, εως.

Adjudico, ἀποκρίνω, *Ariſtot.* ἀποδικάζω, ἀποδικάζω, *idem.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχαρίζω.
Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.* al. ἀπαμείρω, μετέχω, *Herod.*
Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Demosth.* ἀπωμοσία, *Poll.*
Abjuratus, a, um, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξωμοθές, V. L.
Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀπομόω, ἀπομνύω, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. cum Acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκλισις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, οῦ.
Ablacto, ἀπογαλακλίζω, aliquem τινὰ, LXX.
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*
Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εῖσα, έν. A ῥιζοτομέω, *Hippocr.*
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.* περιῤῥᾶμαι, γυμνόω Σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*
Ablatus, ἀφῃρημένος, ἀφαιρεθείς.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἡ ἀποσολὴ, ῆς, LXX. ἀποπεμψις, εως, *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς, *Æschin.*
Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπόπεμπτος, *Hes.* ἀπόβλητος, *Hesr.*
Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ *Thucyd.* τινὰ φρισβεία, *Demosth.* ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὼ ὄπισολὼ.
Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, *Hyperid.* ἀναισιμόω.
Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Aristoph.*
Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*
Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὸν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, *Thuc.* ἐπιμισθόω.
Abludo, ἀπάδω, *Aristot.*
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονιπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, *Athen.* pulverem, ἀποπλύω τῷ κόνει, *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα, *N. T.* κλύζω, ἀναπλύζω, *Apollon.* ἀποκλύζω, ἀπολούω, *Hom.*
Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, *Hes.*
Ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπονιφθείς.
Abmatertera, ἡ ἀποθεία, ἡ θεῖα πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὴ φόνον, *Plutarch.* ἑξαυτοῦ εἰμι, *Plato.*
Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, υ, *Bud.*
Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ῆς.
Abnocto, ἀπονυκτίδω, a castris, τὴ στρατοπέδου, *Plut.*
Abnodo, δεσμεῖ ἐκλύω.
Abnormis, ις, ὁ ἢ ὁ ἄμετρος, ον, *Plut.*
Abnuo, ἀπανδάω, bonum, τὸ καλὸν, *Basil.* hoc, τοῦτο, *Xenoph.* ἀπείπω, ἀρνέομαι.
Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*
Abolen, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *idem*, legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, *idem*, disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Isocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀναιρέω, ἀμαυρόω.
Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitiæ, τ' δικης, *Aristoph.*
Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*
Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*
Abolus, ὁ, ἀβολος, ου, *Aristot.*
Abomasum, τὸ ἤνυστρον, ου, *Aristot.*
Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.
Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ὀμδσος. *Hes.* μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν. *Phil* ὁ ἢ ὁ πόστομος, *Soph.*
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, ου, LXX.
Abominor, βδελύσσομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Aristoph.* μυσάττομαι, *Luc.* ἀφοσιόομαι, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*
Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Æl.* ἐξαμβλάσκω, *Dioscor.* ἐξαμβλόω, *Plato.*
Abortio, ἡ ἔκτρωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἀμβλωσις, εως, *Gregor.*
Abortivus, a, um, ἐκπρωματαῖος, αία, αῖον.
Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *Abortio.* five *abortum pario.*
Abortus, τὸ ἔκπρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ὄμβλωμα, ατος, *Bud.*
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo τί ἀπὸ τινὶ. *Alciphr.* ἀποκναίω, aliquid τὶ, *Aristoph.*
Abrasus, a, um, ἀπιξυσμμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, *Alciphr.*
Abreptus, a, um, ἀνηρπαγὴς, εῖσα, ὲν, ab ἀναρπάζω, *Dem.*
Abripio, ἀφαρπάζω, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀναρπάζω, *Dem.* aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τὼ ἱρὲ, *Herodian.*
Abrodo, ἀποτράγω, aliquid, τί, *Laërt.*
Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ, alicui magistratum, τινὰ τῆ ἐπ' ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, *idem*, leges, ἀναιρέω τὲς νόμες, *Æschin.* legem, λύω τ' νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *idem.* ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποπαλαιόω, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, *Dioscor.* ex abrotono confectum, ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, *id.*
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Æschin.*
Abrupte, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abruptus, a, um, ἀπερῥηγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, *Æschin.* locus, ὁ ἀπερῥὼξ τόπος, *Plut.* ὁ ἢ ὁ ἀπόκρημνος, *Xen.* ἀπότομος. ἀποτμὴξ, *Apoll.*
Abs, ἀπό, Vide *A, Ab.*
Abscedo, ἀφίσαμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, *Thuc.* ἄπειμι ἀπὸ τινος, ἀποχρήφω, *Plut.* ἐξαναχορέω.
Abscedens, ἀφισάμενος, ένη, ενον, *Dioscor.*
Abscessio, ἡ ἀπόσασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποσασία, ας, *Plut.*
Abscessus, τὸ ἀπόσημα, ατος, *Galen.*
Abscido, ἐκκόπτω, aliquid τὶ, *Galen.*
Abscindo, ἀποτέμνω, aliquid τὶ, *Plut.* nares & aures alicui, ῥῖνα ἢ ὦτά τινι, *Homer.* ἀποκόπτω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* ἀναικείρω, *Hes.*
Abscisse, ἀποτόμως, *Iscr.*
Abscissio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Plut.*
Abscissus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ ἢ ἀπότομος, ου, abscissæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*
Abscondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.*
Absconditus, a, um, ὁ ἢ, ἀπόκρυφος, ου LXX κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* κεκρυφαῖος, αία, αῖον, *id.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ενον, LXX.
Abscondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, *Isæus*, ὑποκρύπτω, aliquid in aliquo, τι ἔν τινι, *Herodian.* aliquid sub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Æl.* κρύπτω, ἐγκρυφιάζω, *Aristoph. Cyneget.* ἐπικρύπτω, *Cyneget.*
Absconsio, ἡ κρύψις, εως, *Aristot.* ἡ ἀπόκρυψις.
Absconsus, a, um, κρυπτὸς, ὴ, όν, LXX.
Absens, ἀπὼν, ὄντος, ὐσης, ὀντος, *Plut.* Vide *Adsum*, ὁ ἢ ἄδημος, *Isocr.* ἀποδημία, *Xen.*
Absentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*
Absentio, διαφανέω, in aliqua re, φρός τι, *Dem. Phal.*
Absento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æsch.*
Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τὼ ἅρματος, *Plut.*
Absimilis, e, ὁ ἢ ὴ, ἀνόμοιος, ου, *Plato*, ἀπαιὼς υἱὸς, ὸς, *Gen.* ὀτος, ὑὸς, ὀτος, *Polyb.* ἀπεικὼς, εῖα, ὸς, *Gen.* ὀτος, ὑίας, ὀτος, *Plut.* ὁ ἢ ὁ ἀφομοιος.
Absinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, sc. οἶνος, *Dioscor.*
Absinthium, τὸ ἀψίνθιον, ου, *Dioscor.* marinum, τὸ Σίριφον, Σίριον.
Absistens, ἀφισάμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Absisto, ἀφίσαμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ἀποσατέω.
Absit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod absit, ὃ μὴ Συμβείη, *idem.*
Absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τ' αἰτίας, *Lycurg.* aliquem crimine, ἀφίημι τινα τὼ ἐγκλήματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θάνατον, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι, *Xenoph.* τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
Absolute, τελείως, *Isocr.* τελέως, ἐντελέως, ἁπλὼς.
Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τ' βλασφημίας, *id.*
Absolutus, a, um, ὁ ἢ ἀπολυτος, υ, *Gregor. Naz.* ὁ ἢ ἀφετος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Arist.* ἐντελὴς, ές, *Lucian.*
Absone, ἀσυμφώνως.
Absonus, a, um, ὁ ἢ ἀσύμφωνος, ος, ὁ ἢ ἀπαδὸς, ὸς, ὁ ἢ ἀπηχὴς, *Luc.* ὁ ἢ ἀρρυθμος, ἐμμελὴς, *Aristid.* i. e. absurdus, ὁ ἢ ἄτοπος, υ, *Demosth.*
Absorbeo, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα, *id.* ῥοφέω, ἀποῤῥοφία, *Synes.*
Absorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, ὁ, *Aristoph.*
Absque, ἄνδ, *cum Gen.* absque oppidanis, ἄνδ πολιτικὼν, *Dem. Non inelegantor etiam ponitur, ut* absque his, τύτων ἄνδ, χαρὶς, *itidem cum Gen.* absque dictis, χαρὶς τ' εἰρημένων, *Aristot.* ἐξω, *etiam cum Gen.* absque his, ἐξω τύτων, *Thucyd.*
Abstemius, ὁ ἢ ἄοινος, υ, *Xenoph.* ὁ ἢ ἀνόμιτος, ἄλουτος.
Abstergeo, Vide sequens *Abstergo.*
Absterge, ἀπομάττω, *Dem.* sudorem, ἀπομάττομαι τ' ἱδρῶτα, *Bas.* pedes, ἐκμάττω τὲς πόδας, *Arist.* sordes, ἀπομάσσω τ' ῥύπον, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὼ ἀδοξίαν, *Dem.* ἀποσμήχω, *Luc.* ὀπτάω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, *Thuc.* ἀπαμύσσω, ἀναματτόμαι.
Absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Arist.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῆ ἁμαρτημάτων, *Isocr.* a rebus agendis, τινὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Arist.* ἀποσπόδω, *Thuc.* ἀπείργω.
Absterfio, ἡ Σμῆξις, εως, *Dioscor.* ἡ Σπμαξις, ἡ ἐκνιψις.
Absterforius, abstergendi vim habens, Σμηκτικὸς, ὴ, όν, *Dioscor.*
Abstinens, ὁ ἐγκρατὴς, έος, ab aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Abstinenter, ἐγκρατως, *Aristot.*
Abstinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἀπόχεσις.
Abstineo, ἀπέχω, a petulentia, τ' ὕβρεως, *Æsch.* a parvis, ἀπέχομαι τῆ μικρῶν, *Isocr.* manus a matre, τὰ χέρε τ' μητρὸς, *Dan.*
Absto, ἀφίσαμαι.
Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Arist.*
Abstractus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, εἴσης, έντος.
Abstraho, ἀποσπάω, cives a mari, τὲς πολίτας τ' θαλάσσης, *Plut.* ab invicem, διαπράω ἀπ' ἀλλήλων, *Xenoph.* animam a corpore, ψυχὴν τὼ σώματος, *Plato.* ἀπάγω, ἀφέλκω, *Xen.*
Abstrudo, ἀποκρύπτω, al quid, τί, *Isocr.* ἀποθέω.
Abstrusus, a, um, ὁ ἢ ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.*
Absum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Arist.* abst, μὴ γένοιτο, *Demosth.* abest multum, ut me defendam, πολλὰ δεῖ ἐγὼ ὑπὲ ἐμῆ ἀπολογέεσθαι, *Plato*, parum abest, quin ficam, ὀλίγε δεῖν ποιῆσαι mutum abest, rem ita se habere, πολλὰ δεῖ ἔτως ἔχειν, *Plato*, parum abfuit, quin incidissem, μικρὸν ἀπόλιτον τὼ μὴ πεσεῖν, *Isocr.* quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι;

κεῖσθαι, *Luc.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Isocr.*
Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.
Absumo, κατέδαπανάω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demosth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, *id.* δαπανάω.
Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*
Absurde, ἀτόπως, *Demosth.* it. ἀλόγως.
Absurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demosth.* ἡ ἀτοπία, *Isocr.*
Absurdus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄτοπος, ν, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἄλογος, ν, *Isocr.* ὁ ϰ᾽ ἡ ὑπερφυὴς, ους, *Dem.* ἀλόγιστος, ἀδοξία, absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Abundans, ᾠκεανός, ὴ, όν, aliqua re, τι, *Synes.* κατά τι, *Arist.* ἔν τινι, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ εὔπορος, ν, τινος, *Aristot.* ὁ ϰ᾽ ἡ δαψιλὴς, *Gal.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἄφθονος, ὁ ᾠκεανὸν.
Abundanter, & abnnde, ᾠκεανῶς, *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ἐκ ᾠκεανοῦ, *N. T.* ἐξαρκούντως, *Isocr.* διαρκῶς, *Xen.* ἀφθόνως, ἀδδίν, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Abundantia, ἡ ᾠκεανεία, ας, *N. T.* ἡ ᾠκεανότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῆ ὠνίαν, *id.* opum, ἡ ᾠκεανία τῆ χρημάτων, *Demosth.* εὐπορία, ἡ εὐθυμία, *Phil.*. ἡ δαψιλεία, *Herod.* ἡ ἀδροσύνη, *Hesiod.* ἡ ἀφθονία, *Xen.*
Abundantius, ᾠκεανότερως.
Abundatio, ἡ ὑπόρρυσις, ας, *Dion. Areop.* ἡ πλήμμυρις, vid. inundatio.
Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* ᾠκεανόω, aliqua re, τινὸς, *N. T.* εὐθυμέομαι, *Synes.* γέμω, δαψιλεύομαι, vid. exundo.
Abusio, ἡ κατάχρησις, εως, ἡ ἀποχρησις, εως, *N. T.*
Abusive, καταχρηστικῶς, *Gramm.*
Abusivus, a, um, καταχρηστικὸς, ὴ, όν, *Rhetor.*
Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.* ἡ κατάχρησις.
Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινὶ, *Plato.* χράομαι κακῶς τινι, *Demosth.* ὑποχράομαι τινί, *Arist.* παρακαταχράομαί τινι, *idem.*
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, ϰ᾽, ἤ.
Acacia, ἡ ἀκακία.
Academia, ἡ ἀκαδημία, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Aristoph.*
Academicus, a, um, ἀκαδημικὸς, ὴ, όν, *Luc.*
Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, *Dosi.*
Acanthinus, a, um, ακανθινος, ίνη, ινον, *Dioscor.*
Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*
Acatium, τὸ, ἀκάτιον.
Accanto, προσάδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.*
Accedo, προσέρχομαι, tibi, *Col. Xenoph.* ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, *Dem.* πρὸς τὰ κοινὰ, *Isocr.* ad aliquem, προσβαίνω τινὶ, *Plut.* προσρίνομαι τινὶ, *Xen.* ad aliquid πρός τι, *Æschin.* accedere sententiæ, *Cyprian.* κατατίθεσθαι τινὶ, accedit ad hæc, ὑπηνέμοις τούτοις, εἰσαγωνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, *Cornif.* προσέρχομαι.
Accelegratio, ἡ ἐπείξις, εως, ἡ τάχεια, ἡ *Cyprian.*
Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατίαν, *Isocr.* sacra, τὰ ἱερὰ, *Herodian.* *Cyprian.* καταστρέφω, ἐγκαινίζω, ἐπιτάχυνω, *Plut.*
Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, *Plato*, aliquid, ἀναπτόν τι, *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, *Aristoph.* ἀναίω, vid. incendo.
Accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τῇ πολιτείᾳ *idem.*
Accentus, ἡμμμένος, ἀναμμένος, βαλυμμένος, *Hes.*
Accentus, ἡ προσῳδία, ας, *Gramm.*
Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.* ἡ πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνομαι, *Aristot.* ὑποδέχομαι, aliquid, τι, *Isocr.* προσδέχομαι.
Acceptus, a, um, ληφθεὶς, εῖσα, εν, προσληφθεὶς, i. e. gratus, ὁ ϰ᾽ ἡ εὐάρεστος, ος, *N. T.* χαρίεις, εσσα, εν, *Aristot.* ὁ ϰ᾽ ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo χάιτω τινὶ vel ὅτι τινι; acceptum fero, ἀνατίθημι *Cornif.* προσλογίζομαι, ἀτενίζω.
Accersitor, ὁ καλέτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητήρ.
Accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ὴ, ον, ὁ μετακλῆτος, *Plato.*
Accersitus, us, ἡ προσκλησις, εως, *Plato.*
Accerso, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μετακαλέω τινὰ, *Plato*, κατακαλέω τινὰ, *Plut.* προσάγω τινὰ *id.* μεταπέμπω τινὰ, *Dem.* προσπέμπω.
Accerso aliquem crimine conjurationis ὑπακαλέω τινὰ ζωωμοσίαν τινι.
Accessio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ προσθησις, εως, *Philo*, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.* ἡ ὑποδοχὴ, ἡ αὔξησις.
Accessus, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἔφοδος, ου, *Herod.*
Accessu facilis, ὁ ϰ᾽ ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτὸς, ὴ, όν, *Greg.* ὁ ϰ᾽ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος,
Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Demosth.* τὸ συμβὰν, άντος, *id.* per accidens, ϰτ᾽ συμβεβηκὸς, *Aristot.*
Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. *contingo* alicui, *Cumbaino* τινὶ, *Isocr.* ἀποβαίνω τινὶ, *Dem.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ ϰτ᾽ γνώμην, *id.* accidit mihi idem, τ᾽ αὐτὰ πάσχω, *Isocr.* accidit mihi quod gubernatori, πάσχω παθὼν κυβερνήτης, *Plato*, quæ accidunt alicui· *Cumpiptonta* τινὶ, *Isocr.* συνεμπίπτοντα τινὶ, *Isocr.* συνεμπίπτοντα τινὶ, *Isocr.* συνεμπίπτοντα

πος, ρα, ρον, de rebus & hominibus, *Dem.* acerbum, το ὀμφάκιον.
Acernus, a, um, Ζενδάμινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*
Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Aceroſus, i. e. paleis plenus, ὁ ἢ ἡ ἀχυρώδης.
Acerra, τὸ, θυμιατήριον, ου, *Philo.*
Acervatim, Ζωρδὸν, *Herodian.* αθρόως.
Acervatio, ἡ Ζώρδυσις, εως.
Acervo, Ζωρδύω, *Herodian.* Ζωρὸν Ζυνάγω, *Euphr. apud Stob.*
Acervus, ὁ Ζωρὸς ος, divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* ὁ ὄγκος. *Ariſtot.* ὁ θήμων, *Hom.* ὁ vel ἡ Διν & Δις, *id.*
Aceſco, ἐξύνω, *Gal.* ὀξύνομαι, *id.* ἐξοξύνομαι, *Theophr.* παροξίζω, *Dioſ.*
Acetabulum, τὸ ὀξύβαφον, ου, *Athen.* τὸ ἐμβόριον, *Hipp.* ἡ ὀξις, *Ariſtoph.*
Acetoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀξώδης, εος, *Galen.*
Acetum, τὸ, ὄξος, εος, *Plut.* τὸ ὀξείδιον, ου, *Suid. Galen.*
Achillea, *Herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.
Acicula, τὸ ῥαφίον, ου, *Galen.* ἡ πτερόνη, Gl. Vet.
Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.
Aciditas, vid. Acerbitas.
Acidulus, a, um, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ ἢ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ ἢ ἡ ὕποξυς.
Acidus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, *Xen.*
Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ακὴ, ακὶς, ἀιχμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. unguium, ὀνύχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Ælian.* gladii, τὸ τόμα, ατος, μαχαιρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ τάξις, εως, *Dem.* τὸ τάγμα, ἡ ςίξ, *Hom.* ἡ παράταξις, εως, *Iſocr.* *Hinc* aciem inſtruo, παρατάττω, *Iſocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τάττω, *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, *idem.* una ſto in acie, Ζυμπαρατάττομαι, *Iſocr.* deferre aciem, λείπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, *Dem.*
Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι ἀκινάκην, *id.*
Acinaceus, a, um, ῥαγικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Acinoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ῥαγώδης, εος, *Dioſc.*
Acinus, ἡ ῥάξ, ῥαγὸς, ἡ ῥώξ, ῥαγὸς, uvarum, βοτρύων, *Plato*, uvæ paſſæ, σταφυλῆς, *Dioſc.*
Acipenſer, ὁ ἔλλοψ. ὀνίσκος, ὀξύῤῥυγχος.
Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου, *Dioſc.*
Acor, ἡ ὀξύτης, ητος, *Alex. Aphrod.* ἡ στρυφνότης.
Acquieſco, ἐπαπαύομαι, ἐφησυχάζω, ἀρίσκομαι, ἀρᾶσθαι præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, *Iſocr.* τοῖς παροῦσι, *id.* donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *id.* præſentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lyſ.* aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητὰς ἔχω τι, *Herodian.* εὐδοκέω ἔν τινι, *Polyb.* συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρεσθαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, συγχωρέω, *cum dat. Plat.*
Acquiro, προσποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Ariſt.* multum agri, πρόσκλασθαι πολλὴν χώραν, *Iſocr.* pecunias, πορίζω χρήματα, *Dem* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπα, *idem.*
Acquiſibilis, e, κλητὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*
Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν, *Dem.* divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, *id.*
Acquiſitus, a, um, κτητὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, proprie, *Alex. Aph.* metapn. *Plato*, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, *id.* in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Iſocr.* vid. acerbitas.
Acris iræ, ὁ ἢ ἡ ὀξύθυμος.
Acriter, Ζφοδρᾶς, ὑριμέως, *Ariſtoph.* σφόδρα, *id.* αὐτόνως, *N. T.* ὀξέως, πικρᾶς.
Acritudo. Vide *Acrimonia.*
Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, *Xenoph*
Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικος, ὴ, ὸν, *Plut.*
Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*
Acroaterium, το ἀκουατήριον, ου, *Plutarch.*
Acronychus, ὁ ἢ ἡ ἀκρονυχος, ου, *Nicand.*
Acroſtichis, ἡ ἀκροσιχὶς, ιδος, *Euſeb.* τὸ ἀκρόστιχον, ου, *Schol. Thuc.*
Acta, τὰ πεπραγμένα, ων, τὰ πραχθέντα, ων, Apoſtolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, *N. T.*
Actio, ἡ πρᾶξις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, ας, *id.* judicialis, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, *id.* injuriarum, ἀδικιῶν διωξις, *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, *Plut.*
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικός.
Actor, ὁ πράττων, οντος, ὁ δρασὴς, δρασὸς, *Heſ.* ὁ πρακτὴς, i. e. accuſator, ὁ κατήγορος, ου, *Dem.* ὁ διώκων, οντος, *id.* fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*
Actuarium, i. e. oneraria navis, ὴ, ὁλκὰς, άδος.
Actuarius, i. e. actorum ſcriba, ὁ γραφεύς.
Actuarius, i. e. facilis, ὁ ἢ ἡ εὐεργητος.
Actuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνεργος, ου, *Lucian.* πρακτικὸς, ὴ, ὸν, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ φιλοέργος, ἐργώδης.
Actus, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* in ipſo actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actus, a, um, πραχθεὶς, εῖσα, ἐν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, πράττω, ἐξεργάζομαι ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* actum eſt de me, perii ἀπώλόμην, *Eur.* ὀλώλα, *Ariſtoph.*
Actutum, αὐτίκα, *Thuc.* παράχρημα.
Acuatio, ἡ ςόμωσις, εως.
Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ ἔγκεντρος, culex, κνίψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ ἢ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*
Aculeus, τὸ, κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντημα, ατος, *Polyb.* ἔγκεντρὶς, *Ariſtoph.* ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς *Lucian.* ἡ ἀκὶς, ἰδος, *Dioſc.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Plut.* το ὀξὺ, ύος, ingenii, ἡ ἀγχίνοια.
Acuminatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀποξυς, ύος, *Dioſc.*
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὸν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι, *Herod.* θήγω, θηγάνω, τινὰ εἴς τι, *Xen.*
Acus, ἡ ῥαφὶς, ἰδος, *N. T.* βελόνη, τὸ ἠπήτριον.
Acu pictus, κιςὸς, Hom. πολύκις.
Acute, ὀξέως, canere, ὀξυ, λιγέως ᾄδειν, *Ariſt.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato*, videre, ὀξὺ βλέπειν, *idem*, acute videns, ὁ ἢ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπής, acute clamans, ὁ ὀξυβόας.
Acutulus, a, um, ὁ ἢ ὕποξυς, ος.
Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, haſta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* vox ὀξεῖα φωνὴ, *Plut.* vir ἀνὴρ δεινος, *Dem.*
Ad, πρὸς, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι παρά τινα, *Xenoph.* ὅτι, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι ὅτι θαλάσσῃ, *Thuc. cum Acc. in ſignificatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ὅτι τὴν θύραν, *Ariſtoph.* πρὸς, *cum Dat.* ſtabat ad januam, εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T. cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; *ibid.* εἰς *cum Acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, *Thuc.* purpura ad veſtem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad vitos ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*
Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Adactus, a, um, ἐπαχθὶς, εῖσα, ἐν, i. e. coactus, βιαθεὶς, είσα, ἐν, *Iſocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*
Adædifico, προσοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Adæque, ἴσως, *Dem.* it. ἐπισης.
Adæquo, ἀνισόω multitudine, πλήθ, *Herod.* ἀνισάζω, *Ariſtot* ἐξισόω τινί, *Plut.* i. e. complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.* ὁμαλιζω, ἀπαρτίζω. *Bud.*
Adæſtuo, προσκυμαίνω, *Philo.* it. ἐκκυμαίνω.
Adagium, ἡ παροιμία, ας, *Ariſtot.* it. λογος.
Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æſch.*
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Ariſtot.*
Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*
Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, *id.* παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν.
Adapertio, ἡ ἀνοιξις, εως, *Baſ.*
Adapertus, a, um, ὁ ἢ ἡ, ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ἀναωγμὸς, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*
Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τὰς νόμους τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι, *Dionyſ. Hal.* προσαρμόζω τί τινι, *Plato.* ἐπαρτύω. Hom.
Adaquatorium, τὸ πολίςήριον, ου, LXX.
Adaquo, πολίζω, *Ariſtot.* ὑδραινω.
Adauctus, us, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ προσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*
Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*
Adbibo, ὀπτάνω, aliquid, τι, *Ariſtoph.* vinum, οἶνον, *Plato.*
Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω.
Addecimo, ἀποδεκατόω.
Addenſo, πυκνόω.
Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγελλω, ἀποκηρυττω.
Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
Addico, καταλιάσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἐργυρίῳ, *Herodian.* ἀπεμπολέω.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, *Plut.*
Addictus, a, um, ὁ, ἢ ἡ προδοτὴς, ὴ, όν, vel προδοτὸς, ὴ, όν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ ἢ ἡ καταδικος, ου, *Dem.* ſum precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Syneſ.*
Addiſco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὰ παῖς ὄπιςήμαις, *Iſocr.* λαμβάνω ἐπιςήμην τινός, *id.*
Additamentum, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, τὸ πρόσθημα, ατος, *Symmach.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* additamenti loco eſſe, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, *Dem.* ἡ παρυθήκη.
Additio, ἡ πρόσθεσις.
Additus, a, um, πρόσθετος.
Addo, πρόσιθημι, vel ἐπιτίθημι alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* Ζυνάπτω πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιβαλλω τινὶ, *Ariſtot.*
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubitatio, ἡ, διαπορήσις.
Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliqua, ἀμφισβητέω περὶ τινος, *Iſocr.*
Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὸν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliqaem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν, *Plato*, in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, *id.* ἐπάγω, *Bud.* συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιςεύειν, *Iſocr.* προσάγομαι, προσιέμαι, *cum infin.*
Adductus, a, um, προσαχθὶς, εῖσα, ἐν, donis, πειθθεὶς, εῖσα, ἐν, ὑπὸ δωρεαῖς, *Platon.*
Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, ἀπολράγω, aliquid, τὶ, *Lexic.*
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ademtus, ἀφαιρεθείς.
Adeo, *Adv.* τοσοῦτον, victus eſt, ἡττήθη, *Iſocr.* adeo abſtin ere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέχον, ὥς' οὐδ' ἠθέλησαν, *id.* adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, ὅτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὡς οὐκ οἶδα, *id.* adeo oportet, ut capiat, ὅτως χρὴ, ὥςε ἐπιδέχεσθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τὶς ὅτω τοσοῦτον ἀπόῤῥω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, ὅτως πιθανὰς, *Plato*, adeo dementes facti ſunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *Iſocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, *id.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθεν, *id.*
Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιτάω πρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, προσέρχομαι εἰς τὰ κλήματα, *Dem.* κληρονομέω κληρονομίας, *Ariſtot.*
Adeps, τὸ στέαρ, ατος, *Dioſc.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὰ ἄκαιφα, ὁ δημός.

Adeptio,

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX. ἡ ἀπολαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχών, ῶσα, όν, aliquid, τινος, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπιτυχης, έ⊙, τινός, *Iſocr.*
Adequito, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adeſdum, ἴθ. δή, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*
Adeſurio, βουλιμιάω, βουλιμώτλω.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὶ, *Herod.* τινὶ, *N. T.*
Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*
Adhæc, πρὸς τάτοις, & adhæc alia multa, ϰ᾽ πολλὰ πρὸς τάτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς ὧν τάτων, *Lycurg.*
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* πρόσκειμαι τινι, *Dioſc.* προσέχομαι, *Ariſt.* προσίχομαι, προσπλατύομαι, συναπτομαι, *omn. cum dat.*
Adhæreſco, idem quod antecedens *Adhæreo.*
Adhæſe, Συγκόλλως, *Athen.*
Adhæſio, ἡ, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, *Ariſtophan.*
Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ, *Plut.*
Adhibeo, προφέρω, προσέχω, animum rebus, ϕ νῦν τοῖς πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἔχω vel ποιέω ἐπιμέλειάν τινο⊙, *Thuc.* aliquem in conſilium de re aliqua, ποιέομαι τινα Σύμβουλον περί τινο⊙, *Dem.* aurem verbis, παρατάττω τὸ ὦς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, *Theophr.*
Adhinnio, προχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, *Æl.*
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως, *Iſocr.* ἡ παρόκλησις, εως, id. ὁ παρακελευσμὸς, ὅ, *Thuc.* ὁ διακελευσμὸς, *Theoc.* ἡ προτροπὴ, ἡ παρακέλευσις, τὸ παρακέλευσμα, *Plut.*
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, *Heſ.* ὁ ἐργατείκλης, *Euſt.*
Adhortatorius, παρακελευσικός.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινί τι, *Iſocr.* παρακελεύομαι τινι, τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ᾽ ἀρετὴν, *Xenoph.* ad aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Iſocr.* παρακαλέω, *Xen.* ἐγκελεύομαι, *Plut.* διακελεύομαι, *Iſocr.* ἐπικελεύομαι, *Plut.* ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Iſocr.* hodie, ἔτι ϰ᾽ νῦν, id. εἰς ἔτι ϰ᾽ νῦν, vel εἰσέτι ϰ᾽ νῦν, *Lucian.* μέχρι τῦ νῦν, *Xen.*
Adjaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινὶ, *Dioſc.* παράκειμαι τινι, *N. T.*
Adiantum, τὸ ἀδιαντον, ου, *Theophr.*
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ου, ſc. πρᾶγμα, *Chryſ.*
Adjectio, ἡ προσβολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, *Plato*, ἡ ἐπίθεσις, το ἐπίβλημα.
Adjectivus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπίθετ⊙, ου. Hinc adjectivum, ſc. nomen, τὸ ἐπίθετον, ου, ſc. ὄνομα, *Gramm.*
Adjectus, us, idem quod *Adjectio.*
Adjectus, a, um, ἐπιβεβλημμέν⊙, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, *Ariſtot.* ὁ ϰ᾽ ἡ προσβλητ⊙, ου, LXX.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, *Lucian.* εἰσάγω, *Euſt.* ἐπάγω, *Plut.* i. e. *cogo*, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν, id. ἀναγκάζω, παρίσαμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, προσίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, *Ariſt.* oculos, προσβάλλω τῶν ὄψιν, *Plut.* alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι, id. animum ad aliquid, ἔπεχω τὸν γνώμην, ſive ϕ νῦν τινι, *Lucian.*
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, *Xen.* alicui ſpem, τινὰ τῶν ἐλπίδα, *Ariſt.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τῦτο, *Ariſtoph.* ἐξαιρέω, *Plut.* παραιρέομαι, *Dem.*
Adimpleo, ἐπιπληρόω, *Thuc.* προσπληρόω, *Xenoph.*
Adimpletus, a, um, ἐπιπληρωθεὶς, εῖσα, ἐν, ab ἐπιπληρόω, *Thuc.*
Adinventio, προσεξεύρεσις, *Dem.* ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ, ἡ στιμελης, έ⊙, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπιμελ⊙, ους, *Dioſcor.* σταντὸς, Gl. Vet.
Adipatus, & adipoſus, a, um, λιπαρὴς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ἐκπαχωμέν⊙, ένη, ένον, LXX. ὁ ϰ᾽ ἡ ϛεατώδης, στιμελώδης, *Ariſtot.*
Adipiſcor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τιν⊙ ὑπὸ δαιμονίε, *Ariſt.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆ δόξης, *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι, *Iſocr.* προσλαμβάνω, *Xen.*
Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*
Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινὶ, *Xen.*
Aditus, us, ἡ πρόσοδ⊙, ου, *Thuc.* ἡ πάροδ⊙, ου, *de via & actione adeundi*, *Xen.* aditu facilis, ὁ ϰ᾽ ἡ εὐπρόσοδ⊙, ου, *id.* εὐέλευσ⊙, εὐπροσιτ⊙, aditu difficilis, δυσπρόσοδ⊙, ου, *Thuc.*
Adjudico, ἐπιδικάζω, Ariſtot. ἐπικρίνω, *Plut.*
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Ariſtot.*
Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατ⊙, *Ariſtot.* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιϛὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον.
Adjunctio, ἡ προσθεσις, εως, *Philo.* ἡ ἐπιθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, a, um, προστεθεὶς, εῖσα, ἐν, *Gen.* ἐντ⊙, είσης, ἐντ⊙, a προσίθημι, *Thuc.*
Adjungo, προσίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Thuc.* προσάπτω τινί τι, *Lucian.* παραζεύγνυμί τινί τι, *Nax.* κολλάομαι, προσαρμόττω. *Plut.*
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμός.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum, ὁρκίζω Ϲε τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω Ϲε κατὰ τῦ Θεῦ, *ibid.* ἐπορκίζω.
Adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινὶ, *Thuc.* προσβοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθὸς, ὅ, *Thuc.* ὁ συμπράκτωρ, ορ⊙, *Herodot.* ἀρύντωρ, ἐπικερ⊙, σύνεργ⊙, ἀλεξητήρ.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, αλ⊙, *Ariſtot.*
Adjutrix, ἡ Συμπράκτρια, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινι πρὸς πολεμίκς, *Dem.* aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, *idem.* ποιέομαί τινι βοηθειαν, *idem.* ἀμύνω, ἐπικουρέω.
Admetior, προσμετρέω, *Hyperid.* ἐπιμετρέω.
Adminiculator, ὁ Συμβοηθὸς, ὅ, conf. *Adjutor.*
Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adjuvo.*
Adminiculum, ὁ χάραξ, ακ⊙, vitis, ϕ ἀμπέλε, *Ariſtoph.* conf. *Auxilium.*
Adminiſter, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.* it. ὁ διάκον⊙.
Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ιδ⊙, *Xenoph.*
Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.* ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Adminiſtrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, ὢντ⊙, *Iſocr.* ὁ διοικητὴς. *Plut.* ὁ ὑπηρέτης.
Adminiſtro, ὑπηρετέω, δοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, *Æſchin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, *Iſocr.* domumbene, οἰκέω οἶκον εὖ, *Plut.* οἰκονομέω οἶκον καλῶς, *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ ϕ πόλιως πράττω, *Xenoph.* Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, e, Θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Dem.* Θαυμάσι⊙, ία, ιον, *Iſocr.* ϑαυστὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Admirabiliter, Θαυμαστῶς, *Plato*, Θαυμασίως, id. Θαυμαστὸν, id.
Admiralis, ὁ ναύαρχ⊙, ου, *Thuc.* ὁ στόλαρχ⊙, ου, *Heſ.*
Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ Θαυμασμὸς, ὅ, *Hippocr.* τὸ Θαῦμα, ατ⊙, *Lucian.* τὸ Θάμβος, *Thuc.*
Admirator, ὁ Θαυμαστὴς, ὁ, *Plut.*
Admiror, Θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ ϕ εὐλαβείας, *Plut.* aliquem, τινὸς, *Xenoph.* aliquem ob ſapientiam, τινὰ διὰ τὴ Σοφία, id. aliquid, Θαῦμά με ἔχει τινὸς, *Lucian.* alicujus virtutem, ϑαυμαζω τινα ϕ ἀρετῆς, vel τινὸς τῶν ἀρετῆ, *Xen.* τινὸς ϕ ἀρετῆς, *Dem.* ἐπαινέσομαι, ἐπαυμάζω, σεβάζω.
Admiſceo, επιμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Thuc.* ſermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, *Baſil.*
Admiſſarius, ὁ ἀναβάτης, ου, ὁ ὀχευτὴς, ὅ, admiſſarium admitto, ὀχεύομαι, *Ariſt.*
Admiſſio, ἡ εἰσοδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Ariſt.*
Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντ⊙, *Iſocr.*
Admiſſum, τὸ παράπτωμα, ατ⊙, *N. T.*
Admiſtio, ἡ μίξις, εως, *Lucian.* ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, *Thuc.*
Admiſtus, ἐπιμικτ⊙, πρόσμικτ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ.
Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, *Polyb* crimen in me, ἐδέχομαι τὴν αἰτίαν, *Dem.* aliquem aliquo, χαρίζομαί τινα εἴς τι, *Xen.* ἐάω, προσίημι, *Xen.* flagitia, ποιέομαι ἐπὶ, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, κλιμακίζω τι εἰς τινὰ, *Dem.* viri commercium, ἀνέχομαι τῶν τῦ ἄρρενο⊙ ἐμιλίαν, *Æl.*
Admoduler, πρόσωδα, *Lydg.*
Admodum, κομιδῆ, accidens, νέ⊙, *Plato.* Σφόδρα νέ⊙, *id.* natu grandis, ἐς μάλα πρεσβύτης, *id.* ἀπαρτι, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*
Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *idem*, aliquem alicujus, τινὰ τινὸς, *Lucian.* divinitus, χρηματίζω, *N. T.* παρακαλέω, τινα ἐπί τι, παραινέω, *cum dat.* νεθετέω, ὑπομιμνήσκω, *Hom.*
Admonitio, τὸ νεθέτημα, ατ⊙, *Plut.* ἡ νεθέτησις, εως, *Ariſt.* ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* ἡ ἀνάμνησις.
Admoniter, ὁ παραινέτης, ου, ὁ παραινῶν, ῦντ⊙, *Iſocr.* ὁ νεθέτης.
Admonitorius, a, um, νεθετικὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγ⊙, *Xen.* παραινετικὸς λόγ⊙, *Iſocr.*
Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, *Xen.* ἐπιδάκνω, καταδάκνω. *Hem.*
Admorſus, a, um, προσδηχθεὶς, εῖσα, ἐν, δηχθεὶς, εῖσα, ἐν, *Xen.*
Admorſus, τὸ δῆγμα, ατ⊙, *Plut.*
Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*
Admoveo, προσίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τὶ πρὸς τι, *Xen.* aræ, προσάγω τῷ βωμῷ, *Luc.* aurem ſermonibus, προσβάλλω τὸ ὦς τοῖς λόγοις, LXX. πελάζω, προσπελάζω.
Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι, *Plut.*
Admurmuro, προσμορμύρω, ἐπεθορυβέω, *Xen.*
Adnaſcor, προσφύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnaſci, προσφύω τί τινι, *Baſil.* ἐπιφύομαι, παραφύομαι, *Dioſc.*
Adnatatio, ἡ προσνηξις.
Adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* προσνέω τινὶ, *Æl.*
Adnavigatio, ὁ ἔσπλ⊙.
Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* in aliquid, εἴς τι, *Ariſt.* it. ἐσπλέω.
Adnicto, ἐπισφαλμιάω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, *Ariſt.*
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, παρωνυμάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτὸν, *Herod.* τὸ λιβανῶτε, *Lucian.* καθαγίζω.
Adoleſcens, ὁ ἐφηβ⊙, ου, *Lucian.* ὁ μείραξ, ακ⊙, *id.* ὁ νεανίας, ου, *Dem.* ὁ νε⊙, ανιαῖ⊙, ἀμφήλιξ.
Adoleſcentia, ἡ νεότης, ητ⊙, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Iſocr.* florens ætas, ἡ ακμὴ ἀνθέσι, id. ab adoleſcentia, ἐκ νέε, *Dem.* ἐκ μειρακίε, id. ἡ ἐφηβεία, ἐφηβότης.
Adoleſcentior, νεανιεύομαι *Plut.* it. νεανισκεύομαι, *Xen.*
Adoleſcentula, ἡ παιδίσκη, ης, *Dem.* ἡ κόρη ης, *Iſocr.* ἡ παῖς, παιδὸς, το παιδίσκαριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεᾶνις.

Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, ου, *Arist.* τὸ μειράκιον, ου, *Dem.*
Adolescenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian.* μειρακιοῦμαι, *Plut.*
Adolesco, ἀδρύομαι, *Plato.* i. e. fio adolescens, μειρακιόομαι, *Xen.* μειρακίζομαι, *Lucian.* ἐνηβάζω, ἀτάλλω, *Hesiod.*
Adopério, ἀποκρύπλω, aliquid aliqua re, τί τινί, *Aristid.* συνεπικρύπλω.
Adopertus, a, um, ἀποκεκρυμμμένος, ένη, ένον; *N. T.* κεκαλυμμμένος, ένη, ένον, *ib.*
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N. T.* εἰσποίησις.
Adoptivus, a, um, ὁ ἡ ἡ εἰσποίητος, ου, *Dem.* filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετος, *id.* pater, ποιητὸς πατὴρ, *Lysias.*
Adopto, υἱοθετέω, *Hes.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ποιέομαι παῖδα, *Dem.* εἰσποιέομαί τινὰ υἱὸν, *Isocr.* παῖδα τίθημι, εἰς θεσιν λαμβάνω.
Ador, ἡ ζέα, ὁ χένδρος.
Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, όν, *Gregor.*
Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, *Plut.* τὸ σέβας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, *N. T.*
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Arist.* ἐπέρχομαι, ἐφίσαμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Arist.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xenoph.* ἐνσκευάζω, παρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ θεῷ, *N. T.* τὸν θεὸν, *Dem.* ἐκείθεν τὸν θεὸν, *Xenoph.* προσάγω τῷ θεῷ προσευχὰς, *Chrys.*
Adposco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινὶ, *Soph.* in aliquem locum, ἐφερπύζω ὅθι τόπου τινὸς, *Aristoph.*
Adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, συνοικίζω τινα ἐμοὶ, *Nax.* προσαιρέομαι ἐμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ, *id.* aliquid benevolentiæ Dei, ἀναλίσκω τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ θεοῦ, *Plut.* causſam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι. *Dem.* ἐγγράφω. *Dem.*
Adscriptitius, a, um, παρεγγεγραμμμένος, ένη, ένον, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ παρέγγραπτος, ου, *Gregor.* παρέγγραφος, ου, *Athen.*
Adsignifico, προσημαίνω, *Arist.*
Adsitus, a, um, i. e. seminatus ad, παραφυόμενος, εἶσα, ἐν, i. e. situs ad, προσκείμμενος, ένη, ενον.
Adspuo, προσπτύω, *Dem.*
Adsum, πάρειμι, alicui, τινὶ. *Dem.* παραγίνομαι τινὶ, *Isocr.* Συμπάρειμί τινι, *Dem.* corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, *Æschin.* παρατύγχανω. *Polyb.*
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ προσκομιδὴ, ῆς, *id.*
Advectitius a, um, ἐπακτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ ἡ ἡ παρείσακτος, ου, *Suid.*
Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*
Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ἐν, *Thuc.*
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, *Thuc.* aliquid, προσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, ου, *N. T.* ὁ παροικίδημος, ου, *ibid.* ὁ πάροικος, ου, *ibid.* ὁ ἔπηλυς, υδος, *Dem.* ὁ ἐπηλύτης, ξένος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρὸς τι, *Xenoph.* ad aliquem, ἥκω τινὶ, *id.* in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Dem.* ad cœnam, ὅθι τὸ δεῖπνον, *Xenoph.* ἀφίκνεομαι ἐπὶ τινα, ἐφίσαμαι.
Adventitius, a, um, ὁ ἡ ἡ προσήλυτος, ου, *N. T.* ἐπείσακτος, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, *Xen.* τινι, *Dem.*
Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.* ἡ ὁδοιμία, ας, *id.* ἡ πάροδος, ου, *id.* τὸ προσελθεῖν, *id.* ἡ ἐπέλευσις, ἐπιλυσία, προσέλευσις.
Adverbialiter, ὑπρήματι ὡς, *Gramm.*
Adverbialis, e, ὑπρηματικὸς, ὴ, όν, *Gramm.*
Adverbium, τὸ ὑπρῆμα, ατος, *Gramm.*
Adversaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plut.*
Adversaria, æ, ἡ ἀντιδικος, ου, *.*
Adversarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐναντιωθεὶς, εῖσα, ἐν, huic, τῷδε τῷτο, *Plato.*
Adversarius, i, ὁ ἐναντίμυος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.* ὁ ἀντάγων, ωνος, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, οῦ, *id.* ὁ ἀντιστάτης.
Adversator, idem quod *Adversarius, i.*
Adversatrix, ἡ ἐναντιμυία, ας.
Adversitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, *Arist.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *Isocr.*
Adversor, ἀντιόομαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ἐναντιόομαί τινι, *Isocr.* ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα, *id.* alicui in aliqua re, τινὶ εἴς τι, *Thuc.* τινὶ πρός τι, *Plut.* alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, *Plato.*
Adversum, i, τὸ δυσύχημα, ατος, *Xen.*
Adversum, vel adversus, *Præpos.* εἰς, adversus populum, εἰς τὸ δῆμον, *Æschin.* κατὰ, *cum Genit.* oratio adversus aliquem, λόγος κατὰ τινος: ὅτι, *cum Accus.* exercere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Isocr.* πρὸς, *cum Accus.* pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.*
Adversus, a, um, ἀντικέμμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverso alicui, ἐναντίμιος τινος, *Dem.* ἄντικρύς τινος, *Thuc.* adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν, *Herodian.*
Adverto, προσβάλλω, *Plato.* animum alicui rei, προσέχω τὸν νῶν τινι, *Demosth.* ἐστάναι τὸν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νῶν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. *Hom.*
Advesperascit, ζυσκοτάζει, *Xenoph.* quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, *Dem.* incumbo s. operam do, πρόσεχω τὸν νῶν τινι, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Adulatio, ἡ κόλακεία, ας, *Dem.* ἡ θωπεία.
Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Arist.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.* ὁ θωψ, θωπός.
Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ὴ, όν, *Lucian.* κολακικὸς, ὴ, όν, *Plato.* θωπευτικὸς.
Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ης, *Plut.*
Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* populo, θωπεύω τὸν δῆμον, *Æschin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῶς κολακείαν ἐργάζομαι, *Lucian.*
Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Dem.*
Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.*
Adulteratio, τὸ κιβδηλεύμα.
Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τί, *Plato.*
Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian.* μοιχικὸς, *Phocyl.* μοιχιος. *Ep.* i. e. falsus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδοκίμιον, νεόν, κεκιβδηλευμένον, *Aristoph. Lucian. alii.*
Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*
Adulterio, μοιχεύομαι, *Plut.* feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, *Plato.* feminas liberis, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, *Lysias,* nummos, παρακόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Arist.* παραχαράττω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturæ, τὶ τῆ γραφῆς, *Gregor.*
Adultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, *Æol.* ἀκμαῖος, αια, αῖον, virgo, παρθένος, *Luc.* ἀδρὸς, ὰ, όν, adultæ fruges, καρποὶ, *Herodot.* puer ὁ ἀστίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ἡ ἡ.
Adumbratio, ὁ ὑπσκιασμὸς, οῦ, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀπεικόνισμα, *Nax.* τὸ ἀπεικόνισμα, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, ας. *Plato.*
Adumbro, ὑπσκιάζω, i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, *Nax.*
Adunce, ἀγκύλως.
Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roſtri vel naſi, ἡ γρυπότης, ητος, *Xenoph.*
Adunco, καμπυλίζω, καμπτω, *Plut.* γρυπόω, *Alex. Aphr.*
Aduncus, a, um, ὑπαμπὴς, ές, κάμπυλος, η, ον, γαμψὸς, ὴ, ὼν, *Aristoph.* γρυπὸς, ὴ, όν. *Xenoph.* itemque qui naſo vel roſtro eſt aliquantum aduncо, ὁ ἡ ἡ ἐπιγρυπος, ου, *Plato.*
Aduno, ἑνόω.
Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Dem.* ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ συάδικος, ου, *Isocr.* ὁ παράκλητος, ου, *Dem.*
Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινά, *Æſchin.* προσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*
Advolatus, us, ἡ ἐπίπτησις, εως.
Advolo, ἐφίπταμαι, *Greg.* ὑπποτάομαι, *Diosc.* ad aliquid προσπίπτω τινὶ, *Philo.* ἐπιπίτομαι, παραπίτομαι.
Advolvo, προσκυλίω, ſaxum ad oſtium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, *Dem.* ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, καθιπείγω τινὰ, *Aristoph* ἐπισπέρχω.
Aduro, ὑπκαίω, aliquid, τὶ, *Plato.* προσκαίω τι, *Ariſtoph.* ἀποκάω. *Theophr.*
Aduſque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, *Aristot.* hunc dien., ταύτης τῆς ἡμέρας, *Isocr.*
Aduſtio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Dioſc.* ollæ, τὸ, προσκαυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπικαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.
Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.
Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὸν Θεὰ.
Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, ω, *Xen.* ὁ ναὸς, οῦ, *Isocr.* τὸ ἱερὸν.
Ædes, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*
Ædicula, i. e. ſacellum, τὸ ναΐδιον, ου, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου, *id.* ὁ οἰκίσκος, ου, *id.*
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας, *idem.*
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ου, *Xenoph.* ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *N. T.* τὸ κτίσμα, τος, *ibid.*
Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* ſuper aliquo, ἐπί τινι, *Xenoph.* ſuper fundamento alicujus, ὑπικοδομέομαι ὅτι τῷ θεμελίῳ τινὸς, *N. T.* δέμα, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, ου, *Plato.* ὁ ἀστυόμος, ου, *id.*
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.* ἡ ἀστυνομία, ας, *Arist.*
Ædilitare fungor, ἀγορανομίω, ἀστυνομέω.
Ædilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ὴ, όν, *Arist.* ἀστυνομικὸς, ὴ, όν, *idem.*
Æditimor, νεωκορέω.
Æditimus, ὁ νεωκόρος, ου, *Schol. Aristoph.* ζάκορος, ου, *Aristot.* ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ἡ ναοφύλαξ, ακος, *Aristoph.* ἱερομνήμων, ἱερόδουλος.
Ædituus, idem quod antecedens *Æditimus.*
Ædon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Aristot.*
Æger, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄρρως, ωστος, ου, *Isocr.* ἀρρωστῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* οἱ κακῶς ἔχοντες, οῦσα, οῦν, *Arist.* νοσερὸς, ρὰ, ρὸν. *Xen.* ἰσχνὸς, *Plut.* νοσῶν animo, ὁ ἡ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ἡ δύθυμος, ου, *Aristot.*
Ægre, ἀβρώστως, *Dem.* ἀδυνατῶς, *Isocr.* i. e. difficulter & moleſte, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adverſas, ὅτι τοῖς κακοῖς, *Isocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato.* leges,

χαλιπαίνω τὰς νόμας, *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Ioscr.* τινὶ, *Plut.* ὑπέρ τινος, *Ioscr.* πρός τινος, *Plato.* διά τι, *id.* φέρω βαρέως τι, *Xen.* χαλεπῶς τι, *Ioscr.*

Ægresco, ἀσθενέω, δυσθυμέομαι.

Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, ας, *Arist.* ἡ βαρυθυμία, ας, *Plut.* ἡ λύπη, ης, *Plato.* ἡ ἀνία.

Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*

Ægrotatio, τὸ νόσημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Ioscr.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *Dem.* ἡ νόσος, ου, *Ioscr.* ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.*

Ægroto, ἀσθενέω, *Ioscr.* ἀσθενέω νόσον. *id.* ἀῤῥωστέω, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Ioscr. Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, *N. T.*

Ægrotus, a, um, idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.

Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Arist.*

Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος.

Æmulator, ὁ ζηλατὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς, *Ioscr.*

Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æschin.*

Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Ioscr.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem quasi vestigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato.* virtutis studio, φιλονεικέω τινὶ περὶ τὸν ἀρετὴν, *idem.* i. e. invideo alicui rei alicujus caussa, φθονέω τινὸς ὅτι τινος, *Ioscr.*

Æmulus, a, um, ὁ ζηλότυπος, ου, *Aristoph.* ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, *Ioscr.* ὁ ἐφάμιλλος, ἀντίτεχνος, *Luc.*

Æneator, ὁ ζαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Æneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*

Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*

Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æschin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*

Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, *Athen.* δι' αἰνιγμάτων, *Æschin.*

Ænigmaticus, a, um, ὁ ἡ αἰνιγματώδης, ίος, *Arist.*

Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.

Æquabilis, e, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Arist.* ὁ ἡ ὁμαλὴς, ές, *Plut.*

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Arist.* legum & juris, ἡ ἰσονομία.

Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*

Æquævus, a, um, ὁ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conf. sequens *æqualis.*

Æqualis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, *Aristoph.* ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Arist.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτῦ κεφαλῇ ἄγω. *Arian.* æqualis ætate, ὁ ἡ ἥλιξ, ικος, *Xen.* ὁ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Arist.* & ἡ ἡλικιώτις, ιδος, de femina, *Lucian.*

Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Arist.*

Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chrys.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως. *Dem.* ἴσον, *Thuc.*

Æquanimis, e, ὁ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Arist.* ὁ ἡ ἀπαθὴς, ές, *Plato.*

Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æschin.*

Æquanimiter, ἐπιεικῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν, *Arist.*

Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*

Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἄν εἰ, *Ioscr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id.* παραπλήσιον, *id.* vos nostis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*

Æqui bonique facio, εὐλογίζομαι πρός τι, εὐγνωμονέω τινι.

Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, οῦ, ἡ ἰσημερία, ας *Plut.*

Æquilibris, e, ὁ ἡ ἰσόῤῥοπος, ον, *Plato.*

Æquilibrum, ἡ ἰσορροπία, ας, *Plato.*

Æquimanus, ὁ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος, *Plato.*

Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*

Æquipar, ἴσος, η, ον, *Plut.*

Æquiparabilis, e, ὁ ἡ ἀνάξιος, ον, alicui, τινὸς, *Xenoph.* ἀνάλογος, *Arist.*

Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσασις, εως, ἡ ἀναλογία, *id.*

Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plato.*

Æquipollens, ὁ ἡ ἰσοδύναμος, ον, *Aphrod.* ἰσοδυναμέων, ῶν, ῶσα, ὄν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.

Æquipondium, ἡ ἀντίστασις, εως, *Themist.* τὸ στάθμιον, *Polyb.*

Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ εὐνομία, ἰσοτιμία, εὐγνωμοσύνη.

Æquiter, ἐπίσης, *Xen.* conf. *æqualiter.*

Æquivaleo, ἰσορροπέω, *Plato.*

Æquivalens, ἰσορροπῶν, οῦσα, οῦν, ὁ ἡ ἰσοκρατὴς, *Herod.* ἀντίσροφος.

Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Arist.*

Æquivoce, ὁμωνύμως, *Arist.*

Æquivocus, a, um, ὁ ἡ ὁμώνυμος, ον, *Plato.*

Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι, *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κλήσεις, *Arist.* alicui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι, *Plut.* solo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.

Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, ους, *Arist.* i. e. mare. Vide *Mare.*

Æquoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Arist.* πελαγικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἐνάλιος.

Æquus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* i. e. justus, δίκαιος, αία, αιον, *Ioscr.* ὁ ἡ ἐπιεικὴς, ίος, *Arist.* æquum est, ἄξιόν ἐστι me odisse eum, ἐμοὶ μισεῖν ἄνδρα, *Xen.* te argentum recipere, δίκαιόν ἐστι δανείζειν ἀργύριον, *Aristot.* æquissimum est illum hoc facere, δικαιότατόν ἐστι τοῦτο ποιεῖν, *Plato.* ex æquo, ἴσως, *Dem.* ἐπίσης, *Ioscr.*

Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, *Arist.* lenior, ἡ αὔρα, ας, *Xenoph.* tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος εἰρηναῖα, *Æol.* malus seu corruptus, ἡ δυσαερία, ας, *Strabo.* in aërem abeo, ἐξαερόομαι, *Dioscor.*

Æramentum, vas vel simile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, *Xen.*

Æraria, ἡ μεταλλεία, ας, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.*

Ærarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ δημόσιον, ου, *Demosth.* τὰ δημόσια, ων, *id.* τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.* ærarii præfectus, ὁ γαζοφύλαξ, ακος.

Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, *Arist.* ὁ χαλκοεργὸς, οῦ, *id.* ὁ χαλκοτύπος.

Ærarius, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Æschin.*

Æratus, a, um, χαλκωτὸς, ὴ, ὸν.

Aërius, a, um, ὁ ἡ ἀέριος, ου, natura, φύσις, *Arist.* animal, ζῶον, *id.* aërius sive aëriæ naturæ sum, ἀερίζω, *Dioscor.*

Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, *Poll.*

Æripes, χαλκόπους.

Aëripes, ἀερίπους.

Æro, χαλκόω.

Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Æruginosus, a, um, ὁ ἡ ἰώδης, ους, fio, ἰόομαι, *Sirac.*

Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Dioscor.*

Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Ioscr.* τὰ δεινὰ, ῶν, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυσχέρειαι, αἱ δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ατυχήματα, τὰ δυστυχήματα, ων, *Dem. Ioscr.* ἡ θλῖψις, ἡ ἀθλιότης.

Ærumnosus, a, um, ὁ ἡ ταλαίπωρος, ου, *Dem.* ὁ ἡ δυστυχὴς, ές, *id.* ἄθλιος, ία, ον, *id.* τάλας, τλῆναι, τλᾶ, τέτλα.

Æruscatio, ἡ χάλκισις, εως.

Æruscator, ὁ χαλκιστὴς, οῦ.

Æruscor, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκος, οῦ, *Dioscor.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, ους, *Aristot.* τὰ χρέα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum dissolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Aristoph.* æris alieni solutio, ἡ τῶν χρέων διάλυσις, *Plato.*

Æsculetum, ὁ πλατυφυλλὸν, οῦ.

Æsculeus, a, um, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æsculus, ἡ πλατύφυλλος, ου, *Theophr.*

Æstas, τὸ θέρος, ους, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσοῦν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρους, æstate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.

Æstimabilis, e, τιμητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Æstimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διαλίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, *id.* æstimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*

Æstimator, ὁ τιμητὴς, οῦ, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*

Æstimo, τιμάω, digno pretio, τὰ ἀξιῶ, *Aristid.* τοῦ ἴσου, *Aristot.* maximi, πλείσου, *Dem.* præ omnibus, ἀντὶ πάντων, *idem*, pluris, τιμάομαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τί πολλοῦ, *Chrysost.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Ioscr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ὑπογράφω τίμημα, *Arist.* ποιέομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*

Æstiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*

Æstivus, a, um, θερινὸς, ὴ, ὸν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θέρος, ία, ιον, æstiva serenitas, θερία αἰθρία, *Dioscor.*

Æstuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*

Æstuatio, ἡ κύμασις, εως.

Æstuo, *ut mare*, κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσόομαι, *Galen.* καυματίζομαι.

Æstuosus, a, um, ὁ ἡ καυμαλέος, ος, καυσώδης, ος, & quasi suffocans, ὁ ἡ πνιγώδης, ος, *Plut.*

Æstus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ους, stomachi, τοῦ στομάχου, *Dioscor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* τὸ θαλπος, *Luc.* τοῦ ἄιθος, *Hes.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμυρα, *Plut.*

Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἴην ἕτερος, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate est, τὴν ἡλικίας ἣδη μετρίας ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν καθίστη, *Lucian.* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato.* πόρρω τῆς ἡλικίας ὤν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα, *Ioscr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, *Plut.* ætate, proficere. προκόπτειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, nostra ætate, ὅτι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Demosth.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Aristot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Ioscr.*

Æterno, ἀπαθανατίζω, *Aristot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*

Æterne, ἀϊδίως, ἀιωνίως.

Æternus, a, um, ὁ ἡ ἀϊδιος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἀϊδὴς, ές, *Plato.* in æternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸν αἰῶνα χρόνου, LXX. ab æterno, ἐξ αἰδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Aristot.*

Ætherius, a, um, ὁ ἡ αἰθέριος, ου, *Arist.* ὁ ἡ αἰθερειώδης, ες, *Galen.*

Æthiopicus, a, um, *αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, Strabo.*
Æthiopissa, *ἡ αἰθιόπισσα, ης, LXX.*
Æthiops, *ὁ αἰθίοψ, οπος, Strabo.*
Æviternus, a, um, *ὁ ἢ ἡ αἰώνιος, ε, Plato ὁ ἢ ἡ διαιώνιος, ε, idem.*
Ævum, *ὁ αἰὼν, ῶνος, Plato.*
Affabilis, e, *ὁ ἢ ἡ εὐπροσήγορος, ε, Isocr. ὁμιλητικὸς, id, ὁ ἢ ἡ φιλοπροσήγορος, ε, id.* affabilem esse erga omnes, *ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, idem.*
Affabilitas, *ἡ εὐπροσηγορία, ας, Isocr. ἡ φιλοπροσηγορία, ας, idem.*
Affabiliter, *εὐπροσηγόρως.*
Affabre, *τεχνικῶς, Isocr. ἐντέχνως,* affabre factus, *ὁ ἢ ἡ καλλίεργος, ε, Plato. δαιδαλέος, έα, έον,* affabre facio, *καλλιεργέω, ῶ, Dion. Areop.*
Affabulatio, *τὸ ὑπομυθιον, ε, Aphthon.*
Affamen, *ἡ προσηγορία, ας, Dem. τὸ πρόσρημα, ατος, Aristid. ἡ πρόσρησις, εως, Plato.*
Affaniæ, *ὁ φλύαρος, ε, Plato. ἡ φλεδονία, ας, id. ἡ φλυαρία, ας, Plato. τὰ, ὑθλήματα.*
Affatim, *ἀφθονίως, Isocr. δαψιλῶς,* affatim suppeditare militibus, *δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, Herod. ἄλις, cum gen. & absol.*
Affatus, idem quod *Affamen.*
Affatus, a, um, *προσειπὼν, ὔσα, ὸν,* aliquem nomine, *τινὰ ὀνομαστὶ, Plato.*
Affectate, *ἀφελόπονως.*
Affectatio, *ἡ ζήλωσις, εως, Thuc.* i. e. diligentia nimia, *ἡ ἀφιλοπονία, ας.*
Affectator, i. c. cupide appetens, *ὁ ὑπομενητὴς, οῦ, Xenoph.* i. e. nimis diligens, *ὁ ἀφιλόπονος, ε, Xenoph.*
Affectatus, a, um, *ὁ ἢ ἡ ἀφιλόπονος, ε, Aristot.*
Affectio, *τὸ πάθος, έος, Plato ἡ ὁρμὴ, Plut* i. e. constitutio, *ἡ διάθεσις, εως,* LXX.
Affecto, i. e. expeto, *ἀντιποιοῦμαι,* aliquid, *τινὸς, Dem. ὑπομένω τινὸς, Isocr. γίνομαι ἐν ὑπομονῇ τινος, Plato. ὑπομένω τινα, id.*
Affectus, a, um, *ὁ ἢ ἡ ἐμπαθὴς, έος, Plato.* male corpore, *κακοπαθῶν, ἔσα, ὸν, τῷ σώματι, Isocr.* sum ita, *διάκειμαι ἔτως, Dem.* erga amicum, *ἔχω ἔτω πρὸς φίλον, Isocr.* erga aliquem bene, *διατίθημι εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα, Dem.* male, *δυσμενῶς, χαλεπως, id.*
Affectus, us, *τὸ πάθος, εος, Plato. τὸ πάθημα, ατος, Xenoph.*
Affero, *ὑποφέρω,* arma, *ὅπλα, Xenoph.* domo gladium, *ὑποφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφιδίον. Herodian.* opionium, *παραφέρω ὄπιον, Xenoph.* mihi manus, *προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, Polyb.* fasciculum epistolarum, *προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, Herodian.* voluptatem, *παρέχω ἡδονὴν, Xen.* in medium, *φέρω, ἄγω,* vel *προάγω εἰς τὸ μέσον, Plato, alii,* pecuniam, *φέρω ἀργύριον, Æschin.* alicujus rei exemplum, *παράδειγμα τινὸς, Isocr. παραπομίζω, Plut.*
Afficio, *ποιέω,* aliquem beneficio, *εὖ τινα, Isocr. ἀγαθόν τί τινα, Dem. δράω τινά τι ἀγαθὸν, Isocr. ἐργάζομαι* vel *πράττω τινά τι ἀγαθον, Dem.* magnis beneficiis aliquem, *μεγάλα εὐεργετέω τινὰ, id.* afficior dictis, *κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, Ælian.*
Afficitius, a, um, *ὁ ἢ ἡ ἐπίπλας, ὁ ἢ ἡ πρόσπλας, ε.*
Afflictus, a, um, *ὁ ἢ ἡ προσποίητος, ε, Arist.*
Affigo, *προσάπτω,* aliquid alicui, *τί τινι, Lucian. προσπήγνυμι, N. T.* quasi clavis alicui, *προσηλόω τινὶ, Lucian. διαπαντέω, προσπασσαλεύω, Aristoph.*
Affingo, *προσπλάττω,* alicui aliquid, *τί τινι, Diosc.*
Affinis, e, *ὁ ἢ ἡ συγγενὴς, έος, Plato. προσήκων, εσα, ον,* alicui, *τινος, Thuc. Subst. ὁ κηδεστὴς, οῦ, Dem.* pariter affinis, *συγκηδεστὴς, οῦ, Isocr. ὁ κηδεμών.*
Affinitas, *ἡ συγγενεια, ας, Plato. ὑπαμία, ας, Dem. ἡ ἀγχιστεία, ας, id. ἡ κηδεία, ας, Isocr.* inire affinitatem, *ποιεῖσθαι ὑπαμίαν, Dem.* nactus affinitatem alicujus, *κεχρημένος τῇ κηδεία τινος, id.* aversari affinitatem alicujus, *ἀναπύεσθαι κηδεστὴν τινα, id.* contrahere affinitatem, *συνάπτειν κῆδος, Eurip.*
Affirmate, *καταφατικῶς.*
Affirmatio, *ἡ κατάφασις, εως, Aristot.*
Affirmativus, a, um, *καταφατικὸς, ἡ, ὸν, Arist.*
Affirmo, *κατάφημι, Aristot.* aliquid, *καταβεβαίομαί τι, Plut. διαβεβαιόμαι, id. διίσχυρίζομαι, Plat. διοτίζομαι, id.*
Affixus, a, um, *παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον,* alicui rei, *προσηλωμένος τινι, Chrys.*
Afflamen, *ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato.*
Afflatus, a, um, *ἐπιπνεόμενος, ένη, ένον, ὁ ἢ ἡ ἐπίπνοος, Plut.* divinitus, *ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ὁ ἢ ἡ πνευματοφόρος, ε, LXX. ὁ ἢ ἡ ἐνθεος, Plut.*
Afflatus, us, *ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato τὸ πρόσπνευμα, Suid.* divinus, *ὁ θειασμὸς, ε, Thuc.* afflatu divino, *θειαστικῶς, Poll.*
Affleo, *παραδακρύω,* alicui, *τινὶ, Lucian.*
Afflictatio, idem quod sequens *Afflictio.*
Afflictio, *ἡ θλῖψις, εως, N. T. ἡ κακοπάθεια, ας, Dem. ἡ κάκωσις, εως, N. T. ἡ ἀνάγκη, ης, ibid. ὁ θλιμμὸς, οῦ, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, Isocr. τὸ δεινὸν, οῦ, Dem.*
Afflicto, *προσθλίβω, ὑποθλίβω.*
Afflictor, *ὁ κακοποιὸς, οῦ, Aristot. ὁ ὑβριστὴς.*
Afflictus, a, um, *τεθλιμμένος, ένη, ένον, N. T. παθὼν, ὔσα, ὸν, Dem. κακοπαθὼν, ὔσα, ὸν, Isocr. ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, ε, Dem.*
Afflictus, us, idem quod *Afflictio.*
Affligo, *θλίβω, ὑποθλίβω,* aliquem omnibus modis, *ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, Isocr.* regionem armis, *κακόω τὴν χάραν ὁπλίταις Dem.* aliquem, *κακῶς ποιέω τινὰ, Isocr.* affligor omnibus diebus, *καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθέω, id.* i. e. allido, *ἀράσσω,* humi, *πρὸς τὸ ἔδαφος, Lucian.*
Afflo, *ἐπιπνέω,* aliquem, *τινὰ, Eurip. ἐμφυσάω, N. T. προσπνέω. cum dat. Aristoph.*
Affluens, *ἀφθονιαστικὸς, ἡ, ὸν, Hermog.*
Affluenter, *ἐν ἀφθονίᾳ, Dem. ῥύδην, δαψίλως.*
Affluentia, *ἡ ὑπερβολὴ, ας, Dion. Areop.* i. e. copia, *ἡ ἀφθονία, ας, Dem. ἡ εὐπορία, ας, Isocr. ἡ ἀφθονία, ας, Dem.*
Affluo, *ἐπιῤῥέω, Galen.* i. e. abundo, *ἀφθονιστὶ ζω, Hippocr.* omnibus bonis, *πασι τοῖς ἀγαθοῖς, Emp. ἀφθονίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc.* rerum copia, *εὐπορέω, περιστεύω, Dem.* divitiis, *πλουτέω πλοῦτον, Lucian.* voluptatibus, *τὰς ἡδονὰς ὑπῤῥύτους ἔχω.*
Affor, *προσφωνέω,* aliquem, *τινὶ, N. T.*
Affore, *παρέσεσθαι, Dem.*
Affremo, *ἐπιβρέμω.*
Affrico, *προσρίζω,* aliquid lapidi, *τι λίθῳ, Basil.* alicui infamiam turpem, *προσρίζομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, Plut.*
Affrictum, i. e. quod quis affricat, *τὸ ἐπίτριμμα. Hes.*
Affrictus, us, *ἡ πρόσρισις, εως, ἡ ἐπίτρισις.*
Affrico, *ἐπιτρίβω, Aristoph.*
Affulgens, *ἐπίλαμπος, ὁ ἢ ἡ.*
Affulgeo, *ἐπιλάμπω, Xenoph. ἐλλαμπρύνομαι.*
Affundo, *παραχέω,* aliquid alicui, *τί τινι, Galen.* sanguinem aris, *προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian. προσχύω.*
Affusio, *ἡ πρόχυσις, εως, N. T.*
Affusus, a, um, *προχυθεὶς, εῖσα, έν.*
Afforis, *ἔξωθεν, Xenoph.*
Africus ventus, *ὁ λίψ.*
Agaricum, *τὸ ἀγαρικόν.*
Agaso, *ὁ ὀνηλάτης, Plut. ὁ ἱπποφορβός.*
Age, *ἄγε, Dem. φέρε δὴ, id. φίρε γὰ, Plato.* age, dic, *ἄγε εἰπὲ, Hom.* audite, *ἄγε ἀκούσατε, Xenoph. Aristoph.* age, videam, *φέρε, ἴδω, Aristoph.* age, accipiamus, *φέρε, λάβωμεν, Plut.* age, crede, *φέρε, πείσθητι, Gregor.*
Agedum, *ἄγε δη, Arist. φέρε τοίνυν, Lucian. φέρε δη νῦν, Dem.*
Agellus, *τὸ ἀγρίδιον, ε, Arrian. γήδιον, χωρίδιον.*
Agema, *τὸ ἄγημα, ατος, Plut.*
Ager, *ὁ ἀγρὸς, οῦ, Aristot. ἡ γῆ, ης, Dem. ἡ χώρα, ας, Isocr. τὸ ἔργον, Ælian. ὁ χῶρος, Xen.*
Age sis, *ἄγε δὴ, Dem.*
Agger, *τὸ χῶμα, ατος, Dem. ὁ χῆς, οῦ, Thuc.* aggerem duco, *χώννυμι χῶμα, id.* aggeribus viam obstruo, *ἐπιχώννυμι τῷ ὁδῷ, Dem.* aggere communio, *διαχώννυμι, Xenoph. προχώννυμι, Herodian.*
Aggero, *χωννύω, Thuc. χάννυμι χῶμα,* ad urbem, *πρὸς πόλιν, id. ὑπὸ πόλιν, Ctes.*
Aggero, *ἐπισωρεύω, Athen.* lapides in meum usum, *προσπαραβάλλομαί μοι λίθας, Thuc.*
Aggestus, us, *τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, Polyb.*
Agglomero, *προσαθροίζω, Συναγείρω, συνάγω.*
Agglutino, *προσκολλάω, Ægin. προσάπτω.*
Aggravesco, *ἐπιβαρύομαι.*
Aggravo, *ἐπιβαρέω, Appian.*
Aggredior, *προσέρχομαι, Xenoph.* i. e. conor sive suscipio negotia, *ἐπιχειρέω πράγμασι, Dem.* opus, *τὸ ἔργον, Plut.* dicere, *λέγειν, Isocr.* opus furiosum, *ἐπιχείρημα μανικὸν, Plato.* pugnam, *ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut.* negotium, *ἅπτομαι τῶν πραγμάτων, Dem.* alia via, *ἑτέραν τρέπομαι, Synes.*
Aggregatio, *ἡ ἐπισωαγωγὴ, ῆς, N. T.*
Aggrego, *ἐπαθροίζω, N. T. ἐπισωάγω, Polyb. βυκίζω,* LXX.
Aggressio, *ἡ περιαίλωσις, εως, Just. Mart.* rei, *ἐπιχειρησις, εως, Thuc. ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐφόρμησις.*
Aggressor, *ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ, Thuc.*
Agilis, e, *ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν,* vir, *ἀνὴρ, Plato. ὁ ἢ ἡ εὔτροφος, ε, Plut. ὁ ἢ ἡ εὐκινητὸς, ε, Hippocr. εὐσκαρθμος, Hom.*
Agilitas, *ἡ εὐτροφία, ας, LXX. ἡ εὐκινησία, ας, ἡ ἐλαφρότης.*
Agiliter, *εὐκινήτως.*
Agitabilis, e, *ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος, ε, Aristot.*
Agitatio, *ἡ κίνησις, εως, Plut.* arboris, *τὸ δόνημα δένδρας, Lucian.*
Agitator, *ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Lucian. ὁ κινητὴς,* equorum, *ὁ ἱππηλάτης, ε.*
Agitatus, a, um, *κινηθεὶς; εῖσα, έν.*
Agite, *ἄγετε, Dem. φέρετε, Herodian.* conf. *Age.*
Agito, *Σαλεύω, Lucian. ἐλαύνω, διασείω, δονέω,* gentem, *ἔθνος, Herod.* multa mecum, *πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, Suid.* consilia cum aliquo de re aliqua, *κοινολογέομαί τινι περί τινος, Dem.*
Agmen, *τὸ πλῆθος, εος, Xenoph.* equorum, *ἡ εἵλη ἱππων, Aproctyph.* militum, *τὸ τάγμα, ατος, Plut. ἡ τάξις, εως, Xenoph.* agminis præfectus sive dux, *ὁ λοχαγὸς, οῦ, Isocr.* agmen duco, *λοχαγέω, Xenoph. λοχηγετέω λοχαω, Herodian.* agmen extremum, *ἡ ὀρειγία, ας, Polyb.* duco, *ὀραγέω,* LXX.
Agminatim, *κατὰ λόχους, Phil. κατ' ἴλας, Plut. κατ' εἴλας, Herodot.*
Agna, *ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX. ἡ ἀμνὴ. Orph.*
Agnascor, *παραφύομαι, Dioscor. προσφύομαι, Theophr.*
Agnati, *οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. οἱ συγγενεῖς, ὧν, id. οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι, παππῷοι.*
Agnatio, *ἡ συγγένεια, ας, Plato. ἡ πρόσφυσις.*
Agnatus, a, um, *παραφυόμενος, ένη, ενον, Dioscor.* vid. *Agnati.*
Agnellus, *τὸ ἀρνίον,* LXX.
Agninus, a, um, *ἀρνειος, εία, ειον, cato, ἀρνεια: κρία, Lucian.*
Agnitio, *ἡ ἐπιγνωσις, εως, Herodian.*
Agnitus, a, um, *ἐπιγνωσμένος, ένη, ένον,* ab *ἐπιγινώσκω, N. T. γνωστὸς, Greg.*
Agnomen, *τὸ παρωνυμιον, ε, Plut. ἡ προσωνυμια, ας, id.*
Agnosco, *ἐπιγινώσκω,* aliquem, *τινὰ, N. T. ἀναγινώσκω τινα, Dem. γνωρίζω τινὰ, Isocr.*

Agnus, ὁ ἀμνὸς, ῦ, *N. T.* ὁ ἀρὴς, ἀρνὸς, *Plato.*
Ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδομὸν νύκτα, *Galen.* annum decimum, δέκατον ἔτ-ος, *id.* festum alicui, ἑορτάζω τινὶ, *Plut.* aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς ἢ πρεπόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, *id.* aliquid præclare, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων, *Isocr.* multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλὰ, *Dem.* personam, ὑποκρίνομαι πρόσωπα, *Herodian.* gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογέω τινὶ, *id.* χάριν οἶδα, actum, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Aristid.* radices, ῥιζόω, *Theophr.* ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* causam alicujus, λέγω ὑπέρ τιν-ος, *Dem.* in hæreditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινα πλὴν οὐσίαν, vel τιν-ος τῆς οὐσίας, *id.* i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, *Arist.* διαλέγομαι περί τιν-ος, *Isocr.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερον τινι, *id.*
Agon, ὁ ἀγὼν ὤν-ος, *Xenoph.* conf. *Certamen.*
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, a, um, κληρουχικὸς, ὴ, ὸν, *Aristoph.* lex agraria, νόμος κληρουχικος.
Agrestis, e, ἄγριος, ία, ιον, *Dem.* ἄγροικος, οἶκη, οικον, *Plato.* ἡ ἀγριὰς, *Nic.*
Agricola, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.* ὃν ἐγὼ γεωργίᾳ ᾗ περὶ γῆν πονεῖται μισθώμενος, *Æol.* ὁ γήτης, *Sophr.*
Agricolatio, ἡ γεωργία, ας, *Plato.* ἡ γεωπονία.
Agricolor, γεωργέω, *Dem.* ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμὶ, *Ælian.* περὶ τὴν γῆν πονέομαι, *id.* γῆν γεωργέω, *Dem.*
Agricultor, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Aristot.*
Agricultura, ἡ γεωργία, ας, *Isocr.* τὸ γεώργημα, ατ-ος, *Plato.*
Agrimensor, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plato.*
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.*
Ah, αἲ, ah miser! ah miserum! αἲ τάλαν, *Aristoph.*
Ahenarius, sc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, *Aristot.*
Aheneus, a, um, χάλκε-ος, *contr.* χάλκεῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*
Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ου, *Xenoph.*
Ahenus, a, um, idem quod *Aheneus.*
Aio, φημὶ, *Æschin.*
Ala, τὸ πῶλον, οῦ, ἡ πωλέρυξ, animalis, τῦ ζώου, *Aristot.* hominis sub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xenoph.* pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ου, *Benz.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* aciei, τὸ κέρας, ατ-ος, *Thucyd.* alas addo, πῶλόω, navi τὴν ναῦν, *Polyb.*
Alabaster, ὁ, vel ἡ ἀλάβαστρ-ος, ου, τὸ ἀλάβαστρον, ου, LXX. *N. T.* parvus, τὸ ἀλαβάστριον, ου, *Poll.*
Alabastrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ου, *Dioscor.* τὸ ἀλάβαστρον, ου, *Herodian.*
Alabastrus, idem quod *Alabaster.*
Alacer, ὁ ἢ ἡ προθυμ-ος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Aristoph.* περί τι, *Thuc.* ὁρμητικὸς πρός τι, *Plut.* ὁ ἢ ἡ εὐθυμ-ος, ἀκραιφνης.
Alacre, προθύμως, *Xenoph.* conf. *Alacriter.*
Alacritas, ἡ προθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητ-ος, *id.* ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης, *id.*
Alacriter, προθύμως, *Demosth.* εὐθύμως, *Xen.* ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *Isocr.*
Alapa, ὁ κόλαφ-ος, ου, *Epicharm.* τὸ ῥάπισμα, ατ-ος, *N. T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, *Dem.* παίω κατὰ κορης τινὰ, παίω ἀνὰ τὸ σῶμα τινὸς, *Greg.* alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, *Luc.*
Alaris, e, πτερίνη, ινης, ινον, *Aristoph.*
Alatus, a, um, πτερυγωτὸς, ὴ, ὸν, *Aristoph.* πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Alauda, ἡ κορυδαλὶς, ῖδ-ος, *Theocr.* ἡ κόρυδ-ος, ου, *id.* ὁ κορυδαλὶς, ῖδ-ος, *id.* ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, ας, *Ægin.* opus albarium seu calce inductum, τὸ κονίαμα, ατ-ος, *Theophr.* opere albario induco, κονιάω, *Aristot.* albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Albatus, a, um, λελευκωμέν-ος, ένη, ένον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, *Aristot.*
Albeo, λευκαίνομαι, *Theophyl.*
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioscor.*
Albo, λευκόω, vel λευκώσομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucum, ὁ ἀσφόδελος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioscor.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως, ἡ.
Albulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioscor.*
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*
Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioscor.* τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Alburnum, τὸ σέαρ λέπδρᾶ, *B.*
Albus, a, um, λευκὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ἀργὸς, ἀργὴς, εσα, εν, *Lucian.* ἀργὸς, *Hom.*
Alcion, vide *Halcyon.*
Alea, ἡ κυβεία, ας, *Xenoph.* & pro lusu aleæ, *Aristot.* alea ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *idem,* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *id.* alea consumo seu disperdo, κατακυβεύω, *Lysias,* alea cum alio ludo, ζυγκυβεύω, *Plut.* jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβεύω, *Polyb.*
Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, *Xenoph.* peritus, ἡ κυβευτικὸς, ὴ, *Plato.*
Aleatorius, a, um, κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* confessus, seu locus, ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, ου, *id.* τὸ κυβεῖον, ου, *Æschin.*
Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, conf. *Avis.*
Alesco, παλιθυόμαι, *Arist.*
Alga, τὸ φῦκ-ος, ους, *Theophr.* τὸ φυκίον, ου, *Plut.* τὸ βρύον.
Algeo, ῥιγόω, *Lucian.* ψύχομαι, *Athen.*
Algidus, a, um, κρυδὸς, ρὰ, ρὸν, *Herodian.*
Algificus, ψυχοποιὸς.
Algor, ὁ κρυμὸς, ῦ, *Alciphr.* τὸ κρύ-ος, ους, *Lucian.* τὸ ῥῖγ-ος.
Algosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φυκώδης, ες-ος.
Alias, ἄλοτε, quam nunc, ἦ νῦν, *Lucian.* alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττειν, *Dem.* fit alias miser, alias beatus, γίνοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλι-ος, *Aristot* alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν φιλοτιμίαν, ἔστι δ' ὅτε φιλοτιμίαν, *id.* nec alias unquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε πώποτε εἰλόμην λέγειν, *Dem.*
Alibi, ἄλλοθι, *Dem.* ἑτέραθι, *id.* ἀλλαχῆ. *Xenoph.* alibi nusquam, ἄλλοθι οὐδαμοῦ, *Dem.*
Alica, ὁ χόνδρ-ος, ου, *Galen.*
Alicubi που, testatus est quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πω τις, *N. T.* ἔστιν ὅ.
Alicunde, πόθεν, *Aristot.*
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, εως, *Arist.* mentis, ἡ ἀλλοτριότης, ητ-ος, *Plato.*
Alienatus, a, um, ἀπαλλοτριωμέν-ος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, *Dem.*
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλ-ος, ου, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, ές-ος, *N. T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, οῦ, *Xen.*
Alienigenus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀλλογενὴς, ές-ος, *N. T.*
Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀπαλλοτριόω, *Arist.*
Alienus, a, um, ἀλλότρι-ος, ία, ιον, non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, *Æschin.* alienum a suis moribus, ἀλλότριον τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ, *Dem.* alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, *Isocr. Dem.* alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, s. διακεῖσθαι, s. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινι, *Dem. Isocr. Plato.* alienum a proposito dicere, ἔξω τῦ πράγματ-ος λέγειν, *Lycurg.* ἐξω τῦ Σκοπῦ ἐρεῖν, *Polyb.*
Aliger, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ πτεροφόρ-ος.
Alimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, *Aristot.* alimentum præbens, τροφιμ-ος, ίμη, ιμον, *Theophr.* alimento abundans, ὁ ἢ ἡ τροφώδης, ες-ος, *Aristot.*
Alio, ἄλλῃ, discesserunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρασέ τις πατάξῃ, *id.* alio quopiam, ἀλλοσέ που, *idem.*
Alioqui, ἄλλως, *Aristoph.* alioqui honestus, τἆλλα καλὸς, *Dem.* quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρὸς, *Dem.* i. e. sin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ ἔπε, *Plato.* alioqui dixissem vobis, εἰ ὃ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, *N. T.*
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῇ, *Aristot.*
Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, fecessit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον, ὀλὴ χρονον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, *Dem.* vos contristaturum esse, πού' ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτε, ἐσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν ἔστιν ὅτε, *Viger.* C. V. Sect. VI. Reg. 2.
Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρονου.
Aliquanto, ποσόν τι, *Herodot.*
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσοῦς.
Aliquantus, a, um, ποσὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τι, *Gen.* τινὸς, si quis, i. e. aliquis, hostem aliquem videat, εἴπου τὸν τινα ἴδοι ἐχθρὸν, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, δεῖνα ἐχθρὸς, *Dem.*
Aliquispiam, idem quod *Aliquis.*
Aliquo, ποῖ, *Aristoph.* ὁπου, *id.* ἔστιν ὅπου, ἐπιεικῶς, *Hesych.*
Aliquorsum, idem quod *Aliquo.*
Aliquot, τινὲς, τινὰ, ἔνιοι, αι, α, *Plut.*
Aliquoties, ἐνίοτε, *Plato.*
Aliter, ἄλλως, *Aristot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, *Xenoph.* ἀλλη, non aliter mihi videtur, ὡς ἄλλῃ ἐμοιγε δοκεῖ, *Plato.* aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ, ὡς, *Xenoph.*
Aliunde, ἀλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκοπεῖν, *Dem.* advenire, ἐπελθεῖν, *Isocr.* ἑτέρωθεν ἀφίκεσθαι, *Æl.* accersere, ἀλλοθέν πόθεν μορίζειν, *idem.*
Alius, a, ud, ἄλλ-ος, η, ο, *Plato.* ἕτερ-ος, ία, ον, *Dem.* alius quispiam, ἄλλ-ος, *Xenoph.* si quisquam alius, εἴ τις ἄλλ-ος, *Isocr.* alia aliis jucunda sunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα, *Aristot.* aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, *Dem.* alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι *Isocr.* nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι, *Isocr.* nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, *Dem.* nihil aliud possunt, quam insidiari, οὐδεν ἄλλο, ἢ φαναχίζειν δύνανται, *Isocr.* alius a me, sive alius, quam ego, ἄλλ-ος παρ' ἐμὲ, ἄλλ-ος ἢ ἐγὼ, ἄλλ-ος ἀντ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖ-ος, οἷα, οἷον, *Thuc.* alius post alium, εἷς καθ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο, *N. T.*
Allabor, παρεισπίπτω, *Aristot.*
Allaboro, πονέω. Conf. *Laboro.*
Allævo, ἐπαλείφω, *Plut.*
Allambo, ἐπιλείχω.
Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, *Lucian.* ad aliquid, πρός τι, *id.*
Allatro, προσυλακτέω.
Allatus, a, um, προσενεχθεὶς, εῖσα, ἐν, ἐνεχθεὶς, εῖσα, ἐν, *N. T.*
Allaudo, ἐπαινέω, *Dem.*
Allectatio, i. e. pertractatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*
Allecto, ἐπάγομαι, *Dem.*
Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς, έως.
Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, testis μάρτυρ-ος.
Allego, as, ἐπάγομαι, testem, μάρτυρα, *Dem.* Homerum, Ὅμηρον, *Aristot.* leges, προ-

καλλομαι τὰς νόμας, *Gregor.* ἐγκρίνω, *Ariſtid.* προφέρω, *Xen.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινὰ, *ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαι μοι συνάρχοντα, *Plut. Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegorice, ἀλληγορικῶς, ſignifico, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, *Rhetor.*

Allegorius, a, um, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevamentum, & Allevatio, ἡ ἀναιώρησις.

Allevo, i. e. ſurſum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem frumentum ejiciens, τὸ φορτίον, ἢ σῖτον ἐκβαλλόμενος, *N. T.* ὀπισθοφυλακέω, *Philo.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.

Alliaris, e, σκορδομιγὴς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.*

Alliatus, a, um, σκορδωτὸς, ἡ, ὸν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* δημαγωγέω τινὰ, *Plut.* aliquem, ſermone, πείθω τινὰ λόγῳ, *Xenoph.* mercede, μισθῷ *Thuc.* ad colloquendum, ἀποσωματίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τι ἐπὶ τινι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, *Dem.* petris, προσράσσω πρὸς ταῖς πέτραις, *Alciphr.* προσκρούω, προσκόπλω, *Naz.*

Allietum, ὁ σκορδών, *Heſych.*

Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, *Plut.* it. πρόσδετος, *Ep.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, πείσπλω τί τινὶ, *Dioſc.* προσάπλω τί τινὶ, *Lucian.* ἐξάπλω τί τινι, *idem,* ἀπαρτάω τι ἐπί τινος, *idem,* it. ἐξαρτάω, *Herodian.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.* it. καταχρίω, *Gal.*

Allifio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ προσράξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.

Allium, τὸ σκόροδον, ου, *Ariſtoph.* τὸ σκόροδον, ου, *Dioſcor.* allio paſco ſeu cibo, σκορδίζω, *Ariſtoph.* allii caulis, τὸ σκορδίον, *idem.*

Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, ατος, *Eurip.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plut.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Ariſtid.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.* ἡ προσαγόρευσις.

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Iſocr.* aliquem, προσδέω τινὰ, *idem.* blandius, προσείπόν τινα οἰκειότερον, *idem,* προσαγορεύω, προσλαλέω, *Luc.* ἐπαυδάω.

Allubeſco, ἐπαρίσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράβλεψις, εως, ἡ ἀμβλυωπία, ας, *Hippocr.*

Allucinor, παραβλέπω, *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato,* ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, *Schol. Ariſtoph.*

Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.

Almus, a, um, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Dieſc.* ζωίδωρος, ον.

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.* ἡ αἴγειρος.

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis ſumptibus, τινὰς ταῖς ἐμῆ δαπάναις διατρέφω, *Iſocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Syneſ.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo una cum, συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, *idem.*

Aloe, ἡ ἀλόη.

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alſioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κρυώδης, εως, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.

Alſus, a, um, idem quod *Alſioſus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ, *Herodian,* τὸ θυσιαστήριον.

Altc, ὑψῶ, ὑψηλᾶς, repetere, ἄνωθεν ἀρχεδὸς, *Ariſtot.* πορρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipſe, ἄλλος αὐτὸς, *Ariſtot.* alter alterum accuſat, καλλιγορεῦσιν ἀλλήλων, *Iſocr.* ἕτερος, ἑρα, ερον, alter ſtans ſuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἑστηκὼς, *Xenoph.* alter alteri præſtat, ἕτερος ἑτέρῳ προφέρει, *Thuc.* alter ſcribit, alter diſcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δ' μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod—alterum vero, quod, δύο δ' ἡ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι—ἕτερον δ', ὅτι, *Dem.* duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρῳ μεταχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Polyb.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀντιλογία, *Dem.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περὶ τινος, *Iſocr.* διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, *Ariſtot.* ἐπαλλὰξ, *Xenoph.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Plato.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάτω, aliquid, τι, *Ariſtot.* ἐπαμφοτερίζω.

Alternus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ ἡ ἀμοιβαῖος, ε.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ, *Philo.* ἀλλοιόω.

Alteruter, tra, trum, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις, *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρασε.

Altilis, e, θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίας, ου, *Ariſtot.* σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* it. τρόφιμος.

Altiſonus, ὁ ἡ ἡ, ὑψήχης.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχεδὸς λόγου ἀνωθεν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, εως, *Plato.* & altrix, ὁ ἡ ἡ τιθηνός.

Altrinſecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ θρέπτρια, ας, ἡ θρεπτειρα, ας, *Eurip.* ἡ τροφὶς, ίδος, *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, thronus altiſſimus, θρόνος ὑψηλότατος, *Iſocr.* μετάρσιος, ία, ιον, *id.* ὁ ἡ ἡ μετέωρος, ε, *id.* ἀκρὸς, ὰ, ὸν, mons altiſſimus, ὄρος ἀκροτατον, *id.* ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, *Lucian.* ἀπὸ τοῦ μετεώρου, ſc. τόπου, *Thuc.* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *Hom.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.* τὸ σίμβλον, τὸ σμῆνος.

Alveolus, τὸ κυτλάριον.

Alveatus, ὁ ἡ ἡ, κυτώδης.

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per ſuum fundum, σωθεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, *Dem.* porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, *idem.* accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεδζ, obſtruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alvinus, κοιλιακὸς, ἡ, ὸν.

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioſc.*

Aluminoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ στυπτηριώδης, εος, *Galen.*

Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος, *Plato.* ὁ θρεπτὸς, ὸν, *Poll.* ὁ τροφιμος, *Opp.*

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariſtot.* alvi ſolutio, ἡ κοιλιόλυσις, εως, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariſtoph.* ἀποσκυβάζομαι, *Poll.*

Amabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἐράσμιος, ε, *Plut.* ζηλωτος, ὴ, ὸν, *Dem.*

Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ου, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabo, φίλε θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* ἀποστέλλω, *Thucyd.*

Amanter, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.*

Amanuenſis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμαρακὸν, *Camψυχον.*

Amare, φιλικῶς, *Dem.*

Amareſco, φιλικάνομαι, *Philo.*

Amarities, ἡ πικρότης, ητος, *Plut.* ἡ πικρία, ας, *id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, a, um, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἐμπικρος, ε, *Dioſc.* ὁ ἡ ἡ, κατάπικρος, ε, LXX. ὁ ἡ ἡ, ἐχεπτύκης.

Amarus, a, um, idem quod antecedens *Amarulentus.*

Amaſia, ἡ ἀγαπωμένη, ης, *Athen.* ἡ ἐρωμένη, ης.

Amaſius, ὁ ἀγαπώμενος, ε, *Lac.* ὁ ἐρώμενος, ε, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato,* ἡ στοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλησις, εως, *Ariſtot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ. *Dem.* virginis, παρθένου, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, πονηρῶν, πραγμάτων, *Ariſtoph.* ὁ φιλικὸς, ὸν, *Ariſtot.*

Amatorie, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ, διέκδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, σολοίκων εἶναι.

Ambagioſus, ὁ ἡ ἡ περίπλοκος, γριφώδης.

Ambedo, περιέδω, oſſa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, *Lucian.*

Ambeſus, a, um, περιτρωγὴς, εῖσα, ὲν, a περιτρώγω, *Lucian.* περιφαγὴς.

Ambidexter, ra, rum, ὁ ἡ ἡ ἀμφιδέξιος, ε, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ, περιδέξιος, ε, *Ariſtoph.* ὁ ἡ ἡ ἀμφοτερόδεξος, ε, LXX.

Ambigo, περιάγω, *Plato,* i. e. dubito, ἀπορέω, *id.* de re aliqua, ἀμφισβητέω τινὶ, *Ariſtot.* ἀμφιγνοέω περί τινος, *Iſocr* ἐπί τινος, *Plato.* ἐπαμφοτερίζω, *Iſocr.* ἀμφιβάλλω, *Greg.*

Ambigue, ἀμφιβόλως, *Athen.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Rhetor.* ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, a, um ὁ ἡ ἡ, ἀμφίβολος, ε, ſermo, λόγος, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ, ἀμφίλογος, ε, *Xen.*

Ambio, περιζώννυω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλῃ τεῖχος, *Ariſtot.* urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδῳ, *Gregor.* i. e. peto conſulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετίημι κόρην, *Iſocr.* honores, στεφανηφορέω, ῶ, *Ariſtot.* φιλοτιμέομαι, imperium, μνηστεύομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ περίοδος, ε, *Ariſtot.* honorum, ἡ στεφανηφορία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, *Herodian,* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitioſe, φιλοτίμως, *Dem.* φιλοδόξως.

Ambitioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλότιμος, ε, *Plato.* ὁ ἡ ἡ φιλόδοξος, ε, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίβολος, ε, *Thuc.* ἡ περίοδος, ε, *Ariſtoph.* ὁ γῦρος, ε, *Plut.* ὁ κύκλος.

Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, ſc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi poteſt.

Ambroſia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ε, *Plut.*

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ε, ad mare jucundiſſima, ὁ πάρα θαλάσσαν ἄδισις, *Plut.*

Ambulator, ὁ περιπατητικὸς.

Ambulatorius, πορβολικὸς, ἡ, ὸν.

Ambulo, περιπατέω, *Herodian.* i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, περζεύω διὰ θαλάττης, *Iſocr.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.* περιφλέγω.

Ambuſtio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambuſtus, a, um, περικαυθεὶς, εῖσα, ὲν, περικεκαυμμένος, ένη, ένον, περιφλεγμένος, ένη, ένον, *Herodian.*

Amens, ὁ ἡ ἡ ἄνους, *contr.* ἄνους, ſermo, λόγος, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ἔκφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἐμφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plato.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, *Iſocr.* ἡ ἀφροσυνη, *Sol.*

Amento,

Amento, ἀμματίζω, *Hesych.* jaculum, ἐναγκυλίσμαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*
Amentum, τὸ ἄμμα, ατος, τὸ ὄχανον, ου, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo,* habens hastam, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*
Ames, ὁ σάλιξ, ἰξοδυτικὸς κάλαμος.
Amethystus, ἀμέθυσος.
Amica, ἡ φίλη, ης, *N. T.* i. e. scortum, ἡ ἑταῖρα, ας, *Dem.*
Amicabilis, e, φιλικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* φίλιος, ία, ον. *Xenoph.* ἀγάπητος, η, ον.
Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.* προσφιλῶς, *Xenoph.* ἐμμελῶς, *Dem.*
Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμυδι, *Herodian.* veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Dioſc.* aliquem palliolo, περιέλλω τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.* veſte, ἀμφιεννυω.
Amiciter, idem quod *Amice.*
Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fidiſſima, πιστοτάτη, *Iſocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* five familiaritas, conſuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* five converſatio, ἡ ξυνήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ξυουσία, ας, *idem,* & hoſpitium, φιλία ϗ ξενία, *Dem.* & ſocietas, φιλία ϗ ξυμμαχία, *id.* & converſatio, ξυουσία ϗ διατριβὴ, *id.* amicitiam cujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, *id.* comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινὸς, *id.* renovare, ἀναιτεῖσθαι φιλίαν, *id.* confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, *id.* diſſolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, *id.*
Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.
Amictus, τὸ περιβλημα, ατος, Conf. *Indumentum & Veſtitus.*
Amicula, τὸ ἱμάτιον, ου.
Amicus, i, ὁ φίλος, ου, *Dem.* ὁ, ἑταῖρος, ου, *idem.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *idem.* & propinquus, φίλος ϗ ξυγγενὴς, *idem,* & hoſpes, φίλος ϗ ξένος, *idem.* & familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειός τινος, *idem.* & ſocius, φίλος ϗ ξύμμαχος, *id.* φίλος ϗ ἑταῖρος, *id. amicum* aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* alicujus verum eſſe, φίλον ἀληθινὸν εἶ) πρός τινα, *Dem.* aliquem exiſtimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, *id.* comparare, φίλον κλᾶσθαι, *idem,* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *idem,* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινος, *idem,* alicujus eſſe, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινὶ, *id.* alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, *Iſocr.* deſerere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *idem,* amicis abundans, ὁ ϗ ἡ πολύφιλος, ου, *Ariſtot.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem,* amicis carens, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ου, *Plato,* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Ariſtot.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicorum amator, ὁ ϗ ἡ φ.λόφιλος, ου, *id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*
Amicus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plato.* φίλιος, ία, ον, terra, χάρα, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, ος, *id.*
Amiſſio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων ἡ ἀπάλεια, ας, *N. T.*
Amita, ἡ πατθὶς, ίδος, *Plut.* ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφὴ, *Iſocr.*
Amitinus, i, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, *Iæus.*
Amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τι, *Xenoph.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, *Chryſ.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xen.* ἀποστέλλω τινα *Thuc.*
Amnenſis, e, ποτάμιος, ία, ιον.
Amneſtia, ἡ ἀμνηστία, ας, *Plut.*
Amnicus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον.
Amnis, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*
Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, *Ariſtot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο μᾶλλον ἐκεῖνο, *Dem.* τοῦτο πρὸ ἐκείνου, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* parentes, σέβομαι, τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐράω γυναικὸς, *Xenoph.* aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι, *Herod.*
A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, *N. T.*
Amœne, ἁβρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.
Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ τερπνότης.
Amœnus, a, um, τερπνὸς, ἡ, ὸν, ἁβρὸς, ὰ, ὸν, amœnum pratum, λειμὼν, *Ælian.*
Amolior, ἀπαθέω, bellum, ἡ πόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, *Diodor.* avaritiam, ἐκπεδὰν ποιοῦμαι τὴν πλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποσκευάζω, *Syneſ.*
Amolitio, ἡ ἀπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, οῦ.
Amomum, τὸ ἄμωμον.
Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, τῶν καλῶν, *Luc.* erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, *id.* five deſiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινὸς, *Dem.* five cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, *Iſocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor ſui ipſius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ ϗ ἡ ἄστοργος, ου, *Athen.* amore dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιέρατος, *Heliodor.*
Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινεμένος ὅρος, *Pand.*
Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τι, *Pand.*
Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Gramm.*
Amphisbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.
Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ἡ, ὸν.
Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, ου, *Plut.*
Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Dioſc.* τὸ κεράμιον, *Dioſc.*
Amphoralis, ε, ἀμφορεῖος, αία, αῖον.
Ample, πλατέως, *Herod.* ἐυπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honeſtam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, *Iſocr.* aliquem & oſculor, περιβάλλω τινὰ ϗ φιλέω, *Plut.*
Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Gregor.* προσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπάζομαί σε.
Amplexus, ἡ περίπλοκη, ης, ἡ περίπλεξις, εως, ὁ ἀσπασμος.
Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ, *Dioſc.*
Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ παραύξησις, *Dioſc.* ἡ ὑπέρθεσις.
Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.
Amplifico, πλατύω, aliquid, τι, *N. T.* μεγεθύω, *Aphrod.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, *Dem.* μεγαλύω, *id.* urbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, *Iſocr.* rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *id.* aliquid ſermone, αἴρω, ſive ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μηκύνω ϗ ἐπαινον, *Iſocr.*
Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*
Ampliter, εὐρέως, πλατέως.
Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, *Galen.* ἡ πλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Amplius, ἔτι, non amplius puer, ὁ παῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem.* μηκέτι, *Iſocr.* quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.*
Amplus, a, um, εὐρὺς, πλατὺς, ῖα, ὺ, porta, πύλη, *N. T.* coxendix, ἰσχίον, *Xen.* ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, ους, teſtimonium, μαρτυρία, *Dem.*
Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ ῥομβήματα.
Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Amputo, ἀποκόπτω, collum, ϗ τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, περιτέμνω, *N. T.* vites, κλαδάω, κλαδεύω.
Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*
Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Dioſc.* τὸ ἐλαιότρυγον.
Amuſſis, ἡ σάθμη, ης, *Plut.* ad amuſſim, κατὰ σάθμην, ἐπὶ σάθμην, παρὰ σάθμην, πρὸς σάθμην, ad amuſſim exigo, σαθμάω, *Lucian.*
Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ίδος, *Plut.*
Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*
Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλὶη, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.
Amylum, τὸ ἄμυλον.
An, εἰ, conſiderate, deceat hoc facere, Σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, *Dem.* an nec, ne, εἰ——ἢ μὴ, *Ariſt.* εἴτε——εἴτε μὴ, *Dem.* an? πότερον; *id.* ἆρα, *Ariſtoph.* an non, πότερον οὐ, πότερα ὰ, an non putas ſcire? πότερ' οὐκ ἴσμεν γινώσκειν; *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐκ ὁρᾷς, *Plato.* πῶς οὐχί, an non juſtum eſt? πῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* ἐκ οὗ, an non abſurdum eſt? ἐκ οὗ ἄτοπον, *Iſocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*
Anabaptiſta, ὁ ἀναβαπτιςὴς, οῦ.
Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Ariſtot.*
Anatarius, ſc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.
Anaticula, τὸ νήττιον, ου, *Athen.* τὸ νησάριον, *id.*
Anatomia, ἡ ἀνατομία.
Anceps, ὁ ϗ ἡ δίστομος, ου, gladius, ῥομφαῖα, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀμφήκης, εος, *Ariſtoph.* i. e. dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ου, conf. *Ambiguus,* item *Dubius,* negotium anceps, ἰσόρροπον πρᾶγμα, *Plato.* ancipite Marte, ἀγχώμαλα, *Thuc.* qui ancipiti facie eſt, ἀμφίβολος τὸν ὄψιν, *Lucian.* ancipiti animo eſſe, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν, *Iſocr.*
Anchora, vide *Ancora.*
Ancile, idem quod *Ancyle.*
Ancilla, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ παιδίσκη, ης, *idem.*
Ancillor, δουλεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ὑπηρετέω.
Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, ου, τὸ παιδάριον.
Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας, *Plut.* εὐνὴ. *Hom.* i. e. præſidium domus, ἡ ἀγκυρα τοῦ οἴκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare ſive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀναπάσσειν τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.
Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, ου, *Lucian.*
Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, ου, *Plut.*
Anethinus, a, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*
Anethum, τὸ ἄνηθον, ου, *Ariſtoph.*
Anfractus, ἡ περίοδος.
Angari, οἱ ἄγγαροι, αν.
Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας, *Pandect.*
Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινα εἴς τι, *N. T.*
Angarius, ὁ ἀγγάριος, ου.
Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, ου, *Lucian.*
Angelus, ὁ ἄγγελος, ου, *N. T.* angelo ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰσάγγελος, ου, *ibid.*
Angina, ἡ συνάγχη, ης, *Ægin.* angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, ης, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης, *Hippocr.* porcina, ἡ ὑαγχη, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*
Angiportus, ὁ ϗ ἡ, στενωπὸς, ἀμφοδεύς.
Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ, *N. T.* ἀνιάω, angor animo, δυθυμέομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγανιάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.
Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη.
Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.
Anguilla, ἡ ἀγχέλυς, υος, *Ariſtot.* ἡ ἔγχελις, εως, *Lucian.*
Anguillaris, e, ὁ ϗ ἡ ἐγχέλειος, ου, *caro,* κρέας, *Ariſtoph.*
Anguillarium, ὁ ἐγχελεῶν, ῶνος, *Ariſtot.*

Anguinus,

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ ἢ ἡ ὀφιώδης, ες, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ἡ, ὸν.
Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, ες, *Strabo.*
Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ ἢ ἡ γωνιώδης, ες, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λιθος, *N. T.*
Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, *Eustath.*
Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*
Angulosus, a, um, ὁ ἢ ἡ γωνιώδης, ες.
Angulus, ἡ γωνία, ας, *Plut.* angulo carens, ὁ ἢ ἡ ἀγώνιος, ς, *Theoph.* in angulum ſe colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*
Anguſtatus, a, um, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενόω, *Herodian.*
Anguſte, στενῶς, ἐστενωμένως.
Anguſtia, ἡ, στενοχωρία, ας, *N. T.* ἡ στενότης, ήτος, *Herodian.* ἡ στένωσις, εως, LXX. ſpiritus, ἡ ὀλιγοψυχια, ας, LXX. ἡ θλῖψις.
Anguſto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* anguſtor, anguſtiis urgeor, στενοχωρέομαι, *Baſil.*
Anguſtus, a, um, στενὸς, ἡ, ὸν, via, ὁδὸς, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ στενοχωρος, ς, ὁ ἢ ἡ στενωπὸς.
Anhelatio, τὸ ἄσθμα, ατος, *Galen.* ἡ πνευμάτωσις, εως, *Ægin.*
Anhelo, ἀσθμάζω, *Suid.* ἀσθμαίνω, *Arct.* πνευστιάω.
Anheloſus, a, um, ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ἢ ἡ πνευματώδης, ες, *Galen.*
Anhelus, a, um, idem quod *Anheloſus.*
Anicula, τὸ γραΐδιον, ς, *Dem.*
Anilis, e, γραϊκὸς, ἡ, ὸν, ὁ ἢ ἡ γραώδης, ες, fabula μῦθος, *N. T.*
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Thuc.* animam agere, ἐξάττας διακεῖσθαι, *Diodor.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ὁ ἢ ἡ ἄψυχος, ς, *N. T.*
Animadverſio, ἡ ἐπίστασις, εως, *Polyb.* i. e. pœna, ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* i. e. obſervatio, ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.*
Animadverſor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.*
Animadverto, i. e. obſervo, ſentio, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, προσέχω νῶν τινι, *Iſocr.* καταγνόω τι, *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Animal, τὸ ζῶον, ου, *Iſocr.*
Animalculum, τὸ ζῴδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ ζωδάριον, ου, *id.* τὸ ζωΰφιον, ου, *Athen.*
Animalis, e, *ab animal*, ὁ ἢ ἡ ζωώδης, ες, *Syneſ.* ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, hiſtoria, ἱστορια, *Ariſtot. ab anima*, ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*
Animans, anima præditus, ὁ ἢ ἡ ἔμψυχος, ς, *Plato.*
Animate, ἐμψύχως, *Hermog.*
Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, εως, ἡ ψύχωσις, εως, *Greg.*
Animatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔμψυχος, ς, *Plato.*
Animitus, ψυχικῶς, contr. ſtatus, ἐπιλυπηθεὶς, *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τῦ Θεῦ, *N. T.*
Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Dem.* προθυμιαν ἐμβάλλω.
Animoſe, i. e. *fortiter*, μεγαλοψύχως, *Dem.* προθύμως, i. e. iratè, θυμικῶς.
Animoſitas, i. e. *magnanimitas*, ἡ ἐμψυχια, ας, *Dem.* ἡ εὐτολμια, i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Animoſus, a, um, i. e. *magnanimus*, ὁ ἢ ἡ ἔμψυχος, ς, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ εὔθυμος, ς, *Ariſtot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ θυμώδης, ες, *Ariſtot.*
Animula, τὸ ψυχάριον, ς, *Plato.* τὸ ψυχίδιον, ς, *Lucian.*
Animulus, τὸ θυμίδιον, ου, *Ariſtoph.*
Animus, ὁ θυμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ φρὴν, ενὸς, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *id.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* ὁ νόος, *contr.* νῦς, *id.* corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Iſocr.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ἢ φύσις, *Dem.* mens atque animus, νῦς ἢ φρένες, *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Iſocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδείκνυσθαι ἔν τινι, *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχῶ τινα, *id.* vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, *id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, *Iſocr.* providere aliquid animo, προόρᾶν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *id.* animo propenſiore eſſe in aliquid, quam, προσίεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ῆ, *Dem.* advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νῦν τινι, *Iſocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, *Dem.* animo non ſuccumbere adverſariis, ψυχὴν ἐκ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *idem.* delinquit multa animus ſubverſa mente, Σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρόντος τὸ διανοίας, *Iſocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præſtantia, ἡ εὐψυχία, ας, *id.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, *Iſocr.* magnus & generoſus, φρόνημα μέγα ἢ γενναῖον, *Dem.* magno & excelſo animo præditus, μεγαφρονῶν ἢ διαφέρων, *Iſocr.* virili animo & natura præditus in calamitate, ἀνδραδῶς διακείμενος ἢ τ φύσιως ἀξίως ἐν Συμφοραῖς, *id.* animo magno & humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως ἢ φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, *Lucian.* animum deſpondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, *Xenoph.* in animum aliquid induco, ἐρμάω ἐπὶ τὶ, *Plato.* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, *Thuc.* animum deſpondere ob aliquid ἀθυμεῖν ἐπί τινι, *Iſocr.* animum alicui addere, παρορμᾶν τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, *Dem.*
Aniſum, τὸ ἄνισον, ου, *Dioſc.*
Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*
Annecto, ἐξάπλω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*
Annellus, τὸ δακτυλίδιον, ου.
Anniculus, a, um, qui unius anni eſt, ὁ ἢ ἡ ἐνάετος, ς, femen, Σπέρμα, *Theophr.*
Anniverſarius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνιαύσιος, ς, vel ἱος, ία, ιον, feſtum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ ἢ ἡ ἐτήσιος, ſacrificium, Θυσία, *Thuc.*
Annona, ὁ Σῖτος, ου, *Thuc.* τὰ καθ' ἡμέραν, *Iſocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, annonæ proſperitas, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.* annonæ penuria, ἡ Σπανιοσιτία, ας, *Xen.* ἡ Σιτοδεία, ας, *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν Σιτοδείᾳ γίνεσθαι, *Iſocr.* ὑδεὶ ἔτι ἦν καθ' ἡμερᾶν, *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines eſſet, Σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινομένης, *id.* annonam parvi emere, Σίτου εὐωνου ὠνεῖσθαι, *id.* annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, ου, *idem.* annonæ propola ſive flagellator, ὁ Σιτοκάπηλος, ου, annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, vilis, εὐωνος, *Xen.*
Annoſitas, ἡ πολυετία, ας.
Annoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυετὴς, ές, *Apocryph.* ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.
Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, εως, ἡ παρασημείωσις, εως, ἡ Σημείωσις, εως, annotationes ſcribo, ὑποσημειόομαι, *Ammon.* ἐπισημείων, ῶ, *Plut.*
Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, *Plut.* καταση μαίνω, *Syneſ.* παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινὸς, *Ariſtot.* ὑποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἑκασὸν ἔτος, *Iſocr.*
Annularis, δακτυλιακὸς, ἡ, ὸν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ου, ὁ δάκτυλος παρήμερος.
Annularius, ſc. artifex, ὁ δακτυλιουλφος, ου, *Laërtius.*
Annulus, ὁ δακτύλιος, ου, *Plato.*
Annumeratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐναρίθμιος, ς, *Apocryph.* ὁ ἢ ἡ ἐναρίθμητος, ς, *ibid.* καταριθμημένος, ένη, ένον, *N. T.*
Annumero, καταριθμέω, alicui τινὶ, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθῃ ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus, ἔν τισι, *ibid.* καταρίθμημι, *Dem.*
Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία, ας.
Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*
Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τινι περί τινος, *id.* mala, ἀγγέλλω κακὰ, *Dem.* quod civitas teneatur ab hoſtibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν πολεμίων, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.* προσαγγέλλω.
Annuo, i. e. nutu ſignifico, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὶ, *Philo.* κατανεύω τι, *Lucian.*
Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς ου, *Plato.* anni ſunt trecenti ex quo venit, ἔτη ἐξὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, *Thuc.* annus deſiit, ſive finitus eſt, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληξεν, *Xenoph.* annorum converſiones, ἐνιαυτῶν περιόδοι, *Plato.* tempus anni, ὥρα τῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, *Iſocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, *Dem.* non totis annis tredecim, ἐχ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι, *id.* integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, *id.* anni nondum ſeptem ſunt, ἔτη ἔπω ἐξὶν ἑπτὰ, *id.* minor ſexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, *idem,* duodeviginti anni ſunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐξιν ἔτη, ἐξ ὅτε, *id.* undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἐνὸς δέοντος, *Dem.* abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τινί, *id.* anno ſuperiore, πέρυσι, *id.* anno decimo, ἔτῃ δεκάτῳ, *idem,* anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τ ἀλώσεως, *id.* annos natus viginta, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, *id.* ἐτῶν ὧν εἴκοσι, *id.* annus nondum ſeptimus abiit, ἔτη ἔπω ἐξὶν ἑπτὰ, *id.* altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν, *id.* ſub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτὸν, *id.* elapſo hoc anno, διαλθόντος ἐνιαυτῦ τότε, *id.* finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν, *id.* omni anni tempore, κατ' ἐκάσην ὥραν τῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δεκάκις τῦ ἔτους, *id.*
Annuus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνιαύσιος, ς, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ἐπέτειος, ς, *Theophr.* i. e. qui ſingulis annis pervenit, ὁ ἢ ἡ ἐπετήσιος, ς.
Anormis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνάμαλος, ς, *Theophr.*
Anquiro, ἀνεζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Iſocr.*
Anſa, ἡ λαβὴ, ῆς, *Plut.* i. e. occaſio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* anſam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* anſam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*
Anſer, ὁ χὴν, χηνὸς, *Ariſtot.*
Anſerarius, ὁ χηνοβόσκος.
Anſerculus, ὁ χηνίσκος, ου, *Lucian.* τὸ χήνιον, ου, *Athen.*
Anſerinus, a, um, χηνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ, *Athen.* χηνεος, έα, εον, *Galen.* χήνιος, ία, ιον, *Dioſcor.*
Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, *Poll.* αἱ παραστάδες.
Ante, πρὸ, *cum Genitivo,* ante ædes, πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρᾶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τῆς αἰτήσεως, *ib.* ante faciem, πρὸ προσώπου, *ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμῆς, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν, *Plato.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχέως χρόνου, πρὸ βραχείας, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, *Plato.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* το πρότερον, *Iſocr.* ante——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δ, *ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον, antequam audiverim, πρὸ τῦ ἀκῦσαι, *Xenoph.* πρότερον, ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

curg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τ ἁλώσεως, *Dem.* neque ante, neque post, ὔτε πρότερον, ὔτε ὕστερον, *id.* ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin.* ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δυσμῶν, *id.m*, ante omnia fac, σοὶ πάντὸς ποιεῖ, *Isocr.*

Antea, πρότερον, conf. antecedens *Ante.*

Anteactus, a, um, προγεγενημμένος, ένη, ένον, anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, *Dem.*

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo.*

Antecedens, προσὼς, οῦσα, ὸς, ἡγεμόνικὸς, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι, *Xenoph.* προγίνομαι, *Thuc.* πρόειμι, aliquem, τινὰ, *N. T.* προπορεύομαι, *Xen.* προηγέομαι, *Aristoph.*

Antecello, πρόειμι, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, *Isocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem industria, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, *Xenoph.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, *Lucian.* ὑπερέχω, bona spe, Σπουδαίοις ἐλπισι, *Isocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, *Arist.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τοὺς πολιτῶν, *Isocr.*

Anteceſſio, ἡ προέλευσις, εως.

Anteceſſor, ὁ πρόδρομος, ου, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγέμὼν, όνος, ου.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, juſtitiam regno, τὸ δικαιοσύνῳ τ βασιλείας, *Plut.* virum modeſtum diviti, προκρίνω τ ὑπεικῆ τῷ πλουσίῳ, *id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Dem.* δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plato.* honeſtatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Ariſtot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, *Dem.* προαιρέομαι τ θάνατον ἀντὶ βίου, *Xenoph.* publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, *Plut.* meipſum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τοὺς ἄλλων, *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, *Ariſtoph.* προκατέχω, *Galen.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antehac, πρότου, *Thuc.* πρόσθεν, *Xenoph.* ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, a, um, προτιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, προκριθεὶς, εῖσα, ἐν. Confer *Antefero.*

Antelocutium, τὸ προοίμιον, *Ariſtot.* ἡ πρωτολογία.

Antelucanus, a, um, ὄρθριος, ία, ιον, *Thuc.* ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ ὀρθριαθρον, ου, *id.* Confer *Matutinus.*

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.*

Antemeridianus, a, um, ὁ ἢ ἡ προμεσήμβρινος, ου.

Antenna, ἡ κεραία, ας, *Plut.* τὸ καρχήσιον, τὸ ἱστίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, *Theophr.* Confer *Anticipo.*

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Sophocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, *Dem. cum Conjunct.* ante quam ſol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æſchin. cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *Antiph. cum Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξαι, *Dem.* antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὴ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτη, *Lycurg.* πρὶν, antequam audiverim te, non abibo, πρὶν ἂν σοῦ ἀκοῦσαι ζω, ἐκ ἀπελεύσομαι, *Xenoph.* πρότερον,—ἢ, *Dem.* πρότερον,—πρὶν, ἤ, *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τ κεφαλῆς, *Aſcled.* in anteriore parte, ἐμπροσθεν, navis, τοῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἐμπροσθεν, vel εἰς τὰμπροσθεν.

Anterius, ἐμπροσθεν, *Plato.* πρόσω, *Xen.*

Antefignanus, ὁ πρόμαχος, ου, *Plut.* ὁ πρατοσάτης, ου, *N. T.*

Anteſto, προίσταμαι, alicui rei, τινὸς, *Dem.* πρός τι, *Xenoph.*

Anteſtor, μαρτύρομαι, Deos & homines, θεὸς ἢ ἀνθρώπους, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Iſocr.* Confer ſequens *Anteverto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ὑπερκαταλαμβάνω τινὰ, *Plato*, res ipſas, ἐμπροσθεν εἰμὶ τῶν πραγμάτων, *Dem.* aliquid, προλαμβάνω τι, *id.* lenitatem fortunæ, προφθάνω τὸν ἀγνώμονα τυχὸν, *Iſocr.* cogitationem, προτρέχω τ διανοίας, *idem.*

Antevolo, προϊπτάμαι.

Anthiax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* Vide *Carbo.*

Antiæ, τὸ προκάμιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, *Theophr.* τινί τινος, *id.* προαταλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Anticus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, *Aphrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, *Dioſc.* τὸ ἀντιφάρμακον, ου, *id.* ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Antilena, τὸ λέπαδνον, ου, *Homer.*

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ου.

Antiquatio, ἡ ὑποπαλαίωσις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Conf. *Abrogatio.*

Antique, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος. *Pauſan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομιμνήσαι τινὸς ἀρχαίων, *Dem.*

Antiquitus, ἀρχαίως, *Dom.* ἐκ παλαιοῦ, ſc. χρόνου, *Syneſ.* πάλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον, *Dem.* Conf. *Abrogo.*

Antiquus, a, um, παλαιος, ὰ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα ἢ παλαιά τινα, *id.* antiqua commemorare, proferre, recenſere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, *Iſocr.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, *id.* antiqui ſc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ, *Athen.* Conf. *Vetus.*

Antiſtes, ὁ προστάτης, ου, *Xenoph.* ſacrorum, ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* Conf. *Præſes*, item *Præfectus.*

Antiſtita, ἡ προστάτις, ιδος, *Chryſ.*

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Conf. *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.* τὸ σπήλαιον, ου, *id.* ὁ χηραμὸς, οῦ, montium, ὀρῶν, *Syneſ.* antris plenus, ὁ ἢ ἡ ἀντρώδης, εος, LXX.

Anus, us, ἡ γραῦς, αὸς, *Athen.* γραῦς γυνὴ, *Dem.* πρεσβυτέρα ἀνθρωπος, *id.* ἡ πρεσβύτις, *Æſchin.* fio, γραιόομαι.

Anus, i, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Ariſt.* ἡ πυγὴ, ῆς, *id.*

Anxie, λυπηρῶς, *Iſocr.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ συνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *ibid.* τὸ λυπηρὸν, οῦ, *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato*, animi, ἡ ἀδημονία τ ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ περιαλγὴς, ές, *Plato*, ὁ ἢ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Ariſtot.* anxius ſum, ἄχθομαι, *Iſocr.* ἀδημονέω, *Xenoph.* anxius cogito, μεριμνάω, *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum iſta re, τῦτο, *Gregor.* τῦτο, *Philo*, in inſulam beatorum, εἰς μακαρίαν, *Ariſtoph.*

Apella, ὁ λειπόδερμος, ου.

Aper, ὁ σύαγρος, ου, *Dem.* ὁ κάπρος, ου, *Xen.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, *Xenoph.* teſtamentum, διαθήκας, *Dem.* literas, γράμματα, *Syneſ.* os, διαίρω τὸ στόμα, *id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, *N. T.* ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* hortea, λύω τὰς ὑποθήκας, *Nazar.* ludum, κατασκάζομαι διδασκαλίαν,

Aperte, φανερῶς, *Plato*, ἐν τῷ φανερῷ, *Xenoph.* ἐκ τῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τ ἰδιώτας, *Herodian* γνωσῶς, LXX ῥητῶς, *N. T* σαφῶς, ἀναφανδὸν, aperte loqui ſermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τ λόγον, *ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſil.* ἡ διοιξις.

Apertura, idem quod *Aperio*; i. e. inciſura, ἡ χάσις, εως.

Apertus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, όν, ἀνεῳγῶς, υῖα, ὸς, dolium, πίθος, *Plut.* ἀνεῳγμένος, ένη, ὸν, i. e. manifeſtus ac clarus, ὁ ἢ ἡ πρόδηλος, ου, *Nazar.* ὁ ἢ ἡ ἔμφανὴς, ές, *Dem.* ὁ ἢ ἡ πρᾶπλος, ου, *Thuc.* aperto Marte, ἐκ τ ἰθείας, *Herodian.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιέω, *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, ας, *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ὁ κολοφὼν.

Apiarium, ὁ μελισσῶν, ῶνος, τὸ μελιτουργεῖον, ου, τὸ μελοτροφεῖον.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έως, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιὸς, οῦ, *Iſocr.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης, *Iſocr.* omnibus quidem floſculis inſidet, de ſingulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθίζάνει, ἀφ' ἑκάστυ ὧν τὰ χρήσιμα λαμβάνῃ, *id.*

Apiſcor, vide *Adipiſcor.*

Apium, τὸ Σέλινον, ου, *Dioſc.* ſilveſtre, τὸ ἀγριοσέλινον, ου, *id.* paluſtre, τὸ ἑλεοσέλινον, ου, *id.* majus, τὸ ὑποσέλινον, ου, *Theophr.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ου, *Dioſc.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ου, *id.*

Apocalypſis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπόκρυφος, ου, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Cic.*

Apologeticus, a, um, ἀπολογητικὸς, ὴ, όν, *J. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, ας, *Isocr.*

Apologus, ὁ ἀπόλογος, ου, *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀποφθεγμα, ατος, *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας, *Galen.* apoplexia laborans, ὁ ἢ ἡ ἀποπληκτικὸς, ου, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Apoſtaſia, ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Apoſtata, ὁ ἀποστάτης, ου.

Apoſtaticus, a, um, ἀποστατικὸς, ὴ, όν, *Gregor.*

Apoſtato, ἀποστατέω, ab ἀποστάτης.

Apoſtema, τὸ ἀπόστημα, *Galen.*

Apoſtolatus, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, *N. T.*

Apoſtolicus, a, um, ἀποστολικὸς, ὴ, όν, *Suid.*

Apoſtolus, ὁ ἀπόστολος, ου, *N. T.* falſus, ὁ ψευδαπόστολος, ου, *ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.*

Apotheoſis, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Apparate, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.*

Apparatus, us, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Isocr.* τὸ παρασκεύασμα, ατος, *Gregor.* bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τῦ πολέμυ, *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τ κατασκευῶν, *id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, *Isocr.* immenſus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις. *idem.* inanis, ἡ παρασκευὴ καινὴ, *Dem.* inſtituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευὴν, *id.* adverſari apparatibus alicujus, ἀνταναπίζεσθαι ταις παρασκευαῖς τινος, *id.* vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, *id.* uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, *id.*

Apparatus, a, um, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, recte, probe, ὀρθῶς, *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως, *Ariſt.* ἡ ἐπίφασις, εως, *Suid.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Aristot.* φαινόμενος, ένη, ενον, *idem.*

Appareenter, φανερῶς, *Dem.* φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *impers.* apparet, φαινεῖ, fuisse, γεγονὸς, *Aristid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστιν ὅτι, *Xenoph.*

Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. satelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος, *id.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξαρτύω, *Polyb.* exercitum, κατασκευάζω στρατευμα, *id.* convivium, ζυμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Aristot.* τὸ ὄνομασμα, ατος, *Plato,* i. e. acclamatio, ἡ ἀποστηγορία, ας, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, *id.* ἡ ἔφεσις, εως, *id.* Conf. *Nomen,* item *Compellatio & Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato,* aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπιλαλέω τινὰ Ῥῶμον, *Isocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, ᾶμαι, aliquem, τινι, *Aristot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὲς δημάρχους, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* πρὸς λιμένα, *id.* ἄγω πρὸς ἀ λιμένα, *id.* navem, ὀκέλλω τὴν ναῦν, *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσίχω τὸν νοῦν τινι, *Isocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xen.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* scripti, τὸ παράγραμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἔκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, καταμετρίζω, alicui argenteos triginta, ἵστημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινὸς, *Isocr.* ὀρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Arist.* γλιχόμενος, ενη, ενον, *Isocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, *Aristot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* magistratûs, ἡ φιλαρχία. ας, *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως, *Aristot.*

Appeto, ὀρέγομαι, semper plus, ἀεὶ πλείονος, *Isocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθῦ τινος, *Aristid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Aristot.* aliquid, τι, *Phil.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Isocr.* ἐπιποθέω, *Luc.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, ζυνάπτω, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Sirac.* παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Laert.* θορυβέω, *Isocr.* ἐπιθορυβέω, *Xen.*

Applausus, ὁ κρότος, ου, excitare strepitum & applausum, ποιεῖν θόρυβον ἢ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* ἡ κάταρσις, ἡ καταγωγὴ, animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

Applico ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello,* aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato,* προσάπλω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νοῦν τινὶ, *Isocr.* ſcalas turribus, προσίθημι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Appono, προσίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τὲς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι βρῶτον, *Xen.* crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφὴν τινι, *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.* προσκομίζω, *Herodian.*

Appoſite, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. apte, ἁρμοζοντας, εὐθετῶς. Vide *Apte.*

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Arist.*

Appoſitus, ὁ ἢ ἡ πρόσθετος, ου, *Xen.* i. e. aptus, ὁ ἢ ἡ εὔθετος, *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τῆς χειρος, *N. T.* crines, τῶν τριχῶν, *Æſchin.* veſtem, λαμβάνομαι τῶν ἱματίων, *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, εως, *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, *Dem.* ἡ συμφάνησις.

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὶ, *Dem.*

Approbo, *ut probe perſpectum,* δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Lucian.* aliquem, ἀρέσκω τινὰ, *Plato,* aliquid, ἐυάρεστόν ἐστι μοί τι, *Philo,* diſputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, *Iſocr.*

Appromiſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Appromiſſus, a, um, ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαί τί, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, *Herod.* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thucyd.*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πόλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῇ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδιωσις, εως. ὁ ἐξιδιασμὸς, οῦ, *Strabo.*

Approprio, ἰδιόω.

Apricatio, ἡ ἠλίωσις, ὁ ἠλιασμὸς, οῦ, ἡ ἠλίασις, εως.

Apricor, ἠλιάζομαι, *Arist.* εἰληθερεύομαι, *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ ἢ ἡ πρόσηλιος, ου, *Theophr.* ὁ ἢ ἡ εὐήλιος, ου, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ, *Ariſtoph.* ἐν ὑπαίθρῳ, *Ælian.*

Aprilis, ὁ Θαργηλιὼν, ὼνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ου.

Aprugnus, a, um, ζυνάργειος, εία, ειον, ardeps, σέαρ, *Dioſc.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* εὐαρμόστως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμοσὴ, ῆς, *idem.*

Apto, ἁρω, ἁρμοζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι πρὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* ἱκανόω, *N. T.*

Aptus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρὸς τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ ἢ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* natura ad aliquid, ὁ ἢ ἡ εὐφυὴς πρός τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores. ἱκανος, ὴ, ὸν, φέρειν τὲς πόνους, *Plato,* ad aliquid, πρὸς τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ εὐχήρων, ἐπιδέξιος, εὔθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum Dat.* apud teſtes, ἐν μάρτυσι, *Plato,* apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pauſan.* πρὸς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativ.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατριβῇ, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Arist.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ ἢ ἡ ἄνυδρος, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ ἢ ἡ εὔυδρος, ου, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγόυδρος, ου, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ ἢ ἡ πάρυδρος, ου, *idem,* aqua abundans, ὁ ἢ ἡ πολύυδρος, ου, *Plato,* aqua inter cutem collecta diſtentus, ὁ ἢ ἡ ὑπέρυδρος, ου, *Hippocr.* ſub aqua demerſus, ὁ ἢ ἡ ὕφυδρος, ου, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ ἢ ἡ φεύγυδρος, ου, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ ἢ ἡ φίλυδρος, ου, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὑδρωψ, ωπος, *Hipp.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικος, ὴ, ὸν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ, *Syrac.*

Aquæductus, us, τὸ ὑδραγώγιον, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *idem,* ἡ ἀμάρα.

Aqualiculus, ὁ γάστρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, a, um, ὑδατικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum,* ὁ ὑδροχόος, ου, *Proclus.*

Aquaticus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔνυδρος, ου, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, *Plut.* τὸ ὑδρεύμα, ατος, LXX. ἡ ὑδρία, ας, *id.* ὁ ποτισμὸς.

Aqueus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theoph.* ὑδαλέος, έα, εον, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ ὑδρὴς, έος, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, οῦ, *Ariſtot.* marina, ὁ ἁλιάετος, ſ. ἁλιαίετος, ου, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, *id.*

Aquile_ium, ἡ συμαγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδραυλόγος, ου.

Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, ου, *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ ἢ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βόρρᾶς, *Gen.* τῦ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βορρᾶθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, e, βόρειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τῦ Νείλυ, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, ὸν, terra γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδατόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιστος ἢ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τὲς βωμὲς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν ἢ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τῦ βωμῦ, *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμύνομαι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ἢ ὁσίων, *Andocid.*

Arabilis, e, ἀρότὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ ἀρόσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, ἀροτήσιμος, *Ep.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἀράχνη, ης, *Plut.* aranea tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ου, *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον. ου.

Araneoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀραχνώδης, ους, *Arist.* ὁ ἢ ἡ ἀραχνιώδης, ους, ἀραχνικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.* ἀράχνεος, εία, ειον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea,* inſectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, εως, terræ, τῆς γῆς, *Arist.* ἡ ἀροτρίασις, εως, LXX. arationis tempus, ὁ ἀροτος, ου, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ου ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀρόσιμος, ου, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, *Iſocr.* deſignare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τινι τῆς δίκης τινὸς, *id.* ſedere pro aliquo, καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, *id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, *id.* committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι, *id.* adquieſcere ſententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τῶ διαιτητῦ, *id.* ſenten-

tia arbitri, ἡ γνῶσις τῆ διαιτητῆ, *idem*, tanquam arbiter judico, διαιτάω, *Iſocr.* ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινός, *id.*

Arbitralis, e, ὁ ἢ τὸ διαιτήσιμος, ον, *Iſæus.*

Arbitratio, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, a, um, idem qnod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Iſocr.* alicui permittere adverſus aliquem, ἐπιτρέπειν τινι τῶ δίαιταν πρὸς τινα, *Dem.* adeſſe alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῆ διαίτη, *id.* differre arbitrium, ἐπέχειν τῶ δίαιταν, *id.* niti arbitriis, καθάλλειν τῶ δίαιταν, *id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῆ διαίτη, *id.* ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* reſcindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τῶ δίαιταν. *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* i. e. voluntas propria, ἡ γνώμη, ης, *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago. διαιτάω, *Dem.* conf. *Arbiter*, i. e. exiſtimo, ἡγέομαι, *Plato*, οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, ους, *Xenoph.* τὸ δένδρος, ου, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Ariſtoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίω, *Dem.* refertum eſſe arboribus, μισος εἶναι δένδρων, *id.* arbores cædo, δενδροκοπέω, *Dem.* arboribus conſitus, ὁ ἢ ἡ δενδρόφυτος, ος, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboreſco, δενδρόομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, a, um, δενδρικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ δενδρώδης, ους, *Dioſc.*

Arbuſcula, τὸ δένδριον, ου, *Athen.* τὸ δενδρύφιον, ου, *Dioſc.*

Arbuſtum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ου, *Theophr.*

Arca, ἡ κιβωτὸς, ου, *Philo*, ἰσθμὸς, ἡ κιβωτὸς τ διαθήκης, *N. T.* ἡ λάρνη.

Arcane, κρυφίως, ἀπορρήτως, ἐν ἀπορρήτῳ, δι' ἀπορρήτων, *Herodian.* ἀρρήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόρρητον, ου, τὸ μυστήριον, ου, *Demoſth.*

Arcanus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπόρρητος, ου, ſacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ μυστηριώδης, ους, *Plut.* μυστικὸς, ὴ, ὸν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a conſortio malorum, τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῆς πονηρῶν ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem a ſacris, τινὰ τῆς ἱερῶν, *Dem.* te a talibus, σε ταῦτα, *Ariſtoph.* aliquem a ſermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῆς ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τῶ βήματος, *Æſchin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τῆς βωμῆς, *Lucian.* homines a ſe, ἀνδράπους ἀφ' ἑαυτῆ, *Xenoph.*

Arceſſitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.*

Arceſſo, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμάτην, *Plut.* i. e. accuſo, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως, ἐπαρχίας, *id.* Vide *Accuſo.*

Arceſſitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato*, ἡ μεταπομπὴ, ῆς, *id.*

Arceſſitus, a, um, ὁ ἢ ἡ μετάπεμπτος, ον, *Plato.*

Archaiſmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, οῦ, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ου, *N. T.*

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ου, *Lucian.*

Archetypus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀρχέτυπος, ον, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ου.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ου.

Archiepiſcopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ου.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ου.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, οῦ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιππόκομος, ου.

Archiſtrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ου.

Archithalatius, ὁ ἀρχιθαλάσσιος, ου.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Ariſtot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architrichinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ου, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ου.

Arctatus, a, um, ὁ ἢ ἡ σύσσιτος, ου, *Heſ.* ἑστιαμβίος, ἑνὶ, ἑνὸν.

Arcte, στενῶς, XX.

Arcticus, a, um, ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν.

Arcto, στενόω, *Herodian.* στενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, a, um, ἀρκτῶος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτοῦρος, ου, *Heſiod.*

Arctus, a, um, στενὸς, ὴ, όν, dens, ὀδὼς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, ου, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xenoph.*

Arcus, τὸ τόξον, ου, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xenoph.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ὑπιτείνω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœleſtis, ἡ ἶρις, ἰδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, οῦ, *Ariſtot.* alba, ὁ λευκερώδιος, ου, *id.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Plato.*

Ardenter, ἀθεκαιῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται, *Ariſtoph.* διακαίομαι, *Lucian.* ἐμπίμπραμαι, *id.* i. e. vehementer amo, ἐμμανῶς διατίθεμαι πρός τι, *Dem.* i. e feſtino, σπεύδω. Conf. *Amo*, item *Feſtino.*

Ardeſco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ου, *Dioſcor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀναφὴς, ές, *Ariſtot.* i. e. arrectus, ὀρθὸς, ία, ιον, *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ ἢ ἡ δυσχερὴς, ές, *Dem.*

Area, ἡ ἅλως, ω, *Xenoph.* ἡ ἄλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰκόπεδον, ου, *Æſchin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, ἢ χόρτον, *N. T.* αὐαίνω, ἄνω.

Arefactio, ἡ τῆξις, εως, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.* ἡ ἄμμος, ου, *N. T.* ἡ ἄμαθος, arena obruo, καθαμμίζω, *Ariſtot.* arenam ſubtus habens, ὁ ἢ ὑπόψαμμος, ος, *Theophr.*

Arenoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψαμμώδης, ες, ὁ ἢ ἡ ἀμμώδης, ες, *Sirac.* ἀμαθόεις, εσσα, εν.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ου, τὸ ψαμμίον, ου, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Ariſtot.* αὐχμέω, σκίλλομαι.

Areola, τὸ ἀλάνιον, ου.

Areſco, ξηραίνομαι, *N. T.* αὐαίνομαι.

Argentaria, το ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.*

Argentarius, a, um, ἀργυρικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ſum, ἀργυρεύω.

Argentatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπάργυρος, ου, *Herodot.*

Argenteus, a, um, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, ᾶν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Ariſtid.* argentea vaſa, τὰ ἀργυρώματα, ων, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.* τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* καταργυρόω, ἀθεσαργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, ου, *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, ου, *Dioſc.* ὁ ἄργυρος χυτὸς, *Ariſtot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν ἢ μόλυβδον κεκραμμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æſchin.* argento carens, ὁ ἢ ἡ ἀνάργυρος, ου, *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti ſpuma, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.* argenti amans, ὁ ἢ ἡ φιλάργυρος, ου, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ου, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλος, ſ. ἀργιλλος, ου, *Ariſtot.*

Argillaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀργιλώδης, ους, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammon.* ὁ συλλογισμὸς, ου, *Ariſtot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Ariſtot.* συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ πίστις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *Dem.* τὸ τεκμήριον, ου, *Iſocr.* ὁ ἔλεγχος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* τὸ σημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι καὶ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίστη πίστις, *Iſocr.* evidens & firmum, ἀρχῆς πίστις καὶ δυνάμιν ἔχουσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, *Iſocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, *Dem.* dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, *idem*, uti argumentis quibuſdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, *Iſocr.* τισὶ τεκμηρίοις, *Demoſth.* τισὶ σημείοις, *Iſocr.* adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, φέρειν, σημεῖον, τεκμήριον, *Dem.* i. e. ſumma, ἡ πραγματεία, ας, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τί, *Dem.* ἐξελέγχω τι, *id.* perſpicue aliquid, σαφῶς ἀποδεικνύναί τι, *id.* id eſt, accuſo. Vide *Accuſo.*

Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ σοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, σοφίζομαι, *Ariſtot.* ἀντιλογέω.

Argutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ἐν, ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* i. e. ſubtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Ariſtot.*

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασία, ας, *Ariſtot.* ἡ αὐανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ὰ, όν, locus, τόπος, *Plut.* ὁ ἢ ἡ κατάξηρος, ος, *id.* ὁ πλίνθος, *Hom.* αὐαλέος, έα, έον.

Aries, animal & machina bellica, ὁ κριὸς, οῦ, *Plut.* & *Xenoph.* aries parvus, τὸ κριόδιον, ου, *Heſych.*

Arietarius, a, um, ὁ ἢ ἡ κριώδης, ες.

Arietatio, ἡ κριάτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, a, um, κριεῖος, εία, εῖον.

Arieto, κριάτίζω, κριοκοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ οἰωνισμα, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Ariſta, ὁ ἀθὴρ, έρος, *Dioſc.* ἡ ἀνθήριξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Arithmetice, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, a, um, ἀριθμητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* ſumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν σραβδέως ὅτι τινα, *Dem.* ἁρπάσαντα ὅπλα πορεύεσθαι ὅτι τινα, *id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ὁπλοφορεῖν, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis eſſe, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* εἶναι ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem inſtruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xenoph.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem hoſtiliter invadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρᾶ τάξει, *id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, *id.* inferre alicui arma, ὑποφέρειν τινὶ ὅπλα, *id.* vincere hoſtem armis, κρατεῖν τῶ ἐχθρῶ ἐν ὅπλοις, *id.* deponere arma, καταλιθέναι τὰ ὅπλα, *id.* amittere arma, ἀπόλυσθαι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ σκευάσματα, ων, τὰ σκεύη, ων, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, *Plut.* ἡ

συσθήκη, ης, *Æschin.* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, εως, *Xenoph.* ἡ ἐξόπλισις, εως, vel ἐξοπλισία, ας, *Polyb.* ὁ ὁπλισμός.

Armatura, τὰ ζευγνύμενα, *Dem.* integra, ἡ παντοπλία, ας, *id.* ἡ ὅπλισις, εως, *Thuc.* armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, ου, *Dem.* miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, ου, *id.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armatus, a, um, ὁπλισμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἔνοπλος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἔξοπλος, ου, *Polyb.* ὁ ἐν ὅπλοις, *Dem.* ὢν ἐν ὅπλοις, *id.* bene, ὁ καὶ ἡ εὐοπλος, ου, *Xenoph.* omni ex parte, ὁ καὶ ἡ παμπόλος, ου, *Eurip.*

Armatus, *Subſt.* ὁπλίτης, ου, graviter, ὁ ὁπλίτης, ου. *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρὺς, *Plut.* leviter, ὁ ψιλὸς, ου, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philoſtr.* ὁ βουφορβός,

Armentum, ἡ ἀγέλη, ης, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, ου, *Philo.* τὸ ποίμνιον, *Plut.* armenti locus, ὁ ἀγελαίων, ῶνος, *Suid.*

Armilla, τὸ ψέλλιον, *Xenoph.* τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Armiluſtrium, ἡ ὁπλογνωσία, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* θωρήσσω, κορύσσω, *Hom.* populum contra aliquem, τὸ δῆμον ἐπί τινα, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xenoph.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι, *Dem.* Conf. *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, ου, *Iſocr.* ἡ ἔπωμις, *Eur.*

Aro, ἀρόω, ἀλοιζίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.* aromata redolens, ὁ καὶ ἡ ἀρωματώδης, ους, *Athen.* aromata reſpio, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo, id. *Dioſc.* aromata ali quatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, *id.*

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Arrectus, a, um, ὀρθὸς, ία, ιον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀρραβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Conf. *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, *Soph.*

Arrideo, προσγελάω, alicui, τινὶ, *Eurip.* φόρτμειδιάω τινὶ, *Solon apud Laërt.*

Arrigo, ἄρθιον ἐφίστημι, *Lucian.* aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, *Plato,* oculos, τενόμαι τὰ ὄμματα, *Philo.* ἀνορθόω, ἐπαείρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ὑπατιθέμαι ἀρχὴν, *Herodian.* aliquem ad ſupplicium ζυλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, *id.*

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, *Theocr.* κατατρώγω.

Arrogans, ὁ καὶ ἡ ἀλοζὼν, όνος, *Iſocr.* ἀλαζονόμορφος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου, *Dem.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Iſocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *Dem.* ὁ ὄγκος, ου, *Iſocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερόπλικον, *id.* amplexi nuper arrogantiam, πρόσπολλοί τινες νεωστὶ ἀλαζονείαις, *id.* uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, *id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιοῦσθαί τινων τὰς ἀλαζονείας, *id.* cohibere arrogantiam alicujus, ἀφαιρεῖσθαί τινος φρόνημα, *Dem.* abjicere arrogantiam, παύσασθαι τοῦ φρονήματος. *Iſocr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Iſæus.* τὶ, *Plut.* ὑπονέμω ἐμοί τι, *Lucian.* omnia, ἁπλασιάζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, ἡ τεχνοσύνη, *Ep.* artes & ſcientiæ & facultates quædam, τέχναι καὶ ὅσαι καὶ δυνάμεις, *Iſocr.* ars magna, τέχνη μεγάλη, *Dem.* parva, μικρὰ, *id.* honorata, ἔντιμος, *Iſocr.* utilis, χρησίμη, *id.* liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, *Dem.* ſcribere, γράφειν, *Iſocr.* facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαί τινος πρᾶγμα τι, *Dem.* diſcere, μανθάνειν, *Iſocr.* ſcire, ἐπίστασθαι, *idem,* tenere, ἔχειν, *id.* oſtentare, ἐπιδείκνυσθαι, *id.* exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum eſſe arti alicui, ὑπομελετᾶν τέχνης τινος, *id.* occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, *id.* exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, *id.* præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Iſocr.* uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ ſeu ὑπουργήματι, *Iſocr.*

Arſenicum, τὸ ἀρσενικόν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Arterioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρτηριώδης, ους.

Arthriticus, i, e, arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, ῆ, *Dioſc.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθρικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.*

Articulate, κατ' ἄρθρους, ἐναρθρως,

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔναρθρος, ου, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρθρώδης, ους, *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τὸ φωνῆς ἄρθρον, *Ariſtot.* articulis carens, ὁ καὶ ἡ ἀναρθρος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ διάρθρωτος, ου, *Lucian.* articulis diſtinguo, διαρθρόω, *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, ῦ, *id.* artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *id.* ὁ Σοφιστὴς, ῆ, *Iſocr.* manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, e, τεχνικὸς, ὴ, όν, *Hermog.* ὁ καὶ ἡ ἐντεχνος, ου, *Ariſtot.* ὁπτεχνατὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer ſequens *Artificioſe.*

Artificioſe, τεχνικῶς, *Iſocr.* διὰ τέχνης, *Ariſtot.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* ζωὴ τέχνη, *Pauſan.* κατατεχνικῶς.

Artificioſus, a, um, *de homine,* τεχνικὸς, ὴ, όν, *Ariſt.* de homine & re, ὁ καὶ ἡ κατὰ τέχνην, ου, *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum,* τὸ τέχνημα, ατος, *Xenoph.* i. e. profeſſio artificis, ἡ τέχνη, ης, *Dem.* ἡ δημιουργία, ας, *id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, us, τὰ ἄρθρα, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, ους, *Philo.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ κνίσα. *Hom.*

Arundinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου, *Plut.* ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.*

Aruſpex, Aruſpicina, vide *Haruſpex, Haruſpicina.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, ας, *Ariſtot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Iſocr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, *id.* habitare, οἰκεῖν, *id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, *Dem.* præſidium imponere in arcem, φρουρεῖν, *id.* i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.* i. e. propugnaculum, τὸ ὑπερείσμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, *N. T.*

Aſcendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Iſocr.* in equum, ἐπὶ ἵππον, *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, *Plut.* in cœlos, ἀνίεμι εἰς οὐρανὸν, *Chryſ.* altius, ὑπερναναβαίνω ἀνάτδον, *N. T.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀναλυσις, ἡ ἀνοδος.

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ου, *Xenoph.*

Aſcenſus, us, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.* ὁ πέλεκυς.

Aſcio, ἀξινίζω, πελεκίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, *Ariſtot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, ἐποιέω παῖδας, *Iſocr.* aliquem ſocium, τινὰ κοινωνὸν, *Dem.* cognomentis meis, ταῖς ἐμοῖ ἐπωνυμίαις, *Plut.*

Aſcititius, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, *Ariſt.* i. e. adoptivus, εἰσποιητὸς, ὴ, όν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.

Aſella, τὸ ὀναρίον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου, *Athen.* ὁ ὀνίσκος.

Aſelli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Aſinarius, a, um, idem quod ſequens *Aſininus.*

Aſininus, a, um, ὀνικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ὀνώδης, ους, *Ariſtot.* ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, *Galen.*

Aſinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.* ὁ βάπαλος.

Aſparagus, ἀσπάραγος.

Aſpectabilis, e, ὁρατὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Aſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xenoph.* ἡ πρόσοψις, εως, *Thuc.* τὸ βλέμμα, ατος, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aſpectu manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερον, *Lucian.* in aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ φλοσυρωπὸς, *Hom.* adſpectui aliorum ignominioſe exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Aſper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* πικρὸς, ὰ, όν, *Iſocr.* τραχεινὸς, ὴ, όν, via, ὁδὸς, *Suid.* δεινὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aſpere, τραχέως, *Iſocr.* χαλεπῶς, *id.*

Aſpergillum, τὸ ῥαντήριον, ου, *Æſchin.*

Aſpergo, διανέω, *Gal.* διυγραίνω, βαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Ariſtoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ὑποῤῥαίνω λευκὸν ὑγρότητα, *Ariſtot.* lectum croco, διυῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ὑπῤῥαίνω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, *Dioſc.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα ἐξ ἐν ἀτιμίᾳ, *Xenoph.*

Aſpergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ ῥάντισμα, ατος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Aſpelitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Iſocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Aſperitudo, idem quod antecedens *Aſperitas.*

Aſpernabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταφρόνητος, ου.

Aſpernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aſpernatio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *id.*

Aſpernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* aliquid, τινὸς. *Herodian.* amicos, ἀμελέω, τῶν φίλων, *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno, Contemno.*

Aſpero, τραχύνω, *Athen.*

Aſperſio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ῥάντρα, ατος, *Athen.*

Aſpicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ὑποβλέπω εἰς τινα, *Iſocr.* πρός τινα, *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, *Dem.* aliorum miſerias, ὑποβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Iſocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xenoph.* fixis oculis aliquem, ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀποράω εἴς τινα, *Herodian.* aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato.* minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, *id.* προσβλέπω, *Ariſtoph.* εἰσοράω, *Hom.*

Aſpiratio, ἡ ὑπόπνοια, ας, *Plato.*

Aſpiro, ὀπαυέω, ad aliquid, τι, *Eurip.* ad virtutem, ἐφίεμαι τ῀ ἀρετῆς, *Xenoph.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπαρίζω τι, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ἰδ῀ος, *Xenoph.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, *Citri*, *Iſocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* ἐκκομίζω τι, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὀπλήσιμο῀ος, ίμη, ιμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπλησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, ατ῀ος, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Aſſatus, ὁπλὸς, ἡ, ὸν, ὁπλαλέος, έα, έον.

Aſſecla, ὁ ἀκόλουθ῀ος, υ, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* invisus ob aſſeclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ. *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλουθ῀ος τ῀ Ἀφροδίτης, *Plato.* ὁ ἀμορβὸς, *Sch. Call.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Syneſ.* ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀκολούθημα, ατ῀ος, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τιν῀ος, *Dem.* κατόπιν τιν῀ος, παρακολουθέω τινὶ, *Lucian.*

Aſſenſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ Συγκατάθεσις, εως, *Sext. Empir.* ἡ ὁμιφροσύνη, ἡ συμφάνησις.

Aſſenſor, ὁ Σύμψηφ῀ος, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ Σωπία, ας, *Plato.* oratio plena aſſentationis, λογ῀ος μεστὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione. ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμεν῀ος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μᾶλλον κολακεῖαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπέχειν τινὰ τ῀ κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κολαξ, ακ῀ος, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων, οντ῀ος, τινὰ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, ῶντ῀ος, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτ῀ος, υ, *Athen.*

Aſſentatorie, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſ. Aſſentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἐν τινι, *Xenoph.* τινὶ περί τιν῀ος, *Ariſtot.* poſtulatis, Συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ. *Plato.* opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, *Syneſ.* tibi adoleſcentes habere, ὁμολογέω Σοὶ νεωτέρους ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, Σοὶ, ὅτι, *Plato.* laudantibus aliquid, Συμφέρομαι ὑμνοῦσί τι, *Plut.* συναινέω.

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὰ, *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ὑπερφυῶς, *id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, *Dem.* ὑπερκολακεύω, *id.*

Aſſequor, ὑπαντάλαμβάνω, aliquid, τι, *Plato*, τυγχάνω τινος, *Dem.* virtutem, ἀφικνέομαι ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἀστοχῶ τ῀ Σκοπ῀ῦ, *Ariſtot.* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ὑπερτυγχάνουσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ὑπερτυγχάνω τ῀ δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τιν῀ι Σαφῶς, *Dem.* μανθάνω τι Σαφῶς, *id.* nihil non aſſequor, οὐδενὸς ὑπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ἡ Σανὶς, ἰδ῀ος, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ Σανίδιον, υ, *Æſchin.*

Aſſero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* i. e. juxta fero, περιφυτεύω, i. e. vindico, ποιοῦμαι ἴδιον, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαφαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Aſſerviſcor, ὑπηρεσία, alicui, τινί.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen. Cyrip.*

Aſſeſſio, ὁ παρεδρ῀ος, υ, *Dem.* alicujus, τινὶ, *Philo.* ὁ περιεδρ῀ος, υ, ὁ Συνεδρ῀ος, υ, *Domoſth.* eligere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Iſocr.* mittere aſſeſſores, πέμπειν συνέδρους, *id.* viſum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum, ἐδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, υ, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. dignitas aſſeſſorum, ἡ παρεδρία, ας.

Aſſeveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

Aſſeverate, idem quod antecedens *Aſſeveranter.*

Aſſeveratio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſevero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod, διϊσχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προσεδρεύω ἐν τῇ δικαστηρίῳ, *Chryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλινεῖσ῀ καὶ ᾄδειν τι κελεύειν, *Dem.* aſſideo & immineo rei, προσκαθέζομαι καὶ προσεδρεύω τῷ πραγμάτι, *Dem.*

Aſſidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* ἀδιαλείπτως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.* ἡ ὄπτημνη, ης, *Plato.* ὁ ἀνδιλεχισμὸς, ὁ, LXX, ἡ ἐνδελέχεια.

Aſſiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έ῀ος, bellum, πόλεμ῀ος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτ῀ος, υ, *N. T.* ſum in aliqua re, προσκαρτερέω τινὶ, *Dem.* προσμένω τινι, ἐπιμελοῦμαι, διατελέω.

Aſſignatio, ἡ προῴδησις, εως, *Ariſtot.* ἡ προσαπόδοσις, εως, ἡ ὑπόδοσις, εως, *Dem.*

Aſſigno, ὑποδείκνυμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Confer *Attribuo.*

Aſſilio, ὀπηδάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ καὶ ἡ προσόμοι῀ος, υ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοι῀ος, υ, τινὶ, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσι῀ος, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τί τινι, *Liban.* τί πρός τι, *Iſocr.* aſſimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν οὐδενὶ ὑδέν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.* ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.*

Aſſimulo, προσποιέομαι, me eſſe amicum, ἐμ῀ῦ φίλ῀ος, *Æſchin.* aliquid, ὑποκρινομαί τι, *Lucian.*

Aſſiſto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, *Hom.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τινὶ βοηθὸς, *id.*

Aſſitus, a, um, παρακείμεν῀ος, ένη, ενον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὸ κρέας ὐ πρὸς πυρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Aſſoco, ſ. aſſocio, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι, *Xenoph.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προσεταιρίζω τινά τινι, *Xenoph.*

Aſſolet, εἴωθε, *Plato.* φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuefacio, συνηθίζομαι, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian* aliquem ad clementiam, τινὰ ἐπὶ πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, ὥτω διατίθημί τινα, ὥστε, *id.*

Aſſuefactus, ἐθισθεὶς, εισα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνήθης, ες῀ος, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, u, ἡ ὀπηδήσις, εως.

Aſſumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τιν῀α ἐφ' ἅμαξαν, *Xen.*

Aſſumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, προσράπτω, *Plut.*

Aſſurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de ſella, τινὶ τῆς Θρόνου, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῆς Θρόνου, *Xenoph.*

Aſt, pro vocula hac poëtica vide *At.*

Aſtacus, ὁ ἀσταὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Aſteriſcus, ὁ ἀστερίσκ῀ος, υ, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext.* συγκατανευσις, εως, ἡ κατάνευσις, εως.

Aſtipulator, ὁ συγκατανε῀ος, υ, *Dem.*

Aſtipulor, συγκατανεύω, alicui, τινὶ, *Xen.* προσίθεμαι τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὸν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τὰτα τῷ νόμῳ, *Plato.*

Aſto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtragalus, ἀστράγαλ῀ος.

Aſtralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, ὸν, ἀστρῶδ῀ος, ώδ, ῶδ῀ον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ὀπιπτυπέω. ῶ.

Aſtricte, περιεσταλμένως, σεως.

Aſtrictio, ἡ σύψις.

Aſtrictus, a, um, περιεσταλμέν῀ος, ένη, έναν, *Ariſtot.*

Aſtringo, περισέλλω, *Galen.* aliquid aliqua re, περιπαρασέλλω τί τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός, *Chryſoſt.* ἐπισφίγγω.

Aſtrologia, ἡ ἀστρολογία, ας, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀστρολογέω, *Athen.*

Aſtrologicus, a, um, ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Aſtrologus, i, ὁ ἀστρολόγ῀ος, ε, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀστρονομία, ας, *Iſocr.* deditum eſſe aſtronomiæ ſtudio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομία, *id.*

Aſtronomicus, a, um, ἀστρονόμικὸς, ὴ, ὸν.

Aſtronomus, i, ὁ ἀστρονόμ῀ος, υ, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Aſtrum, τὸ ἄστρον, υ, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀστρονομέω, *Ariſtoph.* ἄστρα καταποέω. *Laërt.* τὰ ἄνω βλέπω. *Plato.*

Aſtupeo, ὑπαυμάζω.

Aſtu, πανοῦργος, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Aſtutia, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Aſtutus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργ῀ος, υ, *Dem.*

Aſtute, κερδαλεως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱρὸν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, Σκῆψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ ὐ δικαιον, *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι πόσα χρήματα, &c. *Dem.* μήτοι, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τίς μήτοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſemet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη καὶ πρὸς τ῀ γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὁμως μὴν ἔν, ὁμως μέντοι, ὅμως δε ἔν, at enim, μεν ἔν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὴν ἔν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' ὐ γὰρ δύναμαι, *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεὸς ὔτε λανθάνειν, ὔτε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certe, at ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ἔν γε, & ſi non mediocriter, at certe exiliter, καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel ναὶ Δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ διπαππ῀ος, υ.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, υ, *Lucian.* ater cute, ὁ καὶ ἡ μελαγχρὼς, ὼτ῀ος, *id.* ater dies, ὑπερλς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθε῀ος, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἐπασκήτης.

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Atlepos, ὁ δισέγγον῀ος, υ.

Atnepus, ἡ δισέγγον῀ος, υ.

Atomus, ἡ ἄτομ῀ος, υ, *Plato.*

Atque, καὶ, τε, arque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Atqui, καί τοι, atqui conſiderate, Ο Athenienſes, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* καὶ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν ὐδὲ τοῦτο γ' ἔξουσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, υ.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μίλαν, ᾧ γράφομεν, *Dioſc.* ſutorium, τὸ χάλκανθον.

Atriarius, ὁ αὐλειος, ου, ὁ αὐλικὸς, ῆ, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.
Atrienſis, idem quod antecedens *Atriarius*.
Atriolum, τὸ προαυλίδιον, ου.
Atrium, τὸ προαύλιον, ου, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μέλαθρον.
Atrocitas, ἡ ἀμότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπάνθρωπία.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπανθρώπως.
Atrox, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* δεινὸς, ὴ, ὸν, ſcelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iſocr.*
Attactus, us, ἡ ἐπαφὴ, ῆς. *Plato.*
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta ſunt iſta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* ὑ μιὸ ἄλλ᾽; vereor dicere, attamen dicam, φιλῶμαι λέγειν, ὑ μιὸ ἄλλ᾽ ἐρῶ, *id.* ὑ μιὸ ἀλλ᾽ ἔμοιγε, attamen habet aliquam excuſationem, ὑ μιὸ ἀλλ᾽ ἔχ᾽ γέ τινα παρφασιν ὅμως, *id.* ἀλλ᾽ ὅμως, attamen dixi ego; ἄλλ᾽ ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*
Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Attemperate, ὅπικεκραμμένως, εὐκάιρως.
Attemperans, attemperandi vim habens, ὅπικρατικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὅπικρατικὸς, ὴ, ὸν, *idem.*
Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, εως, *Gal.*
Attempero, ὅπικεράννυμι, *Gal.*
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, ϕ νοῦν τινι, *Iſocr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*
Attente, προσεκτικῶς, *Suid.* φιλικόως.
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.
Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Apocryph.*
Attentus, a, um, προσεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν πρόσεκτικον, *Ariſtot.*
Attenuate, λεπτυνομένως.
Attenuatio, ἡ λέπτωσις, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.
Attenuo, λεπτύω, aliquid, τὶ, ἰσχαίνω τὶ, *Ariſtot.*
Attero, προσρίβω, aliquid alicui, *Baſil.* παρατρίβω τι πρός τι, *Ariſtot.* σμύχω, aliquem, κατατρίβω τινὰ, *Thuc.*
Atteſtatio, ἡ ὅπμαρτυρία, ας, *Thuc.*
Atteſtor, ὅπμαρτυρέω, i. e. teſtimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. teſtimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. teſtem allego aliquem, ὅπμαρτύρομαί τινα, *Dem.*
Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιψαύω, i. e. addo, προσίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plato.*
Attineo, προσήκω, iſta attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοὶ, *Dem* προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόσε εἰς ἐμὲ ἥκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον προς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ᾽ αὐτῷ, *id.*
Attingo, ἐϕάπτομαι, pecuniam, τῆς χρημάτων, *Iſocr.* ſacra, ἅπτομαι τῆς ἱδῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος, *Plut.* annum decimum, ὅγδοον ἔτος δεκάτε, *Herodian.*
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν, *Thuc.* fuſtem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xenoph.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Ariſtot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναζεύζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τ ὐρανὸν, *Ariſtot.* πρὸς τ ὐρανὸν, *Xen.* ἀναφέρω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.
Attonite, ἐκπατικῶς, *Plut.*
Attonitus, a, um, ὁ κ ἡ ἐμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ κ ἡ ὑποπλήκτος, ου, *id.* ἐκπατικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ſum, διάτλομαι, *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι, *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adſpectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τ ϕορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Æſchin.* ἀτίζω, *Theoc.*
Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plat.*
Attractio, ἡ ἕλξις, εως, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, ῆς, humoris, τ νοτίδος, *Theophr.* ἡ ἔλκυσις, εως, ὁ, ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, εως, *Al. Aphrod.*
Attractorius, a, um, ἑφολκὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*
Attractus, a, um, ὁ κ ἡ ἐπίσπαστος, ου, malum, κακὸν, *Hom.*
Attrahio, ἑφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* poſteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, πρυτανίζομαί τινα χρήμασι, *Plato.*
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chryſ.* aliquem, ἐϕάπλομαί τινος, *Heridian.*
Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, *Ariſtot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, *Syneſ.* alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὸνομα πατρὸς, *id.* alicui aliquid per ſortem, ἐπικληρόω τὶ τινι, *idem.*
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, εως, ἡ ἀπονομὴ, ῆς.
Attritus, a, um, ὁ κ ἡ ἀνάτριπτος, ου, veſtis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ κ ἡ ϕθιτριδὴς, έος, ſum bellis, ἐξαθενέω πολέμοις, *Herodian.*
Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως, *Dioſc.* ἀποτριδὴ, ῆς, *Dem.*
Avare, πλεονεκτικῶς, *Dem.* ϕιλοχρημάτως, *Iſocr.* ita avare gerere ſe adverſus aliquem, ut, ὥτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, *Iſocr.* ϕιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, *Dem.* ϕειδωλῶς.
Avariter, idem quod *Avare*.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, ας, *Dem.* ἡ ϕιλαργυρία, ας, *Iſocr.* ἡ ϕιλοχρηματία, ας, *Plato.* ἡ ϕιλοπλουτία, ας, *id.* ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ſordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια κ πλεονεξία, *id.* opum augendarum cupiditas, ἡ τῶ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, *id.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τ πλεονεξίας, *Iſocr.* avaritiæ cauſſa ne ab aris quidem manus abſtinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱδῶν ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adverſus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρὰ τινος, vel πρός τινα, *Iſocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπιχειρεῖν τινα τ πλεονεξίας, *id.* omittere, omiſſam facere avaritiam, παύεσθαι τ πλεονεξίας, *id.* alienum eſſe ab avaritia, ἔξω εἶναι τῆς πλεονεκτήματος, *id.*
Avarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ κ ἡ ϕιλάργυρος, ου, *Plato,* ὁ κ ἡ ϕιλοχρήματος, ου, *id.* ὁ κ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ξυντρέπω πλεονεκτεῖν, *id.* cujus omnia ſtudia ad avaritiam referuntur, ὁ ὅτι τῇ τῶ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν, *id.* referens conſilia ſua ad avaritiam, ἐξετάζων τὰς λογισμὰς πρὸς πλεονεξίαν, *id.* μηδὲν ἀλλὸ σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, *id.*
Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, ου, *Plut.* ὁ ὀρνιθευτὴς, οῦ, *Æl.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, *Democr.* ὁ ἰξευτὴς, *Bion.*
Auctarium, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.* τὸ ὅπμετρον, ου, *Theocr.* τὸ ὅπλημα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ὅπμέτρου προσίθημι, *Galen.* ὅπμετρέω, *Lucian.*
Auctio, ἡ αὐξησις, εως, *Athen.* i. e. Venditio publica, ἡ δημοπρασία, ας, ἡ, ὑποκήρυξις, εως, ἡ πρᾶσις, εως, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύτλειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κύρυτλειν τὰ πατρῶα, *id.* alicujus, ἀποκηρύτλειν τι, *Lucian.*
Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα.
Auctor, ὁ αὔξων, οντος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ου, ſtudii alicujus, ὅπμελείας τινὸς, *Iſocr.* tibi ſum hujus rei, αὐτιος τούτου σοί εἰμι, *Iſocr.* αἴτιος τούτου σοί γίνομαι, *Dem.* tibi non ſum hujus, ἀναίτιος τούτου σοί εἰμι. *Plato.* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem ſe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato.* libri, ὁ συγγραϕεὺς, έως, auctore carens, ὁ κ ἡ ἀδέσποτος, ου, fama, ϕήμη, *Plut.* ſic ὅπγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus eſt.
Auctoramentum, τὸ ὅπλον, ου, *Plato.*
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, τὸ κῦρος, ἡ ἀξιοπιστία, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιόματος μεγάλε, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας, auctoritatem conſequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Baſil.* auctoritate mea probo, αὐθεντίω, *id.* auctoritatem mihi in aliquem ſumo, αὐθεντέω τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo, ἐνυπλέω, *Æſchin.* auctoritate aliquem ſupero, καταδυνατέω τινός.
Auctoro, ὡσπιτέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*
Auctus, idem quod *Auctio*.
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*
Aucupor, ὀρνιθοθηράω, *Poll.* θηρεύω, *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato.* leviſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὐχομαι προφάσεως ὁλίγε λαβέσθαι εἰς τὸ ὑποσκελίσαι τινὰ, *Herodian.* ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demoſth.* τὸ θράσος, εος, *id.* ἡ θρασυτης, ητος, *Iſocr.* θτολμία, ας, *Plut.* audacia & confidentia, τόλμα κ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα κ ἀναιδεια, *id.* θράσος κ ἀναίδεια, *id.* eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε, *id.* εἰς τοῦτο θράσος ἀφικνεῖσθαι, ὥστε, *id.* εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, *id.* pari audacia uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Iſocr.* præſtare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλες, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, *id.*
Audaciter, vel quod idem eſt
Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θαρσαλέως, *Iſocr.* θαῤῥαλέως, *id.* ϕιλοκινδύνως, *id.*
Audacule, *Adv.* τολμηρότερον, *N. T.*
Audaculus, a, um, τολμηρότερος, έρα, ερον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ κ ἡ προπετὴς, έος, *id.* θρασὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.* ὁ κ ἡ ϕιλοκίνδυνος, ου, *Dem.* ὁ κ ἡ εὐτολμος, ου, *Herodian.* audax & promptus, τολμῆσαί τὸ ἅμα κ δρᾶσαι πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσαι, οὐ᾽ ὑποπενομμένος ἄνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iſocr.* audacia alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλες ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, οῦ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράδολον ἔργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ κ ἡ παράτολμος, ου, *Plut.*
Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax*.
Audenter, θαῤῥαλέως, *Plato.* Confer *Audacter*.
Audeo, τολμάω, *Demoſth.* θαρσέω, *Xenoph.* θαῤῥέω, *Iſocr.* θρασύομαι, *Demoſth.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδυνε τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter ſuccipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, *Syneſ.* audere pugnam ſuſcipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχλν, audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, *Chryſ.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, *Herodian.*
Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.* audientiam facio, ποιέω ζιωπὴν, *Xenoph.*
Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἐκ τινος, *Iſocr.* aliquid ex ſenioribus, τὶ παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſare ſive accuſantem, ἀκροάομαί τινος κατηγοροῦντος, *Dem.* aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, *Plut.* ſermones magicos,

gicos, διακύω λόγων μαγικῶν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακύω τί τινος, *Plato.* aliquem, τινός, vel aliquid, τι, vel etiam τινός, *Dem.* ἀκύω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως benigne, εὐνοϊκῶς, tacite, σιγῇ, libentissime, ἥδιστα, invite, ἀηδῶς, fastidiose, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demisso in terram capite, πεφρικως καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπλων, cum invidia, φθόνῳ, alieniore animo, ἀλλοτριότερον, iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* & *Isocr.* bene, i. e. laudor, ἀκύω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκύω κακῶς ὑπό τινος, vel παρά τινος, *Plut. Plat. Thuc.* i. e. *nominor, dicor,* audio vir bonus, ἀκύω ἀνὴρ ἀγαθός, *Theocr.* Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκύουσι πρῶτοι εἶναι *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοή, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Æschin.*

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Auditor, ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Dem.* ἀκόων, οντος, *id.* ὁ ἀκροάμβων, ονος, *Isocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων, *Dem.* gratiosissimus, χαριέστατος, *Isocr.* morosus, δύσκολος, *id.* nancisci auditores benevolos, τυγχάνειν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere se auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον, *id.* non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι Συμμετριώτερον τῇ δωρεᾷ τῶν ἀκουόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγου τινὸς, *Isocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, *id.* fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούσιν, *id.* ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Auditus, a, um, ἠκουσμένος, ένη, ένον, afferre rem auditam, φέρειν ἀκοὴν, *Dem.* testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, *id.*

Auditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Isocr.* facilis, ἡ εὐκοΐα, ας, hebes sive difficilis, ἡ δυσκοΐα, ας, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυκοΐα, ας, *id.* acutus, ἡ ὀξυκοΐα, ας, auditu jucundus, ἀκούειν ἡδύς, aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ὁπισήμην τινός, *Isocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, όν, *id.* non indignus, ὃν ἀπάξιος ἀκούειν, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Aristot.*

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, ου, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, *Dioscor.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *id.* τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόσπελος, ου, *Dioscor.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, ὀλίγομαί τινος, *Isocr.* ὀπιθυμέω τινὸς, *Dem.* σπουδέω τινός, *Isocr.* Vide *Cupio*, item *Desidero.*

Avernalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀόρνεος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου.

Averruncо, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Aversabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀποτρόπαιος, α, *Plato.*

Aversatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themist.*

Aversio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themist.*

Aversor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρίβω τὴν δέησίν τινος, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*

Aversor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter aversor, ζεὺς ἀποτρόπαιος, *Luc.* ὁ ἀποτρόπος, ου, *Plato.*

Aversus, a, um, ἀπεστραμμένος, ένη, ένον, ὁ ἢ ἡ ἀπόστροφος, ου, a Deo, τοῦ Θεοῦ, *Synes.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Plut.* aliquid, ἀποστρέφω τι, *Lucian.* oculos, & in terram defpecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος, *id.* quod Dii avertant! ὁ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπιλαιόω φθόνον τινὸς, *Æl.*

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι. *Xenoph.* τινα τι, *Plut.* τινί τι, *Isocr.* aliquid vi, τὶ βίᾳ, *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non potest, ὁ οὐ ἡ ἀναφαίρετος, ου, *Herodian.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν, *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Isocr.* una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τῆς ἔργου, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πράγματα τοῖς λόγοις, *Isocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xenoph.* famam meam, ἐμὲ, *Isocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸ ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πολλὸν ποιεῖν, *Isocr.*

Augesco, αὐξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *Dem.* in tantum, ὅσον τοσοῦτον λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην, &c. *Isocr.* artes augescunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν, *id.* virtutes augescunt ex aliqua re, ὅσον τοῦτο ἐπίδοσις ἀρετῆς ἐστιν ἐκ τινος, *id.* res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδιδοσι. *Dem.* Confer *Cresco*, item *Incrementum.*

Augmentatio, αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, ης, *Suid.* ἡ αὔξησις, εως, ἡ ὄνησις, εως, *Isocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκοπὸς, οῦ, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Hesych.* ὁ ὀρνιθοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ὴ, όν, scientia f. disciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἴωνισις, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, ου, *Xenoph.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθεία, ας. *Suid.*

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινι ἐστὶν ἀνεπιτήδειον, *Xenoph.* casum, τὸ σύμπτωμα, *Aristot.* οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phalar.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* bene, φήμῃ ἀγαθῇ ποιέομαι, *Aristot.* φήμῃ ἀγαθῇ λέγω, *Aristoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plato.*

Augusta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Augustale, τὸ αὐγουστεῖον, ου.

Auguste, σεβασμίως, σεμνῶς.

Augustus, a, um, ὁ ἢ ἡ σεβάσμιος, ου, nuptiæ, γάμος, *Herodian.* σεμνὸς, ὴ, όν.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Augustus, *mensis*, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*

Avia, ἡ μαμμη, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* qua matris mater, ἡ τιτθὴ, ης, *Dem.*

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνιδιον, ου, LXX. τὸ ὀρνεθάριον, *Plut.*

Avide, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avare, πλεονεκτικὰς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Isocr.* it. ἐπιθύμως.

Aviditas, ἡ ὀπθυμία, ας, cibi, τῆς σίτου, *Xenoph.* τὸ ὀπθύμημα, ατος, *Plato*, ἡ ὀπθύμησις, εως, *Aristot.* Conter *Avaritia.*

Avidus, a, um, ὁ ἢ ἡ φιλοθυμητικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ὴ, όν, *Lem.* i. e. lubens, ἄσμενος, ένη, ενον, *id.* lucri, ὁ ἢ ἡ φιλοκερδὴς, ές, *Aristoph.* avidus lucri fum, φιλοκερδὲς, *Xenoph.* belli, ὁ ἢ ἡ φιλοπόλεμος, cædis, φιλόμαχος.

Avis, ὁ ἢ ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.* τὸ ὄρνεον, ου, *Plut.* major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *id.*

Avitus, a, um, πάππος, ου, ον, cui avita, & paterna gloria eft, ᾧ πάππος καὶ πατρῷα δόξα ὑπῆρχεν, *Dem.* i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, όν, gloria, κλεος, *Herodian.*

Avius, a, um, ὁ ἢ ἄβατος, ου, *Isocr.* ὁ ἢ ἀνόδος, ου, *Xenoph.* ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, ου, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλαρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ου, *Plut.* τὸ καταπέτασμα, ατος, *Philo.* τὸ περιπέτασμα, *Plut.*

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ὴ, όν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ἀπὸ αὐλῆς οἰκέται, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα, ατος.

Advocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themist.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Isocr.* τινὰ ἀπό τινος, *Thuc.*

Avolo, ἀφίπλαμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, ας, vel αὖρα, ας, *Aristot.* adflat, εισπνέει, *Aristoph.* tert, φέρει, *Xenoph.* aura perfiari, αὔραις διαπνεῖσθαι, *id.* auram captare, αὔραν ζηρᾶν, *id.* auram hominum captans, ὁ οὐ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ου, *N. T.*

Auramentum, f. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Athen.* ὁ χρυσὸς, οῦ, *id.*

Auraria, fc. officina, τὸ χρυσουργεῖον, ου.

Aurarius, χρύσεος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Confer *Aureus.*

Aurarius, i. e. aurifex, five aurifusor, ὁ χρυσοχόος, ου, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, ic. τέχνη, *id.* officina ejusdem, τὸ χρυσοχεῖον, ου, *id.* aurarius fum, aurum fundo, χρυσοχέω, *Dinarch.* Conf. *Aurifex.*

Aurata, *pifcis*, ὁ οὐ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ οὐ ἡ ὁπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος, *Plato*, ἐγχεχρυσωμένος, χρυσωτὸς.

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, α, *fem.* ἡ χρυσίτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, *Herodot.*

Aureus, a, um, χρυσᾶς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, *Dem.*

Aurichalceus, a, um, ὁ οὐ ἡ ὀρείχαλκος, ου, columna, στήλη, *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτίον, ου, *Lucian.* τὸ λόβιον, ου, *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ὴ, όν, *Galen.*

Aurifaber, idem q od *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς ου, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, οῦ, *Lucian.* χρυσοχόος, ου, quod tamen proprie *Aurifugorum* notat. Vide *Aurarius.*

Aurificina, τὸ χρυσοχοεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνίοχος, ου, *Xenoph.* ὁ ἁρματηλάτης, ου, *id.*

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, *Hesych.* fum aurigarius, ἁρματοποιέω, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιοχησις, εως, *Philo*, ἡ ἡνιοχεία, ας, *Herod.* ἡ ἁρματηλασια, ας, *Lucian.*

Aurigo, inis, ὁ ἰκτῖνος, ου, *Hippocr.* aurigine laborans, ὁ οὐ ἡ ἰκτερώδης, ες, *id.* aurigini fimilis, ὁ οὐ ἡ ἰκτεριώδης, ες, *id.* aurigine laboro, ἰκτεριάω, *Dioscor.* aurigine tentor, ἰκτερόομαι, *Hippocr.*

Aurigor, ἡνιοχέω, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, ου, *Dioscor.*

Auris, τὸ ἓς, ὠτος, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, ieu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν λόγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, *id.* meceri auribus aliquorum, ἡδύσαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοὰς τινος, *Æschin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, *Philo*, aures pascere, ἡσθῆναι εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς, *Æl.* aures permulcere, τῷ ἡδονῇ καταυλεῖν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, *Plato*, auribus percipere, ἐφαπτίζεσθαι, *N. T.* aure truncatus, ὁ οὐ ἡ ὠτότμητος, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία,

γία, ας, *Dioſc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγιάω, *id.* laborans, ὠταλγικός, ἡ, όν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, *Plato, Com.*

Auritus, a, um, ὠτωεὶς, εσσα, οεν, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Autora, ἡ ἕως, ω, *Thuc.* ἡ ἠώς, ſimul cum aurora, ἅμα ἕῳ, *id.* auroræ tempore, ſtatim ab aurora, ἕωθεν, *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τῆς ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, εως, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐπείθεια, non auſculatione tantum, ſed & memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ. Conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*, i. e. obedio, πρόσεχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμήσω.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicato, εἰς καλὸν, *Plato*, ἐς καλὸν, *Xenoph.* αἰσίως.

Auſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴσιος, ος, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, οἰωνιθοσκοπία, LXX, i. e. inchoo, aggredior, ἄρχομαι, ſermonem, τῷ λόγῳ, *Plut.* κατάρχω τὸν λόγον, *Plato*, pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι παιᾶνα, *idem*, pugnam κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.* bellum, κατάρχω τοῦ πολέμου, *Plut.* Confer *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Auſtere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, *Dion.* ἡ σιτηρυφιότης.

Auſterus, a, um, αὐστηρὸς, ὰ, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* ut homo, *Cicero*, ἡ, όν, *Iſocr.* Κυθρωπιάζων, οντος, *Dem.* Σκληρὸς, ᾶ, ρὸν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτίη, ſc. πνοή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Aut, ἤ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ παυτέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, δέ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαινεῖν τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φόβου, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰδοῦ, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, *Iſocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, *Hippocr.*

Authenticus, a, um, αὐθεντικὸς, ὴ, όν.

Autodidactus, a, um, ὁ καὶ ἡ αὐτοδίδακτος, ος, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, *Plut.*

Automatum, τὸ αὐτόματον, ου.

Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, όν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumno, νομίζω, *Dem.* οἶμαι, ſ. οἴμην. Confer *Existimo.*

Avulſio, ἡ ἀπόσπασις, εως.

Avulſus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ἐν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, avulſa pars, τὸ ἀπεσπασμάτιον, ου.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, ου, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ θεῖος.

Avus, ὁ πάππος, ου, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, *id.* avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὑπικρικὸς, ὴ, όν. *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ὑπικρικὸν, οῦ, *id.*

Auxiliarius, ὁ Σύμμαχος, ου, *Dem.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* ſocii & adjutores, Σύμμαχοι καὶ βοηθοὶ, *id.* Conf. *Socius* & ſequens *Auxiliator.*

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ, *Dem.* ὁ βοηθῶν, ῶντος, *id.* ὁ ὑπικρὸς, ου, *Iſocr.* in pugna ſive certamine, ὁ Σύμμαχος, ου, *Xen.* ὁ Συναγωνιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ Συναγωνιζόμενος, ου, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν αὐτῷ βοηθοὺς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ Συναγωνιστὴν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ Συναγωνιστὴν, *id.* Conf. *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ης, ἡ Σύμμαχος, ου, ἡ ὑπικρὸς, ου.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ὑπικρέω, *Iſocr.* Συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, *id.* prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* προθύμως Συμπολεμεῖν τινι, *id.* προθύμως Συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ὀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ὑπικρήσων, *Xen. Dem.* Confer ſequens *Auxilium.*

Auxilium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ὑπικρία, ας, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῆς βοηθείας, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, προσδοκᾶν ἔξειν ποθὲν βοήθειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπόν τινα, *id.* ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, *Iſocr.* ποιεῖσθαι ὑπικρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοηθείαν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθόν τινι, *Xen.* βοηθικὸν εἶναί τινι, *Ariſtot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.* ἡ μασχαλίς.

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικὸς, ὴ, όν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, *Xenoph.* mundi, τοῦ κόσμου, *Ariſt.*

Axungia, ὕειον σίαρ.

B.

BAbæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγὼ, *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδρυον, ου, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, *Dioſc.* bacca lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διονύσια. ων, *id.* agitare, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* συμπαίζειν τῷ Διονύσῳ, *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, οντος, ὁ καὶ ἡ παράβακχος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως, *Dioſc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Pluto.*

Bacchicus, a, um, βακχικὸς, ὴ, όν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακὸς, ὴ, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροὶ, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.

Baccula, τὸ ἀκρόδρυόριον, ου.

Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, ου, ἡ ῥάπις, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας, *Plut.* ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, *Theophr.* τὸ βακτήριον, ου, *Ariſtoph.* τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ου, *Xenoph.* baculo innitor ſenum more, βακτηρεύω γερεσβυτικῶς, *Nax.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα ὤμοις, *Ariſt.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, *Pauſ.*

Bajulus, ὁ βαστάζων, οντος, ὁ φορτοβαστάκτης, ου, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, *Poll.* ὁ φορτηγὸς, ὁ νωτοφόρος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, ου, *Dioſc.*

Balatus, us, τὸ βλήχημα, ατος, ἡ, βληχὴ, ῆς, *Æſchyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλὸς, ὴ, όν, *Plut.* ψελλὸς, ὴ, όν, *id.* βλαισὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μογιλάλος, *N. T.* ἰχνόφωνος, *Ariſtot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, *Ariſtot.* ὁ ψελλισμὸς, οῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato*, βατταρίζω, *Lucian.*

Ballista, ἡ βάλλιστρα, ας,

Balneator, ὁ βαλανεὺς, έως, *Plato*, ὁ βαλανείτης. ου, *Suid.* ὁ βαλανειώτης, ου, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λούω, *Lucian.* ἐκ λετρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανεῖδιον, ου.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, ου, *Dem.* τὸ λέτρον, ου, *Plut.* ὁ πλυνὸς, *Hom.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον καὶ ἀπολούειν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, *id.* lavare ſolitus in balneo, λούεσθαι εἰώθως ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Ælian.* χρῆσθαι λέτρῳ, *Herodian.* ad balneum procedere, ἐκ λετρὸν πορεύεσθαι, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λετρὼν, ῶνος, *Xenoph.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Balſamum, τὸ βάλσαμον, ου, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, ου, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ὑλοβάλσαμον, ου, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύεσθαι, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ζώνη.

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, ατος. *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ὁ βαπτιστὴς, οῦ, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιστήριον, ου.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, ους, *Plut.*

Barba, ἡ πώγων, ωνος, *Plut.* ἡ γένυς, υος, *id.* τὸ γένειον, ου, *Paujan.* barba hirci, πώγων τράγου, *Athen.* barbatus, ὁ πωγωνίας, ου, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου, promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, æneam ſive rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alere, πωγωνοτροφέω, *Plut.* barbam vello, τῷ γενείῳ τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενειάω, *Ariſt.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xenoph.*

Barbare, βαρβαρικῶς, *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries in ſermone, ἡ, βαβαροσμία, ας, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, οῦ, *Euſtath.*

Barbarus, a, um, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus fio, βαρβαρίσμαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ καὶ ἡ τριβάρβαρος, ου, *Plut.*

Barbatus,

Barbatus, a, um, ὁ γενειάτης, ᾱ, *Lucian.* ὁ ὠμογενίας, ἡ γενειότις, ιδος, barbatus ſum, γενειάω, *Ariſtot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, ε, τὸ βάρβιτον, ε, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ ὠμογένιον, ε.

Barbus, ἡ τρίχλα, ης.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλαξ, κος, *Xenoph.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τῶ ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Baſiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Baſiator, ὁ φιλήτης, ου.

Baſilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Baſilicus, ὁ βασιλικὸς, ὁν.

Baſio, φιλέω, *Athen.* φιλεω τῷ στόματι, *Xenoph* Confer *Oſculor.*

Baſis, ἡ βασις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Baſium, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Oſculum.*

Batillum, τὸ πύρατον, ου, ὁ πύρανος, ου, *Bonz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὁ ἂν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beate, ἐυδαιμόνως, *Iſocr.* μακαρίως, *Ariſtoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονία διάγω, *Iſocr.*

Beatitas, ſ. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, μακάριος, ία, ιον, *Dem* ob bonos liberos, τῶ εὐπαιδείας, *Ariſtoph.* facere aliquos beatos & felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας ἢ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι ευδαίμονα ἐκ ταπεινῶ, *id.* beatus ſum, ἐυδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διὠυτυχέω, *Dem.* τὸ βίον διάγω ἐν εὐδαιμονία, *Dem.* πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμονίως, *Ariſtot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Iſocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆ τύχης, vel διὰ τὼ τύχω, *Dem. Iſocr.* ὁ ἢ ἡ ἐυτυχὴς, ἀταλάιπωρος.

Beatus valde, πανόλβιος, ὁ ἢ ἡ.

Bellaria, τὰ τραχήματα, ων, *Plato*, τὰ τρωγάλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ὄνθοροπισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ ἢ φιλοτραχήμων, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ου, *Iſocr.* ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* πολεμιστὴς, οῦ, *Plut.* Conf. *Milcs.*

Bellatorius, a, um, πολεμιστήριος, ία, ιον, *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ίδος, ἡ, πολεμίστρια, ας.

Belle, καλως, *Dem.* καμψῶς, *Xenoph.*

Bellicoſe, φιλοπολέμως, *Iſocr.* πολεμικῶς, *idem.*

Bellicoſus, a, um, πολεμικὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* πολεμικὼς διακείμενος, ον, *id.* πολεμικῶς ἔχων, *id.*

Bellicus, a, um, πολεμικὸς, ἡ, όν, virtus, ἀρετὴ, *Xenoph.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ ſc. τέχνη, *Ariſt.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, *Xenoph.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, πρὸς τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Iſocr.* continenter, ζυνεχῶς, fortius, ἄμεινον, *id.* valde expedite, ζφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, προθυμότερον, *Iſocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Iſocr.* miſere & male, ἀθλίως ἢ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῆ, *Iſocr.* terra marique, κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον, ου, robuſta, ἄλκιμον, *Xenoph.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Iſocr.*

Bellualis, e, idem quod *Bellinus.*

Belluinus, a, um, θηριῶδης, εις, εσσα, εν, *Xenoph.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ ἢ ἡ θηριώδης, ους, homo, θηριώδης, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.*

Bellum, ὁ πόλεμος, ου, *Dem.* maximum, μέγιστος, *Iſocr.* magnum & difficile, πόλυς ἢ χαλεπὸς, *Dem.* continuum ζυνεχὴς, *Dem.* grave, βαρὺς, *id.* vehemens, δεινὸς, *id.* implacabile & non indictum, ἄσπονδος ἢ ἀκήρυκτος, *id.* legitimum & apertum, νόμιμος, κ. πρόφαντος, *id.* ignobile & ſumptuoſum, ἀδοξος ἢ δυσπάρος, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, *Iſocr.* finitimum, ὅμορος, *Dem.* publicum, κοινὸς, *Iſocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ὁμόδημος, ſive ἐμφύλιος, *Æl.* bella & expeditiones, πόλεμοι ἢ στρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, πόλεμοι ἢ ἀγῶνες, *Iſocr.* bella & prælia, πόλεμοι ἢ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, *Iſocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παρεξύνειν ὅτι vel πρὸς πόλεμον, *id.* bellum exigere, πόλεμον ὑπομένειν, *id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, κινεῖν vel κινεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι πρὸς τινα, *Iſocr.* ſuſtinere, ὑπομένειν, *Dem.* indicere, ſive denunciare, προσαγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς ἢ πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς ἢ πόλεμον ζυντάττεσθαι ἢ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐνφέρειν πολέμον πρὸς τινα, *Iſocr.* nomine πόλεμον εἰς χάραν τινὰ, *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον. *Dem.* gerere adverſus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρὸς τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῶ πόλεμω, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, *Iſocr.* trahere, ducere, ἀναζάλλεσθαι πόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi ſententia, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βέλτιστ' ἂν τις, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Iſocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τῶ πολέμω, *id.* ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τῶ πολέμω, *id.* bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας, *id.* bellum eſt alicui cum aliquo, πόλεμός ἐστί τινι πρὸς τινα, *id.* proficiſci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς πόλεμον, *Iſocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμω, *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ ἢ ἡ θηριώδης, ους, mare, θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ἡ, όν, *Ariſtoph.*

Bembix, ἡ βέμβηξ, ικος. Vide *Trochus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλὼς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* affectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοσόφως πρὸς τινα, *Dem. Iſocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plat.* cedere, προχωρεῖν διξῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττει εὖ, *Dem.* καλὼς, *id.* bene volo tibi, εὖνές εἰμί ζοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ὠγαθὰ, *Iſocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλὼς, *N. T.* alicui, δρᾶν εὖ τινα, *Ariſtoph.* bene me habeo, ἔχω καλὼς, *Dem.*

Benedico, ἐυλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* i. e. bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω ἢ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ἡ, όν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, *Dem.* εὐποιῶ τινὰ, *id.* ἀγαθὸν ποιέω τινὰ, *id.* civitati, δρῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, *Iſocr.* Conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ῶντος, *Iſocr.* ſum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηστὸς γίνομαι πρὸς τινα, *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Demoſth.* Conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραξία, ας, *Iſocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, όντος, *Dem.* ὁ εὖ πεπονθὼς, ότος, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, ὸ, *id.* τὸ χρηστὸν, ὸ, *id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων, *id.* maximum, ſummum, amplifſimum, μεγίστη, ης. mediocre, μετρία, ᾱ. privatum, ἰδία, *id.* immenſum, ὑπερμεγέθης, *id.* conferre in aliquem, κατατιθέναι εὐεργεσίαν κατά τινα, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν τι, *Iſocr.* πράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, *Ariſtot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch.* πάσχειν ἀγαθὸν τι ὑπό τινος, *Iſocr.* ferre alicui acceptum, εἰς τὸν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, *Iſocr.* adſcribere aliorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγειν ἢ μνημονεύειν, *Iſocr.* reddere, rependere, ἀνταποδιδόναι τὼ εὐεργεσίαν τινός, *Xenoph* ὑπερβάλλειν εὐεργέτην, *Ariſtot.* ἀποτίνειν τὰ εὖ πεπονθότα, *Dem.* πειρᾶσθαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τὸς εὐεργέτας εἰς τὰ δοθέντα ἔχειν, *id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ὡς χάριτος ἢ δωρεᾶς μέρει, *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι τοῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Iſocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ὡς δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μὴ χάριτος λαβεῖν τι, *id.* beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινα, *id.* cujus magna beneficia extant in aliquem, ἃ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρὸς τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ῶντος, *Iſocr.* ὁ ἐπαρκῶν, ῶντος, *Dem.* χορηγὸς, ὴ, ον, *id.* ἀγαθὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ ἀγαθεργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de civitate, ἀληθῶς τῆ πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Iſocr.* μετ' εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, *id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς ἢ πιστῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* τὸ εὐμενὲς, ους, *id.* ἡ φιλανθρωπία, ας, *id.* & humanitas, εὔνοια ἢ φιλανθρωπία, *id.* & ſtudium, εὔνοια ἢ προθυμία, *id.* inſignis, εὔνοια μεγάλη, *id.* magna & incredibilis, μεγάλη ἢ ζφοδρὰ, *id.* ſingularis, πολλὴ, *id.* ſumma, πλείστη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Iſocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθὴς, *Iſocr.* omni ſuſpicione carens, ἀνύποπτος, *Dem.* benevolentiam expetere, ἐρέσθαι εὐνοίας. *Iſocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρὸς τινα, *id.* præſtare alicui, παρέχειν τινὶ, *Iſocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαί πρός τινα, *Dem.* φανερὰς ἐνδεικνύναι τινὶ, *id* alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, *id.* λαβεῖν τινος, *Iſocr.* conſervare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* remittere erga aliquem, ἀφίεσθαι τῆ εὐνοίας τῆ εἴς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὼ εὔνοιαν τὼν εἰς vel πρὸς τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, *id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινός, *Iſocr.* benevolentiæ munus in periculis non deferre, τὼν τῆ εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς μὴ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τῆ εὐνοίας τινὸς, *id.* deſtitui benevolentia & humanitate alicujus, ἀπορεῖσθαι τῆ εὐνοίας ἢ φιλανθρωπίας τινὸς, *idem.*

Benevolus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔνους, contr. εὔνους, υ, *Dem.* εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ εὐμενὴς, ές, *id.* alicui & amicus, εὔνους ἢ φίλος τινὶ, *id.* eſt illi, γίνομαι, ἐσὶ, ὑπάρχει εὔνους ἐκείνῳ, *Iſocr.* ὁ προφρων, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνουν, *id.* naſci aliquem benevolentiorem alio, τυγχάνειν εὐνοϊκέρα, ἢ ἑτέρᾳ, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινος,

τινα, *Isocr.* σύνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινὶ, *idem.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xenoph.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς, *Isocr.* χρηστῶς.

Benignitas, ἡ, εὐεργεσία, ας, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *N. T.*

Benignus, a, um, χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϰὴ ἡ φιλάνθρωπος, ε, *Isocr.* ὁ ϰὴ ἡ ἵλεως, εως, *Dem.* πρᾶος, *id.* & ignoscens hominum erratis, πρᾶος ϰὴ ζυγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, *Xen.* erga aliquem, πρᾶος τινι, *Plut.*

Beo, i. e. beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, *Arist.* τινὰ διὰ τὴν τύχην, *Dem.* majores, μακαρίζω τοὺς προγόνους, *Isocr.* alicujus causſa, τινὸς, *Aristoph.* i. e. beatum reddo, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα ϰὴ μακάριον, *Isocr.*

Bes, ἡ δημοιρία, ας, *Lucian.*

Beſtia, τὸ θηρίον, ε, *Dem.* immaniſſima, ἀγριώτατον *Isocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* nefaria & immanis, μιαρὸν ϰὴ ἀμείλιχτον, *id.* cicurare beſtias & meliores efficere, ἡμερῶν ψυχὰς θηρίων ϰὴ ἡμερωτέρους ἀξίας ποιεῖν, *id.* i. e. *homo beſtialis*, ad quid beſtia ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἄν ϰὴ χρήσαιτο τίς τοιούτῳ θηρίῳ; *Dem.* beſtiarum more, θηριωδῶς, *Isocr.*

Beſtialis, e, ὁ ϰὴ ἡ θηριώδης, ες, *Ariſtot.*

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, ε, *Lucian.*

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, ε, *Theophr.* τὸ ζωίδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ε, *Dioſc.*

Betula, ἡ ζημύδα, ας, *Benz.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Dioſc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ε, *Plut.* ὁ ϰὴ ἡ πολύποτος, ε, *Ariſtot.* ποτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ἡ, ὸν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ε, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ᾶ.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ε.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ὑπὲρ τῶν βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ε, *Ariſtoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, *Xenoph.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀϰρατοποτέω, *Athen.* lac, γαλαϰτοποτέω, *id.* vinum, οἰνοποτέω, *id.* parum, ὀλιγοποτίω, *Plut.* aquam, ὑδροποτέω, *Xenoph.* irigidam, ψυχροποτέω, *Plut.* medicamentum, φαρμαϰοποτέω, *Theophr.*

Biboſus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ε, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ ϰὴ ἡ διϰέφαλος, ε, ὁ ϰὴ ἡ διπρόσωπος, ε, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Bicolor, ὁ ϰὴ ἡ δίχροος, *contr.* δίχους, *Ariſtot.* ὁ ϰὴ ἡ δίχρωμος, ε, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ ϰὴ ἡ δίϰερως, ε, *Ariſtot.* ὁ ϰὴ ἡ δίϰρανος, ε, *Hippocr.* ὁ ϰὴ ἡ δίϰρος, *contr.* δίϰρους, *Ariſt.*

Bicorpor, ὁ ϰὴ ἡ δίσωμος, ε, ὁ ϰὴ ἡ δισώματος, ε.

Bicubitalis, e, ὁ ϰὴ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* διπηχυαῖος, *id.*

Bidens, ὁ ϰὴ ἡ δίοδους, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo poſt, δύο διαδραμουσῶν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, e, ὁ ϰὴ ἡ διετὴς, ές, *Ariſtot.*

Biennium, τὸ διετία, ας, *Æſchin.* ἡ διετία, ας.

Bifariam, διχῇ, *Dem.* διχᾶς, δίχα, ἄνδιχα, divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ δίφορος, ficus, Ϲυϰῆ, *Ariſtot.* ὁ ϰὴ ἡ δίϰαρπος, ε, terra, γῆ, *Strabo*, ſum, δίϰαρπέω, *Theophr.*

Bifidus, a, um, i. e. ungulam biſulcam habens, ὁ ϰὴ ἡ δίχηλος, ε, *Ariſtot.* ὁ ϰὴ ἡ διχοιδής.

Biforis, e, ὁ ϰὴ ἡ δίθυρος, ε, templum, νεὼς, *Poll.*

Biformis, e, ὁ ϰὴ ἡ δίμορφος, ε.

Bifrons, ὁ ϰὴ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ε, *Plut.* ὁ ϰὴ ἡ διμέτωπος, ε, munitio, φραγὴ, *Appian.* ὁ ϰὴ ἡ διπρόσωπος, ε, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Herodian.*

Bigæ, ἡ Ϲωωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, Ϲωωριϰίδομαι, *Ariſtoph.* bigarum auriga, ὁ Ϲωωριαστὴς, ε, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ Ϲωωριαστὴς, ε, *Lucian.*

Bijugus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ δίζυγος, ε, *Gregor. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, ε, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ ϰὴ ἡ δίγλωσσος, ε, *Thuc.* ὁ ϰὴ ἡ δίφωνος, ε, *Poll. ex Philiſtion.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ ϰὴ ἡ διλογος, ε, *N. T.*

Biliouſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ χολώδης, ες, *Hippocr.* χολιϰὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* extreme biliouſus, i. e. valde iracundus, ὁ ϰὴ ἡ ἀϰρόχολος, ε, *Ariſtot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, *idem, Dem.* bilem educens, ὁ ϰὴ ἡ χολαγωγὸς, ε, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ ϰὴ ἡ ἀϰρατόχολος, *idem*, bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amara redundans, ὁ ϰὴ ἡ πιϰρόχολος, *Hipp.*

Biluſtris, e, vide *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ ϰὴ ἡ διθάλασσος, ε, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ ϰὴ ἡ δίωλος, ε, *Dioſc.*

Bimeſtris, e, ὁ ϰὴ ἡ δίμηνος, ε, bimeſtre temporis ſpatium, δύο μηνῶν, *Herodian.*

Bimulus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ διετὴς, ές. *Ariſtot.*

Bimus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*

Bini, æ, a, διανοὶ, αἱ, ά, *Apocryph.* Ϲωδύο, *Dem.*

Binominis, e, ὁ ϰὴ ἡ διώνυμος, *Plut.*

Bipalmis, e, ὁ ϰὴ ἡ δίδωρος, ε, *Plin.*

Bipartior, ſ. bipertior, διχοτομέω, διχάζω.

Bipartito, διμερῶς, διχῇ, *Dem.* δίχα, *Thuc.*

Bipartitus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ διμερὴς, ές.

Bipatens, ὁ ϰὴ ἡ δίθυρος, ε, *Poll.*

Bipedalis, e, ὁ διπόδης, ε, *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ ϰὴ ἡ δίπους, οδος, *Ariſtot.*

Biremis, e, ὁ ϰὴ ἡ δίϰρις, ες, *Poll.*

Bis, δίς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δίς ἢ τρὶς ϰρίνει, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, *Plut.*

Biſulcus, a, um, i. e. ungulas fiſſas habens, ὁ ϰὴ ἡ δίχηλος, ε, *Ariſtot.*

Bitumen, ἡ ὄσφαλτος, ε, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, *idem*, bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ἀσφάλτειος, ε.

Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bivium, ἡ ὁμφοδος, ε, *Xen.*

Blæſus, a, um, τραυλὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* βλαισὸς, ἡ, ὸν, *Gal.* ſum, τραυλίζω, *Ariſtoph.*

Blande, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem*, admodum, πάνυ ἡδέως, *id.* blandius alloqui aliquem, πρσειπεῖν τινα, *Isocr.* μειλιχίως.

Blandiloquentia, ἡ χρησυλογία, ας, *N. T.* ἡ ἡδυλογία.

Blandiloquus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ χρησυλόγος, ε, ἡδυλόγος.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελϰτήριον, *Hom.* τὸ θαῦμα, *Ariſtoph.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινὰ, *Plut.* χορίζομαί τινα, *Ariſtoph.* ἀρισϰόμαί τινα, *Xenoph.* ϰολαϰεύω τινὰ, *Plut.* vel τινὰ, *Xenoph.* auribus, ϰεχαρισμένως διαλέγω, *Isocr.* αἰϰάλλω, *Philoſtr.*

Blanditiæ, ἡ χρησολογία, ας, *N. T.* ἡ ϰολαϰεία, ας, *Dem.* τὸ αἴσϰυμα, ατος, *Plut.* blanditiis ſibi placare aliquem, διὰ ϰολαϰείας χειρώσασθαί τινα, *Ælian.*

Blandus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ χρησολόγος, ε, ὁ ϰὴ ἡ θελϰτήριος, ε, *Plut.* ἄρεσϰος, ον, *Ariſtot.* ὁ ϰὴ ἡ εὐπροσήγορος, ε, *Isocr.* ὁ ϰὴ ἡ αἰμύλος, *Plut.*

Blaſphemator, ὁ βλάσφημος, ε, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, ας, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, εἴς τι, *Plato.* ὑπέρ τινος, *Isocr.* περί τινος, *id.* Deum, εἰς Θεὸν, *Plato*, βλάσφημόν τι εἰπεῖν, *Dem.*

Blaſphemus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ βλάσφημος, ε, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, ε, *Dem.* ὁ λοιποποιῶν, ἔντος, *id.* ὁ φλυαρῶν, ἔντος, *Isocr.* ὁ ἀδολέσχης, *Athen.*

Blatero, as, λυρέω, *Isocr.* ψελλίζομαι, *Ariſtot.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχέω τινὰ λαλιάς, *Dem.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, *Isocr.*

Blatta, ἡ σὴς, σητὸς, ητος, *Dem.* ἡ τίλφη, ης, *Lucian.*

Blennus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtoph.* ὁ ϰὴ ἡ βλὰξ, ϰὸς, *Xenoph.*

Blitum, το βλίτον, ε, *Dioſc.*

Boarium forum, τὸ βουπώλιον, ε, τὸ βουπώλειον, ε.

Boatus, us, τὸ μύϰημα, ατος, *Plut.* ὁ μυϰηθμός.

Boletus, ὁ βωλίτης, ε.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.

Bombilo, as, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβαίνω, *Baſil.*

Bombus, ὁ βόμβος, ε, bombum edens, ὁ ϰὴ ἡ βομβώδης, ες, *Ælian.*

Bombycinus, a, um, βομβύϰινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υϰος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ οὐσία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, ων, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *Isocr.* τὰ ἀγαθὰ, ὧν, *id.* τὰ χρήματα, ων, *id.* αἱ ὕλησις, εων, *Dem.* τὰ ὑλήματα, ων, *id.* τὰ ἐγϰλήματα, ων, *id.* hæreditaria, ὁ ϰλῆρος, ε, *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐπὶ τοῖς, ſive ἐξωτερϰὰ. Confer. *Opes*, item *Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος, *Greg. N.* ἡ ἀγαθωσύνη, ης, *N. T.* ἡ ϰαλοϰἀγαθία. ας, *Xen.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, ὃ, *Ariſt.* τὸ χρηστὸν, ὃ, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μεγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἠγεμόνιον ϰὴ πάντων μέγιστον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῆς θείας ἀγαθῶν ϰὴ τῆς ἀνθρωπίνων μεγίστου ϰὴ σεμνότατον, *Isocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, ϰαλὸν ϰὴ προσῆϰον τινὶ, *id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖδς, *id.* exſpectare, προσδοϰᾶν, *idem*, accipere, μεταλαβεῖν, *Isocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, *Dem.* accidere alicui, συμβαίνειν τινι, *Isocr.* conſecutum eſſe, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Isocr.* ornatum eſſe bonis tantis, ἀξιῶδς τοσούτων ἀγαθῶν, *Dem.* frui bonis, θαυμάζειν ἀγαθῶν, *Isocr.* ὠφελῆσαδς ἀγαθῶν, *Dem.* male uti, abuti bonis, ϰαϰῶς χρῆδς ἀγαθοῖς, *Isocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* ἐδλὸς, ἡ, ὸν, *Hom.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηστὸς, *idem*, & honeſtus, ϰαλὸς ϰἀγαθὸς, *Isocr.* & juſtus, χρηστὸς ϰὴ δίϰαιος, *Dem.* non improbus, ſed omnino bonus, ἐ πονηρὸς ἀνθρωπος, ἀλλὰ ϰὴ πάνυ χρηστὸς, *id.* natura, φύσει χρηστὸς ἀνθρωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασϰευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Isocr.* πρᾶτειν, ſive ποιεῖν τὸ ἔργον τῷ χρηστῷ, ſive ϰαλῶ ϰἀγαθῷ ἀνδρὶς, *Dem.* eſſe coactum, χρηστὸν εἶ ἀναγϰασθέντα, *id.* bonorum amans, ὁ ϰὴ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum oſor, ὁ ϰὴ ἡ ἀφιλάγαθος,

καθ', ᾱ, *ibid.* bona verba quæso! O Mars, ἐυφήμει ὦ Ἄρες, *Lucian.*
Boo, μυκάομαι, *Plut.* βοάω, *id.*
Bootes, ὁ βοώτης, ου.
Borealis, e, ὁ ἡ ἡ βόρειος, ου, venti flatus, βόρεια πνεύματα, *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris conſtitutio, τὸ βορρεῖον, *Xenoph.*
Boreas, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ *Ælian.* a borea, βέρραθεν, *Theodoret.* boreæ expoſitus, ὁ ἡ ἡ κατάβορρος, ου, domus, οἰκία, *Ariſtot.* ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ ἡ ἡ προσβόρειος, ου, *Theophr.*
Boreus, a, um, idem quod *Borealis.*
Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοός, *Ariſtot.* bos arator & jugum trahens, βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἀγόντας, *Ælian.* boves paſco, βουκολέω, *Lucian.* boves macto, βοθυτέω, *Æſchin.*
Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.
Botanicus, a, um, βοτανικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Botrus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*
Bovile, τὸ βυσάσιον, ου, ἡ βύσασις, εως, *Poll.* τὸ βύσαθμον, ου, *id.* τὸ βοαύλιον, ου, *Poll.*
Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*
Brabeum, τὸ βραβεῖον, ου, *N. T.*
Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον, ου.
Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, *Xen.* τὸ θυεικέλιον, ου, ἡ θυεικελὶς, ίδος, *Plut.* braccæ, τὰ θυεικελῆ, ῶν, *Phil.*
Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.
Brachiale, τὸ βραχεῖονιον, ου, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, *Xenoph.* τὸ θυεοβραχιόνιον, ου, *id.* τὸ φέλλιον, ου, *Plut.* τὸ φάλιον, ου, *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, *D.m.*
Brachium, ὁ βραχίων, ονος, *Dem.* brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *id.*
Bractea, τὸ θυέταλον, ου, *Plut.* aurea, χρυσῆν, LXX.
Bractearius, ὁ τῶν θυετάλων ποιητὴς, ὁ θυεταλιστὴς, οῦ.
Bracteatus, a, um, ὁ ἡ ἡ παραπέταλος, ου.
Bracteola, τὸ θυεταλίδιον, ου.
Branchiæ, τὰ βράγχια, ων, *Ariſtot.*
Braſſica, ἡ κράμβη, ης, *Dioſc.* τὸ κραμβίδιον, ου, *Poll.* canina, ἡ κυνοκράμβη, ης, *id.* capitata, κράμβη κεφαλωτή.
Brevi, ἐν βραχεῖ, *Lucian.* tempore differere inter ſe, ὀλίγον χρόνον διαλείπειν ἀλλήλοις, *Iſocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, *id.* tam brevi tempore, ἐν ἴσῳ βραχεῖ χρόνῳ, *Dem.* mori, διὰ ταχέων ἀπολλύσθαι, *Ælian.*
Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι θυιπίπτειν, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι, *Plut.*
Breviarium, ἡ ὄπτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, *Poll.*
Breviloquus, ὁ ἡ ἡ βραχυλόγος, ου, *Plut,* ſum, βραχυλογίαν, *id.*
Brevio, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* βραχύνω.
Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ὁ ἡ Συντομος, ου, *id.* vita, βραχὺς βίος, *Hippocr.* oratio, βραχὺς λόγος, *Iſocr.* oratio multo brevior, λόγος πολὺ Συντομώτερος, *idem.* brevis vitæ, ὁ ἡ ἡ βραχύβιος, ου, brevis temporis, ὁ ἡ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ου, *Xenoph.*
Brevitas, ἡ βραχύτης, ητος, *Plato.* ἡ συντομία, ας, *Ariſtot.* vitæ, ὀλιγοχρόνιος βίου, *Ælian.* ſermonis, ἡ ὀλιγοχρόνια τοῦ λόγου, *id.*
Breviter, βραχέως, *Dem.* βραχὺ *id.* συντόμως, *id.* oſtendere aliquid, διὰ βραχέων ὑποδεικνύναί τι, *Iſocr.* dicere, συντόμως εἰπεῖν, *id.* docere res magnas, Συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare poſſum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, *Iſocr.* cæ'era quam potero breviſſime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύωμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, *id.* breviſſime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, *Dem.*
Bruchus, ὁ βρᾶχος, ου, LXX.
Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, *Thuc.* τὸ χεῖμα.
Brumalis, e, ὸς, ὴ, τὸ ὁ τροπῆς χειμερινῆς.
Bruteſco, ἀφρονέομαι, LXX.
Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, *Ariſtot.* bruti inſtar vivere, ἀλογώδη διαίταν βιοτεύειν, *Suid.*
Brutus, a, um, ὁ ἡ, ἡ ἄλογος, ου, *Ariſtot.* i. e. ſtupidus, ὁ ἡ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Dem.*
Brya, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*
Bubalinus, a, um, βουβάλειος, ίνη, ινον.
Bubalus, ὁ βούβαλος, ου, *Ariſtot.*
Bubile, vide *Bovile.*
Bubo, ὁ βύας, ου, *Ariſtot.*
Bubulcitor, βυκολέω, *Poll.*
Bubulcus, ὁ βυκόλος, ου, *Æl.* ὁ βουλάτης, ου *idem.* ὁ βυποίμιος.
Bubulus, a, um, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel ſimpliciter, τὸ βόειον, *Al. Aphred.*
Bucca, ἡ γνάθος, ου, *Dem.* inflare buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ὥστε τὸ στόμα ἐλθεῖν, *Plato.*
Buccea, ὁ ψωμὸς, *Hom.*
Buccella, τὸ ψωμίον, ου, *Laert.*
Buccina, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.* ἡ Σάλπιγξ, γγος, *Themiſt.*
Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, οῦ, *Dion. Halicarn.* ὁ βυκανίτης, ου, *Polyb.* ὁ Σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*
Buccino, βυκανίζω, Σαλπίζω, *Athen.*
Bucco, ὁ πρόσωπος, ου, ὁ γνάθων, ωνος.
Bucculentus, a, um, ὁ ἡ ἡ στομώδης, ους, *Poll.*
Bucolicus, a, um, βουκολικὸς, ὴ, ὸν, carmen, μέλος, *Ælian.*
Bucula, τὸ βοΐδιον, ου, τὸ βοϊδάριον, ου, *Athen.*
Bufo, ὁ φρύαλος, ου, *Lucian.*
Bulboſus, a, um, ὁ ἡ ἡ βολβώδης, ους, *Theophr.*
Bulbus, ὁ βολβὸς, οῦ, *Theophr.*
Bulga, ὁ μολγὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἱππόπυρα, ας.
Bulla, ἡ φυμφόλυξ, υγος, *Lucian.* ἡ πέμφιξ, γος, *Galen.* τὸ φύσημα, ατος, *Eurip.* ἡ φυσαλλὶς, ίδος, *Lucian.* inſigne puerorum, τὸ ςηθοδέσμιον, ου, *Poll.* ἡ βέλλα, ης, in bullas converto, φυμφολυγόω, *Dioſc.*
Bullatus, a, um, κεκοσμημένος, ένη, ενον, κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ ἡ ἡ φυμφολυγώδης, ους.
Bullio, ζέω, βράζω, *Suid.* bullire facio, ἀναβράζω, *Dioſc.* Conf. *Ebullio.*
Bullo, φυμφολυγέω, *Dioſc.*
Bullula, τὸ φύμφολύγιον, ου, τὸ φυσημάτιον.
Bura, τὸ ἔλκηθρον, *Theophr.*
Burdo, ὁ ἡμίονος, ου, *Plut.*
Buris, idem quod *Bura.*
Buſtualis, e, ὁ ἡ ἡ ὀπτύμβιος, ου.
Buſtum, ὁ τύμβος, ου, parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, ου, *Suid.* buſta eruo & deprædor, τυμβορυχέω, *Ariſt.*
Butyraceus, ea, eum, βατύρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Butyrum, τὸ βούτυρον, ου, *Galen.*
Buxetum, ὁ πυξεών, ῶνος.
Buxeus, a, um, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ἡ ἡ πυξώδης, ους.
Buxus, ἡ πύξος, ου, *Theophr.* buxo abundans, ὁ ἡ ἡ πυξώδης, ους.
Byrſa, ἡ βύρσα, ης, *Dioſc.*
Byſſinus, a. um, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φάρος, *Plut.* verba, ῥήματα, *id.* linteum, Σίνδαν, *Herodot.*
Byſſus, ἡ βύσσος, ου, *Philo.*

C.

CAballinus, ἱππειος, εία, ειον.
Caballus, ὁ καβάλλης, ου, *Plut.* ὁ ἵππος.
Cacabo, κακκαβίζω, *Ariſtot.* τιτυβίζω, *Athen.*
Cacabus, ἡ κακκάβη, ης, *Athen.* parvus, τὸ κακκάβιον, ου, *Poll.*
Cacaturio, χεσείω, *Ariſtoph.* χεζητιάω, *idem.*
Cachecticus, a, um, κακεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*
Cachexia, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* cachexia laboro, καχεκτέω, *Polyb.*
Cachinnatio, ὁ καγχασμὸς, οῦ. *Poll.*
Cachinnator, ὁ καγχαστὴς, οῦ, *Poll.*
Cachinnor, καγχάζω, καγχλάζω, *Athen.* καγχάομαι, *Heſych.* valde, ἐναγχαγχάζω μάλα, *Plato,* ςομφηρέστερον, *Lucian.* vehementer ſuper aliqua re, ἐκκαγχάζω ὅτι τινι, *Xenoph.* ὑπεκαγχάζω τινι, eſſuſe, ὑπερκαγχάζω, κηχλίζω, *Ariſtoph.*
Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.* ὁ κιχλισμὸς, *Ariſtoph.*
Caco, ἀποπατέω, *Galen.* ἀναχωρέω, *Hegeſipp.* ἀποκυβάζομαι, *idem,* χέζω, *Plut.* in ſellis, ὀπὶ τῶν θυρῶν, *Ariſtoph.* caco in, ἐγχέζω *idem,* caco ſuper, ὑπιχέζω, *idem.*
Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, ονος, *Poll.* τὸ δαιμόνιον, ου, *N. T.* τὸ δαιμόνιον πονηρὸν, *ibid.* cacodæmone plenus, ὁ ἡ ἡ δαιμονιώδης, ους, *ibid.* a cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι, *ibid.*
Cacoëthes, τὸ κακόηθες, ους.
Cacozelia, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.* τὸ κακόζηλον, ου, *Dem. Phal.*
Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.* τὸ ἄκρον, ου, *Herodot.* τὸ ἔκρον ὄρεος.
Cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, *Polyb.*
Cadaver, ὁ νεκρὸς, *Dem.* ὁ νέκυς, υος, *id.* τὸ πτῶμα, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ νεκρὸς τινος, *Xenoph.* cadaverum acervus, ἡ νεκὰς, άδος, *Lucian.* Cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν, *Lucian.*
Cadaverоſus, a, um, ὁ ἡ ἡ νεκρώδης, ους, νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Cadiſcus, ὁ καδίσκος, ου, *Poll.*
Cadivus, a, um, πλάσμα, ατος, ἴμη, ιμον, ὁ ἡ ἡ ἐνκατάπταιστος, ου, ὁ ἡ ἡ ἐρείπιμος, *Eur.*
Cado, πίπτω, *Dem.* in genua, εἰς γόνατα, *Xenoph.* in omnes partes, ὅλῳ πάντα τὰ μέρη, *Athen.* in faciem, ὥστε τὸ στόμα, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρες, *Plut.* in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, *N. T.* ὥστε ἐπὶ γῆν, *Xenoph.* in mala, περιπίπτειν κακοῖς, *Iſocr.* in morbos, νόσοις, *Plut.* animo, διαπίπτω, *Thuc.* ob aliquid, ἀθυμέω τι, *id. Plut.* ἀθύμως ἔχω περί τι, *Xen.*
Caduceator, ὁ κήρυξ, υκος, *Xenoph.* ſum, κηρυκεύω, *Poll.* caduceatoris munus, ἡ κηρυκεία, ας, *idem,* ἡ κηρύκευσις, εως, *Herodot.*
Caduceus, τὸ κηρύκειον, ου, *Polyb.*
Caduciter, πρωπέτως.
Caducus, a, um, idem quod *Cadivus,* i. e. corruptibilis, φθαρτος, ὴ, ον, *N. T.*
Cadus, ὁ κάδος, ου, *Herodot.*
Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ τύφλωσις, εως, *Hippocr.* ἡ ἀωρασία, ας, LXX. ἡ ἀβλεψία, *Theophr.*
Cæco, τυφλόω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Cæculus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑπότυφλος, ου.
Cæcus, a, um, τυφλος, ὴ, ον, homo ad futura, ἄνθρωπος τῶν μέλλοντος, *Plut.* fons, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πηδὰξ, *Xenoph.* paries, i. e. feneſtras non habens, τυφλὸς τοῖχος, iſta vel cæcus videat, ταυτὰ κὰ τυφλὸς ὄψεται, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἄλαος, *Hipp. Ital.*
Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωπμος, ου. *Hippocr.*
Cæcutio, ἀμβλυώπω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, *Lucian.* ἀμυδρὸν βλέπω, *Ælian.* præ ſenio, ἠμαυρώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ὑπὸ τῶν γήρους, LXX. nimia cupiditate, τυφλωτία τῆς ἐπιθυμίας, *Herodian.*
Cædes, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ Σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ θάνατος, ου, *id.* τὸ αἷμα, ατος, *Dem.* & vulnera & mortes, τραύματα κὰ Σφαγαὶ κὰ θάνατοι, *Iſocr.* fortuita, φόνοι ἀκούσιοι, *Dem.* conſulto facta, ἐκ προνοίας, *idem.* juſta, δίκαιοι, *idem.* iniqua, ἄνομοι, *Iſocr.* cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, *Dem.* eſſe auctorem, αἴτιον εἶναι τῷ φόνῳ, *id.* inſimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, *idem.* diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότως, *id.* aliquem accuſare, ἐπαιτιάσασθαί τινα τοῦ φόνου, *idem.* reum aliquem agere, παραγραφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τοῦ φόνου, *id.* perpetratæ aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου ἐπ' αὐτοφώρῳ, *id.* ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, *id.* reos morte mulctare, ζημιοῦσθαι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, *idem.* cædes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, Σφαγαὶ, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, *Iſocr.* cædem

patrare ſuis manibus, κλείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, *Dem.* cæde pollutum eſſe, κοινωνεῖν τῷ φόνῳ, *id.*

Cædo, παίω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Dem.* anum, τύπτω τὴν γραῦν, *id.* mulierem, κατάγω τὴν γυναῖκα, *id.* famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, *Iſocr.* parum aliquem, μὴ ζῴδρα ζυγκόπτειν τινὰ, *id.* aliquem colaphis, τοὺς παίω σόμα τινός, *Dem.* multos hoſtes, πολλοὺ φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, *id.*

Cæduus, a, um, κοπτικος, ὴ, ὸν.

Cælamen, ὁ γλυφὴ, ῆς, *Plut.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.*

Cælator, ὁ γλύπτης, ου, ὁ γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ γλυφεὺς, έως.

Cælatura, quod ſculptum eſt, τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* ἡ γλυφὴ, ῆς, *Plut.*

Cælatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυπτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Cælebs, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄγαμος, ου, *Xenoph.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀγάμητος, ου, ὁ ἀΐθεος, ου, *Dem.* ἀγνὸς, ὴ, ὸν, γάμων, *Plato.* ὁ ἄζυγὸς.

Cælibatus, ὁ ἀγαμία, ας, *Heſych.* τὸ ἀγάμιον, ου, *idem.*

Cælo, γλύφω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* ἐγκόπτω.

Cælum, vide *Cœlum.*

Cælum, τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἐγκοπεὺς έως, *Lucian.* ὁ κοπεὺς, έως, *id.*

Cæmentarius, ὁ τειχοποιὸς, ὸν, *Poll.* ὁ τειχοδόμος, ου, *idem.*

Cæmentitius, a, um, χαλίκειος, εία, ειον.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Cæpe, τὸ κρόμμυον, ου, *Xen.* cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, *id.*

Cæpina, ὁ κρομμυὼν, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, ας, *Herodian.* τὰ περὶ τὸν θεὸν, *Dem.* τὰ πρὸς θεὸν, τὰ τῶν θεῶν, *id.* θεῖα πράγματα, *id.*

Cæruleus, a, um, κυάνεος, contr. κυανᾶς, ᾶ, ᾶν, mare, θάλαττα, *Ariſtot.* color, κυανοῦν χρῶμα, *Xenoph.* cæruleo colore ſum, κυανίζω, *Dioſc.* cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, *Plut.*

Cæſar, ὁ Καῖσαρ, αρος, *Plut.*

Cæſaries, ἡ κόμη, ης, *Plut.* Conf. *Coma.*

Cæſim, κοπτικῶς, τμητικῶς, *Suid.* τμήδην, *idem.*

Cæſio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæſius, a, um, γλαυκὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* cæſios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, *id.* γλαυκὸς τὸν ὀφθαλμὸν, *Baſil.* γλαυκὸς, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϰ᾽ ἡ γλαυκόμματος, *Plato.* cæſius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, *Ariſtot.* cæſium reddit, ὑπογλαυκίζει, *Plut.*

Cæſpes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, *Poll.*

Cæſpitator, ὁ παραφέρων βαδίζων, *Lucian.*

Cæſpitatius, a, um, βωλάκιος, ία, ιον.

Cæſpito, παραφέρω βαδίζω, *Lucian.*

Cæſtrum, τὸ κέντρον, ου, *Poll.*

Cætera, τὰ λοιπὰ, τἄλλα, *Dem.* ϰ᾽ ἕτερα.

Cæteroqui, τἄλλα, *Dem.* ἄλλως, *Ariſtoph.*

Cæteri, æ, a, ἕτεροι, αι, α, hi, iſti, cæteri, alii, οἱ μὲν οἱ δὴ, ἕτεροι δὴ, ἄλλοι δὴ, *Iſocr.* λοιποὶ, αἱ, ἀ, *Dem.*

Cæterum, μέντοι, favos fingunt, cæterum non mellificant, κηρία πλάττουσι, μελιτουργοῦσι μέντοι οὐδέν, *Ariſtot.* μὲν οὖν, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, *Dem.* ϰ᾽ δὴ, *id.*

Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος.

Calamiſter, ἡ καλαμὶς, ίδος, *Dioſc.* ἡ κνῆσις, εως, *Plut.*

Calamiſtro, βοστρυχίζω, *Dion. Halicarn.*

Calamiſtrum, idem quod *Calamiſter.*

Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Dem.* τὰ δεινὰ, *id.* ἡ μοχθηρία, ας, *id.* calamitates & miſeriæ, συμφοραὶ ϰ᾽ ἀτυχίαι, *Iſocr.* calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, *Dem.* par, τὸ ἴσα ϰακὰ, *id.* ſumma, συμφορὰ ἐσχάτη, *id.* deplorata, ἀνήϰεστος, *Iſocr.* communis, ϰοινὴ ἅπασι, *Dem.* conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ϰαϰὸν, *Dem.* περιπίπτειν τινὶ συμφορᾷ, *id.* calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, *Iſocr.* διαφεύγειν, in maximam calamitatem incidere, ἐρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφορὰν, *id.* ἥϰειν εἰς ἀτυχίαν, *id.* περιπίπτειν ἀτυχίαις, *Dem.* premi calamitate, γένεσθαι περὶ συμφορὰν, ſ. ἐπὶ συμφορᾷ, *id.* ἕξ᾽ ὧν δεινῶν τινι, *id.* χεῖρον πράττειν, *Iſocr.* ἀτυχεῖν ἀτύχημα, *Dem.* mederi calamitati, ἰᾶσθαι τὴν ἀτυχίαν, *Iſocr.* ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, *idem.* ἐπαμῦναι τῇ συμφορᾷ, *id.* liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς συμφορᾶς, *id.* διασώζειν τινὰ ἐϰ μεγίστων συμφορῶν, *id.* ἐϰλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, *Demoſth.*

Calamites, ὁ ϰαλαμίτης, ου, ὁ δρυόφυτος, ου.

Calamitoſe, ἀτυχῶς, *Iſocr.* ἀθλίως, *Dem.* ὀπωπάρας, *Iſocr.* ἀθλίως ϰ᾽ ϰαϰῶς, *Dem.* δυσχερῶς.

Calamitoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ δυσχὴς, έος, *Dem.* ἀτυχῶν, ῶσα, ῶν, *id.* ϰαϰοπαθῶν, ῶσα, ῶν, *Iſocr.* ὁ ϰ᾽ ἡ παλαίπωρος, ου, *Dem.* παλαιπωρῶν, ῶσα ῶν, *id.* ἄθλιος, ία, ιον, *id.* & infelix, παλαίπωρος ϰ᾽ δυσχὴς, *id.* ἄθλιος ϰ᾽ παλαίπωρος, *id.* omnium calamitoſiſſimus, πάντων παλαιπωρότατος, *id.* ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διαϰείμενος, *Iſocr.*

Calamus, ὁ ϰάλαμος, ου, *Dioſc.* ὁ δόναξ.

Calathus, ὁ ϰάλαθος, ου, *Poll.* parvus, ὁ ϰαλαθίσϰος, ου, *id.* τὸ ϰαλάθιον, ου, *Scbol. Callim.* ἡ ϰαλαθὶς, ίδος, *Heſych.* ὁ ϰάνης, *Plut.*

Calator, ὁ ϰλήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ϰλητὴς, ῆρος, *idem.*

Calatus, a, um, ϰληθεὶς, εῖσα, έν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, *Dem.*

Calcar, τὸ πτερνὶζον, *Ariſtoph.* τὸ ϰέντρον, ου, *Strabo.* ἡ ἐγϰεντρὶς, ίδος, *id.* ὁ πτερνιστὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, *Heliodor.* calcar addo currenti, ᾧ τρέχοντα ὀτρυνῶ, περιβάλλω τινὶ τὰ ϰέντρα, *Diod. Sic.*

Calcarius, ὁ ζυγοποιὸς, οῦ, ὁ τιλανοποιὸς, οῦ.

Calcator, ὁ ληνοβάτης, ου.

Calcatus, a, um, στειβόμενος, ένη, ενον, *Xenoph.*

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xenoph.* ex lino confectum, λίνεον περονηφὲς, *Herodian.*

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, *Xenoph.*

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδέομαι, *Xenoph.*

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον, ου.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xen.* τὸ πέδιλον, *Hom.* calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνυπόδητος ου, *Xenoph.* calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, *Plato.*

Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, οῦ, ὁ ἀπολακτισμὸς, οῦ, *Plut.*

Calcitro, onis, ὁ λακτιστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ πτερνιστὴς.

Calcitro, as, λακτίζω, aliquid, τὶ, *Dem. Phal.* ἀπολακτίζω, *Lucian.* πτερνίζω, qui ab adverſariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, *Lucian.* calcitrare adverſus ſtimulum, λακτίζειν πρὸς ϰέντρον, *N. T.*

Calcitroſus, a, um, λακτιστιϰὸς, ὴ, ὸν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, *Poll.*

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, *Herodian.* viam, στείβω ὁδὸν, *Xenoph.*

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Æſchin.*

Calculator, ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, *Ariſtot.*

Calculoſus, ὁ ϰ᾽ ἡ λιθώδης.

Calculus, i. e. parvus lapis, τὸ λιθάριον, ου, *Theophraſt.* i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εως, *Dioſc.* i. e. computatorius & judicialis, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* damnatorius, ψῆφος ἀναιρουσα, ϰαταιρῶσα, ſalutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, *id.* calculo bene ſubducto, λελογισμένως, *Herodot.* calculo laborare, λιθιᾶσθαι, ᾶν, *Dioſcor.*

Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ου, *id.*

Caldus, a, um, vide *Calidus, a, um.*

Calefacio, θερμαίνω, *Plut.* θέρω, *Nax.* aliquid, θάλπω τι, *Syneſ.* ϰαραθερμαίνω, *Athen.*

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ θερμασία, ας, *id.*

Calefactorius, a, um, θερμαντιϰὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* ζωθερμαντιϰὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Calefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ θερμασία, ας, *Hippocr.* ἡ διαθερμασία, ας, *Ariſtot.*

Calefactus, a, um, θερμανθὶς, ὴ, ὲν, *Ariſtot.* ad ignem, θαλφθεὶς ϰαρὰ τὸ πυρὶ, *Galen.* θερμανθεὶς, εῖσα, ὲν, bene, ὁ ϰ᾽ ἡ εὐθέρμαντος, υ, *Theophr.*

Calefio, θερμαίνομαι, *Dem.* διαθερμαίνομαι, *id.* θάλπομαι, *Galen.*

Calendæ, αἱ ϰαλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, ας, *Plut.* ἡ νεομηνία, ας, ſingulis Calendis, ϰατὰ ϰάσας νεομηνίας, *Herodot.*

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἡμερολόγιον, ου, τὸ ἡμερολόγιον, ου.

Calefco, idem quod *Calefio.*

Caleo, θέρομαι, *Ariſtot.*

Caliculus, τὸ ϰυλίϰιον.

Caliditas, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, οῦ, *Theophr.*

Calidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ θερμὸς, ὸν, ὁ ϰ᾽ ἡ ἔνθερμος, ου, locus, τόπος, *Plut.* a pugna, ἀπὸ μάχης, *id.* a certamine, τῷ ἀγῶνι, *id.* calido animo ad res frigidas accedere, θερμὸν ὑπὲρ ψυχροῖσιν ϰαρδίαν ἔχειν, *Sophoc.* calida aqua, τὸ θερμὸν, ſc. ὕδωρ, *Galen.* valde calidus, ὁ ϰ᾽ ἡ διάθερμος, ου, *Ariſtot.* aliquantum, ὁ ϰ᾽ ἡ ὑπόθερμος, ου, locus, χωρίον, *Poll.*

Caliga, ἡ ϰνημὶς, ῖδος, *Poll.*

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ζοφώδης, ους, *Herodian.* ζοφερὸς, ὰ ὸν, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀχλυώδης, ους, *Hippocr.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϰνοτώδης, ους, *Plut.* γνοφώδης. *Eur.*

Caligo, inis, ὁ ζόφος, ου, *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* ὁ ϰνότος, ου, *Dem.* ἡ ὄπωπότησις, εως, oculorum, τὸ ϰνότωμα, ατος, *Galen.* ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.*

Caligo, as, ἀμβλυώττω, *Lucian.* Conf. *Cæcutio.*

Calix, ὁ ϰύλιξ, ιϰος, *Plut.* τὸ ποτήριον, ου, *idem.*

Calleo, ἐνετύλωσα, i. e. perfecte ſcio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, *Iſocr.*

Callefco, τυλόομαι, *Dioſc.*

Callide, πανούργως, τεχνιϰως, rempublicam adminiſtrare, τεχνιϰῶς πολιτεύεσθαι, *Iſocr.* ago, πανουργέω, *Dem.* δολοφρόνως.

Calliditas, ἡ πανουργία, ας, *Demoſth.* τὸ ζόφισμα, ατος, *id.* ἡ δεινότης, ητος, *id.* doli & calliditates, τέχναι ϰ᾽ πανουργίαι, *id.*

Callidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* πανούργων, ῶσα, ῶν, *Iſocr.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* & improbus, πανοῦργος ϰ᾽ δεινὸς, *id.* ὁ ϰ᾽ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ὁ ϰίβος, ου, *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ, & via, ϰ᾽ ὁδὸς, *Herodian.* ὁ πάτος, *Hom.*

Calloſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τυλώδης, ους, *Plato.* τετυλωμένος, ένη, ένον, *Xen.* calloſum reddo, τυλόω, *Xen.* calloſus fio, τυλόομαι, *Dioſc.*

Callus, ὁ τύλος, ου, *Lucian.* τὸ τύλωμα, ατος, *Heſych.* callum obduco, τυλόω, ωσι, τὸ τύλωμα, *Xen.*

Calo, as, ϰαλέω. Conf. *Voco.*

Calo, onis, ὁ ϰαδυφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ ξυλοφόρος, ου, *Athen.*

Calones, τὰ ϰαλιπόδια, ων, *Suid.*

Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θέρμον, οῦ, *Theophraſt.* ἡ θέρμη, ης, *Thuc.* τὸ θάλπος, ους, *Xen.* ἡ θερμασία, ας, *Ariſtot.*

Calorificus, a, um, vide *Calefactorius.*

Calva, τὸ ϰράνιον, ου, *Lucian.*

Calvaria, idem quod *Calva.*

Calvaſter, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλαϰρὸς εἰμι.

Calveſco, φαλαϰρόομαι.

Calvities, ἡ φαλαϰρότης, ητος, ἡ φαλάρα, ας, ἡ φα-

ἡ φαλάκρασις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ἡ ψιλότης τ῀ κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, Dem. ἡ Συκοφαντία, ας, id. τὸ Συκοφάντισμα, ατος, id. & maledictum, Συκοφαντία καὶ βλασφημία, id. & falsum crimen, Συκοφαντία καὶ παρανομία, id. Συκοφαντία καὶ ψευδὴς λόγος, id. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἢ διαβολὴ, id. τοσαύτην ὑπερβολὴ Συκοφαντίας, id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, id. διαβολὴ δύλαβεῖσθαι, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, Dem. gravissimam creare alicui, κατασκευάσαι τινα εἰς μιγίστην διαβολὴν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, id. refutare, διαλύσασθαι, f. διαλύσασθαι διαβολὴν, id. repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν, Dem.

Calumniator, ὁ διάβολος, ου, Dem. ὁ διαβάλλων, οντος, Isocr. ὁ συκοφάντης, ου, Dem. ὁ συκοφαντικὸς, ἐντος, id. ὁ λοιδορῶν, ἐντος, Isocr. ὁ λοιδορήμονος, ου, id. ὁ βλάσφημος, ου, Dem. & nugator, βλασφημῶν καὶ φλυαρῶν, Isocr. & acerbus & serpentina natura homo, συκοφάντης καὶ πικρὸς καὶ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, Dem. magnus & insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, id.

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ης, ἡ Κυνὸς ἀνθοῦσα, ης, ἡ λοιδορῦσα, ης. Conf. Articulum antecedentem.

Calumnior aliquem, διαβάλλω, τινὰ, Dem. βλασφημέω εἰς τινα, id λοιδορέω, f. λοιδορήσομαί τινι, id. τινὰ, Isocr. εἴς τινα, idem. συκοφαντέω τινὰ, id. κωμῳδῶ τινὰ, Dem. ἐπηρεάζω τινὶ, id. κακῶς λέγω τινὰ, id. aliquid, συκοφαντέω τι, Isocr. λοιδορήσομαί τι, Æschin. aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινὰ τινος, Ælian. & maledicere, διαβάλλειν καὶ βλασφημεῖν, Isocr. & mentiri in aliquem, διαβάλλειν καὶ καταψεύδεσθαί τινα, id. conviciis & contumeliis proscindere, σκωρακίζειν καὶ προπηλακίζειν id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, σωφρόνως, Dem. manifeste, φανερῶς, id. acerbe, πικρῶς, Isocr. petulanter, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρέπον, Dem. falsò, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, ἐ δικαίως, Dem.

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντικῶς.

Calumniosus, a, um, συκοφαντικὸς, ἡ, όν, Luc. ὁ καὶ ἡ συκοφαντώδης, ους, Lysias.

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, όν, Luc. τὸν κεφαλὸν, id. μαδαρὸς, ὰ, όν, Aristot. ὁ καὶ ἡ λειπόθριξ, χος, Ælian. calvum reddo, μαδαρίω, LXX. calvus sum, μαδίζω, Hippocr. μαδάω, Aristoph. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, Ælian.

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, Dem. τὸ σφυρὸν, οῦ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Aristoph. πτερνίζω.

Calx, ἡ πίτανος, ου, Lucian. ἡ κόνια, ας, Gal. ἡ γύψος, Pauf. viva, κονία ἀσβεστος, Ægin. calce obducere, τιτανόω, Hesych. ὄπιχρίειν τιτάνῳ, Lucian. calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, Hesych. πίτανωτος, η, όν, id. κονιατὸς, ὰ, όν, Theophr. calce dealbo, κονιάω, Dem. κονιάομαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατος, Theophr. calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, Hesych. inductio, quæ fit calce, ἡ κονιασις, εως,

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.

Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, Theophr.

Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, Aristot.

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, Xenoph.

Camera, ἡ καμάρα, ας, Galen.

Camerarius, a, um, καμαρικὸς, ἡ, όν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν. Dioscor.

Camero, καμαρόω, ῶ.

Caminalis, e, idem quod sequens Caminarius.

Caminarius, a, um, καμινάτος, ία, ίον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, ου, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. ὁ καὶ ἡ καμινάδης, ους, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, Strabo.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ, καμίνιον, ου, Schol. Arist. in camino excoquo, καμινεύω, Strabo, in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, Herodian. opera, quæ navatur circa caminum ἡ καμινεία, ας, Theophr. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, Herodot.

Cammarus, ὁ κάμμαρος, & τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulso, ἅ κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Aristoph.

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campestre, τὸ περίζωμα, ατος, Plut.

Campestris, e, πεδινὸς, ἡ, όν, Xenoph. πεδεινὸς, ἡ, όν, Theophr. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ἡ, όν.

Campsor, ὁ κολυβιστὴς, οῦ, Lysias.

Campus, τὸ πέδιον, ου, Plato, Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.

Camus, i. e. fiscella, ὁ κημὸς, οῦ, Aristoph. i. e. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xenoph. cami circumpositio, ἡ κήμωσις, εως, Hesych.

Canalicula, τὸ σωλωάριον, ου, Eustath.

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod Canalicula.

Canalis, ὁ σωλὴν, λῆνος, Plut.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικλωστὸς, ἡ, όν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, Plut. τὸ δρυφακτὸν, οῦ, Hesych. cancellis includere, περικάλλειν κιγκλίδα, Plut.

Cancello, κιγκλίζω, teſtamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

Cancer, ὁ καρκίνος, ου, animal, Aristot. fidus, Arat. morbus, Hippocr. τὸ καρκίνωμα, ατος, Dioſc. parvus, τὸ καρκίνιον, ου, Aristot. cancro ſimilis, ſive e cancrorum genere, ὁ καὶ ἡ καρκινώδης, ους, id. cancro morbo infeſtari, καρκινόεσθαι, Hippocr.

Candefacio, λευκόομαι, Xenoph. λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, a, um, λελευκωμένος, ένη, ένον, Dem. igne, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου.

Candefio, λευκόομαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, Xen. Conf. Lychnus.

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, Athen. ἡ λυχνία, ας, N. T.

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, Theophyl. i. e. ignitus ſum, ἐμπυρόομαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, Dioſc.

Candico, ὑπολευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veſte indutus, ὁ καὶ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονέων, ῶν, Herodian. i. e. ambiens officium, ὁ παρασκευάζων ἀρχὴν, Plut.

Candide, i. e. ſincere, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως id. ἀκιβδήλως, Isocr. ἀφελῶς, Dem. & ſincere ſcribere aliquid, ἁπλως καὶ ἀδόλως γράφειν τι, id. & aperte adminiſtrare remp. ἁπλῶς, καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκος, η, όν, Conf. Albus, i. e. ſincerus, ὁ καὶ ἡ ἀφελὴς, ἐος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἄκακος, ου, id. ὁ καὶ ἡ ἀδόλος, ου, Plato. ἁπλόος, ῆ, ἁπλόη, ῆ, ἁπλοον, οῦν, Dem. vere & amicus, ἀληθῶς ἁπλῆς καὶ φίλος, id. vir, ἁπλοικὸς ἀνὴρ, Lucian, & ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς, id.

Candor, ἡ λευκότης, ητος, Aristot. i. e. morum ſimplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀκακία, ας. id.

Caneo, πολιός εἰμι.

Caneſco, πολιόομαι, Aristot.

Cani, αἱ πολιαὶ, ῶν, Isocr.

Canicula, τὸ κυνίδιον, ου, Xenoph. τὸ κυνάριον, ου, id. fidus, ὁ σείριος, ου, Heſ. ὁ κύων, Aristot. poſt caniculam, i. e. poſt mediam æſtatem, μετὰ κυνὰ, Theophr.

Canicularis, e, κυνικὸς, ἡ, όν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν Σείριον ἡμέραι, αἱ ὑπὸ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Conf. articulum anteced.

Canine, κυνηδὸν, Lucian.

Caninus, a, um, κυνικὸς, ἡ, όν, Xen. κυσὶν, είσι, ειον, Sext. Empir. canino ritu, κυνηδὸν, Lucian. canina ſentis, κυλαρ vel κυνάρα ἄκανθα, Athen.

Canis ὁ vel ἡ κυὰν, κυνὸς, Aristot. canibus objici ſ. objectum eſſe, κυσὶν δεῖπνον εἶναι, Ælian. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Empir. a cane morſus, ὁ καὶ ἡ κυνόδηκλος, ου, Dioſcor.

Caniſtrum, τὸ κάναστρον, ου, Poll. ὁ κάνης, ητος, Plut. τὸ κανοῦν, οῦ, Thuc. τὸ κάνεον, ου, Athen. ligneum & plexum, κάνεον ξύλινον καὶ πλεκτὸν, id.

Canities, ἡ πολιότης, ητος, ἡ πολιὰ, ας, Isocr.

Canna, ὁ δόναξ, ακος, Dioſc. ὁ κάλαμος, ου, id. ἡ κάννη, vel κάνα, ης, Ariſtoph

Cannabaceus, a, um, κανναβινος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, Dioſc.

Cannetum, τὸ δονακεῖον, ου, τὸ καλαμῶδες, ſc. χωρίον.

Canneus, a, um, καλάμινος, ίνη, ινον, Athen.

Cano, ᾄδω, Dem. ἀείδω, id. μέλπω, ὑμνέω. pæanas, ᾄδω παιᾶνας, id. cantilenas, ᾄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, Ariſtoph. tibia cantionem amatoriam, αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικὸν, Ariſtot. ſuaviſſime, εὐφωνότατος καὶ ᾠδικώτατός εἰμι, Ælian. claſſicum, Σημαίνω μάχεσθαι, Xenoph. receptui, Σημαίνω τὸ ἀνακλητικὸν, Plut.

Canon, ὁ κανὼν, όνος, Æſchin.

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, a, um, κανονικὸς, ἡ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, Ariſtot.

Canorus, a, um, ᾠδικὸς, ἡ, όν, Lucian. λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, Hom.

Cantator, ὁ ψάλτης, ου, Plut. ὁ ἀοιδός.

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ου, parvus, τὸ κανθάριον, ου, Plut.

Canthus, ὁ κάνθος, ου, Ariſtot.

Canticum, τὸ ᾆσμα, ατος, Dem. τὸ ἄσμα, ατος, Gregor. ἡ ᾠδὴ, ῆς, Xenoph. ἡ ἀοιδὴ, ῆς, Dem. τὸ μέλος.

Cantilena, idem quod Canticum.

Cantiuncula, τὸ ἀσμάτιον, ου.

Canto, ψάλλω. Conf. Cano.

Cantor, ὁ ᾠδὸς, οῦ, Plato. ὁ μελῳδὸς, ου, Lucian.

Cantus, τὸ μέλος, εος, Lucian. ἡ μελῳδία, ας, Athen. lugubris, ἡ θρηνωδία.

Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, όν, Dioſc.

Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατος, ἡ εὐρυχωρία, ας.

Capax, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρης, έος, Thuc. δεκτικὸς, ὴ, όν, ſum, χωρεῖν eorum, qui conveniunt, τοῖς ξυνελθοῦσι, Thuc. doctrinæ, τῷ διδαχθῆναι, Dem.

Capedo, ἡ εὐρυχαρία, ας, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίκνη, ης.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ου, LXX.

Caper, ὁ τράγος, ου, Ariſtot. ὁ αἴξ, αἰγὸς, Herodot. ὁ χίμαρος.

Capero, ῥυσὸν, Dioſc. ῥυτίδων, Ariſt.

Capeſſo, αἱρέω, aliquid, τι, Xenoph. rempublicam, ἅπτομαι τῶν πολιτευμάτων, id. λαμβάνω τὰ τῆς κοινῆς, Ariſtot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῶν πράγματος, Plut. imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, Plato, pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut.

Capillaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, ους.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατος, Ariſtot.

Capillatus, a, um, τριχατὸς, ἡ, όν, Ariſt.

Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, *Xenoph.*
Capillo, τριχόω, *Dioſc.*
Capillus, ἡ θρίξ, τριχός, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ου, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ πλοκαμίς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capillos como, τριχοπλασέω, nutrio, κομάω, κομοτροφέω, *Strabo.* molles habens, ὁ ἢ ἡ μαλακόθριξ, ιχος, *Ariſtot.* paucos habens, ὁ ἢ ἡ ὀλιγόθριξ, *id.* criſpos habens, ὁ ἢ ἡ ἑλόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ ἢ ἡ καλλιθριξ, *Dioſc.*
Capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, *Iſocr.* virum, ἄνδρα, *id.* urbem obſidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, *Dem.* haſta vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, ſ. αἰχμάλωτον, *Iſocr.* avaritiam alicujus, χαρέω τῳ πλεονεξίαν τινός, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio Chryſ.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελέομαι ὑπό τινος, *Xen.* conſilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, *Iſocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω ὅτι τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρέω τινά, *Thuc.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*
Capiſtro, κημόω, *Xenoph.* ειμόω, *N. T.*
Capiſtrum, ὁ κημός, ῦ, *Xenoph.* τὸ περιεσόμιον, ου, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμος, *Luc.*
Capital, ἡ κεφαλίς, ίδος, *Ariſtot.* τὸ κρίνδεμνον, ου, *Euſtath.*
Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικός, ἡ, όν, *Dioſc.* i. e. mortem merens, φονικός, ἡ, όν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔχατος, ατη, ατον, odium, μῖσος θανατικος, ἡ, όν, cauſſa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικόν, *Lycurg.*
Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, *Herodian.*
Capitatus, caput habens, κεφαλωτός, ἡ, όν, *Dioſc.*
Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.*
Capitium, ἡ κεφαλίς, ίδος, *Ariſtot.*
Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.
Capitularis, e, ὁ ἢ ἡ κεφαλαιώδης, ους.
Capitulatim, κεφαλαιδὸν, *Ariſtot.* ὀλίγα κεφαλαίᾳ, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαιόω, *Thuc.*
Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ου, *Poll.* τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλίς, ίδος, *N. T.*
Capo, ὁ ἐλέπτωρ ἐκτομίας, ου.
Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, *Ariſtot.*
Caprarius, ὁ αἰπόλος, ου, *Poll.* ὁ αἰγιβότης, ὁ αἰγονόμος.
Caprea, ἡ αἴγαγρος, ου, ἡ δορξ, δορκὸς, *Al. Aphrod.* ὁ δορκὸς, ου, *Dioſc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.
Capreolus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.
Capricornus, ὁ αἰγόκρως, ατος, *Lucian.*
Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, ῦ, *Theophr.*
Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινόω, *id.*
Caprificus, ὁ ἐρινὸς, ῦ, *Theophr.* fructus, τὸ ἔρινεον, ου, *Ariſtot.*
Capſile, ὁ αἰγὰν, ᾶνος.
Caprinus, a, um, ὁ ἢ ἡ αἴγειος, ου, *N. T.* caſeus, αἴγειος τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγίς, ίδος, *Herodot.* contr. αἰγὶς, ῖδος.
Capſa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Athen.*
Capſarius, ὁ κιβωτοφόρος, ου.
Capſula, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Captatio, ἡ θήρα, ας, *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.
Captator, ὁ θηρατὴς, οῦ, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Poll.*
Captatorius, a, um, θηρατικος, ἡ, όν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ἡ, ον, *id.*
Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.
Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ου, *Dem.* ἡ ἀπάτη.
Captiose, ἀπατηλῶς, Σοφιστικῶς, *Ariſtot.*
Captioſus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Plato.* Σοφιστικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλληψις, εως, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* εἰρκὴ, ῆς, *Dem.* & ſervatio patris, ἅλωσις ἢ σωτηρία πατρὸς, *id.* abducere in captivitatem aliquos, οἰχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτους τινὰς, *id.* redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* ſocius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, *N. T.* Conf. *Captivus.*
Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*
Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ου, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *id.* ἁλὼς, ῶσα, ὼν, *id.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, *id.* captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *id.* habeo in vinculis, ἔχω ἢ ἐδίησά τινα αἰχμάλωτον, *id.* redimo meis ſumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῆς ἰδίας, *id.* conſervo, ἀνασάζω αἰχμάλωτον, *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*
Capto, θηράω, *Iſocr.* θηράω, *Xenoph.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, θηράω κέρδος, voluptatem, τῳ ἡδονῇ, *Iſocr.* homines verbis, θηράω ανθρώπους λόγοις, *Xen.* auras, θηράω αὔρας, *id.* ſermonem alicujus, ὑπολαμβάνομαι λόγου τινος, *N. T.* auram popularem, δημαγωγῶ τὸν ὄχλον, *Plut.*
Captura, -i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατος, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. captivatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις, εως, *Plato.* i. e. id, quod captum eſt, τὸ θήραμα, ατος, *Plut.*
Captus, a, um, ἑκλωκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἁλὼς, ῶσα, ὼν, major a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, *Ælian.* primo auditu, οἰκείμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, *Ariſtot.* amore, ἁλὼς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, *Æſop.* forma, ἁλοὺς τῷ κάλλει, *Lucian.* vi, ἁλὼς κατα κράτος, *Iſocr.* bello, ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *Iſocr.* vibus, ἐζωγρημένος, *N. T.* hamo, ἠγκιστρωμένος, *Syneſ.* mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τῷ ὄψιν, τῷ ἀκοῇ.
Capula, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*
Capularis ſcnex, ὁ ἢ ἡ Σοροδαίμων, ονος, *Plut.* ὁ τυμβογέρων, *Ariſtoph.*
Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τῦ ξίφους, *Plut.*
Capus, idem quod *Capo.*
Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ κεφάλαιον, ου, *id.* caput incidere, τῷ κεφαλῷ ὀπιτέμνειν, *id.* conterere alicui, ζωστρίψαι κεφαλὴν τινος, *Iſocr.* comminutum habere, κατεαγῶναι τῶν κεφαλῶν, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὼν τῶν λέγοντι, *Dem.* in caput alicujus cauſſam rei alicujus conferre, ἀνατιθέναι τῳ αἰτίαν ἐπὶ κεφαλῷ τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς ποδὰς, *Hom.* caput alicujus pecunia licitari, ὑπικρύσειν ἀργύριόν τινι, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* cui caput dolet, ὁ ἢ ἡ κεφαλαλγὴς, ές, *Plut.* dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὸς, ὴ, όν, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. origo, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Iſocr.* i. e. *ſumma pecuniæ, unde uſura percipitur*, τὸ ἀρχαῖον, ου, *Dem.* i. e. *pars libri*, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* i. e. *præcipuum*, τὸ κυριώτατον, i. e. *mors*, ὁ θάνατος, ου, vel vita, ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τ' ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, *id.* capitis aliquem accerſere, θανάτῳ τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis cauſſam dicere, ὑπολογήσασθαι τῶν περὶ θανάτου δίκης, *Plut.* capitis damnare, θάνατον καλαψηφίσειν τινὸς, *Iſocr.* capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, *Æſchin.*
Carabus, ὁ κάραβος, ου, *Ariſtot.* carabo ſimilis, ſive e caraborum genere, ὁ ἢ ἡ καραβώδης, ους, *id.*
Carbaſus, i. e. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λαῖτος, ους, *Plut.*
Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accenſus, ἡμμένος, carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Dioſc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀπανθρακόω, *Lucian.*
Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Ælian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*
Carbonarius, a, um, ἀνθρακικος, ἡ, όν, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, *Theophr.*
Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. *Galen.*
Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἰρκτὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ εἱρμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritus eſſe, ἔνοχος εἶ τῇ ἀπαγωγῇ, *Dem.* δεσμῷ ἔνοχος γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμᾶσθαι τινὶ δεσμῷ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν ἀγειν. *Ariſtot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἰρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſ, εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* eſſe in carcere, ἔν) ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta quinquennalis, διαῤῥίπτειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλὰς, *id.* effugere e carcere, ἀποδρᾶναι, ſ. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, προϊέναι ἐκ τῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινι τὸ δεσμὸν, *id.* carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Philo.* carceris cuſtos, ὁ εἱρμοφύλαξ, ακος, *Xenoph.* ὁ δεσμοφύλαξ.
Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Ariſtoph.* ἡ βαλβὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τ' ἀφετηρίας μέχρι τῦ καμπτῆρος, *Ariſtoph.*
Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.*
Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, οῦ, *Galen.*
Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgia laborans, ὁ ἢ ἡ καρδιαλγὴς, ους, *Galen.*
Cardo, ὁ στροφεὺς, έως, *Theophr.* ὁ στρόφιγξ, γος, *Dion. Long.* rerum, ἀκμὴ ἔργων, mundi, ὁ πόλος, ου, *Athen.*
Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Dioſcor.*
Care, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πωλῶ τι πωλίω, *Ælian.*
Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*
Careo, ὑστερίζω, δέομαι, ἀποστερέομαι, re aliqua, τινος, *Iſocr.* omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι ἢ γυμνὸς, *id.* pecunia, ὑπορέω χρημάτων, *Baſil.* ὦ ἐνπορέω ἀργυρίου, *Dem.* σπανίζω χρημάτων, *id.* ἀργύριον ἐμοὶ ἢ πάρεστι, *id.* ἐ τυγχάνῳ ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, *id.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τῷ ἰατρῷ, ἔρημός εἰμι τῦ Σφαδιοντος, *id.* ratione, ἀμοιρέω λόγου, *Ælian.*
Carica, ἡ φιδαλέη, ης, *Heſych.* ὁ ἰσχάς.
Caries, ὁ σὴρὸς, ῶτος, *Plut.* ἡ Σαπρότης, ητος, *Dioſc.*
Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*
Carinarius, a, um, τροπίδιος, ία, ιον, *Plato.*
Carinatus, a, um, τετροπισμένος, ένη, ένον, navis probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, *Hippocr.*
Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόω, *Heſ.*
Cariosus, a, um, Σαπρὸς, ὰ, όν, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἐυρώδης.
Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ Σπανιότης, ητος, *Xenoph.* ἡ Σιτοδεία, ας, *id.*
Carmen, τὸ ἔπος, ους, *Dem.* τὸ μέτρον, ου, *Iſocr.* τὸ πίνημα, ατος, *id.* λόγος ἔμμετρος, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Iſocr.* iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, *Dem.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Iſocr.* carmina & verſus, ᾠδαὶ ἢ μέτρα, *id.* facere, ſ. componere, ζωστιθέναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον, *Dem.* ornare aliquem carminibus, ἐγκαμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ἢ μέτροις, *Iſocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, *idem.*
Carminarius, a, um, ξαντικὸς, ἡ, όν, ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſcil. τέχνη, *Plato.*

Carminatio, ἡ διάξανσις, ἕως.
Carminator, ὁ ξάντης, ου, *Plato.*
Carminatus, a, um, διαξανθείς, εῖσα, έν, lana, διαξανθὲν ἔριον, *Dioſc.*
Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, *Lucian.* τὰ ἐρίων, *Plut.* rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, *Cyrillus*, ξαίνω, *Plut.* διαξαίνω, *Dioſc.*
Carnalis, e, Σαρκικὸς, ἡ, όν, *N. T.*
Carnaliter, Σαρκικῶς.
Carnarium, τὸ κρεαπάλιον, ου, *Plut.*
Carnarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*
Carneus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σαρκώδης, ους, Σαρκικὸς, ἡ, όν, Σάρκινος, ίνη, ινον.
Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ δήμιος, *Herodian.*
Carnificina, τὸ βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.*
Carnifico, κίζω, *Xen.* ἀνατέμνω, *Lucian.*
Carnivorus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σαρκοβόρος, ου, *Gregor.* ὁ ἢ ἡ Σαρκοφάγος, ου, animalia carnivora, ζῶα Σαρκοφάγα, *Ariſtot.*
Carnoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xen.* ὁ ἢ ἡ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ ἢ ἡ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. ὁ ἢ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης, carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Galen.* Σαρκόω, *id.*
Caro, ἡ Σάρξ, Σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἀρνειον. anſerina, χλυέων, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hœdina, ἐρίφειον, ovilla, μήλειον, ſ. πρόβατειον, porcina, χοίρειον, ſuilla, ὕειον, vervecina, κρίειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήριον, ſalita, ἁλιαρὸν, ſ. ταριχευτὸν, infumata, καπνιστὸν, elixa, ἑφθὸν, aſſa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιστὸν, toſta, φρυκτὸν, carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, ας, *Plut.* ἡ Σαρκοφαγία, ας, *id.* carne veſcor, Σαρκοφαγέω, qui carne eſt molli, ὁ ἢ ἡ ἁπαλόσαρκος, ου, *Galen.* laxa, ἀραιόσαρκος, *Athen.* ſicca, ξηρόσαρκος, *id.* denſa, πυκνόσαρκος, dura, Σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος.
Carpentarius, ὁ ἁμαξοποιὸς, οῦ, *Plut.*
Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plat.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*
Carpeſium, τὸ καρπήσιον, ου, *Gal.*
Carpio, ὁ κυπρῖνος, ου.
Carpo, δρέπομαι, roſam, ῥόδον, *Baſil.* flores, ἀποδρέπομαι ἄνθη, *Plutarch.* i. e. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινὰ τινος, *Philo.*
Carptim, δρεπομένως, i. e. particulatim, μερικῶς, ἀκριβέστερον.
Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου, i. e. reprehenſor, ὁ κακίζων, ουτος, *Dem.*
Carruca, τὸ ἁμάξιον, ου, *Suid.* ἡ ἅμαξις.
Carrucarius, a, um, ἁμαξικὸς, ἡ, όν, *Subſt.* ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξοπηγός.
Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xenoph.* ἡ ἅμαξα.
Cartilagineus, a, um, ὁ ἢ ἡ χονδράδης, ους, *Ariſtot.*
Cartilagineſus, a, um, ὁ ἢ ἡ χονδράδης, ους, *Ariſtot.*
Cartilago, ὁ χόνδρος, ου, *Gal.*
Caruncula, τὸ Σαρκίδιον, ου, *Ariſtoph.* τὸ κρύλλιον, ου, *Syneſ.*
Carus, a, um, τίμιος, ία, ίον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* i. e. cilectus, ὁ ἢ ἡ φιλόφιλος, ους, *Syneſ.*
Caſa, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ στέγη, caſam ædifico, καλυβοποιέω, *Strabo.*
Caſeus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλαρὸς, *Ariſtoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis, ἁπαλὸς, *Long.*
Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ου, *Xenoph.* ἡ ἄρκυς, *id.* i. e. galea, ἡ Φρυγικὴ φαλαία, ας, *Polyb.*
Caſſita, ἡ κόκκυς, υγος, *Theocr.* Conf. *Alauda.*
Caſſus, a, um, κενὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* φρένες κεναὶ, ματαίαι, αία, αιον, in caſſum, εἰς κενὸν, *N. T.*
Caſtanea, τὸ καστανέινον κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, ου, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Dioſc.*
Caſte, ἁγνῶς, *N. T.* καθαρῶς.
Caſtellanus, ὁ φρουράρχης, ου, ὁ φρούραρχος, ου, *Xenoph.*
Caſtellum, τὸ φρούριον, ου, *Thucyd.* ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Plut.* τὸ ὀπτείχισμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* inſtaurare, ὀπισκοδομεῖν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ὅπῃ τινα, *id.*
Caſtigatio, ἡ παιδεία, ας, *N. T.* ὁ κολασμός.
Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ Σωφρονιστὴς, ου, *Thuc.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*
Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ὀπλίτην τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Iſocr.* Σωφρονίζω τινὰ, *Xenoph.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Punio.*
Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*
Caſtitas, ἡ ἁγνότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, ας, *id.* caſtitatem ſervo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ἁγνὰν αὐτῆ διαφυλάττειν, *Dem.*
Caſtor, ὁ Κάστωρ, ορος, & Pollux, ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*
Caſtoreum, τὸ καστόρειον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρεια, ων, *Galen.* caſtoreum redoleo, καστορίζω, *Dioſc.*
Caſtra, orum, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, ſeu metor, στρατοπεδεύομαι ὅπῃ τόπῳ τινι, *Thuc.* ad urbem, ἰδρύω στρατόπεδον ὅπῃ τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *idem*, apud, item ex adverſo, παρεστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra, ἀντιστρατοπεδεύω, *Iſocr.* moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀναστρατοπεδεύω, *Macc.* admoveo hoſtibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plato*, ἡ στρατοπεδεία, ας, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀγαστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης, ου, metator, ὁ στρατοπεδεύτης, ου.
Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία, ας.
Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xen.* ὁ ἐυνεχίας, ου, *Ariſtot.* ὁ Σπάδων, ωνος, *id.* ὁ ὀπυκοπεὶς τὰ γεννητικὰ, *Philo.*
Caſtrenſis, e, στρατιωτικὸς, ἡ, όν. *Xenoph.*
Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀρχοτομέω, *Ar. Aphrod.* ἐκτομίαν τινὰ ποιέω, *Herodian.*
Caſtrum, τὸ τεῖχος, ους, *Dem.* τὸ ὀπτείχισμα, ατος, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἔρυμα, ατος, *Xenoph.* firmum, χαρὲν, ὀχυρὸν, *Iſocr.* adverſus incurſiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ὁδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. *Caſtellum.*
Caſtus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ σάφρων, caſta & munda a cæteris immundis & a viri congreſſu, καθαρὰ ἢ ἁγνὴ ὅσῃ πρὸς ἄλλων πρὸς ἢ καθαρεύουσαν ἢ ἀπ' ἀνδρὸς Σωφροσύνης, *id.* ſum caſtus, ἁγιεύω, *id.*
Caſula, τὸ καλύβιον, *Plut.*
Caſus, i. e. ruina, ἡ πτῶσις, εως, *N. T.* τὸ πτῶμα, ατος, *Dioſc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ Συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ Συμβὰν, άντος, *id.* τὸ Συμβεβηκὸς, ότος, *id.* τὸ Συμβησόμενον, *Iſocr.* τὸ ἐκβὰν, άντος, *id.* τὸ Σύμπτωμα, ατος, *Dem.* i. e. calamitas, τὸ πάθος, εος, *Iſocr.* τὸ Συμβὰν, άντος, *Dem.* τὸ πλάσμα, ατος, *Dem.* grammaticus, ἡ πτῶσις, εως, *Ariſtot.* nominativus, πτῶσις ὀνομαστικὴ, genitivus, πτῶσις γενικὴ, dativus, πτῶσις δοτικὴ, accuſativus, πτῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πτῶσις κλητικὴ, ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ, ſubitus, τὸ ἐκ τῦ παραχρῆμα Συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν Συμπίπτον, *id.* fortuitus, τὸ Συμβὰν ἀκόσιον, *id.* τὸ Σύμπτωμα ἀνθρώπινον, *id.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, *Iſocr.* caſu fieri, accidere, γίνεσθαι ὅπῃ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem. Iſocr.*
Catachreſis, ἡ κατάχρησις, εως, *Rhetor.*
Catachreſtice, καταχρησικῶς, *Rhetor.*
Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *N. T.*
Catadromus, ὁ κατάδρομος.
Cataleɛta, τὰ κατάληξα, ων.
Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.*
Catamitus, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*
Cataphractus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάφρακτος, ου, *Herodian.* eques, ἱππεὺς, *id.*
Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Dioſc.*
Catapulta, ὁ καταπέλτης, ου, *Ariſtot.* catapultis infeſto, καταπελτάζω, *Ariſtoph.*
Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, ου, *Suid.*
Catarrhus, ὁ κατάῤῥος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Dioſcor.*
Cate, νευνεχῶς, *Polyb.* νευνεχότως. *Iſocr.*
Catecheſis, ἡ κατήχησις, εως, *Porphyr.*
Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.
Catechiſta, ὁ κατηχητὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.
Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*
Catechumenus, a, κατηχέμενος, ου, ένη.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*
Categorice, κατηγορικῶς.
Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ Σκυλάδιον, ου, *id.*
Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.* ὁ δεσμὸς.
Catenarius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἁλυσίδετος, ου.
Catenatus, a, um, ἁλυσιδωτὸς, ἡ, όν, LXX.
Cateno, ἁλυσιδόω, δεσμόω.
Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, ου, *Philo.* aurea, τὰ ἁλύσια, ων, *Suid.*
Caterva, ἡ ἴλη, ης, *Herodot.* ἡ ἴλη, ης, *Plut.* ἡ Σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ σῖφος, *Xenoph.*
Catervatim, κατ' ἴλας, *Herodot.* κατ' ἴλην, *Plut.* ἰδὰν, *Hom.*
Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, *Xenoph.*
Catholicus, a, um, καθολικὸς, ἡ, όν, *Philo.*
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Catillo, λιχνεύω, *Suid.*
Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ου.
Catinus, τὸ τρυβλίον, ου, *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος, *N. T.*
Catullio, Σκυζάω, *Ariſtot.*
Catullitio, ἡ Σκυζησις, εως, ἡ Σκύζα, ης, *Heſych.*
Catulus, τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* ὁ σκύμνος, *Theoc.* ὁ σκυλαξ, *Hom.*
Catus, a, um, ὁ ἢ ἡ νευνεχὴς, έος, *Poll.* ὁ ἢ ἡ ἐυλαβὴς, έος, *Philo.* ὁ ἢ ἡ ἔμφρων.
Catus, i, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.* ἡ γαλῆ, ῆς, *Lucian.*
Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
Cavator, ὁ κοιλατὴς, οῦ.
Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Cauda, quadrupedum & inſectorum, ἡ οὐρὰ, ᾶς, *Ariſtot.* ἡ κέρκος, ου, *id.* avium, τὸ ὀρθοπύγιον, ου, *id.* leonis, ἡ ἀλκαία, ας, *Hom.* equi, ἡ Σῖβη, ης, cauda carens, ὁ ἢ ἡ ἀκέρκος, ου, *Ariſtot.* blandior, κέρκω Σαίνω, *Ariſtoph.* truncatus, ὁ ἢ ἡ κολοβόκερκος, ου, LXX. magna præditus, ὁ ἢ ἡ μακρόκερκος, ου, *Ariſtot.*
Caudatus, a, um, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.
Caudex, τὸ στέλεχος, έος, *Theophr.*
Caudiculis, e, ὁ ἢ ἡ στελεχώδης, έος, *Dioſc.*
Cavea, ὁ κυρτὸς, οῦ, ἡ κύρτη, ης, *Heroaot.* οἰκίσκος, *Ariſtoph.*
Caveo, ἐυλαβέομαι, inhoneſta, τὰ αἰσχρὰ, *Dem.* aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, *id.* & operam do, ne incidam in aliquem, ἐυλαβέομαι ἢ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ, *id.* aliquid & provideo, φυλάττομαί τι ἢ προοράσμαι, *id.* aliquid diligenter, φυλάττω τι Σφόδρα, *idem*, aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, *id.* ne conſpicias, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, *Ariſtot.* ne faciam, μᾶλλον μὴ ποιήσω, *Xenoph.* ne facies, ὅπως μὴ ποιήσῃς, *id.* a periculo, κίνδυνον, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, *Dem.* nihil magis, quam, ἐυλαβοῦμαι ὑδὲν μᾶλλον, ῶ, *id.* in hac re, σκο-

τῶ,

τῶτο, *Plato.* accuratiſſime cautum eſt in omnibus legibus, μάλιϛα ἐν ἅπασι διεϛπέδαϛαι τοῖς νομοις, *Dem.* cavendum eſt, ne faciant id, δεῖ φυλάττεϛθϛ ποιεῖν τῶτο, *Plut.* ne id accidat, φυλακτέον γενέϛθϛ τῶτο, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φαινόμεθα πράττοντές, *Iſocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰϛ πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.*

Cavernoſus, α, um, ὁ ἢ ἀντρώδης, ες.

Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, *Dem.* τὸ σκωμματιον, ου, *Plut.* τὸ ϛόφιϛμα, *Thuc.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, εως, *Athen.* ἡ χλευαϛία, ας, *Dem.* τὸ χλεύαϛμα, ατος, *id.* ὁ χλευαϛμὸς, οῦ, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης, ου, *Suid.* ὁ χλευαϛὴς, οῦ, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Ariſtoph.* εἴϛ τι, *Plut.* ὑποσκώπτω τι, vel εἴϛ τι, *id.* philoſophos, ἀποσκώπτω ἐϛ τὰϛ φιλοϛοφεντας, *Lucian.* præſentes, διαϛύρων τὰϛ ἔντας νῦν, *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινὰϛ, *id.* διαχλευάζω τινὰϛ, *id.* ϑώπτω, *Heſ.* ἐπιϛομόω.

Caviloſus, α, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Ovile.*

Cauleſco, καυλέω, *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Ariſtot.* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, a, um, καυλικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, ου, *Dioſc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ ἢ ἄκαυλος, ου, *Ariſtot.* caule reciſo non regerminans, ὁ ἢ ἀποκαυλος, ου, *Theophr.* cum caule relcindo, ἀποκαυλίζω, *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theoph.* emitto, ἐγκαυλέω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Ariſtoph.* ſingulis annis mutans, ὁ ἢ ἐπετειόκαυλος, ου, *Theophr.* habens humilem, ὑπηνεμόκαυλος, *id.* rectum, εὐθύκαυλος, *id.* lævem, λειόκαυλος, *id.* album, λευκόκαυλος, *id.* unicum, μονόκαυλος, *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, *id.* multos, πολύκαυλος, *id.* juxta emitto & quaſi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Cauloſus, ὁ ἢ καυλώδης, ες, *Dioſc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τι, *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Cauſſa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ου, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, πρόκειμένον, προκαταρκτικὸν, proxima, πρόσχες, adjuvans, ξυναιτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexta, ἡ πρόφαϛις, εως, omnium, quæ facta ſunt, αἴτιος, πάντων τῶν γενομένων, *Plato,* ipſiſſima exſtitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέϛη, *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τῶ πράγματος ἀνατίθεται, *id.* in cauſſa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόναϛι τῶ μὴ διακεῖϑϛ ϑηριωδῶϛ, *Iſocr.* quod dixi, in cauſſa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦϛαί με τὸν λόγον, *id.* cauſſam dicere, propter quam confeſſus ſit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὁμολόγηϛε, *id.* honoris cauſſa pericula ſuſtinere, ὑπὲρ τῆϛ δόξηϛ ὑπομένειν κινδύνους, *Dem.* lucri cauſſa injuſte agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Iſocr.* multis de cauſſis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούϛεϑε, *Dem.* qua de cauſſa civitates hi inter ſe committebant, ὅτου ἕνεκα τὰϛ πόλειϛ ὅτοι ϛαϛιάϛειαν, *id.* propter duas cauſſas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυεῖν ἕνεκα, ἑνὸϛ μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, *id.* cauſſam non habens, ὁ μὴ ἢ αἰτιος, ου, *Al. Aphrod.* ſine cauſſa, ἀναιτίως, *id.* cauſſam adſigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato.* qui cum alio eſt operis cauſſa, ὁ μεταίτιος τῶ ἔργου, *Xenoph.* ὁ μὴ ἢ ϛωκίτιός τινος, *id.* i. e. *lis,* ἡ δικη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* minuta, δικη μικρὰ, *id.* præclara, καλὴ, *id.* legitima & juſta, ἔννομος μὴ δικαία, *id.* danda aut non danda per leges, εἰϛαγώγιμος, ἢ μὴ εἰϛαγώγιμος, *id.* mercatoria, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικὴ, *id.* capitalis, φονικὴ, *id.* impietatis, γραφὴ ἀϛεβείαϛ, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* & controverſia, ἀγὼν μὴ γραφὴ, *id.* cauſſam agere adverſus aliquem, ἐϛιέναι δίκῃ κατά τινος, *Dem.* dicere, λόγον μὴ δίκῃ ὑπέχειν τινὶ, *id.* intendere alicui, λαχεῖν δίκῃ τινὶ, *id.* diſceptare juſte & ſecundum leges, κρίνειν δίκῃ ἢ γραφῇ δικαίως μὴ κατὰ τὸϛ νόμους, *id.* abſolvere, ὑπαγωνᾶϛ δίκῃ, *id.* condemnare, καταγνᾶναι δίκῃ, ſ. γραφῇ, *id.* obtinere, αἱρεῖϑϛ, ſ. ἑλεῖν τῇ δίκῃ, *id.* vinci in cauſſa, ἡττᾶϑϛ δίκῃ, *id.* cauſſa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τῶ ἀνδρὸϛ ἄκριτον ϑάνατον, *Plato.* indicta cauſſa damnari, ἄκριτος μὴ ἀμοίρων λόγων καταδικάζεϑϛ, *Lucian.*

Cauſſalis, e, αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, ὁ μὴ ἡ αἰτιώδης, ες, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gram.*

Cauſſidicus, ὁ συνήγορος, ου, *Æſchin.*

Cauſſificor, σκήπτομαι, *Æſchin.*

Cauſſor, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *id.*

Caute, ἐυλαβῶς, *Dem.* περιφυλαγμένως, omnia ad aliquem ſcribere, ἅπαντα πρὸϛ τινα ὑποϛέλλειν, *Dem.*

Cautela, ἡ ἐυλάβεια, ας, *Dem.* ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου, *Lucian.* cautere uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριαϛμένος, η, ον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ου, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ πέτρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ φύλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Iſocr.* magnam prudentiam & cautionem requirens, προνοίας μὴ φυλακῆϛ πολλῆϛ δεόμενον, *Dem.* magna, φύλαβεια ἐ μικρὰ, *id.* ſumma, ἀκριβεϛατη, *id.* cautione uti in re aliqua, περιφυλαγμένως ἔχειν πρὸϛ τι, *Iſocr.*

Cautus, a, um, ὁ μὴ ἢ φύλαβὴς, ές, *Dem.* περιφυλαγμένος, η, ον, *id.* ὁ μὴ ἢ, ἔννοος, σύνετος, ἢ, ὸν.

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non cavus, ὁ μὴ ἢ ὄκοιλος, ου, utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, *Suid.* introrſum cavus, ὁ μὴ ἢ ἐγκοιλος, *Athen.*

Cedo, παραχωρίω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* e ſuggeſtu, τῶ βήματος, *Æſchin.* commoto, εἶκω θυμῷ, *id.* alicui de via, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, *Plut.* ἐξίϛαμαι τινὶ τ' ὁδῶ, *Lucian.* nulli prudentia, ὐδενὶ φρονήματος, *Plut.* retro, εἰϛ τὰπίϛω ἀναποδίζω, *Lucian.* hoſti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίϛαμαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adverſis, ἐνδίδωμι ταις ὑποϛάϛεϛι, *Baſil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei obſidio ex ſententia, αὐτῷ τὰ τ' πολιορκίας ὡς βάλει, *id.* bene & ſupra votum, ὑπερ ἐξιῶς μὴ ὑπὲρ πᾶϛαν ϑ' χίν, *id.* non ut ſperavit, ὑχ ὡς ἤλπιϛε, *id.*

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

Cedratus, a, um, κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Galen.* cedria perungo, κεδρία, caput alicujus, κεφαλὴ τινος, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Cedris, ἡ κέδρις, *Dioſc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ου, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, ου, *id.*

Celebratio, ἡ ϑύκλεια, ας, *Dem.* feſti, ἡ ἑόρταϛις, εως.

Celebratus, a, um, ϑλογέμφυλος, ον, ου, *Iſocr.* & vulgo jactatus, ϑρυλλέμφυλος, ον, ου, *Herodian.* ὁ μὴ ἢ πολυθρύλλητος, ου, *Syneſ.* ἐνδοξος. *Xen.*

Celebreſco, ὄνομα μὴ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ μὴ ἢ εὐκλεὴς, ές, *Plut.* εὐλογέμφυλος, ον, ου, *Iſocr.* εὖ φερόμφυλος, ον, ου, *id.* ὁ μὴ ἢ ἔνδοξος, ου, εὐδοκιμος, ὀπιφανίϛατος, γνώριμος, *id.* & *Dem.* virtute, ἐνδοξαϛμένος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, ης, *Dem.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Iſocr.* i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆϛ, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆϛ, *id.* ἡ πομπὴ, ῆϛ, *id.* i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυριϛ, εως, *Iſocr.* celebritatem ago, πανηγυρίζω, *id.*

Celebro, i. e. prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* εὐλογίαν τινὰ, *Iſocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Iſocr.* feſtum, ἑορτάζω, *id.* ſplendide, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶϛ, *id.*

Celer, ταχὺϛ. εῖα, ὺ, *Dem.* pedibus, ὁ μὴ ἢ ὀξύπους, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξὺϛ, εῖα, ὺ. *Ariſtot.* celerrimus curſu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, *Heliodor.* ὁ μὴ ἢ ἀκύπους. *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, ους, *Dem.* ἡ ταχύτης, ητος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τῆϛ ἀντωγωνίϛου παρελϑεῖν, *id.* aliquid conſequi, ταῖϛ ὀξύτηϛιν ἀκολουϑεῖν τινὶ, *id.* ἡ ἀκύτης.

Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, ὥτω ταχέως πράττειν τι, *id.* apparare quam celerrime, παρασκευάζεϑϛ τὼ ταχίϛω, *id.* celerius domum reverti, ϑᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι, *id.* celerius opinione, ϑᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xenoph.* aliquid, τὶ, *Soph.* ὁρμάω, *Iſocr.* Conf. *Cubo, Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeuſma, τὸ κέλδυσμα, ατος, *Plato.*

Celeuſtes, ὁ κελδυϛὴς, οῦ, *Thuc.*

Cella, ſc. penuaria, τὸ ταμεῖον, ου, *Iſocr.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ ὑποδοχεῖον, ου, *Sirac.* ἡ ἀποθήκη, vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xenoph.* ἡ οἰνοθήκη.

Cellaria, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου, *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιεῖδιον, ου, *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινά τι, *Lyſias,* opes domi, ὑποκρύπτω τὼ ὐσίαν ἐν τῇ οἰκία, *Iſocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ὑποκρύπτομαι ὔτε μέγαν ὔτε ϛμικρόν τινα, *Plato.* hæc te, ὑποκρύπτομαι ταῦτα πρὸϛ Ϲε, *Iſocr.* miſeriam, ϛυγκρύπτω τὼ ϛυμφορὰν, *id.* alios, λανθάνω ἄλλους, *Iſocr.*

Celox, ὁ κέλης.

Celſitudo, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* Conf. *Altitudo.*

Celſus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλονὸν, οῦ, *Plut.* ὁ μὴ ἢ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *id.* οἶμαι, *id.* i. e. conſtituo, γιγνώϛκω, *Iſocr.* i. e. cenſum ago, ϛωτάτομαι, *Dem.* ϛωτιμάομαι, *id.*

Cenſio, ἡ τίμηϛις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, οῦ, i. e. morum inſpector, ὁ ἔφορος, ου, *Plut.* ὁ ἐπόπτης, ου, *Herodian.*

Cenſorius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, ὸν, ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητία, ας, ἡ δοκιμαϛία.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆνϛος, ου, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.* ἡ εἰϛφορὰ,

ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, censum imponere alicui, εἰσφορὰν ὑπογράφεσθαί τινι, *Isocr.* colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, *id.* solvere, φέρειν τὰ σωτηρίας τέλεσιν, εἰσφέρειν, δίδοναι, *id.* accipere, φορτίδας λαμβάνειν, *id.*

Centenarius, sc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, ἀδος, *Herod.*

Centenarius, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centenarius, a, um, ἑκατονταῖος, α, ον.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centesima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dion.*

Centesimo, ἑκατοστόν.

Centesimus, a, um, ἑκατοστὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ἡ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ περὶ κέντρον.

Centrum, τὸ κέντρον, υ, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, υ.

Centumviralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.

Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴ.

Centumviri, οἱ ἑκατόν.

Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, ονος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον, *N. T.*

Centuplicatus, a, um, ἑκατονταδύων, υσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατονταδύσα κριθὴ, LXX.

Centupliciter, ἑκατομπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατοστὺς, ύος, *Xenoph.* militum, ὁ λόχος, *Thuc.*

Centuriatim, κατὰ λόχους, *Philo.*

Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Centurio, καταλογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, *Xen.* ὁ ταξίαρχος, ου, *Dem.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Cepa, vid. *Cæpa.*

Cera, ἡ κηρὸς, οῦ, *Lucian.* e cera fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obduco, vide *Cero.*

Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρουργὸς.

Ceraftes, ὁ κηράστης.

Cerafum, τὸ κεράσιον, υ, *Dioscor.*

Cerafus, ὁ κέρασος, υ, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κήρωσις, εως, *Aristot.*

Ceratus, a, um, κηρωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioscor.*

Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος, υ.

Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Aristoph.* ὁ σκυτοτόμος, υ, *Plato.* ὁ βάναυσος.

Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, *Aristoph.* σκυτοτομέω, *Aristot.*

Cerealis, δημητριακὸς, ὴ, ὸν.

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, *Aristot.*

Cerebrofus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Aristot.*

Ceremonia, vide *Cærimonia.*

Cereviſia, ὁ ζυθος, ου, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Dioscor.* τὸ βρύτον, ου, ſ. ὁ βρύτος, υ, *Athen.* βρύτον ἐκ κριθῶν, *Theophr.*

Cereviſiarius, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Cereus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, i, ὁ κηρὸς, οῦ, τὸ κήριον, ου.

Cerifico, κηροποιέω.

Ceritus, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, δημητροπλήκτος.

Cerno, βλέπω, aliquid, τὶ, *Dem.* εἶδω τι, *id.* i. e. *cribro.* διαπλάω, *Gal.* furfur, ἀποκρίνω διαπλᾶν τὸ πίτυρον *id.* i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, *Dem.* i. e. adeo hæreditatem, κληρονομέω, *Isocr.*

Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιτρόπιος, ίου, *Hesych.*

Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυι, *Herodot.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, *Gal.*

Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ὴ, όν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρωματιστὴς, ου.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, *Dioscor.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἄθλημα, ης, *Isocr.* i. e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, *Isocr.* ἀγὼν καὶ ἄθλημα, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος, *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος, *id.* facilius, ῥᾴδιος, *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* vetus, παλαιὸς, *Isocr.* equeſtre & navale, ἀγῶνα ἵππων τε καὶ τριήρων, *id.* ſubire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περί τινος *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* de aliqua re, ποιεῖσθαι ἄθλημα περί τι, *Isocr.* cer aminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Arist.* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἡ ἀγωνίσις, εως, *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, *Plut.*

Certe, ναὶ, *Aristoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἢ μὰ, *id.* δῆτα, *id.* γε, ſi non ſumma, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, *Dem.* γὲν, ſi nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοῦνομα γοῦν ἔχει, *id.* ἀμέλει, id enim certe homine indigniſſimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἐμέλει, ἀνθρώπου ἀπρεπέστατον φαίνοιτ' ἄν, *id.* καὶ μὰ, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὰ ἐδὲ τοῦτό γε ἐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *id.*

Certifico, βεβαιόομαι, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Aristot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Demoſth.* certamen, ἀγὼν, *Plato.* hac de re tecum, τοῦτο πρὸς σὲ, *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Demoſth.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, *id.* in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, *Philoſtr.* cum aliquo, ἀμιλλάομαί τινι, *Dem.* ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æſchin.* cum majorum virtute, ἀνταγάλλομαι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλοτεχνείσθαι, *Isocr.*

Certo, ἀκριβῶς, *Dem.* ἀκριβὲς, *id.* certiſſime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, *id.* it. βεβαίως.

Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, ές, *Isocr.* δῆλος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αία, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, ές, *Dem.* certum ſignum, ἀκριβὲς σημεῖον, *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, ſtatutus, τεταγμένος, ίη, ίον, *Dem.* εἰρημένος, *id.* ὡρισμένος, *id.* διωρισμένος, *Isocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρᾳ διαμεμετρημένῃ, *id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ά, όν, *Dem.* ἀσφαλὴς, ές, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφισβητητος, ου, *id.* certum eſt, conſtat, δῆλον, certum eſt, quod ſic præfaturus ſit, δῆλον, ὅτι δὲδε προοιμιάσεται, *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid ſcio, ἐπίσταμαί τι ζαφῶς, *Dem.* οἶδα τι ἀκριβῶς, *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω τινα, *id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, *Paus.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, *Isocr.* de aliqua re, περί τινος, *id.* de aliqua re ab aliquo, τὶ διά τινος, *id.*

Cerva, ἡ ἔλαφος, υ, *Aristot.*

Cervical, τὸ ὀπισθοκέφαλον, υ, *Plut.*

Cervicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλος, υ, *Sirac.*

Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, υ, *Suid.*

Cerviſia, vide *Cereviſia.*

Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, *Aristot.* ὁ τράχηλος, υ, *Plut.* ἡ δέρη, cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, *Caryſt.*

Ceruſa, τὸ ψιμμύθιον, ſ. ψιμύθιον, υ, *Arist.*

Ceruſſatus, a, um, ψιμμυθιωθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.*

Ceruſſo, ψιμμυθίον, *Plut.*

Cervus, ὁ ἔλαφος, υ, *Aristot.*

Ceſpes, vide *Cæſpes.*

Ceſſatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως, *Dem.* concedere alicui ceſſationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν, *id.* i. e. *cunctatio, mora,* ἡ διατριβὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Aristoph.* ἡ μέλλησις, εως, *Thucyd.* i. e. *ſegnities,* ἡ ἀργία, ας, *Demoſth.* ἡ ἀκηρία, ἡ ῥᾳθυμία.

Ceſſator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ ἀνὴρ, οῦ, *N. T.* ὁ ἀργὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Ceſſio, ἡ παραχώρησις, εως.

Ceſſo, παύομαι, ab aliqua re, τινός, *Dem.* aliquid facere, παύων τι, *Plato* a cæde, φόνων, *Thuc.* a labore, λήγω τοῦ πόνου, *Isocr.* ceſſare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Isocr.* infolentiam alicujus, τινὸς ὕβριν τινος, *id.* i. e. *tardo, cunctor, βραδύνω, Herodian. μέλλω. Dem.* ὀκνέω, *id.* ῥᾳθυμέομαι, *Xenoph.* χαλάω, *Plut.*

Ceſtus, ὁ κεστὸς, οῦ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτος, ους, *Athen.*

Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, ους, *Arist.* κητῶδης, ώδες, ῶδες, *Dioscor.*

Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.

Cetratus, ὁ πελτασὴς, πελτοφόρος.

Ceu, οἷα, *Xenoph.* οἱονεὶ, ἄσπερ.

Ceveo, ζαυλοπρακτέω, *Suid.*

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, υ.

Chalybs, ὁ χάλυψ, υβος.

Chaos, τὸ χάος, *Plato.*

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Aristot.* charactérem imprimere alicui, χαρακτῆρα ὑπεμάσσειν τινὶ, *id.*

Characteriſticus, χαρακτηριστικὸς, ὴ, ὸν, *Damas.*

Charientiſmus, ὁ χαριεντισμὸς, οῦ, *Dion. Halicarn.*

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, *Plut.* ἡ στοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.

Charta, ὁ χάρτης, ου, *Dioſc.*

Chartaceus, a, um, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτου.

Chartophylaceum, τὸ χαρτοφυλάκιον, υ.

Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, υ, *Plut.*

Charus, a, um, i. e. pretioſus, vide *Carus,* i. e. dilectus, ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Chaſma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Chaſmatias, ὁ χασματίας, ου, *Ariſtot.*

Chela, ἡ χήλη, ης, *Aristot.*

Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Plut.*

Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, υ, *Columella.*

Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.*

Chilias, ἡ χιλὰς, άδος, *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, *Plut.*

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, το χειρόγραφον, υ, chirographo cavco, χειρογραφέω, *Pand.*

Chiromantes, ὁ χειρομάντις, εως, *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, *Plato.* ἡ χειρουργικὴ, ης, *Aristot.*

Chirurgicus, a, um, χειρουργικὸς, ὴ, ὸν, *Arist.*

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, *Galen.*

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδαμένος, ένη, ένον, *Athen.*

Chlamydula, το χλαμύδιον, υ, *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Cholera, ἡ χολέρα, ας, *Hippocr.* cholera vexor, χολεριάω, *Galen.*

Choleticus, a, um, χολερικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Choragium, τὸ χορήγιον, υ, i. q. χορηγεῖον, ου, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, *Athen.*

Choraules, ὁ χοραύλης, ου, *Ariſtot.*

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.*

Chorea, ἡ χορεία, ας, *Plato.* choreas duco, χορεύω, *Isocr.*

Choreuma, το χόρευμα, ατος, *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, υ, chorographum ago, χωρογραφέω, *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, οῦ, *Xenoph.* chori magiſter, ὁ χοροδιδάσκαλος, υ, *Plato.*

Chors, ὁ αὐλισμὸς, υ, *Dem.* το αὐλίδιον, υ, *id.*

Chreſtologia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.*

Chreſtologus, ὁ χρηστολόγος, υ.

Chria, ἡ χρεία, ας, *Aphthon.*

Chriſma, το, χρῖσμα, ατος, *Dioſc.*

Chriſtianiſmus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ,

Chriſtianus,

Chriſtianus, ὁ Χριστιανός, οῦ, *N. T.*
Chriſtianus, a, um, χριστιανός, ή, όν.
CHRISTUS, ὁ Χριστός, *N. T.*
Chronica, τὰ χρονικά, ῶν, *Lucian.*
Chronologia, ἡ χρονολογία, ας.
Chronologus, ὁ χρονολόγος, ου.
Chryſocolla, ἡ χρυσόκολλα.
Chryſolithus, ὁ χρυσόλιθος.
Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, *Thuc.* ὁ βρωτὸς οῦ, *Dem.*
Cibarius, a, um, ὁ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Dioſc.* Ciſtikus, ὴ, όν, ὁ ἡ τράξιμος, lex cibaria, σιτικὸς νόμος, *Plut.* panis, σιτυρίτης ὀρτος, ἄρτος συγκόμιστος.
Cibatus, us, ἡ τροφή, ῆς, *Ariſtot.*
Cibo, as, τρέφω, *Xenoph.* ψαμίζα, *N. T.* σιτοπωῶ τινα, *Xenoph.*
Cibus, ὁ σῖτος, *Dem.* τὸ σιτίον, ου, *Xen.* ἡ τροφή, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* ὁ βρωτὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ὀψιτισμός, ου, *id.* τὸ ἔδαρ, cibum ſumo, σῖτον αἱρόμαι, *Xenoph.* ἐν σίτῳ εἰμὶ, *idem*, una capio, συσσιτέω, *Dem.* deduco, τ' τροφῆς ὑποστέλλομαι, *Ariſtot.* paro, σῖτον ποιέω, *Plato*, præbeo, σιτομετρέω σῖτον, LXX. communico cum aliquo, βρατὸν κοινωνέω τινὶ, *Demoſth.* coquo, ὀψοποιέομαι, *idem*, cibis ſuaviſſimis potius, quam ſaluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῷ σιτῳ χαίρω, *Iſocr.* qui cibis delectatur animum & corpus vedentibus, χαίρων τῷ ἐδεσμάτων τοῖς ψ τὸ σῶμα. ψ τὴν ψυχὴν βλαπτουσι, *id.* ſine cibo ſum, ἀσιτίζω, LXX. ſine cibo, ἀσιτὶ, *idem.*
Cicada, ὁ τέττιξ, γος, *Thuc.* parva, ἡ τεττιγονία, ſ. τὸ τεττιγόνιον, ου, *Ariſtot.*
Cicatrico, κάλλομαι, *Ariſtot.* ἀπελόω, *Dioſc.* ἐπελόω, *id.* κατελόω, *id.*
Cicatricula, τὸ κλίδιον, ου.
Cicatrix, ἡ ἕλκη, ης, *Ariſtot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, τελεῖν τὰ παλαιὰ ἕλκη, *Dioſc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἕλκων ἔτι ἔχειν ἐλάς, *Dem.*
Cicer, ὁ ἐρεβινθος, ου, *Dioſc.* ciceri ſimilis, ὁ ψ ἐρεβινθώδης, ες, *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεβινθίων μέγεθος, *Dioſc.*
Cicercula, ὁ λάθυρος, ου, *Theophr.*
Cicerinus, a, um, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, *Heſych.* ὁ ψ ἡ ἐρεβινθώδης, ες, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθώδες, *Theophr.*
Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Plin.* ἡ φαλαίνα, *Mic.* cicindelæ inſtar luceo, λαμπυρίζω, *Dioſc.*
Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, *Ariſt.* qualis ciconiæ eſt, πελαργικός, ὴ, όν, *id.* ciconiæ pullus, ὁ πελαργίδεύς, εως, *Ariſtoph.*
Cicur, ὁ ψ ἡ τιθασὸς, οῦ, *Plato.* ὁ ψ ἥμερος, ου, *id.* πρᾶος, *Xen.* animantes omnes tam cicures quam agreſtes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασα, *Herodian.* ς, 6, natura, τὰ τιθάσια, ων, *Theophr.*
Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος, *Theophr.* ἡ ἡμέρασις, εως, ἡ ἐξημέρωσις, εως.
Cicurator, ὁ τιθασευτὴς, οῦ, *Ariſtoph.*
Cicuro, τιθασεύω, aliquem, τινὰ, *Pluto*, ἐξημερόω τινὰ, *id.* beſtias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, *Iſocr.*
Cicuta, τὸ κώνειον, ου, *Dioſc.* cicutam bibo, κωνειάζομαι, *Suid.*
Cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* riſum alicui, μηχανόμαί τινι γέλωτα, *Dem.* iram, παρίσημι τὴν ὀργὴν, *id.* bellum, ἐγείρω πόλεμον, *Thuc.*
Cilicium. τὸ κιλίκιον.
Cilium, βλεφαρὶς, ίδος, *Ariſtot.* τὸ βλέφαρον, ου, *Dioſc.*
Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης, ου.
Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον, ου.
Cimelium, τὸ κειμήλιον, ου *Luc.*
Cimex, ὁ ἡ κόρις, εως, *Dioſc.*
Cinædia, ἡ κιναιδία, ας, *Æſchin.*
Cinædicus, a, um, κιναιδικὸς, ὴ, όν.
Cinædus, ὁ κίναιδος, ου, *Plut.*
Cincinnatus, a, um, ὁ ἡ κρωβυλώδης, ες, *Lucian.*
Cincinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, *Hom.* aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, *Ælian.*
Cinctulus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*
Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.*
Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ζώνη, ης, *idem.*
Cinefacio, τεφρόω, *N. T.* ἀποτεφρόω, *Al. Aphrod.*
Cinereaceus, a, um, τεφρος, α, ον, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ τεφρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ ὑποδος, ου, *Dioſc.*
Cinereus, ὁ ἡ ἡ ὑποτέφρος, ου, *Athen.* σποδιὰς, ία, ιον, *idem.* qui cinereo colore eſt, τεφρῶδος, εία, εῖον, *Ælian.*
Cinerula, τὸ σποδιον, ου, *Dioſc.*
Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, *Lucian.* urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, *Dem.* corona, στεφανόω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, *Ariſtot.*
Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, ους, *Baſil.*
Cinnulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, ης, *Plut.* τὸ ζώνιον ου, *Poll.* τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ταινία, *Pauſ.*
Cinis, ἡ σποδὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ τέφρα, ας, *Plut.* ἡ σποδιὰ, ας, *Heſych.* τὸ σποδίον, ου, *Dioſc.* ἡ κόνις, *Hom.* fervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδιὰ, ᾶς, *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδίζω, *Plato.* cinerem detergo, ἀποσποδίω, *Ariſtoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Dioſc.* in cinerem redigo, τεφρόω, *N. T.* ἐντεφρόω, *Al. Aphrod.*
Cinnabarinus, a, um, κινναβάρινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.* κινναβαρικὸς, ὴ, όν, *Galen.*
Cinnabaris, τὸ κινναβάρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαρίζω, *Dioſc.*
Cinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος.
Cio, vide *Cieo.*
Cippus, ὁ σανδοκάκη, ης, *Dem.* i. e. columna, ὁ στήλη, ης, *Dem.*
Circa, περὶ, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτό ἐστι, *Dem.* mimos circa ſe habet, μίμους ἔχ περὶ αὐτὸν, *id.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, *Æſchin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, *Iſocr.* ἀμφὶ, *cum Accuſ.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, *Xenoph.* κτ', *cum Accuſ.* leges circa exceſſum, νόμοι καθ' ὑπερβολὴν, *Ariſtot.*
Circenſis, e, κύκλιος, ία, ον, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, *Thuc.* ὁ διαυλος.
Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρασις.
Circino, περιγράφω, *Dem.* περιάγω, γυρόω.
Circinus, ὁ περίγραφ, ας, *Euſtath.*
Circiter, περὶ *cum Accuſat.* circiter ſeptuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάκοντα, *Dem.* circiter centum ſtadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίους, *Herodian.*
Circuitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Baſil.* ἡ περιοδος, ου, *Ariſtot.*
Circuitor, ὁ περίπολος, ου, *Thuc.* ὁ περιοδευτὴς, *Plut.*
Circuitus, ὁ περιοδος, ου, *Plut.* ὁ περίοδος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τ' ἀγορᾶς, *Thuc.* urbis, κύκλῳ τῆ ἄστεως, *id.*
Circulatim, κυκλόθεν, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι, *Plut.*
Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.* ὁ ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, ὁ κύκλος, ου, *Plato.*
Circum, vide *Circa.*
Circumactio, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *id.* ἡ περιτροφὴ.
Circumaggero, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, aliquid, τὶ, *Plato.* aliquem ſecum, περιάγομαί τινὰ, *Xenoph.* circumagor, κυκλιφορέομαι, *Ariſtot.*
Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ, Conf. *Circumeo.*
Circumaro, περιαρόω, *Plato.*
Circumadſpicio, περιβλέπω.
Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.* περιτέμνω, τὶ, LXX. præputium, περιτέμνομαι τὰ μόδια, *Herodot.*
Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, *Nax.*
Circumcirca, περὶξ, populum ſtantes, περὶξ τὸν δῆμον στάντες, *Polyb.* cunctantes irretli, κύκλῳ παντάχῃ μέλλοντας περισοίχεσθαι, *Dem.*
Circumciſe, περιτετμημένως.
Circumciſio, ἡ περιτομὴ, ῆς, *N. T.* ἡ περικοπὴ.
Circumciſor, ὁ περιτομίας, ου.
Circumclaudo, περικλείω, *Thuc.*
Circumcludo, vide antecedens, *Circumclaudo.*
Circumcolo, περιοικέω, *Ulpian.*
Circumculco, περικατατατέω, ῶ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, *Plato.*
Circumcurſio, ὁ περιδρομὴ, ῆς, *Plut.*
Circumcurſito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα, *Xenoph.* huc illuc, ἄτλω δεῦρο κἀκεῖσε, *Dem.*
Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν, *Dem.* urbem foſſa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, *Xenoph.* aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, *Greg.*
Circumdolo, παραπελεκάω, *Nax.*
Circumduco, περιάγω, *Plato.* περιέχω, *Plut.* aliquem, περιηγέομαί τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, *Xenoph.* i. e. decipere aliquem, παρακρούομαί τινα, *Dem.*
Circumductio, ἡ περιήγησις, εως, i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.* ἀπάτη, ης, *Xenoph.*
Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, *Juſtin.*
Circumeo, περίειμι, περιέρχω, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαί κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, *Plut.* fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, *Ariſtot.*
Circumequito, περιιππεύω, *Polyb.*
Circumerro, περιφέρομαι, *Plut.*
Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, *Ariſtot.* ἡ περίμετρος, ου, ſc. γραμμὴ, *id.*
Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, *Athen.*
Circumflexio, ἡ περίκαμψις, εως, ἡ περικαμπὴ, ῆς, *Herodot.* ἡ περίκλασις, εως, *Plut.*
Circumflexus, a, um, ὁ ἡ ἡ περίκαμπτος, circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, *Gramm.*
Circumflexus, us, vide, *Circumflexio.*
Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, ſcil. τόνος, *Gramm.*
Circumflo, περιπνέω.
Circumfluens, περιῤῥέων, υσα, ον, *Thuc.*
Circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος, *Herodian.* opibus, ſ. omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἱκανῶν, *Iſocr.*
Circumfluus, a, um, ὁ ἡ ἡ περιῤῥύτος, ους, *Herodot.* περιῤῥέων, υσα, έον, *Thuc.*
Circumfodio, περιορύττω, *Theophr.* περισκάπτω, *idem.*
Circumforaneus, a, um, ὁ περιαγυρτὴς, ους, *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου, *id.* ὁ ἡ ἡ ἀγυρτὴς, ους, ὁ ἀλήμων, populus, ὄχλος, *Xen.*
Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.
Circumfrico, περιτρίβω, περικτίζω.
Circumfulgeo, περιαστράπτω, *N. T.* περιστίλβω, Ep.
Circumfundo, περιχέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.* τινὶ, *Lucian.* περιχύω, τινὶ, *id.* circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαί τινι, *Plut.*
Circumfuſio, ἡ περίχυσις, εως.
Circumgelatus, a, um, περιπαγὴς, ῆσα, ὲς, *Dioſc.*
Circumgemo, περιστενάζομαι, *Plut.*
Circumgeſto, περιφέρω, *Syneſ.*
Circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* id circumjacet mihi, περίκειμαί τοῦτο, *id.*

Circum-

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod.*
Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*
Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τι, *Ariſtoph.*
Circumlatus, a, um, περικομισθείς, εῖσα, έν, *Thuc.*
Circumligo, περιδέω, aliquid, τι, *Xenoph.* aliquid alicui, διαδέω τι τινι, *Lucian.*
Circumlino, περιχρίω, *Lucian.*
Circumlitio, ἡ περιχρισις, εως, *Dioſc.*
Circumlitus, a, um, ὁ ἡ περίχριστος, ον, *Dioſc.*
Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctilian.*
Circumloquor, περιφράζομαι, *Dion. Halicarn.*
Circumluo, περικλύζω, *Plut.*
Circummitto, περιτέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Poll.* ὁ παραφραγμός.
Circummunitus, a, um, ὁ ἡ περίφραντος, ον.
Circumnaſcor, περιφύομαι, *Theophr.*
Circumnavigo, περιπλέω, Peloponneſum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*
Circumobruo, περιχάννυμι.
Circumpingo, περιπήγνυμι, *Dioſc.*
Circumplector, περιπλέκω, *Ariſtot.*
Circumplexio, ἡ περιπλοκή, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως.
Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον, *Maccab.*
Circumplico, vide *Circumplector.*
Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Æſchin.*
Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
Circumrado, περιξέω, *Theocr.*
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumrodo, περιδράσσω, περιτρώγω, aliquid, τι, *Lucian.*
Circumſcalpo, περικνίζω, Ep.
Circumſcarifico, περιξύω, *Gal.*
Circumſcindo, περιτέμνω.
Circumſcribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ, *Nax.* i. e. definio, ὁρίζω, *Dem.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, παρακρούομαί τινα, *idem.*
Circumſcripte, περιγεγραμμένως.
Circumſcriptio, ἡ περιγραφή, ῆς, *Polyb.* i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.*
Circumſeco, περικόπτω, aliquid, τί, *Thucyd.*
Circumſedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, *Dem.* urbem, πολιορκέω πόλιν, *id.* περικαθίζω πόλιν, LXX.
Circumſepio, περιφράσσω, LXX.
Circumſeſſio, ἡ πολιορκία, ας, *Iſocr.* Vide *Obſidio.*
Circumſiſto, περιίστημι, *Herod.*
Circumſono, περηχέω, aures, τὰς ἀκοάς, *Baſil.* inſula, quam circumſonant venti, νῆσος περιηχουμένη τῷ πνεύματι, *Lucian.*
Circumſpecte, περιεσκεμμένως, *Lucian.* περιφυλαγμένως, omnia perſcribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, *Dem.* εὐλαβῶς.
Circumſpectio, ἡ περισκοπήσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.
Circumſpecto, κατασκοπέομαι, *Xenoph.*
Circumſpectus, a, um, i. e. cautus, περιφυλαγμένος, ένη, ένον, *Plut.* i. e. qui circumſpicitur, περιεσκεμμένος, *Lucian.* ὁ ἡ περιφανής, *idem.*
Circumſpergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.
Circumſpicio, idem quod *Circumſpecto.* πάντα περιβλέπω, *Luc.* περιοράω, *Xen.* περισκοπέω.
Circumſtantia, ἡ περίστασις, εως, *Ariſtot.*
Circumſto, περίσταμαι, undique, πανταχόθεν, *Thuc.* aliquid, τι, *Dem.*
Circumſtrepo, περιλυπέω, ῶ, *Baſil.*
Circumſtruo, περικατασκευάζω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά, *Plato.*
Circumtexo, περιυφαίνω.
Circumtondeo, περικείρω, *Philoſtr.*
Circumtono, περιβροντάω, ῶ.
Circumtonſus, a, um, ὁ ἡ περικερ, ον, *Poll.*
Circumtremo, περιτρέμω, *Nax.*
Circumtueor, idem quod *Circumſpecto.*
Circumvagor, περιπλανάομαι, *Xenoph.*
Circumvallatio, ἡ ἀποτείχισις, εως.
Circumvallo, περιχαρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω, τι, *Plut.* περιτειχίζω.
Circumvectio, ἡ περιαγωγή, ῆς, *Ariſtot.*
Circumvecto, περιάγω, *Plato.* περιέχω.
Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*
Circumvenio, περιέρχομαι, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid alqua re, τί τινι, *Gregor.* κυκλόομαι τί, *Xenoph.* i. e. decipio, παρακρούω, alquem, τινά, *Iſocr.* φενακίζω τινά, *Dem.* ἐξαπατάω τινά, *id.*
Circumventus, a, um, κυκλέμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς Συμπεπλακώς, *Soph.*
Circumverto, περιδονέω, *Æſchin.* περιστρέφω, aliquid, τι, *Lucian.*
Circumvincio, περιδέω.
Circumviſo, idem quod *Circumſpecto.*
Circumvolito, περιπέτομαι, *Lucian.*
Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*
Circomvolvo, περικυλινδέω, *Plato*, περικυλίω, *Ariſtoph.* περιειλέω.
Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato*, ὁ κυλινδισμός, ῦ, *Theodot.*
Circularis, κυκλικός, ή, όν, *Theophyl.* κύκλιος, ία, ιον, *Æſchin.* ὁ ἡ ἐγκύκλιος, ον, *Athen.*
Circulator, ὁ κυκλικός, ῦ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ου, *Plut.*
Circulus, κύκλος, ου, *Plato.* ὁ γυρός, ῦ, *Plut.*
Circus, ὁ κύκλος, ου, *Plato.* τὸ γύραμα, ατος, *Theophr.* ὁ ἱππόδρομος, ου, *Dion. Hal.*
Cirratus, a, um, βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόστρυχος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herod.*
Cis, ἐντός, fluvium, τῷ ποταμῷ, montes, ὅτι τάδε τῆδ' ὀρᾶν, *Ariſtot.* Atque hoc ipſo etiam compoſita cum *Cis* redduntur, ut Ciſalpinus, ὃ ὅτι τάδε τῆδ' Ἀλπέων, Ciſmarini, οἱ ὅτι τάδε τ' Θαλάσσης, κ. τ. λ.
Ciſta, ἡ κίστη, ης, ἡ κιστίς, ίδος, *Ariſtoph.* ἡ κιβωτός, ῆ, *Dioſc.*
Ciſtella, ἡ κιστίς, ίδος, *Ariſtoph.* τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Ciſtellula, idem quod antecedens *Ciſtella.*
Ciſterna, ἡ δεξαμενή, ῆς, *Strabo.* ὁ λακκος, ου, *Ariſtoph.* τὸ ὑδατων δοχεῖον.
Ciſterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, *Athen.*
Ciſtula, idem quod *Ciſtella.*
Citatim, ἀρμηνηδόν.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dem.*
Citatus, a, um, ὁρμημένος, ένη, ένον.
Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ον, *Xenoph.*
Cithara, ἡ κιθάρα, ας, *Plato*, ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς, cithara cano ſ. ludo, κιθαρῳδέω, *Plut.* κιθαρίζω, *Ariſtot.* citharæ ſonus ſ. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato*, ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharæ pulſatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulſandi peritus, κιθαριστικός, ή, όν, *Plato*, cithara parva, τὸ κιθάριον, ου, *Athen.*
Cithariſta, ὁ κιθαριστής, οῦ, *Ariſtot.* ὁ κιθαρῳδός, οῦ, *Plut.*
Cithariſtria, ἡ κιθαριστρία, ας, *Athen.*
Citharœdus, idem quod *Cithariſta.*
Citimus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
Cito, ταχέως, *Dem.* ταχύ, *Iſocr.* διὰ ταχέων, *id* εὐθέως, *id.* citius, θᾶττον, *Dem.* citius opinione, θᾶττον τ' ἐλπίδος, *Herodian.* citiſſime, τάχιστα, *Iſocr.* quam citiſſime, ὅτι τάχιστα, *id.* ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τῶν τα χίστων, *Dem.*
Cito, as, καλέω, *Dem.* παρακαλέω, *id.* legem, προβάλλομαι τ' νόμιν, *Nax.* teſtem, ἐπάγομαι, προσκαλέμαι, παρέχομαι μάρτυρα, *Æſchin.* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Ariſtot.*
Citra, ἐντός, fluvium, τῷ ποταμῷ, citra virilem congreſſum, ἄνευ τ' πρὸς ἀνδρὸς ὁμιλίας, citra iſta, ἐκτὸς τούτων, *Thuc.* citra controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Dem.* citra reprehenſionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, *id.* citra & ultra, ὅπῃ θάτερα μέν, ὅπῃ θάτερα δ' *Polyb.*
Citreus, a, um, κιτρινος, ίη, ινον, malum, μῆλον, *Athen.*
Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*
Citrum, τὸ κίτρον, ου.
Citius, *arbor*, ἡ κιτρία, ας, *Auct. Geopon.*
Citus, a, um, ώκὺς, εῖα, ύ, ὀξὺς, εῖα, ύ, *Plut.* ταχὺς, εῖα, ύ, *Dem.*
Civicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Civilis, e, πολιτικὸς, ἡ, όν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, *Iſocr.* civilis excuſatio, πρόφασις πολιτικὴ, *Dem.* civilia munera λειτουργίαι πολιτικαὶ, *id.* civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, *Lucian.*
Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, οῦ.
Civiliter, πολιτικῶς, adminiſtrare aliquid, πράττειν τι, *Dem.* ἀστεῖος, *Plut.*
Civis, ὁ πολίτης, ου, *Dem.* ὁ πολιτευόμενος, *id.* ὁ Συμπολιτευόμενος, ου, *id.* ὁ ἀστικὸς, ῆ, *id.* ὁ ἄστος, ου, *Xen.* femina, ἡ πολῖτις, ιδος, *Dem.* ἡ ἀστὴ, ῆς, *Plut.* bonus, πολίτης ἀγαθὸς, *Dem.* melior, ἀμείνων, *id.* optimus, βέλτιστος, *Iſocr.* bonus atque honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* prudentiſſimus, φρονιμάτατος, *Iſocr.* fortis, γενναῖος, *Dem.* juſtus, δίκαιος, *id.* moderatus, μέτριος, *id.* patriæ ſtudioſus, εὔνους, *Dem.* modeſtus ac bonus, Σάφρων κ' χρηστὸς, *id.* laudatiſſimus, ἐνδοξότατος, *Iſocr.* utilis ac fortis, χρήσιμος κ' ἀνδρεῖος, *Dem.* malus, πονηρὸς, *id.* improbiſſimus, χείριστος, *id.* fainorosissimus, πολυπράγμων τῶν πολιτῶν, *Iſocr.* audaciſſimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, *id.* civem facere, πολίτην ποιεῖν, *Dem.* fieri, πολῖτης, *id.* natura eſſe, φύσει εἶναι, *Dem.* natum germanum eſſe, γνήσιον εἶναι, *id.* natum eſſe, γένει εἶναι, *id.* non germanum eſſe, οὐ καθαρῶς εἶναι, *id.* ex altera parte eſſe, κατὰ θάτερα εἶναι, *id.* ex utroque parente eſſe, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, *Dem.* κ' πρὸς πατρὸς κ' πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι, *id.*
Civitas, ἡ πόλις, εως *Dem.* parva, πόλις μικρὰ, *id.* magna, μεγάλη, *id.* tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος τοιαύτην ᾗ δόξαν ἔχουσα, *Iſocr.* primaria, προέχουσα, *id.* πρωτεύουσα, *id.* dignitate prædita, ἀξίωμα τι ἔχουσα, *Dem.* honoratior, ἐντιμωτέρα, *id.* illuſtris, ὀνομαστὴ, *id.* antiquiſſima & maxima & apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη κ' μεγίστη κ' παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη, *id.* gravis ac ſplendida, Σεμνὴ κ' λαμπρὰ, *id.* beata, εὐδαίμων, *id.* florentiſſima, εὐτυχεστάτη, *id.* legibus bene conſtituta, εὐνομουμένη, *idem*, libera, δημοκρατουμένη, *idem*, δημοκρατουμένη κ' ἐλευθέρα, *id.* ſuis legibus utens, αὐτόνομος, *Iſocr.* civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν Φωτηλῆ, *Dem.* ſubjicere ſervituti, δήλιν καθιστάναι, *id.* habitare, οἰκεῖν, *Iſocr.* gubernare, διοικεῖν, *id.* ſervare, Σώζειν, *Dem.* felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, *id.* turbare, ταράττειν, *Dem.* i. e. jus civitatis, ἡ πολιτεία, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, *Dem.* decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, *id.* dare alicui, διδόναι τινι, *id.* adquirere, κατασκευάζειν, *id.* accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν, ſ. τὴν πόλιν, *Dem.* habere jus civitatis apud aliquos, εἶναί τινι πολιτείαν παρά τισι, *Dem.* μετουσίαν εἶναί τινι τ' πόλεως, *id.*
Civitatula, τὸ πολίχνιον, ου, *Iſocr.* ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.*
Clades, ἡ πτῶσις, εως, *Dem.* ἡ Συμφορὰ, ᾶς *Iſocr.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Demoſth.* cladem ſibi ipſi accerſere, πτῶσιν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, *Iſocr.* incidere in clades, πεσεῖσθαι τισιν πτῶσις, *ibid.* expertem eſſe cladis acceptæ, οὐ μετέχειν τ' πτῶσης, *Dem.* recedere Platæis poſt cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τ' πτῶσης, *id.* Conf. *Calamitas*, item *Detrimentum.*
Clam, κρύβδιν, *Dem.* κρύβδα, *id.* λάθρα, *id.* clam fertur ſuffragium, κρύβδιν ἔστιν ἡ ψῆφος, *Dem.* clam & ignorantibus aliis facere aliquid,

aliquid, λάθρα τί διακρυφθέμβον πράττειν τι, *id.* clam & per vim facere aliquid, λάθρα ἢ βία ποιεῖν τι, *id.* clam nobis, λαθρὰ ἡμῶν, *id.*

Clamator, ὁ κράκλης, ου, *Plut.* ὁ κεκράκλης.

Clamito, κράζω, *Dem.* ἀνακράζω, *Dem.* βοάω, *id.* κραυγάζω.

Clamo, βοάω. *Dem.* κράζω. *id.* κραυγάζω. *N. T.* αὔω, *Hem.* clamo & loquor aliquid, βοᾶν τι ἢ λέγω, *Dem.* & vociferor, βοάω ἢ κεκράζω, *id.* clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδορᾶμαι, *id.* clamo valde, κράζω φωνῇ μεγάλῃ, *N. T.* βοῶ ἐνδρικῶς, *Ælian.*

Clamor, ἡ βοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xenoph.* ἡ ἰαχὴ, clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, *Dem.* percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπό κραυγῆς τινος, *idem.*

Clamosus, a, um, κραυγασικὸς, ὴ, ὸν. ὁ κράκλης, ου, *Plut.* κρακλικὸς, ὴ, ὸν, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, *Dem.*

Clancularius, a, um, κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*

Clanculum, κρύζδην, *Dem.* λάθρα, *Plut.* κρύφα, *id.* Conf. *Clam.*

Clandestinus, a, um, λάθριος, ία, ιον, *Hesych.* λάθριος, ία, ιον, *id.* κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*

Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγάνω, *Xenoph.*

Clangor, ἡ κλαγγὴ, ῆς, anserum, *Plut.* tubarum, *Athen.* hominum, *Herodian.* canum, *Xenoph.*

Clare, λαμπρῶς, *Xenoph.* φανερῶς, *Plato.* ἐναργῶς, *Dem.* ἀντικρυς, *id.* cognoscere, εἰδέναι σαφῶς, *Dem.* scribere in literis, διαρρήδην ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς γράφειν, *id.* decretum de eo scriptum est, ἀντικρυς περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, *id.* & aperte, ἀντικρυς ἢ διαρρήδην, *id.* de voce, visu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Claresco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Polyb.* πολεμεῖν, *id.* προαγορεύω πόλεμον, *Dem.*

Clarisonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut.* visûs, ἡ ὀξυδορκία, ας, *Lucian.* vocis, ἡ εὐφωνία, ας, *Demosth.* nominis, ἡ εὐδοξία, ας, *Isocr.* famæ, ἡ εὐκλεια, ας, *Dem.* sermonis, s. orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Clarus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* clara luna, λαμπρὰ σελήνη, *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἐνδοξος, *Dem.* λαμπρὸς, *Isocr.* γνώριμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, *id.* ἐνομαστὸς, *Isocr.* omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος πᾶσι καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, *id.* clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι ἢ ἄριστοι. *id.* ex ignobilibus & obscuris claros & illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων ἢ ἀδόξων ἐνδόξους ἢ γνωρίμους γίνεσθαι, *Demosth.* clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, *Isocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, *Dem.* multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν κατάφανὴς μαρτυρία, *id.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὐδηλόν τινι, *Dem.* clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι τοὺς λόγους, *Isocr.* vox, φωνὴ ὀξεῖα, *Aristot.*

Classiarius, ὁ ναυμάχος, ου, *Chrys.*

Classicula, τὸ σόλιον, ου.

Classicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ, *Plut.* classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἐφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Classicus, a, um, σολικὸς, ὴ, όν.

Classis, i. e. copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, οῦ, *Dem.* ὁ στόλος, ου, *id.* classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικὸν, *Isocr.* instruere, παρασκευάζειν στόλον, *Dem.* habere, ἔχειν ναυτικὸν, *id.* ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον, *idem*, profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον, *id.* amittere, ἀπολλύναι ναυτικὸν, *idem*, classis præfectus, ὁ ἀποστολεύς, έως, *Dem.* ὁ ναύαρχος, ου, *id.* legatus, ὁ ἀποστολεύς, έως, *Xenoph.* classis præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, *Aristot.* classi præesse, ναυαρχεῖσθαι, *Ælian.* classe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινι, *Thuc.* contra aliquem, πρός τινα, *Lycurg.* i. e. pars civium, ἡ Συμμορία, ας, *Dem.* tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, *id.*

Clathrum, τὸ κλῆθρον, ου.

Clava, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ου, *Xen.* clava percutio, ῥοπαλίζω, percussio, quæ fit clava. ὁ ῥοπαλισμὸς, ου.

Clavarius, ὁ κορωνώτης, ου, *Hesych.*

Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*

Clavatus, ήλατος, ὴ, όν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, ητος, *Plut.* ἡ χωλεία, ας. *Poll.*

Claudico, χωλαίνω, *Naz.* καταχωλδίω, *id.* Σκάζω, *Plut.* leviter, ὑποσκάζω, *Lucian.*

Claudo, κλείω, portam, σύλλω, *Herodian.* fores, τλῶ θύραν, *N. T.* portum, κλείω τὸ λιμένα, *Thuc.* aliquos in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, *Herodian.*

Claudus, a, um, χωλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* κυλλὸς, ὴ, ον, *Hippocr.* γυιος, ὴ, όν, altero pede, ἕτερον πόδα, utro pede? ποτέρῳ Σκελει; utroque pede, ὁ ἢ ἀμφίχωλος, ου, *Lucian.* claudum reddo, κυλλόω, *Hippocr.* χωλόω, *id.* χωλδόω, *Galen.* ὑποχωλδόω, *Xenoph.* claudus fum, χωλαίνω, *Naz.* claudus fio, χωλαίνομαι, χωλδόμαι, *Lucian.* aliquantum claudus, ὁ ἢ ἠρέμα χωλός, ου, *Suid.*

Clavicula, τὸ κλειδίον, ου.

Clavicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου, *Plut.*

Claviculus, idem quod *Clavicula.*

Claviger, idem quod *Clavicularius.*

Clavis, ἡ κλεὶς, δος, *Plut.* clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, *Clem. Alex.*

Clauftrarius, ὁ κλειδοποιὸς, ου.

Clauftrum, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Clauſula, τὸ πέρας, ατος, *Aristot.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.*

Clauſus, a, um, κλειστὸς, ὴ, όν, *Diod. Sic.* clauſæ fores, κεκλεισμέναι θύραι, *N. T.*

Clavus, ὁ γόμφος, ου, *Arist.* ferreus & ligneus, ἥλος Σιδήρεος ἢ ξύλινος, *Xenoph.* clavum clavo trudere, ἦλον ἥλῳ ἐκπυροῦν ἢ ἦλον, *Lucian.* clavis adfigo, πρόσηλόω, *idem*, clavis defigo, s. configo, καθηλόω, i. e. gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, clavum teneo, κυβερνάομαι, *Aristot.* i. e. ornamentum vestis, τὸ Σῆμα, ατος, clavo lato ornatus, ὁ ἢ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Clemens, πρᾶος, ου, f. πραεῖα, ας, *Xenoph.* χρηστὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ὀπιεικὴς, ἐος, *id.* ὁ ἢ ἡ ἐλεήμων, ονος, *id.* clementissimus & mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος ἢ πραότατος πάντων, *Isocr.* Clementes & humanos esse adsuefacere aliquos, πρᾶους ἢ φιλανθρώπους τινὰς ἕξιν ἐθίζειν, *Dem.*

Clementer, πρᾴως, *Dem.* ἠπίως, ἐπιεικῶς.

Clementia, ἡ ὀπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ πραότης, *Plut.* humanitas & clementia alicujus, φιλανθρωπία ἢ πραότης τινὸς, *id.* alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινι μηδοτιοῦν πραότητος, *id.*

Clepo, vide *Furor.*

Clepſydra, ἡ κλεψύδρα, ας, *Aristoph.* parva, τὸ κλεψύδριον, ου, *Philostr.* qui ad clepſydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, *idem.*

Clericus, a, um, κληρικὸς, ὴ, όν.

Clerus, ὁ κλῆρος, ου.

Clibanus, ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Cliens, ὁ πελάτης, ου, *Plut.* ὁ θεραπευτὴς, ὁ θεραπευτήρ, *Xenoph.* clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, οῦ, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clienta, ἡ πελάτις, ιδος.

Clientela, ἡ πελάτεια, ας, ἡ θεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, *Plat.*

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xenoph.*

Clinicus, a, um, κλινικὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ κλινήρης.

Clitellæ, τὰ ὑποσάγματα, ων, τὰ καιβάλια, ων, *Aristoph.* clitellas impono, ὑποσάτλω, *Xenoph.*

Clitellarius, a, um, ὁ ἢ ἡ Σαγματοφόρος, ου.

Clivosus, a, um, ὁ ἢ ἡ βενάδης, εος.

Clivus, ὁ λόφος, ου, *Herodian.* ὁ γεωλόφος, ου, *Philo.* ἡ γεωλοφία, ας, *Strabo.* ὁ βενος, ου, *Aristot.*

Cloaca, ὁ ἐφεδρεὼν, ῶνος, *N. T.* ὁ ὀχετὸς, οῦ, *Herodian.* abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν Σώματα εἰς ὀχετοὺς, *id.* i. e. meatus subterraneus, ἡ ἀμάρα, ας, τὸ ἀμάρδυμα, ατος, *Hesych.*

Cloſtrum, idem quod *Clauſtrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δικέω, *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ κυγιδιον, ου, *Aristoph.*

Clunis, ὁ γλουτὸς, οῦ, *Herodot.* ἡ κυγὴ, ῆς, *Athen.* fecundum clunes, κυγηδὸν, *Aristot.*

Cluſtrum, idem quod *Clauſtrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δικέω, *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ κυγιδιον, ου, *Aristoph.*

Clunis, ὁ γλουτὸς, οῦ, *Herodot.* ἡ κυγὴ, ῆς, *Athen.* fecundum clunes, κυγηδὸν, *Aristot.*

Cluſus, a, um, idem quod *Clauſus.*

Clypeatus, ὁ πελτάσης, ου, *Isocr.* ὁ ἀσπισης, οῦ, *Dem.* ὁ ἀσπιδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ιδος, *Xenoph.* armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, *Dem.* clypeum abjicio, ὑποβάλλω ἀσπίδα, *id.* clypeo protego, προασπίζω, *Herodian.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* clypeis confertis pugno, Συνασπίζω, *Lucian.* a latere ſtans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, *Plut.*

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.*

Coacervo, συναθροίζω, *Plato.* συναγερεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* convitia, συμφορέω σκώμματα ἢ λοιδορίας, *Dem.*

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, civium, πρὸς πολιτῶν, *Lyſ.*

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, οῦ.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, *Naz.* συνείρω, *Lucian.* συναρμόζω.

Coædifico, συνοικοδομέω, *N. T.*

Coæqualis, vide *Æqualis.*

Coæquo, vide *Æquo, Adæquo.*

Coæquus, a, um, vide *Æqualis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Plato.* cum aliquo, ſ. alicujus, ὢν τινος, *Dem.* coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡλιξ, ικος, *Xenoph.* ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ὤν, *Dem.* coætaneum alicujus eſſe, ἔχειν τὸν αὐτὸν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, *id.*

Coæternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, *Naz.*

Coævus, a, um, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ σύμπηξις, εως, *id.*

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, οῦ, *Naz.*

Coagmento, συναρμόττω, *Plato.* συνάπτω, *Plut.* σύγγυμι, *Plato.*

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, *Aristot.*

Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ἐμπυτιαθείς, εῖσα, ἐν, *Dioſc.*

Coagulo, πήσω, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* τυρόω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, *id.* coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Coagulum, ἡ πυτία, ας, *Dioſc.* ἡ πυετία, ας, *Aristot.*

Coaleſcentia, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.*

Coaleſco, συμφύομαι, *Aristot.* in corpus, συσσωματοποιέομαι, *id.* coaleſcere facio, συμφύω, *Theophr.* aliquid in aliquid, τι εἰς τι, *Plut.* aliquos in unum, τινὰς σωτέκνως ἢ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, *id.* i. e. concordiam ineo, συνίσαμαι, *Dem.*

Coalitus, a, um, ὁ ἢ ἡ συμφυὴς, ές, *Plut.*

Coangusto, στενόω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Coarctatio,

Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντίπτωσις, *Ariſtot.* ἡ συστολή.
Coarctatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύστενος, ου, *Heſych.*
Coarcto, ἀντίπτωσις, *Ariſtot.* στενοχωρέω, *N. T.* στενόω, *Herodian.*
Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, *Plut.* ἐξελέγχω, κατελέγχω.
Coaſſatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Coaſſo, σανιδόω.
Coaxo, κοαξέω.
Coccinatus, ὁ καὶ ἡ κοκκινοβαφής.
Coccineus, a, um, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, *N. T.* coccinea tunica, κόκκινος χιτών, *Plut.*
Coccinus, a, um, idem quod antecedens *Coccineus.*
Coccum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*
Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*
Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, *Dioſc.*
Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ου, *Dioſc.*
Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ου, *Suid.*
Coctilis, e, ἕψανος, ὴ, ον, *Ariſtot.* coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψημα, ατος, *Plato.*
Coctio, ἡ ἕψησις, εως, *Plut.* ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*
Coctivus, a, um, idem quod *Coctilis.*
Coctor, ὁ ἑψητής, οῦ, *Baſil.*
Coctura, idem quod *Coctio.*
Coctus, a, um, ἑφθός, ὴ, όν, *Xenoph.* bene, ὁ καὶ ἡ εὐέψητος, ου, *Theophr.* a ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.*
Codex, vide *Caudex*, vel *Liber.*
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ου, *Dem.*
Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*
Cœlebs, vide *Cælebs.*
Cœleſtis, e, ὁ καὶ ἡ οὐράνιος, ου, *Plato.*
Cœlites, οἱ οὐράνιοι, ων.
Cœlitus, οὐρανόθεν.
Cœlum, ὁ οὐρανός, οῦ, *Plato.*
Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, *Athen.*
Cœmo, συναγείρομαι, terram, τὴν γῆν, *Dem.* πρωσαγείρομαι, aliquid, τι, *id.* συμπρίαμαι.
Cœmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνή, ῆς, *Dem.*
Cœna, τὸ δεῖπνον, ου, *Dem.* opipara & varia, πολύτιμον καὶ ποικίλον, *Lucian.* fecundaria, τὸ ὑπόδειπνον, ου, *Athen.* dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ ἐσχατιὰ, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, *Dem.* ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα φαντασίᾳ, *id.* ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *idem,* venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον, *id.* potare & humanum ſe præbere erga aliquos in cœna, πίνειν καὶ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, *id.* abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, *id.* parare cœnam, δειπνοποιεῖν, *id.* δεῖπνον ποιεῖν, *Xen.* præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, *id.* τινὶ, *id.* finire, ἀποδειπνεῖν, *Athen.*
Cœnaculum, τὸ ἀνάγεον, ου, *N. T.* τὸ ἐσχατήριον, ου, *Plut.*
Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœnite, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.
Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, *Dem.* συνδειπνέω τινὶ, *id.*
Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ου.
Cœnoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βορβοροώδης, ους, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πηλώδης.
Cœnula, τὸ δειπνάριον, ου, *Athen.*
Cœnum, ὁ βόρβορος, ου, *Dem.* ὁ πηλὸς, οῦ, *Thuc.* cœno obduco, ſ. contamino, βορβορόω, *Ariſt.* cœnum refero, βορβορίζω, ſapore, ἐν τῇ γεύσει, *Dioſc.* ſupplantatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι καὶ ῥίψαι εἰς τὸ βόρβορόν τινα, *Dem.* dejectio in cœnum, ἡ καταβόρβορωσις, εως, *Plut.*
Cœo, i. e. convenio, συνήκω, συνίημι, cum aliquo, τινι, *Dem.* συνίσαμαι, *Thuc.* i. e. concumbo, συγκαθεύδω, *Plato.* ἐμιλέησε τινὶ, *Lucian.* τὰ ὑπὸ κόλπα πρατία, *id.* συγγίνομαι, *Dem.*
Cœpi, ἄρξομαι.
Cœpto, καταρχω, bellum, τῷ πολέμῳ, *Plut.* ſermonem, λόγων, *Plato,* pugnam, καταρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.*
Cœptum, τὸ καταρχθὲν, ἐντος, τὸ ἐπιχείρημα.
Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.*
Coëpulo, onis, ὁ συνδειπνος, ου, *Xenoph.* ὁ σύσιτος, ου, *Ariſtoph.*
Coëpulor, συνδειπνέω, *Xenoph.* συσιτέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, εἴργω, καθείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, *Xenoph.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *idem,* aliquid, πολάζω τι, *Theophr.* id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, *Plut.*
Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.
Coëſſentialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοούσιος, ου, *Naz.*
Cœtus, ἡ συνουσία, ας, *Plato.* ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* publicus, ὁ πανήγυρις, εως, *id.*
Coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.
Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.
Cogitabilis, e, νοητὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Cogitabundus, ὁ καὶ ἡ σύννους.
Cogitate, vide *Cogitato.*
Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, οῦ, *Plato.* τὸ νόημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ νόησις, εως, *id.* ἡ ἔννοια, ας, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *Iſocr.* τὸ διανόημα, ατος, *id.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* animus & cogitatio, λογισμὸς καὶ διάνοια, *id.* incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινι λογισμῷ, *id.* ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, *id.* uti cogitatione ſobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, *id* perſpicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, *id.*
Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Plato.*
Cogitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ ἐνόημα, ατος, *Ariſtot.* ad opus perducere, ἄγειν τὸν μελέτην εἰς πρᾶξιν, *Herodot.* cogitatis excidere, ὑποπεσεῖσθαι τῶν ὑποτυπωδυμάτων, *Apocryph.*
Cogito, ἐνοέω, *Plato.* aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, *Xenoph.* τὶ, *Iſocr.* διανοέω τι, *Lucian.* λογίζομαί τι, *Dem.* mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτῷ, *id.* abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, *Plato.*
Cognatio, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id.* cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, *id.* a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς, *id.* a matre, τὸ μητρῷον τῆς μητρὸς, *idem,* cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, *Iſocr.* προσήκων τινι τῷ γένει, *Demoſth.*
Cognata, τὰ σύγγεια, σύμφυλα.
Cognatus, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, ές, *Dem.* ὁ γνήσιος, ου, *id.* & neceſſarius, συγγενὴς καὶ ἀναγκαῖος ἀνθρωπος, *id.* alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ καὶ γένει ὢν ἐγγύτατος, *id.* alicujus a viris, συγγενὴς τινος πρὸς ἀνδρῶν, *id.* maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς, *id.* utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.* cognatorum more, συγγενικῶς, *Dem.*
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, *Dem.* i. e. ſententia, ἡ γνώμη, ης, *id.* i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*
Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴς, ῆρος, *Xenoph.* ὁ γνώμων, ονος, *id.* ὁ διαγνώστης, ου, *Iſocr.*
Cognitus, a, um, γνωστὸς, ὴ, όν, *Naz.* ὁ καὶ ἡ γνώριμος, *Dem.* γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐγνώστος, ου, *id.* cognitum habeo, εἰδέναι, *Dem.* κατείδον, *Iſocr.* plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἴσμαι, οἶδα ἴσημι, εἰδέναι τι, *Dem.*
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, *Dem.* τὸ ἐπώνυμον, ου, *Plato.* ἡ ὄνομασία, ας, *Plut.* fortiri cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, *Iſocr.* ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, *Dem.*
Cognomento, ἐπώνυμος, *Dioſc.* ὀνόμαλος, *Plato.*
Cognominatio, vide *Cognomen.*
Cognominis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Iſocr.* cognominis ſum alicui, ὁμωνυμέω τινι, *Athen.*
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*
Cognomino, ἐπονομάζω, *Plato.* aliquem, ὀνομαλέω τινὰ, *Xenoph.*
Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid & video, τὶ καὶ εἶδω, *idem,* liquido aliquid, εἶδω τι καθαρῶς, *idem,* aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς, *id.* de rebus, quæ decet, cognoſco, ſ. ſtatuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω, *id.* cognoſco aliquos, quales & qui ſint, γιγνώσκω τινὰς, ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσὶ, *id.* aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ, *id.* exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, *id.* aliquid e literis, μανθάνω, ſ. πυνθάνομαί τι ἐξ ὑπομνημάτων, ſ. e γραμμάτων, *idem,* feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, *N. T.*
Cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, *Thuc.* milites, στρατιώτας, *Dem.* i. e. coagulo, πήγνυμι, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, *Herodot.* in unum, συνάγω εἰς ἕν, *Dem.* omnia, ἁθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, *id.* i. e. colligo ſtipem, ποιέω ἀγυρμὸν, i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, *idem,* cogo aliquem aliquid conſecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, *id.* cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, *Iſocr.* ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὸν εἰρήνην, *Dem.*
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, *Thuc.*
Cohabitator, ὁ συνοίκος, ου, *Iſocr.* ὁ σύναυλος.
Cohabito, συναύλω, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* alicui, συναυλίζομαί τινι, *Xenoph.* annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτόν τινι γυναικὶ, *Dem.*
Cohærentia, ἡ συνάψις, εως, *Ariſtot.* ἡ συναφὴ, ῆς *Plut.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *id.* ἡ σύνασις.
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, *Theophr.*
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ου, *N. T.* cohæres ſum, συγκληρονομέω, *Sirac.*
Cohibeo, συνέχω, ἐπέχω, aliquem, τινὰ, *Plut.* iram, κατέχω τὸν θυμὸν, *Ariſtot.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plato.* Conf. *Coërceo.*
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.
Cohoneſto, ὑποκοσμέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* συγκοσμέω, *Xenoph.*
Cohorreſco, φρίττω, *Plut.* hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, *Dem.* ad aliquid, τὶ, *id.* καταφοβέομαι, *Ariſtoph.*
Cohorreo, idem quod antecedens *Cohorreſco.*
Cohors, ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* militum quingentorum, ἡ πεντακοσιὰς, άδος, *id.* cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Iſocr.* in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, *Plut.* diſtributio in cohortes, ὁ καταλόχισμὸς, οῦ, *Lucian.*
Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, *Polyb.* Conf. *Adhortatio.*
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, *Plut.* Conf. *Adhortor.*
Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.
Coitio, ἡ ὁπόσυσσις, εως, *N. T.* ἡ συνέλευσις.
Coitus, ἡ συουσία, ας, *Xenoph.* ἡ μίξις, *Herodot.*
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινά, *N. T.*
Colaphus, ὁ κόλαφος, ου, *N. T.* colaphum infringo, ῥαπίζω, *Dem.* alicui, τινὰ, *Plut.* αὐξ παίω τὸ σῶμα τινὸς, *Dem.* παίω ἐπὶ κόρρης, *Lucian.*
Colatio, ἡ πῆθησις, εως, *Ariſtot.*

Colator, ὁ ἀθητὴς, οῦ.
Coles, τὸ κῶλον, ου, *Ariſtoph.*
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Ariſtot.*
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδυνη, τὸ κωλικὸν ἀλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, οῦ, ad colicam ſedandam faciens, κωλικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* colica labore, κωλικάομαι, *Alex. Trall.*
Colicus, a, um, κωλικὸς, ἡ, ὸν. *Gal.*
Collabaſco, καταφέρομαι, *Lucian.* συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xenoph.* καταλυμαίνομαι, *id.* διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, *Xenoph.*
Collacrimatio, ὁ συμδάκρυσις, εως, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrimor, συμδακρύω, *Plut.* συμπαρακλαίομαι, *Syneſ.*
Collactaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμογάλακτος, ος, ὁ καὶ ἡ συντροφος, collactanei, οἱ καὶ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Ariſtot.*
Collare, τὸ περιδέραιον, ου, *Herodian.* Conf. *Monile, Torques.*
Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος, *Ariſtot.*
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, i. e. penſitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Thuc.* ἡ συντέλεια, ας, *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Iſocr.*
Collatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ συναγώγιμος, ὁ καὶ ἡ συγκομιστὸς, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, *Athen.*
Collaudatio, ἡ συμπαίνεσις, εως.
Collaudo, συμπαινέω, *Ariſtot.*
Collecta, æ, ὁ ἔρανος, ου, civilis & communis, πολιτικὸς καὶ κοινὸς, *Dem.* collectam colligere ſalutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, *id.* conferre, ἔρανον φέρειν, *id.* i. e. collatio, quæ fit a ſingulis in commune, ἡ Συμβολὴ, ῆς, *Plut.*
Collectaneus, a, um, συλλεγιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.* collectanea, τὰ ἀναλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
Collectim, συλλήδδην, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*
Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, *Plato.* ἡ συλλογὴ, ῆς, *id.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ ἄθροισμα, ὁ ἀθροισμός.
Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*
Collega, ὁ συνεργὸς, ὸν, *Plut.* in regimine, ὁ συναπάρχων, οντος, *Ælian.* in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, *Plut.* ὁ συνύπατος.
Collegium, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.*
Collibet, συμδοκεῖ, mihi illud, μοι τοῦτο, *Thuc.*
Colliculus, τὸ λοφίον, ου.
Collido, συγκρύω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* i. e. committo aliquos inter ſe, τινὰς, *Herodian.*
Colligatio, ὁ σιωδεσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸ ὄχλον, *Plato,* aliquid undiquaque, τι πανταχόθεν, *Iſocr.* exercitum, στρατίαν, *Herodian.* in unum omnia, εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus. ἐξ ἁπάντων ἀθρόαν πολλὴν πολίτας, *Iſocr.* maximam vim militum, συνάγω πολεῖσιν ἐωμαῖν, *idem,* in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem,* ſtipem, ἐρανίζω, *Plato,* i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, me, ἀναλαμδάνομαι ἐμαυτὸν, *Iſocr.* i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, *Demoſth.*
Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Ariſtot.*
Collimo, σοχάζομαι σκοπῷ, *Polyb.*
Collineo, σοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καταστοχάζομαι.
Collino, καταχρίω, *Galen.* συναλείφω.
Collinus, a, um, ὁ ἐν τῇ βυνῇ, *Ariſtot.* ὁ ἐν τῷ βυνῷ.
Colliquefacio, τήκω, aliquid, τί, *Plut.*
Colliqueſco, συντήκομαι, *Sraph.* ἀνατήκομαι, *Plut.*
Colliquo, τήκω, *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Ariſtoph.* συντήκω, *Xenoph.*
Collis, ὁ βουνὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ λόφος, ου, *Herodian.*
Colliſio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Demetr. Phal.*
Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τάξις, εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπλῦθυσμένη, indirecta ſive inverſa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.
Colloco, ἱστημι, ſtatuas, στήλας, *Dem.* in aliquo, ἱδρύω ἔν τιν., *Plut.* ἐγκαθιδρύω, καθίζω, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ ἐμὰ μετ, *Iſocr.*
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περί τινος, *Dem.*
Colloquium, ἡ ἔντευξις, εως, cum aliquo, πρὸς τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μεταλαγχάνειν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, δεξιοῦσθαί τινα τῆς πρὸς λόγων κοινωνίας, *Ælian.*
Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitius & humanius cum aliquo, πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι, *id.* per literas, διαλέγομαι δι' ὀπτυλῆς, *Iſocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ἓς τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebro & prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρὰς ποιέομαι περί τινος, *Iſocr.*
Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xenoph.*
Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Philoſtr.* προσπαλαίω, *Suid.*
Colludo, προσαθύρω, *Heſ.* συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* συμπεσσεύω τινὶ, *Lycurg.*
Collum, ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* collo obtorto traho, τραχηλίζω, *Plato.* collum frango, ὑποτραχηλίζω, *Eunap.* ὑπτραχηλίζω, *Plut.* collum ſponte jugo ſubjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι ἢ αυχένα ζυγῷ, *Lucian.*
Collufio, ἡ συμπαιγνία, ας, τὸ κακέργημα.
Colluſor, ὁ συμπαιστὴς, οῦ, *Platò.* ὁ συμπαίσταρ, ορος, *id.*
Colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluo, διαπλύζω, *Dioſc.* συλλύω, *Plut.*
Colluvies, ὁ χλιδὼν, ονος, *Dem.*
Collibyſtes, ὁ κολλυδιστὴς, οῦ, *Lyſ.*
Collybus, ὁ κόλλυδος, ου, *Heſych.*
Collyrium, τὸ κολλύριον, ſ. κολλάριον, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηροκολλάριον, ου, *Æt.* humidum, τὸ ὑγροκολλάριον, ου, *id.*
Colo, as, ἤθω, *Hippocr.* ἠθέω, *Plato.*
Colo, is, σέδομαι, aliquem, τινὰ, *Plato,* σεδίζομαι θεραπείαν τινὸς, *Xenoph.* diligentiſſime populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας, *id.* religioſe Deum, εὐσεδέομαι τὸ περὶ Θεὸν, *Dem.* religioſe colo & honoro animalia, σέδομαι καὶ τιμάω τὰ ζῶα, *Iſocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χώραν, ſ. γεωῦν, *Iſocr.* i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Naz.* i. e. habito, οἰκέω, *Dem.*
Colocaſia, ἡ κολοκασία.
Colon, τὸ κῶλον, *Gramm.*
Colonia, ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.* ἡ κληρυχία, ας, *id.* ἡ ἀποικις πόλις, *Plut.* conſtitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν, *id.* coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ὅπη χώραν τινὰ, *id.* ἀποικίαν ποιεῖσθαι, *Plut.* ἀποικίζω, *Thuc.* in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, *Heſych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χάραν τινὰ, *Iſocr.*
Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ου, *Iſocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, *id.* i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.*
Color, τὸ χρῶμα, ατος, *Dem.* ἡ χρόα, ας, *Plato,* colorem muto, ἀλλοχροέω, *Ariſtot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώνυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροιὰν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, *Æl.* color pallidus, amiſſo genuino, ἡ ἄχροια, ας, *Galen.* qui eſt coloris gemini, ὁ καὶ ἡ δίχροος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.* color deformis, ἡ δύσχροια, ας, *id.* colore inficio aliquid, χρῶμα ὑπερχρωματίζω τινὶ, *Plato,* colore diverſo ſum, ἑτερόχροέω, *Exſ.* colore bono præditus, ὁ καὶ ἡ εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, *Xen.* color bonus, ἡ εὐχροια, ας, *Gal.* malus, ἡ κακόχροια, ας, *id.* multis coloribus præditus, ὁ καὶ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato,* ejuſdem coloris, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, *Plut.*
Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, οῦ, *Schol. Ariſt.* ἡ χρῶσις, εως, *Poll.*
Coloro, χρωΐζω, *Ariſtot.* χράζω, *id.* χρωματίζω, *Theophr.*
Coloſſæus, a, um, i. e. Coloſſum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Plut.*
Coloſſicus, a, um, κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Coloſſus, ὁ κολοσσὸς, οῦ, *Plut.*
Coloſtrum, ὁ πύος, ου, *Ariſtoph.*
Coluber, vide *Anguis.*
Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*
Colum, ὁ ἠθμὸς, οῦ, *Dioſc.* parvum, τὸ ἠθμάριον, ου, *Athen.*
Columba, *mas & femina,* ἡ περιστερὰ, ας, *Ariſtot.* parva, τὸ περιστέριον, ου, τὸ περιστερίδιον, ου, *Athen.*
Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, περιστερότροφεῖον, ου.
Columbinus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιστεροειδὴς, εος.
Columbus, ὁ περιστερὸς, οῦ.
Columella, ὁ κιονίσκος, ου, ἡ κιονὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ου, *Athen.* oris, ἡ κιονὶς, ίδος, *Galen.*
Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Athenienſium, τῆς Ἀθηναίων, *Lucian.*
Columis, vide *Incolumis.*
Columna, ὁ σύλος, ου, *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκῆς Ἱέρωνος, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* columnam erigere, ἱστάναι, ſ. ἱστᾶν στήλαν, *Dem.* inſcribere columnæ, γράφειν εἰς τὴν στήλην, *id.* ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, *id.* columna fulcio, διαστυλόω, *Polyb.* columnas habens raras, ὁ καὶ ἡ ἀραιόστυλος, ου, *Vitruvius,* amplas & patentes, ὁ καὶ ἡ διάστυλος, ου, *idem,* circumcirca, ὁ καὶ ἡ περίστυλος, ου, *id.* ab anteriore parte, ὁ καὶ ἡ πρόστυλος, ου, *idem,* crebras, ὁ καὶ ἡ πυκνόστυλος, ου, *id.* quatuor, ὁ καὶ ἡ τετράστυλος, ου, *id.* octo, ὁ καὶ ἡ ὀκτάστυλος, ου, *id.* decem, ὁ καὶ ἡ δεκάστυλος, ου, *id.* nullas, ὁ καὶ ἡ ἄστυλος, ου, *id.*
Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, *Lucian.*
Coma, ἡ κόμη, ης, *Dem.* ἡ ἑταίρα, ἡ χαίτη, adulterina, κόμη ψευδὴς, *Ælian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομάω, *Ariſt.* τρίχωμα φέρω, *id.*
Comatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, ὁ κομήτης.
Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Lucian.*
Combibo, onis, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*
Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σύζευξις.
Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τί πρός τι, *Ariſtot.*
Comburo, συμφλέγω, δαίω, *Dem.* ſcriptum, κατακαίω γράμματεῖον, *id.* aliquid, ἀποκαίω τι, *Xenoph.* domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, *Plut.* regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, *idem.*
Combuſtibilis, e, ὁ καὶ ἡ καύσιμος, ου, ligna, quæ comburi poſſunt, καύσιμα ξύλα, *Plato,*
Combuſtio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως,
Combuſtivus, a, um, καυστικὸς, ἡ, όν.
Combuſtor, ὁ κατακαύσης, ου, *Plut.*
Combuſtus, a, um, καυστὸς, ἡ, όν.
Comedo, is, τρώγω, *Dem.* aliquid, ἐδίω τι, *idem,* ἔδομαί τι, *Plato.* ſimnam, βάσκα, ωδον,

ωίδηκον, *Ælian.* herbam, διατρώγω βοτάνης, *idem*, taurum, καταδειπνέω ταῦρον, *idem.*

Comedo, onis, ὁ φαγίσαρος, ου, *Poll.* ὁ φάγος, ου, *N. T.* ὁ βυφάγος, *Ep.*

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, ου, *Hesych.* ὁ ἢ ἡ ακόλουθος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ συνακόλουθος, ου, ὁ ὀπαδὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἢ ἡ συνοπαδὸς, οῦ, *Athen.*

Comessabunde, κωμαστικῶς.

Comessabundus, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Xenoph.*

Comessatio, ὁ κῶμος, ου, *Xenoph.*

Comessator, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Plato.* ὁ ἐπίκωμος, *Plut.*

Comessor, κωμάζω, *Demosth.* cum aliquo, παρά τινος, *Arrian.* & poto totam noctem, κωμάζω ἢ πίνω ὅλω τῷ νυκτὶ, *Xenoph.* semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, *Dem.*

Comestura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης, ου. *Aristot.*

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, *Plut.* ὁ κωμῳδοποιήτης, ου, *id.* ὁ κωμῳδιας ποιητὴς, *Ælian.*

Cominus, συσσαδὸν, *Thuc.* ἐκ συσάσεως, *Herodian.* ἐγγύθεν, *Plut.* πλησίον, *Dem.*

Comis, e, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, erga aliquem, πρός τινα, *Isocr.* & humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς ἢ φιλάνθρωπος ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ εὐπροσήγορος, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ εὐμενὴς.

Comitas, ἡ πραότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐυτραπελία, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Isocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *id.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, *Isocr.* comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, *Dem.*

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* ἡ παραπομπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ θεράπεια.

Comiter, φιλανθρώπως, *Dem.* φιλοφρόνως, *id.* ευμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας, *Dem.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, *id.* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, e, ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis morbus, ἡ ὀπληψια, ας, *Galen.* ἡ νόσος ἱερὰ, *Plut.*

Comito, ſ. comitor, ἀκολουθία, aliquem, τινὶ, *Luc.* aliquid, συνακολουθίαν τι, *Isocr.* funus, ἀκολουθεῖν ὀπισθανότι, παραπέμπω τὸ τεθνεῶτα, ad ſepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ὅπι τὸ μνῆμα, *Dem.* aliquem domum cum plauſu & clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ ἢ βῇ, *Put.* comitor a ſenatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτε βαλῆς ἢ παντὸς τῦ δήμε, *Herodian.*

Comma, τὸ κόμμα, ατος, *Gramm.*

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, i, τὸ διαμάσημα, ατος, *Diosc.*

Commanduco, διαμασάομαι, *Aristot.*

Commaneo, συμμένω, *Synes.*

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, ου, *Xenoph.* τὸ σιτηρέσιον, ου, *Dem.* ὁ σῖτος, ου, *Isocr.* ὁ ὀπισιτομὸς, οῦ, *Dem.* longi temporis commeatu inſtructum eſſe, ἑτοιμασμὸν εἶναι τροφῆ πολλῆ χρόνε, *idem*, commeatum habere in dies quadraginta, ὀπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεσσαράκοντα, *id.* commeatus ſuppetit militibus, ὑπαρχεῖ σιτηρέσιον τοῖς στρατιώταις, *id.* in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις, *id.* ob inopiam commeatus non proficiſci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν μὴ πορεύεσθαί ποτε, *idem*, præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, *id.*

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινός, *Xenoph.*

Commemorabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xenoph.* διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ὑπομνημόνευσις, εως, *Plut.* i. e. id, quod commemoratur, τὸ ὑπομνημόνευμα, ατος, *Plut.*

Commemoro, ὑπομνημονεύω, aliquid iiſdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, *Dem.* ſingula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, *id.* fabuloſa de urbe aliqua, ἐρέω μυθώδη περὶ πολεώς τινος, *Isocr.*

Commendabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀξιέπαινος, ου, ſ. ἀξιεπαίνετος, ου, *Xenoph.* ἐπαινετός.

Commendatio, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *id.*

Commendatitius, a, um, ζωστικὸς, ἡ, ὸν, epiſtola, ἐπιστολὴ, *N. T.*

Commendator, ὁ ζωιστὰς, άντος, *Syneſ.* ὁ ἐπαινετὴς, οῦ, *Dem.*

Commendo, ζωίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινὶ, *Dem.* aliquem poſteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τῦ χρόνε, *Syneſ.* i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινὶ, *Xenoph.* i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, *Plato.*

Commenſalis, ὁ ἢ ἡ ὁμοτραπέζος, ου, *Lucian*

Commentarienſis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ου.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ου.

Commentarium, ſ. commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμὸς, οῦ, *Polyb.* τὸ ὑπομνηστικὸν, οῦ, *Baſil.* commentarium facio, ποιέομαι ὑπογραφὴν, *Dem.* referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, *id.*

Commentatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* ἡ πραγματεία, ας, *Isocr.* τὸ διανόημα, *Hermog.* i. e. ſcriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Xenoph.*

Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ου, i, e. explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ.

Commentior, συμπλάττομαι.

Commentitie, πεπλασμένως, *Aristot.*

Commentitius, a, um, ὁ ἢ ἡ πλασματώδης, ες, ὁ πλασματίας, ου, *Aristot.* πεπλασμένος, η, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἐπίπλαστος, ου, *Lucian.* ἐσκιαγραφημένος, η, ον, *Demosth.*

Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato.* πλάττω, aliquid, τι, *Plut.*

Commentum, τὸ πλάσμα, ατος, *Nax.* ὁ λῆρος, ου, *Dem.* ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα, totum commentum & figmentum eſſe, πλάσμα καὶ σκιαγράφημα ὅλον εἶναι, *id.* commentum aſſe re, λόγον μόνον, *id.*

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, *Dem.* in aliquem locum, εἰς τινα τόπον, *Xenoph.*

Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terreſtre, ναυτικὸν ἢ ἐγγαῖον, *Dem.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, *Baſil.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πολλαὶ, *Dem.* i. e. conſuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ συνουσία, ας, *Isocr.* ἡ μετουσία, ας, *id.* commercium habeo cum aliquo, ὁμιλῶ τινι, *Thuc.*

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

Commereor, μισθαρνέω, *Æſchin.* μισθοφορέω.

Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρέω τῦτο τῇ δυνάμει, *Nax.*

Commigro, μετοικέω, *Isocr.* μετοικίζομαι, *Lucian.*

Commiles, ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Commilitium, ἡ συστρατεία, ας, ἡ συμμαχία.

Commilito, ὁ σύμμαχος, ου, *Dem.* συμμαχέαν, ἄν, *id.* ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.*

Comminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ἀπειλητήριος, ία, ιον, *Herodot.*

Comminiſcor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, ſermones, λόγκς, *Dem.*

Comminiſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Comminor, συναπειλέω, *Euſtath.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.*

Comminuo, συντρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* λεπτύνω.

Commiſceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, *Ariſtoph.* cum aliquo, τινὶ, *Xenoph.* συγκαταμίγνυμι, *Plut.* ἀναμίγνυμι, *id.* συγκιράννυμι.

Commiſeratio, ὁ οἶκτος, ου, *Isocr.* ἡ κατοίκτισις, εως, *Xenoph.* ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ἔλεος, ους, *Dem.*

Commiſereſco, οἰκτίζω, *Ariſtot.*

Commiſereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſt.* οἰκτείρω τινὰ ὅτι τι, *Xenoph.* σπλαγχνίζομαι περί τινος.

Commiſſio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xen.*

Commiſſum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Ariſtot.*

Commiſſura, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.* ἡ συνάφεια.

Commiſtio, ἡ ἐπιμιξία, ας, *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως, ἡ σύγκρασις, εως.

Commiſtus, a, um, ὁ ἢ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ συμμιγὴς, ές, *Ariſtid.* ὁ ἢ ἡ ἐπίμικτος, ου, *Appian.*

Committo, ζυμπέρπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, *Xenoph.* me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, *Plut.* alicui epiſtolas & ſigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγίδας, *id.* alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, *Isocr.* alicui ſummam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῦ ὅλου ἡγεμονίαν, *Diod. Sic.* alicui negotia maxime ſeria, ὑποτίθημί τινι τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, *Herodot.* prælium cum aliquo, ζυνάπτω μάχην, *Xenoph.* ζωάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, *Plut.* i. e. conjungo aliquid cum aliquo, ζωάπτω τί τινι, *Plut.* i. e. permitto, προσίημι, *Xenoph.* i. e. pecco, πλημμελέω τι, *Dem.* διαμαρτάνω, *id.* committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατείαν. *Lucian.* cui metalla commiſſa ſunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, *id.* committitur prælium, γίνεται μάχη, *Dem.*

Commixtio, idem quod *Commiſtio.*

Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρησὴς, οῦ, *Dem.*

Commodatum, τὸ χρέος, *Dem.* χρῆμα κιχρημένον, *id.*

Commode, i. e tempeſtive, εὐκαίρως. i. e. utiliter, συμφόρως, *Isocr.* λυσιτελοντως, *Demosth.* ἐπιτηδείως.

Commoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Isocr.* ἡ εὐφορμὴ, ῆς, *Dem.* commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμὴν τινα, *id.* i. e. utilitas, τὸ ὠφελήμενον, ατος, *id.* ἡ ὠφελεια, ας, *id.*

Commodo, i. e. proſum, συμφελέω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* ὠφελέω τινὰ, *Isocr.* i. e. mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, *Dem.* alicui aliquid, δανείζω τί τινι, *Plut.*

Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ ὠφελῶν, οντος, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *Isocr.* τὸ χρησὸν, οῦ, *Dem.* commune, ſ. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, *idem*, ἡ τῶν πολλῶν ὠφέλεια, *Isocr.* τὸ κοινῇ συμφόρον, *Dem.* privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, *Isocr.* τὸ ἴδιον συμφέρον, *Ariſtot.* præſens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, *Dem.* patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, *Dem.* τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, οντος, *Plato.* adferre alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινι, *Dem.* habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, *Isocr.* percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος, *id.* ex periculis, ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, *id.* conſulere commodis alicujus, προνοεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *Dem.* ſtudere ſuis modis, σπουδάζειν ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, *id.* ſui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τῦ συμφέροντος ἀεὶ ποιεῖν τι, *id.*

Commodum, *Adv.* εὐκαίρως, ὀπιτηδείως, *Thuc.* ὀπιτηδέως, *Herodian.*

Commodus, a, um, ὀπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρὸς, *Dem.* i. e. utilis, συμφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* Conf. *Idoneus* & *Utilis.*

Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *id.* παραγγέλλω τινὶ, *Plato.* Conf. *Admoneo.*

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Conf. *Admoneo.*
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.* i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.*
Commonſtro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* καταδεικνυω.
Commoratio, ἡ διατριβή, ῆς, *Plut.*
Commordeo, ζωδάκνω.
Commorior, ζωαποθνήσκω, *Xenoph.*
Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινὶ, *Xen.* μετά τινος, *Iſocr.* aliquem, διακατέχω τινί, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐπὶ ἐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*
Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, *Lucian.*
Commotus, a, um, διακινηθεὶς, εῖσα, ἐν, animo, θυμάμβων, ένη, ενον, *Iſocr.*
Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι, *Dem.* ἐπαίρομαι, *Iſocr.* quibus rebus commoti nos læſere, ᾧ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκει, *Dem.*
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*
Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινί τι, *Plato.* ἀνακοινόω τί τινι, *id.* κοινόω τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, *Xenoph.* cum aliquo, ſc. conſilii capiundi cauſſa, ἐπανακοινόω τινὶ, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τοῦ πόλεως, *Iſocr.* nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, *Herodot.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, *Xen.*
Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* ἡ μέθεξις, εως, *Ariſtot.*
Communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ὀχυρόω τι, *Xen.* aliquid aliquo, περιτείχω τί τινι, *Plato.* urbem muro, φράττω τῷ πόλιν τείχει, *Herodian.*
Communis, e, κοινὸς, ὴ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* amicos oportet eſſe communes amicis, φίλους δεῖ εἶ κοινοὺς φίλων, *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, *Æſchin.* habeo aliquid oum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, *Plut.* communia communia putare, privata vero pro propriis ipſius poſſeſſoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἑκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου, *Dem.*
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*
Communiter, κοινῇ, *Thuc.* κοινῇ, *Dem.*
Commurmuratio, ὁ συγγογυσμὸς, ὁ.
Commurmuro, συγγογύζω.
Commutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* εὐμεταβολος.
Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγὴ.
Commutativus, a, um, μεταβολικὸς, ὴ, ὸν.
Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, *Ariſt.* veſtes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo, τὶ ἀντὶ τινος, *Dem.* τί τινος, *idem,* ἀλλάττομαί τι τινος, *Plato.* καταλλάττομαί τι ὅπλ τινος, *Dem.* ἐπαμείβομαί τι τινος, *Plato.* vitam in melius, μεθαρμόζομαι ἐπὶ βίον, *Ælian.* vitam cum morte, μεταλλάττω ἐπὶ βίον, *Iſocr.*
Como, καλλωπίζω, κοσμῶ, *Ariſtot.*
Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, *Ariſtot.*
Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, ὁ, *Poll.*
Comeſus, a, um, ὁ κῆ ἡ πολύκρεως, ω, *Dioſc.*
Compactilis, e, ὁ κῆ ἡ συμπηκτὸς, ὴ, *Ariſtot.*
Compactio, ἡ ζύμπηξις, εως, *Herodian.* ἡ ζωαρμογή.
Compactum, τὸ ζωμα, ατος.
Compages, ἡ ἁλυσις, εως, *Dioſ.* ὁ ἁρμὸς, ὁ, *Xen.*
Compagino, ζυμπήγνυμι, *Plut.*
Compar, ὁ κῆ ἡ παρισος, ος, *Polyb.*
Comparabilis, e, ζυγκριτὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Comparate, ζυγκριτικὸς, παραβόλως.
Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως *Polyb.* ἡ ἀναλογία, facere comparationem indecorum,

ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, *Iſocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Iſocr.*
Comparativus, a, um, ὁ κῆ ἡ συγκριτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Comparatus, a, um, ὁ κῆ ἡ σύγκριτος, ος, παραβολικὸς, ὴ, ὸν, *Euſt.*
Comparco, φείδομαι, *Xenoph.*
Compareo, φαίνω, *Xen.* φαίνομαι, *Plato.*
Comparo, i. e. adſimilio, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* i. e. apparo, προχειρίζομαι, veſtem, ἐνδῆτα, *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ὅπῃ τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω, δύναμιν, *id.* i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, *Dem.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ὑπὸ τινος, *id.* mihi paulatim ad vitam neceſſaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ χῃ μικρὸν ἀ βίον, *Iſocr.* ita comparatum eſt, ἕτω πέφυκε.
Compaſco, σωνέμομαι, cum aliquo, τινὶ, *Ariſt.*
Compaſcuus, a, um, ὁ κῆ ἡ σώνομος, ος, *Ariſtot.*
Compaſſio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compaſſione, συμπαθῶς, *Plut.*
Compedes αἱ πέδαι.
Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ προσκλησις, εως, *Plato.* i. e. ſalutatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.*
Compellator, ὁ προσηγόρος, ος.
Compello, i. e. alloquor, ἀντυχάνω, aliquem πρός τινα, *Plut.* τινὶ, *Plato.* blandius aliquem οἰκειότερον προσεῖπον τινα, *Iſocr.* i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Compello, is, σωαθέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* aliquem ad aliquid, σωαθέομαι τινα πρὸς τι, *Lucian.* ad diſputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους, *Dem.*
Compendiarius, a, um, ὁ κῆ ἡ σωότομος, ος, reſponſio, ὑπόκρισις, *Plutarch.* via, ὁδὸς, quod ipſum ὁδὸς etiam omittitur, ut omiſſa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, *Ariſtot.*
Compendioſe, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*
Compendioſus, a, um, idem quod *Compendiarius.*
Compendium, ἡ σωτομία, ας, *Ariſtot.* ἡ ὅπτομὴ, ῆς, *id.*
Compenſatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀνταμείψις, fit pro dignitate futori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τοῦ σκυτοτόμου ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, *Ariſtoph.*
Compenſo, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, *Dem.* conſilium, ἀμοιβὴν ἀποδιδωμί τινι τῆς βουλεύματος, *Plut.* defectum alicujus, τὴν ἐνδειάν τινος ἀναπληρόω, *Dem.* voluptas compenſatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τῇ συμφέροντος, *Ariſtot.*
Comperendinatio, ἡ ἀναβολὴ.
Comperendino, ἀναβάλλομαι, *Plut.*
Comperio, ἀνευρίσκω, *Plut.* ἐξανευρίσκω, *id.* aliquid, εὑρίσκω τι, *Dem.* i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*
Compertus, a, um, πληροφορηθεὶς, εῖσα, εν, *Iſocr.* compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, *id.* aliquid, ὅπίσταμαί τι σαφῶς, *Dem.* ἴσημί τι ζαφῶς, *id.*
Compes, ἡ πέδη, ης, *Dem.* ἡ ποδοκάκη, ης, *id.* ἡ χοῖνιξ, ικος, *id.* conſtringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἀ πόδα πένθ' ἡμέρας κ νύκτας ἴσας, *id.* craſſis compedibus & ligno vinctus, χαλκαῖς παχείαις κ ξύλῳ ἐχων, *id.*
Compeſco, σωείργω, κατέχω, σιςέλλω, aliquem, τινα. *Iſocr.* linguam, κατέχω τὴν γλῶσσαν, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *idem*
Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, judex, ἁρμόδιος δικαστής.
Competenter, μετρίως.
Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, ντος, *Dion. Halic.*
Competo, ἀντιποιέομαι, *Iſocr.*
Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, *Plato.* aliquid, ἁρπάζω τι, *id.*

Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τὶ, *Plato.* i. e. contrudo, συνωθέω, *Xen.*
Compita, τὰ ἀμφοδα, ων, *Suid.* ἡ ἀγυιὰ.
Complaceo, ὅπανδάνω, εὐδοκέω, συναρίσκω.
Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, *Lucian.*
Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, ὁ,
Complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.*
Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρας, *Xenoph.*
Complector, ἁγκαλίζομαι, *Ariſtot.* aliquem, συμπλέκομαί τινι, *Ceb. Theb.* i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* animo, περιβάλλω τῇ γνώμῃ, *Gaza,* i. e. contentus ſum, στέργω, dona, ὅπ ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.*
Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Ariſtot.*
Compleo, συμπληθύω, *Xen.* πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, *Herodian.* ἀναπληρόω τι τινος, *Plut.* & ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, *Herodian.*
Completio, ἡ πλήρωσις, εως, *Plato.*
Completus, a, um, ὁ κῆ ἡ συμπλήρης, ες, *Plato.* i. e. perfectus, τέλειος, α, ον, *Ariſtot.*
Complexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιβολὴ, ῆς, *Iſocr.*
Complico, συμπλύνω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, *Polyb.* aliquid, καταπλέκω τι, *Herodot.*
Complodo, vide *Complaudo.*
Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως, *Thuc.* ὁ θρῆνος.
Comploro, σωολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, *Thuc.* συγκλαίω.
Compluo, καθύω.
Complures, οἱ κῆ αἱ πλείονες, ων, *Dem.* ſimul, οἱ κῆ αἱ συμπλείονες, ων, *Ariſtot.*
Compluries, πλεοναχὶς, *Dinarch.*
Compluſculi, ἐνιοι, πολλοὶ,
Compluvium, ἡ σύρροια, ας.
Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Iſocr.* ſcriptum, συντίθεμαι συγγραμμα, *id.* i. e. ordino, ζυντάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Iſocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato.* capillos, εὐτρεθίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, *Herodian.*
Comporto, ζυγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* συμφορέω τι, *Dem.*
Compos, ὁ κῆ ἡ ἐγκρατὴς, ές, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* mentis, ὁ κῆ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*
Compoſite, εὐτάκτως, *Ariſtoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*
Compoſitio, ἡ ζωθεσις, εως, *Ariſtoph.* ἡ συντάξις, εως, *Dem.* controverſiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*
Compoſito, χῃ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*
Compoſitor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*
Compoſitus, a, um, ὁ κῆ ἡ σύνθετος, ος, e, *Herodian.* συνθετος, ὴ, ον, *Ariſtot.*
Compotatio, τὸ συμπόσιον, ου, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Macab.* ὁ ϖότος, ου, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* peſſime habeo a compotatione heſterna, κακῶς χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τῆς χθὲς πότου, *Plato.*
Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plaut.* cum aliquo vinum, τινι οἶνον, *Lucian.*
Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*
Comprandeo, συναριστάω, ῶ.
Compranſor, ὁ κῆ ἡ συνάριστος, ου, *Xen.*
Comprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατευχὴ, *Plut.*
Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεὸν, *Dem.*
Comprehendo, ἁγκαλιζόμενος, omnes alios, πάντας ὅλλους, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ὅπ θανάτῳ, *Lucian.* animo, καταλαμβάνω, *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſumma, τι ἐπὶ τὸ πᾶν, *Theophr.*
Comprehenſibilis, e, καταληπτὸς, ὴ, ὸν, *Nazar.*
Comprehenſim, συλλήβδην, *Dem.*
Comprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.* ἡ συλλήψις.

Compre-

Comprehenſive, καταληπτικῶς.
Comprehenſivus, a, um, καταληπτικός, ἡ, όν, *Epict.*
Compreſſio, ἡ σύσκλασις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.
Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινός, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Ariſtoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*
Comprobatio, ἡ συναίνεσις.
Comprobator, ὁ δοκιμαστής.
Comprobo, συναινέω, ἀποδέχομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Iſocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Compromiſſorius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητής, οῦ.
Compromiſſum, ἡ ὁπτροπή, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ὁπτροπὴν, *id.*
Compromitto, permitto dijudicationem, ὁπτρέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*
Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχέω, *Plut.*
Compulſio, ἡ σύνασις, εως, ἡ συνάθροισις, εως, *Ariſtot.*
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*
Compungo, κατανύσσω, *N. T.*
Computabilis, e, λογιστὸς, ἡ, όν.
Computatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Æſchin.*
Computator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*
Computreſco, κατασήπομαι, *Nax.* σήπομαι, *Plut.*
Computus, idem quod *Computatio.*
Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*
Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *id.* τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Iſocr.* τὸ ὁπχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλὰς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adverſari, ἐναντίον ἔῃ σφόδρα τοῖς ὁπχειρήμασί τινος, *Dem.* fruſtrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, *id.*
Concaco, καταχίζω, *Ariſtoph.*
Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*
Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Concalefio, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*
Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως, *Dioſc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*
Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*
Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*
Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*
Concedo, προχαρέω, in ſocietatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὸς, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινὶ τι, *Plato.* i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ, *Syneſ.* ὑφίεμαι τινος.
Concelebro, i. e. ſimul laudo, συναινέω, i. e. una feſtum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*
Concenturio, συγκατατάττομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, ſtruere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Ariſtot.*
Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo*,
Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo.* mentis, τὸ ὑπόνοημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Iſocr.*
Concerno, vide *Sperno*, Item *Attineo.*
Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, *Lucian*, συσπαράσσω.
Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις ιδος, *Xen.*
Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato*, ἐρίζω τινὶ, *id.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Iſocr.* curioſe de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*
Conceſſio, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*
Conceſſum eſt, ἔξεστι.
Concha, ἡ κόγχη, ης, *Ariſtot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pauſan.*
Conchatus, ὁ ἡ ἡ κογχοειδὴς, ές.
Conchites, ὁ κογχίτης, ſc. λίθος, *Pauſan.*
Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Galen.*
Conchula, τὸ κογχίον, ου, *Athen.*
Concido, συγκόπτω, aliquid, τὶ *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*
Concido, i. e. collabor, συμπίπτω, *Xen.* animo, ἐκπλήττομαι τῇ ψυχῇ, *Polyb.* καταθυμέω, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τὶ, *Thucyd.*
Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Xenoph.*
Conciliabulum, τὸ συνέδριον, ου.
Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ προσαγωγή.
Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, οῦ, *Baſil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.
Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.
Concilio, καταπράττω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Iſocr.* aliquos antea inimicos, διαλλαττω τινὰς, *Dem.* alicui aliquem, τινὰ τινὶ, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινὰς, *Iſocr.* alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμὰς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.*
Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Ariſtot.* ὁ συλλογος, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου, *Æſchin.* ſenatorum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.*
Concinne, κομψῶς, *Ariſt.* εὐαρμόστως, *Plut.*
Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐθυμοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Ariſt.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Iſocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimenſione ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, *id.*
Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἁρμόζω, τὶ, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*
Concinnus, a, um, ὁ ἡ ἐὐάρμοστος, ου, *Iſocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον, id. ὁ ἡ ἡ εὔρυθμος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἐμμελὴς, ές, *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐυκατασκευος, *Plut.*
Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*
Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* ἡ σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æſchin.* concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proſcribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, *Iſocr.* convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι συνοδον περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, ſ. πανήγυριν, *Iſocr.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æſchin.* celebro, ſive concionî interſum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concionem adſcendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, *Dem.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* adducere aliquem, καλεῖσθαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *idem*, e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* concio convenit, ἦκε ἐκκλησία, *Dem.* ſurgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, *id.* nulla reſtat, ἐκκλησία οὐκ ἐτ' ἔσται ὑπόλοιπος ἑβδομὰς, *idem*, i. e. ſermo ſive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad populum, ἡ δημηγορία, ας, *idem*, habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *id.* δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγων ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Conſionor.*
Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, όν, *Plato.* ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Concionator, ὁ δημηγόρος, ου, *Xenoph.* ὁ δημηγορῶν, ὄντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Syneſ.*
Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ἡ, όν, *Plato*,
Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem, κατά τινος, *id.* diu, πολλὰ χρόνον, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.*
Concipio, i. e. ſimul capio, Συλλαμβάνω, *Dem.* διαλαμβάνω, *Ariſtot.* mulier concipit, κύει, *Theophr.* κυΐσκεται, *Ariſtot.*
Conciſe, συντόμως, *Iſocr.*
Conciſio, ἡ Συγκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*
Conciſus, a, um, ὁ ἡ, ἡ συῖτομος, ου, *Plut.*
Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*
Concitator, ὁ παροτρυντικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ ἐρεθιστής.
Concito, παροτρύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Xen.* παρυβύνω τινὰ ὅπῃ τι, *Plut.* aliquem ad tantam iram, ὅπῃ τοῦτο ὀργῆς πεσόντα τινὰ, *Iſocr.* aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ὅπῃ τὸ βέλτιον, *id.* alicui invidiam, Συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθιστημί τινα, *id.*
Concivis, ὁ Συμπολίτης, ου, *Eurip.*
Conclamatio, ἡ καταβοησις, εως, ἡ καταβοή.
Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ὲν, conclamatum eſt, ὠέπραχθ, *Eurip.*
Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*
Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.* τὸ δωμάτιον.
Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, *Herodian.* in corpore, ἐν τῷ σώματι, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pauſan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Ariſtot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, *Plut.* i. e. finio accuſationem, περαίνω κατηγορίαν, *Iſocr.*
Concluſio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ὁπίλογος, ου, *Ariſtot.*
Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ ἡ ἡ εὔπεπτος, ου, *id.*
Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Concœnatio, τὸ Σύνδειπνον, *Plut.*
Concœnator, ὁ ἡ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.*
Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*
Concolor, ὁ ἡ ἡ σύγχρους, contr. σύγχρως, ῶς *Plut.* ὁμόχρους, ῶς.
Concomitor, συμπαραμαρτέω, *Ælian.*
Concoquo, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Ariſtot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*
Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Iſocr.* inter aliquos προάγειν τινας ὅπῃ ὁμόνοιαν, *id.* καταστήσαί τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀναπείθω, *Dem.* ſervare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Iſocr.*
Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως, unoque animo ulciſci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκμιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, *id.*
Concordo, ὁμονοέω, *Dem* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, Συνίστασθαι μετά τινος, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, *Xen.*
Concorpor, ὁ ἡ ἡ σύσωμος, ου, *N. T.*
Concorporo, συσωματόω, *Ariſtot.*
Concors, ὁ ἡ ἡ ὁμόνοος, contr. ὁμόνους, ου, ὁ ἡ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Plato*, ὁ ἡ ἡ ὁμόφρων.
Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* ὑπτεύω τί τινι, *Herodian.*

Concremo,

Concremo, vide *Comburo.*
Concrepo, ὀπκτυπέω, *Ariſtoph.*
Concreſco, συμφύομαι, *Theophr.* συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός, *Ariſtot*
Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* συμφυΐα, ας, *Philo.* ἡ σύμπηξις, *Plat.*
Concretus, a, um, ὁ ϰ̀ ἡ συμφυὴς, ές, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, ſanguis, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dioſc.*
Concubia nox, τὸ μέσον νυϰτὸς, *Xen.*
Concubina, ἡ παλλαϰὴ, ῆς, *Dem.* ſum alicujus, παλλαϰεύομαί τινι, *Plut.* ἡ ὁμευνέτις.
Concubinatus, ἡ παλλαϰεία, ας, *Dem.*
Concubitor, ὁ ἐυνήτης, ου, *Heſych.*
Concubitrix, ἡ εὐνήτρια, ας, ἡ εὐνήτρια, ας, *Soph.*
Concubitus, ἡ ἐυνὴ, ῆς, ἡ μίξις, εως.
Concubo, συγϰαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum femina, ὀχεύω τὴν θηλείαν, *Ariſtot.*
Conculcatio, ἡ ϰαταπάτησις, εως, τὸ ϰατάπατημα, ατος.
Conculco, ϰαταπατέω, *Thuc.*
Concumbo, παραϰοιμάομαι, συγϰίνομαι, cum aliqua, τινὶ, *Plato.* πλησιάζω γυναιϰὶ, *Dem.* μιγνύσϰω γυναῖϰα, *Plut.*
Concupio, vide *Concupiſco.*
Concupiſcentia, ἡ ὀπθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.* ὁ πόθος.
Concupiſcibilis, e, ὀπθυμητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Concupiſco, ὀπθυμέω, divitias, χρημάτων, *Dem.* aliquid nimis, λίαν τι, *Iſocr.* ſcire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Ariſtot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.*
Concurro, συντρέχω, cum aliquo τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*
Concurſus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Concuſſio, ὁ τιναγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπαναείσεισις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σῆσις, εως, *Gal.*
Concutio, συντινάσσω, *Ariſtot.* ἀναστέω, συστέω, *Nax.* aliquid, σείω τι, aliquem, ϰαλαστέω τινα, *Phil.*
Condecenter, πρεσϰόντως, *Ariſtot.* πρεπόντως.
Condecentia, τὸ πρέπον, ουτος, *Plato.* ἡ εὐϰοσμία, ας, *Iſocr.*
Condecet, πρόσηϰέ, aliquem, τινὶ, *Plato*, συμπρέπει.
Condecore, ἐυπρεπῶς.
Condecoro, ὀπλοσμέω, *Ariſtot.*
Condemnatio, ἡ ϰατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ ϰατάϰρισις, εως, *N. T.* το ϰατάϰριμα, ατος, *ibid.* ἡ ϰαταχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ ϰαταδίϰη, *Plut.*
Condemnator, ὁ ϰαταδιϰάζων, οντος, *Dem.*
Condemnatus, a, um, ὁ ϰ̀ ἡ ϰατάϰριτος, ου, non condemnatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀϰατάϰριτος, ου, *N. T.* ſuo ipſius judicio, ὁ ϰ̀ ἡ αὐτοϰατάϰριτος, *ibid.* capitis, ϰαταψηφισθεὶς θανάτου, *Plato.*
Condemno, ϰαταγινώσϰω, aliquem, τινὸς, *Dem.* ϰαταψηφίζομαί τινος, *id.* aliquos capitis, ϰαταγινώσϰω θάνατον τίνων, *id.* ϰαταϰρίνω θανάτου τινων, *Iſocr.* violati feſti, ϰαταχειροτονέω ἀσεβεῖν τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una ſententia condemnari, ἁλίσϰεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, *idem.*
Condenſitas, ἡ πυϰνότης, ητος, *Plato.*
Condenſo, πυϰνόω, *Plato.*
Condenſus, a, um, πυϰνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Condico, παραγγέλλω, *Plato*, alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τι τινι, *Thuc.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ὅπως τὸ δεῖπνον, *Lucian.*
Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.
Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*
Condignus, a, um, ὁ ϰ̀ ἡ ἐπάξιος, ου. Confer. *Dignus.*
Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*
Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τι, *Thuc.* ſale, ταριχεύω, *Dioſc.*
Condiſcipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.
Condiſcipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.
Condiſcipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*
Condiſco, συμμανθάνω.
Conditio, i. e. conſtitutio, ἡ ϰατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. ſors melior, τὸ πλεονέϰτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέϰτημα, ατος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* conditione meliore eſſe quam alius, πράττειν βελτίον τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* conditione multo deteriore nunc eſſe, quam illo tempore, πράττειν πολὺ ϰαταδεέστερον νῦν, ἢ ϰατὰ ϰρόνον ἐϰεῖνον, *id.* deteriore conditione eſſe, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τοῦ πονηροῦ, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut deſinat morari in aliqua re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηϰέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαι τινι ἀργύριον, *Dem.* firmas eſſe conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χαρεῖν, *Thuc.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ϰ̀ ὁμοίοις, *Thucyd.*
Conditionalis, e, ὑποθετιϰὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Conditionaliter, ὑποθετιϰῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Ariſtot.*
Conditor, ὁ ϰτίστης, ου, *N. T.* ὁ ϰλίσαρ ορος, *Athen.*
Conditorium, ἡ θήϰη, ης, *Plato*, victus vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Iſocr.*
Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*
Conditus, a, um. ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Condo, i. e. abſcondo, ἀποϰρύπτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* i. e. ædifico, ϰτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*
Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & iræ furore, βίᾳ ϰ̀ θυμῷ, *Polyb.*
Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*
Condolentia, ἡ συναγανάϰτησις, εως, *Ariſtot.*
Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συνάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*
Condoleſco, idem quod antecedens *Condoleo.*
Condonatio, ἡ συγνάμη, i. e. remiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*
Condono, i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. ignoſco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχωρέω τί τινι, *idem*, alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.*
Condormio, συγϰαθεύδω.
Conducibilis, e, συμφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Utilis.*
Conduco, συνάγω, aliquid, τὶ *Thuc.* i. e. proſum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὠφελέω τ.νὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα ξυμφέρω τινὶ, *Iſocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, *Dem.* aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίῳ, *Æſchin.* conducit, συμφέρει, ipſi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*
Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Iſocr.*
Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Conductor, ὁ μισθωλὶς, ίδος, *Dem.* ὁ μισθώμενος, ου, *idem*, ὁ μισθοδότης.
Conductus, a, um, σωμαχθεὶς, εῖσα, ἐν, mercede, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθοφορὰν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ϰ̀ ἡ μισθοφόρος, ου, *Iſocr.*
Conduplicatio, ὁ ὀπδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, *Rhetor.*
Conduplico, ὀπδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.
Conduro, σϰληρύνω, *N. T.*
Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen.*
Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*
Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato*, πρός τινα, *Xen.*
Confamulor, συνδουλεύω. *Eurip.*
Confectio, ſc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Confector, διαπράστωρ, ορος, ὁ, *Xen*, ὁ διαπρωϰτωρ, ὁ συντελεστὴς.
Confercio, συσϰευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Dem.*
Confero, i. e. congero, συνάγω, *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, *Ariſtot.* i. e. proſum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Iſocr.* χρᾶσθαι πλεῖστον τινι, *id.* i. e. tributum pendo, τελέω, *Dem.* ultro pecuniam, ἐϰὼν εἰσφέρω χρήματα, *id.* tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* i. e. conſidero, res inter ſe & mecum perpendo, σϰέπτομαί τινα πρὸς ἄλληλα ϰ̀ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, *id.* leviter & non acerbe res aliquas inter ſe, πράως ϰ̀ μὴ πιϰρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα, *id.* culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατιθημί τινι, *id.* ἐπὶ τινα ἄγω, *id.* εἰς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ὀπμελέομαί τινος, *id.*
Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thucyd.*
Confertus, a, um, ἀθρόος, α, ον, urbs, ἀθρόα πόλις, *Thucyd.*
Confervefacio, συζέω, *Dioſc.*
Confeſſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Iſocr.* τὸ ὁμολόγημα, ατος, *Plato*, imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, *Plut.*
Confeſſor, ὁ ὁμολογητὴς, οῦ.
Confeſſus, a, um, ὡμολογημένος, η, ον, ex confeſſo, ὡμολογημένως, *Plato.*
Confeſtim, ὀξέως, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* παραχρῆμα, *id.* αὐθαίρετος, *Lucian.* πυραυτίϰα.
Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, *Iſocr.* celeriter deliberata, ὀπτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, *id.* bellum, πολεμίαν ἀπόλεμον, *Thuc.* iter, πίσομαι τρεῖαν, *Xen.* commentarium, γράφω, ſ. γράφομαι ὑπόμνημα, *Dem.* ſcriptum, συντίθημαι συγγραμμα, *Iſocr.* i. e. occido, διαχράομαι, aliquem, τινὶ, *Plut.* ϰαταχράομαί τινι, *Æſchin.* leonem, ϰαταχρόομαι λέοντα, *Herodot.* conficior curis, ἐμπονέομαι ταῖς φροντίσι, *Plut.*
Confictio, τὸ ὑποπλασμα, ατος, τὸ πλάσμα, ατος, *Dem.* teſtamenti, ϰατασϰεύασμα διαθήϰης, *id.*
Confidens, θαρρῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* & temerarius ante facinus, θρασὺς ϰ̀ προπετὴς πρὸ τῆς ἁμαρτήματος, *id.* ſecurus & confidens aliquo, θαρρῶν ϰ̀ πεποιθὼς τινι, *Dem.*
Confidenter, θαρραλέως, *Plato*, θαρσέως, *Iſocr.* ϰατατεθαρρηϰότως, *Plut.*
Confidentia, τὸ θράσος, ους, *Dem.* ἡ θρασύτης, *id.* Conf. *Audacia.*
Confido, θαρρέω, alicui, τινὶ, *Herodian.* ἐπί τινὶ, *Plut.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* & magnam ſpem habeo victoriæ, θαρρῶ ϰ̀ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω ϰαλῶς ἀγωνιεῖσθαι, *Iſocr.* & plane perſuaſum habeo aliquid, θαρρῶ ϰ̀ πάνυ πιστεύω τι, *Demoſth.*
Configo, συμπήγνυμι, clavis ϰαθηλόω.
Configuro, συσχηματίζω, *N. T.*
Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τὶ ἐπί τινι, *Syneſ.* multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιέω περὶ τῶν Θεῶν, *Demoſth.*
Confinis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ὅμορος, ου, alicui, τινὸς, *Xen.* μεθόριος, ία, ιον, & ὁ ϰ̀ ἡ μεθόριος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ περίχωρος, ου, *Plut.* ſum alicui, ὁμορέω τινι. *id.*
Confinium, τὸ μεθόριον, ου, *Plut.*
Confio, διαπράττομαι. Conf. *Conficio*
Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ ϰατάστασις, *in primis* virium, ἡ ἐπίῤῥωσις, εως, *Ariſtot.*
Confirmativus, a, um, βεβαιωτιϰὸς, ὴ, ὸν, *Euſt.*
Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*
Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, *Herodian.* leges, τοὺς νόμους, *Dem.* hoſtium ſuperbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, *Iſocr.* aliquid, ἐπιϰυρόω τι, *Demoſth.* in ſenatu, ϰυρόω ἐν τῇ βουλῇ, *id.* fratres, στηρίζω τοὺς ἀδελφοὺς, *N. T.*
Confiſco, δημοσιόω, agrum, χῆν, *Thuc.* agros, δημεύω τὰς ἀγρὰς, *Dion. Hal.*
Confiteor, ὁμοσομολογέω, aliquid, τὶ, *Dem.* peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τινὶ το παράπτωμα, *ibid.*

Confixile,

Confixilis, e, ὁ ἢ ἡ σύμπηκτος, ον, *Aristoph.*
Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.*
Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflatilis, e, χωνευτὸς, ἡ, όν.
Conflatio, ἡ χωνεία, ας. *Suid.*
Conflator, ὁ χωνευτὴς, οῦ.
Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem.*
Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Herodian.*
Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, *Plato.*
Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xenoph.* in conflictu, ἐν χερσὶ, *Thuc.*
Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινὶ, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* συνάπτω τινὶ, *id.*
Confluo, συμπίνω, ut æs, χωνεύω, συγχωνεύω, *Dem.* alicui invidiam, σωρεύω τινὶ φθόνον, *id.* καθίστημί τινα εἰς μῖσος, *Isocr.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.*
Confluentia, ἡ ὁμόρροια, ας, ἡ σύρρυσις, εως, ἡ σύρροια, ας, *Plato.*
Confluo, συρρέω, *Isocr.* ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*
Confodio, διαπείρω, *Diosc.* aliquem, παίω τινὰ. *Herodian.* aliquem jaculis, κατακοντίζω τινὰ, *id.*
Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* το συμμοτὸν, ου, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, ας, *Herodot.*
Confœderatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, ον, *Dem.*
Confore, συνεῖσεσθαι.
Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.
Conformis, e, ὁ ἢ ἡ σύμμορφος, ον, *N. T.* ὁ ἢ ἡ ὁμοιόμορφος, ον, *Laërt.* fio, συμμορφόομαι, *ibid.*
Conformitas, ἡ ἀναλογία, ας, *Aristot.*
Conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, *Plut.*
Confornico, συγκαμαρόω.
Conforto, παραθαρσύνω, seu παραθαρρύνω, *Thuc.* ἐπιθαρσύνω.
Confractio, ἡ σύγκλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.
Confragosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φαραγγώδης, ες, locus, τόπος, *Aristot.* confragosæ petræ, ὀκτόμοι πέτραι, *Lucian.*
Confremo, φρυαττόμαι, *Plut.* ἐπιβρύχω.
Confrico, ψάχω, *Suid.*
Confringo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *N. T.* συγκλάω, *Aristoph.*
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Isocr.* ὑπό τινα, *id.* ad collem, ὑπὸ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους ἢ συνθήκας, *Isocr.* illuc vel huc, ἐντεῦθα ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ὀλιγαρχίᾳ τινός, *Basil.*
Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, *Isocr.* tutissimum habere, ἀσφαλεστάτῳ ἔχειν, *id.* Conf. *Perfugium.*
Confulcio, ὑπορρείδω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, συγχέω, *Isæus*, i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τι, *Dem.* ὑπαταράττω τι, *Lucian.* i. e pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Confuse, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκατατάκτως, *Isocr.* ταραχωδῶς, *id.*
Confusio, ἡ σύγχυσις, εως, *Isocr.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Isocr.* Conf. *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confusus, a, um, συγκεχυμένος, ον, ένου, i. e. perturbatus, ταραττόμενος, ον, ένου, *Dem.* πεταραγμένος, ον, ένη, ένον, *id.* ὁ ἢ ἡ ταραχώδης, ες, *Isocr.* ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάτακτον, *Dem.* confusus & inæqualis, ἄτακτος ἢ ἀνώμαλος, *id.*
Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Rhetor.* ἡ ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινὰ, *Lucian.*
Congelasco, καταπήγνυμαι, *Aristot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, όν, *Aristot.*
Congelo, idem quod *Congelasco.*
Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*
Congemisco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, *Isocr.* συμπιπτένω τινὶ, *Plut.* συστενάζω, *N. T.*
Congener, ὁ ἢ ἡ ὁμόγονος, ον, *Plato.*
Congenero, συγγεννάω.
Congenitor, ὁ συγγενήτωρ, ορος, *Plato.*
Congenitus, a, um, ὁ ἢ ἡ σύμφυτος, ον, *Aristot.*
Congeries, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ συμφόρημα, ατος, *Plut.*
Congermino, συμβλαστάνω, *Theophr.*
Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους ἢ ξύλα. *Thuc.* scommata & convitia, σκώμματα ἢ λοιδορίας, *Dem.* historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*
Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ον, ὁ συμπαίκτωρ.
Congestio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*
Congestitius, a, um, συμφορητὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Congestus, a, um, συμπεφορημένος, ένη, ένον, συμφορητὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Congialis, e, χοαῖος, αία, αῖον, *Eust.*
Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς διδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri se datarum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, *id.*
Congius, ὁ χοεὺς, έως, *Aristoph.* ὁ χοῦς, χόος, *Diosc.*
Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, ἀθρόως, σφαιρηδόν.
Conglobatio, ἡ συνέλισις, εως.
Conglobo, κατελέω, *Plut.* σφαιρόω, *Galen.*
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως, *Dion. Areop.*
Conglomero, συνελίσσω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, οῦ, *Aristoph.*
Conglutino, συγκολλάω, sermonem, λόγον, *Plut.* ἁρμόζω.
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, *Dem.*
Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*
Congredior, ξυνέρχομαι, *Isocr.* συγγίνομαι, *id.* συνομιλέω, cum exercitu, ἀνταίρω πρός τινα δύναμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*
Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ὴ, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*
Congregatim, ἀγεληδὸν, *Philo.*
Congregatio, συναγελασμὸς, οῦ, ἡ συναγωγὴ.
Congrego, ἀγελάζω, *Aristot.* συνάγω, aliquos, τινὰς, *Isocr.* aliquid, ἀθροίζω τι, *Plato.*
Congressio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ συνόδος, ου, *Thuc.* ἡ ὁμιλία, cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, *Isocr.* hostilis, vide *Prælium.*
Congressus, idem quod antecedens *Congressio.*
Congruens, ὁ ἢ ἡ ἀκόλουθος, ον, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, *Dem.* ἁρμόττων, ουσα, ον, rebus præsentibus, τοῖς παρούσι, *Isocr.* προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνάλογος, ον, rebus, τοῖς πράγμασι, *Aristot.*
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινὶ, *Plut.* προσηκόντως, *Aristot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως, *Isocr.*
Congruentia, ἡ ἁρμονὴ, ῆς, *Plato.*
Congruit, ὑπάρχει, *Aristot.* aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριον τινος, *Isocr.*
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, *Xenoph.* senioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, *Plut.* vitæ consuetudini, ἁρμόζω, f. ἁρμοττω πρὸς τὰς συνουσίας, *Isocr.* alicui rei, ἐυαρμόστως ἔχω πρός τι, *id.* i. e. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμογνέω, cum aliquo, τινὶ, *Herodian.*
Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ἢ ἡ ἐυάρμοστος, ον, ad aliquid, πρός τι, *Isocr.*
Conjectatio, vide *Conjectura.*
Conjectatorie, στοχαστικῶς, *Aristot.*
Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Conf. *Conjectura.*
Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τὴν διανοίας τινος, *Isocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, *id.* mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆς πάχους τῆς πλινθὸς, *Thuc.* quod hostis insequatur, εἰκάζω τὸν πολεμίως ἐλαύνειν, *Xenoph.* Conf. *Conjectura*, item *Conjicio.*
Conjector, ὁ εἰκαστὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ στοχαστὴς, οῦ, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ου, *Poll.*
Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, *Lucian.* ὁ στοχασμὸς, οῦ, *Suid.* τὸ τεκμήριον, ου, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Isocr.* ἡ ὑπόνοια, ας, *Dem.* conjecturam capio, στοχάζω, *id.* εἰκάζω, *id.* de præsentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν πρὸ τοῦ πότε, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τὰς τρόπους τινὸς, *id.* de hostium fuga, τεκμαίρομαι τὰς πολεμίους φυγὴν, *Isocr.* facio, ποιέω τεκμήριον, *Isocr.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινὶ τινος, *Plato*, conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, *Lucian.* multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασία προλαμβάνω, *Lucian.* quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἐνεστι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*
Conjecturalis, e, στοχαστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Conjecturo, vide *Conjectura, Conjectio, Conjicio.*
Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ, εἴς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, δίδαμί τινα κινδύνῳ, *Dem.* aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, *Xenoph.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato*, καθίστημί τινα εἰς φόβον, *Isocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, *Philo*, urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, *Isocr.* καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* i. e. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, *Isocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*
Conjugalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, έος, *Nax.* ὁ ἢ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ὴ, όν.
Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, *Gramm.*
Conjugator, ὁ συζευκτὴς, οῦ.
Conjugium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* ἡ συζυγία, ας, *Nax.* ἡ σύζευξις, εως, *Plato.* postulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, *Philo.* inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, *Plato.*
Conjugo, συζευγνυμι, *Xenoph.*
Conjuncte, συμπεμφύως.
Conjunctim, idem.
Conjunctio, ἡ σύζευξις, εως, *Aristot.* ἡ συζυγία, ας, id. ὁ συνδιασμὸς, οῦ, id. ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* sanguinis, ἡ συγγενεία, ας, *Dem.* necessitudinis, ἡ οἰκειότης, ητος, *id.*
Conjunctus, a, um, ὁ ἢ ἡ συναφὴς, ής, συζυχθεὶς, εῖσα, ἐν, συμπεμφυὼς, ὼς, ένη, ένον, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, οἰκεῖος τινι γένει, *idem*, adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, *Herodot.* res cum nullo conjuncta est labore, ἀδὲς πράγματι πρόσεστι πόνος, *Isocr.* ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, *Dem.*
Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Plut.* τὶ πρὸς τι, *Aristot.* συνάγω τι πρός τι, *id.* aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς φιλίᾳ πρὸς ἀλλήλους, *Philostrat.*

civilem vitæ rationem cum philosophia, μιγνυμι ἡ κεράννυμι τῷ πολιτικῷ δυναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ ἠθικῇ ἀρετῇ, *Aristot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν Συγατέρα τινὶ, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συωμοσία, ſ. συωμοσία, ας, *Dem.*

Conjurator, ὁ συσήσας, αντος, ὁ συςασιάτης, ε.

Conjuratus, a, ὁ ἢ συωμοσίᾳ ὤν, *Herodian.* ὁ συωμώτης, ε, *Thuc.*

Conjuro, i. e. ſimul ſ. una juro, συωμνυμι, *Thuc.* i. e. conſpiro contra aliquem, συωμνυμι ἐπὶ τινα, *Dem.* συωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συωμοσιαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγὴς, εἶσα, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.* συοικέων, ἴσα, *Lucian.* τοῖς ἔσπροῖς τῶν γάμων συνεζευγμένος, *Baſil.* femina, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ δάμαρ, αρτος, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid. *Συνάπτω τι, Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato,* ἡ δέσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφὴ.

Connexivus, a, um, *Συμπλεκτικὸς,* ἡ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συωτείνομαι, *Plato,* πείρᾶω, *Lucian.* πειράομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ὄπωπσις, εως.

Conniveo, μύω, ὀπμύω, *Polyb.* ὀπμύω ὀφθαλμὸς, *Baſil.* καταμύω τὰ βλέφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον, ε.

Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ὀπχειρέω λέγειν τι, *id.* & ſtudeo facere aliquid, γλίχομαι ἡ πειράομαι ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philopon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Philo.* *Συασείω, Naz.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, *Xenoph.* nihil de aliquo, οὐ μεμφιμοιρέω οὐδέν τινι, *id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* i. e. de ſorte, ſuâ, ἡ μεμψιμοιρία.

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχιάζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀμέσκεμαί τινι, *Lucian.*

Conquinisco, *Ὑποκύπτω.*

Conquiro, ἀναζητέω, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γὴν πάντα, *Plato.* divitias, ζητέω χρήματα, *id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίςους μάγων, *id.*

Conquiſite, ὀπμελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ Ζήτησις, εως, i. e. collectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, frumenti, ſ. fructuum, τῶν καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ῶντος, *Alciphr.*

Conregno, συνβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συνγελάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβασιν, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σεβασμίοις, *idem.*

Conſanguineus, a, um, ὁ ἢ ἡ συγγενὴς, έος, *Dem.* οἰκεῖος, εια, εῖον, *Iſocr.* Conſ. *Cognatus.*

Conſanguinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* Conſ. *Cognatio.*

Conſano, ὑγιάζω, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω, *Hipp.*

Conſarcino, συσκυλάζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Conſaucio, σωτιτράσκω, *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνόσιος, ε, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ὀπβαίνω, navem, τὴν πλοῖα, *Lucian.* ἐπὶ τὸν ναῦν, *Thucyd.* currum, ὀπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππον, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαίνω ὀπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ὀπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ὀπβαίνω θηλείᾳ, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ὀπὶ πύργοις, *id.*

Conſcenſio, ἡ ὄπβασις, εως, *Philo.*

Conſcientia, ἡ συνειδησις, εως, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ότος, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, συντέμνω, διαχίζω, aliquid, τί.

Conſcifco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipſe mortem, ἀναίρα ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conſcius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἐαυτῷ τι, *Plato.* σφὶ τινος, *Iſocr.* ſibi bene, ὁ ἢ ἡ εὐσυνείδητος, ε, male, ὁ ἢ ἡ δυσσυνείδητος, *Baſil.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνισημί τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ὀπιςολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω στρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, a, um, συγγεγραμμένος, ένη, ένον, conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως, *Athen.* ἡ ἁγιςεία, ας. *Iſocr.* ἡ καθίερασις.

Conſecro, καθιερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Plato.* καθοσιόω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱδροποιέω τί τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐνθεσιάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ πόρισμα, ατος, *Philopen.*

Conſectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* i. e. perſecutio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρισις, εως.

Conſector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, θηράσομαι τὴν ἀλήθειαν, *Syneſ.* i. e. perſequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xenoph.*

Conſecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* verborum, ἡ συνέπεια, ας.

Conſeneſco, συγγηράσκω, *Iſocr.* συγκαταγηράσκω, *Laërt.* domus conſenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens *Conſenſus.*

Conſenſus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* ἡ σύμβασις, εως, *id.* omnium conſenſu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, *Baſil.*

Conſentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἐοικὼς, υῖα ὸς, *idem,* ſibi conſentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλουθός τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγος τοῖς ποτε ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, *idem,* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λόγον ἔχων, *Plato.* ὁ ἢ ἡ εὔλογος, ε, *Dem.* τῷ λόγῳ ἐπόμενος, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ ἢ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Dem.* Conſ. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xenoph.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφανέω τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc utile eſſe, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον ἐστὶ δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, id juſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον ἐστὶ, *id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, το ἑπόμενον, ε, Confer. *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, *Plut.* ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Conſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, *Plato.* i. e. obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίςης δωρεᾶς παρά τινος, *Iſocr.* gloriam, συντυγχάνω δοξῃ, *Demoſth.* & benevolentiam ab omnibus, κἀάομαι δοξαν ἡ εὐνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐνφέρω δίξαν τοῦ εὖ λέγειν, *Dem.* non conſequor res, ὀπτυγχάνω τῶν πραγμάτων, *idem.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerva, ἡ συνδούλη, ης.

Conſervatio, ἡ συντήρησις, εως, *Naz.* ἡ σωτηρία, ας, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδουλεία, ας.

Conſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* τηρέω τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Iſocr.* σάζω τινὰ, *id.* διασώζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.* una opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ, *Dem.*

Conſervus, ὁ συνδουλος, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ συνεδρος, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ου, *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Confideo, συνκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* a latere, παρακαθέζομαι, *Plut.*

Confiderate, ἐσκεμμένως, *Dem.* i. e. prudenter, νενεχόντως, *id.*

Confideratio, ἡ ὄπνοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, ὴ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐνοέω, *Demoſth.* aliquid & intueor, ἐνθυμέομαί τι ἡ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι ἡ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὁ, τι κοινῇ συμφέρει, *id.* & indago aliquid, σκοπέω τι ἡ ζητέω, *id.* res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους, *id.*

Confido, ὀπακαθέζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, οῦ, *Xenoph.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* καταση μαίνομαί τι, *id.* συνσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, *Dem.* teſtamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβουλος, ου, *Demoſth.* ὁ συμβουλεύων, οντος, *id.* ὁ βουλευτὴς, *Lucian.* fio alicui, γίγνομαί τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, συμπυνθάνομαι, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βούλευμα, ατος, *id.* i. e. conſultatio, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* ἡ συμβουλὴ, ῆς, *id.* ἡ συμβουλία, ας, *Iſocr.* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβουλία, ας, *id.* datum, τὸ συμβούλευμα, ατος, *id.* rectiſſimum, ſ. ſapientiſſimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλεύειν, *Dem.* agito, βουλεύομαι, de re aliqua, περί τινος, *Lyſ.* do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Xenoph.* futile do & perniciosum, φαῦλόν τι ἡ ἀσύμφορον συμβουλεύω, *Dem.*

communico

communico cum aliquo, κοινολογίομαί τινι, *id.* promo de præſente vitæ ratione, ἐκφέρω τῶ παρόντ῀ βίᾳ συμβαλλῶ, *Iſocr.* aberro in dando conſilio, διαμαρτάνομαι τ῀ συμβαλῆς, *Dem.* conſilio alicujus utor, συμβαλλόμαί τινι, *Iſocr.* adhibeo aliquem in conſilium, καλέω τινὰ σύμβουλον, *idem*, συμβαλλόμαί τινα ὑπὲς τιν῀, *id.* παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἰς τι. *Ariſtot.* ſanctius ineo conſilium de aliqua re, ὁσιώτδον βουλόμαι περί τιν῀, *idem*, nullo inferior ſum conſiliis, οὐδενὸς ἧττον δώσαμαι βουλεύσ, *idem*, conſilii inopia, ἡ ἀβουλία, ας, *id.*

Conſimilis, e, ὁμοι῀, οἷα, οιον, alicui, τινι, *Xenoph.* ὁ κῆ ἡ ἀντίτροφ῀, ε, *Dem.*

Conſimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Conſiſtentia, ἡ σύςασις, εως, *Plato.*

Conſiſto, σωιςαμαι, *Ariſtot.* in muro, ἐπίςημι τῷ τείχῃ, *Herod.* Conf. *Conſto.*

Conſiſtorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.* τὸ συνέδριον, ε, *Dem.*

Conſitio, ἡ φυτεία, ας, *Put.* ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*

Conſitus, a, um, πεφυτευμμέν῀, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητ῀, *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψι῀, ᾶ, *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπένθ῀, ε.

Conſociatim, συνδυαςικᾶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω, *Ælian.* i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινὰ τινι, *Iſocr.* arma, συμμαχίαν, *Dem.* ſorte, ζυγκληρόω, *Baſil.*

Conſolabilis, e, παραμυθικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Conſolatio, ἡ παράκλησις, εως, *N. T.* ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* ἡ παρηγορία, ας, *Plutarch.*

Conſolator, ὁ παράκλητ῀, ε, *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, οῦ *Heſychius*, ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παράγορος.

Conſolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* παρακλητικὸς, ἡ, όν, παρηγορικὸς, ἡ, όν, *Gal.*

Conſolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινα, *Æſchin.* παρηγορέω, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* in omni adflictione, παρακαλέω τινα ἐν πάσῃ θλίψι, *N. T.* eo animum, quod alii ſimilia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὸς ἄλλες τὰ ὅμοια παθεῖν, *Lucian.* luctum mecum alicujus gloria, παραψυχὼ τῷ πένθῃ ἔχω τὸν εὐκλειᾳ τιν῀, *Dem.*

Conſonans, ὁ συνηχᾶν, ῶντ῀, *Philo.* ὁ κῆ ἡ σύμφων῀, ε, *Ariſtot.*

Conſonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Conſono, συνηχέω, *Philo.* συμφωνέω, *Ariſtot.* i. e. conſentio. Vide *Conſentio.*

Conſonus, a, um, idem quod *Conſtrans*; i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, *Dem.* προσήκων, ουσα, ον, *id.*

Conſopio, κατακοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ὕπνῳ, *Dem.* conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.

Conſors, κοινωνὸς, ὁ, ὴ, όν, alicujus rei, τινος, *Xenoph.* ὁ κῆ ἡ συγκληρο῀, ε, *N. T.* ὁ κῆ ἡ συγκληρο῀, ε, *Plut.* conſortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, *Æſchin.*

Conſortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ προς τινα, *Plato.* commune & æquale juris, κοινὴ κῆ ἴση μετουσία τ῀ δικαίου, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἑταιρεία, ας, *id.*

Conſpectus, a, um, ὁ κῆ ἡ περίβλεπ῀, ε, *Demoſth.*

Conſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* ἡ σώψις, εως, *Polyb.* in conſpectu, ἐν ὄψῃ, *Plut.* ἐνάντιον, *idem*, κατενάντιον, *N. T.* in conſpectum venio, ὀφθαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμὸς τι῀, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, *id.*

Conſpergo, διαπάσσω, *Galen.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τι τινι, *Al. Aphrod.* ſale, περιπάσσω ἁλῶν τι, *Galen.* aliquem ſcobe aurea, ὀλίγον σκωρὸν τινὶ ῥίνημα χρυσοῦ, *Herodian.*

Conſperſus, a, um, πασ῀ὸς, ὴ, όν, *Athen.*

Conſpicillo, onis, ὁ κατόπλης, *Herodot.*

Conſpicio, συνόπτομαι, aliquid, τι, *Xenoph.* συνοράω τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τι, *Xenoph.*

Conſpicor, idem quod antecedens *Conſpicio.*

Conſpicuus, a, um, ὁ κῆ ἡ περίοπ῀, ε, *Dem.* ὁ κῆ ἡ παράσημος, fio ignavia, περίβλεπ῀ γίγνομαι ὑπὸ τῆ κακίᾳ, *id.*

Conſpiratio, ἡ σύμπνοια, ας, *Herodian.* i. e. conjuratio, ἡ σύςασις, εως, *Dem.* inire conſpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Herodian.*

Conſpiratus, ὁ συνιςάμεν῀, ε, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς, *Herodian.*

Conſpiro, συμπνέω, *Dem.* i. e. conſentio, vide *Conſentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσαμαι μετά τιν῀, *Dem.* adverſus aliquem, συνόμνυμι ὑπή τινα, *id.*

Conſpiſſo, πυκνόω, aliquid, τί. *Plut.*

Conſpuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, *Dem.* ἐμπτύω τινί, *Æl. προσπτύω.*

Conſpurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τινι, *Herodian.* μολύνω τι, *Iſocr.*

Conſputo, idem quod *Conſpuo.*

Conſtabilio, βεβαιόω, aliquid ſævitia, τὶ δι' ὠμότητ῀, *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι, *Plut.*

Conſtans, βέβαι῀, αία, αιον, *Dem.* inimicitia, ἔχθρα. ας, *id.* ὁ κῆ ἡ βέβαθὴς, έ῀, *Ariſtot.* conſtantiores e ſenatu, βεβαθέςεροι τ῀ συγκλήτ῀, *Herodian.* conſtanti vultu ſum, ὁμοίῳ ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, *Ælian.*

Conſtanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Iſocr.* βέβαθᾶς, *Herodian.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.* ἐμμενῶς.

Conſtantia, ἡ βέβαθεια, ας, *Plut.* honoris & donorum, βεβαιότης τιμῆς κῆ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, ας, *Herodian.*

Conſtat, φανερὸν ἐςιν, omnibus, πᾶσι, *Iſocr.* πρόδηλον ἐςί, *Dem.* ἐγνωσμένον ἐςί, *Herodian.* non conſtat, ἐν ἀφανεῖ κεῖ῀, *Thucyd.* i. e. emitur, ἀγοράζε῀, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Conſternatio, ἡ κατάπληξις, εως, *Thuc.* ἔμπληξια, ας, *Æſchin.* ἡ ἔκπληξις.

Conſternatus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐμπληκ῀, ε, *Plut.* aliquo, ἐμπεπλημμέν῀, ένη, ένον, πρός τι, *id.*

Conſterno, ἐκπλήτω, aliquem, τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, *id.* i. e. complano, καταγορίαν τι, *Philo*, καταγράννυμί τι, *Galen.*

Conſtipo, ἐπισάτλω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* κατασάττω τι, *Theophr.* κατατυκτόν, *Plut.*

Conſtituo, καθίσημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντί τιν῀, *Xenoph.* tyrannos in urbibus, τυράννες ἐν πόλεσι, *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίσαμαί τί περί τι, *Thuc.* urbem defendam eſſe, πρεσβεύομαι τὸ πόλιν ἐκλιπεῖν, *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, *id.* & decerno de aliqua re, γιγνώσκω κῆ ψηφίζομαι περί τιν῀, *id.* conſtitui ſcribere, εἰλόμην γράφειν, *Iſocr.* facere, προειλόμην ποιεῖν, *id* dicere, ἐπεχείρησα λέγειν, *id.* rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν, *Plato*, opem ferre, δεδογμένον ἐςί μοι βοηθεῖν, *idem.*

Conſtitutio, ἡ κατάσασις, εως, alicujus rei aliquo, τινος εἰς τι, *Gal.* reipublicæ, τ῀ πολιτείας, *Ariſtot.* naturalis, κατάσημα τὸ κῆ φύσιν, *Dioſc.* ſerena cœli, κατάσημα αἰθρίου, *id.* corporis, ἡ ἕξις, εως. *Ariſtot.* bona, ἡ εὐεξία, ας, *id.* mala, ἡ κακεξία, ας, *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατ῀, *id.*

Conſtitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, όν, *Plato.* conſtitutum tempus, τεταγμέν῀, ειλημμέν῀, διαιτημέν῀, διηγορευμέν῀, τακτὸς χρόνος, *Dem. Iſocr.* conſtituta die, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, *id.* conſtituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Conſto, σωιςαμαι, ex aliquo, κ῀ τιν῀, *Xen.* i. e. non moveor, tranquillus ſum, εὐσταθεῖ῀, conſtat mare, εὐσταθεῖ῀ τὸ πέλαγ῀, *Lucian.* mihi, i. e. ejuſdem ſententiæ ſum, ἀμεταπτώτως ἔχω, *Iſocr.* τὸ *Conſtat* videſis ſuo loco.

Conſtrator, ὁ γρώτης, ε, *Athen.*

Conſtrepo, ψοφέω, *Plut.*

Conſtrictio, ἡ σύψις, εως, *Gal.*

Conſtrictivus, a, um, συπτικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Conſtringo, σφίγγω, aliquid, τι, *Philo*, περισφίγγω, *Dioſc.* συσφίγγω, *Athen.* σύφω, *Gal.* συσέλλω τι, *Iſocr.* aureis fibulis, ἀναπάσοις χρυσεῖς ἐπισφίγγω, *Ælian.* περονας χρυσᾶς καταλαμβάνω τι, *id.* conſtringor neceſſitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, *Eurip.*

Conſtructio, ἡ σωίσαξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.* orationis, λόγε, *Dion. Hal.*

Conſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργες, *Herodian.* ut Grammatici, σωτάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, *Herodian.* murum lapide quadrato, τεῖχ῀ λίθε εἰς τετράγωνον εἰργασμένε, *id.*

Conſtuprator, ὁ μοιχεύων, ὄντ῀, *Plato.*

Conſtupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινο῀, *Plato.*

Conſubſtantialis, e, ὁ κῆ ἡ ὁμούσι῀, ε.

Conſuefacio, σωιθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Æſchin.* aliquem ad ſerviendum, προσθίζω τινὰ θεραπεύειν, *Xenoph.* ad ferendum aërem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, *Herodian.*

Conſuefactio, ὁ σωιθισμὸς, ῦ, *Anton.*

Conſuefco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Xenoph.* alicujus, τινὸς, *Plato*, i. e. rem veneream habeo cum aliqua, ζυγίνομαι τινι, *id.* conſuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἰθισμένε ζυκοφαντεῖν, *idem.*

Conſuetudo, τὸ ἔθ῀, ε῀, eſt mihi, καθίσηκεν ἐμοὶ, *Iſocr.* bonorum ſtudiorum, συνήθεια χρηςῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βέλτιον ἔθ῀, *id.* inſolefcit, γίνεται ἔθ῀, *id.* conſuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, *id.* facere aliquid propter conſuetudinem, ποιεῖν τι τῶ ἔθες ἕνεκα, *id.* a conſuetudine deſiſtere, παύεσθαι τῶ ἔθες, *id.* in conſuetudine eſſe poſitum, ἐν ἔθει ἔῆ, *Thuc.* ex conſuetudine, κῆ τὸ ἔθ῀, *Ariſtot.* i. e. converſatio, ἡ οἰκειότης, ητ῀, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινος πρός τινας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία τινος πρός τινας, *Dem.* conſuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, *id.* conſuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, *id.*

Conſuetus, a, um, ὁ κῆ ἡ εἰθα῀, ώθ῀, *Thuc.* ἐθισθεὶ῀, εῖσα, ἐν, *Plut.* facere, ὁ κῆ ἡ συνήθης ποιεῖν, *id.* conſuetus morbus, συνήθης νόσ῀, *id.*

Conſul, ὁ ὕπατ῀, ε, *Dion. Hal.* fum, ὑπατεύω, *Herodian.* ὑπατον ἀρχὴν τελέω, *idem.*

Conſularis, e, ὑπατικὸς, ἡ, όν, conſulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodot.* vir, ὁ ὑπατευκὼς, ευ῀, *id.* ὁ ὑπατεύσας, ἀντ῀, *id.* ὁ ἀπὸ ὑπατείας, *id.*

Conſulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, *Plut.* conſulatus honor, ἡ τ῀ ὑπατείας τιμὴ, *Herodian.*

Conſulo, i. e. conſilium do, συμβαλλόμαι, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὐνοιαν τε ζυμβαλλόμαι τινὶ, *Iſocr.* in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τιν῀, *Dem.* recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, *Iſocr.* mihi ipſe male, βουλεύομαι κακῶς περί ἐμαυτὸ, *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως φέρω τι, *Lucian.* pete conſilium, συμβαλλόμαί τινι ὑπέρ τιν῀, *Iſocr.* προσανατίθεμαί τινι περί τιν῀, *Diod. Sicul.* commodis alicujus, ζκοπέω τὸ ζυμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* commodis meis, ζκοπέομαι τὸ ἐμαυτὸ ζυμφέρον, *Plato.* ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, *Ariſtot.*

Conſultatio, ἡ βούλωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ συμβολία. ας, *Dem.* Conf. *Conſilium.*

Consulto, as, vide *Consulo*.
Consultò, ἐξαπίτνδες, fallere, ἐξαπατᾶν, *Dem.* injurioſus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὴς, *id.* pecco, ἐκ προνοίας, ἑκασίας, καὶ προαίρεσιν, ἑκουσίως ἁμαρτάνω, *id.* & *Iſocr.*
Conſultor, ὁ συμβαλλόμενος, ου, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβολός τινος. *Herodian.*
Conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Thuc.* τὸ συμβεβουλευμένον, ου, *Dem.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, ατος, *Xenoph.*
Conſultus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐβουλος, ου, *Iſocr.*
Conſummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ſæculi, ἡ σωτέλεια τοῦ αἰῶνος, *N. T.*
Conſummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*
Conſummatus, a, um, τέλειος, εία, ειον, *Dem.* vir, ἀνὴρ ὑποτετελεσμένος, *Xenoph.*
Conſummo, ὑποτελέω, *Plato.* συντελέω, *Herodian.*
Conſumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, *Xenoph.* opes ſuas, τὴν οὐσίαν, *Dem.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Dem.* in aliquid, ἀναλίσκω τὸ χρόνον εἴς τι, *Plato.* in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xenoph.* in aliqua re, περί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *idem*, κατά τι, *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, *idem*, una memoriam, συναλίσκω μνήμην, *Herodian.* λυμαίνω, ignis conſumit civitatem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν, *idem*, τρυχόω, Græci ſeditioſi Græciam conſumpſere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, *id.*
Conſumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, roboris, ἰσχύος, *Lucian.*
Conſumptivus, a, um, ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*
Conſumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, *Plato.* ὁ φιλαναλωτὴς, οῦ, *id.*
Conſuo, ὑπῤῥάπτω, aliquid, τί, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.* συῤῥάπτω τι, *Ælian.*
Conſurgo, συναίσσομαι.
Conſurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.
Conſuſurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*
Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τί, *Iſocr.*
Contabeſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* συντήκομαι.
Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.
Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ἔπαφὴ, ῆς, *Plato.*
Contagio, ἡ ἀνάχρασις, εως, *Plut.* aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*
Contaminate, μιαρῶς.
Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*
Contaminatus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, ſanguine, αἵματι.
Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.
Contechnor, τεχνάζω, *Galen.*
Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, καὶ σύσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ὑπακαλύπτω τι, *Lucian.*
Contemero, idem quod *Contamino.*
Contemnendus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Dem.* βραχὺς ἀξιος, *Plato.*
Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλεύοντων, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι, *Iſocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ὑπερορῶ τι, *Iſocr.*
Contemplatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*
Contemplativus, a, um, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Plato.*
Contemplor, θεωρέω, aliquid, τί, *Plato.* σκέπτομαί τι, *Iſocr.* ὑποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*
Contemporaneus, ὁ συγχρονός τινος.
Contemptibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*
Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταπεφρονηκότας, *Dem.*
Contemptio, vide *Contemptus.*
Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονῶν, οντος, *Dem.* ὁ ὑπερόπτης, ου, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, ὸν, *Ariſtot.*
Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.
Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Chryſ.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Thuc.* conremptui habeo aliquid, εἰς ὀλίγου ποιέομαί τι, *Iſocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαί τι, *Thuc.* in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, *N. T.*
Contemptus, a, um, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, *Dem.* καταφρονούμενος, ένη, ένον, *Iſocr.*
Contendo, *Cuntείνω*, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, ἀμιλλάομαί τινι περί τινος, *idem*, διαγωνίζομαί τινι τι, *Xenoph.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινὶ περί τινος, *Iſocr.* verbis, λογομαχέω, *Dion. Areop.* jure, δικαιολογέω, *Lucian.* i. e. iter inſtituo aliquo, στέλλομαι εἴς τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*
Contenebreſcit, *Cuσκοτάζει*, *Xenoph.*
Contenebro, *Cuσκοτάζω*, *Dem.* ὑποσκοτέω, *Dioſc.*
Contente, *Cuντόνως*, *Lucian.* *Cuντεταμένως*, *Platoi*
Contentio, ἡ ζώτασις, εως, nervorum, νεύρων, *Dioſc.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινὸς, *Ariſtot.* i. e. ſtudium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xenoph.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, ſ. ἔριδας τισιν ἐμβάλλων *idem*, propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσαμαι περί τινος, *Iſocr.* contentionis ſtudio flagro, φιλονεικέω, *Philo.* eſt mihi contentio cum aliquo, ἔστι μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*
Contentioſe, φιλονείκως, *Xenoph.* ἐριστικῶς.
Contentioſus, a, um, ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου, *id.*
Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σώτονος, ου, ſtudium, *Cuπσδὴ*, *Herodian.* ſua ſorte, ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, ους, *Dem.* paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, ές, ſum aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι, *Iſocr.* τινί, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τί, *Herodian.* donis, στέργω ὅτι ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.* præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ὑπόχρη μοι ταῦτα, *Dem.*
Conterebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*
Contero, σωτρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*
Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος, *Lucian.*
Conterraneus, a, um, ὁ πατριάτης, ου, *Plato.*
Conterreo, φοβέω, *Thuc.*
Conteſtatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Dem.* litis, ἔνστασις δίκης.
Conteſtor, ὑπομαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* Deos, ἱκετεύω θεούς, *Xen.* litem, διαμαρτυρέω, *id.*
Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τὶ, *Philo.*
Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, καὶ συνυφῶ.
Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, us, ἡ συνύφανσις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, ές, *Ariſtot.*
Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*
Conticeſco, κατασιγάω, *Plato.* κατασιωπάω, *Lucian.* ὑποσιωπάω, *Plut.* conticeſcere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῇ χειρὸς νύσσει, *Herodian.*
Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ ὥρα τῆς νυκτὸς.
Contignatio, ἡ δόκασις, εως, *Heſych.* ἡ ξύλασις, εως, *Thucyd.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *Thuc.* το ὀροφωμα, *Athen.* tertia, τὸ τρίστεγον, ου, *N. T.*
Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφὸν οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*
Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, ές, *Strabo*, loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ου, *Philo.*
Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, *Ariſt.* πεπεχών, υσα, ον, *Artemid.* i. e. continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, *id.* i. e. temperans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, ές, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* terra, ἡ ἤπειρος, ου, *id.* τὰ μεσόγεια, ων, *id.* i. e. temperans ſum, ἐγκρατέω, *Plut.*
Continenter, i. e. fine intermiſſione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Iſocr.*
Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*
Contineo, συνέχω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. moderor, καταχέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατῶ τῆς γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me περιέχω, *Artem.* ἐμπεριέχω, *Ariſtot.*
Contingo, ἔπομαι, aliquid, τινός, *Plut.* ἐφέπομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστεῖς τινός εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*
Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
Continuitas, idem quod *Continuatio.*
Continuo, i. e. ſtatim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *ib.* ἄφνω, *id.* εὐθὺς, *Herodian.*
Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* iter, ἕξομαι ὁδοῦ, *Herodian.*
Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, διηνεκὴς, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρὸς, *Dem.*
Contollo, συναίρω, *Ariſtot.*
Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ὑπερωτέω τι παρά τινος, *Ariſtot.*
Contorqueo, συſτρέφω, aliquid, τὶ, *Plato*, ſtrebλόω, *Dem.*
Contorſio, ἡ συſτροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.* ἡ περιαγωγὴ.
Contorte, συνεσταλμένως, *Ariſtot.*
Contortor, ὁ συſτρέφων, οντος, *Dem.*
Contra, παρὰ, *cum Accuſ.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δικαία, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς *cum Accuſ.* contra ſtimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T. cum Genit.* contra inimicum fero ſuffragium, πρὸς ἔχθρᾶς ὑπόφηφον τιθῶ ψῆφον, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον, *Thuc.* i. e. viciſſim, πάλιν, *Dem.*
Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, *Dioſc.* ἡ συſολὴ, ῆς, *Damaſc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Naz.*
Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου, *Dem.* τὸ συνάλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *id.* inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ὑπεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἅπτεσθαι πίστεως τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ὅτι τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.*
Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta ſunt, τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* ἀντρεῖν τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινὶ, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*
Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀντίῤῥησις, & convitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων. *Iſocr.*
Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος, *Dem.* ὁ ἀντιδικος, ου, *id.*

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, υ, *Ariſtot.*
Contraho, συναγείρω, *Thuc.* aliquos intra muros, συςέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, ἀναςπάω τὸ μέτωπον, *Dioſc.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* i. e. paciſcor de aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, *Xen.*
Contraliceor, ἀντωνέομαι, *Lyſias.*
Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*
Contrapoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*
Contrapoſitus, α, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀντίθετος, ε, *Naz.*
Contrarie, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*
Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*
Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, *id.* facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo προχωρέω εἰς τὐναντίον, *Chryſ.* e contrario, ἀντικειμένως, *Ariſtot.*
Contraſto, ἀνθίζαμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*
Contravenio, ἀπαντάω. Conf. *Occurro.*
Contrectabilis, e, ψηλαφάμενος, ένη, ενον, *N. T.*
Contrectatio, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω τι, *Plato*, παραφάω, *Hippocr.*
Contremiſco, τρέμω, *Dem.* τρομέω.
Contremo, τρέμω, *Dem.*
Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ε, *Iſocr.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquageſimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*
Contribuio, ἡ εἰσφορὰ, ας, pecuniarum, χρημάτων, *Iſocr.* ὁ ἔρανος, ε, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγειν εἰς συντέλειαν τινα, *id.*
Contributor, ὁ συντελὴς, έος, *Dem.*
Contriſto, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω, *Iſocr.*
Contritio, ἡ σώτριψις, εως, *Naz.* ἡ σωτρικὴ, ῆς, LXX. τὸ σωτρίμμα, ατος, *N. T.*
Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xenoph.*
Controverſa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*
Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* τὸ ἀμφισβητημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Iſocr.* ſine controverſia, ἀναμφισβήτως, citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτως κύριον εἶναί τινος, *Dem.* controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρὸς τινα, *id.* eſt mihi controverſia cum aliquo, ἐστί μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῆς ἀμφισβητησίμων, *Iſocr.* teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῆς ἀμφισβητουμένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controverſis, κρίνεσθαι περὶ τῆς ἀντιλεγομένων, *id.*
Controverſor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περί τινος, *Plato*, τινὶ, *Ariſtot.*
Controverſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀμφισβητούμενος, ε, *Dem.* ἀμφισβητάμενος, ένη, ενον, *id.* efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *idem.*
Contrucido, ϛρατηλατέω, aliquem, πολιονέω τινὰ, *Plato*, filios præter (patrem) προσαναιρέω τοὺς παῖδας, *Herodian.*
Contrudo, ϛυνωθέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.*
Contrunco, ϰολοβόω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*
Contubernalis, ὁ ὁμαρόφιος, ε, *Dem.* ὁ ὁμόσκηνος, ὁ σύνοικος, ε, in militia, ὁ σύσκηνος, ε, *Xenoph.* ὁ σύσιτος, ε, *Dem.* ſum, συσκηνέω, *Xenoph.* ὁμοσκηνέω, *id.*
Contubernium, τὸ συσκήνιον, υ, *Xenoph.* ἡ συνοίκησις, inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινι, *Ælian.*
Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, *Plato*, ἐφοράω τινὰ, *Xenoph.* βλέπω εἴς τινα, *Herodian.*
Contuitus, us, ἡ ἔποψις, εως, *Thuc.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*
Contumacia, ἡ ἀνθάδεια, ας, *Plut.* ἡ φιλονεικία, ας, *Dem.* ἡ ἀτειθεια.
Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.
Contumax, ὁ ϰ̓ ἡ αὐθαδὴς, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, *Xenoph.* contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν παρέχω, με, *Herodian.*
Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Plato*, ἡ λώβη, præterm. nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ϰαταλείπειν εἶδος ἀσελγείας ϰ̓ ὕβρεως, *id.* contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *idem*, ὑβρίζω εἴς τινα, *id.* ὑβρίζω ὕβριν εἰς τινα, *Plato*, & injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος ϰ̓ προπηλακίζεσθαι, *id.* agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι πρός τινα, *Plato.* Conf. *Contumelioſe.*
Contumelioſe, προπηλακιστικῶς, *Dem.* plane & ſuperbe aliquem a colloquio alicujus repellere, ϰ̓ πάνυ ὑβριστικῶς ἂν ἐάν τινα διαλέγεσθαί τινα, *id.* vitam finire, ἐπονειδίστως τὸν βίον τελευτᾶν, *Iſocr.* tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, *id.* tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* περιυβρίζεσθαι, *Lucian.* contumelioſiſſime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, *id.* ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ ϰ̓ δεινά, *Dem.*
Contumelioſus, a, um, ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, epiſtola, ὑβριστικὴ, *Æſchin.* vir, ἀνὴρ. *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *Plut.* ὁ διασύρων, οντος, *id.* ὁ βλάσφημος, ε, *Iſocr.* ὁ βλασφημῶν, ῶντος, *id.*
Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Naz.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαι τινι, *N. T.*
Contundo, συγϰόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*
Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, *Iſocr.*
Conturbator, ὁ συνταράσων, οντος, *Xen.*
Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, *Xen.* civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, *Plut.* caſtra alicujus, διαταράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, *id.* populum, ἐϰταράττω τὸν δῆμον, *idem.*
Contus, τὸ δόρυ, ατος, *Herodian.*
Contuſio, τὸ θλάσμα, ατος, *Dioſc.*
Convador, ϰλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Convaleſco, ὑγιαίνω, *Dem.* ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, *Demo* ἀναῤῥωννυμαι, *Plut.*
Convallis, τὸ ἄγϰος, έος, & receſſus montium, ϰ̓ μυχὸς ὀρέων, *Xen.*
Convaſo, συσϰευάζομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, ϛϰευαγωγέω, *Dem.*
Convectio, ἡ συγϰομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Convecto, συγϰομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* συγϰομίζομαι, *id.*
Convector, ὁ συγϰομίζων, οντος, *Xen.*
Convehо, idem quod *Convecto.*
Convello, αυσπάω, *Athen.* αποσπαω.
Convelo, σκέπω, caput, ϰεφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σκεπάω τι τινι, *Xen.*
Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.
Conveniens, προσήϰων, ουσα, ον, *Dem.* ϰαθήϰων, ουσα, ον, *idem*, πρέπων, ουσα, ον, *idem*, ὁ ϰ̓ ἡ πρεπώδης, ες, *Iſocr.* convenientiſſimus alicui, πρεπωδέστατος τινι, *id.* conveniente tempore celebrari, τῇ ϰαθήϰουσα χρόνῳ γίγνεσθαι, *Dem.* bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήϰοντά τινι, *id.* convenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς παροῦσι, *Iſocr.*
Convenienter, προσηϰόντως, & recte judicare, ϰ̓ ὀρθῶς ϰρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν ſ. λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, ϰαλῶς, εὐσχημόνως, ϰ̓ πρέπον, *Dem.* *Iſocr.* naturæ vivere, ἀϰολούθως τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*
Convenientia, ἡ σύμφασις, εως, *Thuc.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Plato.*
Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* in ſenatum, εἰς συνέδριον, *id.* in unum locum, εἰς ταὐτόν, *id.* aliquem, συζυγόομαί τινι, *id.* i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, *id.* in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήϰαις, *id.* i. e. concordo cum aliquo, συνίσαμαι μετά τινος, *Iſocr.* συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* i. e. accuſo, vide *Accuſo.*
Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, *Iſocr.* annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἐϰεῖσι τότε, *id.* mihi, ϰαθήϰει μοι, *Synef.* Conf. *Decet.*
Conventiculum, τὸ συνέδριον, ε.
Conventio, ἡ σύνοδος, ε, *Ariſtot.* i. e. pactum, vide ſequens *Conventum.*
Conventum, ι, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήϰη, ης, *Dem.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *idem*, τὸ συγϰείμενον, ου, *Iſocr.* ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήϰαις, *Dem.* ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſ, τοῖς ὡμολογημένοις, *id.* non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *id.* τὰς συνθήϰας, *id.*
Conventus, us, ἡ σύνοδος, ε, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* i. e. ſocietas, ἡ συνασία, ας, *Dem.* ἡ μιτασία, ας, *idem.*
Converbero, τύπτω, aliquem τινὰ, *Xen.*
Converro, σαίρω, ſcopis domum, ϰαλύπτρᾳ οἰϰίαν, *Plut.* σαρέω τὴν οἰϰίαν, *N. T.*
Converſatio, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ ἐντυξις, εως, *Iſocr.* ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, *Dem.* Conf. *Conſuetudo.*
Converſativus, a, um, ὁμιλητιϰὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*
Converſim, ἀναγραμμένως, ἀναγροφάδην, ὀπισθροφάδην, *Philo.*
Converſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem.* ἀναστροφὴ, ῆς, *Xenoph.* & mutatio, μετάστασις ϰ̓ μεταβολὴ, *Dem.*
Converſo, σείομαι, *Plato.*
Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινὶ, *id.* συδιατρίβω τινὶ, *id.* συζυγόομαί τινι, *Iſocr.* jucundiſſime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιστα, *id.*
Converſus, a, um, ὀπισθρεὴς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*
Converto, ὀπισθρέφω, aliquid, τὶ, *Thucyd.* aliquem errantem, τινὰ, *Plut.* aliquid in aliquid, ϰαταστρέφω τι εἴς τι, *Lilian.*
Conveſtio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.*
Convexio, ἡ συγϰλείσις, εως.
Convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινα πάντα τρόπον, *Dem.*
Convexus, a, um, ϰυρτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Conviciator, ὁ λοιδορῶν, οντος, *Dem.* ὁ λοιδορέμενος, ε, *id.* ὁ λοίδορος, ε, *Plut.*
Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, ε, *Ariſtot.*
Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Dem.* εἴς τινα, *Iſocr.* διαλοιδορέομαί τινι, *Dem.* ϰαϰῶς λέγω τινὰ, *id.* & exprobro aliquid, λοιδορέω ϰ̓ ὀνειδίζω, τι, *id.*
Convicium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* τὸ λοιδόρημά, ατος, *Ariſt.* ἡ ϰαϰηγορία, ας, *Iſocr.* & criminatio, λοιδορία ϰ̓ ϰαϰηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, ϰατά τινος λέγειν βλασφημίας, ſ. λοιδορίας, *id.* χρῆσθαι βλασφημίᾳ ϰατά τινος, *id.* ποιεῖν βλασφημίας ϰατά τ.νος, *id.* incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, *idem*, fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς ſ. περί τινας, *id.* λοιδορίαν γιγνεσθαί τ.σι, *Iſocr.* in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς ϰεφαλὴν τοῦ λέγοντι τρέπειν, *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, *id.* ſine convicio eſſe, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, *id.*

Conviſor,

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, ἑ, *Plut.* ὁ σύσιτος, ὁ, *Ariſtoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ὁ, *Lucian.* ſum, συσιτέω, *Dem.*

Convictus, us, ὁ συμβίασις, εως, *Plut,* ἡ συσσιτία, ας, *Poll.*

Convincio, συνδέω, *Ariſtot.*

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, *Dem.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſ. ὀπφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπικρατέω.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, ῦ, *N. T.*

Conviolo, συμβιάζω, *Dem.*

Conviſo, συνοράω, *Ariſtot.*

Convitium, vide *Convicium.*

Conviva, ὁ συμπότης, ου, *Dem,* ὁ συντράπεζος.

Convivalis, ε, συμποσιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* συμποτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ πορὰν, *id.*

Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.* τὸ σύνδειπνον, ου, *id.* vocari ad convivium, καλεῖσθαι πορὸς τὸ συμπόσιον, *id.* convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, *idem.* convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato,* ſolvere, ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*

Convivo, συμβιόω τινὶ, *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι, *Chryſoſt.* ὁμιλέω, συνδιάγω.

Convivor, συμποσιάζω, *Naz.* ἐυαχέομαι, *Xenoph.*

Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Iſocr.* ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Herodian.* ποιέομαι παράκλησίν τινων, *Iſocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, *Polyb.* συστρέφω, τι, *N. T.* συνελίσσω.

Convolutio, τὸ σύστρεμμα, ατος, *Paul. Æg.* ἡ συστροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ εἵλησις, εως, *Galen.*

Conus, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.*

Convulnero, συντιτράσκω, *Plut.*

Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*

Convulſivus, a, um, ὁ ἢ ἡ σπασματάδης, εος, adfectus, σπασματάδες πάθος, *Gal.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, ὄ, *Plut.* in aliqua re, τινὸς, *Xen.*

Cooperculum, τὸ πῶμα, ατος, *Lucian.*

Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, τὸ προκάλυμμα, ατος, *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιέλλω τινί τι, *id.*

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως, ἡ ἔγκρισις.

Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.

Coordino, Συντάττω, *Plut.*

Coorior, συνανίσημι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ πεκτικία, ας, *idem,* rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιρρεόντων εἰπεῖν, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* ſ. exemplum literarum, ἀντίγραφον, ſ. ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ᾶς, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xenoph.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copioſe, ἐυπόρως, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακρολογίαν εἰπεῖν, *Iſocr.*

Copioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ εὔπορος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon*

Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, ὁ, συνδυασμὸς, ὃ, *Ariſtot.*

Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* συνδυαστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Copulo, συγδυάζω, *Dem.* aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινι, *Ariſtot.* ἁναρμόττω τί τινι, *Dion. Hal.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, *Dioa. Long.* τὸ ὀπλαγεῖον.

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*

Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ὀπτάω, ἕψω, piſcem, ἰχθὺν, *Xenoph.* inſuper, ἐφέψω, *Athen.* ante, προέψω, *id.* ſimul, συνέψω, *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ου, *Athen.*

Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*

Cor, ἡ καρδία, ας, *Plato,* cordis dolorem ſentio, καρδιάσσω, *Ariſtot.* καρδιαλγέω, *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ ἢ ἡ καρδιαλγὴς, ές, *id.* cordis dolor, καρδιωγμὸς, *id.* ἡ καρδιαλγία, ας, *id.* corde carens, ὁ ἢ ἡ ἀκάρδιος, ος, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ ἢ ἡ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ ἢ ἡ κατακάρδιος, ου, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *idem.*

Corallinus, a, um, κοράλλινος, ίνη, ινον.

Corallium, τὸ κοράλλιον, ου, *Arrian.* τὸ κεράλιον, ου, *Baſil.*

Corallus, idem quod antecedens *Corallium,* corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*

Coram, ἐναντίον, aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *idem,* ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὰν ἀκούω, *Herodian.*

Corbis, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.* ἡ Σπυρὶς, ίδος, *N. T.*

Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Corculum, τὸ καρδίον, ου, τὸ Συμβέδιον.

Cordate, νενεχόντως, *Iſocr.* νενεχῶς, *Polyb.*

Cordatus, a, um, ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.*

Cordolium, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.*

Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* δερμάτινος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Coriandrum, τὸ κορίαννον, ου, *Dioſc.* τὸ κόριον, ου, *Gal.*

Coriarius, ὁ βυρσοδὺς, εως, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Coriarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Corium, τὸ σκύτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βοεῖος, *Dioſc.*

Corneſco, κερατίζω.

Corneus, a, um, κεράτινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cornicen, ὁ κεραὸς, ὄ, ὁ κερατύλης, ου.

Cornicor, κραζω, *Ariſtoph.*

Corniculum, τὸ κράτιον, ου, *Ariſtot.*

Corniger, ὁ ἢ ἡ κερατοφόρος, *Ariſtot.*

Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατόω, *Naz.* κερατίζω, LXX. κέρατσω, τινὰ, *Plato.* carens, ὁ ἢ ἡ ἀκέρατος, ος, *Ariſtot.* ἀκέρως, copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κερατιστὴς, ὃ, taurus, ταῦρος, LXX.

Cornutus, a, um, ὁ ἢ ἡ κρατοειδὴς, εος, κερατόεις, εσσα, εν.

Corolla, ἡ στέφανη, ης, *Ælian.* corollam altam capiti impono, στέφανον ὑψηλὸν ὀπτίθημι τῇ κεφαλῇ, *id.* Conf. *Corona.*

Corollarium, ἡ ὀπφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάβλημα, ατος, *Dem.*

Corona, ὁ στέφανος, ου, *Dem.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.* coronam dare alicui, στέφανον διδόναι τινὶ, *Dem.* accipere, λαβεῖν, *id.* eripere, ἁρπάζειν τινὶ, *id.* deſtruere, καθαιρεῖσθαι, *id.* amittere, ἀποβαλεῖσθαι, *id.* corrumpere, διαφθείρειν, *idem.* concindere, κατακόπτειν, *id.* i. e. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, *Thucyd.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περισασις, εως, *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ στεφάνωμα, ατος, *Athen.*

Coronarius, a, um, στεφανωματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* i. e. coronas conficiens, ὁ στεφανοπλοκῶν, ὄντος, *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, στεφανόω, aliquem, τινα, *Dem.* aurea corona, στεφανέω τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, *id.* ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, *Plut.*

Corporalis, ε, σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, *Ariſtot.*

Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſtot.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ πολυσαρκία, ας.

Corpulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔσωμος, ου, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ εὐσαρκος, ου, *Xenoph.*

Corpus, τὸ σωμα, ατος, *Dem.* mortale σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, ἐκ εὐκρινὲς, *id.* leviſſimum, ἄριστον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἑταιρικὸν, *idem.* obnoxium omnibus ſceleribus, ὑποβεβυνον ἁπάνταν ἀδικημάτων, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, *Dem.* infirmitas, σώματος ἀῤῥωστία, *id.* curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ ἢ ἡ φιλοσώματος, ου, *Plato,* ejuſdem qui eſt, ὁ ἢ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.* unius in aliud mutatio, ἡ μετασωμάτωσις, εως, *Plato,* corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν, *id.* eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, *id.* perſicere, ὀπτελεῖν τῷ σωματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*

Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, ου, *Iſocr.*

Corrado, σωάγω, undique, πανταχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, ὃ, ὁ διορθωτὴς, ὃ, *Philo.*

Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, *Ariſtot.*

Correptor, ὁ παιδευτὴς, ὃ, *N. T.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xenoph.*

Corrigo, διορθόω, aliquid, τι, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον, *Iſocr.* errata, τα πεπαιδευμένα, *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα, *idem,* vitam, ἀπεθυμέω βίον, *Gregor.*

Corripio, ὀπλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Thuc.* veſtem, λαμβάνομαι τῶν ἱματίων, *Plato,* i. e. abbrevio, βραχύνω; i. e. caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, *Ariſtot.* λαμβάνομαι τινος, *Dem.*

Corrivalis, ὁ ἀντρᾶς, ᾶ, *Lucian.*

Corrivatio, ἡ ξυνοχέτευσις, εως.

Corrivo, συνοχετεύω.

Corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*

Corrodo, ἀναβιβράσκω, *Gal.*

Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τι, *Æſchin.* amicos, τὺς φίλους, *Dem.*

Corroſio, ἡ ἀνάβρασις, εως, *Al. Aphr.*

Corroſivus, a, um, ἀναβρωτικὸς, ὴ, ὸν, cancer, καρκίνος, *Al. Aphr.*

Corrotundo, ξυρόω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*

Corrugo, ῥυτιόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὺς ὀφρῦς, *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τὺς νέους, *Plato,* judices pecunia, τὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαι ἢ διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαι ἢ κακῶς ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τὺς λόγους τινὸς, *Dem.* feminam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*

Corrupte, διεφθαρμένως.

Corruptela,

Corruptela, ἡ διαφθορά, ᾶς, *Demosth.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joseph.* ἡ φθορά, ᾶς, *Thuc.*
Corruptibilis, e, φθαρτος, ὴ, ον, *N. T.*
Corruptio, idem quod *Corruptela.*
Corruptivus, a, um, φθαρτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Corruptus, a, um, διεφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & improbus, διαφθορὸς ὢν πονηρος, *id.* muneribus, δῶρα λαβων ὢν διεφθαρμένος ὑπὸ χρημάτων, *id.* διεφθαρμένως ὢν πεπρακως ἑαυτὸν, *idem.*
Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, έως, *Plut.*
Cors, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, ὁ φλοιὸς, ὸς, *Gal. in primis* detractus, τὸ λέμμα, ατος, *Athen.* τὸ λέπισμα, ατος, *Dioscor.* corticem habens, ὁ ὢν ἡ ἐμφλοιος, ος, *Theophr.* levem, ὁ ὢν ἡ λειόφλοιος, *Basil.* tenuem, ὁ ὢν ἡ λεπτόφλοιος, ος, *Theophr.* craſſam, παχύφλοιος, ος, *Dioſc.* diſruptum, rimoſum, ῥηξίφλοιος, *Baſil.* aſperum, ὁ ὢν ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*
Corticoſus, a, um, ὁ ὢν ἡ φλοιώδης, ες, *Ariſtot.*
Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.
Cortina, τὸ παραπέτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. tapes, ὁ τάπης, ητος.
Corvinus, a, um, κορακινος, ίνη, ινον.
Corus, ὁ ἀφηλιώτης, ου.
Coruſco, ἀστράπτω, auro & ebore, χρυσῷ ὢν ἐλέφαντι, *Ariſtot.*
Coruſcus, a, um, ἀστράπτων, ουσα, ον, *Xen.*
Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Ariſtot.*
Corydalus, ὁ κορυδαλος, ου, *Ariſtot.*
Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.
Coryius, ἡ κόρυλος, ου.
Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.
Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Lucr.*
Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Ariſtot.*
Corytus, ἡ βαλανίδιον, ου, *Heſych.*
Cos, ἡ ἀκόνη, ης, *Iſocr.* ἡ Σμάνη, *Soph.*
Coſmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.
Coſmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.
Coſſus, ἡ τρηδὼν, όνος, *Plut.*
Coſta, ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*
Coſtatus, a, um, ὁ ὢν ἡ ἐμπλευρος, ος, *Philo.*
Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, *Xenoph.*
Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*
Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*
Coturnix, ὁ ὀρτυξ, γος, *Xenoph.*
Coxa, τὸ ἰσχιον, ου, *Ariſtot.*
Coxendix, τὸ ἰσχίον, ου, *Ariſtot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος. *Dioſc.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ὴ, όν, *id.*
Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.*
Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*
Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*
Cranium, τὸ κράνιον, ου, *Gal.*
Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hippocr.* crapulam ſentio, κραιπαλάω, *Plato.* arcens, ὁ ὢν ἡ ἀκραίπαλος, ος, *Dioſc.* edormio, ἀποκραιπαλάω, *Plut.*
Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*
Cras, αὔριον, *Dem.*
Craſſe, παχυλὰς, *Ariſtot.*
Craſſeſco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, καταπιαίνομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἀδρύνομαι, *Theophraſt.*
Craſſitudo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πάχος, ους, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τῦ σώματος ὄγκος, *id.*
Craſſo, παχύνω, aliquid, τὶ, *Polyb.* ἀδρύνω τι, *Theophr.*
Craſſus, a, um, παχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio, vide *Craſſeſco*, craſſum reddo, vide *Craſſo*, craſſo ore loquor, παχυστομέω, *Strabo.*
Craſtinus, a, um, ὁ ὢν ἡ, τὸ αὔριον, craſtino ſc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*
Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*
Crates, ὁ ταῦρος, ὸς, *Theocr.* ὁ σρωτὴρ, ῆρος, *Hippocr.*
Craticula, ἡ ἐσχάρις, ίδος, τὸ τάρριον, ου, *Poll.*
Creatio, ἡ κτίσις, εως, mundi, τῦ κόσμου, *N. T.* magiſtratuum, ἡ χειροτονία, *Plato.*
Creator, ὁ κτίσης, ου, *N. T.* ὁ κτίσωρ, ορος, *Naz.* ὁ κτίσας, αντος, *N. T.*
Creatura, τὸ κτίσμα, ατος, *N. T.* ἡ κτίσις, εως, *ibid.*
Creatus, a, um, κτισὸς, ὴ, ὸν, κτιστὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Creber, a, um, συχνὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* διαπνοὸς, creberrimæ mutationes, πυκνόταται μεταβολαὶ, *Iſocr.*
Crebreſco, πυκνος γίνομαι.
Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, *Herodian.*
Crebro, πυκνῶς, *Plato.* πυκνὸν, *Ariſtot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebrius, πλεονάκις, *Iſocr.* διαπνοῶς, συχνῶς.
Credibilis, e, πιστὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς, *Dem.* facere aliquid credibile, δίδοναί τι πιστὸν, *id.* non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*
Credibiliter, πιστῶς, *Dem.*
Creditor, ὁ δανειστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανίσας, αντος, *idem*, ὁ χρεώστης.
Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.
Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*
Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* aliquid, τί, *Dem.* delatoribus, πεπίσμαι τοῖς διαβαλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, *Iſocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαι τινί τι, *Plato*, i. e. puto, οἶμαι, *Dem.* νομίζω, *Iſocr.* ἡγοῦμαι, *idem*, ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἶμαι, *id.*
Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Dem.*
Credulus, a, um, ὁ ὢν ἡ εὔπειθος, ος, *Ariſtot.*
Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.* ἡ πύρωσις.
Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ου, *Athen.*
Crementum, vide *Incrementum.*
Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Baſil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio ſimilis, ὁ ὢν φρυγανώδης, ους, *Dioſc.*
Cremo, καίω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, ἡ γλυφὶς.
Creo, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοποιέω, *Philo.* δημιουργέω κόσμον, *Plato.* Cæſarem, ποιέω Καίσαρα, *Herodian.*
Creperus, a, um, ὁ ὢν ἡ ἀμφίβολος, ος, *Iſocr.*
Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xenoph.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπῖδας ὑποδύομαι, *Herodian.*
Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, ου, *Athen.*
Crepidatus, a, um, κρηπιδόμβρος, ένη, ενον, *Plut.* κρηπῖδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*
Crepido, ὁ κρημνος, οῦ, *Thuc.* ἡ, φάραγξ.
Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.
Crepitaculum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*
Crepito, ψοφέω, *Ariſtoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philoſtr.*
Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ὀπισορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ὀποπέρδω, *Ariſtoph.* καταπερδῶ, *id.* præ metu, ὑποξέδυλλα ὑπὸ δειλίας, *Lucian.*
Crepo, ψοφέω, *Ariſtoph.* digitis, ὀποκροτέω τοις δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*
Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων, τὰ ἐξόρμαια.
Crepuſculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* ſub crepuſculum, δείλης ὀψίας, *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Ariſtot.*
Creſco, αὐξάνομαι, *Dem.* συναυξάνομαι, *id.* ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, *Iſocr.* & locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*
Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioſc.*
Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cretatus, a, um, χρισθεὶς, εῖσα, ὲν, κιμωλίᾳ γῆ.
Cribellum, τὸ κισσύβιον, ου, *Athen.*
Cribro, κοσκινίζω, συνιάζω, *N. T.*
Cribrum, τὸ κοσκινον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινηδὸν, *Lucian.*
Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκλήματα, ων, *Dem.* magnum, αἰτία μεγάλη, *Dem.* nefarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὴ, *id.* malum & grave, κακὴ ὢν χαλεπὴ, *id.* falſum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὰ, *Iſocr.* commune, κοινὰ. *id.* privatum, ἰδία, *id.* comminiſci, αἰτίαν συντιθέναι, *idem*, fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπάγειν, ſ. ὀπτίθεσθαί τινι, *Dem.* tranſferre in aliquem, ἀναφέρειν εἰς τινα, *Iſocr.* τινὸς ὀπτιθέναι τινὶ, *idem*, ſubire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *idem*, declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Iſocr.* effugere, διαφεύγειν, *Iſocr.* refutare, ἐξελέγχειν, *Iſocr.* diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, *Demoſth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆ αἰτίας, *Dem.* τῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆ αἰτίας, *id.* teneri crimine, τῦ ἐγκλήματος ἔνοχον εἶναι, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλῶ τινί τι, *Herodian.*
Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Conf. *Crimen.*
Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquem, εἴς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάσμαί τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλῶ τινί τι, *Plato.*
Criminoſe, εὐδιαβόλως, *Dem.* διαβόλως, *Thuc.*
Criminoſus, a, um, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, *Ariſtot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* κόμη, ης, *Plut.*
Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Symeſ.* ὁ ὢν ἡ πολύκομος, ου, *Dioſc.*
Criſpitudo, ἡ ἑλότης, ητος, *Ariſtot.*
Criſpo, ἑλάω, ἕλαι τοιαῦ.
Criſta, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.* criſtam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆ κεφαλῆς, *Ælian.*
Criſtatus, a, um, λόφορος, ύρα, ον, *Heſych.* ſum, λοφάω, *Suid.*
Criſtula, τὸ λοφίδιον, ου.
Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato.*
Critice, κριτικῶς.
Criticus, a, um, κριτικὸς, ὴ, όν, *Strabo.*
Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ ὢν ἡ κροκώδης, ους, *Dioſc.*
Crocitatio, ὁ κραγμὸς, οῦ, *Theocr.*
Crocito, κράζω, *Lucian.*
Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Ariſtot.*
Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ ὢν ἡ κροκώδης, ους, *Galen.* κροκόεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco ſimilis ſum, κροκίζω, *Dioſc.*
Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*
Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*
Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.
Cruciatus, ὁ βάσανος, ου, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος, *Iſocr.*
Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυρῶ τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *idem.*
Crucio, ἀνιάω, *Galen.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Iſocr.* βασανίζω.
Crudelis, e, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ὢν ἀφειδὴς, ους, *Ariſtot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* feræ immaniſſimæ & crudeliſſimæ, θηρία ἀγριώτατα ὢν πλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Iſocr.*
Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* & ſævitia alicujus, ὠμότης ὢν χαλεπότης τινὸς, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ ὠμότητος, *Dem.* ſuperare

perare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ἀμότητι, *idem*, impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τ ἀμότητος, *Iſocr.* offendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τῷ ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xenoph.* ἀπροσοίκως, *Iſocr.* ἀπηνῶς, exſcindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudeliſſime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακεῖσθαι τυγχάνειν, *Iſocr.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ὀκ τ ἀσίας ἐκβάλλειν τινά, *Dem.*

Crudeſco, ὠμόομαι.

Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, *Ariſtot.*

Crudus, a, um, ὠμός, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Cruente, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάτλω, manum, χεῖρα, *Herodian.*

Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, ες, *Galen.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.* ὁ μάρσυπος.

Crumeniſeca, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιτόμος, ου, *Ariſtoph.*

Cruor, τὸ αἷμα, ατος, *Ariſtot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*

Crus, τὸ κνήμη, ης, *Ariſtot.* ἡ κνήμη, non habens, ὁ καὶ ἡ ἀσκελὴς, ές, *Plato.* crura bona habens, ὁ καὶ ἡ εὐσκελὴς, ές, *id.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ές, *Ariſtot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελὴς, ες, *Xen.* unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελὴς, ές, *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερσκελὴς, ές, *Plato.*

Cruſta, ἡ πλάξ, ακὸς, *Ariſtot.* cruſtas habens ſquamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομόρφας, *Dioſc.*

Cruſtatus, a, um, ὁπλοκόδερμος, ου, *Baſil.*

Cruſto, πλακόω. Vide *Incruſto.*

Cruſtoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, ες, *Dioſc.*

Cruſtula, τὸ πλακίδιον, ου.

Cruſtulum, τὸ ψάμιον, ου, *Laërt.*

Cruſtum, ὁ ψαμὶς, ῖδος, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ὀπὶ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, *idem.*

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Cryſtallinus, a, um, κρυσάλλινος, ίνη, ινον.

Cryſtallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ου, *Poll.* cryſtallum ſplendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, e, κοιτωνικὸς, ἡ, όν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμιστὴς, οῦ, *Plut.* τῶν θαλάμων προεστὼς *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ου, nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale, ſ. uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xenoph.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ου, *Galen.*

Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, *Galen.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ου, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cubatus.*

Cubo, κοιμάομαι, *Xenoph.* ſuper lectum, κατάκειμαι ὀπὶ τ κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ὀπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιτοῦμαι γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ου, *Ariſtot.*

Cucullus, ὁ πίλος τυλίρινός.

Cuculo, κεκκύζω. *Ariſtot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cucumis, ὁ Σικυος, ου, *Plut.* ἡ Σίκυς, υος, *Dioſc.* parvus, τὸ Σικύδιον, ου, *Athen.* in modum cucumeris, Σικυδοειδὴς, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ Σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ Σικυάη, ης, *Gal.* ἡ Σικυανία, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ Σικύα, ας, argentea, ἀργυρᾶ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας πρόσβολὴ, *Ariſtot.*

Cucurio, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Ariſtot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦ, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Ariſtot.*

Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis & cujas? τίς καὶ ποδαπός; *Plato.*

Cujus, a, um, τίνος ὤν.

Cujuſcumquemodi, ὁποιοσιοῦν, *Xenoph.*

Cujuſdammodi, ποιός τις, *Ariſtot.*

Cujuſmodi, ποῖος, *Thuc.* cujuſmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato.* conſiderare leges cujuſmodi ſint, Σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλεία, ας, *Soph.* τὸ τυλεῖον, ου, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xenoph.* τὸ στρῶμα. ατος, *Plut.*

Culeus, τὸ Σακκίον, ου, *Poll.* culeo inſuere, ἐνσακκίζω, *Nicet. Chon.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, ου, τὸ ὀπλανεῖον, ου, *Lucian.*

Culmen, ὁ ὄροφος, ου, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφὴ.

Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lyſias.*

Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *idem*, τὸ πλημμα, culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἐγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in moleſtias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, *Dem.* culpa eſt in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τῷ μὴ γίγνεσθ ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, *idem*, culpa aliquem liberare, τ αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Iſocr.* extra omnem culpam eſſe videtur, πάσης τ αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chryſ.*

Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, ſum, εἰμὶ, *Ælian.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xenoph.*

Cultellus, τὸ μαχαίριον, ου, *Dem. Phal.* ἡ μαχαιρὶς.

Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, οῦ, ὁ θεραπευτής.

Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, ου.

Cultrix, ἡ δραπετρὶς, ίδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, us, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, *Iſocr.* ὑπηρεσία τῷ Θεῷ, *Plato.* quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, *Xenoph.* divinus humanitus conflictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας, *Plato*, τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e, ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* corporis, τὸ χρῆμα σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpoſ.* σὺν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honeſtate conjuncta optimum eſt, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἀρίστη ἐστὶ, *id.* invadunt alios cum amicis, ὀπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo eſſe, μετά τινος εἶναι, *id.* cum parrheſia loqui, μετ παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρὸς τινα, fœdera cum rege, Συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, *Plut.* cum poteſtate eſſe, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quando, Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὴν, ὴ, *Dem.* cum omnis diſciplina exercitatione continetur, tum philoſophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία διὰ ὀπομνήσεως συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδεα φεύγειν, μάλιστα δὲ τοῦτο, *idem.*

Cuminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulate, αὐξόας, ζωγρεῖν.

Cumulatim, Σωρηδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, a, um, Σωρηδὸς, ἡ, όν, *Athen.*

Cumulo, αὐξάνω, *Iſocr.* aliquid aliquo, Σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπερβαίνω τινὰ, *Æſchin.*

Cumulus, τὸ Σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ Σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοιτὶς, ίδος, τὸ Σπάργανον, ου, *Herodian.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀκνοδιάσιμος, ου, *Lucian.*

Cunctanter, χρηῖ, *Thuc.* χρηίως, *Ariſtot.* βραδέως, cunctantiſſime, χρονιώτατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ χρονιότης, ητος, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.* ὁ ὀκνηρός.

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Nazar.* ἀναβάλλομαι.

Cunctus, a, um, Σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἅπας, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ Σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ Σφηνοειδὴς, ές.

Cuneo, Σφηνόω, καταΣφηνόω, *Hippocr.* γομφόω.

Cuneolus, τὸ Σφηνόριον, ου, *Suid.* ὁ Σφηνίσκος, ου.

Cuneus, ὁ Σφὴν, σφηνὸς, ὁ γόμφος, in cuneos diviſi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, *Thuc.*

Cuniculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, ες.

Cuniculus, ὁ δασύπους, οδος, *Ariſtot.* i. e. foſſa ſubterranea, ὁ ὑπόνομος, ου, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα, cuniculos ago, ὑπονομεύω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, Σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ ψίμμα, ατος, *Put.* cupediis inhians, ὁ λιχνος, ου, *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἡδέως τὴν εἰρήνην ἀγαπᾶν, *Dem.* cupidiſſime omnia facere, μετ προθυμίας πάντα πρᾶττειν, *Herodian.*

Cupidineus, a, um, ἐρωτικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος, *id.* infatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας, *id.* tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, *id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Iſocr.* cupiditas alicujus rei me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἐπιθυμία τινὸς, *Dem.* tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, *Iſocr.* inceſſit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινὸς, *id.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐφικέσθαι τ ἀπλησίας τινὸς, *Dem.* coërcere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* fruſtror cupiditate, διαμαρτάνω, ἀν ἐπιθυμέω, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως. ατος, *Xenoph.*

Cupidus, a, um, ἐφιέμενος, ένη, ενον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος, *id.* infatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἄπληστος τῶν χρημάτων, *id.* f. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* cupidus ſum alicujus rei, Conf. *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid nimis, τὶ λίαν, *Iſocr.* bene dicere, εὖ λέγειν, *id.* aliquem imitari, ζηλόω τινα μιμεῖσθαι, *id.* univerſi incolumitatem, ζηλόω τὸν ὅλε διαμονὴν, *Philo.* contraria, ζηλόω τὸν ἐναντίων, *Ariſtot.* libertatem, ζηλόω τὸ ἐλευθέριον, *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος, *Dem.*

Cupreſſetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupreſſinus, a, um, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.

Cupreſſus, ἡ κυπάρισσος, ου, *Athen.*

Cupreus,

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ἡ, ὸν.
Cuprum, χαλκὸς κύπριος.
Cur, διὰ τί, cur bene dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὰς εὖ λέγειν ὀπθυμοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; *Æſchin.* rectè conſiderate, cur hoc fecerit, Συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπρατλε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; *idem.* ὅτι, *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*
Cura, ἡ φροντὶς, ἰδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελέτη, ης, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαι φρόνοιάν τινος, ſ. περί τινος, ſ. ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν φρόνοιάν τινος, *id.* ἔχειν ὀπμελειάν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινος, *id.* gero alicujus, ὀπμελέομαι τινος, *Xen.* περί τινος, *Plat.* τι, *Xen.* adhibeo, ne quis tranſeat, φυλάττω μηδένα παριέναι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος, *Iſocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*
Curate, ὀπμελῶς, *Dem.*
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præeſſe curationi, ſ. adminiſtrationi alicui, προστάτην εἶναι ἐπιμελείας τινὸς, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, *Dem.*
Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribus, ὁ φύλης *Dem.* reficiendorum murorum, ὁ περὶ τὰ τείχη ἐπισκευῆς, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Gal.*
Curatura, ἡ ὀπιρροπὴ, ῆς, ἡ ὀπμέλεια, ας, *Dem.*
Curculio, ὁ τρὼξ, γὸς, *Schol. Heſ.* ὁ κὶς, κὶος, *Theophr.* ὁ σῆψ, σῆπος, *id.*
Curia, τὸ βουλυτήριον, ν, *Dem.* τὸ φρυτανεῖον, υ, *idem.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ φρυτανεῖον, *idem*, vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τοὺς βουλοὺς εἰς τὸ βουλυτήριον, *idem*, frequentare curiam, εἰστένειν πολλάκις τὸ βουλυτήριον, *idem*, proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλυτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τῆς διαιτηρίου *id.* i. e. pars civitatis, ἡ φρατρία, ας, *Iſocr.* curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, ου, *Dem.*
Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Curialis, e, φράτριος, ία, ιον, *Polyb.*
Curiatim, κατὰ φρατρίας.
Curiatus, a, um, φρατριακὸς, ὴ, ὸν,.
Curio, ὁ φρατριδὸς, έως.
Curioſe, ὀπμελῶς, *Dem.* περιφυλαμβόως, *Iſocr.* non admodum curioſe inquiiere, quidnam fit, οὐ πάνυ περιπραγμονοῦντι τι, ὃ, τι ποτ' ἐστὶν, *Herodian.* curioſius, περιεργότερον, *idem.*
Curioſitas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*
Curioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ περίεργος, ου, *Xen.* ὁ ἢ ἡ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Iſocr.*
Curo, ὀπμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ Σώματος, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγου, *id.* ſalutem, φροντίζω ὑπὲρ Σωτηρίας *Dem.* non curo, utrum pejus, an melius vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιασόμεθα, *Plato*, diligentiſſime valitudinem, ὀπμελειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, *Iſocr.* contractus, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὰ Συνβόλαια, *Ariſtot.* publica ut privata, μελιτάω ὑπὲρ τῆς κοινῆς, ὥσπερ τῆς ἰδίας, *Iſocr.* ægrotantem, θεραπεύω τινὰ, *id* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbum, ὀπμελεῖν νόσον, *Xen.* ἰάσμαι νόσον, *Phalar.* θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* pecuniam, φορίζομαι ἀργύριον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato*, curandum eſt aliquid, ὀπμελητέον τινὸς, *Xen.*
Cuſriculo, δρομαίως, δρομάδην.
Curriculum, i. e. parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, υ, ὁ διφρίσκος, ου, *Ariſtoph.* i. e. curſus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*
Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, Συνδρομέω, *Dem.*
Curruca, ἡ ὑπολαΐς, ίδος, *Theophr.*
Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen*, τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, μοβεῖσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* currum conſcendere, ὀχήματος ὀπβαίνειν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ὀπιτιθέναί τι, *id.* Conf. *Vehiculum*
Curſito, Συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato*, ſurſum, deorſum, πταπτεῖν ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*
Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*
Curſus, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu cõtendere ad portum, δρόμῳ κατατείνειν ὀπὶ τὸν λιμένα, *Syneſ.* a curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θεῖν, *Heliodor.* curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* curſum ſiſtere, ἔχειν δρόμου, *Lucian.*
Curto, κολοβόω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*
Curtus, a, um, κόλοβος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.*
Curvatura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπὴρ, ῆρος, *Xen.*
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut.*
Curulis, e, ἐξωπατίνος, εσσα, ένον, *Athen.* ἁρμάτειος, ία, ειον, *Xen.* ſella. δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* curule certamen, ἡ ἅρματος δρομὶς, ας.
Curvo, κάμπτω, *Thuc.* κυρτόω, *Xen.*
Curvus, a, um, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον
Cuſpido, ὀξύνω εἰς ἀκίδα, ὀπιδοραλίζω.
Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* haſtæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ὀπιδορατὶς, ίδος, *Plut.*
Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ ζωὴρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, τεταγμένοι ὅπως τῇ φυλακῇ, *idem* fidem & cuſtodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρυρᾶς προδιδόναι, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vide *Carcer, Captivitas.*
Cuſtodio, φυλάττω, φρυρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινὰ ὑπό τινος, *idem*, mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ Θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Iſocr.*
Cuſtos, ὁ φύλαξ, ακος, *Dem.* ὁ φυλακὴρ, conſtitutio cuſtodum, διάταξις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιζάναι φύλακας, *id.* imponere, εἰσπέμπειν φύλακας, *Iſocr.* occidere, ὑποσφάττειν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *idem.* civium, ſ. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *idem.* ſtratorum, ὁ στρωματοφύλαξ, ακος, *Plut.* corporis, ὁ Σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* cuſtos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*
Cuteus, a, um, ὁ ἢ ἡ δρματώδης, ους, δρμάτινος, ίνη, ινον.
Cuticula, τὸ δερμάτιον, υ.
Cutis, cum ſubjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Ariſtot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.
Cyamus, ὁ κύαμος, υ, *Plato.*
Cyaneus, a, um, κυάνεος, έα, εον, *Ariſtot.*
Cyanus, ὁ κύανος, υ, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſc.* in cyanum vergens, κυανίτις, ίδος, *Hippocr.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*
Cyathus, ὁ κύαθος, υ, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, υ, *Poll.* cyatho ſimilis, ὁ ἢ ἡ κυαθώδης, ους, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*
Cygneus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, *Athen.*
Cygnus, ὁ κύκνος, υ, *Ariſtot.*
Cylindraceus, a, um. κυλινδρικὸς, ὴ, ὸν.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, υ, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ ἢ ἡ κυλινδρώδης, ους, *Theophr.* æquo ſive complano, κυλινδρόω, *idem.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*
Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Soph.* τὸ Σκαφίδιον.
Cymbaliſta, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.
Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, υ, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*
Cymbium, τὸ κυμβίον, υ, *Dem.*
Cyminum, τὸ κύμινον, υ, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ ἢ ἡ κυμινώδης, ους, *Theophr.*
Cynoſbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.
Cynoſura, ἡ κυνόσουρα.
Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, *Ariſtot.*
Cytiſus, ὁ κύτισος, ου, *Theophr.*

D.

Dactyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*
Dactylus, ὁ δάκτυλος, υ, *Dioſc.*
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato*, malus, ὁ κακοδαίμων, ονος, capularis, ὁ Σοροδαίμων, ονος, *Plut.* a dæmone inſpiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.* pro dæmone habeo, δαιμονίζω, *Heſych.* a dæmone poſſideor, δαιμονίζομαι, *N. T.* δαιμονάω, *Lucian.*
Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Dæmonicus, a, um, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.*
Dama, ἡ δορκὰς, άδος, *Dioſc.* ἡ δόρξ, κος, *Al. Aphr.* ὁ δόρκος, υ, *Dioſc.* parva, ſ. parvus, τὸ δορκάδιον, υ, LXX.
Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ib.* æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης, *ibid.*
Damnatorius, a, um, καταγνωστικὸς, ὴ, ὸν.
Damnatus, a, um, ὁ ἢ ἡ καταχριτος, υ, ὁ ἢ ἡ κατάδικος, υ, *Dem.* violati feſti, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὼ ἑορτῶ, *Dem.*
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, *Dem.* θανάτῳ τινὸς, *id.* κατακρίνω θανάτου τινος, *Iſocr.* καταψηφίζομαι θανάτου τινος, *Dem.* aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, *id.* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνου, vel τινὰ φόνῳ, *Lyſ.*
Damnoſe, βλαβερῶς.
Damnoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato*, ὁ ἢ ἡ ζημιώδης.
Damnum, ἡ βλάβη, ης, *Plato.* ἡ ζημία, ας, *Xen.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* ὁ Συμφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, *Dem.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβος, *id.* ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, *id.* eſſe ſ. fieri alicui, εἶναι τινι βλάβος, *id.* contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν οὐ μικρὰν, *id.* reſtituere ſ. pendere duplo. ἐκτίνειν βλάβος διπλᾶν, *id.* cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης, ſ. ζημίας ποιεῖν, ſ. γίγνεσθαί τι, *id.* facio ſ. patior, ζημιόομαι, *id.* ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, *id.*
Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, *Iſocr.*
Dapſilis ε, ὁ ἢ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plato*, epulum dapſilius, δεῖπνον δαψιλέστερον *Plut.* dapſilis & largus ſum, ἐνδαψιλεύομαι, *Pandect.*
Dapſiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, *Xen.*
Datio, ἡ δόσις, εως, *Plato.*
Dator, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δατὴρ, ῆρος, *Lucian.*
Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, ἐν, *Dem.* data opera, ἐκουσίως, *Dem.* ἑκοντὶ, *id.* ἐξεπίτηδες, *id.* delinquere, ἑκουσία πλημμελεῖν, *id.*
De, ἐκ vel ἐξ, de ſuo rempublicam juvare, ἐκ τῆς ἑαυτῶ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, *Iſocr.* de muro præcipitare, κατὰ τείχους κάτω ῥιπτεῖν. *Herodot.* de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, *Dem.* de re nova loqui ſ. dicere, περὶ καινῆς πραγμάτων λέγειν, *id.* de numero detrahere, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, *Iſocr.* de rerum incolumitate ſolicitum eſſe, ὑπὲρ Σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, *id.* commentatio de aſtris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, *Lucian.* fama vulgatur

de morte ejus, ἐμφέρεσθαι λόγος ἀμφὶ θανάτῳ αὐτῷ, *Herodot.*

Dea, ἡ θεά, ᾶς, *Dem.* ἡ θεὸς, ὁ, *id.* magna & præstans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ὁ λεύκασμος, ου.

Dealbo, λευκόομαι aliquid, τὶ, *Xen.* λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου, *Plut.* deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, *Aristoph.*

Deamo, στέργω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπερβαλλόπαν τινὰ, *Herodian.* ὑπερφιλέω.

Dearmatus, a, um, παραπλησμόνιος, ον, ον, *Plut.*

Deartuo, ἐξαρθρόω, *Aristot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, οντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαί τινά, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato*, alicui æs alienum, τινὶ χρέος, s. χοέα, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato*, dicere, λέγειν, *Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν ζυμπαρασκευάζειν καθ' ἡμῶν αὐτῶν, *Dem.* quæ restant, magnæ nobis curæ esse debent, ζῆδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, ές. *Isocr.* ἀσθενῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, ου, *idem.*

Debilitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Thuc.*

Debilitatio, τὸ ἀσθένημα.

Debiliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου, *N. T.* ὁ ὀφείλων, οντος, *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος, *id.* ὁ χρήσης, ου. *id.* ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ιδος, *Euripid.* ἡ ὀφείλουσα, ης, *Dem.*

Debitum, τὸ, ὀφείλημα, ατος, *Dem.* τὸ ὄφλημα, ατος, *id.* τὸ χρέος, ους, *id.* duplum, ὄφλημα διπλοῦν, *id.* privatum, χρέος ἴδιον, *id.* paternum, χρέος πατρικὸν *idem.* adscribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος, *id.* reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα, *id.* ἐκτίσαι ὄφλημα, *id.* recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, *id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαί χρέος παρά τινος, *id.* condonare omne, ἀφιέσθαι πᾶν ὄφλημα, *id.* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλουσι, *Isocr.* expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, η, ον, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor, προσήκουσα τιμὴ, *Plato.* pœna, προσήκουσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζομαι, *Aristot.* σωμύλλω, *Aristoph.* καταζωμύλλω, *id.* φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ βλασολογία, ας, *Theophr.*

Decacumino, βλασολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐκμυριάζω, *Isocr.* i. e. sæpius inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκάρχης, ου, *Herodot.*

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decaulesco, ἀποκαυλέω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδῷ τινι, *Plut.* a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, *Thuc.* i. e. manuscr, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, οὐδὲν αὐτῷ ἀπελήφθη στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, *Thuc.* de jure suo decedere, ὑφίεσθαι τοῦ δικαίου ἑαυτοῦ, *Aristoph.* ante fatalem diem decedere, s. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, *Isocr.*

Decem, οἱ, αἱ τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριοστὴ, ῆς, *Xenoph.* mensibus, δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ, *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπηχυ, ὁ δεκάπηχυς, οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, ῶντος, ὁ γεωμέτρης.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκαδαρχος, ου, ὁ δεκαδαρχος, ου, *Lys.* sum decemvir, δεκαδαρχέω, *Hesych.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, όν.

Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, ας, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας, *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, ές, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennālis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, ες, τινὶ, *id.* προσήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Isocr.*

Decenter, προσηκόντως, *Dem.* Conf. *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ παραπρόμνων, ου, *Isocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem.* bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς *id.* honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *idem.* secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *idem.* frustra, πεπάλλως, *id.* expresse, διαῤῥήδην, *id.* clam, κρυδδὴν, *id.* de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Isocr.* auxilium, βοήθειαν, *Dem.* judicando, ὑπηρίνην, *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugno, Prælior.*

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπὸν, *Theophr.* καρπολογέω, *id.* florem, δρέπομαι, ἄνθος, *Plut.* fructum sapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, *Basil.* aliquid, ἀποδρέπομαί τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, *id.* τινὶ ὑπὲρ τινος, *Plato*, ἀμιλλάομαι ὅτί τι, *Xen.*

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.*

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.* e vita, ἡ ἔκβασις βίου, *Xen.*

Decet, πρέπῃ, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odisse eum, ἄξιον ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς ζηδάζειν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos esse, προσῆκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι. *Isocr.* non decet id parvi facere, ὃ ἐστι δίκαιον, οὐδὲ προσῆκον ἐπὶ ὀλίγῳ ποιεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστὶ, *Plato*, plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον, ut decet, κατὰ τὸ προσῆκον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, *Isocr.*

Decidium, τὸ καπάλωμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab arbore, ἀπ' ὄνου, *Aristoph.* in terram, ὅτι τῆς, *Xen.* εἰς τὴν γῆν *N. T.* i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* controversiam, καθίστημι ἔριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις, *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τῷ Ἀπόλλωνος δεκάτη, *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τοῦ πολεμίου, *Plut.* decimas accipio, δεκατόω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato*, me ipse, φεναπατάω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* una, ζωεξαπαταω, *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, *idem.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, *id.* aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi posse, εὐαπάτητον, *Aristot.* εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.* ἡ παγίς.

Decisio, ἡ διάλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Isocr.* ἡ λογοποιΐα.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Isocr.* ὁ λογοποιὸς.

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Isocr.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τὶ σαφῶς, *Isocr.* manifestissime, τὶ ἐναργέστατα, *id* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω σοὶ ῥήσιν τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φαῦλον ποιεῖσθαι πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Bas.* grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπὸ τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* ad aliquid, ὅτί τι, *Dem.* aliquid, ἐκφεύγω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, ές, *Thuc.* πρόκλινὴς, *Plut.* κατάντης.

Declivitas, ἡ ὀπίκλισις, εως, *Nazi.* τὸ κλίτος, ους, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου, *Aristot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dioscor.*

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τῷ πελέκει κόπτω, *Diodor.* τῷ πελέκει τὰς αὐχένας ἀποκόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχρους, contr. δύσχρως, ου, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δύσχρωσια, ας, *Gal.*

Decoquo, ἀφίψω, s. ἀφεψέω, *Dioscor.* massam farinæ in carbonibus, ὀπλάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* i. e. dilapido, χρεωκοπέω, *Phalar.* bona paterna, κατίδομαι τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τὸ ἐψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Isocr.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ περιφλοισμὸς, οῦ.

Decortico, ὑποφλοίζω, *Theophr.* λέπω, *Athen.* ἀπολέπω, *Aristoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.* τὸ δέον, οντος, *id.* servo, φυλάττω τὸ πρέπον *id.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ές, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως,

Decresco, μειόομαι, *Aristot.*

Decretum,

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατ☉, *Dem.*, τὰ ψηφισθέντα, ων, *id.* τὰ γνωσθέντα, ον, *id.* præclarum de aliquo, κάλλιον δόγμα περὶ τι☉, *id.* factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, *id.* utile, Συμφέρον τι δεδογμένον *id.* decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα, i. δόγμα, *id.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *idem*, ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, *Isocr.* evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *idem*, expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, ῦντ☉, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δικαταῖ☉, αία, αῖον, fluctus, ὁ δεκατικυμία, ὁ τριτικυμία, i. e. qui decimas collegit, ὁ δεκατολόγ☉, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ῶν☉ος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.* κατακλίνομαι, *Aristot.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσι☉, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκάς, άδ☉, militum, ὁ λόχ☉, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχ☉, ου, *Philo.* fum, δεκαδαρχέω, *Hesych.*

Decurio, as, καταλοχίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, *Chrys.*

Decurfio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decurforium, locus, in quo decurritur, ὁ καταδρόμ☉, ου.

Decurfus, us, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Aristot.*

Decus, τὸ ὄνομα, ατ☉, civitatis, τ πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμ☉ τ πατρίδ☉, *Plut.* Confer *Gloria.*

Decuſſatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decuſſatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, *Plato.* decuſſationis formam habens, χιασὸς, ὴ, ὸν, *Eustath.*

Decuſſis, ὁ δεκάς, άδ☉.

Decuſſo, χιάζω.

Decuſſus, us, ἡ ὑπόσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρπὸς ὑποσείομαι, aliquid, τι, *Aristot.*

Dedecet, ἀναρμοσεῖ, *Plato.* aliquem, ὄνειδός ἐστί τινι, *Plut.* ἀπρεπές ἐστι, ἐ πρέπ☉, *id.*

Dedecor, αἰσχρὸς, ά, όν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Antiph.* honores, τιμὰς. *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *id.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῷ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, *Herodian.* Conf. *Dedecus.*

Dedecoroſe, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecoroſus, a, um, ὁ ἡ ἄτιμ☉, ου, *Demoſth.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδ☉, εος, *id.* ἡ αἰσχύνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, ſ. παρεσκευάζειν τινι, *id.* admiſiſſe, ἔνοχον εἶναι τινι αἰσχύνῃ, *id.* aboleſcere ſuſceptum, ἀπαμβλύνειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.* incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi eſt, τοῦτο ἐστί σοι ὄνειδ☉, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρ☉ τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, τι, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινά τι☉, *Aristot.*

Dediſco, μεταδιδάσκω, ὑπομανθάνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκπέσασθαί τινα, *Demoſth.*

Deditius, a, um, ὁ ἡ ἔκδοτ☉, ου, *Isocr.* dedita opera, ἐξεπιτηδὲς, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθυμῶν τινι, *Syneſ.* σπεύδω περὶ τι☉, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipſum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινι, *Isocr.* παραδίδωμι πόλιν τινι, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι, *Plut.* ἑκόντων παραδίδωμι τινι, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπαλγέω, *N. T.*

Dedolo, ὑποξέω.

Deduco, καταγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, πρόκλω, *Lucian.* lanam, ἔριον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* trirèmes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem a propoſito, ὑποπλανάω τινὰ ἀπὸ τ ὑποθέσεως, *Æſchin.* a ſententia, μετατίθω τινὰ, *Dem.* aliquem plauſu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἰκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, *Lucian.* ἀκολουθεῖν τινι ποὸς τάφον, *Demoſth.*

Deductio, ἡ ἐλκυσία, ας, i. e. abſtractio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ περιπεμῶν, όν☉, *Dem.*

Deerro, ἁμαρτάνω, ὑποπλανάομαι, a recta fide, τ εὐθείας πίστεως, *Chryſ.* deerrare facio, ὑποπλανάω, a propoſito, ὑπὸ τ ὑποθέσεως, *Æſchyn.*

Defæcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπυρ☉, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Dioſc.*

Defatigatio, ὁ καματ☉, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ὑπόστασις, εως, *Thuc.* ἀποστασία, ας, *Plut.* ἡ ὑπόλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deeſt, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ὑποστατὴρ, ῆρ☉, *Plut.* ὁ ὑποστάτης, ου, *id.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἔλλειμμα, ατ☉, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντ☉, *id.* τὸ ἐλαττωμα, ατ☉, *id.* ſolis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Ariſtot.*

Defendo, ἀμυνω, *Isocr.* populi libertatem, ἀμυνομαι τ δημοκρατίαν, *Dem.* ὑπὲρ τ ἐλευθερίας, *idem.* ſororem, περὶ τ ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato*, aliquem coram judicio, Συνηγορέω ὑπὲρ τιν☉, *Ariſtot.* συνηγορίαν τινὶ, *Isocr.* συναγορεύω τινὶ, *id.* ὑπολογίζομαι περὶ τιν☉, *id.* cauſſam, ὑπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος☉, *id.* aliquem ab injuria, ἐπαμυνω τινὶ, Conf. *Defenſio.*

Defenſio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ συνηγορία, *id.* coram judicio, ἡ ὑπολογία, ας, *Dem.* actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *idem*, defenſionem inſtituere, ſ. facere, ὑπολογίαν ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαι, *idem*, λέγειν, *id.* dare, ſ. concedere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψεύδεσθαι, *id.* relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ, *idem*, *id.* ſcribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινὶ, *id.* habere juſtam, ἔχειν λέγειν, ſ. εἰπεῖν ὑπολογίαν δικαίαν, *idem*, legitimam declinare, φεύγεσθαι ὑπολογίαν δικαίαν, *id.* φεύγειν ὀρθῶν καὶ δικαίων ὀδὸν ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκούσασθαι τὴν ἀπολογημένων, *Isocr.* avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Dem.* defenſione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *id.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defenſito, προῖσαμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.*

Defenſor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμεν☉, ου, *Dem.* ὁ συνήγορ☉, ου, *id.* ὁ συνηγορῶν, ῶντ☉, *id.* ſalutis alicujus, συνηγορίαν τῇ σωτηρίᾳ τινὸς, *id.* legis alicujus, συμβῶν νόμῳ τινὶ, *id.* comparare multos defenſores alicujus, προῖζεσθαι πολλὰς συμβῶντας ὑπὲρ τιν☉, *id.* adſciſcere ſibi defenſorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγορῶντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *idem*, deſtitui defenſore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρόντων ὑπὲρ αὐτῶν, *Dem.*

Defero, καταχομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Syneſ.* i. e. denuntio, παρεγγυάω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuſo, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Conf. *Accuſo.*

Deferveo, ἀποβράζω, *Budæus*, i. e. placidus fio, πραΰνομαι, *Xen.* ita mea deferbeſcet, παύομαι τ ὀργῆς, *Dem.*

Defeſſus, a, um, ὁ ἡ κατάπον☉, ου, *Plut.* ὁ ἡ κατάκοπ☉, ου, *Plut.*

Defetiſcor, καταπονοῦμαι, *Laert.* ὑποπάμπω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, ſ. pecunia deficit mihi, χρήματα μὲ ἀπολείπει, *Ariſtoph.* μὲ ὑπολέπει, *Dem.* frumento, ὑπολείπω τῷ Σίτῳ, *Thuc.* ſpiritu, τῷ πνεύματ☉, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Thuc.* viribus, ἐξασθενέω, *Plut.* i. e. deſino, καταλήγω, i. e. deſciſco ab aliquo, ἀφίσταμαι τιν☉, *Isocr.* ὑπὸ τιν☉, *Diodor.* ἀφίσταμαί τιν☉, *Isocr.* ad hoſtes, ἀφίσταμαι πρὸς πολεμίους, *Isocr.* ὑπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adverſarios, ἀποκλίνω ὑπὸ τοὺς ἀντιδίκους, *Dem.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Ariſtot.* oculos in aliquid, ἀτενίζω τινὶ, *Baſil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, *Ariſtot.* aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τὶ διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. ſtatuo alicui aliquid, ὁρίζω τινὶ τι, *Dinarch.* i. e. circumſcribo, περιγράφω, *Ariſtot.*

Definite, ὁρισμένως, *Ariſtot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὅρ☉, ου, *id.*

Definitivus, ά, um, ὁριστικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Definitus, a, um, ὡρισμέν☉, ένη, ένον, *Dem.*

Defit, λείπῃ, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἔμπρησις, εως, *Æſchin.* ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, καταπαμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad ſocordiam, ὑπὸ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* παρεκτρέπομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occurſu, ἐκτρέπομαι τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, ſortem, τλὼ τύχλω, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Isocr.* matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* virum propter ſortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τ τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχλω τινὸς, *Dem.*

Defloreo, ἀπανθέω, *Nazi.* παρακμάζω καὶ παρανθέω, *Plut.*

Defloreſco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τλὼ γλῦ, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀποῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, ά, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτ☉, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen. in primis.* humorum e capite, ὁ κατάῤῥ☉, *contr.* κατάῤῥυς, υ, *Gal.*

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χρυσίον, *Hermog.* i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείπειν, *Ariſtot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, ις, ὁ καὶ ἡ δύσμορφ☉, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφ☉, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀχρήμων, facies ſupra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ ἀρρυθμία τῶν Σώματ☉, *Dion.* τὸ αἶσχ☉, ους, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Ariſtot.*

Deformo, ὑπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Isocr.* honores, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τι λόγῳ, *Dem.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῷ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐμμορφόομαί τι, *Plut.*

Defoſſio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ ἰσοφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως *Isocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, *Plato.*

Defraudo, φαρμακεύω, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινὰ τιν☉, *Xen.* ὑποστέρησιν ποιῶ, *Isocr.* ἐξαπατάω τινά, *Dem.* genium, ἀπατεωνίζομαι τῇ φύσῃ.

Defrenatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχαλίνωτος, ον, *Plato*, ὁ ἢ ἡ ἀχαλίνωτος, ον, *Nazar.*
Defrigesco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*
Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τί, *Æschin.*
Defrugatio, ὁ καρπισμός, οῦ, *Theophr.*
Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπίζομαι, *idem.*
Defrustatio, ὁ σπαραγμός, οῦ, *Herodian.*
Defrusto, σπαράσσω, *Lucian.*
Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, *Dioscor.*
Defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τί, *Dem.* ἀπαγορεύω τι, *Plato.*
Defulguro, ἀποστράπτω, *Lucian.*
Defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν, ἀφοσιωμένως, τυχόντας, ὲ μάλα ὀλιγελῶς.
Defunctus, a, um, ἀπαλλαγείς, εῖσα, ὲν, aliqua re, τινός, *Plato.* i. e. mortuus, τεθνεώς, ότος, *Dem.* ἀποθανών, όντος, *id.* τετελευτηκώς, ότος, *id.* κατοιχόμενος, ος, *idem.*
Defundo, καταχέω.
Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινός, *Plato.* officio, τῷ καθήκοντος, *Thuc.* vita, vide *Morior.*
Degener, ὁ ἀγενής, ές, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ δυσπρεπής, ές, *Lucian.*
Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, *Plut.* ἡ ἐκλειπή.
Degenero, νοθεύομαι, *Lucian.* in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, *Plato.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξισάμβια, *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι ἢ φθείρω τὴν τῶ ἔχοντος φύσιν, *Aristoph.*
Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, *Athen.*
Deglabro, ψιλόω, *Aristot.*
Degluto, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.
Deglutio, καταπίνω, aliquid, τί, *Plut.* βροχθίζω τι, *Aristot.*
Dego, διάγω, separatim, κατ' ἐμαυτὸν, *Herodian.* vitam, τὸν βίον, *Dem.* ζάω βίον, *Plato.* ποιέομαι βίον, *Herodian.*
Degrandinat, ὑπιχαλάζει, lapidibus, λιθοις, *Luc.*
Degravo, καταβαρύω, ἀποβρίθω.
Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodot.* aliquid, τὶ, *N. T.*
Dehinc, τέτοσθεν, *Lucian.* primum—dehinc, πρῶτον,—εἶτα, *Dem.*
Dehisco, χαίνω, *Lucian.* ἀποχαίνω.
Dehonestamentum, vide *Dedecus.*
Dehonesto, vide *Dedecoro.*
Dehonestus, a, um, vide *Turpis.*
Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Aristot.*
Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* μεταπείθω, *Dem.* ab aliquo, τινος, *id.* a gerenda republica, τινὰ τῶ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*
Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀποβολή.
Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* aliquid, διόμνυμί τι, *Lyf.* videre aliquem, ἰδεῖν τινα, *Plut.* perfanctè, σεμνὴν ἢ μίαν ὅρκον διόμνυμαι, *Lyf.*
Dejeratio, ἡ ἀποβέασις, εως, *Herodian.*
Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τι, *Isocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀποβέομαι τῆς τιμῆς, *Lucian.* aliquem de poſſeſſione, ἐξελλω τινὰ, *Dem.* de ſaxo i. e. præcipito, καταχρημνίζω τινὰ, *Dem.*
Dein, vide *Deinde.*
Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *id.* τὸ λοιπὸν, *Dem.* μὴ ταῦτα, *id* εἰς τὸ λοιπὸν χρόνον, *Isocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*
Deinde, εἶτα, invaſit Theſſaliam, ἐπέβη Θεσσαλίας, *Dem.* prædicabas pugnas, ἐπειτα ἔλεγες μάχας, *idem*, abuſus eſt, ἢ μετέπειτα χρόνον κατακέχρηϑ, *Plato.* primum, —deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον ϑ, *Dem.* πρῶτον μὲν—ὕστερον ϑ *id.* πρῶτον μὲν—ἔπειτα, *id.* primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἐπειτα, —τὸ τελευταῖον, ϑ *id.*
Deitas, ἡ Θεότης, ητος, *Gregor.*
Dejugo, ἀποζεύγω.
Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æschin.*
Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Aristot.* ἀπολισθαίνω τινὸς, *Themist.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ νόσημα, *Hippocr.*
Delacero, καταμύσσω.
Delacrimatio, vide *Deploratio.*
Delacrimo, vide *Defleo, Deploro.*
Delævo, vide *Lævigo.*
Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, *Athen.*
Delamentor, θρηνέω, *Herodian.*
Delapſus, a, um, καταπεσὼν, ὀντος, πεσὼν, ὀντος, *Herodian.* cœlo, ὁ ἢ ὑπερπέτης, ές, *Plut.* a Jove, ὁ ἢ διοπετὴς, ές, *Herodian.*
Delaſſo, καπόω, delaſſor, καπιάομαι, aliqua re, ἔκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Ariſtoph.*
Delatio, ἡ ἐνδειξις, εως, *Dem.* & accuſatio, εἰσαγγελία ἢ γραφὴ, *idem*, facere delationem adverſus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, *id.* ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, *id.*
Delator, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.* ὁ ἐνδείκτης, *Syneſ.* ὁ συκοφάντης.
Delavo, καταν.πλω, *Lucian.*
Delebilis, e, ὁ ἢ ἡ ἐξαλειπτὸς, ὴ.
Deleclabilis, e, ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ηδυπνόος, ὴ, ὸν, *Isocr.*
Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ϑυμηδία, ας, *Lucian.*
Delectatio, ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* & voluptas, χάρις ἢ ἡδονὴ, *Dem.* & ſuavitas, ῥᾳθύμη ἢ ἡδονὴ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*
Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Isocr.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* συνηδύνω τινά, *Plut.* hoſtes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*
Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ὅτι τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Plato*, laude, καλῶς ἀκούων, *Plut.* bonis, χαίρω ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hoſpite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, *Diod.* eſu carnium, ἐπιγεύω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*
Delectus, a, um, ἐκλελοὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ὁπλεκτὸς, ὴ, *Polyb.* delecti viri, αἱρεῖοι ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a ſenatu, κριθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λοχὰς, ἀδος, *Thuc.*
Delectus, us, ἡ ὁπλεξις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας, *Xenoph.* καλαλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* in Italia, εἰς στρατιὰν ἀθροίζω λογάδας ὲν τῆ Ἰταλίας, *Herodian.*
Delegatio, ἡ ὁπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἐντολὴ, ῆς, *N. T.*
Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Isocr.* ἀποσέλλω, ἀποπέμπω.
Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ ὀργῆς, *Plut.* aliquem ſermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*
Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομα τι, *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας. *Isocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτρίβομαι ſ. διαλύομαι τὰς διαβολὰς, *idem*, ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Isocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαῖα, *id.* aliquid oblivione, λήθῃ ἐμποιέω τινὸς, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, πάντας ἀπόλλυμι πανας, *Dem.* urbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*
Deletilis, e, vide *Delebilis.*
Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.
Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.*
Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.
Deliberatio, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ βούλευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* inſtituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βουλὴν περί τινος, *id.* adverſari deliberationibus, ἐναντίον ἔϑι τῇ βουλεύσει, *id.* inſtituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῇ βουλῇ πρὸ τῶν πραγμάτων, *id.* Conf. *Concilium.*
Deliberativus, a, um, συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Deliberator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Lucian.*
Delibero, βουλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, *Dem.* ὑπέρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda ſit, ſed de eo, quænam facienda ſit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τινὰ εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινὰ, *id.* mecum, κατ' ἐμαυτὸν, *id.* cum amicis, quod mihi agendum ſit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρὴ με ποιεῖν, *Thuc.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν, *Xen.* utrum velim cum ipſis bellum gerere, an amicus eſſe, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *Xen.* utrum oratio plane ſupprimenda ſit, an vero, πότερον ἀφανιστέον παντάπασιν ἔχει ὁ λόγος, ἤ, *Dem.*
Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*
Delibro, ἀποφλοίω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, *Ariſtoph.*
Delicate, τρυφερῶς, ϑρυπτικῶς, *Poll.* διατεθρυμμένως, *Xen.* vivo, τρυφάω, *Plut.* vivo, & luxu diffluo, τρυφάω ἢ τῷ βίῳ διαῤῥέω, *Ælian.* vivens, ὁ ἢ ἡ ἁβροδιαίτος, ος, *Thuc.* veſtitus, ταῖς ἐϑῆσι τρυφῶν, *Isocr.*
Delicatus, a, um, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, de homine & re, *Ariſtot.* ϑρυπτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* delicatior feminis, ἁβροτέρας γυναικῶν, *Lucian.*
Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Chryſ.* atque luxus, τρυφὴ ἢ ἁβρωσύνη *Dem.* in deliciis vivo, τρυφάω, *idem*, deliciis adfluo, ſπαταλάω *N. T.* Conf. *Delicior.*
Delicior, τρυφάω, *Dem.* ϑρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἁβρύνομαι, aliquantum, ὑποτρυφάω, *Plato.* τρυφάω ἢ ſπαταλάω, *N. T.*
Delictum, τὸ ἔλλειμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Isocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὰ πεπλημμελημένα, ων, *id.* incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήματι, *id.* involvere ſe iiſdem delictis, χρῆϑαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus caſtigare, ἐπιλαμβάνω τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνῃ τις, ἐπιτιμᾶν, *id.* τοῖς ἁμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, *id.* Conf. *Peccatum.*
Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*
Deligo, is, αἱρέομαι τί, *Isocr.* aliquem ducem, αἱρέομαι τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαι τι ἐξ ἁπάντων, *Isocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*
Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ϛιαγραφία τινὸς, *id.*
Delineo, προγράφω, *Isocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*
Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*
Delinimentum, τὸ ϑέλγμα, ατος, τὸ ϑέλκτρον, ου, *Euſip.*
Delinio, καταχρίω, *Gal.* ſuavitate, κηλέω, *Plut.* ϑέλγω, μειλίσσω.
Delinitio, ἡ κήλησις, εως, *Plut.*
Delinitivus, a, um, καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ ϑελκτήριος, ου, *Plut.*
Delino, καταχρίω, *Gal.*
Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re, πλημμελέω περὶ οὐδέν, *Isocr.* in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Xen.* in multis, πολλὰ ϛφάλλομαι, *Isocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, παράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Conf. *Pecco.*
Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*
Deliqueſco, idem quod *Deliqueo.*
Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λιποθυμία, ας, *Herodian.*
Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.
Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*
Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphil.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.*
Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *id.* παραληρέω, *Ariſtoph.* prorſus, παντάπασι, *Isocr.* & inſanio, παραφρονέω ἢ μαίνομαι, *Dem.*
Delirus, a, um, ὁ ἢ ἡ ληρώδης, ες, *Ariſtot.* ὁ παράφρων, ὁ γρονόληρος, Conf. *Scultus.*
Deliteo, διαλανθάνω, in ſilvis, ἐν ὄρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλῃ, *id.*
Delitesco, vide antecedens *Deliteo.*
Delitigo, φιλονικέω.

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Ariſtot.*
Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, ε, *N. T.* τὸ ἱερὸν, ῦ, *Dem.*
Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*
Deludo, ὑπαίζω, *Heſych.* καταπαίζω.
Delumbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, ες.
Delumbo, ἀποδυρόω, *Suid.* ἐκδυρ.ζω, *Dem.*
Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* ἐντέλλομαι.
Dememini, ὑπολανθάνω, *Plato.*
Demens, ὁ κὴ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἔκφρων, ονος, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ παράφρων, ζηκὸς, ὁ, ἡ, ὲν, *Dem.*
Demenſum, τὸ Ζητομίτριον, ε, *Nax.* ἡ Ζητομετρία, ας, *Diod. Sicul.*
Dementer, ἀφρονεῖν, ποιεῖν, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* ἀνοήτως.
Dementia, ἡ ἀνοια, ας, *Dem.* ἡ παράνοια, ας, *id.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* ἡ εὐήθεια, ας, *id.* eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, *Iſocr.*
Dementio, παραφρονέω, *Dem.* ληρέω, *idem*, μαίνομαι, *idem.*
Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, *N. T.*
Demereo, περιποιέομαι, aliquid aliquo, τί παρὰ τινος, *Dem.*
Demereor, εὐδρετέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, *Syneſ.*
Demergo, καταπαντίζω, *proprie in mare*, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, καταδύνω κὴ ἐπέρπω πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, *Baſil.* navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, *Dem.* ad ilia uſque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων, *Herodian.*
Demerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.
Demerſor in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Iſocr.*
Demerſus, a, um, καταποντισθεὶς, εἶσα, ὲν, frumentum periit nave demerſa, ἀπόλλυ Ζῖτος πλοῖα καταδύντος, *Dem.*
Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, *Dem.*
Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάομαι, *Heſych.* radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, *Sophocl.*
Demigratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato.*
Demigro, μετοικίζομαι, *Lucian.* e vita, ὑποχωρέω τοῦ βίου, *Plato.*
Deminuo, μειόω, aliquid, τὶ.
Demiror, ὑπερθαυμάζω, *Suid.* dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, *Herodot.* ὑπερθαυμάζω.
Demiſſe, ταπεινῶς, *Iſocr.* ſentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν κὴ ταπεινὸν φρονέω, *Dem.*
Demiſſio, ἡ κάθεσις, εως, *Gal.* en. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης, *N. T.* ἡ ταπείνωσις, εως *Iſocr.*
Demiſſus, a, um, καθειμένος, ένη, ένον, *Thuc.* animo, ὁ κὴ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *N. T.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* demiſſo animo ſum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, *Dem. Iſocr.*
Demitto, καθίημι, καθιᾶς, κλίμακα, *Herod. an.* me ex alto, καθίημι ἐμὰ ἀφ' ὑψηλοῦ, *Xenoph.* animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* anchoram, χαλάω ἄγκυραν, velum, χαλάω ἱστίον, in ſportula per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*
Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.*
Demolior, καταστρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, *Apoſtb.* vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδὸς, *Thuc.* murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, *idem.*
Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς,
Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Thuc.*
Demonſtrabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀποδεικτὸς, ὸν, *Ariſtot.*
Demonſtratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Æſchin.*
Demonſtrative, δεικτικῶς.
Demonſtrativus, a, um, δεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Demonſtrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.
Demonſtro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς, *Dem.* ita clare, ut, ἐπιδείκνυσθαι τὶ οὕτω σαφῶς, ὥστε, *id.* meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, *Iſocr.*
Demordeo, ἀποδάκνω.
Demorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* Confer *Morior.*
Demortuus, a, um, ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν, ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τοῦ βίου, *Lucian.*
Demoveo, ἀποκινέω.
Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* in aliqua re, διαμέλλω πρός τι, *Nax.*
Demulceo, κηλέω, *Plato*, ἐκμειλίσσομαι, *Baſil.* θέλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγῶ τὰς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, *Iſocr.*
Demum, vide *Denique.*
Demurmuro, ἀπομορμύρίζω.
Demutilo, κολοβόω, *Ariſtot.*
Demuto, vide *Muto.*
Denarius, a, um, δεκαδικὸς, ὴ, ὸν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, *Nax.* nummus, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ δηνάριον, ου, *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, ου, *Plut.*
Denaſcor, ἀποθνήσκω, *Plato.* Conf. *Morior.*
Denato, ῥιγοσκοπέω, *Suid.*
Denato, καταηχέω.
Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνου, *Plut.*
Deni, æ, a, οἱ, αἱ, ὰ δέκα, *Thuc.*
Denigratio, ἡ μελάνωσις, σεως, *Nax.* ὁ μελασμὸς, οῦ.
Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.
Denique, τοτελδυταῖον vel τὸ τελδυταῖον, *Dem.* τατελδυταῖα vel τὰ τελδυταῖα, *id.* εἰς τελδυταῖον, *Æſchin.* τὸ Σύνολον, *Dem.*
Denominatio, ἡ παξανομασία, ας.
Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινὶ, *Philo.*
Denoto, Σημειόω, *Nax.* i. e. ſignifico, Σημαίνω, *Xenoph.*
Dens, ὁ ὀδὲς, οντος, *Ariſtot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Xenoph.* genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* anterior, ὁ γλαφυνος, ου, *Poll.* ὁ τομεὺς, έως, *id.* caninus, ὁ κυνόδης, οντος, *Hippocr.* dentium ſtupor, ἡ αἰμωδία, ας, *Ariſtot.* dentium ſtupore laboro, διαιμωδέω, *idem.* dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, *Dioſc.* dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, *id.* dentes habens utrimque, ὁ κὴ ἡ ἀμφοδὴς, οντος, *id.* nullos, ὁ κὴ ἡ ἀνόδης, οντος, *Athen* ſerrates, ὁ κὴ ἡ καρχαρόδης, οντος, *Ariſtot.* prominentes, ὁ κὴ ἡ προόδης, οντος, *Poll.* tres, ὁ κὴ ἡ τριόδης, LXX. exſertos, ὁ κὴ ἡ χαυλιόδης, *Ariſtot.*
Denſatio, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*
Denſe, πυκνὰς, *Athen.*
Denſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*
Denſo, πυκνόω, *Plut.*
Denſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ἀθρόος, α, ον, *Thuc.*
Dentale, ὁ ὑνὶς, *Heſ.*
Dentatus, a, um, ὀδοντατὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὀδοντωμφὴς, ένη, ένον, ferrum, Σίδηρος, *Poll.*
Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*
Denticulus, ὀδὲς μικρός.
Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέσης, ου, *Poll.*
Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, *Hippocr.* ὀδοντοποιέω, *Poll.*
Dentiſcalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, *Poll.*
Dentitio, ἡ ὀδοντοφυία, ας, *Paull. Æg.* ἡ ὀδοντιασις, εως, *id.* τὸ ὑπὸ ὀδοντοποιέντων πάθος, *Poll.*
Denubo, vide *Nubo.*
Denudo, ἀπογυμνόω, *Heſicd.* γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, *Herodian.* Conf. *Nudo.*
Denunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας. Conf. *Indictio.*
Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* παραγγέλλω τινὶ τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, διαγγέλλω κατὰ πόλεις, *Thuc.*
Denuo, αὖ, *Dem.* αὖθις, *id.* πάλιν, *id.*
Deocco, βαλανοπέω, *Ariſtot.*
Deonero, ἀποφορτίζω, *Heſych.*
Deorſum, κάτω, vertor, γίνομαι, *Dem.* ac furſum, κὴ ἄνω, *Galen.*
Deoſculor, καταφιλέω, manus & pedes alicujus, χεῖρας κὴ πόδας τινος, *Xenoph.*
Depaciſcor, Ζωστίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xenoph.* Σύμβασιν ποιέομαι, *Thuc.*
Depalmo, κονδυλίζω, *Suid.*
Depango, καταπηγνυμι, aliquid alicubi, τὶ ποῦ τι, *Ariſtot.* aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *idem.*
Depaſco, καταγέμομαι, regionem, τὴν χώραν, *Iſocr.* καταγέμω χάραν βοσκήμασι, *Demoſth.* agrum, ὑπονέμω τὸ χαρίον, *idem*, ignis depaſcit urbes, πῦρ ὑπονέμει τὰς πόλεις, *Thuc.* depaſcor, ἐπιβόσκομαι.
Depaſtio, ἡ νομὴ, ῆς, *Clyb.*
Depaupero, πτωχίζω, LXX.
Depecto, κλωτίζω, *Herodot.*
Depeculatio, ἡ Σύλη, ης, *Dem.* ἡ Σύλησις, εως.
Depeculator, ὁ ἀποσυλητὴς.
Depeculor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* κλέπτω τὰ κοινὰ, *Dem.*
Depello, ἀπαθέω, *Thuc.* παραθέω, *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος, *id.* ἀποτρέπομαί τινά τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, *Dem.* gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχένιν ἐπαιωρούμενον, *Herodian.*
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινὸς, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.* ἐξαρτάομαί τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινὸς, *Herodian.*
Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινί, *Dem.*
Dependulus, a, um, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.
Deperdo, ἀπόλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, ἀπόλλυμι κὴ ἀνατρέπω πόλιν, *Plato.*
Deperco, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ὑπομαίνομαί τινι, *Philo.*
Depetigo, ὁ λειχὼ, ῆνος, *Dioſc.* depetigine laboro, λειχιάω, *Theophr.*
Depexus, a, um, κλεγιδεὶς, εῖσα, έν.
Depictus, a, um, ὁ κὴ ἡ κατάγραπτος, ου, ὁ κὴ ἡ κατάγραφος, ου, *Lucian.*
Depilatus, a, um, ἐλπιχαθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπισθυλημμένος τὴν χαίτην, *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, *id.*
Depilis, e, ὁ κὴ ἡ ἄθριξ, χος, *Poll.* ὁ κὴ ἡ ἄκομος, ου, *idem.*
Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.
Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, *Paſan.* coloribus, χρώματά τι, *Syneſ.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτῆ μεγίστοις γράφοις, *Herodian.*
Deplanto, ἀποφυτεύω, *Ariſtot.*
Depleo, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω.
Deplorandus, a, um, ὀλοφυτέος, έα, έον.
Deploratus, καταπεπλαυμένος, ένη, ένον, i. e. incurabilis, ὁ κὴ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Dem.* a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Plut.*
Deploro, vide *Defleo.*
Deplumis, e, ὁ κὴ ἡ ἄπτιλος, ος, *Suid.* ὁ κὴ ἡ ἄπτερος.
Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα εἰς μέσον, *Xenoph.* dictaturam, καταθέμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριόν τινι, *Iſocr.* pecuniam, παρακατίθεμαι χρήματα, *id.* inimicitias, ἐχθρὰν ἀποτίθεμαι, *Plut.* ἐχθρὰν ἀπολύομαι, *Iſocr.*
Depopulatio, ἡ φόρθωσις, εως, *Hermog.*
Depopulator, ὁ φοροῦντης.
Depopulor, φορθόω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ θαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς,

Deus,

Thuc. vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, *Plut.*
Deportatio, ἡ κατακομιδή, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν ζῖτον στρατοπέδῳ, *Thuc.* aliquem in insulam, ἐκφορίω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Isocr.* laudem, λαμβάνω δόξαν, *id.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, *Herodian.*
Deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τι, *Dem.*
Depositio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, *Plato.*
Depositum, ἡ κατα θήκη, ης, *Isocr.* ἡ παρακατα θήκη, ης, *Thuc.* ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.* relinquere posteritati, παραδήκη καταλείπειν τοῖς ὑπογιγνομένοις, *Dem.* accipere, λαμβάνειν, *idem*, δέχεσθαι, *Isocr.* reposcere, ἀπαιτεῖν, *Dem.* reddere, ἀποδόναι, *Aristot.*
Depostulo, ἐξαιτέω, *Dem.*
Depraedatio, ἡ ζῦλη, ης, *Dem.*
Deprædor, ἀποσυλάω, *Chrys.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*
Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xen.*
Depravate, διεστραμμένως.
Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.*
Depravo, διαστρέφω, aliquid, τι, *Theophr.* aliquem, κακωρέω τινὰ, *Xenoph.* scripturas, στρεβλόω τὰς γραφὰς, *N. T.* Confer *Corrumpo.*
Deprecabundus, a, um, ἱκέτιδιος, ος, ον.
Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *id.* pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος, *Dem.*
Deprecator, ὁ παραιτητής.
Deprecor, ἀποτύχομαι, aliquid, τί, *Dem.* ne quid fiat, μή γενέσθαί τι, *Dem.* ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς, *Synes.* i. e. veniam posco, παραιτέομαι, *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινι, *id.*
Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τι, *Dem.* injuste facientem, λαμβάνω τὸ ἀδικοῦντα, *id.* in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ, *id.* τῷ φράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, *id.* i. e. intelligo, μανθάνω, *Dem.* διαγινώσκω, *id.*
Deprehenfio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*
Depreſſio, ἡ καταπίεσις, εως.
Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuste, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Isocr.* ὑποβάλλω, ταπεινόω.
Deprimo, προχειρίζομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τῆς ταμείας, *Isocr.*
Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, *Æschin.*
Depſo, δεψέω, *Hesych.*
Depudeſco, ἀπαναισχυντέω, **LXX.**
Depugnatio, ἡ καταμάχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.
Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, *Plato*, pro aliquo cum aliquo ſ. adverſus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, *Plut.* adverſus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, *Dem.*
Depulſio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Isocr.*
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Deputo, ἀποκοπέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. exiſtimo, νομίζω, *Dem.*
Derado, ἀποξέω, καταξέω, *Plut.*
Dereliction, ἡ κατάλειψις, εως.
Derelictus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταλειπτος, ος, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, *N. T.*
Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato.* gloriam, δόξαν, *Dem.*
Derepente, ἐξαίφνης, *Dem.* ἐκ προσπαίου, *Aristot.* προσπαίως, *id.*
Derepo, ἀφέρπω.
Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινὸς, *Isocr.* τινὶ, *Herodot.* pacem, τὴν εἰρήνης, *Isocr.* derideri ab hoſtibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, *id.* ab adulatoribus, ὑπὸ κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, *Plato.*
Deridiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ διακαταγέλαστος, ος, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρχαρτος, ος, *Dem.*
Derifio, ὁ καταγέλως, ατος, *Xenoph.* τὸ καταγέλασμα, ατος, *Poll.*
Derifor, ὁ καταγελῶν, ῶντος, *Xenoph.* ὁ σκώπτης.
Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*
Derivativus, a, um, ος καὶ ἡ παράγωγος, ος, *Gramm.*
Derivo aquam, παροχετεύω, *Plut.* ut Grammatici, παράγω, aquam foſſis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, *Plut.*
Derodo, ὑποτράγω, *Laërt.*
Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Isocr.*
Deruncinatio, ὁ βοτανισμος, οῦ.
Deruncino, βοτανίζω.
Deſævio, ἀγριαίνω, *Plut.*
Deſalto, ὑπορχέομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperite perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*
Deſcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τοῦ τείχους, *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.*
Deſcenſio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου, *Isocr.* ἡ κάθοδος, ος, *Plut.*
Deſcenſus, idem quod antecedens *Deſcenſio.*
Deſciſco, vide *Deficio.*
Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*
Deſcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.* τὸ διάγραμμα, ατος, *id.* tributi, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ περίγνωσις.
Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου, *id.*
Deſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγραφος, ος, *Laërt.*
Deſeco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plato*, ἀποκόπτω τι, *Xenoph.* ſerra, ἀποτρέπω.
Deſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Deſero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Ariſtot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, φυγαδικέω, *id* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου, *Herodian.*
Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας, *id.* militiæ, ἡ ἀστρατεία, ας, *id.* deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, ου, *id.*
Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, *Dem.* ὁ ἀτακτος, ου, *idem*, ὁ ἀσυντακτος, *id.* militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ος, *id.*
Deſertum, ἡ ἔρημος, ου, *N. T.* ἡ χέρα ἐρήμη, *Xenoph.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*
Deſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, vel etiam ἔρημος, ήμη, ημον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, *Xenoph.* ἐρήμη καὶ ἀνάνθρωπος γῆ, *Lucian* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθούντος, *Isocr.* deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Dem.* omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, *id.*
Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* δουλεύω τινὶ, *id.* ὑπουργέω τῖνι, *Plut.*
Deſes, ὁ καὶ ἡ ῥᾳθυμος, ος, *Plut.* Conf. *Piger.*
Deſicco, καταξηραίνω. *Theophr.* ἀποζηραίνω.
Deſideo, κάθημαι, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.* & otium ago, ἀργέω καὶ σχολάζω, *id.*
Deſiderabilis, e, ὀπτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πολυπόθητος, ος, *Lucian* ὁ καὶ ἡ ὀπτόθητος, ος, *N. T.* πολυθρύλητος, ος, ον.
Deſideratio, vide *Deſiderium.*
Deſideratus, a, um, vide *Deſiderabilis.*
Deſiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, τῆς πατρίδος, *Dem.* flagro deſiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινὸς, *id.* teneor deſiderio alicujus, πρόσεσί μοι πόθος τινὸς, *id.* incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* alicujus rei, τὸ ὀπτὸ ὑμημα τινος, *Dem.* ὀπτὸ υμησις τ. ος, *Ariſtot.* ἡ ὀπτόθησις τινος, *N. T.* ἡ ὀπτοδία τινὸς, *ibid.*
Deſidero, πόθῳ, aliquem, præſentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐρήμα τῶν μετρίων, *id.* plura, ἐρήμα πλείονος, *Isocr.* aliquid, ὀπτὸ υμέω τινος, *Dem.* ὀπτοδέω τι, *Lucian.* ἱμείρομαι, *Hom.*
Deſidia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Dem.* Conf. *Segnitia.*
Deſidioſe, ῥαθύμως.
Deſidioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ος, *Plut.* Confer *Piger.*
Deſido, καθιζάνω, *Isocr.*
Deſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato*, magiſtratus, ἡ ἀποδειξις, εως.
Deſignator, ὁ ἀποδείκτης, ου.
Deſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον, conſul, ἀναρρηθεὶς ὕπατος, *Plut.*
Deſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω, *Ariſtot.* προγράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Isocr.* i. e. eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ Σεβαστὸν, *id.*
Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἁρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, *Ariſtot.*
Deſino, λήγω, a laboribus, ſ. laborare, τῶν πόνων, *Isocr.* jubere, ἀνίημι προστάττων, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, *Dem* a bello, παύομαι τοῦ πολέμου, *Isocr.* in aliquid, ἀποτελήγω εἴς τι, *Ariſt.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato.* ab aliqua re, ἀφίσαμαί τινος, *Dem.*
Deſipiens, vide *Delirus.*
Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.
Deſipio, παραφρονέω, *Isocr.* Conf. *Deliro.*
Deſiſto, ἀφίσαμαι, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* Conf. *Deſino.*
Deſitus, a, um, ἀπολιφθεὶς, εῖσα, έν.
Deſolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.
Deſolator, ὁ ἐρημωτὴς, οῦ.
Deſolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, *Thuc.*
Deſpectio, ἡ παρόρασις, εως, *Apocr.*
Deſpecto, φυκνὰ καθοράω.
Deſpectus, ὡς, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ παρόρασις, εως. Conf. *Contemptus.*
Deſperans, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ος, *Dem.*
Deſperanter, ἀνελπίστως, *Isocr.*
Deſperatio, ἡ ἀνελπισία, ας, *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον, ου, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα, *id.* in extrema deſperatione verſari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ ζαλόεσθαι, *Heſiod.* ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, *Herodian.*
Deſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ος, *Isocr.* ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον, *Plut.*
Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, *Galen.* de ægroto, περὶ νοσοῦντα, *id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, *Isocr.* omnino de aliquo, ἀπογιγνώσκω παντάπασί τινος, *Dem.* Conf. *Deſperatio.*
Deſpicabilis, e, ὁ καταφρόντος, ος, *Lucian.*
Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* Confer *Contemno*, i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Deſpicor, vide *Contemno.*
Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chrys.* ἀπεγυμνόω.
Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, γυμφεύω τινὰ, *Isocr.*

Iſocr. aliquem alicui, ὁμολογέω τίνα, τινι, *Xenoph.* καθομολογέομαι τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Conf. *Deſpero.*

Deſponſatus, a, um, καθωμολογημένος, ίνη, ένον, *Plut.*

Deſponſo, vide *Deſpondeo.*

Deſpretus, a, um, vide *Contemptus.*

Deſpumo, ἐπαφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.

Deſpuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, ſ. in aliquid, τινός, *Dem.* aliquem, διαπτύω, τινά, *idem.*

Deſquamo, ὑπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Deſtillatio, ὁ καταγμός, ῦ, ἡ ὑπόξεις, εως, *Theophr.*

Deſtillo, καταστάζω, *Lucian.* deſtillat aurum ab eorum verbis, ὑποστάζει χρυσὸς ἀπὸ λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ὑπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*

Deſtinatio, in ſcopum, ὁ στοχασμός, ῦ, *Plut.* animi, ἡ προαίρεσις, εως, *Herodian.*

Deſtino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ὑποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θανάτου τινός, *Ælian.*

Deſtituo, ὑπολείπω, infelicem, δυσυχῆντα, *Plut.* fortuna deſtituit conſilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὸν γνώμην αὐτῆς, *Herodian.* Conf. *Deſero.* deſtituor, ὑπορέω, pecunia, χρημάτων, *Iſocr.* verbis, λόγων, *id.* neceſſariis, τῶν ἀναγκαίων. ſ. τῶν ἐπιτηδείων, *id.* εἰμὶ ἐν ὑπορίᾳ πολλῇ ſ. πόσῃ, *Dem. Iſocr.* occaſione, ὑπολείπομαι τῶν καιρῶν, *id.* aliqua re, ὑστερίζω τινός, *id.* ὑποτυγχάνομαι τινός, *Ælian.*

Deſtitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. i. e. ſolitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*

Deſtringo, ὑποστίγω, aliquid, τί, *Lucian.*

Deſtruo, ὑπονθεύζω, *Plut.* urbem ἀνίστημι πόλιν, *Dem.* ἀνατρέπω πόλιν, *Iſocr.* it. ἐκπίπτω. *Hom.* ἐκπορθέω, *Eur.* aliquid, καταβάλλω τι, *Iſocr.* i. e. refuto, ἀνασκευάζω, ὑποσκευάζω, aliquid, τί, *Naz.*

Deſudatio, ἡ ἀφιδρωσις, εως.

Deſudo, ἀφιδρόω, *Ariſtot.* in aliqua re, καταβρύζομαί τι, *Plato.*

Deſuciacio, ἀτεθίζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, *Æſchin.*

Deſuefio ſ. deſuefacio, ἀποθίζομαι.

Deſuetudo, ἡ ἀθεια, ας, *Lucian.*

Deſuetus, ὁ ἡ ἀθης.

Deſultor, ὁ ἀμφιππος, ου, *Ælian.*

Deſultorius, a, um, κελητιστικὸς, ἡ, όν, equus, ὁ κέλης, ητος, *Pandect.*

Deſultura, τὸ κελήτισμα, ατος.

Deſum, ὑπολείπομαι, in nullo, ἀδενός, *Dem.* Conf. *Deficio,* commodis alicujus, ἀφισταμαι τῷ τινι συμφερόντων, *id.*

Deſumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*

Deſuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ὑπεβάλλω, *Herodian.*

Deteco, ὑποσκεπάζω, *N. T.* i. e. revelo, ὑποκαλύπτω, *ibid.*

Detendo, ἀνίημι, *Xenoph.*

Detentio, ἡ κάθεξις, εως, *Ariſtot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*

Deter, πονηρὸς, ὰ, όν, deteriore conditione ſum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπο χειρίαν ἀρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ὑποσμάω, cicatrices, ἑλὰς, *Dioſc.* calumnias, ὑποτριβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Conf. *Abſtergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *idem,* ὁ ἀφορισμός.

Determino, ὁρίζω, *Dem.* προσγράφω ὅρον, *idem.*

Detero, καττρίβω, *Thuc.* ἀποτρίβω.

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Plut.* a conſulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, *Iſocr.* aliquem a peccatis ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Deterſitus, ὁ ἡ ἐκφοβος.

Deteſtabilis, ὲς, βδελυκτὸς, ἡ, όν, *N. T.*

Deteſtatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chryſ.*

Deteſtor, καταράομαι, patriam, τὴ πατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, *id.* βδελυσσομαι.

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* παρατείνω τινὶ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*

Detondeo, ὑπονείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπενείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ὑποτορνεύω.

Detorqueo, ὑποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, *Baſil*

Detractor, ὁ καταλάλος, ου, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, ῆ, *ibid.*

Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινὶ τι, *Iſocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Conf. *Calumnior, Cavillor.*

Detractatio, ἡ ἀνάδυσις, εως.

Detrectator, ὁ ἀναδύτης, ῆ.

Detrecto, ἀναδύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ὑποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xen.* preces, ὑπολέγομαι τῷ δέησιν, *Plut.* munus, ἀρνέομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τῷ μάχῳ, *Herodian.* negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφηνιάζω, *ia.* Conf. *Averſor, Fugio.*

Detrimentoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ὑπότριμμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* ſummum, ἐσχάτη, *id.* & damnum, ἡ βλάβη, *id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, *id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολάω τὶ, *id.* κολοβόω.

Detumeo, ἀποχολόομαι.

Deturbo, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Naz.* ἀπαράσσω, *Hom.* evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, *Herodian.*

Deturpo, καταιχύω, *Plut.* aliquid, μολύνω, τὶ, *Iſocr.*

Devaſto, πορθέω, regionem, χαρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xenoph.* ἀποικοδομέω, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας ἡ πόλεις μικρὰς, *Plut.*

Deveho, κατάγω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, *Thuc.*

Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deveneror, ζέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Devenio, καθήκω, *Æſchin.* ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσία, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, *idem,* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾷ εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Devenuſto, idem quod *Deturpo.*

Devergentia, τὸ καταφερὲς, έος.

Deverro, κατασαίρω.

Devexitas, τὸ κατωφερὲς, έος, τὸ κάταντες, ους.

Devexus, a, um, ὁ ἡ κατάντης, ους, *Suid.* ὁ ἡ κατακλινής.

Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* dona inter ſe, ζωδέα δῶρα ἀλλήλοις, *Herodian.* inſulas inter ſe benevolentia, ζευγάπλω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, *Philoſtr.*

Devinco, νικάω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* καταγικάω τινὰ, *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, *Xenoph.* devincor ſegniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, *Herodian.*

Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδῦ, *Thuc.* διαμφοδέω, *Euſt.*

Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.

Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀπαπαρθενεύω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινὰ, *Herodot.*

Devitatio, ἡ ἐκφυξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ, *Baſ.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato,* ὑποσείλλομαί τι, *Iſocr.* ἐκκλίνω.

Devius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδῦ.

Deunx, τὸ ἑνδεκάγκιον, ου.

Devoco, κατακαλέω.

Devolo, καθίπταμαι.

Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* vaſa in aliquem, σκεύη κυλίω τινὶ, *Herodian.*

Devoro, κατεσθίω, aliquem, τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.*

Devotio, ἡ κατάρχη, ῆς, *Plut.* i. e. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*

Devotus, a, um, ὁ ἡ ἀφωσιωμένος, ἡ κατάρατος, ου, *Dem.*

Devoveo, κατευχόμαι, *Plut.* καθιερόω, me ipſum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, *Plut.* me ipſum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταράομαί τινα, *Ariſtid.* alicui, τινι, *Dem.*

Deuro, ἐκπυρόω.

Deus, ὁ Θεὸς, ὲ, *Dem* optimus maximus, ὁ μέγιστος, *idem.* ſummus, ὕπατος, *idem.* Numen divinum, Θεὸς ἡ δαίμων, *idem.* Θεὸς ἡ δαιμόνιον, *idem,* vis cœleſtis & divina, δαιμονία δύναμις, *Iſocr.* poteſtas Deorum, δύναμις Θεῶν, *Dem.* ἰσχὺς τοῦ δαιμονος, *id.* Dii meliora, εὐφήμει, *Plato.* μηδὲν βλάσφημον εἰπὲ, *Ariſtot.* ita Deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς Θεοὺς, *Dem.* ita me Jupiter & omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία ἡ ἅπαντας Θεοὺς, *id.* per Deos, quis ita ſtolidus eſt? πρὸς Θεῶν, τίς οὕτως ἀνόητος ἐστι; *id.* proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διός, *id.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *id.* ὁ μὴ Συμβαίη, *id.* Deus avertat malum a republica, μὴ ἄτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, *id.* Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* Dii male faciant ei, Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate & potentia, Θεῷ γνώμῃ ἡ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, ζὺν Θεῷ ἐπιέναι ἐπί τινα, *Thuc.* cum Deo, divino beneficio valere, ζὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Dextans, Το δικαιωμιον, ου, Vet. Gloſſ.

Dexter, a um, δεξιὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *id.*

Dextera, ſ. dextra, ἡ δέξια, ᾶς, *Dem.* dextram porrigere ſ. protendere, πρωτείνειν δεξιὰν, *id.* injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, *Ariſtoph.* dextram do, δίδωμι δεξιὰν, *Æſchin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς, *Ariſtoph.* δεξιάδιν, *Heſych.* dextram verſus, ἡ δεξιᾷ, *Ariſtot.* ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, *id.*

Dextere, δεξιῶς, *Lucian.* ὑπιδεξίως, *Athen.* i. e. bene, εὐτόχως, *Herodian.*

Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος, *id.* ingenii, ἡ δεξιότης, ητος, *Theac.* ἡ εὐφυία, ας, *Philo.*

Dextimus, a, um, ὁ ἡ ὑπόδεξιος, ου, *Ariſtot.*

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ ψελιόδεξιον, ου, LXX.

Dextrorſum, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.*

Diabolus, ὁ διάβολος, ου, *N. T.*

Diaconus, ὁ διάκονος, ου, *N. T.*

Diadema, τὸ διάδημα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, *Lucian.* impono, διάδημα περιτίθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χρόμαι δυσὶ διαδήμασι, *id.*

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*

Dialecticus, a, um, διαλεκτικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ου, *Plut.*

Dialogus, ὁ διάλογος, ου, *Ariſtot.*

Diameter, ἡ διάμετρος, ου, ſcil. γραμμὴ, *Proclus.*

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Galen.*

Diarium, ἡ ἐφημερὶς, ίδος, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ου, *Philo.*
Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*
Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*
Dica, ἡ δίκη, ης. *Xenoph.* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί, dicam ſ. cauſſam dico, δίκην εἶπον, *Xenoph.*
Dicacitas, ἡ δεῖνα, ας, *N. T.*
Dicaculus, a, um, Σκαπτικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Dicaſterium, τὸ δικαστήριον, ου, *Dem.*
Dicax, ὁ ἡ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, *Herodian.* διτράπελος ἡ σκώπτειν δυνάμενος, *Dem.* ὁ σκώπτης, *Suid.*
Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* alicui, ἀνατίθημί τινι, *Dioſc.* ἀφιερόω τινὶ, *Plut.* i. e. trado me alicui, δουλεύω τινὶ, *Xenoph.* Conf. *Conſecro.*
Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτα σοὶ, *Xenoph.* iſta de te, ταῦτα περὶ σέ, *id.* ad voluntatem alicujus, Συμβουλεύω τινὶ, *Dem.* Συναγορεύω τῇ ὀρθυμίᾳ τινος, *id.* aliquid pro concione, δημηγορῶ τι, *id.* aliquid exempli cauſſa, ἐρῶ τι παραδείγματος ἕνεκα, *id.* pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, *id.* de re aliqua ſuaviter, concinne, & elaborate, εἶπεν περί τινος ὑπαχαϊτικῶς, ἡ μετρίως, ἡ διαπεπονημένως, *Iſocr.* modeſte de me ipſo, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτῆς, *idem*, ſententiam meam de re aliqua, ὑποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, *Xenoph.* id quod res eſt, τὰ ὄντα λόγον λέγω, *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, *id.* dicendi peritus, qui ſcit bene loqui, εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, *Ælian.* εἰδὼς τὰ λεκτέα, *idem*, dictu nefas, ἐ θεμιτόν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas eſt, ὁ μηδ' εἰπεῖν τινι, θέμις, *Plato*, ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε, *Dem.* ne quid dicam gravius, ἡ πλεῖν ἐδὲν φορτίθημι, *Ariſtid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάτομαι τοῦ περί τινος λέγειν, *Dem.* παύω τὸν λόγον, *Xenoph.* dici vulgo, διαγέλλεσθαι, *Herodian.*
Dictamnus, τὸ δικταμνον, ου, *Theophr.* ἡ δικταμνος, *All. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, ſc. οἶνος, *Dioſc.*
Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Iſocr.* ὁ δικτάτωρ, ορος, *Dion. Hal.*
Dictatura, ἡ δικτατορία, ας, *Plut.* ἡ δικτάτορος ἀρχὴ, *id.* dictaturam gero, δικτατορεύω, *Gaza*, μοναρχέω, *Xiph.*
Dicterium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xenoph.* feſtivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Herodian.* dicteriis inceſſo aliquem, σκώπτω τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* aliquid, τι, *Herodian.* εἴς τι, *Plut.* Conf. *Cavillor.*
Dictio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ῥῆσις, i. e. ſtilus, ἡ φρασις, εως, dictionis genus, λεξιθηρεύω, *Suid.*
Dicito, πολλάκις λέγω, βούω, *Herodian.* καταλέγω, *id.*
Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Plato*, argutum, τὸ ἀστεῖσμα, ατος, *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Iſocr.* dicto audiens, ὁ ἡ ὑπήκοος, ου, *Dem.* dictum, factum, ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, ſ. ἅμα ἐπεῖν, ἅμα ἔργον, *Virg.* dictum vetus, παλαιὸς λόγος, *Plato.*
Didactrum, τὸ διδακτρον, ου, *Poll.*
Didaco, διδαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διαιρεῖ τι, *Ariſtot.*
Diculum, τὸ ἡμερίδιον, ου.
Dies, ἡ ἡμέρα, ας, *Dem* ſuperior, πρωτέρα, *id.* ultimus, τελευταία, *id.* præfinita, διαμεμετρημένη, *id.* lege finita, ἡ ἐκ τοῦ νόμου γεγραμμένη, *id.* non multis diebus poſt, ου πολλαῖς ὕστερον, *id* intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἐφ' αἷς, *id.* diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι, *id.* aucupari, τηρεῖν, *id.* obſervare, φυλάττειν, *id.* conſumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐν τινι, *id.* exigere nullam ſine lacrymis, διαγειν ἄδακρυτον, *id.* conterere in aliqua re, κατατρίβειν πολλά τι, *id.* traducere in foro, ἡμέραν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματεύονται, *id.* interceſſerunt dies quinque, ἡμέραι γίγνονται πέντε, ἐν αἷς, *id.* interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἡ τεττάρων διαλειπουσῶν, *Iſocr.* quinto abhinc die, πεμπταῖος ἀπὸ ταύτης, *Dem.* ſtatis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ποιεῖν τι, *id.* differre aliquid in poſterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *id.* die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *Xenoph.* die & nocte, τῆ νυκτὸς ἡ τῆ ἡμέρας, *Iſocr.* dies & noctes iter facientes, νύκτωρ ἡ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, *Herodian.* eodem die, αὐτῆμερον, ſ. αὐτημερὸν, *Thuc.* diem durans, ὁ ἡ ἡ ἐφήμερος, ου, *Galen.* tres dies durans, ὁ ἡ ἡ τρίημερος, ου, *Ariſtot.* quatuor dies durans, τετραήμερος, *Naz.* decem dies durans, δεκαήμερος, *Plato*, dies ſerenus ſ. ſerenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, *Xenoph.* dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, *Ariſtot.* dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακὴ, natalis, τὸ γενέθλιον, ου, nefaſtus, ἡμέρα ἀποφράς, *Plut.* dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ, Lunæ, Σελήνης, Martis, Ἄρεως, Mercurii, Ἑρμοῦ, Jovis, Διὸς, Veneris, Ἀφροδίτης, Saturni, Κρόνου, dies menſis prima, ἡ νουμηνία, ſecunda, tertia——decima, δευτέρα, τρίτη——δεκάτη ἱσταμένου μηνὸς, undecima, duodecima——vigeſima, πρώτη ἀπὸ δέκα, ſ. ἡ πρώτη ἀπὸ δεκάτης, ἡ δευτέρα ἀπὸ δέκα μεσοῦντος μηνὸς——ἡ εἰκὰς, ſ. ἡ εἰκοστὴ, vigeſima prima, vigeſima ſecunda——trigeſima, ἡ δεκάτη (ſive, quando menſis 31 diebus conſtat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἐννάτη φθίνοντος, ſ. ἀπιόντος μηνὸς——ἡ νουμηνία, ν. g. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.
Diffamo, δυσφημέω, *Oecum.*
Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ἡ παραλλαγὴ, ῆς, *Baſil.*
Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in poſterum diem, τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Dem.* aliquid in longum tempus, τι πολλοῦ χρόνου, *Xenoph.* pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας, *Plut.* nuptias, τὸν γάμον, *id.* contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἐν τινι πλεῖστον τινος, *Dem.* κεχωρίσθαι πλείστον τινος, *Iſocr.* ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, *Dem.* nihil ab aliquo, διαφέρω ὐδὲν τινος, *Iſocr.*
Diffibulo, ἀναπορπάω.
Difficile, χαλεπῶς, *Dem.* δυσκόλως, *idem*, δυσχερῶς, *idem.*
Difficilis, e, χαλεπὸς, ἡ, όν, *Dem.* difficile & arduum per ſe eſt conſultare, δυσκολον ἡ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεῦσαι, *id.* interrogatus, quid eſſet difficile, ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον, *Plut.* τί δυσχερές, *id.* difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid, χαλεπώτατον ἡ σπανιώτατον εἶναί τι, *Iſocr.* difficile eſt, noctu id facere, ἔργον ἐστὶ, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, *Xenoph.*
Difficiliter, idem quod *Difficile.*
Difficultas, ἡ δυχέρεια, ας, *Dem.* ἡ δυσκολία, ας, *id.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* τὸ δυχερές, ές, *id.* τὸ χαλεπὸν, ου, *id.* ſpirandi, ἡ δύσπνοια, τὸ ἄσθμα,——urinæ, ἡ δυσερία, ἡ στραγγαλία,——annonæ, ἡ σπανιότης, ἡ δυσετηρία.
Difficulter, idem quod *Difficile.*
Diffidenter, ἀπίστως, *Iſocr.*
Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* movere diffidentiam & iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν ἡ ὀργὴν, *id.* non egredi propter diffidentiam, διὰ ἀπιστίαν δὲ, *id.*
Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, *Dem.* ἀπίστως ἔχω πρός τινα, *Iſocr.* ἀπίστως διάκειμαι πρός τι, vel πρός τινα, epiſtolis, ἀπιστέω περὶ ὑπογολῆς, *Plut.*
Diffindo, διαχίζω, *Plut.* fores ædium, καταχίζω τὰς θύρας τῆς οἰκημάτων, *Dem.*
Diffingo, διαμορφόω.
Diffiteor, ἀπαρνέομαι, aliquid, τι, *Plut.* ἀρνέομαί τι, *Dem.* ἐξαρνέομαί τι, *Æſchin.*
Diffio, διαπνέω, *Ariſtot.*
Diffluo, καταῤῥέω, *Dem.* laſcivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *Plut.* otio & luxuria, ἀποτήκομαι, *Ariſtot.*
Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.*
Diffugio, διαδράσκω, *Iſocr.*
Diffundo, διαχέω, *Xenoph.* διαχύω, *Plut.* diffundi lætitia, διαχύεσθαι τῇ ψυχῇ, *Plutarch.*
Diffuſe, διαπεχυμένως.
Diffuſio, ἡ διαχυσις, εως, *Plut.*
Digero, διαφέρω, *Plut.* i. e. ordino exercitum, διατάττω τὸ στρατὸν, *Herodian.* aliquid, διακοσμέω τι, *Ariſtot.* i. e. concoquo, καταπέπτω.
Digeſtibilis, e, ὁ ἡ ἡ εὐπεπτος, ου, *Theophr.*
Digeſtio, ἡ διάταξις, εως, *Naz.* i. e. concoctio, ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*
Digeſtivus, a, um, πεπτικὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, *Xen.*
Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Digitus, ὁ δάκτυλος, ου, *Plut,* ſalutaris, ſ. index, λιχανὸς, medius, μέσος, annularis, παράμεσος, ſ. ὁ δακτυλεώτης, minimus ſive auricularis, μικρὸς, digito oſtendo, δακτυλοδειξία, *Chryſ.* χειροδεικτέω, digitum medium oſtendo, i. e. irrideo, Σκιμαλίζω τινὰ, *Ariſtoph.* digito uno ſcabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, *Plut.* extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, *Lucian.* pedis, δάκτυλος ποδός.
Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Ariſtoph.* διαμάχομαί τινι ὑπὲρ τινος, *Dem.*
Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, *Xen.* ſcelere ſ. pro dignitate ſceleris, ἀξίως τῆς ἀδικήματος, *Æſchin.*
Dignitas, ἡ ἀξία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.* το πρεσβεῖον ατος, *id.* ἡ ἐντιμία, ας, *id.* humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς, *idem*, dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, *idem*, pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τοῦ βίου τινός, *Iſocr.* neglecta dignitate ſua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτῷ ποιεῖν τι, *Dem.* dignitatem & exiſtimationem alicujus agi, ἀγώνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, *id.* κινδυνον εἶναί τινι περὶ ὀντιμίας, *id.* antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, *Iſocr.* dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, ſ. περιαιρεῖσθαι, *Dem.* merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ὀντιμίας, *id.* reſtituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὴν πρωτικὰσας, *Iſocr.* pro dignitate honorare, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, *Plato*, degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν, *Ariſtot.* par dignitati imperatoriæ, πρὸς ἀξίωμα βασιλέως, *Herodian.* dignitate poſſere, ἔχειν ἐν ἀξιώσει, *id.* nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε ἡ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, *id.*
Dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Iſocr.* καταξιόω τινά τινος, *N. T.*
Dignoico, διαγινώσκω, aliquid, τι, *Iſocr.*
Dignus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαινε, *Xenoph.* cura & ſtudio, σπουδείας, *id.* qui dignus aliqua re cenſetur ab aliquo, ἀξιῶ τινός τινι, *id.* judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτῳ, *Plato*, qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα ἐν Πρυτανείῳ σίτησεως, *Lucian.* dignus judicatus eſt præmiis, ἠξιώθη τῆς ἀριστείων, *Iſocr.* vocari juſtus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, *id.* digna facere genere ſuo, ποιεῖν πρέποντα τῇ Συγγενείᾳ, *id.* πράττειν ἄξια τῶν γένους, *Dem.* dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ πάσχειν, *Iſocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, *Dem.* pugnam memoratu dignam edere

edere, ἀξίως λόγου μάχεσθαι, *Isocr.* facere, ut dignum eſt noſtra perſona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* e medio, ὑποχωρέω ἐκποδών, *Dem.* παρεκβαίνω τὸ μέσον, *Ariſtot.* ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, *id.* longius a propoſito, πόρρω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, *Iſocr.* a ſcopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, *Polyb.*

Digreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ παρέκβασις, εως, e vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγή, *Xenoph.*

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, εως, *Iſocr.* ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδοκιμάζω, *Xen.* διαδικάζω, *Plato.* διακρίνω, διαγινώσκω, *Dem.* aliorum controverſias, βραβεύω περὶ ἄλλων δίκαια, *id.* περὶ ἡμφισβητημένων δικάζω, *id.*

Dilabor, διολισθάω, *Ariſtoph.*

Dilacero, διασπαράτλω. veſtimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, *Dem.*

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσασθαί τισι παραβαλλειν τινά, *Dem.*

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Chryſ.* aliquid, καταδίδωμί τι, *Lucian.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τι, *Plut.*

Dilatatio, ὁ πλατυσμός, ῦ, *Dioſc.*

Dilatio, ἡ ἀναβολή, ῆς, *Dem.*

Dilato, πλατύνω. aliquid, τι, *N. T.* μηκύνω τι, *Iſocr.* μέγαν ποιέω τι, *id.*

Dilator, ὁ μελλητής, οῦ, *Ariſtot.*

Dilaudo, διεπαινέω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, *Plut.*

Dilectus, a, um, ἀγαπητός, ἡ, όν, *N. T.*

Diligens, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, ἐος, *idem*, ὁπιμελέμφος, ενη, ενον, *idem*

Diligenter, ὁπιμελῶς, & juſte adminiſtrare, καὶ δικαίως πράττειν, *Dem.* σπουδαίως, *Ariſtot.* ὡσὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, καὶ σπουδῇ, *Ariſtot. Plut.*

Diligentia, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὁπιμέλεια, ας, *id.* & alacritas, σπουδὴ καὶ προθυμία, *id.* multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαί, ἵνα, *id.* & omne ſtudium adhibere, σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, *id.* alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος, *id.* σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *Plato*, περός τι, *Dem.* ποιεῖσθαι σπουδὴν ὅπῃ τινος, vel περί τι, *Iſocr.* ut, ὅπως, *Dem.* τοῦ ἕνεκα, *id.* Conf. *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Amo.*

Diluceo, διαλάμπω, *Iſocr.*

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, *Thuc.* cognoſcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *Dem.* dilucidius declarare, σαφέστερον δηλῶν, *Iſocr.* dilucidiſſime oſtendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, *Lucian.*

Dilucido, σαφηνίζω, *Ariſtot.* διασαφηνίζω, *Polyb.* ſcripturas, διανοίγω τὰς γραφὰς, *N. T.* aliquid, δηλόω τι, *Dem.*

Dilucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς, ἐς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, ἐος, *id.* ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, ἐος, *id.* dilucidum eſſe alicui, ἐναργὲς εἶναί τινι, *Dem.*

Diluculat, ὀρθρεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, ου, *Plut.* τὸ πρωΐορθρον, ου, *Herodian.* τὸ λυκαυγὲς, *Lucian.* diluculo venio, ὀρθρίζω. *N. T.* diluculo profundo, ὄρθρου βαθέος, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, *Lucian.* diluculo ſurgo, πρωϊορθρεύομαι, *Poll.*

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδατόω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, *Iſocr.*

Diluvies, ἡ κατακλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimenſio, ἡ ἀναμέτρησις, εως, *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, apta, Συμμετρία, ας, *Iſocr.*

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* διαμετρέω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, *Polyb.* Conf. *Certamen.*

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliqua re, περί τινος, *Dem.* Conf. *Certo.* item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, *Lucian.* τὸ ἡμιτόμιον, ου, *Dioſc.* ἥμισυ μέρος, *Ariſtot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῆς ἱππέων, *Dem.*

Dimidius, α, um, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, *id.* ſupra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, *id.* dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, *id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, *Xenoph.* non ex dimidia parte bonum eſſe, οὐκ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Heſych.* φθίνω, *Plato.* ἐλατόω, *Thuc.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plato.* ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ἡ, όν.

Dimiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, navium, τῶν πλοίων, *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλη, *Thuc.* præſidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, *idem*, exercitum, προϊημι δυνάμιν, *Plut.* i. e. abſolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Ælian.*

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Diœceſis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Bud.*

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus ſ. obnoxius, ἀρᾶς ἔνοχος, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.* diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, *Iſocr.* ἀρὰς ποιεῖσθαί κατά τινος, *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαί ὅτι τινα, *id.* diræ, αἱ ἐυμενίδες.

Directe, εὐθύ, *Xen.*

Directio, ἡ εὐθυωσις, εως, *Ariſtot.*

Director, ὁ εὐθυωτὴς, οῦ.

Directus, a, um, εὐθυωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Diremptio, ἡ διαίρεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ διάλυσις, εως, *Thuc.*

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide *Diſtribuo.*

Diribitio, vide *Diſtributio.*

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præſentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, Συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, *Plato.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ Συμφέροντά μοι, *Demoſth.* orationem, διευθύνω λόγον, *Lucian.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινι ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.*

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Iſocr.* amicitiam, συνήθειαν, *id.* contentionem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, *Xenoph.* Lacedæmonios, ἀναστάτους ποιέω Λακεδαιμονίους, *Iſocr.* urbem Spartam, ἀνάστατον ποιέω Σπάρτην, *idem*, domos, πορθέω οἰκίας, *Xenoph.*

Diritas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.* καταῤῥήγνυμαι τὰς πλεύρας, *Xen.*

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, *Iſocr.* urbem, κατασκάπτω πόλιν, *Dem.* domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, *Plut.* Conf. *Everto.*

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, a, um, vide *Crudelis.*

Dis, ὁ Πλούτων, ωνος, *Pluto.*

Diſcalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Diſcalceo, ἐξυποδέω.

Diſcedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xenoph.* e regione, ἐκ τῆς χώρας, *Ariſtot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, *Iſocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, *Ælian.*

Diſceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer *Dijudicatio.*

Diſceptator, ὁ δικαστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Diſcepto, διαγινώσκω, *Dem.* Confer *Dijudico.*

Diſcerno, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* honeſta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, *Æſchin.* caute & legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς καὶ νομίμως, *Dem.* intelligentia & eruditione honeſta & turpia, συνέσει καὶ παιδεία διαγινώσκω καλὰ καὶ αἰσχρὰ, *id.*

Diſcerpo, διασπάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* διασπαράσσω τινὰ, *idem*, ἐξαρπάζω τινὰ, *Plut.*

Diſcerptus, a, um, διασπαθεὶς, εῖσα, έν, *Iſocr.* membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστὶ, *Lucian.*

Diſceſſio, ἡ ὑποχώρησις, εως, *Plut.* ἡ ἀποχώρησις.

Diſceſſus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *N. T.* e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Herodian.*

Diſcindo, διαχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω, τι, *Æſchin.* διακόπτω τι, *Polyb.* καταχίζω τι, *Dem.*

Diſcingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Diſciplina, ἡ παιδεία, ας, amabilior & honoratior, μᾶλλον ἀγαπαμένη καὶ σπουδαιοτέρα, *Iſocr.* pulcherrimæ diſciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα, *idem*, multo dignior diſciplina, πλείονος ἀξία παίδευσις, *id.* diſciplina omnis ſcientia & exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης συνέστηκε, *Dem.* diſciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, *Iſocr.* verſari in aliqua diſciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν, ſ. παίδευσίν τινα, *idem*, induſtria alicujus in diſciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, *id.* clarus in omni diſciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, *Dem.* diſciplina & inſtitutio, μαθήματα καὶ παιδεία, *Iſocr.* cupidus diſciplinarum & eruditionis, ὁρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ παιδείαν, *id.* ita perfecte cognitas habere diſciplinas aliquas, ut, ἕως ἀκριβάμφως τοῖς μαθήμασί τισι, ἄγε, *id.* tradere te alicui in diſciplinam, παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητὴν, *id.*

Diſcipula, ἡ μαθήτρια, ας, *N. T.* ἡ μαθητεία, ίδος, *Philo.*

Diſcipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, *Dem.* alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, *Iſocr.* ὁ πλησιάζων τινὶ, *idem*, πλησιάζων τινὶ, καὶ μαθητὴς αὐτῷ γενόμενος, *Dem.* diſcipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρὴ, *Iſocr.* delectari diſcipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, *idem.*

Diſcludo, διακλείω, *Polyb.*

Diſco, μανθάνω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* accuratius, ἀκριβέστερον, *id.* exacte, σαφῶς, *id.* recte, ὀρθῶς, *id.* facile, ῥᾳδίως, *id.* facillime, ῥᾷστα, *id.* quæ non percepiſti, diſce, ἃ μὴ μεμάθηκας, παραλάμβανε, *Iſocr.* docuiſti literas, ego didici, ἐδίδαξας γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, *Dem.* diſcere cupio, φιλομαθέω, *Iſocr.* μαθητιάω, *Syneſ.* diſcendi cupidus, ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, ές, *Iſocr.* diſcendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, *Strabo*, difficilis ad diſcendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, *Iſocr.* qui non facile diſcit, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, ές, *Plato.* tarditas ad diſcendum, ἡ δυσμάθεια, ας, *id.* qui facile diſcit, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, ές, *id.* facilitas in diſcendo, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* qui ſero didicit, ὁ καὶ ἡ ὀψιμαθὴς, ές, *Iſocr.* ſero diſco, ὀψιμαθέω, *Lucian.* qui multa didicit, ὁ καὶ ἡ πολυμαθὴς, ές, *Iſocr.*

Discolor, ὁ ἡ ἡ ἑτερόχροος, contr. ἑτερόχρως, ω, ποικίλος, ίλη, ίλον, *Ariſtot.*
Diſconvenio, διέστηκα, a διΐστημι, *Ariſtot.*
Diſcordans, idem quod *Diſcors.*
Diſcordia, ἡ διαφορά, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφροσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχόστασία, civilis, ταραχικὰ πάθη τῆς πολιτείας, *id.*
Diſcordo, διαφέρομαι, *Plato*, cum aliquo, διαφωνέω τινί, *Ariſtot.* Confer *Diſſentio.*
Diſcors, ὁ ἡ ἡ διάφορος, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀσύμφωνος, cum aliquo, διαφόρως πρός τινα ἡ δυσμενῶς ἔχων, *Iſocr.*
Diſcrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφάνησις, εως, ἡ ἀναρμοστία, *Plato.*
Diſcrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινί, *Ariſtot.* διΐσαμαι πρός τινα, *id.* σασιάζω πρός τινα, *Plato.*
Diſcrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, *Lucian.*
Diſcretio, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.*
Diſcrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.* i. e. differentia, ἡ διαφορά, ᾶς, *Iſocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγών, ῶνος, *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*
Diſcriminatim, vide *Diſcrete.*
Diſcrimino, διορίζω, aliquid, τὶ, *Galen.* in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, *Ariſtot.*
Diſcrucio, ἀνιάω, *Dem.* διαστρεβλόω.
Diſcubitus, ἡ ἀνάκλισις.
Diſcumbo, ἀνακλινομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*
Diſcupio, ὀπθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.*
Diſcurro, διαδέω, *Xenoph.* ſurſum, deorſum, συμπαραθέω ἄνω ἡ κάτω, *Dem.*
Diſcurſio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.
Diſcus, ὁ δίσκος, ου, diſcum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, *Poll.* diſco ludo, δισκόω, *Lucian.* contendere cum aliquo diſco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Ælian.*
Diſcuſſio, ἡ διάλυσις, εως, *Dem.* Confer *Dijudicatio.*
Diſcutio, διασείω, i. e. dijudico, ſ. examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.*
Diſerte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Plato.* ἀντικεῖος, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πέμπειν ὀπλιτείαν, *Dion. Halicarn.* cauſſam aliquam accuſationis profero, ὁρίζομαι δίκης αἰτίαν, *id.* expreſſiſque verbis ſcripſi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ὅτως ἀντικρυς, *Dem.*
Diſertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*
Diſjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, *Xenoph.*
Diſjicio, διαῤῥιπτέω, *Ariſtoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.
Diſjunctio, ἡ διάζευξις, εως, *Naz.*
Diſjunctivus, a, um, διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, *Gramm.*
Diſjungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* διασπάω, *Dem.*
Diſpar, ὁ ἡ ἡ ἀνόμοιος, ον, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ἄνισος.
Diſpareo, ἀφανίζομαι, *Iſocr.*
Diſparilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀνώμαλος, ον, *Theophr.*
Diſpariliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*
Diſpectus, ἡ διασκεψις, εως.
Diſpello, διωθέω, populum, ὄχλον, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, *Xenoph.*
Diſpendium, vide *Damnum.*
Diſpendo, οἰκονομέω, *N. T.*
Diſpenſatio, ἡ δοίκησις, εως, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*
Diſpenſator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, *Ariſtot.*
Diſpenſio, οἰκονομία, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*
Diſperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.
Diſperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τὶ, *N. T.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*
Diſpereo, διόλλυμαι, *Plato.*
Diſpergo, διασπεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* διασπείρω τι, *Iſocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*
Diſpertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύο, *Herodian.*
Diſpeſco, διέργω, *Thuc.*
Diſpicio, σκοπέομαί τι, *Iſocr.* διακρίνω τι, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato.*
Diſplicentia, ἡ δυσαρέσκεια, ας, *Plato.*
Diſpliceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινι, *Thuc.* diſplicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρέσκει με τοῦτο, *Plato.* ſi diſplicet, εἰ σοι δοκεῖ θυμῷ, *Themiſt.*
Diſplodo, διακροτέω.
Diſpolio, ἀφελυσλάω.
Diſpono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, *Iſocr.*
Diſpoſite, εὐτάκτως.
Diſpoſitio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διαταγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐταξία, ας, *Iſocr.* orationis ἡ οἰκονομία, ας, *Athen.*
Diſpoſitor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, *Plato.*
Diſpudet, καταισχύνομαί, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, *Iſocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*
Diſpungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*
Diſputabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀμφιδόξος, ον, *Plut.*
Diſputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβέστερον περί τινος, *idem.*
Diſputator, ὁ διαλεγόμενος, ου, *Dem.*
Diſputo, διαλέγομαι, *Dem.* accurate ſ. ſcrupuloſe, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακριβόομαι περί τινος, *Iſocr.* Conf. *Diſſero.*
Diſquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* accurate, διακριβόομαι, *Iſocr.*
Diſquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Diſſuavior, καταφιλέω, *Xenoph.*
Diſſeco, διαπρίω, διατέμνω, corium, καττέμνω βύρσαν, *Herodian.* poteſtatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*
Diſſemino, διασπείρω, ſermonem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγως, *Plut.*
Diſſenſio, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἐναντίωσις, εως, *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *id.* ἡ διχόνοια, & ſeditio, διαφορὰ ἡ στάσις, *Iſocr.*
Diſſenſus, us, idem quod antecedens *Diſſenſio.*
Diſſentaneus, a, um, ὁ ἡ ἡ διάφωνος, ον, ὁ ἡ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφερόμενος, ένη, ένον, *id.*
Diſſentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem*, ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαί τινος, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Iſocr.* animis, τῇ διανοίᾳ, *id.* ſeditioſe ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.* στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, *Dem.* verum diſſentit a falſo, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ ἀλήθης, *Ariſtot.*
Diſſepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*
Diſſepio, διαφράτλω, *Herodian.*
Diſſero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. diſputo, διαλέγομαι, ſatis copioſe, ἐξαρκεύτας. *Iſocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* brevius de re aliqua, ζωτομώτερον περί τινος, *id.* tenuius, ὑποδεέστερον, *id.* præclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριστα, *id.* pro dignitate rei, ἀξίως, *id.* eleganter, χαριέντως, *id.* ad gratiam, κεχαρισμένως, *id.* tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, *Dem.* prorſus diſſolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, *id.* non moderate, ſed negligenter & nimis acerbe, prorſus inconſiderate, ἀ μετρίως, ἀλλ' ὅλιγάρως καὶ λίαν μικρᾶς καὶ παντάπασιν ἀνοήτως, *Iſocrates.*
Diſſertatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ διάλεξις.
Diſſerto, διαλογίζομαι, *Dem.*
Diſſidentia, idem quod *Diſſidium.*
Diſſideo, vide *Diſſentio.*
Diſſidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Conf. *Controverſia.* item *Contentio.*
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀνόμοιος, ον, *Iſocr.* ſic vel ſum, ἀνομοιόομαι, diſſimiles plane inter ſe eſſe, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, *Ælian.*
Diſſimiliter, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Iſocr.*
Diſſimulanter, εἰρωνικῶς, *Ariſtot.*
Diſſimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*
Diſſimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Ariſtot.*
Diſſimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato*, veritatem, ὑπονρύπτομαι τἀληθές, *Iſocr.* exponam, nec diſſimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ἡ οὐ ὑπονρύψομαι, *Dem.* diſſimulabat ſe hoc ſcomma audire, ἐ προσεποιεῖτο ἀκούειν τοῦ σκώμματος, *Lucian.* diſſimulabant fidem, ἐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, *Herodian.*
Diſſipabilis, e, διασκεδαστὸς, ὴ, όν.
Diſſipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, οῦ.
Diſſipator, ὁ διασκεδαστὴς, οῦ.
Diſſipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* famæ, διασκεδάννυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*
Diſſitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.
Diſſociabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀκοινώνητος, ον, *Plut.*
Diſſociatio, ἡ διάλυσις, εως, *Philo.*
Diſſocio, διαλύω, *Iſocr.* διΐστημι, *Plut.*
Diſſolubilis, e, διαλυτὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἡ εὐλυτος, ον.
Diſſolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Iſocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν, *Iſocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, ſ. τὰ χρήματα, *Dem.*
Diſſolute, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.
Diſſolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Diſſolutus, a, um, ὁ ἡ ἡ διάλυτος, ον, ἀνειμένος, ένη, ένον, diſſoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, diſſolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*
Diſſonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
Diſſono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
Diſſonus, a, um, ὁ ἡ ἡ διάφωνος, ον, ὁ ἡ ἡ δυσηχος, ον, *Hermog.*
Diſſuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.*
Diſſuaſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἀντιλογία.
Diſſuaſor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Iſocr.*
Diſſuo, ἀποῤῥάπτω.
Diſtantia, ἡ ἀπόστασις, εως, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Diſtendo, διατείνω, *Xen.*
Diſtenſio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*
Diſtermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τί, *Themiſt.*
Diſtichon, το δίστιχον, ου.
Diſtillatio, ὁ καταγαγμὸς, οῦ, ὁ γαλαγμὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἀπόσταξις.
Diſtillo, ἀποστάζω, *Lucian.* καταστάζω, *id.* καταῤῥέω.
Diſtincte, διορισμένως.
Diſtinctio, ὁ διορισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ διαστολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, οῦ, *Theophr.*
Diſtineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, *Lucian.* aliquem funere, ἀποχολέω τινὰ περὶ κηδείαν, *Herodian.*
Diſtinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ εὐλαβῶς, *Dem.* turpia & honeſta, διατάτλω τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλὰ, *Iſocr.* Conf. *Diſcerno.*
Diſto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, *Ariſtot.* & differo aliqua re ab aliquo, διαφέρω τινί τινος, *Iſocr.* διαφέρω τινὸς ἐν τινὶ, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστον τινος, *id.* ab urbe lapides ſedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα δεκαέξ, *Herodian.*
Diſtorqueo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* στρεβλόω.
Diſtortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ στραβισμὸς, οῦ, *Paul. Æg.*

Diſtortus,

Distortus, a, um, ὁ ἡ ἡ διάστροφος, ον, oculis, τὰς ὀφθαλμούς, *Athen.* στραβός, ή, όν, *Galen.*

Distractio, ὁ διασπασμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμός, a curis, ὁ ἀφεισπασμός, οῦ, *id.* sine distractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Hes.*

Distraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* frumentum triplo plus, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Demosth.* in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, *idem.*

Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τὶ, *Aristot.* regionem, ἀναδάζομαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Conf. *Divido.*

Distributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.

Distributivus, a, um, διανεμητικὸς, ὴ, όν.

Distributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Distringo, διαζέλλω, aliquid, τὶ, *Philo.* i. e. abstergo, ἀποξύω, καταξέω, *Plut.* gladium, Σπάομαι ξίφος, *Lycurg.* districtos habere pugiones, πρόχειρα ἔχειν ξιφίδια, *Herodian.*

Distурbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bud.*

Disturbo, ἀναστατόω, *N. T.* navem, ἀνατρέπω πλοῖον, *Æschin.* urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, *Herodot.*

Diteſco, πλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, *Xen.* ex aliqua re, ἐυπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ὀπηράτεια, ας, *Plato.* ἡ δυνάστεια.

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Diu, πολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει, *Xenoph.* diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, *Isocr.* non diu eſt, quum venit, ἐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, *id.* vale diutiſſime, χαῖρε ὅτι μάκιστον, *Lucian.* ſi vixero diutius, εἰ ζήσομαι πλείω χρόνον, *Xenoph.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, πρὸς τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ πρὸς τὰς πράξεις, *Isocr.*

Divagor, πλανάομαι, *Xenoph.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Ariſtot.*

Divello, διασπάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* Conf. *Diſtraho.*

Divendo, διαπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπράτω τὶ, *Dem.* turpiter, ἀποδίδομί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem mina Attica, ἀπεμπολάω τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diverſatio hoſpitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverſe, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diverſitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ἡ ἀνομοιότης, ητος, *id.* ἑτερότης, *Plut.*

Diverſitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plato.*

Diverſor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* καταλύω παρά τινι, *Dem.*

Diverſoriolum, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diverſorium, τὸ κατάλυμα, ατος, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου, *ibid.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diverſus, a, um, διαφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* ὁ ἡ ἀνόμοιος, ου, ον, *id.* ὁ ἡ διάφορος, ἀλλοῖος, οία, οῖον, diverſus ab eo, ἄλλος παρ' ἐκεῖνον, ἄλλος ἢ ἐκεῖνος, ἄλλος ἀντ' ἐκείνου, diverſum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato.* diverſi ſententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας, *Thuc.* diverſa hæc ſunt inter ſe, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, *Isocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, formâ, ὁ ἀλλοειδὴς.

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ατος, ἡ ἀτραπὸς, ου, *Philo.*

Diverto, ſ. divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Thuc.* παρά τινι, *Dem.* in hoſpitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀφνειὸς, vel ἀφνὸς, πλουτῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ἡ ἡ εὔπορος, ος, *Isocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίας, *id.* antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι, *Isocr.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Demoſth.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Isocr.* ad ſummas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus præditus, εἰς ὑπερβολὴν, *idem,* falſo, ὁ ἡ ἡ ψευδόπλουτος, ος, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Ariſt.* auri, ὁ ἡ ἡ πολύχρυσος, ος, *Nax.*

Divexo, διακακόω, καταπονέω.

Divido, μερίζω, aliquid alicui, τί τινι, *Syneſ.* veſtes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, *Isocr.* aliquid trifariam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem,* agrum, ἀναδάζομαι χάραν, ſ. τινὶ γῆν, *Lucian.* facultates, ἀναδάσας ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Ariſtot.*

Dividuus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐμέριστος, ος.

Divinatio, ἡ μαντεία, ας, *Ariſtot.* ὁ θεασμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος, *Nax.* e manu, ἡ χειρομαντεία, ας, ex miſtis ſagittis, ἡ βελομαντία, ας, ex igne, ἡ πυρομαντία, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, θείως, *Xenoph.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, ητος, *Isocr.* ἡ θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitus, θεόθεν, *Syneſ.* θεϊκῶς, *Nax.* κατὰ θεὸν, *Syneſ.* κατὰ θείαν πομπὴν, *Ælian.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, τὰ μαντεύομαι τῆς γνώμης τινος, *Galen.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ θεσπέσιος, δαιμόνιος, ία, ιον, *idem,* divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, *Isocr.* divina potentia, δαιμονία δυνάμις, *idem,* i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Diviſibilis, διαιρετὸς, ὴ, όν.

Diviſim, διανδίχα, *Nax.* δίχα, *Thuc.*

Diviſio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς γῆς ἢ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Diviſor, ὁ μερισὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς, έως.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ ἐυπορία, ας, *id.* ἡ εὐθενία, ας, *Isocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *id.* ἡ ἐυπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος καὶ δύναμις τινος, *Isocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας, *id.* maximæ & certiſſimæ, μέγιστος καὶ βεβαιότατος, *id.* magnæ, πολλὴ ἐυπορία, *Isocr.* πλείστη ἐυπορία, *Dem.* exiguæ, μικρὰ κλήματα πλούτου, *idem,* injuſte comparatæ, ἀδίκου πλούτου, *Isocr.* per violentiam & odia partæ, ἐυπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχθείας, *id.* divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως, *idem,* immoderate, ὑπερβαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐυπορίαν, *idem,* parere alicui, ἐργάζεσθαί τινι πλοῦτον, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, ſ. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ, *idem,* coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *idem,* poſſidere, κλήσασθαι πλοῦτον, *Dem.* in dies augere, ὁπηδιδόναι εἰς ἐυπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Isocr.* divitiis ſtudere, σπουδάζειν περὶ πλούτου, *idem,* potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, *idem,* florere, εὖ, ſ. γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, ſ. ἐυπορίᾳ, *id.* abundare, ἐυπορεῖν τινας ἐυπορίας, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀπολαύειν τῆς πλουτοῦς, *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν ἕνεκα πλούτου τινος, *Isocr.* invidere alicujus, φθονεῖν ἐυπορίαις τινος, *id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* ſub dio agere, ἐυραυλεῖν, *Syneſ.*

Divortium, ἡ ἀποπεμψις, εως, cum muliere, ἐ ἀνθρώπου, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ ἡ ἡμέριος, ος, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xenoph.* nuncius, ἡμέριος, ὁς, ὁν, ἄγγελος ἡμερινὸς, *Xenoph.* i. e. unicum diem durans, ἡμέρησιος, ία, ιον, vita, ζωὴ ἡμέρησία, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ὴ, όν, luſus aleæ, κυβεία μεθημερινὰ, *id.*

Dius, a, um, θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, δηρὰς, δηρόν.

Diutinus, a, um, δηρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρόνιος, ία, ιον, tuſſis, χρονία βῆχες, *Dioſc.* ὁ ἡ ἡ μακροχρόνιος, ος, *Plato,* ὁ ἡ ἡ πολυχρόνιος, ος, *Ariſtot.* μακρὸς, ὰ, όν, bellum & continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, *Dem.* μόνιμος, ιμη, ιμον. fictum non eſt diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Baſil.*

Divulgo, θρυλλέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαλαλέω, διακαδανίζω τὶ, *Strabo.* φημίζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαζέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulſio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Conf. *Divinus.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Isocr.* πίστιν, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *Herodian.* δίκην, *Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμου, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. ſe victum, προέχομαι τὰ χεῖρε, *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ὅτι τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἐξεπίτηδες, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Iſocr.*

Doceo, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματά τινι. *Dem.* παιδεύω, γραμματεύω, artem aliquos, τέχνην τινὰς, *Isocr.* evidentiſſime aliquos de rebus aliquibus, σαφεστατὰ τινὰς περί τινων, *Dem.* breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα, *idem,* haud difficulter, οὐ χαλεπῶν, *idem,* & inſtruo aliquem, τινὰ ἢ συγκροτέω, *idem,* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθῷ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, e, ὁ ἡ ἡ εὐμαθὴς, ές, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὀξὺς γνῶναί τι, *id.*

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ὀρθῶς τινὶ, *Iſocr.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem alicui conſtituere aliquarum rerum, καθίσταμαι διδάσκαλόν τινων, *Iſocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, *id.* mercede fraudare, μισθὸς ἀποστερεῖν διδάσκαλον, *Dem.* diſciplinarum habere aliquem, ὀρθῶς ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* qui profitetur utilem doctrinam, ὠφελιμώτατος χρήσιμόν τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xenoph.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* inſtituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non deſtitutus doctrina, ἐκ ἀπείρου παιδεύσεως γεγενημένος, *Iſocr.* principes alicujus doctrinæ, προεστῶτες τινος παιδεύσεως, *idem,* Conf. *Diſciplina,* item *Eruditio.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, *Iſocr.* ἐν τινι, *idem,* τινὶ, *Plut.* περί τι, *Xenoph.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθοῦς τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Iſocr.* ὁ ὅτι λόγοις ἐυδοκιμῶν, *Herodian.* παιδείας ὅτι πλεῖστον ἔχων, *Dionyſ.* ἀνὴρ δαιμονίως σοφὸς, *Lucian.* literas puer, τὰ γράμματα ὀρθούμενος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ ἡ ἡ ἀρτιδίδακτος, *Xenoph.* a Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* a matre, μητροδίδακτος,

τροδίδακτον, *Suid.* doctum opus, Σοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, *Xenoph.* τὸ διδακτήριον, ου, *Hippocr.* alicujus rei, δεῖγμά τινος, *Dem.* certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος, *id.* certo documento esse, δίκαιον σημεῖον παρέχειν, *id.* facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον τινος, *id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου, *Aristot.* mensuræ, ἡ σπιθαμή, ῆς, *Dioscor.*

Dodrantalis, e, τριμοριαῖος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμώδης, ους, *Dioscor.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, *id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, τὸ δογμα, ατος, *Plut.* ἡ δόξα, ης, *Aristot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.*

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, *Isocr.* ὀδυνηρῶς, *Joseph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, *Galen.*

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, *Gal.* mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικός, *Julian.* malis, ὅτι τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* vocem alicujus, συναλγέω τινὶ, συνάχθομαι τινι, *Dem.* doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο, ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, *id.* iisdem cum aliquo, λυπέομαι ταῦτα ἄλλῳ, *Dem.* malis communibus, ὅτι τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* a partu, ὠδίνω, *Plut.* dentibus, ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας, *Dioscor.*

Doliaris, ὁ καὶ ἡ πιθώδης, ες.

Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, *Hesych.* τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πίθος, ου, *Plut.* ὁ κέραμος, *Athen.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, *Xenoph.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατος, capitis, ἡ κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τοῦ σώματος, *Dem.* doloribus adflictus, ὁ καὶ ἡ πιεζόμενος, ου, *id.* conflictor dolore, πάρεσί μοι λύπη, *id.* liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partus, ἡ ὠδὶν, ῖνος, *Plut.*

Dolorosus, a, um, ὀδυνηρὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.*

Doloſe, δολερῶς, δολίως, & infidioſe, μὴ δόλῳ καὶ τέχνῃ, *Isocr.* doloſe ago, δολόω, *Aristoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Doloſus, δόλιος, ία, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρὸν.

Dolus, ὁ κακουργία, ας, *Dem.* τὸ πανοῦργημα, ατος, *id.* citra dolum, ſine dolo, ἀδόλως, *Thuc.* doli expers, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, *Syneſ.* e dolis conſutus, ἀκανθώδες τι καὶ δολερὸν κυκλημβόλος, *Ælian.* dolo ago cum quopiam, δολόω, *Ariſtoph.*

Domeſticus, a, um, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* οἰκιακὸς, ὴ, όν, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, *id.* ſum domi, εἰμὶ ἔνδον, *Dem.* militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ου, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.* ἡ κυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, ητος, *N. T.* ἡ δεσποτεία, ας, *Dem.* Conf. *Principatus, Imperium.*

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ὴ, όν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω, ſervis, οἰκετῶν, *Isocr.* δεσπόζω τινος, *Dem.* urbi, κυριεύω πόλιν, *Dem.* Conf. *Impero.*

Dominus, ὁ κύριος, ου, *Dem.* ſervi, ὁ δεσπότης, ου, *id.* Conf. *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Dimitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δαμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, ſ. οἰκεῖσθαι, ſe non movere, ἐ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.* τὸ οἰκημάτιον, Gl. Vet.

Domus, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Plut.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστος, *Isocr.* paterna, πατρῷος, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἶκον κλᾶσθαι, *Isocr.* mercari, ὠρίασθαι συνοικίας, *Demoſth.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, *idem,* exſtruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere lignis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare, μισθοῦν οἶκον, *id.* conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος, *id.* habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, *id.* οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ, *id.* invadere, ἁδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινὸς, *id.* diripere, πορθεῖν οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, *Isocr.* collabi terræ motu, συμπεπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, *id.* non habens, ὁ καὶ ἡ ἄνοικος, ου, *Herodot.* alicubi habens, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, *Ariſtid.* eandem incolens, ὁ καὶ ἡ συνοικος, *Isocr.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατος, *Dem.* conſecrare, ἀνατιθέναι, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, εως, *Isocr.* Conf. *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως, ἄν, navis eſt incolumis, ἕως ἂν σώζῃ τὸ σκάφος, *Dem.* eo uſque exſpectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, *id.* ſi deſidebitis, donec plaudandi, εἰ μένετε καθεζόμενοι, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, *id.* donec adeſt adfluentia rerum, μέχρι μὴ πρόσεστι ἀφθονία, *Philo,* teneatur tamdiu in vinculis, donec ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* Conf. *Dum.*

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xen.* aliquem aliqua re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, δίδοναί τινὰ παλτὸν, *Xen.*

Donum, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* ἡ δωρεὰ, ᾶς, *id* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, *Iſocr.* mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, ſ. δωρεὰν, *Dem.* dare, δίδοναι, *id.* accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, *id.* λαμβάνειν δωρεὰν παρὰ τινος, *id.* δέχεσθαι δῶρον, *id.* δωροδεκτέον, LXX. ratum eſſe, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, *Dem.* κυρίαν εἶναι δωρεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δωροληπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαι τινί τι, *Ariſtid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπνου με ἔχει, *id* totam noctem, εὕδω ὅλῃ νυκτὶ, *Plato,* ſuaviter, ὑπνόω ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ, *Ælian.* Conf. *Somnus.*

Dormiſco, νυσάζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσαγμὸς, οῦ, τὸ νύσαγμα, ατος, LXX.

Dormitator, ὁ νυσακτὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Dormito, νυσάζω, *Plato,* ὑπνόω, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, ου, *Athen.*

Dorſualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, ſpina, ἡ ἄκανθα νωτιαία, *Ariſtot.*

Dorſum, ὁ νῶτος, ου, *Xen.* Conf. *Tergum.*

Dorſuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνωτος, ου, *Ariſtot.*

Dos, ἡ προῖξ, κὸς, *Dem.* ἡ φερνὴ, dotem dare alicui, προικα διδόναι τινὶ, *id.* addere, προσεπιθέναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, *id.* debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, *id.* accipere, κομίζεσθαι, *id.* ſtudere recipere, ἀναλαζεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφίεσθαι τῆς προικὸς, *idem.*

Dotalis, e, προικῶος, ῶα, ῶον, προίκειος, εια, εῖον, dotalia munera, προίκεια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπροῖκος, ου, *Hesych.*

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, *Plato.*

Doto, ἐκπροικίζω, προικιζω, *Philo,* φρνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* venale drachma, ὠνίου δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, menſura æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, *Plato,* qui duarum drachmarum eſt, ὁ καὶ ἡ δίδραχμος, ου, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ καὶ ἡ πεντάδραχμος, ου, *Herodot.* ſex drachmarum, ἑξάδραχμος, *Ariſtot.*

Draco, ὁ δράκων οντος, *Ariſtot.*

Draucus, ἀρσενοκοίτης, ου, *N. T.*

Dualis, e, δυϊκὸς, ὴ, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubie, ἀμφιβόλως, *Athen.* ἐνδοιαστῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάστος, ου, *Lucian.*

Dubitanter, διαπορητικῶς, *Baſ.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.* ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, *Laërt.*

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum ſit eligendum, πότερόν ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι, *Iſocr.* de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, *id.* ἀπορέω τινὶ, *Plut.* quæ ſit cauſſa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, *Ariſtot. id.* διαζω, *Syneſ.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος, ſine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Iſocr.* ſermo, λόγος, *Iſocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *Dem.* rem eſſe dubiam, πρᾶγμα ἔστιν ἀμφισβήτιμον, *id.* ἔστι σὺν ἀμφισβητησίμῳ, *id.* teſtes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῆς ἀμφισβητησίμου, *idem.* dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, *Laërtius,* ὁ ἀπορῶν, ῶντος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος.

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, *Plato,* ἡ ἡγεμονία, ας, *Thuc.*

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ἡ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenteſimus, a, um, διακοσιοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adverſus urbem, στρατιὰν ὅπῃ πόλιν, *Plato,* ad felicitatem, ὅπῃ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Syneſ.* te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Arrian.* i. e. rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, *Æſchin.* alio, ἄλλοσε, *Xen.* exercitum, στρατείᾳ, *Iſocr.* τῆς στρατείας, *Thuc.* plurimi, πολεῖς, *idem,* pluris, ὅπῃ πλείους, *Iſocr.* nihili, πολὺ ἐλάσσους, *Lyſ.* admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβριν, *Dem.* uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινὸς, *idem,* aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα, *id.* γαμῶ γαμέω τινὰ, *id.* conſobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιὰν τινος, *Iſocr.* prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαριέντως, *id.*

Ductarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγωγὸς, οῦ. *Dioſc.*

Ductilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἐλάαγος, ου, *Ariſtot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ducto, ἡγέομαι. Conf. *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, οῦ, *Thuc.*

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum eſt, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quiſque veſtrum novit, ὑμῶν ἕκαστος πρόσθεν, *id.* haud dudum, οὐ δῆτα πρὸ τοῦ, *Ariſtoph.* πρὸ βραχέως, *Chryſ.* inſidias ſtruxit, πρώην ἐπεβούλευε, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχος, ου, *Herodian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.* duello depugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὰ, *Ælian.*

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, ητος, τὸ ἥδυσμα, vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκυσμὸς, οῦ, *id.* ſermonis, χάρις τοῦ λόγου, *Dem.*

Dulceſco, γλυκάζω, vinum dulceſcens, οἶνος γλυκάζων, *Dioſc.* uva dulceſcit a ſole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου

τῇ ἡλίκ γλυκαίνεσ) ἡ ϛαφυλὴ, *Xenoph.* ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ ϖεμματοποιὸς, ῦ.

Dulciloquus, ὁ κὴ ἡ ἡδυεπὴς.

Dulcis, e, γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκερὸς, ρὰ, ρόν, mel, *μέλι*, *Lucian.* dulciores exiſtimare honores aliquos, ἡδίους νομίζειν τιμάς τινας, *Iſocr.*

Dulciſonus, ὁ κὴ ἡ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκρῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, ατος. Confer. *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρός ἐϛι, *Dem.* pueri eſſemus, ἕως ϖαῖδες ἦμεν, *Iſocr.* tantiſper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquaſſet, ἄχρις ὃ τοῖς ἑτέροις ἐξίσως ϖιϛὸν εἴη, διεϖιϛεύετο, *Dem.* tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, *μέχρι* τῦ τυχεῖν ὧν δεῖ) φίλος ἐϛι, *id.* tantiſper memores ſunt pollicitationum, dum dicuntur, *μέχρι τέτε μνημονεύοντες τὰς ὑϖοχέϛεις, μέχρις ἂν ῥηθῶϛι, id.* barbaros tantiſper viciſſe ſuffecerit, dum regnum in tuto collocaveris τῶν βαρβάρων ὅϖ τοσῦτον ἐξαρκέϛει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀϛαλείᾳ καταϛῆϛαι τλὼ Ζαυτῦ χώραν, *Iſocr.* durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένῃ ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦϛι, *Ariſtot.*

Dumetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*

Dumoſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκανθώδης, ες, locus, χῶρος, *Herodot.*

Dumus, βάτος, ὁ.

Dumtaxat, γε δή, ut mea dumtaxat eſt ſententia, ὡς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώϖινον, *Ariſtot.* qui annum dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἐνιαυτῦ μόνε ἐντρυφήϛας, *Herodian.*

Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, & duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν ϖροορᾶδζ, κὴ δυοῖν ὠτοῖν ἀκύειν, *Xen.* duarum pecudum pretium, δυοῖν ϖροβάτοιν ἀξια, *Plut.*

Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, *Æl.*

Duodecimus, a, um, δωδέκατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Duodeni, æ, a, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκλὼ κὴ δέκα, ſed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſ. δεσσῶν, δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσὶ ὀκλὼ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δεσσῶν, δυοῖν, & ſic porro, noteſque, τε δεόντων, vel δεσσῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, ſc. ἀνδροῖν, duodequinquaginta feminæ, γυναῖκες ϖεντήκοντα δεσσῶν δυοῖν, ſc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Caſu cum antecedente Nomine conſentire poteſt, e. g. *Anni ſunt duodeviginti, ex quo,* εἴκοσίν ἐϛιν ἔτη δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ ὅτε, ſ. δέοντα δυοῖν εἴκοσίν ἐϛιν ἔτη, ἐξ ὅτε, *Dem.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, *contr.* διπλᾶς, ῆ, οῦν, διαϖὰς, vel διτλὸς, ὴ, όν, duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιῶδζ, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον ϖόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, *Plato.*

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ διπλασις, εως, *Ariſtot.*

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, *Them.*

Dupliciter, διπλῆ, *Syneſ.* διχῆ, *Dem.*

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ὅϖ διπλασιάζω τὰ Ϲιτηρέσια, *Herodian.*

Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτῦ φαίνεδζ, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλε, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάτλω, *Plut.* duplo longius tempus quam, διπλασίαν χρόνος, ὁ, *Iſocr.*

Durabilis, e, ὁ κὴ ἡ ὀλήμονος, ες, *Polyb.* ἐμμονος, *Heſ.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*

Dure, Ϲκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*

Dureſco, Ϲκληρύομαι.

Duritas, ἡ Ϲκληρότης, ητος, *Xen.*

Duriter, Ϲκληρῶς, *Xen.*

Durities, ἡ Ϲκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ ϲκληρὸν τ διαίτης, *Herodian.*

Duriuſculus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑϖόϲκληρος, ε.

Duro, Ϲκληρύω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutiſſime, διαμβρὼ ϖλεῖϛον χρόνον, *Iſocr.*

Durus, a, um, Ϲκληρὸς, ά, όν, χαλεϖὸς, ὴ, όν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάτ τὰ Ϲκληρά, *Athen.* ventres duros habere, ϲκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, ϲκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, ϲκληρὸς βίος, *Herodian.*

Duumvir, ὁ δυόδαρχος, ε.

Duumviralis, ε, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.

Duumviratus, ἡ δυοδαρχία, ας.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγέμων τῦ δήμε, *Iſocr.* belli, ὁ ϖολέμαρχος, ε, *Dem.* ὁ ϖολέμαρχῶν, ῶντος, *id.* ἡγεμὼν ϖολέμε, *id.* ὁ ϛρατηγὸς, ῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ε, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ε, *Xen.* centum virûm, ὁ χιλίαρχος, ε, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ε, ſ. ὁ μυρίαρχος, ε, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, *Dem.* alicujus facinoris, ϖρωτεύων τινὸς ἔργε, *Iſocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, ῦ, *Plut.*

Dynaſta, ὁ δυνάϛης, ε, *Xen.*

Dyſenteria, ἡ δυσεντερία, ας, *Ælian.* dyſenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, ῆ, dyſenteria obire, ὑϖὸ δυσεντερίας τ βίον ϖαϛρέφειν, *Ælian.*

Dyſentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.

Dyſuria, ἡ δυσυρία, ας, *Galen.* τὰ δυσυριακὰ, ῶν, ſc. ϖάθη, *Cic.* dyſuria laboro, δυσυριάω, *Dioſc.* δυσυρέω, *id.*

E.

EVel ex, ἐκ, *ſequente Conſona,* ἐξ, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* multæ moleſtiæ exſiſtunt e bello, ϖολλὰ λυϖηρὰ γίγνεδζ ἐκ ϖολέμε, *Dem.* ſe non commovere e lecto, ἐκ τ κλίνης ὠ κινεῖδζ, *id.* ex ignobilibus facti ſunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverſo, ἐξεναντίας, *Ariſtot.* ex adverſo alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τἐναντίον, ex animi ſententia, χᾴ γνάμλω, *Baſil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐϖ' ἐυνοία ϖοιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ὀλίγε, *Thuc.* e regione, ἐκ τῦ ἀϖαντικρὺ, ſ. ἀντικρὺ, *Paul.* alicujus, καταντικρὺ τινος, *Ariſtot.* e veſtigio, ϖαραυτίκα, *Dem.* ϖαραχρῆμα, *id.* e ſublimi, ἀϕ' ὑψηλῆ, *Lucian.* ex quo fuerunt iſti oratores, ἐξ ἧ ὅτοι ϖιφήνασι ῥήτορες, *Dem.* ex profeſſo, ἐκ τῦ ϖροφανῆς, *Plato,* ex improviſo, ὑϖὸ τῦ ἀδοκήτε, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τῦ ϖαραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*

Eatenus, χᾴ τοσῦτον, quiſque opem ferebat, quatenus poterat, ἐβοήθ, καθ' ὅσον ἔκας οἷός ἦν, *Lyſ.* ſubtilitatem quærere, quod rei natura patitur, ὅϖ τοσῦτον τἀκριβὲς ὅϖ ζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τῦ ϖράγματος φύσις ὅϖδέχε, *Ariſtot.*

Ebenus, ἡ ἔβενος.

Ebibo, ἐκπίνω, propoſitum calicem, ϖροθεῖσαν κύλικα, *Athen.*

Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινί, *Xen.*

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, ῦ.

Eboreus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.*

Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ſurgere ante ebrietatem, ἐξανίϛαδζ ϖρὸ μέθης, *Iſocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, ὅϖ μέθης κοιμᾶδζ Ϲωεχῶς δύο ἡμέρας κὴ δύο νύκλας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαῤῥέειν ὑϖὸ τ μέθυ κὴ τῦ οἴνυ, *Ælian.* ebrietati deditum eſſe, ἐγχρονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. ſe dedere, μέθαις κὴ κραιϖάλαις ὅϖδιδόναι ἑαυτὸν, *Herodian.* ebrietate temulentum eſſe, ὑϖὸ μέθυ κραιϖαλᾶν, *idem.*

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato.* aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *idem.*

Ebriofitas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοινία, ας, *Clem. Al.*

Ebrioſus, a, um, μεθυϲικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ὁ κὴ ἡ ϖάροινος, ε, *Dem.* ὁ κὴ ἡ οἰνόλητος, ε, *Plut.* ὁ κὴ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*

Ebrius, a, um, μεθύων, υσα, ον, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ϖάροινος, *Athen.* ſum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum geſtarum, μεθύω τῷ μεγέθ τῶν ϖραγμάτων, *id.* ebrium ſaltare, μεθυόντα ὀρχεῖδζ, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*

Ebullio, ἀναζέω, *Dioſc.* ὑϖιζέω, *Ariſtot.* ἐκζράζομαι, *Chryſ.* ἀναφλύω, ἀναφλύζω, *Hom.*

Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀνάζρασις, εως, ὁ ἐκζρασμὸς, ῦ, ὁ ζρασμὸς, ῦ, *Nax.*

Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*

Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνα, ινον, *Lucian.*

Ecce, ἰδέ, *N. T.*

Eccleſia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*

Echinatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἐχινώδης, ες.

Echinus, ὁ ἐχῖνος, ε, terreſtris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, ϖελάγιος, *Ariſtot.*

Echo, ἡ ἠχὼ, όος, *Ariſtot.*

Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.

Eclipſis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Ariſtot.*

Eclipticus, a, um, ἐκλειϖτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.

Ecquando, ἦ ϖότε, ϖοτέ, ϖόϲε.

Ecquis, ἦ τις.

Eſtaſis, ἡ ἔκϲασις, εως, *Plut.*

Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ε, *Plin.*

Edacitas, ἡ ϖολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*

Edax, ὁ κὴ ϖολυφάγος, ε, ὁ κὴ ἡ γαϛρίμαργος, ε, *Baſ.* ὁ βόρος, ε, *Lucian.*

Edento, ἀνοδοντόω.

Edentulus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀόδης, οντος, *Poll.*

Edico, ἐϖιτάϲω, aliquid, τι, *Plato.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, *Ariſtot.* bellum, ἐϖαγγέλλω ϖόλεμον, *Dem.* Conf. *Indico,* item *Impero.*

Edictio, ἡ ὅϖτάξις, εως.

Edictum, τὸ ὅϖταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐϖιταϲτόμενον, *id.* edicta principum ſervare, ἐμμένειν τοῖς ϖαραγγελλομένοις ὑϖὸ τῦ ἀρχόντων, *Iſocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν ϖραγμάτων, *id.* movere & mutare, κινεῖν κὴ μεταϖιθέναι *idem,* liberare aliquem, edicto aliquo, ἐλεύθερόσαι τινα διὰ ϖροσταγματος τινος, *Iſocr.* fieri & edicto, γίγνεδζ τι ἐξ ἐϖιτάγματος, *Dem.* ex edicto, χᾴ τὴν ϖροέϲομιαν, *Dioſc.* edictum propono, δήλωσιν ἐϖιϖέμϖω, *Herodian,* διάταγμα ϖροτίθημι, *id.*

Ediſco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Ediſſero, διεξέρχομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Editio, ἡ ἔκδοϲις, εως, libri, βιβλίε.

Edititius, a, um, ἐκδοτικὸς, ὴ, όν.

Editor, ὁ ἐκδιδὸς, όντος.

Editus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἔκδοτος, ε, i. e. altus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, locus, τόϖος, ex edito loco, ἀϕ' ὑψηλᾶ, ſc. τόϖε, *Lucian.*

Edo, perf. *Edidi,* ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* hiſtoriam Græco ſermone, ἱϲορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato,* exemplum, δείκνυμι ϖαράδειγμα.

Edo, perf. *Edi,* ἐδίω, plura, quam ferre poſſum, ϖλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in caupona, φάγω κὴ ϖίνω ὀ καϖηλείῳ, *Iſocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ ϖρώγειν κὴ ϖίνειν, *Dem.*

Edo, onis, ὁ φάγος, ε, *N. T.*

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Antiph.*
Edomo, δαμάζω. Conf. *Domo.*
Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ὑπὸ οἴνου, LXX.
Edormiſco, idem quod antecedens *Edormio.*
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, *Plato,* ἡ ἀγωγὴ παίδων, *Plut.*
Educator, ὁ τιθλωὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*
Educatrix, ἡ τιθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ, *Plato.*
Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, *Xen.* ἀναιρέομαι τέκνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, *Iſocr.* male, φαύλως ἄγω, *idem.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω, μετὰ πολλῆς ἐνδείας, *id.* in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*
Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, δυνάμιν, *Herodian.* ad venationem, ὑπὸ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*
Edulis, e, ὁ ἢ ἡ ἐδώδιμος, ον, *Thuc.*
Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato,* τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*
Effabilis e, ῥητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Effarcio, ἐμπλήρω, *Ariſtid.*
Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*
Effaſcinatio, ἡ καταγοήτευσις, εως.
Effaſcino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, *Plut.*
Effatum, τὸ ἐκφώνημα, ατος, τὸ ἄξιωμα, ατος.
Effectio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.*
Effector, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*
Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.
Effectum, τὸ ποίημα, ατος, *N. T.*
Effectus, us, τὸ αἰτιατὸν, οῦ, *Apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτελέσμα, *Galen.*
Effemino cum derivatis vide ſub *Effœmino.*
Effereſco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*
Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριόω, *Theophr.* θηριόω.
Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, ſ. νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ὅτι τινι, *idem,* me, θρασύνομαι, *Iſocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ὅτι πλούτῳ, *Xen.* animo, κομάω, *Lucian.* μεγαλοφρονέω, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῆς πλεῖον, *Thuc.*
Efferveo, ἐκζέω.
Efferveſco, ἐκθράττομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chryſ.*
Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ ἢ ἡ θηριώδης.
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, ſpiritus, τοῦ πνεύματος, *Chryſ.*
Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*
Efficax, ἐνεργὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ſermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.* ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν.
Efficienter, ἐνεργητικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.
Efficio, ἀποτελέω, *Polyb.* διαπράττομαι, aliquid verbis, τοῖς λόγοις, *Iſocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν ἢ χαλεπὸν ὑποδείκνυμί τινὰ, *Dem.* aliquid optabilius, καθίσταναί τι ζηλωτότερον, *Iſocr* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.* τὸ ἐκτύπωμα.
Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aphth.* ἐκτύπόω τι, *Plut.*
Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ *Iſocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*
Efflagitatio, ἡ διαίτησις, εως, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*
Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* καταλιπαρέω, *Lucian.* προσλιπαρέω, *Plut.* ἐξαιτέω τι.
Efflictim, ὑπερφυῶς, *Plut.* amo aliquem, ὑπερμαίνομαί τινι, *Baſ.* ἀνδρικώτατα ἐραω τινὸς, *Ælian.*
Efflo, ἐκφυσάω, *Dioſc.* ἐκπνέω, *Ariſtot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*
Efflореſco, ἐπαιθέω, ἐξανθέω, Num. 17. efflorescebant lanugines malis, ἐπίωθεν ἴουλοι ταῖς ῥαφαναίαις, *Herodian.*
Effluentia, ἡ ἐκροὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκφέρομαι.
Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.
Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμὸς, *Plut.* foſſas, διορύττω τάφρους, *Herodian.*
Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Iſocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*
Effœminatio, ἡ ἐκθήλωσις, εως, *Hippocr.*
Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Effœmino, ἐκθηλύνω, ἐκθηλεύω, *Philo.*
Effœte, ἐξαντλητῶς.
Effœtus, a, um, ἐκλελεκὼς, ῦια, ὸν, i. e. quæ parere deſiit, ἡ ἄγονος, ου.
Effoſſio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας, *Suid.*
Effractio, ἡ διάῤῥηξις, εως.
Effrenate, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Greg.*
Effrenis, e, ὁ ἢ ἡ ἐξίλυς, υος, υ, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἀχάλινος, ου, os, ῶμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*
Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Effugio, ἀποφεύγω morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato,* omnem ſenſum, πᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἐπιδράω ἐκ τῆς δεσμωτηρίας, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præſens, ὑποδραμέῖν τὸ παρὸν, *Herodot.*
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφυξις, έως, *Ariſtoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ, ῆς, *Plato.* quærere, παραγωλῶ ἐρεῖν, *Dem.*
Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*
Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταφάγω τὼ πατρῴαν οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*
Efluſe, κεχυμένως, ἀφειδῶς, *Herodian.*
Effuſio, ἡ ἔκχυσις, εως, *Athen.*
Effuſor, ὁ ἐκχυτὴς, *Lucian.*
Effutio, φλυαρέω, aliquid, τὶ. *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Naz.* temere, importune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, κὴ φορτικῶς, κὴ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*
Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*
Egenus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἐνδεὴς τινος, *id.* Conf. *Pauper.*
Egeo, ἀπορέω, pecunia, ἀργὸ χρημάτων, *Iſocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ τοῦ τῶν τροφῶν, *idem.* δέομαι τοῦ βίου, *id.* alicujus rei, ἐνδεῶς, ſ. ἀπόρως ἔχω, ſ. διάκειμαι τινος, *id.* rebus neceſſariis, ζημιόω ἀργὸ ὀπτηδείων, *Plut.* ἀργὸ καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Iſocr.* Conf. *Indigeo.*
Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Dioſc.*
Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*
Egero, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Conf. *Effero.*
Egeſtas, ἡ ἀπορία, ας, ſumma, ἐσχάτη, *Dem.* Conf. *Inopia,* item *Paupertas.*
Egeſtio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum & ſimilium e corpore, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.*
Egeſtoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*
Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipſum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *idem,* ego vero, i. e. quidem, conabor præſtare, πειράσομαι μὴν ἓν ποιεῖν, *id.* ego vero ipſe mori malim, κὴ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βούλομαι, *id.*
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Iſocr.* adverſus aliquem, ἐξέρχομαι ὅπλα τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τῆς οἰκίας, *idem,* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* animo prompto, ἐξείμι πρόθυμος, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, *id.* egreſſus annum quinquageſimum, πλείονων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, *Dem.* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*
Egregie, διαφερόντως, *Iſocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*
Egregius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐξαίρετος, ε, *Thuc.* θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ ὑπερέχων, ἐξοχὴ, thesaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Iſocr.* ſenes egregiis meritis, πρεσβύται ἀξιόλογοι, *Herodian.*
Egreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*
Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*
Ehem, οὖ, *Dem.*
Eheu, αἰ, *Lucian.*
Eho, ὦ, *Iſocr.*
Ehodum, ὦ πάν, *Dem.* ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, *Xen.*
Eja, εἶα, *Ariſtoph.*
Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e, jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*
Ejectamentum, τὸ ὄκκριμμα, ατος.
Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξώθησις.
Ejectitius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.
Ejicio, ἐξωθέω, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* aliquem, ποιέω ἐκβολήν τινος, *Iſocr.* φεύγοντα, ſ. ἔκδοτον, ſ. ἀπολιν ποιέω τινὰ, *Dem.*
Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, *Athen.*
Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*
Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*
Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*
Ejuſdemmodi, Ejuſcemodi, Ejuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτός τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Ariſtot.*
Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*
Elaborate, διαπεπονημένως, *Iſocr.*
Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.
Elaboratus, a, um, πεπονημένος, ένη, ένον, *Iſocr.* πονηθεὶς, εῖσα, ἐν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις, *Dem.*
Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Iſocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Ariſtot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.*
Elangueo, ἐκκαμνω, *Plut.*
Elanguesco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*
Elapſus, a, um, διεκπεπλωκὼς, υῖα, ὸς, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, παρελθὼν χρόνος, *Iſocr.* elapſo anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, *Dem.* elapſis diebus & noctibus, ἡμερῶν κὴ νυκτῶν παρελθουσῶν. *Ariſtot.*
Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*
Elate, ἐπηρμένως.
Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, ως, *Naz.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*
Elatus, a, um, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præſentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ὅτι τῷ πλούτῳ, *idem,* propter inſperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*
Elavo, ἐκνίπλω, *Plato.*
Elecbre, ἐπιλεγδίω, λογαδίω, *Thuc.*
Electilis, e, αἱρετὸς, ὴ, ὸν. *Ariſt.*
Electim, ἀριστίνδην, *Iſocr.*
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, *Iſocr.* & judicium de aliqua re, αἵρεσις κὴ κρίσις περί τινος, *idem,* electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*
Elector, ὁ αἱρέτης, ου, *Philo.*
Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*
Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Ariſtot.*
Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, ἐν, *Plut.* αἱρετὸς, ὴ, ὸν, *Lyc.* ὁ ἢ ἡ ἐξαίρετος, ε, *Demoſth.*
Eleemoſyna, ἡ ἐλεημοσύη, ης, *N. T.*
Elegans, κομψὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ πρεπωδὴς; ὃ καὶ

ἡ ἡ φιλεκαλ⊙, ε, *Isocr.* elegantissima dicta, χαριέστατα τῶν εἰρημένων, *idem*, corpusculum alicujus minus elegans, ζωμάτιον τινὸ⊙ ἐκ εὐκρίνες, *idem*, elegans oratio, κεκαλλιεπημένο⊙ λόγο⊙, *Plato*, scriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*

Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, *Isocr.* κεχαρισμένως, *id.* ὄντως χαριτας, *id.* dicere, μουσικῶς, f. διαπεπαυημένως λέγειν, *Dem.* scribo, καλλιγραφέω, *Poll.* scribens, καλλιγράφω⊙, *Greg.*

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμο⊙, ε, *Isocr.* ἡ κοσμιότης, ητο⊙, *id.* elegantiæ ſtudium, ἡ φιλοκαλία, ας, *id.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ ὸν, elegiacus verſus, f. carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν, *Dem.*

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον, ε.

Elegus, ὁ ἔλεγο⊙, ε, *Ariſtoph.*

Elementalis, e, idem quod paulo poſt *Elementarius.*

Elementaliter, ſτοιχειωδῶς, *Laërt.*

Elementarius, a, um, ſτοιχειακὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ſτοιχειώδης, ε⊙, *Ariſtot.*

Elementum, τὸ ſτοιχεῖον, ε, *Ariſtot.* literæ & prima inſtitutio, τὰ ſτοιχεῖα, ων, *idem*, prima elementa doceo, ſτοιχειόω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ ſτοιχείασις, εως, *Dion. Areop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχο⊙, ε, *Lucian.*

Elenctice, ἐλεγκτικῶς, *Ariſtot.*

Elencticus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγο⊙, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiaſis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντο⊙.

Elephantiaſis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, ῦ, ὁ ἐλέφας, αντο⊙, *Dioſc.* elephantiaſi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, a, um, ἐλεφάντινο⊙, ίνη, ινον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντο⊙, *Ariſtot.*

Elephas, idem quod antecedens, *Elephantus*, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντο⊙, *Ariſtot.*

Elevatio, τὸ αἰώρημα, ατο⊙, ἡ αἰώρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρίω, aliquid ſupra caput, τὶ ὑπὲρ τ κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τ ὐρανὸν, *Xen.* εἰς τ ὐρανὸν, *Ariſtot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τ ὐρανὸν, *Philo.* i. e. contemno aliquid, ὠφαυλίζω τι, *Plut.* Conf. *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιſον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινὰ προστάτην τ πολέμε, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ, *Iſocr.* mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνᾶναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* θανατον ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τι ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* in ſenatum, ἐκκρίνω εἰς βουλὴν, *Dem.* magiſtratus, ποιέω ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τ πατρίδο⊙, *Dem.* ἐξοικίζω.

Elimo, ἀποξύω.

Elinguatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγλωσσο⊙, ε, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἄφων⊙.

Elinguis, e, eadem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Elinguo, γλωττοτομέω, *Plut.*

Eliqueſco, ἐκλίκομαι.

Eliquo, ἐκλίκω.

Eliſio, ἡ ἐκθλιψις, εως.

Elixo, ἕψέω, *Ariſtot.* ἀναβεβράσω.

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* ἑψαλέ⊙, ία, έον.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τ θυγατρὸς, *id.*

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἰκίαν τινὶ, *Iſocr.* domum decem minis, οἰκίαν δεκαμνῶν, pluris, πλείονο⊙, *Plut.* filiam cum magna dote, μετὰ πολλῆς προικὸς ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, *Iſocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμι τινὶ θυγατέρα εἰς γάμον *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ἑρμηνεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Iſocr.* τὸ ἐγκάμιον, ε, *Dem.* Conf. *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγιο⊙, ία, ιον, *Ariſtot.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *idem*, λέγειν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δυνάμενο⊙, *idem*, δυνατὸς λέγειν, *idem*, τεχνίτης τὸ λέγειν, *idem*, eloquentiſſimus, δεινότατο⊙ ἁπάντων ἀνθρώπων, *idem*, δεινότατο⊙ λέγειν ἁπάντων, *idem*, ἱκανώτατο⊙ τῶν ῥητόρων, *idem.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητο⊙, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τὸ λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τὸ εἰπεῖν, *Iſocr.* τὸ εὖ λέγειν *Dem.* δεινότης ἡ ἐν λόγις, *Iſocr*, οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, ε, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγξομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τινο⊙, *Ariſtot.*

Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτιγραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato.* aliquid, διαιρέω τι, *Plut.*

Elugeo, πενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξασφυσμένο⊙, ίνη, ένον.

Eluo, ἐκπλυνω, *Ariſtot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Plato.* facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Eluſio, ἡ καπυρία, ας, *Dem.* ἡ παράκρουσις, εως, *id.* & tergiverſatio, ἡ κακουργία καὶ διάδυσις, *id.*

Elutriatio, ὁ μυταλισμὸς, ῦ, *Dioſc.*

Elutrio, μυταλίζω, *Dioſc.*

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαρθρο⊙, ε, *Suid.* Conf. *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἰσχανσις, εως.

Emacio, ἰσχαίνω, *Ariſtot.* ἰσχαίνω, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ἀγνητικὸν, ῦ.

Emacreſco, ἰσχαίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινὶ, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Dioſc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφετο⊙, ε, *Iſocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐποιέομαί τινὰ, *Pandect.*

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκβρύω, ἀποφέρομαι, *Plut.*

Emanſor, ὁ καὶ ἡ ἀστράβυτο⊙, & deſertor ordinum, καὶ λείποντα τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν αυτο⊙, *id.*

Emarceſco, ἀπομαραίνομαι, *Ariſtot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emaſculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Emature ſco, ἀποπαίνομαι, *Xen.*

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατο⊙, *Bud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ε, *Dioſc.*

Emendabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐεπανόρθωτο⊙, ε, *Hippocr.*

Emendate, ὀρθῶς, *Ariſtot.* loquor, ἐξθοεπία, ſcribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ. *id.*

Emendator, ὁ διορθώτης, ε, ὁ ἐπανορθώτης, ε.

Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, *Ariſtot.* calamitates aliqua re, ἐπανορθόομαι τὰς ξυμφορὰς τινί, *id.* Conf. *Corrigo.*

Emention, ψευδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* alicui, τινὶ, *N. T.*

Ementitus, a, um, ψευσάμενο⊙, ένη, ένον, *Herodian. & paſſ.* ἐψευσμένο⊙, ένη, ένον, *Thuc.*

Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia, f. pretio, τί παρά τινο⊙ χρημάτων, *Dem.*

Emereo, f. emereor, μισθοφορέω, *Ariſtoph.*

Emergo, ἀναβαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, πρωΐως, *Lucian.*

Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τ καταλογον, *Dem.* ὁ πέπαυσε τὰς νομικὰς στρατιὰς στρατείας ὢν; *id.*

Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.

Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*

Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Heſych.*

Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.

Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*

Emigro, ἀποικέω, *Iſocr.* e vita, τελευτάω τὸν βίον, *Iſocr.* Conf. *Morior.*

Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθε, *Herodian.* lignorum, ξύλων, *id.*

Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Ariſtot.* ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τι τινι, *Baſ.*

Eminus, πόρρωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Iſocr.*

Emiſſarius, ὁ προσαγωγεὺς, έως, *Naz.* ὁ προσαγγελεὺς, έως, *Bud.*

Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.* ἡ ἐκπεμψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*

Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπὲρ τινο⊙, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem προΐεμαι φωνὴν, *Plut.* vocem contrariam, φθέγξομαι ἐναντίον, *id.* verbum, προίεμαι ῥῆμα, *Dem.* ſermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λογον περί τινο⊙, *Plut.*

Emo, ὠνέομαι, aliquid, τί, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινο⊙ χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus teruncíis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν, *idem*, piſces, ἀγοράζω ἰχθὺς, *idem*, eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τ ἴσης τιμῆς, *idem*, & corrumpo aliquem, ὠνέομαι καὶ διαφθείρω τινὰ, *id.* parvi frumentum emitur, εὐανὸς ἐστιν ὁ Σῖτο⊙, *id.*

Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Emolior, ἐξαθέω, *Ariſtot.*

Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα καὶ κέρδο⊙, *id.* aliquid accipio, λῆμμα τι λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματο⊙, *id.* ſequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, ἀδὲ το δικαιον, *id.* ſpecto, ἐπαπάω τὴν πλεονεξίαν, *id.* appeto, ὀρθυμέω τὸ πλεονεκτήματο⊙, *id.* percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὰ, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κδῶν, *Iſocr.* ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, *Dem.* emolumento ſum alicui, ὠφελέω τινὰ, *Plato.* emolumentum adferens, ὠφέλιμο⊙, ίμη, ιμον, *Plato.* emolumento carens, ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, έ⊙, *Strabo.*

Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* ἐκθνήσκω, *Hom.* emori malim quam, μᾶλλον τεθνᾶναι βουλοίμην, ἢ, *Dem.* emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλωτι, f. γέλωτι, *Hom.*

Emortualis, e, θνησιμαῖο⊙, αία, αῖον, dies, θνησιμαία ἡμέρα.

Emortuus, a, um, νενεκρωμένο⊙, ένη, ένον, *N. T.*

Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quinct.*

Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

Empirice, ἐμπειρικῶς.

Empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, *Cæl.*

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλαστρον, ε, *Gal.*

Emporium, τὸ ἐμπορῖον, ε, *Strabo*, τὸ ἐμπόριον, ε, *Plut.*

Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἀγόρασις, εως, *Plato.* ἡ ὤνησις, mutuari in emptionem ſodinarum, δανείζω εἰς ὠνὴν μετάλλων, *id* accipere damnum in emptione, ζημιοῦσθαι ὀπὶ τῇ ὠνῇ, *id.* facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τ νεὼς, *id.*

Emptor,

Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ὠνέμπορος, ένη, *id.* ὁ περιάμπορος, ου, *id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ, *Xen.*
Empturio, ἀγοραστείω.
Emucidus, a, um, ὁ ἢ ἡ βλεννώδης, εως, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ βλεννώδης, ους, *id.*
Emulgeo, ἠ ἐξαμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπομυξία, ας, *Hesych.*
Emundo, ἐκκαθαρίζω.
Emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam, s. candelam, προμύττω ἢ λύχνον, *Plut.*
Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχῃ, *Herodian.*
En, ἰδὲ, *Dem.* ἰὴν ἰδὲ, *Lucian.*
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ὴ, όν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Soph.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.* ἡ διήγησις.
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Galen.* alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα, *Dem.*
Enascor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, *Aristot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*
Enavigo, ἐκπλέω.
Encauſtes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.
Encauſtice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*
Encauſticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν.
Encauſtum, τὸ ἐγκαυστὸν, ου.
Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Epictet.*
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Confer. *Laus.*
Eneco, ἀποκλονέω, aliquem, τινὰ, *Plato,* ἀποκτίννυμι τινὰ, *id.* Conf. *Interficio.*
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chryſ.*
Enervis, e, ὁ ἢ ἡ ἄνδρος, ου, ἀῤῥώς, ῶτος, ον.
Enervo, ἀπονδρόω, *Suid.* ἐνδρίζω, *Dem.*
Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*
Enim, γὰρ, *quod ſemper poſt unam alteramve vocem ponitur, ut,* meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, *Dem.* ad poſtremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conſcius ſum, ἐγὼ γὰρ δὴ ὅτε μέγα, ἔτε σμικρὸν ξυνοῖδα ἐμαυτῷ, *Plato.*
Enimvero, ἢ γὰρ τοι, enimvero, quum his animis eſſent, redegerunt nos in tantam concordiam, ἢ γὰρ τοι διὰ ταύτην γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατεστήσαν, *Iſocr.* enimvero recte loquimini, ἀλλ' εὖτε λεγέτε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μῶν, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ, *N. T.*
Eniteo, διαλάμπω, *Iſocr.* ἀποστίλβω.
Enitesco, καλλύομαι, *Plato.*
Enitor, ἀποτίλω, *Plut.* Conf. *Pario,* i. e. conor, πειράομαι, valde, σφόδρα, *Iſocr.* enitendum eſt pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, *Dem.* Conf. *Conor.*
Enixe, σπουδῇ, *Plato,* ἐκτενῶς.
Eno, vide *Enato.*
Enodate, δήλως.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως, Confer *Explanatio.*
Enodis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνάμματος, ου, *Xen.*
Enodo, ἐξαμματόω, i. e. explico, καταφανὲς ποιέω, *Iſocr.* φανερὸν ποιέω, *id.*
Enormis, e, ὁ ἢ ἡ ἄμετρος, ου, ἔκνομος, ον.
Enormitas, τὸ ἄμετρον, ου, *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας, *id.*
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enoteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*
Enoto, ἐκσημειόομαι, *N. T.*
Ens, τὸ ὄν, ὄντος, *Plato.* ἡ οὐσία, ας, *id.*
Enſiculus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Xen.* τὸ ξιφείδιον, ου, *Diod. Sic.*
Enſifer, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.*
Enſis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Conf. *Gladius.* enſem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* enſis geſtatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*
Entheus, a, um, ὁ ἢ ἐνθεος, ον, *Plato.*
Enthuſiaſmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, ου, *Plut.*
Enthuſiaſta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.
Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Ariſtot.*
Enucleate, εὐκρινῶς.
Enucleo, ἐκπερνίζω, *Alex. Aphr.* i. e. explico, διαπρίνω τι, *Xen.* Caphiſizo.
Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινα τινος, *Thuc.*

Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Ariſtot.*
Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, *Iſocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινός, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐδοξίας εἰς τινα κατατεθείσας, *Hrodian.*
Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, εως, ſ. ἡ ὑπόφασις, εως, *Ariſtot.*
Enunciative, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*
Enunciativus, a, um, ἀποφαντικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Enunciatum, ἡ ὑπόφανσις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.
Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Ariſtot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*
Enutrio, ἐκτρέφω, *Ariſtoph.* viciſſim, ἀντεκτρέφω, *Ariſtot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*
Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* feſtinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τῇ αὐτῇ ὁδὸν, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, *Iſocr.* cum aliquo, πορεύομαι ξύν τινι ὁμῶ, *Dem.* quo it? ποῖ πορεύῃ; *id.* ad aliquem, βαδίζω πρός τινα, *idem,* domum, πρὸς οἰκίαν, *idem.*
εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, *Iſocr.* eo ſuperbiæ proceſſit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, *id.* eo inſaniæ devenit, εἰς τοσαύτην τινὰ μανίαν ἦλθε, *id.* eo quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὁσῳ πραότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —μᾶλλον, *Iſocr.* eo uſque. Vide *Uſque.*
Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἕως, ω, *Ariſtot.*
Eous, a, um, ἑῷος, α, ον, *Ariſtot.*
Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, ſc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ὁ ἢ ἀντίπαις, ex ephebis excedo, ἥβάω, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, *Xen.*
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου, *Suid.*
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.*
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Epilepſia, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.*
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, *Poll.*
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, *Poll.*
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quinctil.*
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*
Epiſcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῦ ἐπισκόπυ.
Epiſcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*
Epiſcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, *N. T.*
Epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῶν, epiſtolam mitto, ἐπιστέλλω ἐπιστόλιον, *Dem.* Conf. *Literæ.*
Epiſtolaris, e, ἐπιστολικὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.*
Epiſtolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, *Plut.*
Epiſtolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xen.*
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, *Lucian.*
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ſc. ποίημα, *Poll.*
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, *Ariſtot.*
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαὶς, ἡ δοῖνα, ſumptuoſæ, ſ. imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian.* ἡ σύαχία, ας, *Ariſtot.* funebres, τὸ περίδειπνον, ου, *Dem.* epulis excipio, ξυνοχέω, *Herodot.* ἑστιάω τινὰ, *Dem.*
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.* ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, *Plato.* ὁ δαιταλὸς, έως, *Athen.*
Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*
Epulum, idem quod *Epulæ.*
Equa, ἡ ἵππος, ου, *Xen.*
Equarius, a, um. Vide *Equeſtris, e.*
Eques, ὁ ἵππευς, έως, *Dem.* ὁ ἱππεύσας, ſum, ἱππεύω, *id.* equitum magiſter, ὁ ἵππαρχος, ου, *id.* qui præeſt equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, *id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππίας, *id.* habere, κατὰ, ſ. ἔχειν ἱππίας, *idem.* congregare, ξυλέγειν, *id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*
Equeſter, ρις, e, ὁ ἢ ἡ ἐφίππιος, ου, curſus, δρόμος, *Plato,* ἱππικὸς, ὴ, όν, equeſtria certamina, ἆθλοι, *Dion.* agmen, στράτευμα, *Xen.* ars equeſtris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equeſtris peritus, ὁ ἱππικὸς, ὴ, *id.* equeſtre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equeſtri prælio ſuperior ſum, ἱπποκρατέω *Dem.* equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equeſtres copiæ, ἱππικὴ δυναμις, *Xen.*
Equidem, γὲ, equidem ipſe mori malim quam, ἐγὼ ἔγωγε αὐτὸς τεθνᾶναι μᾶλλον βελοίμην, ἤ, *Dem.* equidem te modo quærebam, ἢ μὴν ἔναγχός σε ἐζήτουν, *Plat.* equidem ejuſmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, *Dem.*
Equile, ἡ ἱπποστασία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, *Xen.*
Equinus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἵππειος, ου.
Equio, ἱππομανέω, *Ariſtot.*
Equiſetum, ἡ ἵππουρις, ιδος, *Dioſc.*
Equiſo, ὁ ἱππυκόμος, ου, *Plut.*
Equitabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἱππάσιμος, ου, *Xen.*
Equitandi ars, ἡ ἱππασύνη.
Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἱππεύμα, ατος, *Xen.*
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præſum, ἱππαρχέω, *id.* equitatu ſupero, ἱπποκρατέω, *Thuc.*
Equites, vide *Eques.*
Equito, ἱππεύω, *Iſocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τῇ χώραν, *Plut.* πρόσελαύνω ἵππῳ, *Xen,* ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*
Equuleus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*
Equus, ὁ ἵππος, ου, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Iſocr.* bellicus, πολεμιστήριος, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπίσταμενος, *Iſocr.* alere, τρέφειν, *Dem.* conſcendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* deſcendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τῦ ἵππυ, *Dem.* equorum ſtudioſus, ὁ φιλίππος, ου, ὁ ἱππεραστὴς,
Eradicatio, ἡ ἐκριζωσις, εως.
Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Joſeph.*
Eradico, ἐκριζόω.
Erado, ἀποξύω, *Alciphr.*
Erciſcor, μοιρίζω, *Athen.*
Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, *Hom.*
Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.
Eremigo, ἐξερέτλω, ἐκκωπηλατέω.
Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου, *Naz.* ὁ ἀναχωρητὴς.
Eremus, ἡ ἔρημος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æſchyl.*
Erepo, ἐξέρπω, *Ariſtoph.*
Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Erga, πρὸς, *cum Accuſ.* gerere ſe benignum erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *Iſocr.* πρὸς, *cum Accuſ.* talem ſe gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι πρὸς τοὺς γονεῖς, *id.*
Ergaſterium, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Xen.*
Ergaſtularius, ὁ τῦ ἐργαστηρίυ ἐπιστάτης.
Ergaſtulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.* τὸ δεσμωτήριον.
Ergo, ἄρα ἕν, *Plato,* ubi ergo radices egerit, ὅπου, ὅπου ἂν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, *Naz.* ergo eadem precabatur, ἐκεῖνα ταῦτα ξυνεύχετο, *Demoſth.* ergo reliquum eſt, πρὸς τοίνυν, *id.* cujus ergo ſ. gratia hæc commemoro, τῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, *id.* i. e. cauſſa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτυ χάριν, *Plut.*
Erigo, ἀνορθόω, murum ſumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, *Xen.* rempublicam, ἐπανορθόω τὰ τῆς πόλεως, *Iſocr.* κατορθόω τὴν πόλιν, *id.*
Eripio, ἁρπάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* alicui aliquid, ἁφαιρέω τινί τι, *Iſocr.* τινός τι, *id.* ἀπό τινός τι, *idem,* ἀφαιρέομαι τινός τι, *Xen.* eripior periculo, σφᾶ τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Conf. *Adimo,* item *Aufero.*
Erodo, ἐξίδομαι, ὀδοβράσκω, ὀδοτρώγω, *Laërt.*

Erogatio, ὁ ἐραν⟨ος⟩, ε, *Demosth.* ἡ διάδοσις, εως, *id.* sumptuum in ludos, ἡ χορηγία, ας, *id.*
Erogo, ἐρανίζω, aliquid, τι, *Æschin.* alicui aliquid, ἐπιδιδόμι τινί τι, *Dem.* προῖσθαι τινί τι, *Aristot.*
Errabunde, πεπλανημένως, *Isocr.*
Errabundus, a, um, πλανόμεν⟨ος⟩, η, ον, *Lucian.* πλανητὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ε, *Isocr.* πλανητὸς, ὴ, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*
Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Conf. *Error.*
Erratum, τὸ ζφάλμα, ατ⟨ος⟩, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατ⟨ος⟩, *Dem.* ἡ ἁμαρτία, ας, Conf. *Peccatum*, item *Delictum.*
Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus fruſtror, πλανάομαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρταν τι, *Xen.* ἔν τινι, *Plato*, περί τι, *Isocr.* σφάλλομαι περί τιν⟨ος⟩, *Plato*, a veritate, διαψεύδομαι τ' ἀληθείας, *id.* a ſcopo, ἔξω φέρομαι τοῦ καιρῶν, *id.* a via, ἁμαρτάνω τ' ὁδῶ, *idem*, Conf. *Pecco*, item *Oberro.*
Erro, onis, ὁ πλάν⟨ος⟩, ε, *Athen.* ὁ πλάνης, ητ⟨ος⟩, *Plut.* ὁ πλανήτης, ε, *Isocr.*
Erroneus, ὁ πλανήτης, ε, *Isocr.*
Error, ἡ πλάνη, ης, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα χρὶ τῆς πορείας, *Plut.* errore teneri, πλανῇ κατέχεσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανᾶειν τινὰ, *N. T.* ὑπάγω τινὸ, *Dem.*
Erubeſcendus, a, um, καταισχυντέ⟨ος⟩, έα, έον.
Erubeſco, καταισχύνομαι, aliquid, τι, *Isocr.* ἐπαισχύνομαι τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æſchin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Isocr.*
Eruca, ἡ κάμπη, ης, *Baſ.*
Eructatio, ὁ ἐρυγμὸς, ὃ.
Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Ariſtoph.* ἀπαρευγω.
Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλες, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *idem*, Conf. *Doceo.*
Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Isocr.*
Eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Dem.* ἡ παίδευσις, εως, *id.* Conf. *Doctrina*, item *Diſciplina*, & *Inſtitutio.*
Eruditus, a, um, πεπαιδευμέν⟨ος⟩, ένη, ένον, *Isocr.* ὁ τ' παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, *Dem.* ὁ τ' φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Isocr.* eruditiſſimus, ὁ εἰς ἄκρον τ' παιδείας ἐλληλακὼς, *Plut.* Conf. *Doctus.*
Erugatio, ἡ ἐκρύανσις, εως.
Erugo, ἐκρυανόω.
Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναῤῥήγνυμι.
Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, ὃ.
Erunco, βοτανίζω.
Eruo, ἐξῤῥύω, funditus, ἀνασῤῥέφω, aliquid ſcrutando, ἀκριβόω περί τιν⟨ος⟩, *Ariſtot.* oculos, ἐξορύτλω ὀφθαλμὲς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*
Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.
Ervum, ὁ ὄροβ⟨ος⟩, *Dem.*
Eſca, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* Vid. *Cibus.*
Eſculentus, a, um, ἐδεσὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ βρώσιμ⟨ος⟩, ε, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμ⟨ος⟩, ε, *Thuc.*
Eſito, συχνῶς ἔδω.
Eſſedarius, ὁ ἐσσεδελάτης, ε, ὁ ἁρματηλάτης.
Eſſedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.
Eſſentia, ἡ οὐσία, ας, *Ariſtot.*
Eſurienter, πεινητικῶς.
Eſuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*
Eſurio, πεινάω, *Xenoph.*
Eſuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*
Eſus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βεβρωσις, εως, *Iſocr.*
Et, καὶ, eſt unus omnium moderator & apertorum & arcanorum, & ſimul dux, & dominus, & diſpenſator, ἔστι πάντων εἷς κύρι⟨ος⟩ καὶ ἐντῶν καὶ ἀπορρήτων, καὶ ἅμα στρατηγὸς, καὶ δεσπότης, καὶ ταμίας, *Dem.* ſurſum ac deorſum, ἄνω τε καὶ κάτω, *id.*
Etenim, καὶ γὰρ, etenim amicus meus eſt, καὶ γὰρ φίλ⟨ος⟩ ὢν μοι τυγχάνῃ, *Iſocr.*
Eteſiæ, οἱ ἐτησίαι, ὧν, *Ariſtot.*
Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Ethicus, a, um, ἠθικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ὴν όν, *Naz.*
Etiam, ἔτι, adoleſcens etiam eſt, νέ⟨ος⟩ ἔτι ἐστὶν, *Plato*, atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἐτι γ', *Plato*, & humanarum etiam actionum, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων γ', *Ariſtot.* & juſto etiam, καὶ τῷ δικαίῳ δὴ, *id.* quod ſi vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, καὶ φύσει, *id.* etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, Menelao etiamnum ſacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν ὀπτελᾶσι, *Iſocr.* neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τ' ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τ' ἔτι ζῶντα, *idem.*
Etiamſi, εἰ καὶ. Vide *Etſi.*
Etſi, εἰ καὶ, etſi valde contrarium eſt, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καὶ ζφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσηκὲ δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque veſtrum, etſi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καὶ πρὸ ἀκριβῶς εἰδότα ὑμᾶς ὑπομνῆσαι βούλομαι, *Iſocr.* etſi nullum alium fructum adferrent hæc ſtudia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο διωνσε⟨ν⟩ τὰ μαθήματα ταῦτα τοιοῦτ' ἀγαθὸν, ἀλλ' ἔν ἀποτρέπῃ, &c. *Dem.* etſi non conſequor, tamen non ſuccenſebo, κἂν μὴ τυχω, ὡς ὀργισθήσομαι, *idem*, etſi hæc parva videri poſſunt, magna tamen ſapientibus ſunt, ταῦτ' εἰ καὶ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, *idem.*
Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.* ἀποκενόω.
Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστ⟨ος⟩, *Lucian.* vir doctiſſimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τ' παιδείας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδυνων, *Lycurg.* ἀποφεύγω τι, *Dem.*
Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.
Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξιφ⟨ος⟩, *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, *Herodian.*
Evagor, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* περιφέρομαι, *Plut.* ἀποπλανάομαι, a propoſito, ſ. ſcopo, ἔξω τ' ὑποθέσεως λέγω, *Iſocr.* ἔξω τῦ σκοπῦ ἐρέω, *Polyb.*
Evaneſco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τιν⟨ος⟩, *Plut.* evaneſcere facio, διαπνέω, *Galen.* ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐν τῷ χώρᾳ γίνομαι, *Ælian.*
Evangeliſta, ὁ εὐαγγελιστὴς, ῆ, LXX.
Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ε, *T. N.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*
Evanidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλ⟨ος⟩, ε, *Xenoph.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.*
Evanno, ἐκλικμάω, *Hom.*
Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*
Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Ariſtot.*
Evax, εὖγε, *Lucian.*
Eucharistia, ἡ εὐχαρισία, ας, *N. T.*
Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, ὃ, *Strabo.*
Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*
Evello, ἐκβίλλω, comam barbamque, κόμην καὶ γενειάδα τε, *Athen.* alicui ſcrupulum, ἐξαιρέομαί δυσχέρειάν τιν⟨ος⟩, *Iſocr.*
Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ ſperavimus, ὧν ἐλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, *Iſocr.* hoc evenit ex ſententia, τῦτο χρὶ γνωμῶν ζυμβαίνῃ, *Dem.* omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα, *Dem.* Conf. *Accido.*
Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.
Eventus, ἡ ἀπόβασις, εως, *Plut.* τὸ συμβαῖνον, ντ⟨ος⟩, τὸ συμβὰν, ὀντ⟨ος⟩, τὸ συμβεβηκὸς, ότ⟨ος⟩, *Dem. Iſocr.* futurus, τὸ γενησόμενον, *Dem.* τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθοῦν τὸ σύμπτωμα, *id.* ex eventu cognoſcere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, *Dem.* ipſo eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *id.* diſcere aliquid ex ipſo eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Iſocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ὁπωσῦν χρείας, eventu non carere, ἀ πίπτειν, *N. T.* eventum proſperum ſortior, εὐτυχέομαί εἰς τὸ ἀπόβασιν, *Herodian.*
Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ε, *Dem.*
Everriculum, ἡ ζαγλὼν, ης, *Plut.*
Everro, σαίρω, aliquid, τι, *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*
Everſio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, *Dem.* mœniorum & urbium, τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις, *id.* & ſervitus patriæ, ἀνάσασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδ⟨ος⟩, *id.*
Everſor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*
Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, καὶ ἀπολλυμι πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα, *Iſocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, *Dem.* omnino urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, *idem*, ἄρδην διαφθειρω πολιν, *Plato*, καταβάλλω πολιν εἰς ἐδαφ⟨ος⟩, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, *Dem.*
Euge, εὖγε, o panſophe, ὦ πάνσοφε, *Philo.* euge ſic facite, εὖγε ὕτω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Cherſias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τότε, *Lucian.*
Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*
Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.
Evidens, ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, έ⟨ος⟩, exemplum, ſignum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έ⟨ος⟩, & pulchrum aliquid, σαφές τι καὶ καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφὲς, *id.*
Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentiſſime ſcire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, *id.* magis & evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ, *id.* oſtendere aliquid evidenter, δεικνῦναι τι σαφῶς, *id.*
Evidentia, ἡ ἐνάργεια, ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei eſt, τοσαύτη περιφάνεια τῆς πράγματός ἐστι, *Dem.*
Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἐξυπν⟨ος⟩ γίνομαι, *ibid.*
Evileſco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.
Evincio, ἐκδέω, *Lucian.*
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς, *Pauſan.* naturæ errata, τὰς τ' φύσεως ἁμαρτίας, *Iſocr.*
Eviratio, ἡ ἐκθήλωσις, εως, *Hippocr.*
Eviratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνανδρ⟨ος⟩, ε, *Iſocr.*
Evireſco, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*
Eviro, ἐκθηλώω, *Philo*, εὐνοχίζω, *Athen.* ἐξευνοχίζω, *Plut.*
Eviſcero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*
Evitabilis, e, φευκτὸς, ὴ, όν, *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ εὐφυκτ⟨ος⟩, ε.
Evitatio, ἡ ἐκφευγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*
Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, *Iſocr.* fortunam, δραπετεύω τύχῃν, *id.* poenam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεῦ τιμωρίαν, *Lycurg.* negotia, ἀποδιδράσκω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.*
Eunucho, εὐνοχίζω, *Athen.* ἐξευνοχίζω, *Plut.*
Eunuchus, ὁ εὐνῦχ⟨ος⟩, ε, *Xenoph.* ὁ εὐνοχίας, ε, *Theophr.*
Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, *Suid.*
Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*
Evocatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκλητ⟨ος⟩, *Plut.*
Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλέω τινὰ, *Æſchin.*
Evolo, ἀφίπταμαι, *Naz.*

Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω τι, *Plato*, librum, ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* i. e. explico, ἐξηγέομαι, *Plut.*
Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον, *Herodian.*
Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Ariſtot.*
Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Ariſtot.*
Evulgo, δημοσιεύω, *Syneſ.* aliquid, ἐξαγορεύω, δημοσίᾳ τι, *Plut.* ἐκλαλέω τι, *Dem.* alicui, ἐκφέρω πρός τινα, *Plut.* εἰς τινα, *id.* ἔκφορον ποιῶ τι, *Jambl.* apud aliquem, ἐξίπτον πρός τινα, *Herodian.*
Ex, vide E.
Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *Dem.*
Exacerbeſco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Philo.*
Exacerbo, ἐπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα ἐπί τινα, *Plut.*
Exaceſco, ὀξύνομαι, *Galen.*
Exacte, ἀκριβῶς, *Dem.* & pro rei veritate aliquid perſequi, ὑπὲρ τ ἀληθείας ἀκριβολογέσθαί τι, *id.* diſquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι τινος, *id.*
Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εισφορῶν, *Dem.*
Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τ προσόφλοντα κατ τ νόμον, *idem.*
Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* exacta nocte, διαδραμόντος νυκτὸς, *Herodian.* exacta ætate, ἐκάτερ ἡλικία, *id.*
Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τι, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xenoph.* παραθήγω.
Exactio, ὁ ἀποξυσμὸς, οῦ.
Exadverſum, ἀντικρὺ, *Thuc.*
Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*
Exædifico, ἐξοικοδομέω.
Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.
Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.*
Exæſtuo, ἐκκυμαίνω.
Exaggeratio, ὁ ὄγκωματισμὸς, οῦ, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*
Exaggero, ὀγκαματίζω, oratorie aliquid, δεινῶς τι, *Plut.*
Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τι, *id.*
Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, *Suid.* aſtrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*
Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* μετεωρίζω.
Examen, ὁ ἑσμὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀφεσμὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ ζυγὸς, ους, *id.* libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*
Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων, *Dem.* inſtituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, *id.*
Examinator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινος, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato*, ſcrutor aliquid, ἐξετάζω τι, *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, *Dem.*
Examuſſim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς, *Dem.*
Exanguis, e, ὁ ἡ ἀναιμος, ου, ον, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἐξαιμος, ου, *Plut.*
Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*
Exanimis, e, ὁ ἡ ἄψυχος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἄπνους.
Exanimo terrore, ζυγέλλω τινὰ, *Iſocr.* i. e. occido, ἀποκλείνω τινὰ, *id.* exanimor, animam deſpondeo, ἀθυμέομαι, *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*
Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω, luctus, γόους, *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω, *Plut.*
Exardeo, ἐκφλέγομαι.
Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarſit, ἐξεκαύθη πόλεμος, *Plut.*
Exarefio, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.* μαπυρόομαι, *Strabo.*
Exareſco, idem quod antecedens *Exarefio.*
Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*
Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ὀπισθιλὲ, *Plut.*
Exaſcio, ἀποπελεκάω, *Theophr.*
Exaſperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, εως, *Theophr.*
Exaſpero, τραχύνω, *Athen.* ἐκλεαχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, *Theophr.*
Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*
Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οκ ἀκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακύει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non poſſe ob ſubmiſſam vocem, οκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τ φωνῆς, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ ῥᾳ ἠ ἐξάκουστος, ου, *id.*
Exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βεβηλόω.
Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.
Excæco, ἐκτυφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.
Excalceatus, a, um, ὁ ῥᾳ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excalefacio, ἐνθερμαίνω, *Ariſtot.*
Excalefactio, ἡ θερμανσις, εως, *Ariſtot.*
Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*
Excandefactus, a, um, ὁ ῥᾳ ἡ διάπυρος, ου, *Ariſtot.*
Excandeſcentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμέμφυτον τ γνώμης, *Thuc.* ὁ θυμὸς, οῦ. *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *id.*
Excandeſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ὀξυθυμέω, *Ariſtoph.* ferrum excandeſcit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*
Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*
Excarnifico, κατακεκαρνέω, *Herodot.*
Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.
Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, *Athen.*
Excedo, ἐκχωρέω, *Plut.* annum octogeſimum, ὑπὲρ ἐξηκοντα ἔτη γεγονὼς εἶμι, *Dem.* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æſchin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* e vita, ἀπειμι τ βίε, Conf. *Morior*, aliqua re, προέχω κατά τι, *Iſocr.* Conf. *Excello.*
Excellens, ὁ ῥᾳ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ ῥᾳ ἡ ἔξοχος, Conf. *Excello.*
Excellenter, διαφερόντως, *Iſocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* καθ' ὑπερβολὴν, *id.*
Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἐξοχή.
Excello, ὑπερέχω, ex aqua, τ ὑγροτος, *Ariſtot.* ſapientia, σοφία, *Xenoph.* in aliqua re, διαφέρω ἔν τινι, *Dem.* forma & gloria alios, κάλλει ῥᾳ δόξᾳ τῶν ἄλλων, *Iſocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, *id.* aliis forma, ἑτέρων τῷ ὄψιν, *Æſchin.* multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, *Iſocr.* aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, *id.* plurima in ſapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, *id.*
Excelſe, ὑψηλῶς.
Excelſitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*
Excelſus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, όν, *Lucian.* ὁ ῥᾳ ἡ μετέωρος.
Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἔξαίρεσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, *id.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, *id.* inſtituo, ποιέομαι, *id.* adfero, ἀγωνίζομαι, *id.* παραγράφομαι, *idem*, victus exceptione, ἡττημένος παραγραφῇ, *idem*, in regno, ἡ ἔκδεξις, εως, βασιλείας, *Herodot.* hoſpitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.
Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*
Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τι, *Ariſtot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*
Excerpo, ἀπολέγω, *Theophr.* ſententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Iſocr.*
Excerptio, ἡ ἀναλεξις, εως.
Exceſſus, ἡ ἀποχάρησις, εως, *Æſchin.* inſaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*
Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, *Ariſtot.*
Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, *id.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *id.* & everſio patriæ, ἀνάστασις ῆ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*
Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* cauſſam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσε, *Gal.* inſulas, νήσες, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Iſocr.* penitus, παντελῶς ῆ παμπηδὶ διαφθείρω, *Ælian.* Conf. *Everto, Vaſto.*
Excindo, idem quod antecedens *Excido.*
Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui ineſt, τὸ ἀγαθὸν, ὃ ἔστιν ἔν τινι, *Iſocr.* hoſpitem, δέχομαι ξένον, *Xenoph.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τ δῆμον ἑστιάσεσι, *idem*, aliquem hoſpitio, ξενίζω τινὰ, *Demoſth.* omnino ſplendide, πάνυ λαμπρῶς, *Demoſth.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτη τῶν λόγων, *Plato*, omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Iſocr.* omnes civitates excepta hac noſtra, χωρὶς τ ἡμετέρας πάσας πόλεις, *idem.*
Excifio, ἡ ἀνασκάπτωσις, εως. Conf. *Everſio.*
Exciſorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ὴ, όν.
Excitate, ἐγερτὶ, *Eurip.*
Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ὴ, όν.
Excito, ἐγείρω, e ſomno, ἐξ ὕπνε, *Plato*, e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκρὸς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *idem*, ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chryſ.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Æſop.* ad ſcribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Iſocr.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω ῆ παρακαλέω τινὰ ἐπί τινα πράγματα, *idem*, aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ὅπλ τ πόλεμον, *Iſocr.* aliquem ad honeſta facta, παρορμάω τινὰ ὅπλ τὰ ἀγαθὰ ῆ καλὰ ἔργα, *Xenoph.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, ſ. ἔριδας, *id.*
Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εως, ἡ ἐκβόησις, εως, *Syneſ.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*
Exclamo, ἀναβοάω, *Plut.* ἐκφωνέω, *idem*, ἀνακράζω, *Iſocr.* ἀναφωνέω, *Plut.* non tacita vel infirma voce, ſed ſtrenua, βοάω οκ ἀμυδρον, ἀλλ' ἀνδρικῶς, *Ælian.*
Exclaro, ἐκλαμπρύνω.
Excludo, ὀκκλείω, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.* ἐκκλείω, ὀκθυρόω, *Heſ.* ova, ὠκλέπω ὠὰ, *Ariſtoph.*
Excogitatio, ἡ ὀπτνησις, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*
Excogito, ὀπτνοέω, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, μηχανάομαί τι, *Plut.* μηχανόομαί τι, *Xenoph.*
Excolo, ὀπτκοσμέω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* juvenes, διαπονέω τὰς νέας, *Lucian.* corpora curſibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*
Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τ πόλεως, *Æſchin.* ſacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων ῆ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.
Excoquo, ἐξέψω.
Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ὁ ῥᾳ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ῥᾳ ἡ ἀνόητος, ου, *id.*
Excrementum, τὸ ἀπόπλημα, ατος, *Ariſtot.* τὸ διαχώρημα, ατος, *Strabo.*
Excreſco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*
Excreo, vide *Exſcreo.*
Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.
Excrucio, ἀνιάω, βασανίζω, *Plut.*
Excubatio, ἡ φροκοιτία, ας, *Polyb.*
Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ φρυρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρυρᾷ εἰμι, *Plato*, φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor,

Excubitor, ὁ φρόκοιτος, ε, *Themist.*
Excubo, φρουρέω, *Herodian.* νυκτοφυλακέω. Conf. *Excubiæ.*
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Aristot.*
Exculco, καταπατέω, *Thuc.*
Exculpo, vide *Exsculpo.*
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τῆς Συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, κατὰ τὸ φρουρὸν, *Dem.*
Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, ε, *Polle*
Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομος, ε, *Poll.*
Excusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐυαπολόγητος, ε.
Excusatio, ἡ παραίτησις, εως, *Bas.* τὸ παραίτημα, ατος, *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας, *Isocr.* falsa, ἡ πρόφασις, εως, *Demosth.* ὁ σκῆψις, εως, *id.* excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* justam & veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*
Excuso, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι πρὸ τινος, *Isocr.* aliquid, ὑπέρ τινος, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*
Excutio, ἐκλινάσσω, *N. T.* ἐκσείω, ἐκκρέω, ignem, ἐκλρίζω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. Al.* equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, *Plut.*
Exedo, ἐξέδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπόν τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατος, *Plato.*
Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατος, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι, *Isocr.* ποιέομαί τι, *idem*, habere aliquid, ἔχω τι, *Aristot.* facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli causſa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, *id.* exemplo esſe, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ πρός τινος, *Isocr.*
Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσιμος, ε, *Aristot.*
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, *Herodot.*
Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, οντος, *Plato.*
Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, *Syneſ.* ἔξειμι, *Dem.* Conf. *Egredior.*
Exequiæ, τὸ κῆδος, εος, *Dem.* intereſſe exſequiis, παραγίνεσθαι ὅπι τὸ κῆδος, *id.* convenire ad exſequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, *Isocr.*
Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινὰ, *Plut.*
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Isocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἀμεινόν τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω πλουσιώτερον ἀρετὴν, *Isocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen,*
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xenoph.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ μελέτη, ad ſanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀπτηδεύματα, *id.* exercitationem inſtituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς, *id.* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*
Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*
Exercitatus, a, um, ἀσκητός, ὴ, όν, *Aristot.*
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, *Xenoph.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xenoph.*
Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατος, *id.* ἡ δύναμις, εως, *Isocr.* bene conſtitutus, καλῶς διευκυμμένον στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Isocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, ſ. δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conſcribere, καθίσασθαι στρατόπεδον, *id.* conjungere, κοινὸν στρατόπεδον, *id.* inſtructum habere ſecum, σωτηρικὴν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν, *id.* alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco ſ. guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου, *Isocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conſervare, σωζειν στράτευμα σωτηρικὸς, *id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, *Isocr.* dimittere, διαφθεῖραι τὴν δύναμιν, *Dem.* diſſipare, διαλύειν στρατόπεδον, *id.* perdere, ἀπολλύσθαι δύναμιν, *id.* defero, λειποτακτέω, *Dem.*
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Exhæres, ὁ καὶ ἡ ἀποκληρος, ε, *Dem.*
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὶς, ῖδος, *Plut.*
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Aristot.*
Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρυω, i. e, inſumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*
Exhauſtio, ἡ ἀπάντλησις, εως, ἡ ἐξάρυσις.
Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινα τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, ſ. ἀχολίαν, *Dem.* teſtamentum, i. e. profero, παρέχω τῷ διαθήκας, *id.*
Exhibitio, ἡ παράσασις, εως, *Pandect.*
Exhilaro, ἐυφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreſco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ παραίνεσις, εως, *Isocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.*
Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλεῖν τινα ὅπῃ τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Isocr.*
Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δεκὰ μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Isocr.*
Exigue, μικρὸν, *Isocr.* μικρῶς, *id.*
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.* ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*
Exiguus, ε, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν, *Parvus.*
Exilio, vide *Exſilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ὴ, όν, *Ariſtid.*
Exilitas, ἡ λεπτότης, ητος, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium, vide *Exſilium.*
Eximie, ὑπερβολῇ, ἐξαιρέτως, *Plut.*
Eximius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκπρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος.
Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato*, timorem alicui, φόβον τινὸς, *Isocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, *Ariſtot.*
Exin, ἐντεῦθεν, *Ariſtid.*
Exinanio, ἐκκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τότε, *Lucian.*
Exiſtimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato*, ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ ἐυδοξία, ας, *Lucian.* in optima exiſtimatione esſe, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato*, apud aliquem, ἐυδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*
Exiſtimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἶομαι, *Isocr.* οἴμαι, *id.* νομίζω.
Exiſto, vide *Exſiſto.*
Exitialis, e, ὀλιτήριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *id.* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος.
Exitiosus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Dem.*
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ου, *Dem.* ἡ ἐξωλεία, ας, *id.* imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξωλείαν τινι, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὄλεθρον τινος, *id.*
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἔξοδος, εως, *Herodot.* ἡ ἔξοδος, *Soph.* i. e. finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*
Exlex, ὁ καὶ ἡ ἄνομος, ου, παράνομος.
Exoçulo, ἐξομματόω, *Philo.*
Exodus, ἡ ἔξοδος, ε, *Thuc.*
Exoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*
Exoletus, a, um, ἀπηρχαιωμένος, ίνη, ίνον, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, *Ariſtot.*
Exolvo, vide *Exſolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* alvum, ἀποσκευάζομαι, *Herodian.*
Exoptabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἐπιθύμητος, *Ariſtot.*
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιπόθια, ας, *ibid.*
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*
Exorabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταπειθὴς, ές, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἐυπαραμύθητος, ε, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς, *Ariſtot.*
Exorbeo, vide *Exſorbeo.*
Exorbito, παρεκπίπτομαι, *Plut.* ex via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδὸς, *Lucian.*
Exorciſmos, ὁ ἐξορκισμὸς, ἅ.
Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Isocr.* telam, ἵστημι σήμονα, *Pollux.* Conf. *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ε, *Thuc.* ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*
Exorno, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*
Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαί τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Baſ.* Deum, Θεὸν, *Syneſ.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*
Exors, vide *Exſors.*
Exortus, ſc. ſolis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*
Exos, ὁ καὶ ἡ ὀστέος, ε, *Heſiod.*
Exoſculatio, ἡ καταφίλησις, εως.
Exoſculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινος, *Xenoph.*
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, a, um, μισόμβροτος, ένη, ενον, alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἐκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ καὶ ἡ θεομισὴς, ές, *Plato*, ὁ καὶ ἡ θεομίσητος, ε, *Julian.*
Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Expalleſco, ἀποχρωτίζω.
Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀνατείνω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*
Expanſio, ἡ ἔκλασις, εως, *Gregor.*
Expavefacio, ἐκφοβέω, *Galen.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*
Expaveo, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*
Expecto, vide *Exſpecto.*
Expectatio, vide *Exſpectatio.*
Expectoro, ἀποπτύω, *Suid.*
Expedio, ἀναλύω, *Ariſtot.* aliquem moleſtiis, ἀπαλλάττω τινὰ πρὸ δεινῶν, *Isocr.* valde alicui, i. e. proſum, ζφέλιμα ζυμφέρω τινι, *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζω, *Dem.*
Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *id.* expeditiſſime uti oratione, προχειροτάτοις, ſ. ἑτοιμοτάτοις χρῆσθαι λόγοις, *id.*
Expeditio, ἡ στρατεία, ας, *Dem.* expeditionem ſuſcipio, στρατείαν ποιέομαι, *Isocr.* adverſus aliquem, ποιέομαι στρατείαν ὅπῃ τινα, *Dem.* finire, στρατείαν τελεῖν, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατείαν, *idem*, ſuſcipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς χώραν τινα, *Thuc.* adverſus aliquem, ὅπῃ τινα, *Isocr.* expeditio terreſtris, στρατεία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατεία ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀπόπλους, ε, *idem.*

Expeditus, *promptus*, ὁ ᾗ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.

Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Isocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* diabolos, ἐλαύνω δαίμονας, *Chryſ.* e tegione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, *Æſchin.*

Expendo, σαθμέομαι, i. e. conſidero, σκέπτομαί τι, *Dem.* Conf. *Conſidero*, i. e. inſumo δαπανάω, *Dem.* Conf. *Sumptus.*

Expenſa, ἡ δαπάνη, ης, diurna, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Conf. *Sumptus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plato.*

Expergiſcor, ἀνεγείρομαι, *Dem.* ἐξεγείρομαι.

Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demoſth.* ἡ ἔμπειρια, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, experientia didici, πείρα μεμάθηκα, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Iſocr.* πολλὴν ἔχω πεῖρά τι, *id.* conſequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῆς πράξεων, *id.* eſt in me, ἔστι παρ' ἐμοὶ, *id.* experientia edoctum eſſe, πεπειραμμένον εἶδέναι, *id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα ας, capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς, *Plut.*

Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Æſchin.* ἔμπειραν ποιέω τινὸς, *Herodian.* jure, δίκῃ λαγχάνω, *Dem.*

Expers, ὁ ᾗ ἡ ἄμοιρος, ον, ὁ ᾗ ἡ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ſum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς, *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἔμπειρος, ον, *Plato.* πειραθεὶς, εῖσα, εν, *Dem.*

Exputo, ὀρέγομαι, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* pecuniam, ὀφθυμέω χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τῶν εὐνοιῶν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσιωτὸς, ὴ, όν.

Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος, *Baſ.*

Expilatio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Dem.* ἁρπαγὴ καὶ συλητὴς, *Plut.*

Expilator, ὁ συλητὴς.

Expilo, ἁρπάζω, *Dem.* ſana, ἱεροσυλάω, *Ariſtot.*

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἁγνίζω, καθαίρω πόλιν.

Expiſcor, ἀνευρίσκω, aliquid, τὶ, *Artemidor.* ἐξετάζω τι, *Dem.*

Explanate, σαφῶς, *Dem.*

Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.

Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Conf. *Explico.*

Explanto, ἀποφυτεύω.

Explebilis, e, ὁ ᾗ ἠ ἐυεκπλήρωτος, ον.

Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.

Explendeſco, vide *Exſplendeſco.*

Expleo, ἐκπληρόω, *Ariſtid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινας, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μεσὸν πολέω τι, *Iſocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρασις, εως, ἡ ἀναπλήρασις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, e, ὁ ᾗ ἠ ἐυαποδεικτος, ον.

Explicatio, ἡ ἀνάπλυξις, εως, *Philopon.* ἡ ἑρμηνεία.

Explicate, σαφῶς, *Dem.* δήλως, *Iſocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.

Explicatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀνάπλυχος, ον, *Ariſtot.*

Explico, ἀναπλύνω, *Ariſtot.* librum, βιβλίον, *N. T.* i. e. explano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω διά τινος ὀνόμασι, *Iſocr.* & declaro, δηλόω ᾗ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκπρέω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Iſocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, *Lucian.* i. e. ſpeculator, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ κατασκοπος, ου, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, *Iſocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *idem*, aliquid, ποιέω δοκιμασιαν τινὸς, *Iſocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινος, *id.*

Expolio, καταικοσμέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαπονέω τι, *id.* ἀποξέω.

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως, *Plato.* ἡ ἐπεξεργασία, ας.

Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Ariſtoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res geſtas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, *Dem.* rem varie, πολλάχως ἐξηγέομαι περί τινος, *Iſocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμι τινα βαρβάροις, *id.*

Exporrigo, ἐκτείνω.

Exportatio, ἡ ἐκκομισμος, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγὴ.

Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυα, *idem.*

Expoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expoſitio, ἡ ἔκθεσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Ariſtot.*

Expoſititius, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἐκθετος, ον, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ὴ, όν.

Expoſitor, ὁ φραστὴς, ῆρος, *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Expoſtulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Expoſtulo, ἐγκαλέω, *Dem.*

Expreſſe, διαῤῥήδην, *Dem.* & aperte, ἀντικρυς ᾗ διαῤῥήδην, *id.*

Expreſſio, ὁ ἔκπιεσμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τὶ, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*

Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobro, ἐξονειδίζω, *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινί τι, *Iſocr.* προφέρω τινί τι ὡς ὄνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod eſſet, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*

Expromitto, ἐξεμφύομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, *Iſocr*

Expugnabilis, e, ὁ ᾗ ἠ ἑκπολέμητος, ον.

Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Iſocr.* vi, κρατος, *idem.*

Expulſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Expulſor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Syneſ.*

Expultrix, ἡ ἐλάτειρα ας, *Dion. Areop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, *Syneſ.*

Exputo, ἐκτέμνω, *Lucian.*

Exputreſco, σήπομαι, *Xenoph.*

Exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.* ordines diligenter, ἀκριβοῦ τὰς τάξεις, *Xenoph.*

Exquiſite, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.

Exquiſitus, ὁ ᾗ ἡ ἀκριβὴς.

Exſaturo, κορέννυμι, *Herodian.*

Exſcenſio, ἡ ἔκβασις, εως.

Exſcindo, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν. *Iſocr.* Conf. *Everto.*

Excreabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀποπτυστος, ον.

Excreatio, ἡ πτύσις, εως, *Aretæus.* ἡ ἀποχρεμψις, εως, *Hippocr.*

Exſcreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xenoph.* ἀποπτύω, *id.*

Exſcribo, ἀπογράφω, *Athen.*

Exſeco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exſecrabilis, e, ὁ ᾗ ἡ κατάρατος, ον, *Lucian.* ὁ ᾗ ἡ ἐπάρατος, ον, *Thuc.*

Exſecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*

Exſecror, καταρόομαι, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.*

Exſectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exſecutio, ἡ τελειασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὁλοτελείωσις, εως, *Plut.*

Exſequiæ, vide *Exequiæ.*

Exſequor, ὁλοτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ζωτελέω τι, *id.*

Exſibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exſicco, ἐξικμάζω, *Dioſc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω, ἐπιξηραίνω.

Exſilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ὀγαλλιάομαι, *N. T.*

Exſilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exſilium, καταγινώσκειν φυγῆς τινος, *Iſocr.* mulctare exſilii, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, *id.* ſubire exſilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, *Iſocr.* reducere aliquem ab exſilio, κατάγειν τινὰ ἐκ φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exſilium, φυγάδα, φόβητα, ἀπολιν ποιεῖν τινα, *Dem.* in exſilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, *id.*

Exſiſto, ὑπάρχω, *Ariſtot.*

Exſolvo, ἀπολυω, *Plut.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινα ἔκ τινος, *Ceb. Theb.* mercedem, τινι μισθὸν, *Xenoph.* pœnam, τιμαριαν, *idem*, alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.*

Exſolutio, ἡ ἔκλισις, εως, *Ariſtot.*

Exſomnis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄϋπνος, ον, *Lucian.*

Exſorbeo, ἀποῤῥοφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.

Exſors, ὁ ᾗ ἡ ἄκληρος, ον, ſum, ἀκληρέω, *Polyb.*

Exſpatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.

Exſpectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* & ſpes, πρόσδοκία ᾗ ἐλπὶς, *id.*

Exſpecto, ἀναμένω, aliquem, τινα, *Dem.* occaſionem, περιμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκάω ὑπιστολὴν τινος, *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chryſ.* fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, *id.* exſpectatur exercitus alius, ἄλλη στρατία προσδόκιμος ἐστι, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*

Exſpiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἔκπνευσις.

Exſpiro, ἐκπνέω, *Ariſtot.* Conf. *Morior.*

Exſplendeſco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exſpolio, ἀποσυλάω, *Chryſ.*

Exſpuitio, vide *Exſcreatio.*

Exſpumo, ἐξαφρίζω.

Exſpuo, vide *Exſcreo.*

Exſtimulator, ὁ ἐρεθιστὴς.

Exſtimulo, κέντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xenoph.* Conf. *Exhortor.*

Exſtirpatio, ἡ ἐκριζωσις, εως.

Exſtirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύομαι.

Exſto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*

Exſtructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεως, *Athen.*

Exſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ſepulcrum, χωννυμι χῶμα, *Plato.*

Exſudo, ἱδρόω, *Ariſtot.* ἀφιδρόω, *id.* ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exſugo, ἐκμυζέω, *Lucian.*

Exſul, ὁ φύγας, αδος, *Dem.* ὁ φθύγων, ονος, *id.* ὁ ἀπολις, ιδος, *id.* φυγὰς ἀνὴρ, *idem*, exſulem aliquem facio, ποιέω τινα φυγάδα ᾗ ἐκβάλλω, *idem*, καθίσταμί τινα ἀπολιν, *id.* fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, *idem*, eſſe, ἐν φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα, *id.* tueri, ζάζειν, ſ. ζωγρεῖν φυγάδα, *id.* reducere, ſ. reſtituere, καταγειν φεύγοντα, *id.* redire, κατέρχεσθαι φεύγόντα, *id.*

Exula,

Exſulo, φεύγω, *Dem.* Conf. *Exſilium*, item *Exſul.*
Exſultatio, ἡ σκίρτησις, ἴως, *Nazar.* ἡ ἀγαλλιασις, εως, *N. T.*
Exſultanter, *Scirtetice.*
Exſulto, σκιρτάω, *Plato*, gaudeo ob aliquid, ἀγαλλίομαι τι, ſ. ἐπί τινι, *Nazar.*
Exſuperabilis, e, ὁ ἡ ὑπέρβλητος, ε.
Exſuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, *Iſocr.*
Exſuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιττότης, ητος, *Iſocr.*
Exſupero, ὑπερπίπτω, *Nazar.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαί τινά τινι, *Xen.* πλεονάζω, *Dem.*
Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινα, *Lucian.*
Exſurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, *Plut.* e ſedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θρόνων, *Xen.*
Exſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίσταμι τινα, *Iſocr.* ἐγείρω τινὰ, *Chryſ.*
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*
Extabeſco, ἐκλήκομαι.
Extemplo, ἄφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *id.*
Extemporalis, e, ὁ ἡ αὐτοσχέδιος, ε, *Herodian.* ὁ ἡ αὐτοσχεδίαστος, ε, oratio, λόγος, *Alcidam.*
Extendo, ἀναπετάννυω, *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Plato*, fermonem, ἀπολύω λόγον, *id.*
Extenſe, ἐκτάδην, *Lucian.*
Extenſio, ἡ ἐκλύσις, *Heſych.* ἡ ἔκλασις.
Extentus, a, um, ἔκτατος, η, ον, *Plato.*
Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.
Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί, καταλεπτύνω.
Exter, a, um, ξενικὸς, η, ον, *Thuc.*
Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.
Extergeo, ἐκμάσσω, *Herodot.*
Exterior, ἐξώτερος, ερα, ερον, *N. T.*
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, ῦ.
Exterminator, ὁ ἐξορισὴς, ῆ.
Exterminatus, a, um, ὁ ἡ ἐξόριστος, ε, *Dem.*
Extermino, ἐξορίζω, *Ariſtot.*
Externus, a, um, ἐξωτερικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἀλλοεθνὴς, ές, *Diod. Sic.* ξενικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* ὁ ἡ ἀλλόφυλος, ε, *Philo.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, *Ariſtot.*
Extero, ἐκθλίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, *Plut.*
Exterraneus, a, um, ὁ ἡ ἀλλόφυλος, ε, *Philo.*
Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.
Exterſio, ἡ ξύσις, εως, *Dioſc.*
Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, η, ον, *Xen.* Conf. *Externus.*
Extimeſcendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*
Extimeſco, περιφοβέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophocl.* mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον, *Lucian.*
Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ ξέσις, εως, *Ariſtot.* i. e. mors, vide *Mors.*
Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*
Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ε, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ε.
Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Heſych.*
Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινὰ, *Herodian.*
Extorqueo, ἐκλασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινί τι, *Dem.* πράττω τινά τι, *id.*
Extoris, ὁ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exſul.*
Extra, ἔξω, forum, ἔξω τῆς ἀγορᾶς, *Dem.* propoſitum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, *Iſocr.* controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Xen.* periculum eſſe, ἔξω, ſ. κόρρω τοῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chryſ.*
Extraho, ἐξελκύω, *Ariſtoph.*
Extraneus, a, um. Vide *Exterus.*
Extraordinarius, ὁ ἡ ὑπατος, ε, *Ælian.* ὁ ἡ ὁπλίτης.
Extremitas, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.* τὸ τέλος, ους, *id.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς, *Philo.*
Extremo, τὸ ὕστατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*
Extremus, a, um, ὕστατος, άτη, ατον, *Ariſtoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον, *Iſocr.* extrema paupertate conflictari, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον, *id.* ſum, ἐσχατίαν, *Theophr.*
Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Evolvo.*
Extrinſecus, ἔξωθεν, *Xen.*
Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* παρωθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Extruſio, ἡ ἔξώθησις, εως, *Al. Aphr.*
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Dioſc.*
Extubero, ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extundo, ἐκλινάσσω, *N. T.*
Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἐκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.*
Extuſſio, ἐκζήτλω, *Gal.* ἀναβήσσω, *Aretæus.*
Exuberatio, ἡ εὐπορία, ας.
Exubero, εὐσθενέω, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλεονάζω τινὸς, *Ariſtot.* Conf. *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Exulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἀφελκόω.
Exululo, ὀλολύζω, *Dem.*
Exundatio, ἡ ἐκύμανσις, εως, *Euſtath.* ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*
Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.* πλημμύρω.
Exungo, ἐξαλείφω, *Thuc.*
Exungulo, ὀνυχίζω, *Poll.*
Exuo, ἐνδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, *Xen.* timorem, ἀποδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*
Exuro, ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν, *Dem.* domum, καταπίμπρημι οἰκίαν, *Plut.*
Exuſtio, ἡ ἔκκαυσις, εως, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato*, leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς. *Plut.* ſerpentis, ἡ λεχρὶς, ίδος, *Joſeph.* τὸ Σύφαρ ὄφεως, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Fabaginus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Fabalis, e, κυαμεῖος, αία, αῖον, *Lucian.*
Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plato.*
Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* ferrarius, ζεδηγερὸς, ὁ, ærarius, χαλκεὺς, έως, *Ariſtot.* aurarius, χρυσοχόος, ου, *Philo.*
Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, *Pauſan.* καλλιεργέω, *Dionyſ.*
Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου, τὸ ἐργαστήριον.
Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.
Fabricator, ὁ τεχνασὴς, ῆ, mundi, ὁ κοσμοπλάστης.
Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τὶ, *Philo.*
Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* anilis, μῦθος γραώδης, *N. T.* erudita, μῦθος σεσοφισμένος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λόγους πλάττω, *Dem.*
Fabularis, e, μυθικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato*, ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους πλάττων, *Dem.*
Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινα *Thuc.*
Fabuloſe, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθέω, *Lucian.*
Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*
Fabuloſus, a, um, ὁ ἡ μυθώδης, ες, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἐρέω, *id.*
Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Iſocr.* τινὶ ἀσχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* i. e. diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*
Facete, ἀστείως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, a, um, ὁ ἡ εὐτράπελος, ε, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ σωμύλος, ου, ſum, εὐτραπελεύομαι, *Chryſ.*
Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον, *Xenoph.* formoſitas in facie, εὐπρέπεια τοῦ ὄψεως, *Dem.* in faciem, κατὰ πρόσωπον, *Diod. Sic.*
Facile, εὐχερῶς, ῥαδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥαδίως, *Iſocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, *id.* facilius pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκλω ἔδωκε, *Dem.*
Facilis, e, ῥᾴδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ εὔπορος, ε, *id.* ὁ ἡ εὐχερὴς, & laboris expers negotium eſt, ῥάδιον ἡ πόνος εἰδεῖ πρόσεστι τῷ πράγματι, *Iſocr.* laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρόν ἐστιν, ἀρετὴ, *id.* facilius hoc eſt & tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι ἢ ἀσφαλέστερον, *Dem.* facile eſt alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* φιλοπροσήγορος, ε, *id.*
Facilitas, ἡ εὐκοπία, ας, ἡ εὐκολία, ας, *Plut.* morum, ἡ πραότης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπροσηγορία, ας, *id.*
Facinoroſus, a, um, ὁ ἡ κακοῦργος, ε, *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem* κακοῦργος, ος, ον, *id.*
Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulchrum, ἔργον καλὸν, *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος, *N. T.* pravum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *idem.* turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *idem*, admitto, ſ. patro, παρανομίαν παρανομέω, *idem*, πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, *idem*, omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι, *Æl.*
Facio, πράττω, *Dem.* ποιέω, *idem.* δράω, & ſuſcipio aliquid, πράττω τι, *id.* aliquid juſte & diligenter, & induſtria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως καὶ ὀπωλεῖος καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, *Dem.* aliquid non clam ſed manifeſte, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ πρόσφορον, τὸ δέον, *Dem.* fidem, ποιέω πίστιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥέω, ἐρέω, *id.* teſtamentum, διατίθεμαι, *id.* aliquid ex teſtamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκλω τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομα τινος, *id.* verſus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα, *id.* præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς Ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαί τι, *Iſocr.* plurimi, ποιέομαί τι περὶ πλείονος, *Sex. Emp.* damnum ſ. jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, *Syneſ* bene alicui, εὐεργετέω τινὰ, *Dem.* εὖ δράω, ſ. εὖ ποιέω τινα, *Plato.*
Factio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.* ἡ στάσις, i. e. ſeditio, ὁ στασιασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, σπεύδειν περὶ ἑαυτίαι, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ συστασιῶται, *id.* factionis adſecla, ὁ συνεσπεσὼν, ὁτος, *Dem.* factionibus contendo, στασιάζω, *Plut.*
Factioſe, στασιάζικῶς, *Dem.*
Factioſus, a, um, ὁ ἡ στασιώδης, ες, *Xen.* στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius,

Factitius, a, um, Ϛκϐαϛὸϛ, ὴ, ὸν, ποιητὸϛ, ὴ, ὸν, *Plut.*
Factor, ὁ ποιητὴϛ, οῦ, *Xen.*
Factum, ὴ πρᾶξις, εωϛ, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* τὸ πρᾶγμα, ατ⊙, *id.* res, & facta, τὰ πράγματα ϰ̓ τὰ γεγνόμϐενα, *id.* opera & facta alicujus, τὰ ἔργα ϰ̓ τὰ πεπραγμένα τινὸϛ, *id.* facta & vita alicujus, τὰ πεπραγμένα ϰ̓ ϐεϐιωμένα τινὶ, *id.* factum iniquum, ἔργον ἄδικον, *id.* facta alicujus impia & crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεϐῆ ϰ̓ δεινὰ, *id.*
Facula, τὸ δαδίον, ου.
Facultas, ὴ δωάμις, εως, *Dem.* sufficiens, ἀφορμὴ ἄφθον⊙, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασϰευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸϛ, *idem.* esse alicui faciendi, quod velit, ἐξ̓ι τινὶ ἐξουσίαν ποιεῖν, ὁ ϐουλητ̓, *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δωάμιν τινὶ *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Isocr.* facultas dicendi, ὴ δεινότης, ητ⊙, *Dem.* oratoria, ὴ δωάμις τῆϛ λεγόντων, *id.* τὸ δωάσϑαι λέγειν, *id.* ὴ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *id* exercere facultatem dicendi, ἀσϰεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις, *id.* facultates, i. e. bona, τα ἀγαθὰ, ὡν, *Isocr.* ὴ ὐσία, ας, *idem*, pro facultatibus alicui dona offerre, ϰ̓ατ̓ὰ τὴν δύναμιν προσομοίζειν τινι, *Æl.* Conf. *Opes.*
Facunde, ἐυφραδῶϛ, λογίως.
Facundia, ὴ λογιότης, ητ⊙, *Polyb.* Confer. *Eloquentia.*
Facundus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ἐυφραδὴϛ, έ⊙, ὁ ϰ̓ὴ ἐῦγλωττ⊙, λέγειν δυνατὸϛ, *Æschin.*
Fæculentus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ τρυγώδης, ε⊙, *Al. Aphr.* τρυγερὸϛ, ᾶ, ρὸν.
Fæx, *proprie vini*, ὴ τρὺξ, τρυγὸϛ, *Plut.* ὴ ἰλὺϛ, ύ⊙, *Aristot.* civitatis, ὁ Ϲύρφαξ, ακ⊙, *Aristoph.* ὁ Ϲυρφετώδης ὄχλ⊙, *Luc.* ad fæcem usque exsorbere, μέχρι τρυγὸϛ ἐκπροΐειν, *Synes.*
Faginus, a, um, φηγίν⊙, έα, εον, *Athen.*
Fagus, ὴ φηγὸϛ, οῦ, *Plutarch.* ὴ ὀξύα, ας, *Theophr.*
Falcatus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ δρεπανοειδὴϛ, έ⊙.
Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ου, ὴ δρεπανὶϛ, ίδ⊙, *Baf.*
Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακ⊙, *Aristot.*
Fallacia, ὴ παράνομσις, εως, *Dem.* Confer. *Fraus*, item *Dolus.*
Fallaciter, δολερῶϛ.
Fallax, δολερὸϛ, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ϰ̓ὴ ὴ παυῆργος, ου, *Dem.* Conf. *Dolosus*, item *Fraudulentus.*
Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά τι, *Dem.* artibus τινὰ τέχναις, *id.* παρανρύομαί τινὰ, *Lucian.* Ϲφάλλω τινὰ, *Herodian.* falli spe, ψεύδεϖαι τῆ ἐλπίδ⊙, *Isocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδ⊙, *Dem.*
Falsarius, ὁ ψευδογράφ⊙.
False, ψευδῶϛ, *Thuc.*
Falsidicus, ὁ ϰ̓ὴ ὴ ψευδολόγ⊙.
Falsitas, τὸ ψευδ⊙, ε⊙, *Plato.* sermonis, ὴ ψευδολογία, ας, *Dem.* τὸ ψευδὲϛ, έ⊙, *idem.*
Falso, ψευδῶϛ, dictum, εἰρημένον, *Isocr.*
Falso, as, παραποιέω, *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Dimarch.*
Falsus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ ψευδὴϛ, έ⊙, sermo, λόγ⊙, *Dem.*
Falx, ὴ ἄρπη, ης, *Plut.* τὸ δρεπανον, ου, *Thuc.* τὸ ζάγκλον, ου, *id.* messoria, ὴ ἄμη, ης, *Æschin.* putatoria, τὸ ϰλαδευτήριον, ου, qua vites putantur, τὸ ϰλαϛήριον, ου.
Fama, ὴ φήμη, ης, *Plato.* i. e. gloria, τὸ ϰλέ⊙, ους, *Dem.* ὴ ϵὐϰλεια, ας, *id.* τὸ ὄνομα, ατ⊙, *id.* bona, δόξα ϰαλὴ, *id.* mala, δόξα ϰαϰὴ, *id.* δόξα πονηρὰ, *Isocr.* famam spargere, φήμην ϰατασϰιδάσαι, *Plato*, λόγον διαδιδόναι, *Plut.* fama increbrescit, λόγ⊙ χωρεῖ. *Plato.* ut fama est, ὡϛ λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ, *Plut.* emergit, προέρχεϑ, *id.* spargitur, ϰατασϰεδάννυϑ, *Plato*, sine auctore, φήμη, ſ. λόγ⊙ ἀδέσποτ⊙, *idem*, hoc susurrat, τοῦτο ϑρυλλεῖ), *Dem.* Conf. *Rumor*, item, *Gloria.*
Famelicus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ ὀξύπειν⊙, ου, *Athen.* ὁ ϰ̓ὴ ὴ πρόσπειν⊙.
Fames, ὁ λιμὸϛ, οῦ, *Dem.* ὴ πεῖνα, ης, *Plut.* magna, ὴ ϐουλιμία, fame debellari, ſ. expugnari, λιμῷ ϰαμϐανειν, *Dem.* perire, ὀπλιτεῖν λιμῷ, *id.* premi, λιμῷ πιέζεϑαι, *Philo.* perdo, λιμοϰτονέω, LXX. λιμῷ ἀποϰτείνω τινὰ, *Lycurg.*
Famigeratio, ὴ διαφήμισις, εως.
Famigerator, ὁ διαφημιϛὴϛ, οῦ, ὁ λογοποιὸϛ, οῦ, *Dem.*
Famigeratus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ διαϐόητ⊙, ου, *Lucian.*
Familia, ὁ οἶϰ⊙, ου, *Dem.* ὴ οἰϰία, ας, *id.* & genus, οἶϰ⊙ ϰ̓ὴ γένε⊙, *id.* magna, οἶϰ⊙ μίγας, *id.* obscura, ἀνώνυμ⊙, *id.* regia, ϐασιλιϰὸϛ, *id.* qui ex familia alicujus est, ὢν ἐϰ τῆ οἴϰε τιν⊙, *id.* familiam alere, οἰϰεῖν οἰϰίαν, *idem*, administrare alicujus, οἰϰόν τιν⊙ διοιϰεῖν, *id.* curare, ὑπιμελεῖϑ τῆ οἴϰε, *id.* conservare, διασάζειν οἶϰον, *id.* delere, διαφθείρειν οἶϰον, *id.* i. e. genus, τὸ γένος, ε⊙, *Dem.* Conf. *Genus.*
Familiaris, e, οἰϰεῖ⊙, είαι, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰϰεῖα, ων, *id.* & amicus alicujus, οἰϰεῖ⊙ ϰ̓ὴ φίλ⊙ τινὸϛ, *id.* & cognatus alicujus, οἰϰεῖ⊙ ϰ̓ὴ ὁμοπάτριὸϛ τιν⊙, *id.* & socius alicujus, ἐπιτήδει⊙ ϰ̓ὴ ϰοινωνός τινος, *idem*, familiaritate & benevolentia juncti, ξυνήθεις ὄντες ϰ̓ὴ ϵὐνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, *Isocr.* Conf. *Amicus.*
Familiaritas, ὴ ξυνήθεια, ας, *Dem.* ὴ οἰϰειότης, ητ⊙, *id.* Conf. *Amicitia.*
Familiariter, οἰϰείως, uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χρῶμαι τινὶ, *id.* familiarius, οἰϰειότερον, *id.* familiarissime, οἰϰειότατα, *id.*
Famosus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ ϖελεχιώδυτ⊙, ου, *Herodot.* ὁ ϰ̓ὴ ὴ ϖελιϐόητ⊙.
Famula, ὴ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ὴ Θεραπαινὶς, ιδ⊙, *Plut.* ὴ ὑπηρετις.
Famulatus, us, ὴ ὑπηρεσία, ας, *Plut.* ὴ δουλεία, ας, *Xen.* ὴ Θεραπεία.
Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, *Lucian.* δουλεύω τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω τινὶ, *id.* famuli vicem obeo, οἰϰέτε τάξιν ἔχω, *Dem.*
Famulus, ὁ Θεράπων, οντ⊙, *Xen.* ὁ οἰϰέτης, ου, *Dem.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* ὁ ἀϰόλυϑ⊙, ου, *id.* ὁ ὑπηρέτης.
Fanaticus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ Θεόληπτ⊙, ου, *Plut.* ἐνϑουσιατιϰὸϛ, ὴ, ὸν, *Baf.* ὁ ϰ̓ὴ ὴ ἔνϑε⊙.
Fandus, a, um, φατέ⊙, έα, έον.
Fanum, ὁ ναὸϛ, οῦ, *Xen.* Conf. *Templum.*
Far, ὴ ζειὰ, ας, *Diosc.*
Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντ⊙, *Athen.*
Farcio, ἐπιπληρόω, *Thuc.*
Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, ου, *Dem.* tritici, τὸ ἄλευρον, ου, *Plato.* fabarum, ἄλευρον ϰυάμων, *Diosc.* lolii, ἄλευρον αἰρῶν, *Galen.* ervi, ἄλευρον ὀρόβων, *id.*
Farinaceus, a, um, ἀλευριτιϰὸϛ, ὴ, ὸν, panis, ἄρτ⊙ ἀλευριτης, *Athen.*
Faris, φάσηεις, *Dem.*
Farraceus, a, um, ὁ, ὴ τὸ ἐϰ τ̓ ζειᾶς.
Farrago, ὴ ϖολυμιγία, ας, *Plut.* ὴ ϖολυμιξία, ας, *id.*
Farreus, a, um, Ϲιτιϰὸϛ, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ, ὴ, τὸ ἐϰ ζειᾶς.
Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ Ϲιτευτὴϛ.
Fartum, τὸ Ϲιτευτὸν.
Fas, ὴ Θέμις, ιτ⊙, *Dem.* τὸ εὐαγὲϛ, έ⊙, *idem*, τὸ ὅσιον, ου, *id.* fas erat occidere, εὐαγὲϛ ἦν τὸ ἀποϰτείνειν, *Dem.* non fas est, dicere hoc, οὐ Θέμις τῆτο εἰπεῖν, *Isocr.* non fas est ipsis, οὐ Θέμιτον αὐτοῖϛ, *Dem.* neque justum, neque fas est aliquid, ὄτε δίϰαιον, ὄτε ὅσιον ἐϛί τι, *id.*
Fascia, τὸ Ϲπάργανον ου, *Plut.* fasciis involvo, Ϲπαργανοω, *Plutarch.* ἐνσπαργανοω, *Dion. Long.* fascia sepulchralis, ὴ ϰειρία, ας, *N. T.*
Fasciatim, φαϰελληδόν.
Fasciculus, τὸ φαϰελλίδιον, ου, ὴ δέσμη, ης, *Athen.* epistolarum, φάϰελ⊙ ἐπιϛολῶν, *Synes.* ὁ Ϲύνδεσμ⊙ ἐπιϛολῶν, *Herodian.*

Fascinatio, ὴ ϐασϰανία, ας, *Aristot.*
Fascino, ϐασϰαίνω, aliquem, τινὰ, *Aristot.*
Fascinum, τὸ ϐασϰάνιον, ου.
Fasciola, τὸ Ϲπαργάνιον, ου.
Fascis, ὁ φάϰελλ⊙, ου, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, Ϲφάϰελλ⊙ φρυγάνων, *Dion. Hal.* φαϰίολ⊙ φρυγάνων, *id.* fasces, insignia magistratuum apud Rom. αἱ ῥάϐδοι, ων, *Plut.*
Fastidienter, ἀνορέϰτως, *Galen.* videre, ἀνδῶϛ ὁρᾶν, *Isocr.*
Fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, δή τινι, *Aristot.* aliquem, ἀποστρεφομαί τινα, *Galen.* cibum, πρὸϛ τροφὴ ἀνορέϰτως ἔχω.
Fastidiose, ὑπερηπλιϰῶϛ, *Xen.*
Fastidiosus, a, um, ὑπερηπλιϰὸϛ, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϰ̓ὴ ὴ ἀνδὴϛ, έ⊙, *Philo.*
Fastidium, ὴ ὑπεροψία, ας, *Herodian.* cibi, ὴ ἀνορεξία, ας, *Dioſc.* i. e. tædium, & rei satietas, ὁ ϰόρος, ου, *Dem.* ὴ ἀνδία, ας, *idem.*
Fastigiatio, ὴ ἐμϰορύφασις, εως.
Fastigio, ϰορυφόω, ὀξύνω, sensim fastigiari, λήγειν εἰϛ ὀξύτητα, *Herodian.*
Fastigium, ὴ ϰορυφὴ, ῆϛ, *Thuc.* summum montis ἄϰρα ὑψηλοτάτη ὄρους, *Herodian.* superiorum dignitatum, τὸ ϰορυφαῖον πρᾶξεων προγενομένων, *id.* ad summum fastigium evehere aliquem, εἰϛ τὸ μέγιϛον ὕψος ἄραί τινα, *id.*
Fastose, ὑπερόπτιϰῶϛ, *Xen.*
Fastosus, a, um, ὑπεροπτιϰὸϛ, ὴ, ὸν, *Isocr.* Conf. *Superbus.*
Fastus, us, ὁ ὄγϰ⊙, ου, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατ⊙, *id.* Conf. *Superbia.*
Fastus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ ἐνδιϰ⊙, ου, dies, ἡμέρα, *Plut.*
Fatalis, e, εἱμαρμέν⊙, ένη, ένον, *Plato*, fum, ἑμαρμαι, *Dem.* fatali calamitate urgeri, ὑπηνήρως διαϰεῖϑ, *Isocr.* nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, ἡμῖν ἑμαῤι μηδέποτ̓ εὖ φράτλεσιν εὖ φρονῆσαι, *Dem.*
Fataliter, ὑπηνήρως, *Isocr.*
Fateor, ὁμολογέω, possidere ista, ϰεϰτῆϑ ταῦτα, *Dem.* alicui, τινὶ, *idem*, aliquid, προσομολογέω τι, *id.*
Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.
Fatigatio, ὁ ϰόπ⊙, ου, *Xen.* ὁ ϰάματ⊙.
Fatigo, ϰαταποιέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, *Dinarch.* ἔγϰοπον ποιέω τινὰ, LXX. ϰεπόω τινὰ, *id.* exercitum, Ϲϰύλλω στρατὸν, *Herodian.*
Fatisco, χαίνω, *Lucian.* laboribus facillime, ῥᾳδίως ὑποϰάμνω, *Herodian.* fatiscente exercitu his rebus, ἀπηνορϑώϑη τῆ στρατῆ πρὸϛ ταῦτα, *id.*
Fatue, ἐμφρόνως, *Suid.* μωρῶϛ, *Poll.*
Fatuitas, ὴ μωρότης, ητ⊙, ὴ μωρία, ας, *Dem.* Conf. *Stultitia.*
Fatum, ὴ εἱμαρμένη, ης, *Dem.* ὴ ϖεπρωμένη, ης, *id.* ὴ μοῖρα, ας, *Isocr.*
Fatuor, ευηθίζομαι, *Plato.* μωραίνω, *Lucian.*
Fatuus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.* Confer *Stultus.*
Faveo, ευνοϊϰῶϛ ἔχω, προσϰίϑεμαι, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονέω τά τιν⊙, *id.* εἰμί τινι εὔνοος, *idem*, Perſis, νοέω τὰ Πδστιϰὰ, *Ælian.*
Favilla, ὴ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*
Favillaceus, ὁ ϰ̓ὴ ὴ αἰθαλώδης.
Favonius, ὁ ζέφυρ⊙, ου, *Aristot.*
Favor, ὴ εὔνοια, ας, *Dem.* ὴ εὐμένεια, ας, *id.* Conf. *Benevolentia.*
Favorabilis, e, φιλιϰὸϛ, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Fauste, εὐτυχῶϛ, *Herodian.* Conf. *Feliciter.*
Faustitas, ὴ εὐτυχία, ας, *Isocr.* Confer *Felicitas.*
Faustus, a, um, ὁ ϰ̓ὴ ὴ εὐτυχὴϛ, έ⊙, *Plut.* Conf. *Felix.*
Fautor, ὁ Ϲπεδαϛὴϛ, οῦ, *Greg.* ϐοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ παράϰλητ⊙, ου, *Dem.*
Fautrix, ὴ Ϲπεδαϛιϰὴ, ῆϛ, ὴ παράϰλητ⊙, ου.
Favus, τὸ ϰηρίον, ου, *Aristot.* favos construo, ϰηριάζω, *id.* favos eximo, ἐξαίρω τὰ ϰηρία, *id.*

Faux, ὁ λάρυγξ, γγος, *Arist.* ὁ καὶ ἡ φάραγξ, fauces fluvii, ἡ εἰσβολὴ ποταμοῦ, *Herodian.* ſpeluncæ, σῶμα τῆς Σπηλαίου, *Arist.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δᾷς, δᾴδος, *Plut.* ὁ φανός, οῦ, *Lucian.* contentionis & inimicitiæ, ἐνασμα τ ἔριδος καὶ ἐχθρας, *Herodian.* facem præterre alicui, δαδουχεῖν τινι, *Ariſtot.* præbere alicui ad aliquid, ἐνασμά τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, ſ. Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω, *Gal.* πυρεταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ πύρετον, ου, *Ael. Aphr.*

Febriculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, ες.

Febrilis, πυρεκτικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Febrio, idem quod, *Febricito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, ζωώχαυς, *Dem.* hectica, ἑκτικὸς, converſio & acceſſio febris, ἔκλυσις καὶ κατάβολὴ πυρετοῦ, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, ſ. horror, τὸ ῥῖγος, εος.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ φεβρουάριος, ου, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου, *Dion. Hal.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ Σπονδοφόρος, ου, *Plut.* ὁ φηκιαλὸς, ίου.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *idem*, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *Dem.* σφοδρὰ καὶ μεγάλη, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Iſocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *idem*, incredibilis, εὐτυχία θαυμαστὸ, *id.* inexſpectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falſa, εὐδαιμονία ψευδὴς, *Iſocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præſens, ὑπάρχουσα, *Iſocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, Συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι, *id.* parare bello, κτήσασθαι διὰ πολέμου, *id.* adipiſci, καθίσασθαι εἰς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* ferre pulchre & moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν, *Iſocr.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* metiri pecunia, τῷ εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον, *Iſocr.* æſtimare ex aliquo, δαιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τινος, *idem*, augere, ἐπιδοῦναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, σφαλῆναι τ ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, *idem*, eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, *Dem.* non moderate uti, ἐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, *Iſocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταις εὐπραγίαις, *id.* indignum ſe præbere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τ εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, πρὸς Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Iſocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ές, *Dem.* εὐτυχῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος, *id.* εὐδαιμονῶν ουσα, οῦν, *id.* & beatus, εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς, *id.* & beate glorioſeque vivens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρήσει δόξᾳ διάγων, *Dem.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, ſum, εὐτυχέω, *id.* διευτυχέω, *Dem.* εὐδαιμονέω, *id.* felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω, *Iſocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, *id.* μακαρίζω τινὰ, *Iſocr.* felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τ βίον διατελέω, *id.*

Felleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, ες. *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Feneſtella, τὸ θυρίδιον, ου, *Plut.*

Feneſtra, ἡ θυρὶς, ίδος, *Plut.* feneſtram aperire alicui, λαθὼν παραδίδοναί τινι, *Plato*, κλισιάδα ἀνοίγειν τινὶ, *Plut.*

Fera, τὸ θηρίον, ου, *Xen.* ὁ θὴρ, θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχεδὸν, dixi, quæ exiſtimo expedire, εἰρηκα, ἃ νομίζω Συμφέρειν, *Dem.* fere evertere remp. σχεδὸν μικροῦ λύειν πολιτείαν, *Iſocr.* fere dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην, *id.* fere ſingulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ ἑκάστην ἡμέραν, *id.* fere dixerim, ὀλίγου δέω λέγειν, *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, ου, *Hom.* ὁ Σορὸς, οῦ, *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Iſocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ, τῆς Διονυσίων, *Dem.* ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, a, ὠν, χολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ καὶ ἡ κακόσχολος, ου, *Iſid. Peluſ.*

Ferinus, a, um. ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ες, homo, ἄνθρωπος, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.* ὁ καὶ ἡ θήρειος, ου, carnes, θήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem.* aliquem, πατάσσω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* cornu, κερατίζω, *Plato.*

Ferior, χολάζω, *Plut.* χολῶ ἄγω, *Lucian.*

Feritas, ἡ θηριωδία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian.* & agreſtis immanitas, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον, *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, ες.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermenteſco, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, maſſam, τὸ φύραμα, *N. T.* terram, τῷ γῇ, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Dioſc.*

Fero, φέρω, belli pondus, τὸ πολέμου βάρος, *Diod. Sic.* facile res adverſas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Ariſtot.* æquo animo, εὐχημόνως, *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, ῥᾳδίως, εὐχερῶς, γενναίως τῷ Συμφορᾷ, *Iſocr. Ariſtot.* moleſte, βαρέως, χαλεπῶς, ἀναριῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνέχομαι ὕβρεως, *Demoſth.* ægerrime ignominiam, περιαλγέω ἀτιμίᾳ, *Plato.* iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, *Dem.* legem, τίθημι νόμον, *id.* literas ſ. epiſtolam, φέρω ἐπιστολὴν, *id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός, τινα, *id.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ ἀγεληχία ας, *Philoſtr.*

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde ſuperbe, ἀγεραχῶς καὶ λίαν ὑπερηφανῶς, *Polyb.*

Ferox, βίαιος, αία, αιον, *Dem.* θρασυδόμενος, ένη, ενον, *id.* ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Ferramentum, τὸ Σιδήριον, ου, *Thuc.*

Ferraria, ἡ Σιδηρεργία, ας, τὸ Σιδηρεῖον, ου, *Ariſtot.*

Ferrarius, a, um, Σιδηρικὸς, ὴ, όν, faber, ὁ Σιδηρεὺς, έως, *Poll.*

Ferreus, a, um, Σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, Σιδήρεον δρέπανον, *Xen.* catena ferrea, Σιδηρᾶ ἅλυσις, *Dem.* cor, Σιδηροῦν Σπλάγχνον, *Plut.*

Ferrugineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, ες.

Ferrugo, ὁ ἰὸς Σιδήρου, *Dioſc.*

Ferrum, ὁ Σίδηρος, ου, *Plut.* ferro munio ſeu obduco, περιφίγω, Σιδηρόω, *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, Σιδήρου, *Plut.*

Ferrumino, κολλάω Σίδηρον, *Plut.*

Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua. ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.*

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τι, *Gal.* ἀναζράζω, *Dioſc.*

Ferveo, ζέω, *Gal.* βράζω.

Ferveſco, ζέομαι, *Dioſc.*

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ὴ, όν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Dioſc.*

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ *Xen.* ἡ ῥάβδος, ου, *Plut.*

Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, ες.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Iſocr.* ὁ καὶ ὁ θηριώδης.

Feſſus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ός, *Plato.*

Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, *Herodot.* μετὰ σπουδῆς, *Xen.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς, *id.* σπουδαίως, ſcribo, διὰ ταχέων γράφω, *Iſocr.*

Feſtinate, idem quod antecedens *Feſtinanter.*

Feſtinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, ους, *id.* ἡ ἐπειξις.

Feſtinato, idem quod *Feſtinanter.*

Feſtine, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* Confer *Feſtinanter.*

Feſtino, σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Ariſtoph.* præoccupare occaſionem, προλαβεῖν τ καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατίαν, *Iſocr.*

Feſtinus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *id.*

Feſtive, ἀστείως, *Plut.* ἐπιτερπῶς, *id.*

Feſtivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Feſtivus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ου, *Iſocr.* ἁβρὸς, ὰ, όν, & urbanus, καὶ ἀστυκὸς, *Lucian.* Conf. *Facetus.*

Feſtuca, το κάρφος, εος, *Plut.*

Feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* & ſacrum, τελετὴ καὶ ἱερὸν, *id.* feſtum inſtituo, ἱερομηνίαν ποιέω, *id.* celebro ſ. ago, ἱερομηνίαν ſ. ἑορτὴν ἄγω, *Dem. Iſocr.* ἑορτάζω, *Iſocr.* violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτὴν, *idem.*

Feſtus, a, um, ὅ καὶ ἡ ἑόρτιος, ου, *Nax.* ὁ καὶ ἡ ἑορτώδης, ες, feſti dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*

Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*

Fibra, ἡ ἶς, ἰνὸς, *Hippocr.*

Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κάστορος.

Fibula, ἡ φόρπη, ης, περόνη, ης, *Æl.*

Fibulo, φορπόω, *Suid.* φορπακίζω, *Æſchyl.* ἐμπορπάω, *Herodot.* aliquid, ῥάβδῳ τι καταλαμβάνω, *Æl.*

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, ες.

Fiche, πλαστῶς, *Plato*, πεπλασμένως, *Ariſtot.*

Fictile, τὸ κεράμιον, ου, ἡ κεραμὶς, ίδος, *Athen.*

Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον, *Herodot.* κεράμινος, η, ον, *Herodot.* κεραμεικὸς, ὴ, όν, *Plut.* κεραμικὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, ες.

Fictor, ὁ πλάστης, ου, *Plut.* ὁ πλασματίας, ου, *id.*

Fictrix, ἡ πλάστειρα.

Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωσποίητος, ου, *Ariſtot.* πλαστὸς, ὴ, όν.

Ficulneus, a, um, Σύκινος, ίνη, ινον, lignum, ξύλον, *Plut.* auxilium, ἐπικουρία, *Ariſtoph.*

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, *Dioſc.* fructus, τὸ Σῦκον, ου, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* e ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον, *Plut.* vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ου, *Dioſc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*

Fide, πιστῶς, *Dem.*

Fidejubeo, ἐγγυδομαι, *Plut.*

Fidejuſſio, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.* ἡ κατεγγύη, ης, *idem.*

Fidejuſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐγγυώμενος, ου, *id.*

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plut.*

Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος, *Plut.*

Fideliter, πιστῶς, adminiſtrare aliquid, διοικεῖν τι, *Dem.*

Fidenter, θαρσαλέως, *Iſocr.* θρασέως, *Dem.*

Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, *Dem.* ἡ ἐτοιμοθανασία, ητος, *id.* τὸ θάῤῥος, ους, *Ariſtot.*

Fides,

Fides, ἡ πίστις, εως, *Dem.* τὸ πιστεῦσαι, *id.* fatis fidei, ἱκανὴ πίστις, *Isocr.* fidem dare, ſ. obſtringere alicui, πίστιν τινὶ διδοναι, *Dem.* adhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, *Plut.* dare & accipere, δοῦναι καὶ λαβεῖν, *Dem.* διδόναι καὶ δεχεσθαι, *Isocr.* violare ſ. ſolvere λυειν, *Isocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, *Xen.* ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, ſ. πρὸς τι, *Isocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινὶ, *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι, *Isocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* eſſe alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Isocr.* fide dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως, ως, *id.*

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδή, ῆς, *Plato*, fides non habens, ὁ καὶ ἡ ἀχορδος, ος, *Ariſtot.* fidibus cano, κιθαρίζω, *Lucian.*

Fidicen, ὁ κιθαριστὴς, ὁ κιθαρῳδος.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, *id.* Conf. *Confido.*

Fiducia, τὸ θαῤῥος, εος, *Ariſtot.* θάρσος, εος, *Xen.* repono in aliquo, πέποιθά τινι, *Plato*, πιστεύω τινὶ, *Dem.* θαῤῥεῖν τινὶ, *Herodian.* in Deo, πέποιθα δὴ ἐν Θεὸν, *N. T.* δὴ τῷ Θεῷ, *Eurip.*

Fidus, a, um, πιστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum ſe præbere alicui, πίστον παρέχειν αὐτόν τινι, *Isocr.* eſſe alicui, εἶναί τινι, *idem*, διακεῖσθαι πρός τινα, *id.*

Figlina, τὸ κδαμεῖον, ου, *Æſchin.*

Figlinum, ſc. vas, τὸ κδαμιον, ου, *Plut.*

Figlinus, a, um, κδάμεος, έα, εον, *Dioſc.* κδαμικὸς, ὴ, ὸν, calix, κδαμικὴ κύλιξ, *idem.*

Figmentum, ſ. opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.* & commentum, καὶ σκεύωρημα, *id.* omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, *id.*

Figo, πήγνυμι, aliquid, τι, *Xen.*

Figularis, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κδαμευς, έως, *Ariſtot.*

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, *id.* figuram columbæ induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστερὰν, *Æl.* Conf. *Forma.*

Figuratio, ὁ σχηματισμος, ου, *Plut.*

Figuro, σχηματίζω, *Xen.* ἐκτυποῦμαι, *Iſocr.*

Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, γαμίσιμος, *id.* ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, *id.* indotata, ἄπροικος, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*

Filiolus, τὸ τεκνιον, ου, *N. T.* τὸ υἱδίον, *Ariſtoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*

Filius, ὁ υἱὸς; οῦ, *Dem.* ὁ υἱεὺς, έως, *id.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* τὸ τέκνον, natu maximus, υἱος πρεσβύτατος, *id.* alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος, *id.* minimus, νεώτατος, *id.* adultus, υἱεὺς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος, *id.* naturalis, υἱὸς γόνῳ, *idem*, adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος, *id.* ſubditicius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτέρις, ίδος.

Filo, μηρύομαι, *Lucian.*

Filum, τὸ νῆμα, ατος, *Nax.* telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum, το λινον, ου, *Plut.* deduco, μηρύομαι, *Luc.*

Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, *Athen.* ὁ θυσανος.

Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Clem. Al.*

Fimus, ὁ κοπρὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ ἀφοδος, ου, *Dioſc.* τὸ σκύβαλον.

Findo, σχίζω, ligna, ξύλα, *Xen.*

Fingo, σχηματίζω, *Xenoph.* ſimulacrum, ἐργάζομαι εἴδος, *Iſocr.* ſermones ſ. fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* & ſimulo aliquid, πλάττομαι τι καὶ προσποιοῦμαι, *id.* aliquid, ut poëta, ποιητης τι ποιέω, *id.* multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομιας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *id.* rationes, eaſque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παράγω πρός τι, *id.*

Finio, τελέω, aliquid, τι, *Dem.* ſermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* παύω ἐ λόγον, *Xenoph.* ἀποπαύομαι τῷ λόγῳ, *Plato*, vitam, καταλύω ἐ βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, ους, *Dem.* τὸ πέρας, ατος, *id.* ὁ ὅρος, ου, *id.* finem alicujus rei conſtituo, ὑποτίθημι τέλος τινὸς, *id.* attingo alicujus rei, ἐπὶ τελευτῶ τινός εἰμι, *Iſocr.* accedo ad finem negotii, πραγμάτου ἐστὶ πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, *id.* οὐδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio dicendi, παύω ἐ λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τῷ λόγῳ, *Plato*, καταπαύω ἐ λόγον, *Lucian.* ſine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco ſermonem, προαγω λόγον, *Iſocr.* finibus careo, ἀορίστου, *Syneſ.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian.* imperii, τ ἀρχῆς, *id.* Conf. *Limes*, item *Terminus.*

Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, ου, regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in vicinia habitans, ὅμορος καὶ γειτνίων οἰκῶν, *Iſocr.* alicujus, πλησιοχώρων χώραν τινὸς, *id.* omnibus finitimis ſociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς πλησιόχωρας συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Finitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*

Fio, γίγνομαι, *Dem.* γίνομαι, *Iſocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Juſt. Mart.* fieri poteſt, ut ſibi quis ipſe injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτόν, *Ariſtot.* fieri non poteſt, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ' ἄν, *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἐστιν ἔχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τὴν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, *Iſocr.* ut conſequatur injuſtus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κλήσεσθαι, *Demoſth.* ut bene audiant, ἃ δυνατόν ἀκούειν καλῶς, *Chryſ.* ut homo Dei colloquium ſuſtineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ὑπενεγκεῖν ὁμιλίαν, *idem.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Firme, βεβαίως, *Plato*, στερεῶς.

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, *Herodian.* imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, *Thuc.* Conf. *Confirmo.*

Firmus, a, um, βέβαιος, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum ſ. ratum eſſe, κύριον εἶναι, *id.*

Fiſcalis, e, ὁ, ὴ, τὸ τῶ ταμείου.

Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ου, *Dioſc.* ἡ σίκη.

Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, *Herodian.* Conf. *Ærarium.*

Fiſſilis, e, χιστὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Fiſſio, ἡ χισις, εως, *Suid.*

Fiſſura, τὸ χίσμα, ατος, *Lucian.*

Fiſtuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.

Fiſtuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*

Fiſtula, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Plato*, ἡ σύριγξ, γος, *Ariſtot.*

Fiſtularis, e, αὐλικὸς, ὴ, ὸν, ὁ συριγγίας, ου, arundo, συριγγίας κάλαμος, *Dioſc.* ἡ συριγξ, ίδος, caſia, συριγγὶς κασία, *Galen.* parva, τὸ συριγγιον, ου, *Plut.*

Fiſtulator, ὁ αὐλητὴς, ῆρος, *Heſych.* ὁ ἀυλητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ συρικλὴς.

Fiſtulo, αὐλέω, *Plut.*

Fiſtulatio, ἡ αὔλησις, εως, *Ariſtot.*

Fiſtuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, ες, *Euſeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muſcarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* & *Ariſtoph.* τὸ ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato*, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Flacciditas, ἡ μάρανσις, εως, *Ariſtot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, *Joſeph.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, εος, *Galen.*

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, ους.

Flagello, μαστιόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitioſe, μοχθηρὸς, *Plato*, vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, *Ariſtot.*

Flagitioſus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *idem.* Conf. *Crimen*, item *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, *Dem.* λιπαρέω, *Herodian.*

Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ου, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμὸς, οῦ, *Philo.*

Flagrio, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deſiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ δή τι, *Dem.* πόθου δεινὸν ἔχω τινός, *Xenoph.*

Flagrum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ αἰκία, ας, *Philo*, flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem ſubjicio, μάστιξιν ἀνετάζομαί τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flamen, ſacerdos, ὁ ἱεροφάντης, ου, *Plut.* ἱρεὺς, έως, *Philo.*

Flaminia, τὸ φλαμίνιον, ου.

Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.

Flaminius, a, um, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* ſolis, φλογμὸς, ἡλίκη, *Philo.*

Flammearius, ὁ φλογιεὺς, έως.

Flammeum, τὸ φλογεῖδιον, ου.

Flammeus, a, um, φλόγινος, ίνη, ινον, *Greg.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, εος, *Eraſiſtr.*

Flammo, φλογίζω, *Heſych.*

Flammula, τὸ φλόγιον, ου, *Dionyſ. Long.*

Flatulentus, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης.

Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, *Greg.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Athen.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, a, um, ξανθὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Flebilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, *Herodian.*

Flecto, κάμπτω, aliquid, τι, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æſchin.* aliquem, vide *Deſleo.*

Fletus, us, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυρμός.

Flexibilis, e, καμπτὸς, ὴ, ὸν, animo, εὐαγωγὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*

Flexuoſe, καμπύλως.

Flexuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκαμπὴς, έος, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Nax.*

Flo, πνέω, *Xenoph.*

Floccifacio, ὀλιγάρεω, aliquid, ὀλιγάρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ἀμελῶς ἔχω πρὸς τι, *Dem.* παρὰ οὐδὲν ἡγέομαί τι, *Dem.*

Flocculus, τὸ κροκίδιον, ου.

Floccus, ἡ κροκὶς, ίδος, *Plut.* τὸ κυάφαλον, floccos lego, κροκιδίζω, *Aretæus*, floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, οῦ, *Gal.*

Floreo, ἀνθέω, *Ariſtot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, *Plato*, ἀνθέω ἀκμὴν, *Dioſc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æſch.* ſumma gloria, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Ælian.*

Floreſco, ἀνθέομαι.

Floreus, a, um, ἀνθεινὸς, εινὴ, εινὸν, *Plut.*

Floride, ἀνθηρῶς, *Iſocr.*

Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ἀνθεικὸς, *id.* εὐανθὴς, *Plato*, orator, ὁ τῶν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Florulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, ες, *Theophraſt.*

Flos, τὸ ἄνθος, εος, *Ariſtot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Iſocr.* ἀκμὴν ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντ⊙, *Dem.*

Floſculus, τὸ ἀνθήλιον, ε, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κυματώδης, ε⊙, *Ariſtot.*

Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατ⊙, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, υ, *Theophr.* τὸ ῥέεθρον τῦ ποταμῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥυμάτιον, υ, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ ἡ ἡ ῥοώδης, ε⊙, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ποταμὸς, ῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ποτάμι⊙, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, νάω, ῥία, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμ⊙ ῥεῖ διὰ μέσης τ῀ πόλεως, *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥεῦσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμι⊙, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ποταμὸς, ῦ. *Dem.*

Fluxe, ῥύσεως.

Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ῥοώδης, ε⊙.

Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατ⊙.

Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Foculus, τὸ ἐσχάριον, ε, *Plut.*

Focus, ἡ ἑστία, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Herodian.*

Fodico, νύτ⊙, ὀρύτ⊙, *Maccab.* σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, ε, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύτ⊙, lacum, ἀπολίμνιον, *N. T.* σκάπτω.

Fœcunde, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὔκαρπον ποιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ ἡ εὔτοκ⊙, ε, ὁ ἡ εὔκαρπ⊙, ε, *Theophr.* ὁ ἡ εὐφόρ⊙, ε, *Herodian.*

Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Turpiter.*

Fœderatus, a, um, ὁ ἡ ὑπόσπονδ⊙, ε, *Dem.* ὁ ἡ ὁμόσπονδ⊙, ε, *id.*

Fœdifragus, ὁ ἡ παράσπονδ⊙.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.* μολύνω.

Fœdus, a. um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Turpis.*

Fœdus, eris, ἡ Σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ Σωθήκη, ης, *id.* facere cum aliquo, Σωθήκην ποιεῖσθ῀ πρός τινα, *id.* dicere cum aliquo, σπείσασθ῀ σπονδὰ τινι, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι σωθήκην πρός τινα, *id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν Σωθήκην, *id.* fugere, φεύγειν σωθήκην, *Iſocr.* violare, παραβαίνειν σωθήκην, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, ſ. ſolvere, λύειν σωθήκην, *id.* delere, ἐξαλείφειν σωθήκην, *Iſocr.* ſervare, διαφυλάτ῀ειν συνθήκην, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν σωθήκῃ, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαι τινα ἐν σωθήκῃ, *id.* excludere aliquem fœdere, ἐκσπονδον ποιεῖν τινα, *idem,* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœmella, τὸ γύναιον, ε, *Dem.*

Fœmina, ἡ Θήλεια, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Conf. *Mulier.*

Fœmineus, a, um, Θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſ. ingenium, ἡ Θηλύτης, ητ⊙, *Plut.*

Fœmininus, a, um, Θηλυκὸς, ὴ, ὸν, fœminino genere, Θηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, ῦ, *Plato,* τὸ δάνεισμα, ατ⊙, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, ῦ, *Ariſtot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθ῀ δάνεισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, *Plato.*

Fœnerato, ὑπτόκῳ, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, ῆ, ὁ δανείζων, οντ⊙, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντ⊙, *id.* ὁ τοκιστὴς.

Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf. *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶν⊙, τὸ χορτοδοχεῖον, ε.

Fœnifeca, ὁ χορτοκόπ⊙, ε.

Fœnificium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτ⊙, ε, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκ⊙, ε, *Iſocr.* τὸ δάνειον, ε, *Ariſtot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſ. χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τιν⊙, *id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, *Plato,* fœnus exerceo, ποιοῦμαι δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.

Fœtidus, a, um, ὁ ἡ ἡ δυσώδης, ε⊙, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ βαρύοσμ⊙, υ, *Dioſc.* ὁ ἡ ἡ κάκοσμ⊙, υ, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκέω, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, ατ⊙, *Ariſtot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Fœtus, us, τὸ κύημα, ατ⊙, *Ariſtot.* ἡ γονή.

Fœtus, a, um, ἐγκύων, υσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, a, um, ὁ ἡ ἡ φυλλοειδὴς, έ⊙.

Foliatus, a, um, ὁ ἡ ἡ φυλλώδης, ε⊙.

Folioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ πόλυφυλλ⊙, υ, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, υ, *Ariſtot.* latum, τὸ πέταλον, υ, *Theophr.*

Folliculus, τὸ Θυλάκιον, υ, *Dioſc.*

Follis, ὁ κάρυκ⊙, υ, *Lucian.* ἡ φῦσα.

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ Θαλπήριον, υ.

Fomes, τὸ ὑπόκαυμα, ατ⊙, *Plut.* τὸ ἐναυσμα, ατ⊙, *Herodian.* τὸ ζάπυρον, υ, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρηνὴ, ης, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κρήνας ἢ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρηνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖ⊙, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖ⊙, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, τὸ πηγίδιον, ε, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὠτῶν, *Poll.* ἡ κυφέλη, foratum, τὸ τρῆμα, ατ⊙, *Dioſc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Ælian.*

Foraminoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ τρηματώδης, ε⊙, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ πυράγρα, ας, *Hom.* ἡ λαβὶς, ίδος.

Forda, ἡ βὸς ἔγκυ⊙.

Forem, γενοίμην, *Dem.*

Forenſis, e, ἀγοραῖ⊙, αία, αῖον, ſ. ὁ ἡ ἡ ἀγοραῖ⊙, υ, controverſia, ἀγοραῖ⊙ διαφορὰ, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖ⊙ καὶ πολιτικὸς, *Plut.*

Fores, αἱ Θύραι, ῶν, *Xenoph.* τὰ Θυράματα, *Lyſ.* αἱ Θυρίδες, *Plato,* puſo, Θυροκοπέω, *Ælian.* aperio, τὴν Θύραν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, ſ. munio, Θυόω, *Xenoph.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδ⊙, forfice reſeco, ψαλίζω, *Abſyrt.*

Fori, τὸ ἐδώλιον, υ, *Herodor.* τὸ κατάστρωμα, ατ⊙, *Thuc.*

Forinſecus, ἔξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθ῀, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ καὶ Θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἰδέαν, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθ῀ ἰδίαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ὑπεδείξατο φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικὰς τῷ κάλλει χρῆσθ῀, *Ælian.* forma rei apud Philoſophos, τὸ εἶδ⊙, ε⊙, *Bud.* forma dicendi, ſ. orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Conf. *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.

Formator, ὁ πλασματίας, υ, *Plut.* ὁ πλάστης.

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκ⊙, *Æl.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, *Plut.* ὁ μυρμηδὼν, ῶν⊙, *Heſych.*

Formicinus, a, um, ὁ ἡ ἡ μυρμηκώδης, ε⊙, *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόβ⊙, υ, *Iſocr.* τὸ δέ⊙, ε⊙, *Thuc.*

Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέ⊙, έ⊙, *Dem.* Conf. *Timor.* ſ. *Metus.*

Formidoloſe, καταφόβως.

Formidoloſus, a, um, ὁ ἡ ἡ καταφοβ⊙, υ.

Formo, μορφόω, τυπόω, κηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλ⊙, ε⊙, *Dem.* ἡ ὑπερβολὴ, ης, *id.*

Formoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐμορφ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ ὑπερβὰς, έ⊙, ὁ ἡ ἡ εὐειδὴς, εὐχήμων, mulier, ὑπερβὰς γυνὴ, *Dem.* ὑπερβὰς τὴν ὄψιν ἅπασαν γυνὴ, *id.* κεκλημένη τὸ κάλλ⊙, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστ⊙, *Ælian.*

Formula, τὸ χηματίον, υ, *Herodot.* τὸ γραμματεῖον.

Fornaceus, a, um, καμινα῀⊙, αία, αῖον, LXX. ὁ ἡ ἡ καμινώδης, ε⊙, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον, υ.

Fornax, ὁ κάμιν⊙, υ, *N. T.* ὁ βαῦν⊙, υ.

Fornicator, ὁ πόρν⊙, υ, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dem.* forte fortuna, τύχῃ, *Dem.* fieri aliquid, ὑπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, *Dem.* forte fortuna adſtantes, ὑπὸ ταυτομάτου παραστάντες, *id.*

Fortifico, κρατιόω, *Thuc.* ἰσχυρίζω.

Fortis, e, κραταιὸς, ὰ, όν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖ⊙, εία, εῖον, & utilis civis, ἡ χρήσιμ⊙ πολίτης, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀνδρώδης, ους, vir, ἀνδρώδης ἀνὴρ, *id* hortari ſingulos, ut fortes ſint, παρακαλεῖν ἕκαστος ἑ῀υτὸν εἰς ἀνδρείους, *idem.*

Fortiter, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθ῀ τῶν πραγμάτων, *Demoſth.* ſuſtinere periculum, ἀντέχειν κινδύνῳ ἀνδρείως, *idem,* fe gerens, ἀνδρώδης διακειμένη⊙, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμική, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεία ἢ ἀρετὴ, *idem,* ac tolerantia, ἀνδρεία ἢ καρτερία. *idem,* fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *idem,* laudem aliqua re conſequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν δόξαν τιν⊙, *idem,* exercitatio, ἡ ἄσκησις τ῀ ἀνδρείας, *idem,* opinionem conſequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ὑποδείκνυσθ῀ ἀνδρείαν ἐν τοῖς κινδύνοις. *idem.*

Fortuito, τύχῃ, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένη παραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ὑπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, ῦσα, όν, *Deu.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, ἡ δαίμων, *idem,* & impetus rerum, ἡ ὥρμη

τῶν πραγμάτων, *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ, *id.* prospera, τὸ δι' ἐμβρὲς τ' τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη, *id.* tenuis, τύχη μικρὰ, *idem*, gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινὴ, *idem*, insperata, τύχη παράδοξ⊙, *id.* communis, τύχη κοινὴ, *id.* præsens, τύχη παροῦσα, *idem*, impendens, ὀπηδοῦσα τύχη, fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη δραπέτις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τ' τύχης, *idem* bonæ, τὰ διὰ τύχλω ἀγαθὰ, *idem*, beneficia, αἱ εὐδαιμονίαι τ' τύχης, *idem*, sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, *idem*, temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχη ἀγαθὴ, *id.* μ' τ' τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* adversa, ἡ δυστυχια, ας, *id.* fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Conf. *Opes.*

Fortunate, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ές⊙, *Dem.* Conf. *Felix.*

Fortuno, σωτῆρα τινὰ δαίμονα, *Isocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Demosth.* rerum venalium, τὸ ὠνιον, *Aristot.* τὸ πωλητήριον, τὸ ὠνητήριον, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ου, *Demosth.*

Fossa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρ⊙, ου, *id.* ἡ διαρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατ⊙, *Xen.* fossam duco, ταφρεύω.

Fossilis, ε, ὀρυκτὸς, ὴ, όν, *Dioscor.*

Fossio, ἡ ὄρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρ⊙, *Philo.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ διαίθαλμα, ατ⊙, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρ⊙, ου, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βοθυν⊙.

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, θερμαίνω θερμῇ θαλάσσῃ, *Dioscor.* ova, ἐπωάζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Planud.*

Fragilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔκλας⊙, ου, ὁ καὶ ἡ εὔθραυ⊙, ου, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, όν, *Aristot.* κατακλὸς, ὴ, όν, *Dioscor.*

Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ου, ἡ ψαθυρότης, ητος, *Aristot.*

Fragmen, τὸ θραῦσμα, ατ⊙, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατ⊙, *N. T.*

Fragor, ὁ πάταγ⊙, ου, *Aristot.* ὁ κλύπ⊙, ου, *Xen.*

Fragrans, ὁ καὶ ἡ εὐώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, ὀπικλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, καταικλάω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τὸν ψυχὸν, *Xenoph.* potentiam alicujus, θραύω δυνάμιν τινὸς, *Plut.* spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγέω, *Herodot.* ναυαγέω τὸ πλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, οῦ, *Dem.* ὁ κασίγνητ⊙, germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτρι⊙, *id.* ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, *id.* uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *id.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτρι⊙ καὶ ὁμομήτρι⊙, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Aristoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Joseph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητ⊙, *Chrys.*

Fraternus, a, nm, ἀδελφικὸς, ὴ, όν, *Chrys.*

Fratria, ἡ εἰράτης, ερ⊙, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόν⊙, ου, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Naz.*

Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποστερητὴς.

Fraudo, παρακρύω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἐξαπατάω, παρακρούομαι τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, *Isocr.* τινὰς ἀγαθὰ, *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητ⊙, ἡ πανουργία, ἡ πανουργὶα.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, όν, *Xenoph.* ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *id.* & prætextus, σόφισμα καὶ πρόφασις, *id.* fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν, *id.* fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῶν, *id.* circumventus fraude, πειθθεὶς ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ παράσκευῇ, *Dem.* μ' δίλε καὶ τέχνης κρατηθῆναί τινο⊙, *id.* abhorrere a fraude, ἐξω εἶ) τῶν σοφισμάτων, *id.* Conf. *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Dioscor.*

Fremitus, τὸ φρύαγμα, ατ⊙, *Xenoph.* ὁ βρόμ⊙.

Fremo, φρυάττομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, i. e. frango, θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τὺς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.* χαλινον ἵππω ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xenoph.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detracto, ſ. excutio, ἀφωσιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ καὶ ἡ ἀχάλιν⊙, ου, *Plut.* aureo utens, ὁ καὶ ἡ χρυσοχάλιν⊙, ου, *Xen.*

Frequens, θαμινὸς, ὴ, όν; συχνὸς, ὴ, όν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* συχνὸς, ὴ, ον, *idem*, hominibus, ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπ⊙, ου, *Aristot.*

Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.

Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, *Xenoph.* πυκνῶς, *Plato*, πυκνάκις, *Aristot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητ⊙, mutationum, μεταβολῶν, *Isocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ διανθρωπία, ας, *Plut.*

Frequento, συχνάζω, *Suid.* ſcholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πιστεύων, ουσα, ον, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῶν, *Dem.* aliqua re, πεπιστευκως τινὶ, ας, ως, *Æschin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Isocr.*

Friabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔθραυ⊙, ου, *Plut.* ψαθυρὸς, ρα, ρὸν.

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψώχω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æschin.*

Frictio, ἡ θρῖψις, εως, *Galen.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato*, ὑποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigesco, ὑποψύχομαι, *Aristot.*

Frigide, ψυχρὰς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητ⊙, *Lucian.* τὸ ψυχρον, ου, *Xenoph.* ἡ ψυχεία, ας, *Plut.*

Frigidiuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποψυχρ⊙, ου.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, όν, *Xen.* κρυδὸς, ὰ, όν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας, *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτρέω, *Strabo.* frigida aqua, τὸ ψυχρον, οῦ, *Athen.*

Frigo, φρύγω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, το ψύχ⊙, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγ⊙, ους, *Xen.* τὸ κρύ⊙, ους, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* frigore congelaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτοποιέω, *Dioscor.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ πύργ⊙, ου, τὸ κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, εος, sermo, φλυαρ⊙ λόγ⊙, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ὑποφύλλησις, εως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρ⊙.

Frondeo, φυλλοφορέω, ὑποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondesco, φυλλίσω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλιν⊙, ίνη, ινον, *Poll.*

Frondosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, ε⊙.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ου, *Aristot.* ὁ κλάδος, ου, frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολέειν τινὰ, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ου, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀναστρέφω, *Aristoph.* τὸ πρόσωπον συνίστημι, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω καὶ λακωνίζω, *Dem.* exhilaro, ſ. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Aristoph.* perfrieui, τὸ μέτωπον παρετριψάμην, *Strabo.* fronte adversa, μετωπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγας εἰς μέτω⊙ συνιστάναι, *id.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Frontō, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Fructifer, a, um, κάρπιμ⊙, ίμη, ίμον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ὀπικάρπι⊙, ου, *Aristot.*

Fructuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπικάρπι⊙, ου, *Aristot.*

Fructuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκαρπ⊙, ου, *Theophrast.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὀπικαρπία, ας, *id.* ὁ ὄνησις, εως, *id.* fructum ferre five ſuppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Isocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ὀπικαρπίαν λαμβάνειν, *idem*, κομίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *idem*, ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Dioscor.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xenoph.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατ⊙, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, fructum non ferens, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπ⊙, ου, *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω, *idem*, in ſummitate habens, ὁ καὶ ἡ ἀκρόκαρπος, ου, *id.* edo, ὀπικαρπέω, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ καὶ ἡ γλυκόκαρπ⊙, ου, *Theophr.* bis gignens, ὁ καὶ ἡ δίκαρπ⊙, ου, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ καὶ ἡ ἐπετειόκαρπ⊙, ου, *Theophr.* ſuper folia habens, ὁ καὶ ἡ ἐπιφυλλόκαρπ⊙, ου, *idem*, multos ferens, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπ⊙, ου, *id.* dulces ferens, ὁ καὶ ἡ ἡδύκαρπ⊙, ου, *id.* pulchros gignens, ὁ καὶ ἡ καλλίκαρπ⊙, ου, *idem*, tenues habens, ὁ καὶ ἡ λεπτόκαρπ⊙, ου, *Dioscor.* ſerotinos gignens, ὁ καὶ ἡ ὀψίκαρπ⊙, ου, *Theophr.* latos habens, ὁ καὶ ἡ πλατύκαρπ⊙, ου, *Dioscor.* multos gignens, ὁ καὶ ἡ πολυκαρπ⊙, ου, *Theophr.* mature gignens, ὁ καὶ ἡ πρωϊκαρπος, ου, *id.* ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ καὶ ἡ φερέκαρπος, ου, *Plut.* bonos habens, ὁ καὶ ἡ χρησόκαρπος, ου, *Strabo.* perdens, ὁ καὶ ἡ ὠλισθίκαρπος, ου, *Theophr.*

Frugalis, e, χρησὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ λιτόβιος, ου, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, ές, mensa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τῷ βίῳ ταῦτα εὐκολος, καὶ ἀρχαῖος, *Eunap.* frugali cœna excipi, ἑστιᾶσθαι ἀφελῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρπεῖσθαι ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸν ἔκ τινος χωρίου, *idem*, terra fert fruges, γῆ φέρει καρπὸν, *id.*

Frugi, χρησὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* nullius frugi, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ου, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχειν τῶν σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frugifer, ὁ καὶ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, a, um, σιτικὸς, ὴ, όν, lex, σιτικὸς νόμος, *Plut.* σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, menſura, σιτηρὸν μέτρον, *Aristot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ου, ὁ σιτοπώλης, *Aristot.*

Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ σιτολόγος, ου, σιτολογῶν, ῶντος, *Polyb.*

Frumentor, σιτολογέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* copioſum venale habere, σῖτον ἀφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι, *id.* vilius fieri, σῖτον γίνεσθαι εὐωνότερον, *idem*, carum esse apud aliquos, τίμιον εἶ) σῖτον παρά τισι, *idem*, non esse in agris propter bellum inculti, σῖτον οὐ ἐνεῖναι ἐν τινι χώρᾳ διὰ τ' πόλεμον ὑπῆρξε γενόμενα, *id.* importare, σῖτον εἰσαγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον, *id.* emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, *id.* mercari, ἀγοράζειν σῖτον, *id.*

ad

ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς Σίτησιν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, *id.* vehere Athenas, Σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, *id.* exportare ab aliquibus, Σῖτον ἐξάγειν παρά τινι, *id.* importare ad aliquos, Σῖτον εἰσάγειν εἰς τινάς, *id.* adferre in aliquem locum, Σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, *id.* conservare, Σώζειν τὸν Σῖτον, *Dem.* frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ Σίτῳ καθιστάναι, *id.* crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι Σίτου ἔν τινι τόπῳ, *idem*, imminui, τῷ σίτῳ τιμᾶς ἐπ' ἐλάττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem. Isocr.* bonis, ὀπαλαίω ἀγαθῶν, *Isocr.* republica bifariam, καρπόω πόλιν διχόθεν, *Dem.*

Fruſtatim, μερικῶς.

Fruſtra, ἠιθάλλως, *Dem.* μάτην, *Plato*, ματαίως, *id.* κενοσπούδως, *Plut.*

Fruſtratio, ὁ ὑπόπτωξις, εως, *Plut.* τὸ ὑπόπτωγμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ὑποτυχία, ας, *Naz.*

Fruſtro, ψεύδομαι, aliquem, τινά, *Lucian.* Conf. *Fallo.*

Fruſtror, ὑποτυγχάνω, spe, τῆ ἐλπίδος, *Ariſtot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων, *Plato*, ψεύδομαι ἐλπίδος, *Isocr.* exspectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, *Dem.* gloria, δόξης, *Isocr.*

Fruſtulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψωμώδης, ες.

Fruſtulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τεμάχιον, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ου, *Laert.*

Fruſtum, τὸ τέμαχος, ους, *Athen.* rei esculentæ, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Frutetum, ὁ θάμνος, ου, parvum, τὸ θαμνίσκιον, ου, *Dioſc.* ὁ θαμνὼν, ῶνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ου, furculosus, φρυγανοειδὴς, *Dioſc.*

Fruticatio, ἡ θάμνησις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

Fruticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαμνώδης, ες, *Theophraſt.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκιώδης, ες.

Fucus, τὸ φῦκος, ους, *Dioſc.* τὸ φύκιον, ſ. φυκίον, ου, *Lucian. inſectum*, ὁ κηφὼ, ὼνος, *Ariſtot.* fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, *Dem.* παράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατάω τινά τι, *Xen.* facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τὸν τρόπον, *Ælian.* fine fuco, ἀφελέργως, *Ælian.* ἀσκιλώνως. *Syneſ.* ἀδόλως, *Thuc.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* ἡ φύξις, *Heſ.* fugam meditor, βυλεύω δρασμὸν, *Herodot.* ὑπονοέω δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* hostes, πολεμίους, *Xen.* fuga salutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato.* fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.* recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, *idem*, ad aliquem, πρός τινα, *idem*, me propripio, οἴχομαι ὑπόδρας, *id.* Conf. *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, *Isocr.* ὁ φυγάς.

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* διαφεύγω, τι, *idem*, fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτιν τύχην, *Isocr.* ita res aliquas, ut, ἅπας ἀπέχομαί τινων, ὡς, *id.* negotia, ὑποδράω ὑπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.* hostes, τρεπὼ πολεμίους, *Herodian.* ex urbe, ὑποδιδράσκω ἐκ πόλεως, *id.* paucis comitatus, ὑποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Conf. *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, *Plut.*

Fugitivus, a, um, φυγικὸς, ὴ, όν, servus, ὁ δραπέτης, ου, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo.* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, πολεμίους φυγὴν, hostes, τοῖς πολεμίοις, *Xen.* τρέπω εἰς φυγήν. *Chryſ.* i. e. in exsilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Conf. *Fuga & Exſilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ στήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀρεφὴν ὑπερείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὑποστήριγμα.

Fulgeo, στίλβω, *Dioſc.* ἀπαυγάζω, *Baſ.*

Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulgor, τὸ στίλας, ατος, *Ariſtot.* ἡ πλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγή.

Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ στροπὴ, ῆς, *Naz.*

Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Fulguratio, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulguro, ἀστράπτω, *Ariſtot.*

Fulica, ἡ ἀίθυια, ας, *Ariſtot.*

Fuliginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιγνυώδης, ες, *Hippocr.*

Fuligo, ἡ λιγὺς, ύος, *Dioſc.* ἡ αἰσθόλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ κναφεὺς, έως, *Ariſtoph.*

Fullonium, τὸ κναφεῖον, ου, *Herodot.*

Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ὴ, όν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato*, κναφικὸς, ſ. γναφικὸς, ὴ, όν, carduus, ἡ γναφικὴ ἀκάνθα, *D.oſc.*

Fulmen, ὁ κραυνὸς, ῦ, *Ariſtot.* cadit in, σωτὴ εἰς, *Xen.* fulmine ico ſive percutio, κραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.

Fulmineus, a, um, ὁ καὶ ἡ κεραυνίος, ου, ignis, κεραυνίον πῦρ, *Plut.*

Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* κεραυνοβολέω,

Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπίζανθος, ου, *Dioſc.* πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.

Fumarium, ἡ καπνοδοχὴ, ῆς, *Lucian.*

Fumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, ες, *Gal.*

Fumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνοειδὴς, έος.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem.* τύφομαι, LXX.

Fumoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, ες, *Gal.*

Fumus, ὁ κάπνος, ου, *Ariſtot.* ὁ ψόλος, ου, *Æſchin.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω κάπνον, *Herodot.* fumo infesto, κάπνῳ τύφω, *Ariſtoph.* in fumum redigo, ἐκλυφάω, in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, *Dioſc.*

Funalis, e, ὁ καὶ ἡ χοινοφόρος, ον.

Funambulus, ὁ χοινοβάτης, ου, *Chryſ.*

Functio, ἡ ὁπλελειάσις, εως.

Funda, ἡ σφένδονη, ης, *Xen.* fundam agito, ſ. torqueo, σφενδονάω, *Xen.* σφενδονίζω, LXX. σφεδονέω, *Lucian.* funda peto, σφενδονάω τινα, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ου, *Thuc.* ἡ βάσις, εως, jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, *Themiſt.* τῷ ἀρχῷ, *Plato*, deſtruo, ὑποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, e. fundamentis deſtruere, ἐκ θεμελίων ὑπόλλυσθαι, *Thuc.*

Funditor, ὁ σφενδονήτης, ου, *Xen.*

Funditus, ἅρδην, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Æſchin.* εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, *Diod.* πόλιν ἀνάστασιν ἀναιρέω, *Iſocr.* perdo aliquem, πάντως τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, *Herodot.* ὑπόλλυμί τινα ἅρδην, *Iſocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* Conf. *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Ariſtot.* χύω, *Lucian.* i. e. profligo, ἐδαφίζω, *Theophr.* i. e. libo, σπένδω. Conf. *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βένθος, ους, *Naz.* τὸ ἔδαφος, ους, *Plut.* ὁ συθμὸς, ὁ, *Athen.* fundo cadens, ὁ καὶ ἡ ἀνδμάτιος, ου, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* τὸ χαρίον, ου, *Ariſtot.*

Funebris, e, ὁ καὶ ἡ ὀπτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ ὀπικὸς, sermo, ὀπτάφιος λόγος, *Dem.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Funereus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνταφιος, ου, *Syneſ.*

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐνταφιάζω, τὰ ζωνθῆ ποιῶ τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funeſto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funeſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Fungor, ὀπτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχὰς, *Plato.* officio fratris, ποιέω ἔργα τῷ ἀδελφῷ, *Dem.* bene munere meo, οὐ ὑπετέλεσα τὸ ἔργον μου, *Ariſtot.* vita. Vide *Morior.*

Fungoſitas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυκητώδης, ες.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Dioſc.* ὁ βαλίτης.

Funiculus, τὸ χοινίον, ου, *Plut.* ἡ Σπάρτη.

Funis, χοῖνος, ου, ἡ, *Theophr.* nauticus, πεῖσμα νεὼς, *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, εος, *Ariſtot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, ὀπὶ τινὶ ἀναίρασιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, *Iſocr.* interesse funeri, ὀπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδιδόναι τινὶ τινὶ ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς *Dem.* sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ὑποδύναι τοῖς θάψασι, *id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, *id.* ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὰ τάφον τινὸς τινι, *id.* condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὰ τάφον τινος, *idem*, publicum funus alicui instituere, δημοσία θάπτειν τινὰ, *idem*, sequi funus, ἀκολουθεῖν ὑποθανόντι πρὸς, ſ. ὀπὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* πρὸς τὰ τάφον, *idem.* deducere funus, παραπέμπειν τὰ τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, *Dem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ου, *Plut.* ὁ φὼρ, ρὸς, *Plato.* ἡ κλοπὰς, *Soph.* femina, ἡ κλέπτρια, ας, *Naz.*

Furaciras, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ου, ſc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ου, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, *Schol. Ariſtoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ου, *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πιτυρώδης, ες, *Dioſc.* panis, ὁ πιτυρίας, ου, *Galen.*

Furfuroſus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus.*

Furia, ἡ ἐρινὺς, ύος, *Soph.* ὁ ὀλάστωρ, ορος, *Plut.* Furiæ, αἱ Σεμναὶ Θεαὶ, *Lucian.* αἱ εὐμενίδες.

Furialis, e, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, ους, *Theophr.*

Furibundus, a, um, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, *Plato.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, ες, *Theophr.*

Furio, ἐμμαίνω, *Euſtath.*

Furioſe, μανικῶς, *Iſocr.*

Furioſus, a, um, μανικὸς, ὴ, όν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *Lucian.*

Furnaceus, a, um, ὁ κλιβανίτης, ου, *Athen.* ἴπνινος, ίη, ινον, *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ου, ſc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, ſc. ars, ἡ ὀρτοποϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἴπνος, ου, *Ariſtoph.* ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, ας, *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν, *Plato.* ἐνοχον γίγνεσθαι μανίας, *Iſocr.* manere in furore, μένειν ὀπὶ τῇ μανίας, *Dem.* liberare aliquem a furore, παύσαί τινα τῆς ἐνεστώσης μανίας, *idem.* deserere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆ μανίας, *Iſocr.* furore percitus, ὠρὶς τὸ ἐνθουσιᾶδες Καλυθεὶς, *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ *Dem.* κλοπεύω, alicui, ὑπό τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ὑπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, *Naz.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλοπαῖος, αία, αῖον, *Plato.* κλοπιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato*, τὸ φάριον, ου, *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, *id.*

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, όν, *Plut.*

Fuſcina, ἡ τρίκαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, *Ariſtoph.* τὸ δίκρανον.

Fuſcinula, ἡ κρεάγρα, ας.

Fuſco, ἀμαυρόω, *Plut.*

Fuſcus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πελλαῖος, ὰ, όν, *Heſych.* ὁ καὶ ἡ κελαινοφαὴς, ές, *Ariſtot.* ὀρφνιος, ίνη, ινον, *Plato*, φαιὸς, ὰ, όν, *id.*

Fuſe, χύδην, *Plato.*
Fuſilis, ε, χυτὸς, ὴ, ὸν, *Philo*, æris modo, χαλκευτὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Fuſio, ἡ χύσις, εως, æsis, ἡ χάλκευσις, εως.
Fuſor, æris, ὁ χαλκευτὴς, οῦ.
Fuſorius, a, um, χαλκευτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χάλκευον, υ, ἡ χοάνη, ης, *Neſſ.*
Fuſtis, τὸ ῥόπαλον, υ, τὸ ξύλον, fuſte cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cæſio fuſte, ἡ ξυλοκοπία, ας. *id.*
Fuſtuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, *Polyb.*
Fuſus, i, ὁ vel ἡ ἀτρακτος, υ, *Ariſtot.* ὁ κλαυτὴρ, ῆρος.
Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, υ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλεδονώδης, ους, *Gal.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος,
Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.* ἡ ματαιότης.
Futurus, a, um, μέλλων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, μέλλω, *id.* dicunt, ipſum futurum eſſe ſuſpicioſum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑποπτως πρὸς τὸς Θηβαίους, *idem*, futurus ſum facere ſermonem, i. e. facturus ſum ſermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Iſocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, *id.* futura utilia alicui, μέλλοντα ζωφελεῖν τινι, *id.* futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖν, *id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, *id.* conſiderare, quiſnam apparatus ſit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ μελλοντι πολεμῳ, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Æſchin.*

G.

GAbalus, ὁ ταυρὸς, οῦ, *Thuc.*
Galaxia, ὁ γαλαξίας κυκλος.
Galbula, ὁ ἰκτὶς, ῖνος, *Plin.*
Galea, τὸ κράνος, ους, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πῆληξ, ηκος, *id.* armo, κράνη ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος σιδήρου.
Galeo, κορύσσω. Conf. antecedens *Galea.*
Galericulum, τὸ προκόμιον, ου, *Poll.* ἡ φενάκη.
Galerita, vide *Alauda.*
Galerus, τὸ πιλίδιον, ου, *Dem.* ὁ πέτασος.
Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, ου, *Suid.*
Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτρυόνων, *Epith.*
Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτόριος, ου, *Syneſ.*
Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*
Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ου.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Ariſtoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato.* qui canere deſiit, ἀλεκτρυὼν ἀπῳδὸς, *Lucian.* galli vox, ὁ κλωσμὸς, οῦ, *Plut.*
Ganea, τὰ πορνεῖον, *Zoſim.*
Ganeo, ὁ ταρτίμαργος, ου, *Baſ.*
Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*
Gannio, κνυζάω.
Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κνυζηθμός.
Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, οῦ,
Gargarizo, γαργαρίζω, *Dioſc.*
Garrio, avium more, τρωθίζω, LXX. i. e. *blatero*, τωμύλλω, *Ariſtot.* ληρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρέω, *id.*
Garritus, ὁ τρωθισμὸς, οῦ.
Garrulitas, ἡ τωμυλία, ας, *Ariſtoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.* ἡ μωρολογία.
Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, ους, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* φλυαρῶν, οῦσα, οῦν, *Plato.* ληρῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ λαλος, ὁ καὶ ἡ τωμύλος.
Garum, τὸ γάρον, *Galen.*
Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἔπί τινι, *Dem.* τινὶ, *id.* factis, ζυγχαίρω τοῖς γεγενημένοις, *id.* & delector videns aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι, *id.* me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Iſocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδὺς, *Plut.* malis alicujus, ὅπ χαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω προσαγορευόμενός τι, *Dem.* ὑγραίνομαι μάλιστα δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate ſive malis, ὁ καὶ ἡ ὅπ χαιρέκακος, ου, *Ariſtot.*
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* τὸ χάρμα, τὸ θελχαρὲς, ές, *Plut.* ex alius malis, ἡ ὅπ χαιρεκακία, ας, *Ariſtot.*
Gavia, ὁ λάρος, ου, *Ariſtot.*
Gaulape, τὸ ὑμφίμαλλον, ου.
Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Confer. *Theſaurus.*
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.*
Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*
Gelaſco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψύχες, *Ariſtot.* πήγνυμαι ὑπὸ τῆ κρύος, *Herodian.*
Gelaſinus dens, ὁ γελασῖνος, ſc. ὀδὼς, *Poll.*
Gelide, ψυχρῶς.
Gelidus, a, um, κρυδὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν.
Gelo, πεπνυμαι, *Plato.*
Gelu, τὸ ψύχος, ους, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Philoſtr.* τὸ κρύος, ους, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, ους, *Xen.*
Gemebundus, a, um, γεγακὼς, υῖα, ὸς, LXX.
Gemellipara, ἡ διδυματόκος.
Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος, *Hom.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* διπλόω.
Geminus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, ου, *Ariſtot.* διδύσιος, ὴ, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.
Gemiſco, γεγάζω, *Dem.*
Gemitus, ὁ γεγαγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ γέγαγμα, ατος, *Athen.* ὁ γόος, ου, *Thuc.*
Gemma, ἡ λίθος, ου, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*
Gemmaſco, ὀφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.
Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, ου, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, *Cl. Al.*
Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου, *Clem. Alex.*
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, γένω, ſuper aliqua re, ἔπί τινι, *Dem.* alte, μεγα γεγάζω, *id.*
Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Nax.* τὸ μῆλον, οῦ, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, ου, *Lucian.*
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenſeo, γενεαλογέω, *Herodot.*
Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*
Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laërt.*
Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*
Generalis, e, γενικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*
Generaliter, γενικῶς, καθόλυ, *Ariſtot.*
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶς.
Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*
Genero, γεννάω, *Xen.*
Generoſe, γενναίως, *Herodian.*
Generoſitas, ἡ γενναιότης, ητος, *Polyb.* ἡ εὐγένεια.
Generoſus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, ους, *Ariſtot.*
Geneſis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*
Genethlia, vide *Natalitia.*
Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*
Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.
Geniculatim, γονυδον, ὀκλαξ, *Lucian.*
Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατώδης, ες, *Theophr.* γονατωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*
Geniculor, γονατίζω, *Poll.*
Geniculum, τὸ γονάτιον, υ, τὸ γόνιον. υ.
Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γόνιμος, *Plato.*
Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν, Caſus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, *id.* ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενετὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ γενέτης, *Plut.*
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*
Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*
Gens, τὸ ἔθνος, ους, *Thuc.*
Genticus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*
Gentilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, ές, *Ariſtot.* ἐθνικὸς, ὴ, ὸν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.*
Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω. ὅπ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινι, *N. T.* προσκυνέω τινὰ, *Plut.* genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, *Chryſ.*
Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*
Genus, τὸ γένος, ους, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, *id.* peſſimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι ὄν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, *id.* genus alicujus & familia, γένος τινὸς καὶ οἰκία, *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τῷ γένες, *idem*, genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν, *id.* genere remotior, ὁπότερῳ τῷ γένῃ ὤν, *idem.* Genus maſculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινὸν, cauſſæ, εἶδος τῆ λόγε, *Iſocr.* demonſtrativum, deliberativum, judiciale, γένος ὑποδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, ſummum, γένος ἀνώτατον, ſ. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον ſ. ὑπάλληλον, generis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας, *Iſocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω, *N. T.* altius alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινός, *Dem.* genus pœnæ, honoris, eſſentiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, παιᾶνος, &c. *Plato*, *Ariſt.*
Geodæſia, ἡ γεωδαισία, ας, *Ariſtot.*
Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*
Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*
Geometra, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plut.*
Geometria, ἡ γεωμέτρια, ας, *Lucian.*
Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Germane, ἀδελφικῶς, *Joſeph.* γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*
Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, ου, *id.* Confer *Frater.*
Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Iſocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*
Germinaſco, vide *Germino.*
Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.* ἡ ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, *Ariſtot.* germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, *id.* non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαστος, υ, *id.* ſero germino, ὀψιβλαστέω, *id.* mature germino, πρωϊβλαστεω, *id.*
Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον ſ. πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Euſt.* remp. πράττω τὰ πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τ πόλεως, τὰ κοινὰ, *Dem. Iſocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῆ προγόνων, *Iſocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλὰ, *Iſocr.* res illuſtriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, *id.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* me fortuna indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τ εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *Iſocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τὲς γονεῖς, *idem*, me benignum erga omnes, ἥδεως ἔχω πρὸς ἅπαντας, *id.*
Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gerro, ὁ φλύαρος, ου, *Dem.* ὁ ληρέων, οντος, *Lucian.* ὁ ἡ ληρώδης.
Geſta, res geſtæ, αἱ πραξεις, ων, *Dem.* τὰ πράγματα, ων, *id.*
Geſtamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*
Geſtatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*
Geſtatorium, τὸ φορεῖον, ου. *Herodian.*
Geſticulator, ὁ μῖμος, ου, *Dem.* ὁ ἡ χειρονόμος.
Geſticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειρονομέω, *Poll.*
Geſtio, γαυριάω, aliqua re, τινὶ, *Dem.* i. e. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, *Ariſtot.*
Geſto, φορέω, pileum, πῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον πιὸς ταῖς ἀγκάλαις *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*
Geſtus, us, ἡ χέσις, εως, *Dem.* effingere geſtum aliquem in ſtatua, πλάττειν τὸ χῆμα ἐν ἀνδριαντι, *id.*
Gibber, κυρτὸς, ὴ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Gibboſus, a, um, idem quod antecedens, *Gibber.*
Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὕβωμα, ατος, *Gal.* ἡ κύφωσις.
Giganteus, a, um, γιγάντειος, εία, εῖον, γιγάντιος, εία, εων, ὁ ἡ ἡ γιγαντώδης, εος, *Phido.*
Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantis imitor, γιγαντιάω, *Suid.*
Gigno, γεννάω, a liquid, τὶ, *Xen.*
Gilvus, a, um, κιρρὸς, ὴ, ὸν, *Ægin.*
Gingiva, τὸ ἔλον, ου, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνελον, ου, *Poll.*
Gingrio, γιγρία, γιγραίνω.
Glaber, a, um, ψιλος, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ ἡ ἄθριξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρὸς, ρὰ, ὸν, *Plut.*
Glabreſco, ψιλόομαι, *Ariſtot.* φαλακρόομαι.
Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.
Glabrities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Plut.*
Glabro, ψιλόω, *Ariſtot.* φαλακρόω.
Glacialis, e, ὁ ἡ κρυσαλλώδης, εος, ὁ ἡ παγετώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ ἡ κρυμοπαγὴς.
Glacies, ὁ κρύσαλλος, ου, *Diod. Sic.* ὁ πάγος, ου, *Plut.* ὁ παγετὸς, οῦ, *Xen.*
Glacio, vide *Congelo.*
Gladiator, ὁ μονομάχος, ου, *Herodian.*
Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, ὸν.
Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*
Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Lucian.* τὸ μαχαιρίδιον.
Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino, ſ. ſtringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* Σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingo, ὑποζώννυμι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*
Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *Al. Alphr.*
Glanduloſus, a, um, ὁ ἡ ἀδενάδης, εος, caro, ἀδενώδης Σάρξ, *Galen.*
Glans, ἡ βάλανος, ου, *Ariſtot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, ου, *id.* pudendi, ἡ κορώνη ης, *Artemid.*
Glarea, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.*
Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* γλαύκιος, ία, ιον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, ητος, *Ariſtot.*
Glaucedo, ἡ γλαύκασις, εως, τὸ γλαύκωμα, ατος, *Galen.*
Gleba, ἡ βῶλος, ου, *Theophr.*
Gleboſus, a, um, ὁ ἡ ὴ, βωλώδης, εος, i. e. plenus glebis, ὁ ἡ ἡ ἀδρόβωλος, ου, *Dioſc.*
Glebula, τὸ βώλιον, ου, *Ariſtot.* τὸ βωλάριον, ου, *Strabo.*
Glis, ὁ ἐλειὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Gliſco, αὔξομαι, *Dem.*
Globo, Σφαιρόω, *Galen.*
Globoſitas, τὸ Σφαιροειδὲς, έος.
Globoſus, a, um, ὁ ἡ ὴ Σφαιροειδὴς, έος, *Luc.* Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Globulus, τὸ Σφαιρίον, ου, *Theophr.*
Globus, ἡ Σφαῖρα, ας, *Plut.*
Glocio, ſ. Glocito, κλάζω, *Poll.*
Glomeratio, στρόμβασις, εως, τὸ ἐνειλημα.
Glomero, στρόμβόω, ἐνειλέω, συσπειράω.
Glomeroſus, a, um, ὁ ἡ στρομβώδης, ες, ὁ ἡ στρομβοειδὴς, ές.
Glomus, ἡ ἀγκθὶς, ίδος, *Heſych.*
Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* το κλέος, ους, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ἡ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία ἡ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία, καὶ ἔπαινος ἡ φημὴ. *Iſocr.* magna ſ. illuſtris, δόξα πολλὴ, *id.* immenſa, ἀνυπέρβλητος, *id.* ſempiterna, ἀείμνηστος, *id.* εἰς ἅπαντα ὁ χρόνον μνημονευθησομένη, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, κάλλιστη ἡ μεγίστη, *Iſocr.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illuſtris, ἰσόθεος ἡ πᾶσιν ὀνομαστὴ, *Iſocr.* ficta, ψευδὴς, *id.* antiqua, παλαιὰ, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, *Dem.* σπουδάζω περὶ δόξης, *id.* ὁρίζομαι δόξης, *Iſocr.* venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς *Dem.* adfero, ſ. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, *Iſocr.* πυρισκευάζω δόξαν, *id.* περιτίθημι δόξαν τινι, *Dem.* adipiſcor, ſ. conſequor, τυγχάνω δόξης, *id.* κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, *id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Iſocr.*
Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ου.
Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*
Glorifico, δοξάζω. Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινὰ, *Baſ.*
Gloriola, τὸ δοξάριον, ου, inanis, κενὸν, *Dem.*
Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ὅτι τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχάομαί τινι, vel ὅτι τινι, *Iſocr.* valde inconſiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀσκεπτως, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τῷ πλέτῳ, *id.* γαυριάω.
Glorioſe, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*
Glorioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἔνδοξος, ου, i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*
Glos, ἡ γάλως, ωος, *contr.* ῶς, *Poll.*
Gloſſa, ἡ γλῶσσα, ſ. γλῶττα, ης, *Ariſtot.*
Gloſſema, ἡ γλώσσημα, ατος.
Glottis, ἡ γλαττὶς, ίδος, *Lucian.*
Glubo, ἀπολίπω, ἀποδέρω.
Gluma, τὸ ἔλυτρον, ου, *Dioſc.* ἡ ἄχνη, ης.
Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*
Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophraſt.*
Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, *Plut.* συναπτω.
Glutinoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κολλώδης, ες, *Plato*, i. e. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Glutinum, idem quod *Gluten.*
Glutio, λιχνεύω, *Max. Tyr.* καταπίνω.
Gluto, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*
Gluttus, ὁ λαιμὸς, ου, *Lucian.*
Gnaritas, vide *Peritia.*
Gnarus, vide *Peritus.*
Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Heſych.*
Gnathonice, γναθωνικῶς.
Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ὴ, ὸν.
Gnatus, vide *Filius.*
Gnaviter, vide *Induſtrie.*
Gnavo, vide *Navo.*
Gnavus, a, um vide *Induſtrius.*
Gnoma, vide *Sententia.*
Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Bud.*
Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
Grabatus, ὁ κράβατος, ου, *N. T.*
Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Gracileſco, ἰσχνόομαι, *Al. Aphr.* λεπτύνομαι.
Gracilis, e, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* λεπτὸς, ὴ, ὸν.
Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.
Gradatim, κλιμακηδὸν, *Baſ.*
Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, adſcenſus, κλιμακωτὴ προσβασις, *Strabo.*
Gradior, βαίνω, *Dem.* Conf. *Eo.*
Gradus, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in ſcala, ἡ βαθμὶς, ίδος, *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμὸς, οῦ, *N. T.*
Græcanicus, a, um, Ἑλλωικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Græce, Ἑλλωικῶς, Ἑλλωιστὶ, *Lucian.*
Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*
Græcus, a, um, Σελλήνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλλωικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* At *Subſt.* Græcus, ὁ Ἕλλων, ωνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλλωὶς, ίδος, Ἑλλὰς γωὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλλωίζω, *Æſchin* & *Athen.*
Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*
Grallæ τὰ ἦ καλοβατῶ βάθρα, grallis incedo, Σκαλοβατίζω, *Epicharm.*
Grallator, ἡ καλοβάτης, ου, ὁ σκαλοβατίζων, ωντος, *Epicharm.*
Gramen, ἡ χλόη, ης, *Ariſtot.* ἡ ἀγρωστις, εως, *Plut.*
Gramineus, a, um, ὁ ἡ ὑ χλοηφόρος, ου, *Euripid.*
Graminoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ χορτώδης, εος.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Lucian.*
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκειον, ου.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioſc.*
Grandævus, a, um, ὁ ἡ ἡ πολυετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι.
Grandiloquus, ὁ ἡ ἡ μεγαλορρήμων.
Grandino, χαλαζάω, *Lucian.*
Grandinoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ χαλαζώδης, εος, *Ariſtot.*
Grandis, e, vide *Magnus.*
Grandities, vide *Magnitudo.*
Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Ariſtot.* grandine impeto, ὀπιχαλαζάω, *Lucian.* grandine infeſtor, χαλαζόομαι, *Ariſtot.* grandinis inſtar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*
Granoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κοκκώδης, εος.
Granum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*
Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.
Graphice, γραφικῶς, *Plut.*
Graphice, es, ἡ γραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Graphium, τὸ γράφειον, ου, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*
Graſſatio, ἡ λωποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τῆ πάθυς, *Dioſc.*
Graſſator, ὁ λωποδύτης, ου, *Dem.*
Graſſor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, *Herodian.*
Gratabundus, a, um, Συγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*
Grate, κεχαρισμένως, *Iſocr.* εὐγνωμόνως.
Grates, vide *Gratia.*
Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις, ἡ ἡδονὴ, *idem.* gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτας παρά τινων, *Dem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι, *id.* apud aliquem, κατατιθέναι χάριν πρός τινα, *idem*, ambire, δῶρον περιέρχεσθαι τινος χάριτος, *id.* mereri ἄξιον εἶναι χάριτος, *Iſocr.* bene meritum repetere, εὖ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *idem*, debere alicui, χάριν τινι ὀφείλειν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, ſ. τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* conſequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι. *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὸς, *id.* cujus igitur rei gratia iſta dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τῆ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæſtus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Iſocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Dem.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινὶ, ſ. πρός τινα, *Iſocr.*
Gratificatio, ἡ εὐδοξία, ας.
Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐδοκιμέω, valde, maxime, abunde, injuſte, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν,

βολλω, ἀδίκως, *id* non gratificor alicui, ἀχαοισέω τῳρός τινὰ, *Xen.*

Gratiose, κεχαρισμένως, *Isocr.* ὑπχαρίτως, *id.* χαριέντως, *id.*

Gratiosus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, *Isocr.* ἀγαπητ☉ς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ κ᾽ ἡ ἔυχαρις.

Gratis, δωρεαν, dare aliquid alicui, διδόαι τί τ.νι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι πρὸϊκα, *idem.*

Gratitudo, ἡ εὐχαριτία, ας, ἡ εὐγνωμοσυνη, ης.

Grator, vide *Gratulor.*

Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, *Dem.* Conf. *Gratis.*

Gratuitus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἄμισθ☉ς, ε.

Gratulatio, τὸ Συγχαρμα, ατ☉.

Gratulor, Συγχαίρω, alicui, τινὶ, *Isocr.* ob aliquid, τινός. *Dem.* tibi de felicitate, συνηδόμαί Σοι τ᾽ εὐτυχίας, *Plut.* miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν Συνηδόμενοι αὐτῳ, *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις Συνηδησομένους τὴν νίκην, *Dicd. Sic.*

Gratus, a, um, κεχαρισμέν☉ς, ένη, ένον, facere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, *Isocr.* gratum est amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, *Aristot.* pro beneficio, ὁ κ᾽ ἡ εὐχάρις☉ς, ὴ, ὸν, *Philo.* grato animo accipere aliquid, μ᾽ χάρι☉ λαβεῖν τι, *Dem.* it. ὁ κ᾽ ἡ εὐγνωμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.

Gravate, ἀκουσίως, *Aristot.* δυσχερῶς.

Gravedinosus, a, um, καταῤῥωτικὸς, ὴ, ὸν.

Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, *Gal.* gravedine laboro, κορυζάω, *Lucian.*

Graveolens, ὁ κ᾽ ἡ βαρύοσμ☉ς, ὺ, *Al. Aphr.*

Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.*

Graveſco, βαρυύομαι, *Polyb.*

Graviditas, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Gravido, ἐγκυμονα ποιέω.

Gravidus, a, um, ὀγκαρηθεὶς, εῖσα, ἐν, mulier, ἐγκύησα, ης, *Aristot.* ἐν γαστρὶ ἔχουσα, *N. T.* βαστωμβῶν τὴν γαστέρα, *Lucian.* gravida sum, κύω, *Dem.*

Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, *Plato, Herodian. Xen.* ὁ κ᾽ ἡ δυσχὴς, έ☉ς, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχῆ γίγν☉ται ἐκ τῦ πολέμου, *Dem.* σεμνὸς, ὴ, ὸν, studeo esse urbanus & gravis, πειρῶ εἶ) ἀστεί☉ς κ᾽ σεμνὸς, *Isocr.* σπουδαῖ☉ς, αια, αῖον, res graves & necessariæ, πράγματα σπουδαῖα κ᾽ κατεπείγοντα, *id.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπαχθὴς, έ☉ς, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς, *Dem.* ὁ κ᾽ ἡ ἀξιόπιστ☉ς, ὸ, graviorem, s. fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, *idem.*

Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, ητ☉ς, *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, ητ☉ς, *Dem.*

Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, *Xen.* χαλεπῶς φέρω τι, *Dem.* & moleste fero, βαρέως κ᾽ λυπηρῶς, s. βαρέως κ᾽ χαλεπῶς φέρω τι, *id.* me habeo, σεμνύομαι, *idem.*

Graviſculus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὑπόβαρυς, εως.

Gravo, βαρέω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem, βαρυῶ τινὰ, *Xen.*

Gregalis, e, ἀγελαῖ☉ς, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, *Aristot.*

Gregarius, a, um, ἀγελαῖ☉ς αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖ☉ς σοφιστὴς, *Isocr.*

Gregatim, ἀγεληδὸν, *Hom.*

Gremium, ὁ κόλπ☉ς, ὺ, *Lucian.*

Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατ☉ς, *Lucian.*

Grex, τὸ ποίμνιον, ν, *Dem.* majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, *id.* puerorum, ἀγέλη μειρακίων, *Athen.*

Griphus, ὁ γρῖφ☉ς, ὺ, *Poll.*

Groſſus, ὁ ὁλωῤ☉ς, ε, *Theophr.*

Grumulus, τὸ Θρομβίον, ε, *Dioſc.*

Grumus, ὁ Θρόμβ☉ς, υ, *Dioſc.* ὁ χόνδρος, ν.

Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω. porci grunnientes, χοροι γρυλλιζοντες, *Ariſtoph.*

Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, ὲ, ὁ γρυμὸς, ὲ, *Athen.*

Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, *Herodot.*

Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, υ, ὁ οἴαξ, ακ☉ς.

Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Plato.* ἡ διοίκησις.

Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ὺ, *Plato.* ὁ διοθώτης, ὦ.

Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, *Dem.* curſum equorum, δρόμον τῷ ἵππον, *Herodian.* optime remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, *Isocr.*

Gula, ὁ οἰσοφάγ☉ς, ὺ, *Ariſtot.* ὁ λαιμὸς, gulæ deditus, vide *Gulo.*

Gulo, ὁ λίχν☉ς, ὺ, *Plato.*

Guloſitas, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.* ἡ γαστριμαργία.

Guloſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ γαστρίμαργ☉ς, ὺ, *Ariſtot.*

Gurges, ἡ δίνη, ης, *Plato.*

Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, υ, *Dem.*

Guſtabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.

Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.*

Guſtatus, us, vide *Guſtus.*

Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* τί, *N. T.*

Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.* guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, *Plato.* τι, *Sophocl.*

Gutta, τὸ σάγμα, ατ☉ς, ὁ σαγὰν, όν☉ς, *Athen.* ὁ σαλαγμὸς, ἡ ραγὶς.

Guttatim, κ᾽ σταγόνας.

Guttur, ὁ λάρυγξ, γγ☉ς, *Gal.* ὁ φάρυγξ, *Hipp.* ὁ βρόγχος.

Gutturnium, ὁ χερνίψ, *Athen.* τὸ χερνίβιον, ε, *idem.*

Guttus, ὁ πρόχο☉ς, υ, *Athen.*

Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ε, ὁ γυμνασιάρχ☉ς, ε, *Poll.*

Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, ε, *Lucian.*

Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, ὸν, agon, ἀγων, *Thuc.*

Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ε, ὁ γυναικῶν, ῶν☉ς, *Xen.* γυναικανῖτις, ιδ☉ς, *Plut.*

Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*

Gypſeus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψ, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τῦ γύψ, *Pauſ.*

Gypſo, γυψόω.

Gypſum, ſ. Gypſus, ἡ γύψ☉ς, *Dioſc.*

Gyro, γυρόω, δινεύω.

Gyrus, ὁ γῦρ☉ς, ὺ, gyrum circa aliquem aliqua re deſcribo, γῦρον πρὸς τινά τινι περιγράφω, *Plut.*

H.

HA, ha, ἄ, ᾶ, *Ariſtoph.*

Habena, ἡ ἡνία, ας, *Xen.*

Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τὰς ἔχθρὰς, *Dem.* aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, *Plato.* pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, *Plut.* me bene, ἔχω καλῶς, *Dem.* peſſime, φαυλότατα, *id.* orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τιν☉ς δημηγορέω, *id.* contra aliquem, κατὰ τιν☉ς, *id.* de aliqua re, ἔπω λόγον πρὸς τί, *Iſocr.* ῥητορεύω λόγον πρὸς τιν☉ς, *id.* nomen a juſtitia, τ᾽ δίκης ἐπώνυμός εἰμι, *Dem.* multos adverſarios, ἔχω πολλὰς ἐναντιομένας, *Iſocr.* rationem s. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, *Dem.* delectum municipum, ποιέομαι κατάλογον τῷ δημοτῷ, *id.* honorem eloquentiæ, τιμάω τὴς λόγους, *Iſocr.* ratum alicujus teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, *Dem.* jus faciendi teſtamentum, κυρίός εἰμὶ διαθέσθ, *id.* rationem, s. curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν πρὸ τιν☉ς, *Iſocr.* τινὸς, *Dem.*

Habilis, e, ὁ κ᾽ ἡ εὐκατάφορ☉ς, ad aliquid, πρὸς τὶ, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ εὐάρμο☉ς.

Habilitas, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plut.* ἡ εὐαρμοσία.

Habitabilis, ὁ κ᾽ ἡ οἰκήσιμ☉ς.

Habitaculum, τὸ οἴκημα, *Xen.*

Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, *Dem.*

Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορ☉ς, *Dem.* ἐικητὴς, οῦ, urbis, ὧν ἐν τῇ πολῃ, *id.*

Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ ἄστ, *Dem.* inter aliquos, ἔν τισι *Plato,* In domo, ἐν οἰκίᾳ, *Æſchin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, *Iſocr.* terram aliquam, γῆν τινα, *Plut.* in terra, ἐπὶ τῇ γῇ, *N. T.* in inſula, νῆσον, *Iſocr.*

Habitudo, ἡ ἕξις, εως, *Gal.*

Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.*

Hac, τῇδε, *Dem.* hac illac curſito, πανταχόμαι τῇδε κακεῖσε, *idem.*

Hactenus, κ᾽ ταῦτα μὴ ταυτῇ, *Plato,* κ᾽ ταῦτα μὴ δὴ ταῦτα, *Dem.* μέχρι τῦδε, *Thuc.*

Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, υ, *Athen.*

Hædile, ἡ ἐριφοσασία, ας.

Hædinus, a, um, ἐρίφει☉ς, εία, ειον.

Hædus, ὁ ἔριφ☉ς, ὺ, *Ariſtot.*

Hæreditarius, a, um, κληρονομαῖ☉ς, αία, αῖον, *Pandect.*

Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, *Dem.* ὁ κλῆρ☉ς, υ, *idem,* hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, *idem,* adire, αἱρεῖν κλῆρον, *idem,* tenere, ἔχειν κλῆρον, *idem,* dividere in duas partes, διαιρεῖν μοῖδας δύο τὸν κλῆρον, *idem,* dividere cum fratre, νέμεσθ ſ. μοιζεσθ τῳὸ ἐσίαν πρὸς ἀδελφὸν, *idem,* ſortiri, κληροῦν ✝ κλῆρον, *idem.* Conf. *Hæres.*

Hæreo, ζωάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, *Ariſtot.* i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τιν☉ς, *Iſocr.*

Hæres, ὁ κληρονόμ☉ς, υ, *Dem.* ſum, κληρονομέω, *idem,* alicujus, κληρονόμ☉ εἰμὶ τιν☉ς, *id.* hæredem inſtituo, ſ. ſcribo aliquem, καθίσημί τινα κληρονόμον, *Iſocr.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον, *id.* fieri bonorum alicujus, γίγνεσθ κληρονόμον τῷ τιν☉ς, *Dem.*

Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*

Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ὴ, όν.

Hæſitantia, ἡ ἐχνοφωνία, ας, *Ariſtot.*

Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, *Iſocr.*

Hæſito, ἀπορέω, *Xen.* Conf. *Dubito.*

Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδ☉ς, *Lucian.*

Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ ἀτμὸς, ὦ, *Plut.*

Halo, ἐκπνέω, *Ariſtot.* ἀτμιάω, *Hippocr.*

Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν.

Hamo, ἀγκιστρόω.

Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ε.

Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ε, *Lucian.* hamo capio, ἀγκιστρόω, *Cl. Alex.*

Hara, ὁ Συφετὸς, ὦ, *Hom.*

Hariola, ἡ μαντὶς, εως, *Athen.*

Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.*

Hariolor, μαντεύομαι, *Plato.* χρησμῳδῶ.

Hariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, *Ariſtot.*

Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Harpago, ἡ ἁρπάγη, ης, *Heſych.* ἡ ἅρπαξ, αγ☉ς, *Poll.*

Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγ☉ς, *Poll.*

Haruſpex, ὁ ἱδοσκόπ☉ς, ὺ.

Haruſpicina, ἡ ἱδροσκοπικὴ, ῆς.

Haruſpicium, ἡ ἱδοσκοπία, ας.

Haruſpicor, ἱδροσκοπέω.

Haſta, τὸ δόρυ, ατ☉ς, *Ariſtot.* ἡ λόγχη, τὸ ἔγχ☉ς, ſub haſta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, *Diod. Sic.* ὑποκηρύττω τι, *Plut.*

Haſtatus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ αἰχμοφόρ☉ς, ὺ, ὁ κ᾽ ἡ δορυφόρ☉ς, ὺ, *Xen.* ὁ κ᾽ ἡ λογχοφόρος.

Haſtile, τὸ ἀκοντὶς ξύλον.

Haud, ὺ, vide *Non,* haud dubie, ἀναμφισβήτητος, *Dem.* haudquaquam, οὐδαμῶς, *Dem.*

Haurio, αντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατ☉ ἀμφοτέραις χερσὶν, *Ælian.* ἀρύω ὕδατ☉, *Plato,* aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τῦ Νείλε, *Plut.*

Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατ☉ς, *Æl.*

Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, ν, τὸ ἄντλημα, ατ☉ς, *N. T.* ὁ ἄρυστὴρ, ῆρ☉ς, *Themiſt.*

Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδ☉ς, *Galen.*

Hebeo, ἀμβλυώσομαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμβλυώτερα πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*

Hebes,

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, *Plut.* vifus, ἀμβλὺ ὁρᾶν, hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλῦ ποιεῖν τινα πρός τι, *Plut.*
Hebeſco, ἀμβλυώμαι, *Thuc.* oculi hebeſcunt, ἀμβλύνῃ) οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*
Hebetatio, ἡ ἄμβλασις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.
Hebeto, ἀμβλυνω, aliquid, τι, *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλυνω εἴς τι, *id.*
Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωπία, ας, *Hippocr.*
Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, οῦ, *Gal.*
Hedera, ὁ πισσὸς, ſ. κιττὸς, οῦ, *Theophr.*
Hederaceus, a, um, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσύδιον, ου, *id.*
Hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγώ, *Sophocl.* οἰ ἐμοί, *Epigr.* οἰ μοι, *Syneſ.* hei mihi miſero, οἴμοι τάλας, *Ariſtoph.* hei miſer, αἰαῖ τάλας, *idem.*
Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ου, *Dioſc.*
Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ λιχρεία.
Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ου, *Dem.* ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.* ὁ λαφύκτης, ου.
Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λαφύσσω.
Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός.
Hemina, ἡ κοτύλη.
Hemiſphærium, τὸ ἡμισφαίριον.
Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, *Gal.*
Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*
Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσπότις, ὁ κυρία.
Herba, ἡ φόα, ας, *Theophr.* ἡ βοτάνη.
Herbaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, ες.
Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*
Herbeſco, βοτανόομαι, φοάζω, *Nax.*
Herbeus, ea, eum, ὁ καὶ ἡ φοώδης, ες, *Plut.*
Herboſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, ες.
Herbula, τὸ φοάριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.
Heri, χθὲς, *Xen.* ἐχθὲς, *Iſocr.*
Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, jus, δίκαιον δεσποτικὸν, *Ariſtot.*
Heriliter, δεσποτικῶς, *Dem.* κυρίως, *id.*
Hernia, ἡ κήλη, ης, *Gal.* aquoſa, ἡ ὑγροκήλη, ης, *Poll.*
Hernioſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*
Heroicus, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡρῷος, α, ον, *Ariſtot.*
Heroina, ἡ ἡρωΐς, ίδος, *Athen.*
Heros, ὁ ἥρως, ωος, *Lucian.*
Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Herus, ὁ δεσπότης, ου, *Dem.* ὁ κύριος.
Heſternus, a, um, χθεσινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, compotatio, ὁ χθὲς πότος, *Plato.*
Heu! ἰοῦ, *Dem.* φεῦ. Conf. *Hei.*
Heus, ὦ τὰν, ſed heus tu, ſi, ἀλλ' ὦ τὰν, εἰ, *Dem.* ὦ ἐτὰν, *Lucian.*
Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*
Hic, hæc, hoc, ὅστος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.* hic ipſe, αὐτὸς ἑτοσὶ, *Dem.*
Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Hicce, hæcce, hocce, ἑτοσὶ, αὑτηὶ, τουτὶ, *Gen.* τουτί, ταυτησὶ, *Dat.* τουτοῖ, &c. *Dem.*
Hiccine, idem quod antecedens *Hicce*.
Hierarchia, ἡ ἱερωρχία, ας.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, *Philo.*
Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.
Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν. vita, βίος, *Luc.*
Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, οῦ, *Suid.* ἡ ἱλαρότης, ητος, *N. T.*
Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαζῶν, *Syneſ.*
Hilaro, ἱλαρῶ, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνειν τινὰ, *Dem.*
Hilarus, a, um, idem quod *Hilaris*.
Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, *Dem.* repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν, *id.* hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, *Plato*, hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, *Iſocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, *idem.*
Hinnio, χρεμετίζω, *Xen.*
Hinnitus, us, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, *Ammon.*
Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, *Plut.*
Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ου, LXX.
Hio, χαίνω, *Lucian.* ἀναχαίνω, *idem.*
Hircinus, a, um, τράγιος, εῖα, ειον, hircina pellis, τραγέη, ης, *Plut.*
Hircoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραγομάχαλος, ου, *Ariſtoph.*
Hircus, ὁ τράγος, ου, *Ariſtot.* hircum oleo, τραγίζω, *Hippocr.* hircorum fœtor, ὁ τράγος ὀσμὸς, *Plut.*
Hirquus, ὁ κάνθων, ωνος, *Ariſtot.*
Hirſutia, ἡ δασύτης.
Hirſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, ες.
Hirtus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*
Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, *Theophr.*
Hirundineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χελιδόνειος, ου, *Poll.* χελιδόνιος, ου, *Athen.*
Hirundo, ἡ χελιδὼν, όνος, *Ariſtot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω, *Schol. Ariſtoph.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονιδεὺς, έως, *Euſtath.*
Hiſco, χαίνω, *Lucian.*
Hiſpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*
Hiſtoria, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*
Hiſtorialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Hiſtoricus, a, um, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* i. e. hiſtoriarum ſcriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, *idem*, ὁ ἱστοριογράφος, ου, *Diod. Sic.*
Hiſtrio, ὁ μίμος, ου, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*
Hiſtrionalis, e, ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*
Hiſtrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*
Hiulco, διαχίζω.
Hiulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ χασμώδης, ες.
Hodie, σήμερον, ſ. *Aet.* τήμερον, *Dem.* αὐθήμερον, *id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*
Hodiernus, a, um, ὅς, ἡ, τὸ σήμερον, ſ. *Attice* τήμερον, uſque in hodiernum diem, μέχρι, ſ. ἄχρι τοῦ σήμερον ſ. τήμερον ἡμέρας, *Dem. Iſocr.* εἰς τὸν ἡμέραν ταύτην, *Dem.*
Hœdus, vide *Hædus.*
Holoſericus, a, um, ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὸν.
Homicida, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, ου, *id.*
Homicidium, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ μιαιφονία, ας, *Plato*, commiſto, ὑποκλείνω τινὶ, *Dem.* ἀνθρωποκτονέω, *Nax.*
Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus & humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος, *id.* levis ſ. obſcurus, τυχὼν, *Iſocr.* malus, φαῦλος, *Dem.* perditus, φθόρος, *id.* exterus, ὁ ἔξωθεν, *Iſocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem.*
Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, ου, *Dem.* ὁ ἀνθρωπίσκος.
Honeſtamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*
Honeſtas, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xenoph.* Conf. *Virtus*, item *Honeſtus, a, um.*
Honeſte, καλῶς, & decenter agere, καὶ προσηκόντως πράττειν, *Dem.*
Honeſto, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ὀπωκοσμέω τινὰ, *Ariſtot.* σεμνύνω τινὰ, *Dem.*
Honeſtum, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.*
Honeſtus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *Xenoph.* i. e. bonus, καλὸς, ἡ, ὸν, *Dem* honeſtum & bonum eſſe, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, *Dem.* & decorum eſſe alicui, καλὸν καὶ πρέπον εἶναί τινι, *id.* & juſtum eſſe, καλὸν καὶ δικαιον εἶναι, *id.*
Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὀπτιμία, ας, *id.* & gloria, τιμὴ καὶ δόξα, *id.* & admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος, *id.* ζῆλος καὶ φιλοτιμία, *id.* ſtudium honoris & gloriæ, φιλοτιμία καὶ δόξα, *id* magnus, τιμὴ μεγάλη, *id.* ampliſſimus, πλείστη, *id.* immortalis, ἀνεξάλειπτος, *Iſocr.* meritus, προσηκόντως, *Dem.* eximius, ἐξαίρετος, *Iſocr.* ſummus, ὑπερβολὴ τιμῆς, *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ὀπτυμέω, *Iſocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω, *id.* quæro, τιμὴν ζητέω, *id.* ὀρμῶμαι πρὸς φιλοτιμίαν, *id.* adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, *id.* νομίζομαι τιμὴν, *id.* decernere, care alicui, δίδοναι τιμὴν τινι, *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμὴν τινι, *Iſocr.* conſequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς, *id.* κλίνασθαι τιμὴν, *idem*, λαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, *id.* tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὰς τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι, *id.* amittere, ὑποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, *id.* recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* honore contentum eſſe, χέρχειν τιμῇ, *id.* frui ab aliquo, ὑπολαύειν τιμῆς παρά τινος, *Dem.* antecellere alicui, πράττειν τιμῇ τινος, *Iſocr.* honoris & decori cauſſam eſſe, τιμίου καὶ καλοῦ αἴτιον εἶναι, *Dem.* ſummos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα, *idem*, publicos habere alicui, δημοσία τιμᾶν, *id.*
Honorabilis, e, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀξιότιμος.
Honorarium, τὸ γέρας, αος, *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, *id.* dare, δίδοναι ἀριστεῖόν τινι, *id.* conſequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου ὑπό τινος, *id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, *Iſocr.* τυγχάνειν τοῦ ἀριστείου, *id.*
Honorarius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, όν.
Honorate, ἐντίμως, *Plato.*
Honoratus, a, um, τιμάριθμος, ίνη, ινον *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐνδοξος.
Honorifice, ἐνδόξως, *Dem.* ἐντίμως, *Plato.*
Honorificus, a, um, τίμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, honorifica & magna & ſplendida res, ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*
Honoro, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* maxime, μάλιστα, *id.* εἰς ὑπερβολὴν, *idem*, ὑπερβαλλόντως, *id.* ut meretur, κατ' ἀξίαν, *Iſocr.* perinde ut alium, ἐξίσου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliqua re, τινὰ κατά τι, *Ælan.* & religioſe colo animalia quædam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῶά τινα, *Iſocr.* Conf. *Honor*, item *Colo.*
Hora, ἡ ὥρα, ας, *Dem.* quota hora eſt? ποίων ἐστὶ τὸ στοιχεῖον, *Lucian.* hac ipſa hora, ἐνταῦθα τῆς ὥρας, *Plut.* elapſa, ὥρα παρελθοῦσα.
Hordeaceus, a, um, κριθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*
Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ καὶ ἡ κριθοφόρος, ου, ες, *Strabo.*
Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.
Hornus, a, um, ἑτεῖος, εία, εῖον, *Cl. Alex.*
Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*
Horrendus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ſcelus, δεινὸν καὶ ἀσεβημα, *Dem.*
Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, *Dem.* ſues horrentes ſetis, ὗες ἀναφριάσαντες, *Ariſtot.*
Horreolum, τὸ Σιτοβόλιον, ου.
Horreſco, vide *Horreo.*
Horreum, ὁ Σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* ἡ Σποθήκη, ης, *N. T.* τὸ Σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Plato*, ὁ καὶ ἡ φρικώδης.
Horride, τραχέως, *Iſocr.*
Horridus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.*
Horror, ἡ φρίκη, ης, *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας, *Dioſc.*
Horſum, πρόσω, *Dem.*
Hortamentum, τὸ παράγγελμα.
Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ νουθέτησις.
Hortator, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ παραινῶν, οῦντος, *id.*
Hortenſis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, ſmilax, Σμίλαξ, *Dioſc.*
Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* πρός τι, *id.* προτρέπω τινὰ εἰς τι, *Dem.* ἐπί τι, *id.* παραινέω τινά τι, *Xenoph.* παρεγγυάω τινά τι, *Iſocr.* παρορμάω τινά εἴς τι, *Xen.*
Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, ου, *Diod. Sic.*
Hortulus, τὸ κηπίον, ου, *Thuc.* τὸ κηπίδιον.
Hortus, ὁ κῆπος, ου, *Dem.*
Hoſpes, *cliens hoſpitio excipiens*, ὁ πρόξενος, ου, *Thucyd.* ὁ ξενοδόχος, ου, *Philo*, ὁ πανδοκεὺς, έως, *Plut. q. i hoſpitio excipitur*, ὁ ξένος, ου, *Dem.* alicujus & familiaris, ξένος ὢν τινι ὀπτήδειος, *Iſocr.*
Hoſpita, ἡ ξενοδόχος, ου, ἡ πανδοκεύτρια, ας, *Ariſtoph.*

Hoſpitalis, e, ξένιος, ία, ιον, *Xenoph.* ὁ ἡ ἡ φιλόξενος, ξενικὸς, ἡ, ὸν, amicitia, φιλία, *Ariſtot.* munus, τὸ ξένιον, υ, *Dem.*

Hoſpitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ φιλοξενία.

Hoſpitaliter, φιλοξένως, *Iſocr.*

Hoſpitium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, τὸ πανδοχεῖον, υ, *Plut.* ὁ ξενὼν, ωνος, & amicitia, ἡ ξενία ἡ φιλία, *Dem.* renovo vetus hoſpitium, ἀνανεόομαι ἡ καινῶ ποιέομαι τὼ παλαιὰν ξενίαν, *Iſocr.* decerno alicui jus hoſpitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hoſpitio conjungor, ξενόομαι, *Xenoph.*

Hoſpitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xenoph.*

Hoſtia, ἡ Θυσία, ας, *Lucian.* τὸ Θῦμα, ἄτος, *Iſocr.* hoſtiam immolo, Θυσίαν Θύω, *Plato*, ἐρρόθυτα ποιέω, *Ariſtot.*

Hoſticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*

Hoſtilis, e, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, ὁ ἡ ἡ δυσμενὴς, hoſtili animo ſum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hoſtilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hoſtiliter, πολεμικῶς, *Iſocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hoſtimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Hoſtio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hoſtis, ὁ ἐχθρὸς, ὸν, *Dem.* ὁ πολέμιος, υ, *id.* & inimicus, πολέμιος ἡ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Iſocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, πρόδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hoſtem alicujus facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστὴν, *Iſocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα, *Dem.* eſſe alicujus, εἶναι πολέμιον ſ. ἐχθρόν τινος, *id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ ſ. ἐχθρῷ, *id.* facere cum hoſtibus, εἶναι μεριδι τῶν ἐχθρῶν, *id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adſiſte, δεῦρο ἀνασὰς μοι, *id.* reſtituere, δεῦρο κατάγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Iſocr.* hucuſque, ἄχρι τῦ δεῦρο, *N. T.* huc & illuc circumvagari, δεῦρο καὶ ἐκεῖσε διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Hermog.*

Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clementia alicujus, ἡ πραότης τινὸς, *id.* & animi facilitas, ἡ τρόπου ἐπιείκεια, *id.* & indulgentia, ἡ ἄνεσις, *id* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῦ φιλανθρωπίας παρά τίνων, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῦ φιλανθρωπίας τινῶν, *id.* habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* diſputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῦ τύχης, *id.* humaniter ſe gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus, ἀνθρώπειον γένος, *Lucian.* ἀνθρώπινος, η, ον, genus, ἀνθρώπινον γένος, *Plato*, i. e. comis, ὁ ἡ ἡ φιλάνθρωπος, ος, *Dem.* & clemens, ἡ πρᾶος, *idem*, mansuetis & humanis moribus præditus, ἥμερος ἡ φιλάνθρωπος τὰς τρόπους, *Dem.* humanum ſe præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ῦ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal* νοτίζω, *Dioſc.* ἰκμάζω.

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Humeo, νοτίζω, *Ariſtot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ου, *Iſocr.*

Humeſco, ὑγραίνομαι, *Plato.*

Humi, χαμαὶ, ſedeo, χαμαὶ κάθημαι, *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* νότιος, *Hom.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, e, ὁ ἡ ἡ πρόσχειος, ου, *Ariſtot.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animo, ὁ ἡ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.

Humiliter, ταπεινῶς, *Iſocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς ſ. ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Baſil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.* ἡ νοτὶς, *Athen.*

Humus, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακινθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ὁ, vel ὁ ὑάκινθος, υ, *Dioſc.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων, *Poll.*

Hyberna, orum, τὰ χειμάδιον, υ, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.* χειμάζω.

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, η, ὸν, morbi, χειμερινοὶ νόσοι, *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laboranti ſimilis, ὁ ὕδρωψ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioſc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Ariſtot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, υ.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.* ἡ παραχειμασία.

Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.

Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χεῖμα.

Hymnus, ὁ ὕμνος, υ, *N. T.*

Hypocauſtum, τὸ ὑπόκαυσον, υ, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocriſis, ὁ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, υ, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Iſocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypotheſis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Ariſtot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Hyſtrix, ὁ ὕστριξ, ſ. ὕθριξ, χος, *Ariſtot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Iſocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* κατακλίνομαι.

Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*

Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.

Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* τὸ φρύαγμα, ατος, *Plut.* ἡ μεγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπασμὸς, ῦ, *Plut.*

Jactator, ὁ ῥιπάζων, ονος, *Ariſtot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ὴ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *id.* ὁ ἀλαζονευόμενος, η, *Iſocr.*

Jactito, ῥιπάζω, aliquid, τὶ *Ariſtot.* i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, διά τινι, *Iſocr.* ἀγαλλόμαι τινι, *Thuc.* διά τινα, *Xen.* generis nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, *Ariſtid.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τὰς τέχνας, *Iſocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τὸν πλοῦτον, *id.*

Jacto, ῥιπάω, *Xenoph.* Conf. *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παραγάλωμα, *Ælian.* Conf. *Damnum.*

Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντὶς, retis, ὁ βόλος τῦ δικτύου, *Ariſtoph.*

Jactandi peritia, ἡ ἐυστοχία, ἡ εὐημονία, ἡ εὐτοξία.

Jaculandi peritus, ὁ ἡ ἡ εὔστοχος.

Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Suid.*

Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, ῦ, *Xenoph.* ὁ τοξότης.

Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, haſtam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, υ, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulſo, ἀμύνομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παρῦσι καιροῖς, *Dem.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* νῦν, *id.* jam jam, παραυτίκα, *Dem.* ὅσον οὐ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλῦ χρόνου, *Dem.* πάλαι ἤδη χρεῶν, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, ῦ, *Lucian.* ὁ πυλωρός.

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, ῦ, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulſo, θύραν πατάσσω, *idem*, aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθιστηρεών, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, υ.

Jaſpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioſc.*

Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτῦ καταμένειν, *Iſocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, ῦ, *Iſocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, σπείσομαι συνθήκας πρός τινα, *Dem.* ζπένδομαι πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.*

Ictericus a, um, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, ου, *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ ἰκτεριώδης, ους, *Dioſc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Galen.*

Ictus, us, ἡ πληγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Icuncula, τὸ εἰκόνιον, υ, *Plut.*

Idcirco, διὰ τῦτο, *Dem.* διὰ τοῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ ſ. ταὐτὸ, *Ariſtoph.* ὅτος, αὕτη, τῦτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτόν, ὅπερ, *Iſocr.* quod ſecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, *Ariſtot.*

Identidem, ξαμινὰς, *Xen.*

Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Ariſtot.*

Ideo, διὸ, *Dem.* διὰ τῦτο. id. quod, τῦτ' ἔνεκα, ὅτι, *Iſocr.* ideo, quod condidiſti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, *Plut.*

Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, υ, *N. T.* ſum, εἰδωλολατρεύω, *Baſ.*

Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, υ, *N. T.*

Idonee, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἱκανῶς.

Idoneus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ὦν πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res juſtas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, *Ariſtot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρός ἅπαντα, *Iſocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ Σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Iſocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν, *id.*

Idus, αἱ εἰδοὶ, ῶν.

Jecinoroſus, a, um, vide *Hepaticus. a, um.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejune, ἀγλυκῶς, ἀπαξί.

Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσιτία, ας, *idem.*

Jejunium, idem quod *Jejunitas.*

Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄσιτος, υ, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀγλυκὸς, υ, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ ἄσιτος, υ, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησῦς, ῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, ῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Ariſtot.*

Jento, ἀκρατιζομαι, *Philo.*

Igitur, ἄρ, properanti, χαρῦσιν, ἦν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *idem*, ἐκεῖν, precabatur, ἐκεῖν ηὔχετο, *id.* δὴ, commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, *id.*

Ignarus,

Ignarus, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ἢ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.* μὴ ὑποπτεύων, ένη, ενον, *Xen.*

Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, *Plut.* i. e. timide, ἀνανδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθρούς, *Isocr.*

Ignavia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *id.* & socordia, ἡ ἀργία ἢ ῥᾳθυμία, *id.* & negligentia, ῥᾳθυμια ἢ ἀμέλεια, *idem*, τὸ ῥᾳθυμεῖν, nimia & intempestiva, ῥᾳθυμία πολλὴ ἢ ἄκαιρος, *id.* insignis & perniciosa, ὑπερβάλλουσα ἢ ἀνήκεστος, *id.* ignaviæ se dare, ἀποκλίνειν ὅτι τὸ ῥᾳθυμεῖν, *id.* per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥᾳθυμίαν προΐεσθαί τι, *id.* ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥᾳθυμίαν, *id.* & timiditas, ἡ ἀνανδρία ἢ κακία, *Dem.* & mollities, ἢ μαλακία, *id.* & socordia, ἢ ῥᾳθυμία, *id.* facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, ποιεῖν τι διὰ μαλακίαν καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*

Ignaviter, i. e. segniter, ἀργῶς, *Dem.* ῥᾳθύμως, *Isocr.* i. e. timide, ἀνάνδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*

Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀργέων, ὼν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ἢ ἡ ῥᾳθυμος, ου, *Isocr.* ῥᾳθυμῶν, οῦσα, οῦν, *id.* i. e. timidus, ὁ ἢ ἡ ἀνανδρος, ου, *Dem.* φαῦλος, ἡ, ὸν, *idem*, μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* ſum, ῥᾳθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *idem*, μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.*

Igneſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.*

Igneus, a, um, πυρινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ ἢ ἡ ἔμπυρος, ου, *Dioſc.* ὁ ἢ ἡ πυροειδὴς, έος, *Plato.*

Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, *Plato.*

Igniculus, τὸ πυριδιον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Ariſtot.* ſacer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος, *Gal.* cœleſtis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* cœlo deſcendens, πῦρ καταβάσιον, *Philo.* fatuus, ὁ πολυδδυκὴς.

Ignitus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυράδης, ες, *Dioſc.* ὁ ἢ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.*

Ignobilis, e, genere, ὁ ἢ ἡ ἀγενὴς, ές, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δυσγενὴς, ες, nomine, ὁ ἢ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ἀνώνυμος, ου, *id.* ὁ ἢ ἡ ακλεὴς.

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* & humilitas, ἢ ταπεινότης, *id.*

Ignominia, ἡ δύσκλεια, ας, *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας, *id.* & contemptus, ἀδοξία, ἢ αἰσχύνη, *idem*, ignominiam alicui adfero, αἰσχύνω φέρω τινὶ, *id.* concido in tenebras & ignominiam, γίγνομαι εἰ σκότῳ ἢ δυσκλεία, *id.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, *id.* abſtergo ignominiam rerum geſtarum, ἀποτρίζομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, *Dem.* ignominia adficio & peſſime tracto, ἀτιμάω ἢ τὰ ἔσχατα πράτλω τινὰ, *id.* contra omne jus & æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάσομαι, *Dem.*

Ignominioſe, ἀδόξως, *Dem.*

Ignominioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος, ἢ αἰσχρὸς, *id.* ignominioſum habetur jam, verſari in rep. ἐπονειδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, *id.* ignominioſum duco, ἐν αἰσχρῷ τιθημὶ, *id.*

Ignorabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄγνωστος, ου, *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἄγνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *idem*, & inſcitia rerum, ἡ ἀπειρία ἢ ἀγνοία πραγμάτων, *id.* & oblivio, ἄγνοια ἢ λήθη, *Iſocr.* cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, *Iſocr.* facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, ας, *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* aliquem, τινὰ, *idem*, aliquid, λανθάνῃ μέ τι, *idem*, nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, *id.*

Ignoſcentia, ἡ ζυγγνώμη, ης, *Dem.* Conf. *Venia.*

Ignoſcibilis, e, ζυγγνωστὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Ignoſco, ζυγγιώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τὴν ἀπάτης, *Philoſtrat.* alicui, ζυγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.* ζυγγνώμην δίδωμί τινι, *Polyb.*

Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ου, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄγνως, ωτος, alicui, ἀγνὼς τινι, *id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγες ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Ilia, ὁ κενεὼν, ῶνος.

Ilicet, εἶεν δή.

Ilicetum, ὁ πρινεὼν, ῶνος.

Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*

Illaboratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνέργαστος, ου, *Lucian.* aurum, ἄπεφθος χρυσος, *id.*

Illac, ἐκεῖσε.

Illacrimor, ὀδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τῇσι ἐμαυτοῦ τύχῃσι, *Xen.*

Illæſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀβλαβὴς, ές, *Xen.* ὁ ἢ ἡ ἀλώβητος, ὁ ἢ ἡ ἀπήμων.

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, *Iſocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαί, ῶν, *Plato*, τὰ θέλγητρα.

Illecebroſus, a, um, ἐπαγωγὸς, ἡ, όν, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ θελκτήριος, & attractitius, ἀγωγὸς ἢ ἑφολκὸς, *Ælian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Illegitimus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔκνομος, ου, *Philo.* ὁ ἢ ἡ ἐκθεσμος, ου, *id.*

Illepide, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως, ſ. ἀψαυτὶ, *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄψαυστος, ου, *Philo*, ὁ ἢ ἡ ἀθιγὴς, ου, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, ἢ μικρολόγος, *Dem.* i. e. ſervilis, ὁ ἢ ἡ δουλοπρεπὴς, έος, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Ariſtot.* i. e. ingenium ſervile, ἡ ἀγένεια, ας, *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ, *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, ἃ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαίοι, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, θηράω τινὰ, *Iſocr.*

Illicite, ἀθέμιτως, *Heſych.*

Illicitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀθεσμος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἀθέμιτος, ου, illicita precor, ἀθέμιτα εὔχομαι, *Xen.* facio, ἀθέμιτα ποιέω, *id.*

Illicium, idem quod *Illecebræ.*

Illico, παραυτίκα, *Dem.* Conf. *Statim.*

Illido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Illigo, προσδέω, συδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ ἢ ἡ ἄπηλος, ου.

Illinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Illinimentum, τὸ ὄγχρισμα, ατος, *Dioſc.*

Illinio, ὄγχρίω, *Gal.* ἐναλείφω.

Illiſio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illiteratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Æſchin.* ὁ ἢ ἡ ἀγράμματος, ου, *N. T.* ὁ ἐν τῷ λογῳ ὢν, *Plut.* Conf. *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὄγχριστος, ου, *Gal.*

Illò, ἐκεῖσε, ſermonis, τὸ λόγε, *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄλουτος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἀνίπτους, ου, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, *Naz.* pedibus, ποσὶ, *Philo.*

Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, ſequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, *Chryſ.* & inde huc, ἐκεῖσε, ἢ ἐκεῖθεν δεῦρο, *Dem.*

Illucec, ὄγλάμπω, *Xen.* ὄγφαίνομαι, alicui, τινὶ, *id.*

Illucefco, ὄγφαίνω, *N. T.* ὄγφώσκω, ſabbatum illucefcebat, ἐπέφωσκε σάββατον, *ibid.* ubi illuxit, ſc. dies, ὑπολαμπούσης ἡμέρας, illucefcente die, διαφωσκούσης ἡμέρας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐκπρυφάω τινὰ, *Lucian.* χλευάζω τινὰ, *Herodian.* operibus alicujus ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, *id.*

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ὄγλαμψις, εως, *Philo.* ὁ φωτισμὸς, ἕ, *N. T.* ἡ φαταγωγία, ας, *Naz.* ἡ ἔλλαμψις, εως, *apud Theol.*

Illumino, φωτίζω. *Galen.* καταφωτίζω, *Naz.* λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τι, *Plut.* ἐλλάμπω, *apud Theol.*

Illunis, e, ὁ ἢ ἡ ἀστέλεχος, ου, nox, νὺξ, *Ælian.*

Illuſio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ἕ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, ἕ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διαπρασις, εως, *id.*

Illuſor, ὁ ἐμπαίκτης, ου, *N. T.*

Illuſtratio, ἡ ἔλαμψις, εως.

Illuſtris, e, ὁ ἢ ἡ ὀπφανὴς, ές, bellum, ὀπφανὴς πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ὴ, όν, vir, ἀνὴρ, *Dem.* ἀνὴρ ὠνομασμένος, *Iſocr.* ἀνὴρ, λαμπρὸς, *Dem.* illuſtrem fieri per aliquid, ὀπφανῆ γινεσθαί τινι, *id.* ἀπολαμπρυνεσθαι τινι, *Herodot.*

Illuſtro, καταλάμπω, aliquid, τί, *Plut.* φωτίζω τι, *Gal.* i. e. declaro, φανερόω, δηλόω, *Iſocr.*

Illuvies, ἡ ἀλυσία, ας, *Nax.* τὸ περίψημα, ατος, *N. T.* τὸ ἀπόνιμμα, ατος, *Clem. Alex.*

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι, *Gal.* aliquid animo, διατυπόω τι, *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.* τὸ εἴδωλον, ου, *id.* Conf. *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut.* τὸ ἀγαλμάτιον, ου, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδυνὴς, ές, corpore, τὸ σῶμα, *Plato*, opibus, χρήμασι, *idem*, ὁ ἢ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ ἀδύατος, ου, *Dem.* ſum ἀδυνέω, *Iſocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀδυνέεια, ας, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Baſ.* corporis, ἡ κακεξία, ας, *Diod. Sic.*

Imbecilliter, ἀδυνεῶς, *Dem.*

Imbellis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπόλεμος, ου, muſa, μῶσα, *Plato*, ὁ ἢ ἡ ἀνανδρος, ου, *Iſocr.*

Imber, ὁ ὄμβρος, ου, imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, *Iſocr.* τὰ ὕδατα, ων, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδατων, *Dem.* imbre madens, ὁ ἢ ἡ διομβρος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ κάτομβρος, ου, *Theophr.*

Imberbis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγένειος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀπώγων.

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τῆ ἱκανῆ τῆ οἴνε, *Lucian.* aliquid animo, ἐναπομάττομαί τι, *Philo*, i. e. comprehendo ſ. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσον, ου, *Phavor.* ὁ κέραμος στρογγυλοειδὴς.

Imbricatim, γεισοειδῶς.

Imbrico, ὑπογειοῦσθαι, *Ariſtot.*

Imbricus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὄμβρεος, ου, *Ariſtoph.*

Imbuo, ἐμβρέχω, *Dioſc.* παραβύω, *Baſ.* i. e. inſtituo, παιδεύω τινὰ τινι, *Xenoph.* aliquem inſtitutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύμασί τινος, *Herodian.* Conf. *Doceo*, *Inſtituo.*

Imitabilis, e, μιμητὸς, ἡ, όν.

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, a, um, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, *Thuc.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo*, τὸ ὑπομίμημα, ατος, *Diod. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, ἕ, *Ariſtoph.* inepta, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, ἕ, *Thuc.* hiſtrionicus, ὁ μῖμος, ου, *Dem.*

Imitor, μιμέομαι, majores opere, τὸς προγόνας τῷ ἔργῳ, *Dem.* res geſtas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, *idem.* & æmulor aliquem,

ὴ ζηλόω τινὰ, *Isocr.* ζηλόω τινὰ ἢ τὰ ἐκείνου ἔχειν διώκω, *Plato*, μιμητὴς ἢ ζηλωτὴς γίγνομαι τινος, *Isocr.* imitandò aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum sibi aliquid proponere, ὡρίς τι ἀποβλέπειν, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ ἢ ἄμωμος, ον. LXX. ὅ ἢ ἀσπιλος, ν, *N. T.* ὁ ἢ ἀμίαντος, ν, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρίχομαι, *Dioſc.*

Immanis, e, ἀγριος, ία, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος ἢ χαλεπὸς, *Plato*, & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον ἢ ὠμότητος μεῖζον, *Iſocr.* ὠμὸς, ὴ, ὸν, immanis animo, ὠμος τὸν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Iſocr.* i. e. ingens, ὁ ἢ ὑπερμεγέθης, ες, *Xenoph.* ὁ ἢ πελώριος, immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, *Plato*, ἀμύθητον ὅσον, *Ariſtot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, & ſævitia alicujus, ἢ χαλεπότης τινὸς, *Iſocr.*

Immanſuetus, a, um, ὁ ἢ ἀνήμερος, ν, *N. T.* ὁ ἢ ἀπλωὴς, ες, *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, e, ὁ ἢ ἀμάραντος, ν, *N. T.*

Immarceſco, μαραίνομαι, *Philo*, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, *Ariſtoph.*

Immaturus, a, um, ὁ ἢ ἄωρος, ν, ad conjugium, πρὸς γάμον, *Pluti* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo*, immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ ἢ ἄμεσος, ν, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e. ὁ ἢ ἀνήκεστος, ν, *Plut.* ὁ ἢ ἀνίατος, ν, *Galen.* ὁ ἢ ἀθεράπευτος, ν, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ ἢ ἀμελέτητος, ν, *Lucian.*

Immeio, ἐνουρέω, *Dioſc.*

Immemor, ὁ ἢ ἀμνήμων, ον, *Plato*, ὁ ἢ ἀμνήμονος, ον, alicujus, τινὸς, *Æſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, ἐκ ἀξιομνημόνευτος, ν.

Immemoratus, a, um, ὁ ἢ ἀμνημόνευτος, ν.

Immenſitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, ου, *id.*

Immenſus, a, um, ὁ ἢ ἄμετρος, ν, *Lucian.* ὁ ἢ ἀμέτρητος, ν, *idem*, ὁ ἢ ὑπερμεγέθης, ες, apparatus, παρασκευὴ, *Iſocr.* ὁ ἢ ἀνυπέρβλητος, ν, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δυνάμις τινος, *id.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον, atrocia & immenſa, δεινὰ ἢ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἶσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ ἢ ἀναίτιος, ν, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Ariſtoph.* in aquam, ἐμβάπτω εἰς ὕδωρ *Dioſc.* καταδύω ἐφ' ὕδατι, *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Iſocr.* fortunam adverſam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυσχωρεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ ἢ ἀνάξιος, ν, *Dem.*

Immerſabilis, e, ὁ ἢ ἀβάπτιστος, ν, *Pind.*

Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, ῦ, *N. T.*

Immigro, ἐποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Iſocr.*

Imminco, ὀπίσειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ὀπίσειταί κινδυνος, *Dem.* finis vitæ nobis, ὀπίσειταί τέλος ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύλακτος ὀπιπρέμαι θάνατος, *Plut.* imminet fames, μέλλει ἐσεσθαι λιμος, *Ælian.*

Immindo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐλάττους ποιέομαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta eſt reſpublica, τὰ τῶν πόλεων ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiſerabilis, e, ὁ ἢ ἀνοικτίρμων, ν, *Eurip.*

Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immiſericorditer, ἀνηλεῶς, *Philo*, ἀνοίκτως, *Soph.*

Immiſericors, ὁ ἢ ἀνελεήμων, ον, *N. T.* ὁ ἢ ἀνηλεὴς, ες, *Philo.*

Immiſſio, ἡ ἐνεσία, ας, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ ἢ ἀνεπιεικὴς, ές, ὁ ἢ ἀπηνὴς, ές, ὁ ἢ ἀμείλιχος, & nemini ignoſcens, ὁ ἢ ἀσυγγνώμων, ον, *Dem.* & aſper, πικρὸς ἢ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xenoph.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πέλαγι, *Syneſ.* aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἴς τι, *Ariſtot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαῤῥαλέες, ἢ ἴτας γε ἔφη, *Plato*, immo etiam, ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὴ ἢ πρὸς πολεμίους, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μᾶλλον ἔν, ἔφη, *Xenoph.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μᾶλλον μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe eſt, immo turpiſſimum, ἔστι τοῦτο αἰσχρὸν, μᾶλλον ὃ τῶν αἰσχίστων, *Dem.* quin immo barbari quoque ſponte illi ſe dediderunt, ἀλλὰ μὴν ἢ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ ἢ ἀκίνητος, ν, *Xen.* ὁ ἢ ἀκλινὴς, ές, *Nax.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτως ſ. ἀκινήτως ἔχειν, *Iſocr. Ariſt.*

Immobilitas, ἡ ἀκινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Iſocr.* ἀμετακινήτως, *Ariſtot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. proterve, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ ἢ ἀμέτρος, ν, *Nax.* ſumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, ποτον πλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ ἢ ἀκόλαστος, ν, *Plut.*

Immodeſte, ἀκοσμως, προπετῶς, *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodeſtus, a, um, ἀκοσμῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ ἢ προπετὴς, ές, *id.* ὁ ἢ ἄκοσμος.

Immodice, ἀμέτρως, exaggerate dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλων λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ ἢ ἄμετρος, ν, *Lucian.* ὁ ἢ ἀνυπέρβλητος, ν, *Dem.* ὁ ἢ ὑπέρογκος, ν, *id.* ὁ ἢ πλείων τῆς μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, *Æl.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύω βοῦν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* θυσίαν τινὶ, *Xenoph.* pro aliquo, διά τι, *idem*, animalia, κατασφάττω ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigerus, a, um, ὁ ἢ ὁ δυσωπὴς, ές, *Galen.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* περί τι, *Thuc.* ἔν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρονίζω τινι, *Thuc.* rebus molestis, ἐμμίνω τοῖς ἀνιῶσι, *id.*

Immortalis, e, ὁ ἢ ἀθάνατος, ν, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, *Iſocr.* immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τῷ περὶ αὐτῶν μνήμῃ καταλείπειν, *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, *id.* conſequi, τυγχάνειν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *idem.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ ἢ ἄσειστος, ν, *Chryſ.* ὁ ἢ ἀκίνητος, ν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἀμεταπτώτος, ν, *N. T.* ὁ ἢ ἀδιάτρεπτος, ν, LXX. ſto, ἀτρεμίζω, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθάρτης, ητος, *id.*

Immundus, a, um, ὁ ἢ ἀνάγνος, ν, *Philo.* ὁ ἢ ἀκάθαρτος, ν, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Immunis, e, ὁ ἢ ἀτελὴς, ές, ab aliqua re, τινος, *Dem.* ab excubiis, φυλακῆς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* ſum, ἀσυμβολέω, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιῶν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς, *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate ſua frui, χρῆσθαι ἰδίᾳ ἀτελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ ἢ ἀτείχιστος, ν, ὁ ἢ ἀφύλακτος, ν, *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ ἢ ἀμετάτρεπτος, ν, *Plut.* ὁ ἢ ἄτρεπτος, ν, *id.* ὁ ἢ ἀμεταστατος, *Plato*, ὁ ἢ ἀμετάθετος, ν, *N. T.* ἀμετακινήτως ἔχων, ουσα, ον, *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, ἐκ εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν.

Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ ἢ ἄνισος, ν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἀνάρτιος, ν, περισσὸς, ὴ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς περισσὸς, *Plut.* ad pugnandum, ἐκ ἀξιομαχος, ν, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ ἢ ἀπαράσκευος, ν, ἀπαρασκεύαστος, ν, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ ἢ ἀπάθητος, ν, ὁ ἢ ἀπαθὴς, ές, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς, *Plut.*

Impatiens, ὁ ἢ ἀπαθὴς, ές, ὁ ἢ ἀτλήμων, ον.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Heſych.*

Impatienter, ἀμφιπτὶ, aliquid ferre, δυσκωφίσως τι φέρειν, *Syneſ.*

Impavidus, a, um, ὁ ἢ ἀφοβος, ν, *Plut.* ὁ ἢ ἀδεὴς.

Impedimentum, τὸ ἐμποδισμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ν, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* impedimento eſſe alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὶ, *idem*, ἐμποδὼν γίνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Ariſtot.* impedimento carens, ὁ ἢ ἀπερισπόδιστος, ν, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινα περί τι, *Herodian.* ſine impedimento, ἀνεμποδίστως, *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ὀπισκήθη, ης, LXX. Conf. ſequens *Impedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γινεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπειργω τινά τινος, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, *Xenoph.* remigum miniſterium, παραποδίζω τῶν μὴ ἐρετμῷ χρείαν, *Polyb.* nemine impediente perſequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κωλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ariſtot. ἡ ὑπικώλυσις, *Xen.* Confer *Impedimentum.*

Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἴς τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ὑπί τι, *Iſocr.* oratione, προσιδάζω τῷ λόγῳ, *Xen.*

Impendeo, ὑπικέμαμαι. Vide *Immineo.*

Impendio, λίαν, *Iſocr.*

Impendium, vide *Sumptus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, *Dem.* aliquid fruſtra, τι εἰς ἀδὲν δέον, *idem,* divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Iſocr.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδιάδατος, ε.

Impenſa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Dem.* facere impenſas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Conf. *Sumptus.*

Impenſe, σφόδρα, *Ariſtot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἡγεμών, όνος, ε, i. e. Cæſar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Joſ.*

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Iſocr.*

Imperatorius, a, um, στρατηγικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ὴ, όν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo,* i. e. Cæſaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ αρος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ὰ, *Xen.* τὸ προσαχθὲν, έντος, *Iſocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελόμενον, ε, *id.* facere, ποιεῖν, ſ. πράτειν τὸ προσταχθὲν, τὸ προσταγθὲν, τὸ κελευόμενον, *Dem.*

Imperceptus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκατάληπτος, ε.

Impercuſſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄτρωτος, ε, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, ſeminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀτελὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ κὴ ἡ ἡμιτελὴς, έος, *Iſocr.*

Imperioſe, ὑπηκόως, *Suid.*

Imperioſus, a, um, ὑπηκόος, ὴ, όν, *Plato.* ἀρχικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, *Dem.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαημοσύνη, & ignorantia rerum, κὴ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, ſ. δι' ἀπραγμοσυνίλν, *idem,* uti excuſatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν. κὴ ἡλικίαν, *idem,* literarum, ἡ ἀγραμματία κὴ ἀπαιδευσία, *Ælian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄπειρος, ε, ὁ κὴ ἡ ἀδαήμων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, rerum, πραγμάτων, *Dem.* omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, *idem,* adeo & vecors, ὥτω σκαιὸς κὴ ἀνήκοος, *id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τῦ λέγειν, *idem,* ἀδυάτως λέγειν, *Æl.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ὑπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum,* i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, διωκῶ, *Iſocr.* ἀρχὴν κατέχω, *id.* ἔχω, *id.* ſuſcipio terra marique, λαμβάνω κὴ τὴν κατὰ γῆν κὴ τὴν κατὰ θάλασσαν, *id.* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς κὴ θαλάσσης, *id.* alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος ὰν ἀξιῶν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Demoſth.* & ſumma rerum, στρατηγία κὴ πρασία, *id.* & dominatio, ἀρχὴ κὴ τύραννις, *id.* & potentia, ἀρχὴ κὴ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *Iſocr.* dare, ſ. deferre alicui, διδόναι, ſ. παραδιδόναι ἀρχὴν, ſ. ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, *id.* gerere, κλήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆν, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν ἀρχὴν, *idem,* amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, *Iſocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, *id.* deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Impermiſſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀθέμιτος, ε, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, *Iſocr.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακυριεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, *Demoſth. Iſocr. Ariſt.* tyrannice alicui, τυραννεύω τινὸς, *Iſocr.* exercitui στρατηγέω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* ἡγέομαι στρατηγὸς, *id.* una cum alio, Συστρατηγέω τινὶ, *id.* i. e. *jubeo,* ὑπιτέλλω τινὶ, *Lucian.* κελεύω τινὶ, *Herodian.* Conf. *jubeo.*

Imperſcrutabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀναξιχνίαστος, ε, *N. T.* ὁ κὴ ἡ ἀνεξδίηντος, ε, *ibid.*

Imperſuaſibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀπειθὴς, έος, *Xen.*

Imperterritus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνέκπληκτος, ε, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἀκατάπληκτος, ε, *Philo.* ὁ κὴ ἡ ἄφοβος, ε, *Plut.*

Impertio, ſ. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, *Xen.* κοινωνέω, τι τινι, *Plato.*

Imperturbatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀτάραχτος, ε, ὁ κὴ ἡ ἀτάραχος, ε, *Baſ.* ὁ κὴ ἡ ἀθόρυβος, ε, *Plut.*

Imperveſtigatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνερεύνητος, ε, *Suid.*

Impervius, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄβατος, ε, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἄνοδος, ε, *Xen.*

Impetigo, ὁ λειχὼ, ῶος, *Dioſc.* impetigine laboro, λειχιάω, *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω, *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ κὴ ἡ εὐπόρίστος, ε, *Epicur.* Συγχωρητικὸς, ὴ, όν.

Impetratio, ἡ ὑπιτυχία, ας, *Polyb.* ἡ ὑπίτευξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ὑπιτυγχάνω τινὸς, *Dem.* κλάομαί τι, *id.* ἀφικνοῦμαί τινος, *Iſocr.* λαμβάνομαί τινος, *Plato.*

Impetuoſe, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuoſus, a, um, βίαιος, αία, ον, *Lucian.* ραδαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁρμητικὸς, ὴ, όν.

Impetus, us, *animi vel corporis,* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ὑπί τινα, *Ariſtot.* hoſtilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ὑπαδρομὴ, ῆς, *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* in hoſtes, ἐφορμάω ὡρὶς τὰς πολεμίας, *Xen.* in tabernaculum, ὑπηνδάω τῇ σκιλίᾳ, *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χάραν, *Iſocr.* ſuſtineo, ὑπομένω εἰσβολὴν τινος, *Iſocr.* Conf. *Impreſſio.*

Impexus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκλίνης, ε, *Soph.* αὐχμηρὸς, ὰ, όν, τῷ κόμῃ, *Lucian.*

Impico, πισσόω, *Cl. Al.* καταπισσόω, aliquid, τὶ, *id.*

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, *Xen.* aliquid, τὶ, *id.* contra aliquem, πρὸς τινα, *Æſchin.* factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, *Philo.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀθεότης, ſumma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, *Ælian.*

Impiger, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀοκνος, ε, *Xen.*

Impigre, ἀόκνως, *Plato.*

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, προσπλάω, in lapidem, λίθῳ, *Plut.* in aliqua re, πλαίω τι, vel ἔν τινι, *Dem.* pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρός λίθον, *N. T.* in illam ſtultitiam, ἐξανέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας, *Herodian.*

Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω, *Plato.*

Impius, a, um, ὁ κὴ ἄθεος, ὁ κὴ ἀσεβὴς, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, *Xen.* ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν. *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀνόσιος, *id.* & flagitioſus homo, ἀσεβὴς κὴ πονηρὸς ἀνὴρ, *Iſocr.* & exſecrabilis, ἀσεβὴς κὴ μιαρὸς, *Dem.* factum & graviſſimum, ἔργον ἀσεβέστατον κὴ δεινότατον, *id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, *Plut.* ſum, ἀσεβέω in Deos, εἰς θεὸς, *Dem.* manifeſte, ἀσεφανῶς, *id.* nefarie, ἀναιδῶς, *idem.*

Implacabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀπτιος, ε, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀπαραίτητος, ε, *Plato,* alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, *Plut.*

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, *Dem.* iraſci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, *Themiſt.*

Implacidus, a, um, ὁ κὴ ἡ δυσάρεστος, ε, *Iſocr.* ſum, δυσαρεστέω, *Syneſ.*

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, *Plato.* aliquem inani ſpe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *idem,* naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλίτῶν, *Iſocr.* infamia civitatem, ἀναπίμπλημι πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, *Dem.* urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, *id.* lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, *Xen.* urbem ſeditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, *Iſocr.* naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, *id.* legem, πληρόω νόμον, *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητίαν, *ibid.*

Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, *Dem.*

Implicatio, ἡ ἐμπλεξις, εως, ſ. implexus, ἡ ὑπιπλοκή.

Implicite, ἐμπεπλεγμένως, i. e. non clare, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, *Iſocr.* aliqua re, εἰς τι, *Polyb.* aliquem aliqua re, προβάλλω τινά τινι, *id.*

Imploratio, ἡ ὑπίκλησις, εως, *Lucian.* ἡ ἀνάκλησις, εως, *Thuc.* Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deos, ὑπικαλέω θεὸς, *Herodian.* fidem Deorum, θεοκλυτέω, *Ælian.* auxilium, δέομαι ἐπικυρίας.

Implumis, e, ὁ κὴ ἡ ἄπτιλος, ε, *Suid.* ὁ κὴ ἡ ἄπτερος.

Impluo, ἐνυμβρέω.

Impluvium, τὸ μέσαυλον, ε, *Bud.*

Impœnitentia, ἡ ἀμεταμέλητος, ας.

Impolite, ἀκόμψως, *Plut.*

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄκομψος, ε, *Plut.*

Impollutus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄσπιλος, ε, *N. T.* ὁ κὴ ἡ ἀμίαντος, ὰ, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἀμόλυντος.

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὸ ναῦν, *Dem.* aliquid ſervis, ὑπιτίθημί τι οἰκέταις, *Herodian.* alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἡ τιμωρίαν, *Dem.* alicui plagas, ὑπιβάλλω τινὶ πληγὰς, *Xen.* vectigal, φόρον, ſ. tributum, τέλος, *Plut.* pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ὑπὶ τὸ κεφαλὸ, *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX, cuſtodes, εἰσπέμπω φύλακας, *Iſocr.* i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Decipio.*

Importo, εἰσκομίζω, *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, *id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *Plut.*

Importune, ἀκαίρως, *Iſocr.* i. e. acerbe, φορτικῶς, *Iſocr.*

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Importunus, a, um, res & homo, ὁ κὴ ἄκαιρος, ε, *Plato, Theophr.* ὁ κὴ ἀτοπος.

Importuoſitas, i. e. cæcutia portus, ἡ ἀλιμφία, ας, *Poll.*

Importuoſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀλίμφος, ε, *Eurip.*

Impos, ὁ κὴ ἡ ἀκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς. *Xen.* mentis, φρενὸς τυπόμφος, *Plato,* τῷ λογισμῷ ἀκράτωρ, ορος, *Ælian.*

Impoſitio, ἡ ὑπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, *N. T.*

Impoſſibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδυάτος, ε, ferri, βαστάζεσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατον τινι ποιεῖν τι, *Plato.* ὁ κὴ ἡ ἀμήχανος.

Impoſſibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Antiph.*

Impoſſibiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Impoſtor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ φενακίζων, οντος, *id.* ὁ παιζευτὴς, ε, *id.*

Impoſtura, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ τέχνη, ης, *id.* ὁ φενακισμὸς, ῦ, *id.* inſtruere fraudem & impoſturam in alicujus interitum, Συσκευάζειν ἀπάτλν κὴ τέχνλν ὥστί τινος ὀλέθρᾳ, *Dem.* ſpe & impoſturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι κὴ φενακισμοῖς, *id.* impoſturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, *Dem.*

Impotens, ὁ κὴ ἡ ἀκρατὴς, έος, iræ, θυμῦ, cupiditatum, τῶν ὑπιθυμιῶν, *Xen.* ὁ κὴ ἡ ἀδύνατος, ε, factus ſenio, ἀδυάτος γενόμενος γήρᾳ, *Xen.* filere, i. e. qui filere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τῦ λέγειν, *Antiph.* ἡ ἀδυνασία, ας, *Thuc.* animi, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυνασί.

Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ὅτι τῦ παρόντος.

Impranſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδάριστος, ε, *Xen.*

Imprecatio, ἡ ἀρά, ᾶς, *Plato.* ἡ κατάρα, ας, *Plut.* Conf. *Diræ.*

Imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, *Dem.* ἐπαράομαι τινι ἐξώλειαν, *Æschin.* diras alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀρὰς τινι, *Plut.*

Impreſſio, *notæ*, ἡ ἐντύπωσις, εως, hoſtilis, ἡ ἐμβολή, ῆς, ἡ εἰσβολή, ῆς, *Iſocr.* ἡ ὁδρομή, ῆς, *Dem.* impreſſionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* in inſulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Dem.* contra aliquos cum aliquo, σωμείσβαλλω ὁπ τινας, *id.* & hoſtium agros vaſto, ἐμβάλλω καὶ κακόω τὴν τῶν ἀντιτάλων χάραν, *id.* fit impreſſio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* impreſſionem alicujus ſuſtinere, ὑπομένειν εἰσβολήν τινος, *idem.* Conf. *Invado.*

Imprimis, vide *In primis*, ſub *Primus.*

Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui. διαβολὴν αἰσχρὰν προσρίζωμαι τινὶ, *Polyb.* ſignum ſive ſigillum, ἐπισφραγίζω, *Plato*, τύπον ἐνσημαίνομαι, *id.* σφραγῖδα βάλλω, *Ariſtoph.* ſignum capræ, σφραγίζομαι εἰκονι αἰγὸς, *Dioſc.*

Improbabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδοκίμαστος, ε, ὃ καὶ ἀ ἀπίθανος.

Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

Improbe, πονηρῶς, *Iſocr.* ago, κακουργέω, *id.*

Improbitas, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *idem.* ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φαυλότης, ητος, *Iſocr.* & malitia, quæ in aliquo eſt, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι, *Dem.* & perfidia alicujus, πονηρία καὶ ἀπιστία τινός, *id.* eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, *id.* ſumma alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, *id.* magna refertum eſſe, πολλὴν κακίαν ἔχειν, *id.* improbitate omnes ſuperare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρία, *id.* mancipare ſe improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, *Iſocr.* uti tam inſigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ ἀφυσσίᾳ πονηρίας, ὥστε, *Dem.*

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Improbo, ἀτιμάζω, *Xen.*

Improbus, a, um, κακὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* μοχθηρὸς, ὸν, *id.* continenter, σωιχῶς ἂν πονηρὸς, *id.* manifeſte, palam, φανερὸς, ὁμολογουμένως φαῦλος, *idem.*

Improcerus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμήκης, ες.

Improlis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ε, *Eurip.*

Impromiſcuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμιξία, ε, *Greg.*

Impropero, ὀπισθόδω, *Herodot.*

Improprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

Improprietas, ſc. *ſermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρόν, ε, *Quinctil.*

Improprius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ε.

Improſper, a, um, vide *Infelix.*

Improſpere, vide *Infeliciter.*

Improvidè, ἀφρονεσιπλέως, *Dem.* ἀνοήτως, *Iſocr.*

Improvidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπεόρακτος, ε, *Dem* ὃ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ε, *id.*

Improviſe, ἀπροσπλάς, *Herodian.* Vide *Improviſo.*

Improviſo, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Improviſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ε, *Lucian* ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ε, LXX. ὁ καὶ ἡ ἀιφνίδιος, ε, *Gal.*

Imprudens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσζώητος, ε, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Iſocr.*

Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως *Iſocr.*

Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἀφροσύνη, ἡ ἀβελτία.

Impubes, ſ. Impuber, ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, ε, *Theocr.*

Impudens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ές, & audax fur, καὶ θρασὺς κλέπτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναισχυντος, ε, & confidens, καὶ τολμηρὸς, *id.* & nefarius, καὶ μιαρὸς, *id.* ſupra modum, ὁ καὶ ἡ ὑπερβαναίσχυντος, ε, res, ὑπερβαναίσχυντον πρᾶγμα, *id.* ſum, ἀναισχυντέω, *id.*

Impudenter, ἀναισχύντως, *Plato*, ago, ἀναιδόμαι, ἀναισχυντέω, *Iſocr.* ὑποθρασύνομαι, *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας, *id.* & audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα, *id.* & improbitas, καὶ πονηρία, *idem*, magna & inſignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ πρόδηλος, *Dem.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, *idem*, eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, ſ. τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, ſ. ἀναισχυντίας, *Iſocr.* eſſe tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, *Demoſth.* facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, *id.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, *id.*

Impudice, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ πορνεία, ας, *id.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Philo*, ἡ ἀκολασία.

Impudicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ές, *Lucian.* ſum, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀσελγέω, *Plato.*

Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, *Thuc.*

Impulſio, ὁ ὠσμὸς, ῦ, ὁ ὠθισμὸς, ῦ, *Plut.*

Impulſor, ὁ ὠστὴς, ε, *Ariſtot.* ὁ παροξυντής.

Impulſus, us, ὁ ὠσμὸς, ῦ, ἡ ὦσις, εως, *Ariſtot.* i. e. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* Vide *Incitatio.*

Impune, ἀνυποινεῖ, *Dem.* ἀνυποινὶ, *Xen.* facere aliquid, ἀδικῶς πράττειν τι, *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, *Iſocr.* ἐᾶν τίνα ἀθῶον, *Dem.* ferre, ἀθῶον ἔω, *id.* non impune aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, *Ælian.* διαφθείρειν ὐκ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*

Impunis, e, vide *Impunitus.*

Impunitas, ἡ ἄδεια, ας, *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, *idem.* διδόναι τινὶ ἀθῶον ἔω, *id.* διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, *id.* adipiſci, εὑρίσκειν ἄδειαν, *id.* λαμβάνειν ἄδειαν, *id.*

Impunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδικὴς, ές, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, ε, *Iſocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐάσαι τινὰ ἀθῶον, *id.* abire impunitum, ἀφιέναι ἀθῶον, *idem*, non effugere impunitum, διαφθεῖναι ὐκ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*

Impure, μιαρῶς, *Dem.*

Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Impurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκαθαρτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγαγνος.

Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἐπάγω τί τινι, *id.* ἄγω τι εἰς τινα, *idem.*

Imus, a, um, κατώτατος, άτη, ατον, ima ſummis miſcere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι, *Dem.* ab imo, κόθεν, *Herodian.*

In, *in loco*, ἐν, *cum Dat.* in regione, ἐν τῇ χάρᾳ, *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄσει, *id.* in aureis veſtibus ſaltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, *Iſocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *idem*; (2) *ad locum*, εἰς, *cum Accuſ.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, *Plut.* ducere in ſenatum, ἄγειν εἰς τὸν βουλὴν, *Dem.* pecuniam inſumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum uſque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην *id.* iram in ſontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, *id.* (3) κατὰ *cum Accuſ.* in bello amiſſum eſſe, πολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, *Dem.* in foro, κατὰ τὴν ἀγορὰν, *id.* (4) παρὰ, *cum Accuſ.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ὅτι, *cum Gen.* in muſtis rebus divinam videre benevolentiam, ὅτι πολλῶν ἰδεῖν τὸν παρὰ τῶν θεῶν ἵμερον, *Dem.* in tanta ſolitudine conſtitutus, ὅτι τοσαύτης ἐρημίας γιγνόμενος, *Iſocr.*

Inabruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀῤῥαγὴς, ές, *Philo.*

Inacceſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ανεπίβατος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόσβατος, ε, *Lucian.*

Inacculabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταλόχιτος, ε, *Phalar.*

Inædifico, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*

Inæquabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε, *Theophr.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Inæqualis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ε, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε, *Dem.* dignitate, ὁ καὶ ἡ ἀνισότιμος, ε, *Nazz.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, καὶ ταραχὴ, *Iſocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, καὶ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεοὺς, *Iſocr.*

Inæquo, ἰσόω, *Xen.*

Inæro, καταχαλκόω, LXX.

Inæſtimabllis, e, i. e. *vilis*, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ε, *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ καὶ ἡ ὑπερτίμιος, ε, *Ariſtot.*

Inæſtuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, *Plut.*

Inadfectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, ε, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀσύεργος, ε, *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ε, *Philo.*

Inamabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέρατος, ε, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inambitioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ε, *Ariſtot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ε, *Plut.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Ariſtoph.*

Inamœnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ κενολόγος, ε.

Inanimatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ε, *Dem.*

Inanio, κενόω, *Theophr.* παρακενόω, *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ὴ, ὸν, omnium, πάντων, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ε, *Plut.* μάταιος, αία, αῖον, ſermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, ſtudium, ἡ κενοσπουδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, ῦ.

Inaniter, κενῶς, ματαίως, i. e. fruſtra, διακενῶς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπούδως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian.*

Inaquoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ε, *Geopon.*

Inaratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήροτος, *Hom.*

Inarefacio, καταξηραίνω, *Theophr.*

Inareſco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.*

Inargentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ε, *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Inarticulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάῤῥωτος, ε, *Ælian.*

Inartificialis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, ε, *Ariſtot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως.

Inaſſatus, a, um, i. e. aſſatus, ὀπτὸς, ὴ, ὸν, caro, ὀπτὸν κρέας, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐξόπτος, ε, *Hippocr.*

Inaſſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, ες, ad aliquid, τινὸς, *Dem.*

Inaudax, ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ε, *Thuc.* ſum, ἀτολμέω, *id.*

Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Inauditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήκουστος, ε, *Cl. Alex.* ὁ καὶ ἡ ἄπυστος, ε, *Herod.*

Inaugurato, κατ' οἰώνισμα.

Inauguro, ἐποπτεύομαι, aliquid, τί.

Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, *Soph.* τὸ ἐνώτιον, ε, τὸ ἐλλόβιον, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὦτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Ælian.*

Inauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ χρύσεος, ε, *Plato.*

Inauritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὦτος, ε, *Eust.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τὶ, *Athen.* καταχρυσόω τι, *Plut.*

Inauſpicato, δυσοιωνίστως.

Inauſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ε, *Plato*, ὐκ εὔοδρος, ε, *Ælian.*

Inauſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητος, ε, *Theodor.*

Incæduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ε

Incalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπίδλες, ε, *Æſchyl.*

Incaleſco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*

Incalefacio, διαθερμαίνω, *Dem.*

Incallide, ἀδόλως, *Thuc.*

Incallidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ε, *Dem.*

Incandeſco, ἐκπυρόομαι, *Gal.*

Incaneſco, πολιόομαι, *Ariſtot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἔπασμα,

πασμα, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Polyb.* ἡ τερψις, εως, *Chryſ.* τὸ γοητευμα, ατος, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantor, ὁ ἡ ἐπῳδὸς, *Eurip.* ὁ τερψις, εως, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τὶ, *Chryſ.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ ἡ ὄπιπλος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, *Chryſ.* ἡ ἀνθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἀνθρωπίζω, *Dionyſ.* Σαρκόω, *Naz.*

Incaſſum, ῥᾳδως. Conf. *Fruſtra.*

Incaſtigatus, ὁ ἡ ἀδιόρθωτος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀφυλακτοτέρως, *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ ἡ ἀφύλακτος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἀπρονόητος, ν, *Lucian.* ὁ ἡ ἀνόβλαβής.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινι, *idem*, graviter, βαδίζω εὐτάκτως, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροδακτέω, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ ἡ ἀνάνυμος, ν, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Incendiarius, πυρπολήτης, ου, ὁ πυρπολέων, οντος, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ας, *Dem.*

Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *idem*, ἐμπυρίζω τι, *Diod. Sic.* κατακαίω τι, *Plut.* odores, θυμιάω, *Philo*, i. e. incito, παροξύνω, *Dem.* Conf. *Incito.*

Incenſio, ἡ ἐμπρησις, εως, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ὁ, *Philo.*

Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑποκαυμα, ατος, *Ach. Tab.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incerniculum, ἡ τηλία, ας.

Incerno, διαλέγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incerte, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, a, um, ὁ ἡ ἄδηλος, ν, *Plut.* ὁ ἡ ἀσαφὴς, ές, *Plut.* i. e. inſtabilis, ὁ ἡ ἀσταθὴς, έος, *Dem.* ὁ ἡ ἀσάθμητος, ν, *id.* ὁ ἡ ἀκατάστατος, ν, rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*

Inceſſabilis, e, ὁ ἡ ἀκατάπαυστος, ν, *N. T.*

Inceſſio, ἡ εἰσοδος, ου, *Plut.*

Inceſſo, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* faxis, βάλλω λιθους, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Inceſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*

Inceſie, μιαρῶς, *Dem.*

Inceſto, μιαίνω, *Lucian.*

Inceſtum, vide *Inceſtus.*

Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ ἀνόσιος, ν, *id.*

Inceſtus, us, ἡ ξυνοικία ἀνόσιος, γάμος ἀνόμιμος καὶ ἀνομιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*

Incido, ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς θηράτροις, *Ælian.* in calamitates, περιπίπτω ξυμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, συντυγχάνω τινὶ, *Plato*, ἀτυχέω τινὸς, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίᾳ, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ περιπῖπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ξυμπίπτοντα, *Iſocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ὑποκόπτω, ἐντέμνω, i. e. *in ſulpo*, ἐγ ὀλκάδι, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Incido, ἡ διάπτωσις, εως, *Theoph raſt.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἄρχομαι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, cratorum inde, λέγειν ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus conflat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ὑπὲρ νικης παιᾶνα, *Plut.* ἡ παιᾶνα, *Xen.* bellum, καταρχω πολέμου, *Plut.* ſermonem, ἡ λόγον, *Plato*, ἀρχομαι τοῦ λόγου ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, a, um, ὁ ἡ ἀπερίτμητος, ν, *N. T.*

Incircumſcriptus, a, um, ὁ ἡ ἀπερίγραπτος, ν, *Damaſc.*

Inciſe, ſ. Inciſim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ τομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ πενία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ν, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ν, *Xen.* curſus, τὸ ἐγδρτήριον, ν, δρόμου, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Incito, προορμάω, aliquem ad aliquid, τινα ἔπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Conf. *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ ἡ ἀπειρόκαλος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἄγροικος, ν, & illepidus, ὁ ἡ ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato.* Σκαιῶς, *Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Dem.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ὀπιβοάω, aliquem, τινὶ, *id.*

Inclareſco, ὀπιφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ ἡ ἀπλωὴς, ές, *Baſ.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ δύσκολος, ν, *id.*

Inclementer, ἀπλωῶς, ἀπροσοίσως, *Iſocr.*

Inclementia, ἡ ἀπλωὶα, ας, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ὑποκλίνω πρός τι, *idem*, res inclinant, πράγματα κλίνουσι, *id.*

Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, *Herodian.* in monumento, τινὰ εἰς ἔρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τί κατὰ Σῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἐγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ὴ, ὸν. Conf. *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἑκὼν, ἑκοῦσα, ὸν, *Dem.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἔνεψις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ ἡ ἄδειπνος, ν, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Inciptio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ ἡ ἀδιανόητος, ν.

Incogitans, ὁ ἡ ἀλόγιστος, ν, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ ἡ ἄγνωστος, ν, *Plut.* ὁ ἡ ἀσύνδικος, ν, *idem.*

Incolibilis, e, ὁ ἡ ἀσυμφυὴς, ές, *Suid.*

Incola, ὁ ἡ ἐνοικος, ν, *Strabo*, ὁ ἡ κάτοικος, ν, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκὰν, ὦντος, *id.* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὧν ἐν τινι πόλει, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem.* κατοικέω πόλιν, *Iſocr.*

Incolumis, e, Σῶος, α, ον, ager ſ. regio, σῶα χώρα, *Dem.* ὁ ἡ ἀκέραιος, ν, urbs, πόλις ἀκέραιος, *id.* & ab incommodis liber, Σῶος καὶ μηδὲν πάσχων, *idem.*

Incolumitas, ἡ Σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um ὁ ἡ ἀπαράτεμπτος, ν.

Incommendatus, a, um, ὁ ἡ ἀσυστατος, ν.

Incommodatio, ἡ βλάβη, ης, *Plut.*

Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, *Dem.* ἀχρήστως.

Incommoditas, ἡ βλάβη, ης, *Plut.* ἡ ἀχρηστία.

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ. *Dem.* λυμαίνομαί τινί, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Incommodus, a, um, ὁ ἡ ἀσύμφορος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἀνωφελὴς, ές, *Iſocr.* ὁ ἡ ἀλυσίτελης, ες, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πολῖ, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ ἡ ἀσύγκριτος, ν, ὁ ἡ ἀσύμβλητος, ν.

Incompertus, a, um, ὁ ἡ ἀγνώστος, ν, ὁ ἡ ἄγνωτος, ν, *Thuc.* ὁ ἡ ἄδηλος.

Incompoſite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκοσμήτως, *Dem.* ago, ἀκοσμέω, *id.*

Incompoſitus, a, um, ὁ ἡ ἄτακτος, ν, *Thuc.* ὁ ἡ ἀσυντακτος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehenſibilis, e, ὁ ἡ ἀσύλληπτος, ν, *Dioſc.*

Incomptus, a, um, ὁ ἡ ἄκομψος, ν, *Plut.*

Inconceſſus, a, um, ὁ ἡ ἀθέμιτος, ν, *Thuc.*

Inconciliabilis, e, ὁ ἡ ἀσυμβίβαστος, ν, *Baſ.*

Inconcinne, ἀναρμόστως.

Inconcinnitas, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ἀναρμοστία.

Inconcinnus, a, um, ὁ ἡ ἀνάρμοστος, ν, *Xen.*

Inconcuſſus, a, um, ὁ ἡ ἄσειστος, ν, *Chryſ.*

Inconditus, a, um, ὁ ἡ ἀκατασκεύαστος, ν, LXX.

Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηκὼς, νῖα, ός.

Inconfuſus, a, um, ὁ ἡ ἀσύγχυτος, ν.

Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ ἡ ἀνάρμοστος, ν, *Lucian.* ὁ ἡ ἀκατάλληλος.

Inconſcius, a, um, ὁ ἡ ἀσυνείδητος, ν, inconſciis aliis, ἀσυνειδότας τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ ἡ ἀνακόλουθος, ν, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ἀνακολουθία, ας, *Demetr. Phal.*

Inconſiderans, ὁ ἡ ἀλόγιστος, ν, *Plato*, ὁ ἡ ἀπερίσκεπτος, ν, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Inconſiderate, σκοπετὰς, *Iſocr.* ἀπερισκέπτως, *Dem.* ἀφροντίστως.

Inconſideratus, a, um, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ ἡ ἀπαραμύθητος, ν.

Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inconſpicuus, a, um, ὁ ἡ ἀθεώρητος, ν, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ ἡ ἀστάθης, ές, *Dem.* ὁ ἡ ἀστάθμητος, ν, res, πρᾶγμα, *idem*, Σφαλερὸς, ὰ, όν, ſocius, Σύμμαχος, *id.* ſum, μεταβάλλομαι, *Iſocr.*

Inconſtanter, Σφαλερῶς, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀστασία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſuetus, a, um, ὁ ἡ ἀνήθιστος, ν.

Inconſulte, vel inconſulto, ἀπροβουλεύτως, *Plato*, εἰκῆ.

Inconſultus, a, um, ὁ ἡ ἀπροβούλευτος, ν, *Dem.*

Inconſummatus, a, um, ὁ ἡ ἀτέλεστος, ν, *Plato.*

Inconſumptus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάφθαρτος, ν, *Plato.*

Incontaminatus, a, um, ὁ ἡ ἀμίαντος, ν, *Plut.*

Incontinens, ὁ ἡ ἀκρατὴς, ές, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* ὁ ἡ ἀκόλαστος, ν, *Ariſtot.*

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκρασία, ας, *Xen.*

Inconvenions, ὁ ἡ ἀπρεπὴς, ές, *Thuc.* ὁ ἡ ἀσύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, Σωπέω, *Gal.*

Incorporatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνσώματος, ε, *Naz.*
Incorporeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωμος, ε.
Incorporo, ζωματόω, *Aristot.*
Incorrectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, ε, *Dem.*
Incorrigibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτριπτος, ε, *Sirac.*
Incorrupte, ἀφθάρτως, & juste, ἀδωροδοκήτως καὶ δικαίως, *Dem.*
Incorruptibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, ε, gloria, δόξα, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἄφθορος, ε, anima, ψυχή, *Dem.*
Incorruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρτος, ε, *Plato.* muneribus, ὁ καὶ ἡ ἀδωροδόκητος.
Increatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκτιστος, ε.
Increbresco, *sermone*, διαθρυλλέομαι, *Xen.*
Incredibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ε, *Æschin.*
Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ παράδοξος, ἀκροάλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, *Dem.* ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια, ας, *N T.*
Incredulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ δύστιστος, ε, ſum, ἀπειθέω, *Sir.*
Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ὕπδοσις, εως, *Isocr.* ἡ ἐπαύξησις, εως, *Plut.* capio, ὕπδοσιν λαμβάνω, *Isocr.* ex aliquo, ὕπδίδωμι ἐκ τινος, *id.* adfero, ἐπαύξω τι, *Dem.* ὕπδοσιν παρίχω τινὶ, *idem.*
Increpatio, ἡ ὕπτίμησις, εως, *Plut.* ἡ ἔλεγχεία.
Increpo, ἐπικτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήτω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τι, *Aristot.*
Increſco, αὐξάνομαι, *Aristot.*
Incruentatus, a, um, ſ. incruentus, a, um, ὁ αἱ ἡ ἀναίμακτος, ε, *Plut.*
Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.
Incruſto, κονιάω, aliquid, τι, *Aristot.*
Incubatio, ὁ ἐπασμὸς, ῦ, *Aristot.*
Incubitus, idem.
Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, *Herodot.* ἐπικειμαί τινι, *Aristot.* ovis, ἐπωάζω, *Athen.*
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ε, ὁ πνιγαλίων, ωνος, *Ægin.*
Inculco, παρεμβύω, *Lucian.* i. e. ſæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.*
Inculpabilis, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος.
Inculpate, ἀμέμπτως, *Herodian.* vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, *Dem.*
Inculpatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνατιμήτος, ε, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνέγκλητος, ε, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως.
Incultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ε, terra, γῆ ἀνεργαστος, incultum jacere, χερσόω, *Diod. Sic.*
Incumbo, ὕπκειμαι, alicui rei, τινὶ, *Aristot.* i. e. operam enixe do, σπεδάζω περί τι, *Plato*, ὕπί τινι, *Isocr.* ad gloriam, φροντίζω τῆς δοξης, *Ælian.* & omni cura facio aliquid, σπεδάζω καὶ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι, *Dem.*
Incunabula, vide *Cunæ.*
Incurabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνιατος, ε, *Plato.* morbus, & cui mortalis manus mederi non poteſt, νόσος ἀνίατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, *Ælian.* ſum, ἀνιατως ἔχω, *Dem.*
Incurabiliter, ἀνιάτως, *Dem.*
Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.* ἡ ῥαδιουργία, ας, *Xen.*
Incurioſe, ἀμελῶς, *Dem.* ἠμελημένως, *id.*
Incurioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, ἐος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ſum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, *Isocr.* περί τι, *Xen.* ἀμελέω τινός, *Isocr.* περί τινος, *Dem.*
Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, *Herodot.* i. e. *invado*, εἰσβάλλω εἴς τινα, *Isocr.* Conf. *Invado.*
Incurſio, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Impetus.*
Inruſo πολὺς ἐπιτρίχω.
Incurveſco, κυρτόομαι, ὀπτυσρόομαι, *Polyb.*
Incurvo, κυρτόω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἀγκυλόω, *Gal.*
Incurvus, a, um, κυρτὸς, ἡ ὀν, *Aristot.*
Incus, ὁ ἄκμων, ονος, *Herodot*
Incuſatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* ἡ αἰτίασις.
Incuſo, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicujus, τινά τινος, *Dem.* Conf. *Accuſo.*
Incuſtoditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ε, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄφρουρος, ε, *Aristot.*
Incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, *Joſeph.* aliquid in aliquid, ἀπερείδω τὶ εἴς τι, *Plut.* alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι, *Dem.* φόβον ἐναπεργάζομαί τινι, *Isocr.* καθίζημί τινα εἰς φόβον, *Dem.*
Indagatio, ἡ ἰχνδυσις, εως, *Xen.* ἡ ἰχνεία, ας, *id.*
Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Cl. Alex.* ὁ ἐξεταστὴς, θηρευτὴς.
Indago, inis, τὸ θήρευμα, ατος, τὸ ἴχνευμα, ατος, *Poll.*
Indago, ἰχνεύω, *Xen.* ἀνιχνεύω, *Plut.* Conf. *Inveſtigo.*
Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, *Dem.* facile eſt inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διανοήσειν, *idem*, hinc & inde, ab utraque parte, ἐνθεν καὶ ἔνθεν τινὸς, *Aristot.*
Indebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ε.
Indecens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, *Isocr.* Conf. *Turpis.*
Indecenter, ἀπρεπῶς, *Isocr.* me gero, ἀκοσμέω, *Dem.* agere, ἄχημον ποιεῖν, LXX.
Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*
Indecet, ἀπρεπές ἐςι, dicere, ὐκ εὐχημόν ἐςι λέγειν, *Æschin.*
Indeclinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄκλιτος, ε, *apud Gramm.* i. e. inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδίαδρατος, ε, *Cl. Al.*
Indecore, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, *Isocr.* ago, ἀχημονέω, *Ælian.* ἀκοσμέω, *Isocr.*
Indecorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀχήμων.
Indefatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ε, *Baſ.*
Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, *Suid.*
Indefenſus, a, um, qs. *clypeo*, ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρασπιστος, ε, *ſermone*, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ε.
Indefeſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ε, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀνελλιπὴς, ἐος, *Ælian.* in volatu, ᾧ ἡ κάμνῃ τὸ πτῆδν, *id.*
Indefinite, ἀπροσδιορίστως, *Suid.*
Indefinitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀόριστος, ε, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίμφατος.
Indefletus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκλαυστος, ε, *Hom.*
Indefiexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτος, ε, *Plut.*
Indelibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, ε, *Soph.*
Indelibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδρεπτος, ε, *Soph.*
Indemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ε, *N. T.*
Indemnis, e, ἀθᾶος, α, ῶον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ε, *id.*
Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.
Indeploratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπένθητος, ε, *Macc.*
Indeprecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ε, *Plato.*
Indeprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφάρατος, ε.
Indefertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναπόλειπτος, ε.
Indefinenter, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ζωὴ ἔχας.
Indefinens, ὁ καὶ ἡ ἀδιαλείπτος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυς, ε, *ibid.*
Indeſponſatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήδυτος, ε, LXX.
Indetonſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκειρεκόμης, ε.
Index, ὁ μλυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, ἀντος, *Isocr.* digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ, *Lucian.* librorum, ὁ φίναξ, ακος, *Plut.* ὁ Σύλλαβος, ε, *Cic.* in agro, τὰ Σημεῖον, ε, *Dem.*
Indicatio, ἡ φάσις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδειξις, εως, *idem.*
Indicatura, ſ. *litis*, ἡ τίμησις, εως, *Æschin.*
Indicium, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* τὸ ὕπδειγμα, ατος, *idem*, τὸ Σημεῖον, ε, *idem*, τὸ τεκμήριον.
Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινὶ, *Plut.* bellum alicui, προαγορδέω πόλεμόν τινι. *Dem.* προδέω πόλεμον, *Herodot.* ludos, ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας, *Plut.*
Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* ἐμφέρω τι πρός τινα, *Plut.* γνωρίζω τί τινι, *id.*
Indicta cauſſa, ἀκρίτως, *Isocr.* punire aliquem, ἄνδυ κρίσεως κολάζειν τινὰ, *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀνκείνειν τινὰ, *Ælian.*
Indidem, ἐντεῦθενὶ, *Ariſtoph.*
Indifferens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορος, ε.
Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.
Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.
Indigena, ὁ καὶ ἡ αὐτόχθων, ονος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος.
Indigens, ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ές, rerum neceſſarium, τῶν ἀναγκαίων, *Dem.* δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, *idem*, πόρως διακειμένος, *Isocr.*
Indigentia, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* πορία, ας, *idem*, & inopia, ἡ ἔνδεια καὶ πορία, *id.* rerum neceſſariarum, ἡ ἐνδεια τῶν ἀναγκαίων, *Dem.*
Indigeo, πορέω, nullius rei, μηδενὸς, *Dem.* alicujus rei, δέομαί τινος, *id.* προδέομαί τινος, *id.* χρείαν ἔχω.
Indigeſte, ἀτάκτως, *Thuc.*
Indigeſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ε, *Isocr.*
Indignabundus, a, um, ἀγανακτέος, έα, έον, *Dem.* ἀγανακτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Indignatio, ἡ ἀγανάκλησις, εως, *Thuc.* i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*
Indigne, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυσχεῖν, *Isocr.* agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, *Dem.* fero aliquid, ζωοφρύομαί τινι, *Ælian.* δυσφορέω τι, *Herodian.*
Indignitas, ἡ ἀπαξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τῆ ἀδικήματος, *Ælian.*
Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ὅτι τινι, ſ. πάρ τινος, *Isocr.* περί τινος, *Plato*, διά τι, *id.* alicui, πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, *Lucian.* ὀργίζομαί τινι, *Dem.* ἄχθομαί τινι, *Plato.*
Indignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ε, aliqua re, τινὸς, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος, *Plut.*
Indigus, a, um, vide *Indigens.*
Indiligens, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, ές, *Dem.* ἀμελῶν, οῦσα, οῦν, *id.*
Indiligenter, ἀμελῶς, *Isocr.*
Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.*
Indipiſcor, ὕπτυγχάνω, aliquid, τινός, *Plut.*
Indirectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτακτος, ε, *Heſych.*
Indiſcrete, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*
Indiſcretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιακρίτος, ε.
Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*
Indiſerte, ἀφραδῶς.
Indiſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφραδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ βραδύγλωσσος, ε, LXX.
Indiſpoſite, ἀτάκτως, *Thuc.*
Indiſpoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ε, *Isocr.*
Indiſſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ε, *Philo*, ἀκατάλυτος, ε, *N. T.*
Indiſſolutus, a, um, idem.
Indiſtincte, ἀδιακρίτως.
Indiſtinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάκριτος, ε.
Individuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ε, *Aristot.*
Indiviſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ε, idea, ἰδία, *Plato.*
Indiviſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ε, *Dioſc.*
Indiviſe, ἀναποστάτως, *Heſych.*
Indiviſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ε, *Jambl.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάστατος, ε, *Pandect.*
Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Dem.* nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, ές, *Plato.*
Indocilitas, ἡ δυσμαθεια, ας, *Plato.*
Indocte, ἀπαιδεύτως, *Isocr.* ἀμάθως.

Indoctus,

Indoctus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀδίδακτος, *Dem.* ὁ οὐ, ἡ ἀπαίδευτος, ος, *id.* ὁ οὐ, ἡ ἀμαθής.
Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*
Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* morti alicujus, θανάτῳ τινος, *Julian.*
Indoles, ἡ φύσις, εως, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς, *Philo.*
Indomabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀδάμαστος, ος, nullus, ἄωλος, *Xen.*
Indomitus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀγήραστος, ος, *Ælian.*
Iudormio, ἐπικαθεύδω, *Hippocr.*
Indotatus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἄπροικος, ος, *Diod. Sic.*
Indubie, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Indubitabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀναμφίβολος, ος.
Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*
Indutiæ, αἱ ἀνοχαί, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχάς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα, *Æschin.* διαλύσεις πράττειν, *Plut.* annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, *Thuc.*
Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb.* i. e. persuadeo, ἐπάγω τι πρὸς πόλεμόν, *Aristot.* i. e. deleo ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, *Plato.*
Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Aristot.*
Indulgens, Συγχωρέων, ουσα, ον, *Dem.*
Indulgenter habere aliquem, φιλοσόφως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ χαριζομένως.
Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως, *Dem.* ἡ Συγχώρησις, εως, *Chrys.*
Indulgeo, Συγχωρέω, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαι τινι, *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, *Arist.* alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, *id.* vino & compotationibus, ὑπερσχολάζω οἴνῳ καὶ τοῖς ποτίσιν, *Ælian.*
Indumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.*
Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἐμαυτὸν, *id.* vestem, s. me veste, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* personam, τὸ πρόσωπον, *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, *Herodian.* colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, *Æl.* pedes sandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, *id.*
Indurefco, Σκληρύνομαι, κατασκλήμι, *Theophrast.*
Induro, Σκληρύνω, *N. T.* cutem, περισκληρύνω δέρμα, *Hippocr.*
Indufium, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*
Induſtria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *idem.* de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκουτὶ, *Dem. Iſocr.* de induſtria factus, ἐπίτηδες, ία, ον, *Dem.*
Induſtrie, Σπουδαίως, *Aristot.* ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.
Induſtrius, a, um, ὁ οὐ, ἡ φιλόπονος, ος, *Dem.* ὁ οὐ, ἡ φίλεργος, ος, *id.* Σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ οὐ, ἡ ἐπιμελὴς.
Induſtriouſus, a, um, idem quod *Induſtrius.*
Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Aristot.*
Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δ' ἡδονῆς, *Plato,* inebrior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνόομαι, *Ælian.*
Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκλοέω τινα, *Galen.* mihi mortem conſciſco, ὀπωπαρτερέω, *Plut.*
Ineditus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀνέκδοτος, ος, *Dem.*
Ineffabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀδιήγητος, ος, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, *Dem.* ὁ οὐ, ἡ ἀμύθητος, ος, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ οὐ, ἡ ἀνεκλάλητος, ος, *N. T.* ὁ οὐ, ἡ ἀλάλητος, ος, *ib.* ὁ οὐ, ἡ ἄῤῥητος, ος, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*
Inefficax, ὁ οὐ, ἡ ἀνενέργητος, ος, ὁ οὐ, ἡ ἀνενεργὴς, ὁ οὐ, ἡ ἀδυώμους, ος, *Dioſc.*
Ineffigiatus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀμορφος οὐ, ἀτύπωτος, *Ælian.*
Inelaboratus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀδιέργαστος, ος, *Iſocr.*
Inelegans, ὁ οὐ, ἡ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.* ἀκόσμως.
Ineluctabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀκαταγώνιστος, ος, *Baſ.*
Ineluibilis, e, ὁ οὐ, ἡ δυσέκπλυτος οὐ δυσέκπλυστος, ος, *Æl.*
Inemendabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀνεπανόρθωτος, ος, *Philo*
Inenarrabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀδιήγητος, ος, *Xen.* ὁ οὐ, ἡ ἀνέκφραστος.
Ineo, εἴσειμι, *Xen.* i. e. ἀοιδὸν, ᾠδὴν, *Aristot.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Dem.* conſulatum, μετίημι ὑπατείαν, *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, *Iſocr.* rationem, ἄπλοιμαι λόγων, gratiam ab aliquo ſ. alicujus, χαρίζομαι χείρων τινὸς, *Dem.*
Inepte, ἀναρμόστως.
Ineptia, ſ. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*
Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æſchin.* ληρέω.
Ineptus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἄχρηστος, ος, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ οὐ, ἡ ἀφύης πρός τι, *Iſocr.* i. e. ſtolidus, ruſticus, ζακλὸς, ἀφ' οὗ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ος, *Dem.*
Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνιππος, ος, *Ariſtoph.*
Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἄοπλος, ος, *Dem.*
Inerro, πλανάομαι ἐν, *Xenoph.*
Iners, vide *Ignavus.*
Inertia, vide *Ignavia.*
Inerudite, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.*
Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ος, *Dem.* Conf. *Indoctus.*
Ineſco, δελεάζω, *Xenoph.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*
Inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδρατος, ος, *Cl. Al.* ὁ καὶ ἡ ἀναπόδρατος, ος, *Philo.* periculum, ἀδοήθητος κίνδυνος, *Strabo.*
Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*
Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξέτας, ος, *Plato.*
Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ος, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος.
Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέρεθτος, ος.
Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιανόητος, ος.
Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Inexcuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπροφάσιστος, ος, *Xen.*
Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγύμναστος, ος, *Philo.* in aliqua re, τινὶ, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσκητος, ος, *Plut.*
Inexhauſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάντλητος, ος, ſumptibus, ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, ος, *Baſ.*
Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ος, *Philo.*
Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ος, *Thuc.*
Inexpeditus, ὁ καὶ ἡ ἄζωνος, οὐ πρόχειρος.
Inexpertus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἄπειρος, ος, in aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*
Inexpiatus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀκάθαρτος, ος, *Dem.*
Inexplebilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἀπλήρωτος, ος, ὁ οὐ, ἡ ἄπλητος, ος, ſanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληξία τινὸς, *Plato.*
Inexplebilitas, ἡ ἀπληξία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*
Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe alicui rei, διακεῖσθαί πρός τι, *Xenoph.*
Inexpletus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀπλήρωτος, ος.
Inexplicabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ἄλυτος, ος, *Plato,* ὁ οὐ, ἡ ἀμύθητος, ος, *Dem.*
Inexplicitus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀσαφὴς, ές.
Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xenoph.*
Inexploratus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀπείρατος, ος, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατόν ἐστι, *Iſocr.*
Inexpugnabilis, e, ὁ οὐ, καὶ ἡ δυσμάχητος, ος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπόστατος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλωτος, ος, *Iſocr.*
Inextinctus, a, um, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἄσβεστος, ος, *N. T.*
Inextinguibilis, e, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἄσβεστος, ος, *Galen.*
Inextricabilis, e, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ος.
Inexuperabilis, e, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ος, Conf. *Inexpugnabilis.*
Infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως, *Plut.*
Infabricatus, a, um, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, ος, *Syneſ.*
Infacetiæ, ἡ ἀνδυτραπελία, ας.
Infacetus, a, um, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Infacundia, ἡ τῦ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, a, um, ὁ οὐ, καὶ ἡ ἀπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη, ης, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Iſocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, *Dem.* ζωνίσχομαι ἀδοξίᾳ, *idem,* εἰμὶ ἀτιμος, *idem.*
Infamis, e, ὁ οὐ καὶ ἡ ἄτιμος, ος, *Dem.* ὁ οὐ καὶ ἡ ἄδοξος, ος, *id.* ἐντιμάκις, ις, ένη, ένον, apud cives, παρὰ τοῖς πολίταις, *Iſocr.*
Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινά, *Dem.*
Infandus, a, um, ὁ οὐ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ος, *Herodot.*
Infans, ὁ νήπιος, ος, *Dem.* τὸ βρέφος, εος, *Plut.* νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, παιδάριον νεογνὸν, *Plut.*
Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato,* ab infantia, ἐκ νηπίου, *Ariſtot.*
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ος, *Philo.*
Infantilis, e, ὁ οὐ, ἡ, τὸ τοῦ νηπίου.
Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ου, *Lucian.*
Infarcio, ἐμπλάττω, *Dioſc.*
Infatigabilis, e, ὁ οὐ, ἡ ακάματος, ος, *Philo.*
Infatuo, μωραίνω, *N. T.*
Infauſtus, a, um, ὁ οὐ, ἡ δυσυχὴς, ές, *Iſocr.*
Infector, ὁ βαφεὺς, έως.
Infectus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀγένητος, ος, *Ariſtot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ἔσθ' ἃ εἴη πεπραγμένα, *Ariſtot.* re infecta dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ, *Herodian.*
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυσυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Iſocr.*
Infeliciter, ἀτυχῶς, *Iſocr.* δυσυχὰς, ago in re aliqua, δυσυχέω ἐν τινι, *Iſocr.* ἀτυχία τι, *Dem.*
Infelix, ὁ οὐ, ἡ ἀτυχὴς, ές, *Dem.* ἀτυχᾶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ οὐ, ἡ δυσυχὴς, ές, ιστος, ἀθλιος, ία, ιον, *id.* & miſer homo, ἀτυχὴς οὐ ταλαίπωρος ἀνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος οὐ ταλαίπωρος, *id.* ſum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, *Iſocr.* præter meritum, δυσυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*
Infenſus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, & malevolus alicui, οὐ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ οὐ, ἡ δυσμενὴς, έος, τινὶ, *Iſocr.*
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάφεια.
Infermentatus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἄζυμος, ος, *N. T.*
Inferior, ὁ οὐ, ἡ ἐλάττων, ων, *Dem.* ſum, ἐλαττόομαι, *id.*
Infernalis, e, ὁ οὐ, ἡ στύγιος, ος, *Plut.*
Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*
Infernus, i, ὁ ᾅδης, ου, *Philo,* χείννα τῦ πυρὸς, *N. T.*
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ſpiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Ariſtot* ὁ οὐ, ἡ ὑπόγειος, ος, *Athen.* ὁ οὐ, ἡ ὑπόγαιος, ος, *Herodian.*
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπισφέρω τί τινι, *Philo,* alicui manus, ὀπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ὀπιβάλλω τινὰ ζυμφοραῖς, *Iſocr.* καταπειρώω τινὶ κακὰ, *Xenoph.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, *Iſocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*
Infeſtatio, ἡ κάκωσις, εως.
Infeſte ἀπεχθῶς, *Iſocr.* δυσχδᾶς, *Dem.*
Infeſtivus, a, um, Σκαιὸς, α, όν, *Iſocr.*
Infeſto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω τινὶ, *Dem.* κακῶ.
Infeſtus, a, um, ὁ οὐ, ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*
Infibulo, ἐμπορπάω, veſtem, ἱμάτιον, *Herodot.*
Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Inficior.*
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*
Inficiator, ὁ οὐ, ἡ ἐξάρνος, ος, ſum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio,

Inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* interpositο jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æschin.* ἔξαρνός εἰμι τοῦτο, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* ἔξαρνος γίγνομαι τότε, *id.*
Infidelis, e, ὁ ἢ ἄπιστος, ε, alicui, τινὶ, *Dem.*
Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας. *Plato.*
Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*
Infidus, a, um, ὁ ἢ ἀπιστος, ε, alicui, τινὶ, *Dem.*
Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.
Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, οῦ.
Infimus, vide *Imus.*
Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Aristot.*
Infinite, ἀπεράντως, *Aristot.*
Infin ties, ἀπειράκις, *Philo.*
Infinitivus, sc. modus, ἀπερέμφατός ἔγκλισις, *Gramm.*
Infinitus, a, um, ὁ ἢ ἄπειρος, ε, *Isocr.* ὁ ἢ ἀπέρατος, ε, *Plut.*
Infirmatio, ἡ ἀδύνωσις, ίως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.
Infirme, ἀδυνάτως, *Dem.*
Infirmitas, ἡ ἀδυνασία, ας, *Plato,* corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία.
Infirmo, ἀδυνάω, *Xenoph.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀδύνατον, *id.*
Infirmus, a, um, ὁ ἢ ἀδυνατος, ε, *Dem.* ὁ ἢ ἀῤῥωστος, ε, *id.* corpore, σώματι, *id.* sum, ἀδυνατέω, *Isocr.* ἔχω ἀδυνάτως, *id.*
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixio, ἡ ἐμπηξις, εως.
Infixus, a, um, ἐμπαγεὶς, εῖσα, έν.
Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, *Thuc.* τὸ ἐπίφλογισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, ῆς, *idem.*
Inflammo, φλέγω, lumen, φίγγος, *Sophocl.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ὥστε πόλεμον, *Isocr.*
Inflate, ἐμπνεύσως, i. e. superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, *Dem.*
Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, *Lucian.* ἡ ἀναφύσησις, εως, *Aristot.* animi, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T.* Conf. *Insolentia.*
Inflatus, a, um, ἐμπνευσὸς, ὴ, όν, *Athen.* i. e. *superbus,* ὁ ἢ ὑπέροπτος, ε, *T. N.* τετυφωμένος, ένη, ένον, *ibid.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.*
Inflecto, ἐγκάμπτω, *Galen.* σκολιάζω, *Plut.*
Inflexibilis, e, ὁ ἢ ἀκαμπὴς, ὲς, *Plut.*
Inflexio, ἡ διάκαμψις, εως, *Nazi.* ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*
Inflexus, a, um, καμπὺς, ὴ, ὺν, *Hesych.* ὁ ἢ ἐπικαμπὴς, ές, ordo, τάξις, *Ammon.*
Infligo, προσρίσομαι, plagam, πλήσσω, *Aristoph.* alicui, ἐπιτίθημι τῷ δίκῳ τινὶ, *Herodian.*
Inflo, ἐμφυσάω, *Phil.* ἀναφυσάω, *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλὸν, *Plut.* ventrem, διογκόω γαστέρα, *Ælian.* aliquem, & laudibus efferο, φυσάω, ἢ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, *Plut.*
Influentia, ἡ εἴσρυσις, εως, *Aristot.*
Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, *Gal.*
Influxus, us, ἡ ἐπιῤῥοὴ, ῆς, *Theophr.* ὁ εἴσρους, ὸ, *Aristot.*
Infodio, καταρύπτω, *Plut.*
Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, *Plato,* ἡ ἀγονία.
Infœcundus, a, um, ὁ ἢ ἀφορος, ε, ὁ ἢ ἄκαρπος, ε, *Theophr.* ὁ ἢ ἄγονος.
Informis, e, ὁ ἢ ἄμορφος, ε, *Plut.* ὁ ἢ ἀδιατύπωτος, ε, *Diod. Sic.*
Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ πλάσις, ῆς, *Aristot.*
Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum & postea pingo, τί πρῶτον ἢ εἶτα ἀναγράφω, *Plut.* moribus, ἐθοποιέω, *id.* adolescentes, ἐσπηδεύμενοι νεωτέροις, *Isocr.* Conf. *Instituo.*
Infortunatus, a, um, ὁ ἢ δυσυχὴς, ές, *Dem.* Conf. *Infelix.*
Infortunium, τὸ ατύχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας, *id.* Conf. *Infelicitas.*
Infra, *Præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut. Adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*
Infractus, a, um, i. e. *fractus,* καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* i. e. *non fractus,* ὁ ἢ οὐ κατάῤῥαξις, ές, *Theophr.* ὁ ἢ ἄῤῥηκτος, ε, *Philo.*
Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.
Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτέω τὰς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*
Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, i. e. *non frenatus,* ὁ ἢ ἀχάλινος, ε. *Plato.*
Infrenis, e, ὁ ἢ ἀχάλινος, ε, *Plato.*
Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.*
Infrenus, a, um, ὁ ἢ ἀχάλινος, ε, *Plato.*
Infrequens, ὁ ἢ ἔρημος, ε, senatus, βουλὴ ὀλιγανδρώσα, *Plato.*
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*
Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*
Infringo, ἐνθλάω.
Infructuosus, a, um, ὁ ἢ ἄκαρπος, ε, *Theophrast.*
Infrunitus, a, um, ὁ ἢ ἄφρων, ονος, *Dem.*
Infuco, φυκόω, *Plut.*
Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*
Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ης, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, *Poll.* ἡ χόανη.
Infundo, ἐπιχέω, *Diosc.* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Synes.*
Infusco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*
Infusio, ἡ ἔγχυσις, εως.
Ingemino, διπλασιάζω, *Plut.* ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, γενάζω, *Dem.* alicui, ἐπιστένω τινὶ, *Eurip.*
Ingemo, γένω, alicui, ἐπί τινι, *Dem.* alte γεμάζω μίγα, *id.*
Ingenerasco, ἐμφύομαι, *Plut.*
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.*
Ingeniole, εὐφυῶς, *Isocr.* ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, a, um, ὁ ἢ ἐυφυὴς, ές, *Isocr.* δέξιος, α, όν.
Ingenitus, a, um, ὁ ἢ ἔγγενὴς, ές, *Sophocl.*
Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem.* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *Isocr.* insuperabile, ἀνυπερβλητος, *id.* dextrum, εὔαρμος, *id.* illustre, ὄγκλαμπὴς, *id.* præstantius, ἐπιφανεστέρα ψυχὴ, *D.m.* animus cujusque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ἢ φύσις, *id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ἢ γνώμη φρονιμὸς, *id.* diversissimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, *id.* ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ἃ χείρους ἔχειν προγόνων, *Dem.* ingenio felicissimo esse, τῷ γνώμῃ εὐφυέστατον εἶναι, *Isocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, i. διάνοιαν, *id.* ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν, ς, *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, *Thuc.*
Ingens, ὁ ἢ ὁ περιώριος, ὁ ἢ ἡ εὐμεγέθης, ές, lapis, λίθος, *Aristoph.* testimonium, μαρτυρία, *Dem.*
Ingenue, ἐλευθέρως, *Thuc.* γενναίως, educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, *Xen.* i. e. candide, ἁπλῶς, *Dem.*
Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Aristot.* ἡ εὐγένεια.
Ingenuus, a, um, ὁ ἢ ἐλεύθερος, ε, femina, γυνὴ, *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, *Lucian.* i. e. candidus, ἁπλόος, ὴ, ὸν, *Dem.* & simplex homo, μετὰ παῤῥησίας καὶ ἀφελὴς, *id.*
Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* aliquid oti, ἐντίθημί τι σώματι, *Galen.* lapides & fustes, ἐπιφέρω λίθους ἢ ξύλα, *Herodian.* largius cibum, πλείονας ξυνήθως εἰσφέρομαι τροφὰς, *id.* me, παρεισδύομαι, *id.* me in alienam administrationem, παραδύομαι, *Plut.*
Ingigno, ἐγγίνομαι.
Ingloriosus, a, um, ὁ ἢ ἄδοξος, ε, *Dem.* ὁ ἢ ἀτίμητος, ε, *id.*
Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, ας, *Philo,* avis, ἡ πρόλοξ, ξ, *Aristot.*
Ingrandesco, μεγαλυίομαι.
Ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, *Isocr.*
Ingratis, παρὰ γνώμην.
Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*
Ingratus, a, um, i. e. invenustus, ὁ ἢ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ ἢ ἀχάριστος, ε, *Dem.* sum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, *idem.*
Ingravesco, βαρυύομαι, ætate, ὑπὸ τ' ἡλικίας, *Polyb.*
Ingravo, ἐπιβαρυύω, *Xen.*
Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, *Herodian.*
Ingressio, s. Ingressus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ε, *Plut.*
Ingruo, ἔγκειμαι, *Herodian.* ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.
Inguen, ὁ βουβὼν, ῶνος, *Lucian.*
Inguinaria, τὸ βουβώνιον, ε, *Diosc.*
Ingurgito, γαστριζομαι, *Basil.* καταβροχθίζω, *Lucian.*
Ingustabilis, e, ὁ ἢ ἄγευστος, ε, *Plut.*
Ingustatus, a, um, ὁ ἢ ἄγευστος, ε, *Plut.*
Inhabilis, e, ὁ ἢ ἄχρηστος, ε, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ἢ ἀφυὴς πρός τι, *id.*
Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Synes.*
Inhabitabilis, e, ὁ ἢ ἀοίκητος, ε, *Philo.*
Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως. *Cl. Al.*
Inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τὶ, *Aristot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut.* urbem, οἰκέω πόλιν, *Isocr.* ἐν ἄστει, *Dem.*
Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato,* προσφύομαί τινι, *id.* machinis, προσφύομαι μηχαναῖς, *Herodian.*
Inhæresco, προσέχομαι, alicui, πρός τι, *Theophr.*
Inhalo, ἐμπνέω, *Plato.*
Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* κωλύω, iram, ἀνακόπτω τ' ὀργὴν, *Lucian.*
Inhibitio, ἡ κάθειρξις, έως.
Inhio, ἐπιχαίνω, *Philo,* alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, *Lucian.*
Inhoneste, αἰσχρῶς, *Isocr.* ἀτίμως.
Inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Inhonestus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἀσχήμων, ἄσεμνος.
Inhonoratus, a, um, ὁ ἢ ἀτίμητος, ε, *Dem.* ατιμος.
Inhonorificus, a, um, ὁ ἢ ἄδοξος, ε, *Dem.*
Inhorreo, s. inhorresco, φρίττω, aliqua re, τὶ, *Dem* ἐπιφρίττω.
Inhospitalis, e, ὁ ἢ ἄξενος, ε, *Lucian.*
Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.
Inhospitus, a, um, ὁ ἢ ἀπόξενος, ε, ὁ ἢ ἄξενος, ε, *Lucian.*
Inhumane, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ανεπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hipp.*
Inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanus, a, um, ὁ ἢ ἀπάνθρωπος, ε, *Lucian.* ὁ ἢ μισάνθρωπος, ε, *id.*
Inhumatus, a, um, ὁ ἢ ἄταφος, ε, *Thuc.*
Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρὸς, s. ἀποθανόντας, *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Inibi, ἐκεῖ, *Plato.*
Injectim, ἐπαναβλὴδὴν, *Herodot.*
Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*
Injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ὄν τι, *N. T.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian.* alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, *Xenoph.* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*
Inimice, ἐχθρῶς, *Dem.* ἐχθρικῶς, *idem,* δυσμενῶς, *Isocr.* ἀπεχθῶς, *id.*

Inimicitia,

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *Dem.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Iſocr.* ſimulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, & offenſiones, ἔχθρα καὶ προσκρέμματα, *id.* & odium & diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, *id.* inimicitiam ſuſcipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινος, *Dem.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Iſocr.* oſtendere alicui omni modo, ὑποδεικνύναι τινὶ πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Iſocr.* effugere, φεύγειν τὰ ἔχθρας τινος, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀπεχθάνομαί τινι, *Plato*, C. *Inimicus.*

Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, τινι, *id.* & hoſtis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος, *id.* & malevolus urbis, κακόνους καὶ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hoſtis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἔχθρὸν, *id.* eſſe alicui, ἔχ ſ. ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι ſ. τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *idem*, χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, *id.* inimicus ſum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, *Iſocr.*

Inimitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος, ὸς, ὸ, *Plut.*

Inique, ἀναμάλως, *Iſocr.* i. e. *injuſte*, ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρός τινα, *Dem.* in aliqua re, ἀδικέω τι, *Plut.*

Iniquitas, ἡ ἀναμαλία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνομία, i. e. *injuſtitia*, ἡ ἀγνωμοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δεινὸν, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*

Iniquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναμαλὴς, ές, *Theophr.* i. e. *injuſtus*, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, ον, in omnes, πρὸς πάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων καὶ συκοφάντης, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ος, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἰς τινα, *Dem.* ſum, fio, παράνομός εἰμι, γίνομαι, *id.* animo iniquo, δυσφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος, *Aret.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Heſych.*

Initiator, ὁ μυσταγωγὸς, οῦ.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, η, ον, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, η, ον, *id.*

Initio, μύω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* τοκαταρχὰς, *id.* neque initio, neque poſt, ὅτε καταρχὰς, οὐδ' ὕστερον, οὐδ'

Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & fundamentum rei, ἡ ὑπόθεσις πράγματος, *id.* & cauſſa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχῇ τινι, *Dem.* ſumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, *id.* facio rei, ποιέομαι ἀρχὴν τινος, *id.* exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propoſiti, ὑπόθεσις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμενα, *Iſocr.*

Injucunde, ἀηδῶς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, έος, *Iſocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Phil.* ἡ ἀτερπία, ας, *Dem.*

Injucundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτερπὴς.

Injudicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ον, *N. T.* ἄκριτος.

Injugo, ἐπισάττω, *Xen.*

Injuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος, ον, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* τὸ ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Iſocr.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία, *Iſocr.* & inſolentia, ὕβρις καὶ ὑπερηφάνεια, *id.* adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὑβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injurias, πάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, χειρὰν ἀδίκων ἄρχω, *Ælian.*

Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injurioſe, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*

Injurioſus, a, um, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *id.*

Injurius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, ον, *Dem.* ſum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, *Dem.* ὑβρίζω τινὰ, *idem.*

Injuſſu, ἄνευ προσάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injuſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκέλευστος, *Soph.* αὐτοκέλευστος.

Injuſte, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικέω, *idem*, ἀδικοπραγέω, *Philo*, vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιάω, *Plato.*

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *idem.*

Injuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, ον, *Dem.* & diis inviſus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἀνθρωπος, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ος, committere injuſta, ποιεῖν παράνομα, *Dem.*

Innaſcor, ἐγγίνομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, ἐμφύομαί τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ος, ον, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπλωτος, ος, ον, *Philo*, μὴ πλωτὸς, ὸν, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω, *Dioſc.*

Innexio, ἡ ἔνδεσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἀπρεῖδομαι ὅτι τὰς ξυνθήκας, *Polyb.* legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Æſchin.*

Inno, ὀπτνέω, *Theophr.* in aliquo, ὀπτνήχομαί τινι, *Al. Aphr.*

Innocens, ἀθῷος, ος, ον, aliqua re, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ος, τινος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθῴως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ές, voluptas, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἀμματίζω, *Heſych.*

Innoteſco, διαγναρίζομαι, *Iſocr* γωρίμως καθίσαμαι, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* νεόω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Innoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ές, *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος, ία, ιον, *Dioſc.*

Innubis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέφελος, ος, ον, aër, ἀηρ, *Ariſtot.*

Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ος, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ος, ον, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος, ος, ον, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ος, ον, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, τὸ ἀναρίθμον, ου.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ος, ον, *Lucian.* virgo, ἡ ἀνανδρος, ος, *Plato.* ἡ ἄγαμος.

Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινὶ, *Herodian.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινὶ, *Herodian*, i. e. *non nutritus*, ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, ος.

Inobediens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, ος, ον, ſermoni, τῷ λόγῳ, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, ές, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀνηκοΐα, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀπειθία.

Inobſcuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Inobſequens, idem quod *Inobediens.*

Inobſervabilis, ος, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ος, ον.

Inobſervatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ος.

Inoccidnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδυτος, ος, ον.

Inocco, βαλοκοπέω, *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Inocul., ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ος, ον, *Theophr.*

Inoffenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσκοπος, ος, ον, *N. T.*

Inofficioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ος, ον, *Dem.*

Inoleſco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inominatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δύσφημος, ἄπτυκτος.

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*

Inopertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατακάλυπτος, ος, ον, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, ας, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία, *Dem.* magna inopia premi, ζοφόδρα ἐν χρείᾳ τῷ λαβεῖν ἦ, *id.* ad ſummam inopiam redigere, ſ. redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθίσασθαί τινα, ſ. καθίσασθαι, *id.* inopia verborum laboro, πάσχω τῇ λέξει, inopia conſilii, ἡ ἀβουλία, ας, *Dem.* frumenti, ἡ σπανιότης, ας, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ος, ον, *Thuc.*

Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo*, ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*

Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ος, ον, *Thuc.*

Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ος, ον, *Plato.*

Inops, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, εος, τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὀπδεὴς, εος, τινος, *id.*

Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inordinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ος, ον, *Iſocr.*

Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ος, ὁ καὶ ἡ ακομψος.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* παρεινοχλέω τινὶ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*

Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσατος, ος, ον, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ος, ον, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος.

Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ος, ον, *Strabo*, ὁ καὶ ἡ μέτοικος.

Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας, *Dioſc.* ὁ μολυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inquinate, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τι, *Iſocr.* μιαίνω.

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινος, *Dem.* ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xenoph.* diligenter cauſſas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, πεῖ τινος, *Plut.* ſeverius, ζοφόδρα ἀκριβολογέομαι, *Dem.* diligenter & accurate ſingula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι πεῖ ἑκάστου, *idem.*

Inquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, *id.*

Inquiſitor, ὁ ἐξετασὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ βασανιστὴς.

Inſalubris, e, νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Inſalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσαγόρητος, ος, ον, *Cic.*

Inſanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ος, ον, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ος, ον, *Philo.*

Inſane, μανικῶς, *Iſocr.*

Inſania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo inſaniæ pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, *Iſocr.* eſt hæc extrema inſania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο, *Dem.* manere in inſania eadem, μένειν ὅτι τ' αὐτῆς μανίας, *idem*, liberare aliquos ab inſania, ἀπαλλάσσειν τινας τῆς μανίας, *Iſocr.* deferere inſaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *idem.*

Inſanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονέω, *Dem.* in aliqua re, μελαγχολάω τινι, *id.* inſanire facio, ἐμμαίνω, *Philo.*

Inſanus, a, um, μανικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *idem.*

Inſatiabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ος, ον, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀδηφάγος, ος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, ος, pecunia, χρήματων, *Dem.*

Inſatiabilitas, ἡ απλησία, ας, *Dem.*

Inſatiabiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* alicui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι, *Iſocr.* πεῖ τι, *id.*

Inſaturabilis, e, ὁ ἢ ἀκόρεστος, ν, *Philo.*
Inſaturabiliter, ἀκορέστως.
Inſcendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Inſciens, ὁ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inſcienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, *Dem.*
Inſcientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, *Xenoph.*
Inſcite, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.
Inſcitia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Iocr.*
Inſcitus, a, um, ὁ ἡ ἄμουσος, ν.
Inſcius, a, um, ἀγνοέων, ῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inſcribo, ὀνομάζω, librum, βιβλίον, *Lucian.* diſtichon aureis literis in ſeſamo, χρυσοῖς γράμμασι δισιχον ἐν Σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xenoph.* falſo nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inſcriptio, τὸ ὄνομα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ὀνομασία, ας, *Polyb.*
Inſcriptus, a, um, ὁ ἡ ἐγγραπτος, ν, non inſcriptus, ὁ ἡ ἀνεπίγραφος, ν, falſo inſcriptus, ὁ ἡ ψευδεπιγραφος, ν, *Plut.*
Inſculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ὀνυχαράττω, *idem*, ἐγχαράττω, *Plut.* ἐγγλύφω.
Inſecabilis, e, ὁ ἡ ἄτμητος, ν, ὁ ἡ ἄτομος, ν, *Plato.*
Inſecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Ariſtot.*
Inſectatio, ἡ διωξις, εως, *Thuc.*
Inſector, διάκω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* δίωξιν ποιέομαι, *idem*, i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem.*
Inſedabiliter, ἀπαύστως, *Ariſtot.*
Inſemino, ἐνσπειρω, *Xen.*
Inſeneſco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*
Inſenſibilis, e, ὁ ἡ ἀναίσθητος, ν, *Thuc.*
Inſenſibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Inſenſilis, e, idem quod *Inſenſibilis*, e.
Inſeparabilis, e, ὁ ἡ ἀχώριστος, ν, *Naz.* ὁ ἡ ἀδιάλυτος, ν, LXX.
Inſepultus, a, um, ὁ ἡ ἄταφος, ν, *Thuc.*
Inſequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Inſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* ἐπακολουθέω τινὶ, *Plut.*
Inſero, ἐμβάλλω, dextram, φλὼ δεξιὰν, *Dem.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*
Inſerpo, εἰσερπύζω.
Inſertim, δι' ἐμβλήματος.
Inſertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.
Inſervio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Iſocr.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, Σκοπέω τὰ Συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Ariſtot.*
Inſideo, ὀπιάθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ὀπί τινι, *Iſocr.*
Inſidiæ, ἡ ὀπιβολὴ, ῆς, *Demoſth.* ἡ ἐνέδρα, ας, *idem*, ἡ ἐπιβούλευσις, εως, *Plato*, inſidias ſtruo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* ἐνέδρας καθίζω τινὶ, *Plut.* ἐνέδρας ποιέομαι τινὸς, *Lucian.* θηρεύω τινὰ, *id.* invadere aliquem inſidiis, ἔρχεσθαι ὀπί τινα μετ' ἐπιβουλῆς, *Dem.* inſidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, *Dem.*
Inſidianter, ἐπιβούλως, *Syneſ.*
Inſidiator, ὁ ὀπιβολος, *Dem.* ἐπιβουλεύων, οντος, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, *id.*
Inſidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Ælian.* ἐπιτίθημι τινι ἐνέδρας, *Lucian.* θηράω τινὰ. *id.* ἐνεδρεύω τινὰ, *Dem.*
Inſidioſe, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*
Inſidioſus, a, um, ἐπιβουλυτὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἡ ὀπίβολος, ν, *Dem.*
Inſido, ἐπιβάλλω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἱζάνω, *Plut.* καθίζω ὀπί τινι, *Thuc.*
Inſigne, το ὄπλισμον, ν, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, *id.*
Inſignio, ἐνσημαίνω, *Iſocr.* παρασημαίνομαι, *idem.*
Inſignis, e, ὁ ἡ ὀπίσημος, ν, *Lucian.* ὁ ἡ παράσημος, ν, *Plut.*

Inſigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*
Inſilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππου, *Xen.* ἐμπηδάω, πηδάω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xenoph.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*
Inſimul, ἅμα, *Xen.*
Inſimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*
Inſimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, *id.* τινί τινος, *Ariſtot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, *Dem.*
Inſinuatio, ἡ παρεγχυὴ, ῆς.
Inſinuo, ἐγκολπόω, *Ariſtot.* παρεισάγω, *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποστρέχω τινὰ καὶ ὑποδύω, *Ælian.*
Inſipidus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἡ ἄγευστος.
Inſipiens, ὁ ἡ ἀνόητος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ ἡ νηπιόφρων, ονος, *Strabo.*
Inſipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐμφρόνως, *id.* εὐηθως, *id.*
Inſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Iſocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*
Inſiſto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινὶ, *Lucian.* ἐπιβαίνω τινὶ, *Plut.*
Inſitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, ας, *ibid.*
Inſititius, a, um, ὁ ἡ ἔμφυτος, ν, *Philo.*
Inſociabilis, e, ὁ ἡ ἀκοινώνητος, ν, *Lucian.* ὁ ἡ ἄσπειστος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἄμικλος, ν, & vagabundus, ὁ ἡ ἀνίδρυτος, *id.*
Inſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*
Inſolatio, ἡ ἠλίωσις, εως, ἡ ἠλίασις, εως.
Inſolens, ὁ ἡ ὑβρὶς, εος, alicujus rei, τινος, *Dem.* i. e. ſuperbus, ὁ ἡ ὑπερήφανος, ν, *id.*
Inſolenter, ἀνόσως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*
Inſolentia, ἡ ἀνθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Ariſtot.*
Inſoleſco, ὑπερηφανέομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Iſocr.* διά τι, *Plut.* ἀβρύνομαι, *Plato.*
Inſolitus, a, um, ὁ ἡ ἀνθης, ες, *Dem.*
Inſolo, ἡλιάζω, *Dioſc.*
Inſolubilis, e, ὁ ἡ ἄλυτος, ν, *Plato.*
Inſomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xenoph.*
Inſomnis, e, ὁ ἡ ἀΰπνος, ν, *Xenoph.* ὁ ἡ ἄγρυπνος, ν, *Lucian.* ob curas inſomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἀΰπνον κεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*
Inſomnium, τὸ ἐνύπνιον, ν, *Plato.*
Inſono, ἐνηχέω, *Naz.*
Inſons, ὁ ἡ ἀναμάρτητος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ν, τινὸς, *id.* ὁ ἡ ἀνυπεύθυνος, ν, *id.*
Inſopitus, a, um, ὁ ἡ ἄϋπνος, ν, *Xenoph.*
Inſortito, ἀκληρωτὶ, *Lyſ.*
Inſortitus, a, um, ὁ ἡ ἀκλήρωτος, ν.
Inſpectio, ἡ ὀπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*
Inſpecto, ἐφοράω, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*
Inſpector, ὁ ἐπόπτης, ου, *Dem.* ὁ ἐφορος, ν, *Philo.*
Inſperabilis, e, ὁ ἡ ἀνέλπιστος, ν, *Iſocr.*
Inſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄελπτος, ν, *Soph.* ex inſperato, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*
Inſpergo, ἐμπάσσω, *Galen.* ῥαντίζω, *idem*, ἐγκατασπείρω.
Inſpicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* ῥὸς τι, *Plut.* ἐπιβλέπω εἴς τι, ſ. πρὸς τι, *Æſchin.* ἐφοράω τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*
Inſpiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. Al.*
Inſpiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Baſ.*
Inſpoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, ν, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ν, *Eurip.*
Inſpuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægid.* εἴς τι, *Athen.*
Inſtabilis, e, ὁ ἡ ἄστατος, ν, *Philo.* ὁ ἡ ἀκατάστατος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος.

Inſtabilitas, τὸ ἄστατον, υ, ἡ ἀστασία.
Inſtans, ἐνεστὼς, ὦσα, ὸς.
Inſtantia, ἡ ἔνστασις, εως.
Inſtar, δίκλω, alicujus, τινὸς, *Ariſtot.*
Inſtauratio, ἡ ὀπισκυὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὀποκατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.*
Inſtaurativus, a, um, ὀπισκυαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Inſtauro, ἀνασκυάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ὀπισκυάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Iſocr.* ἀνακαινίζω.
Inſterno, ἐπιστρώνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωνύω κλίνην, *Xenoph.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*
Inſtigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.*
Inſtigo, παροξύω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπειθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι, *id.*
Inſtillatio, ὁ ἐπιγαγμὸς, ῦ.
Inſtillo, ἐπιζάζω, *Dioſc.* ἐνζάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*
Inſtimulo, κατακεντάννυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Conf. *Inſtigo.*
Inſtinctor, ὁ παροξυώων, ονος, *Plut.*
Inſtinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* inſtinctu divino, κατ' θεὸν, ἐποτρύνοντος θεῦ, *Herodot.*
Inſtitor, ὁ κάπηλος, ν, *Plato.*
Inſtitorius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Inſtitrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*
Inſtituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Iſocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æſchin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινά τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκλω τινὶ, ἄγω τινὰ εἰς δίκλω, *Dem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thuc.*
Inſtitutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Syneſ.* i. e. eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Xenoph.* ἡ παιδευσις, εως, *id.*
Inſtitutum, τὸ ἦθος, εος, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Dem.*
Inſto, ἐφίσταμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* hoſtibus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*
Inſtrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*
Inſtructio, ἡ παρασκυὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκυὴ, ῆς, *Dem.*
Inſtructivus, a, um, παρασκυαστικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Inſtrumentum, τὸ ὄργανον, υ, *Ariſtot.* τὸ σκεῦος, εος, *Dem.* το ἐργαλεῖον, υ, *Herodian.* ruſticum, σκεῦος γεωργικὸν, nauticum, Σκεῦος ναυτικὸν, *id.* bellicum, Σκεῦος πολεμικὸν, *id.*
Inſtruo, κατασκυάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, *Dem* aciem, παρατάττω, *Xenoph.* copias, παρατάττω τὼ δυνάμιν, *Plut.* hoſtem contra aliquem, ἀσκέω τὸ ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκυάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκυάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Herodian.* i. e. doceo, διδάσκω. Vide *Doceo.*
Inſuavis, e, ὁ ἡ ἀγλυκὴς, έος, *Lucian.* ὁ ἡ ἀηδὴς, έος, *Iſocr.*
Inſuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐδωδὴν, *Xen.*
Inſubide, ἀσκεπτως, *Ariſtot.*
Inſubidus, a, um, ὁ ἡ ἀπροσδόκητος, ν, *Dem.*
Inſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Inſuefco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Inſuetus, a, um, ὁ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.*
Inſula, ἡ νῆσος, ν, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ, *id.* τὸ νησίον, υ, *Suid.* τὸ νησίδιον, υ, *Thuc.* inſulam refero, νησίζω, *Strabo*, ex inſula oriundus. Vide *Inſularis.*
Inſularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.* ſc. homo, ὁ νησιώτης, ου, *Dem.* ſc. femina, ἡ νησιῶτις, ιδος, *Plut.*

Inſulſe,

Inſulſe, ἀφυῶς, *Plut.* Conf. *Inepte.*
Inſulſitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*
Inſulſus, a, um, i. e. non ſalſus, ὁ οὐ ἢ ἅναλος, ος, *Ariſtot.* ὁ οὐ ἢ ἅναλτος, ος, *Galen.* ὁ οὐ ἢ ἄναλμος, ος, *Xen.* ὁ οὐ ἢ ἀάλμυρος, ος, *Hipp.* i. e. inſipiens, ὁ οὐ ἢ ἀπειρόκαλος, ος, *Plut.* Conf. *Ineptus, Inſipiens.*
Inſultatio, ἡ ἐπιπήδησις, εως, ἡ ἔφαλσις, i. e. *exagitatio,* ἐπηρεασμός, οῦ, *Ariſtot.*
Inſulto, ἐπιπηδάω, alic i, τινί, *Xenoph.* ἐπιμαίνω τινι, *Plut.* i. e. *vexo, exagito,* ἐπηρεάζω τινι. *Demoſth.* ἐντρυφάω τινί, *Herod.* τινὰ, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Iſocr.*
Inſum, ἐνειμι, in aliqua re, τινὶ, *Thuc.*
Inſume, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Iſocr.* Conf. *Impendo.*
Inſuo, ἐμράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς ᾖσαι, *Plut.* aliquid iu aliquid, καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.*
Inſuper, πρόσειτι, his, τούτοις, *Herodot.* quid inſuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Dem.* & inſuper etiam non juſtum, πρὸς ᾧ οὐ ἐ δίκαιον, *id.* viginti minæ & inſuper, εἴκοσι μναῖ οὐ πρὸς, *Iſæus.*
Inſuperabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀήττητος, ος, *Dem.* ὁ οὐ ἢ ἄμαχος, ος, *id.* alicui, ὁ οὐ ἢ δυσμάχητος τινι, *Iſocr.*
Inſurgo, ἐπανίστημι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνθίσαμαι πρὸς τινα, *id.* ἀνταίρω τινί, *Dem.*
Inſuſceptus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀδεκλητος, ος.
Inſuſurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabeſco, φροντίκομαι, *Lucian.*
Intactilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀαπλητος, ος, *Hom.*
Intactus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἄναπλος, ος, *Heſych.* ὁ οὐ ἢ ἄψαυστος.
Intaminatus, o, um, ὁ οὐ ἢ ἀμίαντος, ος, *Plut.*
Integer, a, um, i. e. *totus,* ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus,* ἀγαθός, ἡ, ὸν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* i. e. *incolumis,* ὁ οὐ ἢ ἀκέραιος, ος, urbs, ἀκέραιος πόλις, *Iſocr.* ſervare ſua integra, ζώζειν τὰ ἑαυτῶν, *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, *Dem.* integrum eſt nobis dicere, ἔξεστιν ἡμῖν λέγειν, *Xen.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*
Intego, ζκιπάζω, aliquid, τι, *Dioſc.* ἐγκαλύπτω, *Plut.*
Integraſco, ἀνασκυάζομαι, *Strabo.*
Integre, ὅλως, *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως, *Dem.*
Integritas, ἡ ὁλότης, ητος, *Ariſtot.* i. e. probitas, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας, *idem,* morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, *Iſocr.* ſenſuum, τὸ εὐαίσθητον, ου, *Gal.* ἡ εὐαισθησία, ας, *Lact.* corporis, ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.*
Integro, ἀνασκυάζω, *Plut.*
Integumentum, τὸ ζκίπασμα, ατος, *Ariſtot.*
Intellectus, us, ὁ νόος, ου, *contr.* οῦς, νοῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, *Iſocr.* ὁ καὶ ἢ δυσνόητος, ος, *N. T.* facilis, ὁ καὶ ἢ εὐνόητος, ος.
Intelligenter, ζωετῶς.
Intelligentia, ἡ ζωίσις, εως, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *Plato.* ἡ ἔννοια, *Dem.*
Intelligibilis, e, νοητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*
Intelligo, φρονέω, *Iſocr.* aliquid & præſagio, γινώσκω τι καὶ προαισθάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι εἰδω, *id.* & probe ſcio, εἰδομαι τι καὶ ζωίημι ζαφῶς, *idem,* aliquid ſatis, μανθάνω τι ἱκανῶς, *idem,* hoſtium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, *Xen.*
Intemeratus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀμίαντος, ος, *Plut.* ὁ καὶ ἢ ἀμόλυντος, ος, *Al. Aphr.*
Intemperans, ὁ καὶ ἢ ἀκρατὴς, έος, in aliqua re, τινὸς, *Iſocr.* ὁ οὐ ἢ ἀκόλαστος, ος, *id.* ὁ οὐ ἢ ἀσωτος.
Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως, *Dem.* vivo, ἀκολασαίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, *Dem.*
Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ ἀκρασία, ας, in vita, τοῦ βίου, *Dem.* intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, *idem,* coërcere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς ἀκολασίας τινι, *Iſocr.*
Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, dëris, ἀέρος, *Theophr.* intemperiis agor, κακοδαιμονίαις, *Ariſtoph.*
Intempeſtas, ἡ δυσκρασία, ας.
Intempeſtive, ἀκαίρως, παρακαίρως, *Iſocr.* agere aliquid, πονεῖν τι, *Dem.*
Intempeſtivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*
Intempeſtivus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄκαιρος, ος, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ καὶ ἢ ἄωρος, ος, mors, θάνατος, *Plut.*
Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Ariſtot.* animum ad aliquid, προσέχω νοῦν τινι, *Iſocr.* κενεὸν τὸν διάνοιαν ἐπί τινι, *Plut.* oculos, ἀτενὲς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἐν τινι, *Plato.*
Intenſio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.
Intentatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀπείρατος, ος, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτολμητον ἀφίημι, *Theodoret.*
Intente, ἐκλιτὲς, ἐκλιτᾶς, *Poll.* orare, προσδιχεῶς, *N. T.*
Intentio, ὁ Ζκοπὸς, οῦ, *Herodian.*
Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλέω θάνατον, *Herodot.*
Intentus, a, um, ἐντεταμμένος, ένη, έον, i. e. attentus, ὁ καὶ ἢ προσέχης, έος.
Intepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Inter, μεταξὺ, inter ſermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, *Herodian.* ſignum amicitiæ, quod eſt inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς ὠοὺς ἡμᾶς, *Iſocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθαν καὶ πραιτώλιν, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*
Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.
Interamnis, e, ὁ καὶ ἢ μεσοποτάμιος, ος.
Interareſco, διαξηραίνομαι.
Intercalaris, e, ὁ καὶ ἢ ἐμβόλιμος, ος, *Diod. Sic.*
Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Intercalatus, a, um, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, παρεμβεβλημένος, η, ον.
Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* παρεμβάλλω.
Intercapedo, τὸ διάζωμα, ατος, *Plato.* ἡ διάστασις, εως, locorum, ἡ κατὰ τόπον, *Plut.*
Intercedo, διέρχομαι, i. e. *ouſiſto,* legi, ἐνίσταμαι νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπέρ τινος, *Dem.* intercecit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, *Dem.*
Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Ariſtot.*
Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.
Interceſſio, ἡ μεσιτεία, *Nazi.*
Interceſſor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Intercido, διαπίπτω, *Xen.*
Intercido, διακόπτω, *Gal.*
Intercino, προσῴδω, *Ariſtoph.*
Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς, *Demoſth.* urbem, παραξικοπέω πόλιν *Polyb.*
Interciſe, ζωλόμως.
Interciſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*
Interciſus, a, um, διακοπεὶς, εῖσα, έν.
Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι, *Iſocr.* ἀπείργω τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ ἀπό τινος, *Iſocr.* ἀποκλείω τινά τινος, *Ariſtot.*
Interclufio, ἡ διάκλεισις, εως, ἡ ἀπόκλεισις, εως.
Interclufus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀπόκλειστος, ος.
Intercolumnium, τὸ πλειτύλιον, ου, LXX.
Intercurro, παρεμπίπτω, *Æſchin.*
Intercurſio, ἡ παρέμπλωσις, εως, *Plut.*
Intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Galen.*
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* τινὶ, ὅπως, μὴ, *Plato,* igni & aqua, ἱερόμαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ζίγης τινὰ, *Plut.* alicui ne abeat, ἀπειρηκά τινι ἀπιέναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, *Plato.*
Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.
Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ παράζελμα, ατος, *Dem.*
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* abſum, ἀφημερίας, *id.*
Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*
Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, *Dem. Xen. Iſocr.*
Interemptio, ἡ ζαίτασις, εως, *Thuc.*
Intereo, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, *id.* indigne, παραπόλλυμαι, *Lucian.*
Interequito, διιππάζω.
Intereſſe, διαφέρει, ipſius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tua, Coi τοῦτο, *Plato.* hoc mea, μοὶ τοῦτο, *idem,* mea nihil μοὶ οὐδὲν, *id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, *id.*
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfatio, λόγου παρεμβολὴ.
Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*
Interfector, ὁ φονεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου, *Dem.*
Interficio, κλείω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἀποσφάττω τινὰ, *id.* ἀποκτείνω τινὰ, *id.* juſte, injuſte, violenter, indicta cauſſa, conſulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκριτως, ἐκ προνοίας, *Dem. Iſocr.*
Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Iſocr.*
Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τί, *Lucian.*
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῆς ἐραγμῆς, *N. T.* τὸ διατείχισμα, ατος, *Plut.*
Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*
Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*
Interim, μεταξὺ, *Dem.* Conf. *Interea.*
Interimo, ἀποκτείνω, *Dem.* Confer. *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἐνδοθεν, *Herodian.*
Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ου, ſociorum, ζυμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ νεὸς, *idem.*
Interius, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.
Interlino, καταλείφω, *Gal.*
Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διακόπτω, *Baſ.* παρενοχλέω λέγοντι, *N. T.* διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, *Theophr.*
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διακαθαίρω, *Theophr.*
Interlunium, ἡ μιᾶς ζωῆς.
Interluo, διαῤῥέω, *Iſocr.*
Intermedius, a, um, ὁ καὶ ἢ διάμεσος, ος, ὁ καὶ ἢ ἀνάμεσος, ος, *Herodot.*
Intermeo, διοδεύω, *Syncſ.*
Intermico, διαλάμπω, *Iſocr.*
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æſchin.* ἐμβριμῶμαι.
Intermiſceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Lucian.*
Intermiſſio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.*
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, *Theophr.* intermittens pulſus, διαλείπων σφυγμὸς, *Gal.* ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*
Intermorior, παραπολλυμαι, *Lucian.*
Intermuralis, e, ὁ καὶ ἢ μεσότειχος, ος.
Internaſcor, διαγεννῶμαι.
Internecinus, a, um, ὁ καὶ ἢ πανόλεθρος, ος, *Eur.*
Internecio, ἡ πανολεθρία, ας, *Thuc.* ἡ ἐξόλεια, ας, *Dem.* cum internecione, πανολέθρως.
Interneco, ἐξολεθρεύω, *N. T.*
Internoſco, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*
Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*
Internuncius, ὁ διαγγελος, ου, *Bud.*

Intero, ἐντρίβω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τινὶ, *N. T.*
Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ ὕπσκευὴ, ῆς, *Dem.*
Interpolo, ἀναπεόμαι, *Isocr.*
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*
Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρεντίθεσις, εως.
Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνεύτης, ου, *Plato*, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.* per interpretem loqui, διὰ ἑρμηνέως λέγειν, *Æl.*
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, *Euripid.*
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, μετάφρασις, εως.
Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, *Galen.* μεθερμηνεύω, *Polyb.* Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, *Nux.* ἐξηγέομαί τι πρὸς τὸ εὐφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ὅτι τὸ χεῖρον, *Ariſtot.*
Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
Interpungo, διαστίζω, *Ariſtot.*
Interquieſco, ἡσυχιάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*
Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*
Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*
Interritus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδεὴς, έος, *Lucian.*
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐρώτημα, ατος, *idem*, ἡ ἐπερώτησις, εως, *N. T.*
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perſpicuis verbis, Ἁπλῶς cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Dem.* ποιέομαι ἐρώτησιν τινὰ, *Iſocr.* de aliqua re, ἐρωτάω περὶ τινος, *Lucian.* πυνθάομαί τινος τι, ſ. περὶ τινος, *Plut.*
Interrumpo, διαρήγνυμι, ſ. διαρήσσω, *Luc.*
Interrupte, Ζωντόμως, ὑποτόμως.
Interſcindo, διαχίζω, *Xen.* pontem, διασπάω γέφυραν, *Polyb.*
Interſeco, διατέμνω, *Plato.*
Interſectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Interſepio, διαφράσσω, *Herodian.*
Interſero, παρεμφυτεύω, ἐντιθημι, *Lucian.*
Interſpergo, ἐνδιασπείρω.
Interſpiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ſine interſpiratione, ἀπνευσὶ, *Athen.*
Interſpiro, διαπνέω, *Philo.*
Interſtitium, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Interſtrepo, διαψοφέω.
Interſum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, ὅτῳ τινὶ, *Xen.* πρός τι, *id.* παραγίγνομαί τινι, *Æſchin.* i. e. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Intereſt.*
Intertextus, a, um, ὁ κὴ ἡ πάρυφος, ου, *Poll.*
Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ου.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* aliquem, ἐκπλήττω τινα, *Dem.*
Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, *Plato*, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διαφαδὸν, *Hom.*
Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.*
Interventus, us, ἡ ὕπλωσις, εως.
Interverto, ὑπεξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, Ἀφετερίζω τι, *Xen.*
Interula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*
Inteſtato, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδιάθετος, ου.
Inteſtinum, τὸ ἔντερον, ου, *Dioſc.* inteſtina, τὰ ἔγκατα, ων, *Lucian.* τὰ Ἁπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων, *Lucian.*
Inteſtinus, ὁ ἔνδυσεν, ὁ εἴσω, bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, *Eurip.* ἐνυφαίνω, *Athen.*
Intime, ἐνδοτάτω.
Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, ſc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου, *Thuc.* μύχατος, η, ον.
Intinctus, us, τὸ ἐμβαμμα, ατος, *Xen.*
Intingo, ἐμβάπλω, in aliquid, εἴς τι, *Ariſtoph.*
Intolerabilis, e, ὁ κὴ ἡ δύσοις, ους, *Sirabo.* ὁ κὴ ἡ ἐπαχθὴς, έος, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑπόφορος, ου, *Dem.*
Intolerans, vide *Impatiens.*
Intolerantia, vide *Impatientia,*
Intono, βροντάω.
Intonſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκαρτος, ου, *Julian. Apoſt.* ἀκρόκομος, ου.
Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* στροβίλέω τι, *Plut.* Ζωστρέφω τι, *Plut.*
Intorte, Ζωοειραμμένως, *Ariſtot.*
Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, *Iſocr.* vallum, ἔσω τῆς χάρακος, *Plut.*
Intractabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀμεταχείριστος, ου, *B ſ.*
Intremiſco, ἐντρεμίσομαι, τρέμω, *Plut.*
Intrepide, ἀδέως, *Lucian.* ἀφόβως, *Dem.* reſpondeo, ἀτρέως πάνυ κὴ ἐμμελῶς ἀνακρινομαι, *Æl.*
Intrepidus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδεὴς, έος, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἀθαμβὴς, έος, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἄφοβος, ου, *id.*
Intrico, ὕπλέκω, *Gal.*
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, *Dem.*
Intrita, τὸ μυαστὸν, ſ. μυτίλωτον, οῦ, *Dioſc.*
Intrò, ἔσω, *Dem.*
Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἰσειμι εἴς τι, *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδίδωμι, *Euripid.*
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς. *Syneſ.*
Introëo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Conf. *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*
Introgredior, idem quod *Intro.*
Introitus, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.* ἡ εἴσδυσις, εως, *Ariſtot.*
Intromitto, εἰσοικίζω, *Polyb.*
Introrepo, εἰσβπύζω, *Plut.*
Introrſum vel introrſus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσθιάζομαι, in domum ſi, εἰς οἶκον, *Plut.*
Introſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐποράω τι, *Dem.* ὕπσκοπέω τι, *Gal.* in ſepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, *N. T.*
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.*
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* βλέπω εἴς τινα, *id.* πρός τινα, *Plut.* aliquid, ὑπβλέπω εἴς τι, *Æſchin.* πρός τι, *Plato*, ἀποράω τινὶ, *Xen.*
Intuitus ἡ ἔποψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, ſ. Intumeſco, ἐξοιδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, *id.* ἐξογκόομαι, *Herodot.*
Intumulatus, a, um, vide *Inſepultus.*
Inturbatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ κὴ ἡ ἀτέραιλος, ου.
Intus, ἔνδον, eſſe, εἶναι, *Dem.* juvare, ἐνδοθεν Ζυμπράττειν, *id.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*
Intutus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὕπσφαλὴς, έος, *Plut.*
Intybum, ἡ Σέρις, δος, *Dioſc.*
Invado, ὕπχειρέω, aliquem, τινὰ *Ariſtot.* aliqua re, πρὸ τινά τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν, *Plut.* ἐπιβαίνω χώρας, *Dem* ὅτι τὴν χώραν, *id.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Lucian.* invaſit illum peſtis, ὁ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, *Thuc.*
Invalefco, ἐπιῤῥώννυμαι, *Dion. Halicarn.* αὔξομαι, *Xen.*
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωσία, ας, *Dem.* ἡ ἀσθένεια.
Invalide, ἀσθενῶς, *Dem.*
Invalidus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Iſocr.* ὁ κὴ η ἀσθενὴς, έος, *Dem.*
Invariabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀντετροίωτος, ου, *Ariſtot.*
Invaſio, ἡ ἐπίλασις, εως, *Lucian.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.*
Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *id.*
Invectivus, a, um, ψιλιτευτικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, *Naz.* ἡ ψιλίτευσις, εως.
Invectus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Thuc.*
Inveho, εἰσαμίζω, *Xen.* ἐπάγω, *Thuc.* invehor, i. e. maledictis laceſſo, ὑπολοιδορέομαι, in aliquem, εἴς τινα, *Gal.* ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθεμαί τινι, *Iſocr.*
Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐξευρίσκω τι, *idem.*
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*
Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, *Plut.*
Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ου, *Plut.*
Invenuſtus, ὁ κὴ ἡ ἄμουσος, ἀχάριτος.
Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἐφευρετὴς, οῦ, *N. T.*
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*
Invenuſte, ἀχαρίτως.
Invenuſtus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ κὴ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, *Lucian.*
Inverecunde, ἀναισχύντως, *Plato.* Conf. *Impudenter.*
Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, *Dem.* Conf. *Impudentia.*
Inverecundus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.* Conf. *Impudens.*
Inverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.
Inverto, καταστρέφω, *Liban.* ἐκστρέφω, *Ariſtoph.*
Inveſperaſcit, ἑσπβάζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*
Inveſtigatio, ἡ ἰχνεύσις, εως, *Xen.* ἡ ἔρευνα, ης, *Ariſtot.* ἡ ἔξετασις.
Inveſtigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, θηρία, *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας, *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτηματά τινος, *Iſocr.* aliquid, ἀναζητέω τι, *Iſocr.* aliquem, ἐρευνάω τινὰ, *Xen.*
Inveſtimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*
Inveſtio, ἐνδύω, *Xen.*
Inveteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*
Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, *Plut.*
Invetero, παλαιόω, i. e. invaleſco. Vide *Invaleſco.*
Invicem, ἀλλήλων, οις, ους, *Dem.*
Invictus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀμαχος, ου, *id.* ὁ κὴ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ. *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἀνίκητος.
Invide, φθονερῶς, *Xen.*
Invidentia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* Conf. *Invidia.*
Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Iſocrat.* commodis alicujus, ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τινος, *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id.* βασκαίνω τινί τινος, *Lucian.* Confer *Invidia.*
Invidia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, *id.* & æmulatio, φθόνος κὴ φιλονεικία, *id.* & odium, φθόνος κὴ δυσμένεια, *Iſocr.* invidiam concitare alicui re aliqua, Ζωάγειν τινί φθόνον τινὶ, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον πρὸς τινος, *Iſocr.* habere, ἔχειν φθόνον, *id.* conficere ſe invidia, ἀσκεῖν φθονον ἐπ' ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium eſſe invidiæ, ὑπείναί τινι φθόνον, *id.* abſit invidia dicto, ἀπείη τῷ λόγῳ φθόνος, *id.* invidia carens, ὁ κὴ ἡ ἄφθονος, ου, *Herodot.*
Invidioſe, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* ὕπφθονως, *Thuc.*
Invidioſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὕπφθονος, ου, poſſeſſio, κῆμα, *Plato*, ὁ κὴ ἡ βάσκανος, ου, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*
Invidus, a, um, φθονερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ κὴ ἡ βάσκανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ὸν, τινὰ, *Iſocr.*
Invigilo, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.* ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Inviolabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀνεκβιαστος, ου, *Plut.*
Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.
Inviolatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνεκβίαστος, ου *Plut.*
Inviſibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀοραστος, ου, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.*
Inviſo, ὕπσκοπέομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Iſocr.* ægrotantem, ἐπισκέπλομαι τὸ ἀσθενήσαντα, *N. T.*

Inviſus,

Invisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβίατος, ον, *Plut.* i. e. invidiosus, ὁ καὶ ἡ ὀπιφθονος, ον, *Dem.* alicui, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς τινι, *Isocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς θεῷ καὶ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ὴ, όν, *Ælian.* πρὸς κλητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Invitatio, ἡ προσκλησις, εως, ad cœnam s. epulum, ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκουσίως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ὅπι τὸ δεῖπνον, *Dem.* πρὸς τὸ δεῖπνον, *idem*, παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian.* i. e. allicio. Vide *Allicio.*

Invitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, ον, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, *id.* non volens, sed quam maxime invitus, οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τὸ μάλιστα ἄκων, *idem.* οὐχ ἑκὼν ἀλλὰ βιασθεὶς, *Isocr.* servio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινὶ *id.* invitis & mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, *Dem.* invitis nobis, ἐφ' ἡμῶν, *Isocr.*

Invius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ον, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Philo.* τὸ ἄβατον, ου, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Dioſc.*

Inultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ον, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *ibid.* κατασκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Al. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρέω, *Plut.* ὑπερκύρω, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ὄπκλησις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. non *vocatus*, ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, ον, *Athen.*

Invoco, καταπαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω θεὸν, *Herodian.* προσκυνέω θεὸν, *N. T.* ἡ θεὸν, *Dem* ut Deum Quirinum, θεοκλυτέω ἡ Κυρῖνον, *Plut.*

Involito, ἐμπαλαω, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.*

Involo, εἰσπέτομαι, εἰσπεταομαι, *Ariſtot.* i. e. *invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ὑπείλημα, ατος, *Hippocr.*

Involuntarius, a, um, idem quod *Invitus*

Involvolus, ἰψ, ἰπτὸς, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen*, ἐγκυλινδέω, *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Isocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *idem*, tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίδησις, εως, *Plut.*

Inurbane, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγοίκως, *Theocrit.*

Inurbanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ον, *idem.*

Inuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προσρίζομαί τινι ὄνειδος, *Plut.* maculam, περιάπλω τινὶ αἰσχύλω, *Plato.*

Inuſitate, ἄηθως, *Thuc.* ἀχρείως.

Inuſitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, ες, *Dem.*

Inuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγκαυς, ον, ἐγκαυθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος, *Plato.*

Inutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, ές, τινὶ, *idem*, & perniciosus alicui, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος καὶ βλαβὴς τινι, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, ές, alicui, τινὶ, *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς ἡ βίον, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ον, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄτρωτος, ον, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀθραυς, ον, *Plut.*

Io, ἰῶ, Io! Io! ἰῶ, ἰῶ, *Plato.*

Iocat'o, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.*

Iocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ γραμμάτων εἰς τινα, *Plut.* cum aliquo, πρὸς παίζω τινὶ, *Plato.*

Iocose, παιδιαδῶς, παιγνιαδῶς.

Iocoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιδιώδης, ες, *Ariſtot.* γελοῖος, α, ον, in rebus iocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Iocularis idem quod *Iocoſus.*

Iocullariter, παιγνιωδῶς.

Ioculor, παίζω, *Plut.* ἀστεῖα λέγω, *Ariſtot.* χαρίεντως εἶπον, *Plato.*

Iocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.* ſerio an joco hoc dicit, σπουδάζῃ ταῦτα, ἢ παίζῃ, *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*

Ipſe, a, um, αὐτὸς, ὴ, όν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτὸς, *Dem.* hic ipſe, ὅστος αὐτὸς, *id.* civitas a ſe ipſa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτῦ, ῆς, ῦ, periclitor de meo ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτῦ, *Iſocr.* (3) tui ipſius, σεαυτῦ, ῆς, ῦ, *Dem.* σαυτῦ, ῆς, ῦ, *Iſocr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, *Dem.* αὑτῦ, ῆς, ῦ, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ θυμὸς, ῦ, *id.* ἡ χολὴ, ῆς, *id.* magna ſ. gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίστη, *id.* ἐχυρὰ, *id.* immortalis, αἰμνησ, *Iſocr.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, *Iſocr.* & ſtomachus, ὀργὴ καὶ θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ καὶ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν καθιστάναι, *Ariſtot.* ira deferveſcit, παραμαράζῃ καὶ παραυθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεπαινειν, *Xen.* definere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Conf. *Iracundia.*

Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* πικρῶς, *id.*

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ παροργισμὸς, οῦ, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ὅπι τινα, *Dem.* excitare, παροξύνειν ὀργὴν, *idem*, explere, ἀναπλησαι ὀργὴν, *id.* alicujus experiri, πεῖραν λαμβάνειν τῆ ὀργῆ τινος, *id.* iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.*

Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, *Ælian.* Conſer *Iracundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, ὡς τινος, *Plato.* ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτέω ὅπι τινι, *Dem.* ἀγανακτέω καὶ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, *Dem.* θυμούμενος, ένη, ενον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, εἰρωνεύομαι, *Appian.*

Ironicus, a, um, εἰρωνικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis ſ. irrationalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ον, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irraucſco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχοις ἁλίσκομαι, *idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλλακτος, ον, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναντίῤῥητος, ον, *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, ές, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνος, ον.

Irremediabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ον, *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ον.

Irrepertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, ον.

Irrepo, παρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσρπάζω ὅπι τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ὅπι τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεμπτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ον, *id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλεγκτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ον, *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, ον, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ον, *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ον, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ. *Dem.* περιβάλλω τινὶ, *Iſocr.* aliquid, ζαγηνεύω τι, *Xen.*

Irretortus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ον, *Plut.*

Irreverens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ές, *Dem.*

Irreverenter, ἀναιδημόνως, *Gal.*

Irreverentia, ἡ ἀναιδεια, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ον, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀνεπιτρέπλως, *Maccab.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τιὸς εὐηθείας, *Deu.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευάζω τινὰ, *idem*, ὑπερκάπλω τινὰ, *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάστως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἀρδευσις, εως, *Theophr.* ὕδρω, *Plut.* βρέχω, διαίνω.

Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταῤῥυτος, ον, regio fluviis, χάρα ποταμοῖς, *Plut.*

Irriſio, ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ χλευασία, ας, *Ariſtot.* ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμός.

Irriſor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐρέθιστος, ον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ον, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, *Appian.*

Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, *id.* παροξύνω τινὰ ὅπι τινα, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπρακτος, ον, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνύτους, ον, irritos conatus habeo, ἀνύτους πράγματα ἔχω, *Dem.*

Irroboro, ὑπερῤῥώννυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ὄπθεσις, εως, ἡ ὄπθολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιζολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιδρόσζω, ἐπιῤῥαίνω, *Al. Aphr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Iſocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χάραν, *Xen.* προσβάλλω τῇ χάρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ ῆς, *id.* ἡ ὄπλυσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, προσβάλλω τινὶ, *Xen.* Conf. *Invado, Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, *Dem.* is ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſocles, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ές, *Ariſtot.*

Iſte, iſta, iſtud, idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtæc, iſtoc, ὅστος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.*

Iſtic, ἐνταῦθα, *Dem.* ἐνταυθοῖ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Iſto, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtorſum, αὐτοῦσε, *Plato.* πρὸς τοῦδε ἡ τόπον, *Plut.*

Ita, ἄτω, *ſequente Conſona*, ut ἄτος *ſequente Vocali* vel *Diphthongo*, quemadmodum——ita, ὥσπερ——ὅτω, *Dem.* ita——ut ἅτας——ᾶς, *id.* ita autem conſiderate. ἑτοῖος ᾖ ζωπύρει, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, ἄλλοις μὲν οὕτω, τοῖς δ' ἑτέρως δοκεῖ, *id.* ita me dii amant, νὴ τοὺς θεοὺς, *Dem* μὰ τοὺς θεοὺς, *id.* ita ſe hæc habent, ἔστω ταῦτ' ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, *Iſocr.* ἔτας, ὡς, ια. ὅτας, ὥστε, *Æſchin.* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint,

rint, τοσᾶτον ἐφρόνησαν, ὁσουπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, Ior. itane? ἓκ ἄρα γε; itane terra quidem? ὧδ' ἄρα γε ἡ γῆ; Xen.

Itaque, ἄρα οὖν, Plato. Conf. Ergo.

Item, ὁμοίως, Plato.

Iter, ἡ πορεία, ας, Plato. ἡ ὁδὸς, ῆ, Dem. ἡ ἰδιπορία, ας, Xen. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, Xen. terra, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὰν ὁδὸν, Ior. trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, festinanter, πορείαν σπεύδειν μετὰ σπουδῆς, Herodian. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plato, per regionem, διὰ τῆ χώρας, Arist. διερχομαι χώραν, Plato, conficere, προβεβηκέναι ὁδὸν, Plato.

Iteratio ἡ ἀνάληψις, εως, Arist.

Itero, ἀναλαμβάνω, Plato. δευτερόω, LXX.

Iterum, πάλιν, Dem. αὖ, id. αὖθις, id. atque iterum, αὖθις καὶ πάλα.

Itidem, ὁμοίως, Plato.

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, Herodian. hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, sc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, Plato.

Juba, ἡ χαίτη, ης, Arist. equi s. muli, ἡ λοφὰ, ᾶς, id.

Jubar, τὸ σέλας, ατος, Arist.

Jubatus, a, um, χαιτήεις, ῆεσσα, ῆεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὶ, Plato, alicui aliquid, κελεύομαι τινι παρά τινος, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, idem, te salvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, Dem.

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Theophr. ἡ τρυφότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, Athen. aliqua re, ἥδομαί τινι, Xen. ὅτι τινι, id.

Jucundus, a, um, τρυφὴς, ὴ, ὸν, Isocr. ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, Dem. κεχαρισμένος, η, ον, τινι, id.

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, Dem. ὁ δικαστὴς, οῦ, idem, jud cis officio fungor, δικάζω, Isocr.

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, Dem.

Judicato, κατὰ κρίσεις.

Judicatum, τὸ κρίμα, ατος, N. T. i. e. mulcta, ἡ καταδίκη, ης, Dem.

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, Isocr. δικαστικὸς, ἡ, ὸν.

Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Judicium, ἡ κρίσις, εως, Arist. facio de aliquo, κρισιν ποιοῦμαι περί τινος, Isocr. rectum fero, ὀρθῶς τὸ δίκαιον δικάζω, Dem.

Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, Plato, aliquid, τι, id. aliquid ut leges postulant, δικάζω τι ἐξ ἴσης πρὸς νόμους, Dem. secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, idem, de aliqua re, περί τινος, Isocr. κρίνω περί τινος, Plato, κρισιν ποιοῦμαι περί τινος, Isocr. ad gratiam, κρισιν ποιοῦμαι πρὸς χάριν, Isocr.

Jugalis, e, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ος, ον, equus, ἵππος, Aristoph.

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, Polyb.

Jugerum, τὸ πλέθρον, ου, Diod. Sic.

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, Arist.

Jugiter, συνεχῶς, Thuc. διηνεκῶς.

Juglans, arbor, ἡ καρύα, ας, Theophr. fructus, τὸ κάρυον, ου, id.

Jugulatio, ἡ κατασφαξις, εως, ἡ σφαγὴ, ῆς, Isocr.

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.

Jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, κατασφάττω τινὰ, Dem. αὐχενίζω τινὰ, Philo.

Jugulum, ἡ δειρὰ, ᾶς, Herodt. ἡ κλεὶς, δὸς, Arist. τὸ κλεῖθρον.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος, ους, Ion, βουκὸν, Thuc. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc.

Julius, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ἰούλιος, ου.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, Thuc.

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, ες, σχοινεος, ίνη, ινον, Hesych.

Junceus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, ες.

Junctim, ζυγηδὸν, Heliod.

Junctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ συζυγία, ας, Aristid.

Junctura, ἡ ζεῦξις, εως, Arist.

Juncus, ἡ σχοῖνος, ου, Theophr.

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, Herodt. ad currum, ὑφ' ἅρμα, id. flumen ponte, ποταμὸν, idem, γέφυραν ὅπ τῦ ποταμῦ, id. alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, Appian.

Junior, νεώτερος, έρα, ον, Dem.

Juniperinus, a, um. ἀρκεύθινος, ινη, ινον, vinum, οἶνος, Dioſc.

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, Dioſc.

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ὼνος, Dem. ὁ Ἰούνιος, ου.

Junx, ἡ δαμάλη, ης, N. T.

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. τὸ ὅρκιον, ου, Thuc. & fides, ὅρκος, καὶ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, Dem. διδόναι τινι ὅρκον περί τινος, id. & accipere, δέχεσθαι ὅρκον καὶ λαβεῖν, id. exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, id. δέχεσθαι ὅρκον, id. servare, φυλάττειν ὅρκον, idem, negligere, ἀμελεῖν τῦ ὁμωμοσμένου ὅρκου, id. & violare, ὀλιγωρεῖν τὸ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτὸν, Dem. facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, id. Conf. Juro.

Juratus, a, um, ὁμωμοσμένος, η, ον, jus jurandum, ὅρκος, Dem.

Jure, δικαίως, Dem.

Jurecon ultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurgiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ος, ον, N. T. ἐριστικὸς, ἡ, ον.

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, Dem. ἡ ἔρις, ιδος, Xen. τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, Plato, cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, Nax.

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, Arist.

Juridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ος, ον, Poll.

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Jurisconsultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurisdictio, ἡ δικαιολογία, ας, Philo. ἡ δικαιοδοσία, ας, Polyb.

Jurisprudentia, ἡ νομικὴ ὀπτικὴ, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὀμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς θεοὺς, Dem. per Jovem, ἐπὶ μνυμι Δία, idem, & promitto aliquid, ὀμνυμι καὶ ὑπισχνέομαί τι, id. sancte, ὀμνυμι εὐορκα, id. juste, δίκαια, id. frustra, μάτην, id. de aliqua re, ὅρκον ποιέομαι περί τινος, Isocr.

Jurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ες,

Jus, esculentum, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, Plut. piscium, ἰχθυηρὸς, Lucian. pingue adipe, πρὸς πιόνων, avium, ὀρνιθικὸς, Athen.

Jus, ἡ δίκη, ης, Dem. τὸ δίκαιον, ου, idem, ἡ θέμις ιστος, Isocr. τὸ θεμιτὸν, οῦ, id. summum, τὸ ἀκροδίκαιον, ου, Arist. suum obtinere, τυγχάνειν τῦ δικαίου, Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plut. dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινὶ, Dem. adipisci, ἐξισοῦσθαι τῦ δικαίου, id. persequi, ἀπολαύειν τῦ δικαίου, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινα περί τινος, Lucian. ἐγκαλέω τινὰ, Plato, τινὶ, Dem. γράφομαι γραφὴν τινα, Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῦ δικαίου, idem.

Jusculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ες.

Jusculum, τὸ ζώμιον, ου, τὸ ζωμίδιον, υ, Aristoph.

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. Conf. Juramentum.

Justum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, Dem. ἡ ἐντολὴ, ῆς, idem. Conf. Mandatum.

Justus, us, idem quod Justum.

Justa, τὰ ἐναγίσματα, ων, Hesych. τὰ νομιζόμενα, ων, facere seu persolvere alicui, ποιεῖν τινι, Xen. τὰ ζωὴν ποιεῖν τῷ τε τελευτηκότι, Dem.

Juste, δικαίως, Dem. ἐπιεικῶς, id. ago, δικαιοπραγέω, Arist. factum, τὸ δικαίωμα, ατος, id.

Justificatio, ἡ δικαίωσις, εως, N. T.

Justifico, δικαιόω, N. T.

Justitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, Dem. τὸ δίκαιον, ου, id. justitiæ & æquitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, Dem. justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, Isocr. justitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τῆ δικαίᾳ, Dem. non habere, ἐ φροντίζειν τῆ δικαίᾳ, id.

Justus, a, um, δίκαιος, αία, ον, Dem. & incorruptus, ἀδιάφθορος, id. omnino, πάνυ δίκαιος ἀν τὸ τρόπον, id. justum se præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, ἕξις, γιγνεσθαι δίκαιον, id.

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, Arist.

Juvat, i. e. delectat, τέρπει, Plut.

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, Philo. ἡ πόρτις.

Juvencula, virgo, ἡ νεωτέρα, ας, Dem.

Juvenculus, τὸ μοσχάριον, ου, Hesych.

Juvencus, ὁ μόσχος, ου, Athen. ὁ πόρταξ, ακος.

Juveneſco, νεάζω, Greg. νεανισκεύομαι, Xen.

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, ὸν, animus, φρόνημα, Dem. νεαρὸς, ὰ, ὸν, Plut. νεάζων, ουσα, ον, Philo. ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος, Isocr. ætas, τὸ νεαρὸν τῆ ἡλικίας, Ælian.

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, Lucian. ἡδονῇ.

Juvenis, ὁ νέος, ου, Dem. ὁ νεώτερος, ου, id. ὁ νεανίας, ου, id. maturæ, s. militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, Dem. ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν, idem, florent s ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, Isocr. fio, μειρακιοῦμαι καὶ ἐκ τῆ παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Æl. fum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, Arist. via, νέος ἀνὴρ, Xen. femina, νέα γυνὴ, Plut.

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, Plut.

Juventa, s. Juventus, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, Isocr. Conf. Adolescentia.

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινα, Dioſc. τινὰ, Lucian. adversus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα. Dem. aliqua re, τινι, id. in aliqua re, τὶ, Xen. Συμπράττω τινί τι, Plut. in nulla re, οὐδὲν, Arist. ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρός τι, Isocr. ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, Dem. juvante Deo, Ζεῦ θεοῦ παλάμᾳ, Pind. Ζεῦ θεοῦ.

Juxta, ὅπῃ, cum Dat. juxta fluvium, ὅπῃ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρὸς, cum Dat. juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hostes, τοῖς πολεμίοις, Thuc. παρὰ, cum Acc. juxta aliquid, παρά τι, Arist. Adv. ὁμοίως, algoris & æstus juxta patiens, κρύος καὶ θάλπος ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

Kalendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, Plut. ἡ νουμηνία, ας, Plut.

L.

Labasco, καταφέρομαι, Gal. ὑποφέρομαι, Plut.

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, Nax. aliquid, λυμαίνομαί τι, Isocr. βλάπτω τι, Plato.

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, Thuc. τὸ πλάσμα.

Labefacto, idem quod Labefacio.

Labellum, τὸ χειλάδιον, Joseph. τὸ χειλάριον, ου.

Labeo, χείλων, ωνος. Conf. Labiosus, a, um.

Labes, ἡ λύμη, ης, Philo, ἡ κηλὶς, ίδος, Plut. ὁ ῥύπος, ου, N. T. labem alicui inspergo, ῥυπαίνω τινὲς, Dion. Hal. καταρυπαίνω τινὰ, Isocr. αἰσχύνω πρὸς πλάπτω τινι, id. sine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, Dem.

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν.

Labiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ος, ον, Lucian. πρόχεια ἔχων χείλη, Xen.

Labium, τὸ χεῖλος, εος, Xen.

Labo,

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, *id.* i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, ου, *Dem.* ὁ κάματος, ου, *Herodot.* ἡ μόχθος, ου, *Philo.* ἡ πραγματεία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Isocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Isocr.* acerbissimus, ἀνδρειότατος, *Isocr.* esse magni laboris & negotii, ἔξ πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας, *Dem.* citra laborem, ἀπόνητι, *Lucian.* ἀπονητί, *Aristot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ καὶ ἀμοχθος, ου, *Xen.* labore confectus, ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* laboris amans, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου, *Isocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ καὶ ἡ ἄπονος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ φυγόπονος, ου, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ καὶ ἡ διάπονος, ου, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Isocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quæ vis perfero, πόνον καὶ κινδύνους ὑπερφέρω, *Isocr.* fine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι, *idem.*

Laborioſe, ὀπηπόνως, *Isocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laborioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ καματώδης, μοχθηρὸς, ρά, ρόν, vita & periculoſa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, *Isocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Ælian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Aristot.* ἱσπέομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἐν τινι, ſ. ἐπί τινί, *Plut.* & operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una & ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, *id.* de ſalute reip. σπεύδω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, *Isocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολλὸν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagra, ποδαγρίαν ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, *Hippoc.* dentibus, ὀδοντάλγεω, *Hippocr.* auribus, ωταλγέω, *Dioſc.* deſidio, ἀλίσκομαι πόθῳ, *Herodian.*

Labroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.* ſummis labris guſtare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo,* labra mordere, χείλύλω ἐσθίειν, *Ariſtoph.* i. e. vas, ὁ φιλικὸς, οῦ, *Cl. Al.* ἡ λεκάνη.

Labruſca, ἡ ἀγριαμπελος, ου, *Dioſc.*

Labyrinthoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαβυρινθώδης, ους, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος, *Ariſtot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος, *Dioſc* recens mulctum, γάλα νεόδαλτον, bibo, γάλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, ſ. Lacerus, a, um, διεσπαραγμένος, ένη, ένον.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τριβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τί, *Gal.* σωτρίβω τι, *Dem.* περιστύφω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, ου, *id.*

Lacertoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, ους, *Galen.*

Lacertus, ὁ μυὰν, ῶνος,

Laceſſo, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, *Xen.* contumelia, προσπαλαίζω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ τρίβις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abſtergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, *N. T.* ſine lacrymis, ἀδάκρυτος, nullam tranſigere diem, μεσημέριαν διάγειν ἡμέραν, *Iſocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολυδάκρυος, υου.

Lacrymabundus, a, um, δεδακρυμμένος, η, ον, *Æſchin.*

Lacrymo, ſ. Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδύρομαί τινα, *Dion. Hal.* θρηνέω τινὰ, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, εος, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ τιτθία, ας, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντήριον.

Lacteſco, γαλακτίομαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος, *Dioſc.* γαλακτινὸς, η, ὸν, *id.*

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lyſ.*

Lactuca, ἡ θριδαξ, ακος, *Dioſc.* ſilveſtris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακίνις, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, *Plut.* τὸ τέλμα, ατος, *Ariſtoph.*

Lacunar, τὸ φατνωμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ὀροφὴ.

Lacunaris, e, φατνωματικος, ὴ, όν, *Plut.*

Lacunoſus, a, um, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*

Lacus, ἡ λιμνη, ης, *Pauſan.* fio, λιμνόομαι, *Theophraſt.*

Lacuſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato,* καταθλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtid.*

Læſio, ἡ βλάψις, εως, *Plat.* injurioſa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, al quem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ὴ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xenoph.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐθυμία, ας, *Xen.* τὸ γηθος, εος, *Plut.* Cont. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐφήδομαί τινι, *Iſocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ θελχαρὴς, ους, *Iſocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονὰς, *Plato,* aliqua re, ἡδόμενός τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* ſum, εὐθυμέομαι, *Xen.*

Lævigo, λειόω, λειαίνω, *Philo,* ἐπιλειαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævorſum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, όν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ου, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ου, *Athen.*

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ου.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ἰδιώτης, ου.

Lama, τὸ τέναγος, εος, *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, ου.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut.*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ου, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Heſych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Iſocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἔλασμος, οῦ, *Xiphil.* τὸ πέταλον, ου, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, τὸ λαμπαδίον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Ariſtot.* ἡ ζαῦνη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, σπαράζω, *Ariſtoph.*

Laneus, a, um, ἐρινεος, έα, εον, *Herodot.* ἐρᾶς, ᾶ, ᾶν, textum, ὕφος, *Dioſc.*

Langueo, ἀθενέω, *Xenoph.* ἀθένειαν ἀθενέω, *Iſocr.* παιαμάζω, *Dioſc.* i. e. piger ſum, ῥᾳθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Languefco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* χαλάω.

Languide, ἀθενῶς, ατόνως, ἐπιλιγδὸν, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, *Dem.* μαλακὸς, ρὰ, ρὸν.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.*

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Laniatio, ſ. Lanatus, us, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιεργὸς, οῦ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιεργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, οῦ, exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριεργία, *Xen.* ταλασιεργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιεργικὸς, ὴ, όν, inſtrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* λαφύσσω, *id.* κατακερεργέω, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Laniſta, ὁ γυμναστὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Lanoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, contr. χνοῦς, οῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ φίναξ, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Ariſtoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναβάλλω, *Ælian.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ου, *Strabo.* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, ου, *Poll.* ὁ λιθοτμήτης, ου, *id.* ὁ λιθουργὸς.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λεισμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, ου, *Dinarch.*

Lapidator, ὁ λευστὴς.

Lapideſco, πολιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λίθινος, η, ον, ſtatua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινα, *Lucian.*

Lapidoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, ους, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, ου, *Theophr.* τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ακρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθόω, *id.* lapidibus inſculpo, λιθαργίζω, LXX. lapides pollio. λαξεύω, *N. T.* lapidibus ſtratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ου, *ibid.*

Lappa, τὸ ζάνθιον.

Laplabundus, a, um, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapſio, ἡ ὀλισθησις, εος, *Plut.*

Lapſo, ὀλισθαίνω, *Plato.*

Lapſus, us, τὸ ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὀλισθος, ου, *Lucian.*

Laquear, τὸ φατνωμα, ατος, *Plut.* laqueari tego, κοίλοσαθμέω, LXX. laqueata ſ. laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσαθμος, ου, *id.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, *N. T.* ἡ πέδη, ης, *ibid.* ἡ βρόχος, ου, *Plut* laqueos pono, δικλίω παγίδας, τῷ βρόχῳ ἢ βίᾳ καταστρέφω, *Plut.* ἡ δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, *Philo,*

laqueo aliquem ſuſpendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀποκλείειν, *Æſop.*
Lararium, τὸ ἐφέσιον, ου.
Lardum, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, οἱ ἐφέσιοι θεοὶ, ad lares ſuos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτῶν, *Herodot.*
Large, δαψιλῶς, ſumptus ſuppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largius cibare, ἀδρότερον διαιτᾶν, *Gal.*
Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xenoph.* τινί τινα, *Herodian.* προΐεμαί τινί τι, *Ariſtot.*
Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*
Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἄδην, ſ. ἄδδην. *Plato.*
Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato,* ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian. qua quis corrumpitur,* ἡ δωροδόκημα, ατος, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, *id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* δίκῃ δῶρα, *idem.*
Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δαρίτης, ου, *Plut.*
Largus, a, um, i. e. *liberalis,* ὁ ἡ δαψιλὴς, ές, *Plut.* ὁ ἡ μεγαλόδωρος, ος, ον, i. e. multus, ὁ ἡ ἄφθονος, ος, ον, *Dem.*
Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμών, larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τὸ δράματος ὑποκριτὴν, *Ach. Tat.*
Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, *Herodian.*
Laſcivia, ἡ ἀσελγεια, ας, & impudicitia feminarum, ἡ ἀκολασία γυναικῶν, *Philo.*
Laſcivio, ἀσελγέω, *Plato,* ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολαςαίνω, *Plut.*
Laſcivitas, ἡ ἀκολασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plut.*
Laſcivus, a, um, ὁ ἡ ἀσελγὴς, ές, magis aſinis, ἀσελγέςερος ὄνων, *Lucian.* ὁ ἡ λάγνος, ὁ ἡ ἀκόλαςος, ου, in re Venerea, περὶ τὰ ἀφροδισιάζεσθαι, *Ariſtot.* πρὸς τὰς ζωωσίας, *Plut.*
Laſer, ſ. Laſerpitium, τὸ σίλφιον, ου, *Dioſc.*
Laſſeſco, ἀποτρύομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ἀποκάμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω, πρὸς πόνους, *Plut.* πονέω, *Ariſtot.*
Laſſitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*
Laſſo, ἀποτρύω, *Plut.* καταπονέω, κοπόω.
Laſſus, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπαθεὶς, εῖσα, έν.
Late, πλατέως, *Herodian.* ſe extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Ariſtot.*
Latebra, τὸ κρυφύγετον, ου, *Herodot.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Philo.*
Latebroſus, a, um, ὁ ἡ φωλεαδὴς, ές, *Plut.*
Latenter, λανθανόντως, *Baſ.* ἀφανῶς, *Iſocr.* κρύδην, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *id.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*
Later, ἡ πλινθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian.* πλινθεργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθεργία, ας, *iid.*
Lateralis, e, ὁ ἡ παράπλευρος, ος, ον.
Laterna, τὸ πλινθεῖον, ου, *Lyſ.*
Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, οῦ, *Poll.*
Lateſculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, *Athen.*
Lateritius, a, um, πλινθινος, η, ινον.
Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.* τὸ δέλεαρ.
Lateſco, πλατύνομαι.
Latex, τὸ ὕδωρ, ατος, *Herodian.*
Latibulor, φωλέω, *Ariſtot.* φωλεύω, *id.*
Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Ariſtot.* ὁ ἡ χειμὼν.
Laticlavius, a, um, ὁ ἡ πλατύσημος, ος, ον, *Herodian.*
Latine, Λατινιςὶ, Ῥωμαϊςὶ, *Plut.*
Latinitas, Ῥωμαϊκὴ λέξις, *Plut.*
Latinus, Λατῖνος, η, ον, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*
Latitatio, ἡ ἐμφωλευσις, εως.
Latito, ἐμφωλεύω, *Nax.* in inſidiis, ἐλλοχάω, *Plato.*
Latitudo, τὸ εὖρος, ους, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, ητος, *Xenoph.* τὸ πλάτος, ους, *Ariſtot.*
Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*
Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.*
Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἴς τινα, *Iſocr.*
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*
Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Ariſtot.*
Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incurſans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ὀπτρέχων, *Herodian.*
Latrunculus, τὸ λῃστήδιον, ου.
Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xenoph.* dens, ὀδὼς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἁπλατὸς, *Plato,* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος.
Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*
Lavacrum, τὸ λουτρὸν, οῦ, *Plut.*
Lavatio, ἡ λοῦσις, εως, τὸ λουτρὸν, οῦ, *N. T.*
Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, όν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, όν, *Chryſipp.* ὁ καὶ ἡ ἀξιεπαίνετος.
Laudabiliter, ἐπαινετῶς.
Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Iſocr.*
Laudator, ὁ ἐπαινέτης, ου, *Dem.* ἐπαινῶν, οῦντος, *idem.*
Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινέσα, ης.
Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέομαί τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Conf. *Laus.*
Laver, τὸ σίον, ου, *Iſocr.*
Lavo, λάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λόομαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.
Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.
Laureatus, a, um, δαφνηφορῶν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ος, ον.
Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.
Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Ariſtot.*
Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *idem,* maxima ſ. ſumma, ἔπαινος μέγιςος, *Dem.* eximia ſ. ſingularis, πολὺς, *Iſocr.* ampliſſima, ὑπερβάλλων, *idem,* juſta & egregia, δίκαιος καὶ καλῶς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſ. præclara, κάλλιςος, *id.* vera, ἀληθὴς, *idem,* conveniens, digna, πρόσηκων, *id.* communis, κοινὸς, *id.* immortalis, εὔκλεια ἀθάνατος, *Dem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον, *id.* & prædicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία, *idem,* laudem mereri, ἄξιά πραττειν ἐπαίνου, *Dem.* conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, *id* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, *Dem.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, *Iſocr.* & gloria abundare, ἔπαινος καὶ εὐφημίας μεσῶν εἶναι, *Dem.* dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignati, ἐπαίνου ἀξιωθεὶς, *Iſocr.*
Laute, λαμπρῶς, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *Dem.*
Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.*
Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, aliquis & dives, τὶς καὶ πλάσιος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, ές, femina, γυνὴ, *id.*
Laxatio, ἡ χάυνασις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*
Laxativus, a, um, χαυνῶν, οῦσα, οῦν, *Athen.*
Laxe, χαύνως, *Herodian.*
Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, *Plut.*
Laxo, χαυνόω, *Athen.* habenas alicui, ἀνίημί τινι ἡνίας, *Plut.* frontem, χαλάω μέτωπον, *Ariſtoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vinculum, ὀπχαλάω δεσμὸν, *Lucian.*
Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, *Strabo,* & ſolutus, ὁ καὶ ἡ ἄνετος καὶ ἄδετος, *Nax.*
Lea ſ. Leæna, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*
Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*
Lectica, τὸ φορεῖον, ου, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*
Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ου.
Lecticula, τὸ κλινάριον, ου, *Poll.* τὸ κλινίδιον, ου, *idem.*
Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio,* ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*
Lectiuncula, τὸ ἀναγνωσμάτιον, ου.
Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*
Lector, ὁ ἀναγνώστης, ου, *Plut.*
Lectulus, τὸ κλινίδιον, ου, *Plut.*
Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Iſocr.* ἡ κοίτη, ης, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, *id.* diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum ſterno, στρώγνυμι κλίνην, *Xenoph.*
Lecythus, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.*
Legalis, e, νομικὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* πρέσβευσις, εως, *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβειαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπέρ τινος, *idem,* obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *idem,* præclariſſime, ὑπερπρεσβεύειν τὰ κάλλιςα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, *id.* mala fide, παραπρεσβεύειν, *id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβεύτης, οῦ, *Strabo,* legationis collega, ὁ συμπρεσβεύς, έως. *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ ὑπηρεσία, ας, *id.*
Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.
Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*
Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*
Legio, ἡ φάλαγξ, γος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, *Plut.*
Legionarius, a, um, ὁ τῆς τάγματος, ταγματικος, ὴ, όν.
Legiſlator, ὁ νομοθέτης, ου, *Ariſtot.* ὁ θεσμοθέτης, ου, *Æſchin.*
Legiſlatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος, *Plut.*
Legitime, νομίμως, *Dem.* ἐννόμως, *id.*
Legitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ος, ον, & juſtum aliquid, καὶ δικαίον τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, ος, ον & apertum bellum, καὶ φανερὰν πόλεμον, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐνθεσμος.
Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα, *idem,* i. e. *addito teſtamento,* καταλείπω τι τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, *Appian.* διατίθεμαί τινί τι, *Plato.*
Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τὶ, *Dem.* & recenleo quædam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα, *Iſocr.* & recito alicui quædam, λέγω καὶ ἀναγινώσκω τί τινι, *Dem.* i. e. *colligo,* aliquid, ἀναλέγομαί τι, *Ariſtot.* Conſer *Colligo.*
Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*
Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.
Lembus, ὁ λέμβος, ου, *Polyb.*
Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*
Lemniſcus, τὸ λημνίσκος, ου, *Plut.*
Lemures, οἱ μορμόνες, ων, *Xen.*
Lena, ἡ προνοβοσκὸς, ὁ, ἡ μαστροπὸς, οῦ.
Lenimentum, τὸ ἴαμα, ατος, *Herodot.* τὸ θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, κηλέω.
Lenis, ὁ καὶ ἡ πρᾶος, ἡ ἵππος, ία, ιον, πράος, ου.
Lenitas, ἡ ἵππότης, ητος, *Philo.* ἡ πραότης, ητος, *Dem.* & ſimplicitas alicujus, πραότης καὶ εὐήθεια τινος, *id.* & humanitas, πραότης καὶ φιλανθρωπία, *id.*
Leniter, πράως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* ſe gerere erga aliquem, ἵππιος ἔχειν πρός τινα, *id.*
Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστροπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ πορνοβοσκὸς, οῦ, *Bas.* ὁ πρόαγωγος, ὁ, *Xenoph.*
Lenocinium, ἡ μαστροπεία, ας, *Plut.*
Lenocinor, μαστροπεύω, *Xen.*
Lens, dis, ἡ κόνις, ιδ⊙, *Ariſtot.*
Lens, tis, ἡ φακὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*
Lente, βάδην, *Plut.* ἡσυχῇ, *Dioſc.*
Lenteſco, γλιχραίνομαι, *Hippocr.*
Lenticula, ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*
Lentigineſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φακώδης, ⊙ες, *Dioſc.*
Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ, *Dioſc.*
Lentiſcinus, a, um, σχοίνιν⊙, ίνη, ινον, *Heſ.*
Lentiſcus, ἡ σχῖν⊙, ος, *Dioſc.*
Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητ⊙, *Nazar.*
Lentor, ἡ γλιχρότης, ητ⊙, *Gal.*
Lenteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλιχρὸς, ᾶ, *Hippocr.*
Leo, ὁ λέων, οντ⊙, *Ariſtot.*
Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, ⊙ες, *Ariſtot.*
Leopardus, ὁ λεπάρδαλις, εως.
Lepide, χαριέντως, *Plato.*
Lepidus, a, um, χάριεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ σωμύλ⊙, ὁ ϗ ἡ αἱμύλ⊙.
Lepor, ſ. Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμοσία, ας, *id.* ἡ κομψότης, ὁ ἁσεισμός.
Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου, *Colum.*
Lepotinus, a, um, λαγῶ⊙, α, ον, *Athen.*
Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*
Lepus, ὁ λαγὼς, ὼ, *Dem.* ὁ λαγωὸς, οῦ, *Lucian.*
Lepuſculus, τὸ λαγώδιον, ου.
Leſſus, ἡ θρηνωδία, ας.
Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, ⊙ες, *Hippo.* θανατικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμ⊙, ος, *Dioſc.*
Lethaliter, θανασίμως.
Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.
Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.
Lethargus, ἡ λήθαργ⊙, ου.
Lethum, ὁ θάνατ⊙, ου, *Dem.*
Levamen, ſ. Levamentum, ὁ κουφισμὸς, οῦ, τὸ κούφισμα, ατ⊙, *Eurip.*
Levatio, ἡ κούφισις, εως.
Levir, ὁ δαὴρ, έρ⊙, *Hom.*
Levis, e, κοῦφ⊙, η, ον, ſermo, λόγος, *Plato.* veſtis, ἐσθὴς, *Herodian.* ſemen, ϗπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo,* ſpes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπ⊙, *idem,* ἐλαφρὸς, ὰ, όν, & celer vir, ϗ ποδώκης ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δέησις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſc.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθὴς, *Xenoph.*
Levitas, ἡ κουφότης, ητ⊙, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρὰς, κούφας, armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* fero, κούφως φέρω, *Eurip.*
Leviuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑποκουφ⊙, ου.
Levo, αἴρω, *Dem.* κουφίζω, laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, *Ælian.* manum adverſus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*
Lex, ἡ νόμ⊙, ου, *Dem.* ὁ θεσμὸς, οῦ, *id.* & inſtituta, νόμ⊙ ϗ ἦθη, *id.* & decreta, καὶ ψηφίσματα, *idem,* legem ferre, νόμον τιθέναι, *id.* ſancire, νόμον νομοθετεῖν, *id.* νόμον γράφειν, *id.* ſcribere & ſancire, γράφειν καὶ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* ſubſtituere, παρεισφέρειν, *id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, *idem,* latam eſſe de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τιν⊙, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem,* adſpernari, πρεῖσθαι νόμων, *id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμε, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus conſtituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, *Dem.* permiſſum eſſe, προτήκειν ἐκ τῶν νόμων, *id.* coërcere, κολάζειν τινα ὑπὸ νόμε, *idem,* obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, καταναλίσκειν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquieſcere, ὑπομένειν τὸν νόμον, *id.* parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, *id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *idem,* lex jubet hoc, λέγει τῦτο νόμ⊙, *idem,* vetat hoc, ἀπαγορεύει τῦτο ὁ νόμ⊙, *idem.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, ου.
Libamen, ſ. Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Herodian.*
Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xenoph.*
Libella, τὸ στάθμιον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*
Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*
Libens, ἀσμέν⊙, ένη, ενον, *Plato,* admodum, ὁ ϗ ἡ ὑπερᾴσμέν⊙, ου, *Xen.*
Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* libentiſſime, ἀσμενέστατα, *Plato,* ſuſcipio, ἀσπάζομαι, *Æſchin.* libentiſſime ſuſcipio, ὑπερασπάζομαι, *Plut.*
Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*
Liber, i, ἡ βίβλ⊙, ου, *Dem.* τὸ βιβλίον, ου, *Lucian.* i. e. *cortex,* ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*
Liber, a, um, ἐλεύθερ⊙, έρα, ον, & nullius ſervus, ϗ μηδενὸς δοῦλ⊙, *Dem.* & ſui juris, ϗ αὐτὸς αὑτῷ κύρι⊙, *id.* ϗ αὐτόνομ⊙, *id.* ὁ ϗ ἡ αὐτεξέσι⊙.
Liberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέρι⊙, ου, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xenoph.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Lucian.* i. e. munificus, ὁ ϗ ἡ φιλόδωρ⊙, ος, *Dem.*
Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητ⊙, *Ariſtot.*
Liberaliter, ἐλευθερίως, inſtituti, πεπαιδευμένοι, *Xenoph.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Iſocr.*
Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρασις, εως, *Plut.* ἡ ἄφεσις.
Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*
Libere, ἐλευθέρως, *Iſocr.*
Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xenoph.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὰ παιδία, ων, *Dem.* legitimi γνήσιοι παῖδες, *idem,* uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *idem,* ſubditicii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* maſculi, παῖδες ἄρρενες, *id.* ſexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *idem,* liberos procreare, ſuſcipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *Dem.* habere ex aliqua, εἶναί τινί παῖδας ἐκ τιν⊙, *idem,* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδυργία, ας, *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ϗ ἡ φιλότεκν⊙, ος, *idem,* oſor, ὁ ϗ ἡ μισότεκν⊙, ος, *Æſchin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros & multos habens, ὁ ϗ ἡ καλλίπαις ϗ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carens, ὁ ϗ ἡ ἄτεκν⊙, ος, *Ariſtot.* orbari, ἀποτεκνοῦσθαι, *N. T.*
Libero, ἐλευθερόω, *id.* aliquem, τινὰ, *Dem.* una, ζωοελευθερόω, *id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τιν⊙, *Plato,* τινά τινος, *Eurip.* periculis, ῥύομαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς συμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῆς ἀπορίων, *idem,* ab accuſationibus, ἀπολύω, ſ. ἐλευθερόω, ſ. ἀφίημι, ſ. ἐκσώζω τινὰ τῆς ἐγκλημάτων, *Iſocr.*
Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.
Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli ſubjectum eſſe, ϗ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *idem,* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, conſtituere alicui, καταστῆσαί τινι, *idem,* comparare, κτήσασθαι, *id.* habere, ὑπάρχειν τίνι, *idem,* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζεσθαι, *idem,* eripere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* ſubvertere, ἀνατρέπειν, *id.* perdere, ἀπολλύειν, *idem,* libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Iſocr.* in libertatem aliquem aſſero, ſ. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*
Libertina, ἡ ἀπελευθερία, ας.
Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, ὸν, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, ὸν, *id.*
Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντ⊙, *Plato,* ὁ ἀπελεύθερ⊙, ος, *Philo.*
Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἐρίσκῃ μοι παίζειν, *Herodian.*
Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*
Libidinoſe, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστ⊙, *Ariſtot.* Conf. *Laſcivus.*
Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Confer *Laſcivia.*
Libitinarius, ὁ κῆδιστὴς, οῦ, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστής.
Libo, λείβω, lac, σπονδὴν γάλα, *Plut.*
Libra, ὁ στάθμος, ου, pro pondere, *Herodot.* pro inſtrumento, *Ariſtoph.* i. e. pondo, ἡ λίτρα, ας, *Galen.* qui ſex librarum eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάλιτρ⊙, ος, *Ariſtot.* cœleſtis, ὁ ζυγὸς, οῦ.
Libralis, e, λιτραῖ⊙, αία, αῖον.
Librame n, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plato.*
Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.
Librarius, ὁ βιβλιόγραφ⊙, ος, *Lucian.*
Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.
Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* στάθμαμαι, *Paul.* τελανεῖον.
Libum, ὁ φαιὸς, οῦ, *Ariſtoph.*
Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀσελγῶς, *Dem.*
Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, *Dem.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Dem.* i. e. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*
Licentioſus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν.
Liceor, ἀντωνέομαι, *Xenoph.* ὠνέομαι, *Ariſtot.*
Licet, ἔξεσι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστί τῦτό μοι, *Plato,* iſta mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, *Dem.* i. e. quamvis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν πρόσθῃ, *Dem.* εἰ μὴ, licet non faciant, εἰ μὴ ποιῶσι, *id.* Conf. *Etſi.*
Lichen, ὁ λειχὴν. ῆν⊙, *Dioſc.*
Licitatio, ἡ ἀντωνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Heſych.*
Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.
Licitor, *contra aliquem,* ἀντωνέομαι, *Lyſ.* pluris, πλειστηριάζομαι, *id.*
Licitum eſt, idem quod *Licet.*
Licitus, a, um, θεμιτὸς, ὴ, όν, non eſt, οὐκ ἔστι, *Plato.*
Licium, ὁ μίτ⊙, ου, *Syneſ.*
Lictor, ὁ ῥαβδοῦχ⊙, ος, *Iſocr.*
Lien, ὁ σπλὴν, ῆνος, *Plut.*
Ligamen, ὁ δεσμὸς, *Dem.*
Ligatura, τὸ ἅμμα, ατ⊙.
Lignarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*
Lignatio, ὁ ξύλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεία, ας, *Suid.*
Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, *Paul.*
Ligneus, a, um, ξύλιν⊙, ίνη, ινον, *Xen.*
Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*
Lignotus, a, um, ὁ ϗ ἡ ξυλεὰς, έ⊙, *Theophr.*
Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Ariſtot.* τὸ κᾶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*
Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσῳ πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, *Thuc.*
Ligo, ἡ δίκελλα, ης, *Naz.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Al.* ἡ σκαπάνη.
Ligula, *tibiæ,* ἡ γλωττὶς, ίδ⊙, *Lucian. cruralis,* ἡ φευκελλὶς, ιδ⊙, *Plut.* adfrictoria, ὁ ϗ φαιρωτὴρ ῆρ⊙, *Naz.* ὁ ἀναγωγὸς τῆς βλαυτῆς, *Ælian.*
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Liguritor, ὁ λίχν⊙, ος, *Plato.*
Liguſtrum, τὸ λιβυκόρυδον, ου.
Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*
Lima, ἡ ῥινὴ, ῆς, *Xen.*
Limatura, τὸ ῥίνημα, ατ⊙, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατ⊙, *Dioſc.*
Limbus, τὸ κραστηδον, ου, *N. T.*
Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ὁ βηλὸς, οῦ, ſuperius, τὸ ὑπέρθυρον, *Phavor.* i. e. *ingreſſus,* ἡ εἴσοδ⊙, ου, domus, ὁ οἶκ⊙, ου, *Dem.*
Limes, ὁ ὅρ⊙, ου, *Dem.*
Limitaneus, a, um, ὁριν⊙, ία, ιον, *Plut.*
Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Limito, ὁρίζω, *Ariſtot.*

Limo, ῥινέω, *Dioſc.* pro expolio, κατακοσμέω.
Limoſus, a, um, ὁ ἡ ἰλυώδης, ες, *Galen.* ὁ ἡ βορβοράδης, ες, *Plato.*
Limpidus, a, um, ὁ ἡ διαφανὴς, ές, *Ariſtot.*
Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*
Limus, i, ὁ βορβορος, ου, *Plut.* ὁ ἰλὺς, ύος, *Herodian.*
Limus, a, um, ὁ ἡ παραξλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, *id.* limis videre, τοῖς πλαγιοις ὁρᾶν.
Linctus, us, τὸ λεῖγμα, ατος.
Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, ὸν, demonſtratio, ἀπόδειξις, *Quinctil.* i. e. *lineæ ſimilis*, ὁ ἡ γραμμάδης, ες, *Theophr.*
Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Lineo, ὑπογράφω, *Ariſtot.*
Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.
Lineus, a, um, λίνεος, έα, εον, *contr.* λινᾶς, ῆ, ᾶν, tunica, χιτὰν, *Philoſtr.*
Lingo, λείχω, ἀπολιχμάω, *Lucian.*
Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Dem.* linguam continere, ἔπεχειν τὴν γλῶσσαν, *Chryſ.* incido, γλωσσοτομέω, *Plut.* i. e. ſermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωσότατοι τὴν γλῶσσαν, *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ ἡ ἑτερόγλωσσος, ος, *N. T.* qui ejuſdem linguæ eſt, ὁ ἡ ὁμόγλωττος, ος, *Xen.* lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, *Æſchin.* lingua Latina diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, *Herodian.*
Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, οῦ.
Linguax, ὁ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.
Linguoſus, a, um, ὁ ἡ γλωσσώδης, εος.
Linio, χρίω. Conf. *Ungo.*
Lino, ἐπαλείφω, *Xen.*
Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*
Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, οῦ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, *Theophr.* ὁ λῖς, τός.
Linter, ἡ σκάφη, ης, *Lucian.*
Linteum, ἡ ὀθόνη.
Linum, τὸ λίνον, ου, *Thuc.* crudum, τὸ ὠμὸν λίνον, ου, *Hipp*
Lippio, λημάω, *Lucian.* ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Heſych.* ἡ ὀφθαλμία.
Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, ὸν, *Galen.* ὁ ἡ λήμων, ονος, *Lucian.*
Liquamen, τὸ χύλισμα.
Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, *Diodor. Sic.*
Liquefacio, ἀνατήκω, *Plut.* τήκω, *id.* χυλίζω.
Liquefco, ἀνατήκομαι, *Plut.*
Liquet, δῆλόν ἐστι, *Xen.*
Liquide, ὑγρῶς, i. e. *manifeſte*, σαφῶς, *Dem.*
Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*
Liquido, σαφὰς, *Iſocr.* φανερᾶς.
Liquidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, pix, πίσσα, *Dioſ.* i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Conf. *Manifeſtus.*
Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, *Galen.*
Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* τὸ ὑγρόν.
Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, ἀλοιζω, *Ariſtoph.* αὔλακας ἐλαύω.
Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* lites & judicia, δίκαι καὶ κρίσεις, *id.* & negotia, καὶ πράγματα, *id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην, *Dem.* & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, *id.* Conf. *Æſtio.*
Litatio, τὸ καλλιέρημα, ατος, *Nax.*
Litera, τὸ γράμμα, ατος, *Plut.* erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Dem.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, *idem*, ſcribere, γράφειν γράμματα, *idem*, literarum rudis, ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, ος, *Lucian.* literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας, *Ælian.* qui multarum literarum eſt, ὁ καὶ ἡ πολυγράμματος, ος, *Plut.* i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Epiſtola.*
Literarius, a, um, γραμματικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Literate, παιδευτῶς, *Iſocr.*
Literator, ὁ γραμματιςὴς, οῦ, *Plut.*
Literatura, ἡ γραμματεία, ας, ἡ γραμματιςικὴ, ῆς, *Philo.*
Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* Conf. *Doctus.*
Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.*
Litigator, ὁ δικάζομενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντιδικος, ου, *id.* ὁ φιλόνεικος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἐριςὴς.
Litigioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, *D.m.*
Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Dem.*
Litigo, ἐριζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, *Iſocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, *id.* κατά τι, *id.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* περί τι, *Æſchin.*
Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, Θεῷ ὑπέρ τινος, *Xenoph.* me ipſum, ἐμαυτὸν, *Plut.*
Litoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπάκλιος, ος, *Soph* ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος, *Dioſc.*
Litoreus, a, um, ἀκλαῖος, αία, αῖον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xenoph.*
Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, οῦ.
Lituus, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.*
Liveo, πελιδνοῦμαι.
Liveſco, πελιδνόομαι, *Gal.*
Lividus, a, um, πελιδνὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* lividum reddo, πελιδνόω.
Livor, το πελίωμα, ατος, *Dioſc.* ὁ μόλωψ, ωπος, *Ariſtot.*
Lix, ἡ κόνις, εως, *Plut.*
Lixa, ὁ σκηνοφόρος, ου, *Xen.*
Lixivia, ſ. Lixivium, ἡ κονία, ας, *Ariſtot.*
Lixus, a, um, ἐφθὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Localis, e, τοπικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἐν τόπῳ.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*
Locatio, ἡ ἐπιμίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, *Dem.*
Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xenoph.* domum alicui, μισθόω τινὶ ἢ οἶκον, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ ζῆκος, ου, *Ariſtot.*
Loculus, τὸ χαρίον, ου, *Xenoph.* ὁ λάρναξ, i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locuples, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Conſer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Locus, ὁ τόπος, ου, *Dem.* τὸ χαρίον, ου, *Xen.* locum dare alicui, παρεχωρεῖν τινι, *Æſchin.* χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, *Plut.* loco, i. e vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρη ἀριθμεῖν, *Ariſtot.* ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, *Theophr.* cujus res peſſimo loco ſunt, οἷς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Dem.*
Locuſta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, *N. T.*
Lodix, ἡ στρώμνη, ης, *Suid.*
Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*
Logiſta, ὁ λογιςὴς, οῦ, *Plut.*
Logiſtica, ἡ λογιςικὴ, ῆς.
Loliaceus, a, um, αἰρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Lolium, ἡ αἶρα, ας, *Theophr.* lolio plenus, ὁ καὶ ἡ αἱρώδης, ους, *id.* in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, *id.*
Lomentum, τὸ λείωμα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.*
Longævus, a, am, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ος, *Lucian.*
Longanimis, ὁ καὶ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικέω, *Iſocr.* μακρῷ, præſtantiſſimus ἀριστος, *Plato.* μακρῶς, *Ariſtot.* πόρρω, ab inſtituto digredi, τῆς παρούσης γνώμης, *Demoſth.* longius, πορρωτέρω, *idem*, longiſſime, πορρωτάτω, *idem.*
Longimanus, a, um, ὁ καὶ ἡ μακρόχειρ, ρος, *Plut.*
Longinque, πόρρω, *Dem.*
Longinquitas, τὸ διάςημα, ατος, *Plato.*
Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*
Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνου, *Iſocr.* digiti, ὡς δακτύλου, *Dioſc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*
Longiuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, ους, *Dioſc.*
Longurio, ὁ ὀπιμήκης, εος, *Herodian.*
Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος, *Thuc.* conſuetudo, ξωνθεια, *Plut.* via, ὁδὸς, *Iſocr.* longum eſt recenſere, μακρὸν ἐστὶ διεξιέναι, *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, *Plut.* longo tempore poſt, χρόνῳ ὕςερον, ſ. πολλῷ ὕςερον, *Dem.*
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυλογία, ας, *Plato.* ἡ μακρολογία, ας, *Iſocr.* ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Plut.*
Loquax, ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος, ος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ σπερμολόγος, ου, *id.* ſum, ἀδολεσχέω, *Dem.*
Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Laert.* ἡ λέξις.
Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, *Plut.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.* λαλέω τινὶ, *Dem.* ἀγορεύω τινὶ, *Lucian.* Conf. *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* ſententias, γνωμολογέω, *id.* proprie, κυριολογέω, *Philo.* prolixe, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Iſocr.* ſtulta, μαρολογέω, *Plut.* probabili er, πιθανολογέω, *Ariſtot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de natura, φυσιολογέω, *Ariſtot.* feria, σπενδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαληγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*
Lora, ὁ δβυτερίας, ου, *Poll.*
Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lorarius, ὁ μαςιγοφόρος, ου, *Sophoc.*
Loreus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱμαντώδης, ες, *Dioſc.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.
Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, *Xen.* ærea, χαλκοῦς, *id.* ferrea, σιδηροῦς, *Plut.* ſquamata ἁλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, ſ. munio, θωρακίζω τινὰ, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*
Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, οῦ.
Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ὁπλοθωρακίζω τινὰ, *id.*
Loripes, ὁ καὶ ἡ ἱμαντόπους, οδος, ὁ κυλλοπόδας.
Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lotium, το ὄρον, ου, *Ariſtot.* τὸ ἔρημα, ατος, *Hippocr.* ἡ ἔρησις, εως, *id.*
Lotrix, ἡ πλυντρια, ας. *Poll.*
Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Euſtath.*
Lotus, i, ἡ λωτὸς, οῦ, *Theophr.*
Lubens, vide *Libens.*
Lubenter, vide *Libenter.*
Lubet, vide *Libet.*
Lubido, vide *Libido.*
Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, *Iſocr.*
Lubricus, a, um, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γλίσχρος, ρα, ρὸν, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος, *Plut.* λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, *Ariſtot.*
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Ariſtoph.*
Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.
Lucco, φαίνω, *Plato*, φέγγομαι, *Ariſtot.* ἐλλαμπρύνομαι, *Lucian.*
Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, *Lucian.* ὁ λαμπὴρ, ῆρος, *Nax.* ὁ λύχνος, ου, *Xen.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται, *Xen.* lucernam extinguere λύχνον σβεννύω, *Plut.*
Lucernula, τὸ λυχνιδίον, ου, *Lucian.*
Lucet, ἡμέρα διαφαύσκει, *Herodot.*
Lucidus, a, um, φατεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* φανερος,

νὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ εὐφιγξὶς, ἔος, *idem.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ου, *Ariſtoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, *Demoſth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κερδαλέος, ἑα, ἑον, *Xen.*

Lucror, κδδαίνω, aliquid, τι, *Dem.*

Lucroſe, κδδαλέως, *Theoc.*

Lucroſus, a, um, κερδαλέος, ἑα, ἑον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, εος, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Iſocr.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τινος, *Iſocr.* ὑπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ὑπό τινος, *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Iſocr.* lucri cauſſa aliquid facere, φιλοκερδῶς τι ὑπὲρ τοῦ κέρδους, *Xen.* lucrum inſperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum eſſe, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδὴς, ἐος. *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας, *Dem.*

Lucta, ἡ πάλη, ης, *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctamen, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, *Plut.*

Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πένθιμος, ον, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, εος, *Dem.* ὁ θρῆνος, ου, *Diod. Sic.* in luctu eſſe, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in graviſſimo luctu verſari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, *Philo.* μέγα πένθος περιπεσεῖν *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, *id.* οἱ πένθος κατέχον, *Herodian.* πενθικὰς ἔχων, *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβάλλειν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτιγραφία, ας, *Plut.* ἡ περὶ τὰς διατάξεις.

Lucubro, νυκτιγραφέω, ἐταγξυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. claris verbis, διαῤῥήδην, *Dem.*

Luculentus, a, um, ὁ ἢ ἡ διαφανὴς, ές, *Plato,* λαμπρὸς, ὰ, όν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ διαυγὴς.

Lucus, τὸ τέμενος, ους, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, ας, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφῶ τινὰ, *Lucian.* τινι, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, *Herodot.*

Ludicer, ſ. ludicrus, a, um, ὁ ἢ παιγνιώδης, ες.

Ludicre, παιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.*

Ludifico, ſ. Ludificor, ἐντρυφῶ, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, παραπρεσβεύομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagiſter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ου, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Ælian.* ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plato.*

Ludio, ſ. ludius, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ *Herodian.*

Ludo, παίζω, teſſeris, ἀστραγάλοις, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, περιπαίζω τινὶ, *Plato,* alea, πεττεύω, *Lucian.* κυβεύω, *Laert.* nucibus, καρυατίζω, *Phil.* calculis pro nucibus, πεττεύω ὀστᾶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ἢ περιττὰ παίζω, *Ariſtoph.* ut puer, ἀθύρω, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato.* i. e. *illudo.* Vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, ου, *Plato,* ἡ παιγνία, ας, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον, ου, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, *id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Plut.* ſeculares, Ἑορτὴ αἰῶνος, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo,* ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Lues, ἡ λοιμὸν, ης, ὁ λοιμὸς, οῦ, *Iſocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ob aliquid, διά τινα, *Ælian.* ὀλοφύρομαί τι, *Philo,* aliquem, θρηνῶ τινὰ, *Lucian.* ὀδύρομαί τινα, *Iſocr.*

Lugubre, πενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ὴ, ὸν, γοερὸς, ὰ, όν, *Baſ.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euſeb.* ἡ ἀσκαρὶς, lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, *Ariſtot.*

Lumbus, ἡ ἰσφὺς, ύος, *Ariſtot.* ἡ ψόα, ας, *Baſ.* ἡ ψόη, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminoſus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, όν, *Xen.* ὁ ἢ ἡ φεγγάδης, ους, *Naz.*

Luna, ἡ Σελήνη, ης, *Ariſtot.* creſcens, Σελήνη τικτουσα, decreſcens, φθίνουσα, cornuta, μηνοειδὴς, ſemiplena, ſ. dimidiata, ἡμίτομος, ſ. δίχοτομος, gibboſa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, ſilens, ſ. nulla, Σωσθένη, creſcit, αὐξάνει, decreſcit, φθίνει, deficit, ἐκλείπει

Lunaris, e, Σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ Σεληνίτης λίθος, *Dioſc.*

Lunaticus, a, um, Σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* Σεληνιακὸς, ὴ, όν, *Al. Trall.*

Lunatus, a, um, ὁ ἢ ἡ μηνοειδὴς, ές.

Lunula, ἡ Σεληνὶς, ίδος, τὸ Σεληνίον, ου.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τι, *Xen.* pœnam alicujus rei, τυγχάνω τιμωρίαν τινος, *Thuc.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινι, *Plut.* damnum, τίνα τινὶ βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato,* parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιρᾶσα, ης, *id.* ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.* ἡ πόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Lucian.* το πορνοσκεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* ὁ λύκος, ου, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* i. e. lupo ſimilis, ὁ ἢ ἡ λυκώδης, ες.

Lupinus, i, ὁ θέρμος, ου, *Dioſc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ου, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ου, *Ariſtot. piſcis.* ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ λαίμαργος.

Lurco, ſ. Lurcor, γαστριμαργέω, *Chryſ.*

Luridus, a, um, πελιδνὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Luror, ἡ πελιὸτης, ητος.

Luſcinia, ἡ ἀηδὼν, ονος, *Ariſtot.* ἡ φιλομήλη.

Luſciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luſcitoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ μύωψ, ωπος, *Ariſtot.* μυωπὸς, ὴ, όν, *Xen.* ſum, μυωπάζω, *Ariſtot.*

Luſcus, a, um, ὁ ἢ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*

Luſio, ἡ παιγνία, ας, *Xen.*

Luſito, παίζω, *Lucian.*

Luſor, ὁ παίκτης, ου.

Luſorius, a, um, παικτικὸς, ὴ, όν.

Luſtralis, e, ὁ ἢ ἡ καθάρσιος, ου, *Naz.*

Luſtratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Luſtricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ὴ, όν, *Euſtath.*

Luſtro, ἁγνεύω, aliquid, τὶ, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγες ποιέομαι τῶν δημοτῶν.

Luſtro, onis, ὁ πόνος, ου, *Xen.*

Luſtror, πορεύομαι, *Dem.*

Luſtrum, ὁ φιλεὸς, οῦ, *Ariſtot.* i. e. lupanar, τὸ πορνεῖον ου, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Luſus, us, τὸ παίγνιον, ου, *Plut.* ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Lutelce, πηλόομαι.

Luteus, a, um, i. e. *cænoſus,* πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ τερματώδης, ες, *Thuc.* i. e. ſubflavus, μίλτινος, ίνη, ινον, τὴν χρόαν, *Ælian.* ὁ ἢ ἡ λεκιθώδης, ες, luteum ovi, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*

Luto, πηλόω.

Lutoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πηλματώδης, ες, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ πηλαγώδης, ες, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ πηλώδης.

Lutta, ἡ ἐνυδρὶς, ſ. ἔνυδρις, εως, *Ariſtot.*

Luteulentus, a, um, idem quod *Lutoſus.*

Lutum, ὁ πηλὸς, ου, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Ariſtot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Galen.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ ἐρέμμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.* λαβαίνω, *Cl. Al.* pedem, σφίω ἢ πόδα, *Herodot.*

Luxuria, ſ. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio, ſ. Luxurior, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Luxurioſe, ἀσώτως, *Iſocr.* vivo, τρυφάω, *Iſocr.*

Luxurioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Iſocr.* immoderatus, ἔξω τοῦ μέτρου, *Ælian.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, *id.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξυβρίζω, *id.* luxui indulgeo, τρυφάω, *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, *Iſocr.* luxu omnes ſuperare, πολυτελείᾳ πάντας ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ου, *Lucian.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ου, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ου, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*

Lymphaticus, a, um, ὁ ἢ ἡ νυμφόληπτος, ου, *Paul.*

Lymphatio, ἡ νυμφολημψία, ας.

Lomphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ἐμμαίνομαι. Conf. *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, *Dioſc.*

Lynceus, a, um, λυγκεῖος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμματος ὀξύτερον τῶν λυγκίων, *Ariſtoph.*

Lynx, ὁ ἢ ἡ λύγξ, γκὸς, *Ariſtot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, τὸ λύριον, ου, *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ὴ, όν, poëſis, ποίησις, *Athen.*

M.

MAcellarius, ὁ κρεοπώλης, ου, *Poll.* ſum, κρεοπωλέω, *id.*

Macellum, τὸ κρεοπαλεῖον, ου, *Plut.*

Macellus, a, um, ὁ ἢ ἡ λειπόκρεας, ως, *Suid.* ὁ ἢ ἡ ὕπτιχνος, ου.

Maceo, λεπτύομαι, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macer, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, όν, *Plut.* λεπτὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ λεπτόσαρκος.

Maceratio, ἡ ἰσχνασία, ας, *Ariſtot.* ἡ τῆξις, εως, *Naz.*

Macereſco, ἰσχνόομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria, ſ. Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdare fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χαρίῳ, *Dem.*

Macero, ἐκθλίβω, *Euripid* ἀποθλίβω, *Soph.*

Maceſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.*

Machinalis, e, μηχανικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.*

Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dim.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *idem,* ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, *id.* & inſidiæ, μηχανὴ ἢ ἐπιβουλὴ, *id.* & ars, ἡ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* doleſus, ὁ μηχανορράφος, ου, *Themiſt.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τὶ ὑπὲρ τινος, *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τι τινι, *Lucian.* & inſtruo aliquid, ἢ παρασκευάζω τι, *Dem.* doloſe, τεχνάζω, *id.* ſummo ſtudio, διαμηχανάομαι, *Plato,* malla, κακομηχανάομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis,

corporis, τῦ σώματος, *Gal.* ἡ ἰσχνανσις, εως, f. ἡ ἰσχνασία, ας, *Ariſtot.*

Macilentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* Vide Macer.

Macreſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macritas, f. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Gal.*

Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Galen.*

Macroſcopium. τὸ μακροσκόπιον, ε.

Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Mactatus, -us, ὁ σφαγιασμὸς, ῦ, *Eurip.*

Macte, ὕτως ὄναιο, *Lucian.* βάλλ' ὕτως, *id.* macte animo & hanc diligentiam ſemper adange, ὕτως ὄναιο σύγε τῆσδε τ' φιλοπονίας.

Mactræ, αἱ μάζαι, ῶν, *Xen.*

Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, *Dem.* capram hoſtiam, δύω αἶγα, *Ariſtot.* alicui victimam, σφαγιάζομαι τινί τι, *Ælian.*

Mactra, ἡ μάκλρα, ας, *Ariſtoph.* ἡ κάρδοπος, ε, *id.*

Macula, ὁ σπῖλος, ε, *Dioſc.* ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι, *Ior.* καταιχμῶ τι, *Dem.* ἀδειποιεῖν αἰχμὴν τινὶ, *Iſocr.* ποιεῖν ἐν αἰχμῇ τι, *Dem.* abſtergere, ſ. delere, ἀπολύειν τῶν ὑπαρχόντων αἰχμῶν, *id.*

Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.

Maculo, σπιλόω, *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Halic.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.*

Maculoſus, a, um, σπιλώδης, ης, ὸν.

Madefacio, νοτίζω, ſpongia, σπογγίω, *Dioſc.* δίημι, *Theophraſt.* ὑγραίνω, *Plut.* διυγραίνω τι, *Hippocr.*

Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς, *Galen.* ἡ δίεσις, εως, *Dioſc.*

Madeo, νοτιάω, *Ariſtot.* νοτίζω, *Galen.* νοτίζομαι, *Lucian.*

Madeſco, διείνομαι, δίεμαι, *Dioſc.*

Madide, ὑγρῶς.

Madidus, νοτερὸς, ά, ὸν, *Thuc.* ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάβροχος.

Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ ὑγρότης, ήτος, *Plut.* ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.*

Mæreo, vide *Mæreo.*

Magalia, αἱ κῶμαι, ων.

Magadium, τὸ μαγάδιον, ε, *Lucian.*

Magador, μαγαδίζω, *Ariſtot.*

Magas, ἡ μαγὰς, άδος, *Heſych.*

Mage, idem quod *Magis.*

Magia, ἡ μαγεία, ας, *Plut.*

Magice, μαγικῶς.

Magicus, ά, um, μαγικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ μαγεία, ας, *Plut.* machinamentum, τὸ μάγδαμα, ατος, *id.* magicas artes calleo, μαγεύω, *id.*

Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, *Dem.* nemini magis quam illi, οὐδενὶ μᾶλλόν τι μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ, *id.* magis quam par eſt, μᾶλλον τῶ δέοντος, *Dem.* magis una domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μία τὴν οἰκίαν τ' πόλεως φάναι ἄν, *Ariſtot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον, *Iſocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magiſque, ἀεὶ μᾶλλον, *Viger.*

Magiſter, ὁ διδάσκαλος, ε, *Dem.* ὁ παιδεύων, οντος, *id.* ὁ παιδαγωγὸς, ῦ, *id.* choreæ, ὁ χοροδιδάκλης, ε, *Suid.* convivii, ὁ συμποσιάρχης, ε, equitum, ὁ ἱππαρχος, ε, *Xen.* ſum, ἱππαρχέω, *id.*

Magiſterium, ἡ προεδρία, ας, *Lucian.* ἡ προεδρασία, ας, *Xph.*

Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, ε, *Diod. Sic.* ἡ παιδεύσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, *Plut.*

Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Xen.*

Magiſtratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & poteſtas, ἡ δυνασεία, ας, *Iſocr.* & potentia, ἡ δύναμις, *Dem.* & tyrannis, ἡ τυραννὶς, *idem*, magiſtratum appetere, ἄρχω διώκειν, *Iſocr.* contemnere, ὑπερίδειν, *id.* conſtituere, καθιςάναι, *Dem.* mercari, πρίασθαι, *idem*, inire, εἰσιέναι, *idem*, conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *idem*, gerere, ἄρχω ἄσχειν, *Dem.* abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἤν τις ἕλαχε, *idem*, αφαιρεῖσθαί τινος, *idem*, abolere, καλύειν, *id.* deponere, παραχωρεῖν τ' ἀρχῆς, *idem*, παύεσθαι ἀρχοντα, *idem*, ambire, ἀρχὼ περιέρχεσθαι, *Lucian.* magiſtratu abire, ἀπειπεῖν τὼ ἀρχῶ, *Ariſtot.* i. e. perſonæ, οἱ δωσάμενοι, ἄν, *Dem.* οἱ διαπραξάμενοι, ὄντων, *idem*, οἱ πολιτευόμενοι, ων, *idem*, οἱ τῆδε πολιτείαν ὄντες, *Iſocr.* οἱ ἐν τῆ πολιτεύεσθαι, *idem*, urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, *Dem.* improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, *Dem.*

Magnalia, τὰ μεγάλεια, ων, *N. T.*

Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Ariſtot.* ἡ μεγαλοφροσύνη.

Magnanimiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* μεγαλοφρόνως, *Æl.*

Magnanimus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, ε, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόφρων, ων, μεγαφρονέστερος, *Dem.*

Magnates, οἱ μεγιςᾶνες, ων, *N. T.*

Magne, μεγάλως, *Ariſtot.*

Magnes, ὁ μαγνήτης, ε, *Al. Aphr.* ἡ μαγνῆτις, ίδος, *Philo.*

Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ἡ, ὸν.

Magnifice, μεγάλως, *Dem. Pral.* μεγαλείως, *Polyb.* μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, *Dem.* de ſe ſentire, μέγα φρονεῖν, *Iſocr.* ſe efferre, σεμνύνεσθαι ἑαυτὸν, *Nax.* μεγαλύνειν ἑαυτὸν, *Xen.*

Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, *Dem.* ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλουργία.

Magnifico, μεγαλύνω, me ipſum, ἐμαυτὸν, *Xen.*

Magnificus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, ε, *id.*

Magniloquentia, ὁ καὶ ἡ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαληγορία.

Magniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλορρήμων, ονος.

Magnitudo, τὸ μέγεθος, ους, *Ariſtot.*

Magnopere, μεγάλως, *Iſocr.*

Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, *Dem.* magni facio, μέγα ποιέομαι, *Xen.* τῆδε πολλῆ ποιέομαι, *Iſocr. major, maximus.* Vide hæc ſuo loco.

Magydaris, ἡ μαγὸδαρις, εως, *Dioſc.*

Magus, ὁ μάγος, ε, *Xen.*

Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, *Benz.*

Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, ητος, *N. T.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.*

Major, ὁ καὶ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, *Dem.* majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ, *id.* majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῳ λόγω ἂν εἴποι, *idem*, majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥστε δύνασθαι φέρειν, *Plato*, majus opinione, μεῖζον τ' δόξης, *idem*, major is facere aliquid, quam aliud, πρωτιμᾶν τι τῶν ἄλλων, *idem*, προαιρεῖσθαι τι τῶν ἄλλων, *Iſocr.* major natu, ὁ πρεσβύτερος, ε, *idem.*

Majores, οἱ πρόγονοι, ων, *Dem.* οἱ προγεγενημένοι, ων, *Iſocr.*

Maius, *menſis*, ὁ Σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάιος, ε, *Plut.*

Mala, ἡ γνάθος, ε, *Hippocr.* ὁ σιαγὼν, ὼνος.

Male, σφόδρα, *Dem.* me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, *Dem.* & non belle habere, φαύλως καὶ κακῶς ἔχειν, *id.* non male, nec ſegniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, *idem*, tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, *idem*, & miſere belligerare, κακῶς καὶ ἀθλίως πολεμεῖν, *idem*, male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, *Iſocr.* agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, *Dem.* accipio aliquem, καταχράομαι τινι, *Æſchin.* loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, *Dem.* mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *Iſocr.* optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male conſulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακὸν, *Plato*, volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, *Dem.*

Maledice, κακολόγως.

Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ δυσφημία.

Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, *Plut.* κακῶς λέγω τινὰ, *Dem.* βλασφημέω εἴς τινος, *id.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* καταράομαί τινα, *Ariſtot.* λοιδορέομαί τινι, *Dem.*

Maledictio, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ βλασφημία, ας, *Dem.*

Maledictum, ἡ κακηγορία, ας, *Dem.* ἡ βλασφημία, ας, *id.* inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος, *id.* προστρίβεσθαί τινι βλασφημίας, *id.* λέγειν βλασφημίαν τινι, *id.* Conf. *Convicium.*

Maledictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, ε, *id.*

Maledicus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακολόγος, ε, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ βλάσφημος, ε, *Demoſth.* βλασφημῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, *Dem.* κακοποιέω, *N. T.* alicui, ποιῶ τινα κακῶς, *Iſocr.*

Malefactor, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ε, *Dem.* ὁ κακουργῶν, οῦντος, *id.*

Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.*

Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, *Dem.*

Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* τὸ ἀδίκημα.

Maleficus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ε, *Dem.* κακουργῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ καὶ ἡ κακοποιὸς, κακοπράγμων.

Maleſuadus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοσύμβουλος, ε.

Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, *Dem.* & animi acerbitas, καὶ ἡ ἀπὸ τ' ψυχῆς πικρία, *id.* proſequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, *Iſocr.* εἰμί τινι ἐπεχθὴς, *Dem.*

Malevolus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακόνους, ε, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπεχθής τινι, *id.* ὁ καὶ ἡ δύσνους, ε, τινὶ, *Thuc.*

Maligne, φλαύρως, *Dem.* πονηρῶς, *id.* κακουθῶς, *Plut.*

Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ κακοθυμία, ας, *Plut.*

Malignor, πονηρεύομαι, *Ariſtot.*

Malignus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, ες, *Dem.* ὁ καὶ ἡ κακόθυμος, κακότροπος.

Malitia, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *Ariſtot.* i. e. verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

Malitioſe, πονηρῶς, *Dem.*

Malitioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, ες, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ε, *id.*

Malleator, ὁ σφυρωτὴς, οῦ, ὁ σφυροκόπος, ε, LXX.

Malleolus, τὸ σφύριον, ε, *Theophr.* i. e. germen, τὸ μόσχευμα, ατος, *id.*

Malleus, ἡ σφῦρα, ας, *Ariſtot.* ὁ ῥαιςὴρ, ῆρος, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ καὶ ἡ σφυρήλατος, ε, *Heliod.*

Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, ε, *Ariſtoph.* τὸ ὀπόνιπτρον, ε, *Ariſtot.* τὸ χθνιςῆριον, ε, *Athen.*

Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τι, ἢ τὸ ἄλλο, *Iſocr.* potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἤ, *id.* mori glorioſe quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τῦ ζῆν, *Dem.* aliquid, προαιρέομαί τι, *id.*

Maltha, ἡ μάλθα, ης, *Dem.*

Malva, ἡ μαλάχη, ης, *Theophr.* arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, *id.*

Malum, τὸ μῆλον, ε, *Dioſc.* Perſicum, μῆλον Περσικὸν, *id.* Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, *id.* Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *id.* Medicum, μῆλον Μηδικὸν, *id.*

Malum, τὸ κακὸν, ῦ, *Dem.* & calamitates, συμφοραὶ, *id.* & grave quid, καὶ δεινὸν, *id.* facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, *id.* παρέχειν τινὶ, *id.* accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *id.* tantum imminere, τοιοῦτον προσδέχεσθαι, *Dem.* conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, *id.* verſari in malis, ἐν κακοῖς, *Iſocr.* malum pati, πάσχειν φλαῦρον, *Dem.* πειρᾶσθαι κακῦ, *id.* ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, *id.* liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακῦ, *id.* malum! φεῦ κακῦ.

Malus, *arbor*, μηλέα, ᾶς, *Dioſc. navis*, ὁ ἶσος, ῦ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναῒ, *Xen.*

Malus, a, um, κακὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *id.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* βδελυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Mamma, *muliebris*, ὁ τιτθὸς, ῦ, *Galen.* muliebris & brutorum, ὁ μαστὸς, ῦ, *Ariſtot.* mammam præbeo, ἐπέχω τ' μαστὸν, *Lucian.* alicui, θηλάζομαί τινα, *Ariſtot.*

Mammilla,

Mammilla, τὸ τιτθίον, ου, *Ariſtoph.* ἡ τιτθή.
Mammoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ μαστώδης, ες.
Mammula, τὸ τιτθίον, ου, *Ariſtoph.*
Manceps, ὁ ἐργολάβος, ου, *Plut.*
Mancipalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνδραποδώδης, ες, *Ariſtot.*
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμός, ου, *Dem.*
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστής, οῦ, *Xen.*
Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, *Ariſtot.*
Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ου, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Ariſtot.*
Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον, *Athen.*
Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Mancus, a, um, πηρὸς, ὰ, ὸν, aliquo, τινι, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινι, *Dem.* πηρωθεὶς, εῖσα, ἐν, *Ariſtot.* κυλλὸς, ὴ, ὸν.
Mandator, ὁ προστάτων, οντος, *Iſocr*
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ὅπταγμα, ατος, *id.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Iſocr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, *Dem.* relinquere poſteris, καταλείπειν παράγγελμα τῶ μέλλοντι χρόνω, *id.* habere, ἔχειν τι πρόσταγμα, *id.* exſequi, ὑπηρετεῖν τῶ ὅπταναγμένω, *id.* facere, ποιεῖν τὸ προστατόμενον, *id.* detrectare alicujus, ἀποστῆναι τῆς προστατομένων ὑπό τινος, *id.*
Mandibula, ἡ γνάθος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Ariſtot.*
Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* Conf. *Jubeo, Impero.*
Mando, is, μασάομαι, aliquid, τι, *Theophr.* ἐσθίω.
Mandra, ἡ μανδρα, ας, *Naz.*
Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου, *Dioſc.*
Manducatio, ἡ μάσησις, εως, *Baſ.*
Manduco, idem quod *Mando, is.*
Mane, ἔωθεν, *Dem.* πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *idem,* ἅμα τῆ ἡμέρα, *id.* πρωΐ, *N. T.* ſummo, ὄρθρου βαθέος, *ibid.* ſurgo, ὀρθρίζω, *Sirac.*
Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, *Dem.* ἀναμένω τινι, *Plato,* i. e. *exſpecto,* aliquem, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* περιμένω τινὰ, *Iſocr.* προσδοκάω τινὰ, *Plut.*.
Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herodian.* οἱ Θεοὶ χθόνιοι, *Zoſim.* evocare, νεκυΐα χρᾶδζ, *Herodian.*
Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ου, *Philo.* ὁ κομμωτὴς, οῦ, *Plut.*
Mangonizo, μαγγανεύω, *Lucian.*
Mangonium, ἡ μαγγανεία. ας, τὸ κόμμωμα, ατος, *Lucian.*
Manica, ἡ χειρὶς, ίδος, *Xen.*
Manicatus, a, um, χειριδωτὸς, ὴ, ὸν, tunica, χιτὼν, *Herodian.*
Manifeſtarius, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάφωρος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἐπίφορος, ου, *id.* hoſtis, ὁμολογουμένως πολέμιος, *Herodian.*
Manifeſtatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως, *Syneſ.*
Manifeſte, φανερῶς, *Plato,* ἀναφανδὸν, *Plut.* ὑποπεφασμένως, *Dem.*
Manifeſto, ἐν φανερῶ, vincere, κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῶ γίγνεδζ, *id.*
Manifeſto, φανερόω, aliquid alicui, τι τινι, *N. T.* δηλόω τι, *Dem.*
Manifeſtus, a, um, δῆλος, η, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἔκδηλος, ου, *idem,* καταδηλος, ου, *idem,* φανερὸς, ὰ, ὸν, *idem,* ὁ ἢ ἡ ἐπόδηλος, ου, *Lucian.* ſum multifariam, πολλαχοθεν δῆλός εἰμι, *Dem.* valde, λιαν καταφανὴς εἰμι, *Iſocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερὸς, *idem,* εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, *Dem.* manifeſtum reddo aliquid alicui, φάνερὸν ποιέω τί τινι, *Dem.* ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιέω τί τινι, *Dem. Iſocr.*
Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, *Syneſ.*
Manipulatim, λοχηδόν.
Manipulus, τὸ δράγμα, ατος, *Philo.* ὁ φάκελος, ου, *Ælian.* militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* ἡ Σπεῖρα, ας. *App.*
Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*
Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*
Mannus, idem quod *Mannulus.*
Mano, ῥέω. Conf. *Fluo.*
Manſio, ἡ μονὴ, ῆς, *Polyb.* ἡ διαμονή.
Manſito, διαμένω, *Xen.*
Manſuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινὰ, *Ariſtot.* τιθασεύω τινὰ, *Dem.* ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.*
Manſues, πρᾶος, ſ. πραὺς, εῖα, ὺ, *Plut.*
Manſuefco, ſ. Manſuefio, πραΰνομαι, *Xen.* καταπραύνομαι, *Plut.* ἡμερίζομαι.
Manſuete, πράως, *Dem.* ἡπίως, *id.*
Manſuetudo, ἡ πραότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὅπτησίκεια, ας, *id.* ἡ ἡμερότης.
Manſuetus, a, um, πρᾶος, ſ. πραὺς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἡμερὶς, ίδος, & humanis moribus præditus, ἢ φιλάνθρωπος, *id.* ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, manſuetiſſimum & moderatiſſimum ſe præbere, ἐλαφρότατον ἢ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.*
Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*
Manticula, τὸ πηρίδιον, ου, *Ariſtoph.*
Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ου, *Ariſtoph.*
Manticulor, τὰ ἐν τῆ πήρα κλέπτω.
Mantile, τὸ χειρόμακρον, ου, *Xen.*
Mantiſſa, τὸ ὅπισμα, ατος, *Gal.*
Manualis, e, ὁ ἢ ἡ χειροπληθὴς, ές, *Diod. Sic.*
Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λαφύρα, ων, *Plut.* τὰ σκῦλα.
Manubialis, e, σκυλεμματικὸς, ὴ, όν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κωπὴ, gladii, ξίφους, *Plut.*
Manufactus, a, um, ὁ ἢ ἡ χειροποίητος, ου, *N. T.* ἢ ἡ χειρόκμητος, ου, *Philo.*
Manuleatus, a, um, χειροδωτος, ὴ, όν, *Herodian.*
Manumiſſio, ἡ ἀπελεύθέρωσις, εως, *Plut.*
Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Libero.*
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.
Manus, ἡ χεὶρ, χειρὸς, *Dem.* dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, *idem,* ſiniſtra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς, *Ariſtot.* manum in ſinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem.* porrigere, προτείνειν, *id.* exhibere, παρέχειν, *id.* abſtinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος, *id.* religare poſt tergum, δῆσαι τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, *idem,* τὰ χεῖρε συμπλέκειν τεπίσω, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐντιθέναι τι εἰς χειράς τινὸς, *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χδσὶ, *id.* manu attingere, ἁπλοῦδζ τῆ χειρὶ, *id.* aliquem male tractare, προσπλακίζειν τινὰ χειρὶ, *idem,* manu propria, ſ. ſua ſcribere, ἰδιοχείρως γράφειν, *Bud.* manu ſua faciens, ὁ ἢ ἡ αὐτοχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum, διὰ χειρῶν, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, *Iſocr.* operi admoveo. ἐγχειρέω ἔργῳ, *id.* in manu alicujus ſitum eſſe, ἔργον τινὸς ἔδ), *Herodian.* manus lavo, χειρονιπτομαι, *Dion. Hal.* manibus operor, χειρεργάω, *Ælian.* αὐτουργέω, *idem,* manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὥρμημένος τρέφω ἐμαυτον, *Herodot.* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Naz.* manus confero cum aliquo, συμβάλλω περός τινα, *Iſocr.* impono, χειροθετέω, *Dion. Ar.* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo.* manibus pedibuſque, ὅσων δυάμεως χδσίν τε ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρὸς, *Polyb. Thuc. alii*
Mappa, ἡ ὀθόνη ὀπιτραπέζιος, τὸ χειρόμακτρον.
Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.
Marceo, μαραίνομαι, *Ariſtot.*
Marceſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* καταφθίνω, *Plut.* ἀφανίζομαι, *id.* κατασήπομαι, *Plato.*
Marchio, ὁ μεθοριοέχης, ου.
Marcidus, a, um, σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*
Marcor, ἡ σηπεδὼν, όνος, *Dioſc.* ὁ μαρασμὸς, οῦ.
Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, *Plut.*
Mare, ἡ θάλασσα, ης, *Dem* τὸ πέλαγος, εος, *id.* exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius, ſ. mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Liguſticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari ſe committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* trajicere, πέλαγος πλεῖν, *idem,* πέλαγος διαπλεῖν, *Iſocr.* imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, *Dem.* terra marique omnia tenere, ἢ γῆς ἢ θαλάσσης κρατεῖδζ, *idem,* in mare ſubmergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος, *Dem.* præcipitare ſe in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, *id.* perire in mari, ἀπόλλυδζ ἐν τῶ πελάγει, *id.*
Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*
Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.
Marginatus, a, um, λῶμα ἔχων, ουσα, ὸν,
Margino, λῶμα, ſ. κράσπεδον ἐμποιέω.
Margo, τὸ λῶμα, ατος, LXX. τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*
Marinus, a, um, ὁ ἢ ἡ θαλάσσιος, ου, *Plut.* πελάγιος, ία, ιον.
Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ης, *Lyſ.* Confer *Uxor.*
Maritalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, ές, *Naz.*
Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος, *N. T.*
Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ὅλι τῆ θαλάσσῃ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ παραθαλάσσιος, ου, *N T.* ὁ ἢ ἡ παράλιος, ου, *Philo.* regio, ἡ παραλία, ας, *Iſocr.*
Marito, τὶς δεσμοῖς τὰ γάμια συζδγνύω, *Baſ.* puellam, σωφρονίζω κόρην, *Polyb.*
Maritus, ὁ γαμέτης, ου, *Xen.* ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & uxor, ἢ γυνὴ, *Dem.*
Marmor, τὸ μάρμαρον, ου, *Zoſim.* ἡ μάρμαρος, ου, *Diod. Sic.*
Marmoro, μαρμαρόω, *Suid.*
Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Marra, τὸ μαῤῥον, ου.
Marrubium, τὸ πράσιον, ου, *Dioſc.*
Mars, ὁ Ἄρης, εος, *Dion. Hal.* ancipite Marte, ἀγχωμάλῳ δ' μάχης γενομένης, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσης, *Dem.*
Marſupium, ὁ μάρσυπος, ου, *Xen.* τὸ μαρσύπιον, ου, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.*
Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος, *Plin.*
Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.
Martius, a, um, idem quod *Martialis.*
Martius, *menſis,* ὁ μηνιχιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάρτιος, ου.
Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*
Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, *Ariſtot.*
Maſculeſco, ἀῤῥενόομαι.
Maſculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ὴ, όν, genus, γένος, *Gramm.* maſculino genere, ἀρσενικῶς, *Athen.*
Maſculus, a, um, idem quod *Maſculinus,* puer, παῖς ἄῤῥην, *Dem.* maſculum reddo, ἀῤῥενόω, *Syneſ.* pario, ἀῤῥενογονέω, *Philo.*
Maſſa, τὸ φύραμα, ατος, *N. T.* ὁ ὄγκος.
Maſſo, φυράω, *Dioſc.*
Maſſula, τὸ μάζιον, ου, *Heſych.*
Maſtiche, ἡ μαστίχη, ης, *Dioſc.*
Maſtico, μαστάζω.
Maſtigia, ὁ μαστιγίας, ου, *Lucian.*
Maſtix, ὁ μάστιξ, γος, *Plut.* Conf. *Flagellum.*
Matella, ἡ ἐρυτρὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.* ἀγγεῖον ἐρημὸν, *Ariſtoph.*
Matellio, idem quod *Matella.*
Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.* matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.* matris frater, vide *Avunculus,* matris ſoror, vide *Matertera,* matre carens, ὁ ἢ ἡ ὀμήτωρ, ορος, *N. T.* matris amans, ὁ ἢ ἡ φιλομήτωρ, ορος, *Plut.* a matre, a parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*
Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μήτρᾶειον, ου.
Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*
Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, *Schol. Dem.*
Materiarius, ὁ ὑλοτόμος, ου, *Ælian.*
Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, *Syneſ.* ὑλικὸς, ὴ, όν, *Plut.* e materia conſtans, ὁ ἢ ἡ ὑλικὸς, ου, *Themiſt.*
Materiatio, ſ. Materiatura, ἡ ξύλασις, εως.
Materior, ὑλάζομαι, *Heſych.* ξύλίζομαι, *id.*
Maternus, a, um, μητρικὸς, ὴ, όν, *Poll.* μητρῴος, ῴα, ῷον, *Xen.* poſſeſſio, κλῆσις, *Poll.* τὰ μητῷα, *Dem.*

Mater-

Matertera, ἡ θεία ὁρᾶς μητρὸς, ἡ τ μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, *Dem.*
Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. ὀπτικήμη, *Plut.*
Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, quæstio, ζήτησις, *Arist.*
Mathesis, ἡ μάθησις, εως, *Aristot.*
Matricida, ὁ μητραλοας, α, *Lucian.* ὁ μητραλόης, ου, ὁ μητροφόνος, ου, *Plato.*
Matricidium, ἡ μητραλοίη, ας, *Plut.* commitio, μητροκτονία, *Aristot.*
Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, *Bud.*
Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Matrimonium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* Confer *Conjugium.*
Matrix, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.*
Matrona, ἡ εὐπατρίδαινα, ης, *Plut.*
Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τ οἰκωδεστάνης.
Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικὸς, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῆς
Matta, ὁ ψιαθος, ου, *Aristoph.*
Matula, τὸ ζκαφίον, ου, *Aristoph.* ἡ ἀρὶς, ίδος, *Plut.*
Maturate, ὀπταρχῶ, *Hesych.* Conf. *Festinanter.*
Maturatio, ἡ ὀπτηρίχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, ου, *Gal.* ἡ πέπανσις, εως, *Aristot.*
Mature, ὡραίως, *Hipper.*
Maturesco, πεπαίομαι, *Xen.*
Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Isocr.* fructuum, ἡ πέπανσις, εως, *Theophrast.*
Maturo, i. e. *festino*, ὀπταχύω, *Thuc.* factum, ὀπτοπλόω τὸ ἔργον, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τὶ, *Diosc.*
Maturus, a, um, ut *fructus*, ὁ ἡ τὸ πέπων, ονος, *Theophr.* ὁ ἡ πέπειρος, ου, *Diosc.* ætate, ὥριμος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ηλικίαν, ὁ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τῶ γάμου, *Dem.*
Matutinus, a, um, πρώϊος, ια, ιον, *N. T.* πρωΐνὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθὴ, sc. ὥρα, *Polyb.*
Mavolo, vide *Malo.*
Mavors, vide *Mars.*
Mausoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ου.
Maxilla, ἡ ζιαγὼν, ὀνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*
Maxime, μάλιστα, desiderare, πυθεῖν, *Dem.* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *idem*, si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, *idem*, cum omnia—tum maxime illud, πάντα μὲν—μάλιστα δ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν—ἥκιστα δ, *Xen.* maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.* πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *id.* differunt, μέγιστον διαφέρουσι, *Plato.*
Maximopere, ζφοδρότατα, ζφόδρα, *Xen.*
Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato*, natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι, *idem*, τιμάομαί τι πλείστου ἁπάντων, *idem*, τιμάω τι ἀπὸ παντὸς, *id.*
Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*
Measilis, e, διαβατὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ῥοβδισιμος, ου, *Plut.*
Meatus, ἡ διάβασις, εως, ἡ πορεία, ας.
Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.*
Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Medela, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*
Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἰατρεύω τινὶ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ, *Isocr.* κοσηλεύω τινὰ, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* ὀπωρέω νόσων τινὸς, *Xen*, auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*
Mediastinus, δάλος μεσαύλιος.
Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρια, ας, *Alex.*
Medicabilis, e, ὁ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*
Medicamen, vide *Medicamentum.*
Medicamentarius, a, am, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν.
Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Dem.*
Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Isocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato.* paro, f. confectio, φαρμακεύω, *Plato*, medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Isocr.* adhibeo ægrotanti, ὀνίημι νοσοῦντα, *Æl.* esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Conf. *Remedium.*
Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας. *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Luc.* ἡ ἰάτρωσις, εως, *Plut.*
Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.* i. e. medicamentum. Vide *Medicamentum.*
Medico, f. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Isocr.*
Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Isocr.* ὁ θεραπεύων, οντος, *id.* ὁ ἀκεσὴς, οῦ.
Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Medie, μέσως, *Aristot.*
Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*
Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Aristot.*
Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ὀπωσιὴς.
Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*
Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*
Mediocximus, μέσος, η, ον, *Plut.*
Meditabunde, φροντιστικῶς, ἁς.
Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ὁ ἡ ὁ Σωκρατικὸς, ου, *Isocr.*
Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*
Meditate, ἐσκεμμένως, *Poll.*
Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*
Mediterraneus, a, um, ὁ ἡ ἡ μεσόγαιος, ου, *Paus.* ὁ ἡ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo.* ὁ ἡ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγεια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, ας, *id.*
Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι, *Isocr.* ἐπισκοπέω τι μέμφ, *id.*
Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ου.
Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato*, τὸ μέσον, ου, *Aristot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Basil.* in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, *Aristot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον φέρομι, *id.* fine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato*, medio carens, ὁ ἡ ἄμεσος, ου, *Aristot.*
Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.* sum, μεσόω, *Aristoph.* inter litigantes, μεσάω, *Aristot* media æstate, Σίριος μεσᾶντος, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀμαύζουσα νύξ, *Herodian.*
Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἐντριώνη, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰών, ῶνος, *Hipp.*
Medullitus, μυελοθεν, ὀπὸ μυελοῦ.
Medullosus, a, um, μεμυελωμένος, ου, ένου, LXX.
Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.
Meio, ὀρέω, sanguinem, αἷμα, *Hippocr.*
Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Aristot.*
Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro. μελαγχολιάω, *Lucian.*
Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*
Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.* sum, μελαγχολιάω, *Lucian.*
Melior, ὁ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινὸς τινι, *Herodian.* ὁ ἡ ἀμείνων, melius est, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἢ *idem*, ὁ ἡ ἡ βελτίων, ονος, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Phil.* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam ἄμεινον πράττειν, ἢ, *Aristot.* αἱρεώτερος, έρα, ερον, melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σώζεσθαι, *Xen.*
Melioresco, βελτιόομαι.
Melius, βελτίονος, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, ῥᾴζω, *Lucian.*
Meliuscule, μικρόν τι ἄμεινον.
Mellarium, ὁ μελισσῶν, ῶνος, *Naz.* τὸ μελιτοτρεῖον, ου.
Mellarius, ὁ μελιτοτρόφος, ου.
Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.*
Mellatio, ἡ μελίτασις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*
Melleus, a, um, ὁ ἡ ἡ μελιτώδης, εος, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Synes.*
Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*
Mellifico, μελιτουργέω.
Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος, *Dioscor.*
Mellitus, a, um, ὁ ἡ ἡ μελιτώδης, εος, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*
Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*
Melomeli, τὸ μελόμελι, ιτος, *Dioscor.*
Melos, τὸ μέλος, εος, *Herodian.*
Membrana, ἡ δέρρις, εως, *Thucyd.* ὁ ὑμὴν, ένος, *Galen.*
Membranaceus, a, um, ὑμένιος, ία, ιον, *Aëtius.* ὁ ἡ ἡ ὑμενώδης, εος, *Aristot.*
Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.
Membratim, μελῶν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.
Membrosus, a, um, ὁ ἡ ἡ μεγαλόμελος.
Membrum, τὸ μέλος, εος, *Aristot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τῦ σώματος, *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ου, *Aristot.*
Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μνημονεύω τινὸς, *Plut.* τὶ, *Isocr.* Confer *Recordor.*
Memor, ὁ ἡ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *Synes.* injuriarum, ὁ ἡ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*
Memorabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ ἡ ἡ ἀξιαφήγητος, ου, *Herodot.* ὁ ἡ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*
Memoratio, ἡ ὑπομνημόνευσις, εως, *Plut.*
Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαί μνείαν τινὸς, *idem.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Isocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαί τινος, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *idem*, memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, *Ælian.* vir piæ memoriæ, ὁ τ ὁσίας μνήμης. *Synes.* antiquissima post hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη πρὸ ἐμνήμης πόλις, *Aristid.* nostra memoria, ὅση τ ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.* majorum nostrorum memoria, ὅση πρὸ προγόνων τῶν ἡμετέρων, *id.*
Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *Synes.* liber, τὸ ὑπομνηματίδιον.
Memoriter, ὑπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ὑπὸ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ὑπὸ στόματος λέγειν τι, *Plut.*
Memoro, ὑπομνημονεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*
Menda, τὸ πταῖσμα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*
Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*
Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος, *Dem.* τὸ ψεῦδος, ους, ὁ, ἡ ψευδολογία, ας, *Isocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεῦδος ψεῦδος ὑπερμίγεθες, *Dem.* mendaciis falso, ψεύδομαι, *Dem.*
Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.
Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμβρος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ ἡ ἡ ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις, ίδος, *Macar.*
Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*
Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.
Mendicitas, ἡ πτωχεία, ας, *Dem.* ἡ πλοχεία, ας, *Aristoph.* extrema mendicitate laborare, πένεσθαι ἐξ εἰς τὰ ἔσχατα, *Ælian.*
Mendico, πτωχεύω, *Dem.* προσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτίω, *N. T.*
Mendiculus, τὸ πλοχάριον, ου.
Mendicus, a, um, πλοχὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*
Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πλοχεύων, οντος, *id.*
Mendose, πλημμελῶς, *Galen.*
Mendosus, a, um, πλημμελὴς, ές, *Plato.*

Mendum,

Mendum, τὸ ϖλημμέλημα, ατ⊖, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατ⊖, *id.*
Meninx, ἡ μιλ ιγξ, γ⊖, *Ariſtot.*
Mens, ὁ νό⊖, *contr.* ιῆς, νεῖ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem*, ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρὴ, ενος, *id.* mentis compos, ὁ κ ἡ ἔννους, ε, *Xenoph.* ὁ κ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* ἐντὸς ἑαυτῦ γιγνόμη⊖, *Herodot.* non compos, ἐκπλαγὲὶς τῇ φρενῖν, *idem*, mente captus, φρενὸς ϖεπηρωμέν⊖, ε, *Plato*, in mentem venire alicui, ἐρχεσθαί τινι ὅτι νῦν, *Dem.* ὑπέρχεσθαί τινι, *Plato*, mente aliquid agere ſ. perpendere, ὁπτικοπεῖν τι γνώμῃ, *Iſocrat* διανοέομαι τι, *id.* mens ſana, γνώμη ὑγιὴς, *Aretæus.*
Menſa, ἡ τράπεζα, ης. *Xenoph.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν ϖαρατιθέναι, *Thuc.* ſecunda, τὰ τραγήματα, ων, *Cl. Al.* τὰ ὕπτραπεζώματα, ων, *Athen.* menſarum adſecla, ὁ τραπεζεὺς, έως, *Hom.*
Menſarius, ὁ τραπεζίτης, ε, *Plut.* τραπεζιτεύω, *Poll*
Menſio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*
Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Plut.* qui ſex menſium eſt, ὁ κ ἡ ἑξάμηνο⊖, ε, *Ariſtot.* octo menſium, ὁ κ ἡ ὀκτάμηνο⊖, ε, *id.* &c. menſes mulieris, τὰ ἐμμηνία, ων, *Diod. Sic.*
Men ſor, ὁ μετρητὴς, ε, *Dinareh.*
Menſtrualis, ε, ὁ κ ἡ ἔμμηνο⊖, purgatio, καθαρσις, *Dioſc.*
Menſtruum, τὰ ἐμμηνία, ων, *Dioſc.* τὰ ἐμμηνόια, ων, *id.* τὸ ὁπτμήνιον αἷμα γυναικῶν, *id.*
Menſtruus, a, um, ὁ κ ἡ ὁπτμήνιος, ε, ſacra, ſ. feſta, ὁπτμήνια, ιῶν, *Herodot.*
Menſula, τὸ τραπέζιον, ε, *Heſych.*
Menſura, τὸ μέτρον, ε, *Ariſtot.*
Menta ſ. Mentha, ἡ ἡδυοσμὸς, ε, *Dioſc.*
Mentaſtrum, ἡ ἡδυοσμὶς ἄγρι⊖.
Mentigo, ὁ λειχὼν, ῶνος, *Dioſc.*
Mentio, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* ἡ μνεία, ας, *id.* mentionem facere ſ. injicere alicujus, μεμνῆσθαί τιν⊖, *Iſocr.* τ., *id.* ϖοιεῖσθαί τιν⊖, *id.* μνείαν ϖοιεῖσθαί τιν⊖, *Iſocr.*
Mentior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, manifeſte de aliqua re, φανερῶς ϖερί τιν⊖, *Dem.* in aliquem, εἴς τινα, *N. T.* καταψεύδομαί, *id.* Conf. *Mendacium.*
Mento, ὁ κ ἡ μακρογένει⊖, ε, *Bud.*
Mentula, ἡ κωλὴ, ῆς, *Ariſtoph.* τὸ ϖέος, εος, *id.*
Mentum, τὸ γένειον, ε, *Xen.* ὁ ἀνθερεὼν, ωνος, demulceo, ὑπογενειάζω, *Syneſ.*
Meo, βαίνω, *Plato*, διέρχομαι, *Thuc.*
Meracus, a, um, ὁ κ ἡ ἄκρατο⊖, ε, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Mercabilis, e, ὁ κ ἡ ὠνιος, ε, *Æſchin.*
Mercatio, ἡ ἐμπορία, εως.
Mercator, ὁ ἔμπορος, ε, *Plato.*
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ἡ, όν, *Dem.*
Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.*
Mercatus, us, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercedula, τὸ μισθάριον, ε, *Athen.*
Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, ῦ, *Plato* ὁ ὑπάρχων ὄνος, ε, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ε, *Plato.* ὁ κ ἡ μισθαρνὶς.
Merces, ὁ μισθὸς, ῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Thuc.* mercede facere aliquid, ὅτι μισθῷ vel μισθῷ ϖοιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθοφόρα, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τῦ ϖόνυ, *Ælian.* mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαί τινα ὅτι τινί, *id.* bajuli, τὸ φέρετρον, ε, *Poll.* doctoris, τὸ διδακτρον, ε, *idem*, medici, τὸ ζᾶτρον, ε, *Xen.*
Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀγόρασμα, ατ⊖, *Ælian.*
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τί ϖαρά τιν⊖, *Dem.* ἐμπρίσομαι, aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χρημάτων, *Ariſtot.* χρήμασι, *Theophr.*
Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ῆ, *Thuc.*
Merda, τὸ Σκῶρ, Σκατὸς, *Ariſtoph.* ἡ κάκκη, ης, *id.* τὸ ἀϖόϖατημα, ατ⊖.
Mere, ἀκράτως, *Lucian.*
Merenda, τὸ ϖρωϊαῖον, ε.
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb.* μισθὸν φέρω, *Thuc.* ſtipendium, στρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρέω, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ϖοιέω τινὰ, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ϖοιέω τινὰ, *id.*
Meretricie, ἑταιρικῶς.
Meretricius, a, um, ἑταιρικὸς, ἡ, όν, *Philoſtr.* ϖορνικὸς, η, όν, vita, ἡ ἑταίρησις, εως, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθαρσίνοι, *Dem.*
Meretricor, ἑταιρέω, *Æſchin.*
Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ε, *Plut.*
Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας, *idem*, ἡ ἑταιρίστρια, ας, *id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδ⊖, *Athen.* Conf. *Scortum.*
Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.
Mergo, βαπτίζω. Conf. *Immergo.*
Mergus, ἡ αἰθυία, ας, *Ariſtot.*
Meridialis, e, ſ. Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ἡ, όν, μεσημβρινὸς, ἡ, ον, *Pradus.*
Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.
Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, *Thuc.*
Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*
Merito, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότως κ ϖρωτκόντως γίγνεσθαι, *Iſocr.* conſequi veniam, εἰκότως ζυγχώρης τυγχάνειν, *Dem.*
Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato*, ultra meritum, ϖαρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατ⊖, *Xen.*
Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ον, *Xen.*
Merſo, βαπτίζω. aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινα, *Plut.*
Merula, ὁ κίτυφος, ε, *Ariſtot.*
Merum, τὸ ἄκρατον, ε, *Lucian.*
Merus, a, um, ὁ κ ἡ ἄκρατος, ε, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, όν, *Dioſc.* ὁ κ ἡ ἐζωρος, ε, *Plut.*
Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατ⊖, τὸ ὤνιον, ε, *Dem.*
Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ε, *Ariſtot.* τὸ μεσόκωλον, ε, *Hipp.*
Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ε, *Poll.*
Meſpilum, τὸ μέσπιλον, ε, *Theophr.*
Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*
Meſſias, ὁ Μεσσίας, ε, *N. T.*
Meſſis, ὁ θερισμὸς, ῦ, *Æſchin.* ὁ ἀμητὸς, ῦ, meſſem facio, θερίζω, *Xen.*
Meſſor, ὁ θερισὴς, ε, *Dem.*
Meſſorius, a, um, θερισικὸς, ἡ, όν, falx, τὸ θερισήριον, ε, LXX. τὸ θέριστρον, ε, *id.*
Meta, ὁ κών⊖, ε, *Ariſtot.* i. e. terminus, ὁ ὅρος, ε, *Dem.* metam p no, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ Σκοπὸς, ῦ, ad metam propoſitam collineo, κειμένῳ Σκοπῷ στοχάζομαι, *Iſocr.*
Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ης, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, *Laert.*
Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, *Poll.*
Metallum, τὸ μέταλλον, ε, *Dioſc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*
Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.
Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ας, *Ariſtot.*
Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Metathefis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*
Metatio, ἡ μετρησις, εως, *Plut.*
Metator, ὁ διατεκτὴς, ε.
Metcorum, τὸ μετέωρον, ε, *Ariſtot.*
Methodus, ἡ μέθοδ⊖, ε, *Ariſtot.*
Meticulose, ϖεφοβημένως, *Dem.*
Meticuloſus, a, um, ὁ κ ἡ ἀτολμὸς, ε, *Demoſth.* Conf. *Timidus.*
Metior, μετρέω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Dem.* bonum voluptate, ἐρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, *Plato.*
Meto, θερίζω, *Xen.* ἀμάω, *Theophr.*
Metor, μετρέω, *Dem.* καταμετρέω, *Xenoph.* caſtra, στρατοπεδεύω, *Plut.* στρατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἐν τινι, *Herodot.*
Metricus, a, um, μετρικὸς, ἡ, όν.
Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*
Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ε.
Metrum, τὸ μετρον, ε, *Ariſtot.*
Metula, τὸ καυδίον, ε, τὸ καυδέλιον, ε, *Plaut.*
Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, *Dem.* alicui, ὑπέρ τιν⊖, *id.* rebus alicujus, ὑπὲρ ϖραγμάτων τινὸς, *id.* aliqu m, τινὰ, *Iſocr.* aliquid & conſternor, τι κ ταράττομαι, *Dem.* ſupra modum, ϖέρα τῦ μέτρυ, *Dem.* tanto magis aliquem, τοσῷτῳ μᾶλλον δειδα, vel potius, δέδοικά τινα, *Iſocr.* potentiam alicujus, ὀρρωδέω δυνάμιν τιν⊖, *Dem.* metuendum eſt hoc, δέ⊖ ἐστὶ τῦτο, *id.* ne, κίνδυνός ἐστι, μὴ, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſiſtere, φοβ⊖ ὡς ἂ σταθῇ τῦτο, *Dem.*
Metus, ὁ φό⊖, ε, *Dem.* τὸ δε⊖, ε⊖, *Iſocr.* metum injicere alicui, φόβον ϖαρασκευάζειν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινι φόβον, *id.* ϖαρέχω φόβον τινι, *idem*, verſari in metu, ἐν ᾧ φόβῳ, *Dem.* adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινι, *id.* emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, *id.* ἀϖαλλάττειν τινὰ τῦ δέους, *Iſocr.* evanuit omnis metus, λέλυ⊖ ϖᾶς ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑϖὸ δέους, *Ælian.*
Meus, a, um, ἐμὸς, pater, ϖατὴρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὴ ϖρόσοδ⊖, *idem*, corpus, ἐμὸν Σῶμα, *idem*, meapte cauſſa, ἐμαυτ⊖ ἕνεκα,
Mica, ἡ ψιὶς, χὸς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ε, *N. T.*
Mico, τίλλω, *Ariſtot.*
Micturio, ἐρηνιάω, *Ariſtoph.*
Migratio, ἡ μετοικησις, εως, *Plato*, ἡ ἀϖαλλαγὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.*
Migro, μετοικίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo μετανάστην ἐκ τιν⊖ εἴς τι, *Herodot.* e domo, ἐκβοτίζω ἀϖὸ τ οἰκίας, *Ariſtot.* in inſulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, *Iſocr.*
Miles, ὁ στρατιώτης, ε, *Dem.* ὁ στρατεύομέν⊖, ε, *id.* milites colligere ſ. conſcribere, στρατιώτας ϖαρασκευάζεσθαι, *Dem.* καταλέγειν, *id.* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμυ, *id.* cogere, ζωνίζειν, *id.* alere, τρέφειν, *id.* emittere, ἐκπέμπειν, *id.* dimittere, διαλύειν *Iſocr.* emeritus, στρατιώτης ἀφειμέν⊖, *Ariſtot.* ἀϖαλλαγεὶς ἐντ⊖, *id.* ſtrenuus, ἀγαθὸς, *Dem.* nullius pretii, ἀδένὸς ἄξιος, *id.* domeſticus, οἰκεῖ⊖, *id.* mercenarius, μισθοφόρ⊖, *id.*
Militaris, e, στρατιωτικὸς, ἡ, όν, tentorium, Σκηνὴ, *Xen.* res, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*
Militariter, στρατιωτικῶς, *Thuc.*
Militia, ἡ στρατεία, ας, *Dem.* ἡ στρατὰ, ᾶς, *Xenoph.* in militiam egr dior, ἐκδαίνω, *id.* una cum alio, ζωστρατεύω, *Dem.* a militia ceſſat o, ἡ ἀστρατεία, ας, *Dem.* militiæ defertor, ὁ ἀστράτυτος, *id.*
Milito, στρατεύω, *Dem.* στρατεύομαι, *id.* pro ſt pendio, μισθῷ, *Xen.* alicui, τινι, *Grec.* ſub aliquo, ὑϖὸ τινι, *Plut.*
Milium, ὁ κέγχρ⊖, ε, *Dioſc.*
Mille, χίλιοι, ίαι, ία, *Iſocr.*
Milleſimus, a, um, χιλιοστὸς, ἡ, όν.
Milliare, τὸ μιλιάριον, ε, τὸ Σημεῖον, ε, ſ. intra centeſimum milliare, ἐντὸς Σημείυ ἑκατοστῦ, *Herodian.*
Milliarius, a, um, χιλιαῖ⊖, αία, αῖον.
Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.
Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖν⊖, *Ariſtot.* ὁ ἰκτῖν⊖, ε, LXX.
Mima, ἡ ὑϖοκρῖτις, ίδ⊖.
Mimicus, a, um, ὑϖοκριτικὸς, ἡ, όν, *Dem. Phal.*
Mimus, ὁ ὑϖοκρῖτὴς, ῦ, *Plut.* ὁ μῖμ⊖, ε, *Herodian*
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem.*
Minæ, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.* minas intendo alicui, ἀϖειλέω τινι, *Xenoph.* minis parco, ἀφειδομαι ἀϖειλῶν, *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι, *Xen.*
Minaciter, ἀπειλητικῶς, *Horat.*
Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως
Minax, ἀπειλητικὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Mineralia, τὰ μεταλλα, ων.
Minerva, ἡ Ἀθήνη, ης, *Lucian.* craſſior, ϖαραττοτιχὰς, *Gal.*
Minerval, τὸ διδακτρον, ε.

Minge,

Mingo, vide *Meio*.
Miniaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, ες, *Athen.* μιλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, *Plut.*
Miniaria, ἡ μιλτωρυχία, ας.
Minime, ἀδαμῶς, *Dem.* ἀδαμῆ, justus, δίκαιος, *Dem.* neminem, & minime omnium Thebanos, οὐδένα, ἧττον πάντων ἥκιστα Θηβαίους, *id.*
Minimum, ἐλάχιστον, *Dem.* quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τὰ ἐλάχιστον, *id.*
Minimus, a, um, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, *Thuc.*
Minio, μιλτόω.
Miniſter, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Dem.* ὁ διάκονος, ου, *id.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Plut.* præbere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρετῶ τινὶ, *Dem.* uti aliquo ministro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, *id.* publicus, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόσιον, ου, *id.*
Miniſterium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ἡ διακονία, ας, *id.*
Miniſtra, ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xen.*
Miniſtrator, idem quod *Miniſter.*
Miniſtratorius, a, am, ὑπηρετικὸς, ἡ, όν, *Xenoph.*
Miniſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* aliquid, τί τινι, *Isocr.* domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* amicis, ὑπουργέω φίλοις, *Isocr.*
Minitor, vide *Minor.*
Minium, ἡ μιλτος, ου, *Dioſc.*
Minor, oris, ὁ ἢ ἥσσων ſ. ἧττων, ονος, ſpes, ἐλπὶς, *Thuc.* ὁ ἢ ἐλάσσων ſ. ἐλάττων, ονος, *Dem.* ὁ ἢ μείων, ονος, *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, *Isocr.* ætate, ἐν τοῖς χρόνοις γένεσιν ὑστερίζων.
Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, *Dem.* Conf. *Minæ.*
Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἔλαττον ποιέομαί τι, *id.* μειόω τι, *Xen.* κολάω τι, *Plato.*
Minurio, μινυρίζω, *Plato.*
Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.
Minus, μεῖον, habeo, i. e. inferiore conditione ſum, ἔχω, *Xen.* ἐλασσον ἔχω, *Dem.* procul, ἐλασσον ἀπωθεν, *Thuc.* quam par eſt, ἀνδρεστέρως, ἢ προσήκει, *Dem.* τῶ προσήκοντος, *Plato,* paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας, *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη ὀλίγῳ ἀποδέοντα τὴν ἑκατὸν, *Lucian.*
Minuſculus, a, um, ὀλιγέτρος, έρα, ερον.
Minutal, τὸ μυτλωτὸν, ου, *Ariſtoph.*
Minutatim, λεπτομερῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν, ου.
Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
Minutio, ἡ μείωσις, εως.
Minutulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόλεπτος, ου.
Minutus, a, um, λεπτὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ λεπτομερὴς.
Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ἡ, όν, *Xen.* θαυμάσιος, ία, ιον, *Isocr.*
Mirabiliter, ἀγαμβρως, *Plato.* θαυμαστῶς, *id.*
Miraculum, τὸ θαῦμα, ατος, facio, ποιέω, *Xen.* edo, θαυματοργέω, *Damoſc.*
Miratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ. *Hipp.*
Mirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*
Mire, θαυμασίως, *Plato.*
Mirifice, θαυμαστῶς, *Plato.*
Mirifico, θαυμαζόω, *Plut.*
Mirificus, a, um, θαυμαστὸς, ἡ, όν, *Dem.*
Miror, θαυμάζω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ διὰ τινὶ, *Xenoph.* τινός τινος, *Dem.* aliquem, τινες, *Isocr.* ἄγαμαί τινα, *Isocr.* τινὸς, *Xen.* Conf. *Admiror.*
Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, *Dem.* θαυμαστὸς, ἡ, όν, *Isocr.* non eſt mirum, ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ, *id.* mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, *Lucian.*
Miſcellanea, τὰ Σύμμικτα, ων.
Miſcellaneus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σύμμικτος, ου, *Thuc.*
Miſceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, *Plato,* aliquid cum aliquo, κεράννυμί τι τινὶ, *Plut.*
Miſer, a, um, ἄθλιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, ου, ὰ, *id.* & infelix, ταλαίπωρος ἢ δυσυχὴς, *id.* ἄθλιος ἢ ταλαίπωρος, *Dem.* ſum, ταλαιπωρέω, *id.*
Miſerabilis, e, ἐλεεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* οἰκτρὸς, ὰ, όν, *id.* λυγρὸς, ρὰ, ρὸν.
Miſerabiliter, ἐλεεινῶς, *Dem.* οἰκτρῶς, *id.*
Miſeratio, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.*
Miſere, ἀθλίως, & male belligerare, κακῶς πολεμεῖν, *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φρεᾶζ παρά τινι, *Isocr.*
Miſereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, *Dem.* οἰκτίρω τινὰ, LXX. Σπλαγχνίζομαι ἐπί τινος, *N. T.* ὅτι τινὶ, *ibid.* κατελεέω τινὰ, *Lucian.*
Miſerefco, idem quod *Miſereor.*
Miſeret me, οἰκτείρομαι, *Xen.*
Miſeria, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Isocr.* & calamitas, ἀτυχία ἢ Συμφορὰ, *id.* Conf. *Calamitas.*
Miſericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *ibid.* ὁ ἔλεος, ου, *Dem.* ὁ οἶκτος, ου, *Isocr.* miſericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί μέ τινος, *Phil.* animum ad miſericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, *Plato,* ad miſericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Herodian.* adducere lacrymis aliquem ad miſericordiam, τοῖς δακρύοις προσαγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Antiph.* εἰς Συμπάθειαν ἄγειν τινα, *Diod.*
Miſericors, ὁ ἢ ἡ ἐλεήμων, ονος, *Dem.* ἐλεῶν, ῶσα, ῶν, *id.* Συμπάσχων, ουσα, ον, ὁ οἰκτίρμων.
Miſeror, idem quod *Miſereor.*
Miſſile, ἡ βολὶς, ίδος, *Suid.* τὸ βέλος, ους, *Herodot.* ὁ ἄκυς, υντος.
Miſſio, ἡ πέμψις, εως, *Thuc.* ἡ πομπὴ, ῆς, *Plato.*
Miſſito, προσαναπέμπω.
Miſſus, us, idem quod *Miſſio.*
Miſſus, a, um, πεμφθεὶς, εῖσα, ἐν, miſſum facio aliquem, ἀφιημί τινά, *Dem.* miſſam facio uxorem, ἀφίημι ἀπὸ γάμου, *Plut.*
Miſtura, ἡ μίξις, εως, *Lucian.* ἡ σύγχυσις.
Mite, ὄπωρικὸν, *Iſocr.*
Mitella, τὸ μιτρέριον, ου.
Miteſco, ἁβρύνομαι, *Xenoph.* i. e. mature ſco, πεπαίνομαι, *id.*
Mitigatio, ἡ ἁβρύνσις, εως, *Ariſtot.*
Mitigo, ἁβραίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem, ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.* καταπραΰνω τινὰ, *id.*
Mitis, ἁβὺς, ἁβρὰς, ἁβρὺ, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ὄπωρικὸς, ὴ, όν, *id.* Conf. *Maturus,* i. e. maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, *Gal.* Conf. *Maturus.*
Mitra, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*
Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω ἄγγελον πρός τινα, *Iſocr.*
Mobilis, e, κινητὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος.
Mobilitas, ἡ εὐκινησία, ας.
Mobiliter, κινητῶς.
Moderate, σωφρόνως, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὰ πλοῦτον, *Dem.* vivo, κοσμίως ζάω, *Iſocr.* rebus uti, Συμμέτρως ἀπολαύειν τοῖς ὑπαρχόντων, *Iſocr.*
Moderatio, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, ου, *Iſocr.* i. e. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Baſ.* ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Philo.* ἡ εὐταξία.
Moderator, ὁ διοκητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, ου, *Lucian.*
Moderatus, a, um, Σωφρονικὸς, ἡ, όν, *Lucian.* μέτριος, ία, ιον, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ Συμμέτρος, ου, labor, πόνος, *Iſocr.*
Moderor, εὐθυῶ, currum, ἅρμα, *Iſocr.* pacem, πρυτανεύω τῶν εἰρήνην, *id.* remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, *Plat.* aliquid, ὑπατεύω τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.*
Modeſte, Σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Dem.* κοσμίως ζῆν, *Iſocr.* facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, *id.*
Modeſtia, ἡ Σωφροσύνη, ης, *Dem.* ἡ κοσμιότης, ητος, *Ariſtot.*
Modeſtus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σώφρων, ονος, *Dem.* κόσμιος, ία, ιον, & juſta reſp. ἢ δικαία πολιτεία, *Iſocr.* μέτριος, ία, ιον, & prudens vir, ἢ Σώφρων ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ εὐπρεπὴς.
Modice, μετρίως, *Dem.*
Modicum, τὸ μέτριον.
Modicus, a, um, ὀλίγος, ἡ, όν. Conf. *Parvus.*
Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.
Modificor, διαμετρέω, *Plut.*
Modiolus, τὸ ϕηλίδιον, ου.
Modius, ὁ μόδιος, ου, *Dinarch.* ὁ μεδιμνός.
Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, *Dem.* ἐναγχος, plagas accepit, ἐπλήγη, *id.* ἄρτι, ubem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, *Iſocrat.* hoc, ἕως, *Dem.* illo, ἐκείνως, *idem,* eodem, ὡσαύτως, *idem,* ſimili, παραπλησίως, *Iſocr.* ὁμοίως, *Dem.* in dextram, modo in ſiniſtram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δ' εἰς τὰ εὐώνυμα, *Ariſtoph.*
Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.
Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.
Modulatio, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Modulator, ὁ μουσικὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ μελῳδὸς, οῦ, *idem.*
Modulor, ἐπαυλέω, *Lucian.* μελῳδέω, *Athen.* μελίζω.
Modulus, τὸ μέτρον, ου, *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Modus, i. e. menſura, τὸ μέτρον, ου, *Lucian.* i. e. ratio, ὁ τρόπος, ου, *Plut.* modum ſervo, τῶ μέσῳ τυγχάνω, *Ariſtot.* μετριάζω, *Dem.* excedo, non ſervo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Dem. Phal.* ὑπερβάλλω ἔν τινι, *Ariſt.*
Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.* γυνὴ μοιχαλὶς, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Plato.*
Mœchor, μοιχάομαι, *N. T.* μοιχεύω, *Plut.*
Mœchus, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Plut.* μοιχικὸς, ἡ, όν, *id.*
Mœnia, τὸ τεῖχος, ους, *Dem.*
Mœreo, λυπέομαι, aliqua re, διά τινι, *Plato.* ἀδημονέω, *Dem.*
Mœror, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία, adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, *id.* λυπεῖν τινα, *id.* mœrore adficior, λυπέομαι, *id.*
Mœſte, λυπηρῶς, *Iſocr.* ἀθύμως, *Xen.*
Mœſtitia, ἡ λύπη, ης, *Plato,* ἡ ἀθυμία, ας, *Xenoph.*
Mœſtus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄθυμος, ου, *Plato.*
Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλλω στρέφω, σειάω, σειφέρω, *Poll.*
Molaris, e, μυλικὸς, ἡ, όν, lapis, λίθος, *N. T.* μυλίτης, λίθος, *Galen.* dens, μυλίτης ὀδὼς, *Ariſtot.*
Molendinum, ἡ μύλη, ης, *Poll.* aquarium, τὸ ὑδραμύλιον, ου, *Pandect.*
Moles, τὸ βάρος, ους, *Plato,* ὁ ὄγκος, ου, *Plut.*
Moleſte, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τί, *Dem.* ἀηδῶς φέρω τι, *id.* & graviter fero aliquid, λυπηρῶς ἢ βαρέως φέρω τι, *Iſocr.* fero rem, δυσχαίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.*
Moleſtia, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* moleſtia adficere aliquem, ſive moleſtiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato,* κατασκευάζειν τινὶ ἀχολίαν, *Dem.* βαρύνειν τινὰ, *Xenoph.* λυπεῖν τινα, *id.* ὄχλον παρέχειν τινὶ, *Plato,* ſuſtinere, πράγματα ἔχειν, *Dem.*
Moleſto, κοπιῶ, *Ariſtoph.* Conf. *Moleſtia.*
Moleſtus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀηδὴς, ους, *id.* ἀνιαρὸς, ὰ, όν, *id.* χαλεπὸς, ἡ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ δυχερὴς, ους, *Iſocr.* ſum alicui, ἀσχολέω τινὰ, *idem,* τινὶ, *id.*
Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, *Ariſtot.*
Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί ὑπὲ τινα, *Dem.* aliquid, ὑπουργέω τινὶ, *Plato,* turbo τι, *Dem.* & machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ἢ παρασκευάζομαί τι ὑπὲ τῶν πόλιν, *id.*
Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* in mola, ἡ ὄλετος, ου, *Plut.*

Molitor,

Molitor, ὁ μυλωθρὸς, ου, *Athen.*
Molitrix, ἡ ἀλεσθρὶς, ἰδος, *Plut.*
Molitura, ὁ ἄλεσ-ος, ου, *Plut.*
Molleſco, μαλακίζομαι, *Lucian.*
Mollio, μαλακίζω, μαλακιόω, *Galen.*
Mollis, μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ſum, μαλακιάω, *id.* ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν.
Molliter, μαλακῶς, *Xen.* ἁβρῶς.
Mollitia ſ. Mollities, ἡ μαλακότης, ητος, *Plut.* animi, ἡ μαλακία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.*
Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Xen.*
Molliuſculus, a, um, ὁ ἡ τὸ μαλακκ-ος, η, ον.
Molo, ἀλέω, *Dioſc.* καταλέω, *Hippocr.*
Moly, τὸ μῶλυ, *Dioſc.*
Momentaneus, a, um, ἀκαριαῖ-ος, αία, αῖον, navigatio, πλοῦς, *Dem.* vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, *Macc.*
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, έος, *Poll.* ἀκαρὴς χρόν-ος, *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, *Ariſtoph.* ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, *Lucian,* ἐν ἀκαρεῖ, *id.*
Monacha, ἡ μόναχη, ῆς, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*
Monachatus, us, ὁ μοναχισμὸς, οῦ.
Monachus, ὁ μοναχὸς, οῦ, *Dion. Ar.* ὁ μοναχὴς, οῦ, *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Baſ.*
Monarcha, ὁ μοναρχὴς, ου, *Thuc.* ὁ μόναρχ-ος, ου, *Ariſtot.*
Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, *Herodot.* ſum, μοναρχέω, *Strabo.*
Monaſterialis, e, μοναστικὸς, ἡ, όν, μοναχικὸς, ἡ, ὸν, *Dion. Ar.*
Monaſterium, τὸ μοναστήριον, ου, τὸ ἀσκητήριον, ου, *Greg.*
Monedula, ὁ κολοιὸς, οῦ, *Lucian.*
Moneo, παραιγέλλω, aliquem, τινὶ, *Plato,* νουθετίω, aliquid alicui, παραινέω τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι, *id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, *idem.* Conf. *Admoneo, Hortor.*
Moneta, τὸ νόμισμα, ατ-ος, *Ariſtot.* probus, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, *Ariſtoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω, *Ariſtot.* monetam falſam cudo, νόμισμα παρακόπτω, *Lucian.* νόμισμα παραχαράττω, *Suid.*
Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, ου, *Athen.*
Monetarius, ὁ ἀργυροκόπ-ος, ου, *Plut.* falſus, ὁ παραχαράκτης, ου, *Pandect.*
Monialis, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*
Monile, τὸ περιδέραιον, ου, *Plut.* ὁ ὅρμ-ος, ου, *Hom.* ὁ ὁρμισκ-ος, ου, LXX. τὸ καθόρμιον, ου, *idem.*
Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, τ' ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα, ατ-ος, eſſe poſteris, εἶ τοῖς ὀπίσω μέλοι, *id.*
Monitio, ἡ νουθέτησις, εως, *Iſocr.* ἡ νουθεσία, ας, *Plut.*
Monitor, ὁ νουθετῶν, ῶντ-ος, *Iſocr.* παραινῶν, ῶντ-ος, *id.* ὁ παραινέτης.
Monitorius, a, um, παραινετικὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* προτρεπτικὸς, ἡ, όν, *Cl. Al.*
Monitum, ſ. Monitus, us, ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* τὸ παράγγελμα, ατ-ος, *id.* monitu Dei, ἐκ Θεοῦ, *Dion. Hal.*
Monoceros, ὁ μονόκερως, ωτ-ος, *Ariſtot.*
Monoculus, vide *Unoculus.*
Monopola, ὁ μονοπάλης, ου.
Monopolium, τὸ μονοπάλιον, ου, *Ariſtot.* exerceo, μονοπαλέω, *Strabo.*
Mons, τὸ ὄρ-ος, ους, *Dem.* montis cacumen, ἀκροτάτη τοῦ ὄρους, *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Phil.* latus montis, ἡ παρόρεια, ας, *Polyb.* radix five ima pars montis, ἡ ὑπόρεια, ας, *Plut.*
Monſtrabilis, e, δεικτὸς, ἡ, όν.
Monſtratio, ἡ ἔνδειξις, εως, *Herodian.*
Monſtro, δείκνυμι, aliquid, τι, *Thuc.* Conf. *Oſtendo.*
Monſtroſe, τερατικῶς, *Plut.*
Monſtroſus, a, um, ὁ ἡ τερατώδης, ες-ος, ους, ον. ὁ ἡ τερασί-ος, α, ον, *Æl.*

Monſtrum, τὸ τέρας, ατ-ος, *Iſocr.* τὸ τεράστιον, ου, *Suid.* pario, τερατοκτέω.
Montanus, a, um, ὀρεινὸς, ἡ, όν, regio, χώρα, *Xenoph.* ὁ ἡ ὄρειος, α, *Ariſtid.*
Monticola, ὁ ὀρείτης, ου.
Monticulus, τὸ ὄρυον, ου.
Montoſus, a, um, ὁ ἡ ὄρειος, α, *Lucian.* ὀρεινος, ἡ, όν, *Xen.*
Monumentum, vide *Monimentum.*
Mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀναζολὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατ-ος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναζολὴν, *idem,* διατρίβω ποιέομαι, *Dem.* ſine mora, ἀνυπερθέτως, *Plato,* ἀμελλητὶ, *id.*
Moralis, e, ἠθικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Morator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Moratus, a, um, εὐθισμέν-ος, η, ον, bene, ὁ ἡ εὐήθης, ες-ος, *Ariſtot.*
Morbidus, a, um, ὁ ἡ νοσώδης, ες-ος, *Plut.* νοσηρὸς, ὰ, όν, *Xen.* νοσερὸς, ὰ, όν, *Plut.* νοσακερὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἐπίνοσ-ος, ου, *id.*
Morboſus, a, um, idem quod *Morbidus.*
Morbus, ἡ νόσ-ος, ου, *Dem.* τὸ νόσημα, ατ-ος, *id.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *id.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατ-ος, *id.* qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος, ἧς τις εἰς τἔσχατον ἔρχεται, *Dem.* difficilis & qui magnam felicitatem & curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ἡ πολλῆς εὐτυχίας ἡ ὀπτικείας δεόμενον, *id.* regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, *Dem.* in morbum incidere, νόσου ὀπτιγίνεσθαί τινι, *id.* Συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι, *idem,* morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, *id.* παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν, *Iſocr.* πάσχειν τι πάθ-ος, ους, *id.* morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, *id.* evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, *Dem.* conſumi morbo, ἀποθνήσκειν ἐκ τ' νόσε, *Iſocr.*
Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, ου.
Mordax, δηκτικὸς, ἡ, όν, *Athen.* ὁ δηκτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ ἡ δακνάδης, ες-ος, *Gal.*
Mordeo, δάκνω, *Plut.*
Mordicus, ὀδάξ, *Ariſtoph.* tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, *Ælian.*
Moretum, τὸ μυττωτὸν, οῦ.
Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.
Morigero, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Plut.* ὑπακούω τινὸς, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* χαρίζομαι.
Morigerus, a, um, ὁ ἡ κατήκο-ος, ου, *Plut.* ὁ ἡ πειθομέν-ος, η, ον, *Cl. Al.*
Morio, ὁ μωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ γελωτοποιὸς, οῦ, *idem.*
Morior, θνήσκω, *Xenoph.* ἀποθνήσκω, *Dem.* τελευτάω, *idem,* ἡ βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταφρεφω, ἐκλείπω, *Dem. Iſocr. Xenoph.* riſu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τῆς τραύματος, *Dem.* ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς, *id.* per cruciatum, τελευτάω αἰκισθεὶς, *Dem.* volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, *id.* ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, *Iſocr.*
Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, *Iſocrat.* Conf. *Mora.*
Moroſe, δυσκόλως, *Dem.*
Moroſitas, τὸ δυσάρεσκον, ου, ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocrat.* ἡ δυσκολία.
Moroſus, a, um, ὁ ἡ δυσάρες-ος, ου, *Dem.* ὁ ἡ δύσκολ-ος, ου, *idem,* χαλεπὸς, ὴ, όν, *idem.*
Mors, ὁ θάνατ-ος, ου. *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς, *idem,* ἡ τελευτὴ τοῦ βίου, *Iſocr.* fatalis & naturalis, τ' εἱμαρμένης ἡ αὐτοματ-ος θάνατ-ος, *Dem.* violenta, θάνατ-ος βιαί-ος, *idem,* morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, *idem,* mortem ſibi ipſi conſcifcere, αἰρεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρειν ἑαυτὸν, *id.*
Morſus, us, τὸ δῆγμα, ατ-ος, *Plut.* ἡ δῆξις, εως, *id.* ὁ δηγμὸς, οῦ, *id.*
Mortalis, e, θνητὸς, ἡ, όν, homo, ἄνθρωπ-ος, ου, *Dem.* ὁ βροτὸς, οῦ, corpus, σῶμα, *idem,* ὁ ἡ θνήσιμος, ος, *Plato.*
Mortalitas, τὸ θνητὸν, οῦ.
Mortarium, ὁ ὅλμος, ου, *Ælian.* contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, *id.*
Morticinus, a, um, θνησιμαῖος, αία, αῖον, *Ariſtoph.*
Mortifer, ὁ ἡ θανατηφόρος.
Mortualis, e, νεκρικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Mortuus, a, um, νεκρὸς, ὰ, όν, *Plato,* τεθνεὼς, εῶσα, ὸς, *Dem.* ἀποθανὼν, οῦσα, όν, *id.*
Morum, τὸ μόρον, ου, *Dioſc.*
Mos, τὸ ἔθος, ους, *Dem.* τὸ ἦθ-ος, ους, *id.* ὁ τρόπος, ου, *id.* vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ τὰ τρόπου πάνυ δικαιος ὢν, *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, *Iſocr.* mores alicujus probatiſſimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν, *Dem.*
Moſchus, ὁ μόσχος, ου, *Ael.*
Motacilla, τὸ κιναιδιον, ου, ἡ Ζεισοπυγὶς, ίδος, *Suid.* ὁ κίγκλος, ου, *Galen.*
Motio, ἡ κινησις, εως, *Ariſtot.* ὁ κλωγμὸς, οῦ, *Lucian.*
Motor, ὁ κινητὴς, οῦ.
Motus, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* τὸ πάθος, εος, *id.* motu proprio, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ, *Suid.*
Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* caſtra, κινέω τὸ στράτευμα, *Thuc.* & immuto decretum, ἡ μεταίρω τὸ ψήφισμα, *Dem.* & tollo male conſtituta, ἡ μεταθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, *Iſocr.* adſidue, ψαλάττω, *Ælian.* adfectus, παθαίνομαι, *Dion. Hal.*
Mox, αὐτίκα, *Dem.* εὐθὺς, *id.* εὐθέως, *Plut.*
Muceo, εὐρωτιάω, *Theophr.* Σήπομαι, *Xen.*
Muceſco, σαπρὸς ἡ εὐρώεις γίνομαι.
Mucidus, a, um, εὐρώεις, ῶσα, εν, *Soph.* ὁ ἡ εὐρώδης, ους, *id.* σαπρὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.*
Mucor, ὁ εὖρος, ωτος, *Plut.* ἡ σαπρότης.
Mucoſus, a, um, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, *Plato,* κορύζης μεστὸς, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ βλεννώδης, ους, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ μυξώδης, ους, *Gal.*
Mucro, τὸ ἄκρον, ου, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Herodian.* gladii, σῶμα μαχαίρας, *N. T.*
Mucronatus, a, um, ὁ ἡ ὀξύθηκλος, ου.
Mucus, ἡ βλέννα, ης, *Galen.* ἡ μύξα, ης, *idem,* ἡ κόρυζα, ης, *Lucian.*
Mugil, ὁ κεφαλὺς, έως, *Ariſtot.*
Mugio, μυκάομαι, *Plut.*
Mugitus, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμὸς, οῦ, *Lucian.*
Mula, ἡ ἡμίονος, ου, *Herodot.*
Mularis, e, ἡμιονήσιος, εία, εῖον, *Hom.*
Mulcedo, τὸ θέλγητρον, ου, *Cl. Al.*
Mulceo, καταθέλγω, *Lucian.* καταψάω, *Xen.* κηλέω, *Plato,* κατακηλέω, *Ariſtot.*
Mulciber, ὁ Ἥφαιστ-ος, ου.
Mulcta, vide *Multa.*
Mulctra, ſ. Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, *Theocr.* ἡ σκέλλα, ης, *Athen.*
Mulctrale, idem quod *Mulctra.*
Mulctus, us, ἡ ἄμελξις, εως, ἡ βόλσις, εως.
Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, *Hipp.* aliquid, βόλλω τι, *Plato.*
Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμ-ος, *Plato.* ὁ ἡ γυναικώδης, ες-ος, *Philo.*
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formoſa, ἐυπρεπὴς, *Dem.* nobilis, γυνὴ ζεμνὴ, *Iſocr.* modeſta, σώφρων, *id.* pura & caſta a viri congreſſu, καθαρὰ ἡ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς ζωικτίας ἀνδρὸς, *Dem.* forma elegantii, ἐυπρεπὴς τὴν ὄψιν ἔσα, *Dem.* in magna & præclara modeſtia educata, μετὰ σωφλῆς ἡ καλῆς ζωφροσύνης τραφεῖσα, *id.*
Muliercula, τὸ γυναιον, ου, *Dem.*
Muliero, θηλύω, *Hipp.*
Mulieroſus, ὁ γυναικοφιλὴς, ου.
Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, ου.
Mullus, ἡ τρίγλα, ſ. τρίγλη, ης, *Ariſtot.*
Multum, τὸ πολύμνι, ατ-ος, *Diosc.*
Multa, ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, ης, *id.* τὸ τίμημα, ατ-ος, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *idem,* multam irrogo, impono, τιμωρίαν ὀπτιθημι τινι ὑπὲρ τινος, *Dem.* centum talenta, ὀπτιθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Aſchin.*

solvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, *Dem.* ἐκτίω τὴν καταδίκην, *id.*
Multangulus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολύγωνος, ου.
Multatio, ἡ τίμησις, εως, *Æschin.*
Multatitius, a, um, ὑποτίμιος, ου.
Multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, *Dem.* πολυμερῶς, *N. T.*
Multifarius, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυποίκιλος, ου, *N. T.*
Multiformis, e, ὁ ἢ ἡ πολύμορφος, ου, *Ariſtot.*
Multiloquium, ἡ πολυλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀπεραντολογία, ας, *Lucian.* ἡ βατταλογία.
Multiloquus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυλόγος, ου, *Ammon.* Conf. *Loquax.*
Multimode, πολυτρόπως, *N. T.*
Multipartitus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυμερὴς, ές, *Ariſtot.*
Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον, *Plut.*
Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, οῦ.
Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, *Xen.*
Multiplico, πολλαπλασιάζω, *Plut.* aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, *Plato.*
Multiſcius, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυεδάμων, ονος.
Multitudo, τὸ πλῆθος, εος, de rebus, & perſonis, *Dem.* i. e. vulgus, οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*
Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, *Dem.* perpetuo exſilio, ἀειφυγίᾳ, *id.* pecunia, χρήμασι, *Iſocr.* carcere, τιμάω τινὶ δεσμῆ, *Dem.*
Multò, πολὺ, plures, πλείονες, *Dem* magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπερ, *Plato*, poſt, χρόνῳ ὕστερον, πολλῷ ὕστερον, *Dem.*
Multoties, πολλοστὸν, *Dion. Hal.*
Multopere, μεγάλως.
Multum, πολὺ, *Dem.* laudo, πόλλ' ἐπαινέω, *Xen.* abeſt, ut exiſtimem, πόρρω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, *Plato*, πολλοῦ γε δεῖ, *id.* atque hæc ita ſe non habent; multum abeſt, ἔχει ὃ ἐχ ὧδε ταῦτα, οὐδ' ἐγγύς, *Dem.*
Multus, a, um, πολὺς, λὴ, ύ, *Dem.* πάμπολυς, πόλλη, υ, *Xen.*
Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
Mundanus, a, um, κοσμικὸς, ἡ, όν, *Chryſ.*
Munditer, καθαρῶς, *Plut.*
Munditia ſ. Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, *Hermog.* munditiæ ſtudioſus, ὁ ἢ ἡ φιλόκαλος, ου, *Iſocr.*
Mundo, καθαρίζω, *Naz.*
Mundus, a, um, καθαρὸς, ὰ, όν, *Xen.*
Mundus, i, ὁ κόσμος, ου, *Dem.* το πᾶν, τὸς, *Plut.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, *Plato.*
Munerarius ſ. Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.* i. e. donator, ὁ δωρήτης, ου, *Plut.*
Munero ſ. Muneror, δωρέομαι, *Lucian.* aliquem aliqua re, τί τινι, *Xen.*
Mungo, ἀπομύττω, *Xen.*
Munia, vide *Officium.*
Municeps, ὁ συμπολίτης, ου, ὁ πολίτης, ου, *Xenoph.* ὁ δημότης, ου, *idem*, ὁ ἰσοτελὴς, ους, *Dem.*
Municipialis, e, συμπολιτικὸς, ἡ, όν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, *Dion. Hal.*
Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.
Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, *Strabo.*
Munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, *Baſ.*
Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* ἡ πολυδωρία, ας, *Xen.*
Munificus, a, um, ὁ ἢ ἡ μεγαλόδωρος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ φιλόδωρος, ου, *Dem.*
Munimen ſ. Munimentum, τὸ ὀχυρωτήριον, ου, *Dem.* τὸ τεῖχος, ους, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id* τὸ ἀσφάλισμα.
Munio, τειχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, *Æſchin.* ἀσφαλίζω, φρουρίζω τι ſ. τινι, *Thuc.* urbem præſidiis, κρατυνόμαι πόλιν φρέαξι, *idem*, muro, φρουρίζομαι τείχει πόλιν, *Ariſtot.* ſ. πόλιν τειχὶ, *Iſocr.* locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, *Dem.* viam, ὁδοποιέω, *Dion.*
Munitio, ὁ ἐπιτειχισμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ ἐπιτείχισις, εως, *idem*, viæ, ἡ ὁδοποιία, ας, *Xenoph.*
Munitus, a, um, ὀχυρὸς, ὰ, όν, *Dion.* τετειχισμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* præſidio, ὁ ἢ ἡ ἐμφρούρητος, ου, *Dem.* civium benevolentia, τῇ τῆς πολιτικῆς εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, *Iſocr.*
Munus, i. e. *donum*, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* Conf. *Donum*, i. e. officium, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* Conf. *Officium.*
Munuſculum, τὸ δωρίδιον, ου.
Muræna, ἡ μύραινα ſ. ζμύραινα, ης, *Ariſtot.*
Muralis, e, τειχικὸς, ἡ, όν.
Murex, το κογχύλιον, ου, *Galen.* ἡ κογχύλη, ης, *Philo.*
Muria, ἡ ταριχεία, ας, *Ariſtot.* condo, ταριχεύω, *Plato*, ἁλμεύω, *Dioſc.*
Murinus, a, um, μύϊνος, ίνη, ῖνον, ὁ ἢ ἡ μυώδης, ες, *Plut.*
Murmur ſ. Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, οῦ, LXX. ὁ ψόφος, leve, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plato.*
Murmurillo, ψιθυρίζω, *Plut.*
Murmuro, γογγύζω, *N. T.* aliquid mecum, βρενθύομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, *Lucian.* leviter, ψιθυρίζω, *Plut.*
Murrha, ἡ μύρρα, ας, *Hipp.*
Murrhinus, a, um, μύρρινος, ίνη, ινον.
Murus, τὸ τεῖχος, ους, firmiſſimus, ἀθάνατον, *Iſocr.* murum condere, τεῖχος, ισάναι, *Dem.* reſtaurare, ἀνιστάναι, *id.* erigere, ἀνορθοῦν, *idem*, perfodere, διορύττειν, *id.* diruere, καθαιρεῖν, ſ. καθαιρεῖσθαι, *idem*, κατασκάπτειν, *id.*
Mus, ὁ μῦς, μυὸς, *Ariſtot.* major, ὕραξ, ακος, *Schol. Nic.* araneus, ἡ μυγάλη, ης, *Dioſc.*
Muſa, ἡ Μοῦσα, ας, *Diod. Sic.*
Muſca, ἡ μυῖα, ας, *Ariſtot.* canina, ἡ κυνόμυια, ας, *Philo.*
Muſcarium, ἡ Σίδη, ης, ἡ μυιοσόβη, ης, *Epigr.*
Muſcerda, τὸ μυόχοδον, ου, *Trall.* μυῶν ἄφοδος, *Dioſc.*
Muſcipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσφωνον.
Muſcoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ βρυάδης, εος, *Gal.*
Muſculoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ μυώδης, ους, *Gal.*
Muſculus, ὁ μυῦσκος, ου, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, *Galen.* muſculis carens, ὁ ἢ ἄμυος, ου, *id.*
Muſcus, τὸ βρύον, *Ariſtot.* τὸ μνίον, ου, *Diod. Sic.*
Muſeum, τὸ μουσεῖον, ου, *Plut.*
Muſica, ἡ μουσικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plut.*
Muſice, μουσικῶς, *Plut.*
Muſicus, a, um, μουσικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Muſicus, i, ὁ μουσικὸς, οῦ, *Plut.*
Muſſito ſ. Muſſo, μύζω, *Plut.*
Muſtaceus, a, um, γλεύκινος, ία, ον, *Dioſc.*
Muſtacium, τὸ μυσάκιον, ου, *Athen.*
Muſtela, ἡ γαλῆ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἰκτὶς, ῖδος.
Muſtellinus, a, um, ὁ ἢ ἡ γαλεώδης, εος, *Ariſtot.*
Muſteus, a, um, γλεύκινος, ία, ον, *Dioſc.*
Muſtulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ γλευκώδης, ους.
Muſtum, τὰ γλεῦκος, ους, *N. T.*
Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* facile, ὁ ἢ ἡ εὐμεταβλητος, ου, *Ariſtot.*
Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, *Iſocr.* & converſio, ἡ μετάστασις, εως, *Dem.* mutationem facio, μεταβάλλω σχῆμα, *Iſocr.* ingruere ſubito, ἀφνοσπουδεῖν ἄφνω, *id.* fieri, accidere, γίγνεσθαι, *idem*, accipere, λαμβάνειν *id.* habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, *idem*, ſine mutatione, ἀμεταπτώτως, *Iſocr.*
Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπηρία, ας, *id.* ἡ πήρωσις, εως, *id.*
Mutilatus, a, um, ἀκρωτηριασμένος, ένη, ένον, *Dem.* naribus, ῥῖνας ἠκισμένος ῥῖνας, *Strabo.*
Mutilo, κολόω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.* ἀκρωτηριάζω τι, *Dioſc.* πηρόω.
Mutilus, a, um, ὁ ἢ ἡ κολοβὸς, ὀν *Ariſtot.* κυλλὸς, ὴ, όν, *Galen.* ὁ ἢ ἡ ἀνάπηρος, ου, *Plut.*
Mutio, γρύζω, *Lucian.* μύζω, *Aretæus.*
Muto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Æſchin.* leges, μεταποιῶ νόμους, *Dem.* rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, *Iſocr.* mores, τρόπους, *idem*, faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, *Plato*, aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, *Plutarch.* terram ſubinde, ἀμείβω ἄλλῃ γῆν ἐξ ἄλλης, *Lucian.* civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, *id.* ἀλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, *Plato*, ſententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, *Thuc.* veſtem, μεταμφιέννυμι, *Lucian.*
Mutuatio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato.*
Mutuatitius, a, um, δανειστικὸς, ἡ, όν, δανειςὸς, ἡ, όν.
Mutue, ἀμοιβαδὸν.
Mutuo, *Adverb.* καταλλάδην, ἀμοιβαδὸν, *Theodoret.* ſe amant, ἀλλήλους φιλῶσι, *Ariſtot.* pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.* ſe mutuo complecti, ἀλλήλους περιάλλειν, *Dion. Hal.* ſe mutuo interficere, ἀλληλοκτονεῖν, *Hipp.*
Mutuo, ſ. Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, *Dem.* ἀπό τινος, *Plut.* magno fœnore, ὑπὲρ μεγάλου τόκου, *id.* ad aliquid, εἴς τι, *id.*
Mutus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄλαλος, ου, LXX. ὁ ἢ ἡ ἄφωνος, ου, *Philo.* κωφὸς, ἡ, όν, *id.* ἐνεὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.*
Mutuum, τὸ δάνειον, ου, *Ariſtot.* τὸ δάνεισμα, ατος, *Baſ.* repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, *Dem* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* mutuo do aliquid, δανείζω εἴς τι, *Ariſtot.* accipio, five recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, *Dem.*
Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, ſermo, λόγος.
Myrias, ἡ μυριὰς, άδος.
Myrica, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*
Myropola, ὁ μυροπώλης, ου, *Athen.*
Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, *Ariſtoph.*
Myrrha, ἡ μύρρα, ας, *Hippocr.* imbuo, ζμυρνίζομαι, *N. T.*
Myrrheus, a, um, ζμύρνινος, ίνη, ινον, LXX.
Myrtetum, ὁ μυρρεὼν, ῶνος, *Ariſtoph.*
Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.
Myrtites, ὁ μυρτίτης, ου, *Dioſc.*
Myrtus, ἡ μύρτος, ου, *Dioſc.* ἡ μυρσίνη, ης, *Galen.*
Myſta, ὁ μύστης, ου, *Plut.*
Myſtax, ἡ μύσταξ, ακος, *Poll.*
Myſterium, τὸ μυστήριον, ου, *N. T.*
Myſticus, a, um, μυστικὸς, ἡ, όν, *Naz.* ὁ ἢ ἡ μυστηριώδης, ες, *Plut.*
Mythologus, ὁ μυθολόγος, ου, *Plato.*
Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
Mythologicus, a, um, μυθολογικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

N.

NAblium, τὸ νάβλιον, ου, ἡ νάβλα, ης, LXX.
Nactus, *vide* Adeptus.
Næ! νὴ, per Deos, νὴ τὰς Θεὰς, *Plato*, per Jovem, ναὶ μὰ Δία, *Xenoph.*
Nænia, ὁ αἴλινος ἐπικήδειος, *Athen.* ἐπικηδὶς μονῳδία.
Nævus, τὸ φύμα, ατος, *Ariſtot.*
Nam, γάρ. Conf. *Enim.*
Namque, idem quod *Nam.*
Nanciſcor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Dem.* ὑποτυγχάνω τινὸς, *idem*, ὑπολαμβάνω τινὸς, *Ariſtot.*
Nanus, ὁ νάνος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ νανώδης.
Naphtha, ἡ νάφθα, ης, *Dioſc.*
Napus, τὸ βάγιον, ου, *Dioſc.*
Narciſſinus, a, um, ναρκισσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*
Narciſſus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ου, *Theophr.*
Nardinus, a, um, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Athen.*
Nardus, ἡ νάρδος, ου, *Dioſc.* nardi ſpica, ἡ ναρδόσταχυς, εως, *Gal.*
Nares, αι, ῥῖνες, ῶν, *Xen.* τὰ ῥινία, ων, *Ariſtot.*

οἱ ῥάθωνες, ωνος, *Dion. Hal.* naribus indago, ῥινηλαλία, *Longin.* nares amputo, ῥινοτομία, *Eustath.* σπίζω ῥῖνας, *Strabo*, nare trahere aliquem, τ῾ ῥῖνὸς ἕλκειν τινά, *Lucian.*

Narrabilis, e, διηγητὸς, ὴ, όν.

Narratio, ἡ διήγησις, εως, ἡ ἀπιήγησις, εως, *Lucian.* historica, ἡ ἀφήγησις, εως, *Herodian.*

Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον, ου.

Narrator, ὁ διηγητὴς, οῦ.

Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γιγνηνθέντα, *Dem.* quæ fecit, διέξειμι πάνθ᾽ ὅσα πώποτ᾽ ἔπραξε, *Dem.* aliquid accurate de aliquo, διέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος, *Isocr.* audita, ἱστορέω ἐξ ἀκοῆς, *Diod. Sic.* hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, *Xen.*

Nascor, γίγνομαι f. γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Isocr.* iisdem, sc. parentibus, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, *idem*, honesto loco, καλῶς, *Dem.* genere sordido, κακῶς, *Isocr.* Conf. *Natus.*

Nassa, ὁ κυφλὸς, ὴ, *Plut.* in nassam aliquem trahere, εἰς κύφτον ἕλκειν τινά, *Ælian.*

Nasturtium, τὸ κάρδαμον, ου, *Dioscor.*

Nasus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, nasum aduncum habens, γρυπὸς, ὴ, όν, *id.* naso suspendo, μυκτηρίζω, *N. T.* Conf. *Nares.*

Nasutus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ εὔρις, ινος, *Xen.*

Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Conf. *Filia.*

Natabulum, τὸ νηχεῖον, ου.

Natales, ium, τὸ γένος, εος. Conf. *Genus.*

Natalis, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ γενέθλιος, ος, *Plato*, dies ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Natalitius, a, um, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Natatilis, ε, νηκτικὸς, ὴ, ον, *Bas.*

Natatio, f. Natatus, us, ἡ νῆξις, εως, *Plut.*

Nates, αἱ πυγαὶ, ῶν, *Aristoph.* τὰ σφυγεῖα, ου, *Poll.* οἱ γλουτοὶ, ῶν, *Herodot.*

Natio, τὸ ἔθνος, εος, *Dem.* τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, *Dem. Syrus*, τὸ γένος Σύρος, *Synes.*

Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, *Aristot.*

Nativus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐγγένης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ αὐτοφυὴς, ους, portus, λιμὴν, *Thuc.*

Nato, κολυμβάω, *N. T.* νέω, *Thuc.* νήχομαι, *Diod. Sic.* secundo vento & flumine, ϰτ᾽ ἄνεμον ϰ᾽ ῥεῦν, *Plut.*

Natrix, ὁ ὕδρος, ου, *Aristot.*

Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato*, minor, ἐν τοῖς ϰτ᾽ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων. *Philo.* admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *Plato.*

Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, f. ἀνθρώπων, *Dem.* esse vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, f. γίγεσθαι φύσῃ, *id.* insitum esse alicui e natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φυσῇ, *id.* insitus natura, ὁ ϰ᾽ ἡ ἔμφυτος, ου, *Dem.* natura sum, πέφυκα, *id.* naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, *Isocr.* excedens, ὑπερενεγϰᾶν τὴν φύσιν, *Dem.*

Naturalis, e, φυσικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Naturaliter, φυσικῶς, *Plato.*

Natus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Isocr.* bonis parentibus, φὺς ἀγαθῶν πατέρων, *Plut.* a Jove ratione matris, ἀν᾽ ὑπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, *id.* patre civite, πατρὸς ὠ πολεσίν, *Plato*, ex familia totius civitatis nobilissimo, γένους τῷ πρώτου ἐν πόλῃ ὤν, *Lucian.* ex magna & beata domo f. familia, ἀν ἐξ οἰϰίας μεγάλης ϰ᾽ γένους εὐδαίμονος, *Plato*, annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϰ᾽ δέϰα, *Isocr.*

Natus, ὁ υἱὸς, οῦ. Conf. *Filius.*

Naualie, ὁ ναύσεθμος, ου, *Lucian.*

Nauralis, ε, ναυτιϰὸς, ὴ, όν, *Aristot.* prælium, ἡ ναυμαχία, ας, *Xen.* committo cont a al qu m, ναυμαχίαν πρὸς τινα, *Lycurg.* naveli prælio supero aliquem, ϰατανιιμαχέω τινὰ, *Strabo.*

Navarchus, ὁ ναυαρχὸς, ου, *Thuc.* sum, ναυαρχέω, *Xen.* navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, *Thuc.*

Nauci, τῶ πρειψήματος, facio, πρὸ ἐδενὸς ἡγέομαι, f. τιθεμαι, *Lucian.* ὡς πρεῖψημα, ϰαταρρονέω.

Nauclerius, a, um, ναυϰληριϰὸς, ὴ, όν, *Athen.* vitæ genus, τὰ ναυϰληριϰὰ, ῶν, *Plut.* ἡ ναυϰληρία, ας, *Aristot.*

Nauclerus, ὁ ναύϰληρος, ου, *Plut.*

Naufragium, τὸ ναυάγιον, ου, *Plut.* ἡ ναυαγία, ας, *Dem.* facio, ναυαγέω, *Dem.*

Naufrago, ναυαγέω, *Dem.*

Naufragus, a, ὁ ϰ᾽ ἡ ναυαγὸς, οῦ, *Xen.*

Navicula, τὸ πλοιάριον, ου, *Xen.*

Navicularia, ἡ ναυϰληρία, ας, *Aristot.*

Navicularius, ὁ ναύϰληρος, ου, *Plut.*

Naviculator, ὁ ναύϰληρος, ου, *Plut.*

Navigabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ πλώιμος, ου, *Dem.* πλωτὸς, τὴ, τὸν.

Navigatio, ὁ πλοῦς, contr. πλοῦς, οῦ, *Thuc.* secunda, πλοῦς ἔρις, *Lucian.* ἡ εὐπλοΐα, ας, *Philo.*

Navigiolum, τὸ πλοιάριον, ου, *Xen.*

Navigium, τὸ πλοῖον, ου, *Thuc.*

Navigo, πλέω, *Xen.* ναυτίλλομαι, *Lucian.*

Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, *Plut.* τὸ πλοῖον, ου, *Thuc.* prædatoria, Ϲιλϰὸς πειραϊιϰὸν, *Phil.* τὸ πειραϊήριον, ου, *Dion. Halicarn.*

Navita, f. nauta, ὁ ναύτης, ου, *Xen.*

Navitas, ἡ ὀπμέλεια, ας. Conf. *Industria.*

Naviter, ὀπμελῶς, *Dem.*

Naulum, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* τὸ πορθμεῖον, naulo loco, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, *id.*

Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, *Thuc.*

Navo, Ϲπουδάζω, operam alicui rei, πρὸί τινο, *Plato*, πρὸί τι, *Herodian.* Ϲπουδὴν ἔχω πρὸί τινο, *Plut.* πρός τι, *Dem.* ὅπῃ τένι, *Lucian.*

Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, οῦ, *Thuc.*

Nauſea, ἡ ναυτία, ας, *Thuc.* i. e. quodvis fastidium, ἡ ἄσα, ης, *Dioscor.* nauseam creare, ἀσὶν παρέχειν, *Plato*, sedare, πραΰνειν, *Dioscor.* nausea laborans, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀσώδης, ους, *Gal.* ἀσάμβο, ένη, ενον, *id.*

Nauseo, ναυτιάω, *Lucian.* ἀσθμαι, *Gal.*

Nauseosus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ναυτιώδης, ους, *Plut.*

Nauta, vide *Navita.*

Nauticus, a, um, ναυτιϰὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Navus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ὀπμελὴς, ές, *Dem.*

Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, *Dem.* ne defendite, μὴ ἀμυνέσθε, *idem*, ne faciatis, μὴ ποιήσατε, *idem*, isti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, ἔστι δ᾽, ὡδὲ γράψαντος, ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἐβούλησαν, *idem*, ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, *idem*, ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃς, *Isocr.* ne tyrannis exsisteret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, *Plut.* obstare alicui ne videat, ϰωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Dem* prohibuit ne quis servos contumelia adficeret, ἐϰώλυσε, μηδ᾽ εἰς τὰς δίϰας ὑβρίζειν, *idem*, ut ne te impediam, μή Ϲε ϰατασϰωλύω, *Xen.* videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ Ϲϰοπεῖν, ὅπως μὴ δόξομεν, *idem*, ut ne singula commemorem, ἵνα μὴ ϰαθ᾽ ἕϰαστα λέγων διατρίβω, *idem*, ne dictu quidem fas est, μηδ᾽ εἰπεῖν θέμις, *Plato*, ita ne terra quidem, ὡδ᾽ ἁρά γε ἡ γῆ, *Xen.* definesne fallere? ὁρᾳ πῶς φεναϰίζειν; *Aristoph.* vosne, an ille? πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐϰεῖνος, *Dem.*

Nebula, ἡ νεφέλη, ης, τὸ ἧρος, ους, ἡ ὁμίχλη, ης, *Aristot.*

Nebulo, ὁ ἀδόϰιμος, ου, ὁ ϰίναιδος, ου.

Nebulosus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ὁμιχλώδης, ους, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ νεφέλης.

Nec, οὐδὲ, non de gloria, nec de parte agri, οὐ περὶ δόξης, οὐδ᾽ ὑπὲρ μέρους χώρας, *Dem.* nec longa, nec inutilis oratio, λόγος οὔτε μαϰρὸς, οὔτε ἀναφελὴς, *Isocr.* quæ factu turpia sunt, nec ea dictu honesta puta, ἃ πρᾶξαι αἰσχρὰ, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν ϰαλά, *id.* nec nunc nec rursus, μήτε νῦν, μήτ᾽ αὖθις, *Dem.* non neque-nec-nec, οὐ οὔτε, οὔτε, *Isocr.*

Necessarie, f. necessario, ἀναγϰαίως, *Isocr.* ἐϰ τοῦ ἀναγϰαίου, *Dion. Hal.* ἀνάγϰη, *Plato.* hoc agit, ἐξ ἀνάγϰης τοῦτο ποιεῖ, *Dem.*

Necessarius, a, um, ἀναγϰαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα, *Dem.* i. e. cognatus, ὁ προσήϰων, οντος, *id.* ὁ τῷ γένῃ προσήϰων, *Isocr.* ὁ ἀναγϰαῖος, α, *id.*

Necesse, ἀνάγϰη, est, ut caute agam, φυλάττεσθαί, *Dem.* ut breviter dicam, ἀναγϰαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, *id.*

Necessitas, ἡ ἀνάγϰη, ης, extrema, δεινοτάτη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* necessitatem impono dicendi aliquid, ἀναγϰάζω ποιέω λέγειν τι, *Dem.* incidere, Ϲυμπίπτειν, *id.* esse, ἔστι, *id.* in necessitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγϰην τινὰ, *id.* venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγϰην, *id.* coactum necessitate aliquid facere, ϰαταληφθέντα ὑπ᾽ ἀνάγϰης ποιεῖν τι, *id.*

Necessitudo, idem quod *Necessitas*, i. e. conjunctio necessaria, ἡ οἰϰειότης, ητος, *Dem.* cognationis, τὰ τ᾽ Ϲυγγενείας ἀναγϰαῖα, *id.* est mihi cum illo, οἰϰειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτόν, *Plut.* οἰϰείας ἔχω πρὸς αὐτόν, *idem.*

Necessum, idem quod *Necesse.*

Neco, ϰτείνω. Conf. *Interficio.*

Necromantia, ἡ νεϰρομαντεία, ας, ἡ νεϰυομαντεία, ας.

Nectar, τὸ νέϰταρ, αρος, *Athen.*

Nectareus, a, um, νεϰτάρεος, έα, εον, *Lucian.*

Necto, πλέϰω, aliquid, τι, *Theophr.* dolos, μηχανὰς, *Plato.*

Necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γένοιτο τις βολὴ πρὸς λίθων, *Herodian.*

Necunde, μήποθεν.

Nedum, οὐχ ὅσον, excelluisse, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ᾽ ὅσον λανθάνειν, *Aristid.* ne homini quidem, nedum Deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μητίγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, *Plato.*

Nefandus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄῤῥητος, ος, *N. T.* ὁ ϰ᾽ ἡ δύσφατος.

Nefarie, ἀθεμίστως.

Nefarius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄθεσμος, ου, *N. T.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀθέμιτος. ου, facinus, ἔργον, *Herodian.* ἡ ἀνοσιερία, *Philo.*

Nefas, ἡ ἀθεμισεργία, ας, est, οὐϰ ὅσιόν ἔστι, *Isocr.* ἐ θέμις ἐστὶ, *Dem.*

Nefastus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀθέμιτος, ος, *Xen.* ἡ ὀπόφρας, άδος, dies, ἡμέρα, *Lucian.* porta, ἡ πύλη, *Plut.*

Negatio, ἡ ὀπόφασις, εως, *Aristot.* ἡ ἀρνησις.

Neglectio, f. Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, πρὸί τίνα, πρὸί τι, *Xen.*

Negligens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀμελὴς.

Negligenter, ἀμελῶς, *Isocr.*

Negligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.*

Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινος, *Isocr.* πρὸί τινος, *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, *Isocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων, *id.* magistratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, *Plato.*

Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, *Dem.* ἔξαρνός εἰμί τινος, *Isocr.* ἔξαρνός γίγνομαί τινος, *id.* hæc ita habere, ἐξαρνοῦμαι γιγνόμενος, ὡς οὐχ ὅτω ταῦτα ἔχειν, *Aristid.*

Negotialis, e, πραγματιϰὸς, ὴ, όν, *Hermog.*

Negotiatio, ἡ πραγματεία, ας, *Isocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, ας, *Bas.*

Negotiatorius, a, um, πραγματευτιϰὸς, ὴ, όν.

Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ου, *Aristoph.*

Negotior, διαπραγματεύομαι, *N. T.* ut mercator, ἐμπορίαν ποιέομαι, *Isocr.* ἐμπορεύομαι.

Negotiosus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πραγματιϰὸς, ος, *Isocr.*

Negotium, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* αἱ πράξεις, εων, *Herodian.* negotia & multi labores, πολλοὶ πόνοι ϰ᾽ πραγματεῖαι, *Dem.* multum negotii, πολὺ πραγμάτων, *id.* negotia facessere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, *idem*, ποιεῖν τινι πράγματα, *Isocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato*, negotiis occupari ἀσχολίαις *Aristot.* in aliquo, ἄσχο-

λον γένεσθ διά τι, *Dem.* εἰ πρός τινα, *Ariſtot.* πρός τι, *Xen.* citra negotium, ἀσχολίας τινί, *Lucian.* nullo negotio, ἀπράκτως, *Xen.*

Nemeſis, ἡ Νέμεσις, εως.

Nemo, οὐδείς, οὐδεμία, *Ariſtot.* eſt, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐκ, *Iſocr.* οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ, *id.*

Nemoralis, e, ὁ ἢ ἡ ἀλσώδης, ες, *Athen.*

Nemoroſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑλώδης, ες, *Xen.*

Nempe, ἀμελεῖ, *Dem.* δηλαδή.

Nemus, τὸ νέμος, ους, τὸ ἄλσος, ους, *Herodian.*

Neo, νήθω, *Lucian.* fila, κλάθω μίτους, *id.*

Nepa, ὁ Σκορπίος, ου, *Ariſtot.*

Nepenthes, τὸ νηπενθές, ους, ſc. φάρμακον, *Hom.*

Nephriticus, a, um, νεφριτικός, ἡ, όν, *Gal.*

Nephritis, ἡ νεφρίτις, ιδος, *Thuc.*

Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνός, οῦ, *Plut.* ὁ υἱιδοῦς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ υἱιδοῦς, οῦς, *Iſocr. ex filia*, ὁ θυγατριδοῦς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός, *ex fratre vel ſorore*, ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ. *Poll.* i. e. *gener*, ὁ γαμβρός, οῦ. Conf. *Nepotes.*

Nepoter, ἀσωτεύομαι.

Neptis, *ex filio*, ἡ υἱωνή, ῆς, *ex filia*, ἡ θυγατριδή, ῆς, *Phil.* *ex fratre vel ſorore*, ἡ ἀδελφιδή, ῆς, *Xen.*

Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

Nequam, πονηρός, ά, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον.

Nequando, μήποτε, *Dem.*

Nequaquam, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῆ, *id.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῆ, *id.* ἥκιστα, *Herodian.*

Nequa, οὐδέ, *Dem.* οὔτε, *id.* neque non, ἀλλὰ μήν, *Herodian.* neque vero, neque tamen, οὔτε μήν *id.* ὲ μήν, *id.* neque e iam, μήτε μήν, *id.* Conf. *Nec.*

Nequeo, ἀδυνατέω, *Plut.* ἀδυνάτως ἔχω, *Dem.*

Nequidquam, μάτην, *Plut.*

Ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν,

Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, *Plato.*

Nequitia, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *idem.*

Nervoſe, νευρωδῶς.

Nervoſitas, τὸ νευρῶδες, ους.

Nervoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ νευρώδης, ους, *Dioſc.*

Nervus, τὸ νεῦρον, ου, *Galen.* nervi belli pecuniæ, νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα, *Dem.* nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, *Ariſtot.* adhibeo, νευρόω, *Phil.* incido, ἀπονευρόω, *Suid* νευροκοπέω, LXX. ἐκνευρίζω, *Dem.* reſolvo, παρανευρίζω, *Ariſtot.*

Neſcio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, *Plato.* ὁντινα τρόπον, *Dem.* quid, οὐκ οἶδ' ὅ τι, idem, quare, οὐκ οἶδα, ἀφ' ὅτου, *id.* quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, *Ælian.*

Neſcius, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Philo.* ὁ ἢ ἡ ἄπειρος, ος, *Dem.* οὐκ εἰδώς,

Neu, ſ. Neve, μήτε. Conf. *Nec, Neque.*

Neuter, a, um, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plato*, neutram in partem, οὐδετέρωσε, *Galen.* neutram partem ſequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, *Lucian.*

Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*

Neutralis, e, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plato*, i. e. neutras partes ſequens, μέσος, η, ον, *Lucian.*

Neutro, οὐδετέρως.

Nex, ὁ φόνος, ου. Conf. *Cædes, Mors.*

Nexilis, e, πλεκτός, ἡ, όν, *Plut.*

Nexo, πλέκω, *Theophr.*

Nexus, us, ἡ πλοκή, ῆς, *Philo.*

Ni, εἰ μή. Conf. *Niſi.*

Nictatio, ἡ σκαρδαμύξις, εως, ὁ βλεφαρισμός, οῦ.

Nicto, σκαρδαμύττω, *Xen.* σκαρδαμυτίω, *Lucian.*

Nidifico, νεοττεύω, *Ariſtot.* ἐννεοττεύω, LXX.

Nidor, ἡ κνίσα, ης, *Ariſtot.* nidore inficio, κνισάω, *Dem.* nidore repleo domum, κνισόω δῶμα, *Athen.* ſine nidore, ὁ ἢ ἀκνισος, ος, *Plut.*

Nidulus, τὸ νεοττίδιον, ου.

Nidus, ἡ νεοττιά, ᾶς, *Plut.* ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, *N. T.* ἡ καλιά, nidum facio, νεοττεύω, *Ariſtot.*

Nigellus, a, um, ὑπομέλας, λαινα, λαν.

Niger, a, um, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Ariſtot.*

Nigredo, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.* ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigreſco, μελαίνομαι.

Nigrico, μελανίζω.

Nigritia, ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigtor, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.*

Nihil, οὐδέν, ενὸς, *Dem.* μηδέν, ενὸς, dico, λέγω, *Xen.* ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, *Plato*, nihil aliud curant, niſi quod ſibi prodeſſe exiſtimant, μηδενὸς ἄλλου φροντίζουσι, πλήν, ὅ, τι ἂν δοκιμάζωσιν ἀφέλιμον αὑτοῖς εἶναι *Iſocr.* nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, *Dem.* nihil amplius reſtat, niſi Deus fiat, οὐδὲν ἐστι λοιπὸν ἐστι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *id.* qui nihil aliud poſſunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι, *id.* nihil eſt magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν ὅ τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. *Dem.* nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plato.* Conf. *Nihilum.*

Nihildum, οὐδέπω.

Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἤ, *Iſocr.* Conf. *Nihilum.*

Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, *Xen.* nihili facio, οὐδενὸς ποιέομαι, *Lyſ.* οὐ οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* παρ' οὐδὲν τίθημι, *Lucian.* nihilo magis, οὐδὲν τι μᾶλλον, *Plut.* nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἤ, *Iſocr.* οὐχ ἧττον, ἤ, *id.* οὐκ ἐλαττον, ἤ, *id.* homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, *Plut.* οὐδεὶς, *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, *Dion. Hal.*

Nil, idem quod *Nihil.*

Nilum, idem quod *Nihilum.*

Nimboſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀμβρώδης, ους.

Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, *Theophr.*

Nimie, ὑπερφυῶς.

Nimietas, ἡ ὑπερφυΐα, ας, τὸ ὑπερφυὲς, οῦς.

Nimiopere, λίαν. Conf. *Nimis.*

Nimirum, ἀμέλει, *Plut.* ἦγον, *Ariſtot.*

Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, *Dem.* ἄγαν, *idem*, ὑπερβαλλόντως, *Dem.* juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.* laudare, πέρα τῆς μετρίου ἐπαινεῖν, *Iſocr.*

Nimium, *Subſtant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς in aliqua re, τινὸς, *Dem.* *Adv.* laudare, ὑπερβάλλοντως ἐπαίνου ποιεῖσθαι τινος, *Dem.* Conf. *Nimis.*

Nimius, a, um, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, ſocordia, ῥᾳθυμία, *Dem.* ὑπερβαλλόμυρος, ἐνη, ενον, in aliqua re, ἐν τινι, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, ſ. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, *Dem.* nimium ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.*

Ningo, νίφω, *Athen.* ſuper, ὀπινίφω, *Xen.* deorſum, κατανίφω, *Ariſtoph.* leviter, ὑπονίφω, *Thuc.*

Ninguidus, a, um, ὁ ἢ ἡ νιφετώδης, ους, *Ariſtot.*

Niſi, εἰ μή, non eſt poteſtas, niſi a Deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ τεταγμένη, *Baſ.* non aliter, niſi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἤ, *Iſocr.* quis, niſi forte aliquis deſperatus, τίς ἂν, πλὴν ἤ μή τις ὀπονενοημένος, *Dem.* nihil niſi divitias landare, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ ἀγαθὸν ἐπαινεῖν, *Plato*, nemini dicas, niſi audienti conferat, μηδένι λέγῃς, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, *Iſocr.*

Niſus, i, ὁ Σπιζίας, ου, ὁ νίσος, ου.

Niſus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Nitedula, μῦς ἀρραῖος.

Nitela, ἡ λαμπρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Niteo, σίλβω, *Ariſtot.* λάμπω, *id.*

Niteſco, λάμπομαι, *Ariſtotel.*

Nitide, σιλβηδὸν, *Suid.*

Nitidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐκλαμπρος, ος, *Phil.* σιλπνὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Nitor, oris, ἡ σίλβωσις, εως, *Baſ.* ἡ σίλβη, ης, *Heſych.* ἡ σιλβηδὼν, όνος, *Suid.* ἡ σιλπνότης.

Nitor, ἐχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ *Dem.* largitionibus, ὑποσκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, *id.* i. e. conor, πειράομαι, facere aliquid, πουεῖν τι, *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτροφυτεῖον, ου.

Nitra.us, a, um, νιτρώδης, ἡ, ές.

Nitroſus, a, um, ὁ ἢ ἡ νιτρώδης, ους.

Nitrum, τὸ, νίτρον, ου, *Dioſc.* nitri ſpuma, τὸ ἀφρόνιτρον, ου, *Gal.* nitro eluo, ἐκνιτρόω, *Alex.* nitro prius perfrico, προεκνιτρίω, *Dioſc.*

Nivalis, e, ὁ ἢ ἡ νιφετώδης, ους, *Ariſtot.*

Nivatus, a, um, χιονατὸς, ἡ, όν.

Niveus, a, um, χίνεος, έα, εον, *Athen.* ὁ ἢ ἡ χιονόχροος, ου, *id.*

Nivoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ νιφετώδης, ους, *Ariſtot.*

Nix, ἡ χιὼν, όνος, *Plut.* confertim ruens, ὁ νιφετὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, us, ἡ ὠδῖνα, ας, *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδὶν, ſ. ὠδὶς, ῖνος, *Plut.*

No, νέω, *Thuc.* νέομαι, *Gal.* νθέω, *Plut.* νέχομαι, *id.m.*

Nobilis, e, ὁ ἢ ἡ γνώριμος, ου, *Dem.* Conf. *Clarus, Natus*, i. e. nobili loco natus, ὁ ἢ ἡ εὐγενὴς, ές, *Ariſtot.* γενναῖος, αία, αῖον. Conf. *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένεια, *Ariſtid.*

Nobiliter, ἐνδόξως, *Dem.* εὐγενῶς, *Plut.*

Nobilito, ἐνδόκιμόν τινα ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ὑπό τινι, *Herodian.*

Nocens, βλάπτων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, *Dem.* πολλὰ καὶ μεγάλα βλάπτομαί τινα, *idem*, πολλὰ ζημιοῦμαί τινα, *idem*, urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, *idem.* Confer *Damnum.*

Nocivus, a, um, βλαβερὸς, ά, όν, *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνης, ου, *Lucian.*

Nocteſcit, νὺξ ἐπέρχεται, *Hom.*

Nocticula, ὁ νυκτολαμπὶς, ίδος, συγολαμπὰς, άδος, *Ariſtot.*

Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνης, ου, *Lucian.*

Noctu, τῆ νυκτὶ, ſurgere, ἀνίσταμαι, *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν, *id.* furari, νύκτωρ κλέπτειν, *idem.*

Noctua, ἡ γλαυξ, γλαυκὸς, *Ariſtot.* aurita, ὁ ὦτος, ου, ſ. ώτὸς, οῦ, *id.*

Nocturnus, a, um, νυκτερινὸς, ἡ, όν, *Arrian.* ὁ ἢ ἡ νυκτερίδιος, ος, *Theophr.* ὁ ἢ ἡ ἐννύχιος.

Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λώμη.

Nodo, δέω, *Thuc.*

Nodoſus, a, um, δεσμῶν μεστὸς, ἡ, όν.

Nodus, τὸ ἄμμα, ατος, ὁ δεσμὸς, οῦ, τὸ ζεῦγμα, ατος, ſolvo, λύω, *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, ου, *id.* digiti, ὁ κόνδυλος, ου, *Ariſtot.*

Nolo, ἀβουλέω, *Plato*, nolentem facere aliquid, οὐκ ἑκοντα ποιεῖν τι, *Dem.* ἄκοντα ποιεῖν τι, *id.*

Nomen, τὸ ὄνομα, ατος, *Dem.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plato.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* impono alicui, τίθημί τινι, *id.* dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι, *idem*, patris dare filio, ὄνομα τοῦ πατρὸς διδόναι υἱῷ, *idem*, compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, ſ. ὀνομά τί τινι, *idem*, appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι, *idem*, habere nomen aliquod, ἔχειν τὄνομα τι, *id.* fortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινος προσηγορίας *id.* eſſe aliquibus idem nomen, εἶναι τισὶ ταὐτὸν ὄνομα, *Dem.* retinere nomen aliquod, μένειν ὀνόματός τινος ὀνόματος, *id.* objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινί ὡς ὄνειδος τὄνομά τι, *id.* commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι, *id.* delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τὄνομά τι, *id.* do & profiteor, ὀνομάζομαι ὄνομα, *Xen.* nomen nullum habens, ὁ ἢ ἀνώνυμος, ος, *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαὶς ὄνομα, *Ælian.* fauſtum habens, ὁ ἢ εὐώνυμος, ος, *Lucian.* ſacrum habens,

ὁ κ᾽ ἡ ἰβάνυμος, ος, *id.* idem habens, ὁ κ᾽ ἡ ὁμώνυμος, ος, *Isocr.* commune habens. ὁ κ᾽ ἡ Ψευώνυμος, ος, *Ariſtot* falſum habens, ὁ κ᾽ ἡ ψιλώνυμος, ος, *Æſchyl.* nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου, *Isocr.* nominis ſplendor, τὸ κλέος, ους, *Dem.* claritas, ἡ εὐδοξία, ας, *Dem.* obſcuritas, ἡ ἀδοξία, ας, *id.*

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ ὀνοματολόγος, ου, *Plut.*

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Nominatim, ὀνομαστὶ, *Dem.* κατ᾽ ὄνομα, *id.* ὠνομασμένως, *Ariſtot.*

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ὀνοματοποιία, ας, *Plut.*

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Empuſam, καλέω τινὰ Ἐμπούσαν, *Dem.* aliquem, προσαγορεύω τινὰ, *Isocr.* Conf. *Nuncupo*, item *Appello.*

Non, ὐ, *ſequente Conſona, Dem.* οὐκ, *ſequente Vocali levigata, id.* οὐχ, *ſequente Vocali adſpirata, id.* οὐχὶ, *itidem ſequente Conſona*, non fiet, οὐχὶ γενήσεται, *Dem.* non nunc, οὐχὶ νῦν, *id.* non bene, οὐχὶ καλῶς, *id.* μὴ, ſolvens mercedem, διδοὺς μισθὸν, *id.* non tamen, οὐ μὴν, arbitror, οἶμαι, *id.* non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλει, *id.* non ſane, ὅτοι, prudentium eſt, Σωφρόνων ἐστὶ, *id.* non omnino, ὅτι πάντελῶς, *id.* per Deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω, *id.* non equidem, οὐ γὰρ ἐν, *Dem.* non ſolum ſed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ κ᾽, *Dem.* μὴ μόνον ἀλλὰ, *id.* οὐχ ὅτι, ἀλλὰ κ᾽, *Isocr.* οὐχ ὅπως, ἀλλὰ κ᾽, *Dem.* non ſolum, ſed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄν, *idem.*

Nonagenarius, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἐνενηκονταέτης, ους, *Maccab.*

Nonageſimus, a, um, ἐνενηκοστὸς, ὴ, ὸν.

Nonagies, ἐνενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐνενήκοντα.

Nondum, οὔπω, *Isocr.* μήπω, *Dem.* οὐδέπω, *id.*

Nongenti, æ, a, ἐνεακόσιοι, αι, α.

Nonne? πῶς οὐχὶ; omnium impudentiſſimi ſunt; ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; *Dem.* nonne talis eſt; οὐχὶ τοιοῦτος; *id.* nonne peſſimus eſt? πῶς οὐ κάκιστος; *id.* nonne impius eſt? οὐκ ἀσεβὴς; *id.*

Non nihil, μικρὸν, ſ. Σμικρὸν, morari, ἐπέχειν, *Dem.*

Non nunquam, ἐνίοτ᾽ ὅτε, *Herodian.* indigentes, ἐνίοτε ὅτε Σπανίζοντες, *id.* ἐνίοτε, *Plato.*

Nonnuſquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν ὅ.

Nonus, a, um, ἔνατος, άτη, ατον, *Plut.*

Norma, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.* ὁ γνώμων, ονος, *Herodot.*

Normalis, e, κανονικὸς, ἡ, όν.

Normatus, a, um, ὁ πρὸς γνῶμονα ἐξειργασμένος.

Noſcito, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*

Noſco, ſ. Novi, γινώσκω, aliquid clare, τὶ Σαφῶς, *Xen.* artem textoriam, ἴσημι, ſ. εἶδω τὴν ὑφαντικὴν, *Ælian.* Conf. *Cognoſco, Intelligo.*

Noſocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ου.

Noſter, a, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγὸς, *Dem.* urbs, ἡμετέρα πόλις, *id.* noſtrum negotium, τὸ ἡμέτερον, *id.*

Noſtras, ὁ ἡμεδαπὸς, ὴ, *Nazar.*

Nota, τὸ σίγμα, ατος, *Plut.* τὸ Σημεῖον, ου, *Dem.* τὸ ὕπτιον, ου, *Plut.* inuſta, ὁ καυστὴρ, ῆρος, *Lucian.* notam inuro, καυτηριάζω, *N. T.* notam noctuæ inurere fronti alicujus, στίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, *Plut.*

Notabilis, e, ὁ κ᾽ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Notabiliter, ἐυγνώσως, ὕπτιον.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Nazar.* ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, *Dem.*

Notatio, ἡ Σημείωσις, εως.

Notatu dignus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.* ὁ κ᾽ ἡ ἀξιόλογος, ου, *id.*

Noteſco, γαρίζομαι, *N. T.*

Nothus, ὁ νόθος, ου, *Plut.*

Notifico, δηλόω, aliquid alicui, τὶ πρός τινὰ, *Isocr.*

Notio, ἡ νόησις, εως, *Plut.* τὸ νόημα, ατος, prima, πρώτην, *Themiſt.*

Notitia, ἡ γνῶσις, εως, *Ariſtot.* Dei, ἡ Θεογνωσία, ας, *Damasc.* notitiam alicujus rei conſequi, καρπάσασθαι τινὸς γνῶσιν τινος, *Ælian.*

Noto, Σημειόω, *Nazar.* διασημαίνω τι, *Xen.* ignominia, ἀτιμάζω, *id.*

Notorius, a, um, δῆλος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Notus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ γνώριμος, ου, *Dem.* alicui, τινὶ, *Ælian.* ὁ κ᾽ ἡ εὔγνως, ους, *Dem.* notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινὰ, *Isocr.* Conf. *Manifeſto.*

Notus, i, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Novacula, ὁ ξυρὸς, οῦ, *Ariſtoph.* τὸ ξυρὸν, ου. *Poll.*

Novalis, ἡ νᾶος, ου, *Theophr.* ἡ νεὼς, ὼ, *Xen.*

Novator, ὁ νεωτερισὴς, οῦ, *Plut.*

Nove, νεαρὶ, *Xen.* καινῶς, *Isocr.*

Novelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοθαλὲς, agros, νεόσπορα ἀγρὸς, *Nazar.*

Novellus, a, um, νεατὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, *Plut.* cujus ſunt novem dies, ἐννατιαῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Gal.*

November, ὁ ἀνθεσηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ ἔνατος μὴν, *Plut.* ὁ Νόεμβριος, ου.

Novenarius numerus, ἡ ἐννεὰς, άδος.

Novendialis, e, ὁ κ᾽ ἡ ἐννήμερος, ου, ſacrum, τὰ ἔννατα, ων, Ἰλεως.

Noveni, æ, a, ἔννατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, *Heſych.*

Novercalis, e, ὁ κ᾽ ἡ μητρυιώδης, εις, *Plut.*

Novi, vide *Noſco.*

Novies, ἐννάκις.

Novilunium, ἡ νέα Σελήνη, ης, *Geopon.* ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νουμηνία χ Σελήνης, *Thuc.*

Noviſſime, ὕστατον τέλους, *Lucian.* πρὸς τὸ τέλος, *Plut.* ἐσχάτως, *id.*

Noviſſimus, a, um, ἔσχατος, άτη, αῖον, *Plut.*

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημάτων, *Isocr.*

Noviter, καινῶς, *Isocr.*

Novitius, a, um, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ου, *Dion. Hal.*

Novo, νεόω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* νεαὸν τι, *Theophr.*

Novus, a, um, νέος, α, ον, annus, ἔτος, *Herodian.* cædes, φόνος, *Thuc.* καινὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* novas res molior, καινοποιέω, *Plut.* καινεργέω. *Plut.* novarum rerum ſtudium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ νεωτεροποιία, ας, *Thuc.* τὸ φιλόκαινον, ου, *Lucian.* novarum rerum ſtudioſus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ, *Ariſtot.* nova facio, νεωτεροποιέω, *Hipp.*

Nox, ἡ νὺξ, νυκτὸς, *Dem.* media, νὺξ μέση, *Thuc.* intempeſta, νὺξ ἀκμαζουσα, νὺξ ἀωρία, noctem inſomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, *Xen.* noctem ſub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ *Philo.* facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, *Dem.* per noctem iſta facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς, *id.* uſque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαί τι, *id.*

Noxa, ἡ ἄτη, ης, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Noxius, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* βλάπτων, ουσα, ον, τινὰ, *Plato*, λυμεών τινος, *Isocr.* βλαπτικὸς, ὴ, όν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.

Nubes, τὸ νέφος, ους, *Dem.*

Nubilis, e, ὁ κ᾽ ἡ ὡραῖος γαμος, ſ. γάμος, *Æl.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, ὡρὸς γάμου, ſ. γάμος, *Lucian.*

Nubilum, ὁ ἀχλὺς, ύος, *Gal.*

Nubilus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ νεφώδης, ους, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ Συννεφὴς.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαι τινι, *Plut.* Σωοικέω τινὶ, *Lucian.* ſecundo, δευτερογαμέω, *Pand.*

Nucetum, ὁ καρυών, ῶνος.

Nuceus, a, um, κεγχρηὲς, ὰ, ὸν, fructus, καρπὸς καρυίνος, ὴ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Nucleus, ὁ πυρὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, *Chryſ.*

Nudius tertius, πρότριτα, *Thuc.* nudius quartus, ἤδη ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ, nudius ſextus, πρὸς τῶν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτων, &c.

Nudo, γυμνόω, aliquid, τι, *Thuc.* caput, ὑποκιδαρύω, LXX.

Nudus, a, um, γυμνὸς, ὴ, ὸν, veſte, ἐσθῆτος, *Herodian.* ὁ κ᾽ ἡ ἀνέμων, ſum, γυμνητεύω, *N. T.* vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, *Diod. Sic.*

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Dem.* ἡ ψλυαρία, ας, *id.* ἡ λῆρος, ου, *id.* anilis, γραὸς μῦθος, *Lucian.* nugas ago, ψλυαρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* ψλυαρίαν ψλυαρέω, *Ariſtoph.*

Nugalis, e, ὁ κ᾽ ἡ ληρώδης, ους, *Ariſtot.*

Nugamentum, ψλυαρία, ας, *Dem.*

Nugator, ὁ ληρῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ κ᾽ ἡ ἀδολεσχὴς, ους, *Plut.* ψλυαρῶν, οντος, *Iſocr.* ὁ Σπερμολόγος, ου, *Dem.*

Nugatorie, ἀδολεσχῶς.

Nugatorius, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ληρώδης, ους, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ ψλυαρὸς.

Nugor, ἀδολεσχέω, fruſtra, τῳὰλλας, *Dem.* de aliquo, μάτην ψλυαρέω περί τινος, *id.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* & mentis errore adficior, ληρέω κ᾽ τετύφωμαι, *id.*

Nullatenus, ἤδαμῶς, *Dem.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῇ, *id.* οὐδαμῇ, *id.*

Nullibi, ἤδαμοῦ, *Lucret.*

Nullus, a, um, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Dem.* ἠδεὶς, ἠδεμία, ἠδὲν, *Iſocr.* ſum, μηδεὶς εἰμὶ, *Soph.* alius, niſi, ἠδεὶς ἄλλος, η, *Lycurg.* μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, *Iſocr.* nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔστ᾽ ὅπως, *Plato*, ἠδαμῶς, *Dem.*

Num, ἆρα μὴ, *Lucian.* ἆραγε, *Ariſtoph.* numnam perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα, *Plato.*

Numen, τὸ θεῖον, ου, *Plut.* τὸ δαιμόνιον, numine adflor, ἐνθουσιάζω, *id.* ἐνθουσία, *Philo*, numino adflatus, ος, um, ἐνθεαστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἐνθεαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* numinis adflatus, ἡ Θεολῆψία, ας, *Plut.*

Numerabilis, e, ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν.

Numeratim, κατ᾽ ἀριθμὸν.

Numeratio, ἀρίθμησις, εως, ὁ καταλογος, ου, *Baſ.*

Numero, ἀριθμέω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Numerus.*

Numeroſe, ἐυρύθμως, dicere, λέγειν, *Iſocr.*

Numeroſus, a, um, πολὺς, λλὴ, λὺ, ἀριθμῷ, oratio, ἔυρυθμος λέξις, *Ariſtot.*

Numerus, ὁ ἀριθμὸς, οῦ, *Dem.* oratorius, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, *Plut.* ἄπειρος τὸ πλῆθος, *Iſocr.* numero decem, δέκα τῷ ἀριθμῷ, *Xen.* in numero hoſtium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τὰς ἐχθρὰς, *Dem.* in nullo numero eſſe, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, *id.*

Nummatio, ἡ πολυχρημοσυνία, ας.

Nummatus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ πεφιχήματος, ους, *Plut.* bene ſum, εὐχρημονέω, *Plato.*

Nummularius, ὁ ἀργυρονόμων, ονος, *Lucian.* ὁ τραπεζίτης, ου, *N. T.*

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ κέρμα, ατος, *N. T.*

Nunc, νῦν, *Dem.* νυνὶ, *id.* ταυτὶ, *id.* ἤδε, *id.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* ἐν τῷ νυνὶ, *id.*

Nuncio, vide *Nuntio.*

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nuncupo, προσαγορεύω, *Nazar.* Conf. *Nomino.*

Nundinæ, ἡ πανδοπωλία, ας, *Poll.* ἡ πανήγυρις, εως, *Plut.*

Nundinalis, e, ſ. Nundinarius, a, um, πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ ὠνίων, *Ariſtot.* ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, *Thuc.*

Nundinatio, ἡ καπηλεία, ας, *Chryſ.* ὁ πανηγυρισμὸς, οῦ, *Phil.*

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, *Herodot.* πρίαμαι τι, *Dem.*

Nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, *Dem.* genuina exiſtimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, *id.* μηδεπώποτε, *Iſocr.* μηδεπώποτε, *id.*

μήποτε,

μήποτε, *Xen.* ἐδέν χρόνον, *Isocr.* nunquam non. Vide *Semper.*
Nunquis, quæ, quid? ἆρα μητις; μῶν τις.
Nuntia, ἡ ἄγγελος, ου, *Hom.*
Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, ας, *Thuc.*
Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τι, *Dem.* victoriam urbi, *vinclo* εἰς πόλιν, *Plut.* aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, *id.* τινὶ περί τινος, *id.* Conf. *Nuntium.*
Nuntium, ἡ ἀγγελία, ας, *Dem.* ὁ ἄγγελος, ου, *Thuc.* verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, *Dem.* adferre grave & acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, *Plato.* accipere moleſtum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρα, *Alciphr.*
Nuntius, ὁ ἄγγελος, ε, *Dem.* ὁ ἀγγέλλων, οντος, *id.* nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν, *id.* venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, *idem.*
Nuo, νάω.
Nuper, νεωστὶ, *Isocr.* ἐναγχος, *Dem.* πρώην, *id.* factus, ὁ καὶ ἡ νεοδμὴς, έος, *Plut.* genitus, ὁ καὶ ἡ νεογνὸς, έος, *id.* natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίτοκος, ου, *Joſeph.* ὁ καὶ ἡ νεόγονος, ου, *Herodot.* mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς, έος.
Nuperrime, ἔσχατα, *Dion. Hal.*
Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀρτι, *N. T.*
Nuptiæ, ὁ γάμος, ου, *Dem.* οἱ γάμοι, ων, *id.* τὰ γαμικὰ, ὧν, *Thuc.* nuptias celebro, ποιέω γάμους, *id.* Συλλογεῖν τοὺς γάμους, *Polyb.* ambio alicujus, γάμον τινος διώκω, *Plato*, μνηστεύω γάμον τινος, *id.* contraho cum aliqua, γαμέω τινα, *Dem.*
Nuptialis, e, γαμικὸς, ἡ, όν, lex, νόμος, *Plut.* carmen, τὸ ὑπαθαλάμιον, ου, ἡ γαμήλιος ᾠδὴ, feſtum, τὰ γαμήλια, ων, *Gregor.* munus, ἡ γαμηλία, ας, *Dem.*
Nupturio, γαμησείω, *Alciphr.*
Nuptus, us, ἡ μνηστεία, ας, nuptui do aliquam alicui, ζωστικίζω τινὰ τινι, *Iſocr.* γαμίζω τινὰ, *N. T.* ἐκγαμίζω, *ibid.*
Nurus, ἡ νυὸς, οῦς, ἡ νύμφη, ης, *N. T.*
Nuſquam, οὐδαμοῦ, *Dem.* ubi, οὐδαμοῦ πώποτε, ὅπου, *id.* nuſquam non, πανταχοῦ, nuſquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς, *Ariſtot.* i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, *Dem.*
Nutatio, ἡ νύσσασις, εως.
Nuto, νυσσάζω, *Dion.* i. e. vacillo, σφάλλομαι, *Plut.*
Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Nutricatio, ἡ τιθήνωσις, εως, *Theophr.*
Nutricor, τιθήνε, aliquem, τινὰ, *Xen.* τετθάω τινὰ, *Plut.*
Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ διαίτησις.
Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* διαιτάω τινά. Conf. *Alo.*
Nutritio, ἡ θρέψις, εως, *Al. Aphr.* ὁ Σιτισμὸς, οῦ, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*
Nutritor, ὁ τροφεὺς, έως, *Plato*, ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*
Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ, *Iſocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Syneſ.* ἡ τιθήνη, *Dion. Long.*
Nutus, τὸ νεῦμα, ατος, *Thuc.* Dei, ἡ ῥοπὴ Θεοῦ, *Herodot.* ῥοπὴ θεία, *Plut.* nutu ſignifico, νεύω. Conf. *Innuo.*
Nux, τὸ κάρυον, ου, *Dioſc.* juglans, κάρυον βασιλικὸν, *id.* avellana. κάρυον Ποντικὸν, *idem*, Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *id m*, fagina, κάρυον φήγινον, *id.* pinea, κάρυον πιτύϊνον, *idem*, odorata, ſ. moſchata, τὸ μοσχοκάρυον, *id.* nucibus ludo, καρυαλίζω, *Nicet.* nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μειρακιώμαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀναπρέχω, *Ælian.*
Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, *Ariſtot.*
Nympha, ἡ νύμφη, ης, *Plut.*
Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ου, ὁ νυμφαιὼν, ῶνος.
Nymphæus, a, um, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O ὦ *Vocandi*, o Socrates! ὦ Σώκρατες, ὦ *Ariſtoph. Exclamandi*, o terra & Dii! ὦ γῆ καὶ Θεοὶ, *Dem.* o Dii immortales! ὦ πρὸς τῶν Θεῶν, *Xen.*
Ob, διὰ, aliquid, τὶ, *Dem.* Conf. *Propter.*
Obæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρχρεως, ω, fio, γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπόχρεως οὐσία τινὸς, *id.*
Obambulatio, ἡ περιόδευσις, εως, *Suid.*
Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, *Dem.* περινοστέω, *id.*
Obruteſco, ἐνθηριόομαι, *Polyb.*
Obdo, ὑπτίθημι, alicui, aliquid, τι τινι.
Obdormio, ſ. Obdormiſco, κοιμάομαι, *Xen.* καθυπνόω, *id.*
Obduco, περιπλάττω, *Ariſtot.* auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ, *iid.* æro, καλύπτω χαλκῷ, *iid.* tenebras alicui rei, ὑποσκοτέω τινὶ, *Dioſc.* τι, *id.* cicatrice, ἀπυλίω, *id.* aliquid, ἐπυλέω τι, *id.*
Obdureſco, Σκληρύνομαι.
Obduro, Σκληρύνω, *N. T.*
Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, περί τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, alicui, τινι, *id.*
Obedienter, ἐυπειθῶς, πειθομένως.
Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐπείθεια, ας, *Cl. Al.* ἡ πειθαρχία, ας, *Dem.*
Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, *Dem.* alicui, πειθαρχέω τινὶ, *Iſocr.* ἀκούω τινος, *Dem.* ὑπακούω τινὶ, *idem.*
Obeliſcus, ὁ ὀβελίσκος, οῦ.
Obelus, ὁ ὀβελὸς, οῦ, obelo noto, ὀβελίζω, *Cic.* obeli appoſitio, ὁ ὀβελισμὸς, οῦ.
Obeo, ἐφοδεύω, cuſtodias, φυλακὰς, *Polyb.* munus ſine reprehenſione, λειτουργέω ἀμέμπτως, *Dem.* munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηστὸν ἀνθρώπου, *id.* legationem, ὑπατικὴν πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.* mortem, τελευτάω ἢ βίου, Conf. *Morior.*
Obequito, καθιππεύω, *Lucian.* παριππεύω.
Oberro, περινοσέω, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, *Dem.* cum liberis, πλάομαι μετὰ παίδων, *id.*
Obeſitas, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πολυσαρκία.
Obeſo, λιπαίνω, *Eurip.*
Obeſus, a, um, λιπαρὸς, ὰ, όν, *Plato*, ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος, ſum, λιπάω, *Plut.*
Obex, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.* i. e. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον, ου. Confer. *Impedimentum.*
Obfirmo, ὑποστηρίζω, *Ariſtot.* διαβεβαιόομαι, *Plut.*
Obgannio, ἀντικνυζομαι.
Objectaculum, τὸ προβλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, *Lucian.*
Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.
Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἀντιλογία.
Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, *Ariſtot.*
Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τὶ ἵπποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, *Iſocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδυνους ὑπὲρ τινος, *Dem.*
Obiter, παρέργως, *Syneſ.* ἐν παρόδῳ, *Lucian*, ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, *Plut.* ἀσπαδάσως, *Æl.*
Obitus, us, ὁ ὄλεθρος, ου, *Dem.* Conf. *Interitus*, item *Mors.*
Objurgatio, ἡ ὑπόπτησις, εως, *Dem.* ἡ λοιδορία, ας, *Iſocr.*
Objurgator, ὁ ὑποπτητὴς, ου, *Poll.* ὁ ἐγκαλῶν οντος, *Dem.*
Objurgatorius, a, um, ὑποπτητικὸς, ὴ, όν.
Objurgo, ὑποπτάω, aliquid, τινι, *Dem.* peccantes, τοῖς ἁμαρτημάσι, *id.* hæc, ὑποπτήσω ταῦτα, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *Iſocr.*
Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Oblangueo, ἐκλύομαι, *Plut.*
Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.
Oblatro, καθυλακτέω, *Baſ.*
Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX.
Oblectamentum, τὸ ὑπόλαυσμα, ατος, *Clem. Alex.*
Oblectatio, ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*
Oblecto, ψυχαγωγέω, *Polyb.* aliquem, τέρπω τινὰ, *Iſocr.* aliqua re, τινὶ, *Plut.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*
Obligatio, ἡ κατεγνύη, ης, *Iſocr.* ἡ ἐνοχὴ.
Obligo, ὑπδέω, vulnera, τραύματα, *Gal.* aliqua re, ὑποδέω τινι, *Dioſc.* aliquem beneficiis, ἀναρτάομαι τινα, *Xen.*
Oblino, περιαλείφω, aliquid, τι, *Theophr.* περιχρίω, *Lucian.*
Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, *Hermog.* ἡ λόξωσις, εως, *Strabo.*
Oblique, πλαγίως.
Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ητος, ἡ λοξότης, ητος.
Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, *Poll.* λοξεύω, *Proclus.* λοξόω, *Strabo.*
Obliquus, a, um, πλάγιος, ία, ιον, *Theophr.* λοξὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἐξάλειψις, εως.
Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὸ μνήμιον τινὸς, *Dem.* aliquid, ἀπαλείφω τι, *id.* ἐξαλείφω τι, *id.*
Oblivio, ἡ λήθη, ης, *Dem.* ἡ ἀμνησεία, tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδίδωμι τι, *Lucian.* λήθῃ ποιεῖς τινος, *id.* adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινος, *Iſocr.* λήθην ἐμποιεῖν τινος, *id.*
Obliviosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ὀπλησμονὴς, έος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ὀπλησμων, ονος, *Iſocr.*
Obliviſcor, ὀπλαθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἀμνημονέω τι, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.*
Oblongus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, ες, *Diod. Sic.*
Obloquor, παροχλέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Plut.*
Obluctator, ὁ ἀντιπαλος, ου, *Dem.*
Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἀντιβαίνω, πρός τι, *id.* vento, ἀντίκω πνεύματι, *Æl.*
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmuteſco, κωφόομαι, *Philo.*
Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσαμαι
Obnixe, Σωλόνως, *Lucian.*
Obnoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ε, legi, τῷ νόμῳ, *Dem.* rationibus de rebus a ſe geſtis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῇ πραχθέντων, *id.*
Obnubilo, ὑπνέφω, *Ariſtot.*
Obnubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπνιφὴς, έος, *Ariſtot.*
Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.*
Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.
Obnuntiator, ὁ καταγγέλλων, *Ariſtot.*
Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*
Oboleo, ὄζω, *Dioſc.*
Obolus, ὁ ὀβολὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Oborior, ὑπανίσχομαι, *Xen.*
Obrepo, ὑπεξέρχομαι, *Plut.* ὑποδύω, *Ariſtot.* παραδύω, *Dem.*
Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.
Obrepto, παρβπτίζω, *Suid.*
Obrigeo, περιπήγνυμαι ψυχῇ.
Obruo, ἐγκαταχόω, aliquid, τὶ, *Dion. Hal.* Συγκαλύπτω.
Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ου.
Obſcœne, αἰσχρῶς.
Obſcœnitas, ἡ αἰσχρότης, ητος, verborum, ἡ αἰσχορρημοσύνη, ης, *Dem.*
Obſcœnus, a, um, αἰσχρος, ὰ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχρορρήμων, ονος, *Poll.*
Obſcuratio, ἡ ὑποσκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, *Plut.* i. e. *abolitio*, ἡ ἀφάνισις, εως, *Dem.*
Obſcure, ὁμαυρῶς, *Plut.*
Obſcuritas, τὸ Σκότος, ους, *Dem.* ἡ ἀγνωσια, ας, *Dion. Hal.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας,

ας, *Dem.* sermonis, ἡ ἀτάρπεια λόγε, *Plut.* oculorum ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.* generis, δυσγένεια, ας, *Dion. Hal.*

Obſcuro, ἀποκρύπτω, *Dem.* aliquid, ζυγορυπτέω, ſ. ζυγορυπτάζω, *id.* ἀμαυρόω τι, *Philo.*

Obſcurus, a, um, ἀμαυρός, ά, όν, lychnus, λύχνιον, *Lucian.* ε ἡ, ἡ ἀφανὴς, εῦς, & incertæ gradus, ἡ ἄδηλος χάρις, *Dem.* obſcurum eſſe, ἀδηλεῖν δεῖ, *Lycurg.* obſcura oratio, ἀταρὶς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, ἄσαφὴς, ἡ ἀμυχλὴ, ῆς, *Ariſt.*

Obſecratio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *Iſocr.* ἡ περισκληρώσις, εως.

Obſecro, λιπαρέω, & obteſtor, ἀντιβολέω, *Dem.* oro & obſecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ ἡ ἀντιβολέω, *id.*

Obſecundo, σωτηρίαν, alicui, τινὶ, *Plut.* alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, *Xenoph.* venti obſecundant, ἐπιῤῥίζεσι, *Lucian.* ἐπαριζῆσι, *Philo.*

Obſepio, ἀφραγίζω, aliquid, τί.

Obſequenter, πειθωνίως, *Philo.* ῥᾳθυμοτικῶς, *Plut.*

Obſequentia, ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *Xen.*

Obſequioſe, ῥᾳθυμοτικῶς, *Plut.* colo, κολακεύω, *Xen.*

Obſequioſus, a, um, ῥᾳθυμοτικὸς, ἡ, όν, *Plato.* ἀκολουθητικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Obſequium, ἡ ἀνθυπείκεια, ας, *Plut.* ἡ ὑπηρεσία. Conſer *Obſequentia.*

Obſequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, *Dem.* ὑπουργέω τι τινι, *Plut.* alicui, χαρίζομαι τινι, *Dem.*

Obſero, i. e. *firmo*, φραγελέω, *Thuc.* i. e. *obſemino*, ἐφειρυτόω.

Obſervabilis, e, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ε.

Obſervantia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, *Iſocr.* omni obſervantia colere aliquem, πάσῃ ῥᾳθυμίᾳ ῥᾳθυμεῖν τινὰ, *Xenoph.* magna obſervantia coli ab aliquo, πολλῆς ῥᾳθυμίας τυγχάνειν παρά τινος, *Iſocr.*

Obſervatio, ἡ παρατήρησις, εως, *N. T.* ἡ ὄπτησις, εως, *Nazar.*

Obſervator, ὁ ὀπτήσκοπος, ε.

Obſervatorius, a, um, παρατηρητικὸς, ἡ, όν.

Obſervo, ὀπτηρέω, aliquid, τι, *Dem.* παρατηρέω τι, *Lucian.* tempus, τηρέω ἡ καιρὸν, *Nazar.* ὀπτηρέω καιρὸν, *Plut.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Plut.* φειδωράν τινὰ, *Thuc.* i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινα, *Iſocr.* ποιέομαι ῥᾳθυμίαν τινος, *idem*

Obſes, ὁ ὅμηρος, ε, *Thuc.* dare aliquem obſidem, παραδοῦναί τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὅμηρον τινα, *Xenoph.* accipere aliquem obſidem, ὁμηρεύω, *Plut.* obſidem poſco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, *Plut.*

Obſeſſio, ἡ φρούρησις, εως.

Obſeſſor, ὁ πολιορκῶν, όντος, *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, οῦ *Athen.*

Obſeſſus, a, um, πολιορκούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* urbs, πόλις πολιορκουμένη, *id.* ab aliquo, κατασὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *id.* a diabolo, δαιμονιακὸς, ὴ, όν, *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Obſideo, πολιορκέω, *Iſocr.* urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Dem.* undique murum, κύκλῳ φρουρεῖσθαι τὸ τεῖχος, *Dem.*

Obſidio, ἡ πολιορκία, ας, *Dem.* obſidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, *Iſocr.* φρουρεῖσθαι πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίσασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *Iſocr.* capere urbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν, *Dem.* obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐχάτην ὑπομένειν, *Iſocr.* ab obſidione ceſſare, παύεσθαι πολιορκίας, *Ariſtot.*

Obſidionalis, e, πολιορκητικὸς, ὴ, όν.

Obſignator, ὁ ὀπτηρακτὴς, οῦ, *Lucian.*

Obſigno, ὀπτηραγίζω, aliquid, τί, *Plut.* literas, κατασημαίνομαι γράμματα, *Demoſth.*

Obſiſto, ἐνίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *Thuc.*

Obſoleo, ſ. Obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Obſoletus, a, um, παλαιόμβιος. ένη, ενον, *Plato.* verbum, ἀνακίχαρκος ὄνομα, *Dionyſ. Hal.*

Obſonium, vide *Opſonium.*

Obſtaculum, τὸ κώλυμα, ατὸς, *Lucian.*

Obſtetricatio, ἡ μαιώσις, εως, *Plato.* ἡ μαιεία, ας, *id.*

Obſtetricor, μαιεύομαι, *Lucian.* μαιόομαι, *Plut.*

Obſtetrix, ἡ ἀκεσὶς, ίδος, *Hipp.* ἡ μαῖα, ας, *Plato.*

Obſtinate, ἀυθαδῶς.

Obſtinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato,* ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.

Obſtinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ε, *Plut.*

Obſtipo, κατασύρω.

Obſtipus, a, um, κυφὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Obſto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, *Thuc.* ἀντιτάττομαι τινι, *Xenoph.* πρός τινα, *idem,* alicui, ne videat, κωλύω τινὰ μὴ ὁρᾶν, *Herodot.* ἐμπόδιόν εἰμι τῷ μὴ ὁρᾶν, *id.* ne hoc facias, ἐπέχω σε τάτε, *Plut.*

Obſtrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Plut.* κατηνοχλέω, τινὶ, & τινά.

Obſtringo, ὄμνυμι, *Gal.* juramento, ἐνκαταλαμβάνω ὅρκῳ, *Thuc.* aliquem ſponſione, κατεγγυάω τινὰ, *Dem.*

Obſtructio, ἡ ἐμφραξις, εως, *Heſych.*

Obſtructus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμφρακτὸς, ὴ.

Obſtruo, ἐμφράττω, aliquid, τὶ, *Dem*

Obſtupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Obſtupeo, ſ. Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι, aliquare, πρός τι, *Plut.* ἀναισθήτως ἔχω, *id.*

Obſum, βλάπτω, alicui, τινὰ, *Lycurg.* Conf. *Noceo.*

Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω, *Plato,* περιστέγω.

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προϊσχομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Obtenebro, ὀπσκοτέω, *Dem.*

Obtero, ὀπτρίβω, *Ariſtot.*

Obteſtatio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ὀπμαρτυρία, ας, *Thuc.*

Obteſtor, ἀντιβολέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκλιπαρέω τινὰ, *Plut.* Deum, ἱκετεύω θεὸν, *Xenoph.*

Obticentia, ἡ ὑποσιώπησις, εως, *Plut.*

Obticeo, ſ. Obticeſco, ὑποσιωπάω, *Plut.*

Obtineo, τυγχάνω. aliquid, τινὸς, *Iſocr.* locum, χάραν ἐπέχω, *Dion. Hal.*

Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.*

Obtorqueo, διαστρέφω, *Theophr.*

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ὁ φθόνος, *id.* ὁ διασυρμὸς.

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ε, *Dem.* φθονεῖν εἰ. διασμὸς, *id.* ὁ καὶ ἡ κακολόγος.

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινα ὅτί τι, *Lucian.* πρός τι, *id.* λοιδορέομαί τινι, *id.* διασύρω τινὰ.

Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, *Xen.*

Obtrunco, ὑποκεφαλίζω, *N. T.*

Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*

Obtundo, ἀπαμβλόω, *Plut.* ἐξαμβλόω, *Plut.* aures, ἐνκωφόω τὰ ὦτα, *Lucian.*

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, ε.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ σόμα τινὶ, *Dem.* ἐπισομίζω τινὰ, *idem,* aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.

Obtuſe, ἀμβλύως, video, ἀμβλύττω, *Lucian.* obtuſiſſime video, ἀμβλύτατα ὁράω, *Plut.*

Obtutus, us, ἡ πρόσοψις, εως, *Soph.* τὸ βλέμμα, ατος, *Dem.*

Obvallo, χαρακόω, *Æſchin.*

Obvenio, προσέρχομαι, *Dem.*

Obverſor, φαντάζομαι, *Dem.*

Obvecto, ἐπισρέφω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι, *Lucian.*

Obviam εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, ζωγρέω ἀπαντάομαι τινι, fio alicui, ὑπαντάω τιν., *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Obvio, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἀντιάζω τινί, *Plut.* ὑπαντιάζω τινι, *Lucian.*

Obvius, a, um, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, ε, ὁ ἀποσκιασμὸς, ε.

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, *N. T.* τινὶ, *Lucian.* κατάσκιάζω.

Obvolvo, περιελίττομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιτέλλω τί τινι, *id.*

Occa, τὸ βωλόκοπον, ε.

Occalleſco, ὑποσκιῤῥόομαι.

Occaſio, ὁ καιρὸς, ε, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *id.* ἡ εὐτυρία, ας, *Iſocr.* ultro oblata, καιρος αὐτόματος, *Dem.* magna, μέγας, *Iſocr.* mirifica, μέγιστος, *Dem.* optima, κάλλιστος, *Iſocr.* apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, *Dem.* utili. *Cumpheran, id.* ſingularis, εὐτυρία μόνη, *id.* occaſionem quæro, καιρὸν ζητέω, *id.* nundinor, πράσμαι, *id.* præbeo, ſ. ſuppedito, παρασκευάζω, *id.* accidere, συμβαίνειν, *id.* contingere alicui, γίγνεσθαί τινι, *id.* incidere, συμπίπτειν, *id.* venire, ἐλθεῖν, *id.* habere, ἔχειν, *Dem.* exſpectare, φειδεῖν, *Iſocr.* prætermittere, παρίνναι, *Dem.* demittere, ἀφιέναι, *id.* obſervo, παρατηρῶ, *id.* aucupor, λαμβάνω, *Diod. Sic.* occaſione uti, χρῆσθαι τῷ καίρῳ, *Dem.*

Occaſiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ε.

Occaſus, us, ἡ δυσμὴ, ῆς, ſolis, ἡλίε, *Xenoph.* ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ad occaſum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες, *Dem.*

Occatio, ἡ βλακοπία, ας.

Occento, κατᾳδίω, *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.*

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ὴ, όν, *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occiſio.*

Occido, φονέω, aliquem, τινὰ, *Herodot.* Conf. *Interficio.*

Occido, καταπίπτω, *Al. Aphr.* ſol occidit, ἥλιος δύῃ, ſ. καταδύῃ.

Occiput, ἡ κοτὶς, ίδος, *Hippocr.*

Occiſio, ὁ φόνος, ε, *Dem.* Conf. *Cædes.*

Occiſor, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.*

Occlamito, καταβοάω, *Thuc.*

Occludo, κατακλείω, *Xen.*

Occo, βωλοκοπέω, *Ariſtoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Conf. *Abſcondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occulte, κρυφᾳ, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.* ἀφανῶς, *Dem.*

Occulto, κρύπτω, *Dem.* ὑποκρύπτω, aliquid, τὶ, *id.*

Occultus, a, um, ὑποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, *Dem.*

Occumbo, τελευτάω, *Xen.* τελευτάω τῷ βίῳ, *id.* τὸ βίου, *Lucian.* Conf. *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολία, ας, *Dem.* Conf. *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* αἱρέω πόλιν, *Plut.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* ὑποκαταλαμβάνομαί τινος, *Æſchin.* ἐπέχω τι, *Ariſtot.* τινὸς, *Thuc.* occupor in aliqua re, ἀσχολος εἰμι περός τινι, *Ariſtot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι, *Demoſth.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen.* occurrit mihi aliquid, ὑπέρχεταί μοι, *Iſocr.* ἔρχεταί μοι ὑπνῶν, *Dem.*

Occurſatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.

Occurſo, ἐπειμι, *Herodian.* alicui, τινὶ, ἀπαντάω τινὶ, *Xenoph.*

Occurſus, us, ἡ ἀπάντησις, εως, τὸ συνάντημα.

Oceanus, ὁ ὠκεανὸς, ε, *Ariſtot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ε, *Ariſtot.* τὸ ὀμματίδιον, ε, *id.*

Ocrea, ἡ κνημὶς, ίδος, *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κνημιδοφόρος, ε.

Octavum, ὀκτάκις.

Octavus, a, um, ογδοος, ὴ, όον, *Thuc.*

Octies, ὀκτάκις.

Octingentesimus, a, um, ὀκτακοσιοστὸς, ἡ, ὀν.
Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, αι, α.
Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτὼ, *Plut.* qui octo dierum est, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, *id.*
October, ὁ μυαγετιών, ῶνος, *Dem.* ὁ Ὀκτάβριος, ν.
Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, *Herodian.* Conf. *Duodeviginti.*
Octogesimus, a, um, ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὀν, *Thuc.*
Octogies, ὀγδοηκοντάκις.
Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδήκοντα, *Ælian.*
Octonarius, a, um, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ὁ ὀγδοὰς, άδος, *Plut.*
Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλοῦς, ἡ, οῦν.
Octuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ια, ιον.
Oculatus, a, um, ὁ ἡ ὀφθαλμάτος, υ, *Lucian.* ὀξυδερκὴς, testis, ὁ αὐτόπτης, ου, *Xenoph.*
Oculitus, ὀφθαλμόθεν.
Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος, *Aristot.* uterque, ἀμφὼ ὀφθαλμοὶ, *Dem.* ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *id.* adspicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς, *id.* occludere alicui oculos, ζυγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμὼς, *id.* cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκπεπτωμένον, *id.* ἀπεστραμμένον ὀφθαλμὸν, *id.* oculos attollo, ἀναχύπτω, *N. T.* ad oculos pascendos facere, εἰς ἑορτὴν ὀψεως ζωγραφεῖν, *Ælian.*
Ocymum, s. ocimum, τὸ ὄκιμον, ου, *Dioscor.*
Ocyor, ὁ ἡ ὠκίων, ον.
Ocyus, ὠκύτδον, ocyssime, ὤκιστα.
Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xen.*
Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ου, *Hesych.*
Odi, μισέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ob aliquid, τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι, *id.* Conf. *Odium.*
Odiose, μισητῶς, δυσκόλως, *Dem.* ἐχθραδῶς, *id.* φιλαπεχθημόνως, *Lucian.*
Odiosus, a, um, μισητὸς, ἡ, ὀν, συγερὸς, ἡ, ὀν, φορτικὸς, ἡ, ὀν, & molestus, ἡ, ὀν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, & diis invisus, ου ἐχθρὸς θεοῖς, *idem.*
Odium, τὸ μῖσος, εος, *Aristot.* in aliquem, τινος, *Thuc.* in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινα, *Plato*, dignus, qui odio habeatur, μισητῆς ἄξιος, *Dem.* odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, *Isocr.* odio crimen alicui impingere, πρὸς ἐχθρον, s. διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινί, *Dem.* prosequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθισα, *Ælian.* ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, *Plut.*
Odor, ἡ ὀσμὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ὀδμὴ, ῆς, *Lucian.* bonus, ἡ εὐοσμία, ας, *Theophr.* ἡ εὐῤῥία, ας, *idem*, malus, ἡ δυσῤῥία, ας, *Plut.* ἡ ἀοσμία, ας, *Theophr.* odore pascere, ἐσιᾶν τῇ ὀσμῇ, *Ælian.* carens, ὁ ἡ ἄοσμος, ου, *Theophr.*
Odorabilis, e, ὀσφραντὸς, ἡ, ὀν, *Ægin.* ὀσφρητικὸς, ἡ, ὀν, *Theophr.* ὀσφρητος, ἡ, ὀν, *idem.*
Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.*
Odoratio, ἡ ὀσφρησις, εως, *Dioscor.*
Odoratus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὀν, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἡδύοσμος, ίτης, *Theophr.*
Odoratus, us, ἡ ὀσφρησις, εως, *Dioscor.*
Odoro, θυμιάω, *Herodot.* ἀρωματίζω, *Al. Aphr.*
Odoror, ὀσφραίνομαι, *Xenoph.*
Odorus, a, um, ὀσφραντικὸς, ἡ, ὀν, *Galen.*
Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, *Aristot.*
Oeconomicus, a, um, οἰκονομικὸς, ἡ, ὀν, *Aristot.*
Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ου, *Aristot.* sum, οἰκονομέω, *N. T.*
Oenopola, ὁ οἰνοπάλης, ου, sum, οἰνοπαλέω, *Aristot.*
Oestrum, ὁ οἶστρος, ου, *Plut.* oestro exagito, ἐξοιστρέω, *Lucian.*
Offa, ἡ μάζα, ης, *Aristoph.*
Offella, τὸ μάζιον, ου, *Athen.* ἡ μαζίσκη, ης, *Aristoph.*
Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος, *N. T.* ἡ πρόσκοπη, ης, *Thuc.*
Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον, *N. T.* λίθῳ, *ibid.* προσπταίω λίθῳ, *Plut.* aliquem, προσκρούω τινὶ, *idem*, aliquem aliqua re, λυπέω τινά τι, *Dem.* ἐν τινι, *id.* i. e. *Invenio*, quod vide.
Offensa s. Offensio, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀηδὲς, ίος, *id.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* τὸ πλῆσμα.
Offensiuncula, τὸ πλαισμάτιον.
Offenso, προσκρούω, aliquem, τινὶ, *Plut.*
Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον καὶ θυσίαν, *N. T.* me conspectui alicujus, ὑπομιμνήσκω ἐμαυτόν τινι, *Dion. Hal.* me opportune, παραφαίνομαι εὐκαίρως, *Plut.* me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæstionem, προτείνω πρότασιν, *Aristot.*
Officina, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Plato.* ærarii, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλεργεῖον, ου, textoris, τὸ ἱστουργεῖον, ου, &c.
Officio, βλάπτω, alicui, τινὶ, *Plato.* Conf. *Noceo.*
Officiose, θεραπευτικῶς, *Plut.* ἐπιμελῶς.
Officiositas, ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*
Officiosus, a, um, θεραπευτικὸς, ἡ, ὀν, *Plato.* Conf. *Obsequiosus.*
Officium, τὸ δέον, ντος, *Dem.* τὸ καθῆκον, οντος, *id.* τὸ πρωτεῖον, οντος, *id.* τὸ ἔργον, ου, *id.* suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν s. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει, *Dem. Isocr.* nulla in re, οὐδὲν ἧττον δεόντων ποιεῖν, *Isocr.* mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἐστι, *Dem. Isocr. Æschin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφῆ, *Dem.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθῆ ἀνδρὸς, *Plato.* officio deesse, παροδεύειν τὰ καθήκοντα, *Luciann.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, *Dion. Hal.*
Officiæ, ὁ φενακισμὸς, οῦ, *Philo.*
Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ὀμίχλην τινὶ, *Dioscor.*
Oggannio, ἀντικύζομαι.
Oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*
Oh, Ohe, Oho, ὦ!
Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, *Plato*, pro fructu, *Dem.*
Oleagineus, a, um, ἐλαΐνος, ίνη, ινον.
Olearis, e, ἐλαιπρὸς, ὰ, όν.
Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ου, *Poll.*
Oleaster, ἡ ἀγριελαία, ας, *Theophr.*
Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.
Oleo, ὀζω, *Dioscor.* ὄσδω, *Herodot.*
Oleosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐλαιώδης, ους, *Theophr.*
Oleraceus, a, um, ὁ ἡ ἡ λαχανώδης, ους, *Dioscor.* λαχανικὸς, ὰ, όν, *Theophr.*
Oletum, ὁ ἐλαιών, ῶνος, *N. T.*
Oleum, τὸ ἔλαιον, ου, *Xenoph.* cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, ου, e oneco, τὸ κηκίλαιον, *Dioscor.* myrtinum, μυρσινέλαιον, ου, *id. &c.* olei fex, τὸ ὑπέλαιον, ου.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς, *Xenoph.* ὀσφρέομαι τινὸς, *Lucian.*
Olfactus, us, ἡ ὀσφρησις, εως, *Dioscor.*
Olidus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὀζώδης, ους, *Theophr.*
Olim, πάλαι, dicta, ῥηθεντα, *Dem.* populari rep. usi, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, *idem*, τὸ παλαιὸν, *Isocr.* jam olim, ἐκπάλαι, *N. T.*
Olitor, ὁ κηπουρὸς, οῦ, ὁ λαχανοπώλης, ου.
Oliva, ἡ ἐλαία, ας, *Plato.*
Olivetum, ὁ ἐλαιών, ῶνος, *N. T.*
Olivo, ἐλαιῶν, *Poll.*
Olivum, τὸ ἔλαιον, ου, *Dioscor.*
Olla, ἡ χύτρα, ας, *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, *Plato.* testæ, τὰ χυτρεῖα, ων, *Poll.*
Ollaris, e, χυτρεῖος, εία, εῖον.
Ollula, τὸ χυτρίον, ου, ου, *Aristot.* ἡ χυτρὶς, ίδος, *Dion.*
Olor, ὁ κύκνος, ου, *Aristot.*
Olorinus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, *Athen.*

Olus, τὸ λάχανον, ου, *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι, *Lucian.* olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας, *Joseph.* olera decerpo, ἐλαχανεύομαι, *Theophr.* olera perduco, λαχανεύομαι, *Strabo.*
Olympia, *locus Elidis*, ἡ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλύμπια. ων, *Dem.*
Olympiacus, a, um, Ὀλυμπιακὸς, ἡ, ὸν, certamen, ἀγὼν, *Aristoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *Herodot.*
Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, *Gal.*
Omasum, ὁ ἐχῖνος, ου, *Bas.*
Omen, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* pro omine bono habeo, ποιοῦμαι εὖ ὅταν ἀγαθὸν, *Ælian.* πρὸς οἰωνῶν λαμβάνω ἀγαθὰ, *Dion. Hal.* ominis mali, ὁ ἡ ὑπόφημος, ου, *Suid.*
Omentum, τὸ ὄπλοον, ου, *Poll.*
Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Hesych.*
Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τι, *Aristot.* ominare quæso melius, εὐφήμει, *Plato.*
Ominosus, a, um, ὁ ἡ ἡ δυσοιώνιστος, ου, *Lucian.*
Omitto, παραλείπω, aliquid, τι, *Isocr.* διαλείπω τι, *id.* ἐάω τι, *id.* aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, *Xen.*
Omnifarium, παντοδαπῶς, παντοίως, *Herodian.*
Omnigenus, a, um, παντοῖος, οία, οῖον, *Lucian.* παντοδαπὸς, ὴ, όν.
Omnimode, παντοίως, *Herodian.* παντάχῃ, *Plut.*
Omnimodus, a, um, idem quod *Omnigenus.*
Omnino, πάντας, *Plut.* ὅλας, *Dem.* παντη, *Ælian.* παντάπασιν, *Plato.* differt, τὸ πᾶν διαφέρει, *Xen.*
Omnipotens, ὁ ἡ ἡ παντοκράτωρ, ορος, *N. T.* ὁ ἡ ἡ παγκρατὴς.
Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, ας, *Sinac.*
Omnis, ις, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *Isocr.* omnes, quotquot, πάντες, ὁσοιπερ, s. ὅσοι, *Dem.* ὅστις, ἥτις, ὅσα, *id.* ante omnia hæc, πρὸ πάντων ποιῶ, *id.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, *id.* omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.*
Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, ου, *Dioscor.*
Onager, ὁ ὄναγρος, ου.
Onerarius, a, um, φορτικὸς, ὴ, όν, navis, πλοῖον, *Thuc.*
Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινὰ τι, *N. T.* mulas, ὑπασκευάζω τὰς ἡμιόνους, *Aristot.* navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου, *Dem.*
Onerosus, a, um, φορτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Onus, τὸ φορτίον, ου, *Dem.* ὁ φόρτος, ου, *Lucian.* navis, ὁ γόμος, ου, *Poll.* jumenti, τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινὰ, *N. T.* majus suscipere viribus, φορτίου μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, *Dem.* excutio, ὑποφορτίζομαι, *Synes.*
Onustus, a, um, πεφορτισμένος, ένη, ένον, *N. T.*
Onychinus, a, um, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioscor.*
Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, *Dioscor.*
Opacitas, τὸ σκιῶδες, ους.
Opaco, σκιάζω, aliquid, τινὶ, *N. T.* τι, *ibid.*
Opacus, a, um, ὁ ἡ ἡ κατάσκιος, ου, *Philo.* ὁ ἡ ἡ σκιώδης, ους, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, όν, *Xenoph.*
Opella, τὸ πραγμάτιον, ου.
Opera, æ, ἡ ἐργασία, ας, do, ut liberer, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, *N. T.* do s. navo alicui, σπεύδω σοὶ τινος, *Plato.* σοί τι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Dem.* ὅτι τινὶ, *Isocr.* τι, *Plato.* in aliqua re, συμπράττω τί τινι, *Plut.* multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι σοί τι, *Aristot.* opera danda est, ut habeas, πειρατέον ἔχειν, *id.* χεὶ σπεδάζειν, ὅπως ἔχῃς, *Dem.* operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *Dem.* audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκοῦσαι, *Aristoph.* πρᾶξις ἐστὶ, *Plato.*

non

non eſt operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑποθέσιν Σπεῦδε, Ælian. opera mutua, ἡ ζωωφελία, ας, Dem.

Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, Ariſtot.

Operarius, a, um, ἐργασικός, ἡ, όν, i. e. mercede conductus, μισθωτὸς, ἡ, όν, Dem.

Operarius, ὁ ἐργασήρ, ῆρος, Xen. ὁ ἐργάτης, ου, idem.

Operatio, ἡ ἐργασία, ας, Ariſtot.

Operator, ὁ ἐργάτης, ου, Xen.

Operculum, τὸ σῶμα, ατος, Athen. operculo claudo, σωμάζω, Ariſtot.

Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.

Operior, καλύπτω. Conf. Tego.

Operor, ἐργάζομαι, adſidue, ζωοτροφῶ, Ariſtot.

Operoſe, ἐργασικῶς, ἐργατικῶς, Plut.

Operoſus, a, um, ἐργασικὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ ἡ φιλόπονος, ου, Iſocr. ὁ ἡ ἡ ἐργάδης, & moleſtus, ὁ ἡ ἡ ὀλίπονος, ου, ἡ ἡ χαλεπὸς, Iſocr.

Operte, κρυφῆ, N. T.

Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, Ariſtot.

Opertus, καλυπτὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ ἡ κατασκεπτός.

Opes, vide Divitiæ, item Auxilium.

Opifex, ὁ δημιουργὸς, ου, Ariſtot. ὁ χειροτέχνης, ου, Dion. Hal.

Opificium, ἡ δημιουργία, ας, τὸ δημιούργημα, ατος, το χειρούργημα.

Opilio, ὁ ποιμενεὺς, έως, Ariſtoph. ὁ ποιμήν.

Opime, πιόνως.

Opimitas, ἡ πιότης, ητος, Ariſtot.

Opimo, πιαίνω, aliquid, τι, Ariſtot.

Opimus, a, um, ὁ ἡ ἡ πίων, ονος, Ariſtot.

Opinabilis, e, δοξαστὸς, ἡ, όν. Plato.

Opinatio, ἡ δοξασία, ας, Suid. τὸ δοξασμα, ατος, Plato

Opinator, ὁ δοξαστὴς, οῦ.

Opinio, ἡ δοξα, ης, Thuc. ἡ δόκησις, εως, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, προσπίπτειν τινὶ δόξαν τινος, Dem. habere talem de aliquo, ὑπάρχειν τινὶ τοιαύτῃ ὑπολήψει περί τινος, id. conſequi alicujus rei, ἐνέρχεσθαι δόξαν τινος, id. opinione duci, χρῆσθαι δοξῃ, id. judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δοξῃ περί τινος, id opinionem fallere alicujus, παραπράττειν δόξαν τινὸς, Iſocr. deducere aliquem ab opinione, μεταστῆναι γνώμης ſ. δόξαν τινος, id. deduci ab opinione, ἀφίεσθαι τῆς δόξης, id. opinionem deponere, μεταθεῖναι τὴν δόξαν, Dem. abolere de ſe conceptam, διαλύειν δόξαν τινα, Iſocr. opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian. majus, τῆς δόξης μεῖζον, Plut. opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, Æl.

Opinioſus, a, um, δοξαστικὸς, ἡ, όν, Ariſtot.

Opinor, δοξάζω, male, κακῶς, Plato. de aliqua re, περί τινος, id. Conf. Opinio.

Opipare, πολυτελῶς, Dem. δαψιλῶς.

Opiparus, a, um, ὁ ἡ ἡ πολυτελὴς, έος, Plut. ὁ ἡ ἡ ἄφθονος, ου, Dem.

Opitulatio, ἡ βοήθησις, εως. Conf. Auxilium.

Opitulor, βοηθέω, alicui, τινὶ, Iſocr. Conf. Auxilior.

Opium, τὸ ὄπιον, ου, Dioſc.

Opobalſamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, Dioſc.

Oporter, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Iſocr. aliquem docere quid, χρή τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιεῖν, Plato, & neceſſe eſt alere milites, δεῖ ἡ ἀναγκαῖον ἐστι τρέφειν στρατιώτας, Dem. ut conſentit & oportet, ὡς δεῖ ἡ πρέπει, ita.

Opperior, ἐμμένω, aliquem, τινὶ, Plut. Conf. Expecto.

Oppeto, ὑπέχομαι, Plut. Conf. Morior.

Oppico, πιαίνω, Cl. Al. aliquid, καταπιαίνω τι, id.

Oppidanus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ πόλεως, Dion. Hal. πολιτικὸς, ἡ, όν, id.

Oppidatim, κατὰ πόλεις.

Oppido, κομιδῆ, Dem. λίαν.

Oppidulum, ἡ πολίχνη, ης, Thuc. τὸ πολίχνιον, ου, Iſocr.

Oppidum, ἡ πόλις, εως, Dem. Conf. Urbs.

Oppignero, ἐνεχυριάζω, Dem. alicui ædes, ὑποτιμάω τινὶ οἰκίαν, id. alicui ſuas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, id. παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, id. facultates oppignerataæ ſunt, οὐσία ὑπόκειται, id.

Oppleo, ἀναπλήρω, Plato. Conf. Impleo.

Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτίθημι τινὶ, Dem. manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμοῖς, Plut.

Opportune, ἐυκαίρως, Iſocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, id.

Opportunitas, ἡ ἐυκαιρία, ας, Iſocr. auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἁρμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, Dem.

Opportunus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὔκαιρος, ου, tempus, καιρὸς, Herodian. ad aliquid, ὁ ἡ ἡ ὀπτήδειος πρός τι, Ariſtot. εἰς τι, Herodian.

Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, Naz.

Oppreſſio, ἡ κατάπτωσις, εως, ἡ καταθλῖψις, tyrannica, ἡ καταδυνάστεια, ας.

Opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Iſocr. bello, καταστρέφω τινὰ ἐν πολέμῳ, Plut.

Opprobratio, ἡ λοιδορία, ας, Dem. ἡ διαβολὴ, ῆς, id.

Opprobrium, τὸ ὄνειδος, ους, Dem.

Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, Dem. Conf. Exprobro.

Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Dem. ἡ εἰσβολὴ, ῆς, id. ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc. urbis, ἡ πολιορκία, ας, id.

Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον, Dem. urbis, ἡ πολιορκητὴς, οῦ, Athen.

Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τείχη, Dem. urbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, Plut. aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, id.

Ops, ἡ Ῥέα, ας.

Opſonator, ὁ ὀψώνης, ου, Ariſtoph.

Opſonatus, ſ. Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας, Plut.

Opſonium, τὸ ὀψώνιον, ου, Plut. το ὀψάριον.

Opſono ſ. opſonor, ὀψωνέω, Ariſtoph.

Optabilis, e, ἐυκτὸς, ὴ, όν, Dem. alicui, ἐυκλαὴς, αία, αἷον τινι, Lucian.

Optabiliter, ἐυκτῶς.

Optatio, ἡ ἐυχὴ, ῆς, Dem.

Optato, κατ' ἐυχὴν, πρὸς ἐυχήν.

Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Optimas, ὁ κράτιστος, ου, ὁ ἄριστος, ου, Ariſtot.

Optime, βελτίστως, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, id. me gero, ἀριστεύω, Iſocr.

Optimus, a, um, κράτιστος, ίστη, ιστον, Plut. βέλτιστος, η, ον, Thuc. lum, κρατιστεύω, Iſocr. ἀριστεύω, id.

Optio, ἡ αἵρεσις, εως, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν τινος, id. eſſe alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, idem, accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, id.

Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, Dem. a Dus incrementum, τοῖς Θεοῖς ὀλίδοσιν, Iſocr. neſaſta, ἀθέμιτα, Xen. audire aliquem, εὐθέως τινὰ ἀκούειν, Dem.

Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, Dem. ἡ εὐπορία. Conf. Divitiæ.

Opulenter, πλουσίως, ἐυπόρως, Dem.

Opulentus, a, um, πλούσιος, ία, ιον, idem. Conf. Dives.

Opus, ἔργον, ου, Dem. aggredi, ὑπχειρεῖν ἔργῳ, Iſocr. ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, Dem. bonum, τὸ ἀγαθάεργασμα, ατος, malum, το κακούργημα, ατος.

Opus eſt, δεῖ. amicis, τῶν φίλων, Ariſtot. verbis, δεῖ λόγων. id. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, idem. πρόσδεῖ τινι τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινι τινος πρός τι, Ariſtot. opus habeo alicujus rei, δέομαι τινος, Iſocr. χρείαν ἔχω τινὸς. N. T. opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Æſchin.

Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.

Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, Plut. ἡ χρησμῳδία, ας, Herodot. τὸ μαντεῖον, ου, Dem. τὸ μάντευμα, ατος, Plato. Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, Iſocr. fide digniſſimum, μαντείων πιστότατον, id. oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὸν μαντεῖον, Dem. petere de aliquo, χρᾶσθαι μαντείῳ περί τινος, Iſocr. recitare, ἀναγινώσκειν μαντεῖον τοῦ Θεοῦ, Dem. hoc dicit, μαντεῖα φησὶ ταῦτα, idem, adire, χρᾶσθαι τῷ Θεῷ, Plut. conſulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρηστηριάζεσθαι, Diod. Sic.

Oratio, ὁ λόγος, ου, Dem. forenſis, ἡ δικανικὴ γραφὴ, ῆς, Iſocr. λόγος δικανικὸς, idem, orationem inſtituo, λόγον παρεσκευόμαι, Iſocr. meditor, μελετάω, id. compono, conficio, ζωτίθημι, id. paro, παρασκευάζω, idem, ſcribo, γράφω, Dem. ζυγγράφω, id. conficio, ποιέομαι, id. perficio, ἐξεργάζομαι, idem, finio, ἐπιτελέω, Iſocr. edo, ἐκδίδαμι, idem, habeo, λέγω, Dem. adverſus aliquem, δημηγορέω κατά τινος, id. audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, id.

Oratiuncula, τὸ λογίδιον, ου, Iſocr.

Orator, ὁ ῥήτωρ, ορος, Dem. ὁ λέγων, οντος, idem.

Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, Ariſtot.

Oratorie, ῥητορικῶς, Æſchin.

Oratorius, a, um, ῥητορικὸς, ἡ, όν, Ariſtot.

Orbatio, ἡ στέρησις, εως, Ariſtot.

Orbiculatim, κυκλόδον, Cφαιρικῶς, Plut.

Orbiculus, τὸ Cφαιρίδιον, ου.

Orbis, ὁ κύκλος, ου, Plato. ἡ οἰκουμένη, ης, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.

Orbita, ἡ τροχιὰ, ᾶς, ἡ ἁρματοτροχία, ας, Lucian.

Orbitas, liberorum, ἡ ἀπαιδία, ας, Dem. ἡ ἀτεκνία, ας, Plut. parentum, ἡ ὀρφανία, ας, Dem.

Orbo, ὀστερέω, aliquem, τινὰ, Xen. liberis, ἀτεκνέω, LXX. Conf. Privo.

Orbus, a, um, πηρόμενος, ένη, ενον, Lucian. liberis, ὁ ἡ ἄπαις, αιδος, Dem. parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, όν, id.

Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας, Iſocr.

Orcus, ὁ ἅδης, ου.

Ordinarius, a, um, τακτὸς, ἡ, όν, Plato.

Ordinate, ſ. Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, Iſocr. εὐτάκτως.

Ordinatio, ἡ τάξις, εως, Dem. ἡ εὐταξία, ας, Iſocr.

Ordino, ἐγκοσμέω, τάττω, mundum, ὑπὸ κόσμου, Plato. omnia bene, διατάττω εὖ ἕκαστα, Xenoph. milites, διακοσμῶ τὸ στρατόπεδον, Herodian.

Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινὸς, Plato, ſectam, καταβάλλομαι αἱρέσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἰστὸν, Hom. Conf. Inchoo, Incipio.

Ordo, ἡ τάξις, εως, vitæ, βίου, Iſocr. militum, τὸ τάγμα, ατος, Plut equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, Lucian. in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum conſtituo ſ. ſervo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων, id. obſervo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Iſocr. defero, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, καταστήσω εἰς τάξιν, Lyſ. ordinem militarem duco, ταγματάρχέω, Philo, ordine eo, ſ. procedo, στείχω, ſto, στιχηδὸν ἵσαμαι, Suid. diſpono, στιχίζω, Æſchin, ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπ' ἀρχῆς διέρχομαι τι, Dem.

Organice, ὀργανικῶς, Ariſtot.

Organicus, a, um, ὀργανικὸς, ἡ, όν, Ariſtot.

Organum, τὸ ὄργανον, ου, Ariſtot.

Orgyia, ἡ ὀργυια, ας, Herodot.

Orichalcum, ὁ ὀρειχάλκος, ου, Plato.

Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, N. T. αἱ ἀνατολαὶ, ῶν, Herodian.

Orificium, τὸ στόμα, ατος, Ariſtot.

Origanum, το ὀρείγανον, ου, Dioſc.

Originalis, e, ὁ ἡ ἡ ἀρχέγονος, ου, peccatum, ἁμάρτημα.

Originarius, a, um, ἀρχικὸς, ἡ, όν.

Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*
Origo, ἡ γένεσις, εως, *Plato*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *id.* i. e. causſa, ἡ αἰτία, ας, *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*
Orior, γίνομαι, *Xenoph.* ἐπανατέλλω. Conf. *Naſcor.*
Oriundus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπόγονος, ου, *Dem.* ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος, *Iſocr.*
Oriza, vide *Oryza.*
Ornamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato*, ὁ κόσμος, ου, *Ariſtot.* ornamento eſſe alicui, κόσμον εἶναί τινι, *Plut.*
Ornate, κεκοσμῆσθαι, χαριέντως.
Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*
Ornatus, ὁ κόσμος, ου, *Dem.*
Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.
Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, *Dem.*
Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, *Demoſth.* aliquem, ne ſuccenſeat, παραιτέσθαι τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, *Dem.* & poſtulo hoc ab omnibus, δέομαι ἁπάντων, *id.* vos & obſecro, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολέω, *id.* i. e. orationem habeo, ἐρέω, *Dem.*
Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Dem.*
Orſus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Initium.*
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας, *Baſ.*
Orthodoxus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀρθόδοξος, ου, *ſum*, ὀρθοδοξέω, *Baſ.*
Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, *Gramm.*
Ortus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὼς, *Demoſth.* Conf. *Natus.*
Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολή.
Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, *Dioſc.*
O ſi, εἴθε, ſcriberet, γράψειε, *Plato*, ſcripſerit, ἔγραψε, *Xen.* Conf. *Utinam.*
Os, oris, τὸ στόμα, ατος, *Dem.* aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα πρός τινος μὴ ἔχειν, *id.* audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, *id.* obturare alicui, ὀμφραλίζειν τινὰ, *id.* ἐμφράττειν στόμα, *id.* in ore omnium hæc ſunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, *Plut.* πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, *id.* aperio, & ſolvo, ἀνοίγω καὶ λύω στόμα, *id.* contineo, ἔχω στόμα, *Soph.* in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχειν, *Xen.* uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, *Plato*, in eos ſ. buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, *idem*, i. e. *facies*, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Os, oſſis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, *Plut.*
Oſcitanter, ἀμελῶς, *Iſocr.* ὀλιγώρως, *Dem.* ῥαθύμως.
Oſcitatio, ἡ χάσμη, ης, *Ariſtot.*
Oſcito ſ. Oſcitor, χασμάομαι, *Al. Aphr.*
Oſculatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
Oſculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ στόματι, *Xen.* alicujus manus & pedes, καταφιλέω τινος χεῖρας καὶ πόδας, *id.* complector aliquem & oſculor, ζυλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλέω, *Plut.*
Oſculum, i. e. *os parvum*, τὸ στομάτιον, ου, τὸ στόμιον, ου, *Athen.* i. e. baſium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.* do, καταφιλέω. Conf. *Oſculor.*
Oſor, ὁ μισητὴς, οῦ.
Oſſeus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀστώδης, ες, *Athen.* ὄστινος, ίνη, ινον.
Officulum, τὸ ὀστάριον, ου.
Oſſuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ου.
Oſtendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, *Dem.* aliquid ſatis, ἱκανῶς δείκνυμι τι *Iſocr.* aliquid manifeſte, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, *Dem.* δείκνυμί τι ζαφῶς, *id.* admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τί τινι, *id.* alicui, quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, *Iſocr.* me optime, παρίχω ἐμαυτὸν βελτίστον, *id.*
Oſtentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, *Iſocr.* ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ὁ κομπασμός.
Oſtentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *id.*
Oſtento, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* vires, [ποιοῦμαι ἐνδειξιν τῆς ῥώμης, *id.* aliquid, ἐμπομπεύω τινὶ, *Dem.*
Oſtentum, τὸ ζημεῖον, ου, *Dem.* τὸ τέρας, ατος, *Plut.*
Oſtiarius, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*
Oſtiatim, κατ' θύρας.
Oſtiolum, τὸ θυρίδιον, ου, τὸ θύριον.
Oſtium, ἡ θύρα, ας, *Xenoph.* Conf. *Janua, Fores*, fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, *Ariſtot.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Paul.*
Oſtrea, το ὄστρεον, ου, *Plut.*
Oſtreoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀστρεώδης, ες.
Oſtreum, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.* τὸ ὀστρεον, ου, *Athen.*
Oſtrinus, a, um, ὀστρεῖος, εία, ειον.
Otiolum, τὸ σχολιδιον, ου.
Otior, σχολάζω, *Dem.* ἀργέω, *id.* Conf. *Otium.*
Otioſe, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς, *Plato*, *Æſchin.*
Otioſus, a, um, ὁ ἢ ἀπράγμων, ὀνος, vita, βίος, *Dem.* σχολαῖος, αία, αῖον.
Otium, ἡ σχολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπονία, ας, *Plut.* ἡ ἀπραξία, ας, *id.* τὸ ἀπράγμον, ονος, *Thuc.* ago, σχολὴν ἄγω, *Dem.* impendo alicui rei, σπουδὴν πρός τι, *Xenoph.* eſſe alicui, γίνεσθαί τινι, *Plato*, ſcribendi, εἶναί τινι γράφειν, *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινί, *Ariſtot.* conſumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, *Iſocr.* per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν ſ. ἐκ σχολῆς πράττειν τι, *Dem.* otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, *Plato*, abundo, εὖ ἔχω σχολῆ, *Plato.*
Ovalis, e, ὁ ἢ ἡ ὠοειδὴς, ές, *Xiph.* ὁ ἢ ἡ ᾠάδης, ες.
Ovatio, ἡ θρίαμβος, ἐλάττων, *Dion. Hal.*
Ovicula, το προβάτιον, ου, *Ariſtoph.*
Ovile, τὸ ποίμνιον, ου.
Ovill s, a, um, προβάτειος, εία, ειον, *Ariſtot.*
Ovinus, ὁ ἢ ἡ μήλειος, ovina pellis, τὸ κῶας.
Ovis, τὸ πρόβατον, ου, *Ariſtot.* τὸ μῆλον, ἡ ὄις, ὄϊος.
Ovo, ᾄδομαι, aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* Conf. *Lætor.*
Ovolum, τὸ ᾠάριον, ου, *Athen.* τὸ ᾠον, ου, *id.*
Ovum, τὸ ᾠὸν, οῦ, *Ariſtot.* pario, ᾠοτοκέω, *id.* ᾠὸν τίκτω, *id.* ſterile, ἀνεμιαῖον καὶ ἄγονον, *Ælian.* producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, *id.* ovis incubo, ἐπᾳάζω, *id.*
Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ίδος, *Dioſc.*

P.

PAbularis, ε, χορτασματικὸς, ὴ, όν.
Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ας, ἡ φορονομὴ, ῆς.
Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, οῦ.
Pabulatorius, a, um, χορταγωγικὸς, ὴ, όν.
Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago ſ. educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, *Xen.*
Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς, *Xenoph.* ὁ χιλὸς, οῦ, *id.* ἡ βορὰ, præbeo, χιλόω, *id.*
Pacate, εἰρηνικῶς, *Iſocr.*
Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.*
Pacatus, a, um, ὁ εἰρηνικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* εἰρηνοδόμος, ου, ένη, ενον, regio, χώρα, *Polyb.*
Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.*
Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*
Pacifico, διαλλάττω, quoſdam, τινὰς, *Xenoph.* εἰρηνοποιέω.
Pacificus, a, um, εἰρηνικὸς, ὴ, όν, *Thuc.*
Pacifcor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐκ δηναρίου τῆς ἡμέρας, *N. T.* τινὶ δηναρίῳ, *ibid.* bona fide, σωμαλλάττω μὴ πίζειν, *Ariſtot.* de prodi tione patriæ, σωτίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, τί τρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, ὁμολογέω περί τινα, *Xenoph.* cum aliquo, ὁμολογέω τινὶ, *Dem.* de mercede, μισθὸν, *id.* de cæde, φόνου, *id.*
Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάσκομαί τινα, *Xen.*

Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* ἡ σύμβασις, εως, *Thuc.*
Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* τὸ συγκείμενον, *id.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *id.* ſervo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, *Dem.* φυλάττω τῶν συνθηκῶν, *id.* διαφυλάττω τῶν συνθηκῶν, *Iſocr.* violare ſ. negligere, παραβαίνειν τῶν ὁμολογίαν, *Dem.* ποιεῖν παρὰ τῶν συνθηκῶν, *id.*
Pæan, ὁ παιὼν, ῶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, *Dem.* παιανίζω, *Thuc.*
Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.*
Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ παιδευτὴς.
Pædicator ſ. Pædico, ὁ πυγιστὴς, οῦ.
Pædor, ὁ αὐχμὸς, οῦ.
Pæonia, ἡ παιωνία, ας, *Theophr.*
Paganalia, τὰ καμπτικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Paganicus, a, um, καμπτικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.*
Paganus, ὁ κωμήτης, ου, *Joſeph.*
Paganus, a, um, καμπτικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.*
Pagatim, κατὰ κώμας, *Plut.*
Pagella, το σελίδιον, ου, *Polyb.*
Pagina, ἡ σελὶς, ίδος, *Dion. Hal.*
Paginula, idem quod *Pagella.*
Pagus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ὁ πάγος.
Pala, τὸ πάλεθρον, ου, annuli, ἡ πυελὶς, ίδος, *Lyſ.* ἡ αφενδόνη, ης, *Cl. Al.*
Palæſtra, ἡ παλαίστρα, ας, *Xen.*
Palæſtrita, ὁ παλαιστρίτης, ου, *Plut.*
Palæſtricus, a, um, παλαιστρικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Palam, φανερᾶς, adulari, φανερᾶς κολακεύειν, *Iſocr.* vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, *idem*, facere, φανερώτατα ποιεῖν, ſcribit, διαῤῥήδην γράφει, *Dem.* convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, *id.* eſt, ὁμολογεῖ, *Iſocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι, *id.* πρόδηλόν ἐστι, *Dem.*
Palatim, σποραδὸν, *Iſocr.*
Palatio, ἡ σκολόπωσις, εως, ὁ χαρακισμὸς, οῦ, *Athen.*
Palatium, τὸ παλάτιον, ου, *Plut.* τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.*
Palatum, ὁ οὐρανίσκος, ου, *Galen.* ἡ ὑπερῴα, ας, *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ου, *Euſtath.*
Palea, τὸ ἄχυρον, ου, *Xen.* τὸ κάρφος.
Palearis, e, ὁ ἢ ἡ ἀχυρώδης, ες, *Ariſtot.*
Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, *Ariſtot.*
Palimpſeſtus, ὁ παλίμψηστος, ου, *Plut.*
Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Iſocr.* palinodiam cano, παλινῳδιαν ᾄδω, *Suid.*
Balla, ἡ χλαινα, *Hom.*
Pallace, ἡ παλλάκη, ης, *Ariſtoph.*
Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.
Palleo ſ. Palleſco, ὠχριάω, *Herod.t.*
Palleatus, a, um, τριβώνιον ἔχων, κα, όν, *Lucian.* τριβωνοφορέαν, κα, όν, *Plut.*
Pallidus, a, um, ὠχρὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ λιπαιμος, ου, *Galen.*
Pallio, καλύπτω, ὑπακαλύπτω.
Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ου, tritum, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.*
Pallium, το ἱμάτιον, ου, *Dem.* tritum, ὁ τρίβων, ωνος, *Athen.*
Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως.
Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοῖνιξ, ικος, *Dioſc.* i. e. victoria, ἡ νίκη, ης. Conf. *Victoria.*
Palmaris, e, ζπιθαμαῖος, αία, αῖον, *Dioſc.*
Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, *Theophraſt.*
Palmo, ζπιθαμίζω, *Ariſtot.*
Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.* ὁ δαχμὴ, ῆς, *Paul.*
Palo, σκαλεύω, *Ariſtoph.* σκολοπίζω, σκαλεύω, *Thuc.*
Palor, πλανῶμαι, πλανάομαι, *Plato.*
Palpamentum, ſ. Palpatio, το ψώμισμα, ψωμός, *Plut.* ἡ ψώπεια, ας, *Xen.* ἡ ψηλάφησις.
Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, *Dioſc.*
Palpitatio, ὁ σκιρτὸς, οῦ, ἡ ἄσπασις, εως.
Palpito, σκαίρω, *Athen.* ὑποσπαρδάζω, *Hippocr.* ἐφοσπαίρω, *Plut.* σκάλλομαι.

Palpo

Palpo, καταψάω, *Xen.* i. e. adulor, θωπεύω. Conf. *Adulor.*
Palpum, ἡ θωπεία, ας, *Xen.*
Paludamentum, ἡ χλαμύς, ύδος, *Plut.* ἐναγώνιος ἢ στρατηγικὴ ἐσθής, *id.*
Paludatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ἡ, όν.
Palumba, & Palumbes, ὁ φάττης, ου, *Lucian.* ἡ φάσσα, ſ. φάττα, *Epiph.*
Palumbinus, a, um, φάσσινος, ίνη, ινον.
Palus, i, ὁ Σκόλοψ, οπος, *Dioſc.* ἡ χάραξ, ακος, *Ariſtoph.*
Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, *Plato,* ἡ λίμνη, ης, ut Mæotis, Μαιῶτις, ιδος, *Pauſ.*
Paluſter, ſ. Paluſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ ἢ ἡ λιμνώδης, εος, *id.* ἕλειος, εία, ειον, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ἑλώδης, εος, *id.*
Pampinaceus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*
Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, οῦ, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*
Pampineus, a, um, ὁ οἰνάρεος, έα, εον, *Athen*
Pampino, οἰναρίζω, *Athen.* βλαστολογέω, *Theophr.*
Pampinoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ οἰναρώδης, εος.
Pampinus, τὸ οἰνάριον, ου, *Theophr.* τὸ κλῆμα, ατος, *Ariſtot.*
Panacea, ἡ πανάκεια, ας, *Dioſc.*
Panaces, τὸ πανακὲς, έος, *Strabo.*
Panarium, ἡ κάρδοπος, ου, *Lucian.*
Pandectæ, οἱ παιδέκτ. ῶν, *Pandect.*
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, οῦ, *Gal.*
Pandiculor, σκορδινάομαι, *Ariſtoph.*
Pando, κυρτόω, *Xen.* i. e. explico, ἐκπετάζω.
Pandura, ἡ παδοῦρα, ας, *Poll.*
Pandus, a, um, κυρτὸς, ἡ, όν.
Panegyricus, a, um, πανηγυρικὸς, ἡ, όν, *Iſocr.*
Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, *Dem.*
Pango, πήγνυμι, *Xen.* inducias cum aliquo, ποιέομαι ἀνοχὰς πρός τινὰ, *Æſchin.*
Panicum, ὁ ἕλυμος, ου, *Dioſc.* i. e. terror panicus, τὸ Πανικὸν, οῦ, *Cic.* Πανικὸς θόρυβος, *Plut.*
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xen.*
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Plut.*
Panis, ὁ ἄρτος, ου, *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω, *Xen.* formo, διαπλίζω, *Bud.* panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ου, LXX. dulciarius, ἄρτος ἀρύτης, furfuraceus, ὁ πιτυριὰς, ου, *Theodoret.* hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. ſimilagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, *Athen.* mucidus, ἄρτος ἐυρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βουτυρίτης, ου, cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ου, *Lucian.* bis coctus, ſ. nauticus, ἄρτος δίπυρος, *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ου, *Athen.* ſiligineus, ὁ σιλιγνίτης, ου, ſubcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, *Philo* excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυστὶλη, ης. *Euſtath.*
Pannoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάῤῥαφος, ου, *Luc.*
Pannus, ὁ ῥάκος, ου, *N. T.*
Panther, ſ. Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, *Xen.*
Papa, ὁ πάππας, ου.
Papæ! βαβαὶ, *Plato,* felicitatem, τὴν εὐδαιμονίας, laudem, παπαὶ τὴν ἐπαίνων, *Lucian.*
Papaver, ἡ μήκων, ωνος, *Dioſc.*
Papavereus, a, um, μηκωνικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Papilio, ἡ ψύχη, ης, *Plut.*
Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Pappas, ὁ πάππας, ου, *Ariſtoph.*
Pappo, παππάζω, *Hom.*
Pappus, ὁ πάππος, ου, *Æſchin.*
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, *Philo.* τὸ ἔκζεσμα, ατος, *Gal* τὸ φῦμα, ατος, *Dioſc.*
Papyraceus, a, um, παπυρινος, ίνη, ινον.
Papyrum, ſ. Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ου, *Theophr.*
Par, i. e. *æqualis,* ἴσος, ίση, ίσον, *Dem.* ὅμοιος, οία, ον, *Iſocr.* numero, ὁ ἢ ἡ ἀριθμὸν, ὸν, *Herodian.* eſt, ἄξιον, δίκαιον, πρόσηκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμον, ἐστὶ, *Dem. Iſocr. alii,* ſum alicui rei, ἀρκέω, ὅτῳ τι, *Plato,* πρός τι, *Chryſ.* pari ſorte, μετρέω τῷ ἴσῳ, *Pauſ.* quarundam rerum, τὸ ζυγὸν, οῦ, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱδράκων, *Herodot.*
Parabilis, e, ὁ ἢ ἡ εὐπόριστος, ου, *Nazar.*
Parabole, ἡ παραβολὴ, ῆς, *N. T.*
Paradoxus, a, um, ὁ ἢ ἡ παράδοξος, ου, *Lucian.*
Paradiſus, ὁ παράδεισος, ου, *Xen. N. T.*
Parallelus, a, um, ὁ ἢ ἡ παράλληλος, ου, *Polyb.*
Paralyſis, ἡ παράλυσις, εως, *Gal.*
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, όν, *N. T.*
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ου, *Heſych.*
Paraphraſis, ἡ παράφρασις, εως.
Paraſanga, ὁ παρασάγγας, ſ. παρασάγγης, ου, *Herodot.*
Paraſita, ἡ παράσιτος, ου.
Paraſitatio, ἡ παρασίτησις, εως.
Paraſitor, παρασιτέω, ῶ, *Athen.* κολακεύω.
Paraſitus, ὁ παράσιτος, ου, *Athen.* ὁ κόλαξ.
Parate, κατασκευασμένως, ἑτοίμως, *Iſocr.*
Paratus, a, um, ἑτοιμος, οίμη, οιμὸν, ad dicendum, λέγειν, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ πρόθυμος, ου, ſum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, *Dem.* παρασκευασμένος, ένη, ένον, & volens facere, ἐθέλων ποιεῖν, *id.*
Parce, φειδομένως, *N. T.* ἐυτελῶς.
Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, *Naz.* ἡ φειδὼ, όος, *Ariſtot.*
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.* alicui, τινὸς, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως προφειδόμαι ἐμαυτῶ, *Iſocr.*
Parcus, a, um, φειδωλὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* φειδόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Pardus, ὁ πάρδος, ου, ἡ πάρδαλις, εως, *Ariſtot.*
Parens, ὁ γονεὺς, έως, *Dem.* ὁ τοκεὺς, έως, *id. plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, *Dem.*
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ἡ καθαγισμὸς, οῦ, *Lucian.* τὰ κτίσματα.
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, οῦ, *Plut.*
Parento, ſ. Parentor, ἐναγίζω, *Pauſ.* καθαγίζω, *Lucian.* κτερίζω.
Pareo, φαίνομαι. Conf. *Appareo,* i. e. obedio, ὑπακούω. Conf. *Obedio.*
Paries, ὁ τοῖχος, ου, *Thuc.*
Parietina, ὁ τοῖχος ἠφανισμένος.
Parilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀφισος, ου, *Polyb.*
Parilitas, τὸ ὁμοιον, ου, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.*
Pario, τίκτω, *Dem.* ἀποτίκτω, *Plut.* ἐντίκτω, *Plato,* potentiam, ἀποτίκτομαι δυναστείαν, *Arſtot.*
Pariter, ἴσως, *Dem.*
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*
Parmatus, ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.*
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλὴν, *App.* Conf. *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ου, *Dem.* ὁ πατροκτόνησας, αντος, *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ου, *Plut.* ὁ πατροφόνος.
Pars, τὸ μέρος, εος, civitatis, πόλεως, *Dem.* officii, τῦ δεῖνα, *id.* ſuffragiorum, τῦ ψήφων, *idem,* adverſa, τὸ διάφορον, ου, *Dion. Hal.* in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, *Dem.* diſtractum eſſe in partes, διῃρῆσθαι εἰς μέρη, *id.* partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινός, *id.* partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, *Lyc.* σύν τινι εἶναι, *Xen.* in partem meliorem accipere, ὅτι τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, *Naz.* aliqua ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμοῦ, omni ex parte, τῷ παντὶ, *Dion. Hal.* πάντη, *Ariſtot.*
Parſimonia, vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ ἢ ἡ μέτοχος, ου, *Plato,* κοινωνὸς, ὸς, ὸν, *Dem.* operis, συνεργὸς, ὸς, όν, *id.* ſum alicujus rei, μετέχω τινός, *Iſocr.* alicujus cum aliquo, τινὸς τινι, *Plato,* participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, *Iſocr.*
Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχὴ.
Particip, o, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινὸς τινι, *Plato.* Conf. *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος, *Iſocr.*
Particulatim, κατὰ μέρος, *Dem.*
Partim, κατὰ μέρος, *Dem.* partim ſuperbe, partim abjecte, partim libidinoſe, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δ' ταπεινῶς, τὰ δ' ὑπερκράτως, *Dem.*
Partio, ſ. Partior, μερίζω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* cum aliquo, διανέμω τι τινὶ, *Iſocr.* τι πρός τινα, *Dem.* Conf. *Divido.*
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Partitor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.*
Parturio, ὠδίνω, *Plut.* τοκάω.
Partus, us, ὁ τόκος, ου, *Ariſtot.* ὁ τοκετός.
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*
Parum, μικρὸν, *Iſocr.* μικρῶς, *Herodian.* abfuit, quin inciderem, μικρὸν ἀπέλειπον, μὴ ἁλῶναι, *Iſocr.* quin expugnaretur, μικρὸν παρέλιπον ὑπὸ πολιορκεῖσθαι, *Lucian.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Iſocrat.* quin mancipia facti eſſemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, *id.* quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δέω, δεῖ ποιεῖν, *Plato, Iſocr.* profum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω, *Iſocr.*
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.
Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Parvulus, a, um, ὀλιγοστὸς, ὀλίγος σμικρὸς, ὰ, όν.
Parvus, a, um, μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* parvi facio ſ. pendo aliquid, οὐδενὸς ὀλίγου ποιέομαί τι, *Iſocr.* ὀλιγωρέω τινος, *id.* ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* πρός τι, *Æſchin.* καταφρονέω τινὸς, *id.* ἀμελῶς ἔχω τινος, *Xen.*
Paſcha, τὸ πάσχα, ατος, *N. T.*
Paſco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, *Dem.* oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεως σωτηρίαν, *Æl.* ἐυωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, *Ach. Tat.*
Paſcuum, ὁ νομὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ βόσκημα, ατος, *Plut.* boum, τὸ βουβόσιον, ου, *Strabo.*
Paſcuus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔνομος, ου.
Paſſer, ὁ στρουθὸς, οῦ
Paſſerculus, τὸ στρουθίον, ου, *Athen.*
Paſſim, ἑκάστοτε, *Herod.* ἀνέδην, *Plut.* πολλαχῆ, *Iſocr.*
Paſſus us, τὸ βῆμα, ατος, *Xen. menſura,* ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *id.*
Paſtillus, ὁ τροχίσκος, ου, *Celſ.*
Paſtinatio, ἡ σκαφεία, ας, *Suid.*
Paſtinum, τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*
Paſtio, ἡ νόμευσις, εως.
Paſtor, ὁ νομεὺς, έως, *Xen. proprie ovium,* ὁ ποιμὴν, ένος, *Plato.*
Paſtoralis, e, ſ. Paſtoritius, a, um, ποιμενικὸς, ἡ, όν, *Philo.* νομευτικὸς, ἡ, όν, ſcientia, ὑπασπίσμη, *Plato.*
Paſtus, us, ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ἡ σίτησις.
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.* Conf. *Manifeſto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.* ἡ φανέρωσις, i. e. *revelatio,* ἡ ἀνακάλυψις, εως, *N. T.*
Patella, τὸ λεκάνιον, ου, *Ariſtoph.*
Patenter, ἀναπεπταμένως.
Pateo, ἀνέῳγμαι, *Ariſtot.* i. e. manifeſtus ſum, διακαλύπτομαι, *Dem.* φαίνομαι.
Pater, ὁ πατὴρ, τρὸς, *Dem.* naturalis, φύσει πατὴρ, *id.* adoptativus, πατὴρ ποιητάμενος, *id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ου, *Plut.* patres conſcripti, πάτερες συγγεγραμμένοι, *id.* a patre, πατρόθεν, *id.*
Patera, τὸ δέπας, αος, *Hom.*
Paternus, a, um, πατρῶος, ῶα, ῶον, virtus, ἀρετὴ, *Dem.* gloria, δόξα, *id.* πάτριος, ία, ιον, *id.* πατρικὸς, ὴ, ὸν, amicitia, φιλία, *Dem.*
Pateſco, ἀνοίγομαι. Conf. *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθικὸς, ὴ, όν.
Patibilis, e, παθητὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Patibulum, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Plut.*
Patiens, ὑπομονητικὸς, ὴ, όν, *Baſ.* laborum, καρτερικὸς, ὴ, όν, πόνων, *Xen.*
Patienter καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, *Demoſth.* fero, aliquid εὐμάλακως τι φέρω, *Æl.*

Patientia, ἡ ὑπομονή, ῆς, *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως, *Plato*, ἡ καρτερία, ας, *Dem.*
Patina, ἡ λεκάνη, ης, *Plut.* ἡ λοπάς, άδος, *idem.*
Patior, πάσχω, aliquid, τί, *Isocr.* ὑπομένω τι, *Xen.*
Patratio, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, *Dem.*
Patriciatus, us, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
Patricida, vide *Parricida.*
Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ εὐπαλίδης, ου, *Herodian.*
Patrie, πατρικῶς, *Ariſtot.*
Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, *Dem.* ἡ παρὰ τῶ πατρὸς οὐσία, *id.* ἡ πατρῴα οὐσία, *Lucian.* conſumo, ἀναλίσκω τινὶ πατρῴαν οὐσίαν, *Dem.* magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τοῦ πατρὸς, *id.* obtinere poſt obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, *idem*, privari, ſ. excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, *idem*, ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων *Iſocr.* fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν παλαιῶν ὑπό τινος, *Dem.*
Patrimus, a, um, ὃς vei ἧς πατήρ ἐστι, ὁ καὶ ἡ ἀμφιθαλὴς, ἐς, *Plut.* ἃ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι εἰσιν, *Poll.*
Patriſſo, πατρίζω, *Herodian.*
Patrius, a, um, πατρικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Patro, διαπράττω, aliquid, τί, *Xen.*
Patrocinium, ἡ ξυνηγορία, ας, *Dem.* ἡ προασία, ας, *Plut.*
Patrocinor, ξυνηγορέω, alicui, τινὶ, *Dem.* σωτῆρα τινὶ, *id.* σωτῆρόν τινι, *id.* προίσαμαι.
Patrona, ἡ σωτήρος, ου.
Patronus, ὁ σωτήρος, ου, *Dem.* ὁ προστάτης, ὁ συνδικος, ου, *id.* templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, *id.* patronum deligo legis, αἱρέω συνδικον τῷ νόμῳ, *id.* decerno, χειροτονέω σύνδικόν ὑπέρ τινος, *id.* adhibeo cauſſæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνι τινι, *id.* adſciſcere ſibi, παρασκευάζομαι συνηγορῶντα ἑαυτῷ, *id.* deſtitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων, *idem.*
Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφου, *id.* ὁ ἀνεψιαδοῦς, οῦ, *idem.*
Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, *Dem.*
Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν.
Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.
Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.*
Pauculus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Paucus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τῷ ἀριθμῶν, *Iſocr.* pauciores aliis, Σπανιώτδοι ἄλλων, *idem*, pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθησόντος, *id.* paucis dicere, ξυντόμως διαλέγεσθαι, *idem*, διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, *idem.*
Paveo, ſ. Paveſco, φοβοῦμαι, *Xen.* θαμβέω, aliquid, φοβοῦμαι ἔχω πρός τι, *Dem.* mente, ἀδημονέω τῇ ψυχῇ, *Xen.*
Pavide, φοβερῶς, *Dem.*
Pavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ φοβερὸς, ὸς, *Ariſtot.* φοβητικὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Pavimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν, *Theophr.*
Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ους, *Athen.* τὸ δάπεδον.
Pavio, παίω, *Plut.*
Paullatim, κατὰ μικρὸν, *Iſocr.* κατ' ὀλίγον, *Gal.*
Paulliſper, διʼ ὀλίγου.
Paullo, μικρῷ, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, *Iſocr.* ante crepuſculum, βραχὺ πρὸ τοῦ δείλης, *Plut.* ante, ὀλίγῳ, ſ. μικρῷ πρότερον, poſt, μικρῷ ὕστερον, *Iſocr.* prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δυνάμιν, *Iſocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, *Iſocr.*
Paullulum, κατὰ μικρὸν, *Dion.*
Paullum, ὀλίγον, *Iſocr.*
Paullus, a, um, βαιὸς, ὰ, ὸν, *Soph.*
Pavo, ὁ ταὼς, ῶνος, *Diod. Sic.* ὁ ταῦς, ῶ, *Baſ.*
Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, *Plato*, τὸ θάμβος.
Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄθραυστος, *Dem.* & inops, καὶ ἀδύνατος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, & rerum neceſſarium indigens, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὤν, *id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, *id.* Conf. *Inops.*
Pauperculus, a, um, πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtid.*
Pauperies, idem quod *Paupertas.*
Paupero, πολίω τινὰ πένητα, *Dem.*
Paupertas, ἡ πενία, ας, *Dem.* ἡ ἀπορία, ας, *id.* ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* paupertate premi, ἐν ἀπορία, *Dem.* καθίστημι, *id.* ἀπορεῖν χρημάτων, *Iſocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν, ſ. πενίαν ἐλθεῖν, ſ. καταστῆναι, *idem.* Conf. *Inopia, Egeſtas.*
Pauſa, ſ. Pauſatio, ἡ παῦσις, εως.
Pauſo, παύομαι, *Xen.*
Pavus, ὁ ταὼς, ῶνος, *Diod. Sic.*
Pauxillatim, ſ. Pauxilliſper, μετὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, *Æl.*
Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*
Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua, ἀθάνατος, *id.* præclara, καλὴ, *id.* juſta, æqua, δικαία, *id.* ἴση καὶ δικαία, *id.* periculoſa & lubrica & infida, ὀπωνδυνος καὶ ζαλδὰ καὶ ἀπιστος, *id.* turpis, ignominioſa, αἰσχρὰ, *id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ καὶ ἀνάξια τοῦ πολεως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀνωμότος, *id.* pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, *id.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, *Dem.* facere, ξυντιθέναι, *id.* ποιεῖσθαι, *id.* πράττειν πρός τινα, *id.* conſequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρά τινων, *idem*, fieri, γίγνεσθαι, *idem*, perfici, ὁπωσοῦν, *idem*, eſſe alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρὸς τινα, *id.* eſſe aliquibus inter ſe, ὑπάρχειν τισι, *id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, *Dem.* ſervare, τηρεῖν, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυροῦσθαι, *id.* violare, παραβαίνειν *id.* ſolvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνην ὀπωσοῦν, *Dem.* non impetrare, διαμαρτάνειν, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *Dem.*
Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, *Syneſ.* τὸ πασσάλιον, ου, *Poll.*
Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἁμαρτάνων, οντος, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οντος, *idem.*
Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, nec plura, nec majora, ὥστε πλείονα, ὥστε μείζονα ἁμαρτήματα, *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα, *id.* multa & varia, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, *id.* multa & magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *id.* cumulata non exiguo tempore, ξυνειλεγμένα οὐκ ἐν μικρῷ χρόνῳ, *id.* Conf. *Delictum.*
Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς Θεὸν, *Iſocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινα *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, *Iſocr.* ſermone & opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τινα, *Plato*, ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nulla re, σωφρονέω μηδὲν, *Ariſtot.* in aliqua re, κλημελέω τι, *Xen.* in templum Dei, εἰς τὸν νεὼν Θεοῦ, *Iſocr.* Conf. *Delictum.*
Pecten, ὁ κλεὶς, κλειδὸς, *Athen.*
Pectino, πείκω, *Heſiod.*
Pecto, κλενίζω, *Herodot.*
Pectorale, τὸ περιστήθιον, ου, LXX.
Pectoralis, e, ὁ ἡ στερνίτης, ου, ἡ στερνίτις, ιδος, *Poll.*
Pectoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρύστερνος, ου, *Poll.*
Pectunculus, τὸ κλέτιον, ου, *Athen.*
Pectus, τὸ στέρνον, ου, *Xen.* τὸ στῆθος, ους, *Hippocr.*
Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, ſc. ὁπτήμη.
Pecuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ βοσκηματώδης, εος, *Euſtath.*
Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.*
Peculator, ὁ κλέπτης τῶν δημοσίων.
Peculatus, us, τὸ τῶν δημοσίων κλέμμα.
Peculiaris, e, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.*
Peculiariter, ἰδίας, *Ariſtot.*
Peculium, τὰ ἴδια, ων, *Dem.*
Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* τὰ χρήματα, ων, *id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινι, *Iſocr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα δεδόναι τινι, *id.* pecunia abundare, ſ. inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων, *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, *id.* undique conflare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, *Dinarch.* pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *Dem.*
Pecuniarius, a, um, χρηματικὸς, ὴ, ὸν.
Pecunioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ου, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Conf. *Dives.*
Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, *Dem.* τὸ θρέμμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ καὶ ἡ πολυθρέμμαλος, ου, *Joſeph.*
Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*
Pedamen, ſ. Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, *Plut.* ἡ κάμαξ.
Pedaneus, a, um, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*
Pedatim, κατὰ πόδας, *Herodot.*
Pedes, itis, ὁ πεζὸς, οῦ, *Dem.*
Pedeſter, ſ. Pedeſtris, e, πεζὸς, ὴ, ὸν, exercitus, δύναμις, *Xen.* πεζικὸς, ὴ, ὸν, manus, δύναμις, *id.* ſermo, λόγος πεζὸς, *Euſtath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας, *Thuc.* pedeſtre prælium committo, πεζομαχέω, *id.*
Pedetentim, κατὰ πόδας, *Herodot.* βάδην, *Xen.*
Pedica, ἡ πέδη, ης, *Dem.*
Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, *Xen.*
Pedicularis, e, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, ες, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, *Laërt.*
Pediculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, ες.
Pediculus, i. e. *parvus pes*, τὸ πόδιον, ου, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.* i. e. *inſectum*, ὁ φθείρ, ρος, *Plut.*
Pediſſequa, ἡ ἀκόλουθος, ου.
Pediſſequus, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* pediſſequos ſecum habere, ἀκολούθους ἔχειν, ſ. παραγεῖν, *idem.*
Peditatus, us, ἡ πεζὴ, ſ. πεζικὴ δύναμις, *Xen.*
Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ὑποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.*
Pedo, πέρδω, *Ariſtoph.* ὑποπέρδω, *id.* βδέω.
Pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενική, ῆς, ἡ καλαύροψ.
Peduſculus, τὸ ποδύριον, ου, *Ariſtot.*
Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, *Joſeph.*
Pejero, ὀπορκέω, temere, ῥᾳδίως, *Dem.* manifeſtiſſime, ὅρκους τινὰς ἐφανέστατα ὀπορκέω, *id.*
Pejor, ὁ καὶ ἡ χείρων, ονος, *Thuc.*
Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Ariſtot.*
Pelagius, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Ariſtot.*
Pelagus, τὸ πέλαγος, ους, *Dem.*
Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Pellax, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν.
Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Ariſtoph.*
Pellicatus, us, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*
Pellicio, ἐρέλκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem aliqua re, προσάγομαί τινά τινι, *Xen.* aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, *Xenoph.*
Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Pellicula, τὸ δερμάτιον, ου.
Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερὰ, ᾶς, *Plut.*
Pellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ καδιοφόρος, ου, *Strabo.*
Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον, *Chryſ.* e convivio, ἀπωθέω τῆς συμποσίου, *Lucian.* e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, *Iſocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Iſocr.* ἐκ τῆς ἀρχῆς, *id.* clavum clavo, ἐκκρούω, τὸν ἦλον τῷ ἤλῳ, *Lucian.*
Pelluceo, διασείλεω.
Pellucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, ές, *Ariſtot.* διαφαινόμενος, ίνη, ινον, *id.* ὁ καὶ ἡ διαυγὴς.

Pelta,

Pelta, ἡ φίλτη, ης, *Plut.*
Peltaſta, ὁ πελταστὴς, ου, *Xen.*
Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, *Cl. Al.* ὁ λυτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, *id.*
Penaria cella, ταμεῖον, ου, *Iſocr.*
Penates, οἱ Θεοὶ πατρῷοι.
Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ὑπό τινος, *Lucian.* ſuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆ κεφαλῆς, *Ælian.* ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.*
Pendo, ζυθμάομαι, *Philo.* aliquid aliquo, τί τινι, *Plato.* aliquid, ζυθμάω τι, *id.*
Pendulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐκκρεμὴς, ἐος, *Herodot.* ὁ ἢ ἡ μετέωρος.
Pene, παρὰ μικρὸν, *Dem.* σχεδὸν, *id.*
Penes, ἔστι, me eſt, ἐμοὶ κεῖται, *Dem.* Deum eſt, ἐν τῷ Θεῷ ἐστι, *id.*
Penetrabilis, e, ὁ ἢ ἡ διάπορος, ου, διαβατὸς, ὴ, ὸν.
Penetrale, ὁ μυχὸς, οῦ, *Polyb.* τὸ ἐνδόμυχον.
Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, *Lucian.*
Penetro, ἐξικνέομαι, διαπείρω, ad fundum, εἰς βύσσον, *Herodot.* flumen, πραιτόομαι ποταμον, *idem.*
Penicillum, ſ. Penicillus, ſ. Peniculus, ſ. Peniculum, ὁ σπόγγος, ου, *Dioſc.* inſtrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plut.*
Peninſula, ἡ χερρόνησος, ου, ſ. χερσόνησος, ου, *Strabo.*
Peninſularis, e, ὁ ἢ ἡ χερρονήσιος, ου, *Ælian.*
Penis, ἡ κέρκος, ου, *Ariſtot.* virilis, ἡ φόδη, ης, *Xen.* τὸ ἀνδρεῖον.
Penitus, ἔνδον, *Plut.* i. e. omnino, σύμπαν, irritus eſt, ἀπόλλυται, *Dem.* perdidit, ἀφῖλω ἀπολώλεκα, *id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiſſimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.*
Penna, τὸ πτερὸν, ου, *Lucian.* τὸ πτίλον, ου, *Ariſtot.* pennas amitto, πτεροῤῥυέω, *Lucian* producō, πτεροφυέω, *id.* pennis carens, ὁ ἢ ἀπτερος, ου, *id.*
Pennatus, a, um, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Penſiculate, ἀκριβῶς. Conf. *Accurate.*
Penſiculo, ἐξετάζομαι, *Iſocr.*
Penſilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*
Penſio, ἡ ἔκλισις, εως, *Ariſtot.*
Penſito, ζυθμάομαι, tributum, φέρω ὑποφορὰν, *Ariſtot.*
Penſiuncula, τὸ ἐκλισμάτιον, ου.
Penſo, ἐκλίω, *Dem.* ὑποδίνω, *Plut.*
Penſum, τὸ ταραγμῦσιν, ου, *Plut.*
Penuaria cella, το ταμιεῖον, ου, *Iſocr.* ὁ ἰφών.
Penula, ἡ φαινόλη, ης.
Penum, ſ. Penus, ὁ βίος, ου, *Iſocr.*
Penuria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, *id.* frumenti, ἡ σπάνις τῦ σίτου, *id.* virorum, ἀνδρῶν, *id.* Conf. *Inopia.*
Penus, vide *Penum.*
Peplum, ſ. Peplus, ὁ πέπλος, ου, *Xen.*
Pepo, ὁ πέπων, ονος, *Plut.*
Per, πρὸς, *cum Genit.* Deos! quis ita demens eſt? Θεῶν, τίς ὕτω ἐνήθης ἐστί; *Dem.* ἀνὰ, *cum Accuſ.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη πλανώμενοι, *Plut.* per ſingulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, *Dioſc.* χρὴ, *cum Accuſ.* rex per ſe ipſum inviſus erat, βασιλεὺς καθ' αὐτὸν ἀπιστος ἦν, *Dem.* διὰ, *cum Genit.* per hæc aſcendit, διὰ τύτων ἤρθη, *idem*, παρὰ, *cum Accuſ.* per veſtram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐξηύξηται, *Demoſth.* in compoſitione quando ſignificationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, σφόδρα, σφᾶν, & σφόνδρα, quando vero quaſi tranſitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perſtolidus, λίαν ἀνόητος, *Iſocrat.* peradoleſcens, ὁ ἄγαν νέος, *Xenoph.* perdives, μεγάπλυτος, *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος, *Plato*, perlongus, πάνυ μακρὸς, *Plato*, pererudītus, πολυμαθὴς, *Iſocr.* perambulo, διοδεύω, *Syneſ.* & perinde cum Adverbiis, e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, *Demoſth.* perhoneſte, παγκάλως, *id.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, *Iſocr.* &c.
Pera, ἡ σήρα, ας, *Plut.*
Peractio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*
Peræque, ὁμοίως, *Dem.*
Peræquo, ἰσάζω, ὑπισάζω, *Ariſtot.*
Peragito, διελαύνω, *Xen.*
Perago, τελέω, *Dem.* Conf. *Finio.*
Peregratio, ἡ περιόδευσις, εως.
Peragro, περιοδεύω, *Plut.* περιέρχομαι.
Perambulo, διοδεύω, *Syneſ.*
Peranno, διετίζω.
Perca, ἡ πέρκη, ης, *Ariſtot.*
Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Percenſeo, καταλέγομαι, *Athen.* δίειμι, *Demoſth.*
Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*
Percipio, καταλαμβάνω, aliquid ſenſu, τὶ αἰσθήσει, *Philo*, aliquid ab aliquo, ὑπολαμβάνω τι παρά τινος, *Æſchin.* alicujus malitiam, καταγινώσκω τινὰ κακίαν, *Dem.*
Percolo, διϋλίζω, *Plut.* δίνημι, *Dioſc.*
Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plato*, ἡ ἐρώτησις.
Percontator, ὁ πύσης.
Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τὶ παρά τινος λόγῳ, *id.* de aliqua re, περί τινος *Plut.* ἀνακρίνω τι, *Xen.* ἐρωτάω, τι, *Dem.*
Percrebreſco, διαθρυλλίομαι, *Xen.*
Percuſſus, a, um, ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ἐν, graviſſimo metu, δεινὰς ὑπὸ τῦ δέους, *Ælian.*
Percunctatio, idem quod *Percontatio.*
Percunctor, idem quod *Percontor.*
Percupio, ὑπερσπουδάζω, *Lucian.*
Percurro, διατρέχω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid breviſſime, διεξέρχομαι τι ζωτομάτατα, *Iſocr.*
Percuſſio, ἡ πλῆξις, εως, *Gal.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Dem.*
Percuſſor, ὁ πλήκτης, ου, *N. T.*
Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* αἰκίζω τινὰ, *Iſocr.* πατάσσω τινὰ, *id.* nummum, καταχόπτω νόμισμα, *Herodot.* παίω.
Perdifficilis, ὁ ἢ ἡ παγχάλεπος.
Perdiſco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, *Plato.* Conf. *Diſco.*
Perdite, ὀλεθρίως.
Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ διαφθορὰς, ου, *Thuc.*
Perditor, ὁ ὀλεθρόυτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*
Perditus, a, um, ὑπολελὼς, υῖα, ὸς, *homo*, ὁ πανώλεθρος, ου, *Baſ.* ὁ κακόεργος, ου, *Dem.* ὁ παμπόνηρος, ου, *id.*
Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι, *Iſocr.*
Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, *Ariſtot.*
Perdo, i. e. *amitto.* ἀποβάλλω, *Xen.* i. e. *vaſto, deleo.* aliquos, ὑπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Iſocr.* i. e. *corrumpo*, juvenes, διαφθείρω νέους, *Plato.*
Perduco, διάγω, exercitum, στρατιὰν. *Thuc.* aliquid ad finem, διανύω, τι, *Xen.* ἄγω τι πρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempublicam, προσάγω εἴς τινα πόλιν, *Dem.*
Perduellio, ἡ ζωμοσία, ας.
Perduellis, ὁ πολέμιος, ου.
Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰανίζω, προσκαρτρέω, *N. T.*
Peredo, κατεδίω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Peregre, ἔξω, ξένης, dego, ſ. abſum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆ πατρίδος, *Iſocr.* hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἀφέυδε εἰς ἄλλον τόπον, *Plato*, ſum vel ago, ξένιλω οἰκέω, *Chryſ.* redeo, ἔλθημέω ἐκ τῆ ἀποδημίας, *Dem.* ἥκω ἐκ τῆ ἀποδημίας, *id.* in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, *Æſchin.*
Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, *Dem.* ἡ ἀποικία.
Peregrinator, ὁ ἀποδημος, ου, ὁ ἀποδημᾶν, ῶντος, *Xen.*
Peregrine, ξενικῶς, *Plato.*
Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, οῦ, ἡ ξενία, ας, *Dem.*
Peregrinor, ἀποδημέω, *Dem.* Conf. *Peregre.*
Peregrinus, a, um, ξένος, ίνη, ίνον, genere, γένει, *Dem.* ξενικὸς, ὴ, όν, turba, ὄχλος, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ὑπήκοος, ου, res & impoſſibilis alicui, πρᾶγμα ἢ ἀδύνατον τινι, *Dem.* ſum, ξενίζω, *Dem.* & non civis, ξένος εἰμὶ ἢ ὁ πολίτης, *id.*
Perelegans, ὁ πάνυ κομψὸς.
Pereleganter, παγκάλως.
Perendie, μεταύριον, *Bud.*
Perennis, e, ὁ ἢ ἡ ἀϊδιος, ου, gloria, δόξα, *Plut.*
Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*
Perenno, διετίζω, *Ariſtot.*
Pereo, ὀπόλλυμαι, perpetuo, ἀπαντα χρόνον, *Demoſth.* turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, *id* præmatu, πρὸ φόβῳ, *Xen.*
Perfecte, τελείως, *Dem.* ἐντελῶς.
Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*
Perfectus, a, um, τέλειος, εία, ειον, ὁ ἢ ἡ ἐντελὴς, virtus, ἀρετὴ, *Ariſtot.*
Perfero, διανεμίζω, literas ad aliquem, γράμματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά, *Lucian.* famem & ſitim, καρτερέω λιμὸν ἢ δίψαν, *Xen.* labores, ὑπομένω πόνους, *Iſocr.*
Perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐργάζομαί τι, *id.* magnum aliquid, διαπράττομαί μέγα τι, *id.*
Perfide, ἀπίστως, *Dem.*
Perfidia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.*
Perfidioſe, ἀπίστως, *Dem.*
Perfidioſus, a, um, ſ. Perfidus, a, um, ὁ ἢ ἡ παράσπονδος, ὁ ἢ ἡ ἄπιστος, ου, erga aliquem, πρός τινα, *Dem.*
Perflo, καταπνέω, *Theophr.* διαπνέω.
Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Perfodio, διορύττω, parietem, τοῖχον, *Thuc.*
Perforo, διατιτράω, *Theophr.* διατρέω.
Perfrico, διαψήχω, frontem, παραπρίζω τὸ μέτωπον, *Strabo.*
Perfrictio, ἐνδιάτριψις, εως.
Perfringo, καταῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* διαῤῥήγνυμί τι, *id.*
Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*
Perfuga, ὁ ἢ ἡ αὐτόμολος, ου, *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος, *Philo.* ſum, αὐτομολέω, *Thuc.*
Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, παρός τινα, *Plut.*
Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutiſſimum, ἀσφαλέστατη, *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, *Iſocr.* invenire alicui, ἐυρίσκειν τινὶ, *id.*
Perfundo, διυγραίνω, *Hippocr.* καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, *Ariſtot.* munere boni viri, διαπράττω ἔργον χρηστῦ ἀνδρὸς τινὸς, *Dem.* officio fratris, φυσίω τὰ ἔργα ἀδελφῦ, *id.*
Perfuſio, ἡ διαβροχὴ, ῆς, ἡ δίασις.
Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, *Dem.* ulterius, διαπορεύομαι, *id.* in propoſito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, *Ariſtot.* in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, *Plut.*
Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.
Pergula, ἡ σκιὰ, ᾶς, *Xen.*
Perhibeo, λέγω, *Dem.* teſtimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, *Dem.* μαρτυρίαν τοῖς λόγοις τινὸς, *Xen.*
Perhonorificus, ὁ ἢ ἡ πολύτιμος.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhorreſco, καταθαμβέομαι, *Plut.*
Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, κίνδυνος, *Plato.*
Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν, *Plato*, de aliqua re, φρονιδυνεύω ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* Conf. *Periculum.*
Periculoſe, ἐπικινδύνως, *Thuc.*
Periculoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κινδυνώδης, εος, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ ἐπικίνδυνος, ου, *Dem.*
Periculum, ὁ κίνδυνος, ου, atrox & horrendum, δεινὸς ἢ φοβερὸς, *Dem.* magnum, κίνδυνος μέγας, *idem*, ſummum, extremum, ἔσχατος, *id.* μέγιστος, *id.* grave, χαλεπὸς, *id.* manifeſtum, πρόδηλος, *id.* adferre alicui, κινδύνων φέρειν τινὶ, *id.* ingruere commune, φύσει κοινὸν πᾶσι, *idem*, accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι περί τινων, *id.* eſſe ſ. impendere alicui ab aliquo, εἶναι τινὶ ἐκ τινος, *idem*, ſubeſſe, ὑπάρχειν, *idem*, eſſe conjunctum cum re, πρόσεστι τῷ πράγματι, *idem*, redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα, *idem*, prope eſſe, πλησίον ἦναι, *idem*, circumdare

dare aliquem, προϊσάναι τινὰ, *id.* suscipere alicujus rei caussa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος, *Demosth.* ultro, non coactum subire, προσλόμενον, ἐκ ἀναγκαδόντα εἰσέρχεσθαι, *id.* arcersere sibi, προσιξώρισκειν ἑαυτῷ, *Isocr.* omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, *Dem.* imminens fortiter sustinere, προσιόντα ἐυρώστως ὑπομένειν, *id.* periclitari, κινδωνεύειν, *id.* cavere, ἐυλαβεῖσθαι, *id.* effugere s. evitare, διαφεύγειν, *idem*, imminens urbi propulsare, ἐφεστηκότα τῇ πόλει διαλύειν, *id.* amovere, s. depellere, ἀφαιρεῖσθαι, *idem*, in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, *Isocr.* in pericula se conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι, *id.* e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν, *Dem.* extra periculum esse, ἐκτὸς τοῦ κινδύνου εἶναι, *id.* ἔξω κινδύνου εἶναι, *Isocr.* sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτᾶσθαί τι, *id.*

Perigeus, a, um, ὁ ἡ περίγειος, ε, *Al. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ε, *Polyb.*

Primo, ἀνταίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, τὴν οἰκειοτάτην ὀπιμελεῖσθαι, *Isocr.* ac si quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, *id.* ut si quis, ὁμοίως ἂν—ὥσπερ ἂν εἴ τις, *id.*

Periocha, ἡ περιοχὴ, ῆς, *N. T.*

Periodicus, a, um, περιοδικὸς, ὴ, ὸν, *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ε, *Aristot.*

Peripatetici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, *Plut.*

Periphrasis, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctil.*

Peritcelis, ἡ περισκελὶς, ἰδος, LXX.

Perite, ἐπιστημόνως.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Dem.* rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία, ας, πολεμικῆν, *id.* ex re aliqua, ἐκ τινος, *id.*

Peritus, a, um, ὁ ἡ ἐπιστήμων, ονος, *Dem.* εἰδὼς, υῖα, ὸς, *id.* rei bellicæ, ὁ ἡ ἔμπειρος πολέμου, *id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, *idem.*

Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, *Dem.* committo, vide *Pejero.*

Perjuro, idem quod *Pejero*

Perjurus, a, um, ὁ ἡ ἐπίορκος, ε, *Dem.* ἐπιορκῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Periego, ἐπιλέγομαι, *Paus.* orationem, διέρχομαι λόγον, *Isocr.*

Perlino s. Perlino, ἐπιχρίω.

Perluceo, διαλάμπω, *Aristot.*

Perlucliditas, ἡ διαφάνεια, ας, *Eustath.*

Perlustro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, a, um, ὁ ἡ παμμεγέθης, ες, *Dem.*

Permaneo, διαμένω, *Dem.* in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, *id.* παραμένω τινὶ, *Plato.* μένω πρός τινος, *Isocr.*

Permanfio, ἡ διαμονὴ, ῆς.

Permano, διαῤῥέω.

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* διαβαίνω, διαδύνω, regionem, διοδεύω χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeio, προσαρία, *Dem.*

Permifceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.*

Permiffio s. Permiffus, us, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariftet*

Permiftio, ἡ κατάμιξις, εως, *Theophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γίνεσθαι, *idem*, aliquem injuria afici, προϊέμαι τινα ὑβριζόμενον, *Isocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoveo, διακινέω, animum, τὴν ψυχὴν, *Aristoph.* res, πράγματα, *Thuc.*

Permulceo, καταψάω, καταπλάω.

Permutatio s. Permutatus, ὁ ἀλλαγὴ, ῆς, *Aristot.* τὸ ἄλλαγμα, ατος, *N. T.*

Permuto, ἀνταλλάττω, aliquid aliquo, τί τινι, LXX. ἀντικαταλλάττομαι τι ὄντι τινος, *Aristot.* ἀμείβομαι τι τινος, *Plut.* sententiam, ἀλλάττομαι τὴν γνώμην, *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.* ὁ σκιτεὺς, ἀνος, *Athen.*

Pernicialis, e, ὁ ἡ ὀλέθριος, ε, *Bas.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* ὁ ὄλεθρος, ε, *Thuc.* adfero perniciem alicui, ὀπήμυμι τί, *Plato*, λυμαίνομαί τε, *Dem.* τινὶ, *id.* Conf. *Exitium*, item *Damnum.*

Pernicioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ ἐξάλης, ες, *idem*, ὁ ἡ ὀλέθριος, ε, *Plato.*

Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, *Dem.*

Perniciter, ὠκέως, *Gal.*

Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Pernocto, νυκτερεύω, *Xenoph.* διανυκτερεύω, *N. T.* διαγρυπνέω, in terra, ἀυλίζομαι ὀπὶ τῆς γῆς, *Thuc.*

Pernolco, διαγινώσκω, aliquid τὶ, *Ariſtoph.*

Pernox, ὁ ἡ παννύχιος, ε.

Pero, ἡ ἀσκήρα, ας, *Poll.* ἀρβύλη, ης, *Gal.*

Peroratio, ὁ ὀπίλογος, ε, *Ariſtot.* ἡ ἀνακεφαλαίωσις.

Peroro, ὀπιλέγω, *Ariſtot.* ἀνακεφαλαιόω, *Dion. Hal.*

Perofus, a, um, διαμισῶν, ῶσα, ῶν.

Perpello, ὑπάγω, *Plato.*

Perpendiculum, ἡ στάθμη, ης, *Plut.*

Perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, *Plut.* aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* ἐνθυμέομαι τινος, *Isocr.* τι, *id.* ζκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* cum aliquo, μετά τινος, *Isocr.* aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, *Isocr.* ἐξετάζω τι.

Perperam, φαύλως, *Dem.* φλαύρως, *Ælian.*

Perpes, ὁ ἡ ἀΐδιος, ε, *Plut.*

Perpeſſio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Perpetim, ἀεὶ, *Dem.*

Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀνέχομαι τι, *Lucian.* τλάω.

Perpetro, διαπράτω, aliquid, τὶ, *Dem.* piaculum, πράττω ἀσέβημα, *id.* scelus, ἐργάζομαι κακὸν, *id.* δράω κακόν τι, *Isocr.* facinus magnum & præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, *Dem.*

Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*

Perpetuo, ἀεὶ, *Dem. ἀιεί*, *id.*

Perpetuo, as, ἀϊδ.ζω.

Perpetuus, a, um, ὁ ἡ συνεχὴς, ές, bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ ἡ ἀϊδιος, ε, gloria, δόξα, *Plut.* in perpetuum, εἰς παντελὲς, *Ælian.*

Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, s. furium deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω ἡ κάτω τὸς λόγους ἑλίπτειν, ὐπισαφεῖν δ' οὐδὲν, *Hippocr.*

Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Nax.*

Perplexus, a, um, ὁ ἡ πολύπλοκος, ε, *Philo*, ὁ ἡ ἄπορος.

Perpluo, κατομβρίζω.

Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.

Perquam, ὡς ζφόδρα, *Lucian.*

Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐξετάζω τι, *id.* διερευνάω.

Perquifite, ἐξητασμένως.

Perquifitio, ὁ ἐξετασμὸς, ῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Perquifitor, ὁ ἐξετασὴς, ῆ, *Ariſtot.*

Perrumpo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *N. T.* διασπάω.

Perſcindo, καταχίζω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Perſcribo, ἀναγράφω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Perſcriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Perſcriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως, *Lyſ.*

Perſcrutor, idem quod *Perquiro.*

Perſecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.* ὁ διωγμὸς, ῦ, Chriſtianorum, Χριστιανῶν, *Euseb.*

Perſecutor, ὁ διώκτης, ου, ὁ καταδιώκων, οντος, LXX.

Perſentio sc. Perſentiſco, αἰσθάνομαι, *Ariſtoph.*

Perſequor, διώκω, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* cauſſam, δικάω, *idem*, in mare, καταδύω εἰς θάλασσαν, *Xenoph.* non negligenter rem exeno, ἐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, *idem*, ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, *id.*

Perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

Perſeverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato.*

Perſevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινὶ, *Plut.*

Perſica, ἡ Πέρσικὴ, ῆς. sc. μηλέα, *Theophr.* sed fructus est, τὸ Πέρσικὸν, ὸυ, sc. μῆλον, *Dioſc.*

Perſimilis, ὁ ἡ παραπλήσιος.

Perſiſto, ἐμμένω, in aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* ἔν τινι, *id.*

Perſolvo, ἐκλίω, pecuniam, χρήματα, *Plato.* mulctam, ζημίαν, *id.* pœnam alicui, τισιν τινὶ, *Plut.* ὁπτίνω τίσιν, *Herodot.* pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, *Lucian.* debita, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, *Dem.*

Perſona, τὸ πρόσωπον, υ, *N. T.* perſonam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, *ibid.* πρόσωποληπτέω, *ibid.* i. e. larva, τὸ προσωπεῖον, υ, s. προσώπιον, υ, *Dem.* parva, τὸ προσωπίδιον, *Poll.* comica, πρόσωπον κωμικὸν, *Lucian.* servilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, perſonam induo, ὑποκρίνομαι ῥῆμα, *Herodian.* perſonam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.

Perſonatus, a, um, προσώπου ὑποδεδυκὼς, υῖα, ὸς.

Perſono, ἐξηχέομαι, *N. T.*

Perſpicacia s. Perſpicacitas, ἡ ὀξυδρκία, ας, *Lucian.*

Perſpicax, ὁ ἡ ὀξυδερκὴς, έος, *Herodot.*

Perſpicio, κατεῖδω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* futurum, καθοράω τὸ μέλλον, *Dem.* aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, *id.* optime aliquid, κάλλιστα διαρέω τι, *id.* acutiſſime, ζωφερέω τι ἀκριβέστατα, *id.*

Perſpicue, ζαφῶς, ſignificare aliquid, δηλῶν τι, *Dem.* cognoſcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τί, *id.* ἐπιφανῶς, *id.* φανερῶς, *id.* φανερῶς.

Perſpicuitas, ἡ περιφανεια, ας, tanta rei est, τοσαύτη πράγματός ἐστι, *Dem.* orationis, ἡ ζαφήνεια, ας, *Plato.*

Perſpicuus, a, um, ὁ ἡ καταφανὴς, ές, *Dem.* ὁ ἡ περιφανὴς, ές, *id.* aliquid & pulchrum, καλόν τι ἡ ζαφές, *id.* & brevis oratio, βραχὺς ἡ ζαφὴς λόγος, *Dem.*

Perſto, idem quod *Perſiſto.*

Perſtrepo, καταψοφέω.

Perſtringo, διασφίγγω, *Eraſiſtr.* i. e. *ſummatim dico*, ὅτι κεφαλαίων εἶπεν, *Dem.* i. e. *taxo*, καθάπτομαί τινος, *Thuc.* oculos, περιαστράπτω ὀφθαλμοὺς, *Bas.*

Perſuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Plat.* alicui aliquid, τί τινα, *id.* ἀναπείθω τινά τι, *Plut.* μεταπείθω τινὰ, *Xenoph.*

Perſuaſibilis, e, πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Perſuaſibiliter, πιθανῶς.

Perſuaſio, ἡ πειθὼ, όος, *Plato.* ἡ πεποίθησις, εως, *N. T.* ἡ πεῖσις, εως, *Suid.* ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.*

Perſuaſorius, a, um, πειστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, πειθὼς, ὼ, ὼ, *N. T.*

Perſuaſus, a, um, πεπεισμένος, ένη, ένον, aliquid, τὶ, *Plut.* πειθὼς, εῖσα, ὸν, *Dem.* perſuaſum habeo, πέπεισμαι, *Iſocr.*

Pertæſus, a, um, ἐξαπορέμενος, ένη, ενον.

Pertento, ὁπόπειράω, aliquid, τινος, *Thuc.*

Perterebro, διατρυπάω.

Perterrefacio s. Perterreo, φοβέω τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Iſocr.* δεῖ ἀφόβως ζυμάζομαί τινι, *Dem.*

Perterrefio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαί τινι, *Dem.*

Pertexo, διυφαίνω.

Pertica, ἡ κέρμαξ, ακος, *Lucian.*

Pertimeo s. Pertimeſco, ἀποφοβέομαι, *Xen.*

Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pertinaciter, αὐθαδὰς, δυσπείσας, *Iſocr.* reſiſto, αὐθαδιάζομαι, *Plato.*

Pertinax, ὁ ἡ αὐθάδης, ους, *Ariſtot.* ὁ ἡ δύσπειστος.

Pertineo, τείνω, aliquo, s. ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ζωτείνω εἴς τι, *Iſocr.* ad ſcopum propoſitum, πρὸς τὸ προκείμενον ζκοπὸν, *Ariſtot.*

Ariſtot. ad aliquem, προσήκει τινὶ, *Dem.* hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι, *idem*, προσήκει μοι τούτων, *id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, *Iſocr.* τὰ πρός τι ὄντα, *Ariſtot.* hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτό οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ *Dem.*

Pertingo, διικνέομαι, *Ariſtot.*

Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, *Xen.*

Pertraho, ἑρέλκω, *Ariſtot.*

Pertundo, διατιτράω, *Theophr.*

Perturbate, ταραχωδῶς, *Iſocr.*

Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, & ſeditio, ἡ στάσις, *Dem.* animi, τὸ παθητικὸν, οῦ, *Iſocr.*

Perturbator, ὁ ζωταράττων, οντος, reip. πόλεως, *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, ῶντος, *id.* ὁ ταραντὴς.

Perturbatus, a, um, ταραττόμενος, η, ον, *Dem.* τεταραγμένος, η, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, ους, *Iſocr.* rerum ſtatus, τὰ ταραγμένα πράγματα, *Dem.*

Perturbo, ταράττω, omnia, φάντα, *Demoſth.* civitatem, ἀναταράττω πόλιν, *Plut.* caſtra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, *idem*, exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, *id.*

Pervado, διαχωρέω, *Lucian.* διαβαίνω.

Pervagor, περιέχομαι, *Dem.*

Pervaſto, περιπορθέω.

Perveho, καταπομπεύω, *Thuc.*

Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, *Dem.* in Macedoniam, ἥκομαι εἰς Μακεδονίαν, *idem.*

Perverſe, διεστραμμένως, i. e. *prave*, κακοηθῶς, *Dem.*

Perverſitas, ἡ διαστροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, *Chryſ.* morum, ἡ κακοήθεια, ας, *Dem.*

Perverſus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ου, *Eurip.* perverſa loquor, διεστραμμένα λαλέω, *N. T.* i. e. pravus, ὁ καὶ ἡ παμπόνηρος, ου, *Dem.*

Perverto, παρασύρω, παρακινέω, διαστρέφω, veritatem, τἀληθὲς, *Dem.* ſpem alicujus, παραιρέομαί τινα ἐλπίδας, *Ariſtid.*

Perveſtigatio, ἡ ἰχνευσις, εως, *Xen.*

Perveſtigo, ἀνιχνεύω, *Plut.*

Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, *Joſeph.* ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pervicax, ὁ καὶ ἡ ἰσχυρογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Pervigil, ὁ καὶ ἡ παννύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀϋπνος, ου, *Xen.*

Pervigilatio ſ. **Pervigilium**, ὁ παννυχισμὸς, οῦ, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.*

Pervigilo, ἀγρυπνέω, *Xen.* διαγρυπνέω, *Athen.* παννυχίζω.

Pervius, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐδιάβατος, ου, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ βάτερος, α, *Lucian.*

Pervolo, διαπέτομαι.

Pervolvo, διακυλινδέω.

Peruro, διακαίω, *Gal.*

Perutilis, ὁ καὶ ἡ πάνχρηστος, μεγαλωφελὴς.

Pervulgo, διαθρυλλέω, *Xenoph.*

Pervulgatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυθρύλλητος, ου, *Plut.*

Pes, ὁ πὴς, ποδὸς, *Dem.* navis, ὁ πόδων, ῶνος, *Lucian.* lecti, ὁ κλινοπὴς οδος, *Themiſt.* pedibus ire, πεζεύειν, *Lucian.* ſummis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, *id.* pedem refero, ἀναποδίζω, *Herodian.* alterum in ſepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν Ἅιδου ἔχω, *Lucian.*

Peſſime, κάκιστα, φαυλότατα, ſe habere, ἔχειν, *Dem.*

Peſſimus, a, um, κάκιστος, ίστη, ιστον, *Ariſtot.*

Peſſulus, τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.*

Peſſum, κάτω, *Dem.* eo, καταφέρομαι, *Ariſtot.* ἔρρω, *Xen.*

Peſſumdo, καταπατέω, *Thuc.*

Peſtifer, a, um, λοιμικὸς, ἡ, όν, *Plut.* i. e. *perniciosus*, ὄλεθρος, ου, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.*

Peſtilens, ὁ καὶ ἡ λοιμώδης, ους, *Plut.* λοιμικὸς, ἡ, όν, *Philo.*

Peſtilentia, ſ. **Peſtis**, ὁ λοιμὸς, οῦ, *Hippocr.* peſte infeſtari, λοιμάττειν, *Lucian.* i. e. *corruptor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Petaſo, ἡ πέτασος, ου, *Strabo.*

Petaſus, ὁ πέτασος, ου, *P. II.*

Petilus, τὸ πτίλον, ου, *Ariſtot.*

Petitio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.* τὸ αἴτημα, ατος, *N. T.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, *id.* fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τι νος, *id.*

Petitor, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.* ὁ δεόμενος, ου, *Dem.*

Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι, *idem*, ab aliquo, παρά τινός τι, *Plut.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι, *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, *Dion. Hal.* Tenedum navibus, πλέω ὀπὶ Τενέδω, *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, *Ariſtot.* πρός τινα, *Thuc.* ſo χάζομαί τινος, *Plato*; lapidibus, βάλλω τινα λίθοις, *Xen.*

Petra, ἡ πέτρα, ας, *N. T.* ὁ πέτρος, ου, *Lucian.*

Petricoſus, a, um, ſ. Petroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πετρώδης, ους, *Diosc.* locus, τόπος τραχὺς καὶ λιθώδης, *Ariſtot.*

Petulans, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ους, & improbus, καὶ βλοσυρὸς, *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, *id.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, ους, riſus, γέλως, *id.* ſum erga aliquem, ἀσελγὴς εἰμι, ſ. γίγνομαι εἴς τινα, *id.*

Petulanter, ἀσελγῶς, & proterve, tractare aliquem, καὶ προπετῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* vivo, ἀσελγῶς ζάω, *idem*, ago, ἀσελγαίνω, *idem*, aliquid committo, ἀσελγές τι πράττω, *idem.*

Petulantia, ἡ ἀσελγεια, ας, ſumma, πλείστη, *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, & audacia, καὶ θρασύτης, *idem*, uti petulantia & contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας *Dem.* prætermittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, *idem*, coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, *id.* abſtinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, *id.*

Petulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγόκρους, ωτος.

Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ου, *Dioſc.*

Phalanx, ἡ φάλαγξ, γγος, *Dem.*

Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, *Herodot.*

Phantaſia, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Phantaſma, τὸ φάντασμα, ατος, *Ariſtot.*

Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, *Ælian.* ἡ βελοθήκη.

Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου, *Poll.*

Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.

Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου, *Galen.*

Phaſianus, ὁ φασιανὸς, οῦ, *Athen.*

Phiala, ἡ φιάλη, ης, *Herodian.*

Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.

Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus, ὁ φιλολόγος, ου, *Plut.*

Philoſophia, ἡ φιλοσοφία, ας, *Iſocr.*

Philoſophicus, a, um, φιλοσοφικὸς, ὴ, όν.

Philoſophor, φιλοσοφέω, *Plato.*

Philoſophus, ὁ φιλόσοφος, ου, *Plato.*

Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, *Herodian.*

Philyra, ἡ φίλυρα, ας, *Theophr.*

Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, *Galen.*

Phœbe, ἡ φοίβη, ης.

Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.

Phœnix, ὁ φοίνιξ, *Ariſtot.*

Phoſphorus, ὁ φωσφόρος, ου.

Phraſis, ἡ φράσις, εως, *Euſtath.*

Phreneſis, ἡ φρενῖτις, ιδος, *Al. Aphr.*

Phreneticus, a, um, φρενιτικὸς, ὴ, όν, *Galen.* ſum, φρενιτιάω ſ. φρενιτίζω, *id.*

Phthiriaſis, ἡ φθειρίασις, εως.

Phthificus, a, um, φθισικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Phthiſis, ἡ φθίσις, εως, *Gal.*

Phy, ὦ.

Phyſica, ἡ φυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Phyſicus, a, um, φυσικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Phyſiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, ſ. φυσιογνωμοσύνη, ης.

Phyſiognomon, ὁ φυσιογνάμων, ονος, *Ariſtot.*

Phyſiologia, ἡ φυσιολογία, ας.

Piacularis, ες, ἀφοσιωματικὸς, ὴ, όν. ὁ καὶ ἡ ἀγνὸς, ὸν, ob cædem, ἀπὸ φόνου *Thuc.* ἀναγκαῖος, α, όν, res, πρᾶγμα, *Plut.* crimen, τὸ ἄγος, ους, *Herodot.*

Piaculo, ἀφοσιόομαι, *Plato.*

Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.* committo, πρᾶτόν τι ἀσέβημα, *Dem.* ἔργον ἀσεβὲς ποιῶ, *id.* cuſco, ἄγος τίθεμαι, *Dion. Hal.* πρόθυμαι ἀσέβημα. *Dem.*

Pica, ἡ κίττα, ης, *Plut.*

Picea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.*

Piceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πισσώδης, ους, *Theophr.* πισσηρὸς, ὰ, όν, *Galen.*

Pico, πισσόω ſ. πιττόω, *Cl. Al.*

Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ζωγράφος, ου, *Plut.*

Pictorius, a, um, ζωγραφικὸς, ὴ, όν.

Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος, *Plato*, ἡ ζωγραφία, ας, *Plut.*

Picus, ὁ δρυοκολάπτης ου.

Pie, εὐσεβῶς, *Dem.*

Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.

Pietas, ἡ εὐλάβεια, erga Deos, πρὸς τοὺς Θεὸς, *Iſocr.* erga parentes, πρὸς γονεῖς, *id.* pietatem colo, exerceo, εὐσέβειαν ἀσκέω, *id.* ζάω μετ' εὐσεβείας, *id.* offendere erga Deos, ἐπιδείκνυμί τινα πρὸς τοὺς Θεὸς, *id.* ſervare, διαφυλάττειν, *id.* violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβές, *Dem.*

Piger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, ους, *Iſocr.* ὀκληρὸς, ὰ, όν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ῥαθυμὸς, ου, *Plut.*

Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, *Iſocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, *id.*

Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, οῦ, LXX.

Pigmentum, τὸ φύκος, εος, *Dioſc.*

Pignero, idem quod *Oppignero.*

Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίμημα, ατος, *id.* ἡ ὑποθήκη, ης, *id.* exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, *id.* trado alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον *id.* accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τὰ δανισματος, *id.* habeo alicujus rei, ἔχω τινος, *id.* repoſco, ἐπαιτέω τὸν παρακαταθήκην, *id.* fraudare aliquem pignore, ἀποστερῶ τινα παρακαταθήκην, *id.*

Pigre, ὀκνηρῶς, *Bas.*

Pigreſco, ὀκνέω, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.*

Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Dem.* infignis & perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, *Dem.* ἡ ἀργία, ας, *id.* Conf. *Ignavia.*

Pigror, ὀκνέω, *Thuc.*

Pila, i. e. *mortarium*, ἡ ὐγδη, ης, *Heſych.* luſoria ἡ σφαῖρα, ας, ludo, σφαιρίζω, *Plut.* luſus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, *Ariſtot.* locus, in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Athen.* pilam torqueo, σφαῖραν κάπτω, retorqueo, ἀντικάπτω, ὑποσφαιρίζω, *Ariſtot.* i. e. *columna*, ἡ στήλη, ης, *Dem.* Conf. *Columna.*

Pilentum, ὄχημα μετέωρον.

Pileolus, τὸ πιλίδιον, ου, *Plato.* ὁ πιλίσκος, ου, *Dioſc.*

Pileus, τὸ πιλίον, ου, *Plut.*

Piloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Pilula, τὸ σφαίριον, ου, *Theophr.*

Pilum, ὁ γρόσφος, ου, *Polyb.* ὁ ὄνος, οῦ, *Plut.*

Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.*

Pinea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πιτυὶς, ίδος, *Galen.*

Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.

Pineus, a, um, πιτύϊνος, ίνη, ινον, corona, στέφανος, *Plut.*

Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, *Herodian.* ζωγραφέω, *Plato.*

Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ λίπος, ους, *Philo*, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ πιμελὴ.

Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, *Eur.* παχύνω, *Polyb.* πιαίνω, *Ariſtot.*

Pinguefco, παχύνομαι, *Polyb.*

Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, όν, *Plato*, παχὺς, εῖα, ύ, *Lucian.* ὁ πίων, ονος, *Ariſtot.*

Pinguiter, λιπαρῶς.

Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*

Pinna,

Pinna, τὸ πίλον, ου, *Ariſtot.*
Pinnatus, a, um, πιλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Pinſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Pinus, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι, εως, *Dioſc.* granum piperis, ἡ πεπερὶς, ίδος, *Athen.* refero guſtu, πεπερίζω, *Dioſc.*
Piperatus, ὁ πεπερίτης, ου.
Pipio, πιππίζω, *Ariſtoph.*
Pirata, ὁ πειρατὴς, οῦ, *Plato*, ſum, πειρατεία, XXL.
Piraticus, a, um, πειρατικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Pirum, τὸ ἄπιον, ου, *Suid.* ἡ ἄπιος, ου, *Dioſc.*
Pirus, ἡ ἄπιος, *Dioſc.*
Piſcarius, a, um, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*
Piſcatio, ἡ ἁλιεία, ας, *Ariſtot.*
Piſcator, ὁ ἁλιεὺς, έως, *Plut.*
Piſcatorius, a, um, ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Piſcatrix, ἡ ἁλιεύτρια, ας.
Piſcatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἀγκιστρεία, *Ariſtot.*
Piſciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, *Plut.*
Piſcina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, *Athen.*
Piſcis, ὁ ἰχθὺς, ύος, *Ariſtot.*
Piſcor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, *Lucian.* ἰχθὺς ἀγρεύω, *idem.*
Piſcoſus, a, um, ἰχθυώδης, ες.
Piſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Piſtacium, τὸ πιστάκιον, ου, *Dioſc.*
Piſtillum, ὁ ὔπερος, ου, *Heſ.*
Piſtor, ὁ ἀρτοπώλης, ου, *Ariſtot.*
Piſtorius, a, um, ἀρτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Piſtrina, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.*
Piſtrinenſis, e, μυλικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Piſtrinum, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.* ὁ χειρομύλων, ονος, *Dioſc.* τὸ ἀλφιτῶνον.
Piſtris, ἡ πίστρις, εως, *Polyb.*
Piſtrix, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*
Piſtura, ἡ ἀρτοποιία, ας, *Xenoph.*
Piſum, τὸ πίσον, ου, *Galen.*
Pitiſſo, χειλοπυτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, *Gal.* ἡ κόρυζα.
Pituitoſus, a, um, φλεγματικὸς, ὴ, όν, *Gal.*
Pius, a, um, ὁ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Ijocr.* ὁ ἡ Θεοφίλης, ίους, *id.* neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις, *Dem.* dicere, quæ nec pia ſunt, nec toleranda, λέγειν οὐχ' ὅσια, ἀλλ' ἀνεκτὰ, *id.* ſum, εὐσεβέω, *Iſocr.*
Pix, ἡ πίσσα, ης, *Plut.*
Placabilis, e, ὁ ἡ ἐξίλατος, ου, ὁ ἡ εὐδιάλλακτος, ου.
Placabilitas, το εὐίλατον, ου, ἡ εὐαρίσκησις, εως, *Ariſtot.*
Placamen ſ. Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, ατος, Deorum, ἡ θυσία ἀρεσκήριος, *Dion. Hal.*
Placate, πράως, *Dem.*
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ *Plut.*
Placenta, ὁ πλακοῦς, οῦντος, *Lucian.*
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, *Plut.* τινὰ, *Plato*, placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, *Dem.* ἀρέσκει τί μοι, *Plut.* μοι βουλομένῳ ἐστὶ, *Plato.*
Placide, πράως, *Dem.*
Placidus, a, um, πρᾶος, εῖα, ὺ, *Dem.* ἥμερος, ία, ερον, *id.* ὁ ἡ ἤμερος.
Placitum, τὸ ὁρισθὲν, οῦ, *Bud.*
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deum, Θεὸν, *Lucian.* iram Deæ, ἐξιλάσκομαι τὸ μῆνιμα τῆς Θεοῦ, aliquem donis, ἐξιλάσκομαι τινα δώροις, *Dem.* equum, πραΰνω ἵππον, *Xenoph.* alicui aliquem, ζωίζω τινί τινα, *Iſocr.*
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ ſ. παρά τινος, *Iſocr.* inflgere alicui, πληγὰς ἐμβάλλειν τινὶ, *Dem.* plagis libidinem coercere, πληγαῖς ζαφρίζειν τὸ ἀκόλαστον, *Baſ.* plagæ, i. e. retia, αἱ ἄρκυες, αἱ, *Diod. Sic.*
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, *N. T.*
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *Plato.*
Plagoſus, a, um, ὁ ἡ πληγώδης, ες.
Plagula, τὸ ῥεμμάτιον, ου.
Planca, ἡ πλαξ, ακός.

Planctus, us, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.* ὁ θρῆνος, planctum facere ſuper aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινα, *N. T.*
Plane, i. e. prorſus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, *Dem.* komœdῇ, adoleſcentulus, μειρακύλλιον ὤν, *i em*, ἀρδίω, perdere aliquem, ἀπολλύειν τινὰ, *idem*, i. e. clare, ἐμφανῶς, *Dem.* ἐκφανῶς, *id.* aperteque dice.e, ἀπεκαλυμμένως λέγειν, *Iſocr.*
Planeta, ὁ πλανήτης, ου, *Ariſtot.* ἀστὴρ πλανάμενος, *Lucian.*
Plango, κόπτω, *Plut.* i. e. *lamentor*, θρηνέω. Conf. *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.*
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πεδίον, ου, ager in planitie ſitus, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, *Dem.* in planitiem, πίδονδε, *Dion. Hal.*
Planta, ſc. pedis, τὸ τέλμα, ατος, LXX. i. e. *ſurſa*, τὸ φυτὸν, οῦ, *Ariſtot.* τὸ φύτευμα, ατος, *Theophr.*
Plantago, τὸ ἀρνόγλωσσον, ου.
Plantarium, τὸ φυτώριον, ου, olearum, ἐλαιῶν, *Dem.* τὸ φυτωρεῖον, ου, *Geopon.*
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*
Planto, φυτεύω, arborem alicui δένδρον ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* φυτεμβέω, *Philo.*
Planus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ἡ ὁμαλὴς, ές, *idem*, i. e manifeſtus, ὁ ἡ ζάφας, ου, *Dem.*
Plasma, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.*
Platanistus, a, um, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ πλάτανος, ου, *Plato.*
Platea, ἡ πλατεῖα, ας, *N. T.*
Plaudo, κροτέω, manibus, τὰς χεῖρας, *Xen.*
Plauſibilis, e, κροτητὸς, ὴ, όν; oratio, λόγος ἐπαρδεικὴς, *Chryſ.*
Plauſtralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, *Xenoph.*
Plauſtrum, ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.* τὸ ὄχημα, duco, ἁμαξεύω, *Plut.*
Plauſus, us, ὁ κρότος, ου, *Dem.* plauſu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, *Dion. Hal.* plauſu excipior, κροτοῦμαι, *Lucian.* plauſum ambio, μισθόω χειροτονίαν, *Dion. Hal.* & ſtrepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω, *Dem.* fieri ſ. orti, γίγνεσθαι, *id.*
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.
Plebeius, a, um, ὁ ἡ δημώδης, ες, *Herodian.* τὰ δήμου ὤν, ουσα, ον, *Lucian* δημοτικὸς, ὴ, όν, homo, ἄνθρωπος, *Xenoph.* ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημοφιλὴς, ές.
Plebiſcitum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* Conf. *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* οἱ πολλοὶ ὤν, *Plut.* τὸ πλῆθος, ους, *Iſocr.*
Plecto, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* τιμωρέω τινὰ, *Dem.* capite, ζημιόω τινα θανάτῳ, *Ariſtot.* i. e. *Plico.* Conf. *Plico.*
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ου, *Ariſtot.*
Plene, ἐκπλέως, i. e. *perfecte*, τελείως, *Dem.*
Plenitunium, ἡ πανσέληνος, ου, *Æſchin.* πλήρης ζελήνης, *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ἡ πλήρης τῆς ζελήνης κύκλος, *Ælian.*
Plenitas ſ. Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Plut.* τὸ πλῆθος, ους, *Galen.*
Plenus, a, um, ὁ ἡ πλήρης, ους, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλέος, έα, εον, Deo, Θεῷ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἀνάπλεως, ου, faviilis, ζωγράφου, *Lucian.* μεστὸς, ὴ, όν, ſuperbia, ὑπερφανείας, *Dem.* ſum aliqua re, γέμω τινος, *Xenoph.*
Pleonaſmus, ὁ πλεονασμὸς, οῦ, *Plut.*
Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖστοι, πλεῖσαι, πλεῖστα, *Plut.*
Plerumque, τὸ πλεῖστον, *Herodian.* τὰ πλείστα, *Ariſtot.* ὡς τὸ πολὺ
Pleuriticus, a, um, πλευριτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ίδος, *id.*
Plico, τὸ πύγμα, ατος, ἡ πίυξ, χὸς, *Athen.* ἡ πτυχὴ, ῆς, *Euripi*
Plicabilis, e, πλεκτὸς, ὴ, όν, *Plato*, ὁ ἡ εὔπλοκος.
Plicatura ſ. Plicatio, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*
Plico, πλέκω, coronam, στέφανον, *N. T.* purpuram, πλέκω τὴν ἁλυργίδα, *Plut.*
Ploratio ſ. Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κλαῦμα, ατος, *Xenoph.* ὀλοφυρμὸς, οῦ, *Thuc.*
Ploro, κλαίω, *Dem.* δακρύω, *id.*
Ploſtellum, τὸ ἁμαξίδιον, ου, τὸ ἅμαξίον, ου, *Suid.*
Ploſtrum, idem quod *Plauſtrum.*
Pluma, τὸ πίλον, ου, *Ariſtoph.* τὸ πῖλος, ου, *Lucian.*
Plumarius, ὁ πίλαργὸς, οῦ.
Plumatus, a, um, πιλωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Plumbago, ἡ μολιβδαινα, ης, *Dioſc.*
Plumbarius, a, um, μολιβδίνος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Plumbatura, ἡ μολίβδωσις, εως.
Plumbeus, a, um, μολιβδίνος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Plumbo, μολιβδόω.
Plumboſus, a, um, ὁ ἡ μολιβδώδης, ες.
Plumbum, ὁ μόλιβδος, ου, *Plut.*
Plumeſco, πίλόομαι, δασὺς γίγνομαι, *Ariſtot.*
Plumeus, a, um, πίλινος, ίνη, ινον, πῖλωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Plumoſus, a, um, ὁ ἡ πίλώδης, ες.
Plumula, τὸ πίλιον, ου.
Plui, ὕω, *Lucian.* piſcibus, ἰχθύσιν, *Athen.* pluit, *Imperſ.* ὕει, *Ariſtot.*
Plurimum, πλεῖστον, *Xen.*
Plurimus, a, um, πλεῖστος, η, ον, *Xenoph.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τῶν παντός τι, *Chryſ.* τιμάω πλείστου τι, *Dem.* ἀντὶ παντὸς, *id.* πλέομαι τί ſ. τινὰ ὡς πλείστου, *id.* quam plurimus, a, um, ὁ ἡ πάμπλειστος, ου, *Hercalm.*
Plus, πλεῖον, ονος, *plur.* plures, οἱ ἡ αἱ πλείονες, *Dem.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τι μείζονος, *Xen.* ποιέομαι τι πλείονος, *Iſocr.* plus, quam decet ſ. par eſt, plus juſto, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* πλεῖον τοῦ δέοντος, *id.* plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείους τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, *Dem.* plus minus, πλέον ἔλαττον, *Athen.* plus ſatis, πλέον τοῦ ἄρκους, *adj. Aper.* pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, *Dem.* improbitas plus poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλέον ἢ ἀρετὴ, *idem.*
Pluſculum, μικρόν τι πλέον.
Pluteus, τὸ ἀναγνωσήριον, ου.
Pluvia, ἡ ὑετὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ βροχὴ.
Pluvialis, e, ſ. Pluvius, a, um, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, *Ariſtot.*
Pluviolus, a, um, ὁ ἡ ὑετώδης, ες, ὁμόβριος, ία, ιον, *Ariſtoph.*
Pluvius, a, um, vide *Pluvialis.*
Pluto, ὁ Ἅιδης, ου.
Pneumaticus, a, um, πνευματικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, *Aret.*
Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ου, *Xen*
Pocillum, τὸ κυλικεῖον, ου, *Lucian.*
Pocœnium, τὸ ὀπωσεῖον, ου, *Athen.*
Poculentus, a, um, ὁ ἡ πότιμος, ου, *Ariſtot.* ποτὸς, ὴ, όν, poculenta & poculenta, ἐδώδιμα ἡ ποτὰ, *Herodot.*
Poculum, τὸ ποτήριον, ου, *Plut.* τὸ δεῖπνον, inter pocula, ὅτι τ' κυλικεῖον, *Lucian.*
Podager, ὁ ποδαγρὸς, ου, *Lucian.* ποδαγρικὸν, ου, *Plato.*
Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, *Plut.* ἡ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, *Theophr.* podagra laboro, ποδαγρῶ, *Plaut.* ποδαγρέω, *id.*
Podagricus, a, um, ποδαγρικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Polex, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Aretæus.* ἡ ἕδρα, ας, LXX. ἡ πυγὴ, ῆς, *Lucian.*
Polium, τὸ ποδίον, ου, *Ariſtot.*
Poëma, τὸ ποίημα, ατος, *Plut.*
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ου, *Lucian.*
Pœna, ἡ ποινὴ, ῆς, *Xen.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ δίκη, ης, *id.* ὑπερωρία, ας, *Xen.* πόνος, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη,

γίστη, *Dem.* ſumma, ἐσχάτη, *idem*, levis, μικρα, *id.* digna, ἀξία, *id.* debita, προσήκουσα, *id.* juſta, τιμωρία νόμιμος, *id.* injuſta ac crudelis, ἀνομος καὶ δεινὴ, *Iſocr.* capitis, ζημία θανάτου, *id.* pœnam ſtatuo ſ. ordino, πάντων τιμωρίαν τινὶ, *Dem.* debeo pro aliqua re, ὀφείλω δικὴν δοῦναί τινι, *idem*, exigo, δικὴν αἰτέω, *id.* ἀπαιτέω, *id.* ſumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* ſubeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος, *Iſocr.* ſuſtineo ſecundum leges, δικὴν ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, *Dem.* effugio, δικὴν δῦναι διακρύω, *idem*, pœna afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, *Iſocr.* τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, *idem*, pœna adficior, ζημίαις περὶ πίπτω, *idem*, ob aliquid, δικὴν δίδαμι τινος, *idem.*

Pœnalis, e, ὁ καὶ ἡ ποινικὸς, ὴ, ὸν, *Soph.*

Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, *Plut.* ἡ μεταμέλεια, ας, *Philo.* ἡ μετάγνωσις, εως, *Iſocr.* ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, *Dem.* μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος, *Philo.* Conf. *Pœnitet.*

Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, *Dem.* μέ τι, *Iſocr.* μετανοέω ὅτι τι, *Lucian.* quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, *Plato.*

Poëſis, ἡ ποίησις, εως, *Plato.*

Poëta, ὁ ποιητὴς, ἑ, *Plato.*

Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ἧς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Poëtice, ποιητικῶς, *Dem.*

Poëticus, a, um, ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Poëtria, ἡ ποίτρια, ας, *Plut.*

Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκη.

Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, *Dioſc.* veſcor, ἀλφιτοσιτέω, *Xen.*

polio, ξύω, *Theophr.* ὀπτάω. *Lucian.* λειαίνω.

polite, γλαφυρῶς, *Ariſtot.*

politia, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.*

politicus, a, um, πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

politus, ξεσος, η, ον, γλαφυρὸς, ρὰ, ρόν.

politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λειωσις, εως.

pollen, ἡ παιπάλη, ης, *Galen.* ἡ γύρις.

pollentia, ἡ δυνάμις, εως, *Dem.*

polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖον παρά τινι, *Plut.*

pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, *Gal.*

polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινὶ ποιήσειν τι, *idem*, ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, *id.* & recipio aliquid, ὑπισχνέομαι καὶ ἀναδέχομαί τι, *idem*, πίστιν δίδωμί τινος, *Iſocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσίν τινα, *Dem.*

pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, *id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, *id.* & ſpem oſtentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν καὶ ἐλπίδα, *idem*, pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσει, *idem*, alicujus moveri, ὀπτεύειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινὸς, *id.* & promiſſis occupatum eſſe, καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐπαγγέλμασί τινος, *Dem.* adduci, πεισθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι, *id.* alicujus falli, ὑπάρεσθαι ὑφ' ὑποσχέσιών τινος, *id.* ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσιν καὶ ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς τινος, *id.* pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, *id.*

Pollicitor, ὑπισχνέομαι, *Dem.* Conf. *Pollicor.*

Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ νεκροδιὴς, οῦ.

Pollis, ἡ παιπάλη, ης, *Gal.*

Pollubrum, τὸ ποδονιπτῆρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, *Athen.*

Poluceo, λάπτω, *Xen.*

Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, *Lucian.*

Polus, ὁ πόλος, ου, *Ariſtot.*

Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ πολυγαμος, ου.

Polypus, ὁ πολύπους, οδος, *Ælian.*

Pomarium, μηλῶν, ῶνος, pomarii cuſtos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, *Diod. Sic.*

Pomarius, ὁ μηλοπώλης, ου.

Pomeridianus, a, um, μεταμεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, δειλινὸς, ἡ, ὸν, deambulatio, περίπατος, *Ælian.*

Pomilio, ὁ παις, ιδος, *Ariſtot.*

Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου, *Dion. Hal. & Plut.*

Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, *Dem.* pompam duco ſ. celebro, πέμπω πομπὴν, *id.* πομπεύω πομπὴν, *id.* πομπὰς ἄγω, *id.*

Pomum, τὸ μῆλον, ου, *Dioſc.* ὀπώρα, ας, *Ælian.*

Pomus, ἡ μηλέα, ας, *Dioſc.*

Pondero, ἵσημι, *Xen.* ζυγοστατέω, *Polyb.* æs ἀφίσημι χαλκὸν, *id.* i. e. conſidero, σκοπέομαι, *Plato.*

Ponderoſus, a, um, βαρὺς, εῖα, ὺ, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἐμβριθὴς, έος, *Plut.*

Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς, *Plut.* ἡ μνᾶ, ᾶς.

Pondus, ὁ σταθμος, ου, *Dem.* qui æquali pondere eſt, ὁ καὶ ἡ ἰσοβαρὴς, έος, *Lucian.* onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.

Ponduſculum, τὸ σταθμιον, ου, LXX.

Pone, ὀπίσω, *Ariſtot.* aliquem, μετά τινα, *Plato.*

Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, *Plato*, in laude, ἐν ἐπαίνῳ. *Ariſtot* ἐν ἀρετῆς μέρει, *Plato*, in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, *Dion. Hal. Plut.* ſummum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, *Ariſtot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid eſſe, τίθημι εἶναι, *Iſocr.* operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, *Plato*, περί τι, *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato*, περὶ τι, *Dem.*

Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξύλινη, *Plut.* τὸ ζεῦγμα ποταμοῦ, *Dion. Hal.* pontem jungo, γέφυραν ζεύγνυμι, *Herodian.* ſolvo, λύω, *idem*, ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, *Polyb.*

Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.

Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, οῦ, *Plut.* ὁ γεφυρωτὴς, οῦ, *id.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ἱδρυνήμων, ονος, *Dem.* ὁ ἀρχιερεὺς.

Pontificialis, e, ſ. Pontificius, a, um, ἀρχιερατικος, ἡ, ὸν, *N. T.* ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Pontificatus, us, ἡ ἱδρυχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.

pono, τὸ πορθμεῖον, ου, *Plut.*

pontus, ὁ πόντος, ου, *Ariſtot.*

popanum, τὸ πόπανον, ου.

popellus, τὸ δημίδιον, ου, *Ariſtoph.*

popina, τὸ καπηλειον, ου, *Syneſ.* τὸ ὀπλανεῖον.

popinalis, e, καπηλεῖος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

popinator, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

popinor, ἀστωθόμαι, *Athen.*

poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, *Diodor. Sicul.*

poppyſma, τὸ πόππυσμα, ατος, *Plut.* ὁ πομπυσμὸς, οῦ, *Xenoph.* poppyſmate adulor, ποππύζω, *Ariſtoph.*

popularis, e, δημοτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* i. e. populi amans, ὁ καὶ ἡ φιλόδημος, ου, ſum, δημοτικὸς καὶ πρᾶος γίγνομαι, *Ælian.*

popularitas, τὸ δημοτικὸν, οῦ, *Plut.* ἡ δημαγωγία, ας, id.

populariter, δημοτικῶς, *Dem.*

populatio, ἡ πορθησις, εως, *Dem.*

populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.

populeus, a, um, αἰγειρίνος, ίνη, ινον.

populor, πορθέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος, ου, *Theophr.*

populus, i e. *plebs*, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* i. e. *turba*, ὁ ὄχλος, ου, *id.* ὁ λαὸς, οῦ, i. e. *genus*, τὸ ἔθνος, εος, *id.*

Porca, ἡ Σῦς, Συὸς, *Ariſtot.*

Porcarius, ὁ χοιροβότης, ου.

Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου, *Ariſtoph.* ὁ χοιρίσκος, ου, *Lucian.* τὸ δελφάκιον, ου, *id.*

Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος, *Ariſtot.*

Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcinus, a, um, χοίρειος, εια, ειον, *Athen.* χοιρικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcus, ὁ χοῖρος, ου, *Ariſtot.*

Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, *Plin.*

Porraceus, a, um, πράσινος, ίκη, ινον, *Plato.* πρασίζων, ουσα, ον, *Dioſc.*

Porrectio, ἡ ἐπέκλασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, *Naz.*

Porrigo, ὀρίγω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας, *Plato*, dextram, πρατείνω τὴν δεξιὰν, *Xenoph.*

Porrigo, ἡ λιτυρίκωσις, εως, *Ægin.* porrigine inteſtari, λιτυρᾶν, *Hippocr.*

Porro, πρόρρω, *Plato.*

Porrum, τὸ πράσον, ου, *Dioſc.*

Porta, ἡ πύλη, ης, *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω, *id.* portæ cuſtos, ὁ πυλωρὸς, οῦ, *Herodot.*

Portatorius, a, um, κομιστικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Portatus, us, ἡ κόμισις, εως.

Portendo, προσημαίνω, *Xenoph.* προφαίνω.

Portentoſe, τερατικῶς, *Plut.*

Portentoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Portentum, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ Σημεῖον, ου, *Dem.*

Porticula, τὸ στοίδιον, ου.

Porticus, us, ἡ στοὰ, ᾶς, *Xenoph.* ἡ παραστὰς.

Portio, ἡ Συμμορία, ας, ἡ ἀπόμοιρα, *Greg.*

Portitor, ὁ πορθμεύς.

Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.*

Porto, φέρω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid humeris, βαστάζω τι ὤμοις, *Ariſtot.*

Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, *Poll.* quod in portu ſolvitur, τὸ ἐλλιμένιον, ου, *Ariſtot.* quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, ου, *Polyb.*

Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, *Herodian.*

Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.

Portulus, τὸ λιμένιον, ου, *Strabo.*

Portuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, εος.

Portus, us, ὁ λιμὴν, ένος, *Thuc.* portu carens, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, *Plut.* in portu verſor, λιμενίζω, portum appeto, ὁρμέω λιμένος, *Dem.* teneo, κάθομαι λιμένα, *Iſocr.* in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, *id.* aliquid invecho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, *Dem.*

Porus, ὁ πόρος, ου, *Ariſtot.*

Poſca, τὸ ὀξύκρατον, ου, *Dioſc.*

Poſco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* Conf. *Peto.*

Poſitio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* τὸ θέμα, ατος, *idem.*

Poſitura, ſ. Poſitus, us, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Poſſeſſio, ἡ κῆσις, εως, *Dem.* τὸ κῆμα, ατος, *id.* Conf. *Opes, Divitiæ.*

Poſſeſſiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, *Alciphr.*

Poſſeſſivus, a, um, κτητικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſiva nomina, τὰ κτητικὰ, ὰν.

Poſſeſſor, ὁ κτήτωρ, ορος, *N. T.*

Poſſibilis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἱκανὸς, ἡ, ὸν, *idem*, οἷος, οἵα, οἷον, non eſt poſſibile, ut ſine juſtitia aliquis ſit bonus civis, ἐκ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, *Xenoph.* Conf. *Poſſum.*

Poſſibiliter, δυνατῶς.

Poſſideo, κάθομαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem.* ſine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, *id.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* terram, νέμομαι γῆν, *Thuc.*

Poſſum, δύναμαι, *Xenoph.* οἷός εἰμι, potes, οἷός εἶ, &c. perſuadere alicui, πείθειν τινὰ, *Iſocr.* οἷός τε γίνομαι, adminiſtrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, *id.* Hercules non potuit Helenam adipiſci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷός τ' ἦν Ἑλένην λαβεῖν, *id.* non poſſum perſuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, *idem*, non poteſt fieri, ut ſuperetur hoſtis, ſ. hoſtis non poteſt ſuperari, οὐκ ἔστι τὸν ἐχθρὸν κρατῆσαι, *Dem.* poſſum referre gratiam, ἱκανός εἰμι ἀποδοῦναι χάριν, *Iſocr.* non poſſum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν, *Pluto.* non poſſum laborare, ἀδυνατέω πονεῖν, *Ariſtot.*

Post, μετ, *cum Accuſ.* poſt pugnam, μετὰ τὴν μάχην, *Dem.* nonnullis diebus poſt acceptum nuncium, ἀ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, *Iſocr.* ὅτι, *cum Dat.* poſt hæc, ὅτι τούτοις, *Xen.* multo tempore poſt, ϛυχνῷ χρόνῳ ὕστερον, *Dem.* non multo tempore poſt, quam, ὀ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ, *id.* paucis diebus poſt pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, *Dion. Halic.*

Poſtea, ὕστερον, primum ſcripſit, poſtea verba faciunt, πρῶτον ἐπίσαλκαν. ὕστερον λέγουσι, *Dem.* primum, deinde-poſtea, πρῶτον, ἔπειτα-μετατατὸν, *id.*

Poſteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, *Plut.* poſteaquam monarchia ad Auguſtum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαϛον, *Herodian.*

Poſteri, οἱ ἔκγονοι, ων, *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, οἱ ἔπειτα γινόμενοι, *Iſocr.* alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, *id.* οἱ ἔπειτα, *Lucian.* οἱ μετ' ἡμᾶς, *id.*

Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, *Dem.* i. e. poſteri, vide *Poſteri.*

Poſterior, us, ὕστερος, έρα, ερον, *Plut.* ſum aliqua re, ſexaginta annis, ὑστερέω τινός ἑξήκοντα, *Plut.* non multum, ὑστερίζω ὀ πολλῷ, *Thuc.* fio, ἐφυστερίζω, *id.* poſteriores fero, ἐλαττόομαι, *Plato*, ὑστερέω, *Dion. Hal.*

Poſterius, ὕστερον, *D.m.*

Poſterus, a, um, ὕστερος, έρα, ερον, dies, ἡμέρα, *Plut.* ὑστεραῖος, αία, αῖον, *id.* dixi me poſtera, ſc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἐπαγγελεῖν, *Pluto*, in poſterum, τοὐπιπόν, *Dem.* εἰς τὸ λοιπὸν, *id.* πρὸς τὸ λοιπὸν τῆς χώνης, *id.*

Poſtfero, ὕστερον τιθημι, aliquem alicui, τινά τινος, *Plut.*

Poſthabeo, idem quod *Poſtfero.*

Poſthac, ὕστερον, *Dem.* τοὐπιπόν, *id.* μετατατὸν, *id.* μετ' ταῦτα, *id.*

Poſthinc, ἔξῆς, *Thuc.* ἐφεξῆς, *id.*

Poſthumus, a, um, ὁ ἢ ὀφίζων, ων, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγινόμενος.

Poſticum, ſ. Poſtica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου, *Cl. Alex.*

Poſticus, a, um, ὀπίσθιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, *id.*

Poſtilena, ἡ ὑπυρὶς, ίδος.

Poſtis, ἡ παξαὶ, άδος, *Poll.* ὁ ϛαθμὸς, οῦ, *Herodot.*

Poſtliminium, ἡ ὑποϛροφὴ, ῆς.

Poſtmeridianus, a, um, ὁ ἢ μεταμεσήμβριος, ος.

Poſtmodo, ſ. Poſtmodum, ὕστερον, *Dem.*

Poſtpono, idem quod *Poſtfero.*

Poſtquam, ἐπειδὴν, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐπὰν ἄρρωσημα ϛυμβῇ, *idem*, ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, *idem.*

Poſtremo, Poſtremum, τελευτῶν *(Particip.)* ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, *Dem.* primum nos, poſtremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, *id.* in Marathonem deſcendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, *id.* alloqui aliquem, τῷ ὕϛατον προσειπεῖν τινα, *Lucian.*

Poſtremus, a, um, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, *Dem.* τελευταῖον, ωσα, ον, *id.*

Poſtridie, τῇ ὑϛεραίᾳ, *Plato.*

Poſtvenio, ὑϛερίζω, poſt aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Poſtulatio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.*

Poſtulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.*

Poſtulatum, τὸ αἴτημα, ατος, *Bud.* ἡ ἀξίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἀξίωμα.

Poſtulo, αἰτέω, *Dem.* juſta, αἰτοῦμαι δίκαια, *Xen.* curam, δέομαι φροντίδος, *Dem.* i. e. *accuſo.* Conf. *Accuſo.*

Potabilis, e, ὁ ἢ ἡ ϖοτίμος, ος, *Diod. Sic.*

Potatio, ἡ πόσις, εως, *Thucyd.* potationis ſodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις ϛυμμορία, *Iſocr.*

Potator, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.*

Potens, δυνατὸς, ὴ, ὸν. *Dem.* δυνάμενος, ένη, ενον, *idem*, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *idem*, ἰσχύων, ουσα, ον, *idem*, ϛαθμὸς, δυνάμει, *Dem.* potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, *idem*, juſto, μείζων τῶν δέοντος, *idem*, potentem facere aliquem, ϖοιεῖν τινα ἰσχυρὸν, *idem*, fieri, ἰσχυρὸν γίγνεϑαι, *idem*, ellipſi, ἰσχυρὸν εἶναι, *idem.*

Potentatus, a, um, ἡ δυναϛεία, ας, *Thuc.*

Potenter, ἰσχυρῶς.

Potentia, ἡ δύναμις, εως, & gloria, ἡ δόξα, *Dem.* & diviniæ, ἐξουσία ἡ ϖλεῖϛος, *id.* & imperium, ῥώμη ἡ ἀρχὴ τινος, *id.* potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστου, *Dem.* conſequi, ϖροέρχεσθαι ὅτι δυνάμεν, *Iſocr.* λαμβάνειν δύναμιν, comparare, obtinere, habere, δυνάμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, *id.* ad magnam potentiam pervenire, ὅτι μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, *Ælian.*

Poteſtas, ἡ ἐξουσία, ας, *Dem.* in poteſtatem ſuam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ϖοιεῖσθαι, *Iſocr.* urbem, ὑϖοτάττεσθαι ϖόλιν, *idem*, poteſtati alicujus ſubjectum eſſe, ὑϖό τινι γίγνεσθαι, *id.* hoc in mea poteſtate eſt, ἐϖ' ἐμοὶ ἐϛι τοῦτο, *Iſocr.* poteſtas faciendi aliquid, ἐξουσία ϖοιεῖν τι, *Dem.* dare poteſtatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ὅτου τι, *Plut.* ἐξουσίαν ϖαρέχειν τινι, *Xen.* omnia in poteſtate ſua habere, διὰ χειρὸς ϖάντα ἔχειν, *Ælian.* poteſtatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Dem.*

Potio, ἡ ϖόσις, εως, *Thuc.* τὸ ϖόμα.

Potior, κρατέω, aliqua re, τινὸς, *Thuc.* rerum, τῶν ϖραγμάτων, *Dem.* imperio maris, χράομαι τῇ θαλάσσῃ, *Plut.*

Potior, i. e. *melior.* Conf. *Melior.*

Potiſſimum, μάλιϛα, Conf. *Maxime.*

Potiuncula, τὸ ϖομάτιον, ου.

Potis, e, δυνατὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* Conf. *Potens.*

Potius, θᾶττον, illis quam, ἐκείνοις, ἢ, *Dem.* nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, *id.* mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον ὦ ὑμῖν, *id.* habeo aliquid, τίθημί τι ϖρὸ γιαίτερον, *Thuc.* ϖοιοῦμαί τι ϖρὸ γιαίτερον, *Polyb.*

Poto, ϖίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρύσων φιαλῶν, *Xen.* aquam, ὕδωρ, *Hom.*

Potor, ὁ ϖότης, ου.

Potorius, a, um, ϖοτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Potulentus, a, um, ϖοτὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Potus, us, τὸ ϖόμα, ατος, *Lucian.* τὸ ϖοτὸν, οῦ, *Xen.* τὸ ϖότημα, ατος, *Dioſc.* potum do ſ. præbeo aliquid, ϖατίζω τι, *Ariſtot.* ϖιπίσκω τινά τινος, *Lucian.*

Præ, ϖρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, *D.m.* omnibus, ϖᾶσι ϖαντὸς, *id.* præ dolore ſibi ipſi mortem conſciſcere, ὑϖὸ λύϖης καταχρῆσθαι ἑαυτῷ, *Plut.* præ gaudio dormire, ὑϖὸ ἡδονῆς καθεύδειν, *Xen.* flere, δακρύειν, *Lucian* præ me fero adverſam valetudinem, ϖολλόν ϖονηρῶς ἔχων, *Thuc.* lætitiam, φαιδρότητα ϖροσϖοιέομαι, *Ælian.* præ manibus habeo, μετ' χεῖρας ἔχω, *Dion. Hal.* ἐν χερσὶν ἔϛιν ἐμοὶ, *idem.* In compoſitione, quando ſignificationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel ϖολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, ϖολύοξυς, &c.

Præbeo, ϖαρέχω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* me obedientem magiſtratui, ἐμαυτὸν εὐϖειθῆ τοῖς ἄρχουσι, *id.* me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν, *Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἰς τι. *Iſocr.* ſumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocr.* exercitui commeatum, ϖορίζω τῇ ϛρατιᾷ τροφὴν. *Dem.* utilitatem, ϖαρέχομαι ὠφέλειαν, *Plato.*

Præcaveo, ϖροφυλάττομαι, aliquid, τί, *Xen* Conf. *Caveo.*

Præcantio, ἡ ϖροφύλαξις, εως, ἡ ϖροφυλακὴ, ῆς, *Ægin.*

Præcedo, ϖαρέρχομαι, aliquid, τί, *Dem.* ϖροβαίνω, ϖροϖορεύομαι.

Præcello, ὑϖερβάλλω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Xen.* Conf. *Antecello.*

Præcentio, τὸ ϖρόασμα, ατος.

Præceps, ὁ ἢ ἡ κατάκρημνος, ος, *Dem.* conſiliis, ὁ ἢ ἡ ϖροϖετὴς, ές, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ϖρανὴς.

Præceptio, ἡ ὑϖοθήκη, ης, *Iſocr.*

Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ου, *Iſocr.* ὁ καθηγεμὼν, όνος, *Herodot.* Conf. *Magiſter.*

Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.*

Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ϖαράγγελμα, ατος, *Iſocr.* ἡ ϖαραγγελία, ας, *Ariſtot.* bonum ſ. præclarum, τὸ ἄνϑημα, ατος, καλὸν, *Dem.*

Præcipio, ϖρυδρέϖω.

Præcido, ἐϖικόϖτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Præcino, ϖροᾴδω.

Præcipio, i. e. *ante capio*, ϖρολαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, *Theophr.* i. e. mando, ἐϖιτάττω τι, *Plut.* alicui, κελεύω τινὰ, *Plato.* Conf. *Jubeo, Mando*, i. e. doceo, διδάϖω. Conf. *Doceo.*

Præcipitanter, ϖροϖετῶς, *Iſocr.*

Præcipitantia, ſ. Præcipitatio, ἡ καταϖλημμυρὶς, ίδος, confiſii, ϖοϖπίτεια, ας, *Dem.*

Præcipitium, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.*

Præcipito, καταϖλημμυρίζω, *Theophr.* me in mare, ῥίϖτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, *Dem.* hoſtes in vallum, καταῤῥήγνυμι ϖολεμίους εἰς χάρακας, *Plut.* aliquem de muro, ῥίϖτω τινὰ ϖὸ τείχους, *Herodot.* aliquem in caput, ἐϖιτραχηλίζω τινὸ, *Plut.*

Præcipue, ἐξαιρέτως, *Plut.* ἡ τὰ μάλιϛα, *Iſocr.*

Præcipuus, a, um, ὁ ἢ ἐξαίρετος, ος, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ϖρόκριτος, ος, *Dem.* κυριώτατος, άτη, ατον, locus, τόϖος, *Plut.* pars corporis, μέρος τοῦ Σώματος, *Galen.*

Præciſe, ὀϖοτόμως.

Præciſio, ἡ ὄλολμὴ, ῆς.

Præciſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀϖότομος, ος.

Præclare, ϖεφανῶς, *Demoſth.* ϖεφιλοτίμως, *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.* morior, θνήϖω καλῶς, *idem*, me gero, ἀριϛεύω, *Xen.*

Præclarus, a, um, i. e. *valde clarus*, ὁ ἢ ἡ ὑϖερφυῶς ἔνδοξος, ος, *Dem.* i. e. *celebris*, ὁ ἢ ἡ ἐνδόξος, ος, *Dem.*

Præcludo, ἀϖοκλείω, alicui exitum, τινὶ ἐξόδους, *Ariſtot.*

Præco, ὁ κήρυξ, υκος, *Xen.* ὁ ϛαλπιγκτὴς, οῦ, *Plut.*

Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, *Dem.*

Præcordia, τὰ ϖεφρένες, ων, *Poll.* τὰ ὑϖοχόνδρια, ων, *Dioſc.*

Præcox, ϖρώϊμος, ος, ον, *Theophr.*

Præcurro, ϖροτρέχω, alicui, τινὸς, *Iſocr.*

Præcurſor, ὁ ϖρόδρομος, ου, *Plut.*

Præcurſus, us, τὸ ϖροδρόμημα, ατος.

Præda, ἡ λεῖα, ας, *Xen.* ἡ ἄγρα, ας, *Herodot.* prædam ago, λῃζομαι, *Thuc.* λαφυραγωγέω, *Plut.*

Prædatio, ἡ λῃϛεία, ας, *Ariſtot.*

Prædator, ὁ λαφυραγωγὸς, ὁ λῃϛὴς.

Prædatorius, a, um, λῃϛρικὸς, ὴ, όν, navis, ναῦς, *Thuc.* λῃϛικὸς, ὴ, όν, ἡ ος, *Ariſtot.*

Prædatrix, ἡ λῃϛρὶς, ίδος.

Prædeſtino, ϖροορίζω.

Prædicabilis, e, κηρυκτὸς, ὴ, όν.

Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάῤῥησις.

Prædico, as, κηρύττω, *Xenoph.* i. e. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Laudo.*

Prædico, is, ϖροεξαγγέλλω, *Lycurg.* aliquid, ϖροεῖϖόν τι, *Xen.* vaticinando, ϖροθεσϖίζω, *Dion. Hal.* ϖροφητίζω, *Hippocr.*

Prædictio, τὸ ϖροάγγελμα, ατος, i. e. *vaticinium*, ἡ ϖροφητεία, ας, *N. T.*

Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου. *Plut.*

Prædiſco, ϖρομανθάνω, *Ariſtoph.*

Præditus, a, um, ἔχων, ουσα, ον, aliqua re, τί *Dem.*

Prædives, ὁ ἢ ἡ ὑϖερϖλούσιος, ϖαμϖλούσιος, ϖολύολβος.

Prædium, τὸ χωρίον, ου, *Dem.*

Prædo, ὁ λῃϛὴς, οῦ, *Xen.* ὁ λῃϛρικὸς, οῦ, *Plut.* marinus, ὁ ϖειρατὴς, ου, *Thucyd.*

Prædor, λῃζόμαι, vicos & agros infeſtans, κώμας ἢ ἀγροῦς ἐϖιτρέχων, *Herodian.* λῃζομαι, *Thuc.*

Præeo, ϖροάγω, *N. T.* ὑφηγέομαι, *Plut.*

Præfaris, ϖροιμιάζεϛαι, *Ariſtot.* ϖρολέγειν.

Præfatio,

Præfatio, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.* ὁ πρόλογος, ου, præfationem facio, προοιμιάζομαι, *Ariſtot.*

Præfectura, ἡ περιστασία, ας, *Dem.* militaris, ἡ στρατηγία, ας, *id.* urbana, ἡ ἀστυνομία, ας, *Ariſtot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.*

Præfectus, ὁ προστάτης, ου, alicui, τινί, *Dem.* ὁ περιὼν, όντος τινός, *Plato,* ὁ προεστηκώς, ότος, *Dem.* ὁ ἐφεστηκώς, ότος, *idem,* ὁ ἡγούμενος, ἔπαρχος.

Præfero, πρακρίνω, i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, *Plato,* aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος, *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων *Plato,* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *id.* honeſtum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Præfica, ἡ ἐγκωμιάστρια, ας, *Plato.*

Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Plut.* καθίστημι τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *id.* aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, *Thuc.* bello, προτίθημί τινα στρατηγὸν, *Dem.*

Præfinio, προορίζω, aliquid, τί, *N. T.*

Præfoco, ἄγχω, *Dem.*

Præfracte, αὐθαδῶς.

Præfractus, a, um, ὁ ἢ ἡ προκατάβρωκτος, ος, i. e. obſtinatus, ὁ ἢ ἡ αὐθάδης, ους, *Dem.*

Prægigno, προγεννάω.

Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐγκύμων, ονος, *Plut.* mare, ſ. maſculo, κύουσα ἄρρεσιν, *Ariſtot.* ſum, κύω, *Theophraſt.* κυέω, *Ariſtot.* ἐγκυμω, *id.* ἐν γαστρὶ ἔχω, *N. T.*

Prægnatio, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Prægrandis, ὁ ἢ ἡ ὑπερμεγέθης, ἐξεμήκης.

Prægravo, καταβρίθω.

Prægredior, προβαίνω, alicui, τινί, *Ariſtot.*

Prægreſſio, ἡ προβάσις, εως, τὸ πρόβημα, ατος.

Præguſtator, ὁ προγευστὴς, οῦ, *Athen.*

Præguſto, προγεύομαι, aliquid, τινός, *Athen.* προγευματίζω, *Ariſtot.*

Prædendo, vide *Prædendo.*

Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, *Ariſtot.*

Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* πρόκρισις, præjudicio damno, προκαταγινώσκω, *id.*

præjudico; προκαταγινώσκω, *Dem.*

Prælectio, ἡ προαναγνωσις, εως.

Prælector, ὁ ἐξηγητής.

Prælego, προαναγινώσκω.

Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ἁμιλλῶμαί τινι, *id.* Συμπλέκομαί τινι, *id.* Conf. *Prælium.*

Prælium, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ης, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* terreſtre, μάχη πεζὴ, *id.* navale, ἡ ναυμαχία, ας, *id.* equeſtre, ἡ ἱππικὴ ἅμιλλα ἵππων, *Iſocr.* committo, ἔχομαι εἰς μάχην *Dem.* μάχομαι μάχῃ, *id.* cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα, *id.* ob aliquid, ποιέω ἅμιλλαν περί τι, *Iſocr.* ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος, *Dem.* navale, ναυμαχέω *id* ναυμαχέα ναυμαχίαν, *id.* pedeſtre, πεζομαχέω, *id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινὶ μάχῃ, *Dem.* νικᾶν μάχῃ, *id.* νικᾶν τινὰ μάχῃ, *id.* vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, ſ. μάχῃ, *id.* adverſa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυσχερῆ ἐν μάχῃ πρός τινα, *Iſocr.*

Prælongus, a, um, ὁ ἢ ἡ προμήκης, ους, *Theophr.*

Præluceo, προφαίνω, *Lucian.* face, δᾳδουχέω, *Athen.*

Præludium, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.* τὸ προαύλιον, ου, *id.*

Præludo, προαυλέω, *Ariſtot.* προαυλοῦμαι, *Iſocr.* προοιμιάζομαι.

Prægmando, is, προμασάομαι, cibum, βρῶσιν, *Galen.*

Præmature πρὸ καιροῦ.

Præmaturus, a, um, ὁ ἢ ἡ πρόωρος, ου, Conf. *Præcox.*

Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.

Præmeditor, προμελετάω, *N. T.*

Præmiſſio, ἡ πρόπεμψις, ης, *Plut.*

Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, *Plut.* προαποστέλλω κήρυκα, *Dem.* aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημί τινα ἐξαπατᾶν τινας, *idem.*

Præmium, τὸ ἆθλον, ου, *Dem.* τὸ γέρας, αος, *idem,* τὸ ἀριστεῖον, ου, *idem,* propono, ſ. conſtituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ ἕω, *idem,* belli in medio poſitum, ἆθλον τῷ πολέμῳ κείμενον ἐν μέσῳ, dare alicui, δίδωμί τινι ἀριστεῖον, *id.* conſequi, τυγχάνειν τῶν ἄθλων, *idem,* ἀριθῶ τὸ ἀριστεῖον, *Iſocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, *Dem.*

Præmoneo, προπαραγγέλλω, προδιδάζω. *N. T.*

Præmonſtro, προδείκνυμι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, *Plut.*

Præmunio, προτειχίζω, *Plut.*

Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.

Prænuntio, προκαταγγέλλω, *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, *Xen.*

Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου, *Plut.*

Præoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Theophr.* bellum, προεξανίσαμαι πόλεμον, *Plut.*

Præparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *id.*

Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.

Præparo, παρασκευάζω, neceſſaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸ χειμῶνα, *Plut.* aliquos ad virtutem, Συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* aliquem, παρασκεύω τινὰ, *Iſocr.*

Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* παρεμποδίζω τινὰ, *Lucian.*

Præpes, ὁ ἢ ἡ ὠκύπτερος, ου, *Plut.* Conſer *Celer.*

Præpollentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Laërt.*

Præpondeo, ὑπερέχομαι, virtute, κατ' ἀρετὴν, *Ariſtid.* ὑπερατίω, alicui, τινὸς, *Plato,* τὶ, *Iſocr.*

Præpondero, ῥαθυμῶ ὑπερίχω, i. e. pluris ſum, προτιμῶμαι, *Gregor.* προτερέω, *Polyb.*

Præpono, idem quod *Præfero,* item *Præficio.*

Præpoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, *Gramm.*

Præpoſtere, ὕστερον πρότερον, προαθυστερον.

Præpoſterus, a, um, ὁ ἢ ἡ προαθύστερος, *Gramm.* oratio, ἡ ὑστερολογία, ας, *id.*

Præputium, ἡ ἀκροβυσία, ας, LXX. ἡ ἀκροποδία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἐπαγώγιον, ου, *Dioſc.* feco, ἀποτομὴν ἀποκολύπτω, *Athen.* ἀποτέμνω τινά, *N. T.* attrahere ſibi, τινὶ αἰδοίων ἀποτομὴν ἀποκολύπτειν, *Joſeph.*

Præripio, προαρπάζω, *Naz.*

Prærogativa, ἡ πρεσβεία, ας, *Plut.* τὸ πρωτέρημα, cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστούμενα *Heliod.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, *Hermog.*

Prærupius, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόῤῥαξ, γος, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ ὑπόκρημνος, ου, *Diod. Sic.* petra, ἡ ὑπότομος πέτρα, *Lucian.*

Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Lucian.*

Præſagio, προσάδω, aliquid, τὶ, *Xen.* προαισθάνομαί τε, *Iſocr.*

Præſagium, τὸ προμάντευμα, ατος, προαίσθησις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως, *Galen.*

Præſagus, a, um, προαισθανόμενος, ένη, ενον.

Præſcio, πρόοιδα, aliquid, τὶ, *Dem.*

Præſcius, a, um, προειδὼς, υῖα, ός, futuri, τὸ Συμβησόμενον, *Iſocr.*

Præſcribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, *Dion Hal.*

Præſcriptio, ſ. Præſcriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, *Lucian.* ἡ προγραφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſegmen, τὸ προκοπτόμενον, ατος, unguium, τὸ ἀποκνίσμα, ατος, *Lucret.*

Præſens, παρὼν, οῦσα, όν, *Dem.* ὑπάρχων, ουσα, ον, *id* in præſens, εἰς τὸ παρὸν, *Iſocr.*

Præſentaneus, a, um, ἐφημερέσιος, ον, ὅτι αἴσιον, neutrum, βούλημα τὸ εὐθὲς ὑγιάζον, *Dioc.*

Præſentia, ἡ παρουσία, ας, *Dem.* in præſentia peccare, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, *id.* videre quæ in præſentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὁ γίνεται, *idem,* i. e. continuo, παραυτίκα, *Dem.*

Præſentio, πρόαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Dem* τινὸς, *Thuc.*

Præſepe, ἡ φάτνη, ης, *Lucian.* ἡ κάπη.

Præſertim, μάλιστα ᾗ, *Dem.* ἢ, ἄλλως τ' ἐάν, *Xen.* ἄλλως τε κἂν, *Dem.* ἄλλως τὲ ἢ εἰ, *Lucian.*

Præſes, ὁ πρόεδρος, ου, *Dem.* ὁ προεδρεύων, οντος, *id.* ὁ ὑπερασπίστης, ὁ ἡγεμών, ſenatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, *id.* concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, *idem,* ſum, vide *Præſideo.*

Præſidentia, ἡ προεδρία, ας, *Herodian.*

Præſideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, *Dem.* in ſenatu, τῆς βουλῆς, *idem,* rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι, *idem.* urbi προστατεω τῆς πόλεως, *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως, *id.*

Præſidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Præſidium, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, *id.* impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, *id.* ubi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πολῇ, *id.* ſum in præſidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, *idem,* urbem præſidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν. *idem,* præſidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, *idem,* deſerere præſidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, *idem,* præſidio tutari urbem, φρουρεῖν πόλιν, *Iſocr.* præſidiis munites, ὁ ἢ ἡ ἐμφρουρος, ου, *Dem.* deſtitutus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀφρούρητος, ου, *Plut.*

Præſignifico, προσημαίνω, *Dion. Hal.* aliquid per ſomnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, *Æl.*

Præſtans, προέχων, ουσα, ον, *Dem.* διαφέρων, ουσα, ον, *id.* ὁ ἢ ἡ διαφορος, ου, *id.* ὁ ὑπερίσχων, ἐξοχος, præſtantiſſimus aliqua re, ὁ ἢ ἡ πρόκριτος τι, *id.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xen.* eruditione, ἀριστος περὶ τινων παιδειαν, *Dion. Hal.*

Præſtantia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſtat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττόν ἐστι.

Præſtigiæ, τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.* ἡ τερατεια, ας, *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία, ας, i. e. impoſtura, ὁ φενακισμὸς, οῦ, *Demoſth.* præſtigiis illudo, γοητεύω τινα, *Plut.*

Præſtigiator, ὁ γόης, ητος, *Herodot.* i. e. impoſtor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, *Philo,* ὁ ἀγυρτικὸς, ὴ, *Plut.* ὁ ἢ ἡ τερατοποιος.

Præſtituo, idem quod *Præfinio.*

Præſto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, *Lucian.* Conf. *Antecello,* dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Conf. *Impleo,* me virum juſtum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Dem.* Conf. *Gero.*

Præſto, παρὼν, οῦσα, όν, *Dem.* ſum, πάρειμι, *Dem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος, *Iſocr.* εἰμὶ Συί τινι, *Xen.* παρατυγχάνω τινὶ, *Polyb.*

Præſtolor, προσμένω, aliquid. τὶ, *Dem.* προσδοκάω τι, *id* Conf. *Exſpecto.*

Præſtringo, προσιέλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præſtruo, προσκατασκευάζω, *Herodian.*

Præſul, ὁ ἐφορος, ου, ὁ ἐπίσκοπος, ου, i. e. Præſes, ὁ προεδρος, ου. Conf. *Præſes.*

Præſum, ἐπισατέω, negotiis, τοῖς πράγμασιν, *Iſocr.* artificibus, τοῖς τεχνίταις, *Plut.* populo, προΐστημι τῷ δήμῳ, *Dem.* rebus τοῖς πράγμασιν, *Iſocr.* inſulæ, ἐξηγέομαι τῆς νήσου, *Thuc* ἐπάρχω τῆς νήσου, *Iſocr.* ſenatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, *Dem.* urbi, διωκεύω πόλεως, *Plato,* exercitui, ἡγέομαι τοῦ στρατεύματος, *Dem.*

Præſumo, προλαμβάνω, *Thuc.*

Præſumptio, ἡ πρόληψις, εως, *Baſil.*

Prætendo, προκαλύπτω, *Plato,* i. e. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Prætento, πρυπειράομαι.

Præter, παρὰ, cum *Acuſ.* præter meritum ſubacti, παρὰ τὴν ἀξίαν διδαλομένους, *Demoſth.* tutum, παρ' ἀλκιαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρα τῆς τρόπης, *Lucian.* πέρα τὸ μετρίου, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *idem,* ὑπερ, παρ' ἐλπίδα, *Dem.* ἀπέλπιστον *Plut.* opinionem, παρὰ δόξαν, *Dem.* ἀπροσδοκήτως, *id.* præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* In Compoſitione fere redditur per παρὰ, e. g. præ-

tereo, παραβαίνω, præterequito, παριππάζω, præterfluo, παραρρέω, &c.
Prætercurro, παρατρέχω, *Dion. Hal.*
Præterea, χωρὶς ὧν τούτων, *Lycurg.* alia multa, ἢ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, *Dem.* πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, *Dion. Hal.*
Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, *N. T.* παραβαίνω, παρέρχομαι, regionem, διαλλάττω χώραν, *Xen.* locum, παραλλάττω τόπον, *Plut.* aliquid silentio, σιωπάω τι, *Dem.* ἐγκαταλείπω τι λόγῳ, *Isocr.* dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, *Lucian.*
Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.
Præterfluo, παραρρέω, *Xen.*
Prætergredior, παραβαίνω, *Aristot.*
Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, *Gramm.*
Præteritus, a, um, παρεληλυθὼς, υῖα, ὸς, *Isocr.* tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, *Dem. Isocr.*
Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*
Prætermissio, ἡ παράλειψις, εως.
Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Dem.* nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, *Plato*, fexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ὑπολείπω λέγων, *Plato.*
Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, *Plut.*
Prætерquam, πλὴν, *Dem.* ἀλλ' ἢ, *Aristot.* quod, ἀλλ' ὅτι, *Synes.*
Prætерveho, παρακομίζω, παραφέρω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, παρυφαίνω, i. e. *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστεῖν, *Dem.* decreta alicujus, προῖσαμαι δογματά τινος, *id.* nomen pacis, προβάλλομαι τὄνομα τῆς εἰρήνης, *Dem.*
Prætextatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφιπόρφυρος, ος, veftis, ἐσθὴς, *Plut.*
Prætextus, us, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *id.* confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, *idem*, excogitare ſ. invenire, εὑρίσκειν, *idem*, habere, ἔχειν, *idem*, arripere, λαμβάνειν, *id.* adferre, λέγειν, *id.* approbare, ſ. recipere, ἀποδέχεσθαι, *Dem.* tollere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, *id.* παραπετάσματι χρῆσθαί τινι πράγματι, *id.* ſub prætextu boni, ἐν προχήματι τῷ ἀγαθῷ, *Basil.*
Prætor, ὁ στρατηγὸς, ου, *Dion. Hal.* militaris, ὁ στρατήγος, ου, *Plut.*
Prætorianus, a, um, ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, *Plut.* miles, πραιτωριανὸς, ὁ, *Herodian.*
Prætorium, τὸ βαλβυτήριον, ου, *Dem.* militare, τὸ στρατήγιον, ου, *Dion. Hal.* τὸ πραιτώριον, ου, *N. T.*
Prætorius, a, um, στρατηγικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* navis, στρατηγὶς ναῦς, *Thuc.* porta, στρατηγὶς πύλη, *Plut.*
Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, *Plut.*
Prævaleo, idem quod *Præpolleo.*
Prævaricatio, ἡ παρανομία, ας, *Dem.* τὰ παράνομα, ων, *id.*
Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, *Dem.*
Prævaricor, παρανομέω, *Dem.* καθυφίημι, *id.* ἐθελοκακέω τῷ δίκῃ, *Bud.*
Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, *Herodot.* judicium, τῆς κρίσεως, *Plut.* levitatem fortunæ, προφθάνω τὸ ἀγνώμονα τύχης, *Isocr.* ſed Prævenior, ὑστερίζομαι, *Isocr.*
Præverto, idem quod *Prævenio.*
Prævideo, προείδομαι, *Luc.* προοράω, *Dem.*
Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ προϊών.
Prandeo, ἀριστάω, *Demoſth.* ἄριστον ποιέομαι, *Thuc.*
Prandium, τὸ ἄριστον, ου, *Thuc.* capio, ἄριστον αἱρέομαι, *Dion. Hal.* præbeo alicui, ſ. prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, *Ariſtoph.* perparcum, ἡ ὀλιγαριστία, ας, *Plut.* paro, ἀριστοποιέω, *Dem.* prandii tempus, ὁ ἀριστητὸς, ὴ, ὸν, *Heſych.* ſocius, ὁ συνάριστος, οῦ, *Xen.*
Pratenſis, e, λειμώνιος, ία, ιον, *Theophr.*
Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, *Xen.*
Prave, πονηρῶς, *Dem.* μοχθηρῶς, *id. proprie*, στρεβλῶς.
Pravitas, ἡ πονηρία, ας, *Dem.* βδελυρία, ας, *id.* Conf. *Malitia.*
Pravus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν, *Demoſth.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *idem.* Conf. *Improbus, Flagitioſus.*
Precario, μὴ δεήσεως.
Precarius, a, um, δεητικὸς, ὴ, όν.
Precatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ λιπάρησις, εως, *Dion. Hal.* Conf. *Preces.*
Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν, *Dem.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *id.* & obſecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίαι, *id.* publicæ, ἱκετεῖα φάνδημος, *Maccab.* fundere, ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι δέησιν ſ. αἴτησιν, *Dem.* ad Deos, εὐχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, *id.* προσκυνεῖν τοὺς Θεοὺς, *id.* precibus adſiduis inſtantes, προσκαθήμενοι καὶ λιπαροῦντες, *Dion. Hal.*
Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* aliquid a Deo, εὔχομαί τι Θεῷ, *Iſocr.* Deos ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι, *Dem.* aliquem juſta, παρακαλέω τινὰ δίκαια, *Plut.*
Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* manu, ὑπολαμβάνομαι χειρὶ, *Dem.* crines, τριχῶν, *Æſchin.*
Prehenſo, ὑπολαμβάνω, *Dion. Hal.*
Prelum, ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, *Suid.*
Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* labore, τινὰ πόνῳ, *Xenoph.* invidia, τινὰ φθόνῳ, *Plut.* bello, κατέχω πολέμῳ, *Thuc.* premi ære alieno, ἐξ ὑποκρεων τινὸς, *Dem.*
Preſbyter, ὁ πρεσβύτερος, ος, *N. T.*
Preſſe, πεπιεσμένως.
Preſſio, ſ. preſſura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλῖψις, εως.
Pretioſus, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐντιμος, ος, *id.* πολλοῦ τίμιος, *Lucian.*
Pretioſe, τιμίως, ἐντίμως, *Plut.*
Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τίμημα, ατος, *id.* triplum, τριπλασία τιμὴ, *id.* æquale, ἴση, *id.* exiguum, τίμημα μικρὸν, *id.* æquum, δίκαιον, *id.* pretium alicujus rei æſtimare, τιμῶ τινος λογίζεσθαι, *Demoſth.* ſtatuere, ζημιοῦσθαι τιμὰς τινος, *id.* perſolvere alicui alicujus, διδόναι τιμὴν τινός τινι, *id.* κατατιθέναι τινὶ τιμὴν, *id.* pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, *id.* accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν τιμὴν τινος, *id.* emere quid eodem pretio, πριαμένους ſ. ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, *Dem.* redemptionis, τὸ λύτρον, ου, *Xen.* pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλοῦ, *Lucret.* majoris, ἀξιώτερος πλείονος, *Iſocr.* null.us, οὐδενὸς ἄξιος, judico aliquem, ἀξιόομαι τινα οὐδενὸς, *Thuc.* in pretio habeo, τιμάω, *Dem.* pretium augeo, intendo, τιμηλεύω, *Baſ.* χρήματα προσίθημι, *Dem.*
Pridianus, a, um, προτεραῖος, ία, αῖον.
Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, *Ariſtot.* τῇ προτεραίᾳ, *Dem.*
Pridem, πάλαι, *Dem.* non ita pridem, ἐναγχος, *id.*
Primævus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ος, *Dion. Hal.*
Primanus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόταξις, ος, *Plut.*
Primarius, a, um, πρῶτος τὸ ἀξίωμα.
Primates, οἱ μεγιστάνες, ων, *N. T.* οἱ πρωτεύοντες, ων, *Dem.*
Primatus, us, τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Iſocr.*
Primigenius, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ος, *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ πρωτότοκος, ος, *idem*, ὁ καὶ ἡ πρωτογενὴς, ὲς, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, *Plato.*
Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ος, *Hom.*
Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, ῆς, *Demoſth.* τὸ κατάρχμα, ατος, *Plutarch.* τὰ πρωτεῖα, *cum frugum, tum manubiarum*, τὸ ἀκροθίνιον, ου, *Thuc.* τὰ ἀκροθίνια, ων, primitias ſolvo, ἀπάρχομαι, LXX.
Primitivus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτότυπος, ος, *Gramm.*
Primitus, ἐξαρχῆς, *Dem.* πρῶτον, *id.*
Primo, πρῶτον, *Dem.* τὸπρῶτον, *id.*
Primogenitus, idem quod *Primigenius.*
Primordium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Demoſth.* Confer *Initium.*
Primores, οἱ πρῶτοι, ων, *Plut.*
Primum, idem quod *Primo.*
Primus, a, um, πρῶτος, η, ον, *Dem.* inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, *Dion. Hal.* primas teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, *Ariſtid.* alicui concedo, δόυτερεύω τινι, *Plut.* primo adſpectu, καὶ τῷ πρώτῳ πρόσοψιν, *Dion. Hal.* prima fronte, αὐτόθεν, *id.* primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, *Xen.* τάχιστα, *Iſocr.* prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* in primis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*
Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, *Dem.* ὁ δυνάστης, ου, *Lucian.* ὁ δυναστεύων, οντος, *Plato*, vir, ἀνὴρ πρῶτος, *Plut.*
Principalis, e, ἀρχικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, *Dem.* κυριος, ία, ιον.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, us, ἡ δυναστεία, ας, *Dem.* τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, *Philo.* τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* Conf. *Primatus.*
Principio, παρὰ τὴν ἀρχὴν, *Chryſ.* Confer *Initio, & Principium.*
Principium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* in principio, ἐπ' ἀρχῆς, *Dion. Hal.* a principio, ἀρχόθεν, *Herodot.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* καταρχὰς, *id.* τὰ καταρχὰς, *id.*
Prior, πρότερος, έρα, ρον, *Thuc.* ſum, προτερεύω, *Theophr.*
Priſcus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dion. Hal.* Conf. *Antiquus.*
Priſtinus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* παλαιὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, *Æl.*
Private, ſ. Privatim, ἰδίᾳ, *Dem.* κατ' ἰδίαν, *Dion. Hal.*
Privatio, ἡ στέρησις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀποστέρησις, εως, *Iſocr.*
Privativus, a, um, στρητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Privatus, a, um, ἰδιος, ία, ιον, *Dem.* homo, ὁ ἰδιώτης, ου, *id.* ἰδιωτεύων, οντος, *id.* res, τὰ ἴδια, ων, *id.* vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, *Xen.* hoipes, ὁ ἰδιόξενος, ου, *Dion. Hal.*
Privigna, ἡ προγόνη, ης, *Theophr.*
Privignus, ὁ προγονος, ου, *Bud.*
Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας, *Lucian.* habere, προνομίαν ἔχειν, *id.* dare alicui, διδόναι τινὶ, *idem.*
Privo, στερέω, aliquem aliqua re, τινὸς τινα, *Xen.* ἀποστερέω, τινά τινος, *Iſocr.* τινὰ τι, *idem.*
Prius, πρότερον, *Dem.* quam, πρότερον, ἤ, *Dem.* πρότερον, πριν, ἤ, *Lycurg.* priuſquam audiverim, πρὶν τὸ ἀκοῦσαι, *Xen.*
Pro, πρὸ, urbe, πόλεως, *Herodian.* foribus, πρὸ θυρῶν, *N. T.* pro ſorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμυνεῖν, pro me ſe vendicarunt, πρὸ ἐμοῦ, *N. T.* pro rege pugnare, ἀμυνεῖσθαι ὑπὲρ βασιλέως, *Plutarch.* pro aliquo dicere, ὑπέρ τινος λέγειν, *Dem.* pro arbitratu ſuo, κατὰ τὸ δοκεῖν αὐτοῖς, *Plut* pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *Thuc.* pro meis viribus, κατ' ἐμὲ, *Lucian.* pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὑρετεῖν, *Xen.* optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, *Dem.* pro præſenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, *Dem.* ἐκ τῶν ὄντων, *Lucian.*
Proavia, ἡ προμάμμη, ης, *Philo.* ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, *Dem.*
Proavus, ὁ πρόπαππος, ου, *Dem.* paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, *Iſocr.*
Probabilis, e, πειθανὸς, ὴ, όν, *Dem.* εἰκὸς, υῖα, ὸς.
Probabilitas, ἡ πειθανότης, ητος, *Plato.*
Probabiliter, εὐλόγως, *Dem.* πιστῶς, *id.* minus, ἀπιθάνως, *Iſocr.* δυσπείστως, *id.*
Probatio, ἡ πίστις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *id.* ὁ ἔλεγχος, ου, *id.* probationem petere

ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ἀπό τινος, *Isocr.* niti alicujus maxime teſtimonio, ἐπὶ πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίαν, *Dem.* exhibere, παρέχειν πίστιν, *id.* fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, *id.* uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει, *Isocr.*

Probatus, ὁ ἡ ἡ εὐδόκιμος.

Probe, καλῶς, *Dem.* ὀρθῶς, *id.*

Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xen.* morum, ἡ τρόπων, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Probo, i. e. *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, *Isocr.* i. e. approbo, aliquid, ἀρέσκει τί ἐμοὶ, *Dem.* i. e. confirmo, ὑποδεικνύω, aliquid, τί, *id.* liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, *id.*

Probosciſ, ἡ προβοσκίς, ίδος, *Diod. Sic.*

Probroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐπονείδιστος, ος, ον, *Isocr.*

Probrum, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.* probris inſector ſ. adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *id.* βλασφημίαν κατά τινα, *Isocr.* εἰς τινα, *Dem.* λοιδόρημα ποιέομαι τινα, *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* Conf. *Convicium.*

Probus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* vir, ἄνθρωπος χρηστὸς, *id.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *id.* i. e. probatus, ὁ ἡ ἡ δόκιμος, ος, ον, moneta, νόμισμα, ſ. ἀργύριον δόκιμον, *Dem.*

Procacitas, ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναίδεια, ας, *idem.*

Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

Procax, ὁ ἡ ἡ προπετὴς, ές, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀσελγὴς, ές, *id.* ὁ ἡ ἡ ἐξόρμητος, ος, ον, *Ariſtot.*

Procedo, προβαίνω, *Dem.* χωρέω, *id.* res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἢ ἐβούλετο, *Thuc.* plurimum noctis proceſſerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεκεχωρήκει, *Herodian.* in philoſophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετὴν, *Plut.* πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.*

Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος, *Ariſtot.* ἡ κυματωγὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θύελλα, ης, *Ariſtot.*

Procelloſus, ὁ ἡ ἡ θυελλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ κυματώδης, ες, *Ariſtot.*

Proceres, οἱ δυναστεύοντες, αν. Conf. *Princeps*, item *Primates.*

Proceritas, τὸ μῆκος, εος, *Plato.*

Procerus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐυμήκης, ες, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ ὑπερμήκης, ες, *id.* ὁ ἡ ἡ προμήκης, ες, *Syneſ.* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν.

Proceſſio, ſ. Proceſſus, ἡ πρόβασις, ἐσως, ἡ προχώρησις. Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, *Naz.*

Procidentia, ἡ πρόπλασις, εως, *Dioſc.*

Procido, προπίπτω, ad genua, προπίπτω πρὸς γόνατα, *Dem.*

Procinctus, us, ἡ προζωλὴ, ῆς, in procinctu ſtare, ἐν προζωλῇ εἶναι, *Plut.*

Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.

Proclamo, ἀναβοάω, *Plato*, ut præco, ἀνακηρύττω, *Lucian.*

Proclino, κατακλίνω, *Plut.*

Proclivis, e, ὁ ἡ ἡ ὑπόφορος, ος, ον, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ εὐκατάφορος, ος, ον, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ ἐυεπίφορος, ος, ον, *Strabo*, ſum ad aliquid, ἀποκλίνω πρός τι, *Ariſtot.* ῥέπειν πρός τι, *id.* εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, *id.*

Proclivitas, ἡ ὑπερρέπεια, ας, *Chryſ.* ἡ εὐκαταφορία, *Laërt.* καταφέρεια, ας, *Athen.*

Proconſul, ὁ ἀνθύπατος, ου, *Plut.* ſum, ἀνθυπατεύω, *Herodian.*

Proconſularis, ε, ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Proconſulatus, us, ἡ ἀνθυπατεία, ας, *Herodian.* proconſulatum gero, ἀνθυπατεύω, *id.*

Procraſtinatio, ἡ ὑστερημερία, ας, *Dem.* ἡ ὑστέρθεσις, εως, *Philo.* ἀναβολὴ, ῆς, *Plut.*

Procraſtino, ἡ ἀναβολὴν ποιέομαι, *Plut.* aliquid, τινὸς, *id.* ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato*, liberorum, ἡ παιδοποιία, ας, *Plut.* ἡ τεκνοποιία, ας, *Ariſtot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας, *Iſocr.* παιδοποιέομαι, *Xen.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato*, liberorum, ὁ παιδοποιὸς, οῦ, *Euripid.* ὁ τεκνοποιὸς, οῦ, *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Procudo, παρακολάπτω.

Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, πρὸς κινδύνων ὄντες, *Dem.* ab Alba, ἄποθεν τῆς Ἄλβης, *Plut.* magis, πρόῤῥωτέρω, *Lucian.* dubio, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* abſum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι, *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικέω τινὸς, *Thuc.*

Proculco, καταπατέω, *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι, *Plut.* προσπίπτω, in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὑπιμέλεια, ας, *id.* ἡ διοίκησις.

Procurator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ος, ον, *Herodian.* ὁ ὑπομελητὴς, οῦ, *Xen.*

Procuro, ὑπομέλομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, τί, *id.* διοικέω τι, *Dem.* κήδομαί τινος, *Plut.* alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, *Ælian.*

Procurro, προτρέχω, *Iſocr.*

Procurſus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, παρίημι, aliquo, εἴς τινα τόπον, *Xen.* in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκολασία, ας, *id.*

Prodige, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, *N. T.*

Prodigioſe, τερατικῶς, *Plut.*

Prodigioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ τερατώδης, ες, *Iſocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ Σημεῖον, ου, *Demoſth.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τῶν πατρὸς χρήματα, *Ælian.* omnia, ἀταμιεύω τὰς πάσας δυνάμεις ἀναλίσκω, *id.*

Prodigus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄσωτος, ος, ον, *Dem.*

Proditio, ἡ προδοσία, ας, *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως, *idem.*

Proditor, ὁ προδότης, ου, *Dem.* ὁ προδιδοὺς, οντος, *id.*

Proditorie, προδοτικῶς, *Lucian.*

Proditorius, a, um, προδοτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ίδος, *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, *Xenoph.* cauſſam, δίδωμι, *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, *Lucian.* res geſtas memoriæ, ἰσοῦμαι τὰ πεπραγμένα, *Plut.* διδωμι τῷ λόγῳ, *Naz.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, ου, *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τί, *Lucian.* ſermones, ἀναμηκύνω τοὺς λόγους, *idem*, teſtes, παρίσημι μάρτυρας, *Dem.* ἀπάγομαι μάρτυρα τοῦ τινος, *Iſocr.* παρέχομαι μάρτυρα, *id.* convivium, ὀψοποτείνω ἢ πότον, *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gramm.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.

Profano, βεβηλόω, LXX.

Profanus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄθυτος, ος, ον, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ ἀνιερος, ος, ον, *Plut.* ὁ ἡ ἡ βέβηλος.

Profectio, ἡ πορεία, ας, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* ad bellum, ἡ ἐξοδος, ος, ον, *Dem.*

Profecto, δῆτα, *Dem.* ἡ μὰ, *id.* ἀληθῶς, *id.*

Profectus, us, ἡ προκοπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὄνησις.

Profero, προφέρομαι, *Dion. Hal.* Confer *Produco.*

Profeſſio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Ariſtot.*

Ex profeſſo, ἐκ τῆς προφανοῦς, *Lucian.* ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodot.*

Profeſſor, ὁ ἐπαγγελτὴς, οῦ, artium, ὁ διδάσκαλος, ου, *Dem.*

Proficio, ὀνίνημι, in virtutis ſtudio, πρὸς ἀρετὴν *Iſocr.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, in ſtudiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, *Lucian.* ſapientia & ætate, Σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, *N. T.* valde, ὀνήσιν μεγάλην λαμβάνω *Iſocr.* nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδὲν, *Dion. Hal.*

Proficiſcor, πορεύομαι, terra, χερσὶ γῆ, *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, *Herodot.* in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, *Plato*, per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν, *idem.* peregre, ἀποδημέω, *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα, *Lucian.* i. e. *doceo*, διδάσκω τινα τέχνην τὰς ἄλλας, *Dem.* i. e. *aperte confiteor*, προσομολογέω, *Iſocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ης, *Dem.*

Profligatus, a, um, διαφθειρεὶς, εῖσα, έν. Conf. *Perditus, a, um.*

Profligo, φυγαδεύω, *Philo.* Conf. *Fugo.*

Profluens, ὁ περῤῥέων, οντος, ὁ ἡ ἡ ἀπόῤῥους, ους, ον, *Athen.*

Profluentia, ἡ ὑπόῤῥοια, ας, *Dion. Ar.*

Profluo, ἀπορρέω, alicunde, τινὸς, *Dioſc.*

Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Ariſtot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.* verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας, *Athen.*

Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Conf. *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ καταφύγετον.

Profugus, a, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* φεύγων, ουσα, *Iſocr.* *ad hoſtes*, ὁ ἡ ἡ αὐτόμολος, ος, ον, *Xen.* ὁ μετανάστης, ου, *Philo.* ὁ ἡ ἡ πρόσφυξ, γος, *id.*

Profunde, βαθέως.

Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τοῦ ὕδατος, *Xen.* τὸ βάθυσμα, ατος, *Theophraſt.*

Profundo, προχέω, aliquid, τί, *Herodian*, i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι. Conf. *Prodigo.*

Profundus, a, um, βαθὺς, εῖα, ύ, fluvius, ποταμὸς, ſomnus, ὕπνος, *N. T.* pax, εἰρήνη, *Herodian.*

Profuſe, ἀφειδῶς, *Dem.*

Profuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.*

Profuſus, a, um, δαπανηρὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* Conf. *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Progenero, γεννάω, *Xen.* προγεννάω.

Progenies, τὸ γέννημα, ατος, *Plut.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Philo.*

Prognatus, a, um, γνησιος, ία, ον, Conſer *Natus.*

Progredior, πρόειμι, *Dem.* Conf. *Procedo & Proficio.*

Progreſſio ſ. Progreſſus, ἡ πορεία, ας, *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος, *id.* in artibus, ἡ προκοπὴ, ἐν ταῖς τέχναις, *Lucian.* progreſſum facio in virtute, ὑποδιδωμι πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* Conf. *Proficio*, progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου, *Dem.* πρόϊόντος χρόνου, *id.* τῷ χρόνῳ, *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ, anima, ὦ ψυχὴ, *Xen.* virum! φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, *id.* proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ Θεοὶ, *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διακωλύω τι, *Plato*, κατακωλύω τι, *Dem.* aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀπείργω τινό τινος, *Plut.* ἀποτρέπω τινά τινος, *id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, εως, ἡ ὑποκώλυσις, εως, *Xen.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, οῦ, *Plato.*

Projectio, ἡ ῥῖψις, εως, *Plato*, ἡ ἀποβολὴ, ῆς.

Projectitius, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐκβλητὸς, ος, ον, *N. T.*

Projectura, idem quod *Projectio.*

Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, *Herodian.* aliquid, ἀποβάλλω τι, *Plut.*

Proin, ſ. Proinde, διὸ, διὰ τοῦτο, ἡ τοι, *Iſocr.* Conf. *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ὑπὸ τὴν γῆν *Xen.* ex equo, ἀφ' ἵππου, *id.* huc uſque, προάγομαι εἰς τοῦτο, *Dem.*

Prolapſio, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Philo.*

Prolato, ἀναβάλλομαι. Conf. *Procraſtino.*

Proles, ὁ γόνος, ου, *Dion. Hal.* αἱ γοναὶ παίδων, *id.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Xen.* maſcula, γενεὰ ἄῤῥην, *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω, *id.* relinquo, γένος καταλείπω *id.*

Prolicio, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Prolixe, δοσταδίως, *Lucian.* prolixius immoror, ὑπιδαγελῶμαι, *Dion. Hal.* scribo, διεξοδικώτερον γράφω, *Nax.* differo de re aliqua, μηκύνω τι, *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, εος, orationis, λόγε, *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, *Isocr.*

Prolixus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ ὀπμήκης, εος, *Dioſc.* i. e. *benevolus*, ἐυνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ne ſim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, *Dem.* prolixa oratione utor, μακρολογέω, *Plato.* μακρὰς λόγυς δοτεἰνω, *id.* τὰς λόγυς δοτρμηκύνω, *Lucian.*

Proloquor, δοφθέγγομαι, *Laërt.* προλογίζω.

Proludium, ὁ προαγὼν, ὠνος, *Plut.*

Proludo, προαγωνίζομαι, *Herodian.*

Proluo, λεω, *Lucian.*

Prolufio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.

Proluvium, ἡ προχυσις, εως, *Herodot.*

Promano, idem quod *Profluo.*

Promercalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀντιος, ε, *Plut.*

Promereo ſ. Promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τὶ τινι, *Plut.* bene de rep. ἐυεργετέω τὸ κοινὸν, *Ariſtot.* Conf. *Mereor.*

Promeritum, ἡ ἐυποἰα, ας, *Poll.* Conf. *Meritum.*

Promiſcue, ἀναμίξ, *Xen.*

Promiſcuus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σύμυικτος, ε, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ Συμμιγὴς, ἐος, *Ariſtid.*

Promiſſio, ἡ ὑποὀχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* Conf. *Pollicitatio.*

Promiſſor, ὁ ὑπιχνέμμος, ε, *Dem.* ὁ ἐπαγγελλόμμος, ε, *id.*

Promiſſum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Dem.* Promiſſos pilos habentes, καμᾶντες.

Promitto, ὑπιχνέομαι, *Dem.* Confer *Pollicer.*

Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμείυ, *Iſocr.* veſtem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, *Lucian*

Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pauſan.*

Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ὀξίωμα, *Plut.* ad gloriam, προάγω τινά εις δόξαν, *idem*, a theatro ad maximas dignitates, μετάγω δπὸ τ' Σκυνῆς δπὶ μεγίστας ἀρχάς, *Herodian.*

Prompte, προθύμως, *Dem.* ἐυθύμως, *id.* προχείρως, *id.* ἑτοίμως.

Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐυτομία.

Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ε, *Iſocr.*

Promptus, a, um, ὁ ἢ ἡ προχειρος, ε, *Plut.* i. e. paratus, ὁ ἢ ἡ προθυμος, ε, *Dem.* ἕτοιμος, η, ον, *id.*

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως, ἡ δημοσίδυσις, εως.

Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύττω, *id.*

Promulſis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Promus, ὁ ταμίας, ε, *Ariſtot.*

Promuſcis, idem quod *Probuſcis.*

Pronepos, ὁ πρώπαππος, ε, ὁ δισέγγων, ε, *Harmenop.*

Preneptis, ἡ δισεγγόνη, ης, *Harmenop.*

Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, *Dion. Hal.*

Pronuba, ἡ προμνήστρια, ας, *Lucian.* ἡ προμνήστις, ίδος, *Xenoph.* ἡ νυμφαγὸς, ὸς, *Dion. Hal.*

Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, ε, *Neſſen.* ὁ νυμφαγὸς, ὸς, *Chryſ.*

Pronunciatio, ἡ τ' φωνῆς ἐνφορὰ, ᾶς, *Dion. Hal.* ἐκφώνησις, εως, *Damaſc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, *Ariſtot.*

Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, *Eucl.*

Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περὶ τινος, *Dem.*

Pronurus, ἡ ἐγγόνυ γαμετὴ.

Pronus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐυκατάφορος, ε, *Diod. Sic.* Conf. *Proclivis.*

Proœmior, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Proœmium, τὸ προοίμιον, ε, *Ariſtot.*

Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.

Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.

Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, LXX. ἡ ἀπογονὴ.

Propalam, προφανῶς, φανερᾶς, *Herodian.*

Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ε.

Propatulus, a, um, ὁ ἢ ἡ πρόφανὴς, ές, *Thuc.*

Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* τινὸς, *id.* ἐγγύθεν τινὸς, *Plut.* Συνεγγύς τινος, *Ariſtot.* qui prope adſunt, οἱ πλησίον ὄντες, *Dem.* prope dixi, quæ, χθὲς εἴρηκα, ἄ, *id.* prope terram, πρὸς τῇ γῇ, *Dem.*

Prepediem, ἀυτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.

Propello, ἀποωθέω, *Dem.* ἀνέργω.

Propemodum, παξαμικρὸν, *Dem.* μονονὸ, *idem*, μόνονυχὶ, *id.*

Propemptícum, προπεμπτικὸν, ὸν.

Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, *Joſeph.* ὁρμάω πρὸς τι, *Dem.*

Propenſe, πρθύμως, *Iſocr.*

Propenſio, ἡ ὀπιρρέπεια, ας, *Chryſ.* ἡ προθυμία.

Propenſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πρεπετὴς, ές, ad aliquid, πρός τι, *Plato.* Conf. *Prodivis.*

Properanter, ἐσπουδμένος, *Joſeph.* δ' Σπευδῆς, *Herodian.* μ' πολλῆς Σπεδῆς. *Xen.*

Properantia ſ. Properatio, ἡ Σπεὐη, ης, *Iſocr.* Conf. *Feſtinatio.*

Properatim, idem quod *Properanter.*

Properatio, vide *Properantia*

Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter.*

Propero, Σπεύδω, *Dem.* aliquid, ὀπσπεύδω τι, *id.* Conf. *Feſtino.*

Properus, a, um, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Propheta, ὁ προφήτης, ε, *Plut.*

Prophetia, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Propheticus, a, um, προφητικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Prophetis ſ. Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδος, *N. T.*

Propinatio, ἡ πρσποσις, εως, *Plut.*

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, *Demoſth.* poculum, τινι κύλικα, *Athen.* i. e. *propinando offero*, viginti quinque nummûm myriades, πεντε ἢ εἴκοσι μυριάδας, *Plut.* i. e. *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Dem.* me derideudum, ὀφλισκάνω γέλατα, *Cl. Al.*

Propinque, πλησίον, *Dem.*

Propinquitas, *loci*, ἡ ἐγγυτης, ητος, *Al. Aphr.* generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, ὅ, *Diod. Sic.*

Propinquo, ἐγγίζω, *N. T.* Conf. *Appropinquo.*

Propinquus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, *Herodian.* ἀγχιστεύων, ουσα, ον, LXX. ſum, *lico*, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω, LXX. προσήκω τινι, *Dem.* in propinquo, ἐγγὺς, *id.* ὁμόσε, *id.* e propinquo, ἐγγύθεν, *id.*

Propior, us, ἐγγύτερος, έρα, ερον, alicui, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.*

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, ὅ, *Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ε, *N. T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάσμαί τινα, *Xen.*

Propitius, a, um, ὁ ἢ ἵλεως, ω, *Xenoph.* ſum, ἐυιλατόω, LXX.

Propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, *Thuc.* genere alicui, γένος τινὶ, *Plato.*

Propola, ὁ προπώλης, ὰ, *Ariſtoph.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Herodian.* quæſtionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, *Plut.* ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *Plato.* præmium, τίθημι ἄθλον, *Iſocr.* propoſui mihi dicere, εἰλόμην λέγειν, *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν, *Iſocr.* διδόσθαι μοι λέγειν, *Plato.*

Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, *Ariſtot.*

Propoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Plut.*

Propoſitum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκπὸς, non attingo, propoſito fruſtror, τ' προθέσιως διαμαρτάνω, *Philo.* aliena a propoſito, ἐξαγάνια ἢ πάρεργα τῆ πράγματος, *Lucian.* ſine certo propoſito, ἀπροθέτως, *Polyb.* in propoſito perſevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, *Ariſtot.* a propoſito decedo, ἐξίσταμαι, *Dion. Hal.*

Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγος, ε, *Dem.*

Proprie, ἰδιας, *Ariſtot.* loqui, κυριολογέω. *Philo.*

Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Proprius, a, um, ἰδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, *idem*, proprius fermo, ἡ κυριολογία, ας, *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρία προσηγορία, *Chryſ.* propria curo, τὰ ἰδια πράττω, *N. T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, *Plato*, utilitatem reip. verba facere, ὅτι τῷ Συμφέροντι τ' πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ὅτι τῆς κέρδης, *Xenoph.* aliquid accedo, πρὸς τινος ἥκω, *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris cauſſa, χρὸς ἀκροατὴν, *Ariſtot.* propriam ignaviam cæteros ſervituti objicere, τ' ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα —— *Dem.* iſta expoſui propter duas cauſſas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, *Iſocr.* propter filium horum patrocinium fuiſſe, i, τὸν παιδὸς ἕνεκα, *Dem.* propter quid iſta dico? τὰ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.*

Propterea, διὰ τοῦτο ἄν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod fit pulcherrima, διὰ τοῦτο ἀρετὴ ἐυδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστόν ἐστι, *Iſocr.* prælatus ſum, quod eſt, τυτων ἕνεκα προεῖμαι, ὅτι ἐστι, *id.* conditiſti homines, ἀφ' ὧν ἐπλασας ἀνθρωπους, *Lucian.* ut dormiamus, διὰ τοῦτο, ὡς καθεύδωμεν, *id.* ne patiaris, τοῦτο ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, *Iſocr.*

Propudioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀναίσχυντος, ε, *Dem.*

Propudium, τὰ αἴσχος, εος, *Xenoph.* civitatis, ἡ αἰσχύνη τ' πόλεως, *Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προβολὴ, ῆς, regionis, τ' χώρας, *Xen.* τὸ ὀπτείχισμα, ατος, *Dem.* τὸ προβλημα, ατος, *Plato*, ἡ ἐπαλξις, εως, *Thuc.*

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, ὅ.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, ὅ, ὁ ὑπερμαχος, ε, *Plut.* ὁ προμαχος, ε, *Herodian.*

Propugno, προπολεμέω, *Philo.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* προμαχέω, *Herodian.* pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινὸς, *Plut.* pro aliquo, προμάχομαι τινος, *id.*

Propulſatio, ἡ ἀποκρουσις, εως, *Al. Aphr.*

Propulſo, ἀποκρέω, aliquem, τινὰ, *Liv.* iruentes hoſtes, ἀμυνω τὲς ὀπόντας, *Lycurg.* Conf. *Propello.*

Proquæſtor, ὁ ἀντιταμίας, ε.

Prora, ἡ πρῶρα, ας, *Plut.*

Prorepo, ἐξερπύζω, *Ariſtot.* διεξερπύζω, *id.*

Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, *Plut.* ſum, πρωρατεύω, *Nax.*

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, έως.

Proripio, ἐυθορέω, *Lucian.*

Prorito, παροξύνω, *Xenoph.*

Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

Prorogo, ἀναβάλλομαι, *Plut* παραβάλλω.

Prorſum ſ. Prorſus, κομιδῇ, *Dem.* Confer *Omnino.*

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταβάλλω, *Polyb.*

Proſa oratio, πεζος λόγος, ἡ ἀνευ τ' μέτρων λέξις, *Dion. Hal.* proſa oratione ſcribo, καταλογάδην γράφω, *Lucian.*

Proſapia, τὸ γένος, εος, *Dem.*

Proſcenium, τὸ προσκήνιον, ε, *Plut.*

Proſcindo, κατασκάπτω, *Thuc.* conviciis aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* εἰς τινα, *id.*

Proſciſſio, ἡ διασκπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Proſcribo, προγραφὴν ποιεῖν, *Plut.* aliquem, προγράφω τινὰ, *Dion.* ψηλίτευω ποιέω τινὰ, *id.* φυγάδευω τινὰ, *id.*

Proſcriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Proſcriptus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐκδοτος, ε, *Dem.* ἐκδικοκόμμος, ένη, ενον, *id.*

Proſeco, διατέμνω, *Ariſtoph.*

Proſelytus, ὁ προσήλυτος, ε, *N. T.*

Proſequor,

Prosequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, *Isocr.* honore, φιλέω τιμαῖς, *Xenoph.* i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινά, *Plato.* funus, τὰ τιθνεῶτα, *Athen.* ἀνακλαύσω ὀπαδανόωντι πρὸς τὸ μνῆμα, *Dem.*

Prosilio, ἐρπύζω, *Aristot.*

Prosilio, διάτλω, *Aristot.* ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τ᾽ ἐκκλησίας, *Æschin.*

Prosocer, ὁ προκυρος, ου, ὁ τῆ πενθερᾶ πατήρ.

Prospecto, πρόσπλομαι πολλάκις.

Prospectus, us, ἡ πρόοψις, εως, *Thuc.* ἡ ἄποψις, εως, *Plut.*

Prosper, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔπστμος, ος, *Laërt.* fum, prospera fortuna utor, εὐθενέω, *Dem.* εὐποτμέω, *Plut.* διευτυχέω, *id.*

Prospere, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *id.* cedere, succedere, κατὰ ῥᾶν ῥέειν, *Max.* δ᾽ξιῶς προχωρεῖν, *Herodian.*

Prosperitas, ἡ εὐπραγία, ας, *Dem.* ἡ εὐτραξία, ας, *idem*, ἡ εὐποτμία, ας, *Plut.* prosperitate insolescere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, *Lucian.*

Prospero, εὐδαίμονα ποιέω, *Isocr.*

Prosperus, a, um, idem quod *Prosper.*

Prospicientia, ἡ πρόνοια, ας, *Herodian.*

Prospicio, προοράω, *Dem.* i. e. præcognosco, προγιγνώσκω, *Thuc.* fortunis meis, προσοῦμαι τ᾽ ὄντας, *id.*

Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱδρῖον, *Isocrat.* imaginem, προσδίζω εἰκόνα, *Plut.*

Prostibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.* ἡ ἑταῖρα, ας. *Dem.* ἡ πόρνη, ης, *idem*, i. e. locus, ubi se prostituunt prostibula, τὸ πορνεῖον, ου, *Dem.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Philo.*

Prostituo, προΐστημι, *Athen.* προαγωγεύω, *Plut.* filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, *Herodot.*

Prosto, προΐσαμαι, *Æschin.*

Prosum, ὠφελία, alicui, τινὰ, *Isocr.* Συμφέρω τινι, *id.* λυσιτελέω τινὶ, *id.*

Protego, σκεπάζω, aliquem, τινὰ, *Diosc.* περαμύνω, manu, χωρεύω τῶν χεῖρα, *Aristid.*

Protelo, ἀπελαύνω, *Lucian.*

Protendo, πρωτείνω, dextram, δεξιὰν, *Xen.*

Protenus, αὐτίκα, *Dem.*

Protero, κατατρίβω, *Dem.*

Proterve, προπετῶς, *Dem.* ἰταμῶς, *Plut.*

Protervia, f. Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, *Dem.* ἡ ἀσέλγεια.

Protervus, a, um, ὁ καὶ ὁ προπετὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ὁ ἀσελγὴς, ές, *id.*

Protestor, διαμαρτύρομαι, *Æschin.* ὑπομαρτύρομαι, *Dion. Hal.*

Protinam f. Protinus, εὐθὺς, *Xenoph.* ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.*

Protraho, qs. *in lucem*, προσάγω, aliquid, τὶ, *Plut.* i. e. differo, ἀναβάλλομαι, *Dem.* Conf. *Differo.*

Protrudo, προωθέω, *Theophr.*

Proturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Plut.*

Protectus, a, um, προαχθὲις, εῖσα, ἐν, longius ætate, πόρρω τ᾽ ἡλικίας ἤκων, *Plato.* ἡ προελληλυθὼς τὴν ἡλικίαν, *Xen.* protectæ ætatis esse, πόρρω τ᾽ ἡλικίας εἶναι, *Xen.*

Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, *Plut.*

Provenio, πρόρχομαι, e domo, ἐκ οἰκίας, *Gal.* προβαίνω τ᾽ οἰκίας, *Chrys.*

Proventus, us, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* τὰ προϊόντα, ων, *Dion. Hal.*

Proverbium, ἡ παροιμία, ας, *Dem.* quod proverbio dicitur, τὸ τ᾽ παροιμίας, *idem*, ut est in proverbio, τοῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, *Dion. Chrys.* τὸ τῦ λόγυ, *Lucian.* κατὰ τὴν παροιμίαν, *id.* proverbio jactos, παροιμιάζομαι, *Dion. Hal.*

Provide, προμηθικῶς, *Aristoph.* προνοητικῶς.

Providentia, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ προμήθεια, ας, *Soph.* ἡ προμήθεια, ας, *Plato.*

Provideo, προοίδα, *Dem.* προμήθειαν ποιέομαι, *Plato*, futura, προορᾶω τὰ μέλλοντα, *Aristot.* Conf. *Prævideo*, item *Prospicio.*

Providus, a, um, προορατικὸς, ἡ, όν, *Philo*, ὁ καὶ ὁ φρονιμος, η, ον, *Dem.*

Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, *Plut.* i. e. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, *Dem.* provinciæ præfectus, ὁ ἐπαρχος, ου, *Diod. Sic.*

Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ου, *Pandect.* ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, *ibid.*

Provinciatim, κατ᾽ ἐπαρχίας.

Provisio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ προόψις.

Provisor, ὁ προνοητὴς, οῦ, *Greg.*

Provocatio, *in primis ad aliud judicium*, ἡ ἔφεσις, εως, *Dion. Hal.* ἡ πρόκλησις, εως *Herodian.*

Provocatorius, a, um, προκλητικὸς, ἡ, όν, *Diosc.*

Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, *Dem.* πρὸς μάχην, *Plut.* vomitum, ἔμετον, *Al. Aphr.* appetitum ad aliquid, ὄρεξιν ἔς τι, *Herod.* aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινα ὀπί τι, *Plato.* ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ᾽ ἀρετὴν, *Xenoph.* ad judices, δίκην καλέομαι, f. ἐρῶμαι ἐς τὸ δικαστήριον, *Dem.* aliquem injuria, ἀδικέω τινὰ, *id.*

Provolo, προσπέτομαι.

Provolvo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, *Dem.*

Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστὶ, *Dem.* aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, *id.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *idem.*

Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Proxime, ἐγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τ᾽ μανίας εἰσὶ, *Dem.* ἐγγύτατα τινος, *id.* ἐγγυτά τινος, *id.*

Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.

Proximo, idem quod *Proxime.*

Proximo, as, ἀγχιστεύω.

Proximus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον, *Thuc.*

Prudens, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ζέφρων, ονος, *id.* φρονῶν, ουσα, ὄν. *id.* ὁ καὶ ἡ δαίφρων.

Prudenter, φρονίμως, ago, πράτλω, *Dem.* instruo spectacula, ποιεχόντες πρὸς τὰς θεωρίας, *id.* & recte cogitare aliquid, ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς λογίζεσθαί τινος, *id.*

Pruina, ἡ πάχνη, ης, *Aristot.*

Pruinolus, a, um, ὁ καὶ ἡ παχνώδης, ους.

Pruna, ἡ ἀνθρακὶς, ίδος.

Prunum, τὸ κοκκόμηλον, ου, *Hipponax.*

Prunus, ἡ κοκκόμηλος, ου, *Theophr.*

Prurigo, ὁ κνησμὸς, οῦ, *Plut.*

Prurio, κνήδομαι, *N. T.* ὀνυχίζω. *Theophr.*

Pruritus, ὁ κνησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ κνήδασις, εως, *Theophr.* ὁ ὀδαξησμὸς, οῦ, *Ælian.*

Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ου, *Plato.*

Psallo, ψάλλω, LXX.

Psalmus, ὁ ψαλμὸς, οῦ, LXX.

Psalterium, τὸ ψαλτήριον, ου, LXX.

Psaltria, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Psaltes, ὁ ψαλτὴς, οῦ, *Athen.*

Psittacus, ὁ ψιττακος, ου, *Plut.* ἡ ψιττάκη, ης, *Aristot.*

Ptisana, ἡ πτισάνη, ης, *Athen.*

Pubeo, ἐφηβεύω, *Artemid.*

Puber, ηβῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔφηβος, ου, *Xenoph.* jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἐφήβας, *id.*

Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, *Theophil.* ἡ ἐφηβεία, ας, *Artemid.*

Pubes, ἡ ἥβη, ης, *Xenoph.* i. e. *ipsi puberes*, τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, *Lucian.*

Pubesco, ηβάω, *Dem.* ἐφηβάω, *Diosc.*

Publicanus, ὁ τελώνης, ου, *Dem.*

Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, *Dem.* ὑπαρχόντων, *id.*

Publice, δημοσίᾳ, *Dem.* κοινῇ, *id.*

Publico, δημοῦμαι, bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, *Demosth.* τὰς οὐσίας τινος, *Herodian.* agrum, τὸν γῆν, *Thuc.* i. e. evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσιῶσαι, *Plut.*

Publicus, a, um, δημόσιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ ἐπιδήμιος, ædificium, οἰκοδόμημα, *Dem.* pœna, τίμημα, *id.* commodum, τὸ κοινῇ ξυμφέρον, οντος, *id.* in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον πρόερχομαι, publico sumptu, ἐκ τῦ δημοσίυ, publica negotia administro, τὰ δημόσια πράτλω, *Dem.*

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Pudefio, αἰσχύνομαι, *Xenoph.* ob aliquid, τί, *Naz.* καταισχύνομαί τι, *Isocr.*

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, *Thuc.*

Pudenter, αἰδημόνως, *Xen.*

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, *Isocr.* λέγων, *idem*, alicujus, ἐπί τι, *Thuc.* ἐπαισχύνομαί τινι, *Herodot.* τί, *N. T.* καταισχύνομαί τι, *Isocr.*

Pudibundus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, ων, *Aristot.*

Pudice, μετ᾽ αἰδοῦς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, *Isocr.*

Pudicus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, όν, mulier, γυνὴ, *Plut.*

Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, contr. αἰδοῦς, *Aristot.* ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.* ἡ ἐυκλέεια, ας, *id.* rusticus, ἡ δυσωπία, ας, *Plut.* pudori erat, δι᾽ αἰσχύνης ἦν, *Dion. Hal.* duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, *id.* fine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, *Plut.*

Puella, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* ἡ κόρη, ης, *Xen.* ἡ παῖς, δος, *Dem.*

Puellaris, e, ὁ καὶ ἡ κορασιώδης, ους, *Plut.* κορικὸς, ἡ, όν, *Athen.*

Puellariter, κορικῶς, *Philo.*

Puellula, τὸ κορίσιον, ου, *N. T.* τὸ κοριδιον, ου, *Poll.* ἡ παιδίσκη, ης, *Lys.* τὸ παιδισκάριον, ου, *Laërt.*

Puellus f. Puellulus, τὸ παιδίριον, ου, *Dem.* τὸ παιδιον, ου, *Aristot.* ὁ παιδίσκος, ου, *Xenoph.*

Puer, ὁ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ὁ κόρος, ου, *Athen.*

Puera, ἡ παιδίσκη, ης, *Lys.*

Puerasco, ὑπτίδομαι.

Puerilis, e, ὁ καὶ ἡ παιδαριώδης, ους, *Herodian.* παίδειος, εία, ειον, *Plut.*

Puerilíter, παιδικῶς, *Philo.*

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, *Philo.* a pueritia, ἐκ παιδὸς, *Dem.* ἐκ μικρῶν παιδίων, *idem.*

Puerpera, ἡ λεχὼ, όος, *Cl. Al.*

Puerperium, ἡ λοχεία, ας, *Plut.*

Puerperus, a, um, λόχειος, εία, ειον, *Plut.*

Puerulus, τὸ παιδίον, ου, *Dem.*

Pugil, ὁ πύκτης, ου, *Xen.*

Pugilatio f. Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, *Athen.* ἡ πυγμὴ, ῆς, *Plut.* ἡ πυγμαχία.

Pugilice, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, όν, *Xen.*

Pugilor, πυκτεύω, *Plut.*

Pugillares f. Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακίδιον, ου, *N. T.* ἡ δέλτος, ου, *Plut.*

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, ου, *Xenoph.*

Pugiunculus, το μαχαιρίδιον, ου, *Lucian.*

Pugna, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ὁ ἀγών, ῶνος, *id.* ἡ ἅμιλλα, ας, *Isocr.* fine pugna, ἀμαχητὶ, *Thuc.* Conf. *Prælium.*

Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ου.

Pugnaciter, μαχίμως φιλονείκως, *Xenoph.*

Pugnaculum, ὁ πύργος, ου, *Herodot.*

Pugnator, ὁ μαχητὴς, οῦ, ὁ μαχόμενος, ου, *Isocr.*

Pugnatorius, a, um, μαχικὸς, ἡ, όν, μαχητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Pugnax, ὁ καὶ ἡ μάχιμος, ου, *Plut.*

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* pro aliquo re, περὶ τινος, *Plato*, de aliqua re, ὑπέρ τινος, *Isocr.* ὑπερμαχέω τινος, *Plut.* διαμάχομαι ὑπέρ τινος, *Plato*, cum aliquo, τινὶ, *Xenoph.* ἀγωνίζομαι πρός τινα, *Xen.* contra Deum, θεομαχέω, *Eurip.* θεομάχομαι, *Chrys.*

Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, *Suic.* ὁ κόνδυλος, *Dem.* pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινί, *Plut.* κόνδυλον διδόναι, *Ariſtoph.* pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, *Dem.* pugnis decerto, διαπυκτεύω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πυξ, *Nuz.*

Pulcher, a, um, καλὸς, ἡ, ὁν, *Plato,* ὁ ἢ ἡ εὐειδὴς, ές, fœmina, γυνὴ καλὴ ἢ εὐειδὴς, *Plato,* εὐπρεπὴς τῷ ὄψει ὅσα γυνὴ, *Dem.* adſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, *Dem.* καλὸς τὴν ὄψιν, *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* mundus, ſ. ornatus, καλὸς κόσμος, *Plato,* pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, *Dion. Hal.*

Pulchre, καλῶς, mihi eſt, ἔχω, *Xen.*

Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* oris, ὀπὸ τοῦ ὄψεως, *idem,* pulchritudine præditum eſſe, ἔχειν τὸ καλλος, *idem,* μετέχειν τῆς κάλλους, *idem,* antecello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει, *idem,* deſtitui, ὑποστρέφομαι τῆς κάλλους, *Iſocr.*

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, *Dioſc.* vinum e pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, *id.*

Pulex, ὁ ψύλλος, ου, *Ariſtot.* ἡ ψύλλα, ης, *Theophr.* pulices venor, ψυλλίζω.

Puticoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψυλλάδης, ες.

Pullaſter, τὸ ὀρνίθειον, ου, *Athen.* τὸ ὀρνιθάριον, *idem,*

Pullatus, a, um, ὁ ἢ ἡ μελανείμων, ονος, *Lucian.*

Pullulaſco, βλαστάνω, *Ariſtot.*

Pullulo, παραφύω, *Ariſtot.* βλαστάνω, *Dem.*

Pullulus, ὁ ἔλαστος, ου, *Theophr.*

Pullus, *equus, aſinus,* ὁ πῶλος, ου, *Xen. avis,* ὁ νεοττὸς, οῦ, *Ariſtot.* excluditur, νεοττὸς, γίγνεται, *Ælian.*

Pulmentum, τὸ ὄψον, ου, *Athen.* τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, *Plut.*

Pulmonarius, a, um, πνευμονικὸς, ἡ, ὁν, *Galen.*

Pulpa, ὁ μυς, ὁς.

Pulpamentum, τὸ ἠδύσμασι, ων, *Ariſtot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, ου, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Pulſ, ὁ πολτὸς, οῦ, *Dioſc.*

Pulſatio, ἡ κρῆσις, εως, *Plut.*

Pulſator, ὁ κρεστὴς, οῦ.

Pulſo, κρέω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, *Arrian.* obvios, παίω ἐντυγχάνοντας, *Plut.* diſcipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores, κόπτω τὴν θύραν, *Ariſtoph.* θυροκοπέω, *id.* ut cor vel arteriæ, σφύζω, *Gal.*

Pulſus, us, ὁ σφυγμὸς, οῦ, *Plut.* cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, οῦ, *Galen.* ἡ σφύξις, εως, *Ariſtot.*

Pultarium, τὸ πολτάριον, ου, *Dioſc.*

Pulveratio, ἡ κονιόρτασις, εως.

Pulvereus, a, um, κόνεος, ία, εον, *Panſ.*

Pulvero, κονιορτόω, *Theophr.*

Pulverulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ κονιορτώδης, εος, *Theophr.*

Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Lucian.*

Pulvinulus ſ. Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvis, ἡ κόνις, εως, *Lucian.* excitatus, ὁ κονιορτὸς, οῦ, *Plut.* Pulverem excito, κονιορτόω, *Theophr.* ποκονίω, *id.* pulvere impleo ſ. adſpergo, κονιάω, *Lucian.* fine pulvere, ἀκονιτὶ, *Dem.*

Pulviſculus, τὸ κονιορτίδιον, ου.

Pumex, ἡ κισηρὶς, ιδος, *Theophr.* pumice lævigo, κατακισηρίζω, *Athen.*

Pumiceus, a, um, κισηρώδης, ες, ἴνη, ἴνον.

Pumicoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κισηρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ κισηροειδὴς, ές, *Theophr.*

Pumilio ſ. Pumilius, ὁ νάνος, ου, *Ariſtot.*

Punctim, στίγδην.

Punctio, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, ου.

Punctum ſ. Punctus, ἡ στίγμὴ, ῆς, *Euclid.* temporis, χρόνου, *Plut.* ἡ ἀκμὴ τοῦ καιροῦ, *Dem.*

Punctura, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctus, vide *Punctum.*

Pungo, νύττω, *Plut.* κεντέω, aliquem, σίζω τινὰ, *id.* dicteriis, θράττω τινὰ, *Plato.*

Puniceus, a, um, φοινίκεος, εία, εον, *Diod. Sic.* φοινικᾶς, ῆ, ᾶν, tunica, χιτὼν, *Xen.*

Punio, κολάζω, aliquem ſevere, τινὰ ζαφόδρα, *Dem.* merito, εἰκότως, *id.* legitime, νομίμως, *idem,* acerbe, πικρῶς, *id.* publice, δημοσίᾳ, *idem,* τιμωρίᾳ τινὰ, *Iſocr.* in exemplum omnium, τιμωρήμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, *Dem.* Conſ. *Multo.*

Punitio, ὁ κολασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* Conf. *Pœna.*

Punitor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.* ὁ τιμωρητὴς.

Pupa, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παιδαριῶδες.

Pupilla, i. e. *orba parentibus,* ἡ ὀρφανὸς, ου, & orba, ἡ ὀπίλληρος, *Dem.* ἡ ὀπκλήρος, ου, *id.* oculi, ἡ κόρη, ης, *Philo.* ἡ γλαυκὴ, ης, LXX.

Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ſtatus, ἡ ὀρφανία, ας, *id.*

Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Plato.* ὀρφανὸς πατρὸς, ſ. μητρὸς, *Dem.* pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, *idem,* relinqui, καταλείπεσθαι, *idem.*

Puppis, ἡ πρῶμνα, ης, *Thuc.*

Pupula, ἡ κόρη, ης, *Philo.*

Pupulus ſ. Pupus, τὸ παιδάριον, ου, *Xen.*

Pure, καθαρῶς, *Plut.*

Purgabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἐυκάθαρτος, ου.

Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.*

Purgatio, ἡ κάθαρσις, εως, *Plato,* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *Plut.*

Purgator, ὁ καθαρτὴς, οῦ, *Plut.*

Purgatorius, a, um, καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.

Purgo, καθαρίζω, *Naz.* urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, *Plut.* i. e. excuſo, vide *Excuſo.*

Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, οῦ, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.*

Purifico, καθαίρω, aliquid, τι, *Athen.*

Puritas, ἡ καθαρότης, ητος, ſermonis, λόγου, *Hermog.* mentis, ἡ ἁγνότης, ητος, *Dem.*

Puriter, καθαρῶς, *Plut.*

Purpura, *concha & pannus,* ἡ πορφύρα, ας, *Ariſtot.*

Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, *N. T.*

Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, *Lucian.* ὁ πορφυροβαφὴς, οῦ, *Cl. Al.*

Purpuraſco, πορφυρίζομαι.

Purpuratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐμπόρφυρος, ου, *Plut.* ἐμβεβλημένος πορφύραν, *N. T.*

Purpureus, a, um, πορφυρᾶς, ᾶ, ᾶν, tunica, χιτὼν, *Xen.* veſtis, ἡ πορφυρὶς, ιδος, *idem,* totus, ὁ ἢ ὁλοπόρφυρος, ου, *Diod. Sic.*

Purpuriſſo, τῷ ἀνδρείκελον χρίω.

Purpuriſſum, τὸ ἀνδρείκελον, ου, *Ariſtot.*

Purpuro, πορφυρίζω, *Dioſc.* πορφυρέω, *Lucian.*

Purulentè, πυωδῶς.

Purulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυώδης, εος, ὁ ἢ ἡ πυοειδὴς, ές, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ διάπυος, ου, *Hippocr.*

Purus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* a ſcele e, ὁ ἢ ἡ ἁγνὸς, ὴ, ὸν, a re venerea, τῆς ἀφροδισίων, *Plut.* i. e. non miſtus, ὁ ἢ ἡ ἄκρατος, ου, *Xen.*

Pus, τὸ πύον, ου, *Ariſtot.*

Puſillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, *Philo,* ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.

Puſillanimus, a, um, ὁ ἢ ἡ μικρόψυχος, ου, *Naz.* ὁ ἢ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, *Philo.*

Puſillus, a, um, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Parvus.*

Puſio, τὸ παιδίον, ου, *Ariſtot.*

Puſtula, ἡ φλυκίαινα, ης, *Thuc.* τὸ φλυζάκιον, ου, *Hippocr.* ἡ φλυκὶς, ιδος, in puſtulas erumpo, φλυκταινόομαι, *Dioſc.*

Puſtuloſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φλυκταινώδης, εος.

Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύου, *Dioſc.* fabæ, κυάμου, *Theophr.* τὸ λέπισμα, ατος, *Philo,* τὸ λέπυρον, ου, *Cl. Al.*

Putaminoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κελυφαλὴς, ες, *Theophr.* κελύφινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, *Symm.* ἡ κλαδεία, ας, *Geopon.*

Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Puteal, τὸ βαθρομενον, ου, LXX.

Putealis, e, ſ. Puteanus, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Plut.*

Putearius, ὁ φρεάρυχος, ου, *Plut.*

Puteo, μυδάω, *Theophr.*

Puteſco, δυσωδέομαι.

Puteus, τὸ φρέαρ, ατος, *Lucian.* puteum fodio, φρεωρυχέω, *Plut.* φρέαρ ὀρύττω, *Dion. Hal.* puteorum foſſor, ὁ φρεωρυχος, ου, *Plut.* hauſtor, ὁ φρεάντλης, ου, *Laert.* foſſio, ἡ φρεωρυχία, ας, *Joſeph.*

Putide, δυσωδῶς, i. e. *abjecte,* ἀγεννῶς, *Dem.*

Putidulus, a, um, ſ. Putidiuſculus, a, um, δυσωδέστερος, ἑρα, ερον.

Putidus, a, um, ὁ ἢ ἡ δυσώδης, ες, *Thuc.* μυδαλέος, ἑα, ἑον, i. e. *abjectus,* ὁ ἢ ἡ ἀγεννὴς, ές, *Dem.*

Puto, κλαδεύω, vitem, ἀμπελον ἀποκλαδεύω, *Dem.* i. e. arbitror, ἡγοῦμαι, *Dem.* Conf. *Arbitror.*

Putor, ἡ δυσωδία, ας, *Thuc.* ἡ δυσοσμία, ας, *Poll.*

Putredo, ἡ σῆψις, εως, *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος, *idem,* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.* putredine vitio, σήπω, *Plut.*

Putrefactio, ἡ ἀποσηψις, εως, *Plut.* ἡ μύδησις.

Putreo, σαπρίζω.

Putreſco, σήπομαι, *Xen.* ἀποσήπομαι, *Hippocr.* carnis modo, κρεοσήπομαι, *Plut.*

Putris, e, ſ. Putridus, a, um, σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἀνίατος, ου LXX. ζαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Putror, ἡ ζαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Putus, a, um, idem quod *Purus, a, um.*

Pyra, ἡ πύρα, ας, *Plut.*

Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Pyramidatus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυραμοειδὴς, ές.

Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, *Diod. Sic.*

Pyrites, ὁ πυρίτης, ου, *Dioſc.*

Pythia, τὰ πύθια, ων, *Plato.*

Pythius, a, um, πύθιος, ία, ιον, *Plut.*

Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ου.

Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, *Athen.*

Q.

QUA? i. e. πῆ; quatenus ἦ, in alio, qua eſt aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτέρῳ, *Ariſtot.*

Quacumque, ὅπη ἂν, ferat, φέρῃ, *Plato,* ex parte, ὁπῃοῦν, *Plato,* ὁπωτιοῦν, *id.*

Quadamtenus, ἕξιν ἀς.

Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.

Quadragenarius, ὁ τεσσαρακοντάετης, ου, τεσσαρακοντούτης, ου, *Lucian.*

Quadrageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrageſimus, a, um, τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Quadragies, τεσσαρακοντάκις, *Plut.*

Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrangulus, a, um, ὁ ἢ ἡ τετράγωνος, ου.

Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ου, *Galen.*

Quadrantal, ὁ κύβος, ου.

Quadratus, a, um, ὁ ἢ ἡ τετράγωνος, ου, *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος, *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ου, *Thuc.*

Quadriennis, e, ὁ ἢ ἡ τετραετὴς, ές.

Quadriennium, ἡ τετραετία, ας, ὁ χρόνος τετραετὴς, ές, *Herodot.*

Quadrifariam, τετραχῆ, *Philo.*

Quadriga, τὸ τέθριππον, ου, *Plut.* ἅρμα τετράρυμον, *Xenoph.*

Quadrigarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τῶν τεθριππιστῶν.

Quadrigarius, ὁ τεθριππιστὴς, οῦ.

Quadrilibris, e, ὁ ἢ ἡ τετραλίτρος, ου.

Quadrimatus,

Quadrimatus, us, idem quod *Quadriennium.*
Quadrimeſtris, e, ὁ ἢ ὁ τετράμηνος, ε, LXX.
Quadrimus, a, um, ὁ ἢ ὁ τετραετὴς, ές, *Herodot.*
Quadringeni, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Quadringenteſimus, a, um, τετρακοσιοστὸς, ἡ, όν.
Quadringenti, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Herodian.*
Quadringenties, τετρακοσιάκις.
Quadripartito, τετραμερῶς
Quadripartitus, a, um, ὁ ἢ ὁ τετραμερὴς, ές.
Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Plut.* i. e. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, *Dion. Hal.* in aliquem, τινι, *Xen.* ζωάπλω εἰς τινα, *Ariſtot.*
Quadrupes, ὁ ἢ ὁ τετράπους, οδος, *Ariſtot.* ὁ ἢ ὁ τετρασκελὴς, ές, *Diod. Sic.* quadrupedum more, τετραποδιστὶ, *Lucian.* quadrupes incedo, τετραποδίζω, *Ariſtot.*
Quadruplator, ὁ ὠδεικλῆς, ου, *Syneſ.*
Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, *Plato.* ὁ ἢ τὸ τετραπλασίων, ονος, *Ariſtot.*
Quadrupliciter, τετραπλῆ, *Hom.*
Quadruplico, τετραπλασιάζω, *Herodian.*
Quadruplus, a, um, idem quod *Quadruplex.*
Quæro, ζητέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τι τινος, *Plut.* πυνθάνομαί τι παρά τινος, *Iſocr.* Conf. *Interrogo.*
Quæſitio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.*
Quæſitor, ὁ ζητητὴς, οῦ, *Lyſ.*
Quæſitum, τὸ ζήτημα, ατος, *Quinct.*
Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæſtio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἀπορος, *id.* τὸ πρόβλημα ἄπορον, *Lucian.* juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ε, *id.* quæſtionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, *id.* adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, *id.* poſtulare aliquem in quæſtionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, *id.* Conf. *Interrogatio.*
Quæſtiuncula, τὸ ζητημάτιον, α.
Quæſtor, ὁ ταμίας, ου, *Plut.*
Quæſtorius, a, um, ταμιευτικὸς, ἡ, όν, poteſtas, ἐξουσία, *Plut.*
Quæſtuoſe, κερδαλέως, *Thuc.*
Quæſtuoſus, a, um, κερδαλέος, ία, έον, *Xen.*
Quæſtura, ἡ ταμιεία, ας, *Appian.* ἡ ἐξουσία ταμιευτικὴ, *Plut.*
Quæſtus, ἡ ἐργασία, ας, *Dem.* ὁ χρηματισμὸς, οῦ, *idem,* corporis, ἡ ὀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, *id.* quæſtum facio, ποιέομαι ἐργασίαν διά τινος, *id.* ἐργάζομαι, *id.* magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, *id.* quæſtui ſervio, εἰμὶ προς τῷ λήμματι, *Dem.* deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ ὤν, *id.* Conf. *Lucrum.*
Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, *Iſocr.* ὁποῖος, α, ον, *id.* ὁποιός τις, ὁποία τις, ὁποῖον τι, *Dem. Interrogativ.* ποῖος, α, ον, ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι, *Iſocr.* qualis, talis, ὁποῖός τις, τοιοῦτος, *Xenoph.* qualis quiſque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτο ἢ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, *Ariſtot.*
Qualiter, ὁποιως. *Iſocr.* οἵως, *Ariſtoph.*
Qualitercumque, ὅπως ἄν, *Iſocr.* ὁποιδήποτε, *Plato.*
Qualus, ὁ τάλαρος, ου, *Nax.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*
Quam, ἤ, majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ, *Dem.* non aliud judicare, quam quod æquum cenſuerit, οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, *Dem.* nihil reſtat quam ut Deus fiat, οὐδὲν ἐστὶ λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *Iſocr.* quam difficile ſit, ὡς χαλεπόν ἐστι, *Dem.* quam putatis? πῶς ἂν οἴεσθε, *Dem.* quam maxime, ὅτι μάλιστα, *Plato.* quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι, quam multa non deſidero, πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω, *Lucian.* quam optime poſſit, ἢ δυνατὸν ἄριστα, *Lucian.* tam de communibus, quam de privatis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελητὴν, *Iſocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον, *Naz.*
Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, conſiderate, πολεμῶμεν, λογίσασθε, *Dem.* quamdiu eſt? πόσος χρόνος ἐστὶ, *Iſocr.* examinarunt eum, quamdiu ipſis viſum eſt, ἐβασάνιζον, μέχρι ἔ αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἄν, *id.*
Quamobrem, *cauſſale,* δι' ἅ, *Plato,* διὰ τοῦτο, *Dem.* διότι, *idem,* neſcio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅ, *idem,* conſiderate, quamobrem, hæc fecerit, ζυλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, *id. Interrogativum,* διὰ τι; ὅτι δὴ τι; *Plato.*
Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ ἢ δῆτα, *id.* Conf. *Etſi.*
Quando, πότε, agetis? πράξετε, *Dem.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, *id.* quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας συζῇ, *id.* quando urbs obſideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκεῖσθαι ἀπηγγέλετο, *id.* Conf. *Quum.*
Quandocumque, ὁπότε ἂν, *Dem.*
Quandoque, ἐνιοτε, *Dem.* Conf. *Interdum.*
Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem perſuadere poſſum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, *Plato,* hoc ſervi eſt, ut non vivat, quomodo vult, εἴπερ τῷ δούλῳ ἔστι τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλει, *Ariſtot.*
Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* Conf. *Etſi.*
Quantillus, a, um? πηλίκος, η, ον; *Ariſtot.*
Quantitas, ἡ ποσότης, ητος, *Ariſtot.*
Quanto, ὅσῳ, mitius ego——tanto magis ille, πραότερον ἐγὼ—— τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —— μᾶλλον, *Ariſtot.* quanto major rem —— tanto copioſiorem, ὅσον μείζονα—— τοσοῦτον πλείονα, *Chryſ.* ὅσον περ——τοσοῦτον, *Iſocr.* quanto juſtius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον ἢ ἡμεῖς, *Dem.*
Quantopere, ὡς ἔν, perturbatus fuerim, dicere non poſſum, ζωεταράχθαι, ὡς ἂν δυναίμην εἰπεῖν, *Iſocr.*
Quantulus, a, um, ἡλίκος, η, ον, *Lucian.*
Quantus, a, um, ἡλικος, η, ον, & qualis evaſerit, ἢ οἷός γέγονε, *Plato,* labor, ἡλικος πόνος, *id.* beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, *Dem.* bona, ἡλίκα ἀγαθὰ, *Lucian. interrogativum de quantitate continua,* πηλικος, ικη, ικον; *Ariſtot. de quantitate diſcreta,* πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως; *Ariſtoph.* quanti ſeu quanto pretio docet? πόσου διδάσκει; *Xenoph.* quanti tandem æſtimatis? ὁπῇ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; *Plato,* quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν ζυμβαλεῖν, *Lucian.* quantum in me eſt, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian.* quantum in me eſt, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian.* quantum ad me attinet, τὰ μὲν μέρος, *Plato,* τὰ μὲν μέρος, *id.* quantum poſſum, καθόσον δύναμαι, *Iſocr.* quantus, tantus, ὅσος τοσοῦτος, quantam benevolentiam ego conſervo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, *Iſocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ πρυέχεις ἄλλων, τοσοῦτον, *id.* quantus quantus, ὁπηλικοσοῦν, *Theophr.*
Quantuſcumque ſ. Quantuſlibet, Quantuſvis, οπηλικοσοῦν, ικηνοῦν, ικονοῦν, *Ariſtot.*
Quapropter, ἀνθ' ὅ, *Dem.* τίνος ἕνεκα, *idem.* Conf. *Quamobrem* & *Quare.*
Quaqua, ὅπερ ἄν, quaqua verſum, παντα χόσε, *Al. Aphr.*
Quare? *Interrogative,* διὰ τί; *Dem.* τίνος ἕνεκα; *id.* ἵνατί; *Plato, Indefinite,* διά τι, *Iſocr.* διότι, *id. illative,* διὰ τοῦτο, *idem.*
Quartanus, a, um, τεταρταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* febris, πύρετος, *Al. Trall.*
Quarto, τετάρτως.
Quartum, τέταρτον.
Quartus, a, um, τέταρτος, άρτη, αρτον, *Ariſtot.* dies, ἡμέρα τετρὰς, *Dem.*
Quaſi, ὡς, accuſant nos, quaſi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, *Iſocr.* Conf. *Tanquam.*
Quaſillus ſ. Quaſillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ καλάθιον, ου, *Poll.*
Quaſſibilis, e, ὁ ἢ ἡ διασάλευτος, ε.
Quaſſatio, διασάλευσις, εως.
Quaſſo, διασαλεύω, aliquid, τὶ, *Lucian.* ἀνασείω.
Quatenus, ἐφ' ὅσα, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Herodian.* licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, *idem.*
Quater, τετράκις, *Iſocr.*
Quaternarius, ὁ τετρὰς, άδος, *Plut.*
Quaterni, æ, a, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xenoph.*
Quaternio, τὸ τετράδιον, ου, *N. T.*
Quatio, ζείω, aliquid, τὶ, *Thuc.* κλονέω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου, *Ariſtot.*
Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Luc.*
Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.
Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, *Plut.*
Que, τε, *quod ſolum rarius, frequentius vero cum* ἢ *jonitur,* e. g. ſurſum ac deorſum, ἄνω τε ἢ κάτω, *Dem.*
Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile eſt, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, *Dem.* ita, ὥσπερ ἄνω, *idem,* ὥσπερ ὡσαύτως, *idem,* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *idem.*
Queo, δύναμαι, *Dem.* Conf. *Poſſum.*
Quercetum, ὁ δρυμὸς, ὕ, *Polyb.*
Querceus, a, um, ſ. Quernus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον, *Plut.*
Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, *Dioſc.*
Querela, ὁ ὀδυρμὸς, ὕ, *Iſocr.* Conf. *Lamentatio.*
Queribundus, a, um, ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, *Baſ.*
Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, *Cl. Al.*
Queritor, ὀδύρομαι, *Dem.*
Querneus, a, um, ſ. Quernus, a, um, vide *Querceus.*
Queror, ὀδύρομαι, *Dem.* μεμψιμοιρέω, *Lucian.* de aliquo, μέμφομαί τινι, *Dem.* τὶ, *Xenoph.*
Querulus, a, um, ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ἀγανακλητικὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Queſtus, idem quod *Querimonia.*
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *Dem.*
Qui? πῶς; *Dem.* Conf. *Quomodo.*
Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ὀπτιμάω, *Dem.* hoc mihi videtur bonum eſſe, ἐπεὶ τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plato.*
Quicumque, Quæcumque, Quodcumque, ὁστις, ἥτις, ὅ, τι, *Ariſtoph.* ὁστις ἄν, ἥτις ἄν, ὅ, τι ἄν, *Thuc.* ὁστις δή, *id.* tandem, ὁστις ποτέ, *Lucian.*
Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de perſona certa,* ὅ, ἥ, τὸ δεῖνα, *Dem. de incerta,* ὁ ἢ ἡ τις, ἢ τό τι, *Gen.* τινὸς, *id.*
Quidem, μὲν, *Dem.*
Quidni? πως γὰρ οὔ; *Dem.* πῶς οὔ; *id.*
Quies, ἡ ἠρεμία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἥσυχον, ου, *Thuc.* Conf. *Otium,* item *Somnus.*
Quieſco, ἠρεμέω, *Philo.* ἡσυχίαν ἄγω, *Iſocr.* ἄγω, *id.* ἠρεμίαν ἔχω, *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι τῶ πόνῳ, *Xenoph.* i. e. dormio, vide *Dormio.*
Quiete. ἠρεμία, te contineas, ἔχε, *Plato,* ἠρεμαίως, *Xen.* ἡσύχως.
Quietus, a, um, ὁ ἢ ἡσύχιος, ου, ον, *Dem.*
Quilibet, ὁτυχὼν, όντος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἤ, *Dem.*
Quin, i. e. *cur non,* τί μή; i. e. *ut,* vel *quod non,* μὴ οὐχί, difficile eſt, quin patiatur, ἐ ῥᾴδιον, μὴ οὐχὶ πάσχειν, *Plato,* i. e. *qui non,* ὅστις, ου, i. e. *immo,* μᾶλλον ὄ quin etiam, γε μὴν, quin etiam ſpe omnes impleverit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, *Xenoph.* quin immo, ἀλλὰ ὄ γε, μᾶλλον, *N. T.*
Quinarius, ὁ πεντὰς, άδος, *Plut.* ὁ πεμπὰς, άδος, *Ariſtot.*
Quincunx, ὁ πεμπλὰς, άδος.
Quincuplex, πενταπλῆς, ῆ, οῦν, LXX.
Quindecies, δεκαπεντάκις.
Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, *N. T.*
Quingenteſimus, a, um, ſ. Quingenarius, a, um, πενταοσιοστὸς, ἡ, όν.
Quingenti, æ, a, Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, αι, α, *Herodian.*

Quingenties, πενταϰοσιάϰις.
Quini, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
Quinquagenarius, a, um, πεντηϰονταετὴς, ἐος, *Plut.*
Quinquageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πεντήϰοντα, *N. T.*
Quinquagefies, ſ. quinquagies, πεντηϰοντάϰις.
Quinquageſimus, a, um, πεντηϰοστὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήϰοντα, *N. T.*
Quinquatria, ſ. Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων, *Iſocr.*
Quinque, οἱ, αἱ, τά πέντε, *Plut.*
Quinquefariam, πενταχῆ, ſ. πένταχᾶς.
Quinquemeſtris, e, ὁ ϰὴ ἡ πενταμηνιαῖος, ε.
Quinquennalis, e, πενταετηριϰὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν, *Maccab.*
Quinquennis, e, ὁ ϰὴ ἡ πενταετὴς, ἐος, *Thuc.*
Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρίς, ίδος.
Quinquepartito, πενταμερῶς.
Quinquepartitus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ πενταμερὴς, ές.
Quinqueremis, e, ὁ ϰὴ ἡ πεντήρης, ους.
Quinquertio, ὁ πένταθλος, ου, *Plut.*
Quinquertium, τὸ πένταθλον, ου, *Herodian.*
Quinquies, πεντάϰις, *N. T.*
Quintanus, a, um, πεμπταῖος, αία, αῖον, *Al. Aphr.*
Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.*
Quintum, πέμπλον.
Quintus, a, um, πέμπτος, η, ον, *Plut.*
Quippe, ἅτε, peſſimus exiſtens, ϰάϰιστος ὤν, *Dem.* ἅτε δὴ, οἷα δὴ, ſemper admiror hunc ſermonem, ἐ γὼ τοι ἀλλὰ τοῦτον γὲ λόγον θαυμάζω, *Plut.*
Quiritatio, ὁ ϰωτλιασμὸς, ᾧ, *Thuc.*
Quirites, οἱ Ϙυρῖται, ων, *Dion. Hal.*
Quiritor, ϰωτλιάζω, aliquid, τι, *Plut.*
Quis ? Quæ ? τις ; Quid ? τί, *Dem.* Quis adeo ſimplex eſt, ut ignoret ; τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν, ὅστις ἀγνοεῖ ; *Iſocr.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum ſuſtinere poteſt ? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε ; *id. Indefinitum,* ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποιόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius ſit, ἔχεις ἂν εἰπεῖν, ὁποιός τις εὐσεβὴς ἐστὶ, *Xen.* τὶς, τι, conſiderate, non quem ſe dicat eſſe, ſed quis ſit, Ϛϰοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶ), ἀλλά τις ἐστὶ, *Æſchin.* i. e. *aliquis, quis ti,* ſi quis videat inimicum, εἴπε τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, *Thuc.*
Quiſnam, ὅστις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅ, τι, an putas illos ignorare, quiſnam ſis ? ἦ ϰἀγὼ γιγνώσϰειν αὐτὸς, ὅστις εἶ ; *Dem.* miſit interrogatum, quidnam accidiſſet, ἔπεμψεν εἰρησόμενον, ὅ, τι ἐστὶ τὸ ξυμβεβηϰὸς, *idem.*
Quiſpiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, *Dem.* dabo, quantum alius quiſpiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις ϰὴ ἄλλος πλεῖον δέπωτε ἔδωϰε, *Xen.* an quiſpiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.*
Quiſquam, τις, Quidquam, τι, neſcio, an quiſquam alius umquam, ὡς οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, *Iſocr.* nec quiſquam, οὐδὲ εἷς, ſe ipſum accuſat, ἑαυτὸν ϰατηγορεῖ, *Dem.*
Quiſque, Quæque, Quidque, ἕϰαστός τις, ἑϰάστη τις, ἕϰαστόν τι, *Dem.* εἷς ἕϰαστος, μία ἑϰάστη, ἓν ἕϰαστον, *Iſocr.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, *Jul. Apoſt.* αὐτὸς ἕϰαστος, αὐτὸ ἕϰαστον, quiſque pugnam incipere feſtiebat, αὐτὸς ἕϰαστος πρῶτος ἐσπούδαζεν ἄρξαι μάχης, *Pauſan.*
Quiſquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, *N. T.*
Quiſquis, Quæquæ, Quidquid, ὁστισοῦν, ἥτισοῦν, ὅ, τιοῦν, quiſquis potuerit, ὁστισοῦν δυνήσεται, *Dem.* ſive hunc, ſive quemque delegeritis, ϰἂν ὑμεῖς ϕ δεῖνα, ϰἂν ὁντινοῦν χειροτονήσητε, *idem.*
Quivis, idem quod *Quiſque ſ. Quilibet.*
Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipſi, μηδὲ βαδίζειν ἐξὸν αὐτῷ, *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅπου βουληθεῖεν, *idem,* quo confugiam ? ποῦ ϰαταφεύγω ; *Æſchin.* quo tandem & unde ? ποῖ δὴ ϰἀπόθεν ; *Plato,* quo mitius, eo magis, ὅσῳ πραότερόν, τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* quo magis eo magis, ὅσῳ ἄν μᾶλλον-μᾶλλον, *Ariſtot.* i. e. ut. ὅπως, elaborandum eſt, quo ille deſiſtat, προσήϰει πράττειν, ὅπως ἐϰεῖνος παύσεται, *Dem.*
Quoad, μέχρι ἕως, ipſis viſum eſt, αὐτοῖς ἐδόϰει, *Dem.* Conf. *Donec,* eatenus, quoad natura patitur, ὅσον τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον, ἡ φύσις ὑπαδέχεται, *Ariſtot.* fieri poteſt, ἐφ' ὅσον οἷόν τε, *Heliodor.*
Quocirca, διὰ τοῦτο, *Dem.* Conf. *Quamobrem, Quare.*
Quocumque, παντα χῆ, *Dem.* παντα χοῖ, *idem,* ὅπου ἄν, *Xen.*
Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. adminiſtrarunt, τὸς προγόνους ἐμαϰάρισαν, ὅτι τ τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴϰουν, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, *id.*
Quodammodo, ὡδέπως, *Xen.* τρόπον τινὰ, ἐστὶν ὡς, *Devar.*
Quominus, μὴ ὲ nemo contradicit, quominus dicturus ſit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ ὲ λέξειν, *Xen.*
Quomodo, πῶς, his uſus eſt, τούτοις ἐχρήσατο, *Dem.* ὁν τρόπον, *Lycurg.* τινὰ τρόπον, *Dem.*
Quomodocumque, ὅπως ἄν, *Dem.* ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν, *id.* id factum eſt, τοῦτο πέπραϰται, ὁπωσδήποτε, *id.*
Quonam, ποῦ, *Dem.* Conf. *Quo.*
Quondam, πάλαι, *Dem.* Conf. *Olim.*
Quoniam, ὅτι τοι, *Plato.* Conf. *Quia.*
Quopiam, ποῦ, *Dem.*
Quoquam, ποῖ, *Dem.*
Quoque, ϰὴ ἔτι. Conf. *Etiam.*
Quoquo, ſ. Quovis, παντα χοῖ, *Dem.*
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquo verſum, ſ. Quoquo verſus, παντα χόσε, *Dem.*
Quorſum, ϰαί τι, *Iſocr.* iſta perſecutus ſum oratione, ἓν ᾗ ἕνεϰα ταῦτα προσλώγϰα τῷ λόγῳ, *Euſeb.* iſta dicis ? πρὸς τί ταῦτα λέγεις ; *Viger.*
Quot, πόσοι, αι, α, ſunt Spartani ? εἰσὶ Σπαρτιᾶται ; *Plut.* in locis, ποσαχῇ, modis, ποσαχῶς, *Ariſtot.* diebus veniet ? ποσαῖος ἀφίξεται, *Xen.*
Quotannis, ϰατ' ἔτος, *Cl. Al.* ϰὰ πᾶν ἔτος, *Dioſc.* ἔτους ἑϰάστου, *Herodian.*
Quoteni, æ, a, πόσοι, αι, α.
Quotidianus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ϰαθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, *Iſocr.* ὁ, ἡ, τὸ ἑϰάστου ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐϰ τῶν ἑϰάστου ἡμέραν ὑποτιθεμένων, *Dem.*
Quotidie, ϰαθ' ἑϰάστην ἡμέραν, *Lucian.* ϰαθ' ἑϰάστου, *Iſocr.* ἑϰάστης ἡμέρας, *Herodian.*
Quoties, ποσάϰις, *Plato,* de his verba facta ſunt ? ὁσάϰις λόγος γέγονε περὶ τούτων ; *Dem.* tumultuati ſitis, omnes noviſtis, ὁσάϰις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ὑπίσασθε, *id.*
Quotieſcumque, ποσαϰισοῦν.
Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, & quotquot barbari, ϰὴ ὅσοι βάρβαροι, *Herodian.*
Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον, *Ariſtot.* ποσοπλάσιος, ία, ιον.
Quotus, a, um, πόσος, η, ον, ὁπόσος, η, ον, *Ariſtot.*
Quotuſcumque, acumque, ucumque, ὁποσοσοῦν, ὁποσηνοῦν, ὁποσονοῦν, *Ariſtot.*
Quotuſquiſque, idem quod *Quotuſcumque.*
Quovis, idem quod *Quoquo.*
Quouſque ἐφ' ὅσον, extendit ſe contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, *Ariſtot.* i. e. quamdiu, ποσὸν χρόνον, *Dem.*
Quum, ὅτι, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ ϰατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλασάν τινες, *Dem.* quum opus eſt, ὁπότε δέησειε, *id.* quum nos non poſſumus eo pervenire, νυνὶ ϰ ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐϰεῖσε ἀφιϰέσθαι, *id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, *id.*

R.

RAbide, λυασωδᾶς.
Rabidus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ λυασάδης, ους.
Rabies, ἡ λύσα, ης, *Gal.* ἡ μανία, in rabiem actus furo, λυασάω, *Dioſc.*
Rabioſe, λυασωδᾶς.
Rabioſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ λυασάδης, ους, λυσσάων, ωσα, ον, *Lucian.*
Rabula, ὁ διϰολόγος, ου, ὁ ϰύων ῥητοριϰὸς, ᾧ. *Ælian.* ὁ διϰηῤῥάφος, τὸ ϖερίτριμμα τ ἀγορᾶς, *Dem.*
Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, *Suid.*
Racematus, a, um, ſ. Racemoſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ βοτρυώδης, ους, *Dioſc.*
Racemus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*
Radiatio, ἡ ἀϰλινοβολία, ας, *Plut.*
Radiatus, a, um, ἀϰτινωτὸς, ὴ, ὸν.
Radicatus, a, um, ἐῤῥιζωμένος, ένη, ένον, *N. T.*
Radicitus, ὁλοῤῥιζεὶ, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.* ἐϰ ῥιζῶν, LXX. evelli, προθέλυμνον ἑλϰεσθῆναι, *Nyſſ.* extrahere, ἐμμοχλεύειν, *Ælian.* αὐτόῤῥιζον ἐϰϖάω, *id.* pereo, ὁλοῤῥιζος ἀπόλλυμαι, LXX.
Radicor, ῥιζόομαι, *Plato,* ῥιζόω.
Radicoſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ῥιζώδης, ους.
Radicula, τὸ ῥιζίον, ου, *Dioſc. herba,* τὸ ϛρυθίον, ου, *id.*
Radio, ἀϰλινοβολέω, *Philo*
Radioſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ἀϰλινώδης, ους.
Radius, ἡ ἀύλὶν, ῖνος, *Lucian.* textorius, ἡ ϰρϰὶς, ίδος, *Plato,* rotæ, ἡ ϰνημία, ας, *Lyſ.*
Radix, ἡ ῥίζα, ης, *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπώρια, ας, *Herodian.*
Rado, ξύω, *Theophr.*
Radula, τὸ ξύστρον, ου, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*
Raia, ἡ βάτος, ου, ἡ βατὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.*
Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, *Erot.* τὸ ὑποξυσμα, ατος, τὸ περίψημα.
Rameus, ϰλάδινος, ίνη, ινον.
Ramex, ἡ ϰὴλὶη, ης, *Gal.*
Ramicoſus, ὁ ϰηλήτης, ου, *Syneſ.*
Ramoſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ϰλαδώδης, ους.
Ramulus, ὁ ϰλαδὰν, άνος, *Heſych.* ὁ ϰλαδίσϰος, ου, ὁ ϰλὰν, ανὸς, *Theophr.*
Ramus, ὁ ϰλάδος, ου, *Theophr.* ὁ ὄζος, ου.
Rana, ὁ βάτραχος, ου, *Gal.*
Ranceo, ταγλίζω, *Aet.*
Ranceſco, ταγλίζω, *Aet.*
Rancide, Ϛαπρῶς.
Rancidus, a, um, ταγλὴς, ὴς, ὸν, *Geopon.*
Rancor, ἡ τάγλη, ης, *Al. Alphr.* ἡ Ϛαπρότης, ητος, *Dioſc.*
Ranunculus, τὸ βατράχιον, ου, *Dioſc.*
Rapa, ἡ ϰογλυλὶς, ίδος, *Theophr.*
Rapacitas, τὸ ἁρπαϰτιϰὸν, ῦ.
Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, ϰος, *Ariſtot.* ἁρπαϰτιϰὸς, ὴ, όν, *Baſ.*
Raphanus, ὁ ῥάφανος, ου, *Gal.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος, *Dioſc.*
Rapide, ὁρμητιϰῶς, Ϛοδρα, *Plato.*
Rapiditas, τὸ ὁρμητιϰὸν, ῦ.
Rapidus, a, um, ὁρμητιϰὸς, ὴ, όν, Ϛοδρὸς, ὰ, όν, *Herodian.* ἁρπαλέος, έα, έον.
Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, ῦ, *Philo.* τὸ ἅρπαγμα, ατος, *Joſeph.* τὸ ἅρπασμα, ατος, *Plut.*
Rapio, ἁρπάζω, *Dem.* ἁρπαγὴν ποιέομαι, *Thuc.* ad necem, Ϛυλαμβάνω ὑπὲ θανάτου, *Lucian.* ad pœnam, Ϛωαρπάζω ὑπὲ τιμωρίαν, *Dion. Hal.*
Raptim, ἁρπαϰλιϰῶς, ἁρπάγδην, i. e. celeriter, ταχέως, *Xen.*
Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Raptor, ὁ ἅρπαϰτὴς, ῦ, ὁ ἅρπαξ, ϰος, *N. T.*
Raptum, τὸ ἁρπαϰθὲν, έντος, rapto vivo, ὑπὸ θήρας ζάω, *Ariſtot.*
Raptus, us, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἁρπαγωλὴ, ῆς, *Lucian.*
Rapulum, τὸ ϰογλυλίδιον, ου, *Galen.*

Rapum,

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*
Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.
Rare, ἀραιᾶς.
Rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τὶ, *Galen.* μανόω.
Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, *Ariſtot.*
Rareſco, ἀραιόμαι, μανόμαι, *Theophr.* i. e. *infrequentior fio,* Σπανίζομαι, LXX.
Raritas, ſ. Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, i. e. penuria, ἡ Σπάνη, ης, *Dem.* ἡ Σπανιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ Σπάνις, εως, *Herodian.*
Raro, ὀλιγάκις, *Ariſtot.* Σπανίως, *Herodian.*
Rarus, a, um, ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* μανὸς, ἡ, όν, i. e. *infrequens,* Σπάνιος, ία, ιον, *Plut.*
Raſilis, ξυσὸς, ὴ, όν.
Raſtrum, τὸ λίστρον, υ, *Poll.*
Raſura, ὁ ξυσμὸς, ῦ, ἡ ξύσις, εως.
Ratio, τὸ λογίστικὸν, ῦ, *Plut.* ὁ λόγος, υ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem,* ὁ λογισμὸς, ῦ, *Thuc.* rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαί τινὸς, *Dem.* ὦεί τινος, *Iſocr.* ἔχειν τινος, *Dem.* λόγον ποιεῖσθαί τινος, *id.* λόγον ἔχειν τινος, *Dem.* inire, διαλογίζεσθαι, *id.* ſubduco, λογισεύω, *Suid.* λογίζομαι, *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι, *id.* nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιοῦμαι, *id.* ἀλογέω τινὸς, *Herodot.* rationis compotem eſſe, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, *Thuc.* expers, ὁ μὴ ἄλογος, ὸς, animal, ζῶον, *Ariſtot.* rationi conſentaneum eſſe, λόγον ἔχειν, *Dem.* cum ratione, μετὰ λόγου, *id.* λογικῶς, *Plut.* εὐλογως, *Ariſtot.* ratione præditus, ὁ μὴ ἄλογος, ὸς, *Ariſtot.* rationi conſentaneus, ὁ μὴ ἐυλογος, ὸς, *Herodian.* non conſentaneus, ὁ μὴ παράλογος, ὸς, *id.*
Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, *Dem.* ὁ Συλλογισμὸς, ῦ, *Ariſtot.*
Ratiocinativus, a, um, Συλλογιστικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, ῦ, *Dem.* ὁ λογιζόμενος, ου, *id.*
Ratiocinium, ὁ Συλλογισμὸς, ῦ, *Ariſtot.*
Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, *Dem,* διαλογίζομαι, *id.* Συλλογίζομαι, *id.*
Rationalis, e, λογικὸς, ῆ, *Ariſtot.*
Ratis, ἡ σχεδία, ας.
Ratiuncula, τὸ λογάριον, υ, τὸ λογίδιον, ι.
Ratus, a, um, κύριος, ία, ιον, *Dem.* ratum eſſe, κύριον εἶναι, *idem,* & valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *idem,* habeo, κυρόω, aliquid, τι, *Thuc.*
Raucedo, ὁ βράγχος, υ, ſ. τὸ βράγχος, ους, *Ariſtot.*
Rauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.*
Raucitas, idem quod *Raucedo.*
Raucus, a, um, βραγχαλέος, ία, έον, ὁ μὴ ὑ βραγχώδης, ες, vox, φωνὴ, *Al. Aphr.*
Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.
Ravus, a, um, χαροπὸς, ὴ, όν, *Theodor.*
Re, quando iterationem ſignificat, reddi in Compoſitione ſolet per ἀνὰ, e. g. *reædifico,* ἀνοικοδομέω, *Herodian. rebaptizo,* ἀναβαπτίζω, *Nax.* quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, ut *reboo,* ἀντιβοάω, *recalcitro,* ἀντιλακτίζω; ſed quando *Re* idem eſt, quod *De,* redditur per ἀπὸ, e. g. *reciſio,* ἀποτομή.
Reædifico, ἀνοικοδομέω, *Herodian.*
Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, εως, *Thuc.*
Rebellis, ὁ μεταστὰς, ἀντος, *Thuc.* ὁ ἀφεστὼς, ὼτος, *Herodian.*
Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, *Herodian.* ἀφιστάζω, *Lucian.* ἀντιμάχομαι τινί.
Reboo, ἀντιβοάω.
Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω, *Ariſtid.*
Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Quinctil.*
Recedo, ἀπέρχομαι, *Thuc.* a ſententia, ἀφίσταμαι γνώμης, a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, *Dem.*
Recens, νεαρὸς, ὰ, όν, *Dion. Hal.* ὁ μὴ ἡ νεαλὴς, ές, *Dem.* Conf. *Novus.*
Recens, *Adverb.* νεαρὶ, *Iſocr.* ἐναγχος, *Dem.* ἄρτι, *idem,* ἀρτίως, *idem,* factus, νεαρὶ γενόμενος, natus, ὁ μὴ ἡ νεογενὴς, ές, conditus, ὁ μὴ ἡ νεόκτιστος, ὸς, *Dion. Hal.*
Recenſeo, διέρχομαι, aliquid, τι, *Dem.* aliquos nominatim, ῥέω τινὰς κατ' ὄνομα, *idem,* διέρχομαί τινας ὀνομαστὶ, *idem,* omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πραξεις τινὸς καταριθμέω, *Iſocr.* omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, *id.*
Recenſio, ſ. Recenſus, ὁ κατάλογος, ὸς, *Dem.* i. e. *luſtratio,* ἡ ἐξέτασις, εως, *Thuc.*
Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, τὸ ἐνδοχεῖον ὕδατος, *Joſeph.* ſpiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, *Al. Aphr.*
Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, *Thuc.*
Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* Conf. *Promiſſum.*
Receptus, us, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, *Plut.*
Receſſus, us, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, ῦ, LXX.
Recidivus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀναπλώσιμος, ὸς, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, *Hippocr.*
Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, *Herodian.* ἐμπίπτω, *id.*
Recido, ὑπολέμνω, *Plut.* ὑποκόπτω.
Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν, *Iſocr.* τῷ ἰσχυῖ, *Plut.* exſulem, προσδέχομαί φυγάδα, *Iſocr.* aliquem in urbem, εἰσφέρομαί τινα εἰς τὴν πόλιν, *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, *id.* me in caſtra, ἀναπάμπτω εἰς τὸ στρατόπεδον, *Dion. Sic.* i. e. *polliceor.* Conf. *Polliceor.*
Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ παλινδρομία, ας.
Reciproco, ἀντιστρέφω, *Ariſtot.* curſum, παλινδρομέω, *Plut.*
Reciprocus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀντίστροφος, ὸς, ὁ μὴ ἡ παλίνδρομος, ὸς, *Laërt.*
Reciſio, ἡ ὑπότμησις, εως.
Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τῆς γραμματεἰου, *Dem.*
Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ου.
Recito, ἀναγινώσκω, alicui bellum, βιβλον τινὶ, *Dem.* poëmata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, *Lucian.*
Reclamo, ἀντιβοάω, quaſi teſtis, ἀντιμαρτυρέω, *Plut.*
Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.
Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνα, *Lucian.*
Reclivis, e, ὁ μὴ ἡ ἀνάκλιτος, ὸς, *Heſych.*
Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, *Xen.*
Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, *Dem.* figilli, ἡ ὑπόγνωσις τοῦ Σφραγίδος, *Herodian.*
Recogniſco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, *Herodian.* ſcriptum qua manu ſit exaratum, ὑπογινώσκω τὸ γεγραμμένον, *id.*
Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, *Plut.* me, ἐμαυτὸν, *Iſocr.*
Reconciliabilis, e, καταλλακτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *id.*
Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, ῆ, *Dem.*
Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, *Ariſtot.* aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, *N. T.* urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, *Iſocr.* τὰς πόλεις, *id.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ, *Thuc.* aliquos, εἰς ἐμόνοιαν καθίστημί τινας, *Iſocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, *Iſocr.* τινὶ, *id.*
Reconcinno, ἀνακοσμέζω, *Strabo.*
Reconditus, a, um, ὑπεκκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ μὴ ἡ ὑπόκρυφος, ὸς, *Plut.*
Recondo, κρύπτω, *Dem.* in penu, ὑπολαμβάνω, *Ariſtot.* in thelauro, ὑποθησαυρίζω, *N. T.* θησαυροφυλακέω, *Philo.*
Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως. *Ariſtot.*
Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινος, *Iſocr.* ὦεί τινος, *id.* τί, *Dem.* ἀναμιμνήσκομαί τι, *Iſocr.* ὦεί τι, *Plato,* μνείαν ποιέομαί τινος, *Iſocr.* ὦεί τινος, *id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* Conf. *Commonefacio.*
Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*
Recrementum, ἡ Σκωρία, ας, *Dioſc.*
Recreo, ἀναψύχω, cibo & potu, Σίτῳ καὶ ποτῷ, *Chryſ.* aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναπαύω τινὰ, *Xen.* recreor ex morbo, ἀναπνέω ἀπὸ τῆς ἀσθενείας, *Dioſc.* ἐκ νόσου, *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Dem.*
Recreſco, ἀναφύομαι, *Plut.*
Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, ατος, *Quinctil.*
Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Recrudeſco, ἐξαμύομαι.
Recta, εὐθὺς, *Thuc.* ducere aliquem Babylonem εὐθὺ ἄγειν τινὰ ὅπι Βαβυλῶνος, *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδὸς, *Lucian.*
Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν *Dem.* & convenienter judicare, μὴ προσηκόντως κρίνειν, *id.* facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν, *idem.*
Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, *Plato.*
Rectio, ἡ ὄπισσία, ας, *Plut.*
Rector, ὁ ὄπισθεν, ου, *Xen.* ὁ διοικητὴς, ου, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, gymnaſii ſ. ſcholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ου.
Rectus, a, um, ὀρθὸς, ὴ, όν, incedo, βαδίζω, *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμὴ, *Ariſtot.* angulus, ὀρθὴ γωνία, *Eucl.*
Recubo, ἀνάκειμαι, *Thuc.*
Recudo, ἀνακολάπτω.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, *Thuc.*
Recuperatio, ἡ ἀνάκλησις, εως.
Recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴν, *idem,* πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, *Plato,* ὑπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, *Iſocrat,* ἀναλάμβανω τὴν ἀρχὴν *Ælian.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, *idem,* aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*
Recurro, ἀνατρέχω, *Polyb.* παλινδρομέω, *Lucian.* ἀναθέω.
Recurſus, us, ἡ ἀνάδρομὴ, ῆς.
Recuſatio, ἡ ὑπόθυσις, εως, ἡ παραίτησις, εως, *Plato,* ficta, ὁ ἀκκισμὸς, ῦ, *Philo.*
Recuſo, παραιτέομαι, ὑπονδέω, aliquid, τινὲς, *Baſ.* ἀναδύομαι τι, *Lucian.* munus, ἀρνέομαι χρείαν τινὰ, *Dem.* ficte, ἀκκίζομαι, *Lucian.*
Recutitus, ὁ ἀπεσκυλμένος, ου.
Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*
Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι, *Plut.*
Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, *N. T.*
Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*
Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ Σῶμα τῇ γῇ, *Xenoph.* mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θανατὸν τινος ζηλωτὸν, *Iſocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμὴν, *Ariſtot.* injuriam, τὴν ὕβριν, *Lucian.* literas, ἀναδίδωμι γράμματα, *Dion. Hal.*
Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, *N. T.* ἀπολύτρωσις, εως, *ibid.* redemptionis pretium, τὸ λύτρον, υ, *Dem.* τὸ ἀντίλυτρον.
Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, ῆ, *N. T.*
Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *idem,* domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἴκων, *idem,* ἀφίκομαι οἰκάδε, *Lucian.* e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναστρέψας, *idem,* domum ex peregrinatione, ὑποδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *idem,* ad inſtitutum, ἐπανέρχομαι ὅπι τὴν ὑπόθεσιν, *Iſocr.* ad demonſtrationes, ἐπάνειμι πάλιν ὅπι τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo unde diceſſus ſum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, *Plut.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Æſchin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω φρόνημα εἰς τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν, *id.*
Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Redhibitio, ἡ ἀναγωγή, ῆς, *Plato.*
Redigo, ϖερίϛημι, aliquid, ad paupertatem, τινὰ εἰς ϖενίαν, *Herodian.* hoſtes calliditate in ſervitutem, δολόω ϖολεμίους ἀπάτῃ, *Plut.* inſulam in ſervitutem regis, καταδελόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* liberos & conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* in poteſtatem regionem, ὑϖοτάϖτω χώραν, *Herodian.* aliquid, ὑϖ' ἐμαυτὸν ϖοιέομαί τι, *Iſocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν ϖόλιν, *Dem.*
Redimiculum, ἡ ταινία, ας, *Plato.*
Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ ϛεφάνῳ, *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*
Redimo, λυτρόομαι, aliquem, τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, *Ariſtot.* aliquem viginti ſex minis, τινα ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν, *Dem.*
Redintegratio, ἡ ἀϖοκατάϛασις, εως, *Greg.* ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.*
Redintegro, ἀϖοκαθίϛημι, *Herodian.* pugnam, ἀναιρέω τὴν μάχην, *id.*
Reditio, ſ. Reditus, ἡ ἐϖάνοδος, ου, *Plut.* ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς, *idem*, ἡ ἀϖονόϛησις, εως, *Arr.* i. e. proventus, ἡ ϖροσόδος, ου, *Dem.* τὰ ϖροσίοντα, ων, *Dion. Hal* exſulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φυγόντων, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *idem*, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Iſocr.*
Redoleo, ὄζω, aliquid, τινὸς, *Dioſc.*
Reduco, ἐϖανάγω, exſules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς ϖατρίδας, *Plato*, urbem in priſtinum ſtatum, κατάγω ϖόλιν εἰς ἑαυτὴν, *Plut.* aliquem domum, ἀγὼ τινα ὀϖίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *Ælian.*
Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Redundans ϖερισσὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ϖεϖληθής.
Redundanter, ϖλεοναϛικῶς, ϖερισσῶς.
Redundantia, ſ. Redundatio, ὁ ϖλεοναϛμὸς, οῦ, *Plut.*
Redundo, ϖλεονάζω, aliqua re, τινὸς, *Gal.* τινὶ, *Thuc.* ϖερισσεύω τινὸς, *Lucian.*
Reduvia, ἡ ϖαρωνυχία, ας, *Ægin.*
Redux, ὁ καταγόμενος, ου, *Plut.* ὁ κατελθὼν, όντος, *Iſocr.* ὁ κατιὼν, όντος, *id.* ὁ καὶ ἡ ϖαλίντροϖος.
Refectio, ἡ ἀϖοκαθὴ, ῆς, *Dion.*
Refello, ἀνασκευάζω, *Ariſtot.* aliquem, διαλέγομαι τινὰ, *Nax.* ſententiam, ἀνατρέϖω γνώμην, *Thuc.*
Refercio, ἐμϖλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, *Plato.* Conf. *Compleo.*
Referio, ἀντιτύϖτω, *Ariſtoph.*
Refero, ἀναιρομίζω, arma in arcem, τὰ ὅϖλα εἰς τὴν ἀκρόϖολιν, *Xen.* aliquid ad ſenatum, ἀναφέρω τι εἰς ſ. ϖρὸς τὴν Συγκλητον, *Plut.* ad populum, ϖροσάγω τι ϖρὸς τὸν δῆμον, *Ariſtot.* aliquem inter aliquos, τίθημί τινα εἰς τινας, *Demoſth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς Θεὰς, *Iſocr.* malum, ἐϖαναφέρω κακὸν, ἀγγέλλω κακὸν, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo ἀϖοδίδωμι χάριν τινὶ ὑϖέρ τινος, *Iſocr.* alicui, aliquid acceptum, ϖιϑήθημι τινι τὴν αἰτίαν, *Iſocr.* τὴν χάριν ἀνάϖτω τινὶ, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, *Bud.* conſilia ad aliquid, ζωτένω εἴς τι, *Dem.* κατεύθυνω τι ϖρὸς τι, *Plut.* pedem, ἀναϖοδίζω εἰς τὰ ϖίσω, *Herodian.*
Refert, διαφέρῃ, hoc tua, τοῦτό σοι, *Plato*, mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρῃ, *Ælian.* Conf. *Intereſt.*
Reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Strabo.* ὑϖασκευάζω τι, *Iſocr.* i. e. *recreo*, Conf. *Recreo.*
Refigo, ἀϖοκαθηλόω.
Reflecto, ἀνακάμϖτω, *Philo.* ἀναυλέω, *Lucian.*
Reflexio, ἡ ἀνακλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.
Refloreo, ἀνανθέω, *Plato.*
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἡ ἀνῤῥοια, ας, *Athen.*
Refocillo, ἀνακάομαι, *Galen.* Conf. *Recreo.*
Reformatio, ἡ ἀνάϖλασις, εως, *Gregor.*
Reformidatio, ὁ φόβος, ου, *Dem.* ἡ ὀῤῥωδία, ας, *Thuc.*
Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δεδιέναι τινος, *Dem.* ϖρέ τινι, *Thuc.* Conf. *Metuo.*
Reformo, ἀναϖλάϛω, *Greg.* διαρτίζω.
Refoveo, ἀναϑάϖω. Conf. *Recreo.*
Refractarius, ὁ καὶ ἡ ἀντιτύϖτος, ὁ καὶ ἡ ἀϖειϑής.
Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινὶ, *Xen.* dictis, ἀντρέω τοῖς εἰρημένοις, *Dem.* Confer *Contradico.*
Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.
Refreno, ἀναχαιτίζω, *Phil.* ἀναϛέλλω, *Lucian.*
Refrico, ἀναψάω.
Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, *N. T.* ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*
Refrigero, ἀναψύχω, ἀϖοψύχω, *Athen.* ἐμψύχω, *Plato.*
Refrigeſco, ἀναψύχομαι, *Ariſtot.*
Refringo, ἀνακλάω, *Lucian.*
Refugio, καταφθύγω, ad aliquem, ϖρός τινα, *Iſocr.* Conf. *Confugio.*
Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, *idem*, habere tutiſſimum, ἔχειν ἀϖαλεϛάτην, *idem.* invenire, εὑρίϑκειν κρησφύγετον, *Lucian.*
Refulgeo, ἀϖολάμϖω, ἀναλάμϖω, *Xen.*
Refundo, ἀναχέω, *Gregor.*
Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Refuto, ἀνασκευάζομαι, *Gregor.* calumniam, ἀϖολύομαι διαϐολῆς, *Plato*, διαλύομαι διαϐολὴν, *Iſocr.* Conf. *Refello.*
Regaliter, βασιλικῶς, *Iſocr.*
Regalis, e, βασιλικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*
Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, *Naz.* ἡ ϖαλιγγενεσία, ας, *N. T.*
Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*
Regermino, ἀναϐλάϛανω, *Plato*, ἀναφύω.
Regero, ἀναχομίζω, *Xen.* Conf. *Refero.*
Regia, τὸ βασίλειον, ου, *Xen.*
Regie, βασιλικῶς, *Iſocr.*
Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*
Regimen, ἡ ὄϖησασία, ας, *Plut.*
Regina, ἡ βασίλισσα, ης, *Plut.*
Regio, ἡ χώρα, ας, *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος, *Ariſtot.* e regione, ἀντία, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Ariſtot.* καταντικρὺ, *Thuc.*
Regius, βασιλικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*
Regno, βασιλεύω, in Aſia, Ἀσίας, *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ, *id.* Conf. *Dominor, Impero.*
Regnum, ἡ βασιλεία, ας, *Dem.* maximum, μεγίϛη, *Iſocr.* tutiſſimum, ἀσφαλεϛάτη, *id.* paternum, ϖατρικὴ, *idem*, conſtituere, καθίϛαϑαι βασιλείαν, *Iſocr.* comparare ſibi, καταϛκευάζεϑαι ἑαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrime, κάλλιϛα κάλλεϊϛα, *Iſocr.* occupare, λαμϐάνειν, *id.* paternum ſuſcipere, ϖατρικὴν ϖαραλαμϐάνειν, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optime adminiſtrare, διοικεῖν ἄριϛα, *id.* tueri διαφυλάττειν, *id.* præclarum, tutum eſſe, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *idem*, conſervare, διαϖωζειν, *Iſocr.* eripere alicui, ἀφαιρέειν τινὶ, *idem*, amittere, ἐ ϖίϖτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*
Rego, ὄϖηϛατέω, aliquid, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.* civitatem, διοικέω ϖόλιν, *Iſocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον, *Xen.* Conf. *Adminiſtro, Guberno.*
Regredior, ἀναϖοδίζω, LXX. Conf. *Redeo.*
Regreſſio, ἡ ἀναϖοδισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑϖοχώρησις, εως, *Dion. Hal.*
Regula, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*
Regularis, e, κανονικὸς, ὴ, όν.
Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, *Athen.* τὸ βασιλείδιον, ου, *Plut.*
Rejectaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ϖροϐλητος, ου, *N. T.* ϖαραδεδομιμασμένος, ένη, ένον, *Philo.*
Rejectio, ſ. Rejectus, us, ὁ ϖροϐολὴ, ῆς, *Plato*, ſanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, *Dioſc.*
Rejicio, ϖροϐάλλω, *Plut.* Conf. *Repudio*, in poſterum diem, ἀναϐάλλομαί τι εἰς ὑϛεραίαν, *Dem.* Conf. *Differo*, culpam in alium, ἀνατίϑημι αἰτίαν ἄλλῳ, *Iſocr.* αἰτίαν τρέϖω εἰς τινα, *Plut.* aliquid ad ſenatum, ἀνάγω τι ϖρὸς τὴν Σύγκλητον, ſanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*
Rejiculus, vide *Rejectaneus.*
Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.
Reitero, ἀναλαμϐάνω.
Relabor, μεταϖίϖτω, *Dem.* Conf. *Recido.*
Relatio, ἡ διήγησις, εως. Conf. *Narratio.*
Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ, ἡ ἄνεσις.
Relaxativus, a, um, ἀναχαλαϛικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χόρδιλω, *Philo.* animum, ἀνίημι ψυχὴν, *Athen.* alvum, καϖάζω κοιλίαν.
Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* Confer *Exilium.*
Relego, as, ἀϖοϖέμϖω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* in exſilium, ἐξοϛρακίζω, *Plut.* ad certum tempus, ὀϛρακίζω καὶ μεθίϛημι ἐκ τῆς ϖόλεως χρόνου ὡρισμένου, *Ariſtot.* Confer *Exilium.*
Relego, is, ἀναγινώϑκω, *Xen.*
Relictio, ἡ ὑϖόλειψις, εως, *Dem.*
Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, *Lucian.*
Religio, τὰ ἱρὰ, ῶν, *Dem.* τὰ Θεῖα, ων, *idem*, ἡ εὐσέβεια, ας, *id.* ἡ εὐσέβεια καὶ ϖερὶ Θεὸν δέϐασια, *Iſocr.* religione duco, ſ. habeo, ἐνθύμιϛον ϖοιέομαι, *Herodot.* ὀϛλθόμαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆ ὁσίας ἕνεκα, *idem.*
Religioſe, εὐσεϐῶς, *Dem.* colo Deum, εὐσεϐέω τὰ ϖρος τὸν Θεὸν, *Iſocr.*
Religioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεϐὴς, έος, *Dem.* cultor deorum, εὐσεϐέϛατα διακειμένος ϖρὸς τὰ ϖερὶ Θεῶν, *Iſocr.*
Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ ϖρὸς τι, *Plut.*
Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω ϖίθον, *Plut.*
Relinquo, καταλείϖω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ὑϖολείϖω τινὰ, *Xenoph.* ordinem, ἐκλείϖω τάξιν, *Plutarch.* poſteris immortalem memoriam virtutis, καταλείϖω τοῖς ὀϖιγινομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Iſocr.*
Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος, *Plut.* τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. ſanctorum, τὰ ϖερὶ ἁγίων λείψανα, *Zonar.*
Reliquus, a, um, λοιϖὸς, ὴ, όν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ὑϖόλοιϖος, ου, *Dem.* reliquum eſt, λοιϖὸν ἐϛι, *Iſocr.* ὑϖολείϖεϑ, *Dem.* nihil eſt adverſariis, οὐδὲν λοιϖὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, *Iſocr.* reliquum ſibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑϖερϐολὴν ἀδικίας ὑϖολέλοιϖε, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιϖὸν τοῦ χρόνου, *Dem.*
Reluceo, ἀναλάμϖω, *Xen.*
Reluctor, ἀντιϖαλαίω, ἀντιμάχομαι, *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*
Remando, is, ἀναμιρυκάομαι, *Athen.*
Remaneo, ὑϖομένω, *Dion. Hal.*
Remedium, ἡ θεραϖεία, ας, *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος, *Strabo.* præſentiſſimum, φάρμακον ϖανακέϛατον, *Philo.*
Remetior, ἀναμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, ου, *Plut.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.* ὁ κωϖηλάτης.
Remigatio ſ. Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, *Polyb.*
Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, *Dion. Hal.* κωϖηλατέω.
Remigro, ἐϖανέρχομαι.
Reminiſcentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*
Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι, alicujus, τί, *Iſocr.* μέμνημαί τινος, *Xen.* Conf. *Memini, Recordor.*
Remiſſe, ἀνέτως, i. e. *diſſolute*, ἐκλελυμένως, *Iſocr.*
Remiſſio, ἡ ἄνεσις, εως, *Plutarch.* ἡ ϖάρεσις, εως, *N. T.* i. e. *venia*, ἡ Συγγνώμη, ης, *Dem.*
Remitto, ἀναϖέμϖω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφίημί τινὶ ὀφειλὴν, *N. T.* crimen, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* Συγγνώμην τινὶ ἔχω, *Iſocr.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ ϖαύεϑς ἀϖομαραίνει, *Ælian.*
Remolleſco, ἀναμαλάττομαι, *Suid.*
Remollio, ἀναμαλάττω.
Remora, ἡ ἐϖοχὴ, ῆς, *Nax.* ἡ ἀναϐολὴ, ῆς, *Euſtath.* piſcis, ἡ ἐχενηὶς, ίδος.
Remordeo, ἀντιδάκνω.
Remoror, ἀναϐάλλομαι, *Demoſth.* aliquid, ἐφίϛημί τι, *Plut.* aliquem aliqua re, ἀναϐάλλω

τινὰ

τινὰ, ἐκ τινος, *Dem.* κατέχω τινά τινι *Iſocr.*

Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Romoveo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον *Pandect.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plut.* ἀπελαύω τινά τινος, *Dem.*

Remotus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, ab aliqua re, πόρρω ὢν τινος, *Iſocr.*

Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, *Ariſtot.* τὸ ἀνταπόδομα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ.

Remunero, ſ. Remuneror, ἀντευεργετέω, *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, *Chryſ.* τινὰ δώσῳ, *Xen.* aliquem ob juſtitiam, τινὰ τῆ δικαιοσύνῃ, *Lucian.*

Remus, ἡ κώπη, ης, *Thuc.* ὁ ἐρετμός.

Ren, ὁ νέφρος, ου, *Ariſtot.*

Renaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.*

Renideo, ἀποσείλεω.

Renitor, ἀντρείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἐρείσαμαί τινι, *id.*

Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.* ἡ καινισις, εως, *Philo.*

Renovo, ἀνανεόομαι, vetera hoſpitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, *Iſocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, *Plato*, καινοποιέω τι, *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, *Iſocr.* veterem inimicitiam, καινόω τὴν παλαιὰν ἔχθραν, *Philo.*

Renumero, ἐπαναριθμέω.

Renunciaio, ἡ ἀπαγγελία, ας, *Dem.*

Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid ſtatim, τί ἐυθέως, *Dem.* alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* προσαγγέλλω τι τινι, *Dem.* εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, *Plut.*

Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Conf. *Recuſo.*

Reor, νομίζω, *Demoſth.* Conf. *Puto, Arbitror.*

Repages, ſ. Repagulum, ὁ μοχλὸς, ἔ, *Thuc.*

Reparabilis, e, ὀπσκευαςὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Reparatio, ἡ ὀπσκευὴ, ῆς, *Dem.*

Reparo, ὀπσκευάζω, vias, τὰς ὁδὲς, *Dem.* vires amiſſas, ἀναπαλέω τῳ δυνάμιν ἀρραγον, *Gal.*

Repaſtinatio, ἡ βωλοτροφία, ας, *Gaz.*

Repaſtino, βωλοτροφέω.

Repello, ἀπελαύω, ab ara, τῦ βωμῦ, *Lucian.* aliquem, ἀπαθέω τινὰ, *Dem.* παρωθέω τινὰ, *id.* aliquem a diſputatione de pace, εἴργω τινὰ τῆς ὑπὲρ τ εἰρήνης λογων, *id.* hoſtem, ἀπωθέομαι τ πολέμιον, *Dem.* Conf. *Arceo.*

Rependo, ἀντιςαθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ πρό τινός, *Baſ.* cum fœnore, ἀμείβομαι ζῶ ὄπαιρεσίᾳ, *Chryſ.* injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, *Ariſtot.*

Repentè, ἐξαίφνης, *Dem.* ὀξέως, *id.* αἰφνίδιον, *Plut.* ἄφνω, *id.* ἐξαπίνεως, *Thuc.*

Repentinus, a, um, αἰφνίδιος, ία, ιον, *Plut.* ὁ ἡ ἐξαπίναιος, α, *Xen.*

Repercuſſio, ἡ ἀντιτυπία, ας, ἡ ἀντικοπὴ, ῆς, *Plut.*

Repercutio, ἀντιτυπέω, *Lucian.* ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

Reperio, εὑρίσκω, *Dem.* Conf. *Invenio.*

Repertor, idem quod *Inventor.*

Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, *Dem.* i. e. *iteratio*, ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Dion. Hal.*

Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος, *Lucian.* animo, ἀναπολέω τι χῃ νεῦν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato*, ἀπ' ἀρχῆς, *Ariſtot.* orationem altius, ἀνωτέρω τ λόγον ἄγω, *Chryſ.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, *Dion. Hal.*

Repleo, ἀναπλέω, *Ariſtoph.* urbem infamia, ἀνεπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, *Dem.* Conf. *Compleo.*

Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.

Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τὶ *Philoſtr.*

Repo, ἑρπύζω, ſuper menſam, ἐπὶ τῆ τραπέζαν, *Laërt.*

Repono, ἀναθήκη, *Ariſtot.* in vās, ἀποθήκαις ἀγγείων, *Diſc.* in numero Deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεὺς, *Iſocr.* e regione, ἀντιπράσσω τινι καταλίνω, *Ælian.* mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τὰς φυρὰς, *idem*, in ſpem meam, ἐμαυτῷ πέποιθα, *Plato.*

Reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* laudem ab aliqua re, ἐυδοκιμέω ἔκ τινος, *Iſocr.* ἐυκλείας τυγχάνω, *Dem.*

Repoſco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, *Chryſ.* pecuniam, ἀναπράτω χρήματα, *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιρέω ὀπὶ τιμαρίᾳ, *Plut.* Conf. *Repeto.*

Repoſitorium, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.* ἡ θήκη, ης, *idem*, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.*

Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, *Suid.*

Repræſentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράςασις, εως, *Maccab.*

Repræſento, παρίςημι, *Dion. Hal.* ſpectatoribus, ὀπίδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, *Lucian.* aliquem, ἐικάζω τινὰ, *Dem.* res, ac ſi geſta ita eſſent, δείκνυμι τὰ ὀράματα, ὡς δράματα, *Achil. Tat.*

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, *Plato*, ὀπιλαμβάνομαι, *Lucian.* i. e. *culpo*, καταμέμφομαι, *Dion. Hal.* peccata, ὀπιτιμάω τοῖς ἁμαρτάνουσιν, *Iſocr.* amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, *idem*, alium, ψέγω ἕτερον, *Plut.* μέμφομαι ἑτέρῳ, *Demoſth.* Conf. *Criminor, Arguo.*

Reprehenſibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ ἡ ἐπιμέμπτος.

Reprehenſio, ἡ ἐπιτίμησις, ωσις, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Dion. Hal.* ἡ μέμψις, εως, *Dem.* reprehenſione dignus, ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, Reprehenſor, ὁ ἐπιπλήτης, ου, *Iſocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, ῦ, *Dem.* ὁ μῶμος.

Reprimo, ἐφίςημι, *Plut.* iram, κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* aliquem, πείζω τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τ γλώττης, *idem*, aliquem ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν, *Thuc.*

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Iſocr.* aliquem, ἀθετέω τινὰ, *N. T.* aliquid, τὶ, *Plut.*

Reprobus, ὁ ἀδόκιμος.

Reptilis, e, ἑρπετὸς, ὴ, όν, *Philo.* ἑρπυςικὸς, ὴ, όν, *Diſc.*

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Poll.* ἡ ὀπόπεμψις, εως, *Dem.*

Repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, *Plutarch.* i. e. *reprobro.* Conf. *Reprobro.*

Repudium, τὸ ἀποςάσιον, ου, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποςασίου, *ibid.* γράμμα ἀπολυτικὸν, *Theophyl.*

Repueraſco, ἀναπαιδεύομαι.

Repugnanter, ἐναντίως, *Ariſtot.*

Repugnantia, ἡ ἀντιςασις, εως, *Philo*, ἡ ἐναντιότης, ητος, *id.*

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἴς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαι τινι, *Al. Aphr.* ἀντικαθίςημί τινι, *Thuc.* ἀντίκειμαί τινι, *Ariſtot.* ἀντιτάτομαι τινι, *Xen.*

Repullulaſco, ſ. Repullulo, ἀναβλαςάνω, *Plato.*

Repulſa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ ἀνάδυσις, repulſam fero, ἀποδοκιμάζομαι, *Xen.* alicujus, ἀπελαυόμαί τινος, *Iſocr.* in nuptiis, τῦ γάμε, *Dem.* nullam ferre ab aliquo, ὦ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, *Ælian.*

Repurgatio, ἡ ἀποκαθαρὶς, εως, *Thuc.*

Repurgo, ἀναπαθαίρομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Reputat o, ὁ διαλογισμὸς, ῦ, *N. T.*

Reputo, ἐπιλογίζομαι, *Demoſth.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα, *Demoſth.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, *idem.* Conf. *Con dero.*

Requies, idem quod *Quies.*

Requieſco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, *Lucian.* Conf. *Quieſco.*

Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τι, *Plato.* Conf. *Quæſo.*

Res, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ἔργον, ου, *idem*, adverſæ, ἡ δυσχέια, ας, *Iſocr.* bellicæ, τὰ τῦ πολέμε, *Xen.* fortuitæ, τὰ παρὰ τ τύχης δοθέντα, *Lucian.* controverſæ, τὰ ἀμφισβητέμενα, ων, *Demoſth.* familiares, ἡ οἰκία, ας, *Dem* τα οἰκεῖα, ων, *idem*, geſtæ, τὰ πεπραγμένα, ων, *Dem.* præclare geſtæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, *Iſocr.* ſacræ, τὰ ὁσια, ων, *Dem.* re ipſa expertus & edoctus, ἔργῳ πειραθεὶς καὶ διδαχθεὶς, *Dem.* res ipſa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τῦτο δηλοῖ, *id.* verbis & re, λόγῳ καὶ ἔργῳ, *Iſocr.* rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι, *Ælian.* e re nata, ἐν παρατυχόντι, *Thuc.* non abs re, ὐκ ἀπικότως, *Lucian.* Res publica, vide *Reſpublica.*

Reſalutatio, ὁ ἀνταπασμὸς, ῦ.

Reſaluto, ἀνταςπάζομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀντιδεξιόομαι τινα, *Xen.*

Reſarcio, ἀκέομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ἀναῤῥάπτω.

Reſcindo, ἀναχίζω.

Reſciſco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*

Reſcribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα, *Jul. Apoſt.*

Reſcriptum, ἡ ἀντιγραφὴ.

Reſeco, ἀποτέμνω.

Reſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Reſegmen, τὸ ὀπότμημα, ατος, *Heſych.*

Reſero, ἀνοίγω, *Xen.* Conf. *Aperio.*

Reſervo, διαφυλάτω, *Xen.*

Reſes, χολαίος, αία, αιον. Conf. *Piger.*

Reſideo, καθιζάνω, ſuper aliquid, ὀπί τι, *Iſocr.* καθίζομαι ὀπὶ τὶ, *Thuc.* apud aram, καθίζω ὀπὶ τ βωμὸν, *id.*

Reſidia, ἡ ἀρχία, ας. *Dem.* Conf. *Pigritia.*

Reſiduus, a, um, λοιπὸς, ὴ, όν, *Dem.* Conf. *Reliquus, a, um.*

Reſigno, ἀποσφραγίζω, *Laërt.* epiſtolam, ἀπολύομαι ἐπιςολὴν, *Plut.*

Reſilio, ἀναπηδάω, *Ariſtoph.* ἀναθράσκω.

Reſina, ἡ ῥητίνη, ης, *Gal.*

Reſinaceus, a, um, ſ. Reſinoſus, a, um, ὁ ἡ ῥητινώδης, εος, *Dioſc.*

Reſipio, ſ. Reſipiſco, μετανοέω, *Xen.* ἀναφρονίω.

Reſiſto, ἐφίςαμαι, *Syneſ.* alicui, ἀντιπράτομαί τινὶ, *Xen.* ἐναντίομαί τινὶ, *Thuc.* Conſer *Repugno*

Reſolvo, ἀναλύω τι, *Ariſtot.* καταλύω τι, *Thuc.*

Reſolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, *Athen.*

Reſolutorius, a, um, ἀναλυτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Reſonabilis, e, ἀναεθεγομβος, ένη, ένον.

Reſonanter, κλαγγηδόν.

Reſonantia, ἡ ἠχὼ, όος, *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, ατος, *Baſ.*

Reſono, ἀντηχέω, *Jul. Apoſt.*

Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.

Reſpectus, us, ἡ ὀπόσκεψις, εως.

Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.

Reſperſio, ὁ ῥαντισμός.

Reſpicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα, *Æſchin.* ad aliquid, ἀφορόω εἴς τι, *Plato.*

Reſpiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Plato.*

Reſpiro, ἀναπνέω, *Plato.* i. e. ad me redeo ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reſplendeo, ἀποσείλεω.

Reſpondeo, ἀναῤῥίνομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ad aliquid, πρός τι, *id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, *id.* expedite & ſimpliciter, ἀποκρίνομαι ῥαδίως καὶ ἁπλῶς, *Dem.* ſumma cum æquitate & veriſſime, δικαιότατον καὶ ἀληθέςατον τι, *id.* pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπέρ τινος, *Iſocr.* objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰζημβοίοις, *id.*

Reſponſio, ſ. Reſponſum, ἡ ὀπόκρισις, εως, juſta & utilis, δικαία καὶ Συμφέρουσα, *Dem.* reſponſum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ὀπόκρισιν, *Dem.*

Reſpublica, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν, *id.* remp. conſtituere, πολιτείαν καθίςαμαι, *id.* accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ *id.* optime adminiſtrare ſive gubernare remp. κάλλιςα διοικεῖν τὴν πόλιν, *id.* πρᾶτειν τὰ κοινὰ, *id.m*

Reſpuo, ἀποπτύω, *Euripid.* ἀποβάλλω τι.

Reſtagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Reſtauro, ἐπισκευάζω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Reſticula, τὸ χαλινὸν, ου, *Plut.*

Reſtinctio

Reſtinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ ζέσις, εως, *Ariſtot.*
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* ζέννυμι, *Plato*, ἀπεσβέω, *Ariſtot.*
Reſtio, ὁ καλωσρόφος, ου, *Plato.*
Reſtis, ὁ vel ἡ χοῖνος, ου, ὁ κάλως, ω.
Reſtituo, ἀποδίδωμι, alicui alicui, τινί τι, *Dem.* in priſtinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, *Iſocr.* in ſtatum antiquum ſ. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *Ariſtot.* in regnum, ἐπάγω ὅπι βασιλείᾳ, *Thuc.* collapſam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, *Ariſtot.* καταρθόω τὴν πόλιν, *Iſocr.*
Reſtitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.*
Reſto, ὑπολείπομαι, *Thuc.* reſtat, λοιπὸν, ſc. ἐστὶ, *Iſocr.* quod reſtat, τὸ λοιπόν.
Reſtringo, καταζέλλω.
Reſumo, ἀναλαμβάνω. Conf. *Repo.*
Reſuo, ἀναῤῥάπτω.
Reſupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, *Æſchyl.*
Reſupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, *Lucian.*
Reſupinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ἐξυπτιάζω, *Ariſtot.*
Reſurgo, ἀνίσαμαι, *Plut.*
Reſurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* ἡ ἔγερσις, εως, *ibid.* reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, *Naz.*
Reſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.*
Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.*
Retardo, βραδύνω, *Herodian.* Conf. *Remoror, Differo.*
Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, ου, LXX. ἡ ἄρκυς, υος, *Xen.* ἡ Σαγήνη, ης, *Ariſtid.* τὸ δίκτυον, ου, *Xen.*
Retego, ἀνακαλύπτω, *Dion. Hal.*
Retentio, ἡ ὀπόσχεσις, εως, ἡ ἐποχή.
Retexo, ἀνυφαίνω.
Reticentia, ἡ ἐκπληξία, ας, *Plut.* ἡ ἐκπληκτία, ας, *Lucian.* ἡ ἀποσιώπησις.
Reticeo, σιωπάω, aliquid, τὶ, *Laërt.* ἀποσιωπάω τι, *Lucian.* κατασιωπάω τι, *Ariſtot.*
Reticulum, τὸ δικτύδιον, ου, i. e. *vitta muliebris*, ὁ κεκρύφαλος, ου, *Lucian.*
Retinaculum, τὸ ἔχμα, ατος, *Naz.* τὸ πεῖσμα.
Retineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato*, apud me, ζωπέχω, *Dion. Hal.*
Retorqueo, ἀναστρέφω, *Euripid.* aliquid, ἐπιστρέφω τι, *Thuc.*
Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* i. e. palinodia, ἡ παλινῳδία. ας, *Iſocr.*
Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, *Plut.*
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, *Lucian.*
Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, *Herodot.* manum, ἀναστρέφω πρὸς τὴν χεῖρα, *Ariſtoph.*
Retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμι τινί τινος, *Lucian.* Conf. *Reddo.*
Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, *iid.*
Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος, *Galen.* τὸ ἐκπίεσμα, ατος, *Dioſc.*
Retro, ὀπισθεν, *Xen.* perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, *Ariſtot.*
Retroago, ἀναποδίζω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.*
Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἄπειμι, *Lucian.* ὅπι πόδα ἀναστρέφω, *id.* ὅπι πόδα ἀναχωρέω, *Ariſtid.*
Retroëo, ſ. Retrogradior, idem quod *Retrocedo.*
Retrogradus, a, um, ἀναποδίζων, ουσα, ον, *Herodian.*
Retrorſum, ὅπι πόδα, *Xen.* ὀπισθοφανῶς.
Retrudo, ἀναθέω.
Retundo, ἀμβλυνω, *Plut.*
Revaleſco, ἀναῤῥωννυμι.
Reveho, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Reporto, Refero.*
Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*
Revello, ὀπτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποτίλλω, *Lucian.*
Revelo, ἀνακαλύπτω, *Syneſ.* ὀπαλύπτω, *Plut.*
Revenio, idem quod *Redeo.*
Revera, ὄντως, *Dem.* ὡς ἀληθῶς, *id.* ἀληθεῖ λόγῳ, *Xen.*
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, a, um, ὁ σὺ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Laërt.* ὁ σὺ ἡ σεβάσμιος.
Reverenter, αἰδημόνως, *Xen.*
Reverentia, ἡ αἰδὼς, όος, regis, τῦ βασιλέως, *Plut.* Dei, ἡ ὄβριπεία τῶν Θεῶν, *Iſocr.* τὸ αἰδέσιμον, ου, *Lucian.*
Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεὸν, *Demoſth.* patrem, πατέρα, *idem*, ſenes, αἰδοῦμαι τὸς πρεσβυτέρους, *Xen.* aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὶ, *idem.*
Reverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, *Xen.* ἡ καθοδος, ου, *Dem.* ἡ ἀναχώρησις, εως, *id.*
Reverto, ſ. Revertor, ἀναστρέφω, ex inſula, ἐκ νήσου, *Dem.* domum, ἔρχομαι ὅπι τ' οἶκον, *id.* in regnum, κατέρχομαι εἰς τὸν βασιλείαν, *id.* Conf. *Redeo.*
Revincio, ἀναδεσμεύω.
Revireſco, ἀνθάλλω, LXX.
Reviſo, ὀπισκοπέω, *Herodian.* ὀπισκοπέω, *Iſocr.*
Reviviſco, ἀναβιόω, *Lucian.* ἀναβιώσκομαι, *Plato*, ἀναζάω, *N. T.*
Revocabilis, e, ὁ σὺ ἡ ἀνακλητος, ου, *Dion.*
Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπαγάκλησις, εως, *Gal.*
Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* in memoriam, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑπομνήμαί τί τινι, *Demoſth.* i. e. retracto accuſationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορήμενα, *Lucian.* pedem, ἀναποδίζω, *Herodian.* i. e. recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* ad vitam, ἀναβιόομαι, *Plato.*
Revolo, ἀναπέτομαι.
Revolubilis, e, ὁ σὺ ἡ ἀνακύλις, ου, ὑ,
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, *Damaſc.* ἀποκυλίω, *Lucian.* mente, quæ dicta ſunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, *Naz.*
Revolutio, ἡ ἀνακύλισις, εως.
Reus, a, um, αἴτιος, ία, ιον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ σὺ ἡ ἔνοχος, ου, τινὸς, *idem*, reum facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ὑπόδικον, *id.* ὑπεύθυνον, *id.* ſe ipſum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον, *id.* deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον, *id.* eſſe, αἴτιον εἶναι, *id.* dimittere, ἀφιέναι, *id.*
Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, *Xen.*
Rheda, τὸ ζυγὸν, ου, *Plato*, mularis, ἡ ἁπλοῦν, ῆς, *Paul.*
Rhedarius, ὁ ζυγηλάτης, ου.
Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ Σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ τεχνογράφος, ου, *Dion. Hal.*
Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Rhetorice, ῥητορικῶς, *Æſchin.*
Rhetoricus, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, *Æl.*
Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.
Rhonciſſo, ῥέγχω, *Gal.*
Rhonchus, ὁ ῥέγχος, ου, *Gal.*
Rhythmicus, a, um, ῥυθμικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνορραιστὴς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κίκι, εως, *Dioſc.*
Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, *Ariſtoph.*
Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, *Xen.* de aliquo vel aliqua re, ὅπι τινι, *id.* valde ſuaviter, μάλα ἡδὺ, *Lucian.* Conf. *Riſus*, item *Derideo, Irrideo.*
Ridicule, καταγελάστως, *Xen.* γελοίως, *Ariſtot.*
Ridiculus, a, um, γελοῖος, α, ον, *Plato*, ὁ σὺ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato*, ſum, καταγελάομαι, *Plato.*
Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, *Lucian.*
Rigeſco, σκληρεύομαι.
Rigidus, a, um, ῥιγος, α, ον, *Dioſc.*
Rigo, δάω, *Plato*, βρέχω.
Rigor, τὸ ῥῖγος, ους, *Xen.*
Rima, ἡ κλειθρια, ας, *Lucian.* ἡ ὀπὴ ῆς, *idem*, ἡ χίζα.
Rimor, ἰχνεύω, *Xen.* aliquid, ἐξετάζω τι, *Iſocr.*
Rimoſus, a, um, ὁ σὺ ἡ κλειθριώδης, ους.
Ringo, ſ. Ringor, τῷ ῥῖνα ζυστέλλω.
Ripa, ἡ ὄχθη, ης, *Plut.*
Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ου.
Riſus, ὁ γέλως, ωτος, *Dem.* effuſus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Cl. Al.* γέλως πλατὺς, *Syneſ.* rem in riſum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, *idem*, riſum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, *Plut.* contineo, κατέχω, *Xen.* magnum excito, πολὺν ποιέω πολὺν, *Plato*, riſui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω τι, *Philo*, fine riſu, ἀγελαστὶ, *Lucian.*
Rite, ἐννόμως, *Dem.* καλῶς, διόντως.
Ritus, ὁ θεσμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* ſacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, *id.* οἱ θεσμοὶ ἱροὶ, *Plut.* patrii, τὰ πάτρια, ων, *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων, *Dion. Hal.*
Rivalis, ὁ ἀντράσσης, ου, *Ariſtot.* ὁ σὺ ἡ ἀντίζηλος, ου, *id.* *Sir.* ὁ σὺ ἡ ζηλότυπος, ου, *Joſ.* ζηλοτυπέων, ſ. ουσα, *Diod. Sic.*
Rivalitas, ὁ ζηλοτυπία, ας, *Diod. Sic.*
Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ου, ἡ διεξοδος ὑδάτων, LXX.
Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος, ſanguinis, αἵματος, *Ariſtid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.*
Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἐριθεία, ας, *N. T.* Conf. *Contentio, Jurgium.*
Rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινὰ, *Lucian.* de aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* Conf. *Contendo.*
Rixoſus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Roboreus, a, um, δρυϊνος, ίνη, ινον.
Roboro, ἐπιχύω, *Xen.* ἐνόω, LXX. κραταιόω, ἰσχυρίζω, ῥώννυμι, aliquid, τὶ, *Demoſth.* ἐπιῤῥώννυμι τι, *id.*
Robur, ἡ δρῦς, ος, ἡ δρυς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* corporis, ῥώμη, ης, *Ariſtot.*
Robuſte, ἐῤῥωμμένως *Dion.* εὐρώστως, *id.*
Robuſtus, a, um, ἐῤῥωμμένος, η, ον, *Dem.* ὁ σὺ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *id.* nemini robore corporis cedens, οὐδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, *id.*
Rodo, διατρώγω, *Chryſ.* παρατρώγω, aliquid, τι, *Laërt.*
Rogatio, i. e. petitio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *idem*, i. e. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, *Ariſtot.* Conf. *Preces, Petitio, Interrogatio.*
Rogito, πολλὰ δέησιν ποιέομαι.
Rogo, δέομαι, *Dem.* Conf. *Oro*, ἐρωτάω, *Dem.* Conf. *Interrogo.*
Rogus, ἡ πυρὰ, ᾶς, *Plut.* ἡ πυρκαιὰ, ᾶς, *Laërt.*
Roma, ἡ Ῥώμη, ης, *Plut.*
Romane, ῥωμαΐστι, *Plut.*
Romanus, a, um, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, *id.*
Ronchus, vide, *Rhonchus.*
Roratio, ὁ δροσισμὸς, οῦ.
Roro, δροσίζω, ψακάζω, *Athen.*
Rorulentus, a, um, ſ. Roſcidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, ους, *Naz.* ὁ σὺ ἡ ἐνδρόσος, ου, *Cl. Al.* δροσῶδης, ρα, ρὸν.
Ros, ἡ δρόσος, ου, *Ariſtot.* ἡ δροσία, ας, *Lucian* ἡ ἕρση.
Roſa, τὸ ῥόδον, ου, *Plut.*
Roſaceus, a, um, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Athen.*
Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος, *Theophr.* ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Ammon.*
Roſcidus, vide *Rorulentus.*
Roſetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Suid.*
Roſeus, a, um, ῥόδιος, ία, ιον, unguentum, μύρον, *Ariſtot.*
Roſio, ὁ δηγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ βοῶσις, εως, *N. T.*
Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, *Dioſc.*
Roſtellum, τὸ ῥαμφίδιον, ου, τὸ ῥυγχίον, ου, *Athen.*
Roſtratus, a, um, ῥυγχωτὸς, ὴ, όν, navis, ναῦς χαλκήρης, *Plut.*
Roſtrum, τὸ ῥύγχος, ους, *Athen.* avis, τὸ ῥάμφος, ους, *id.* muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Lucian.* navis, τὸ ἔμβολον, ου, *Polyb.* τὸ χάλκωμα, *Plut.* τὸ ἀκροστόλιον, *Strabo.* Roſtra in foro Romano, τὰ ἐμβόλα, ων, *Dion. Hal.*

Rota,

Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, *Xen.* qua aqua haurītur e puteo, ἡ τροχιλαία, ας, *Aristot.* ἡ τροχιλία, ας, *Polyb.* rota torqueo, τροχίζω, *Aristot.* contundo, τρόχῳ καταγνύω.

Roto, γυρόω, καταστροχάζω.

Rotula, ὁ τροχίσκος, ου, *Gaza.*

Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.

Rotunde, στρογγύλως, *Plut.*

Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ σφαιρότης, ας, *Herodian.*

Rotundo, στρογγυλόω, *Al. Aphr.* σφαιρόω.

Rotundus, a, um, στρόγγυλος, ύλη, υλον, *Dioſc.* ὁ ἢ ἡ ἔγκυκλος, *Pauſ.* ὁ ἢ ἡ σφαιροειδὴς, ἐος, lapis, λίθος, *Herodian.*

Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.

Rubefacio, ἐρυθραίνω, *Herodian.* ὑπερυθρίζω, *Lucian.*

Rubefio, ἐρυθραίνομαι, *Herodian.* ἐρυθιάω, *Lucian.* ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeo, ἐρυθιάω, *Lucian.*

Ruber, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubeſco, ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeta, ὁ ῥοῦς, οῦ, *Dioſc.*

Rubeus, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubicundus, a, um, idem quod *Ruber.*

Rubiginoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰώδης, ες.

Rubigo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, Κιδήρα, *Dioſc.* frumenti, ἡ μίλτος, ου, *Pauſ.* ἡ ἐρυσίβη, ης, LXX.

Rubor, τὸ ἐρεμνυθὲς, έος, *Lucian.* τὸ ἐρύθημα, ατος, *id.*

Rubrica, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.* τὸ μίλτινον, ου, *Plut.* rubrica tingo, μιλτόω.

Rubriceta, τὸ ἀνδρείκελον, ου.

Rubricoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, ες, *Diod. Sicul.*

Rubus, ἡ βάτος, ου, *Dioſc.*

Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ructo ſ. Ructor, ἐρεύγομαι, *Al. Aphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, *Dioſc.*

Ructuoſus, a, um, ἐρυθιλικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Ructus, us, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.* acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, *Hippocr.*

Rudens, ὁ κάλως, ω, *Euſtath.*

Rudero, κατερείπω, *Plut.*

Rudicula, ἡ σπάθις, ίδος, *Poll.*

Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, ατος, *Phil.* ἡ προπαιδία, ας, *Cl. Al.* ἡ στοιχείωσις, εως, *Baſ.*

Rudis, e, ὁ ἢ ἀπαίδευτος, ου; *Demoſth.* Conf. *Indoctus, Ineruditus.*

Rudis, ἡ σπάθη, ης, *Dioſc.*

Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.

Ruditus, ἡ ὄγκησις, εως, *Ælian.* ἡ βρόμησις, εως, *Poll.*

Rudo, βρομάομαι, *Pauſ.*

Rudus, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.*

Rufus, πυρρὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.*

Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, *Plato,* frontis caperatæ, ἡ ἀμαυρὰ, ᾶς, *Poll.*

Rugio, βρυχάομαι, ἀρύομαι, *Dion. Chryſ.* βριμάω.

Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, *iid.*

Rugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.*

Rugoſitas, ἡ ῥυσότης, ητος, *Plut.*

Rugoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ῥυτιδώδης, ους, ῥυσὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Ruina, ἡ ὑποπλασις, εως, *Heſych.* Conf. *Caſus,* ruinæ, i. e. *rudera,* τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.* & rudera muri, τὰ ἐρείπια ἢ λείψανα τείχους, *Herodian.* ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, *Ælian.*

Ruinoſus, a, um, ὁ ἢ ἐρειψιμος, ου, tectum, στέγος, *Eurip.* ὁ ἢ πῖσιμος.

Ruma, ὁ μαζὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Rumex, τὸ λάπαθον, ου, *Dioſc.*

Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, *Greg.*

Rumino, μηρυκάομαι, *Ariſtot.* ἀναμηρυκάομαι, *Lucian.* μηρυκάζω, *Ariſtot.* i. e. animo revolvo, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* πρὸς ἑμαυτὸν ἀνακυκλέω, ſ. ἀνατυλίτλω, *Lucian.*

Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, *Dem.* multus eſt circa Theſſaliam & ubique, πολύς ἐστι λόγος περὶ Θετταλίαν ἢ πανταχοῦ, *Dem.* pervulgatus eſt de aliquo, λόγος πολὺς ἐστι περί τινος, *id.* eſt ſparſus, λόγος διῆλθεν, *Plato,* rumorem ſpargere, διασκεδάσαι φήμλο, *Herodian.* διαδιδόναι φήμλω, *Polyb.* διασπείρειν λόγον, *Xen.* rumores ſpargi, φήμας λέγεσθαι, *Dion. Hal.* leves & incerti, φῆμαι μετέωροι ἢ ἀδέσποτοι, *id.* Conf. *Fama.*

Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, *Dem.* aliquid, χίζω τι, *Xenoph.* vincula, διαρκαω τὰ δέσμα, *N. T.*

Rumuſculus, τὸ θρυλλίδιον, ου.

Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Runcina, τὸ δορυδρέπον, ου.

Runco, βοτανίζω.

Ruo, πίπλω, *Xen.* in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, *id.* κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, *id.*

Rupes, ἡ ἀκρότομος, ου, LXX. πέτρα ὀκρότομος, *Lucian.*

Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, *Ariſtot.* τὸ ῥῆγμα,

Ruralis, e, ἀγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Xen.*

Rurſum, ſ. Rurſus, αὖ, *Dem.* quum illa deceſſiſſet, rurſus patris conſobrinam duxit, ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τῦ πατρὸς, *Dem.*

Rus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, *id.* ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, *id.* rure redeo, ἐξ ἀγρῦ ἐπανέρχομαι, *id.*

Ruſpor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, *Xen.*

Ruſticanus, a, um, ἀγροικικὸς, ὴ, όν, *Max. Tyr.*

Ruſticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.

Ruſtice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, *Plato.*

Ruſticitas, ἡ ἀγροικία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato,* ἡ ἐυαγρια, ας, *Lucian.*

Ruſticor, ἀγραυλέω, ᾗ βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, *Dion. Hal.*

Ruſticus, a, um, ἀγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Ruta, τὸ πήγανον, ου, *Dioſc.*

Rutaceus, a, um, πηγάνινος, ίνη, ινον, *Aret.*

Rutileſco, ξανθίζομαι, *Athen.*

Rutilo, πυρράζω, *N. T.*

Rutilus, a, um, πυρρὸς, ά, όν, *Plato.*

Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, *Theophr.* τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*

S.

SAbbatum, τὸ σάββατον, ου, *N. T.*

Sabina, τὸ βράθυ, υος, *Dioſc.*

Sabuloſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψαμμώδης, ες.

Sabulum, ἡ ψάμμος, ου, *Lucian.*

Saburra, τὸ ἔρμα, ατος, *Ariſtot.*

Saburro, ἐρματίζω, *Plut.*

Sacchaium, τὸ σάκχαρ, αρος, *Galen.* τὸ σάκχαρον, ου.

Sacculus, τὸ θηλάκιον, ου, *Athen.* τὸ σακκίον, ου, *Poll.*

Saccus, ὁ σάκκος, ου, LXX. ὁ θύλακος, ου, *Athen.*

Sacellum, τὸ νεΐδιον, ου, *Xen.*

Sacer, a, um, ἱερὸς, ὰ, όν, mons, ὄρος, *Dem.* alicui, τινὸς, *Plut.*

Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱερεύτης, ου, *Plato.*

Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ὴ, όν; *Plut.* ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Sacercotiſſa, ἡ ἱέρεια, ας, *Plut.*

Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἱεράτευμα, ατος, *id.* ἡ ἱερωσύνη, ης, *Dem.*

Sacramentum, τὸ μυστήριον, ου, *N. T.* i. e. jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ ἱερατεῖον, ου, *Theodor.* τὸ ἄδυτον.

Sacrificatio, ἡ ἱέρδυσις, εως.

Sacrificium, ἡ θυσία, ας, *Iſocr.* τὸ θῦμα, ατος, *Dem.* τὸ ἱερεῖον, ου, *id.* facio alicui, θυσίαν ποιέω τινὶ, *Dem.* perficio, ὁλοτελέω, *id.* offero, θύω θυσίαν, *id.* ſacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, *id.* adficior, ἀξιόομαι θυσιαις, *id.* occupatus ſum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, *id.*

Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, *Dem.* ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, *id.*

Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ἱεροφάντης.

Sacrificus, a, um, ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, ας, *Plut.* ἡ θιοσυλία, ας, *Ælian.* pecunias per ſacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν ζυλάειν τὰ χρήματα, *idem.*

Sacrilegus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἱερόσυλος, ου, *N. T.*

Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τι Θεῷ, *Herodian.* ἱεροποιέω, *Cl. Al.*

Sacroſanctus, a, um, ὁ ἢ ἡ παναγὴς, ους.

Sæpe, πολλάκις, *Dem.* ſæpius, πλεονάκις, *id.*

Sæve ſ. Sæviter, ἀπροσοίσως, *Iſocr.* ἀπηλεγέως.

Sævio, ἀγριαίνω, *Plut.* in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, *Xenoph.*

Sævitia, ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* Conf. *Crudelitas.*

Sævus, a, um, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ όν, *idem.* Conf. *Crudelis.*

Saga, ἡ μάγος, ου, *Lucian.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *idem.*

Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.*

Sagaciter, ἐυμηχάνως, *Ariſtot.* ἀγχινόως, *id.*

Sagatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ὴ, όν.

Sagax, ἰχνευτικὸς, ὴ, όν, *Ælian.* ὁ ἢ ἡ ἀγχίνοος, ου, *Xen.* ὁ ῥινηλάτης, ου.

Sagena, ἡ σαγὴνη, ης, *Plut.*

Sagina, ὁ σιτισμὸς, οῦ.

Saginatio, ἡ σίτδυσις, εως.

Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, *Iſocr.* σιτδύω τινὰ, *Dem.* λιπάινω.

Sagitta, τὸ τοξδυμα, ατος, *Dem.* τὸ βέλος, ους, ſagittam emitto, τοξδύω, *Dem.* ſagitta configor, κατατοξδύομαι, *N. T.*

Sagittarius, ὁ τοξότης, ου, *Dem.* bonus, τοξδεῖν ἀγαθὸς, *Ælian.*

Sagitto, τοξδύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Sagulum, ἡ ἐφεστρὶς, ίδος, τὸ σφενδωνακίδιον, ου, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Herodian.*

Sagum, σάγος, *Polyb.*

Sal, ὁ ἅλς, ἁλὸς, *Dioſc* ſales, οἱ ἅλες, ων, *Plut.*

Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, οῦ.

Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, *Dioſc.*

Salarium, ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *idem.*

Salax, ἀφροδισιαστικὸς, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ἀσελγὴς.

Salebra, τὸ ἔκρηγμα, ατος, ἡ χαράδρα, ας, *Thuc.*

Salebroſus, a, um, ὁ ἢ ἡ χαραδρώδης, ες, locus, τόπος, *Dioſc.*

Salicetum, ὁ ἰτεών, ῶνος.

Saligneus, a, um, τείνος, ίνη, ινον, *Theophr.* οἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, *Strabo,* ἡ ἁλὴ, ῆς, *Dion. Hal.*

Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ου.

Salio, i. e. *ſale condio,* ἁλίζω, *N. T.*

Salio, i. e. ſalto, σκιρτάω, *Plato.*

Saliva, τὸ σίαλον, ου, *Xen.* τὸ πτύελον.

Salivo, σιαλόω.

Salivoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ σιαλώδης, ες.

Salix, ἡ ἰτέα, ας, *Theophr.* ἡ οἰσὶς, ῆς, *Theophr.*

Salſamentarius, ὁ ταριχοπώλης, ου, *Plut.* ὁ ταριχδυτὴς, οῦ, *Herodot.*

Salſamentarius, a, um, ταριχηρὸς, ὰ, όν, *Dioſc.*

Salſamentum, τὸ τάριχος, εος, *Gal.*

Salſe, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.

Salſilago ſ. Salſugo, ἡ ἅλμη, ης, *Theophr.* ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, *idem.*

Salſuginoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἁλμώδης, ες, *Theophr.*

Salſura, τὸ ταρίχδυμα, ατος.

Salſus,

Salsus, a, um, ἁλμυρός, ά, όν, opsonium, ὄψον, *Xenoph.* ἁλυκὸς, ή, όν, aqua, ὕδωρ, *Aristot.*

Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, *Plut.* ἡ χορεία.

Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.*

Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος, *Xen.*

Saltem, ἀλλὰ, *Aristot.* κἄν, *Herodian.* τελάχιστον, *Dem.*

Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.

Sultuarius, ὁ ὑλυρὸς, οῦ, ὁ αλσοκόμης.

Saltuosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ναπαῖος, ος, ὁ ἢ ἡ ὑλώδης, ος, *Xen.*

Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, ους, *Xen.* τὸ ἄλσος, i. e. saltatio, τὸ ᾆδημα, ατος, *Plut.*

Salubĕr, ὑγιεινὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, οῦ, *Aristot.*

Salubriter, ὑγιεινῶς, *Plato.*

Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xen.*

Salveo, ἐῤῥωμαι, *Thuc.*

Salvia, ὁ φάκος, ου, *Dioſc.* ſilveſtris, τὸ ἐλελίσφακον, ου, *id.*

Salum, idem quod *Mare.*

Solvo, διασώζω, aliquem e periculis, τινὰ ἐκ κινδυνίων, *Iſocr.* Conf. *Servo.*

Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, *Dem.* privata, ἰδια, *id.* ſalutem alicujus curæ eſſe alicui, μέλειν τινι σωτηρίας τινός, *Dem.* alicujus commendatam habere fibi, φρονίζειν σωτηρίας τινὸς, *idem,* ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινός, *id.* πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *id.* quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐν πολέμῳ, *idem,* credo alicui, παρακατατίθημί τινι σωτηρίαν, *idem,* tueri alicujus, δορυφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, *Dem.* niti aliquo, ἐπείνεσθαι σωτηρίαν ἐν τινι, *id.* conſequi, τυγχάνειν σωτηρίας, *id.* deſperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id. ſaluti alicujus conſulere, βοηθεῖν περὶ σωτηρίας τινὸς, *idem,* conferre ad ſalutem, ὁπωδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, *idem,* ſpem ſalutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἐν τινι, *id.* periclitari de ſalute, κινδυνεύειν περὶ τῆς ἑκάστου, *id.* conſulere ſaluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, *Aristot.*

Salutaris, e, ὁ ἢ σωτήριος, ου, *Plato.*

Salutaritèr, σωτηρίως.

Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plato.*

Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀσπάζομαί τινα, *Iſocr.* alicujus nomine, χαίρειν πολλὰ παρά τινος, *Synef.*

Salvus, a, um, σῶος, α, ον, ager, ἀγρὸς, *Dem.* ὁ ἢ ἀνείραιος, ος, urbs, πόλις, *Iſocr.*

Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, *Lucian.*

Sambucus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Dioſc.*

Sanabilis, e, ὁ ἢ ἰασιμος, ου, *Plato,* ὁ ἢ ἡ ἐυίατος, ος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐυθεράπευτος.

Sanatio, ἡ ἴασις, εως, *Lucian.*

Sancio, κυρόω, aliquid, τί, *Herodot.* legem, νόμον τίθημι, *Iſocr.* νομοθετέω νόμον, *Dem.* ὑποτάττω νόμον, *Plato.*

Sancte, νομίμως, *Dem.* ἁγίως, *Iſocr.* & præclare adminiſtrare aliquid, ὁσίως ἢ καλῶς διοικεῖν τι, *Iſocr.* ἁγίας ἢ σεμνῶς ἔχειν περί τι, *id.* vivo, ἁγνῶς ἁγίως, *Ælian.*

Sanctificatio, ὁ ἁγιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Sanctifico, ἁγίαζω, ἀγιεύω.

Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιωσύνη, ης, *N. T.*

Sanctio, ἡ κύρωσις, εως. *Plato.*

Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιότης.

Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ου.

Sanctus, a, um, ὅσιος, ία, ιον, & juſta lex, ἢ δικαία νόμος, *Dem.* ἅγιος, ία, ιον, & venerandum ſacrum, ἢ σεμνὸν ἱερὸν, *id.* & religioſum aliquid, ὅσιον ἢ εὐσεβές τι, *id.*

Sandalium, τὸ σανδάλιον, ου, *Lucian.* τὸ σάνδαλον, ου, *Ælian.*

Sandalipa, τὸ νεκροφορεῖον, ου.

Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, *Dioſc.*

Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, *Dioſc.*

Sane, i. e. ſine morbo, ὑγιῶς, *Athen.* ὑγιεινῶς, *Dem.* i. e. certe, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, *Ariſtot.*

Sanesco, ὑγιάζομαι, *Al. Aphr.*

Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ου.

Sanguinarius, a, um, ὁ ἢ ἡ φιλαίματος, ου, ὁ ἢ ἡ αἱμοχαρὴς.

Sanguineus, a, um, αἱματικὸς, ἡ, όν, *Al. Aphr.* ὁ ἢ ἡ αἱματώδης, ους, *Galen.*

Sanguinolentus, a, um, ὁ ἢ ἡ αἱματώδης, ους, *Galen.*

Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, *Galen.*

Sanguiſuga, ἡ βδέλλα, ης, *Theocr.*

Sanies, τὸ πύον, ου, *Galen.* ὁ βρότος.

Sanioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐμπυος, ου, *Dem.*

Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, *Dem.* ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* comfero ad ſanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, *Dem.*

Sanna, ἡ χλοίνη, ης, *Herodian.*

Sannio, ὁ χλευασὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* Conf. *Medeor.*

Sanus, a, um, ὑγιεινὸς, ἡ, όν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, *Dem.* aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ὑγιὴς, ές, & ſalvus, ἢ σῶος, *Thuc.* judex, ὑγιὴς κριτὴς, *Dion. Long.* ſani mores, ἦθος ὑγιὲς, *Plato,* ſanæ mentis homo, ᾧ νοῦς τις ὑγιαίνει ἢ ἐῤῥῶ ἢ φρονεῖ, *Ælian.* ſanus ſum, ὑγιαίνω, *Dem.*

Sapa, ὁ οἶνος σεσαπὼς, ος, *Dioſc.*

Sapidus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔχυμος, ου, ὁ ἢ ἡ εὔζωμος γλῶσσει, *Strabo.*

Sapiens, σοφὸς, ἡ, όν, in aliis rebus, τὰ ἄλλα, *Plato,* περὶ τἄλλα, *id.* ὁ ἢ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.

Sapienter, σοφῶς, *Ariſtot.*

Sapientia, ἡ σοφία, ας, *Dem.* ἡ φρόνησις.

Sapio, ἐυαισθητὸς εἰμι, *Plut.* i. e. ſapiens ſum, φρονέω, *Dem.* σωφρονέω, *id.*

Sapo, ὁ σάπων, ωνος, τὸ σμῆγμα, ατος, *Athen.*

Sapor, ὁ χυμὸς, οῦ, *Plut.*

Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ου, *Dioſc.*

Sarcasmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, *Ruffin.*

Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, *N. T.* τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* τὸ φορτίον, ου, *Ariſtot.*

Sarcinarius, a, um, ὁ ἢ σκευοφόρος, ου, *Xenoph.*

Sarcinator, idem quod *Sartor.*

Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*

Sarcio, ὁπισθυδέω, *Lucian.* quod laceratum eſt, ἀπέρμα τὸ σιῤῥῶγος, *Ariſtot.* mercede calceos putridos, μισθῷ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, *Lucian.*

Sarculatio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* Confer *Sarritio.*

Sarculo, σκάλλω, *Theophr.*

Sarculum, τὸ σκαλιστηριον, ου, *Thuc.* ἡ σκαλὶς, ίδος, *idem.*

Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, *Plin.*

Sarmentitius, a, um, φρυγανίας, ία, ιον.

Sarmentoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φρυγανώδης, ους, *Dioſc.*

Sarmentum, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.*

Sarrio, σκάλλω, *Theophr.* σκαλδύω, *Plut.*

Sarritio, ἡ σκάλισις, εως, *Theophr.* ὁ σκαλισμὸς, οῦ, *id.* ἡ σκάλισις, εως, *id.*

Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, *Xen.*

Sarritura, idem quod *Sarritio.*

Sartago, τὸ τηγανον, ου, *Athen.*

Sartor, ὁ ἀκεστὴς, οῦ, *Xen.*

Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.

Sarritura, idem quod *Sarritura ſ. Sarritio.*

Sat, ἱκανῶς, oſtenſum de his, ὑποδείκνυ περὶ τούτων, *Iſocr.* copioſe differui, ἐξαρκούντως διελήλυθα, *id.* Conf. *Satis.*

Satago, διαπονέομαι, *Plut.* σπουδάζω τι, *Lucian.* ἐκπονέομαι πολυπραγμονέω, rem mearum, ἀσχολοῦμαι τοῖς ἰδίοις πράγμασι, *Plut.*

Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.

Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, *Xenoph.* ſum, δορυφορέω, *Thuc.* ſatellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.*

Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Plato.*

Satias, ſ. *Satietas,* ὁ κόρος, ου, *Dem.* ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.* ad ſatietatem rideo, εἰς κόρον γελάω, *Lucian.* ἄχρι ου ρυ, *Dem.*

Satio, κορέννυμι, *Herodian.*

Satio, onis, ὁ σπόρος, ου, *Plato,* ὁ σπορητὸς, οῦ, *Theophr.*

Satis, ἱκανῶς, *Dem.* ἄλις, alicujus rei, τινος, *Ariſtot.* ἐξαρκέντως, *Iſocr.* de his ſatis ſuperque, ἀρκεῖ τῷ τοιούτων, *Plato,* ultro, quam ſatis eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, ſatis eſt mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, *Dem.* ἄλις, ſc. ἐστὶν, *Ariſtot.* ſatius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι, *Xenoph.*

Satisdatio, ἡ ἐκανοδοσία, ας, *Theophil.*

Satisdo, ἐγγύας παρίσχω, *Theophr.*

Satisfactio, ἱκανὸν ποιεῖν, legi, τῷ νόμῳ, *Plut.*

Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας, *N. T.*

Sativus, a, um, ὁ ἢ ἡ σπορίμος, ου, *Dioſc.*

Sator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Satrapa, ὁ σατράπης, ου, *Iſocr.* ſum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, *Plut.*

Satrapia, σατραπεία, ας, *Herodot.*

Satrapicus, a, um, σατραπικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Satur, a, um, ὁ ἢ ἡ διακορὴς, ές, *Xen.* ὁ ἢ ἡ διακορὴς, ές, *Plut.*

Saturcia, ἡ θύμβρα, ας, *Dioſc.*

Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.*

Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, *Lucian.*

Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.

Saturo, κορέννυμι, *Herodian.* pane, χορτάζω ἄρτῳ, *N. T.*

Satyra, ἡ σατύρα, ας.

Satyricus, a, um, σατυρικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Satyrion, τὸ σατύριον, ου, *Dioſc.*

Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.

Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.

Saucio, τραυματίζω, *Dem.* pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τῶν θώρακος τὸ στῆθος, *Plut.*

Saucius, τραυματίας, ου, *Thuc.* a, um, τετραυματισμένος, η, ον, *id.*

Saxatilis, e, idem quod *Saxosus.*

Saxetum, ὁ τραχὺς, ῶνος, *Lucian.*

Saxeus, a, um, λίθινος, η, ον, *Lucian.*

Saxoſus, a, um, πετραῖος, αια, αῖον, *Arat.* ὁ ἢ ἡ πετρώδης, εος, *Nax.* λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Saxum, ὁ πέτρος, ου, *Xen.* ἡ πέτρα, ας, *Plut.* ὁ vel ἡ λίθος, ου, *Ariſtot.*

Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scaber, τραχὺς, εῖα, ύ, *Ariſtot.*

Scabies, ἡ ψώρα, ας, *Theophr.* ſcabie laboro, ψωριάω, *Plut.*

Scabioſus, a, um, ψαραλέος, έα, έον, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ ψωράδης.

Scabo, κνάω, *Gal.* κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, *Lucian.*

Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, *Xen.*

Scabroſus, a, um, τραχὺς, εῖα, ύ, *Ariſtot.*

Scævus, a, um, σκαιὸς, ὰ, όν, *Euſt.*

Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, ſ. φος, *Lucian.* ἡ κλιμαξ, ακος, *Xen.* navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, *Lucian.*

Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, *Eurip.*

Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, ου, τὸ σμιλίον, ου, *Plut.*

Scalper ſ. Scalprum, ὁ κοπεὺς, εως, *Diod. Sic.* τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* ἡ σμιλὴ, ης, *Plato,* chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, *Cl. Al.* librarium, ἡ σμιλὴ γραφικὴ, ſcalpro amputo ſ. reſeco, ἀποσμιλεύω, *Synef.*

Scalpo, κνάω, *Gal.* κνίζω, *Appian.* ὀξέως, *Lucian.*

Scalprum, vide *Scalper.*

Scalptor, ὁ κολαπτὴς, οῦ, ὁ γλύπτης, ου.

Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος. *Poll.*

Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.

Scandalum, τὸ σκῶσκομμα, τὸ σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.

Scando, ἀναβαίνω, *Xen.*

Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, *Dioſc.*

Scanſilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, όν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, *N. T.*

Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, ῶν, *Gal.* αἱ πλάται, ῶν, *Poll.*

Scapus, ὁ σῦλος, ου, LXX.

Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, *Ariſtot.*
Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ χάσις, ιος, *Theophr.*
Scarifico, ἀμύσσω, *Phil.* ὀπταχάζω, *Gal.* χάζω, *Ariſtot.* σκαριφάομαι.
Scarus, ὁ σκάρος, ου, *Athen.*
Scatebra, ἡ ἀναβλυσις, ωος, *Ariſtot.* ὁ κρήνος, ου, *Lucian.* ὁ βλυσμός.
Scateo, ἀναβλύζω, *Ariſtot.* ἐκβλύζω, *idem,* fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, *Plut.* ovibus, βρύω προβάτοις, *Ariſtoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Liban.*
Scaturigo, idem quod *Scatebra.*
Scaturio, idem quod *Scateo.*
Scelerate, πονηρῶς, *Dem.* μιαρῶς, *Iſocr.*
Sceleratus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ου, *Ariſtot.*
Scelero, μιαίνω.
Sceleroſus, a, um, idem quod *Sceleratus.*
Sceleſte, idem quod *Scelerate.*
Sceleſtus, a, um, idem quod *Sceleratus.*
Sceleton, τὸ Σκέλετον, ου, *Plut.*
Scelus, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *id.* τὸ μίασμα, ατος, *N. T.* τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* τὸ κακὸν, ου, *id.* admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, *Dem.* πράττω τὸ φαῦλον, *Lycurg.* atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίνεσθαι, *idem.*
Scena, ἡ Σκηνὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ Θυμέλη, ης, *Plut.* in ſcenam produco, Θεατρίζω, *N. T.* produci, Σκηνοβατεῖσθαι, *Strabo.*
Scenice, Σκηνικῶς.
Scenicus, a, um, Σκηνικὸς, ὴ, όν, agon, ὰγὼν, *Athen.*
Sceptrum, τὸ Σκῆπτρον, ου, *Pauſ.*
Scheda, ἡ χέδη, ης.
Schedula, τὸ χεδάριον, ου, *Euſt.*
Schema, τὸ χῆμα, ατος, *Ariſtot.*
Schiſma, τὸ χίσμα, ατος, *N. T.*
Schola, ἡ σχολὴ, ῆς, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, ου, *idem,* ſchola frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.*
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ου, ὁ σχολαρχέων, οντος, *Laërt.*
Scholaſticus, a, um, σχολαστικὸς, ὴ, όν, *Macar.*
Scholium, τὸ σχόλιον, ου, *Lucian.*
Sciagraphia, ἡ Σκιαγραφία, ας, *Plato.*
Sciathericum, τὸ Σκιαθηρικὸν, ου, *Plut.*
Scienter, ὀπιστημόνως, *Ariſtid.* ὀπιστημονικῶς, *Gregor.* ἐυμαθῶς, *Phil.*
Scientia, ἡ ὀπιστήμη, ης, *Plut.* ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* utilis utentibus, ὀπιστήμη ὠφελοῦσα χρωμένοις αὐτῇ, *Dem.* ſcientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ὀπιστήμην τοῖς οὐκ εἰδόσι, *Iſocr.* conſequi alicujus rei, λαμβάνειν ὀπιστήμην τινὸς, *id.* ſcientia uti minus tempeſtive, ὀπιστήμῃ χρῆσθαι οὐκ ἐυκαίρως, *idem.*
Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, *id.*
Scilla, ἡ Σκίλλα, ης, *Dioſc.*
Scillaceus, a, um, ſ. Scilliticius, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, ους, *Theophr.* Σκιλλιτικὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Scindo, χίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* τέμνω.
Scintilla, ὁ Σπινθὴρ, ῆρος, *Ariſtoph.* ἡ λαμπηδὼν, όνος, *Chryſ.* ἡ μαρμαρυγὴ, ῆς, *Plato.*
Scintillatio, ὁ Σπινθηρισμὸς, ου.
Scintillo, σπινθηρίζω, *Theophr.*
Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ου, *Nyſſ.* σπινθηρμίκρες, *Syneſ.*
Scio, ὀπίσαμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς. *Dem.* ſatis, ἵσμι δήπου, *id.* & omnium optime novi, οἶδα καὶ μάλιστα πάντων ὀπίσαμαι, *id.* bene, εὖ οἶδα, *id.* σαφὲς οἶδα τοῦτο, *id.* ab initio aliquid, ξυνοῖδα τι ἀπ' ἀρχῆς *Dem.* libenter ſcirem hoc, ἡδέως ἂν ἐπιστάμην τοῦτο, *idem.*
Scipio, ὁ σκίπων, ωνος, *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος, *Ariſtoph.*
Scirpus, ἡ χοῖνος, *Dioſc.*
Scirrhus, ὁ σκίρρος, ου, *Gal.*
Sciſcitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Dem.*
Sciſcitor, ἐπέρομαι, *Xenoph.* πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρά τινος, *Iſocr.* ἐρωτάω τινὰ, *id.* Conf. *Interrogo.*
Sciſco, χειροτονέω, *Dem.* ψηφίζομαι, *id.* Conf. *Decerno.*
Sciſſilis, ες, χιστὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Sciſſura, τὸ χίσμα, ατος, *Lucian.* ἡ χισμὴ, ῆς, *Heſych.*
Scite, ὀπισημονικῶς, i. e. eleganter, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ὀρθῶς, *Dem.*
Scitor, idem quod *Sciſcitor.*
Scitum, τὸ δόγμα, ατος, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* Conf. *Decretum.*
Scitus, a, um, σοφὸς, ὴ, όν, & varius, ἡ ποικίλος, *Dem.* κομψὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, *Ælian.*
Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.* τὸ περίψημα.
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophr.*
Scomber ſ. Scombrus, ὁ σκόμβρος, ου, *Ariſtoph.*
Scomma, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xenoph.* Conf. *Dicterium.*
Scopæ, τὸ κόρηθρον, ου, *Lucian.* τὸ κάλλιστρον, ου, *Cl. Al.* τὸ σάρωθρον, ου.
Scoparius, ὁ σαρωτὴς, οῦ, ὁ σαρῶν, ῶντος, *Harmenop.*
Scopula, τὸ σαρώθριον, ου.
Scopus, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Plato.* collineare ad ſcopum, ſοχάζεσθαι πρὸς σκοπὸν, *idem,* ſcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, *Xen.* ſcopum non adſequi, ἄσκοπα τοξεύειν, *Lucian.* tendere ad ſcopum propoſitum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτεθέμενον σκοπὸν, *Ariſtot.*
Scoria, τὸ σκωρία, ας, *Dioſc.* ἡ τρύξ.
Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, *Dioſc.*
Scortator, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*
Scorteus, a, um, σκύτινος, ίνη, ινον, *Diod. Sic.*
Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, *Ariſtoph.*
Scortor, πορνεύω, *Æſchin.* πορνεύομαι, *Dem.* ἀκολασαίνω, *Plut.*
Scortum, ἡ πόρνη, ης, *Plut.* ἡ σύβας, άδος, *Themiſt.* ἑταιρίσκια, ας, *Lucian.* γυνὴ ἑταιρεύσα, ης, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.*
Screatio ſ. Screatus, us, τὸ χρέμμα, ατος, *Laërt.* ἡ χρέμψις, εως.
Screo, χρέμπτομαι, *Lucian.*
Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, ſenatus, τῆς βουλῆς, *Dem.*
Scriblita, τὸ σρίπλον, ου.
Scribo, γράφω, aliquid, τὶ, *Demoſth.* manu propria, γράφω αὐτοχειρία, *Philo.* literas, γράφω γράμματα, *Dem.* ad aliquem, ὀπιστέλλω τινὶ, *Iſocr.* librum, συγγράφω βίβλον, *Lucian.* vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, *Philo.*
Scriniarius, ὁ κιβωτεὺς, έως, ὁ κιβωτοποιὸς, οῦ, *Poll.*
Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Scriptio, ἡ γραφὴ, ης, *Lucian.* ἡ συγγραφὴ.
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, *Iſocr.*
Scriptorius, a, um, γραφικὸς, ὴ, όν, *Maccab.*
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Iſocr.* ἡ γραφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*
Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, *N. T.*
Scrobiculus, τὸ ὀρύγμάτιον, ου.
Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* ὁ βόθρος.
Scrofa, ὗς γραμφὰς, άδος, *Suid.*
Scrofula, ἡ χοιράς, άδος.
Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας, *Ariſtot.* ὁ ὀχεὺς, έως, *idem.*
Scrupoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.
Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.
Scrupuloſitas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.
Scrupuloſus, a, um, ὑπερακριβὴς, έος.
Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24 pars unciæ, τὸ γραμμάριον, ου.
Scrupus, ὁ ψῆφος.
Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.
Scrutarius, ὁ γρυτοτάλης, ου, ὁ ῥαπτοπώλης, ου, LXX.
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Scrutator, ὁ ἐξετασὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Sorutor, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* Conf. *Examino.*
Sculpo, γλύφω, *Ariſtoph.* κολαπτω.
Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, όν, LXX.
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως. *Dion. Hal.* ὁ γλύπτης, ου.
Sculptura, ἡ γλυφὴ, ῆς, *Philo.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, ας, *Strabo.* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, ας, *Plato.*
Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, *Philo.* ὁ ἀκόλαστος.
Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, *Plut.*
Scurriliter, βωμολόχως.
Scurror, βωμολοχέω, *Plut.* βωμολοχεύομαι, *Syneſ.*
Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, οῦ, *Poll.*
Scutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ου, *Lucian.* ὁ ἀσπιδιώτης, ου, *id.*
Scutella, τὸ παροψίδιον, ου.
Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος, *Joſeph.* ἡ ὑστριχὶς, ίδος, *Plut.*
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Scutum, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.* ὁ θυρεὸς, οῦ, *Dion. Hal.*
Scyphus, ὁ σκύφος, ου, *Lucian.*
Sebaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.*
Sebo, στεατόω, *Hippiatr.*
Sebum, τὸ σίαρ, ατος, *Ariſtot.*
Secale, ἡ βρίζα, ας.
Secedo, ἀναχαρίω, *Xen.* ὀποχωρέω, *id.*
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, aliquid ab aliquo, τὶ ὀπό τινος, *Plato,* ὀπκρίνω τί τινος, *Ariſtot.*
Seceſſio ſ. Seceſſus, us, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐχατία, ας, *Æſchin.*
Secius, ἧττον, nihilo ſecius, οὐδὲν ἧττον, *Ariſtot.*
Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Ariſtot.*
Seco, τρίω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* τέμνω τι, *Lucian.* in partes minutas, κατακρματίζω, *Philo.*
Secretarius, ὁ πρὸς ὀπορρήτων γραμματεὺς, έως.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.* ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, ἰδίᾳ, *Thuc.* κατ' ἰδίαν, *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογέεσθαί τινι, *Plato,* dicere, δι' ὀπορρήτων εἰπεῖν, *Dion. Hal.*
Secretum, τὸ ὀπόρρητον, ου, ſecretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Secretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ ὀπόρρητος, ου, *Plut.*
Secta, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*
Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, *Iſocr.*
Sector, ὁ τομεὺς, έως, *Xen.*
Sector, aris, συχνᾶς ἀκολουθέω, διώκω, *Iſocr.*
Secubo, ὑποκοιτέω, *Demoſth.* ὑποκοιμάομαι, *Plato.*
Secula, τὸ δρεπάνιον, ου.
Secularis, e, κατ' αἰῶνα γινόμενος, ένη, ενον.
Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Dem.* noſtro ſeculo, ὅτε τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *id.*
Secundæ, τὰ ὕςερα, ων, *Dioſc.*
Secundanus, a, um, δευτεραῖος, αία, αῖον, *Xenoph.*
Secundarius, a. um, δευτέριος, ία, ιον.
Secundo, δεύτερον, *Herodian.* δευτέρως, *Ariſtot.*
Secundum, κατὰ, hanc legem, κατὰ τοῦτον τὸν νόμον, *Dem.* aliquem plurimum poſſe, μέγιστον μετὰ τινα δύναμιν, *Thuc.*
Secundus, a, um, δεύτερος, έρα, ον, *Thuc.*
Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, *Xen.* ſecundas fero, δευτερεύω, *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι, *Lucian.* ſecundæ res, ἡ ἐυπραγία, ας, *Iſocr.* ſecunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, *Dem.* ſecunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, *id.* βελτίστῃ τύχῃ χρᾶσθαι, *id.* nulli in aliqua re ſecundus, ἐν τινι μηδενὸς ἧττον τὰ δεύτερα, ſecundus aliquo, i, e. aliquo inferior, δεύτερός τινος, *Plut.*

Secure, ἀσφαλῶς, *Dem.* βεβαίως, *id.* ἀδεῶς, *idem.*
Securicula, τὸ πελέκιον, ου.
Securis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.* ἡ ἀξίνη, securi percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, *Diod. Sic.*
Securitas, ἡ ἀσφάλεια, ας, *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, έος, *id.* τὸ βέβαιον, ου, *id.* ἡ ἄδεια, i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, *Thuc.*
Securus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀδεὴς, έος, *idem*, sum, ἀμβλυμνάω, *Baj.* securum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, *Lucian.* i. e. *negligens*, ὁ ϰ᾽ ἡ ὀλίγωρος, ου, *Thuc.*
Secus, ἄλλως, *Ariſtot.* ἑτέρως, *Dem.*
Sed, ἀλλὰ, *Dem.* non ſolum, ſed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ ϰ᾽, *id.* ſed tamen, ἀλλὰ μὴν, *id.* vereor dicere, ſed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ἐ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, *id.* ſed tamen dixi ego, ἀλλ᾽ ὅμως εἶπον ἐγὼ, *id.*
Sedate, ἡσύχως. Conf. *Quiete.*
Sedatio, ἡ παῦσις, εως.
Sedatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἥσυχος, ου. Conf. *Quietus.*
Sedecim, ἑκκαίδεκα, *Herodian.*
Sedentarius, a, um, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.* ſedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, *Strabo.*
Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, *Plato*, in equo, κάθημαι ὀπὶ τῦ ἵππυ, *Xenoph.* una, Συγκαθέζομαι, *Lucian.* ſedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα ϰελεύω, *Dem.*
Sedes, ἡ ἕδρα, ας, *Xenoph.* belli, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Dion. Hal.* ſedem muto, ἀπανίσταμαι, *id.*
Sedile, τὸ ἕδρανον, ου, *Soph.*
Sedimentum, τὸ ἴζημα, ατος, *Plut.*
Seditio, ἡ στάσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀναταραϛία, ας, *Lucian.* διχοϛασία, ας, *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, ης, *id.* ſeditionem ſuſcito ſ. moveo inter aliquos, ϛασιάζω ἐν τισι, *Plato.* veo inter aliquos, ϛάσιν ποιέομαι, *Iſocr.* omitto, ϛάσιν ϰαταλείπω, *idem*, ſeditione agitari, ἐν ϛάσ ἦναι, *Thuc* ad ſeditionem concitare, εἰς ϛάσιν ἐμβάλλειν, *Xenoph.*
Seditioſe, ϛασιαϛιϰῶς, *Ariſtot.* ϰαθ᾽ τὸ ϛασιωτιϰὸν, *Thuc.*
Seditioſus, a, um, ϛασιωτιϰὸς, ὴ, όν, *Thuc.* ϛασιαϛιϰὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Æſchin.*
Sedo, παύω, iram, τὸ ὀργῆς, *Dem.* ὀργὴν τινος, *Iſocr.* ϰατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* contentiones, ϰαθίϛημι τὰς ἀντιλογίας, *Plut.* aliquos, ϰαταϛέλλω τινὰς, *id.* παύω τινὰς, *Plato.*
Seduco, ἀπάγω, *Ariſtot.* i. e. *decipio*, aliquem, παραπρέσβομαί τινα, *id.* Conf. *Decipio, Fallo, &c.*
Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Conf. *Abductio.*
Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, ὄ, *Greg.* i. e. *Deceptor*, ὁ πλάνος, ου, *Athen.*
Sedule, ὀπιμέλως, *Iſocr.* Conf. *Diligenter.*
Sedulitas, ἡ ὀπιμέλεια, ας, *Dem.* Conf. *Diligentia, Induſtria.*
Sedulo, idem quod *Sedule.*
Sedulus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ὀπιμελὴς, έος, *Dem.* Conf. *Diligens, Induſtrius.*
Sedum, τὸ ἀείζωον, ου, *Dioſc.*
Seges, τὸ λήϊον, ου, *Ariſtot.*
Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*
Segmentum, ἡ ἀποϰοπὴ, ῆς, *Ariſtot*
Segnis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ῥάθυμος, ου, *Dem.* Conf. *Piger.*
Segniter, ὀκνηρῶς, *Dem.* Conf *Pigre.*
Segnitia, ſ. Segnities, ἡ βραδυτης, ητος, *Dem.* ὁ ὀκνος, ου, *id.* Conf. *Ignavia, Pigritia.*
Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* ἀποδιορίζω, *ibid.* ἐκπρίνω τινὰ ἐϰ τινος, *Ariſtot.*
Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.
Sejungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* aliquid, διέζευϰα τι, *Dem.* ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plato.*
Selectio, ἡ ἐϰλογὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ἡ ἀπόϰρισις.
Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ου.
Seligo, ὑποϰρίνω, ex duobus malis, ὑω δυοῖν ϰαϰοῖν, *Sophoc.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xenoph.* ἐϰλέγω, *Iſocr.*
Sella, ἡ ἕδρα, ας, *Xenoph.* curulis, ὁ δίφρος ἠγεμονιϰὸς, *Plut.* geſtatoria, τὸ φορεῖον, ου, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρόνος, ου, *Galen.*
Sellula, τὸ θρονίδιον, ου, *Poll.*
Sellularius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπιδίφριος, ου, ars, τέχνη, *Dion. Hal.*
Sembella, τὸ ἡμιλιτρον, ου.
Semel, ἅπαξ, *Dem.* εἰς ἅπαξ, *id.* ϰαθάπαξ *idem.*
Semen, *frugum & animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, *Dem. Plut.*
Sementis, ὁ σπόρος, ου, *Xenoph.* ſementem facio, σπείχω, *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, *Plato.*
Sementivus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*
Semento, σπερματίζω, LXX.
Semeſtris, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἑξάμηνος, ου, *Xiphil.*
Semeſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμίβρωτος, ου, *Philo.*
Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, *Herodian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμιθανὴς, έος, *Naz.*
Semicircularis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμιϰύϰλιος, ου, *Laërt.*
Semicirculus, ὁ ἡμίϰυϰλος, ου, τὸ ἡμιϰύϰλιον, ου, *Procl.*
Semicoctus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμίεφθος, ου, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμιπεπὴς, ου, *Plut.*
Semideus, ὁ ἡμίθεος, ου, *Lucian.*
Semidoctus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμίσοφος, ου, *Lucian.*
Semigro, ὑποϰίνω.
Semihora, τὸ ἡμιωριον, ου, *N. T.*
Semimortuus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμίθνητος, ου, *Philo.*
Seminalis, e, σπερματιϰὸς, ὴ, όν, *Philo.* ὁ ϰ᾽ ἡ σπερματώδης, εος, *Ariſtot.*
Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ου, *Theophr.*
Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, *Theophr.*
Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*
Semino, σπειρω, aliquid, τὶ, *Thuc.*
Seminudus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμιγυμνος, ου, *Lucian.*
Semipedalis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμιποδιαῖος, ου.
Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ου, *Theophr.*
Semiplenus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμιπλήρης, έος, *Aret.*
Semis ſ. Semiſſis, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* Conf. *Dimidius.*
Semita, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ἡ ἀτραπὸς, ου, *Herodian.*
Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ου, *Lucian.*
Semiuſtulatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἡμίφλεϰτος, ου, *Philo.*
Semoveo, ὑποϰινέω, ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, *Dion. Hal.* ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*
Sempiternus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.*
Semuncia, τὸ τ᾽ ογϰίας ἥμισυ.
Senaculum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.*
Senarius, ὁ ἑξάς, άδος, *Philo.*
Senator, ὁ βουλευτὴς, ῆ, *Dem.* ὁ βουλαῖος, ουτος, *id.* ὁ σύνεδρος, ου, *Iſocr.* ὁ βουλὴς, ῆτος, *Thuc.* ὁ βουλῆς μετέχων, ουτος, *Plut.* ὁ συγϰλητιϰὸς, ῆ, *Lucian.* ὁ πρέσβυς, εως, *Ariſtot.* pedarius, ὁ χαμαιδιϰαστὴς, ῆ.
Senatorius, a, um, βουλευτιϰὸς, ὴ, όν, *Dem.* dignitas ſ. functio, ἡ βουλεία, ας, ſenatoriam dignitatem ſortior, τῆς βουλεύειν τυγχάνω, *Dem.*
Senatus, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ σύγϰλητος, ου, *Plut.* ἡ γερουσία, ας, *Dion. Hal.* ad ſenatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγϰλητον, *Plut.* in ſenatum eo, βουλεύω, *Dem.* populuſque, ἡ βουλὴ ϰὸ ὁ δῆμος, *id.* eligi in ſenatum, ἐγϰρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, *idem*, ſenatum vocare in curiam, ϰαλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, *Dem.* convenire, βαλλὼ εἰς βουλευτήριον, *Dem.* congregari, συλλέγεσθαι, *id.* conſidere, ϰάθεσθαι, *id.* ire in ſenatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βουλὴν μετά τινος, *id.* deferre aliquem ad ſenatum populumque, δηλοῦν τινα τῇ βουλῇ ϰὸ τῷ δήμῳ, *idem*, dimittere ſenatum, ἀφιέναι βουλήν, *id.*
Senatus conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Plut.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* Conf. *Decretum.*
Senecio, ὁ γερανὸς, ου, *Dioſc.*
Senecta ſ. Senectus, τὸ γῆρας, ατος, morſa, ſordida, & querula, δυσάρεσον, μιϰρολόγος ϰὸ μεμψίμοιρον, *Dem.* extrema, πανύτατον, *Philo.*
Seneo, ſeneſco, γηράσϰω.
Senex, ὁ γέρων, οντος, *Plato.* ὁ πρέσβυς, υτος, *Dem.* ὁ πρεσβύτης, ου, *id.* ὁ παλαιὸς, ὸ, *id.* πρεσβύτης ἄνθρωπος, *id.*
Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἓξ.
Senilis, e, γεροντιϰὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Seniliter, γεροντιϰῶς.
Senior, ὁ πρεσβύτερος, ου, *Dem.*
Senium, idem quod *Senecta.*
Senſibilis, e, ſ. Senſilis, e, αἰσθητὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Senſim, ἥρεμα, *Herodian.*
Senſorium, τὸ αἰσθητήριον, ου.
Senſus, us, ὁ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀϰουστιϰὴ, *Plut.* ſ. ἀϰοὴ, *Athen.* epiſtolæ, ὁ τῆς ἐπιϛολῆς, *Syneſ.* ſenſu percipere, λαμβάνειν αἴσθησιν τινος, *Dem.* εἶναί τινε αἴσθησιν, *Iſocr.*
Sententia, ἡ γνώμη, ης, *Demoſth.* ἡ δόξα, ης, *idem*, epiſtolæ, ὁ τῆς ἐπιϛολῆς, *Syneſ.* ſententiam dico, δίδωμι γνώμην, *Demoſth.* profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, *id.* pronuncio, ὑποφαίνομαι γνώμην, *idem*, φανερὸν ποιέω γνώμην, *id.* explico meam, δηλόω διανοίαν μου, *Iſocr.* eſſe in ſententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, *Demoſth.* pertraho aliquem in ſententiam meam, ἄγω τινα ὅπῃ τὸ δοϰοῦντά μοι, *Dem.* ire in ſententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς, *id.* ſequi ſententiam alicujus, ἐπαϰολουθεῖν τινος γνώμῃ, *idem*, non ſtare alicujus ſententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, *idem*, longe recedere ab alicujus ſententia, ἀποχωρεῖν τινος πολὺ τῆς γνώμης, *idem*, deducere aliquem a ſententia, μεταστῆσαι γνώμην τινὸς, *Iſocr.* mutare ſententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, *Dem.* decedo a ſententia, μεταγιγνώσϰω, *Iſocr.*
Sententiola, τὸ γνωμίδιον, ου, *Dem.* miſera, λογάριον δύσηνον, *Dem.*
Sententioſe, γνωμολογιϰῶς, *Suid.*
Sententioſus, a, um, γνωμολογιϰὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.* γνωμιϰὸς, ὴ, όν.
Senticetum, ὁ ἀϰανθεὼν, ῶνος, *Euſt.*
Senticoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀϰανθώδης, έος, *Theophr.*
Sentina, ὁ ἄντλος, ου, *Hom.*
Sentio, αἰσθάνομαι, & proſpicio aliquid, ϰὴ προορῶ τι, *Dem.* conſentanea verbis, φρονέω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* cum aliquo, τὰ τινος φρονέω, *id.* φρονέω τὰ αὐτὰ τινι, *id.* & decerno aliquid, γιγνώσϰω ϰὴ ψηφίζομαι περί τινος, *Dem.*
Sentis, ὁ ἄϰανθα, ης, *Dioſc.* ὁ βάτος.
Seorſum, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω ϰαθ᾽ ἕϰαϛα τῶτων, *Dem.* ab aliquo, χωρὶς τινος, *id.* ἄνου τινὸς, *idem.*
Separabilis, e, χωριϛὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Separate, ϰεχωρισμένως.
Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, *Xen.*
Separatio, ὁ χωρισμὸς, ου, *Plut.* ὁ ἀφορισμὸς.
Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τῦ σώματος, *Plato.* διαχωρίζω, *Xenoph.*
Sepelio, θάπτω, mortuum, ὑποθανόντα, *Dem.* aliquem, ϰαταθάπτω τινὰ, *idem*, mortuum una, Συγϰαταθάπτω τινὰ, *idem*, in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, *id.*
Sepes, τὸ ἔμφραγμα, ατος, *Dem.* ὁ φραγμὸς, ου, *Plut.*

Sepia,

Sepia, ἡ Σηπία, ας, *Aristot.*
Sepimentum, ο Φραγμός, οῦ, lapideum, λίθων, *Paul.*
Sepio, φράττω, aliquid, τί, *Dem.* περιβάλλομαι.
Sepono, ἀποτίθημι, *Dion.*
Seps, ὁ vel ἡ σήψ, σηπός, *Dioſc.*
Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά, *N. T.*
September, ὁ μαιμακτηριών, ῶνος, *Dem.*
Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ ἑπταπλασιονταπλάσιος, ον, *Sir.*
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.
Septemviralis, e ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.
Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, *numerus*, ἡ ἑπτάς, άδος, *Ariſtot.*
Septeni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
Septennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑπταετὴς, έος.
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Philo.*
Septentrio, ὁ ἀρκτος, ου, ὁ βορρᾶς, ᾶ, LXX.
Septentrionalis, e, ἀρκτικὸς, ἡ, όν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ, *Herodian.*
Septies, ἑπτάκις, *N. T.*
Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*
Septimus, a, um, ἑβδομος, η, ον, *Plut.*
Septingentesimus, a, um, ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, όν,
Septingenti, æ, a, ἑπτακόσιοι, αι, α, LXX.
Septuagenus, a, um, Septuageſimus, a, um, ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν.
Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, *N. T.*
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, *N. T.*
Septum, idem quod *Sepes* & *Sepimentum.*
Septunx, τὸ ἑπτούγκιον, ου.
Sepulchralis, e, ὁ καὶ ἡ ταφικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.*
Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ου.
Sepulchrum, ὁ τάφος, ου, *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῷον, *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον, *id.*
Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.* honeſta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, *Dem.* magnificæ ſepulturæ non expertem eſſe, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, *Ælian.*
Sepum, τὸ σέαρ, ατος, *Ariſtoph.*
Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*
Sequax, ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, ου, *Dem.*
Sequela, ἡ ἀκολούθησις.
Sequeſter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μεσέγγυος, ου, *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, ου, *Antiph.* ὁ μεσίτης.
Sequeſtratio, ἡ μεσιτεία.
Sequeſtro, τίθημι ὑπὸ μεσεγγύῃ.
Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* μετά τινος, *id.* παρακολουθέω τινὶ, *id.* e veſtigio recte ducentem, ἕπομαι τῇ ποδὶ πρὸ καλῶς ὁδηγοῦντι, *Gregor.* a tergo, ἕπομαι κατόπιν, *Lucian.* ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος, *id.* deſidiam ſequitur egeſtas, πῇ ἀργεῖν ἕπεται τὸ λιμοκτονεῖν, *Dem.* ſequitur, ut de voluptate eram, μετὰ ταῦτα ἕπεται πῶς ἡδονῆς ἐλθεῖν, *Ariſtot.* ἐπίμονόν ἐστι διελθεῖν πῶς ἡδονῆς, *id.*
Sera, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*
Serenitas, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐδία, ας, *Theophr.*
Sereno, αἰθριάζω, *Ariſtotle.* γαληνόω.
Serenus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐδιος, ου, dies, ἡμέρα, *Geopon.* ὁ καὶ ἡ αἴθριος, εὐημερος.
Sereſco, διαῤῥέομαι, *Ariſtot.*
Seria, ἡ οἰνήρυτις, ιδος, *Philo.*
Sericum, τὸ Σηρικὸν, ὸ, *Strabo.*
Sericus, a, um, Σηρικος, ὴ, όν, veſtis, ἐσθὴς, *Lucian.*
Series, ἡ σωφρεία, ας, ἡ Συνέχεια, ας, ἡ τάξις, εως, ἡ σώταξις, εως, *Dem.* Confer *Ordo.*
Serio, σπουδῇ, nnuciarè alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, *Dem.*
Serius, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* in re ſeria ludere verbis, Σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.* in rebus ſeriis nugis gaudere, περὶ τὰ Σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, *Dem.*
Sermo, ὁ λόγος, ου, *Dem.* ſermonem ſpargere ſ. diſſeminare, λόγον διαδιδόναι, *Plut.* θρυλεῖ τι, *Dem.* inter ſe conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, *N. T.* eſt, λόγος τις φέρεται, *Ælian.* vulgaris & in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, *id.*
Sermocinatio, ὁ διάλογος, ου, *Dem.*
Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*
Sermunculus, τὸ λογίδιον, ου, *Ioer.*
Sero, Σπείρω, *Dem.* Conf. *Semino.*
Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινὸς, *Dem.* admodum ſeri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, *id.* ſerius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω, *Xen.*
Serotinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄψιμος, ου, *Theophr.* ὄψιος, ία, ον, *id.*
Serpens, ὁ ὄφις, εως, *Ariſtot.*
Serpo, ἕρπω. Conf. *Repo.*
Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ου, *Theophr.*
Serra, ὁ πρίων, ονος, *Plut.* ſeco, πρίω, *Thuc.*
Serrago, τὸ πρισμα, ατος, *Theophr.*
Serrarius, ὁ πρίστης, ου, *Poll.*
Serratus, a, um, ὁ καὶ ἡ πριονώδης, έος, *Athen.* πριονωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Serro, πρίω, *Thuc.*
Sertum, ὁ στέφανος, ου, plecto, στέφανον ὑφαίνω, *Plut.* ἡ σειρὰ, ᾶς, *Herodian.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.*
Serva, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα.
Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *N. T. Dem.*
Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Paul.*
Servilis, e, ὁ καὶ ἡ δουλικὸς, ὴ, όν, jugum, ζυγὸς, *Plato*, δουλικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Serviliter, δουλικως, *Lucian.*
Servio, δουλόω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* Domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινὶ, *id.* εἰλατεύω τινὶ, *Iſocr.* commodis alicujus, σκοπεῖν τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* ſervitutem peſſimam, δουλόω δουλείαν κακίστην, *Xen.*
Servitium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ſervitia, i. e. *ſervi*, ἡ δουλεία, ας, *Thuc.*
Servitudo, ſ. Servitus, ἡ δουλεία, ας, moderata, μετρία, ας, *Dem.* objicere aliquos ſervituti, προεῖδε τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* opprimere aliquos ſervitute, ſive in ſervitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* δουλόω τινὰς, *Plut.* καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* conſtituti in ſervitute, καθεζόμενοι εἰς δουλείαν, *id.* ferre ſervitutem, ὑπομένειν τινὰ δουλείαν, *Iſocr.* liberari ſervitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, *id.*
Serum diei, ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ὀψία δείλη, *Thuc.* lactis, ὁ ὀρὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Serus, a, um, ὄψιος, ία, ιον, *Theophr.*
Servo, σῴζω, φυλάττω, σωτηρέω.
Servula, τὸ δουλάριον, ου, τὸ Θεραπαινίδιον, ου, *Lucian.*
Servulus, τὸ δουλάριον, ου, *Lucian.*
Servus, ὁ δοῦλος, ου, *Xen.* ὁ θεράπων, domeſticus, ὁ οἰκέτης, ου, *Dem.* emptus, ὁ ἀργυρώνητος, ου, *id.* bello captus, τὸ ἀνδραπόδον, ου, *id.*
Seſama, ſ. Seſamum, ἡ σησάμη, ης, *Dioſc.* τὸ σήσαμον, ου, *id.*
Seſqui, ſeſquiplex, ſeſquialter, ὁ καὶ ἡ ἡμιόλιος, ου, *Plato.*
Seſquipes, τὸ τριημιπόδιον, ου.
Seſquiplex, vide *Seſqui.*
Seſquitertius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίτριτος, ου, *Plato.*
Seſſibulum, τὸ ἑδρανήριον, ου.
Seſſilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.*
Seſſim, ἑδραίως, *Hippocr.*
Seſſo, ἡ ἕδρα, ας, *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, ας, in arboribus, ὑπὸ ταῖς δένδρεσι, *Ariſtot.*
Seſtertius, ὁ σεσέρτιος, ου.
Seta, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* ἡ θρὶξ, χὸς, *Heſ.*
Setoſus a, um, χαιτήεις, εσσα, εν.
Seu, ἤ. Conf. *Sive.*
Severe, δεινῶς.
Severitas, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*
Severus, a, um, σεμνὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀριζοδικαιος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ αὐθέκαστος, ου, *Lucian.*
Sevo, σπατάω.
Sevoco, ἀποκαλέω, *Xen.*
Sevoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπατάλης, εος, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ σπατάλος, ου, *Galen.*
Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, *N. T.* modis ſeu in ſex partes, ἑξαχῇ, *Plato.*
Sexageni, æ, a, οἱ, αἱ τὰ ἑξήκοντα, *N. T.*
Sexageſimus, a, um, ἑξηκοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*
Sexagies, ἑξηκοντάκις.
Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
Sexangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑξαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ ἑξάγωνος, ου, *Greg.*
Sexcenteni, æ, a, ἑξακόσιοι, αι, α.
Sexcenteſimus, a, um, ἑξακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Sexcenti, æ, a, ἑξακόσιοι, αι, α.
Sexcenties, ἑξακοσιάκις.
Sexcuplex, ἑξαπλᾶς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, *Herodot.*
Sexcupliciter, ἑξαπλῇ, *Dion. Ar.*
Sexennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑξαετὴς, έος.
Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις, LXX.
Sextans, τὸ ἑκτημόριον, ου, *Plut.*
Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, εως, *Bud.*
Sextilis, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιών, ὥνος, *Dem.*
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, a, um, ἕκτος, η, ον, *N. T.*
Sexus, τὸ γένος, ους, *Dion. Hal.* ἡ φύσις. εως, *idem.*
Si, εἰ, quis ſenſus eſt mortuis, εἰ τοῖς τεθνεῶσί τις αἴσθησίς ἐστι, *Iſocr.* ſi Deus volet, veſtras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερ' αὖθις κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, *Dem.* ἦν, ſi opus ſit, libenter nobis opitulantes, ἦν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, *id.* ἐὰν, ſi incolumes manſerint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, *id.* ἄνωθεν, ſi recte conſiderétis, ἄνωθεν ἐξετάσητε ὀρθῶς, *id.* ἐὰν ποθεν, ſi nunc abſolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν, *id.*
Sibilo, Συρίττω, *Lucian.* Συρίζω, *Eurip.*
Sibilus, ὁ συριγμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ Συρισμὸς, ου, *Lucian.*
Sic, ὕτω, *ſequente Conſona*, ὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, quemadmodum, ſic, ὥσπερ, ὕτω, *Demoſth.* ſic autem conſiderate, ὑτωσὶ δὲ Σκοπεῖτε, *id.* Σκοπεῖτε ὧδὶ, *idem*, ſic agite, ὧδὶ ποιήσατε, *id.* ſic ſentio, οὕτω ἔχω, *id.* ſic eum ſuſcipite, ἐκεῖνος αὐτὸν δέχεσθε, *id.* ſic, ut, ὕτως, ὡς, *Iſocr.* ὕτως, ὥσπερ, *idem*, ſiccine, ὑτωσὶ, *Dem.*
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Dem.* τὸ ξιφος, εος, *Xen.*
Sicarius, ὁ ξιφίρης, ου, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.* ὁ Σφαγεὺς, εως, *Dem.*
Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, *Ariſtot.*
Sicce, ξηρῶς.
Sicceſco, ξηραίνομαι, *Hippocr.*
Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.
Sicco, ξηραίνω, *Plut.* ἐξικμάζω, *Philo.*
Siccus, a, um, ὁ καὶ ἡ ανικμὸς, ξηρὸς, α, όν, *Dem.* in ſicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διαγω, *Athen.* in ſicco ſtatuo, ὅτι τῷ ζηρῷ ποιῶ, *Thuc.* ſiccum, ſ. terra ſicca, ἡ ξηρὰ, ᾶς, LXX.
Sicubi, εἴπου.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, ὡς, *Dem.* Conf. *Quemadmodum.*
Sideralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, όν.
Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, οῦ, *Theophr.* ἡ ἀστροβολία, ας, *id.*
Sideratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀστρόβλητος, ου, *Heſych.*
Sidereus, a, um, ἀστρῷος, α, ον, *Zeſ.*
Sideror, ἀστροβολέομαι, *Theophr.*
Sido, ἱζάνω, *Thuc.*
Sidus, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* ſidera contemplor, ἀστροπολέω, *Maxim. Tyr.* ſiderum poſitus, ἀστέραν θέσις, *Philo.*
Sigillatum, καθεξῆς, *N. T.*
Sigillaris terra, Σιμαντὶς γῆ, *Herodot.* cerà, ὁ ῥύπος, ου, *Ariſtoph.*
Sigillo, Σφραγίζω, ſigno capræ, εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*
Sigillum, ἡ Σφραγὶς, ῖδος, *Thuc.* τὸ Σημεῖον, ου, *Dion. Hal.* τὸ Σφραγὶς, ῖδος, *Thuc.* τὸ Σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Signatio, ἡ σημείωσις, εως.
Signatorius, a, um, Σφραγιστικός, ἡ, όν.
Signatura, τὸ Σφράγισμα, ατος, *Xen.*
Significanter, Σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.
Significatio, ſ. Significatus, ἡ Σημασία, ας, *Dioſc.* ἡ Σημείωσις, εως, LXX. ἡ παρέμφασις, εως, *Dem. Phal.* ἡ μιμοῦσις, εως, *Sex. Emp.*
Significo, Σημαίνω, alicui, me ipſi auxiliaturum, τινὶ ἐνδοιδεῖν, *Xen.* aliquid, τὶ, *Plut.* καταμιμοῦμαί τι, *Plut.* alicui, πρός τινα, *Xen.* μιμοῦμαί τινὶ, *Plato,* ἀποδείξειν ποιέω τινὶ, *Iſocr.* ἐλεγχον δίδωμί τινι, *id.* per literas aliquid alicui, δηλόω τι τινι δι' ἐπιστολῆς, *Dem.* vox ſignificat hoc vel illud, σημαινῇ, *Ariſtot.*
Signo, Σημειόω, *Nax.* epiſtolam, Σημαίνω ἐπιστολήν. Conf. *Obſigno.*
Signum, τὸ Σημεῖον, ου, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.* improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, *idem,* & indicium contumeliæ, Σημεῖον καὶ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, *Dem.* divinitus datum, ἡ Θεοσημία, ας, *Cyrill.* zodiaci, τὸ ζῴδιον, ου, *Ariſtot.* facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος Σημεῖον, τεκμήριον, Σύμβολον, *Dem.* oſtendere alicujus rei, ἀποδεικνυσθαι Σύμβολόν τινος, *Iſocr.* eſſe alicujus, εἶναι Σημεῖόν τινος, *idem.*
Silentium, ἡ Σιγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπροσηγορία, ας, *Ariſtot.* ἡ Σιωπὴ, ῆς, *Xen.* impero, κατασιγάζω, *Herodian.* altum ago, μακρὰν Σιγὴν Σιγάω, *Chryſ.* ſilentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαί τι, *Æſchin.* Σιωπῇ παρέρχομαί τι, *Dem.*
Sileo, Σιγάω, aliquid, τὶ, *Eur.* ad aliquid, πρός τι, *Xen.* Σιωπάω, *Plut.* τὶ, *Dem.* κατασιωπάω τι, *Lucian.* ἐχεμυθέω.
Sileſco, κατασιωπάω, *Plato.*
Silex, ὁ χάλιξ, ικος, *Thucyd.*
Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, *Eurip.*
Silicia, ἡ τῖλες, ων, *Dioſc.*
Siligineus, ὁ Σεμιδαλίτης, ου, panis, ἄρτος, *Galen.*
Similis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *id.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, ου, τινὶ, *id.* & conſentaneus alicui, ὅμοιος καὶ παραπλήσιός τινι, *id.* ſum alicui, ὁμοιόω τινὶ, *Dem.* nulla in re, οὐδενὶ εἴκω τινὶ, *id* & alia ſimilia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, *Iſocr.* καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, *id.*
Similiter, ὁμοίως, adfectum eſſe erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, *Dem.* & eodem modo ſe habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, *idem,* faciunt ut ſi quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμάη, *Iſocr.* cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, *id.*
Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, *Ariſtot.*
Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* Conf. *Comparo.*
Simiolus, τὸ πιθήκιον, ου.
Simius, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*
Simplex, ἁπλόος, ῆ, όον, *contr.* ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, fermo, λόγος, *Iſocr.* homo, ἀνὴρ, & ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μέτοχος, *Dem.* & quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων, *id.* & juſtum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δικαίον τι, *idem.*
Simplicitas, ἁπλότη, τος, *Syneſ.* ἡ ἁπλότης, *Baſ.* ἡ εὐήθεια, ας, *Polo.*
Simpliciter, ἁπλῶς, *Dem.* & candide ſcribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, *Dem.* adminiſtrare remp. καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *Iſocr.*
Simplus, a, um, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, *Iſocr.*
Simul, ἅμα, opem ferre huic, & ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τούτῳ πρὸς ἓν ἄλλως πρεσβεῖαν πέμπειν, *Dem.* cum ipſo ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, *id.* atque ſ. ac audivimus, conſtituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, καὶ καθίσαμεν, *Iſocr.* ac privati ſumus imperio, factum eſt, ἅμα ἡμεῖς τε τῆ ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα καὶ ἐγένετο, *id.* ac guſtarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτειν, *Ælian.* ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* ſimul atque ſurrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, *id.*
Simulacrum, τὸ εἴδωλον, ου, *Dem.* ἡ εἰκὼν όνος, *id.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.*
Simulate, ὑποκρινόμενος.
Simulatio, ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.* a ſimulatione alienus, τῶν προσποιήματος ἀπέχων, *Diod. Sic.* probitatis, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*
Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, *Dem.* ὁ μιμητὴς, probitatis, cum tamen neqùam ſit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *N. T.*
Simulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, *Ariſtot.* inimicitia, ἔχθρα, *Dem.* cauſa, ἡ πρόφασις, εως, *id.* τὸ πρόσχημα, ατος, *id.*
Simulo, προσποιέομαι, amicum, ἑαυτῷ φίλον, *Æſchin.* furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, *Lucian.* cauſſas, πλάττω προφάσεις, *Dem.* juſtitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, *Iſocr.* morbum, προφασίζομαι νόσον, *Dem.* Σκήπτομαί ἀῤῥωστεῖν, *Plut.* & fingo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι, *id.* odiſſe liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, *Lycurg.* me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, *Iſocr.* gaudere, χαίρειν, *Xen.*
Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, *Iſocr.* Conf. *Inimicitia.*
Simus, a, um, Σίμος, ὴ, όν, *Plato.*
Sin, εἰ δὲ, *Dem.*
Sinapi, τὸ Σίναπι, εως, *Dioſc.*
Sincere, καθαρῶς, *Plut.*
Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, ας, *N. T.*
Sincerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, ές, *Xen.*
Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, *Al. Aphr.*
Sindon, ἡ Σινδὼν, όνος, *Herodot.*
Sine, ἄνδυ, arte & labore aliquid perficere, ἄνδυ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν, *Dem.* adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, *Dem.* dubio, ἀναμφιβόλως, *Macar.* ὁμολογουμένως, *N. T.*
Singularis, e, ἑνικὸς, ὴ, όν, numerus, ἀριθμὸς, οῦ, *Gramm.* μοναδικὸς, ὴ, όν, i. e. eximius, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Dem.*
Singulariter, ἑνικῶς, *Nax.* i. e. excellenter, ἐξόχως, διαφερόντως, *Iſocr.*
Singulatim, ἰδίᾳ, *N. T.*
Singultim, λύζδην, *Suid.*
Singultio, λύζω, *Suid.*
Singultus, ἡ λὺγξ, γγὸς, *Thuc.* ὁ λυγμὸς, ἔ, *Plut.*
Singulus, a, um, ἕκαστός τις, ἤ τις, ὅν τι, *Thuc.* finguli, οἱ καθ' ἕκαστον, ſingulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* in ſingula capita, κατὰ κεφαλήν, *Dion. Hal.*
Siniſter, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, όν, *Plut.* λαὸς, ὰ, όν, *Joſ.* manus, ἀριστερὰ χεὶρ, *Herodot.* ſiniſtram verſus, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.* ad ſiniſtram, ἐς ἀριστερὴν, *Herodot.* a ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων, *N. T.*
Siniſteritas, ἡ ἐπαριστερότης, ητος, *Ariſtot.*
Siniſtre, ἐπαριστέρως, *Plut.*
Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*
Sino, ἐάω, aliquid, τὶ, *Dem.* populum injuria adficere & adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ πεπονθέναι αὐτὸν ὑβριζόμενον, *Iſocrat.* civitates ſubverti, πολιορκεῖσθαι τὰς πόλεις *Xenophan.* μῆλας, *id.* ne ſinite, μὴ ἐπιτρέπετε, *Xen.* Conf. *Permitto, Concedo.*
Sinuo, κολπόω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Sinuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολπώδης, ες, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, ὁ *Lucian.*
Sinus, *corporis humani, maris, veſtis,* ὁ κόλπος, ου, *Lucian. Strabo, Herodot.* in ſinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, *Lucian,* in ſinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, *Hom.*
Sipho, ὁ Σίφων, ωνος, *Galen.*
Siphunculus, τὸ Σιφάνιον, ου, *Heſych.*
Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴπερ, *Dem.* εἴπερ ἄρα, *id.*
Siren, ἡ Σειρὴν, ῆνος, *Strabo.*
Siriaſis, ἡ Σειρίασις, εως, *Gal.*
Sirius, ὁ Σείριος, ου, *Ariſtot.* ὁ κύων, ος, *Lucian.* ὁ ἀστρώνυξ κύων, *Chryſ.*
Siſara, ἡ ἐρίκη, ης, *Dioſc.*
Siſer, τὸ Σίσαρον, ου, *Dioſc.*
Siſto, ἐφίστημι, greſſum, πορείαν, *Plut.* coram magiſtratu, καθίστημι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, *Dion. Hal.* alvum, ἵστημι κοιλίαν, *Dioſc.* equum currentem, παρίστημι ἵππον, *Xen.*
Sitella, τὸ γαυλίδιον, ου, ligula, ἡ ἀμφωτὶς, ίδος.
Sitibundus, a, um, ſ. Siticuloſus, a, um, διψαλέος, α, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνιαμερος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ ἀνυδρος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ διψώδης, ες, *Dioſc.*
Sitienter, διψαλέως.
Sitio, διψάω, aquam, τὸ ὕδωρ, *Herodot.* valde, καταδιψάω, *Xen.*
Sitis, ἡ δίψα, ας, *Plut.* τὸ δίψος, εος, *Xen.* ſitim reſtinguo, Σβέννυμι τὸ δίψος, *Lucian.* inhibeo, κωλύω δίψαν, *Plut.* excito, δίψαν παρασκευάζω, *Ariſtot.*
Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.
Situs, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* loci, ἡ τοποθεσία, ας, i. e. ſqualor, ὁ ἐυρὼς, ῶτος, *Plut.* ſitu obſitus ſum, ſitum contraho, ἐυρωτιάω, *Theophr.*
Situs, a, um, κείμενος, ένη, ενον, *Dem.* ἱδρυμένος, εἶσα, ὲν, *Max. Tyr,* ἱδρυθεὶς εἶσα, ὲν, *Plut.* quantum in nobis ſitum, τὸ ἐφ' ἡμῖν, *Dem.*
Sive, εἴτε, velim, ſive nolim, βούλομαί γε, εἴτε μὴ, *Dem.* ruptum ſit, ſive luxatum, ſive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι Σαθρὸν ᾖ, *id.* ſive, ſive, ἄντε, ἄντε, *Dem.* ἐάν τε, ἔάντε, *Ariſtot.*
Sium, τὸ Σίον, ου, *Dioſc.*
Smaragdus, ὁ Σμάραγδος, ου, *N. T.*
Smegma, τὸ Σμῆγμα, ατος, *Dioſc.*
Sme maticus, a, um, σμηγματικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, *Plut.*
Smilium, τὸ σμίλιον, ου, *Lucian.*
Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, *Dem.* Conf. *Liberi.*
Soboleſco, ὑποφύομαι.
Sobrie, νηφαλίως, *Poll.* Σωφρόνως, *Plut.*
Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος, ἡ Σωφροσύνη.
Sobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς. *Xen.*
Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Plut.*
Sobrius, a, um, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, νήφω, *Dem.* fio, ἀναινήφω, *Lucian.* ἐκνήφω, LXX.
Soccus, ὁ σῶκος, ου, *Lucian.* τὸ σωκίον, ου, *Theophr.*
Socer, ὁ πενθερὸς, οῦ, *Dem.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *idem.*
Socia, ἡ ἑταίρα, ας, *Plut.*
Sociabilis, e, ὁ καὶ ἡ συναγελαστικὸς, ὴ, όν, κοινωνικὸς, ὴ, όν, *N. T.*
Socialis, e, ἑταιρικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* συμμαχικὸς, ὴ, όν, rex, βασιλεὺς, *Dem.* συμμαχικὸς, ὴ, όν, urbs, πόλις, *id.*
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* & amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, *Dem.* ſocietatem facere ſ. ceire, ποιεῖσθαι συμμαχίαν, *id.* cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν, *idem,* deferere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινὸς, *idem,* dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, *Iſocr.* attrahere aliquem ad ſuam ſocietatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτῶν συμμαχίαν, *id.* conferre ſe ad ſocietatem alicujus, τίθεσθαι εἰς συμμαχίαν τινὸς, *id.*
Socio, συμμίγνυμι, *Plut.* συναγελάζω. Conf. *Societas.*
Socius, ὁ ἑταῖρος, ου, *Dem.* σύμμαχος, ου, *id.* & amicus, σύμμαχος καὶ φίλος, *idem,* ſocium eſſe alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, *id.* eligere aliquem, αἱρεῖσθαι τινα, *idem,* recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, *idem,* comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, *idem,* habere,

habere aliquem, ἔχειν τινά, *Iſocr.* conſervare, σάζειν, *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι, *idem.*
Socius, a, um, συμμαχικός, ή, όν, *Dem.*
Socordia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *id.* & negligentia, ῥᾳθυμία καὶ ἀμέλεια, *id.* & tarditas, καὶ βραδύτης, *idem.*
Socorditer, ἀργῶς, *Dem.* Conf. *Pigre.*
Socors, ἀργός, ή, όν, *Dem.* Conf. *Piger.*
Socrus, ἡ πενθερά, ᾶς, *Heſych.* ἡ ἑκυρά.
Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, *Xen.* Conf. *Socius.*
Sodalitas, ſ. Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, *Plut.* Conf. *Societas.*
Sol, ὁ ἥλιος, ου, *Ariſtot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, ſolis ardor, ſ. ſplendor, ἡλίου φλογμὸς, *Philo.*
Solamen, idem quod *Solatium.*
Solaris, e, ἡλιακὸς, ή, όν, *Laërt.*
Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, ου, *Athen.*
Solatium, ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* τὸ παραμύθιον, ου, *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, *Chryſ.*
Solea, ἡ ἐμβάς, άδος, *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ίδος, *Plut.* piſcis, ὁ βύγλωσσος, ου, *Dioſc.* equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Athen.*
Soleatus, a, um, κρηπιδωτὸς, ή, όν.
Solenne, i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.
Solennis, e, ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἑορτάσιμος, eſt, νομίζεται, *Xen.*
Solennitas, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Thuc.*
Solenniter, ἐξ ἔθους, φανηγυρικῶς.
Soleo, εἴωθα, *Dem.* εἴθισμαι. *Iſocr.* συνείθισμαι, *id.* πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, *Iſocr.* ἐνθάδε ἔχω, *id.* ſolet, ἐνθάδε ἐστὶ, *Dem.*
Solers, δεινὸς, ή, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστρεφὴς, ίος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, ου, *Xen.* δεξιὸς, ά, όν.
Solerter, ἀγχινόως, *Ariſtot.*
Solertia, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.* ἡ δεινότης, ήτος, *Dem.* ἡδεξιότης.
Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.
Solicite, ἐπιμελῶς, *Dem.*
Solicito, ἀνιάω, *Xen.* ἐπίγω τινὰ, *Iſocr.* i. e. *compello,* ἀναπείθω τινὰ, *Ariſtoph.*
Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης, *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος, *id.*
Solicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, ής, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πεφειδὼς, ότος, *Ariſtot.* πολυωρητικὸς, ή, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολυμεριμνος, ου, *Ariſtoph.* ſum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, *Dem.* de re aliqua, σπεύδω περί τινος, *Iſocr.* φροντίζω περί τινος, *id.*
Solide, στερεῶς.
Solideſco, στερεόομαι, *Xen.*
Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, *Ariſtot.*
Soliſico, στερεόω, *Xen.*
Solidus, a, um, στερεὸς, ά, όν, *Ariſtot.*
Solitarius, μοναστικὸς, ή, όν, ἐρημαῖος, αία, αῖον.
Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*
Solium, ὁ θρόνος, ου, LXX. *vas balneatoreum,* ἡ πύελος, ου, *Lucian.*
Solo, ἐωμόω, *Thucyd.*
Solœciſmus, ὁ σολοικισμὸς, ου, *Lucian.*
Solor, παρηγορέομαι, *Lucian.* Conf. *Conſolor.*
Solſtitialis, e, τροπικὸς, ή, όν, *Procl.*
Solſtitium, ἡ τῶν ἡλίου τροπή.
Solubilis, e, ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.* λυτὸς, ή, όν, *Ariſtot.*
Solum, τὸ πέδον, ου, *Ariſtoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος, *Theophr.* verto, μεταίσσομαι, *Philo,* i. e. *planta pedis,* τὸ τέλμα, ατος, LXX.
Solum, μόνον, *Plato,* μόνας, *Xen.* non ſolum, ſed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.*
Solvo, λύω, equos, ἵππους, *Xen.* nodum, σύμμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, *Herodot.* ænigma, τὸ αἴνιγμα, *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος, *Syneſ.* ex Sicilia in Africam, ἀναλύομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην, *Æl.* debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ἀποτίνω ἀργύριον, *Iſocr.* debitum, ἐκλίνω τὸ ὄφλημα, *Lucian.* non ſum ſolvendo, οὐκ ἔστιν μοι ἡ ἔκλισις, *Ariſtot.*
Solus, a, um, μόνος, η, ον, *Dem.* οἶος, η, ον.
Solute, ἐκλύτως, *Plut.*
Solutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.*
Solutio, ἡ λύσις, εως, *Dem.* ἡ διάλυσις, εως, *Plut.* dotis, ἡ ἔκλισις τῆς προικὸς, *Dem.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, *Iſocr.*
Somniculoſe, ὑπνωτικῶς.
Somniculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπνώδης, ους, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κάθυπνος, ου, *Ariſtot.* ὑπνωτικὸς, ή, όν, *id.*
Somnio, ὀνειρόπολέω, *Plato,* aliquid, τί ὀνειροπολέω, *Dem.* ἐνυπνιάζω, *Ariſtot.* ἐνυπνιάζομαι, *Plut.*
Somnium, τὸ ὄναρ, *Xen.* ὁ ὄνειρος, ου, *Plut.* ne per ſomnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, *Plato,* ſomnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, *Herodot.* jucundiſſimo ſomnio frui, ἥδιστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, *Lucian.*
Somnus, ὁ ὕπνος, ου, *Dem.* ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, *id.* ſomnum capio, ὕπνου τυγχάνω, *Xen.* ὕπνον λαμβάνω, *Plato,* adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνου λαγχάνειν, *id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινὰ *Philo,* ſomno careo, διαγρυπνέω τὼ νύκτα, *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω & καθίζοντα, *Baſ.* ſomnum depello, τὸν ὕπνον ἀποθέω, *Plato.*
Sonitus, idem quod *Sonus.*
Sono, ἠχέω, *Plut.*
Sonorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἠχώδης, ους, *Dem. Phal.*
Sons, ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, ου, *Dem.* Conf. *Reus.*
Sonticus, a, um, βλαβερὸς, ά, όν, *Xen.*
Sonus, τὸ ἦχος, ου, *Plato,* ἡ ἠχὼ, οῦς, *id.* ὁ δόμος, ſomum edo, φθέγγομαι, *id.*
Sophiſma, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*
Sophiſta, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*
Sophiſticus, a, um, σοφιστικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*
Sopio, ὑπνόω, *Dioſc.* Conf. *Somnus.*
Sopor, ὁ ὕπνος, ου, *Ariſtot.* ὁ κοῖτος. Conf. *Somnus.*
Soporifer, καρωτικὸς, ή, όν.
Soporo, κοιμίζω, *Soph.*
Sorbeo, ῥοφέω, ουα, ῶ, *Gal.*
Sorbilis, e, ῥοφητὸς, ή, όν, ῥοπὸς, ή, όν, ουμ, οῦν, *Dioſc.*
Sorbillo, ἀπορροφέω, *Philoſtr.*
Sorbitio, τὸ ῥόφημα, ατος, *Galen.* ἡ ῥόφησις, εως, *id.*
Sordeo, ῥυπάω, *Baſ.*
Sordes, ὁ ῥύπος, ου, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἄσα, ης, *Plato,* abſtergo, eluo, ῥύπλω, *Dioſc.*
Sordeſco, ῥυπαίνομαι, *Plut.* σπιλόομαι.
Sordide, ῥυπαρῶς.
Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, *Iſocr.*
Sordidus, a, um, ῥυπαρὸς, ά, όν, *Athen.* αἰναρὸς, ά, όν, *Lucian.* i. e. *perquam avarus,* ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, ου, *Dem.*
Sorex, μῦς ἀραιός.
Sorites, ὁ σωρείτης, ου, *Laërt.*
Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, *Dem.* uterina, ὁμομητρία, *id.*
Sororio, κυδοιάω.
Sors, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* ſ. pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Dem.* ſortem alicui dare, δίδόναι τινὶ ἀφορμὴν, *id.* reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον, ſ. ἀρχαῖον, *id.* recipere cum uſura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ, *id.* fraudare aliquem ſorte & uſuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους, *idem,* & fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, *Dem.* ſorte eligo, κληρόομαι, *id.* divido, κληροδοτέω, LXX. diſtribuo terram, κληρουχέω τὴν γῆν, *Ælian.*
Sorticula, τὸ κληρίδιον, ου,
Sortilegus, ὁ χρησμῳδὸς, ου, *Plato,* ſum, χρησμῳδέω, *Xen.*
Sortior, κληρόομαι, ſacerdotium, i. e. *de Sacerdotio, ἱερωσύνην, Dem.* i. e. *accipio,* honorem, τιμῶμαι, *Galen.* regionem, κατακληρουχέω χώραν, *Herodot.* partem aliquem, λαγχάνω τοῦ μοιράν τινα, *Dem.*
Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, *Iſocr.*
Sortito, κληρωτὶ, LXX.
Soſpes, σῶος, α, ον, *Xen.*
Soſpito, σώζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Iſocr.*
Soteria, τὰ σωτήρια, ων, *Lucian.*
Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, *Plut.*
Spado, ἡ σπάδων, ωνος, ſ. ωντος, *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, ου, *Ariſtot.* ὁ εὐνομίας, ου, *Herodot.*
Spargo, σκορπίζω, *N. T.* ſermonem ſ. famam, διαδίδωμι λόγον, ſ. φήμην, *Plut.* de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος, *Herodian.*
Sparſim, σποράδην, *Iſocr.*
Sparſio, ἡ σκόρπισις, εως.
Spatior, περινοστέω.
Spatioſe, ἐυρυχώρως.
Spatioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐυρυχωρὴς, ές, *Strabo.*
Spatium, ὁ τόπος, ου, amplum, πολὺς, *Dem.* ἡ ἐυρυχωρία, ας, *Thuc.*
Specialis, εἰδικὸς, ή, όν, *Galen.*
Specialiter, ſ. Speciatim, εἰδικῶς.
Species, τὸ εἶδος, εος, *Plato,* ἡ ἰδία, ας, *Dem.* ἡ ὄψις, εως, *Iſocr.* in ſpeciem, ὄψεως ἕνεκα.
Specillum, ἡ μίλη, ης.
Specimen, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινὸς, *Iſocr.* in re aliqua, ἀποδείξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, *Xen.* ſui, πεῖραν ἑαυτὸ διδόναι, *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ θεῖναι τὸ τέχνιον, *Æl.*
Speciose, ἐυπρεπῶς, *Thuc.*
Speciositas, ἡ ἐυπρέπεια, ας, *Plut.* τὸ ἐυπρεπὲς, έος, *Thuc.*
Speciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐυπρεπὴς, ές, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐυειδὴς, facie, ὁ καὶ ἡ ἐυπροσωπος, ου, *Philo.* ſum, ἐυπροσωπέω, *N. T.*
Spectabilis, e, ὁ καὶ ἡ θεατὸς, ὸν, *Lucian.* ὁρατὸς, ή, όν, *Dem.* θεατὸς, ή, όν, *id.*
Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele & miſerabile, δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν, *Dem.* ἡ θέα, ας, publice edo, θέαν δημοτελέω δημοσίᾳ, *Herodian.* fio, θεατρίζομαι, *N. T.*
Spectatio, ἡ θέα, ας, *Herodian.* ἡ θεωρία, ας, *Dem.*
Spectativus, a, um, θεωρητικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*
Spectator, ὁ θεωρὸς, ὸς, *Dem.* ὁ θεατὴς, οῦ, *id.*
Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, *Poll.*
Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Dem.* accurate aliquid, θεωρίᾳ τε ἀκριβεῖ, *Iſocr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τὴν περὶ ἀλήθειαν, *Ariſtot.* honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμὰς τινος, *Iſocr.*
Spectrum, τὸ φάσμα, ατος, *Lucian.* τὸ φάντασμα.
Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, *Philo.*
Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, ῆς, *Xen.* ἡ θεωρία.
Speculator, ὁ ἐπισκοπὴς, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ σκοπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*
Speculatorius, a, um, κατασκοπικὸς, ή, όν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, *Poll.* ναῦς πρόπλους, *Thuc.* ναῦς πρώτοπλους, *Xen.*
Speculor, κατασκέπτομαι, *Xen.* κατασκοπέω, *id.* aliquid, σκοπέομαί τι, *Dem.*
Speculum, τὸ κάτοπτρον, ου, *Philo.* τὸ ἔσοπτρον, ου, *N. T.* intueor, ἐσοπτρίζομαι, *Plut.*
Specus, τὸ σπήλαιον, ου, *Lucian.* τὸ σπέος.
Spelunca, τὸ ἄντρον.
Sperabilis, e, ἐλπιστὸς, ή, όν.
Sperno, ἐκφαυλίζω, *Plut.* aliquid, παραμελέω τινὸς, *Xen.* ὑπερορῶ τινὸς, *id.* Conf. *Contemno, I deſpicio.*
Spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, *Dem.* me conſuturum, τυχεῖν τι, *Plut.* Conf. *Spes.*
Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna & præclara, καλὴ καὶ μεγάλη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* bona, ἀγαθὴ, *id.* dulcior, ἡδίων, *Iſocr.* exigua, μικρὰ, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* κενὴ, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* & exſpectatio, καὶ προσδοκία, *id.* ſpem injicio alicui, καθίστημί τινα ἐν ἐλπίδι, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, *id.* facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινὶ, *id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, *id.* factum amplecti, σπεύδω ἐλπίδα τινὸς, *id.* bonam præ ſe ferre ſ. oſtendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, *id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repoſitam, ἐν

πας πολλὰς ἔχω ἔν τινι τινὸς, *Isocr.* præcido alicui, ἀποτερέω τινὰ ἐλπίδος, *Dem.* ſpe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, *id.* impelli ſeu adduci, ἐλπίδι ὑπαγεσθαι, *id.* alia ex alia ſuſpendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινὸς, *id.* fruſtrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, *id.* præter ſpem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, *idem.*

Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*
Sphæriſta, ὁ σφαιριστὴς, οῦ, *Athen.*
Sphæriſterium, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Plin.*
Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*
Spica, ὁ στάχυς, υος, *Plut.*
Spicatus, a, um, ὁ ἡ στάχυώδης, εος, ἐσταχυωμένος, η, ον, *Dioſc.*
Spicilegium, ἡ σταχυολογία, ας.
Spicor, σταχυοφυέω.
Spiculator, ὁ δορυφόρος, ου, *Herodot.*
Spiculo, ἀκονάω, *Lucian.*
Spiculum, τὸ σιφάνιον, ου, *Thuc.* τὸ ξυςὸν, οῦ, *Xen.*
Spina, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, *id.* dorſi, ἡ ῥαχὶς, ἰδος, *Galen.*
Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*
Spineus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *N. T.*
Spinoſus, a, um, ὁ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.* ἀκανθικὸς, ὴ, όν, *id.*
Spinter, τὸ ψέλλιον, ου, *Xen.* τὸ ψάλιον, ου, *Dion. Hal.*
Spira, ἡ σπεῖρα, ας, *Ælian.* in modum ſpiræ, Σπειρηδὸν, LXX.
Spirabilis, e, πνευστὸς, ὴ, όν, πνευστικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Spiraculum, ἡ ἀναπνὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, *Lem.* ſanctus, ἅγιον, *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω, *Iſocr.* ſpiritum edo, ἀποψύχω, *Philo.* uſque ad extremum ſpiritum, εἰς ἔσχατον ἀναπνεῦσαι.
Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, *Xen.* aliquid, φυσάω τι, *Dem.* i. e. *odorem emitto* croci, πνέω κρόκου, *Dioſc.* alicujus, ὄζω τι, *id.*
Spiſſamentum, τὸ φύραμα, ατος, *Plato.*
Spiſſe, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνὰ, *Ariſtot.*
Spiſſeſco, πυκνόομαι, *Plut.*
Spiſſitas, ſ. Spiſſitudo, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*
Spiſſo, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Spiſſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, όν, *Theophr.* συχνὸς, ὴ, όν.
Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*
Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*
Splendeo, λάμπω, *Ariſtot.* σελαγίζω, σίλβω.
Splendeſco, λάμπομαι, *Xen.*
Splendide, λαμπρῶς, *Xen.* φαιδρῶς.
Splendidus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, luna, σελήνη, *Thuc.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἀγλαὸς, οῦ.
Splendor, lucis, nominis, orationis, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut. Iſocr. Hermog.* ἡ αὐγὴ.
Splenēticus, a, um, σπληνητικὸς, ὴ, όν.
Splenicus, a, um, σπληνικὸς, ὴ, όν, *Athen.* ὁ ἡ ἡ σπληνώδης, εος, *Hippocr.*
Splenium, τὸ σπληνίον, *Poll.*
Spoliatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία, ας.
Spoliator, ὁ συλητὴς οῦ, λαφυραγωγός.
Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* mortuos, σκυλεύω τοὺς νεκροὺς, *Thuc.* Conf. *Eripio.*
Spolium, ἡ σύλη, ης, *Demoſth.* τὸ σκύλον, ου, *Plut.*
Sponda, τὸ ἡ κλίνης σκληρόν.
Spondeo, ὑπισχνέομαι, *Dem.* & polliceor me laturum legem, ἐγγυάομαι ἢ φημι νόμον θήσειν, *id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, *id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, *Herodot.*
Spondylus, ὁ σπόνδυλος, ου, *Poll.*
Spongia, ὁ σπόγγος, ου, *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς, *id.*
Spongiola, τὸ σπογγίον, ου, *Ariſtoph.*
Spongioſus, a, um, ὁ ἡ σπογγώδης, εος, *Dioc.*
Sponſa, ἡ νύμφη, ης, *Plut.* ἡ μνηστὴ, ῆς, *Pand.*
Sponſalia, τὰ γάμια, ων, ἡ μνηστεία, ας, *Chryſ.* τὸ μνήσθμα, ατος.
Sponſalis, e, νυμφικὸς, ὴ, όν, *Plato,* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.*
Sponſio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.*
Sponſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*
Sponſus, ὁ νυμφίος, ου, *Plut.*
Spontaneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος, *Iſocr.*
Sponte, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *id.* ἑκοντὶ, *id.* facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ ἡ ἡ αὐτεπάγγελτος, ου, *Thuc.* ὁ ἡ ἡ αὐτοκέλευστος, ου, *Philo.* offero, ἑκουσιάζομαι, LXX.
Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.* ἡ σαργάνη,
Sportella, ſ. Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ φορμίσκον.
Spuma, ὁ ἀφρὸς, οῦ, *Lucian.*
Spumeſco, ἀφρίζω, *Diod. Sic.*
Spumeus, a, um, ὁ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*
Spumo, ἀφρέω, *Heſych.*
Spumoſus, a, um, ὁ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*
Spuo, πτύω, *Xen.* crebro, πτυελίζω, *Hippocr.*
Spurce, ῥυπαρῶς.
Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*
Spurco, ῥυπαίνω, *Philo.* σπιλόω, *N. T.*
Spurcus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν.
Spurius, ὁ νόθος, ου, *Plato,* ὁ μοιχίδιος, ου, *Lucian.*
Sputo, πτυελίζω, *Hippocr.*
Sputum, τὸ πτύελον, ου, *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος, *N. T.*
Squaleo, αὐχμάω, *Cl. Al.* αὐχμέω, *Athen.* ῥυπάω.
Squalide, αὐχμηρῶς.
Squalidus, a, um, αὐχμηρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ αὐχμώδης, εος, *Galen.* ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν.
Squalor, ὁ αὐχμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ὁ ῥύπος, ου.
Squama, piſcis, τὸ λέπος, εος, *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος, *Dioſc. ſerpentis. ſ. æris,* ἡ φολὶς, ίδος, *Ariſtot. Hippocr.*
Squameus, a, um, ſ. Squamatus, a, um, λεπιδωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* φολιδωτὸς, ὴ, όν, *idem.*
Squatina, ἡ ῥίνη, ης, *Æl.*
Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Squillula, τὸ καριδάριον, ου, *Ariſtot.*
Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*
Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τι, *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημί τι, *Dem.*
Stabilis, e, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, *Dem.* ὁ ἡ ἡ σάσιμος, ος, ingenio, τὸ ἦθος, *Plut.*
Stabilitas, ἡ σαθερότης, ητος, *Philo,* ἡ βεβαιότης, ητος, *Dem.*
Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως, *Lucian.*
Stabulatio, ἡ ὄπισθόμβυσις, εως, ἡ ὄπισθομεία, ας, *Diod.*
Stabulo, ſ. Stabulor, αὐλίζομαι, *Xen.* σαθμεύω, *Appian.* ὄπισθομβέω, *Plut.*
Stabulum, ὁ σαθμὸς, οῦ, *Xen.* ἡ ἔπαυλις, εως.
Stadium, τὸ σάδιον, ου, *Herodot.* ὁ σάδιος, ου, *Diod. Sic.* curro, σαδιοδρομέω, *Dem.*
Stagno, λιμναζω, *Baſ.*
Stagnum, ἡ λίμνη, ης, *Pauſ.*
Stamen, ὁ στήμων, ονος, *Plut.* duco, στημονίζομαι, *Ariſtot.*
Stamineus, a, um, στημόνιος, ία, ιον, *Theophr.*
Stanneus, a, um, κασσιτέρινος, ίνη, ινον, LXX.
Stannum, ὁ κασσίτερος, *Lucian.*
Statarius, a, um, ὁ ἡ σάσιμος, ος, *Plut.* σαδιαῖος, αία, αῖον, *Themiſt.* pugna, ὁ ἐκσυσάσεως μάχη, *Herodian.* ἡ σαδιαία μάχη, *Lucian.* τὸ συσαδὸν μάχεσθαι, *Herodian.*
Stater, ὁ σατὴρ, ῆρος, *N. T.*
Statera, ὁ σαθμὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.*
Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε, *Dem.* ſurgens, ἐυθὺς ἀναστὰς, *idem,* ſentitur, ποιεῖ τοῦτο αἴσθησιν ἐυθέως, *idem,* τὸ παραυτίκα, *Lucian.* ſtatim a puero, ἐυθὺς ἐκ παιδὸς, *Ariſtot.*
Statio, ἡ σάσις, εως, *Greg.* militaris, ἡ τάξις, εως, *Thuc.* ſtationem deſero, τάξιν λείπω, *Æſchin.* ſtationis deſertor, ὁ λιποτάκτης, ου, *Phil.* ſtationis deſertio, ἡ λιποταξία, ας, *idem.*
Stationalis, e, σαδιαῖος, αία, αῖον, *Heſych.*
Stativa, ὁ σαθμὸς, οῦ, *Herodian.* τὸ στρατόπεδον.
Stativus, a, um σαθμικὸς, ὴ, όν.
Stator, στήσιος, Jupiter, ζεὺς, *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*
Statua, τὸ ἄγαλμα, ατος; *Dem.* τὸ εἴδωλον, ου, *idem,* ὁ ἀνδριὰς, άντος, *idem,* Dei, εἴδωλον θεᾶ, *Dion. Hal.* ſtatuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, *Lucian.* alicui æream, ἵστημί τινι χαλκῆν εἰκόνα, *Dem.* ἵστημί τινα χαλκῆν, *id.* dèdicatum eſſe, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, *id.*
Statuaria, ἡ ἀγαλματουργία, ας, *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποιΐα, ας, *Xen.* officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ου, *Plato.*
Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφὶς, ίδος, *Lucian.* δημιουργὸς ἀγαλμάτων, *Max. Tyr.*
Statumen, ὁ χάραξ, ακος.
Statumino, χαρακίζω.
Statuo, ἵστημι, tropæum, τρόπαιον. *Xen.* ſanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, *Dion. Hal.* quæ honeſtiſſima ſunt civitati, ψηφίζομαι τὰ καλλιστα τῇ πόλει, *Dem.* & decerno de rebus, quæ decet, γιγνώσκω ἢ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* Conf. *Decerno,* item *Colloco.*
Statura, ἡ ἡλικία, ας, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τὴν ἡλικίαν χαμαίζηλος, *Lucian.* ſtaturæ ejuſdem, ὁ ὁμῆλιξ, ικος, *id.*
Status, a, um, τεταγμένος, ίνη, ίνον, tempus, χρόνος, *Dem.* εἰρημένος χρόνος, *id.*
Status, us. ἡ κατάσασις, εως, reip. τῆς πόλεως, *Iſocr.* in eo ſtatu res ſunt, ut, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέσηκεν, ὥστε, *id.* id quo ſtatu ſunt res veſtræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; *Dem.*
Statutum, τὸ δόγμα, ατος, ὁ θεσμὸς, οῦ, ſtatuta & leges, τὰ καθεσῶτα, ων, *Iſocr.*
Statutus, a, um, τεταγμένος, ίνη, ίνον, tempus, χρόνος, *Dem.*
Stella, ὁ ἀστὴρ, έρος, *Ariſtot.* fixa, ἀπλανὴς, έος, *Lucian.* errans, ἀσαθὴς, έος, *id.*
Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ου, *Ariſtot.*
Stello, ἀστερίζω, *Plut.*
Stercorarius, a, um, κοπρικὸς, ὴ, όν.
Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως, *id.*
Stercoreus, a, um, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον, *Cl. Al.*
Stercoro, κοπρίζω, *Theophr.*
Stercoroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κοπρώδης, εος.
Stercus, ἡ κόπρος, ου, *Xen.* ὁ ὄπιθατος, ου, *Cl. Al.* τὸ ἀφόδευμα.
Sterileſco, στειρόομαι.
Sterilis, e, λυπρὸς, ὰ, όν, *Plut.* στεῖρος, α, ον, ἄφορέων, ουσα, ον, *Philo.* ὁ ἡ ἡ ἄγονος, ἄκαρπος.
Sterilitas, ἡ στείρωσις, εως, *Baſ.* ἡ ἀφορία, ας, *Plut.* ἡ ἀγονία.
Sternax, καταβλητικὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Sterno, στράννυμι, lectum, κλίνω, *Xen.* διαστράννυμί τι, *Athen.* i. e. *proſterno,* καταβάλλω τι, *Iſocr.* aliquem ſolo, κατατείνω τινὰ ὀπὶ τεθνῶτος, *Plut.*
Sternuo, πτάρνυμαι, *Ariſtot.* πταίρω.
Sternutatio, ὁ πταρμὸς, οῦ *Galen.*
Sternuto, idem quod *Sternuo.*
Sterquilinium, ἡ κοπρία, ας, *Chryſ.* ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Athen.*
Sterto, ῥέγχω, LXX. κνωάω.
Stibium, το στίμμι, *Poll.*
Stigma, τὸ στίγμα, ατος, *Herodot.* ſtigmate in fronte notare, στίζειν ἐπὶ τῷ προσώπῳ, *Ælian.*
Stilla, ἡ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σαλαγμὸς.
Stillatitius, a, um, σαυλὸς, ὴ, όν, *Euripid.* σαλακτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* σαλακτὸς, ὴ, όν, *idem.*
Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, *Suid.*
Stillo, σαλάω, *Lucian.* σολάζω, aliquid, ὀπισάζω, aliquid, ὀπισάζω τι, *Philo.*
Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.
Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.

Stimulo,

Stimulo, κεντρίζω, *Phile.* κεντίω, *Theophr.* παροξύνω.
Stimulus, το κέντρον, ου, *Plut.* voluptatis, ἡ οἰκειοπλασία τ῀ ἡδονῆς, *Jos. Epiph.*
Stipatio, ὁ πεζοσυσχισμός, οῦ.
Stipator, ὁ δορυφορῶν, ῶντος, *Xenoph.* ὁ δεξιολάβος, ου, *N. T.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.*
Stipendiarius, a, um, ὁ κῆ ἡ ὑποτελὴς, ές.
Stipendior, μισθοφορέω, *Dem.*
Stipendium, ἡ μισθοφορά, ᾶς, *Dem.* ἡ μισθοφορία, ας, *idem,* ὁ μισθὸς, οῦ, *idem,* mereo, μισθοφορία, *Dem.* tres annos facio ſub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρια ἔτη, *idem,* mereor bina, μισθοφορέω διχόθεν, *id.* ſolvo militibus, δίδωμι, ſ. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, *Dem.* ſtipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι ξενικὸν στρατοπέδον, *Iſocr.* quindecim menſium fraudare milites, ἀποστερῆν τὸς στρατιώτας τ῀ μισθὸν πεντακαιδέκα μηνῶν, *id.* carens, ὁ κῆ ἡ ἄμισθος, ου, *Dem.*
Stipes, ὁ κορμος, οῦ, ὁ κορσὸς, οῦ, *Heſych.*
Stipo, πυκνόω, *Plut.* σείω, latus alicujus, δορυφορέω, *Xen.*
Stips, κέρμα, ατος, *Dem.* ſtipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω, *Herodian.*
Stipula, ἡ καλάμη, ης, *Dion. Hal.* τὸ κάρφος, ους, *Lucian.*
Stipulatio, τὸ ἐπρώτημα, ατος, *N. T.*
Stipulor, ἐπρωτάω, διομολογέομαι, συγγράφω.
Stirpa, ὁ σαλαγμος συμπαγείς.
Stirpitus, ῥιζόθεν, *Herodian.*
Stirps, το ῥιζοφυτον, ου, i. e. *genus,* τὸ γένος, *Dem.* Conf. *Genus.*
Stiva, ἡ ἐχετλη, ης, *Heſ.*
Sto, ἵσταμαι, *Ariſtot.* ἑστήκω, *Dem.* a partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, *Dem.* συνίσταμαί τινι, *Theoniſt.* ab aliquo, παρός τινος εἰμι, *Thuc.* pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, *Iſocr.* ſtat ſententia, ἀλλ' ὅδη γε ἀπέφηναμεν, *Lucian.*
Stola, ἡ στολὴ, ῆς, *Herodian.*
Stolide, ἀνοπλήκλως, βλακωδῶς, *Juſt. Mart.*
Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἠλιθιότης, ητος, *Heſych.* Conf. *Stultitia.*
Stolidus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἀσυνέτος, ου, *Dem.* ἠλίθιος, ία, ιον, *idem.*
Stomachatio, ἡ ἀγανάκλησις, εως, *Thuc.*
Stomachicus, a, um, στομαχικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*
Stomachor, ἀγανακτέω, *Dem.* δυσχεραίνω.
Stomachoſus, ὀργίλος, η, ον.
Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, *Galen.*
Storea, ὁ ſ. ἡ ψίαθος, ου.
Strabo, ὁ σίλλος, ου, *Lucian.* ὁ στραβὸς, ᾶ, *Galen.* ὁ κῆ ἡ παραβλάψ, ᾶπος, ſum, στραβίζω.
Strages, ὁ ὄλεθρος, ου, bellica, ἥττα πολέμου, *Æſchin.* hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, *Thuc.*
Stragulum, ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ στρῶμα, ατος, *idem.*
Stramen, τὸ κάρφος, εος, *Ariſtot.*
Stramineus, a, um, κάρφινος, ίνη, ινον.
Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ πνῖξ, γός, *Hippocr.* ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ἡ στραγγαλη, ης, *Joſeph.*
Strangulo, ἄγχω, *Lucian.* ἀγχονάω, *Dion. Hal.* ἀπαγχονίζω *Lucian.* ὑποπνίγω, *Xen.*
Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, *Gal.*
Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος, *Iſocr.*
Stratum, το στρῶμα, ατος, *Xenoph.*
Strena, ἡ ὀπωρμὸς, ιδος, *Athen.* τὸ ξένιον, ου.
Strenue, ἐρρωμένως, *Dem.* ἀνδρείως, *Iſocr.* facio, ἀνδραγαθέω, *Plut.*
Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, *Xenoph.* ἡ ἀριστεία, ας.
Strenuus, a, um, δραστήριος, ία, ιον, *Thuc.* ὁ κῆ ἡ φιλόπονος, ου, *Dem.* ἀνδρικὸς, ἡ, όν, *idem,* ὁ κῆ ἡ ἀγήνωρ.
Strepitus, ὁ ψόφος, ου, *Dem.* & plauſus, θόρυβος κῆ κρότος, *idem,* ſtrepitum excito, σείομαι θόρυβον, *id.*
Strepo, ψοφέω, *Lucian.* κλυπέω, *Ariſtot.*
Stria, ἡ αὖλαξ, κος.
Striatus, a, um, ὁ κῆ ἡ αὐλιχώδης, ες,
Stricte ſ. Strictim, ἀκριβῶς, *Dioſc.* ἐπιλήδην, *Lucian.*
Strictura, οἱ στενωπαὶ.
Strideo ſ. Strido, τρίζω, dentibus, τὰς ὀδόντας, *N. T.* ῥίζέω, βρύχω.
Stridor, ὁ ῥυγμὸς, ου, *N. T.* ὁ τρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* muris, τρισμὸς μυὸς, *Plut.* ruderum, συρμὸς κάλων, *Dion. Hal.*
Stridulus, a, um, λιγυρὸς, ὰ, όν.
Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ στλιγὶς.
Strigmentum, το ξυσμα, ατος, τὸ ἀποστλέγγισμα, ατος, *S. rabo.*
Strigoſus, a, um, λαγαρὸς, ὰ, όν, *Diod. Sic.* στριφνὸς, ἡ, όν.
Stringo, σύφω, aliquid, τὶ, *Galen.* σφίγγω, gladium, σπάω τὸν μάχαιραν, *Lucian.* pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τ῀ κολεοῦ, LXX.
Strix, το σύριγον, ου.
Strobilus, ὁ στρόβιλος, ου, *Plut.*
Stropha, ἡ στροφη, ης, *Poll.*
Strophidium, το στροφιδ.ον, ου.
Strophium, τὸ στρόφιον, ου, *Poll.*
Structilis, e, κατασκευαστὴς, ἡ, όν.
Structor, ὁ τεκτων, ονος, *N. T.* ὁ κατασκευαστὴς, annonae, ὁ σιταγωγὸς ἀνὴρ, ὁ σιταγωγὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ σιταγωγὸς, οῦ, *idem.*
Structura, ὁ δόμησις, εως, *Heſych.* ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* orationis, ἡ συνθήκη, ης, τ῀ λόγου.
Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.*
Struma, ἡ χοιρὰς, άδος, *Hippocr.* τὸ φῦμα χοιραδώδες, *Plut.* bovis morbus, ὁ κραυρὸς, ου, *Ariſtot.*
Strumoſus, a, um, ὁ κῆ ἡ χοιραδώδης, ες, *Ariſtot.* κραυρώδης, ωδα, ον, *id.*
Struo, κατασκευάζω, *Dem.* aciem, τάττω, *Thuc.* dolos ſ. inſidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, *Plut.*
Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, *Plut.* περί τι, *Herodot.* ὅπῃ τινι, *Iſocr.* ὑπέρ τινος, *Dem.* τι, *Plut.* ὁπωσδοῦν τι, *Thuc.* Conf. *Incumbo,* item *Studium.*
Studioſe, σπουδαίως, *Ariſtot.*
Studioſus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ſapientiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν, *Iſocr.*
Philoſophiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, *id.*
Studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* παρός τι, *Dem.* σπουδὴ ἔχω περὶ ἀριθμὸν, magno ſtudio exequi mandata, πολλῆ σπουδῆ περάτειν τὰ παραγγελθέντα, *Xen.* deſcribo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, *Ariſtot.*
Stulte, ἀνοήτως, *Dem.* ἀγνωμόνως, *idem,* ἐυήθως, *id.*
Stultitia, ἡ ἐυήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσυνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, *Dem.*
Stultus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἐυήθης, ες, *id.* ὁ κῆ ἡ ἄφρων, ονος, *idem,* μωρὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*
Stupa, ἡ σύπη, ης, *Joſeph.* τὸ συππεῖον, ου, *Xenoph.*
Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινὶ *Dem.* παράττομαι.
Stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαι ὅπῃ τινι, *Xen.* παρός τι, *Plut.*
Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.* ἡ ἐυήθεια, ας, *id.*
Stupidus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Gal.*
Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.*
Stuprator, ὁ μοιχευτὴς, ὁ διαφορευτὴς.
Stupro, διαφορεύω, virginem, τινὰ, *Plutarch.* καταισχύνω τινὰ, *Lyſ.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*
Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Phile.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *id.* ἡ διαφόρησις.
Sturnus, ὁ ψαρ, ος, *Baſ.*
Stylus, ὁ σύλος, ου, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.* orationis, ἡ, ἀγωγὴ τ῀ συγγραφέως, *Dion. Hal.*
Suada, ἡ πειθὼ, οῦς.
Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, *Iſocr.* aliquid male, συμβουλεύω τινὶ κακόν τι, *Plato.* de aliqua re, τινὶ περὶ τινος, *Iſocr.* alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὐνοιαν, *Iſocr.* bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, *Dem.* tibi hoc, σοὶ τὸτο, *Xenoph.* de hoc, περὶ τότε, *Iſocr.* ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, *Plut.*
Suarius, ὁ συφορβὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ συβώτης, ου, *Plato.*
Suaſio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.* εἰσήγησις, εως, *Theod.* ἡ παραίνεσις.
Suaſor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ σύμβουλος.
Suaſorius, a, um, παραινετικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*
Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.
Suaviolum, το φιλημάτιον, ου.
Suavior, καταφιλέω, *Xen.* φιλέω, *Aliter.* τῷ σώματι, *Xen.*
Suavis, e, ἡδυς, εῖα, ὺ, *Plato.*
Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.*
Suaviter, ἡδέως, *Iſocr.*
Suavium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
Sub, ὑπὸ, *cum Dat.* ſub aliquo ſum, ὑπό τινι εἰμι, *Dem. cum Accuſ.* ſub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, *id.* idem tempus, ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, ſub ſuam poteſtatem redigere, ὑπ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Viger.* homines qui ſub ſole ſunt, οἱ ὑπὸ τοτονὶ τ῀ ἡλίου ἄνθρωποι, *Dem. cum Dat.* ſub veſtibus celare aliquid, ὑπὸ φαῦς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, *Herodian.* ὅπῃ, *cum Gen.* ſub aliquo, ſ. ſub alicujus imperio, ὅπῃ τινος, *id.* ſub auroram, ἅμα τ῀ ἕῳ, *Æſchin.* ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* in Compoſitione, quando ſignificationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut ſubamarus, i. e. aliquantum amarus, ὑπόπικρος, *Dioſc.* ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, *idem,* ſubmarinus, i. e. intra mare, ὑφαλος, *Lucian.* ſubſcribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, *Athen.*
Subactio, ἡ κατεργασία, ας, terrae, τ῀ γῆς, *Theophr.*
Subæratus, a, um, ὁ κῆ ἡ ὑπόχαλκος, ου, nummus, νόμισμα, *Poll.*
Subagito, ὑποσείω.
Subbibo, ὑποπίνω, *Xen.*
Subdialis, e, ὁ κῆ ἡ ὕπαιθρος, ου, locus, τόπος, *Lucian.*
Subditicius, a, um, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, *Dem.* oratio, λόγος, *Plut.* ὁ κῆ ἡ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον, *Plato.*
Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, al cujus imperio, ἀρχόμενος, ενη, ένον, *Dem.* ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ κῆ ἡ ὑπήκοος, ου, *Herodian.*
Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquid alicui, ὑποτίθημί τὶ τινι, *Plut.* Conf. *Subjicio.*
Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, *Plut.*
Subdolus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Plato,* ὁ κῆ ἡ ὑπουλος, ου, *Herodian.*
Subdubito, ὑπαπορέω.
Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, *Dioſc.* me ex via, ἐμὲ ἐκ τ῀ ὁδ῀, *Ariſtoph.* aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, *Herodian.* me e turba, ἐκνεύω τ῀ ὄχλου, *N. T.* rationem ſ. calculum, λογίζομαι, *Plut.*
Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* ventris, κοιλιας, *Dioſc.*
Subeo, εἰσέρχομαι, aliquid, τὶ, *Xenoph.* ἐς τι, bellum, ὑποδύω πόλεμον, *Lucian.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* perſonam al cujus, τινὰ, ſ. χρημά τινος, *Ariſtot.* per medium, διαδύω, *Ariſtot.* flumen, ἀναβαίνω ὅπῃ ποταμον, *id.*
Suber, ὁ φελλὸς, οῦ, *Lucian.*
Subereus, a. um, φέλλινος, ίνη, ινον, *Lucian.*
Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω, *Dioſc.* terram, καταβάζομαι, *Theophr.*
Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid ſub pedes alicujus, ὑποτείνω τι ὑπὸ τὲς πόδας τινος, *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, *Ariſtot.*

collum jugo, ὑποτίθημι τ̀ αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.* aliquem poteſtati alicujus, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Iſocr.* ἐνιδρύω τινὰ τινὶ, *idem.*

Subinde, θάμα, *Xen.*

Subitaneus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀφνίδιος, ου, *Galen.* ὁ ἢ ἡ ἐξαφνιδιος, ου, *Xen.*

Subito, ἀφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.*

Subitus, a, um, idem quod *Subitaneus.*

Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.

Subjugo, ὑποτάσσω, *Dem.* aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Æſchin.* ποιέομαί τινα ὑπό τινι, *Iſocr.*

Subjungo, ὑποτάσσω, *Dem.* ὑπηρέω, *Dion. Hal.*

Sublevo, ἀποκωφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Plut.* aliquem ad aliquid, ὠθισφίζω τινά πρός τι, *Philo.* i. e. *juvo*, aliquem, ὠφελίω τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Dioſc.* Συμφέρω τινὶ, *Dem.* inopiam alicujus, λύω τινὶ τὸν ἀπορίαν, *Lucian.* ſpe, ἐπαίρω ἐλπίδι, *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, *Philo.*

Sublicius, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, pons, γέφυρα, *Plut.*

Subligaculum, τὸ ὠθίζωμα, ατος, *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι, *Plut.* ὑποδέω, *Xen.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ μετέωρος.

Sublimitas, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.*

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, *N. T.*

Sublino, ὑποχρίω, *Xen.* ὑπαλείφω.

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, *Thuc.* aqua ſ. mari, καταποντίζω, aliquid, τι, *Plut.*

Submerſio, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Submerſus, ὑποβρυχιος, ία, ιον.

Subminiſtro, ὑπουργέω, *Thuc.* ὑπηρετέω.

Submiſſio, τὸ χαλασμα, ατος, ὁ ἢ ἡ ἀνάθεσις, εως, *Plut.*

Submitto, ὑποπέμπω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑποτάττω τί τινι, *Plut.*

Submoneo, ὑπομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ἀπαλλάττω, *Dion. Hal.* ὑπεξαίρομαι, in totum, ἀθρόον μεθίςημι, *id.* aliquid ab aliquo, ἀπερύκω τι ἀπό τινος, *Xen.* e domo, ἐκτοπίζω ἐκ τ̀ οἰκίας, *Lucian.* aliquem ab honore, παραθέω τινὰ τ̀ τιμῆς, *id.*

Subnaſcor, ὑπαφύομαι.

Subnecto, ὑπανίημι.

Subo, καπριάω, *Ariſtot.* καπρίζω, *id.*

Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suborno, ὑποκοσμέω, falſos teſtes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, *Dem.* aliquem, ὑποπέμπω τινὰ, *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑπέρπω, ὑφερπύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.*

Subrogo, ἀντικαθίςημι, *Plut.* ὑφίςημι, *Xen.*

Subruo, ὑπορύττω, *Chryſ.*

Subſanno, χλευάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* σκώπτω τινὶ, *Herodian.* σκῶμμα λέγω πρός τινα, *Plut.* ὑπεσκώπτω τινὰ, *Xen.*

Subſcribo, ὑπογράφω, propria manu literis, ἀυτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, *Theodoret.*

Subſcriptio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ὑποσημείωσις.

Subſeco, ὑποτέμνω, *Xenoph.*

Subſellium, ὁ βάθρος, ου, *Plut.*

Subſequor, ἑφέπομαι, aliquem, τινὶ, *Xenoph.* ἐπακολουθέω.

Subſervio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Subſeſſor, ὁ ἐγκάθετος, ου, *N. T.*

Subſideo, ὑποκαθίζω, *Dion. Hal.* ὑφεδρεύω.

Subſidiarius, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Subſidior, βοηθέω, *Xenoph.* ἀρήγω, *id.*

Subſidium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὑποβοήθεια, ας, *Philo.* ἡ ἀρωγὴ, ῆς, *Æſchin.*

Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι, *Xen.*

Subſilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

Subſiſto, ὑφίςαμαι, *Ariſtot.*

Subſolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ου.

Subſtantia, ἡ ὑπόςασις, εως, *Ariſtot.* ἡ οὐσία, ας, *id.*

Subſtantialis, ὁ ἢ ἡ οὐσιωδὴς, ές, *Ariſtot.*

Subſtantialiter, οὐσιωδῶς.

Subſtantiatio, ἡ οὐσιωσις, εως, *Baſ.*

Subſterno, ὑποστρώννυμι, *Herodian.*

Subſtituo, ὑφιςημι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* alium in locum alicujus, καθίςημί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.*

Subſto, ὑφίςαμαι, *Ariſtot.*

Subſtructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.

Subſultim, ὑποπηδητικῶς.

Subſum, ὕπειμι, ὑπείκω.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*

Subtendo, ὑποτείνω, LXX.

Subter, κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Subterfugio, ὑποφεύγω, *Thuc.* laborem, φεύγω τ̀ πονον, *Plato.*

Subterlabor, ὑπαλεύομαι.

Subterraneus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάγειος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ἢ ἡ καταχθόνιος, ου, *N. T.*

Subtexo, καθυφαίνω.

Subtilis, e, λεπτος, ὴ, ὸν, *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, *Ariſtoph.* ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀγχίνοια.

Subtiliter, λεπτῶς, diſputo, λεπτολογίω, *Lucian.*

Subtraho, ὑποσέλλομαι, de cibo, τ̀ τροφῆς, *Ariſtot.*

Subtus, κάτω, *Dem.*

Subucula, τὸ χιτώνιον, ου, *Athen.* ὁ ὑποχίτων, ωνος.

Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.

Subveho, ἀνακομίζω, *Xen.*

Subvenio, βοηθέω, *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος, *Lucian.* Conf. *Auxilior.*

Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Subverſio, ὁ ἀνοικισμὸς, οῦ, *Phil.* ἡ ἀνατροπὴ.

Subverto, ἀνατρέπω, *Dem.* Conf. *Everto.*

Subula, τὸ ῥαφίον, ου, *Gal.* τὸ κεντήριον.

Subulcus, ὁ συβώτης, ου, *Lucian.* ὁ χοιροβοσκὸς, οῦ, *Theophr.* ὁ ὑφορβός.

Subvolo, ἀναπέτομαι, *Ariſtoph.* ἀνίπταμαι.

Suburbium, τὸ προάςειον, ου, *Dion. Hal.*

Succedaneus, ὁ ἢ ἀνταυδρος.

Succedo, ὑποδυομαι, *Lucian.* alicui in magiſtratu, διαδέχομαι τὼ ἀρχὼ τινος, *Dem.* alicui, τινὰ, *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὼ βασιλειαν τινὸς, *Herodot.* ſuccedit opus, ἐφεῖχωρεῖ τὸ ἔργον, *Thuc.* obſidio ei ex ſententia, ἀυτῷ τὰ τ̀ πολιορκίας ὡς βούλεται, *Herodian.* feliciter & ſupra votum, ἀυτῷ δεξιῶς ἢ ὑπὲρ πᾶσαν ἐυχὴν, *id.*

Succendo, ὑφάπτω, *Dion. Hal.*

Succenſeo, ὀπομέμφομαι, *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινὶ, *Plut.* δυσχεραίνω κατά τινος, *Lucian.* ὀργὴν ἔχω ὅτι τινα, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *id.*

Succenturio, ἀντικαθίςημι, *Plut.*

Succeſſio, *in officio*, ἡ διαδοχὴ, ῆς, τῆ κλήρε, *Plut.* in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, ῆς, τ̀ κλήρε, *Plut.*

Succeſſive, κατὰ διαδοχὴν, *Philo.* ἐκ διαδοχῆς, *Ariſtot.*

Succeſſor, ὁ διάδοχος, ου, in regno, βασιλείας, *Plut.* fio alicujus in hæreditate, γίγνομαί τινι τ̀ κληρονομίας, *Iſocr.*

Succeſſus, *felix*, ἡ ἐυπραξία, ας, *Dem.* ἡ ἐυτυχία, infelix, ἡ δυσπραξία, ας, *Soph.* ſucceſſu felici utor, ἐυπραγέω, *Thuc.* infelici utor, δυσπραγέω, *Plut.*

Succido, ὑποκόπτω, *Dion. Hal.*

Succido, ὑποπίπτω, ſub aliquid, τινὶ, *Plut.*

Succidus, a, um, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, a, um, ὁ ἢ ἡ παλάσιμος, ου.

Succincte, σωστόμως.

Succineus, a, um, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.

Succingo, ὑποζώννυμι, *Plut.*

Succino, ὑπᾴδω, *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ου, *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* ἡ ὑποφώνησις, εως, *Baſ.*

Succlamo, ὑποφωνέω, *Plut.*

Succoſus, a, um, ſ. Succulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἴγκυλος, ον, *Dioſc.* ὁ ἢ ἡ παχύχυλος, ου, *id.*

Succreſco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, *Theophr.*

Succulentus, vide *Succoſus.*

Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ὑποκατακλίνομαί τινι, *Plut.* iræ, ἥττων εἰμὶ τ̀ θυμ̀, *Ariſtot.* amori, ἡττάομαι ἔρωτος, *Plut.* curis, καταπίπτομαι φροντίσι, *Chryſ.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Dem.* ἐξαρκέω τινὶ, *Xen.* morbo, ἐπικουρέω νόσῳ, *id.* ſuccurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοὶ, *Iſocr.* ἔρχεταί τι ἐμοὶ ὅτι νἐν, *Dem.*

Succus, ὁ χυλὸς, οῦ, *Dioſc.* ὁ χυμὸς, ου, *Athen.*

Succuſſus, ὁ ὑποσεισμὸς, οῦ.

Succutio, ὑποσείω.

Suctus, ἡ μύζησις, εως, ἡ ἐμμύζησις, εως, *Dioſc.*

Sucula, τὸ ὑίδιον, ου, *Xenoph.* ſuculæ, *aſtrum*, αἱ ὑάδες, ων, *machina*, τὰ κηλώνια, ων, *Bal.*

Sudarium, τὸ καψιδρώτιον, ου, *Poll.* το σουδάριον, ου, *N. T.*

Sudatio, ἡ ἵδρωσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἴδισις, εως, *Ariſtot.*

Sudatorium, τὸ ὑπόκαυσον, ου.

Sudatorius, a, um, ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.*

Sudes, ὁ διωκτὴρ, ῆρος, LXX.

Sudo, ἰδίω, ſudorem ſanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, *Ariſtot.* pedibus, ἵδρῶτα πόδας, *idem.*

Sudor, ὁ ἱδρὼς, ῶτος, *Ariſtot.* ſine ſudore, ἀνιδρωτὶ, *Lucian.* ἀνιδιτὶ, *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ου, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.*

Sueſco, ἐθίζομαι, *Xen.*

Suetus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.*

Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὶ ῥᾳδίως, *Xen.* Conf. *Patior.*

Sufficiens, ἀρκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ἱκανὸς, ὴ, ὸν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκέντως, *Iſocr.* ἱκανῶς, *id.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, *Plato.*

Sufficio, ἀρκέομαι, *Thuc.* alicui ſ. ad aliquid, διαρκέω πρός τι, *Plut.* ἐξαρκέω πρός ſ. εἰς τι, *Xenoph.* aliquem alicui, ὑφίςαμαί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.* ſufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοὶ, *Xenoph.* ἀπαρκεῖ, *Dion. Hal.*

Suffigo, προσηλόω, προσερείδω.

Suffimen ſ. Suffimentum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Herodot.*

Suffio, θυμιάω, aliquid, τι, *Herodot.* τινὸς, *Lucian.* ἐνθυμιάω, *Ariſtot.* ὀπθυμιάω, *Plut.* ὑποθυμιάω, *Dioſc.*

Suffitio ſ. Suffitus, ἡ θυμίασις, εως, *Dioſc.*

Sufflamen, ἡ ἐποχλὸς, έως, *Euſtath.*

Sufflamino, ἐποχλόω.

Sufflammo, ὑποκαίω, *Euſtath.*

Sufflo, ὑπιφυσάω, φυσάω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suffocatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ πνῖξ, γὸς, *Hippocr.* τὸ πνίγμα, ατος, *Ariſtot.*

Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, *Gal.* fame, λιμαγχονέω, *Philo.*

Suffodio, ὑπορύττω, *Lucian.*

Suffragatio, ἡ ψηφιφορία, ας.

Suffragator, ὁ ψηφιςὴς, οῦ, ὁ ψηφιφορέων, ουτος, *Lucian.* ὁ ψηφιφόρος, ου, *Them.*

Suffragium, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* fero, ψῆφον φέρω *Lucian.* τίθεμαι, *Dem.* de aliquo, διαφέρω ψῆφόν τινος, *Iſocr.* ferendi poteſtatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινὶ, *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινὶ, *Plut.* ſuffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος, *Dion. Hal.* meo ſciſco aliquid, ψηφίζομαι τι, *Thuc.* meo abſolvo, ἀποψηφίζομαί τινα, *idem*, aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, *Plato*, ob aliquid, τινός τι, *Xen.* confirmo, quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαί τινι, *Lucian.* in ſuffragium mitto, ἐπιψηφίζω, *Thuc.*

Suffrago, τὸ μεσοκνήμιον, ου, *Hippiatr.* ſuffragine laboro, ζειριάω, *Dioſc.*

Suffragor, ψηφίζομαι, *Thuc.* Conf. *Suffragium.*

Suffugio, ὑποφεύγω, *Thuc.*

Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Suffulcio, ὑπερείδω, *Plut.*

Suffumigo, ὑποκαπνίζω.

Suffundo, ὑποχέω, *Plut.* aliquem pudore, δυσωπέω

ὀυσαφέω τινά, *Plut.* καταδυσωπέω τινά, *Lucian.*

Suffutor, ὑποκλέπτω, *Pandect.* ἐγκλέπτω, *Plut.* ὑφαρπάζω.

Suffufio, ἡ ὑπόχυσις, εως.

Suggero, ὑποτιθημι, *Dion. Hal.* alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τ̃ τροφῆς, *Ariſtot.* verbo, ζυμβάλλω τινὶ λόγον, *Lycurg.* in memoriam, ὑπομνήσαι, aliquid, τινός, *Herodian.* τὶ, *Æſchin.*

Suggeſtus, τὸ βῆμα, ατος, *Plato.*

Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, ῦ, *Nazar.*

Suggillo, ὑπωπιάζω, i. e. *detrecto*, καθυβρίζω τινὰ, *Plut.*

Suggrunda f. Suggrundia, τὸ γεῖσον, ου, *Athen.* τὸ γέισος, εος, LXX.

Suggrundatio, ἡ γείσασις, εως.

Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον, *Xenoph.* μυζέω, *Dem.* mammas, θηλάζω μαστὸς, LXX.

Sui, ſ. ſui ipſius, ἑαυτῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* ἀυτῦ, ῆς, οῦ, *idem.*

Suile, ὁ ζυφεὺς, ῆ, *Hom.*

Suillus, a, um, ὑεικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ὑειὸς, ὴ, ὸν, caro, κρέας, *Poll.*

Sulcatim, κατ' αὔλακας.

Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, *Ariſtoph.*

Sulcus, ἡ αὔλαξ, ακος, *Philo.*

Sulphur, τὸ θεῖον, ου, *Dioſc.*

Sulphureus, a, um, ὁ κ ἡ θειώδης, εος, *N. T.*

Sum, εἰμὶ, dives, πλούσιος, *Dem.* in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, *idem*, communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, *Ariſtot.* maximum bonum alicujus, τυγχάνω μέγιστον ἀγαθόν τινι, *Plato*, in Ægina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, *Thuc.* nudus, τυγχάνω ὢν γυμνὸς, *Lucian.* benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, *Xen.* tali natura, οὕτως ἔχω φύσεως, *Herodian.* ſit ita, eſto, εἶεν, *Cl. Al.*

Sumen, τὸ ὕτρον, ου, *Xenoph.* τὸ θῶαρ, ατος, *Plut.*

Summa, ἡ κορυφὴ, ῆς, ſermonis, λόγου, *Plato*, ἡ πεῖσις τῦ λόγου, *Iſocr.* pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίου, *Dem.* univerſa, τὸ ζύμπαν κεφάλαιον, *id.* κεφάλαιον πάντων, *Iſocr.* in ſumma, ἐν κεφαλαίῳ

Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.

Summates, οἱ ἄριστοι, ων.

Summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, *Dem.* ὥστε ὅλον εἰπεῖν, *Plato*, ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαί τι, *Dem.* Ἐκ τῦ παντὸς εἰς τὸ κεφαλαιώδες σοι πάντ' ἐρῶ, Ariſt. Plut. 6. 9.

Summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον, *Dion. Hal.* ὑπερβαλλόντως, *Iſocr.* ἄκρας, *Gal.*

Summitas, ἡ ακρότης, ητος, *Plato*, ἡ ἄκρα, ας, *Dioſc.* ἡ ὑπερoχή.

Summopere, μάλιστα, *Dem.* πάνυ, *Iſocr.*

Summus, a, um, ακρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legiſlator, ἀκρος νομοθέτης, ὁ, ὑψιστος, στη, ιστον, *N. T.* ad ſummum, ἔχατον, *Dem.*

Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινα ἐπιστάτην τ̃ πολέμου, *Xenoph.*

Sumptio, ἡ λῆψις, εως, *Lucian.*

Sumptuoſe, πολυτελῶς, *Dem.*

Sumptuoſitas, ἡ πολυτέλεια, *Iſocr.*

Sumptuoſus, a, um, ὁ κ ἡ πολυτελὴς, ές, *Dem.* δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* ὁ κ ἡ εὐδάπανος, ου, *Plut.*

Sumptus, ὁ δαπάνη, ης, quot dianus, ἐσήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, *Dem.* ſupervacaneus & inanis, περίεργον κ μάταιον, *id.* ſumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω ſ. ἀναλίσκομαι ἀναλώματα τινα εἴς τι, *id.* magnum, δαπανάω ὑ μικρὰς δαπάνας εἴς τι, *idem*, fero, ſuſtineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, *idem*, ſubminiſtrare, συνυπουργεῖν τῷ ἀναλώματι, *id.* reſtituo alicui, ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα, *id.* opus habere magno ſumptu, πρὸς δὲ πολλῆς δαπάνης, *Dem.* μεγάλης δαπάνης ἔῃ, *id.* ſublevare aliquem, παύειν τινα τῷ ἀναλωμάτων, *id.* propriis ſumptibus, τέλεσιν ἰδίοις, *Dion. Hal.*

Suo, ἀείρομαι, rupta, τὰ διερρωγότα, *Lucian.* ῥάπτω, *Ariſtoph.*

Supellex, τὰ ἐπιπλα, ων, *Plut.* τὰ ζκεύη ων, *Dem.* longe inſtructior, πολλῷ πολλῶν κατασκευὴ, *id.*

Super, ἐπὶ, *cum Gen.* ſuper quam ſteterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν, *Dem.* ὑπὲρ, *cum Gen.* ſuper terram relictus amicus, ὑπὲρ γ̃ς καταλελειμμένος φίλος, *Lucian.* ſuper Ægyptum eſſe, ὑπὲρ Αἰγύπτ ἔῆ, *Thuc.* ſuper caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, *Hom.* in Compoſitione quando idem ſignificat, quod *præterea* ſive *inſuper*, recdi ſolet per ὅτι, quando vero idem notat, quod *ſuper aliud*, effertur per ὑπὲρ, v. g. *ſuperaggero*, i. e. *præterea*, ſive *inſuper aggero*, ἐπ.σωρεύω, *ſuperfluo*, i. e. *ſuper aliud fluo*, ὑπερῤῥέω.

Superabilis, ὁ κ ἡ εὐνίκητος, ſuperaddo, προσεμβάλλω.

Superbe, ὑπερηφανῶς, *Dem.* ὑπεροπλικῶς, incedo, βαίνω, *Lucian.*

Superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.* ὁ ὑπερoφία, ας, *id.* ὁ ὄγκος, ου, *Iſocr.* ἡ γαυρότης, ητος, *Plut.* ἡ ἀλαζονεία, *Dem.*

Superbio, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* ὑπερηφανέω, & gloriæ mihi aliquid duco, ζεμνυνομαι κ μέγα φρονέω ὅτι τινι, *id.* ἐπαίρομαι ὅτι τινι, *Xenoph.*

Superbus, a, um, ὁ κ ἡ ὑπερήφανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* ſermo, λόγος, *id* ὑπεροπλικὸς, ὴ, όν, & primas ſibi vendicans, κ πολεοεκλικὸς, *Iſocr.* μεγαφρὼν, ὄσα, ὄν, & magniloquus, κ μέγα φθεγξόμενος, *Dem.* τετυφωμένος, ένη, ένον, aliqua re, ὅτι τινι, *Lucian.*

Supercilium, κ ὀφρὺς, ύος, *Lucian.* i. e. ſuperbia, κ ὑπερηφανία, ας, *Dem.*

Superficiarius, a um, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, κ ἐπιπολὴ, ῆς, *Lucian.* κ ἐπιφάνεια, ας, *Strabo.*

Superfluitas, κ περιουσία, ας, *N. T.* Conf. *Abundantia.*

Superfluo, περιουσίω, *N. T.* Conf. *Abundo.*

Superfluus, a, um, περιουσὸς, ὴ, όν, *Herodian.* Conf. *Nimis.*

Superfundo, ὑπερχέω, *Plut.*

Supergredior, ὑπερβαίνω, *Herodot.*

Superhumerale, κ ἐπωμὶς, ίδος, *Herodot.*

Superinductio, κ ἐπείσαγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Superinduco, ἐπεισάγω, *Athen.*

Superinduo, ἐπενδύομαι, *Plut.*

Superinſilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, *Herodian.*

Superior, ἀνώτερος, έρα, έρον, ὑπέρτερος, έρα, έρον, *Plut.* ſuperiori anno, πέρυσι, *Dion Hal.* tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, *Dem.* ſuperiores hoſtibus eſſe, κρείττονες τῷ ἐχθρῶν ἐσόμεθα, *Dion. Hal.*

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, ου, *Plut.*

Superne, ἀνωθεν, *Herodot.*

Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.*

Supero, ὑπερβαίνω, *Herodot.* aliquem, κρατέω τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐπικρατέω τι, *id.* Conf. *Vinco*, item *Antecello.*

Superſcribo, ἐπιγράφω, ſuperſcriptio, ἡ ἐπιγραφὴ.

Superſedeo, ἐπέχω, aliqua re, πρός τινος, *Lucian.* παύομαί τινος, *Dem.*

Superſilio, ὑπεραλλόμαι, ὑπεράλλομαι.

Superſtes, ἀνθ' ὧν ζῶν, *Dem.* ὁ ἐπιζῶν, όντος, *Lucian.* ὁ περίων, ουτος, *Dion Hal.* ſum, περιλείπομαι, *N. T.* ἐπιβιόω, *Plato.*

Superſtitio, ἡ ἐγκαθρησκεία, ας, *N. T.* ἡ δεισιδαιμονία διάβασις, *Diod. Sic.* ἡ ὀτλεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ δεισιδαιμοσύνη,

Superſtitioſe, δεισιδαιμόνως, *Philo.*

Superſtitioſus, a, um, ὁ κ ἡ δεισιδαίμων, ονος, *Nazar.* ὁ κ ἡ κατεισδαλμος, ου, *N. T.* περιττὸς, ὴ, όν, τὰ θεῖα, *Philoſtr.* ὁ κ ἡ δεισιθεος, ſum, δεισιδαιμονέω, in aliqua re, περί τι, *Philo.*

Superſto, ἐφίσταμαι.

Superſtruo, ἐπικοδομέω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.*

Superſum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, *Dem.* περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἐκ τινων, *Dem.* argentum quod ſupereſt, τὸ ἀργύριον περιγιγνόμενον, *Iſocr.*

Supervacaneus, a, um, ſ. Supervacuus, a, um, μάταιος, αία, αιον, *Dem.* ὁ κ ἡ περίεργος, ου, *Plut.*

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, *Xen.*

Supervus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.* ſuperior, ἀνώτερος, έρα, έρον, ανωτερικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ſupremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *Iſocr.*

Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, ῦ, *Lucian.*

Supine, ῥαθυμως, *Iſocr.*

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, *Theophr.*

Supino, ὑπτιόω, *Dioſc.* ἐξυπτιάζω, *Lucian.*

Supinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ὑπτιάζω, *Herodian.* i. e. *ſegnis*, ὁ κ ἡ ῥᾴθυμος, ου, *Dem.*

Suppar, ὁ κ ἡ παρίσος, ου, *Polyb.*

Supparus, τὸ περιώμιον, ου.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, ας, *Polyb.* ἡ ἐπιχορηγία, ας, *N. T.*

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τ̃ τροφῆς τινι, *Ariſtot.* pecuniam, χρήματα τινὶ χρήματα, *Iſocr.* aliquid, ἐμπορίζω τι, *Plato.*

Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, ας, *Xenoph.* Conf. *Auxilium.*

Suppeto, ἀρκέω, *Plato.*

Supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινὰ, *Philo.* πλησμὸν τινα. LXX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Ariſtot.*

Suppleo, πληρόω, quod deeſt, τὸ ἔλλειπον, *Xen.* ἀναπληρόω, τι, *Plato*, aliquid aliquo, ἐμπίμπλημί τι τινος, *Xen.*

Supplex, ὁ ἱκέτης, ου, *Xen.* ἱκέσιος, ία, ιον, *Plut.*

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ίας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *id.* ἱκετεία, ας, *id.*

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, ας, *Dem.* i. e. *pœna*, ὁ κολασμὸς, οῦ, *Plut.* κ ζημία, αι, *Dem.* ſummum, δίκη ἐσχάτη, ης, *idem*, conſtituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινί, *Dem.* e pite ſtatuo, θανάτου τινὶ ζημίαν τάττω, *idem*, impono alicui, ἐπιτίθημί τινι, *id.* adficio ſupplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* τιμωρίαν τινὰ κολάζω, *id.* adficior, ὑπέχω δίκην, *id.* traho ad ſupplicium, ἄγω τινα ὅπῃ θανάτῳ, *Ælian.*

Supplico, ἱκετεύω, Deo, τ̃ Θεὸν, *Xenoph.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Dem.* alicui, ἱκετείαν ποιέω τινὶ, *Plato*, δέομαι, λίσσομαι, προσκυνέω.

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, *Lucian.* Conf. *Subjicio.*

Supporto, ὑπάγω.

Suppoſitio, κ ὑπόθεσις, κ ὑποβολὴ.

Suppreſſio, κ ἀποκρυψις.

Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, *Dem.*

Suppuratio, κ ἐμπύησις, σεως, *Hippocr.* κ δομπύησις, εως, id.

Suppuratus, a, um, ὁ κ ἡ ὑπόπυος, ου, ὁ κ ἡ ἔμπυος, ου, *Plut.* ὁ κ ἡ διάπυος, ου, *Hipp.*

Suppuro, διαπυίσκω, *Gal.* ἐμπυόω, *Dioſc.*

Supputatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, *Dion. Hal.*

Supputo, ὑποκαθίζω, i. e. *computo*, λογίζομαι, *Plut.*

Supra, ὑπὲρ, terram grando conſtitit, γ̃ς χάλαζα ζωίσα, *Xenoph.* modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν, *Dem.* caprum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, *Plut.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Dem.* vires, ὑπὲρ δυναμιν, *Dem.* quam dici poteſt, περα τ̃ λόγου, modum, περα τ̃ μετρίου, *Dem.* trecenta corpora perdere, ὑπὲρ πλείους πολέου, ἢ τριακόσια σώματα, *Plut.*

Suprenus, a, um, ὑπέρτατος, άτη, ατον, *Plut.* Conf. *Summus.*

Sura, κ γαστροκνημία, ας, *Poll.* ὁ σφὺρα, ας, *Lucian.*

Surcularis, e, ὁ κ ἡ φυτευτικὸς, ὴ, όν.

Surculo, φυτεύω.

5 Q Surculoſus,

Surculosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φρυγανώδης, ες, *Dioſc.*
Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος, *Theophr.*
Surdaſter, ὁ ἢ ἡ ὑπόκωφος, ον, *Ariſtot.*
Surdeſco, ἐκκωφόομαι, *Lucian.*
Surditas, ἡ κάφοτης, ητος, *Dem.* ἡ κώφευσις.
Surdus, a, um, κωφὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ſurdum reddo, ἐκκωφόω, *Lucian.*
Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, *Dem.* de ſella, ἐπανίσταμαι τῆς δίκης, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῆς δίκης, *Xen.*
Surreptitius, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑφάρπαστος, ου.
Surrigo, ἐξανίστημι, *Dem.*
Surripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.* ὑφαιρέω.
Surrogo, ἀντικαθίστημι. Conf. *Subſtituo.*
Surſum, ἄνω, & deorſum, κὴ κάτω, *Dem.* fluo, ἄνω τὸ ῥοταμὸ ῥέω, *id.*
Sus, ὁ vel ἡ Σῦς, Συὸς, *Plut.* ὁ vel ἡ ἶς, ὸς, *Xenoph.*
Suſceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Dem.*
Suſceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.
Suſceptum, τὸ ἐγχείρημα.
Suſcipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *id.* bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, *Plato.* inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος, *Dem.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *id.* ἐπιχειρέω πράγματι, *idem*, ἔργον, *Plut.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* periculum, κίνδυνον, *id.* hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *Dem.* liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, *Plut.*
Suſcitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*
Suſcitatio, ἡ ἔγερσις, εως, *N. T.*
Suſcito, ἐγείρω, aliquid, τὶ, *Thuc.* ἀνεγείρω τι, *Dem.*
Suſpectio, ἡ ἀνάβλεψις, εως, τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xen.*
Suſpecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς ἀρανὸν, *Xenoph.*
Suſpectus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὕποπτος, ου, *Thuc.* ſum, ὑποψίαν ἔχω, *Dem.*
Suſpectus, us, idem quod *Suſpectio.*
Suſpendium, τὸ αἰώρημα, ατος, *ſupplicium*, ἡ ἀναζώρωσις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ſuſpendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, *Lucian.* ἀπάγχομαι, *Plut.* κρεμάω ἐμαυτὸν, *Lucian.*
Suſpendo, αἰωρέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, *Ariſtot.* in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, *id.* laqueo, ἀναρτάω τινα βρόχῳ. *Herodian.* ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, *Lucian.* rem, i. e. *differo*, ἀναβάλλω τι, *Dem.*
Suſpenſio, ἡ αἰώρησις, εως, *Galen.* ὁ κρεμασμὸς, ὁ, *Hippocr.*
Suſpenſus, a, um, κρεμαστὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἐκκρεμὴς, ές, *Herodian.* animo, ὁ ἢ ἡ μετέωρος, ος, *Dem.* ſum, ἐπανακρέμαμαι, *Ariſtot.* de aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, *Herodian.* ſuper aliquid, ὑπακρέμαμαί τινι, *Plut.* ſum, i. e. ambigo, ἀπαρταμαι, *Dem.* ἀμφιγνόω, *id.*
Suſpicax, ὁ ὑπόπτης, ου, ὁ ἢ ἡ ταχύποπτος, ος, *Ariſtot.*
Suſpicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς ἀρανὸν, *Xenoph.* aliquem, ob aliquid, θαυμάζω τι ἐπὶ τινι, *id.* ἄγαμαί τινά τινος, *id.* τινός τινος, *Dem.* i. e. ſuſpectum habeo, ὑποπτεύω τινα, *Liban.*
Suſpicio, onis, ἡ ὑποψία, ας, *Thuc.* τὸ ὕποπτον, ου, *id.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Dem.* ἡ ὑπόνοια, ας, *id.* ſuſpicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος, *id.* moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν, *idem*, falſam comminiſcor, ὑφορμαίνω ψευδῆ ὑποψίαν, *id.* removeo longiſſime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, *Iſocr.* in ſuſpicionem venio, ἐμπίπτω ὑποψίᾳ, *Plut.* εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, *id.* adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, *Plut.*
Suſpicioſe, ὑπόπτως, *Dem.*
Suſpicioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ταχύποπτος, ος, *Plato*, erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, *Dem.* in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας, *Ælian.*
Suſpicor, ὑποπτεύω, aliquid; τὶ, *Plato*, nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν περὶ ἀνδρὸς χρῆσθαι, *Epiſt.*
Suſpiroſus, a, um, ἀδηματικὸς, ὴ, όν, *Galen.*
Suſpirium, τὸ ἄδημα, ατος, *Galen.* i. e. *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, ου, *Plut.* altum duco, μέγα στενάζω, *Dem.*
Suſpiro, στενάζω, *Dem.* ob aliquid, στένω ὅτι τινι, *id.*
Suſque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, *Laërt.*
Suſtentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* i. e. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς, *id.*
Suſtento, ἀνέχω, *Ariſtot.*
Suſtineo, ἀνέχω, cœlum & terram, οὐρανὸν καὶ γῆν, *Pauſ.* fortiter periculum, ἐρρωμένως ὑπομένω κινδύνους, *Dem.* labores, πόνους, *Iſocr.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.*
Suſtollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, *Demoſth.*
Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*
Suſurro, ψιθυρίζω, *Plut.*
Suſurro, onis, ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ψίθυρος, ου, *Plut.*
Suſurrus, ὁ ψίθυρος, ου, *Soph.* ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*
Sutilis, e, ῥαπτὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, έως, *Herodian.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Ælian.*
Sutorius, ῥαπτικὸς, ὴ, όν, σκυτοτομικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.
Sutura, ἡ ῥαφὴ, ῆς, capitis, κεφαλῆς, *Plato.*
Suus, ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτῶν, ῆς, ῶν, *id.* regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶ ἑαυτὴ εἶναι, *id.* me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο ἐν τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις, *id.* σφέτερος, έρα, ερον (quatenus quid plurium eſt) ad ſuos ſocios, πρὸς τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, *Thuc.*
Sycophanta, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*
Sycophantia, ἡ συκοφαντία, ας, *Dem.*
Sycophantor, συκοφαντέω, *Dem.*
Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, *Lucian.* ſyllabas connecto, συλλαβίζω, *id.*
Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Sylva, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Strabo*, ἡ ὕλη, ης, *Xen.*
Sylvaticus, a, um, ὑλαῖος, αία, αῖον.
Sylveſco, ὑλομανέω, *Epith.* ξυλομανέω, *Theophr.*
Sylveſter ſ. Sylveſtris, e, ὄρειος, α, ον, *Baſ.*
Sylvoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ δρυμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ ὑλώδης, ες, *Xen.*
Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ου.
Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plato*, ſymbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.
Symbolum, τὸ συμβολὸν, ου, *Plut*
Symmetria, ἡ συμμετρία, ας, *Ariſtot.*
Sympathia, ἡ συμπάθεια, ας, *Galen.*
Symphonia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*
Synagoga, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *N. T.*
Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, ῆς. *Thuc.*
Synodus, ἡ σύνοδος, ου, *Iſocr.*
Synopſis, ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*
Syrma, τὸ σύρμα, ατος, *Poll.*

T.

TAbanus, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, *Lucian.* ὁ οἶστρος, ου, *Ariſtot.*
Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* κατα μαραίνω, *Plut.* ἐκτήκω.
Tabella, τὸ πινάκιον, ου, *Ariſtot.* ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακίδιον, ου, *N. T.*
Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ου, *Polyb.* γράμματηφόρος, ου, *Plut.*
Tabeo, τήκομαι.
Taberna, τὸ οἴκημα, ατος, i. e. *diverſorium*, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* i. e. *officina*, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Plato*, argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικὸν, οῦ, *Harminop.* libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, ου, carnaria, τὸ κρεωπωλεῖον, ου, *Plut.*
Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Dem.* erigo, σκηνάω, *id.*
Tabernarius, ὁ καπηλος, ου, *Lucian.*
Tabes, ἡ φθίσις, εως, *Gal.* ἡ φθόη, ης, *id.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *Aret.* tabe laboro, φθισιάω. *Ariſtot.* laborans, ὁ φθισικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Tabeſco, φθίνω, *Plato*, τήκομαι.
Tabidus, a, um, φθισικὸς, ὴ, όν, τακερὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ μαρασμώδης.
Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ου, *Sext. Emp.*
Tabula, ὁ πίναξ, ακος, *Dem.* τὸ γραμματεῖον, ου, *idem*, τὸ γραμματίδιον, ου, *idem*, cerata, ἡ μάλθη, ης, *id.* lata, ἡ πλαξ, ακὸς, *Lucian.* calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.* tabulæ novæ, ἀποκοπαὶ χρεῶν, *Plut.* expenſi, ἀπολογισμοὶ τῆς ἀναλωμάτων, tabulas conſcribo ſ. confício, συγγράφω γραμματεῖον, *Dem.* reſigno ſ. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, *id.* corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, *id.* adultero, γραμματείου μεταγράφω, *id.* in tabula ſcribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, *id.* γράφω ἐν πίναξι, *id.* ἐν μάλθῃ, *id.*
Tabularis, e, ὁ ἢ ἡ πλανώδης, ες, *Ariſtot.*
Tabularium, idem quod *Tablinum.*
Tabulatio, ἡ σανίδωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως, *Plut.*
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ατος, ἡ πινακωσις, εως, *Plut.*
Tabum, τὸ λυθρον, ου, *Lucian.*
Taceo, σιωπάω, *Dem.* Conf. *Sileo.*
Tacite, σιγῇ, *Plato*, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Silentium.*
Taciturnus, a, um, σιωπηλὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Taeitus, a, um, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*
Tactio, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*
Tædet me, ἀχθομαι, alicujus rei, τινὸς, *Plut.* τινὶ, *Ariſtoph.* ὅτι τινι, *Xen.* ὥσπερ τινος, *Plato*, hoc facere, τέτο ποιῶν, *Xen.*
Tædioſus, a, um, ἀχθεινὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Tædium, τὸ ἄχθος, εος, *Xen.* ἡ ἀηδία ας, *Dem.* Conf. *Faſtidium.*
Tænia, ἡ ταινία, ας. *Plut.*
Tæniola, τὸ ταινίδιον, ου, *Poll.*
Taluria, τὰ σφάδικα, ων.
Talaris, e, ὁ ὡ ἡ ποδήρης, εος. *Heſych.*
Talea, τὸ ξυλάριον
Talentum, τὸ τάλαντον, ου, *Dem.* æquans, ταλαντιαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*
Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*
Talis, e, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura & virtute, ἀν τῷ φύσιν ἢ ἀρετὴν, *Iſocr.* qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σὺ, *Iſocr.* talem me præbeo, qualem me ante præbui, τοιοῦτον ἐμαυτὸν παρέχω, οἷονπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, *Æſchin.* τοῖος, ὁποῖος τις, *id.*
Taliter, τοιούτως, τοίως.
Talitrum, ὁ κόνδυλος, ου, *Dem.*
Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, *Gal.* ὁ σπάλαξ, ακος, *Cl. Al.*
Talus, τὸ σφυρὸν, οῦ, *Dioſc.* ὁ ἀστράγαλος, ου, *Xen.* talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *Athen.* talorum luſus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, *Ariſtot.*
Tam, ἔτως, ingratus es, ἀχάρις ἐστὶ, *Dem.* tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, *Iſocr.* tam de communibus, quam de ſuis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελέτης,

λετῶν, *id.* tam noxium eſt cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτον ἐστὶ κακὸν, ὅσον κ᾽ ἀνθρώποις, *Ælian.*

Tamdiu, τοσοῦτον ſunt, quamdiu, εἰσὶ ἐφ᾽ ὅσον. *Ariſtot.* ſit in vinculis, dum ſolverit, δεδέαδαι τέως, ἕως ἂν ἐκλύσῃ, *Dem.* vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὥστε, *Iſocr.*

Tamen, ὅμως, *Iſocr.* Conf. *Etſi.*

Tametſi, κἄν, *Dem.* Conf. *Etſi.*

Tandem, ὕστερον, *Dem.* ad vos veniet, τελευταῖόν ποτ᾽ ἐξ ὑμᾶς, *id.* τέλος, *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτὲ, *id.* ὀψέ ποτε, *id.* tamen, τέλος δ᾽ ἔν, *id.* quid tandem? τὸ ποῖον δή; *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καθάπτομαί τινος, *Plut.* θίγω τινὸς, *Plut.* τί, *idem.*

Tantillus, a, um, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ γρῦ, *Dem.*

Tantiſper, μέχρι, eſt amicus, dum conſequatur, τῶ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, *Dem.* memores ſunt, dum dicuntur, μέχρι τότε μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *idem.* Conf. *Donec.*

Tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίους, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζους, *Iſocr.* magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, *Dem.*

Tantopere, ὅτῳ, *Dem.* τοσοῦτον, *id.*

Tantus, a, um, τηλικοῦτος, αὕτη, οὗτο, calamitas irruo, τηλικαύτη Συμφορὰ Συμπέπτωκε, *Iſocr.* tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος Συμφοραὶ, *Dem.* quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ἴσος, *Iſocr.* τοσοῦτος, ὅσοσπερ, *idem*, τηλικοῦτος, ἡλίκος, *Demoſth.* τοσοῦτος, ὅσος, *idem*, talis tantuſque, τηλικοῦτος κ᾽ τοιοῦτος, *idem*, tantum abeſt, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν, *Iſocr.* ut ille contriſtetur, τοσοῦτον ἐλλείπῃ τῦ λυπεῖσθαι, *Ariſtot.* ut accuſem, τοσοῦτον ἀφίσημι τῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, *Lycurg.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος, *Baſ.* ἡ τάπις, ιδος, *Lucian.* ἡ δάπις, ιδος, *Xen.*

Tarde, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, *Dem.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, *idem*, alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δ᾽ ὀλιγαίτερον οἴκαδ᾽ ἀπιοῦσι, *Dem.*

Tardeſco, βραδύνομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, *Dem.* ἡ βραδεία, ας, *id.* ingenii, ἡ βραδυνόια, ας, *Laërt.* ἡ δυσμάθεια, ας, *Plut.*

Tardo, βραδύνω, *Herodian.* ὀκνέω, *Dem.* μέλλω, *id.* δηθύνω.

Tardus, a, um, βραδὺς, εῖα, ὺ, *Plato*, ἀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ingenio, ὁ κ᾽ ἡ δυσμαθὴς, ές, *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ου, *Hom.* in Tartarum dejicio, ταρταρόω, *N. T.*

Taurinus, a, um, ταύρειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Taurio, ταυρεύω. *Ariſtot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, ου, *Ariſtot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Taxator, ὁ ὀπτιμητὴς, οῦ, *Polyb.*

Taxeus, a, um, σμιλάκινος, ινη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ου, *Plut.* taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *id.*

Taxo, τιμάω, *Plut.* Conf. *Æſtimo*, i. e. *carpo*, καταμέμφομαι, LXX.

Taxus, ἡ Σμίλαξ, ακος, *Dioſc.*

Tecte, κρύφα, *Plut.* Conf. *Clam*, *Occulte.*

Tector, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, ατος, *Herodian*, ἡ δόκωσις, εως, *Sext. Empir.* τὸ κατασκίασμα, ατος, *Herodot.* τὸ στέγος, ους, *Xen.* ἡ στέγη, ης, *Plut.* domus, ὁ ὄροφος τῦ οἰκήματος, *Thuc.*

Teda, ἡ δᾷς, δαδὸς, *Xen.* τὸ δαδίον.

Tedaceus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ δαδώδης, εος, *Theophr.*

Teges, ὁ φορμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ ψίαθος.

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Tegimen, Tegmen, ſ. Tegumentum, τὸ σκέπασμα, ατος, *Æl.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ὑπόκλυμμα, ατος, *id.*

Tego, σκεπάζω, LXX. σκεπάζω, *Dioſc.* domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, *Dem.* i. e. abſcondo, κρύπτω, *Lyſ.*

Tegula, ὁ κέραμος, ου, *Philo*, ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, *Dion. Hal.* ἡ πλίνθος.

Tegumentum, vide *Tegimen.*

Tela, ὁ ἱστὸς, οῦ, *Plut.* ἡ παρυφὴ, ῆς, *id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς, *Ariſtot.* Conf. *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, ου, *N. T.*

Telum, τὸ βέλος, εος, *Xen.* τὸ ἀκόντιον, ου, *Dem.* extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιοῦμαι, *Heliod.* poſitus, ἔξω βέλες ἑστὼς, *Lucian.*

Temerarie, προπετῶς, *Iſocr.*

Temerarius, a, um, τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *Demoſth.* ὁ κ᾽ ἡ ἄβελτος, προπετὴς, ές, *id.* & confidens ante facinus, Θρασὺς κ᾽ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.*

Temere, φιλοκινδύνως, *Iſocr.* προπετῶς, *idem*, nec temere, nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκτως, οὐδὲ παρακόπως Συμβαίνουσι, *Iſocr.* nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γίγνου, *Dem.* accipere, εὐήθως λαμβάνειν, *idem.*

Temeritas, ἡ ἀβελτία, ας, *Iſocr.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος, *id.*

Temero, βεβηλόω, *Suid.* μιαίνω, *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ; *Plut.*

Temno, καταφρονέω, *Dem.* aliquem, ὀλιγωρίας ἔχω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, οῦ, *Hom.* τὸ ζύγισμα, ατος, *Lyſ.* τὸ ἐφόλκαιον.

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, *Æl.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.* ἡ μίξις.

Temperans, ὁ κ᾽ ἡ σώφρων, ονος, & moderatus, κ᾽ μέτριος, *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Iſocr.* & innocenter, κ᾽ καθαρῶς, *Dem.* & honeſte, κ᾽ καλῶς, *id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, ης, & juſtitia, κ᾽ δικαιοσύνη, *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, ας, *id.* temperantiam exerceo, σωφρονῶ ἀσκέω, *id.* temperantia præditum eſſe, ἔχειν σωφροσύνην, *idem.*

Temperate, Σωφρόνως, *Iſocr.*

Temperatio, ſ. Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, ας, *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τῶ ὕδατι τὸν οἶνον, *Plut.* e pluribus facultatibus, κεράννυμι τι ἐκ πλείστων δυνάμεων, *Philo.* mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, *Herodian.*

Tempeſtas, ὁ χειμὼν, ῶνος, & labor, καὶ πόνος, *Dem.* tempeſtatem obſervare, φυλάττειν χειμῶνα, *idem*, ſuſtinere, χειμῶνα ὑπομένειν, *Dem.* conflictor cum tempeſtate, χρῆσθαι χειμῶνι, *Iſocr.* ſubire tempeſtatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνοις περὶ χειμῶνας, *Dem.*

Tempeſtive, εὐκαίρως, *Iſocr.* καιρῷ, *Dem.* ἐν καιρῷ, *id.* κατὰ καιρὸν, *id.* καίριος, *Xen.*

Tempeſtivitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Philo.*

Tempeſtivus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ εὔκαιρος, ου, *Herodian.* ὁ κ᾽ ἡ ὀπικαίριος, ου, *Xen.* ἀραῖος, αία, αῖον.

Tempeſtuoſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ δυσχείμερος, ου, *Æſch.*

Templum, τὸ ἱερὸν, οῦ, religioſiſſimum, ἁγιώτατον, *Iſocr.* ὁ νεὼς, οῦ, *Dem.* ſanctum & venerandum, σεμνός τε καὶ ἅγιος, *Æl.* ædifico, ſ. exſtruo, καθίσημι ἱερὸν, *Iſocr.* colloco, ἱδρύομαι νεὼν, *id.* orno, κοσμέω ἱερὸν, *Dem.* ingredior, εἰσειμι ἱερὸν, *idem*, violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη Θεῶν, *Iſocr.* non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερὸν, *Dem.* incendo, ἐμπιμπρημι νεὼν, *idem*, ſpolio & comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῆς Θεᾶς ἕδη, *Iſocr.* inſtauro, ἱερὸν ὑπισκυδάζω, *idem.*

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων, *Dem.*

Temporalis, e, χρονικὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*

Tempori, ἐν καιρῷ, *Dem.*

Tempus, ὁ χρόνος, ου, *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, οῦ, *id.* longinquum, χρόνος μακρὸς, *Dem.* diuturnum, συχνὸς, *id.* infinitum, ἄορις ος, *id.* ſufficiens, ἱκανὸς, *idem*, exiguum, ὀλίγος, *id.* breve, βραχὺς, *id.* certum, ταχὺς, *id.* præfinitum, εἰρημένος, *Dem.* legitimum, καθήκων, *idem*, ſuperius, ὁ ἄνω, *id.* præteritum, παρελθὼν, *id.* antiquum, παλαιὸς, *id.* poſtremum, τελευταῖος, *id.* præſens, νυνὶ παρὸν, *id.* inſtans, ὅπῶν, *id.* interjectum, ὁ μεταξὺ, *Dem.* poſterum, ὁ ἔπειτα, *idem*, futurum, μέλλων, *idem*, reliquum, λοιπὸς, *idem*, computo, χρόνον λογίζομαι, *Dem.* eligo, ἀφαιρέομαι, *idem*, quæro, ζητέω, *id.* exſpecto, ἀναμένω, *idem*, do alicui, διδωμί τινι, *id.* finio, ὁρίζω, *idem*, intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι, *idem*, eſſe poſt rem, εἶναι ὑπό τινος πράγματος, *idem*, tero, διατρίβω, *Dem.* conſumo, ἀναλίσκω, *idem*, præripere, παραιρεῖσθαι *id.* prætereo, παραβαίνω, *id.* finiri alicui, ἐξελθεῖν τινὶ, *idem*, deficere alicui, ὑπολείπειν τινὰ, *idem*, tempore Alexandri, ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρου, *Plut.* meo, ἐπ᾽ ἐμοῦ, *Dem.* illo, κατ᾽ ἐκεῖνον χρόνον, *Iſocr.* κ᾽ τότους τοὺς χρόνους, *Dem.* illo, quo, κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε, *id.* ἐν τοιούτος καιροῖς, ἐν οἷς, *Iſocr.* ſuperiori, ſ. præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, *id.* ab illo, quo regnum nactus eſt, ἔξ ἧς τὴν βασιλείαν ἔλαβεν, *id.* ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσκπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, *id.*

Temulenter, μεθύσως.

Temulentia, ἡ μέθη, ης, *Plato*, ἡ οἰνοφλυγία.

Temulentus, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ κ᾽ ἡ οἰνόλητος, οἰνόφλυξ.

Tenacitas, *glutinoſa*, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.* τὸ γλίσχρασμα, ατος, *Hipp.* i. e. *parſimonia*, ἡ φειδαλέη, ῆς.

Tenaciter, γλίσχρως, vivo, ζάω, *Ariſtot.*

Tenax, γλίσχρος, ὰ, ὸν, phlegma, φλέγμα, *Hippocr.* i. e. parcus, φειδαλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* propoſiti, ὁ ἰσχυρογνάμων.

Tendicula, τὸ παγίδιον, ου, ἡ πάγις, ιδος, *Ariſtoph.* ἡ παγὴ, ης, *Xen.* ἡ ἀποδάγρα, ας, *idem.*

Tendo, τείνω, aliquid per totum, τί διὰ παντὸς, *Plato*, recte Babilonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, *Lucian.* ſ. *pertineo*, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετὴν, *Ariſtot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανὸν, *idem*, ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, *Plato*, uſque ad mare, κατατείνω ἄχρι τ᾽ θαλάσσης, *Philo.* arcum, ἐντείνομαι τόξον, *Xenoph.* inſidias alicui, ἐνεδρεύω τινὰ, *Plut.* res eo tendit, Συντείνῃ πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, *Ariſtot.* εἰς τοῦτο, *Iſocr.*

Tenebræ, τὸ Σκότος, ου, *Dem.* ἡ Σκοτία, ας, *N. T.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* profundæ, Σκότος ἀχανὲς, *Philo.* nocte & in tenebris fieri, σκότως κ᾽ νυκτὸς γίγνεσθαι, *Dem.* magnas tenebras objectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος ἔξω περὶ τ᾽ ἀληθείας παρά τισι, *id.* eſſe jam tenebras, ἤδη σκότος ἦν, *Dem.*

Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Tenebreſco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, *Demoſth.*

Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.

Tenebricoſus, a, um, idem quod *Tenebroſus.*

Tenebrio, ὁ σκοτίας, ου.

Tenebroſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ σκοτώδης, ες, *Plut.* σκοταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Tenellus, a, um, ἁπαλώτερος, έα, ερον, *Dioſc.*

Teneo, ἔχω, urbem, πόλιν, *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχὴν, *Iſocr* regionem, κατέχομαι χώραν, *id.* artem, γιγνώσκω τέχνην, *Plut.* rifum, συνέχω γέλωτα, *Ariſtot.* teneor lege, κρατοῦμαι ὑπὸ νόμου, *Dion. Hal.*

Tener, a, um, ἁπαλὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* pes, πῶς, *Hom.* ut fructus, ὁ κ᾽ ἡ τερένιον, ους, *Theophr.*

Tenere, ἁπαλῶς.

Tenereſco, ἁπαλύνομαι.

Teneritas, ſ. Teneritudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Plut.* leguminum coctorum, ἡ τραμνότης, ητος, *Theophr.*

Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentamen, s. Tentatio, ὁ πειρασμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ πεῖρασις, εως, *Thuc.* ἡ πεῖρα, ας, *Greg.*
Tentator, ὁ πειραςὴς, οῦ.
Tento, πειράζω, aliquem, an ſit, τινὰ, εἰ ἔςι, *N. T.* aliquem ad malum, τινὰ, *ibid.* aliquem, *de ſtupro*, πειράω τινὰ, *Plin.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Plato*, ὅθή τινος, *Iſocr.*
Tentoriolum, τὸ σκιωίδιον, *Theophyl.*
Tentorium, ἡ σκιὴ, ῆς, *Xen.* τὸ σκιώμα, ατος, *id.* figo, ſ. erigo, σκιὼω, *Dion. Hal.* σκιὼ πήγνυμι, *Plato.* ἵςημι, *Xen.* in tentorii vivo, ἐπαυλίζομαι, *Dion. Hal.*
Tenuiculus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑπόψιλος, ε.
Tenuis, e, ψιλὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.* λεπτὸς, ἡ, ὸν, ſpes, ἐλπὶς, *Ariſtid.* i. e. *pauper*, ὁ ἡ ἡ πτωχὸς, ὴ, *Dem.*
Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, i. e. *egeſtas*, ἡ πτωχία, ας. *Dem.*
Tenuiter, λεπτῶς, i. e. *egene*, πτώχως, *Dem.* ψιλῶς.
Tenuo, λεπτύνω, *Athen.*
Tenus, ἄχρι, *ſequente Conſona*, ἄχρις, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, verbis tenus, ἄχρι λόγυ, *Plut.*
Tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τὶ, *Athen.* θερμαίνω.
Tepefio, ſ. Tepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Tepeo, χλιαίνομαι, *Philo.* ἀλεάζω, *Ariſtot.* ἀλεαίνω, *id.*
Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.
Tepido, χλιαίνω, *Athen.*
Tepidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Galen.* ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χώρα, *Herodot.*
Tepor, ἡ ἀλέα, ας, *Hippocr.*
Ter, τρὶς, *Dem.* ὅπλοις, *Dioſc.*
Tercenti, æ, a, τριακόσιοι, αι, ια, *Herodot.*
Terebinthinus, a, um, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Terebinthus, ἡ τερέβινθος, ε, *Theophr.*
Terebra, τὸ τρύπανον, ε, *Athen.* τὸ τέρετρον.
Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.
Terebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* τυφέω.
Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, *Theophr.*
Teres, στρογγύλος, ύλη, ύλον, *Theophr.*
Tergeo, ζμήχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὁμόργνυμι.
Tergiverſatio, ἡ ςροφὴ, ῆς, *Ariſtoph.* i. e. *timor*, ὁ ὄκνος, ε, *Dem.* i. e. excuſatio, ἡ πρόφασις, εως, id.
Tergiverſor, νωτίζω, *Poll.* i. e. *nolo*, ἀναδύομαι, *Dem.*
Tergo, idem quod *Tergeo.*
Tergum ὁ νῶτος, ε, *plur.* τὰ νῶτα, ων, *Xen.* verto, τὰ νῶτα δηςρίφω, *Lucian.* a tergo, κατόπιθεν, *Plato*, ἐξοπίθεν, *Plut.* Confer *Deorſum.*
Tergus, τὸ δέρμα, ατος, τὸ Σκύτος, ους, *Plato.*
Termes, τὸ θάλλος ἔγκαρπον.
Terminatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.
Termino, ὁρίζω, *Ariſtot.* Conf. *Finio.*
Terminus, ὁ ὅρος, ε, *Dem.* τὸ ὅριον, ε, *Xen.* malorum, πόνων λῆξις, *Plato.* Conf. *Finis*, item *Limes.*
Ternarius, ſc. numerus, ſ. Ternio, ἡ τριὰς, άδος.
Terni, æ, a, ὁ ἡ ἡ σωτρεῖς, ῶν, *Lucian.*
Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρὶ, *Dioſc.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Xen.*
Terra, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* habitabilis, ſ. Orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη, ης, id ἡ περίοδος τῆς γῆς, id. ἅπασα γῆ ἡ θάλασσα, id.
Terræmotus, ὁ σεισμὸς, οῦ, *Herodian.* τῆς γῆς, *idem.*
Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
Terrenus, a, um, ſ. Terreſtris, e, ὁ ἡ ἡ χεώδης, ες, *Plato*, ὁ ἡ ἡ ὀπιχθόνιος, ὄπιγειος.
Terreo, φοβέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ *Iſocr.* ταράτω τινὰ, *Dem.* καταπλήσσω τινὰ, *id.*

Terreſtris, vide *Terrenus.*
Terribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Demoſth.* δεινὸς, ὴ, όν.
Terribiliter, φοβερῶς.
Terriculum, τὸ φόβητρον, ε, *N. T.*
Terrifico, φοβέω, *Dem.*
Terrificus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ δεισιδαίμων.
Terrigena, ὁ ἡ ἡ γηγενὴς, έος, LXX.
Territo, ταράσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*
Territorium, τὸ χωρίον, ε, *Xen.*
Terror, ὁ φόβος, ε, *Dem.* Conf. *Metus.*
Tertianus, a, um, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Dioſc.*
Tertio, τριαδόω, LXX. τριετόω, *id.*
Tertio, *Adv.* τρίτον, τρίτως, τετρίτον, *Demoſth.*
Tertius, a, um, τρίτος, η, ον, *Plato.*
Teſſera, ſ. Teſſerula, ὁ κυβιςικὸς, ε, pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ε, *Athen.*
Teſſera, ὁ σύμβολος, ε, militaris, τὸ σύνθημα, ατος, *Herodian.* τὸ σύμβολον, ludo teſſeris, κυβεύω, *Plut.*
Teſta, ὁ κέραμος, ε, *Plut.* τὸ ὄςρακον, ε, *idem.*
Teſtaceus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὀςρακώδης, έος, *Dioſc.* ὀςρύκινος, ίνη, ινον, vas, σκεῦος, *N. T.*
Teſtamentum ἡ διαθήκη, ης, *Dem.* inofficioſum ſ. non recte factum, ἡ καλῶς ſ. ὀρθὰς ἔχουσα, *idem*, commentatitium, κατασκευασθεῖσα, *idem*, falſum, ψευδὴς, *idem*, facio, διαθήκην ποιέομαι, *idem*, condo διατίθημαι, *idem*, ſcribo, conſcribo, γράφω, *idem*, fieri, γίγνεσθαι, *idem*, obſigno, σημαίνομαι, *idem*, relinquo, καταλείπω, *idem*, adſervo, τηρέω, *idem*, profero, ἀποφαίνω, *idem*, aperio, ἀνοίγω, *idem*, ratum eſſe, κυρίαν εἶναι, *idem*, irritum eſſe, ἄκυρον εἶναι, *idem*, ratum habeo, διαθήκην ἐμμένω, *Dem.*
Teſtatio, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem*
Teſtator, ὁ διαθέμενος, ε, *Dem.* ὁ διατιθέμενος, ε, id.
Teſteus, a, um, idem quod *Teſtaceus.*
Teſticulus, ὁ ὄρχις, τὸ ὀρχίδιον.
Teſtificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *Dem.*
Teſtificor, διαμαρτυρέω, falſum, ψευδῆ, *Dem.* palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, *id.*
Teſtimonium, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *idem*, magnum & illuſtre, μεγάλη καὶ φανερὰ, *idem*, amplum, ἐυμεγέθης, *idem*, firmiſſimum, ἰσχυροτάτη, *id.* exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω περὶ τινος, *Dem.* profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινος, *idem*, dicere, μαρτυρεῖν, *idem.*
Teſtis, ὁ μάρτυς, υρος, *Dem.* ὁ μαρτυρῶν, όντος, *idem* teſtes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* aliquos facere, ποιεῖν τινάς τινος, *idem*, vocare, citare, καλεῖν τινὰς τινος, *idem*, multos adhibeo, παρακαλέω πολλοὺς, *idem*, deſignare, ἀποδεικνύναι, *id.* adduco, παράγω, *id.* eſſe, εἶναι, *id* ὑπάρχειν, *idem*, habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, *id.*
Teſtudineus, a, um, χελώνιος, ία, ιον.
Teſtudo, *animal*, ἡ χελώνη, ης, *Ariſtot. inſtrumentum muſicum*, ἡ χέλυς, υος, *Arat.* i. e. *camera*, ἡ ἀψὶς, ίδος, *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, ας, *id.*
Teſtula, τὸ ὀςράκιον, ε.
Teter, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*
Tetricus, a, um, σκυθρωπὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ ἡ ἡ ἀμείδητος, ε, *Philo.*
Texo, ὑφαίνω, ἰσουργέω, *Athen.*
Textilis, e, ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, *Hom.*
Textor, ὁ ὑφάντης, ε, *Ariſtot.* ὁ πλοκεὺς.
Textorius, a, um, ὑφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, *Ælian.*
Textrinum, τὸ ἐργαςεῖον, ε.
Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.
Textura, ἡ ὑφάσις, εως, *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἰσυργία, ας, *Theophr.*
Thalamus, ὁ θάλαμος, ε, *Plut.*
Theatralis, e, Θεατρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ε, *Vitruv.*

Theatrum, τὸ θέατρον, ε, *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω, *N. T.*
Theca, ἡ θήκη, ης, *Xen.*
Thema, τὸ θέμα, ατος. *Plut.*
Theologia, ἡ Θεολογία, ας, *Plato.*
Theologice, Θεολογικῶς.
Theologicus, a, um, Θεολογικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Theologus, ὁ Θεολόγος, ε, *Plato.*
Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, *Euclid.*
Theoreticus, a, um, Θεωρητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Thermæ, αἱ θέρμαι, ῶν, *Plut.* θερμαὶ πηγαὶ, *Diod. Sic.*
Thelaurarius, ὁ Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.
Theſaurus, ὁ Θησαυρὸς, οῦ, *Ariſtot.* theſaurum colligo, Θησαυρίζω, *Herodian.* in theſauro re condo, Θησαυρίζομαι, *Philo.*
Theſis, ἡ Θέσις, εως, *Ariſtot.*
Thorax, ἡ θώραξ, ακος, *Ariſtot.*
Thronus, ὁ Θρόνος, ε, *N. T.*
Thureus, a, um, ὁ ἡ ἡ λιβανώδης, εος.
Thuribulum, το θυμιατήριον, ε, *Philo.*
Thus, ὁ λίβανος, ε, *Theophr.*
Thymus, ὁ Θύμος, ε, *Dioſc.*
Thyrſus, ὁ Θύρσος, ε, *Plut.*
Tiara, ἡ τιάρα, ας, *Herodot.*
Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. i. e. *fiſtula*, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Cl. Alex.*
Tibiale, ἡ κνημὶς, ίδος, *Athen.*
Tibialis, e, αὐλικὸς, ὴ, όν, αὐλητικὸς, ὴ, όν, arundo, κάλαμος, *Theophr.*
Tibicen, ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, *Athen.* ὁ χοραύλης.
Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ίδος, *Lucian.*
Tigillum, τὸ δοκίδιον, ε.
Tignum, ἡ δοκὸς, οῦ, *Ariſtoph.* tranſverſarium, ἡ διαδεκὶς, ίδος, *Heſych.*
Tigrinus, a, um, τίγρινος, ίνη, ινον.
Tigris, ἡ τίγρις, ίδος. *Ælian.*
Tilia, ἡ φίλυρα, ας, *Herodian.*
Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ίνη, ινον, *Ælian.*
Timeo, φοβέομαι, *Dem.* Deum, εὐλαβέομαι Θεὸν, LXX. Conf. *Metuo.*
Timide, φοβερῶς, *Dem.*
Timiditas, ἡ δειλία, ας, *Dem.* ἡ ἀτολμία, ας, *idem.*
Timidus, a, um, δειλὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἄτολμος, ε, *id.*
Timor, ὁ φόβος, ε, *Dem.* τὸ δέος, εος, *id.* Conf. *Metus.*
Tinctilis, e, βαπτὸς, ὴ, όν.
Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, *Plato.*
Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ χύσις.
Tinea, ὁ σὴς, σητος, *Theophr.*
Tineoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ σητόβρωτος, ε, *N. T.*
Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ε, *Hippocr.*
Tinge, βάπτω, ριος, τριχας, *Dioſc.* χροΐζω, *Ariſtot.* χρύζω, *id.*
Tinnio, κωδωνίζω, *Athen.* βομβέω.
Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, οῦ, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, *Plut.*
Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* ἡ πλατάγη, ῆς, *Dion. Sic.* τὸ κρόταλον, tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω, *Athen.*
Titillatio, ἡ γαργαλισμὸς, οῦ, *Plato*, ὁ γάργαλος, ε, *Lucian.*
Titillo, γαργαλίζω, *Cib. Theb.* κνησμονίζω.
Titio, ὁ δαλὸς, οῦ, LXX.
Titubanter, ἀσυσάτως, σφαφόρως, Θολερῶς.
Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως, oris, ſ. linguæ, ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.*
Titubatio, ἡ δόνησις, εως.
Titubo, κατασκελίζομαι, *Plut.* σφαλερόομαι, *Ariſtot.* in ſermone, σφάλλομαι, *Plut.* πλανῶμαι ἐν λόγῳ, *Herodot.*
Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς *Polyb.*
Toga, ἡ τριβωνὶς, ε, *Dion. Hal.* ἡ τριβέννη, ης, *Plut.* candidata, λαμπρὰ, *Polyb.* pura, ἱμάτιον ἀσπέρμον, *Plut.* togam virilem ſumo, εἰς ἀνδρας τελοῦμαι, *Dem.*
Togatus, a, um, ἐν ἡ ἡ τριβωνοφορῶν, ε.
Tolerabilis, e, ἀνεκτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* φορητὸς, ὴ, όν, *Chryſ.* ἀνεκτὸς ἡ, όν, *Dion.* ὑπομονητὸς, ὴ, ὸν, ἱκανὸς, ὴ, όν.

Tolerabiliter, ἀνεκλῶς, *Iſocr.*
Toleranter, φελοπόνως, *Iſocr.* καρτερικῶς, *Chryſ.*
Tolerantia, ἡ ἀνοχή, ῆς, *N. T.* ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plut.* τὸ καρτερικὸν, οῦ, *Dion. Hal.* ἡ καρτερία, ας, *Dem.* ἡ τλῆσις.
Tolero, καρτερέω, *Iſocr.* ὑπομένω, *Dem.* ἀθέμιτόν τι, *id.* Conf. *Patior.*
Tollenо, ὁ κάλων, ωνος.
Tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, *Ariſtoph* vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, *Plut.* vocem, ἐπαίρω φωνὴν, *Dem.* menſam, αἴρω τράπεζαν, *Bud.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* i. e. *educare*, infantem, ἀναλαμβάνω, *Plut.* in crucem, ἀνασκολοπίζω, *Philo.* puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, *Iſocr.*
Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*
Tomentum, τὸ ἠνέφαλον, *Lucian.*
Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.
Tomus, ὁ τόμος, ου, *Laërt.*
Tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ὑποκείρω τὸ γένειον, *Herodian.* ad cutem, ξυρέω ἐπὶ χροῦς, *Lucian.*
Tonitrus, ἡ βροντὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ βρόντημα, ατος, *Æſchyl.*
Tono, βροντάω.
Tonſillæ, τὰ φλεβόβδμια, ων, *Ruff.* αἱ ἀντιάδες.
Tonſor, ὁ κουρεὺς, έως, *Plut.* ὁ κορσόβιτ.
Tonſorius, a, um, κουρικὸς, ὴ, ὸν, *Polyb.*
Tonſtrina, τὸ κουρεῖον.
Tonſtrix, ἡ κουρήτρια, ας, *Plato.*
Tonſura, ἡ κουρὰ, ᾶς, *Plato*, ἡ πέξις.
Tonus, ὁ τόνος, ου. *Quinctil.*
Toral, τὸ φοινικίνον, ου.
Torcular, ὁ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ σαφυλοβολεῖον, ου, *Iſæus.*
Tormentum, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.* τὸ βασανιστήριον, *Themiſt.* ἡ στρέβλη, ης, *Philo.* bellicum, στρεπτομπὴ, ῆς, tormentis coactum confiteri, στρεβλωθέντα ἐξειπεῖν, *Lucian.* ſubjicio aliquem, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, *Dem.* fortiter tolerare, & pati tormenta, ἐνκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, *Ælian.*
Tormina, αἱ στρόφοι, ων, *Dioſc.* ἡ δυσεντερία, torminibus laboro, στροφάομαι, *idem.*
Tominoſus, a, um, στροφώδης, ἔνη, ενον, *Dioſc.*
Tornator, ὁ τορευτὴς, οῦ, *Plut.*
Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, *Plato*, ἡ τορεία, ας, *id.*
Torno, τορεύω, τορνεύω *Theophr.*
Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, *Theogon.*
Toroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, *Gal.*
Torpedo, πῖσις, ἡ νάρκη, ης, *Plato.*
Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.*
Torpeo, ναρκάω, *Ariſtot.* ὑποκνέω, *Dem.*
Torpeſco, ναρκάω, *Gal. Aphr.*
Torpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, ες.
Torpor, ἡ νάρκη, ης, *Chryſ.* ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.* ἡ νάρκησις, εως, *Gal.*
Torquatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρεπτοφόρος, ου, *Suid.*
Torqueo, στρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* γυρόω τι, i. e. *exanimo torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, *Plut.* στρεβλόω τινὰ, *Dion. Hal.*
Torquis, τὸ φοινικοχάλκιον, ου, *Plut.* ὁ στρεπτὸς, οῦ, *Ælian.* τὸ στρόφιον, ου, *Herodot.*
Torrefacio, φρύγω, *Lucian.*
Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, οῦ, *Heſy h.*
Torrens, ὁ χείμαρρος, ου, *Lucian.* ὁ χειμάρρους, ου, LXX. ἡ χαράδρα.
Torreo, φρύγω, *Lucian.* φρύγομαι, *Athen.* καυματίζω, *N. T.*
Torridus, a, um, καπυὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*
Torris, ὁ δαλὸς, οῦ, *Athen.*
Torſio, ἡ στρέβλις, εως.
Torte, ἐπαρμφοτέρως.
Tortilis, e, στρεπτὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.*
Tortor, ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δημόσιος.
Tortuoſus, a, um, στρεβλὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδὴς.
Torve, τορναικὸν, video, βλέπω, *Ariſtoph.* τορναῖον βλέπω, *Lucian.*
Torvitas, ἡ ὑποδρασέα, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.
Torus, ἡ στιβὰς, άδος, genialis, ἡ παστὰς, άδος, γαμήλιος, *Chryſ.*
Torvus, a, um, βλοσυρὸς, ὰ, ὸν, ἀγριωπὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ δεινωπὸς.
Tot, τοσοῦτοι, αὐτοὶ, αὐτὰ, & tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, *Iſocr.* obſides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὁσοιπερ ἄποικοι, *Dem.* quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὁσοιπερ, *Iſocr.* τοσοῦτοι, ὅσοι, id. τοσοῦτοι, ὁπόσοι, *id.*
Totidem, ἴσοι, αι, α, *Xen.* ἴσοι τὴν ἀριθμὸν, *Ariſtot.* ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, *id.* ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, *Dem.*
Toties, τοσαυτάκις, *Joſeph.*
Totus, a, um, ὅλος, η, ον, *Dem.* in aliqua re, ἐν τινὶ, *Ariſtot.* πᾶς ἐν τινὶ, *Dion. Hal.*
Toxicum, τὸ τοξικὸν, οῦ, *Dioſc.*
Trabalis, e, ὁ καὶ ἡ δοκωδὴς, ες.
Trabea, ἡ ἀλουργὶς, ίδος, *Plut.*
Trabeatus, a, um, ἀλουργίδα ἀμπεχόμενος.
Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, *Diod. Sic.*
Tractabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμεταχείριστος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς.
Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, *Dion. Hal.*
Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.
Tractim, ὀπισισυρμῷ.
Tracto, χειρίζω, *Polyb.* ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω τοῦ ὑποθέσιν τινὶ, *Dem.* negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, *id.* aliquem contumelioſe, ὑβριστικῶς χράομαι τινὶ, *Dem.* duriter, αἰκίζομαι τινὰ, *Iſocr.*
Traditio, ἡ παράδοσις, εως, *Thuc.*
Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινὶ, *Herodot.* oblivioni, λήθῃ, *Lucian.* literis, γραφῇ, *Gregor.* me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, *Dem.* in diſciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥσπερ μαθητὴν, *idem*, hoſtienſes in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, *Greg.* poſteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, *Syneſ.* tradunt hiſtorici, ἱστοροῦσι, *Plut.* ut ab iis traditum eſt, κατ' ἐκείνους, *Philo.* fama traditur, λόγος διαδίδοται. *Iſocr.*
Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, *Xen.* exercitum, στρατιὰν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, *Herodian.* in aliam linguam, μεταφράζω, *Plut.* aliquem, διαβάλλω τινὰ, *Plut.* Conf. *Obtrecto.*
Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* Conf. *Interpretatio*, item *Obtrectatio.*
Tradux, ὁ καὶ ἡ ὑποῤῥιζος, ου.
Tragice, τραγικῶς, *Greg.* exaggero, ὑπερτραγῳδέω, *Naz.* decanto, τραγῳδέω, *Demoſth.*
Tragicus, a, um, τραγικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Tragœdiæ, ἡ τραγῳδία, ας, *Plato.*
Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ, *Athen.*
Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*
Traha, τὸ ἕλκηθρον, ου, *Theophr.*
Traho, ἕλκω, naſo aliquem, τινὰ ῥινὸς, *Lucian.* currum, ἄγω ἅρμα, *Herodian.* ad imperium, ὅλη τῷ ἀρχῷ, *id.* aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, *id.*
Trajectio, ἡ διάβασις, εως, *Dem.* ἡ παράθευσις.
Trajectus, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Eur.* τὸ διάρμα, ατος, *Polyb.*
Trajicio, διαβάλλω, in inſulam, εἰς νῆσον, *Herodot.* alicunde in continentem oppoſitam, ἔκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, *Thuc.* lino corticem, λίνῳ τὸ φλοιὸν, *Dioſc.* mare, διαπλέω τὸ πέλαγος, *Iſocr.* culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινὶ, *id.*
Traluceo, διαφαίνομαι, *Ariſtot.*
Trama, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*
Trames, ἡ τρίβος, ου, *Xen.* ὁ στίβος.
Trano, διανήχομαι, *Dion. Hal.*
Tranquille, ἀθορύβως, *Diod. Sic.* ἀταράκτως, *Plut.*
Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, *Juſt. Mart.* ἡ γαλήνη, ης, *Phil.* animi, ἡ εὐθυμία, ας, *Plut.* ἡ εὐδία παθῶν, *Phil.*
Tranquillo, γαληνόω, *Plut*
Tranquillus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἤσυμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀπόμαντος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου, *Diod. Sicul.* ὁ καὶ ἡ ἀβόητος, ου, *Plutarch.* animo, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *id.* ſum, γαληνίζω, *id.* animo, εὐθυμία, *id.* Conf. *Quietus.*
Trans, πέραν, *ſequente Conſona*, πέραν, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, mare, πέρα θαλάσσης, *Thuc.* Conf. *Ultra.*
Tranſactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διέξαγωγὴ τοῦ βίου, *Baſ.*
Tranſcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τὸν πύργον, *Herodot.* ὑπερβάλλω.
Tranſcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid in aliquem, τὶ εἴς τινα, *Pauſ.*
Tranſcurro, μετατρέχω.
Tranſcurſus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, *Baſ.*
Tranſenna, ἡ ζύγλη, ης, *Plut.* ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Chryſ.*
Tranſeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, *Dem.* ad aliquid, μεταβαίνω ὅπῃ τι, *Iſocr.* urbem, διοδεύω πόλιν, *N. T.* ſaltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, *Xen.*
Tranſfero, μεταφέρω, *N. T.* aliquid, μεταμείζω τι, *Herodian.* in aliam linguam, ἑρμηνεύω, *Xen.* ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, *Plut.*
Tranſfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, *Dioſc.* διελαύνω.
Tranſfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, *Philo.*
Tranſfiguro, μεταμορφόω, *Philo.*
Tranſfodio, διαπείρω, *Dioſc.*
Tranſformo, μεταμορφόω, *Philo.*
Tranſfreto, διαπορθμεύω, *Plut.*
Tranſfuga, ὁ αὐτόμολος, ου, *Iſocr.*
Tranſfugio, αὐτομολέω, *Thuc.* ad aliquem, εἴς τινα, *Lucian.* ad hoſtes, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Diod. Sic.*
Tranſfugium, ἡ αὐτομολία, ας, *Thuc.*
Tranſfundo, μεταχέω.
Tranſgredior, μεταβαίνω, *Ariſtot.* legem, παραβαίνω νόμον, *N. T.* ὑπερβάλλω.
Tranſgreſſio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, *N. T.* διάβασις, εως, *Xen.*
Tranſigo, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Dem.* καταπράττω τι, *Xen.* cum aliquo, διομολογέομαι, *Dion. Hal.* vitam, διεξάγω τὸν βίον, *Syneſ.*
Tranſilio, ὑπερβαίνω, aliquid de induſtria, τὶ ἑκών, *Dem.* διαπηδάω τι, *Xen.* legem, ὑπερπηδάω νόμον, *Æſchin.*
Tranſitio, ſ. Tranſitus, ἡ διάβασις, εως, *Xen.* ἡ διέξοδος, ου, *Dion. Hal.* ἡ δίοδος, ου, *Æſchin.*
Tranſlatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ μεταφορὰ, ἡ μετάθεσις.
Tranſlatitius, μεταστατικὸς, ὴ, όν.
Tranſmarinus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαπόντιος, ου, *Dion. Hal.*
Tranſmigratio, ἡ μετοίκασις, εως, *Dion. Hal.*
Tranſmigro, μετοικέω, *Dem.* μετανίσσαμαι, *Philo.*
Tranſmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Tranſmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινί, *Thuc.* aliquid, negligendo, παραπέμπω τι, *Dem.* i. e. *tranſeo*, διαβαίνω τι, *idem.*
Tranſmoveo, μετακινέω, *Theophr.*
Tranſmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως, *Xen.* ἡ μετάστασις.
Tranſmuto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Thuc.* μεταβάλλω τι, *Ariſtot.*
Tranſnomino, μετονομάζω, *Philo.*
Tranſpono, μετατίθημι, *Plut.* μετάνω.
Tranſportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Tranſporto, μετακομίζω, ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα, εἰς αὐλὴν, *Herodian.* aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, *Thuc.* aliquos, διαβιβάζω τινὰς. *Iſocr.* liberos & uxores, ex agris, μετακομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, *Dem.*
Tranſtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, *Hom.* τὰ ζέλματα.
Tranſvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Tranſveho, idem quod *Tranſporto.*
Tranſverſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγκάρσιος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ πλάγιος, ου, *Arrt.* πλάγιος, ία, ον.

Tranſultо

Transulto, idem quod *Transilio.*
Transumo, μεταλαμβάνω, *Plut.*
Transvolo, μεταπίτνημι, *Lucian.*
Treceni, æ, a, ſ. *Trecenti, æ, a,* τριακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τρομώδης, ες, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖτοιδὴς, ές, *Lucian.*
Tremefacio, ἐκπλήττω, *Dem.*
Tremefactus, ὁ ϰ᾽ ἡ ἔντρομος.
Tremendus, φοβερὸς, ρά, ρόν.
Tremiſco, ſ. Tremo, τρέμω, *Dem.* τρέω, *Plut.* τρομέω.
Tremor, ὁ τρόμος, ου, *Plut.* ὁ ζεισμός.
Tremulus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τρομώδης, ες, *Plut.* τρομερὸς, ρὰ, ρόν.
Trepidanter, ϰαδεδειλιακοτως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, ου, *Plut.*
Trepido, τρέω, *Plut.*
Trepidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϖτοίφοβος, ου, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖτοιδὴς, ές, *Iſocr.*
Tres, οἱ ϰ᾽ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, *Dem.*
Triangularis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τριγωνος, ου, *Euclid.*
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ου, *Euclid.*
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ὀπιϖετεταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, ης, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *idem.*
Tribulis, ὁ φυλέτης, ου, *Dem.* ὁ συμφυλέτης, ου, *Iſocr.*
Tribulo, θλίβω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίβολος, ου, *N. T.*
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, *Dem.* τὸ δικαϛήριον, ου, *Plut.*
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, *Plut.* militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, *Dion. Hal.*
Tribunitius, a, um, δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, *Xiphil.* poteſtas, ἡ ϖρὸ δημέρχων ἐξουσία, *Dion. Hal.*
Tribunus, ὁ τριτύαρχος, ου, *Dion. Hal.* plebis, ὁ φύλαρχος, ου, *Dem.* ὁ δήμαρχος, ου, *Plut.* legionis, στρατοπεδάρχης τῆϛ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ου, *id.*
Tribuo, νέμω, *Herodian.* alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, *Dem.* cauſſam alicui, αἰτίαν ὑπιτίθημι τινι, *Iſocr.* honorem, ϰονίμω τινὶ τιμὴν, *id.* ſuum cuique, ϰοδίδωμι τὸ ϖροσῆκον ἑκάϛῳ, *Plato,* ϰονέμω ἑκάϛῳ τὸ ϖρέπον, *Ariſtot.* Conf. *Do, Largior.*
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ φρατρία, ας, *id.*
Tributarius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ Ϛωτελὴς, ές, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖᾶϛωτελὴς, ές, *Don. Hal.*
Tributim, ϰατὰ φυλάς.
Tributum, ὁ φορος, ου, *Dem.* ἡ φορὰ ᾶς, *id.* ἡ εἰϛφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ ϖροεισφορὰ, ᾶς, *id.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* pecuniæ, εἰϛφορὰ χρημάτων, *id.* Ϛώταξις χρημάτων, *Dem.* & decimæ, τὸ τέλος, ϰῆ δίκη, *id.* ordinare, φέρως τάττειν, *Iſocr.* indico alicui, παρασϰευάζω Ϛώταξιν τινι, *Dem.* impono alicui, ϖροστάττω εἰσφορὰν τινι, *Iſocr.* exigo, ϖράττω φόρως, *idem,* εἰσϖράττω φορὰν, *idem,* confero, ϖοιέομαι εἰσφοράν, *id.* pendo, φέρω φόρον, *idem,* δίδωμι, τῷ Ϛώταξιν. *Dem.* τίθημι εἰσφορὰν, *id.* levo tributis, ἀναϖαύω εἰσφορᾶς, *Iſocr.* tributi exactio, ἡ τελωνεία, *Dem.* collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, ου, *Dem.* ὁ φορολόγος, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.
Tricæni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τριάϰοντα, *Plato.*
Tricenteni, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, *Herodot.*
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ ϰ᾽ ἡ τριϰέφαλος, ου, *Suid.*
Tricefimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Tricies, τριακοντάκις, *Plut.*
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ου, *Athen.*
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, *Cl. Al.*
Triduum, τὸ τριήμερον, ου, *Ariſtot.* ἡ τριημερία, ας, LXX.
Triduanus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τριήμερος, ου, *Gregor.*
Triennis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τριετὴς, ές, *Amm.*
Triennium, ὁ τριετὴς χρόνος, *Herodot.*
Triens, τὸ τριτημόριον, ου, *Ariſtot.*
Trifariam, τρίχα, *Herodot.*
Trigæ, ὁ τέτιππος, ου.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigeſimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάϰοντα, *Plut.*
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, *Ariſtot.*
Trigonalis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τριγωνος, ου, *Eucl.*
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimeſtris, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τρίμηνος, ου.
Trimulus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τριετὴς, ές, *Naz.*
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, a, um, οἱ ϰ᾽ αἱ τρεῖς, *Ariſtot.* τρισσὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τριμερὴς, ές.
Tripedalis, e, τριπόδης, ες, *Xen.*
Tripes, ὁ ϰ᾽ ἡ τρίπους, οδος, *Ariſtoph.*
Triplex, τριπλοῦς, ῆ, ῦν, *Ariſtot.*
Tripliciter, τριαχῶς, *Dion. Hal.*
Triplico, τριπλόω, *Greg.*
Triplus, a, um, τριπλοῦς, ῆ, ῦν, *Ariſtot.*
Tripudio, χορεύω, *Iſocr.* ἐρχέομαι, *Dem.*
Tripudium, ὁ ϰορδαϰισμὸς, ϑ, *Dem.*
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, a, um. ὁ ϰ᾽ ἡ τρίγωνος, ου, *Eucl.*
Triremis, ἡ τριήρης, ες, *Dem.*
Triſtis, e, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ἀναρὴς, ὰ, ὲν, *id.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖᾶϛυλος, ου, *Iſocr.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀθυμοτερος, ου, *id.*
Triſtitia, ἡ λύπη, ης. *Dem.* ἡ ἀθυμία, ας, *idem,* ἡ ἀχθηδὼν, όνος, *Plato,* ἡ ἀνία, triſtitiam adfero, ἀνιάω, *Dem.* triſtitia adficior, ἀνιάομαι, *idem.* Conf. *Mœror, Mœſtitia, Ægritudo.*
Triticeus, a, um, πύρινος, ίνη, ινον, *Dion. Hal.*
Triticum, ὁ πυρὸς, οῦ, *Philo.*
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, οῦ, *Xen.*
Trituro, ἀλοάω, *Plut.*
Trivialis, e, ὁ τριοδίτης, ου, ἡ τριοδῖτις, ιδος, *Philo.*
Trivium, ἡ τρίοδος, ου, *Lucian.*
Triumphalis, e, θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ſecundum, θρίαμβον δεύτερον, *idem,* ϖομπεύω.
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ου, *Plut.*
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumviralis, e, τριαρχικὸς, ὴ, όν.
Triumviratus, ἡ τριαρχία, ας.
Trochlea, ἡ τροχαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχηλία, ας, *Theophr.*
Trophæum, τὸ τρόπαιον, ου, *Ariſtid.* erigo, ἐγείρω, *Herodian.* ἵϛημι, *Iſocr.*
Tropus, ὁ τρόπος, ου, *Ariſtot.*
Trucidatio, ἡ Ϛφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ φόνος.
Trucido, ϰαϖσφάττω, *Dem.* ϰαϖοϰτείνω, φονεύω.
Truculenter, ἀπλῶϛ, *Dem.*
Truculentus, a, um, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* φονικὸς, ὴ, όν.
Truco, ὠθίω, *Plato.*
Trulla, ἡ ϲινοχόη, ης.
Trulliſſo, ϲοιλάω, *Philoſtr.*
Trunco, ἀμροτομίω, aliquid, τὶ, *Xen.* χερίζω τι, *Theophr.* ϰολοβόω τι, *id.* ϰαϖοϰόπτω.
Truncus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϰολοβὸς, ὸν, *Ariſtot.*
Truncus, ὁ ϰορμὸς, οῦ, *Philo.* τὸ ϲτέλεχος, ους, *Theophr.*
Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, *Dem.* ἡ ϖαλάϛιγξ, γος, *Plut.* ὁ ϲυγὸς, οῦ.
Trutino, ſ. Trutinor, ζυγοϲτατέω, *Lucian.* ϲαθμάομαι, *id.*
Trux, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ὠμὸς, ὴ, όν.
Tu, Ϲύ, *Dem.*
Tuba, ἡ Ϲάλπιγξ, γος, *Ariſtot.* tubæ clangor, τὸ Ϲάλπισμα, ατος, *Poll.* tuba cano, Ϲαλπίζω, *Athen.*
Tuber, τὸ ὕδνον, ου, *Plut.*
Taberculum, τὸ φῦμα, ατος, *Plut.*
Tuberoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ φυματώδης, ες, *Hippocr.*
Tubicen, ὁ Ϲαλπιϲτὴς, οῦ, *Polyb.* ὁ Ϲαλπιϰλὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ Ϲαλπιγϰλὴς, οῦ, *Lucian.*
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ου, *Harmenop.*
Tuburcinor, λαφύσσω, *Hom.*
Tubus, ὁ Ϛωλὼν, ῶνος, *Plut.* ὁ Ϲίφων.
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τριπλὴρ, ῆρος.
Tueor, ϖροΐϲομαι, jura, τῷ δικαίων, *Dem.* valetudinem, Ϲώζω τὸ ὑγίειαν, *Ariſtot.* patriam, διαϖάζω τὸ ϖατίδα, *Iſocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, *id.*
Tuguriolum, τὸ ϰαλύβιον, ου, *Plut.* τὸ ϲϰηνίδιον.
Tugurium, ἡ ϰαλύβη, ης, *Thuc.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Æl.*
Tuitio, ἡ διατήρησις.
Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, *Dem.* tum, quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώϰαμεν, *id.* τότε, ἡνίϰα, *id.* tum, cum, ſ. cum, tum, τά τε μὴ τὰ ϑ᾽ *id.* ἅμα μὲν, ἅμα ϑ᾽, *Iſocr.*
Tumefacio, ϖαρειδίϲϰω, *Aret.* ἐπειδίϲϰω, *Gal.*
Tumeo, ἀνοιδέω, χαιώδομαι, *Dion. Chryſ.*
Tumeſco, ὀγϰόομαι.
Tumidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ὀγϰώδης, ες, *Xen.* ὀγϰηρὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖρουμάδης, ες, *Gal.*
Tumor, ὁ ὄγϰος, ου, *Gal.* τὸ οἴδημα, ατος, *Hippocr.*
Tumulo, θάπτω, *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Tumuloſus, a, um, λοφώδης, εσσα, εν, *Naz.*
Tumultuarius, a, um, θορυβώδης, ες, όν.
Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω, *Xen.* θόρυβον ϖοιέομαι, *Dem.* ταραχὴν ϖοιέω, *Lucian.*
Tumltuo, ϖεθορυβημένως, *Xen.*
Tumultuoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ θορυβώδης, ες.
Tumultus, ὁ θόρυβος, ου, *Thuc.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* tumultum excito, ταράττω, *idem,* θόρυβον ϖοιέω, *id.* ταραχὴν ϖοιέομαι, *idem,* oriri, θόρυβον γίγνεϑαι, *id.* accidere in urbe, Ϲυμβαίνειν ἐν τῇ ϖόλει, *idem,* tumultu refertus, θορύβῳ ϖλήρης, *id.*
Tumulus, ὁ χῶλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ γεώλοφος, ου, *Philo.* ὁ ὄχθος, ου, *Xen.* τὸ χῶμα, ατος, *Lucian.* i. e. *ſepulchrum,* ὁ τύμβος, ου. Conf. *Sepulchrum.*
Tunc, τότε, *Dem.* ϖλωϊϰάϲτα, *Plut.* demum, τέλος, ϖρὸς τὸ τέλος, *Plato.*
Tundo, ϰόπτω, *Ariſtot.* capite cœlum, ἀράσσω ϰεφαλῇ ἄραιον *Syneſ.* pectus roſtro, ϰολάπτω τὸ ἦτορ, *Lucian.*
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, *Dem.* cinctilis, ευμιτρος, *Moſch.* fimbriata, ϰοσυρὸϛατος, LXX. palmata, ἑδὼν ϖαλατύϲημος, *Herodian.* arboris, τὸ λέπος, ους, *Lucian.*
Tunicula, ὁ χιτωνίϲϰος, ου, *Philo.* τὸ χιτωνιον, ου, *Naz.*
Turba, ἡ τύρβη, ης, *Them.* ὁ ὄχλος, ου, *N. T.* forenſis, ἀνθρωποι ἀγοραῖοι, *Dion. Hal.* i. e. *tumultus,* ὁ θόρυβος, ου, *Dem.*
Turbamentum, τὸ τάραγμα, ατος.
Turbate, ϖεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, ου, *N. T.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Iſocr.*
Turbator, ὁ ταραϰτὴς, οῦ, civitatis, ὁ ταραξίϖολις, εως, *Philo.*
Turbide, θολερῶς, *Lucian.*
Turbidus, a, um, θολερὸς, ὰ, όν, *Dicd. Sic.* τεθολωμένος, *Baſ.*
Turbinatio, ἡ ϲρόμβωσις, εως.
Turbinatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϲρομβώδης, ες, *Ariſtot.*
Turbo, ταράττω, *Dem.* aliquem, διοχλέω τινὰ, *idem,* ἐνοχλίω τινὶ, *idem,* aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, *Ariſtot.*
Turbo, inis, ἡ βίμβιξ, ικος, *Aretæus,* ὁ Ϲυϲσεισμὸς, οῦ, LXX. ὁ δῖνος, ου, *Plut.* ἡ ζάλη, ης, *Phil.*
Turbulente, ταραχαδῶς, *Plut.*
Turbulentus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ταραχώδης, ες, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ θορυβώδης, ὀχληρὸς, ὰ, όν, homo, ἀνὴρ, *Dem.*
Turdus, ἡ ϰίχλη, ης, *Cl. Al.*
Turgco, οἰδαίνω, *Baſ.* Conf. *Tumeo.*
Turgidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐξόγϰος, ου. Conf. *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* τὸ τίλος ἱππέων, *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ου, *Zos.*

Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, e, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, *Dem.* facie, ὁ καὶ ἡ εἰδεχθὴς, ές, *Plut.* μοχθηρὸς ἰδεῖν, *Ælian.*
Turpiter, αἰσχρῶς, & indigne aliquo, καὶ ἀναξίως τινός, *Dem.* & flagitiose, καὶ ἀλεονεκτικῶς, *id.* κακοχημόνως, *Plato.*
Turpitudo, τὸ αἶσχος, εος, faciei, τῆ προσώπε, *Xenoph.* & probrum, αἰσχρὸν καὶ ἐνεδός, *Dem.* & contemptus, ἡ αἰσχύνη καὶ ἀδοξία, *idem.*
Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, *Herodian.*
Turricula, τὸ πυργίον, ε, *Lucian.* ὁ πυργίσκος, ε, *Sext. Emp.*
Turris, ὁ πύργος, ε, *Xen.* lignea, ὁ μόσιος, ου, ος, *Dion. Hal.*
Turritus, a, um, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ πυργίτης.
Turtur, ὁ τρυγὼν, όνος, *Ariſtot.*
Turunda, ὁ ψωμὸς, ὗ, *Athen.*
Tuſſicularis, e, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Dioſc.*
Tuſſilago, τὸ βήχιον, ε, *Dioſc.*
Tuſſio, βήττω, *Xen.* χιλύττω, *Cl. Al.* ὑπὸ βήχος ἐνοχλέομαι, *Lucian.*
Tuſſis, ἡ βὴξ, βηχὸς, *Dioſc.*
Tutamen, τὸ προβόλαιον, ε, *Baſ.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Dion. Hal.*
Tute, ἀκινδυνώσως, *Dem.*
Tutela, ἡ ἐπιτροπία, ας, *Dion. Hal.* tutelam alicujus ſuſpicio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, *idem*, ἐπιτροπεύω τινὰ, *idem*, ſub tutela eſſe, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι, *Dion. Hal.*
Tutelaris, e, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*
Tuto, ἀκινδυνώς, *Dem.* ἀσφαλῶς, *id.*
Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ε, *Dion. Hal.*
Tutor, aris, προΐσταμαι, aliquem, τινὸς, *Dem.*
Tutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνδυνος, ε, *id.*
Tuus, a, um, Σὸς, Σὴ, Σὸν, amicitia, φιλία, *Dem.* facies, ὄψις, *id.* Σὸς, pater tuus, πατὴρ Σὸς, μήτηρ Σὰ, πρᾶγμά Σὸν.
Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.
Tympanum, τὸ τύμπανον, ε, *Athen.*
Typographeum, τὸ τυπογραφία, ον, ε.
Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.
Typographus, ὁ τυπογράφος, ε.
Typus, ὁ τύπος, ε, *N. T.*
Tyrannice, τυραννικῶς, *Iſocr.*
Tyrannicida, τυραννοκλόνος, ε, *Phalar.*
Tyrannicidium, ἡ τυραννοκλονία, ας. *Plut.*
Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*
Tyrannis, ἡ τυραννὶς, ίδος, *Iſocr.* tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, *Plut.* adfecto, τυραννάω, *Suid.* exerceo, τυραννεύω, *Iſocr.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, *Dem.* obtineo, ἔχω, *id.* κατέχω, *id.* firmo adverſus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρύ τισι, *Dem.* conſervo, διασώζω, *id.* non expertum eſſe, ἄπειρον εἶναι τῆς τυραννίδος, *id.*
Tyrannus, ὁ τύραννος, ε, *Dem.* ὁ τυραννεύων, ουτος, *id.* ὁ μοναρχης.
Tyro, ὁ ἀοχάριτος, ε, *Macar.* ὁ νεοστράτευτος, ε, ὁ νεοπαθὴς, ές, *Xenoph.* i. e. *novellus diſcipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι, *Philo.*
Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία, ας.
Tyrunculus, ὁ πρωτόπειρος, ε, *Athen.*

V.

Vacanter, σχολαίως, *Ariſtot.*
Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, ῆς, *Ariſtot.* a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.*
Vacca, ἡ δάμαλις, εως, *Nax.* ἡ βοῦς, βοὸς, *Iſocr.*
Vaccinium, ἡ ſ. ὁ ὑάκινθος, ε, *Theophr.* aliis, ὁ αἰγίλωψ, ωπος, *id.*
Vaccinus, a, um, βόειος, εία, ειον, *Dioſc.*
Vaccula, τὸ βοΐδιον, ε, *Athen.*
Vacerra, ὁ φάσκελος, ε.
Vacillatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, *Plut.*
Vacillo, παραφέρομαι, *Plato.* σφάλλομαι, *Plut.* ἀσατέω, *N. T.*
Vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τινι, *Ariſtot.* ἔν τινι, *Xen.* ὑποσχολάζω ἔν τινι, *Ariſtot.* σχολὴν ποιέομαι πρός τι, *Xen.* culpa, ἀναίτιός εἰμι, *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, *Plut.* σχολάζω ὑπό τινος, *Plato.* i. e. vacuus ſum ab omni re, κενός εἰμι πάντων, *Xen.* vacat mihi diſcere, σχολή γε ἐμοὶ ἔστι μανθάνειν, *id.*
Vacefacio, κενόω, *Theophr.*
Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.
Vacuo, κενόω, *Theophr.*
Vacuus, a, um, κενὸς, ὴ, ὸν, aliqua re, τινὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ε, *Ariſtot.*
Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως, defero, φυγοδικέω, *Demoſth.* obeo, ἀντιδικέω, *idem*, promitto, δίκην ἀναδέχομαι, *idem.*
Vado, as, πεζὸς διαβαίνω.
Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, *Plut.* εἶμι, βαίνω.
Vador, δίκην ἀναδέχομαι, *Dem.*
Vadoſus, a, um, διαβατὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Vadum, ὁ πόρος, ε, τὸ διαβατὸν μέρος τῦ ποταμῦ.
Væ, οὐαί! vobis, ὑμῖν, *N. T.*
Vafer, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ε, *Dem.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*
Vagabundus, πλανος, ε, ον, *Dem.* ὁ πλάνης, ητος, *id.* ἀλάμπος, ἐνη, ενον, *Iſocr.*
Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* ἡ ἄλη.
Vage, πλανητικῶς.
Vagina, ὁ κολεὸς, ὗ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, *Heſych.*
Vagio, κλαυθμυρίζομαι, *Max. Tyr.* κνύζομαι, *Dion. Hal.* μυγίζω.
Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, ῦ, *Plato.* ὁ κνυζηθμὸς, ῦ, *Athen.*
Vagor, πλανάομαι, *Ariſtot.* ἀλάομαι, peregre cum liberis & uxore, ὀπὴ ξένης μὴ παίδων καὶ γυναικὸς, *Dem.*
Vagus, a, um, idem quod *Vagabundus.*
Vah! φεῦ, virum, ἄνδρος, *Xenoph.*
Valde, σφόδρα, turbor, ἐκπλήττομαι, *Dem.* male me habeo, πάνυ κακῶς ἔχω, *idem*, laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, *idem*, λίαν, *Dem.* κομιδῇ, *Lucian.* μεγάλως, *Herodian*
Vale, ἔρρωσο, χαῖρε.
Valeo, ico, ἀποτίθεμαι, alicui, τινὶ, *N. T.* χαίρειν ἐάω, *Plut.* ἔρρωσαί φράζω τινὶ, *Dem.* χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, *Plut.*
Valeo, ὑγιαίνω, *Den.* ῥώννυμαι, *Thuc.* i. e. poſſum, δύναμαι, *Dem.* talentum, ἰσχύω ταλάντου, *Polyb.* δύναμαι τάλαντον, *Ariſtot.* Vale! ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε, *Lucian.*
Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ε, *Hieron.*
Valetudinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*
Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐρωσία, ας, *Baſ. mala*, ἡ ἀῤῥωσία, ας, *Dem.* τὸ ἄῤῥωσημα, ατος, *id.* Conf. *Sanitas*, & *Morbus.*
Valgus, a, um, βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*
Valide, σφόδρα, *Dem.* ἰσχυρῶς. Conf. *Valde.*
Validus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ε, id. ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* Conf. *Sanus*, item *Fortis.*
Vallaris, e, ἔρκειος, εία, ειον.
Vallis, τὸ ἄγκος, εος, *Philo.* ὁ αὐλών.
Vallo, φορτίζω ἄλλα, urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, *Xenoph.* aliquid, ὑποσαυρόω τι, *Thuc.*
Vallum, τὸ φρόφραγμα, ατος, *Polyb.* τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* το χαράκωμα, ατος, *id.* ὁ χάρα.
Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dion. Hal.*
Valor, i. e. *pretium*, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Pretium.*
Valvæ, αἱ διπλίδες, ων, *Euſtath.*
Vane, ματαίως, *Plat.* μάτην, *id.*
Vaneſco, ἀφανίζομαι.
Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, *Plato*, ἡ ματαιολογία, ας, *N. T.*
Vaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ματαιολόγος, ε, *N. T.* κενολογῶν, οῦσα, οῦν, *Plut.*
Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, *N. T.* ἡ ἀεμώνη, ης, *Lucian.*
Vanno, λικμάω, *Philo.*
Vannus, ὁ λικμὸς, οῦ, LXX.
Vanus, a, um, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος, *Plato*, κενὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* homo, πνευματόφορος ἄνθρωπος, LXX.
Vapide, ἀτμωδῶς.
Vapidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτμώδης, εος.
Vapor, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Diod. Sic.*
Vaporarium, ἡ ἀτμοδόχη, ης.
Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, οῦ.
Vaporo, ἀτμίζω, *Heſych.* ἀναθυμιάζω.
Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ε, ſc. οἶνος, *Alciphron.*
Vapulo, τύπτομαι, *Plut.*
Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως, *Plato.* ἡ παραλλαξις.
Varico, ſ. Varicor, ῶς βαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.
Varicoſus, a, um. ὁ καὶ ἡ κιρσώδης, εος, *Hippocr.*
Varicula, τὸ κιρσίδιον, ε.
Varie, ποικίλως.
Variegatio, ἡ ποίκιλσις, *Plut.*
Variego, ποικίλλω, *Eur.*
Varietas, ἡ ποικιλία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυειδία.
Vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, *Iſocr.*
Varius, a, um, ποικίλος, ὴ, ον, *Dem.* ἄλλος, η, ον.
Varix, ὁ κιρσὸς, οῦ, *Gal.*
Varus, a, um, βαιβὸς, ὴ, ὸν, *Pell.*
Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dion. Hal.* ὁ ὅμηρος, ε, *Plat.* vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, *id.* conſtituo alicui, καθίσημί τινι, *Dem.* accipio, λαμβάνω, *Plut.*
Vas, τὸ ἄγγος, εος, *Ariſtot.* τὸ ἀγγεῖον, ε, fictile, ὀστράκινον, ε, *Dioſc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, *Dion. Hal.* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Dion. Chryſ.* evacuo e vaſe, ἐξαγγίζω, *Hippocr.* in vas defundo, καταγγίζω, *Dioſc.* in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, *id.*
Vaſculum, τὸ σκεύαριον, ε, *Plut.* τὸ ἀγγεῖδιον, brevis ſive parvi oris, ἀγγείων βραχύστομον, *idem.*
Vaſtatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.* ἡ ἀνάστασις, *idem*, ἡ ἐρήμωσις, εως, *N. T.*
Vaſtator, ὁ πορθητὴς.
Vaſte, ὑπερμεγέθως.
Vaſtitas, ἡ ἐρημία, ας, i. e. *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμέγεθος.
Vaſto, πορθέω, domos, οἰκίας, *Xen.* urbes, ἀνάστατος ποιέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις, νι, βια, *id.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικρὰς, *Plut.*
Vaſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάστατος, ε, *Iſocr.* i. e. *valde magnus*, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xenoph.*
Vates, ὁ μάντις, εως, *Iſocr.* ὁ προφήτης, ε, *N. T.* ὁ χρησμολόγος, ε, *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, *Philo.* faſſus, ὁ ψευδοπροφήτης, ε, *N. T.*
Vaticinario, ἡ μαντεία, ας, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*
Vaticinator, idem quod *Vates.*
Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.* τὸ μαντεῖον, ε, *Thuc.*
Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* χρησμῳδέω, *Lucian.* θεσπίζω, *Plut.* vaticinandi peritus, μαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ælian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, *id.*

Vaticinus,

Vaticinus, a, um, μαντῶος, η, ων, *Plut.*
Uber, a, um, ὁ ἡ ἡ εὔφορος, ος, *Herodian.* Conf. *Fertilis.*
Uber, ἡ θηλή, ῆς, *Plut.* uber præbeo, θηλὴν παρέχω, *id.*
Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, *Dion. Hal.* ἡ εὐθηνία, ας, *id.* i. e. *copia*, ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* Conf. *Fertilitas*, item *Copia.*
Ubertim, ἀφθόνως, *Xen.* εὐπόρως, *Dem.*
Ubi, *interrogat.* πῦ; colliditur res, Συμπρίζει τὸ πρᾶγμα, *Dem.* ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, *idem*, ὅπου, ἐκεῖ, *Chryſ.* ubi omnia, audiveritis, i. e. *poſtquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, *Dem.* ubi terrarum ſ. gentium, ἧς γῆς, *Eurip.* ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, *Xenoph.* ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Plut.*
Ubicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς, *Syneſ.*
Ubilibet, i. Ubivis, ὁπηδὲν, ὅπῃπερ ἂν, ὁπηδή ποτε
Ubique, πανταχῇ, intereſſe exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, *Dem.*
Udus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑγρός, ά, *Geopon.* ὁ ἡ ἡ ἐφυδρος, ος, locus, τόπος, *Dioſc.* ὑγρὸς τόπος, *idem*, ὁ ἡ ἡ κάθυγρος, ος, *Hippocr.*
Ve, ή, firmior juſtiorve, βεβαιότερος, ἢ δικαιότερος, *Dem.*
Vecordia, ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἄνοια, ας, *idem*, ἡ παραφροσύνη.
Vecors, ὁ ἡ ἡ ἀκάρδιος, ος, LXX. ὁ ἡ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ἡ ἡ σώφρων, ονος, *id.* ὁ ἡ ἡ ἄνοητος, ος, *Iſocr.*
Vectigal, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* exerceo, δασμὸν ἀπάγω, *Plut.* pendo, φόρον τελέω, *N. T.* Conf. *Tributum.*
Vectigalis, e, ὁ ἡ ἡ ζωτίλης, έος, *Dem.*
Vectio, ἡ ἔχησις, εως, *Heſych.* ἡ φορὰ, ᾶς, ἀγωγὴ, ῆς. *Suid.*
Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωκτὴρ, ῆρος, *iid.* τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.* ὁ μοχλὸς, ὁ ὀχεὺς, έως, *Diod. Sic.*
Vecto, ὀχέω, *Ariſtoph.*
Vector, ὁ ὀπισθάτης, ου, *Xen.* ὁ ἐποχος, ου, *id.*
Vectorius, a, um, κομιστικὸς, ὴ, όν.
Vectura, ἡ ὄχησις, εως, ἡ κομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, ου, *Poll.*
Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.
Vegetus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐθαλὴς, έος, ἀκμαῖος, αίος, αῖον, *Plut.* ὁ ἡ ἡ εὔρως, ωτος, vegeto corpore eſſe, εὐσωματεῖν, *Ariſtoph.*
Vehemens, σφοδρὸς, ὰ, όν, *Dem.* δεινὸς, ὴ, όν, *idem.*
Vehementer, δεινῶς, *Ariſtot.* σφόδρα, *id.*
Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, *Ariſtot.*
Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.*
Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.
Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ὑπὸ τοῖς ἵπποις, *Xen.* aſino, ἐποχέομαι ὄνῳ, *Herodian.*
Vel, ή, *Dem.* Co f. *Sive.*
Velabrum, τὸ βήλαθρον, ου, *Dion. Hal.*
Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα τὸ ἔλυτρον, ου, *Lucian.*
Velarium, τὸ παραπέτασμα.
Velatura, ἡ πομπεία, ας, *Plato.*
Veles, ὁ ἀθλοθέτης, ου, *Polyb.*
Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, *Xiph.* ἡ μελέτη, ης, *Ariſtid.* ὁ ἀκροβολισμὸς.
Velitor, ἀψιμαχῶ, *Plut.* ἀκροβολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως. *Dion Hal.*
Vellicatio, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Aret.* τὸ νύσσμα, ατος, *Suid.* ἡ ὀπτικὴ ὄρεξις, εως, *Theophr.*
Vellico, ὀπτανίζω, *Athen.* pro accuſare, διασύρειν.
Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*
Vellus τὸ κῶδιον, ου, *Lucian.* ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον ἔριον, *Diod. Sic.*
Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπτω τι, *Herodian.* σκεπάζω τι, *Xen*
Velocitas, τὸ τάχος, ους, *Dem.* ἡ ὀξύτης, ητος, *idem.*
Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξέως, *idem*, ἀκέως, *Galen.*
Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ταχινὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Velum, τὸ ἱστίον, ου, *Plut.* ἡ ὀθόνη, ης, *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην σπᾶν, *id.*
Velut, ὡς, *Dem.* ὡσανεὶ, *idem.* Conf. *Sicut, Quemadmodum.*
Vena, ἡ φλὲψ, βὸς, *Xen.* argenti, φλὲψ ἀργυρίτις, ιδος, *Ariſtid.* metalli, τὸ κατὰ γείου μετάλλευ, *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ ὑπογῆς, *Philo.* venam ſeco, φλεβοτομίαν, χάζω φλέβα, *Arr.* venæ ſectio, ἡ φλεβοτομία, ας, *Gal.*
Venabulum, τὸ περιτόλιον, ου, *Xen.*
Venalis, e, ὠνητὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ ὠνιος, ος, *Plut.* res venales, τὰ ὠνία, ων, *Dem.*
Venalitium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*
Venalitius, a, um, ὁ ἡ ἡ ὠνιος, ος, *Plut.*
Venaticus, a, um, ἀγρευτικὸς, ὴ, όν, *Euſt.* κυνηγετικὸς, ὴ, όν, *Plut.* Θηρευτικὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*
Venatio, ἡ ἄγρα, ας, *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου. *id.*
Venator, ὁ Θηρευτὴς, οῦ, *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ου, *Plut.*
Venatorius, a, um, ἀγρευτικὸς, ὴ, όν, *Euſtath.* Θηρευτικὸς, ὴ, όν, κυνηγετικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδος, *Xen.*
Venatus, us, ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *Plut.*
Vendibilis, e, ὠνητὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ὁ ἡ ὺ πράσιμος, ος, *Xen.*
Vendico, αντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, *Dem.* τί, *id.* ἐξιδιόω τι, *Iſocr.*
Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* i. e. *oſtentatio*, ἡ ἐπίδειξις, εως, *Æſchin.*
Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* ἡ διάπρασις, εως, *Plut.* ἡ ἀπεμπολή.
Vendito, πιπράσκω, *Thuc.* ἀπεμπολέω, *Lucian.* i. e. *oſtento*, me alicui, ἐπιδείκνυμαι ἐμαυτὸν τινι, *Plut.*
Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, *Plato.* ὁ πράτης, ου, *Iſæus*, ὁ πωλητὴς.
Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificioſius, σοφόν τι τεχνικώτερον, *Iſocr.* parvo, τὶ ὀλίγου, *idem*, longe infra juſtum pretium, πολλοστὸ μέρος τ' ἀξίας, *idem*, veritatem pecunia, ἀποδίδωμι τἀληθῆ χρήμασιν, *Dem.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτὸν τινι, *id.*
Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, *Theocr.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *Ariſtoph.*
Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρμάκευσις, εως, *Plato* veneficio lædo ſ. adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, *Plato.*
Veneficus, i, ὁ φαρμακευτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ φαρμακὸς, έως, *Syneſ.* ὁ φαρμακὸς, ὸς, *Plato.*
Veneficus, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἡ φαρμακώδης, εως, *Dioſc.*
Venenetus, ὁ ἡ ἡ φαρμακώδης.
Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, *Plato.* Conf. *Venenum.*
Venenum, τὸ φάρμακον, ου, *Dioſc.* do ſ. porrigo alicui, δίδωμι τινι *Dem.* bibo, πίνω τι, veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τί, *Plato.*
Venio, παρέρομαι, *Lucian.* πιπρόσκομαι. *Xen.*
Venerabilis, e, ὁ ἡ ἡ αἰδέσιμος, ος, *Baſ.* ὁ ἡ ἡ ἐντιμος, α, *Dion.* ὁ ἡ ἡ σεβάσμιος, ος, *Herodian.*
Veneratio, ἡ σέβασις, εως, *Plut.* ὁ σεβασμὸς, οῦ, *id.* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ αἰδοῖσις
Venereus, a, um, ἀφροδισιακὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Veneror, σέβομαι, aliqu m ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, *Xen.* Deum, αἰχυνομαὶ Θεὸν, *Dem.* amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, *id.* aliquem omni obſervantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ, *Xen.*
Venia, ἡ Συγγνώμη, ης, *Dem.* ἡ ἄνεσις, εως, *idem*, τὸ ἔλεως, εος, *Dem.* & mihi ſenio cla dinari aliquem, συγγνώμης ἡ χάριτος ἀξιῶν τινα, *idem*, veniam rogo ſenectuti, συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, *Iſocr.* do alicui, ζυγίσμιον ἔχω τινι, *idem*, conſequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων, *Dem.* nullam conſequor, ἔστι μοι οὐδαμοῦ συγγνώμη, *id.*
Venialis, e, συγγνωστὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν, *Dem.* ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, *Plato.* ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα, *Dem.* ab aliquo, παρά τινος, *id.* ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ, *Xen.* ad certamen, πρὸς ἄγωνα, *Æſchin.*
Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, *Plut.* voluptates, ἡδονὰς, *Iſocr.* lucrum, κέρδος, auras, αὔρας, *Xen.* aliquid, ἀγρεύω τι, *idem*, honorem, τιμῆς, *Phalar.*
Venter, ἡ κοιλία, ας, *Galen.* ἡ γαστὴρ, ῆρος, *id.* imus, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Poll.* ventri deditus, ὁ γαστριδαλὴς, ὲς, *Baſ.* γαστρὸς ἥττων, *Ælian.* ventrem exonero, ἀποσκυβάλλομαι τὰ ἐγκλείστα, *Herodian.*
Ventilabrum, τὸ πλάον, ου, *Xen.*
Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.
Ventilo, λικμάω, LXX. ἀθλιμμάω, *Philo.*
Ventoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ πνευματώδης, ος, *Laërt.* ὁ ἡ ἡ ὑπανέμιος, ος, *Baſ* ἀνεμοειδὴς, αία, αῖον, *Naz.* ὁ ἡ ἡ ἀνεμαῖος, homo, ἄνθρωπος πνευματόφορος, LXX.
Ventrale, τὸ ἐσχαράριον, ου, το περιζωστήριον, ου, *Lucian.*
Ventriloſus, ſ. Ventroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ γαστρώδης, ος, ὁ ἡ ἡ πρηγάστωρ, ορος, *Lucian.*
Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ου, *Plato.*
Ventus, ὁ ἄνεμος, ου, *Ariſtot.* vehemens, πολὺς, *Dem.* gravis, μέγας, *id.* fecundus, πλησίος, *Lucian.* ἡ αὔρα, ας, *Plato.* oritur ventu, λιγνὺς νυκὸς, *Dem.* perficere aliquid ventis, διαπρατεῖσθαι τὸ πνεύμασι, *id.* impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δυνασθῆναί τινα, *id.* vento expoſitus, ὁ ἡ ἡ πρόσκτιμος, ος, *Xenoph.* vento agitari, ἀνεμοζεῖσθαι, *N. T.* ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ζαλίζεσθαι, *id.* vento ſecundo utor, οὐριοδρομέω, *Diod. Sic.* ſecundo vento, ἐξ οὐρίας κομίζομαι deſtituor, ἀπορέω, *Polyb.* qui fit, ἔνθερος, ία, ιον, *Theophr.*
Venundo, πωλῶ, *Dem.* Con. *Vendo.*
Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ης.
Venuſtas, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Xenoph.* ἡ ἐπαφροδισία, ας, *Appſ.* Conf. *Pulchritudo, Elegantia.*
Venuſte, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.*
Venuſtus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐτραπὴς, ὲς, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ ἐπαφροδίσιος, ος, *Xenoph.* χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκανθίον, ου, *Dioſc.*
Vepres, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.*
Veprecum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*
Ver, τὸ ἔαρ, ρος, *Ariſtot.* ſub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, *Thuc.* vere novo, νέας νεατὰ, *Dion. Hal.* vere, ἐν ἦρι, *id.* ἔαρος, *Dioſc.* ineunte, ἅμα ἦρι, *Thuc.* ver ago, ἐαρίζω, *Athen.* in, ἐναριζω, *Plut.*
Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ου, *Dioſc.*
Verax, ἀληθινὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ ἀψευδὴς, ὲς, *idem.*
Verbaſcum, ὁ φλόμος, ου, *Ariſtot.*
Verbena, ἡ ἱερόβοτανη, ης.
Verber, ἡ πλαγὴ, ῆς, *Xenoph.* τὸ αἴκισμα.
Verberatio, ἡ αἰκία, ας, *Dem.* ὁ αἰκισμὸς, οῦ, *idem.*
Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τύπτω τινὰ, *Lem.* μαστίγω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*
Verbolet, πλυλόγως.
Verbolitas, ἡ πολυλογία, ας, *Plato.*
Verboſus, a, um, ὁ ἡ ἡ πολυλόγος, ος, *Xiph.* ὁ ἡ ἡ πολυφραδὴς, ὲς, *Ch. Al.*
Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔπος, εος, *Thuc.* ἡ λέξις, εως, *Plut.* ad verbum, κατὰ λέξιν, *id.* verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* διαλέγομαι περί τινος, *Dem.* verbi gratia, λόγου χάριν, *Theophr.* ut Homeri verbis

bis utar, ἵνα μὴ καθ' Ὅμηρον εἴπω, *Lucian.* bona verba quæso! εὐφήμισον, εὐφήμει, *Lucian.* verbis & re ipsa, λόγῳ μὴ ἔργῳ ποιεῖν τι, *Lycurg.*

Vere, ἀληθῶς, *Dem.* ἀληθὲς, *id.*

Verecunde, ἐυλαβῶς, *Dem.* αἰδημόνως, *Plut.*

Verecundia, ἡ αἰδὼς, ὁῦς, *Dem.* ἡ ἐυλάβεια, ας, *id.* ἡ αἰσχύνη.

Verecundor, αἰδέομαι, *Xenoph.*

Verecundus, a, um, ὁ μὴ ἡ αἰδήμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ μὴ ἡ ἐυλαβὴς, ἐος, *Dem.* αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Veredarius, ὁ ἱππδηφόρος, ου, *Plut.*

Verendus, ὁ μὴ ἡ αἰδέσιμος.

Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινὰ, μὴ, *Plato.* ut, δέδοικα, ὡς μὴ, *Xenoph.* ὅπως μὴ, *Iſocr.* ne, ὀκνέω μὴ, *Demoſth.* dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, *Lucian.* aliquid, ευλαβέομαί τι, *Iſocr.*

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ου, *Thuc.*

Vergiliæ, αἱ πλειάδες, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, *Theophr.* ζωτείνω πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Iſocr.* βρίθω ἐπί τι, *Plut.*

Veriſimilis, e, εἰκὼς, υῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, *Plato.* πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Veriſimiliter, πιθανῶς.

Veriſimilitudo, τὸ πιθανὸν, ῦ, ἡ πιθανότης, ητος, *Plut.*

Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀληθὲς, ἐος, *idem,* veritatem indagare, ἀληθειαν ζητεῖν, *Dem.* expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, *id* ſectari, ἀληθειαν διώκειν, *idem,* oſtendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος, *idem,* demonſtrare ex aliquo, ἐπιδείξαι ἐκ τινος, *idem,* aperire, ἀποφαίνεσθαι, *Iſocr.* invenire alicujus, ἐυρίσκειν τινὸς, *Dem.* in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι, *idem,* deprehendere, τυχεῖν τ' ἀληθείας, *idem,* aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τ' ἀληθείας, *idem,* veritatem fugere, ἀληθειαν φεύγειν, *Demoſth.* violare, λυμαίνεσθαι, *idem,* vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τάληθῆ, *idem,* pervertere, διαστρέφειν τάληθὲς, *id.*

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Vermiculor, σκωληκόομαι, *Theophr.*

Vermiculus, σκωλήκιον, ου, *Athen.*

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino ſ. Verminor, σκωληκάω, *Dioſc.*

Verminoſus, a, um, ὁ μὴ ἡ σκωληκώδης, εος.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Verna, ὁ οἰκοκότριψ, ῖβος, *Phil.* ὁ μὴ ἡ οἰκοτραφὴς.

Vernaculus, a, um, ὁ μὴ ἡ οἰκογενὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ μὴ ἡ ἐγχώριος, ου, *Thuc.*

Vernilis, e, δουλικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Verno, ἐαρίζω, *Phil.* ἀναθλαστάνω.

Vernus, a, um, ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vero, ὄ, *Dem.* tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, *id.*

Verpa ſ. Verpus, ὁ φαλὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην.

Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Verrinus, a, um, χοίρειος, ία, ειον, *Gal.*

Verro, κορέω, *Philo.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.*

Verruca, τὸ μυρμήκιον, ου, *Aët.* verrucis infeſtor, μυρμηκιάω, LXX.

Verrucoſus, a, um, ὁ μὴ ἡ ὀχθώδης, ους, *Dioſc.*

Verſabilis, e, ὁ μὴ ἡ στροφικὸς, ὴ, όν, *Athen.*

Verſatilis, e, εὐπλὸς, ὴ, ὸν, ὁ μὴ ἡ εὐστρόφος, ου, *Plut.*

Verſatio, ἡ στροφὴ, ῆς, ἡ στροφὰ, ᾶς, *Ariſtoph.*

Verſicolor, ὁ μὴ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato.*

Verſiculus, τὸ στιχίδιον, ου, *Plut.*

Verſifico, ἐποποιέω, ραψῳδέω.

Verſio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* ex una lingua in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, *Plut.*

Verſipellis, e, ὁ μὴ ἡ πολύτροπος, ου, ὁ μὴ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Verſo, στρέφω, *Plato.*

Verſor, διατρίβω, in honeſtis ſtudiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, *Dem.* in aliqua re, ἐν τινι, *Iſocr.* ὑπὲρ τινι, *Dem.* γίγνομαι ἐν τινι, *Iſocr.* in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, *Xen.*

Verſura, ἡ τροφὴ, ῆς, *Poll.* pecuniæ, μεταγραφὴ τῶν δανείων. *Plut.*

Verſus, ὁ στίχος, ου, *Plut.* τὸ μέτρον, ου, *Dem.* & numeri, μέτρα μὴ ῥυθμοὶ, *Iſocr.* aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, *Dem.* elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα, *id.* Iambici, τὰ Ἰαμβεῖα, ων, *id.*

Verſus, *Præp.* πρὸς, aliquid, τινὸς, *Xen.*

Verſute, πανούργως, *Poll.*

Verſutia, ἡ πανοῦργία, ας, *Dem.*

Verſutus, a, um, ὁ μὴ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* ὁ ἀγυλομήτης.

Vertebra, ὁ σφόνδυλος, ου, LXX. ὁ ἀσφάλως.

Vertex, *capitis,* ἡ κορυφὴ, ῆς, *Xen. montis,* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.*

Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ου, *Plut.*

Vertigo, ὁ ἴλιγξ, γγος, *Diod.* tenebricoſa, ὁ σκοτόδινος, ου, *Hippocr.* ἡ σκοτοδινία, ας, *Plato,* vertigine corripior, ἰλιγγιάω, *Them.* σκοτοδινιάω, *Philo.*

Verto, δινέω, *Ariſtot.* aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, *Dem.* in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, *id.* al quid in aliam linguam, μεταγράφω τι, *Thuc.* omnia ſurſum deorſum, ἄνω μὴ κάτω ποιέομαι πάντα, *Dem.* neſcio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραπέομαι, *Xen.* bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, *Athen.*

Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, *Herodot.*

Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, *Greg.*

Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ου, *Xen.*

Vervex, ὁ κριὸς τομίας, ſ. ἐκτετμημένος.

Verum, ἀλλὰ, *Dem.* Conf. *Sed.*

Verus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀληθὴς, *Dem.* ἀληθινὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ μὴ ἡ ἀψευδὴς, ἐος, *id.* ὁ μὴ ἡ ἔτυμος, vera & æqua, τὰ ἀληθῆ μὴ δικαια, *Dem.* & convenientia, μὴ κεκτημένα, *idem,* verum dicere, ἀληθειαν λέγειν, *Dem.* τάληθῆ εἰπεῖν, *id.* χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, *id.* Conf. *Veritas.*

Veſania, ἡ ἀβελτερία, ας, *Dem.* ἡ παραφροσύνη.

Veſanus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ μὴ ἡ παράφρων.

Veſcor, ἐσθίω, *Xenoph.* formicæ veſcuntur ſeminibus, σπέρματα ἔχει δεῖπνον μυρμήκων, *Ælian.* Conf. *Edo.*

Veſica, ἡ κύστις, εως, *Gal.* ἡ φύσα.

Veſicula, τὸ κυστίδιον, ου, ἡ κύστιγξ, γγος, *Hippocr.*

Veſpa, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.* veſperum ſedes, ὁ σφηκὼν, ῶνος, *idem,* examen, ἡ σφηκία, ας, *Plut.*

Veſpera, ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.* ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ubi veſpera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, *Herodian.* advenerat, ἑσπέρα ἦν, *Dem.*

Veſperaſcit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*

Veſpere, ſ. Veſperi, δειλινὸς, LXX. πρὸς ἑσπέραν, *Plato,* ἑσπέρας ὄσης, *Dem.* ἑσπέρας γινομένης, *Xen.* ὀψὲ τ' ἡμέρας, *id.*

Veſpertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Veſpertinus, a, um, ἑσπερινὸς, ὴ, ον, δειλινὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Veſperugo, ὁ ἕσπερος, ου, *Ariſtot.*

Veſpillo, ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ νεκροφόρος.

Veſter, a, um, ὑμέτερος, έρα, ερον, civis, πολίτης, *Dem.* pater, πατὴρ ὑμῶν, *N. T.*

Veſtiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ου.

Veſtiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, *Lucian.*

Veſtibulum, τὸ πρόθυρον, ου, LXX. τὸ προπύλαιον, ου, *Plato,* τὸ πρόπυλον, ου, *Herodian.*

Veſtigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Poll.*

Veſtigatio, ἡ ἰχνδυσις, εως, *Xenoph.* ἡ ἰχνεία, ας, *idem.*

Veſtigium, τὸ ἴχνος, ους, *Galen.* τὸ ἴχνιον, ου, *Xenoph.* pedis, τὸ βῆμα, ατος, *N. T.* veſtigiis conſequor, ἰχνέομαι, *Plut.* inſiſto, ἰχνέω, *Xenoph.* al.cujus, πρὸς πόδας ἕπομαι τινι, *Nazar.* κατ' ἴχνος βαίνω τινὸς, *Chryſ.* e veſtigio, παραχρῆμα, *Dem.*

Veſtimentum, idem quod *Veſtis.*

Veſtio, ἀμφιάζω, *Macar.* ἱματίζω, *N. T.*

Veſtis, ſ. Veſtitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *Dem.* τὸ ἱμάτιον, ου, *idem,* τὸ στολισμάτιον, ου, *idem,* τὸ ἀμφίσμα, ατος, *Lucian.* τὸ ἔνδυμα, ατος, *Ælian.* fluxa, ἐσθὴς παρρωρυμένη, *Herodian.* ruſtica, στολὴ ἀγροῖκος, *Philo,* lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, *Chryſ.* τριβώνιον φαῦλον, *Dion. Chryſ.* veſtem comparo ad diem feſtum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, *Dem.* facere, ποιεῖν ἱμάτιον, *idem,* exuere, ἐκδύειν στολισμάτιον, *idem,* corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον, *idem,* dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, *id.* veſte ejuſmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, *Ælian.* veſtibus ſplendidis ſuperbire, ἁβρύνεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, *idem.*

Veſtras, ὑμέτερος, ου, *Suid.*

Veteramenta, τὰ κατάλυματα, ων, *Lucian.*

Veteranus, a, um, παλαιὸς, ὰ, όν, *Dem.* miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, ου, *Plut.*

Veteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*

Veterator, ὁ παιπάλος, ου, *Dem.*

Veteratorie, πανούργως, *Poll.*

Veteratorius, a, um, ὁ μὴ ἡ πανοῦργος, ου, *Ariſtot.*

Veternoſus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Veternus, ἡ ληθαργία, ας, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, *Dioſc.*

Veto, κωλύω, *Xen.* Conf. *Prohibeo.*

Vetula, ἡ γρηϋδρύτις, ίδος, *Lucian.* ἡ γυνὴ γραῦς, *Dem.* γρηϋδρύτερα ἀνθρώπου, *id.* τὸ γραΐδιον, *id.*

Vetulus, a, um, παλαιὸς, ὰ, όν, *Plut.* Conf. *Antiquus.*

Vetulus, i, τὸ γερόντιον, ου, *Lucian.* Conf. *Senex.*

Vetus, παλαιὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* Conf. *Antiquus.*

Vetuſtas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Pauſ.*

Vetuſte, παλαιῶς.

Vetuſtus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* Conf. *Antiquus.*

Vexatio, ἡ ἐπήρεια, *Dem.* ἡ κάκωσις.

Vexator, ὁ κακωτὴς, οῦ, *Philo.* ὁ λυμαντὴρ.

Vexillarius ſ. Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, ου, *Poll.*

Vexillum, τὸ σημεῖον, ου, *Thuc.* ἡ σημαία, ας, *Plut.*

Vexo, ἐπηρεάζω, *Plut.* σκύλλω, *N. T.* κακόω, ταλαιπωρέω.

Via, ἡ ὁδὸς, οῦ, *Dem.* urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἡ ἀμάξιτος, ου, *Xen.* anguſtior & altior, ὁδὸς στενωτέρα μὴ πετεωροτέρα, *Dem.* recta, ὀρθὴ, *id.* tuta, ἀσφαλὴς, *id.* viam reficio, ὁδὸν ὅπως κυδαίζω, *Dem.* monſtro alicui, δείκνυμί τινι, *id.* patefacere alicui, φανεῖν ὁδὸν εἶναί τινι, *idem,* ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν, *idem,* ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα, *id.* declinare rectam, ἐξίστασθαι τ' ὀρθῆς μὴ δικαίας ὁδοῦ, *idem.*

Vialis, e, ὁδιαῖος, αία, αῖον.

Viaticor, ἐφοδιάζομαι, *Baſ.*

Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ου, *Dem.* do, ἐφοδιάζω, *Herodot.*

Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ου, *Lucian.* ὁ ὁδίτης.

Viatorius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, *Galen.*

Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, *Ariſtot.*

Vibriſſæ, αἱ τρίχες ῥινός.

Vibro, ἀναπάλλω, *Ariſtot.* κραδαίνω.

Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.

Vicanus, ὁ κωμήτης, ου, *Dion. Hal.*

Vicarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ αντ' ἄλλε τεταγμένος.

Vicatim, κωμηδὸν, *Diod. Sic.* κατὰ κώμας, *Plut.*

Viceſimus, a, um, εἰκοστὸς, ὴ, όν, LXX.

Vicia, ἡ βικία, ας, *Geop.*

Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia ſ. Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, *Ariſtot.* ἡ γειτνίασις, εως, *Plut.* in vicinia, ἐκ γειτόνων, *Lucian.*
Vicinus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ γείτων, ονος, *Plut.* γειτνιακὸς, ὴ, όν, *Joſeph.* ὁ ϰὴ ἡ πρόσοικος, ος, *Plut.* ſum, γειτονέω, *Plato*, γειτνιάω, *Herodot.* ſum morti, Χάρων ἤδακέ με, *Lucian.*
Vicis, alicujus, ἀντί τινος, *Xen.* vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ὅτι τινος, *Lucian.* alicujus rei præſto, παρέχω τάξιν τινὸς, *Dioſc.* vice verſa, ἐκ περιτροπῆς, *Philo*, ϰαὶ διαδοχὴ, *Plato.*
Viciſſim, ἀμοιβαίως, *Bud.* ϰαὶ διαδοχὴ, *Plato*, ἐκ περιτροπῆς, *Philo.*
Viciſſitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, *Plato*, ἡ ϰαταλλαγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἀμοιβὴ.
Victima, τὸ σφάγιον, ου, *Dem.* τὸ θῦμα, ατος, *id.* τὸ ἱερεῖον, ου, *idem*, offero victimam, προσάγω θυσίαν, *Lucian.* me ipſum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπὲρ τινος, *Demoſth.* ſacrifico victimam, θύω ἱρεῖον, *id.* proſterno victimas, ϰαταβάλλω ἱρεῖα, *id.*
Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xenoph.* ὁ θύτης, ου, *Herodian.*
Victito, σιτέομαι, aliqua re, τινὸς, *Ariſtot.*
Victor, ὁ νιϰῶν, οντος, *Dem.* ὁ νενιϰηϰὼς, ότος, *id.* ὁ ϰρατήσας, αντος, *id.*
Victoria, ἡ νίϰη, ης, honeſta & conveniens, ϰαλὴ ϰὴ πρoσήϰουσα, *Demoſth.* injuſte parta, παρὰ τὸ δίϰαιον γιγνομένη, *idem*, victoriam obtineo ſ. reporto, νιϰῶ λαμβάνω, *id.* νίϰην αἴρομαι, *Dion. Hal.* victoria recte uti, ϰρὸς τρόπον διοιϰεῖν τὴν νίϰην, *Dem.* victoriæ præmium, νιϰητήριον, ου, *Xenoph.* νιϰητήριον ἆθλον, *Plato.*
Victorioſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ϰαλλίνιϰος, ος, *Plut.*
Victrix, ἡ νιϰήτρια, ας, ἡ νιϰήσασα, ης.
Victus, us, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ σίτησις, εως, *idem*, ἀφ ὧν ζῇ τις, *idem*, victum paro alicui, βιον εὑρίσϰω τινὶ, *Demoſth.* colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔϰ τινος, *idem*, quæro, ἐργάζομαι τὰ ὀπτήδεια, *id.* paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔϰ τινος, *id.* ſufficientem ſuppedito alicui, βίον ἱϰανὸν παρέχω τινὶ, *id.* δίδωμι σιτησιν τινὶ, *idem*, dimetiri alicui, μετρεῖν τῷ σῖτον τινὶ, *id.* fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ἔζη, *Dem.*
Viculus, τὸ ϰωμιδιον, ου, τὸ ϰώμιον, ου, *Plut.*
Vicus, ὁ ϰώμη, ης, *Thuc.* ὁ δῆμος.
Videlicet, δηλαδὴ, *Dem.*
Video, aliquid præſens, ὁράω τι παρὸν, *Dem.* & circumſpicio, σϰοπέω τι ϰὴ ὁράω, *id.* aliquem, βλέπω εἴς τινα, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.* imaginem alicujus, θεάομαι εἰϰόνα τινὸς, *Ariſtot.* Conf. *Intueor, Specto.*
Videor, δοϰέω, *Dem.* ϰαταφαίνομαι, *Dion. Hal.* videtur mihi, φαινεταί μοι, *idem*, δοϰεῖ μοι, *Dem.*
Vidua, ἡ χήρα, ας, *Plut.* ſum, χηρεύω, *Dem.* ἡ ἐυνὶς.
Viduatio, ἡ χήρασις, εως.
Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρία, ας, *Thuc.*
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, ὁ χῆρος, ος, *Epiphan.* ſum, χηρεύω, *Dem.* ϰαταχηρεύω, *id.*
Vieo, λυγίζω, *Poll.*
Vietor, ὁ λυγιστὴς, οῦ.
Vietus, a, um, ὁ ϰὴ ὑπέρϰαμπος, ος, *Chryſ.*
Vigeo, ἀμαύζω, opibus, τῷ πλούτῳ, *Herodian.* i. e. ſanus ſum, ἐυδιανέω, *Dem.*
Vigeſco, ἐπαϰμάζω.
Vigeſimus, idem quod *Viceſimus.*
Vigil, ὁ ϰὴ ἡ ὕπνος, ος, *Lucian.* ὁ ϰὴ ἡ ἀγρυπνος, ος, *id.*
Vigil, *Subſt.* ὁ φρουρὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ ἐγρήγορος, ος, LXX.
Vigilanter, ὀγρύπνως, ἐγρηγορότως, *Baſ.* ἐπιμελῶς.
Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xen.*
Vigilia, ἡ ἐγρηγόρσις, εως, *Ariſtot.*
Vigilo, ἐγρηγορέω, *Ariſtot.* ἀγρυπνέω, LXX.
Vigiati, οἱ, αἱ, τὰ εἴϰοσι.
Vigor, ἡ ἀϰμὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.
Vileſco, φαυλίζομαι, εὐτελίζομαι.
Vilipendo, φαυλίζω, *Xenoph.* Conf. *Contemno.*
Vilis, e, φαῦλος, η, ον, *Dem.* ὁ ϰὴ ἡ εὐτελὴς, ές, *id.* pretii, ὁ ϰὴ ἡ εὐωνος, ος, *id.*
Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, *Xen.* ἡ εὐτέλεια, mercium, ἡ εὐωνία, ας, *Poll.*
Villa, ἡ ϰώμη, ης, *Dem.* ἡ ἀυλὴ, ῆς, *Dion. Hal.* τὸ χωρίον, ου, *Dem.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Plut.* τὸ ἐπαύλιον, ου, *id.*
Villaris, e, ἐπαυλιϰὸς, ὴ, όν.
Villica, ἡ ἀγρονόμος, ου.
Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ου, ὁ ἀυλήτης.
Villoſus, a, um, λάχνος, η, ον, *Suid.* ὁ ϰὴ ἡ τριχώδης.
Villum, τὸ οἰνάριον, ου, ὁ οἰνίσϰος, ου, *Athen.*
Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πώϰος, ου, *Theophr.*
Vimen, ἡ λύγος, ου, *Euſt.* ἡ ἰσύη, ας, *id.*
Viminalis, e, ſ. Vimineus, a, um, οἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.* λύγινος, ίνη, ινον, *id.*
Vinaceus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, *Ariſtot.*
Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.
Vinarius, a, um, οἰνηρὸς, ὰ, όν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.* cella, ὁ οἰνὰν, ῶνος, *Xenoph.* taberna, οἰνοπώλιον, ου.
Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, ου.
Vincibilis, e, νιϰητὸς, ὴ, όν.
Vincio, δέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* δεσμέω τινὰ, *N. T.* catenis, ἁλύσεσι, *ibid.* περιβάλλω τινὰ, *Plut.*
Vinco, νιϰάω, copias univerſas, δυνάμει πᾶσαν, *Dem.* palam aliquem, ἐϰ φανερᾶ ϰρατέω τινὸς, *idem*, virtute, non fortuna, νιϰάω δι ἀρετὴν, ϰ' διὰ τύχην, *idem*, facile aliquos terra marique, ϰρατέω τινῶν ῥᾳδίως ϰὴ ζῇ ϰὴ θαλάσσαν, *idem*, hoſtes, ὁπλιτεύω τοὺς ἐχθρούς, *Iſocr.* prælio equeſtri, ἱππομαχέω, *Dem.* aliquem prælio navali, ϰαταναυμαχήσας ταπεινον ποιέω τινὰ, *Iſocr.* & ſupero aliquos, ϰρατέω ϰὴ περιγίνομαι τινῶν, *Dem.* verbis, ϰρατέω ϰὴ περιειμι λόγῳ, *idem.*
Vinctura ſ. Vinctus, us, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.*
Vinculum, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.* in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, *Demoſth.* παραδιδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, ου, *id.* ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, *id.* minari, περιλέγειν δισμὸν, *Dem.* vinculorum reum eſſe, ἐνοχον δεσμοῖ γίγνεσθαι, *idem*, damnari vinculis, προτιμᾶσθαι τινι δεσμῷ, *id.* Conf. *Carcer.*
Vindemia, ὁ τρυγητὸς, οῦ, *Plut.*
Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, οῦ.
Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, *Plut.*
Vindex, ὁ ἐϰδιϰος, ου, *Lucian.* ὁ τιμωρὸς, ου, *Philo.*
Vindicatio, ἡ ἐϰδιϰία, ας, *Chryſ.* ἡ ἐϰδίϰησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.
Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως, *Dion. Hal.*
Vindico, τιμωρέω, *Dem.* aliquem, ἀμυνόμαί τινα, *Plato*, πρός τινος, *Plut.* aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινά τινος, *Iſocr.*
Vindicta, ἡ ἐϰδίϰησις, εως, LXX.
Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ὠνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, γῆ ἀμπελόφυτος, ου, *Dion. Hal.*
Vinealis, e, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, ὸν, *Poll.*
Vinolentia, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ἡ οἰνοφλυγία.
Vinolentus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ πάροινος, ος, *Plut.* ὁ ϰὴ ἡ φιλοινος, ος, *id.*
Vinolus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinum, ὁ οἶνος, ου, *Dem.* copia vini, οἴνου πλῆθος, ους, *idem.*
Viola, τὸ ἴον, ου, *Ariſtot.*
Violabilis, e, βιαστὸς, ὴ, όν.
Violaceus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ἰώδης, ους, *Dioſc.*
Violarium, ἡ ἰωνιὰ, ας, *Theophr.*
Violatio, ὁ βιασμὸς, οῦ, *Dem.*
Violator, ὁ βιαστὴς, οῦ, *Nax.*
Violens ſ. Violentus, a, um, βίαιος, αία, αιον, *Plut.* ὁ ϰὴ ἡ ὀξυμὸς.
Violenter, βιαίως, & inſolenter debacchari in aliquem, ϰὴ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, *Den.*
Violentia, ἡ βία, & importunitas alicujus, ϰὴ φιλοπραγμοσύνη τινὸς, *Dem.*
Violentus, a, um, vide *Violens.*
Violo, βιάζομαι, & injuria adficio aliquem, ϰὴ ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Iſocr.* pacta, παραβαίνω τὰ ὁμολογίας, *Dem.* λύω τὰς ζωμήϰας, *Iſocr.* pacem, ἐιρήνην, *Dem.* fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς ϰοινὰς πίστεις, *id.*
Vipera, *mas*, ὁ ἔχις, εως, *Plato*, *femina*, ἡ ἔχιδνα, ης, *Galen.*
Vipereus, a, um, ſ. Viperinus, a, um, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.
Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ου, τὸ ἐχείδιον, ου, *Suid.*
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, *Dem.* optimus, ἄριστος, *id.* bonus & honeſtus, ϰαλὸς ϰἀγαθὸς, *idem*, probatus, τέλειος, *id.* præſtans, σπουδαῖος, prudens, νοῦν ἔχων, *id.* admirabilis, θαυμαστὸς, *id.* fio, γίγνομαι, *Dem.* σωτηρίαν εἰς ἀνδρὸς, *Iſocr.* habeor, δοϰιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, *Dem.*
Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, *Symm.*
Vireo, θάλλω, *Xen.* χλοάζω.
Virga, ἡ ῥάβδος, ου, *Xen.*
Virgeus, a, um, ῥαβδινος, ίνη, ινον.
Virginalis, e, παρθενιϰὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Virgineus, a, um, παρθένειος, εία, ειον, *Eurip.* ornatus, ἡ ϰοσμοποίησις, ας, *Cl. Al.*
Virginitas, ἡ παρθενία, ας, *Lucian.*
Virgo, ἡ παρθένος, ου, *Xen.* ἡ ϰόρη.
Virgula, ὁ ῥαβδίσϰος, ου, τὸ ῥαβδίον, ου.
Virgultum, τὸ θραύσανον, ου, *Phav.* τὸ φρύγανον.
Virguncula, τὸ παρθενισϰάριον, ου.
Viridarium, ἡ ἀλωὰ, ᾶς.
Viridis, e, χλωρὸς, ὰ, όν, *Plut.*
Viriditas, ἡ χλωρότης ητος, *Plut.*
Virido, χλωραίνω, *Soph.*
Viril a, τὰ αἰδοῖα, ων.
Virilis, e, ἀνδρικὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ϰὴ ἡ ἀνδρώδης, εος, *Iſocr.* ἀνδρεῖος, ὰ, όν, *Xen.*
Virilitas, ἡ ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρείως, *Xen.*
Viritim, ϰατ' ἄνδρα, *Dem.*
Virioſus, a, um, idem quod *Veneñoſus.*
Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίσαν ἔπαινον ἀξία, *Dem.* excellens, mirifica, πολλὴ, *idem*, perfecta, παντελὴς, *idem*, integerrima & firmiſſima, γνησιωτάτη ϰὴ βεβαιοτάτη, *id.* & bonitas, ϰὴ ϰαλοϰἀγαθία, ας, *Dem.* virtutem amare nimis, ἀρετὴν ὑπεραγαπᾶν λίαν, *Dem.* appetere, ὀρέγεσθαι ϰαλοϰἀγαθίας, *id.* majorum imitari, τοὺς προγόνων μιμεῖσθαι, *idem*, exerceo, ἀσϰέω, *Iſocr.* oſtendere alicui, ἐνδειϰνύειν τινὶ, *Dem.* virtute præſtare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, *idem*, majorum gloriari, ζεμνύεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τοὺς προγόνων, *Dem.*
Virulentus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ἰώδης, έος.
Virus, ὁ ἰὸς, οῦ, *Plut.*
Vis, ἡ δυνάμις, εως, *Dem.* τὸ ϰράτος, εος, *id.* plur. *Vires.* ἡ ἰσχὺς, ύος, *id.* vim infero ſ. facio, βιάομαι, *Plato*, habeo maximam, δυνάμιν μεγίσην ἔχω, *Iſocr.* adipiſcor, ϰτῶμαι, *id.* ἰσχύω, *Antiph.* vi occupo urbem, ϰρατῶ πόλιν αἱρέσει, *Iſocr.*
Viſceratio, ἡ ϰρεουργία, ας.
Viſcidus, a, um, ſ. viſcoſus, a, um, ὁ ϰὴ ἡ ἰξώδης, εος, ὁ ϰὴ ἡ γλοιώδης.
Viſcum, ὁ ἶξος, οῦ, *Plut.* ἡ ἰξία, ας, *Theophr.* viſco aves capto, ἰξεύω, captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ, femina, ἡ ἰξεύτρια, ας, *Plut.*
Viſcus, τὸ σπλάγχνον ου, *N. T.* τὸ ἔντερον.
Viſibilis, e, ὁρατὸς, ὴ, όν, *Dem.* θεατὸς, ὴ, όν, *idem.*
Viſio, ἡ ὁρασις, εως, *Plut.*
Viſito, ὀπτικεύομαι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Viſo, ὀπτικοπέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.*
Viſum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.

Visus, us, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Vita, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ ζωὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ βιοτὴ, ῆς, *Xenoph.* universa, βίος πας, *Dem.* honoratior, ἐντιμώτερος, *id.* illustrissima, λαμπρότατος, *id.* moderata & temperans, σώφραν καὶ μέτριος, *id.* tranquilla & quieta, ἡσύχιος καὶ ἀπράγμων, *id.* calamitiosa, δυσχὴς, *id.* privata, ἰδιος, *id.* ante acta, βεβιωμένος, *id.* præsens, παρὼν, *id.* reliqua, λοιπὸς, *id.* vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, *Dem.* instituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, *Isocr.* vivere s. degere aliquam, βιῶναί τινα, *Dem.* ζῆν τινα, *idem*, traducere in plurimis commodis, διάγειν μὴ κωλύεσαν ἀγαθῶν, *idem*, exigere non ignaviter, διατελεῖν ἀ ῥαθυμοῦντα, *idem*, conterere in aliquâ re, διατρίβειν πρός τινι, *idem*, conservare, σώζειν, *idem*, commutare cum morte, μεταλλάττειν, *Isocr.* finire, τελευτᾶν, *idem*, τὸν τελευτὸν τὸν βίον ποιεῖσθαι, *Dem.* sub finem vitæ, περὶ τὸν καταστροφὸν τοῦ βίου, *Ælian.*
Vitalis, e, ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, ος, *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* βιωτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ βιώσιμος.
Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ ἐκφυγὴ.
Vitellus, ὁ λέκιθος, ου, *Aristot.*
Viteus, a, um, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Aristot.*
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, *Aristoph.*
Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, οῦ, *Diosc.*
Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*
Vitiligo, συκοφαντέω, *Dem.*
Vitio, καταισχύνω, φθείρω, feminam, γυναῖκα, *Lys.*
Vitiose, κακῶς, *Dem.* πονηρῶς, *Isocr.*
Vitiositas, ἡ κακία, ας, *Dem.*
Vitiosus, a, um, φαῦλος, η, ον, *Dem.* κακὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, *Aristot.* ἡ ὄινη.
Vitisator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.
Vitium, τὸ κακία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Isocr.* vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, *idem.*
Vito, εὐλαβέομαι, fodalitium, τὸν συνουσίαν, *Isocr.* aliquid, διαφεύγω τι, *idem.* Conf. *Fugio.*
Vitreus, a, um, ὑάλεος, η, εν, *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον, *N. T.*
Vitricus, ὁ ὀπατώρ, ορος, *Poll.*
Vitrum, ὸ, vel ἡ ὕαλος, ου, *Lucian.* ἡ ὕελος, ου, *Diod. Sic.*
Vitta, ἡ ταινία, ας, *Plato*, τὸ ἀνάθημιον, ου, LXX.
Vitula, ἡ μόσχος. ου, *N. T.* ἡ δάμαλις, εως, *Lucian.*
Vitulinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μόσχειος, ου, *Xenoph.*
Vitulor, ἐυφραίνομαι.
Vitulus, ὁ μοσχος, ου, LXX. τὸ μοσχάριον, ου, *iid.*
Vituperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὀνόφλογος, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐπονειδιστος, ου, *Dem.* μωμητὸς, ὴ, όν.
Vituperatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ ὀνειδίμησις, εως, *idem.*
Vituperator, ὁ ὀνειδιστὴν, ορος, *Isocr.* ὁ ψέκτης, ου, *Plato.*
Vituperium, ὁ ψόγος, ου, *Plut.*
Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, *Plato*, διαψέγω τινὰ, *Plut.* ὀνειδίζω τινὶ, *Dem.* μέμφομαί τινι, id.
Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Aristot.* ἡ εὐζωία.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖν, ου.
Vivax, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὔζωος, ου, *Theophr.*
Viverra, ἡ ἴκτις, ιδος, *Aristot.*
Vividus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, ου, *Theophr.* ἀκμαῖος, α, ον.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ὁ καὶ ἡ ζωοφόρος.
Vivo, βιόω, longo tempore, πολλὰ χρόνον, *Demosth.* beatè, εὐδαιμόνως ἢ βίον διάγω, *Isocr.* felicius, εὐτυχέστερον βιον βιόω, *idem*, secure, ζάω ἀσφαλῶς, *idem*, tranquille, ζάω ῥαθύμως, *id.* simpliciter & ut natura fert, ζάω ἁπλῶς καὶ ὡς πέφυκα, *Demosth.* frugaliter, μετρίως, *id.* modeste, κοσμίως, *id.* quovis modo, ὁπωσδὴν, *id.* militari modo, στρατιωτικῶς ἢ βιον, *id.* belluarum more, θηριωδὼς, *id.*
Vivus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, & adhuc vigens, καὶ νῦν ὢν, *idem*, ζωὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Vix, μόγις, *Isocr.* servi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερησειὰν, *id.*
Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως. *Hippocr.*
Ulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἑλκοποιῶ.
Ulcerosus, ὁ καὶ ἡ ἑλκωδὴς, εος, ἑλκωμβώδης, ένη, ένον, *N. T.*
Ulciscor, ἐκδικέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem ab aliquo, τινὰ ὑπό τινος, *N. T.* aliquem præclare, ἀμωσομαί τινα καλῶς, *Isocr.*
Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, *Plato.*
Ulcusculum, τὸ ἑλκύδιον, ου, *Plut.*
Uliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑλματώδης, εος.
Uligo, ἡ ἑλμασία, ας, *Hesych.*
Ullus, a, um, ὁ, ἡ τις, τὸ τι.
Ulmarium, ὁ πτελεὼν, ῶνος.
Ulmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτελεώδης, ες, *Hesych.*
Ulmus, ἡ πτελέα, ας, *Diosc.*
Ulna, ἡ ἀγκάλη, ης, *N. T.* ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis gesto, ἐν ἀγκάλαις φέρω τινὰ, *Xen.* qui adhuc gestatur, ὁ καὶ ἡ ὑπάγκαλος ἔτι, *Dion. Hal.* i. e. mensura, ἡ ὠλένη, ης, *Poll.*
Ulterior, us, πέραιος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ, ἡ, τὸ πέραν, *Thuc.*
Ulterius, πδαιτέρω, progredi, προελθεῖν, *Isocr.*
Ultimo, ἐσχάτως, *Plut.*
Ultimus, a, um, ἔσχατος, η, ον, *Plato*, ὕστατος, άτη, ατον, *id.* τελευταῖος, αία, αῖον, *idem.*
Ultio, ἡ ἐκδικησις, εως, *N. T.* ἡ ἀμυὴν.
Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, οῦ, *Greg.* ὁ τιμωρὸς.
Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, *Plato*, modum, πέρα τοῦ μέτρου, *Dem.* ultra Indos, πέραν ἰνδῶν, *Aristot.* sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Plut.* quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, *Isocr.*
Ultro, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *id.* ἑκοντὶ, *id.*
Ultroneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *id.*
Ulva, φύκος λιμναῖον.
Ulula, ὁ αἰγώλιος, ου, *Aristot.*
Ululatus, us, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς, *Dion. Hal.*
Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, *Philo.*
Umbella, τὸ σκιαδίον, ου, *Poll.* ἡ σκιαδίσκη, ης, *Athen.* τὸ ἐφεστρίδιον, ου, *Lucian.*
Umbilicalis, s. Umbilicaris, e, ὁ καὶ ἡ ὀμφαλώδης, ες, *Aristot.*
Umbilicatus, a, um, ὀμφαλωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, οῦ, *Plato.*
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ου, *Suid.*
Umbra, ἡ σκιὰ, ας, *Dem.*
Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, *Plut.* τὸ σκέπασμα.
Umbraticus, a, um, Umbratilis, e, Umbrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* σκιαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato.* umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, *Plato.*
Umbro, σκιάζω, aliquid, τι, *Lucian.*
Umbrosus, a, um, vide *Umbraticus.*
Una, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ὁμοῦ τινος, *Xen.*
Unanimis, ὁ καὶ ἡ ὁμόθυμος, ος, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Xen.*
Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ας, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.*
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, *Xen.*
Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, ου, *Plut.* ἡ ἀγκία, ας.
Uncialis, e, ἀγκιαῖος, αία, αῖον.
Unciatim, κατ' ἀγκίας.
Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ου.
Uncinus, ὁ ὀφιγκὴρ, ῆρος, *Aquila.*
Unctio, ἡ χρίσις, εως, *Suid.* τὸ ἄλειμμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἄλειψις, εως, *Plut.*
Unctor, ὁ ἀλείπτης, ου, *Plut.*
Unctorius, a, um, ἀλειμματικὸς, ὴ, ὸν.
Unctura, idem quod *Unctio.*
Uncus, τὸ ὄγκινον, ου, τὸ ἄγκιστρον, ου.
Unda, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*
Undabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Aristot.* undabundum reddo, κυματόω, *Lucian.* mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
Unde, ὁθεν, inde ordiuntur, unde potissimum ista confici queant, ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὁθεν ἂν μάλιστα συσῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, *Dem.* in hoc sunt intenti, unde vitam possunt sustentare, τοῦτο σκοπῦσιν, ὁπόθεν,——*id.* unde igitur istis commeatus suppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; *Dem.* unde nisi? πόθεν ἄλλοθεν; ἢ; *id.* unde illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, *id.*
Undecies, ἑνδεκάκις.
Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, *Dem.*
Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, *Dem.*
Undecimus, a, nm, ἑνδέκατος, άτη, ατον, *Plut.*
Undecumque, s. Undelibet, ὁθεν ἕν.
Undeviginti, ἐνὸς δέοντος εἴκοσι, s. εἴκοσι ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἐνὸς δέοντος τριάκοντα, unde quadraginta, ἐνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. *Viger.* Conf. *Duodeviginti.*
Undevigesimus, a, um, ἐνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, undetrigesimus, a, um, ἐνὸς δέοντος τριακοστὸς, ὴ, ον, &c.
Undiquaque, s. Undique, πανταχόθεν, utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, *Isocr.* aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῆ πέπλοις χίζεσί τινα, *Dem.*
Undo, κυμαίνω.
Undosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Aristot.*
Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ου, *Theophr.*
Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Xen.* χρίω τί τινι, *id.*
Unguentarius, i, ὁ μυρεψὸς, οῦ, *Athen.* ὁ μυροπώλης.
Unguentarius, a, um, μυρεψικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* μυρηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἄγγος, *Poll.*
Unguentum, τὸ μύρον, ου, *Athen.* τὸ χρίσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, *Clem. Alex.*
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ου.
Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, *Gal.* ungues præcido, ὀνυχίζω, *id.* ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, *Aristoph.*
Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, *Xen.*
Unice, μοναχῶς, *Aristot.*
Unicornis, ὁ μονόκερως, ατος, *Aristot.*
Unicus, a, um, μόνος, η, ον, *Xen.* μοναχὸς, ὴ, όν, *id.*
Unigena, s. Unigenitus, ὁ καὶ ἡ μονογενὴς, έος, *Plato.*
Unio, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.* τὸ μάργαρον, ου, *Paus.*
Unitas, ἡ μονὰς, άδος, *Plut.* ἡ ἑνότης, ητος, *Apoll. Tyan.*
Universalis, e, καθολικὸς, ὴ, όν.
Universe, ὅλως, *Dem.*
Universitas, τὸ πᾶν, παντὸς, ἡ ὁμὰς, άδος, *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας, *Plut.*
Universus, a, um, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *id.* ζύμπας, ασα, αν, in universum, σύμπαν, *Isocr.*
Uniusmodi, ὁ καὶ ἡ μονότροπος, ου, *Plut.*
Unoculus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Ammon.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*
Unquam, ποτὲ, si unquam alias, nunc certe, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν, *Dem.* alias unquam, ἄλλοτε πώποτε, *id.* omnia, quæ unquam speravi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, *id.*
Unus, a, um, εἷς μία, ἕν, *Dem.* aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, *Plut.* volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βέλομαι, *Dem.* tria encomia, unum-alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν-δεύτερον δὲ-τρίτον δὲ, *Isocr.*

Unuſquiſque, Unuſquiſlibet, Unuſquivis, πᾶς ἕκας-, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Ariſtot.* εἷς ἕκας-, μία ἑκάστη, ἓν ἑκαστον, *Iſocr.*

Vocabularium, τὸ λεξικον, ου.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*

Vocalis, e, φωνήεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* litera, γράμμα, *Plato*, ὁ ἡ ἡ εὔφωνος, ος, *Dem.*

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*

Vocatio, *ad cœnam in jus*, ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Ariſtoph.*

Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, caſus, πτῶσις, *Gramm.*

Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*

Vociferatio, ἡ κραυγη, ης, *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, ου, *Plut.* ἡ ὀσή.

Vociferor, κράζομαι, *Xenoph.* κραυγάζω, *N. T.* βοάω, *Dem.* & clamito, βοάω ἡ κράζω, *idem.*

Vocula, τὸ λεξίδιον, ου, i. e. *parva vox*, τὸ φωνίδιον, ου.

Vola, τὸ θέναρ, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ου, *Euſtath.*

Volatilis, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* πτερύεις, εσσα, εν.

Volatus, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.

Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.*

Volenter, ἀσμένως, *Iſocr.*

Volo, as, πετομαι, *Plut.* ἱπτάμαι, trans ſ. per mare, πέτομαι κατ' θαλάσσης, *Ælian.*

Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σπόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea ſibi fingit, ὁ βούλεται, τοῦτ' ἕκαστος ἡγεῖται, *idem*, non ignarus eſſe alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, *Iſocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ἢ τὰ ἴδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Iſocr.*

Volſellæ, τὸ τριχολάβιον, ου, *Ait.*

Volubilis, e, ὁ ἡ εὔτροφος, ος, *Plut.*

Volubilitas, ἡ εὐτροφία, ας, *Plut.* ἡ εὐτροχία.

Volucer, ſ. Volucris, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.

Volucris, i. e. *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.*

Volumen, τὸ εἰλημα, ατος, *Joſ.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ου, *Plut.*

Voluntarie, ἑκοντί, *Iſocr.* ἐθελοντὶ, *Herodot.* ἐθελοντηδὸν, *Thuc.* ἐθελοντί, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *idem.*

Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, ὀντος, *fem.* ἑκουσα, ης, *id.*

Voluntas, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* τὸ βούλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *id.* bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις ἡ βίου σώφρων, *Dem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, *id.* voluntatem ſuam prodere, ἐνδεικνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι, *Dem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος παρά τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινος, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, *id.* adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, *id.*

Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τι, *Xen.*

Volupe, ἡδύ, eſt poſſidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*

Voluptarie, ἡδυπαθῶς.

Voluptarius, a, um, ἡδυπαθὴς, ἡ, ὲς, *Ceb. Theb.*

Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, & delectatio, ἡ χάρις, *Dem.* ἡ ὡραιότης, *id.* eximia, ὑπερβαλλουσα, *Iſocr.* brevis, ὀλιγοχρόνιος, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτικα, *id.* utilitati prorſus contraria, τῷ συμφέροντι παντὶ ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονας, *Dem.* amare, ἀγαπᾶν, *id.* ſequi, ſectari, venari, διώκειν, *Iſocr.* creare alicui, ποιεῖν τινὶ, *Dem.* comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινὶ, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῆς ἡδονῆς, *Iſocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύειν τῆς ἡδονῆς, *Dem.* ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, *id.*

Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*

Voluptuoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλήδονος, ος, *Plut.*

Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*

Volutabrum, ἡ κυλίσμα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*

Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως, *id.* in cœno, ἡ κυβίστησις, ἡ πηλῷ, *Lucian.*

Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*

Vomer, ἡ ὕννις, εως, *Plut.*

Vomica, τὸ ἄποσημα, ατος, *Galen.*

Vomitio, idem quod *Vomitus.*

Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vomiturio, ἐμετιάω, *Ariſtot.*

Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ου.

Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀπεμέω, *id.*

Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*

Vorago, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.* τὸ χάσμα.

Voratio, ἡ βρύχθισις, εως.

Vorax, ἀδηφάγος, ος, *Plut.* ὁ πολυφάγος, ος, *id.*

Voro, βρύχθιζω, *Ariſtot.* ἀδηφαγέω, *Iſocr.*

Vortex, ἡ ζυρφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ δίνη, ης, *Philo.*

Vorticoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ δινώδης, ες, ὁ συρφετὸς πολλὰς ἔχων.

Votivus, a, um, ἐυκλινὴς, ἡ, όν.

Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio, ſ. nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν θεῷ ὅτι τινι, *id.* perſolvo, ſ. impleo, εὐχὴν ἀποδίδομαι, *id.* ἀποτελέω, *Xen.* voti compotem fieri, ὅτι τὸ πέρας ἀφικέσθαι τ εὐχῆς *Lucian*, non fieri compotem voti, ἀποτυγχανειν τ ἐλπίδος, voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἀλλαν τυχεῖν, *Æl.*

Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plutarch.* Confer *Votum.*

Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Demoſth.* clara, λαμπρὰ, *idem*, ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφιημι φωνὴν, *Dem.* ῥίγνυμι φωνὴν, *idem*, per nares, φθέγξομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere, ἀπαίρειν, *idem*, voce clariſſima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, *id.* φθέγξεσθαι μέγιστον, *id.* orationi deeſt vox oratoris, ἀπολειπεῖ ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, *id.*

Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Ariſtot.*

Urbane, ἀστείως, *Plut.*

Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, ſermonis urbanitate utor, ἀστείζομαι, *Plut.*

Urbanus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Iſocr.*

Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, *Dem.* popu'oſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυριάνδρος, *Iſocr.* antiqua, ἀρχαία, *Demoſth.* invicta, ἀήττητος, *id.* inſuperabilis, ἀνυπότακτος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀσθενὴς, *id.* deſolata, ἔρημος, *idem*, maritima, ἡ ὅτι θαλάσσης, *Iſocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *idem*, οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, κατοικίζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλειν, *idem*, ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, *idem*, habitare, incolere, οἰκεῖν, *idem*, adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* obſidere, πολιορκεῖν, *id.* ſubigere, προσαγεσθαι, *id.* ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, *id.* ἁλίσκειν, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* everterе, ἀναιρεῖν, *id.* in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *Dem.* vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν, *id.* diruere, κατασκάπτειν, *Iſocr.* perdere, διαφθείρειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* deferere, ἐκλείπειν, *id.* tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ, *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *Dem.* prodere, προδοῦναι, *id.* recipere, recuperare, κομίζεσθαι, *id.*

Urceolus, τὸ κρᾶμιον, ου.

Urceus, ὁ κέραμος, ου. *Athen.*

Uredo, ὁ κάυθμὸς, οῦ, *Theophr.*

Ureter, ὁ ἠρητὴρ, ῆρος, *Galen.*

Urgeo, θλίπειμαι, *N. T.* ἐπείχω.

Urina, τὸ οὖρον, ου, *Ariſtot.* τὸ ὕρημα, ατος, *Hippocr.*

Urinarius, a, um, οὐρητὸς, ὰ, όν.

Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ κυβιστήρ.

Urinor, κολυμβάω, κυβιστάω.

Uina, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ σάμος, ου, *Ariſtoph.* τὸ σάμιον, ου, *Plut.* ἡ κάλπη.

Urnalis, e, σαμνιος, ία, ιον.

Urnula, τὸ σαμνάριον, ου, *Poll.* ὁ σαμίσκος, ου, *idem.*

Uro, καίω, omnia, πάντα, *Plut.* Conſer *Cremo.*

Urſa, ἡ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urſinus, a, um, ἀρκτείος, εία, εῖον.

Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urtica, ἡ ἀκαλήφη, ης, *Syneſ.* ἡ κνίδη, ης, LXX.

Urus, ὁ ὕρος, ου, *Poll.*

Uſio, idem quod *Uſus.*

Uſitate, κατὰ τὸ εἰωθὸς.

Uſitatus, a, um, ὁ ἡ ἡ συνήθης, ες, inſtitutum, πολιτεία, *Dem.*

Uſpiam, σπιαχοῦ.

Uſquam, πού.

Uſque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, *id.* uſque ad ſatietatem, ἄχρι κόρου, *id.* uſque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, ὥστε τελέως, *Dem.* uſque eo, εἰς τοσοῦτον, uſquequaque, πάντη. quo, ἕως, οὗ.

Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Uſtrinum, το καυτηρεῖον, ου.

Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*

Uſualis, e, χρησὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Uſura, ὁ τόκος, ου, *Dem.* úſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινὶ, *id.* exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, *id.* dare, διδόναι, *id.* reddo, ἀποδίδομι, *id.* ſolvo, τίθημι, *id.* pendo, τέλεω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι, *id.*

Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως. *Dem.*

Uſurpo, χράομαι. Conf. *Utor.*

Uſus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόλαυσις, εως, *id.* uſum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι. *Iſocr.* uſu edoctus ſcio, πεπειραμένος εἶδα, *Dem.* uſum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, *idem*, habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.*

Uſus fructus, ἡ ὀπωρτία, ας, *Dem.*

Ut, *Conjunct.* ἵνα, deſinam dicere, παύσομαι λέγων. *Dem.* breviter dicam, ὡς σωτόμως εἰπεῖν, *Iſocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων, εἰμὶ ὥστε βούλεσθαι, *Dem.* eleborandum eſt. ut deſiſtat, θεραπεύειν προσήκει, ὅπως παύσεται, *id.*

Ut, *Adverb.* ὡς, *Demoſth.* Conf. *Quemadmodum.*

Utcumque, ὅπως, ἄν, *Dem.*

Utenſile, τὸ χρειῶδες, ους, τὸ σκεῦος.

Uter, a, um, πότερος, έρα, ὸν, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, *Xen.* uter ? πότερος ἆρα ; *Dem.* tandem, πότερος ποτὲ, *Xen.* utra in parte, ποτέραθι, *Plato*, utro modo, ποτέρως, *Ariſtot.* utram in partem, ποτέρασε, *Xen.* ὁπότερασε, *Thuc.* utrum, an, ὁπότερον, *Iſocr.*

Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*

Utercumque, ὁπότερος, ἄν, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ον, *Lucian.*

Uterinus, a, um, ὁ ἡ ὁμομήτριος, ος, *Dem.* ſ. ὁμομήτριος, ία, ιον, *id.*

Uterlibet, ὁπότερος ἕν, *Thuc.*

Uternam, ὁπότερος ἄν, *Xen.*

Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, έρον, *Iſocr.* utroque modo, ἀμφότερως, *Ariſtot.*

Utervis, ὁπότερος ἕν, *Thuc.*

Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.* ἡ δελφύς.

Uti, idem quod *Ut* Adverb.

Utilis, e, ὁ ἡ ἡ χρήσιμος, ος, multum alicui, πολλά τινι, *Dem.* & multitudini conducens, *Cumferens* ἡ ὠφέλιμος τῆς πολλοῖς, *idem*, conſulere, τὸ ξύμφερον παραινεῖν, *id.* ad nihil μηδὲν χρήσιμος, *id.* ſum alicui, χρήσιμός εἰμὶ τινι, *Dem.* ad nihil, χρησιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, *Iſocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, *idem*, utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, *Dem.* ὠφέλιμος, *Iſocr.*

Utilitas,

Utilitas, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατ⊙, *id.* τὸ *Σύμφορον*, υ, *id.* τὸ συμφέρον, οντ⊙, *id.* τὸ χρήσιμον, υ, *id.* utilitatem appeto, ὀρθυμέω τῷ *Συμφέροντ*⊙, *Isocr.* ſpectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ συμφορον τῇ πόλει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινὸς, *idem*, aucupari, αἱρεῖδζ, *id.* præbere alicui, παρέχειν τινὶ, *id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλω ἔχειν, *Dem.* de utilitate alicujus ſolicitum eſſe, φροντίζειν συμφερόντων τινὶ, *id.* metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, *Dem.* rationem habere utilitatis, χρῆδζ τῷ συμφέροντι, *id.* adficere aliquem utilitate, πράτ̃ειν τι συμφέρον τινὶ, *id.* ποιειν τι τῷ συμφεροντων τινὶ, *id.* Conf. *Commodum, Emolumentum.*

Utiliter, συμφερόντας, conſulere alicui, συμβαλλεσθαί τινι, *Isocr.* συμφέρως, *Isocr.* λυσιτελούντως, *Dem.* χρησιμως, *Thuc.*

Utinam, εἴαθε, natus eſſem tunc, σωεγενομὴν, *Xen.* ſcriberet, γράψειε, *Plato*, abſcindantur, ὀφελον κὴ ἀποκόψον) *N. T.* Brutus viveret, ὤφιλε ζῆν Βρᾶτ⊙, i. e. *debebat vivere, Plut.*

Utique, ὄντα, fluxerunt ſermones, ἐῤῥύησαν λόγοι, *Dem.*

Utor, χράομαι, aliquo familiariter, τινὶ, *Isocr.* humaniſſime, φιλανθρώπως, *Demoſth.* familiariſſime, οἰκειότατα, *Isocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ, *Liban.* bene lecteque re aliqua, καλῶ, κ τομίμως πράγματι τινι, *Dem.*

Utpote, οἷονει, εἰκὸς ὄν, *Herodot.*

Utricularis, e, ὁ κὴ ἡ ἀσκωδὴς, ε⊙.

Utriculatus, ὁ ασκαδὲς, ᾶ.

Utriculus, το κοκίδιον υ, *Plut*

Utrinque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, *Isocr.*

Utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.

Utrum, vide *Uter*

Utut, idem quod *Etſi.*

Uva, ἡ σταφυλὴ, ῆς, *Plato*, paſſa, ἡ σταφὶς, ἰδ⊙, *Dioſc.*

Uveus, ὁ κὴ ἡ σταφυλιν⊙.

Uvidus, a, um, διερος, ὰ, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*

Vulgaris, e, ὁ κὴ ἡ δημώδης, ε⊙, *Herodian.* ὁ τυχαν, ἡ τυχᾶσα, το τυχὸν, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Isocr.* ὁ κὴ ἡ πάνδημ⊙, υ, *Plut.*

Vulgariter, πανδήμον, *Isocr.* κοινῇ, *Ariſtot.* τυχόντως.

Vulgator, ὁ φημιςὴς, ου.

Vulgo, *Adverb.* πανδημεὶ, κοινωδημεὶ, κοινῇ, *Ariſtot.*

Vulgo, as, φημίζω, *Euripid.* διαθρυλλεῖμαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον, *Plut.*

Vulgus, το πλῆθ⊙, εως, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ὧν, *idem.*

Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.

Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακ⊙, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Conf. *Vulnus.*

Vulnus, τὸ τραῦμα, ατ⊙, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τράυματα, *idem*, mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τῦ τραύματ⊙, *idem*, infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τιν⊙, *id.* λαμβάνω τραῦμα ὑπό τιν⊙, *idem*, obligare, τραῦμα ὀπδῆσαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφι κζὶ τ κεφαλῆς ὀπκινδωνον πληγὴν, *Diod. Sic.*

Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον, υ.

Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, ε, τὸ ἀλωπεκίδιον, ε.

Vulpes, ἡ ἀλώπηξ εκ⊙, *Ariſtot.* ἡ κερδώ.

Vulpinari, e, ſ. Vulpinus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀλωπεκώδης, ε⊙.

Vulpinor, ἀλωπεκίζω, *Ariſtoph.*

Vulſio, ſ. Vulſura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμος, ῦ, *Euſtath.*

Vulticulus, το προσωπίδιον, υ.

Vultuoſus, a, um, ὁ κὴ ἡ προσωπώδης, ε⊙, i. e. *auſterus, ſcurrilis*, ὴ, ὸν, *Dem.*

Vultur, ὁ γὺψ, γυπ⊙, *Plut.*

Vulturinus, a, um, γύπιν⊙, ίνη, ινον.

Vulturnus, ὁ ἐυρόνοτ⊙, υ, *Ariſtot.*

Vultus, το πρόσωπον υ, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλεπειν εἰς πρόσωπόν τιν⊙, *idem*, quo vultu cum adſpicies? ποιως προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; *Dem* conjicere, aliquid ex vultu, φυσιογναμονεῖν, *idem*, motes declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τ ὄψεως *Cymelian*, *idem.*

Vulva, ἡ ὑςερα, ας, *Dioſc.* ἡ μήτρα.

Uxor, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ παρακοιτις, ἰδ⊙, *Lucian.* ἡ ζευγικῶσα, ης, *id.* ἡ ἄλοχ⊙, υ, *Plato*, uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Æſchin.* ἀνάγομαι τὴν σωτειραν, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Isocr.* γαμίω τινὰ γαμῳ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Isocr.* puellam duco, ἄγω κόρην, *Plut.* uxorem alteram, λαμβανω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* repudio, ἀποπεμπω γυναῖκα, *id.*

Uxoratus, a, um, γεγαμηκως, υῖα, ὸς, *Baſ.*

Uxorcula, τὸ γυναικάριον, υ.

Uxorius, a, um, γυναικεῖος, εία, εῖον, i. e. *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, υ, *Lucian.* ſic, γυναικοκρατέμαι.

X.

Xeniolum, τό ξενίδιον, υ.
Xenium, τὸ ξένιον, υ, *Xen.*
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, *Suid.*
Xiphias, ὁ ξιφίας, υ, *Athen.*
Xyloballamum, το ξυλοβάλσαμον, υ, *Dioſc.*
Xyſticus, a, um, ξυςικὸς, ὴ, όν.
Xyſtus, ὁ ξυςὸς, ὑ, *Xen.*

Z.

Zea, ἡ ζέα, ſ. ξεία, ας, *Dioſc.*
Zelotes, ὁ ζηλατὴς, ου, *N. T.*
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, υ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Suid.*
Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, *Plut.*
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, υ, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*
Zelus, ὁ ζῆλος, υ, *N. T.*
Zephyrius, a, um, ζεφύριος, ία, ιον, *Ariſtot.* ζεφυρικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, υ, *Ariſtot.*
Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*
Zingiber, ἡ ζιγίβερις, εως, *Gal.*
Zizanium, τὸ ζιζάνιον, υ, LXX.
Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, ὑ, *Poll.*
Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*
Zographus, ὁ ζωγράφος, υ, *Lucian.*
Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*
Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, υ.
Zonula, τὸ ζώνιον, *Poll.*
Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, υ, *Dioſc.*
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιία, ας.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, ὑ.
Zythus, ſ. Zythum, ὁ ζύθος υ, *Dioſc.* τὸ ζύθος, εος, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Athen.*

ΤΕΛΟΣ.